Welcome To An Old Saroop Of The Sri Guru Granth Sahib

Manuscript: 1746 A.D.

PROFESSOR SAHIB SINGH GURMAT TRUST, PATIALA

Menu

User's Guide

We hope that this section will make your use of this program easier. It provides a brief overview of all the components and will enable you to make effective use of this research tool.

Introduction Overview

The Introduction Overview has been put together by Dr. Gurcharan singh, Retired Professor of Punjabi University, Patiala. It will enable you to carry out a comparative study of the handwritten Manuscripts of the Sri Guru Granth Sahib and our contemporary standard Bir.

Page Index

The index that is included in this research tool is part of the manuscript. This index can be used as a rough guide to navigate through the manuscript.

Manuscript

The Manuscript section contains complete images of the 19th century hand written Sri Guru Granth Sahib manuscript. You can view each page separately or a series of pages at one time.

Navigating

Although each image consists of two pages, the manuscript, including the page index is numbered only on the right hand corner of the right page.

There are two page-numbering schemes that have been applied to the document, one for the page index and another for the actual manuscript.

In order to navigate through the page index, use the page number console at the lower left hand side of the page and type in 'index page' followed by the number. There are 38 pages in the page index, so for example if you wanted to view page 10 of the page index you would type: index page 10.

In order to navigate through the manuscript pages, use the page number console at the lower left hand side of the page and type in the page number. For example if you wanted to go from page 40 to page 6 you would:

- Highlight the numbers inside the console 40 (54 of 919)
- Then type in the desired page number: 6
- Then press the enter key. You will then see the desired page.

ਸੰਖੇਪ ਵਿਵਰਣ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਦਾ ਹੱਥ-ਲਿਖਤ ਸਰੂਪ

ਲਿਖਤ: ਤੱਤਕਰੇ ਦੇ ਆਰੰਭ ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਹੈ - "ਸੰਮਤ 1803 ਮਿਤੀ ਭਾਦਉ ਬਦੀ ਜਨਮ ਅਸਟਮੀ॥8॥ ਮੰਗਲਵਾਰ ਸ੍ਰਿੀ ਗਿਰੰਥ ਜੀ ਲਿਖਿਆ॥" (ਪਤਰਾ 1) ਤੱਤਕਰੇ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਵੀ ਇਹ ਸੰਮਤ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - "ਸੰਮਤ 1803 ਮਿਤੀ ਭਾਦੋਂ ਸੁਦੀ 13 " (ਪਤਰਾ 37).

ਅਕਾਰ: 37 + 902 = 939

- ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਪਤਰੇ ਦਾ ਨੰਬਰ ਸਜੇ ਪਾਸੇ ਪਤਰੇ ਤੇ ਲਾਇਆ ਹੈ।

- ਰਾਗ ਤੱਤਕਰੇ ਵਿਚ 31 ਰਾਗ ਹੀ ਗਿਣੇ ਹਨ ਪਰ ਜੈਜਾਵੰਤੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ ਰਖਿਆ ਹੈ।

- ਤੱਤਕਰੇ ਵਿਚ ਹਰ ਰਾਗ ਦਾ ਤੱਤਕਰਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ " ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ" ਦਾ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਰਾਗ ਵਿਚ ਵੀ ਵਿਭਿੰਨ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਤੱਤਕਰਿਆਂ ਨੂੰ ਆਰੰਭ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ ਇਹ ਸੰਖੇਪ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

- ਤੱਤਕਰੇ ਵਿਚ ਪਤਰੇ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਸਾਹਮਣੇ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੇ ਸਗੋਂ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬਾਂ/ ਵਿਭਿੰਨ ਕਾਵਿ-ਰੂਪਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹੀ ਦਿੱਤੇ ਹਨ ਜਿਵੇਂ "ਸ੍ਰੀ ਰਾਗੁ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ 1 ਪਤਿ 45" (ਪਤਰਾ 2) ਜਾਂ " ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਗ ਮਹਲਾ 3 ਪਤਿ 52 " (ਪਤਰਾ 2)

- ਤੱਤਕਰੇ ਵਿਚ ਜਪੁ ਵਾਣੀ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਇਉਂ ਦਿਤਾ ਹੈ - "ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਉ ਕਿਆ ਦਸਖਤਾ ਕਾ ਨਕਲੁ ਥਾ॥ਤਿਸ ਕੇ ਨਕਲੁ ਕਾ ਨਕਲੁ ਨਕੁਲ ਕਾ ਨਕੁਲ॥ ੴ ਜਪੁ ਮਹਲਾ 1".

- ਕੇਵਲ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਭਗਤ ਬਾਣੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਤੱਤਕਰੇ ਵਿਚ ਦਿੱਤਾ ਹੈ - ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 4.

- ਭੋਗ ਦੀਆਂ ਬਾਣੀਆਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਵਾਲੀ ਹੀ ਹੈ।

- ਵਾਧੂ ਬਾਣੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:

  (ੳ) ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ 1 ਜਿਤ ਦਰ ਲਖ ਮੁਹੰਮਦਾ ...
  (ਅ) ਰਤਨਮਾਲ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ 1
  (ੲ) ਹਕੀਕਤ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਰਾਜੇ ਸ਼ਿਵਨਾਭ ਕੀ ਮਹਲਾ 1
  ਅੰਤ ਤੇ ਰਾਗਮਾਲਾ ਹੈ।

- ਆਰੰਭ ਤੇ ਸਫੇ ਦਾ 1/3 ਹਿੱਸਾ ਪੇਂਟ ਕਰ ਕੇ 'ਜਪੁ' ਬਾਣੀ ਆਰੰਭ ਕੀਤੀ ਹੈ। (ਪਤਰਾ 38). ਬਾਕੀ ਰਾਗਾਂ ਦਾ ਆਰੰਭ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੀ ਹੈ।

- ਸੁਧਾਈ ਹਾਸ਼ੀਏ ਵਿਚ ਲਿਖ ਕੇ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 39,46,48,49 ...

- ਪਤਰਾ 42 ਤੇ "ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ 1 ਸੋਦਰੁ ..." ਲਿਖ ਕੇ 'ਸੋਦਰੁ' ਤੇ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰੀ ਹੈ। ਇੰਝ ਹੀ ਪਤਰਾ 44 ਤੇ 'ਸੋਹਿਲਾ' ਤੇ ਵੀ ਹੜਤਾਲ ਫੇਰੀ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 45 ਤੇ 'ਸੋਹਲੇ' ਦੇ 4 ਤੇ 5 ਸ਼ਬਦ ਵਿਚ ਬਹੁਤ ਥਾਂ ਛਡੀ ਹੈ। ਸ਼ਾਇਦ ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਪੰਨੇ ਤੋਂ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰਨ ਲਈ।

- ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਪੂਰਾ ਮੂਲਮੰਤਰ ਦੇ ਕੇ ਅਰੰਭ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪਰਮਾਣਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਕੇਵਲ - "੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ" - ਹੈ।

- ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਅਰੰਭ ਵਾਲੇ ਪੰਨੇ ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਧਾ ਹਿਸਾ ਚਿਤਰਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 46.

- ਹਰ ਰਾਗ ਵਿਚ ਹਰ ਸ਼ਬਦ-ਰੂਪ ਦੇ ਪਿਛੋਂ ਜੁਮਲਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਸਿਰੀ ਰਾਗ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੇ ਅਸਟਪਦੀਆਂ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਹੈ:

  "॥ਮ:1 ॥ 33॥ ਮ:3 ॥ 31 ॥ ਮ:4 ॥ 6 ॥ ਮ:5 ॥ 30 ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ 100 ॥" - ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 67.

- ਪਤਰਾ 61 ਉਤੇ ਮ:4 ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਪੂਰੇ ਹੋਣ ਤੇ ਦਿਤਾ ਹੈ - "॥33॥31॥6॥70॥ ਸੁਧ॥" ਇਹ ਗਿਣਤੀ ਨਾਲੋ ਨਾਲ ਹੀ ਤੋਰੀ ਹੈ।

- ਰਾਗ ਜਿਥੇ ਖਤਮ ਹੁੰਦਾ ਹੈ , ਉਥੇ ਸਫ਼ੇ ਨੂੰ ਥੋੜਾ ਜਿਹਾ ਚਿਤਰ ਕੇ ਅਗਲਾ ਰਾਗ ਆਰੰਭ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 88 ਮਾਝ ਰਾਗ ਦਾ ਆਰੰਭ ਨਤੇ ਪਤਰਾ 120 ਤੇ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਦਾ।

- ਪਤਰਾ 120 ਤੇ ਰਾਗ ਮਾਝ ਦੀ ਵਾਰ ਦੇ ਅੰਤ ਤੇ ਦਿਤਾ ਹੈ - "ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਨਾਲ 63॥ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਦਾ ਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥50॥ ਅਸਟਦੀਆਂ 39॥ ਸਬਦ 2॥ ਬਾਰਾਮਾਹਾ 1॥ਤਥਾ ਦਿਨਰੈਣ 1॥ਵਾਰ 1॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ 92॥"

- ਪਤਰਾ 135 - ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ 5 ਦਾ ਪਹਿਲਾ ਸ਼ਬਦ '71' ਕਰ ਕੇ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ।

- ਪਤਰਾ 141 - ਸ਼ਬਦ ਨੰਬਰ 114 ਵਿਚ ਰਹਾਉ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਤੁਕ "ਕੋਉਨ ਵਡਾ ..."

ਹੈ ਜੋ ਪਦਛੇਦ ਕਰਕੇ "ਕੋਊ ਨਾ ਵਡਾ ..." ਬਣੇ ਗਾ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਸ਼ਬਦ 113ਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਠ ਹੈ - "ਕਉਨ ਵਡਾ ..."। ਅਰਥ "ਕੋਈ ਵਡਾ ਨਹੀਂ " ਬਣਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਹਥ ਲਿਖਤ ਵਿਚ ਦਿੱਤੇ ਪਾਠ ਨਾਲ ਵਧੇਰਾ ਠੀਕ ਬੈਠਦਾ ਹੈ।

- ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਗਉੜੀ ਰਾਗ ਵਿਚ ਗੁਰੂ ਅਰਜਨ ਸਾਹਿਬ ਦੇ 175ਵੇਂ ਸ਼ਬਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਭਾਗ ਅੰਕ 106 ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਪਰ ਇਥੇ ਇੰਝ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ, 176 ਅੰਕ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਰਥਾਤ ਗਿਣਤੀ ਲਗਾਤਾਰ ਚਲਦੀ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 148.

- ਪਤਰਾ 175 - ਬਾਵਨਅਖਰੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਕੇਵਲ '੧ਓ' ਦਿਤਾ ਹੈ। ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਚ ਵੀ ਅੰਤਰ ਹੈ। ਇਥੇ ਦਿਤਾ ਹੈ - " ਗਉੜੀ ਬਾਵਨਅਖਰੀ ਮ: 5 " ਜਦ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ - "ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ 5 ਬਾਵਨਅਖਰੀ "।

- ਪਤਰਾ 183 ਸੁਖਮਨੀ ਦੇ ਸਿਰਲੇਖ ਵਿਚ "੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ" ਪਹਿਲਾਂ ਦਿਤਾ ਹੈ। "ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ 5 ਸਲੋਕੁ" ਪਿਛੋਂ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ "ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਹਲਾ 5॥ਸਲੋਕ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥" ਹੈ।

- ਇਹ ਪੰਨਾ ਵੀ ਉਪਰੋਂ ਤਕਰੀਬਨ ਅੱਧਾ ਪੇਂਟ ਕੀਤਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 195 – ਸੁਖਮਨੀ ਦੀ 16ਵੀਂ ਅਸਟਪਦੀ ਦੇ 8 ਪਦੇ ਦੀ 9ਵੀਂ ਤੁਕ – "ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀਰਤਨ ਜਨੁ ਗਾਵੈ" – ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ – "ਗੁਰ ਗੋਬਿਦ ..." ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 294 – ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ ਦਾ ਸਿਰਲੇਖ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਰੂਪ ਵਾਲਾ ਹੀ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 301 – ਵਾਰ ਆਸਾ ਦੇ ਅੰਤ ਉਪਰ 'ਸੁਧ' ਨਹੀ ਲਿਖਿਆ।

- ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਵਿਚ ਹਰ ਸ਼ਬਦ ਉਪਰ – "ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ" ਪੂਰਾ ਲਿਖਿਆ ਹੈ। ਵੇਖੋਂ ਪਤਰਾ 330.

- ਪਤਰਾ 366 – " ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ 1 " । ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਕੇਵਲ – " ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ 1" ਹੈ। ਇੰਝ ਹੀ ਪਤਰਾ 406 ਉੱਤੇ – "ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ 1" – ਹੈ ਨਿਰਾ "ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ 1" ਨਹੀਂ।

- ਸਾਰੇ ਰਾਗਾਂ ਉਪਰ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਪੂਰਾ ਹੈ॥ ਵੇਖੋ ਸਿਰੀ ਰਾਗੁ (ਪਤਰਾ 45), ਜੈਤਸਰੀ ਰਾਗੁ (ਪਤਰਾ 427), ਰਾਗੁ ਬੈਰਾੜੀ (ਪਤਰਾ 441), ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ (ਪਤਰਾ 695) ਆਦਿ।

- ਕਈ ਥਾਵਾਂ ਤੇ ਮੂਲਮੰਤਰ ਵਿਚ 'ੴ' ਦੀ ਤਾਂ ਕੇਵਲ "੧ਓ" ਲਿਖਿਆ ਹੈ । ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 569,571,572,578,583,584,596 ...

- ਪਤਰਾ 571 ਉਤੇ ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਵਿਚ - "ਰੁਣਝੁੰਝਨੜਾ ਗਾਉ ਸਖੀ ..." ਵਾਲਾ ਛੰਤ ਪੂਰਾ ਹੈ।

- ਮਾਰੂ ਰਾਗੁ ਵਿਚ ਮੀਰਾਂ ਬਾਈ ਦਾ ਸ਼ਬਦ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਜੁਮਲਾ ਵਿਚ ਗਿਣਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਜੁਮਲਾ 18 ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਰਗਿ ਵਿਚਲੇ ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਸਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਖ ਵਖ ਕਰ ਕੇ ਗਿਣ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਜੁਮਲਾ 15 ਹੈ।

- ਰਾਗੁ ਬਸੰਤ ਵਿਚ ਮਹਲਾ 1 ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿਚ ਆਉਂਦਾ 4 ਤੇ 8 ਸ਼ਬਦ ਠੀਕ ਮਹਲਾ 3 ਦਾ ਦਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਵੇਖੋ ਪਤਰਾ 628।

- ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਵਿਚ ਸੂਰਦਾਸ ਜੀ ਦੀ ਤੁਕ – "ਛਾਡਿ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਮੁਖਨ ਕਾ ਸੰਗੁ" – ਉਪਰਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦ ਜੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਨਾਲ ਰਲਾ ਕੇ ਲਿਖੀ ਹੈ। ਹੈ ਕੇਵਲ ਇਕ ਤੁਕ ਹੀ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 848 – ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਵਿਚ ਮਹਲਾ 1 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਲੋਕ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ੴ" ਦਾ ਮੰਗਲਾਚਰਣ ਹੈ। ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂਪ ਵਿਚ ਇਹ ਨਹੀ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 861 – ਕਬੀਰ ਜੀ ਦੇ ਸਲੋਕਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ 244 ਦਿਤੀ ਹੈ। 59 ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਦੋ ਵਾਰੀ ਦਿਤੀ ਹੈ। " ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇ ਮਿਲੈ ..." ਨੂੰ ਅਤੇ "ਮਹਲਾ 1॥ ਮੁਕਤ ਦੁਆਰਾ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ..." ਦੁਹਾਂ ਨੂੰ 59 ਕਰ ਕੇ ਗਿਣਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਦੂਜਾ ਸਲੋਕ ਗੂਜਰੀ ਦੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ 3 ਵਿਚ ਚੌਥੀ ਪਉੜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦਾ ਦੂਜਾ ਸਲੋਕ ਹੈ।

- ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਗੁ ਦੀ ਮਹਲਾ 3 ਦੀ ਵਾਰ ਦੀ 25ਵੀਂ ਪਉੜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਮਹਲਾ 3 ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਸਲੋਕ "ਨਾਨਕ ਮਹਦੀ ਕਰਿ ਕੈ ਰਾਖਿਆ ..." ਨੂੰ 66ਵਾਂ ਸਲੋਕ ਬਣਾ ਦਿਤਾ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 870 – ਸਿਰਲੇਖ ਹੈ "ਸਵਯੇ ਕਲ ਭਟ ਕੇ ਤਥਾ ਹੋਰਨਾ ਕੇ ਮਹਲੇ ਪਹਲੇ ਕੇ॥1॥" ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਸਰੂ;ਤ ਵਿਚ ਇਹ ਸਿਰਲੇਖ ਇਉਂ ਹੈ : "ਸਵਈਏ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ..."

- ਪਤਰਾ 883 – ਸਵਈਆਂ ਦਾ ਜੁਮਲਾ 142 ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਵਾਸਤਿਵ ਵਿਚ ਇਹ 143 ਹੈ। ਮਹਲੇ 1 ਦੇ ਪਹਿਲੇ 2 ਸਵਈਆਂ ਨੂੰਇਕ ਕਰ ਕੇ ਗਿਣ ਲਿਆ ਹੈ।ਇੰਞ ਇਕ ਦੇ ਅੰਤਰ ਪੈ ਗਿਆ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 885 – ਸਲੋਕ ਵਾਰਾਂ ਤੋਂ ਵਧੀਕ ਮਹਲਾ 1 ਦਾ 33ਵਾਂ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ 3 ਦਾ 1 ਸਲੋਕ ਬਣਾ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਹਲਾ 3 ਦਾ 4 ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ 1 ਦਾ 33ਵਾਂ ਸਲੋਕ ਬਣਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 890 – ਮਹਲਾ 3 ਦਾ 59ਵਾਂ ਸਲੋਕ "ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਆਕਾਰ ਹੈ ..." ਵਡਹੰਸ ਦੀ ਵਾਰ ਵਿਚੋਂ ਦੂਜੀ ਪਉੜੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਆਉਂਦੇ ਸਲੋਕਾਂ ਵਿਚੋਂ ਚੁਕ ਲਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੰਤ ਉਤੇ ਗਿਣਤੀ 68 ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਜਦ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿਚ ਇਹ 67 ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 896 – ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ 9 ਦੇ ਸਲੋਕਾ ਵਿਚ 54ਵੇਂ ਸਲੋਕ ਤੋਂ ਪਿਛੋਂ "ਮਹਲਾ 10" ਦਿਤਾ ਹੈ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਲੋਕਾਂ ਦੀ ਤਰਤੀਬ ਵੀ ਅਗੇ ਪਿਛੇ ਕੀਤੀ ਹੈ।

- ਪਤਰਾ 897 – ਮੰਦਾਵਨੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਦਾਵਨੀ ਦੇ ਸਲੋਕਾਂ ਦੀ ਵੀ ਗਿਣਤੀ ਕਰ ਕੇ ਕੋਲ ਜੋੜ 212 ਦਿੱਤਾ ਹੈ।

- ਅਖੀਰਲੇ ਖਾਲੀ ਪੰਨੇ ਤੇ ਸਵਾਸਤਕ ਦੇ ਨਿਸ਼ਾਨ ਹਨ। ਮੁਢਲਾ ਪੰਨਾ ਹੈ ਨਹੀ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਿਜਨ ਸਦਕਾ ਗਲ੍ਹ ਗਿਆ ਲਗਦਾ ਹੈ।

- ਸਮੁਚੇ ਤੌਰ ਤੇ ਵੀ ਸਾਰਾ ਸਰੂਪ ਪਾਣੀ ਨਾਲ ਭਿਜੇ ਹੋਣ ਦੇ ਬਹੁਤ ਸਾਰੇ ਨਿਸ਼ਾਣ ਮਿਲਦੇ ਹਨ। ਬਰ ਪੰਨੇ ਤੇ ਪੰਜਲਕੀਰੀ ਹਾਸ਼ੀਆ ਖਿਚਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ।

ਨਿਰਣਾ : ਖਾਰੀ ਬੀੜ ਦਾ ਇਕ ਨਿਵੇਕਲਾ ਰੂਪ ਹੈ।

ਸਥਾਨ ਜਿਥੇ ਪਿਆ ਹੈ : ਤਖਤ ਕੇਸਗੜ੍ਹ ਸਾਹਿਬ, ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ।

-0-0-0-0-0-

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੁਦੀ ਪੜਪੋਥੀ ਕਾਤਕ ਕਰਾ। ਰਾਗ ਕਾ। ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਵਣੇ ਕਾ
ਚਲਤੁ ਸੰਮਤੁ ੧੯੦੨ ਮਤੀ ਭਾਦਉ ਬਦੀ ਜਨਮ
ਅਸਟਮੀ। ੮ ਮੰਗਲਵਾਰ। ਸ੍ਰੀ ਗ੍ਰੰਥ ਜੀ ਲਿਖਿਆ।
ਜਪੁ ਗੁਰੂ ਰਾਮਦਾਸ ਜੀਉ ਕਿਆ ਦਸਖਤਾ ਕਾ ਨਕਲੁ ਖਾਤਿ
ਸਕੇ। ਨਕੁਲ ਕਾ ਨਕਲੁ। ਨਕੁਲ ਕਾ ਨਕੁਲੁ।

ੴ

ਪ੍ਰਿਥਾ।

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਤਤਕਰਾਸਬਦਾਂਕਾ॥

ਸ੍ਰੀਰਾਗੁਚਉਪਦੇਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ ੪੫

ਮਾਝ

੧੫	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀ	੩੬	ਕੀਤੀਦਇਆਗੁਪਾਲਗੁ
੧੬	ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿਹਰਿ	੩੭	ਸੋਸਚੁਮੰਦਰੁਜਿਤੁਸਚੁ
੧੭	ਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿ	੩੮	ਗੋਇਨਿਸੁਣਾਵਣੀਇਨਿ
੧੮	ਭਗਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸਾਗਿਰਾ	੩੯	ਐਸੋਕੋਨੂੰਹੈਆਗੈਅੰ
੧੯	ਸਭਕਿਛੁਘਰਮਹਿਬਾਹਰਿ	੪੦	ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਪਿ
੨੦	ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿਨਿਤੂੰਸੁ	੪੧	ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕਿਦੈਸੁ
੨੧	ਤੂੰਪੇਡੁਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀ	੪੨	ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪਿ
੨੨	ਸਫਲੁਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁ	੪੩	ਝੂਠਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈ
੨੩	ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿਤੇਰੀ		੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੨੪	ਤੂਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ	ਅਸਟ	ਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੯੭
੨੫	ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਮਨਹਿਅਧਾ	੧	ਸਬਦਿਰੰਗਾਏਹੁਕਮਿ
੨੬	ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾ		ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੯੭
੨੭	ਹੁਕਮੀਵਰਸਣਲਾਗੇਮੇਹਾ	੧	ਕਰਮੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾ
੨੮	ਆਉਸਾਜਨਸੰਤਮੀਤਪਿ	੨	ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਗਮ
੨੯	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਗੁਸਾ	੩	ਇਕੋਆਪਿਫਿਰੈਪਰਛੰਨਾ
੩੦	ਜਿਥੈਨਾਮੁਜਪੀਐਪ੍ਰਭਪਿ	੪	ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ
੩੧	ਚਰਣਠਾਕੁਰਕੇਰਿਦੈਸਮਾਣੇ	੫	ਅੰਦਰਿਹੀਰਾਲਾਲੁਬਣਾਇ
੩੨	ਮੀਤੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰਿਪਿਆ	੬	ਸਭਘਟਆਪੇਭੋਗਣਹਾਰ
੩੩	ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਧਨੁਭੀਤੇਰਾ	੭	ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਕੀਮੀ
੩੪	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਮੇਘੁਪਠਾ	੮	ਆਪੇਰੰਗਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ
੩੫	ਸਭੇਸੁਖਭਏਪ੍ਰਭਤੁਠੇ	੯	ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸੇਵਡੀਦ

੧੦	ਆਪੁਵੰਞਾਇਤਾਸਭੁਕਿਛੁ	੩੧	ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਆਪੇ
੧੧	ਤੇਰੀਆਖਾਣੀਤੇਰੀਆਬਾ	੩੨	ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸਬਾ
੧੨	ਐਥੈਸਾਚੇਸੁਆਗੈਸਾਚੇ	ਮਾਝ	ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੧੮
-	ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਸਬਦੇ	੧	ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆ
	ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਚੀਸਿਖਸੁ	ਮਾਝ	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੦੯
	ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ	੧	ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲ
	ਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਸੈਸਹਜਸੁ	੨	ਕਉਣੁਸੁਮੁਕਤਾਕਉਣੁਸੁ
	ਸੇਸਰਲਾਗੇਜੋਤੁਧੁਭਾਏ	੩	ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਤਾਕਿਆ
	ਵਰਨਭੇਖਵਰਤਹਿਸਭ	੪	ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ
੧੯	ਨਿਰਮਲੁਸਬਦੁਨਿਰਮਲ	੫	ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ
੨੦	ਗੋਵਿੰਦੁਉਜਲੁਉਜਲੁਹੰ	ਬਾਰਹ	ਮਾਹਾਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ ੧੧੦
੨੧	ਸਦਾਸੇਵੀਸਚੁਸਲਾਹੀ	੧	ਕਿਰਤਕਰਮਕੇਵੀਛੁੜੇਕ
੨੨	ਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਸਾਚੈ	ਦਿਨੁਰੈਣਿ	ਮਹਲਾ੫ ਪਤਿ ੧੧੨
੨੩	ਆਤਮਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁਗੁਰਤੇ	੧	ਸੇਵੀਸਤਿਗੁਰੁਆਪਣਾ
੨੪	ਇਸੁਗੁਫਾਮਹਿਅਖੁਟਭੰ		੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੨੫	ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੈਮਿਲਾਏ	ਵਾਰ	ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮ:੧ ਪਤਿ ੧੧੩
੨੬	ਏਕਾਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸਰੀਰਾ	੧	ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈ
੨੭	ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਭਰਪੁਰਿਹਿਆ		
੨੮	ਹਰਿਆਪੇਮੇਲੇਸਾਰਕਰਾਏ		੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੨੯	ਉਤਮਜਨਮੁਸੁਥਾਨਿਹੈਵਾ	ਗਉੜੀ	ਚਉਪਦੇਮਹਲਾ੧ ਪਤਿ ੧੨੦
੩੦	ਮਨਮੁਖਪੜਹਿਪੰਡਿਤਕ	੧	ਭਉਮੁਚੁਭਾਰਾਵਡਾਤੋਲੁ

		੨	ਗੁਰਤੇਗਿਆਨੁਪਾ
੨	ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਬਿਨੁ[illegible]	੩	ਸੁਖਾਉਸਾਚੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ
੩	ਮਾਤਾਪਿਤਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ	੪	ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁ
੪	ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ	੫	ਮਨੁਮਾਰੇਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ
੫	ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ	੬	ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਭੁਜਗੁਬ
੬	ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆਵੈ	੭	ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਜਿਸਕੇਜੀ
੭	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਮਹਿਚੀ	੮	ਤੂੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜ
੮	ਉਲਟਿਓਕਮਲੁਬ੍ਰਹਮਬੀ	੯	ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਹਿਰੰਗ
੯	ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਮਰਣੁ	੧੦	ਮਨਮੁਖਿਸੁਤਾਮਾਇਆਮੋ
੧੦	ਕਿਰਤੁਪਇਆਨਹਮੇਟੈਕੋ	੧੧	ਸਚਾਅਮਰੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾ
੧੧	ਜਿਨਿਅਕਥੁਕਹਾਇਆ	੧੨	ਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਇਆ
੧੨	ਜਨਮਿਮਰੈਤ੍ਰੈਗੁਣਹਿਤਕਾ	੧੩	ਜਿਉਜਨਨੀਸੁਤਜਣਿਪਾ
੧੩	ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਇਆਰਹੈਸੁਖਾਲੀ	੧੪	ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਮਨਿਹੋਇਆ
੧੪	ਅਵਰਿਪੰਚਹਮਏਕਜਨਾ	੧੫	ਹਰਿਦਇਆਲਦਇਆਪ
੧੫	ਮੁੰਦ੍ਰਾਘਟਿਭੀਤਰਿਮੁੰਦ੍ਰਾ	੧੬	ਜਗਜੀਵਨੁਅਪਰੰਪਰੁ
੧੬	ਅਉਖਧਮੰਤ੍ਰਮੂਲਮਨਏਕੈ	੧੭	ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨ
੧੭	ਕਤਕੀਮਾਈਬਾਪੁਕਤਕੇਰਾ	੧੮	ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਬਦੁਖ
੧੮	ਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇਕੈਦਿਨ	੧੯	ਮੇਰੇਮਨਸੇਪ੍ਰਭੁਸਦਾਨਾਲਿ
੧੯	ਹਰਣੀਹੋਵਾਬਨਿਬਸਾਕੰਦ	੨੦	ਹਮਰੈਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭ
੨੦	ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀਰਤਿਆਖੀਐ	੨੧	ਇਹੁਮਨੁਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈ
ਗਉੜੀ	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੧੨੪	੨੨	ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁ
੧	ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਮੇਲਾਹੋ		

	[illegible]ਮਾਤਿਹਰਿਕਾਮਣਿ	੧੧	ਬਹੁਤੁਕਰਮਕਰਿਮਨੁਨ
੨੪	ਹਰਿਹਰਿਅਖਰਿਕਿਸਰੀਲੁ	੧੨	ਬਹੁਰੰਗਮਾਇਆਬਹੁ
੨੫	ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰੀ	੧੩	ਪ੍ਰਾਣੀਜਾਣੈਇਹੁਤਨੁਮੇ
੨੬	ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁਅਨ	੧੪	ਤਉਕਿਰਪਾਤੇਮਾਰਗੁਪਾ
੨੭	ਗੁਰਮੁਖਿਜੈਭੁਜਪਿਨਾਮੁ	੧੫	ਅਨਰਸਜੇਤੇਤੈਚਾਖੇ
੨੮	ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾਮਣ	੧੬	ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਸਾਜੀਬਾਰ
੨੯	ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇ	੧੭	ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਰਹੈਇਕਰੰਗਾ
੩੦	ਚੋਜੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ	੧੮	ਤੂੰਮੇਰਾਸਖਾਤੂੰਹੀਮੇਰਾਮੀਤੁ
੩੧	ਮੋਹਰਿਨਾਮੇਹਰਿਬਿਰਹੁਲਾ	੧੯	ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗ
੩੨	ਮੇਰਾਬਿਰਹੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਜੀ	੨੦	ਨੈਨਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿ
ਗਉੜੀ	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੧੩੪	੨੧	ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ
੧	ਕਿਨਬਿਧਿਕੁਸਲਹੋਤਮੇ	੨੨	ਸਤਿਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿ
੨	ਕਿਉਭ੍ਰਮੀਐਭ੍ਰਮੁਕਿਸਕਾ	੨੩	ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰ
੩	ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰ	੨੪	ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾਵੈਰਾਮੁ
੪	ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਵਹੁ	੨੫	ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁ
੫	ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿ	੨੬	ਜੀਅਜੰਤਜਾਕੈਹੈਹਾਥਾ
੬	ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ	੨੭	ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਾਕਾਮਨੁ
੭	ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਹੀਭਉ	੨੮	ਹਸਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਤਤਕਾ
੮	ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਰੀ	੨੯	ਜੋਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ
੯	ਅਗਲੇਮੁਏਸਿਪਾਛੈਪਰੇ	੩੦	ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਮਿਲਿਆ
੧੦	ਅਨਿਕਜਤਨਨਹੀਹੋਤਛੁ	੩੧	ਹਮਧਨਵੰਤਭਾਗਠਸਚ

੨੦	ਕਾਇਆਬ੍ਰਹਮਾਮਨੁਹੈਧੋਤੀ	੧	ਹਰਿਦਰਸਨੁਪਾਵੈਵ
੨੧	ਸੇਵਕੁਦਾਸੁਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ	੨	ਸਬਦਿਮੁਆਵਿਚਹੁਆ
੨੨	ਕਾਚੀਗਾਗਰਿਦੇਹਦੁਹੇਲੀ	੩	ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡ
੨੩	ਮੋਹੁਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਸਭਕਾਰ	੪	ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਗਹਿਰਗੰ
੨੪	ਆਪਿਕਰੇਸਚੁਅਲਖਅ	੫	ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਦੁਖੁਪਾਇ
੨੫	ਕਿਰਿਆਚਾਰੀਤਾਪਰਿ	੬	ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਮਰਣ
੨੬	ਏਕਨਭਰੀਆਗੁਣਕਰਿ	੭	ਲਾਲੈਆਪਣੀਜਾਤਿਗਵਾ
੨੭	ਪੇਵਕੜੈਧਨਖਰੀਇਆ	੮	ਮਨਮੁਖਝੂਠੋਝੂਠੁਕਮਾਵੈ
੨੮	ਨਾਕਿਸਕਾਪੂਤੁਨਕਿਸਕੀ	੯	ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿ
੨੯	ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿ	੧੦	ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸ
੩੦	ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿ	੧੧	ਸਬਦਿਮਰੈਤਿਸੁਸਦਾਅ
੩੧	ਲਖਲਸਕਰਲਖਵਾਜੇਨੇ	੧੨	ਨਿਰਤਿਕਰੇਬਹੁਵਾਜੇਵ
੩੨	ਦੀਵਾਮੇਰਾਏਕੁਨਾਮੁਦੁਖ	੧੩	ਹਰਿਕੈਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
੩੩	ਦੇਵਤਿਆਦਰਸਨਕੈਤਾ	ਆਸਾ	ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ
੩੪	ਭੀਤਰਪੰਚਗੁਪਤਮਨਿਵ	੧	ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾ
੩੫	ਮਨੁਮੋਤੀਜੇਗਹਣਾਹੋਵੈ	੨	ਕਿਸਹੀਧੜਾਕੀਆਮਿਤ੍ਰ
੩੬	ਕੀਤਾਹੋਵੈਕਰੇਕਰਾਇਆ	੩	ਹਿਰਦਾਸੁਣਿਸੁਣਿਮਤਿ
੩੭	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੈਮਹਿਮੁ	੪	ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਨਾਮ
੩੮	ਗੁਰੁਕਰਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ	੫	ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਣਬੋਲੀਬ
੩੯	ਖੁਰਾਸਾਨਖਸਮਾਨਾਕੀਆ	੬	ਨਾਮੁਸੁਣੀਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈ
ਆਸਾ	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੨੩੧	੭	ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿਲਹ

੮	ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਕੀਮਨਭੂਖ	੧੩	ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰ
੯	ਹਥਿਕਰਿਤੰਤੁਵਜਾਵੈਜੋ	੧੪	ਪੂਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾ
੧੦	ਕਰਿਕੇਭਾਲੈਪਾਪਾਰਿਭਾ	੧੫	ਇਕਘੜੀਦਿਨਸਮੋਕਉ
੧੧	ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿ	੧੬	ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧ
੧੨	ਆਇਆਮਰਣੁਧੁਰਾਹੁ	੧੭	ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਇ
੧੩	ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਨਾਮੁ	੧੮	ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਪ੍ਰਗਟਿਆ
੧੪	ਹਉਅਨਦਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਕੀ	੧੯	ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈਕਿਰ
੧੫	ਮਾਈਮੋਰੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮੁਬਤ	੨੦	ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧ
ਆਸਾ	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੨੪੨	੨੧	ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ
੧	ਜਿਨਿਲਾਈਪ੍ਰੀਤਿਸੋਈਫਿ	੨੨	ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਮਾ
੨	ਸਸੂਤੇਪਿਰਕੀਨੀਵਖਿ	੨੩	ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ
੩	ਨਿਜਭਗਤੀਸੀਲਵੰਤੀਨਾ	੨੪	ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪੁਰਿਧਾ
੪	ਮਤਾਕਰਉਸੋਪਕਨਨਦੇਈ	੨੫	ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁ
੫	ਪ੍ਰਥਮੇਮਤਾਜਿਪਤ੍ਰੀਚਲਾ	੨੬	ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਈਮਤਿਪੂ
੬	ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉ	੨੭	ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤਸਦਹੀਰਾ
੭	ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਮੇਰੋਕਛੁਨ	੨੮	ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਮਿਟਾ
੮	ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ	੨੯	ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁ
੯	ਦੁਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਿਨਤੇ	੩੦	ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਮੈਦੂ
੧੦	ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿ	੩੧	ਹਰਿਜਨਲੀਨੇਪ੍ਰਭੂਛਡਾਇ
੧੧	ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੰਸਾ	੩੨	ਅਉਖਧੁਖਾਇਓਹਰਿਕੋ
੧੨	ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀਜਾਤਿ	੩੩	ਬਾਂਛਤਨਾਹੀਸੁਬੇਲਾਆਈ॥

੨੪	ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀਆ	੧	ਰਾਜਨਮਹਿਰਾਜਾਤੂੰਕਹੀ
੨੫	ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁ	੨	ਨਾਥਨਰਹਰੀਨਬੰਧਵ
੨੬	ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਰਵੰਤ		੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
੨੭	ਛਾਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾ	ਵਾਰ	ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮ: ੩ ਪਤਿ ੩੧੯
੨੮	ਅਪਨਾਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦ	੧	ਆਪਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁ
੨੯	ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਪ੍ਰਭੁਧਿ	ਵਾਰ	ਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮ: ੫ ਪਤਿ ੩
੩੦	ਅਨਬੂਝਬਹੁਸਪਨਮਾ	੧	ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਪੁਰਖੁ
੩੧	ਆਰਾਧਿਸ੍ਰੀਧਰਸਫਲਮ		
੩੨	ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਨਿਕੋਦਾਤਾ	੧ਓ	ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਪਤਿ ੩੨੯
ਗੂਜਰੀ	ਅਸਟਪਦੀਆਮਹਲਾ ੧		੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
	ਪਤਿ ੩੧੬	ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪	
੧	ਏਕਨਗਰੀਪੰਚਚੋਰਬਸੀ		ਚਉਪਦੇਪਤਿ ੩੩੦
੨	ਕਵਨਕਵਨਜਾਚਹਿਪ੍ਰਭ	੧	ਸੇਵਕਜਨਬਨੇਠਾਕੁਰਲਿ
੩	ਐਜੀਜਨਮਮਰੈਭ੍ਰਮਿਆ	੨	ਮੇਰੋਸੁੰਦਰੁਕਹਹੁਮਿਲੈ
੪	ਐਜੀਨਾਹਮਉਤਮਨੀਚ	੩	ਮੇਰੋਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
੫	ਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਆਰਾਧਿਤੰ	੪	ਅਬਹਮਚਲੀਠਾਕੁਰ
ਗੂਜਰੀ	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੩੧੮	੫	ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਤਿਸ
੧	ਨਿਰਤਿਕਰੀਇਹੁਮਨੁਨ	੬	ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਿਹੈ
ਗੂਜਰੀ	ਮਹਲਾ ੪ ਪਤਿ ੩੧੯	ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੩੩੧	
੧	ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਗਤਿ	੧	ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾ
੧ਓ	ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੩੧੯	੨	ਮਾਈਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਈਹੈ

੩	ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ	੨੪	ਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਹਿਬਿ
੪	ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦ	੨੫	ਅਨਾਥਨਾਥਪ੍ਰਭਹਮਾਰੇ
੫	ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾ	੨੬	ਪ੍ਰਭਇਹੈਮਨੋਰਥੁਮੇਰਾ
੬	ਪ੍ਰਭਜੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮੁ	੨੭	ਮੀਤਾਐਸੇਹਰਿਜੀਪਾਏ
੭	ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪ	੨੮	ਦਰਸਨਨਾਮਕਉਮਨੁਆ
੮	ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭੂਸੁਖਦਾਤੇ	੨੯	ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁ
੯	ਸੋਪ੍ਰਭੁਜਤਕਤਪੇਖਿਓ	੩੦	ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿ
੧੦	ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਲਾਹਾ	੩੧	ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖਮੋ
੧੧	ਮਨਕਹਅਹੰਕਾਰਿਅਫਾਰ	੩੨	ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਊਚਾਮੋ
੧੨	ਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰੈਹੂਤੇਨੇਰੈ	੩੩	ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓ
੧੩	ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਨਾਮੁਅਰਾ	੩੪	ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ
੧੪	ਮਾਈਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ	੩੫	ਜਾਨੀਨਜਾਈਤਾਕੀਗਤਿ
੧੫	ਚੰਚਲੁਸੁਪਨੈਹੀਉਰਝਾ	੩੬	ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਰ
੧੬	ਸਰਬਸੁਖਾਗੁਰਚਰਨਾ	੩੭	ਉਲਟੀਰੇਮਨਉਲਟੀਸਾ
੧੭	ਅਪੁਨੇਹਰਿਪਹਿਬਿਨਤੀ	੩੮	ਸਭਦਿਨਕੇਸਮਰਥਪੰ
੧੮	ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਪਰਵੇ	ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੯	
੧੯	ਮਾਈਪ੍ਰਭਕੇਚਰਨਨਿਹਾ		ਚਉਪਦੇਪਤਿ ੩੩੫
੨੦	ਪ੍ਰਭਜੀਉਪੇਖਉਦਰਸੁ	੧	ਯਹਮਨੁਨੈਕਨਕਹਿਓਕਰੈ
੨੧	ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਰਸਾਇਣਿ	੨	ਸਭਕਿਛੁਜੀਵਤਕੋਬਿ
੨੨	ਮਾਈਗੁਰਬਿਨੁਗਿਆਨੁ	੩	ਜਗਤਮੈਝੂਠੀਦੇਖੀਪ੍ਰੀ
੨੩	ਠਾਕੁਰਹੋਇਆਪਿਦਇਆ	੧ਓ	ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

੧੯	ਹਮਸੰਤਨਕੀਰੇਨਪਿਆਰੇ	੪੦	ਸੁਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸ
੨੦	ਜੇਤੀਸਮਗ੍ਰੀਦੇਖਹੁਰੇਨਰ	੪੧	ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿਉ
੨੧	ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨ	੪੨	ਗਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇ
੨੨	ਰਤਨੁਛਾਡਿਕਉਡੀਸੰਗਿ	੪੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸ੍ਰਿਤਿ
੨੩	ਗੁਣਗਾਵਹੁਪੂਰਨਅਬਿ	੪੪	ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆ
੨੪	ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਪ੍ਰਭਦਾ	੪੫	ਦੁਰਤੁਗਵਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰ
੨੫	ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਸਗਲਭੈਲਾ	੪੬	ਬਖਸਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰ
੨੬	ਮਾਇਆਮੋਹਮਗਨਅੰਧਿ	੪੭	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇ
੨੭	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੋਇਸਹਾਈ	੪੮	ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆ
੨੮	ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਮੇਰਾਅਰੁਤੇਰ	੪੯	ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋ
੨੯	ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਮਹਿ	੫੦	ਜੀਅਜੰਤਸਭਤਿਸਕੇਕੀ
੩੦	ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਹੋਇਅਨੰ	੫੧	ਮਿਲਿਪੰਚਨਹੀਸਹਸਾਚੁ
੩੧	ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਝੂਠਨਿੰਦਾ	੫੨	ਨਿਰਵੈਰਨਾਮੁਵਸਾਇਆਹੁ
੩੨	ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸਭੁਕਿਛੁ	੫੩	ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ
੩੩	ਅਬਿਨਾਸੀਜੀਅਨਕੋਦਾ	੫੪	ਸਾਹਿਬੁਗੁਨੀਗਹੇਰਾ
੩੪	ਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖਨਿਵਾ	੫੫	ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਾ
੩੫	ਅੰਤਰਿਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀ	੫੬	ਠਾਢਿਪਾਈਕਰਤਾਰੇ
੩੬	ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦ	੫੭	ਦ੍ਰਿੜਿਕਰਤਾਪੁਰਖੁਕਲੋ
੩੭	ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਰਿਦਭੀ	੫੮	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਬਾਹੀਪੂਰੀ
੩੮	ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮਧਨੁਨਿਰ	੫੯	ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ
੩੯	ਗੁਰਪੂਰੈਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀ	੬੦	ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ

੬੧	ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾ	੮੨	ਗੁਰੁਪੂਰਾਅਰਾਧੇ
੬੨	ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁ	੮੩	ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੈ
੬੩	ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭਏਅ	੮੪	ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਘਰਿਆਇ
੬੪	ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਮਸਕਾਰੇ	੮੫	ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਰਿਦੈਧਿਆ
੬੫	ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਨਾਤੇ	੮੬	ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੋ
੬੬	ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆ	੮੭	ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ
੬੭	ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ	੮੮	ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ
੬੮	ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਰਖਵਾਰੇ	੮੯	ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿ
੬੯	ਗੁਰਅਪਨੇਬਲਿਹਾਰੀ	੯੦	ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰ
੭੦	ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਿਪੂਰੇ	੯੧	ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖ
੭੧	ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ	੯੨	ਸਿਮਰਿਓਅਪਨਾਸਾਂਈ
੭੨	ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ	੯੩	ਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰਮੇਰੇ
੭੩	ਗੁਰਮਿਲਿਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿ	੯੪	ਜੀਅਜੰਤਸਭਵਸਿਕਰਿ
੭੪	ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿ	ਸੋਰਠਿ	ਮਹਲਾ ੯ ਪਤਿ ੨੮੯
੭੫	ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ	੧	ਰੇਮਨਰਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀਤਿ
੭੬	ਅਪਨਾਗੁਰੂਧਿਆਏ	੨	ਮਨਕੀਮਨਹੀਮਾਹਿਰਹੀ
੭੭	ਪਰਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ	੩	ਮਨਰੇਕਉਨੁਕੁਮਤਿਤੈਲੀ
੭੮	ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਾਲਾ	੪	ਮਨਰੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਿਬਿਚਾ
੭੯	ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ	੫	ਪ੍ਰਾਨੀਕਉਨੁਉਪਾਉਕਰੈ
੮੦	ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ	੬	ਮਾਈਮੈਕਿਹਬਿਧਿਲਖ
੮੧	ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਕੀਤੀ	੭	ਮਾਈਮਨੁਮੇਰੋਬਸਿਨਾਹਿ

੧ ਅਸਟਪਦੀ ਮਃ ੧
੧ ਜਿਨ ਕੀਆ ਤਿਨ
ਪਤਿ ੪੪੫

੪

੨	ਪੰਚਬਰਖਕੋਅਨਾਥਧ੍ਰੂਬਾਰਿ	੨੩	ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਸੰਤਾ
੩	ਦ੍ਰਿਨਾਵਿਤਰੂਮਿਖਬੰਧੁ	੨੪	ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾ
੪	ਕਵਨਥਾਨਧੀਰਿਓਹੈਨਾਮ	੨੫	ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ
੫	ਮਾਨਮੋਹਅਰੁਲੋਭਵਿਕਾ	੨੬	ਪੁਰਖਪੁਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾ
੬	ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭ	੨੭	ਚਲਤਬੈਸਤਸੋਵਤਜਾ
੭	ਸੋਸਮਰਥੁਸਰਬਗੁਣ	੨੮	ਭਾਗਿਆਪੁਥਿਨਸੀਤਾਪ
੮	ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿ	੨੯	ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਮਾਤਾਉਦਰਿ
੯	ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਰਾਖੇਚੀ	੩੦	ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕਾ
੧੦	ਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਜੀਅਸੁਖ	੩੧	ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਧੁਰਹੁਹੀ
੧੧	ਗੁਪਤੁਕਰਤਾਸੰਗਿਸੋਪ੍ਰਭੁ	੩੨	ਵੈਦੋਨਵਾਈਭੈਣੋਨਭਾਈ
੧੨	ਬਾਹਰਿਢੂਢਨਤੇਛੂਟਿਪਰੇ	ਮਾਰੂ	ਮਹਲਾ ੯ ਪਤਿ ੬੨੨
੧੩	ਜਿਸਹਿਸਾਜਿਨਿਵਾਜਿ	੧	ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਈ
੧੪	ਛੂਟਿਓਡਾਭਰਮਕਾਪਾਟਿ	੨	ਅਬਮੈਕਹਾਕਰਉਰੀਮਾਈ
੧੫	ਬੇਦਪੁਕਾਰੇਮੁਖਤੇਪੰਡਤ	੩	ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਨਤਿਆ
੧੬	ਕੋਟਿਲਖਸਰਬਕੋਰਾਜਾ	ਮਾਰੂ	ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਃ੧ ਪਤਿ ੬੨੩
੧੭	ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਤਕੀਆ	੧	ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁਣੇ
੧੮	ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀ	੨	ਬਿਖੁਬੋਹਿਥਾਲਾਦਿਆ
੧੯	ਸਿਮਰਹੁਏਕਨਿਰੰਜਨਸੋ	੩	ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮਾਰਿਮਰ
੨੦	ਕਤਕਉਡਹਕਾਵਹੁਲੋ	੪	ਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀ
੨੧	ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾ	੫	ਲਾਲੈਗਾਰਬੁਛੋਡਿਆਗੁਰ
੨੨	ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨਬ	੬	ਹੁਕਮੁਭਇਆਰਹਣਾਨਹੀ

੭	ਮਨਮੁਖਲਹਰਿਘਰਤਜਿ	੬	ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾ
੮	ਮਾਤਪਿਤਾਸੰਜੋਗਿਉਪਾਏ	੭	ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਰੈ
੯	ਆਵਉਵੰਞਉਡੁੰਮਣੀ	੮	ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈਕੋਈ
੧੦	ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆ	੯	ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣਰਾਮੁ
੧੧	ਨਾਜਾਣਾਮੂਰਖੁਹੈਕੋਈ	੧੦	ਘਰਿਰਹੁਰੇਮਨਮੁਗਧਇ
ਮਾਰੂ	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੬੨੮ (੧ ਜਿਸੁਨੋਪ੍ਰੇਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ)	੧੧	ਸਰਣਿਪਰੇਗੁਰਦੇਵਤੁਮ
੧	ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤੇਭ੍ਰ	੧੨	ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਰਜਣਹਾ
੨	ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਰਾਖਿਲੀਨੇ	੧੩	ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰਗੜ
੩	ਸਸਤ੍ਰਤੀਖਣਕਾਟਿਡਾਰਿ	੧੪	ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ
੪	ਚਾਂਦਨਾਚਾਂਦਨੁਆਂਗਨਪ੍ਰਭ	੧੫	ਅਰਬਦਨਰਬਦਧੁੰਧੂਕਾਰਾ
੫	ਆਉਜੀਤੂਆਉਹਮਾਰੈ	੧੬	ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਨਿਰ
੬	ਜੀਵਨਾਸਫਲੁਜੀਵਨ	੧੭	ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਧਾਰੀ
੭	ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬਹੁਤੁਤਿਸੈ	੧੮	ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀਨਦਇਆ
੮	ਬਿਰਖੈਹੇਠਿਸਭਜੰਤਇਕ	੧੯	ਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਰੇਜਨਭਾਈ
ਸੋਲਹੇ	੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ	੨੦	ਸਚੁਕਹਹੁਸਚੈਘਰਿਰਹਣਾ
	ਮਹਲਾ ੧ ਪਤਿ ੬੩੦	੨੧	ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਰਹਰਿਨਿੰਦਾ
੧	ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋ	੨੨	ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਾਰਅਪਾਰਾ
੨	ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾ	ਸੋਲਹੇ	ਮਹਲਾ ੩ ਪਤਿ ੬੪੬
੩	ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਅੰਨੀਬੋਲੀ	੧	ਹੁਕਮੀਸਹਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾ
੪	ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਅਪਰਅ	੨	ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਕੋਈ
੫	ਸਾਚੇਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ	੩	ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ

ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿ ੬੨੮

੫

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਪੁ ॥ ਆਦਿ ਸਚੁ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚੁ ਹੈ ਭੀ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ ਸਚੁ ॥੧॥ ਸੋਚੈ
ਸੋਚਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸੋਚੀ ਲਖ ਵਾਰ ॥ ਚੁਪੈ ਚੁਪ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਲਾਇ ਰਹਾ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਭੁ-
ਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੀ ਜੇ ਬੰਨਾ ਪੁਰੀਆ ਭਾਰ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪਾ ਲਖ ਹੋਹਿ ਤ ਇਕ ਨ
ਚਲੈ ਨਾਲਿ ॥ ਕਿਵ ਸਚਿਆਰਾ ਹੋਈਐ ਕਿਵ ਕੂੜੈ ਤੁਟੈ ਪਾਲਿ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਚਲ-
ਣਾ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹੁਕਮੀ ਹੋਵਨਿ ਆਕਾਰ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਹੁਕ-
ਮੀ ਹੋਵਨਿ ਜੀਅ ਹੁਕਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਹੁਕਮਿ ਲਿਖਿ ਦੁਖ ਸੁ-
ਖ ਪਾਈਅਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਹੁਕਮੀ ਬਖਸੀਸ ਇਕਿ ਹੁਕਮੀ ਸਦਾ ਭਵਾਈਅਹਿ ॥ ਹੁਕਮੈ
ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਹੁਕਮ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੇ ਬੁਝੈ ਤ ਹਉਮੈ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥੨॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਤਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਗੁਣ ਵ-
ਡਿਆਈਆ ਚਾਰ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵਿਦਿਆ ਵਿਖਮੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸਾਜਿ ਕਰੇ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥
ਗਾਵੈ ਕੋ ਜੀਅ ਲੈ ਫਿਰਿ ਦੇਹ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਜਾਪੈ ਦਿਸੈ ਦੂਰਿ ॥ ਗਾਵੈ ਕੋ ਵੇਖੈ ਹਾਦਰਾ ਹਦੂਰਿ

ਕਥਨਾ ਕਥੀ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਕਥੀ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਦੇਦਾ ਦੇ ਲੈਦੇ ਥਕਿ ਪਾਹਿ
ਜੁਗਾ ਜੁਗੰਤਰਿ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਰਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਗਸੈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੩॥ ਸਾ-
ਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਨਾਇ ਭਾਖਿਆ ਭਾਉ ਅਪਾਰੁ ॥ ਆਖਹਿ ਮੰਗਹਿ ਦੇਹਿ ਦੇਹਿ ਦਾਤਿ
ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਫੇਰਿ ਕਿ ਅਗੈ ਰਖੀਐ ਜਿਤੁ ਦਿਸੈ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਮੁਹੌ ਕਿ ਬੋਲਣੁ ਬੋਲੀਐ ਜਿ-
ਤੁ ਸੁਣਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਨਾਉ ਵਡਿਆਈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਮੀ ਆਵੈ ਕ-
ਪੜਾ ਨਦਰੀ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਿਆਰੁ ॥੪॥ ਥਾਪਿ-
ਆ ਨ ਜਾਇ ਕੀਤਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇ-
ਆ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਵੀਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗਾਵੀਐ ਸੁਣੀਐ ਮਨਿ ਰਖੀਐ ਭਾਉ ॥ ਦੁ-
ਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸੁਖੁ ਘਰਿ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਦੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਈਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋਰਖੁ ਬਰਮਾ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬਤੀ ਮਾਈ ॥ ਜੇ ਹਉ ਜਾਣਾ ਆਖਾ
ਨਾਹੀ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ
ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੫॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਾ ਜੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾ ਵਿਣੁ ਭਾਣੇ ਕਿ ਨਾਇ ਕ-
ਰੀ ॥ ਜੇਤੀ ਸਿਰਠਿ ਉਪਾਈ ਵੇਖਾ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿ ਮਿਲੈ ਲਈ ॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਰਤਨ ਜਵਾ-
ਹਰ ਮਾਣਿਕ ਜੇ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਗੁਰਾ ਇਕ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ
ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਮੈ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੬॥ ਜੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਆਰਜਾ ਹੋਰ ਦਸੂਣੀ ਹੋਇ ॥ ਨਵਾ
ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਚੰਗਾ ਨਾਉ ਰਖਾਇ ਕੈ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਲੇ-
ਇ ॥ ਜੇ ਤਿਸੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੇ ॥ ਕੀਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀਟੁ ਕਰਿ ਦੋਸੀ ਦੋਸੁ
ਧਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣਿ ਗੁਣੁ ਕਰੇ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਗੁਣੁ ਦੇ ॥ ਤੇਹਾ ਕੋਇ ਨ ਸੁਝਈ ਜਿ ਤਿਸੁ
ਗੁਣੁ ਕੋਇ ਕਰੇ ॥੭॥ ਸੁਣਿਐ ਸਿਧ ਪੀਰ ਸੁਰਿ ਨਾਥ ॥ ਸੁਣਿਐ ਧਰਤਿ ਧਵਲ ਆਕਾਸ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥
ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੮॥ ਸੁਣਿਐ ਈਸਰੁ ਬਰਮਾ ਇੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹ-
ਣ ਮੰਦੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਤਨਿ ਭੇਦ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵੇਦ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗ-

ਸੁਣਿਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ

ਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੯॥ ਸੁਣਿਐ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗਿਆਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅਠਸਠਿ ਕਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿਐ ਸਰਾ ਗੁਣਾ ਕੇ ਗਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਸੇਖ ਪੀਰ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥ ਸੁਣਿਐ ਅੰਧੇ ਪਾਵਹਿ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਹਾਥ ਹੋਵੈ ਅਸਗਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਸੁਣਿਐ ਦੂਖ ਪਾਪ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੧੧॥ ਮੰਨੇ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਾਗਦਿ ਕਲਮ ਨ ਲਿਖਣਹਾਰੁ ॥ ਮੰਨੇ ਕਾ ਬਹਿ ਕਰਨਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੨॥ ਮੰਨੈ ਸੁਰਤਿ ਹੋਵੈ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਸਗਲ ਭਵਣ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਮੰਨੈ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਨਾ ਖਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਜਮ ਕੈ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੩॥ ਮੰਨੈ ਮਾਰਗਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਮੰਨੈ ਮਗੁ ਨ ਚਲੈ ਪੰਥੁ ॥ ਮੰਨੈ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਮੰਨੈ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਮੰਨੈ ਤਰੈ ਤਾਰੇ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ॥ ਮੰਨੈ ਨਾਨਕ ਭਵਹਿ ਨ ਭਿਖ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੰਨਿ ਜਾਣੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥੧੫॥ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣ ਪੰਚ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਪੰਚੇ ਸੋਹਹਿ ਦਰਿ ਰਾਜਾਨੁ ॥ ਪੰਚਾ ਕਾ ਗੁਰੁ ਏਕੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਕਰਤੇ ਕੈ ਕਰਣੈ ਨਾਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਧੌਲੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਾ ਪੂਤੁ ॥ ਸੰਤੋਖੁ ਥਾਪਿ ਰਖਿਆ ਜਿਨਿ ਸੂਤਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੁਝੈ ਹੋਵੈ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਧਵਲੈ ਉਪਰਿ ਕੇਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਰਤੀ ਹੋਰੁ ਪਰੈ ਹੋਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਾਰੁ ਤਲੈ ਕਵਣੁ ਜੋਰੁ ॥ ਜੀਅ ਜਾਤਿ ਰੰਗਾ ਕੇ ਨਾਵ ॥ ਸਭਨਾ ਲਿਖਿਆ ਵੁੜੀ ਕਲਾਮ ॥ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਕੇਤਾ ਹੋਇ ॥ ਕੇਤਾ ਤਾਣੁ ਸੁਆਲਿਹੁ ਰੂਪੁ ॥ ਕੇਤੀ ਦਾਤਿ ਜਾਣੈ ਕੌਣੁ ਕੂਤੁ ॥ ਕੀਤਾ ਪਸਾਉ ਏਕੋ ਕਵਾਉ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਏ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੬॥ ਅਸੰਖ ਜਪ ਅਸੰਖ ਭਾਉ ॥ ਅਸੰਖ ਪੂਜਾ ਅਸੰਖ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਅਸੰਖ

ਗਰੰਥ ਮੁਖਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ॥ ਅਸੰਖ ਜੋਗ ਮਨਿ ਰਹਹਿ ਉਦਾਸ ॥ ਅਸੰਖ ਭਗਤ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸਤੀ ਅਸੰਖ ਦਾਤਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਸੂਰ ਮੁਹ ਭਖ ਸਾਰ ॥ ਅਸੰਖ ਮੋਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਾਰ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੭॥ ਅਸੰਖ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਘੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਚੋਰ ਹਰਾਮਖੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਅਮਰ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਜੋਰ ॥ ਅਸੰਖ ਗਲਵਢ ਹਤਿਆ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਪਾਪੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਮਲੇਛ ਮਲੁ ਭਖਿ ਖਾਹਿ ॥ ਅਸੰਖ ਨਿੰਦਕ ਸਿਰਿ ਕਰਹਿ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੮॥ ਅਸੰਖ ਨਾਵ ਅਸੰਖ ਥਾਵ ॥ ਅਗੰਮ ਅਗੰਮ ਅਸੰਖ ਲੋਅ ॥ ਅਸੰਖ ਕਹਹਿ ਸਿਰਿ ਭਾਰੁ ਹੋਇ ॥ ਅਖਰੀ ਨਾਮੁ ਅਖਰੀ ਸਾਲਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਗਿਆਨੁ ਗੀਤ ਗੁਣ ਗਾਹ ॥ ਅਖਰੀ ਲਿਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਬਾਣਿ ॥ ਅਖਰਾ ਸਿਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ਵਖਾਣਿ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹਿ ਲਿਖੇ ਤਿਸੁ ਸਿਰਿ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਵ ਫੁਰਮਾਏ ਤਿਵ ਤਿਵ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਕੀਤਾ ਤੇਤਾ ਨਾਉ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਣ ਕਹਾ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਰਿਆ ਨ ਜਾਵਾ ਏਕ ਵਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਤੂ ਸਦਾ ਸਲਾਮਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੧੯॥ ਭਰੀਐ ਹਥੁ ਪੈਰੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਪਾਣੀ ਧੋਤੈ ਉਤਰਸੁ ਖੇਹ ॥ ਮੂਤ ਪਲੀਤੀ ਕਪੜੁ ਹੋਇ ॥ ਦੇ ਸਾਬੂਣੁ ਲਈਐ ਓਹੁ ਧੋਇ ॥ ਭਰੀਐ ਮਤਿ ਪਾਪਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਓਹੁ ਧੋਪੈ ਨਾਵੈ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਪੁੰਨੀ ਪਾਪੀ ਆਖਣੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਣਾ ਲਿਖਿ ਲੈ ਜਾਹੁ ॥ ਆਪੇ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੨੦॥ ਤੀਰਥੁ ਤਪੁ ਦਇਆ ਦਤੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪਾਵੈ ਤਿਲ ਕਾ ਮਾਨੁ ॥ ਸੁਣਿਆ ਮੰਨਿਆ ਮਨਿ ਕੀਤਾ ਭਾਉ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਤੀਰਥਿ ਮਲਿ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ

ਣ ਤੇਰੇ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਕੀਤੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ਸੁਅਸਤਿ ਆਥਿ
ਬਾਣੀ ਬਰਮਾਉ ਸਤਿ ਸੁਹਾਣੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ਕਵਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਵਖਤੁ ਕਵਣੁ
ਕਵਣ ਥਿਤਿ ਕਵਣੁ ਵਾਰੁ ਕਵਣਿ ਸਿ ਰੁਤੀ ਮਾਹੁ ਕਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹੋਆ ਆਕਾ
ਰੁ ਵੇਲ ਨ ਪਾਈਆ ਪੰਡਤੀ ਜਿ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ਪੁਰਾਣੁ ਵਖਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਕਾਦੀ
ਆ ਜਿ ਲਿਖਨਿ ਲੇਖੁ ਕੁਰਾਣੁ ਥਿਤਿ ਵਾਰੁ ਨਾ ਜੋਗੀ ਜਾਣੈ ਰੁਤਿ ਮਾਹੁ ਨਾ ਕੋ
ਈ ਜਾ ਕਰਤਾ ਸਿਰਠੀ ਕਉ ਸਾਜੇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਕਿਵ ਕਰਿ ਆਖਾ ਕਿਵ
ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਉ ਵਰਨੀ ਕਿਵ ਜਾਣਾ ਨਾਨਕ ਆਖਣਿ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਇਕ ਦੂ
ਇਕੁ ਸਿਆਣਾ ਵਡਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡੀ ਨਾਈ ਕੀਤਾ ਜਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆ
ਪੌ ਜਾਣੈ ਅਗੈ ਗਇਆ ਨ ਸੋਹੈ ॥੨੧॥ ਪਾਤਾਲਾ ਪਾਤਾਲ ਲਖ ਆਗਾਸਾ ਆਗਾ
ਸ ਓੜਕ ਓੜਕ ਭਾਲਿ ਥਕੇ ਵੇਦ ਕਹਨਿ ਇਕ ਵਾਤ ਸਹਸ ਅਠਾਰਹ ਕਹਨਿ
ਕਤੇਬਾ ਅਸੁਲੂ ਇਕੁ ਧਾਤੁ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ਤ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ਹੋਇ ਵਿਣਾਸੁ ਨਾ
ਨਕ ਵਡਾ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੁ ॥੨੨॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਿ ਏਤੀ ਸੁਰਤਿ
ਨ ਪਾਈਆ ਨਦੀਆ ਅਤੈ ਵਾਹ ਪਵਹਿ ਸਮੁੰਦਿ ਨ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਮੁੰਦ ਸਾ
ਹ ਸੁਲਤਾਨ ਗਿਰਹਾ ਸੇਤੀ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕੀੜੀ ਤੁਲਿ ਨ ਹੋਵਨੀ ਜੇ ਤਿਸੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀ
ਸਰਹਿ ॥੨੩॥ ਅੰਤੁ ਨ ਸਿਫਤੀ ਕਹਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਕਰਣੈ ਦੇਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਵੇਖਣਿ ਸੁਣਣਿ ਨ ਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਆ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕੀ
ਤਾ ਆਕਾਰੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪੈ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਅੰਤ ਕਾਰਣਿ ਕੇਤੇ ਬਿਲਲਾਹਿ ਤਾ ਕੇ ਅੰ
ਤ ਨ ਪਾਏ ਜਾਹਿ ਏਹੁ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਬਹੁਤਾ ਕਹੀਐ ਬਹੁਤਾ ਹੋਇ ਵਡਾ ਸਾ
ਹਿਬੁ ਊਚਾ ਥਾਉ ਊਚੇ ਉਪਰਿ ਊਚਾ ਨਾਉ ਏਵਡੁ ਊਚਾ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ਤਿਸੁ ਊਚੇ ਕਉ ਜਾ
ਣੈ ਸੋਇ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਦਾਤਿ ॥੨੪॥
ਬਹੁਤਾ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਨਾ ਜਾਇ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ

ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਜੋਧ ਅਪਾਰ ਕੇਤਿਆ ਗਣਤ ਨਹੀ ਵੀਚਾਰੁ ਕੇਤੇ ਖਪਿ ਤੁਟਹਿ ਵੇਕਾਰ
ਕੇਤੇ ਲੈ ਲੈ ਮੁਕਰੁ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਮੂਰਖ ਖਾਹੀ ਖਾਹਿ ਕੇਤਿਆ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸਦ ਮਾਰ ਏਹਿ
ਭਿ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਦਾਤਾਰ ਬੰਦਿ ਖਲਾਸੀ ਭਾਣੈ ਹੋਇ ਹੋਰੁ ਆਖਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜੇ ਕੋ ਖਾਇਕੁ
ਆਖਣਿ ਪਾਇ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਜੇਤੀਆ ਮੁਹਿ ਖਾਇ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਆਖਹਿ ਸਿ ਭਿ
ਕੇਈ ਕੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਨਾਨਕ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨੫॥ ਅਮੁ
ਲ ਗੁਣ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰ ਅਮੁਲ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਮੁਲ ਭੰਡਾਰ ਅਮੁਲ ਆਵਹਿ ਅਮੁ
ਲ ਲੈ ਜਾਹਿ ਅਮੁਲ ਭਾਇ ਅਮੁਲਾ ਸਮਾਹਿ ਅਮੁਲੁ ਧਰਮੁ ਅਮੁਲੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਮੁ
ਲੁ ਤੁਲੁ ਅਮੁਲੁ ਪਰਵਾਣੁ ਅਮੁਲੁ ਬਖਸੀਸ ਅਮੁਲੁ ਨੀਸਾਣੁ ਅਮੁਲੁ ਕਰਮੁ ਅਮੁ
ਲੁ ਫੁਰਮਾਣੁ ਅਮੁਲੋ ਅਮੁਲੁ ਆਖਿਆ ਨ ਜਾਇ ਆਖਿ ਆਖਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ
ਆਖਹਿ ਵੇਦ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ਆਖਹਿ ਪੜੇ ਕਰਹਿ ਵਖਿਆਣ ਆਖਹਿ ਬਰਮੇ ਆਖਹਿ
ਇੰਦ ਆਖਹਿ ਗੋਪੀ ਤੈ ਗੋਵਿੰਦ ਆਖਹਿ ਈਸਰ ਆਖਹਿ ਸਿਧ ਆਖਹਿ ਕੇਤੇ ਕੀਤੇ ਬੁਧ
ਆਖਹਿ ਦਾਨਵ ਆਖਹਿ ਦੇਵ ਆਖਹਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ਕੇਤੇ ਆਖਹਿ ਆ
ਖਣਿ ਪਾਹਿ ਕੇਤੇ ਕਹਿ ਕਹਿ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ਏਤੇ ਕੀਤੇ ਹੋਰਿ ਕਰੇਹਿ ਤਾ ਆਖਿ ਨ ਸਕਹਿ
ਕੇਈ ਕੇਇ ਜੇਵਡੁ ਭਾਵੈ ਤੇਵਡੁ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਜੇ ਕੋ ਆਖੈ ਬੋਲੁਵਿ
ਗਾੜੁ ਤਾ ਲਿਖੀਐ ਸਿਰਿ ਗਾਵਾਰਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥੨੬॥ ਸੋ ਦਰੁ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ
ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ਵਾਜੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ਕੇਤੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀ
ਅਨਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ਗਾਵਹਿ ਤੁਹਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆ
ਰੇ ਗਾਵਹਿ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਹਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਵੀਚਾਰੇ ਗਾਵਹਿ ਈਸਰੁ
ਬਰਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ ਇਦਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ
ਗਾਵਹਿ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਸਾਧ ਵਿਚਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾ
ਵਹਿ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ਗਾਵਨਿ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵੇਦਾ ਨਾਲੇ ਗਾਵਹਿ ਮੋ
ਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗਾ ਮਛ ਪਇਆਲੇ ਗਾਵਨਿ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾ

ਸੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧੁਨੋ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਵ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੨੭॥ ਮੁੰਦਾ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਮੁ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਧਿਆਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਕਾਲੁ ਕੁਆਰੀ ਕਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਡੰਡਾ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਆਈ ਪੰਥੀ ਸਗਲ ਜਮਾਤੀ ਮਨਿ ਜੀਤੈ ਜਗੁ ਜੀਤੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੮॥ ਭੁਗਤਿ ਗਿਆਨੁ ਦਇਆ ਭੰਡਾਰਣਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜਹਿ ਨਾਦ ॥ ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਨਾਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਅਵਰਾ ਸਾਦ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਦੁਇ ਕਾਰ ਚਲਾਵਹਿ ਲੇਖੇ ਆਵਹਿ ਭਾਗ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੨੯॥ ਏਕਾ ਮਾਈ ਜੁਗਤਿ ਵਿਆਈ ਤਿਨਿ ਚੇਲੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਇਕੁ ਸੰਸਾਰੀ ਇਕੁ ਭੰਡਾਰੀ ਇਕੁ ਲਾਏ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਜਿਵ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈ ਜਿਵ ਹੋਵੈ ਫੁਰਮਾਣੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਖੈ ਓਨਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਬਹੁਤਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੦॥ ਆਸਣੁ ਲੋਇ ਲੋਇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਸੁ ਏਕਾ ਵਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ ॥ ਆਦੇਸੁ ਤਿਸੈ ਆਦੇਸੁ ॥ ਆਦਿ ਅਨੀਲੁ ਅਨਾਦਿ ਅਨਾਹਤਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਵੇਸੁ ॥੩੧॥ ਇਕ ਦੂ ਜੀਭੌ ਲਖ ਹੋਹਿ ਲਖ ਹੋਵਹਿ ਲਖ ਵੀਸ ॥ ਲਖੁ ਲਖੁ ਗੇੜਾ ਆਖੀਅਹਿ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਜਗਦੀਸ ॥ ਏਤੁ ਰਾਹਿ ਪਤਿ ਪਵੜੀਆ ਚੜੀਐ ਹੋਇ ਇਕੀਸ ॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਆਕਾਸ ਕੀ ਕੀਟਾ ਆਈ ਰੀਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਕੂੜੀ ਕੂੜੈ ਠੀਸ ॥੩੨॥ ਆਖਣਿ ਜੋਰੁ ਚੁਪੈ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਮੰਗਣਿ ਦੇਣਿ ਨ ਜੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੀਵਣਿ ਮਰਣਿ ਨਹ ਜੋਰੁ ॥

ਜੋਰੁ ਨ ਰਾਜਿ ਮਾਲਿ ਮਨਿ ਸੋਰੁ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਸੁਰਤੀ ਗਿਆਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜੋਰੁ ਨ ਜੁਗਤੀ ਛੁਟੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਜੋਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਉਤਮੁ ਨੀਚੁ ਨ ਕੋਇ ॥੩੩॥ ਰਾਤੀ ਰੁਤੀ ਥਿਤੀ ਵਾਰ ॥ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਥਾਪਿ ਰਖੀ ਧਰਮ ਸਾਲ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਕੇ ਰੰਗ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤ ॥ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਸਚਾ ਦਰਬਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਹਨਿ ਪੰਚ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਕਚ ਪਕਾਈ ਓਥੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਇਆ ਜਾਪੈ ਜਾਇ ॥੩੪॥ ਧਰਮ ਖੰਡ ਕਾ ਏਹੋ ਧਰਮੁ ॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਕਾ ਆਖਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਕੇਤੇ ਪਵਣ ਪਾਣੀ ਵੈਸੰਤਰ ਕੇਤੇ ਕਾਨ ਮਹੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਬਰਮੇ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਅਹਿ ਰੂਪ ਰੰਗ ਕੇ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕਰਮ ਭੂਮੀ ਮੇਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਧੂ ਉਪਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਇੰਦ ਚੰਦ ਸੂਰ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਡਲ ਦੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਸਿਧ ਬੁਧ ਨਾਥ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਦੇਵੀ ਵੇਸ ॥ ਕੇਤੇ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਮੁਨਿ ਕੇਤੇ ਕੇਤੇ ਰਤਨ ਸਮੁੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਖਾਣੀ ਕੇਤੀਆ ਬਾਣੀ ਕੇਤੇ ਪਾਤ ਨਰਿੰਦ ॥ ਕੇਤੀਆ ਸੁਰਤੀ ਸੇਵਕ ਕੇਤੇ ਨਾਨਕ ਅੰਤੁ ਨ ਅੰਤੁ ॥੩੫॥ ਗਿਆਨ ਖੰਡ ਮਹਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਚੰਡੁ ॥ ਤਿਥੈ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦੁ ॥ ਸਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਰੂਪੁ ॥ ਤਿਥੈ ਘਾੜਤਿ ਘੜੀਐ ਬਹੁਤੁ ਅਨੂਪੁ ॥ ਤਾ ਕੀਆ ਗਲਾ ਕਥੀਆ ਨਾ ਜਾਹਿ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਹੈ ਪਿਛੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਮਨਿ ਬੁਧਿ ॥ ਤਿਥੈ ਘੜੀਐ ਸੁਰਾ ਸਿਧਾ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥੩੬॥ ਕਰਮ ਖੰਡ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰ ॥ ਤਿਥੈ ਸੀਤੋ ਸੀਤਾ ਮਹਿਮਾ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੇ ਰੂਪ ਨ ਕਥਨੇ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾ ਓਹਿ ਮਰਹਿ ਨ ਠਾਗੇ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਰਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਥੈ ਭਗਤ ਵਸਹਿ ਕੇ ਲੋਅ ॥ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਸਚਾ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਸਚ ਖੰਡਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਤਿਥੈ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਵਰਭੰਡ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਥੈ ਤ ਅੰਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਤਿਥੈ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਜਿਵ ਜਿਵ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਵ ਕਾਰ ॥ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥੩੭॥ ਜਤੁ ਪਾਹਾਰਾ ਧੀਰਜੁ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਅਹਰਣਿ ਮਤਿ ਵੇਦੁ ਹਥੀਆਰੁ ॥ ਭਉ ਖਲਾ ਅਗਨਿ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਭਾਂਡਾ ਭਾਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਤੁ ਢਾਲਿ ॥ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲ ॥

ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਤਿਨ ਕਾਰ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਵਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਵਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੈ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਸੋਦਰੁ ॥ ਸੋ ਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ

ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧

ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥ ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥ ੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਉਤੁ ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥ ੩॥

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤਪੁਰਖਾ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਹਮ ਕੀਰੇ ਕਿਰਮ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਗੁਰਦੇਵ ਮੋ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥

ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇਜਿਨਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਹਰਿਪਿਆਸ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਣਪਰਗਾਸਿ॥੨॥ਜਿਨ
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਸੁਨਾਮੁਨਪਾਇਆਤੇਭਾਗਹੀਣਜਮਪਾਸਿ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰ
ਸਰਣਿਸੰਗਤਿਨਹੀਆਏਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵੇਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸਿ॥੩॥ਜਿਨਹਰਿ
ਜਨਸਤਿਗੁਰਸੰਗਤਿਪਾਈਤਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲਿਖਾਸਿ॥
ਧਨੁਧੰਨੁਸਤਸੰਗਤਿਜਿਤੁਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਮਿਲਿਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰ
ਗਾਸਿ॥੪॥੪॥ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫
ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮ
ਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾ
ਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀ
ਧਰਿਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥
ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣਖਲਾਵੈਕ
ਵਣਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਦਸਅਸ
ਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਸਦਬਲਿਜਾ
ਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਸੋਪੁਰਖੁ॥ ਸੋਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹ
ਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮਾਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਸਭਿਧਿ
ਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਹਰਿਸਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਭਿਜੀਅਤੁਮਾਰੇਜੀਤੂੰਜੀਆ

ਕਾਦਾਤਾਰਾ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਸੰਤਹੁਜੀਸਭਿਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਆਪੇ
ਠਾਕੁਰੁਹਰਿਆਪੇਸੇਵਕੁਜੀਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰਾ॥੧॥ਤੂੰਘਟਘਟਅੰਤਰਿ
ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜੀਹਰਿਏਕੋਪੁਰਖੁਸਮਾਣਾ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਭੇਖਾਰੀਜੀਸਭਿ
ਤੇਰੇਚੋਜਵਿਡਾਣਾ॥ਤੂੰਆਪੇਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਜੀਹਉਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨ
ਜਾਣਾ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਬੇਅੰਤੁਜੀਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥
ਜੋਸੇਵਹਿਜੋਸੇਵਹਿਤੁਧੁਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੁਰਬਾਣਾ॥੨॥ਹਰਿਧਿਆ
ਵਹਿਹਰਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਜੀਸੇਜਨਜੁਗਮਹਿਸੁਖਵਾਸੀ॥ਸੇਮੁਕਤੁਸੇਮੁ
ਕਤੁਭਏਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥ਜਿਨਨਿਰਭ
ਉਜਿਨਹਰਿਨਿਰਭਉਧਿਆਇਆਜੀਤਿਨਕਾਭਉਸਭੁਗਵਾਸੀ॥ਜਿਨਸੇ
ਵਿਆਜਿਨਸੇਵਿਆਮੇਰਾਹਰਿਜੀਤੇਹਰਿਹਰਿਰੂਪਿਸਮਾਸੀ॥ਸੇਧੰਨੁਸੇਧੰਨੁ
ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਜੀਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਬਲਿਜਾਸੀ॥੩॥ਤੇਰੀਭਗਤਿਤੇਰੀ
ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਜੀਭਰੇਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਭਗਤਤੇਰੇਭਗਤਸਲਾਹਨਿਤੁ
ਧੁਜੀਹਰਿਅਨਿਕਅਨੇਕਅਨੰਤਾ॥ਤੇਰੀਅਨਿਕਤੇਰੀਅਨਿਕਕਰਹਿਹਰਿਪੂ
ਜਾਜੀਤਪੁਤਾਪਹਿਜਪਹਿਬੇਅੰਤਾ॥ਤੇਰੇਅਨੇਕਤੇਰੇਅਨੇਕਪੜਹਿਬਹੁਸਿ
ਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਜੀਕਰਿਕਿਰਿਆਖਟੁਕਰਮਕਰੰਤਾ॥ਸੇਭਗਤਸੇਭਗਤਭਲੇਜਨ
ਨਾਨਕਜੀਜੋਭਾਵਹਿਮੇਰੇਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥੪॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰਕਰ
ਤਾਜੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੂੰਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਸਦਾਸਦਾਤੂੰਏਕੋਜੀਤੂੰਨਿ
ਹਚਲੁਕਰਤਾਸੋਈ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਈਵਰਤੈਜੀਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥
ਤੁਧੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਉਪਾਈਜੀਤੁਧੁਆਪੇਸਿਰਜਿਸਭਗੋਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁ
ਗੁਣਗਾਵੈਕਰਤੇਕੇਜੀਜੋਸਭਸੈਕਾਜਾਣੋਈ॥੫॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਤੂੰਕਰਤਾਸਚਿਆਰੁਮੈਡਾਸਾਂਈ॥ਜੋਤਉਭਾਵੈਸੋ
ਈਥੀਸੀਜੋਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਹਉਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂੰਸਭਨੀਧਿਆਇ

ਆਪਿਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਨਿਨਾਮੁਰਤਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਧਾਮਨਮੁਖਿ
ਗਵਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪਿਵਿਛੋੜਿਆਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਤੂੰਦਰੀਆਉ
ਸਭਤੁਝਹੀਮਾਹਿ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਾਖੇਲੁ॥
ਵਿਜੋਗਿਮਿਲਿਵਿਛੁੜਿਆਸੰਜੋਗੀਮੇਲੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਜਾਣਾਇਹਿਸੋਈ
ਜਨੁਜਾਣੈ॥ਹਰਿਗੁਣਸਦਹੀਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਤੂੰਆਪੇਕਰਤਾਤੇਰਾਕੀ
ਆਸਭੁਹੋਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਤੂੰਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਜਾਣ
ਹਿਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੪॥ ੨॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੧ ਤਿਤੁਸਰਵਰੜੈਭਈਲੇਨਿਵਾਸਾਪਾਣੀਪਾਵਕੁਤਿਨਹਿ
ਕੀਆ॥ਪੰਕਜੁਮੋਹਪਗੁਨਹੀਚਾਲੈਹਮਦੇਖਾਤਹਡੂਬੀਅਲੇ॥੧॥ਮਨਏਕੁ
ਨਚੇਤਸਿਮੂੜਮਨਾ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਹਉ
ਜਤੀਸਤੀਨਹੀਪੜਿਆਮੂਰਖਮੁਗਧਾਜਨਮੁਭਇਆ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਤਿਨਕੀ
ਸਰਣਾਜਿਨਤੂੰਨਾਹੀਵੀਸਰਿਆ॥੨॥ ੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਭਈਪਰਾਪਤਿਮਾਨੁਖਦੇਹੁਰੀਆ॥ਗੋਬਿੰਦਮਿਲਣਕੀਇਹਤੇਰੀਬਰੀਆ॥
ਅਵਰਿਕਾਜਤੇਰੈਕਿਤੈਨਕਾਮ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗਤਿਭਜੁਕੇਵਲਨਾਮ॥੧॥ਸ
ਰੰਜਾਮਿਲਾਗੁਭਵਜਲਤਰਨਕੈ॥ਜਨਮੁਬ੍ਰਿਥਾਜਾਤਰੰਗਿਮਾਇਆਕੈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਧਰਮੁਨਕਮਾਇਆ॥ਸੇਵਾਸਾਧਨਜਾਨਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਮਨੀਚਕਰੰਮਾ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਹੁਸਰਮਾ॥੨॥ ੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਹਿਲਾ ਰਾਗੁਗਉੜੀਦੀਪਕੀਮਹਲਾ ੧ ਸੋਹਿਲਾ॥ ਜੈਘਰਿਕੀਰਤਿ
ਆਖੀਐਕਰਤੇਕਾਹੋਇਬੀਚਾਰੋ॥ਤਿਤੁਘਰਿਗਾਵਹੁਸੋਹਿਲਾਸਿਵਰਿਹੁ

ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥੧॥ਤੁਮਗਾਵਹੁਮੇਰੇਨਿਰਭਉਕਾਸੋਹਿਲਾ॥ਹਉਵਾਰੀਜਿਤੁਸੋਹਿ
ਲੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਨਿਤਜੀਅੜੇਸਮਾਲੀਅਨਿਦੇਖੈਗਾਦੇਵ
ਣਹਾਰੁ॥ਤੇਰੇਦਾਨੈਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਤਿਸੁਦਾਤੇਕਵਣੁਸੁਮਾਰੁ॥੨॥ਸੰਬਤਿਸਾਹਾ
ਲਿਖਿਆਮਿਲਿਕਰਿਪਾਵਹੁਤੇਲੁ॥ਦੇਹੁਸਜਣਅਸੀਸੜੀਆਜਿਉਹੋਵੈ
ਸਾਹਿਬਸਿਉਮੇਲੁ॥੩॥ਘਰਿਘਰਿਏਹੋਪਾਹੁਚਾਸਦੜੇਨਿਤਪਵੰਨਿ॥ਸਦਣ
ਹਾਰਾਸਿਮਰੀਐਨਾਨਕਸੇਦਿਹਆਵੰਨਿ॥੪॥੧॥ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਛਿਅਘਰਛਿਅਗੁਰਛਿਅਉਪਦੇਸ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਏਕੋਵੇਸਅਨੇਕ॥੧॥ਬਾ
ਬਾਜੈਘਰਿਕਰਤੇਕੀਰਤਿਹੋਇ॥ਸੋਘਰੁਰਾਖੁਵਡਾਈਤੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਸੁ
ਏਚਸਿਆਘੜੀਆਪਹਰਾਥਿਤੀਵਾਰੀਮਾਹੁਹੋਆ॥ਸੂਰਜੁਏਕੋਰੁਤਿਅਨੇਕ॥
ਨਾਨਕਕਰਤੇਕੇਕੇਤੇਵੇਸ॥੨॥੨॥ ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧
ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲ
ਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ
ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵਨੈ
ਨਨਨਨੈਨਹੈਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨਏਕਪ
ਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਹੈਸੋਇ॥
ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨਦਿਨੋਮੋਹਿ
ਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇਵਾਸਾ॥੪
੩॥ ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆ
ਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡ
ਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿਰਸੁਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲ

ਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰ
ਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿ
ਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ
੪॥ ੪॥

ਰਾਗੁਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫

ਕਰਉਬੇਨੰਤੀਸੁਣਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹਰਿ
ਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਣਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿ
ਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸੰਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਵੈਇਹੁਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥
ਜਾਕਉਆਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁ
ਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ
ਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਇਹੈਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥
੪॥ ੫॥ ੧॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧

ਮੋਤੀਤਮੰਦਰਊਸਰਹਿਰਤਨੀਤਹੋਹਿਜੜਾਉ॥ਕਸਤੂਰਿਕੁੰਗੂਅਗਰਿਚੰਦਨਿਲੀ
ਪਿਆਵੈਚਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉ
ਜਲਿਬਲਿਜਾਉ॥ਮੈਆਪਣਾਗੁਰੁਪੂਛਿਦੇਖਿਆਅਵਰੁਨਾਹੀਥਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਧਰਤੀਤਹੀਰੇਲਾਲਜੜਤੀਪਲਘਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਮੋਹਣੀਮੁਖਿਮਣੀਸੋਹੈਕ
ਰੇਰੰਗਿਪਸਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੨॥ਸਿਧੁਹੋਵਾ
ਸਿਧਿਲਾਈਰਿਧਿਆਖਾਆਉ॥ਗੁਪਤੁਪਰਗਟੁਹੋਇਬੈਸਾਲੋਕੁਰਾਖੈਭਾਉ॥ਮਤੁ
ਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨੁਹੋਵਾਮੇਲਿਲਸਕਰਤ
ਖਤਿਰਾਖਾਪਾਉ॥ਹੁਕਮੁਹਾਸਲੁਕਰੀਬੈਠਾਨਾਨਕਾਸਭਵਾਉ॥ਮਤੁਦੇਖਿਭੂਲਾਵੀਸਰੈ
ਤੇਰਾਚਿਤਿਨਆਵੈਨਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਕੋਟਿਕੋਟੀਮੇਰੀਆਰ
ਜਾਪਵਣੁਪੀਅਣੁਅਪਿਆਉ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਗੁਫੈਨਦੇਖਾਸੁਪਨੈਸਉਣਨਥਾਉ॥

ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੧॥ਸਾਚਾਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਜਥਾਇ॥ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਆਖਣੁਆਖਣਾਜੇਭਾਵੈਕਰੇਤਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਸਾਕਟੀਆਵਾਰਵਾਰਪੀ
ਸਣਿਪੀਸਾਪਾਇ॥ਅਗੀਸੇਤੀਜਾਲੀਆਭਸਮਸੇਤੀਰਲਿਜਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈ
ਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੨॥ਪੰਖੀਹੋਇਕੈਜੇਭਵਾਸੈਅਸਮਾਨੀਜਾਉ॥ਨਦਰੀਕਿਸੈਨ
ਆਵਊਨਾਕਿਛੁਪੀਆਨਖਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥
੩॥ਨਾਨਕਕਾਗਦਲਖਮਣਾਪੜਿਪੜਿਕੀਚੈਭਾਉ॥ਮਸੂਤੋਟਿਨਆਵਈਲੇਖਣਿਪ
ਉਣੁਚਲਾਉ॥ਭੀਤੇਰੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਹਉਕੇਵਡੁਆਖਾਨਾਉ॥੪॥ ੨॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਬੋਲਣਾਲੇਖੈਖਾਣਾਖਾਉ॥ਲੇਖੈਵਾਟਚਲਾਈਆਲੇਖੈਸੁ
ਣਿਵੇਖਾਉ॥ਲੇਖੈਸਾਹਲਵਾਈਅਹਿਪੜੇਕਿਪੁਛਣਜਾਉ॥੧॥ਬਾਬਾਮਾਇਆਰ
ਚਨਾਧੋਹੁ॥ਅੰਧੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਤਿਸੁਏਹਨਓਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਣਮਰਣਾਜਾ
ਇਕੈਏਥੈਖਾਜੈਕਾਲਿ॥ਜਿਥੈਬਹਿਸਮਝਾਈਐਤਿਥੈਕੋਇਨਚਲਿਓਨਾਲਿ॥ਰੋ
ਵਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇਸਭਿਬੰਨਹਿਪੰਡਪਰਾਲਿ॥੨॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਘਟਿ
ਨਆਖੈਕੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਕਹਣਿਨਵਡਾਹੋਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਤੂਹੋਰਿ
ਜੀਆਕੇਤੇਲੋਅ॥੩॥ਨੀਚਾਅੰਦਰਿਨੀਚਜਾਤਿਨੀਚੀਹੂਅਤਿਨੀਚੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸੰਗਿ
ਸਾਥਿਵਡਿਆਸਿਉਕਿਆਰੀਸ॥ਜਿਥੈਨੀਚਸਮਾਲੀਅਨਿਤਿਥੈਨਦਰਿਤੇਰੀਬਖ
ਸੀਸ॥੪॥ ੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਲਬੁਕੁਤਾਕੂੜੁਚੂਹੜਾਠਗਿਖਾਧਾਮੁਰਦਾਰੁ॥ਪਰਨਿ
ਦਾਪਰਮਲੁਮੁਖਸੁਧੀਅਗਨਿਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲੁ॥ਰਸਕਸਆਪੁਸਲਾਹਣਾਏਕਰਮਮੇਰੇਕਰ
ਤਾਰ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲੀਐਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਸੁਸੁਇਨਾਰਸੁਰੁਪਾਕਾਮਣਿਰਸੁਪਰਮ
ਲਕੀਵਾਸੁ॥ਰਸੁਘੋੜੇਰਸੁਸੇਜਾਮੰਦਰਰਸੁਮੀਠਾਰਸੁਮਾਸੁ॥ਏਤੇਰਸਸਰੀਰਕੇਕੈਘਟਿਨਾ
ਮਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਜਿਤੁਬੋਲਿਐਪਤਿਪਾਈਐਸੋਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁ॥ਫਿਕਾਬੋਲਿਵਿ
ਗੁਚਣਾਸੁਣਿਮੂਰਖਮਨਅਜਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵਹਿਸੇਭਲੇਹੋਰਿਕਿਕਹਣਵਖਾਣ॥੩॥
ਤਿਨਮਤਿਤਿਨਪਤਿਤਿਨਧਨੁਪਲੈਜਿਨਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਨਕਾਕਿਆਸਾਲਾ

ਹਣਾਅਵਰਸੁਆਲਿਉਕਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੇਰਾਚਹਿਦਾਨਿਨਨਾਇ॥੪॥
੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਅਮਲੁਗਲੋਲਾਕੂੜਕਾਦਿਤਾਦੇਵਣਹਾਰਿ॥ਮਤੀ
ਮਰਣੁਵਿਸਾਰਿਆਖੁਸੀਕੀਤੀਦਿਨਚਾਰਿ॥ਸਚੁਮਿਲਿਆਤਿਨਸੋਫੀਆਰਾਖਣ
ਕਉਦਰਵਾਰੁ॥੧॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਕਉਸਚੁਜਾਣੁ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਤੇ
ਰੀਦਰਗਹਚਲੈਮਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਸਰਾਗੁੜਬਾਹਰਾਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾ
ਉ॥ਸੁਣਹਿਵਖਾਣਹਿਜੇਤੜੇਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਤਾਮਨੁਖੀਵਾਜਾਣੀ
ਐਜਾਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੨॥ਨਾਉਨੀਰੁਚੰਗਿਆਈਆਸਤੁਪਰਮਲੁਤਨਿਵਾ
ਸੁ॥ਤਾਮੁਖੁਹੋਵੈਉਜਲਾਲਖਦਾਤੀਇਕਦਾਤਿ॥ਦੂਖਤਿਸੈਪਹਿਆਖੀਅ
ਹਿਸੂਖਜਿਸੈਹੀਪਾਸਿ॥੩॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਜਾਕੇਜੀਅਪਰਾਣ॥ਤਿ
ਸੁਵਿਣੁਸਭੁਅਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਜੇਤਾਪੈਨਣੁਖਾਣੁ॥ਹੋਰਿਗਲਾਂਸਭਿਕੂੜੀਆਤੁਧੁ
ਭਾਵੈਪਰਵਾਣੁ॥੪॥ ੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੧ ਜਾਲਿਮੋਹੁਘਸਿਮਸੁਕਰਿ
ਮਤਿਕਾਗਦੁਕਰਿਸਾਰੁ॥ਭਾਉਕਲਮਕਰਿਚਿਤੁਲੇਖਾਰੀਗੁਰਪੁਛਿਲਿਖੁਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਲਿਖੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹਲਿਖੁਲਿਖੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਬਾਬਾਏਹੁਲੇਖਾਲਿਖਿ
ਜਾਣੁ॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਤਿਥੈਹੋਇਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਥੈਮਿਲ
ਹਿਵਡਿਆਈਆਸਦਖੁਸੀਆਸਦਚਾਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਟਿਕੇਨਿਕਲਹਿਜਿਨ
ਮਨਿਸਚਾਨਾਉ॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਨਾਹੀਗਲੀਵਾਉਦੁਆਉ॥੨॥
ਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹਿਉਠਿਰਖੀਅਹਿਨਾਵਸਲਾਰ॥ਇਕਿਉਪਾਏ
ਮੰਗਤੇਇਕਨਾਵਡੇਦਰਵਾਰ॥ਅਗੈਗਇਆਜਾਣੀਐਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਕਾਰ॥
੩॥ਭੈਤੇਰੈਡਰੁਅਗਲਾਖਪਿਖਪਿਛਿਜੈਦੇਹ॥ਨਾਵਜਿਨਾਸੁਲਤਾਨਖਾਨਡੇ
ਦੇਖਿਠੇਖੇਹ॥ਨਾਨਕਉਠੀਚਲਿਆਸਭਿਕੂੜੇਤੁਟੇਨੇਹ॥੪॥ ੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ੧ ਸਭਿਰਸਮਿਠੇਮੰਨਿਐਸੁਣਿਐਸਾਲੋਣੇ॥ਖਟਤੁਰਸੀਮੁਖਿਬੋਲਣ
ਮਾਰਣਨਾਦਕੀਏ॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਉਏਕੁਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਬਾ

ਬਾਬਾਹੋਰੁਖਾਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾ
ਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਤਾਪੈਨਣੁਮਨੁਰਤਾਸੁਪੇਦੀਸਤੁਦਾਨੁ॥ਨੀਲੀਸਿਆਹੀਕਦਾ
ਕਰਣੀਪਹਿਰਣੁਪੈਰਧਿਆਨੁ॥ਕਮਰਬੰਦੁਸੰਤੋਖਕਾਧਨੁਜੋਬਨੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੨॥
ਬਾਬਾਹੋਰੁਪੈਨਣੁਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਪੈਧੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿ
ਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋੜੇਪਾਖਰਸੁਇਨੇਸਾਖਤਿਬੂਝਣੁਤੇਰੀਵਾਟ॥ਤਰਕ
ਸਤੀਰਕਮਾਣਸਾਂਗਤੇਗਬੰਦਗੁਣਧਾਤੁ॥ਵਾਜਾਨੇਜਾਪਤਿਸਿਉਪਰਗਟੁਕ
ਰਮੁਤੇਰਾਮੇਰੀਜਾਤਿ॥੩॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਚੜਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥ਜਿਤੁਚੜਿਐਤ
ਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮੰਦਰਖੁਸੀਨਾਮਕੀਨ
ਦਰਿਤੇਰੀਪਰਵਾਰੁ॥ਹੁਕਮੁਸੋਈਤੁਧੁਭਾਵਸੀਹੋਰੁਆਖਣੁਬਹੁਤੁਅਪਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਪੂਛਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥੪॥ਬਾਬਾਹੋਰੁਸਉਣਾਖੁਸੀਖੁਆਰੁ॥
ਜਿਤੁਸੁਤੈਤਨੁਪੀੜੀਐਮਨਮਹਿਚਲਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥ ੭॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਕੁੰਗੂਕੀਕਾਂਇਆਰਤਨਾਕੀਲਲਿਤਾਅਗਰਿਵਾਸੁਤਨਿਸਾ
ਸੁ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਾਮੁਖਿਟਿਕਾਤਿਤੁਘਟਿਮਤਿਵਿਗਾਸੁ॥ਓਤੁਮਤੀਸਾਲਾਹ
ਣਾਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੧॥ਬਾਬਾਹੋਰਮਤਿਹੋਰਹੋਰ॥ਜੇਸਉਵੇਰਕਮਾਈਐਕੂ
ੜੈਕੂੜਾਜੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਲਗੈਪੀਰੁਆਖੀਐਸਭੁਮਿਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਨਾਉਸਦਾ
ਇਆਆਪਣਾਹੋਵੈਸਿਧੁਸੁਮਾਰੁ॥ਜਾਪਤਿਲੇਖੈਨਾਪਵੈਸਭਾਪੂਜਖੁਆਰੁ॥੨॥
ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰਿਥਾਪਿਆਤਿਨਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਅਖੰਡੁਸਦਾਸਚੁਸੋਇ॥
੩॥ਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਈਐਤਾਜੀਉਕੇਹਾਹੋਇ॥ਜਲੀਆਸਭਿਸਿਆਣਪਾਉਠੀ
ਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਸਾਰਿਐਦਰਿਗਇਆਕਿਆਹੋਇ॥੪॥ ੮॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਵੀਥਰੈਅਉਗੁਣਵੰਤੀਝੂਰਿ॥ਜੇਲੋੜ
ਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਨਹਮਿਲੀਐਪਿਰਕੂਰਿ॥ਨਾਬੇੜੀਨਾਤੁਲਹੜਾਨਾਪਾਈਐਪਿਰੁ

ਦੂਰਿ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਪੂਰੈਤਖਤਿਅਡੋਲੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਜੇਕਰੇਪਾਈਐਸਾਚੁਅ
ਤੋਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਹਣਾਤਿਸੁਮਹਿਮਾਣਕਲਾਲ॥ਮੋਤੀਹੀਰਾ
ਨਿਰਮਲਾਕੰਚਨਕੋਟਰੀਸਾਲ॥ਬਿਨੁਪਉੜੀਗੜਿਕਿਉਚੜਉਗੁਰਹਰਿਧਿਆਨਿ
ਨਿਹਾਲ॥੨॥ਗੁਰੁਪਉੜੀਬੇੜੀਗੁਰੂਗੁਰੁਤੁਲਹਾਹਰਿਨਾਉ॥ਗੁਰੁਸਰੁ
ਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥੋਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਊਜਲੀਸਤਸਰਿਨਾਵਣ
ਜਾਉ॥੩॥ਪੂਰੋਪੂਰੋਆਖੀਐਪੂਰੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸ॥ਪੂਰੈਥਾਨਿਸੁਹਾਵਣੈਪੂਰੈਆ
ਸਨਿਰਾਸ॥ਨਾਨਕਪੂਰਾਜੇਮਿਲੈਕਿਉਘਾਟੈਗੁਣਤਾਸ॥੪॥ ੯॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁਮਹਲਾ ੧ ਆਵਹੁਭੈਣੇਗਲਿਮਿਲਹਅੰਕਿਸਹੇਲੜੀਆਹ॥ਮਿਲਿਕੈਕਰ
ਹਕਹਾਣੀਆਸੰਮ੍ਰਥਕੰਤਕੀਆਹ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਭਿਗੁਣਅਉਗਣ
ਸਭਿਅਸਾਹ॥੧॥ਕਰਤਾਸਭੁਕੋਤੇਰੈਜੋਰਿ॥ਏਕੁਸਬਦੁਬੀਚਾਰੀਐਜਾਤੂਤਾ
ਕਿਆਹੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਤੁਸੀਰਾਵਿਆਕਿਨੀਗੁਣੀ॥
ਸਹਜਿਸੰਤੋਖਿਸੀਗਾਰੀਆਮਿਠਾਬੋਲਣੀ॥ਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਤਾਮਿਲੈਜਾਗੁਰ
ਕਾਸਬਦੁਸੁਣੀ॥੨॥ਕੇਤੀਆਤੇਰੀਆਕੁਦਰਤੀਕੇਵਡਤੇਰੀਦਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇ
ਰੇਜੀਅਜੰਤਸਿਫਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਕੇਤੇਤੇਰੇਰੂਪਰੰਗਕੇਤੇਜਾਤਿਅਜਾ
ਤਿ॥੩॥ਸਚੁਮਿਲੈਸਚੁਊਪਜੈਸਚਮਹਿਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਸੁਰਤਿਹੋਵੈਪਤਿਊ
ਗਵੈਗੁਰਬਚਨੀਭਉਖਾਇ॥ਨਾਨਕਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥
੪॥ ੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਭਲੀਸਰੀਜਿਉਬਰੀਹਉਮੈਮੁਈਘਰਾ
ਹੁ॥ਦੂਤਲਗੇਫਿਰਿਚਾਕਰੀਸਤਿਗੁਰਕਾਵੇਸਾਹੁ॥ਕਲਪਤਿਆਗੀਬਾਦਿਹੈ
ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮਨਰੇਸਚੁਮਿਲੈਭਉਜਾਇ॥ਭੈਬਿਨੁਨਿਰਭਉਕਿਉਥੀ
ਐਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਤਾਆਖਣੁਆਖੀਐਆਖਣਿ
ਤੋਟਿਨਹੋਇ॥ਮੰਗਣਵਾਲੇਕੇਤੜੇਦਾਤਾਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਣ
ਹੈਮਨਿਵਸਿਐਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਜਗੁਸੁਪਨਾਬਾਜੀਬਨੀਖਿਨਮਹਿਖੇਲੁਖਿ

ਆਇਆ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਮਿਲਿ ਇਕਸੇ ਵਿਜੋਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਐ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਵੇਸਾਹੀਐ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣਸੀ ਸਚੁ ਸਉ
ਦਾ ਜਿਸੁ ਪਾਸਿ ॥੪॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ
ਸਿਫਤੀ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਲੁ ਗੁਲਾਲੁ ਗਹਬਰਾ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ ॥ ਸ
ਚੁ ਮਿਲੈ ਸੰਤੋਖੀਆ ਹਰਿ ਜਪਿ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ॥
ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਧੇਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਚਉ ਥਾਨੁ ਸੁ
ਹਾਵਣਾ ਊਪਰਿ ਮਹਲੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਦੇ ਪਾਈਐ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਪਿਆ
ਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ
ਕਰਮ ਕਮਾਈਅਹਿ ਆਸ ਅੰਦੇਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੁਟਸੀ ਸਹ
ਜਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਲੁ ਧੋ
ਇ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀ
ਚਾਰੀਐ ਅਵਰ ਤਿਆਗੈ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਈਐ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਸੁ ॥੪॥੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲ ੧ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮੁਠੀ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ॥ ਕਲਰ ਕੇਰੀ ਕੰਧ ਜਿਉ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਿਰਿ ਢਹਿ ਪਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬ
ਦੈ ਸੁਖੁ ਨਾ ਥੀਐ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਸੀਗਾ
ਰੁ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨ ਲਹੈ ਦਰਗਹ ਝੂਠੁ ਖੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ
ਨ ਭੁਲਈ ਸਚਾ ਵਡ ਕਿਰਸਾਣੁ ॥ ਪਹਿਲਾ ਧਰਤੀ ਸਾਧਿ ਕੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਦੇ ਦਾਣੁ ॥
ਨਉ ਨਿਧਿ ਉਪਜੈ ਨਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਉ ਜਾਣਿ ਨ ਜਾਣ
ਈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਚਜੁ ਅਚਾਰੁ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ
ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਚੰਦਨੁ
ਮੋਲਿ ਅਣਾਇਆ ਕੁੰਗੂ ਮਾਂਗ ਸੰਧੂਰੁ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਬਹੁ ਘਣਾ ਪਾਨਾ ਨਾਲਿ

ਕਪੂਰੁ ॥ ਜੇ ਧਨ ਕੰਤਿ ਨ ਭਾਵਈ ਤ ਸਭਿ ਅਡੰਬਰ ਕੂੜੁ ॥੪॥ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਾਦਿ
ਹਹਿ ਸਭਿ ਸੀਗਾਰ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੇਦੀਐ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ਗੁਰਦੁਆਰਿ ॥
੫॥੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁੰਞੀ ਦੇਹ ਡਰਾਵਣੀ ਜਾ ਜੀਉ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥
ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੀ ਵਿਝਵੀ ਧੂਉ ਨ ਨਿਕਸਿਓ ਕਾਇ ॥ ਪੰਚੇ ਰੁੰਨੇ ਦੁਖਿ ਭਰੇ ਬਿਨਸੇ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਸਭ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾ
ਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੇ ਪਚਿ ਮੁਏ
ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਠਗਿ ॥੨॥ ਮੁਈ ਪਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੁ ਗਇਆ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਿਰੋਧੁ ॥ ਧੰਧਾ ਥਕਾ ਹਉ ਮੁਈ ਮਮਤਾ ਮਾਇਆ ਕ੍ਰੋਧੁ ॥
੩॥ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਨਰੁ ਜੰਮੈ ਨਾ ਮਰੈ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਰਧਾਨੁ ਸੋ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੪॥੧੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਤਨੁ ਜਲਿ ਬਲਿ ਮਾਟੀ ਭਇਆ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੂਰੁ ॥ ਅਉਗਣ ਫਿਰਿ ਲਾਗੂ ਭਏ
ਕੂਰਿ ਵਜਾਵੈ ਤੂਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭਰਮਾਈਐ ਦੁਬਿਧਾ ਡੋਬੇ ਪੂਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਬਦਿ
ਤਰਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤਨੁ ਸੂਚਾ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਭੈ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਹ
ਵਾ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਚੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਵੈ ਤਾਉ ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਤੇ ਪ
ਵਨਾ ਭਇਆ ਪਵਨੈ ਤੇ ਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਲ ਤੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸਾਜਿਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸ
ਮੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲਾ ਨਾ ਥੀਐ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚਿ ਸੰਤੋ
ਖਿਆ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਸਚਿ ਭੈ ਰਤੇ ਜੋਤਿ ਸਚੀ ਮਨਿ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਨ
ਕ ਅਉਗਣ ਵੀਸਰੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਪਤਿ ਤਾਹਿ ॥੪॥ ੧੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਨਾਨਕ ਬੇੜੀ ਸਚ ਕੀ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹੀ ਪੂਰਿ ਭਰੇ
ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮਨਹਠਿ ਮਤੀ ਬੂਡੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੁ ਤਾਰਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਤ
ਰੀਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ

ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਗ... ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆ...

ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ... ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ...

ਗੈ ਦੇ ਮਹਲੁ ਭੁਲਿ ਜਲੈ ਪਾਵੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਗੁਰ ਸੁਖਿ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੈ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਨਸੈ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਸਚਿ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਦਾ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ
ਤੁਝੁ ਸੰਮਲਾ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਾਰੇਉ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੇਉ ॥
ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਧਣੀ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਸਮੇਉ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣੁ ਕਰਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਨਣੁ ਜਾਣੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰੀ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਜਾਣਿਆ ਤਿਨ ਕੀਚੈ ਸਾਬਾਸਿ
ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਲਿ ਮਿਲੇ ਸਚੇ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਭ ਪਾ
ਸਿ ॥੫॥ ੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮਿਤ੍ਰ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਲੁ ਵੇਲਾ
ਹੈ ਏਹ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇਹ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ
ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਖੇਹ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਲੈ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਹਉ
ਮੈ ਨਿਵਰੀ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਗੰਢਣੁ ਗੰਢੀਐ ਲਿਖਿ ਪੜਿ ਬੁਝਹਿ ਭਾਰੁ ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਗਲੀ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਤੋਲਵਾ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਕੀਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥੨॥ ਲਖ ਸਿਆਣਪ ਜੇ ਕਰੀ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਿਲਾਪੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ
ਸਾਧ ਨ ਧ੍ਰਾਪੀਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਅਰੇ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੀ
ਨੈ ਆਪੁ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਗੁਰ ਪਹਿ ਵੇਚਿਆ ਮਨੁ ਦੀਆ ਸਿਰੁ ਨਾਲਿ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਖੋਜਿ ਢੰ
ਢੋਲਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਲਿ
॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਰਣੈ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਹੀ ਜੀਵਣ ਕੀ ਨਹੀ ਆਸ ॥ ਤੂ ਸ
ਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੀ ਲੇਖੈ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੂ ਵਸਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ
ਤਿਉ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥੧॥ ਜੀਅਰੇ ਰਾਮ ਜਪਤ ਮਨੁ ਮਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗੀ ਜਲਿ ਬੁਝੀ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਣੀਐ ਤਿਤੁ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ ਮਾਰਿ ॥
ਅਨਹਦ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਪਾਈਐ ਤਹ
ਹਉਮੈ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਤਾਸੁ ॥ ਖੜਿ ਦਰਗਹ

ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰਿ ॥ ਮੁਇਆ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਈਐ

ਪੈਨਾਈਐ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਕਾ ਮੇਲੁ ॥
ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਬੰਧੀ ਦੇਹੁਰੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗਿ ਸੋ ਖੇਲੁ ॥੪॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਘਰਿ ਵਸੈ ਸਚਿ
ਭੈ ਰਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭੋਗਵੈ ਬਾਹੁੜਿ ਭੂਖ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿ
ਮਿਲੁ ਭੀ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਏਹੁ ਮਨੋ ਮੂਰਖੁ
ਲੋਭੀਆ ਲੋਭੇ ਲਗਾ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਸਾਕਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਛੋਡਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ
ਸਰਵਰੁ ਸੇਵਿ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਾਨੁ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਣੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਿਲਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਨਿਤਿ ਅ
ਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕੂਕਰ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ਗੁਰ ਨਿੰ
ਦਾ ਪਚੈ ਪਚਾਨੁ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੈ ਖੁਲਹਾਨੁ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਸੁਭਾਨੁ ॥੩॥ ਐਥੈ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈਐ ਸਚੁ ਲਿਖਤੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸ
ਜਣੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਦਾ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਕਰਮਿ ਸਚੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥
੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ
ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਹਰਿ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਅਗ
ਨਿ ਮਰੈ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਜਿਨ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀ
ਸਰੈ ਤੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈਐ ਸੁਰਤੀ ਸੁਰਤਿ ਸੰਜੋ
ਗੁ ॥ ਹਿੰਸਾ ਹਉਮੈ ਗਤੁ ਗਏ ਨਾਹੀ ਸਹਸਾ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸੁ ਮੇ
ਲੇ ਗੁਰੁ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਕਾਮਣਿ ਜੇ ਕਰੀ ਭੋਗੇ ਭੋਗਣਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਕੀਜ
ਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਵਹਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੩॥ ਚਾਰੇ ਅ
ਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ਮਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭ
ਰਿਆ ਅਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੀਤੁ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ਦਰਗਹ ਜਾਇ ॥੪॥ ੨੦॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਹੁ ਪਿਆਰਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਲੇ ਹਰਿ ਬੋਲਿ ॥ ਮਨੁ ਸਚਿ ਕ

ਵਿਜੋਗੀ ਦੁਖਿ ਵਿਛੁੜੇ ਮਨਮੁਖਿ ਲਹਹਿ ਨ ਮੇਲੁ ॥

ਸਚ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਤੁਲੀਐ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਿਦ ਮਾਣਕ ਮੋਲਿ ਅਮੋਲਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਗੁਰ ਮਾਹਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਲੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲਿ ਪਾਇਐ ਤਿਉ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਿ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਲਗਈ ਇਉ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਤਰਾਸਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਨ ਭਾਵਈ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਚ ਭਾਇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਮੇਲਿਐ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਮਾਣਕੁ ਲਾਲੁ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੀਰੁ ॥ ਸਚੁ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਦਇਆ ਕਰੇ ਹਰਿ ਹੀਰੁ ॥੪॥ ੨੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਭਰਮੇ ਭਾਹਿ ਨ ਵਿਝਵੈ ਜੇ ਭਵੈ ਦਿਸੰਤਰ ਦੇਸੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਹੋਰੁ ਕਿਤੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਉਪਦੇਸ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਣਕੁ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੁ ਅਉਗੁਣਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੁ ਭਉਜਲਿ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਾਣਕੁ ਜੀਉ ਨਿਰਮੋਲੁ ਹੈ ਇਉ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜਿੰਨਾ ਸਤਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਣ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉਜਲੁ ਲੰਘੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥ ੨੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵੰਣਜੁ ਕਰਹੁ ਵਣਜਾਰਿਹੋ ਵਖਰੁ ਲੇਹੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੈਸੀ ਵਸਤੁ ਵਿਸਾਹੀਐ ਜੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅਗੈ ਸਾਹੁ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਲੈਸੀ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮੁ ਕਹਹੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਵਖਰੁ ਲੈ ਚਲਹੁ ਸਹੁ ਦੇਖੈ ਪਤੀਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਰਾਸਿ ਨ ਸਚੁ ਹੈ ਕਿਉ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੈ ਵਣਜਿ ਵਣੰਜਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਟਾ ਹੋਇ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਰੋਇ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਪੋਤੈ

ਨਾ ਪਵਹਿ ਤਿਨ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਹੈ ਖੋਟਿ ਨ ਸੀਝਸਿ ਕੋਇ ॥ ਖੋਟੇ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਣਾ ਆਇ ਗਇਆ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਤਿਆ ਭਾਰੁ ਨ ਭਰਮੁ ਤਿਨਾਹ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਅਗਲਾ ਨਿਰਭਉ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹ ॥੪॥੨੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਅਰੁ ਫੁਲੜਾ ਨਾਠੀਅੜੇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਪਬਣਿ ਕੇਰੇ ਪਤ ਜਿਉ ਢਲਿ ਢੁਲਿ ਜੁੰਮਣਹਾਰ ॥੧॥ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ਲੈ ਪਿਆਰਿਆ ਜਾ ਜੋਬਨੁ ਨਉ ਹੁਲਾ ॥ ਦਿਨ ਥੋੜੜੇ ਥਕੇ ਭਇਆ ਪੁਰਾਣਾ ਚੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਜਣ ਮੇਰੇ ਰੰਗੁਲੇ ਜਾਇ ਸੁਤੇ ਜੀਰਾਣਿ ॥ ਹੰ ਭੀ ਵੰਞਾ ਡੁਮਣੀ ਰੋਵਾ ਝੀਣੀ ਬਾਣਿ ॥੨॥ ਕੀ ਨ ਸੁਣੇਹੀ ਗੋਰੀਏ ਆਪਣ ਕੰਨੀ ਸੋਇ ॥ ਲਗੀ ਆਵਹਿ ਸਾਹੁਰੈ ਨਿਤ ਨ ਪੇਈਆ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੁਤੀ ਪੇਈਐ ਜਾਣੁ ਵਿਰਤੀ ਸੰਨਿ ॥ ਗੁਣਾ ਗਵਾਈ ਗੰਠੜੀ ਅਵਗਣ ਚਲੀ ਬੰਨਿ ॥੪॥ ੨੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪਿ ਰਸੁ ਆਪੇ ਰਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਹੋਵੈ ਚੋਲੜਾ ਆਪੇ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਛੀ ਮਛੁਲੀ ਆਪੇ ਪਾਣੀ ਜਾਲੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਲ ਮਣਕੜਾ ਆਪੇ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲੁ ॥੨॥ ਆਪੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗੁਲਾ ਸਖੀਏ ਮੇਰਾ ਲਾਲੁ ॥ ਨਿਤ ਰਵੈ ਸੋਹਾਗਣੀ ਦੇਖੁ ਹਮਾਰਾ ਹਾਲੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਨਕੁ ਬੇਨਤੀ ਤੂ ਸਰਵਰੁ ਤੂ ਹੰਸੁ ॥ ਕਉਲੁ ਤੂ ਹੈ ਕਵੀਆ ਤੂ ਹੈ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੁ ॥੪॥ ੨੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਕਰਮਾ ਕਰੋ ਸਲਿਲ ਆਪਾਉ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਮਨੁ ਕਿਰਸਾਣੁ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਇਉ ਪਾਵਸਿ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਗਰਬਸਿ ਮੂੜੇ ਮਾਇਆ ॥ ਪਿਤ ਸੁਤੋ ਸਗਲ ਕਾਲਤ੍ਰ ਮਾਤਾ ਤੇਰੇ ਹੋਹਿ ਨ ਅੰਤਿ ਸਖਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਕਾਰ ਦੁਸਟ ਕਿਰਖਾ ਕਰੇ ਇਨ ਤਜਿ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਧਿਆਈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹੋਹਿ ਜਬ ਰਾਖੇ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਮਧੁ ਆਸ੍ਰਮਾਈ ॥੨॥ ਬੀਸ ਸਪਤਾਹਰੋ ਬਾਸਰੋ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤੀਨਿ ਖੋੜਾ ਨਿਤ ਕਾਲੁ ਸਾਰੈ ॥ ਦਸ ਅਠਾਰ ਮੈ ਅਪਰੰਪਰੋ ਚੀਨੈ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਇਵ ਏਕੁ ਤਾਰੈ ॥੩॥ ੨੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਮਲੁ ਕਰਿ ਧਰਤੀ ਬੀਜੁ ਸਬਦੋ ਕਰਿ ਸਚ ਕੀ ਆਬ ਨਿਤ ਦੇਹਿ ਪਾਣੀ ॥ ਹੋਇ ਕਿਰਸਾਣੁ ਈਮਾਨੁ ਜੰਮਾਇ ਲੈ ਭਿਸਤੁ ਦੋਜਕੁ ਮੂੜੇ ਏਵ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਮਤੁ ਜਾਣ ਸਹਿ ਗਲੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਲ ਕੈ ਮਾਣੈ ਰੂਪ ਕੀ ਸੋਭਾ ਇਤੁ ਬਿਧੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐਬ ਤਨਿ ਚਿਕੜੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੀਡਕੋ ਕਮਲ ਕੀ ਸਾਰ ਨਹੀ ਮੂਲਿ ਪਾਈ ॥ ਭਉਰੁ ਉਸਤਾਦੁ ਨਿਤ ਭਾਖਿਆ ਬੋਲੇ ਕਿਉ ਬੂਝੈ ਜਾ ਨਹ ਬੁਝਾਈ ॥੨॥ ਆਖਣੁ ਸੁਨਣਾ ਪਉਣ ਕੀ ਬਾਣੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਤਾ ਮਾਇਆ ॥ ਖਸਮ ਕੀ ਨਦਰਿ ਦਿਲਹਿ ਪਸਿੰਦੇ ਜਿਨੀ ਕਰਿ ਏਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥੩॥ ਤੀਹ ਕਰਿ ਰਖੇ ਪੰਜ ਕਰਿ ਸਾਥੀ ਨਾਉ ਸੈਤਾਨੁ ਮਤੁ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਰਾਹਿ ਪੈ ਚਲਣਾ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਕਿਤ ਕੂ ਸੰਜਿਆਹੀ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਸੋਈ ਮਉਲਾ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿਆ ਕੀਆ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਆਬ ਖਾਕੁ ਜਿਨਿ ਬੰਧਿ ਰਹਾਈ ਧੰਨੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੧॥ ਮਰਣਾ ਮੁਲਾ ਮਰਣਾ ॥ ਭੀ ਕਰਤਾਰਹੁ ਡਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾ ਤੂ ਮੁਲਾ ਤਾ ਤੂ ਕਾਜੀ ਜਾਣਹਿ ਨਾਮੁ ਖੁਦਾਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਪੜਿਆ ਹੋਵਹਿ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀਐ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਕਾਜੀ ਜਿਨਿ ਆਪੁ ਤਜਿਆ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਕੀਆ ਆਧਾਰੋ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਜ ਵਖਤ ਨਿਵਾਜ ਗੁਜਾਰਹਿ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਗੋਰ ਸਦੇਈ ਰਹਿਓ ਪੀਣਾ ਖਾਣਾ ॥੪॥੨੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਦੁਇ ਸੁਆਨੀ ਨਾਲਿ ॥ ਭਲਕੇ ਭਉਕਹਿ ਸਦਾ ਬਇਆਲਿ ॥ ਕੂੜੁ ਛੁਰਾ ਮੁਠਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਮੈ ਪਤਿ ਕੀ ਪੰਦਿ ਨ ਕਰਣੀ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਹਉ ਬਿਗੜੈ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਤੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੈ ਏਹਾ ਆਸ ਏਹੋ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਆਖਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹੀ ਨੀਚ ਸਨਾਤਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਫਾਹੀ ਸੁਰਤਿ

ਮਲੂਕੀ ਵੇਸੁ ॥ ਹਉ ਠਗਵਾੜਾ ਠਗੀ ਦੇਸੁ ॥ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ਬਹੁਤਾ ਭਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਤਾ ਨ ਜਾਤਾ ਹਰਾਮਖੋਰੁ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਾ ਦੁਸਟੁ ਚੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਧਾਣਕ ਰੂਪਿ ਰਹਾ ਕਰਤਾਰ ॥੪॥੨੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਏਕਾ ਸੁਰਤਿ ਜੇਤੇ ਹੈ ਜੀਅ ॥ ਸੁਰਤਿ ਵਿਹੂਣਾ ਕੋਇ ਨ ਕੀਅ ॥ ਜੇਹੀ ਸੁਰਤਿ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਰਾਹੁ ॥ ਲੇਖਾ ਇਕੋ ਆਵਹੁ ਜਾਹੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਲੇਵੈ ਦੇਵੈ ਢਿਲ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਜੀਆ ਕਾ ਤੋਹਿ ॥ ਕਿਤ ਕਉ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਜੇ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਆਵਹਿ ਰੋਹਿ ॥ ਤੂ ਓਨਾ ਕਾ ਤੇਰੇ ਓਹਿ ॥੨॥ ਅਸੀ ਬੋਲਵਿਗਾੜ ਵਿਗਾੜਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਨਦਰੀ ਅੰਦਰਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਹ ਕਰਣੀ ਤਹ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਘਟੇ ਘਟਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨੀ ਕੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੪॥੩੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਤੂ ਦਰੀਆਉ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਮੈ ਮਛੁਲੀ ਕੈਸੇ ਅੰਤੁ ਲਹਾ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਤੂ ਹੈ ਤੁਝ ਤੇ ਨਿਕਸੀ ਫੂਟਿ ਮਰਾ ॥੧॥ ਨ ਜਾਣਾ ਮੇਉ ਨ ਜਾਣਾ ਜਾਲੀ ॥ ਜਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਤੁਝੈ ਸਮਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਭਰਪੂਰਿ ਜਾਨਿਆ ਮੈ ਦੂਰਿ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਹਉ ਮੁਕਰਿ ਪਾਉ ॥ ਤੇਰੈ ਕੰਮਿ ਨ ਤੇਰੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਜੇਤਾ ਦੇਹਿ ਤੇਤਾ ਹਉ ਖਾਉ ॥ ਬਿਆ ਦਰੁ ਨਾਹੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਦੂਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪੇ ਮੰਝਿ ਮਿਆਨੋ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਸੁਣੇ ਆਪੇ ਹੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੋ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਹੁਕਮੁ ਸੋਈ ਪਰਵਾਨੋ ॥੪॥੩੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਮਾਨੁ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਾਵੈ ਦੇਇ ਨ ਦੇਈ ਸੋਇ ॥ ਕੀਤੇ ਕੈ ਕਹਿਐ ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਸਚੁ

ਅੰਧਾ ਕਚਾ ਕਚੁ ਨਿਕੰਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੁਖਿ ਬਿਰਖ ਆਰਾਉ ॥ ਜੇਹੀ ਧਾਤੁ
ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਨਾਉ ॥ ਫੁਲੁ ਭਾਉ ਫਲੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾ
ਇ ॥੨॥ ਕਚੀ ਕੰਧ ਕਚਾ ਵਿਚਿ ਰਾਜੁ ॥ ਮਤਿ ਅਲੂਣੀ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਣੇ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਹੀ ਸਾਬਾਸਿ ॥੩॥ ੩੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੫ ਅਛਲ ਛਲਾਈ ਨਹ ਛਲੈ ਨਹ ਘਾਉ ਕਟਾਰਾ ਕਰਿ ਸਕੈ ॥ ਜਿਉ
ਸਾਹਿਬੁ ਰਾਖੈ ਤਿਉ ਰਹੈ ਇਸੁ ਲੋਭੀ ਕਾ ਜੀਉ ਟਲ ਪਲੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਤੇਲ ਦੀ
ਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੋਥੀ ਪੁਰਾਣ ਕਮਾਈਐ ॥ ਭਉ ਵਟੀ ਇਤੁ ਤਨਿ
ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਬੂਝਣੁ ਆਣਿ ਜਲਾਈਐ ॥੨॥ ਇਹੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵਾ ਇਉ
ਜਲੈ ॥ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤੁ ਤਨਿ ਲਾਗੈ
ਬਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ਕਮਾਣੀਆ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਆਵਣ ਜਾਣੀ
ਆ ॥੩॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਸੇਵ ਕਮਾਈਐ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਲੁਡਾਈਐ ॥੪॥ ੩੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਆਪਣਾ ਇਕ
ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ
ਬੁਝਾਇ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਵਰੁ ਪਾਵਣਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਉ ਧਿਆ
ਈਐ ਨਾਉ ਮੰਗੀਐ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ਤਿ
ਖ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖਿਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿ
ਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਵਿ
ਰਹਿਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ ਲਾਗਾ ਸਹਜਿ ਧਿ
ਆਨੁ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਇਆ ਦਰਗਹਿ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਸਤਿ

ਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਤੇ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ
ਧਾਰਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਾ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਈ ਸੁਖੀਏ ਚਹੁ ਜੁ
ਗੀ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਅਖੁਟੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਪਿ
ਆਸ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਕਾ ਸ
ਦੁ ਆਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁ
ਣਤਾਸੁ ॥੪॥੧॥੩੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਾਈਐ ਮਨਿ ਹ
ਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਮਰਿ ਵਿਸਟਾ ਮਾਹਿ
ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸੁ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਜੀਤਿਆ ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਘ
ਰੈ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥
ਜੇ ਲਖ ਇਸਤਰੀਆ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਨਵ ਖੰਡ ਰਾਜੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁ
ਖੁ ਨ ਪਾਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਜਿਨੀ ਪਹਿਰਿਆ
ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਫਿਰੈ ਓਨਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ
॥੪॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਲੈ
ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥੨॥੩੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਸ ਹੀ ਕੀ ਸਿ   ਘਰੁ ੧
ਰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋ
ਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ
ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਚੁ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ
ਮਿਲੈ ਸੋ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕੋ ਨਾ ਮਿਲੈ ਫਿ
ਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕੋ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪੜ੍ਹਿ   ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ
ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਵਾਦ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਭਵੀ ਨ ਬੁਝਈ ਅੰਤਰਿ   ਹੋਇ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥

ਲੋਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਦੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀ
ਜੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿਲਹਿਤਾਹਰਿਮਿਲੈਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥
ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਇਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਆਇ॥੪॥ਮਨਭੁਖਾਭੁਖਾਮਤੁਕਰਹਿਮਤ
ਕੂਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨਿਸਿਰੀਸਭਸੈਦੇਇਅਧਾਰੁ॥ਨਿਰਭ
ਉਸਦਾਦਇਆਲੁਹੈਸਭਨਾਕਰਦਾਸਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਪਾਈ
ਐਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੫॥ ੩੬॥੩ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਜਿਨੀਸੁਣਿਕੈਮੰਨਿਆ
ਤਿਨਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਲਾਹਿਸਚੁਹਰਿਪਾਇਆਗੁਣਤਾਸੁ॥
ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਨਿਰਮਲੇਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਸੁ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਹਰਿਵ
ਸੈਤਿਤੁਘਟਿਹੈਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਨਿਰਮਲੁਧਿਆਇ॥
ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਸੇਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਸੰਤਹੁਦੇਖਹੁਨਦਰਿਕਰਿਨਿਕਟਿਵਸੈਭਰਪੂਰਿ॥ਗੁਰਮਤਿਜਿਨੀਪਛਾ
ਣਿਆਸੇਦੇਖਹਿਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਜਿਨਗੁਣਤਿਨਸਦਮਨਿਵਸੈਅਉਗੁਣ
ਵੰਤਿਆਦੂਰਿ॥ਮਨਮੁਖਗੁਣਤੈਬਾਹਰੇਬਿਨੁਨਾਵੈਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੨॥ਜਿਨਸ
ਬਦਿਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਤਿਨਮਨਿਧਿਆਇਆਹਰਿਸੋਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗ
ਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਕੂੜਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਬਿਨਸਿਜਾਇਦੁ
ਖੁਰੋਇ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਾਮਪ੍ਰਗਾਸੁਹੈਓਹੁਸਦਾਸਦਾਥਿਰੁਹੋਇ॥੩॥ਇਹੁ
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤੈਲਿਵਲਾਇ॥ਪਗਿਖਿਸਿਐਰਹਣਾਨਹੀ
ਆਗੈਠਉਰੁਨਪਾਇ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥
ਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਉਬਰੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੪॥ਦੇਖਾਦੇਖੀਸਭਕਰੇਮਨ
ਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਸੇਵਪਈਤਿਨਥਾਇ॥

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਨਿਤਪੜਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਬਾਣੀਸਦਾ
ਸਚੁਹੈਜਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ ੩੭॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਜਿਨੀਇਕਮਨਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤਿਨਕੇਮੁਖਸਦਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥
ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਸਦਾਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥੧॥ਭਾਈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾ
ਪਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਮਲੁਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁ
ਖਨਾਮੁਨਜਾਣਨੀਵਿਣੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥ਸਬਦੈਸਾਦੁਨਆਇਓ ਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਇ॥
ਵਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਪਵਹਿਵਿਚਿਵਿਸਟਾਸੇਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਤਿਨਕਾਜਨ
ਮੁਸਫਲੁਹੈਜੋਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜਿਸਨਉਕਿਰਪਾਕਰੇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਓਇਅੰਦਰਹੁਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲੇਸਚੇਸ
ਚਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਜਿਨਗੁਰਮਤੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥ ੩੮ ੫॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਭਗਤਾਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਹੈਗੁਰਪੂਛਿਕਰਹਿਵਾਪਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਲਾਹਨਿਸਦਾਸਦਾਵਖਰੁਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆ
ਹਰਿਭਗਤਾਅਤੁਟੁਭੰਡਾਰੁ॥੧॥ਭਾਈਰੇਇਸੁਮਨਕਉਸਮਝਾਇ॥ਏਮਨਆਲ
ਸੁਕਿਆਕਰਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿਕਾਪਿਆਰੁਹੈ
ਜੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈਦੁਬਿਧਾਬੋਲੁਖੁਆਰੁ॥ਸੋਜਨੁਰਲਾ
ਇਆਨਾਰਲੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥੨॥ਸੋਸੇਵਕੁਹਰਿਆਖੀਐਜੋਹਰਿਰਾ
ਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਸਉਪੇਆਗੈਧਰੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰਿ॥ਧਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸੋਪਰ
ਵਾਣੁਹੈਜਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਪਾਈਐਵਿਣੁਕਰਮੈਪਾਇਆ
ਨਜਾਇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਤਰਸਦੇਜਿਸੁਮੇਲੇਸੋਮਿਲੈਹਰਿਆਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਪਾਇਆਸਦਾਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੩੯॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਸੁਖਸਾਗ
ਰੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾ

ਇਆ ਅੰਦਰੁ ਰਤੇ ਤਿਸੁ ਸਬਦ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਸੁਖੁ ਲਹਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਧਾਤੁਰ ਬਾਜੀ ਪਲਚਿ ਰਹੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਬੈਰਾਗੁ ਉਦਾਸੀ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਈਐ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰਿ ਰਹੀ ਨਿਤ ਆਸਾ ॥ ਸਤਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮੋਹੁ ਪਰਜਲੈ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਗਸੈ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਅਨੰਦੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਚੰਦੁ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ॥੨॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਗਿ ਨ ਤਾਮਸੁ ਮੂਲੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਗੁਰੂ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆ ਅਘਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਤਗੁਰੁ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰੰਗਾਏ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕੇਹੀ ਲਾਗਿ ॥੪॥ ੪੧॥ ੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸਉਦਾ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਸਭ ਵਥੁ ਹੋਇ ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਜਿ ਨਿੰਦਾ ਹਉਮੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਘਰ ਹੀ ਵਿਚਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸ

ਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਸਤਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰਹਿ ਮਥੇ ਤਿਨ ਕਾਲੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖ ਕਮਾਵਦੇ ਨਿਤ ਜੋਹੇ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਦੇਖਨੀ ਬਹੁ ਚਿੰਤਾ ਪਰਜਾਲੇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਵਈ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ੪੨ ॥੯ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਧਾਵਤੁ ਤਾ ਰਹੈ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ਹੈ ਤਿਸ ਨਉ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਉਦਾ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈਂ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖਿਆ ਅੰਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰ ॥ ਲੋਭੀ ਅਨ ਕਉ ਸੇਵਦੇ ਪੜਿ ਵੇਦਾ ਕਰੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਬਾਝਹੁ ਗੁਰੂ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਸਭ ਬਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ ੪੩ ੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਉਥਾ ਪਦੁ ਪਾਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਪੋਤੈ ਜਿਨ ਕੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਿ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਣਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਚਰਣੀ ਲਗਾ ਚਲਾ ਤਿਨ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਗੁਰੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਜਿਦੂ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਸਤਗੁਰੁ ਕਰਿ ਜਾਣਿਆ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਏਹੁ ਸਹਸਾ ਮੂਲੇ ਨਾਹੀ ਭਾਉ ਲਾਇ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕ ਜੋਤਿ ਦੁਇ ਮੂਰਤੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥ ੪੪ ॥੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਲੋਭਾਣੇ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਆਪਣਾ ਧਰਮੁ ਗਵਾਵਹਿ ਬੂਝਹਿ ਨਾਹੀ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥

ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਕਰਤੀ ਹੀਣੁ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ਬਿਨਸਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਭਜਹੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਇ ॥ ਗੁ
ਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਤਾ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਮਾਇਆ ਕਾ ਪੁ
ਤਲਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਦੁਸਟੀ ਪਾਈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਅ
ਤਿ ਸੁਖਾਲੀ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤਪੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥
ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਉ
ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੪॥੧੦॥੪੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾ
ਵਣੇ ਜਿਉ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਨਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸੇਜੈ ਕੰਤੁ ਨ ਆਵਈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਪਿਰ ਕਾ
ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵਈ ਨਾ ਦੀਸੈ ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਕ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੈ ਜਪਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰਿ
ਧਾਰਿ ॥ ਮਿਠਾ ਬੋਲਹਿ ਨਿਵਿ ਚਲਹਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਹੇਤੁ
ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਾ ਭਾਗੈ ਕਾ ਉਦਉ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਹੁ ਦੁਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ
ਸੁਖੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਦੁਖੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਪੀਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧੧॥੪੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣੈ ਆ
ਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਗੈ ਧਰੇਇ ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੀਆ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ
ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ
ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਕਾਮਣਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਈ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਪਿਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥਾ ਜ
ਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਜਗੁ ਫਿਰੀ ਨਾ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਧੀ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਸਭ ਬਾ
ਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ

ਨਿਰਮਲੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਰਸਨਾ ਰਸਨ ਰਸਾਇ ॥
ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਧੁਰਿ ਛੋਡਿਆ ਲਾਇ ॥੪॥੧੨॥੪੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ
੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਭਗਤਿ ਕੀਜੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੈ ਆ
ਪੁ ਮਿਲਾਏ ਬੂਝੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਗਤਿਹੀਣੁ ਕਾਹੇ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਏ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਆ
ਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥੨॥ ਦੇਖਿ
ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹਿ ਲੋਭਾਣਾ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਗੁਣ
ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅ
ਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੩॥ ਆਪਣੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਆਪੁ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਦਾਤਾ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ
ਭਾ ਸੁਰਤਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੧੩॥੪੬॥ ਸਿਰੀਰਾ
ਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਧਨੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਜਾਇਆ ਧੰਨੁ ਪਿਤਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਗਇਆ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਦਰਿ ਸੇਵਨਿ ਸੰਤ ਜਨ
ਖੜੇ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਰੰ
ਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਨ ਵਿਛੁੜਿ ਜਾਇ ॥੨॥
ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ
ਅਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥
੩ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿ

ਰਤੇ [illegible] ਰੰਗ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨ ਪਾਈਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਦ ਭੈ ਰਚੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨੀ ਸਾਦੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਚਾਖੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੀਵਤ ਹੂ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਤ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੇਵਣ ਵਾਲੇ ਕੈ ਹਥਿ ਦਾਤਿ ਹੈ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੈ ਪਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਤਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ਜੇਹਾ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇ ॥੩॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਮਲੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਹੀ ਰੰਗਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਸਾਧੈ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰੈ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਜੇ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਜੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਬਿਖੁ ਭਵਜਲੁ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜੈ ਬੰਧਨ ਮੋਹ ਬਾਧਾ ਨਹ ਬੂਝੈ ਬਿਖਿਆ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੈ ਚਉਥੈ ਪਦਿ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਉਧਰੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਤਿ ਸਬਲ ਹੈ ਛਡੇ ਨ ਕਿਤੈ ਉਪਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਲਾਇਦਾ ਬਹੁਤੀ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਗਵਾਇ ॥੪॥੧੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ

ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗੁ ਬਿਨਸਦਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਉ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿਐ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੧੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਘਰਿ ਹੋਦਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ ਅਭਿਮਾਨਿ ਮੁਠੇ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਿਆ ਫਿਟਕਿਆ ਮੰਗਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਭਿ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਪਰਹਰੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਵਰਤਦਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਕੂੜਿ ਮੁਠੇ ਕੂੜਿਆਰ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਸਚੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰ ॥ ਧੰਧਾ ਧਾਵਤ ਰਹਿ ਗਏ ਲਾਗਾ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਮੰਨਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਜੇਤਾ ਕਰਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ

ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜਾ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ

ਬਣਿਜੀਉਆਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਲਾਗੈਤੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂਤੂ
ਰੈਤੇਤਿਆਪਾਹਿ॥੪॥੫੩॥੨੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਆ
ਜਪੁਕਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਲਈਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਇ॥ਏਹਾਸੇਵਾਚਾਕਰੀਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਜਾਗੁਹਰਿਚੇਤਿ॥ਆਪਣੀਖੇਤੀ
ਰਖਿਲੈਕੂੰਜਪੜੈਗੀਖੇਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਸਬਦਿਰਹਿਆਭ
ਰਪੂਰਿ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਰਿਜੀਉਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਸਚੈ
ਸਬਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਸਰੀਰਹੁਦੂਰਿ॥ਨਿਰਮਲੁਸਾਹਿਬੁਪਾਇ
ਆਸਾਚਾਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੨॥ਜੋਜਾਗੇਸੇਉਬਰੇਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥ਸਚਾਸਬਦੁਨ
ਪਛਾਣਿਓਸੁਪਨਾਗਇਆਵਿਹਾਇ॥ਸੁੰਞੇਘਰਕਾਪਾਹੁਣਾਜਿਉਆਇਆਤਿ
ਉਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਇਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥੩॥ਸਭ
ਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਹਉਮੈਵਿਚਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਦੁ
ਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਗਵਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ
ਨਾਨਕਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਹਹਿਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੪॥੫੪॥੨੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਜੇਵੇਲਾਵਖਤੁਵੀਚਾਰੀਐਤਾਕਿਤੁਵੇਲਾਭਗਤਿਹੋਇ॥
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਸਚੇਸਚੀਸੋਇ॥ਇਕੁਤਿਲੁਪਿਆਰਾਵਿਸਰੈਭਗਤਿ
ਕਿਨੇਹੀਹੋਇ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚਸਿਉਸਾਸੁਨਬਿਰਥਾਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਤਾਥੀਐਜਾਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਖੇਤੀਰਾਹੀਐਸਚੁਨਾਮੁਬੀਜੁਪਾਇ॥ਖੇਤੀਜੰਮੀਅਗਲੀਮਨੂ
ਆਰਜਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਜਿਤੁਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ
ਇਹੁਮਨੁਸਾਚਾਸਚਿਰਤਾਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਆਖਣੁਵੇਖਣੁਬੋਲ
ਣਾਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਬਾਣੀਵਜੀਚਹੁਜੁਗੀਸਚੋਸਚੁਸੁਣਾਇ॥ਹਉ

ਮੈਮੇਰਾਰਹੀਸਚੈਲਾਇਮਿਲਾਇ॥ਤਿਨਕਉਮਹਲੁਹਦੂਰਿਹੈਜੋਸਚਿਰਹੈ
ਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਨਦਰੀਨਾਮੁਧਿਆਈਐਵਿਣੁਕਰਮਾਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾ
ਗਿਸਤਸੰਗਤਿਲਹੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਜਿਸੁਆਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਦੁਖੁਬਿਖਿ
ਆਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਵੜਾਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੪॥੫੫॥੨੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਆਪਣਾਭਉਤਿਨਪਾਇਓਨੁਜਿਨਗੁਰਕਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤ
ਸੰਗਤੀਸਦਾਮਿਲਿਰਹੇਸਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰਿ॥ਦੁਬਿਧਾਮੈਲੁਚੁਕਾਈਅਨੁਹਰਿਰਾਖਿਆ
ਉਰਧਾਰਿ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਮਨਿਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਹਉਮੈਮੈਲੁ
ਭਰਨਾਲਿ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੋਹਣਾਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੈਸਬ
ਦਿਮਨੁਮੋਹਿਆਪ੍ਰਭਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਰਤਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ
ਜੋਤੀਹੂਪ੍ਰਭੁਜਾਪਦਾਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸਤਿ
ਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਆਇ॥੨॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਡੁੰਮਣੀਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇ॥ਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵਦੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਅੰਧੁਲਾਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਆਵੈਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਆਪਣੀਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਸੁਣ
ਦਾਵੇਖਦਾਕਿਉਮੁਕਰਿਪਇਆਜਾਇ॥ਪਾਪੋਪਾਪੁਕਮਾਵਦੇਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਇ॥
ਸੋਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਨਆਵਈਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਈਵੇਖੈਨਾਨਕਗੁ
ਰਮੁਖਿਪਾਇ॥੪॥੫੬॥੨੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਬਿਨੁਗੁਰਰੋਗੁਨਤੁਟਈਹਉ
ਮੈਪੀੜਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨਿਵਸੈਨਾਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿ
ਪਾਈਐਬਿਨੁਸਬਦੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸਾ
ਲਾਹਿਤੂਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਇਕੋਦਾਤਾਵਰਤਦਾਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਬਦਿਸਲਾਹੀਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸਭਨਦਰੀਅੰਦਰਿਵੇ
ਖਦਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੨॥ਹਉਮੈਸਭਾਗਣਤਹੈਗਣਤੈਨਉਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਬਿਖੁਕੀਕਾਰ
ਕਮਾਵਣੀਬਿਖੁਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਠਉਰੁਨਪਾਇਨੀਜਮਪੁਰਿਦੂਖਸਹਾ

ਇ ॥੩॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਤਿਸੈ ਦਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਤਾ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੪॥੨੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤਿਨਾ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਨਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਦਿਤੋਨੁ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤੀ ਮਨੁ ਲਾਲੁ ਥੀਆ ਰਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਈਐ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਸੰਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਕਢਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦਿਤੀਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਭੁਲਿਆ ਲਏ ਸਮਝਾਇ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ ਦੂਜੈ ਛਡਿਅਨੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਰਸਨਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕਰਿ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੁ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਹਿ ਤਾ ਸੁਖ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਗੁਣੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਹਣਿ ਨ ਮਿਲੈ ਹਦੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਈ ਅਵਗਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚਿ ਰਤੇ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਿ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰੰਗਣਿ ਰੰਗਿਓਨੁ ਸਬਦੇ ਲਇਓਨੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਵਿ ਥਕੇ ਮਨਮੁਖ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਮਿਤ੍ਰ ਘਣੇਰੇ ਕਰਿ ਥਕੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਕੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਸਚੁ ਖਟਣਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ਹੈ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ॥੪॥੨੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ॥ ਸਭ ਏਕੋ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਦ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਭੁ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਬਦੇ ਸੋਹਣੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਾ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਪੇ ਹੁਕਮਿ ਵਸੈ ਹੁਕਮੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਸਾ ਧਨ ਨਾਵੈ ਬਾਹਰੀ ਅਵਗਣਵੰਤੀ ਰੋਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਚਿ ਲਗਾ ਸਚੈ ਨਾਇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਵੀਚਾਰੀ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹਾ ਅਵਗੁਣ ਕਢਾ ਧੋਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਫਿਰਿ ਵੇਛੋੜਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਜਿਦੂ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥੨੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਕਾਮ ਗਹੇਲੀਏ ਕਿਆ ਚਲਹਿ ਬਾਹ ਲੁਡਾਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਨ ਪਛਾਣਹੀ ਕਿਆ ਮੁਹੁ ਦੇਸਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਜੈਸੀ ਥੀ ਰਹਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਣਾ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕੰਤੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਗਰਬਿ ਅਟੀਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨਾ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨਾ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਪਿਰ ਮੁਤੀਆ ਪਿਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਿਆਨ ਮਤੀ ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਦੇਖੇ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸੇ ਸਹੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਇ ॥

ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣਾ ਹਉਮੈ ਦੂਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਭਾਵੰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੨੮॥੬੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਕੈ ਦਰਿ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਮੈ ਪਿਰੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਭੁ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਕਿਸੁ ਨੇੜੈ ਕਿਸੁ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਸੰਗੇ ਜਾਣਿਆ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਤੂ ਚਲੁ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਨਿ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਆਪਣਾ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸਿਰੁ ਦੇਈ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥੨੯॥੬੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਚੀਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਤਰਸਦੇ ਫਿਰੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੀਰੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਖਸੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੂਖ ਸਦਾ ਸਰੀਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇਵ ਕਰੀ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਬਹਿ ਸਚਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਸਟੁ ਆਤਮਾ ਓਹੁ ਤੇਰੀ ਸਰਕਾਰ ॥ ਅਧਿਆਤਮੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤਾਸੁ ਮਨਿ ਜਪਹਿ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੈ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨ ਕੇ ਬਿਕਾਰ ਮਨਹਿ ਤਜੈ ਮਨਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨੁ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰੇ ਬਿਖਿਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਏ ਤਿਉ ਬੋਲੀਐ ਜਾ ਆਪਿ ਬੁਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੬੩॥੩੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਗਿ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਧੋਤੀ ਕਿਵੈ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਦੂਣੀ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਆਇ ॥ ਪੜਿਐ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਪੂਛਹੁ ਗਿਆਨੀਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਿ ਥਕੇ ਮੈਲੁ ਨ ਸਕੀ ਧੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੇ ਮੈਲੇ ਮੁਏ ਜਾਸਨਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧੇਰੈ ਦੀਪਕੁ ਬਾਲੀਐ ਤਿਉ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਅਗਿਆਨੁ ਤਜਾਇ ॥੨॥ ਹਮ ਕੀਆ ਹਮ ਕਰਹਗੇ ਹਮ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਜੇਵਡੁ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਸਭਿ ਭਵਿ ਥਕੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੋ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਨਿਜ ਥਾਉ ॥ ਮਨਿ ਰਤੇ ਜਿਹਵਾ ਰਤੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਚੇ ਗਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ ੩੧॥ ੩੩॥ ੬੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਕਿਉ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜਾ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਖਿਐ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬੁਝਿਆ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਢਹਿ ਪਵਾ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਥਕੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਜੋ ਬੀਜੈ ਖਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਹੁ ਖਾਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਦਰਿ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲ ਡੁਬਦੇ ਕਢਿ ਲੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥ ੬੫॥ ੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸੁ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਮੈ ਦਸੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਚਉ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਨਾਮ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ

ਧਿਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਣੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਕਢਿ ਰਤਨੁ ਦੇਵੈ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਭਾਗੀਆ ਜੋ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਵਸਿ ਕਾਲਿ ॥ ਓਨਾ ਪਾਸਿ ਦੁਆਸਿ ਨ ਭਿਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਵਹਿ ਆਇ ॥ ਉਨ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਉਤਰੈ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥੨॥੬੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਵਿਥਰਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਜਣੁ ਗੁਣਕਾਰੀਆ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਮਿਲਿ ਬੇਧਿਆ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਰੰਗਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰੰਗ ਸਿਉ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲਭਈ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਾ ਮਿਲੈ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਨਿਕਟਿ ਨਿਤ ਪਾਸਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨ ਦੁਖੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਪੜਦਾ ਦੂਰਿ ਪਈਆਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੰਚਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਮਨਮੁਖੁ ਲੋਹੁ ਬੂਡਾ ਬੇੜੀ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹਰਿ ਨਾਵ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਚੜਿਆ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਵਿਚਿ ਬੋਹਿਥ ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥੩॥੬੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ਨਿਤ ਖੜੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਫਿਰਾਉ ॥ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਣੈ ਕਾ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਕੋਈ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿ

ਗੁਣ

ਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਢਹਿ ਪਵਾ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਗੁਰੁ ਮਾਣੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਹਉ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਊ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭ ਕੋ ਲੋਚਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਦਰਸਨੁ ਨਾ ਥੀਐ ਭਾਗਹੀਣ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਸੋ ਥੀਆ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਮੇਲਸੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੀਛੈ ਪਾਇ ॥ ਸਭੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਗਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੪॥੬੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਅਤਿ ਭਲਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤੁਸਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਓਇ ਵੇਪਰਵਾਹ ਨ ਬੋਲਨੀ ਹਉ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਤਿਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮਿਲਿ ਸਜਣ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਜਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਢੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਤਿਨ ਦਇਆ ਪਈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਚਨੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਜੋ ਮੰਨੇ ਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਧਾ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਵਣਿ ਤਿਣਿ ਸਭਤੁ ਹੈ ਭਾਗਹੀਣ ਨਹੀ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਮਨਮੁਖ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਓਇ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਓਨਾ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਲਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਵਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚੋਇ ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੪॥੫॥੬੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਦਿਨਸੁ ਚੜੈ ਫਿਰਿ ਆਥਵੈ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਾਇ ॥ ਆਵ ਘਟੈ ਨਰੁ ਨਾ ਬੁਝੈ ਨਿਤਿ ਮੂਸਾ ਲਾਜੁ ਟੁਕਾਇ ॥ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਮਨਮੁਖੁ ਲਗਿ ਮਾਖੀ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਬਿਖੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ

ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਅਲਿਪਤੁ ਗੁਰਮਤੇ ਸਰਣਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਚਲਣੁ ਸਹੀ ਜਾਣਿਆ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਹਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਪੰਥੁ ਪਰਗਟਾ ਦਰਿ ਠਾਕ ਨ ਕੋਈ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਰਹਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥੩॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਸਭ ਕੋ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਜਾਚਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗ ਵਡੇ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੬॥੩੩॥ ੩੧॥ ੬॥ ੭੦॥

ਸੁਧੁ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਿਆ ਤੂੰ ਦੇਖਿ ਕੈ ਪੁਤ੍ਰ ਰਤਾ ਕਲਤ੍ਰ ਸੀਗਾਰ ॥ ਰਸ ਭੋਗਹਿ ਖੁਸੀਆ ਕਰਹਿ ਮਾਣਹਿ ਰੰਗ ਅਪਾਰ ॥ ਬਹੁਤੁ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਇਸੀ ਵਰਤਹਿ ਹੋਇ ਅਫਾਰ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਪੜਿ ਭੋਗਿ ਲਪਟਾਇਆ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਬਹੁ ਰੰਗੇ ਕੀਏ ਰਥ ਅਥਾਕ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਚਿਤਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਬਿਸਰਿਆ ਸਭ ਸਾਕ ॥ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਲੈਦਾ ਬਦ ਦੁਆਇ ਤੂੰ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਇਕਤ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂੰ ਪਤੀਆਇਦਾ ਸੋ ਸਣੁ ਤੁਝੈ ਅਨਿਤ ॥ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਵਿਆਪਿਆ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਇਕੋ ਸਜਣੁ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਰਾਖਾ ਏਕੁ ਹੈ ਕਿਆ ਮਾਣਸ ਹਉਮੈ ਰੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਦਰਿ ਫੇਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥੭੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਿ ਬਿਲਾਸੁ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣਾ

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਭੂਲਿ ਖੁਸੀਆ ॥ ਛਤ੍ਰਧਾਰ ਬਾਦਿਸਾਹੀਆ ਵਿਚਿ ਸਹਸੇ ਪਰੀਆ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸੁਖੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਤਿਨਿ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਦੁਖੁ ਸਹਸਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਾ ਤੇਤੇ ਭਵਿ ਆਇਆ ॥ ਧਨ ਪਾਤੀ ਵਡ ਭੂਮੀਆ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਪਰਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਨਿਸੰਗ ਹੋਇ ਵਰਤੈ ਅਫਰਿਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸਗਤਿ ਕਰਿ ਲਇਓਨੁ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਾਕੁ ਰਲਿਆ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਸੇਵਕਾ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਦਰਿ ਖਰਿਆ ॥ ਗਿਰੰਬਾਰੀ ਵਡ ਸਾਹਿਬੀ ਸਭੁ ਨਾਨਕ ਸੁਪਨੁ ਥੀਆ ॥੪॥੨॥੭੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਪੋਲੀਐ ਵਿਣੁ ਬੁਝੇ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਛੁਟੈਗੀ ਬੇਬਾਣਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੂੰ ਆਇਆ ਲਾਹਾ ਲੈਣਿ ॥ ਲਗਾ ਕਿਤੁ ਕੁਫਕੜੇ ਸਭ ਮੁਕਦੀ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਦਮ ਕਰੇ ਪਸੁ ਪੰਖੀਆ ਦਿਸੈ ਨਾਹੀ ਕਾਲੁ ॥ ਓਤੈ ਸਾਥਿ ਮਨੁਖੁ ਹੈ ਫਾਥਾ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਈ ਭਾਲੀਅਹਿ ਜਿ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਜੋ ਘਰੁ ਛਡਿ ਗਵਾਵਣਾ ਸੋ ਲਗਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਤੁਧੁ ਵਰਤਣਾ ਤਿਸ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਫਾਥੇ ਸੇਈ ਨਿਕਲੇ ਜਿ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੩॥ ਕੋਈ ਰਖਿ ਨ ਸਕਈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ਆਇ ਪਇਆ ਸਰਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਪਾਤਿਸਾਹਿ ਡੁਬਦਾ ਲਇਆ ਕਢਾਇ ॥੪॥੩॥੭੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਕਾਜ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਸਮਝੈ ਨਾਹੀ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਉਠਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਇਆ ਪਰਿਆ ਵਸਿ ਜੰਦਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧੇ ਤੂੰ ਬੈਠਾ ਕੰਧੀ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇ ਹੋਵੀ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਕਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਨਾਹੀ ਨਹ ਡਡੁਰੀ ਪਕੀ ਵਢਣਹਾਰ ॥ ਲੈ ਲੈ ਦਾਤ ਪਹੁਤਿਆ ਲਾਵੇ ਕਰਿ ਤਈਆਰੁ ॥ ਜਾ ਹੋਆ ਹੁਕਮੁ ਕਿਰਸਾਣ ਦਾ ਤਾ ਲੁਣਿ ਮਿਣਿਆ ਖੇਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਹਿਲਾ ਪਹਰੁ ਧੰਧੈ ਗਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਿ ਸੋਇਆ ॥ ਤੀਜੈ ਝਾਖ ਝਖਾਇਆ ਚਉਥੈ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਚਿਤਿ

ਨਾਇ ਵਿਸਰਿਐ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ਕੀਆ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਝੀ ਮਨਿ ਪਈ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਡਿਠਾ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਮੀ ਜਾਣੁ ॥੪॥੭੪॥੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਵਿਸਰਨੁ ਇਕੋ ਵਿਸਰਿ ਨ ਜਾਉ ॥ ਧੰਧਾ ਸਭੁ ਜਲਾਇ ਕੈ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਸਚੁ ਸੁਆਉ ॥ ਆਸਾ ਸਭੇ ਲਾਹਿ ਕੈ ਇਕਾ ਆਸ ਕਮਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਅਗੈ ਮਿਲਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਸਭੇ ਛਡਿ ਸਿਆਣਪਾ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਭੁਖ ਨਹ ਵਿਆਪਈ ਜੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਤ ਹੀ ਕੰਮਿ ਨ ਛਿਜੀਐ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਰਖਹਿ ਹਥ ਦੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਮੰਗੈ ਸੇਵਕੋ ਲਾਈਆਂ ਅਪੁਨੀ ਸੇਵ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਮਸਕਤੇ ਤੂਠੈ ਪਾਵਾ ਦੇਵ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਗਤਿ ਸਾਹਿਬੈ ਆਪੇ ਕਰਣ ਕਰੇਵ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਮਨਸਾ ਸਭ ਪੂਰੇਵ ॥੩॥ ਇਕੋ ਦਿਸੈ ਸਜਣੋ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮੀਤੁ ॥ ਇਕਸੈ ਦੀ ਸਾਮਗਰੀ ਇਕਸੈ ਦੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਇਕਸ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾ ਹੋਆ ਨਿਹਚਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਤੁ ॥੪॥੭੫॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਭੇ ਥੋਕ ਪਰਾਪਤੇ ਜੇ ਆਵੈ ਇਕੁ ਹਥਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਕਥਿ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਰਾਪਤੇ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਮਥਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਏਕਸ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਸਭ ਧੰਧੁ ਹੈ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਮੋਹੁ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖੁਸੀਆ ਪਾਤਿਸਾਹੀਆ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਿਮਖ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ ਗਹੇ ॥੨॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲਾ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਸਚੇ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ਨ ਲਗਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਆ ਸੋਈ ਉਤਰਿਆ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਸੰਤ ਸਭਾ ॥

ਢੋਈ ਤਿਸ ਹੀ ਨੋ ਮਿਲੈ ਜਿਨਿ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਲਭਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਧਾ ਘਰੁ ਤਹਾਂ ਜਿਥੈ ਮਿਰਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ॥੪॥੭੬॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੋਈ ਧਿਆਈਐ ਜੀਅੜੇ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾਂ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸ ਮਨ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭਸੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਸਿਆਣਪਾ ਛਡਿ ਕੈ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ ਤੂੰ ਗੁਣ ਗੋਇੰਦ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਮਨਾ ਜਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਘਣਾ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਭੈ ਭੰਜਨੋ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਤਾਂ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਵਖਾਣੀਐ ਊਚੋ ਊਚਾ ਥਾਉ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਕੀਮਤਿ ਕਹਿ ਨ ਸਕਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕਰਿ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਅਪੁਣਾ ਨਾਉ ॥੪॥੭੭॥੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਸੋ ਸੁਖੀ ਤਿਸੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਹੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਗਟੁ ਸਭਨੀ ਲੋਇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਹਾਈ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਆਗੈ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਵਨੈ ਆਵਹਿ ਕਾਮਿ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੰਗੁ ਸਭੁ ਫਿਕਾ ਜਾਤੋ ਬਿਨਸਿ ਨਿਦਾਨਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਹੋਹੁ ਰੇਣੁਕਾ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲ ਛਡਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਰਤਨੁ ਹੋਇ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਈਹੋ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਬਿਨਸੈ ਹਉਮੈ ਤਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪ ॥੪॥੭੮॥੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਇਕੁ ਪਛਾਣੂ ਜੀਅ ਕਾ ਇਕੋ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਇਕਸ ਕਾ ਮਨਿ ਆਸਰਾ ਇਕੋ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਉਪਾਵ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿ ਨਿਤ ਇਕਸੁ ਕੀ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੋ ਭਾਈ ਮਿਤੁ ਇਕੁ ਇਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ॥ ਇਕਸ ਕੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ਹੈ ਜਿਨਿ

ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦਿਤਾ ਜਿਸੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਤਿਸ ਨੂੰ ਕਿਛੁ ਦਸਿ ਕੀਤਾ ॥੨॥ ਪਹਿਰਿ
ਕੋ ਥਾਨ ਹਸਿ ਇਕੋ ਖਾਨ ਖਨੰਤਰਿ ਆਪਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਆਠ ਪਹਰ ਤਿਸੁ ਜਾ
ਪਿ ॥ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਨ ਹੋਵੀ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ
ਕੋਇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਜਪਿ
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੪॥੯॥੭੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਤਿਨ ਉਪਜੈ ਮਨਿ ਗਿ
ਆਨੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ
ਮਰਣ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੀ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥੨॥ ਥਾਨ ਥਨੰ
ਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿ
ਸੁ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਕੀਤਾ ਲੋੜੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੇ ਪੂ
ਰੇ ਪਰਧਾਨ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲੀ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਹਾਨ ॥ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥੧੦॥੮੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸ
ਭੁ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਏਕਸ
ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿ
ਤ ਗਾਵਣੇ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਚਾ
ਕਰੀ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧ
ਨੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਜਪਿ
ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਬਿਨਸਿਆ ਤਜਿਆ ਸਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥੨॥ ਪਾਇ
ਆ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਨਾਮੁ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿਆ ਦੀਆ ਅਪਣਾ ਨਾ
ਮੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਆਪਿ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਚੁ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਇਆ

ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਨੁ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਖਦਾ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲ
ਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲੇ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਸਾਰਦੇ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੋ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੧॥੮੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ ਜਪੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥
ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਸਾ
ਗਰੁ ਗੁਣੀ ਅਥਾਹੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖ ਸਾ
ਗਰੈ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥੨॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਮੈ ਧਰ
ਤੇਰੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੈ ਤਾਣਿ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਮਾਣਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਣੁ ਤੂੰ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਮਾਉ ॥੩॥
ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਆਰਾਧੀਐ ਆਠ ਪਹਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਰਖੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਰਾਖੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲੇ ਦੋਖ ਉਤਾਰਿਅਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੨॥੮੨॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਸੁ ਸਚ ਸਿਉ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾ ਵੇਛੋੜਿਆ
ਵਿਛੁੜੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਸੇਵਕ ਕੈ ਸਤ ਭਾਇ ॥ ਅ
ਚਰਜ ਰੂਪੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ਗੁਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮਾਇ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹ ਪਰੀਤਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੁਖੀ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਨਾ ਦਾਤਾ ਸੀਲਵੰਤੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ਅਤਿ ਵਡਾ ਊਚਾ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ॥ ਬਾਲਕੁ ਬਿਰਧਿ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਤਿਸੁ ਦਰਵਾਰੁ ॥ ਜੋ ਮੰਗੀਐ ਸੋਈ ਪਾਈਐ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਪੇਖਤ ਕਿ
ਲਵਿਖ ਹਿਰਹਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹੋਵੈ ਸਾਂਤਿ ॥ ਇਕ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਕੀ ਲਾਹਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਵਤਨੁ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੀ ਦਾਤਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਦਿਨੁ ਵਿਸਰਹੁ ਨਹੀ ਰਾ
ਤਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਖਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੋ
ਸਗਲ ਵਾਰੀਐ ਇਹ ਜਿੰਦੁ ॥ ਦੇਖੈ ਸੁਣੈ ਹਦੂਰਿ ਸਦ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿੰਦੁ ॥ ਅਕਿ
ਰਤਘਣਾ ਨੋ ਪਾਲਦਾ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥੪॥੧੩॥੮੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ

ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਸ ਪ੍ਰਭ ਦੀਆ ਰਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰੀਐ ਅੰਤਰਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਰਹੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਮਾਣਕਾ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਖਾਕੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੂੜੇ ਸਭੇ ਸਾਕ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਮਨਮੁਖ ਪਸੁ ਨਾਪਾਕ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੀ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਕੂਰਿ ॥ ਭਗਤੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਆਵਹਿ ਵੰਞਹਿ ਪੂਰ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣਹਾਰ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੋਇ ਨ ਰਖਨਹਾਰੁ ਮਹਾ ਬਿਕਟ ਜਮ ਭਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰਉ ਕਰਿ ਅਪੁਨੀ ਹਰਿ ਮਇਆ ॥੪॥੧੪॥੮੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਅਰੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ ਰਾਜ ਰੂਪ ਮੈ ਦੇਸੁ ॥ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਬਨਿਤਾ ਅਨੇਕ ਬਹੁਤੁ ਰੰਗ ਅਰੁ ਵੇਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਨ ਵਸਈ ਕਾਰਜਿ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਨਿਤ ਸਾਧ ਕੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਧਿਆਈਐ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ॥ ਕਾਰਜ ਸਭਿ ਸਵਾਰੀਅਹਿ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਗੁ ॥੨॥ ਕਰਿ ਸੰਗਤਿ ਤੂ ਸਾਧ ਕੀ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਉ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੇ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਐਥੈ ਮਿਲਹਿ ਵਡਾਈਆ ਦਰਗਹਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਉ ॥੩॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਮਾਰਿ ਆਪੇ ਜੀਵਾਲਦਾ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਨਾਥ ॥੪॥੧੫॥੮੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਣਿ ਪਏ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੇ ਗੁਰੁ ਹੋਆ ਕਿਰਪਾਲੁ ॥ ਸਤਗੁਰ ਕੈ ਉਪਦੇਸਿਐ ਬਿਨਸੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਲਗਾ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰੇ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਤ ਗਾਵੀਅਹਿ ਅਵਗੁਣ ਕਟਣਹਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਕਰਿ ਡਿਠੇ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਸਹਜੇ ਸਿਫਤੀ ਰਤਿਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਲਖ ਸੰਜਮਾ ਪਾਈਐ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ॥ ਲੂਕਿ ਕਮਾਵੈ ਕਿਸ ਤੇ ਜਾ

ਵੇਖੈ ਸਦਾ ਹਦੂਰਿ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਸਚੁ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਅਮਰੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਸਚੀ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰੀਅਨੁ ਸਚਿ ਸਿਰਜਿਓਨੁ ਜਹਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੪॥੧੬॥੮੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਵਡਭਾਗੀ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣਾ ਮਲੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਕਾਟਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਚੂਕੈ ਸੋਗੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ ਨਾਲਿ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਲਾਗੀ ਸਾਚੁ ਪਰੀਤਿ ॥ ਚਰਣ ਭਜੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਤਿ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਿਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਰਸ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੪॥੧੭॥੮੭॥

ਸਭੁ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈ ਸਾਸਤੁ ਸਉਣੁ ਸੋਇ ਜਿਤੁ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਗੁਰਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਮਿਲਿਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਸਾਚੀ ਪੂੰਜੀ ਸਚੁ ਸੰਜਮੋ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭੇਟਿਆ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਸਦਾ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਸੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਾ ਸਿਮਰੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਉਹ ਰਸੁ ਜਾਣੈ ਜਿੰਦੁ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੋਈ ਰਾਜ ਨਰਿੰਦੁ ॥੨॥ ਅਉਸਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗੁਣ ਰਮਣ ਜਿਤੁ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੈ ਗੁਣਵਤੀ ਕੋਇ ਨ ਪੁਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਾਰਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸੈ ਦਇਆਲੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਤਿਸ ਦਾ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੩॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜੋ ਮਿਲਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਦਾਸਾ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਟਿਆ ਸਾਚੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥ ਭੂਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਓਨੁ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ

ਚੀਰਾ ਗਿਆਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿ ਸਗਲ ਘਟਾ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੧੭॥੮੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਸਚਾ ਸਿਮਰੀਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਾਕ ਅਗਲੇ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮਿਹਰ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਚਸਾ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਾਚਾ ਸੇਵਿ ਜਿਚਰੁ ਸਾਸੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਸਭ ਕੂੜੁ ਹੈ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਨਿਰਮਲਾ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੁਖ ਅਤਿ ਅਗਲੀ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਭਾਲੀਆ ਸਹ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਜੋ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਨਾਮ ਕਾ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੩॥ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦੇ ਚਲਤ ਅਨੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧੀਐ ਏਹਾ ਮਤਿ ਵਿਸੇਖ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮਿਠਾ ਤਿਸੁ ਲਗੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖ ॥੪॥੧੮॥੮੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਮਿਲਿ ਭਾਈਹੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਤੋਸਾ ਬੰਧਹੁ ਜੀਅ ਕਾ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ਨ ਕੋ ਸੁਝੈ ਗੁਰ ਮੇਲੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਤਿਸੁ ਮਿਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਡਿਠਾ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਮਨੁ ਲਗਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਮਰਥੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਡੁਬਦਾ ਲਏ ਤਰਾਇ ॥੨॥ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਸੇ ਮਥੇ ਨਿਹਚਲ ਰਹੇ ਜਿਨ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿਆ ਹਥੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪੀਆਲਿਆ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਪਥੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੇਵਿਆ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਦੁਖ ਲਥੁ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗਭੀਰੁ ਹੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅਘਖੰਡੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਆਪਣਾ ਜਮਦੂਤ ਨ ਲਾਗੈ ਡੰਡੁ ॥ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਤੁਲਿ ਨ ਲਗਈ ਖੋਜਿ ਡਿਠਾ ਬ੍ਰਹ

ਮੰਡੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਮਨ ਮਹਿ ਮੰਡੁ ॥੪॥੨੦॥੯੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਖਾਇਆ ਕਉੜਾ ਉਪਜਿਆ ਸਾਦੁ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਸੁਰਿਦ ਕੀਏ ਬਿਖਿਆ ਰਚਿਆ ਬਾਦੁ ॥ ਜਾਂਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਵਿਣਸਣਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕੂਕਰੁ ਹਰਕਾਇਆ ਧਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਜਾਇ ॥ ਲੋਭੀ ਜੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਭਖੁ ਅਭਖੁ ਸਭੁ ਖਾਇ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦਿ ਬਿਆਪਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਜਾਲੁ ਪਸਾਰਿਆ ਭੀਤਰਿ ਚੋਗ ਬਣਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪੰਖੀ ਫਾਸਿਆ ਨਿਕਸੁ ਨ ਪਾਏ ਮਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਮੋਹਿਆ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਖੈ ਸੋ ਰਹੈ ਸੰਮ੍ਰਿਥੁ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੁ ॥੪॥੨੧॥੯੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਭਾਈਆ ਕਟਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਹੋਆ ਖਸਮੁ ਦਇਆਲੁ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਬਿਨਸਿਆ ਸਭੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਤੁਸਿ ਦਿਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਭਾਉ ਕਰਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਸੁਜਾਨ ॥ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਛੁਟੀਐ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਨਿ ਦਿਤਾ ਆਤਮ ਦਾਨੁ ॥੨॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣੁ ਜਾਇ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਤਾ ਸਚੁ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਟੇਕ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀਐ ਸਚੋ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਏਕ ॥੪॥੨੨॥੯੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪੂਜੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਕਮਾਵਣੇ ਸਚਾ ਏਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ

ਤਿਆਆਇਆਸੋਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਛੁ॥੧॥ਮੇਰੇਸਾਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਸਾਧੂਸੰ
ਗਤਿਮਨਿਵਸੈਪੂਰਨਹੋਵੈਘਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁਗੁਰੁਵਡਭਾ
ਗੀਦਰਸਨੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਅਗੋਚਰੁਨਿਰਮਲਾਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰੁਕ
ਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣਹਾਰੁਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਸੋਇ॥ਗੁਰਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਗੁਰੁਕੀ
ਤਾਲੋੜੈਸੁਹੋਇ॥੨॥ਗੁਰੁਤੀਰਥੁਗੁਰੁਪਾਰਜਾਤੁਗੁਰੁਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥
ਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਉਧਰੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਗੁਰੁਊ
ਚਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਅਗਮਹੈਕਿਆਕਥੈਕਥਨਹਾਰੁ॥੩॥ਜਿਤ
ੜੇਮਨਿਫਲਬਾਛੀਅਹਿਤਿਤੜੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਪੂਰਬਲਿਖੇਪਾਵਣੇਸ
ਚੁਨਾਮੁਦੇਰਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆਇਆਬਾਹੁੜਿਨਹੀਬਿਨਾਸੁ॥ਹਰਿਨਾ
ਨਕਕਦੇਨਵਿਸਰਉਏਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਤੇਰਾਸਾਸੁ॥੪॥੨੩॥੯੩॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ
੫॥ ਸੰਤਜਨਹੁਸੁਣਿਭਾਈਹੋਛੂਟਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਆਗੈਦਰਗਹਿਮੰਨੀਅਹਿ
ਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੧॥ਭਾਈਰੇਸਾਚੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵ॥ਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈਪਾਈਐ
ਪੂਰਨਅਲਖਅਭੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਜਿਨਿਦਿਤਾਸ
ਚੁਨਾਉ॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੇਸਚਾਨਾਉ॥੨॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈ
ਸਫਲੁਮੂਰਤਿਗੁਰੁਆਪਿ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਦਿਸਈਆਠਪਹਰਤਿਸੁ
ਜਾਪਿ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਪਾਈਐਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੁ
ਹੈਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੇਈਨਾਮੁਧਿਆਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਗਤੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥੪॥੨੪॥੯੪॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੨ ॥ ਗੋਇਲਿਆਇਆਗੋਇਲੀਕਿਆਤਿਸੁਡੰਫੁਪਸਾਰੁ॥ਮੁਹਲਤਿਪੁੰ
ਨੀਚਲਣਾਤੂੰਸੰਮਲੁਘਰਬਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਉਮਨਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਿਆਰਿ॥
ਕਿਆਥੋੜੜੀਬਾਤਗੁਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਰੈਣਿਪਰਾਹੁਣੇਉਠਿਚਲਸਹਿਪਰਭਾ
ਤਿ॥ਕਿਆਤੂੰਰਤਾਗਿਰਸਤਸਿਉਸਭਫੁਲਾਕੀਬਾਗਾਤਿ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਿਆਕਰ

ਗੁਰਕੇਚਰਣਸਰੇਵਣੇਤੀਰਥਹਰਿਕਾਨਾਉ॥

ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਉ॥

ਹਿਜਿਨਿਦੀਆਸੋਪ੍ਰਭੁਲੋੜਿ॥ਸਰਪਰਉਠੀਚਲਣਾਛਡਿਜਾਸੀਲਖਕਰੋੜਿ॥੩॥ਲਖ
ਚਉਰਾਸੀਹਭ੍ਰਮਤਿਆਦੁਲਭਜਨਮੁਪਾਇਓਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਤੂੰਸੋਦਿਨੁਨੇੜੈ
ਆਇਓਇ॥੪॥੨੫॥੯੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫॥ ਤਿਚਰੁਵਸਹਿਸੁਹੇਲੜੀਜਿ
ਚਰੁਸਾਥੀਨਾਲਿ॥ਜਾਸਾਥੀਉਠੀਚਲਿਆਤਾਧਨਖਾਕੂਰਾਲਿ॥੧॥ਮਨਿਬੈਰਾਗੁਭਇ
ਆਦਰਸਨੁਦੇਖਣੈਕਾਚਾਉ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਚਰੁਵਸਿਆਕੰਤੁਘਰਿ
ਜੀਉਜੀਉਸਭਿਕਹਾਤਿ॥ਜਾਉਠੀਚਲਸੀਕੰਤੜਾਤਾਕੋਇਨਪੁਛੈਤਤੀਬਾਤ॥੨॥ਪੇ
ਈਐਪਿਰੁਸੰਮਾਲਿਤੂੰਸਾਹੁਰੜੈਸੁਖਿਵਸੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਚਜੁਅਚਾਰੁਸਿਖੁਤੁਧੁਕਦੇ
ਨਲਗੈਦੁਖੁ॥੩॥ਸਭਨਾਸਾਹੁਰੈਵੰਞਣਾਸਭਿਮੁਕਲਾਵਣਹਾਰ॥ਨਾਨਕਧੰਨੁਸੋਹਾਗਣੀ
ਜਿਨਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੪॥੨੬॥੯੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫ਘਰੁ੬ ॥ ਕਰਣਕਾ
ਰਣਏਕੁਓਹੀਜਿਨਿਕੀਆਆਕਾਰੁ॥ਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਮਨਮੇਰੇਸਰਬਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥
ਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਮਹਿਧਿਆਇ॥ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵ
ਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਕਲੇਸੁਨਭਉਬਿਆਪੈਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਹਿਰਦੈਹੋਇ॥ਕੋਟਿਜਤਨਕਰਿ
ਰਹੇਗੁਰਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥੨॥ਦੇਖਿਦਰਸਨੁਮਨੁਸਧਾਰੈਪਾਪਸਗਲੇਜਾਹਿ॥ਹਉ
ਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਨਿਵਸੈਸਾਚੁਹਰਿਕਾ
ਨਾਉ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਮਨਿਇਹੁਭਾਉ॥੪॥੨੭॥੯੭॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਸੰਚਿਹਰਿਧਨੁਪੂਜਿਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਸਗਲਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਿਤੂੰਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆਹਰਿਸਿ
ਮਰਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨਨਾਮੁਏਕੁਅਪਾਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਜਿਨਹਿਦੀਆਰਿਦੇਕਾ
ਆਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਮਾਤੇਵਿਆਪਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਪਉਸੰਤਸਰਣੀਲਾ
ਗੁਚਰਣੀਮਿਟੈਦੂਖੁਅੰਧਾਰੁ॥੨॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਕਮਾਵੈਏਹਕਰਣੀਸਾਰ॥ਆਪੁਛੋ
ਡਿਸਭਹੋਇਰੇਣਾਜਿਸੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰੁ॥੩॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਸਗਲਤੂੰਹੈਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰੁ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਕਾਟਿਆਸਗਲਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੨੮॥੯੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੫
ਦੁਕ੍ਰਿਤਸੁਕ੍ਰਿਤਮੰਧੇਸੰਸਾਰੁਸਗਲਾਣਾ॥ਦੁਹਹੂੰਤੇਰਹਤਭਗਤੁਹੈਕੋਈਵਿਰਲਾਜਾਣਾ

ਘਣੁਕਰਮਕਰਵੇਸਮਝਾਵਹਿਆਵਹਿ ਸੁਣਹਿਸੁਆਮੀਤੂੰਵਡਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣਾ॥੫॥ਰਤ
ਗ੍ਰਿਹਸਤਅਭਿਮਾਨਮਧੇਸੋਸੇਵਕਭਾਉਤੀ॥ਤਤੁਸਮਸਰਸੀਸਤਨੁਰਥੀ ਵੇਖਿਅਧਤੀ
ਸੰਤਨਕਹਾਵਨਹਿਤੁਕੀਮਤਿਕਰਣਾ॥ਕਥਨਕਹਨਤੇਮੁਕਤਾਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾ॥੭॥
ਗਤਿਅਵਗਤਿਕਛੁਨਦਰਿਨਆਇਆ॥ਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਇਆ॥੮॥੨॥੨੬॥ ੯੯
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮ: ੫ ਘਰੁ ੬॥ ਤੇਰੈਭਰੋਸੈਪਿਆਰੇਮੈਲਾਡੁਲਡਾਇਆ॥
ਭੂਲਹਿਚੂਕਹਿਬਾਲਕਤੂੰਹਰਿਪਿਤਮਾਇਆ॥੧॥ਸੁਹੇਲਾਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਤੇਰਾਬਿ
ਖਮੁਭਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮਾਣੁਤਾਣੁਕਰਉਤੇਰਾਹਉਜਾਨਉਆਪਾ॥ਸਭਹੀਮਧਿ
ਸਭਹਿਤੇਬਾਹਰਿਬੇਮੁਹਤਾਜਬਾਪਾ॥੨॥ਪਿਤਾਹਉਜਾਨਉਨਾਹੀਤੇਰੀਕਵਨਜੁਗਤਾ॥
ਬੰਧਨਮੁਕਤੁਸੰਤਹੁਮੇਰੀਰਾਖੈਮਮਤਾ॥੩॥ਭਏਕਿਰਪਾਲਠਾਕੁਰਰਹਿਓਆਵਣਜਾ
ਣਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੪॥ ੨੭॥ ਮ:੧ ੩੩॥ ਮ:੩ ੩੧॥
ਮ:੪॥੬ ਮ:੫॥੨੭॥ ਤਿਸਕਾਜੁਮਲਾ ੧੦੦॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਆਖਿਆਖਿਮਨੁਵਾਵਣਾਜਿਉਜਿਉ
ਜਾਪੈਵਾਇ॥ਜਿਸਨੋਵਾਇਸੁਣਾਈਐਸੋਕੇਵਡੁਕਿਤੁਥਾਇ॥ਆਖਣਵਾਲੇਜੇਤੜੇ
ਸਭਿਆਖਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਬਾਬਾਅਲਹੁਅਗਮਅਪਾਰੁ॥ਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕ
ਥਾਇਸਚਾਪਰਵਦਿਗਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਨਜਾਪੀਕੇਤੜਾਲਿਖਿਨਜਾਣੈਕੋਇ॥
ਜੇਸਉਸਾਇਰਮੇਲੀਅਹਿਤਿਲੁਨਪੁਜਾਵਹਿਰੋਇ॥ਕੀਮਤਿਕਿਨੈਨਪਾਈਆਸਭਿ
ਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਹਿਸੋਇ॥੨॥ਪੀਰਪੈਕਾਮਰਸਾਲਕਸਾਦਕਸੁਹਦੇਅਉਰੁਸਹੀਦ॥
ਸੇਖਮਸਾਇਕਕਾਜੀਮੁਲਾਦਰਿਦਰਵੇਸਰਸੀਦ॥ਬਰਕਤਿਤਿਨਕਉਅਗਲੀਪੜ
ਦੇਰਹਨਿਦਰੂਦ॥੩॥ਪੁਛਿਨਸਾਜੇਪੁਛਿਨਢਾਹੇਪੁਛਿਨਦੇਵੈਲੇਇ॥ਆਪਣੀਕੁਦਰ
ਤਿਆਪੇਜਾਣੈਆਪੇਕਰਣੁਕਰੇਇ॥ਸਭਨਾਵੇਖੈਨਦਰਿਕਰਿਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥ਥਾ
ਵਾਨਾਵਨਜਾਣੀਅਹਿਨਾਵਾਕੇਵਡੁਨਾਉ॥ਜਿਥੈਵਸੈਮੇਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸੋਕੇਵਡੁਹੈਥਾਉ॥
ਅੰਬੜਿਕੋਇਨਸਕਈਹਉਕਿਸਨੋਪੁਛਣਿਜਾਉ॥੫॥ਵਰਨਾਵਰਨਨਭਾਵਨੀਜੇਕਿ

ਸੈਵਡਾਕਰੇਇ॥ਵਡੇਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਹੁਕਮਿਸਵਾਰੇਆਪਣੈਚ
ਸਾਨਢਿਲਕਰੇਇ॥੬॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਲੈਣੈਕੈਵੀਚਾਰਿ॥ਕੇਵਡੁਦਾਤਾਆ
ਖੀਐਦੇਕੈਰਹਿਆਸੁਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਤੋਟਿਨਆਵਈਤੇਰੇਜੁਗਹਜੁਗਹਭੰਡਾਰ॥੭॥ ੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਸਭੇਕੰਤਮਹੇਲੀਆਸਗਲੀਆਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਗਣਤਗਣਾਵਣਿਆ ਲੀਆ
ਈਆਸੂਹਾਵੇਸੁਵਿਕਾਰੁ॥ਪਾਖੰਡਿਪ੍ਰੇਮੁਨਪਾਈਐਖੋਟਾਪਾਜੁਖੁਆਰੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉ
ਇਉਪਿਰੁਰਾਵੈਨਾਰਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਅਪਣੀਕਿਰਪਾਲੈਹਿਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸੀਗਾਰੀਆਤਨੁਮਨੁਪਿਰਕੈਪਾਸਿ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਖੜੀਤਕੈਸ
ਚੁਕਹੈਅਰਦਾਸਿ॥ਲਾਲਿਰਤੀਸਚਭੈਵਸੀਭਾਇਰਤੀਰੰਗਿਰਾਸਿ॥੨॥ਪ੍ਰਿਅਕੀਚੇਰੀਕਾਂਢੀ
ਐਲਾਲੀਮਾਨੈਨਾਉ॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਸਾਚੇਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਸਬਦਿਰਤੀਮਨੁਵੇਧਿ
ਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਰੰਡਨਬੈਸਈਜੇਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ॥ਪਿ
ਰੁਰੀਸਾਲੂਨਉਤਨੋਸਾਚਉਮਰੈਨਜਾਇ॥ਨਿਤਰਵੈਸੋਹਾਗਣੀਸਾਚੀਨਦਰਿਰਜਾਇ॥੪॥ਸਾਚੁ
ਧੜੀਧਨਮਾਡੀਐਕਾਪੜੁਪ੍ਰੇਮਸੀਗਾਰੁ॥ਚੰਦਨੁਚੀਤਿਵਸਾਇਆਮੰਦਰੁਦਸਵਾਦੁਆ
ਰੁ॥ਦੀਪਕੁਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਰਾਮਨਾਮੁਉਰਹਾਰੁ॥੫॥ਨਾਰੀਅੰਦਰਿਸੋਹਣੀਮਸਤਕਿਮਣੀਪਿ
ਆਰੁ॥ਸੋਭਾਸੁਰਤਿਸੁਹਾਵਣੀਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਅਪਾਰ॥ਬਿਨੁਪਿਰਪੁਰਖੁਨਜਾਣਈਸਾਚੇਗੁਰਕੈ
ਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੬॥ਨਿਸਿਅੰਧਿਆਰੀਸੁਤੀਏਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥ਅੰਕੁਜਲ
ਉਤਨੁਜਾਲੀਅਉਮਨੁਧਨੁਜਲਿਬਲਿਜਾਇ॥ਜਾਧਨਕੰਤਿਨਰਾਵੀਆਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਜਾਇ॥
੭॥ਸੇਜੈਕੰਤਮਹੇਲੜੀਸੂਤੀਬੂਝਨਪਾਇ॥ਹਉਸੁਤੀਪਿਰੁਜਾਗਣਾਕਿਸਕਉਪੂਛਉਜਾ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਭੈਵਸੀਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਇ॥੮॥ ੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੧ ਆਪੇ
ਗੁਣਆਪੇਕਥੈਆਪੇਸੁਣਿਵੀਚਾਰੁ॥ਆਪੇਰਤਨੁਪਰਖਿਤੂੰਆਪੇਮੋਲੁਅਪਾਰੁ॥ਸਾਚਉਮਾਨੁ
ਮਹਤੁਤੂੰਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂੰਕਰਤਾਕਰਤਾਰੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂੰਹਰਿਨਾ
ਮੁਮਿਲੈਆਚਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਰਾਨਿਰਮਲਾਆਪੇਰੰਗੁਮਜੀਠ॥ਆਪੇਮੋਤੀਊਜਲੋ
ਆਪੇਭਗਤਬਸੀਠੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਲਾਹਣਾਘਟਿਘਟਿਡੀਠੁਅਡੀਠੁ॥੨॥ਆਪੇਸਾਗ

ਸੁ ਥੋਕੁ ਕਿਆ ਆਪੇ ਪਾਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਵਟ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂ ਸਬਦਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ
ਗਿਆਨ ਤਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਕੁਧਾਤੁ ॥੩॥ ਅਸਾਖਿ ਜੁ ਕਰਤਾ ਦੇਖੀਐ ਤਉ ਨ ਕੇਤੀਆ
ਵੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰ ਬੰਧੀ ਧੰਧੈ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਿਉ
ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ॥ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ
ਲਗਈ ਸਚ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਓਤਾਕੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸਾਕੁ ॥੫॥
ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਰਿ ਕੈ ਸਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰ
ਧਾਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੬॥ ਸਾਚਉ ਵਖਰੁ ਲਾਦੀਐ ਲਾ
ਭੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੈਸਈ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਪਤਿ ਸਿਉ ਲੇਖਾ ਨਿ
ਬੜੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੭॥ ਊਚਾ ਊਚਉ ਆਖੀਐ ਕਹਉ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ
ਤਹ ਏਕੁ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
੮॥੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਛੁਲੀ ਜਾਲੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਸਰੁ ਖਾਰਾ ਅਸਗਾਹੁ ॥
ਅਤਿ ਸਿਆਣੀ ਸੋਹਣੀ ਕਿਉ ਕੀਤੋ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਕੀਤੇ ਕਾਰਣਿ ਪਾਕੜੀ ਕਾਲੁ ਨ ਟਲੈ ਸਿਰ
ਹੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਇਉ ਸਿਰਿ ਜਾਣਹੁ ਕਾਲੁ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਤਿਉ ਮਾਣਸਾ ਪਵੈ ਅਚਿੰਤਾ
ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧੋ ਕਾਲ ਕੋ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਾਲੁ ਅਫਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬ
ਰੇ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰ ॥੨॥ ਸੀਚਾਨੇ
ਜਿਉ ਪੰਖੀਆ ਜਾਲੀ ਬਧਿਕ ਹਾਥਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹੋਰਿ ਫਾਥੇ ਚੋਗੈ ਸਾਥਿ ॥੩॥ ਸ
ਚੋ ਸਚਾ ਆਖੀਐ ਸਚੇ ਸਚਾ ਥਾਨੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁ
ਖਿ ਸੂਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਗਿਆਨੁ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰਿ ਸਾਜ
ਨੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਾਜਨਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਮਦੂਤ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਵੈ ਅੰ
ਦਰਿ ਹਉ ਵਸਾਂ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੫॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬੂਝ ਨ ਪਾ
ਇ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਇ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਸੰਚਰੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸ
ਮਾਇ ॥੬॥ ਤੂੰਹੈ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਸੁਜਾਣੁ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰ

ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੁਣਿ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੰਗੀ ਸਾਥਿ ॥

ਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਤਿਥੈ ਕਾਲੁ ਨ ਅਪੜੈ ਜਿਥੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੭॥ ਹੁਕਮੀ ਸ
ਭੇ ਊਪਜਹਿ ਹੁਕਮੀ ਕਾਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹੁਕਮੀ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਹੁਕਮੀ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨਾ ਜੰਤਾ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥੮॥ ੪॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਤਨਿ ਜੂਠਿ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਜੂਠੀ ਹੋਇ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੈ
ਝੂਠੁ ਬੋਲਣਾ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਅਭ ਸਬਦ ਨ ਮਾਂਜੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸ
ਚੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣਹੀਣੀ ਸੁਖੁ ਕੇਹਿ ॥ ਪਿਰੁ ਰਲੀਆ ਰਸਿ ਮਾਣਸੀ ਸਾਚਿ ਸ
ਬਦਿ ਸੁਖੁ ਨੇਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸੀ ਜੇ ਥੀਐ ਧਨ ਵਾਂਢੀ ਝੂਰੇਇ ॥ ਜਿਉ
ਜਲਿ ਥੋੜੈ ਮਛੁਲੀ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇਇ ॥ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਾ ਆ
ਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਾਲਿ ॥ ਤਨਿ ਸੋਹੈ
ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਰਤੀ ਰੰਗਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੀ ਸੋਹਣੀ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਗੁਣ ਨਾ
ਲਿ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਖੋਟੀ ਅਵਗਣਿਆਰਿ ॥ ਨਾ ਸੁਖੁ ਪੇਈ
ਐ ਸਾਹੁਰੈ ਝੂਠਿ ਜਲੀ ਵੇਕਾਰਿ ॥ ਆਵਣੁ ਵੰਞਣੁ ਡਾਖੜੋ ਛੋਡੀ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾ
ਰਿ ॥੪॥ ਪਿਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੁਤੀ ਸੋ ਕਿਤੁ ਸਾਦਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ
ਬੋਲੇ ਫਾਦਿਲੁ ਬਾਦਿ ॥ ਦਰਿ ਘਰਿ ਢੋਈ ਨਾ ਲਹੈ ਛੂਟੀ ਦੂਜੈ ਸਾਦਿ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤ
ਵਾਚਹਿ ਪੋਥੀਆ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅਨ ਕਉ ਮਤੀ ਦੇ ਚਲਹਿ ਮਾਇਆ ਕਾ ਵਾ
ਪਾਰੁ ॥ ਕਥਨੀ ਝੂਠੀ ਜਗੁ ਭਵੈ ਰਹਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਕੇਤੇ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਬੇਦਾ
ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਸਲਾਹਣੇ ਵਾਦੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ
ਕਰਮ ਨ ਛੁਟਸੀ ਕਹਿ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੁ ॥੭॥ ਸਭਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਆਖੀਅਹਿ ਮੈ
ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮੈ ਭਾਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਵੜਾ ਨਾ ਵੇਛੋੜਾ ਹੋਇ ॥੮॥ ੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਜਪੁ ਤ
ਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਾਧੀਐ ਤੀਰਥਿ ਕੀਚੈ ਵਾਸੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਚੰਗਿਆਈਆ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ
ਕਿਆ ਤਾਸੁ ॥ ਜੇਹਾ ਰਾਧੇ ਤੇਹਾ ਲੁਣੈ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਜਨਮੁ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮੁੰਧੇ ਗੁਣ ਦਾਸੀ

ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅਵਗਣ ਤਿਆਗਿ ਸਮਾਈਐ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਵਾਪਾਰੀਆ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰਿ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੁਝੈ ਆਪਣਾ ਵਸਤੁ ਰਹੀ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥ ਵਿਣੁ ਵਖਰ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥੨॥ ਲਾਹਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਉਤਨਾ ਪਰਖੇ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਚਲੈ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੩॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਘਰ ਮਹਿ ਮਹਲੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੋ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੫॥ ਸਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਜਾਤਾ ਸੰਗਿ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਰੰਗਿ ॥ ਸਚਿ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸਾ ਭਲੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ॥੬॥ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਥਲਿ ਚੜਾ ਥਲਿ ਚੜਿ ਡੂਗਰਿ ਜਾਉ ॥ ਬਨ ਮਹਿ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਉ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੀ ਜੇ ਫਿਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੭॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਪਧਾਊਆ ਚਲੇ ਚਾਕਰ ਹੋਇ ॥ ਰਾਜਨੁ ਜਾਣਹਿ ਆਪਣਾ ਦਰਿ ਘਰਿ ਠਾਕ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥ ੯॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਜਾਣੀਐ ਨਿਰਮਲ ਦੇਹ ਸਰੀਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੋ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥ ਸਹਜੈ ਤੇ ਸੁਖੁ ਅਗਲੋ ਨਾ ਲਾਗੈ ਜਮ ਤੀਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਨਿਰਮਲ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰੁ ਮੈਲੁ ਭਰੀ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਸੋਹਣਾ ਕੀਆ ਕਰਣੈਹਾਰਿ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪ ਅਨੂਪ ਜੋਤਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਹਾਟ ਪਟਣ ਗੜ ਕੋਠੜੀ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਵਾਪਾਰ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਭੈ ਭੰਜਨਾ ਦੇਖੁ ਨਿਰੰਜਨ ਭਾਇ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਠਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਹਜੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਕਸਿ ਕਸਵਟੀ ਲਾਈਐ ਪਰਖੇ ਹਿਤੁ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਖੋਟੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇ ॥ ਆਸ ਅ

ਸਚੈ ਆਸਣਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰ ॥੪॥

ਦੇਸਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਇਉ ਮਲੁ ਜਾਇ ਸਮਾਇ ॥੪॥

ਸੁਖ ਕਉ ਮਾਗੈ ਸਭੁ ਕੋ ਦੁਖੁ ਨ ਮਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖੈ ਕਉ ਦੁਖੁ ਅਗਲਾ ਮਨਮੁਖਿ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਵਾਚੀਐ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਆਸੁ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਜਿਣਿ ਗਏ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਸੁ ॥੬॥ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮੈਲੇ ਮਲੁ ਭਰੇ ਜਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਅਵਗਣ ਮੁਠੀ ਰੋਇ ॥੭॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਪਾਇਆ ਡਰੁ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੮॥ ੧੦॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਣਿ ਮਨ ਭੂਲੇ ਬਾਵਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਦੁਖ ਭਾਗੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਉ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸੁਹਾਗੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਥਾਉ ॥ ਮੈ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਤਿ ਸਾਬਾਸਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਟੇਕ ਟਿਕੀ ਘਰਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਚੇਲੇ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਸੁਆਉ ॥ ਆਇ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਿਉ ਕਲਰ ਕੀ ਭੀਤਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਚੁ ਨ ਚੀਤਿ ॥ ਸਬਦਿ ਰਪੈ ਘਰੁ ਪਾਈਐ ਨਿਰਬਾਣੀ ਪਦੁ ਨੀਤਿ ॥੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਪੂਛਉ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਕਾਰ ਕਮਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਖੁ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਮਿਲਾਵੜਾ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਉ ॥੫॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਤਜਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਭ ਜੀਆ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੋ ਮਰਿ ਰਹੈ ਫਿਰਿ ਮਰੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੭॥

ਸਭ ਸਲਾਹੈ ਆਪ ਕਉ ਵਡਹੁ ਵਡੇਰੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੀਐ ਕਹੇ ਸੁਣੇ ਕਿ
ਆ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥੮॥ ੮॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ
ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਧਨ ਸੀਗਾਰੀਐ ਜੋਬਨੁ ਬਾਦਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾ ਮਾਣੇ ਸੁਖਿ ਸੇਜੜੀ
ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਾਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਦੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਘਰਿ ਸੇਜ ਭਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ
ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਹੋਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਚਿ ਮਾਣੇ ਪਿਰ ਸੇਜ
ੜੀ ਗੂੜਾ ਹੇਤੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿ ਸਿਞਾਣੀਐ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਗੁਣ ਚਾਰੁ ॥੨॥
ਸਚਿ ਮਿਲਹੁ ਵਰ ਕਾਮਣੀ ਪਿਰਿ ਮੋਹੀ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ ਘਰਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਮ
ਹਿ ਮਨੂਆ ਜੇ ਮਰੈ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਨਾਰਿ ॥ ਇਕਤੁ ਤਾਗੈ ਰਲਿ ਮਿਲੈ ਗਲਿ ਮੋਤੀਅਨ ਕਾ ਹਾ
ਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪਜੈ ਖਿਨਿ ਖਪੈ
ਖਿਨੁ ਆਵੈ ਖਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੈ ਰਵਿ ਰਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਇ ॥ ਸਾਹਿਬੁ
ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੋਲੀਐ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੫॥ ਵਾਪਾਰੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਆਏ ਵ
ਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚ ਕੀ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੀ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ
ਨਾ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੋਲਿ ਤੁਲਾਇਸੀ ਸਚੁ ਤਰਾਜੀ ਤੋਲੁ ॥ ਆਸਾ ਮ
ਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਗੁਰਿ ਠਾਕੀ ਸਚੁ ਬੋਲੁ ॥ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਤੋਲਸੀ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ॥੭॥ ਕਥ
ਨੈ ਕਹਣਿ ਨ ਛੁਟੀਐ ਨਾ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਭਾਰ ॥ ਕਾਇਆ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗ
ਤਿ ਪਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰ ॥੮॥ ੯॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧
ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਰਤਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਪਾਈਐ ਸਰ
ਬ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਵਗਣ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ
ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨਾਰਦੈ ਬੇਦ ਬਿਆਸੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਧੁਨਿ ਜਾਣੀਐ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ਛਾਵ ਘਣੇ

ਰੀ ਹੋਇ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕੀ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਭੰਡਾਰੈ ਪਾਈਐ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਾਚੋ ਵਖਰੁ ਸੰਚੀਐ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖ ਮੇਟਣੋ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਸੁਰ ਸੰਘਾਰੁ ॥੩॥ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣੋ ਨਾ ਕੰਧੀ ਨਾ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾ ਬੇ
ੜੀ ਨਾ ਤੁਲਹੜਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਵੰਝੁ ਮਲਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੈ ਕਾ ਬੋਹਿਥਾ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾ
ਰੁ ॥੪॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਪਿਆਰਾ ਵਿਸਰੈ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਸੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਜਲਉ ਜਲਾ
ਵਣੀ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੈ ਰਸਾਇ ॥ ਘਟੁ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਅਗਲੋ ਜਮੁ ਪਕੜੈ ਪਛੁਤਾਇ ॥੫॥
ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਗਏ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਨ ਸਾਥਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧਨੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਭੂਲੋ ਮਾਰਗਿ ਆ
ਥਿ ॥ ਸਾਚਉ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥੋ ਕਾਥਿ ॥੬॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ
ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਿਉ ਮੇਟੀਐ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੁਟੀਐ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਮੇਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਸ
ਕਾ ਜੀਉ ਪਰਾਨੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਲੋਭੁ ਜਲਉ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੀਐ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੮॥ ੧੦॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰੇ ਮਨ
ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਕਮਲੇਹਿ ॥ ਲਹਰੀ ਨਾਲਿ ਪਛਾੜੀਐ ਭੀ ਵਿ
ਗਸੈ ਅਸਨੇਹਿ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਕੈ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮਰਣੁ ਤਿਨੇਹਿ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਕਿ
ਉ ਛੂਟਹਿ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ॥ ਜਿਉ ਅਧਿਕਉ ਤਿਉ ਸੁਖੁ ਘਣੋ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਅਭ ਪੀਰ ॥੨॥ ਰੇ ਮਨ
ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਹ ॥ ਸਰ ਭਰਿ ਥਲ ਹਰੀਆਵਲੇ ਇਕ ਬੂੰ
ਦ ਨ ਪਵਈ ਕੇਹ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਈਐ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਸਿਰਿ ਦੇਹ ॥੩॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ
ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਜਲ ਦੁਧ ਹੋਇ ॥ ਆਵਟਣੁ ਆਪੇ ਖਵੈ ਦੁਧ ਕਉ ਖਪਣਿ
ਨ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਸਚਿ ਵਡਿਆਈ ਦੇਇ ॥੪॥ ਰੇ ਮਨ ਐਸੀ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਜੈਸੀ ਚਕਵੀ ਸੂਰ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਈ ਜਾਣੈ ਦੂਰਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮਨਮੁ

ਮਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਣਤ ਗਣਾਵਣੀ ਕਰਤਾ ਕ
ਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਸਚਿ
ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੇ ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਇ ॥੬॥
ਖੇਲਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਖਣੂੰ ਜੋ ਚੁਗਦੇ ਸਰ ਤਲਿ ॥ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਚਲਣਾ ਖੇਲਣੁ ਅ
ਜੁ ਕਿ ਕਾਲਿ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਾਇ ਸਚਾ ਪਿੜੁ ਮਲਿ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਨ ਊਪਜੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋਹੰ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਪਤੀਆਇ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਵਰ ਕਿ ਕਰੇ ਕਰਾਇ ॥੮॥ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੀਐ ਸਬ
ਦਿ ਮਿਲੇ ਪਤੀਆਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਨਾ ਪਵੈ ਵੀਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰੁ ਘਰੁ ਏਕੁ ਹੈ
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ ॥੧੦॥ ੧੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨਮੁਖੁ ਭੁਲੈ ਭੁ
ਲਾਈਐ ਭੂਲੀ ਠਉਰ ਨ ਕਾਇ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨ ਦਿਖਾਵਈ ਅੰਧੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇਆ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ
ਡੋਹਾਗਣੀ ਨਾ ਪਿਰ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਦਿਸੰਤਰੀ ਭੂਲੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ
ਜਾਇ ॥ ਭੂਲੀ ਡੂੰਗਰਿ ਥਲਿ ਚੜੈ ਭਰਮੈ ਮਨੁ ਡੋਲਾਇ ॥ ਧੁਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ਗਰਬਿ
ਮੁਠੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥੨॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਗੁਰੁ ਮੇਲਸੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਾਚਿ ਸਹ
ਜਿ ਸੋਭਾ ਘਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਨੁ ਭ
ਤਾਰੁ ॥੩॥ ਅਖਰ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੁਲੀਐ ਭੇਖੀ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਮਨ ਮ
ਹਿ ਮੈਲੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥੪॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ
ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਖੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਲਾਭੁ ਸਦਾ
ਮਨਿ ਹੋਇ ॥੬॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ

ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਸਚੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੭॥ ਭੁਲਣ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ
ਅਭੁਲੁ ਗੁਰੂ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇਆ ਲਾਗਾ ਤਿਸੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਨ ਵੀ
ਸਰੈ ਮੇਲੇ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰੁ ॥੮॥ ੧੨॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ
ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਘਰ ਨਾਰਿ ॥ ਧਨਿ ਜੋਬਨਿ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ
ਹਉ ਮੁਈ ਸਾ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸਾਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਚਲਸੀ ਕੂੜਾ ਮੋਹੁ ਨ ਵੇਖੁ ॥ ਵਾਟ ਵਟਾਊ ਆਇਆ ਨਿਤ ਚਲਦਾ ਸਾਥੁ ਦੇ
ਖੁ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖਹਿ ਕੇਤੜੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਜੇ ਮਿਲੈ ਸਚਿ ਰਪੈ
ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਨ ਕੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਛੁਟੀਐ ਮਨਮੁਖ
ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ॥ ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਕੀ ਘੜੀਐ ਸਬਦਿ ਵਿਗਾਸਿ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਪਾਰਖੂ
ਪਵੈ ਖਜਾਨੈ ਰਾਸਿ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਹਾਥ ਨ ਲਭ
ਈ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਤੂੰ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੋਰੁ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਭਾਵਈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਹਉਮੈ ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਸਾਦੁ ॥
ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਮਾਇਆ ਫੀਕਾ ਸਾਦੁ ॥੬॥ ਆਸਾ ਅੰਦਰਿ ਜੰਮਿਆ ਆਸਾ ਰਸ ਕ
ਸ ਖਾਇ ॥ ਆਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਈਐ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥ ਅਵਗਣਿ ਬਧਾ ਮਾਰੀਐ ਛੂਟੈ
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਇ ॥੭॥ ਸਰਬੇ ਥਾਈ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਨਾਮੁ ਭਲੋ ਪਤਿ ਸਾਖੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਵਾਈਐ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਸਚੁ ਭਾਖੁ ॥੮॥ ਆਕਾਸੀ ਪਾਤ
ਲਿ ਤੂੰ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਭਾਉ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ॥੯॥ ੧੩॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਰਾਮਿ
ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਕਰੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤਉ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਤੂੰ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਾਚੀ ਖਸਮ ਰਜਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾ
ਜਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ਤਿਸੁ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਹੋਮੀਐ ਇਕ ਰਤੀ ਤੋਲਿ

ਕਰਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਮਪੇ ਜੇ ਕਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਜੇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਅਰਧ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਈਐ ਸਿਰਿ ਕਰਵਤੁ ਧਰਾਇ ॥ ਤਨੁ ਹੈਮੰਚਲਿ ਗਾਲੀਐ ਭੀ ਮਨ ਤੇ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੁਲਿ ਨ ਪੁਜਈ ਸਭ ਡਿਠੀ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕੇ ਕੋਟ ਦਤੁ ਕਰੀ ਬਹੁ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਦਾਨੁ ॥ ਭੂਮਿ ਦਾਨੁ ਗਊਆ ਘਣੀ ਭੀ ਅੰਤਰਿ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਸਚੁ ਦਾਨੁ ॥੪॥ ਮਨਹਠ ਬੁਧੀ ਕੇਤੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਬੰਧਨ ਜੀਅ ਕੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਸਚਹੁ ਓਰੈ ਸਭੁ ਕੋ ਉਪਰਿ ਸਚੁ ਆਚਾਰੁ ॥੫॥ ਸਭੁ ਕੋ ਊਚਾ ਆਖੀਐ ਨੀਚੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕੋਇ ॥ ਇਕਨੈ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਐ ਇਕੁ ਚਾਨਣੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਧੁਰਿ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਾਧੂ ਜਨੈ ਸੰਤੋਖੁ ਵਸੈ ਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਵੀਚਾਰੀਐ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਜੈ ਕਿੰਗੁਰੀ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਉ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਛੂਟੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੮॥ ੧੪॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਿਤੇ ਦਿਸਹਿ ਧਉਲਹਰ ਬਗੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਖੁਸੀ ਉਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖਾਲੀ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਨੁ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਗੁਰੁ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੋ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਸੁ ਬੇਲੀ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ਧੀਆ ਪੂਤ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਨਾਰੀ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸੀਅਹਿ ਨਾਲੇ ਹਰਖੁ ਸੁ ਸੋਗੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਵਲੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੁ ॥੩॥ ਚਿਤੁ ਚਲੈ ਵਿਤੁ ਜਾਵਣੋ ਸਾਕਤ ਡੋਲਿ ਡੋਲਾਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਢੂੰਢਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਸੁਥਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਮੁਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਨਿਰਗੁਣਿਆਰਿਆ ਆਪਣਾ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਕਾ ਇਹੁ ਤਨੋ ਅਗਨੀ ਪਾਸਿ ਪਿਰਾਣੁ ॥ ਪਵਣੈ ਕੈ ਵਸਿ ਦੇਹੁਰੀ ਮਸਤਕਿ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥੫॥ ਬਹੁਤਾ ਜੀਵਣੁ ਮੰਗੀਐ ਮੁਆ ਨ ਲੋੜੈ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖ ਜੀਵਣੁ ਤਿਸੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਕਿਆ ਗਣੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸਿ ਭੁਲੀਐ ਜਬ ਲਗਿ ਨਿਦ੍ਰਾ ਹੋਇ ॥ ਇਉ ਸਰਪਨਿ ਕੈ ਵਸਿ ਜੀਅੜਾ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਦੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹੋਇ ਵੀਚਾਰੀਐ ਸੁਪਨਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੋਇ ॥੭॥ ਅਗਨਿ ਮਰੈ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਦੂਧੈ ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਕਮਲ ਸੁ ਨਾ ਥੀਐ ਬਿਨੁ ਜਲ ਮੀਨੁ ਮਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੮॥ ੧੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਡੂੰਗਰੁ ਦੇਖਿ ਡਰਾਵਣੋ ਪੇਈਅੜੈ ਡਰੀਆਸੁ ॥ ਊਚਉ ਪਰਬਤੁ ਗਾਖੜੋ ਨਾ ਪਉੜੀ ਤਿਤੁ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਰੀਆਸੁ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਭਵਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਸਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਾ ਚਲਾ ਜੇ ਕਰੀ ਜਾਣਾ ਚਲਣਹਾਰੁ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਚਲਸੀ ਅਮਰੁ ਸੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਪਿਆਰੁ ॥੨॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਸੋਹਣੇ ਪਕੇ ਕੋਟ ਹਜਾਰ ॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਪਾਖਰੇ ਲਸਕਰ ਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਿਆ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਅਸਾਰ ॥੩॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸੰਚੀਐ ਮਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦੋਹੀ ਫੇਰੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਿਰਿ ਕਾਲੁ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪੜੈ ਜੀਉ ਖੇਲਸੀ ਬਦਫੈਲੀ ਕਿਆ ਹਾਲੁ ॥੪॥ ਪੁਤਾ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀਐ ਨਾਰੀ ਸੇਜ ਭਤਾਰ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਕਾਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਖੇਹੂ ਖੇਹ ਰਲਾਈਐ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਘਰ ਬਾਰੁ ॥੫॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਕਹਾਈਐ ਰਾਜਾ ਰਾਉ ਕਿ ਖਾਨੁ ॥ ਚਉਧਰੀ ਰਾਉ ਸਦਾਈਐ ਜਲਿ ਬਲੀਐ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਜਿਉ ਡਵਿ ਦਧਾ ਕਾਨੁ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਆਇਆ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਜਲ ਕੋਠੜੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਹ ਸੁਆਹਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਭਾਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਉਜਲਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਅਥਾਹੁ ॥੮॥ ੧੬॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਕਰਿ ਘਰਿ ਬੈਸਣਾ ਨਿਤ ਚਲਣੈ ਕੀ ਧੋਖ ॥ ਮੁਕਾਮੁ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਣੀਐ ਜਾ

ਰਹੈਨਿਹਚਲੁਲੋਕ॥੧॥ਦੁਨੀਆਕੈਸਿਮੁਕਾਮੇ॥ਕਰਿਸਿਦਕੁਕਰਣੀਖਰਚੁਬਾਧਹੁ
ਲਾਗਿਰਹੁਨਾਮੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੀਤਆਸਣੁਕਰਿਬਹੈਮੁਲਾਬਹੈਮੁਕਾਮਿ॥ਪੰਡਿ
ਤਵਖਾਣਹਿਪੋਥੀਆਸਿਧਬਹਹਿਦੇਵਸਥਾਨਿ॥੨॥ਸੁਰਸਿਧਗਣਗੰਧ੍ਰਬਮੁਨਿਜਨ
ਸੇਖਪੀਰਸਲਾਰ॥ਦਰਿਕੂਚਕੂਚਾਕਰਿਗਏਅਵਰੇਭਿਚਲਣਹਾਰ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾ
ਨਮਲੂਕਉਮਰੇਗਏਕਰਿਕਰਿਕੂਚੁ॥ਘੜੀਮੁਹਤਿਕਿਚਲਣਾਦਿਲਸਮਝੁਤੂੰਭਿ
ਪਹੂਚੁ॥੪॥ਸਬਦਾਹਮਾਹਿਵਖਾਣੀਐਵਿਰਲਾਤਬੂਝੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈ
ਬੇਨਤੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥੫॥ਅਲਾਹੁਅਲਖੁਅਗੰਮੁਕਾਦਰੁਕਰਣਹਾਰੁ
ਕਰੀਮੁ॥ਸਭਦੁਨੀਆਵਣਜਾਵਣੀਮੁਕਾਮੁਏਕੁਰਹੀਮੁ॥੬॥ਮੁਕਾਮੁਤਿਸਨੋ
ਆਖੀਐਜਿਸੁਸਿਸਿਨਹੋਵੀਲੇਖੁ॥ਅਸਮਾਨੁਧਰਤੀਚਲਸੀਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁ॥
੭॥ਦਿਨਰਵਿਚਲੈਨਿਸਿਸਸਿਚਲੈਤਾਰਿਕਾਲਖਪਲੋਇ॥ਮੁਕਾਮੁਓਹੀਏਕੁਹੈ
ਨਾਨਕਾਸਚੁਬੁਗੋਇ॥੮॥ ੧੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਭਗਤਿਕੀਜੈ
ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਆਪੈਆਪੁਮਿਲਾਏਬੂਝੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕੋਇ॥ਹ
ਰਿਜੀਉਸਚਾਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਭਗਤਿਹੀਣੁਕਾਹੇ
ਜਗਿਆਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਆਪੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏ॥ਜੀਅਜੰਤਏਕਿਆਵੇਚਾਰੇ
ਕਿਆਕੋਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈਆਪੇਸੇਵਕਰਾਏ॥੨॥
ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮੋਹਿਲੋਭਾਣਾਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਗੁਣਨਿ
ਧਾਨੁਪਾਇਆਤਿਸਕੀਕੀਮਨਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੁਸਖਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰਾਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾ
ਈ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਮਨਮੁਖਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਕੋਮਗੁਨਜਾਣੈਅੰਧੇਠਉਰਨਕਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਹੀਵਸਿਆਅੰ

ਅਸਟਪ

ਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਈ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮਤਿਮੰਨਿਵਸਾਇਆ
॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਜਿਸੁਸਿਉਰਾਤਾ
ਤੈਸੋਹੋਵੈਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਭਾਉਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀ
ਬੀਚਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਹਰਿਗੁਣਦਾਤਾ
ਸਦਮਨਿਵਸੈਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੬॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਦਾਨਿਰਮਲਾਮਨਿਨਿ
ਰਮਲਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਦੁਖੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੭॥ਆਪਣੈਮਨਿਚਿਤਿ
ਕਹੈਕਹਾਏਬਿਨੁਗੁਰਆਪੁਨਜਾਈ॥ਹਰਿਜੀਉਭਗਤਿਵਛਲੁਸੁਖਦਾਤਾਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਸੋਭਾਸੁਰਤਿਦੇਇਪ੍ਰਭੁਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆ
ਈ॥੮॥ ੧॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਜਮਡੰਡੁਲਗੈ
ਤਿਨਆਇ॥ਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਉਬਰੇਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਧੁਰਿਪੂਰਬਿਕਰਤੈਲਿਖਿਆਤਿਨਾਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਨਾਮਿਨਲਾਗੋਭਾਉ॥ਸੁਪਨੈ
ਸੁਖੁਨਪਾਵਈਦੁਖਮਹਿਸਵੈਸਮਾਇ॥੨॥ਜੇਹਰਿਹਰਿਕੀਚੈਬਹੁਤੁਲੋਚੀਐ
ਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਭਗਤੀਮੰਨਿਆਸੇਭਗਤਪਏਦਰਿਥਾ
ਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਬਦੁਦਿੜਾਵੈਰੰਗਸਿਉਬਿਨੁਕਿਰਪਾਲਇਆਨਜਾਇ॥ਜੇਸਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨੀਰੀਐਭੀਬਿਖੁਫਲੁਲਾਗੈਧਾਇ॥੪॥ਸੇਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਜਿਨਸ
ਤਿਗੁਰਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਕਮਾਵਦੇਬਿਖੁਹਉਮੈਤਜਿਵਿਕਾਰੁ
॥੫॥ਮਨਹਠਿਕਿਤੈਉਪਾਇਨਛੂਟੀਐਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਸੋਧਹੁਜਾਇ॥ਮਿਲਿ
ਸੰਗਤਿਸਾਧੂਉਬਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਸੁਅੰ
ਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਈਸੋਹਦੇਜਿਨਕਿਰਪਾਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਦਾਤਾਏ
ਕੁਹੈਦੂਜਾਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥ ੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਿਸੁਹਾਵੜਾਸਚੁਚੁਗੈਗੁਰਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈ
ਸਹਜਿਰਹੈਉਡੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥
ਮਨਰੇਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੇਚਲਹਿਤਾਅਨਦਿਨੁਰਾਚਹਿਹਰਿਨਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਖੀਬਿਰਖਸੁਹਾਵੜੇਊਡਹਿਚਹੁਦਿਸਿਜਾਹਿ॥ਜੇਤਾਊਡਹਿਦੁਖ
ਘਣੇਨਿਤਦਾਝਹਿਤੈਬਿਲਲਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮਹਲੁਨਜਾਪਈਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲਪਾ
ਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਹਰੀਆਵਲਾਸਾਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਨਿਵਾਰੀਆ
ਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਹਰਿਏਕੁਹੈਆਪੇਦੇਇਖਵਾਇ॥੩॥ਮਨ
ਮੁਖਊਭੇਸੁਕਿਗਏਨਾਫਲੁਤਿੰਨਾਛਾਉ॥ਤਿੰਨਾਪਾਸਿਨਬੈਸੀਐਓਨਾਘਰੁਨਗਿਰਾਉ॥
ਕਟੀਅਹਿਤੈਨਿਤਜਾਲੀਅਹਿਓਨਾਸਬਦੁਨਨਾਉ॥੪॥ਹੁਕਮੇਕਰਮਕਮਾਵਣੇਪ
ਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਉ॥ਹੁਕਮੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਾਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਉ॥ਹੁਕਮੇਹਰਿਹ
ਰਿਮਨਿਵਸੈਹੁਕਮੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੫॥ਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿਬਪੁੜੇਭੂਲੇਫਿਰਹਿਗਵਾਰ॥
ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਿਤਨਿਤਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਨਾਸਚਿ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖੀਆਮੁਹਸੋਹਣੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਚੀਭਗਤੀਸ
ਚਿਰਤੇਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥ਆਏਸੇਪਰਵਾਣੁਹੈਸਭਕੁਲਕਾਕਰਹਿਉਧਾਰੁ॥੭॥
ਸਭਨਦਰੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇਨਦਰੀਬਾਹਰਿਨਕੋਇ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸਚਾਤੈਸਾ
ਹੀਕੋਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਾਈਆਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੩॥ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾਮੁਖਊਜਲੇਹਰਿਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਈਐਸਹਜੇਰਹੈਸ
ਮਾਇ॥੧॥ਭਾਈਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗੁਰਭਗਤਿਹੈਵਿਰਲਾਪਾਏ
ਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗੁਸੁਹਾਗਣੀਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਬਦਿਮਿ
ਲੀਨਾਵੀਛੁੜੈਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੨॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਅਤਿਊਜਲਾਬਿਨੁਗੁਰ
ਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਪਾਠੁਪੜੈਨਾਬੂਝਈਭੇਖੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਸਦਾ

ਸਦਾਪਿਰੁਨਿਹਚਲੁਪਾਈਐਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਇ॥

ਪਾਇਆਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਸਮਾਇ॥੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਗੁਰਮਤੀਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਦੁਖੀਆਫਿਰੈਮਨਮੁਖਾਨੋਗਈਖਾਇ॥ਸਬਦੇਨਾਮੁ
ਧਿਆਈਐਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਇ॥੪॥ਮਾਇਆਭੂਲੇਸਿਧਫਿਰਹਿਸਮਾਧਿਨਲ
ਗੈਸੁਭਾਇ॥ਤੀਨੇਲੋਅਵਿਆਪਤਹੈਅਧਿਕਰਹੀਲਪਟਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨ
ਪਾਈਐਨਾਦੁਬਿਧਾਮਾਇਆਜਾਇ॥੫॥ਮਾਇਆਕਿਸਨੋਆਖੀਐਕਿਆਮਾਇਆ
ਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਏਹੁਜੀਉਬਧੁਹੈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈ
ਭਰਮੁਨਚੂਕਈਨਾਵਿਚਹੁਹਉਮੈਜਾਇ॥੬॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਭਗਤਿਨਹੋਵਈਬਿਨੁਸ
ਬਦੈਥਾਇਨਪਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਮਾਇਆਕਾਭ੍ਰਮੁਜਾਇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥ਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਬਿਨੁਗੁਣਭਗ
ਤਿਨਹੋਇ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਹਜਿਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨ
ਕਸਬਦੇਹਰਿਸਾਲਾਹੀਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੮॥੪॥ਸਿਰੀਰਾਗੁਮਹਲਾ੩॥
ਮਾਇਆਮੋਹੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰਹਿਨਹੀ
ਬੂਝਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਬਾਣੀਇਸੁਜਗਮਹਿਚਾਨਣੁਕਰਮਿਵਸੈ
ਮਨਿਆਏ॥੧॥ਮਨਰੇਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਲਾਹੀਐਸਹਜਿਮਿਲੈ
ਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਿਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦੁਕਮਾਈਐਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਘਰਿਮਹਲਿਸਚਿਸਮਾਈਐ
ਜਮਕਾਲੁਨਸਕੈਖਾਇ॥੨॥ਨਾਮਾਛੀਬਾਕਬੀਰੁਜੋੁਲਾਹਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਗਤਿਪਾਈ॥
ਬ੍ਰਹਮਕੇਬੇਤੇਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿਹਉਮੈਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ਸੁਰਿਨਰਤਿਨਕੀਬਾਣੀਗਾ
ਵਹਿਕੋਇਨਮੇਟੈਭਾਈ॥੩॥ਦੈਤਪੁਤੁਕਰਮਧਰਮਕਿਛੁਸੰਜਮਨਪੜੈਦੂਜਾਭਾਉ
ਨਜਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਐਨਿਰਮਲੁਹੋਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਏਕੋਪੜੈਏਕੋ
ਨਾਉਬੂਝੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਜਾਣੈ॥੪॥ਖਟੁਦਰਸਨਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭ
ਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਜੀਉਮੰਨਿਵਸਾਏ॥

ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਗੈ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥੫॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾ
ਣਦੇ ਤਿਨ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ
ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਨਾਉ ਚੇਤੈ ਤਾ ਗਤਿ ਪਾਏ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਉਪਜੈ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ
ਅਪੁਣਾ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ਚਲਾ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿ
ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੭॥ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜੋ ਬਿੰਦੇ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਸਭਨਾ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੮॥੫॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਹ
ਜੈ ਨੋ ਸਭ ਲੋਚਦੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਥਕੇ
ਭੇਖੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਸਹਜੁ ਪਾਇਆ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥
ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸਹਜੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੈ ਹੀ ਤੇ ਸਹਜੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਸੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਗਾਵਿਆ ਥਾਇ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਕਥਨੀ ਬਾਦਿ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਭ
ਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਸਹਜੈ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖ ਸਾਤਿ ਹੋਇ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ
ਜੀਵਣੁ ਬਾਦਿ ॥੨॥ ਸਹਜਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਸਹਜੇ
ਹੀ ਗੁਣ ਊਚਰੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸਬਦੇ ਹੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰ
ਸੁ ਖਾਇ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਕਾਲੁ ਵਿਡਾਰਿਆ ਸਚ ਸਰਣਾਈ ਪਾਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਸਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੪॥
ਮਾਇਆ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਊਪਜੈ ਮਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹ
ਉਮੈ ਜਲੈ ਜਲਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰਿਹੁ
ਗੁਣਾ ਵਿਚਿ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪੜੀਐ ਗੁਣੀਐ ਕਿਆ ਕ
ਥੀਐ ਜਾ ਮੁੰਢਹੁ ਘੁਥਾ ਜਾਇ ॥ ਚਉਥੇ ਪਦ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਲੈ ਪਾਇ
॥੬॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸਹਜੇ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਚੇ ਸ

ਚੀ ਸੋਇ ॥ ਭੁਲਿਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਬਿਨੁ ਸਹਜੈ ਸਭੁ ਅੰ
ਧੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੋਝੀ ਪਈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਬਖ
ਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਰਤਾਰਿ ॥੮॥ ਸਹਜੇ ਅਦਿਸਟੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਿਰਭਉ ਜੋ
ਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ
ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੯॥ ਗਿਆਨੀਆ ਕਾ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਹਜਿ ਕਰ
ਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈਨਿ ਅਖੁਟ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵ
ਈ ਦੀਏ ਦੇਵਣਹਾਰਿ ॥੧੦॥੬॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਫੇਰੁ ਨ ਪਵੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਰਹੈ ਸ
ਮਾਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਸਦ ਨਵਤਨੋ ਆਪਿ ਵਸੈ
ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਨਾਉ ਪਾਈਐ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਤਾ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥
੩॥ ਇਕਨਾ ਮਨਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਵੈ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫਿਰਿ
ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥ ਭਗਤਾ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਹੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਦ ਨਿਰਮਲ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਬਾਣੀ ਬੋਲਹਿ ਸਭ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਨਿ ਏਕੁ ਅਰਾਧਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੬॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਸਚ ਸਿਉ ਅਪੁਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮਿਲਾਇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿ
ਆ ਦੇਇ ਜਗਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੭॥ ਸਿਰੀ
ਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਭਏ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰ ॥ ਮਨਿ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ
ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ॥ ਸਚੀ ਸੰਗਤਿ ਬੈਸਣਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਧੀਰੁ ॥੧॥ ਮ
ਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਲਗੈ ਨ ਮੈਲੁ ਪਤੰਗੁ ॥੧॥

ਨਾਉ ਸਚੇ ਸਬਦਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਪਛਾਣਿਆ ਤਉ ਤਿਨ
ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਠਉਰ ਨ ਕਤਹੂ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ
ਪੈਨਣਾ ਸਚੇ ਹੀ ਵਿਚਿ ਵਾਸੁ ॥ ਸਦਾ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾ
ਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਸਚੁ ਦੇਖਣੁ ਸਚੁ ਬੋਲਣਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਚਾ
ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਸਾਖੀ ਉਪਦੇਸੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਜਿੰਨੀ ਸਚੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਦੁਖੀਏ ਚ
ਲੇ ਰੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ
ਕੂਕ ਨ ਸੁਣੈ ਪੂਕਾਰ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੫॥ ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲ
ਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਚਿ ਸੰਜਮਿ ਰਹ
ਣਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚਾ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਸਬਦੇ ਭਵਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੬॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਫਿਰਦੇ ਰ
ਹੇ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ਬਿਨੁ ਸਚੇ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੭॥ ਜੋ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸੇ ਸਚਿ ਲਗੇ ਨਿਤ ਸ
ਚੀ ਕਾਰ ਕਰੰਨਿ ॥ ਤਿਨਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਰਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੁਖੀਏ ਸ
ਦਾ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਚੰਨਿ ॥੮॥ ੮॥੧੭॥੨੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮੁਸਕਲੁ
ਅਤਿ ਬਣੈ ਢੋਈ ਕੋਇ ਨ ਦੇਇ ॥ ਲਾਗੂ ਹੋਏ ਦੁਸਮਨਾ ਸਾਕ ਭਿ ਭਜਿ ਖਲੇ ॥ ਸਭੋ ਭਜੈ ਆਸਰਾ ਚੁ
ਕੈ ਸਭੁ ਅਸਰਾਉ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਨਿਤਾਣਿ
ਆ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਈ ਥਿਰੁ ਸਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਵੈ ਦੁਬਲਾ ਨੰ
ਗ ਭੁਖ ਕੀ ਪੀਰ ॥ ਦਮੜਾ ਪਲੈ ਨਾ ਪਵੈ ਨਾ ਕੋ ਦੇਵੈ ਧੀਰ ॥ ਸੁਆਰਥੁ ਸੁਆਉ ਨ ਕੋ ਕਰੇ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ
ਕਾਜੁ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਰਾਜੁ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁਤੁ ਬਹੁਤੁ
ਦੇਹੀ ਵਿਆਪੈ ਰੋਗੁ ॥ ਗ੍ਰਿਸਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਪਲੇਟਿਆ ਕਦੇ ਹਰਖੁ ਕਦੇ ਸੋਗੁ ॥ ਗਉਣੁ ਕਰੇ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਕਾ
ਘੜੀ ਨ ਬੈਸਣੁ ਸੋਇ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ

ਮੋਹਿ ਵਸਿ ਕੀਆ ਕਿਰਪਨ ਲੋਭਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਚਾਰੇ ਕਿਲਵਿਖ ਉਨਿ ਅਘ ਕੀਏ ਹੋਆ ਅਸੁਰ ਸੰ
ਘਾਰੁ ॥ ਪੋਥੀ ਗੀਤ ਕਵਿਤ ਕਿਛੁ ਕਦੇ ਨ ਕਰਨਿ ਧਰਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਓਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਨਿ
ਮਖ ਸਿਮਰਤ ਤਰਿਆ ॥੪॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਚਾਰਿ ਮੁਖਾਗਰ ਬਿਚਰੇ ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਜੋਗੀ
ਆ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਕਰੇ ॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਤੇ ਦੁਗੁਣੇ ਪੂਜਾ ਕਰਤਾ ਨਾਇ ॥ ਰੰਗੁ ਨ ਲਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਾ ਸ
ਰਪਰ ਨਰਕੇ ਜਾਇ ॥੫॥ ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਸਿਕਦਾਰੀਆ ਰਸ ਭੋਗਣ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਬਾਗ ਸੁਹਾਵੇ ਸੋਹ
ਣੇ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਅਫਾਰ ॥ ਰੰਗ ਤਮਾਸੇ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਚਾਇ ਲਗਿ ਰਹਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਤਾ ਸਰਪ ਕੀ ਜੂਨਿ ਗਇਆ ॥੬॥ ਬਹੁਤੁ ਧਨਾਢਿ ਅਚਾਰਵੰਤੁ ਸੋਭਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤ
ਸੁਤ ਭਾਈਆ ਸਾਜਨ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਲਸਕਰ ਤਰਕਸਬੰਦ ਬੰਦ ਜੀਉ ਜੀਉ ਸਗਲੀ ਕੀਤ ॥ ਚਿਤਿ
ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਖੜਿ ਰਸਾਤਲਿ ਦੀਤ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਰੋਗੁ ਨ ਛਿਦ੍ਰੁ ਕਿਛੁ ਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾੜਾ
ਸੋਗੁ ॥ ਮਿਰਤੁ ਨ ਆਵੀ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭੋਗੈ ਭੋਗੁ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕੀਤੋਨੁ ਆਪਣਾ ਜੀਇ ਨ
ਸੰਕ ਧਰਿਆ ॥ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਮਕੰਕਰ ਵਸਿ ਪਰਿਆ ॥੮॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਵੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਓਹੁ ਵਧਾਈਐ ਤਿਉ ਤਿਉ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ
ਕਾ ਖਸਮੁ ਆਪਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਥਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੈ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥੯॥ ੧॥
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਜਾਨਉ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਕਵਨ ਬਾਤਾ ॥ ਮਨ ਖੋਜਿ ਮਾਰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਧਿਆਨੀ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵਹਿ ॥ ਗਿਆਨੀ ਗਿਆਨੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਭਗਉਤੀ
ਰਹਤ ਜੁਗਤਾ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਤ ਮੁਕਤਾ ॥ ਤਪਸੀ ਤਪਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਮੋਨੀ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ॥ ਸਨਿਆਸੀ ਬ੍ਰਹਮ
ਚਾਰੀ ॥ ਉਦਾਸੀ ਉਦਾਸਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਨਵੈ ਪਰਕਾਰਾ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਵੇਦੁ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਗਿਰਸਤੀ ਗਿਰਸਤਿ
ਧਰਮਾਤਾ ॥੪॥ ਇਕ ਸਬਦੀ ਬਹੁ ਰੂਪਿ ਅਵਧੂਤਾ ॥ ਕਾਪੜੀ ਕਉਤੇ ਜਾਗੂਤਾ ॥ ਇਕਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਤਾ ॥੫॥
ਨਿਰਹਾਰ ਵਰਤੀ ਆਪਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਲੂਕਿ ਨ ਦੇਵਹਿ ਦਰਸਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨ ਹੀ ਗਿਆਤਾ ॥੬॥ ਘਾਟਿ ਨ ਕਿ
ਨ ਹੀ ਕਹਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕਹਤੇ ਹੈ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਭਗਤਾ ॥੭॥ ਸਗਲ ਉਕਤਿ ਉਪਾਵਾ ॥ ਤਿ
ਆਗੀ ਸਰਨਿ ਪਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣਿ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥੧॥੨॥ ਜੋੜ ੨੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਗੀਆ ਤੂੰ ਭੋਗੀ ਅੰਦਰਿ ਭੋਗੀ

ਮ: ੧॥੧੭ ਮ:
ਮ: ੫॥੨

ਆ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੁਗਮ ਭੁਪਇਆਲ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਕੁਰਬਾਣੁ
ਤੇਰੇ ਨਾਵੈ ਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਸੰਸਾਰੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੇ ਲਾਇਆ ॥ ਵੇਖਹਿ ਕੀਤਾ ਆ
ਪਣਾ ਕਰਿ ਕੁਦਰਤਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪਰਗਟਿ ਪਾਹਾਰੈ ਜਾਪਦਾ ॥ ਸਭੁ ਨਾਵੈ ਨੋ ਪਰਤਾਪ
ਦਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਮੋਹੀ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾ
ਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾ
ਇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੈਸੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਨਾ
ਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਤੁਧੁ ਖੁ
ਆਇਆ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਲਗਾ ਦੋਹਾਗਣੀ ਭਾਗ ਜਿਨਾ ਕੇ ਨਾਹਿ ਜੀਉ ॥੬॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਨੀ
ਸਾਣੀਆ ॥ ਖਸਮਹੁ ਘੁਥੀਆ ਫਿਰਹਿ ਨਿਮਾਣੀਆ ॥ ਮੈਲੇ ਵੇਸ ਤਿਨਾ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ
ਵਿਹਾਇ ਜੀਉ ॥੭॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਕਿਆ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥
ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੮॥ ਹੁਕਮੁ ਜਿਨਾ ਨੋ ਮਨਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਸਹੀਆ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਸਹ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ਜੀਉ ॥੯॥ ਜਿਨਾ
ਭਾਣੇ ਕਾ ਰਸੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ
ਜੋ ਸਭਸੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਅਹ
ਕਰਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਭਾਗੁ ਬੈਠਾ ਮਸਤਕਿ ਆਇ ਜੀਉ ॥੧੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀਆ ॥ ਸੁਖ ਸੇਵਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿਐ ਆ
ਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਵ
ਖਾਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੀ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿ
ਟਹੁ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਰਲਾ
ਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਰਗਟੁ ਹੋਇਆ ਜਾ ਕਉ ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਕਰਤਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਜੀਉ
ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀਆ ਦੁਇ ਕਰ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਜੀਉ ॥੧੬॥

ਸਭਿ ਸੰਜਮ ਰਹੇ ਸਿਆਣਪਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਵਰਤਾਇਓ ਸਭੁ
ਲੋਕੁ ਕਰੈ ਜੈਕਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਮੇਰੇ ਗੁਣ ਅਵਗਣ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਣਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿ
ਆ ॥ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਕੈ ਰਖਿਓਨੁ ਲਗੈ ਨ ਤਤੀ ਵਾਉ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜੀ
ਇ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸਿਰਿ ਖਸਮੁ ਤੂੰ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਨਾਉ ਜੀ
ਉ ॥੧੯॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਕਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵ
ਰਤਦਾ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਬੁਝਾਇ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਥੈ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਆਪੇ ਲਏ ਸਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ਗੋਪੀ ਨੈ ਗੋਆ
ਲੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀਆ ॥ ਹੁਕਮੀ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਆ ਤੂੰ ਆਪੇ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥
੨੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ
ਤਿਨ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਓਇ ਚਲੇ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਜੀਉ ॥੨੩॥ ਤੇਰੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥
ਮੈ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ
॥੨੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫

ਪੈ ਪਾਇ ਮਨਾਈ ਸੋਇ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸਾਈ ਮਿਹੰਡਾ ਇਠੜਾ ॥ ਅੰਮ ਅਬੇ ਥਾਵਹੁ ਮਿਠੜਾ ॥ ਭੈਣ ਭਾਈ ਸਭਿ ਸਜਣਾ ਤੁਧੁ
ਜੇਹਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੇਰੈ ਹੁਕਮੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਮੈ ਸਤ ਕਾ ਹਲੁ ਜੋਆਇਆ ॥ ਨਾਉ
ਬੀਜਣ ਲਗਾ ਆਸ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸ ਜਮਾਇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣ
ਦਾ ॥ ਦੁਯਾ ਕਾਗਲੁ ਚਿਤਿ ਨ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਇਕਤੈ ਕਾਰੈ ਲਾਇਓਨੁ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਂਵੈ ਨਿਬਾਹਿ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਤੁਸੀ ਭੋਗਿਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਬਾਣਿ ਕਵਾਇ ਪੈਨਾਈਓ ॥ ਹਉ ਹੋਆ ਮਾਹਰੁ ਪਿੰ
ਡ ਦਾ ਬੰਨਿ ਆਦੇ ਪੰਜਿ ਸਰੀਕ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਆਇਆ ਸਾਮ੍ਹੈ ਤਿਹੰਡੀਆ ॥ ਪੰਜਿ ਕਿਰਸਾਣ ਮੁਜੇਰੇ
ਮਿਹਡਿਆ ॥ ਕੰਨੁ ਕੋਈ ਕਢਿ ਨ ਹੰਘਈ ਨਾਨਕ ਵੁਠਾ ਘੁਘਿ ਗਿਰਾਉ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਘੁੰਮਾ ਜਾ
ਵਦਾ ॥ ਇਕ ਸਾਹਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਉਜੜੁ ਥੇਹੁ ਵਸਾਇਓ ਹਉ ਤੁਧ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀ
ਉ ॥੬॥ ਹਰਿ ਇਠੈ ਨਿਤ ਧਿਆਇਦਾ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਲਾ

ਹੀਅਨੁ ਮਨ ਕੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੭॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਭੋ ਧੰਧੜਾ ॥ ਗੋਸਾਈ ਸੇਵੀ ਸਚੜਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਮੈ ਪਲੈ ਬਧਾ ਛਿਕਿ ਜੀਉ ॥੮॥ ਮੈ ਸੁਖੀ ਹੂੰ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਵ
ਸਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੁਰਖਿ ਵਿਖਾਲਿਆ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕੈ ਹਥੁ ਜੀਉ ॥੯॥ ਮੈ ਬਧੀ ਸਚੁ ਧਰ
ਮ ਸਾਲ ਹੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਹਦਾ ਭਾਲਿ ਕੈ ॥ ਪੈਰ ਧੋਵਾ ਪਖਾ ਫੇਰਦਾ ਤਿਸੁ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਗਾ ਪਾਇ
ਜੀਉ ॥੧੦॥ ਸੁਣਿ ਗਲਾ ਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਮੁਕਤੁ ਹੋ
ਆ ਸੈਸਾਰੜਾ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਬੇੜੀ ਚਾੜਿ ਜੀਉ ॥੧੧॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸੇਵੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਜੀਉ ॥
ਦੇ ਕੰਨੁ ਸੁਣਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਠੋਕਿ ਵਜਾਇ ਸਭ ਡਿਠੀਆ ਤੁਸਿ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਛਡਾ
ਇ ਜੀਉ ॥੧੨॥ ਹੁਣਿ ਹੁਕਮੁ ਹੋਆ ਮਿਹਰਵਾਣ ਦਾ ॥ ਪੈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸੈ ਰਞਾਣਦਾ ॥ ਸਭ ਸੁਖਾਲੀ
ਵੁਠੀਆ ਇਹੁ ਹੋਆ ਹਲੇਮੀ ਰਾਜੁ ਜੀਉ ॥੧੩॥ ਝਿੰਮਿ ਝਿੰਮਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸਦਾ ॥ ਬੋਲਾਇ
ਆ ਬੋਲੀ ਖਸਮ ਦਾ ॥ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਤੁਧੁ ਉਪਰੇ ਤੂੰ ਆਪੇ ਪਾਇਹਿ ਥਾਇ ਜੀਉ ॥੧੪॥
ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਦ ਤੇਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਨ ਮੇਰੀਆ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਸੁਖਦਾਤਿਆ
ਮੈ ਗਲ ਵਿਚਿ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੧੫॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿਆ ॥ ਤੂੰ ਦੀਪ ਲੋਅ
ਪਇਆਲਿਆ ॥ ਤੂੰ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਸਚੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧੬॥
ਹਉ ਗੋਸਾਈ ਦਾ ਪਹਿਲਵਾਨੜਾ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਚ ਦੁਮਾਲੜਾ ॥ ਸਭ ਹੋਈ ਛਿੰਝ ਇਕਠੀ
ਆ ਦਯੁ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਜੀਉ ॥੧੭॥ ਵਾਤ ਵਜਨਿ ਟੰਮਕ ਭੇਰੀਆ ॥ ਮਲ ਲਥੇ ਲੈਦੇ ਫੇਰੀਆ ॥
ਨਿਹਤੇ ਪੰਜਿ ਜੁਆਨ ਮੈ ਗੁਰ ਥਾਪੀ ਦਿਤੀ ਕੰਡਿ ਜੀਉ ॥੧੮॥ ਸਭ ਇਕਠੇ ਹੋਇ ਆਇਆ ॥ ਘਰਿ ਜਾਸਨਿ
ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗਏ ਮਨਮੁਖ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ਜੀਉ ॥੧੯॥ ਤੂੰ ਵ
ਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਹਰਿ ਦਿਸਹਿ ਹਾਜਰੁ ਜਾਹਰਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਇਦੇ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਤੇ ਗੁਣ
ਤਾਸੁ ਜੀਉ ॥੨੦॥ ਮੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਯੈ ਸੇਵੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਟੀ ਮਿਹਡੀ ਜੇਵੜੀ ॥ ਹਉ ਬਾਹੁੜਿ ਛਿੰ
ਝ ਨ ਨਚਊ ਨਾਨਕ ਅਉਸਰੁ ਲਧਾ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥੨੧॥ ॥੧॥ ॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਰੇ ਘਰੁ ੧ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ

ਮਿਤ੍ਰਾ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥ ਉਰਧ ਤਪੁ ਅੰਤਰਿ ਕਰੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਖਸਮ
ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਖਸਮ ਸੇਤੀ ਅਰਦਾਸਿ ਵਖਾਣੈ ਉਰਧ ਧਿਆਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾ ਮ
ਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਬਾਹੁੜਿ ਜਾਸੀ ਨਾਗਾ ॥ ਜੈਸੀ ਕਲਮ ਵੁੜੀ ਹੈ ਮਸਤਕਿ
ਤੈਸੀ ਜੀਅੜੇ ਪਾਸਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹੁਕਮਿ ਪਇਆ ਗਰਭਾਸਿ ॥
੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥ ਹਥੋ ਹਥਿ ਨ
ਚਾਈਐ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਾਤ ਕਹੈ ਸੁਤੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥
ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਮਨ ਭੀਤਰਿ ਧਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੂਜੈ
ਪਹਰੈ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧ
ਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਬਿਕਲੁ ਭਇਆ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ॥ ਧਨ ਸਿਉ ਰਤਾ ਜੋਬਨਿ
ਮਤਾ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਧਰਮ ਸੇਤੀ ਵਾਪਾਰੁ ਨ ਕੀਤੋ ਕਰਮੁ ਨ ਕੀਤੋ ਮਿਤੁ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਧਨ ਜੋਬਨ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ
ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲਾਵੀ ਆਇਆ ਖੇਤੁ ॥ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਵ
ਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਆ ਭੇਤੁ ॥ ਭੇਤੁ ਚੇਤੁ ਹਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਮਿਲਿਓ ਜਾ ਜ
ਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਰੁਦਨੁ ਹੋਆ ਦੋੁਆਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥
ਸਾਈ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ਜਿਸੁ ਸਿਉ ਲਾਇਆ ਹੇਤੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉ
ਥੈ ਪਹਰੈ ਲਾਵੀ ਲੁਣਿਆ ਖੇਤੁ ॥੪॥ ॥੧॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੧

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਾਲਕ ਬੁਧਿ ਅਚੇਤੁ ॥ ਖੀਰੁ ਪੀਐ ਖੇ
ਲਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਹੇਤੁ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਨੇਹੁ ਘਨੇਰਾ
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਬਾਈ ॥ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਇਆ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਕਰਾਈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਬੂਡੀ ਦੂਜੈ ਹੇਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣੀ
ਛੂਟਹਿਗਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੋਬਨਿ ਮੈ ਮ

ਤ੍ਰਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਹੋਰਿ ਜਾਣੈ ਰਸ ਕਸ ਮੀਠੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁਗੇ ਝੂਠੇ ॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮੁ ਨਾਹੀ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨਹੀ ਪੂਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਦੁਬਿਧੈ ਵਿਆਪੈ ਦੂਜਾ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਰਿ ਹੰਸ ਉਲਥੜੇ ਆਇ ॥ ਜੋਬਨੁ ਘਟੈ ਜਰੂਆ ਜਿਣੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਆਵ ਘਟੈ ਦਿਨੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪਛੁਤਾਸੀ ਅੰਧੁਲੇ ਜਾ ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਾਖਿਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਬੁਧਿ ਵਿਸਰਜੀ ਗਈ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਨ ਦੀਸਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕੰਨੀ ਸੁਣੈ ਨ ਵੈਣ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਰਹੇ ਪਰਾਕਉ ਤਾਣਾ ॥ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਮਨਮੁਖ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਖੜੁ ਪਕੀ ਕੁੜਿ ਭਜੈ ਬਿਨਸੈ ਆਇ ਚਲੈ ਕਿਆ ਮਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥੪॥ ਓੜਕੁ ਆਇਆ ਤਿਨ ਸਾਹਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਗੁਣ ਨ ਸਮਾਣਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅਵਗਣ ਖੜਸਨਿ ਬੰਨਿ ॥ ਗੁਣ ਸੰਜਮਿ ਜਾਵੈ ਚੋਟ ਨ ਖਾਵੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਜਾਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਸਾਚੈ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਪਹਰੇ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਉਦਰ ਮੰਝਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਆਰਾਧੇ ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜੀਵਿਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਮੁਖਿ ਲਾਗਾ ਸਰਸੇ ਪਿਤਾ ਮਾਤ ਥੀਵਿਆ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸਤੁ ਤਿਸੁ

ਚੇਤਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਪਾਲੀਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਲੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥ ਲਾਵੈ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਮਨਿ ਜਾਣੈ ਖਟਿ ਖਵਾਏ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ਦਿਤੇ ਨੋ ਲਪਟਾਏ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੈ ਵੀਚਾਰੁ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਖਾਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਲਗਾ ਆਲਿ ਜੰਜਾਲਿ ॥ ਧਨੁ ਚਿਤਵੈ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਨ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਸਮਾਲੈ ਜਿ ਹੋਵੈ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ ਝੂਠੀ ਅੰਤਿ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੇ ਜਾਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਚਲਣ ਵੇਲਾ ਆਦੀ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਸਭ ਚਲੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਢਿਲ ਮੂਲਿ ਨ ਕਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਅਸਥਿਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹੋਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਮਾਣਹੁ ਰਲੀਆ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਖੋਵਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ਭੇਦੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਖਾਂਦੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸਫਲਿਓੁ ਰੈਣਿ ਭਗਤਾ ਦੀ ॥੪॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਪਹਿਲੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥ ਦਸੀ ਮਾਸੀ ਮਾਨਸੁ ਕੀਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਕਰਮ ਕਮਾਣੇ ਜੈਸਾ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਿਨ ਭੀਤਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸੰਜੋਇਆ ॥ ਕਰਮ ਸੁਕਰਮ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਇਸੁ ਜੰਤੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ

ਪ੍ਰਾਣੀ ਪਹਲੈ ਪਹਰੈ ਧਰਿ ਪਾਇਤਾ ਉਦਰੈ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਭਰਿ ਜੁਆਨੀ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣਈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮਤਾ ਅਹੰਮੇਇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਨ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਆਗੈ ਪੰਥੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਬਹੂੰ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸਿਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਪਕਰਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਜਬਾਬੁ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਜੈ ਪਹਰੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਿ ਜੋਬਨੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ ॥੨॥ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਪੁਤ੍ਰਿ ਕਲਤ੍ਰਿ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਆ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਹਰਿ ਲੋਭਾਨੁ ਪਰਾਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਆ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਲਗੋ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤੀਜੈ ਪਹਰੈ ਬਿਖੁ ਸੰਚੈ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥੩॥ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਰੈਣਿ ਕੈ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਤੇਰਾ ਦਰਗਹ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਪਰਾਣੀ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਝੂਠੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਗੁਦਰੀ ਅੰਧਿਆਰੀ ਸੇਵਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਉਥੈ ਪਹਰੈ ਦਿਨੁ ਨੇੜੈ ਆਇਆ ਸੋਇ ॥੪॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਉਠਿ ਚਲੇ ਕਮਾਣਾ ਸਾਥਿ ॥ ਇਕ ਰਤੀ ਬਿਲਮ ਨ ਦੇਵਨੀ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਓਨੀ ਤਕੜੇ ਪਾਏ ਹਾਥ ॥ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਦੁਹੇਲੇ ॥ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਦਰਗਹ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਤੀ ਸਰੀਰੁ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਜੋ ਬੋਵੈ ਸੋ ਖਾਤਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਦਰਵਾਰੇ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਭਵਾਤਿ ॥੫॥ ॥੧॥ ॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੨ ਛੰਤ ॥

ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਕੰਮ ਸਿਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਸਹੀਆ ਵਿਚਿ ਫਿਰੈ ਸੁਹੇਲੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਬਾਹ ਲੁਡਾਏ ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਬਾਕੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਿਰਖੈ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਪੇਈਅੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦਿਖੈ ॥੧॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪ੍ਰਚੰਡੁ ਬਲਾਇਆ ॥ ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਬਿਨਸਿਆ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਆਪੁ ਆਪੈ ਗੁਰਮਤਿ ਖਾਧਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾ ਕਦੇ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇਆ ॥ ਵੀਆਹੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਗੁਰਮੁਖੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੁਹੰਦੀ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਸੁਹੇਲੀ ਵਿਚਿ ਸਾਹੁਰੜੈ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਵਿਚਿ ਖਰੀ ਸੋਹੰਦੀ ਜਿਨਿ ਪੇਵਕੜੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਸਭੁ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹਿਆ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਹਰਿ ਜਨ ਮਿਲਿ ਜੰਞ ਸੋਹੰਦੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਕਪੜੋ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਦੇਵਹੁ ਜਿਤੁ ਸਵਰੈ ਮੇਰਾ ਕਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਕਾਜੁ ਸੁਹੇਲਾ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਾਨੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥ ਖੰਡਿ ਵਰਭੰਡਿ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਨ ਰਲੈ ਰਲਾਇਆ ॥ ਹੋਰਿ ਮਨਮੁਖ ਦਾਜੁ ਜਿ ਰਖਿ ਦਿਖਾਲਹਿ ਸੁ ਕੂੜੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਕਚੁ ਪਾਜੋ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਮੈ ਦਾਜੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੋਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਜੁਗ ਜੁਗਹ ਜੁਗੋ ਸਦ ਪੀੜੀ ਗੁਰੂ ਚਲੰਦੀ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪੀੜੀ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਕਬ ਹੀ ਬਿਨਸੈ ਜਾਵੈ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸੰਤ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੋਹੰਦੀ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਬਾਬੁਲਾ ਪਿਰ ਮਿਲਿ ਧਨ ਵੇਲ ਵਧੰਦੀ ॥੫॥ ॥੧॥ ॥੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਛੰਤੁ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲੇ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਜਾਏ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮੁ ਜਾਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਰਿ ਬੋਹਿਥੁ ਕਰਤੇ ਸਹਸਾ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟੈ ਵਡਭਾਗੀ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਸੇਵਕ ਸੁਆਮੀ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਝੂਠ ਪਸਾਰੇ ॥੨॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਦਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਮਲੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰੁ ਸੇਵੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵੇ ਨਿਹਚਲੁ ਆਸਣੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਨ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਸੰਸਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਾ ਕਾਗਦੁ ਫਾਰਿਆ ਜਮਦੂਤਾ ਕਛੂ ਨ ਚਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹਰਿ ਲਦੇ ਖੇਪ ਸਵਲੀ ॥੩॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਇਛ ਸਗਲੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪੁਰਬੇ ਕਮਾਏ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਪਾਏ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਰਬਤਿ ਰਵਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਬਿਸੁਆਸੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਸਿਖ ਦੇਇ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾਸੋ ॥੪॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਜੀਉ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਜਲ ਮਿਲਿ ਜੀਵੇ ਮੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੀ ਆਘਾਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਨੇ ਸ੍ਰਬ ਸੁਖਾ ਮਨ ਵੁਠੇ ॥ ਸ੍ਰੀਧਰ ਪਾਏ ਮੰਗਲ ਗਾਏ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤੁਠੇ ॥ ਲੜਿ ਲੀਨੇ ਲਾਏ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਨਾਉ ਸਰਬਸੁ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਖ ਸੰਤ ਸਮਝਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥੫॥੧॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤ ॥ ਡਖਣਾ ॥ ਹਠ ਮਝਾਹੂ ਮਾ ਪਿਰੀ ਪਸੇ ਕਿਉ ਦੀਦਾਰ ॥ ਸੰਤ ਸਰਣਾਈ ਲਭਣੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਸੰਤਨ ਮਨਿ ਆਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਬਿਪਰੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਜੀਉ ॥ ਦਾਸਾ ਨਹ ਭਾਵਏ ਬਿਨੁ ਦਰਸਾਵਏ ਇਕ ਖਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕਿਉ ਕਰੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੀਨਾ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਛੁਲੀ ਜਿਉ ਮਰੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੇ ਗੁਣ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਗਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥੧॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸੋਹੰਦੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਕੋਇ ਨ ਦਿਸੈ ਡੂਜੜੋ ॥ ਖੁਲ੍ਹ੍ਹੜੇ ਕਪਾਟ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟਤੇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤੇਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰ ਸੰਤਨ ਆਧਾਰ ਬਾਣੀ ਬੀਚਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਪੂਰਨ ਬਿਸੁਆਸ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੀਐ ਜੀਉ ॥ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬੇਸਾਰੀਐ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਟਾਰੀਐ ਗੁਣਵੰਤ ਪ੍ਰਾਨ ਹਮਾਰੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦੇਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸਾਰੇ ॥ ਅਨਾਥ ਕੇ ਨਾਥੇ ਸ੍ਰਬ ਕੈ ਸਾਥੇ ਜਪਿ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੀਐ ॥੨॥ ਡਖਣਾ ॥ ਧੂੜੀ ਮਜਨੁ ਸਾਧ ਖੇ ਸਾਈ ਥੀਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਲਧੇ ਹਭੇ ਥੋਕੜੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਾਲ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਧਾਮ ਭਗਤਹ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਆਸਾ ਲਗਿ ਜੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨੇ ਗਲਤਾਨ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਤੇ ਜੀਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਪੀਵਤੇ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਥੀਵਤੇ ਬਿਖੈ ਬਨੁ ਫੀਕਾ ਜਾਨਿਆ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਿਧਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬਸੋ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਘਨ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸੀਵਤੇ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਵਿਸਰੈ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰਾ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਜੀਵਤੇ ॥੩॥ ਡਖਣਾ ॥ ਜੋ ਤਉ ਕੀਤੇ ਆਪਣੇ ਤਿਨਾ ਕੂੰ ਮਿਲਿਓਹਿ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਮੋਹਿਓਹੁ ਜਸੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸੁਣਿਓਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਰੀਝਾਇ ਗੋਬਿੰਦ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਅਗਾਧਿ ਕੰਠੇ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਲਗਿ ਸੋਹਿਆ ਦੋਖ ਸਭਿ ਜੋਹਿਆ ਭਗਤਿ ਲਖਣ ਕਰਿ ਵਸਿ ਭਏ ॥ ਮਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਵੁਠੇ ਗੋਵਿਦ ਤੁਠੇ

ਜਨਮ ਮਰਣ ਸਭੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਸਖੀ ਮੰਗਲੋ ਗਾਇਆ ਇਛ ਪੁਜਾਇਆ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਾਇਆ ਹੋਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਪੋਹਿਆ ॥੪॥ ਡਖਣਾ ॥ ਸਾਈ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਕੀਮ ਨ ਕੋਈ ਜਾਣਦੋ ॥ ਜਿਨਾ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਦੋ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਣਤੇ ਸਭਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਲਿਖਤੀ ਕੁਲੁ ਤਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਤਿਨੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਿਆ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੇ ਹਰਿ ਜਸੋ ਦੀਨੇ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵੈ ਨਹ ਮਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਭੇਟਤ ਹਰੇ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਇ ਅਕਥੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਕੈ ਜਾਇ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ॥੫॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਅ ਸਭੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਸੋਇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਸੇ ਛੋਡਿ ਚਲੇ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਈਐ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਵਡਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਵਿਣੁ ਭਾਈਆ ਹਰਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਨਾਉ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਜਿਉ ਵੇਸਵਾ ਪੁਤੁ ਨਿਨਾਉ ॥ ਪਿਤਾ ਜਾਤਿ ਤਾ ਹੋਈਐ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਕਮਾਉ ॥੨॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਗਾ ਚਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੋਬਨਿ ਸਾਸੁ ਹੈ ਤਬ ਲਗੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਹਰਿ ਚਲਸੀ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਇ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਮਨਿ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਰਿ ਲਘਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਲੇਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਹੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹੈ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮਤੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੁਠੜਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਉ ਜਿੰਦੂ ਸਭ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਪਰਹਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਤੁ ਭਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਹਰਿ ਆਇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਮੈ ਧਰ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤਿ ॥੫॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸੇਵਕ ਭਾਇ ਵਣਜਾਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਗੁਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਗਾਸਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਣਜੁ ਵਪਾਰੀਆ ਜਿਨ ਵਖਰੁ ਲਦਿਅੜਾ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸੇ ਆਇ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ਜਿਨਾ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੬॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਰਹਰਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ॥੬॥ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗ ਕੀ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਮਹਲਾ ੪

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਹੈ ਜੇ ਸਚਿ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਚੀ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚਾ ਸਰੀਰੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹੋਰੁ ਬਿਰਹਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਵੇਖਣੁ ਸੁਨਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਹ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਅੰਧਾ ਕਿਆ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਅਖੀ ਲੀ

ਸਲੋਕੁ

ਥੀਆ ਸੋਈ ਸਚਾ ਵੇਖਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਕਰਤਾ ਇਕੁ ਇਕੋ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੈ ਦਾ ਹੈ ਅਮਰੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ਡਰੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਰਖੈ ਬਾਹਰਿ ਘਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭਉ ਬਿਖਮੁ ਤਰਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਦਾਤੀ ਸਾਹਿਬ ਸੰਦੀਆ ਕਿਆ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ॥ ਇਕ ਜਾਗੰਦੇ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ਇਕਨਾ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਉਠਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਸਿਦਕੁ ਸਬੂਰੀ ਸਾਦਿਕਾ ਸਬਰੁ ਤੋਸਾ ਮਲਾਇਕਾਂ ॥ ਦੀਦਾਰੁ ਪੂਰੇ ਪਾਇਸਾ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਖਾਇਕਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਆਪਿ ਕਾਰੈ ਲਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਦਾ ਆਪਣੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਹੁ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਸਭਨੀ ਹੀ ਥਾਈ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸੈ ਧਿਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਫਕੜ ਜਾਤੀ ਫਕੜੁ ਨਾਉ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਇਕਾ ਛਾਉ ॥ ਆਪਹੁ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਕਹਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਰੁ ਜਾਪੈ ਜਾ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਜਿਸੁ ਪਿਆਰੇ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮਰਿ ਚਲੀਐ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ਤਾ ਕੈ ਪਾਛੈ ਜੀਵਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਐ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਦੀਵੇ ॥ ਦਸ ਚਾਰਿ ਹਟ ਤੁਧੁ ਸਾਜਿਆ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰੀਵੇ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਦੇਇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥੀਵੇ ॥ ਤਿਨ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੇ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਤਿਨਾ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛੁਟੀਵੇ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਕੈ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਵਖਤੁ ਵੀਚਾਰੇ ਸੁ ਬੰਦਾ ਹੋਇ ॥ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਜਾ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਤ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰੈ ਸਰੀਅਤਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕੈਸੇ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥ ਸਿਦਕੁ ਕਰਿ ਸਿਜਦਾ ਮਨੁ ਕਰਿ ਮਖਸੂਦੁ ॥ ਜਹ ਧਿਰਿ ਦੇਖਾ ਤਹ ਧਿਰਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਗੁਰ ਸਭਾ ਏਵ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਨੇੜੈ ਨਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾ ਮਿਲੈ ਜਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਹਦੂਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਪਤ ਦੀਪ ਸਪਤ ਸਾਗਰਾ ਨਵ ਖੰਡ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਦਸ ਅਸਟ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਸਭਨਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝੈ ਧਿਆਵਹਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਸਾਰਗ ਪਾਣਾ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧਦੇ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰ-

ਬਾਣਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਕਿਆ ਸਦਾਈਐ ਹਿਰਦੈ ਹੀ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਕਬਹੂੰ ਨ ਤੂਟਸਿ ਨੇਹੁ ॥ ਕਲਉ ਮਸਾਜਨੀ ਜਾਇਸੀ ਲਿਖਿਆ ਭੀ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਜੋ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਸਚੈ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਵਿਉਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਸਚਿ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਹੈ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਭੇਤੁ ॥ ਜੋ ਕੀਚੈ ਸੋ ਹਰਿ ਜਾਣਦਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚੇਤੁ ॥ ਸੋ ਡਰੈ ਜਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਾ ਧਰਮੀ ਵਿਗਸੇਤੁ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਆਪਿ ਨਿਆਉ ਸਚੁ ਤਾ ਡਰੀਐ ਕੇਤੁ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲੇਤੁ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਕਲਮ ਜਲਉ ਸਣੁ ਮਸਵਾਣੀਐ ਕਾਗਦੁ ਭੀ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥ ਲਿਖਣ ਵਾਲਾ ਜਲਿ ਬਲਉ ਜਿਨਿ ਲਿਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਵਣਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ਹੋਰੁ ਕੂੜੁ ਪੜਣਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲਣਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਪੜਿ ਪੜਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨਿਆਉ ਹੈ ਧਰਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਫਲੁ ਹੈ ਜੀਅ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਜਾ ਨ ਸੁਣਈ ਕਹਿਆ ਚੁਗਲ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੈ ਅਪੁਛਿਆ ਦਾਨੁ ਦੇਵਕਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੩ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਸਭ ਮੁਈ ਸੰਪਉ ਕਿਸੈ ਨ ਨਾਲਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਗਲੀ ਅਸੀ ਚੰਗੀਆ ਆਚਾਰੀ ਬੁਰੀਆਹ ॥ ਮਨਹੁ ਕੁਸੁਧਾ ਕਾਲੀਆ ਬਾਹਰਿ ਚਿਟਵੀਆਹ ॥ ਰੀਸਾ ਕਰਹ ਤਿਨਾੜੀਆ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜੀਆਹ ॥ ਨਾਲਿ ਖਸਮੈ ਰਤੀਆ ਮਾਣਹਿ ਸੁਖਿ ਰਲੀਆਹ ॥ ਹੋਦੈ ਤਾਣਿ ਨਿਤਾਣੀਆ ਰਹਹਿ ਨਿਮਾਨਣੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਜੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਲੁ ਮੀਨਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਜਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਲੁ ਵਤਾਇਦਾ ਆਪੇ ਵਿਚਿ ਸੇਬਾਲੁ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਮਲੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਸੈ ਹਥਾ ਵਿਚਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਤੂ

ਤੂਆਪੇਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾਇਕਿਨਿਮਖਘੜੀਕਰਿਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਤੁਧੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁ
ਨਹੀਗੁਰਸਬਦੀਵੇਖਿਨਿਹਾਲੁ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਹੁਕਮੁਨਜਾਣੈਬਹੁਤਾਰੋਵੈ
ਅੰਦਰਿਧੋਖਾਨੀਦਨਸੋਵੈ॥ਜੇਧਨਖਸਮੈਚਲੈਰਜਾਈ॥ਦਰਿਘਰਿਸੋਭਾਮਹਲਿਬੁਲਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਕਰਮੀਇਹਮਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚਿਸਮਾਈ॥੧॥ਮਃ ੩ ਮਨਮੁ
ਖਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਰੰਗੁਕਸੁੰਭਾਦੇਖਿਨਭੁਲੁ॥ਇਸਕਾਰੰਗੁਦਿਨਥੋੜਿਆਛੋਛਾਇ
ਸਦਾਮੁਲੁ॥ਦੂਜੈਲਗੇਪਚਿਮੁਏਮੂਰਖਅੰਧਗਵਾਰ॥ਬਿਸਟਾਅੰਦਰਿਕੀਟਸੇਪਇ
ਪਚਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਸੇਰੰਗੁਲੇਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਭਗਤੀਰੰਗੁ
ਨਉਤਰੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਿਸਟਿਉਪਾਈਸਭਤੁਧੁਆਪੇ
ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਆ॥ਇਕਿਵਲੁਛਲੁਕਰਿਕੈਖਾਵਦੇਮੁਹਹੁਕੂੜੁਕੁਸਤੁਤਿਨੀਢਾ
ਹਿਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਸੋਕਰਹਿਤੁਧੁਓਤੈਕੰਮਿਓਇਲਾਇਆ॥ਇਕਨਾਸਚੁ
ਬੁਝਾਇਓਨੁਤਿਨਾਅਤੁਟਭੰਡਾਰਦੇਵਾਇਆ॥ਹਰਿਚੇਤਿਖਾਹਿਤਿਨਾਸਫਲੁਹੈਅ
ਚੇਤਾਹਥਤਡਾਇਆ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਬੇਦਵਖਾਣਹਿ
ਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਹਰਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੂਰਖਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ॥ਜਿਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਕਬਹੂੰਨਚੇਤੈਜੋਦੇਂਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥
ਜਮਕਾਫਾਹਾਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਿਛੂਨਸੂਝੈਅੰ
ਧੁਲੇਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਸੁਖਦਾਤਾਨਾਮੁਵ
ਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸੁਖੁਮਾਣਹਿਸੁਖੁਪੈਨਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਨਾ
ਉਮਨਹੁਨਵਿਸਾਰੀਐਜਿਤੁਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਐਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੁਪਛਾਣਿਆਰਾਮਨਾ
ਮਪਰਗਾਸੁ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਣਾਵਡਿਆਈਵਡੇਪਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁ
ਤਿਸਕਾਸਿਫਤਿਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਾਲਾਹਣਾਸੁਖੇਸੁਖਿਨਿਵਾਸੁ
ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਮਨੈਮਾਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈ

ਐਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਤੂਨਾਨਕੁਤੇਰਾਦਾਸੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਸੁਦਾਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਸਭਿਤੁਧੈਪਾਸਹੁਮੰਗ
ਦੇਨਿਤਕਰਿਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਇਕਨਾਦੂਰਿਹੈ
ਪਾਸਿ॥ਤੁਧੁਬਾਝਹੁਥਾਉਕੋਨਾਹੀਜਿਸੁਮੰਗੀਐਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ ਪਾਸਹੁ
ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਸਾਲਾਹਦੇਦਰਿਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰਗਾਸਿ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ ੩
ਪੰਡਿਤੁਪੜਿਪੜਿਉਚਾਕੂਕਦਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀ
ਨਈਮਨਿਮੂਰਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਦੂਜੈਭਾਇਜਗਤੁਪਰਬੋਧਦਾਨਾਬੂਝੈਬੀਚਾਰੁ॥ਬਿ
ਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਃ ੩ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਆਤਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਬੂਝਹੁਕਰਿਵੀਚਾਰੁ॥ਸਦਾਸਾਂਤਿਸੁਖੁਮਨਿਵਸੈ
ਚੂਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਖਾਇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀ
ਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਰਤੇਸੇਮੁਕਤੁਹੈਹਰਿਜੀਉਹੇਤਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਫਲਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਥਾਇ॥ਜਿਸੁਹਰਿਭਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਸੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇ॥
ਮਨਹਠਿਕਿਨੈਨਪਾਇਓਪੁਛਹੁਵੇਦਾਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਿਸੁ
ਲਏਹਰਿਲਾਇ॥੧੦॥ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਨਾਨਕਸੋਸੂਰਾਵਰੀਆਮੁਜਿਨਿਵਿ
ਚਹੁਦੁਸਟੁਅਹੰਕਰਣੁਮਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿ
ਆ॥ਆਪਿਹੋਆਸਦਾਮੁਕਤੁਸਭੁਕੁਲੁਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਸੋਹਨਿਸਚਿਦੁਆ
ਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਮਰਹਿਅਹੰਕਾਰਿਮਰਣੁਵਿਗਾੜਿਆ॥ਸਭੋਵ
ਰਤੈਹੁਕਮੁਕਿਆਕਰਹਿਵਿਚਾਰਿਆ॥ਆਪਹੁਦੂਜੈਲਗਿਖਸਮੁਵਿਸਾਰਿ
ਆ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਸੁਖੁਵਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ ੩ ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿ
ਨਾਮੁਦਿੜਾਇਆਤਿਨਿਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾ
ਈਕਰਿਚਾਨਣੁਮਗੁਦਿਖਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਅੰਤਰਿਨਾਮੁ

ਵਸਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤੀਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਸਭੁਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤੈਕਰਤਾਜੋਭਾਵੈਸੋਨਾਇਲਾਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਜੀਵੈਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਖਿਨੁਮਰਿਜਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਮਿਲਿਆਹਰਿਦੀਬਾਣਸਿਉ
ਸੋਸਭਨੀਦੀਬਾਣੀਮਿਲਿਆ॥ਜਿਥੈਓਹੁਜਾਇਤਿਥੈਓਹੁਸੁਰਖਰੂਉਸਕੈ
ਮੁਹਿਡਿਠੈਸਭਿਪਾਪੀਤਰਿਆ॥ਓਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੋਪਰਵਰਿਆ॥
ਨਾਉਪੂਜੀਐਨਾਉਮੰਨੀਐਨਾਇਕਿਲਵਿਖਸਭਿਹਿਰਿਆ॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਆਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਸੇਅਸਥਿਰੁਜਗਿਰਹਿਆ॥੧੧॥ਸਲੋਕਮ: ੩
ਆਤਮਾਦੇਉਪੂਜੀਐਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਆਤਮੇਨੋਆਤਮੇਦੀਪਰਤੀਤਿ
ਹੋਇਤਾਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਇ॥ਆਤਮਾਅਡੋਲੁਨਡੋਲਈਗੁਰਕੈਭਾਇਸੁਭਾਇ
ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਆਵਈਲੋਭੁਮੈਲੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਨਿਵਸੈਸਭਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਸਚੈਮੈਲੁਨਲਗਈਮਲੁਲਾਗੈਦੂਜੈਭਾਇ॥
ਧੋਤੀਮੂਲਿਨਉਤਰੈਜੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਇ॥ਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰੇਅਹੰਕਾਰੀਸ
ਭੁਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮੈਲਾਊਜਲੁਤਾਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਇ
॥੧॥ਮ: ੩ ਮਨਮੁਖੁਲੋਕੁਸਮਝਾਈਐਕਦਹੁਸਮਝਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖ
ਰਲਾਇਆਨਾਰਲੈਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿਰਾਇ॥ਲਿਵਧਾਤੁਦੁਇਰਾਹਹੈਹੁਕਮੀਕਾਰ
ਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪਣਾਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦਿਕਸਵਟੀਲਾਇ॥ਮਨਹੀਨਾ
ਲਿਝਗੜਾਮਨਹੀਨਾਲਿਸਥਮਨਹੀਮੰਝਿਸਮਾਇ॥ਮਨੁਜੋਇਛੇਸੋਲਹੈਸਚੈ
ਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਭੁੰਚੀਐਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਵਿਣੁਮ
ਨੈਜਿਹੋਰੀਨਾਲਿਲੁਝਣਾਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਮਨਮੁਖੀਮਨਹਠਿਹਾਰਿਆਕੂ
ੜੁਕੁਸਤੁਕਮਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਜਿਣੈਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਮਨਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣ
ਹੁਜਨਭਾਈਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕੀਇਕਸਾਖੀ॥ਜਿਸੁਧੁਰਿਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤ

ਕਿਤਿਨਿਜਨਿਲੈਹਿਰਦੈਰਾਖੀ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਥਾਸਰੇਸਟਊਤਮਗੁਰਬਚਨੀਸ
ਹਜੇਚਾਖੀ॥ਤਹਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾਜਿਉਸੂਰਜਰੈਣਿ
ਕਿਰਾਖੀ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਦੇਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਆਖੀ
॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਸੋਸਿਰੁਲੇਖੈਲਾਇ॥ਵਿ
ਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਕੈਰਹਨਿਸਚਿਲਿਵਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਓ
ਤਿਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾ
ਇ॥੧॥ਮ: ੩ ਮਨੁਵੇਕਾਰੀਵੇੜਿਆਵੇਕਾਰਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿ
ਆਨੀਪੂਜਦੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਆਤਮਦੇਉਪੂਜੀਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂ
ਝਨਪਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਭਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਕਾਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾ
ਸੁਰਤਿਕਮਾਵਣੀਜੋਹਰਿਭਾਵੈਸੋਥਾਇਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮ
ਨਮੇਰੇਜਿਤੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨ
ਮੇਰੇਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇ
ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਤੀ॥ਜਿਤੁਮੁਖਿਭਾਗੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸਾਚੈਹਰਿ
ਤਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਤੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮ: ੩ ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿ
ਓਸਬਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਆਇਓਮਿਰਤਕੁਹੈਸੰਸਾਰਿ॥ਲ
ਖਚਉਰਾਸੀਹਫੇਰੁਪਇਆਮਰਿਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇ
ਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇ॥ਸਚਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਸਿਉਤਿਨਸਚੀਸਦਾਲਿਵਹੋਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਮੇਲੇ
ਨਵਿਛੁੜੈਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੧॥ਮ: ੩ ਸੋਭਗਉਤੀਜੋਭਗਵੰਤੈਜਾਣੈ॥ਗੁ
ਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਹ
ਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਐਸਾਭਗਉਤੀਉਤਮੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੨

ਮਃ ੩ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਭਗਉਤੀ ਕਹਾਏ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਬਾਹਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠਿ ਨ ਜਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਬਾਦੁ ਰਚਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੁਖੀਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਰਚਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਪੂਰਬ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੋਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਹੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਜਮ ਡਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੈਰੀ ਪਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧੇ ਜਾਹੀ ॥੧੪॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸੇ ਕੜਿ ਨ ਸਵਾਹੀ

ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ਜੋ ਸਿਰੁ ਸਾਂਈ ਨਾ ਨਿਵੈ ਸੋ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਡਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪਿੰਜਰ ਮਹਿ ਬਿਰਹਾ ਨਹੀ ਸੋ ਪਿੰਜਰੁ ਲੈ ਜਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਮੁੰਢਹੁ ਭੁਲੀ ਨਾਨਕਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਮੁਈਆਸੁ ॥ ਕਸਤੂਰੀ ਕੈ ਭੋਲੜੈ ਗੰਦੇ ਡੁੰਮਿ ਪਈਆਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਏ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਮਨ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਵਡਭਾਗੀ ਤਿਨ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਸਭਿ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਸਭਨਾ ਤੇ ਵਡਾ ਸਭਿ ਨਾਵੈ ਅਗੈ ਆਣਿ ਨਿਵਾਏ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵੇਸ ਕਰੇ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਮਨਿ ਖੋਟੈ ਕੂੜਿਆਰਿ ॥ ਪਿਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਨਾ ਚਲੈ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਉਪੇ ਕੰਤ ਕਉ ਸਬਦੇ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁਲਖਣੀ ਜਿ ਰਾਵੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਤਿਸ ਦਾ ਨ ਦਿਸੈ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦੇ ਡੁਬੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਭਉਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ

ਧਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਪੂਰਿ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਹਿ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਕੂੜਿਆਰ ਸਭ ਮਾਰਿ ਕਢੋਇ ॥ ਸਚਿਆਰਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਧਰਮ ਨਿਆਉ ਕੀਓਇ ॥ ਸਭ ਹਰਿ ਕੀ ਕਰਹੁ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥ ਰਾਖਿ ਲੀਓਇ ॥ ਜੈਕਾਰੁ ਕੀਓ ਧਰਮੀਆ ਕਾ ਪਾਪੀ ਕਉ ਡੰਡੁ ਦੀਓਇ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੀ ਕਾਮਣੀ ਕੁਲਖਣੀ ਕੁਨਾਰਿ ॥ ਪਿਰੁ ਛੋਡਿਆ ਘਰਿ ਆਪਣਾ ਪਰ ਪੁਰਖੈ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਦੇ ਨ ਚੁਕਈ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੂਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਸੋਹਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਬਦਿ ਰਤੀ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਰਾਵੇ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸੁੰਦਰੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੇਲੀ ਮੇਲਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਸਭ ਕਰਹਿ ਉਸਤਤਿ ਜਿਨਿ ਫਾਥੇ ਕਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧਨੋ ਕਰਹਿ ਸਭ ਨਮਸਕਾਰੁ ਜਿਨਿ ਪਾਪੈ ਤੇ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਤੂੰ ਮਾਣੁ ਹਰਿ ਡਾਢੀ ਹੂੰ ਤੂੰ ਡਾਢਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਸਾਧਿਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਗਰੀਬ ਅਨਾਥਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ ਵਡੀ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਮਾਇਆ ਬੰਦੀ ਖਸਮ ਕੀ ਤਿਨ ਅਗੈ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਛੋਡਿਆ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਿ ਬੁਝਿਆ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਤਿਨ ਮਾਰੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨੀ ਤਰਿਆ ਭਉਜਲੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਭਿ ਅਉਗਣ ਗੁਣੀ ਮਿਟਾਇਆ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਾ ਪਰਤੀਤਿ ਹਰਿ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ॥ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਨਾਹੀ ਕੋਈ ਜਾਣੁ ਹਰਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰਦਾ ॥ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਜਾ ਨਾਹੀ ਅਧਰਮਿ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਪਾਪੀ ਨਰੁ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਭਗਤਹੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨ ਤਾਰਦਾ ॥੧੮॥ ਸ

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਅੰਤਰਿ ਰਖਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਾਈ ਸੁਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਮਾਣਸ ਤੇ ਦੇਵਤੇ ਭਏ ਧਿਆਇਆ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇ ਵਡਿਆਈ ਵੇਖਾਲਿਅਨੁ ॥ ਆਪਣੀ ਆਪਿ ਕਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਆਪੇ ਸੇਵ ਘਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਅਨੰਦੁ ਥਿਰੁ ਘਰੀ ਬਹਾਲਿਅਨੁ ॥ ਪਾਪੀਆ ਨੋ ਨ ਦੇਈ ਥਿਰੁ ਰਹਣਿ ਚੁਣਿ ਨਰਕ ਘੋਰਿ ਚਾਲਿਅਨੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਨੋ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਕਰਿ ਅੰਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਅਨੁ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕੁਬੁਧਿ ਡੂਮਣੀ ਕੁਦਇਆ ਕਸਾਇਣਿ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਘਟ ਚੂਹੜੀ ਮੁਠੀ ਕ੍ਰੋਧਿ ਚੰਡਾਲਿ ॥ ਕਾਰੀ ਕਢੀ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਚਾਰੇ ਬੈਠੀਆ ਨਾਲਿ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਕਾਰਾਂ ਨਾਵਣੁ ਨਾਉ ਜਪੇਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਊਤਮ ਸੇਈ ਜਿ ਪਾਪਾਂ ਪੰਦਿ ਨ ਦੇਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਹੰਸੁ ਕਿਆ ਬਗੁਲਾ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਾਗਹੁ ਹੰਸੁ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜੀਐ ਕੰਮੁ ਸੁ ਹਰਿ ਪਹਿ ਆਖੀਐ ॥ ਕਾਰਜੁ ਦੇਇ ਸਵਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਚੁ ਸਾਖੀਐ ॥ ਸੰਤਾ ਸੰਗਿ ਨਿਧਾਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖੀਐ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਕੀ ਰਾਖੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਖੀਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨਿ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਓਨਾ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਓਨਾ ਨੋ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਕਰੇ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਖਰਚਿਉ ਖਾਉ ॥ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ਨਿਜ ਥਾਇ ॥ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਸਦ ਵਜਦੇ ਉਨਮਨਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਤਿਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸੈ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕਾ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਅੰਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੂਕਾਰ ਢਾਢੀ ਮੁਖਿ ਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਪੁਛਿਆ ਢਾਢੀ ਸਦਿ ਕੈ

ਕਿਤੁ ਅਰਥਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥ ਨਿਤ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ਨਾਨਕੁ ਪੈਨਾਇਆ ॥੨੧॥ ੧੪੦ ~~ਸਲੋਕ~~ ॥੧ ੪੩ ॥ ੧॥ ਚਉਪਦਾ ॥੧੦੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨੯ ਸਬਦ ਤਬ ਛੰਤ ਤਬ ਪਉੜੀ ਤਬ ਬਾਬਾ ਨਾਨਾ ੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਸਿਰੀਰਾਗ ਕਾ ॥੧੩੮ ਜੁਮਲਾ ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ ॥ ਏਕੁ ਸੁਆਨੁ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ ॥ ਜਨਨੀ ਜਾਨਤ ਸੁਤੁ ਬਡਾ ਹੋਤੁ ਹੈ ਇਤਨਾ ਕੁ ਨ ਜਾਨੈ ਜਿ ਦਿਨ ਦਿਨ ਅਵਧ ਘਟਤੁ ਹੈ ॥ ਮੋਰ ਮੋਰ ਕਰਿ ਅਧਿਕ ਲਾਡੁ ਧਰਿ ਪੇਖਤ ਹੀ ਜਮਰਾਉ ਹਸੈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਤੈਂ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਲਾਇਆ ॥ ਕੈਸੇ ਬੂਝੈ ਜਬ ਮੋਹਿਆ ਹੈ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਿਹਚਉ ਮਰਣਾ ॥ ਰਮਈਆ ਜਪਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਨਤ ਜੀਵਣ ਬਾਣੀ ਇਨ ਬਿਧਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰਣਾ ॥੨॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਉਪਜੈ ਸਹਜੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਜਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅੰਤਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥੩॥ ਇਤੁ ਸੰਗਤਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਤਾ ਖਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਕਾ ॥

ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਮਨਿ ਆਗਲੜਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਰਾ ਮਰਣੁ ਭਉ ਵਿਸਰਿ ਗਇਆ ॥ ਕੁਟੰਬੁ ਦੇਖਿ ਬਿਗਸਹਿ ਕਮਲਾ ਜਿਉ ਪਰ ਘਰਿ ਜੋਹਹਿ ਕਪਟ ਨਰਾ ॥੧॥ ਦੂੜਾ ਆਇਓਹਿ ਜਮਹਿ ਤਣਾ ॥ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕੋਈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਆਇ ਕਹੈ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਲੈ ਬਾਹੜੀ ਵਲਾਇ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਰਮਈਆ ਮੈ ਲੇਹਿ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਰਾਜ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਪੈ ਅਮਰੁ ਭਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਮੂਠਾ ਚੇਤਸਿ ਨਾਹੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਓ ਆਲਸੀਆ ॥੨॥ ਬਿਖਮ ਘੋਰ ਪੰਥਿ ਚਾਲਣਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਵਿ ਸਸਿ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰਵੇਸੰ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਤਬ ਬਿਸਰਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਤਜੀਅਲੇ ਸੰਸਾਰੰ ॥੩॥ ਆਜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਭਇਆ ਹੈ ਪੇਖੀਅਲੇ ਧਰਮਰਾਓ ॥ ਤਹ ਕਰ ਦਲ ਕਰਨਿ ਮਹਾਬਲੀ ਤਿਨ ਆਗਲੜੈ ਮੈ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂੰ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਤਾ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ

ਮਤ ਨਾਰਾਇਣਾ ਮੈਲੋ ਜੀਉ ਆਪੇ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਬਿਦੇਤ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁ ਰਾਮਈਆ॥੪॥੨॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕਾ॥ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਪੰਡੀਆ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਜਿਨਿ ਮੋਹੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਮੇਖੁਲੀ ਲਾਈ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੈ॥ ਜਾ ਕੀ ਦਿਸਟਿ ਨਾਦ ਲਿਵ ਲਾਗੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਾਠੀ ਗਗਨੁ ਸਿੰਙਿਆ ਅਰੁ ਚੁੰਙਿਆ ਕਨਕ ਕਲਸ ਇਕੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਧਾਰ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰਸ ਮਹਿ ਰਸਨ ਚੁਆਇਆ॥੨॥ ਏਕ ਜੁ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਬਨੀ ਹੈ ਪਵਨ ਪਿਆਲਾ ਸਾਜਿਆ॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਏਕੋ ਜੋਗੀ ਕਹਹੁ ਕਵਨੁ ਹੈ ਰਾਜਾ॥੩॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪੁਰਖੋਤਮ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ॥ ਅਉਰ ਦੁਨੀ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੀ ਮਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਮਾਤਾ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਬੇਣੀ ਜੀਉ ਕੀ॥ ਪਹਰਿਆ ਕੈ ਘਰਿ ਗਾਵਣਾ॥ ਰੇ ਨਰ ਗਰਭ ਕੁੰਡਲ ਜਬ ਆਛਤ ਉਰਧ ਧਿਆਨ ਲਿਵ ਲਾਗਾ॥ ਮਿਰਤਕ ਪਿੰਡਿ ਪਦ ਮਦ ਨਾ ਅਹਿਨਿਸਿ ਏਕੁ ਅਗਿਆਨ ਸੁ ਨਾਗਾ॥ ਤੇ ਦਿਨ ਸੰਮਲੁ ਕਸਟ ਮਹਾ ਦੁਖ ਅਬ ਚਿਤੁ ਅਧਿਕ ਪਸਾਰਿਆ॥ ਗਰਭ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ ਆਇਆ ਤਉ ਨਰਹਰਿ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਆ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਹਿਗਾ ਮੂੜਿਆ ਤੂੰ ਕਵਨ ਕੁਮਤਿ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗਾ॥ ਚੇਤਿ ਰਾਮੁ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ਜਨੁ ਬਿਚਰੈ ਅਨਰਾਧਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਾਲ ਬਿਨੋਦ ਚਿੰਦ ਰਸ ਲਾਗਾ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪੈ॥ ਰਸੁ ਮਿਸੁ ਮੇਧੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ਤਉ ਪੰਚ ਪ੍ਰਗਟ ਸੰਤਾਪੈ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮ ਛੋਡਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਅਰਾਧਿਆ॥ ਉਛਲਿਆ ਕਾਮੁ ਕਾਲ ਮਤਿ ਲਾਗੀ ਤਉ ਆਨਿ ਸਕਤਿ ਗਲਿ ਬਾਂਧਿਆ॥੨॥ ਤਰੁਣ ਤੇਜੁ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਮੁਖੁ ਜੋਹਹਿ ਸਰੁ ਅਪਸਰੁ ਨ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਉਨਮਤ ਕਾਮਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਭੂਲੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਨ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਦੇਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਰਬਿਆ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤੇ ਖੋਇਆ॥ ਅਵਰ ਮਰਤ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਤੋਲੇ ਤਉ ਭਗ ਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਵਿਗੋਇਆ॥੩॥ ਪੁੰਡਰ ਕੇਸ ਕੁਸਮ ਤੇ ਧਉਲੇ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲ ਕੀ ਬਾਣੀ॥ ਲੋਚਨ ਸ੍ਰਮਹਿ ਬੁਧਿ ਬਲ ਨਾਠੀ ਤਾ ਕਾਮੁ ਪਵਸਿ ਮਾਧਾਣੀ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਖੈ ਭਈ ਮਤਿ ਪਾਵਸਿ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਕੁਮਲਾਣਾ॥ ਅਵਗਤਿ ਬਾਣਿ ਛੋਡਿ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲਿ ਤਉ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥ ਨਿਕੁਟੀ ਦੇਹ ਦੇਖਿ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਮਾਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਬੂਝੈ॥ ਲਾਲਚੁ ਕਰੈ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨ ਲੋਚਨ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ॥ ਥਾਕਾ ਤੇਜੁ ਉਡਿਆ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਘਰਿ ਆਂਗਨਿ ਨ ਸੁਖਾਈ॥ ਬੇਣੀ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਰੇ ਭਗਤਹੁ ਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨਿ ਪਾਈ॥੫॥

ਸਿਰੀਰਾਗੁ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ॥ ਤੋਹੀ ਮੋਹੀ ਮੋਹੀ ਤੋਹੀ ਅੰਤਰੁ ਕੈਸਾ॥ ਕਨਕ ਕਟਿਕ ਜਲ ਤਰੰਗ ਜੈਸਾ॥੧॥ ਜਉ ਪੈ ਹਮ ਨ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਅਹੇ ਅਨੰਤਾ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਹੁੰਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਜੁ ਨਾਇਕ ਆਛਹੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਜਨੁ ਜਾਨੀਜੈ ਜਨ ਤੇ ਸੁਆਮੀ॥੨॥ ਸਰੀਰੁ ਆਰਾਧੈ ਮੋ ਕਉ ਬੀਚਾਰੁ ਦੇਹੂ॥ ਰਵਿਦਾਸ ਸਮ ਦਲ ਸਮਝਾਵੈ ਕੋਊ॥੩॥੫॥ ੧੫॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਗੁਰਮਤਿ ਚਲੈ ਜੀਉ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲਇਆ ਬੰਨਿ ਪਲੈ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਨਾਲਿ ਚਲੈ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਰਾਇਆ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਜੀਵਾਇਆ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਮੈ ਨੀਰੁ ਵਹੇ ਵਹਿ ਚਲੈ ਜੀਉ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ

ਤੂ ਸੇਵਕ ਬਲ ਸਖਾਈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰ ਗੁਰੁ ਤੁਮ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਲੈ ਜੀਉ ॥੪॥੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮਧੁਸੂਦਨ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਕੋਈ ਸਜਣੁ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗੀ ਮੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਦਸੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜੀ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਖੋਜੁ ਦਸਾਈ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵਸੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰ ਜਲ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦੇਖੇ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਨਿ ਵੇਦਨ ਗੁਰ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਰਹਸੈ ਜੀਉ ॥੪॥੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਗੁਣ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਣੀਐ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਥਾ ਨਿਤ ਸੁਣੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ਜਗੁ ਭਉਜਲੁ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਉ ਸਖੀ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਸਖਾ ਸੋ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਈ ਮੈ ਦਸੇ ਹਰਿ ਨਰਹਰੀਐ ਜੀਉ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਬੇਦਨ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਾਣੈ ॥ ਹਉ ਰਹਿ ਨ ਸਕਾ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਵਖਾਣੇ ॥ ਮੈ ਅਉਖਧੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਜੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਰੀਐ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਮ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਦੀਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੂੰਦ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਜਲ ਕੇ ਮੀਨੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਜੀਉ ॥੪॥੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਹੁ ਮੈ ਭੁਖ ਲਗਾਈ ॥ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਭ੍ਰਮਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਲਭੈ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਆਇ ਮਿਲਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਆ ਮਨਿ ਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ

ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਟੁਲਿ ਟੁਲਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮੈ ਗਲਿ ਮੇਲਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀ ਮੈ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮਨੁ ਦੇਵਾ ਜੋ ਗੁਰਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਚਉਦਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ਮਨਮੁਖੁ ਗਰਭ ਜੂਨੀ ਨਿਤਿ ਪਉਦਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਸਭ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਟ ਪਟਣ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਲੈਂਦੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉਦਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸੁਆਮੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀਚੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਬਾਤਾ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਾ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋਵਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਚੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਦਾਤੈ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਸਚੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੀਚੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਪਰੀਚੈ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਭੈਣੇ ਤੁਸੀ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੀਆ ॥ ਜੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਘੁਮਾਈਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੁਆਮੀ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਏਕੋ ਪਵਣੁ ਮਾਟੀ ਸਭ ਏਕਾ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈਆ ॥ ਸਭ ਇਕਾ ਜੋਤਿ ਵਰਤੈ ਭਿਨਿ ਭਿਨਿ ਨ ਰਲਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਰਲਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਇਕੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ

ਮੁਖਿ

ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ
ਪਿਆਰੀ ਬਾਣੀ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਉਪਕਾ
ਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਤਾਈ ॥ ਬਿਲਪ ਕਰੇ
ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਖਾ ਨ ਉਤਰੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਦਰਸਨ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜੀਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਚਿਰੁ ਹੋਆ ਦੇਖੇ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਧੰਨੁ
ਸੁ ਦੇਸੁ ਜਹਾ ਤੂੰ ਵਸਿਆ ਮੇਰੇ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਹਉ ਘੋਲਿ
ਘੁਮਾਈ ਗੁਰ ਸਜਣ ਮੀਤ ਮੁਰਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਘੜੀ ਨ ਮਿਲਤੇ ਤਾ ਕਲਿ
ਜੁਗੁ ਹੋਤਾ ॥ ਹੁਣਿ ਕਦਿ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਧੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਮੋਹਿ ਰੈਣਿ ਨ ਵਿਹਾਵੈ ਨੀਦ
ਨ ਆਵੈ ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ
ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਗੁਰ ਦਰਬਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਗੁ ਹੋਆ ਗੁਰਿ ਸੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥
ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇਵ ਕਰੀ ਪਲੁ ਚਸਾ ਨ ਵਿਛੁੜਾ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਘੋਲੀ ਜੀਉ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੪॥੧॥੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾ ਰੁਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਸਮਾ
ਲੀ ॥ ਸੋ ਕੰਮੁ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਤੇਰੀ ਘਾਲੀ ॥ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਰਿਦੈ ਤੂੰ ਵੁਠਾ ਸਭਨਾ ਕੇ
ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਝਾ ਸਾਹਿਬੁ ਬਾਪੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੇਰੈ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵੈ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਤੁਮਾਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਆਸੈ ਤੇਰੀ
ਬੈਠਾ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰਹੈ ਵੁਠਾ ॥ ਸਭੇ ਸਾਝੀਵਾਲ ਸਦਾਇਨਿ ਤੂੰ ਕਿਸੈ ਨ ਦਿਸਹਿ
ਬਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮਿ
ਭਵਾਇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਦਸਾਹਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨॥ ੯॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨੰਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇ
ਲਾ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਆਸਣੁ ਊਚ ਸਵਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਅਪੁਨੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀਦਾ ਸੋਈ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹਿਆ
ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਗੁਰਿ ਅਨਭਉ ਪੁਰਖੁ ਦਿਖਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਆਪੇ ਰਾਜਨੁ ਆਪੇ ਲੋਗਾ ॥
ਆਪਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਆਪੇ ਭੋਗਾ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਸਚੁ ਨਿਆਈ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕੂ
ਕ ਪੁਕਾਰਿਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜੇਹਾ ਡਿਠਾ ਮੈ ਤੇਹੋ ਕਹਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਜਿਨਿ
ਭੇਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਪਸਾਰਿਆ
ਜੀਉ ॥੪॥ ੩॥ ੧੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਪਿਰਿ ਸੋਹਾਗੁ ਬਣਾਇਆ ॥
ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਸਖੀਏ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਤਿਤੈ ਘਰਿ ਸੋਹਹਿ ਜੋ ਧਨ
ਕੰਤਿ ਸਿਗਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣਿ ॥ ਪੁਤ੍ਰਵੰਤੀ ਸੀਲਵੰਤਿ ਸੋਹਾ
ਗਣਿ ॥ ਰੂਪਵੰਤਿ ਸਾ ਸੁਘੜਿ ਬਿਚਖਣਿ ਜੋ ਧਨ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਚਾਰਵੰਤਿ
ਸਾਈ ਪਰਧਾਨੇ ॥ ਸਭ ਸਿੰਗਾਰ ਬਣੇ ਤਿਸੁ ਗਿਆਨੇ ॥ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਸਾ ਸਭਰਾਈ
ਜੋ ਪਿਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਸਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਹਿਮਾ ਤਿਸ ਕੀ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜੋ ਪਿਰਿ ਮੇਲਿ ਲ
ਈ ਅੰਗਿ ਲਾਏ ॥ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਵਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਸਧਾਰੀ ਜੀਉ
॥੪॥ ੪॥ ੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਦਰਸਨ ਚਾਹੇ ॥ ਭਾਤਿ ਭਾਤਿ ਬਨ ਬਨ ਅ
ਵਗਾਹੇ ॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਸਰਗੁਣੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਕੋਈ ਹੈ ਜੀਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥
ਖਟੁ ਸਾਸਤ ਬਿਚਰਤ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨਾ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕੁ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਿਵਲੀ ਕਰ
ਮ ਆਸਨ ਚਉਰਾਸੀਹ ਇਨ ਮਹਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਰਖ ਕੀਏ ਜਪ
ਤਾਪਾ ॥ ਗਵਨੁ ਕੀਆ ਧਰਤੀ ਭਰਮਾਤਾ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋਗੀ ਬਹੁੜਿ ਬ
ਹੁੜਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ
ਧੀਰਜੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਸਿਆ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਜੀ
ਉ ॥੪॥ ੫॥ ੧੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਅਲਖ

ਅਭੇਵਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਤੀ ਜੀ
ਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਗੀ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਦਇਆ
ਲ ਦਮੋਦਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਨ ਭਾਤੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਿਰਹਾਰੀ ਕੇਸਵ ਨਿਰਵੈ
ਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਾ ਜਾ ਕੇ ਪੂਜਹਿ ਪੈਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਇਕਾ
ਤੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਮੋਘ ਦਰਸਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਤਿਤੁ ਤਰੀਐ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਵਿਰਲੀ ਜਾਤੀ ਜੀਉ ॥੪॥੬॥ ੧੩॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਿਆ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਲੈਣਾ ॥ ਗਰੀਬਾ ਅਨਾਥਾ ਤੇਰਾ ਮਾਣਾ ॥ ਸਭ ਕਿ
ਛੁ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਭਾਣੈ ਉਝੜ ਭਾਣੈ
ਰਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਹਾ ॥ ਭਾਣੈ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਬਹੁ ਜੂਨੀ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤਿ
ਸੈ ਰਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਨਾ ਕੋ ਸਿਆਣਾ ॥ ਵਰਤੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਅਗਮ
ਅਗੋਚਰ ਬੇਅੰਤ ਅਥਾਹਾ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਖਾਕੁ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਦੇਹੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਆਇ ਪਇਆ ਹਰਿ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੈ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮਨੁ ਆਘਾਵੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਮਿਲਣੁ ਸੁਭਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥੭॥ ੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਖੁ ਤਦੇ ਜਾ ਵਿਸਰਿ ਜਾਵੈ ॥
ਭੁਖ ਵਿਆਪੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਾਵੈ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਦੀਨ ਦਇਆ
ਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਵਡ ਸਮਰਥਾ ॥ ਜੀਇ ਸਮਾਲੀ ਤਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਚਿੰ
ਤਾ ਰੋਗੁ ਗਈ ਹਉ ਪੀੜਾ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਬਾਰਿਕ ਵਾਂਗੀ ਹਉ ਸਭ ਕਿਛੁ
ਮੰਗਾ ॥ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਾ ॥ ਪੈਰੀ ਪੈ ਪੈ ਬਹੁਤੁ ਮਨਾਈ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਜੀ
ਉ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਦੇ ਨਿਰ
ਮਲ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥੮॥ ੧੫॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦ
ਇਆਲ ਰੰਗੀਲੇ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਊਚ ਅਥਾਹ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਿ
ਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਉ ਜੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੧॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਨਿਧਾਨ ਅਮੋਲੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ ਅ
ਥਾਹ ਅਤੋਲੇ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੰਭੌ ਮਨ ਸਿਮਰਤ ਠੰਢਾ ਥੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸੰ

ਗੀ ਹਰਿ ਰੰਗ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇਣੁ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦੁਖਿ ਸੁਖਿ ਪਿਆਰੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਏਹ ਸੁਮਤਿ ਗੁ
ਰੂ ਤੇ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਧਰ ਤੂੰਹੈ ਠਾਕੁਰ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਪਾਰਿ ਪਰੀਵਾਂ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ ੧੬॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੫ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਸਫਲੁ ਦਰਸਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ
ਤਰਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਮੂਰਤ ਚਸੇ ਪਲ ਘੜੀਆ ਧੰਨਿ ਸੁ ਓਇ ਸੰਜੋਗਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਮ
ਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਖੋਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਸਗਲੇ ਰੋਗਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆ
ਪਿ ਕਥੀ ਤੈ ਆਪਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕੋ ਏਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਇਗਾ ਜੀਉ
॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਪੀਆ ॥ ਹਰਿ ਪੈਨਣੁ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਥੀਆ ॥ ਨਾਮਿ ਰੰਗ ਨਾਮਿ ਚੋ
ਜ ਤਮਾਸੇ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਕੀਨੇ ਭੋਗਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੦॥ ੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ
ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਵਸਤੁ ਇਕ ਮਾਗਉ ॥ ਕਰਉ ਬਿਨੰਤੀ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਲਖ
ਵਰੀਆ ਦੇਹੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਸਦਾ
ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਸਭ ਕੋ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਵਰਸਾਵੈ ਅਉਸਰੁ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰਾ ਪੂਰਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਤੇਰੈ
ਭਵਨ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਆਤਮ ਗੜੁ ਬਿਖਮੁ ਤਿਨਾ ਹੀ ਜੀਤਾ ॥ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁ
ਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਰਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰੇਣੁ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੀ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੀ ਕ
ਬੁਧਿ ਅਭਾਗੀ ॥ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੇ ਕੂਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੧॥ ੧੮॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਏਵਡ ਦਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਿ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਏਹੁ ਦਾਨੁ ਮੋਹਿ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਾਟੀ ਅੰਧੀ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਈ ॥
ਸਭ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ਭਲੀਆ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਚੋਜ ਤਮਾਸੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਣਾ ਜੀ
ਉ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੈਣਾ ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਖਾਣਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ
ਸੀਤਲੁ ਪਵਣਾ ਸਹਜ ਕੇਲ ਰੰਗ ਕਰਣਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾ ਬੁਧਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ॥
ਸਾ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਤੁ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਓਟ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਣਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧

੧੯॥ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਤੇਰਾਹੁਕਮੁਰਜਾਈ॥ਸੋਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਜੋਤੁਧੁਭਾਈ॥ਸੋਈਜਪੁਜੋਪ੍ਰਭਜੀਉਭਾਵੈ॥ਭਾਣੈਪੂਰਗਿਆਨਾਜੀਉ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁਤੇਰਾਸੋਈਗਾਵੈ॥ਜੋਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਤੂੰਸੰਤਨਕਾਸੰਤਤੁਮਾਰੇਸੰਤਸਾਹਿਬਮ
ਨੁਮਾਨਾਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸੰਤਨਕੀਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸੰਤਖੇਲਹਿਤੁਮਸੰਗਿਗੋਪਾਲਾ॥ਅਪ
ਨੇਸੰਤਤੁਧੁਖਰੇਪਿਆਰੇ॥ਤੂੰਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਨਾਜੀਉ॥੩॥ਉਨਸੰਤਨਕੈਮੇਰਾਮਨੁਕੁਰਬਾਨੇ॥
ਜਿਨਤੂੰਜਾਤਾਜੋਤੁਧੁਮਨਿਭਾਨੇ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਰਸਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੩॥੨੦॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੇਰਾ
ਨਾਮੁਬੂੰਦਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਤਿਖਹਾਰੇ॥ਤੁਮਰੀਆਸਾਪਿਆਸਾਤੁਮਰੀ॥ਤੁਮਹੀਸੰਗਿਮਨੁਲੀਨਾ
ਜੀਉ॥੧॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਪੀਖੀਰੁਅਘਾਵੈ॥ਜਿਉਨਿਰਧਨੁਧਨੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਤ੍ਰਿਖਾ
ਵੰਤਜਲੁਪੀਵਤਠੰਢਾਤਿਉਹਰਿਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਭੀਨਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਉਅੰਧਿਆਰੈਦੀਪ
ਕੁਪਰਗਾਸਾ॥ਭਰਤਾਚਿਤਵਤਪੂਰਨਆਸਾ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਜਿਉਹੋਤਅਨੰਦਾ॥ਤਿਉਹਰਿ
ਸੰਗਿਮਨੁਰੰਗੀਨਾਜੀਉ॥੩॥ਸੰਤਨਮੋਕਉਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਿਹਰਿਸੰਗਿ
ਗਿਝਾਇਆ॥ਹਰਿਹਮਰਾਹਮਹਰਿਕੇਦਾਸੇ॥ਨਾਨਕਸਬਦੁਗੁਰੂਸਚੁਦੀਨਾਜੀਉ॥੪॥੧੪॥
੨੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਦਾਨਿਰਮਲੀਆ॥ਸੁਖਦਾਈਦੂਖਬਿਡਾਰਨ
ਹਰੀਆ॥ਅਵਰਿਸਾਦੁਚਖਿਸਗਲੇਦੇਖੇ॥ਮਨਹਰਿਰਸੁਸਭਤੇਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਜੋਜੋਪੀ
ਵੈਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ॥ਅਮਰੁਹੋਵੈਜੋਨਾਮਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁ
ਸਬਦੁਗੁਰੂਮਨਿਵੂਠਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਸੋਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾ
ਨਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸਾਦੁਪਾਇਆਸੋਨਾਹਿਡੁਲਾਨਾ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਾਜਿਸੁ
ਮਸਤਕਿਭਾਗੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਇਕਸੁਹਥਿਆਇਆਵਰਸਾਣੇਬਹੁਤੇਰੇ॥ਤਿਸੁਲ
ਗਿਮੁਕਤਭਏਘਣੇਰੇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਕਹੁਨਾਨਕਵਿਰਲੀਡੀਠਾਜੀਉ॥੪॥
੧੫॥੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮੇਰੈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁ
ਗਹਗਹਿਰੈ॥ਲਖਕੋਟਖੁਸੀਆਰੰਗਰਾਵੈਜੋਗੁਰਲਾਗਾਪਾਈਜੀਉ॥੧॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤ

ਭਏਪੁਨੀਤਾ॥ਸਗਲਉਧਾਰੇਭਾਈਮੀਤਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਅਪੁਨਾ
ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸਚੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸਰਬਉਪਾਏ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਦਰਸਨੁਕੋਵਿਰਲਾਪਾਏ॥ਊਚਅਪਾਰਅਗੋਚਰਥਾਨਾਓਹੁਮਹਲੁਗੁਰੂਦੇਖਾ
ਈਜੀਉ॥੨॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਜਿਸੁਰਿਦੈ
ਵਸੇਰਾ॥ਗੁਰਿਬੰਧਨਤਿਨਕੇਸਗਲੇਕਾਟੇਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੪॥
੧੬॥੨੩॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥ਪ੍ਰਭੂ
ਦਇਆਤੇਮੰਗਲੁਗਾਵਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਹਰਿਧਿਆਈਐਸਗ
ਲਅਵਰਦਾਜੀਉ॥੧॥ਨਾਮੁਅਉਖਧੁਮੋਕਉਸਾਧੂਦੀਆ॥ਕਿਲਬਿਖਕ
ਟੇਨਿਰਮਲੁਭਈਆ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਿਕਸੀਸਭਪੀਰਾ॥ਸਗਲਬਿਨਾਸੇਦੂ
ਖਾਜੀਉ॥੨॥ਜਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਪਿਆਰਾ॥ਸੋਮੁਕਤਾਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥
ਸਤਿਕਰੇਜਿਨਿਗੁਰੂਪਛਾਤਾ॥ਸੋਕਾਹੇਕਉਡਰਦਾਜੀਉ॥੩॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰ
ਗਤਿਪਾਏ॥ਗੁਰਭੇਟਤਹਉਗਈਬਲਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਵੈਨਾਨਕੁ
ਸਤਿਗੁਰਢਾਕਿਲੀਆਮੇਰਾਪੜਦਾਜੀਉ॥੪॥੧੭॥ ੨੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ
੫॥ਓਤਿਪੋਤਿਸੇਵਕਸੰਗਿਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇਸੇਵਕਸੁਖਦਾਤਾ॥ਪਾਣੀ
ਪਖਾਪੀਸਉਸੇਵਕਕੈਠਾਕੁਰਹੀਕਾਆਹਰੁਜੀਉ॥੧॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਪ੍ਰਭਿਸੇਵਾ
ਲਾਇਆ॥ਹੁਕਮੁਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਕਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਸਾਹਿ
ਬਭਾਵੈਸੇਵਕੁਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਮਾਹਰੁਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਦਾਨਾਠਾਕੁਰੁਸਭਬਿਧਿਜਾ
ਣਹਿ॥ਠਾਕੁਰਕੇਸੇਵਕਹਰਿਰੰਗਮਾਣਹਿ॥ਜੋਕਿਛੁਠਾਕੁਰਕਾਸੋਸੇਵਕਕਾਸੇ
ਵਕੁਠਾਕੁਰਹੀਸੰਗਿਜਾਹਰੁਜੀਉ॥੩॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਜੋਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਹੁ
ਰਿਲੇਖਾਪੁਛਿਬੁਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਨਾਨਕੁਕੁਰਬਾਣੀਸੋਗਹਿਰਗ
ਭੀਰਾਗਉਹਰੁਜੀਉ॥੪॥੧੮॥ ੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸਭਕਿਛੁਘ
ਰਮਹਿਬਾਹਰਿਨਾਹੀ॥ਬਾਹਰਿਟੋਲੈਸੋਭਰਮਿਭੁਲਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿ

ਨਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆਸੋਅਘਾਨਾਤਿਸੁਤੇਲਾਜੀਉ॥੧॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਵਰਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥ਮਨੁਪੀਵੈਸੁਨਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਲਾਜੀਉ॥੨॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਵਿਛੁੜਿਆਮਿਲਿ
ਆ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸੂਕਾਹਰਿਆ॥ਸੁਮਤਿਪਾਏਨਾਮੁਧਿਆਏਗੁਰਮੁਖਿਹੋ
ਏਮੇਲਾਜੀਉ॥੩॥ਜਲਤਰੰਗੁਜਿਉਜਲਹਿਸਮਾਇਆ॥ਤਿਉਜੋਤੀਸੰ
ਗਿਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭ੍ਰਮਕਟੇਕਿਵਾੜਾਬਹੁੜਿਨਹੋਈਐ
ਜਉਲਾਜੀਉ॥੪॥੧੮॥ ੨੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਜਿ
ਨਿਤੂੰਸੁਣਿਆ॥ਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਰਸਨਾਭਣਿਆ॥ਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਈ
ਤਿਸੁਵਿਟਹੁਜੋਮਨਿਤਨਿਤੁਧੁਆਰਾਧੇਜੀਉ॥੧॥ਤਿਸੁਚਰਣਪਖਾਲੀਜੋਤੇਰੈ
ਮਾਰਗਿਚਾਲੈ॥ਨੈਨਨਿਹਾਲੀਤਿਸੁਪੁਰਖਦਇਆਲੈ॥ਮਨੁਦੇਵਾਤਿਸੁਅ
ਪੁਨੇਸਾਜਨਜਿਨਿਗੁਰਮਿਲਿਸੋਪ੍ਰਭੁਲਾਧੇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਤੁ
ਮਜਾਣੇ॥ਸਭਕੈਮਧੇਅਲਿਪਤਨਿਰਬਾਣੇ॥ਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਉਨਿਭਉਜਲੁਤਰਿ
ਆਸਗਲਦੂਤਉਨਿਸਾਧੇਜੀਉ॥੩॥ਤਿਨਕੀਸਰਣਿਪਰਿਆਮਨੁਮੇਰਾ॥
ਮਾਣੁਤਾਣੁਤਜਿਮੋਹੁਅੰਧੇਰਾ॥ਨਾਮੁਦਾਨੁਦੀਜੈਨਾਨਕਉਤਿਸੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾ
ਧੇਜੀਉ॥੪॥੧੯॥ ੨੬॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਸਫਲੁਸੁਬਾਣੀਜਿਤੁਨਾਮੁਵ
ਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਹਰਿਗਾਵਤਸੁ
ਨਣਾਆਏਤੇਪਰਵਾਨਾਜੀਉ॥੧॥ਸੇਨੇਤ੍ਰਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਪੇਖਾ॥ਸੇਕਰ
ਭਲੇਜਿਨੀਹਰਿਜਸੁਲੇਖਾ॥ਸੇਚਰਣਸੁਹਾਵੇਜੋਹਰਿਮਾਰਗਿਚਲੇਹਉਬਲਿਤਿ
ਨਸੰਗਿਪਛਾਣਾਜੀਉ॥੨॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਖਿਨ
ਮਾਹਿਉਧਾਰੇ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟਿਹੋਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾ
ਣਾਜੀਉ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਇਕੁਬਿਨਉਕਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਡੁਬਦਾ
ਪਥਰੁਲੀਜੈ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਪ੍ਰਭਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਜੀਉ॥੪॥੨੦॥

੨੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਪੇਡੁਸਾਖਤੇਰੀਫੂਲੀ॥ਤੂੰਸੂਖਮੁਹੋਆਅ
ਸਥੂਲੀ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਤੂੰਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਭਾਲੀਐਜੀਉ॥
੧॥ਤੂੰਸੂਤੁਮਣੀਏਭੀਤੂੰਹੈ॥ਤੂੰਗੰਠੀਮੇਰੁਸਿਰਿਤੂੰਹੈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰ
ਭੁਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਇਦਿਖਾਲੀਐਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਸੁਖਦਾ
ਤਾ॥ਤੂੰਨਿਰਬਾਣੁਰਸੀਆਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਪਣੇਕਰਤਬਆਪੇਜਾਣਹਿਆ
ਪੇਤੁਧੁਸਮਾਲੀਐਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕੁਫੁਨਿਆਪੇ॥ਤੂੰਗੁਪਤੁਪਰ
ਗਟੁਪ੍ਰਭਆਪੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ
ਜੀਉ॥੪॥ ੨੧॥ ੨੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਹਰਿਹਰਿ
ਤੇਰੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਹੋਵੈਪਰਮਗਤਿਮੇਰੀ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀਸੀਤਲੁਹੋਇਮਨੂਆ
ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਪਾਏਜੀਉ॥੧॥ਸੂਖੁਭਇਆਦੁਖੁਦੂਰਿਪਰਾਨਾ॥ਸੰਤ
ਰਸਨਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨਾ॥ਜਲਥਲਨੀਰਿਭਰੇਸਰਸੁਭਰ॥ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਏਜੀ
ਉ॥੨॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥ਮਿ
ਹਰਵਾਨਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਾਸਗਲੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਜੀਉ॥੩॥ਵਣੁਤ੍ਰਿ
ਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਕੀਤੋਨੁਹਰਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰਿਖਿਨਭੀਤਰਿਕਰਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਨਕਤਿਸੈਅਰਾਧੇ॥ਮਨਕੀਆਸਪੁਜਾਏਜੀਉ॥੪॥ ੨੨॥ ੩੦॥ ਮਾਝ
ਮਹਲਾ੫ ਤੂੰਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਬੰਧਪੁਤੂੰਮੇਰਾਭ੍ਰਾਤਾ॥
ਤੂੰਮੇਰਾਰਾਖਾਸਭਨੀਥਾਈ॥ਤਾਭਉਕੇਹਾਕਾੜਾਜੀਉ॥੧॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤੁਧੁ
ਪਛਾਣਾ॥ਤੂੰਮੇਰੀਓਟਤੂੰਹੈਮੇਰਾਮਾਣਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈਸਭੁ
ਤੇਰਾਖੇਲੁਅਖਾੜਾਜੀਉ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਭਾਣਾ
ਤਿਤੁਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸਭਕਿਛੁਕੀਤਾਤੇਰਾਹੋਵੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾੜਾਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਮੇਰਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥ਗੁਰਿ
ਪੂਰੈਵਜੀਵਧਾਈਨਾਨਕਜਿਤਾਬਿਖਾੜਾਜੀਉ॥੪॥ ੨੪॥ ੩੧॥ ਮਾਝਮ

ਲਾ ੫ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਪ੍ਰਭ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਭਗਤ ਜੀਵਹਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਧਾਰਿ ਜੋ ਘਰ ਤੇ ਆਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਆਸ ਮਨੋਰਥੁ ਪੂਰਨੁ ਹੋਵੈ ਭੇਟਤ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਧਿਆਵਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਚੂਕਾ ਭੋਲਾਵਾ ਗੁਰਿ ਮਨ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ਨਾਨਕ ਘਰ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੫॥ ੩੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਠਾਕੁਰੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੇ ਕਰਤਬ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਣਹੁ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਕਥਾ ਸੁਣਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸਦਾ ਜਪਉ ਦਇਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰਉ ॥ ਇਹ ਮਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨਿ ਧਾਰਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਸਰਬ ਮਇਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਦ ਆਪੇ ਹੋਈ ॥ ਚਲਿਤ ਤੁਮਾਰੇ ਪ੍ਰਗਟ ਪਿਆਰੇ ਦੇਖਿ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੬॥ ੩੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੀ ਵਰਸਣ ਲਾਗੇ ਮੇਹਾ ॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਹਾ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਬਹੁਤੋ ਬਹੁਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਸਗਲ ਰਜਾਇਆ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਦਾਤਾਰਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਕਾਟੇ ਮੋਹਾ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਫਾਹੇ ॥ ਪੂਰਨ ਆਸ ਕਰੀ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਾਪੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੭॥ ੩੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਆਉ

ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਹੀ ਮੁਕਤੇ ਸੋ ਧਿਆਈਐ ਜਿਨਿ ਹਮ ਕੀਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਵਹਿ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਵਹਿ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸਚੁ ਸੁਆਮੀ ਰਿਜਕੁ ਸਭਸੁ ਕਉ ਦੀਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਥੀਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਆਇ ਪਇਆ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਸਚੁ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਏ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੮॥ ੩੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲਾ ਠਾਢਿ ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਜਿਉ ਬਾਰਿਕ ਮਾਤਾ ਸੰਮਾਰੇ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਆਮੀ ਦੇਤ ਸਗਲ ਆਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ਜਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੇ ਜੀਉ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥ ਉਤਰਿ ਗਏ ਸਭ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰੀਆਵਲੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰੇ ਜੀਉ ॥੪॥ ੨੯॥ ੩੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸੇ ਅਸਥਲ ਸੋਇਨ ਚਉਬਾਰੇ ॥ ਜਿਥੈ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪੀਐ ਮੇਰੇ ਗੋਇਦਾ ਸੇਈ ਨਗਰ ਉਜਾੜੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੁਖੀ ਰੋਟੀ ਖਾਇ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਖਾਇ ਖਾਇ ਕਰੇ ਬਦਫੈਲੀ ਜਾਣੁ ਵਿਸੂ ਕੀ ਵਾੜੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਤਾ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਵਿਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਖੋਈ ਅਗਿਆਨੀ ਜੜ ਅਪੁਣੀ ਆਪਿ ਉਪਾੜੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਮੇਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮ ਅਸਾੜੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੦॥ ੩੭॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਣ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੇ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਸਭ ਦੂਰਿ ਪਇਆਣੇ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਨਿਵਾ

ਸਜੀਉ ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਤੂਟੈ ਮੂਲੇ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਖੈ
ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਮਾਣੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਜਨ ਤੇ
ਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕੀਆ ਦਿਲਾਸਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਸ ਤੇ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਆ
ਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੧॥ ੩੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਹੁ ਪਇਆ ਪਰਮੇਸਰਿ ਪਾਇ
ਆ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸੁਖੀ ਵਸਾਇਆ ਗਇਆ ਕਲੇਸੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਸਾਚਾ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰ
ਖਵਾਰੇ ਸੁਣੀ ਬੇਨਤੀ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਰੈ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ
ਦੇਵਣਹਾਰਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਾ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭਿ ਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਣੇ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਨ ਕੀ ਇਛ ਪੁਜਾਵਣਹਾਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ
ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਕੀਆ ਦੁਖ ਭੰਜਨਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰਸਾਲੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੨॥
੩੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਧਨੁ ਭੀ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਰਾਸਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਗੋਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰਹੈ ਸੁਖ
ਦਾਈ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਜਾ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਦਇ
ਆਲਾ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤੇ ਲਹਣਾ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ
ਸਹਣਾ ਜਿਥੈ ਰਖਹਿ ਬੈਕੁੰਠੁ ਤਿਥਾਈ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਿਮ
ਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਗਲ ਮਨੋਰ
ਥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ਦੁਖਾਲਾ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੩॥ ੪੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਘੁ ਪਠਾਇਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਵਰਸਾਇਆ
ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਬੁਝੀ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭ ਠਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸੁਖਦਾਤਾ
ਦੁਖ ਭੰਜਨਹਾਰਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਕਰੇ ਜੀਅ ਸਾਰਾ ਅਪਨੇ ਕੀਤੇ ਨੋ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ

ਇ ਪੈਰੀ ਤਿਸਹਿ ਮਨਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਹੋਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਭ ਤਿਸੈ ਕੀਆ ਜਾ
ਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ
ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੪॥ ੪੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਸਭੇ ਸੁਖ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਠੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੇ ਚਰਣ ਮਨਿ ਵੁਠੇ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਲਗੀ ਲਿਵ
ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਰਸੁ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰ
ਤਰਿ ਵਰਤੈ ਨੇਰਾ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਜੀਉ ॥੨॥
ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਣੀ ਮਨਿ ਇਕੋ ਸਚਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸੰਤੋਖਿ ਸਦਾ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਅਨਦੁ ਖਸਮ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਥੀ ਦਿਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਦੇਵਣਹਾਰੈ ਜਨਮ ਮ
ਰਣ ਰੋਗ ਸਭਿ ਨਿਵਾਰੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ਜੀਉ ॥੪॥
੩੫॥ ੪੨॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਨੀ ਦਇਆ ਗੋਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਵਸੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਦੁਖ ਕਾ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚਾ ਸੋਈ ਬਿਖੜਾ ਥਾਨੁ ਨ ਦਿਸੈ ਕੋਈ ਦੂਤ ਦੁਸਮਣ ਸਭਿ ਸਜਣ
ਹੋਏ ਏਕੋ ਸੁਆਮੀ ਆਹਿਆ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪੈ ਬੁਧਿ ਸਿਆਣ
ਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਪੈ ਆਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਨੋ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਭਰਮ ਭੁਲਾਵਾ ਲਾਹਿਆ
ਜੀਉ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਜਨ ਕਾ ਆਧਾਰੋ ਆਠ ਪਹਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੋ ਸਹਜ ਅਨੰਦ
ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਸਮਾਹਿਆ ਜੀਉ ॥੪॥ ੩੬॥ ੪੩॥ ਮਾਝ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਸੋ ਸਚੁ ਮੰਦਰੁ ਜਿਤੁ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ਸੋ ਰਿਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਈਐ ਸਾ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਵਸਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ਜੀਉ
॥੧॥ ਸਚੁ ਵਡਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਮੁ ਨ ਕਹਣਾ ਜਾਈ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਜੀ
ਵਹਿ ਜਨ ਤੇਰੇ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਮਾਣੋ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਤੇਰੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ਜੀਉ ॥੩॥

ਮਾਸਰੇਅੰਤਰਜਾਣੈਕੋਈ॥ਜਾਨਕਤਿਸਾਰਣੇਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਈਐਸਦਹੀ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੈਜੀਉ॥੪॥੩੭॥੪੪॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਮੈਨਿਸੁਣਦੜੀਰਿ
ਨਾਮੁਸੁਣੇਨਾ॥ਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੰਤਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਘੜੀਮੂਰਤਸਿਮਰਤਪਲਵੰ
ਞਹਿਜੀਵਣੁਸਫਲੁਤਿਥਾਈਜੀਉ॥੧॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਿਟੇਸਭਿਧੋਖੇ॥ਅੰਤਰਿਖਾਤੁ
ਨਿਰਪ੍ਰਭੁਸਾਥੋ॥ਭੈਭਉਭਰਮੁਖੋਇਆਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਸਭਨੀਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਪ੍ਰ
ਭੁਸਮਰਥੁਵਡਊਚਅਪਾਰਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁ
ਸੋਈਦੂਜਾਲਵੈਨਲਾਈਜੀਉ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਜਾਚਿਕੁਜਾਚੈ
ਸਾਧਰਵਾਲਾ॥ਦੇਹੁਦਾਨੁਨਾਨਕੁਜਨੁਮਾਗੈ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਜੀਉ॥੪॥੩੮॥
੪੫॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਐਥੈਤੂੰਹੈਆਗੈਆਪੇ॥ਜੀਅਜੰਤ੍ਰਸਭਿਤੇਰੇਥਾਪੇ॥ਤੁਧੁ
ਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਕਰਤੇਮੈਧਰਓਟਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਸਨਾਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਸੁਆਮੀ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਪਾਇਆਸੋਜਨਮੁਨਜੂਐ
ਹਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਨਾਮੁਅਵਖਧੁਜਿਨਿਜਨਤੇਰੈਪਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਰੋਗੁਗ
ਵਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤੀਸਫਲੁਏਹਾਹੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਧਾਰਿਅਪਨਾਦਾਸੁਸਵਾਰਿਆ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਇਕ
ਸੁਵਿਣੁਹੋਰੁਦੂਜਾਨਾਹੀਬਾਬਾਨਾਨਕਇਹਮਤਿਸਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩੯॥੪੬॥ਮਾਝ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇ॥ਸਰਬਸੁਦੀਜੈਅਪਨਾਵਾਰੇ॥ਆਠਪਹਰ
ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਬਿਸਰੁਨਕੋਈਸਾਸਾਜੀਉ॥੧॥ਸੋਈਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਤਰੀਜੈਸਾਗਰੁਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾਜੀਉ
॥੨॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥ਪਾਰਜਾਤੁਜਪਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਿਲਬਿਖ
ਗੁਰਿਕਾਟੇਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾਜੀਉ॥੩॥ਪੂਰਨਭਾਗਭਏਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲੇ
ਸਾਰਿੰਗਪ੍ਰਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸਿਆਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸਾਜੀਉ॥
੪॥੪੦॥੪੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰ

ਪਾਭਗਤੀਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਆਬਿਨਸੇਆ
ਲਸਰੋਗਾਜੀਉ॥੧॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿਹਿਨਵਨਿਧਿਹਰਿਭਾਈ॥ਤਿਸੁਮਿਲਿਆ
ਜਿਸੁਪੁਰਬਕਮਾਈ॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਪ੍ਰਭੁਸਭਨਾਗ
ਲਾਜੋਗਾਜੀਉ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਆਪਿਇਕੰਤੀਆਪਿ
ਪਸਾਰਾ॥ਲੇਪੁਨਹੀਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਦਰਸਨਡਿਠੇਲਹਨਿਵਿਜੋਗਾਜੀਉ॥੩॥
ਅੰਚਲਿਲਾਇਸਭਸਿਸਟਿਤਰਾਈ॥ਆਪਣਾਨਾਉਆਪਿਜਪਾਈ॥
ਗੁਰਬੋਹਿਥੁਪਾਇਆਕਿਰਪਾਤੇਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗਾਜੀਉ॥੪॥੪੧॥੪੮॥
ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈਕਰਣਾਜਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਜਿਥੈਰਖੈਸਾਭਲੀ
ਜਾਏ॥ਸੋਈਸਿਆਣਾਸੋਪਤਿਵੰਤਾਹੁਕਮੁਲਗੈਜਿਸੁਮੀਠਾਜੀਉ॥੧॥ਸਭ
ਪਰੋਈਇਕਤੁਧਾਗੈ॥ਜਿਸੁਲਾਇਲਏਸੋਚਰਣੀਲਾਗੈ॥ਊਂਧਕਵਲੁਜਿਸੁ
ਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨਿਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾਜੀਉ॥੨॥ਤੇਰੀਮਹਿਮਾਤੂੰਹੈਜਾ
ਣਹਿ॥ਅਪਣਾਆਪੁਤੂੰਆਪਿਪਛਾਣਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸੰਤਨਤੇਰੇ
ਜਿਨਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਪੀਠਾਜੀਉ॥੩॥ਤੂੰਨਿਰਵੈਰੁਸੰਤਤੇਰੇਨਿਰਮਲ॥ਜਿ
ਨਦੇਖੇਸਭਉਤਰਹਿਕਲਮਲ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਧਿਆਇਜੀਵੈ
ਬਿਨਸਿਆਭ੍ਰਮੁਭਉਧੀਠਾਜੀਉ॥੪॥੪੨॥੪੯॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
ਝੂਠਾਮੰਗਣੁਜੇਕੋਈਮਾਗੈ॥ਤਿਸਕਉਮਰਤੇਘੜੀਨਲਾਗੈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਜੋਸਦਹੀਸੇਵੈਸੋਗੁਰਮਿਲਿਨਿਹਚਲੁਕਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸਕੈ
ਮਨਿਲਾਗੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਅਨਦਿਨੁਨਿਤਿਜਾਗੀ॥ਬਾਹਪਕੜਿਤਿਸੁਸੁ
ਆਮੀਮੇਲੈ॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਲਹਣਾ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਭਗਤਾਮਨਿਵੁਠੇ
ਵਿਣੁਪਰਮੇਸਰਸਗਲੇਮੁਠੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਧੂੜਿਨਿਤਬਾਂਛਹਿਨਾਮੁਸਚੇ
ਕਾਗਹਣਾ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਹਰਿਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਵਰੁਨਿ
ਹਚਲੁਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਹੋਇਦਇਆਲਾਤੇਰਾਕੀਤਾਸਹਣਾ॥

[illegible]

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਕੋ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਮੇਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜਾਇ ਘਣੇਰੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਸਚੈ ਛੂਟਸਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਠਉਰੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਮੁਕਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਾਧਾ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਜਾਤੋ ਨਾਹੀ ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਛੁੰਨੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ਅਵਗਣ ਗੁਣਿ ਬਖਸਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਪਿਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਅਕਥੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਸਚੇ ਠਾਕੁਰ ਸਾਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਪਰਗਾਸੁ ਹੋਆ ਜੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ

ਮਨੁ ਖੋਜੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵੈ ਸਹਜੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਵਸਤੁ ਅਸੰਖਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਵੇਖਾ ॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਦਸਵੈ ਮੁਕਤਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਮਗੁ ਨ ਜਾਣੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰਾ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਦਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਸਭੁ ਤੁਧੈ ਤਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂੰ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਣਿਆ ॥੮॥੧॥੨॥

ਮਾਝੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਤਕੜੀ ਤੋਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੇ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸੁਣੈ ਤੈ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਆਪੇ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਸੁ ਕਿਥੈ ਹਥੁ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਪੇਈਅੜੈ ਧਨ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਤੀ ॥ ਕੰਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਪੇਈਅੜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ

ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਚੁ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪਾਲਬ ਰਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੀ ਤਨੀ ਅਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਿ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਦਰਗਹ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਾ ਕਿਨਿ ਦੀਐ ॥ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਫੁਨਿ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤੈ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨॥੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਕੋ ਆਪਿ ਫਿਰੈ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭਿੰਨਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤਜਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਇਆ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭੂਲਾ ਤੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਫਿਰੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲਾ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚੇਤੈ ਨਾਹੀ ॥ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧਾ ਦੁਖ ਸਹਾਹੀ ॥ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ਕਿਛੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਾਪਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਇਕਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭ ਇਛਾ ਆਪਿ ਪੁਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਚੇ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਚੁ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੩॥੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸੁ ਮੁਆ ਜਾਪੈ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਚਾਪੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਚੀ ਕਚਾ ਚੀਰੁ ਹੰਢਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਦੀ ਫਿਰੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਬਹੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਜਾਤਿ ਨ ਆਗੈ ਜਾਏ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਬਣਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਸਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਊਚੋ ਊਚਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸੁਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਸੋ ਜਾਗਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅਪਿਉ ਪੀਐ ਸੋ ਭਰਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥ ਭਗਤੀ ਰਤਾ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਧੰਧੈ ਲਾਏ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਰਿਜਕੁ ਆਪਿ ਅਪੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੮॥੪॥੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਬਣਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਖਿ ਪਰਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਚੁ ਪਲੈ ਸਚੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਚੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਪਾਏ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਸਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸਚੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ॥

ਵਿਲਾਦਿਸ ਅਵਗਣ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਸਚੀ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਕਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਬਾਝਹੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੈ ਸੇਵੀ ਤੈ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਤੂੰ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਤੁਧੈ ਜੇਹਾ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਸੀਝਸਿ ਦੇਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜੀ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਸਵਾਰਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੮॥੫॥੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭ ਘਟ ਆਪੇ ਭੋਗਣਹਾਰਾ ॥ ਅਲਖੁ ਵਰਤੈ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਬਦੁ ਸੂਝੈ ਤਾ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਮੁਹਹਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਅਪਣਾ ਘਰੁ ਰਾਖੈ ਪੰਚ ਦੂਤ ਸਬਦਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਕਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਾਤੇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਏਕਮ ਏਕੈ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਜਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਚਉਥੀ ਪਉੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਊਚੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਭੁ ਹੈ ਸਚਾ ਜੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਸੋ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਾਚੇ ਜਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੇ ਬਾਝਹੁ ਕੋ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗਿ ਜਗੁ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੂਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਿ ਦੇਖਹਿ ਕਚੀ ਪਕੀ ਸਾਰੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਹਿ ਵੇਖਹਿ ਹਦੂਰਿ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੬॥੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮੀਠੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਚਖਿ ਡੀਠੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਾ ਸਚੇ ਕਿਨੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਾ ਕਬਹੂੰ ਸਚੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਭੁਖ ਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਵੇਖਾ ਅਵਰੁ ਨ ਬੀਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਤਿਖਾ ਨਿਵਾਰੀ ਸਹਜੇ ਸੂਖਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਰਤਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਲਰਿ ਤਿਆਗੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਪਨੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਭੈ ਅੰਦਰਿ ਭੈ ਮਾਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜੇ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਵਖਾਣੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ਦੁਖੋ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੈ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣਿ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲਾ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੭॥੮॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰਸਨਾ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੀ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗੁ ਚੜਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਿਰਭਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਬਿਖੁ ਭਉਜਲੁ ਸਬਦਿ ਤਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਕਰਹਿ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਆਇਆ ਤੇਹਾ ਜਾਸੀ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਅਨਦਿ

ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ਸਚਿ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਾਮੁ ਸਨਾਤਨਿ ਗੁਣ ਸਿਫਤੀ
ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮਉਲਿਆ ਸਚੁ ਨਿਸੁਭਾਹੀ ॥ ਸਚੁ ਜੋ ਪੀਤਾ ਮੁਖਿ ਆਪਾ ਪਾਇਆ ਸਚ
ਘੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਜੋ ਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬ
ਦਿ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਤਿਨਾ ਵਿਟਹੁ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੬॥ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਸਾਚਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਆਪੇ ਕਰਿ ਸਤਿ ਮਨਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿ
ਆ ॥੮॥੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਿਨਿ ਪੀਤਾ
ਤਿਸੁ ਤਿਖਾ ਲਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਰਹੇ ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਵੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਰਸੀ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖੈ ॥ ਮੋਰਚਾ ਨ ਲਾਗੈ ਜਾ ਹ
ਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵ
ਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਹੁ ਨ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਆਪੁ ਦਿਤਾ ਦਿ
ਖਾਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਣੀ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅੰ
ਦਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮ

ਨਿ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ
॥੮॥੧੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੁ ਵੰਞਾਏ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੀ
ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਸਚੁ ਸੰਘਰਹਿ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾ
ਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਅਨਦਿਨੁ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਬਦਿ ਵਡਿ
ਆਈ ਦੇਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਸਾਚਾ ਮੇਰੇ ਮ
ਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿਐ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਭਾਉ ਭੋਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਏ ॥ ਅਨ ਰਸੁ ਚੂਕੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸੰਤੋਖੁ
ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਸੇਵਹਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧ
ਗਵਾਰਾ ॥ ਫਿਰਿ ਓਇ ਕਿਥਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਵਹਿ ਜਮ ਦਰਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਜਾਣਹਿ ਤਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣ
ਹਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ਜੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਬਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਹਿ ਸਾਚਾ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ
ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਖੋਟਾ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾ
ਗੈ ਭਾਰਾ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਫਿਰਨਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਅਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਧਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵ
ਡਿਆਈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਨਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਤੇਰੀ
ਆ ਖਾਣੀ ਤੇਰੀਆ ਬਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸੇ
ਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਸਹਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਾ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹੀ ਮਨਸਾ ਕਰਿ ਲਾਗੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ
ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਵਥੂ ਕਾ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੈ

ਲਾਇਕੁ ਨਾਇ ਪਿਆਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ
ਦਿਸੰਤਰਿ ਭਵੈ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀ ਹੋਰੁ ਵਧੇਰੈ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਸਚੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ
ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿ
ਸਟਾ ਕਮਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਮੁਕਤੇ ਸੇਵੇ ਮੁ
ਕਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਸਬਦੇ ਖੋਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸੇਵੀ
ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੇਵੇ ਦੁਖੁ ਗਵਾਵ
ਣਿਆ ॥੭॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਪਛਾ
ਣਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥ ੧੨॥
ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਐਥੈ ਸਾਚੇ ਸੁ ਆਗੈ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨੁ ਸਚਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਰਾਚੇ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ
ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚੇ ਸੇਵਹਿ ਸਚਿ ਸ
ਮਾਵਹਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾ
ਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਭਰਮਾਵਹਿ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭ ਸੁਧਿ
ਗਵਾਈ ਕਰਿ ਅਵਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਤਤੁ ਪਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰੈ ਅਪੁਨਾ ਮੁਕਤੀ ਕਾ ਦਰੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉ
ਰ ਧਾਰੇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਰਤਨੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ॥ ਪੜਿ
ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਚਉਥੇ ਪਦ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਆਪੇ ਰੰਗੇ

ਰੰਗੁ ਚੜਾਏ ॥ ਸੇ ਜਨ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰੰਗਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚੜਿਆ ਅਤਿ ਅਪਾ
ਰਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸਚੁ ਸੰਜ
ਮੁ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ
ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾ
ਤਿ ਪਤਿ ਸਭੁ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਸਬਦੇ ਹੋਵੈ ॥ ਸ
ਬਦੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਓਪਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਰਤੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਸਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਉਪਾਇ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵ
ਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਰਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਣੁ ਬੈ
ਸੰਤਰੁ ਖੇਲੈ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਸੋ ਨਿਗੁਰਾ ਜੋ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਨਿਗੁਰੇ ਆਵਣ ਜਾਵ
ਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਕਾਇਆ ਸਰੀਰੈ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਕੋਈ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ॥ ਮਹਲੇ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਸਚੇ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸ
ਚੁ ਵਿਹਾਝਹਿ ਸਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਕੋ
ਵਥੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਰਾਸੀ ਸਭ ਖਾਲੀ ਚਲੇ ਖਾ
ਲੀ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਮੂੜਾ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਫਿਰਹਿ
ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਤਿਥਹੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿ
ਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਬਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਮਹਲੀ ਮਹਲਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਆਪੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੮॥ ੧੩॥

੧੪॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਚੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਹੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਨਾਥੁ ਅਜੋਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਸਿਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਾਹੀ ਸਬਦੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਨਾਮਿ ਅਧਾਰੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਰੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਤਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਖਪਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹੈ ਜਗਤ ਕਸਾਈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ਉਠਾਵੈ ਬਿਨੁ ਮਜੂਰੀ ਭਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਾੜੀ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਲੀ ॥ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਨਾਹੀ ਖਾਲੀ ॥ ਜੇਹੀ ਵਾਸਨਾ ਪਾਏ ਤੇਹੀ ਵਰਤੈ ਵਾਸੂ ਵਾਸੁ ਜਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ਮਨਮੁਖੁ ਰੋਗੀ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਸਰਿਆ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਦੁਖੀਏ ਨਿਤਿ ਫਿਰਹਿ ਬਿਲਲਾਦੇ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਤਾ ਹੁਕਮਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਜੇਹਾ ਅੰਦਰਿ ਪਾਏ ਤੇਹਾ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਬਾਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥
ਤਿਸੁ ਬਾਝਹੁ ਸਚੇ ਮੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਲਾਹੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲੈ ਸਦਾ ਮੁਖਿ ਵੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੇਖੈ ਪਰਖੈ ਸਦਾ ਨੈਣੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਥਾ ਕਹੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਸੁਨਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਬੋਲੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੩॥
ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਹੁਕਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੪॥
ਅਜਬ ਕੰਮ ਕਰਤੇ ਹਰਿ ਕੇਰੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੂਲਾ ਜਾਂਦਾ ਫੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਲੋਕ ਸਬਾਏ ॥ ਖਰੇ ਪਰਖਿ ਖਜਾਨੈ ਪਾਇਹਿ ਖੋਟੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥
ਕਿਉ ਕਰਿ ਵੇਖਾ ਕਿਉ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਸੈ ਤੂੰ ਭਾਣੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੭॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਭ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥
ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੁ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥
ਸਭਨਾ ਉਪਰਿ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ॥ ਕਿਸੈ ਥੋੜੀ ਕਿਸੈ ਹੈ ਘਣੇਰੀ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਹੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੋਈ ਨ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬਾਣੀ ਰਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੫॥
ਮਨਮੁਖੁ ਭੂਲਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ

ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸਾ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ
ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਪੀਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ
ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤਿ ਨਦਰੀ ਆਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਜੀ ਤਿਨਿ ਆਪੇ ਗੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਸ
ਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੇ ਸਚਿ ਲਾਗੇ ਜੋ
ਤੁਧੁ ਭਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੇਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹੀ
ਸਚੈ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹਣਿਆ ॥
ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਸਚੁ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਨੁ ਸਚਾ ਰਸਨਾ ਸ
ਚਿ ਰਾਤੀ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਆਖਿ ਵਖਾਨਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਇਨਿ ਮਨਿ ਡੀਠੀ ਸਭ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ
ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਿਦੈ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਵੇਖਿ ਸਾਲਾਹੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹਿ
ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਚੁ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਣਿਆ ॥੫॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਜੇ ਲੇਖੇ ਵਿਚਿ ਹੋਵੈ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਬਦਿ
ਸੁਧਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੀ ਹੋਰੁ ਕੋਇ ਨ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵਣਿਆ
॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਲੇ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਬਿਹਾ
ਝਹਿ ਬਿਖੁ ਮੋਹ ਪਿਆਸੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ
ਜਾਣਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਵਰਨ ਰੂਪ ਵਰ
ਤਹਿ ਸਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਫੇਰ ਪਵਹਿ ਘਣੇਰੇ ॥ ਤੂੰ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਅ

ਗਮ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਮਤੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਵਰਨੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪਿ ਬੁਝਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਪਰਗਟੁ ਹੋ
ਈ ॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਥਾਈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤਿਸਨਾ ਅ
ਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਲੋਭੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਏ ਅ
ਪਣੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ॥ ਆਪੁ ਮਾ
ਰੇ ਤਾ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਸੂਝੈ ॥ ਫਿਰਿ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਮਰਣਾ ਹੋਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ
॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦ ਰਹੈ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਸ
ਲਾਹੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚੁ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਚੁ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸਚੁ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਸਚੇ ਲਾਗੈ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਸਚੁ ਸਾ
ਲਾਹੀ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾਰੀ
ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸਬਦੁ ਨਿਰ
ਮਲ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀ
ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੰਨਿ
ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਬਦੋ ਸੁਣਿ ਤਿਸਾ ਮਿਟਾ
ਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਣਿਆ ॥
੨॥ ਨਿਰਮਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਮੁਆ ਤਿਥੈ ਮੋਹੁ ਨ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿ
ਆ ॥੩॥ ਜੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸੇਵੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਧੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮ

ਲ ਵਾਜੈ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇ ਸਭ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਸਬਦਿ ਪਰੋਵੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਬਡਭਾਗੀ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਜੋ ਸਬਦੇ ਸੋਹੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਸਚੁ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਚਉਕਾ ਮੈਲੈ ਥਾਇ ॥ ਮੈਲਾ ਖਾਇ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਵਧਾਏ ਮਨਮੁਖ ਮੈਲੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੈਲੇ ਨਿਰਮਲ ਸਭਿ ਹੁਕਮਿ ਸਬਾਏ ॥ ਸੇ ਨਿਰਮਲ ਜੋ ਹਰਿ ਸਾਚੇ ਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੧॥੧੨॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਊਜਲੁ ਊਜਲ ਹੰਸਾ ॥ ਮਨੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲ ਮੇਰੀ ਮਨਸਾ ॥ ਮਨਿ ਊਜਲ ਸਦਾ ਮੁਖ ਸੋਹਹਿ ਅਤਿ ਊਜਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗੋਬਿਦੁ ਕਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਵਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਊਜਲ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਜਾਏ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸੁਣਿ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਨੂਆ ਨਾਚੈ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੈ ਮਨੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚਾ ਤਾਲੁ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਏ ਸਬਦੇ ਨਿਰਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਊਚਾ ਕੂਕੇ ਤਨਹਿ ਪਛਾੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜੋਹਿਆ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਇਸੁ ਮਨਹਿ ਨਚਾਏ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਬਾਣੀ ਵਜੈ ਸਬਦਿ ਵਜਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਥਾਇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਬਹੁ ਤਾਲ ਪੂਰੇ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੁਣੇ ਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਪਿੜ ਬੰਧਿ ਨਾਚੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੈ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਹੋਰਤੁ ਭਗਤਿ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੨॥੧੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਸਚੈ ਨਾਇ ਦੁਖੁ ਕਬ ਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਵਣਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਸਦਾ ਸੋਹਹਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਭਗਤੁ ਕਹਾਏ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਾਉ ਜਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਇਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਦ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਭਗਤ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਤੇਰੈ ਚਾਏ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤੂੰ ਦਇਆਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਮੇਲਿਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦੇਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਚੇ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਮਨਿ ਮੰਨਿਐ ਮਨਹਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਾਲਾਹੇ ॥ ਸਾਚੇ ਠਾਕੁਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮੇਲਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧੩॥੧੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਊਚੋ ਊਚਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਿਸੈ ਮਿਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਹਿ ਸੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਨਾਹੀ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਚਿ

ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਸਬਦੁ ਵਿਸਾਰਨਿ ਤਿਨਾ ਠਉਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਉ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਤਿਨੀ ਦੋਵੈ ਗਵਾਏ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਲਿਖਦਿਆ ਲਿਖਦਿਆ ਕਾਗਦ ਮਸੁ ਖੋਈ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕੂੜੁ ਲਿਖਹਿ ਤੈ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਜਲਿ ਜਾਵਹਿ ਕੂੜਿ ਚਿਤੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਲਿਖਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਚੇ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਚੁ ਕਾਗਦੁ ਕਲਮ ਮਸਵਾਣੀ ਸਚੁ ਲਿਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਿ ਬੈਠਾ ਵੇਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੨॥੨੩॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਲਾਗੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਵੈ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਆਪਿ ਭਗਤਿ ਕਰਨਿ ਅਵਰਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕੀਜੈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣੁ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੇਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਕਪਟੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਲਾਗੇ ਕੂੜੇ ਫਲ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਇਸੁ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਜਾ ਹਉਮੈ ਸੋਖੈ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ਤਿਨ ਭੀ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਨ ਦਿਖਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਹੋਰੁ

ਕਿ ਕਰੇ ਕੀਤੈ ਕਿਆ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਲੇਵੈ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੩॥੨੪॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਪੁ ਵੰਞਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮਤੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਖੁਲਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਏ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਸਚੁ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਰੀਰਹੁ ਭਾਲਣਿ ਕੋ ਬਾਹਰਿ ਜਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਲਹੈ ਬਹੁਤੁ ਵੇਗਾਰਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਘਿਰਿ ਆਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਥੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਚਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵੇਖੈ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਜਾਏ ॥ ਬੈਸਿ ਸੁਥਾਨਿ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਨਉ ਦਰ ਠਾਕੇ ਧਾਵਤੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦਸਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਏ ॥ ਓਥੈ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮਤੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਅੰਤਰਿ ਆਨੇਰਾ ॥ ਨ ਵਸਤੁ ਲਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਕੁੰਜੀ ਹੋਰਤੁ ਦਰੁ ਖੁਲੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੪॥੨੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹੈ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬੰਧਨ ਸਭ ਤੋੜੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਚੈ ਹਰਿ

ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਵੈ ਮਰੈ ਪਰਵਾਣੁ॥ਆਰਜਾ
ਨ ਛੀਜੈ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਰੈ ਨ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾ
ਵਣਿਆ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵ
ਾਏ॥ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਿਆ॥੩॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਲਗੈ ਸਰੀਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਚੂਕੈ ਪੀਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਫਿਰਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥ਸ
ਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੫॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਬਦੇ ਰਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੈ ਜਾਤਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ॥੬॥ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਅੰ
ਧ ਅੰਧਾਰਾ॥ਜਮਕਾਲਿ ਗਰਠੇ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁ ਰੋਗੀ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀ
ੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਿਰਦੈ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਆਏ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ
ਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੫॥੨੬॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਹੈ ਸਰੀਰਾ॥
ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ॥ਆਪੇ ਫਰਕੁ ਕੀਤੋਨੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ
ਬਣਤ ਬਣਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ॥
ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਕੋ ਸਹਜੁ ਨ ਪਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੂੰ ਆਪੇ ਸੋਹਹਿ ਆਪੇ ਜਗੁ ਮੋਹਹਿ॥ਤੂੰ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ॥ਤੂੰ
ਆਪੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦੇਖਾਵਣਿਆ॥੨॥ਆਪੇ ਕ
ਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ॥ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ਸਬਦੇ ਉਪਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੩॥ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ॥ਬੰਧਨ
ਤੋੜੇ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ॥ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਆਪੇ ਹੈ ਸਚਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਵਣਿਆ॥੪॥

ਆਪੇ ਮਾਇਆ ਆਪੇ ਛਾਇਆ॥ਆਪੇ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ॥ਆ
ਪੇ ਗੁਣਦਾਤਾ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਆਪੇ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ
ਆਪੇ॥ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਆਪੇ॥ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਾਰੈ
ਲਾਵਣਿਆ॥੬॥ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪਿ ਜੀਵਾਏ॥ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ॥
ਸੇਵਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇ ਊ
ਚਾ ਊਚੋ ਹੋਈ॥ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ਸੁ ਵੇਖੈ ਕੋਈ॥ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਅੰ
ਤਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਵਿਖਾਲਣਿਆ॥੮॥੨੬॥੨੭॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪਾਈ॥ਸਦਾ
ਸਰੇਵੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾ
ਰੀ ਜਗਜੀਵਨੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਨਿਰਭ
ਉ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰ ਮਹਿ ਧਰਤੀ ਧਉਲੁ ਪਾ
ਤਾਲਾ॥ਘਰ ਹੀ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਬਾਲਾ॥ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥
ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ॥ਜੰਮਣ ਮਰਣੁ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ
ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ
ਭਾਈ॥ਦੁਹੀ ਮਿਲਿ ਕੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ਦੋਵੈ ਮਾਰਿ ਜਾਇ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ
ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਣਿਆ॥੪॥ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਨੇਰਾ॥ਚਾ
ਨਣੁ ਹੋਵੈ ਛੋਡੈ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ॥ਪਰਗਟੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵਣਿਆ॥੫॥ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟੁ ਪਾਸਾਰਾ॥ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਮਿਟਿਆ ਅੰ
ਧਿਆਰਾ॥ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ
॥੬॥ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਵ
ਣਜੇ ਸਦਾ ਵਾਪਾਰੀ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸਦ ਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਆਪੇ ਵਥੁ ਰਾਖੈ ਆਪੇ ਦੇ
ਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਹਿ ਕੇਈ ਕੇਇ॥ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ

ਸੋਹਿ ਦਸਵਾਰਿਆ ॥੮॥੨੮॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੇਵ ਕਰਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਸਚੁ ਸਚਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਇਸੁ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਇਕੁ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਗੁਫਾ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਏ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰੁ ਲਾਏ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਦੇਇ ਸਜਾਏ ॥ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਕਾ ਲੇਖਾ ਲੇਵੈ ਰਤੀਅਹੁ ਮਾਸਾ ਤੋਲ ਕਢਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਚੇਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਦੂਜੈ ਮੁਠੀ ਰੋਵੈ ਧਾਹੀ ॥ ਖਰੀ ਕੁਆਲਿਓ ਕੁਰੂਪਿ ਕੁਲਖਣੀ ਸੁਪਨੈ ਪਿਰੁ ਨਹੀ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪੇਈਅੜੈ ਪਿਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਹਦੂਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਾਮਣਿ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਦਿ ਬੁਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਣਿਆ ॥੮॥੨੯॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਊਤਮ ਜਨਮੁ ਸੁਥਾਨਿ ਹੈ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰਸਿ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਹਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਉ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਉਪਾਇ ਨ ਕਿਤੀ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੨॥

ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜੈ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਲੂਝੈ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਲਾਗੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਪਚਿ ਪਚਿ ਜਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰੇ ਤੈ ਆਪੁ ਜਣਾਏ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਰੈ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਉਪਜੈ ਪਚੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰਾਹੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਨਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਬਿਰਥਾ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਪਿਰੁ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਗਾਰੁ ਬਣਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁ ਐਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ ਨ ਢੋਈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸੋਹਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੯॥੩੦॥ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪੜਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਤੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਹਜਿ ਪੀਆਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵੇਦੁ ਪੜਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਮੋਹੇ ਮਾਇਆ ॥ ਅਗਿਆਨਮਤੀ ਸਦਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝਿ ਹਰਿ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਅਕਥੋ ਕਥੀਐ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਚਿ ਰੰਗਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਜੋ ਸਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੋ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸਚੁ ਜਾਤਾ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤਿਨਾ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈਗੁਣ

ਪੜਹਿਤਿਪੰਡਿਤਤਤੁਨਜਾਣਹਿ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਗੁਰਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਮੋਹਿਬਿਆਪੇਕਿ
ਛੁਸੂਝੈਨਾਹੀਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਵਣਿਆ॥੬॥ਵੇਦੁਪੁਕਾਰੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆ
ਮਨਮੁਖਨਬੂਝਹਿਦੂਜੈਭਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਪੜਹਿਹਰਿਏਕੁਨਜਾਣਹਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇ
ਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਸਹਸਾਦੂ
ਖੁਚੁਕਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਕੀਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਮੋਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੨੨॥
੨੧॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰਗੁਣੁਸਰਗੁਣੁਆਪੇਸੋਈ॥ਤਤੁਪਛਾਣੈਸੋਪੰ
ਡਿਤੁਹੋਈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈਹਰਿਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉ
ਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਹਰਿਰਸੁਚਖਿਸਾਦੁਪਾਵਣਿਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਹਿਸੇਜਨਨਿਰ
ਮਲਨਿਰਮਲਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਨਿਹਕਰਮੀਜੋਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ
ਅੰਤਰਿਤਤੁਗਿਆਨਿਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਏ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟਿ
ਸਮਾਵਣਿਆ॥੨॥ਹਉਮੈਕਰੈਨਿਹਕਰਮੀਨਹੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਖੋਵੈ॥
ਅੰਤਰਿਬਿਬੇਕੁਸਦਾਆਪੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਹਰਿ
ਸਰੁਸਾਗਰੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਸੰਤਚੁਗਹਿਨਿਤਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿ
ਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੪॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥
ਹਰਿਸਰਿਵਸੈਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਅਹਿਨਿਸਿਪ੍ਰੀਤਿਸਬਦਿਸਾਚੈ॥ਹਰਿਸਰਿਵਾਸਾਪਾ
ਵਣਿਆ॥੫॥ਮਨਮੁਖੁਸਦਾਬਗੁਮੈਲਾਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਇਸਨਾਨੁਕਰੈਪਰੁ
ਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥ਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਵਣਿਆ॥੬॥
ਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਘਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਘਟਿਚਾਨਣੁਆਪੁਪਛਾਨਣਿਆ॥੭॥ਆਪਿਉਪਾਏ
ਤੈਆਪੇਵੇਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਲੇਖੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਤੇਪਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੨॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੩ ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਗਤੁਸ
ਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਦੀਸਹਿਮੋਹੇਮਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈ॥

ਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿ
ਜਲਾਵਣਿਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਸੋਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਦਰਿਮਹਲੀ
ਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਜਿੰ
ਨਿਉਪਾਇਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਸਰਿਆਸੰਸਾਰੇ॥ਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੨
ਤਿਸੁਵਿਚਿਗਿਆਨਰਤਨੁਇਕੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥੩॥ਪੇਈਅੜੈ
ਧਨਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਦੂਜੈਲਾਗੀਫਿਰਿਪਛੋਤਾਣੀ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਵਾਏ
ਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਪਾਵਣਿਆ॥੪॥ਪੇਈਅੜੈਧਨਕੰਤੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵੇ
ਖੈਨਾਲੇ॥ਪਿਰਕੈਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਸਬਦਿਸਿੰਗਾਰੁਬਣਾਵਣਿਆ॥੫॥ਸਫ
ਲੁਜਨਮੁਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਏਕੋਰਵਿ
ਰਹਿਆਘਟਅੰਤਰਿ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਿਆ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇ
ਵੇਸੋਕਾਹੇਆਇਆ॥ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਚਿ
ਤਿਨਆਵੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਹੁਦੁਖੁਪਾਵਣਿਆ॥੭॥ਜਿਨਿਸਿਸਟਿਸਾਜੀਸੋਈਜਾਣੈ॥
ਆਪੇਮੇਲੈਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਕਉ॥ਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਲੇਖੁਲਿਖਾਵਣਿਆ॥੮॥੨੩॥ ੨੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਝਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪੇ
ਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਭਾਪਾਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾ
ਰੀਜੀਉਵਾਰੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਾਮੁਧਿਆਵਣਿਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਘਟਿਘਟਿਦੇਖਿ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈ
ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੁਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵਣਿਆ
॥੨॥ਤੂੰਆਪੇਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਰੇਤੇਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਮਨੁ
ਭੀਜੈ॥ਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵਾਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਤੁਧੁਸਾ

ਭਾਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮੇਰੇ ਗੋਤ੍ਰ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤੂ ਪਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ਅਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤੂੰ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਬਦੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਰਸਨਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਿਲਿ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਸਭ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਿਖਤੁ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਲੈ ਗੁਝਾ ਰਖਿਆ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਲਖਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜੀਉ ਵਾਰੀ ਕਲਿ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਣਿਆ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਸਚੈ ਧਾਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਜਿਸੈ ਕਉ ਫਿਰਦੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਇੰਦ੍ਰ ਧਿਆਇਨਿ ਹਿਰਦੇ ॥ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸਾ ਖੋਜਹਿ ਤਾ ਕਉ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਣਿਆ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੁਧੁ ਜਾਪੇ ਪਵਨਾ ॥ ਧਰਤੀ ਸੇਵਕ ਪਾਇਕ ਚਰਨਾ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਭਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਣਿਆ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਸੇਈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ਸਚੇ ਸਚਿ ਅਘਾਵਣਿਆ ॥੪॥ ਤਿਸੁ ਘਰਿ ਸਹਜਾ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਕਰੇ ਸਦ ਕੇਲਾ ॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਸੋ ਵਡ ਸਾਹਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਵਣਿਆ ॥੫॥ ਪਹਿਲੋ ਦੇ ਤੈਂ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹਾ ॥ ਪਿਛੋ ਦੇ ਤੈਂ ਜੰਤੁ ਉਪਾਹਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਸੁਆਮੀ ਲਵੈ ਨ ਕੋਈ ਲਾਵਣਿਆ ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਤੁਠਾ ਸੋ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਏ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ਤਿ

ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪਾਵਣਿਆ ॥੭॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਊਚੋ ਊਚਾ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਅਤਿ ਮੂਚੋ ਮੂਚਾ ॥ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਤੇਰੈ ਵੰਞਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਵਣਿਆ ॥੮॥੧॥੩੫॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਆਨੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਬਕਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਗਿਰਹੀ ਕਉਣੁ ਉਦਾਸੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੧॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਾਧਾ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਛੂਟਾ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਉਣ ਕਰਮ ਕਉਣ ਨਿਹਕਰਮਾ ਕਉਣੁ ਸੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸੁਖੀਆ ਕਉਣੁ ਸੁ ਦੁਖੀਆ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਸਨਮੁਖੁ ਕਉਣੁ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਮਿਲੀਐ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਬਿਛੁਰੈ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕਉਣੁ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੩॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿਤੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਕਉਣੁ ਸੁ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਕਤਾ ॥ ਧੰਨੁ ਗਿਰਹੀ ਉਦਾਸੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਏ ਜੀਉ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਬਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤੂਟਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਹਕਰਮਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸੁ ਸੁਭਾਏ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੀਆ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਨਮੁਖੁ ਮਨਮੁਖਿ ਵੇਮੁਖੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਵਿਛੁਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ਜੀਉ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਖਰੁ ਜਿਤੁ ਧਾਵਤੁ ਰਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਸਹਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਾਲ ਜਿਤੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਏ ਜੀਉ ॥੮॥ ਸਗਲੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਆਪੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਥਾਪੇ ॥ ਇਕਸੁ ਤੇ ਹੋਇਓ ਅਨੰਤਾ ਨਾਨਕ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ਜੀਉ ॥੯॥੨॥੩੬॥

ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤਾ ਕਿਆ ਕਾੜਾ ॥ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ਤਾ ਜਨੁ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਪਾ

ਵਣਿਆ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਜੀਉਵਾਰੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਤਨਿਭਾਵਣਿਆ॥ਤੂਮੇਰਾਪ
ਰਬਤੁਤੂਮੇਰਾਓਲਾ॥ਤੁਮਸੰਗਿਲਵੈਨਲਾਵਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਿ
ਸੁਲਾਗੈਮੀਠਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤਿਨਿਜਨਿਡੀਠਾ॥ਥਾਨਿਥਨੰਤਰਿਤੂੰਹੈਤੂੰ
ਹੈਇਕੋਇਕੁਵਰਤਾਵਣਿਆ॥੨॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤੂਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤੀਭਾਇ
ਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਦਇਆਧਾਰਿਰਾਖੇਤੁਧੁਸੇਈਪੂਰੈਕਰਮਿਸਮਾਵਣਿਆ॥੩॥ਅੰਧ
ਕੂਪਤੇਕੰਢੈਚਾੜੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਦਾਸਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਪੂਰਨਅ
ਬਿਨਾਸੀਕਹਿਸੁਣਿਤੋਟਿਨਆਵਣਿਆ॥੪॥ਐਥੈਓਥੈਤੂੰਹੈਰਖਵਾਲਾ॥ਮਾ
ਤਗਰਭਮਹਿਤੁਮਹੀਪਾਲਾ॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈਤਿਨਕਉਰੰਗਿਰਤੇਗੁਣਗਾ
ਵਣਿਆ॥੫॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਸਮਾਲੀ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਧੁਨਦਰਿਨਿ
ਹਾਲੀ॥ਤੂਮੇਰਾਮੀਤੁਸਾਜਨੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਣਿਆ॥੬॥
ਜਿਸਕਉਤੂਪ੍ਰਭੁਭਇਆਸਹਾਈ॥ਤਿਸੁਤਤੀਵਾਉਨਲਗੈਕਾਈ॥ਤੂਸਾਹਿਬੁ
ਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤਾਸਤਸੰਗਤਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟਾਵਣਿਆ॥੭॥ਤੂੰਊਚਅਥਾਹੁ
ਅਪਾਰੁਅਮੋਲਾ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਦਾਸੁਤੇਰਾਗੋਲਾ॥ਤੂਮੀਰਾਸਾਚੀਠਕੁਰਾਈ
ਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਿਆ॥੮॥ ੩॥ ੩੭॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੨ ਨਿਤਨਿਤਦਯੁਸਮਾਲੀਐ॥ਮੂਲਿਨਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰ
ਤਾਸੰਗਤਿਪਾਈਐ॥ਜਿਤੁਜਮਕੈਪੰਥਿਨਜਾਈਐ॥ਤੋਸਾਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲੈਤੇਰੇ
ਕੁਲਹਿਨਲਾਗੈਗਾਲਿਜੀਉ॥੧॥ਜੋਸਿਮਰੰਦੇਸਾਂਈਐ॥ਨਰਕਿਨਸੇਈਪਾਈਐ
ਤਤੀਵਾਉਨਲਗਈਜਿਨਿਮਨਿਵੁਠਾਆਇਜੀਉ॥੨॥ਸੇਈਸੁੰਦਰਸੋਹਣੇ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਜਿਨਬੈਹਣੇ॥ਹਰਿਧਨੁਜਿਨੀਸੰਜਿਆ॥ਸੇਈਗੰਭੀਰਅਪਾਰਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿ
ਅਮਿਉਰਸਾਇਣੁਪੀਵੀਐ॥ਮੁਹਿਡਿਠੈਜਨਕੈਜੀਵੀਐ॥ਕਾਰਜਸਭਿਸਵ
ਰਿਲੈ॥ਨਿਤਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪਾਵਜੀਉ॥੪॥ਜੋਹਰਿਕੀਤਾਆਪਣਾ॥ਤਿਨਹਿਗੁ
ਸਾਈਜਾਪਣਾ॥ਸੋਸੂਰਾਪਰਧਾਨੁਸੋਮਸਤਕਿਜਿਸਦੈਭਾਗੁਜੀਉ॥੫॥ਮਨਮੰਧੇ

ਪ੍ਰਭੁਅਵਗਾਹੀਆ॥ਏਹਿਰਸਭੋਗਣਪਾਤਿਸਾਹੀਆ॥ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਉਪਜਿ
ਓਤਰੇਸਚੀਕਾਰੈਲਾਗਿਜੀਉ॥੬॥ਕਰਤਾਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜਨਮੈਕਾਫਲੁਪਾਇਆ
ਮਨਿਭਾਵੰਦਾਕੰਤੁਹਰਿਤੇਰਾਥਿਰੁਹੋਆਸੋਹਾਗੁਜੀਉ॥੭॥ਅਟਲਪਦਾਰਥੁਪਾ
ਇਆ॥ਭੈਭੰਜਨਕੀਸਰਣਾਇਆ॥ਲਾਇਅੰਚਲਿਨਾਨਕਤਾਰਿਅਨੁਜਿਤਾਜਨ

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁਅਪਾਰਜੀਉ॥੮॥ ੪॥ ੩੮॥ ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩
ਹਰਿਜਪਿਜਪੇਮਨੁਧੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰਦੇਉਮਿਟਿਗਏ
ਭੈਦੂਰੇ॥੧॥ਸਰਨਿਆਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਤਾਫਿਰਿਕਾਹੇਝੂਰੇ॥੨॥ਚਰਨਸੇਵਸੰਤ
ਸਾਧਕੇਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਰਤਦਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਪੂਰੇ॥੪॥ਪਾਪਬਿਨਾਸਨੁਸੇਵਿਆਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੫॥ਸਭਛ
ਡਾਈਖਸਮਿਆਪਿਹਰਿਜਪਿਭਈਠਰੂਰੇ॥੬॥ਕਰਤੈਕੀਆਤਪਾਵਸੋਦੁਸ
ਟਮੁਏਹੋਇਮੂਰੇ॥੭॥ਨਾਨਕਰਤਾਸਚਿਨਾਇਹਰਿਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰੇ॥੮॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ: ੫ ੧

[illegible] ॥੫ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੩੯ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਰਗੁ
ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥ ਘਰੁ ੪ ਕਿਰਤਿਕਰਮਕੇਵੀਛੁ
ੜੇਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਲਹੁਰਾਮ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਭ੍ਰਮੇਥਕਿਆਏਪ੍ਰਭਕੀਸਾ
ਮ॥ਧੇਨੁਦੁਧੈਤੇਬਾਹਰੀਕਿਤੈਨਆਵੈਕਾਮ॥ਜਲਬਿਨੁਸਾਖਕੁਮਲਾਵਤੀਉ
ਪਜਹਿਨਾਹੀਦਾਮ॥ਹਰਿਨਾਹਨਮਿਲੀਐਸਾਜਨੈਕਤਪਾਈਐਬਿਸਰਾਮ॥ਜਿਤੁ
ਘਰਿਹਰਿਕੰਤੁਨਪ੍ਰਗਟਈਭਠਿਨਗਰਸੇਗ੍ਰਾਮ॥ਸ੍ਰਬਸੀਗਾਰਤੰਬੋਲਰਸਸਣੁਦੇ
ਹੀਸਭਖਾਮ॥ਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕੰਤਵਿਹੂਣੀਆਮੀਤਸਜਣਸਭਿਜਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਕੀਬੇਨੰਤੀਆਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਜੈਨਾਮੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਸੰਗਿਪ੍ਰਭਜਿਸਕਾ
ਨਿਹਚਲਧਾਮ॥੧॥ਚੇਤਿਗੋਵਿੰਦੁਅਰਾਧੀਐਹੋਵੈਅਨੰਦੁਘਣਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿ
ਲਿਪਾਈਐਰਸਨਾਨਾਮੁਭਣਾ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਆਪਣਾਆਏਤਿਸਹਿ
ਗਣਾ॥ਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਜੀਵਣਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਜਣਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ

ਲਿਪੂਰਿਆਰਵਿਆਵਿਚਿਵਣਾ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਤੜਾਦੁਖੁ
ਗਣਾ॥ਜਿਨੀਰਾਵਿਆਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿੰਨਾਭਾਗੁਮਣਾ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੰਉਮਨੁਲੋਚ
ਦਾਨਾਨਕਪਿਆਸਮਨਾ॥ਚੇਤਿਮਿਲਾਏਸੋਪ੍ਰਭੂਤਿਸਕੈਪਾਇਲਗਾ॥੨॥ਵੈਸਾ
ਖਿਧੀਰਨਿਕਿਉਵਾਢੀਆਜਿਨਾਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁ॥ਹਰਿਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਵਿਸਾਰਿ
ਕੈਲਗੀਮਾਇਆਧੋਹੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਧਨਾਹਰਿਅਵਿਨਾਸੀਓਹੁ॥ਪਲ
ਚਿਪਲਚਿਸਗਲੀਮੁਈਝੂਠੈਧੰਧੈਮੋਹੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਅਗੈਲਈ
ਅਹਿਖੋਹਿ॥ਦਯੁਵਿਸਾਰਿਵਿਗੁਚਣਾਪ੍ਰਭਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮ
ਚਰਣੀਜੋਲਗੇਤਿਨਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਮਿਲਹੁਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਵੈਸਾਖੁਸੁਹਾਵਾਤਾਂਲਗੈਜਾਸੰਤੁਭੇਟੈਹਰਿਸੋਇ॥੩॥ਹਰਿਜੇਠਿ
ਜੁੜੰਦਾਲੋੜੀਐਜਿਸੁਅਗੈਸਭਿਨਿਵੰਨਿ॥ਹਰਿਸਜਣਦਾਵਣਿਲਗਿਆ
ਕਿਸੈਨਦੇਈਬੰਨਿ॥ਮਾਣਕਮੋਤੀਨਾਮੁਪ੍ਰਭਉਨਲਗੈਨਾਹੀਸੰਨਿ॥ਰੰਗਸਭੇਨਾ
ਰਾਇਣੈਜੇਤੇਮਨਿਭਾਵੰਨਿ॥ਜੋਹਰਿਲੋੜੇਸੋਕਰੇਸੋਈਜੀਅਕਰੰਨਿ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਕੀ
ਤੇਆਪਣੇਸੇਈਕਹੀਅਹਿਧੰਨਿ॥ਆਪਣਲੀਆਜੇਮਿਲੈਵਿਛੁੜਿਕਿਉਰੋ
ਵੰਨਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾਪਤੇਨਾਨਕਰੰਗਮਾਣੰਨਿ॥ਹਰਿਜੇਠੁਰੰਗੀਲਾਤਿਸੁਧਣੀ
ਜਿਸਕੈਭਾਗੁਮਥੰਨਿ॥੪॥ਆਸਾੜੁਤਪੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਹਰਿਨਾਹੁਨਜਿੰਨਾਪਾ
ਸਿ॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਤਿਆਗਿਕੈਮਾਣਸਸੰਦੀਆਸ॥ਦੁਯੈਭਾਇਵਿਗੁਚੀ
ਐਗਲਿਪਈਸੁਜਮਕੀਫਾਸ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਮਥੈਜੋਲਿਖਿਆਸੁ॥
ਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਪਛੁਤਾਣੀਉਠਿਚਲੀਗਈਨਿਰਾਸ॥ਜਿਨਕੌਸਾਧੂਭੇਟੀਐਸੋਦਰ
ਗਹਹੋਇਖਲਾਸੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਆਪਣੀਤੇਰੇਦਰਸਨਹੋਇਪਿਆਸ॥
ਪ੍ਰਭਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥ਆਸਾੜੁਸੁਹੰਦਾਤਿਸੁਲਗੈਜਿ
ਸੁਮਨਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੫॥ਸਾਵਣਿਸਰਸੀਕਾਮਣੀਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਪਿਆਰੁ॥ਮਨੁਤਨੁਰਤਾਸਚਰੰਗਿਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਬਿਖਿਆਰੰਗਕੂੜਾਵਿਆ

ਦਿਸਨਿਸਭੇਛਾਰੁ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਵਣੀਮਿਲਿਸਾਧੂਪੀਵਣਹਾਰੁ॥
ਵਣੁਤਿਣੁਪ੍ਰਭਸੰਗਿਮਉਲਿਆਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਮਿਲਣੈਨੋਮਨੁਲੋ
ਚਦਾਕਰਮਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਸਖੀਏਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਹੰਉਤਿਨਕੈਸਦਬ
ਲਿਹਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜੀਮਇਆਕਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਸਾਵਣੁਤਿਨਾਸੁਹਾ
ਗਣੀਜਿਨਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਹਾਰੁ॥੬॥ਭਾਦੁਇਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਦੂਜੈਲਗਾਹੇਤੁ॥ਲ
ਖਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਕਾਰਜਿਨਾਹੀਕੇਤੁ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਦੇਹਬਿਨਸਸੀਤਿਤੁਵੇਲੈ
ਕਹਸਨਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਪਕੜਿਚਲਾਇਨਿਦੂਤਜਮਕਿਸੈਨਦੇਨੀਭੇਤੁ॥ਛਡਿਖੜੋਤੇਖਿਨੈ
ਮਾਹਿਜਿਨਸਿਉਲਗਾਹੇਤੁ॥ਹਥਮਰੋੜੈਤਨੁਕਪੇਸਿਆਹਹੁਹੋਆਸੇਤੁ॥ਜੇਹਾਬੀਜੈ
ਸੋਲੁਣੈਕਰਮਾਸੰਦੜਾਖੇਤੁ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਚਰਣਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਦੇਤੁ॥ਸੇ
ਭਾਦੁਇਨਰਕਿਨਪਾਈਅਹਿਗੁਰੁਰਖਣਵਾਲਾਹੇਤੁ॥੭॥ਅਸੁਨਿਪ੍ਰੇਮਉਮਾਹੜਾ
ਕਿਉਮਿਲੀਐਹਰਿਜਾਇ॥ਮਨਿਤਨਿਪਿਆਸਦਰਸਨਘਣੀਕੋਈਆਣਿਮਿਲਾਵੈ
ਮਾਇ॥ਸੰਤਸਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕੇਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਾਪਾਇ॥ਵਿਣੁਪ੍ਰਭਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ
ਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜਿੰਨ੍ਹੀਚਾਖਿਆਪ੍ਰੇਮਰਸੁਸੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥ਆਪੁਤਿਆ
ਗਿਬਿਨਤੀਕਰਹਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭੂਲੜਿਲਾਇ॥ਜੋਹਰਿਕੰਤਿਮਿਲਾਈਆਸਿਵਿਛੁੜਿਕਤ
ਹਿਨਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭਵਿਣੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥ਅਸੂਸੁਖੀਵਸੰਦੀਆ
ਜਿਨਾਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥੮॥ਕਤਿਕਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਦੋਸੁਨਕਾਹੂਜੋਗੁ॥ਪਰਮੇਸ
ਰਤੇਭੁਲਿਆਂਵਿਆਪਨਿਸਭੇਰੋਗ॥ਵੇਮੁਖਹੋਏਰਾਮਤੇਲਗਨਿਜਨਮਵਿਜੋਗ॥
ਖਿਨਮਹਿਕਉੜੇਹੋਇਗਏਜਿਤੜੇਮਾਇਆਭੋਗ॥ਵਿਚੁਨਕੋਈਕਰਿਸਕੈਕਿਸਥੈਰੋਵ
ਹਿਰੋਜ॥ਕੀਤਾਕਿਛੂਨਹੋਵਈਲਿਖਿਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਤਾਂਉ
ਤਰਹਿਸਭਿਬਿਓਗ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਰਾਖਿਲੇਹਿਮੇਰੇਸਾਹਿਬਬੰਦੀਮੋਚ॥ਕਤਿਕਹੋਵੈਸਾ
ਧਸੰਗੁਬਿਨਸਹਿਸਭੇਸੋਚ॥੯॥ਮੰਘਿਰਿਮਾਹਿਸੋਹੰਦੀਆਹਰਿਪਿਰਸੰਗਿਬੈਠੜੀਆ
ਹ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾਕਿਆਗਣੀਜਿਸਾਹਿਬਿਮੇਲੜੀਆਹ॥ਤਨੁਮਨੁਮਉਲਿਆਰਾਮਸਿਉ

ਸੰਗਿ ਸਾਧ ਸਹੇਲੜੀਆਹ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੇ ਰਹਨਿ ਇਕੇਲੜੀਆਹ ॥ ਤਿਨ ਦੁਖੁ ਨ ਕਬਹੂ ਉਤਰੈ ਸੇ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਜਿਨੀ ਰਾਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸੇ ਦਿਸਨਿ ਨਿਤ ਖੜੀਆਹ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਤਿਨਾ ਜੜੀਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਂਛੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੀ ਦਰਿ ਪੜੀਆਹ ॥ ਮੰਘਿਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਣਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੜੀਆਹ ॥੧੦॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਕੰਠਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ॥ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਚਰਨਾਰਬਿੰਦ ਦਰਸਨਿ ਲਗੜਾ ਸਾਹੁ ॥ ਓਟ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਸੇਵਾ ਸੁਆਮੀ ਲਾਹੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੁਣ ਗਾਹੁ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹ ਮਿਲੀ ਸਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਮਾਹੁ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਵਿਛੁੜੀਆਹੁ ॥ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਲਖ ਬੇਰੀਆ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥ ਸਰਮ ਪਈ ਨਾਰਾਇਣੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਪਈਆਹੁ ॥ ਪੋਖੁ ਸੋਹੰਦਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥੧੧॥ ਮਾਘਿ ਮਜਨੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂਆ ਧੂੜੀ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸੁਣਿ ਸਭਨਾ ਨੋ ਕਰਿ ਦਾਨੁ ॥ ਜਨਮ ਕਰਮ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮਨ ਤੇ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਕਾਮਿ ਕਰੋਧਿ ਨ ਮੋਹੀਐ ਬਿਨਸੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਸਚੈ ਮਾਰਗਿ ਚਲਦਿਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰੇ ਜਹਾਨੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸਗਲ ਪੁੰਨ ਜੀਅ ਦਇਆ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਜਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਮਾਘਿ ਸੁਚੇ ਸੇ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਜਿਨ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥੧੨॥ ਫਲਗੁਣਿ ਅਨੰਦ ਉਪਾਰਜਨਾ ਹਰਿ ਸਜਣ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਇ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ਕੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹੁਣਿ ਦੁਖਾ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਵਡਭਾਗਣੀ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਹੀਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹੀ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦ ਅਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦਿਸਈ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਲਵੈ ਨ ਲਾਇ ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰਿਓਨੁ ਨਿਹਚਲ ਦਿਤੀਅਨੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤੇ ਰਖਿਅਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮੈ ਧਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਤਰੇ ਨਾਨਕ ਚਰਣੀ ਪਾਇ ॥ ਫਲਗੁਣਿ ਨਿਤ ਸਲਾਹੀਐ ਜਿਸ ਨੋ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੧੩॥ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਸਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਦਰਗਹ ਸਚਿ ਖਰੇ ॥ ਸ

ਰਬ ਸੁਖਾ ਨਿਧਿ ਚਰਣ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਤਿਨ ਪਾਈਆ ਬਿਖਿਆ ਨਾਹਿ ਜਰੇ ॥ ਕੂੜ ਗਏ ਦੁਬਿਧਾ ਨਸੀ ਪੂਰਨ ਸਚਿ ਭਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਦੇ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਏਕੁ ਧਰੇ ॥ ਮਾਹ ਦਿਵਸ ਮੂਰਤ ਭਲੇ ਜਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਰਸ ਦਾਨੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਹਰੇ ॥੧੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ [illegible] ੫ ਦਿਨ ਰੈਣਿ

ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ ਦਿਨ ਸਭਿ ਰੈਣ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਣੀ ਪਵਾਂ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਮਿਠੜੇ ਵੈਣ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਸੈਣ ॥ ਜੋ ਜੀਅ ਹਰਿ ਤੇ ਵਿਛੁੜੇ ਸੇ ਸੁਖਿ ਨ ਵਸਨਿ ਭੈਣ ॥ ਹਰਿ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਚੈਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਖੋਜਿ ਡਿਠੇ ਸਭਿ ਗੈਣ ॥ ਆਪ ਕਮਾਣੈ ਵਿਛੁੜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਦੇਣ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਣ ਕਰੇਣ ॥ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਖਾਕੂ ਰੂਲਣਾ ਕਹੀਐ ਕਿਥੈ ਵੈਣ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਹਰਿ ਸੁਰਜਨੁ ਦੇਖਾ ਨੈਣ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਸੋ ਸੁਣੇ ਹਰਿ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਮਰਣਿ ਜੀਵਣਿ ਆਰਾਧਣਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਤਿਸੁ ਕੰਤ ਕੀ ਵਡਾ ਜਿਸੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਕਿਛੁ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਸੰਤਾ ਕੀ ਹੋਇ ਛਾਰੁ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦੈਆਲ ਦੇਵ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਰਖਦਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ਕੋ ਨਾਹੀ ਤੋਲਣਹਾਰੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਨਹੀ ਸੁਮਾਰੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਪ੍ਰਭ ਕੰਉ ਸੇਵਦੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥ ਸੰਤ ਅਰਾਧਨਿ ਸਦ ਸਦਾ ਸਭਨਾ ਕਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦਿਤੀ ਜਿੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਆਰਾਧੀਐ ਜਪੀਐ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈਐ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਬੇਅੰਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਨਰਾਇਣੋ ਸੋ ਕਹੀਐ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ਮਿਲੈ ਸੁਆਮੀ ਕੰਤੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵੈ ਜਪਿ ਹਰੀ ਦੋਖ ਸਭੇ ਹੀ ਹੰਤੁ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਿਸੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੋ ਹਰਿਆ ਹੋਵੈ ਜੰਤੁ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਣੋ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਥਾਉ ॥ ਹਰਿ ਓਟ ਗਹੀ ਮਨ ਅੰਦਰੇ ਜਪਿ

ਤਮ ਸਰਣਿ ਤੇਰੇ ਅਗਮ ਆਮਾ ਤੂੰ ਮਨਾ ਵਿਛੁੜਿਆ ਆਪਿ ਮੇਲੀਐ ਨਾਨ
ਕ ਦੇਹੁ ਸੁਆਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਤਿਨ੍ਹਾ ਜਿਨਿ ਪਰਸੀ ਤੁਹਾ ਕੇ ਪਾਉ ॥
੪॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਵਾਰ
ਮਾਝ ਕੀ ਤਥਾ ਸਲੋਕ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਮਲਕ ਮੁਰੀਦ ਤਥਾ ਚੰਦ੍ਰਹੜਾ
ਸੋਹੀਆ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਵਣੀ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਗੁਰੁ ਦੀਪਕੁ ਤਿਹ ਲੋਇ ॥ ਅਮਰ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕਾ
ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪਹਿਲੈ ਪਿਆਰਿ ਲਗਾ ਥਣ ਦੁਧਿ ॥
ਦੂਜੈ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੀ ਸੁਧਿ ॥ ਤੀਜੈ ਭਯਾ ਭਾਭੀ ਬੇਬ ॥ ਚਉਥੈ ਪਿਆਰਿ ਉ
ਪੰਨੀ ਖੇਡ ॥ ਪੰਜਵੈ ਖਾਣ ਪੀਅਣ ਕੀ ਧਾਤੁ ॥ ਛਿਵੈ ਕਾਮੁ ਨ ਪੁਛੈ ਜਾਤਿ ॥ ਸਤ
ਵੈ ਸੰਜਿ ਕੀਆ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥ ਅਠਵੈ ਕ੍ਰੋਧੁ ਹੋਆ ਤਨ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਵੈ ਧਉਲੇ ਉਭੇ
ਸਾਹ ॥ ਦਸਵੈ ਦਧਾ ਹੋਆ ਸੁਆਹ ॥ ਗਏ ਸਿਗੀਤ ਪੁਕਾਰੀ ਧਾਹ ॥ ਉਡਿਆ ਹੰਸੁ
ਦਸਾਏ ਰਾਹ ॥ ਆਇਆ ਗਇਆ ਮੁਇਆ ਨਾਉ ॥ ਪਿਛੈ ਪਤਲਿ ਸਦਿਹੁ ਕਾਵ ॥
ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਡੁਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦਸ
ਬਾਲਤਣਿ ਬੀਸ ਰਵਣਿ ਤੀਸਾ ਕਾ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਚਾਲੀਸੀ ਪੁਰੁ ਹੋਇ ਪਚਾਸੀ
ਪਗੁ ਖਿਸੈ ਸਠੀ ਕੇ ਬੋਢੇਪਾ ਆਵੈ ॥ ਸਤਰਿ ਕਾ ਮਤਿਹੀਣੁ ਅਸੀਹਾਂ ਕਾ ਵਿਉ
ਹਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਨਵੈ ਕਾ ਸਿਹਜਾਸਣੀ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅਪ ਬਲੁ ॥ ਢੰਢੋਲਿਮੁ
ਢੂਢਿਮੁ ਡਿਠੁ ਮੈ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਧਵਲਹਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰ
ਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਤੀ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਉਪਾਰਜਨਾ ਬਹੁ ਬ
ਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਜਾਣਹਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈਐ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮਾਤੀ ॥ ਇਕਿ ਆ
ਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਹਿ ਉਠਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲਿਆ
ਰੰਗਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੋ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤੀ ॥ ਤੂੰ ਆ

ਪੇ ਆਪਿ ਸੁਜਾਣੁ ਹੈ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਵਡਾਤੀ ॥ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਮੇਰੇ ਸਚਿ
ਆ ਬਲਿ ਬਲਿ ਹਉ ਤਿਨ ਜਾਤੀ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਜੀਉ ਪਾਇ
ਤਨੁ ਸਾਜਿਆ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਅਖੀ ਦੇਖੈ ਜਿਹਵਾ ਬੋਲੈ ਕੰਨੀ ਸੁਰ
ਤਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪੈਰੀ ਚਲੈ ਹਥੀ ਕਰਣਾ ਦਿਤਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਰਚਿ ਰਚਿਆ
ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਜਾ ਭਜੈ ਤਾ ਠੀਕਰੁ ਹੋਵੈ ਘਾੜਤ ਘ
ੜੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹਿ ਪਤਿ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ
੨ ॥ ਦੇਂਦੇ ਥਾਵਹੁ ਦਿਤਾ ਚੰਗਾ ਮਨਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੀਐ ॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਚਤੁਰਾ
ਈ ਤਾ ਕੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਹਿ ਕੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਸੋ
ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਜੋ ਧਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਧਰਮ ਨਾਉ ਹੋਵੈ ਪਾਪਿ ਕਮਾਣੈ
ਪਾਪੀ ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਦੂਜਾ ਆਖਿ ਵਖਾ
ਣੀਐ ॥ ਜਿਚਰੁ ਤੇਰੀ ਜੋਤਿ ਤਿਚਰੁ ਜੋਤੀ ਵਿਚਿ ਤੂੰ ਬੋਲਹਿ ॥ ਵਿਣੁ ਜੋਤੀ ਕੋਈ
ਕਿਛੁ ਕਰਿਹੁ ਦਿਖਾ ਸਿਆਣੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਹਰਿ ਇ
ਕੋ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀਐ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ
ਆਪੇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪਹੁ ਜਗਤੁ ਖੁਆਇ
ਆ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅੰਦਰਿ ਅਗਨਿ ਹੈ ਨਹ ਤਿਪਤੈ ਭੁਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ॥ ਸਹਸਾ ਇ
ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਇਆ ਜਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੋਹੁ ਨ ਤੁਟਈ ਸ
ਭਿ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸੁਖਿ ਰਜਾ ਜਾ ਤੁਧੁ
ਭਾਇਆ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰੇ ਆਪਣਾ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵ
ਣੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ॥ ਅਖੀ
ਬਾਝਹੁ ਵੇਖਣਾ ਵਿਣੁ ਕੰਨਾ ਸੁਨਣਾ ॥ ਪੈਰਾ ਬਾਝਹੁ ਚਲਣਾ ਵਿਣੁ ਹਥਾ ਕਰਣਾ ॥
ਜੀਭੈ ਬਾਝਹੁ ਬੋਲਣਾ ਇਉ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਕੈ ਤਉ ਖ
ਸਮੈ ਮਿਲਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਦਿਸੈ ਸੁਣੀਐ ਜਾਣੀਐ ਸਾਉ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥

ਰੁਹਲਾ ਟੁੰਡਾ ਅੰਧੁਲਾ ਕਿਉ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਭੈ ਕੇ ਚਰਣ ਕਰ ਭਾਵ ਕੇ ਲੋਇਣ
ਸੁਰਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਵ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੁ ਹੈ ਤੁਧੁ ਦੂਜਾ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਲੋ
ਭੁ ਅੰਤਰਿ ਜੰਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਸਭ ਕਰੇ ਤੇਰਾ ਕਰਾਇਆ ॥
ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰਮਤੀ ਤੁਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਖੜੇ ਕਰਹਿ
ਤੇਰੀ ਚਾਕਰੀ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਹੋਰੁ ਕਾਰ ਵੇਕਾਰ ਹੈ ਇਕਿ ਸਚੀ ਕਾਰੈ
ਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਇਕਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੇ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥
ਓਹਿ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚੈ ਨਾਇ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ
ਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਇਨੇ ਕੈ ਪਰਬਤਿ ਗੁਫਾ ਕਰੀ ਕੈ ਪਾਣੀ ਪਇਆਲਿ ॥ ਕੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ
ਕੈ ਆਕਾਸੀ ਉਰਧਿ ਰਹਾ ਸਿਰਿ ਭਾਰਿ ॥ ਪੁਰੁ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਕਪੜੁ ਪਹਿਰਾ ਧੋਵਾ
ਸਦਾ ਕਾਰਿ ॥ ਬਗਾ ਰਤਾ ਪੀਅਲਾ ਕਾਲਾ ਬੇਦਾ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾ ਹਉ ਨਾ ਮੈ ਨਾ ਹਉ
ਹੋਵਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਸਤ੍ਰ ਪਖਾਲਿ ਪਖਾਲੇ ਕਾਇਆ
ਆਪੇ ਸੰਜਮਿ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲਗੀ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ਬਾਹਰਹੁ ਮਲਿ ਮਲਿ ਧੋ
ਵੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭੂਲਿ ਪਇਆ ਜਮ ਜਾਲੇ ॥ ਵਸਤੁ ਪਰਾਈ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਹਉ
ਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਘਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਵੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ
ਹੰਸਿ ਸੰਜੋਗੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਵਿਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥
ਮੂਰਖ ਭੋਗੇ ਭੋਗੁ ਦੁਖ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸੁਖਹੁ ਉਠੇ ਰੋਗ ਪਾਪ ਕਮਾਇਆ ॥ ਹ
ਰਖਹੁ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਗਣਤ ਗਣਾਇ ਝਗੜਾ
ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਗੁ ਨ ਚ
ਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਮੁਰਦਾਰੁ ਖਾ
ਇ ॥ ਅਵਰੀ ਨੋ ਸਮਝਾਵਣਿ ਜਾਇ ॥ ਮੁਠਾ ਆਪਿ ਮੁਹਾਏ ਸਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ

ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਹੈ ਸੋ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਸਚੁ ਅ
ਲਾਏ ॥ ਓਹੁ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਆਪਿ ਚਲਦਾ ਹੋਰਨਾ ਨੋ ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਜੇ ਅਗੈ ਤੀਰਥੁ
ਹੋਇ ਤਾ ਮਲੁ ਲਹੈ ਛਪੜਿ ਨਾਤੈ ਸਗਵੀ ਮਲੁ ਲਾਏ ॥ ਤੀਰਥੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥ ਓਹੁ ਆਪਿ ਛੁਟਾ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਆਪਿ ਜਪੈ ਅਵ
ਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਚੁਣਿ ਖਾਹਿ ਵਣ ਖੰਡਿ ਵਾਸਾ ॥
ਇਕਿ ਭਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਫਿਰਹਿ ਜੋਗੀ ਸੰਨਿਆਸਾ ॥ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ
ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ਨ ਗਿਰਹੀ ਨ ਉਦਾਸਾ ॥ ਜ
ਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਜਾ
ਹੋਵੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਮਨਿ ਘਰ ਹੀ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਆਸਾ ਤੇ ਨਿਰਾਸਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥
ਜੇ ਰਤੁ ਲਗੈ ਕਪੜੈ ਜਾਮਾ ਹੋਇ ਪਲੀਤੁ ॥ ਜੋ ਰਤੁ ਪੀਵਹਿ ਮਾਣਸਾ ਤਿਨ ਕਿਉ ਨਿ
ਰਮਲੁ ਚੀਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਖੁਦਾਇ ਕਾ ਦਿਲਿ ਹਛੈ ਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ॥ ਅਵਰਿ ਦਿਵਾਜੇ ਦੁ
ਨੀ ਕੇ ਝੂਠੇ ਅਮਲ ਕਰੇਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤਾ ਕਿਆ ਆਖਾ ਕਿਹੁ ਨਾਹੀ ਕਿ
ਆ ਹੋਵਾ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਕਹਿਆ ਕਥਨਾ ਭਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵਾਂ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੁਝਾ
ਲੋਕ ਬੁਝਾਈ ਐਸਾ ਆਗੂ ਹੋਵਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧਾ ਹੋਇ ਕੈ ਦਸੇ ਰਾਹੈ ਸਭਸੁ ਮੁਹਾ
ਏ ਸਾਥੈ ॥ ਅਗੈ ਗਇਆ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਹਿ ਸੁ ਐਸਾ ਆਗੂ ਜਾਪੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਸਭ ਤੂੰ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਗਣਤੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਚੇ ਅਲਖ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖੁ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਉ ਪੜੀ
ਐ ਨਾਉ ਬੁਝੀਐ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਭਗਤੀ
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿਆ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਚਿਆਰਾ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ
ਪਰਾਣੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ਇਕੁ ਤੂੰ ਹੋਰੁ ਜਗਤੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਿਹਰ ਮਸੀਤਿ ਸਿਦਕੁ ਮੁਸਲਾ ਹਕੁ ਹਲਾਲੁ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਸਰਮ ਸੁੰਨਤਿ ਸੀਲੁ ਰੋਜਾ ਹੋਹੁ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਬਾ ਸਚੁ ਪੀਰੁ ਕਲਮਾ ਕਰਮ ਨਿਵਾਜ ॥ ਤਸਬੀ ਸਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਰਖੈ ਲਾਜ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹਕੁ ਪਰਾਇਆ ਨਾਨਕਾ ਉਸੁ ਸੂਅਰੁ ਉਸੁ ਗਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ਹਾਮਾ ਤਾ ਭਰੇ ਜਾ ਮੁਰਦਾਰੁ ਨ ਖਾਇ ॥ ਗਲੀ ਭਿਸਤਿ ਨ ਜਾਈਐ ਛੁਟੈ ਸਚੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਾਰਣ ਪਾਹਿ ਹਰਾਮ ਮਹਿ ਹੋਇ ਹਲਾਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਲੀ ਕੂੜੀਈ ਕੂੜੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਪੰਜਿ ਨਿਵਾਜਾ ਵਖਤ ਪੰਜਿ ਪੰਜਾ ਪੰਜੇ ਨਾਉ ॥ ਪਹਿਲਾ ਸਚੁ ਹਲਾਲ ਦੁਇ ਤੀਜਾ ਖੈਰ ਖੁਦਾਇ ॥ ਚਉਥੀ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਮਨੁ ਪੰਜਵੀ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕਲਮਾ ਆਖਿ ਕੈ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਸਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇਤੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜਦੇ ਇਕਿ ਕਚੈ ਦੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਅਨਿ ਅੰਦਰਿ ਰਤਨ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਲਧਿਆ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੈ ਪਚਿ ਮੁਏ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਇਕਸੁ ਬਾਝਹੁ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕਿਸੁ ਅਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰਧਨ ਸਦਾ ਭਉਕਦੇ ਇਕਨਾ ਭਰੇ ਤੁਜਾਰਾ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਹੋਰੁ ਬਿਖਿਆ ਸਭੁ ਛਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹੁਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵਣੁ ਮੁਸਕਲੁ ਜਾ ਹੋਇ ਤਾ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਅਵਲਿ ਅਉਲਿ ਦੀਨੁ ਕਰਿ ਮਿਠਾ ਮਸਕਲ ਮਾਨਾ ਮਾਲੁ ਮੁਸਾਵੈ ॥ ਹੋਇ ਮੁਸਲਿਮੁ ਦੀਨ ਮੁਹਾਣੈ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਰਬ ਕੀ ਰਜਾਇ ਮੰਨੇ ਸਿਰ ਉਪਰਿ ਕਰਤਾ ਮੰਨੇ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਿਹਰੰਮਤਿ ਹੋਇ ਤ ਮੁਸਲਮਾਣੁ ਕਹਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਪਰਹਰਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਝੂਠੁ ਨਿੰਦਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ਚੁਕਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕਾਮਿਨੀ ਮੋਹੁ ਤਜੈ ਤਾ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਤਜਿ ਪਿਆਸ ਆਸ

ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਜੇ ਰਯਤਿ ਸਿਕਦਾਰ ਕੋਇ ਨ ਰਹਸੀਓ ॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰ ਹੁਕਮੀ ਢਹਸੀਓ ॥ ਪਕੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ਮੂਰਖੁ ਜਾਣੈ ਆਪਣੇ ॥ ਦਰਬਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਰੀਤੇ ਇਕਿ ਖਣੇ ॥ ਤਾਜੀ ਰਥ ਤੁਖਾਰ ਹਾਥੀ ਪਾਖਰੇ ॥ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਘਰ ਬਾਰ ਕਿਥੈ ਸਿ ਆਪਣੇ ॥ ਤੰਬੂ ਪਲੰਘ ਨਿਵਾਰ ਸਰਾਇਚੇ ਲਾਲਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਦਾਤਾਰੁ ਸਿਨਾਖਤੁ ਕੁਦਰਤੀ ॥੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਦੀਆ ਹੋਵਹਿ ਧੇਣਵਾ ਸੁੰਮ ਹੋਵਹਿ ਦੁਧੁ ਘੀਉ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਸਕਰ ਹੋਵੈ ਖੁਸੀ ਕਰੇ ਨਿਤ ਜੀਉ ॥ ਪਰਬਤੁ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਹੋਵੈ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮੇਵਾ ਹੋਵੈ ਗਰੁੜਾ ਹੋਇ ਸੁਆਉ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਫਿਰਦੇ ਰਖੀਅਹਿ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੇ ਦੇਹੈ ਦੁਖੁ ਲਾਈਐ ਪਾਪ ਗਰਹ ਦੁਇ ਰਾਹੁ ॥ ਰਤੁ ਪੀਣੇ ਰਾਜੇ ਸਿਰੈ ਉਪਰਿ ਰਖੀਅਹਿ ਏਵੈ ਜਾਪੈ ਭਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂੰਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਗੀ ਪਾਲਾ ਕਪੜੁ ਹੋਵੈ ਖਾਣਾ ਹੋਵੈ ਵਾਉ ॥ ਸੁਰਗੈ ਦੀਆ ਮੋਹਣੀਆ ਇਸਤਰੀਆ ਹੋਵਨਿ ਨਾਨਕ ਸਭੋ ਜਾਉ ॥ ਭੀ ਤੂਹੈ ਸਾਲਾਹਣਾ ਆਖਣ ਲਹੈ ਨ ਚਾਉ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਦਫੈਲੀ ਗੈਬਾਨਾ ਖਸਮੁ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਸੋ ਕਹੀਐ ਦੇਵਾਨਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣਈ ॥ ਕਲਹਿ ਬੁਰੀ ਸੰਸਾਰਿ ਵਾਦੇ ਖਪੀਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਵੇਕਾਰਿ ਭਰਮੇ ਪਚੀਐ ॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਇਕੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ਸਿਝਸੀ ॥ ਕੁਫਰ ਗੋਅ ਕੁਫਰਾਣੈ ਪਇਆ ਦਝਸੀ ॥ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਿਝੈ ਦਰਿ ਦੀਬਾਨਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੋ ਜੀਵਿਆ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੇ ਜੀਵੈ ਪਤਿ ਲਥੀ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹਰਾਮੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਇ ॥ ਰਾਜਿ ਰੰਗੁ ਮਾਲਿ ਰੰਗੁ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤਾ ਨਚੈ ਨੰਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਠਗਿਆ ਮੁਠਾ ਜਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਗਇਆ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਿਆ ਖਾਧੈ ਕਿਆ ਪੈਧੈ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਮਨਿ ਨਾਹੀ

ਸਚਾ ਸੋਈ ॥ ਕਿਆ ਮੇਵਾ ਕਿਆ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਮਿਠਾ ਕਿਆ ਮੈਦਾ ਕਿਆ ਮਾਸੁ ॥
ਕਿਆ ਕਪੜੁ ਕਿਆ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕੀਜਹਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਕਿਆ ਲਸਕਰ ਕਿਆ
ਨੇਬ ਖਵਾਸੀਆ ਦੈ ਮਹਲੀ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੇ ਟੋਲ ਵਿਣਾਸੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਾਤੀ ਦੈ ਕਿਆ ਹਥਿ ਸਚੁ ਪਰਖੀਐ ॥ ਮਹੁਰਾ ਹੋਵੈ ਹਥਿ ਮਰੀਐ ਚਖੀਐ ॥
ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਿਰਦਾਰੁ ਦਰਿ ਦੀਬਾਣੀਐ ॥
ਫੁਰਮਾਨੀ ਹੈ ਕਾਰ ਖਸਮਿ ਪਠਾਇਆ ॥ ਤਬਲਬਾਜ ਬੀਚਾਰ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥
ਇਕਿ ਹੋਏ ਅਸਵਾਰ ਇਕਨਾ ਸਾਖਤੀ ॥ ਇਕਨੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ਇਕਨਾ ਤਾਖਤੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋ
ਕ ਮਹਲਾ ੧ ਜਾ ਪਕਾ ਤਾ ਕਟਿਆ ਰਹੀ ਸੁ ਪਲਰਿ ਵਾੜਿ ॥ ਸਣੁ ਕੀਸਾਰਾ ਚਿਥਿਆ
ਕਣੁ ਲਇਆ ਤਨੁ ਝਾੜਿ ॥ ਦੁਇ ਪੁੜ ਚਕੀ ਜੋੜਿ ਕੈ ਪੀਸਣ ਆਇ ਬਹਿਠੁ ॥ ਜੋ ਦ
ਰਿ ਰਹੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਨਾਨਕ ਅਜਬੁ ਡਿਠੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਵੇਖੁ ਜਿ ਮਿਠਾ ਕਟਿਆ ਕਟਿ ਕੁਟਿ ਬ
ਧਾ ਪਾਇ ॥ ਖੁੰਢਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਦੇਨਿ ਸੁ ਮਲ ਸਜਾਇ ॥ ਰਸੁ ਕਸੁ ਟਟਰਿ ਪਾਈਐ ਤ
ਪੈ ਤੈ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਭੀ ਸੋ ਫੋਗੁ ਸਮਾਲੀਐ ਦਿਚੈ ਅਗਿ ਜਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਠੈ
ਪਤਰੀਐ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਮਰਣੁ ਨ ਚਿਤਿ ਆਸ ਘਣੇਰਿ
ਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਨਿਤ ਕਿਸੈ ਨ ਕੇਰਿਆ ॥ ਆਪਨੜੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਕਹਨਿ ਚੰਗੇਰਿ
ਆ ॥ ਜਮਰਾਜੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮਨਮੁਖ ਹੇਰਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੂਣ ਹਰਾਮ ਕਿਆ ਨ ਜਾਣਿ
ਆ ॥ ਬਧੇ ਕਰਨਿ ਸਲਾਮ ਖਸਮ ਨ ਭਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾ
ਵਸੀ ॥ ਕਰਸਨਿ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਲਿਖਿਆ ਪਾਵਸੀ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਮ
ਛੀ ਤਾਰੂ ਕਿਆ ਕਰੇ ਪੰਖੀ ਕਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਪਥਰ ਪਾਲਾ ਕਿਆ ਕਰੇ ਖੁਸਰੇ ਕਿਆ ਘ
ਰ ਵਾਸੁ ॥ ਕੁਤੇ ਚੰਦਨੁ ਲਾਈਐ ਭੀ ਸੋ ਕੁਤੀ ਧਾਤੁ ॥ ਬੋਲਾ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਪੜੀਅਹਿ ਸਿੰ
ਮ੍ਰਿਤਿ ਪਾਠ ॥ ਅੰਧਾ ਚਾਨਣਿ ਰਖੀਐ ਦੀਵੇ ਬਲਹਿ ਪਚਾਸ ॥ ਚਉਣੇ ਸੁਇਨਾ ਪਾਈਐ
ਚੁਣਿ ਚੁਣਿ ਖਾਵੈ ਘਾਸੁ ॥ ਲੋਹਾ ਮਾਰਣਿ ਪਾਈਐ ਢਹੈ ਨ ਹੋਇ ਕਪਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖ ਏ
ਹਿ ਗੁਣ ਬੋਲੇ ਸਦਾ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਕੈਹਾ ਕੰਚਨੁ ਤੁਟੈ ਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨੀ ਗੰਢੁ ਪਾਏ ਲੋ

ਹਾਰੁ ॥ ਗੋਰੀ ਸੇਤੀ ਤੁਟੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਰਾਜਾ ਮੰਗੈ ਦਿਤੈ ਗੰਢੁ ਪਾਇ ॥
ਭੁਖਿਆ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਜਾ ਖਾਇ ॥ ਕਾਲਾ ਗੰਢੁ ਨਦੀਆ ਮੀਹ ਝੋਲ ॥ ਗੰਢੁ ਪਰੀਤੀ ਮਿਠੇ ਬੋ
ਲ ॥ ਬੇਦਾ ਗੰਢੁ ਬੋਲੇ ਸਚੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਇਆ ਗੰਢੁ ਨੇਕੀ ਸਤੁ ਹੋਇ ॥ ਏਤੁ ਗੰਢਿ ਵਰਤੈ ਸੰ
ਸਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਮੁਹਿ ਮਾਰ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਿਫਤੀ ਗੰਢੁ ਪਵੈ ਦ
ਰਬਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਸਾਜਿ ਕੈ ਆਪੇ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਿ ਖੋਟੇ ਇ
ਕਿ ਖਰੇ ਆਪੇ ਪਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਖਰੇ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈਅਹਿ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਬਾਹਰ ਵਾਰਿ ॥
ਖੋਟੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਸੁਟੀਅਹਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਭਜਿ ਪਵ
ਹਿ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਟਿਅਹੁ ਖਰੇ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚੀ
ਦਰਗਹ ਮੰਨੀਅਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗਣਤ ਤਿਨਾ ਦੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਰੇ ਜੋ ਆਪਿ
ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਹਮ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ਦੁਨੀਆ ਪੀਰਾ ਮਸਾ
ਇਕਾ ਰਾਇਆ ॥ ਮੇ ਰਵਦਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ਅਫਜੂ ਖੁਦਾਇਆ ॥ ਏਕ ਤੂਹੀ ਏਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ਨ ਦੇਵ ਦਾਨਵਾ ਨਰਾ ॥ ਨ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕਾ ਧਰਾ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ
ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ਨ ਦਾਦੇ ਦਿਹੰਦ ਆਦਮੀ ॥ ਨ ਸਪਤ ਜੇਰ ਜਿਮੀ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ
ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ਨ ਸੂਰ ਸਸਿ ਮੰਡਲੋ ॥ ਨ ਸਪਤ ਦੀਪ ਨਹ
ਜਲੋ ॥ ਅੰਨ ਪਉਣ ਥਿਰੁ ਨ ਕੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੪॥ ਨ ਰਿਜਕੁ ਦਸਤ ਆ ਕਸੇ ॥ ਹਮਾ
ਰਾ ਏਕੁ ਆਸ ਵਸੇ ॥ ਅਸਤਿ ਏਕੁ ਦਿਗਰਿ ਕੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੫॥ ਮਃ ੧ ਪਰੰਦ
ਏ ਨ ਗਿਰਾਹ ਜਰ ॥ ਦਰਖਤ ਆਬ ਆਸ ਕਰ ॥ ਦਿਹੰਦ ਸੁਈ ॥ ਏਕ ਤੁਈ ਏਕ ਤੁਈ ॥੬॥ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਲਿਲਾਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥ ਕਲਾ ਧਰੈ ਹਿਰੈ ਸੁਈ ॥ ਏਕੁ ਤੁਈ
ਏਕੁ ਤੁਈ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾ
ਇ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣਿਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਚਿ
ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸਦਾ ਕੂੜਿਆਰ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਿਆ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਸਾਦੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ਆਵਣ
ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਰਖੁ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਪਛਾਣਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧

ਸੀਹਾ ਬਾਜਾ ਚਰਗਾ ਕੁਹੀਆ ਏਨਾ ਖਵਾਲੇ ਘਾਹ ॥ ਘਾਹੁ ਖਾਨਿ ਤਿਨਾ ਮਾਸੁ ਖਵਾਲੇ ਏਹਿ
ਚਲਾਏ ਰਾਹ ॥ ਨਦੀਆ ਵਿਚਿ ਟਿਬੇ ਦੇਖਾਲੇ ਥਲੀ ਕਰੇ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੀੜਾ ਥਾਪਿ ਦੇਇ
ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਲਸਕਰ ਕਰੇ ਸੁਆਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਜਿਉ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਤਿਉ ਦੇਇ ਗਿਰਾਹ ॥

ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੀਵਹਿ ਲੈ ਸਾਹਾ ਜੀਵਾਲੇ ਤਾ ਕਿ ਅਸਾਹ

੧॥ ਮਃ ੧ ਇਕਿ ਮਾਸਹਾਰੀ ਇਕਿ ਤ੍ਰਿਣੁ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਨਾ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਮਿਟੀ
ਆ ਮਹਿ ਮਿਟੀਆ ਖਾਹਿ ॥ ਇਕਿ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰੀ ਪਉਣ ਸੁਮਾਰਿ ॥ ਇਕਿ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਨਾਮ
ਆਧਾਰਿ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਮਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਠੇ ਜਾਹਿ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਰਮਿ ਕਮਾਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥
ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਸੁ ਪੈਝੈ ਖਾਈਐ ॥ ਸਚਾ ਸ
ਬਦੁ ਸਾਲਾਹਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਨਾਹੀ ਸੁਖਿ ਨਿਵਾਸੁ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਆਈਐ ॥ ਦੁਨੀਆ ਖੋਟੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਾਲਾਹਿ ਪਤਿ ਸਿਉ
ਜਾਈਐ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਵਾਵਹਿ ਗਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਜਲਿ ਨਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਤਾ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਾ ਸਿੰਙੀ ਨਾਦੁ ਵਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾ
ਵੈ ਤਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਮੁਲਾ ਸੇਖ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੋਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਸ ਕਸ ਬਹੁਤੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥
ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਗ ਵਗਾਵਹਿ ਸਿਰ ਮੁੰਡੀ ਕਟਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਾਹਿ ਦਿਸੰਤਰਿ ਸੁਣਿ
ਗਲਾ ਘਰਿ ਆਵਹਿ ॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਨਾਇ ਰਚਾਵਹਿ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਤੂੰ ਭਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ
ਬੇਨੰਤੀ ਹੋਰਿ ਸਗਲੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਜਾ ਤੂੰ ਵਡਾ ਸਭਿ ਵਡਿਆਂਈਆ ਚੰਗੈ ਚੰਗਾ
ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਤੂ ਸਚਾ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਾ ਕੂੜਾ ਕੋਇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣੁ ਵੇਖਣੁ ਬੋਲਣੁ ਚਲਣੁ
ਜੀਵਣੁ ਮਰਣਾ ਧਾਤੁ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਨਿਸੰਗੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਖੈ ਕਾਰ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਤ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਭਗਤਿ ਸੁ ਸਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ॥
ਮਨਮੁਖਿ ਕੂੜੁ ਗੁਬਾਰੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਦੈ ਦਰਿ ਜਾਇ ਸਚੁ ਚਵਾਂਈਐ ॥ ਸਚੈ ਅੰ
ਦਰਿ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੫॥ ਸ

ਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕਲਿ ਕਾਤੀ ਰਾਜੇ ਕਾਸਾਈ ਧਰਮੁ ਪੰਖ ਕਰਿ ਉਡਰਿਆ ॥
ਕੂੜੁ ਅਮਾਵਸ ਸਚੁ ਚੰਦ੍ਰਮਾ ਦੀਸੈ ਨਾਹੀ ਕਹ ਚੜਿਆ ॥ ਹਉ ਭਾਲਿ ਵਿ
ਕੁੰਨੀ ਹੋਈ ॥ ਆਧੇਰੈ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਰੋਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਕਿਨਿ ਬਿਧਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਕਲਿ ਕੀਰਤਿ ਪਰਗਟੁ ਚਾਨਣੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਤਨੁ ਸੋ ਲੇਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤਾ ਤੈ ਸੈਸਾਰੀਆ ਜੋੜੁ ਕਦੇ ਨ ਆਇ
ਆ ॥ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਨ ਭੁਲੈ ਕਿਸੈ ਦਾ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਆਪੇ
ਮੇਲਿਅਨੁ ਜਿਨੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੈਸਾਰੀ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ
ਜਿਨੀ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਚਲਣ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਵਿਸੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਚਾਕਰੀ ਜਿਨੀ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਇਆ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਹੋਇ ਕੈ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਓਨਾ ਖ
ਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ
੧ ਸਬਾਹੀ ਸਾਲਾਹ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਇਕ ਮਨਿ ॥ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਵਖਤੈ ਉ
ਪਰਿ ਲੜਿ ਮੁਏ ॥ ਦੂਜੈ ਬਹੁਤੇ ਰਾਹ ਮਨ ਕੀਆ ਮਤੀ ਖਿੰਡੀਆ ॥ ਬਹੁਤੁ ਪਏ
ਅਸਗਾਹ ਗੋਤੇ ਖਾਹਿ ਨ ਨਿਕਲਹਿ ॥ ਤੀਜੈ ਮੁਹੀ ਗਿਰਾਹ ਭੁਖ ਤਿਖਾ ਦੁਇ ਭਉ
ਕੀਆ ॥ ਖਾਧਾ ਹੋਇ ਸੁਆਹ ਭੀ ਖਾਣੇ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ॥ ਚਉਥੈ ਆਈ ਊ
ਘ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਪਵਾਰਿ ਗਇਆ ॥ ਭੀ ਉਠਿ ਰਚਿਓਨੁ ਵਾਦੁ ਸੈ ਵਰ੍ਹਿਆ ਕੀ ਪਿ
ੜ ਬਧੀ ॥ ਸਭੇ ਵੇਲਾ ਵਖਤ ਸਭਿ ਜੇ ਅਠੀ ਭਉ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵ
ਸੈ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹ ਜਿਨੀ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥ ਅਠੀ
ਵੇਪਰਵਾਹ ਰਹਨਿ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ॥ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਥਾਹ ਵਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ॥
ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਬੋਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਜੇ ਕਰੇ ਘਟੈ ਨਾਹੀ ਤੋਲੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਤਾ ਕਿਆ ਹੋਰਿ ਮੈ ਸਚੁ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਮੁਠੀ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ ਮਹਲੁ

ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਏਤੈ ਕਿਤਿ ਕਿਤੈ ਕਠੋਰਮੇਦ ਗਾਵਾਈਐ ॥ ਜਿਤੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ਨ ਪਾਇ ਸੁ
ਭੁਲਿ ਪਛੁਤਾਈਐ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪੂਰੈ ਦਰਿ ਹੋਤੋ ਲਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਕੋਇ ਨਿਆਥੈ ਪ
ਰਿ ਹਉ ਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਲਾਈਅਨਿ ਖੇਤ ਪਖਿ ਦਰਗਹ ਬੀਨਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਦਾਇ ਇਕਤੁ
ਹਥਿ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਪਾਈਐ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੨ ਅਠੀ ਪਹਰੀ ਅਠ ਖੰਡ ਨਾ
ਵਾ ਖੰਡੁ ਸਰੀਰੁ ॥ ਕਰਮਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਗੁਰੁ ਪੀਰੁ ॥ ਚਉਥੈ ਪਹ
ਰਿ ਸਬਾਹ ਕੈ ਸੁਰਤਿਆ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ॥ ਤਿਨਾ ਦਰੀਆਵਾ ਸਿਉ ਦੋਸਤੀ ਮਨਿ ਮੁ
ਖਿ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਓਥੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਕਰਮੀ ਹੋਇ ਪਸਾਉ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ
ਕਸੀਐ ਵੰਨੀ ਚੜੈ ਚੜਾਉ ॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫ ਕੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਪਾਈ ਤਾਉ ॥ ਸ
ਤੀ ਪਹਰੀ ਸਤੁ ਭਲਾ ਬਹੀਐ ਪੜਿਆ ਪਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਬੀਚਾਰੀਐ ਕੂ
ੜੈ ਘਟੈ ਰਾਸਿ ॥ ਓਥੈ ਖੋਟੇ ਸਟੀਅਹਿ ਖਰੇ ਕੀਚਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਬੋਲਣੁ ਫਾਦਲੁ
ਨਾਨਕਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਖਸਮੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਪਉਣੁ ਗੁਰੂ ਪਾਣੀ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ
ਧਰਤਿ ਮਹਤੁ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਦੁਇ ਦਾਈ ਦਾਇਆ ਖੇਲੈ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ॥ ਚੰਗਿ
ਆਈਆ ਬੁਰਿਆਈਆ ਵਾਚੇ ਧਰਮੁ ਹਦੂਰਿ ॥ ਕਰਮੀ ਆਪੋ ਆਪਣੀ ਕੇ ਨੇ
ੜੈ ਕੇ ਦੂਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗਏ ਮਸਕਤਿ ਘਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ
ਉਜਲੇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦ
ਸਿਆ ॥ ਸਚੇ ਹੀ ਪਤੀਆਇ ਸਚਿ ਵਿਗਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਕੋਟਿ ਗਿਰਾਇ ਨਿਜ ਘ
ਰਿ ਵਸਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸਿਆ ॥ ਸਚੈ ਦੈ ਦੀਬਾਣਿ ਕੂੜਿ
ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਵਖਾਣਿ ਸੁ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾ
ਣਿ ਠਾਕ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੁ ਸੁਣਿ ਬੁਝਿ ਵਖਾਣਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਈਐ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਰਾ ਅਗਨਿ ਹਿਵੈ ਘਰੁ ਬਾਧਾ ਭੋਜਨੁ ਸਾਰੁ ਕਰਾਈ ॥
ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਾਣੀ ਕਰਿ ਪੀਵਾ ਧਰਤੀ ਹਾਕ ਚਲਾਈ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੀ ਅੰਬਰੁ ਤੋ
ਲੀ ਪਿਛੈ ਟੰਕੁ ਚੜਾਈ ॥ ਏਵਡੁ ਵਧਾ ਮਾਵਾ ਨਾਹੀ ਸਭਸੈ ਨਥਿ ਚਲਾਈ ॥ ਏਤਾ

ਤਾਣੁ ਹੋਵੈ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਕਰੀ ਭਿ ਆਖਿ ਕਰਾਈ ॥ ਜੇਵਡੁ ਸਾਹਿਬੁ ਤੇਵਡੁ ਦਾਤੀ ਦੇ
ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ
ਦੇ ਕਰੇ ਰਜਾਈ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਆਖਣੁ ਆਖਿ ਨ ਰਜਿਆ ਸੁਣਨਿ ਨ ਰਜੇ ਕੰਨ ॥ ਅਖੀ
ਦੇਖਿ ਨ ਰਜੀਆ ਗੁਣ ਗਾਹਕ ਇਕ ਵੰਨ ॥ ਭੁਖਿਆ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਗਲੀ ਭੁਖ ਨ
ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭੁਖਾ ਤਾ ਰਜੈ ਜਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਕੂੜਿਆਰੁ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਛਾਰੁ ਰਲਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਸਭ ਭੁਖ ਜਿ ਪੈਨੈ ਖਾਈਐ ॥
ਵਿਣੁ ਸਚੇ ਦਰਬਾਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ਮਹਲੁ ਖੁਆਈਐ ॥
ਸਭੁ ਜਗੁ ਠਗਿਓ ਠਗਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥ ਤਨ ਮਹਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਿ ਸਬਦਿ ਬੁ
ਝਾਈਐ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਰੁਖੁ ਧਰਮੁ ਫੁਲੁ ਫਲ
ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿਆ ਹਰਿਆ ਸਦਾ ਪਕੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਨਿ ॥ ਪਤਿ ਕੇ ਸਾ
ਦ ਖਾਦਾ ਲਹੈ ਦਾਨਾ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ਸੁਇਨੇ ਕਾ ਬਿਰਖੁ ਪਤ ਪਰਵਾਲਾ ਫੁ
ਲ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ॥ ਤਿਤੁ ਫਲ ਰਤਨ ਲਗਹਿ ਮੁਖਿ ਭਾਖਿਤ ਹਿਰਦੈ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥
ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਲੇਖੁ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ਪੂਜੈ ਸਦਾ ਵਿਸੇਖੁ ॥ ਹੰਸੁ ਹੇਤੁ ਲੋਭੁ ਕੋਪੁ ਚਾਰੇ ਨਦੀਆ ਅਗਿ ॥ ਪ
ਵਹਿ ਦਝਹਿ ਨਾਨਕਾ ਤਰੀਐ ਕਰਮੀ ਲਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਮਰੁ
ਮਾਰਿ ਨ ਪਛੋਤਾਈਐ ॥ ਝੂਠਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਕਿਨਿ ਸਮਝਾਈਐ ॥ ਸਚਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿ
ਆਰੁ ਧੰਧੈ ਧਾਈਐ ॥ ਕਾਲੁ ਬੁਰਾ ਖੈ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਦੁਨੀਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਿਰਿ ਜੰ
ਦਾਰੁ ਮਾਰੇ ਦਾਈਐ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਵਿਲੰ
ਮੁ ਭਰੀਐ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿ ਸਚਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮ
ਹਲਾ ੧ ਤੁਮੀ ਤੁਮਾ ਵਿਸੁ ਅਕੁ ਧਤੂਰਾ ਨਿਮੁ ਫਲੁ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਵਸਹਿ ਤਿਸੁ
ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਹੰਢਨਿ ਕਰਮਾ ਬਾਹਰੇ ॥੧॥ ਮ: ੧
ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਕਿਰਤੁ ਸਾਥਿ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚ ॥ ਕਬ ਚੰਦਨਿ ਕਬ ਅਕਿ ਡਾਲਿ

ਕਬਉਰੀਪਰੀਤਿ।ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਚਲਾਈਐਸਾਹਿਬਲਗੀਰੀਤਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ। ਕੇਤੇਕਹਹਿਵਖਾਣਕਹਿਕਹਿਜਾਵਣਾ।ਵੇਦਕਹਹਿਵਖਿ
ਆਣਅੰਤੁਨਪਾਵਣਾ।ਪੜਿਐਨਾਹੀਭੇਦੁਬੁਝਿਐਪਾਵਣਾ।ਖਟੁਦਰਸ
ਨਕੈਭੇਖਿਕਿਸੈਸਚਿਸਮਾਵਣਾ।ਸਚਾਪੁਰਖੁਅਲਖੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣਾ।
ਮੰਨੇਨਾਉਬਿਸੰਖਦਰਗਹਪਾਵਣਾ।ਖਾਲਕਕਉਆਦੇਸੁਢਾਢੀਗਾਵਣਾ।
ਨਾਨਕਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕੋਮੰਨਿਵਸਾਵਣਾ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨
ਮੰਤ੍ਰੀਹੋਇਅਠੂਹਿਆਨਾਗੀਲਗੈਜਾਇ।ਆਪਣਹਥੀਆਪਣੈਦੇਕੂਚ
ਆਪੇਲਾਇ।ਹੁਕਮੁਪਇਆਧੁਰਿਖਸਮਕਾਅਤੀਹੂਧਕਾਖਾਇ।ਗੁਰਮੁ
ਖਸਿਉਮਨਮੁਖੁਅੜੈਡੁਬੈਹਕਿਨਿਆਇ।ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਆਪੇਖਸਮੁ
ਵੇਖੈਕਰਿਵਿਉਪਾਇ।ਨਾਨਕਏਵੈਜਾਣੀਐਸਭਕਿਛੁਤਿਸਹਿਰਜਾਇ॥੧॥
ਮਃ ੨ ਨਾਨਕਪਰਖੇਆਪਕਉਤਾਪਾਰਖੁਜਾਣੁ।ਰੋਗੁਦਾਰੂਦੋਵੈਬੁਝੈਤਾਵੈਦੁ
ਸੁਜਾਣੁ।ਵਾਟਨਕਰਈਮਾਮਲਾਜਾਣੈਮਿਹਮਾਣੁ।ਮੂਲੁਜਾਣਿਗਲਾਕਰੇ
ਹਾਣਿਲਾਏਹਾਣੁ।ਲਬਿਨਚਲਈਸਚਿਰਹੈਸੋਵਿਸਟੁਪਰਵਾਣੁ।ਸਰੁਸੰਧੇਆ
ਗਾਸਕਉਕਿਉਪਹੁਚੈਬਾਣੁ।ਅਗੈਓਹੁਅਗੰਮੁਹੈਵਾਹੇਦੜੁਜਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਨਾਰੀਪੁਰਖਪਿਆਰੁਪ੍ਰੇਮਿਸੀਗਾਰੀਆ।ਕਰਨਿਭਗਤਿਦਿਨੁਰਾਤਿਨਰਹਨੀਵਾ
ਰੀਆ।ਮਹਲਾਮੰਝਿਨਿਵਾਸੁਸਬਦਿਸਵਾਰੀਆ।ਸਚੁਕਹਨਿਅਰਦਾਸਿ
ਸੇਵੇਚਾਰੀਆ।ਸੋਹਨਿਖਸਮੈਪਾਸਿਹੁਕਮਿਸਿਧਾਰੀਆ।ਸਖੀਕਹਨਿਅਰ
ਦਾਸਿਮਨਹੁਪਿਆਰੀਆ।ਬਿਨੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁਫਿਟੁਸੁਜੀਵਿਆ।ਸਬ
ਦਿਸਵਾਰੀਆਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਿਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੨ ਮਰੂਮੀਹ
ਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਗੀਲਹੈਨਭੁਖ।ਰਾਜਾਰਾਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਇਰਭਰੇਕਿਸੁਕ
ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਕੀਕੇਤੀਪੁਛਾਪੁਛ॥੧॥ਮਃ ੨ ਨਿਹਫਲੰਤਸ੍ਯਜਨਮਸਿਜਾਵਤ
ਬ੍ਰਹਮਨਬਿੰਦਤੇ।ਸਾਗਰੰਸੰਸਾਰਸਿਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਰਹਿਕੇ।ਕਰਣਕਾਰਣ

ਸਮਰਥੁਹੈਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰਿ।ਕਾਰਣੁਕਰਤੇਵਸਿਹੈਜਿਨਿਕਲਰਖੀਧਾਰਿ॥੨॥ਪਉ
ੜੀ। ਖਸਮੈਕੈਦਰਬਾਰਿਢਾਢੀਵਸਿਆ।ਸਚਾਖਸਮੁਕਲਾਣਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿ
ਆ।ਖਸਮਹੁਪੂਰਾਪਾਇਮਨਹੁਰਹਸਿਆ।ਦੁਸਮਨਕਢੇਮਾਰਿਸਜਣਸਰਸਿਆ
ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਚਾਮਾਰਗੁਦਸਿਆ।ਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਕਾਲੁਵਿਧ
ਉਸਿਆ।ਢਾਢੀਕਥੇਅਕਥੁਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ।ਨਾਨਕਗੁਣਗਹਿਰਾਸਿਹਰਿ
ਜੀਉਮਿਲੇਪਿਆਰਿਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ਖਤਿਅਹੁਜੰਮੇਖਤੇਕ
ਰਨਿਤਖਤਿਆਵਿਚਿਪਾਹਿ।ਧੋਤੇਮੂਲਿਨਉਤਰਹਿਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਹਿ।ਨਾਨਕ
ਬਖਸੇਬਖਸੀਅਹਿਨਾਹਿਤਪਾਹੀਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਬੋਲਣੁਝਖਣਾਦੁਖਛ
ਡਿਮੰਗੀਅਹਿਸੁਖ।ਸੁਖੁਦੁਖੁਦੁਇਦਰਿਕਪੜੇਪਹਿਰਹਿਜਾਇਮਨੁਖ।ਜਿਥੈਬੋਲਣਿ
ਹਾਰੀਐਤਿਥੈਚੰਗੀਚੁਪ॥੨॥ ਪਉੜੀ। ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਦੇਖਿਅੰਦਰੁਭਾਲਿਆ।ਸਚੈਪੁ
ਰਖਿਅਲਖਿਸਿਰਜਿਨਿਹਾਲਿਆ।ਉਝੜਿਭੁਲੇਰਾਹਗੁਰਿਵੇਖਾਲਿਆ।ਸਤਿ
ਗੁਰਸਚੇਵਾਹੁਸਚੁਸਮਾਲਿਆ।ਪਾਇਆਰਤਨੁਘਰਾਹੁਦੀਵਾਬਾਲਿਆ।ਸਚੈਸ
ਬਦਿਸਲਾਹਿਸੁਖੀਏਸਚਵਾਲਿਆ।ਨਿਡਰਿਆਡਰੁਲਗਿਗਰਬਿਸਿਗਾਲਿਆ।ਨਾ
ਵਹੁਭੁਲਾਜਗੁਫਿਰੈਬੇਤਾਲਿਆ॥੨੪॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੩ ਭੈਵਿਚਿਜੰਮੈਭੈਮ
ਰੈਭੀਭਉਮਨਮਹਿਹੋਇ।ਨਾਨਕਭੈਵਿਚਿਜੇਮਰੈਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩
ਭੈਵਿਣੁਜੀਵੈਬਹੁਤੁਬਹੁਤੁਖੁਸੀਆਖੁਸੀਕਮਾਇ।ਨਾਨਕਭੈਵਿਣੁਜੇਮਰੈਮੁਹਿ
ਕਾਲੈਉਠਿਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਸਰਧਾਪੂਰੀਐ।ਸ
ਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਨਕਬਹੂੰਝੂਰੀਐ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਦੁਖੁਨ
ਜਾਣੀਐ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੀਐ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦ
ਇਆਲੁਤਾਜਮਕਾਡਰੁਕੇਹਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਸਦਹੀਸੁਖੁਦੇਹਾ।ਸ
ਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਨਵਨਿਧਿਪਾਈਐ।ਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਸਚਿ
ਸਮਾਈਐ॥੨੫॥ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੧ ਸਿਰੁਖੋਹਾਇਪੀਅਹਿਮਲਵਾਣੀਜੂਠਾਮੰਗਿ

ਮੰਗਿ ਖਾਹੀ ॥ ਫੋਲਿ ਫਦੀਹਤਿ ਮੁਹਿ ਲੈਨਿ ਭੜਾਸਾ ਪਾਣੀ ਦੇਖਿ ਸਗਾਹੀ ॥ ਭੇਡਾ
ਵਾਗੀ ਸਿਰੁ ਖੋਹਾਇਨਿ ਭਰੀਅਨਿ ਹਥ ਸੁਆਹੀ ॥ ਮਾਊ ਪੀਊ ਕਿਰਤੁ ਗਵਾਇਨਿ
ਟਬਰ ਰੋਵਨਿ ਧਾਹੀ ॥ ਓਨਾ ਪਿੰਡੁ ਨ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਨ ਦੀਵਾ ਮੁਏ ਕਿਥਾਊ ਪਾਹੀ ॥ ਅ
ਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਨਿ ਨ ਢੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹੀ ॥ ਸਦਾ ਕੁਚੀਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ
ਮਥੈ ਟਿਕੇ ਨਾਹੀ ॥ ਝੁੰਡੀ ਪਾਇ ਬਹਨਿ ਨਿਤਿ ਮਰਣੈ ਦੜਿ ਦੀਬਾਣਿ ਨ ਜਾਹੀ ॥ ਲਕੀ
ਕਾਸੇ ਹਥੀ ਫੁੰਮਣ ਅਗੋ ਪਿਛੀ ਜਾਹੀ ॥ ਨਾ ਓਇ ਜੋਗੀ ਨਾ ਓਇ ਜੰਗਮ ਨਾ ਓਇ ਕਾਜੀ ਮੁੰ
ਲਾ ॥ ਦਯਿ ਵਿਗੋਏ ਫਿਰਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ਫਿਟਾ ਵਤੈ ਗਲਾ ॥ ਜੀਆ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਈ
ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਰਖੈ ॥ ਦਾਨਹੁ ਤੈ ਇਸਨਾਨਹੁ ਵੰਜੇ ਭਸੁ ਪਈ ਸਿਰਿ ਖੁਥੈ ॥ ਪਾਣੀ ਵਿਚ
ਹੁ ਰਤਨ ਉਪੰਨੇ ਮੇਰੁ ਕੀਆ ਮਾਧਾਣੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਦੇਵੀ ਥਾਪੇ ਪੁਰਬੀ ਲਗੈ ਬਾਣੀ ॥
ਨਾਇ ਨਿਵਾਜਾ ਨਾਤੈ ਪੂਜਾ ਨਾਵਨਿ ਸਦਾ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਮੁਇਆ ਜੀਵਦਿਆ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਜਾਂ
ਸਿਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰਖੁਥੇ ਸੈਤਾਨੀ ਏਨਾ ਗਲ ਨ ਭਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਹੋਇਐ ਹੋ
ਇ ਬਿਲਾਵਲੁ ਜੀਆ ਜੁਗਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵੁਠੈ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾ ਸਭਸੈ ਪੜਦਾ
ਹੋਵੈ ॥ ਵੁਠੈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ਨਿਤਿ ਸੁਰਹੀ ਸਾ ਧਨ ਦਹੀ ਵਿਲੋਵੈ ॥ ਤਿਤੁ ਘਿਇ ਹੋਮ ਜਗ ਸ
ਦ ਪੂਜਾ ਪਇਐ ਕਾਰਜੁ ਸੋਹੈ ॥ ਗੁਰੂ ਸਮੁੰਦੁ ਨਦੀ ਸਭਿ ਸਿਖੀ ਨਾਤੈ ਜਿਤੁ ਵਡਿਆ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਸਿਰਖੁਥੇ ਨਾਵਨਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਸਤ ਚਟੇ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਅਗੀ ਪਾ
ਲਾ ਕਿ ਕਰੇ ਸੂਰਜ ਕੇਹੀ ਰਾਤਿ ॥ ਚੰਦ ਅਨੇਰਾ ਕਿ ਕਰੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕਿਆ ਜਾਤਿ ॥ ਧਰ
ਤੀ ਚੀਜੀ ਕਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਵਿਚਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਪਤਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਪਤਿ ਰਖੈ
ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਸਚੇ ਸੁਬਹਾਨੁ ਸਦਾ ਕਲਾਣਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦੀਬਾਣੁ
ਹੋਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਿਆ ॥ ਸਚੁ ਜਿ ਮੰਗਹਿ ਦਾਨੁ ਸਿ ਤੁਧੈ ਜੇਹਿਆ ॥ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾ
ਨੁ ਸਬਦੇ ਸੋਹਿਆ ॥ ਮੰਨਿਐ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੁਧੈ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀ
ਸਾਣੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਦਾਤਾਰੁ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਨਾਨ
ਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਇਆ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਦੀਖਿਆ ਆਖਿ ਬੁਝਾਇਆ

ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮੇਉ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸੀਐ ਜਿਨ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਸੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਹਿ ਕਥਨਾ ਮਾਇਆ ਲੂਝੈ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸਗਲ ਕਰੇ ਆਕਾਰ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਰਬ ਵੀਚਾ
ਰ ॥ ਅਖਰ ਨਾਨਕ ਅਖਿਓ ਆਪਿ ॥ ਲਹੈ ਭਰਾਤਿ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਉ ਢਾਢੀ ਵੇਕਾਰੁ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਕੈ ਵਾਰ ਧੁਰਹੁ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਢਾਢੀ
ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਖਸਮਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਸਚੀ ਸਿਫਤਿ ਸਾਲਾਹ ਕਪੜਾ ਪਾਇਆ ॥
ਸਚਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਭੋਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਖਾਧਾ ਰਜਿ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥
ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪਸਾਉ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਿ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨੭॥

ਰਹਿ ॥ ੧ ॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ੬੨ ਰਾਗੁ ਮਾਝ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ॥ ੫੦ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੮
ਤਿਨ ਕੋ ਜੁਮਲਾ

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥

ਭਉ ਮੁਚੁ ਭਾਰਾ ਵਡਾ ਤੋਲੁ ॥ ਮਨ ਮਤਿ ਹਉਲੀ ਬੋਲੇ ਬੋਲੁ ॥ ਸਿਰਿ ਧਰਿ ਚਲੀ
ਐ ਸਹੀਐ ਭਾਰੁ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰਮੀ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ਨ ਲੰਘਸਿ ਪਾਰਿ ॥
ਭੈ ਭਉ ਰਖਿਆ ਭਾਇ ਸਵਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੈ ਤਨਿ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੈ ਨਾਲਿ

ਭੈਭਉਘੜੀਐਸਬਦਿਸਵਾਰਿ॥ਭੈਬਿਨੁਘਾੜਤਕਚੁਨਿਕਚ॥ਅੰਧਾਸਚਾਅੰ
ਧੀਸਟ॥੨॥ਬੁਧੀਬਾਜੀਉਪਜੈਚਾਉ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਪਵੈਨਤਾਉ॥ਨਾਨਕਮ
ਨਮੁਖਿਬੋਲਣੁਵਾਉ॥ਅੰਧਾਅਖਰੁਵਾਉਦੁਆਉ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਡਰਿ ਡਰਿਘਰੁਘਰਿਡਰੁਡਰਿਡਰੁਜਾਇ॥ਸੋਡਰੁਕੇਹਾਜਿਤੁਡਰਿਡਰੁਪਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀ
ਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਵਰਤੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ਡਰੀਐਜੇਡਰੁਹੋਵੈਹੋਰੁ॥ਡਰਿ
ਡਰਿਡਰਣਾਮਨਕਾਸੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਜੀਉਮਰੈਨਡੂਬੈਤਰੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀ
ਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਇ॥ਆਗੈਪਾਛੈਹੁਕਮਿਸਮਾਇ॥੨॥
ਹੰਸੁਹੇਤੁਆਸਾਅਸਮਾਨੁ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਭੂਖਬਹੁਤੁਨੈਸਾਨੁ॥ਭਉਖਾਣਾਪੀਣਾਆ
ਧਾਰੁ॥ਵਿਣੁਖਾਧੇਮਰਿਹੋਹਿਗਵਾਰ॥੩॥ਜਿਸਕਾਕੋਇਕੋਈਕੋਇਕੋਇ॥ਸਭੁਕੋ
ਤੇਰਾਤੂਸਭਨਾਕਾਸੋਇ॥ਜਾਕੇਜੀਅਜੰਤਧਨੁਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਆਖਣੁਬਿਖਮੁਬੀ
ਚਾਰੁ॥੪॥੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧॥ਮਾਤਾਮਤਿਪਿਤਾਸੰਤੋਖੁ॥ਸਤੁਭਾਈਕਰਿਏਹੁ
ਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਕਹਣਾਹੈਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਤਉਕੁਦਰਤਿਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਰਮਸੁਰਤਿਦੁਇਸਸੁਰਭਏ॥ਕਰਣੀਕਾਮਣਿਕਰਿਮਨਲਏ॥੨॥ਸਾਹਾ
ਸੰਜੋਗੁਵੀਆਹੁਵਿਜੋਗੁ॥ਸਚੁਸੰਤਤਿਕਹੁਨਾਨਕਜੋਗੁ॥੩॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ
੧ ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਮੇਲੁ॥ਚੰਚਲਚਪਲਬੁਧਿਕਾਖੇਲੁ॥ਨਉਦਰਵਾਜੇਦਸਵਾ
ਦੁਆਰੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਕਥਤਾਬਕਤਾਸੁਨਤਾਸੋਈ॥ਆਪੁਬੀਚਾ
ਰੇਸੁਗਿਆਨੀਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਹੀਮਾਟੀਬੋਲੈਪਉਣੁ॥ਬੁਝੁਰੇਗਿਆਨੀਮੂਆਕਉਣੁ॥
ਮੂਈਸੁਰਤਿਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਦੇਖਣਹਾਰੁ॥੨॥ਜੈਕਾਰਣਿਤਟਿਤੀਰਥ
ਜਾਹੀ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਘਟਹੀਮਾਹੀ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤੁਬਾਦੁਵਖਾਣੈ॥ਭੀਤਰਿਹੋ
ਦੀਵਸਤੁਨਜਾਣੈ॥੩॥ਹਉਨਮੂਆਮੇਰੀਮੁਈਬਲਾਇ॥ਓਹੁਨਮੂਆਜੋਰਹਿਆਸਮਾ
ਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਮਰਤਾਜਾਤਾਨਦਰਿਨਆਇਆ॥੪॥੪॥
ਗਉੜੀਦਖਣੀਮਹਲਾ੧ ਸੁਣਿਸੁਣਿਬੂਝੈਮਾਨੈਨਾਉ॥ਤਾਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥
ਗੁਆਰੇਰੀ

ਆਪਿਭੁਲਾਏਠਉਰਨਠਾਉ॥ਤੂੰਸਮਝਾਵਹਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੧॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਲੈਮੈ
ਨਾਲਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਬਾਧੀਸਭਕਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਨਾਵੈਕੀਓਟ॥ਪਾਪੁ
ਪੁੰਨੁਬੀਜਕੀਪੋਟ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜੀਅਮਹਿਚੋਟ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੇਮਨਿਖੋਟ॥੨॥
ਸਾਚੇਗੁਰਕੀਸਾਚੀਸੀਖ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਸਾਚੁਪਰੀਖ॥ਜਲਪੁਰਾਇਨਿਰਸ
ਕਮਲਪਰੀਖ॥ਸਬਦਿਰਤੇਮੀਠੇਰਸਈਖ॥੩॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਗੜਿਦਸਦੁ
ਆਰ॥ਪੰਚਵਸਹਿਮਿਲਿਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਆਪਿਤੁਲੈਆਪੇਵਣਜਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਜਾਤੋਜਾਇਕਹਾਤੇਆ
ਵੈ॥ਕਹਉਪਜੈਕਹਜਾਇਸਮਾਵੈ॥ਕਿਉਬਾਧਿਓਕਿਉਮੁਕਤੀਪਾਵੈ॥ਕਿਉਅ
ਬਿਨਾਸੀਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਨਾਮੁਰਿਦੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਨਰਹਰਨਾਮੁਨਰਹਰ
ਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜੇਆਵੈਸਹਜੇਜਾਇ॥ਮਨਤੇਉਪਜੈਮਨਮਾਹਿਸਮਾਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤੋਬੰਧੁਨਪਾਇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਛੁਟੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਤਰਵਰਪੰ
ਖੀਬਹੁਨਿਸਿਬਾਸੁ॥ਸੁਖਦੁਖੀਆਮਨਿਮੋਹਵਿਣਾਸੁ॥ਸਾਝਬਿਹਾਗਤਕਹਿਆਗਾ
ਸੁ॥ਦਹਦਿਸਿਧਾਵਹਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੩॥ਨਾਮਸੰਜੋਗੀਗੋਇਲਿਥਾਟੁ॥ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਫੂਟੈਬਿਖੁਮਾਟੁ॥ਬਿਨੁਵਖਰਸੂਨੋਘਰੁਹਾਟੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਖੋਲੇਬਜਰਕਪਾਟ॥੪॥
ਸਾਧੁਮਿਲੈਪੂਰਬਸੰਜੋਗ॥ਸਚਿਰਹਸੇਪੂਰੇਹਰਿਲੋਗ॥ਮਨੁਤਨੁਦੇਲੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੫॥੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਾਇਆਮਹਿ
ਚੀਤੁ॥ਝੂਠਵਿਕਾਰਿਜਾਗੈਹਿਤਚੀਤੁ॥ਪੂੰਜੀਪਾਪਲੋਭਕੀਕੀਤੁ॥ਤਰੁਤਾਰੀਮਨਿਨਾਮੁ
ਸੁਚੀਤੁ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਾਚੇਮੈਤੇਰੀਟੇਕ॥ਹਉਪਾਪੀਤੂੰਨਿਰਮਲੁਏਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਗਨਿਪਾਣੀਬੋਲੈਭੜਵਾਉ॥ਜਿਹਵਾਇੰਦ੍ਰੀਏਕੁਸੁਆਉ॥ਦਿਸਟਿਵਿਕਾਰੀਨਾਹੀਭਉ
ਭਾਉ॥ਆਪੁਮਾਰੇਤਾਪਾਏਨਾਉ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕਿਉ
ਪੂਰਾਹੋਇ॥ਪਰਪੰਚਿਵਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਦੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੩॥
ਬੋਹਿਥਿਚੜਉਜਾਆਵੈਵਾਰੁ॥ਠਾਕੇਬੋਹਿਥਦਰਗਹਮਾਰ॥ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਧੰਨੁਗੁਰਦੁ

ਅਗੁਨਾ ਨਾਨਕ ਬਦਰਾ ਪਾਰ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਉਲਟਿਓ ਕਮਲੁ ਬ੍ਰਹਮ
ਬੀਚਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਗਗਨਿ ਦਸ ਦੁਆਰਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਬੇਧਿਆ ਆਪਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਰੇ
ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਮ
ਰਣਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਆਪਿ ਮੂਆ ਮਨੁ ਮਨ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ॥ ਨਜਰਿ ਭਈ ਘਰੁ ਘਰ ਤੇ ਜਾਨਿ
ਆ ॥੨॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਤੀਰਥੁ ਮਜਨੁ ਨਾਮਿ ॥ ਅਧਿਕ ਬਿਥਾਰੁ ਕਰਉ ਕਿਸੁ ਕਾਮਿ ॥ ਨਰ ਨਾਰਾਇ
ਣ ਅੰਤਰਜਾਮਿ ॥੩॥ ਆਨ ਮਨਉ ਤਉ ਪਰ ਘਰ ਜਾਉ ॥ ਕਿਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਹੀ ਕੋ ਥਾਉ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥੪॥ ੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁ
ਮਰਣੁ ਦਿਖਾਏ ॥ ਮਰਣ ਰਹਣ ਰਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਾਏ ॥ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿ ਗਗਨ ਪੁਰੁ ਪਾਏ ॥੧॥
ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਆਏ ਨਹੀ ਰਹਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪਿ ਰਹਣੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਦੁਬਿਧਾ ਭਾਗੈ ॥ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿ ਮਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਾਗੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮ
ਹਾ ਰਸੁ ਆਗੈ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਸੂਚਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪਉੜੀ ਊਚੋ ਊਚਾ ॥ ਕਰ
ਮਿ ਮਿਲੈ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਮੁਚਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੪॥ ੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ
ਮਹਲਾ ੧ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਹ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਆ ਆਗੈ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਸੋਈ
ਹੂਆ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਵਾਲਾ ਦੂਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਣਾ ਕਰਮ ਕੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰ
ਮੁ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤੁਧੁ ਭਗਤਿ
ਭੰਡਾਰ ॥ ਕੀਆ ਗਰਬੁ ਨ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਤੂ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲ
ਹਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇ ॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਸਾਚਾ ਸਿਰਿ ਮੇ
ਰੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਭਰੋਸੈ ਤੇਰੈ ॥੩॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮੈਲੁ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ ॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਣਾ ਭਗਤਿ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ੧੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿ ਅਕਥੁ ਕਹਾਇਆ ਅਪਿਉ ਪੀਆਇਆ ॥ ਅਨ ਭੈ ਵਿਸ
ਰੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਡਰੀਐ ਡਰੁ ਡਰਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾ

ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਨਰ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮਿਲੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨
॥ ਜਾਹਿ ਸਵਾਰੈ ਸਾਝ ਬਿਆਲਾ ॥ ਇਤ ਉਤ ਮਨਮੁਖ ਬਾਧੇ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾ
ਮੁ ਰਿਦੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਮਿਲੇ ਭ੍ਰਮ ਦੂਰੇ ॥੪॥ ੧੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ਜ
ਨਮਿ ਮਰੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਹਿਤਕਾਰੁ ॥ ਤੀਨਿ ਅਵਸਥਾ ਕਹਹਿ ਵਖਿਆਨੁ ॥ ਤੁਰੀਅਵਸਥ
ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਕਥਹਿ ਆਕਾਰੁ
ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤਰਣਾ ॥ ਬਾਹੁੜਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਇ ਹੈ
ਮਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਪੰਡਿਤ ਮੁਖਿ ਸੋ
ਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਰਥੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭ
ਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਆਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਿ ਦੇਖਿ ਦਿ
ਖਾਇਆ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥ ੧੨॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾਇਆ ਰਹੈ
ਸੁਖਾਲੀ ਬਾਜੀ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਮੁਚੁ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਬਹੁਤੁ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾ
ਰੋ ॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਮੈ ਰੁਲਦੀ ਦੇਖੀ ਜਿਉ ਧਰ ਉਪਰਿ ਛਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾ
ਰੀ ॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਤਾ ਰਹਸੀ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵੈ ਵਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਧੁ ਆਖਾ
ਮੇਰੀ ਕਾਇਆ ਤੂੰ ਸੁਣਿ ਸਿਖ ਹਮਾਰੀ ॥ ਨਿੰਦਾ ਚਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਪਰਾਈ ਝੂਠੀ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ॥ ਵੇ
ਲਿ ਪਰਾਈ ਜੋਹਹਿ ਜੀਅੜੇ ਕਰਹਿ ਚੋਰੀ ਬੁਰਿਆਰੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ ਤੂੰ ਪਿਛੈ ਰਹੀਏਹਿ
ਛੁਟੜਿ ਹੋਈਅਹਿ ਨਾਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਾਇਆ ਰਹੀਅਹਿ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਮੈ ਜਾ ਕਿਛੁ ਲੀਆ ਤਾ ਮਨਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਹਲਤਿ ਨ ਸੋਭਾ ਪਲਤਿ
ਨ ਢੋਈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਹੋਈ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਬਾ
ਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਜੀ ਤੁਰਕੀ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਕਪੜ ਕੇਰੇ ਭਾਰਾ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਲਿ
ਨ ਚਲੈ ਨਾਨਕ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਕੂਜਾ ਮੇਵਾ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਚਾਖਿਆ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੪॥ ਦੇ ਦੇ ਨੀਵ ਦਿਵਾਲ ਉਸਾਰੀ ਭਸਮੰਦਰ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥ ਸੰਚੇ ਸੰਚਿ ਨ ਦੇਈ

ਜਿਸ ਦੀ ਅੰਸੁ ਤਾ ਕੈ ਸਭੁ ਸੋਈ ॥ ਸੋ ਇਨਿ ਲੀਆ ਰਾਸੋਇ ਦਿਨ ਸਾਨ੍ਹੀ ਸੰਧੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਪਾਸ ਸੁਣਿ ਮੂਰਖ ਮਨ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹੋਗੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹਮ ਸਾਹਿਬ ਭੁਖ ਸਹ ਮਤਿ ਸਬੇਦਣ ਜਾਤੋ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਸਾਸਿ ਤਿਸੈ ਕੀ ਮਾਰਿ ਆ ਪੰਚੀ ਦਾਲੋ ॥੮॥੧॥੧੩॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਵਰਿ ਪੰਚ ਹਮ ਏਕ ਜਨਾ ਕਿਉ ਰਾਖਉ ਘਰ ਬਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਮਾਰਹਿ ਲੂਟਹਿ ਨੀਤ ਨੀਤ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ਜਨਾ ॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਉਚਰੁ ਮਨਾ ॥ ਆਗੈ ਜਮ ਦਲੁ ਬਿਖਮੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਸਾਰਿ ਮੜੋਲੀ ਰਾਖੈ ਦੁਆਰਾ ਭੀਤਰਿ ਬੈਠੀ ਸਾ ਧਨਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇਲ ਕਰੇ ਨਿਤ ਕਾਮਣਿ ਅਵਰਿ ਲੁਟੇਨਿ ਸੁ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੨॥ ਢਾਹਿ ਮੜੋਲੀ ਲੂਟਿਆ ਦੇਹੁਰਾ ਸਾ ਧਨ ਪਕੜੀ ਏਕ ਜਨਾ ॥ ਜਮ ਡੰਡਾ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਪੜਿਆ ਭਾਗਿ ਗਏ ਸੇ ਪੰਚ ਜਨਾ ॥੩॥ ਕਾਮਣਿ ਲੋੜੈ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਮਿਤ੍ਰ ਲੁੜੇਨਿ ਸੁ ਖਾਧਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਪ ਕਰੇ ਤਿਨ ਕਾਰਣਿ ਜਾਸੀ ਜਮਪੁਰਿ ਬਾਧਾਤਾ ॥੪॥੨॥੧੪॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਤੇ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਕਾਂਇਆ ਕੀਜੈ ਖਿੰਥਾਤਾ ॥ ਪੰਚ ਚੇਲੇ ਵਸਿ ਕੀਜਹਿ ਰਾਵਲ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੀਜੈ ਡੰਡਾਤਾ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕੁ ਸਬਦੁ ਦੂਜਾ ਹੋਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕੰਦ ਮੂਲਿ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂੰਡਿ ਮੁੰਡਾਇਐ ਜੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਹਮ ਗੁਰੁ ਕੀਨੀ ਗੰਗਾਤਾ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਅੰਧਾਤਾ ॥੨॥ ਕਰਿ ਪਟੰਬੁ ਗਲੀ ਮਨੁ ਲਾਵਸਿ ਸੰਸਾ ਮੂਲਿ ਨ ਜਾਵਸਿਤਾ ॥ ਏਕਸੁ ਚਰਣੀ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਕੀ ਧਾਵਸਿਤਾ ॥੩॥ ਜਪਸਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਚਸਿ ਮਨਾ ॥ ਕਾਹੇ ਬੋਲਹਿ ਜੋਗੀ ਕਪਟੁ ਘਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੀ ਹੰਸੁ ਇਆਣਾ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਣੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਗੀ ਦਾਝੈ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਣੀਤਾ ॥੪॥੩॥੧੫॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲੁ ਮਨ ਏਕੈ ਜੇ ਕਰਿ ਦ੍ਰਿੜੁ ਚਿਤੁ ਕੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਕਰਮ ਕੇ

ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਲੀਜੈ ਰੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਭਾਈ ਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਸੰਸਾਰਿ ਸਮਾਵਹਿ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖਣਾ ਜਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਮਾਇਆ ਤਨਿ ਮੀਠੀ ਹਮ ਤਉ ਪੰਡ ਉਚਾਈ ਰੇ ॥ ਰਾਤਿ ਅਨੇਰੀ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਲਜੁ ਟੂਕਸਿ ਮੂਸਾ ਭਾਈ ਰੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਤੇਤਾ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਰੇ ॥ ਜੋ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੋਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਰੇ ॥੩॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਨ ਹੋਵਹਿ ਊਣੇ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾਈ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਹੋਵੈ ਜੇ ਨਾਨਕੁ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈ ਰੇ ॥੪॥੪॥੧੬॥ ਗਉੜੀ ਚੇਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਤ ਕੀ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ਕਤ ਕੇਰਾ ਕਿਦੂ ਥਾਵਹੁ ਹਮ ਆਏ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਨਿਪਜੇ ਕਾਹੇ ਕੰਮਿ ਉਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਕਹੇ ਨ ਜਾਨੀ ਅਉਗਣ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੇ ਰੁਖ ਬਿਰਖ ਹਮ ਚੀਨੇ ਕੇਤੇ ਪਸੂ ਉਪਾਏ ॥ ਕੇਤੇ ਨਾਗ ਕੁਲੀ ਮਹਿ ਆਏ ਕੇਤੇ ਪੰਖ ਉਡਾਏ ॥੨॥ ਹਟ ਪਟਣ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਭੰਨੈ ਕਰਿ ਚੋਰੀ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਅਗਹੁ ਦੇਖੈ ਪਿਛਹੁ ਦੇਖੈ ਤੁਝ ਤੇ ਕਹਾ ਛਪਾਵੈ ॥੩॥ ਤਟ ਤੀਰਥ ਹਮ ਨਵ ਖੰਡ ਦੇਖੇ ਹਟ ਪਟਣ ਬਾਜਾਰਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਤਕੜੀ ਤੋਲਣਿ ਲਾਗਾ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਵਣਜਾਰਾ ॥੪॥ ਜੇਤਾ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਨੀਰਿ ਭਰਿਆ ਤੇਤੇ ਅਉਗਣ ਹਮਾਰੇ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਛੁ ਮਿਹਰ ਉਪਾਵਹੁ ਡੁਬਦੇ ਪਥਰ ਤਾਰੇ ॥੫॥ ਜੀਅੜਾ ਅਗਨਿ ਬਰਾਬਰਿ ਤਪੈ ਭੀਤਰਿ ਵਗੈ ਕਾਤੀ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੬॥੫॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ਰੈਣਿ ਗਵਾਈ ਸੋਇ ਕੈ ਦਿਵਸੁ ਗਵਾਇਆ ਖਾਇ ॥ ਹੀਰੇ ਜੈਸਾ ਜਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਜਾਇ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ਰਾਮ ਕਾ ॥ ਮੂੜੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤਾ ਧਨੁ ਧਰਣੀ ਧਰੇ ਅਨਤ ਨ ਚਾਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਅਨਤ ਕਉ ਚਾਹਨ ਜੋ ਗਏ ਸੇ ਆਏ ਅਨਤ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਭਾਗਠੁ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮਾ ਉਪਰਿ ਨਿਬੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ

ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋਈ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਖਸਮ ਕਾ ਕਿਸੈ ਵਡਾਈ
ਦੇਇ ॥੪॥੧॥੧੮॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਣੀ ਹੋਵਾ ਬਨਿ
ਬਸਾ ਕੰਦ ਮੂਲ ਚੁਣਿ ਖਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਹਉ ਜਾਉ
ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੈ ਬਨਜਾਰਨਿ ਰਾਮ ਕੀ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਰੁ ਵਾਪਾਰੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ
ਕਿਲ ਹੋਵਾ ਅੰਬਿ ਬਸਾ ਸਹਜਿ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਮਿ
ਲੈ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥੨॥ ਮਛੁਲੀ ਹੋਵਾ ਜਲਿ ਬਸਾ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾ
ਰਿ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਵਸੈ ਹਉ ਮਿਲਉਗੀ ਬਾਹ ਪਸਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਗ
ਨਿ ਹੋਵਾ ਧਰ ਵਸਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਜੋ
ਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥੧੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦੀਪਕੀ ॥ ਜੈ ਘਰਿ ਕੀਰਤਿ ਆਖੀਐ ਕਰ
ਤੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਿਵਰਹੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ
॥੧॥ ਤੁਮ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਨਿਰਭਉ ਕਾ ਸੋਹਿਲਾ ॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਜਾਉ ਜਿਤੁ ਸੋਹਿਲੈ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜੀਅੜੇ ਸਮਾਲੀਅਨਿ ਦੇਖੈਗਾ ਦੇਵ
ਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਨੈ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਤਿਸੁ ਦਾਤੇ ਕਵਣੁ ਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਸੰਬਤਿ
ਸਾਹਾ ਲਿਖਿਆ ਮਿਲਿ ਕਰਿ ਪਾਵਹੁ ਤੇਲੁ ॥ ਦੇਹੁ ਸਜਣ ਅਸੀਸੜੀਆ
ਜਿਉ ਹੋਵੈ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੩॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਏਹੋ ਪਾਹੁਚਾ ਸਦੜੇ ਨਿਤ
ਪਵੰਨਿ ॥ ਸਦਣਹਾਰਾ ਸਿਮਰੀਐ ਨਾਨਕ ਸੇ ਦਿਹ ਆਵੰਨਿ ॥੪॥੧॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ ਚਉਪਦੇ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਹਰਿ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਬਿਧਿ ਆਪੇ
ਜਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਮੇਲੇ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਜਾ
ਇ ॥ ਭੈ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ

ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਭਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਾਲਾਹੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾ
ਰੁ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥
ਮਨਿ ਨਿਰਮਲਿ ਵਸੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਵਸਿਐ ਸਾਚੀ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਊਤਮ ਕਰ
ਣੀ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਚੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਜੀਵੈ ਦਾਤਾ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੪॥੧॥੨੧॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਏ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂ
ਝੈ ਸੀਝੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਹਜੁ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਪੂ
ਰੈ ਭਾਗਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰੁ ਆਇ ॥ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਿਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਪਵਿਤ
ਪਾਵਨ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਭਰ
ਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁਤਾ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈ ॥ ਦਰਸਨਿ ਸਚੈ ਸਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੪॥੨॥੨੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥
ਸੁ ਥਾਉ ਸਚੁ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਸਚਿ ਨਿਵਾਸੁ ਕਰੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ
ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਪੈ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਆਪੈ ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੈਸਿ ਸੁ ਥਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਉ ਇਹ ਜਿਹਵਾ ਦੂਜੈ
ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਾਖੈ ਫੀਕਾ ਆਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫੀਕਾ ਹੋਇ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੀਆ ਚਲਿਆ ਰੋਇ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁ
ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਾਚੇ ਰਾਤੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪੀਵੈ ਨਿਰਮਲ ਧਾਰ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਜੋ ਭਾਡਾ ਹੋਇ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਟਿਕੈ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨਿ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਭਾਂਡਾ ਜਿਸੁ ਸਬਦ ਪਿਆਸ

੪॥੩॥੨੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੩ ਇਕਿਗਾਵਤਰਹੇਮਨਿਸਾਦੁਨ
ਪਾਇ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਗਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗਾਵਣਿਗਾਵਹਿਜਿਨਨਾਮਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਗਾਵਤਰਹੈਜੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਮਨੁ
ਤਨੁਰਾਤਾਨਾਮਿਸੁਹਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਗਾਵਹਿਇਕਿਭਗਤਿਕਰੇਹਿ॥ਨਾ
ਮੁਨਪਾਵਹਿਬਿਨੁਅਸਨੇਹ॥ਸਚੀਭਗਤਿਗੁਰਸਬਦਪਿਆਰਿ॥ਅਪਨਾ
ਪਿਰੁਰਾਖਿਆਸਦਾਉਰਿਧਾਰਿ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਹਿਮੂਰਖਆਪੁਜਣਾਵਹਿ
ਨਚਿਨਚਿਟਪਹਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਨਚਿਐਟਪਿਐਭਗਤਿਨਹੋਇ॥
ਸਬਦਿਮਰੈਭਗਤਿਪਾਏਜਨੁਸੋਇ॥੩॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਿਕਰਾਏਸੋ
ਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਵਿਚਹੁਆਪੁਖੋਇ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈ॥
ਨਾਨਕਬਖਸੇਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ
੩ ਮਨੁਮਰੈਧਾਤੁਮਰਿਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮੂਏਕੈਸੇਹਰਿਪਾਇ॥ਮਨੁਮਰੈਦਾ
ਰੂਜਾਣੈਕੋਇ॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਬੂਝੈਜਨੁਸੋਇ॥੧॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਦੇ
ਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰ
ਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਤਾਇਸੁਮਨਕੀਸੋਝੀਪਾਵੈ॥ਮਨੁਮੈਮਤੁਮੈਗਲਮਿਕਦਾ
ਰਾ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਮਾਰਿਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ॥ਮਨੁਅਸਾਧੁਸਾਧੈਜਨੁਕੋਇ॥ਅ
ਚਰੁਚਰੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਲਇਆਸਵਾਰਿ॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਹੁਤਜੇਵਿਕਾਰ॥੩॥ਜੋਧੁਰਿਰਾਖਿਅਨੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁ
ੜਹਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪਣੀਕਲਾਆਪੇਹੀਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮੁਪਛਾਣੈ॥੪॥੫॥੨੫॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ॥ਹਉਮੈਵਿ
ਚਿਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਬਹੁਚਿੰਤਾਚਿਤਵੈਆ
ਪੁਨਪਛਾਨਾ॥ਧੰਧਾਕਰਤਿਆਅਨਦਿਨੁਵਿਹਾਨਾ॥੧॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਰਮਹੁਮੇ
ਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਸਨਾਹਰਿਰਸਨਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਜਿ

ਨਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ਜਗਜੀਵਨੁਸੇਵਿਜੁਗਚਾਰੇਜਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸੇਜਨਸਚੇਜੋਗੁਰਸਬਦਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਧਾਵਤਵਰਜੇਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇ
ਹਰਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥੩॥ਰਾਮੁਰਾਮੁਕਰਤਿਆਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈ
ਨਲਾਗੈਜਮਪੀਰ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪਿਵਜੀਰ॥ਨਾਨਕਸੇਵਿਸਦਾਹਰਿਗੁਣੀਗ
ਹੀਰ॥੪॥੬॥੨੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈ
ਜਿਸਕੇਜੀਅਪਰਾਨਾ॥ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਸਭਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦਰਗ
ਹਪਤਿਪਰਵਾਨਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਤੂੰਵਿਸਰਹਿਤਦਹੀਮਰਿਜਾ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਜਿਤੁਧੁਆਪਿਭੁਲਾਏ॥ਤਿਨਤੂੰਵਿਸਰਹਿਜਿਦੂ
ਜੈਭਾਏ॥ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਜੋਨੀਪਾਏ॥੨॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਸੇਸਤਿਗੁਰਸੇ
ਵਾਲਾਏ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਤੁਠਾਤਿਨਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾ
ਏ॥੩॥ਜਿਨਾਪੋਤੈਪੁੰਨੁਸੇਗਿਆਨਬੀਚਾਰੀ॥ਜਿਨਾਪੋਤੈਪੁੰਨੁਤਿਨਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਜੋਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੭॥੨੭॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ॥ਤੂੰਅਕਥੁਕਿਉਕਥਿਆਜਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਮਾਰਣੁਮਨਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਤੇਰੇ
ਗੁਣਅਨੇਕਕੀਮਤਿਨਹਪਾਹਿ॥੧॥ਜਿਸਕੀਬਾਣੀਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੀਅ
ਕਥਕਥਾਗੁਰਸਬਦਿਵਖਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਤਹਸਤਸੰਗਤਿਬਣਾ
ਈ॥ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਜਹਸਤਿਗੁਰੁਤਹਾਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾ
ਈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮਹਲੀਥਾਉਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਭਗਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੩॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਸਿਉਲ
ਗੈਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੪॥੮॥੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩
ਗੁਆਰੇਰੀ॥ਏਕਸੁਤੇਸਭਿਰੂਪਹਹਿਰੰਗਾ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਸਭਿਸਹਲੰਗਾ॥
ਭਿੰਨਭਿੰਨਵੇਖੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰੰਗਾ॥੧॥ਏਕੁਅਚਰਜੁਏਕੋਹੈਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਚਾਰੇਵਿ

ਗਲਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਤ੍ਰੇਤੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਥਾਈ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਪ੍ਰਭੁ [illegible] ਘਟ [illegible] ਆਪੇ ਸੁਤਿਆ ਦੇਇ ਜਗਾਈ ॥੨॥ ਤਿਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਥਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵੈ ਬੂਝੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ [illegible] ਸਵਾਰਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਮਿਲਿ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ੯॥ ੨੯॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੇ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੰਤੁ ਅਨਾੜੀ ਕਦੇ ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਕਥਨੀ ਕਰੇ ਤੈ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਲੂਝੈ ॥ ਅੰਧੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਦੇ ਨ ਸੀਝੈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਉਧਾਰਾ ॥੩॥ ਇਸੁ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਲੀ ਕਾ ਜਨਮੁ ਚੰਡਾਲ ਕੈ ਘਰਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥ ੧੦॥ ੩੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਸਚੈ ਮਹਲਿ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਹੁ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਆਵੈ ਭਰਮੇ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਨਮਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨ ਚੇਤੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ ਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥ ਇਹੁ ਜੀਉ ਵਿਡਾਣੀ ਚਾਕਰੀ ਲਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਚੇਤੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥੪॥ ੧੧॥ ੩੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ

ਨ ਸੇਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਪੁਤਿ ਕੁਟੰਬਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ੧੨॥ ੩੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰਾ ਜਨੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਐਥੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਭਰਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਮਹਾਪੁਰਖ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਉਧਰੇ ਕੁਲ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਭਉਜਲ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰੇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦਾ ਮਨਿ ਦਾਸਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਅਨਹਦੁ ਵਾਜੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਘਰ ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਕੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭਗਤੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਹਿ ਹਰਿ ਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥ ੧੩॥ ੩੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਵਡਭਾਗਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ॥ ਜਨਮੁ ਜੀਤਿ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਚਖਿ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਰਮ ਕਾਂਡ ਬਹੁ ਕਰਹਿ ਅਚਾਰ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਅਹੰਕਾਰ ॥੩॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਓ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਗੁਰ ਪਰਗਾਸ ॥੪॥ ੧੪॥ ੩੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਜੈਸੀ ਧਰਤੀ ਊਪਰਿ ਮੇਘੁਲਾ ਬਰਸਤੁ ਹੈ ਕਿਆ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਨਾਹੀ ॥ ਜੈਸੇ ਧਰਤੀ ਮਧੇ ਪਾਣੀ ਪਰਗਾਸਿਆ ਬਿਨੁ ਪਗਾ ਵਰਸਤ ਫਿਰਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਤੂੰ ਐਸੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਹੀ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੋਈ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਤੈਸੇ ਜਾਇ ਸਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖ ਹੋਇ ਕੈ ਕਿਆ ਓਇ ਕਰਮ ਕਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਸਦਾ ਹਹਿ ਤੇਰੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਇਤਨੇ ਜਨਮ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਸੇ ਜਾ ਪਾਇਆ ਤਾ ਭੂਲੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਸੋਈ ਪਰੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹੀ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਸਬਦੁ ਤੂੰਹੈ ਹਹਿ ਆਪੇ ਭਰਮੁ ਕਹਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲਿਆ ਪੁਨਰਪਿ

ਜਨਮਿ ਮਰਨ ਆਤੀ ॥੪॥੧॥੧੫॥੩੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਕਾਲੈ ਵਸਿ ਹੈ ਬਧਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭਰਮਦੇ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਿਓ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤੀ ਰਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਪਰਤੀਤਿ ਹੋਇ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਪਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ॥੪॥੨॥੧੬॥ ੩੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਗੁਣ ਸੰਮਲੈ ਸਾਹੁਰੈ ਵਾਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਪਿਰੁ ਵਸੈ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਆਪੇ ਮੇਲਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਹਿ ਮਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਸਹਜੇ ਸੁਖਿ ਸਮਾਈਐ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਨਾਇ ਲਾਈਐ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਗਰਬਿ ਨ ਪਾਇਓ ਅਗਿਆਨ ਇਆਣੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾ ਕਰਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਣੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਵਾਸੁ ਪਾਇਦੇ ਗਰਭੇ ਗਲਿ ਜਾਣੇ ॥ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਾਣੇ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਬੰਧਪੁ ਬੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕੀਰਾ ॥੪॥ ੩॥ ੧੭॥ ੩੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਮਤਿ ਮਲੀਣ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਸਿਵਿ ਸਕਤਿ ਮਿਟਾਈਆ ਚੂਕਾ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਖਿ ਹਉ ਜੀਵਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਤੀ ਗੁਰ ਮੇਲਿ

ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ

ਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਹਰਿ ਸੁਣੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਕੀਨੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲੀਨੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁਰੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗੁਰੁ ਹਮ ਕੀਨੀ ॥੨॥ ਗੁਣਦਾਤਾ ਹਰਿ ਰਾਇ ਹੈ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਪਾਪੀ ਪਾਥਰ ਡੂਬਦੇ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤੂੰ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਰਮਲਾ ਹਮ ਅਵਗਣਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਹਜੁ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਘਰਿ ਸੋਹਿਲਾ ਗਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੇਤਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ ਤਿਨ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ੪ ॥ ੧੮ ॥ ੩੮ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਪੰਡਿਤੁ ਸਾਸਤ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਪੜਿਆ ॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰਿਆ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੁ ਪੜਿਆ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਗਤਿ ਰਾਮ ਹਮਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤੂ ਤਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਿਭੂਤ ਲਾਇ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਤਿਆਗੁ ਕਰੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥ ਖਤ੍ਰੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਸੂਰਤਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਪਰ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵੈ ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ॥੩॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਤੂੰ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥੪॥ ੧ ॥ ੩੯ ॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ॥ ਭਜੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਜਨ ਕੀ ॥ ਤਰੁ ਭਉਜਲੁ ਅਕਥ ਕਥਾ ਸੁਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਤਿਨ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਹੁ ਹਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਊਤਮ ਕਾਮਾ ॥੨॥

ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਹਮਰੈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਭਾਵੈ ॥ ਜਨ ਪਗ ਰੇਣੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥੪੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਾਤਾ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ਪੁਤੁ ਖਾਇ ॥ ਮੀਨੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਈ ਜਲਿ ਨਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰਸਿਖ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਤੇ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਹਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿਆ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਮਿਲਿ ਬਛਰੇ ਗਊ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵੈ ॥ ਕਾਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥੨॥ ਸਾਰਿੰਗ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਸੈ ਜਲ ਧਾਰਾ ॥ ਨਰਪਤਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਦੇਖਿ ਪਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਪੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥੩॥ ਨਰ ਪ੍ਰਾਣੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਖਾਟੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗਲਾਟੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਪਗ ਚਾਟੇ ॥੪॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਭੀਖਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭੀਖ ਪ੍ਰਭ ਪਾਇ ॥ ਭੂਖੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਅੰਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆਘਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਹਰਿ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਪੂਰਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਕਵੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੂਰਜੁ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਤਿਆਗੈ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ॥੨॥ ਬਛਰੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਖੀਰੁ ਮੁਖਿ ਖਾਇ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਿਗਸੈ ਦੇਖੈ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਲਾਇ ॥੩॥ ਹੋਰੁ ਸਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕਾਚਾ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਕੂਰਾ ਕਚੁ ਪਾਚਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ॥੪॥੪॥੪੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਬਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਧਣੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਪੀਛੈ ਛੂਟੀ ਘਣੀ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭ ਪਾਪ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਪੰਚ ਰਹੇ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਅ

ਨਦਿਨੁ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਗ ਧੂਰਿ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥ ਤਿਨ ਕੂੜ ਤਿਆਗੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮੁਖ ਊਜਲ ਭਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਬਲਭਦ੍ਰੁ ਗੁਰ ਪਗ ਲਗਿ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤਰਾਵੈ ॥੪॥੫॥੪੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਡੰਡਾਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਪੁ ਤਾਪੈ ਲਾਇ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੇਰਾ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜਪਾਇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਜਾਪੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਾਰਿੰਗ ਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਆਪਿ ਪੀਆਵਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੇੜੀ ਤੁਲਹਾ ਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰਾ ॥੪॥੬॥੪੪॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਸਾਹੁ ਹਮਾਰਾ ਤੂੰ ਧਣੀ ਜੈਸੀ ਤੂੰ ਰਾਸਿ ਦੇਹਿ ਤੈਸੀ ਹਮ ਲੇਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਦੇਹਿ ॥੧॥ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ਰਾਮ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਕਰਾਵੈ ਦੇ ਰਾਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਸਾਹ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਹੋਰੁ ਵਣਜੁ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੀਏ ਅਨੰਤ ਤਰੰਗੀ ਦੁਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਇ ਜੇਹੈ ਵਣਜਿ ਹਰਿ ਲਾਇਆ ਫਲੁ ਤੇਹਾ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵਣਜੁ ਸੋ ਜਨੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਾਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਫਿਰਿ ਲੇਖਾ ਮੂਲਿ ਨ ਲੇਈ ॥੪॥੧॥੭॥੪੫॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ ਗਰਭੁ ਪਾਲਤੀ ਸੁਤ ਕੀ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਵਡਾ ਹੋਇ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਦੇਇ ਕਰਿ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸਾ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਰਾਖਦਾ ਦੇ ਆਪਿ ਹਥ ਆਸਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਮੈ ਮੂਰਖ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਗੁਸਈਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਉ

ਪਮਾਤ੍ਰਾਨਿਰਵੈਰੁਹਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਦਰਿਘਰਿਆਨੰਦੁਹਰਿਹਰਿਜਸੁ
ਮਨਿਭਾਵੈ॥ਸਭਰਸਮੀਠੇਮੁਖਿਲਗਹਿਜਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨੁਪਰਵਾ
ਰੁਸਧਾਰੁਹੈਇਕੀਹਕੁਲੀਸਭੁਜਗਤੁਛਡਾਵੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੋਹਰਿ
ਕੀਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂੰਵਰਤਦਾਹਰਿਪੂਜਕਰਾਈ॥
ਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਲਹਾਇਦਾਆਪੇਵਰਤਾਈ॥੩॥ਲਾਲਾਹਾਟਿਵਿਹਾਝਿਆ
ਕਿਆਤਿਸੁਚਤੁਰਾਈ॥ਜੇਰਾਜਿਬਹਾਲੇਤਾਹਰਿਗੁਲਾਮੁਘਾਸੀਕਉਹਰਿਨਾ
ਮੁਕਢਾਈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨॥੮॥
੪੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਕਿਰਸਾਣੀਕਿਰਸਾਣੁਕਰੇਲੋਚੈ
ਜੀਉਲਾਇ॥ਹਲੁਜੋਤੈਉਦਮੁਕਰੇਮੇਰਾਪੁਤੁਧੀਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹ
ਰਿਹਰਿਜਾਪੁਕਰੇਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਇ॥੧॥ਮੈਮੂਰਖਕੀਗਤਿਕੀਜੈਮੇਰੇਰਾਮਗੁਰ
ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਹਰਿਲਾਇਹਮਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੈਤੁਰੇਸਉਦਾਗਰੀਸਉ
ਦਾਗਰੁਧਾਵੈ॥ਧਨੁਖਟੈਆਸਾਕਰੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁ
ਹਰਿਹਰਿਬੋਲਤਾਹਰਿਬੋਲਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਬਿਖੁਸੰਚੈਹਟਵਾਣੀਆਬ
ਹਿਹਾਟਿਕਮਾਇ॥ਮੋਹਝੂਠੁਪਸਾਰਾਝੂਠਕਾਝੂਠੇਲਪਟਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜ
ਨਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਿਆਹਰਿਖਰਚੁਲੈਜਾਇ॥੩॥ਇਹੁਮਾਇਆਮੋਹਕੁਟੰਬੁ
ਹੈਭਾਇਦੂਜੈਫਾਸ॥ਗੁਰਮਤੀਸੋਜਨੁਤਰੈਜੋਦਾਸਨਿਦਾਸ॥ਜਨਿਨਾਨਕਿਨਾ
ਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਾਸ॥੪॥੩॥੯॥੪੭॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾ
ਗਣਿਮਹਲਾ੪ ਨਿਤਦਿਨਸੁਰਾਤਿਲਾਲਚੁਕਰੇਭਰਮੈਭਰਮਾਇਆ॥ਵੇਗਾ
ਰਿਫਿਰੈਵੇਗਾਰੀਆਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਇਆ॥ਜੋਗੁਰਕੀਜਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸੋਘਰਕੈ
ਕੰਮਿਹਰਿਲਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਤੋੜਿਬੰਧਨਮਾਇਆਘਰਕੈਕੰਮਿਲਾ
ਇ॥ਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰੁਪ੍ਰਾਣੀਚਾਕ
ਰੀਕਰੇਨਰਪਤਿਰਾਜੇਅਰਥਿਸਭਮਾਇਆ॥ਕੈਬੰਧੈਕੈਡਾਨਿਲੇਇਕੈਨਰਪਤਿ

ਮਰਿਜਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੇਵਾਸਫਲਸਤਿਗੁਰੂਕੀਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿ
ਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਨਿਤਸਉਦਾਸੂਦੁਕੀਚੈਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਮਾਇਆਕੈ
ਤਾਈ॥ਜਾਲਾਹਾਦੇਇਤਾਸੁਖੁਮਨੇਤੋਟੈਮਰਿਜਾਈ॥ਜੋਗੁਣਸਾਝੀਗੁਰਸਿਉ
ਕਰੇਨਿਤਨਿਤਸੁਖੁਪਾਈ॥ਜਿਤਨੀਭੂਖਅਨਰਸਸਾਦਹੈਤਿਤਨੀਭੂਖਫਿਰਿਲਾ
ਗੈ॥ਜਿਸੁਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੋਵੇਚੈਸਿਰੁਗੁਰਆਗੈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿ
ਰਸਿਤ੍ਰਿਪਤਿਆਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈ॥੪॥੪॥੧੦॥੪੮॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗ
ਣਿਮਹਲਾ੪ ਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਆਸਨਿਤਕਿਉਦੇਖਾਹਰਿਦ
ਰਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਣਤਾਹਮਰੈਮਨਿਚਿਤਿਹਰਿਬਹੁਤੁਪਿ
ਆਰਾ॥ਹਉਕੁਰਬਾਣੀਗੁਰਆਪਣੇਜਿਨਿਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲਿਆਮੇਰਾਸਿਰ
ਜਨਹਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਪਰੇਹਰਿਦੁਆਰਿ॥ਮਤੁਨਿਰਗੁਣ
ਹਮਮੇਲੈਕਬਹੂੰਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੇਅਵਗਣਬਹੁਤੁਬਹੁ
ਤੁਹੈਬਹੁਬਾਰਬਾਰਹਰਿਗਣਤਨਆਵੈ॥ਤੂੰਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿਹਰਿਦਇਆਲੁਹਰਿ
ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਹਰਿਭਾਵੈ॥੨॥ਤੁਮਰੇਗੁਣਕਿਆਕਹਾਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾਜ
ਬਗੁਰੁਬੋਲਹਤਬਬਿਸਮੁਹੋਇਜਾਇ॥ਹਮਜੈਸੇਅਪਰਾਧੀਅਵਰੁਕੋਈ
ਰਾਖੈਜੈਸੇਹਮਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਛਡਾਇ॥ਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਤੂੰਹੈਗੁਰੁਮਾਤਾਤੂੰ
ਗੁਰੁਬੰਧਪੁਮੇਰਾਸਖਾਸਖਾਇ॥੩॥ਜੋਹਮਰੀਬਿਧਿਹੋਤੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਾ
ਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਣਹੁਆਪੇ॥ਹਮਰੁਲਤੇਫਿਰਤੇਕੋਈਬਾਤਨਪੂਛਤਾ
ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਕੀਰੇਹਮਥਾਪੇ॥ਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕਜਨਕੇਰਾਜਿਤੁਮਿ
ਲਿਐਚੂਕੇਸਭਿਸੋਗਸੰਤਾਪੇ॥੪॥੫॥੧੧॥੪੯॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ
ਮਹਲਾ੪ ਕੰਚਨਨਾਰੀਮਹਿਜੀਉਲੁਭਤੁਹੈਮੋਹੁਮੀਠਾਮਾਇਆ॥ਘਰਮੰਦ
ਰਘੋੜੇਖੁਸੀਮਨੁਅਨਰਸਿਲਾਇਆ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਕਿਉਛੂਟਾ
ਮੇਰੇਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਇਹਨੀਚਕਰਮਹਰਿਮੇਰੇ॥ਗੁਣਵੰਤਾਹਰਿ

ਹਮਅਪਰਾਧੀਰਖੇਗੁਰਸੰਗਤੀ
ਉਪਦੇਸੁਦੀਓਹਰਿਨਾਮੁਛਡਾਵੈ

ਮਿਦਾਇਆ ਲਾਗੁ ਨਗਿਰਿਆ ਬਖਸਿ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਹਉ ਗੁਣ ਬਿਹੂ
ਣੁ ਪਾਪੀ ਕਿਛੁ ਜਾਤਿ ਨ ਤੋਂ ਕਿਛੁ ਚੰਗੁ ਨ ਮੇਰਾ ॥ ਕਿਆ ਮੂਹੁ ਲੈ ਬੋਲਹ ਗੁਣ ਬਿ
ਹੂਣ ਨਾਮੁ ਜਪਿਆ ਨ ਤੇਰਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਸੰਗਿ ਗੁਰ ਉਬਰੇ ਪੁੰਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰਾ ॥
੨॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਮੁਖੁ ਨਕੁ ਦੀਆ ਵਰਤਣ ਕਉ ਪਾਣੀ ॥ ਅੰਨੁ ਖਾਣ ਕਪੜੁ
ਪੈਨਣੁ ਦੀਆ ਰਸ ਅਨਿ ਭੋਗਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਸੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਪਸੂ ਹਉ ਕਰਿ ਜਾ
ਣੀ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਹਮ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ਕਿਆ
ਕਰਹ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਾਟਿ ਵਿਹਾਝਿਆ ਹਰਿ ਗੁਲਾਮ
ਗੁਲਾਮੀ ॥੪॥੬॥੧੨॥੫੦॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਉ ਜਨਨੀ
ਸੁਤੁ ਜਣਿ ਪਾਲਤੀ ਰਾਖੈ ਨਦਰਿ ਮਝਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਮੁਖਿ ਦੇ ਗਿਰਾਸੁ ਖਿ
ਨੁ ਖਿਨੁ ਪੋਚਾਰਿ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਰਾਮ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹੈ ਇਆਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਧਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਦੇ ਕੀਏ ਸਿਆਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੀ ਗਗਨਿ ਫਿ
ਰੰਤੀ ਊਡਤੀ ਕਪਰੇ ਬਾਗੇ ਵਾਲੀ ॥ ਓਹ ਰਾਖੈ ਚੀਤੁ ਪੀਛੈ ਬਿਚਿ ਬਚਰੇ ਨਿਤ ਹਿ
ਰਦੈ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੀ ॥ ਤਿਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਖ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀ ਗੁਰੁ ਸਿਖ ਰਖੈ ਜੀ
ਅ ਨਾਲੀ ॥੨॥ ਜੈਸੇ ਕਾਤੀ ਤੀਸ ਬਤੀਸ ਹੈ ਵਿਚਿ ਰਾਖੈ ਰਸਨਾ ਮਾਸ ਰਤੁ ਕੇਰੀ ॥
ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ ਮਾਸ ਕਾਤੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਵਸਗਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ॥ ਤਿਉ ਸੰ
ਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਰ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਪੈਜ ਜਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਭਾਈ ਮਤ ਕੋਈ ਜਾਣਹੁ
ਕਿਸੀ ਕੈ ਕਿਛੁ ਹਾਥਿ ਹੈ ਸਭ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਮਰਾ ਤਾਪੁ ਸਿਰਤਿ ਸਾਪੁ ਸ
ਭੁ ਹਰਿ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕੋਈ ਲਾਗਿ ਨ ਸਕੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਲਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ
ਚਿਤਿ ਨਿਤਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੋ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥
੭॥੧੩॥੫੧॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਐ ਮਨਿ ਹੋਇ
ਅਨੰਦੁ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹੀਐ ॥ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪਰਮ ਪਦੁ

ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲੈ ॥ ਹਉ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ
ਕਰੀ ਨਮਸਕਾਰੁ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਕਿਉ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਮੇ
ਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਨ ਕੇਰੀਆ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਧੂਰਾ ॥੨॥
ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਣੈ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂ
ਲਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਨਿਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀਐ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਉ ਰਿਦੈ ਵਿਗਾਸੁ ਹੈ ਭਾ
ਉ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਉਧਰੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਹੀ ॥੪॥ ੮॥
੧੪॥ ੫੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਦਇਆਲਿ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰੰਗੁ ਭਇਆ ਅਤਿ ਗੂੜਾ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੀ ਮੇਰੀ ਚੋਲੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਉ
ਗੋਲੀ ॥ ਜਬ ਹਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਗੋਲ ਅਮੋਲੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਸੰਤ ਜਨ ਭਾਈ ਖੋਜਿ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਢੰਢੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਰੂਪੁ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਕੋਲੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ
ਸਭ ਜਗ ਕੈ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੁ ਕੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ
ਓ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੋਲੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੁਮ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੁਮ ਵਡ ਪੁ
ਰਖ ਵਡੋਲੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰ ਵੇਚੋ
ਲੀ ॥੪॥ ੧੫॥ ੫੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਗਜੀਵਨ ਅਪਰੰ
ਪਰ ਸੁਆਮੀ ਜਗਦੀਸੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਾਰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰੇਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿ
ਤੁ ਮਾਰਗਿ ਹਮ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਾਮ
ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਗਿ ਅਵ
ਖਧੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਾਤੇ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਪਾਪ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਜੋ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਰ
ਸੁ ਖਾਤੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਤੁ ਲਿਖੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਤੇ ਗੁਰ ਸੰਤੋਖ ਸਰਿ ਨਾਤੇ ॥ ਦੁ
ਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਸਭ ਤਿਨ ਕੀ ਜੋ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਤੁਮ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆ

ਪਿਪ੍ਰਭੁਤੁਮਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈਜਨਨਾਨਕਕਉਨਾਮੁਮੁਲੁਇਤਨਾਜੀਉਦੈਹਰਿਮਿਲ
ਪੀਐਹਰਿਰਸੁਪਾਤੋ॥੪॥੩॥੧੬॥੫੪॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪
ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਦਾਤੇਮੇਰਾਮਨੁਹਰਿਸੇਤੀਰਾਚੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਬਚਨੁਦੀਓ
ਅਤਿਨਿਰਮਲੁਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨੁਮਾਚੇ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬੇਧਿ
ਲੀਓਹਰਿਸਾਚੇ॥ਜਿਹਕਾਲਕੈਮੁਖਿਜਗਤੁਸਭੁਗ੍ਰਸਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬ
ਚਨਿਹਰਿਹਮਬਾਚੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਸੇਤੀਤੇਸਾਕਤਮੂ
ੜਨਰਕਾਚੇ॥ਤਿਨਕਉਜਨਮੁਮਰਣੁਅਤਿਭਾਰੀਵਿਚਿਵਿਸਟਾਮਰਿਮਰਿਪਾਚੇ
॥੨॥ਤੁਮਦਇਆਲਸਰਣਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਹਰਿਹਮਜਾਚੇ॥ਹਰਿ
ਕੇਦਾਸਦਾਸਹਮਕੀਜੈਮਨੁਨਿਰਤਿਕਰੇਕਰਿਨਾਚੇ॥੩॥ਆਪੇਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆ
ਮੀਹਮਵਣਜਾਰੇਹਹਿਤਾਚੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਜੀਉਰਾਸਿਸਭਤੇਰੀਜਨਨਾਨਕਕੇਸਾ
ਹਪ੍ਰਭਸਾਚੇ॥੪॥੪॥੧੭॥੫੫॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਤੁਮਦ
ਇਆਲਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨਇਕਬਿਨਉਸੁਨਹੁਦੇਕਾਨੇ॥ਜਿਸਤੇਤੁਮਹਰਿਜਾਨੇ
ਸੁਆਮੀਸੋਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਮੇਰਾਪ੍ਰਾਨੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਰਿਮਾ
ਨੇ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਅਸੁਧਮਤਿਹੋਤੇਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਹਮਜਾਨੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤਨੇਰਸਅਨਰਸਹਮਦੇਖੇਸਭਤਿਤਨੇਫੀਕਫੀਕਾਨੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮੀਠਰਸਗਾਨੇ॥੨॥ਜਿਨਕ
ਉਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਭੇਟਿਆਤੇਸਾਕਤਮੂੜਦਿਵਾਨੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਹੀਨਧੁਰਿ
ਪਾਏਦੇਖਿਦੀਪਕੁਮੋਹਿਪਚਾਨੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਤੇਹ
ਰਿਹਰਿਸੇਵਲਗਾਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਪ੍ਰਗਟੇਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿ
ਸਮਾਨੇ॥੪॥੫॥੧੮॥੫੬॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਸੋਪ੍ਰਭੁਸ
ਦਾਨਾਲਿਹੈਸੁਆਮੀਕਹੁਕਿਥੈਹਰਿਪਹੁਨਸੀਐ॥ਹਰਿਆਪੇਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਚਾਹਰਿਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਮਨਿਜਪੀਐ

ਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈਭਜਿਪਉਮੇਰੇਮਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪੀਛੈਛੁਟੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ
॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਸੋਪ੍ਰਭਸ੍ਰਬਸੁਖਦਾਤਾਜਿਤੁਸੇਵਿਐਨਿਜਘਰਿਵਸੀਐ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਇਲਹਹੁਘਰੁਅਪਨਾਘਸਿਚੰਦਨੁਹਰਿਜਸੁਘਸੀਐ॥੨॥ਮੇਰੇਮ
ਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਊਤਮੁਲੈਲਾਹਾਹਰਿਮਨਿਹਸੀਐ॥ਹਰਿਹਰਿਆਪਿ
ਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਰਸੁਚਖੀਐ॥੩॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਬਿਨਾਜੋਦੂਜੈ
ਲਾਗੇਤੇਸਾਕਤਨਰਜਮਿਘੁਟੀਐ॥ਤੇਸਾਕਤਚੋਰਜਿਨਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਤਿਨ
ਕੈਨਿਕਟਿਨਭਿਟੀਐ॥੪॥ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਹੁਅਲਖਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐ
ਲੇਖਾਛੁਟੀਐ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭਿਪੂਰੈਕੀਏਖਿਨੁਮਾਸਾਤੋਲੁਨਘਟੀਐ॥੫॥੬
॥੧੯॥੫੭॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਹਮਰੇਪ੍ਰਾਨਵਸਗਤਿਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਮੇਰਾਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭਤੇਰੀ॥ਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਘ
ਣੇਰੀ॥੧॥ਰਾਮਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਮਿਲਣਹਰਿਕੇਰੀ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਕਿੰਚਤ
ਗੁਰਿਕੀਨੀਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਹਮਰੈਮਨਚਿਤਿਹੈਸੁ
ਆਮੀਸਾਬਿਧਿਤੁਮਹਰਿਜਾਨਹੁਮੇਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪੀਸੁਖੁਪਾਈਨਿਤਜੀਵਾ
ਆਸਹਰਿਤੇਰੀ॥੨॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਤੈਪੰਥੁਬਤਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਆਇ
ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਸਭਆਸਪੁਜੀਜਨਕੇਰੀ॥੩॥
ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਕਰਤੇਸਭਵਸਗਤਿਹੈਹਰਿਕੇਰੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਣਾਗਤਿ
ਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਪੈਜਜਨਕੇਰੀ॥੪॥੭॥੨੦॥੫੮॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ
੪॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਨਟਿਕੈਬਹੁਰੰਗੀਦਹਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਹਾਢੇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾ
ਇਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਆਮਨੁਠਾਢੇ॥੧॥ਰਾਮਹਮਸਤਿਗੁਰਲਾਲੇਕਾਂਢੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੈਮਸਤਕਿਦਾਗੁਦਗਾਨਾਹਮਕਰਜਗੁਰੂਬਹੁਸਾਢੇ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁ
ਪੁੰਨੁਬਹੁਕੀਆਭਉਦੁਤਰੁਤਾਰਿਪਰਾਢੇ॥੨॥ਜਿਨਕਉਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਹੀ
ਤਿਨਕੂਰੇਗਾਢਨਗਾਢੇ॥ਜਿਉਪਾਣੀਕਾਗਦੁਬਿਨਸਿਜਾਤਹੈਤਿਉਮਨਮੁਖਗਰ

ਭਿਗਲਾਣੇ॥੩॥ਹਮਜਾਨਿਆਕਛੂਨਜਾਨਹਆਗੈਜਿਉਹਰਿਰਾਖੈਤਿਉਠਾਣੇ॥
ਹਮਭੂਲਤਚੂਕਤਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਜਨਨਾਨਕਕੁਤਰੇਕਾਣੇ॥੪॥੭॥੨੧॥੫੯॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਕਾਮਿਕਰੋਧਿਨਗਰੁਬਹੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਖੰਡਲ
ਖੰਡਾਹੇ॥ਪੂਰਬਲਿਖਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਮਨਿਹਰਿਲਿਵਮੰਡਲਮੰਡਾਹੇ॥੧॥
ਕਰਿਸਾਧੂਅੰਜੁਲੀਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥ਕਰਿਡੰਡਉਤਪੁਨੁਵਡਾਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਹਰਿ
ਰਸਸਾਦੁਨਜਾਣਿਆਤਿਨਅੰਤਰਿਹਉਮੈਕੰਡਾਹੇ॥ਜਿਉਜਿਉਚਲਹਿਚੁਭੈਦੁਖੁ
ਪਾਵਹਿਜਮਕਾਲੁਸਹਹਿਸਿਰਿਡੰਡਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਦੁਖੁ
ਜਨਮਮਰਣਭਵਖੰਡਾਹੇ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਪਾਇਆਪਰਮੇਸਰੁਬਹੁਸੋਭਖੰਡ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਾਹੇ॥੩॥ਹਮਗਰੀਬਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭਤੇਰੇਹਰਿਰਾਖੁਰਾਖੁਵਡਵਡਾਹੇ॥
ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਹਰਿਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਮੰਡਾਹੇ॥੪॥੮॥੨੨॥੬੦॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਇਸੁਗੜਮਹਿਹਰਿਰਾਮਰਾਇਹੈਕਿਛੁਸਾਦੁਨਪਾਵੈਧੀ
ਠਾ॥ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਰਿਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਡੀਠਾ॥੧॥ਰਾਮ
ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗੁਰਲਿਵਮੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿ
ਸਤਿਗੁਰਲਾਗਿਬਸੀਠਾ॥ਜਿਨਗੁਰਬਚਨਸੁਖਾਨੇਹੀਅਰੈਤਿਨਆਗੈਆਣਿਪਰੀ
ਠਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹੀਅਰਾਅਤਿਕਠੋਰੁਹੈਤਿਨਅੰਤਰਿਕਾਰਕਰੀਠਾ॥ਬਿਸੀਅਰਕਉ
ਬਹੁਦੂਧੁਪੀਆਈਐਬਿਖੁਨਿਕਸੈਫੋਲਿਫੁਲੀਠਾ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਆਨਿਮਿਲਾ
ਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਘਸਿਗਰੁੜੁਸਬਦੁਮੁਖਿਲੀਠਾ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਕੇਲਾਲੇਗੋਲੇ
ਲਗਿਸੰਗਤਿਕਰੂਆਮੀਠਾ॥੪॥੯॥੨੩॥੬੧॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਹਮਬੇਚਿਆਪੂਰੇਗੁਰਕੈਆਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਦਾਤੈਨਾਮੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗਸਭਾਗੇ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤਰਾਮਰਾਇਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੇ॥
ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਉਕਾਟਿਗੁਰੂਕਉਮੇਰਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗੁਰਬਚਨੀਭਾਗੇ॥੨॥ਅੰਧਿ

ਆਰੈਦੀਪਕਆਨਿਜਲਾਏਗੁਰਗਿਆਨਿਗੁਰੂਲਿਵਲਾਗੇ॥ਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਿਓਘਰਿਵਸਤੁਲਹੀਮਨਜਾਗੇ॥੩॥ਸਾਕਤਬਧਿ
ਕਮਾਇਆਧਾਰੀਤਿਨਜਮਜੋਹਨਿਲਾਗੇ॥ਉਨਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਨ
ਬੇਚਿਆਓਇਆਵਹਿਜਾਹਿਅਭਾਗੇ॥੪॥ਹਮਰਾਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭ
ਠਾਕੁਰਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਹਰਿਮਾਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਲਜਪਾਤਿਗੁਰੂਹੈਸਿਰੁ
ਬੇਚਿਓਸਤਿਗੁਰਆਗੇ॥੫॥੧੦॥੨੪॥੬੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹ
ਲਾ੪ ਹਮਅਹੰਕਾਰੀਅਹੰਕਾਰਅਗਿਆਨਮਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਆ
ਪੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁਪਾਇਆਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਹਰਿ
ਰਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੈਹੀ
ਅਰੈਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਾਇਕੀਗੁਰਿਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਮੇਰਾਜੀਉ
ਪਿੰਡੁਸਭੁਸਤਿਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਵਿਛੁੜਿਆਹਰਿਗਲਿਲਾਇਆ॥
੨॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਦੇਖਨਕਉਗੁਰਿਹਿਰਦੇਨਾਲਿਦਿਖਾਇਆ॥
ਸਹਜਅਨੰਦੁਭਇਆਮਨਿਮੋਰੈਗੁਰਆਗੈਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥੩॥ਹਮ
ਅਪਰਾਧਪਾਪਬਹੁਕੀਨੇਕਰਿਦੁਸਟੀਚੋਰਚੁਰਾਇਆ॥ਅਬਨਾਨਕਸਰ
ਣਾਗਤਿਆਏਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾਜਹਰਿਭਾਇਆ॥੪॥੧੧॥੨੫॥੬੩॥
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਮਤਿਬਾਜੈਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਗੁਰਮ
ਤਿਮਨੂਆਗਾਵੈ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਲਿਵ
ਲਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਮਨੁਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਮਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਪਾਵਗੁਰੂਕੇਜੋ
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥੨॥ਹਿਰਦੈਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਹਵਾਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈ॥ਮਨਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਰਸਿਆਘਾਨੇਫਿਰਿਬਹੁਰਿਨਭੂਖਲ
ਗਾਵੈ॥੩॥ਕੋਈਕਰੈਉਪਾਵਅਨੇਕਬਹੁਤੇਰੇਬਿਨੁਕਿਰਪਾਨਾਮੁਨਪਾਵੈ॥

ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥੪॥
ਦ੍ਵੈ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿੰਦੂਜਪਿਨਾਮੁਕਰੰਮਾ॥ਮਤਿਮਾਤਾਮਤਿਜੀਉਨਾਮੁਮੁਖਿਰਾਮਾ
ਸੰਤੋਖੁਪਿਤਾਕਰਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਜਨਮਾ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਰਾਮਾ॥੧॥ਗੁ
ਰੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਣੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਹਰਿਰੰਗਿਰਤੜਾਸਦਾ
ਨਿਰਬਾਣੀਜੀਉ॥ਵਡਭਾਗੀਮਿਲੁਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੀਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤ
ਨੁਹਰਿਰੰਗਿਭਿਨਾ॥੨॥ਆਵਹੁਸੰਤਹੁਮਿਲਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਵਿਚਿਸੰਗ
ਤਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾਜੀਉ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੰਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਪਾਹਾਜੀਉ॥
ਮਿਲੁਪੂਰਬਿਲਿਖਿਅੜੇਧੁਰਿਕਰੰਮਾ॥੩॥ਸਾਵਣਿਵਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਜ
ਗੁਛਾਇਆਜੀਉ॥ਮਨੁਮੋਰੁਕੁਹੁਕਿਅੜਾਸਬਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਹ
ਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੁਠੜਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇਆਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੇਮਿਰਤ
ਨਾ॥੪॥੧॥੨੭॥੬੫ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਆਉਸਖੀਗੁਣਕਾ
ਮਣਕਰੀਹਾਜੀਉ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਰੰਗੁਮਾਣਿਹਰਲੀਆਜੀਉ॥ਹਰਿਤੁ
ਠੈਢੁਲਿਢੁਲਿਮਿਲੀਆਜੀਉ॥ਗੁਰਦੀਪਕੁਗਿਆਨੁਸਦਾਮਨਿਬਲੀ
ਆਜੀਉ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾਹਰਿਢੋਲੇਜੀਉ॥ਮੈਮੇਲੇਮਿਤ੍ਰੁਸਤਿ
ਗੁਰੁਵੇਚੋਲੇਜੀਉ॥ਮਨੁਦੇਵਾਂਸੰਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੈਤੋਲੇਜੀਉ॥ਹਰਿਵਿਟੜ੍ਹ
ਅਉਸਦਾਘੋਲੇਜੀਉ॥੨॥ਵਸੁਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਵਸੁਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਨਿਵਸੁਜੀਉ॥ਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
ਗੁਰੁਪੂਰਾਵੇਖਿਵਿਗਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਮਿਲਿਆਸੋਹਾਗਣੀਮੇਰੇਗੋ
ਵਿੰਦਾਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਰਹਸੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪਾਇਅੜਾਵਡਭਾਗੀਈ
ਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਨਿਤਲੈਲਾਹਾਮਨਿਹਸੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਉਪਾਏਹਰਿਆ
ਪੇਵੇਖੈਹਰਿਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਖਾਵਹਿਬਖਸਤੋਟਿਨਆਵੈ

ਇਕਨਾਫਕਾਪਾਇਆਜੀਉ॥ਇਕਿਰਾਜੇਤਖਤਿਬਹਹਿਨਿਤਸੁਖੀਏਇਕਨਾ
ਭਿਖਮੰਗਾਇਆਜੀਉ॥ਸਭੁਇਕੋਸਬਦੁਵਰਤਦਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜੀਉ॥੪॥੩॥੨੮॥੬੬ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪
ਮਨਮਾਹੀਮਨਮਾਹੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਰੰਗਿਰਤਾਮਨਮਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿਰੰ
ਗੁਨਾਲਿਨਲਖੀਐਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਗੁਰੁਪੂਰਾਅਲਖੁਲਖਾਹੀਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਸਭਦਾਲਦਦੁਖਲਹਿਜਾਹੀਜੀਉ॥
ਹਰਿਪਦੁਊਤਮੁਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਡਭਾਗੀਨਾਮਿਸਮਾਹੀਜੀਉ॥੧॥
ਨੈਣੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਨੈਣੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਕਿਨੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਡਿਠੜਾਨੈਣੀ
ਜੀਉ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਬਾਝਹੁਧਨ
ਕੁਮਲੈਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਸਜਣੁਸੈਣੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਇਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾ
ਮੈਸੁਖਿਵਿਹਾਣੀਰੈਣੀਜੀਉ॥੨॥ਮੈਮੇਲਹੁਸੰਤਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਜਣੁ
ਮੈਮਨਿਤਨਿਭੁਖਲਗਾਈਆਜੀਉ॥ਹਉਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਦੇਖੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀ
ਤਮਮੈਅੰਤਰਿਬਿਰਹੁਹਰਿਲਾਈਆਜੀਉ॥ਹਰਿਰਾਇਆਮੇਰਾਸਜਣੁ
ਪਿਆਰਾਗੁਰੁਮੇਲੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਵਾਈਆਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਆਸਾ
ਪੂਰੀਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮਿਲਿਆਮਨਿਵਾਧਾਈਆਜੀਉ॥੩॥ਵਾ
ਰੀਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਵਾਰੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਉਤੁਧੁਵਿਟੜਿਅਹੁਸਦਵਾ
ਰੀਜੀਉ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਪੂੰਜੀਰਾਖੁਹਮਾ
ਰੀਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਵਿਸਟੁਮੇਲਿਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਹਰਿਮੇਲੇਕਰਿਰੈਬਾਰੀਜੀ
ਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਕਰਿਪਾਇਆਮੇਰੇਗੋਵਿੰਦਾਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਤੁ
ਮਾਰੀਜੀਉ॥੪॥੩॥੨੯॥੬੭॥ ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ੪ ਚੋਜੀਮੇਰੇ
ਗੋਵਿੰਦਾਚੋਜੀਮੇਰੇਪਿਆਰਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚੋਜੀਜੀਉ॥ਹਰਿਆਪੇਕਾਨ੍ਹੁ

ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੋਪੀ ਖੋਜੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਭੋਗੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਸੁਜਾਣੁ ਨ ਭੁਲਈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੋਗੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਇਕਨਾ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਨੰਗ ਨੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੇਵੈ ਸਭ ਮੰਗੀ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤਾ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮੰਗਹਿ ਹਰਿ ਚੰਗੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਗਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਾ ਲੋਚ ਮਨਿ ਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹੀ ਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੀ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਆਪਿ ਹਦੂਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਵਾਜਾ ਪਉਣੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਜਾਏ ਤਿਉ ਵਜੈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਗਜੈ ਜੀਉ ॥ ਆਪੇ ਸਰਣਿ ਪਵਾਇਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਰਾਖੁ ਲਜੈ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਕਜੈ ਜੀਉ ॥੪॥੪॥ ੩੦॥੬੮॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਨਾਮੇ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਭਾਗ ਵਡੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ਜੀਉ ॥ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲ ਫੇਰੇ ਜੀਉ ॥੨॥ ਕਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੇਖਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਾਉ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਮਨਿ ਲਗਾ ਭਾਉ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਾਉ ਜੀਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਜਪਿ ਨਾਉ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਤ ਜੀਉ ਗੋਵਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਪਰਗਾਸਾ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪੂਰਿਅੜੀ ਮਨਿ ਆਸਾ ਜੀਉ ॥੪॥੫॥ ੩੧॥੬੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਮੇਰਾ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਲੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਤੜਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਦਾ ਪੀਵਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਮਨਿ ਜੀਵਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੰਤ ਹਰਿ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਉ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਮੀਤੁ ਦਸਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਦਸਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਹਰਿ ਖੋਜੁ ਪਵਾਈ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠੜਾ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੈ ਵੇਦਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਹਰਿ ਬਿਰਹੁ ਲਗਾਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਜੀਉ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ੬॥ ੩੨॥ ੭੦॥

ਮ: ੧॥੧੦ ਮ: ੩॥੧੮ ਮ: ੪

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥

ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਲੁ ਨ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੇਰੀ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਛਾਇਆ ॥ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਦੇਖਿ ਵਿਗਾਸਾ ॥ ਲਸਕਰ ਜੋੜੇ ਨੇਬ ਖਵਾਸਾ ॥ ਗਲਿ ਜੇਵੜੀ ਹਉਮੈ ਕੇ ਫਾਸਾ ॥੨॥ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵੈ ਦਹ ਦਿਸ ਸਾਰੀ ॥ ਮਾਣੈ ਰੰਗ ਭੋਗ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਨਰਪਤਿ ਸੁਪਨੈ ਭੇਖਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਕੁਸਲੁ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਤਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹਰਿ ਕਿਆ ਭਗਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲ ਹੋਤ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਇਉ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਰਾਮ ਸਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਕਿਉਭ੍ਰਮੀਐਭ੍ਰਮੁਕਿਸਕਾਹੋਈ॥ਜਾਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਰਵਿਆਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਮਨਮੁਖਪਤਿਖੋਈ॥੧॥ਜਿਸੁਰਾਖੈਆਪਿਰਾ
ਮੁਦਇਆਰਾ॥ਤਿਸੁਨਹੀਦੂਜਾਕੋਪਹੁਚਨਹਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੁਅ
ਨੰਤਾ॥ਤਾਤੂੰਸੁਖਿਸੋਉਹੋਇਅਚਿੰਤਾ॥ਓਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਜੋਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਮਨਮੁ
ਖਮੁਏਜਿਨਿਦੂਜੀਪਿਆਸਾ॥ਬਹੁਜੋਨੀਭਵਹਿਧੁਰਿਕਿਰਤਲਿਖਿਆਸਾ॥ਜੈਸਾਬੀ
ਜਹਿਤੈਸਾਖਾਸਾ॥੩॥ਦੇਖਿਦਰਸੁਮਨਿਭਇਆਵਿਗਾਸਾ॥ਸਭੁਨਦਰੀਆਇਆਬ੍ਰਹ
ਮੁਪਰਗਾਸਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਹਰਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੪॥੨॥੭੨॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
ਕਈਜਨਮਭਏਕੀਟਪਤੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਗਜਮੀਨਕੁਰੰਗਾ॥ਕਈਜਨਮਪੰਖੀਸਰਪ
ਹੋਇਓ॥ਕਈਜਨਮਹੈਵਰਬ੍ਰਿਖਜੋਇਓ॥੧॥ਮਿਲੁਜਗਦੀਸਮਿਲਨਕੀਬਰੀਆ॥ਚਿ
ਰੰਕਾਲਇਹਦੇਹਸੰਜਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਈਜਨਮਸੈਲਗਿਰਿਕਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਗ
ਰਭਹਿਰਿਖਰਿਆ॥ਕਈਜਨਮਸਾਖਕਰਿਉਪਾਇਆ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇ
ਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਇਓਜਨਮੁਪਰਾਪਤਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਭਜੁਹਰਿਹਰਿਗੁਰਮਤਿ॥ਤਿਆ
ਗਿਮਾਨੁਝੂਠੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਜੀਵਤਮਰਹਿਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੁਝ
ਤੇਹੋਗੁ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹ
ਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੪॥੩॥੭੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਕਰਮਭੂਮਿਮਹਿਬੋਅਹੁਨਾ
ਮੁ॥ਪੂਰਨਹੋਇਤੁਮਾਰਾਕਾਮੁ॥ਫਲਪਾਵਹਿਮਿਟੈਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਨਿਤਗਾਵਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁ
ਣਜਾਸ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥ਸੀਘਰਕਾਰਜੁਲੇਹੁਸਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਪਨੇਪ੍ਰਭਸਿਉਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨੁ॥ਤਾਤੂੰਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਉਕਤਿਸਿਆਣਪਸਗਲੀ
ਤਿਆਗੁ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੨॥ਸਰਬਜੀਅਹਹਿਜਾਕੈਹਾਥਿ॥ਕਦੇਨਵਿਛੁੜੈਸ
ਭਕੈਸਾਥਿ॥ਉਪਾਵਛੋਡਿਗਹੁਤਿਸਕੀਓਟ॥ਨਿਮਖਮਾਹਿਹੋਵੈਤੇਰੀਛੋਟਿ॥੩॥ਸਦਾ
ਨਿਕਟਿਕਰਿਤਿਸਨੋਜਾਣੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਸਤਿਕਰਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਾਵ
ਹੁਆਪੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਾਨਕਜਪਿਜਾਪੁ॥੪॥੪॥੭੪॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਗੁਰ

ਕਾਬਚਨੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੀਜਮਫਾਸੀ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀਅਕੈਸੰ
ਗਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਚੈਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੧॥ਜੋਗੁਰਿਦੀਆਸੁਮਨਕੈਕਾਮਿ॥ਸੰਤਕਾਕੀਆਸਤਿ
ਕਰਿਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਟਲੁਅਛੇਦਾ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕਟੇਭ੍ਰਮਭੇਦ
ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜੀ
ਅਕੈਸਾਥ॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਰਕਿਨਪਵੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚ
ਨਿਰਸਨਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਵੈ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਪਰਗਟੁਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਨਆਵੈਹਾਰਿ॥
ਜਿਸੁਜਨਹੋਏਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸਦਾਦਇਆਲੁ॥੪॥੫॥੭੫॥ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਮਾਟੀਤੇਰਤਨੁ॥ਗਰਭਮਹਿਰਾਖਿਆਜਿਨਿਕਰਿਜਤਨੁ॥
ਜਿਨਿਦੀਨੀਸੋਭਾਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਉਆਠਪਹਰਧਿਆਈ॥੧॥ਰਮਈਆਰੇਨੁਸਾ
ਧਜਨਪਾਵਉ॥ਗੁਰਮਿਲਿਅਪੁਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰਸਾਦਿਨ
ਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਤੇਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਆਨਿਥਾਵੇਕਉਥਾਨੁ॥ਜਿ
ਨਿਦੀਆਨਿਮਾਨੇਕਉਮਾਨੁ॥ਜਿਨਿਕੀਨੀਸਭਪੂਰਨਆਸਾ॥ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਸਾਸਗਿਰਾ
ਸਾ॥੩॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਮਾਇਆਸਿਲਕਕਾਟੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਇਸਤੇਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਕਉਸਾਲਾਹੀ॥੪॥੬॥੭੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇ
ਰੀਮਹਲਾ੫ ਤਿਸਕੀਸਰਣਿਨਾਹੀਭਉਸੋਗੁ॥ਉਸਤੇਬਾਹਰਿਕਛੂਨਹੋਗੁ॥ਤਜੀ
ਸਿਆਣਪਬਲਬੁਧਿਬਿਕਾਰ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ਜਪਿਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਾਮ
ਰੰਗਿ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਤੇਰੈਸਦਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਕੀਟੇਕਮਨੈਮਹਿਰਾਖੁ॥ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੁ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਹਹੁਕਉਨਕਾਜ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੈਆਪਿਲਾਜ॥
੨॥ਕਿਆਮਾਨੁਖਕਹਹੁਕਿਆਜੋਰੁ॥ਝੂਠਾਮਾਇਆਕਾਸਭੁਸੋਰੁ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁ
ਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੩॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਸਾਚਾਏਹੁ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸੁ
ਮਨੈਮਹਿਲੇਹੁ॥ਜਾਕਉਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਧਨੁਵਡਭਾਗੀ॥੪॥੭॥੭੭॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਸੁਣਿਹਰਿਕਥਾਉਤਾਰੀਮੈਲੁ॥ਮਹਾਪੁਨੀਤਭਏਸੁਖਸੈਲੁ॥

ਜਿਨਕੀਤਾ
ਜਿਨਕੀਤ

ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ਜਪਤ ਜਨੁ ਤਾਰਿਓ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਮਨ ਸੀਤਲ ਭਏ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਗਏ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾ
ਨ ਪੇਖੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਅਬ ਢੂਢਨ ਕਾਹੇ ਕਉ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਬ ਭਏ ਦ
ਇਆਲ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਘਾਲ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥੩॥ ਏਕੋ ਮਨਿ ਏਕੋ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਭ
ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
॥੪॥੮॥੭੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਲੇ ਮੁਏ ਸਿ ਪਾਛੈ ਪਰੇ ॥ ਜੋ ਉਬਰੇ ਸੇ ਬੰਧਿ
ਲਕੁ ਖਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਧੰਧੇ ਮਹਿ ਓਇ ਲਪਟਾਏ ॥ ਉਨ ਤੇ ਦੁਗੁਣ ਦਿੜੀ ਉਨ ਮਾਏ ॥੧॥ ਓਹ
ਬੇਲਾ ਕਛੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਤਾਹੂ ਲਪਟਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸਾ ਬੰ
ਧੀ ਮੂਰਖ ਦੇਹ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲਪਟਿਓ ਅਸਨੇਹ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੋ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥ ਮੀ
ਠੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਿਖਿਆ ਖਾਇ ॥੨॥ ਹਉ ਬੰਧਉ ਹਉ ਸਾਧਉ ਬੈਰੁ ॥ ਹਮਰੀ ਭੂਮਿ ਕਉ
ਣੁ ਘਾਲੈ ਪੈਰੁ ॥ ਹਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਉ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਿਗਾਨਾ ॥
੩॥ ਅਪੁਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ॥ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਕਿਆ ਆਖਿ ਵਖਾਨੈ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿ
ਤੁ ਲਾਵਹਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭ ਕਾਹੂ ਮੰਗਨਾ ॥੪॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੇ
ਰਾ ਤੂੰ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਦੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਕਬ
ਹੂ ਨ ਬਿਸਰੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ॥੫॥ ੯॥੭੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਹੀ
ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਗਲ ਭਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲ ਹੇਤ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਸੇਤ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਓਲਾ ॥ ਤੁਝੈ ਨ ਲਾਗੈ ਤਾਤਾ
ਝੋਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬੋਹਿਥੁ ਭੈ ਸਾਗਰ ਮਾਹਿ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਦੀਪਾਹਿ ॥ ਅ
ਗਨਿ ਸੀਤ ਕਾ ਲਾਹਸਿ ਦੂਖ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ ॥੨॥ ਉਤਰਿ ਜਾਇ ਤੇਰੇ ਮ
ਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਸਗਲੀ ਆਸ ॥ ਡੋਲੈ ਨਾਹੀ ਤੁਮਰਾ ਚੀਤੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜ

ਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੀਤ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆ
ਪਿ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਤਿਹ ਨਾਨਕ ਨਸੈ ॥੪॥
੧੦॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਕਰਿ ਮਨੁ ਨ ਅਘਾਨਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਦੇ
ਖਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਉਰਝਿਓ ਜਾਨਿ ਮੇਰੀ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਇ ਭਸਮੈ ਢੇ
ਰੀ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਦੇਖਉ ਬਿਲਲਾਤੇ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧਨੁ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ਰਾ
ਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਬਿਗਾਰੀ ਕੈ ਸਿਰਿ ਦੀਜਹਿ ਦਾਮ ॥ ਓਇ ਖਸਮੈ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਉਨ ਦੂ
ਖ ਸਹਾਮ ॥ ਜਿਉ ਸੁਪਨੈ ਹੋਇ ਬੈਸਤ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪਸਾਰੈ ਤਾ ਨਿਰਾਰਥ ਕਾਜਾ ॥੨॥ ਜਿ
ਉ ਰਾਖਾ ਖੇਤ ਊਪਰਿ ਪਰਾਏ ॥ ਖੇਤੁ ਖਸਮ ਕਾ ਰਾਖਾ ਉਠਿ ਜਾਏ ॥ ਉਸੁ ਖੇਤ ਕਾਰਣਿ ਰਾ
ਖਾ ਕੜੈ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਪਾਲੈ ਕਛੂ ਨ ਪੜੈ ॥੩॥ ਜਿਸ ਕਾ ਰਾਜੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਸੁਪਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਮਾ
ਇਆ ਦੀਨੀ ਤਿਨਿ ਲਾਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ॥ ਆਪਿ ਬਿਨਾਹੇ ਆਪਿ ਕਰੇ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ
ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥ ੧੧॥੮੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਹੁ
ਬਿਧਿ ਪੇਖੀ ॥ ਕਲਮ ਕਾਗਦ ਸਿਆਨਪ ਲੇਖੀ ॥ ਮਹਰ ਮਲੂਕ ਹੋਇ ਦੇਖਿਆ ਖਾ
ਨ ॥ ਤਾ ਤੇ ਨਾਹੀ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨ ॥੧॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਮੋ ਕਉ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੂਝੈ ਮ
ਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸੁ ਪਵਨ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਸੇਜ ਸੁੰ
ਦਰਿ ਨਾਰੀ ॥ ਨਟ ਨਾਟਿਕ ਆਖਾਰੇ ਗਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥
ਤਖਤੁ ਸਭਾ ਮੰਡਨ ਦੋਲੀਚੇ ॥ ਸਗਲ ਮੇਵੇ ਸੁੰਦਰ ਬਾਗੀਚੇ ॥ ਆਖੇੜ ਬਿਰਤਿ ਰਾਜ
ਨ ਕੀ ਲੀਲਾ ॥ ਮਨੁ ਨ ਸੁਹੇਲਾ ਪਰਪੰਚੁ ਹੀਲਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤਨ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ॥
ਸਰਬ ਸੂਖ ਇਹੁ ਆਨੰਦੁ ਲਹਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋਈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇ
ਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥ ੧੨॥੮੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਾਣੈ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਬ
ਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਉਆਹੂ ਲਪਟੇਰਾ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਗਿਰਸਤ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥ ਹੋਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਕੇ
ਦਾਸਾ ॥੧॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਮਤਿ ਜਿਤੁ ਤਰੈ ਇਹ ਮਾ

ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਲਾਈ ਸੋ ਬੂਝਾ ਜਾਨੈ ॥ ਸਾਕਤੁ ਕਹੈ ਸੋ ਬਿਖੈ ਸਮਾਨੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਹੀ ਹੀਤ ਅਨੁਰਾਗੁ ॥ ਇਤੁ ਦਲੇਵ ਸਕਤ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਜੋ ਹਲਾਹਲੁ ਸੋ ਪੀਵੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨੈ ਕਰਿ ਕਉਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੈ ਨਾਹੀ ਨੇਰੈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤਾ ਫੇਰੈ ॥੩॥ ਏਕੈ ਜਾਲਿ ਫਹਾਏ ਪੰਖੀ ॥ ਰਸਿ ਰਸਿ ਭੋਗ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਾ ਕੇ ਕਾਟੇ ਜਾਲ ॥੪॥੧੩॥੮੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਛੁਟੈ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ॥੧॥ ਤੁਮ ਲਾਵਹੁ ਤਉ ਲਾਗਹ ਸੇਵ ॥ ਹਮ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗਾਵਾ ਬਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰ ਮਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਦਇਆ ॥੨॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਸਚੁ ਧਰਮਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਗੁਣ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਕ ਅਰਦਾਸਿ ॥੩॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਪਾਵਉ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਰਹੈ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਇਹੁ ਕਲਿਆਣੁ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਜਾਤਾ ॥੪॥੧੪॥੮੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਜੇਤੇ ਤੈ ਚਾਖੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤੇਰੀ ਲਾਥੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕਾ ਤੂੰ ਚਾਖਹਿ ਸਾਦੁ ॥ ਚਾਖਤ ਹੋਇ ਰਹਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸਨਾ ਪੀਉ ਪਿਆਰੀ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੇ ਜਿਹਵੇ ਤੂੰ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਉ ॥ ਆਨ ਨ ਸੁਨੀਐ ਕਤਹੂੰ ਜਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਹਵੇ ਆਰਾਧਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਠਾਕੁਰ ਆਗਾਧਿ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਰਸਨ ਅਮੋਲੀ ॥੩॥ ਬਨਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਫਲ ਫੁਲ ਪੇਡੇ ॥ ਇਹ ਰਸ ਰਾਤੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੇ ॥ ਆਨ ਨ ਰਸ ਕਸ ਲਵੈ ਨ ਲਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਸਹਾਈ ॥੪॥੧੫॥੮੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨੁ ਮੰਦਰੁ ਤਨੁ ਸਾਜੀ ਬਾਰਿ ॥ ਇਸ ਹੀ ਮਧੇ ਬਸਤੁ ਅਪਾਰ ॥ ਇਸ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਸੁਨੀਅਤ ਸਾਹੁ ॥ ਕਵਨੁ ਬਾਪਾਰੀ ਜਾ ਕਾ ਊਹਾ ਵਿਸਾਹੁ ॥੧॥ ਨਾਮ ਰਤਨ ਕੋ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭੋਜਨੁ ਕਰੇ ਅਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਜੁਗਤਿ ਜਿਤੁ ਕਰਿ ਭੀਜੈ ॥ ਪਾਇ ਲਗਉ ਤਜਿ ਮੇਰਾ ਤੇਰੈ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਨੁ ਜੋ ਸਉਦਾ ਜੋਰੈ ॥੨॥ ਮਹਲੁ ਸਾਹ ਕਾ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭੀਤਰਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਤੂੰ ਵਡ ਸਾਹੁ ਜਾ ਕੇ ਕੋਟਿ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਦਾਤਾ ਲੇ ਸੰਚਾਰੇ ॥੩॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਨਿਜ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਮੋਲ ਰਤਨੁ ਸਾਚੁ ਦਿਖਲਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਬ ਮੇਲੇ ਸਾਹਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਕੈ ਵੇਸਾਹਿ ॥੪॥੧੬॥੮੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਰਹੈ ਇਕ ਰੰਗਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਜਾਣੈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਨਾਮੁ ਕੀਓ ਉਨਿ ਵਰਤਨਿ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਵਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਨ ਤਨ ਹਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਆਤਮ ਆਧਾਰ ॥ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਹਿ ਆਗਿਆਕਾਰ ॥ ਏਕੋ ਬਨਜੁ ਏਕੋ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਹਿ ਬਿਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਦੁਹਹੂੰ ਤੇ ਮੁਕਤੇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਿਪਤੁ ਜੋਗ ਅਰੁ ਜੁਗਤੇ ॥ ਦੀਸਹਿ ਸਭ ਮਹਿ ਸਭ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਓਇ ਧਿਆਨੁ ਧਰਤੇ ॥੩॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਵਨ ਵਖਾਨਉ ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਕਿਛੁ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੋਹਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ॥੪॥੧੭॥੮੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਸਖਾ ਤੂੰਹੀ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੀਤੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਗਹਣਾ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖੁ ਨ ਜਾਈ ਰਹਣਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਖਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਨਾ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਕਹਹੁ ਸੋਈ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹਾ ਤੁਮ ਬਸਨਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਤੇਰਾ ਰਸਨਾ ॥੨॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਰੰਗ ਰਸਾ ਤੂੰ ਮਨਹਿ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਰਚੀਆ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰ ਹੈ ਮੇਰਾ ਤਕੀਆ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਦ੍ਰਿੜਿਆ ਇਕੁ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕੈ ॥੪॥੧੮॥੮੭॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਬਿਆਪਤਹਰਖਸੋਗਬਿਸਥਾਰ॥ਬਿਆਪਤਸੁਰਗਨਰਕ
ਅਵਤਾਰ॥ਬਿਆਪਤਧਨਨਿਰਧਨਪੇਖਿਸੋਭਾ॥ਮੂਲੁਬਿਆਧੀਬਿਆਪ
ਸਿਲੋਭਾ॥੧॥ਮਾਇਆਬਿਆਪਤਬਹੁਪਰਕਾਰੀ॥ਸੰਤਜੀਵਹਿਪ੍ਰਭਓਟਤੁ
ਮਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਆਪਤਅਹੰਬੁਧਿਕਾਮਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸੰ
ਗਿਰਾਤਾ॥ਬਿਆਪਤਹਸਤਿਘੋੜੇਅਰੁਬਸਤਾ॥ਬਿਆਪਤਰੂਪਜੋਬਨਮਦਮਸ
ਤਾ॥੨॥ਬਿਆਪਤਭੂਮਿਰੰਕਅਰੁਰੰਗਾ॥ਬਿਆਪਤਗੀਤਨਾਦਸੁਣਿਸੰਗਾ॥ਬਿ
ਆਪਤਸੇਜਮਹਲਸੀਗਾਰ॥ਪੰਚਦੂਤਬਿਆਪਤਅੰਧਿਆਰ॥ਬਿਆਪਤਕਰ
ਮਕਰੈਹਉਫਾਸਾ॥ਬਿਆਪਤਿਗਿਰਸਤਬਿਆਪਤਉਦਾਸਾ॥ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰ
ਬਿਆਪਤਿਇਹਜਾਤਿ॥ਸਭਕਿਛੁਬਿਆਪਤਬਿਨੁਹਰਿਰੰਗਰਾਤ॥੩॥ਸੰਤਨ
ਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਹਰਿਰਾਇ॥ਤਾਕਉਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਧੂਰਿਸੰ
ਤਪਾਈ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਆਵੈਮਾਈ॥੪॥੧੯॥੮੮॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਨੈਨ
ਹੁਨੀਦਪਰਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਕਾਰ॥ਸ੍ਰਵਣਸੋਏਸੁਣਿਨਿੰਦਵੀਚਾਰ॥ਰਸਨਾਸੋਈਲੋ
ਭਿਮੀਠੈਸਾਦਿ॥ਮਨੁਸੋਇਆਮਾਇਆਬਿਸਮਾਦਿ॥੧॥ਇਸੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਕੋ
ਈਜਾਗਤੁਰਹੈ॥ਸਾਬਤੁਵਸਤੁਓਹੁਅਪਨੀਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਸਹੇਲੀਅ
ਪਨੈਰਸਮਾਤੀ॥ਗ੍ਰਿਹਅਪੁਨੇਕੀਖਬਰਿਨਜਾਤੀ॥ਮੁਸਨਹਾਰਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥ਸੂ
ਨੇਨਗਰਿਪਰੇਠਗਹਾਰੇ॥੨॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਬਾਪੁਨਮਾਈ॥ਉਨਤੇਰਾਖੈਮੀਤੁਨਭਾਈ
ਦਰਬਿਸਿਆਣਪਨਾਓਇਰਹਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਓਇਦੁਸਟਵਸਿਹੋਤੇ॥੩॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਸਾਰਿਗਪਾਣਿ॥ਸੰਤਨਧੂਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਸਾਬਤੁਪੂਜੀਸਤਿ
ਗੁਰਸੰਗਿ॥ਨਾਨਕੁਜਾਗੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਸੋਜਾਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲੁ॥ਇ
ਹਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਧਨੁਮਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੨॥੨੦॥੮੯॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
ਜਾਕੈਵਸਿਖਾਨਸੁਲਤਾਨ॥ਜਾਕੈਵਸਿਹੈਸਗਲਜਹਾਨ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁ
ਹੋਇ॥ਤਿਸਤੇਬਾਹਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥੧॥ਕਹੁਬੇਨਤੀਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਪਾਹਿ॥ਕਾਜ

ਤੁਮਾਰੇਦੇਇਨਿਬਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਗਲਭਗਤ
ਜਾਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਰਬਬਿਆਪਤਪੂਰਨਧਨੀ॥ਜਾਕੀਸੋਭਾਘਟਿਘਟਿਬਨੀ
੨॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਜਮੁਕਛੂਨਕਹੈ॥ਜਿਸੁਸਿ
ਮਰਤਹੋਤਸੂਕੇਹਰੇ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਡੂਬਤਪਾਹਨਤਰੇ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਕਉਸ
ਦਾਜੈਕਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿ
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮੋਕਉਨਾਮਨਿਵਾਸਿ॥੪॥੨੧॥੯੦॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸਤਿ
ਗੁਰਦਰਸਨਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਤਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿ
ਨਾਹੀਮਨੁਡੋਲੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਸਾਚਾਜਾਸਚ
ਮਹਿਰਾਤੇ॥ਸੀਤਲਸਾਤਿਗੁਰਤੇਪ੍ਰਭਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਜਪੈਹਰਿ
ਨਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲਦੁਖਮਿਟੇ॥ਸੰਤ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਬੰਧਨਤੇਛੁਟੇ॥੨॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਮਿਟੇਮੋਹਭਰਮ॥ਸਾਧਰੇਣਮਜਨ
ਸਭਿਧਰਮ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਵਿੰਦੁ॥ਸਾਧਾਮਹਿਇਹਹਮਰੀਜਿੰ
ਦੁ॥੩॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਿਰਪਾਲਧਿਆਵਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਬੈਠਣੁਪਾਵਉ॥
ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਕਉਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਦਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਾਮੁਲਇਆ॥੪॥੨੨॥੯੧
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਭਗਵੰਤੁ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤੁ॥
ਤਜਿਅਭਿਮਾਨਭਏਨਿਰਵੈਰ॥ਆਠਪਹਰਪੂਜਹੁਗੁਰਪੈਰ॥੧॥ਅਬਮਤਿਬਿਨ
ਸੀਦੁਸਟਬਿਗਾਨੀ॥ਜਬਤੇਸੁਣਿਆਹਰਿਜਸੁਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਸੂਖਆ
ਨੰਦਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਰਖਿਲੇਇਨਿਦਾਨ॥ਦੂਖਦਰਦਬਿਨਸੇਭੈਭਰਮ॥ਆਵਣ
ਜਾਣਰਖੇਕਰਿਕਰਮ॥੨॥ਪੇਖੈਬੋਲੈਸੁਣੈਸਭੁਆਪਿ॥ਸਦਾਸੰਗਿਤਾਕਉਮਨਜਾਪਿ
ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਪੂਰਿਰਹੇਏਕੈਗੁਣਤਾਸੁ॥੩॥ਕਹਤਪਵਿਤ੍ਰਸੁਣਤ
ਪੁਨੀਤ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹਿਨਿਤਨੀਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਿ
ਸੁਜਨਕੀਸਭਪੂਰਨਘਾਲ॥੪॥੨੩॥੯੨॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਬੋਲਾ

ਵੈਰਾਗੁ॥ਮਨਮਹਿਲਾਗੋਸਤੁਪਿਆਰੁ॥ਮਿਟਿਓਲੋਭੁਸੁਖੁਸੁਖੀਹੋਇਰਹੀਐ॥ਜੈ
ਸਾਰਾਤਾਸਤਿਗੁਰੂਕਹੀਐ॥ਸੋਸੁਖਦਾਤਾਜਿਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਿ
ਸੁਸੰਗਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥
ਸਰਬਨਿਧਾਨਗੁਰੂਤੇਪਾਵੈ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਮਿਟੈਆਵਣੁਜਾਣਾ॥ਸਾਧਕੈ
ਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਾ॥੨॥ਜਨਊਪਰਿਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਲ॥ਜਨਕੀਟੇਕ
ਏਕਗੋਪਾਲ॥ਏਕਾਲਿਵਏਕੋਮਨਿਭਾਉ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਜਨਕੈਹਰਿਨਾਉ॥੩॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿਰਮਲਕਰਣੀਸਾਚੀਰੀਤਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਟਿ
ਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਅਪਰਅਪਾਰਾ॥੪॥੨੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਤਰੈਜਨੁਸੋਇ॥ਜਾਕੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਦੂਖੁਰੋਗੁਕਛੁ
ਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿਜਾਪੈ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਧਿਆਈਐ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਇਹਮਤਿਪਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣਕਰਾਵਨਹਾ
ਰਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਸਦਾਬੇਅੰ
ਤਾ॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਪੂਰੇਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਰਬਨਿਧਾਨੁ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪੂਜਾ
ਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਜਾਕੀਟਹਲਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ॥
੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਹਰਿਅਲਖਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਜੁਗਤਿਜਾਕੈਹੈਹਾਥ॥ਸੋਸਿਮਰਹੁਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪ੍ਰ
ਭਚਿਤਿਆਏਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥ਭੈਸਭਬਿਨਸਹਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਉ
ਕਾਹੇਕਾਮਾਨਹਿ॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਕਾਹੇਸੁਖੁਜਾਨਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਧਾਰੇਬ
ਹੁਧਰਣਿਅਗਾਸ॥ਜਾਕੀਜੋਤਿਜੀਅਪਰਗਾਸ॥ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਇ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਨਿਰਭਉਹੋਇ॥੨॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥
ਅਨਿਕਤੀਰਥਮਜਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਕੋਟਿਕਲੰਕ

ਖਿਨਮਹਿਮਿਟਿਜਾਹਿ॥੩॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਪ੍ਰਭਸੇਵਕਸਾਚਾਵੇ
ਸਾਹੁ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਰਾਖੇਦੇਹਾਥ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਮਰਾਥ॥੪॥੨੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆ
ਜਾਗਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਉਚਰੈਪ੍ਰਭਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੁਮਤਿਪਰਾਣੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭ
ਸਿਮਰਤਕੁਸਲਸਭਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਸੁਖਸਹਜਸਬਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈ
ਪਛਾਤਾਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ॥ਬਾਹ
ਪਕਰਿਲੀਨੋਕਰਿਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸਦਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੨॥ਮੰਤ੍ਰੁਤੰਤ੍ਰੁ
ਅਉਖਧੁਪੁਨਹਚਾਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਅਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਸਾਚਾਧਨੁਪਾਇ
ਓਹਰਿਰੰਗਿ॥ਦੁਤਰੁਤਰੇਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥੩॥ਸੁਖਿਬੈਸਹੁਸੰਤਸਜਨਪਰਵਾਰੁ॥
ਹਰਿਧਨੁਖਟਿਓਜਾਕਾਨਾਹਿਸੁਮਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸੁਗੁਰੁਦੇਇ॥ਨਾ
ਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥੪॥੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ਹਸਤਪੁਨੀਤ
ਹੋਹਿਤਤਕਾਲ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥ਰਸਨਾਰਮਹੁਰਾਮਗੁਣਨੀ
ਤ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮੀਤ॥੧॥ਲਿਖੁਲੇਖਣਿਕਾਗਦਿਮਸਵਾਣੀ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹਕਾਰਜਿਤੇਰੇਜਾਹਿਬਿਕਾਰ॥ਸਿ
ਮਰਤਰਾਮਨਾਹੀਜਮਮਾਰ॥ਧਰਮਰਾਇਕੇਦੂਤਨਜੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮਗਨਨਕ
ਛੂਐਮੋਹੈ॥੨॥ਉਧਰਹਿਆਪਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਆਪਿ
ਕਮਾਉਅਵਰਾਉਪਦੇਸ॥ਰਾਮਨਾਮਹਿਰਦੈਪਰਵੇਸ॥੩॥ਜਾਕੈਮਾਥੈਏਹੁ
ਨਿਧਾਨੁ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਪੈਭਗਵਾਨੁ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਹਉਤਿਸੁਬਲਿਜਾਉ॥੪॥੨੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜੋ
ਪਰਾਇਓਸੋਈਅਪਨਾ॥ਜੋਤਜਿਛੋਡਨਤਿਸੁਸਿਉਮਨੁਰਚਨਾ॥੧॥ਕਹਹੁਗੁ
ਸਾਈਮਿਲੀਐਕੇਹ॥ਜੋਬਿਬਰਜਤਤਿਸਸਿਉਨੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੂਠੁਬਾਤਸਾ
ਸਚੁਕਰਿਜਾਤੀ॥ਸਤਿਹੋਵਨੁਮਨਿਲਗੈਨਰਾਤੀ॥੨॥ਬਾਵੈਮਾਰਗੁਟੇਢਾਚਲਨਾ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ

ਸੀਧਾ ਛੋਡਿ ਅਪੁਠਾ ਬੁਨਨਾ ॥੩॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਖਸਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਹੋਈ ॥੪॥੨੯॥੯੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਲਜੁਗ ਮਹਿ ਮਿਲਿ ਆਏ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਚਰੁ ਆਗਿਆ ਤਿਚਰੁ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ॥੧॥ ਜਲੈ ਨ ਪਾਈਐ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਕਿਰਤਿ ਸੰਜੋਗਿ ਸਤੀ ਉਠਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਖਾ ਦੇਖੀ ਮਨਹਠਿ ਜਲਿ ਜਾਈਐ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਵੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥੨॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਿਅ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਰੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮਾਨੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਸਤੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨਿਆ ॥੪॥੩੦॥੯੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਧਨਵੰਤ ਭਾਗਠ ਸਚ ਨਾਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੀਊ ਦਾਦੇ ਕਾ ਖੋਲਿ ਡਿਠਾ ਖਜਾਨਾ ॥ ਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਇਆ ਨਿਧਾਨਾ ॥੧॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਜਾ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਮੋਲੁ ॥ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਅਖੂਟ ਅਤੋਲ ॥੨॥ ਖਾਵਹਿ ਖਰਚਹਿ ਰਲਿ ਮਿਲਿ ਭਾਈ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਵਧਦੋ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇ ॥ ਸੁ ਏਤੁ ਖਜਾਨੈ ਲੀਆ ਰਲਾਇ ॥੪॥੩੧॥੧੦੦॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਡਰਿ ਡਰਿ ਮਰਤੇ ਜਬ ਜਾਨੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਡਰੁ ਚੂਕਾ ਦੇਖਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਸਰਪਰ ਤਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਰੋਗੁ ਸੋਗੁ ਬਿਸਰੈ ਜਬ ਨਾਮੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਜਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮੁ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕੋਈ ਨ ਕਹੀਜੈ ॥ ਛੋਡਿ ਮਾਨੁ ਹਰਿ ਚਰਨ ਗਹੀਜੈ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਚਿਤਾਰਿ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੪॥੩੨॥੧੦੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਹੈ ਸਮੀਆ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਕਮੀਆ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਸੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹੈ ਆਇਓ ॥ ਸੋ ਅਨ ਰਸ ਨਾਹੀ ਲਪਟਾਇਓ ॥੨॥ ਜਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ॥ ਸੋ ਕਿਸ ਕਉ ਨਦਰਿ ਲੈ ਆਵੈ ਤਲੈ ॥੩॥ ਜਾ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿ

ਛੁ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੪॥੩੩॥੧੦੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਪੈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾੜਾ ਕਹਾ ਬਿਆਪੈ ॥੧॥ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਮਾਹਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਚਿੰਤਾ ਕਤਹੂੰ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਤੇ ਭਰਮਾ ॥ ਤਾ ਕੈ ਕਛੂ ਨਾਹੀ ਡਰੁ ਜਮਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਗਲ ਨਿਧਾਨਾ ॥੪॥੩੪॥੧੦੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਕਾ ਮਨ ਮਹਿ ਥਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕਥਾ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੁੰਟਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸੁ ਲੈ ਭੁੰਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਥਾਨੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਤਾ ਕੀ ਧੁਨਿ ਮੋਹੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥੨॥ ਤਹ ਸਹਜ ਅਖਾਰੇ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਸੰਗੀ ਸੰਤਾ ॥੩॥ ਹਰਖ ਅਨੰਤ ਸੋਗ ਨਹੀ ਬੀਆ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਆ ॥੪॥੩੫॥੧੦੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਆਰਾਧਉ ॥ ਕਵਨ ਜੋਗ ਕਾਇਆ ਲੇ ਸਾਧਉ ॥੧॥ ਕਵਨ ਗੁਨੁ ਜੋ ਤੁਝੁ ਲੈ ਗਾਵਉ ॥ ਕਵਨ ਬੋਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੀਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਪੂਜਾ ਤੇਰੀ ਕਰਉ ॥ ਕਵਨ ਸੁ ਬਿਧਿ ਜਿਤੁ ਭਵਜਲ ਤਰਉ ॥੨॥ ਕਵਨ ਤਪੁ ਜਿਤੁ ਤਪੀਆ ਹੋਇ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਨਾਮੁ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਖੋਇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਪੂਜਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਘਾਲ ॥ ਜਿਸੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥ ਤਿਸ ਹੀ ਗੁਨੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਮਾਨਿ ਲੇਇ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩੬॥੧੦੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨ ਤਨੁ ਨਹੀ ਜਾ ਕੋ ਗਰਬਾ ॥ ਰਾਜ ਮਿਲਖ ਨਹੀ ਆਪਨ ਦਰਬਾ ॥੧॥ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾ ਕਉ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਆਪਨ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਇਸਟ ਮੀਤ ਆਪ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥੨॥ ਸੁਇਨਾ ਰੂਪਾ ਫੁਨਿ ਨਹੀ ਦਾਮ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਆਪਨ ਨਹੀ ਕਾਮ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕਾ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੪॥੩੭॥੧੦੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਊਪਰਿ ਮੇਰੇ ਮਾਥੇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਦੁਖ ਮੇਰੇ ਸਗਲੇ ਲਾਥੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥ ਆਤਮ ਚੀਨਿ ਪ

ਰੰਗਿ ਮਾਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਨੇਹੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਲਾਗੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਓ ਚਿੰਤ ਸਗਲੀ
ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਲਗੋ ਮਨਿ ਮੀਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਡੀਠਾ ॥੩॥ ਗੁਣ
ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥੪॥੩੮॥੧੦੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਆਹਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਊਣਾ ਕਛਹੂ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਹਭਿ ਸਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਕਰਿ ਮਨ ਮੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੁ ਰਾਖਹੁ ਸਦ ਚੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਕਉ ਸੇਵਿ ॥
ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਅਪਰੰਪਰ ਦੇਵ ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ ਮਨ ਕਰਿ ਤੂੰ ਆਸਾ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਜਾ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੩॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਾਵੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਸੋਇ ॥੪॥੩੯॥
੧੦੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੀਤੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਹਮ ਮਾਨਾ ॥ ਮੀਤ ਕੇ ਕਰਤਬ ਕੁਸਲ
ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਚੀਤ ॥ ਜਿਸੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਹਮਰਾ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀ
ਤੁ ਹਮਾਰਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮੋਹਿ ਅਸਨਾਹਾ ॥ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸ
ਮਰਥ ਪੁਰਖੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆਮੀ ॥੩॥ ਹਮ ਦਾਸੇ ਤੁਮ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ॥ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਤੇਰੇ ॥੪॥੪੦॥੧੦੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਭਏ ਸਮਰਥ ਅੰਗਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ
ਨਾਹੀ ਕਾਲੰਗਾ ॥੧॥ ਮਾਧਉ ਜਾ ਕਉ ਹੈ ਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਛੁ ਨਾਹੀ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਠਾਕੁਰੁ ਹੋਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਹਸਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਤੁਮ ਦੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਧੀਰ ॥
ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਪੀਰ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਸੋ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਦੇਖਾ
ਇਆ ॥੪॥੪੧॥੧੧੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਪਾਈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਤੇ
ਆਤਮ ਘਾਤੀ ॥੧॥ ਮਰਿ ਨ ਜਾਹੀ ਜਿਨਾ ਬਿਸਰਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਜੀਵਨ ਕਉਨ ਕਾਮ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਖੇਲਤ ਹਸਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਵਨ ਅਰਥ ਮਿਰਤਕ ਸੀਗਾਰ ॥੨॥ ਜੋ ਨ
ਸੁਨਹਿ ਜਸੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਤੇ ਮੰਦਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੪੨॥੧੧੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਕਾ ਕੀ ਮਾਈ ਕਾ ਕੋ ਬਾਪ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਸਾਕ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਮੂਰਖ ਭਖਲਾਇਆ ॥
ਮਿਲਿ ਸੰਜੋਗਿ ਹੁਕਮਿ ਤੂੰ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਾ ਮਾਟੀ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ॥ ਏਕੋ ਪਵਨੁ ਕਹਾ

ਕਉਨੁ ਰੋਤਿ ॥੨॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਿਲਲਾਹੀ ॥ ਮਰਣਹਾਰੁ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਾਹੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਬਿਨਸੇ ਭ੍ਰਮ ਥਾਟ ॥੪॥੪੩॥੧੧੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਵਡੇ ਵਡੇ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਲੋਗ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਬਿਆਪੈ ਚਿੰਤਾ ਰੋਗ ॥੧॥ ਕਉਨ ਵਡਾ ਮਾਇ
ਆ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸੋ ਵਡਾ ਜਿਨਿ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੂਮੀਆ ਭੂਮਿ ਊਪਰਿ ਨਿਤ
ਲੁਝੈ ॥ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ
ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥੩॥੪੪॥੧੧੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰਾ ਮਾਰਗੁ ਪੂਰਾ ਇਸਨਾਨੁ ॥
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪੂਰੀ ਰਹੀ ਜਾ ਪੂਰੈ ਰਾਖੀ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਸਰਣਿ ਜਨ ਤਾਕੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸੁਖੁ ਪੂਰਾ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਪੂਰਾ ਤਪੁ ਪੂਰਨ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਪਤਿ
ਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪੂਰੀ ਸੋਭਾ ਪੂਰਾ ਲੋਕੀਕ ॥੩॥ ਕਰਣਹਾਰੁ ਸਦ ਵਸੈ ਹਦੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇ
ਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੪੫॥੧੧੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਿਟੇ ਅਘ ਕੋਟਿ ॥
ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਛੋਟਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪੂਰਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀ
ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟਿਆ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਸਭੁ ਏਕੰਕਾ
ਰੁ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਆਏ ਵਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਸੰਚਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਾ
ਪੂਰਾ ਕਰਮਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨਾ ॥੪॥੪੬॥੧੧੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜ
ਪਤ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤ੍ਰਾਸ ਸਭ ਨਾਸੈ ॥੧॥ ਸਾ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਗਾਵੈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਨਿਧਿ ਨਾਮਾ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੁ ॥
੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੪॥੪੭॥੧੧੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਵਿਸਰੀ ਤਿਸੈ ਪਰਾਈ ਤਾਤਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਦੀਸੈ
ਕੋਈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਹਿ ਕਮਾਵੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਇਤ
ਉਤ ਕਤਹਿ ਨ ਡੋਲੈ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੋ ਸਚ ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰਿ ਦੀਨੋ ਵਿਸਾਹੁ ॥੩॥ ਜੀ
ਵਨ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੪੮॥੧੧੮॥

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਨਾਮੁਭਗਤਕੈਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਧਨੁਨਾਮੋਬਿਉਹਾਰੁ॥੧॥ਨਾਮ
ਵਡਾਈਜਨੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਭਗਤ
ਕੈਸੁਖਅਸਥਾਨੁ॥ਨਾਮਰਤੁਸੋਭਗਤੁਪਰਵਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਨਕਉਧਾਰੈ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਜਨੁਨਾਮੁਸਮਾਰੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਨਾਮਸੰਗਿਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗੁ
੪॥੪੯॥੧੧੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਤੇਧਾਵਤੁ
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥੧॥ਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁਪਾਇਆਗੁਣਗਾਇ॥ਸ੍ਰਮੁਮਿਟਿਆਮੇਰੀਹਤੀ
ਬਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਅਰਾਧਿਭਗਵੰਤਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਤੇਮਿਟੀਮੇਰੀਚਿੰ
ਤਾ॥੨॥ਸਭਤਜਿਅਨਾਥੁਏਕਸਰਣਿਆਇਓ॥ਊਚਅਸਥਾਨੁਤਬਸਹਜੇਪਾਇ
ਓ॥੩॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਭਰਮੁਭਉਨਸਿਆ॥ਕਰਣਹਾਰੁਨਾਨਕਮਨਿਬਸਿਆ॥੪॥੫੦॥੧੧੯॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਿਕਰਿਟਹਲਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵਉ॥ਚਰਨਠਾਕੁਰਕੈਮਾਰਗਿ
ਧਾਵਉ॥੧॥ਭਲੋਸਮੋਸਿਮਰਨਕੀਬਰੀਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭੈਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤਨਕਾਦਰਸਨੁਪੇਖੁ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਮਨਮਹਿਲੇਖੁ॥੨॥ਸੁਣਿਕੀਰਤਨੁਸਾਧ
ਪਹਿਜਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਇ॥੩॥ਚਰਣਕਮਲਠਾਕੁਰਉਰਿਧਾਰਿ॥ਦੁਲ
ਭਦੇਹਨਾਨਕਨਿਸਤਾਰਿ॥੪॥੫੧॥੧੨੦॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰੈ
ਸੋਜਨੁਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰੈ॥੧॥ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਹਸਾਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਭਰ
ਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਦੂਖੁਨਿਕਟਿ
ਨਹੀਆਵੈ॥੨॥ਹਰਿਕੀਟਹਲਕਰਤਜਨੁਸੋਹੈ॥ਤਾਕਉਮਾਇਆਅਗਨਿਨਪੋਹੈ॥੩॥
ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਤਜੀਅਲੇਅਵਰਿਜੰਜਾਲ॥੪॥੫੨॥੧੨੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਟਿਕਾਈ॥
੧॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁ॥ਮਿਟੇਵਿਸੂਰੇਉਤਰੀਚਿੰਤ॥੨॥ਅਨਦਭਏਗੁਰਮਿਲਤਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਾਟੇਜਮਜਾਲ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਤਾਤੇਬਹੁਰਿਨਬਿ

ਆਪੈਮਾਇਆ॥੪॥੫੩॥੧੨੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਖਿਲੀਆਗੁਰਿਪੂਰੈਆ
ਪਿ॥ਮਨਮੁਖਕਉਲਾਗੋਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਜਪਿਮੀਤਹਮਾਰੇ॥ਮੁਖਊ
ਜਲਹੋਵਹਿਦਰਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਹਿਰਦੈਵਸਾਇ॥ਦੁਖਦੁ
ਸਮਨਤੇਰੀਹਤੈਬਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਈ॥ਦਇਆ
ਲਭਏਸਗਲੇਜੀਅਭਾਈ॥੩॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਜਬਕਿਰਪਾਕਰੀ॥ਭਨਤਨਾਨਕ
ਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੪॥੫੪॥੧੨੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਅਨਿਕਰਸਾਖਾਏਜੈਸੇ
ਢੋਰ॥ਮੋਹਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਚੋਰ॥੧॥ਮਿਰਤਕਦੇਹਸਾਧਸੰਗਬਿਹੂਨਾ॥ਆਵ
ਤਜਾਤਜੋਨੀਦੁਖਖੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਬਸਤ੍ਰਸੁੰਦਰਪਹਿਰਾਇਆ॥ਜਿਉ
ਡਰਨਾਖੇਤਮਾਹਿਡਰਾਇਆ॥੨॥ਸਗਲਸਰੀਰਸਭਕਾਮਾ॥ਨਿਹਫਲਮਾਨੁਖੁਜਪੈਨ
ਆਵਤ
ਹੀਨਾਮ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਏਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਭਜਹਿਗੁੋਪਾਲਾ॥
੪॥੫੫॥੧੨੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਕਲਿਕਲੇਸਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਆਵਣ
ਜਾਣਰਹੇਸੁਖਸਾਰੇ॥੧॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭਉਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇ
ਗੁਣਗਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਵਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਗੁਰ
ਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਬੂਡਤਜਾਤਪੂਰੈਗੁਰਿਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥੩॥
ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥੪॥੫੬॥੧੨੫॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਸਾਧਸੰਗਿਤਾਕੀਸਰਨੀਪਰਹੁ॥ਮਨੁਤਨੁਅਪਨਾਆਗੈਧਰਹੁ
॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਭਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰਹੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਕੇਚਰਣਨਮਸਕਾਰਹੁ
॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਮਨਹਿਸਮਾਲੇ॥ਸੋਧਨੁਸੰਚਹੁਜੋਚਾਲੈਨਾਲੇ॥੩॥ਤਿਸਹਿਪ
ਰਾਪਤਿਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੫੭॥੧੨੬॥ਗਉੜੀਗੁ
ਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਸੂਕੇਹਰੇਕੀਏਖਿਨਮਾਹੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਸੰਚਿਜੀਵਾਏ॥੧॥ਕਾਟੇਕ
ਸਟਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸੇਵਕਕਉਦੀਨੀਅਪੁਨੀਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤ

ਪੂਰੀ ਮਨ ਆਸਾ ॥ ਕਰੀ ਦਇਆ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੨॥ ਦੂਖ ਨਾਠੇ ਸੁਖ ਆਇ
ਸਮਾਏ ॥ ਢੀਲ ਨ ਪਰੀ ਜਾ ਗੁਰਿ ਫੁਰਮਾਏ ॥੩॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ
ਜਨ ਸੁਫਲ ਫਲੇ ॥੪॥੫੮॥੧੨੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਂਤਿ ॥
ਸੀਤਲ ਭਏ ਕੀਨੀ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਛੁਰੇ ਮੇਲੇ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸਗਲ ਰੋਗ ਕਾ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੨॥ ਸਹਜ
ਸੁਭਾਇ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਜਮੁ ਨੇ
ੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੪॥੫੯॥੧੨੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਲੇ ਦਿਨ
ਸ ਭਲੇ ਸੰਜੋਗ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ ਓਹ ਬੇਲਾ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਜਿਤੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤੁ ਸਫਲ ਓਹ ਘਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਰਸ
ਨਾ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਹਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲੁ ਓਹੁ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਨਮਸਕਾਰਸਿ ॥ ਚਰਣ ਪੁਨੀਤ ਚਲਹਿ
ਹਰਿ ਮਾਰਗਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਲਾ ਮੇਰਾ ਕਰਮ ॥ ਜਿਤੁ ਭੇਟੇ ਸਾਧੂ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥੬੦॥੧੩੦॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਾਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਿ ਚਿੰਤਾ ਸਭ ਜਾਹਿ
॥੧॥ ਬਿਨੁ ਭਗਵੰਤ ਨਾਹੀ ਅਨ ਕੋਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ
ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸਿਉ ਲਾਇ
ਧਿਆਨੁ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਗੁਰ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥
ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੬੧॥੧੩੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ
ਦੂਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥
ਸਾਧੂ ਜਨ ਰਾਮੁ ਰਸਨ ਵਖਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦੂਜਾ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਕਰਿ ਏਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਮਨ ਮਹਿ ਲੇਖੁ ॥੩॥
ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੬੨॥੧੩੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭੈ ਮਹਿ ਰਚਿਓ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਭਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
ਭਉ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ

ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ
ਮਹਾ ਵਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥ ਸੇ ਸੀਤਲ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ
ਲੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੬੩॥੧੩੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਦਰਗਹ ਥਾ
ਉ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਮਨਿ ਵਸੇ ਤਉ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾ
ਗੈ ॥੨॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥
੩॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਅਪਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਰਾਸਿ ॥
੪॥੬੪॥੧੩੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਣ ਬਿਨਾ ਜੈਸੇ ਥੋਥਰ ਤੁਖਾ ॥ ਨਾਮ
ਬਿਹੂਨ ਸੂਨੇ ਸੇ ਮੁਖਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਧ੍ਰਿਗੁ
ਦੇਹ ਬਿਗਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਮੁਖਿ ਭਾਗੁ ॥ ਭਰਤ ਬਿਹੂਨ ਕ
ਹਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਲਗੈ ਅਨ ਸੁਆਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਨ ਪੂਜੈ ਕਾਇ ॥
੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥੪॥੬੫॥੧੩੫॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਤੂੰਹੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਤੇ ਤੂੰ
ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਜਨ ਓਟ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਉਧਰਹਿ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੨॥ ਜੋ
ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਦੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰੈ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੪॥੬੬॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ॥ ਤਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥
ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰ
ਬ ਨਿਧਾਨ ਰਾਖੇ ਜਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਨ ਕੀ
ਮਹਿਮਾ ਕਥੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰ

ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਉਸੁਖੀਜੈ ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੪॥੬੭॥੧੩੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਭਜੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ਏਕੋ ਨਾਮ ॥ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਕੈ ਆਵੈ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਨੰਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥ ਛੋਡਿ ਉਪਾਵ ਏਕ ਟੇਕ ਰਾਖੁ ॥ ਮਹਾ ਪਦਾਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੁ ॥੩॥ ਬਿਖਮ ਸਾਗਰੁ ਤੇਈ ਜਨ ਤਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੬੮॥੧੩੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੇ ॥ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਹੋਈ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਨੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਪੂਰਨ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭੈ ਭਰਮ ਮਿਟਾਇਆ ॥੩॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥੪॥੬੯॥੧੩੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਜੀ ਕੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲਾਗਉ ਤੇਰੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਨ ਧਨ ਗੁਰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥੨॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭੇਟਤ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੭੦॥੧੩੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰੈ ਦੁਹਕਰਮ ਦਿਖਾਵੈ ਹੋਰੁ ॥ ਰਾਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਬਾਧਾ ਚੋਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਮੈ ਸੋਈ ਰਾਮਾਣਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਪੜਦੇ ਮਹਿ ਕਮਾਵੈ ਵਿਕਾਰ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰਗਟ ਹੋਹਿ ਸੰਸਾਰਿ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੭੧॥੧੪੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਉਤਰਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ

ਰਾਤਾ ਸੋ ਮਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਲਾਲ ਰੰਗ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਤਾ ਕਾ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਇਆ ॥ ਆਨ ਰੰਗ ਫੀਕੇ ਸਭ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਰੰਗੇ ਸੇ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਭਏ ਹੈ ਦਇਆਲ ॥੪॥੭੨॥੧੪੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਿਵਾਸੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਕਉ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸਭੁ ਮਿਟਿਓ ਅੰਦੇਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਛੁ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਗਾਈਅਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥੨॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਬੰਧਨ ਛੋਟ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕੀ ਦੀਨੀ ਓਟ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਈ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜਸੁ ਪੀਵਹਿ ਜਨ ਨੀਤਿ ॥੪॥੭੩॥੧੪੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੋ ਵਾਪਾਰੀ ਪੂਰਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੇ ਸੋ ਜਨੁ ਸੂਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੇ ਜਨ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਾਂਤਿ ਆਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੩॥ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਸਾਧ ਸੰਗਿ ਖਾਟੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਦਾ ਕਾਟੀ ॥੪॥੭੪॥੧੪੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਭਿ ਮਿਟਹਿ ਕਲੇਸ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਮਨ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ ॥੧॥ ਉਚਰਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਲਖ ਬਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਰਸ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਖੋਏ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭ ਧੋਏ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਜੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲਾ ॥੪॥੭੫॥੧੪੪॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਪੈਨੈ ਖਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਆਲਸੁ ਕਿਉ ਬਨੈ ਮਾਇ ॥੧॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਆਨ ਕੰਮਿ ਲਾਗਹਿ ॥ ਕਉਡੀ ਬਦਲੇ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਤਿਆਗਿ ਲਾਗਤ ਅਨ ਲੋਭਾ ॥ ਦਾਸਿ ਸਲਾਮੁ ਕਰਤ ਕਤ ਸੋਭਾ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਖਾਵਹਿ ਖਾਨ ਪਾਨ ॥ ਜਿਨਿ

ਦਏ ਹਰਿ ਸਾਧਨਿ ਜਾਨਿ ਸੁਆਨਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਮ ਓਟ ਸੁਆਮੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੭੬॥੧੪੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਮਨ ਮਾ
ਹਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ ਤੀਰਥ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਦਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥
ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੀ ਮੈਲੁ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਬਸਾਈ ॥
ਮਨ ਬਾਛਤ ਸਗਲੇ ਫਲ ਪਾਈ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮਰਣੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ
ਵਸੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥ ਜਿਨ ਪਰਾਪਤਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥੪॥
੭੭॥੧੪੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖਾਦਾ ਪੈਨਦਾ ਮੂਕਰਿ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਜੋਹਹਿ ਦੂ
ਤ ਧਰਮਰਾਇ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਬੇਮੁਖੁ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ
ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੂਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਕੀ ਐਸੀ ਹੈ ਰੀਤਿ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸਗਲ
ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਠਾਕੁਰੁ ਮਨਹੁ ਬਿ
ਸਾਰਿਆ ॥੩॥ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ਲਿਖੇ ਬਹੁ ਕਾਗਰ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸੁਖ
ਸਾਗਰ ॥੪॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਤਰੈ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੭੮॥੧੪੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨੇ ਲੋਭ ਕਉ ਕੀਨੋ ਮੀਤੁ ॥
ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਮੁਕਤਿ ਪਦੁ ਦੀਤੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਬਿ
ਰਥਾ ਕੋਇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪੁਨੈ ਸੁਆਇ ਰਿਦੈ ਲੈ ਧਾਰਿਆ ॥ ਦੂਖ ਦਰ
ਦ ਰੋਗ ਸਗਲ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਗੀਧੀ ਬੋਲਤ ਰਾਮਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਸਗ
ਲੇ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਹਮਾ
ਰਾ ॥੪॥੭੯॥੧੪੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਹਿਰੇ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਕਥਾ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੁਨਾਹਿ ॥੧॥ ਪੀਵਤ ਰਾਮ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਣ ਜਾਸੁ ॥ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਿਟੀ ਖੁਧਿ ਤਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿ
ਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਹਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਧਾਰੁ ॥੩॥ ਤਜਿ ਸਭਿ ਭਰਮ ਭਜਿਓ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅ

ਟਲ ਇਹੁ ਧਰਮੁ ॥੪॥੮੦॥੧੪੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਰ
ਸੋਈ ॥ ਤਿਤੁ ਬਲਿ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਣ ਤਰਣ ਭੈ ਸਾਗਰ ॥
ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਫਾਰੇ ਜਮ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੀਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਇ
ਹ ਆਸਰ ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ
ਲ ਹਰਿ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੩॥ ਮਾਨ ਮੋਹ ਖੋਏ ਗੁਰਿ ਭਰਮ ॥ ਪੇਖੁ ਨਾਨਕ ਪਸਰੇ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮ ॥੪॥੮੧॥੧੫੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਖੈ ਰਾਜ ਤੇ ਅੰਧੁਲਾ ਭਾਰੀ ॥ ਦੁਖਿ ਲਾ
ਗੈ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਕਉ ਤੁਹੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ
ਨਰਕਿ ਲੈ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗ ਗਿਰਸਤ ਚਿਤਾਰੇ ਨਾਉ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਤੇ ਕਾ ਠਉਰੁ
ਨ ਠਾਉ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਆਨ ਸੁਖਾ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਚੀਤਿ ॥
੩॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੨॥
੧੫੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸੰਗੀ ਬਟਵਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ
ਲਏ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰਮਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ
ਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਤਪਤਿ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪ੍ਰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਣ
ਹਾਰ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬੰਧਨ ਤੋਰੇ ਨਹੀ ਜਾਹਿ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਮੁਕਤਿ ਫਲ ਪਾਹਿ ॥੩॥
ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਇਸ ਤੇ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੪॥੮੩॥
੧੫੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਥਾਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਬਿਚਰੁ ਸੰਸਾਰ ਪੂ
ਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾ
ਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਚੜਿ ਉਤਰਹਿ ਪਾ
ਰਿ ॥੨॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਕਰਹੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਦਾ ਕਲਿਆਣ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੩॥
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਭਜੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੪॥੮੪॥੧੫੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਮੀਤ ॥ ਭ੍ਰਮ ਬਿਨਸੇ ਗਾਏ ਗੁ
ਣ ਨੀਤ ॥੧॥ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਪਹਰੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਨਹੀ ਡਰੂਆ

ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਇਆ ਨਾਸੁ ॥੨॥ ਆਸ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਧਨੁ ਏਕ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹ ਕੀ ਮਨ ਮਹਿ ਟੇਕ ॥੩॥ ਮਹਾ ਗਰੀਬ ਜਨ ਸਾਧ ਅਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਦੇ ਹਾਥ ॥੪॥੮੫॥੧੫੪॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮਜਨੁ ਕਰਿ ਸੂਚੇ ॥ ਕੋਟਿ ਗ੍ਰਹਣ ਪੁੰਨ ਫਲ ਮੂਚੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਬਸੇ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਸੇ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਗੋਵਿੰਦ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤਾ ਤੇ ਛੁਟਿਓ ਬਿਖੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨੋ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੇ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥੪॥੮੬॥੧੫੫॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਉ ਸਰਣਾਈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਾਤੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਚਰਣ ਹਰਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਨ ਬਸਾਹੀ ॥ ਡਰਪਤ ਡਰਪਤ ਜਨਮ ਬਹੁਤੁ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਤਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਜਨਮੁ ਜਰਾ ਮਿਰਤੁ ਜਿਸੁ ਵਾਸਿ ॥ ਸੋ ਸਮਰਥੁ ਸਿਮਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥੩॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ॥੪॥੮੭॥੧੫੬॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰਿ ਰਾਖਿਓ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ॥ ਘਰਿ ਆਏ ਗੋਵਿੰਦੁ ਲੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਾਤਾ ਰਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਆ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਹਿਰਿਆ ॥੨॥ ਸੋਭਾ ਸੁਰਤਿ ਨਾਮਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤੁ ॥੩॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੮੮॥੧੫੭॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧਨੁ ਇਹੁ ਥਾਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਸਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਪਤਿ ਤਹਾ ਜਹਾ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਜਹ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਦੁਖ ਰੋਗ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵਾ ਜਮੁ ਲਗੈ ਨ ਨੇਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਨਿਹਚਲ ਥਾਨੁ ॥ ਜਹ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੩॥ ਜਹ ਜਾਈਐ ਤਹ ਨਾਲਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੪॥੮੯॥੧੫੮॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਪੜਿਆ ਅਣਪੜਿਆ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠਾ ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਸੋ ਚਤੁਰੁ ਸਿਆਣਾ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਮਾਨਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅਪਣਾ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਤਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥੪॥੯੦॥੧੫੯॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸਿਉ ਸਾਕਤ ਨਹੀ ਸੰਗੁ ॥ ਓਹੁ ਬਿਖਈ ਓਸੁ ਰਾਮ ਕੋ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਅਸਵਾਰ ਜੈਸੇ ਤੁਰੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕਾਪੁਰਖੁ ਪੁਚਾਰੈ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਬੈਲ ਕਉ ਨੇਤ੍ਰਾ ਪਾਇ ਦੁਹਾਵੈ ॥ ਗਊ ਚਰਿ ਸਿੰਘ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਗਾਡਰ ਲੇ ਕਾਮਧੇਨੁ ਕਰਿ ਪੂਜੀ ॥ ਸਉਦੇ ਕਉ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਪੂੰਜੀ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਚੀਤ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਾ ਮੀਤ ॥੪॥੯੧॥੧੬੦॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾ ਮਤਿ ਨਿਰਮਲ ਕਹੀਅਤ ਧੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਪੀਵਤ ਬੀਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਹਿਰਦੈ ਕਰਿ ਓਟ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਹੋਵਤ ਛੋਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਉਪਜੈ ਨ ਪਾਪੁ ॥ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਿਰਮਲ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟਿ ਜਾਤ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਏਹੋ ਉਪਕਾਰੁ ॥੩॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਤੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਚੈ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥੯੨॥੧੬੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪੂਰਨ ਵਡਭਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਰਤਾ ਪੇਖਿ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਨਾਰੀ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੀ ॥੧॥ ਪੂਤ ਪੇਖਿ ਜਿਉ ਜੀਵਤ ਮਾਤਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਲੋਭੀ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਪੇਖਿ ਧਨਾ ॥ ਜਨ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਮਨਾ ॥੩॥ ਬਿਸਰੁ ਨਹੀ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥੪॥੯੩॥੧੬੨॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਜੋ ਜਨ ਗੀਧੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤੀ ਬੀਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਦੀਸਹਿ ਸਭਿ ਛਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਿਹਫਲ ਸੰਸਾਰ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢੇ ਆਪਿ ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਚਰਜ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥ ਵਣਿ ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਥਨੀ ਸਾਰੁ ॥ ਮਾਨਿ ਲੇਤੁ ਜਿਸੁ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੪॥੯੪॥੧੬੩॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫

ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਤ ਪ੍ਰਤਿ ਨਾਵਣੁ ਰਾਮ ਸਰਿ ਕੀਜੈ॥ ਝੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥ ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਮਲ ਉਦਕੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਨਾਮ॥ ਮਜਨੁ ਕਰਤ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ॥੧॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਤਹ ਗੋ
ਸਟਿ ਹੋਇ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਖੋਇ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਾਧ ਕਰਹਿ ਆਨੰਦੁ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਰਵਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੩॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿ
ਸਹਿ ਕੁਰਬਾਨ॥੪॥ ੯੫॥ ੧੬੫॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਜਿਤੁ
ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜਾਗੈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕੋ ਸਿਮਰਿ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾ
ਉ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਜਪਿ ਕੇਵਲ ਨਾਉ॥੧॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨੇਮ ਬ੍ਰਤ ਪੂਜਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਿਨੁ
ਜਾਨੁ ਨ ਦੂਜਾ॥੨॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਘਾਲ॥ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲਿ॥੩॥ ਜੋ
ਬੈਸਨੋ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰੁ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਤਜੇ ਬਿਕਾਰ॥੪॥ ੯੬॥ ੧੬੬॥ ਗਉ
ੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤ ਛਾਡਿ ਜਾਹਿ ਦੇਵਾਨੇ॥ ਮੁਇਆ ਉਨ ਤੇ ਕੋ ਵ
ਰਸਾਂਨੇ॥੧॥ ਸਿਮਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ॥ ਕਾਹੂ ਕਾਜ ਨ ਆਵਤ ਬਿਖਿ
ਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਜਿਨਿ ਜਿਨਿ ਖਾਈ॥ ਤਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਜਾਈ॥੨॥ ਦਾਰ
ਨ ਦੁਖ ਦੁਤਰ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ
ਦੁਇ ਕੁਲ ਸਾਧਿ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿ॥੪॥ ੯੭॥ ੧੬੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇ
ਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗਰੀਬਾ ਉਪਰਿ ਜਿ ਖਿੰਜੈ ਦਾੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਾ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਸਾੜੀ
॥੧॥ ਪੂਰਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ
ਪ੍ਰਗਟਿ ਪਰਤਾਪੁ॥ ਨਿੰਦਕੁ ਮੁਆ ਉਪਜਿ ਵਡ ਤਾਪੁ॥੨॥ ਤਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਜਿ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ॥
ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਮੰਦੀ ਸੋਇ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਰਾਖੈ ਕੰਠਿ ਲਾਇ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥੪॥ ੯੮॥ ੧੬੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਹਜਰੁ ਝੂਠਾ ਕੀ
ਤੋਨੁ ਆਪਿ॥ ਪਾਪੀ ਕਉ ਲਾਗਾ ਸੰਤਾਪੁ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮੇਰਾ॥ ਤਿਸੁ ਕ
ਉ ਜਮੁ ਨਹੀ ਆਵੈ ਨੇੜਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਬੋਲੈ ਕੂੜੁ॥ ਸਿਰੁ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਅੰ
ਧਾ ਮੂੜੁ॥੨॥ ਰੋਗ ਬਿਆਪੇ ਕਰਦੇ ਪਾਪ॥ ਅਦਲੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ॥੩॥ ਅ
ਪਨ ਕਮਾਇਐ ਆਪੇ ਬਾਧੇ॥ ਦਰਬੁ ਗਇਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸਾਥੈ॥੪॥ ੯੯॥ ੧੬੯॥

ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਦਰਬਾਰਿ॥
ਰਾਖੀ ਪੈਜ ਮੇਰੈ ਕਰਤਾਰਿ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੀਠ ਖਟਾਨੀ॥ ਪੂਰਬਿ ਕਰਮਿ
ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨ ਪੂਰਿ ਥਿਧਾਈ॥ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਸੁ
ਧ ਮੰਜਾਈ॥੧॥ ਅਨਿਕ ਜਲਾ ਜੇ ਧੋਵੈ ਦੇਹੀ॥ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਸੁਧੁ ਨ ਤੇਹੀ॥੨॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟਿਆ ਭਉ ਕਾਲੁ॥੩॥
ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੪॥ ੧੦੦॥
੧੭੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ॥ ਜਿਨ ਮਿਲਿ
ਆ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸੁਨਿ ਮਨ ਕਾਨੀ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਵ
ਹਿ ਹਰਿ ਦੁਆਰ ਪਰਾਨੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਧਿਆਈਐ ਗੋਪਾਲਾ॥ ਨਾਨਕ ਦ
ਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ॥੨॥ ੧੦੧॥ ੧੭੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਂਤਿ
ਭਈ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦਿ ਪਾਈ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿ
ਤ ਰਸਨ ਬਖਾਨ॥ ਬਿਨਸੇ ਰੋਗ ਭਏ ਕਲਿਆਨ॥੧॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਅਗਮ ਬੀ
ਚਾਰ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮਿ ਹੈ ਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ਨਿਤ ਨੀਤ॥ ਗਈ ਬਿ
ਆਧਿ ਉਬਰੇ ਜਨ ਮੀਤ॥੩॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਧਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥੪॥ ੧੦੨॥ ੧੭੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨੇਤ੍ਰ ਪ੍ਰਗ
ਾਸੁ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਭਰਮ ਗਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ॥ ਸੀਤਲਾ ਤੇ ਰਖਿਆ ਬਿਹਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਸੋ ਜੀਵੈ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ॥੨॥ ੧੦੩॥ ੧੭੩॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧਨੁ
ਓਹੁ ਮਸਤਕੁ ਧਨੁ ਤੇਰੇ ਨੇਤ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਭਗਤ ਜਿਨ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਹੇਤ॥੧॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਕੈਸੇ ਸੁਖੁ ਲਹੀਐ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਕਹੀਐ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਨ ਊਪਰਿ
ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਨਾਨਕਿ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਬਾਣੁ॥੨॥ ੧੦੪॥ ੧੭੪॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰਹੈ ਮਸਲਤਿ ਤੂੰਹੈ ਨਾਲਿ॥ ਤੂੰਹੈ ਰਾਖਹਿ
ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ॥੧॥ ਐਸਾ ਰਾਮੁ ਦੀਨ ਦੁਨੀ ਸਹਾਈ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥

ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਆਪਿ ਇਹੁ ਖਸਮੁ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਉ ਜਾਪੈ ॥੨
ਪਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਦਾ
ਤਾ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥੧੦੫॥੧੭੫॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭਇਆ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵ
ਸਿਆ ਸਦਾ ਗੁਪਾਲੁ ॥੧॥ ਰਾਮੁ ਰਵਤ ਸਦ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਮਇਆ ਕਰੀ ਪੂ
ਰਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰੇ ਭਾਗ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਸ
ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ॥੨॥੧੦੬॥੧੭੬॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਧੋਤੀ ਖੋਲਿ
ਵਿਛਾਏ ਹੇਠਿ ॥ ਗਰਧਪ ਵਾਂਗੂ ਲਾਹੇ ਪੇਟਿ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਕਰਤੂਤੀ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥
ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਤਿਲਕ ਕਰਤ ਇਸਨਾਨਾ ॥
ਛੁਰੀ ਕਾਢਿ ਲੇਵੈ ਹਥਿ ਦਾਨਾ ॥ ਬੇਦੁ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਬਾਣੀ ॥ ਜੀਆ ਕੁਹਤ ਨ ਸੰ
ਗੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ॥ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥
॥੪॥੧੦੭॥੧੭੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਥਿਰੁ ਘਰਿ ਬੈਸਹੁ ਹਰਿ
ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਤੁਮਰੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਦੂਤ ਪਰਮੇਸ
ਰਿ ਮਾਰੇ ॥ ਜਨ ਕੀ ਪੈਜ ਰਖੀ ਕਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਾਦਿਸਾਹ ਸਾਹ ਸਭ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸ ਪੀਨੇ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਭਜਹੁ ਭਗਵਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥੩॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਪ੍ਰ
ਭ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੦੮॥੧੭੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਸੰਗਿ
ਰਾਤੇ ਭਾਹਿ ਨ ਜਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਾਇਆ ਨਹੀ ਛਲੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ
ਡੂਬੈ ਜਲਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥੧॥ ਸਭ ਭੈ ਮਿਟਹਿ ਤੁਮਾਰੈ ਨਾਇ ॥ ਭੇ
ਟਤ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਿਟੈ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ॥
ਹਰਿ ਸਿਉ ਸੋ ਰਚੈ ਜਿਸੁ ਸਾਧ ਕਾ ਮੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਨਹੀ ਤ੍ਰਾਸ ॥
ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥੨॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ

ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਹਜ ਘਰਿ ਵਸੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਨ
ਸੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਕਹੁ
ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੪॥੧੦੯॥
੧੭੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ ਮਾ
ਰਗਿ ਚਲਤ ਸਗਲ ਦੁਖ ਗਏ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਭਏ ਅਨੰਦ ॥ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਨ ਪਰਮਾ
ਨੰਦ ॥੧॥ ਖੇਮ ਭਇਆ ਕੁਸਲ ਘਰਿ ਆਏ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਈ ਬਲਾਏ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ਪੇਖਤ ਹੀ ਦਰਸ ॥ ਧੰਨਿ ਮਸਤਕ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹੀ ਪਰਸ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਟਹਲ ਸਫਲ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਜਨ ਕੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਲਗਿ ਦਾਸਹ ਪਾਇ ॥ ਆਪੁ
ਗਇਆ ਤਾ ਆਪਹਿ ਭਏ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਏ ॥੩॥ ਜੋ ਚਾਹਤ ਸੋਈ
ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤਬ ਢੂੰਢਨ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇਆ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਬਸੇ ਸੁਖ ਆਸ
ਨ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਾਸਨ ॥੪॥੧੧੦॥੧੮੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਕੀਨੋ ਇਸਨਾਨ ॥ ਲਾਖ ਅਰਬ ਖਰਬ ਦੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਜਾ ਮਨਿ
ਵਸਿਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਸਗਲ ਪਵਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਪਾਪ ਮਿਟਹਿ ਸਾਧੂ
ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੁ ਉਰਧ ਤਪ ਸਾਧਨ ਸਾਧੇ ॥ ਅਨਿਕ ਲਾਭ ਮਨੋਰ
ਥ ਲਾਧੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਆਰਾਧੇ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬਖਾਨੇ ॥ ਜੋਗ
ਗਿਆਨ ਸਿਧ ਸੁਖ ਜਾਨੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਨ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ
ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੇ ॥੪॥੧੧੧॥੧੮੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿ
ਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਉ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰ ਨਾਮ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਸਗਲ ਕਾਂਮ ॥੨॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿ ਸੀਤਲ ਮਨ ਭਏ ॥ ਜਨ

ਜਨਮਮਰਨਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਤੈਬਣਿਆਈ॥ਅਪਨੇਸੇਵਕ
ਕੀਆਪਿਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੧੨॥੧੮੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਆਪਿਸਹਾਈ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈਬਾਪਜੈਸੇਮਾਈ॥੧॥
ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਉਬਰੈਸਭਕੋਇ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਪੂਰਨਸਚੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਬਮਨਿਬਸਿਆਕਰਨੈਹਾਰਾ॥ਭੈਬਿਨਸੇਆਤਮਸੁਖਸਾਰਾ॥੨॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਅਪਨੇਜਨਰਾਖੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਲਾਥੇ॥੩॥ਕਹਨੁਨਜਾਇ
ਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸਸਰਨਾਈ॥੪॥੧੧੩॥੧੮੩॥
੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਕੋ
ਬਲੁਪੂਰਨਭਾਈ॥ਤਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਬਿਆਪੈਕਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਚਿਤਵੈਦਾਸੁ
ਹਰਿਮਾਈ॥ਸੋਸੋਕਰਤਾਆਪਿਕਰਾਈ॥੧॥ਨਿੰਦਕਕੀਪ੍ਰਭਿਪਤਿਗਵਾਈ॥
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਨਿਰਭਉਗਾਈ॥੨॥੧੧੪॥੧੮੪॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹ
ਲਾ੫ ਭੁਜਬਲਬੀਰਬ੍ਰਹਮਸੁਖਸਾਗਰ॥ਗਰਤਪਰਤਗਹਿਲੇਹੁਅੰਗੁਰੀ
ਆ॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਿਨਸੁਰਤਿਨੈਨਸੁੰਦਰਨਹੀਆਰਤਦੁਆਰਿਰਟਤਪਿੰਗੁ
ਰੀਆ॥੧॥ਦੀਨਾਨਾਥਅਨਾਥਕਰੁਣਾਮੈਸਾਜਨਮੀਤਪਿਤਾਮਹਤਰੀਆ॥
ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗਹਿਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰਸੰਤਪਾਰਿਉਤਰੀਆ॥੨॥੧੧੫॥
੧੮੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਮਹਲਾ੫
ਦਯੁਗੁਸਾਈਮੀਤੁਲਾਤੂੰਸੰਗਿਹਮਾਰੈਬਾਸੁਜੀਉ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਝਬਿਨੁਪਲੁਨ
ਜੀਵਨਾਧ੍ਰਿਗੁਰਹਣਾਸੰਸਾਰਿ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਬ
ਲਿਹਾਰਜੀ॥੧॥ਹਸਤਅਲੰਬਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਗਰਤਹੁਉਧਰੁਗੋਪਾਲ॥ਮੋਹਿਨਿ
ਰਗੁਨਮਤਿਥੋਰੀਆਤੂੰਸਦਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥੨॥ਕਿਆਸੁਖਤੇਰੇਸੰਮਲਾ
ਕਵਨਬਿਧੀਬੀਚਾਰ॥ਸਰਣਿਸਮਾਈਦਾਸਹਿਤਊਚੇਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥
ਸਗਲਪਦਾਰਥਅਸਟਸਿਧਿਨਾਮਮਹਾਰਸਮਾਹਿ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਕੇਸਵਾਸੇ

ਜਨਹਰਿਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪੋਤੂੰਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾ
ਨਕੁਭਜੈਬਿਖੁਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥੫॥੧੧੬॥੧੮੬॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿਰਹੋਏਕੇ
ਛੰਤਕੇਘਰਿਗਾਵਣੀਮਹਲਾ੫ ਹੈਕੋਈਰਾਮਪਿਆਰੋਗਾਵੈ॥ਸਰਬਕਲਿ
ਆਣਸੁਖਸਚੁਪਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਬਨੁਬਨੁਖੋਜਤਫਿਰਤਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਰਲੇਕਾਹੂਏਕਲਿ
ਵਲਾਗੀ॥ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਆਸੇਵਡਭਾਗੀ॥੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਚਾਹੈ॥ਜੋ
ਗੀਜਤੀਸਿਧਿਹਰਿਆਹੈ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਹੈ॥੨॥ਤਾਕੀਸਰਣਿ
ਜਿਨਬਿਸਰਤਨਾਹੀ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਸੰਤਮਿਲਾਹੀ॥ਜਨਮਮਰਣਤਿਹਮੂਲੇਨਾਹੀ॥
੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮਿਲੁਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਊਚਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਂ
ਗਤੁਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੪॥੧੧੭॥੧੮੭॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਕਵਨਗੁਨਪ੍ਰਾਨਪਤਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਰੂ
ਪਹੀਨਬੁਧਿਬਲਹੀਨੀਮੋਹਿਪਰਦੇਸਨਿਦੂਰਤੇਆਈ॥੧॥ਨਾਹਿਨਦਰਬੁਨਜੋਬਨਮਾਤੀ
ਮੋਹਿਅਨਾਥਕੀਕਰਹੁਸਮਾਈ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਈਬੈਰਾਗਨਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਕਉ
ਹਉਫਿਰਤਤਿਸਾਈ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਮੇਰੀਜਲਨਿ
ਬੁਝਾਈ॥੪॥੧੧੮॥੧੮੮॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇਕਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀ॥ਪਾਇਲਗਉਮੋਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀਕੋਊਸੰਤੁਮਿਲੈਵਡਭਾਗੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਅਰਪਉਧਨੁਰਾਖਉਆਗੈਮਨਕੀਮਤਿਮੋਹਿਸਗਲਤਿਆਗੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀ
ਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈਅਨਦਿਨੁਫਿਰਉਤਿਸੁਪਿਛੈਵਿਰਾਗੀ॥੧॥ਪੂਰਬਕਰਮਅੰਕੁਰ
ਜਬਪ੍ਰਗਟੇਭੇਟਿਓਪੁਰਖੁਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀ॥ਮਿਟਿਓਅੰਧੇਰੁਮਿਲਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮਜ
ਨਮਕੀਸੋਈਜਾਗੀ॥੨॥੧੧੯॥੧੮੯॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫ ਨਿਕਸੁਰੇਪੰ
ਖੀਸਿਮਰਿਹਰਿਪਾਂਖ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੁਪੂਰਨਰਾਮਰਤਨੁਹੀਅਰੇਸੰਗਿਰਾਖੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭ੍ਰਮਕੀਕੂਈਤ੍ਰਿਸਨਾਰਸਪੰਕਜਅਤਿਤੀਖ੍ਯਣਮੋਹਕੀਫਾਸ॥ਕਾਟਨਹਾਰਜਗ
ਤਗੁਰਗੋਬਿੰਦਚਰਨਕਮਲਤਾਕੇਕਰਹੁਨਿਵਾਸ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਦੀ

ਨਾਨਕੁਸੁਖੁਸਹਜੁਅਰਦਾਸਿ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੀ
ਰਾਸਿ॥੨॥੧੨੦॥ ੧੯੦॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਪੇਖਨਕਉਸਿਮਰਤਮਨੁਮੇ
ਰਾਆਸਪਿਆਸੀਚਿਤਵਉਦਿਨੁਰੈਨੀਹੈਕੋਈਸੰਤੁਮਿਲਾਵੈਨੇਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵਾ
ਕਰਉਦਾਸਦਾਸਨਕੀਅਨਿਕਭਾਂਤਿਤਿਸੁਕਰਉਨਿਹੋਰਾ॥ਤੁਲਾਧਾਰਿਤੋਲੇਸੁਖਸ
ਗਲੇਬਿਨੁਹਰਿਦਰਸਸਭੋਹੀਥੋਰਾ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਏਗੁਨਸਾਗਰਜਨਮਜਨ
ਮਕੋਜਾਤਬਹੋਰਾ॥ਆਨਦਸੂਖਭੇਟਤਹਰਿਨਾਨਕਜਨਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਸਫਲੁਸਵੇਰਾ॥
੨॥੧੨੧॥ ੧੯੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫
ਕਿਨਿਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇ॥ਕੋਈਐਸਾਸੰਤੁਸਹਜਸੁਖਦਾਤਾਮੋ
ਹਿਮਾਰਗੁਦੇਇਬਤਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਵਿਚਿਪੜ
ਦਾਹਉਮੈਪਾਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਸੋਇਆਇਹੁਭਰਮੁਕਹਹੁਕਿਉਜਾਈ
॥੧॥ਏਕਾਸੰਗਤਿਇਕਤੁਗ੍ਰਿਹਿਬਸਤੇਮਿਲਿਬਾਤਨਕਰਤੇਭਾਈ॥ਏਕਬਸਤੁਬਿਨੁ
ਪੰਚਦੁਹੇਲੇਓਹਬਸਤੁਅਗੋਚਰਠਾਈ॥੨॥ਜਿਸਕਾਗ੍ਰਿਹੁਤਿਨਿਦੀਆਤਾਲਾਕੁੰਜੀ
ਗੁਰਸਉਪਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਕਰੇਨਹੀਪਾਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੩॥ਜਿਨ
ਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਸਤਿਗੁਰਤਿਨਸਾਧਸੰਗਤਿਲਿਵਲਾਈ॥ਪੰਚਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾ
ਇਆਹਰਿਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਇਨਿਬਿਧਿਮਿਲੈਗੁਸਾਈ॥ਸਹ
ਜੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁਖਿਨਮਹਿਨਾਠਾਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੫॥
੧੨੨॥ ੧੯੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਐਸੋਪਰਚਉਪਾਇਓ॥ਕਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਦਇਆਲਬੀਠੁਲੈਸਤਿਗੁਰਮੁਝੈਬਤਾਇਓ॥੧॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮ
ਹੀਮੋਹਿਇਹੁਬਿਸੁਆਸੁਹੋਇਆਇਓ॥ਕੈਪਹਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿਬੇਨਤੀਜਉਸੁਨਤੋਹੈਰ
ਘੁਰਾਇਓ॥੧॥ਲਹਿਓਸਹਸਾਬੰਧਨਗੁਰਿਤੋਰੇਤਾਂਸਦਾਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇ
ਓ॥ਹੋਣਾਸਾਸੋਈਫੁਨਿਹੋਸੀਸੁਖੁਦੁਖੁਕਹਾਦਿਖਾਇਓ॥੨॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਕਾਏਕੋਠਾ
ਣਾਗੁਰਿਪਰਦਾਖੋਲਿਦਿਖਾਇਓ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਇਕਠਾਈਤਉਬਾਹਰਿਕੈ

ਠੈਜਾਇਓ॥੩॥ਏਕੈਕਨਿਕਅਨਿਕਭਾਤਿਸਾਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਰਚਾਇਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਈਹੈਇਵਤਤੈਤਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੪॥ ੧੨੩॥ ੧੯੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰ
ਬੀਮਹਲਾ ੫ ਅਉਧਘਟੈਦਿਨਸੁਰੈਨਾਰੇ॥ਮਨਗੁਰਮਿਲਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾਸੰਤਟਹਲਕੀਬੇਲਾ॥ਈਹਾਖਾਟਿਚਲਹੁਹ
ਰਿਲਾਹਾਆਗੈਬਸਨੁਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਬਿਕਾਰੁਸਹਸੇਮਹਿਤਰਿਓਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ॥ਜਿਸਹਿਜਗਾਇਪੀਆਏਹਰਿਰਸੁਅਕਥਕਥਾਤਿਨਿਜਾਨੀ॥੨॥ਜਾਕਉਆ
ਏਸੋਈਬਿਹਾਝਹੁਹਰਿਗੁਰਤੇਮਨਹਿਬਸੇਰਾ॥ਨਿਜਘਰਿਮਹਲੁਪਾਵਹੁਸੁਖਸਹਜੇ
ਬਹੁਰਿਨਹੋਇਗੋਫੇਰਾ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸਰਧਾਮਨਕੀਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਇਹੀਸੁਖੁਮਾਗੈਮੋਕਉਕਰਿਸੰਤਨਕੀਧੂਰੇ॥੪॥ ੧੨੪॥ ੧੯੪॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਰਖੁਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਸਭਗੁਨਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਪੰਚਬਿਖਾਦੀਏਕੁਗਰੀਬਾਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਖੇਦੁਕਰਹਿਅਰੁਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਹਿ
ਆਇਓਸਰਨਿਤੁਹਾਰੇ॥੧॥ਕਰਿਕਰਿਹਾਰਿਓਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਛੋਡਹਿਕਤਹੂੰਨਾਹੀ॥
ਏਕਬਾਤਸੁਨਿਤਾਕੀਓਟਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਜਾਹੀ॥੨॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਮਿਲੇਮੋਹਿ
ਤਿਨਤੇਧੀਰਜੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤੀਮੰਤੁਦੀਓਮੋਹਿਨਿਰਭਉਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥
੩॥ਜੀਤਿਲਏਓਇਮਹਾਬਿਖਾਦੀਸਹਜਸੁਹੇਲੀਬਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਿਭਇਆ
ਪਰਗਾਸਾਪਾਇਆਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੪॥ ੧੨੫॥ ੧੯੫॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫
ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇਆ॥ਨਿਰਭਉਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਬਸਤੇਇਹੁਡਰਨੁਕਹਾਤੇਆਇਆ॥
ਰਹਾਉ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਹੋਹਿਅਫਾਰੋਏਕਮਹਲਿਨਿਮਾਨੋ॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਆਪੇਆ
ਪੇਏਕਮਹਲਿਗਰੀਬਾਨੋ॥੧॥ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਪੰਡਿਤੁਬਕਤਾਏਕਮਹਲਿਖਲੁਹੋਤਾ॥
ਏਕਮਹਲਿਤੂੰਸਭੁਕਿਛੁਗ੍ਰਾਹਜੁਏਕਮਹਲਿਕਛੂਨਲੇਤਾ॥੨॥ਕਾਠਕੀਪੁਤਰੀਕਹਾ
ਕਰੈਬਪੁਰੀਖਿਲਾਵਨਹਾਰੋਜਾਨੈ॥ਜੈਸਾਭੇਖੁਕਰਾਵੈਬਾਜੀਗਰੁਓਹੁਤੈਸੋਹੀਸਾਜੁਆ
ਨੈ॥੩॥ਅਨਿਕਕੋਠਰੀਬਹੁਤੁਭਾਤਿਕਰੀਆਆਪਿਹੋਆਰਖਵਾਰਾ॥ਜੈਸੇਮਹਲਿਰਾਖੈ

ਤੈਸੈਸੰਤਨਲਾਗਿਆਏਹੁਰੰਗੁਬਿਰਲਾ॥੪॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹ
ਸਭਬਿਧਿਸਾਜੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਅਪੁਨੇਕਾਜੀ॥੫॥੧੨੬
੧੯੬॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਛੋਡਿਛੋਡਿਰੇਬਿਖਿਆਕੇਰਸੂਆ॥ਉਰ
ਝਿਰਹਿਓਰੇਬਾਵਰਗਾਵਰਜਿਉਕਿਰਖੈਹਰਿਆਇਓਪਸੂਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਾਨਹਿਤੂੰ
ਅਪੁਨੇਕਾਜੈਸੋਸੰਗਿਨਚਾਲੈਤੇਰੈਤਸੂਆ॥ਨਾਗੋਆਇਓਨਾਗਸਿਧਾਸੀਫੇਰਿਫਿ
ਰਿਓਅਰੁਕਾਲਿਗਰਸੂਆ॥੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਰੇਕਸੁੰਭਕੀਲੀਲਾਰਾਚਿਮਾਚਿਤਿਨਹੂੰ
ਲਉਹਸੂਆ॥ਛੀਜਤਡੋਰਿਦਿਨਸੁਅਰੁਰੈਨੀਜੀਅਕੋਕਾਜੁਨਕੀਨੋਕਛੂਆ॥੨॥
ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਬਿਰਧਾਨੋਹਾਰਿਓਉਕਤੇਤਨੁਖੀਨਸੂਆ॥ਜਿਉਮੋਹਿਓਉਨਿ
ਮੋਹਨੀਬਾਲਾਉਸਤੇਘਟੈਨਾਹੀਰੁਚਚਸੂਆ॥੩॥ਜਗੁਐਸਾਮੋਹਿਗੁਰਹਿਦਿਖਾਇ
ਓਤਉਸਰਣਿਪਰਿਓਤਜਿਗਰਬਸੂਆ॥ਮਾਰਗੁਪ੍ਰਭਕੋਸੰਤਬਤਾਇਓਦ੍ਰਿੜੀਨਾਨ
ਕਦਾਸਭਗਤਹਰਿਜਸੂਆ॥੪॥੧੨੭॥੧੯੭॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫
ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਕੀਬਿਧਿਤੁ
ਮਹੀਜਾਨੀਤੁਮਹੀਸਜਨਸੁਹੇਲਾ॥ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਤੁਝਤੇਪਾਏਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅਤੋਲਾ॥
੧॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਤੁਮਰੇਰੰਗਾਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਪ੍ਰਭਅਬਿ
ਨਾਸੀਪੂਰੇਗੁਰਤੇਜਾਤੇ॥੨॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀਏਨਿਹਕੇਵਲਜਬਤੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਕੋਚੂਕੋਸਹਸਾਸਾਧਸੰਗਤਿਦਰਸਾਰੀ॥੩॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਉਗੁਰਸੇਵਾ
ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬਰੀਆ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਇਹੁਭਉਜਲੁਤਰਿਆਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਸੰ
ਗਿਮਿਰੀਆ॥੪॥੧੨੮॥੧੯੮॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਤੁਝਬਿਨੁਕਵਨੁ
ਰੀਝਾਵੈਤੋਹੀ॥ਤੇਰੋਰੂਪੁਸਗਲਦੇਖਿਮੋਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਪਇਆਲਮਿਰਤਭੂਅ
ਮੰਡਲਸਰਬਸਮਾਨੋਏਕੈਓਹੀ॥ਸਿਵਸਿਵਕਰਤਸਗਲਕਰਜੋਰਹਿਸਰਬਮਇਆ
ਠਾਕੁਰਤੇਰੀਦੋਹੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਠਾਕੁਰਨਾਮੁਤੁਮਰਾਸੁਖਦਾਈਨਿਰਮਲਸੀਤਲੋਹੀ॥
ਗਿਆਨਧਿਆਨਨਾਨਕਵਡਿਆਈਸੰਤਤੇਰੇਸਿਉਗਾਲਗਲੋਹੀ॥੨॥੧੨੯॥੧੯੯॥

ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇਜੀਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਤੁਮਾਰਾਥੀਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਹੁਜੋਨੀਭ੍ਰਮਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੇਮਾਨੁਖਦੇਹਪਾਈਹੈਦੇਹੁਦਰਸੁਹਰਿਰਾਇਆ॥੧॥ਸੋਈਹੋਆਜੋਤਿਸੁਭਾਣਾਅ
ਵਰੁਨਕਿਨਹੀਕੀਤਾ॥ਤੁਮਰੈਭਾਣੈਭਰਮਿਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਾਗਤੁਨਾਹੀਸੂਤਾ॥੨॥
ਬਿਨਉਸੁਨਹੁਤੁਮਪ੍ਰਾਨਪਤਿਪਿਆਰੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲਾ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪਿਤਾਪ੍ਰ
ਭਮੇਰੇਅਨਾਥਹਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੩॥ਜਿਸਨੋਤੁਮਹਿਦਿਖਾਇਓਦਰਸਨੁਸਾਧਸੰ
ਗਤਿਕੈਪਾਛੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਧੂਰਿਦੇਹੁਸੰਤਨਕੀਸੁਖੁਨਾਨਕੁਇਹੁਬਾਛੈ॥੪॥੧੩੦॥
੨੦੦॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਹਉਤਾਕੈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਤਾਕੀਕੇਤਕਗਨੀਐਜਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਤਿਨਾਸੰਗਿਉਨਸਮਸਰਿਅਵਰਨਦਾਤੇ॥੧॥ਜਗਤਉਧਾਰਣਸੇਈਆਏਜੋਜਨਦਰ
ਸਪਿਆਸਾ॥ਉਨਕੀਸਰਣਿਪਰੈਸੋਤਰਿਆਸੰਤਸੰਗਿਪੂਰਨਆਸਾ॥੨॥ਤਾਕੈਚਰ
ਣਿਪਰਉਤਾਜੀਵਾਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲਾ॥ਭਗਤਨਕੀਰੇਣੁਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿ
ਰਪਾਲਾ॥੩॥ਰਾਜੁਜੋਬਨੁਅਵਧਜੋਦੀਸੈਸਭੁਕਿਛੁਜੁਗਮਹਿਘਾਟਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਸਦਨਵਤਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆ॥੪॥੧੩੧॥੨੦੧॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੫ ਜੋਗਜੁਗਤਿਸੁਨਿਆਇਓਗੁਰਤੇ॥ਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਬੁ
ਝਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਇਸੁਤਨਮਹਿਰਵਿਆਨਿਮਖਨਿਮਖਨਮਸਕਾਰਾ
ਦੀਖਿਆਗੁਰਕੀਮੁੰਦ੍ਰਾਕਾਨੀਦ੍ਰਿੜਿਓਏਕੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥੧॥ਪੰਚਚੇਲੇਮਿਲਿਭਏਇਕ
ਤ੍ਰਾਏਕਸੁਕੈਵਸਿਕੀਏ॥ਦਸਬੈਰਾਗਨਿਆਗਿਆਕਾਰੀਤਬਨਿਰਮਲਜੋਗੀਥੀਏ॥੨॥
ਭਰਮੁਜਰਾਇਚਰਾਈਬਿਭੂਤਾਪੰਥੁਏਕੁਕਰਿਪੇਖਿਆ॥ਸਹਜਸੂਖਸੋਕੀਨੀਭੁਗ
ਤਾਜੋਠਾਕੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖਿਆ॥੩॥ਜਹਭਉਨਾਹੀਤਹਾਆਸਨੁਬਾਧਿਓਸਿੰਗੀ
ਅਨਹਤਬਾਨੀ॥ਤਤੁਬੀਚਾਰੁਡੰਡਾਕਰਿਗਹਿਓਜੁਗਤਿਨਾਮੁਮਨਿਭਾਨੀ॥੪॥ਐਸਾ
ਜੋਗੀਵਡਭਾਗੀਭੇਟੈਮਾਇਆਕੇਬੰਧਨਕਾਟੈ॥ਸੇਵਾਪੂਜਕਰਉਤਿਸੁਮੂਰਤਿਕੀਨਾਨਕੁਤਿ

ਸੁਖ ਪਾਵਾਹੇ ॥੫॥੧੩੨॥ ੨੦੨ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨੂਪ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਸਗਲ ਧਿਆਇਲੇ ਮੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤਾ ਕੇ ਨਿਰਮਲ ਚੀਤਾ ॥ ਅੰਧਕਾਰੁ ਮਿਟਿਓ ਤਿਹ ਤਨ ਤੇ ਗੁਰਿ ਸਬਦਿ ਦੀਪਕੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਜਾਲੀ ਤਾ ਕੀ ਕਾਟੀ ਜਾ ਕਉ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਤਾਰੀਲੇ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰੂ ਬਿਖੜਾ ਬੋਹਿਥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਾ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਮਨ ਕੀ ਆਸਾ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਓ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤੀ ਪਾਇਆ ਮਨ ਤਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਾ ਕਉ ਦੇਵੈ ਜਾ ਕਉ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੩॥੧੩੩॥ ੨੦੩ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਰਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਮੋਰੇ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਹੁ ਕਛੂ ਸਿਆਣਪ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਨਾਹੀ ਅਨ ਹੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨੀ ਸੇ ਸੇਵਕ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥੋਰੀ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸੇਵਕ ਸੰਗਿ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗਤਨ ਸੰਗਿ ਜੋਰੀ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਦਰਸਨੁ ਚਾਹੈ ਜੈਸੇ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਓਹ ਚੰਦ ਚਕੋਰੀ ॥੨॥ ਰਾਮ ਸੰਤ ਮਹਿ ਭੇਦੁ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਏਕੁ ਜਨੁ ਕਈ ਮਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਪ੍ਰਗਟੁ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਨ ਰਮੋਰੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰ ਅਤਿ ਊਚੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧੋਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਉਨ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੰਗੋਰੀ ॥੪॥੧੩੪॥ ੨੦੪ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ਸੰਤਹੁ ॥ ਨਿਬਾਹਿ ਲੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਓੜਿ ਪਹੁਚਾਵਹੁ ਦਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰਾ ਮਰਮੁ ਤੁਮਾ ਹੀ ਜਾਨਿਆ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਹਮਾਰੀ ਗਾਤੇ ॥੧॥ ਤਰਣ ਸਾਗਰ ਬੋਹਿਥ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਅਪੁਨੀ ਭਾਤੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾਖਹੁ ਸੰਗੇ ਤੇ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥ ਈਤ ਊਤ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਮਰਥਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮਰੈ ਹਾਥੇ ॥ ਐਸਾ ਨਿਧਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਚਲੈ ਹਮਾਰੈ ਸਾਥੇ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕਉ ਗੁਨੁ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭੇਟੇ ਮਨ ਤਨ ਸੀਤਲ

ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੪॥੧੩੫॥ ੨੦੫ ॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਦੇਵ ॥ ਮੋ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਦੇਵ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਕੀਓ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਨ ਟਹਲਾਇਓ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਕੋ ਥੀਓ ਪੂਜਾਰੀ ਮੋ ਕਉ ਅਚਰਜੁ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਸਰਬ ਉਜੀਆਰਾ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪੀਓ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਅਨਭੈ ਠਹਰਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਨਿ ਆਗਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੂਖਹ ਠਾਉ ਗਵਾਇਓ ॥ ਜਉ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਦਿਖਾਇਓ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਛੁ ਆਵਤ ਨਾ ਕਿਛੁ ਜਾਵਤ ਸਭੁ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਗਮ ਅਗਮ ਹੈ ਠਾਕੁਰ ਭਗਤ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੪॥੧੩੬॥ ੨੦੬ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਮਨ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀਜੈ ਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਾਰੇ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਖੰਡ ਹਰਿ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਜੈ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਰੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮਾਨਹੁ ਸੁਖਿ ਦੁਖਿ ਓਹੀ ਧਿਆਈਐ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੇ ਖਿਨ ਮਹਿ ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨਿਵਾਜੈ ਰੇ ॥੨॥ ਸਭ ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਰੇ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਰਤਨਾਗਰੁ ਰੇ ॥੩॥ ਜਾਚਿਕੁ ਜਾਚੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਈ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਜਾ ਤੇ ਬ੍ਰਿਥਾ ਨ ਕੋਈ ਰੇ ॥੪॥੧੩੭॥ ੨੦੭ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਗਲ ਘਟਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਕਸਟ ਕਾਟੈ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਜਲਤੀ ਅਗਨਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਡ ਨਰਕ ਤੇ ਰਾਖੈ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਰਾਧਤ ਮਨ ਮਹਿ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਧਿ

ਆਵਤਸੁਖਸਾਗਰੁਜੈਜਨਮੁਤਰੈ॥੨॥ਨਾਮਿਰੰਗਿਪਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨੋਹੈ
ਕਹੁਣਕੋਦਾਤੁਰੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੋਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੧੩੮
੨੦੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫
ਸੁਖੁਨਾਹੀਰੇਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾ॥ਜੀਤਿਜਨਮੁਇਹੁਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਜਪਿਇਕਖਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦ॥ਛੋਡਿਗਏਬਹੁਲੋਗ
ਭੋਗ॥੧॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਾਜਰੰਗ॥ਤਿਆਗਿਚਲਿਓਹੈਮੂੜਨੰਗ॥੨॥ਚੋਆਚੰ
ਦਨਦੇਹਫੂਲਿਆ॥ਸੋਤਨੁਧਰਸੰਗਿਰੂਲਿਆ॥੩॥ਮੋਹਿਮੋਹਿਆਜਾਨੈਦੂਰਿਹੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈ॥੪॥੧੩੯॥੨੦੯॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫
ਮਨਧਰਤਰਬੇਹਰਿਨਾਮਨੋ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸੰਸਾਸੰਸਾਰੁਗੁਰੁਬੋਹਿਥਪਾਰਗਰਾਮਨੋ
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਕਾਲਖਅੰਧਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਗਿਆਨਦੀਪਕਉਜਿਆਰੀਆ
੧॥ਬਿਖੁਬਿਖਿਆਪਸਰੀਅਤਿਘਨੀ॥ਉਬਰੇਜਪਿਜਪਿਹਰਿਗੁਨੀ॥੨॥ਮਤਵਾਰੋ
ਮਾਇਆਸੋਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਇਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇ
ਆ॥ਘਟਿਘਟਿਨਦਰੀਆਇਆ॥੪॥੧੪੦॥੨੧੦॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ਦੀ
ਬਾਨੁਹਮਾਰੋਤੁਹੀਏਕ॥ਸੇਵਾਥਾਰੀਗੁਰਹਿਟੇਕ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਨਹੀਪਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਿਚਾਕਰਲੈਲਾਇਆ॥੧॥ਮਾਰੇਪੰਚਬਿਖਾਦੀਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਦਲੁ
ਸਾਧਿਆ॥੨॥ਬਖਸੀਸਵਜਹੁਮਿਲਿਏਕਨਾਮ॥ਸੁਖਸਹਜਅਨੰਦਬਿਸ੍ਰਾਮ॥
੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਚਾਕਰਸੇਭਲੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਊਜਲੇ॥੪॥੧੪੧॥੨੧੧॥ ਗਉੜੀਚੇ
ਤੀਮਹਲਾ੫ ਜੀਅਰੇਓਲ੍ਹਾਨਾਮਕਾ॥ਅਵਰਜਿਕਰਨਕਰਾਵਨੋਤਿਨਮਹਿਭਉ
ਹੈਜਾਮਕਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅਵਰਜਤਨਨਹੀਪਾਈਐ॥ਵਡੈਭਾਗਿਹਰਿਧਿਆਈਐ
੧॥ਲਾਖਹਿਕਮਤੀਜਾਨੀਐ॥ਆਗੈਤਿਲੁਨਹੀਮਾਨੀਐ॥੨॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਰਮ
ਕਮਾਵਨੇ॥ਗ੍ਰਿਹਬਾਲੂਨੀਰਿਬਹਾਵਨੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਨਾਮੁਨਾ
ਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲੈ॥੪॥੧੪੨॥੨੧੨॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ਬਾ

ਰਨੈਬਲਿਹਾਰਨੈਲਖਬਰੀਆ॥ਨਾਮੋਹੋਨਾਮੁਸਾਹਿਬਕੋਪ੍ਰਾਨਅਧਰੀਆ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਰਨਕਰਾਵਨਤੁਹੀਏਕ॥ਜੀਅਜੰਤਕੀਤੁਹੀਟੇਕ॥੧॥ਰਾਜਜੋਬਨਪ੍ਰਭਤੂੰਧਨੀ॥
ਤੂੰਨਿਰਗੁਨਤੂੰਸਰਗੁਨੀ॥੨॥ਈਹਾਊਹਾਤੁਮਰਖੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਕੋਲਖੇ॥੩॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਸੁਜਾਨੁ॥ਨਾਨਕਤਕੀਆਤੁਹੀਤਾਣੁ॥੪॥੧੪੩॥੨੧੩॥
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧੀਐ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵ
ਸੈਭਰਮੁਮੋਹੁਭਉਸਾਧੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਣਸਿਮ੍ਰਿਤਿਭਨੇ॥ਸਭਊਚਬਿ
ਰਾਜਿਤਜਨਸੁਨੇ॥੧॥ਸਗਲਅਸਥਾਨਭੈਭੀਤਚੀਨ॥ਰਾਮਸੇਵਕਭੈਰਹਤਕੀਨ॥
੨॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਫਿਰਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਲੋਕਨਹੀਜਨਮਿਮਰਹਿ॥੩॥ਬਲ
ਬੁਧਿਸਿਆਨਪਹਉਮੈਰਹੀ॥ਹਰਿਸਾਧਸਰਣਿਨਾਨਕਗਹੀ॥੪॥੧੪੪॥੨੧੪॥
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਮਨਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਈਐ॥ਨੀਤਨੀਤਹਰਿਸੇਵੀਐ
ਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਦੁਖੁਦਰਦੁ
ਅਨੇਰਾਭ੍ਰਮੁਨਸੈ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਜਾਪੀਐ॥ਸੋਜਨੁਦੂਖਿਨਵਿਆਪੀਐ॥
੨॥ਜਾਕਉਗੁਰੁਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੇ॥ਸੋਉਬਰਿਆਮਾਇਆਅਗਨਿਤੇ॥੩॥ਨਾਨਕਕ
ਉਪ੍ਰਭਮਇਆਕਰਿ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਵਾਸੈਨਾਮੁਹਰਿ॥੪॥੧੪੫॥੨੧੫॥ ਗਉੜੀ
ਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਜਪੀਐਏਕੁਨਾਮ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਨੰਦੁਘਨਾਆਗੈਜੀਅ
ਕੈਸੰਗਿਕਾਮ॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਐਤੇਰਾਅਹੰਰੋਗੁ॥ਤੂੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਰਿਰਾਜਜੋਗੁ॥
੧॥ਹਰਿਰਸੁਜਿਨਿਜਨਿਚਾਖਿਆ॥ਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥੀਆ॥੨॥ਹਰਿਬਿਸ੍ਰਾਮ
ਨਿਧਿਪਾਇਆ॥ਸੋਬਹੁਰਿਨਕਤਹੀਧਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਾਕਉਗੁਰਿ
ਦੀਆ॥ਨਾਨਕਤਾਕਾਭਉਗਇਆ॥੪॥੧੪੬॥੨੧੬॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫
ਜਾਕਉਬਿਸਰੈਰਾਮਨਾਮਤਾਹੂਕਉਪੀਰ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਰਵਹਿਸੇਗੁਣੀ
ਗਹੀਰ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਬੁਧਿ॥ਤਾਕੈਕਰਤਲਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿ॥

੧॥ਜੋਜਾਨਤਤਿਨਬਿਧਿਪ੍ਰਭੁਧਨੀ॥ਕਿਛੁਨਹੀਭਾਵੈਕਾਮੀ॥੨॥ਕਰਮੈਨਤੁਪਛਾਨਿ
ਆਸਰਬਸੁਖਸੰਗਸਮਾਣਿਆ॥੩॥ਨਵਿਧਿਪੁਨਿਕੈਰਿਤੁਦਮੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨ
ਸੰਗਿਤੁਪੁਨਸੰਗਾ॥੪॥੧੪੬॥੨੧੭॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਗਰਬੁਬਡੋਮੂਲੁਇਤ
ਨੋਰਹਨੁਨਹੀਗਹੁਕਿਤਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਬਰਜਤਬੇਦਸੰਤਨਾਉਆਹੂਸਿਉਰੇ
ਹਿਤਨੋ॥ਹਾਰਜੂਆਰਜੂਆਬਿਧੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਲੈਜਿਤਨੋ॥੧॥ਹਰਨਭਰਨਸੰਪੂਰਨਾ
ਚਰਨਕਮਲਰੰਗਿਰਿਤਨੋ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਸਾਧਸੰਗਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਮੈਦਿਤਨੋ॥੨॥
੧੪੮॥੨੧੮॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਿਦਾਸਰੋਠਾਕੁਰਕੋਧਾਨੁਪ੍ਰਭਕੋਖਾਨਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੋਹੈਰੇਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਕਾਮੁ
ਕਰੀਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵਾ॥ਗੀਤਚਰਿਤਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵਾ॥੨॥ਸਰਣਿਪਰਿਓਠਾਕੁਰਵ
ਜੀਰਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕੀ
ਲਾਗਾਕਾਰਾ॥੪॥੧੪੯॥੨੧੯॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਹੈਕੋਐਸਾਹਉਮੈਤੋ
ਰੈ॥ਇਸੁਮੀਠੀਤੇਇਹੁਮਨੁਹੋਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਿਆਨੀਮਾਨੁਖੁਭਇਆਜੋਨਾਹੀ
ਸੋਲੋਰੈ॥ਰੈਣਿਅੰਧਾਰੀਕਾਰੀਆਕਵਨਜੁਗਤਿਜਿਤੁਭੋਰੈ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤੋਭ੍ਰਮਤੋਹਾਰਿ
ਆਅਨਿਕਬਿਧੀਕਰਿਟੋਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਭਈਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਮੋਰੈ॥
੨॥੧੫੦॥੨੨੦॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਚਿੰਤਾਮਣਿਕਰੁਣਾਮਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਸੁਖਭਏ॥੧॥ਅਕਾਲਪੁਰਖਅਗਾਧਿਬੋਧਿ
ਸੁਨਤਜਸੋਕੋਟਿਅਘਖਏ॥੨॥ਕਿਰਪਾਨਿਧਿਪ੍ਰਭਮਇਆਧਾਰਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਲਏ॥੩॥੧੫੧॥੨੨੧॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਮੇਰੇਮਨਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖ
ਪਾਏ॥ਜਾਦਿਨਿਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤਾਸੋਦਿਨੁਜਾਤਅਜਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਰੈਣਿ
ਕੇਪਾਹੁਨਤੁਮਆਏਬਹੁਜੁਗਆਸਬਧਾਏ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਸੰਪੈਜੋਦੀਸੈਜਿਉਤਰ
ਵਰਕੀਛਾਏ॥੧॥ਤਨੁਮੇਰਾਸੰਪੈਸਭਮੇਰੀਬਾਗਮਿਲਖਸਭਜਾਏ॥ਦੇਵਨਹਾਰ

ਬਿਸਰਿਓਠਾਕੁਰੁਖਿਨਮਹਿਹੋਤਪਰਾਏ॥੨॥ਪਹਿਰੈਬਾਗਾਕਰਿਇਸਨਾਨਾਚੋਆ
ਚੰਦਨਲਾਏ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰਨਹੀਚੀਨਿਆਜਿਉਹਸਤੀਨਾਵਾਏ॥੩॥ਜਉਹੋ
ਇਕ੍ਰਿਪਾਲਤਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈਸਭਸੁਖਹਰਿਕੇਨਾਏ॥ਮੁਕਤੁਭਇਆਬੰਧਨਗੁ
ਰਿਖੋਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥੧੫੨॥੨੨੨॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੫
ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਗੁਰੁਗੁਰੁਸਦਕਰੀਐ॥ਰਤਨਜਨਮੁਸਫਲੁਗੁਰਿਕੀਆਦਰਸਨ
ਕਉਬਲਿਹਰੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਗ੍ਰਾਸਮਨੁਲੇਤਾਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਈਐ॥ਜ
ਉਹੋਇਦਇਆਲੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪੁਨਾਤਾਇਹਮਤਿਬੁਧਿਪਾਈਐ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਨਾਮਿਲਏਜਮਬੰਧਤੇਛੂਟਹਿਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਿਸੁਆਮੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਦਾਤਾਮਨਬੰਛਤਫਲਆਈਐ॥੨॥ਨਾਮੁਇਸਟੁਮੀਤਸੁਤਕਰਤਾਮਨਿ
ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਚਾਲੈ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਕੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਪਾਲੈ॥੩॥
ਗੁਰਿਕਿਰਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਬਿਨਸੇਸਰਬਅੰਦੇਸਾ॥ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਹਰਿਕੀਰਤਨਿਮਿਟਿਓਸਗਲਕਲੇਸਾ॥੪॥੧੫੩॥੨੨੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬਿਰਲੇਹੀਕੀਬੁਝੀਹੇ॥੧॥ਸੁੰਦਰਨਾਰੀਅਨਿਕਪਰ
ਕਾਰੀਪਰਗ੍ਰਿਹਬਿਕਾਰੀ॥ਬੁਰਾਭਲਾਨਹੀਸੁਝੀਹੇ॥੨॥ਅਨਿਕਬੰਧਨਮਾਇਆ
ਭਰਮਤੁਭਰਮਾਇਆਗੁਣਨਿਧਿਨਹੀਗਾਇਆਮਨਬਿਖੈਹੀਮਹਿਲੁਝੀਹੇ॥੩॥
ਜਾਕਉਰੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਜੀਵਤੁਸੋਈਮਰੈਸਾਧਸੰਗਿਮਾਇਆਤਰੈ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਦਰਿਹ
ਰਿਸਿਝੀਹੇ॥੪॥੧੫੪॥੨੨੪॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀਮਹਲਾ੫ ਸਭਹੂਕੋਰਸੁਹਰਿਹੋ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਾਹੂਜੋਗਕਾਹੂਭੋਗਕਾਹੂਗਿਆਨਕਾਹੂਧਿਆਨਕਾਹੂਹੋਡੰਡਧਰਿਹੋ॥੧॥ਕਾਹੂ
ਜਾਪਕਾਹੂਤਾਪਕਾਹੂਪੂਜਾਹੋਮਨੇਮਕਾਹੂਹੋਗਉਨੁਕਰਿਹੋ॥੨॥ਕਾਹੂਤੀਰਕਾਹੂਨੀਰ
ਕਾਹੂਬੇਦਬੀਚਾਰਨਾਨਕਾਭਗਤਿਪ੍ਰਿਅਹੋ॥੩॥੧੫੫॥੨੨੫॥ਗਉੜੀਚੇਤੀਮ
ਹਲਾ੫ ਗੁਨਕੀਰਤਿਨਿਧਿਮੋਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਹੀਰਸਤੂੰਹੀਜਸਤੂੰਹੀਰੂਪਤੂਹੀਰੰਗ

ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜੋਰੇਲਾਖਕ੍ਰੋ
ਨਹੋਰੇਪਰੈਪਰੈਹੀਕਉਲੁ

ਆਸ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਤੂੰ ਹੀ ਮਾਤ ਤੂੰ ਹੀ ਪਿਤਾ ਤੂੰ ਹੀ ਪਰਿਵਾਰੁ ਤੂੰ ਹੀ ਪ੍ਰਾਨਾ ਤੁਮ ਹਿਤੂ ਲੋਰੋ(?)ਰੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਹੀ ਨਿਰਾਰਿ(?) ਤੂੰ ਹੀ ਦਾਨਿ ਤੂੰ ਹੀ ਗਾਉ ਤੂੰ ਹੀ ਸੁਨਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਤੇ(?)ਰੋਰੀ ॥੩॥ ੧੫੬॥੨੨੬॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਾਤੋ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਮਾਤੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੀ ਪੀਓ ਓਹੀ ਖੀਓ ਗੁਰਹਿ ਦੀਓ ਦਾਨੁ ਕੀਓ ॥ ਉਆਹੂ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤੋ ॥੧॥ ਓਹੀ ਭਾਠੀ ਓਹੀ ਪੋਚਾ ਉਹੀ ਪਿਆਰੋ ਉਹੀ ਰੂਪੁ ॥ ਮਨਿ ਓਤੋ ਸੁਖੁ ਜਾਤੋ ॥੨॥ ਸਹਜ ਕੇਲ ਅਨਦ ਖੇਲ ਰਹੇ ਫੇਰ ਭਏ ਮੇਲ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਰਾਤੋ ॥੩॥੧੫੭॥੨੨੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਮਾਲਵਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਮੀਤ ਲੇਹੁ ਆਗੈ ਬਿਖਮ ਪੰਥੁ ਭੈਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਤ ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਕਾਲੁ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਤੂੰ ਸਾਧ ਕੀ ਹੋ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲੁ ॥੧॥ ਹੋਮ ਜਗ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ਬਿਚਿ ਹਉਮੈ ਬਧੇ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਰਕੁ ਸੁਰਗੁ ਦੁਇ ਭੁੰਚਨਾ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੨॥ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਬ੍ਰਹਮ ਇੰਦ੍ਰ ਪੁਰੀ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਥਾਉ ਨਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਹੋ ਸਾਕਤ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੋ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੈ ਤੈਸੋ ਕਹਿਆ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਨਿ ਰੇ ਮਨਾ ਕਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥੪॥੧੫੮॥੨੨੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਓ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਸੁਖੁ ਰੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਹਾਨਿ ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੁਖ ਚਿਤਿ ਸਮਸਰਿ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਲਉ ਹਉ ਕਿਛੁ ਸੋਚਉ ਚਿਤਵਉ ਤਉ ਲਉ ਦੁਖਨੁ ਭਰੇ ॥ ਜਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਤਉ ਆਨਦ ਸਹਜੇ ॥੧॥ ਜੇਤੀ ਸਿਆਨਪ ਕਰਮ ਹਉ ਕੀਏ ਤੇਤੇ ਬੰਧ ਪਰੇ ॥ ਜਉ ਸਾਧੂ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿਓ ਤਬ ਹਮ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥੨॥ ਜਉ ਲਉ ਮੇਰੋ ਮੇਰੋ ਕਰਤੋ ਤਉ ਲਉ ਬਿਖੁ ਘੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਬੁਧਿ ਅਰਪੀ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਤਬ ਹਮ ਸਹਜਿ ਸੋਏ ॥੩॥ ਜਉ ਲਉ ਪੋਟ ਉਠਾਈ ਚਲਿਅਉ ਤਉ ਲਉ ਡਾਨੁ ਭਰੇ ॥ ਪੋਟ ਡਾਰਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲਿਆ ਤਉ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਏ ॥੪॥੧੫੯॥੨੨੯॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਵਨੁ ਤਿਆਗਿਓ ਰੀ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਤਿਆਗਿਓ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤਿਆਗਿਓ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਮਾਨਿ ਗੋਬਿੰਦੈ ਆਗਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਦੋਊ ਸਮਾਨੇ ਮਸਤਕੁ ਡਾਰਿ ਗੁਰ ਪਾਗਿਓ ॥ ਸੰਪਤ ਹਰਖੁ ਨ ਆਪਤ ਦੂਖਾ ਰੰਗੁ ਠਾਕੁਰੈ ਲਾਗਿਓ ॥੧॥ ਬਾਸ ਬਾਸਰੀ ਏਕੈ ਸੁਆਮੀ ਉਦਿਆਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਗਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸੰਤ ਭ੍ਰਮੁ ਡਾਰਿਓ ਪੂਰਨ ਸਰਬਾਗਿਓ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨੋ ਮਨਿ ਬੁਰੋ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪਰਸਾਦਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੋਇਓ ਮਨੁ ਜਾਗਿਓ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰੀ ਪਰਿਓ ਆਇਓ ਸਰਣਾਗਿਓ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗ ਸਹਜ ਰਸ ਮਾਣੇ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਿਓ ॥੪॥੧੬੦॥੨੩੦॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਇਆ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਥੀਆ ਸਤਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਥੀ ਭੂਖ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਲਾਥੀ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਧਰਿਓ ਮਨੁ ਜੀਤੋ ਜਗੁ ਸਾਰੀ ॥੧॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਰਹੇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਡੋਲਨ ਤੇ ਅਬ ਚੂਕੇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਖਜਾਨਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਤੋਟਿ ਨਹੀ ਰੇ ਮੂਕੇ ॥੨॥ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਐਸੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਲਾਹਿ ਪਰਦਾ ਠਾਕੁਰੁ ਜਉ ਭੇਟਿਓ ਤਉ ਬਿਸਰੀ ਤਾਤਿ ਪਰਾਈ ॥੩॥ ਕਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ਏਹੁ ਅਚੰਭਉ ਸੋ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚ ਭਏ ਬਿਗਾਸਾ ਗੁਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਰਿਦੈ ਲੈ ਰਾਖਿਆ ॥੪॥੧੬੧॥੨੩੧॥

ਗਉੜੀ ਮਾਲਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਉਬਰਤ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਮਾਇਆ ਕੇ ਮੰਡਲ ਗਿਰਿ ਗਿਰਿ ਪਰਤੇ ਧਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ਮਹਾ ਪੁਰਖਨ ਇਉ ਕਹਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਾਹੀ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸੂਖੁ ਨ ਕਿਨਹੂੰ ਲਹਿਆ ॥੧॥ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਕੀ ਲਖਮੀ ਜੋਰੀ ਬੂਝਤ ਨਾਹੀ ਲਹਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤੋ ਪਹਰੇ ਪਹਰੇ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਬਿਲਾਸ ਕਰਤ ਮਨ ਮੋਹਨ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮਾ ॥ ਜਲਤੋ ਜਲਤੋ ਕਬਹੂ ਨ ਬੂਝਤ ਸਗਲ ਬ੍ਰਿਥੇ ਬਿਨੁ ਨਾਮਾ ॥

ਕਾਟਿਕਿਲਬਿਖਨਾਮੁਜਪਤੁਮੋਰੇਮੀਤਾਇਹੈਸਗਲਸੁਖਪੂਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਨਸੁਮਗ
ਦਾਨਿਦੇਹੈਨਾਮਨਾਨਕਕੀਪੂਰਾ॥੪॥੧੬੨॥੨੩੨॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ ੫ ਮੋਕ
ਉਇਹਬਿਧਿਕੋਸਮਝਾਵੈ॥ਕਰਤਾਹੋਇਜਨਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਜਾਨਤਕਿਛੁਇਨਹਿਕ
ਮਾਨੋਜਪਤਪਕਛੂਨਸਾਧਾ॥ਦਹਦਿਸਿਲੈਇਹੁਮਨੁਦਉਰਾਇਓਕਵਨਕਰਮਕਰਿਬਾ
ਧਾ॥੧॥ਮਨਤਨਧਨਭੂਮਿਕਾਠਾਕੁਰੁਹਉਇਸਕਾਇਹੁਮੇਰਾ॥ਭਰਮਮੋਹਕਛੁਸੂਝਸਿਨਾ
ਹੀਇਹਪੈਖਰਪਏਪੈਰਾ॥੨॥ਤਬਇਹੁਕਹਾਕਮਾਵਨਪਰਿਆਜਬਇਹੁਕਛੂਨਹੋਤਾ॥
ਜਬਹੋਏਕਨਿਰੰਜਨਨਿਰੰਕਾਰਪ੍ਰਭੁਸਭੁਕਿਛੁਆਪਹਿਕਰਤਾ॥੩॥ਅਪਨੇਕਰਤਬਆ
ਪੇਜਾਨੈਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਰਣਹਾਰੁਹੈਆਪੇਸਤਿਗੁਰਿਭਰ
ਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੪॥੧੬੩॥੨੩੩॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰਿਕ੍ਰਿ
ਆਬਿਰਥੇ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਣੇਇਹਿਓਰੈਮੂਸੇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਤਨੇਮਸੰਜ
ਮਮਹਿਰਹਤਾਤਿਨਕਾਆਢੁਨਪਾਇਆ॥ਆਗੈਚਲਣੁਅਉਰੁਹੈਭਾਈਊਂਹਾਕਾਮਿਨ
ਆਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥਿਨਾਇਅਰੁਧਰਨੀਭ੍ਰਮਤਾਆਗੈਠਉਰਨਪਾਵੈ॥ਊਹਾਕਾਮਿਨਆ
ਵੈਇਹਬਿਧਿਓਹੁਲੋਗਨਹੀਪਤੀਆਵੈ॥੨॥ਚਤੁਰਬੇਦਮੁਖਬਚਨੀਉਚਰੈਆਗੈ
ਮਹਲੁਨਪਾਈਐ॥ਬੂਝੈਨਾਹੀਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਓਹੁਸਗਲੀਝਾਖਝਖਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨ
ਕੁਕਹਤੋਇਹੁਬੀਚਾਰਾਜਿਕਮਾਵੈਸੁਪਾਰਗਰਾਮੀ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਅਰੁਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁ
ਤਿਆਗਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੀ॥੪॥੧੬੪॥੨੩੪॥ ਗਉੜੀਮਾਲਾਮਹਲਾ ੫ ਮਾਧਉਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਕਹੀਐ॥ਹਮਤੇਕਛੂਨਹੋਵੈਸੁਆਮੀਜਿਉਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹੀਐ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਕਿਆਕਿਛੁਕਰੈਕਿਕਰਣੈਹਾਰਾਕਿਆਇਸੁਹਾਥਿਬਿਚਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੁਮਲਾਵਹੁਤਿਤਹੀਲਾ
ਗਾਪੂਰਨਖਸਮਹਮਾਰੇ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸਰਬਕੇਦਾਤੇਏਕਰੂਪਲਿਵਲਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਬੇਨੰਤੀਹਰਿਪਹਿਅਪੁਨਾਨਾਮੁਜਪਾਵਹੁ॥੨॥੧੬੫॥੨੩੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗਉੜੀਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਦੀਨਦਇਆਲਦਮੋਦਰਰਾਇਆਜੀਉ॥ਕੋਟਿਜਨਾਕਰਿਸੇਵ

ਲਗਾਇਆਜੀਉ॥ਭਗਤਵਛਲੁਤੇਰਾਬਿਰਦੁਰਖਾਇਆਜੀਉ॥ਪੂਰਨਸਭਨੀ
ਜਾਈਜੀਉ॥੧॥ਕਿਉਪੇਖਾਪ੍ਰੀਤਮੁਕਵਣਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਸੰਤਾਦਾਸੀਸੇਵਾਚਰ
ਣੀਜੀਉ॥ਇਹੁਜੀਉਵਤਾਈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥ਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾ
ਈਜੀਉ॥੨॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਬੇਦਖੋਜੰਤਾਜੀਉ॥ਹੋਇਬੈਰਾਗੀਤੀਰਥਿਨਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਗੀ
ਤਨਾਦੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਹਰਿਨਿਰਭਉਨਾਮੁਧਿਆਈਜੀਉ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਜੀਉ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਲਗਿਗੁਰਕੇਪੈਰੇਜੀਉ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਕਾਟਿਕੀ
ਏਨਿਰਵੈਰੇਜੀਉ॥ਗੁਰਮਨਕੀਆਸਪੂਰਾਈਜੀਉ॥੪॥ਜਿਨਿਨਾਉਪਾਇਆਸੋਧਨ
ਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸੁਸੋਭਾਵੰਤਾਜੀਉ॥ਜਿਸੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਿਸੁਸ
ਭਸੁਕਰਣੀਜੀਉ॥ਜਨਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਈਜੀਉ॥੫॥੧੬੬॥੨੩੬॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਆਉਹਮਾਰੈਰਾਮਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਸਾਸਿਸਾਸਿਚਿਤਾਰੇ
ਜੀਉ॥ਸੰਤਦੇਉਸੰਦੇਸਾਪੈਚਰਣਾਰੇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਤੁਬਿਧਿਤਰੀਐਜੀਉ॥੧॥
ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਮੈਕਰੇਅਨੰਦਾਜੀਉ॥ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੁਖਪਰਮਾਨੰਦਾਜੀਉ॥
ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਇਹੁਮਨੁਬਿਗਸੰਦਾਜੀਉ॥ਪੇਖਿਦਰਸਨੁਇਹੁਸੁਖੁਲਹੀਐਜੀਉ॥੨॥
ਚਰਣਪਖਾਰਿਕਰੀਨਿਤਸੇਵਾਜੀਉ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾਜੀਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੁ
ਨਾਮੁਜਪਿਲੇਵਾਜੀਉ॥ਬਿਨਉਠਾਕੁਰਪਹਿਕਹੀਐਜੀਉ॥੩॥ਇਛਪੁੰਨੀਮੇਰੀਮਨੁਤਨੁ
ਹਰਿਆਜੀਉ॥ਦਰਸਨਪੇਖਤਸਭਦੁਖਪਰਹਰਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿ
ਤਰਿਆਜੀਉ॥ਇਹੁਅਜਰੁਨਾਨਕਸੁਖੁਸਹੀਐਜੀਉ॥੪॥੧੬੭॥੨੩੭॥ ਗਉੜੀ
ਮਾਝਮਹਲਾ ੫ ਸੁਣਿਸੁਣਿਸਾਜਨਮਨਮਿਤਪਿਆਰੇਜੀਉ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਇਹੁਜੀਉ
ਭਿਵਾਰੇਜੀਉ॥ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੇਜੀਉ॥ਸਦਾਤੇਰੀਸਰਣਾਈਜੀਉ॥੧॥ਜਿ
ਸੁਮਿਲਿਐਮਨੁਜੀਵੈਭਾਈਜੀਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੋਹਰਿਹਰਿਪਾਈਜੀਉ॥ਸਭਕਿਛੁ
ਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਆਜਾਈਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਜੀਉ॥੨॥ਏਹੁਨਿਧਾਨੁਜਪੈ

ਵਡਭਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਸਭ ਭ੍ਰਮੁ
ਮਿਟਾਇਆ ਜੀਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਜੀਉ ॥੩॥ ਦਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਮਾਗਾ ਜੀਉ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੁ ਦੀਬਾਣਾ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਸਿਉ ਸਭੁ ਦੁਆਰਾ ਜੀਉ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ਜੀਉ ॥੪॥੧੬੮॥੨੩੮॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਮੇ
ਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਬਹੁ ਮਾਣੁ ॥ ਜੋਰਿ ਤੁਮਾਰੈ ਸੁਖਿ ਵਸਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ ਜਾਤੀਆ ਸੁਣਿ ਕੈ ਚੁਪ ਕੀਆ ॥ ਕਦ ਹੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਲਧੀਆ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੜਿਆ ॥੧॥ ਦੇਇ ਬੁਝਾਰਤ ਸਾਰਤਾ ਸੇ ਅਖੀ ਡਿਠੜਿਆ ॥ ਕੋਈ ਜਿ ਮੂਰਖੁ ਲੋਭੀਆ
ਮੂਲਿ ਨ ਸੁਣੀ ਕਹਿਆ ॥੨॥ ਇਕਸੁ ਦੁਹੁ ਚਹੁ ਕਿਆ ਗਣੀ ਸਭ ਇਕਤੁ ਸਾਦਿ ਮੁਠੀ ॥
ਇਕੁ ਅਧੁ ਨਾਇ ਰਸੀਅੜਾ ਕਾ ਵਿਰਲੀ ਜਾਇ ਵੁਠੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਅ
ਨਦ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਪਰਮੇਸਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਤ ॥੪॥੧੬੯॥
੨੩੯॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ॥ ਆ
ਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧੀਐ ਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਵਸੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਈ
ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਉ ॥ ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾ
ਣੀਆ ਨਾ ਜਾਪੈ ਆਰਾਧਿ ॥ ਓਟ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ॥੨॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ਗੁਸਾਈਆ ਨਠੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਤਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਗਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਖੇ ਆਪਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ
ਨਾਰਾਇਣੁ ਦਯੁ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੪॥੧੭੦॥੨੪੦॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ॥ ਜਾ
ਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਗੋਬਿੰਦ ਜਪੇਦਿਆ ਹੋਆ ਮੁਖੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ
ਸੁਣੀਐ ਜਿਸ ਤੇ ਸੋਈ ਭਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ॥੧॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਸਭਿ ਫਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣਾ ਜਿਸੁ
ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਲੜਿ
ਲਗਿਐ ਜੀਵੀਐ ਭਵਜਲੁ ਪਈਐ ਪਾਰਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੁ ਹੋਇ ਮੁਖ ਊ

ਨਾਲਿ ਰਖਹਿ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਉਬ
ਰੇ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸਾਬਾਸਿ ॥੪॥੧੭੧॥੨੪੧॥ ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫
ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਜਿੰਦੂ ਤੂੰ ਮੀਠੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਮਿਲਿ
ਆ ਨਿਥਾਵੇ ਥਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹੋਰਿ ਸਾਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਫਿਕਾ ਹੋਇ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਪਰਮੇਸਰ ਜੋ ਕਰੇ ਫਿਟੁ ਸੁ ਜੀਵਣੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਅੰਚਲੁ ਗਹਿ ਕੈ ਸਾਧ ਕਾ ਤਰਣਾ
ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਆਰਾਧੀਐ ਉਧਰੈ ਸਭ ਪਰਵਾਰੁ ॥੨॥ ਸਾਜਨੁ ਬੰਧੁ
ਸੁਮਿਤ੍ਰੁ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ॥ ਅਉਗਣ ਸਭਿ ਮਿਟਾਇ ਕੈ ਪਰਉਪਕਾਰੁ ਕਰੇ
ਇ ॥੩॥ ਮਾਲੁ ਖਜਾਨਾ ਥੇਹੁ ਘਰੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚਕੁ ਦਰਿ ਤੇਰੈ
ਪ੍ਰਭ ਤੁਧਨੋ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ॥੪॥੧੭੨॥੨੪੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਮਨ ਕਾ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ
ਰੋਧੁ ਸੰਗਤਿ ਦੁਰਜਨ ਕੀ ਤਾ ਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਭਾਗਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੋਨੋ ਸਮ ਕ
ਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰੁ ਮਾਨੁ ਅਪਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਤਿਨਿ ਜਗਿ ਤਤੁ ਪਛਾ
ਨਾ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਤਿਆਗੈ ਖੋਜੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਖੇ
ਲੁ ਕਠਨੁ ਹੈ ਕਿਨਹੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਨਾ ॥੨॥੨੪੩॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ
ਰਚਨਾ ਰਾਮ ਬਨਾਈ ॥ ਇਕਿ ਬਿਨਸੈ ਇਕ ਅਸਥਿਰੁ ਮਾਨੈ ਅਚਰਜੁ ਲਖਿਓ ਨ ਜਾ
ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ਬਸਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਝੂਠਾ ਤਨੁ ਸਾਚਾ
ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਜਿਉ ਸੁਪਨਾ ਰੈਨਾਈ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੈ ਜਿਉ ਬਾਦਰ ਕੀ
ਛਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਗੁ ਜਾਨਿਓ ਮਿਥਿਆ ਰਹਿਓ ਰਾਮ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੨॥੨੪੪॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗਨੁ ਰਹੈ
ਮਾਇਆ ਮੈ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਤ ਮੀਤ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਸਿਉ ਇਹਿ

ਬਿਧਿ ਆਪੁ ਬਧਾਵੈ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਝੂਠੋ ਇਹੁ ਜਗ ਦੇਖਿ ਤਾਸਿ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥੧॥
ਭੁਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਾਰਨੁ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜ ਤਾਹਿ ਬਿਸਰਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋ
ਟਨ ਮੈ ਕੋਊ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੨॥੩॥੨੪੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਚੰਚਲ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਯਾ ਤੇ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਠਨ ਕਰੋਧ ਘਟ ਹੀ ਕੇ ਭੀਤਰਿ ਜਿਹ ਸੁਧਿ ਸਭ ਬਿਸਰਾਈ ॥ ਰਤਨੁ ਗਿਆ
ਨੁ ਸਭ ਕੋ ਹਿਰਿ ਲੀਨਾ ਤਾ ਸਿਉ ਕਛੁ ਨ ਬਸਾਈ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਜਤਨ ਕਰਤ ਸਭਿ ਹਾਰੇ ਗੁ
ਨੀ ਰਹੇ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਉ ਸਭ ਬਿਧਿ ਬਨਿ ਆ
ਈ ॥੨॥੪॥੨੪੬॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਗੋਬਿੰਦ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥
ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਕਾਹਿ ਗਵਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ
ਦੀਨ ਬੰਧ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਆਵਉ ॥ ਗਜ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟਿਓ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ
ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਵਉ ॥੧॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਫੁਨਿ ਭਜਨ ਰਾਮ
ਚਿਤੁ ਲਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥ ਇਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤੁਮ ਪਾਵਉ ॥
੨॥੫॥੨੪੭॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਕੋਊ ਮਾਈ ਭੂਲਿਓ ਮਨੁ ਸਮਝਾਵੈ ॥ ਬੇ
ਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਧ ਮਗ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ
ਪਾਇ ਮਾਨਸ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਮਹਾ ਸੰਕਟ ਬਨ ਤਾ ਸਿ
ਉ ਰੁਚ ਉਪਜਾਵੈ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਨ ਲਾਵੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਹੁ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਵੈ ॥੨॥੬॥੨੪੮॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋ ਰਾਮ ਸਰਨਿ ਬਿਸਰਾਮਾ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਪੜੇ ਕੋ ਇਹ ਗੁਨ
ਸਿਮਰੇ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਅਉ ਬਿਖਿਅਨ
ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਪਰਸੈ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਸੋ ਮੂਰਤਿ ਹੈ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਸੁਰਗ ਨਰਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਖੁ ਏ ਸਭ ਤਿਉ ਕੰਚਨ ਅਰੁ ਪੈਸਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਏ ਸਮ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ

ਮੋਹੁ ਫੁਨਿ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਏ ਬਾਧੇ ਜਿਹ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ਗਿਆਨੀ ॥
ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨਉ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥੨॥੭॥੨੪੯॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਰੇ ਕਹਾ ਭਇਓ ਤੈ ਬਉਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਹੀ
ਜਾਨੈ ਭਇਓ ਲੋਭ ਸੰਗਿ ਹਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤਨੁ ਤੈ ਅਪਨੋ ਕਰਿ ਮਾਨਿਓ ਅਰੁ ਸੁੰ
ਦਰ ਗ੍ਰਿਹ ਨਾਰੀ ॥ ਇਨ ਮੈ ਕਛੁ ਤੇਰੋ ਰੇ ਨਾਹਨਿ ਦੇਖੋ ਸੋਚ ਬਿਚਾਰੀ ॥੧॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ
ਅਪਨੋ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨ ਲੀਨ ਭਇਓ ਚਰਨਨ ਸਿਉ
ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਨਰੁ ਸੁਖੀਆ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥
ਅਉਰ ਸਗਲ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥੩॥੮॥੨੫੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੯ ਨਰ ਅਚੇਤ ਪਾਪ ਤੇ ਡਰੁ ਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਗਲ ਭੈ ਭੰ
ਜਨ ਸਰਨਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਪਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਜਾਸ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਹੀਐ
ਮੋ ਧਰੁ ਰੇ ॥ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਗਤਿ ਮੈ ਹਰਿ ਕੋ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਸਮਲ ਸਭ ਹਰੁ ਰੇ ॥
੧॥ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਬਹੁਰਿ ਨਹ ਪਾਵੈ ਕਛੂ ਉਪਾਉ ਮੁਕਤਿ ਕਾ ਕਰੁ ਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਗਾਇ
ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰ ਕੈ ਪਾਰਿ ਉਤਰੁ ਰੇ ॥੨॥੯॥੨੫੧॥ ਚਉਪਦੇ ਪੁਨਾ

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਰਮ
ਲ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਛੂਟੀ ਬਿਮਲ ਮਝਾ
ਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਜੀਇ ਆਈ ਕਾਰਿ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥
ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਸੁਖੁ ਮਾਨਿਆ ਸਹਜਿ
ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਬਾਣੀ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਲਾਲ ਭਏ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਨਦਰਿ ਭਈ ਬਿਖੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੨॥ ਉਲਟ ਭਈ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਗਿ
ਆ ॥ ਸਬਦਿ ਰਵੇ ਮਨੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਿਆ ॥ ਰਸੁ ਸੰਗ੍ਰਹਿ ਬਿਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆ

ਆ॥ਭਾਇਬਸੇਜਮਕਾਭਉਭਾਗਿਆ॥੩॥ਸਾਦਰਹੇਬਾਦੰਅਹੰਕਾਰਾ॥ਚਿਤੁ
ਹਰਿਸਿਉਰਾਤਾਹੁਕਮਿਅਪਾਰਾ॥ਜਾਤਿਰਹੇਪਤਿਕੇਆਚਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਸੁਖੁ
ਆਤਮਧਾਰਾ॥੪॥ਤੁਝਬਿਨੁਕੋਇਨਦੇਖਉਮੀਤੁ॥ਕਿਸੁਸੇਵਉਕਿਸੁਦੇਵਉਚੀ
ਤੁ॥ਕਿਸੁਪੂਛਉਕਿਸੁਲਾਗਉਪਾਇ॥ਕਿਸੁਉਪਦੇਸਿਰਹਾਲਿਵਲਾਇ॥੫॥ਗੁ
ਰਸੇਵੀਗੁਰਲਾਗਉਪਾਇ॥ਭਗਤਿਕਰੀਰਾਚਉਹਰਿਨਾਇ॥ਸਿਖਿਆਦੀਖਿਆ
ਭੋਜਨਭਾਉ॥ਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗੀਨਿਜਘਰਿਜਾਉ॥੬॥ਗਰਬਗਤੰਸੁਖਆਤਮ
ਧਿਆਨਾ॥ਜੋਤਿਭਈਜੋਤੀਮਾਹਿਸਮਾਨਾ॥ਲਿਖਤੁਮਿਟੈਨਹੀਸਬਦੁਨੀਸਾਨਾ॥
ਕਰਤਾਕਰਣਾਕਰਤਾਜਾਨਾ॥੭॥ਨਹਪੰਡਿਤੁਨਹਚਤੁਰੁਸਿਆਨਾ॥ਨਹਭੂਲੋਨ
ਹਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥ਕਥਉਨਕਥਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸ
ਮਾਨਾ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਮਨੁਕੁੰਚਰੁਕਾਇਆਉਦਿਆ
ਨੈ॥ਗੁਰੁਅੰਕਸੁਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਨੈ॥ਰਾਜਦੁਆਰੈਸੋਭਸੁਮਾਨੈ॥੧॥ਚਤੁਰਾਈ
ਨਹਚੀਨਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਮਾਰੇਕਿਉਕੀਮਤਿਪਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਤਸਕਰੁਲੇਈ॥ਨੰਨਾਕਾਰੁਨਕੋਇਕਰੇਈ॥ਰਾਖੈਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਈ॥੨॥
ਨੀਲਅਨੀਲਅਗਨਿਇਕਠਾਈ॥ਜਲਿਨਿਵਰੀਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਮਨੁਦੇਲੀ
ਆਰਹਸਿਗੁਣਗਾਈ॥੩॥ਜੈਸਾਘਰਿਬਾਹਰਿਸੋਤੈਸਾ॥ਬੈਸਿਗੁਫਾਮਹਿਆਖਉ
ਕੈਸਾ॥ਸਾਗਰਿਡੂੰਗਰਿਨਿਰਭਉਐਸਾ॥੪॥ਮੂਏਕਉਕਹੁਮਾਰੇਕਉਨੁ॥ਨਿਡਰੇਕਉ
ਕੈਸਾਡਰੁਕਵਨੁ॥ਸਬਦਿਪਛਾਨੈਤੀਨੇਭਉਨੁ॥੫॥ਜਿਨਿਕਹਿਆਤਿਨਿਕਹਨੁ
ਵਖਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਨਿਸਹਜਿਪਛਾਨਿਆ॥ਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਮੇਰਾਮ
ਨੁਮਾਨਿਆ॥੬॥ਕੀਰਤਿਸੂਰਤਿਮੁਕਤਿਇਕਨਾਈ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਰਹਿਆਸਮਾ
ਈ॥ਨਿਜਘਰਿਬਿਆਪਿਰਹਿਆਨਿਜਠਾਈ॥੭॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਕੇਤੇਮੁਨਿਪ੍ਰੀ
ਤਿ॥ਤਨਿਮਨਿਸੂਚੈਸਾਚੁਸੁਚੀਤਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਨੀਤਾਨੀਤਿ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ

ਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਨਾਮਨੁਮਰੈਨਕਾਰਜੁਹੋਇ॥ਮਨੁਵਸਿਦੂਤਾਦੁਰਮਤਿਦੋਇ॥
ਮਨੁਮਾਨੈਗੁਰਤੇਇਕੁਹੋਇ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਗੁਣਹਵਸਿਹੋਇ॥ਆਪੁਨਿਵਾ
ਰਿਬੀਚਾਰੇਸੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਭੂਲੋਬਹੁਚਿਤੈਵਿਕਾਰੁ॥ਮਨੁਭੂਲੋਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥
ਮਨੁਮਾਨੈਹਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥੨॥ਮਨੁਭੂਲੋਮਾਇਆਘਰਿਜਾਇ॥ਕਾਮਿਬਿਰੂਧਉਰਹੈਨ
ਠਾਇ॥ਹਰਿਭਜੁਪ੍ਰਾਣੀਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਗੈਵਰਹੈਵਰਕੰਚਨਸੁਤਨਾਰੀ॥ਬਹੁਚਿੰ
ਤਾਪਿੜਚਾਲੈਹਾਰੀ॥ਜੂਐਖੇਲਣੁਕਾਚੀਸਾਰੀ॥੪॥ਸੰਪਉਸੰਚੀਭਏਵਿਕਾਰ॥ਹ
ਰਖਸੋਕਉਭੇਦਰਵਾਰਿ॥ਸੁਖੁਸਹਜੇਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥੫॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਏ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉਗਣਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥੬॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਦੂਖਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੂੜਮਾਇਆਚਿਤਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆ
ਨੁਧੁਰਿਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸੁ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਧਾਵਤੁਫੁਨਿਧਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸੂਚੇਮੈਲੁਨਭਾ
ਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੮॥੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧
ਹਉਮੈਕਰਤਿਆਨਹਸੁਖੁਹੋਇ॥ਮਨਮਤਿਝੂਠੀਸਚਾਸੋਇ॥ਸਗਲਬਿਗੂਤੇਭਾ
ਵੈਦੋਇ॥ਸੋਕਮਾਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਇ॥੧॥ਐਸਾਜਗੁਦੇਖਿਆਜੂਆਰੀ॥
ਸਭਿਸੁਖਮਾਗੈਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਅਦਿਸਟੁਦਿਸੈਤਾਕਹਿਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁ
ਦੇਖੇਕਹਣਾਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੀਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਏ
ਕਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗਲਹੋਇ॥ਸਗਲਵਿਕਾਰੀਹਾਰੁਪਰੋ
ਇ॥ਏਕਬਿਨਾਝੂਠੇਮੁਕਤਿਨਹੋਇ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਦੇਖੈਸੋਇ॥੩॥ਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਅਗਨਿਸਬਦਿਬੁਝਾਏ॥ਦੂਜਾਭਰਮੁਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾ
ਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੪॥ਤਨਮਹਿਸਾਚੋਗੁਰਮੁਖਿਭਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾ
ਨਾਹੀਨਿਜਠਾਉ॥ਪ੍ਰੇਮਪਰਾਇਣਪ੍ਰੀਤਮਰਾਉ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਬੂਝੈਨਾਉ॥੫॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਮਨਮੁਖਕੁਚੀਲਕੁਛਿਤਬਿਕਰਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਚੂਕੈਜੰ

ਜਾਣਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਇਹ ਮਤਿ ਪਾਏ ॥੭॥ ਕਥਨੀ ਕਥਉ ਨ ਆਵੈ ਓਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਛਿ ਦੇਖਿਆ ਨਾਹੀ ਦਰੁ ਹੋਰੁ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣੈ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮॥੪॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਮਾਇਆ ਜਗਤ ਚਿਤ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ ਬਿਨਾਸੁ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਕਉਣੁ ਕਹਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਆਖੈ ਦੋਇ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਮਰਿ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨ ਨਹ ਦੇਖਉ ਦੋਇ ॥ ਨਾਰੀ ਪੁਰਖ ਸਬਾਈ ਲੋਇ ॥੩॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੇਖਉ ਦੀਪਕ ਉਜਿਆਲਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਬਾਲਾ ॥੪॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਏਕੁ ਬੁਝਾਇਆ ॥੫॥ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮਾਰਿ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥ ਏਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਲੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ ॥੭॥ ਰਾਹ ਦੋਵੈ ਖਸਮੁ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਗਲ ਰੂਪ ਵਰਨ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹੀ ॥੮॥੫॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾਚਾ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੇਦੁ ਕਿਆ ਜਾਣੈ ਕਾਚਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਮਾਰਿ ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਵਸਾਵੈ ॥ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਏਕੋ ਗ੍ਰਿਹ ਉਦਿਆਨੈ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਕਰਮ ਸਮਾਨੈ ॥੩॥ ਏਕ ਸਬਦ ਇਕ ਭਿਖਿਆ ਮਾਗੈ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਜਾਗੈ ॥੪॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਅਪਰੰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੮॥੬॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹੀ ਬ੍ਰਤੁ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖੰ ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਨਾ ਜਮ ਦੋਖੰ ॥ ਮੁਕਤ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਰੂਪ ਨ ਰੇਖੰ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਕਉ ਕੈਸਾ ਡਰੁ ਹੋਇ ॥ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਾਹਰਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਜੋਗੀ ਨਿਰੰਜਨੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੨॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨੀ ਜਾਰੇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਗਤੁ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਪਿਤਰੀ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਜੋਗੀ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਰਚਿ ਰਹੈ ਸੁ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਸੇਵੈ ਤੈਸੋ ਹੋਇ ॥੪॥ ਨਰ ਨਿਹਕੇਵਲ ਨਿਰਭਉ ਨਾਉ ॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕਰੇ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੈ ॥੬॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਿਸੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਆਵੈ ਨ ਜਾਵੈ ਚੂਕੈ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥੭॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਆਸ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਬਿਖੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਮਿਲਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੮॥੭॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਐਸੋ ਦਾਸੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰੈ ਪਾਵੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਚਰਨਹ ਧੂਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰ ਸੰਤੋਖੇ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸੂਚੀ ਹਰਿ ਰਸ ਸਾਰਾ ॥੨॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੇਵਾ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਤਹ ਸਾਚਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਝਗਰਤ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੪॥ ਗੁਰੁ ਸਮਝਾਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੫॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੂ ਭਏ ਬੇਤਾਲੇ ॥੬॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਕਹੁ ਦੇਖਿ ਕਰਉ ਅਨ ਪੂਜਾ ॥੭॥ ਸੰਤ ਹੇਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨੈ ਸੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੮॥ ਸਾਚੁ ਰਿਦੈ ਸਚੁ ਪ੍ਰੇਮ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤਾ ਕੇ ਦਾਸ ॥੯॥੮॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਗਰਬੁ ਕੀਆ ਨਹੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬੇਦ ਕੀ ਬਿਪਤਿ ਪੜੀ ਪਛੁਤਾਨਿਆ ॥ ਜਹ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰੇ ਤਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਰਬੁ ਬੁਰਾ ਸੰਸਾਰੈ ॥ ਜਿਸੁ

ਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਰਾਜਾਮਾਇਆਅਹੰਕਾਰੀ॥ਜਗਨਕਰੈ
ਬਹੁਭਾਰਅਫਾਰੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਛੇਜਾਇਪਇਆਰੀ॥੨॥ਹਰੀਚੰਦੁਦਾਨੁਕਰੈਜਸੁਲੇਵੈ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਤੁਨਪਾਇਅਭੇਵੈ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਪੇਮਤਿਦੇਵੈ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਹਰ
ਣਾਖਸੁਦੁਰਾਚਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾਇਣੁਗਰਬਪ੍ਰਹਾਰੀ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਉਧਾਰੇਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੪॥
ਭੂਲੋਰਾਵਣੁਮੁਗਧੁਅਚੇਤਿ॥ਲੂਟੀਲੰਕਾਸੀਸਸਮੇਤਿ॥ਗਰਬਿਗਇਆਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਹੇਤਿ॥੫॥ਸਹਸਬਾਹੁਮਧੁਕੀਟਮਹਿਖਾਸਾ॥ਹਰਣਾਖਸੁਲੇਨਖਹੁਬਿਧਾਸਾ॥ਦੈ
ਤਸੰਘਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਅਭਿਆਸਾ॥੬॥ਜਰਾਸੰਧਿਕਾਲਜਮੁਨਸੰਘਾਰੇ॥ਰਕਤੁਬੀ
ਜੁਕਾਲੁਨੇਮੁਬਿਦਾਰੇ॥ਦੈਤਸੰਘਾਰਿਸੰਤਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਬੀ
ਚਾਰੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੈਤਸੰਘਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥ਬੂਡਾਦੁਰਜੋਧ
ਨੁਪਤਿਖੋਈ॥ਰਾਮੁਨਜਾਨਿਆਕਰਤਾਸੋਈ॥ਜਨਕਉਦੂਖਿਪਚੈਦੁਖੁਹੋਈ॥੯॥ਜਨ
ਮੇਜੈਗੁਰਸਬਦੁਨਜਾਨਿਆ॥ਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥ਇਕੁਤਿਲੁਭੂਲੇਬ
ਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨਿਆ॥੧੦॥ਕੰਸੁਕੇਸੁਚੰਡੂਰੁਨਕੋਈ॥ਰਾਮੁਨਚੀਨਿਆਅਪਨੀਪਤਿਖੋਈ॥
ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਨਰਾਖੈਕੋਈ॥੧੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਰਬੁਨਮੇਟਿਆਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤਿਧਰਮੁ
ਧੀਰਜੁਹਰਿਨਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਗੁਣਗਾਇ॥੧੨॥੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹ
ਲਾ੧ ਚੋਆਚੰਦਨੁਅੰਕਿਚੜਾਵਉ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰਪਹਿਰਿਹਢਾਵਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮ
ਕਹਾਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ਕਿਆਪਹਿਰਉਕਿਆਓਢਿਦਿਖਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾ
ਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਨੀਕੁੰਡਲਗਲਿਮੋਤੀਅਨਕੀਮਾਲਾ॥ਲਾਲਨਿਹਾਲੀਫੂਲਗੁ
ਲਾਲਾ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਕਹਾਸੁਖੁਭਾਲਾ॥੨॥ਨੈਨਸਲੋਨੀਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥ਖੋੜਸੀਗਾਰ
ਕਰੈਅਤਿਪਿਆਰੀ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਭਜੇਨਿਤਖੁਆਰੀ॥੩॥ਦਰਘਰਮਹਲਾਸੇਜ
ਸੁਖਾਲੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਫੂਲਬਿਛਾਵੈਮਾਲੀ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਸੁਦੇਹਦੁਖਾਲੀ॥੪॥ਹੈਵ
ਰਗੈਵਰਨੇਜੇਵਾਜੇ॥ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸੀਪਾਜੇ॥ਬਿਨੁਜਗਦੀਸਝੂਠੇਦਿਵਾਜੇ॥੫॥ਸਿ

ਧੁਕਹਾਵਉਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਲਾਵਉ॥ਤਾਜਕੁਲਹਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਬਨਾਵਉ॥ਬਿਨੁਜਗ
ਦੀਸਕਹਾਸਚੁਪਾਵਉ॥੬॥ਖਾਨੁਮਲੂਕੁਕਹਾਵਉਰਾਜਾ॥ਅਬੇਤਬੇਕੂੜੇਹੈਪਾਜਾ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸਵਰਸਿਕਾਜਾ॥੭॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਗੁਰਸਬਦਿਵਿਸਾਰੀ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਜਾਨਿਆਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੮॥੧੦॥ ਗਉੜੀਗੁ
ਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਸੇਵਾਏਕਨਜਾਨਸਿਅਵਰੇ॥ਪਰਪੰਚਬਿਆਧਿਤਿਆਗੈਕ
ਵਰੇ॥ਭਾਇਮਿਲੈਸਚੁਸਾਚੈਸਚੁਰੇ॥੧॥ਐਸਾਰਾਮਭਗਤੁਜਨੁਹੋਈ॥ਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇਮਿਲੈਮਲੁਧੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧੋਕਵਲੁਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਦੁਰਮਤਿਅਗਨਿ
ਜਗਤਪਰਜਾਰੈ॥ਸੋਉਬਰੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ॥੨॥ਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗੁਕੁੰਚਰੁਅਰੁਮੀ
ਨਾ॥ਮਿਰਗੁਮਰੈਸਹਿਅਪੁਨਾਕੀਨਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਤਤੁਨਹੀਬੀਨਾ॥੩॥ਕਾਮੁਚਿਤੈਕਾ
ਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕ੍ਰੋਧੁਬਿਨਾਸੈਸਗਲਵਿਕਾਰੀ॥ਪਤਿਮਤਿਖੋਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥
੪॥ਪਰਘਰਿਚੀਤੁਮਨਮੁਖਿਡੋਲਾਇ॥ਗਲਿਜੇਵਰੀਧੰਧੈਲਪਟਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਛੂ
ਟਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੫॥ਜਿਉਤਨੁਬਿਧਵਾਪਰਕਉਦੇਈ॥ਕਾਮਿਦਾਮਿਚਿਤੁਪਰ
ਵਸਿਸੇਈ॥ਬਿਨੁਪਿਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਕਬਹੂੰਹੋਈ॥੬॥ਪੜਿਪੜਿਪੋਥੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪਾਠਾ॥ਬੇਦ
ਪੁਰਾਣਪੜੈਸੁਣਿਥਾਟਾ॥ਬਿਨੁਰਸਰਾਤੇਮਨੁਬਹੁਨਾਟਾ॥੭॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਜਲਪ੍ਰੇਮਪਿ
ਆਸਾ॥ਜਿਉਮੀਨਾਜਲਮਾਹਿਉਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਾ॥੮॥੧੧॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਹਠੁਕਰਿਮਰੈਨਲੇਖੈਪਾਵੈ॥ਵੇਸਕਰੈਬਹੁਭਸਮਲ
ਗਾਵੈ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵੈ॥੧॥ਤੂੰਮਨਿਹਰਿਜੀਉਤੂੰਮਨਿਸੂਖ॥ਨਾਮੁਬਿ
ਸਾਰਿਸਹਹਿਜਮਦੂਖ॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਆਚੰਦਨਅਗਰਕਪੂਰਿ॥ਮਾਇਆਮਗਨੁਪਰਮਪ
ਦੁਦੂਰਿ॥ਨਾਮਿਬਿਸਾਰਿਐਸਭੁਕੂੜੋਕੂਰਿ॥੨॥ਨੇਜੇਵਾਜੇਤਖਤਿਸਲਾਮੁ॥ਅਧਕੀਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਵਿਆਪੈਕਾਮੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਜਾਚੇਭਗਤਿਨਨਾਮੁ॥੩॥ਵਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਨਾਹੀਪ੍ਰਭਮੇਲਾ॥
ਮਨੁਦੇਪਾਵਹਿਨਾਮੁਸੁਹੇਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਅਗਿਆਨੁਦੁਹੇਲਾ॥੪॥ਬਿਨੁਦਮਕੇਸਉਦਾ

ਤਪਾਬਿਨੁਤੋਖਿਬਿਸਮਗਮਨਹੀਵਾਟਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਥਾਏਪਾਵੈ॥੫॥ਤਿਸਕਉ
ਦਾਨੁਦਾਨੁਕਿਦਾਤਾਰਿਖਿਦੇਵੈ॥ਤਿਸਕਉਦਾਨੁਦਾਨੁਜਿਸਸਬਦੁਸੁਣਾਵੈ॥ਤਿਸਕਉ
ਦਾਨੁਦਾਨੁਜਿਸਮਾਲਿਮਿਲਾਵੈ॥੬॥ਦਾਨੁਦਾਨੁਤਿਸਕਉਜਿਸਕਾਇਤੁਜੀਉਗੁ
ਰਸਬਦੀਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉ॥ਨਾਮਦਾਨੁਭਾਈਤਪਭਾਵੈਦੀਉ॥੭॥ਨਾਮਾਬਿਨਾਕਿ
ਤੁਜੀਵਾਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤੁਰਹਉਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਰਤੇਪਤਿਪਾਇ॥
੮॥੧੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਹਉਮੈਕਰਤਭੇਖੀਨਹੀਜਾਨਿਆ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਵਿਰਲੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਉਹਉਕਰਤਨਹੀਸਚੁਪਾਈਐ॥
ਹਉਮੈਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਕਰਿਰਾਜੇਬਹੁਧਾਵਹਿ॥
ਹਉਮੈਖਪਹਿਜਨਮਿਮਰਿਆਵਹਿ॥੨॥ਹਉਮੈਨਿਵਰੈਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈ॥
ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗੈਪੰਚਸੰਘਾਰੈ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਸਹਜਿਘਰਿਆਵਹਿ॥
ਰਾਜਨੁਜਾਣਿਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿ॥੪॥ਸਚੁਕਰਣੀਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਵੈ॥ਨਿਰਭਉ
ਕੈਘਰਿਤਾੜੀਲਾਵੈ॥੫॥ਹਉਹਉਕਰਿਮਰਣਾਕਿਆਪਾਵੈ॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋ
ਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਕਿਹੁਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨਭੇਟਿਗੁਣ
ਗਾਹੀ॥੭॥ਹਉਮੈਬੰਧਨਬੰਧਿਭਵਾਵੈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੮॥
੧੩॥ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਪ੍ਰਥਮੇਬ੍ਰਹਮਾਕਾਲੈਘਰਿਆਇਆ॥
ਬ੍ਰਹਮਕਮਲੁਪਇਆਲਿਨਪਾਇਆ॥ਆਗਿਆਨਹੀਲੀਨੀਭਰਮਿਭੁਲਾਇ
ਆ॥੧॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਕਾਲਿਸੰਘਾਰਿਆ॥ਹਮਹਰਿਰਾਖੇਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ
ਆ॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੇਦੇਵੀਸਭਿਦੇਵਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਬਾਦਿਸਾਹਨਹੀਰਹ
ਨਾ॥ਨਾਮਹੁਭੂਲੈਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਨਾ॥ਮੈਧਰਨਾਮੁਜਿਉਰਾਖਹੁਰਹਨਾ॥੩॥ਚਉ
ਧਰੀਰਾਜੇਨਹੀਕਿਸੈਮੁਕਾਮੁ॥ਸਾਹਮਰਹਿਸੰਚਹਿਮਾਇਆਦਾਮ॥ਮੈਧਨੁਦੀ

ਜੈਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੪॥ਰਯਤਿਮਹਰਮੁਕਦਮਸਿਕਦਾਰੈ॥ਨਿਹਚਲੁਕੋਇਨ
ਦਿਸੈਸੰਸਾਰੈ॥ਅਫਰਿਉਕਾਲੁਕੂੜੁਸਿਰਿਮਾਰੈ॥੫॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਚਾਸਚੁਸੋ
ਈ॥ਜਿਨਿਕਰਿਸਾਜੀਤਿਨਹਿਸਭਗੋਈ॥ਓਹੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਾਪਤਿਹੋਈ॥੬॥
ਕਾਜੀਸੇਖਭੇਖਫਕੀਰਾ॥ਵਡੇਕਹਾਵਹਿਹਉਮੈਤਨਿਪੀਰਾ॥ਕਾਲੁਨਛੋਡੈਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਕੀਧੀਰਾ॥੭॥ਕਾਲੁਜਾਲੁਜਿਹਵਾਅਰੁਨੈਣੀ॥ਕਾਨੀਕਾਲੁਸੁਣੈਬਿਖੁਬੈ
ਣੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੂਠੇਦਿਨੁਰੈਣੀ॥੮॥ਹਿਰਦੈਸਾਚੁਵਸੈਹਰਿਨਾਇ॥ਕਾਲੁਨ
ਜੋਹਿਸਕੈਗੁਣਗਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੯॥੧੪॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੧ ਬੋਲਹਿਸਾਚੁਮਿਥਿਆਨਹੀਰਾਈ॥ਚਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹੁ
ਕਮਿਰਜਾਈ॥ਰਹਹਿਅਤੀਤਸਚੇਸਰਣਾਈ॥੧॥ਸਚਘਰਿਬੈਸੈਕਾਲੁਨਜੋਹੈ॥ਮ
ਨਮੁਖਕਉਆਵਤਜਾਵਤਦੁਖੁਮੋਹੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਿਉਪੀਅਉਅਕਥੁਕਥਿ
ਰਹੀਐ॥ਨਿਜਘਰਿਬੈਸਿਸਹਜਘਰੁਲਹੀਐ॥ਹਰਿਰਸਿਮਾਤੇਇਹੁਸੁਖੁਕਹੀਐ॥
੨॥ਗੁਰਮਤਿਚਾਲਨਿਹਚਲਨਹੀਡੋਲੈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਹਜਿਹਰਿਬੋਲੈ॥ਪੀ
ਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਤੁਵਿਰੋਲੈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਆਦੀਖਿਆਲੀਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅ
ਰਪਿਓਅੰਤਰਗਤਿਕੀਨੀ॥ਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਆਤਮਚੀਨੀ॥੪॥ਭੋਜਨੁਨਾਮੁਨਿ
ਰੰਜਨਸਾਰੁ॥ਪਰਮਹੰਸੁਸਚੁਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੰਕਾਰੁ॥੫॥ਰਹੈਨਿਰਾ
ਲਮੁਏਕਾਸਚੁਕਰਣੀ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਗੁਰਚਰਣੀ॥ਮਨਤੇਮਨੁਮਾ
ਨਿਆਚੂਕੀਅਹੰਭ੍ਰਮਣੀ॥੬॥ਇਨਿਬਿਧਿਕਉਣੁਕਉਣੁਨਹੀਤਾਰਿਆ॥ਹਰਿਜ
ਸਿਸੰਤਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥ਪ੍ਰਭਪਾਏਹਮਅਵਰੁਨਭਾਰਿਆ॥੭॥ਸਾਚਿਮ
ਹਲਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਨਿਹਚਲਮਹਲੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਚਿ
ਸੰਤੋਖੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੮॥ਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਸਚੁਸੋਈ॥ਤਿਨਕੀਸੰ
ਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਨਾਮਿਮਲੁਖੋਈ॥੯॥੧੫॥ਗਉੜੀਗੁਆ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਰਾਪੈ ਜਾ ਕਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਦਰਸਨੁ ਕੀਜੈ ਤਾ ਕਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਅਭਾਗੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਪੂਰਾ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟ ਅਨਹਤ ਬਾਜੇ ਤੂਰਾ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਦਰਸੁ ਪਰਸਿ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਮਹਿ ਏਕੋ ਰਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਭਵੈ ॥੫॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥੬॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕੀ ਸੰਧਿ ਕਿਉ ਜਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਧਿ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੭॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਗੁਣੁ ਕਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤਰੀਐ ॥੮॥੧੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਗਾਈ ਕਉ ਗੋਇਲੀ ਰਾਖਹਿ ਕਰਿ ਸਾਰਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਾਲਹਿ ਰਾਖਿ ਲੇਹਿ ਆਤਮ ਸੁਖੁ ਧਾਰਾ ॥੧॥ ਇਤ ਉਤ ਰਾਖਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਖੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਤੂੰਹੈ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਅਧ ਊਰਧੀ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਉਪਮਾ ਜਗਦੀਸ ਕੀ ਬਿਨਸੈ ਨ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੩॥ ਜਗੁ ਬਿਨਸਤ ਹਮ ਦੇਖਿਆ ਲੋਭੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਚੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੪॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰ ਕੋ ਅਪਰੰਪਰੁ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਥਿਰੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬੂਝੈ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੫॥ ਕਿਆ ਲੈ ਆਇਆ ਲੇ ਜਾਇ ਕਿਆ ਫਾਸਹਿ ਜਮ ਜਾਲਾ ॥ ਡੋਲੁ ਬਧਾ ਕਸਿ ਜੇਵਰੀ ਆਕਾਸਿ ਪਤਾਲਾ ॥੬॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਹਜੇ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੭॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲੁ ਨ ਚੂਕਈ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੮॥੧੭॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਿ ਲੇ ਤਉ ਹੋਇ ਨਿਬੇਰਾ ॥

ਘਰਿ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟੀਐ ਦੇਖਹੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੇ ਲਖ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧੇ ਅਕਲੀ ਬਾਹਰੇ ਕਿਆ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੰਥੁ ਨ ਸੂਝਈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਨਿਰਬਹੀਐ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਕਉ ਖਰਾ ਕਹੈ ਖਰੇ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਧੇ ਕਾ ਨਾਉ ਪਾਰਖੂ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਡਾਣੈ ॥੩॥ ਸੂਤੇ ਕਉ ਜਾਗਤੁ ਕਹੈ ਜਾਗਤ ਕਉ ਸੂਤਾ ॥ ਜੀਵਤ ਕਉ ਮੂਆ ਕਹੈ ਮੂਏ ਨਹੀ ਰੋਤਾ ॥੪॥ ਆਵਤ ਕਉ ਜਾਤਾ ਕਹੈ ਜਾਤੇ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਹੈ ਅਪੁਨੋ ਨਹੀ ਭਾਇਆ ॥੫॥ ਮੀਠੇ ਕਉ ਕਉੜਾ ਕਹੈ ਕੜੂਏ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਰਾਤੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰਹਿ ਐਸਾ ਕਲਿ ਮਹਿ ਡੀਠਾ ॥੬॥ ਚੇਰੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ॥ ਪੋਖਰੁ ਨੀਰੁ ਵਿਰੋਲੀਐ ਮਾਖਨੁ ਨਹੀ ਰੀਸੈ ॥੭॥ ਇਸੁ ਪਦ ਜੋ ਅਰਥਾਇ ਲੇਇ ਸੋ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚੀਨੈ ਆਪ ਕਉ ਸੋ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ॥੮॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੂਝੀਐ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥੧੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲੇ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੂਤਕੁ ਕਬਹਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਪਉਣੈ ਪਾਣੀ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਤਕੁ ਭੋਜਨੁ ਜੇਤਾ ਕਿਛੁ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਸੂਤਕਿ ਕਰਮ ਨ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਸੂਤਕੁ ਜਾਇ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜਨਮੈ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਇ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਨਾਮੁ ਉਤਮੁ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੭॥ ਸਾਚਾ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੮॥੧॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁ

ਖਿ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ
ਸਾਚ ਦੁਆਰਾ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਪੜੁ ਤਜਹੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਉਜਲੁ ਉਤ
ਰਹੁ ਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆ
ਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਚਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ਜਲਾਏ ਦੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਆਪਣਾ
ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਬੂਝਹੁ ਸੋਈ ॥ ਲੋਕ ਸਮਝਾਵਹੁ ਸੁਣੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਮ
ਝਹੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖਿ ਡੰਫੁ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਮਾਵੈ
ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕਾਈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੇ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿ
ਮਾਨਾ ॥ ਬਗ ਜਿਉ ਲਾਇ ਬਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਨਾ ॥ ਜਮਿ ਪਕੜਿਆ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨਾ
॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾ
ਤਾ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਹੋਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਇਰ ਕੀ ਪੁਤ੍ਰੀ
ਬਿਦਾਰਿ ਗਵਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਝੂਠੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥੮॥੨॥੨੦॥ ਗਉੜੀ ਗੁ
ਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਧਰਮੁ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ
ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਐਥੈ ਅਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪੜਹੁ ਮਨਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੈਲੁ ਉਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਾਦਿ ਵਿਰੋਧਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਫੀਕਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲਾ ਇ
ਹੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਨਿਤ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵੈ ਨ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆ
ਰਾ ॥੩॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪੰਚ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਤ
ਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੈ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਨਟਿ ਬਾਜੀ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਰਹੇ
ਲਪਟਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਭੇਖ
ਧਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਫਿਰੈ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨੈ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੬॥ ਕਾ

ਪੜ ਪਹਿਰਿ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਅਤਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੇ
ਵੇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਗ੍ਰਿਹੀ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚਿ ਲਿਵ
ਲਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥੮॥੩॥੨੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮੂਲੁ ਵੇਦ ਅਭਿਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਦੇਵ ਮੋਹ ਪਿਆ
ਸਾ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭਰਮੇ ਨਾਹੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥੧॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾ
ਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਾਣੀ
ਬ੍ਰਹਮ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪੜਿ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਤਤੁ ਨ ਚੀਨਹਿ
ਬੰਨਹਿ ਪੰਡ ਪਰਾਲਾ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨਿ ਕੁਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ
ਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜੁ
ਪੰਡਿਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਰਾਤਾ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਗਲਿ ਜੇਵੜਾ ਨਿਤ
ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਵੈ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮ ਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਵੈ ॥
ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੫॥ ਮਾਇਆ ਦਾਸੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ
ਤਾ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਿਰਮਲੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਹਿ ਸੇ ਧਨ
ਵੰਤ ਦਿਸਹਿ ਜੁਗ ਮਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਿਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜ ਕਰਾਹੀ ॥ ਸਹ
ਜੇ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੭॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਮੇਟੇ ਚਉਥੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਮਿਲਾਇਆ ॥੮॥੪॥੨੨॥
ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤਾਮਸੁ
ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ॥ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਉ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ
ਨ ਖਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਅਪਰਾਧੀ ਸੀਧੇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਰੀਧੇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਧੇ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵ

ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੇ ਸਦਾ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ॥ ਜਮ ਡੰਡੁ ਸਹਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ਜਮੂਆ ਨ ਜੋਹੈ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਪਵਿਤਾ ॥ ਮਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਿਲਾਇ ਸਭੁ ਜਗੁ ਜੀਤਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੁਸਲੁ ਤੇਰੈ ਮੇਰੇ ਮੀਤਾ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੇਵੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਵਜਾਏ ॥੭॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਕਵਨੁ ਕਵਨੁ ਨ ਸੀਧੋ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਸੀਧੇ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੫॥੨੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਵਖਾਣੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਾਲੈ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਹਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ॥ ਜੰਮਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੨॥ ਅੰਧੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਲਾਗੇ ਦੂਜੈ ਭਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਤਾ ਬਿਖੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਮੂਲੁ ਜੰਤ੍ਰ ਭਰਮਾਏ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵਿਸਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਬਾਹਰਿ ਸਾਚੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਸਾਚੁ ਨ ਛਪੈ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਛਪਾਏ ॥ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਏ ॥੭॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿਰਜਿ ਜਿਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੮॥੬॥੨੪॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮੋ ਸੇਵੇ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਜਪਉ ਜਗਦੀਸਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਉ ਪਰਮ ਪਦੁ ਸੂਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸੂਖੁ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਹਿ ਸਚੁ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਨਿਤ ਹੋਵਹਿ ਦਾਸੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਦਾ ਉਦਾਸੁ ॥੨॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਹੋਈ ॥ ਪਰਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੁਝੁ ਸੇਵੀ ਤੁਝ ਤੇ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ਗਾਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਲੋਇ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਲਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰੁ ਬਿਗਸੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਮਿਲਿਆ ਪਰਸਾਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੬॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਖ ਨਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਸੁ ॥ ਜਬ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੮॥੭॥੨੫॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਸਵਾਰਿਆ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਐ ਜਾਇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ਜਾਂ ਸਬਦਿ ਭਉ ਖਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸਭ ਤੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦਾਸਨ ਕੋ ਦਾਸੁ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਇਆ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਾਮ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਤਿਨ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੪॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸੋਈ ਹਮਾਰਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥

॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਮ ਸਰਧਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਦੁਖੁ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥੬॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਰੀਰ ਸੁਧਿ ਭਈ ॥ ਹਉਮੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਅਗਨਿ ਬੁਝਈ ॥ ਬਿਨਸੇ ਕ੍ਰੋਧ ਖਿਮਾ ਗਹਿ ਲਈ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਤਨੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਲੇਵੈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵੈ ॥੮॥੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਮਹਲਾ ੩

ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫੇਰੇ ਤੇ ਵੇਮੁਖ ਬੁਰੇ ਦਿਸੰਨਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਫਿਰਿ ਵੇਲਾ ਨਾ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਇ ਚਲੰਨਿ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰਨਿ ਜੀਵਤ ਮੁਏ ਰਹੰਨਿ ॥੨॥ ਜਿਸ ਦਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਣ ਹੈ ਤਿਸ ਕੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ॥ ਓਹੁ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਹਰਿ ਰਖੀਐ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥੩॥ ਨਾਮਿ ਮਿਲਿਐ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮਿ ਮੰਨਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਓਇ ਭ੍ਰਮਦੇ ਨਾ ਟਿਕੰਨਿ ॥ ਧਰਤਿ ਅਸਮਾਨੁ ਨ ਝਲਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਏ ਪਚੰਨਿ ॥੫॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਭਿਟੈ ਮਾਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੋ ਸੋਹਣੇ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੭॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਛਡਾਇ ॥੮॥੧॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪

ਕਰਹਲੇ

ਕਰਹਲੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀਆ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹਰਿ ਮਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਭਾਗਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਪਿਆਰਾ ਆਇ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਿਆਇ ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਹਰਿ ਆਪੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਹਉਮੈ ਆਇ ॥ ਪਰਤਖਿ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰਾ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਭਾਲਿ ਭਾਲਾਇ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਈ ਗੁਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਦੇਖਾਇ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮਾ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਘਰੁ ਜਾਇ ਪਾਵਹਿ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਮੀਤੁ ਮੇਰਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੋਭੁ ਤਜਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਲੋਭੀ ਮਾਰੀਐ ਜਮ ਡੰਡੁ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਤੂੰ ਮੈਲੁ ਪਾਖੰਡੁ ਭਰਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰਿਆ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੭॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਇਕ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਪਸਰਿਆ ਅੰਤਿ ਸਾਥਿ ਨ ਕੋਈ ਜਾਇ ॥੮॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨਾ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੀਆ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਇਆ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੯॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰਿ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਆਗੈ ਕਰਿ ਜੋਦੜੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇ ॥੧੦॥੧॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੪

ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਬਨ ਫਿਰਿ ਥਕੇ ਬਨ ਵਾਸੀਆ ਪਿਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਿਦੈ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵੀਚਾਰੀਆ ਮਨਮੁਖ ਫਾਥਿਆ ਮਹਾ ਜਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਲਿ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਲਗਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੩॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਏਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਆਪਿ ਛਡਾਏ ਛੁਟੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣ ਸਮਾਲਿ ॥੪॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਵਿਖਾਲਿਆ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੀ ਦਇਆਲਿ ॥੫॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਤੂੰ ਚੰਚਲਾ ਚਤੁਰਾਈ ਛਡਿ ਵਿਕਰਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰੇ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ॥੬॥ ਮਨ ਕਰਹਲਾ ਵਡਭਾਗੀਆ ਤੂੰ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਖੜਗੁ ਹਥਿ ਧਾਰਿਆ ਜਮੁ ਮਾਰਿਅੜਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥੭॥

ਅੰਤਰਿ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭਵਹਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਹਰਿ
ਸਜਣੁ ਲਧੜਾ ਨਾਲਿ ॥੮॥ ਰੰਗਿ ਰਤੜੇ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ
ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੯॥ ਹਮ ਪੰਖੀ ਮਨ ਕਰਹਲੇ ਹਰਿ ਤਰਵਰੁ ਪੁ
ਰਖੁ ਅਕਾਲਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੦॥੨॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਅਸਟਪਦੀਆ
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਮਹਲਾ ੫

ਜਬ ਇਹੁ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨਾ ॥ ਤਬ ਇਹੁ ਬਾਵਰੁ ਫਿਰਤ ਬਿਗਾਨਾ ॥
ਜਬ ਇਹੁ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਤਾ ਤੇ ਰਮਈਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਸਹਜ ਸੁਹੇ
ਲਾ ਫਲੁ ਮਸਕੀਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਅਪੁਨੈ ਮੋਹਿ ਦਾਨੁ ਦੀਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਿਸ ਕਉ ਇਹੁ
ਜਾਨਸਿ ਮੰਦਾ ॥ ਤਬ ਸਗਲੇ ਇਸੁ ਮੇਲਹਿ ਫੰਦਾ ॥ ਮੇਰ ਤੇਰ ਜਬ ਇਨਹਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ
ਇਸੁ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਜਬ ਇਨਿ ਅਪੁਨੀ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਹੈ ਮੁਸ
ਕਲੁ ਭਾਰੀ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਤਬ ਇਸ ਨੋ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਤਾਤਾ ॥੩॥ ਜਬ
ਇਨਿ ਅਪੁਨੋ ਬਾਧਿਓ ਮੋਹਾ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਸਦਾ ਜਮਿ ਜੋਹਾ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਸਭ ਬਿਨਸੇ ਭਰ
ਮਾ ॥ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੪॥ ਜਬ ਇਨਿ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਮਾਨੇ ਭੇਦਾ ॥ ਤਬ ਤੇ ਦੂਖ ਡੰਡ
ਅਰੁ ਖੇਦਾ ॥ ਜਬ ਇਨਿ ਏਕੋ ਏਕੀ ਬੂਝਿਆ ॥ ਤਬ ਤੇ ਇਸ ਨੋ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿਆ ॥੫॥
ਜਬ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ਮਾਇਆ ਅਰਥੀ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਹ ਤਿਸ ਲਾਥੀ ॥ ਜਬ ਇਸ ਤੇ ਇਹੁ
ਹੋਇਓ ਜਉਲਾ ॥ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ਉਠਿ ਕਉਲਾ ॥੬॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿ
ਓ ॥ ਮਨ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਦੀਪਕੁ ਜਲਿਓ ॥ ਜੀਤ ਹਾਰ ਕੀ ਸੋਝੀ ਕਰੀ ॥ ਤਉ ਇਸੁ ਘਰ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਪਰੀ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਏਕੈ ॥ ਆਪੇ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥ ਦੂਰਿ
ਨ ਨੇਰੈ ਸਭ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥੮॥੧॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆ
ਰੇਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਮੇ ਲਾਗਾ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥
ਤਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ

ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਜੋ ਕਾਮਿ ਤੇਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਭਉ ਅਪਦਾ ਜਾਇ ॥ ਧਾ
ਵਤ ਮਨੂਆ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਹਉ
ਮੈ ਭਾਗੈ ॥੨॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਵਸਿ ਆਵਹਿ ਪੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਿਦੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸੰਚਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀਝੈ ॥੩॥
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਮਿਟਹਿ ਅਪਰਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਹੋਵਹਿ ਸਾਧ ॥ ਜਾਸੁ ਜ
ਪਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਵੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਵੈ ॥੪॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਰਤਨੁ
ਹਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਈ ਬੈਕੁੰਠ ਵਾਸੁ ॥ ਜਾਸੁ
ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਅਗਨਿ ਨ ਪੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ
ਇਹੁ ਕਾਲੁ ਨ ਜੋਹਤ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਤੇਰਾ ਨਿਰਮਲ ਮਾਥਾ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ
ਲਾਥਾ ॥੬॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਮੁਸਕਲੁ ਕਛੂ ਨ ਬਨੈ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਸੁਣਿ ਅਨਹਤ ਧੁਨੈ ॥
ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਇਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਕਮਲੁ ਸੀਧਾ ਹੋਇ ॥੭॥ ਗੁਰਿ ਸੁਭ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਸਭ ਊਪਰਿ ਕਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦੇ ਹਰੀ ॥ ਅਖੰਡ ਕੀਰਤਨੁ ਤਿਨਿ ਭੋਜ
ਨੁ ਚੂਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੮॥੨॥ ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦਸ
ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਵਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕੈ ਆਤਮੈ ਹੋਇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੧॥ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜਤਾ ਤਾ ਕੈ ਹੋਇ
॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਜਨੁ ਦੁਸਟੁ ਜਾ ਕੈ ਏਕ ਸਮਾਨੈ ॥
ਜੇਤਾ ਬੋਲਣੁ ਤੇਤਾ ਗਿਆਨੈ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਣਨਾ ਤੇਤਾ ਨਾਮੁ ॥ ਜੇਤਾ ਪੇਖਨੁ ਤੇਤਾ ਧਿਆ
ਨੁ ॥੨॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗਣੁ ਸਹਜੇ ਸੋਇ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਤਾ ਜਾਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਸਹਜਿ ਬੈਰਾਗੁ
ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਸਨਾ ॥ ਸਹਜੇ ਚੂਪ ਸਹਜੇ ਹੀ ਜਪਨਾ ॥੩॥ ਸਹਜੇ ਭੋਜਨੁ ਸਹਜੇ ਭਾਉ ॥
ਸਹਜੇ ਮਿਟਿਓ ਸਗਲ ਦੁਰਾਉ ॥ ਸਹਜੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਓ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਸੰਗੁ ॥੪॥ ਸਹਜੇ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਉਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜੇ ਦੁਬਿਧਾ ਤਨ ਕੀ ਨਾਸੀ ॥

ਜਾਕੈਸਹਜਿਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਤਾਕਉਭੇਟਿਆਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੫॥ਸਹਜੇ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਓਨਾਮੁ॥ਸਹਜੇਕੀਨੋਜੀਅਕੋਦਾਨੁ॥ਸਹਜਕਥਾਮਹਿਆਤਮੁਰਸਿ
ਆ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਅਬਿਨਾਸੀਵਸਿਆ॥੬॥ਸਹਜੇਆਸਣੁਅਸਥਿਰੁਭਾਇ
ਆ॥ਸਹਜੇਅਨਹਤਸਬਦੁਵਜਾਇਆ॥ਸਹਜੇਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸੁਹਾਇਆ॥
ਤਾਕੈਘਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਮਾਇਆ॥੭॥ਸਹਜੇਜਾਕਉਪਰਿਓਕਰਮਾ॥ਸਹਜੇ
ਗੁਰੁਭੇਟਿਓਸਚੁਧਰਮਾ॥ਜਾਕੈਸਹਜੁਭਇਆਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈਕੁ
ਰਬਾਣੈ॥੮॥੩॥੨੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭ
ਵਾਸਤੇਟਰਿਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਕੁਟੰਬਸੰਗਿਜੁਰਿਆ॥ਭੋਜਨੁਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਬਹੁ
ਕਪਰੇ॥ਸਰਪਰਗਵਨੁਕਰਹਿਗੇਬਪੁਰੇ॥੧॥ਕਵਨੁਅਸਥਾਨੁਜੋਕਬਹੁਨਟਰੈ॥
ਕਵਨੁਸਬਦੁਜਿਤੁਦੁਰਮਤਿਹਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਇੰਦ੍ਰਪੁਰੀਮਹਿਸਰਪਰਮਰਣਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਪੁਰੀਨਿਹਚਲੁਨਹੀਰਹਣਾ॥ਸਿਵਪੁਰੀਕਾਹੋਇਗਾਕਾਲਾ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾ
ਇਆਬਿਨਸਿਬਿਤਾਲਾ॥੨॥ਗਿਰਿਤਰਧਰਣਿਗਗਨਅਰੁਤਾਰੇ॥ਰਵਿਸਸਿਪਵ
ਣੁਪਾਵਕੁਨੀਰਾਰੇ॥ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਬਰਤਅਰੁਭੇਦਾ॥ਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬਿਨਸਹਿਗੇ
ਬੇਦਾ॥੩॥ਤੀਰਥਦੇਵਦੇਹੁਰਾਪੋਥੀ॥ਮਾਲਾਤਿਲਕੁਸੋਚਪਾਕਹੋਤੀ॥ਧੋਤੀਡੰਡ
ਉਤਿਪਰਸਾਦਨਭੋਗਾ॥ਗਵਨੁਕਰੈਗੋਸਗਲੋਲੋਗਾ॥੪॥ਜਾਤਿਵਰਨਤੁਰਕਅਰੁ
ਹਿੰਦੂ॥ਪਸੁਪੰਖੀਅਨਿਕਜੋਨਿਜਿੰਦੂ॥ਸਗਲਪਾਸਾਰੁਦੀਸੈਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨਸਿ
ਜਾਇਗੋਸਗਲਆਕਾਰਾ॥੫॥ਸਹਜਸਿਫਤਿਭਗਤਿਤਤੁਗਿਆਨਾ॥ਸਦਾ
ਅਨੰਦੁਨਿਹਚਲੁਸਚੁਥਾਨਾ॥ਤਹਾਸੰਗਤਿਸਾਧਗੁਣਰਸੈ॥ਅਨਭਉਨਗਰੁਤਹਾ
ਸਦਵਸੈ॥੬॥ਤਹਭਉਭਰਮਾਸੋਗੁਨਚਿੰਤਾ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਮਿਰਤੁਨਹੋਤਾ॥
ਤਹਸਦਾਅਨੰਦਅਨਹਤਆਖਾਰੇ॥ਭਗਤਵਸਹਿਕੀਰਤਨਆਧਾਰੇ॥੭॥ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥ਕਉਣੁਕਰੈਤਾਕਾਬੀਚਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥

ਨਿਹਚਲਥਾਨੁਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈ॥੮॥੪॥੨੩॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਪੂਰਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਹਿਵਡਿ
ਆਈ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੈਤਿਸਕਾਦੁਖੁਜਾਈ॥੧॥ਐਸਾਕੋਇਜਿਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਗ
ਵਾਵੈ॥ਇਸਹਿਮਾਰਿਰਾਜੁਜੋਗੁਕਮਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕਉਭਉਨਾ
ਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਨਾਮਿਸਮਾਹਿ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈ॥ਜੋਇ
ਸੁਮਾਰੇਸੁਦਰਗਹਸਿਝੈ॥੨॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਪ
ਤਵੰਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਜਤੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸੁਹੋਵੈਗਤੀ॥੩॥ਜੋਇਸੁ
ਮਾਰੇਤਿਸਕਾਆਇਆਗਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇ
ਸੋਵਡਭਾਗਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥੪॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਜੀਵਨਮੁਕ
ਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਜੁਗਤਾ॥ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੋਈਸੁਗਿਆਨੀ॥
ਜੋਇਸੁਮਾਰੇਸੁਸਹਜਧਿਆਨੀ॥੫॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਥਾਇਨਪਰੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮ
ਜਾਪਤਪਕਰੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਨਮੁਨਮਿਟੈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜਮਤੇਨਹੀਛੁ
ਟੈ॥੬॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਈ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਜੂਠਿਨਧੋਈ॥ਇ
ਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਮੈਲਾ॥ਇਸੁਮਾਰੀਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁਜਉਲਾ॥੭॥ਜਾਕਉ
ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਤਿਸੁਭਈਖਲਾਸੀਹੋਈਸਗਲਸਿਧਿ॥ਗੁਰਿਦੁਬਿ
ਧਾਜਾਕੀਹੈਮਾਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੀ॥੮॥੫॥੨੪॥ ੨੮੫॥ਗਉ
ੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਸਭੁਕੋਮੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਨਿਹ
ਚਲੁਚੀਤੁ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਨਵਿਆਪੈਕਾੜ੍ਹਾ॥ਹਰਿਸਿਉਜੁਰੈਤਹੋਇਨਿਸਤਾਰਾ॥
੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂੰਹਰਿਸਿਉਜੋਰੁ॥ਕਾਜਿਤੁਹਾਰੈਨਾਹੀਹੋਰੁ॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੇਵਡੇਜੋਦੁ
ਨੀਆਦਾਰ॥ਕਾਹੂਕਾਜਿਨਾਹੀਗਾਵਾਰ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਸੁਣਹਿ॥ਤਿਸਕੈਸੰ
ਗਿਖਿਨਮਹਿਉਧਰਹਿ॥੨॥ਕੋਟਿਮਜਨਜਾਕੈਸੁਣਿਨਾਮ॥ਕੋਟਿਪੂਜਾਜਾਕੈਹੈਧਿਆਨ॥

ਸ੍ਰਵਨੁਸੁਣਿਹਰਿਕੀਬਾਣੀ॥ਕੋਟਿਫਲਾਗੁਰਤੇਬਿਧਿਜਾਣੀ॥੩॥ਮਨਅਪੁ
ਨੇਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੇਤ॥ਬਿਨਸਿਜਾਹਿਮਾਇਆਕੇਹੇਤ॥ਹਰਿਅਬਿਨਾਸੀਤੁਮ
ਰੈਸੰਗਿ॥ਮਨਮੇਰੇਰਚੁਰਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੪॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਉਤਰੈਸਭਭੂਖ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿ
ਨਜੋਹਹਿਦੂਤ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਤੇਰਾਵਡਗਮਰੁ॥ਜਾਕੈਕਾਮਿਹੋਵਹਿਤੂੰਅਮਰੁ॥੫॥
ਜਾਕੇਚਾਕਰਕਉਨਹੀਡਾਨ॥ਜਾਕੇਚਾਕਰਕਉਨਹੀਬਾਨ॥ਜਾਕੈਦਫਤਰਿਪੁਛੈਨਲੇਖਾ॥
ਤਾਕੀਚਾਕਰੀਕਰਹੁਬਿਸੇਖਾ॥੬॥ਜਾਕੈਊਨਨਾਹੀਕਾਹੂਬਾਤ॥ਏਕਹਿਆਪਿਅਨੇ
ਕਹਿਭਾਤਿ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਹੋਇਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਮਨਮੇਰੇਕਰਿਤਾਕੀਘਾਲ॥੭॥
ਨਾਕੋਚਤੁਰੁਨਾਹੀਕੋਮੂੜਾ॥ਨਾਕੋਹੀਣੁਨਾਹੀਕੋਸੂਰਾ॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀ
ਲਾਗਾ॥ਸੋਸੇਵਕੁਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਗਾ॥੮॥੬॥੨੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫
ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇਸਰਪਆਰਜਾਰੀ॥ਤਿਉਜੀਵਹਿਸਾਕਤਨਾਮੁਬਿਸਾਰੀ॥੧॥
ਏਕਨਿਮਖਜੋਸਿਮਰਨਮਹਿਜੀਆ॥ਕੋਟਿਦਿਨਸਲਾਖਸਦਾਥਿਰੁਥੀਆ॥ਰਹਾ
ਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਧ੍ਰਿਗੁਕਰਮਕਰਾਸ॥ਕਾਗਬਤਨਬਿਸਟਾਮਹਿਵਾਸ॥੨॥ਬਿਨੁ
ਸਿਮਰਨਭਏਕੂਕਰਕਾਮ॥ਸਾਕਤਬੇਸੁਆਪੂਤਨਿਨਾਮ॥੩॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੈਸੇ
ਸੀਙਛਤਾਰਾ॥ਬੋਲਹਿਕੂਰੁਸਾਕਤਮੁਖੁਕਾਰਾ॥੪॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਗਰਧਭਕੀਨਿ
ਆਈ॥ਸਾਕਤਥਾਨਭਰਿਸਟਫਿਰਾਹੀ॥੫॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੂਕਰਹਰਕਾਇਆ॥
ਸਾਕਤਲੋਭੀਬੰਧੁਨਪਾਇਆ॥੬॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਹੈਆਤਮਘਾਤੀ॥ਸਾਕਤਨੀ
ਚਤਿਸੁਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥੭॥ਜਿਸੁਭਇਆਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੮॥੭॥੨੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮ
ਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੋਹਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਪੈਜਰਖਾਈ॥
੧॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਧਿਆਇਓਮੋਹਿਨਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੋਹਿਮਿਲਿਆ
ਥਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਸੁਣਿਰਸਨਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤ

ਮੇਰੀਬਾਣੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਆਪੁ॥ਗੁਰਕੀਦਇਆਤੇਮੇਰਾ
ਵਡਪਰਤਾਪੁ॥੩॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮਿਟਿਆਮੇਰਾਭਰਮੁ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪੇਖਿਓ
ਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁ॥੪॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਕੀਨੋਰਾਜੁਜੋਗੁ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਤਰਿਆਸਭੁਲੋ
ਗੁ॥੫॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਮੇਰੇਕਾਰਜਸਿਧਿ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਾਇਆਨਾਉਨਿਧਿ॥
੬॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕੀਨੀਮੇਰੇਗੁਰਕੀਆਸਾ॥ਤਿਸਕੀਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸਾ॥੭॥
ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਾਗਿਆਮੇਰਾਕਰਮੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਭੇਟਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥੮॥
੮॥੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਿਮਰਉਸਾਸਿਸਾ
ਸਿ॥ਗੁਰੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਣਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰੀਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਦੇ
ਖਿਜੀਵਾ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਗੁਰਕੀਰੇਣੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰਉ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਹਰਉ॥੨॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਝੂਲਾਵਉਪਾਖਾ॥ਮਹਾਅ
ਗਨਿਤੇਹਾਥੁਦੇਰਾਖਾ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਢੋਵਉਪਾਣੀ॥ਜਿਸੁਗੁਰਤੇਅਕ
ਲਗਤਿਜਾਣੀ॥੪॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਗ੍ਰਿਹਿਪੀਸਉਨੀਤ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਵੈਰੀ
ਸਭਮੀਤ॥੫॥ਜਿਨਿਗੁਰਿਮੋਕਉਦੀਨਾਜੀਉ॥ਆਪੁਨਾਦਾਸਰਾਆਪੇਮੁਲਿਲੀਉ॥
੬॥ਆਪੇਲਾਇਓਅਪਨਾਪਿਆਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਿਸੁਗੁਰਕਉਕਰੀਨਮਸਕਾਰੁ॥
੭॥ਕਲਿਕਲੇਸਭੈਭ੍ਰਮਦੁਖਲਾਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਗੁਰੁਸਮਰਾਥਾ॥੮॥੯॥
੨੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਮਹਲਾ ੫ ਮਿਲੁਮੇਰੇਗੋਬਿੰਦਅਪੁਨਾਨਾ
ਮੁਦੇਹੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਅਸਨੇਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੋਪਹਿਰੈਖਾਇ॥
ਜਿਉਕੂਕਰੁਜੂਠਨਿਮਹਿਪਾਇ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਜੇਤਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਜਿਉਮਿਰਤਕ
ਮਿਥਿਆਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਕਰੇਰਸਭੋਗ॥ਸੁਖੁਸੁਪਨੈਨਹੀਤਨਮਹਿਰੋ
ਗ॥੩॥ਨਾਮੁਤਿਆਗਿਕਰੇਅਨਕਾਜ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਝੂਠੇਸਭਪਾਜ॥੪॥ਨਾਮਸੰ
ਗਿਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਵੈ॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਤੋਨਰਕਿਜਾਵੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਿਨਿਮਨਿਨ

ਆਗਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਕੀਨੀ ਆਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧਾ ॥੬॥ ਲੋਭ ਅਹੰਕਾਰ ਬਹੁਤੁ ਬਿ
ਸਕਾਰ ਪਾਪ ਮਾਇਆ ਝੂਠੇ ਪਾਸਾ ॥੭॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੁਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ॥੮॥੧੦॥੭੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿ ਮਧਿ ਜੋ ਅ
ੰਤਿ ਨਿਬਾਹੈ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਚਾਹੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਦਇ
ਆਲ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਤ ਨਾਹੀ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ
ਤਹ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ॥ ਭਾਈ ਪੂਤੁ ਪਿਤਾ
ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਤਾ ॥੩॥ ਜੀਵਨ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਮੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਕਰਿ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾ
ਸਿ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਸਿਲਕ ਕਾਟੀ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਰਿ ਅਪੁਨਾ ਲੀਨੋ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥
੫॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਕਾਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਚਰਣ ਧਿਆਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਭੋਗ ॥੬॥
ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਨਵਤਨੁ ਨਿਤ ਬਾਲਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਰਖਵਾਲਾ ॥੭॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਾ ॥ ਸਰਬਸੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤ ਕਉ ਦੀਨਾ ॥੮॥੧੧॥੮੦॥
ਗਉੜੀ ਮਾਝ ਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤ ਫਿਰੇ ਅਸੰਖ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੀਆ ॥ ਸੇਈ ਹੋਏ
ਭਗਤ ਜਿਨਾ ਕਿਰਪਾਰੀਆ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ਹਰਿ ਵਾਰੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ
ਸੁਣਿ ਪੰਥੁ ਡਰਾਉ ਬਹੁਤੁ ਭੈਹਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਤਕੀ ਓਟ ਸੰਤਾਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀਆ ॥
੨॥ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਅਨੂਪ ਸਰਬ ਸਾਧਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ਦੇ
ਹੁ ਦਿਖਾਰੀਆ ॥੩॥ ਮੈ ਕੀਏ ਮਿਤ੍ਰ ਅਨੇਕ ਇਕਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਸਭ ਗੁਣ
ਕਿਸ ਹੀ ਨਾਹਿ ਹਰਿ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰੀਆ ॥੪॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਜਪੀਐ ਨਾਉ ਸੂਖਿ ਸਵਾਰੀ
ਆ ॥ ਮੈ ਆਹੀ ਓੜਿ ਤੁਹਾਰਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੫॥ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿਓ ਭੁਜਾ
ਪਸਾਰਿ ਮੋਹ ਕੂਪਾਰੀਆ ॥ ਮੈ ਜੀਤਿਓ ਜਨਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹਾਰੀਆ ॥੬॥
ਮੈ ਪਾਇਓ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨੁ ਅਕਥੁ ਕਥਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ ਬਾਹ ਲੁ
ਡਾਰੀਆ ॥੭॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਭਉਜਲੁ

ਤਰੀਐ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰੀਆ ॥੮॥੧੨॥੮੧॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਰਾਇਣ
ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗੋ ॥ ਜਪਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਏਕ ਮੰਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਹਉਮੈ ਗੁਰ ਗਿਆਨ
ਭਜੋ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਧੁਰਿ ਕਰਮ ਲਿਖਿਓ ॥੧॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਸੰਗਿ ਨ ਗਇਓ ॥ ਸਾ
ਕਤੁ ਮੂੜੁ ਲਗੇ ਪਚਿ ਮੁਇਓ ॥੨॥ ਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਲਹਿਓ ॥੩॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕਰਿ ਨਮੋ ਨਮੋ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੋ ॥
੪॥ ਨੈਨ ਅਲੋਵਉ ਸਾਧ ਜਨੋ ॥ ਹਿਰਦੈ ਗਾਵਹੁ ਨਾਮ ਨਿਧੋ ॥੫॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ
ਤਜੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਹੁ ਤੇ ਰਹਿਓ ॥੬॥ ਦੂਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਘਰ ਤੇ ਮਿਟਿਓ ॥ ਗੁਰਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਦੀਪ ਬਲਿਓ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਿਓ ॥ ਜਨ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਗਤੁ ਤਰਿਓ ॥੮॥੧੩॥੮੨॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਭਰਮ ਗਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਇਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਤੋ ਜਲਤੋ
ਤਉਕਿਆ ਗੁਰ ਚੰਦਨੁ ਸੀਤਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰਾ ਮਿਟਿ ਗਇਆ
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਦੀਪਾਇਓ ॥੨॥ ਪਾਵਕੁ ਸਾਗਰੁ ਗਹਰੋ ਚਰਿ ਸੰਤਨ ਨਾਵ ਤਰਾਇਓ ॥
੩॥ ਨਾ ਹਮ ਕਰਮ ਨ ਧਰਮ ਸੁਚ ਪ੍ਰਭਿ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਆਪਾਇਓ ॥੪॥ ਭਉ ਖੰਡਨੁ ਦੁਖ
ਭੰਜਨੋ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥੫॥ ਅਨਾਥਹ ਨਾਥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਸੰਮ੍ਰਿਥ
ਸੰਤ ਓਟਾਇਓ ॥੬॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਹਰਿ ਰਾਇਓ ॥੭॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕੁ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥੮॥੧੪॥੮੩॥ ਗਉ
ੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਭੋਗਾ ਇਨ ਸੰਗਿ ਅੰਧ ਨ ਜਾਨੀ ॥ ਹਉ ਸੰਚ
ਉ ਹਉ ਖਾਟਤਾ ਸਗਲੀ ਅਵਧ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸੂਰਾ ਪਰਧਾਨੁ ਹਉ ਕੋ ਨਾਹੀ ਮੁ
ਝਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨਵੰਤ ਅਚਾਰ ਕੁਲੀਨਾ ਮਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਜਿ
ਉ ਉਲਝਾਇਓ ਬਾਧ ਬੁਧਿ ਕਾ ਮਰਤਿਆ ਨਹੀ ਬਿਸਰਾਨੀ ॥੪॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਬੰਧਪ ਸ
ਖੇ ਪਾਛੇ ਤਿਨਹੂ ਕਉ ਸੰਪਾਨੀ ॥੫॥ ਜਿਤੁ ਲਾਗੋ ਮਨੁ ਬਾਸਨਾ ਅੰਤਿ ਸਾਈ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ ॥

ਆਪਣੈ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਚ ਰਕਸ ਮਕਰਿ ਏਹਿ ਬੰਧਨ ਕਟੀ ॥ [illegible] ਅਨਦੁ
ਸਭ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਈ ॥੮॥੧੫॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਮ: ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੁੰਧ ਰੈਣਿ ਦੁਹੇਲੜੀਆ ਜੀਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਾ ਧਨ ਦੁਬਲੀਆ ਜੀਉ ਪਿਰ ਕੈ ਹਾਵੈ ॥ ਧਨ ਥੀਈ ਦੁਬਲਿ ਕੰਤ ਹਾਵੈ ਕੇਵ ਨੈਣੀ ਦੇਖਏ ॥ ਸੀਗਾਰ ਮਿਠ ਰਸ ਭੋਗ ਭੋਜਨ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਕਿਤੈ ਨ ਲੇਖਏ ॥ ਮੈ ਮਤ ਜੋਬਨਿ ਗਰਬਿ ਗਾਲੀ ਦੁਧਾ ਥਣੀ ਨ ਆਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਆਵਏ ॥੧॥ ਮੁੰਧ ਨਿਮਾਨੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਧਨੀ ਪਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੀ ਬਿਨੁ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਨਾਹ ਬਿਨੁ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨਾਹੀ ਪੁਛਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ਨਾਹੀ ਵਸਹਿ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀਆ ॥ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਜਨ ਸੰਤੋਖਿ ਮੇਲਾ ਗੁਰਮਤੀ ਸਹੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਸਾ ਧਨ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀਆ ॥੨॥ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਹਮ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇਹਾ ॥ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਲਿਖਉਗੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਸਬਦੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਆ ਮਨਮੁਖੀ ਪਛੁਤਾਣੀਆ ॥ ਨਿਕਸਿ ਜਾਤਉ ਰਹੈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਮਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਾਚ ਕੀ ਮਤਿ ਸਦਾ ਨਉਤਨ ਸਬਦਿ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਓ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ ਸਾਚਾ ਮਿਲਹੁ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਹੋ ॥੩॥ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁਨੀ ਜੀਉ ਹਮ ਘਰਿ ਸਾਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਵਰੁ ਨਾਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮੰਗਲੁ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਹਸੀ ਮੁੰਧ ਮਨਿ ਓਮਾਹਓ ॥ ਸਾਜਨ ਰਹੰਸੇ ਦੁਸਟ ਵਿਆਪੇ ਸਾਚੁ ਜਪਿ ਸਚੁ ਲਾਹਓ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾ ਧਨ ਕਰੈ ਬਿਨਤੀ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਰਸਿ ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਧਨ ਕਰਹਿ ਰਲੀਆ ਇਛ ਮੇਰੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥੪॥੧॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ॥

ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪ੍ਰਭੂ ਜੀਉ ਏਕਲੜੀ ਬਨ ਮਾਹੇ ॥ ਕਿਉ ਧੀਰੈਗੀ ਨਾਹ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਧਨ ਨਾਹ ਬਾਝਹੁ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਬਿਖਮ ਰੈਣਿ ਘਣੇਰੀਆ ॥ ਨਹ ਨੀਦ ਆਵੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀਆ ॥ ਬਾਝਹੁ ਪਿਆਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਾਰੇ ਏਕਲੜੀ ਕੁਰਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਜੀਉ ਕਵਣੁ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮਿਲੀ ਜੀਉ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਸਬਦੇ ਸੁਹਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿ ਪਾਵੈ ਦੀਪਕ ਦੇਹ ਉਜਾਰੈ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਸਾਚਿ ਸੁਹੇਲੀ ਸਾਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲੀ ਤਾ ਪਿਰਿ ਰਾਵੀ ਬਿਗਸੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੇ ਜਾ ਤਿਸ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਨੀਘਰੀਆ ਜੀਉ ਕੂੜਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰੇ ॥ ਕਿਉ ਖੂਲੈ ਗਲ ਜੇਵੜੀਆ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ ਤਿਸ ਹੀ ਕਾ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਨਾਵਣ ਕਿਉ ਅੰਤਰ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕੋਇ ਨ ਪਾਵੈ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਬੇਬਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚ ਘਰੁ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪੈ ਦੁਬਿਧਾ ਮਹਲੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਵੀਚਾਰੋ ॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਸਚਾ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਨਾਮ ਕਾ ਵਾਪਾਰੁ ਮੀਠਾ ਭਗਤਿ ਲਾਹਾ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਝੁ ਵਖਰੁ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾਮੁ ਲੇਵਹੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੋ ॥ ਪਰਖਿ ਲੇਖਾ ਨਦਰਿ ਸਾਚੀ ਕਰਮਿ ਪੂਰੈ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾ ਧਨ ਬਿਨਉ ਕਰੇ ਜੀਉ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਸਾਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜੀਉ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਪਰੁ ਕੀਜੈ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸੋਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨ

ਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਜਿਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੧॥ਧਨਰੈਣਿਸੁਹੇਲੜੀਏਜੀ
ਉਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਭਾਉਕਰੇਜੀਉਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ
ਏ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਅਨਦਿਨੁਲਾਗਾਭਾਓ॥ਸੁਣਿਸਖੀ
ਸਹੇਲੀਜੀਅਕੀਮੇਲੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਓ॥ਹਰਿਗੁਣਸਾਰੀਤਾਕੰਤਪਿਆ
ਰੀਨਾਮੇਧਰੀਪਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿਆਰੀਰਾਮਨਾਮੁਗਲਿਹਾਰੋ॥੨॥
ਧਨਏਕਲੜੀਜੀਉਬਿਨੁਨਾਹਪਿਆਰੇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮੁਠੀਜੀਉਬਿਨੁਗੁਰਸ
ਬਦਕਰਾਰੇ॥ਬਿਨੁਸਬਦਪਿਆਰੇਕਉਣੁਦੁਤਰੁਤਾਰੇਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆ
ਈ॥ਕੂੜਿਵਿਗੁਤੀਤਾਪਿਰਿਮੁਤੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਈ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤੀ
ਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਹਰਿ
ਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਤਾਮਿਲੀਐਹਰਿਮੇਲੇਜੀਉਹਰਿਬਿਨੁਕਵਣੁ
ਮਿਲਾਏ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇਜੀਉਕਉਣੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਗੁਰੁਭ
ਰਮੁਚੁਕਾਏਇਉਮਿਲੀਐਮਾਏਤਾਸਾਧਨਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਸੇਵਾਬਿਨੁ
ਘੋਰਅੰਧਾਰੁਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ਕਾਮਣਿਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀ
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਭਾਇ
ਪਿਆਰੇ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੩ ਪਿਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾ
ਣੀਜੀਉਬਿਨੁਪਿਰਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਪਿਰਬਿਨੁਨੀਦਨਆਵੈਜੀਉ
ਕਾਪੜੁਤਨਿਨਸੁਹਾਈ॥ਕਾਪਰੁਤਨਿਸੁਹਾਵੈਜਾਪਿਰਭਾਵੈਗੁਰਮਤੀਚਿਤੁ
ਲਾਈਐ॥ਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਜਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਈਐ॥
ਗੁਰਸਬਦੈਮੇਲਾਤਾਪਿਰੁਰਾਵੀਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਨਾਹਪਿ
ਆਰੀਜਾਹਰਿਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਧਨਰੰਗੁਮਾਣੇਜੀਉਆਪਣੇਨਾਲਿਪਿ
ਆਰੇ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜੀਉਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀ

ਚਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰੇਇਨਬਿਧਿਮਿਲਹੁਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਦਾਰੰਗਿ
ਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰੇ॥ਅਪੁਨੇਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਹੀਐਦੁ
ਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਵਿਸਾਰੇ
॥੨॥ਕਾਮਣਿਪਿਰਹੁਭੁਲੀਜੀਉਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੇ॥ਝੂਠੀਝੂਠਿਲਗੀ
ਜੀਉਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਕੂੜੁਨਿਵਾਰੇਗੁਰਮਤਿਸਾਰੇਜੂਐਜਨਮੁਨਹਾਰੇ॥
ਗੁਰਸਬਦੁਸੇਵੇਸਚਿਸਮਾਵੈਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸਾ
ਏਐਸਾਕਰੇਸੀਗਾਰੋ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜਿਸਮਾਣੀਜਿਸੁਸਾਚਾਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੋ॥੩॥ਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਜੀਉਤੁਧੁਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥ਮੈਨੈਣੀਨੀਦ
ਨਆਵੈਜੀਉਭਾਵੈਅੰਨੁਨਪਾਣੀ॥ਪਾਣੀਅੰਨੁਨਭਾਵੈਮਰੀਐਹਾਵੈਬਿਨੁਪਿ
ਰਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਆਗੈਕਰਉਬਿਨੰਤੀਗੁਰਭਾਵੈਜਿਉਮਿਲੈਤਿ
ਵੈਮਿਲਾਈਐ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਸੁਖਦਾਤਾਆਪਿਮਿਲਿਆਘਰਿਆਏ॥
ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀਮਹਲਾ੩ ਛੰਤੁ॥ ਕਾਮਣਿਹਰਿਰਸਿਬੇਧੀਜੀਉਹਰਿਕੈਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਏ॥ਮਨੁਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਜੀਉਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਦੁਬਿਧਾਸ
ਹਜਿਸਮਾਏਕਾਮਣਿਵਰੁਪਾਏਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਲਾਏ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਕੂੜਿਕੁਸਤਿ
ਭਰਿਆਗਲਤਾਈਪਾਪਕਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਜਿਤੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈ
ਬਿਨੁਭਗਤੀਮੈਲੁਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰਹਿਪਿਆਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗ
ਵਾਏ॥੧॥ਕਾਮਣਿਪਿਰੁਪਾਇਆਜੀਉਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਰੈਣਿਸੁਖਿ
ਸੁਤੀਜੀਉਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਉਰਿਧਾਰੇਮਿਲੀਐਪਿਆਰੇਅਨਦਿਨੁ
ਦੁਖੁਨਿਵਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਮਹਲੁਪਿਰੁਰਾਵੈਕਾਮਣਿਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਨਾਮੁਪੀਆਦਿਨਰਾਤੀਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਮਿਲੀਸੋਹਾਗਣਿ

ਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰੇ॥੨॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਕਰੇਜੀਉਪ੍ਰੀਤਮਅਤਿਪਿਆਰੇ॥
ਕਾਮਣਿਬਿਨਉਕਰੇਜੀਉਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇ॥ਸਚਿਸਬਦਿਸੀਗਾਰੇਹ
ਉਮੈਮਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਸਚਾਸੋਈਬੂਝੈਗੁਰਬੀ
ਚਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਕਾਮਿਵਿਆਪੀਮੋਹਿਸੰਤਾਪੀਕਿਸੁਆਗੈਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਮਨਮੁਖਿਥਾਉਨਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆਰੇ॥੩॥ਮੁੰਧਇਆਣੀਭੋਲੀ
ਨਿਗੁਣੀਆਜੀਉਪਿਰੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲੀਐਜੀਉਆਪੇਬ
ਖਸਣਹਾਰਾ॥ਅਵਗਣਬਖਸਣਹਾਰਾਕਾਮਣਿਕੰਤੁਪਿਆਰਾਘਟਿਘਟਿ
ਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰੀਤਿਭਾਇਭਗਤੀਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥
ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਹਰਿਵਰੁ
ਪਾਇਆਸਾਧਨਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੫॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਮਹਲਾ ੩
ਛੰਤੁ॥ ਮਾਇਆਸਰੁਸਬਲੁਵਰਤੈਜੀਉਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰਿਆਜਾਇ॥
ਰਾਮਨਾਮੁਕਰਿਬੋਹਿਥਾਜੀਉਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿਚਿਪਾਇ॥ਸਬਦੁਖੇਵਟੁਵਿ
ਚਿਪਾਏਹਰਿਆਪਿਲੰਘਾਏਇਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਪ
ਰਾਪਤਿਹੋਵੈਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥ਖਿਨਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਭ
ਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਕੰਚਨਭਏਮਨੂਰਾ॥੧॥ਇਸ
ਤਰੀਪੁਰਖਕਾਮਿਵਿਆਪੇਜੀਉਰਾਮਨਾਮਕੀਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾ
ਸੁਤਭਾਈਖਰੇਪਿਆਰੇਜੀਉਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾਣੀ॥ਡੂਬਿਮੁਏਬਿਨੁਪਾ
ਣੀਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਹਉਮੈਧਾਤੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੋਆਇਆਸੋਸਭੁਕੋਜਾਸੀਉਬਰੇ
ਗੁਰਵੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਰਾਮਨਾਮੁਵਖਾਣੈਆਪਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤਿਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥੨॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕੋਥਿਰੁਨਾ
ਹੀਜੀਉਬਾਜੀਹੈਸੰਸਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੁਭਗਤਿਸਚੀਜੀਉਰਾਮਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾ॥ਰਾਮ

੧੯

ਨਾਮੁਵਾਪਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਗੁਰਮਤੀਧਨੁਪਾਈਐ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਭਗਤਿਇਹ
ਸਾਚੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਹਮਮਤਿਹੀਣਮੂਰਖਮੁਗਧਅੰਧੇਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸੁਹਾਵੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਜੀਉਆਪੇਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁ
ਰੁਆਪਿਸਬਦੁਜੀਉਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿਆਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਭਗਤਪਿ
ਆਰੇਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇਆਪੇਭਗਤੀਲਾਏ॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਸੇ
ਵਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਅਵਗਣਕਾਟੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਦ
ਬਲਿਹਾਰੀਸਚੇਵਿਟਹੁਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ॥੪॥੬॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ ੩
ਛੰਤੁ॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਿਪਿਰਾਜੀਉਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਮੰਞਹੁਦੂਰਿਨਜਾਹਿ
ਪਿਰਾਜੀਉਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏ॥ਘਰਿਬੈਠਿਆਹਰਿਪਾਏਸਦਾਚਿਤੁਲਾ
ਏਸਹਜੇਸਤਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਖਰੀਸੁਖਾਲੀਜਿਸਨੋਆਪਿਕਰਾਏ॥ਨਾ
ਮੋਬੀਜੇਨਾਮੋਜੰਮੈਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਸਚਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਪਾਏ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੀਠਾਪਿਰਾਜੀਉਜਾਚਾਖਹਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਰਸਨਾਹਰਿ
ਰਸੁਚਾਖੁਮੁਏਜੀਉਅਨਰਸਸਾਦਗਵਾਏ॥ਸਦਾਹਰਿਰਸੁਪਾਏਜਾਹਰਿਭਾਏ
ਰਸਨਾਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਨਾਮਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥
ਨਾਮੇਉਪਜੈਨਾਮੇਬਿਨਸੈਨਾਮੇਸਚਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤੀਪਾਈਐਆ
ਪੇਲਏਲਵਾਏ॥੨॥ਏਹਵਿਡਾਣੀਚਾਕਰੀਪਿਰਾਜੀਉਧਨਛੋਡਿਪਰਦੇਸਿਸਿਧਾ
ਏ॥ਦੂਜੈਕਿਨੈਸੁਖੁਨਪਾਇਓਪਿਰਾਜੀਉਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਾਏ॥ਬਿਖਿਆ
ਲੋਭਿਲੁਭਾਏਭਰਮਿਭੁਲਾਏਓਹੁਕਿਉਕਰਿਸੁਖੁਪਾਏ॥ਚਾਕਰੀਵਿਡਾਣੀਖਰੀ
ਦੁਖਾਲੀਆਪੁਵੇਚਿਧਰਮੁਗਵਾਏ॥ਮਾਇਆਬੰਧਨਟਿਕੈਨਾਹੀਖਿਨੁਖਿਨੁ
ਦੁਖੁਸੰਤਾਏ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਦੁਖੁਤਦੇਚੂਕੈਜਾਗੁਰਸਬਦੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੩॥

ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਅੰਧੁ ਪਿਰਾ ਜੀਉ
ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਕਿਉ ਪਾਏ ॥ ਕਿਉ ਮਾਰਗੁ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ਮਨਮੁਖਿ ਆਪੁ ਗਣਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚਾਕਰ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰੇ ਕਿਰਪਾ
ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਜਗਿ ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥
॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਕਿਉ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਦਾ
ਤੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਗੁਰ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਪੁਰਖੋ ਬਿਧਾਤਾ ਏਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰੁ ਕਿ
ਉ ਮਿਲਹ ਤੇਰੀ ਓਟੀਆ ॥ ਕਰ ਕਰਹਿ ਸੇਵਾ ਸੀਸੁ ਚਰਣੀ ਮਨਿ ਆਸ ਦਰਸ ਨਿਮੋ
ਟੀਆ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਘੜੀ ਵਿਸਰੈ ਪਲੁ ਮੂਰਤੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਰਿੰਗ ਜਿ
ਉ ਪਿਆਸੇ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥੧॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਜੀਉ ਸੁਣਿ ਕੰਤ ਪਿ
ਆਰੇ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਜੀਉ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਚਲਤਾ ਤੁਮਾਰੇ ਦੇਖਿ
ਮੋਹੀ ਉਦਾਸ ਧਨ ਕਿਉ ਧੀਰਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤ ਨਾਹ ਦਇਆਲੁ ਬਾਲਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਭਰ
ਪੂਰਏ ॥ ਪਿਰ ਦੋਸੁ ਨਾਹੀ ਸੁਖਹ ਦਾਤੇ ਹਉ ਵਿਛੁੜੀ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦ
ਇਆ ਧਾਰਹੁ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਹਉ ਮਨੁ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਤਨੁ ਅਰਪੀ ਅ
ਰਪੀ ਸਭਿ ਦੇਸਾ ॥ ਹਉ ਸਿਰੁ ਅਰਪੀ ਤਿਸੁ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਦੇਇ ਸਦੇਸਾ ॥ ਅਰ
ਪਿਆ ਤ ਸੀਸੁ ਸੁਥਾਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਸਗਲਾ ਦੂ
ਖੁ ਮਿਟਿਆ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਰਲੀਆ ਕਰੈ ਕਾਮਣਿ ਮਿਟੇ ਸਗ
ਲ ਅੰਦੇਸਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਲੋੜਤੇ ਹਮ ਜੈਸਾ ॥੩॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਅ
ਨਦੁ ਭਇਆ ਜੀਉ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ॥ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਆਇਆ ਪਿਆਰਾ ਸਭ ਤਿਖਾ
ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਤ ਲਾਲੁ ਗੁਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਖੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ॥ ਸਭ ਮੀਤ ਬੰ
ਧਪ ਹਰਖੁ ਉਪਜਿਆ ਦੂਤ ਥਾਉ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਵਜਹਿ ਘਰ ਮਹਿ

ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਕੰਤੁ ਸੁਖ
ਦਾਈ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਮਹਲ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਸੋਹਨਿ ਦੁਆਰ ਜੀਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਧਰਮ ਸਾਲ ਅਪ
ਾਰ ਦੈਆਰ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਵਹੇ ॥ ਜਹ ਸਾਧ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਵਹਿ ਤਹਾ
ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਮਇਆ ਦਇਆਲ ਸੁਆਮੀ ਹੋਹੁ ਦੀਨ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸੇ ਮਿਲਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਮੋਹਨ ਤੇ
ਰੇ ਬਚਨ ਅਨੂਪ ਚਾਲ ਨਿਰਾਲੀ ॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਮਾਨਹਿ ਏਕੁ ਜੀ ਅਵਰ ਸਭ ਰਾਲੀ ॥
ਮਾਨਹਿ ਤ ਏਕੁ ਅਲੇਖੁ ਠਾਕੁਰੁ ਜਿਨਹਿ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਕੈ
ਵਸਿ ਕੀਆ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਚਲਿਆ ਆਪਿ ਰਹਿਆ ਆਪਿ
ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਸਭ ਸੇਵਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀਆ ॥
੨॥ ਮੋਹਨ ਤੁਧੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਧਿਆਵੈ ਦਰਸ ਧਿਆਨਾ ॥ ਮੋਹਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ
ਤੁਧੁ ਜਪਹਿ ਨਿਦਾਨਾ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਲਗੈ ਨਾਹੀ ਜੋ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੇ ॥
ਮਨਿ ਬਚਨਿ ਕਰਮਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਸਭੇ ਫਲ ਪਾਵਹੇ ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ
ਮੁਗਧ ਹੋਤੇ ਸਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਨਿਹਚਲੁ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਮੋਹਨ ਤੂੰ ਸੁਫਲੁ ਫਲਿਆ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਮੋਹਨ ਪੁਤ੍ਰ ਮੀ
ਤ ਭਾਈ ਕੁਟੰਬ ਸਭਿ ਤਾਰੇ ॥ ਤਾਰਿਆ ਜਹਾਨੁ ਲਹਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ਜਿਨੀ ਦਰਸਨੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੁਧਨੋ ਧੰਨੁ ਕਹਿਆ ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕ
ਥੇ ਨ ਜਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਟੇਕ ਰਾਖੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਿਆ
ਸੰਸਾਰੇ ॥੪॥੯॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿਤ ਅਸੰਖ ਪੁਨੀਤ
ਕਰਿ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਪਾਵਕੋ ਤਿਨ ਕਿਲਬਿਖ ਦਾਹਨਹਾਰ
॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਪਿ ਮਨਾ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਰਾਇਣੁ ਗੋਵਿੰਦਾ ਹਰਿ ਮਾਧੋ ॥ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਮੁਰਾ

ਮੁਕੰਦੇ ਕੋਟੀ ਜੈ ਕਾਲ ਭੁਖ ਕਾਪੋ ॥ ਦੁਖ ਹਰਣ ਦੀਨ ਸਰਣ ਸ੍ਰੀਧਰ ਚਰਨ ਕਮਲ
ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜਮ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਨਿਮਖ ਸਿਮਰਤ ਸਾਧੀਐ ॥ ਕਲਿ
ਮਲਹ ਦਹਤਾ ਸੁਧੁ ਕਰਤਾ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਗੋਪਾ
ਲ ਗੋਬਿੰਦ ਮਾਧੋ ॥੧॥ ਸਿਮਰ ਮਨਾ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੁਖ ਹਰੁ ਭੈ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਸ੍ਰੀ
ਰੰਗੋ ਦਇਆਲ ਮਨੋਹਰੁ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਬਿਰਦਾਇਆ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਪੁਰਖ
ਪੂਰਨ ਮਨਹਿ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਤਮ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਉਧਾਰੈ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥
ਸੁਰ ਸਿਧ ਗਣ ਗੰਧ੍ਰਬ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਭਗਤੀ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾ
ਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥੨॥ ਚੇਤਿ ਮਨਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਸਰਬ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਧਾਰੀ ॥ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਘਟ ਘਟ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੀ ॥
ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਸਮਰਥੁ ਮੋ
ਹਨੁ ਸਰਬ ਦੋਖ ਬਿਦਾਰੋ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਸਹਿ ਜਪਤ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਬਿਨ
ਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸਮਰਥ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥੩॥ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨਾ ਅਚੁਤ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਦਇਆਲਾ ॥ ਬਿਸੰਭਰੁ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਸਰਬ ਕਰੈ ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਾ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਮਹਾ ਦਇਆਲ ਦਾਨਾ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਸਭ ਕਿਸੈ ॥ ਕਾਲੁ ਕੰ
ਟਕੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਨਾਸੈ ਜੀਅ ਜਾ ਕੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਦੇਵਾ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਭਈ ਪੂ
ਰਨ ਘਾਲਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤ ਨਾਨਕ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਜਪਤ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥੪॥੧੦॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤੁ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮਿਲਿ ਉਦਮੁ ਕਰੇਹਾ ਮਨਾਇ ਲੈਹਿ
ਹਰਿ ਕੰਤੈ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਠਗਉਰੀ ਮੋਹਹ ਸਾਧੂ ਮੰਤੈ ॥ ਸਖੀ ਵਸਿ
ਆਇਆ ਫਿਰਿ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਇਹ ਰੀਤਿ ਭਲੀ ਭਗਵੰਤੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਰਾ ਮਰਣ ਭੈ
ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਪੁਨੀਤ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਜੰਤੈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਇਹ ਭਲੀ ਬਿਨੰਤੀ ਏਹੁ ਮਤਾ ਮ
ਤਾਈਐ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਗੀਤ ਗੋਵਿੰਦਹਿ ਗਾਈਐ ॥ ਕ

ਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਭ੍ਰਮ ਨਾਸਹਿ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂ
ਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਇਛ ਕਰੀ ਨਿਤ ਸੁਖ ਮ
ਨਾਈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥ ਚਰਨ ਪਿਆਸੀ ਦਰਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਪੇਖਉ ਥਾਨ ਸ
ਬਾਏ ॥ ਖੋਜਿ ਲਹਉ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੰਗੁ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਪੁਰਖ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਿ
ਲਿਆ ਸੁਰਜਨੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਮਾਏ ॥੩॥ ਸਖੀ ਨਾਲਿ ਵਸਾ ਅਪੁਨੇ ਨਾ
ਹ ਪਿਆਰੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਿਲਿਆ ॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਏ ਮੇਰੀ ਨੀਦ ਭਲੀ
ਮੈ ਆਪਨੜਾ ਪਿਰੁ ਮਿਲਿਆ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਖੋਇਓ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਆਮੀ ਪਰਗਾਸੁ ਭ
ਇਆ ਕਉਲੁ ਖਿਲਿਆ ॥ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗੁ ਨ ਟ
ਲਿਆ ॥੪॥੪॥੧੧॥ ਛੰਤ ਰਾਜੁ ਮਲਾ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੫ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੪ ॥
ਤਿਨ ਰਾਜੁ ਮਲਾ ॥ ੧੧

੧ੳ

ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਵਨ ਅਖਰੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਗੁਰਦੇਵ ਮਾਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਸੁਆਮੀ ਪਰਮੇਸੁਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸ
ਖਾ ਅਗਿਆਨ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਬੰਧਿਪ ਸਹੋਦਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉ
ਪਦੇਸੈ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਨਿਰੋਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸਾਂਤਿ ਸਤਿ ਬੁਧਿ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਵ
ਪਾਰਸ ਪਰਸ ਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਤੀਰਥੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੋਵਰੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਮਜਨੁ
ਅਪਰੰਪਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ ਕਰਾ ॥ ਗੁ
ਰਦੇਵ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਗੁਰਦੇਵ ਮੰਤੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਧਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ
ਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਮ ਮੂੜ ਪਾਪੀ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰਾ ॥ ਗੁਰਦੇਵ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰਦੇਵ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਮਸਕਰਾ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਪਹਿ ਕੀਆ ਕਰਾਇਆ ਆਪਹਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਦੂਸਰ

ਉਆਨ ਹੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਸਾਧ ਸਤਿਗੁਰ ਨਮਸਕਾਰੰ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ
ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰੰ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁੰਨ ਆਪਹਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ॥ ਆਪਹਿ ਸੁਨਤ ਆਪ ਹੀ
ਜਾਸਨ ॥ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਹਿ ਉਪਾਇਓ ॥ ਆਪਹਿ ਬਾਪ ਆਪ ਹੀ ਮਾਇਓ ॥ ਆ-
ਪਹਿ ਸੂਖਮ ਆਪਹਿ ਅਸਥੂਲਾ ॥ ਲਖੀ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਲੀਲਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ
ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨੁ ਹੋਇ ਰਵਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾ-
ਰ ਆਕਾਰ ਆਪਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਰਗੁਨ ਏਕ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਬਖਾਨਨੋ ਨਾਨਕ ਏਕ ਅਨੇਕ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਅੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਓ ਅਕਾਰਾ ॥ ਏਕਹਿ ਸੂਤਿ ਪਰੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਭਿੰਨ ਭਿੰ-
ਨ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰੰ ॥ ਨਿਰਗੁਨ ਤੇ ਸਰਗੁਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰੰ ॥ ਸਗਲ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਕਰਹਿ
ਉਪਾਇਓ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਮਨ ਮੋਹੁ ਬਢਾਇਓ ॥ ਦੁਹੂ ਭਾਤਿ ਤੇ ਆਪਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ
ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੇਈ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ਸੇ ਸਚੁ ਸੰਪੈ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸੁਚਿ ਪਾਈਐ ਤਿਹ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਤਿ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸੋਊ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਊ ॥ ਸੋਊ ਸਰਨਿ ਪਰੈ ਜਿਹ ਪਾਯੰ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿ-
ਮਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਾਯੰ ॥ ਸੰਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਨਹੀ ਕਛੁ ਬਿਆਪਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਤਾਹੂ ਕੋ
ਜਾਪਤ ॥ ਸੋ ਸਾਧੂ ਇਹ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹਾ ਪੁਕਾਰਤੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸਭ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨੇ ਨਾਨਕਾ ਹੋਤ ਜਾਤ ਸਭੁ
ਧੂਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧੂਰਿ ਪੁਨੀਤ ਤੇਰੇ ਜਨੂਆ ॥ ਧਨਿ ਤੇਊ ਜਿਹ ਰੁਚ ਇਆ ਮਨੂ-
ਆ ॥ ਧਨੁ ਨਹੀ ਬਾਛਹਿ ਸੁਰਗ ਨ ਆਛਹਿ ॥ ਅਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਾਧ ਰਜ ਰਾਚਹਿ ॥
ਧੰਧੇ ਕਹਾ ਬਿਆਪਹਿ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਏਕ ਛਾਡਿ ਅਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹੂ ॥ ਜਾ ਕੈ ਹੀਐ ਦੀਓ ਪ੍ਰ-
ਭ ਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭੇਖ ਅਰੁ ਙਿਆ-
ਨ ਧਿਆਨ ਮਨਹਠਿ ਮਿਲਿਅਉ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਭਗਤੁ ਙਿਆਨੀ ਸੋ-
ਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙਿਆਨੁ ਨਹੀ ਮੁਖ ਬਾਤਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਰਿ

ਭਾਤਉ ॥ ਙਿਆਨੀ ਸੋਇ ਜਾ ਕੈ ਦ੍ਰਿੜ ਸੋਊ ॥ ਕਹਤ ਸੁਨਤ ਕਛੁ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਊ ॥ ਙਿਆ-
ਨੀ ਰਹਤ ਆਗਿਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਜਾ ਕੈ ॥ ਉਸਨ ਸੀਤ ਸਮਸਰਿ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਙਿਆਨੀ ਤਤੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਵਨ ਆਏ
ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਪਸੁ ਢੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਬੁਝੈ ਜਾ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥੋਰ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਯਾ ਜੁਗ ਮਹਿ ਏਕਹਿ ਕਉ ਆਇਆ ॥ ਜਨਮਤ ਮੋਹਿਓ ਮੋਹਨੀ ਮਾ-
ਇਆ ॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪ ਕਰਤੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਰਹਤੇ ॥
ਉਰਝਿ ਪਰੇ ਜੋ ਛੋਡਿ ਛਡਾਨਾ ॥ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਮਨਹਿ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥ ਧਾਰਹੁ ਕਿਰਪਾ
ਜਿਸਹਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਿਸਰਤ ਨਾਹੀ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਆਵਤ ਹੁਕਮਿ ਬਿਨਾਸ ਹੁਕਮਿ ਆਗਿਆ ਭਿੰਨ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨਾ ਤਿਹ
ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਊ ਜੀਅ ਬਹੁਤੁ ਗ੍ਰਭ ਵਾਸੇ ॥ ਮੋਹ
ਮਗਨ ਮੀਠ ਜੋਨਿ ਫਾਸੇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਆਪਨ ਮੋਹ ਘਟੇ ਘਟਿ
ਦੀਨੇ ॥ ਏ ਸਾਜਨ ਕਛੁ ਕਹਹੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਤਰਉ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਇਆ ॥ ਕ-
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਮਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿ-
ਰਤ ਕਮਾਵਨ ਸੁਭ ਅਸੁਭ ਕੀਨੇ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਪਸੁ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਕਰੈ ਨਾ-
ਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਹਾ ਕਮਾਤਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨਹਾਰਾ ॥ ਆਪ-
ਹਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਇਆ ਜੁਗ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਆਪਹਿ ਲਾਇਓ ॥ ਸੋ ਸੋ ਪਾਇਓ
ਜੁ ਆਪਿ ਦਿਵਾਇਓ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਊ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਊ ਫੁਨਿ ਹੋਊ ॥ ਏਕ-
ਹਿ ਤੇ ਸਗਲਾ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰਾਚਿ ਰਹੇ
ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਕੁਸਮ ਰੰਗ ਬਿਖ ਸੋਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸਰਨੀ ਪਰਉ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਮੈ
ਮੋਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜਹ ਰਚਹੁ ਤਹ ਤਹ ਬੰਧਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਿਹ
ਬਿਧਿ ਕਤਹੂ ਨ ਛੂਟੀਐ ਸਾਕਤ ਤੇਊ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਕਰਮ ਰਤ ਤਾ ਕੋ

ਬਹੁ ਅਪਰਾਧ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਹੋਇ ਜਉ ਤਿਨਾ ਮਿਟਿ ਤਉ ਤਉ ਏਹੁ ਕਰਮ ॥ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਾਧੇ ਨਾਮ ਕੀ ਜੇਵਰੀ
ਅੰਧਿ ਮਾਇਆ ਅਨੰਗਾ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਮੋਹੇ ਨਹ ਬੂਝਹਿ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਹੂ ਸੰਗਾ ॥ ਲੇਖੈ ਗਣਤ ਨ
ਛੂਟੀਐ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ਨ ਸੁਧਿ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਨਾਨਕਾ ਤਿਹ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ
ਬੁਧਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਜਾਸੁ ਕੇ ਹੋਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਜੋ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਏਕ ਕੈ
ਨਾਨਕ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੰਗਹੁ ਇਆ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ॥ ਰੇ ਰੇ ਦਰਗਹ ਕਹੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸੁਭ ਦੇਊ ॥ ਉਆ
ਮਹਲੀ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਬਾਸਾ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਹ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਲਿ
ਖਿਓ ਧੁਰਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਸੰਪੈ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਤਾ ਕੈ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿ
ਕਾਰ ਮੋਹ ਬਿਆਪਤ ਮੂੜੇ ਅੰਧ ॥ ਲਾਗਿ ਪਰੇ ਦੁਰਗੰਧ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਬੰ
ਧ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਪਟਿ ਬਿਖੈ ਰਸ ਰਾਤੇ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਾਇਆ ਮਦ
ਮਾਤੇ ॥ ਇਆ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਨਾ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਹੁਕਮੁ ਤਿਵੈ ਤਿਉ ਕ
ਰਨਾ ॥ ਕੋਊ ਊਨ ਨ ਕੋਊ ਪੂਰਾ ॥ ਕੋਊ ਸੁਘਰੁ ਨ ਕੋਊ ਮੂਰਾ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ
ਤਿਤੁ ਲਗਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਅਲਿਪਨਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲ ਗੋਪਾਲ
ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ॥ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਅਵਰ ਕੋ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ॥
੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਤਾ ਕੈ ਲਵੈ ਨ ਕੋਊ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਅਵਰ ਨਹ ਹੋਊ ॥ ਹੋਵਨ
ਹਾਰੁ ਹੋਤ ਸਦ ਆਇਆ ॥ ਉਆ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਾਹੂ ਪਾਇਆ ॥ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਮਹਿ ਪੂਰ ਸ
ਮਾਨੇ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖ ਸਭ ਠਾਊ ਜਾਨੇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅਪਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਹ ਜਪਨਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਹ ਜਾਨਿ
ਆ ਹਰਿ ਰੰਗ ਸਹਜੇ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨਿ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥
ਪਉੜੀ ॥ ਆਇਆ ਸਫਲ ਤਾਹੂ ਕੋ ਗਨੀਐ ॥ ਜਾਸੁ ਰਸਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਭਨੀ
ਐ ॥ ਆਇ ਬਸਹਿ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ਰੰਗੇ ॥ ਆਵਤ ਸੋ

ਜਨੁ ਨਾਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਮਇਆ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਏਕਹਿ ਆਵਨ ਫਿਰਿ ਜੋ
ਨਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਸੁ ਜਪ
ਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸ
ਮਾਉ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਾਰਉ ਦੁਰਮਤਿ ਦੋਊ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਸੁਖ ਸ
ਹਜੇ ਸੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਾਇ ਪਰਹੁ ਸੰਤ ਸਰਨਾ ॥ ਜਿਹ ਆਸਰ ਇਆ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥
ਯਯਾ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੋਊ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਲੇ ਮਨਹਿ ਪਰੋਊ ॥ ਯਯਾ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੀ
ਐ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਹੀਅਰੈ ਏਕ ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਮਨ ਤਨ ਬਸਿ ਰਹੇ ਈਤ ਊਤ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ
ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਾਸੁ ਕਉ ਜੋ ਅੰਤਿ
ਸਹਾਈ ਹੋਇ ॥ ਇਹ ਬਿਖਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਛਿਅ ਛਾਡਿ ਚਲਿਓ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕਾ
ਕੋ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਧੀਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿਤਾ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਲੀਆ ॥ ਐਸੀ ਸੰਚਿ ਜੁ ਬਿ
ਨਸਤ ਨਾਹੀ ॥ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ ਜਾਹੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਲਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਕੁਲੀਨ
ਚਤੁਰ ਮੁਖਿ ਙਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤ ॥ ਮਿਰਤਕ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ
ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹੋਇ ਙਿਆਤਾ ॥ ਪੂਰਕੁ ਕੁੰਭਕ ਰੇਚਕ
ਕਰਮਾਤਾ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਸੋਮਪਾਕ ਅਪਰਸ ਉਦਿਆਨੀ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨਿ ਨਹੀ ਹੇਤਾ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕੀਨੋ ਸੋਊ ਅਨੇਤਾ ॥ ਉਆ ਤੇ ਊਤਮੁ ਗ
ਨਉ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸਹਿ ਗੁਪਾਲਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕੁੰਟ ਚਾਰਿ
ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮੇ ਕਰਮ ਕਿਰਤਿ ਕੀ ਰੇਖ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਮੁਕਤਿ ਜੋਨਿ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਓ
ਲੇਖ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਕਾ ਕਾਰਨ ਕਰਤਾ ਸੋਊ ॥ ਲਿਖਿਓ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟਤ ਕੋਊ ॥ ਨਹੀ
ਹੋਤ ਕਛੁ ਦੋਊ ਬਾਰਾ ॥ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਭੂਲਨਹਾਰਾ ॥ ਕਾਹੂ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਰੈ ਆਪੈ ॥ ਕਾ

ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਤ ਪਛੁਤਾਪੈ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪ ਹੀ ਕੀਨੋ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੁ ਨਾਨਕ ਲੀਨੋ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਬਿਲਛਤ ਰਹੇ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਅਨੇਕ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖੂਨਾ ਕਛੁ ਨਹੀ ਤਿਸੁ ਸੰਮ੍ਰਥ ਕੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੋ ਦੇਨਾ ਸੋ ਦੇ ਰਹਿਓ ਭਾਵੈ ਤਹ ਤਹ ਜਾਹਿ ॥ ਖਰਚੁ ਖਜਾਨਾ ਨਾਮ ਧਨੁ ਇਆ ਭਗਤਨ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਖਿਮਾ ਗਰੀਬੀ ਅਨਦ ਸਹਜ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਖੇਲਹਿ ਬਿਗਸਹਿ ਅਨਦ ਸਿਉ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਸਦੀਵ ਗਨੀਵ ਸੁਹਾਵਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮਾਲ ॥ ਖੇਦੁ ਨ ਦੂਖੁ ਨ ਡਾਨੁ ਤਿਹ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ਪੂਰੀ ਤਿਨਾ ਪਰੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਗਨਿ ਮਿਨਿ ਦੇਖਹੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਸਰਪਰ ਚਲਨੋ ਲੋਗ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਰੋਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗਗਾ ਗੋਬਿਦ ਗੁਣ ਰਵਹੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਜਪਿ ਨੀਤ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਾਸਾ ਦੇਹ ਕਾ ਬਿਲਮ ਨ ਕਰਿਹੋ ਮੀਤ ॥ ਨਹ ਬਾਰਿਕ ਨਹ ਜੋਬਨੈ ਨਹ ਬਿਰਧੀ ਕਛੁ ਬੰਧੁ ॥ ਓਹ ਬੇਰਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਜਉ ਆਇ ਪਰੈ ਜਮ ਫੰਧੁ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਚਤੁਰ ਪੇਖਿ ਰਹਨੁ ਨਹੀ ਇਹ ਠਾਇ ॥ ਛਾਡਿ ਛਾਡਿ ਸਗਲੀ ਗਈ ਮੂੜ ਤਹਾ ਲਪਟਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹੈ ਜਾਹੂ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸਫਲ ਤੇ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਿਅਹਿ ਸੁਹਾਗ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਘੋਖੇ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਸਭ ਆਨ ਨ ਕਥਤਉ ਕੋਇ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੁਣਿ ਹੋਵਤ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਘਘਾ ਘਾਲਹੁ ਮਨਹਿ ਏਹ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਦੂਸਰ ਨਾਹਿ ॥ ਨਹ ਹੋਆ ਨਹ ਹੋਵਨਾ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਹਿ ॥ ਘੂਲਹਿ ਤਉ ਮਨ ਜਉ ਆਵਹਿ ਸਰਨਾ ॥ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪੁਨਹਚਰਨਾ ॥ ਘਾਲਿ ਘਾਲਿ ਅਨਿਕ ਪਛੁਤਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਾ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਘੋਲਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਹ ਪੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਜਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਙਣਿ ਘਾਲੇ ਸਭ ਦਿਵਸ ਸਾਸ ਨਹ ਬਢਨ ਘਟਨ ਤਿਲੁ ਸਾਰ ॥

ਜੀਵਨ ਲੋਰਹਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਨਾਨਕ ਤੇਊ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਙੰਙਾ ਙ੍ਰਾਸੈ ਕਾਲੁ ਤਿਹ ਜੋ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮਹਿ ਮਰਹਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਚੀਨ ॥ ਙਿਆਨ ਧਿਆਨ ਤਾਹੂ ਕਉ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਆਪਿ ਦਿਵਾਏ ॥ ਙਣਤੀ ਙਣੀ ਨਹੀ ਕੋਊ ਛੂਟੈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਸਰਪਰ ਫੂਟੈ ॥ ਸੋ ਜੀਵਤ ਜਿਹ ਜੀਵਤ ਜਪਿਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਪਿਆ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਉ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਊਧ ਕਵਲ ਬਿਗਸਾਂਤ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਆਪਹਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਮਤਾਂਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਚਾ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੁਰ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਉਆ ਦਿਨ ਸੰਜੋਗ ਸਭਾਗਾ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਭਈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤਬ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਬਿਨਸਿਓ ਸਭ ਦੂਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੂਆ ॥ ਚਿੰਤ ਬਿਸਾਰੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਿਹ ਨੇਤ੍ਰਾ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਛਾਤੀ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਸੁਖੀ ਛੰਤ ਗੋਬਿਦ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਐਸੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਛਛਾ ਛੋਹਰੇ ਦਾਸ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰੇ ॥ ਛਛਾ ਛਾਰੁ ਹੋਤ ਤੇਰੇ ਸੰਤਾ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਨ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਛਾਰੁ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋਰ ਜੁਲਮ ਫੂਲਹਿ ਘਨੋ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬੰਧਨ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਛੁਟਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਜਾ ਜਾਨੈ ਹਉ ਕਛੁ ਹੂਆ ॥ ਬਾਧਿਓ ਜਿਉ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਹਉ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਠਾਕੁਰਿ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੀ ॥ ਜਉ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਥਨੀ ਕਰਤਾ ॥ ਬਿਆਪਾਰੀ ਬਸੁਧਾ ਜਿਉ ਫਿਰਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਿਹ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੇ ਮੁਰਾਰੀ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਝਾਲਾਘੇ ਉਠਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਰ੍ਹਾ ਤੁਝੈ ਨ ਬਿਆਪਈ ਨਾਨਕ ਮਿਟੈ ਉਪਾਧਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਝਝਾ ਝੂਰਨੁ ਮਿਟੈ ਤੁਮਾਰੋ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰੋ ॥ ਝੂਰਤ ਝੂਰਤ ਸਾਕਤ ਮੂਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹੋਤ ਭਾਉ ਬੀਆ ॥

ਝਰਹਿਕਸੰਮਲਪਾਪਤੇਰੇਮਨੂਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੰਤਸੰਗਿਸੁਨੂਆ॥ਝਰਹਿਕਾਮਕ੍ਰੋਧਦ੍ਰੁ
ਸਟਾਈ॥ਨਾਨਕਜਾਕਉਕ੍ਰਿਪਾਗੁਸਾਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਞਤਨਕਰਹੁਤੁਮਅਨਿਕਬਿ
ਧਿਰਹਨੁਨਪਾਵਹੁਮੀਤ॥ਜੀਵਤਰਹਹੁਹਰਿਹਰਿਭਜਹੁਨਾਨਕਨਾਮਪਰੀਤਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਞੰਞਾਞਾਣਹੁਦ੍ਰਿੜਸਹੀਬਿਨਸਿਜਾਤਏਹਹੇਤ॥ਗਣਤੀਗਣਉਨਗਣਿਸਕਉਊਠਿਸਿ
ਧਾਰੇਕੇਤ॥ਞੋਪੇਖਉਸੋਬਿਨਸਤਉਕਾਸਿਉਕਰੀਐਸੰਗੁ॥ਞਾਣਹੁਇਆਬਿਧਿਸਹੀ
ਚਿਤਝੂਠਉਮਾਇਆਰੰਗੁ॥ਞਾਣਤਸੋਈਸੰਤੁਸੁਇਭ੍ਰਮਤੇਕੀਚਿਤਭਿੰਨ॥ਅੰਧਕੂਪ
ਤੇਤਿਹਕਢਹੁਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਞਾਕੈਹਾਥਿਸਮਰਥਤੇਕਾਰਨਕਰਨੈਜੋਗ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਹਉਸਤਤਿਕਰਉਞਾਹੂਕੀਓਸੰਜੋਗੁ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਟੂਟੇਬੰਧਨਜਨਮਮਰਨਸਾ
ਧਸੇਵਸੁਖੁਪਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਹੁਨਬੀਸਰੈਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਰਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਟਹਲਕਰਹੁਤਉਏਕਕੀਜਾਤੇਬ੍ਰਿਥਾਨਕੋਇ॥ਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹੀਐਬਸੈਜੋਚਾਹਹੁਸੋ
ਇ॥ਟਹਲਮਹਲਤਾਕਉਮਿਲੈਜਾਕਉਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਉਬਸੈਜਉਆ
ਪਨਹੋਹਿਦਇਆਲ॥ਟੋਹੇਟਾਹੇਬਹੁਭਵਨਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਾਹਿ॥ਟਲਹਿਜਾਮਕੇਦੂਤ
ਤਿਹਜੋਸਾਧੂਸੰਗਿਸਮਾਹਿ॥ਬਾਰਿਬਾਰਿਜਾਉਸੰਤਸਦਕੇ॥ਨਾਨਕਪਾਪਬਿਨਾਸੇਕਦਿਕੇ
੨੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਠਾਕਨਹੋਤੀਤਿਨਹੁਦਰਿਜਿਹਹੋਵਹੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ਜੋਜਨਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੇਕ
ਰੇਨਾਨਕਤੇਧਨਿਧੰਨਿ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਠਠਾਮਨੂਆਠਾਹਹਿਨਾਹੀ॥ਜੋਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕ
ਹਿਲਪਟਾਹੀ॥ਠਹਕਿਠਹਕਿਮਾਇਆਸੰਗਿਮੂਏ॥ਉਆਕੈਕੁਸਲਨਕਤਹੂਹੂਏ॥ਠਾਂਢਿ
ਪਰੀਸੰਤਹਸੰਗਿਬਸਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਜੀਅਰਸਿਆ॥ਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਜੋਜਨਿ
ਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਉਆਕਾਮਨੁਸੀਤਲਾਇਆ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਅਨਿ
ਕਬਾਰਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥ॥ਡੋਲਨਤੇਰਾਖਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਦੇਕਰਿਹਥ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਡਡਾਡੇਰਾਇਹੁਨਹੀਜਹਡੇਰਾਤਹਜਾਨੁ॥ਉਆਡੇਰਾਕਾਸੰਜਮੋਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨੁ॥ਇ
ਆਡੇਰਾਕਉਸ੍ਰਮੁਕਰਿਘਾਲੈ॥ਜਾਕਾਤਸੂਨਹੀਸੰਗਿਚਾਲੈ॥ਉਆਡੇਰਾਕੀਸੋਮਿਤਿਜਾਨੈ

ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈ॥ਡੇਰਾਨਿਹਚਲੁਸਚੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਤੇਜਨਨਹਡੋਲਾਇਆ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਢਾਹਨਲਾਗੇਧਰਮਰਾਇਕਿਨਹਿਨ
ਘਾਲਿਓਬੰਧੁ॥ਨਾਨਕਉਬਰੇਜਪਿਹਰੀਸਾਧਸੰਗਿਸਨਬੰਧੁ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਢਢਾ
ਢੂਢਤਕਹਫਿਰਹੁਢੂਢਨੁਇਆਮਨਮਾਹਿ॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਪ੍ਰਭੁਬਸੈਬਨੁਬਨੁਕ
ਹਾਫਿਰਾਹਿ॥ਢੇਰੀਢਾਹਹੁਸਾਧਸੰਗਿਅਹੰਬੁਧਿਬਿਕਰਾਲ॥ਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਹ
ਜੇਬਸਹੁਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਢੇਰੀਜਾਮੈਜਮਿਮਰੈਗਰਭਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਮੋ
ਹਮਗਨਲਪਟਤਰਹੈਹਉਹਉਆਵੈਜਾਇ॥ਢਹਤਢਹਤਅਬਢਹਿਪਰੇਸਾਧ
ਜਨਾਸਰਨਾਇ॥ਦੁਖਕੇਫਾਹੇਕਾਟਿਆਨਾਨਕਲੀਏਸਮਾਇ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਜਹਸਾ
ਧੂਗੋਬਿਦਭਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨਾਨਕਨੀਤ॥ਣਾਹਉਣਾਤੂੰਣਹਛੁਟਹਿਨਿਕਟਿਨਜਾਈਅ
ਹੁਦੂਤ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਣਾਣਾਰਣਤੇਸੀਝੀਐਆਤਮਜੀਤੈਕੋਇ॥ਹਉਮੈਅਨਸਿ
ਉਲਰਿਮਰੈਸੋਸੋਭਾਦੂਹੋਇ॥ਮਣੀਮਿਟਾਇਜੀਵਤਮਰੈਗੁਰਪੂਰੇਉਪਦੇਸ॥ਮਨੂ
ਆਜੀਤੈਹਰਿਮਿਲੈਤਿਹਸੂਰਤਣਵੇਸ॥ਣਾਕੋਜਾਣੈਆਪਣੋਏਕਹਿਟੇਕਅਧਾਰ॥ਰੈ
ਣਿਦਿਣਸੁਸਿਮਰਤਰਹੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪੁਰਖੁਅਪਾਰ॥ਰੇਣਸਗਲਇਆਮਨੁਕਰੈਏ
ਊਕਰਮਕਮਾਇ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸਦਾਸੁਖੁਨਾਨਕਲਿਖਿਆਪਾਇ॥੩੧॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਤਿਸੈਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਮੋਹਿ॥ਨਾਨਕਭ੍ਰਮਭਉਕਾਟੀਐਚੂਕੈ
ਜਮਕੀਜੋਹ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਤਾਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਗੁਣਨਿਧਿਗੋਬਿਦਰਾਇ॥
ਫਲਪਾਵਹਿਮਨਬਾਛਤੇਤਪਤਿਤੁਹਾਰੀਜਾਇ॥ਤ੍ਰਾਸਮਿਟੈਜਮਪੰਥਕੀਜਾਸੁਬਸੈ
ਮਨਿਨਾਉ॥ਗਤਿਪਾਵਹਿਮਤਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਮਹਲੀਪਾਵਹਿਠਾਉ॥ਤਾਹੂਸੰਗਿਨਧ
ਨੁਚਲੈਗ੍ਰਿਹਜੋਬਨਨਹਰਾਜ॥ਸੰਤਸੰਗਿਸਿਮਰਤਰਹਹੁਇਹੈਤੁਹਾਰੈਕਾਜ॥ਤਾਤਾ
ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਜਉਤਾਪਨਿਵਾਰੈਆਪ॥ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈਨਾਨਕਹਮਹਿਆਪਹਿਮਾਈਬਾ
ਪ॥੩੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਥਾਕੇਬਹੁਬਿਧਿਘਾਲਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਲਾਥ॥ਸੰਚਿਸੰਚਿ

ਸਕਤ ਮੁਏ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਨਾਸ ਖਾ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਥਥਾ ਥਿਰੁ ਕੋਊ ਨਹੀ ਕਾਇ ਪਸਾਰਹੁ ਪਾਵ ॥ ਅਨਿਕ ਬੰਚ ਬਲ ਛਲ ਕਰਹੁ ਮਾਇਆ ਏਕ ਉਪਾਵ ॥ ਥੈਲੀ ਸੰਚਹੁ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰਿ ਥਾਕਿ ਪਰਹੁ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨ ਕੈ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵਈ ਅੰਤੇ ਅਉਸਰ ਬਾਰ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸੰਤਹ ਕੀ ਸਿਖ ਲੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦ ਏਕ ਸਿਉ ਇਆ ਸਾਚਾ ਅਸਨੇਹੁ ॥ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਏਕੈ ਹਾਥ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਅਨਾਥ ॥੩੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਾਸਹ ਏਕੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਤ ਰਹਹਿ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਦਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਭ ਕਉ ਦੇਵਨਹਾਰ ॥ ਦੇਂਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਅਗਨਤ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਦੈਨਹਾਰੁ ਸਦ ਜੀਵਨਹਾਰਾ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਿਉ ਤਾਹਿ ਬਿਸਾਰਾ ॥ ਦੋਸੁ ਨਹੀ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮੀਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਬੰਧੁ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਤਾ ॥ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਹਿ ਜਾ ਕੇ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਧਰ ਜੀਅ ਰੇ ਇਕ ਟੇਕ ਤੂ ਲਾਹਿ ਬਿਡਾਨੀ ਆਸ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਕਾਰਜੁ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਧਾ ਧਾਵਤ ਤਉ ਮਿਟੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਬਾਸੁ ॥ ਧੁਰ ਤੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹੁ ਆਪਿ ਤਉ ਹੋਇ ਮਨਹਿ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਧਨੁ ਸਾਚਾ ਤੇਊ ਸਚ ਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮ ਬਿਸਾਹਾ ॥ ਧੀਰਜੁ ਜਸੁ ਸੋਭਾ ਤਿਹ ਬਨਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸ੍ਰਵਨ ਜਿਹ ਸੁਨਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਜਨ ਮਿਲੀ ਵਡਾਈ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਪੁ ਜਪਿਆ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਨਰਕੁ ਨਾਹਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੰਨਾ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਨਾਹੀ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਬਸਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਜਪਤੇ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਨਾ ਓਇ ਖਪਤੇ ॥ ਨੰਨਾਕਾਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਤਾ ਕਹੁ ॥ ਨਾਮੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਜਾ ਕਹੁ ॥ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪੂਰੇ ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਨਾਨਕ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੩੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਗੁਰਿ ਪਾਰ

ਬ੍ਰਹਮ ਤਜਿ ਪਰਪੰਚ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਊ ਆਰਾਧੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪਪਾ ਪਰਮਿਤਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਅਗਮ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਹੋਤ ਪੁਨੀਤ ਕੋਟ ਅਪਰਾਧੂ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ॥ ਪਰਪਚ ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਮਿਟਨਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਹੁ ਆਪਿ ਗੁਸਾਈ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿਰ ਸੋਊ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਸਰ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥੩੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਾਂਸੇ ਕਾਟੇ ਮਿਟੇ ਗਵਨ ਫਤਿ ਭਈ ਮਨਿ ਜੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਥਿਤ ਪਾਈ ਫਿਰਨ ਮਿਟੇ ਨਿਤ ਨੀਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਫਫਾ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਪਾਇਆ ॥ ਫਿਰਿ ਇਆ ਅਉਸਰੁ ਚਰੈ ਨ ਹਾਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਉ ਕਟੀਅਹਿ ਫਾਸਾ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਏਕਹਿ ਏਕ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਸੋਈ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥ ਮੇਲਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਚਾਰੇ ॥੩੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਤੁਮ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੁਪਾਲ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪੈ ਬਹੁ ਭੋਗ ਰਸ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਬਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾਨਤ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ॥ ਬੈਸਨੋ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਚ ਧਰਮਾ ॥ ਬੀਰਾ ਆਪਨ ਬੁਰਾ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਤਾਹੂ ਬੁਰਾ ਨਿਕਟਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥ ਬਾਧਿਓ ਆਪਨ ਹਉ ਹਉ ਬੰਧਾ ॥ ਦੋਸੁ ਦੇਤ ਆਗਹ ਕਉ ਅੰਧਾ ॥ ਬਾਤ ਚੀਤ ਸਭ ਰਹੀ ਸਿਆਨਪ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਸੋ ਜਾਨੈ ਨਾਨਕ ॥੩੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਭੈ ਭੰਜਨ ਅਘ ਦੂਖ ਨਾਸ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰੇ ॥ ਸੰਤਸੰਗ ਜਿਹ ਰਿਦ ਬਸਿਓ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨ ਭ੍ਰਮੇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਭਾ ਭਰਮੁ ਮਿਟਾਵਹੁ ਅਪਨਾ ॥ ਇਆ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਹੈ ਸੁਪਨਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵੀ ਦੇਵਾ ॥ ਭਰਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬ੍ਰਹਮੇਵਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮਾਨੁਖ ਡਹਕਾਏ ॥ ਦੁਤਰ ਮਹਾ ਬਿਖਮ ਇਹ ਮਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇਹ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੪੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਾਇਆ ਡੋਲੈ ਬਹੁ ਬਿਧੀ ਮਨੁ ਲਪਟਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗ ॥ ਮਾਗਨ ਤੇ ਜਿਹ ਤੁਮ ਰਖਹੁ ਸੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਮਾਗਨਹਾਰ ਇਆਨਾ ॥ ਦੇਨਹਾਰ ਦੇ ਰਹਿਓ ਸੁਜਾਨਾ ॥

ਜੋ ਦੀਨੋ ਸੋ ਏਕਹ ਬਾਰ ॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਹ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਉ ਮਾਗਹਿ ਤਉ ਮਾਗਹਿ ਬੀਆ ॥ ਜਾ ਤੇ ਕੁਸਲ ਨ ਕਾਹੂ ਥੀਆ ॥ ਮਾਗਨਿ ਮਾਗ ਤ ਏਕਹਿ ਮਾਗ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਤੇ ਪਰਹਿ ਪਰਾਗ ॥੪੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪਰਧਾਨ ਤੇ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਮਨ ਮੰਤ ॥ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੁਨਾ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਮਾ ਜਾਹੂ ਮਰਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧਸੰਗ ਪਤੀਆਨਾ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਉਆ ਕੈ ਸਮਤ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਰਹਤ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਤਾਹੂ ਸੰਗ ਤਾਹੂ ਨਿਰਲੇਪਾ ॥ ਪੂਰਨ ਘਟ ਘਟ ਪੁਰਖ ਬਿਸੇਖਾ ॥ ਉਆ ਰਸ ਮਹਿ ਉਆਹੂ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨਹੀ ਤਿਹ ਮਾਇਆ ॥੪੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਯਾਰ ਮੀਤ ਸੁਨਿ ਸਾਜਨਹੁ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਛੂਟਨੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਬੰਧਨ ਕਟੇ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਪਵੜੀ ॥ ਯਯਾ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਬਿਧੀਆ ॥ ਏਕ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਹ ਲਉ ਸਿਧੀਆ ॥ ਯਾਹੂ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹੋਤ ਛੁਟਾਰਾ ॥ ਉਆਹੂ ਜਤਨ ਸਾਧ ਸੰਗਾਰਾ ॥ ਯਾ ਉਬਰਨ ਧਾਰੈ ਸਭੁ ਕੋਊ ॥ ਉਆਹਿ ਜਪੇ ਬਿਨੁ ਉਬਰ ਨ ਹੋਊ ॥ ਯਾਹੂ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸਮਰਾਥਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਿਰਗੁਨ ਨਰਨਾਥਾ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਜਿਹ ਆਪਿ ਜਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਮਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਈ ॥੪੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕਾਹੂ ਸੰਗ ਕਰਹੁ ਆਪਨ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਨਾ ਜਗਿ ਰਹਹੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਰਾਰਾ ਰੇਨ ਹੋਤ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਛੁਟੈ ਤੇਰੀ ਬਾਕੀ ॥ ਰਣਿ ਦਰਗਹਿ ਤਉ ਸੀਝਹਿ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਰਹਤ ਰਹਤ ਰਹਿ ਜਾਹਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਰਾਤੇ ਰੰਗ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੀ ਦਾਤੇ ॥੪੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲਾਲਚ ਝੂਠ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ ਇਆ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਬਾਸ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਆ ਨਾਨਕ ਸੂਖਿ ਨਿਵਾਸ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲਲਾ ਲਾਵਉ ਅਉਖਧ ਜਾਹੂ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਤਿਹ ਮਿਟਹਿ ਖਿਨਾਹੂ ॥ ਨਾਮ ਅਉਖਧੁ ਜਿਹ ਰਿਦੈ ਹਿਤਾਵੈ ॥ ਤਾਹਿ ਰੋਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਹੀ ਆਵੈ ॥

ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਭ ਘਟ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਬਿਨੁ ਬਿਧਿ ਨ ਬਨਾਈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੰਜਮੁ ਕਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਫਿਰਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੪੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂ ਠਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹੈ ਨਾਨਕ ਕਾਇ ਦੁਰਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਵਾ ਵੈਰੁ ਨ ਕਰੀਐ ਕਾਹੂ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਾਹੂ ॥ ਵਾਸੁਦੇਵ ਜਲ ਥਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੈ ਹੀ ਗਵਿਆ ॥ ਵੈਰ ਵਿਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਹ ਮਨ ਤੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਸੁਨਤੇ ॥ ਵਰਨ ਚਿਹਨ ਸਗਲਹ ਤੇ ਰਹਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਕਹਤਾ ॥੪੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀਆ ਸਾਕਤ ਮੁਗਧ ਅਜਾਨ ॥ ੜੜਕਿ ਮੁਏ ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਨ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ੜਾੜਾ ੜਾੜਿ ਮਿਟੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤਤੁ ਨਾਮ ਅਰਾਧੂ ॥ ਰੂੜੋ ਜਿਹ ਬਸਿਓ ਰਿਦ ਮਾਹੀ ॥ ਉਆ ਕੀ ੜਾੜਿ ਮਿਟਤ ਬਿਨਸਾਹੀ ॥ ੜਾੜਿ ਕਰਤ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰਾ ॥ ਜੇਹ ਹੀਐ ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ੜਾੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ੜਾੜਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਾਨਕ ਸਮਝਾਈ ॥੪੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਮਨ ਓਟ ਗਹੁ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਤਿਆਗੁ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਜਿਹ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਸਾ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਅਬ ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਪੂਕਾਰੇ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਨਹੀ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਹਮ ਭੂਲਨਹਾਰੇ ॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੪੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖੁਦੀ ਮਿਟੀ ਤਬ ਸੁਖ ਭਏ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਅਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਉਸਤਤਿ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਖਾ ਖਰਾ ਸਰਾਹਉ ਤਾਹੂ ॥ ਜੋ ਖਿਨ ਮਹਿ ਊਨੇ ਸੁਭਰ ਭਰਾਹੂ ॥ ਖਰਾ ਨਿਮਾਨਾ ਹੋਤ ਪਰਾਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਪੈ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਭਾਵੈ ਖਸਮ ਤ ਉਆ ਸੁਖੁ ਦੇਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਐਸੋ ਆਗਨਤਾ ॥ ਅਸੰਖ ਖਤੇ ਖਿਨ ਬਖਸਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਸਦਾ ਦਇਆਰਾ

ਨਾ॥੪੯॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸਤਿਕਹਉਸੁਨਿਮਨਮੇਰੇਸਰਨਿਪਰਹੁਹਰਿਰਾਇ॥ਉਕਤਿ
ਸਿਆਨਪਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕਲਏਸਮਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਸਾਸਿਆ
ਨਪਛਾਡੁਇਆਨਾ॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪ੍ਰਭੁਪਤੀਆਨਾ॥ਸਹਸਭਾਤਿਕਰਹਿਚ
ਤੁਰਾਈ॥ਸੰਗਿਤੁਹਾਰੈਏਕਨਜਾਈ॥ਸੋਊਸੋਊਜਪਿਦਿਨਰਾਤੀ॥ਰੇਜੀਅਚਲੈਤੁਹ
ਾਰੈਸਾਥੀ॥ਸਾਧਸੇਵਾਲਾਵੈਜਿਹਆਪੈ॥ਨਾਨਕਤਾਕਉਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈ॥੫੦॥
ਸਲੋਕੁ॥ਹਰਿਹਰਿਮੁਖਤੇਬੋਲਨਾਮਨਿਵੂਠੈਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭਮਹਿਰਵਿਰ
ਹਿਆਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸੋਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਰਉਘਟਿਘਟਿਸਗਲਕੈਪੂਰਿਰਹੇ
ਭਗਵਾਨ॥ਹੋਵਤਆਏਸਦਸਦੀਵਦੁਖਭੰਜਨਗੁਰਗਿਆਨ॥ਹਉਛੁਟਕੈਹੋਇ
ਅਨੰਦੁਤਿਹਹਉਨਾਹੀਤਹਆਪਿ॥ਹਤੇਦੂਖਜਨਮਹਮਰਨਸੰਤਸੰਗਪਰਤਾਪ॥
ਹਿਤਕਰਿਨਾਮਦ੍ਰਿੜੈਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤਹਸੰਗਿਹੋਤਕਿਰਪਾਲਾ॥ਓਰੈਕਛੂਨਕਿਨਹੂਕੀ
ਆ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੂਆ॥੫੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਲੇਖੈਕਤਹਿਨਛੂਟੀਐਖਿਨੁ
ਖਿਨੁਭੂਲਨਹਾਰ॥ਬਖਸਨਹਾਰਬਖਸਿਲੈਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਲੂਣਹਰਾਮੀਗੁਨਹਗਾਰਬੇਗਾਨਾਅਲਪਮਤਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸੁਖਦੀਏਤਾਹਿਨ
ਜਾਨਤਤਤ॥ਲਾਹਾਮਾਇਆਕਾਰਨੇਦਹਦਿਸਿਢੂਢਨਜਾਇ॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰਪ੍ਰਭਨਿ
ਮਖਨਮਨਹਿਬਸਾਇ॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮੋਹਇਆਸੰਪੈਮਨਮਾਹਿ॥ਲੰ
ਪਟਚੋਰਨਿੰਦਕਮਹਾਤਿਨਹੂਸੰਗਿਬਿਹਾਇ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਬਖਸਿਲੈਹਿਖੋਟੇਸੰਗਿ
ਖਰੇ॥ਨਾਨਕਭਾਵੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਾਹਨਨੀਰਿਤਰੇ॥੫੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਖਾਤਪੀਤਖੇਲਤ
ਹਸਤਭਰਮੇਜਨਮਅਨੇਕ॥ਭਵਜਲਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਤੇਰੀਟੇਕ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥
ਖੇਲਤਖੇਲਤਆਇਓਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖਪਾਇ॥ਖੇਦਮਿਟੇਸਾਧੂਮਿਲਤਸਤਿਗੁ
ਰਬਚਨਸਮਾਇ॥ਖਿਮਾਗਹੀਸਚੁਸੰਚਿਓਖਾਇਓਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮ॥ਖਰੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਠਾਕੁਰਭਈਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਖੇਪਨਿਬਾਹੀਬਹੁਤੁਲਾਭਘਰਿਆਏਪਤਿਵੰਤ॥

ਖਰਾਦਿਲਾਸਾਗੁਰਿਦੀਆਆਇਮਿਲੇਭਗਵੰਤ॥ਆਪਨਕੀਆਕਰਹਿਆਪਿਆ
ਗੈਪਾਛੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਸੋਊਸਰਾਹੀਐਜਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥੫੩॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਾਗਤੀਕਿਰਪਾਨਿਧਿਦਇਆਲ॥ਏਕਅਖਰੁਹਰਿਮਨਿਬ
ਸਤਨਾਨਕਹੋਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਖਰਮਹਿਤ੍ਰਿਭਵਨਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਅਖਰ
ਕਰਿਕਰਿਬੇਦਬੀਚਾਰੇ॥ਅਖਰਸਾਸਤ੍ਰਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾ॥ਅਖਰਨਾਦਕਥਨਵਖ
ੵਾਨਾ॥ਅਖਰਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੈਭਰਮਾ॥ਅਖਰਕਰਮਕਿਰਤਿਸੁਚਧਰਮਾ॥ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਮਾਨਅਖਰਹੈਜੇਤਾ॥ਨਾਨਕਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਿਰਲੇਪਾ॥੫੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਥਿਕਲੰ
ਮਅਗੰਮਮਸਤਕਿਲਿਖਾਵਤੀ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਸਭਸੰਗਿਅਨੂਪਰੂਪਾਵਤੀ॥ਉਸ
ਤਤਿਕਹਨੁਨਜਾਇਮੁਖਹੁਤੁਹਾਰੀਆ॥ਮੋਹੀਦੇਖਿਦਰਸੁਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੀਆ॥
੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਹੇਅਚੁਤਹੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸੀਅਘਨਾਸ॥ਹੇਪੂਰਨਹੇਸਰਬਮੈਦੁਖ
ਭੰਜਨਗੁਣਤਾਸ॥ਹੇਸੰਗੀਹੇਨਿਰੰਕਾਰਹੇਨਿਰਗੁਣਸਭਟੇਕ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੁਣਨਿ
ਧਾਨਜਾਕੈਸਦਾਬਿਬੇਕ॥ਹੇਅਪਰੰਪਰਹਰਿਹਰੇਹਹਿਭੀਹੋਵਨਹਾਰ॥ਹੇਸੰਤਹਕੈਸਦਾ
ਸੰਗਿਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰ॥ਹੇਠਾਕੁਰਹਉਦਾਸਰੋਮੈਨਿਰਗੁਨਗੁਨੁਨਹੀਕੋਇ॥ਨਾਨਕਦੀਜੈਨਾ
ਮਦਾਨੁਰਾਖਉਹੀਐਪਰੋਇ॥੫੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗੁਰਦੇਵਮਾਤਾਗੁਰਦੇਵਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵ
ਸੁਆਮੀਪਰਮੇਸੁਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਖਾਅਗਿਆਨਭੰਜਨੁਗੁਰਦੇਵਬੰਧਿਪਸਹੋਦਰਾ॥ਗੁ
ਰਦੇਵਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਉਪਦੇਸੈਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਨਿਰੋਧਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਾਂਤਿਸਤਿਬੁਧਿ
ਮੂਰਤਿਗੁਰਦੇਵਪਾਰਸਪਰਸਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਤੀਰਥੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੋਵਰੁਗੁਰ
ਗਿਆਨਮਜਨੁਅਪਰੰਪਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਕਰਤਾਸਭਿਪਾਪਹਰਤਾਗੁਰਦੇਵਪਤਿਤ
ਪਵਿਤਕਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਆਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੁਜੁਗੁਗੁਰਦੇਵਮੰਤੁਹਰਿਜਪਿਉਧਰਾ॥
ਗੁਰਦੇਵਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਕਰਿਕਿਰਪਾਹਮਮੂੜਪਾਪੀਜਿਤੁਲਗਿਤਰਾ॥ਗੁਰਦੇਵਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਦੇਵਨਾਨਕਹਰਿਨਮਸਕਰਾ॥੧॥ ਏਹੁਸਲੋਕੁਆਦਿਅੰਤਿਪੜਣਾ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਸੁਖਮਨੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਜੁਗਾਦਿ ਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸਤਿਗੁਰਏ ਨਮਹ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰਦੇਵਏ ਨਮਹ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਿਮਰਉ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਤਨ ਮਾਹਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਜਾਸੁ ਬਿਸੁੰਭਰ ਏਕੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਅਗਨਤ ਅਨੇਕੈ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਧਾਖ੍ਯ੍ਯਰ ॥ ਕੀਨੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਇਕ ਆਖ੍ਯ੍ਯਰ ॥ ਕਿਨਕਾ ਏਕ ਜਿਸੁ ਜੀਅ ਬਸਾਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਗਨੀ ਨ ਆਵੈ ॥ ਕਾਂਖੀ ਏਕੈ ਦਰਸ ਤੁਹਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸੁਖ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਬਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੂਖੁ ਜਮੁ ਨਸੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਸਮਨੁ ਟਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਕਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਨ ਬਿਆਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦੁਖੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤਤੁ ਬੁਧਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਜਪ ਤਪ ਪੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਬਿਨਸੈ ਦੂਜਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਦਰਗਹ ਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸੁਫਲ ਫਲਾ ॥ ਸੇ ਸਿਮਰਹਿ ਜਿਨ ਆਪਿ ਸਿਮਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੇ ਮੂਚਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੁਝੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ

ਨਾਹੀ ਜਮ ਤ੍ਰਾਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਬਸਹਿ ਸਾਧ ਕੀ ਰਸਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਾ ਦਾਸਨਿ ਦਸਨਾ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਧਨਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਬੇਮੁਹਤਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿ ਸਰਬ ਕੇ ਰਾਜੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਸਿਮਰਨ ਤੇ ਲਾਗੇ ਜਿਨ ਆਪਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੀ ਮੰਗੈ ਰਵਾਲਾ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਮੁਖ ਸੁਹਾਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਸੂਖਿ ਬਿਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਤਿਨ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਿਮਰਹਿ ਬਸਹਿ ਹਰਿ ਨੇਰੇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਨੁ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਬਹੁ ਨ ਝੂਰੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਬਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਨੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਨਹਦ ਝੁਨਕਾਰ ॥ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਨ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਨ ਸਰਨੀ ਪਇਆ ॥੭॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਗਟਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਲਗਿ ਬੇਦ ਉਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਭਏ ਸਿਧ ਜਤੀ ਦਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਨੀਚ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਧਾਰੀ ਸਭ ਧਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਕਾਰਨ ਕਰਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਕੀਓ ਸਗਲ ਅਕਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਆ ॥੮॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦਰਦ

ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਾਥ ਅਨਾਥ ॥ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਾਥ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਹ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਨ ਭਾਈ ॥ ਮਨ ਊਹਾ ਨਾਮੁ ਤੇਰੈ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਦੂਤ ਜਮ ਦਲੈ ॥ ਤਹ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਚਲੈ ॥ ਜਹ ਮੁਸਕਲ ਹੋਵੈ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਉਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਪੁਨਹਚਰਨ ਕਰਤ ਨਹੀ ਤਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਪਰਹਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹੁ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਰਾਜਾ ਦੁਖੀਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹੋਇ ਸੁਖੀਆ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਬੰਧੁ ਨ ਪਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤਿਖ ਨ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਆਘਾਵੈ ॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਇਹੁ ਜਾਤ ਇਕੇਲਾ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਹੋਤ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਛੂਟਤ ਨਹੀ ਕੋਟਿ ਲਖ ਬਾਹੀ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਰਿ ਪਰਾਹੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਜਹ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਜਨਮੈ ਮਰਿ ਜਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮੈਲਾ ਮਲੁ ਕਬਹੁ ਨ ਧੋਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕੋਟਿ ਪਾਪ ਖੋਵੈ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਰੰਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਈਐ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥੩॥ ਜਿਹ ਮਾਰਗ ਕੇ ਗਨੇ ਜਾਹਿ ਨ ਕੋਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਊਹਾ ਸੰਗਿ ਤੋਸਾ ॥ ਜਿਹ ਪੈਡੈ ਮਹਾ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸੰਗਿ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਜਹਾ ਪੰਥਿ ਤੇਰਾ ਕੋ ਨ ਸਿਞਾਨੂ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਤਹ ਨਾਲਿ ਪਛਾਨੂ ॥ ਜਹ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ਤਪਤਿ ਬਹੁ ਘਾਮ ॥ ਤਹ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੁਮ ਊਪਰਿ ਛਾਮ ॥ ਜਹਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਮਨ ਤੁਝੁ ਆਕਰਖੈ ॥ ਤਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਖੈ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਰਤਨਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਦਾਸ ਕੀ ਓਟ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਜਨ ਕੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਤ ਸੰਤ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਉਖਧੁ ਸਾਧ ਕਮਾਤਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਨ

ਕੀਨੋ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਤਨ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਰੰਗ ਏਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਬਿਰਤਿ ਬਿਬੇਕੈ ॥੫॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭੁਗਤਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਾ ਰੂਪ ਰੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਬ ਪਰੈ ਨ ਭੰਗੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਜਨ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਨ ਕਉ ਭੋਗ ਜੋਗ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ਬਿਓਗੁ ॥ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਜੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇਵਾ ॥੬॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜਨ ਕਉ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਜਨ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਨਾਮ ਰਸ ਮਾਤੇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਗਤੁ ਪ੍ਰਗਟ ਨਹੀ ਛਪੈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਕਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੰਗਿ ਕੇਤੇ ਤਰੇ ॥੭॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਇਹੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਕਾਮਧੇਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਦਰਦ ਦੁਖ ਲਥਾ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਸੰਤ ਰਿਦ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਤਾਪਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਕਛੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੮॥੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਹੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤੀ ਪੇਖੇ ਸਰਬ ਢਢੋਲਿ ॥ ਪੂਜਸਿ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਮੋਲ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਗਿਆਨ ਸਭਿ ਧਿਆਨ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਵਖਿਆਨ ॥ ਜੋਗ ਅਭਿਆਸ ਕਰਮ ਧ੍ਰਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਬਨ ਮਧੇ ਫਿਰਿਆ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਏ ਬਹੁ ਜਤਨਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਹੋਮੇ ਬਹੁ ਰਤਨਾ ॥ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਇ ਹੋਮੈ ਕਰਿ ਰਾਤੀ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ॥ ਨਹੀ ਤੁਲਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਇਕ ਬਾਰ ॥੧॥ ਨਉ ਖੰਡ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਫਿਰੈ ਚਿਰੁ ਜੀਵੈ ॥ ਮਹਾ ਉਦਾਸੁ ਤਪੀਸਰੁ ਥੀਵੈ ॥ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ਹੋਮਤ ਪਰਾਨ ॥ ਕਨਿਕ ਅਸ੍ਵ ਹੈਵਰ ਭੂਮਿ ਦਾਨ ॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਕਰੈ ਬਹੁ ਆਸਨ

ਨੇਮ ਅਚਾਰ ਸੰਜਮ ਅਤਿ ਸਾਧਨਾ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਕਰਿ ਸਰੀਰੁ ਕਟਾਵੈ ॥ ਤਉ ਭੀ ਹ
ਉਮੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਮਸਰਿ ਕਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜ
ਪਤ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਮਨ ਕਾਮਨਾ ਤੀਰਥ ਦੇਹ ਛੁਟੈ ॥ ਗਰਬੁ ਗੁਮਾਨੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਹੁਟੈ ॥
ਸੋਚ ਕਰੈ ਦਿਨਸੁ ਅਰੁ ਰਾਤਿ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਤਨ ਤੇ ਜਾਤਿ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਕਉ ਬਹੁ ਸਾਧ
ਨਾ ਕਰੈ ॥ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਖਿਆ ਟਰੈ ॥ ਜਲਿ ਧੋਵੈ ਬਹੁ ਦੇਹ ਅਨੀਤਿ ॥ ਸੁਧ ਕਹਾ ਹੋ
ਇ ਕਾਚੀ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਊਚ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਉਧਰੇ ਪਤਿਤ ਬਹੁ
ਮੂਚ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨ
ਨਾ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਭੇਖ ਅਨੇਕ ਅਗਨਿ ਨਹੀ ਬੁਝੈ ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਵ ਦਰਗਹ ਨਹੀ ਸਿਝੈ ॥ ਛੂਟ
ਸਿ ਨਾਹੀ ਊਭ ਪਇਆਲਿ ॥ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਹਿ ਮਾਇਆ ਜਾਲਿ ॥ ਅਵਰ ਕਰਤੂਤਿ
ਸਗਲੀ ਜਮੁ ਡਾਨੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਦੁ
ਖੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬੋਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਜੇ ਕੋ ਮਾਗੈ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਲਾਗੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁਨਾ ਦੂਖੁ ਮਿਟਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਗਾਵੈ ॥
ਜੇ ਕੋ ਅਪੁਨੀ ਸੋਭਾ ਲੋਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਹ ਹਉਮੈ ਛੋਰੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜਨਮ ਮਰਣ ਤੇ ਡਰੈ ॥
ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਸਰਨੀ ਪਰੈ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਜਾਸਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅ
ਭਿਮਾਨੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਜਾਣੈ ਨੀਚਾ ॥ ਸੋਊ ਗਨੀਐ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ
ਹੋਇ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਚੀਨਾ ॥ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਤੇ ਬੁ
ਰਾ ਮਿਟਾਨਾ ॥ ਪੇਖੈ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਨਾ ॥ ਸੂਖ ਦੂਖ ਜਨ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਨਹੀ ਲੇਪਾ ॥੬॥ ਨਿਰਧਨ ਕਉ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਥਾਉ ॥
ਨਿਮਾਨੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਮਾਨੁ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁ
ਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪੇ ॥ ਆਪ

ਨ ਸੰਗਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਰਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਉਸਤਤਿ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਸਿ
ਕੋਇ ॥੭॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮੁ ॥ ਸ
ਗਲ ਕ੍ਰਿਆ ਮਹਿ ਊਤਮ ਕਿਰਿਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰਿਆ ॥ ਸਗਲ ਉਦ
ਮ ਮਹਿ ਉਦਮੁ ਭਲਾ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜੀਅ ਸਦਾ ॥ ਸਗਲ ਬਾਨੀ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬਾਨੀ ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਜਸੁ ਸੁਨਿ ਰਸਨ ਬਖਾਨੀ ॥ ਸਗਲ ਥਾਨ ਤੇ ਓਹੁ ਊਤਮ ਥਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਿਹ ਘਟਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੮॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਇਆਨਿਆ ਸੋ
ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਚੀਤਿ ਰਖੁ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥੧॥
ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਰਮਈਆ ਕੇ ਗੁਨ ਚੇਤਿ ਪਰਾਨੀ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਵਨ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨੀ ॥
ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸਾਜਿ ਸਵਾਰਿ ਸੀਗਾਰਿਆ ॥ ਗਰਭ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥
ਬਾਰ ਬਿਵਸਥਾ ਤੁਝਹਿ ਪਿਆਰੈ ਦੂਧ ॥ ਭਰਿ ਜੋਬਨ ਭੋਜਨ ਸੁਖ ਸੂਧ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇ
ਆ ਊਪਰਿ ਸਾਕ ਸੈਨ ॥ ਮੁਖਿ ਅਪਿਆਉ ਬੈਠ ਕਉ ਦੈਨ ॥ ਇਹੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਗੁਨੁ ਕਛੂ
ਨ ਬੂਝੈ ॥ ਬਖਸਿ ਲੇਹੁ ਤਉ ਨਾਨਕ ਸੀਝੈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਰ ਊਪਰਿ ਸੁਖਿ ਬਸਹਿ ॥
ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਬਨਿਤਾ ਸੰਗਿ ਹਸਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੀਵਹਿ ਸੀਤਲ ਜਲਾ ॥ ਸੁਖ
ਦਾਈ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਅਮੁਲਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੋਗਹਿ ਸਭਿ ਰਸਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ
ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ਬਸਾ ॥ ਦੀਨੇ ਹਸਤ ਪਾਵ ਕਰਨ ਨੇਤ੍ਰ ਰਸਨਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਅਵ
ਰ ਸੰਗਿ ਰਚਨਾ ॥ ਐਸੇ ਦੋਖ ਮੂੜ ਅੰਧ ਬਿਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਆਪੇ ॥
॥੨॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਜੋ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਕਰੈ ਗਵਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਵ ਨਿਧਿ
ਪਾਵੈ ॥ ਤਾ ਸਿਉ ਮੂੜਾ ਮਨੁ ਨਹੀ ਲਾਵੈ ॥ ਜੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸਦ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਅੰਧਾ ਜਾਨ
ਤ ਦੂਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਟਹਲ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰੈ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਨੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦ
ਇਹੁ ਭੂਲਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੩॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ ਕਉਡੀ ਸੰਗਿ ਰਚੈ ॥
ਸਾਚੁ ਛੋਡਿ ਝੂਠ ਸੰਗਿ ਮਚੈ ॥ ਜੋ ਛਡਨਾ ਸੁ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ॥ ਜੋ ਹੋਵਨੁ ਸੋ ਦੂਰਿ ਪਰਾਨੈ ॥

ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਤਿਸ ਕਾ ਸ੍ਰਮੁ ਕਰੈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਹਰੈ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪੁ ਉਤਾਰੈ
ਧੋਇ ॥ ਗਰਧਬ ਪ੍ਰੀਤਿ ਭਸਮ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ॥੪॥ ਕਰਤੂਤਿ ਪਸੂ ਕੀ ਮਾਨਸ ਜਾਤਿ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਕਰੈ
ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਮਾਇਆ ॥ ਛਪਸਿ ਨਾਹਿ ਕਛੁ ਕਰੈ ਛਪਾਇ
ਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਇਸਨਾਨ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਿਆਪੈ ਲੋਭੁ ਸੁਆਨੁ ॥ ਅੰਤ
ਰਿ ਅਗਨਿ ਬਾਹਰਿ ਤਨੁ ਸੁਆਹ ॥ ਗਲਿ ਪਾਥਰ ਕੈਸੇ ਤਰੈ ਅਥਾਹ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸਮਾਤਿ ॥੫॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਾ ਕੈਸੇ ਮਾਰਗੁ ਪਾ
ਵੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਓੜਿ ਨਿਬਹਾਵੈ ॥ ਕਹਾ ਬੁਝਾਰਤਿ ਬੂਝੈ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਸਿ ਕਹੀਐ ਤ
ਉ ਸਮਝੈ ਭੋਰਾ ॥ ਕਹਾ ਬਿਸਨਪਦ ਗਾਵੈ ਗੁੰਗ ॥ ਜਤਨ ਕਰੈ ਤਉ ਭੀ ਸੁਰ ਭੰਗ ॥
ਕਹ ਪਿੰਗੁਲ ਪਰਬਤ ਪਰ ਭਵਨ ॥ ਨਹੀ ਹੋਤ ਊਹਾ ਉਸੁ ਗਵਨ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕਰੁਣਾ ਮੈ
ਦੀਨੁ ਬੇਨਤੀ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਰੈ ॥੬॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਸੁ ਆਵੈ ਨ ਚੀਤਿ
॥ ਜੋ ਬੈਰਾਈ ਤਾ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਲੂਆ ਕੇ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਬਸੈ ॥ ਅਨਦ ਕੇਲ ਮਾਇਆ
ਰੰਗਿ ਰਸੈ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਮਨਹਿ ਪ੍ਰਤੀਤਿ ॥ ਕਾਲੁ ਨ ਆਵੈ ਮੂੜੇ ਚੀਤਿ ॥ ਬੈਰ
ਬਿਰੋਧ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮੋਹ ॥ ਝੂਠ ਬਿਕਾਰ ਮਹਾ ਲੋਭ ਧ੍ਰੋਹ ॥ ਇਆਹੂ ਜੁਗਤਿ ਬਿਹਾਨੇ ਕਈ
ਜਨਮ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਆਪਨ ਕਰਿ ਕਰਮ ॥੭॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਮ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਤੁਮ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੇਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮਹਿ ਸੂ
ਖ ਘਨੇਰੇ ॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤੁ ॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਤੁ
ਮਰੈ ਸੂਤ੍ਰਿ ਧਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਮਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੁਮ ਹੀ
ਜਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੮॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ ਕੈ
ਲਾਗਹਿ ਆਨ ਸੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੂ ਨ ਸੀਝਈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਅਸਟਪ
ਦੀ ॥ ਦਸ ਬਸਤੂ ਲੇ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਕਾਰਨਿ ਬਿਖੋਟਿ ਗਵਾਵੈ ॥ ਏਕ

ਭੀ ਨ ਦੇਇ ਦਸ ਭੀ ਹਿਰਿ ਲੇਇ ॥ ਤਉ ਮੂੜਾ ਕਹੁ ਕਹਾ ਕਰੇਇ ॥ ਜਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਨਾਹੀ
ਚਾਰਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੀਜੈ ਸਦ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾ
ਹੂ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਅਪਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਤਿਨਿ ਪਾਇ
ਆ ॥੧॥ ਅਗਨਤ ਸਾਹੁ ਅਪਨੀ ਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਬਰਤੈ ਅਨਦ ਉਲਾਸਿ ॥ ਅਪ
ਨੀ ਅਮਾਨ ਕਛੁ ਬਹੁਰਿ ਸਾਹੁ ਲੇਇ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਨੀ ਪਰਤੀਤਿ
ਆਪ ਹੀ ਖੋਵੈ ॥ ਬਹੁਰਿ ਉਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਬਸਤੁ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥
ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨੈ ਮਾਥੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਚਉਗੁਨ ਕਰੈ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
ਦਾ ਦਇਆਲੁ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਮਾਇਆ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਸਰਪਰ ਹੋਵਤ ਜਾਨੁ ਅਨੇਤ ॥ ਬਿ
ਰਖ ਕੀ ਛਾਇਆ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥ ਓਹ ਬਿਨਸੈ ਓਹੁ ਮਨਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ
ਚਾਲਨਹਾਰੁ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਹ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਬਟਾਊ ਸਿਉ ਜੋ ਲਾਵੈ ਨੇਹ ॥ ਤਾ ਕਉ ਹਾ
ਥਿ ਨ ਆਵੈ ਕੇਹ ॥ ਮਨ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਲ
ਏ ਲਾਈ ॥੩॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਧਨ ਮਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਰਥ ਹਸਤੀ ਅਸ੍ਵ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਰੰਗ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਪੇਖਿ ਹਸਤਾ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਮਿਥਿਆ ਆਪਸ ਊਪਰਿ ਕਰਤ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਭਗਤਿ ਸਾ
ਧ ਕੀ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਸ੍ਰਵਨ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸੁ
ਨਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਹਸਤ ਪਰ ਦਰਬ ਕਉ ਹਿਰਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਨੇਤ੍ਰ ਪੇਖਤ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪਾਦ
॥ ਮਿਥਿਆ ਰਸਨਾ ਭੋਜਨ ਅਨ ਸ੍ਵਾਦ ॥ ਮਿਥਿਆ ਚਰਨ ਪਰ ਬਿਕਾਰ ਕਉ ਧਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿ
ਆ ਮਨ ਪਰ ਲੋਭ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਮਿਥਿਆ ਤਨ ਨਹੀ ਪਰਉਪਕਾਰਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਬਾਸੁ ਲੇਤ
ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਭਏ ॥ ਸਫਲ ਦੇਹ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਲਏ ॥੫॥
ਬਿਰਥੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਆਰਜਾ ॥ ਸਾਚ ਬਿਨਾ ਕਹ ਹੋਵਤ ਸੂਚਾ ॥ ਬਿਰਥਾ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਤਨੁ ਅੰਧ ॥

ਮੁਖਿ ਆਵਤ ਤਾ ਕੈ ਦੁਰਗੰਧ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਬ੍ਰਿਥਾ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮੇਘ ਬਿਨਾ ਜਿਉ ਖੇਤੀ ਜਾਇ ॥ ਗੋਬਿਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਪਨ ਕੇ ਨਿਰਾਰਥ ਦਾਮ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਹ ਘਟਿ ਬਸਿਓ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਰਹਤ ਅਵਰ ਕਛੁ ਅਵਰ ਕਮਾਵਤ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਖਹੁ ਗੰਢ ਲਾਵਤ ॥ ਜਾਨਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭੂ ਪਰਬੀਨ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਨ ਕਾਹੂ ਭੀਨ ॥ ਅਵਰ ਉਪਦੇਸੈ ਆਪਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਆਵਤ ਜਾਵਤ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੀਖ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜੋ ਤੁਮ ਭਾਨੇ ਤਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਉਨ ਜਨ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੭॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਜਾਨੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਆਪਹਿ ਮਾਨੈ ॥ ਆਪਹਿ ਆਪ ਆਪਿ ਕਰਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਕਿਸੈ ਦੂਰਿ ਜਨਾਵਤ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਵਤ ਨੇਰਾ ॥ ਉਪਾਵ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਜਾਨੈ ਆਤਮ ਕੀ ਰਹਤ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰੀ ॥੮॥੫॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਮੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਖਾਹਿ ॥ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਰਖੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਗੰਧਤ ਤਨਿ ਲਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਿਮਰਤ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸਹਿ ਸੁਖ ਮੰਦਰਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗ੍ਰਿਹ ਸੰਗਿ ਸੁਖ ਬਸਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਸੁ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰੰਗ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਧਿਆਵਨ ਜੋਗ ॥੧॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਹਢਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਕਤ ਅਵਰ ਲੁਭਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸੇਜ ਸੋਈਜੈ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਤਾ ਕਾ ਜਸੁ ਗਾਵੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਸਭੁ ਕੋਊ ਮਾਨੈ ॥ ਮੁਖਿ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਰਸਨ ਬਖਾਨੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੋ ਰਹਤਾ ਧਰਮੁ ॥ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਜਪਤ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ

ਘਰਿ ਜਾਵਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਰੋਗ ਕੰਚਨ ਦੇਹੀ ॥ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਓਲਾ ਰਹਤ ॥ ਮਨ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਸਗਲ ਛਿਦ੍ਰ ਢਾਕੇ ॥ ਮਨ ਸਰਨੀ ਪਰੁ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੁਝੁ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਮਨ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਊਚੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਈ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੇਹ ॥੩॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਭੂਖਨ ਪਹਿਰੀਜੈ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਕਿਉ ਆਲਸੁ ਕੀਜੈ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਸ੍ਵ ਹਸਤਿ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਮਨ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਬਹੂ ਨ ਬਿਸਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਾਗ ਮਿਲਖ ਧਨਾ ॥ ਰਾਖੁ ਪਰੋਇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨੇ ਮਨਾ ॥ ਜਿਨਿ ਤੇਰੀ ਮਨ ਬਨਤ ਬਨਾਈ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਦ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਇ ਜੋ ਏਕ ਅਲਖੈ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਰਖੈ ॥੪॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪੁੰਨ ਬਹੁ ਦਾਨ ॥ ਮਨ ਆਠ ਪਹਰ ਕਰਿ ਤਿਸ ਕਾ ਧਿਆਨ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂ ਆਚਾਰ ਬਿਉਹਾਰੀ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਸੁੰਦਰ ਰੂਪੁ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹੁ ਸਦਾ ਅਨੂਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਨੀਕੀ ਜਾਤਿ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਕਹੈ ॥੫॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਨਹਿ ਕਰਨ ਨਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪੇਖਹਿ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜੇ ਬਸਨਾ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਸਤ ਕਰ ਚਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੰਪੂਰਨ ਫਲਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਕਤ ਲਾਗਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਜਾਗਹੁ ॥੬॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਮੂਲਿ ਨ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੂੜ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੇਰੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰੇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਜਾਨੁ ਮਨ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂੰ ਪਾਵਹਿ ਸਾਚੁ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂੰ ਤਾ ਸਿਉ ਰਾਚੁ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੁ ਜਪੈ ਜਪੁ ਸੋਇ ॥੭॥

ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਜਪੈ ਸੋ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਗਾਵਾਏ ਸੁ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆ ਤੇ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਬਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਤੇ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਮਇਆ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਕਿਨਹੂ ਲਇਆ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹੁ ਤਿਤੁ ਲਗਹਿ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਇਨ ਕੈ ਕਛੂ ਨ ਹਾਥ ॥੮॥੬॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ਹੋਇ ॥ ਸੁਨਿ ਮੀਤਾ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੰਤਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਅਚਰਜ ਕਥਾ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਸਗਲੀ ਖੋਤ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੈ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬੁਝੈ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭੁ ਹੋਤ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਤਨੁ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨੈ ਕਉਨੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥੧॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਗੋਚਰੁ ਮਿਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪਰਫੁਲੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਆਵਹਿ ਬਸਿ ਪੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਭੁੰਚਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਨੋਹਰ ਬੈਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਤਹੂੰ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਸਥਿਤਿ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਤੇ ਭਿੰਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਸਮਨ ਸਭਿ ਮੀਤ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਾ ਪੁਨੀਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਿਸ ਸਿਉ ਨਹੀ ਬੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬੀਗਾ ਪੈਰੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਕੋ ਮੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਜਾਨੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਹਉ ਤਾਪੁ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਜੈ ਸਭੁ ਆਪੁ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਸਾਧ ਬਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭੂ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਬਹੂ ਧਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਲਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਅਜਰੁ ਸਹੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੈ ਥਾਨਿ ਊਚੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਹਲਿ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਭਿ ਧਰਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕੇਵਲ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਏ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨ ॥੪॥

ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੁਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਤੇ ਸਭੁ ਕੋ ਵਰਸਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕਰੇ ਸੇਵਾ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੋਭਾ ਸੁਰਦੇਵਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਪਾਪ ਪਲਾਇਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗੁਨ ਗਾਇਨ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸ੍ਰਬ ਥਾਨ ਗੰਮਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਫਲ ਜਨੰਮ ॥੫॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਘਾਲ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਕਲੂਖਤ ਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਰਕ ਪਰਹਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਛੁਰਤ ਹਰਿ ਮੇਲਾ ॥ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਾਧ ਰਿਦ ਬਸੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੈ ਸਾਧ ਸੁਨਿ ਰਸੈ ॥੬॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸੁਨਉ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਰਪਰ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਲਗੈ ਪ੍ਰਭੁ ਮੀਠਾ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਡੀਠਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਏ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਟੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਭੇਟੇ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ ਸਾਧ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਨਹਿ ॥ ਜੇਤਾ ਸੁਨਹਿ ਤੇਤਾ ਬਖਿਆਨਹਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਉਪਮਾ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਾ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਦਾ ਬੇਅੰਤ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਊਚ ਤੇ ਊਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਮੂਚ ਤੇ ਮੂਚੀ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸੋਭਾ ਸਾਧ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪ੍ਰਭ ਭੇਦੁ ਨ ਭਾਈ ॥੮॥੭॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਪੇਖੈ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਲਛਣ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪ ॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲ ਅਲੇਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਨਿਰਦੋਖ ॥ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਸਰਬ ਕਉ ਸੋਖ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਮਾਨਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਾਜ ਰੰਕ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤੁਲਿ ਪਵਾਨ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕੈ ਧੀਰਜੁ ਏਕ ॥ ਜਿਉ ਬਸੁਧਾ ਕੋਊ ਖੋਦੈ ਕੋਊ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਇਹੈ

ਗੁਨਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਉ ਪਾਵਕ ਕਾ ਸਹਜ ਸੁਭਾਉ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਨਿਰਮਲ ਤੇ
ਨਿਰਮਲਾ॥ ਜੈਸੇ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ ਜੈਸੇ
ਧਰ ਊਪਰਿ ਆਕਾਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਿਤ੍ਰ ਸਤ੍ਰੁ ਸਮਾਨਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾ
ਹੀ ਅਭਿਮਾਨ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ॥ ਮਨਿ ਅਪਨੈ ਹੈ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਸੇ ਜਨ ਭਏ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ॥੨॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਗਲ ਕੀ ਰੀ
ਨਾ॥ ਆਤਮ ਰਸੁ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਚੀਨਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਸਭ ਊਪਰਿ ਮਇਆ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਤੇ ਕਛੁ ਬੁਰਾ ਨ ਭਇਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਮਦਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਰਸੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬੰਧਨ ਤੇ ਮੁਕਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਜੁਗਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਗਿਆਨ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮ ਧਿਆਨੁ॥੩॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਊਪਰਿ ਆਸ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਗਰੀਬੀ ਸਮਾਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪਰਉਪ
ਕਾਰ ਉਮਾਹਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਹੀ ਧੰਧਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਲੇ ਧਾਵਤੁ ਬੰਧਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਸੁ ਭਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਫਲ ਫਲਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਸੰਗਿ ਸਗਲ ਉਧਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਪੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ॥੪॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕੈ ਏਕੈ ਰੰਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਬਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਆ
ਧਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਗਤ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਅਹੰਬੁਧਿ ਤਿਆਗਤ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸੁਖ ਸਹਜ ਨਿਵਾਸ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਬੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਏਕ ਸੰ
ਗਿ ਹੇਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਜਿਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ

ਆਨੀ ਕਾ ਦਰਸੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਮਹੇਸੁਰ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਪਰਮੇਸੁਰ॥
੬॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੈ ਸਗਲ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀ ਕਾ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਭੇਦੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਅਦੇਸੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕਾ ਕਥਿਆ ਨ ਜਾਇ ਅਧਾਖ੍ਯਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਉਨੁ ਬਖਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ ਗਤਿ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਜਾਨੈ॥ ਬ੍ਰਹ
ਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ॥੭॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਕਰਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਦ ਜੀਵੈ ਨਹੀ ਮਰਤਾ॥ ਬ੍ਰ
ਹਮਗਿਆਨੀ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥
ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਅਨਾਥ ਕਾ ਨਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕਾ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹਾਥੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿ
ਆਨੀ ਕਾ ਸਗਲ ਅਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਕੀ
ਸੋਭਾ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਬਨੀ॥ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ ਸਰਬ ਕਾ ਧਨੀ॥੮॥੮॥ ਸਲੋ
ਕੁ॥ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ॥ ਸਰਬ ਮੈ ਪੇਖੈ ਭਗਵਾਨੁ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਠਾਕੁਰ ਨ
ਮਸਕਾਰੈ॥ ਨਾਨਕ ਓਹੁ ਅਪਰਸੁ ਸਗਲ ਨਿਸਤਾਰੈ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਮਿਥਿ
ਆ ਨਾਹੀ ਰਸਨਾ ਪਰਸ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਦਰਸ॥ ਪਰਤ੍ਰਿਅ ਰੂਪੁ ਨ ਪੇਖੈ
ਨੇਤ੍ਰ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਟਹਲ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੇਤ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨੈ ਕਾਹੂ ਕੀ ਨਿੰਦਾ॥ ਸਭ ਤੇ ਜਾਨੈ ਆਪਸ
ਕਉ ਮੰਦਾ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਖਿਆ ਪਰਹਰੈ॥ ਮਨ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨ ਤੇ ਟਰੈ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਜਿਤ
ਪੰਚ ਦੋਖ ਤੇ ਰਹਤ॥ ਨਾਨਕ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋ ਐਸਾ ਅਪਰਸ॥੧॥ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਬਿਸਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ਤੇ ਹੋਇ ਭਿੰਨ॥ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਨਿਹਕਰਮ॥ ਤਿਸੁ ਬੈਸ
ਨੋ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਧਰਮ॥ ਕਾਹੂ ਫਲ ਕੀ ਇਛਾ ਨਹੀ ਬਾਛੈ॥ ਕੇਵਲ ਭਗਤਿ ਕੀਰਤਨ ਸੰਗਿ
ਰਾਚੈ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਸਿਮਰਨ ਗੋਪਾਲ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ॥ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜੈ

ਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਓਹੁਬੈਸਨੋਪਰਮਗਤਿਪਾਵੈ॥੨॥ਭਗਉਤੀਭਗਵੰ
ਤਭਗਤਿਕਾਰੰਗੁ॥ਸਗਲਤਿਆਗੈਦੁਸਟਕਾਸੰਗੁ॥ਮਨਤੇਬਿਨਸੈਸਗਲਾਭਰਮੁ॥
ਕਰਿਪੂਜੈਸਗਲਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਪਾਪਾਮਲੁਖੋਵੈ॥ਤਿਸੁਭਗਉਤੀਕੀਮਤਿ
ਊਤਮਹੋਵੈ॥ਭਗਵੰਤਕੀਟਹਲਕਰੈਨਿਤਨੀਤਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪੈਬਿਸਨਪਰੀਤਿ॥ਹਰਿ
ਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਨਾਨਕਐਸਾਭਗਉਤੀਭਗਵੰਤਕਉਪਾਵੈ॥੩॥ਸੋਪੰਡਿਤੁ
ਜੋਮਨੁਪਰਬੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਆਤਮਮਹਿਸੋਧੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਾਰੁਰਸੁਪੀਵੈ॥ਉਸੁਪੰਡਿ
ਤਕੈਉਪਦੇਸਿਜਗੁਜੀਵੈ॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਹਿਰਦੈਬਸਾਵੈ॥ਸੋਪੰਡਿਤੁਫਿਰਿਜੋਨਿਨ
ਆਵੈ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੂਝੈਮੂਲ॥ਸੂਖਮਮਹਿਜਾਨੈਅਸਥੂਲੁ॥ਚਹੁਵਰ
ਨਾਕਉਦੇਉਪਦੇਸੁ॥ਨਾਨਕਉਸੁਪੰਡਿਤਕਉਸਦਾਅਦੇਸੁ॥੪॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਸਰਬਕੋ
ਗਿਆਨੁ॥ਚਹੁਵਰਨਾਮਹਿਜਪੈਕੋਊਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿ
ਪਾਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਿਉਰਧਾਰੈ॥ਪਸੁਪ੍ਰੇਤਮੁਘਦਪਾਥਰਕਉਤਾਰੈ॥
ਸਰਬਰੋਗਕਾਅਉਖਦੁਨਾਮੁ॥ਕਲਿਆਣਰੂਪਮੰਗਲਗੁਣਗਾਮ॥ਕਾਹੂਜੁਗਤਿਕਿਤੈ
ਨਪਾਈਐਧਰਮਿ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਮਿਲੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਮਿ॥੫॥ਜਿਸਕੈਮ
ਨਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਕਾਨਾਮੁਸਤਿਰਾਮਦਾਸੁ॥ਆਤਮਰਾਮੁਤਿਸੁਨਦਰੀ
ਆਇਆ॥ਦਾਸਦਸੰਤਣਭਾਇਤਿਨਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਹਰਿਜਾ
ਨੁ॥ਸੋਦਾਸੁਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥ਅਪੁਨੇਦਾਸਕਉਆਪਿਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸੁਦਾਸਕਉ
ਸਭਸੋਝੀਪਰੈ॥ਸਗਲਸੰਗਿਆਤਮਉਦਾਸੁ॥ਐਸੀਜੁਗਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਸੁ॥੬॥
ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਆਤਮਹਿਤਾਵੈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਊਕਹਾਵੈ॥ਤੈਸਾਹਰਖੁਤੈ
ਸਾਉਸੁਸੋਗੁ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਤਹਨਹੀਬਿਓਗੁ॥ਤੈਸਾਸੁਵਰਨੁਤੈਸੀਉਸੁਮਾਟੀ॥ਤੈ
ਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤੈਸੀਬਿਖੁਖਾਟੀ॥ਤੈਸਾਮਾਨੁਤੈਸਾਅਭਿਮਾਨੁ॥ਤੈਸਾਰੰਕੁਤੈਸਾਰਾਜਾਨੁ॥
ਜੋਵਰਤਾਏਸਾਈਜੁਗਤਿ॥ਨਾਨਕਓਹੁਪੁਰਖੁਕਹੀਐਜੀਵਨਮੁਕਤਿ॥੭॥ਪਾਰਬ੍ਰਹ

ਮਕੇਸਗਲੇਠਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਘਰਿਰਾਖੈਤੈਸਾਤਿਨਨਾਉ॥ਆਪੇਕਰਨਕਰਾਵਨ
ਜੋਗੁ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਫੁਨਿਹੋਗੁ॥ਪਸਰਿਓਆਪਿਹੋਇਅਨਤਤਰੰਗ॥ਲਖੇਨ
ਜਾਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਰੰਗ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਇਤੈਸਾਪਰਗਾਸ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਤਾਅ
ਬਿਨਾਸ॥ਸਦਾਸਦਾਸਦਾਦਇਆਲ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲ॥੮॥੯॥
ਸਲੋਕੁ॥ ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਅਨੇਕਜਨਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਰਚਨਾਪ੍ਰਭਿਰਚੀ
ਬਹੁਬਿਧਿਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰ॥ ਅਸਟਪਦੀ॥ ਕਈਕੋਟਿਹੋਏਪੂਜਾਰੀ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰੀ॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬਨਭ੍ਰਮਹਿ
ਉਦਾਸੀ॥ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਕੇਸ੍ਰੋਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਤਪੀਸੁਰਹੋਤੇ॥ਕਈਕੋਟਿਆਤਮਧਿ
ਆਨੁਧਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਕਬਿਕਾਬਿਬੀਚਾਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਨਵਤਨਨਾਮਧਿਆਵ
ਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿ॥੧॥ਕਈਕੋਟਿਭਏਅਭਿਮਾਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਅੰਧ
ਅਗਿਆਨੀ॥ਕਈਕੋਟਿਕਿਰਪਨਕਠੋਰ॥ਕਈਕੋਟਿਅਭਿਗਆਤਮਨਿਕੋਰ॥ਕਈ
ਕੋਟਿਪਰਦਰਬਕਉਹਿਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੂਖਨਾਕਰਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਮਾਇਆਸ੍ਰਮ
ਮਾਹਿ॥ਕਈਕੋਟਿਪਰਦੇਸਭ੍ਰਮਾਹਿ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਕਰਤੇਕੀਜਾਨੈਕਰਤਾਰਚਨਾ॥੨॥ਕਈਕੋਟਿਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜੇਰਸ
ਭੋਗੀ॥ਕਈਕੋਟਿਪੰਖੀਸਰਪਉਪਾਏ॥ਕਈਕੋਟਿਪਾਥਰਬਿਰਖਨਿਪਜਾਏ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਪਵਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਸਭੂਮੰਡਲ॥ਕਈਕੋਟਿਸਸੀਅਰਸੂਰਨ
ਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ॥ਕਈਕੋਟਿਦੇਵਦਾਨਵਇੰਦ੍ਰਸਿਰਿਛਤ੍ਰ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਅਪਨੈਸੂਤਿਧਾਰੈ॥
ਨਾਨਕਜਿਸੁਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਤਿਸੁਨਿਸਤਾਰੈ॥੩॥ਕਈਕੋਟਿਰਾਜਸਤਾਮਸਸਾਤਕ॥
ਕਈਕੋਟਿਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮ੍ਰਿਤਿਅਰੁਸਾਸਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਰਤਨਸਮੁਦ॥ਕਈਕੋ
ਟਿਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜੰਤ॥ਕਈਕੋਟਿਕੀਏਚਿਰਜੀਵੇ॥ਕਈਕੋਟਿਗਿਰੀਮੇਰਸੁਵਰਨਥੀਵੇ॥ਕ
ਈਕੋਟਿਜਖ੍ਯ੍ਯਕਿੰਨਰਪਿਸਾਚ॥ਕਈਕੋਟਿਭੂਤਪ੍ਰੇਤਸੂਕਰਮ੍ਰਿਗਾਚ॥ਸਭਤੇਨੇਰੈਸਭਹੂ

ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਤਾਲ ਕੇ ਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਜਨਮਹਿ ਜੀਵਹਿ ਮਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਫਿਰਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਬੈਠਤ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਘਾਲਹਿ ਥਕਿ ਪਾਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਏ ਧਨਵੰਤ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਚਿੰਤ ॥ ਜਹ ਜਹ ਭਾਣਾ ਤਹ ਤਹ ਰਾਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਹਾਥੇ ॥੫॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਭਏ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਤਿਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਖੋਜੰਤੇ ॥ ਆਤਮ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਲਹੰਤੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਦਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਮਾਗਹਿ ਸਤਸੰਗੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤਿਨ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸਦਾ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ॥੬॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਖਾਣੀ ਅਰੁ ਖੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਅਕਾਸ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਹੋਏ ਅਵਤਾਰ ॥ ਕਈ ਜੁਗਤਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਈ ਬਾਰ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਇਕੁ ਏਕੰਕਾਰ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕੀਨੇ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਤਿ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੭॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇ ਦਾਸ ॥ ਤਿਨ ਹੋਵਤ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਤਤ ਕੇ ਬੇਤੇ ॥ ਸਦਾ ਨਿਹਾਰਹਿ ਏਕੋ ਨੇਤ੍ਰੇ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵਹਿ ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਸਦ ਸਦ ਹੀ ਜੀਵਹਿ ॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ॥ ਆਤਮ ਰਸਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਓਇ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥੧੦॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਗੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਾਰਿ ਅਧਰ ਰਹਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਉਪਜੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਹੁਕਮੇ ਊਚ ਨੀਚ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਪਰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਅਪਨੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਮਾਨੁਖ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਾਥਰ ਤਰਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਸ ਤੇ ਰਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰੈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੈ ਆਪਨ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਦੁਹਾ ਸਿਰਿਆ ਕਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਖੇਲੈ ਬਿਗਸੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਾਰ ਕਰਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਮਾਨੁਖ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਇ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਾਵੈ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਹੋਇ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਲੇਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰੇਇ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਬਿਖਿਆ ਮਹਿ ਰਚੈ ॥ ਜੇ ਜਾਨਤ ਆਪਨ ਆਪ ਬਚੈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਅਪਨੀ ਭਗਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਨਾਮਿ ਮਿਲੇਇ ॥੩॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਨੀਚ ਕੀਟ ਕਉ ਰਾਜ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜ ॥ ਜਾ ਕਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਛੂ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਤਕਾਲ ਦਹ ਦਿਸ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਅਪੁਨੀ ਕਰੈ ਬਖਸੀਸ ॥ ਤਾ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਨੈ ਜਗਦੀਸ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭ ਤਿਸ ਕੀ ਰਾਸਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਅਪਨੀ ਬਣਤ ਆਪਿ ਬਨਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਦੇਖਿ ਬਡਾਈ ॥੪॥ ਇਸ ਕਾ ਬਲੁ ਨਾਹੀ ਇਸੁ ਹਾਥ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਸਰਬ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਬਪੁਰਾ ਜੀਉ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਫੁਨਿ ਥੀਉ ॥ ਕਬਹੂ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਬਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਗ ਹਰਖ ਰੰਗਿ ਹਸੈ ॥ ਕਬਹੂ ਨਿੰਦ ਚਿੰਦ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਕਬਹੂ ਊਭ ਅਕਾਸ ਪਇਆਲ ॥ ਕਬਹੂ ਬੇਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰ ॥੫॥ ਕਬਹੂ ਨਿਰਤਿ ਕਰੈ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਸੋਇ ਰਹੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਕਬਹੂ ਮਹਾ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਕਬਹੂ ਸਰਬ ਕੀ ਹੋਤ ਰਵਾਲ ॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਬਹੈ ਬਡ ਰਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ਨੀਚ ਕਾ ਸਾਜਾ ॥ ਕਬਹੂ ਅਪਕੀਰਤਿ ਮਹਿ ਆਵੈ ॥ ਕਬਹੂ ਭਲਾ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕਹੈ ॥੬॥ ਕਬਹੂ ਹੋਇ ਪੰਡਿਤੁ ਕਰੇ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਮੋਨਿਧਾਰੀ ਲਾਵੈ ਧਿਆਨੁ ॥ ਕਬਹੂ ਤਟ ਤੀਰਥ ਇਸਨਾਨ ॥ ਕਬਹੂ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਮੁਖਿ ਗਿਆਨ ॥ ਕਬਹੂ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਪਤੰਗ ਹੋਇ ਜੀ

ਆ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮੀਆ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪ ਜਿਉ ਸ੍ਵਾਗੀ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਨਚਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੭॥ ਕਬਹੂ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਇਹੁ ਪਾਵੈ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹੋਇ ਗਿਆਨ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਉਸੁ ਅਸਥਾਨ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਬਸਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਮਹਿ ਜਲੁ ਆਇ ਖਟਾਨਾ ॥ ਤਿਉ ਜੋਤੀ ਸੰਗਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਗਵਨ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨ ॥੮॥੧੧॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਖੀ ਬਸੈ ਮਸਕੀਨੀਆ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਤਲੇ ॥ ਬਡੇ ਬਡੇ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਾਨਕ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਜਿਸ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਰਾਜ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਨਰਕਪਾਤੀ ਹੋਵਤ ਸੁਆਨੁ ॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਮੈ ਜੋਬਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਹੋਵਤ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਜੰਤੁ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਮਵੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਵੈ ॥ ਧਨ ਭੂਮਿ ਕਾ ਜੋ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਅੰਧਾ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਗਰੀਬੀ ਬਸਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਮੁਕਤੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਰਿ ਗਰਬਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਸਮਾਨਿ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਬਹੁ ਲਸਕਰ ਮਾਨੁਖ ਊਪਰਿ ਕਰੇ ਆਸ ॥ ਪਲ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਸਭ ਤੇ ਆਪ ਜਾਨੈ ਬਲਵੰਤੁ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਹੋਇ ਜਾਇ ਭਸਮੰਤੁ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਬਦੈ ਆਪਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਤਿਸੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ਕਰੈ ਹਉ ਧਾਰੇ ॥ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਵੈ ਸਗਲੇ ਬਿਰਥਾਰੇ ॥ ਅਨਿਕ ਤਪਸਿਆ ਕਰੇ ਅਹੰਕਾਰ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਆਤਮ ਨਹੀ ਦ੍ਰਵੈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਕਹੁ ਕੈਸੇ ਗਵੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਜੋ ਭਲਾ ਕਹਾਵੈ ॥ ਤਿਸਹਿ ਭਲਾਈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਨ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜਾਨੈ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਤਬ ਇਸ ਕਉ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਜਬ ਇਹ ਜਾਨੈ ਮੈ ਕਿਛੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੈ ਕੋਊ ਬੈਰੀ ਮੀਤੁ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਹੀ ਚੀਤੁ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਧਰਮ ਰਾਇ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਛੂਟੈ ॥੪॥

ਸਹਸ ਖਟੇ ਲਖ ਕਉ ਉਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਮਾਇਆ ਪਾਛੈ ਪਾਵੈ ॥ ਅਨਿਕ ਭੋਗ ਬਿਖਿਆ ਕੇ ਕਰੈ ॥ ਨਹ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰੈ ॥ ਬਿਨਾ ਸੰਤੋਖ ਨਹੀ ਕੋਊ ਰਾਜੈ ॥ ਸੁਪਨ ਮਨੋਰਥ ਬ੍ਰਿਥੇ ਸਭ ਕਾਜੈ ॥ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਸਰਬ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਕਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥੫॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਇਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੈਸੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਅਪਨੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਭ ਤੇ ਦੂਰਿ ਸਭਹੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਬੂਝੈ ਦੇਖੈ ਕਰੈ ਬਿਬੇਕ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕ ਆਪਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਮਰੈ ਨ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਹੀ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਆਪਿ ਉਪਦੇਸੈ ਸਮਝੈ ਆਪਿ ॥ ਆਪੇ ਰਚਿਆ ਸਭ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਆਪਿ ਕੀਨੋ ਆਪਨ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸਭੁ ਕਛੁ ਉਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਉਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਕਹਹੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਏਕੈ ਸੋਇ ॥ ਅਪੁਨੇ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰ ॥ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਰੰਗ ਆਪਾਰ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਆਪਿ ਮਨ ਅਪੁਨੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥੭॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਿਨੈ ਵਖਿਆਨੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਕੀਨਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਨੈ ਬਿਰਲੈ ਚੀਨਾ ॥ ਭਲਾ ਭਲਾ ਭਲਾ ਤੇਰਾ ਰੂਪ ॥ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੁਨੀ ਸ੍ਰਵਨ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਣੀ ॥ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪਵਿਤ੍ਰ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੮॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਸਰਨਿ ਜੋ ਜਨੁ ਪਰੈ ਸੋ ਜਨੁ ਉਧਰਨਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕਾ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥

ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਆਰਜਾ ਘਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਜਮ ਤੇ ਨਹੀ ਛੁਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੁਖੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨਰਕ ਮਹਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਮਤਿ ਹੋਇ ਮਲੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸੋਭਾ ਤੇ ਹੀਨ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਹਤੇ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਥਾਨ ਭ੍ਰਸਟੁ ਹੋਇ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜੇ ਕਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿੰਦਕੁ ਭੀ ਤਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੂਖਨ ਤੇ ਮੁਖੁ ਭਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਕਾਗ ਜਿਉ ਲਵੈ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਰਪ ਜੋਨਿ ਪਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਗਦ ਜੋਨਿ ਕਿਰਮਾਇ ॥ ਸੰਤਨ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਹਿ ਜਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਸਭੁ ਕੋ ਛਲੈ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਤੇਜੁ ਸਭੁ ਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕੈ ਦੂਖਨਿ ਨੀਚੁ ਨੀਚਾਇ ॥

ਸੰਤ ਦੋਖੀ ਕਾ ਥਾਉ ਕੋ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਓਇ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ
ਅਤਤਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਖਿਨੁ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰ
ਦਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਮਾਰਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਰਾਜ ਤੇ ਹੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਨਿੰਦਕੁ ਦੁਖੀਆ ਅਰੁ ਦੀਨੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ
ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਰਬ ਰੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਨਿੰਦਕ ਕਉ ਸਦਾ ਬਿਜੋਗ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਦੋਖ ਮਹਿ ਦੋਖੁ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਉਸ ਕਾ ਭੀ ਹੋਇ ਮੋਖੁ ॥੩॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਅਪਵਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿ
ਸੈ ਕਾ ਨਹੀ ਮਿਤੁ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਡਾਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਸਭ ਤਿਆਗੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋ
ਖੀ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਬਿਕਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਜਨਮੈ ਮਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਦੂਖਨਾ ਸੁ
ਖ ਤੇ ਟਰੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ
ਅਧ ਬੀਚ ਤੇ ਟੂਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਕਿਤੈ ਕਾਜਿ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਉਦਿਆਨ ਭ੍ਰਮਾ
ਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਝੜਿ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਅੰਤਰ ਤੇ ਥੋਥਾ ॥ ਜਿਉ ਸਾਸ ਬਿਨਾ ਮਿ
ਰਤਕ ਕੀ ਲੋਥਾ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਜੜ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਆਪਨ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਹਿ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋ
ਖੀ ਕਉ ਅਵਰੁ ਨ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਉਬਾਰਿ ॥੫॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਇਉ ਬਿਲ
ਲਾਇ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਹੂਨ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਭੂਖਾ ਨਹੀ ਰਾਜੈ ॥ ਜਿਉ ਪਾਵ
ਕੁ ਈਧਨਿ ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੈ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਛੁਟੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਿਉ ਬੂਆੜੁ ਤਿਲੁ ਖੇਤ ਮਾਹਿ ਦੁਹੇਲਾ ॥
ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਧਰਮ ਤੇ ਰਹਤ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦ ਮਿਥਿਆ ਕਹਤ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਧੁਰਿ
ਪਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਥਿਆ ॥੬॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਬਿਗੜ ਰੂਪੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਸੰ
ਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕਉ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਸਦਾ ਸਹਕਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਨ
ਮਰੈ ਨ ਜੀਵਾਈਐ ॥ ਸੰਤ ਕੇ ਦੋਖੀ ਕੀ ਪੁਜੈ ਨ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਦੋਖੀ ਉਠਿ ਚਲੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਸੰਤ ਕੈ
ਦੋਖਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਟੈ ਕੋਇ ॥ ਜੈਸਾ ਭਾਵੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਪਇਆ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਨੈ
ਸਚਾ ਸੋਇ ॥੭॥ ਸਭ ਘਟ ਤਿਸ ਕੇ ਓਹੁ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਿਸ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸ
ਤਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜੈਸਾ

ਕਰੇ ਤੈਸਾ ਕੋ ਥੀਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਦੂਸਰ ਕਉਨੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸੇਇ ॥੮॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁ ॥ ਤਜਹੁ ਸਿਆਨਪ ਸੁਰਿ ਜਨਹੁ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਏਕ ਆਸ ਹਰਿ
ਮਨਿ ਰਖਹੁ ਨਾਨਕ ਦੂਖੁ ਭਰਮੁ ਭਉ ਜਾਇ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੀ ਟੇਕ ਬ੍ਰਿ
ਥੀ ਸਭ ਜਾਨੁ ॥ ਦੇਵਨ ਕਉ ਏਕੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਦੀਐ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿ
ਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਮਾਰੈ ਰਾਖੈ ਏਕੋ ਆਪਿ ॥ ਮਾਨੁਖ ਕੈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਹਾਥਿ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਬੂ
ਝਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਕਰਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਕਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿ
ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਉ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਕਰਿ ਲੇਹਿ ਜੀਉ ॥ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖੁ
ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੰਗੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਸੰਗੁ ॥ ਚਰਨ ਚਲਉ ਮਾਰਗਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਿਟ
ਹਿ ਪਾਪ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਬਿੰਦ ॥ ਕਰ ਹਰਿ ਕਰਮ ਸ੍ਰਵਨਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਨਾਨਕ ਉ
ਜਲ ਮਥਾ ॥੨॥ ਬਡਭਾਗੀ ਤੇ ਜਨ ਜਗ ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾ
ਮ ਜੋ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਗਨੀ ਸੰਸਾਰ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਮੁਖੀ ॥
ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਨਹੁ ਤੇ ਸੁਖੀ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਇਤ ਉਤ ਕੀ ਓਹੁ ਸੋਝੀ ਜਾਨੈ ॥
ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਜਿਸ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਨਿਆ ॥੩॥ ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਪਨ ਆਪੁ ਸੁਝੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਜਾਨਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਤੇ ਓਹੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਰਹਤ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕੇਵਲ
ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹਸਤ ਮਹਿ ਸੋਈ ਨਿਰਬਾਨੁ ॥ ਏਕ ਊਪਰਿ ਜਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਕਟੀਐ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਭੂਖ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਨ ਲਾਗਹਿ
ਦੂਖ ॥੪॥ ਜਿਸ ਕਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਸੋ ਸੰਤੁ ਸੁਹੇਲਾ ਨਹੀ ਡੁਲਾਵੈ ॥
ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਕਹੁ ਕਿਸ ਤੇ ਡਰੈ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿ

ਸਣਾਇਆ ॥ ਅਪੁਨੈ ਕਾਜ ਮਹਿ ਆਪਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੋਧਤ ਸੀਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਤੁ ਸਭੁ ਬੂਝਿਆ ॥ ਜਬ ਦੇਖਉ ਤਬ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੂਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੂਖਮੁ ਸੋਈ ਅਸਥੂਲੁ ॥੫॥ ਨਹ ਕਿਛੁ ਜਨਮੈ ਨਹ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤੁ ਆਪ ਹੀ ਕਰੈ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਨਦ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਗਲ ਮਹਿ ਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਜੁਗਤਿ ਰਚਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਖੰਡ ॥ ਧਾਰਣ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ਪੁਰਖ ਪਰਤਾਪ ॥ ਆਪਿ ਜਪਾਏ ਤ ਨਾਨਕ ਜਾਪ ॥੬॥ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਸੁ ਸੋਭਾਵੰਤ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਉਧਰੈ ਤਿਨ ਮੰਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਸਗਲ ਉਧਾਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਜਪਿ ਭਏ ਨਿਹਾਲ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਬਡਭਾਗੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਪਾਵਹਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਪੁਰਖ ਕਉ ਊਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ॥ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ਹੋਵੈ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੈ ਸੋਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕੀਆ ਜਨ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜੈਸਾ ਸਾ ਤੈਸਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਓਇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਉਨਹੂ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਿ ਦੀਨੋ ਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਨੁ ਏਕੋ ਜਾਨੁ ॥੮॥ ੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਥਾ ਜਾਨਨਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਉਧਰੀਐ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰ ॥

ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਟੂਟੀ ਗਾਢਨਹਾਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਗਲ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਜਿਸੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਪ੍ਰਾਨੀ ਲੋਚੈ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਤੇਰੈ ਕਿਛੁ ਕਾਮ ॥ ਗਤਿ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਏਕ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰੂਪਵੰਤੁ ਹੋਇ ਨਾਹੀ ਮੋਹੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਗਲ ਘਟ ਸੋਹੈ ॥ ਧਨਵੰਤਾ ਹੋਇ ਕਿਆ ਕੋ ਗਰਬੈ ॥ ਜਾ ਸਭੁ ਕਿ

ਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਦੀਆ ਦਰਬੈ ॥ ਅਤਿ ਸੂਰਾ ਜੇ ਕੋਊ ਕਹਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਲਾ ਬਿਨਾ ਕਹ ਧਾਵੈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਹੋਇ ਬਹੈ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਨਹਾਰੁ ਜਾਨੈ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤੂਟੈ ਹਉ ਰੋਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਜਨੁ ਸਦਾ ਅਰੋਗੁ ॥੨॥ ਜਿਉ ਮੰਦਰ ਕਉ ਥਾਮੈ ਥੰਮਨੁ ॥ ਤਿਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨਹਿ ਅਸਥੰਮਨੁ ॥ ਜਿਉ ਪਾਖਾਣੁ ਨਾਵ ਚੜਿ ਤਰੈ ॥ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਗਤੁ ਨਿਸਤਰੈ ॥ ਜਿਉ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਨਿ ਹੋਇ ਬਿਗਾਸੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਮਹਿ ਮਾਰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਟਾਵੈ ॥ ਤਿਨ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੩॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਕਾਹੇ ਬਿਲਲਾਈਐ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਪ੍ਰਭ ਦੇਵਨਹਾਰੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਤੂ ਤਿਸਹਿ ਚਿਤਾਰੁ ॥ ਜੋ ਕਛੁ ਕਰੈ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੁ ॥ ਭੂਲਾ ਕਾਹੇ ਫਿਰਹਿ ਅਜਾਨ ॥ ਕਉਨ ਬਸਤੁ ਆਈ ਤੇਰੈ ਸੰਗ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਰਸਿ ਲੋਭੀ ਪਤੰਗ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪਤਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਲੈਨਿ ਤੂ ਆਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸੰਤਨ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮੋਲਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਤੋਲਿ ॥ ਲਾਦਿ ਖੇਪ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਚਾਲੁ ॥ ਅਵਰ ਤਿਆਗਿ ਬਿਖਿਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਇ ॥ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰੁ ਵਿਰਲਾ ਵਾਪਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥੫॥ ਚਰਨ ਸਾਧ ਕੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਉ ॥ ਅਰਪਿ ਸਾਧ ਕਉ ਅਪਨਾ ਜੀਉ ॥ ਸਾਧ ਕੀ ਧੂਰਿ ਕਰਹੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਊਪਰਿ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਘਨ ਤੇ ਸਾਧੂ ਰਾਖੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤਹ ਦਰਿ ਆਇਆ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਜੀਵਾਲਨਹਾਰ ॥ ਭੂਖੇ ਕਉ ਦੇਵਤ ਅਧਾਰ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਪੁਰਬ ਲਿਖੇ ਕਾ ਲਹਣਾ ਪਾਹਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਓਹੁ ਕਰਨੈ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ

[illegible]ਸਦਾਸਦਾ[illegible]॥ਸਭਤੇਊਚਨਿਰਮਲਇਹਕਰ
ਣੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸਕਉਨਾਮੁਦੀਆ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਥੀਆ॥੭॥ਜਾਕੈ
ਮਨਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀਤਿ॥ਤਿਸੁਜਨਆਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਚੀਤਿ॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਸੁਨੀਐਤਿ
ਹੁਲੋਇ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਏਕੋਹੋਇ॥ਸਚੁਕਰਣੀਸਚੁਤਾਕੀਰਹਤ॥ਸਚੁਹਿਰਦੈਸਤਿਮੁਖ
ਕਹਤ॥ਸਾਚੀਦ੍ਰਿਸਟਿਸਾਚਾਆਕਾਰੁ॥ਸਚੁਵਰਤੈਸਾਚਾਪਾਸਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਸਚੁ
ਕਰਿਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਸੋਜਨੁਸਚਿਸਮਾਤਾ॥੮॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਰੰਗੁਕਿਛੁ
ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਤੇਪ੍ਰਭਭਿੰਨ॥ਤਿਸਹਿਬੁਝਾਏਨਾਨਕਾਜਿਸੁਹੋਵੈਸੁਪ੍ਰਸੰਨ॥ ਅਸ
ਟਪਦੀ॥ ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭੁਮਨਮਹਿਰਾਖੁ॥ਮਾਨੁਖਕੀਤੂਪ੍ਰੀਤਿਤਿਆਗੁ॥ਤਿਸਤੇ
ਪਰੈਨਾਹੀਕਿਛੁਕੋਇ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਸੋਇ॥ਆਪੇਬੀਨਾਆਪੇਦਾਨਾ॥ਗਹਿ
ਰਗੰਭੀਰੁਗਹੀਰੁਸੁਜਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਦਇਆ
ਲਬਖਸੰਦ॥ਸਾਧਤੇਰੇਕੀਚਰਨੀਪਾਉ॥ਨਾਨਕੈਮਨਿਇਹੁਅਨਰਾਉ॥੧॥ਮਨਸਾ
ਪੂਰਨਸਰਣਾਜੋਗ॥ਜੋਕਰਿਪਾਇਆਸੋਈਹੋਗੁ॥ਹਰਨਭਰਨਜਾਕਾਨੇਤ੍ਰਫੋਰੁ॥ਤਿਸਕਾ
ਮੰਤ੍ਰੁਨਜਾਨੈਹੋਰੁ॥ਅਨਦਰੂਪਮੰਗਲਸਦਜਾਕੈ॥ਸਰਬਥੋਕਸੁਨੀਅਹਿਘਰਿਤਾਕੈ॥
ਰਾਜਮਹਿਰਾਜੁਜੋਗਮਹਿਜੋਗੀ॥ਤਪਮਹਿਤਪੀਸਰੁਗ੍ਰਿਹਸਤਮਹਿਭੋਗੀ॥ਧਿਆ
ਇਧਿਆਇਭਗਤਹਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਪੁਰਖਕਾਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥
੨॥ਜਾਕੀਲੀਲਾਕੀਮਿਤਿਨਾਹਿ॥ਸਗਲਦੇਵਹਾਰੇਅਵਗਾਹਿ॥ਪਿਤਾਕਾਜਨਮੁਕਿਜਾ
ਨੈਪੂਤੁ॥ਸਗਲਪਰੋਈਅਪੁਨੈਸੂਤਿ॥ਸੁਮਤਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਜਿਨਦੇਇ॥ਜਨਦਾ
ਸਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸੇਇ॥ਤਿਹੁਗੁਣਮਹਿਜਾਕਉਭਰਮਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆ
ਵੈਜਾਏ॥ਊਚਨੀਚਤਿਸਕੇਅਸਥਾਨ॥ਜੈਸਾਜਨਾਵੈਤੈਸਾਨਾਨਕਜਾਨ॥੩॥ਨਾਨਾਰੂਪ
ਨਾਨਾਜਾਕੇਰੰਗ॥ਨਾਨਾਭੇਖਕਰਹਿਇਕਰੰਗ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿਕੀਨੋਬਿਸਥਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾ
ਸੀਏਕੰਕਾਰੁ॥ਨਾਨਾਚਲਿਤਕਰੇਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨੁਸਭਠਾਇ॥ਨਾਨਾਬਿਧਿ

ਕਰਿਬਨਤਬਨਾਈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਪਾਈ॥ਸਭਘਟਤਿਸਕੇਸਭਤਿਸਕੇਠਾ
ਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਉ॥੪॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲੇਜੰਤ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਖੰ
ਡਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾਨ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸੁਨਨਗਿਆਨਧਿਆ
ਨ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਆਗਾਸਪਾਤਾਲ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਸਗਲਆਕਾਰ॥ਨਾਮਕੇਧਾਰੇਪੁਰੀਆ
ਸਭਭਵਨ॥ਨਾਮਕੈਸੰਗਿਉਧਰੇਸੁਨਿਸ੍ਰਵਨ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਨੈਨਾਮਿਲਾਏ॥
ਨਾਨਕਚਉਥੇਪਦਮਹਿਸੋਜਨੁਗਤਿਪਾਏ॥੫॥ਰੂਪੁਸਤਿਜਾਕਾਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ਪੁ
ਰਖੁਸਤਿਕੇਵਲਪਰਧਾਨੁ॥ਕਰਤੂਤਿਸਤਿਸਤਿਜਾਕੀਬਾਣੀ॥ਸਤਿਪੁਰਖਸਭਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ॥ਸਤਿਕਰਮੁਜਾਕੀਰਚਨਾਸਤਿ॥ਮੂਲੁਸਤਿਸਤਿਉਤਪਤਿ॥ਸਤਿਕਰਣੀਨਿ
ਰਮਲਨਿਰਮਲੀ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏਤਿਸਹਿਸਭਭਲੀ॥ਸਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਸੁਖਦਾਈ॥
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁਸਤਿਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਈ॥੬॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਉਪਦੇਸ॥ਸਤਿਤੇਜਨ
ਜਾਕੈਰਿਦੈਪ੍ਰਵੇਸ॥ਸਤਿਨਿਰਤਿਬੂਝੈਜੇਕੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਤਾਕੀਗਤਿਹੋਇ॥ਆ
ਪਿਸਤਿਕੀਆਸਭੁਸਤਿ॥ਆਪੇਜਾਨੈਅਪਨੀਮਿਤਿਗਤਿ॥ਜਿਸਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸੁਕਰਣੈ
ਹਾਰੁ॥ਅਵਰਨਬੂਝਿਕਰਤਬੀਚਾਰੁ॥ਕਰਤੇਕੀਮਿਤਿਨਜਾਨੈਕੀਆ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾ
ਵੈਸੋਵਰਤੀਆ॥੭॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦ॥ਜਿਨਿਬੂਝਿਆਤਿਸੁਆ
ਇਆਸ੍ਵਾਦ॥ਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿਰਾਚਿਜਨਰਹੇ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਪਦਾਰਥਲਹੇ॥ਓਇਦਾਤੇ
ਦੁਖਕਾਟਨਹਾਰ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰ॥ਜਨਕਾਸੇਵਕੁਸੋਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿ
ਏਕਲਿਵਲਾਗੀ॥ਗੁਨਗੋਬਿਦਕੀਰਤਨੁਜਨੁਗਾਵੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਫਲੁਪਾਵੈ॥
੮॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਆਦਿਸਚੁਜੁਗਾਦਿਸਚੁ॥ਹੈਭੀਸਚੁਨਾਨਕਹੋਸੀਭੀਸਚੁ॥
ਅਸਟਪਦੀ॥ ਚਰਨਸਤਿਸਤਿਪਰਸਨਹਾਰ॥ਪੂਜਾਸਤਿਸਤਿਸੇਵਦਾ
ਰ॥ਦਰਸਨੁਸਤਿਸਤਿਪੇਖਨਹਾਰ॥ਨਾਮੁਸਤਿਸਤਿਧਿਆਵਨਹਾਰ॥ਆਪਿਸਤਿ
ਸਤਿਸਭਧਾਰੀ॥ਆਪੇਗੁਣਆਪੇਗੁਣਕਾਰੀ॥ਸਬਦੁਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਬਕਤਾ॥

ਸੁਰਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤਾ ॥ ਬੁਝਨਹਾਰ ਕਉ ਸਤਿ ਸਭ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ ਸਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਰਿਦੈ ਜਿਨਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਤਿਨਿ ਮੂਲੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸਾਨਾ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਬਸਤੁ ਮਾਹਿ ਲੇ ਬਸਤੁ ਗਡਾਈ ॥ ਤਾ ਕਉ ਭਿੰਨ ਨ ਕਹਨਾ ਜਾਈ ॥ ਬੂਝੈ ਬੂਝਨਹਾਰੁ ਬਿਬੇਕ ॥ ਨਾਰਾਇਨ ਮਿਲੇ ਨਾਨਕ ਏਕ ॥੨॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਸਦਾ ਪੂਜਾਰੀ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੈ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਸੇਵਕੁ ਜਾਨੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਪਾਲਨਹਾਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ॥੩॥ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਾ ਪਰਦਾ ਢਾਕੈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸਰਪਰ ਰਾਖੈ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮੁ ਜਪਾਈ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕੋਇ ਨ ਲਾਖੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੇਵਕ ਊਚ ਤੇ ਊਚੇ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥੪॥ ਨੀਕੀ ਕੀਰੀ ਮਹਿ ਕਲ ਰਾਖੈ ॥ ਭਸਮ ਕਰੈ ਲਸਕਰ ਕੋਟਿ ਲਾਖੈ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾਸੁ ਨ ਕਾਢਤ ਆਪਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਰਾਖਤ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥ ॥ ਮਾਨਸ ਜਤਨ ਕਰਤ ਬਹੁ ਭਾਤਿ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਕਰਤਬ ਬਿਰਥੇ ਜਾਤਿ ॥ ਮਾਰੈ ਨ ਰਾਖੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਇ ॥ ਕਾਹੇ ਸੋਚ ਕਰਹਿ ਰੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ॥੫॥ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ਬਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪੀਐ ॥ ਪੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧ੍ਰਪੀਐ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਕਿਛੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਾਮੋ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮੋ ਸੁਖੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜੋ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਨਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੇ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਨਾਮ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕੈ ਸਦ ਕਾਮ ॥੬॥ ਬੋਲਹੁ ਜਸੁ ਜਿਹਬਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥

ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਜਨ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ॥ ਕਰਹਿ ਭਗਤਿ ਆਤਮ ਕੈ ਚਾਇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਸਿਉ ਰਹਹਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਹੋਆ ਹੋਵਤ ਸੋ ਜਾਨੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕਉਨ ਬਖਾਨਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਗੁਨੁ ਕਹਿ ਏਕ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਬਸਹਿ ਹਜੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ॥੭॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤਿਨ ਕੀ ਓਟ ਲੇਹਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਨਾ ਤਿਨ ਜਨ ਦੇਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਜਨਿ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਨਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਦਰਸਿ ਸਭ ਪਾਪ ਮਿਟਾਵਹਿ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਛਾਡੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਤੂ ਸੇਵਾ ਲਾਗੁ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਨੁ ਨ ਹੋਵੀ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੇ ਪੂਜਹੁ ਸਦ ਪੈਰਾ ॥੮॥ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਸ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਿਖੁ ਉਧਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੀ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲ ॥ ਸਿਖ ਕੀ ਗੁਰੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਹਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੈ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਹਾਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਨਾਮ ਧਨੁ ਦੇਇ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਿਖੁ ਵਡਭਾਗੀ ਹੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਾ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਿਖ ਕਉ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸਮਾਰੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੇਵਕੁ ਜੋ ਰਹੈ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਹੈ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਕਰਿ ਕਛੁ ਨ ਜਨਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵੈ ॥ ਮਨੁ ਬੇਚੈ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਾਸਿ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵਕ ਕੇ ਕਾਰਜ ਰਾਸਿ ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਹੋਇ ਨਿਹਕਾਮੀ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਹੋਤ ਪਰਾਪਤਿ ਸੁਆਮੀ ॥ ਅਪਨੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੇਇ ॥੨॥ ਬੀਸ ਬਿਸਵੇ ਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਪਰਮੇਸੁਰ ਕੀ ਗਤਿ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਜੀਅ ਕਾ ਦਾਤਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਮਹਿ ਜਨੁ ਜਨ ਮਹਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਏਕਹਿ ਆਪਿ ਨਹੀ ਕਛੁ ਭਰਮੁ ॥ ਸਹਸ

ਸਿਆਨਪ ਲਇਆ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਬਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਪਰਸਤ ਚਰਨ ਗਤਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਰਾਮ ਗੁਨ ਰਵੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਕਰਨ ਆਘਾਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਆਤਮ ਪਤੀਆਨੇ ॥ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਅਖੵਓ ਜਾ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖੈ ਹੋਇ ਸੰਤ ॥ ਗੁਣ ਬਿਅੰਤ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੫॥ ਜਿਹਬਾ ਏਕ ਉਸਤਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ ਬਿਬੇਕ ॥ ਕਾਹੂ ਬੋਲ ਨ ਪਹੁਚਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰਬਾਨੀ ॥ ਨਿਰਾਹਾਰ ਨਿਰਵੈਰ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਭਗਤ ਬੰਦਨ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਹਿ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਪਨੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਅਮਰੁ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਉਸੁ ਪੁਰਖ ਕਾ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਨਤਾਸ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਲੇਇ ॥ ਸਚੁ ਉਪਦੇਸੁ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦੇਇ ॥ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨ ਲੇਪੁ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੁ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਦੀਪਕ ਪਰਗਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਤਹ ਤੇ ਨਾਸੇ ॥ ਤਪਤਿ ਮਾਹਿ ਠਾਢਿ ਵਰਤਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕੇ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸੇ ॥ ਸਾਧੂ ਕੇ ਪੂਰਨ ਉਪਦੇਸੇ ॥ ਭਉ ਚੂਕਾ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਬਸੇ ॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਮਨ ਤੇ ਖੈ ਨਸੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਚੂਕੇ ਭ੍ਰਮ ਗਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥੭॥ ਨਿਰਗੁਨੁ ਆਪਿ ਸਰਗੁਨੁ ਭੀ ਓਹੀ ॥ ਕਲਾ ਧਾਰਿ ਜਿਨਿ ਸਗਲੀ ਮੋਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਚਰਿਤ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਬਨਾਏ ॥ ਅਪੁਨੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਰਵਿਆ ਰੂਪ ਰੰਗ ॥ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗ ॥ ਰਚਿ ਰਚਨਾ ਅਪਨੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੮॥ ੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਬਿਖਿ

੨੧

ਆ ਸਗਲੀ ਛਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਾਵਨਾ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਾਰੁ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਮੀਤ ਬਿਸਾਰਹੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦ ਮਹਿ ਉਰਿ ਧਾਰਹੁ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਮਰਥੁ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਗਹਹੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਵਥੁ ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹੋਵਹੁ ਭਗਵੰਤ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ॥ ਏਕ ਆਸ ਰਾਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਰਬ ਰੋਗ ਨਾਨਕ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਉ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਉਠਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੁਖ ਕਉ ਨਿਤ ਬਾਛਹਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਸੁਖੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸੋਭਾ ਕਉ ਕਰਹਿ ਭਲੀ ਕਰਨੀ ॥ ਸਾ ਸੋਭਾ ਭਜੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨੀ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵੀ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਰੋਗੁ ਮਿਟੈ ਹਰਿ ਅਵਖਧੁ ਲਾਇ ॥ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਤ ਆਵੈ ਠਾਇ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਬਸੈ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਕਲਿ ਤਾਤੀ ਠਾਂਢਾ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਉ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ਆਸ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸ ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਇ ਬਸੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਾਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥੩॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਸਾਚਾ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਸੋ ਕਾਚੋ ਕਾਚਾ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਮਿਟੈ ਪ੍ਰਭ ਸੇਵ ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸਰਨਿ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਇਉ ਰਤਨ ਜਨਮ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਨ ਛੂਟਨਹਾਰੇ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਬੰਛਤ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਇ ॥੪॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਸਿ ਤੇਰੈ ਧਨਾ ॥ ਤੂੰ ਕਿਆ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮੂਰਖ ਮਨਾ ॥ ਸੁਤ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਅਰੁ ਬਨਿਤਾ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਤੁਮ ਕਵਨ ਸਨਾਥਾ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਮਾਇਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਇਨ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਛੁਟਕਾਰ ॥ ਅਸੁ ਹਸਤੀ ਰਥ ਅਸਵਾਰੀ ॥ ਝੂਠਾ ਡੰਫੁ ਝੂਠੁ ਪਾਸਾਰੀ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਏ ਤਿਸੁ ਬੁਝੈ ਨ ਬਿਗਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥੫॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਤੂੰ ਲੇਹਿ ਇਆਨੇ ॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਬਹੁ ਡੂਬੇ ਸਿਆਨੇ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਮਨ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਹੋਇ ਤੁਮ੍ਹਾਰੋ ਚੀਤ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਾਖਹੁ

ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਜਾਹਿ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਸੁਨਤ ਕਹਤ ਰਹਤ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਰ ਭੂਤ ਸਤਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੬॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਤੇਰੀ ਉਤਰਸਿ ਮੈਲੁ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਫੈਲੁ ॥ ਹੋਹਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬਸੈ ਸੁਖ ਨਾਲਿ ॥ ਸਾਸਿ ਗ੍ਰਾਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਛਾਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸਗਲੀ ਮਨਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥ ਹਰਿ ਪੂੰਜੀ ਸੰਚਿ ਕਰਹੁ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਦਰਗਹ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਏਕੋ ਦੇਖੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ॥੭॥ ਏਕੋ ਜਪਿ ਏਕੋ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੋ ਮਨ ਆਹਿ ॥ ਏਕਸ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ਅਨੰਤ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਾਪਿ ਏਕ ਭਗਵੰਤ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਏਕੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਬਿਆਪਿ ॥ ਅਨਿਕ ਬਿਸਥਾਰ ਏਕ ਤੇ ਭਏ ॥ ਏਕੁ ਅਰਾਧਿ ਪਰਾਛਤ ਗਏ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ॥੮॥ ੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਪ੍ਰਭ ਆਇਆ ਪਰਿਆ ਤਉ ਸਰਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਅਪਨੀ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਾਚਕ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੀ ਮਾਗਉ ਧੂਰਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਮੇਰੀ ਸਰਧਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਧਿਆਵਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਨਿਤ ਨੀਤਿ ॥ ਏਕ ਓਟ ਏਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮਾਗੈ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਬਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਚਾਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ ॥ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਨਹੀ ਡੋਲਾਨੇ ॥ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ ॥ ਉਪਜੈ ਚਾਉ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਪਰੇ ਸਰਨਿ ਆਨ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਅਨਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਜਪਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਭਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਨਿਰਮਲ ਮਤਿ ਲਈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇਓ ਦਇਆਲੁ ॥ ਸੇਵਕੁ ਕੀਨੋ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਮੁਕਤਿ ਜਨੁ ਭਇਆ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੂਖੁ ਭ੍ਰਮੁ ਗਇਆ ॥ ਇਛ ਪੁਨੀ ਸਰਧਾ ਸਭ ਪੂਰੀ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦ ਸੰਗਿ ਹਜੂਰੀ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਸਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਕੀਆ ਜਾਨੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਜੀਵਨ ਜੀਆ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਬਿਰਲਾ ਲਾਖੈ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਬਿਸਰੈ ਜਿ ਬਿਖੁ ਤੇ ਕਾਢੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਟੂਟਾ ਗਾਢੈ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਤਤੁ ਇਹੈ ਬੁਝਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਕਰਹੁ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥ ਆਨ ਤਿਆਗਿ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ॥ ਆਪਿ ਜਪਹੁ ਅਵਰਹ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹੁ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਤਰੀਐ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਤਨੁ ਹੋਸੀ ਛਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਸੂਖ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ॥ ਬੂਡਤ ਜਾਤ ਪਾਏ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਦੂਖ ਕਾ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਨਤਾਸੁ ॥੫॥ ਉਪਜੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਚਾਉ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਇਹੀ ਸੁਆਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖਿ ਦਰਸੁ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਸਾਧ ਚਰਨ ਧੋਇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਗੁ ॥ ਬਿਰਲਾ ਕੋਊ ਪਾਵੈ ਸੰਗੁ ॥ ਏਕ ਬਸਤੁ ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟਾ ਕਰਤ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾਰ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੁ ਹੋਇ ਪੁਨੀਤ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਲਾਵੈ ਮਨ ਹੀਤ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰ ਨੀਚ ਅਜਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਮਰੀ ਸਰਨਿ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨ ॥੭॥ ਸਰਬ ਬੈਕੁੰਠ ਮੁਕਤਿ ਮੋਖ ਪਾਏ ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਬਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਬਹੁ ਭੋਜਨ ਕਾਪਰ ਸੰਗੀਤ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਭਲੀ ਸੁ ਕਰਨੀ ਸੋਭਾ ਧਨਵੰਤ ॥ ਹਿਰਦੈ ਬਸੇ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਦੇਹੁ ਨਿਵਾਸ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੮॥ ੨੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧੀ

ਆਪਿ ॥ ਆਪਨ ਕੀਆ ਨਾਨਕਾ ਆਪੇ ਹੀ ਫਿਰਿ ਜਾਪਿ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਬ ਅਕਾਰੁ ਇਹੁ ਕਛੁ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਤਬ ਕਹ ਤੇ ਹੋਤਾ ॥ ਜਬ ਧਾਰੀ ਆਪਨ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ॥ ਤਬ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਕਿਸੁ ਸੰਗਿ ਕਮਾਤਿ ॥ ਜਬ ਇਸ ਕਾ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਪਤ ॥ ਤਬ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਹੁ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥ ਤਬ ਮੋਹ ਕਹਾ ਕਿਸੁ ਹੋਵਤ ਭਰਮ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਵਰਤੀਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਜਬ ਹੋਵਤ ਪ੍ਰਭ ਕੇਵਲ ਧਨੀ ॥ ਤਬ ਬੰਧ ਮੁਕਤਿ ਕਹੁ ਕਿਸ ਕਉ ਗਨੀ ॥ ਜਬ ਏਕਹਿ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਤਬ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਕਹੁ ਕਉਨ ਅਉਤਾਰ ॥ ਜਬ ਨਿਰਗੁਨ ਪ੍ਰਭ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਬ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਤੁ ਠਾਇ ॥ ਜਬ ਆਪਹਿ ਆਪਿ ਅਪਨੀ ਜੋਤਿ ਧਰੈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਨਿਡਰੁ ਕਵਨ ਕਤ ਡਰੈ ॥ ਆਪਨ ਚਲਿਤ ਆਪਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੨॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਖ ਆਪਨ ਆਸਨ ॥ ਤਹ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਹੁ ਕਹਾ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਜਬ ਪੂਰਨ ਕਰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਤਬ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਕਹਹੁ ਕਿਸੁ ਹੋਇ ॥ ਜਬ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭ ਏਕਾ ॥ ਤਬ ਚਿਤ੍ਰ ਗੁਪਤ ਕਿਸੁ ਪੂਛਤ ਲੇਖਾ ॥ ਜਬ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨ ਅਗੋਚਰ ਅਗਾਧੇ ॥ ਤਬ ਕਉਨ ਛੁਟੇ ਕਉਨ ਬੰਧਨ ਬਾਧੇ ॥ ਆਪਨ ਆਪ ਆਪ ਹੀ ਅਚਰਜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਨ ਰੂਪ ਆਪ ਹੀ ਉਪਰਜਾ ॥੩॥ ਜਹ ਨਿਰਮਲ ਪੁਰਖੁ ਪੁਰਖ ਪਤਿ ਹੋਤਾ ॥ ਤਹ ਬਿਨੁ ਮੈਲੁ ਕਹਹੁ ਕਿਆ ਧੋਤਾ ॥ ਜਹ ਨਿਰੰਜਨ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਬਾਨ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਕਉ ਮਾਨ ਕਉਨ ਅਭਿਮਾਨ ॥ ਜਹ ਸਰੂਪ ਕੇਵਲ ਜਗਦੀਸ ॥ ਤਹ ਛਲ ਛਿਦ੍ਰ ਲਗਤ ਕਹੁ ਕੀਸ ॥ ਜਹ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਜੋਤਿ ਸੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਤਹ ਕਿਸਹਿ ਭੂਖ ਕਵਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕਾ ਨਾਹਿ ਸੁਮਾਰੁ ॥੪॥ ਜਬ ਅਪਨੀ ਸੋਭਾ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਬਨਾਈ ॥ ਤਬ ਕਵਨ ਮਾਇ ਬਾਪ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਭਾਈ ॥ ਜਹ ਸਰਬ ਕਲਾ ਆਪਹਿ ਪਰਬੀਨ ॥ ਤਹ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਕਹਾ ਕੋਊ ਚੀਨ ॥ ਜਬ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਤਉ ਸਗਨ ਅਪਸਗਨ ਕਹਾ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਊਚ ਆਪਨ ਆਪਿ

ਨੇਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨ ਠਾਕੁਰੁ ਕਉਨੁ ਕਹੀਐ ਚੇਰਾ ॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਅਪਨੀ ਗਤਿ ਜਾਨਹੁ ਆਪਿ ॥੫॥ ਜਹ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸਮਾਇਆ ॥ ਊਹਾ ਕਿਸਹਿ ਬਿਆਪਤ ਮਾਇਆ ॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਆਦੇਸੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਕਾ ਨਾਹੀ ਪਰਵੇਸੁ ॥ ਜਹ ਏਕਹਿ ਏਕ ਏਕ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਅਚਿੰਤੁ ਕਿਸੁ ਲਾਗੈ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਹ ਆਪਨ ਆਪੁ ਆਪਿ ਪਤੀਆਰਾ ॥ ਤਹ ਕਉਨੁ ਕਥੈ ਕਉਨੁ ਸੁਨਨੈਹਾਰਾ ॥ ਬਹੁ ਬੇਅੰਤ ਊਚ ਤੇ ਊਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪਹਿ ਪਹੂਚਾ ॥੬॥ ਜਹ ਆਪਿ ਰਚਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ਅਕਾਰੁ ॥ ਤਿਹੁ ਗੁਣ ਮਹਿ ਕੀਨੋ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਤਹ ਭਈ ਕਹਾਵਤ ॥ ਕੋਊ ਨਰਕ ਕੋਊ ਸੁਰਗ ਬੰਛਾਵਤ ॥ ਆਲ ਜਾਲ ਮਾਇਆ ਜੰਜਾਲ ॥ ਹਉਮੈ ਮੋਹ ਭਰਮ ਭੈ ਭਾਰ ॥ ਦੂਖ ਸੂਖ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਓ ਬਖ੍ਯ੍ਯਾਨ ॥ ਆਪਨ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ॥ ਖੇਲੁ ਸੰਕੋਚੈ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੈ ॥੭॥ ਜਹ ਅਬਿਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਹ ਆਪਿ ॥ ਜਹ ਪਸਰੈ ਪਾਸਾਰੁ ਸੰਤ ਪਰਤਾਪਿ ॥ ਦੁਹੂ ਪਾਖ ਕਾ ਆਪਹਿ ਧਨੀ ॥ ਉਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਉਨਹੂ ਬਨੀ ॥ ਆਪਹਿ ਕਉਤਕ ਕਰੈ ਅਨਦ ਚੋਜ ॥ ਆਪਹਿ ਰਸ ਭੋਗਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪਨ ਨਾਇ ਲਾਵੈ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਖੇਲ ਖਿਲਾਵੈ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਅਥਾਹ ਅਗਨਤ ਅਤੋਲੈ ॥ ਜਿਉ ਬੁਲਾਵਹੁ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬੋਲੈ ॥੮॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੇ ਠਾਕੁਰਾ ਆਪੇ ਵਰਤਣਹਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਪਸਰਿਆ ਦੂਜਾ ਕਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਰ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਸੁਨਨੈਹਾਰੁ ॥ ਆਪਹਿ ਏਕੁ ਆਪਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਏ ॥ ਆਪਨੈ ਭਾਣੈ ਲਏ ਸਮਾਏ ॥ ਤੁਮ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਨ ਸੂਤਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪਰੋਇ ॥ ਜਾ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਸੋ ਸਮਦਰਸੀ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਜੇਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਸਭ ਤਾ ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ॥ ਜਿਸੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮਾਰੈ ॥ ਸੋ ਮੂਆ ਜਿਸੁ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਤਜਿ ਅਵਰ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਸਭ ਸਿਰਿ ਏਕੁ ਨਿ

ਭੇਜਨਹਾਰਾ॥ ਜੀਅ ਕੀ ਜੁਗਤਿ ਜਾ ਕੈ ਸਭ ਹਾਥਿ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾਥਿ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਬੇਅੰਤ ਅਪਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰ॥੨॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਦਇਆਲ॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਹੋਵਤ ਕਿਰਪਾਲ॥ ਅਪਨੇ ਕਰਤਬ ਜਾਨੈ ਆਪਿ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਹਿਓ ਬਿਆਪਿ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਜੀਅਨ ਬਹੁ ਭਾਤਿ॥ ਜੋ ਜੋ ਰਚਿਓ ਸੁ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਤਿ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਇ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਜਾਨਿਆ॥੩॥ ਜਨੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਏਕੈ ਨਾਇ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਆਸ ਨ ਬਿਰਥੀ ਜਾਇ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਸੇਵਾ ਬਨਿ ਆਈ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ॥ ਇਸ ਤੇ ਊਪਰਿ ਨਹੀ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਬਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਬੰਧਨ ਤੋਰਿ ਭਏ ਨਿਰਵੈਰ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪੂਜਹਿ ਗੁਰ ਕੇ ਪੈਰ॥ ਇਹ ਲੋਕ ਸੁਖੀਏ ਪਰਲੋਕ ਸੁਹੇਲੇ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਹਿ ਮੇਲੇ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਕਰਹੁ ਅਨੰਦ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤਤੁ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਦ੍ਰੁਲਭ ਦੇਹ ਕਾ ਕਰਹੁ ਉਧਾਰੁ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਤਰਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਹੁ ਨੇਰਾ॥ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਬਿਨਸੈ ਅੰਧੇਰਾ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਹਿਰਦੈ ਬਸਾਵਹੁ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਨਾਨਕ ਫਲ ਪਾਵਹੁ॥੫॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਦੁਇ ਲੇਹੁ ਸਵਾਰਿ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅੰਤਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਦੀਖਿਆ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਪਰੀਖਿਆ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਮਨ ਤੇ ਭਉ ਜਾਇ॥ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੁ ਕਰਹੁ ਵਾਪਾਰੀ॥ ਦਰਗਹ ਨਿਬਹੈ ਖੇਪ ਤੁਮਾਰੀ॥ ਏਕਾ ਟੇਕ ਰਖਹੁ ਮਨ ਮਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥੬॥ ਤਿਸ ਤੇ ਦੂਰਿ ਕਹਾ ਕੋ ਜਾਇ॥ ਉਬਰੈ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਧਿਆਇ॥ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟੈ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਛੁਟੈ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਨਾਹੀ ਦੂਖ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨਿ ਹੋਵਤ ਸੂਖ॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਇ ਮਿਟੈ ਅਹੰਕਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰੁ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢਾ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੇ ਕਾਰਜ ਪੂਰਾ॥੭॥ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਅੰ-

ਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਉਧਰਤ ਸ੍ਰਿਸਟਿ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਜਾ ਕੇ ਅਨੂਪ॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਸੁੰਦਰ ਹਰਿ ਰੂਪ॥ ਧੰਨੁ ਸੇਵਾ ਸੇਵਕੁ ਪਰਵਾਨੁ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਧਾਨੁ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲੁ॥ ਤਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵਤ ਕਾਲੁ॥ ਅਮਰ ਭਏ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ॥੮॥੨੨॥

ਸਲੋਕੁ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰ ਬਿਨਾਸੁ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੰਤ ਭੇਟਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਪਰਗਾਸੁ॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ॥ ਸਗਲ ਸਮਿਗ੍ਰੀ ਏਕਸੁ ਘਟ ਮਾਹਿ॥ ਅਨਿਕ ਰੰਗ ਨਾਨਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਹਿ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ॥ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਇਸ ਕਾ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਅਨਹਤ ਤਹ ਨਾਦ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ॥ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਸੋਝੀ ਪਾਏ॥੧॥ ਸੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਅਨੰਤ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਆ ਭਗਵੰਤ॥ ਧਰਨਿ ਮਾਹਿ ਆਕਾਸ ਪਇਆਲ॥ ਸਰਬ ਲੋਕ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ ਬਨਿ ਤਿਨਿ ਪਰਬਤਿ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ ਜੈਸੀ ਆਗਿਆ ਤੈਸਾ ਕਰਮੁ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਮਾਹਿ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸੇ ਸਮਾਹਿ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਭਿੰਨ ਨਹੀ ਕੋ ਠਾਉ॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਉ॥੨॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਮਹਿ ਦੇਖੁ॥ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਮਹਿ ਏਕੁ॥ ਬਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਭੁ ਕੋ ਬੋਲੈ॥ ਆਪਿ ਅਡੋਲੁ ਨ ਕਬਹੂ ਡੋਲੈ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਰਿ ਖੇਲੈ ਖੇਲ॥ ਮੋਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਧਾਰਿ ਰਹਿਓ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਮਹਿ ਏਹੁ ਬਿਸਾਸੁ॥੩॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਪੇਖਨੁ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਭਿ ਧਰਮ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸੁਨਹਿ ਸੁਭ ਬਚਨ॥ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਰਚਨ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਤਾ ਤਿਸ ਕੀ ਇਹ ਰਹਤ॥ ਸਤਿ ਬਚਨ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਕਹਤ॥ ਜੋ ਜੋ ਹੋਇ ਸੋਈ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਸੇ ਬਾਹਰਿ ਭੀ ਓਹੀ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਸਭ ਮੋਹੀ॥੪॥ ਆਪਿ ਸਤਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਸਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਸਗਲੀ ਉਤਪਤਿ॥ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਕਰੇ ਬਿਸਥਾਰੁ॥ ਤਿਸੁ

ਭਾਵੈ ਤਾ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਕਲਾ ਲਖੀ ਨਹ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਕਵਨ ਨਿਕਟਿ ਕਵਨ ਕਹੀਐ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਗਤਿ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਜਨਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥੫॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਆਪਿ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਸਰਬ ਨੈਨ ਆਪਿ ਪੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕਾ ਤਨਾ ॥ ਆਪਨ ਜਸੁ ਆਪ ਹੀ ਸੁਨਾ ॥ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਕੀਨੀ ਮਾਇਆ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਅਲਿਪਤੋ ਰਹੈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਸੁ ਆਪੇ ਕਹੈ ॥ ਆਗਿਆ ਆਵੈ ਆਗਿਆ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਭਾਵੈ ਤਾ ਲਏ ਸਮਾਇ ॥੬॥ ਇਸ ਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਨਾਹੀ ਬੁਰਾ ॥ ਓਰੈ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ ਕਛੁ ਕਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭਲਾ ਕਰਤੂਤਿ ਅਤਿ ਨੀਕੀ ॥ ਆਪੇ ਜਾਨੈ ਅਪਨੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਆਪਿ ਸਾਚੁ ਧਾਰੀ ਸਭ ਸਾਚੁ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਆਪਨ ਸੰਗਿ ਰਾਚੁ ॥ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਜਾਨੁ ॥੭॥ ਜੋ ਜਾਨੈ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥ ਓਹੁ ਧਨਵੰਤੁ ਕੁਲਵੰਤੁ ਪਤਿਵੰਤੁ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਿ ਜਿਸੁ ਰਿਦੈ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨੁ ਆਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਜਨ ਆਵਨ ਕਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ ॥ ਜਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਨਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਮੁਕਤੁ ਕਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥੮॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਿਆ ਪੂਰਾ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਪੂਰੇ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ ਪੇਖੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਉਤਰੈ ਚਿੰਦ ॥ ਆਸ ਅਨਿਤ ਤਿਆਗਹੁ ਤਰੰਗ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਧੂਰਿ ਮਨ ਮੰਗ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਬੇਨਤੀ ਕਰਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨ ਕੇ ਭਰਿ ਲੇਹੁ ਭੰਡਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ॥੧॥ ਖੇਮ ਕੁਸਲ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰਿ ਉਧਾਰਹੁ ਜੀਉ ॥ ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪੀਉ ॥ ਚਿਤਿ ਚਿਤਵਹੁ ਨਾਰਾ-

ਇਣ ਏਕ ॥ ਏਕ ਰੂਪ ਜਾ ਕੇ ਰੰਗ ਅਨੇਕ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਾਮੋਦਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਰੰ ਬਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਅ ਕਾ ਇਹੈ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸਲੋਕ ਸਾਧ ਕੇ ਬਚਨ ॥ ਅਮੁਲੀਕ ਲਾਲ ਏਹਿ ਰਤਨ ॥ ਸੁਨਤ ਕਮਾਵਤ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਲੋਕਹ ਨਿਸਤਾਰ ॥ ਸਫਲ ਜੀਵਨੁ ਸਫਲੁ ਤਾ ਕਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ॥ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਅਨਦ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗਾਜੈ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਮਹਾਂਤ ਕੈ ਮਾਥੈ ॥ ਨਾਨਕ ਉਧਰੇ ਤਿਨ ਕੈ ਸਾਥੈ ॥੩॥ ਸਰਨਿ ਜੋਗੁ ਸੁਨਿ ਸਰਨੀ ਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਿਟਿ ਗਏ ਬੈਰ ਭਏ ਸਭ ਰੇਨ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲੈਨ ॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਸੇਵਕ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਆਲ ਜੰਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤੇ ਰਹਤੇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਨਿ ਰਸਨਾ ਕਹਤੇ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਦਇਆ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਬਹੀ ਖੇਪ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਮੀਤ ॥ ਸਾਵਧਾਨ ਏਕਾਗਰ ਚੀਤ ॥ ਸੁਖਮਨੀ ਸਹਜ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਨਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁ ਹੋਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਸਰਬ ਇਛਾ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਹੋਇ ॥ ਪ੍ਰਧਾਨ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਪਾਏ ਅਸਥਾਨੁ ॥ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਵੈ ਆਵਨ ਜਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਾਟਿ ਚਲੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਖੇਮ ਸਾਂਤਿ ਰਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਸਰਬ ਤਹ ਸਿਧਿ ॥ ਬਿਦਿਆ ਤਪੁ ਜੋਗੁ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ॥ ਗਿਆਨੁ ਸ੍ਰੇਸਟ ਊਤਮ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਕਮਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਭ ਕੈ ਮਧਿ ਸਗਲ ਤੇ ਉਦਾਸ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਚਤੁਰੁ ਤਤ ਕਾ ਬੇਤਾ ॥ ਸਮਦਰਸੀ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟੇਤਾ ॥ ਇਹ ਫਲ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਭਨੇ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਚਨ ਮਨਿ ਸੁਨੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ਜਪੈ ਮਨਿ ਕੋਇ ॥ ਸਭ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਬਖਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਮਤਾਂਤ ਕੇਵਲ ਹਰਿ ਨਾਮ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਗਤ ਕੈ ਮਨਿ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਟੈ ॥ ਸੰਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਪਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਤੇ ਆਏ ॥੭॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਸੁਨੈ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੀਤਿ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ

ਤਾ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਤਤਕਾਲ ਉਧਾਰੈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਸੋਭਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਾ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਬਿਨਸੇ ਭੈ ਭਰਮ ॥ ਸਾਧ ਨਾਮ ਨਿਰਮਲ ਤਾ ਕੇ ਕਰਮ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਤਾ ਕੀ ਸੋਭਾ ਬਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਗੁਣਿ ਨਾਮੁ ਸੁਖਮਨੀ ॥੮॥੨੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਮਃ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਹੋਇ ਪਸਰਿਆ ਨਾਨਕ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਧਿਆਇ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਆਸ ਕਲਿਆਣ ਸੁਖ ਜਾ ਤੇ ਸਭੁ ਕਛੁ ਹੋਇ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਦਹ ਦਿਸਿ ਭ੍ਰਮਿਓ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸੁਨੇ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਕਰਉ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਭੈ ਹਰਨ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਦੇਨਹਾਰੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਚਾਹਹਿ ਸੋਈ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਨੀਤ ॥ ਮਿਲਿ ਭਜੀਐ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਰਉ ਬੰਦਨਾ ਅਨਿਕ ਵਾਰ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਮਿਟਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਤੀਆ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੀਤ ॥ ਮਰਣੁ ਮਿਟੈ ਜੀਵਨੁ ਮਿਲੈ ਬਿਨਸਹਿ ਸਗਲ ਕਲੇਸ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਪਰਵੇਸ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਤਿਵੰਤ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਵੈ ਸਾਚ ਸਾਹ ਭਗਵੰਤ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਪਰੀਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਰਮਤਿ ਛੁਟਿ ਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਸੇ ਚੀਤਿ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਬਿਆਪਹਿ ਜਗਤ ਕਉ ਤੁਰੀਆ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਬਿਖੈ ਫਲ ਕਬ ਉਤਮ ਕਬ ਨੀਚੁ ॥ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਭ੍ਰਮਤਉ ਘਣੋ ਸਦਾ ਸੰਘਾਰੈ ਮੀਚੁ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਸਹਸਾ ਸੰਸਾਰੁ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਇ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਚਿਤਵਹਿ ਅਨਿਕ ਉਪਾਇ ॥ ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਸ ਕ

ਬਹੁ ਨ ਤੂਟੈ ਤਾਪ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਧਨੀ ਨਹ ਬੂਝੈ ਪਰਤਾਪ ॥ ਮੋਹ ਭਰਮ ਬੂਡਤ ਘਣੋ ਮਹਾ ਨਰਕ ਮਹਿ ਵਾਸ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣਾ ਸੁਘੜੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਤੁਰਥਿ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਸੁਣਿ ਸੋਧਿਓ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸਰਬ ਖੇਮ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸਾਰੁ ॥ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਦੁਖ ਹਰੈ ਤੂਟਹਿ ਅਨਿਕ ਕਲੇਸ ॥ ਮੀਚੁ ਹੁਟੈ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਪਰਵੇਸ ॥ ਭਉ ਬਿਨਸੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੈ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥ ਦੁਖ ਦਾਰਿਦ ਅਪਵਿਤ੍ਰਤਾ ਨਾਸਹਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਖੋਜਤੇ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਪਾਲ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਹੋਇ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਰਵਾਲ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਚ ਬਿਕਾਰ ਮਨ ਮਹਿ ਬਸੇ ਰਾਚੇ ਮਾਇਆ ਸੰਗਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੰਚਮਿ ਪੰਚ ਪ੍ਰਧਾਨ ਤੇ ਜਿਹ ਜਾਨਿਓ ਪਰਪੰਚੁ ॥ ਕੁਸਮ ਬਾਸ ਬਹੁ ਰੰਗੁ ਘਣੋ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਬਲਬੰਚੁ ॥ ਨਹ ਜਾਪੈ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਨਹ ਕਛੁ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਆਦ ਮੋਹ ਰਸ ਬੇਧਿਓ ਅਗਿਆਨਿ ਰਚਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਣ ਕੀਨੇ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਰਚਨਹਾਰੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮਨਿ ਨ ਬੀਚਾਰਿ ਬਿਬੇਕ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਿਪਤ ਨ ਰੰਚ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਰਲੇ ਪਾਈਅਹਿ ਜੋ ਨ ਰਚਹਿ ਪਰਪੰਚ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਊਚੌ ਕਹਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਗੁਣ ਗਾਵਤੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਦੁਆਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਖਸਟਮਿ ਖਟ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਹਹਿ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਕਥਹਿ ਅਨੇਕ ॥ ਊਤਮੁ ਊਚੌ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇਖ ॥ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੁਕ ਬਿਆਸ ਜਸੁ ਗਾਵਤ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਰਸ ਗੀਧੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬੀਧੇ ਭਗਤ ਰਚੇ ਭਗਵੰਤ ॥ ਮੋਹ ਮਾਨ ਭ੍ਰਮੁ ਬਿਨਸਿਓ ਪਾਈ ਸਰਨਿ ਦਇਆਲ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੇ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਲਾਭੁ ਮਿਲੈ ਤੋਟਾ ਹਿਰੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਖਾਟਿ ਖਜਾਨਾ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਹਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਥਹਿ ਬੋਲਹਿ ਸਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਏਕਸੁ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥

ਸਪਤਮਿ ਸੰਚਹੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਟੂਟਿ ਨ ਜਾਹਿ ਭੰਡਾਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪੁ ਤਜਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੂਖ ਹਰੈ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨਿ ਹਰਿ ਜਪੈ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸੋ ਸਾਜਨੁ ਸੋ ਸਖਾ ਮੀਤੁ ਜੋ ਹਰਿ ਕੀ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਇ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਤਜੀਅਹਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ॥ ਜਮਕੰਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੂ ਦਇਆਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਸਟਮੀ ਅਸਟ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ॥ ਸਗਲ ਪਦਾਰਥ ਪੂਰਨ ਬੁਧਿ ॥ ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਸਦਾ ਆਨੰਦ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ਨਿਰੋਧਰ ਮੰਤ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਊਚ ਬਿਸੇਖ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ॥ ਜਪਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਨਹ ਸਿਮਰਿਓ ਮੋਹਿਓ ਸੁਆਦ ਬਿਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਸਾਰਿਐ ਨਰਕ ਸੁਰਗ ਅਵਤਾਰ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਉਮੀ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਅਪਵੀਤ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਹਿ ਕਰਤ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਮਹਿ ਬਕਹਿ ਸਾਧ ਨਿੰਦ ॥ ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਹਰਿ ਜਸੁ ਬਿੰਦ ॥ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਉਦਰ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਨਿਵਰੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਏਹ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਰਿ ਜਮਹਿ ਅਭਾਗੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦਸ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਮੈ ਫਿਰਿਓ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਸੋਇ ॥ ਮਨੁ ਬਸਿ ਆਵੈ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਸਮੀ ਦਸ ਦੁਆਰ ਬਸਿ ਕੀਨੇ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨਾਮ ਜਪਿ ਲੀਨੇ ॥ ਕਰਨੀ ਸੁਨੀਐ ਜਸੁ ਗੋਪਾਲ ॥ ਨੈਨੀ ਪੇਖਤ ਸਾਧ ਦਇਆਲ ॥ ਰਸਨਾ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਬੇਅੰਤ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਚਿਤਵੈ ਪੂਰਨ ਭਗਵੰਤ ॥ ਹਸਤ ਚਰਨ ਸੰਤ ਟਹਲ ਕਮਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਸੰਜਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਪਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਬਖਾਨੀਐ ਬਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸ੍ਵਾਦੁ ॥ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਜਾਣੀਐ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਕਾਦਸੀ ਨਿਕਟਿ ਪੇਖਹੁ ਹਰਿ ਰਾਮੁ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਬਸਿ ਕਰਿ ਸੁਣਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਰਬ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਬਰਤੁ ਸੰਪੂਰਨ ਭਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਰਾਖੈ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਧੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰ

ਹਮ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿ ਅਟਲ ਏਹੁ ਧਰਮ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਹਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ ਜੰਜਾਲ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦੁਆਦਸੀ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਨ ਕਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ॥ ਮਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ ਕੀਰਤਨ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ ॥ ਕੋਮਲ ਬਾਣੀ ਸਭ ਕਉ ਸੰਤੋਖੈ ॥ ਪੰਚ ਭੂ ਆਤਮਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਪੋਖੈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਏਹੁ ਨਿਹਚਉ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮਤ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਤੀਨਿ ਗੁਣਾ ਮਹਿ ਬਿਆਪਿਆ ਪੂਰਨ ਹੋਤ ਨ ਕਾਮ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣੁ ਮਨਿ ਬਸੈ ਨਾਨਕ ਛੂਟੈ ਨਾਮ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤ੍ਰਉਦਸੀ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਸੰਸਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਰਕ ਅਵਤਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਨੁ ਨ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਖ ਨ ਗਾਇਓ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਕਾ ਦੇਹ ਕਰਿ ਬਾਧਿਓ ॥ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਮਾਇਆ ਆਸਾਧਿਓ ॥ ਦਿਨਹਿ ਬਿਕਾਰ ਕਰਤ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ॥ ਨੈਨੀ ਨੀਦ ਸੁਪਨ ਬਰੜਾਇਓ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਹੋਵਤ ਏਹ ਹਾਲ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਦਇਆਲ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਦਹ ਭਵਨ ਸਗਲ ਬਿਆਪਤ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਊਨ ਨ ਦੇਖੀਐ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਉਦਹਿ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਪ੍ਰਭ ਆਪ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਪੂਰਨ ਪਰਤਾਪ ॥ ਦਸੇ ਦਿਸਾ ਰਵਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਧਰਨਿ ਅਕਾਸ ਸਭ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਬਨ ਪਰਬਤ ਪਾਤਾਲ ॥ ਪਰਮੇਸ੍ਵਰ ਤਹ ਬਸਹਿ ਦਇਆਲ ॥ ਸੂਖਮ ਅਸਥੂਲ ਸਗਲ ਭਗਵਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਤਮੁ ਜੀਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਗੁਣ ਗਾਏ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਭੈ ਮਿਟੇ ਨਾਨਕ ਬਿਨਸੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਮਾਵਸ ਆਤਮ ਸੁਖੀ ਭਏ ਸੰਤੋਖੁ ਦੀਆ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਲਾਗਾ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ ॥ ਟੂਟੇ ਬੰਧਨ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ਸਫਲ ਪੂਰਨ ਤਾ ਕੇ ਕਾਮ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮਿਟੀ ਹਉਮੈ ਛੁਟੀ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਵਨ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਗੁਣ ਗੁਬਿੰਦ ਪ੍ਰਭ ਰਵਨ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਟਹਲ ਕਮਾਵਣੀ ਜਪੀਐ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੂਰਨੁ ਕਬਹੁ ਨ ਡੋਲਤਾ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ॥ ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਚੜੈ ਸਵਾ

ਵਿਆਨ ਨਾਨਕ ਡੋਲਤ ਲੋਭਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੂਰਨਮਾ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਏਕੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜਾ ਕਾ ਹਥੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰ ਕੀਆ ਜਾ ਕਾ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਜਾਨੁ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਸੋਇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸੁਰੋ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨਣਹਾਰ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਸਰਣਿ ਜੋਗੁ ਆਠ ਪਹਰ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਹ ਬੂਝੀਐ ਸਿਮਰਹੁ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸਹਸਾ ਗਇਓ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦੇ ਫਲ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਕੋਈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਕੋ ਉਪਦੇਸੈ ਕੋ ਦ੍ਰਿੜੈ ਤਿਸ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਹੋਇ ਨਿਰਮਲਾ ਜਨਮ ਜਨਮ ਮਲੁ ਜਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਨਹ ਪੋਹੈ ਤਿਸੁ ਮਾਇ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾ ਸੋ ਬੈਸਨੋ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਧਨਵੰਤੁ ॥ ਸੋ ਸੂਰਾ ਕੁਲਵੰਤੁ ਸੋਇ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਬੈਸੁ ਉਧਰੈ ਸਿਮਰਿ ਚੰਡਾਲ ॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਓ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਰਵਾਲ ॥੧੭॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਾਰ ਗਉੜੀ ਕੀ ਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਸਮਤੁ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ ਦੇਖਦਾ ਮਨ ਭਾਵਨੀ ਤੇ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਹਰਿ ਪਦੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਸਭ ਬਿਖੁ ਹੈ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਬਿਖੁ ਉਤਰੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਜ ਤਿਨ ਕੇ ਸਿਧਿ ਹਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ ਗੋਸਾਈ ॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸਭ ਧਿਆਇਦੀ ਸਭ ਲਗੈ ਤੇਰੀ ਪਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਸਰੂਪ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਲਘਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਨੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਸਲਾਹਣਾ ਸਭੁ ਬੋਲਣੁ ਫਿਕਾ ਸਾਦੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਲਾਹਦੇ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਵਾਦੁ ॥ ਜਿਨ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਮਰਹਿ ਖਪਿ ਜਾਵੈ ਸਭੁ ਅਪਵਾਦੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਰਮਾਨਾਦੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਸਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਮਨਿ ਹਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਿਰੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤੇਰਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਜਿਸ ਨੋ ਲਵੈ ਲਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਤੂ ਨਿਰੰਜਨਾ ਤੂਹੈ ਸਚੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਸਚੇ ਸਚੁ ਨਾਇਆ ॥੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਕਿਸੁ ਨਾਲਿ ਤੂ ਵੜੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਇ ਸੁ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਹਾ ਤੂਹੈ ਪੜੀਐ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗੜੀਐ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਭਸ ਦਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਸਭ ਦੂ ਤੂ ਚੜੀਐ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਹੋਇਸੀ ਤਾ ਕਾਇਤ ਕੜੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਅਠੇ ਪਹਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖਿ ਵਸੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਜਿਉ ਬੋਲਨਿ ਤਿਵੈ ਸੋਹੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਾਣਦਾ ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਰੰਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਅਭੁਲੁ ਹੈ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਸਚੇ ਭਲਾ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਹੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਸਭਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਹੀ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਤੂ ਸਭ ਛਡਾਹੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਣਿ ਸਾਜਨ ਪ੍ਰੇਮ ਸੰਦੇਸਰਾ ਅਖੀ ਤਾਰ ਲਗੰਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਸਜਣੁ ਮੇਲਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਵੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪

ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦਇਆ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅੰਦਰਹੁ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਹੈ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾ ਨਾਲਿ ਜਿ ਵੈਰੁ ਚਲਾਇਦੇ ਤਿਨ ਵਿਚਹੁ ਤਿਸਟਿਆ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਦਾ ਭਲਾ ਮਨਾਇਦਾ ਤਿਸ ਦਾ ਬੁਰਾ ਕਿਉ ਹੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜੇਹਾ
ਕੋ ਇਛਦਾ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ
ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਕਰੇ ਸੋਈ ਵਡ ਜਾਣੀ ॥ ਜਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੋ ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਜੇ ਕੋ ਓਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਸੋ ਮੂੜ ਅਜਾਣੀ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ ਬੁਝਿ
ਸਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਤਿਨ ਲਥਾ ਹਉਮੈ ਭਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਤਿਸ ਨੋ ਫਿ
ਟੁ ਫਿਟੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਖਣਹਾਰੁ ॥ ਧ
ਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਤਿਸ ਨੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ
ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਆਕਾਸੁ ॥ ਵਿ
ਚਿ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੇ ਤਾਸੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਤਧੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਦੇ ਤਿਨ
ਜਮ ਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਦਰਿ ਉਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਚਾ ਭਾਵੈ ॥ ਕੂ
ੜਿਆਰ ਪਿਛਾਹਾ ਸਟੀਅਨਿ ਕੂੜੁ ਹਿਰਦੈ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਕੂੜਿਆ
ਰੀਆ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਧਰਤੀ ਧਰਮ ਹੈ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਜੇਹਾ ਕੋ ਬੀਜੇ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਤਿਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ
ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਓਨਾ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਓਇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਚੀ ਪੈਨਾਏ ॥ ਇਕਨਾ ਅੰ

ਦਰਿ ਖੋਟੁ ਨਿਤ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਓਹੁ ਜੇਹਾ ਬੀਜੈ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਖਾਏ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਾਫੁ ਨ
ਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੁਆਵਗੀਰ ਸਭਿ ਉਘੜਿ ਆਏ ॥ ਓਇ ਜੇਹਾ ਚਿਤਵਹਿ ਨਿਤ ਤੇਹਾ ਪਾਇ
ਨਿ ਓਇ ਤੇਹੋ ਜੇਹੇ [ਦਯਿ ਵਜਾਏ] ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਹੀ ਸਿਰੀ ਖਸਮੁ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਨਿਤ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਇਕੁ ਮਨੁ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਜਿਤੁ ਲਗੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ॥
ਕੋਈ ਗਲਾ ਕਰੇ ਘਨੇਰੀਆ ਜਿ ਘਰਿ ਵਥੁ ਹੋਵੈ ਸਾਈ ਖਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੋਝੀ ਨਾ
ਪਵੈ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨੋ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹੈ [ਹਥੁ ਤਡਿ ਤਡਿ] ਘਰਿ ਘਰਿ
ਮੰਗਾਇ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ ਨਾ ਰਹੈ ਮੁਲੰਮਾ ਪਾਜੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿ
ਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਪਾਰਸਿ ਭੇਟੀਐ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਸੁਵਰਨੁ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਧਣੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਣ ਕੀ ਸਾ
ਝਿ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਸਭਿ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਿ ਪਲਰੀਅਹਿ ਜਿਸੁ ਦੇ
ਤਿਸੁ ਸਚੇ ਪਾਏ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਅਉਗਣ ਮੇਟਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟੀਆਏ ॥
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਲਾਏ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿ
ਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁ
ਚ ਸੰਜਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਰਖ
ਕਰਾਵੈ ॥ ਜੋ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਪੂਜੇ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਸੋ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਤਿਸੁ ਕਰਤਾ ਮਾਰ ਦਿਵਾਵੈ ॥ ਫੇਰਿ ਓਹ ਵੇਲਾ ਓਸੁ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਓਹੁ
ਆਪਣਾ ਬੀਜਿਆ ਆਪੇ ਖਾਵੈ ॥ ਨਰਕਿ ਘੋਰਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਖੜਿਆ ਜਿਉ ਤਸਕ
ਰੁ ਪਾਇ ਗਲਾਵੈ ॥ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਵੈ ਤਾ ਉਬਰੈ ਜਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਬਾਤਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੇ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨੈ ਓਹੁ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ਮੁਠਾ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਓਸੁ

ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਕਰਿ ਬੁਝੈ ਅਣਹੋਦੇ ਝਗੜੇ ਦਯਿ ਓਸ ਦੈ ਗਲਿ ਪਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਗਲ ਫਰੋਸੀ ਕਰੇ ਬਹੁਤੇਰੀ ਓਸ ਦਾ ਬੋਲਿਆ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਓਹੁ ਦੋਹਾਗਣਿ ਦਰਿ ਦਰਿ ਫਿਰੈ ਜਿਉ ਰੰਨੁ ਦੋਹਾਗਣਿ ਤਿਸ ਨਾਲਿ ਮੁਹੁ ਜੋੜੇ ਓਸੁ ਭੀ ਲਛਣੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੈ ਓਸ ਦਾ ਪਾਸੁ ਛਡਿ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ਬਹਿ ਜਾਇਆ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਗੋਪੇ ਆਪਣਾ ਸੁ ਭਲਾ ਨਾਹੀ ਪੰਚਹੁ ਓਨਿ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹਿਲਾ ਆਗਮੁ ਨਿਗਮੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਉਪਰਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਵਡਿਆਈ ਭਾਵੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਮਨਮੁਖਾ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸੋ ਲਏ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਟਿਕੇ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿ ਸਚੁ ਧਿਆਇਦਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਇਕੇ ॥ ਸੋਈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਪੰਜੇ ਦੂਤ ਕੀਤੇ ਵਸਿ ਛਿਕੇ ॥ ਜਿ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਫਿਟੁ ਫਿਟੁ ਮੁਹ ਫਿਕੇ ॥ ਓਇ ਬੋਲੇ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵਨੀ ਮੁਹ ਕਾਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਚੁਕੇ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਭੁ ਖੇਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਿਸਾਣੀ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਜਮਾਈਅਨੁ ਮਨਮੁਖੀ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਬੀਜੇ ਆਪਣੇ ਭਲੇ ਨੋ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਖੇਤੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬੀਜਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਮੁ ਚੂਹਾ ਕਿਰਸ ਨਿਤ ਕਰਕਦਾ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਮਾਰਿ ਕਢਾਇਆ ॥ ਕਿਰਸਾਣੀ ਜਮੀ ਭਾਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਬੋਹਲ ਬਖਸਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਕਾੜਾ ਅੰਦੇਸਾ ਸਭੁ ਲਾਹਿਓਨੁ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਰਾ ਦਿਨੁ ਲਾਲਚਿ ਅਟਿਆ ਮਨਮੁਖਿ ਹੋਰੇ ਗਲਾ ॥ ਰਾਤੀ ਊਘੈ ਦਬਿਆ ਨਵੇ ਸੋਤ ਸਭਿ ਢਿਲਾ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਦੈ ਸਿਰਿ ਜੋਰਾ ਅਮਰੁ ਹੈ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਭਲਾ ॥ ਜੋਰਾ ਆਖਿਆ ਪੁਰਖ ਕਮਾਵਦੇ ਸੇ ਅਪਵਿਤੁ ਅਮੇਧ ਖਲਾ ॥ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੇ ਕੁਸੁਧ ਨਰ ਸੇ ਜੋਰੂ ਪੁਛਿ ਚਲਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਆਖਿਐ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਭਲ ਭਲਾ ॥

ਜੋਰੀ ਪੁਰਖ ਸਭਿ ਤਿਨਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਹਰਿ ਖੇਲ ਸਭਿ ਖਿਲਾ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਬਣਤ ਬਣਾਵਣੀ ਨਾਨਕ ਭਲ ਭਲਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੁਲੀਐ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਦੇ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਬਣੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਰੀਸੈ ਹੋਰਿ ਕਚੁ ਪਿਚੁ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਕੂੜਿਆਰ ਕੂੜੇ ਝੜਿ ਪੜੀਐ ॥ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਹੋਰੁ ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਨੋ ਝਖਿ ਮਰਦੇ ਕੜੀਐ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨਿਰਮਲੀ ਨਿਰਮਲ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੁ ਸੇਵਾ ਘਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਝੂਠੁ ਓਇ ਆਪੇ ਸਚੈ ਵਖਿ ਕਢੇ ਜਜਮਾਲੇ ॥ ਸਚਿਆਰ ਸਿਖ ਬਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ਘਾਲਨਿ ਕੂੜਿਆਰ ਨ ਲਭਨੀ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ਭਾਲੇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਆਖਿਆ ਸੁਖਾਵੈ ਨਾਹੀ ਤਿਨਾ ਮੁਹ ਭਲੇ ਫਿਰਹਿ ਦਯਿ ਗਾਲੇ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਸੇ ਕਿਚਰਕੁ ਵੇਰਾਈਅਨਿ ਮਨਮੁਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੈ ਸੁ ਆਪਣਾ ਮਨੁ ਥਾਇ ਰਖੈ ਓਹੁ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਣੀ ਵਥੁ ਨਾਲੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕਨਾ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਇਕਿ ਆਪੇ ਵਖਿ ਕਢੈ ਠਗਵਾਲੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਕਾਜ ਦਯਿ ਆਦੇ ਰਾਸਿ ॥ ਤਿਨ ਚੂਕੀ ਮੁਹਤਾਜੀ ਲੋਕਨ ਕੀ ਹਰਿ ਅੰਗੁ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਪਾਸਿ ॥ ਜਾਂ ਕਰਤਾ ਵਲਿ ਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਵਲਿ ਸਭਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਕਰਹਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਾਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭਿ ਜਨ ਕਉ ਆਇ ਕਰਹਿ ਰਹਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਵਡਾ ਸੇਵਿ ਅਤੁਲੁ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦਾਨੁ ਦੀਆ ਹਰਿ ਨਿਹਚਲੁ ਨਿਤ ਬਖਸੇ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਨਿੰਦਕੁ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਿ ਨ ਸਕੈ ਸੋ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਬੋਲੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਭਗਤਾ ਨੋ ਸਦਾ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਅਗਮੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਵਡ ਦਾਤਾ ਦਾਣਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਹੋਰੁ ਕੋ ਦਿਸਿ ਨ ਆਵਈ ਤੂਹੈਂ ਸੁਘੜੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਦਿਸਿ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਚਲ

[illegible]ਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜੋਬਿਨੁਸਚੇਹੋਰਤੁਚਿਤੁਲਾਇਦੇਸੇਕੂੜਿਆਰਕੂੜਾਤਿਨਮਾ
ਣਾ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਤੂਬਿਨੁਸਚੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮ:
੪ ਅਗੋਦੇਸਤਭਾਉਨਦਿਚੈਪਿਛੋਦੇਆਖਿਆਕੰਮਿਨਆਵੈ॥ਅਧਵਿਚਿਫਿ
ਰੈਮਨਮੁਖੁਵੇਚਾਰਾਗਲੀਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਪ੍ਰੀਤਿਨਹੀਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸੁਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈ॥ਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਨਦਰੀਆਵੈ॥ਤਾਅਪਿਉਪੀਵੈਸਬਦੁਗੁਰਕੇਰਾਸਭੁਕਾੜਾਅੰਦੇਸਾਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਵੈ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥
ਮ:੪ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕਾਜੋਸਿਖੁਅਖਾਏਸੁਭਲਕੇਉਠਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਉਦ
ਮੁਕਰੇਭਲਕੇਪਰਭਾਤੀਇਸਨਾਨੁਕਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵੈ॥ਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿਹਰਿਜ
ਪੁਜਾਪੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੋਖਲਹਿਜਾਵੈ॥ਫਿਰਿਚੜੈਦਿਵਸੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵੈਬ
ਹਦਿਆਉਠਦਿਆਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਜੋਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਏਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿ
ਸੋਗੁਰਸਿਖੁਗੁਰੂਮਨਿਭਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਦਇਆਲੁਹੋਵੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਸੁਗੁਰਸਿ
ਖਗੁਰੂਉਪਦੇਸੁਸੁਣਾਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਧੂੜਿਮੰਗੈਤਿਸੁਗੁਰਸਿਖਕੀਜੋਆਪਿਜਪੈ
ਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸੇਵਿਰਲੇਥੋੜੇ॥
ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਦੇਤਿਨਕੀਬਰਕਤਿਖਾਹਿਅਸੰਖਕਰੋੜੇ॥ਤੁਧੁਨੋਸਭਧਿਆ
ਇਦੀਸੇਥਾਇਪਏਜੋਸਾਹਿਬਲੋੜੇ॥ਜੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਖਾਦੇਪੈਨਦੇਸੇਮੁਏਮਰਿਜੰਮੇ
ਕੋੜ੍ਹੇ॥ਓਇਹਾਜਰੁਮਿਠਾਬੋਲਦੇਬਾਹਰਿਵਿਸੁਕਢਹਿਮੁਖਿਘੋਲੇ॥ਮਨਿਖੋਟੇਦਯਿ
ਵਿਛੋੜੇ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ਮਲੁਜੂਈਭਰਿਆਨੀਲਾਕਾਲਾਖਿਧੋਲੜਾਤਿਨਿਵੇ
ਮੁਖਵੇਮੁਖੈਨੋਪਾਇਆ॥ਪਾਸਿਨਦੇਈਕੋਈਬਹਣਿਜਗਤਮਹਿਗੂਹਪੜਿਸਗਵੀ
ਮਲੁਲਾਇਮਨਮੁਖੁਆਇਆ॥ਪਰਾਈਜੋਨਿੰਦਾਚੁਗਲੀਨੋਵੇਮੁਖੁਕਰਿਕੈਭੇਜਿਆਓ
ਥੈਭੀਮੁਹੁਕਾਲਾਦੁਹਾਵੇਮੁਖਾਦਾਕਰਾਇਆ॥ਤੜਸੁਣਿਆਸਭਤੁਜਗਤਵਿਚਿਭਾਈ

ਵੇਮੁਖੁਸਣੈਨਫਰੈਪਉਲੀਪਉਦੀਫਾਵਾਹੋਇਕੈਉਠਿਘਰਿਆਇਆ॥ਅਗੈਸੰਗਤੀ
ਕੁੜਮੀਵੇਮੁਖੁਰਲਣਾਨਮਿਲੈਤਾਵਹੁਟੀਭਤੀਜੀਫਿਰਿਆਣਿਘਰਿਪਾਇਆ॥ਹਲ
ਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏਨਿਤਭੁਖਾਕੂਕੈਤਿਹਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸੁਆਮੀਕਰਤਾਪੁਰਖੁਹੈ
ਜਿਨਿਨਿਆਉਸਚੁਬਹਿਆਪਿਕਰਾਇਆ॥ਜੋਨਿੰਦਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੋਸਚੈ
ਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਏਹੁਅਖਰੁਤਿਨਿਆਖਿਆਜਿਨਿਜਗਤੁਸਭੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮ:
੪ ਸਾਹਿਬੁਜਿਸਕਾਨੰਗਾਭੁਖਾਹੋਵੈਤਿਸਦਾਨਫਰੁਕਿਥਹੁਰਜਿਖਾਏ॥ਜਿਸਾਹਿਬ
ਕੈਘਰਿਵਥੁਹੋਵੈਸੁਨਫਰੈਹਥਿਆਵੈਅਣਹੋਦੀਕਿਥਹੁਪਾਏ॥ਜਿਸਦੀਸੇਵਾਕੀਤੀ
ਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੀਐਸਾਸੇਵਾਅਉਖੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸੇਵਾਕਰਹੁਹਰਿਗੁਰਸਫਲਦਰਸ
ਨਕੀਫਿਰਿਲੇਖਾਮੰਗੈਨਕੋਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਵੀਚਾਰਹਿਸੰਤਜਨਚਾਰਿਵੇਦਕ
ਹੰਦੇ॥ਭਗਤਮੁਖੈਤੇਬੋਲਦੇਸੇਵਚਨਹੋਵੰਦੇ॥ਪਰਗਟਪਹਾਰਾਜਾਪਦਾਸਭਿਲੋਕਸੁਣੰ
ਦੇ॥ਸੁਖੁਨਪਾਇਨਿਮੁਗਧਨਰਸੰਤਨਾਲਿਖਹੰਦੇ॥ਓਇਲੋਚਨਿਓਨਾਗੁਣੈਨੋਓਇਅਹੰ
ਕਰਿਸੜੰਦੇ॥ਓਇਵੇਚਾਰੇਕਿਆਕਰਹਿਜਾਭਾਗਧੁਰਿਮੰਦੇ॥ਜੋਮਾਰੇਤਿਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸੇ
ਕਿਸੈਨਸੰਦੇ॥ਵੈਰੁਕਰਹਿਨਿਰਵੈਰਨਾਲਿਧਰਮਨਿਆਇਪਚੰਦੇ॥ਜੋਜੋਸੰਤਸਰਾਪਿਆ
ਸੇਫਿਰਹਿਭਵੰਦੇ॥ਪੇਡੁਮੁੰਢਾਹੂਕਟਿਆਤਿਸੁਡਾਲਸੁਕੰਦੇ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪
ਅੰਤਰਿਹਰਿਗੁਰੂਧਿਆਇਦਾਵਡੀਵਡਿਆਈ॥ਤੁਸਿਦਿਤੀਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਘਟੈਨਾਹੀ
ਇਕੁਤਿਲੁਕਿਸੈਦੀਘਟਾਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਤਿਗੁਰੂਕੈਵਲਿਹੈਤਾਂਝਖਿਝਖਿਮਰੈਸ
ਭਲੋਕਾਈ॥ਨਿੰਦਕਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰੇਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਜਿਉਜਿਉਨਿੰਦਕ
ਨਿੰਦਕਰਹਿਤਿਉਤਿਉਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਆਰਾਧਿਆਤਿਨਿਪੈਰੀਆ
ਣਿਸਭਪਾਈ॥੧॥ਮ:੪ ਸਤਿਗੁਰਸੇਤੀਗਣਤਜਿਰਖੈਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਤਿਸਕਾਗ
ਇਆ॥ਨਿਤਝਹੀਆਪਾਏਝਗੂਸੁਟੇਝਖਦਾਝਖਦਾਝੜਿਪਇਆ॥ਨਿਤਉਪਾਵਕਰੇ
ਮਾਇਆਧਨਕਾਰਣਿਅਗਲਾਧਨੁਭੀਉਡਿਗਇਆ॥ਕਿਆਓਹੁਖਟੇਕਿਆਓਹੁਖਾਵੈ

ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਭਿਸਤੁਸਾਚੁਧੁਪਾਇਆਤਿਨਦੈਕੈਕਾਂਢਿਕਿਦੈਗੁਰਦਾਏਸਭੁਧਪੁਕਾਰੈ
ਕਾਤਿਜਿਸਿਰਿਲਾਇਆਓਸੁਅਗੈਪਿਛੈਢੋਈਨਾਹੀਜਿਸੁਅੰਦਰਿਨਿੰਦਾਮੁਹਿਅੰਬੁ
ਪਾਇਆਜੇਮੁਹਿਇਨੋਓਹੁਹਥੁਪਾਏਤਾਮੋਹੁਮੇਤੀਗਲਿਲਗਾਇਆਜੇਗੁਰਕੀਸਰਣੀਫਿਰਿ
ਓਹੁਆਵੈਤਾਪਿਛਲੇਅਵਗਣਬਖਸਿਲਇਆਜਨਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਆਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਹੈਸਚਾਸਚੁਤੂਸਭਦੂ
ਉਪਰਿਤੂਦੀਬਾਣੁ॥ਜੋਤੁਧੁਸਚੁਧਿਆਇਦੇਸਚੁਸੇਵਨਿਸਚੇਤੇਰਾਮਾਣੁ॥ਓਨਾਅੰਦਰਿ
ਸਚੁਮੁਖਉਜਲੇਸਚੁਬੋਲਨਿਸਚੇਤੇਰਾਤਾਣੁ॥ਸੇਭਗਤਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਲਾਹਿਆ
ਸਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੁਜਿਸਚੇਸੇਵਦੇਤਿਨਵਾਰੀਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪
ਧੁਰਿਮਾਰੇਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਸੇਈਹੁਣਿਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇ॥ਜੇਮੇਲਣਨੋਬਹੁਤੇਰਾਲੋਚੀਐਨਦੇ
ਈਮਿਲਣਕਰਤਾਰੇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਲਹਨਿਵਿਚਿਸੰਗਤਿਗੁਰਿਵੀਚਾਰੇ॥ਕੋਈਜਾ
ਇਮਿਲੈਹੁਣਿਓਨਾਨੋਤਿਸੁਮਾਰੇਜਮੁਜੰਦਾਰੇ॥ਗੁਰਿਬਾਬੈਫਿਟਕੇਸੇਫਿਟੇਗੁਰਿਅੰਗਦਿ
ਕੀਤੇਕੂੜਿਆਰੇ॥ਗੁਰਿਤੀਜੀਪੀੜੀਵੀਚਾਰਿਆਕਿਆਹਥਿਏਨਾਵੇਚਾਰੇ॥ਗੁਰੁਚਉ
ਥੀਪੀੜੀਟਿਕਿਆਤਿਨਿਨਿੰਦਕਦੁਸਟਸਭਿਤਾਰੇ॥ਕੋਈਪੁਤੁਸਿਖੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੀਤਿਸੁਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਇਸੀਪੁਤੁਧਨੁਲਖਮੀਖੜਿਮੇਲੇਹਰਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥ਸਭਿਨਿਧਾਨਸਤਿਗੁਰੂਵਿਚਿਜਿਸੁਅੰਦਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਸੋਪਾਏਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਜਿਸੁਲਿਖਿਆਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਧੂੜਿਤਿਨਜੋਗੁਰਸਿਖਮਿਤ
ਪਿਆਰੇ॥੧॥ਮਃ੪ ਜਿਨਕਉਆਪਿਦੇਇਵਡਿਆਈਜਗਤੁਭੀਆਪੇਆਣਿਤਿਨਕਉਪੈਰੀਪਾ
ਏ॥ਡਰੀਐਤਾਂਜੇਕਿਛੁਆਪਦੂਕੀਚੈਸਭੁਕਰਤਾਆਪਣੀਕਲਾਵਧਾਏ॥ਦੇਖਹੁਭਾਈਏਹੁਅ
ਖਾੜਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਚੇਕਾਜਿਨਿਆਪਣੈਜੋਰਿਸਭਿਆਣਿਨਿਵਾਏ॥ਆਪਣਿਆਭਗਤਾ
ਕੀਰਖਕਰੇਹਰਿਸੁਆਮੀਨਿੰਦਕਾਦੁਸਟਾਕੇਮੁਹਕਾਲੇਕਰਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ
ਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਭਗਤਿਨਿਤਆਪਿਕਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁਹਰਿ

ਕਰਤਾਸਤਿਗੁਰੁਘਰੀਵਸਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸਤਿਕਰਿਜਾਣਹੁਗੁਰਸਿਖਹੁ
ਹਰਿਕਰਤਾਆਪਿਮੁਹਹੁਕਢਾਏ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਹਉਜਲੇਕਰੇਹਰਿਪਿਆਰਾਗੁਰਕਾਜੈਕਾ
ਰੁਸੰਸਾਰਿਸਭਤੁਕਰਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੀਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਹੈਸਚੁਸਾਹਹਮਾਰੇ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਪ੍ਰਭਵਣ
ਜਾਰੇਥਾਰੇ॥ਸਚੁਸੇਵਹਿਸਚੁਵਣੰਜਿਲੈਹਿਗੁਣਕਥਹਨਿਰਾਰੇ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਮਿ
ਲੇਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਸਬਦਿਲਖਾਰੇ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪
ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਤਾਤਿਪਰਾਈਹੋਵੈਤਿਸਦਾਕਦੇਨਹੋਵੀਭਲਾ॥ਓਸਦੈਆਖਿਐਕੋਈਨਲਗੈ
ਨਿਤਓਜਾੜੀਪੂਕਾਰੇਖਲਾ॥ਜਿਸੁਅੰਦਰਿਚੁਗਲੀਚੁਗਲੋਵਜੈਕੀਤਾਕਰਤਿਆਓਸਦਾਸਭੁਗ
ਇਆ॥ਨਿਤਚੁਗਲੀਕਰੇਅਣਹੋਦੀਪਰਾਈਮੁਹੁਕਢਿਨਸਕੈਓਸਦਾਕਾਲਾਭਇਆ॥ਕਰਮ
ਧਰਤੀਸਰੀਰੁਕਲਿਜੁਗਵਿਚਿਜੇਹਾਕੋਬੀਜੇਤੇਹਾਕੋਖਾਏ॥ਗਲਾਉਪਰਿਤਪਾਵਸੁਨਹੋਈਵਿ
ਸੁਖਾਧੀਤਤਕਾਲਮਰਿਜਾਏ॥ਭਾਈਵੇਖਹੁਨਿਆਉਸਚੁਕਰਤੇਕਾਜੇਹਾਕੋਈਕਰੇਤੇਹਾਕੋਈਪਾ
ਏ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਸਭਸੋਝੀਪਾਈਹਰਿਦਰਕੀਆਬਾਤਾਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੧॥ਮਃ੪ ਹੋਦੈਪ
ਰਤਖਿਗੁਰੂਜੋਵਿਛੁੜੇਤਿਨਕਉਦਰਿਢੋਈਨਾਹੀ॥ਕੋਈਜਾਇਮਿਲੈਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਮੁਹਫਿਕੇਥੁ
ਕਥੁਕਮੁਹਿਪਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਫਿਟਕੇਸੇਸਭਜਗਤਿਫਿਟਕੇਨਿਤਭੰਭਲਭੂਸੇਖਾਹੀ॥
ਜਿਨਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਸੇਲੈਦੇਢਹਾਫਿਰਾਹੀ॥ਤਿਨਕੀਭੁਖਕਦੇਨਉਤਰੈਨਿਤਭੁਖਾਭੁ
ਖਕੂਕਾਹੀ॥ਓਨਾਦਾਆਖਿਆਕੋਨਾਸੁਣੈਨਿਤਹਉਲੇਹਉਲਿਮਰਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆ
ਈਵੇਖਿਨਸਕਨੀਓਨਾਅਗੈਪਿਛੈਥਾਉਨਾਹੀ॥ਜੋਸਤਿਗੁਰਿਮਾਰੇਤਿਨਜਾਇਮਿਲਹਿਰਹਦੀਖੁਹ
ਦੀਸਭਪਤਿਗਵਾਹੀ॥ਓਇਅਗੈਕੁਸਟੀਗੁਰਕੇਫਿਟਕੇਜਿਓਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਕੁਸਟੁਉਠਾਹੀ॥ਹਰਿ
ਤਿਨਕਾਦਰਸਨੁਨਾਕਰਹੁਜੋਦੂਜੈਭਾਇਚਿਤੁਲਾਹੀ॥ਧੁਰਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਸੁਨਾਲਿ
ਕਿਹੁਚਾਰਾਨਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿਤੂਤਿਸੁਅਪੜਿਕੋਨਸਕਾਹੀ॥ਨਾਵੈਕੀਵਡਿਆਈਵਡੀ
ਹੈਨਿਤਸਵਾਈਚੜੈਚੜਾਹੀ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਜਿਹੋਦੈਗੁਰੂਬਹਿਟਿਕਿਆਤਿਸੁਜਨਕੀਵਡਿ

ਆਈ ਵਡਿਆਈ ਓਨੀ ਪਤਿ ਸਭ ਉ ਜਗਤੁ ਤਿਨ ਦਿਆ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ਜਸੁ ਵਰਤਿਆ ਲੋਈ ॥ ਤਿਸ
ਕਉ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹਿ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਧਰਿਆ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੋ ਪੂਰਾ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ਅਪੜਿ ਕੋ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਬਹਿ ਟਿਕਿਆ ਆਪੇ
ਪੈਜ ਰਖੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਹਟਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਉ
ਦਾ ਜੇ ਕਰੇ ਹਰਿ ਵਸਤੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਵਣਜੀਐ ਹੀਰੇ ਪਨਾ ਲਾਲੇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਾਇਆ ਜਿ
ਹੋਰ ਥੈ ਧਨੁ ਖੋਜਦੇ ਸੇ ਮੂੜ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸੇ ਉਝੜਿ ਭਰਮਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਜਿਉ ਝਾੜ ਮਿਰਗੁ ਭਾਲੇ ॥
੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸੁ ਊਖਾ ਜਗ ਮਹਿ ਹੋਇ ॥ ਨਰਕ ਘੋਰੁ
ਦੁਖ ਖੂਹੁ ਹੈ ਓਥੈ ਪਕੜਿ ਓਹੁ ਢੋਇ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਕੋ ਨ ਸੁਣੇ ਓਹੁ ਅਉਖਾ ਹੋਇ ਹੋਇ ਰੋਇਆ ॥ ਓਨਿ
ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਗਵਾਇਆ ਲਾਹਾ ਮੂਲੁ ਸਭੁ ਖੋਇਆ ॥ ਓਹੁ ਤੇਲੀ ਸੰਦਾ ਬਲਦੁ ਕਰਿ
ਨਿਤ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੋਇਆ ॥ ਹਰਿ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਨਿਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਦੂ ਕਿਛੁ ਗੁਝਾ ਨ ਹੋਇਆ ॥
ਜੈਸਾ ਬੀਜੇ ਸੋ ਲੁਣੈ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਿਨੈ ਬੋਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੇ ਚਰਣ ਧੋਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਤਰਿ ਗਇਆ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਕਾਠ ਸੰਗੋਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਸਭੁ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਿਚਿ ਜੋਤਿ ॥ ਗੁਹਜ ਰਤਨ ਵਿਚਿ ਲੁਕਿ ਰਹੇ ਕੋ
ਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਕਢੈ ਖੋਤਿ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਤਾ ਇਕੁ ਰਵਿਆ ਇਕੋ ਓਤਿ
ਪੋਤਿ ॥ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਇਕੁ ਮੰਨਿਆ ਇਕੋ ਸੁਣਿਆ ਸ੍ਰਵਣ ਸਰੋਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ
ਤੂ ਸਚੁ ਸਚੇ ਸੇਵਾ ਤੇਰੀ ਹੋਤਿ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭਿ ਰਸ ਤਿਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਹਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵਸਿ
ਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਨ ਕਉ ਸਭਿ ਦੇਖਣ ਜਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਕਉ ਭਉ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਉਤਮੁ ਤਿਨੀ ਸਰੇਵਿਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ
ਆਹਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹਿ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਤਰੇ ਸਭ ਕੁਟੰਬ ਸਿ

ਉ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਹਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਜਨ ਤਿਨ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ
ਹਮ ਜੀਵਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਬੈਠਾ ਆਇ ॥ ਸੇ ਜੰਤ ਭਏ ਹਰੀਆਵਲੇ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਿਆ ਜਾਇ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਪਿਤਾ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਕੁਲੁ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁ ਜਨਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰੂ ਜਣਿਆ ਮਾਇ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਤਿਨਾ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥
ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਧੋਵੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸ
ਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਜਾ ਡਿਠਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਅੰਦਰਹੁ
ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਿਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਘੁਮਿ ਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਿਤਾ ਮਨਮੁਖਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ
ਓਨੁ ਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਸੀ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵਸੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਘ
ਰੀ ਵਸਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾਇਸੀ ॥ ਜਿਨ
ਰਖਣ ਕਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੋਇ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਇਸੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇ ਤੂ ਹਰਿ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਛੋਡਾਇਸੀ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਵਦੀ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥ ਗੁ
ਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਛਡਾਈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾ
ਣੁ ਹਰਿ ਤਿਨਿ ਸਭ ਆਣਿ ਨਿਵਾਈ ॥ ਜਿਨੀ ਡਿਠਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਉ ਕਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ
ਪਾਪ ਗਵਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ
ਤਿਨ ਜੋ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਆਖਿ ਸਲਾਹੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੁ
ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਸੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸੇਈ ਜਾਣਦੇ

ਜਿਉ ਭੁਖੈ ਮਿਠਿਆਈ ਖਾਈ ॥ ਗੁਰਸਿਖੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿਆ ਮਨਿ ਤਿਵ ਨੀਵਾ ਪਾਈ ॥੧੮॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਉਮਰਥਲ ਸੇਈ ਜਾਣਨਿ ਸੂਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸੇਈ
ਬਿਰਹੁ ਹਉ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਿ ਘੋਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਜਣੁ ਪੁਰਖੁ ਮੇਰਾ
ਸਿਰੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਤਲ ਰੋਲੀਆ ॥ ਜੋ ਸਿਖ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹਿ ਹਉ ਗੁਲਮੁ ਤਿਨ ਕਾ ਗੋ
ਲੀਆ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਜੋ ਰਤੇ ਤਿਨ ਭਿਨੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ
ਮੇਲਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਮੋਲੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਉਗਣੀ ਭਰਿਆ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਕਿ
ਉ ਸੰਤਹੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਵੇਹਾਝੀਅਹਿ ਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥
ਸਚੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਚੁ ਸਉਦਾ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ
ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਚੁ ਵਣੰਜਿਆ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਾਲਾਹਣਾ ਸਚੁ ਸਚਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸੇਵੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੁ
ਸਚਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਸੇ ਜਾਇ ਰਲੇ ਸਚ ਨਾਲੇ ॥ ਸਚੁ
ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਨ ਸੇਵਿਆ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਓਹ ਆਲੁ ਪਤਾਲੁ ਮੁਹਹੁ ਬੋ
ਲਦੇ ਜਿਉ ਪੀਤੈ ਮਦਿ ਮਤਵਾਲੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗਉੜੀ ਰਾਗਿ ਸੁਲਖ
ਣੀ ਜੇ ਖਸਮੈ ਚਿਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇਇ ॥ ਸ
ਚਾ ਸਬਦੁ ਭਤਾਰੁ ਹੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਰਾਵੇਇ ॥ ਜਿਉ ਉਬਲੀ ਮਜੀਠੈ ਰੰਗੁ ਗਹਗਹਾ ਤਿ
ਉ ਸਚੇ ਨੋ ਜੀਉ ਦੇਇ ॥ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਅਤਿ ਰਤੀ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਗਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕੂੜੁ ਠਗੀ ਗੁਝੀ
ਨਾ ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਮੁਲੰਮਾ ਪਲੇਟਿ ਧਰੇਹੁ ॥ ਕੂੜੀ ਕਰਨਿ ਵਡਿਆਈਆ ਕੂੜੇ ਸਿਉ ਲਗਾ
ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ
ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਮਿਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਓਇ ਪੁਰਖ ਪਰਾਣੀ ਧੰਨਿ ਜਨ ਹਹਿ ਉ
ਪਦੇਸੁ ਕਰਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਵਹਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੇ ਜਗੁ ਨਿਸਤਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਨਵ ਖੰਡ ਜਗਤ

ਨਮਸਕਾਰਿਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਗੁਰੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਸਵਾਰਿ
ਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਪੂਜਹਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਕੋਈ ਵਿਛੁ
ੜਿ ਜਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਤਿਸੁ ਕਾਲਾ ਮੁਹੁ ਜਮਿ ਮਾਰਿਆ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਢੋਈ
ਨਾਹੀ ਗੁਰਸਿਖੀ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਗੁਰਸਿਖ ਪੁਤਹਹੁ ਹਰਿ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ
ਆ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅੰਧਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਇਓਨੁ ਜਿਸ
ਨੋ ਸਬਦਿ ਲਾਏ ਪਿਆਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਸੋ ਕਰੇ
ਜਿਸੁ ਅੰਦਰੁ ਭਿਜੈ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਕੰਧੁ ਨ ਕਬਹੂ ਛਿਜੈ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਪੁਰਖ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨ ਸਚੁ ਰਸਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਿਜੈ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਾਵ
ਦਾ ਸੇ ਮਨਿ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਲਿਜੈ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਨਮੁ ਸਚਿਆਰੀਆ ਮੁਖ ਉਜਲ ਸਚੁ
ਕਰਿਜੈ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸਾਕਤ ਜਾਇ ਨਿਵਹਿ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮਨਿ ਖੋਟੇ ਕੂੜਿ ਕੂੜਿ
ਆਰੇ ॥ ਜਾ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਉਠਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਬਹਿ ਜਾਹਿ ਘੁਸਰਿ ਬਗੁਲਾਰੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ
ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਚੁਣਿ ਕਢੇ ਲਧੋਵਾਰੇ ॥ ਓਇ ਅਗੈ ਪਿਛੈ ਬਹਿ ਮੁਹੁ ਛਪਾਇ
ਨਿ ਨ ਰਲਨੀ ਖੋਟੇ ਆਰੇ ॥ ਓਨਾ ਦਾ ਭਖੁ ਸੁ ਓਥੈ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ਕੂੜੁ ਲਹਨਿ ਭੇਡਾਰੇ ॥ ਜੇ ਸਾ
ਕਤੁ ਨਰੁ ਖਾਵਾਈਐ ਲੋਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਢੈ ਮੁਖਿ ਉਗਲਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਕਤ ਸੇਤੀ ਸੰਗੁ ਨ ਕ
ਰੀਅਹੁ ਓਇ ਮਾਰੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਇਹੁ ਖੇਲੁ ਸੋਈ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਸਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ॥
ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਜਿਸੁ ਵਲਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ
ਖੜਗੁ ਸੰਜੋਉ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਜਿਤੁ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਾ
ਰਖਣਹਾਰਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੈ ਪਿਛੈ ਹਰਿ ਸਭਿ ਉਬਾਰਿਆ ॥ ਜੋ ਮੰਦਾ ਚਿਤ

ਦੈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸੋ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹੈ ਮਾਰਿਆ ॥ ਏਹ ਗਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਸਚੇ ਕੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਗਮੁ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸੁਤਿਆ ਜਿਨੀ ਅ
ਰਾਧਿਆ ਜਾ ਉਠੇ ਤਾ ਸਚੁ ਚਵੇ ॥ ਸੇ ਵਿਰਲੇ ਜੁਗ ਮਹਿ ਜਾਣੀਅਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ
ਰਵੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੁ ਲਵੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚਾ ਭਾਵਦਾ
ਸੇ ਸਚੀ ਦਰਗਹ ਗਵੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸਦਾ ਨਵੇ ॥੨੧॥ ਸ
ਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਕਿਆ ਸਵਣਾ ਕਿਆ ਜਾਗਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿ
ਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਪੁਰਖ ਪਰਧਾਨ ॥ ਕਰਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਗੈ
ਧਿਆਨੁ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹਾ ਦਰਗਹ ਪਾਈ ਮਾਨੁ ॥ ਸਉਦੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਉਚਰਹਿ
ਉਠਦੇ ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਜਿ ਨਿਤ ਉਠਿ ਸੰਮਾਲੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ
੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਆਪਣਾ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਭਉਜਲਿ ਡੁਬਦਿਆ ਕਢਿ
ਲਏ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਸਾਹ ਹੈ ਜਿ ਨਾਮਿ ਕਰਹਿ ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਵਣਜਾ
ਰੇ ਸਿਖ ਆਵਦੇ ਸਬਦਿ ਲਘਾਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਤਿਨ ਸੇਵਿ
ਆ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੇ ਜਨ ਭਗਤ ਹਹਿ ਸਚੁ ਸਚਾ ਜਿਨੀ ਅ
ਰਾਧਿਆ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਤਿਨ ਅੰਦਰਹੁ ਹੀ ਸਚੁ ਲਾਧਿਆ ॥
ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਕਾਲੁ ਕੰਟਕੁ ਮਾਰਿ ਤਿਨੀ ਸਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚਾ ਸ
ਭ ਦੂ ਵਡਾ ਹੈ ਸਚੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਸਚਿ ਰਲਾਧਿਆ ॥ ਸਚੁ ਸਚੇ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਸਚੁ ਸਚਾ
ਸੇਵਿ ਫਲਾਧਿਆ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮੁਗਧੁ ਹੈ ਨਾਮਹੀਣ ਭਰ
ਮਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮਨੂਆ ਨਾ ਟਿਕੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਦਇਆ
ਲ ਹੋਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁ
ਖੁ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ ਆਪਣਾ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਰੰਗਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਤੀ ਮਨੁ ਰਤਾ ਰਖਿਆ ਬਣਤ ਬਣਾਇ ॥ ਜਿਹਵਾ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਿਤੁ

ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਕੀ ਮਨਿ ਭੁਖ ਹੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਖਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਸਚੁ ਸਚਾ ਕੁਦਰਤਿ ਜਾਣੀਐ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਿਨਿ ਬਣਾਈਆ ॥ ਸੋ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ
ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਚੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸਲਾਹ ਸਚੁ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਾ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਆ ॥ ਸਚੁ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਸਲਾਹਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁਖਾ ਸਭ ਗਵਾਈਆ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥
ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋਜਿ ਖੁਜੇਦਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਲਧਾ ਲੋੜਿ ॥ ਵਿਸਟੁ ਗੁਰੂ ਮੈ ਪਾਇਆ ਜਿਨਿ
ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਤਾ ਜੋੜਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ਅਤਿ ਅੰਨਾ ਬੋਲਾ ॥ ਸਬਦੁ ਨ ਸੁ
ਣਈ ਬਹੁ ਰੋਲ ਘਚੋਲਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਮੰਨੇ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਵਜਦਾ ਜੰਤੁ ਵਜਾਇਆ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਜੋ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤੈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ
ਆਪਿ ਅਗਣਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਵਿਚਿ ਗਣਤੈ ॥ ਸਭੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਤੇਰੀ
ਬਣਤੈ ॥ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬ ਚਲਤੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਮਿਲੇ ਸੁ
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਪਰਤੈ ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਖੀ
ਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ॥ ਕਿਉ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਵਿਸਾਰੀਐ ਬਹਦਿਆ ਉਠ
ਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਇਹੁ ਜੀਅੜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾ
ਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ਖਿਨੁ ਆਗੈ ਖਿਨੁ ਪੀਛੈ ॥ ਸਦਾ ਬੁਲਾਈਐ ਮਹਲਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਕਰਿ ਦਰਗਹ ਸੀ
ਝੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਹਲੁ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ਸਦਾ ਰਹੈ ਕਰ ਜੋੜਿ ॥ ਆਪਣੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਹਰਿ
ਮੇਰਾ ਨਾਨਕ ਲਏ ਬਹੋੜਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਸੇਵਾ ਕੀਤੀ ਸਫਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ
ਮਨੁ ਮੰਨੇ ॥ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਪਾਪ ਕਸੰਮਲ ਭੰਨੇ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਜਿ ਦਿਤਾ
ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਸੁਣਿਆ ਸਿਖੀ ਕੰਨੇ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਚੜੀ ਚਵ

ਗਇਵਿੰਨੋ॥ਏਹਚਾਲਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖੀਗੁਰਦੀਖਿਆਸੁਣਿਮਨੁਭਿੰਨੋ॥੨੫॥ ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੪ ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤਿਸੁਠਉਰਨਠਾਉ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਦੋਵੈਗਏ
ਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ਓਹਵੇਲਾਹਥਿਨਆਵਈਫਿਰਿਸਤਿਗੁਰਲਗਹਿਪਾਇ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਗਣਤੈਘੁਸੀਐਦੁਖੇਦੁਖਿਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਆਪੇਲ
ਏਜਿਸੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਰਸਨੁਜਿਨਾਵੇਖਾਲਿਓਨੁਤਿਨਾਦਰਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੧॥ਮਃ੪
ਮਨਮੁਖੁਅਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਅਹੰਕਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਕ੍ਰੋਧੁਜੂਐਮਤਿਹਾਰੀ॥ਕੂੜੁਕੁ
ਸਤੁਓਹੁਪਾਪਕਮਾਵੈ॥ਕਿਆਓਹੁਸੁਣੈਕਿਆਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਅੰਨਾਬੋਲਾਖੁ
ਇਉਝੜਿਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਥਾਇਨਪਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਕੇਚਿਤਕਠੋਰਹਹਿਸੇਬ
ਹਹਿਨਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥ਓਥੈਸਚੁਵਰਤਦਾਕੂੜਿਆਰਾਚਿਤਉਦਾਸਿ॥ਓਇਵਲੁ
ਛਲੁਕਰਿਝਤਿਕਢਦੇਫਿਰਿਜਾਇਬਹਹਿਕੂੜਿਆਰਾਪਾਸਿ॥ਵਿਚਿਸਚੇਕੂੜੁਨ
ਗਡਈਮਨਿਵੇਖਹੁਕੋਨਿਰਜਾਸਿ॥ਕੂੜਿਆਰਕੂੜਿਆਰੀਜਾਇਰਲੇਸਚਿਆਰਸਿ
ਖਬੈਠੇਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਰਹਦੇਖੁਹਦੇਨਿੰਦਕਮਾਰਿਅਨੁ
ਕਰਿਆਪੇਆਹਰੁ॥ਸੰਤਸਹਾਈਨਾਨਕਾਵਰਤੈਸਭਜਾਹਰੁ॥੧॥ਮਃ੫ ਮੁੰਢਹੁਭੁਲੇ
ਮੁੰਢਤੇਕਿਥੈਪਾਇਨਿਹਥੁ॥ਤਿੰਨੈਮਾਰੇਨਾਨਕਾਜਿਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਮਃ੫ ਲੈਫਾਹੇਰਾਤੀਤੁਰਹਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਕਹਿਨਾਰਿਪਰਾਈਆਲੁਕਿਅੰਦਰਿ
ਠਾਣੀ॥ਸੰਨੀਦੇਨਿਵਿਖੰਮਥਾਇਮਿਠਾਮਦੁਮਾਣੀ॥ਕਰਮੀਆਪੋਆਪਣੀਆਪੇਪ
ਛੁਤਾਣੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਤਿਲਪੀੜੇਘਾਣੀ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸੇਵ
ਕਸਚੇਸਾਹਕੇਸੇਈਪਰਵਾਣੁ॥ਦੂਜਾਸੇਵਨਿਨਾਨਕਾਸੇਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਜਾਣੁ॥੧॥ਮਃ
੫ ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਪ੍ਰਭਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਵਖਰੋਨਾਨਕਸਦਾਧਿ
ਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀਮਃ੫ ਨਾਰਾਇਣਿਲਇਆਨਾਠੂੰਗੜਾਪੈਰਕਿਥੈਰਖਾ

ਕਰਦਾਪਾਪਅਮਿਤਿਆਨਿਤਵਿਸੋਚਖਾ॥ਨਿੰਦਾਕਰਦਾਪਚਿਮੁਇਆਵਿਚਿਦੇਹੀਭਖਾ॥
ਸਚੈਸਾਹਿਬਮਾਰਿਆਕਉਣੁਤਿਸਨੋਰਖਾ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜੋਪੁਰਖੁਅਲ
ਖਾ॥੨੮॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਨਰਕਘੋਰਬਹੁਦੁਖਘਣੇਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਥਾਨੁ॥ਤਿਨਿਪ੍ਰ
ਭਿਮਾਰੇਨਾਨਕਾਹੋਇਹੋਇਮੁਏਹਰਾਮੁ॥੧॥ਮਃ੫ ਅਵਖਧਸਭੇਕੀਤਿਅਨੁਨਿੰਦਕ
ਕਾਦਾਰੂਨਾਹਿ॥ਆਪਿਭੁਲਾਏਨਾਨਕਾਪਚਿਪਚਿਜੋਨੀਪਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀਮਃ੫ ਤੁਸਿ
ਦਿਤਾਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਧਨੁਸਚੁਅਖੁਟੁ॥ਸਭਿਅੰਦੇਸੇਮਿਟਿਗਏਜਮਕਾਭਉਛੁਟੁ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬੁਰਿਆਈਆਸੰਗਿਸਾਧੂਤੁਟੁ॥ਵਿਣੁਸਚੇਦੂਜਾਸੇਵਦੇਹੁਇਮਰਸਨਿ
ਬੁਟੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਬਖਸਿਆਨਾਮੈਸੰਗਿਜੁਟੁ॥੨੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਤਪਾਨ
ਹੋਵੈਅੰਦ੍ਰਹੁਲੋਭੀਨਿਤਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈਜਜਮਾਲਿਆ॥ਅਗੋਦੇਸਦਿਆਸਤੈਦੀਭਿ
ਖਿਆਲਏਨਾਹੀਪਿਛੋਦੇਪਛੁਤਾਇਕੈਆਣਿਤਪੈਪੁਤੁਵਿਚਿਬਹਾਲਿਆ॥ਪੰਚਲੋ
ਗਸਭਿਹਸਣਲਗੇਤਪਾਲੋਭਿਲਹਰਿਹੈਗਾਲਿਆ॥ਜਿਥੈਥੋੜਾਧਨੁਵੇਖੈਤਿਥੈਤਪਾ
ਭਿਟੈਨਾਹੀਧਨਿਬਹੁਤੈਡਿਠੈਤਪੈਧਰਮੁਹਾਰਿਆ॥ਭਾਈਏਹੁਤਪਾਨਹੋਵੀਬਗੁਲਾਹੈ
ਬਹਿਸਾਧਜਨਾਵੀਚਾਰਿਆ॥ਸਤਪੁਰਖਕੀਤਪਾਨਿੰਦਾਕਰੈਸੰਸਾਰੈਕੀਉਸਤਤੀਵਿਚਿ
ਹੋਵੈਏਤੁਦੋਖੈਤਪਾਦਯਿਮਾਰਿਆ॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਂਕੀਨਿੰਦਾਕਾਵੇਖੁਜਿਤਪੈਨੋਫਲੁਲਗਾਸਭੁ
ਗਇਆਤਪੇਕਾਘਾਲਿਆ॥ਬਾਹਰਿਬਹੈਪੰਚਾਵਿਚਿਤਪਾਸਦਾਏ॥ਅੰਦਰਿਬਹੈਤਪਾ
ਪਾਪਕਮਾਏ॥ਹਰਿਅੰਦਰਲਾਪਾਪੁਪੰਚਾਨੋਉਘਾਕਰਿਵੇਖਾਲਿਆ॥ਧਰਮਰਾਇਜਮਕੰ
ਕਰਾਨੋਆਖਿਛਡਿਆਏਸੁਤਪੈਨੋਤਿਥੈਖੜਿਪਾਇਹੁਜਿਥੈਮਹਾਮਹਾਹਤਿਆਰਿਆ॥
ਫਿਰਿਏਸੁਤਪੇਦੈਮੁਹਿਕੋਈਲਗਹੁਨਾਹੀਏਹੁਸਤਿਗੁਰਿਹੈਫਿਟਕਾਰਿਆ॥ਹਰਿਕੈਦਰਿਵ
ਰਤਿਆਸੁਨਾਨਕਿਆਖਿਸੁਣਾਇਆ॥ਸੋਬੂਝੈਜੁਦਯਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਮਃ੪ ਹਰਿਭਗਤਾ
ਹਰਿਆਰਾਧਿਆਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਭਗਤਨਿਤਗਾਂਵਦੇਹਰਿਨਾਮੁਸੁਖਦਾ
ਈ॥ਹਰਿਭਗਤਾਂਨੋਨਿਤਨਾਵੈਦੀਵਡਿਆਈਬਖਸੀਅਨੁਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਹਰਿਭਗਤਾ

ਨੋ ਬਿਗੁਸਮਗੀ ਬਤਾਲੀਆ ਨੁ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਰਖਾਣੀ ॥ ਨਿੰਦਕ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗਸੀ ਬਹੁ ਦੇਇ
ਸਜਾਈ ॥ ਜੇਹਾ ਵੈਰੁ ਰਖਦੇ ਤੇਹਾ ਜੀਅ ਕਮਾਵਦੇ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਮਾਣਾ ਸਰਪਰਿ ਉਘੜੈ
ਭਾਵੈ ਕੋਈ ਬਹਿ ਧਰਤੀ ਵਿਚਿ ਕਮਾਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨੯॥
ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਹੈ ਕਿਆ ਪਾਪੀ ਕਰੀਐ ॥ ਗੁਮਾਨੁ ਕਰਹਿ
ਮੂੜ ਗੁਮਾਨੀਆ ਵਿਸੁ ਖਾਧੀ ਮਰੀਐ ॥ ਆਇ ਲਗੇ ਨੀ ਦਿਹ ਥੋੜੜੇ ਜਿਉ ਪਕਾ ਖੇਤੁ ਲੁਣੀ
ਐ ॥ ਜੇਹੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵਦੇ ਤੇਵੇਹੋ ਭਣੀਐ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਖਸਮੁ ਵਡਾ ਹੈ ਸਭਨਾ ਦਾ ਧ
ਣੀਐ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਵਿਚਿ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
ਝਗੜਾ ਕਰਦਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਦਰੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸੁਧਿ ਮਤਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਹਿਰਿ ਲਈ
ਬੋਲਨਿ ਸਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਦਿਤੈ ਕਿਤੈ ਨ ਸੰਤੋਖੀਅਨਿ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਬਹੁਤੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧਾ
ਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਾ ਨਾਲੋ ਤੁਟੀ ਭਲੀ ਜਿਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰ
ਦਰਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਹੈ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਓਹੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਸੁਪਨੈ ਸੁ
ਖੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਉਚਰੈ ਕੂੜਿ ਲਗਿਆ ਕੂੜੁ ਹੋਇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ
ਹੈ ਦੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਧਾਤੁ ਲਿਵੈ ਜੋੜੁ ਨ ਆਵਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੋ
ਤੈ ਪੁੰਨੁ ਪਇਆ ਤਿਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਨਾਨਕ ਵੀਚਾਰਹਿ ਸੰਤ
ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਕਹੰਦੇ ॥ ਭਗਤ ਮੁਖੈ ਤੇ ਬੋਲਦੇ ਸੇ ਵਚਨ ਹੋਵੰਦੇ ॥ ਪਰਗਟ ਪਹਾਰਾ
ਜਾਪਦਾ ਸਭਿ ਲੋਕ ਸੁਣੰਦੇ ॥ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਇਨਿ ਮੁਗਧ ਨਰ ਸੰਤ ਨਾਲਿ ਖਹੰਦੇ ॥ ਓਇ ਲੋਚਨਿ ਓਨਾ
ਗੁਣੈ ਨੋ ਓਇ ਅਹੰਕਾਰਿ ਸੜੰਦੇ ॥ ਓਇ ਵੇਚਾਰੇ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਜਾਂ ਭਾਗ ਧੁਰਿ ਮੰਦੇ ॥ ਜੋ ਮਾਰੇ
ਤਿਨਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੇ ਕਿਸੈ ਨ ਸੰਦੇ ॥ ਵੈਰੁ ਕਰਨਿ ਨਿਰਵੈਰ ਨਾਲਿ ਧਰਮ ਨਿਆਇ ਪਚੰਦੇ ॥ ਜੋ
ਜੋ ਸੰਤਿ ਸਰਾਪਿਆ ਸੇ ਫਿਰਹਿ ਭਵੰਦੇ ॥ ਪੇਡੁ ਮੁੰਢਾਹੂ ਕਟਿਆ ਤਿਸੁ ਡਾਲ ਸੁਕੰਦੇ ॥੩੧॥ ਸ
ਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲ
ਹਿ ਮਿਤ੍ਰ ਤੂ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ਲਥੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਖੁਧਿਆਵੰਤੁ ਨ ਜਾਣਈ ਲਾਜ ਕੁਲਾਜ ਕੁਬੋਲੁ ॥

ਨਾਨਕੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮਃ ੫ ॥ ਜੇਵੇਹੇ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਵਦਾ ਤੇਵੇਹੇ ਫਲਤੇ ॥ ਚਬੇ ਤਤਾ ਲੋਹ ਸਾਰੁ ਵਿਚਿ ਸੰਘੈ ਪਲਤੇ ॥ ਘਤਿ ਗਲਾਵਾਂ ਚ
ਲਿਆ ਤਿਨਿ ਦੂਤਿ ਅਮਲ ਤੇ ॥ ਕਾਈ ਆਸ ਨ ਪੁੰਨੀਆ ਨਿਤ ਪਰ ਮਲੁ ਹਿਰਤੇ ॥ ਕੀਆ
ਨ ਜਾਣੈ ਅਕਿਰਤਘਣ ਵਿਚਿ ਜੋਨੀ ਫਿਰਤੇ ॥ ਸਭੇ ਧਿਰਾਂ ਨਿਖੁਟੀਅਸੁ ਹਿਰਿ ਲਈਅ
ਸੁ ਧਰ ਤੇ ॥ ਵਿਝਣ ਕਲਹ ਨ ਦੇਵਦਾ ਤਾਂ ਲਇਆ ਕਰਤੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਤੇ ਅਹੰਮੇਉ ਝੜਿ ਧ
ਰਤੀ ਪੜਤੇ ॥੩੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਿਰਦੈ ਹਾਰੁ ਪਰੋਇ ॥ ਪਵਿਤੁ ਪਾਵਨੁ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਜਿ ਓਸੁ ਮਿਲੈ
ਤਿਸੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਾਸਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਭਾ ਮਹਾ ਉਤਮ
ਬਾਣੀ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਸੁਣੈ ਸੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ
ਧਨੁ ਮਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਜੀਅ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁ
ਰਸਿਖਾਂ ਅੰਦਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਵਰਤੈ ਜੋ ਸਿਖਾਂ ਨੋ ਲੋਚੈ ਸੋ ਗੁਰ ਖੁਸੀ ਆਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆ
ਖੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਨਿ ਸੁ ਜਪੁ ਕਮਾਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਘਾਲ ਸਚਾ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ॥ ਵਿ
ਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਹੁਕਮੈ ਜਿ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਪਾਸਹੁ ਕੰਮੁ ਕਰਾਇਆ ਲੋੜੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਫਿ
ਰਿ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਕੋ ਜੀਉ ਲਾਇ ਘਾਲੈ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਗੁਰਸਿਖੁ
ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਜਿ ਠਗੀ ਆਵੈ ਠਗੀ ਉਠਿ ਜਾਇ ਤਿਸੁ ਨੇੜੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਜਿ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਮੰਨੇ ਕੰਮੁ ਕਰਾਏ
ਸੋ ਜੰਤੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਤੁਹਿ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰ
ਵਡ ਵਡਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਤੂੰ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲੈਹਿ ਲੇਖਾ ਛਡਾ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਤੂੰ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਮਨੁ ਗਡ ਗਡਾ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸ
ਚੁ ਤੂ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਚੰਮੁ ਤੇਰਾ ਹਡਾ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੁ ਤੂੰ ਸਚਿਆ ਨਾਨਕ ਮਨਿ
ਆਸ ਤੇਰੀ ਵਡ ਵਡਾ ॥੩੩॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਾਰ ਗਉੜੀ ਕੀ ਮਃ ੫ ਰਾਇ ਕਮਾਲਦੀ ਮਉਜਦੀ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨਿ ਉਪਰਿ ਗਾਵਣੀ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਸੋ ਆਇਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਭਜਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਪਰਾਹੁਣਾ ਮੇਰੈ ਘਰਿ ਆਵਉ ॥ ਪਾਉ ਪਖਾਲਾ ਤਿਸ ਕੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਿਤ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਉ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਉ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲਾ ਸਚੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਇਕੁ ਵਰਤਦਾ ਸਭ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਅ ਅੰਦਰਿ ਜਾਣਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਮਨਿ ਸਚੇ ਭਾਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੧॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਚੇਤਾ ਈ ਤਾ ਚੇਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਚੜਿ ਬੋਹਿਥਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਪਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਵਾਊ ਸੰਦੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰਹਿ ਗਰਬਿ ਗਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਨੀ ਜਲਿ ਬਲਿ ਹੋਏ ਛਾਰੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਈ ਉਬਰੇ ਜਗੈ ਵਿਚਿ ਜੋ ਸਚੈ ਰਖੇ ॥ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਤਿਨ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਖੇ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧਾ ਭਖੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਣੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪਰਖੇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਲਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਕੋ ਸਕੈ ਨ ਲਖੇ ॥੨॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ॥ ਜਿਤੁ ਦਿਨਿ ਵਿਸਰੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਫਿਟੁ ਭਲੇਰੀ ਰੁਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਿਸ ਕੈ ਹਾਥਿ ॥ ਕੁਮਿਤ੍ਰਾ ਸੇਈ ਕਾਂਢੀਅਹਿ ਇਕ ਵਿਖ ਨ ਚਲਹਿ ਸਾਥਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਮਿਲਿ ਪੀਵਹੁ ਭਾਈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਭ ਤਿਖਾ ਬੁਝਾਈ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰ ਭੁਖ ਰਹੈ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੁੰਨਿਆ ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂਹੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਡਿਠੜੋ ਹਭ ਠਾਇ ਊਣ ਨ ਕਾਈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧਾ ਤਿਨ ਸੁਆਉ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਦਾਮਨੀ ਚਮਤਕਾਰ ਤਿਉ ਵਰਤਾਰਾ ਜਗ ਖੇ ॥ ਵਥੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਾਇ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਜਪੰਦੋ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੋਧਿ ਸਭਿ ਕਿਨੈ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਭੇਟੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸੋ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਏਹ ਰਤਨਾ ਖਾਣੀ ॥ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਣੀ ॥ ਤੋਸਾ ਦਿਚੈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮਿਹਮਾਣੀ ॥੪॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੈਣੀ ਸੁਖੀ ਮੂਲਿ ਨ ਉਤਰੈ ਭੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੋ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਮੁਠੜੇ ਸੇਈ ਸਾਥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਨ ਲਦਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਇਕੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਥੈ ਬੈਸਨਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹੰਦਾ ॥ ਓਇ ਸੇਵਨਿ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਆਪਣਾ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਮੰਦਾ ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਤ ਬੇਦੁ ਕਹੰਦਾ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ ਹੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਰਤੰਦਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਚੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥੫॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਚਿੜੀ ਚੁਹਕੀ ਪਹੁ ਫੁਟੀ ਵਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤਰੰਗ ॥ ਅਚਰਜ ਰੂਪ ਸੰਤਨ ਰਚੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮਹਿ ਰੰਗ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਘਰ ਮੰਦਰ ਖੁਸੀਆ ਤਹੀ ਜਹ ਤੂੰ ਆਵਹਿ ਚਿਤਿ ॥ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਨਾਨਕ ਸਭਿ ਕੁਮਿਤ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੀ ਰਾਸਿ ਹੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜਾਤਾ ॥ ਤਿਸੈ ਪਰਾਪਤਿ ਭਾਇਰਹੁ ਜਿਸੁ ਦੇਇ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਸਭਿ ਦੋਖਹ ਖਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਈ ਜੀਵਿਆ ਜਿਨਿ ਇਕੁ ਪਛਾਤਾ ॥੬॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਖਖੜੀਆ ਸੁਹਾਵੀਆ ਲਗੜੀਆ ਅਕ ਕੰਠਿ ॥ ਬਿਰਹ ਵਿਛੋੜਾ ਧਣੀ ਸਿਉ ਨਾਨਕ ਸਹਸੈ ਗੰਠਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਵਿਸਾਰੇਦੇ ਮਰਿ ਗਏ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਸਕਹਿ ਮੂਲਿ ॥ ਵੇਮੁਖ ਹੋਏ ਰਾਮ ਤੇ ਜਿਉ ਤਸਕਰ ਉਪਰਿ ਸੂਲਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਹੈ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸੁਣਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀ

ਅਗਿ ਪੂਰਿਆ ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਹਰਿ ਡਿਠੜਿਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਸਭ ਇਕਸ ਮਾਹਿ ਕੀਟ ਹਸਤੀ
ਬਣਿਆ ॥ ਮੀਤ ਸਖਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਜਣਿਆ ॥ ਤੁਸਿ ਨਾਨਕੁ ਦੇਵੈ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ
ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਵਿਸਰੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਾਂ ਮਨਿ ਮੰਤੁ ॥ ਧੰਨੁ ਸਿ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਪੂਰਨੁ ਸੋਈ ਸੰਤੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਅਠੇ ਪਹਰ ਭਉਦਾ
ਫਿਰੈ ਖਾਵਣ ਸੰਦੜੈ ਸੂਲਿ ॥ ਦੋਜਕਿ ਪਉਦਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਜਾ ਚਿਤਿ ਨ ਹੋਇ ਰਸੂਲਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਪ੍ਰਾਣੀਹੋ ਜਿਸ ਦੈ ਨਾਉ ਪਲੈ ॥ ਐਥੈ ਰਹਹੁ ਸੁਹੇਲਿਆ
ਅਗੈ ਨਾਲਿ ਚਲੈ ॥ ਘਰੁ ਬੰਧਹੁ ਸਚ ਧਰਮ ਕਾ ਗਡਿ ਥੰਮੁ ਅਹਲੈ ॥ ਓਟ ਲੈਹੁ ਨਾਰ
ਾਇਣੈ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਝਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਪਕੜੇ ਚਰਣ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਦਰਗਹ ਮਲੈ ॥ ਸਲ
ੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਾਚਿਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਨਿ
ਤ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਜਾਈ ਮੂਲਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਅਪ
ਾਰੁ ਤਿਨਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਰਿਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਸਿਖਹੁ ਸਬਦੁ ਪਿਆਰਿਹੋ ਜਨਮ ਮਰ
ਣ ਕੀ ਟੇਕ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸਦਾ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਤ ਏਕ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਓਥੈ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਵੰਡੀਐ ਸੁਖੀਆ ਹਰਿ ਕਰਣੇ ॥ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਈਅਹਿ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਮਰਣੇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਆਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਤਿਸੈ ਹੀ ਜਰਣੇ ॥ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਅਮਿਉ ਚ
ਲਹਿ ਝਰਣੇ ॥ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਿਆ ਮਨ ਅੰਦਰਿ ਧਰਣੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ
੫ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸੇਵਿਐ ਦੂਖਾ ਕਾ ਹੋਇ ਨਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਅਰਾਧਿਐ ਕਾਰਜੁ ਆ
ਵੈ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੰਕਟ ਛੁਟਹਿ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ
ਜਪੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਬਿਸਰਉ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਕਿਆ ਗਣੀ
ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਸਾਧਾ ਸਰਣੀ ਜੋ ਪਵੈ ਸੋ ਛੁਟੈ ਬਧਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਅਬਿਨਾਸੀਐ
ਜੋਨਿ ਗਰਭਿ ਨ ਦਧਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹਰਿ ਪੜਿ ਬੁਝਿ ਸਮਧਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪਾ
ਇਆ ਸੋ ਧਣੀ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਧਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਹੀ ਆ
ਪਣਾ ਫਿਰਹਿ ਅਵਤਾ ਲੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸੁਖੁ ਕਿਨੇਹਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫

ਬਿਖੈ ਕਉੜਤਣਿ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਜਗਤਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਿ ਵੀਚਾਰਿਆ ਮੀਠਾ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹ ਨੀਸਾਣੀ ਸਾਧ ਕੀ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਤਰੀਐ ॥ ਜਮਕੰ
ਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮਰੀਐ ॥ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਸੋ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗੁੰਫਹੁ ਮਨਿ ਮਾਲ ਹਰਿ ਸਭ ਮਲੁ ਪਰਹਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਰਹਰੀਐ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ
ਜਿਨ ਹਰਿ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ॥ ਗਾਲੀ ਅਲ ਪਲਾਲੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਮਿਤ ॥੧॥ ਮਃ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ਪੂਰਨ ਅਗਮ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧ
ਨੁ ਕੀਤਾ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੋਹੁ ਨ ਚਲੀ ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਲਬਿ
ਮੋਹਿ ਵਿਗੁਤੇ ॥ ਕਰਤਬ ਕਰਨਿ ਭਲੇਰਿਆ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਸੁਤੇ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨਿ
ਭਵਾਈਅਨਿ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਮੁਤੇ ॥ ਕੀਤਾ ਪਾਇਨਿ ਆਪਣਾ ਦੁਖ ਸੇਤੀ ਜੁਤੇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਇ ਵਿਸਾਰਿਐ ਸਭ ਮੰਦੀ ਰੁਤੇ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਉਠੰਦਿਆ ਬਹੰਦਿਆ ਸ
ਵੰਦਿਆ ਸੁਖੁ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਲਾਹਿਐ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਲਾ
ਲਚਿ ਅਟਿਆ ਨਿਤ ਫਿਰੈ ਸੁਆਰਥੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਨਾਨਕਾ ਤਿਸੁ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਕਉੜੀਆ ਸਚੇ ਨਾਉ ਮਿਠਾ ॥ ਸਾਦੁ ਆ
ਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਜਨਾ ਚਖਿ ਸਾਧੀ ਡਿਠਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਮਨਿ ਤਿਸੈ ਵੁਠਾ ॥
ਇਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਭਾਉ ਦੁਯਾ ਕੁਠਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਜੋੜਿ ਕਰ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ
ਤੁਠਾ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ਜਾਚੜੀ ਸਾ ਸਾਰੁ ਜੋ ਜਾਚੰਦੀ ਹੇਕੜੋ ॥ ਗਾਲੀ ਬਿਆ
ਵਿਕਾਰ ਨਾਨਕ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਨੀਹਿ ਜਿ ਵਿਧਾ ਮੰਨੁ ਪਛਾਣੂ ਵਿਰਲੋ ਥਿ
ਓ ॥ ਜੋੜਣਹਾਰਾ ਸੰਤੁ ਨਾਨਕ ਪਾਧਰੁ ਪਧਰੋ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋਈ ਸੇਵਿਹੁ ਜੀਅੜੇ
ਦਾਤਾ ਬਖਸਿੰਦੁ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਬਿਨਾਸੁ ਹੋਨਿ ਸਿਮਰਤ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ
ਸਾਧੂ ਦਸਿਆ ਜਪੀਐ ਗੁਰਮੰਤੁ ॥ ਮਾਇਆ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫਿਕਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਵੰ

ਧਿਆਇਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰੈਜਿਨਿਦਿਤੀਜਿੰਦੁ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਵਤਲ
ਗੀਸਚੇਨਾਮਕੀਜੋਬੀਜੇਸੋਖਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਨਾਨਕਾਜਿਸਨੋਲਿਖਿਆਆ
ਇ॥੧॥ਮਃ੫ ਮੰਗਣਾਤਸਚੁਇਕੁਜਿਸੁਤੁਸਿਦੇਵੈਆਪਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁ
ਤ੍ਰਿਪਤੀਐਨਾਨਕਸਾਹਿਬਦਾਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਲਾਹਾਜਗਮਹਿਸੇਖਟਹਿਜਿਨ
ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਦੁਤੀਆਭਾਉਨਜਾਣਨੀਸਚੇਦੀਆਸ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਰੇਵਿ
ਆਹੋਰੁਸਭੁਵਿਣਾਸੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਵਿਸਰੈਤਿਸੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁ॥ਕੰਠਿਲਾ
ਇਜਨਰਖਿਆਨਾਨਕਬਲਿਜਾਸੁ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫੁਰਮਾ
ਇਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਅੰਨੁਧੰਨੁਬਹੁਤੁਉਪਜਿਆਪ੍ਰਿਥਮੀਰਜੀ
ਤਿਪਤਿਅਘਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਉਚਰੈਦੁਖੁਦਾਲਦੁਗਇਆਬਿਲਾਇ॥
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਮਿਲਿਆਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਪਰਮੇਸਰਿਜੀਵਾਲਿਆ
ਨਾਨਕਤਿਸੈਧਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੫ ਜੀਵਨਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਇਕੋਸਿਮਰੀਐਦੂ
ਜੀਨਾਹੀਜਾਇਕਿਨਿਬਿਧਿਧੀਰੀਐ॥ਡਿਠਾਸਭੁਸੰਸਾਰੁਸੁਖੁਨਨਾਮਬਿਨੁ॥ਤਨੁ
ਧਨੁਹੋਸੀਛਾਰੁਜਾਣੈਕੋਇਜਨੁ॥ਰੰਗਰੂਪਰਸਬਾਦਿਕਿਕਰਹਿਪਰਾਣੀਆ॥ਜਿ
ਸੁਭੁਲਾਏਆਪਿਤਿਸੁਕਲਨਹੀਜਾਣੀਆ॥ਰੰਗਿਰਤੇਨਿਰਬਾਣੁਸਚਾਗਾਵਹੀ॥
ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰਿਜੇਤੁਧੁਭਾਵਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਨਤਿਨਕ
ਉਜੋਹਰਿਲੜਿਲਾਗੇ॥ਜੀਵਤਸੇਪਰਵਾਣੁਹੋਏਹਰਿਕੀਰਤਨਿਜਾਗੇ॥ਸਾਧਸੰਗੁ
ਜਿਨਪਾਇਆਸੇਈਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਇਵਿਸਰਿਐਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣਾਤੂਟੇਕਚਧਾਗੇ॥
ਨਾਨਕਧੂੜਿਪੁਨੀਤਸਾਧਲਖਕੋਟਿਪਿਰਾਗੇ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਧਰਣਿਸੁ
ਵੰਨੀਖੜਰਤਨਜੜਾਵੀਹਰਿਪ੍ਰੇਮਪੁਰਖੁਮਨਿਵੁਠਾ॥ਸਭੇਕਾਜਸੁਹੇਲੜੇਥੀਏ
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਫਿਰਦੀਫਿਰਦੀਦਹਦਿਸਾਜਲਪਰਬ
ਤਬਨਰਾਇ॥ਜਿਥੈਡਿਠਾਮਿਰਤਕੋਇਲਬਹਿਠੀਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਜਿਸੁਸਰਬਸੁਖਾਫਲਲੋੜੀਅਹਿਸੋਸਚੁਕਮਾਵਉ॥ਨੇੜੈਦੇਖਉਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਇਕੁ
ਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥ਹੋਇਸਗਲਕੀਰੇਣੁਕਾਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥ਦੂਖੁਨਦੇਈਕਿਸੈ
ਜੀਅਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਵਉ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਾਨਕਸੁਣਿਧਿਆਵਉ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁਦੋਹਾਮਃ੫ ਏਕੁਜਿਸਾਜਨੁਮੈਕੀਆਸਰਬਕਲਾਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਹਮਾਰਾ
ਖੰਨੀਐਹਰਿਮਨਤਨਸੰਦੜੀਵਥੁ॥੧॥ਮਃ੫ ਜੇਕਰੁਗਹਹਿਪਿਆਰੜੇਤੁਧੁਨਛੋਡਾਮੂ
ਲਿ॥ਹਰਿਛੋਡਨਿਸੇਦੁਰਜਨਾਪੜਹਿਦੋਜਕਕੈਸੂਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਿਨਿਧਾਨ
ਘਰਿਜਿਸਦੈਹਰਿਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਸੰਤਜਨਪਾਪਾਮਲੁਧੋਵੈ॥ਚਰਨਕ
ਮਲਹਿਰਦੈਵਸਹਿਸੰਕਟਸਭਿਖੋਵੈ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟੀਐਮਰਿਜਨਮਿਨਰੋਵੈ॥
ਪ੍ਰਭਦਰਸਪਿਆਸਨਾਨਕਘਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਦੇਵੈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਡਖਣਾਮਃ੫ ਭੋ
ਰੀਭਰਮੁਵਞਾਇਪਿਰੀਮੁਹਬਤਿਹਿਕੁਤੂ॥ਜਿਥਹੁਵੰਞੈਜਾਇਤਿਥਾਊਮਉਜੂਦੁਸੋਇ
॥੧॥ਮਃ੫ ਚੜਿਕੈਘੋੜੜੈਕੁੰਦੇਪਕੜਹਿਖੂੰਡੀਦੀਖੇਡਾਰੀ॥ਹੰਸਾਸੇਤੀਚਿਤੁਉਲਾਸ
ਹਿਕੁਕੜਦੀਓਡਾਰੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੈਸੋਉਧਰੈਮਿ
ਤਾ॥ਹਰਿਜਸੁਲਿਖਹਿਲਾਇਭਾਵਨੀਸੇਹਸਤਪਵਿਤਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਮਜਨਾਸਭਿ
ਪੁੰਨਤਿਨਿਕਿਤਾ॥ਸੰਸਾਰਸਾਗਰਤੇਉਧਰੇਬਿਖਿਆਗੜੁਜਿਤਾ॥ਨਾਨਕਲੜਿਲਾਇਉ
ਧਾਰਿਅਨੁਦਯੁਸੇਵਿਅਮਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਧੰਧੜੇਕੁਲਾਹਚਿਤਿਨਆਵੈ
ਹੇਕੜੋ॥ਨਾਨਕਸੇਈਤੰਨਫੁਟੰਨਿਜਿਨਾਸਾਂਈਵਿਸਰੈ॥੧॥ਮਃ੫ ਪਰੇਤਹੁਕੀਤੋਨੁਦੇਵਤਾ
ਤਿਨਿਕਰਣੈਹਾਰੇ॥ਸਭੇਸਿਖਉਬਾਰਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਨਿੰਦਕਪਕੜਿਪਛਾੜਿਅ
ਨੁਝੂਠੇਦਰਬਾਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਵਡਾਹੈਆਪਿਸਾਜਿਸਵਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪ੍ਰਭੁਬੇਅੰ
ਤੁਕਿਛੁਅੰਤੁਨਾਹਿਸਭੁਤਿਸੈਕਰਣਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਜੀਆਂਕਾਪਰਣਾ॥ਹਸ
ਤਦੇਇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਰਣਪੋਖਣੁਕਰਣਾ॥ਮਿਹਰਵਾਨੁਬਖਸਿੰਦੁਆਪਿਜਪਿਸਚੇਤ
ਰਣਾ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਨਾਨਕਦਾਸਸਰਣਾ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਤਿੰਨਾਭੁਖਨ

ਕਰਤੀਜਿਸਦਾਪ੍ਰਭੁਹੈਸੋਜੀਵਿਆ॥ਨਾਨਕਚਰਣੀਲਾਗਿਆਉਧਰੈਸਭੋਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੫॥ਜਾਚ
ਕੁਮੰਗੈਨਿਤਨਾਮੁਸਾਹਿਬੁਕਰੇਕਬੂਲਿ॥ਨਾਨਕਪਰਮੇਸਰਜਜਮਾਨੁਤਿਸਹਿਭੁਖਨਮੂ
ਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁਰਤਾਗੋਵਿੰਦਸੰਗਿਸਚੁਭੋਜਨੁਜੋੜੇ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਨਾਮਸਿ
ਉਏਹਸਤੀਘੋੜੇ॥ਰਾਜਮਿਲਖਖੁਸੀਆਘਣੀਧਿਆਇਮੁਖੁਨਮੋੜੇ॥ਢਾਢੀਦਰਿਪ੍ਰਭ
ਮੰਗਣਾਦਰੁਕਦੇਨਛੋੜੇ॥ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਚਾਉਏਹੁਨਿਤਪ੍ਰਭਕਉਲੋੜੇ॥੨੧॥ ੨॥ ੩੧੧॥
ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥੪੨॥ ਗਉੜੀਰਾਗਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥੨੫੧॥ ਅਸਟ
ਪਦੀਆ॥੪੪॥ ਛੰਤ॥੧੧ ਬਾਵਨਅਖਰੀ॥੧ ਤਥਾਸੁਖਮਨੀ॥੧ ਤਥਾਥਿਤੀ
੧॥ ਵਾਰਾ॥੨॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੩॥੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਸ੍ਰੀਕੰਬੀਰਕੇਚਉਪਦੇ॥ ਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
ਅਬਮੋਹਿਜਲਤਰਾਮਜਲੁਪਾਇਆ॥ਰਾਮਉਦਕਿਤਨੁਜਲਤਬੁਝਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਮ
ਨੁਮਾਰਣਕਾਰਣਿਬਨਿਜਾਈਐ॥ਸੋਜਲੁਬਿਨੁਭਗਵੰਤਨਪਾਈਐ॥੧॥ਜਿਹਪਾਵਕਸੁਰਿ
ਨਰਹੈਜਾਰੇ॥ਰਾਮਉਦਕਿਜਨਜਲਤਉਬਾਰੇ॥੨॥ਭਵਸਾਗਰਸੁਖਸਾਗਰਮਾਹੀ॥ਪੀਵਿਰ
ਹੇਜਲੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਭਜੁਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਰਾਮਉਦਕਿਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁ
ਝਾਨੀ॥੪॥ ੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਮਾਧਉਜਲਕੀਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਜਲਮ
ਹਿਅਗਨਿਉਠੀਅਧਿਕਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਜਲਨਿਧਿਹਉਜਲਕਾਮੀਨੁ॥ਜਲਮਹਿਰਹ
ਉਜਲਹਿਬਿਨੁਖੀਨੁ॥੧॥ਤੂੰਪਿੰਜਰੁਹਉਸੂਅਟਾਤੋਰ॥ਜਮੁਮੰਜਾਰੁਕਹਾਕਰੈਮੋਰ॥੨॥
ਤੂੰਤਰਵਰੁਹਉਪੰਖੀਆਹਿ॥ਮੰਦਭਾਗੀਤੇਰੋਦਰਸਨੁਨਾਹਿ॥੩॥ਤੂੰਸਤਿਗੁਰੁਹਉਨਉਤਨੁ
ਚੇਲਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਿਲੁਅੰਤਕੀਬੇਲਾ॥੪॥ ੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਜਬਹਮਏ
ਕੋਏਕੁਕਰਿਜਾਨਿਆ॥ਤਬਲੋਗਹਕਾਹੇਦੁਖੁਮਾਨਿਆ॥੧॥ਹਮਅਪਤਹਅਪੁਨੀਪਤਿ
ਖੋਈ॥ਹਮਰੈਖੋਜਿਪਰਹੁਮਤਿਕੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਮੰਦੇਮੰਦੇਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਝਪਾਤਿਕਾ

ਹੂਸਿਉਨਾਹੀ॥੨॥ਪਤਿਅਪਤਿਤਾਕੀਨਹੀਲਾਜ॥ਤਬਜਾਨਹੁਗੇਜਬਉਘਰੈਗੋਪਾ
ਜ॥ਕਹੁਕਬੀਰਪਤਿਹਰਿਪਰਵਾਨੁ॥ਸਰਬਤਿਆਗਿਭਜੁਕੇਵਲਰਾਮੁ॥੪॥੩॥ ਗਉੜੀ
ਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਨਗਨਫਿਰਤਜਉਪਾਈਐਜੋਗੁ॥ਬਨਕਾਮਿਰਗੁਮੁਕਤਿਸਭੁਹੋਗੁ॥
ਕਿਆਨਾਗੇਕਿਆਬਾਧੇਚਾਮ॥ਜਬਨਹੀਚੀਨਸਿਆਤਮਰਾਮ॥ਰਹਾਉ॥ਮੂੰਡਮੁੰਡਾਏਜੌ
ਸਿਧਿਪਾਈ॥ਮੁਕਤੀਭੇਡਨਗਈਆਕਾਈ॥੨॥ਬਿੰਦੁਰਾਖਿਜੌਤਰੀਐਭਾਈ॥ਖੁਸਰੈ
ਕਿਉਨਪਰਮਗਤਿਪਾਈ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਨਰਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਨਿਗ
ਤਿਪਾਈ॥੪॥੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਸੰਧਿਆਪ੍ਰਾਤਇਸਨਾਨੁਕਰਾਹੀ॥ਜਿ
ਉਭਏਦਾਦੁਰਪਾਨੀਮਾਹੀ॥੧॥ਜਉਪੈਰਾਮਰਾਮਰਤਿਨਾਹੀ॥ਤੇਸਭਿਧਰਮਰਾਇਕੈਜਾਹੀ
ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਰਤਿਬਹੁਰੂਪਰਚਾਹੀ॥ਤਿਨਕਉਦਇਆਸੁਪਨੈਭੀਨਾਹੀ॥੨॥ਚਾਰਿ
ਚਰਨਕਹਹਿਬਹੁਆਗਰ॥ਸਾਧੂਸੁਖੁਪਾਵਹਿਕਲਿਸਾਗਰ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਬਹੁਕਾ
ਇਕਰੀਜੈ॥ਸਰਬਸੁਛੋਡਿਮਹਾਰਸੁਪੀਜੈ॥੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਕਿਆ
ਜਪੁਕਿਆਤਪੁਕਿਆਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੧॥ਰੇਜਨਮਨੁਮਾਧਉਸਿਉ
ਲਾਈਐ॥ਚਤੁਰਾਈਨਚਤੁਰਭੁਜੁਪਾਈਐ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਹਰੁਲੋਭੁਅਰੁਲੋਕਾਚਾਰੁ॥ਪਰ
ਹਰੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥੨॥ਕਰਮਕਰਤਬਧੇਅਹੰਮੇਵ॥ਮਿਲਿਪਾਥਰਕੀਕਰਹੀਸੇਵ
॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਗਤਿਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭੋਲੇਭਾਇਮਿਲੇਰਘੁਰਾਇਆ॥੪॥ ੬॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਗਰਭਵਾਸਮਹਿਕੁਲੁਨਹੀਜਾਤੀ॥ਬ੍ਰਹਮਬਿੰਦੁਤੇਸਭਉਤਪਾ
ਤੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਬਾਮਨਕਬਕੇਹੋਏ॥ਬਾਮਨਕਹਿਕਹਿਜਨਮਮਤਿਖੋਏ॥ਜੌਤੂੰਬ੍ਰਾ
ਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮਣੀਜਾਇਆ॥ਤਉਆਨਬਾਟਕਾਹੇਨਹੀਆਇਆ॥੨॥ਤੁਮਕਤਬ੍ਰਾਹਮਣਹਮ
ਕਤਸੂਦ॥ਹਮਕਤਲੋਹੂਤੁਮਕਤਦੂਧ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਕਹੀਅਤੁਹੈਹਮਾਰੈ॥੪॥ ੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਅੰਧਕਾਰਸੁਖਿਕਬਹਿਨਸੋਈ
ਹੈ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਦੋਊਮਿਲਿਰੋਈਹੈ॥੧॥ਜਉਪੈਰਸਨਾਰਾਮੁਨਕਹਿਬੋ॥ਉਪਜਤਬਿਨਸਤ

ਰੋਵਤ ਰਹਿਬੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਸ ਦੇਖੀਐ ਤਰਵਰ ਕੀ ਛਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਗਏ ਕਹੁ ਕਾ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਸ ਜੰਤੀ ਮਹਿ ਜੀਉ ਸਮਾਨਾ ॥ ਮੂਏ ਮਰਮੁ ਕੋ ਕਾ ਕਰ ਜਾਨਾ ॥੩॥ ਹੰਸਾ ਸਰਵਰੁ ਕਾਲੁ ਸਰੀਰ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨ ਪੀਉ ਰੇ ਕਬੀਰ ॥੪॥ ੮॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਜੋਤਿ ਕੀ ਜਾਤਿ ਜਾਤਿ ਕੀ ਜੋਤੀ ॥ ਤਿਤੁ ਲਾਗੇ ਕੰਚੂਆ ਫਲ ਮੋਤੀ ॥੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਘਰੁ ਜੋ ਨਿਰਭਉ ਕਹੀਐ ॥ ਭਉ ਭਜਿ ਜਾਇ ਅਭੈ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇ ॥ ਚਾਰ ਅਚਾਰ ਰਹੇ ਉਰਝਾਇ ॥੨॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਏਕ ਸਮਾਨ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਪਾਰਸੁ ਤਜਹੁ ਗੁਨ ਆਨ ॥੩॥ ਕਬੀਰ ਨਿਰਗੁਣ ਨਾਮ ਨ ਰੋਸੁ ॥ ਇਸੁ ਪਰਚਾਇ ਪਰਚਿ ਰਹੁ ਏਸੁ ॥੪॥ ੯॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਜੋ ਜਨ ਪਰਮਿਤਿ ਪਰਮਨੁ ਜਾਨਾ ॥ ਬਾਤਨ ਹੀ ਬੈਕੁੰਠ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਨਾ ਜਾਨਾ ਬੈਕੁੰਠ ਕਹਾ ਹੀ ॥ ਜਾਨੁ ਜਾਨੁ ਸਭਿ ਕਹਹਿ ਤਹਾ ਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਨ ਕਹਾਵਨ ਨਹ ਪਤੀਅਈ ਹੈ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਾ ਤੇ ਹਉਮੈ ਜਈ ਹੈ ॥੨॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮਨਿ ਬੈਕੁੰਠ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਹੋਇ ਨਹੀ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸੁ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਹੀਐ ਕਾਹਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਆਹਿ ॥੪॥ ੧੦॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਉਪਜੈ ਨਿਪਜੈ ਨਿਪਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਨੈਨਹ ਦੇਖਤ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਜ ਨ ਮਰਹੁ ਕਹਹੁ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਨਹੀ ਕਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਇਆ ਪਾਲੀ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਜਾਲੀ ॥੨॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨੁ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਗੁਨੀਆ ॥ ਬਿਨਸੈਗੋ ਰੂਪੁ ਦੇਖੈ ਸਭੁ ਦੁਨੀਆ ॥੪॥ ੧੧॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅਵਰ ਮੂਏ ਕਿਆ ਸੋਗੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਤਉ ਕੀਜੈ ਜਉ ਆਪਨ ਜੀਜੈ ॥੧॥ ਮੈ ਨ ਮਰਉ ਮਰਿਬੋ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਮਿਲਿਓ ਹੈ ਜੀਆਵਨਹਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਆ ਦੇਹੀ ਪਰਮਲ ਮਹਕੰਦਾ ॥ ਤਾ ਸੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੨॥ ਕੂਅਟਾ ਏਕੁ ਪੰਚ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥ ਟੂਟੀ ਲਾਜੁ ਭਰੈ ਮਤਿ ਹਾਰੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਕੂਅਟਾ ਨਾ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੪॥ ੧੨॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗਾ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਕੀਏ ਬਹੁ ਰੰਗਾ ॥੧॥ ਐਸੇ ਘਰ ਹਮ ਬਹੁਤੁ ਬਸਾਏ ॥ ਜਬ ਹਮ ਰਾਮ ਗਰਭ ਹੋਇ ਆਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ ਬ੍ਰਹਮਚਾਰੀ ॥ ਕਬਹੂ ਰਾਜਾ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਬਹੂ ਭੇਖਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਮਰਹਿ ਸੰਤ ਸਭਿ ਜੀਵਹਿ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ਰਸਨਾ ਪੀਵਹਿ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰੇ ਅਬ ਪੂਰਾ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ੧੩॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ਨਾਲਿ ਰਲਾਇ ਲਿਖਿਆ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਐਸੋ ਅਚਰਜੁ ਦੇਖਿਓ ਕਬੀਰ ॥ ਦਧਿ ਕੈ ਭੋਲੈ ਬਿਰੋਲੈ ਨੀਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰੀ ਅੰਗੂਰੀ ਗਦਹਾ ਚਰੈ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਹਾਸੈ ਹੀਗੈ ਮਰੈ ॥੧॥ ਮਾਤਾ ਭੈਸਾ ਅੰਮੁਹਾ ਜਾਇ ॥ ਕੁਦਿ ਕੁਦਿ ਚਰੈ ਰਸਾਤਲਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਪਰਗਟੁ ਭਈ ਖੇਡ ॥ ਲੇਲੇ ਕਉ ਚੂਘੈ ਨਿਤ ਭੇਡ ॥੩॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੪॥ ੧੪॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਛੋਡਿ ਬਾਹਰਿ ਭਇਓ ਮੀਨਾ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਉ ਤਪ ਕਾ ਹੀਨਾ ॥੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਕਵਨ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਤਜੀ ਲੇ ਬਨਾਰਸ ਮਤਿ ਭਈ ਥੋਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮੁ ਸਿਵ ਪੁਰੀ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਮਗਹਰਿ ਉਠਿ ਆਇਆ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਬਰਸ ਤਪੁ ਕੀਆ ਕਾਸੀ ॥ ਮਰਨੁ ਭਇਆ ਮਗਹਰ ਕੀ ਬਾਸੀ ॥੩॥ ਕਾਸੀ ਮਗਹਰ ਸਮ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਓਛੀ ਭਗਤਿ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਗੁਰ ਗਜ ਸਿਵ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਨੈ ॥ ਮੁਆ ਕਬੀਰੁ ਰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮੈ ॥੫॥ ੧੫॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਚੋਆ ਚੰਦਨ ਮਰਦਨ ਅੰਗਾ ॥ ਸੋ ਤਨੁ ਜਲੈ ਕਾਠ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਇਸੁ ਤਨ ਧਨ ਕੀ ਕਵਨ ਬਡਾਈ ॥ ਧਰਨਿ ਪਰੈ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਤਿ ਜਿ ਸੋਵਹਿ ਦਿਨ ਕਰਹਿ ਕਾਮ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਲੇਹਿ ਨ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥੨॥ ਹਾਥਿ ਤ ਡੋਰ ਮੁਖਿ ਖਾਇਓ ਤੰਬੋਰ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਕਸਿ ਬਾਧਿਓ ਚੋਰ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਾਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥੪॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਬਸਾਈ ॥੫॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਚੇਤਿ ਰੇ ਅੰਧਾ ॥ ਸਤਿ ਰਾਮੁ ਝੂਠਾ ਸਭੁ ਧੰਧਾ ॥੬॥ ੧੬॥

ਗਉੜੀ ਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਜਮ ਤੇ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਰਾਮ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸਰਾਮ ॥ ਬੈਰੀ ਉਲਟਿ ਭਏ ਹੈ ਮੀਤਾ ॥ ਸਾਕਤ ਉਲਟਿ ਸੁਜਨ ਭਏ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਾਂਤਿ ਭਈ ਜਬ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜਾਨਿ

ਆਵਤ ਜਾਤ ਨਮਹਿ ਤੋਤੀ ਕੋਟ ਉਪਾਧਿ॥ ਉਲਟਿ ਭਈ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ॥
ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਆਪੈ ਆਪਾ॥ ਰੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤੀਨੌ ਤਾਪਾ॥੨॥ ਅਬ ਮਨੁ ਉਲਟਿ ਸਨਾਤ
ਨੁ ਹੂਆ॥ ਤਬ ਜਾਨਿਆ ਜਬ ਜੀਵਤ ਮੂਆ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ
ਆਪਿ ਨ ਡਰਉ ਨ ਅਵਰ ਡਰਾਵਉ॥੪॥ ੧੭ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥ ਪਿੰਡਿ ਮੂਏ
ਜੀਉ ਕਿਹ ਘਰਿ ਜਾਤਾ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤਿ ਅਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ॥ ਜਿਨਿ ਰਾਮੁ ਜਾਨਿਆ ਤਿ
ਨਹਿ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗੇ ਸਾਕਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਬਨਵਾ
ਰੀ॥ ਮਨ ਰੇ ਪਵਨ ਦ੍ਰਿੜ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਰਨਾ॥ ਸੋ
ਪਦੁ ਰਵਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਰਵਨਾ॥ ਸੋ ਧਿਆਨੁ ਧਰਹੁ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਧਰਨਾ॥ ਐਸੇ ਮਰਹੁ
ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ॥੨॥ ਉਲਟੀ ਗੰਗਾ ਜਮੁਨ ਮਿਲਾਵਉ॥ ਬਿਨੁ ਜਲ ਸੰਗਮ ਮਨ ਮਹਿ
ਨ੍ਹਾਵਉ॥ ਲੋਚਾ ਸਮਸਰਿ ਇਹੁ ਬਿਉਹਾਰਾ॥ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ਕਿਆ ਅਵਰਿ ਬੀਚਾਰਾ॥
੩॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਬਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ॥ ਐਸੀ ਰਹਤ ਰਹਉ ਹਰਿ ਪਾਸਾ॥ ਕਹੈ ਕਬੀ
ਰ ਨਿਰੰਜਨ ਧਿਆਵਉ॥ ਤਿਤੁ ਘਰਿ ਜਾਉ ਜਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਉ॥੪॥ ੧੮॥ ਗਉ
ੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ ੧੫ ਤਿਪਦੇ॥ ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਤੋਲਿ॥ ਮਨੁ ਦੇ ਰਾਮੁ ਲੀ
ਆ ਹੈ ਮੋਲਿ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਰਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਮੇਰਾ
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਕਥਿ ਕਥਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਬੈਠੇ ਘਰਿ
ਆਇਆ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਭਾ
ਗੀ॥੩॥੧੯॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥ ਜਿਹ ਮਰਨੈ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਸਿਆ॥ ਸੋ
ਮਰਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥੧॥ ਅਬ ਕੈਸੇ ਮਰਉ ਮਰਨਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਮ
ਰਿ ਮਰਿ ਜਾਤੇ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਨ ਜਾਨਿਆ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਰਨੋ ਮਰਨੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਸਹ
ਜੇ ਮਰੈ ਅਮਰੁ ਹੋਇ ਸੋਈ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ॥ ਗਇਆ ਭਰਮੁ
ਰਹਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ ੨੦॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥ ਕਤ ਨਹੀ ਠਉਰ ਮੂਲੁ

ਕਤ ਲਾਵਉ॥ ਖੋਜਤ ਤਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਉ॥੧॥ ਲਾਗੀ ਹੋਇ ਸੁ ਜਾਨੈ ਪੀਰ॥ ਰਾਮ ਭ
ਗਤਿ ਅਨੀਆਲੇ ਤੀਰ॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਭਾਇ ਦੇਖਉ ਸਭ ਨਾਰੀ॥ ਕਿਆ ਜਾਨਉ ਸਹ ਕਉਨ ਪਿ
ਆਰੀ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ॥ ਸਭ ਪਰਹਰਿ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸੁਹਾਗੁ॥੩॥
੨੧॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥ ਜਾ ਕੈ ਹਰਿ ਸਾ ਠਾਕੁਰੁ ਭਾਈ॥ ਮੁਕਤਿ ਅਨੰਤ ਪੁਕਾਰਣਿ ਜਾਈ॥
੧॥ ਅਬ ਕਹੁ ਰਾਮ ਭਰੋਸਾ ਤੋਰਾ॥ ਤਬ ਕਾਹੂ ਕਾ ਕਵਨੁ ਨਿਹੋਰਾ॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਜਾ ਕੈ ਹਹਿ
ਭਾਰ॥ ਸੋ ਕਾਹੇ ਨ ਕਰੈ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਕਿਆ ਬਸੁ ਜਉ
ਬਿਖੁ ਦੇ ਮਹਤਾਰੀ॥੩॥ ੨੨ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਤ ਸਤੀ ਹੋਇ ਕੈਸੇ ਨਾਰਿ॥
ਪੰਡਿਤ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਬਧੈ ਸਨੇਹੁ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਸੁ ਤਬ ਲਗੁ
ਨਹੀ ਨੇਹੁ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਹਨਿ ਸਤੁ ਕਰੈ ਜੀਅ ਅਪਨੈ॥ ਸੋ ਰਮਯੇ ਕਉ ਮਿਲੈ ਨ ਸੁਪਨੈ॥੨॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਧਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਉਪਿ ਸਰੀਰੁ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਗਨਿ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ॥੩॥ ੨॥ ੩॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ
ਅਰੇਗੀ॥ ਬਿਖਿਆ ਬਿਆਪਿਆ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਬਿਖਿਆ ਲੈ ਡੂਬੀ ਪਰਵਾਰੁ॥੧॥
ਰੇ ਨਰ ਨਾਵ ਚਉੜਿ ਕਤ ਬੋੜੀ॥ ਹਰਿ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਬਿਖਿਆ ਸੰਗਿ ਜੋੜੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਰ
ਿ ਨਰ ਦਾਧੇ ਲਾਗੀ ਆਗਿ॥ ਨਿਕਟਿ ਨੀਰੁ ਪਸੁ ਪੀਵਸਿ ਨ ਝਾਗਿ॥੨॥ ਚੇਤਤ ਚੇਤਤ ਨਿਕਸਿ
ਓ ਨੀਰੁ॥ ਸੋ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕਥਤ ਕਬੀਰੁ॥੩॥ ੨੪॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥ ਜਿਹ ਕੁਲਿ
ਪੂਤੁ ਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ॥ ਬਿਧਵਾ ਕਸ ਨ ਭਈ ਮਹਤਾਰੀ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨ
ਹਿ ਸਾਧੀ॥ ਜਨਮਤ ਕਸ ਨ ਮੁਓ ਅਪਰਾਧੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੁਚੁ ਮੁਚੁ ਗਰਭ ਗਏ ਕੀਨ ਬਚਿਆ॥
ਬੁਡਭੁਜ ਰੂਪ ਜੀਵੇ ਜਗ ਮਝਿਆ॥੨॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੈਸੇ ਸੁੰਦਰ ਸਰੂਪ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜੈ
ਸੇ ਕੁਬਜ ਕੁਰੂਪ॥੩॥ ੨੫॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥ ਜੋ ਜਨ ਲੇਹਿ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਤਿਨ ਕੈ
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥੧॥ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈ॥ ਸੋ ਭਾਈ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ॥
ਰਹਾਉ॥ ਜਿਹ ਘਟ ਰਾਮੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਹਮ ਧੂਰਿ॥੨॥ ਜਾਤਿ ਜੁਲਾ
ਹਾ ਮਤਿ ਕਾ ਧੀਰੁ॥ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਣ ਰਮੈ ਕਬੀਰੁ॥੩॥ ੨੬॥ ਗਉੜੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਅਰੇਗੀ॥

ਗਗਨਰਸਾਲਚੁਐਮੇਰੀਭਾਠੀ॥ਸੰਚਿਮਹਾਰਸੁਤਨੁਭਇਆਕਾਠੀ॥੧॥ਉਆਕਉਕਹੀਐ
ਸਹਜਮਤਵਾਰਾ॥ਪੀਵਤਰਾਮਰਸੁਗਿਆਨਬੀਚਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਕਲਾਲਨਿ
ਜਉਮਿਲਿਆਈ॥ਆਨੰਦਿਮਾਤੇਅਨਦਿਨੁਜਾਈ॥੨॥ਚੀਨਤਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਲਾਇਆ
ਕਹੁਕਬੀਰਤੌਅਨਭਉਪਾਇਆ॥੩॥੨੭॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਮਨਕਾਸੁਭਾਉ
ਮਨਹਿਬਿਆਪੀ॥ਮਨਹਿਮਾਰਿਕਵਨਸਿਧਿਥਾਪੀ॥੧॥ਕਵਨੁਸੁਮੁਨਿਜੋਮਨੁਮਾਰੈ॥ਮਨ
ਕਉਮਾਰਿਕਹਹੁਕਿਸੁਤਾਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਅੰਤਰਿਬੋਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਮਨਮਾਰੇਬਿਨੁਭਗਤਿਨ
ਹੋਈ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਜਾਨੈਭੇਉ॥ਮਨੁਮਧੁਸੂਦਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਦੇਉ॥੩॥੨੮॥ਗਉ
ੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਓਇਜੁਦੀਸਹਿਅੰਬਰਿਤਾਰੇ॥ਕਿਨਿਓਇਚੀਤੇਚੀਤਨਹਾਰੇ॥੧॥
ਕਹੁਰੇਪੰਡਿਤਅੰਬਰੁਕਾਸਿਉਲਾਗਾ॥ਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰੁਸਭਾਗਾ॥ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਕਰਹਿਉ
ਜੀਆਰਾ॥ਸਭਮਹਿਪਸਰਿਆਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਾਨੈਗਾਸੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁ
ਮੁਖਿਰਾਮੈਹੋਇ॥੩॥੨੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਬੇਦਕੀਪੁਤ੍ਰੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਭਾਈ॥ਸਾਂ
ਕਲਜੇਵਰੀਲੈਹੈਆਈ॥੧॥ਆਪਨਨਗਰੁਆਪਤੇਬਾਧਿਆ॥ਮੋਹਕੈਫਾਧਿਕਾ
ਲਸਰੁਸਾਂਧਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਕਟੀਨਕਟੈਤੂਟਿਨਜਾਈ॥ਸਾਸਾਪਨਿਹੋਇਜਗਕਉਖਾਈ॥
੨॥ਹਮਦੇਖਤਜਿਨਿਸਭੁਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਰਾਮਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੩॥੩੦॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਦੇਇਮੁਹਾਰਲਗਾਮੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਸਗਲਤਜੀਨੁਗਗਨਦਉ
ਰਾਵਉ॥੧॥ਅਪਨੈਬੀਚਾਰਿਅਸਵਾਰੀਕੀਜੈ॥ਸਹਜਕੈਪਾਵੜੈਪਗੁਧਰਿਲੀਜੈ॥ਰਹਾਉ॥
ਚਲੁਰੇਬੈਕੁੰਠਤੁਝਹਿਲੇਤਾਰਉ॥ਹਿਚਹਿਤਪ੍ਰੇਮਕੈਚਾਬੁਕਮਾਰਉ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਭ
ਲੇਅਸਵਾਰਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਰਾ॥੩॥੩੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥
ਜਿਹਮੁਖਿਪਾਂਚਉਅੰਮ੍ਰਿਤਖਾਏ॥ਤਿਹਮੁਖਦੇਖਤਲੂਕਟਲਾਏ॥੧॥ਇਕੁਦੁਖੁਰਾਮ
ਰਾਇਕਾਟਹੁਮੇਰਾ॥ਅਗਨਿਦਹੈਅਰੁਗਰਭਬਸੇਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਬਿਗੂਤੀਬ
ਹੁਬਿਧਿਭਾਤੀ॥ਕੋਜਾਰੇਕੋਗਡਿਲੇਮਾਟੀ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਰਿਚਰਣਦਿਖਾਵਹੁ॥

ਪਾਛੈਤੇਜਮੁਕਿਉਨਪਠਾਵਹੁ॥੩॥੩੨॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਆਪੇਪਾਵ
ਕੁਆਪੇਪਵਨਾ॥ਜਾਰੈਖਸਮੁਤਰਾਖੈਕਵਨਾ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਤਨੁਜਰਿਕੀਨਜਾਇ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਚਿਤੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੋਜਰੈਕਾਹਿਹੋਇਹਾਨਿ॥ਨਟਵਟਖੇਲੈਸਾ
ਰਿਗਪਾਨਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਖਰਦੁਇਭਾਖਿ॥ਹੋਇਗਾਖਸਮੁਤਲੇਇਗਾਰਾਖਿ॥੩॥੩੩॥
ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥ ਨਾਮੈਜੋਗਧਿਆਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਨਛੂਟ
ਸਿਮਾਇਆ॥੧॥ਕੈਸੇਜੀਵਨੁਹੋਇਹਮਾਰਾ॥ਜਬਨਹੋਇਰਾਮਨਾਮਅਧਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਖੋਜਉਅਸਮਾਨ॥ਰਾਮਸਮਾਨਨਦੇਖਉਆਨ॥੨॥੩੪॥ ਗਉੜੀਗੁਆ
ਰੇਰੀ॥ਜਿਹਸਿਰਿਰਚਿਰਚਿਬਾਧਤਪਾਗ॥ਸੋਸਿਰੁਚੁੰਚਸਵਾਰਹਿਕਾਗ॥੧॥ਇਸੁਤਨ
ਧਨਕੋਕਿਆਗਰਬਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਕਾਹੇਨਦ੍ਰਿੜੀਆ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮਨ
ਮੇਰੇ॥ਇਹੀਹਵਾਲਹੋਹਿਗੇਤੇਰੇ॥੨॥੩੫॥ੴਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਅਸਟਪਦੀਕਬੀਰਜੀਕੀ
ਸੁਖੁਮਾਂਗਤਦੁਖੁਆਗੈਆਵੈ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਨਮਾਂਗਿਆਭਾਵੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਅਜਹੁ
ਸੁਰਤਿਸੁਖਆਸਾ॥ਕੈਸੇਹੋਈਹੈਰਾਜਾਰਾਮਨਿਵਾਸਾ॥ਰਹਾਉ॥ਇਸੁਸੁਖਤੇਸਿਵਬ੍ਰ
ਹਮਡਰਾਨਾ॥ਸੋਸੁਖੁਹਮਹੁਸਾਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੨॥ਸਨਕਾਦਿਕਨਾਰਦਮੁਨਿਸੇਖਾ॥ਤਿਨ
ਭੀਤਨਮਹਿਮਨੁਨਹੀਪੇਖਾ॥੩॥ਇਸੁਮਨਕਉਕੋਈਖੋਜਹੁਭਾਈ॥ਤਨਛੂਟੇਮਨੁਕਹਾਸ
ਮਾਈ॥੪॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜੈਦੇਉਨਾਮਾ॥ਭਗਤਿਕੈਪ੍ਰੇਮਿਇਨਹੀਹੈਜਾਨਾ॥੫॥ਇ
ਸੁਮਨਕਉਨਹੀਆਵਨਜਾਨਾ॥ਜਿਸਕਾਭਰਮੁਗਇਆਤਿਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਾ॥੬॥ਇ
ਸੁਮਨਕਉਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਹੁਕਮੇਹੋਇਆਹੁਕਮੁਬੂਝਿਸਮਾਈ॥੭॥ਇਸੁ
ਮਨਕਾਕੋਈਜਾਨੈਭੇਉ॥ਇਹੁਮਨਿਲੀਣਭਇਆਸੁਖਦੇਉ॥੮॥ਜੀਉਏਕੁਅਰੁਸਗ
ਲਸਰੀਰਾ॥ਇਸੁਮਨਕਉਰਵਿਰਹੇਕਬੀਰਾ॥੯॥੩੬॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਏਕਨਾਮਜੋਜਾਗੇ॥ਕੇਤਕਸਿਧਭਏਲਿਵਲਾਗੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿ
ਧਸਗਲਮੁਨਿਹਾਰੇ॥ਏਕਨਾਮਕਲਿਪਤਰਤਾਰੇ॥ਜੋਹਰਿਹਰੇਸੁਹੋਹਿਨਆਨਾ॥ਕਹਿਕ

ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀਕੇਪਦੇਪੈਂਤੀਸ
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ੩੫

ਬਿਸ੍ਰਾਮਨਾਮਪਦੁਗਾਵਾ ॥੨॥੩੭॥ ਗਉੜੀਪੂਰਬੀਕਬੀਰਜੀ ॥ ਤੇਜੀਅਨਿਲਜਲਜਾਤੇ
ਨਿਕਾਂਤੀ ॥ ਹਰਿਤਜਿਕਤਕਾਹੂਕੇਜਾਂਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਕਉਠਾਕੁਰੁਊਚਾਹੋਈ ॥ ਸੋਜਨੁਪ
ਰਘਰਜਾਤਨਸੋਹੀ ॥੧॥ ਸੋਸਾਹਿਬੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਦਾਸੰਗਿਨਾਹੀਹਰਿਦੂਰਿ ॥੨॥
ਕਵਲਾਚਰਨਸਰਨਹੈਜਾਕੇ ॥ ਕਹੁਜਨਕਾਨਾਹੀਘਰਤਾਕੇ ॥੩॥ ਸਭੁਕੋਊਕਹੈਜਾਸੁਕੀ
ਬਾਤਾ ॥ ਸੋਸੰਮ੍ਰਥੁਨਿਜਪਤਿਹੈਦਾਤਾ ॥੪॥ ਕਹੈਕਬੀਰੁਪੂਰਨਜਗਸੋਈ ॥ ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਅ
ਵਰੁਨਹੋਈ ॥੫॥੩੮॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਕਉਨਕੋਪੂਤੁਪਿਤਾਕੋਕਾਕੋ ॥ ਕਉਨੁਮਰੈ
ਕੋਦੇਇਸੰਤਾਪੋ ॥੧॥ ਹਰਿਠਗਜਗਕਉਠਗਉਰੀਲਾਈ ॥ ਹਰਿਕੇਬਿਓਗਕੈਸੇਜੀਅ
ਉਮੇਰੀਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਉਨਕੋਪੁਰਖੁਕਉਨਕੀਨਾਰੀ ॥ ਇਆਤਤਲੇਹੁਸਰੀਰਬਿਚਾਰੀ ॥
੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਠਗਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ਗਈਠਗਉਰੀਠਗੁਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥੩॥
੩੯॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਅਬਮੋਕਉਭਏਰਾਜਾਰਾਮਸਹਾਈ ॥ ਜਨਮਮਰਨਕ
ਟਿਪਰਮਗਤਿਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਦੀਓਰਲਾਇ ॥ ਪੰਚਦੂਤਤੇਲੀਓਛਡਾ
ਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਪਉਜਪੁਰਸਨਾ ॥ ਅਮੋਲਦਾਸੁਕਰਿਲੀਨੋਅਪਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਕੀਨੋਪਰਉਪਕਾਰੁ ॥ ਕਾਢਿਲੀਨਸਾਗਰਸੰਸਾਰ ॥ ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਗੋ
ਬਿੰਦੁਬਸੈਨਿਤਾਨਿਤਚੀਤ ॥੨॥ ਮਾਇਆਤਪਤਿਬੁਝਿਆਅੰਗਿਆਰੁ ॥ ਮਨਿਸੰ
ਤੋਖੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ ॥ ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ ॥ ਜਤਪੇਖਉਤਤਅੰਤਰਿਜਾਮੀ ॥
੩॥ ਅਪਨੀਭਗਤਿਆਪਹੀਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥ ਪੂਰਬਲਿਖਤੁਮਿਲਿਆਮੇਰੇਭਾਈ ॥
ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪੂਰਨਸਾਜ ॥ ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਗਰੀਬਨਿਵਾਜ ॥੪॥੪੦॥ ਗ
ਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਜਲਿਹੈਸੂਤਕੁਥਲਿਹੈਸੂਤਕੁਸੂਤਕਓਪਤਿਹੋਈ ॥ ਜਨਮੇਸੂ
ਤਕੁਮੂਏਫੁਨਿਸੂਤਕੁਸੂਤਕਪਰਜਬਿਗੋਈ ॥੧॥ ਕਹੁਰੇਪੰਡੀਆਕਉਨਪਵੀਤਾ ॥
ਐਸਾਗਿਆਨੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨਹੁਸੂਤਕੁਬੈਨਹੁਸੂਤਕੁਸੂਤਕੁਸ੍ਰ
ਵਨੀਹੋਈ ॥ ਊਠਤਬੈਠਤਸੂਤਕੁਲਾਗੈਸੂਤਕੁਪਰੈਰਸੋਈ ॥੨॥ ਫਾਸਨਕੀਬਿਧਿ

ਸਭੁਕੋਊਜਾਨੈਛੂਟਨਕੀਇਕੁਕੋਈ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੁਰਿਦੈਬਿਚਾਰੈਸੂਤਕੁਤਿਨੈਨਹੋ
ਈ ॥੩॥੪੧॥ ਗਉੜੀਗੁਆਰੇਰੀ ॥ ਝਗਰਾਏਕੁਨਿਬੇਰਹੁਰਾਮ ॥ ਜਉਤੁਮਅਪ
ਨੇਜਨਸੌਕਾਮੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁਮਨੁਬਡਾਕਿਜਾਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ ॥ ਰਾਮੁਬਡਾਕੈ
ਰਾਮਹਿਜਾਨਿਆ ॥੧॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਡਾਕਿਜਾਸੁਉਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦੁਬਡਾਕਿਜਹਾਂਤੇਆਇ
ਆ ॥੨॥ ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਉਦਾਸੁ ॥ ਤੀਰਥੁਬਡਾਕਿਹਰਿਕਾਦਾਸੁ ॥੩॥੪੨॥
ਗਉੜੀਚੇਤੀ ॥ ਦੇਖੌਭਾਈਗ੍ਯ੍ਯਾਨਕੀਆਈਆਂਧੀ ॥ ਸਭੈਉਡਾਨੀਭ੍ਰਮਕੀਟਾਟੀ
ਰਹੈਨਮਾਇਆਬਾਂਧੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਚਿਤੇਕੀਦੁਇਥੂਨਿਗਿਰਾਨੀਮੋਹਬਲੇਡਾਟੂਟਾ ॥
ਤਿਸਨਾਛਾਨਿਪਰੀਧਰਊਪਰਿਦੁਰਮਤਿਭਾਂਡਾਫੂਟਾ ॥੧॥ ਆਂਧੀਪਾਛੇਜੋਜਲੁਬਰਖੈ
ਤਿਹਿਤੇਰਾਜਨੁਭੀਨਾਂ ॥ ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸਾਉਦੈਭਾਨੁਜਬਚੀਨਾ ॥੨॥
੪੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਚੇਤੀ ॥ ਐਸੇਲੋਗਨਸਿਉਕਿਆਕਹੀਐ ॥ ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਏਭਗਤਿਤੇਬਾਹਜਤਿਨਤੇਸਦਾਡਰਾਨੇਰਹੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ
ਨਦੇਹਿਚੁਰੂਭਰਿਪਾਨੀ ॥ ਤਿਹਨਿੰਦਹਿਜਿਹਗੰਗਾਆਨੀ ॥੨॥ ਬੈਠਤਉਠਤਕੁਟਿਲ
ਤਾਚਾਲਹਿ ॥ ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਘਾਲਹਿ ॥੩॥ ਛਾਡਿਕੁਚਰਚਾਆਨਨਜਾਨਹਿ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾਹੂਕੋਕਹਿਓਨਮਾਨਹਿ ॥੪॥ ਆਪੁਗਏਅਉਰਨਹੂਖੋਵਹਿ ॥ ਆਗਿਲਗਾਇਮੰਦ
ਰਮੈਸੋਵਹਿ ॥੫॥ ਅਵਰਨਹਸਤਆਪਹਹਿਕਾਂਨੇ ॥ ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਕਬੀਰਲਜਾਨੇ ॥੬॥੧॥
੪੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਜੀਵਤਪਿਤਰਨਮਾਨੈਕੋਊ
ਮੂਏਂਸਿਰਾਧਕਰਾਹੀ ॥ ਪਿਤਰਭੀਬਪੁਰੇਕਹੁਕਿਉਪਾਵਹਿਕਊਆਕੂਕਰਖਾਹੀ ॥੧॥ ਮੋਕ
ਉਕੁਸਲੁਬਤਾਵਹੁਕੋਈ ॥ ਕੁਸਲੁਕੁਸਲੁਕਰਤੇਜਗੁਬਿਨਸੈਕੁਸਲੁਭੀਕੈਸੇਹੋਈ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਟੀਕੇਕਰਿਦੇਵੀਦੇਵਾਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਹੀ ॥ ਐਸੇਪਿਤਰਤੁਮਾਰੇਕਹੀਅਹਿ
ਆਪਨਕਹਿਆਨਲੇਹੀ ॥੨॥ ਸਰਜੀਉਕਾਟਹਿਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿਅੰਤਕਾਲਕਉਭਾਰੀ ॥
ਰਾਮਨਾਮਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਭੈਡੂਬੇਸੰਸਾਰੀ ॥੩॥ ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੂਜਹਿਡੋਲਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ

ਹਰਿਜਸੁਸੁਨਹਿਨਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿ ॥
ਬਾਤਨਹੀਅਸਮਾਨੁਗਿਰਾਵਹਿ ॥

ਹੀ ਜਾਨਾ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਅਕੁਲ ਨਹੀ ਚੇਤਿਆ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਲਪਟਾਨਾ ॥੪॥੪੫ ਗਉੜੀ
ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਐਸੇ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨਿ
ਰਹੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਐਸਾ ਖੀਰੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੂ
ਆ ਅਸਥਿਰੁ ਰਾਖਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਓਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਾਣਿ ਬਜਰ ਕਲ
ਛੇਦੀ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਪਦੁ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਸਕਤਿ ਅਧੇਰ ਜੇਵੜੀ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਾ ਨਿਹਚਲੁ ਸਿਵ ਘਰਿ
ਬਾਸਾ ॥ ਤਿਨਿ ਬਿਨੁ ਬਾਣੈ ਧਨਖੁ ਚਢਾਈਐ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬੇਧਿਆ ਭਾਈ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਬੂਡੀ
ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਵੈ ਡੋਰਿ ਰਹੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਉਨਮਨਿ ਮਨੂਆ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮ
ਤਿ ਭਾਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਨਭਉ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥ ੪੬ ॥ ਗਉ
ੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਤਿਪਦੇ ॥ ਉਲਟਤ ਪਵਨ ਚਕ੍ਰ ਖਟੁ ਭੇਦੇ ਸੁਰਤਿ ਸੁੰਨ ਅਨਰਾਗੀ ॥ ਆਵੈ ਨ
ਜਾਇ ਮਰੈ ਨ ਜੀਵੈ ਤਾਸੁ ਖੋਜੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਉਲਟਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ
ਅਕਲਿ ਭਈ ਅਵਰੈ ਨਾਤਰੁ ਥਾ ਬੇਗਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਵਰੈ ਦੂਰਿ ਦੂਰਿ ਫੁਨਿ ਨਿਵਰੈ ਜਿਨਿ ਜੈ
ਸਾ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਅਲਉਤੀ ਕਾ ਜੈਸੇ ਭਇਆ ਬਰੇਡਾ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਤਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ॥੨॥
ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਨ ਕਥਾ ਕਾਇ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ਐਸਾ ਕੋਇ ਬਿਬੇਕੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਪ
ਲੀਤਾ ਤਿਨਿ ਤੈਸੀ ਝਲ ਦੇਖੀ ॥੩॥ ੪੭ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਤਹ ਪਾਵਸ ਸਿੰਧੁ
ਧੂਪ ਨਹੀ ਛਹੀਆ ਤਹ ਉਤਪਤਿ ਪਰਲਉ ਨਾਹੀ ॥ ਜੀਵਨ ਮਿਰਤੁ ਨ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਬਿਆਪੈ ਸੁੰ
ਨ ਸਮਾਧਿ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਸਹਜ ਕੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਤੁਲਿ ਨਹੀ ਚਢੈ ਜਾਇ ਨ ਮੁ
ਕਾਤੀ ਹਲੁਕੀ ਲਗੈ ਨ ਭਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦੋਊ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਜ
ਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨੁ ਪਾਵਕੁ ਫੁਨਿ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਹਾ ਸਮਾਹੀ ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰਹੈ ਨਿਰੰਤਰਿ
ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਲਹੀਐ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਬਲਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ
॥੩॥ ੪੮ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਪਾਪੁ ਪੁੰਨੁ ਦੁਇ ਬੈਲ ਬਿਸਾਹੇ ਪਵਨੁ ਪੂੰਜੀ ਪਰਗਾ
ਸਿਓ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗੂਣਿ ਭਰੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਇਨ ਬਿਧਿ ਟਾਂਡ ਬਿਸਾਹਿਓ ॥੧॥ ਐਸਾ ਨਾਇਕੁ ਰਾਮ

ਹਮਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ਕੀਓ ਬਨਜਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਭਏ ਜਗਾਤੀ ਮਨ ਤਰੰਗ ਬ
ਟਵਾਰਾ ॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦਾਨੁ ਨਿਬੇਰਹਿ ਟਾਂਡਾ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰਾ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ
ਸੰਤਹੁ ਅਬ ਐਸੀ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਘਾਟੀ ਚਢਤ ਬੈਲੁ ਇਕੁ ਥਾਕਾ ਚਲੋ ਗੋਨਿ ਛਿਟਕਾਈ ॥
੩॥ ੪੯ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਪੇਵਕੜੈ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਹੈ ਸਾਹੁਰੜੈ ਜਾ
ਣਾ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਕੁ ਨ ਜਾਣਈ ਮੂਰਖੁ ਏਆਣਾ ॥੧॥ ਕਹੁ ਡਡੀਆ ਬਾਧੈ ਧਨ ਖੜੀ ॥ ਪਾਹੂ ਘ
ਰਿ ਆਏ ਮੁਕਲਾਊ ਆਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹ ਜਿ ਦਿਸੈ ਖੂਹੜੀ ਕਉਨ ਲਾਜੁ ਵਹਾਰੀ ॥ ਲਾਜੁ
ਘੜੀ ਸਿਉ ਤੂਟਿ ਪੜੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਅ
ਪਨਾ ਕਾਰਜੁ ਸਵਾਰੇ ॥ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਕੀ ਬਾ
ਧੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਦੇਖਹੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕਿਆ ਆਖੀਐ ਕਿਆ ਕਰੇ ਵਿਚਾਰੀ ॥੪॥ ਭਈ
ਨਿਰਾਸੀ ਉਠਿ ਚਲੀ ਚਿਤ ਬੰਧਿ ਨ ਧੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਚਰਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹੁ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਕਬੀ
ਰਾ ॥੫॥ ੫੦ ॥ ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਜੋਗੀ ਕਹਹਿ ਜੋਗੁ ਭਲ ਮੀਠਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਈ ॥
ਰੁੰਡਿਤ ਮੁੰਡਿਤ ਏਕੈ ਸਬਦੀ ਏਇ ਕਹਹਿ ਸਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨੇ ਅੰਧਾ ॥
ਜਾ ਪਹਿ ਜਾਉ ਆਪੁ ਛੁਟਕਾਵਨਿ ਤੇ ਬਾਧੇ ਬਹੁ ਫੰਧਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਤੇ ਉਪਜੀ ਤਹੀ ਸਮਾਨੀ
ਇਹ ਬਿਧਿ ਬਿਸਰੀ ਤਬ ਹੀ ॥ ਪੰਡਿਤ ਗੁਣੀ ਸੂਰ ਹਮ ਦਾਤੇ ਏਹਿ ਕਹਹਿ ਬਡ ਹਮ ਹੀ ॥੨॥
ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਚੂਕੈ ਇਨ
ਬਿਧਿ ਮਾਣਕੁ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਤਜਿ ਬਾਵੇ ਦਾਹਨੇ ਬਿਕਾਰਾ ਹਰਿ ਪਦੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਰਹੀਐ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੂੰਗੈ ਗੁੜੁ ਖਾਇਆ ਪੂਛੇ ਤੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ॥੪॥ ੫੧ ॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਜਹ ਕਛੁ ਅਹਾ ਤਹਾ ਕਿ
ਛੁ ਨਾਹੀ ਪੰਚ ਤਤੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ ਸੁਖਮਨ ਬੰਦੇ ਏ ਅਵਗਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਤਾ
ਗਾ ਤੂਟਾ ਗਗਨੁ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤੇਰਾ ਬੋਲਤੁ ਕਹਾ ਸਮਾਈ ॥ ਏਹ ਸੰਸਾ ਮੋ ਕਉ ਅਨਦਿਨੁ
ਬਿਆਪੈ ਮੋ ਕਉ ਕੋ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਬਰਭੰਡੁ ਪਿੰਡੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਰਚਨਹਾਰੁ

ਹਾਰੀ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤਾਂ ਕੋ ਸਦਾ ਅਤੀਤਾ ਇਹ ਤਕਤੀ ਐ ਕਿਸੁ ਮਾਤੀ ॥੨॥ ਜੋ ਜੀਤੁ ਨੈਨ ਤੇ ਜੀਤੁ
ਤੈ ਜਲ ਮਲ ਹੂੰ ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ ਜੋ ਦੇਹ ਤੁਹ ਕਾਲੇ ਸੇਵਕੁ ਕੇ ਕਾਹੂ ਕੈ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀ
ਰਲਿ ਦਲਾਗੀ ਰਤੀ ਤਜ ਤਾਂ ਬਸੇ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ॥ ਉਆ ਕਾ ਮਰਮੁ ਓਹੀ ਪਰੁ ਜਾਨੈ ਓਹੁ ਤਉ ਉਸ
ਦਾ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੫੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਸ੍ਰੁਤਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਦੁਇ ਕੰਨੀ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਰਮ
ਤਿ ਬਾਹਰਿ ਖਿੰਥਾ ॥ ਸੁੰਨ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬੈਸਣੁ ਕਲਪ ਬਿਬਰਜਤ ਪੰਥਾ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੇ ਰਾਜਨ ਮੈ ਬੈਰਾਗੀ ਜੋਗੀ ॥ ਮਰਤ ਨ ਸੋਗ ਬਿਓਗੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਮਹਿ ਸਿੰ
ਙੀ ਮੇਰਾ ਬਟੂਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਸਮਾਧਾਰੀ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਗੀ ਤ੍ਰਿਪਲੁ ਪਲਟੀਐ ਛੂਟੈ ਹੋਇ
ਪਸਾਰੀ ॥੨॥ ਮਨੁ ਪਵਨੁ ਦੁਇ ਤੂੰਬਾ ਕਰੀ ਹੈ ਜੁਗ ਜੁਗ ਸਾਰਦ ਸਾਜੀ ॥ ਥਿਰੁ ਭਈ ਤੰਤੀ ਤੂ
ਟਸਿ ਨਾਹੀ ਅਨਹਦ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਾਜੀ ॥੩॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਮਗਨ ਭਏ ਹੈ ਪੂਰੇ ਮਾਇਆ ਡੋਲ ਨ ਲਾ
ਗੀ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤਾ ਕਉ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਖੇਲਿ ਗਇਓ ਬੈਰਾਗੀ ॥੪॥ ੫੩॥ ਗਉੜੀ
ਪੂਰਬੀ ॥ ਗਜ ਨਵ ਗਜ ਦਸ ਗਜ ਇਕੀਸ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਤਨਾਈ ॥ ਸਾਠ ਸੂਤ ਨਵ ਖੰਡ
ਬਹਤਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗੋ ਅਧਿਕਾਈ ॥੧॥ ਗਈ ਬੁਨਾਵਨ ਮਾਹੋ ॥ ਘਰੁ ਛੋਡਿਐ ਜਾਇ ਜੁਲਾਹੋ ॥
ਰਹਾਉ ॥ ਗਜੀ ਨ ਮਿਨੀਐ ਤੋਲਿ ਨ ਤੁਲੀਐ ਪਾਚਨੁ ਸੇਰ ਅਢਾਈ ॥ ਜੌ ਕਰਿ ਪਾਚਨੁ ਬੇਗਿ ਨ
ਪਾਵੈ ਝਗਰੁ ਕਰੈ ਘਰਹਾਈ ॥੨॥ ਦਿਨ ਕੀ ਬੈਠ ਖਸਮ ਕੀ ਬਰਕਸ ਇਹ ਬੇਲਾ ਕਤ ਆ
ਈ ॥ ਛੂਟੇ ਕੂੰਡੇ ਭੀਗੈ ਪੁਰੀਆ ਚਲਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਰੀਸਾਈ ॥੩॥ ਛੋਛੀ ਨਲੀ ਤੰਤੁ ਨਹੀ ਨਿਕਸੈ
ਨਤਰ ਰਹੀ ਉਰਝਾਈ ॥ ਛੋਡਿ ਪਸਾਰੁ ਈਹਾ ਰਹੁ ਬਪੁਰੀ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸਮਝਾਈ ॥੪॥ ੫੪॥
ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਏਕ ਜੋਤਿ ਏਕਾ ਮਿਲੀ ਕਿੰਬਾ ਹੋਇ ਮਹੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪ
ਜੈ ਫੂਟਿ ਮਰੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਸਾਵਲ ਸੁੰਦਰ ਰਾਮਈਆ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ਤੋਹਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧੁ ਮਿਲੈ ਸਿਧਿ ਪਾਈਐ ਕਿ ਏਹੁ ਜੋਗੁ ਕਿ ਭੋਗੁ ॥ ਦੁਹੁ ਮਿਲਿ ਕਾਰਜੁ ਊਪਜੈ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਸੰਜੋਗੁ ॥੨॥ ਲੋਗੁ ਜਾਨੈ ਇਹੁ ਗੀਤੁ ਹੈ ਇਹੁ ਤਉ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਿਉ ਕਾਸੀ ਉਪਦੇਸੁ
ਹੋਇ ਮਾਨਸ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ॥੩॥ ਕੋਈ ਗਾਵੈ ਕੋ ਸੁਣੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਸੰ

ਸਕੀ ਅਬਿਗਤ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਪਾਇਓ ॥੪॥ ੫੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੇਤੇ ਜਤਨ ਕਰਤ ਤੇ ਡੂਬੇ ਭਵ
ਸਾਗਰੁ ਨਹੀ ਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕਰਤੇ ਬਹੁ ਸੰਜਮ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮਨੁ ਜਾਰਿਓ ਰੇ ॥੧॥
ਸਾਸ ਗ੍ਰਾਸ ਕੋ ਦਾਤੋ ਠਾਕੁਰੁ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲੁ ਜ
ਨਮੁ ਹੈ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਹਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਤ੍ਰਿਖਾ ਭੂਖ ਭ੍ਰਮਿ ਲਾਗੀ ਹਿਰਦੈ ਨਾਹਿ
ਬੀਚਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਉਨਮਤ ਮਾਨ ਹਿਰਿਓ ਮਨ ਮਾਹੀ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੨॥ ਸੁਆ
ਦ ਲੁਭਤ ਇੰਦ੍ਰੀ ਰਸ ਪ੍ਰੇਰਿਓ ਮਦ ਰਸ ਲੈਤ ਬਿਕਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਕਰਮ ਭਾਗ ਸੰਤਨ ਸੰਗਾਨੇ
ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਉਧਾਰਿਓ ਰੇ ॥੩॥ ਧਾਵਤ ਜੋਨਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ ਥਾਕੇ ਅਬ ਦੁਖ ਕਰਿ ਹਮ ਹਾਰਿ
ਓ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ਰੇ ॥੪॥ ੫੬॥ ਗਉੜੀ ॥
ਕਾਲਬੂਤ ਕੀ ਹਸਤਨੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਚਲਤੁ ਰਚਿਓ ਜਗਦੀਸ ॥ ਕਾਮ ਸੁਆਇ ਗਜ ਬਸਿ
ਪਰੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਅੰਕਸੁ ਸਹਿਓ ਸੀਸ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਾਚੁ ਹਰਿ ਰਾਚੁ ਸਮਝੁ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ॥
ਨਿਰਭੈ ਹੋਇ ਨ ਹਰਿ ਭਜੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਰਾਮ ਜਹਾਜੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਕਟ ਮੁਸਟੀ
ਅਨਾਜ ਕੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਲੀਨੀ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ॥ ਛੂਟਨ ਕੋ ਸਹਸਾ ਪਰਿਆ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਨਾ
ਚਿਓ ਘਰ ਘਰ ਬਾਰਿ ॥੨॥ ਜਿਉ ਨਲਨੀ ਸੂਅਟਾ ਗਹਿਓ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਮਾਯਾ ਇਹੁ ਬਿਉ
ਹਾਰੁ ॥ ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਤਿਉ ਪਸਰਿਓ ਪਾਸਾਰੁ ॥੩॥ ਨਾਵਨ ਕਉ ਤੀਰਥ ਘ
ਨੇ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਪੂਜਨ ਕਉ ਬਹੁ ਦੇਵ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਛੂਟਨੁ ਨਹੀ ਮਨ ਬਉਰਾ ਰੇ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ
ਸੇਵ ॥੪॥ ੫੭॥ ਗਉੜੀ ॥ ਅਗਨਿ ਨ ਦਹੈ ਪਵਨੁ ਨਹੀ ਮਗਨੈ ਤਸਕਰੁ ਨੇਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥
ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਕਰਿ ਸੰਚਉਨੀ ਸੋ ਧਨੁ ਕਤ ਹੀ ਨ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਹਮਰਾ ਧਨੁ ਮਾਧਉ ਗੋਬਿੰ
ਦੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਇਹੈ ਸਾਰ ਧਨੁ ਕਹੀਐ ॥ ਜੋ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਭ ਗੋਬਿੰਦ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਸੁਖੁ ਰਾਜਿ ਨ ਲਹੀ
ਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਾਰਣਿ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿਕ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਕੰਦੁ ਜਿ
ਹਬਾ ਨਾਰਾਇਨੁ ਪਰੈ ਨ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥ ਨਿਜ ਧਨੁ ਗਿਆਨੁ ਭਗਤਿ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਤਾਸੁ ਸੁ
ਮਤਿ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਲਤ ਅੰਭ ਥੰਭਿ ਮਨੁ ਧਾਵਤ ਭਰਮ ਬੰਧਨ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥੩॥ ਕਹੈ ਕ

ਬਿਖੁ ਮਦਨ ਕੇ ਮਾਤੇ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਭ ਪਰਿ ਲਖ ਕੋਟ ਅਸ੍ਰੂਤ ਸਤੀ ਠਾਮ ਮਧ ਰਿਦੈ ਕੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੪॥ ੫੮॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਕਪਿ ਕੇ ਕਰ ਮੁਸਟਿ ਚਨਨ ਕੀ ਲੁਬਧਿ ਨ ਤਿਆਗੁ ਦਇਓ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰਮ ਕੀਏ ਲਾਲਚ ਸਿਉ ਤੇ ਫਿਰਿ ਗਰਹਿ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਭਗਤਿ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਨਮੁ ਗਇਓ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਕਹੀ ਨ ਸਚੁ ਰਹਿਓ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਉਦਿਆਨ ਕੁਸਮ ਪਰਫੁਲਿਤ ਕਿਨਹਿ ਨ ਘ੍ਰਾਉ ਲਇਓ ॥ ਤੈਸੇ ਭ੍ਰਮਤ ਅਨੇਕ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕਾਲ ਹਇਓ ॥੨॥ ਇਆ ਧਨ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਸੁਤ ਦਾਰਾ ਪੇਖਨ ਕਉ ਜੁ ਦਇਓ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਅਟਕਿ ਜੋ ਉਰਝੇ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪ੍ਰੇਰਿ ਲਇਓ ॥੩॥ ਅਉਧ ਅਨਲ ਤਨੁ ਤਿਨ ਕੋ ਮੰਦਰੁ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਠਾਟੁ ਠਇਓ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਭੈ ਸਾਗਰ ਤਰਨ ਕਉ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਲਇਓ ॥੪॥ ੫੯॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪਾਨੀ ਮੈਲਾ ਮਾਟੀ ਗੋਰੀ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਕੀ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ॥੧॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਆਹਿ ਨ ਮੋਰਾ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਰਸੁ ਗੋਬਿੰਦ ਤੋਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਾਟੀ ਮਹਿ ਪਵਨੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਝੂਠਾ ਪਰਪੰਚੁ ਜੋਰਿ ਚਲਾਇਆ ॥੨॥ ਕਿਨਹੂ ਲਾਖ ਪਾਂਚ ਕੀ ਜੋਰੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਗਗਰੀਆ ਫੋਰੀ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੪॥ ੬੦॥ ਗਉੜੀ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਉ ਜੀਅ ਐਸੇ ਐਸੇ ॥ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਜੈਸੇ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਰੋਸੇ ਤੇਰੇ ॥ ਸਭੁ ਪਰਵਾਰੁ ਚੜਾਇਆ ਬੇੜੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥ ਇਸੁ ਬੇੜੇ ਕਉ ਪਾਰਿ ਲਘਾਵੈ ॥੨॥ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਐਸੀ ਬੁਧਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਚੂਕਿ ਗਈ ਫਿਰਿ ਆਵਨ ਜਾਨੀ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਉਰਵਾਰਿ ਪਾਰਿ ਸਭ ਏਕੋ ਦਾਨੀ ॥੪॥ ੬੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਜੋਨਿ ਛਾਡਿ ਜਉ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਓ ॥ ਲਾਗਤ ਪਵਨ ਖਸਮੁ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜੀਅਰਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨਾ ਗਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਮਹਿ ਉਰਧ ਤਪੁ ਕਰਤਾ ॥ ਤਉ ਜਠਰ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤਾ ॥੨॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਓ ॥ ਅਬ ਕੇ ਛੁਟਕੇ ਠਉਰ ਨ ਠਾਇਓ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਭਜੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥ ਆਵਤ ਦੀਸੈ ਜਾਤ ਨ ਜਾਨੀ ॥੪॥ ੬੨॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਸੁਰਗ ਬਾਸੁ ਨ ਬਾਛੀਐ ਡਰੀਐ ਨ ਨਰਕਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਹੋਨਾ ਹੈ ਸੋ ਹੋਈ ਹੈ ਮਨਹਿ ਨ ਕੀਜੈ ਆਸ ॥੧॥

ਰਮਈਆ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਜਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਕਿਆ ਤਪੁ ਸੰਜਮੋ ਕਿਆ ਬਰਤੁ ਕਿਆ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨੀਐ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨਾ ॥੨॥ ਸੰਪੈ ਦੇਖਿ ਨ ਹਰਖੀਐ ਬਿਪਤਿ ਦੇਖਿ ਨ ਰੋਇ ॥ ਜਉ ਸੰਪੈ ਤਉ ਬਿਪਤਿ ਹੈ ਬਿਧ ਨੈ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਅਬ ਜਾਨਿਆ ਸੰਤਨ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥ ਸੇਵਕ ਸੋ ਸੇਵਾ ਭਲੇ ਜਿਹ ਘਟ ਬਸੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥ ੬੩॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਰੇ ਮਨ ਤੇਰੋ ਕੋਇ ਨਹੀ ਖਿੰਚਿ ਲੇਇ ਜਿਨਿ ਭਾਰੁ ॥ ਬਿਰਖ ਬਸੇਰੋ ਪੰਖਿ ਕੋ ਤੈਸੋ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪੀਆ ਰੇ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਬਿਸਰਿ ਗਏ ਰਸ ਅਉਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਉਰ ਮੁਏ ਕਿਆ ਰੋਈਐ ਜਉ ਆਪਾ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਬਿਨਸਿ ਹੈ ਦੁਖੁ ਕਰਿ ਰੋਵੈ ਬਲਾਇ ॥੨॥ ਜਹ ਕੀ ਉਪਜੀ ਤਹ ਰਚੀ ਪੀਵਤ ਮਰਦਨ ਲਾਗ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚਿਤਿ ਚੇਤਿਆ ਰਾਮ ਸਿਮਰਿ ਬੈਰਾਗ ॥੩॥ ੬੪॥ ਗਉੜੀ ॥ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਰੈ ਕਾਮਨੀ ਲੋਚਨ ਭਰੀ ਲੇ ਉਸਾਸਾ ॥ ਉਰ ਨ ਭੀਜੈ ਪਗੁ ਨਾ ਖਿਸੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਆਸਾ ॥੧॥ ਉਡਹੁ ਨ ਕਾਗਾ ਕਾਰੇ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲੀਜੈ ਅਪੁਨੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜੀਵਨ ਪਦ ਕਾਰਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਏਕੁ ਆਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਨਾਰਾਇਨ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥੨॥ ੬੫॥ ਗਉੜੀ ॥ ਆਸ ਪਾਸ ਘਨ ਤੁਰਸੀ ਕਾ ਬਿਰਵਾ ਮਾਝ ਬਨਾ ਰਸ ਗਾਊਂ ਰੇ ॥ ਉਆ ਕਾ ਸਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਮੋਹੀ ਗੁਆਰਨਿ ਮੋ ਕਉ ਛੋਡਿ ਨ ਆਉ ਨ ਜਾਹੂ ਰੇ ॥੧॥ ਤੋਹਿ ਚਰਨ ਮਨੁ ਲਾਗੋ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ॥ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜੋ ਬਡਭਾਗੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਨ ਹਰਨ ਮਨੋਹਰ ਕ੍ਰਿਸਨ ਚਰਾਵਤ ਗਾਊ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕਾ ਠਾਕੁਰੁ ਤੁਹੀ ਸਾਰਿੰਗਧਰ ਮੋਹਿ ਕਬੀਰਾ ਨਾਊ ਰੇ ॥੨॥ ੬੬॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ॥ ਬਿਪਲ ਬਸਤ੍ਰ ਕੇਤੇ ਹੈ ਪਹਿਰੇ ਕਿਆ ਬਨ ਮਧੇ ਬਾਸਾ ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਨਰ ਦੇਵਾ ਧੋਖੇ ਕਿਆ ਜਲਿ ਬੋਰਿਓ ਗਿਆਤਾ ॥੧॥ ਜੀਅਰੇ ਜਾਹਿਗਾ ਮੈ ਜਾਨਾ ॥ ਅਬਿਗਤ ਸਮਝੁ ਇਆਨਾ ॥ ਜਤ ਜਤ ਦੇਖਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਪੇਖਉ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਬਹੁ ਉਪਦੇਸੀ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਗਲੋ ਧੰਧਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਇਆ ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਅੰਧਾ ॥

॥੨॥੬੭॥ ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ॥ ਮਨਰੇਛਾਡਹੁਭਰਮੁਪ੍ਰਗਟਹੋਇਨਾਚਹੁਇਆਮਾਇਆ
ਕੇਡਾਂਡੇ॥ਸੂਰੁਕਿਸਨਮੁਖਰਨਤੇਡਰਪੈਸਤੀਕਿਸਾਂਚੈਭਾਂਡੇ॥੧॥ਡਗਮਗਛਾਡਿਰੇਮਨਬਉਰਾ॥
ਅਬਤਉਜਰੇਮਰੇਸਿਧਿਪਾਈਐਲੀਨੋਹਾਥਿਸੰਧਉਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਕੇਲੀਨੇ
ਇਆਬਿਧਿਜਗਤੁਬਿਗੂਤਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਜਾਰਾਮਨਛੋਡਉਸਗਲਊਚਤੇਊਚਾ॥੨॥
੬੮॥ ਗਉੜੀ॥ ਫੁਰਮਾਨੁਤੇਰਾਸਿਰੈਊਪਰਿਫਿਰਿਨਕਰਤਬੀਚਾਰ॥ਤੁਹੀਦਰੀਆਤੁਹੀਕ
ਰੀਆਤੁਝੈਤੇਨਿਸਤਾਰ॥੧॥ਬੰਦੇਬੰਦਗੀਇਕਤੀਆਰ॥ਸਾਹਿਬੁਰੋਸੁਧਰਉਕਿਪਿਆਰੁ॥
ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਆਧਾਰੁਮੇਰਾਜਿਉਫੂਲੁਜਈਹੈਨਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਲਾਮੁਘਰਕਾਜੀ
ਆਇਭਾਵੈਮਾਰਿ॥੨॥੬੯॥ ਗਉੜੀ॥ ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਜੋਨਿਮਹਿਭ੍ਰਮ
ਤਨੰਦੁਬਹੁਥਾਕੋਰੇ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਅਵਤਾਰੁਲੀਓਹੈਭਾਗੁਬਡੋਬਪੁਰਾਕੋਰੇ॥੧॥ਤੁ
ਮ੍ਹ੍ਹਜੁਕਹਤਹਉਨੰਦਕੋਨੰਦਨੁਨੰਦਸੁਨੰਦਨੁਕਾਕੋਰੇ॥ਧਰਨਿਅਕਾਸੁਦਸੋਦਿਸਨਾਹੀ
ਤਬਇਹੁਨੰਦੁਕਹਾਥੋਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਕਟਿਨਹੀਪਰੈਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ
ਜਾਕੋਰੇ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਐਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਕੈਮਾਈਨਬਾਪੋਰੇ॥੨॥੭੦॥ਗਉੜੀ॥
ਰਾਜਾਰਾਮਤੂਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁ
ਮਨਾਹੀਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀ
ਆਹੀ॥੧॥ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀਤਬਬਲੁਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ॥੨॥੭੧॥ ਗਉੜੀ॥ ਨਿੰਦਉ
ਨਿੰਦਉਮੋਕਉਲੋਗੁਨਿੰਦਉ॥ਨਿੰਦਾਜਨਕਉਖਰੀਪਿਆਰੀ॥ਨਿੰਦਾਬਾਪੁਨਿੰਦਾਮਹਤਾਰੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਾਹੋਇਤਬੈਕੁੰਠਿਜਾਈਐ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਹਿਬਸਾਈਐ॥ਰਿਦੈਸੁਧ
ਜਉਨਿੰਦਾਹੋਇ॥ਹਮਰੇਕਪਰੇਨਿੰਦਕੁਧੋਇ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰੈਸੁਹਮਰਾਮੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕਮਾਹਿ
ਹਮਾਰਾਚੀਤੁ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਜੋਨਿੰਦਾਹੋਰੈ॥ਹਮਰਾਜੀਵਨੁਨਿੰਦਕੁਲੋਰੈ॥੨॥ਨਿੰਦਾਹਮਰੀ
ਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਨਿੰਦਾਹਮਰਾਕਰੈਉਧਾਰੁ॥ਜਨਕਬੀਰਕਉਨਿੰਦਾਸਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕੁਡੂਬਾਹਮਉਤਰੇ

ਰਾਜਾਰਾਮਤੂਐਸਾਨਿਰਭਉਤਰਨਤਾਰਨਰਾਮਰਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਹਮਹੋਤੇਤਬਤੁਮਨਾਹੀ
ਅਬਤੁਮਹਹੁਹਮਨਾਹੀ॥ਅਬਹਮਤੁਮਏਕਭਏਹਹਿਏਕੈਦੇਖਤਮਨੁਪਤੀਆਹੀ॥੧॥ਜਬਬੁਧਿਹੋਤੀ
ਤਬਬਲੁਕੈਸਾਅਬਬੁਧਿਬਲੁਨਖਟਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੁਧਿਹਰਿਲਈਮੇਰੀਬੁਧਿਬਦਲੀਸਿਧਿਪਾਈ॥
੨॥੭੧॥੨੨॥

ਪਾਰਿ॥੨॥੭੨॥ ਗਉੜੀ॥ ਘਟਨੇਮਕਰਿਕੋਠੜੀਬਾਂਧੀਬਸਤੁਅਨੂਪੁਬੀਚਪਾਈ॥
ਕੁੰਜੀਕੁਲਫੁਪ੍ਰਾਨਕਰਿਰਾਖੇਕਰਤੇਬਾਰਨਲਾਈ॥ਅਬਮਨਜਾਗਤਰਹੁਰੇਭਾਈ॥ਗਾਫ
ਲੁਹੋਇਕੈਜਨਮੁਗਵਾਇਓਚੋਰੁਮੁਸੈਘਰੁਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਪਹਰੂਆਦਰਮਹਿਰ
ਹਤੇਤਿਨਕਾਨਹੀਪਤੀਆਰਾ॥ਚੇਤਿਸੁਚੇਤਚਿਤਹੋਇਰਹੁਤਉਲੈਪਰਗਾਸੁਉਜਾਰਾ॥੨॥ਨਉ
ਘਰਦੇਖਿਜੁਕਾਮਨਿਭੂਲੀਬਸਤੁਅਨੂਪਨਪਾਈ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਨਵੈਘਰਮੂਸੇਦ
ਸਵੈਂਤਤੁਸਮਾਈ॥੩॥੭੩॥ ਗਉੜੀ॥ ਮਾਈਮੋਹਿਅਵਰੁਨਜਾਨਿਓਆਨਾਨਾਂ॥
ਸਿਵਸਨਕਾਦਿਜਾਸੁਗੁਨਗਾਵਹਿਤਾਸੁਬਸਹਿਮੋਰੇਪ੍ਰਾਨਾਨਾਂ॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੇਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਗਿਆਨਗੁਰਗੰਮਿਤਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿਧਿਆਨਾਨਾਂ॥ਬਿਖੈਰੋਗਭੈਬੰਧਨਭਾਗੇਮ
ਨਨਿਜਘਰਿਸੁਖੁਜਾਨਾਨਾ॥੧॥ਏਕਸੁਮਤਿਰਤਿਜਾਨਿਮਾਨਿਪ੍ਰਭਦੂਸਰਮਨਹਿਨਆ
ਨਾਨਾ॥ਚੰਦਨਬਾਸੁਭਏਮਨਬਾਸਨਤਿਆਗਿਘਟਿਓਅਭਿਮਾਨਾਨਾ॥੨॥ਜੋਜਨਗਾ
ਇਧਿਆਇਜਸੁਠਾਕੁਰਤਾਸੁਪ੍ਰਭੂਹੈਥਾਨਾਨਾਂ॥ਤਿਹਬਡਭਾਗਬਸਿਓਮਨਿਜਾਕੈਕਰਮ
ਪ੍ਰਧਾਨਮਥਾਨਾਨਾ॥੩॥ਕਾਟਿਸਕਤਿਸਿਵਸਹਜੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਏਕੈਏਕਸਮਾਨਾਨਾ॥
ਕਹਿਕਬੀਰਗੁਰਭੇਟਿਮਹਾਸੁਖਭ੍ਰਮਤਰਹੇਮਨੁਮਾਨਾਨਾਂ॥੪॥੭੪॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਬਾਵਨਅਖਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀਗਉੜੀਪੂਰਬੀ॥ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ

ਬਾਵਨਅਛਰਲੋਕਤ੍ਰੈਸਭੁਕਛੁਇਨਹੀਮਾਹਿ॥ਏਅਖਰਖਿਰਿਜਾਹਿਗੇਓਇ
ਅਖਰਇਨਮਹਿਨਾਹਿ॥੧॥ਜਹਾਬੋਲਤਹਅਛਰਆਵਾ॥ਜਹਅਬੋਲਤਹਮਨੁਨ
ਰਹਾਵਾ॥ਬੋਲਅਬੋਲਮਧਿਹੈਸੋਈ॥ਜਸਓਹੁਹੈਤਸਲਖੈਨਕੋਈ॥੨॥ਅਲਹਲ
ਹਉਤਉਕਿਆਕਹਉਕਹਉਤਕੋਉਪਕਾਰ॥ਬਟਕਬੀਜਮਹਿਰਵਿਰਹਿਓਜਾਕੋਤੀ
ਨਿਲੋਕਬਿਸਥਾਰ॥੩॥ਅਲਹਲਹੰਤਾਭੇਦਛੈਕਛੁਕਛੁਪਾਇਓਭੇਦ॥ਉਲਟਿਭੇਦਿ
ਮਨੁਬੇਧਿਓਪਾਇਓਅਭੰਗਅਛੇਦ॥੪॥ਤੁਰਕਤਰੀਕਤਿਜਾਨੀਐਹਿੰਦੂਬੇਦਪੁਰਾ
ਨ॥ਮਨਸਮਝਾਵਨਕਾਰਨੇਕਛੂਅਕਪੜੀਐਗਿਆਨ॥੫॥ਓਅੰਕਾਰਆਦਿਮੈਜਾਨਾ॥

ਲਿਖਿਅਰੁਮੇਟੈਤਾਹਿਨਮਾਨਾ॥ਓਅੰਕਾਰਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਸੋਈਲਖਿਮੇਟਣਾਨਹੋਈ
॥੬॥ਕਕਾਕਿਰਣਿਕਮਲਮਹਿਪਾਵਾ॥ਸਸਿਬਿਗਾਸਸੰਪਟਨਹੀਆਵਾ॥ਅਰੁਜੇਤਹਾਕੁ
ਸਮਰਸੁਪਾਵਾ॥ਅਕਹਕਹਾਕਹਿਕਾਸਮਝਾਵਾ॥੭॥ਖਖਾਇਹੈਖੋੜਿਮਨਆਵਾ॥ਖੋ
ੜੇਛਾਡਿਨਦਹਦਿਸਿਧਾਵਾ॥ਖਸਮੈਜਾਣਿਖਿਮਾਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਹੋਇਨਿਖਿਅਉਅਖੈਪ
ਦੁਲਹੈ॥੮॥ਗਗਾਗੁਰਕੇਬਚਨਪਛਾਨਾ॥ਦੂਜੀਬਾਤਨਧਰਈਕਾਨਾ॥ਰਹੈਬਿਹੰਗਮਕਤ
ਹਿਨਜਾਈ॥ਅਗਹਗਹੈਗਹਿਗਗਨਰਹਾਈ॥੯॥ਘਘਾਘਟਿਘਟਿਨਿਮਸੈਸੋਈ॥
ਘਟਫੂਟੇਘਟਿਕਬਹਿਨਹੋਈ॥ਤਾਘਟਮਾਹਿਘਾਟਜਉਪਾਵਾ॥ਸੋਘਟੁਛਾਡਿਅਵ
ਘਟਕਤਧਾਵਾ॥੧੦॥ਙੰਙਾਨਿਗ੍ਰਹਿਸਨੇਹੁਕਰਿਨਿਰਵਾਰੋਸੰਦੇਹ॥ਨਾਹੀਦੇਖਿਨਭਾਜੀਐ
ਪਰਮਸਿਆਨਪਏਹ॥੧੧॥ਚਚਾਰਚਿਤਚਿਤ੍ਰਹੈਭਾਰੀ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚੇਤਹੁਚਿਤਕਾਰੀ॥
ਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਇਹੈਅਵਝੇਰਾ॥ਤਜਿਚਿਤ੍ਰੈਚਿਤੁਰਾਖਿਚਿਤੇਰਾ॥੧੨॥ਛਛਾਇਹੈਛ
ਤ੍ਰਪਤਿਪਾਸਾ॥ਛਕਿਕਿਨਰਹਹੁਛਾਡਿਕਿਨਆਸਾ॥ਰੇਮਨਮੈਤਉਛਿਨਛਿਨਸਮਝਾਵ
ਤਾਹਿਛਾਡਿਕਤਆਪੁਬਧਾਵਾ॥੧੩॥ਜਜਾਜਉਤਨਜੀਵਤਜਰਾਵੈ॥ਜੋਬਨਜਾਰਿਜੁ
ਗਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਅਸਜਰਿਪਰਜਰਿਜਰਿਜਬਰਹੈ॥ਤਬਜਾਇਜੋਤਿਉਜਾਰਉਲਹੈ॥੧੪॥
ਝਝਾਉਰਝਿਸੁਰਝਿਨਹੀਜਾਨਾ॥ਰਹਿਓਝਝਕਿਨਾਹੀਪਰਵਾਨਾ॥ਕਤਝਖਿਝਖਿਅਉਰ
ਨਸਮਝਾਵਾ॥ਝਗਰੁਕੀਏਝਗਰਉਹੀਪਾਵਾ॥੧੫॥ਞੰਞਾਨਿਕਟਿਜੁਘਟਰਹਿਓਦੂਰਿ
ਕਹਾਤਜਿਜਾਇ॥ਜਾਕਾਰਣਿਜਗੁਢੂਢਿਅਉਨੇਰਉਪਾਇਅਉਤਾਹਿ॥੧੬॥ਟਟਾਬਿਕਟਘਾ
ਟਘਟਮਾਹੀ॥ਖੋਲਿਕਪਾਟਮਹਲਿਕਿਨਜਾਹੀ॥ਦੇਖਿਅਟਲਟਲਿਕਤਹਿਨਜਾਵਾ॥
ਰਹੈਲਪਟਿਘਟਪਰਚਉਪਾਵਾ॥੧੭॥ਠਠਾਇਹੈਦੂਰਿਠਗਨੀਰਾ॥ਨੀਠਿਨੀਠਿਮਨੁਕੀ
ਆਧੀਰਾ॥ਜਿਨਿਠਗਿਠਗਿਆਸਗਲਜਗੁਖਾਵਾ॥ਸੋਠਗੁਠਗਿਆਠਉਰਮਨੁਆ
ਵਾ॥੧੮॥ਡਡਾਡਰਉਪਜੇਡਰੁਜਾਈ॥ਤਾਡਰਮਹਿਡਰੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਜਉਡ
ਰਡਰੈਤਾਫਿਰਿਡਰੁਲਾਗੈ॥ਨਿਡਰਹੂਆਡਰੁਉਰਹੋਇਭਾਗੈ॥੧੯॥ਢਢਾਢਿਗਢੂ

ਢਹਿਕਤਆਨਾ॥ਢੂਢਤਹੀਢਹਿਗਏਪਰਾਨਾ॥ਚੜਿਸੁਮੇਰਿਢੂਢਿਜਬਆਵਾ॥ਜਿਹ
ਗੜੁਗੜਿਓਸੁਗੜਮਹਿਪਾਵਾ॥੨੦॥ਣਾਣਾਰਣਿਰੂਤਉਨਰਨੇਹੀਕਰੈ॥ਨਾਨਿਵੈਨਾਫੁ
ਨਿਸੰਚਰੈ॥ਧੰਨਿਜਨਮੁਤਾਹੀਕੋਗਣੈ॥ਮਾਰੈਏਕਹਿਤਜਿਜਾਇਘਣੈ॥੨੧॥ਤਤਾਅਤ
ਰਤਰਿਓਨਹਜਾਈ॥ਤਨਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਈ॥ਜਉਤ੍ਰਿਭਵਣਤਨਮਾਹਿਸ
ਮਾਵਾ॥ਤਉਤਤਹਿਤਤਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਵਾ॥੨੨॥ਥਥਾਅਥਾਹਥਾਹਨਹੀਪਾਵਾ॥
ਓਹੁਅਥਾਹਇਹੁਥਿਰੁਨਰਹਾਵਾ॥ਥੋੜੈਥਲਿਥਾਨਕਆਰੰਭੈ॥ਬਿਨੁਹੀਥਾਭਹਮੰਦਿਰੁ
ਥੰਭੈ॥੨੩॥ਦਦਾਦੇਖਿਜੁਬਿਨਸਨਹਾਰਾ॥ਜਸਅਦੇਖਿਤਸਰਾਖਿਬਿਚਾਰਾ॥ਦਸ
ਵੈਦੁਆਰਕੁੰਚੀਜਬਦੀਜੈ॥ਤਉਦਇਆਲਕੋਦਰਸਨੁਕੀਜੈ॥੨੪॥ਧਧਾਅਰਧਹਿ
ਉਰਧਨਿਬੇਰਾ॥ਅਰਧਹਿਉਰਧਹਮੰਝਿਬਸੇਰਾ॥ਅਰਧਹਛਾਡਿਉਰਧਜਉਆਵਾ॥
ਤਉਅਰਧਹਿਉਰਧਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਵਾ॥੨੫॥ਨੰਨਾਨਿਸਿਦਿਨੁਨਿਰਖਤਜਾਈ॥ਨਿ
ਰਖਤਨੈਨਰਹੇਰਤਵਾਈ॥ਨਿਰਖਤਨਿਰਖਤਜਬਜਾਇਪਾਵਾ॥ਤਬਲੇਨਿਰਖਹਿਨਿਰਖ
ਮਿਲਾਵਾ॥੨੬॥ਪਪਾਅਪਰਪਾਰੁਨਹੀਪਾਵਾ॥ਪਰਮਜੋਤਿਸਿਉਪਰਚਉਲਾਵਾ॥
ਪਾਂਚਉਇੰਦ੍ਰੀਨਿਗ੍ਰਹਕਰਈ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੋਊਨਿਰਵਰਈ॥੨੭॥ਫਫਾਬਿਨੁਫੂਲਹਫ
ਲੁਹੋਈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਲਖੈਜਉਕੋਈ॥ਦੂਣਿਨਪਰਈਫੰਕਬਿਚਾਰੈ॥ਤਾਫਲਫੰਕਸ
ਭੈਤਨਫਾਰੈ॥੨੮॥ਬਬਾਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਮਿਲਾਵਾ॥ਬਿੰਦਹਿਬਿੰਦਿਨਬਿਛੁਰਨਪਾਵਾ॥
ਬੰਦਉਹੋਇਬੰਦਗੀਗਹੈ॥ਬੰਦਕਹੋਇਬੰਧਸੁਧਿਲਹੈ॥੨੯॥ਭਭਾਭੇਦਹਿਭੇਦ
ਮਿਲਾਵਾ॥ਅਬਭਉਭਾਨਿਭਰੋਸਉਆਵਾ॥ਜੋਬਾਹਰਿਸੋਭੀਤਰਿਜਾਨਿਆ॥ਭਇ
ਆਭੇਦੁਭੂਪਤਿਪਹਿਚਾਨਿਆ॥੩੦॥ਮਮਾਮੂਲੁਗਹਿਆਮਨੁਮਾਨੈ॥ਮਰਮੀਹੋਇ
ਸੁਮਨਕਉਜਾਨੈ॥ਮਤਕੋਈਮਨਮਿਲਤਾਬਿਲਮਾਵੈ॥ਮਗਨਭਇਆਤੇਸੋਸਚੁਪਾਵੈ॥
੩੧॥ਮਮਾਮਨਸਿਉਕਾਜੁਹੈਮਨਸਾਧੇਸਿਧਿਹੋਇ॥ਮਨਹੀਮਨਸਿਉਕਹੈਕਬੀਰਾਮ
ਨਸਾਮਿਲਿਆਨਕੋਇ॥੩੨॥ਇਹੁਮਨੁਸਕਤੀਇਹੁਮਨੁਸੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤਕੋਜੀ

[illegible] ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੇ ਜਉ ਉਨਮਨਿ ਰਹੈ ॥ ਤਉ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਬਾਤੈ ਕਹੈ ॥੩੪॥ ਯਯਾ ਜ
ਉ ਜਾਨਹਿ ਤਉ ਦੁਰਮਤਿ ਹਨਿ ਕਰਿ ਬਸਿ ਕਾਇਆ ਗਾਉ ॥ ਰਣਿ ਰੂਤਉ ਭਾਜੈ ਨਹੀ ਸੂਰਉ ਥ
ਾਰਉ ਨਾਉ ॥੩੫॥ ਰਾਰਾ ਰਸੁ ਨਿਰਸ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਹੋਇ ਨਿਰਸ ਸੁ ਰਸੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਇ
ਹ ਰਸ ਛਾਡੇ ਉਹ ਰਸੁ ਆਵਾ ॥ ਉਹ ਰਸੁ ਪੀਆ ਇਹ ਰਸੁ ਨਹੀ ਭਾਵਾ ॥੩੬॥ ਲਲਾ ਐਸੇ
ਲਿਵ ਮਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਨਤ ਨ ਜਾਇ ਪਰਮ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥ ਅਰੁ ਜਉ ਤਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥
ਤਉ ਅਲਹ ਲਹੈ ਲਹਿ ਚਰਨ ਸਮਾਵੈ ॥੩੭॥ ਵਵਾ ਬਾਰ ਬਾਰ ਬਿਸਨ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ ਬਿ
ਸਨ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜੇ ਬਿਸਨਤਨਾ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ॥ ਵਿਸਨ ਮਿਲੇ ਸਭ ਹੀ
ਸਚੁ ਪਾਵੈ ॥੩੮॥ ਵਾਵਾ ਵਾਹੀ ਜਾਨੀਐ ਵਾ ਜਾਨੇ ਇਹੁ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਅਰੁ ਓਹੁ ਜਬ ਮਿਲੈ ਤਬ
ਮਿਲਤ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩੯॥ ਸਸਾ ਸੋ ਨੀਕਾ ਕਰਿ ਸੋਧਹੁ ॥ ਘਟ ਪਰਚਾ ਕੀ ਬਾਤ ਨਿਰੋਧਹੁ ॥
ਘਟ ਪਰਚੈ ਜਉ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਤਹ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਰਾਉ ॥੪੦॥ ਖਖਾ ਖੋਜਿ ਪ
ਰੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਖੋਜੈ ਸੋ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਖੋਜ ਬੂਝਿ ਜਉ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਤਉ ਭਵਜਲ
ਤਰਤ ਨ ਲਾਵੈ ਬਾਰਾ ॥੪੧॥ ਸਸਾ ਸੋ ਸਹ ਸੇਜ ਸਵਾਰੈ ॥ ਸੋਈ ਸਹੀ ਸੰਦੇਹ ਨਿਵਾਰੈ ॥ ਅ
ਲਪ ਸੁਖ ਛਾਡਿ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਾ ॥ ਤਬ ਇਹ ਤ੍ਰੀਅ ਓੁਹੁ ਕੰਤੁ ਕਹਾਵਾ ॥੪੨॥ ਹਾਹਾ ਹੋ
ਤ ਹੋਇ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੋਇ ਤਬਹਿ ਮਨੁ ਮਾਨਾ ॥ ਹੈ ਤਉ ਸਹੀ ਲਖੈ ਜਉ ਕੋਈ ॥ ਤਬ
ਓਹੀ ਉਹੁ ਏਹੁ ਨ ਹੋਈ ॥੪੩॥ ਲਿੰਉ ਲਿੰਉ ਕਰਤ ਫਿਰੈ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ॥ ਤਾ ਕਾਰਣਿ ਬਿਆਪੈ ਬ
ਹੁ ਸੋਗੁ ॥ ਲਖਿਮੀ ਬਰ ਸਿਉ ਜਉ ਲਿਉ ਲਾਵੈ ॥ ਸੋਗੁ ਮਿਟੈ ਸਭ ਹੀ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ॥੪੪॥ ਖਖ
ਾ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਗਏ ਕੇਤੇ ॥ ਖਿਰਤ ਖਪਤ ਅਜਹੂੰ ਨਹ ਚੇਤੇ ॥ ਅਬ ਜਗੁ ਜਾਨਿ ਜਉ ਮਨਾ
ਰਹੈ ॥ ਜਹ ਕਾ ਬਿਛੁਰਾ ਤਹ ਥਿਰੁ ਲਹੈ ॥੪੫॥ ਬਾਵਨ ਅਖਰ ਜੋਰੇ ਆਨਿ ॥ ਸਕਿਆ ਨ ਅ
ਖਰੁ ਏਕੁ ਪਛਾਨਿ ॥ ਸਤ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਬੀਰਾ ਕਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਹੋਇ ਸੁ ਅਨਭੈ ਰਹੈ ॥ ਪੰਡਿਤ ਲੋਗ
ਹ ਕਉ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਗਿਆਨਵੰਤ ਕਉ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਜੀਅ ਜੈਸੀ ਬੁਧਿ ਹੋਈ ॥ ਕਹਿ ਕ
ਬੀਰ ਜਾਨੈਗਾ ਸੋਈ ॥੪੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗਉੜੀ ਥਿਤੀ ਕਬੀਰ ਜੀ

ਕੀਆ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਪੰਦ੍ਰਹ ਥਿਤੀ ਸਾਤ ਵਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਉਰਵਾਰ ਨ ਪਾਰ ॥ ਸਾਧਿਕ
ਸਿਧ ਲਖੈ ਜਉ ਭੇਉ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਥਿਤੀ ॥ ਅੰਮਾਵਸ ਮਹਿ ਆ
ਸ ਨਿਵਾਰਹੁ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਰਾਮੁ ਸਮਾਰਹੁ ॥ ਜੀਵਤ ਪਾਵਹੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਅਨਭਉ ਸਬ
ਦੁ ਤਤੁ ਨਿਜੁ ਸਾਰ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਗੋਬਿੰਦ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨ ਮਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਪਰਿਵਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਘਟ ਮਹਿ ਖੇਲੈ
ਅਘਟ ਅਪਾਰ ॥ ਕਾਲ ਕਲਪਨਾ ਕਦੇ ਨ ਖਾਇ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ ਮਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਦੁਤੀ
ਆ ਦੁਹ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅੰਗ ॥ ਮਾਇਆ ਬ੍ਰਹਮ ਰਮੈ ਸਭ ਸੰਗ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਬਢੈ ਨ ਘਟਤਾ ਜਾਇ ॥
ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਏਕੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਤੀਨੇ ਸਮ ਕਰਿ ਲਿਆਵੈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲ ਪ
ਰਮ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਉਪਜੈ ਬਿਸ੍ਵਾਸ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥੪॥ ਚਉਥਿ
ਚੰਚਲ ਮਨ ਕਉ ਗਹਹੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸੰਗਿ ਕਬਹੁ ਨ ਬਹਹੁ ॥ ਜਲ ਥਲ ਮਾਹੇ ਆਪਹਿ
ਆਪਿ ॥ ਆਪੈ ਜਪਹੁ ਆਪਨਾ ਜਾਪ ॥੫॥ ਪਾਂਚੈ ਪੰਚ ਤਤ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਕਨਿਕ ਕਾਮਨੀ ਜੁ
ਗ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜਰਾ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਫੇਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥੬॥ ਛਠਿ
ਖਟੁ ਚਕ੍ਰ ਛਹੂੰ ਦਿਸ ਧਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਪਰਚੈ ਨਹੀ ਥਿਰਾ ਰਹਾਇ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮੇਟਿ ਖਿਮਾ ਗਹਿ
ਰਹਹੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਕੀ ਸੂਲ ਨ ਸਹਹੁ ॥੭॥ ਸਾਤੈਂ ਸਤਿ ਕਰਿ ਬਾਚਾ ਜਾਣਿ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਲੇ
ਹੁ ਪਰਵਾਣਿ ॥ ਛੂਟੈ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿ ਜਾਹਿ ਦੁਖ ॥ ਸੁੰਨ ਸਰੋਵਰਿ ਪਾਵਹੁ ਸੁਖ ॥੮॥ ਅਸਟਮੀ
ਅਸਟ ਧਾਤੁ ਕੀ ਕਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਅਕੁਲ ਮਹਾ ਨਿਧਿ ਰਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਗਮ ਗਿਆਨ ਬਤਾ
ਵੈ ਭੇਦ ॥ ਉਲਟਾ ਰਹੈ ਅਭੰਗ ਅਛੇਦ ॥੯॥ ਨਉਮੀ ਨਵੈ ਦੁਆਰ ਕਉ ਸਾਧਿ ॥ ਬਹਤੀ ਮਨ
ਸਾ ਰਾਖਹੁ ਬਾਂਧਿ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਭ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਵਹੁ ਅਮਰ ਫਲ ਖਾਹੁ ॥੧੦॥
ਦਸਮੀ ਦਹ ਦਿਸ ਹੋਇ ਅਨੰਦ ॥ ਛੂਟੈ ਭਰਮੁ ਮਿਲੈ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੀ ਤਤ ਅਨੂਪ ॥
ਅਮਲ ਨ ਮਲ ਨ ਛਾਹ ਨਹੀ ਧੂਪ ॥੧੧॥ ਏਕਾਦਸੀ ਏਕ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ॥ ਤਉ ਜੋਨੀ ਸੰਕਟ ਬਹੁ
ਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸੀਤਲ ਨਿਰਮਲ ਭਇਆ ਸਰੀਰਾ ॥ ਦੂਰਿ ਬਤਾਵਤ ਪਾਇਆ ਨੀਰਾ ॥੧੨॥ ਬਾਰਸਿ

ਬਾਰਹ ਉਗਵੈ ਸੂਰ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਾਜੈ ਅਨਹਦ ਤੂਰ ॥ ਦੇਖਿਆ ਤਿਹੂ ਲੋਕ ਕਾ ਪੀਉ ॥ ਅਚਰਜੁ ਭਇਆ ਜੀਵ ਤੇ ਸੀਉ ॥੧੩॥ ਤੇਰਸਿ ਤੇਰਹ ਅਗਮ ਬਖਾਣਿ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਬਿਚਿ ਸਮ ਪਹਿਚਾਣਿ ॥ ਨੀਚ ਊਚ ਨਹੀ ਮਾਨ ਅਮਾਨ ॥ ਬਿਆਪਿਕ ਰਾਮ ਸਗਲ ਸਾਮਾਨ ॥੧੪॥ ਚਉਦਸਿ ਚਉਦਹ ਲੋਕ ਮਝਾਰਿ ॥ ਰੋਮ ਰੋਮ ਮਹਿ ਬਸਹਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਹੁ ਧਿਆਨ ॥ ਕਥਨੀ ਕਥੀਐ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੧੫॥ ਪੂਨਿਉ ਪੂਰਾ ਚੰਦ ਅਕਾਸ ॥ ਪਸਰਹਿ ਕਲਾ ਸਹਜ ਪਰਗਾਸ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਹੋਇ ਰਹਿਆ ਥੀਰ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਰਮਹਿ ਕਬੀਰ ॥੧੬॥ ੬੬॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਵਾਰ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਭੇਦੁ ਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿਤ ਕਰੈ ਭਗਤਿ ਆਰੰਭ ॥ ਕਾਇਆ ਮੰਦਰ ਮਨਸਾ ਥੰਭ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅਖੰਡ ਸੁਰਹੀ ਜਾਇ ॥ ਤਉ ਅਨਹਦ ਬੇਣੁ ਸਹਜ ਮਹਿ ਬਾਇ ॥੧॥ ਸੋਮਵਾਰਿ ਸਸਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਝਰੈ ॥ ਚਾਖਤ ਬੇਗਿ ਸਗਲ ਬਿਖ ਹਰੈ ॥ ਬਾਣੀ ਰੋਕਿਆ ਰਹੈ ਦੁਆਰ ॥ ਤਉ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਪੀਵਨਹਾਰ ॥੨॥ ਮੰਗਲਵਾਰੇ ਲੇ ਮਾਹੀਤਿ ॥ ਪੰਚ ਚੋਰ ਕੀ ਜਾਣੈ ਰੀਤਿ ॥ ਘਰ ਛੋਡੇਂ ਬਾਹਰਿ ਜਿਨਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਤਰੁ ਖਰਾ ਰਿਸੈ ਹੈ ਰਾਇ ॥੩॥ ਬੁਧਵਾਰਿ ਬੁਧਿ ਕਰੈ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਸ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਦੋਊ ਏਕ ਸਮ ਧਰੈ ॥ ਉਰਧ ਪੰਕ ਲੈ ਸੂਧਾ ਕਰੈ ॥੪॥ ਬ੍ਰਿਹਸਪਤਿ ਬਿਖਿਆ ਦੇਇ ਬਹਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਦੇਵ ਏਕ ਸੰਗਿ ਲਾਇ ॥ ਤੀਨਿ ਨਦੀ ਤਹ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਮਾਹਿ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਕਸਮਲ ਧੋਵਹਿ ਨਾਹਿ ॥੫॥ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਸਹਾਰੈ ਸੁ ਇਹ ਬ੍ਰਤ ਚੜੈ ॥ ਅਨਦਿਨ ਆਪਿ ਆਪ ਸਿਉ ਲੜੈ ॥ ਸੁਰਖੀ ਪਾਂਚਉ ਰਾਖੈ ਸਬੈ ॥ ਤਉ ਦੂਜੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਪੈਸੈ ਕਬੈ ॥੬॥ ਥਾਵਰ ਥਿਰੁ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥ ਜੋਤਿ ਦੀ ਵਟੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੋਇ ॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਭਇਆ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਤਬ ਹੂਆ ਸਗਲ ਕਰਮ ਕਾ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਦੂਜੀ ਆਨ ॥ ਤਉ ਲਉ ਮਹਲਿ ਨ ਲਾਭੈ ਜਾਨ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤਬ ਨਿਰਮਲ ਅੰਗ ॥੮॥ ੬੬॥

ਗਉੜੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਦੇਵਾ ਪਾਹਨ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਰਾਮ ਕਹਤ ਜਨ ਕਸ ਨ ਤਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰੀਲੇ ਗਨਿਕਾ ਬਿਨੁ ਰੂਪ ਕੁਬਿਜਾ ਬਿਆਧਿ ਅਜਾਮਲੁ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਚਰਨ ਬਧਿਕ ਜਨ ਤੇਊ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਿਨ ਰਾਮ ਕਹੇ ॥੧॥ ਦਾਸੀ ਸੁਤ ਜਨੁ ਬਿਦਰੁ ਸੁਦਾਮਾ ਉਗ੍ਰਸੈਨ ਕਉ ਰਾਜ ਦੀਏ ॥ ਜਪ ਹੀਨ ਤਪ ਹੀਨ ਕੁਲ ਹੀਨ ਕ੍ਰਮ ਹੀਨ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਤੇਊ ਤਰੇ ॥੨॥੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੇ ਪਦੇ ॥ ਮੇਰੀ ਸੰਗਤਿ ਪੋਚ ਸੋਚ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਮੇਰਾ ਕਰਮੁ ਕੁਟਿਲਤਾ ਜਨਮੁ ਕੁਭਾਂਤੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਗੁਸਈਆ ਜੀਅ ਕੇ ਜੀਵਨਾ ॥ ਮੋਹਿ ਨ ਬਿਸਾਰਹੁ ਮੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੀ ਹਰਹੁ ਬਿਪਤਿ ਜਨ ਕਰਹੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਚਰਣ ਨ ਛਾਡਉ ਸਰੀਰ ਕਲ ਜਾਈ ॥੨॥ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਪਰਉ ਤੇਰੀ ਸਾਭਾ ॥ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਜਨ ਕਰਿ ਨ ਬਿਲਾਂਬਾ ॥੩॥੧॥ ਗਉੜੀ ॥ ਬੇਗਮ ਪੁਰਾ ਸਹਰ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਦੂਖੁ ਅੰਦੋਹੁ ਨਹੀ ਤਿਹਿ ਠਾਉ ॥ ਨਾਂ ਤਸਵੀਸ ਖਿਰਾਜੁ ਨ ਮਾਲੁ ॥ ਖਉਫੁ ਨ ਖਤਾ ਨ ਤਰਸੁ ਜਵਾਲੁ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਖੂਬ ਵਤਨ ਗਹ ਪਾਈ ॥ ਊਹਾਂ ਖੈਰਿ ਸਦਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਮੁ ਦਾਇਮੁ ਸਦਾ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ॥ ਦੋਮ ਨ ਸੇਮ ਏਕ ਸੋ ਆਹੀ ॥ ਆਬਾਦਾਨੁ ਸਦਾ ਮਸਹੂਰ ॥ ਊਹਾਂ ਗਨੀ ਬਸਹਿ ਮਾਮੂਰ ॥੨॥ ਤਿਉ ਤਿਉ ਸੈਲ ਕਰਹਿ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ॥ ਮਹਰਮ ਮਹਲ ਨ ਕੋ ਅਟਕਾਵੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਖਲਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥ ਜੋ ਹਮ ਸਹਰੀ ਸੁ ਮੀਤੁ ਹਮਾਰਾ ॥੩॥੨॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਵਿਦਾਸ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਘਟ ਅਵਘਟ ਡੂਗਰ ਘਣਾ ਇਕੁ ਨਿਰਗੁਣੁ ਬੈਲੁ ਹਮਾਰ ॥ ਰਮਈਏ ਸਿਉ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੂੰਜੀ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਕੋ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਮੇਰਾ ਟਾਂਡਾ ਲਾਦਿਆ ਜਾਇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਬਨਜਾਰੋ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹਜ ਕਰਉ ਬ੍ਯ੍ਯਾਪਾਰੁ ॥ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਲਾਦਿਆ ਬਿਖੁ ਲਾਦੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥੨॥ ਉਰਵਾਰ ਪਾਰ ਕੇ ਦਾਨੀਆ ਲਿਖਿ ਲੇਹੁ ਆਲ ਪਤਾਲੁ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਾਗਈ ਤਜੀਲੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥੩॥

ਜੈਸਾ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਾ ਤੈਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮੇਰੇ ਰਮਈਏ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਪੂਰਬੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ॥ ਕੂਪੁ ਭਰਿਓ ਜੈਸੇ ਦਾਦਿਰਾ ਕਛੁ ਦੇਸੁ ਬਿਦੇਸੁ ਨ ਬੂਝ ॥ ਐਸੇ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਖਿਆ ਬਿਮੋਹਿਆ ਕਛੁ ਆਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਸੂਝ ॥ ੧ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕੇ ਨਾਇਕਾ ਇਕੁ ਛਿਨੁ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਇ ਜੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਲਿਨ ਭਈ ਮਤਿ ਮਾਧਵਾ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕਈ ਮੈ ਸੁਮਤਿ ਦੇਹੁ ਸਮਝਾਇ ॥ ੨ ॥ ਜੋਗੀਸਰ ਪਾਵਹਿ ਨਹੀ ਤੁਅ ਗੁਣ ਕਥਨੁ ਅਪਾਰ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੈ ਕਾਰਣੈ ਕਹੁ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰ ॥ ੩ ॥ ੨ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗਉੜੀ ਬੈਰਾਗਣਿ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਸਤਿਜੁਗਿ ਸਤਿ ਤੇਤਾ ਜਗੀ ਦੁਆਪਰਿ ਪੂਜਾਚਾਰ ॥ ਤੀਨੌ ਜੁਗ ਤੀਨੌ ਦਿੜੇ ਕਲਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥ ੧ ॥ ਪਾਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਇਬੋ ਰੇ ॥ ਮੋ ਸਉ ਕੋਊ ਨ ਕਹੈ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਾ ਤੇ ਆਵਾ ਗਵਨੁ ਬਿਲਾਇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਧਰਮ ਨਿਰੂਪੀਐ ਕਰਤਾ ਦੀਸੈ ਸਭ ਲੋਇ ॥ ਕਵਨ ਕਰਮ ਤੇ ਛੂਟੀਐ ਜਿਹ ਸਾਧੇ ਸਭ ਸਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ੨ ॥ ਕਰਮ ਅਕਰਮ ਬੀਚਾਰੀਐ ਸੰਕਾ ਸੁਨਿ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ॥ ਸੰਸਾ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਬਸੈ ਕਉਨੁ ਹਿਰੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ੩ ॥ ਬਾਹਰੁ ਉਦਕਿ ਪਖਾਰੀਐ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਿਬਿਧਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੁਧ ਕਵਨ ਪਰ ਹੋਇਬੋ ਸੁਚ ਕੁੰਚਰ ਬਿਧਿ ਬਿਉਹਾਰ ॥ ੪ ॥ ਰਵਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਰਜਨੀ ਜਥਾ ਗਤਿ ਜਾਨਤ ਸਭ ਸੰਸਾਰ ॥ ਪਾਰਸ ਮਾਨੋ ਤਾਬੋ ਛੁਏ ਕਨਕ ਹੋਤ ਨਹੀ ਬਾਰ ॥ ੫ ॥ ਪਰਮ ਪਰਸ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀਐ ਪੂਰਬ ਲਿਖਤ ਲਿਲਾਟ ॥ ਉਨਮਨ ਮਨ ਮਨ ਹੀ ਮਿਲੇ ਛੁਟਕਤ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ॥ ੬ ॥ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਮਤਿ ਸਤਿ ਕਰੀ ਭ੍ਰਮ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸੋਈ ਬਸਿ ਰਸਿ ਮਨ ਮਿਲੇ ਗੁਨ ਨਿਰਗੁਨ ਏਕ ਬਿਚਾਰ ॥ ੭ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਨਿਗ੍ਰਹ ਕੀਏ ਟਾਰੀ ਨ ਟਰੈ ਭ੍ਰਮ ਫਾਸ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਊਪਜੈ ਤਾ ਤੇ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ॥ ੮ ॥ ੧ ॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਸੋਦਰੁ ॥

ਸੋਦਰੁ ਤੇਰਾ ਕੇਹਾ ਸੋ ਘਰੁ ਕੇਹਾ ਜਿਤੁ ਬਹਿ ਸਰਬ ਸਮਾਲੇ ॥ ਵਾਜੇ ਤੇਰੇ ਨਾਦ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖਾ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਵਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਰਾਗ ਪਰੀ ਸਿਉ ਕਹੀਅਹਿ ਕੇਤੇ ਤੇਰੇ ਗਾਵਣਹਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਗਾਵੈ ਰਾਜਾ ਧਰਮੁ ਦੁਆਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਚਿਤੁ ਗੁਪਤੁ ਲਿਖਿ ਜਾਣਨਿ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਦੇਵੀ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਸਦਾ ਸਵਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿ ਬੈਠੇ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਦਰਿ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਸਾਧ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜਤੀ ਸਤੀ ਸੰਤੋਖੀ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਵੀਰ ਕਰਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਪੰਡਿਤ ਪੜਨਿ ਰਖੀਸੁਰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਬੇਦਾ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਮੋਹਣੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਨਿ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਰਤਨ ਉਪਾਏ ਤੇਰੇ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਲੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਜੋਧ ਮਹਾਬਲ ਸੂਰਾ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖਾਣੀ ਚਾਰੇ ॥ ਗਾਵਨਿ ਤੁਧਨੋ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਬ੍ਰਹਮੰਡਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਰਖੇ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਸੇਈ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਜੋ

ਜੇਤੇ

ਮੰਡ

੭੫

ਤੁਧੁ ਭਾਵਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਰਸਾਲੇ ॥ ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਤੁਧਨੋ ਗਾਵਨਿ ਸੇ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਨਿ
ਨਾਨਕੁ ਕਿਆ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸੋਈ ਸੋਈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ॥ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ
ਜਾਇ ਨ ਜਾਸੀ ਰਚਨਾ ਜਿਨਿ ਰਚਾਈ ॥ ਰੰਗੀ ਰੰਗੀ ਭਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਉਪਾ
ਈ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਕੀਤਾ ਆਪਣਾ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ
ਕਰਸੀ ਫਿਰਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਸੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਸਾਹਾ ਪਤਿ ਸਾਹਿਬੁ ਨਾਨਕ ਰਹਣੁ
ਰਜਾਈ ॥੧॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਹਰਿ ਅਗਮਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਹਰਿ
ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ਜੀ ਤੂੰ ਜੀਆ ਕਾ ਦਾਤਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵ
ਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜੀ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਜੀ
ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੀ ਹਰਿ ਏਕੋ
ਪੁਰਖੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕਿ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ
ਦਾਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ਜੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਤੂੰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰ
ਤੁ ਜੀ ਤੇਰੇ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਾ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਧਿਆਵਹਿ ਤੁਧੁ ਜੀ ਸੇ ਜਨ ਜੁਗ ਮ
ਹਿ ਸੁਖਵਾਸੀ ॥ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਸੇ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਤੂਟੀ ਜਮ ਕੀ
ਫਾਸੀ ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਿਰਭਉ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਤਿਨ ਕਾ ਭਉ ਸਭੁ ਗਵਾ
ਸੀ ॥ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਜਿਨ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪਿ ਸਮਾਸੀ ॥ ਸੇ ਧੰ
ਨੁ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਜੀ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਸੀ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ
ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਜੀ ਭਰੇ ਬਿਅੰਤ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਸਲਾਹਨਿ ਤੁਧੁ
ਜੀ ਹਰਿ ਅਨਿਕ ਅਨੇਕ ਅਨੰਤਾ ॥ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਤੇਰੀ ਅਨਿਕ ਕਰਹਿ ਹਰਿ ਪੂਜਾ ਜੀ
ਤਪੁ ਤਾਪਹਿ ਜਪਹਿ ਬੇਅੰਤਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪੜਹਿ ਬਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ

ਜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਖਟੁ ਕਰਮ ਕਰੰਤਾ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਭਗਤ ਭਲੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਮੇਰੇ
ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥੪॥ ਤੂੰ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਜੀ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਈ ॥ ਤੂੰ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਏਕੋ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜੀ ਤੂੰ ਨਿਹਚਲੁ ਕਰਤਾ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆ
ਪੇ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਵਰਤੈ ਜੀ ਤੂੰ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਉਪਾਈ
ਜੀ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਰਜਿ ਸਭ ਗੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਕਰਤੇ ਕੇ ਜੀ ਜੋ ਸਭਸੈ ਕਾ
ਜਾਣੋਈ ॥੫॥੨॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੨ ਸੁਣਿ ਵਡਾ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ਕੇਵਡੁ ਵਡਾ ਡੀਠਾ ਹੋਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਕਹਣੈ ਵਾਲੇ ਤੇਰੇ ਰਹੇ ਸਮਾ
ਇ ॥੧॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ਕੋਈ ਨ ਜਾਣੈ ਤੇਰਾ ਕੇਤਾ ਕੇਵ
ਡੁ ਚੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਿ ਸੁਰਤੀ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤਿ ਕਮਾਈ ॥ ਸਭ ਕੀਮਤਿ ਮਿਲਿ ਕੀਮ
ਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਗੁਰ ਗੁਰ ਹਾਈ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਤੇਰੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆ
ਈ ॥੨॥ ਸਭਿ ਸਤ ਸਭਿ ਤਪ ਸਭਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ॥ ਸਿਧਾ ਪੁਰਖਾ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈ
ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਸਿਧੀ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਨਾਹੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਈਆ ॥੩॥
ਆਖਣ ਵਾਲਾ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ॥ ਸਿਫਤੀ ਭਰੇ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਕਿ
ਆ ਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਖਾ ਜੀ
ਵਾ ਵਿਸਰੈ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਲਾਗੈ ਭੂਖ ॥ ਤਿਤੁ
ਭੂਖੈ ਖਾਇ ਚਲੀਅਹਿ ਦੂਖ ॥੧॥ ਸੋ ਕਿਉ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੈ
ਨਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤਿਲੁ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਖਿ ਥਕੇ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥
ਜੇ ਸਭਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਆਖਣ ਪਾਹਿ ॥ ਵਡਾ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਹੋਵੈ
ਸੋਗੁ ॥ ਦੇਂਦਾ ਰਹੈ ਨ ਚੂਕੈ ਭੋਗੁ ॥ ਗੁਣੁ ਏਹੋ ਹੋਰੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨਾ ਕੋ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜੇ
ਵਡੁ ਆਪਿ ਤੇਵਡ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ॥ ਜਿਨਿ ਦਿਨੁ ਕਰਿ ਕੈ ਕੀਤੀ ਰਾਤਿ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਹਿ ਤੇ ਕ
ਮਜਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਬਾਝੁ ਸਨਾਤਿ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜੇ ਦਰਿ ਮਾਗਤੁ ਕੂਕ ਕਰੇ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ॥ ਭਾਵੈ ਧੀਰਕ ਭਾਵੈ ਧਕੇ ਏਕ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੧॥ ਜਾਣਹੁ ਜੋਤਿ ਨ ਪੂਛਹੁ ਜਾਤੀ ਆਗੈ ਜਾਤਿ ਨ ਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਆਪਿ ਉਲਾਮ੍ਹ੍ਹੇ ਚਿਤਿ ਧਰੇਇ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਦੁਰਮਤਿ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਦੁਖੁ ਅਨ੍ਹ੍ਹੇਰਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਵਰੀ ਕਉ ਸਾਚੁ ਨ ਦੇਇ ॥ ਜੇ ਕਿਸੈ ਦੇਇ ਵਖਾਣੈ ਨਾਨਕੁ ਆਗੈ ਪੂਛ ਨ ਲੇਇ ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾਲ ਮਦੀਰੇ ਘਟ ਕੇ ਘਾਟ ॥ ਦੋਲਕ ਦੁਨੀਆ ਵਾਜਹਿ ਵਾਜ ॥ ਨਾਰਦੁ ਨਾਚੈ ਕਲਿ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਕਹ ਰਾਖਹਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਅੰਧੀ ਦੁਨੀਆ ਸਾਹਿਬੁ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੂ ਪਾਸਹੁ ਫਿਰਿ ਚੇਲਾ ਖਾਇ ॥ ਤਾਮਿ ਪਰੀਤਿ ਵਸੈ ਘਰਿ ਆਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਵਰ੍ਹਿਆ ਜੀਵਣ ਖਾਣੁ ॥ ਖਸਮ ਪਛਾਣੈ ਸੋ ਦਿਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੨॥ ਦਰਸਨਿ ਦੇਖਿਐ ਦਇਆ ਨ ਹੋਇ ॥ ਲਏ ਦਿਤੇ ਵਿਣੁ ਰਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਾਜਾ ਨਿਆਉ ਕਰੇ ਹਥਿ ਹੋਇ ॥ ਕਹੈ ਖੁਦਾਇ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਮਾਣਸ ਮੂਰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁਤਾ ਦਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਜਾਣੈ ਮਿਹਮਾਨੁ ॥ ਤਾ ਕਿਛੁ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥੪॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੇਤਾ ਸਬਦੁ ਸੁਰਤਿ ਧੁਨਿ ਤੇਤੀ ਜੇਤਾ ਰੂਪੁ ਕਾਇਆ ਤੇਰੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਰਸਨਾ ਆਪੇ ਬਸਨਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਹਉ ਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੋ ਹੈ ॥ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਈ ਏਕੋ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰੇ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸਾ ਵਰਤੈ ਤੈਸੋ ਕਹੀਐ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੩॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਮੀਠਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਲਾ ਪੀਵਤੁ ਰਹੈ ॥ ਆਪੇ ਰੂਪ ਕਰੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਨਾਨਕੁ ਬਪੁੜਾ ਏਵ ਕਹੈ ॥੪॥੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਵਾਜਾ ਮਤਿ ਪਖਾਵਜੁ ਭਾਉ ॥ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਏਹੋ ਤਪ ਤਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੧॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਜਾਣੈ ਸਾਲਾਹ ॥ ਹੋਰੁ ਨਚਣਾ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਮਾਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਵਜਹਿ ਦੁਇ ਤਾਲ ॥ ਪੈਰੀ ਵਾਜਾ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲ ॥ ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੨॥ ਭਉ ਫੇਰੀ ਹੋਵੈ ਮਨ ਚੀਤਿ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨੀਤਾ ਨੀਤਿ ॥ ਲੇਟਣਿ ਲੇਟਿ ਜਾਣੈ ਤਨੁ ਸੁਆਹੁ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪਾਉ ॥੩॥ ਸਿਖ ਸਭਾ ਦੀਖਿਆ ਕਾ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਣਣਾ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਣੁ ਵੇਰਾ ਵੇਰ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਨਾਚਹੁ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ॥੪॥੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਪਉਣੁ ਉਪਾਇ ਧਰੀ ਸਭ ਧਰਤੀ ਜਲ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧੁ ਕੀਆ ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਦਹਸਿਰਿ ਮੂੰਡੁ ਕਟਾਇਆ ਰਾਵਣੁ ਮਾਰਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤੇਰੀ ਆਖੀ ਜਾਇ ॥ ਤੂੰ ਸਰਬੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜੁਗਤਿ ਹਥਿ ਕੀਨੀ ਕਾਲੀ ਨਥਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥ ਕਿਸੁ ਤੂੰ ਪੁਰਖੁ ਜੋਰੂ ਕਉਣ ਕਹੀਐ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਨਾਲਿ ਕੁਟੰਬੁ ਸਾਥਿ ਵਰਦਾਤਾ ਬ੍ਰਹਮਾ ਭਾਲਣ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਗਇਆ ॥ ਅਗੈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਓ ਤਾ ਕਾ ਕੰਸੁ ਛੇਦਿ ਕਿਆ ਵਡਾ ਭਇਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਉਪਾਇ ਧਰੇ ਖੀਰੁ ਮਥਿਆ ਹੋਰਿ ਭਖਲਾਏ ਜਿ ਅਸੀ ਕੀਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਛਪੈ ਕਿਉ ਛਪਿਆ ਏਕੀ ਏਕੀ ਵੰਡਿ ਦੀਆ ॥੪॥੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਬੇਲਿ ਬਿਸਥਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਫਲੁ ਹੂਆ ॥ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜੈ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਜਨਿ ਕੀਆ ॥੧॥ ਕਰੇ ਵਖਿਆਣੁ ਜਾਣੈ ਜੇ ਕੋਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪੀਆ ਸੇ ਮਸਤ ਭਏ ਹੈ ਤੂਟੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਛੋਡੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਲਾਹੇ ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਰੂਪੁ ਤੇਰਾ ਦੇਖਿਆ ਸਗਲ ਭਵਨ ਤੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥ ਰਾਰੈ ਰੂਪਿ ਨਿਰਾਲਮੁ ਬੈਠਾ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥੩॥ ਬੀਣਾ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦਿ ਅਨਾਹਦਿ ਸੋ ਸਹੁ ਰਾਤਾ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥੪॥੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੈ ਗੁਣ ਗਲਾ ਕੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥ ਗਲੀ ਗਲਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਹਸਣਾ ਬਾਦਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਰਿਦੈ ਨ ਆਵਹਿ ਯਾਦਿ ॥੧॥ ਤਉ ਪਰਵਾਹ ਕੇਹੀ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ

ਵਿਛੁੜੀਜੀਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਮਤਿਮਤਾਗਲੁਮਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਬੋਲੀਐਸਭੁ
ਖਤੋਖਤਾ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਦੁਇਸਾਖੀਪਾਸਿ॥੨॥ਜੈਸਾ
ਤੂੰਕਰਹਿਤੈਸਾਕੋਹੋਇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੇਹੀਤੂੰਮਤਿਦੇਹਿਤੇਹੀਕੋਪਾਵੈ॥
ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈ॥੩॥ਰਾਗਰਤਨਪਰੀਆਪਰਵਾਰ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਉਪ
ਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰ॥ਨਾਨਕਕਰਤੇਕਾਇਹੁਧਨੁਮਾਲੁ॥ਜੇਕੋਬੂਝੈਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੪॥੯॥
ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆ॥ਤਾਮਿਲਿਸਖੀਆਕਾਜੁ
ਰਚਾਇਆ॥ਖੇਲੁਦੇਖਿਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆ॥ਸਹੁਵੀਆਹਣਆਇਆ॥੧॥ਗਾਵ
ਹੁਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਬਿਬੇਕਬੀਚਾਰੁ॥ਹਮਰੈਘਰਿਆਇਆਜਗਜੀਵਨੁਭਤਾਰੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹਮਰਾਵੀਆਹੁਜਿਹੋਆ॥ਜਾਂਸਹੁਮਿਲਿਆਤਾਂਜਾਨਿਆ॥ਤਿਹੁਲੋ
ਕਾਮਹਿਸਬਦੁਰਵਿਆਹੈ॥ਆਪੁਗਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੨॥ਆਪਣਾਕਾਰਜੁਆਪਿ
ਸਵਾਰੇਹੋਰਨਿਕਾਰਜੁਨਹੋਈ॥ਜਿਤੁਕਾਰਜਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਕੋਈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸਭਨਾਕਾਪਿਰੁਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਸਾਸੋਹਾਗਣਿਹੋ
ਇ॥੪॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਗ੍ਰਿਹੁਬਨੁਸਮਸਰਿਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਗਤੁ
ਭਈਕੀਰਤਿਠਾਇ॥ਸਚੁਪਉੜੀਸਾਚਉਮੁਖਿਨਾਂਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਾਏਨਿਜਥਾਉ॥
੧॥ਮਨਚੂਰੇਖਟੁਦਰਸਨਜਾਣੁ॥ਸਰਬਜੋਤਿਪੂਰਨਭਗਵਾਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਅਧਿਕਤਿਆ
ਸਭੇਖਬਹੁਕਰੈ॥ਦੁਖੁਬਿਖਿਆਸੁਖੁਤਨਿਪਰਹਰੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅੰਤਰਿਧਨੁਹਿਰੈ॥
ਦੁਬਿਧਾਛੋਡਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੈ॥੨॥ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਸਹਜਅਨੰਦ॥ਸਖਾਸੈਨੁਪ੍ਰੇ
ਮੁਗੋਬਿੰਦ॥ਆਪੇਕਰੇਆਪੇਬਖਸਿੰਦੁ॥ਤਨੁਮਨੁਹਰਿਪਹਿਆਗੈਜਿੰਦੁ॥੩॥ਝੂਠ
ਵਿਕਾਰਮਹਾਦੁਖੁਦੇਹ॥ਭੇਖਵਰਨਦੀਸਹਿਸਭਿਖੇਹ॥ਜੋਉਪਜੈਸੋਆਵੈਜਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਅਸਥਿਰੁਨਾਮੁਰਜਾਇ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਏਕੋਸਰਵਰੁਕਮਲਅ
ਨੂਪ॥ਸਦਾਬਿਗਾਸੈਪਰਮਲਰੂਪ॥ਊਜਲਮੋਤੀਚੂਗਹਿਹੰਸ॥ਸਰਬਕਲਾਜਗਦੀਸੈ

ਅੰਸ॥੧॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਉਪਜੈਬਿਨਸੈ॥ਬਿਨੁਜਲਸਰਵਰਿਕਮਲੁਨਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਿਰਲਾਬੂਝੈਪਾਵੈਭੇਦੁ॥ਸਾਖਾਤੀਨਿਕਹੈਨਿਤਬੇਦੁ॥ਨਾਦਬਿੰਦਕੀਸੁਰਤਿਸਮਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੨॥ਮੁਕਤੋਰਾਤਉਰੰਗਿਰਵਾਂਤਉ॥ਰਾਜਨਰਾਜਿਸ
ਦਾਬਿਗਸਾਂਤਉ॥ਜਿਸੁਤੂੰਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਬੂਡਤਪਾਹਨਤਾਰਹਿਤਾਰਿ॥੩॥ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਮਹਿਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਮਹਿਜਾਣਿਆ॥ਉਲਟਭਈਘਰੁਘਰਮਹਿਆਣਿਆ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੈਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੧੨॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਮਤਿਸਾਚੀਹੁਜਤਿਦੂਰਿ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲਾਗੈਧੂਰਿ॥ਲਾਗੀ
ਮੈਲੁਮਿਟੈਸਚਨਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਹੈਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਅਰਦਾਸਿ॥
ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਾਚੁਕਰਤੇਪ੍ਰਭਪਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੂੜੁਕਮਾਵੈਆਵੈਜਾਵੈ॥ਕਹਣਿਕਥ
ਨਿਵਾਰਾਨਹੀਆਵੈ॥ਕਿਆਦੇਖਾਸੂਝਬੂਝਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵੈ॥
ਜੋਜਨਮੇਸੇਰੋਗਿਵਿਆਪੇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਦੂਖਿਸੰਤਾਪੇ॥ਸੇਜਨਬਾਚੇਜੋਪ੍ਰਭਿਰਾਖੇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖੇ॥੩॥ਚਲਤਉਮਨੁਰਾਖੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖੈ॥ਸਤਿਗ
ਰੁਸੇਵਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਭਾਖੈ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਏ॥੪॥੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਜੋਤਿਨਿਕੀਆਸੋਸਚੁਥੀਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਾਹੀਮਨਿਭੰਗੁ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆ
ਰੇਸੰਗੁ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇ
ਆਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਧਰਮਸਚੁਸਾਚਾਨਾਉ॥ਤਾਕੈ
ਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਜੋਹਰਿਰਾਤੇਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥
੨॥ਹਰਿਵਰੁਜਿਨਿਪਾਇਆਧਨਨਾਰੀ॥ਹਰਿਸਿਉਰਾਤੀਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪਿਤ
ਰੈਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਤਤੁਵੀਚਾਰੈ॥੩॥ਹਮਰੀਜਾਤਿਪਤਿਸਚੁਨਾਉ॥
ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮੁਸਤਭਾਉ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਪੂਛਨਹੋਇ॥ਦੂਜਾਮੇਟੇਏਕੋਸੋਇ॥

॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਇਕਿ ਆਵਹਿ ਇਕਿ ਜਾਵਹਿ ਆਈ ॥ ਇਕਿ ਹਰਿ ਰਾਤੇ
ਰਹਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਇਕਿ ਧਰਨਿ ਗਗਨ ਮਹਿ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮਹੀਣ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖੁ ਵਤ ਅਤਿ ਭ
ਉਜਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਲਿ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਕਾਲੁ ਨ ਸਾਕੈ ਪੇਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲ ਰਹਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਿਉ
ਜਲ ਅੰਭ ਊਪਰਿ ਕਮਲ ਨਿਰਾਲੇ ॥੨॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ॥ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰ
ਹਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਲਹੀਐ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਉ ਗੁਰਮਤਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾ
ਵਉ ਪਾਰੁ ॥੩॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬਹੁ ਭੇਦ ॥ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਰੇਦ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਡੇ ਧੁਰਿ ਭਾਗੈ ॥੪॥੧੫॥ ਆਸਾ
ਮ: ੧ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਪਾਇ ਲਗਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਤ ਬੀਚ
ਾਰੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਰਵਿਆ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖਿ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਲਾਭੈ ਮਿਟੈ ਅਗਿਆਨੁ ਹੋਇ ਉਜੀਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਨੀ ਰਵੈ
ਬੰਧਨ ਨਹੀ ਤੂਟਹਿ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਹਉਮੈ ਤੂਟੈ ਤਾ ਕੋ
ਲੇਖੈ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਭਗਤਿ ਵ
ਛਲੁ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨ ਸਿਉ ਜੂਝਿ ਮਰੈ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਏ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਹਜ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥
॥੪॥੧੬॥ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਕਿਸ ਕਉ ਕਹਹਿ ਸੁਣਾਵਹਿ ਕਿਸ ਕਉ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਵਹਿ ਸਮਝਿ
ਰਹੇ ॥ ਕਿਸੈ ਪੜਾਵਹਿ ਪੜਿ ਗੁਣਿ ਬੂਝੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹੇ ॥੧॥
ਐਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਰਮਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਭਜੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਤ
ਤਰੰਗ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੂਚੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸੰਗਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਜਨਮੁ ਸਾਕਤ ਸੰ
ਸਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰਾ ॥੨॥ ਸੂਚੀ ਕਾਇਆ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਆਤਮ

ਚੀਨਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਆਦਿ ਅਪਾਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹੀਰਾ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ
ਧੀਰਾ ॥੩॥ ਕਥਨੀ ਕਹਹਿ ਕਹਹਿ ਸੇ ਮੂਏ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂੰ ਹੈ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦੇਖਿ
ਆ ਮਾਇਆ ਛਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ ਮਹ
ਲਾ ੧ ਤਿਤੁਕਾ ॥ ਕੋਈ ਭੀਖਕੁ ਭੀਖਿਆ ਖਾਇ ॥ ਕੋ ਰਾਜਾ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਕਿਸ
ਹੀ ਮਾਨੁ ਕਿਸੈ ਅਪਮਾਨੁ ॥ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨੁ ॥ ਤੁਝ ਤੇ ਵਡਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇ
ਖਾਲੀ ਚੰਗਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੈ ਤਾਂ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਤੂੰ ਦਾਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਵਾਟ ਨ ਪਾਵਉ ਵੀਗਾ ਜਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਬੰਧੁ ॥ ਖੀਨ ਖਰਾਬੁ ਹੋਵੈ ਨਿਤ ਕੰਧੁ ॥ ਖਾਣ ਜੀਵਣ ਕੀ ਬਹੁਤੀ ਆਸ ॥ ਲੇਖੈ ਤੇਰੈ ਸਾਸ ਗਿ
ਰਾਸ ॥੨॥ ਅਹਿ ਨਿਸਿ ਅੰਧੁਲੇ ਦੀਪਕੁ ਦੇਇ ॥ ਭਉਜਲ ਡੂਬਤ ਚਿੰਤ ਕਰੇਇ ॥ ਕਹਹਿ ਸੁਣਹਿ
ਜੋ ਮਾਨਹਿ ਨਾਉ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਏਕ ਕਹੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ
ਸਭੁ ਤੇਰੈ ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣ ਹੋਵੈ ਥਾਉ ॥ ਜਾਂ ਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ ਤਾ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਆਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਦੁਧ
ਬਿਨੁ ਧੇਨੁ ਪੰਖ ਬਿਨੁ ਪੰਖੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਉਤਭੁਜ ਕਾਮਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਿਆ ਸੁਲਤਾਨੁ ਸਲਾਮ ਵਿ
ਹੂਣਾ ਅੰਧੀ ਕੋਠੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਕੀ ਵਿਸਰਹਿ ਦੁਖੁ ਬਹੁਤਾ ਲਾਗੈ ॥ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ
ਤੂੰ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ ਅੰਧੁ ਜੀਭ ਰਸੁ ਨਾਹੀ ਕੰਨੀ ਪਵਣੁ ਨ ਵਾਜੈ ॥ ਚਰਣੀ
ਚਲੈ ਪਜੂਤਾ ਆਗੈ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲ ਲਾਗੇ ॥੨॥ ਅਖਰ ਬਿਰਖ ਬਾਗ ਭੁਇ ਚੋਖੀ ਸਿੰਚਿ
ਤ ਭਾਉ ਕਰੇਹੀ ॥ ਸਭਨਾ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਨਾਮੁ ਏਕੋ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਲੇਈ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ
ਤੇਤੇ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਵਿਣੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਿਸੈ ਨਾਹੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭਾਣਾ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਜੀ
ਉ ਰਹੈ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਮਤਿ ਵਿਚਿ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਹੋਰੁ ਕੈਸਾ ਜਾ ਜੀਵਾ ਤਾਂ ਜੁਗਤਿ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁ ਜੀਵਾਲੇ ਜੀਆ ਜਹ ਭਾਵੈ ਤਹ ਰਾਖੁ ਤੁਹੀ ॥੫॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮ: ੧ ਕਾ

ਇਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਮਨੁ ਹੈ ਧੋਤੀ ॥ ਗਿਆਨੁ ਜਨੇਊ ਧਿਆਨੁ ਕੁਸਪਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਜਸੁ ਜਾਚਉ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬ੍ਰਹਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧॥ ਪਾਂਡੇ ਐਸਾ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਮੇ ਸੁਚਿ ਨਾਮੋ ਪੜਉ ਨਾਮੇ ਚਜੁ ਆਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਨੇਊ ਜਿਚਰੁ ਜੋਤਿ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਨਿਬਹੀ ਨਾਲਿ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰਿ ਕਰਮ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰੇਮ ਮਾਇਆ ਪਰਜਾਲਿ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਚੀਨੈ ਤਤੁ ਗਗਨ ਦਸ ਦੁਆਰ ॥ ਹਰਿ ਮੁਖਿ ਪਾਠ ਪੜੈ ਬੀਚਾਰ ॥੩॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਪਾਹਰੂਅਰਾ ਛਬਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟਿ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ॥ ਬੂਝੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ॥੪॥ ਆਚਾਰੀ ਨਹੀ ਜੀਤਿਆ ਜਾਇ ॥ ਪਾਠ ਪੜੈ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਅਸਟ ਦਸੀ ਚਹੁ ਭੇਦੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੫॥੨੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੇਵਕੁ ਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਦਾਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿ ਸਾਜੀ ਤਿਨਿ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਾ ਅਰਜੁ ਸਚੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਹਲੀ ਖਸਮੁ ਸੁਣੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੁਲਾਵੈ ਸੋਇ ॥ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਤੂਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਮੰਨੇ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਪਰਗਟੁ ਜਾਇ ॥ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੈ ਠਾਕ ਨ ਪਾਇ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਵਖਾਣਹਿ ਵੇਦੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਭੇਦੁ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਸੋਝੀ ਬੂਝ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੪॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਸਰਬ ਵਿਡਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੋ ਦਰੁ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਤਹਾ ਗੁਦਰਾਣੁ ॥੫॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਦੇਹ ਦੁਹੇਲੀ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਹਰੇ ॥ ਸਰਬੀ ਰੰਗੀ ਰੂਪੀ ਤੂੰਹੈ ਤਿਸੁ ਬਖਸੇ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸੁ ਬੁਰੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ਪਿਰ ਸਿਉ ਮਿਲਣ ਨ ਦੇਇ ਬੁਰੀ ॥ ਸਖੀ ਸਾਜਨੀ ਕੇ ਹਉ ਚਰਨ ਸਰੇਵਉ ਹਰਿ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਦਰਿ ਧਰੀ ॥੨॥ ਆਪੁ ਬੀਚਾਰਿ ਮਾਰਿ ਮਨੁ ਦੇਖਿਆ ਤੁਮ ਸਾ ਮੀਤੁ ਨ ਅਵਰੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਦੋਊ ਬਿਨਾਸਤ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਭਈ ॥ ਤੁਰੀਆਵਸਥਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਸੰਤ ਸਭਾ ਕੀ ਓਟ ਲਹੀ ॥੪॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਸਗਲੇ ਸਭਿ ਜਪ ਤਪ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਸਹਜ ਸੇਵਾ ॥੫॥੨੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਮੋਹੁ ਸਭ ਕਾਰ ॥ ਮੋਹੁ ਤੁਮ ਤਜਹੁ ਸਗਲ ਵੇਕਾਰ ॥੧॥ ਮੋਹੁ ਅਰੁ ਭਰਮੁ ਤਜਹੁ ਤੁਮ ਬੀਰ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੇ ਰਵੈ ਸਰੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਾ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਰੋਵੈ ਪੂਤੁ ਨ ਕਲਪੈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਡੂਬਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥੩॥ ਏਤੁ ਮੋਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਮੋਹੇ ਲਾਗਾ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੪॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਲੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਨਾ ਮੋਹੁ ਤੂਟੈ ਨਾ ਥਾਇ ਪਾਹਿ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਏਹੁ ਮੋਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੬॥੨੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਹਉ ਪਾਪੀ ਤੂੰ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨ ਹਠਿ ਕੀਚੈ ਅੰਤਿ ਵਿਗੋਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕੀ ਮਤਿ ਕੂੜਿ ਵਿਆਪੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਪਾਪਿ ਸੰਤਾਪੀ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਤਿਆਗਿ ਲਾਹਾ ਕਿਛੁ ਲੇਵਹੁ ॥ ਜੋ ਉਪਜੈ ਸੋ ਅਲਖ ਅਭੇਵਹੁ ॥੩॥ ਐਸਾ ਹਮਰਾ ਸਖਾ ਸਹਾਈ ॥ ਗੁਰ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੪॥ ਸਗਲੀ ਸਉਦੀ ਤੋਟਾ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੫॥੨੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਵਿਦਿਆ ਵੀਚਾਰੀ ਤਾਂ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ॥ ਜਾਂ ਪੰਚ ਰਾਸੀ ਤਾਂ ਤੀਰਥ ਵਾਸੀ ॥੧॥ ਘੁੰਘਰੂ ਵਾਜੈ ਜੇ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥ ਤਉ ਜਮੁ ਕਹਾ ਕਰੇ ਮੋ ਸਿਉ ਆਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸੀ ਤਉ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜਾਂ ਜਤੁ ਜੋਗੀ ਤਾਂ ਕਾਇਆ ਭੋਗੀ ॥੨॥ ਦਇਆ ਦਿਗੰਬਰੁ ਦੇਹ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੀ ॥੩॥ ਏਕੁ ਤੂ ਹੋਰਿ ਵੇਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਾਣੈ ਚੋਜ ਨ ਤੇਰੇ ॥੪॥

ਰਥਾ ॥ ਆਸਾ ॥ ੧ ਏਕ ਨ ਭਰੀਆ ਗੁਣ ਕਰਿ ਧੋਵਾ ॥ ਮੇਰਾ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸਿ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਇਉ ਕਿਉ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਹੋਵਾ ॥ ਸਹੁ ਜਾਗੈ ਹਉ ਨਿਸ ਭਰਿ ਸੋਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜੈ ਆਵਾ ॥ ਆਗੈ ਸਹ ਭਾਵਾ ਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਜਾਨਾ ਕਿਆ ਹੋਇਗਾ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਬਿਨੁ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੀ ਤਿਸ ਨ ਬੁਝਾਨੀ ॥ ਗਇਆ ਸੁ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਪਛੁਤਾਨੀ ॥੩॥ ਅਜੈ ਸੁ ਜਾਗਉ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ॥ ਭਈਲੇ ਉਦਾਸੀ ਰਹਉ ਨਿਰਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਤਉ ਕਾਮਣਿ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਛੋਡਿ ਵਡਾਈ ਅਪਣੇ ਖਸਮ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥੨੬॥

ਆਸਾ ॥ ੧ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਖਰੀ ਇਆਣੀ ॥ ਤਿਸੁ ਸਹ ਕੀ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥੧॥ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹੁਰੜੈ ਧਨ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਅਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਣਿਆ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾ ਕਾਮਣਿ ਕੰਤੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਭੈ ਭਾਵ ਕਾ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਦ ਹੀ ਸੇਜੈ ਰਵੈ ਭਤਾਰੁ ॥੪॥੨੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨ ਕਿਸ ਕਾ ਪੂਤੁ ਨ ਕਿਸ ਕੀ ਮਾਈ ॥ ਝੂਠੈ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਹਉ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਜਪੀ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਅਉਗਣ ਕੂਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਬਖਸੇ ਸੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਤਿ ਆਵੈ ॥ ਤਾਂ ਕੋ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੨੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਿਤੁ ਸਰਵਰੜੈ ਭਈਲੇ ਨਿਵਾਸਾ ਪਾਣੀ ਪਾਵਕੁ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ॥ ਪੰਕਜੁ ਮੋਹ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਾਲੈ ਹਮ ਦੇਖਾ ਤਹ ਡੂਬੀਅਲੇ ॥੧॥ ਮਨ ਏਕੁ ਨ ਚੇਤਸਿ ਮੂੜ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾ ਹਉ ਜਤੀ ਸਤੀ ਨਹੀ ਪੜਿਆ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧਾ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ਜਿਨ ਤੂ ਨਾਹੀ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨॥੨੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਛਿਅ ਘਰ ਛਿਅ ਗੁਰ ਛਿਅ ਉਪਦੇਸ ॥ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਏਕੋ ਵੇਸ

ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੈ ਘਰਿ ਕਰਤੇ ਕੀਰਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਰਾਖੁ ਵਡਾਈ ਤੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਿਸੁਏ ਚਸਿਆ ਘੜੀਆ ਪਹਰਾ ਥਿਤੀ ਵਾਰੀ ਮਾਹੁ ਹੋਆ ॥ ਸੂਰਜੁ ਏਕੋ ਰੁਤਿ ਅਨੇਕ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੇ ਕੇਤੇ ਵੇਸ ॥੨॥੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ॥

ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖ ਉਠਿ ਕਰਹਿ ਸਲਾਮੁ ॥ ਲਖਾ ਉਪਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਤੇਰੀ ਲਖ ਉਠਿ ਰਾਖਹਿ ਮਾਨੁ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਗੁ ਧੰਧਾ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤਾ ਸਮਝਾਈਐ ਭੋਲਾ ਭੀ ਸੋ ਅੰਧੋ ਅੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਖ ਖਟੀਅਹਿ ਲਖ ਸੰਜੀਅਹਿ ਖਾਜਹਿ ਲਖ ਆਵਹਿ ਲਖ ਜਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਜੀਅ ਕਿਥੈ ਫਿਰਿ ਪਾਹਿ ॥੨॥ ਲਖ ਸਾਸਤ ਸਮਝਾਵਣੀ ਲਖ ਪੰਡਿਤ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਾਂ ਪਤਿ ਲੇਖੈ ਨਾ ਪਵੈ ਤਾਂ ਸਭੇ ਕੁਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਚ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਕਰਮਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਹਿਰਦੈ ਜੇ ਵਸੈ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਰੁ ॥੪॥੧॥੩੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਦੁਖੁ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ਤੇਲੁ ॥ ਉਨਿ ਚਾਨਣਿ ਓਹੁ ਸੋਖਿਆ ਚੂਕਾ ਜਮ ਸਿਉ ਮੇਲੁ ॥੧॥ ਲੋਕਾ ਮਤ ਕੋ ਫਕੜਿ ਪਾਇ ॥ ਲਖ ਮੜਿਆ ਕਰਿ ਏਕਠੇ ਏਕ ਰਤੀ ਲੇ ਭਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਮੇਰੀ ਕੇਸਉ ਕਿਰਿਆ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਏਹੁ ਮੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਗੰਗ ਬਨਾਰਸਿ ਸਿਫਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਨਾਵੈ ਆਤਮ ਰਾਉ ॥ ਸਚਾ ਨਾਵਣੁ ਤਾਂ ਥੀਐ ਜਾਂ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥੩॥ ਇਕ ਲੋਕੀ ਹੋਰੁ ਛਮਿਛਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਵਟਿ ਪਿੰਡੁ ਖਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿੰਡੁ ਬਖਸੀਸ ਕਾ ਕਬਹੂੰ ਨਿਖੂਟਸਿ ਨਾਹਿ ॥੪॥੨॥੩੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥ ਦੇਵਤਿਆ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਦੂਖ ਭੂਖ ਤੀਰਥ ਕੀਏ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਜੁਗਤਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ ਕਰਿ ਕਰਿ ਭਗਵੇ ਭੇਖ ਭਏ ॥੧॥ ਤਉ ਕਾਰਣਿ ਸਾਹਿਬਾ ਰੰਗਿ ਰਤੇ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕਾ ਰੂਪ ਅਨੰਤਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਹੀ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕੇਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰ ਘਰ ਮਹਲਾ ਹਸਤੀ ਘੋੜੇ ਛੋਡਿ ਵਿਲਾਇਤਿ ਦੇਸ ਗਏ ॥ ਪੀਰ ਪੇਕਾਂਬਰ ਸਾਲਿਕ ਸਾਦਿਕ ਛੋਡੀ ਦੁਨੀਆ ਥਾਇ ਪਏ ॥੨॥ ਸਾਦ ਸਹਜ ਸੁਖ ਰਸ ਕਸ ਤਜੀਅਲੇ ਕਾਪੜ ਛੋਡੇ ਚਮੜ ਲੀਏ ॥ ਦੁਖੀਏ ਦਰਦਵੰਦ ਦਰਿ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਦਰਵੇਸ ਭਏ ॥੩॥ ਖਲੜੀ ਖਪਰੀ ਲਕੜੀ ਚਮੜੀ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋ

ਤੀਰਥਿ ... ਨਾਨਕ ਕਾ ... ॥੪॥੧॥੩੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ॥

ਭੀਤਰਿ ਪੰਚ ਗੁਪਤ ਮਨਿ ਵਾਸੇ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ ਭਵਹਿ ਉਦਾਸੇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਦਇਆਲ ਸੇਤੀ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹੈ ॥ ਲੋਭੀ ਕਪਟੀ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ ਮਾਇਆ ਅਧਿਕ ਲਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਫੂਲ ਮਾਲਾ ਗਲਿ ਪਹਿਰਉਗੀ ਹਾਰੋ ॥ ਮਿਲੈਗਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਤਬ ਕਰਉਗੀ ਸੀਗਾਰੋ ॥੨॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਹਮ ਏਕੁ ਭਤਾਰੋ ॥ ਪੇਡਿ ਲਗੀ ਹੈ ਜੀਅੜਾ ਚਾਲਣਹਾਰੋ ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਖੀ ਮਿਲਿ ਰੁਦਨੁ ਕਰੇਹਾ ॥ ਸਾਹੁ ਪਜੂਤਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖਾ ਦੇਹਾ ॥੪॥੧॥੩੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬ ॥

ਮਨੁ ਮੋਤੀ ਜੇ ਗਹਣਾ ਹੋਵੈ ਪਉਣੁ ਹੋਵੈ ਸੂਤ ਧਾਰੀ ॥ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ਕਾਮਣਿ ਤਨਿ ਪਹਿਰੈ ਰਾਵੈ ਲਾਲ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਲਾਲ ਬਹੁ ਗੁਣਿ ਕਾਮਣਿ ਮੋਹੀ ॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਹੋਹਿ ਨ ਅਵਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਾਰੁ ਕੰਠਿ ਲੇ ਪਹਿਰੈ ਦਾਮੋਦਰੁ ਦੰਤੁ ਲੇਈ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕੰਗਨ ਪਹਿਰੈ ਇਨ ਬਿਧਿ ਚਿਤੁ ਧਰੇਈ ॥੨॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਕਰ ਮੁੰਦਰੀ ਪਹਿਰੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪਟੁ ਲੇਈ ॥ ਧੀਰਜੁ ਧੜੀ ਬੰਧਾਵੈ ਕਾਮਣਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੁ ਸੁਰਮਾ ਦੇਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੰਦਰਿ ਜੇ ਦੀਪਕੁ ਜਾਲੇ ਕਾਇਆ ਸੇਜ ਕਰੇਈ ॥ ਗਿਆਨ ਰਾਉ ਜਬ ਸੇਜੈ ਆਵੈ ਤ ਨਾਨਕ ਭੋਗੁ ਕਰੇਈ ॥੪॥੧॥੩੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ਕਰੇ ਕਰਾਇਆ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੋ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ਕੀਤੇ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਸਾਚੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਪਰਵਾਣਾ ਲਿਖਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੈਸਾ ਲਿਖਿਆ ਤੈਸਾ ਪੜਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਦਰਗਹ ਬਹੁਤਾ ਬੋਲੈ ਨਾਉ ਪਵੈ ਬਾਜਾਰੀ ॥ ਸਤਰੰਜ ਬਾਜੀ ਪਕੈ ਨਾਹੀ ਕਚੀ ਆਵੈ ਸਾਰੀ ॥੩॥ ਨਾ ਕੋ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਨਾ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਮੰਦਾ ॥ ਬੰਦੀ ਅੰਦਰਿ ਸਿਫਤਿ ਕਰਾਏ ਤਾ ਕਉ ਕਹੀਐ ਬੰਦਾ ॥੪॥੨॥੩੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਮਨੈ ਮਹਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਖਿਮਾ ਹਢਾਵਉ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਸਹਜ ਜੋਗ ਨਿਧਿ ਪਾਵਉ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਜੁਗਤਾ ਜੀਉ ਜੁਗ ਜੁਗ ਜੋਗੀ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਜੋਗੰ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗਿਆਨ ਕਾਇਆ ਰਸ ਭੋਗੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਵ ਨਗਰੀ ਮਹਿ ਆਸਣਿ ਬੈਸਉ ਕਲਪ ਤਿਆਗੀ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿੰਙੀ ਸਬਦੁ ਸਦਾ ਧੁਨਿ ਸੋਹੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪੂਰੈ ਨਾਦੰ ॥੨॥ ਪਤੁ ਵੀਚਾਰੁ ਗਿਆਨ ਮਤਿ ਡੰਡਾ ਵਰਤਮਾਨ ਬਿਭੂਤੰ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੰਥੁ ਅਤੀਤੰ ॥੩॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਹਮਾਰੀ ਸੰਮਿਆ ਨਾਨਾ ਵਰਨ ਅਨੇਕੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਏਕੰ ॥੪॥੩॥੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਧਾਵੈ ਕਰਿ ਕਰਣੀ ਕਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਭਾਠੀ ਭਵਨੁ ਪ੍ਰੇਮ ਕਾ ਪੋਚਾ ਇਤੁ ਰਸਿ ਅਮਿਉ ਚੁਆਈਐ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰੋ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਸਹਜ ਰੰਗ ਰਚਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਬਨੀ ਪ੍ਰੇਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦ ਗਹਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਾ ਸਾਚੁ ਪਿਆਲਾ ਸਹਜੇ ਤਿਸਹਿ ਪੀਆਏ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਾ ਵਾਪਾਰੀ ਹੋਵੈ ਕਿਆ ਮਦਿ ਛੂਛੈ ਭਾਉ ਧਰੇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਖੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਪੀਵਤ ਹੀ ਪਰਵਾਣੁ ਭਇਆ ॥ ਦਰ ਦਰਸਨ ਕਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠੈ ਕਰੈ ਕਿਆ ॥੩॥ ਸਿਫਤੀ ਰਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਭਰਥਰਿ ਜੋਗੀ ਖੀਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੈ ॥੪॥੪॥੩੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਖੁਰਾਸਾਨ ਖਸਮਾਨਾ ਕੀਆ ਹਿੰਦੁਸਤਾਨੁ ਡਰਾਇਆ ॥ ਆਪੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਈ ਕਰਤਾ ਜਮੁ ਕਰਿ ਮੁਗਲੁ ਚੜਾਇਆ ॥ ਏਤੀ ਮਾਰ ਪਈ ਕਰਲਾਣੇ ਤੈਂ ਕੀ ਦਰਦੁ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਸਕਤਾ ਸਕਤੇ ਕਉ ਮਾਰੇ ਤਾ ਮਨਿ ਰੋਸੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਪੈ ਵਗੈ ਖਸਮੈ ਸਾ ਪੁਰਸਾਈ ॥ ਰਤਨ ਵਿਗਾੜਿ ਵਿਗੋਏ ਕੁਤੀਂ ਮੁਇਆ ਸਾਰ ਨ ਕਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜੋੜਿ ਵਿਛੋੜੇ ਆਪੇ ਵੇਖੁ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਧਰਾਏ ਵਡਾ ਸਾਦ ਕਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਖਸਮੈ ਨਦਰੀ ਕੀੜਾ ਆਵੈ ਜੇਤੇ ਚੁਗੈ ਦਾਣੇ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਤਾ ਕਿਛੁ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥੩॥੫॥੩੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥

ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਬੈਰਾਗਿ ॥ ਖਟੁ ਦਰਸਨੁ ਵਰਤੈ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚਾ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਉਧਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜੇ ਕੋ ਲਾਏ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ਲਾਏ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਦਰਸਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਪਰਵਾਰ ਸਾਧਾਰੁ ॥ ਨਿਗੁਰੇ ਕਉ ਗਤਿ ਕਾਈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਵਗਣਿ ਮੁਠੇ ਚੋਟਾ ਖਾਹੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਾ ਕਉ ਲਗੈ ਨ ਪੀਰ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥੧॥੪੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਬਦਿ ਮੁਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਦਾਤਾ ਸਦਾ ਮਨਿ ਹੋਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਪਾਏ ਭਾਗਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੁ ਵਿਚਹੁ ਅਉਗੁਣ ਜਾਹਿ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਗੁਣ ਜਾਣੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਬਦਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਣ ਅਮੋਲਕ ਪਾਏ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਮਨਿ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ੍ਹ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਦਾ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੩॥ ਜੋ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਿਨ੍ਹ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥੨॥੪੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਕੀਮਤਿ ਆਪੇ ਪਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਮਤਿ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਵਿਰਲੇ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਊਚੀ ਬਾਣੀ ਊਚਾ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਵਖਾਣੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਉਤਰੈ ਪੀਰ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਦੁਖੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਅਤਿ ਰਸੁ ਹੋਇ ॥ ਪੀਵਤ ਰਹੈ ਪੀਆਏ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗਤਿ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥੪੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ॥ ਸੇਵਤ ਹੀ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥ ਸਬਦਿ ਤਰੇ ਜਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਹਮ ਸਦ ਲਾਗਹ ਪਾਇ ॥੧॥ ਜੋ ਮਨਿ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਤੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਚਾਖੈ ਸਾਚਾ ਸਾਦੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥੨॥ ਆਖਣਿ ਆਖੈ ਬਕੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥ ਕਹਣੈ ਕਥਨਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇ ॥ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ ॥੪॥੪॥੪੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਨ ਲਾਗੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮੂਲਿ ਲਾਗੇ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੈ ਨਿਹਫਲੁ ਜਾਇ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧ ਸਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਕੁਲ ਉਧਰਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਿ ਵਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਹਲੁ ਸਬਦਿ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਤ ਸਰਿ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਸਭੁ ਦੁਰਤੁ ਗਵਾਇਆ ॥੪॥੫॥੪੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਵਿਗਾੜਹਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਆਤਮ ਸੰਘਾਰਹਿ ॥ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੂਤਾ ॥ ਆਤਮੁ ਨ ਚੀਨ੍ਹੈ ਭਰਮੈ ਵਿਚਿ ਸੂਤਾ ॥੧॥

ਮਨਮੁਖਿਆਸਬਦੇਮਰਿਜਾਹਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਤਿਨ੍ਹਾਗੁਰਸਮਜਾਣਾਈ॥ਇਸੁਗੁਰਮਤਿ
ਹਰਿਜਪਿਲੈਜਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਮਹਿਗੁਣਗਾਵਹਿਜਿਨਾਹਿ॥ਇਸਿਗਵਹਿਰਾਜਨਮੁ
ਦੂਜੈਲੋਭਾਇਆਮਨੀਅੰਦਰਿਭੂਖਤ੍ਰਿਖਜਲੈਸਬਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਭੁਖਗਵਾਈ॥੨॥
ਮਨਕਾਚਲਣੁਬਹੁਰੈਟਖਾਇਆ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਕਿਆਨਗੁਣਪਾਇਆ॥ਗਣਕੋਤਿਦਿਸਦਾ
ਵਦਾਸੁ॥ਤਿਸੁਪਾਰਿਮਨਮੁਖਕਰੇਨਿਦਾਸੁ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸਿਸਦਾਬਖਸਿ
ਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਜਨਦਾਸਾ॥ਹਉ
ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਦਾਉਦਾਸਾ॥੪॥੬॥੪੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਲਾਲੈਆਪਣ
ਜਾਤਿਗਵਾਈ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਡੀਵਡਿਆਈ॥
ਸਦਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪ੍ਰਭੁਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਸੋਲਾਲਾਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਗੁਹਰਖੁਦੁਇਸਮ
ਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਬਦਿਉਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਕਰਣੀਕੀਰਤਿਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਆਪੇਦੇਵੈਢਿਲਨਪਾ
ਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਰਾਸੀਕੂੜਾਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥ਵਿਣੁਰਾਸੀ
ਵਖਰੁਪਲੈਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੁਲਾਜਨਮੁਗਵਾਇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੁਲਾਲਾ
ਹੋਇ॥ਊਤਮਜਾਤੀਊਤਮੁਸੋਇ॥ਗੁਰਪਉੜੀਸਭਦੂਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਵਡਾਈਹੋਇ॥੪॥੭॥੪੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿਝੂਠੋਝੂਠੁ
ਕਮਾਵੈ॥ਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਕਦੇਨਪਾਵੈ॥ਦੂਜੈਲਗੀਭਰਮਿਭੁਲਾਵੈ॥ਮਮਤਾਬਾਧਾ
ਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਦੋਹਾਗਣੀਕਾਮਨਦੇਖੁਸੀਗਾਰੁ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਿਧਨਿਮਾਇਆਚਿਤੁ
ਲਾਏਝੂਠੁਮੋਹੁਪਾਖੰਡਵਿਕਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸੋਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੀਸੀਗਾਰੁਬਣਾਵੈ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰਾਵੈ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾ
ਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੨॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਸਾਚੀਜਿਸੁਸਾਚਿਪਿਆਰੁ॥ਅਪਣਾਪਿਰੁਰਾਖੈਸਦਾ
ਉਰਧਾਰਿ॥ਨੇੜੈਵੇਖੈਸਦਾਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਆਸਦਾਭਰਪੂਰਿ॥੩॥ਆਗੈਜਾ
ਸਰਬ

ਤਿਰੂਪੁਨਜਾਇ॥ਤੇਹਾਹੋਵੈਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬਦੇਊਚੋਊਚਾਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿ
ਸਮਾਵੈਸੋਇ॥੪॥੮॥੪੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿਰਤਾਜਨੁਸਹਜਿ
ਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਕੈਭੈਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਭਗਤਿਨਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਰੁੰ
ਨੇਅਪਨੀਪਤਿਖੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਜਪਿਸਦਾਧਿਆਇ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਹੋਵੈਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪੂਰਾਪਾਏ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦੁਸ
ਚੁਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਅੰਤਰੁਨਿਰਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਏ॥ਸਦਾਸੂਚੇਸਾਚਿਸਮਾਏ॥੨॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵੇਖੈਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਹਾਜਾਉਤਹਵੇਖਾਸੋ
ਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੩॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਪੂਰਾਭੰਡਾਰ॥ਊਤਮਰਤਨਜਵਾ
ਹਰਅਪਾਰ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਬਖਸੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੪॥੯॥੪੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰੁਸਾਇਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚੁਸੋਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋ
ਇ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸੇਵਕਰਾਏ॥੧॥ਗਿਆਨਰਤਨਿਸਭ
ਸੋਝੀਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਅਗਿਆਨੁਬਿਨਸੈਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਵੇਖੈਸਚੁਸੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹੁਗੁਮਾਨੁਗੁਰਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਮ
ਹਲੁਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹੈਥਿਰੁਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥੨॥ਜੰਮਣੁਮ
ਰਣਾਹੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅਚੇਤੁਮਾਇਆਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁ॥ਪਰਨਿੰਦਾਬਹੁਕੂੜੁਕਮਾ
ਵੈ॥ਵਿਸਟਾਕਾਕੀੜਾਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਭਸੋਝੀਪਾਇ॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇ॥ਭਾਣਾਮੰਨੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾ
ਵੈਸੋਇ॥੪॥੧੦॥੪੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਸਬਦਿਮਰੈਤਿ
ਸੁਸਦਾਅਨੰਦ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥ਨਾਫਿਰਿਮਰੈਨਆਵੈਜਾਇ॥ਪੂਰੇਗੁ
ਰਤੇਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੧॥ਜਿਨਕਉਨਾਮੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਲੇਖੁ॥ਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਦਾ
ਧਿਆਵਹਿਗੁਰਪੂਰੇਤੇਭਗਤਿਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਏਮਿਲਾਇ

ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਊਤਮ ਪਦ
ਵੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉ
ਥਾਪਿ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜੇ ਸਉ ਘਾਲੇ ਥਾਇ ਨ ਪਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੈ
ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਤਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਜਹਾਂ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਤਹ
ਦੁਖੁ ਜਾਏ ॥ ਗਿਆਨਿ ਰਤਨਿ ਸਾਚੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥ ਨਾਵੈ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ
ਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁ
ਖੁ ਪਾਏ ॥੫॥ ੧੧॥ ੫੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਬਹੁ ਵਾਜੇ ਵਜਾਏ ॥
ਇਹੁ ਮਨੁ ਅੰਧਾ ਬੋਲਾ ਹੈ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਰਮੁ ਅਨਲ ਵਾਉ ॥
ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਨ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਹੋਇ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾ
ਣਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਰਤਿ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਤਾਲ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਛਾਣੁ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਹਜਿ ਵੀ
ਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਤਿ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥
ਏਹ ਭਗਤਿ ਜਨੁ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਵਜਲੁ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਭਗਤਿ
ਥਾਇ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿ
ਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਲ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੫॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾ ਕਾਫੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੮ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ
ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਬੂਝੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮੈ ਸਹੁ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਾ
ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਨਿਰਭ
ਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥

॥੨॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਾਲਾਹੀਐ ਭਾਣੈ ਮੰਨਿ
ਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਤਿ ਹੋਈ ॥੪॥ ੩੯ ॥੫੨॥
੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਚਿਆਰੁ ਮੈਡਾ ਸਾਂਈ ॥ ਜੋ ਤਉ ਭਾਵੈ ਸੋਈ
ਥੀਸੀ ਜੋ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਭਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਿਨਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ਮਨਮੁਖਿ ਗਵਾਇ
ਆ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜਿਆ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂੰ ਦਰੀਆਉ ਸਭ ਤੁਝ ਹੀ
ਮਾਹਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ॥ ਵਿਜੋਗਿ ਮਿਲਿ
ਵਿਛੁੜਿਆ ਸੰਜੋਗੀ ਮੇਲੁ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਜਾਣਾਇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ
ਸਦ ਹੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਤੂ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਜਾਣਹਿ ਸੋਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋ
ਇ ॥੪॥ ੧॥ ੫੩॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਤ ਨਾਲਿ
ਭਾਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਕੁੜਮ ਸਕੇ ਨਾਲਿ ਜਵਾਈ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਧੜਾ ਕੀਆ ਸਿਕ
ਦਾਰ ਚਉਧਰੀ ਨਾਲਿ ਆਪਣੈ ਸੁਆਈ ॥ ਹਮਾਰਾ ਧੜਾ ਹਰਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹ
ਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਖੁ ਧੜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਹਉ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਅਸੰਖ ਅਨੇਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਸਿਉ ਧੜੇ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਾਹਿ ॥ ਝੂਠ
ਧੜੇ ਕਰਿ ਪਛੋਤਾਹਿ ॥ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਹਿ ਮਨਿ ਖੋਟੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧੜਾ ਕੀਆ
ਜਿਸ ਕਾ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਏਹ ਸਭਿ ਧੜੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਮਾਇ
ਆ ਕਉ ਲੂਝਹਿ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹਿ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਹਰਿ ਧੜਾ ਜਿ

ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਸਭੁ ਦਾਗੀ ॥੩॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਧੜੇ ਪੰਚ ਚੋਰ ਝਗੜਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋ
ਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਧਾਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਹਮਰਾ ਹਰਿ ਧ
ੜਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਧੜੇ ਸਭਿ ਗਵਾਏ ॥੪॥ ਮਿਥਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਧੜੇ ਬਹਿ ਪਾਵੈ ॥ ਪਰਾਇਆ
ਛਿਦ੍ਰੁ ਅਟਕਲੈ ਆਪਣਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਵਧਾਵੈ ॥ ਜੈਸਾ ਬੀਜੈ ਤੈਸਾ ਖਾਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਾ ਹ
ਰਿ ਧੜਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਜਿਣਿ ਆਵੈ ॥੫॥੨॥੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਿਰਦੈ
ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਹੁ ਮੇਰੀ ਭੈਨਾ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤ ਬੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਮਹਾ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾ
ਗੁ ॥੨॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਵਹਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ॥ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਪੀਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੩॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਨਾਮੋ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥
੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਜਨ ਸੈਨਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਲੈਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਜੀਵਿਆ ਜਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਪਾਇ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਨ ਕਾਲਖ ਮੁਖਿ ਮਾਇਆ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥੩॥
ਵਡਾ ਵਡਾ ਹਰਿ ਭਾਗ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੪॥੪॥੫੬
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਗੁਣ ਬੋਲੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵ
ਖਾਣੀ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦਾ ॥ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜ
ਇਆ ਰਸਿ ਗਾਏ ਗੁਣ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਲੋਗਾ ॥
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਏ ਹਰਿ ਨਿਰਜੋਗਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਵਿਹੂਣ ਮਾਇਆ ਮਲੁ ਧਾਰੀ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਣ ਜ
ਨਮਿ ਮੁਏ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਸਰੀਰਿ ਸਰੋਵਰਿ ਗੁਣ ਪਰਗਟਿ ਕੀਏ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮ
ਥਿ ਤਤੁ ਕਢੀਏ ॥੪॥੫॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਨਾਮੋ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥
ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ

ਮੈ ਧਰ ਨਹੀ ਕਾਈ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਸੁਨੀ ਮ
ਨਿ ਭਾਈ ॥ ਜੋ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਮੀਤੁ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮਹੀਣ ਗਏ ਮੂੜ ਨੰਗਾ ॥ ਪ
ਚਿ ਪਚਿ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਥਾਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ
ਹਰਿ ਆਪੇ ॥੪॥੬॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਵੇਲਿ ਵਧਾਈ ॥
ਫਲ ਲਾਗੇ ਹਰਿ ਰਸਕ ਰਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅਨਤ ਤਰੰਗਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਮਾਰਿਆ ਕਾਲੁ ਜਮਕੰਕਰ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਗੁਰ ਮਹਿ ਭਗਤਿ ਰਖਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਸਿਖ ਦੇਵੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਕਰ
ਮ ਕਿਛੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਉ ਕੁੰਚਰੁ ਨਾਇ ਖਾਕੁ ਸਿਰਿ ਛਾਣੈ ॥੩॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗ ਹੋ
ਵਹਿ ਵਡ ਊਚੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਹਿ ਸਚਿ ਸੂਚੇ ॥੪॥੭॥੫੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ
੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਭੂਖ ਲਗਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਮੇਰੇ ਭਾਈ
॥੧॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖ ਮੀਤਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਗੁਰ
ਮਤਿ ਮਨਿ ਚੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਸਰਸਾ ॥ ਨਾਮੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ
ਬਿਗਸਾ ॥੨॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੁਸਟੀ ਮੋਹ ਅੰਧਾ ॥ ਸਭ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕੀਏ ਦੁਖੁ ਧੰਧਾ ॥
੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੮॥
੬੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੬ ਕੇ ੩ ਹਥਿ ਕਰਿ ਤੰਤੁ ਵਜਾਵੈ ਜੋਗੀ ਥੋਥਰ ਵਾਜੈ ਬੇਨ ॥ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬੋਲਹੁ ਜੋਗੀ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੇਨ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ
ਮਤੀ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਹਮ ਆਦੇਸੁ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਬੋਲਹਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖੇਲੈ ਖੇਲ ॥ ਜੋਵਹਿ ਕੂਪ ਸਿੰ
ਚਨ ਕਉ ਬਸੁਧਾ ਉਠਿ ਬੈਲ ਗਏ ਚਰਿ ਬੇਲ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਰਮ ਹਰਿ ਬੋਵਹੁ
ਹਰਿ ਜਾਮੈ ਹਰਿਆ ਖੇਤੁ ॥ ਮਨੂਆ ਅਸਥਿਰੁ ਬੈਲੁ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ਹਰਿ ਸਿੰਚਹੁ ਗੁਰਮਤਿ

ਜੇਤਾ॥੩॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਾਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਤੁਮਰੀਜੋਦੇਹੁਮਤੀਤਿਤੁਚੇਲਾ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਕੇਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਲਾਵਹੁਮਨੁਅਪੇਲਾ॥੪॥੯॥੬੧॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ ੪ ਕਬਕੋਭਾਲੈਘੁੰਘਰੂਤਾਲਾਕਬਕੋਬਜਾਵੈਰਬਾਬੁ॥ਆਵਤਜਾਤਬਾ
ਰਖਿਨੁਲਾਗੈਹਉਤਬਲਗੁਸਮਾਰਉਨਾਮੁ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਐਸੀਭਗਤਿਬਨਿਆਈ॥
ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਜੈਸੇਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਬਕੋਊਮੇਲੈਪੰਚਸਤਗਾਇਣਕਬਕੋਰਾਗਧੁਨਿਉਠਾਵੈ॥ਮੇਲਤਚੁਨਤਖਿਨੁਪ
ਲੁਚਸਾਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥੨॥ਕਬਕੋਨਾਚੈਪਾਵਪਸਾਰੈ
ਕਬਕੋਹਾਥਪਸਾਰੈ॥ਹਾਥਪਾਵਪਸਾਰਤਬਿਲਮੁਤਿਲੁਲਾਗੈਤਬਲਗੁਮੇਰਾਮਨੁ
ਰਾਮਸਮ੍ਹਾਰੈ॥੩॥ਕਬਕੋਊਲੋਗਨਕਉਪਤੀਆਵੈਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਹਰਿਹਿਰਦੈਸਦਧਿਆਵਹੁਤਾਜੈਜੈਕਰੈਸਭੁਕੋਇ॥੪॥੧੦॥੬੨॥
ਆਸਾਮ ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੀਐਹਰਿਸਾਧੂਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜ
ਨਨਾਚਹੁਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥ਐਸੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮੇਰੇਭਾਈਹਮਜਨਕੇਧੋਵਹਿ
ਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮਨਮੇਰੇਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਇ॥
ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ਆਪੇਹਰਿਅਪਰੰ
ਪਰੁਕਰਤਾਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਇ॥ਸੇਈਸੰਤਭਲੇਤੁਧੁਭਾਵਹਿਜਿਨਕੀਪਤਿ
ਪਾਵਹਿਥਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕੁਆਖਿਨਰਾਜੈਹਰਿਗੁਣਜਿਤੁਆਖਹਿਤਿਤੁਸੁਖੁਪਾਇ॥
ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਦੀਏਹਰਿਅਪੁਨੇਗੁਣਗਾਹਕੁਵਣਜਿਲੈਜਾਇ॥੪॥੧੧॥੬੩॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪
ਘਰੁ ੮ ਕਾਫੀ॥ ਆਇਆਮਰਣੁਧੁਰਾਹੁਹਉਮੈਰੋਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਅਸਥਿਰੁਹੋਈਐ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੈਸਾਬਾਸਿਚਲਣੁਜਾਣਿਆ॥ਲਾ

ਹਾਲਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਣਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖੇਡੇਹਸਿਆਏ
ਮਾਇਆ॥ਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕਲ੍ਹਿਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥੨॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਤਿਨਾ
ਜਿਨ੍ਹੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਜੂਐਖੇਲਣੁਜਗਿਕਿਇਹੁਮਨੁਹਾਰਿਆ॥੩॥ਜੀਵਣਿਮ
ਰਣਿਸੁਖੁਹੋਇਜਿਨ੍ਹਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਚੇਸਚਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧੨॥
੬੪॥ ਆਸਾਮ ੪ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਬੁਝਿਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਜਿਨ੍ਹਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਤਿਨ੍ਹੀਨਾਮੁਕਮਾਇਆ॥ਦ
ਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੨॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਅਨੇਕ
ਮਨਮੁਖਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਹਉਮੈਗਰਬੈਗਰਬੁਆਪਿਖੁਆਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਆਪੇ
ਆਪਿਆਪਿਖੁਆਈਐ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਪਰਗਾਸੁਸਚਾਪਾਈਐ॥੪॥੧੩॥
੬੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੬ ਸੁਧੰਗ॥ ਹਉਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਨਾਮੁਕੀਰਤਨੁਕਰਉ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਬਤਾਇਆਹਉਹਰਿਬਿਨੁ
ਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰੈਸ੍ਰਵਣੁਸਿਮਰਨੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਹਉਹਰਿ
ਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਹਉਇਕੁਖਿਨੁ॥ਜੈਸੇਹੰਸੁਸਰਵਰਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਹਰਿ
ਜਨੁਕਿਉਰਹੈਹਰਿਸੇਵਾਬਿਨੁ॥੧॥ਕਿਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਦੂਜਾਭਾਉਰਿਦਧਾਰਿਕਿ
ਨਹੂੰਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਮੋਹਅਪਮਾਨ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਹਰਿਨਿਰਬਾਣਪਦਨਾਨ
ਕਸਿਮਰਤਹਰਿਹਰਿਭਗਵਾਨ॥੨॥੧੪॥੬੬॥ ਆਸਾਵਰੀਮ ੪
ਮਾਈਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਰਾਮੁਬਤਾਵਹੁਰੀਮਾਈ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉ
ਜੈਸੇਕਰਹਲਬੇਲਿਰੀਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਰਾਮਨੁਬੈਰਾਗਬਿਰਕਤੁਭਇਓਹਰਿ
ਦਰਸਨਮੀਤਕੈਤਾਈ॥ਜੈਸੇਅਲਿਕਮਲਾਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਤੈਸੇਮੋਹਿਹਰਿਬਿ
ਨੁਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਾਖੁਸਰਣਿਜਗਦੀਸੁਰਪਿਆਰੇਮੋਹਿਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿ

ਗੁਸਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੈ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਨਿਮਖ ਦਿਖਾਈ ॥੨॥੫॥੫੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥

ਜਿਨਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਖਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਖਿ ਬੈਠਾਲੀ ਤਿਸੁ ਭਉ ਬਹੁਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਭਾਈ ਮੀਤ ਕੁਟੰਬ ਦੇਖਿ ਬਿਬਾਦੇ ॥ ਹਮ ਆਈ ਵਸਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਦੇਖਿ ਬਿਮੋਹਿਤ ਹੋਏ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਰਦੇਵ ਮਨੁਖਾ ਬਿਨੁ ਸਾਧੂ ਸਭਿ ਧ੍ਰੋਹਨਿ ਧ੍ਰੋਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕਿ ਫਿਰਹਿ ਉਦਾਸੀ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸੰਚਹਿ ਗਿਰਹੀ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਹੋਇ ਨ ਆਪੈ ॥ ਇਕਿ ਸਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਬਹੁਤੁ ਕਲਪਾਵੈ ॥ ਹਮ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਲਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਤਪੁ ਕਰਤੇ ਤਪਸੀ ਭੂਲਾਏ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੋਹੇ ਲੋਭਿ ਸਬਾਏ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੋਹੇ ਮੋਹਿਆ ਆਕਾਸੁ ॥ ਹਮ ਸਤਿਗੁਰ ਰਾਖੇ ਦੇ ਕਰਿ ਹਾਥੁ ॥੩॥ ਗਿਆਨੀ ਕੀ ਹੋਇ ਵਰਤੀ ਦਾਸਿ ॥ ਕਰ ਜੋੜੇ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਹਿ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਾ ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਸੂ ਤੇ ਪਿਰਿ ਕੀਨੀ ਵਾਖਿ ॥ ਦੇਰ ਜਿਠਾਣੀ ਮੁਈ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪਿ ॥ ਘਰ ਕੇ ਜਿਠੇਰੇ ਕੀ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਪਿਰਿ ਰਖਿਆ ਕੀਨੀ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਿ ॥੧॥ ਸੁਨਹੁ ਲੋਕਾ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਦੁਰਜਨ ਮਾਰੇ ਵੈਰੀ ਸੰਘਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਤਿਆਗੀ ਹਉਮੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦੁਤੀਆ ਤਿਆਗੀ ਲੋਗਾ ਰੀਤਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਤਿਆਗਿ ਦੁਰਜਨ ਮੀਤ ਸਮਾਨੇ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਪਛਾਨੇ ॥੨॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਮਹਿ ਆਸਣੁ ਬਾਧਿਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਜਿਆ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਰਾਤੀ ਧਨ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜੋ ਸੁਣੇ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਉਤਰੈ ਪਾਰਿ ॥ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਓਹੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੪॥੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਨਿਜ ਭਗਤੀ ਸੀਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਰੂਪਿ ਅਨੂਪ ਪੂਰੀ ਆਚਾਰਿ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਸੈ ਸੋ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸੋਭਾਵੰਤਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਜੰਤਾ ॥੧॥ ਸੁਕਰਣੀ ਕਾਮਣਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਹਮ ਪਾਈ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਪਰਥਾਇ ਸੁਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਚਰੁ ਵਸੀ ਪਿਤਾ ਕੈ ਸਾਥਿ ॥ ਤਿਚਰੁ ਕੰਤੁ ਬਹੁ ਫਿਰੈ ਉਦਾਸਿ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਆਣੀ ਘਰ ਮਹਿ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਬਤੀਹ ਸੁਲਖਣੀ ਸਚੁ ਸੰਤਤਿ ਪੂਤ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਛ ਪੂਰੇ ਮਨ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਸੰਤੋਖੀ ਦੇਰ ਜੇਠਾਨੀ ॥੩॥ ਸਭ ਪਰਵਾਰੈ ਮਾਹਿ ਸਰੇਸਟ ॥ ਮਤੀ ਦੇਵੀ ਦੇਵਰ ਜੇਸਟ ॥ ਧਨੁ ਸੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟੀ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖੇ ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥੪॥੩॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਤਾ ਕਰਉ ਸੋ ਪਕਨਿ ਨ ਦੇਈ ॥ ਸੀਲ ਸੰਜਮ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਈ ॥ ਵੇਸ ਕਰੇ ਬਹੁ ਰੂਪ ਦਿਖਾਵੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਬਸਨਿ ਨ ਦੇਈ ਵਖਿ ਵਖਿ ਭਰਮਾਵੈ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਇਕਿ ਘਰ ਵਾਸੁ ਨ ਦੇਵੈ ॥ ਜਤਨ ਕਰਉ ਉਰਝਾਇ ਪਰੇਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੁਰ ਕੀ ਭੇਜੀ ਆਈ ਆਮਰਿ ॥ ਨਉ ਖੰਡ ਜੀਤੇ ਸਭਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰ ॥ ਤਟਿ ਤੀਰਥਿ ਨ ਛੋਡੈ ਜੋਗ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਪੜਿ ਥਾਕੇ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਬੇਦ ਅਭਿਆਸ ॥੨॥ ਜਹ ਬੈਸਉ ਤਹ ਨਾਲੇ ਬੈਸੈ ॥ ਸਗਲ ਭਵਨ ਮਹਿ ਸਬਲ ਪ੍ਰਵੇਸੈ ॥ ਹੋਛੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਮੀਤਾ ਹਉ ਕੈ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਨੰਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤਾ ॥੪॥ ਘਰੁ ਮੇਰਾ ਇਹ ਨਾਇਕਿ ਹਮਾਰੀ ॥ ਇਹ ਆਮਰਿ ਹਮ ਗੁਰਿ ਕੀਏ ਦਰਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਤਾ ਜਿ ਪਤ੍ਰੀ ਚਲਾਵਉ ॥ ਦੁਤੀਏ ਮਤਾ ਦੁਇ ਮਾਨੁਖ ਪਹੁਚਾਵਉ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਏ ਮਤਾ ਕਿਛੁ ਕਰਉ ਉਪਾਇਆ ॥ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਛੋਡਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਅਚਿੰਤ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਮੁਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦੇਸੁ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੀ ਸੁ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੀ ਓਟ ਤੂੰਹੈ ਦੀਬਾਣੁ ॥੨॥ ਤੁਧਨੋ ਛੋਡਿ ਜਾਈਐ ਪ੍ਰਭ ਕੈਂ ਧਰਿ ॥ ਆਨ ਨ ਬੀਆ ਤੇਰੀ ਸਮਸਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਕਿਸ ਕੀ ਕਾਣਿ ॥ ਸਾਕਤੁ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਬੇਬਾਣਿ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜ

ਤਕਤਮਿਲੈਤਿਗਲਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਸਭਥੈਜਦਜੀਦਾਧ
ਦੀਪ॥੪॥੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪਰਦੇਸੁਝਾਗਿਸਉਦੇਕਉਆਇਆ॥ਵਸਤੁਅ
ਨੂਪਸੁਣੀਲਾਭਾਇਆ॥ਗੁਣਰਾਸਿਬੰਨ੍ਹਿਪਲੈਆਨੀ॥ਦੇਖਿਰਤਨੁਇਹੁਮਨੁਲਪਟਾਨੀ
॥੧॥ਸਾਹਵਾਪਾਰੀਦੁਆਰੈਆਏ॥ਵਖਰੁਕਾਢਹੁਸਉਦਾਕਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਹਿਪਠਾਇ
ਆਸਾਹੈਪਾਸਿ॥ਅਮੋਲਰਤਨਅਮੋਲਾਰਾਸਿ॥ਵਿਸਟੁਸੁਭਾਈਪਾਇਆਮੀਤ॥ਸਉ
ਦਾਮਿਲਿਆਨਿਹਚਲਚੀਤ॥੨॥ਭਉਨਹੀਤਸਕਰਪਉਣਨਪਾਨੀ॥ਸਹਜਿਵਿਹਾ
ਝੀਸਹਜਿਲੈਜਾਨੀ॥ਸਤਕੈਖਟਿਐਦੁਖੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਘਰਿਲੈਆ
ਇਆ॥੩॥ਮਿਲਿਆਲਾਹਾਭਏਅਨੰਦ॥ਧਨੁਸਾਹਪੂਰੇਬਖਸਿੰਦ॥ਇਹੁਸਉਦਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਇਆ॥ਸਹਲੀਖੇਪਨਾਨਕੁਲੈਆਇਆ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨੁਅਵਗਨੁਮੇਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰੋ॥ਨਹਦੇਖਿਓਰੂਪਰੰਗਸੀਗਾਰੋ॥ਚਜ
ਅਚਾਰਕਿਛੁਬਿਧਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਿਅਸੇਜੈਆਨੀ॥੧॥ਸੁਨਿਬੋਸਖੀਕੰਤਿ
ਹਮਾਰੋਕੀਅਲੋਖਸਮਾਨਾ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਰਾਖਿਓਕਰਿਅਪੁਨਾਕਿਆਜਾਨੈਇਹੁ
ਲੋਕੁਅਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਅਬਹੁਣਿਸੋਹਿਓ॥ਕੰਤੁਮਿਲਿਓਮੇਰੋਸਭੁ
ਦੁਖੁਜੋਹਿਓ॥ਆਂਗਨਿਮੇਰੈਸੋਭਾਚੰਦ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਅਨੰਦ॥੨॥ਬਸਤ੍ਰ
ਹਮਾਰੇਰੰਗਿਚਲੂਲ॥ਸਗਲਆਭਰਣਸੋਭਾਕੰਠਿਫੂਲ॥ਪ੍ਰਿਅਪੇਖੀਦ੍ਰਿਸਟਿਪਾਏਸਗ
ਲਨਿਧਾਨ॥ਦੁਸਟਦੂਤਕੀਚੂਕੀਕਾਨਿ॥੩॥ਸਦਖੁਸੀਆਸਦਾਰੰਗਮਾਣੇ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁ
ਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਰਹਿਸੀਗਾਰੀ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗਨਿਸੰਗਿਭਤਾਰੀ॥
੪॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦਾਨੁਦੇਇਕਰਿਪੂਜਾਕਰਨਾ॥ਲੈਤਦੇਤਉਨੁਮੂਕਰਿਪਰਨਾ॥
ਜਿਤੁਦਰਿਤੁਮ੍ਹਹੈਬ੍ਰਾਹਮਣਜਾਣਾ॥ਤਿਤੁਦਰਿਤੂੰਹੀਹੈਪਛੁਤਾਣਾ॥੧॥ਐਸੇਬ੍ਰਾਹਮ
ਣਡੂਬੇਭਾਈ॥ਨਿਰਪਰਾਧਚਿਤਵਹਿਬੁਰਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਫਿਰਹਿਹਲ
ਕਾਏ॥ਨਿੰਦਾਕਰਹਿਸਿਰਿਭਾਰੁਉਠਾਏ॥ਮਾਇਆਮੂਠਾਚੇਤੈਨਾਹੀ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਬਹੁਤੀਰਾਹੀ

॥੨॥ਬਾਹਰਿਭੇਖਕਰਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤਰਿਬਿਖਿਆਉਤਰੀਘੇਰੇ॥ਅਵਰਉਪਦੇਸੈਆ
ਪਿਨਬੂਝੈ॥ਐਸਾਬ੍ਰਾਹਮਣੁਕਹੀਨਸੀਝੈ॥੩॥ਮੂਰਖਬਾਮਣਪ੍ਰਭੂਸਮਾਲਿ॥ਦੇਖਤ
ਸੁਨਤਤੇਰੈਹੈਨਾਲਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੇਹੋਵੀਭਾਗੁ॥ਮਾਨੁਛੋਡਿਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗੁ॥੪॥੮॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੂਖਰੋਗਭਏਗਤੁਤਨਤੇ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥
ਭਏਅਨੰਦਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਅਬਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੀਨਜਾਇ॥੧॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਗੁਰ
ਸਬਦੀਮਾਇ॥ਬਿਨਸਿਗਇਓਤਾਪਸਭਸਹਸਾਗੁਰੁਸੀਤਲੁਮਿਲਿਓਸਹਜਿਸੁਭਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਵਤਰਹੇਏਕੁਇਕੁਬੂਝਿਆਆਇਬਸੇਅਬਨਿਹਚਲੁਥਾਇ॥ਜਗ
ਤੁਉਧਾਰਨਸੰਤਤੁਮਾਰੇਦਰਸਨੁਪੇਖਤਰਹੇਅਘਾਇ॥੨॥ਜਨਮਦੋਖਪਰੇਮੇਰੇਪਾਛੈ
ਅਬਪਕਰੇਨਿਹਚਲੁਸਾਧੂਪਾਇ॥ਸਹਜਧੁਨਿਗਾਵੈਮੰਗਲਮਨੂਆਅਬਤਾਕਉਫੁਨਿ
ਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਹਮਾਰੇਸੁਖਦਾਈਮੇਰੇਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਮੁਤੇ
ਰਾਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਓਤਿਪੋਤਿਮੇਰੈਸੰਗਿਸਹਾਇ॥੪॥੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਅਰੜਾਵੈਬਿਲਲਾਵੈਨਿੰਦਕੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਬਿਸਰਿਆਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਵੈਨਿੰ
ਦਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਕੋਈਉਸਕਾਸੰਗੀਹੋਵੈਨਾਲੇਲਏਸਿਧਾਵੈ॥ਅਣਹੋਦਾਅਜਗਰੁਭਾ
ਰੁਉਠਾਏਨਿੰਦਕੁਅਗਨੀਮਾਹਿਜਲਾਵੈ॥੧॥ਪਰਮੇਸਰਕੈਦੁਆਰੈਜਿਹੋਇਬਿਤੀਤੈਸੁਨਾ
ਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਵੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਬਿਗਸਾਵੈ॥੨॥
੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਉਮੈਕੀਓਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥ਤਉਭੀਮੇਰਾਮਨੁਨਪਤੀਆਰਾ॥
ਅਨਿਕਸੁਗੰਧਤਤਨਮਹਿਲਾਵਉ॥ਓਹੁਸੁਖੁਤਿਲੁਸਮਾਨਿਨਹੀਪਾਵਉ॥ਮਨਮਹਿਚਿਤ
ਵਉਐਸੀਆਸਾਈ॥ਪ੍ਰਿਅਦੇਖਤਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਮਾਈਕਹਾਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨ
ਧੀਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਮਬੈਰਾਗੁਹਿਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸਤ੍ਰਬਿਭੂਖਨਸੁਖਬਹੁਤਬਿਸੇਖੈ॥ਓਇ
ਭੀਜਾਨਉਕਿਤੈਨਲੇਖੈ॥ਪਤਿਸੋਭਾਅਰੁਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਆਗਿਆਕਾਰੀਸਗਲਜਗਤੁ॥ਗ੍ਰਿਹੁ
ਐਸਾਹੈਸੁੰਦਰਲਾਲ॥ਪ੍ਰਭਭਾਵਾਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੨॥ਬਿੰਜਨਭੋਜਨਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥ਰੰਗ

ਤਾਮਸੇਬਨੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਰਾਜਮਿਲਖਅਰੁਬਨਤੁਤੁਰੁਮਾਇਸੀ॥ਮਨੁਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਤ੍ਰਿਸਨਾਨ
ਜਾਇਸਿ॥ਬਿਨੁਮਿਲਬੇਇਹੁਦਿਨੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਮਿਲੈਪ੍ਰਭੂਤਾਸਭਸੁਖਪਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤ
ਖੋਜਤਸੁਨੀਇਹਸੋਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨੁਤਰਿਓਨਕੋਇ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਤਿਨਿਸ
ਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰੀਆਸਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਆਤਾਚੂਕੀਡੰਝਾ॥ਨਾਨਕ
ਲਧਾਮਨਤਨਮੰਝਾ॥੪॥ ੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਪ੍ਰਥਮੇਤੇਰੀਨੀਕੀ
ਜਾਤਿ॥ਦੁਤੀਆਤੇਰੀਮਨੀਐਪਾਤਿ॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਤੇਰਾਸੁੰਦਰਥਾਨੁ॥ਬਿਗੜਰੂਪੁਮਨਮਹਿ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਸੋਹਨੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਣਿਬਿਚਖਨਿ॥ਅਤਿਗਰਬੈਮੋਹਿਫਾਕੀਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਤਿਸੂਚੀਤੇਰੀਪਾਕਸਾਲ॥ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਪੂਜਾਤਿਲਕੁਲਾਲ॥ਗਲੀਗਰਬਹਿਮੁਖਿ
ਗੋਵਹਿਗਿਆਨ॥ਸਭਬਿਧਿਖੋਈਲੋਭਿਸੁਆਨ॥੨॥ਕਾਪਰਪਹਿਰਹਿਭੋਗਹਿਭੋਗ॥ਆਚਾ
ਰਕਰਹਿਸੋਭਾਮਹਿਲੋਗ॥ਚੋਆਚੰਦਨਸੁਗੰਧਬਿਸਥਾਰ॥ਸੰਗੀਖੋਟਾਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਲ॥੩॥
ਅਵਰਜੋਨਿਤੇਰੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ਇਸੁਧਰਤੀਮਹਿਤੇਰੀਸਿਕਦਾਰੀ॥ਸੁਇਨਾਰੂਪਾਤੁਝਪਹਿਦਾ
ਮ॥ਸੀਲੁਬਿਗਾਰਿਓਤੇਰਾਕਾਮ॥੪॥ਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਮਇਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸਾਬੰਦੀਤੇਲਈ
ਛਡਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲਓਹਕਾਇਆ॥੫॥ਸਭਿ
ਰੂਪਸਭਿਸੁਖਬਨੇਸੁਹਾਗਨਿ॥ਅਤਿਸੁੰਦਰਿਬਿਚਖਨਿਤੂੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾ॥੧੨॥

ਇਕਤੁਕੇ

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤਦੀਸੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾ॥ਮੁਆਹੋਵੈਤਿਸੁਨਿਹਚਲੁ
ਰਹਣਾ॥੧॥ਜੀਵਤਮੁਏਮੁਏਸੇਜੀਵੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਧੁਮੁਖਿਪਾਇਆਗੁ
ਰਸਬਦੀਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚੀਮਟੁਕੀਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਜਿਸੁਛੂਟੈਤ੍ਰਿ
ਕੁਟੀਤਿਸੁਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾ॥੨॥ਊਚਾਚੜੈਸੁਪਵੈਪਇਆਲਾ॥ਧਰਨਿਪੜੈਤਿਸੁਲਗੈ
ਨਕਾਲਾ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰੇਤਿਨਕਿਛੂਨਪਾਇਆ॥ਸੇਅਸਥਿਰਜਿਨਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇ
ਆ॥੪॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹਰਿਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਭਏਨਿਹਾਲ॥੫॥ ੧੩॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਤਰੀਤੇਰੀਬਿਧਿਕਰਿਥਾਟੀ॥ਜਾਨੁਸਤਿਕਰਿਹੋਇਗੀਮਾਟੀ॥੧॥ਮੂਲੁ

ਸਮਾਲਹੁਅਚੇਤਗਵਾਰਾ॥ਇਤਨੇਕਉਤੁਮ੍ਕਿਆਗਰਬੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਨਿਸੇਰ
ਕਾਦਿਹਾੜੀਮਿਹਮਾਨੁ॥ਅਵਰਵਸਤੁਤੁਝਪਾਹਿਅਮਾਨ॥੨॥ਬਿਸਟਾਅਸਤਰਕ
ਤੁਪਰੇਟੇਚਾਮ॥ਇਸੁਊਪਰਿਲੇਰਾਖਿਓਗੁਮਾਨ॥੩॥ਏਕਵਸਤੁਬੂਝਹਿਤਾਹੋਵਹਿਪਾ
ਕ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਤੂੰਸਦਾਨਾਪਾਕ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਜਿਸਤੇਪਾਈਐ
ਹਰਿਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁ॥੫॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕੇਚਉਪਦੇ॥
ਇਕਘੜੀਦਿਨਸੁਮੋਕਉਬਹੁਤੁਦਿਹਾਰੇ॥ਮਨੁਨਰਹੈਕੈਸੇਮਿਲਉਪਿਆਰੇ॥੧॥ਇ
ਕੁਪਲੁਦਿਨਸੁਮੋਕਉਕਬਹੁਨਬਿਹਾਵੈ॥ਦਰਸਨਕੀਮਨਿਆਸਘਨੇਰੀਕੋਈਐਸਾ
ਸੰਤੁਮੋਕਉਪਿਰਹਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਪਹਰਚਹੁਜੁਗਹਸਮਾਨੇ॥ਰੈਣਿ
ਭਈਤਬਅੰਤੁਨਜਾਨੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮਿਲਿਪਿਰਹੁਵਿਛੋੜੀ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਰੋਵੈਹਾਥ
ਪਛੋੜੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆ॥ਆਤਮੁਚੀਨਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥੪॥ ੧੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਸੇਵਾਮਹਿਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਸੇ
ਵਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁ॥੧॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਾਥੀਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਦੁਖਿਸੁਖਿਸਿਮਰੀਤਹ
ਮਉਜੂਦੁਜਮੁਬਪੁਰਾਮੋਕਉਕਹਾਡਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੇਰੀਓਟਮੈਹਰਿਕਾਤਾ
ਣੁ॥ਹਰਿਮੇਰਾਸਖਾਮਨਮਾਹਿਦੀਬਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਮੇਰੀਪੂੰਜੀਮੇਰਾਹਰਿਵੇਸਾਹੁ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਧਨੁਖਟੀਹਰਿਮੇਰਾਸਾਹੁ॥੩॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਇਹਮਤਿਆਵੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹ
ਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥੪॥ ੧੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤ
ਇਹੁਮਨੁਲਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਭੈਫਲਪਾਈ॥੧॥ਮਨਕਿਉਬੈਰਾਗੁਕਰਹਿਗਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾ॥ਮਨਸਾਕਾਦਾਤਾਸਭਸੁਖਨਿਧਾਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਸਦਹੀਭਰ
ਪੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਮਿਲੇਰਾਮਪਿਆ
ਰੇ॥੨॥ਪੰਚਸਖੀਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਇਆ॥੩॥
ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੪॥੧੭

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਤਖਿਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਧਨੁ
ਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਐਸਾਸਚੁਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਭਾਹਿਨਜਾਲੈਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਸੰ
ਗੁਛੋਡਿਕਰਿਕਤਹੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਇ॥ਖਾਇਖਰਚਿਮ
ਨੁਰਹਿਆਅਘਾਇ॥੨॥ਸੋਸਚੁਸਾਹੁਜਿਸੁਘਰਿਹਰਿਧਨੁਸੰਚਾਣਾ॥ਇਸੁਧਨਤੇਸਭੁ
ਜਗੁਵਰਸਾਣਾ॥੩॥ਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪੁਰਬਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਅੰਤਿਵਾਰਨਾਮੁਗਹਣਾ॥੪॥੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੈਸੇਕਿਰਸਾਣੁਬੋਵੈ
ਕਿਰਸਾਨੀ॥ਕਾਚੀਪਾਕੀਬਾਢਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਜੋਜਨਮੈਸੋਜਾਨਹੁਮੂਆ॥ਗੋਵਿੰਦਭਗਤੁ
ਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਤੇਸਰਪਰਪਉਸੀਰਾਤਿ॥ਰੈਣਿਗਈਫਿਰਿਹੋ
ਇਪਰਭਾਤਿ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸੋਇਰਹੇਅਭਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕੋਵਿਰਲਾਜਾਗੈ॥
੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈਅਹਿਨੀਤ॥ਮੁਖਊਜਲਹੋਇਨਿਰਮਲਚੀਤ॥੪॥੧੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਉਨਿਧਿਤੇਰੈਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਇਛਾਪੂਰਕੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥
ਤੂੰਮੇਰੋਪਿਆਰੋਤਾਕੈਸੀਭੂਖਾ॥ਤੂੰਮਨਿਵਸਿਆਲਗੈਨਦੂਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੂੰਕਰਹਿ
ਸੋਈਪਰਵਾਣੁ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰਾਸਚੁਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਉ॥ਤੇਰੈਘਰਿਸਦਾਸਦਾਨਿਆਉ॥੩॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਅਲਖਅਭੇਵ॥ਨਾਨਕਲਾਇਆ
ਲਾਗਾਸੇਵ॥੪॥੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਕਟਿਜੀਅਕੈਸਦਹੀਸੰਗਾ॥ਕੁਦ
ਰਤਿਵਰਤੈਰੂਪਅਰੁਰੰਗਾ॥੧॥ਕਰ੍ਹੈਨਝੁਰੈਨਾਮਨੁਰੋਵਨਹਾਰਾ॥ਅਵਿਨਾਸੀਅਵਿਗਤੁਅ
ਗੋਚਰੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਖਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਦਾਸਰੇਕਹੁਕਿਸਕੀਕਾਣਿ॥ਜਿ
ਸਕੀਮੀਰਾਰਾਖੈਆਣਿ॥੨॥ਜੋਲਉਡਾਪ੍ਰਭਿਕੀਆਅਜਾਤਿ॥ਤਿਸੁਲਉਡੇਕਉਕਿਸਕੀ
ਤਾਤਿ॥੩॥ਵੇਮੁਹਤਾਜਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਕਹਹੁਗੁਰਵਾਹੁ॥੪॥੨੧॥ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਰਸੁਛੋਡਿਹੋਛੈਰਸਿਮਾਤਾ॥ਘਰਮਹਿਵਸਤੁਬਾਹਰਿਉਠਿਜਾਤਾ
॥੧॥ਸੁਨੀਨਜਾਈਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਥਾ॥ਰਾਰਿਕਰਤਝੂਠੀਲਗਿਗਾਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਜਹੁ

ਸਾਹਿਬਕਾਸੇਵਬਿਰਾਨੀ॥ਐਸੇਗੁਨਹਅਛਾਦਿਓਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਤਿਸੁਸਿਉਲੂਕਜੋ
ਸਦਹੀਸੰਗੀ॥ਕਾਮਿਨਆਵੈਸੋਫਿਰਿਫਿਰਿਮੰਗੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆ
ਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੪॥੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾ
ਨਧਨੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥ਈਹਾਊਹਾਂਉਨਸੰਗਿਕਾਮੁ॥੧॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਅਵਰੁਸਭੁਥੋਰਾ॥ਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਅਘਾਵੈਹਰਿਦਰਸਨਿਮਨੁਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਬਾਣੀਲਾਲ॥
ਗਾਵਤਸੁਨਤਕਮਾਵਤਨਿਹਾਲ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਤੂ
ਠੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੩॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਖਿਆਦੀਨ॥ਪ੍ਰਭਅਬਿਨਾਸੀਘਟਿਘਟਿਚੀਨ॥
੪॥੨੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਨਦਬਿਨੋਦਭਰੇਪੁਰਿਧਾਰਿਆ॥ਅਪੁਨਾ
ਕਾਰਜੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਪੂਰਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰੇਠਾਕੁਰਕੀ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੀ
ਸੋਭਜਾਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਵਰੁਨਕੋ
ਇ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾਕੈਹਾਥਿ॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਕੈਸਾਥਿ॥੩॥ਪੂਰਾ
ਗੁਰੁਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੪॥੨੪॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਬਨਾਵਹੁਇਹੁਮਨੁ॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸੰਚਹੁਹਰਿਧ
ਨੁ॥੧॥ਊਤਮਮਤਿਮੇਰੈਰਿਦੈਤੂੰਆਉ॥ਧਿਆਵਉਗਾਵਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦਾਅਤਿਪ੍ਰੀ
ਤਮਮੋਹਿਲਾਗੈਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਵਨੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਅਠਸਠਿਮਜ
ਨੁਸੰਤਧੂਰਾਇ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜਾਨਉਕਰਤਾਏਕ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਬਿਬੇ
ਕ॥੩॥ਦਾਸੁਸਗਲਕਾਛੋਡਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੨੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈਮਤਿਪੂਰੀ॥ਤਾਤੇਬਿਨਸੀਦੁਰਮਤਿਦੂਰੀ॥
੧॥ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈਅਲੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਨਿਕਸਿਓਮੇਰੇ
ਭਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਗਾਹਅਗਨਿਕਾਸਾਗਰੁ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਰਤਨਾਗ
ਰੁ॥੨॥ਦੁਤਰਅੰਧਬਿਖਮਇਹਮਾਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਰਗਟੁਮਾਰਗੁਦਿਖਾਇਆ॥

ਤੁ ॥ ਜਪ ਤਪ ਕਛੁ ਉਕਤਿ ਨ ਮੋਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਤੋਰੀ ॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਤ ਸਦ ਹੀ ਰਾਤਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕੇ ਮਾਤੇ ਮਨਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਮਹਿ ਵਿਆਪੈ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਅਲਮਸਤੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਆਨ ਰਸਾ ਸਭਿ ਹੋਛੇ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਧੂ ਹਾਟਿ ਸਮਾਇ ॥ ਲਾਖ ਕਰੋਰੀ ਮਿਲੈ ਨ ਕੇਹ ॥ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਸ ਹੀ ਦੇਹਿ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਚਾਖਿ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਈਤ ਊਤ ਕਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੀਧਾ ਹਰਿ ਰਸ ਮਾਹਿ ॥੩॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਮਿਟਾਵੈ ਛੁਟਕੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਪੁਨੀ ਧਾਰੀ ॥ ਹੋਇ ਨਿਮਾਣੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਹਿ ਤਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਹੋਵਹਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁੰਦਰਿ ਸਾਧੂ ਬਚਨ ਉਧਾਰੀ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਮਿਟੈ ਤੇਰੋ ਸਹਸਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਤੂੰ ਸੁਖਮਨਿ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਤਮ ਸੁਧੁ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਦਾਸਨ ਕੀ ਹੋਇ ਦਾਸਿ ਦਾਸਰੀ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਸੋਭਾ ਹਰਿ ਦੁਆਰੀ ॥੨॥ ਇਹੀ ਅਚਾਰ ਇਹੀ ਬਿਉਹਾਰਾ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੋ ਇਹੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਵੈ ਨਾਨਕ ਸੋ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੩॥੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਭਈ ਪਰਾਪਤਿ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹੁਰੀਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਮਿਲਣ ਕੀ ਇਹ ਤੇਰੀ ਬਰੀਆ ॥ ਅਵਰਿ ਕਾਜ ਤੇਰੈ ਕਿਤੈ ਨ ਕਾਮ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਕੇਵਲ ਨਾਮ ॥੧॥ ਸਰੰਜਾਮਿ ਲਾਗੁ ਭਵਜਲ ਤਰਨ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤ ਰੰਗਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਧ ਨ ਜਾਨਿਆ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਨੀਚ ਕਰੰਮਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਸਰਮਾ ॥੨॥੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਮੈ ਦੂਜਾ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਸੰਗੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਕਾਹੇ ਜੀਅ ਡਰਾਹੀ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਤੂੰ ਸਾ

ਸਗਿਰਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੀ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਵਿਕਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹਮ ਤੁਮਰੇ ਬਾਲਕ ਗੁਪਾਲਾ ॥੨॥੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਲੀਨੇ ਪ੍ਰਭੂ ਛਡਾਇ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਾਪੁ ਮੁਆ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਲਾ ਤਾਊ ਕਛੂ ਨ ਬਿਆਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਡਾਕੀ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗੈ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਨਾਇ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ਹੋਏ ਆਪਿ ਸਹਾਇ ॥ ਗੁਨ ਨਿਧਾਨ ਨਿਤ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕੁ ਸਹਸਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇ ॥੨॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਉਖਧੁ ਖਾਇਓ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਏ ਦੁਖ ਬਿਨਸਿਆ ਥਾਉ ॥੧॥ ਤਾਪੁ ਗਇਆ ਬਚਨਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਵਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥੨॥੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਂਛਤ ਨਾਹੀ ਸੁ ਬੇਲਾ ਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹੁਕਮੈ ਕਿਉ ਬੁਝੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਠੰਢੀ ਤਾਤੀ ਮਿਟੀ ਖਾਈ ॥ ਓਹੁ ਨ ਬਾਲਾ ਬੂਢਾ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਾਧ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭਉ ਪਾਰਿ ਪਰਾਈ ॥੨॥੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਤਮ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਚਰਣ ਨਿਵਾਸੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਕਿਲਵਿਖ ਜਾਹਿ ਸਭੇ ਮਨ ਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕੇ ਪੂਰਨ ਕਰਮਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਾ ॥੨॥੩੪॥ ਦੂਜੇ ਘਰ ਕੇ ਚਉਤੀਸ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਕਾ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭੁ ਬੇਲੀ ॥ ਪੀੜ ਗਈ ਫਿਰਿ ਨਹੀ ਦੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ਮੇਲੀ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਸੁਹੇਲੀ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਅਤੋਲੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਭਈ ਅਮੋਲੀ ॥੨॥੩੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਖੇਲਤ ਸਭਿ ਜੂਐ ਹਾਰੇ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਸਚੁ ਇਹ ਅਪੁਨੈ ਗ੍ਰਿਹ ਭੀਤਰਿ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਚੂਕੇ ਸਭਿ ਭਾਰੇ ॥ ਮਿਲਤ ਸੰਗਿ ਭਇਓ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਲੈ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਰਹੈ ਮਨੁ

ਆਸ ਗਲੇ ਦੀਸਹਿ ਮੀਤ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਪੇਖਿਆ ਮੇਰਾ ਠਾਕੁਰੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤ ਸਭ ਜੀਅ ਸਮ੍ਹਾਰੋ ॥੨॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਆਪਿ ਇਕੁ ਏਕੈ ਏਕੈ ਹੈ ਸਗਲਾ ਪਾਸਾਰੋ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਤਰਿ ਸਗਲ ਸਾਧਜਨ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਬਹੁਤੁ ਉਧਾਰੋ ॥੩॥ ਗਤਿ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤ ਗੁਸਾਈ ਅੰਤੁ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰੋ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਧਿਆਇ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੪॥੩੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਬਿਅੰਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਇਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਕਿਆ ਹਮ ਜੰਤ ਕਰਹ ਚਤੁਰਾਈ ਜਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਝੈ ਮਝਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪਨੇ ਬਾਲਿਕ ਰਾਖਹੁ ਲੀਲਾ ਧਾਰਿ ॥ ਦੇਹੁ ਸੁਮਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਜਨਨਿ ਜਠਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਨੀ ਓਹੁ ਰਹਤਾ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਅਨਦੁ ਕਰੈ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਰੈ ਨਾ ਪੋਹੈ ਅਗਨਾਰਿ ॥੨॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੇਵੀ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੈ ਆਧਾਰਿ ॥੩॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰਦਰ ਮਹਲਾ ਜੋ ਦੀਸਹਿ ਨਾ ਕੋਈ ਸੰਗਾਰਿ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਵਹਿ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥੩੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਰਾਜ ਮਿਲਕ ਜੋਬਨ ਗ੍ਰਿਹ ਸੋਭਾ ਰੂਪਵੰਤੁ ਜੋੁਆਨੀ ॥ ਬਹੁਤੁ ਦਰਬੁ ਹਸਤੀ ਅਰੁ ਘੋੜੇ ਲਾਲ ਲਾਖ ਬੈ ਆਨੀ ॥ ਆਗੈ ਦਰਗਹਿ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਛੋਡਿ ਚਲੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਏਕ ਬਿਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਬਚਿਤ੍ਰ ਸੁੰਦਰ ਆਖਾੜੇ ਰਣ ਮਹਿ ਜਿਤੇ ਪਵਾੜੇ ॥ ਹਉ ਮਾਰਉ ਹਉ ਬੰਧਉ ਛੋਡਉ ਮੁਖ ਤੇ ਏਵ ਬਬਾੜੇ ॥ ਆਇਆ ਹੁਕਮੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾ ਛੋਡਿ ਚਲਿਆ ਏਕ ਦਿਹਾੜੇ ॥੨॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਿ ਬਹੁ ਕਰਤਾ ਕਰਣੈਹਾਰੁ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੈ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ਤਤੁ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਨਾਂਗਾ ਆਇਆ ਨਾਂਗੋ ਜਾਸੀ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਖਾਕੁ ਛਾਨੈ ॥੩॥ ਸੰਤ ਸਜਨ ਸੁਨਹੁ ਸਭਿ ਮੀਤਾ ਝੂਠਾ ਏਹੁ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਡੂਬੇ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਗਵਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੧॥੩੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ॥ ਭ੍ਰਮ ਮਹਿ ਸੋਈ ਸਗਲ ਜਗਤ ਧੰਧ ਅੰਧ ॥ ਕੋਊ ਜਾਗੈ ਹਰਿ ਜਨੁ ॥੧॥ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਮਗਨ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਕੋਊ ਤਿਆਗੈ ਵਿਰਲਾ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਨੂਪ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮੰਤ ॥ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਸਾਧੂ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਰੰਗਿ ॥ ਵਡਭਾਗੇ ਕਿਰਪਾ ॥੪॥੧॥੩੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥

ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਪਰਵਾਨਾ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਅਪਾਰਾ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਰੇ ਕੋਈ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਜਨ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥ ਮਸਲਤਿ ਮਤਾ ਸਿਆਣਪ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਤੂੰ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪਿਆਰੇ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਇ ਸੇਈ ਜਨ ਪੂਰੇ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਉ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਤੁਮਾਰੀ ਹੋਈ ਸੇ ਸਾਹ ਭਲੇ ਭਗਵੰਤਾ ॥੩॥ ਭਰਮ ਮੋਹ ਧ੍ਰੋਹ ਸਭਿ ਨਿਕਸੇ ਜਬ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਵਰਤਣਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਕੀਨਾ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਰੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੧॥੪੦॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਪਰਾਈ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਪਾਵੈ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਢੋਈ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ਪਚਾਵੈ ॥੧॥ ਨਿੰਦਕਿ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਪਹੁਚਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਆਗੈ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਨਿੰਦਕ ਬਪੁਰੇ ਕਾ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥ ਤਹਾ ਬਿਗੂਤਾ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਰਾਖੈ ਓਹੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਕ ਕੀ ਗਤਿ ਕਤਹੂ ਨਾਹੀ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਣਾ ॥ ਜੋ ਜੋ ਨਿੰਦ ਕਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਤਿਉ ਸੰਤਨ ਸੁਖੁ ਮਾਨਾ ॥੩॥ ਸੰਤਾ ਟੇਕ ਤੁਮਾਰੀ ਸੁਆਮੀ ਤੂੰ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਨਿੰਦਕ ਦੀਏ ਰੁੜਾਈ ॥੪॥੨॥੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਾਹਰੁ

ਧੋਇ ਅੰਤਰੁ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਦੁਇ ਠਉਰ ਅਪੁਨੇ ਖੋਏ ॥ ਈਹਾ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿ
ਆ ਆਗੈ ਮੁਸਿ ਮੁਸਿ ਰੋਏ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਹੋਰਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮਰਈ
ਨਾਮੁ ਨ ਸੁਨਈ ਡੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਕੀ ਕਿਰਤਿ ਛੋਡਿ ਗਵਾਈ ਭਗਤੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ ॥
ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਕਉ ਤਰਕਨਿ ਲਾਗਾ ਤਤੁ ਜੋਗੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥੨॥ ਉਘਰਿ ਗਇਆ ਜੈਸਾ ਖੋ
ਟਾ ਢਬੂਆ ਨਦਰਿ ਸਰਾਫਾ ਆਇਆ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਉਸ ਤੇ ਕਹਾ ਛ
ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਕੂੜਿ ਕਪਟਿ ਬੰਚਿ ਨਿੰਮੁਨੀਆਦਾ ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਤਤਕਾਲੇ ॥ ਸਤਿ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਨਾਨਕਿ ਕਹਿਆ ਅਪਨੈ ਹਿਰਦੈ ਦੇਖੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥੩॥੪੨॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰਤ ਹੋਵੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਚੈ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਲੇ ਵਸਗ
ਤਿ ਰਾਖੈ ਮਨ ਮਹਿ ਏਕੰਕਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਜਨੁ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਰਬਾਬੁ ਪਖਾਵਜ ਤਾ
ਲ ਘੁੰਘਰੂ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਥਮੇ ਮਨੁ ਪਰਬੋਧੈ ਅਪਨਾ ਪਾਛੈ
ਅਵਰ ਰੀਝਾਵੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪੁ ਹਿਰਦੈ ਜਾਪੈ ਮੁਖ ਤੇ ਸਗਲ ਸੁਨਾਵੈ ॥੨॥ ਕਰ ਸੰਗਿ
ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੈ ਸੰਤ ਧੂਰਿ ਤਨਿ ਲਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਤਿ ਪਦਾ
ਰਥੁ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜੋ ਜੋ ਸੁਨੈ ਪੇਖੈ ਲਾਇ ਸਰਧਾ ਤਾ ਕਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਐਸੀ
ਨਿਰਤਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਰੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਗੈ ॥੪॥੪॥੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅਧਮ ਚੰਡਾਲੀ ਭਈ ਬ੍ਰਹਮਣੀ ਸੂਦੀ ਤੇ ਸ੍ਰੇਸਟਾਈ ਰੇ ॥ ਪਾਤਾਲੀ ਆਕਾਸੀ ਸਖਨੀ
ਲਹਬਰ ਬੂਝੀ ਖਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਬਿਲਾਈ ਅਵਰ ਸਿਖਾਈ ਮੂਸਾ ਦੇਖਿ ਡਰਾਈ
ਰੇ ॥ ਅਜ ਕੈ ਵਸਿ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਕੇਹਰਿ ਕੂਕਰ ਤਿਨਹਿ ਲਗਾਈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਝੁ ਥੂ
ਨੀਆ ਛਪਰਾ ਥਾਮ੍ਹਿਆ ਨੀਘਰਿਆ ਘਰੁ ਪਾਇਆ ਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਜੜੀਏ ਲੈ ਜੜਿਓ ਜੜਾ
ਵਾ ਥੇਵਾ ਅਚਰਜੁ ਲਾਇਆ ਰੇ ॥੨॥ ਦਾਦੀ ਦਾਦਿ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਚੂਪੀ ਨਿਰਨਉ ਪਾਇ
ਆ ਰੇ ॥ ਮਾਲਿ ਦੁਲੀਚੈ ਬੈਠੀ ਲੇ ਮਿਰਤਕੁ ਨੈਨ ਦਿਖਾਲਨੁ ਧਾਇਆ ਰੇ ॥੩॥ ਸੋਈ ਅਜਾ
ਣੁ ਕਹੈ ਮੈ ਜਾਨਾ ਜਾਨਣਹਾਰੁ ਨ ਛਾਨਾ ਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਆਇਆ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ

ਬਿਗਸਾਨਾ ਰੇ ॥੪॥੫॥੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਬਿਸਾਰੇ ਅਉ
ਗਨ ਅਪਨਾ ਬਿਰਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹੋਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਾਤ ਪਿਤ ਨਿਆਈ ਬਾਰਿਕ ਜਿ
ਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ ॥੧॥ ਗੁਰਸਿਖ ਰਾਖੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਿ ॥ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਮਹਾ ਭਵਜਲ ਤੇ
ਅਪਨੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਜਮ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ
ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਜਪਹੁ ਜਪੁ ਰਸਨਾ ਨੀਤ ਨੀਤ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੨॥
ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਛਿਜੈ ਨ ਜਾਇ ਕਿਛੁ ਭਉ
ਨ ਬਿਆਪੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਾਠੇ ॥੩॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ਇਤ
ਉਤ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੪॥੬॥੪੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਾ ਤੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਤਾ ਭਉ ਕੇਹਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾ
ਹੀ ॥ ਏਕੁ ਤੂੰ ਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੈ ਮੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਬਿਖੁ ਦੇਖਿਆ ਸੰ
ਸਾਰੁ ॥ ਰਖਿਆ ਕਰਹੁ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ਮੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਣਹਿ ਬਿ
ਰਥਾ ਸਭਾ ਮਨ ਕੀ ਹੋਰੁ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬ
ਉਰਾਇਆ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ
ਜਿ ਕਹਣਾ ਸੁ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਪਾਸਿ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਆਸ ॥
॥੩॥ ਜੇ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ਤਾ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਇਤ ਉਤ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੇ
ਪ੍ਰਭ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮੈ ਤਾਣੁ ਤੇਰਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ॥੪॥੭॥੪੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਠਾਕੁਰ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਜਨਹਿ ਪੀਓ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਚੂਕੇ ਭੈ ਭਾਰੇ
ਦੁਰਤੁ ਬਿਨਾਸਿਓ ਭਰਮੁ ਬੀਓ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਤ ਮੈ ਜੀਓ ॥ ਸੁਨਿ ਕਰਿ ਬਚਨ ਤੁ
ਮਾਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨੁ ਤਨੁ ਮੇਰਾ ਠਾਰੁ ਥੀਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਭਇਓ ਸਾ
ਧਸੰਗੁ ਏਹੁ ਕਾਜੁ ਤੁਮ ਆਪਿ ਕੀਓ ॥ ਦਿੜੁ ਕਰਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਸਹਜੇ
ਬਿਖਿਆ ਭਈ ਖੀਓ ॥੨॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰਾ ਏਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮੰਤ੍ਰੁ ਲੀਓ ॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੋ ਤਿਸ ਤਿਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥੈ ਰੁਗੀਓ ॥੩॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣ
ਸ ਦੇਹੀ ਪਾਈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਮੇਲਿ ਲੀਓ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਕਲਿਜੁਗੁ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕੀਰਤ
ਨੁ ਗਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਤਿਨਾ ॥੪॥੮॥੪੬ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆ
ਗੈ ਹੀ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੂਆ ਅਵਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਗਿਆਨਾ ॥ ਭੂਲ ਚੂਕ ਅਪਨਾ ਬਾਰਿਕੁ ਬਖ
ਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨ ਕਉ
ਰਾਖਿ ਲੀਆ ॥ ਕਾਟਿਆ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਮੇਰੇ ਪਰਹਰਿਆ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮ
ਹਾ ਘੋਰ ਤੇ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਗੁਰਿ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ॥੨॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭਉ ਮਿਟਿਆ ਰਾ
ਖੇ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਐਸੀ ਦਾਤਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ
ਸਾਹਿਬ ਮਨਿ ਮੇਲਾ ॥ ਸਰਣਿ ਪਇਆ ਨਾਨਕ ਸੋੁਹੇਲਾ ॥੪॥੯॥ ੪੮॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕੋ ਲਾਗੂ ਚੀਤਿ ਆਵਹਿ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋ
ਊ ਦੂਜਾ ਸੂਝੈ ਸਾਚੇ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਾਂ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਲੋਗਨ ਕਿ
ਆ ਵੇਚਾਰੇ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਕਹੁ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟ
ਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ਹਾਥ ਦੇਇ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਤੇਰੀ ਕਿਰਪਾ ਤਿਸ ਕਉ ਬਿ
ਪੁ ਨ ਕੋਊ ਭਾਖੈ ॥੨॥ ਓਹੋ ਸੁਖੁ ਓਹਾ ਵਡਿਆਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾ
ਤੂੰ ਸਦ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ
ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਕੋਈ ਨਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੇਰਾ ॥੪॥
੧੦॥ ੪੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ
ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ਦਿਖਾਲੇ ਦਰਸਨੁ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥੧॥ ਮਿ
ਲਉ ਪਰੀਤਮ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਹਰਉ ਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਿਨਿ ਰਿਦੈ ਅਰਾ
ਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਭਏ ਹਰਖ ਸੋ

ਗ ਮਹਿ ਬਸਨਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਪਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ॥
੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਥਾਪਿ ਕੀਓ ਸਭੁ ਅਪਨਾ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਂਧਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਭਏ
ਜਨ ਮੁਕਤੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅ
ਪੁਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਦਾਤੇ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥ ੧੧॥ ੫੦॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹ ਮਲਨ ਨੀਦ ਤੇ ਛੁਟਕੀ ਕਉਨੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਭਇਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ
ਮੋਹਨੀ ਤੁਧੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ਤੇਰਾ ਆਲਸੁ ਕਹਾ ਗਇਓ ਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰ
ਕਾਰੁ ਗਾਖਰੋ ਸੰਜਮਿ ਕਉਨ ਛੁਟਿਓ ਰੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਦੇਵ ਅਸੁਰ ਤ੍ਰੈ ਗੁਨੀਆ ਸਗ
ਲੋ ਭਵਨੁ ਲੁਟਿਓ ਰੀ ॥੧॥ ਦਾਵਾ ਅਗਨਿ ਬਹੁਤੁ ਤ੍ਰਿਣ ਜਾਲੇ ਕੋਈ ਹਰਿਆ ਬੂਟੁ ਰਹਿ
ਓ ਰੀ ॥ ਐਸੋ ਸਮਰਥੁ ਵਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤਾ ਕੀ ਉਪਮਾ ਜਾਤ ਨ ਕਹਿਓ ਰੀ ॥੨॥ ਕਾਜਰ ਕੋ
ਠ ਮਹਿ ਭਈ ਨ ਕਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਬਰਨੁ ਬਨਿਓ ਰੀ ॥ ਮਹਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰ ਹਿਰਦੈ ਬਸਿਓ ਅ
ਚਰਜ ਨਾਮੁ ਸੁਨਿਓ ਰੀ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਅਵਲੋਕਨ ਅਪੁਨੈ ਚਰਣਿ
ਲਗਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥੪॥ ੧੨॥ ੫੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੭॥ ਲਾਲ ਚੋਲਨਾ ਤੈ ਤਨਿ ਸੋਹਿਆ ॥ ਸੁਰਿਜਨ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ॥੧॥
ਕਵਨ ਬਨੀ ਰੀ ਤੇਰੀ ਲਾਲੀ ॥ ਕਵਨ ਰੰਗਿ ਤੂੰ ਭਈ ਗੁਲਾਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਸੁੰਦ
ਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸੁਹਾਗੁ ॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਲਾਲਨੁ ਤੁਮ ਘਰਿ ਭਾਗੁ ॥੨॥ ਤੂੰ ਸਤਵੰਤੀ ਤੂੰ ਪਰਧਾ
ਨਿ ॥ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤੁਹੀ ਸੁਰ ਗਿਆਨਿ ॥੩॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਭਾਨੀ ਤਾਂ ਰੰਗਿ ਗੁਲਾਲ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੁਭ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਲ ॥੪॥ ਸੁਨਿ ਰੀ ਸਖੀ ਇਹ ਹਮਰੀ ਘਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਆਪਿ ਸੀਗਾ
ਰਿ ਸਵਾਰਨਹਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥ ੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੂਖੁ ਘਨੋ ਜਬ
ਹੋਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਅਬ ਮਸਲਤਿ ਮੋਹਿ ਮਿਲੀ ਹਦੂਰਿ ॥੧॥ ਚੁਕਾ ਨਿਹੋਰਾ ਸਖੀ ਸਹੇਰੀ ॥
ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਪਿਰ ਸੰਗਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਕਟਿ ਆਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਸੇਜ ਧਰੀ ॥

ਕਾਟਿਕਲਤਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥੨॥ਮੰਦਰਿਮੇਰੈਸਬਦਿਉਜਾਰਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦੀਖ
ਸਮੁਹਮਾਰਾ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮੈਪਿਰੁਘਰਿਆਇਆ॥ਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁਨਾਨਕ
ਜਨਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਚਿਨਾਮਿਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾ॥
ਲੋਗਨਸਿਉਮੇਰਾਠਾਠਾਬਾਗਾ॥ਬਾਹਰਿਸੂਤੁਸਗਲਸਿਉਮਉਲਾ॥ਅਲਿਪਤੁਰਹ
ਉਜੈਸੇਜਲਮਹਿਕਉਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਖਕੀਬਾਤਸਗਲਸਿਉਕਰਤਾ॥ਜੀਅ
ਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਧਰਤਾ॥੨॥ਦੀਸਿਆਵਤਹੈਬਹੁਤੁਭੀਹਾਲਾ॥ਸਗਲਚਰਨਕੀ
ਇਹੁਮਨੁਰਵਾਲਾ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥੪॥੩॥੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਵਤੁਰਲੀਆਜੋਬਨਿਬ
ਲੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਮਾਟੀਸੰਗਿਰਲੀਆ॥੧॥ਕਾਨਕੁੰਡਲੀਆਬਸਤ੍ਰਓਢਲੀਆ॥
ਸੇਜਸੁਖਲੀਆਮਨਿਗਰਬਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਲੈਕੁੰਚਰੀਆਸਿਰਿਕਨਿਕਛ
ਤਰੀਆ॥ਹਰਿਭਗਤਿਬਿਨਾਲੇਧਰਨਿਗਡਲੀਆ॥੨॥ਰੂਪਸੁੰਦਰੀਆਅਨਿਕਇ
ਸਤਰੀਆ॥ਹਰਿਰਸਬਿਨੁਸਭਿਸੁਆਦਫਿਕਰੀਆ॥੩॥ਮਾਇਆਛਲੀਆ
ਬਿਕਾਰਬਿਖਲੀਆ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਦਇਅਲੀਆ॥੪॥੪॥੫੫॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁਬਗੀਚਾਪੇਡਘਨਕਰਿਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤਹਾਮਹਿ
ਫਲਿਆ॥੧॥ਐਸਾਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁਗਿਆਨੀ॥ਜਾਤੇਪਾਈਐਪਦੁਨਿਰਬਾਨੀ॥
ਆਸਿਪਾਸਿਬਿਖੂਆਕੇਕੁੰਟਾਬੀਚਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਭਾਈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਚਨ
ਹਾਰੇਏਕੈਮਾਲੀ॥ਖਬਰਿਕਰਤੁਹੈਪਾਤਪਤਡਾਲੀ॥੨॥ਸਗਲਬਨਸਪਤਿਆ
ਣਿਜੜਾਈ॥ਸਗਲੀਫੂਲੀਨਿਫਲਨਕਾਈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਨਾਮੁਜਿਨਿਗੁਰ
ਤੇਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਰੀਤਿਨਿਮਾਇਆ॥੪॥੫॥੫੬॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਲੀਲਾਤੇਰੈਨਾਮਿਬਨਾਈ॥ਜੋਗੁਬਨਿਆਤੇਰਾਕੀਰਤਨੁਗਾ
ਈ॥ਸਰਬਸੁਖਾਬਨੇਤੇਰੈਓਲ੍ਹੈ॥ਭ੍ਰਮਕੇਪਰਦੇਸਤਿਗੁਰਖੋਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੁਕਮੁ

ਬੂਝਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਮਹਾਨਿਰਬਾਣੇ॥੨॥ਜਿਨਿਤੁਮਜਾਤਾਸੋਗਿਰਸ
ਤਉਦਾਸੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਮਿਰਤਾਸੋਈਨਿਰਬਾਣੁ॥੩॥ਜਾਕਉਮਿਲਿਓਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥
ਭਨਤਿਨਾਨਕਤਾਕਾਪੂਰਖਜਾਨਾ॥੪॥੬॥੫੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤੀਰਥਿਜਾ
ਉਤਾਹਉਹਉਕਰਤੇ॥ਪੰਡਿਤਪੂਛਉਤਮਾਇਆਰਾਤੇ॥ਸੋਅਸਥਾਨੁਬਤਾਵਹੁਮੀਤਾ॥
ਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਨੀਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪਾਪਪੁੰਨਵੀਚਾਰ॥ਨਰਕਿਸੁਰ
ਗਿਫਿਰਿਫਿਰਿਅਉਤਾਰ॥੨॥ਗ੍ਰਿਸਤਮਹਿਚਿੰਤਉਦਾਸਅਹੰਕਾਰ॥ਕਰਮਕਰਤਜੀ
ਅਕਉਜੰਜਾਰ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਵਸਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਰੀਤਿਨਿ
ਮਾਇਆ॥੪॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਇਹੁਅਸਥਾਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਈਐ॥
੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੭॥੫੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰਮਹਿਸੂਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿ
ਸੂਖਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਸਗਲਬਿਨਸੇਦੂਖਾ॥੧॥ਸਗਲਸੂਖਜਾਂਤੂੰਚਿਤਿਆਵੈਂ॥
ਸੋਨਾਮੁਜਪੈਜੋਜਨੁਤੁਧੁਭਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਜਪਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਜਪਤਢਹੈਦੁਖਡੇਰਾ॥੨॥ਹੁਕਮੁਬੁਝੈਸੋਈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਾਚੁਸਬਦੁਜਾਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੩॥
ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕਮੇਰੈਮਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੮॥੫੯॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਹਾਪਠਾਵਹੁਤਹਤਹਜਾਈ॥ਜੋਤੁਮਦੇਵਹੁਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈ॥
੧॥ਸਦਾਚੇਰੇਗੋਵਿੰਦਗੋਸਾਈ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁ
ਮਰਾਦੀਆਪੈਨਉਖਾਈ॥ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਸੁਖੀਵਲਾਈ॥੨॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਤੁਝੈ
ਧਿਆਈ॥ਤੁਮ੍ਹਰੈਲਵੈਨਕੋਊਲਾਈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਤਇਵੈਧਿਆਈ॥ਗਤਿਹੋਵੈ
ਸੰਤਹਲਗਿਪਾਈ॥੪॥੯॥੬੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤ
ਧਿਆਈਐ॥ਮਾਰਗਿਚਲਤਹਰੇਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾ॥ਜਾ
ਸੁਸੁਨੀਮਨਿਹੋਇਅਨੰਦਾਦੂਖਰੋਗਮਨਸਗਲੇਲਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਰਜਿਕਾਮਿਬਾ
ਟਘਾਟਜਪੀਜੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੨॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਹਰਿਕੀਰਤ

ਸੁਖਾਈਐ ਆਪੇ ਜਨੁ ਜਮ ਕੀ ਫਾਹਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਹੁ ਤਿਨ ਗੀਤਾ
ਤਿਹ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਲਾਗਿ ਪਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਦੁ ੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ
ਸੁਖ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਦੁਖ ਹੋਵਤ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵਹੁ ॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਅਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਮਨਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਥਿ
ਰੁ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਪਰ ਕਾ ਬੁਰਾ ਨ ਰਾਖਹੁ ਚੀਤ ॥ ਤੁਮ ਕਉ ਦੁਖੁ ਨਹੀ
ਭਾਈ ਮੀਤ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨ੍ਹਾ ॥ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਚੀਨ੍ਹਾ ॥੪॥
੧੧॥ ਦੁ ੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁ ਨੀਚ ਕਉ ਕੋਈ ਨ ਜਾਨੈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਉਹੁ ਚ
ਹੁ ਕੁੰਟ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਮਾਗਉ ਦੇਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਆ ਕੇ ਚਰਨ ਮਲਿ ਧੋਈ ॥੨॥
ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੂ ਨ ਆਵਤ ਕਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਾ ਕੋ ਜਪੀਐ ਨਾਮ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨ ਸੋ
ਵਤ ਜਾਗੇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਮੀਠੇ ਲਾਗੇ ॥੪॥੧੨॥ ਦੁ ੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਏਕੋ ਏਕੀ ਨੈਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਉ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵ
ਉ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਸਮ
ਗ੍ਰੀ ਜਾ ਕੈ ਸੂਤਿ ਪਰੋਈ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਈ ॥੨॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਕਰਤਾ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਪਾ ਨਿਰਗੁਨੁ ਰਹਤਾ ॥੩॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਅਨੰ
ਦ ਕਰੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥੪॥੧੩॥ ਦੁ ੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਰਹੇ ਭਵਾ
ਰੇ ॥ ਦੁਲਭ ਦੇਹ ਜੀਤੀ ਨਹੀ ਹਾਰੇ ॥੧॥ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਾਸੇ ਦੁਖ ਦਰਦ ਦੂਰਿ ॥ ਭਏ ਪੁਨੀ
ਤ ਸੰਤਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸੰਤ ਉਧਾਰਨ ਜੋਗ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗ
॥੨॥ ਮਨਿ ਆਨੰਦੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਨਉ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਬੁਧਿ ॥੪॥੧੪॥ ਦੁ ੫॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਟੀ ਤਿਆਸ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧੇਰੇ ॥ ਸਾਧ ਸੇਵਾ ਅਘ ਕਟੇ ਘਨੇਰੇ ॥੧॥

ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦੁ ਘਣਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨਸਿਓ ਮਨ ਕਾ ਮੂਰਖੁ ਢੀਠਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗਾ ਮੀਠਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਕੇ ਚਰਣ ਗਹੇ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਪਾਪ ਲਹੇ ॥੩॥ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਇਹੁ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਰੀ ਮਇਆ ॥੪॥੧੫॥ ਦੁ ੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅ
ਪਨਾ ਸਦ ਸਦਾ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕੇਸ ਸੰਗਿ ਝਾਰੇ ॥੧॥ ਜਾਗੁ ਰੇ ਮਨ ਜਾਗਨਹਾਰੇ ॥
ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਆਵਸਿ ਕਾਮਾ ਝੂਠਾ ਮੋਹੁ ਮਿਥਿਆ ਪਸਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ
ਬਾਣੀ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਇ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾ
ਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਦੇਵੈ ਨਾਉ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਜਾਪਿ ॥੪॥੧੬॥ ਦੁ ੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੇ ਪੇਡੁ ਬਿਸ
ਥਾਰੀ ਸਾਖ ॥ ਅਪਨੀ ਖੇਤੀ ਆਪੇ ਰਾਖ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਏਕੈ ਓਹੀ ॥ ਘਟ ਘਟ
ਅੰਤਰਿ ਆਪੇ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਸੂਰੁ ਕਿਰਣਿ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਸੋਈ ਗੁਪਤੁ ਸੋਈ ਆ
ਕਾਰੁ ॥੨॥ ਸਰਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਥਾਪੈ ਨਾਉ ॥ ਦੁਹ ਮਿਲਿ ਏਕੈ ਕੀਨੋ ਠਾਉ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਖੋਇਆ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨੈਨ ਅਲੋਇਆ ॥੪॥੧੭॥ ਦੁ ੮॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਕਤਿ ਸਿਆਨਪ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਨਾ
॥੧॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਨ ਗੁਣੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਰਖ ਮੁਗ
ਧ ਅਗਿਆਨ ਅਬੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਤੇਰੇ ਕੀ ਆਸ ਮਨਿ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਨ
ਸਾਧਾ ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਮਨਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥੩॥ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨਾ ਮਤਿ ਮੇਰੀ ਥੋਰੀ ॥ ਬਿਨਵਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਓਟ ਪ੍ਰਭ ਤੋਰੀ ॥੪॥੧੮॥ ਦੁ ੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਖਰ ਦੁਇ
ਇਹ ਮਾਲਾ ॥ ਜਪਤ ਜਪਤ ਭਏ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੀ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਾਈ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਹਰੇ ਹਰਿ ਜਪਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮਾਲਾ ਉਰ
ਅੰਤਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕਾ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੈ ॥੨॥ ਹਿਰਦੈ ਸਮਾਲੈ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੈ ॥

ਸੋਜਨੁਹੋਇਤਉਤਰਕਤਤਿਨਤੇਲੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਲਾਵੈਲਾਇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਾਕੈਸਗਲਸਿ
ਧਿ॥੪॥ ੨੯ ॥ ੮੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕਾਹੋਇ॥ਤਿਸੁ
ਜਨਲੇਪੁਨਬਿਆਪੈਕੋਇ॥੧॥ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲ
ਜਨਕੈਅਤਿਨਿਰਮਲਦਾਸਕੀਜੁਗਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਹਰਿਸਰਣੀਆ
ਇਆ॥ਤਿਸੁਜਨਕਹਾਬਿਆਪੈਮਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਾਕੇਮਨਮਾਹਿ॥ਤਿਸਕਉ
ਚਿੰਤਾਸੁਪਨੈਨਾਹਿ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਭਰਮੁਮੋਹੁਸਗਲਬਿਨਸਾ
ਇਆ॥੪॥ ੩੦॥ ੮੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਇਓਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਤਾ
ਦੂਖੁਭਰਮੁਕਹੁਕੈਸੇਨੇਰਾ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਲੇ
ਹੁਉਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਟਿਗਇਆਦੂਖੁਬਿਸਾਰੀਚਿੰਤਾ॥ਫਲੁਪਾਇਆਜਪਿਸਤਿ
ਗੁਰਮੰਤਾ॥੨॥ਸੋਈਸਤਿਸਤਿਹੈਸੋਈ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਰਖੁਕੰਠਿਪਰੋਈ॥੩॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕਉਨਉਹਕਰਮਾ॥ਜਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਨਾਮਾ॥੪॥ ੩੧॥ ੮੨॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਅਹੰਕਾਰਿਵਿਗੂਤੇ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਹਰਿਜਨਛੂਟੇ
॥੧॥ਸੋਇਰਹੇਮਾਇਆਮਦਮਾਤੇ॥ਜਾਗਤਭਗਤਸਿਮਰਤਹਰਿਰਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋ
ਹਭਰਮਿਬਹੁਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਇਆ॥ਅਸਥਿਰੁਭਗਤਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇਆ॥੨॥
ਬੰਧਨਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮੇਰਾ॥ਮੁਕਤੇਸੰਤਬੁਝਹਿਹਰਿਨੇਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਈ॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਗਤਿਪਾਈ॥੪॥ ੩੨॥ ੮੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਤੂੰਮੇਰਾਤਰੰਗੁਹਮਮੀਨਤੁਮਾਰੇ॥ਤੂੰਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਮਤੇਰੈਦੁਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਮੇਰਾ
ਕਰਤਾਹਉਸੇਵਕੁਤੇਰਾ॥ਸਰਣਿਗਹੀਪ੍ਰਭਗੁਨੀਗਹੇਰਾ॥ਤੂੰਮੇਰਾਜੀਵਨੁਤੂਆਧਾਰੁ
ਤੁਝਹਿਪੇਖਿਬਿਗਸੈਕਉਲਾਰੁ॥੨॥ਤੂੰਮੇਰੀਗਤਿਪਤਿਤੂਪਰਵਾਨੁ॥ਤੂਸਮਰਥੁਮੈਤੇਰਾਤਾ
ਣੁ॥੩॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉਨਾਮੁਗੁਣਤਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥੪॥ ੩੩॥
੮੪॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਰੋਵਨਹਾਰੈਝੂਠੁਕਮਾਨਾ॥ਹਸਿਹਸਿਸੋਗੁਕਰਤਬੇਗਾਨਾ॥

ਕੋਮੂਆਕਾਕੈਘਰਿਗਾਵਨੁ॥ਕੋਰੋਵੈਕੋਹਸਿਹਸਿਪਾਵਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਵਸਥ
ਤੇਬਿਰਧਾਨਾ॥ਪਹੁਚਿਨਮੁਕਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਹੁਗੁਣਮਹਿਵਰਤੈਸੰਸਾਰਾ॥ਨ
ਰਕਸੁਰਗਫਿਰਿਫਿਰਿਅਉਤਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜੋਲਾਇਆਨਾਮ॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਾਕਾ
ਪਰਵਾਨ॥੪॥ ੩੪॥ ੮੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸੋਇਰਹੀਪ੍ਰਭਖਬਰਿਨਜਾਨੀ॥ਭੋ
ਰੁਭਇਆਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਸਹਜਿਮਨਿਅਨਦੁਧਰਉਰੀ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇ
ਕੀਲਾਲਸਾਤਾਤੇਆਲਸੁਕਹਾਕਰਉਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆਣਿਨਿਸਾਰਿਓ
॥ਖਿਸਰਿਗਇਓਭੂਮਪਰਿਡਾਰਿਓ॥੨॥ਸਾਦਿਮੋਹਿਲਾਦੀਅਹੰਕਾਰੇ॥ਦੋਸੁਨਾਹੀਪ੍ਰਭ
ਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੇਭਰਮਅੰਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲੀਸਿਰਜਣਹਾਰੇ॥੪॥ ੩੫॥
੮੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਕਮਲਕੀਆਸਪਿਆਰੇ॥ਜਮਕੰਕਰਨਸਿਗਏਵਿ
ਚਾਰੇ॥੧॥ਤੂਚਿਤਿਆਵਹਿਤੇਰੀਮਇਆ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮਸਗਲਰੋਗਖਇਆ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅਨਿਕਦੂਖਦੇਵਹਿਅਵਰਾਕਉ॥ਪਹੁਚਿਨਸਾਕਹਿਜਨਤੇਰੇਕਉ॥੨॥ਦਰਸਤੇਰੇਕੀ
ਪਿਆਸਮਨਿਲਾਗੀ॥ਸਹਜਅਨੰਦਬਸੈਬੈਰਾਗੀ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ॥
ਕੇਵਲਨਾਮੁਰਿਦੇਮਹਿਦੀਜੈ॥੪॥ ੩੬॥ ੮੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤ
ਨੈਮਿਟੇਜੰਜਾਲ॥ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਹੋਇਆਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭਲੀਬਨੀ॥ਜਾਕੈਗ੍ਰਿ
ਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਪੂਰਨੁਸੋਭੇਟਿਆਨਿਰਭੈਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਾਧਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ॥ਮਿਟਿਗਈਭੂਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲ॥੨॥ਠਾਕੁਰਿਅਪੁਨੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਜਲਨਿਬੁਝੀ
ਮਨਿਹੋਈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਮਿਟਿਗਈਭਾਲਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਖਜ
ਨਾ॥੪॥ ੩੭॥ ੮੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਸਿਉਜਾਕੀਬਨਿਆਈ॥ਭੋਜਨਪੂ
ਰਨਰਹੇਅਘਾਈ॥੧॥ਕਛੂਨਥੋਰਾਹਰਿਭਗਤਨਕਉ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਦੇਵਨਕਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਧਨੀਅਗਮਗੁਸਾਈ॥ਮਾਨੁਖਕੀਕਹੁਕੇਤਚਲਾਈ॥੨॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਦ
ਸਅਸਟਸਿਧਾਈ॥ਪਲਕਦਿਸਟਿਤਾਕੀਲਾਗਹੁਪਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਦਇਆਕਰਹੁਮੇਰੇਸੁ

ਆਸੀਫਿਰੁਨਾਨਕਨਾਈਤਿਨਕਾਮੀ॥੪॥੨੮॥੭੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜਉਮੈ
ਅਪੁਨਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥ਤਬਮੇਰੈਮਨਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਮਿਟਿਗਈਗਣ
ਤਬਿਨਾਸਿਓਸੰਸਾ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਭਏਭਗਵੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਮੈਅਪੁਨਾਸਾਹਿਬੁ
ਚੀਤਿ॥ਤਉਭਉਮਿਟਿਓਮੇਰੇਮੀਤ॥੨॥ਜਉਮੈਓਟਗਹੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਤਾਂਪੂਰਨਹੋਈਮ
ਨਸਾਮੇਰੀ॥੩॥ਦੇਖਿਚਲਿਤਮਨਿਭਏਦਿਲਾਸਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥੪॥੨੯॥
੮੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦਿਨੁਮੂਸਾਲਾਜੁਟੁਕਾਈ॥ਗਿਰਤਕੂਪਮਹਿਖਾਹਿ
ਮਿਠਾਈ॥੧॥ਸੋਚਤਸਾਚਤਰੈਨਿਬਿਹਾਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇਚਿਤਵਤਕਬਹੂ
ਨਸਿਮਰੈਸਾਰਿਗਿਪਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰੁਮਕੀਛਾਇਆਨਿਹਚਲੁਗ੍ਰਿਹੁਬਾਂਧਿਆ॥ਕਾ
ਲਕੈਫਾਂਸਿਸਕਤਸਰੁਸਾਂਧਿਆ॥੨॥ਬਾਲੂਕਨਾਰਾਤਰੰਗਮੁਖਿਆਇਆ॥ਸੋਥਾਨੁਮੂੜਿਨਿ
ਹਚਲੁਕਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਿਓਹਰਿਰਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜੀਵੈਹਰਿਗੁਣਗਾ
ਇਆ॥੪॥੩੦॥੮੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ॥ ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਕਰਤੀਕੇਲਾ॥
ਉਨਕੈਸੰਗਿਹਮਤੁਮਸੰਗਿਮੇਲਾ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁਮਸਭੁਕੋਊਲੋਰੈ॥ਓਸੁਬਿਨਾਕੋਊਮੁ
ਖੁਨਹੀਜੋਰੈ॥੧॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਕਹਾਸਮਾਏ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਤੁਹੀਦੁਹੇਰੀਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਉ
ਨਕੈਸੰਗਿਤੂਗ੍ਰਿਹਮਹਿਮਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਹੋਈਹੈਜਾਹਰਿ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੂਰਖੀ
ਪਤੋਲਿ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਛੁਟਕੀਰੋਲਿ॥੨॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰਾਮਾਨੁਮਹਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੁ
ਮਸਾਕੁਜਗਤੁ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਤੇਰੀਸਭਬਿਧਿਥਾਟੀ॥ਓਸੁਬਿਨਾਤੂੰਹੋਈਹੈਮਾਟੀ॥੩॥ਓ
ਹੁਬੈਰਾਗੀਮਰੈਨਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬਾਧਾਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਨਾਨਕਥਾਪਿ॥ਅਪ
ਨੀਕੁਦਰਤਿਜਾਣੈਆਪਿ॥੪॥੩੧॥੮੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨਾਓਹੁਮਰਤਾਨਾ
ਹਮਡਰਿਆ॥ਨਾਓਹੁਬਿਨਸੈਨਾਹਮਕੜਿਆ॥ਨਾਓਹੁਨਿਰਧਨੁਨਾਹਮਭੂਖੇ॥ਨਾਓਸੁਦੂ
ਖੁਨਹਮਕਉਦੂਖੇ॥੧॥ਅਵਰੁਨਕੋਊਮਾਰਨਵਾਰਾ॥ਜੀਅਉਹਮਾਰਾਜੀਉਦੇਨਹਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਸੁਬੰਧਨਨਾਹਮਬਾਧੇ॥ਨਾਉਸੁਧੰਧਾਨਾਹਮਧਾਧੇ॥ਨਾਉਸੁਮੈਲੁਨਹਮਕ

ਉਮੈਲਾ॥ਓਸੁਅਨੰਦੁਤਹਮਸਦਕੇਲਾ॥੨॥ਨਾਉਸੁਸੋਚੁਨਹਮਕਉਸੋਚਾ॥ਨਾਉਸੁ
ਲੇਪੁਨਹਮਕਉਪੋਚਾ॥ਨਾਉਸੁਭੂਖਨਹਮਕਉਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਜਾਉਹੁਨਿਰਮਲੁਤਾਂਹਮ
ਜਚਨਾ॥੩॥ਹਮਕਿਛੁਨਾਹੀਏਕੈਓਹੀ॥ਆਗੈਪਾਛੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਿਖੋਏ
ਭ੍ਰਮਭੰਗਾ॥ਹਮਓਇਮਿਲਿਹੋਏਇਕਰੰਗਾ॥੪॥੩੨॥੮੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸੇਵਾਕਰੀਐ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਧਨੁਆਗੈਧਰੀਐ॥ਪਾਨੀਪਖਾਕਰਉਤ
ਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਅਨਿਕਬਾਰਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੧॥ਸਾਈਸੁਹਾਗਣਿਜੋਪ੍ਰਭਭਾਈ॥
ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸੀਕੀਪਨਿਹਾਰਿ॥ਉਨਕੀ
ਰੇਣੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲਿ॥ਮਾਥੈਭਾਗੁਤਪਾਵਉਸੰਗੁ॥ਮਿਲੈਸੁਆਮੀਅਪੁਨੈਰੰਗਿ॥
੨॥ਜਾਪਤਾਪਦੇਵਉਸਭਨੇਮਾ॥ਕਰਮਧਰਮਅਰਪਉਸਭੁਹੋਮਾ॥ਗਰਬੁਮੋਹੁ
ਤਜਿਹੋਵਉਰੇਨ॥ਉਨਕੈਸੰਗਿਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਨੈਨ॥੩॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਏਹੀਆਰਾਧਉ॥
ਦਿਨਸੁਰੈਣਿਏਹਸੇਵਾਸਾਧਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬ
ਖਸਿੰਦ॥੪॥੩੩॥੮੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਪ੍ਰਭ
ਕੀਪ੍ਰੀਤਿਦੁਖੁਲਗੈਨਕੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਹਉਮੈਮਲੁਖੋਇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦ
ਨਿਰਮਲਹੋਇ॥੧॥ਸੁਨਹੁਮੀਤਐਸਾਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰੁ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਘਟਘਟਆਧਾਰੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਭਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਰਿਦੈਨਿਰਮਲਨਾਮ॥

੨੮

ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਦਸੋਭਾਵੰਤ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਭਮਿਟੀਹੈਚਿੰਤ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਇਹੁਭਵਜਲੁਤਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਜਮਤੇਨਹੀਡਰੈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਸਗਲਉਧਰੈ॥
ਪ੍ਰਭਕੀਪ੍ਰੀਤਿਚਲੈਸੰਗਰੈ॥੩॥ਆਪਹੁਕੋਈਮਿਲੈਨਭੂਲੈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸੁ
ਸਾਧਸੰਗਿਘੂਲੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੇਰੈਕੁਰਬਾਣੁ॥ਸੰਤਓਟਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਾਣੁ॥੪॥੩੪॥
੮੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਭੂਪਤਿਹੋਇਕੈਰਾਜੁਕਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥ
ਵਿਹਾਝੀਮਾਇਆ॥ਸੰਚਤਸੰਚਤਥੈਲੀਕੀਨੀ॥ਪ੍ਰਭਿਉਸਤੇਡਾਰਿਅਵਰਕਉਦੀਨੀ॥

ਕਾਚਗਾਗਰੀਆਅੰਭਮਝਰੀਆ॥ਗਰਬਿਗਰਬਿਉਆਹੂਮਹਿਪਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਭਉਹੋਇਓਭਇਆਨਿਹੰਗਾ॥ਚੀਤਿਆਇਓਕਰਤਾਸੰਗਾ॥ਲਸਮਕਰਜੋਕ੍ਰੋਧੀ
ਅਸੰਖਾ॥ਨਿਕਸਿਆਭੂਕਤਹੋਇਗਇਓਸੂਆ ਤਾਪ॥ਉਹੁਬੇਸਰਮੁ [illegible]
ਤਸਕਰਿਓ[illegible]ਮਰਿਭਾਗੀ॥ਵਡਪਰਵਾਰੁਪੂਤਅਰੁਧੀਆ॥ਮੋਹਿਪਰਿਓਧਾਰਿਆ
ਮੂਆ॥੩॥ਜਿਨਤਿਉਪਾਤਿਨਤਿਵਿਨਾਤਾ॥ਰੰਗਰਸਜੈਸੇਸੁਪਨਾਤਾ॥ਸੋਈਮੁਕਤਾ
ਤਿਸੁਰਾਜੁਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਜਿਸੁਖਸਮੁਮਿਲਾਇਆਲੁ॥੪॥੩੫॥ ੮੬॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ ੫ ਇਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਘਨੇਰੀ॥ਜਉਮਿਲੀਐਤਉਵਧੈਵਧੇਰੀ॥ਗਲਿਚ
ਮੜੀਜਉਛੋਡੈਨਾਹੀ॥ਲਾਗਿਛੁਟੋਸਤਿਗੁਰਕੀਪਾਈ॥੧॥ਜਗਮੋਹਨੀਹਮਤਿਆਗਿ
ਗਵਾਈ॥ਨਿਰਗੁਨੁਮਿਲਿਓਵਜੀਵਧਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਸੁੰਦਰਿਮਨਕਉਮੋਹੈ॥
ਬਾਟਿਘਾਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬਨਿਬਨਿਜੋਹੈ॥ਮਨਿਤਨਿਲਾਗੈਹੋਇਕੈਮੀਠੀ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈ
ਖੋਟੀਡੀਠੀ॥੨॥ਅਗਰਕਉਸਕੇਵਡੇਠਗਾਊ॥ਛੋਡਹਿਨਾਹੀਬਾਪਨਮਾਊ॥ਮੇਲੀ
ਅਪਨੇਉਨਿਲੇਬਾਂਧੇ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੈਸਗਲੇਸਾਧੇ॥੩॥ਅਬਮੋਰੈਮਨਿਭਇਆ
ਅਨੰਦ॥ਭਉਚੂਕਾਟੂਟੇਸਭਿਫੰਦ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘਰੁਸਗਲਾਮੈ
ਸੁਖੀਬਸਾਇਆ॥੪॥੩੬॥ ੮੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਠਪਹਰਨਿ
ਕਟਿਕਰਿਜਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਕਾਕੀਆਮੀਠਾਮਾਨੈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਸੰਤਨਆਧਾਰੁ॥ਹੋਇਰਹੇਸਭਕੀ
ਪਗਛਾਰੁ॥੧॥ਸੰਤਰਹਤਸੁਨਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਉਆਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਵਰਤਣਿਜਾਕੈਕੇਵਲਨਾਮ॥ਅਨਦਰੂਪੁਕੀਰਤਨੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਜਾਕੈਏਕ
ਸਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨੈ॥੨॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਅਘਕਾਟਨਹਾਰਾ॥ਦੁਖਦੂ
ਰਿਕਰਨਜੀਅਕੇਦਾਤਾਰਾ॥ਸੂਰਬੀਰਬਚਨਕੇਬਲੀ॥ਕਉਲਾਬਪੁਰੀਸੰਤੀਛਲੀ॥
੩॥ਤਾਕਾਸੰਗੁਬਾਛਹਿਸੁਰਦੇਵ॥ਅਮੋਘਦਰਸੁਸਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਕਰਜੋੜਿ
ਨਾਨਕੁਕਰੇਅਰਦਾਸਿ॥ਮੋਹਿਸੰਤਹਟਹਲਦੀਜੈਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੩੭॥ ੮੮॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਸੂਖਜਪਿਏਕੈਨਾਮ॥ਸਗਲਧਰਮਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਮ॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸਾਧਕਾਸੰਗੁ॥ਜਿਸੁਭੇਟਤਲਾਗੈਪ੍ਰਭਰੰਗੁ॥੧॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਓਇਆਨੰਦਪਾਵੈ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸਾਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਨੁਨਜਾਵੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਰਤਨੇਮਮਜਨਤਿਸੁਪੂਜਾ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਤਿਨਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨੀਜਾ॥ਮ
ਹਾਪੁਨੀਤਜਾਕਾਨਿਰਮਲਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਜਾਕੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੨॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਸੋ
ਜਨੁਸਗਲੇਭਵਨ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਤਾਕੀਪਗਰੇਨ॥ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਹਰਿਹਰਿਰਾਇ॥
ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਥਨੁਨਜਾਇ॥੩॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਉ॥ਉਨਸਾ
ਧਾਕਾਦਰਸਨੁਪਾਵਉ॥ਮੋਹਿਗਰੀਬਕਉਲੇਹੁਰਲਾਇ॥ਨਾਨਕਆਇਪਏਸਰ
ਣਾਇ॥੪॥੩੮॥ ੮੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਆਠਪਹਰਉਦਕਇਸਨਾ
ਨੀ॥ਸਦਹੀਭੋਗੁਲਗਾਇਸੁਗਿਆਨੀ॥ਬਿਰਥਾਕਾਹੂਛੋਡੈਨਾਹੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿ
ਸੁਲਾਗਹਪਾਈ॥੧॥ਸਾਲਗਿਰਾਮੁਹਮਾਰੈਸੇਵਾ॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਦੇਵਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਘੰਟਾਜਾਕਾਸੁਨੀਐਚਹੁਕੁੰਟ॥ਆਸਨੁਜਾਕਾਸਦਾਬੈਕੁੰਠ॥ਜਾਕਾਚਵਰੁਸਭ
ਊਪਰਿਝੂਲੈ॥ਤਾਕਾਧੂਪੁਸਦਾਪਰਫੁਲੈ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਸੰਪਟੁਹੈਰੇਜਾਕਾ॥ਅ
ਭਗਸਭਾਸੰਗਿਹੈਸਾਧਾ॥ਆਰਤੀਕੀਰਤਨੁਸਦਾਅਨੰਦ॥ਮਹਿਮਾਸੁੰਦਰਸਦਾਬੇ
ਅੰਤ॥੩॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਤਿਸਹੀਲਹਨਾ॥ਸੰਤਚਰਨਓਹੁਆਇਓਸਰਨਾ॥
ਹਥਿਚੜਿਓਹਰਿਸਾਲਗਿਰਾਮੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੪॥੩੯॥ ੯੦॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ॥ਜਿਹਪੈਡੈਲੂਟੀਪਨਿਹਾਰੀ॥ਸੋਮਾਰਗੁਸੰਤਨਦੂਰਾਰੀ॥
੧॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਸਾਚੁਕਹਿਆ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮੁਕਤੇਬੀਥੀਜਮਕਾਮਾਰਗੁਦੂਰਿਰਹਿ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਲਾਲਚਜਾਗਾਤੀਘਾਟ॥ਦੂਰਿਰਹੀਉਹਜਨਤੇਬਾਟ॥੨॥ਜਹਆ
ਵਟੇਬਹੁਤਘਨਸਾਥ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਸੰਗੀਸਾਧ॥੩॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਸਭਲਿਖਤੇਲੇਖਾ॥
ਭਗਤਜਨਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਨਪੇਖਾ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਵਾਜੇਤਾਕੈਅ

ਨਾਵਣੁਗੁਰਾ॥੫॥ ੪੦॥ ੯੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਪਦੇ॥ ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਿਖ
ਇਓਨਾਮੁ॥ ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ॥ ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਾਹਰਿਜਸਹਿਅਘਾਨੇ॥
ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਸਾਰਿਗਪਾਨੇ॥੧॥ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਰਨਿਪਰਿਆ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ ਮਿਟਿਆਅੰਧੇਰਾਚੰਦੁਚੜਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਲਾਲਜਵੇਹ
ਰਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ ਤੋਟਿਨਆਵੈਜਪਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਬਦੁਪੀਵੈਜਨੁਕੋਇ॥ ਨਾਨ
ਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ॥੨॥ ੪੧॥ ੯੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਿਦੈਨਿਤਧਿਆਈ॥ ਸੰਗੀਸਾਥੀਸਗਲਤਰਾਂਈ॥੧॥ ਗੁਰੁਮੇਰੈਸੰਗਿ
ਸਦਾਹੈਨਾਲੇ॥ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਿਸੁਸਦਾਸਮਾਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੇਰਾਕੀਆਮੀਠਾ
ਲਾਗੈ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈ॥੨॥ ੪੨॥ ੯੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਤਰਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਹਿਆਧਾਰੁ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਗੁਰ
ਦੇਵਪਿਆਰੇ॥ ਪੂਜਹਿਸੰਤਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿ
ਆਭਾਗੁ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕਾਥਿਰੁਸੋਹਾਗੁ॥੨॥ ੪੩॥ ੯੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਮੀਠੀਆਗਿਆਪਿਰਕੀਲਾਗੀ॥ ਸਉਕਨਿਘਰਕੀਕੰਤਿਤਿਆਗੀ॥ ਪ੍ਰਿਅਸੋਹਾਗ
ਨਿਸੀਗਾਰਿਕਰੀ॥ ਮਨਮੇਰੇਕੀਤਪਤਿਹਰੀ॥੧॥ ਭਲੋਭਇਓਪ੍ਰਿਅਕਹਿਆਮਾਨਿਆ॥
ਸੂਖੁਸਹਜੁਇਸੁਘਰਕਾਜਾਨਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਉਬੰਦੀਪ੍ਰਿਅਖਿਜਮਤਦਾਰ॥
ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਅਗਮਅਪਾਰ॥ ਲੇਪਖਾਪ੍ਰਿਅਝਲਉਪਾਏ॥ ਭਾਗਿਗਏਪੰਚਦੂਤ
ਲਾਵੇ॥੨॥ ਨਾਮੈਕੁਲੁਨਾਸੋਭਾਵੰਤ॥ ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਉਭਾਨੀਕੰਤ॥ ਮੋਹਿਅਨਾਥਗਰੀਬ
ਨਿਮਾਨੀ॥ ਕੰਤਪਕਰਿਹਮਕੀਨੀਰਾਨੀ॥੩॥ ਜਬਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਾਜਨੁਲਾਗਾ॥ ਸੂਖਸ
ਹਜਮੇਰਾਧਨੁਸੋਹਾਗਾ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ ਸਤਿਗੁਰਮੇਲੀਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾ
ਸਾ॥੪॥ ੧॥ ੯੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਮਾਥੈਤ੍ਰਿਕੁਟੀਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰੂਰਿ॥ ਬੋ
ਲੈਕਉੜਾਜਿਹਬਾਕੀਫੂੜਿ॥ ਸਦਾਭੂਖੀਪਿਰੁਜਾਨੈਦੂਰਿ॥੧॥ ਐਸੀਇਸਤ੍ਰੀਇਕਰਾਮਿ

ਉਪਾਈ॥ ਉਨਿਸਭੁਜਗੁਖਾਇਆਹਮਗੁਰਿਰਾਖੇਮੇਰੇਭਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਾਇਠਗ
ਉਲੀਸਭੁਜਗੁਜੋਹਿਆ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਮੋਹਿਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇ
ਸੇਸੋਹਿਆ॥੨॥ ਵਰਤਨੇਮਕਰਿਥਾਕੇਪੁਨਹਚਰਨਾ॥ ਤਟਤੀਰਥਭਵੇਸਭਧਰਨਾ॥
ਸੇਉਬਰੇਜਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੩॥ ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਭੋਜਗੁਬਾਧਾ॥ ਹਉਮੈਪਚੈ
ਮਨਮੁਖਮੂਰਾਖਾ॥ ਗੁਰਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਹਮਰਾਖਾ॥੪॥ ੨॥ ੯੬॥ ਆਸਾਮ
ਹਲਾ ੫ ਸਰਬਦੂਖਜਬਬਿਸਰਹਿਸੁਆਮੀ॥ ਈਹਾਊਹਾਕਾਮਿਨਪ੍ਰਾਨੀ॥੧॥
ਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਨਾਇਲਾਏਸਰਬਸੂਖਪ੍ਰਭ
ਤੁਮਰੀਰਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੰਗਿਹੋਵਤਕਉਜਾਨਤਦੂਰਿ॥ ਸੋਜਨੁਮਰਤਾਨਿਤਨਿਤ
ਝੂਰਿ॥੨॥ ਜਿਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਆਤਿਸੁਚਿਤਵਤਨਾਹਿ॥ ਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਦਿਨੁ
ਰੈਨਿਜਾਹਿ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਹੁਏਕ॥ ਗਤਿਪਾਈਐਗੁਰਪੂਰੇਟੇਕ॥੪॥ ੩॥
੯੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਤਨੁਸਭੁਹਰਿਆ॥ ਕਲਮਲਦੋਖ
ਸਗਲਪਰਹਰਿਆ॥੧॥ ਸੋਈਦਿਵਸੁਭਲਾਮੇਰੇਭਾਈ॥ ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਪਰ
ਮਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਧਜਨਾਕੇਪੂਜੇਪੈਰ॥ ਮਿਟੇਉਪਦ੍ਰਹਮਨਤੇਬੈਰ॥੨॥
ਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਝਗਰੁਚੁਕਾਇਆ॥ ਪੰਚਦੂਤਸਭਿਵਸਗਤਿਆਇਆ॥੩॥ ਜਿ
ਸੁਮਨਿਵਸਿਆਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥ ਨਾਨਕਤਿਸੁਊਪਰਿਕੁਰਬਾਨ॥੪॥ ੪॥ ੯੮॥ ਆ
ਸਾਮਹਲਾ ੫ ਗਾਵਿਲੇਹਿਤੂਗਾਵਨਹਾਰੇ॥ ਜੀਅਪਿੰਡਕੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ ਜਾਕੀਸੇਵਾ
ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਹਿ॥ ਅਵਰਕਾਹੂਪਹਿਬਹੁੜਿਨਜਾਵਹਿ॥੧॥ ਸਦਾਅਨੰਦਅਨੰ
ਦੀਸਾਹਿਬੁਗੁਨਨਿਧਾਨਨਿਤਨਿਤਜਪੀਐ॥ ਬਲਿਹਾਰੀਤਿਸੁਸੰਤਪਿਆਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੀਐ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਾਕਾਦਾਨੁਨਿਖੂਟੈਨਾਹੀ॥ ਭਲੀਭਾਤਿਸਭਸਹ
ਜਿਸਮਾਹੀ॥ ਜਾਕੀਬਖਸਨਮੇਟੈਕੋਈ॥ ਮਨਿਵਾਸਾਈਐਸਾਚਾਸੋਈ॥੨॥ ਸਗਲਸ
ਮਗ੍ਰੀਗ੍ਰਿਹਜਾਕੈਪੂਰਨ॥ ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਦੂਖਨਝੂਰਨ॥ ਓਟਿਗਹੀਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥

ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੋਗੁਨਨਿਧਿਗਾਈਐ॥੩॥[illegible]ਕਤਹੂਨਧਾਈਐ॥[illegible]
ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਅਰਦਾਸਿਕਰੀਪੂਰੇਗੁਰਪਾਸਿ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥
੪॥੫॥੯੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਥਮੇਮਿਟਿਆਤਨਕਾਦੂਖੁ॥ਮਨਸਗਲ
ਕਉਹੋਆਸੂਖੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੀਨੋਨਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰਕਉ
ਜਾਉ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓਮੇਰੇਭਾਈ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਦੂਖਬਿਨਾਸੇਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਏ॥ਮਨਚਿੰਤਤਸਗਲੇਫਲਪਾਏ॥
ਅਗਨਿਬੁਝੀਸਭਹੋਈਸਾਂਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੨॥ਨਿਥਾਵੇਕਉਗੁਰ
ਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਨਿਮਾਨੇਕਉਗੁਰਿਕੀਨੋਮਾਨੁ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਸੇਵਕਕਰਿਰਾਖੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਬਾਨੀਰਸਨਾਚਾਖੇ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਪੂਜਗੁਰਚਰਨਾ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਪਾਈਪ੍ਰਭ
ਸਰਨਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕਜਾਕਉਭਇਆਦਇਆਲਾ॥ਸੋਜਨੁਹੋਆਸਦਾਨਿਹਾਲਾ॥੪॥
੬॥੧੦੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਸਾਚੈਦੀਆਭੇਜਿ॥ਚਿਰੁਜੀ
ਵਨੁਉਪਜਿਆਸੰਜੋਗਿ॥ਉਦਰੈਮਾਹਿਆਇਕੀਆਨਿਵਾਸੁ॥ਮਾਤਾਕੈਮਨਿਬਹੁ
ਤੁਬਿਗਾਸੁ॥੧॥ਜੰਮਿਆਪੂਤੁਭਗਤੁਗੋਵਿੰਦਕਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸਭਮਹਿਲਿਖਿ
ਆਧੁਰਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਸੀਮਾਸੀਹੁਕਮਿਬਾਲਕਜਨਮੁਲੀਆ॥ਮਿਟਿਆ
ਸੋਗੁਮਹਾਅਨੰਦੁਥੀਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਖੀਅਨੰਦੁਗਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਕੈਮਨਿ
ਭਾਵੈ॥੨॥ਵਧੀਵੇਲਿਬਹੁਪੀੜੀਚਾਲੀ॥ਧਰਮਕਲਾਹਰਿਬੰਧਿਬਹਾਲੀ॥ਮਨਚਿੰ
ਦਿਆਸਤਿਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆ॥ਭਏਅਚਿੰਤਏਕਲਿਵਲਾਇਆ॥੩॥ਜਿਉਬਾਲ
ਕੁਪਿਤਾਊਪਰਿਕਰੇਬਹੁਮਾਣੁ॥ਬੁਲਾਇਆਬੋਲੈਗੁਰਕੈਭਾਣਿ॥ਗੁਝੀਛੰਨੀ
ਨਾਹੀਬਾਤ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਕੀਨੀਦਾਤਿ॥੪॥੭॥੧੦੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਪੂਰੇਰਾਖਿਆਦੇਹਾਥ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਜਨਕਾਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਜਪੀ
ਗੁਰੂਗੁਰੁਧਿਆਈ॥ਜੀਅਕੀਅਰਦਾਸਿਗੁਰੂਪਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਪਰੇ

ਸਾਚੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਪੂਰਨਹੋਈਸੇਵਕਸੇਵਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜੋਬਨੁਰਾਖੈਪ੍ਰਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨ॥੩॥੮॥੧੦੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੮॥ ਕਾਫੀ॥ ਮੈਬੰਦਾਬੈਖਰੀਦੁਸ
ਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤੇਰਾ॥੧॥ਮਾਣੁਨਿਮਾਣੇਤੂੰਧਣੀ
ਤੇਰਾਭਰਵਾਸਾ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਅਨਟੇਕਹੈਸੋਜਾਣਹੁਕਾਚਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਹੁਕਮੁਅ
ਪਾਰੁਹੈਕੋਈਅੰਤੁਨਪਾਏ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਸੀਸੋਚਲੈਰਜਾਏ॥੨॥ਚਤੁਰਾਈਸਿ
ਆਣਪਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈਐ॥ਤੁਠਾਸਾਹਿਬੁਜੋਦੇਵੈਸੋਈਸੁਖੁਪਾਈਐ॥੩॥ਜੇ
ਲਖਕਰਮਕਮਾਈਅਹਿਕਿਛੁਪਵੈਨਬੰਧਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਤਾਨਾਮੁਧਰਹੋਰੁਛੋਡਿਆਧੰਧਾ
੪॥੧॥੧੦੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬਸੁਖਾਮੈਭਾਲਿਆਹਰਿਜੇਵਡ
ਨਕੋਈ॥ਗੁਰਤੁਠੇਤੇਪਾਈਐਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸੋਈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸਦ
ਕੁਰਬਾਨਾ॥ਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉਇਕੁਖਿਨੁਚਸਾਇਹੁਕੀਜੈਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਾਗਠੁਸਚਾ
ਸੋਇਹੈਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਅੰਤਰਿ॥ਸੋਛੂਟੈਮਹਾਜਾਲਤੇਜਿਸੁਗੁਰਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿ॥੨॥
ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਕਹਾਗੁਰੁਬਿਬੇਕਸਤਸਰੁ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਜੁਗਹਜੁਗੁ
ਪੂਰਾਪਰਮੇਸਰੁ॥੩॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਦਸਦਾਹਰਿਹਰਿਮਨੁਰੰਗੇ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਣਧਨੁਗੁ
ਰੂਹੈਨਾਨਕਕੈਸੰਗੇ॥੪॥੨॥੧੦੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸਾਈਅਲਖੁਅਪਾ
ਰੁਭੋਰੀਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਰੋਗੁਮਾਇਮੈਡਾਹਭੁਨਸੈ॥੧॥ਹਉਵੰਞਾਕੁਰਬਾਣੁਸਾਈ
ਆਪਣੇ॥ਹੋਵੈਅਨਦੁਘਣਾਮਨਿਤਨਿਜਾਪਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿੰਦਕਗਾਲ੍ਹਿਸੁਣੀਸਚੇਤਿ
ਸੁਧਣੀ॥ਸੂਖੀਹੂੰਸੁਖੁਪਾਇਮਾਇਨਕੀਮਗਣੀ॥੨॥ਨੈਣਪਸੰਦੋਸੋਇਪੇਖਿਮੁਸਤਾਕਭ
ਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਮੇਰੀਮਾਇਆਪਿਲੜਿਲਾਇਲਈ॥੩॥ਬੇਦਕਤੇਬਸੰਸਾਰਹਭਾਹੂੰ
ਬਾਹਰਾ॥ਨਾਨਕਕਾਪਾਤਿਸਾਹੁਦਿਸੈਜਾਹਰਾ॥੪॥੩॥੧੦੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਲਾਖਭਗਤਆਰਾਧਹਿਜਪਤੇਪੀਉਪੀਉ॥ਕਵਨਜੁਗਤਿਮੇਲਾਵਉਨਿਰਗੁਣਬਿਖਈ

ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਗੋਵਿੰਦ ਰਖੁ ਪਾਲਣਹਾਰਿਆ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕੇ ਨਾਥ ਤੇਰੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤਾਹੀ ਸਿਉ ਪੇਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਨਾਮਿ ਬਿਦੁਰ ਕੀਆ ਸੇ ਮਗਨਿ ਦੇ
ਸੁਣਿ ਵਿਸੁਣਿ ਦਾਸ ਦਾਸ ਤਟ ਟਿਕਾਈ ਮਿਟਿਆ ਤਿਨ ਗਉ ਦੁਤਾ ॥ ਦਿਸਾ ਤਿਆ ਜਿਨ ਨਾਮੁ
ਤਿਨ ਨ ਤਮਕ ਵਤੁ ॥੩॥ ਜੈ ਸੈ ਤੂੰ ਕਿਆ ਉ ਤੈ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਭ ਸਣਾ ਨਾਨਕ ਬੇਪਰਵਾਹ ਟੀਮ
ਲਾਵਣੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ ॥੪॥੪॥੧੦੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਉ ਮੈ ਕਿਆ ਦੇਸਾਰਿ
ਤੇ ਕੋਈ ਆਸੁ ਕਾਰਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਿ ਸੁਮਾਨੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਆਠ ਪਹਰ
ਲਾਹਿ ਜਿਨਿ ਜਨ ਤਰਤੂ ॥ ਜੀ ਦਾਤੇ ਤੇਰੀ ਦਾਤਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਤੂਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਉ ਸੋਈ ਕਿ ਮੁਕ
ਮਾਇ ਜਿ ਤੁਮ ਸੁਖੁ ਉਜਲਾ ॥ ਸੋਈ ਲਗੈ ਸਾਰਿ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਤਿਆ ॥੨॥ ਜੋ ਨਰ ਚਰਣੁ ਤੇਰੇ ਮੁ
ਲਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਮਿ ਕਾਮਿ ॥ ਉਹ ਕਿਰਤਿ ਦਸ ਅਧਿ ਦੇਨਿ ਜਾਣੇ ਮਹਿ ॥੩॥ ਤਿਨ ਲਧਿਆ ਨਾਮੁ
ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਅਕਥੁ ਨਾਨਕ ਵਖਾਣਿਆ ॥੪॥੫॥੧੦੭॥ ਆ
ਸਾ ੫ ਜਿਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਮੁ ਸੇ ਕਿਨੇਹਿਆ ॥ ਭੇਤੁ ਨ ਜਾਣਹੁ ਮੂਲਿ ਸਾਂਈ ਜੇਹਿਆ ॥
੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਤੁਮ੍ ਸੰਗਿ ਭੇਟਿਆ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਪਰਸਾਦਿ ਦੁਖੁ ਸਭੁ
ਮੇਟਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇਤੇ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਉਧਾਰੇ ਤਿੰਨ ਖੇ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਪੂ
ਰੇ ਭਗਤ ਸੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਮੰਨੇ ਆਪਿ ਸੋਈ ਮਾਨੀਐ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਭ ਠਾਈ
ਜਾਨੀਐ ॥੩॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਆਰਾਧਿ ਸਮ੍ਾਲੇ ਸਾਹ ਸਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਸਚੇ ਪਾ
ਤਿਸਾਹ ॥੪॥੬॥੧੦੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸ੍ਰਬ ਠਾਇ ਹਮਾ
ਰਾ ਖਸਮੁ ਸੋਇ ॥ ਏਕੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਰਿ ਛਤੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹਿ ਕੋਇ ॥੧॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਾਖ
ਣਹਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆ
ਪਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਾਰੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ਆਪਿ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ
ਸੁ ਆਪਿ ਆਪਣ ਭਾਣਿਆ ॥ ਭਗਤਾ ਕਾ ਸਹਾਈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣਿਆ ॥੩॥ ਜਪਿ ਜਪਿ
ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਝੂਰੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਲੋਚਾ ਪੂਰੀਐ ॥੪॥੭॥੧੦੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆ ਸੋਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਗਾਫਲ ਗਹਿਲਿਆ ॥ ਕਿਤੀ ਇਤੁ
ਦਰੀਆਇ ਵੰਞਨਿ੍ ਵਹਦਿਆ ॥੧॥ ਬੋਹਿਥੜਾ ਹਰਿ ਚਰਣ ਮਨ ਚੜਿ ਲੰਘੀਐ ॥ ਆਠ
ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਇ ਸਾਧੂ ਸੰਗੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗ ਅਨੇਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸੁੰਞਿ
ਆ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਬਿਨਾ ਮਰਿ ਮਰਿ ਰੁੰਨਿਆ ॥੨॥ ਕਪੜ ਭੋਗ ਸੁਗੰਧ ਤਨਿ ਮਰਦਨ
ਮਾਲਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਸਰਪਰ ਚਾਲਣਾ ॥੩॥ ਮਹਾ ਬਿਖਮੁ ਸੰਸਾਰੁ ਵਿਰਲੈ
ਪੇਖਿਆ ॥ ਛੂਟਨੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਿ ਲੇਖੁ ਨਾਨਕ ਲੇਖਿਆ ॥੪॥੮॥੧੧੦॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਸੰਗਿ ਕਾਹੇ ਗਰਬੀਐ ॥ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਭਉਜਲੁ
ਤਰਬੀਐ ॥੧॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਸਚੁ ਟੇਕ ਤੂੰ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਦੇਖਿ ਤੁਮ੍ਾਰਾ ਦਰਸਨੋ ਮੇ
ਰਾ ਮਨੁ ਧੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁ ਮਾਲੁ ਜੰਜਾਲੁ ਕਾਜਿ ਨ ਕਿਤੈ ਗਨੋ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਆਧਾਰੁ
ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਧਨੋ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਤੇਤ ਪਛਾਵਿਆ ॥ ਸੁਖ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਿਆ ॥੩॥ ਸਚਾ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੇ ॥ ਆਸ ਭ
ਰੋਸਾ ਖਸਮ ਕਾ ਨਾਨਕ ਕੇ ਜੀਅ ਹੀਰੇ ॥੪॥੯॥੧੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ ਜਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ
ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਗਿਆਨ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸਹਿ
ਅਰਾਧਿ ਮਨਾ ਬਿਨਾਸੈ ਸਗਲ ਰੋਗੁ ॥੨॥ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ਰਾਖੈ ਅਗਨਿ ਮਾਹਿ ॥
ਸੀਤਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਤਪਤਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣਾ ਨਾਨਕ
ਜਨ ਧੂਰਾ ॥ ਕਾਰਜ ਸਗਲੇ ਸਿਧਿ ਭਏ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧੦॥੧੧੨॥ ਆ
ਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇ
ਆਲੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਾਹ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਸਿਮਰਹ ਨਾਮੁ ਤਜਿ ਲਾਜ ਲੋਕਾਣੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਹੋਵੈ

ਅਭੁਪਦਾਰਥੁਮਿਲਿਆਮੋਹਿਸਭਸੁਖਹੂਏਦਿਨਸਟਾਪ॥੨॥ਰਤਨਕਨਕਮਹਲਸੀਗੇ
ਨੇਹੁਕੀਨੋਦ੍ਰਿੜਲੈਲਾਇਆ॥ਪੂਰਨਸੁਤਦਾਮੁਮੁਖੁਜਿਨਿਗ੍ਰਿਹਿਆਇਆ॥੩॥ਜਨਮਮ
ਰਣਦੁਖਕਾਲਸਿਮਰਤਮਿਟਿਜਾਵਈ॥ਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਸੋਇਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵਈ॥੪॥੧੧॥
੧੧੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਆਵਹੁਮੀਤਇਕਤ੍ਰਹੋਇਰਸਕਸਸਭਿਭੁੰਚਹ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹਰਿਹਰਿਜਪਹਮਿਲਿਪਾਪਾਮੁੰਚਹ॥੧॥ਤਤੁਵੀਚਾਰਹੁਸੰਤਜਨਹੁਤਾ
ਤੇਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਖੀਨਭਏਸਭਿਤਸਕਰਾਗੁਰਮੁਖਿਜਨੁਜਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਧਿ
ਗਰੀਬੀਖਰਚੁਲੈਹੁਹਉਮੈਬਿਖੁਜਾਰਹੁ॥ਸਾਚਾਹਟੁਪੂਰਾਸਉਦਾਵਖਰੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰਹੁ
॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਅਰਪਿਆਸੇਈਪਤਿਵੰਤੇ॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਨਿਤਕੇਲਕਰੰ
ਤੇ॥੩॥ਦੁਰਮਤਿਮਦੁਜੋਪੀਵਤੇਬਿਖਲੀਪਤਿਕਮਲੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਜੋਰਤੇਨਾਨਕ
ਸਚਅਮਲੀ॥੪॥ ੧੨॥ ੧੧੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁਕੀਆਕਰਾਇਆ
ਆਰੰਭੁਰਚਾਇਆ॥ਨਾਮੁਜਪੇਜਪਿਜੀਵਣਾਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਪਾਇਪਰਹਸਤਿਗੁਰੂ
ਕੈਜਿਨਿਭਰਮੁਬਿਦਾਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਸਚੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਆਪਣੇਸਚੁਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਜੋਪ੍ਰਭਿਦਿਤੀਦਾਤਿਸਾਪੂਰਨਵਡਿ
ਆਈ॥੨॥ਸਦਾਸਦਾਗੁਣਗਾਈਅਹਿਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥ਨੇਮੁਨਿਬਾਹਿਓਸਤਿਗੁਰੂ
ਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਮੁਧਨੁਗੁਣਗਾਉਲਾਭੁਪੂਰੈਗੁਰਿਦਿਤਾ॥ਵਣਜਾਰੇਸੰਤਨਾਨਕਾਪ੍ਰਭੁ
ਸਾਹੁਅਮਿਤਾ॥੪॥ ੧੩॥ ੧੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਾਠਾਕੁਰੁਤੁਹੀਪ੍ਰਭਤਾਕੇ
ਵਡਭਾਗਾ॥ਓਹੁਸੁਹੇਲਾਸਦਸੁਖੀਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥੧॥ਹਮਚਾਕਰਗੋਬਿੰਦਕੇਠਾਕੁ
ਰੁਮੇਰਾਭਾਰਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਗਲਬਿਧਿਸੋਸਤਿਗੁਰੂਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਨਾ
ਹੀਅਉਰੁਕੋਤਾਕਾਭਉਕਰੀਐ॥ਗੁਰਸੇਵਾਮਹਲੁਪਾਈਐਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥੨॥ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਤੇਰੀਸੁਖੁਪਾਈਐਮਨਮਾਹਿਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਤੁਮਕਿਰਪਾਲਭਏਸੇਵਕਸੇਪਰਵਾਨਾ॥
੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨੋਕੋਵਿਰਲਾਪੀਵੈ॥ਵਜਹੁਨਾਨਕਮਿਲੈਏਕੁਨਾਮੁਰਿਦਜਪਿ

ਜਪਿਜੀਵੈ॥੪॥ ੧੪॥ ੧੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਜਾਪ੍ਰਭਕੀਹਉਚੇਰੁਲੀਸੋਸਭਤੇ
ਊਚਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਾਕਾਕਾਂਢੀਐਥੋਰਾਅਰੁਮੂਚਾ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੇਰਾਧਨੋਸਾਹਿਬਕੀਮ
ਨੀਆ॥ਨਾਮਿਜਿਸੈਕੈਊਜਲੀਤਿਸੁਦਾਸੀਗਨੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵੇਪਰਵਾਹੁਅਨੰਦਮੈ
ਨਾਉਮਾਣਕਹੀਰਾ॥ਰਜੀਧਾਈਸਦਾਸੁਖੁਜਾਕਾਤੂੰਮੀਰਾ॥੨॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਸੰਗਕੀਸੁਮਤਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਵਉ॥ਸੇਵਹੁਸਾਧੂਭਾਉਕਰਿਤਉਨਿਧਿਹਰਿਪਾਵਉ॥੩॥ਸਗਲੀਦਾਸੀਠਾਕੁਰੈ
ਸਭਕਹਤੀਮੇਰਾ॥ਜਿਸਹਿਸੀਗਾਰੇਨਾਨਕਾਤਿਸੁਸੁਖਿਬਸੇਰਾ॥੪॥ ੧੫॥ ੧੧੭॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਾਕੀਹੋਇਦਾਸਰੀਏਹੁਅਚਾਰਾਸਿਖੁਰੀ॥ਸਗਲਗੁਣਾਗੁ
ਣਊਤਮੋਭਰਤਾਦੂਰਿਨਪਿਖੁਰੀ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਸੁੰਦਰਿਆਪਣਾਹਰਿਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਿ
ਰੀ॥ਤਿਆਗਿਸਿਆਣਪਚਾਤੁਰੀਤੂੰਜਾਣੁਗੁਪਾਲਹਿਸੰਗਿਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਤਾਕਹੈ
ਸੁਮਾਨੀਐਏਹੁਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਰੀ॥ਦੂਜਾਭਾਉਵਿਸਾਰੀਐਏਹੁਤੰਬੋਲਾਖਾਇਰੀ॥੨॥
ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਕਰਿਦੀਪਕੋਇਹਸਤਕੀਸੇਜਬਿਛਾਇਰੀ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਰਹੁਤ
ਉਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇਰੀ॥੩॥ਤਿਸਹੀਚਜੁਸੀਗਾਰੁਸਭੁਸਾਈਰੂਪਿਅਪਾਰਿਰੀ॥ਸਾਈਸੋ
ਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਜੋਭਾਣੀਕਰਤਾਰਿਰੀ॥੪॥ ੧੬॥ ੧੧੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਡੀਗ
ਨਡੋਲਾਤਉਲਉਜਉਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਟੇਗੁਰਿਆਪਣੈਪਾਏਬਿਸਰਾਮਾ॥੧॥
ਓਇਬਿਖਾਦੀਦੋਖੀਆਤੇਗੁਰਤੇਹੂਟੇ॥ਹਮਛੂਟੇਅਬਉਨਾਤੇਓਇਹਮਤੇਛੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਮੇਰਾਤੇਰਾਜਾਨਤਾਤਬਹੀਤੇਬੰਧਾ॥ਗੁਰਿਕਾਟੀਅਗਿਆਨਤਾਤਬਛੁਟਕੇਫੰਧਾ॥੨॥ਜਬ
ਲਗੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝਤਾਤਬਹੀਲਉਦੁਖੀਆ॥ਗੁਰਮਿਲਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਤਬਹੀ
ਤੇਸੁਖੀਆ॥੩॥ਨਾਕੋਦੁਸਮਨੁਦੋਖੀਆਨਾਹੀਕੋਮੰਦਾ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੇਵਕੋਨਾਨਕਖਸ
ਮੈਬੰਦਾ॥੪॥ ੧੭॥ ੧੧੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਸੂਖਸਹਜਆਨਦੁਘਣਾਹਰਿਕੀ
ਰਤਨੁਗਾਉ॥ਗਰਹਨਿਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰੂਦੇਅਪਣਾਨਾਉ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਸ
ਦਬਲਿਜਾਉ॥ਗੁਰੂਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆਜਿਸੁਮਿਲਿਸਚੁਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗ
ਨਅਪਸਗਨਤਿਸਕਉਲਗਹਿਜਿਸੁਚੀਤਿਨਆਵੈ॥ਤਿਸੁਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈ

ਤਮਿਪੂਰਬਭਾਵੈ॥੨॥ਪੁੰਨਦਾਨਜਪਤਪਜੇਤੇਸਭਊਪਰਿਨਾਮੁ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਜੋਜਪੈਤਿਸੁ
ਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੩॥ਭੈਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਗਏਕੋਦਿਸੈਨਬੀਆ॥ਨਾਨਕਰਾਖੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਫਿਰਿ
ਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੪॥੧੮॥੧੨੦॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਚਿਤਵਉਚਿਤਵਉਸਰਬਸੁਖਪਾਵਉਆਗੈਭਾਵ
ਉਕਿਨਭਾਵਉ॥ਏਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈਜਾਚਿਕਦੂਸਰਕੈਪਹਿਜਾਵਉ॥੧॥ਹਉਮਾਗਉ
ਆਨਲਜਾਵਉ॥ਸਗਲਛਤ੍ਰਪਤਿਏਕੋਠਾਕੁਰੁਕਉਨੁਸਮਸਰਿਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਠਉਬੈਸਉਰਹਿਭਿਨਸਾਕਉਦਰਸਨੁਖੋਜਿਖੋਜਾਵਉ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਨਕਾਦਿਕਸ
ਨਕਸਨੰਦਨਸਨਾਤਨਸਨਤਕੁਮਾਰਤਿਨਕਉਮਹਲੁਦੁਲਭਾਵਉ॥੨॥ਅਗਮਅਗਮਆ
ਗਾਧਿਬੋਧਿਕੀਮਤਿਪਰੈਨਪਾਵਉ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿਸਤਿਪੁਰਖਕੀਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆ
ਵਉ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਕਾਟਿਓਬੰਧੁਗਰਾਵਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾ
ਧਸੰਗੁਪਾਇਓਤਉਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵਉ॥੪॥੧॥੧੨੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਅੰਤਰਿਗਾਵਉਬਾਹਰਿਗਾਵਉਗਾਵਉਜਾਗਿਸਵਾਰੀ॥ਸੰਗਿਚਲਨਕਉਤੋਸਾਦੀਨ੍ਹਾਗੋਬਿੰ
ਦਨਾਮਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥੧॥ਅਵਰਬਿਸਾਰੀਬਿਸਾਰੀ॥ਨਾਮਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਮੈਏਹੋਆ
ਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਨਿਗਾਵਉਸੁਖਿਭੀਗਾਵਉਮਾਰਗਿਪੰਥਿਸਮ੍ਹਾਰੀ॥ਨਾਮਦ੍ਰਿੜੁ
ਗੁਰਿਮਨਮਹਿਦੀਆਮੋਰੀਤਿਸਾਬੁਝਾਰੀ॥੨॥ਦਿਨੁਭੀਗਾਵਉਰੈਨੀਗਾਵਉ(ਗਾਵਉ)ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਰਸਨਾਰੀ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਬਿਸਾਸੁਹੋਇਹਰਿਜੀਵਤਮਰਤਸੰਗਾਰੀ॥੩॥ਜਨ
ਨਾਨਕਕਉਇਹੁਦਾਨੁਦੇਹੁਪ੍ਰਭਪਾਵਉਸੰਤਰੇਨਉਰਿਧਾਰੀ॥ਸ੍ਰਵਨੀਕਥਾਨੈਨਦਰਸੁਪੇਖ
ਉਮਸਤਕੁਗੁਰਚਰਨਾਰੀ॥੪॥੨॥੧੨੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਜਿਸਨੋਤੂੰਅਸਥਿਰੁਕਰਿਮਾਨਹਿਤੇਪਾਹੁਨਦੋ
ਦਾਹਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਗ੍ਰਿਹਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸਭਮਿਥਿਆਅਸਨਾਹਾ॥੧॥ਰੇਮਨਕਿਆਕ
ਰਹਿਹੈਹਾਹਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖੁਜੈਸੇਹਰਿਚੰਦਉਰੀਇਕੁਰਾਮਭਜਨੁਲੈਲਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੈਸੇਬਸਤਰਦੇਹਓਢਾਨੇਦਿਨਦੋਇਚਾਰਿਭੋਰਾਹਾ॥ਭੀਤਿਊਪਰੇਕੇਤਕੁਧਾਈਐਅੰ
ਤਿਓਰਕੋਆਹਾ॥੨॥ਜੈਸੇਅੰਭਕੁੰਡਕਰਿਰਾਖਿਓਪਰਤਸਿੰਧੁਗਲਿਜਾਹਾ॥ਆਵਗਿ
ਆਗਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਉਠਿਜਾਸੀਮੁਹਤਚਸਾਹਾ॥੩॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਚਾਲਹਿਲੇਖੈ
ਬੈਸਹਿਲੇਖੈਲੈਦਾਸਾਹਾ॥ਸਦਾਕੀਰਤਿਕਰਿਨਾਨਕਹਰਿਕੀਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਚਰਣ
ਓਟਾਹਾ॥੪॥੧॥੧੨੩॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਸਟਬਾਤਤੇਭਈਸੀਧ
ਰੀਦੂਤਦੁਸਟਸਜਨਈ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਰਤਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਓਮਲੀਨਬੁਧਿਹਛਨਈ॥
੧॥ਜਉਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈ॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਹਰਿਨਾਮਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰਮਿਲ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਕਿਰਪਨਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤਸਗਲਭਵਨਪ੍ਰਗਟਈ॥ਸੰਗਿਬੈ
ਠਨੋਕਹੀਨਪਾਵਤਹੁਣਿਸਗਲਚਰਣਸੇਵਈ॥੨॥ਆਢਆਢਕਉਫਿਰਤਢੂੰ
ਢਤੇਮਨਸਗਲਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਿਗਈ॥ਏਕੁਬੋਲੁਭੀਖਵਤੋਨਾਹੀਸਾਧਸੰਗਤਿਸੀਤ
ਲਈ॥੩॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਵਖਾਨੈਅਗਮਅਗਮਅਗਮਈ॥ਦਾਸੁਦਾਸ
ਦਾਸਕੋਕਰੀਅਹੁਜਨਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਈ॥੪॥੨॥੧੨੪॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਰੇਮੂੜੇਲਾਹੇਕਉਤੂੰਢੀਲਾਢੀਲਾਤੋਟੇਕਉਬੇਗਿਧਾਇਆ॥ਸਸਤਵਖਰੁਤੂੰਘਿ
ਨਹਿਨਾਹੀਪਾਪੀਬਾਧਾਰੇਨਾਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਰੀਆਸਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪਾਵ
ਨੁਤੇਰੋਨਾਮੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੈਏਹਾਓਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੰਧਣਵੈਣਸੁਣਹਿਉਰ
ਝਾਵਹਿਨਾਮੁਲੈਤਅਲਕਾਇਆ॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਕਉਬਹੁਤੁਉਮਾਹਿਓਬੂਝੀ
ਉਲਟਾਇਆ॥੨॥ਪਰਧਨਪਰਤਨਪਰਤੀਨਿੰਦਾਅਖਾਧਿਖਾਹਿਹਰਕਾਇਆ॥
ਸਾਚਧਰਮਸਿਉਰੁਚਿਨਹੀਆਵੈਸਤਿਸੁਨਤਛੋਹਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਦਇ
ਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਠਾਕੁਰਭਗਤਟੇਕਹਰਿਨਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਹਿਸਰਣਪ੍ਰਭ
ਆਇਓਰਾਖੁਲਾਜਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੩॥੧੨੫॥

ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਮਿਥਿਆਸੰਗਿਸੰਗਿਲਪਟਾਏਮੋਹਮਾਇਆਕਰਿਬਾਧੇ॥ਜਹਜਾਨੋਸੋਚੀਤਿਨਆ
ਵੈਅਹੰਬੁਧਿਭਏਆਂਧੇ॥੧॥ਮਨਬੈਰਾਗੀਕਿਉਨਅਰਾਧੇ॥ਕਾਚਕੋਠਰੀਮਾਹਿ

ਬਸਤਾਸੰਗਿਸਗਲਾਬਿਖੈਕੀਬਿਆਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਦਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਾ
ਵੈਪਲੁਖਿਨੁਛੀਜੈਅਰਜਾਧੇ॥ਜੈਸੇਮੀਠੈਸਾਦਿਲੋਭਾਏਝੂਠਧੰਧਿਦੁਰਗਾਧੇ॥੨॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਰੁਲੋਭਮੋਹਇਹਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਲਪਟਾਧੇ॥ਦੀਈਭਵਾਰੀਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈ
ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਜਨਮਾਧੇ॥੩॥ਜਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਤਉਗੁਰ
ਮਿਲਿਸਭੁਸੁਖੁਲਾਧੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਵਉਮਾਰਿਕਾਢੀਸਗਲਉਪਾ
ਧੇ॥੪॥ਇਉਜਪਿਭਾਈਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਜਨ
ਮਮਰਣਦੁਖਲਾਥੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ ਦੂਜਾ॥ ੧੨੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨਿਮ
ਖਕਾਮਸੁਆਦਕਾਰਣਿਕੋਟਿਦਿਨਸਦੁਖੁਪਾਵਹਿ॥ਘਰੀਮੁਹਤਰੰਗਮਾਣਹਿ
ਫਿਰਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਛੁਤਾਵਹਿ॥੧॥ਅੰਧੇਚੇਤਿਹਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਤੇਰਾਸੋ
ਦਿਨੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਲਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੇਖਿਭੂਲੋਆਕਨੀਮਕੋਤੂਮਰੁ॥
ਜੈਸਾਸੰਗੁਬਿਸੀਅਰਸਿਉਹੈਰੇਤੈਸੋਹੀਇਹੁਪਰਗ੍ਰਿਹੁ॥੨॥ਬੈਰੀਕਾਰਣਿਪਾਪ
ਕਰਤਾਬਸਤੁਰਹੀਅਮਾਨਾ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਤਿਨਹੀਸਿਉਸੰਗੀਸਾਜਨਸਿਉਬੈਰਾਨਾ॥
੩॥ਸਗਲਸੰਸਾਰੁਇਹੈਬਿਧਿਬਿਆਪਿਓਸੋਉਬਰਿਓਜਿਸੁਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਭਵਸਾਗਰੁਤਰਿਓਭਏਪੁਨੀਤਸਰੀਰਾ॥੪॥ ੫॥ ੧੨੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਲੂਕਿਕਮਾਨੋਸੋਈਤੁਮਪੇਖਿਓਮੂੜਮੁਗਧਮੁਕਰਾਨੀ॥ਆਪਕਮਾਨੇ
ਕਉਲੇਬਾਂਧੇਫਿਰਿਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਭਬਿਧਿਆਗੈਜਾਨੀ॥ਭ੍ਰਮਕੇ
ਮੂਸੇਤੂੰਰਾਖਤਪਰਦਾਪਾਛੈਜੀਅਕੀਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਏਤਿਤੁਤਿ
ਤੁਲਾਗੇਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾ
ਨੀ॥੨॥ ੬॥ ੧੨੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇਸੇਵਕਕੀਆਪੇਰਾਖੈਆਪੇ
ਨਾਮੁਜਪਾਵੈ॥ਜਹਜਹਕਾਜਕਿਰਤਿਸੇਵਕਕੀਤਹਾਤਹਾਉਠਿਧਾਵੈ॥੧॥ਸੇਵਕਕਉ
ਨਿਕਟੀਹੋਇਦਿਖਾਵੈ॥ਜੋਜੋਕਹੈਠਾਕੁਰਪਹਿਸੇਵਕੁਤਤਕਾਲਹੋਇਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਤਿਸੁਸੇਵਕਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਤਿਸਕੀਸੋਇਸੁਣੀਮਨੁਹਰਿਆਤਿਸੁ
ਨਾਨਕਪਰਸਣਿਆਵੈ॥੨॥ ੭॥ ੧੨੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ਨਟੂਆਭੇਖਦਿਖਾਵੈਬਹੁਬਿਧਿਜੈਸਾਹੈਓਹੁਤੈ
ਸਾਰੇ॥ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਭ੍ਰਮਭੀਤਰਿਸੁਖਹਿਨਾਹੀਪਰਵੇਸਾਰੇ॥੧॥ਸਾਜਨਸੰਤਹਮਾਰੇ
ਮੀਤਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਹਰਿਆਨੀਤਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਇਹੁਜਨਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਜੀਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਬ੍ਰਹਮਕੀਕੀਨੀਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿਤਰੀਐ
ਰੇ॥ਘੂਮਨਘੇਰਅਗਾਹਗਾਖਰੀਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਉਤਰੀਐਰੇ॥੨॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿ
ਬੀਚਾਰਿਓਤਤੁਨਾਨਕਇਹੁਜਾਨਾਰੇ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਮਨੁਮਾਣਕੁਪ
ਤੀਆਨਾਰੇ॥੩॥ ੧॥ ੧੩੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਮੇਰੈ
ਮਨਿਵਸਿਆਜੋਮਾਗਉਸੋਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਮਰੰਗਿਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਬਹੁਰਿਨਕਤ
ਹੂੰਧਾਵਉਰੇ॥੧॥ਹਮਰਾਠਾਕੁਰੁਸਭਤੇਊਚਾਰੈਣਿਦਿਨਸੁਤਿਸੁਗਾਵਉਰੇ॥ਖਿਨਮ
ਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਤਿਸਤੇਤੁਝਹਿਡਰਾਵਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਅ
ਪੁਨਾਸੁਆਮੀਤਉਅਵਰਹਿਚੀਤਿਨਪਾਵਉਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਪਹਿਰਾਇਆ
ਭ੍ਰਮੁਭਉਮੇਟਿਲਿਖਾਵਉਰੇ॥੨॥ ੨॥ ੧੩੧॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਚਾਰਿਬਰਨ
ਚਉਹਾਕੇਮਰਦਨਖਟੁਦਰਸਨਕਰਤਲੀਰੇ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘਰਸਰੂਪਸਿਆਨੇਪੰਚਹੁ
ਹੀਮੋਹਿਛਲੀਰੇ॥੧॥ਜਿਨਿਮਿਲਿਮਾਰੇਪੰਚਸੂਰਬੀਰਐਸੋਕਉਨੁਬਲੀਰੇ॥ਜਿਨਿ
ਪੰਚਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿਗੁਦਾਰੇਸੋਪੂਰਾਇਹਕਲੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੀਕੋਮਵਸਿਭਾਗਹਿ
ਨਾਹੀਮੁਹਕਮਫਉਜਹਠਲੀਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਜਨਿਨਿਰਦਲਿਆਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈ
ਝਲੀਰੇ॥੨॥ ੩॥ ੧੩੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੀਜੀਅਕੀਹਰਿਕਥਾਊਤਮਆਨ
ਸਗਲਰਸਫੀਕੀਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਗੁਨਿਧੁਨਿਮੁਨਿਜਨਖਟੁਬੇਤੇਅਵਰੁਨਕਿਛੁ
ਲਾਈਕੀਰੇ॥੧॥ਬਿਖਾਰੀਨਿਰਾਰੀਅਪਾਰੀਸਹਜਾਰੀਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪੀਕੀਰੇ॥੨॥ ੪॥

੧੩੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਮਰੀ ਪਿਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰੀ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖ ਨ ਮਨ ਤੇ ਟਰੀਐ ਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨ ਸਰਸਨ ਹਰਸਨ ਰੰਗਿ ਰੰਗੀ ਕਰਤਾਰੀ ਰੇ॥ ਖਿਨੁ ਰਮ ਗੁਰ ਗਮ ਹਰਿ ਦਮ ਨਹ ਜਮ ਹਰਿ ਕੰਠਿ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਾਰੀ ਰੇ॥੨॥ ੫॥ ੧੩੪॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੀ ਸਾਧ ਸੰਗਾਨੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪਹਰ ਮੂਰਤ ਪਲ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਵਖਾਨੀ॥੧॥ ਚਾਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਚਰਨ ਖਟਾਨੀ॥੨॥ ਹਉ ਹਉਰੋ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਗਉਰੋ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਛਾਨੀ॥੩॥ ੬॥ ੧੩੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੨

ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਨਪਾ ਭਜੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਏਕ ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਸਗਲ ਦੀਸੈ ਛਾਰੁ॥੧॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੀਐ ਸਦ ਸੰਗਿ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੂਝੀਐ ਏਕ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥ ਏਕ ਕੇਰੀ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ॥ ਮਹਾ ਭਉਜਲ ਲੰਘੀਐ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਦੁਖੁ ਨ ਜਮ ਪੁਰਿ ਹੋਇ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥੩॥ ਏਕ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਏਕੋ ਏਕ ਕਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਜਪੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਹੋਰੁ॥੪॥ ੧॥ ੧੩੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਦੀਏ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ॥ ਦੀਨ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਸਰਣਿ ਰਾਖਣ ਜੋਗੁ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਸਹਾਇ ਸੰਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਧਿਆਵਹਿ ਤਰਣ ਕਉ ਸੰਸਾਰੁ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਸਭ ਊਪਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਾਰੁ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਮਿਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ॥ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀ ਭਲੀ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵ॥੩॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਨਿਮਾਣੇ ਮਾਣੁ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾਣੁ॥੪॥ ੨॥ ੧੩੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ॥ ਖਾਟਿ ਲਾਭੁ ਗੋਬਿੰਦ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਇਕ ਰੰਗ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਿ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਆਗਿ ਅਵਰ ਪਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਦਾਤਾ ਆਪਿ॥ ਤਿਆਗਿ ਸਗਲ ਸਿਆਣਪਾ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ॥੨॥ ਮੀਤੁ ਸਖਾ ਸਹਾਇ ਸੰਗੀ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੁ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਬਸਾਇ ਹਿਰਦੈ ਜੀਅ ਕੋ ਆਧਾਰੁ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਣ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਗਾਉ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਜਪਿ ਜੀਵੈ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ॥੪॥ ੩॥ ੧੩੮॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਉਦਮੁ ਕਰਉ ਕਰਾਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਪੇਖਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਰਾਵਹੁ ਰੰਗਨਿ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੰਗਿ॥੧॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਜਾਪਿ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਵਸਹੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਹੋਇ ਸਹਾਈ ਆਪਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਨ ਕਾ ਚਾਉ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਕਿਰਮ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਸੁਆਉ॥੨॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਹਮਰੈ ਵਸਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਹਣਾ ਤੇਰਾ ਦੀਆ ਖਾਹਿ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟੈ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਜਨ ਧੂਰਿ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭਰਮ ਭਉ ਨਾਸੈ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ॥੪॥ ੪॥ ੧੩੯॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਦਰਸੁ ਤੇਰਾ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ॥੧॥ ਕਲਿਜੁਗੁ ਉਧਾਰਿਆ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਮਲ ਮੂਤ ਮੂੜ ਜਿ ਮੁਘਦ ਹੋਤੇ ਸਭਿ ਲਗੇ ਤੇਰੀ ਸੇਵ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਧਰਮ ਰਾਜਾ ਬਿਸਮਾਦੁ ਹੋਆ ਸਭ ਪਈ ਪੈਰੀ ਆਇ॥੨॥ ਸਤਜੁਗੁ ਤ੍ਰੇਤਾ ਦੁਆਪਰੁ ਭਣੀਐ ਕਲਿਜੁਗੁ ਊਤਮੋ ਜੁਗਾ ਮਾਹਿ॥ ਅਹਿ ਕਰੁ ਕਰੇ ਸੁ ਅਹਿ ਕਰੁ ਪਾਏ ਕੋਈ ਨ ਪਕੜੀਐ ਕਿਸੈ ਥਾਇ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੋਈ ਕਰਹਿ ਜਿ ਭਗਤ ਤੇਰੇ ਜਾਚਹਿ ਏਹੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਅਪਣਿਆ ਸੰਤਾ ਦੇਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸੁ॥੪॥ ੫॥ ੧੪੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੩

ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ ਨਿਰਗੁਣ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਹਾ ਬਿਖਾ

ਹੀਚੁ ਸਭ ਅਪਦਾ ਰੀਤੇ ਪੂਰੀ ਤ ਸੰਗਾਰੇ ॥੧॥ ਜਨਮ ਭਰਦੇ ਤੇ ਨਰਕ ਪਰੈ ਤੇ ਤਿਨ ਕੇ ਕੁਲ ਉ
ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਕੋਇ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ਨ ਮਾਨੈ ਸੇ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੩॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਕਵ
ਨ ਵਡਾਈ ਨਾਨਕ ਕਿਨੁ ਕਿਨੁ ਵਾਰੇ ॥੪॥੧॥੧੪੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਵਰ ਸੋ
ਇ ਰਹੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ ਬਿਖੈ ਰਸ ਮਾਤੇ ਮਿਥਿਆ ਗਹਨ ਗਹੇ ॥੧॥ ਮਿਥਨ ਮ
ਨੋਰਥ ਸੁਪਨ ਆਨੰਦ ਉਲਾਸ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਸਤਿ ਕਹੇ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੰਗੇ
ਤਿਲੁ ਮਰਮੁ ਨ ਲਹੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਸਤਸੰਗੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਆਹੇ ॥੪॥੨॥
੧੪੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਤਿਪਦੇ ॥ ਓਹਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਨਿਕ ਮਾਣਿਕ
ਗਜ ਮੋਤੀਅਨ ਲਾਲਨ ਨਹ ਨਾਹ ਨਹੀ ॥੧॥ ਰਾਜ ਨ ਭਾਗ ਨ ਹੁਕਮ ਨ ਸਾਦਨ ॥ ਕਿਛੁ ਕਿ
ਛੁ ਨ ਚਾਹੀ ॥੨॥ ਚਰਨਨ ਸਰਨਨ ਸੰਤਨ ਬੰਦਨ ॥ ਸੁਖੋ ਸੁਖੁ ਪਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਪਤਿ ਹਰੀ ॥
ਮਿਲੇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਰੀ ॥੩॥੩॥੧੪੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਹਿ ਦਿਖਾਇਓ ਲੋਇ
ਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਈਤਹਿ ਊਤਹਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੂੰਹੀ ਤੂੰਹੀ ਮੋਹਿਨਾ ॥੧॥ ਕਾਰਨ ਕ
ਰਨਾ ਧਾਰਨ ਧਰਨਾ ਏਕੈ ਏਕੈ ਸੋਹਿਨਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਪਰਸਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦਰਸਨ ਨਾਨਕ ਸੁ
ਖਿ ਸੁਖਿ ਸੋਇਨਾ ॥੩॥੪॥੧੪੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਾ ॥ ਓ
ਹੁ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਓਹੁ ਅਗਹ ਅਤੋਲਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤ
ਮੁ ਭਾਈ ਬਾਪੁ ਮੋਰੋ ਮਾਈ ਭਗਤਨ ਕਾ ਓਲ੍ਹ੍ਹਾ ॥੨॥ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ
ਇਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਚੋਲ੍ਹ੍ਹਾ ॥੩॥੫॥੧੪੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਆਪੁਨੀ ਭਗਤਿ ਨਿਬਾਹਿ
ਠਾਕੁਰ ਆਇਓ ਆਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਹੋਇ ਸਕਾਰਥੁ ਹਿਰਦੈ ਚਰਨ ਬਸਾਹਿ
॥੧॥ ਏਹ ਮੁਕਤਾ ਏਹ ਜੁਗਤਾ ਰਾਖਹੁ ਸੰਤ ਸੰਗਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਉ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਉ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਹਿ ॥੩॥੬॥੧੪੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਚਰਣ ਸੁਹਾ
ਵੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਵੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਸੇਵ ਕਮਾਇਆ ਗੁਨ ਰਸਿ ਰਸਿ
ਗਾਵੇ ॥੧॥ ਏਕਹਿ ਆਸਾ ਦਰਸ ਪਿਆਸਾ ਆਨ ਨ ਭਾਵੇ ॥੨॥ ਦਇਆ ਤੁਹਾਰੀ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿ

ਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵੇ ॥੩॥੭॥੧੪੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਮ
ਨ ਮਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਹੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ
ਆਈਐ ਸਰਬ ਫਲਾ ਪਾਈਐ ਸਗਲੇ ਦੁਖ ਜਾਹੀ ॥੨॥ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ
ਨਾਨਕ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਹੀ ॥੩॥੮॥੧੪੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸੋ ਮੂ
ਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਰਬ ਫਲ ਪਾਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਸੁਖੀਆ ਹੂਆ ॥੧॥ ਰਾਜੁ
ਕਹਾਵੈ ਹਉ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਾਧਿਓ ਨਲਿਨੀ ਭ੍ਰਮਿ ਸੂਆ ॥੨॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਹਚਲੁ ਥੀਆ ॥੩॥੯॥੧੪੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੪ ਓਹੁ ਨੇਹੁ ਨਵੇਲਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਲਾਗਿ ਰਹੈ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਚੈ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਮਿ
ਲੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਅਪਨੀ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ॥੨॥੧॥੧੫੦॥
ਮਿਲੁ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਧੀਰਜੁ ਕੋ ਨ ਕਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਕਰਮ
ਕਮਾਏ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਦਰਸ ਬਿਨੁ ਸੁਖੁ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਸੰਜਮ ਕਰਿ ਥਾਕੇ ਨਾਨਕ
ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥੧੫੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਮਾਦਿ ਸੋਇਓ
ਸੂਝ ਬੂਝ ਨ ਆਵੈ ॥ ਪਕਰਿ ਕੇਸ ਜਮਿ ਉਠਾਰਿਓ ਤਦ ਹੀ ਘਰਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਲੋਭ ਬਿਖਿ
ਆ ਬਿਖੈ ਲਾਗੇ ਹਿਰਿ ਵਿਤ ਚਿਤ ਦੁਖਾਹੀ ॥ ਖਿਨ ਭੰਗੁਨਾ ਕੈ ਮਾਨਿ ਮਾਤੇ ਅਸੁਰ ਜਾਣਹਿ
ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਨ ਪੁਕਾਰਹਿ ਸੁਨੈ ਨਾਹੀ ਡੋਰਾ ॥ ਨਿਪਟਿ ਬਾਜੀ ਹਾਰਿ ਮੂਕਾ
ਪਛੁਤਾਇਓ ਮਨਿ ਭੋਰਾ ॥੨॥ ਡਾਨੁ ਸਗਲ ਗੈਰ ਵਜਹਿ ਭਰਿਆ ਦੀਵਾਨ ਲੇਖੈ ਨ ਪਰਿਆ ॥
ਜੇਂਹ ਕਾਜਿ ਰਹੈ ਓਲਾ ਸੋਇ ਕਾਮੁ ਨ ਕਰਿਆ ॥੩॥ ਐਸੋ ਜਗੁ ਮੋਹਿ ਗੁਰਿ ਦਿਖਾਇਓ ਤਉ
ਏਕ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇਆ ॥ ਮਾਨੁ ਤਾਨੁ ਤਜਿ ਸਿਆਨਪ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕੁ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥
੧੫੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਪਾਰਿ ਗੋਵਿੰਦ ਨਾਏ ॥ ਸਾਧ ਸੰਤ ਮਨਾਇਓ ਪ੍ਰਿਅ ਪਾਏ ਗੁ

ਨਾਇ ਪੜਦਾ ਢਕੁ ਬਣਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਏ ਮਿਲਾਏ (ਦਰਸਾਏ) ਅਬ ਗਤਿ ਆ ਗੋਵਿੰਦ ਸਿਉ ਸੰਤ ਸੇਵ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਥ ਰੰਗੁ ਲਾਲਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਮਨਿ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਰਸਾਇਣ ਤੀਆਏ ਸੰਤ ਜਨਾਏ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਓ ॥ ਸਭ ਤਜੀ ਮਨੈ ਕੀ ਕਾਮ ਕਰਾ ॥ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਚਿਰੁ ਭਇਆ ਮਨਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ਲਾਗੀ ॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨੋ ਦਿਖਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਤੁਮ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਏ ਗਲਿ ਲਾਏ ॥੨॥੨॥੧੫੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਊ ਬਿਖਮ ਗਾਰ ਤੋਰੈ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸ ਧੋਹ ਮੋਹ ਭ੍ਰਮ ਹੀ ਤੇ ਹੋਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਾਨ ਇਹ ਬਿਆਧਿ ਛੋਰੈ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਵਉ ॥ ਅਨਦਿਨੋ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵਉ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਜੀਤਿ ਮਿਟਾਵਉ ॥ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਮੋਰੈ ॥੨॥੩॥੧੫੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਤਿਆਗੁ ॥ ਮਨਿ ਸਿਮਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਫਲ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਵਿਕਾਰ ਮਿਥਿਆ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਸੰਤਨਾ ਕੈ ਚਰਨਿ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਿਮਰਿ ਜਾਗੁ ॥ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਭਾਗੁ ॥੨॥੪॥੧੫੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਬੈਰਾਗ ਅਨੰਦੀ ਖੇਲੁ ਰੀ ਦਿਖਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਭੈ ਨਿਰਭੈ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂੰ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਰਸ ਭੋਗਨ ਖਿਨਹੂੰ ਖਿਨਹੂ ਤਜਿ ਜਾਇਓ ॥੧॥ ਖਿਨਹੂੰ ਜੋਗ ਤਾਪ ਬਹੁ ਪੂਜਾ ਖਿਨਹੂੰ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਖਿਨਹੂੰ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਲਾਇਓ ॥੨॥੫॥੧੫੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੬ ॥

ਆਸਾਵਰੀ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਪਿਆਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸੁ ਚਿਤਿ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਫੇਰਿ ਹਾਂ ॥ ਐਸੇ ਲਾਲਨੁ ਪਾਇਓ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਪਗੁ ਨਹੀ ਚਲੈ ਹਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗਹਡਿਓ ਮੂੜ ਨਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅਨਿਨ ਉਪਾਵ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਨਿਕਸੈ ਸਰਨਿ ਪੈ ਰੀ ਸਖੀ ॥੧॥ ਥਿਰ ਥਿਰ ਚਿਤ ਥਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਨੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਮਸਰਿ ਹਾਂ ॥ ਅੰਤਰਿ ਏਕ ਪਿਰ ਹਾਂ ॥ ਬਾਹਰਿ ਅਨੇਕ ਧਰਿ ਹਾਂ ॥ ਰਾਜਨ ਜੋਗੁ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਲੋਗ ਅਲੋਗੀ ਰੀ ਸਖੀ ॥੨॥੧॥੧੫੭॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨਸਾ ਏਕ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਸਿਉ ਨੇਤ ਧਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਦ੍ਰਿੜੁ ਸੰਤ ਮੰਤ ਗਿਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਚਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਮਿਲੀਐ ਗੁਰ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਅਨ ਭਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਰਵਿਓ ਸਰਬ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਹਿਓ ਜਮ ਭਇਆਨਿ ਹਾਂ ॥ ਪਾਇਓ ਪੇਡ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਤਉ ਚੂਕੀ ਸਗਲ ਕਾਨਿ ॥੧॥ ਲਹਨੋ ਜਿਸੁ ਮਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਭੈ ਪਾਵਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਿਸਹਿ ਥਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਹਰਿ ਰਸ ਰਸਹਿ ਮਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਭੁਖਾਨਿ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੨॥੧੫੮॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਜਪੀਐ ਸਹਜ ਧੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸਾਧੂ ਰਸਨ ਭਨੀ ਹਾਂ ॥ ਛੂਟਨ ਬਿਧਿ ਸੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪਾਈਐ ਵਡ ਪੁਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਹਿ ਜਨ ਮੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਸ੍ਰਬ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੁਲਭ ਕਲਿ ਦੁਨੀ ਹਾਂ ॥ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸਨੀ ਹਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਆਸਨੀ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਮਨ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਅਲਖ ਅਭੇਵੀਐ ਹਾਂ ॥ ਤਾਂ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ਹਾਂ ॥ ਬਿਨਸਿ ਨ ਜਾਇ ਮਰਿ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਨਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੩॥੧੫੯॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਏਕਾ ਓਟ ਗਹੁ ਹਾਂ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਹੁ ਹਾਂ ॥ ਆਗਿਆ ਸਤਿ ਸਹੁ ਹਾਂ ॥ ਮਨਹਿ ਨਿਧਾਨੁ ਲਹੁ ਹਾਂ ॥ ਸੁਖਹਿ ਸਮਾਈਐ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਵਤ ਜੋ ਮਰੈ ਹਾਂ ॥ ਦੁਤਰੁ ਸੋ ਤਰੈ ਹਾਂ ॥ ਸਭ ਕੀ ਰੇਨੁ ਹੋਇ ਹਾਂ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕਹਉ ਸੋਇ ਹਾਂ ॥ ਮਿਟੇ ਅੰਦੇਸਿਆ ਹਾਂ ॥ ਸੰਤ ਉਪਦੇਸਿਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਨਾਮ ਸੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਤਿਸੁ ਨਿਕਟਿ ਨ ਕਦੇ ਦੁਖੁ ਹਾਂ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤਿਸੁ ਮੰਨੇ ਹਾਂ ॥ ਸਫਲੁ ਸੁ ਆਇਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੨॥੪॥੧੬੦॥ ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈਐ ਹਾਂ ॥ ਉਆ ਰਸ ਜੋ ਬਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਤਾ ਕਉ ਸਗਲ ਸਿਧੇ ਹਾਂ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਿਆ ਹਾਂ ॥ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਪਗ ਧੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈਐ ਹਾਂ ॥ ਦਾਸਹ ਰੇਨੁ ਹੋਇ

ਹਾਥਿਅਪੁਨੈਤੂਕਰਿਲੇਇਹਾਂ॥ਭਗਤਾਸਰਣਿਪਰਹਾਂ॥ਜਨਨੀਮਨਕਰੇਮਹਾਂ॥ਅਸਥਿਰਸੋ
ਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਿਨਾਜਪਿਲਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਸਾਜਨਮੀਤਤੂਹਾਂ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਮੂੰ
ਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਮਨਿਤਨਿਜਾਪਿਸੋਇਹਾਂ॥ਨਿਮਖਨਵੀਸਰੈਹਾਂ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਕਿਉ
ਸਰੈਹਾਂ॥ਗੁਰਕਉਕੁਰਬਾਨੁਜਾਉਹਾਂ॥ਨਾਨਕਜਪੇਨਾਉਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥੫॥੧੬੧॥
ਆਸਾਵਰੀਮ ੫ ਕਾਰਨਕਰਨਤੂੰਹਾਂ॥ਅਵਰੁਨਾਸੁਝੈਮੂੰਹਾਂ॥ਕਰਹਿਸੁਹੋਈਐਹਾਂ॥
ਸਹਜਿਸੁਖਿਸੋਈਐਹਾਂ॥ਧੀਰਜਮਨਿਭਏਹਾਂ॥ਪ੍ਰਭਕੈਦਰਿਪਏਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧੂਸੰਗਮੇਹਾਂ॥ਪੂਰਨਸੰਜਮੇਹਾਂ॥ਜਬਤੇਛੁਟੇਆਪਹਾਂ॥ਤਬਤੇਮਿਟੇਤਾਪਹਾਂ॥ਕਿਰ
ਪਾਧਾਰੀਆਹਾਂ॥ਪਤਿਰਖੁਬਨਵਾਰੀਆਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਇਹੁਸੁਖੁਜਾਨੀਐਹਾਂ॥ਹਰਿਕਰੇ
ਸੁਮਾਨੀਐਹਾਂ॥ਮੰਦਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਸੰਤਕੀਰੇਨਹੋਇਹਾਂ॥ਆਪੇਜਿਸੁਰਖੈਹਾਂ॥ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਚਖੈਮੇਰੇਮਨਾ॥੨॥ਜਿਸਕਾਨਾਹਿਕੋਇਹਾਂ॥ਤਿਸਕਾਪ੍ਰਭੂਸੋਇਹਾਂ॥ਅੰ
ਤਰਗਤਿਬੁਝੈਹਾਂ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸੁਸੁਝੈਹਾਂ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਿਲੇਹੁਹਾਂ॥ਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ
ਏਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੩॥੬॥ ੧੬੨॥ ਆਸਾਵਰੀਮਹਲਾ ੫ ਇਕਤੁਕਾ॥ ਓਇਪਰਦੇ
ਸੀਆਹਾਂ॥ਸੁਨਤਸੰਦੇਸਿਆਹਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਸਿਉਰਚਿਰਹੇਹਾਂ॥ਸਭਕਉਤਜਿਗਏਹਾਂ॥ਸੁ
ਪਨਾਜਿਉਭਏਹਾਂ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿਤਜਿਅਨਿਲਗੇਹਾਂ॥ਜਨਮਹਿਮਰਿਭਗੇ
ਹਾਂ॥ਹਰਿਹਰਿਜਨਿਲਹੇਹਾਂ॥ਜੀਵਤਸੇਰਹੇਹਾਂ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਹਾਂ॥ਨਾਨਕਭਗਤੁ
ਸੋਇ॥੨॥੭॥੧੬੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੯ ਬਿਰਥਾਕਹਉਕਉਨਸਿਉਮਨਕੀ॥ਲੋਭਿਗ੍ਰਸਿਓਦਸਹੂ
ਦਿਸਧਾਵਤਆਸਾਲਾਗਿਓਧਨਕੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਕੈਹੇਤਿਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਵਤਸੇਵਕਰਤ
ਜਨਜਨਕੀ॥ਦੁਆਰਹਿਦੁਆਰਿਸੁਆਨਜਿਉਡੋਲਤਨਹਸੁਧਿਰਾਮਭਜਨਕੀ॥੧॥ਮਾਨਸਜਨਮੁ
ਅਕਾਰਥਖੋਵਤਲਾਜਨਲੋਕਹਸਨਕੀ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਕਿਉਨਹੀਗਾਵਤਕੁਮਤਿਬਿਨਾ
ਸੈਤਨਕੀ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਹਮਹਲਾ੧ਸੋਪੁਰਖੁ॥ਮਃ੪॥੧॥ਰਾ॥ਮਃ੧॥੧ ਰਾ॥ਮਃ ੩॥੧੫॥

ਮਃ੪॥੧੬ ਰਾਮਃ੫॥੧੧ਮਃ੯॥ ਜੁਮਲਾ॥੨੩੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧
ਉਤਰਿਅਵਘਟਿਸਰਵਰਿਨ੍ਹਾਵੈ॥ਬਕੈਨਬੋਲੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਜਲੁਆਕਾਸੀਸੁੰਨਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਰਸੁਸਤੁਝੋਲਿਮਹਾਰਸੁਪਾਵੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਸੁਨਹੁਅਭਮੋਰੇ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾ
ਰਿਰਹਿਆਸਭਠਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਬ੍ਰਤੁਨੇਮੁਨਕਾਲੁਸੰਤਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਕ੍ਰੋ
ਧੁਜਲਾਵੈ॥ਗਗਨਿਨਿਵਾਸਿਸਮਾਧਿਲਗਾਵੈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥੨॥
ਸਚੁਮਨਕਾਰਣਿਤਤੁਬਿਲੋਵੈ॥ਸੁਭਰਸਰਵਰਿਮੈਲੁਨਧੋਵੈ॥ਜੈਸਿਉਰਾਤਾਤੈਸੋਹੋਵੈ॥
ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਵੈ॥੩॥ਗੁਰਹਿਵਸੀਤਲੁਅਗਨਿਬੁਝਾਵੈ॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬਿਭੂਤ
ਚੜਾਵੈ॥ਦਰਸਨੁਆਪਿਸਹਜਘਰਿਆਵੈ॥ਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿ
ਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਸਾਰਾ॥ਤੀਰਥਮਜਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥ਅੰਤਰਿਪੂਜਾਥਾਨੁਮੁਰਾਰਾ॥ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੫॥ਰਸਿਰਸਿਆਮਤਿਏਕੈਭਾਇ॥ਤਖਤਨਿਵਾਸੀਪੰਚਸਮਾਇ॥
ਕਾਰਕਮਾਈਖਸਮਰਜਾਇ॥ਅਵਿਗਤਨਾਥੁਨਲਖਿਆਜਾਇ॥੬॥ਜਲਮਹਿਉਪ
ਜੈਜਲਤੇਦੂਰਿ॥ਜਲਮਹਿਜੋਤਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥ਨਿਧਿ
ਗੁਣਗਾਵਾਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੭॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਫੁਨਿ
ਹੋਇ॥ਸੁਣਿਭਰਥਰਿਨਾਨਕੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੁ॥੮॥੧॥
ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਸਭਿਜਪਸਭਿਤਪਸਭਚਤੁਰਾਈ॥ਊਝੜਿਭਰਮੈਰਾਹਿਨਪਾ
ਈ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕੋਥਾਇਨਪਾਈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੈਮਾਥੇਛਾਈ॥੧॥ਸਾਚਧਣੀਜਗੁਆ
ਇਬਿਨਾਸਾ॥ਛੂਟਸਿਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗੁਮੋਹਿਬਾਧਾਬਹੁਤੀਆ
ਸਾ॥ਗੁਰਮਤੀਇਕਿਭਏਉਦਾਸਾ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸਾ॥ਤਿਨਕਉਨਾਹੀਜਮ
ਕੀਤ੍ਰਾਸਾ॥੨॥ਜਗੁਤ੍ਰਿਅਜਿਤੁਕਾਮਣਿਹਿਤਕਾਰੀ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਗਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਾਜੀਹਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੩॥ਬਾਹਰ

ਹਉਮੈ ਮੇਰ ਤੈ ਕਰਤਾਏ ॥ ਅਚਰੁ ਮੁਕਤੁ ਭੁਲੇ ਮੁਕਰਦੇ ਨਿਲਾਏ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਜਲਾਏ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਧਿਆਏ ॥੪॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਿਖ ਸੰਗ
ਤਿ ਕਰਮਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭੂਲੋ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੰਜੋਗਿ ਮਿਲਾਏ ॥੫॥
ਰੂੜੋ ਕਹਉ ਨ ਕਹਿਆ ਜਾਈ ॥ ਅਕਥ ਕਥਉ ਨਹ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਤੇਰੇ ਸੂਖ
ਰਜਾਈ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮੇਟੇ ਸਾਚੈ ਨਾਈ ॥੬॥ ਕਰ ਬਿਨੁ ਵਜਾ ਪਗ ਬਿਨੁ ਤਾਲਾ ॥ ਜੇ ਸਬਦੁ
ਬੁਝੈ ਤਾ ਸਚੁ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸਭੇ ਸੁਖ ਨਾਲਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਰਾਖੈ ਰਖਵਾਲਾ ॥
੭॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੂਝੈ ਆਪੁ ਗਵਾਵੈ ॥ ਬਾਣੀ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ਏ
ਕ ਲਿਵ ਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੮॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਲੇਖ ਅ
ਸੰਖ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਮਾਨੁ ॥ ਮਨਿ ਮਾਨਿਐ ਸਚੁ ਸੁਰਤਿ ਵਖਾਨੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਪੜਿ ਪੜਿ
ਭਾਰੁ ॥ ਲੇਖ ਅਸੰਖ ਅਲੇਖੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਚਾ ਤੂੰ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ
ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਬਾਧਾ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਬਾਂਧਾ ਛੂਟੈ ਨਾ
ਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਿਬਹੀ ਤੁਧੁ ਨਾਲਿ ॥
੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਮ
ਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਸਾਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਸਾਜੀ ਗਗਨੁ ਅਕਾ
ਸੁ ॥ ਜਿਨਿ ਸਭ ਥਾਪੀ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥ ਕਿਸੈ ਨ ਪੂਛੇ ਬ
ਖਸੇ ਆਪਿ ॥੪॥ ਤੂ ਪੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਮਾਣਕ ਹੀਰੁ ॥ ਤੂ ਨਿਰਮਲੁ ਸਚੁ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ
ਭੇਟੈ ਗੁਰ ਪੀਰੁ ॥ ਏਕੋ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਵਜੀਰੁ ॥੫॥ ਜਗੁ ਬੰਦੀ ਮੁਕਤੇ ਹਉ ਮਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਗਿ
ਆਨੀ ਵਿਰਲਾ ਆਚਾਰੀ ॥ ਜਗਿ ਪੰਡਿਤੁ ਵਿਰਲਾ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਸਭ ਫਿਰੈ
ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੬॥ ਜਗੁ ਦੁਖੀਆ ਸੁਖੀਆ ਜਨੁ ਕੋਇ ॥ ਜਗੁ ਰੋਗੀ ਭੋਗੀ ਗੁਣ ਰੋਇ ॥ ਜਗੁ
ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥੭॥ ਮਹਘੋ ਮੋਲਿ ਭਾਰਿ ਅਫਾਰੁ ॥
ਅਟਲ ਅਛਲੁ ਗੁਰਮਤੀ ਧਾਰੁ ॥ ਭਾਇ ਮਿਲੈ ਭਾਵੈ ਭਉਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੀਚਾਰੁ ॥੮॥

੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਏਕੁ ਮਰੈ ਪੰਚੇ ਮਿਲਿ ਰੋਵਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਸਬਦਿ ਮਲੁ ਧੋ
ਵਹਿ ॥ ਸਮਝਿ ਸੂਝਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਹੋਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਹਿ ॥੧॥ ਕ
ਉਣੁ ਮਰੈ ਕਉਣੁ ਰੋਵੈ ਓਹੀ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਸੈ ਸਿਰਿ ਤੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਏ ਕਉ
ਰੋਵੈ ਦੁਖੁ ਕੋਇ ॥ ਸੋ ਰੋਵੈ ਜਿਸੁ ਬੇਦਨ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਬੀਤੀ ਜਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਸੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ
ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜੀਵਤ ਮਰਣਾ ਤਾਰੇ ਤਰਣਾ ॥ ਜੈ ਜਗਦੀਸ ਪਰਮ ਗਤਿ ਸਰਣਾ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਸਬਦਿ ਭੈ ਤਰਣਾ ॥੩॥ ਨਿਰਭਉ
ਆਪਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਤਕੁ ਜਗਿ ਛੋਤਿ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਨਸੈ ਕਿਆ ਕਹਿ
ਰੋਤਿ ॥ ਜਨਮਿ ਮੂਏ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥੪॥ ਮੂਏ ਕਉ ਸਚੁ ਰੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋ
ਵਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤੀ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸੁਚੀਤਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਉਪਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਪ
ਰੀਤੀ ॥੫॥ ਭੀਤਰਿ ਏਕੁ ਅਨੇਕ ਅਸੰਖ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਬਹੁ ਸੰਖ ਅਸੰਖ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ
ਭਗਤੀ ਜਨਮੁ ਬਿਰੰਥ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਮਿਲਿ ਪਰਮਾਰੰਥ ॥੬॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਮਾਰੇ
ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੋਤੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ॥ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨਹੀ ਭ੍ਰਾਤਿ ॥੭॥ ਸੂਤਕੁ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਜਗੁ ਖਾਇ ॥ ਸੂਤਕੁ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਸਭ ਹੀ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕਿ ਜਨਮਿ ਮਰੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੮॥
੪॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਆਪੁ ਵੀਚਾਰੈ ਸੁ ਪਰਖੈ ਹੀਰਾ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤ
ਾਰੇ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਮਾਨੈ ਮਨ ਤੇ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਾਹੁ ਸਰਾਫੀ ਕਰੈ ॥ ਸਾਚੀ ਨ
ਦਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਤਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਸਾਰੁ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਿ ਰਤਾ ਪੈਕਾ
ਰੁ ॥ ਸਿਫਤਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਗੁਰੁ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਰਾਮ ਨ
ਰਾਇਣੁ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਵਾਟ ਮਹਲੁ ਘਰੁ ਪਾਏ ॥੩॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤਿ ਅਨੂ
ਪੁ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਦੇਵਾ ਸਗਲ ਸਰੂਪੁ ॥ ਮੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੁ ਅਖੂਟੁ ॥੪॥ ਪੰਚ ਤੀਨਿ
ਨਵ ਚਾਰਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਧਰਣਿ ਗਗਨੁ ਕਲ ਧਾਰਿ ਰਹਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਉ ਉਲਟਿ ਪਰਾਵੈ ॥

੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਆਖੀਸੁਝੈ॥ਜਿਹਵਾਰਸੁਨਹੀਕਹਿਆਬੁਝੈ॥ਬਿਖੁਕਾਮਾਤਾ
ਜਗਸਿਉਲੁਝੈ॥੬॥ਊਤਮਸੰਗਤਿਊਤਮੁਹੋਵੈ॥ਗੁਣਕਉਧਾਵੈਅਵਗਣਧੋ
ਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸੇਵੇਸਹਜੁਨਹੋਵੈ॥੭॥ਹੀਰਾਨਾਮੁਜਵੇਹਰਲਾਲੁ॥ਮਨੁਮੋਤੀਹੈਤਿਸ
ਕਾਮਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਰਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੁ॥੮॥੫॥ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਮਨਿਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਰਤਿਸਬਦੁਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਐਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾਨਾਮੁਮੁ
ਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਥਾਨਿਸੁਥਾਨੁ॥ਤੀਨਭਵਨਨਿਹਕੇਵਲਗਿ
ਆਨੁ॥ਸਾਚੇਗੁਰਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਨੁ॥੨॥ਸਾਚਾਹਰਖੁਨਾਹੀਤਿਸੁਸੋਗੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗਿ
ਆਨੁਮਹਾਰਸੁਭੋਗੁ॥ਪੰਚਸਮਾਈਸੁਖੀਸਭੁਲੋਗੁ॥੩॥ਸਗਲੀਜੋਤਿਤੇਰਾਸਭੁ
ਕੋਈ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਸੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੪॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇ
ਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈ॥ਹੁਕਮੋਵਰਤੈਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਪੂਰਾਕੋਇਨਪਾਵੈ॥੫॥
ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਸੁਰਤਿਪਰਾਨਿ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਬੂਡੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿ
ਆਲਹਸਿਨਿਦਾਨਿ॥੬॥ਜਿਸਕਾਅਨੁਧਨੁਸਹਜਿਨਜਾਨਾ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾਫਿ
ਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥ਗਲਿਫਾਹੀਬਉਰਾਬਉਰਾਨਾ॥੭॥ਬੂਡਤਜਗੁਦੇਖਿਆਤਉਡਰਿ
ਭਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਵਡਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੀਚਰਣੀਲਾਗੇ॥੮॥੬॥ ਆ
ਸਾਮਹਲਾ ੧ ਗਾਵਹਿਗੀਤੇਚੀਤਿਅਨੀਤੇ॥ਰਾਗਸੁਣਾਇਕਹਾਵਹਿਬੀਤੇ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਿਝੂਠੁਅਨੀਤੇ॥੧॥ਕਹਾਚਲਹੁਮਨਰਹਹੁਘਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਖੋਜਤਪਾਵਹੁਸਹਜਿਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਨਿਮੋਹੁਸਰੀਰਾ॥ਲ
ਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਸੁਪੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿਉਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਨਾਵਣੁ
ਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੈ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਮਹਲੁਨ
ਪਛਾਣੈ॥੩॥ਨਿਰੰਕਾਰਮਹਿਆਕਾਰੁਸਮਾਵੈ॥ਅਕਲਕਲਾਸਚੁਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥

ਸੋਨਰੁਗਰਭਜੋਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੪॥ਜਹਾਨਾਮੁਮਿਲੈਤਹਜਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਰਮਕ
ਮਾਉ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਵ
ਸਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਨਾਮੇਰਾਤਾ॥੬॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਲਾਏਤਾਕੋਲਾਗੈ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਰੇਸਬਦੇਜਾਗੈ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਆਗੈ॥੭॥ਮਨੁਚੰਚਲੁਬਿਧਿਨਾਹੀਜਾਣੈ॥ਮ
ਨਮੁਖਿਮੈਲਾਸਬਦੁਨਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੮॥ਹਰਿਜੀਉਆ
ਗੈਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥ਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਹਰਿਨਾਮੁ
ਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੯॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਆਚਾਰੁਪਰਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਏਕੋਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮ
ਨਾਮਿਮਨੁਰਾਤਾ॥੧੦॥੭॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁਮੈਗਲੁਸਾਕਤੁਦੇਵਾਨਾ॥ਬਨ
ਖੰਡਿਮਾਇਆਮੋਹਿਹੈਰਾਨਾ॥ਇਤਉਤਜਾਹਿਕਾਲਕੇਚਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੈਘਰੁ
ਆਪੇ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮਨੁਨਹੀਠਉਰਾ॥ਸਿਮਰਹੁਰਾਮਨਾਮੁਅਤਿਨਿਰਮਲੁਅ
ਵਰਤਿਆਗਹੁਹਉਮੈਕਉਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਕਹਹੁਕਿਉਰਹਸੀ॥
ਬਿਨੁਸਮਝੇਜਮਕਾਦੁਖੁਸਹਸੀ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾ
ਰੇਸਚੁਪੇਲੈ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਕਰਮਾਇਹੁਮਨੁਧਰਮਾ॥ਇਹੁਮਨੁਪੰਚਤਤੁਤੇਜਨਮਾ॥
ਸਾਕਤੁਲੋਭੀਇਹੁਮਨੁਮੂੜਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਮਨੁਰੂੜਾ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁ
ਅਸਥਾਨੇਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਇਹੁਮਨੁਜੋਗੀਭੋਗੀਤਪੁਤਾ
ਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੀਨ੍ਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥੪॥ਮਨੁਬੈਰਾਗੀਹਉਮੈਤਿਆਗੀ॥ਘਟਿਘਟਿ
ਮਨਸਾਦੁਬਿਧਾਲਾਗੀ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਗੁਰਮੁਖਿਚਾਖੈ॥ਦਰਿਘਰਿਮਹਲੀਹਰਿ
ਪਤਿਰਾਖੈ॥੫॥ਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮਿ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਭਉਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿ॥ਮਾ
ਰੇਪੰਚਅਪੁਨੈਵਸਿਕੀਏ॥ਹਉਮੈਗ੍ਰਾਸਿਇਕਤੁਥਾਇਕੀਏ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਗੁ
ਆਦਅਨਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਭਗਤੀਜਾਗੇ॥ਅਨਹਦਸੁਣਿਮਾਨਿਆ
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਤਮੁਚੀਨ੍ਹਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੭॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਘਰਿਸੋ

ਹੀਰਾਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਭਾਉਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਿਤੋਹੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਹਰਿਜਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਸੋਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗਾਧਿ॥੭॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮਾਤਾ॥ਸਰਬਰਸਾਇ
ਣੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ॥ਭਗਤਿਹੇਤੁਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਨਕੇਦਾਸਨਿ
ਦਾਸਾ॥੮॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਤਨੁਬਿਨਸੈਧਨੁਕਾਕੋਕਹੀਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਰਾਮਨਾਮੁਕਤਲਹੀਐ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਗਿਸਖਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿਰਮਲੁਹਰਿ
ਲਿਵਲਾਈ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥ਸੁਖਦੁਖਸਮਕਰਿਨਾਮੁਨਛੋਡਉ
ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਹੇਤੁਗਵਾਰਾ॥ਦੁਬਿ
ਧਾਲਾਗੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਜਿਸੁਤੂੰਬਖਸਹਿਨਾਮੁਜਪਾਇ॥ਦੂਤੁਨਲਾਗਿਸਕੈਗੁਨ
ਗਾਇ॥੨॥ਹਰਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾਮਗੁਪਾਲਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖੁਦਇਆਲਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥ਰੋਗਮਿਟੇਦੁਖੁਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥੩॥ਅਵ
ਰੁਨਅਉਖਧੁਤੰਤੁਨਮੰਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਣੁਕਿਲਵਿਖਹੰਤਾ॥ਤੂੰਆਪਿਭੁ
ਲਾਵਹਿਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿ॥ਤੂੰਆਪੇਰਾਖਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥ਰੋਗੁਭਰਮੁਭੇਦੁਮਨਿ
ਦੂਜਾ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਜਪਹਿਜਪੁਦੂਜਾ॥ਆਦਿਪੁਰਖਗੁਰਦਰਸਨਦੇਖਹਿ॥
ਵਿਣੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਕਿਲੇਖਹਿ॥੫॥ਦੇਖਿਅਚਰਜੁਰਹੇਬਿਸਮਾਦਿ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਸੁਰਨਰਸਹਜਸਮਾਧਿ॥ਭਰਿਪੁਰਿਧਾਰਿਰਹੇਮਨਮਾਹੀ॥ਤੁਮਸਮਸਰਿ
ਅਵਰੁਨਕੋਨਾਹੀ॥੬॥ਜਾਕੀਭਗਤਿਹੇਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁ॥ਸੰਤਭਗਤਕੀਸੰਗਤਿਰਾਮੁ॥
ਬੰਧਨਤੋਰੇਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਰਗਿਆਨੁ॥੭॥ਨਾਜਮਦੂਤੁਦੂ
ਖੁਤਿਸੁਲਾਗੈ॥ਜੋਜਨੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਜਾਗੈ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਭਗਤਾਹਰਿਸੰਗਿ॥
ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਭਏਹਰਿਰੰਗਿ॥੮॥ ੯॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਇਕਤੁਕੀ॥
ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਠਾਕੁਰੁਜਾਨੈ॥ਦੂਖੁਮਿਟੈਸਚੁਸਬਦਿਪਛਾਨੈ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੀ
ਸਖੀਸਖੈਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦੇਖਹੁਪ੍ਰਭੁਨੈਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾ

ਸੰਸਾਰਿ॥ਬੰਧਨਸੁਤਕੰਨਿਆਅਰੁਨਾਰਿ॥੨॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕੀਆ॥ਬੰ
ਧਨਪੁਤੁਕਲਤੁਮਨਿਬੀਆ॥੩॥ਬੰਧਨਕਿਰਖੀਕਰਹਿਕਿਰਸਾਨ॥ਹਉਮੈਡੰਨੁ
ਸਹੈਰਾਜਾਮੰਗੈਦਾਨ॥੪॥ਬੰਧਨਸਉਦਾਅਣਵੀਚਾਰੀ॥ਤਿਪਤਿਨਾਹੀਮਾਇਆ
ਮੋਹਪਸਾਰੀ॥੫॥ਬੰਧਨਸਾਹਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾ
ਇ॥੬॥ਬੰਧਨਬੇਦੁਬਾਦੁਅਹੰਕਾਰ॥ਬੰਧਨਿਬਿਨਸੈਮੋਹਵਿਕਾਰ॥੭॥ਨਾਨਕਰਾ
ਮਨਾਮਸਰਣਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਬੰਧੁਨਪਾਈ॥੮॥੧੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਜਿਨਸਿਰਿਸੋਹਨਿਪਟੀਆਮਾਂਗੀਪਾਇਸੰਧੂਰੁ॥ਸੇਸਿਰਕਾਤੀਮੁੰਨੀਅਨਿਗਲ
ਵਿਚਿਆਵੈਧੂੜਿ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਹੋਦੀਆਹੁਣਿਬਹਣਿਨਮਿਲਨਿਹਦੂਰਿ॥
੧॥ਆਦੇਸੁਬਾਬਾਆਦੇਸੁ॥ਆਦਿਪੁਰਖਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਦੇਖ
ਹਿਵੇਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਦਹੁਸੀਆਵੀਆਹੀਆਲਾੜੇਸੋਹਨਿਪਾਸਿ॥ਹੀਡੋ
ਲੀਚੜਿਆਈਆਦੰਦਖੰਡਕੀਤੇਰਾਸਿ॥ਉਪਰਹੁਪਾਣੀਵਾਰੀਐਝਲੇਝਿਮ
ਕਨਿਪਾਸਿ॥੨॥ਇਕੁਲਖੁਲਹਨਿਬਹਿਠੀਆਲਖੁਲਹਨਿਖੜੀਆ॥ਗਰੀਛੁਹਾਰੇ
ਖਾਂਦੀਆਮਾਣਨਿਸੇਜੜੀਆ॥ਤਿਨਗਲਿਸਿਲਕਾਪਾਈਆਤੁਟਨਿਮੋਤਸਰੀ
ਆ॥੩॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਦੁਇਵੈਰੀਹੋਏਜਿਨੀਰਖੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਦੂਤਾਨੋਫੁਰਮਾਇਆ
ਲੈਚਲੇਪਤਿਗਵਾਇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈਦੇਵਡਿਆਈਜੇਭਾਵੈਦੇਇਸਜਾਇ॥੪॥
ਅਗੋਦੇਜੇਚੇਤੀਐਤਾਂਕਾਇਤਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਸਾਹਾਂਸੁਰਤਿਗਵਾਈਆਰੰਗਿਤ
ਮਾਸੈਚਾਇ॥ਬਾਬਰਵਾਣੀਫਿਰਿਗਈਕੁਇਰੁਨਰੋਟੀਖਾਇ॥੫॥ਇਕਨਾਵਖਤਖੁ
ਆਈਅਹਿਇਕਨਾਪੂਜਾਜਾਇ॥ਚਉਕੇਵਿਣੁਹਿੰਦਵਾਣੀਆਕਿਉਟਿਕੇਕਢਹਿਨਾ
ਇ॥ਰਾਮੁਨਕਬਹੂਚੇਤਿਓਹੁਣਿਕਹਣਿਨਮਿਲੈਖੁਦਾਇ॥੬॥ਇਕਿਘਰਿਆਵਹਿ
ਆਪਣੈਇਕਿਮਿਲਿਮਿਲਿਪੁਛਹਿਸੁਖ॥ਇਕਨਾਏਹੋਲਿਖਿਆਬਹਿਬਹਿ

ਫਿਰਤਿ ਦੁਖਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਮਾਨੁਖਾ ॥੪॥੧੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਖੇਲ ਤਬੇਲਾ ਘੋੜੇ ਕਹਾ ਭੇਰੀ ਸਹਨਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਤੇਗਬੰਦ ਗਾਡੇਰੜਿ ਕਹਾ ਸੁ ਲਾਲ ਕਵਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਆਰਸੀਆ ਮੁਹ ਬੰਕੇ ਐਥੈ ਦਿਸਹਿ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਗੋਸਾਈ ॥ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਜਰੁ ਵੰਡਿ ਦੇਵੈ ਭਾਂਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਘਰ ਦਰ ਮੰਡਪ ਮਹਲਾ ਕਹਾ ਸੁ ਬੰਕ ਸਰਾਈ ॥ ਕਹਾਂ ਸੁ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਕਾਮਣਿ ਜਿਸੁ ਵੇਖਿ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ॥ ਕਹਾ ਸੁ ਪਾਨ ਤੰਬੋਲੀ ਹਰਮਾ ਹੋਈਆ ਛਾਈ ਮਾਈ ॥੨॥ ਇਸੁ ਜਰ ਕਾਰਣਿ ਘਣੀ ਵਿਗੁਤੀ ਇਨਿ ਜਰ ਘਣੀ ਖੁਆਈ ॥ ਪਾਪਾ ਬਾਝਹੁ ਹੋਵੈ ਨਾਹੀ ਮੁਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਖੁਆਏ ਕਰਤਾ ਖੁਸਿ ਲਏ ਚੰਗਿਆਈ ॥੩॥ ਕੋਟੀ ਹੂ ਪੀਰ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ਜਾ ਮੀਰੁ ਸੁਣਿਆ ਧਾਇਆ ॥ ਥਾਨ ਮੁਕਾਮ ਜਲੇ ਬਿਜ ਮੰਦਰ ਮੁਛਿ ਮੁਛਿ ਕੁਇਰ ਰੁਲਾਇਆ ॥ ਕੋਈ ਮੁਗਲੁ ਨ ਹੋਆ ਅੰਧਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਰਚਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥ ਮੁਗਲ ਪਠਾਣਾ ਭਈ ਲੜਾਈ ਰਣ ਮਹਿ ਤੇਗ ਵਗਾਈ ॥ ਓਨੀ ਤੁਪਕ ਤਾਣਿ ਚਲਾਈ ਓਨੀ ਹਸਤਿ ਚਿੜਾਈ ॥ ਜਿਨ ਕੀ ਚੀਰੀ ਦਰਗਹ ਪਾਟੀ ਤਿਨਾ ਮਰਣਾ ਭਾਈ ॥੫॥ ਇਕ ਹਿੰਦਵਾਣੀ ਅਵਰ ਤੁਰਕਾਣੀ ਭਟਿਆਣੀ ਠਕੁਰਾਣੀ ॥ ਇਕਨਾ ਪੇਰਣ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਾਟੇ ਇਕਨਾ ਵਾਸੁ ਮਸਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਬੰਕੇ ਘਰੀ ਨ ਆਇਆ ਤਿਨ ਕਿਉ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੬॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਹੋਵੈ ਕਿਸ ਥੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥ ਹੁਕਮੀ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਵਿਗਸੈ ਨਾਨਕ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈਐ ॥੭॥੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੮ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਾਫੀ ॥

ਜੈਸੇ ਗੋਇਲਿ ਗੋਇਲੀ ਤੈਸੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਆਦਮੀ ਬਾਂਧਹਿ ਘਰ ਬਾਰਾ ॥੧॥ ਜਾਗਹੁ ਜਾਗਹੁ ਸੂਤਿਹੋ ਚਲਿਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੀਤ ਨੀਤ ਘਰ ਬਾਂਧੀਅਹਿ ਜੇ ਰਹਣਾ ਹੋਈ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਵੈ ਜੀਉ ਚਲਸੀ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਓਹੀ ਓਹੀ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਹੈ ਹੋਸੀ ਸੋਈ ॥ ਤੁਮ ਰੋਵਹੁਗੇ ਓਸ ਨੋ ਤੁਮ੍ ਕਉ ਕਉਣੁ ਰੋਈ ॥੩॥ ਧੰਧਾ ਪਿਟਿਹੁ ਭਾਈਹੋ ਤੁਮ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਓਹੁ ਨ ਸੁਣਈ ਕਤ ਹੀ ਤੁਮ ਲੋਕ ਸੁਣਾਵਹੁ ॥੪॥ ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਤਾ ਨਾਨਕਾ ਜਾਗਾਏ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਬੂਝੈ ਆਪਣਾ ਤਾਂ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥੫॥ ਜੇ ਚਲਦਾ ਲੈ ਚਲਿਆ ਕਿਛੁ ਸੰਪੈ ਨਾਲੇ ॥ ਤਾ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਦੇਖਿ ਕੈ ਬੂਝਹੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥੬॥ ਵਣਜੁ ਕਰਹੁ ਮਖਸੂਦੁ ਲੈਹੁ ਮਤ ਪਛੋਤਾਵਹੁ ॥ ਅਉਗਣ ਛੋਡਹੁ ਗੁਣ ਕਰਹੁ ਐਸੇ ਤਤੁ ਪਰਾਵਹੁ ॥੭॥ ਧਰਮੁ ਭੂਮਿ ਸਤੁ ਬੀਜੁ ਕਰਿ ਐਸੀ ਕਿਰਸ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਤਾਂ ਵਾਪਾਰੀ ਜਾਣੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਲੈ ਜਾਵਹੁ ॥੮॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੂਝੈ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਸੁਣੇ ਨਾਮੁ ਨਾਮੇ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥੯॥ ਜਿਉ ਲਾਹਾ ਤੋਟਾ ਤਿਵੈ ਵਾਟ ਚਲਦੀ ਆਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਵਡਿਆਈ ॥੧੦॥੧੩॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਢੂਢੀਆ ਕੋ ਨੀਮ੍ਹੀ ਮੈਡਾ ॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸਾਹਿਬਾ ਤੂ ਮੈ ਹਉ ਤੈਡਾ ॥੧॥ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਮੈ ਨੀਮ੍ਹਿ ਕੋ ਕੈ ਕਰੀ ਸਲਾਮੁ ॥ ਹਿਕੋ ਮੈਡਾ ਤੂ ਧਣੀ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧਾ ਸੇਵਨਿ ਸਿਧ ਪੀਰ ਮਾਗਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ॥ ਮੈ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ॥੨॥ ਜੋਗੀ ਭੋਗੀ ਕਾਪੜੀ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਦਿਸੰਤਰ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਹੀ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਨਿਰੰਤਰ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਪਾਧੇ ਜੋਇਸੀ ਨਿਤ ਪੜ੍ਹਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਣਾ ॥੪॥ ਇਕਿ ਤਪਸੀ ਬਨ ਮਹਿ ਤਪੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਤੀਰਥ ਵਾਸਾ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਹਿ ਤਾਮਸੀ ਕਾਹੇ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਬਿੰਦੁ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖਦੇ ਸੇ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਛੂਟਹੀ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥੬॥ ਇਕਿ ਗਿਰਹੀ ਸੇਵਕ ਸਾਧਿਕਾ ਗੁਰਮਤੀ ਲਾਗੇ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦ੍ਰਿੜੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁ ਜਾਗੇ ॥੭॥ ਗੁਰ ਤੇ ਦਰੁ ਘਰੁ ਜਾਣੀਐ ਸੋ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਾਚੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥੮॥੧੪॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਸਮਾਇਲੇ ਭਉਜਲੁ ਸਚਿ ਤਰਣਾ ॥

ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਲੁ ਤੂ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥੪॥ ਤੂ ਦਾਤੌ ਹਮ ਜਾਚਿਕਾ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਮਨ ਮੰਦਰੁ ਭੀਜੈ ॥੫॥ ਕੂੜਾ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡੀਐ ਤਉ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਈਐ ਪਰਮਾਰਥੁ ਜਾਣੈ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਾਜਾ ਲੋਭੀਆ ਲੁਭਤਉ ਲੋਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੋਭੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥੭॥ ਕਲਰਿ ਖੇਤੀ ਬੀਜੀਐ ਕਿਉ ਲਾਹਾ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਚਿ ਨ ਭੀਜਈ ਕੂੜੁ ਕੂੜਿ ਗਡਾਵੈ ॥੮॥ ਲਾਲਚੁ ਛੋਡਹੁ ਅੰਧਿਹੋ ਲਾਲਚਿ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਸਾਚੌ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੀ ॥੯॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਕੁਵਾਟੜੀ ਮੂਸਹੁਗੇ ਭਾਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੧੦॥ ਮਨਮੁਖ ਪਥਰੁ ਸੈਲੁ ਹੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਫੀਕਾ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਕੇਤਾ ਰਾਖੀਐ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਸੂਕਾ ॥੧੧॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥੧੨॥੧੫॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਾਟ ਵਟਾਇਆ ॥ ਧੰਧੁ ਪਿਟੇ ਸੰਸਾਰੁ ਸਚੁ ਨ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਕਿਆ ਢੂਢੀਐ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਵਿਸਰਜਿਆ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚਿ ਮਿਲੈ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਈਐ ॥੨॥ ਮੋਇਆ ਕਉ ਕਿਆ ਰੋਵਹੁ ਰੋਇ ਨ ਜਾਣਹੂ ॥ ਰੋਵਹੁ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਹੂ ॥੩॥ ਹੁਕਮੀ ਵਜਹੁ ਲਿਖਾਇ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਲਾਹਾ ਪਲੈ ਪਾਇ ਹੁਕਮੁ ਸਿਞਾਣੀਐ ॥੪॥ ਹੁਕਮੀ ਪੈਧਾ ਜਾਇ ਦਰਗਹ ਭਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥੫॥ ਲਾਹਾ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ਮਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਗਰਬੁ ਵਞਾਈਐ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖੀਆ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ਵਾਦਿ ਖਪਾਈਐ ॥ ਠਗਿ ਮੁਠੀ ਕੂੜਿਆਰ ਬੰਨਿ ਚਲਾਈਐ ॥੭॥ ਸਾਹਿਬੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵਹੀ ॥ ਗੁਨਹਾਂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਸਬਦੁ ਕਮਾਵਹੀ ॥੮॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਸਚੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲੀਐ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥੯॥੧੬॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕਿਆ

ਜੰਗਲੁ ਢੂਢੀ ਜਾਇ ਮੈ ਘਰਿ ਬਨੁ ਹਰੀਆਵਲਾ ॥ ਸਚਿ ਟਿਕੈ ਘਰਿ ਆਇ ਸਬਦਿ ਉਤਾਵਲਾ ॥੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਸੋਇ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਮਹਲੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸਚੁ ਤਾ ਮਨਿ ਭਾਵਈ ॥ ਚਲੈ ਸਦਾ ਰਜਾਇ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਈ ॥੨॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਅਬੇ ਤਬੇ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਕਿਉ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ॥ ਪਥਰ ਕੀ ਬੇੜੀ ਜੇ ਚੜੈ ਭਰ ਨਾਲਿ ਬੁਡਾਵੈ ॥੪॥ ਆਪਨੜਾ ਮਨੁ ਵੇਚੀਐ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਛਾਣੀਐ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਭਾਲੇ ॥੫॥ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ਆਖੀਐ ਤਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕੀਆ ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ਮਰਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰ ਕੀ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇ ਮਿਲੈ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਸੋ ਧਣੀ ਤਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੮॥੧੭॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮੂਲੁ ਛੋਡਿ ਡਾਲੀ ਲਗੇ ਕਿਆ ਪਾਵਹਿ ਛਾਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਛੂਟੀਐ ਜੇ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਛੂਟੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਸੇਵਿਆ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਭਾਈ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਨਿਰੰਜਨਾ ਜਨ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਭਾਈ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਾਚੇ ਪਰਥਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਕੇਤੀ ਕਹੈ ਕਹਾਏ ॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਵਾਟੜੀ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖੁ ਜੇ ਸਮਝਾਈਐ ਭੀ ਉਝੜਿ ਜਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਛੂਟਸੀ ਮਰਿ ਨਰਕ ਸਮਾਏ ॥੫॥ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਭਰਮਾਈਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ॥੬॥ ਜੇਹੀ ਸੇਵ ਕਰਾਈਐ ਕਰਣੀ ਭੀ ਸਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੂਟੀਐ ਦਰਗਹ ਪਤਿ ਪਾਏ ॥੮॥੧੮॥

ਆਸਾ ਮ: ੧ ਰੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਹਰੋ ਰੂੜੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧॥ ਮੈ ਤਿਲੁ ਗਰੀਆ ਤਿਲੁ ਗੀਤਾ ਮਣੋ ਬੁਝਾਣੋ ॥
ਕਿਉ ਤੂੰ ਨਾਮਿ ਤਿਤਿ ਉਰ ਹਾਮੁ ਖਿਨਾਮੁ ਹਮਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਨਕੀ ਧਿਆ ਸਾਧ
ਦੇਖਾਣੈ ਮਨਿ ਭਾਈਐ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਾਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਭਾਵੈ ਪਤਿ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਾਸਾ
ਕਉਣੁ ਜੁਗਿ ਨਿਜ ਦਰਿਆਏ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸੋਈ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਰਵਿ ਰਹੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥
ਆਪਿ ਕਰੇ ਆਪੇ ਹਰੇ ਦੇਵੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਤ ਪਾਈਐ ਇਉ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਈ ॥੪॥ ਜੀਵਦਿਆ ਲਾਹਾ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਤੋਟਾ ਨਿਤ ਹੈ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਏ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤ
ਈ ਕਿਉ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੬॥ ਤਾ ਜਗਿ ਆਇਆ ਜਾਣੀਐ ਸਾਚੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਭੇ
ਟੇ ਪਾਰਸੁ ਭਏ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥੭॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮੋ ਕਾਰ ਧੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਰਾਤੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥੮॥੧੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਕੇਤਾ
ਆਖਣੁ ਆਖੀਐ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਮੈ ਨਿਧਰਿਆ ਧਰ ਏਕ ਤੂੰ ਮੈ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣਾ ॥੧॥
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹੈ ਸਚ ਨਾਮਿ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਆਪੁ ਗਇਆ ਸੋਝੀ ਪਈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਗਵਾਈਐ ਪਾਈਐ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਿਉ ਮ
ਨੁ ਮਾਨਿਆ ਦੇ ਸਾਚੁ ਅਧਾਰੁ ॥੨॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸੇਵਾ ਸਚੁ ਸਾਈ ॥
ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗਈ ਚਾਲੈ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ॥੩॥ ਹੁਕਮਿ ਰਜਾਈ ਜੋ ਚਲੈ ਸੋ ਪ
ਵੈ ਖਜਾਨੈ ॥ ਖੋਟੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਰਲੇ ਜੂਠਾਨੈ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਖਰਾ ਸਮਾਲੀਐ ਸਚੁ ਸ
ਉਦਾ ਪਾਈਐ ॥ ਖੋਟੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ ਲੇ ਅਗਨਿ ਜਲਾਈਐ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਆਤਮੁ ਚੀ
ਨਿਆ ਪਰਮਾਤਮੁ ਸੋਈ ॥ ਏਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ ਹੈ ਫਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫ
ਲੁ ਜਿਨੀ ਚਾਖਿਆ ਸਚਿ ਰਹੇ ਅਘਾਈ ॥ ਤਿੰਨਾ ਭ੍ਰਮੁ ਨ ਭੇਦੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥੭॥
ਹੁਕਮੀ ਸੰਜੋਗੀ ਆਇਆ ਚਲੁ ਸਦਾ ਰਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੇ ਕਉ ਗੁਣੁ ਨਾਨਕੈ
ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ॥੮॥੨੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨੁ ਰਾਤਉ ਹਰਿ ਨਾਇ ਸਚੁ ਵਖਾ

ਣਿਆ ॥ ਲੋਕਾ ਦਾ ਕਿਆ ਜਾਈਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਿਆ ॥੧॥ ਜਉ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਰਾਣ ਸਚੁ ਧਿ
ਆਈਐ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੀ ਤੇਰੀ ਕਾਰ
ਦੇਹਿ ਦਇਆਲ ਤੂੰ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਿ ਮੈ ਟੇਕ ਅਧਾਰੁ ਤੂੰ ॥੨॥ ਦਰਿ ਸੇਵਕੁ
ਦਰਵਾਨੁ ਦਰਦੁ ਤੂੰ ਜਾਣਹੀ ॥ ਭਗਤਿ ਤੇਰੀ ਹੈਰਾਨੁ ਦਰਦੁ ਗਵਾਵਹੀ ॥੩॥ ਦਰਗਹ
ਨਾਮੁ ਹਦੂਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣਸੀ ॥ ਵੇਲਾ ਸਚੁ ਪਰਵਾਣੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਸੀ ॥੪॥
ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਕਰਿ ਭਾਉ ਤੋਸਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਇ ॥ ਮਨਹੁ ਛੋਡਿ ਵਿਕਾਰ ਸਚਾ ਸਚੁ ਦੇਇ ॥
੫॥ ਸਚੇ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਨਿਆਉ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ॥੬॥
ਸਚੇ ਸਚੀ ਦਾਤਿ ਦੇਹਿ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ॥ ਤਿਸੁ ਸੇਵੀ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ॥੭॥ ਤੂੰ
ਉਤਮੁ ਹਉ ਨੀਚੁ ਸੇਵਕੁ ਕਾਂਢੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇਹੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਵਾਂਢੀਆ ॥੮॥੨੧॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਿਉ ਰਹੈ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਕਾ ਦੁਖੁ ਘਣੋ ਨਿਤ ਸਹਸਾ ਦੋਈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਜੀਵਣਾ ਫਿਟੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਤਉ
ਰਹੈ ਪਾਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਦੇਇ ਬਿਨਸੈ ਭ੍ਰਮੁ ਕੂਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ
ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਧਨੁ ਧਨੁ ਜਸੁ ਗਾਏ ॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖੁ ਅਪਰੰਪਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥੩॥
ਨਟੂਐ ਸਾਂਗੁ ਬਣਾਇਆ ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਬਾਜੀ ਦੇਖੀਐ ਉਝਰਤ ਨਹੀ ਬਾ
ਰਾ ॥੪॥ ਹਉਮੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲਣਾ ਝੂਠੇ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਹਾਰੈ ਸੋ ਜਿਣੈ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੫॥ ਜਿਉ ਅੰਧੁਲੈ ਹਥਿ ਟੋਹਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ
ਨਿਸਿ ਦਉਤ ਸਵਾਰੈ ॥੬॥ ਜਿਉ ਤੂੰ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅਧਾਰਾ ॥ ਅੰਤਿ ਸ
ਖਾਈ ਪਾਇਆ ਜਨ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥੭॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਮੇਟਿਆ ਜਪਿ ਨਾਮੁ
ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਤਾਰੇ ॥੮॥੨੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਾਸਤੁ ਬੇਦੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ

ਸਭੁਤੇਰਾਸੂਰਸਰੀਰਾਵਣਸਮਾਣੀ॥ਸਭਮਹਿਤੀਨਿਮੂਲੁਮਾਤਰਿਦਵੈਤੂੰਤਾਸਭਦਾਦਿਭ
ਣੀ॥੧॥ਤਾਕੇਰਸਣਜਾਪੈਜਨਨਾਨਕਬੋਲੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਤੀਸਕਰੋ
ੜੀਦਾਸਤੁਮਾਰੇਰਿਧਿਸਿਧਿਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥ਤਾਕੇਰੂਪਨਜਾਹੀਲਖਣੇਕਿਆਕਰਿ
ਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਤੀਨਿਗੁਣਾਤੇਰੇਜੁਗਹੀਅੰਤਰਿਚਾਰੇਤੇਰੀਆਖਾਣੀ॥ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈਤਾਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਕਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੩॥ਤੂੰਕਰਤਾਕੀਆਸਭੁਤੇਰਾ
ਕਿਆਕੋਕਰੇਪਰਾਣੀ॥ਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸਾਈਸਚਿਸਮਾਣੀ॥
੪॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਸਭੁਕੋਈਲੇਤੁਹੈਜੇਤੀਆਵਣਜਾਣੀ॥ਜਾਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਹੋਰਮਨਮੁਖਿਫਿਰੈਇਆਣੀ॥੫॥ਚਾਰੇਵੇਦਬ੍ਰਹਮੇਕਉਦੀਏਪੜਿਪੜਿਕ
ਰੇਵੀਚਾਰੀ॥ਤਾਕਾਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਬਪੁੜਾਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰੀ॥੬॥ਜੁਗਹ
ਜੁਗਹਕੇਰਾਜੇਕੀਏਗਾਵਹਿਕਰਿਅਵਤਾਰੀ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਆਤਾਕਾਕਿ
ਆਕਰਿਆਖਿਵੀਚਾਰੀ॥੭॥ਤੂੰਸਚਾਤੇਰਾਕੀਆਸਭੁਸਾਚਾਦੇਹਿਤਸਾਚੁਵਖਾਣੀ॥
ਜਾਕਉਸਚੁਬੁਝਾਵਹਿਅਪਣਾਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੮॥੧॥੨੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੩ ਸਤਿਗੁਰਹਮਾਰਾਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥
ਸਬਦੁਚੀਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਦੇਵਣਵਾ
ਲਾਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇ
ਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਮਮਤਾਅਗਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਾਈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਈ॥੨॥ਵਿਣੁਗੁਰਪੂਰੇਕੋਇਨਜਾਣੀ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਮਿਲੈਹਰਿਬਾਣੀ॥੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤਪਾਸਿਰਿਤਪੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਮਨਿਵ
ਸੈਸਭਦੂਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਦਰਿਸਾਚੈਦੀਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੪॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਤ੍ਰਿਭ
ਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਹਰਿਪਾਵੈਸੋਇ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਮਹਲੁਪਰਾਪ
ਤਿਹੋਇ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਭਕੁਲਉਧਾਰੇ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸਾਚੀ

ਸੋਭਾਸਾਚਿਦੁਆਰੇ॥੬॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਗੁਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸਚੁ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਮੇਉਧਰੇਕੁਲਸਬਾਏ॥੭॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁ
ਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤੀਰਾਤੇਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੮॥੨॥ ੨੪॥ ਆਸਾਮਹਲਾ
੩॥ ਆਸਾਆਸਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਨਿਰਾਸਾਹੋਈ॥ਆਸਾਵਿਚਿਸੁਤੇ
ਕਈਲੋਈ॥ਸੋਜਾਗੈਜਾਗਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਬੁਝਾਇਆਵਿਣੁਨਾਵੈਭੁ
ਖਨਜਾਈ॥ਨਾਮੇਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝੈਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿ
ਕੀਰਤਿਸਬਦੁਪਛਾਨੁ॥ਏਹਾਭਗਤਿਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਐਹੋਵੈ
ਪਰਵਾਨੁ॥ਜਿਨਿਆਸਾਕੀਤੀਤਿਸਨੋਜਾਨੁ॥੨॥ਤਿਸੁਕਿਆਦੀਜੈਜਿਸਬਦੁਸੁਣ
ਏ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਇਹੁਸਿਰੁਦੀਜੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈ
ਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸਾਏ॥
ਆਪਿਭੁਲਾਵੈਆਪਿਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਸਚੈਸਬਦਿਸਚਿਸਮਾਏ॥੪॥ਸਚਾਸਬਦੁਸ
ਚੀਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੁਗਿਜੁਗਿਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿਮੋਹਿਭਰਮਿਭੋਲਾ
ਣੀ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਫਿਰੈਬਉਰਾਣੀ॥੫॥ਤੀਨਿਭਵਨਮਹਿਏਕਾਮਾਇਆ॥ਮੂਰਖਿ
ਪੜਿਪੜਿਦੂਜਾਭਾਉਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵੈਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੀਠਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗੇ
ਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਸਹਜਿਅਨੰਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸਚਿਪਿਆਰਿ॥੭॥
ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਗੁਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਰਿਜਪਿਪੜੀਐਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਹਰਿਜ
ਪੀਐਭੈਸਚਿਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰਮਤਿਉਰਧਾਰਿ॥੮॥ ੩॥ ੨੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ
ਕਾਫੀ॥ ਘਰੁ ੮ ਗੁਰਤੇਸਾਂਤਿਊਪਜੈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁ
ਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਏਕੋਨਾਮੁਚੇਤਿਮੇਰੇਭਾਈ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਦੇ

ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਜਿ ਪਏ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਮਹਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਇਆ ਭਗਤੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬੂਝੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਾਲਾਹ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੂਖੁ ਊਪਜੈ ਦੁ
ਖੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀਐ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐ ਆਪੁ ਗਇਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ਜੋਤੀ ਜੋ
ਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਈ ॥ ਅੰਤਰੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾ
ਤਿ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਾਂ ਮਿਲੈ ਜਾਂ ਨਦਰਿ ਕਰੇਈ ॥ ਕਿਲਵਿ
ਖ ਪਾਪ ਸਭ ਕਟੀਅਹਿ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਆਪਣੈ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ
ਦੇ ਨਾਮੇ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ ॥੮॥ ੪॥ ੨੬॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ਤੂ ਆਪੇ ਆਇ ਮਿਲੈ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਦੂਜਾ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤਿ
ਨੋ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਲੋਚਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਪੜਦੇ ਜੋਤਕੀ ਤਿ
ਨ ਬੂਝ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਆਪੈ ਥੈ ਸਭ ਰਖਿਓਨੁ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਦੇ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸੋਈ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ
ਨੋ ਆਖੀਐ ਜੇ ਦੂਜਾ ਹੋਈ ॥੪॥ ਇਕੋ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਦਾ ਏਕਾ ਸਿਰਿ ਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਭ
ਵਾਲੀ ਦਿਤੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰਾ ॥੫॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੀਤਿਅਨੁ ਬੂ
ਝਨਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਭਗਤਿ ਭੀ ਓਨਾ ਨੋ ਬਖਸੀਅਨੁ ਅੰਤਰਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੬॥ ਗਿਆਨੀਆ
ਨੋ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਓਇ ਭੁਲਾਏ ਕਿਸੈ ਦੇ ਨ ਭੁਲਨੀ ਸਚੁ ਜਾਣਨਿ ਸੋਈ ॥੭॥
ਘਰ ਮਹਿ ਪੰਚ ਵਰਤਦੇ ਪੰਚੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਨ ਆਵਨੀ ਨਾ
ਮਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥੮॥ ੫॥ ੨੭॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਵਥੁ ਹੈ

ਬਾਹਰਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਖੁਲਾਹੀ ॥੧॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿ
ਖਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਲਏ ਪਾਏ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋ
ਲੈ ਦਿਬ ਦਿਸਟਿ ਦੇਖੈ ਮੁਕਤਿ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਅੰਦਰਿ ਮਹਲ ਅਨੇਕ ਹਹਿ ਜੀਉ ਕਰੇ
ਵਸੇਰਾ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ॥੩॥ ਪਾਰਖੀਆ ਵਥੁ
ਸਮਾਲਿ ਲਈ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮੁਲੁ ਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥
੪॥ ਬਾਹਰੁ ਭਾਲੇ ਸੁ ਕਿਆ ਲਹੈ ਵਥੁ ਘਰੈ ਅੰਦਰਿ ਭਾਈ ॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਭੁ ਜਗੁ
ਫਿਰੈ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੫॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਛੋਡੇ ਆਪਣਾ ਪਰ ਘਰਿ ਝੂਠਾ ਜਾਈ ॥
ਚੋਰੈ ਵਾਂਗੂ ਪਕੜੀਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਚੋਟਾ ਖਾਈ ॥੬॥ ਜਿਨੀ ਘਰੁ ਜਾਤਾ ਆਪਣਾ ਸੇ
ਸੁਖੀਏ ਭਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੭॥ ਆਪੇ ਦਾ
ਨੁ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋ
ਭਾ ਪਾਈ ॥੮॥ ੬॥ ੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਾ
ਦੁ ਮੀਠਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਚਾਖਿਐ ਮੁਕਤੁ ਭਏ ਜਿਨਾ ਸਾਚੋ ਭਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲਾ ਨਿਰਮਲ ਮਨਿ ਵਾਸਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਲਾਹੀਐ ਬਿਖਿਆ
ਮਾਹਿ ਉਦਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਪੁ ਨ ਜਾਪਈ ਸਭ ਅੰਧੀ ਭਾਈ ॥
ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਨਾਮਿ ਵਰਤਦੇ ਨਾਮੇ
ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥੩॥ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀ
ਐ ਨਾਮੁ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੇ ਮਹਲੁ ਪਾਈ ॥
੪॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਨਾਮੇ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਸਰਣਾਈ ॥
੫॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੰਨੀਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਧੇ ਮਾਰੀਅ
ਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥੬॥ ਨਾਮੈ ਕੀ ਸਭ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ ॥

ਨਾਮੁ ਤਿਨਾ ਮੁਖ ਮੰਨੀਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥੬॥ ਜਿ ਸਚੇ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਮੁ ਬੁਝਾਈ॥ ਨਾਨਕ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਨਾਵੈ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਪਾਈ॥੮॥੧
੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਦੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਨ ਜਾਣਨਿ ਪਿਰ ਕਾ
ਸੁਆਉ॥ ਫਿਕਾ ਬੋਲਹਿ ਨਾ ਨਿਵਹਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸੁਆਉ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਕਿਉ
ਕਰਿ ਵਸਿ ਆਵੈ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਠਾਕੀਐ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਘਰਿ ਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਆਪਿ ਸਵਾਰੀਓਨੁ ਲਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲ
ਦੀਆ ਨਾਮੇ ਸਹਜਿ ਸੀਗਾਰੁ॥੨॥ ਸਦਾ ਰਾਵਹਿ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸਚੀ ਸੇਜ ਸੁਭਾਇ॥
ਪਿਰ ਕੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਮੋਹੀਆ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇ॥੩॥ ਗਿਆਨੁ ਅਪਾਰੁ ਸੀਗਾਰੁ
ਹੈ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ॥ ਸਾ ਸਭਰਾਈ ਸੁੰਦਰੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ॥੪॥ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਵਿਚਿ ਰੰਗੁ ਰਖਿਓਨੁ ਸਚੈ ਅਲਖਿ ਅਪਾਰਿ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸਚੈ ਭ
ਾਇ ਪਿਆਰਿ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇਆ ਗੁਣ ਕਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿ
ਰਮਲੁ ਤਨਿ ਲਾਵਣਾ ਅੰਤਰਿ ਰਤਨੁ ਵੀਚਾਰੁ॥੬॥ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਸੇ ਊਤਮਾ ਜਤਿ ਪਤਿ
ਸਬਦੇ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਨੀਚ ਜਾਤਿ ਹੈ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਹੋਇ॥੭॥ ਹਉ
ਹਉ ਕਰਦੀ ਸਭ ਫਿਰੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹਉ ਨ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹਉਮੈ ਗਈ
ਸਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਇ॥੮॥੮॥੩੦॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚੇ ਰੰਗੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ
ਸਦਾ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਐਥੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਜਾਪਦੇ ਅਗੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥੧॥
ਏ ਮਨ ਰੂੜੇ ਰੰਗੁਲੇ ਤੂੰ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇ॥ ਰੂੜੀ ਬਾਣੀ ਜੇ ਰਪੈ ਨਾ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਲ
ਹਿ ਜਾਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਮ ਨੀਚ ਮੈਲੇ ਅਤਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ॥ ਗੁਰਿ
ਪਾਰਸਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਏ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕੋਇ ਨ ਰੰਗੀ
ਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਰੰਗੁ ਚੜਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਿਫਤੀ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥
੩॥ ਭੈ ਬਿਨੁ ਲਾਗਿ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਝੂਠੇ

ਰਪਸੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸ
ਤਸੰਗਤਿ ਊਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸੁਭਾਇ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਸਭਿ ਐਸੇ ਰਹਹਿ ਜੈਸੇ
ਪਸੁ ਢੋਰ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਤੇ ਤਿਸੈ ਨ ਜਾਣਨੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਚੋਰ॥੬॥ ਇਕਿ ਗੁਣ ਵਿਹਾ
ਝਹਿ ਅਉਗਣ ਵਿਕਣਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਾਉ ਪਾਇਆ
ਵੁਠਾ ਅੰਦਰਿ ਆਇ॥੭॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ
ਲਾਇ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ਸਬਦੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ॥੮॥੯॥੩੧॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩
ਸਭ ਨਾਵੈ ਨੋ ਲੋਚਦੀ ਜਿਸੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਇ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਸੁਖੁ ਤਿ
ਸੁ ਜਿਸੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥੧॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਤੇ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਵਡਿਆਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਹੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਰਾਇਦਾ ਦੂਜਾ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਭਾਈ॥੨॥ ਬੁਝਣਾ ਅ
ਬੁਝਣਾ ਤੁਧੁ ਕੀਆ ਇਹ ਤੇਰੀ ਸਿਰਿ ਕਾਰ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਹਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਇਕਿ ਦ
ਰਗਹ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਕੂੜਿਆਰ॥੩॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਪਵਿਤ ਪਾਵਨਾ ਤਿਤੁ ਨਾਮੇ ਲਾਏ॥
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਏ॥੪॥ ਇਕਿ ਕੁਚਲ ਕੁਚੀਲ ਵਿਖ
ਲੀ ਪਤੇ ਨਾਵਹੁ ਆਪਿ ਖੁਆਏ॥ ਨਾ ਓਨ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਹੈ ਨ ਸੰਜਮੀ ਫਿਰਹਿ ਉਤਵ
ਤਾਏ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸ ਨੋ ਭਾਵਨੀ ਲਾਏ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਇਹ ਸੰ
ਜਮੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥੬॥ ਲੇਖਾ ਪੜਿ ਨ ਪਹੂਚੀਐ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਅੰ
ਤੁ ਨ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਬਦਿ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥੭॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇ
ਹੀ ਸੋਧਿ ਤੂੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪਾਈ
ਐ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ॥੮॥੧੦॥੩੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਸਚਿ ਰਤੀਆ
ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੀਗਾਰਿ॥ ਘਰ ਹੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥੧॥ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਬਖਸਾਇਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਈ॥ ਹਰਿ ਵਰੁ

ਪਾਇਆਕਾਮਣੀਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਿਪਿਰੁਹਦੂਰਿਨਜਾਣਨੀ
ਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਕਿਉਪਾਇਨਿਡੋਹਾਗਣੀਦੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੨॥ਜਿਨ
ਕੈਮਨਿਸਚੁਵਸਿਆਸਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਹਜਸਿਉਸਚੇ
ਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੩॥ਦੋਹਾਗਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਈਆਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਹਿ॥
ਪਿਰੁਨਜਾਣਨਿਆਪਣਾਸੁੰਞੀਸੇਜਦੁਖੁਪਾਹਿ॥੪॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਮਤੁ
ਮਨਭਰਮਿਭੁਲਾਹਿ॥ਗੁਰਪੂਛਿਸੇਵਾਕਰਹਿਸਚੁਨਿਰਮਲੁਮੰਨਿਵਸਾਹਿ॥੫॥
ਸੋਹਾਗਣੀਸਦਾਪਿਰੁਪਾਇਆਹਉਮੈਆਪੁਗਵਾਇ॥ਪਿਰਸੇਤੀਅਨਦਿਨੁ
ਗਹਿਰਹੀਸਚੀਸੇਜਸੁਖੁਪਾਇ॥੬॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਗਏਪਲੈਕਿਛੁਨਪਾਇ॥
ਮਹਲੁਨਾਹੀਡੋਹਾਗਣੀਅੰਤਿਗਈਪਛੁਤਾਇ॥੭॥ਸੋਪਿਰੁਮੇਰਾਏਕੁਹੈਏਕਸੁਸਿ
ਉਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਜੇਸੁਖੁਲੋੜਹਿਕਾਮਣੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥੮॥
੧੧॥੩੩॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਨਾਚਖਾਇਓਨੁਰਸੁਆਇ
ਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਸਚਾਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਾਮੁਖਿਪਾਇ॥ਮਨੁਸਦਾਹਰੀਆਵਲਾਸਹਜੇਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਸਦਾਦੋਹਾਗਣੀਦਰਿਖੜੀਆਬਿਲਲਾਹਿ॥ਜਿ
ਨਾਪਿਰਕਾਸੁਆਦੁਨਆਇਓਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਹਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੀ
ਜੈਸਚੁਜੰਮੈਸਚੁਨਾਮੁਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਇਤੁਲਾਹੈਲਾਇਅਨੁਭਗਤੀਦੇਇਭੰਡਾਰ
॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸੋਹਾਗਣੀਭੈਭਗਤਿਸੀਗਾਰਿ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵਹਿਪਿਰੁਆ
ਪਣਾਸਚੁਰਖਹਿਉਰਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਨਾਪਿਰੁਰਾਵਿਆਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਸਦਾਪਿਰਕੈਸੰਗਿਰਹਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਮੁ
ਖਉਜਲੇਪਿਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰਿ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਪਿਰੁਰਵੈਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਮਾਰਿ॥
੬॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਇਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥ਵਰੁਪਾਇਆਸੋਹਾਗਣੀ

ਕੇਵਲੁਏਕੁਮੁਰਾਰਿ॥੭॥ਸਭੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਲਇਅਨੁਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰਿ॥
ਨਾਨਕਆਖਣੁਆਖੀਐਜੇਸੁਣਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੮॥੧੨॥੩੪॥ ਆਸਾਮਹ
ਲਾ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਗੁਣਊਪਜੈਜਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲੈਸੋਇ॥ਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐਗਿਆਨੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧॥ਏਮਨਮਤਜਾਣਹਿਹਰਿਦੂਰਿਹੈਸਦਾਵੇਖੁਹਦੂ
ਰਿ॥ਸਦਸੁਣਦਾਸਦਵੇਖਦਾਸਬਦਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੁਪਛਾਣਿਆਤਿਨ੍ਹੀਇਕਮਨਿਧਿਆਇਆ॥ਸਦਾਰਵਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੈ
ਨਾਮਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਏਮਨਤੇਰਾਕੋਨਹੀਕਰਿਵੇਖੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੁ॥ਹਰਿਸਰ
ਣਾਈਭਜਿਪਉਪਾਇਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥੩॥ਸਬਦਿਸੁਣੀਐਸਬਦਿਬੁਝੀਐ
ਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀਐਸਚੈਮਹਲਿਸੁਖੁਪਾਇ॥੪॥ਇਸੁ
ਜੁਗਮਹਿਸੋਭਾਨਾਮਕੀਬਿਨੁਨਾਵੈਸੋਭਨਹੋਇ॥ਇਹਮਾਇਆਕੀਸੋਭਾਚਾਰਿ
ਦਿਹਾੜੇਜਾਦੀਬਿਲਮੁਨਹੋਇ॥੫॥ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮੁਏਮਰਿਜਾਹਿ॥
ਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਆਇਓਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੬॥ਇਕਿਆਪੇਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਇਅਨੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੇਲਾਇ॥ਸਚੁਕਮਾਵਹਿਸਚਿਰਹਹਿਸਚੇਸਚਿਸ
ਮਾਹਿ॥੭॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਣੀਐਨਦੇਖੀਐਜਗੁਬੋਲਾਅੰਨ੍ਹਾਭਰਮਾਇ॥ਬਿ
ਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਸੀਨਾਮੁਮਿਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੮॥ਜਿਨਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆਸੇਜਨਨਿਰਮਲਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨ੍ਹਾਕਦੇਨਵੀਸਰੈਸੇਦਰਿਸਚੇਜਾ
ਣੁ॥੯॥੧੩॥੩੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਸਬਦੌਹੀਭਗਤਜਾਪਦੇਜਿਨ੍ਹਕੀ
ਬਾਣੀਸਚੀਹੋਇ॥ਵਿਚਹੁਆਪੁਗਇਆਨਾਉਮੰਨਿਆਸਚਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਨਕੀਪਤਿਹੋਇ॥ਸਫਲੁਤਿਨ੍ਹਾਕਾਜਨਮੁਹੈਤਿਨ੍ਹਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਜਾਤਿਹੈਅਤਿਕ੍ਰੋਧੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਬਦਿਮਰੈਤਾਜਾਤਿ
ਜਾਇਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੈਭਗਵਾਨੁ॥੨॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਸਫਲਜਨਮੁ

ਹਮਾਰਾ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਪਾਇਆ ਭਰੇ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਅਵਰਿ ਇਹੁ ਸੁਮਤੀ
ਕੇਵਲ ਪਾਈਐ ਜਿਨਾ ਮੁਖਿ ਆਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਧਨੁ ਪਾਏ ਤਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਸ
ਬਦੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥੪॥ ਭਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਧੁਰਹੁ ਆਪਿ ਖੁ
ਆਇਅਨੁ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੫॥ ਬਿਨੁ ਪਿਆਰੈ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ
ਸਰੀਰਿ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਭਗਤੀ ਮਨ ਧੀਰਿ ॥੬॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਗ
ਤਿ ਕਰਾਏ ਸੋ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਦੁਬਿਧਾ
ਮਾਰਿ ॥੭॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਜਤਿ ਪਤਿ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਹੈ ਆਪੇ ਲਏ ਸਵਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸਰਣ
ਾਈ ਤਿਸ ਕੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਕਾਰਜੁ ਸਾਰਿ ॥੮॥ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ ਅਲਾਹ ਦੀ
ਜਾਪੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ਭੈ ਭਗਤੀ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਿ ॥੮॥੧੪॥
੩੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅਨ ਰਸ ਮਹਿ ਭੋਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਦੁਖ
ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੇਟਿਓ ਜਿ ਸਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾ
ਵਲੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿ ਸਾਦੁ ਪਾਇ ॥ ਅਨ ਰਸਿ ਲਾਗਾ ਤੂੰ ਫਿਰਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ
ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਗੁਰਮੁਖ ਨਿਰਮਲੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਰਹਹਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਨਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥੨॥ ਆ
ਪੁ ਪਛਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਮਨਹੁ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਏ ਬ
ਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈਐ ਨਾ ਦੁਖੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ
ਜਗੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪਿਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥੪॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਪਿਰ ਕੀ
ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਰਹਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਜਲਦੀਆ ਫਿਰਹਿ ਸੇ
ਜੈ ਰਵੈ ਨ ਭਤਾਰੁ ॥੫॥ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਸੀਗਾਰੀਆ ਅਪਣੇ ਸਹਿ ਲਈਆ ਮਿਲਾਇ ॥੬॥ ਮਰਣਾ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾ
ਰਿਆ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਹਿ ਜਮ ਦਰਿ

ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥੭॥ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਸੇ ਮਿਲੇ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਣੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥੮॥ ੨੨॥ ਮਃ ੧ ॥੧੫॥ ਮਃ ੩ ॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਪੰਚ ਮਨਾਏ ਪੰਚ ਰੁਸਾਏ ॥ ਪੰਚ ਵਸਾਏ ਪੰਚ
ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਇਨ੍ ਬਿਧਿ ਨਗਰੁ ਵੁਠਾ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਧਰਮ ਕੀ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਵਾਰਿ ॥ ਫਰਹੇ ਮੁਹਕਮ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ
ਬੀਚਾਰਿ ॥੨॥ ਨਾਮੁ ਖੇਤੀ ਬੀਜਹੁ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਸਉਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤ ॥੩॥
ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਕੇ ਸਭਿ ਹਾਟ ॥ ਸਾਹ ਵਾਪਾਰੀ ਏਕੈ ਥਾਟ ॥੪॥ ਜੇਜੀਆ ਡੰਨੁ ਕੋ ਲਏ ਨ ਜ
ਗਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਧੁਰ ਕੀ ਛਾਪ ॥੫॥ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਲਦਿ ਖੇਪ ਚਲਾਵਹੁ ॥ ਲੈ
ਲਾਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਹੁ ਸਿਖ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਲੇ
ਖਾ ਸਾਚੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੭॥ ਸੋ ਵਸੈ ਇਤੁ ਘਰਿ ਜਿਸੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸੇਵ ॥ ਅਬਿਚਲ ਨਗਰੀ
ਨਾਨਕ ਦੇਵ ॥੮॥੧॥ ੩੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਆਸਾਵਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰ
ਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਤ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੀ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਘਣੀ
ਚਿਤਵਤ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥
ਮਨੁ ਪਰਦੇਸੀ ਆਇਆ ਮਿਲਿਓ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਿ ॥ ਜਿਸੁ ਵਖਰ ਕਉ ਚਾਹਤਾ ਸੋ ਪਾਇਓ
ਨਾਮਹਿ ਰੰਗਿ ॥੨॥ ਜੇਤੇ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਰਸ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਤੇਰੇ ਨਾ
ਮ ਸਿਉ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹਿ ਸਭ ਠਾਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਚਲਤਉ ਪੇਖੀਐ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥
ਕਰਿ ਮਿਤ੍ਰਾਈ ਸਾਧ ਸਿਉ ਨਿਹਚਲੁ ਪਾਵਹਿ ਠਾਉ ॥੪॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸੁਤ ਬੰਧਪਾ ਕੋਊ ਹੋ
ਤ ਨ ਸਾਥ ॥ ਏਕੁ ਨਿਵਾਹੂ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦੀਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਥ ॥੫॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਬੋਹਿਥ ਭਏ ਲ
ਗਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰਿਓ ਤੇਹ ॥ ਭੇਟਿਓ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਾਚਾ ਪ੍ਰਭ ਸਿਉ ਨੇਹ ॥੬॥ ਸਾਧ ਤੇਰੇ ਕੀ

ਜਾਚਨਾਕਿਸਗਲਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤੇਰੈਭਾਣੈਕਾਰਜਰਾਸਿ॥੭॥
ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰੀਤਮਮਿਲੇਉਪਜੇਮਹਾਅਨੰਦਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਦੁਖਮਿਟੇਪ੍ਰਭਭੇਟੇਪ
ਰਮਾਨੰਦਾ॥੮॥੧॥੨॥੩੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾਮਹਲਾ੫
ਬਿਰਹੜੇ॥ ਘਰੁ੪ ਛੰਤਾਕੀਜਤਿ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀਐਪਿ
ਆਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਉ॥੧॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖਬੀਸਰਹਿਪਿਆਰੇਸੋਕਿਉਤ
ਜਣਾਜਾਇ॥੨॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਸੰਤਪਹਿਪਿਆਰੇਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਇਮਿਲਾਇ॥੩॥ਸੁਖਸੀ
ਗਾਰਬਿਖਿਆਕੇਫੀਕੇਤਜਿਛੋਡੇਮੇਰੀਮਾਇ॥੪॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਜਿਗਏਪਿਆਰੇ
ਸਤਿਗੁਰਚਰਨੀਪਾਇ॥੫॥ਜੋਜਨਰਾਤੇਰਾਮਸਿਉਪਿਆਰੇਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ॥੬॥
ਹਰਿਰਸੁਜਿਨੀਚਾਖਿਆਪਿਆਰੇਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੭॥ਅੰਚਲੁਗਹਿਆਸਾ
ਧਕਾਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਇ॥੮॥੧॥੩॥੪੦॥ ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਕ
ਟੀਐਪਿਆਰੇਜਬਭੇਟੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਸੁੰਦਰੁਸੁਘਰੁਸੁਜਾਣੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਜੀਵਨੁਦ
ਰਸੁਦਿਖਾਇ॥੨॥ਜੋਜੀਅਤੁਝਤੇਬੀਛੁਰੇਪਿਆਰੇਜਨਮਿਮਰਹਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੩॥
ਜਿਸੁਤੂੰਮੇਲਹਿਸੋਮਿਲੈਪਿਆਰੇਤਿਸਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੪॥ਜੋਸੁਖੁਦਰਸਨੁਪੇਖਤੇ
ਪਿਆਰੇਮੁਖਤੇਕਹਣੁਨਜਾਇ॥੫॥ਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁਟਈਪਿਆਰੇਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹੀ
ਸਮਾਇ॥੬॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਭਲਾਪਿਆਰੇਤੇਰੀਅਮਰੁਰਜਾਇ॥੭॥ਨਾਨਕਰੰਗਿਰ
ਤੇਨਾਰਾਇਣੈਪਿਆਰੇਮਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੮॥੨॥੪॥੪੧॥ ਸਭਬਿਧਿਤੁਮ
ਹੀਜਾਨਤੇਪਿਆਰੇਕਿਸੁਪਹਿਕਹਉਸੁਨਾਇ॥੧॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾਕਾਤੇਰਾ
ਦਿਤਾਪਹਿਰਹਿਖਾਇ॥੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਤੇਰੀਆਗਿਆਪਿਆਰੇਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਜੋ
ਤੂੰਕਰਾਵਹਿਸੋਕਰੀਪਿਆਰੇਅਵਰੁਕਿਛੁਕਰਣੁਨਜਾਇ॥੪॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਭਸੁਹਾ
ਵਣੇਪਿਆਰੇਜਿਤੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਉ॥੫॥ਸਾਈਕਾਰਕਮਾਵਣੀਪਿਆਰੇਧੁਰਿਮਸ
ਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਇ॥੬॥ਏਕੋਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥

॥੭॥ਸੰਸਾਰਕੂਪਤੇਉਧਰਿਲੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਹਰਿਸਰਣਾਇ॥੮॥੩॥੫॥੪੨॥ਮ੧
੨੨ਮ੩॥੧੫ਮ੫॥੫॥ਜੁਮਲਾ੪੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆਆਸਾਕੀਆ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਪਟੀਲਿਖੀ॥ ਸਸੈਸੋਇਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿ
ਨਿਸਾਜੀਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਭਇਆ॥ਸੇਵਤਰਹੇਚਿਤੁਜਿਨਕਾਲਾਗਾਆਇਆਤਿਨ
ਕਾਸਫਲੁਭਇਆ॥੧॥ਮਨਕਾਹੇਭੂਲੇਮੂੜ੍ਹਮਨਾ॥ਜਬਲੇਖਾਦੇਵਹਿਬੀਰਾਤਉਪੜਿਆ
॥ਰਹਾਉ॥ਈਵੜੀਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਦਾਤਾਆਪੇਸਚਾਸੋਈ॥ਏਨਾਅਖਰਾਮਹਿਜੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਤਿਸੁਸਿਰਿਲੇਖੁਨਹੋਈ॥੨॥ਊੜੈਉਪਮਾਤਾਕੀਕੀਜੈਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥
ਸੇਵਾਕਰਹਿਸੇਈਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਨੀਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੩॥ਙੰਙੈਙਿਆਨੁਬੂਝੈਜੇਕੋਈ
ਪੜਿਆਪੰਡਿਤੁਸੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਈ॥੪॥ਕਕੈ
ਕੇਸਪੁੰਡਰਜਬਹੂਏਵਿਣੁਸਾਬੂਣੈਉਜਲਿਆ॥ਜਮਰਾਜੇਕੇਹੇਰੂਆਏਮਾਇਆਕੈ
ਸੰਗਲਿਬੰਧਿਲਇਆ॥੫॥ਖਖੈਖੁੰਦਕਾਰੁਸਾਹਆਲਮੁਕਰਿਖਰੀਦਿਜਿਨਿਖਰ
ਚੁਦੀਆ॥ਬੰਧਨਿਜਾਕੈਸਭੁਜਗੁਬਾਧਿਆਅਵਰੀਕਾਨਹੀਹੁਕਮੁਪਇਆ॥੬॥
ਗਗੈਗੋਇਗਾਇਜਿਨਿਛੋਡੀਗਲੀਗੋਬਿਦੁਗਰਬਿਭਇਆ॥ਘੜਿਭਾਂਡੇਜਿਨਿਆ
ਵੀਸਾਜੀਚਾੜਣਵਾਹੈਤਈਕੀਆ॥੭॥ਘਘੈਘਾਲਸੇਵਕੁਜੇਘਾਲੈਸਬਦਿ
ਗੁਰੂਕੈਲਾਗਿਰਹੈ॥ਬੁਰਾਭਲਾਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈਇਨਬਿਧਿਸਾਹਿਬੁਰਮਤੁਰਹੈ॥
ਚਚੈਚਾਰਿਵੇਦਜਿਨਿਸਾਜੇਚਾਰੇਖਾਣੀਚਾਰਿਜੁਗਾ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੋਗੀਖਾਣੀਭੋਗੀਪ
ੜਿਆਪੰਡਿਤੁਆਪਿਥੀਆ॥੯॥ਛਛੈਛਾਇਆਵਰਤੀਸਭਅੰਤਰਿਤੇਰਾਕੀਆ
ਭਰਮੁਹੋਆ॥ਭਰਮੁਉਪਾਇਭੁਲਾਈਅਨੁਆਪੇਤੇਰਾਕਰਮੁਹੋਆਤਿਨਗੁਰੂਮ
ਿਲਿਆ॥੧੦॥ਜਜੈਜਾਨੁਮੰਗਤਜਨੁਜਾਚੈਲਖਚਉਰਾਸੀਭੀਖਭਵਿਆ॥ਏਕੋਲੇ
ਵੈਏਕੋਦੇਵੈਅਵਰੁਨਦੂਜਾਮੈਸੁਣਿਆ॥੧੧॥ਝਝੈਝੂਰਿਮਰਹੁਕਿਆਪ੍ਰਾਣੀਜੋਕਿ

ਛੁ ਦੇਣਾ ਸੁ ਦੇ ਰਹਿਆ ॥ ਦੇ ਦੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਜਿਉ ਜੀਆ ਕਾ ਰਿਜਕੁ ਪਇਆ ॥੧੨॥ ਞੰਞੈ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਾ ਦੇਖਾ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਨਾਹੀ ॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਈ ਏਕੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੧੩॥ ਟਟੈ ਟੰਚੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਘੜੀ ਕਿ ਮੁਹਤਿ ਕਿ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰਹੁ ਅਪਣਾ ਭਾਜਿ ਪੜਹੁ ਤੁਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ॥੧੪॥ ਠਠੈ ਠਾਢਿ ਵਰਤੀ ਤਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਜਿਨ ਕਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੇਈ ਜਨ ਨਿਸਤਰੇ ਤਉ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਡਡੈ ਡੰਫੁ ਕਰਹੁ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਆ ਸੁ ਸਭੁ ਚਲਣਾ ॥ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹੁ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੧੬॥ ਢਢੈ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੈ ਆਪੇ ਜਿਉ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਕਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ਤਿਸੁ ਨਿਸਤਾਰੇ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧੭॥ ਣਾਣੈ ਰਵਤੁ ਰਹੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧੮॥ ਤਤੈ ਤਾਰੂ ਭਵਜਲੁ ਹੋਆ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾ ਤਰ ਨਾ ਤੁਲਹਾ ਹਮ ਬੂਡਸਿ ਤਾਰਿ ਲੇਹਿ ਤਾਰਣ ਰਾਇਆ ॥੧੯॥ ਥਥੈ ਥਾਨਿ ਥਾਨੰਤਰਿ ਸੋਈ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭੁ ਹੋਆ ॥ ਕਿਆ ਭਰਮੁ ਕਿਆ ਮਾਇਆ ਕਹੀਐ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਭਲਾ ॥੨੦॥ ਦਦੈ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਕਿਸੈ ਦੋਸੁ ਕਰੰਮਾ ਆਪਣਿਆ ॥ ਜੋ ਮੈ ਕੀਆ ਸੋ ਮੈ ਪਾਇਆ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਅਵਰ ਜਨਾ ॥੨੧॥ ਧਧੈ ਧਾਰਿ ਕਲਾ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਹਰਿ ਚੀਜੀ ਜਿਨਿ ਰੰਗ ਕੀਆ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਦੀਆ ਸਭਨੀ ਲੀਆ ਕਰਮੀ ਕਰਮੀ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੨੨॥ ਨੰਨੈ ਨਾਹ ਭੋਗ ਨਿਤ ਭੋਗੈ ਨਾ ਡੀਠਾ ਨਾ ਸੰਮ੍ਹਲਿਆ ॥ ਗਲੀ ਹਉ ਸੋਹਾਗਣਿ ਭੈਣੇ ਕੰਤੁ ਨ ਕਬਹੂੰ ਮੈ ਮਿਲਿਆ ॥੨੩॥ ਪਪੈ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ॥ ਦੇਖੈ ਬੂਝੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੨੪॥ ਫਫੈ ਫਾਹੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਾਸਾ ਜਮ ਕੈ ਸੰਗਲਿ ਬੰਧਿ ਲਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੇ ਨਰ ਉਬਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ

੩੧

ਗਤਿ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨੫॥ ਬਬੈ ਬਾਜੀ ਖੇਲਣ ਲਾਗਾ ਚਉਪੜਿ ਕੀਤੇ ਚਾਰਿ ਜੁਗਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਾਰੀ ਕੀਤੇ ਪਾਸਾ ਢਾਲਣਿ ਆਪਿ ਲਗਾ ॥੨੬॥ ਭਭੈ ਭਾਲਹਿ ਸੇ ਫਲੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨ ਕਉ ਭਉ ਪਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂੜੇ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ॥੨੭॥ ਮੰਮੈ ਮੋਹੁ ਮਰਣੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਤਬ ਚੇਤਵਿਆ ॥ ਕਾਇਆ ਭੀਤਰਿ ਅਵਰੋ ਪੜਿਆ ਮੰਮਾ ਅਖਰੁ ਵੀਸਰਿਆ ॥੨੮॥ ਯਯੈ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਵੀ ਕਦ ਹੀ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥੨੯॥ ਰਾਰੈ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਜੇਤੇ ਕੀਏ ਜੰਤਾ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਸਭ ਲਾਏ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਤਿਨ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੩੦॥ ਲਲੈ ਲਾਇ ਧੰਧੈ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਮੀਠਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਕੀਆ ॥ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹਣਾ ਭਾਣੈ ਤਾ ਕੈ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ॥੩੧॥ ਵਵੈ ਵਾਸੁਦੇਉ ਪਰਮੇਸਰੁ ਵੇਖਣ ਕਉ ਜਿਨਿ ਵੇਸੁ ਕੀਆ ॥ ਵੇਖੈ ਚਾਖੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩੨॥ ੜਾੜੈ ਰਾੜਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਜਿ ਅਮਰੁ ਹੋਆ ॥ ਤਿਸਹਿ ਧਿਆਵਹੁ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹੁ ਓਸੁ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ਕੀਆ ॥੩੩॥ ਹਾਹੈ ਹੋਰੁ ਨ ਕੋਈ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਉਪਾਇ ਜਿਨਿ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵਹੁ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਆ ॥੩੪॥ ਆਇੜੈ ਆਪਿ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਛੋਡੀ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕ ਸਾਇਰ ਇਵ ਕਹਿਆ ॥੩੫॥ ੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੩ ਪਟੀ ॥

ਅਯੋ ਅੰਙੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਆਇਆ ਕਾਖੈ ਘੰਙੈ ਕਾਲੁ ਭਇਆ ॥ ਰੀਰੀ ਲਲੀ ਪਾਪ ਕਮਾਣੇ ਪੜਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣ ਵੀਸਰਿਆ ॥੧॥ ਮਨ ਐਸਾ ਲੇਖਾ ਤੂੰ ਕੀ ਪੜਿਆ ॥ ਲੇਖਾ ਦੇਣਾ ਤੇਰੈ ਸਿਰਿ ਰਹਿਆ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਸਿਧੰਙਾਇਐਸਿਮਰਹਿਨਾਹੀਨੰਨੈਨਾਤੁਧੁਨਾਮੁਲਇਆ॥ਛਛੈਛੀਜ
ਹਿਅਹਿਨਿਸਿਮੂੜੇਕਿਉਛੂਟਹਿਜਮਿਪਾਕੜਿਆ॥੨॥ਬਬੈਬੂਝਹਿਨਾਹੀਮੂ
ੜੇਭਰਮਿਭੁਲੇਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥ਅਣਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾਇਓਪਾਧਾਅਵਰਾ
ਕਾਭਾਰੁਤੁਧੁਲਇਆ॥੩॥ਜਜੈਜੋਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁ
ਤਾਵਹਿਗਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਤੂੰਚੀਨਹਿਨਾਹੀਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਆਵਹਿਗਾ॥੪॥ਤੁ
ਧੁਸਿਰਿਲਿਖਿਆਸੋਪੜੁਪੰਡਿਤਅਵਰਾਨੋਨਸਿਖਾਲਿਬਿਖਿਆ॥ਪਹਿਲਾ
ਫਾਹਾਪਇਆਪਾਧੇਪਿਛੋਦੇਗਲਿਚਾਟੜਿਆ॥੫॥ਸਸੈਸੰਜਮੁਗਇਓਮੂ
ੜੇਏਕੁਦਾਨੁਤੁਧੁਕੁਥਾਇਲਇਆ॥ਸਾਈਪੁਤ੍ਰੀਜਜਮਾਨਕੀਸਾਤੇਰੀਏਤੁਧਾ
ਨਿਖਾਧੈਤੇਰਾਜਨਮੁਗਇਆ॥੬॥ਮਮੈਮਤਿਹਿਰਿਲਈਤੇਰੀਮੂੜੇਹਉਮੈਵ
ਡਾਰੋਗੁਪਇਆ॥ਅੰਤਰਆਤਮੈਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨਿਆਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾ
ਜੁਭਇਆ॥੭॥ਕਕੈਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰਮਿਓਹੁਮੂੜੇਮਮਤਾਲਾਗੇਤੁਧੁਹਰਿਵਿਸਰਿ
ਆ॥ਪੜਹਿਗੁਣਹਿਤੂੰਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਹਿਵਿਣੁਬੂਝੇਤੂੰਡੂਬਿਮੁਆ॥੮॥ਤ
ਤੈਤਾਮਸਿਜਲਿਓਹੁਮੂੜੇਥਥੈਥਾਨਭਿਰਸਟੁਹੋਆ॥ਘਘੈਘਰਿਘਰਿ
ਫਿਰਹਿਤੂੰਮੂੜੇਦਦੈਦਾਨੁਨਤੁਧੁਲਇਆ॥੯॥ਪਪੈਪਾਰਿਨਪਵਹੀਮੂੜੇਪਰਪੰ
ਚਿਤੂੰਪਲਚਿਰਹਿਆ॥ਸਚੈਆਪਿਖੁਆਇਓਹੁਮੂੜੇਇਹੁਸਿਰਿਤੇਰੈਲੇਖੁ
ਪਇਆ॥੧੦॥ਭਭੈਭਵਜਲਿਡੁਬੋਹੁਮੂੜੇਮਾਇਆਵਿਚਿਗਲਤਾਨੁਭਇ
ਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਏਕਘੜੀਮਹਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧੧॥ਵਵੈਵਾਰੀ
ਆਈਆਮੂੜੇਵਾਸੁਦੇਉਤੁਧੁਵੀਸਰਿਆ॥ਏਹਵੇਲਾਨਲਹਸਹਿਮੂੜੇਫਿਰਿ
ਤੂੰਜਮਕੈਵਸਿਪਇਆ॥੧੨॥ਝਝੈਕਦੇਨਝੂਰਹਿਮੂੜੇਸਤਿਗੁਰਕਾਉਪਦੇਸੁ
ਸੁਣਿਤੂੰਵਿਖਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਗੁਰੁਨਹੀਕੋਈਨਿਗੁਰੇਕਾਹੈਨਾਉਬੁਰਾ॥੧੩॥
ਧਧੈਧਾਵਤਵਰਜਿਰਖੁਮੂੜੇਅੰਤਰਿਤੇਰੈਨਿਧਾਨੁਪਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵ

ਹਿਤਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹਿਜੁਗਾਜੁਗੰਤਰਿਖਾਹਿਪਇਆ॥੧੪॥ਗਗੈਗੋਬਿੰਦੁਚਿ
ਤਿਕਰਿਮੂੜੇਗਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਵਸਾਇਮੂੜੇਪਿ
ਛਲੇਗੁਨਹਸਭਬਖਸਿਲਇਆ॥੧੫॥ਹਾਹੈਹਰਿਕਥਾਬੂਝੁਤੂੰਮੂੜੇਤਾਸਦਾ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥ਮਨਮੁਖਿਪੜਹਿਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥
੧੬॥ਰਾਰੈਰਾਮੁਚਿਤਿਕਰਿਮੂੜੇਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਰਵਿਰਹਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਜਿਨੀਰਾਮੁਪਛਾਤਾਨਿਰਗੁਣਰਾਮੁਤਿਨੀਬੂਝਿਲਹਿਆ॥੧੭॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨ
ਜਾਈਲਖਿਆਅਕਥੁਨਜਾਈਹਰਿਕਥਿਆ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲਿਆਤਿਨਕਾਲੇਖਾਨਿਬੜਿਆ॥੧੮॥੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੜੀ
ਏਮੇਰਾਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਰਾਮਾ॥ਧਨਪਿਰਨੇਹੁਘਣਾਰਸਿਪ੍ਰੀਤਿਦਇਆ
ਲਾਰਾਮਾ॥ਧਨਪਿਰਹਿਮੇਲਾਹੋਇਸੁਆਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਕਰੇ॥ਸੇਜਾਸੁ
ਹਾਵੀਸੰਗਿਪਿਰਕੈਸਾਤਸਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇ॥ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਦਇਆਲ
ਸਾਚੇਸਬਦਿਮਿਲਿਗੁਣਗਾਵਓ॥ਨਾਨਕਾਹਰਿਵਰੁਦੇਖਿਬਿਗਸੀਮੁੰਧਮਨਿਓ
ਮਾਹਓ॥੧॥ਮੁੰਧਸਹਜਿਸਲੋਨੜੀਏਇਕਪ੍ਰੇਮਬਿਨੰਤੀਰਾਮਾ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿ
ਹਰਿਭਾਵੈਪ੍ਰਭਸੰਗਮਿਰਾਤੀਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੇਮਿਰਾਤੀਹਰਿਬਿਨੰਤੀਨਾਮਿਹਰਿਕੈ
ਸੁਖਿਵਸੈ॥ਤਉਗੁਣਪਛਾਣਹਿਤਾਪ੍ਰਭੁਜਾਣਹਿਗੁਣਹਵਸਿਅਵਗਣ
ਨਸੈ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਇਕੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਾਕਾਕਹਣਿਸੁਨਣਿਨਧੀਜਏ॥ਨਾਨਕਾਪ੍ਰਿਉ
ਪ੍ਰਿਉਕਰਿਪੁਕਾਰੇਰਸਨਰਸਿਮਨੁਭੀਜਏ॥੨॥ਸਖੀਹੋਸਹੇਲੜੀਹੋਮੇਰਾਪਿਰੁਵ
ਣਜਾਰਾਰਾਮਾ॥ਹਰਿਨਾਮੋਵਣੰਜੜਿਆਰਸਿਮੋਲਿਅਪਾਰਾਰਾਮਾ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੋ
ਸਚਘਰਿਢੋਲੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮੁੰਧਭਲੀ॥ਇਕਿਸੰਗਿਹਰਿਕੈਕਰਹਿਰਲੀਆਹਉ

ਪੁਕਾਰੀਰਸਿਮਿਲੀ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸ੍ਰੀਧਰਆਪਿਕਾਰਜੁਸਾਰਿਓ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਧਨਸੋਹਾਗਣਿਸਬਦੁਅਭਸਾਧਾਰਓ॥੩॥ਹਮਘਰਿਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਪ੍ਰਭਿ
ਆਇਅੜੇਮੀਤਰਾਮ॥ਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜਿਆਮਨੁਲੀਅੜਾਦੀਤਰਾਮ॥ਆਪ
ਣਾਮਨੁਦੀਆਹਰਿਵਰੁਲੀਆਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਵਏ॥ਤਨੁਮਨੁਪਿਰਆਗੈਸਬਦਿ
ਸਭਾਗੈਘਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਏ॥ਬੁਧਿਪਾਠਿਨਪਾਈਐਬਹੁਚਤੁਰਾਈਐਭਾ
ਇਮਿਲੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰਮੀਤਹਮਾਰੇਹਮਨਾਹੀਲੋਕਾਣੇ॥੪॥੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅਨਹਦੋਅਨਹਦੁਵਾਜੈਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੋ
ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਲਾਲਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਤਾਮਨੁਬੈਰਾਗੀਸੁੰਨਮੰਡਲਿ
ਘਰੁਪਾਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਪਿਆਰਾਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁਲਖਾ
ਇਆ॥ਆਸਣਿਬੈਸਣਿਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਤਿਤੁਮਨੁਰਾਤਾਵੀਚਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਰਤੇਬੈਰਾਗੀਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੇ॥੧॥ਤਿਤੁਅਗਮਤਿਤੁਅਗਮਪੁਰੇਕਹੁਕਿਤੁ
ਬਿਧਿਜਾਈਐਰਾਮ॥ਸਚੁਸੰਜਮੋਸਾਰਿਗੁਣਾਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਈਐਰਾਮ॥ਸ
ਚੁਸਬਦੁਕਮਾਈਐਨਿਜਘਰਿਜਾਈਐਪਾਈਐਗੁਣੀਨਿਧਾਨਾ॥ਤਿਤੁਸਾਖਾ
ਮੂਲੁਪਤੁਨਹੀਡਾਲੀਸਿਰਿਸਭਨਾਪਰਧਾਨਾ॥ਜਪੁਤਪੁਕਰਿਕਰਿਸੰਜਮਥਾਕੀ
ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਹੀਪਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੇਜਗਜੀਵਨਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁ
ਝਾਈਐ॥੨॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੁਤਿਤੁਰਤਨਘਣੇਰੇਰਾਮ॥ਕਰਿਮਜਨੋਸਪ
ਤਸਰੇਮਨਨਿਰਮਲਮੇਰੇਰਾਮ॥ਨਿਰਮਲਜਲਿਨ੍ਹਾਏਜਾਪ੍ਰਭਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਕਾਮੁਕਰੋਧੁਕਪਟੁਬਿਖਿਆਤਜਿਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਹਉਮੈਲੋਭਲਹਰਿਲ
ਬਥਾਕੇਪਾਏਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਮਾਨਿਤੀਰਥੁਨਹੀਕੋਈਸਾਚੇਗੁਰ
ਗੋਪਾਲਾ॥੩॥ਹਉਬਨੁਬਨੋਦੇਖਿਰਹੀਤ੍ਰਿਣੁਦੇਖਿਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤ੍ਰਿਭ
ਵਣੋਤੁਝਹਿਕੀਆਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਰਾਸਭੁਕੀਆਤੂੰਥਿਰੁਥੀਆਤੁ

ਧੁਸਮਾਨਿਕੋਨਾਹੀ॥ਤੂੰਦਾਤਾਸਭਜਾਚਿਕਤੇਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਅਣਮੰ
ਗਿਆਦਾਨੁਦੀਜੈਦਾਤੇਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਨਾ
ਨਕੁਕਹੈਵੀਚਾਰਾ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਰਾ
ਮਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੋਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੋਧਾਰੇਰਾਮ॥ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਅਪਰਅਪਾਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਧਾਨੋ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਅਵ
ਰੁਝੂਠਾਸਭੁਮਾਨੋ॥ਕਰਮਧਰਮਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਸੁਰਤਿਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਨਾਮੁਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਨਜਾਈਰਾਮ॥ਮਾਤਾਪਿ
ਤਭਾਈਸੁਤਚਤੁਰਾਈਸੰਗਿਨਸੰਪੈਨਾਰੇ॥ਸਾਇਰਕੀਪੁਤ੍ਰੀਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਚਰਣਤਲੈਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਆਦਿਪੁਰਖਿਇਕੁਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿ
ਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਈ॥੨॥ਮੇਰਾਮਨੋਮੇਰਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸਮਾਲੇਰਾਮ॥
ਅਵਗਣਮੇਟਿਚਲੇਗੁਣਸੰਗਮਨਾਲੇਰਾਮ॥ਅਵਗਣਪਰਹਰਿਕਰਣੀਸਾਰੀਦਰਿ
ਸਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਆਵਣੁਜਾਵਣੁਠਾਕਿਰਹਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਵੀਚਾਰੋ॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁ
ਸੁਜਾਣੁਸਖਾਤੂੰਸਚਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਤਨੁਪਰਗਾਸਿਆਐਸੀਗੁਰ
ਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਸਚੁਅੰਜਨੋਅੰਜਨੁਸਾਰਿਨਿਰੰਜਨਿਰਾਤਾਰਾਮ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਜਗਜੀਵਨੋਦਾਤਾਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਹਰਿਮਨਿਰਾਤਾਸਹਜਿਮਿਲੈਮੇਲਾਇਆ॥
ਸਾਧਸਭਾਸੰਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਚੂਕੇ
ਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਵਿਰਲੇਦਾਸਉਦਾਸਾ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥

ਘਰੁ ੨ ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾਕ
ਰਮਬਿਧਾਤਾਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਜੀਉ॥ਦੂਖਬਿਸਾਰਣਹਾਰੁਸੁਆਮੀਕੀਤਾਜਾਕਾਹੋਵੈ॥

ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਪਾਪਕੇਰੇਏਕਘੜੀਮਹਿਖੋਵੈ॥ਹੰਸਸਿਹੰਸਾਬਗਸਿਬਗਾਘਟਘਟਕਰੇ
ਬੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਭਨੀਥਾਈਜਿਥੈਹਉਜਾਈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਜੀਉ॥੧॥ਜਿਨਇਕ
ਮਨਿਧਿਆਇਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥ਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ
ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਵੈਕਬਹੁਨਆਵਹਿਹਾਰਿਜੀਉ॥ਤੇਕਬਹੁਨਹਾਰਹਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਸਾ
ਰਹਿਤਿਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਨਕਾਚੂਕਾਜੋਹਰਿਲਾਗੇਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਹਰਿਰਸੁਹਰਿਫਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਉਰਧਾਰਿਜੀਉ॥ਜਿਨਇਕਮਨਿਧਿਆਇ
ਆਤਿਨਸੁਖੁਪਾਇਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿਜੀਉ॥੨॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਧੰਧੈ
ਲਾਇਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਤਾਕੀਸੇਵਕਰੀਜੈਲਾਹਾਲੀਜੈਹਰਿਦਰਗਹ
ਪਾਈਐਮਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਦਰਗਹਮਾਨੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜੋਨਰੁਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਓਹੁਨਵ
ਨਿਧਿਪਾਵੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਵੈਨਿਤਹਰਿਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਤਿ
ਸੈਕਾਲੀਜੈਹਰਿਊਤਮੁਪੁਰਖੁਪਰਧਾਨੁਜੀਉ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਧੰਧੈਲਾਇਆ
ਹਉਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਨਾਮੁਲੈਨਿਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿ
ਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥ਤਿਨਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਜੇਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਜੀਉ॥ਜੇ
ਜੁਗਕੇਤੇਜਾਹਿਸੁਆਮੀਤਿਨਫਲਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਤਿਨਜਰਾਨਮਰਣਾਨਰਕਿਨਪਰਣਾਜੋ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਿਸੂਕਹਿਨਾਹੀਨਾਨਕਪੀੜਨਖਾਹਿਜੀਉ॥ਨਾਮੁਲੈਨਿ
ਸਿਸੋਹਹਿਤਿਨਸੁਖਫਲਹੋਵਹਿਮਾਨਹਿਸੇਜਿਣਿਜਾਹਿਜੀਉ॥੪॥੧॥੪॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾਮਹਲਾ੧ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੩

ਤੂੰਸੁਣਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆਕੀਵਾੜੀਐਰਾਤਾਰਾਮ॥ਬਿਖੁਫਲੁਮੀਠਾਚਾਰਿਦਿਨਫਿਰਿਹੋਵੈਤਾ
ਤਾਰਾਮ॥ਫਿਰਿਹੋਇਤਾਤਾਖਰਾਮਾਤਾਨਾਮਬਿਨੁਪਰਤਾਪਏ॥ਓਹੁਜੇਵਸਾਇਰਦੇਇਲਹਰੀਬਿ
ਜੁਲਜਿਵੈਚਮਕਏ॥ਹਰਿਬਾਝੁਰਾਖਾਕੋਇਨਾਹੀਸੋਇਤੁਝਹਿਬਿਸਾਰਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਹਰਣਾਕਾਲਿਆ॥੧॥ਭਵਰਾਫੂਲਿਭਵੰਤਿਆਦੁਖੁਅਤਿਭਾਰੀਰਾਮ॥

ਮੈਗੁਰੁਪੂਛਿਆਅਪਣਾਸਾਚਾਬੀਚਾਰੀਰਾਮ॥ਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੁਝੈਪੂਛਿਆਭ
ਵਰੁਬੇਲੀਰਾਤਓ॥ਸੂਰਜੁਚੜਿਆਪਿੰਡੁਪੜਿਆਤੇਲੁਤਾਵਣਿਤਾਤਓ॥ਜਮਮਗਿਬ
ਧਾਖਾਹਿਚੋਟਾਸਬਦਬਿਨੁਬੇਤਾਲਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਮਰਹਿਭਵਰਾਕਾ
ਲਿਆ॥੨॥ਮੇਰੇਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆਕਿਤੁਪਵਹਿਜੰਜਾਲੇਰਾਮ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿ
ਵਸੈਕੀਫਾਸਹਿਜਮਜਾਲੇਰਾਮ॥ਮਛੁਲੀਵਿਛੁੰਨੀਨੈਣਰੁੰਨੀਜਾਲੁਬਧਿਕਿਪਾਇਆ॥
ਸੰਸਾਰੁਮਾਇਆਮੋਹੁਮੀਠਾਅੰਤਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਿਚਿਤੁਲਾਇਹਰਿਸਿਉ
ਛੋਡਿਮਨਹੁਅੰਦੇਸਿਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਚੇਤਿਰੇਮਨਜੀਅੜਿਆਪਰਦੇਸੀਆ॥
੩॥ਨਦੀਆਵਾਹਵਿਛੁੰਨਿਆਮੇਲਾਸੰਜੋਗੀਰਾਮ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਮੀਠਾਵਿਸੁਭਰੇਕੋਜਾਣੈ
ਜੋਗੀਰਾਮ॥ਕੋਈਸਹਜਿਜਾਣੈਹਰਿਪਛਾਣੈਸਤਿਗੁਰੂਜਿਨਿਚੇਤਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇ
ਭਰਮਿਭੂਲੇਪਚਹਿਮੁਗਧਅਚੇਤਿਆ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭਗਤਿਨਰਿਦੈਸਾਚਾਸੇਅੰਤਿਧਾਹੀਰੁੰਨਿ
ਆ॥ਸਚੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦਿਸਾਚੈਮੇਲਿਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੪॥੧॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾਮਹਲਾ੩ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧

ਹਮਘਰੇਸਾਚਾਸੋਹਿਲਾਸਾਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਇਆਰਾਮ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲੁਭਇਆਪ੍ਰਭਿਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਆਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਸਚੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆਕਾਮਣਿਸਹਜੇਮਾ
ਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀਸਚਿਸਵਾਰੀਸਦਾਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਆਪੁਗਵਾਇਹਰਿਵਰੁ
ਪਾਇਆਤਾਹਰਿਰਸੁਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਫਲਿਉਜਨਮੁਸ
ਬਾਇਆ॥੧॥ਦੂਜੜੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿਭੁਲੀਹਰਿਵਰੁਨਪਾਏਰਾਮ॥ਕਾਮਣਿਗੁਣੁਨਾਹੀ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਰਾਮ॥ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏਮਨਮੁਖਿਇਆਣੀਅਉਗਣਵੰਤੀ
ਝੂਰੇ॥ਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਪਿਰੁਮਿਲਿਆਹਦੂਰੇ॥ਦੇਖਿ
ਪਿਰੁਵਿਗਸੀਅੰਦਰਹੁਸਰਸੀਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਕਾਮਣਿਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਣੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥੨॥ਪਿਰੁਸੰਗਿਕਾਮਣਿਜਾਣਿਆਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾ

ਈਰਾਮਾ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦਿਮਿਲੀਸਹੁਜੀਉਤਪਤਿਬੁਝਾਈਰਾਮਾ॥ਸਬਦਿਤਪਤਿਬੁਝਾਈ
ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਆਈਸਹਜੇਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪਣੇਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣੇ
ਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆ॥ਪੜਿਪੜਿਪੰਡਿਤਮੋਨੀਥਕੇਭੇਖੀਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਬਿਨੁਭਗਤੀਜਗੁਬਉਰਾਨਾਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਈ॥੩॥ਸਾਧਨਮਨਿਅਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿ
ਜੀਉਮੇਲਿਪਿਆਰੇਰਾਮਾ॥ਸਾਧਨਹਰਿਕੈਰਸਿਰਸੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਪਾਰੇਰਾਮਾ॥ਸਬ
ਦਿਅਪਾਰੇਮਿਲੇਪਿਆਰੇਸਦਾਗੁਣਸਾਰੇਮਨਿਵਸੇ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਅਵਗਣਨਸੇ॥ਜਿਤੁਘਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਦਾਧਿਆਈਐਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਮਿਲਿਆਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੪॥੧॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੩

ਸਾਜਨਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਹੁਤੁਮਸਹਕੀਭਗਤਿਕਰੇਹੋ॥ਗੁਰੁਸੇਵਹੁਸਦਾਆਪਣਾਨਾਮੁਪ
ਦਾਰਥੁਲੇਹੋ॥ਭਗਤਿਕਰਹੁਤੁਮਸਹੈਕੇਰੀਜੋਸਹਪਿਆਰੇਭਾਵਏ॥ਆਪਣਾਭਾਣਾਤੁ
ਮਕਰਹੁਤਾਫਿਰਿਸਹਖੁਸੀਨਆਵਏ॥ਭਗਤਿਭਾਵਇਹੁਮਾਰਗੁਬਿਖੜਾਗੁਰਦੁਆ
ਰੈਕੋਪਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਕਰੇਕਿਰਪਾਸੋਹਰਿਭਗਤੀਚਿਤੁਲਾਵਏ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਬੈਰਾਗੀਆਤੂੰਬੈਰਾਗੁਕਰਿਕਿਸੁਦਿਖਾਵਹਿ॥ਹਰਿਸੋਹਿਲਾਤਿਨਸਦਸਦਾਜੋਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵਹਿ॥ਕਰਿਬੈਰਾਗੁਤੂੰਛੋਡਿਪਾਖੰਡੁਸੋਸਹੁਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਏ॥ਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਏਕੋਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਹੁਕਮੁਪਛਾਣਏ॥ਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾਹਰੀਕੇਰਾਸੋਈ
ਸਰਬਸੁਖਪਾਵਏ॥ਇਵਕਹੈਨਾਨਕੁਸੋਬੈਰਾਗੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਵਏ॥੨॥ਜਹ
ਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਤਹਹਰਿਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਮਨਸਿਆਣਪਛੋਡੀਐਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
ਮਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਸੋਸਹੁਸਦਾਹੈਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਨਾਮੁਸਮਾਲਹੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਤੇਰੇ
ਪਾਪਕਟੇਅੰਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਵਹੇ॥ਸਾਚੇਨਾਲਿਤੇਰਾਗੰਢੁਲਾਗੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਮਾਲੇ
ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਜਹਮਨਤੂੰਧਾਵਦਾਤਹਹਰਿਤੇਰੈਸਦਾਨਾਲੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ

ਐਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥ਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਨਾਮੁਲਏਨਾਮਿਰਹੇ
ਸਮਾਏ॥ਧਾਵਤੁਥੰਮਿਆਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਦਸਵਾਦੁਆਰੁਪਾਇਆ॥ਤਿਥੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨੁਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਜਿਤੁਸਬਦਿਜਗਤੁਥੰਮਿਰਹਾਇਆ॥ਤਹਅਨੇਕਵ
ਜੇਸਦਾਅਨੰਦੁਹੈਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਧਾਵ
ਤੁਥੰਮਿਆਨਿਜਘਰਿਵਸਿਆਆਏ॥੪॥ਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪ
ਛਾਣੁ॥ਮਨਹਰਿਜੀਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮਤੀਰੰਗੁਮਾਣੁ॥ਮੂਲੁਪਛਾਣਹਿਤਾਸਹੁਜਾ
ਣਹਿਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣਹਿਤਾਦੂਜਾਭਾਉਨਹੋਈ॥
ਮਨਿਸਾਂਤਿਆਈਵਜੀਵਧਾਈਤਾਹੋਆਪਰਵਾਣੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਤੂੰਜੋਤਿਸ
ਰੂਪੁਹੈਆਪਣਾਮੂਲੁਪਛਾਣੁ॥੫॥ਮਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਹਿ॥
ਮਾਇਆਮੋਹਣੀਮੋਹਿਆਫਿਰਿਫਿਰਿਜੂਨੀਭਵਾਹਿ॥ਗਾਰਬਿਲਾਗਾਜਾਹਿਮੁਗਧ
ਮਨਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਅਹੰਕਾਰੁਤਿਸਨਾਰੋਗੁਲਗਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਵਹੇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਗਧਚੇਤਹਿਨਾਹੀਅਗੈਗਇਆਪਛੁਤਾਵਹੇ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਮ
ਨਤੂੰਗਾਰਬਿਅਟਿਆਗਾਰਬਿਲਦਿਆਜਾਵਹੇ॥੬॥ਮਨਤੂੰਮਤਮਾਣੁਕਰਹਿਜਿਹਉ
ਕਿਛੁਜਾਣਦਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਮਾਣਾਹੋਹੁ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਹਉਬੁਧਿਹੈਸਚਿਸ
ਬਦਿਮਲੁਖੋਹੁ॥ਹੋਹੁਨਿਮਾਣਾਸਤਿਗੁਰੂਅਗੈਮਤਕਿਛੁਆਪੁਲਖਾਵਹੇ॥ਆਪਣੈ
ਅਹੰਕਾਰਿਜਗਤੁਜਲਿਆਮਤਤੂੰਆਪਣਾਆਪੁਗਵਾਵਹੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕ
ਰਹਿਕਾਰਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਲਾਗਿਰਹੁ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਆਪੁਛਡਿਸੁਖਪਾਵਹਿਮਨਨਿਮ
ਣਾਹੋਇਰਹੁ॥੭॥ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥
ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਹਜੁਭਇਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆਮੰਨਿ
ਵਸਾਇਆਅਵਗਣਸਭਿਵਿਸਾਰੇ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਗੁਣਪਰਗਟਹੋਏਸਤਿਗੁਰਆ
ਪਿਸਵਾਰੇ॥ਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁਹੋਏਜਿਨੀਇਕੁਨਾਮੁਦਿੜਿਆਦੁਤੀਆਭਾਉਚੁਕਾਇਆ॥

ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਜਿਤੁਮੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਸੋਸਹੁਚਿਤਿਆਇਆ॥
੮॥ਇਕਿਜੰਤਭਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏ॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਿਰਹਿਹਉਮੈਕਰਮ
ਕਮਾਏ॥ਤਿਨਿਸਹਿਆਪਿਭੁਲਾਏਕੁਮਾਰਗਿਪਾਏਤਿਨਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥ਤਿਨ੍ਕੀਗ
ਤਿਅਵਗਤਿਤੂੰਹੈਜਾਣਹਿਜਿਨਿਇਹਰਚਨਰਚਾਈ॥ਹੁਕਮੁਤੇਰਾਖਰਾਭਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਕਿਆਜੰਤਵਿਚਾਰੇਜਾਤੁਧੁਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥੯॥ਸ
ਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਤੂੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਬੇਅੰਤੁਸੁਆਮੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿ
ਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਚੀਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਾਕਉਤੁਧੁਮੰਨਿਵਸਾਈਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾ
ਵਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਤੁਧੁਭਾਵਹਿਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵਹੇ॥ਜਿਸਨੋਤੂੰਆਪੇ
ਮੇਲਹਿਸੁਗੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਮਾਈ॥ਇਉਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਸਚੀਤੇਰੀਵ
ਡਿਆਈ॥੧੦॥੨॥ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੨॥੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੧ ਜੀਵਨੋਮੈਜੀਵ
ਨੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਭਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਰਾਮ॥ਹ
ਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਵਸਾਏਸਭੁਸੰਸਾਦੂਖੁਗਵਾਇਆ॥ਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰ
ਬਚਨਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਅਨਹਦਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾ
ਜੇਗਾਈਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਤਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਦਾਤੈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਮਨ
ਮੁਖਾਮਨਮੁਖਿਮੁਏਮੇਰੀਕਰਿਮਾਇਆਰਾਮ॥ਖਿਨੁਆਵੈਖਿਨੁਜਾਵੈਦੁਰਗੰਧਮੜੈ
ਚਿਤੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਲਾਇਆਦੁਰਗੰਧਮੜੈਚਿਤੁਲਾਗਾਜਿਉਰੰਗੁਕਸੁੰਭਦਿਖਾ
ਇਆ॥ਖਿਨੁਪੂਰਬਿਖਿਨੁਪਛਮਿਛਾਏਜਿਉਚਕੁਕੁਮ੍ਹਿਆਰਿਭਵਾਇਆ॥ਦੁਖੁਖਾ
ਵਹਿਦੁਖੁਸੰਚਹਿਭੋਗਹਿਦੁਖਕੀਬਿਰਧਿਵਧਾਈ॥ਨਾਨਕਬਿਖਮੁਸੁਹੇਲਾਤਰੀਐ
ਜਾਆਵੈਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੋਠਾਕੁਰੁਨੀਕਾਅਗਮਅਥਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂ
ਜੀਹਰਿਪੂਜੀਚਾਹੀਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਾਹਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪੂਜੀਚਾਹੀਨਾਮੁਬਿਸਾਹੀਗੁਣਗਾ

ਵੈਗੁਣਭਾਵੈ॥ਨੀਦਭੂਖਸਭਪਰਹਰਿਤਿਆਗੀਸੁੰਨੇਸੁੰਨਿਸਮਾਵੈ॥ਵਣਜਾਰੇਇਕ
ਭਾਤੀਆਵਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਲੈਜਾਏ॥ਨਾਨਕਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਗੁਰਆਗੈਜਿਸੁਪ੍ਰਾ
ਪਤਿਸੋਪਾਏ॥੩॥ਰਤਨਾਰਤਨਪਦਾਰਥਬਹੁਸਾਗਰੁਭਰਿਆਰਾਮ॥ਬਾਣੀਗੁਰਬਾਣੀ
ਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਰਾਮ॥ਗੁਰਬਾਣੀਲਾਗੇਤਿਨਹਥਿਚੜਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਰਤ
ਨੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਤੋਲਕੁਪਾਇਆਤੇਰੀਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਸਮੁੰਦੁਵਿ
ਰੋਲਿਸਰੀਰੁਹਮਦੇਖਿਆਇਕਵਸਤੁਅਨੂਪਦਿਖਾਈ॥ਗੁਰਗੋਵਿੰਦੁਗੋਵਿੰਦੁਗੁਰੂ
ਹੈਨਾਨਕਭੇਦੁਨਭਾਈ॥੪॥੧॥੮॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਝਿਮਿਝਿਮੇਝਿਮਿ
ਝਿਮਿਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਰਾਮੁਪਿਆਰਾਰਾਮ॥ਰਾ
ਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਕਲਿਜੁਗਿਰਾਮਨਾਮੁਬੋਹਿਥਾ
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਦਾਤਿਦਇਆਕਰਿਦੇਵੈਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੧॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁ
ਖਕਿਲਵਿਖਨਾਸਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਪਰਚੈਗੁਰਪਰਚੈਧਿਆਇਆਮੈਹਿਰਦੈ
ਰਾਮੁਰਵਾਇਆਰਾਮ॥ਰਵਿਆਰਾਮੁਹਿਰਦੈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਜਾਗੁਰਸਰਣਾਈਆਏ॥
ਲੋਭਵਿਕਾਰਨਾਵਡੁਬਦੀਨਿਕਲੀਜਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦਿੜਾਏ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀ
ਆਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਦੇਵੈਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਏ॥੨॥
ਬਾਣੀਰਾਮਨਾਮਸੁਣੀਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਰੋਮੇਰੋਮਿਰੋਮਿਰੋਮੇਮੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਏਪਵਿਤੁਹੋਇਆਏਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾ
ਈ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਗਵਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੀਗਾ
ਰੁਸਭੁਹੋਆਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਨਾਨਕਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਮਦਾਸਨਿਦਾ
ਸਨਿਦਾਸਾ॥੩॥ਜਿਨੀਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇਮਨਮੁਖਮੂੜਅਭਾਗੀਰਾਮ॥
ਤਿਨਅੰਤਰੇਮੋਹੁਵਿਆਪੈਖਿਨੁਖਿਨੁਮਾਇਆਲਾਗੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਮਲੁਲਾਗੀਮੂ

ਰੇਭਦੇਅਭਾਗੀਜੀਨਾਰਾਮਨਾਮੁਨਭਾਇਆ॥ਅਨੇਕਕਰਮਕਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਹਰਿਰਾ
ਮੋਨਾਮੁਚੋਰਾਇਆ॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਜਨਮਪੰਥੁਭਉਜਲੁਕਾਲੂਖਤਮਅੰਧਿਆਰਾ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਅੰਤਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੪॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰੂਰਾਮ
ਗੁਰਮੁਖੇਜਾਣੈਰਾਮ॥ਇਹੁਮਨੂਆਖਿਨੁਊਭਪਇਆਲੀਭਰਮਦਾਇਕਤੁਘਰਿ
ਆਣੈ (ਰਾਮ॥ਮਨੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ) ਸਭਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੈਹਰਿਰਾਮੋਨਾਮੁਰਸਾਏ॥ਜਨਕੀਪੈਜਰਖੈਰਾਮਨਾਮਾਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦਉਧਾਰਿਤਰਾਏ॥ਰਾਮੋਰਾਮੁਰਮੋਰਮੁਊਚਾਗੁਣਕਹਤਿਆਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਨ
ਕਰਾਮਨਾਮੁਸੁਣਿਭੀਨੇਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮੁਵਸੈਤਿਨ
ਚਿੰਤਾਸਭਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਸਭਿਅਰਥਾਸਭਿਧਰਮਮਿਲੇਮਨਿਚਿੰਦਿਆਸੋਫਲੁ
ਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆਰਾਮਨਾਮੁਧਿਆਇਆਰਾਮਨਾਮਗੁਣ
ਗਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਕਬੁਧਿਗਈਸੁਧਿਹੋਈਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਏ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਸਰੀਰੁਸ
ਭੁਹੋਆਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸਿਆ॥੨॥ਜਿਨਸਰਧਾਰਾਮਨਾਮਿਲਗੀਤਿਨ੍ਹ੍ਹਦੂਜੈਚਿਤੁਨਲਾਇਆਰਾਮ॥
ਜੇਧਰਤੀਸਭਕੰਚਨੁਕਰਿਦੀਜੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਭਾਇਆਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇ
ਆਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਿਚਲਦਿਆਨਾਲਿਸਖਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਪੂੰਜੀਸੰਚੀ
ਨਾਡੂਬੈਨਾਜਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮਹਿਤੁਲਹਾਜਮਕਾਲੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਾਮੁਪਛਾਤਾਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੩॥ਰਾਮੋਰਾਮਨਾਮੁਸਤੇਸਤਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਣਿਆਰਾਮ॥ਸੇਵਕੋਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗਾਜਿਨਿਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਚੜਾਇਆਰਾਮ॥ਮ
ਨੁਤਨੁਅਰਪਿਆਬਹੁਤੁਮਨਿਸਰਧਿਆਗੁਰਸੇਵਕਭਾਇਮਿਲਾਏ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਜੀਆ
ਕਾਦਾਤਾਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥ਗੁਰੂਸਿਖੁਸਿਖੁਗੁਰੂਹੈਏਕੋਗੁਰਉਪਦੇਸੁਚਲਾਏ॥ਰਾਮ
ਨਾਮਮੰਤੁਹਿਰਦੈਦੇਵੈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਏ॥੪॥੨॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁ

ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਸੇਵਾਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਹ
ਰਿਕਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਊਤਮੁਕਾਮੁਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪੀਐਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈ॥
ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈਦੁਖਮੇਟੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖਿਸੋਵੈ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਠਾਕੁਰਹਰਿ
ਜਪੀਐਆਤਮਰਾਮੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਾਦੂਖਬਿਨਾਸਨੁਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਨਾ
ਮੁਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਊਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀ
ਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪੜੀਐਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੁਣੀਐਹਰਿਜਪਤਸੁਣਤਦੁਖੁਜਾ
ਇਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਦੁਖੁਬਿਨਸਿਆਹਰਿਨਾਮੁਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਤਿਨੀਆਰਾਧਿਆਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਕ
ਲਿਜੁਗਿਊਤਮੁਹਰਿਜਪੀਐਸਤਿਗੁਰਭਾਇਜੀਉ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰ
ਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ॥ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸ
ਖਾਈਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁਜੀਉ॥ਆਵਣਜਾਣਾਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਆ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦੁਖਉਤਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
ਜਿਨਹਰਿਧਿਆਇਆਧੁਰਿਭਾਗਲਿਖਿਪਾਇਆਤਿਨਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ
ਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆਹਰਿਲਾਹਾਪਦੁਨਿਰਬਾਣੁਜੀਉ
॥੩॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੁਵਡਾਈਹਰਿਨਾਮੁਸਖਾਈਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਹਰਿਰਸਭੋਗ
ਮਹਾਨਿਰਜੋਗਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥ਸੇਧੰਨੁਵਡੇਸਤਿਪੁਰਖਾਪੂਰੇਜਿਨਗੁ
ਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਰੇਣੁਮੰਗੈਪਗਸਾਧੂਮਨਿਚੂਕਾਸੋਗੁਵਿਜੋ
ਗੁਜੀਉ॥ਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਤੇਜਨਪਰਧਾਨਾਤੇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਲੋਗਜੀਉ॥੪॥
੩॥੧੦॥ ਆਸਾਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਜੁਗਿਸਭੁਸੰਤੋਖਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇਧਰ

ਧਿਆਨੁਜੀਉ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਗਾਵਹਿਪਰਮਸੁਖੁਪਾਵਹਿਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣ
ਗਿਆਨੁਜੀਉ॥ਗੁਣਗਿਆਨੁਪਦਾਰਥੁਹਰਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥੁਸੋਭਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹਰਿਨਾਮੁ
ਸਖਾਈਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਨੁਜੀਉ॥ਸਤਜੁਗਿਸਭੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਾਪਗਚਾਰੇ
ਧਰਮਧਿਆਨੁਜੀਉ॥੧॥ਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜ
ਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਪਗੁਚਉਥਾਖਿਸਿਆਤ੍ਰੈਪਗਟਿਕਿਆਮਨਿਹਿਰਦੈਕ੍ਰੋ
ਧੁਜਲਾਇਜੀਉ॥ਮਨਿਹਿਰਦੈਕ੍ਰੋਧੁਮਹਾਬਿਸਲੋਧੁਨਿਰਪਧਾਵਹਿਲੜਿਦੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਰੋਗੁਲਗਾਨਾਹਉਮੈਅਹੰਕਾਰੁਵਧਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿ
ਪਾਧਾਰੀਮੇਰੈਠਾਕੁਰਿਬਿਖੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਨਾਮਿਲਹਿਜਾਇਜੀਉ॥ਤੇਤਾਜੁਗੁਆਇ
ਆਅੰਤਰਿਜੋਰੁਪਾਇਆਜਤੁਸੰਜਮਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥੨॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁ
ਰੁਆਇਆਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਹਰਿਗੋਪੀਕਾਨ੍ਹੁਉਪਾਇਜੀਉ॥ਤਪੁਤਾਪਨਤਾਪਹਿ
ਜਗਪੁੰਨਆਰੰਭਹਿਅਤਿਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਜੀਉ॥ਕਿਰਿਆਕਰਮਕਮਾਇਆ
ਪਗਦੁਇਖਿਸਕਾਇਆਦੁਇਪਗਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਮਹਾਜੁਧਜੋਧਬਹੁਕੀਨ੍ਹੇ
ਵਿਚਿਹਉਮੈਪਚੈਪਚਾਇਜੀਉ॥ਦੀਨਦਇਆਲਿਗੁਰੁਸਾਧੁਮਿਲਾਇਆਮਿਲਿ
ਸਤਿਗੁਰਮਲੁਲਹਿਜਾਇਜੀਉ॥ਜੁਗੁਦੁਆਪੁਰੁਆਇਆਭਰਮਿਭਰਮਾਇਆਹਰਿ
ਗੋਪੀਕਾਨ੍ਹੁਉਪਾਇਜੀਉ॥੩॥ਕਲਜੁਗਿਹਰਿਕੀਆਪਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉ
ਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਇਆਅਉਖਧੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਕੀਰ
ਤਿਹਰਿਸਾਂਤਿਪਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਰੁਤਿਆਈਹਰਿਨਾਮੁਵਡਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਖੇਤੁਜਮਾਇਆ॥ਕਲਿਜੁਗਿਬੀਜੁਬੀਜੇਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਲਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾਇ
ਆ॥ਜਨਨਾਨਕਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਮਨਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖਾਇਜੀਉ॥ਕਲਜੁਗੁ
ਹਰਿਕੀਆਪਗਤ੍ਰੈਖਿਸਕੀਆਪਗੁਚਉਥਾਟਿਕੈਟਿਕਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥੧੧॥

ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠ
ਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਧਿਆਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾ
ਗਪੁਰਾਨਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਗੁਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆ॥
ਮਸਤਕਿਮਣੀਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰਗਟੀਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸੋਹਾਇਆ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲੀ
ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆਮਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਿਭਾਈਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਈਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪ
ਦੁਪਾਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥ਤਿਨਹਮਚਰਣਸਰੇਵਹਖਿਨੁਖਿਨੁਪਗ
ਧੋਵਹਜਿਨਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਜੀਉ॥ਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆਪਰਮਸੁਖਪਾਇਆ
ਮੁਖਿਭਾਗਾਰਤੀਚਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਗਾਇਆਹਰਿਹਾਰੁਉਰਿਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਾ
ਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਸਭਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮਤੁਕਰਿਦੇਖੈਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨਜੀਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਤੇਊਤਮਜਨਪਰਧਾਨਜੀਉ॥੨॥ਸ
ਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਹੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸਿਆਬੀਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਅਵਰੁਨ
ਕੋਇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਇਜਿਨਿਪੀਆਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਪੂਰਾਪ੍ਰਭੁਪਾ
ਇਆਲਗਿਸੰਗਤਿਨਾਮੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੋਸੇਵਿਨਾਮੋਆਰਾਧੈਬਿਨੁਨਾਮੈਅਵਰੁਨ
ਕੋਇਜੀਉ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਨਿਭਾਈਹਰਿਰਸਨਰਸਾਈਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁ
ਹੋਇਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁਕਢਿਲੇਵਹੁਸਬ
ਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥ਮੋਹਚੀਕੜਿਫਾਥੇਨਿਘਰਤਹਮਜਾਤੇਹਰਿਬਾਂਹਪ੍ਰਭੂਪਕਰਾਇ
ਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭਿਬਾਂਹਪਕਰਾਈਊਤਮਮਤਿਪਾਈਗੁਰਚਰਣੀਜਨੁਲਾਗਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਜਪਿਆਆਰਾਧਿਆਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸਭਾਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਪਾਖਣਹਮਤਾਰਹੁ

ਛਿਲੇਵਡੁਸਬਦਿਸੁਭਾਇਜੀਉ॥੪॥੫॥੧੨॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥ਜੋਜਨਮ
ਰਿਜੀਵੇਤਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੇਮਨਿਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਭਾਉਜੀਉ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਭਾਉ
ਗੁਰੁਕਰੇਪਸਾਉਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਜੀਵਣਿਮਰਣਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹੇਲੇ
ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਹਿਰਦੈਸੋਈ॥ਮਨਿਹਰਿਹਰਿਵਸਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸਿਆ
ਹਰਿਹਰਿਰਸਗਟਾਕਪੀਆਉਜੀਉ॥ਮਨਿਨਾਮੁਜਪਾਨਾਹਰਿਹਰਿਮਨਿਭਾਨਾਹਰਿ
ਭਗਤਜਨਾਮਨਿਚਾਉਜੀਉ॥੧॥ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆ
ਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਇਹੁਜੀਅ
ੜਾਰਖਿਆਨਜਾਇਜੀਉ॥ਕਿਉਜੀਉਰਖੀਜੈਹਰਿਵਸਤੁਲੋੜੀਜੈਜਿਸਕੀਵਸ
ਤੁਸੋਲੈਜਾਇਜੀਉ॥ਮਨਮੁਖਕਰਣਪਲਾਵਕਰਿਭਰਮੇਸਭਿਅਉਖਧਦਾਰੂਲਾ
ਇਜੀਉ॥ਜਿਸਕੀਵਸਤੁਪ੍ਰਭੁਲਏਸੁਆਮੀਜਨਉਬਰੇਸਬਦੁਕਮਾਇਜੀਉ॥
ਜਗਿਮਰਣੁਨਭਾਇਆਨਿਤਆਪੁਲੁਕਾਇਆਮਤਜਮੁਪਕਰੈਲੈਜਾਇਜੀਉ॥
੨॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆ
ਨਿਜੀਉ॥ਹਰਿਸੋਭਾਪਾਈਹਰਿਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਜੀਉ॥
ਹਰਿਦਰਗਹਪੈਧੇਹਰਿਨਾਮੈਸੀਧੇਹਰਿਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਵੈ
ਦੁਖਮੇਟੇਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁਰਲਿਏਕੋਹੋਏਹਰਿਜਨਪ੍ਰਭੁ
ਏਕਸਮਾਨਿਜੀਉ॥ਧੁਰਿਮਰਣੁਲਿਖਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਾਇਆਜਨਉਬਰੇਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਨਿਜੀਉ॥੩॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥ਗੁਰੁਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਹਰਿਰਸਕਿਰਸਾਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
ਮੁਖਿਚੋਇਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਮੁਆਜੀਵਾਇਆਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿ
ਮਰਣੁਨਹੋਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਮਰਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥ਜਨਨਾ

ਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰੁਟੇਕਹੈਬਿਨੁਨਾਵੈਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀਉ॥ਜਗੁਉਪਜੈਬਿਨਸੈਬਿ
ਨਸਿਬਿਨਾਸੈਲਗਿਗੁਰਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਹੋਇਜੀਉ॥੪॥੬॥੧੩॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ੪ ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥
ਤਾਕੀਗਤਿਕਹੀਨਜਾਈਅਮਿਤਿਵਡਿਆਈਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰਜੀਉ॥
ਗੋਵਿੰਦੁਅਲਖਅਪਾਰੁਅਪਰੰਪਰੁਆਪੁਆਪਣਾਜਾਣੈ॥ਕਿਆਇਹਜੰਤਵਿ
ਚਾਰੇਕਹੀਅਹਿਜੋਤੁਧੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂੰਅਪਣੀਸੋਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁਜੀਉ॥ਵਡਾਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀ
ਉ॥੧॥ਤੂੰਆਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਘਟ
ਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥ਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਅਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜੇਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਤੂੰਆ
ਦਿਪੁਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਤੇਰਾਪਾਰੁਨਪਾਇਆਜਾਇਜੀਉ॥੨॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁ
ਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਅਵਰੁਨਕੋਈਤੂੰਆ
ਪੇਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਜੀਉ॥ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਨੁਤੂੰਪਰਧਾਨੁਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਤੇਰਾਸ
ਬਦੁਸਭੁਤੂੰਹੈਵਰਤਹਿਤੂੰਆਪੇਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਹਰਿਸਭਮਹਿਰਵਿਆਏਕੋਸੋਈ
ਗੁਰਮੁਖਿਲਖਿਆਹਰਿਨਾਮੁਜੀਉ॥ਤੂੰਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਜੀਉ॥੩॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚ
ਲਾਇਜੀਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਸਭਤੇਰੈਸਬਦਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸ
ਭਸਬਦਿਸਮਾਵੈਜਾਂਤੁਧੁਭਾਵੈਤੇਰੈਸਬਦਿਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਧਿਪਾਈਐ
ਆਪੁਗਵਾਈਐਸਬਦੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰਾਸਬਦੁਅਗੋਚਰੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈ
ਐਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਜੀਉ॥ਸਭੁਤੂੰਹੈਕਰਤਾਸਭਤੇਰੀਵਡਿਆਈਜਿਉਭਾਵੈਤਿ

ਦੈਢੋਲਾਇਕਨੀਤੁ॥੪॥੬॥੧੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੪ ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੇਲੋਇਣਾਮਨੁਪ੍ਰੇਮਿਰ
ਤੰਨਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮਨੁਰਾਮਿਕਸਵਟੀਲਾਇਆਕੰਚਨੁਸੋਵੰਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗਿਚਲੂਲਿ
ਆਮੇਰਾਮਨੁਤਨੋਭਿੰਨਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੁਸਕਿਝਕੋਲਿਆਸਭੁਜਨਮੁਧਨੁਧੰਨਾ॥੧॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆਅਣੀਆਲੇਅਣੀਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਸੁਲਾਗੀਪੀਰਪਿਰੰਮ
ਕੀਸੋਜਾਣੈਜਰੀਆ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਸੋਆਖੀਐਮਰਿਜੀਵੈਮਰੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਜਗੁਦੁਤਰੁਤਰੀਆ॥੨॥ਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਸਰਣਾਗਤੀਮਿਲੁਗੋਵਿੰਦ
ਰੰਗਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਭਗਤਿਇਕਮੰਗਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸਬਦਿ
ਵਿਗਾਸਿਆਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗਾ॥ਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨਕਸਤਸੰਗਾ॥੩॥
ਦੀਨਦਇਆਲਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਉਮਾਗਉਸਰਣਿਹ
ਰਿਨਾਮਕੀਹਰਿਹਰਿਮੁਖਿਪਾਇਆ॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਬਿਰਦੁਹੈਹਰਿਲਾਜਰਖਾਇ
ਆ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਸਰਣਾਗਤੀਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਇਆ॥੪॥੮॥੧੫॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪
ਗੁਰਮੁਖਿਢੂੰਢਿਢੂਢੇਦਿਆਹਰਿਸਜਣੁਲਧਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਕੋਟਗੜ
ਵਿਚਿਹਰਿਹਰਿਸਿਧਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹੀਰਾਰਤਨੁਹੈਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਵਿਧਾ॥ਧੁਰਿਭਾਗਵਡੇਹਰਿਪਾਇ
ਆਨਾਨਕਰਸਿਗੁਧਾ॥੧॥ਪੰਥੁਦਸਾਵਾਨਿਤਖੜੀਮੁੰਧਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਇਗੁਰਹਰਿਮਾਰਗਿਚਾਲੀ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮੁਆਧਾਰੁਹੈਹਉਮੈਬਿਖੁ
ਜਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹਰਿਹਰਿਮਿਲਿਆਬਨਵਾਲੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਿ
ਆਰੇਆਇਮਿਲੁਮੈਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਬਹੁਤੁਬੈਰਾਗਿਆਹਰਿ
ਨੈਣਰਸਿਭਿੰਨੇ॥ਮੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾਦਸਿਗੁਰੂਮਿਲਿਹਰਿਮਨੁਮੰਨੇ॥ਹਉਮੂਰਖੁਕਾਰੈ
ਲਾਈਆਨਾਨਕਹਰਿਕੰਮੇ॥੩॥ਗੁਰਅੰਮ੍ਰਿਤਭਿੰਨੀਦੇਹੁਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬੁਰਕੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿ
ਨਾਗੁਰਬਾਣੀਮਨਿਭਾਈਆਅੰਮ੍ਰਿਤਛਕਿਛਕੇ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪਾਇਆਚੂਕੇਧਕਧਕੇ॥

ਹਰਿਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹੋਇਆਨਾਨਕੁਹਰਿਇਕੇ॥੪॥੯॥੧੬॥ ਆਸਾਮਹਲਾ੪ ਹਰਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਸੇਰਾਮਰਾਜੇ॥ਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਸਚਾਸਾਹੁਹੈਸਿ
ਖਦੇਇਹਰਿਰਾਸੇ॥ਧਨੁਧਨੁਵਣਜਾਰਾਵਣਜੁਹੈਗੁਰੁਸਾਹੁਸਾਬਾਸੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗੁਰੁਤਿ
ਨੀਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਲਿਖਤੁਲਿਲਾਟਿਲਿਖਾਸੇ॥੧॥ਸਚੁਸਾਹੁਹਮਾਰਾਤੂੰਧਣੀਸਭੁ
ਜਗਤੁਵਣਜਾਰਾਰਾਮਰਾਜੇ॥ਸਭਭਾਂਡੇਤੁਧੈਸਾਜਿਆਵਿਚਿਵਸਤੁਹਰਿਥਾਰਾ॥ਜੋਪਾ
ਵਹਿਭਾਂਡੇਵਿਚਿਵਸਤੁਸਾਨਿਕਲੈਕਿਆਕੋਈਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬ
ਖਸਿਆਹਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥੨॥ਹਮਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਵਿਥਰਹਸੁਆਮੀਤੂੰਅਪਰ
ਅਪਾਰੋਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਸਾਲਾਹਹਦਿਨੁਰਾਤਿਏਹਾਆਸਆਧਾਰੋ॥ਹਮਮੂਰਖਕਿ
ਛੂਅਨਜਾਣਹਾਕਿਵਪਾਵਹਪਾਰੋ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਦਾਸਪਨਿਹਾਰੋ॥੩॥
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਿਲੈਹਮਸਰਣਿਪ੍ਰਭਆਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਹਮਭੂਲਿਵਿਗਾੜਹਦਿ
ਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਲਾਜਰਖਾਏ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੂੰਗੁਰੁਪਿਤਾਹੈਦੇਮਤਿਸਮਝਾਏ॥ਜਨੁਨਾ
ਨਕੁਦਾਸੁਹਰਿਕਾਂਢਿਆਹਰਿਪੈਜਰਖਾਏ॥੪॥੧੦॥੧੭॥ ਆਸਾਮ ੪
ਜਿਨਮਸਤਕਿਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਰਾਮਰਾਜੇ॥ਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰਾਕਟਿਆਗੁਰਗਿਆਨੁਘਟਿਬਲਿਆ॥ਹਰਿਲਧਾਰਤਨੁਪਦਾਰਥੋਫਿਰਿਬਹੁ
ੜਿਨਚਲਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਆਰਾਧਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥੧॥ਜਿਨੀਐਸਾ
ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਕਾਹੇਜਗਿਆਏਰਾਮਰਾਜੇ॥ਇਹੁਮਾਣਸੁਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਨਾਮ
ਬਿਨਾਬਿਰਥਾਸਭੁਜਾਏ॥ਹੁਣਿਵਤੈਹਰਿਨਾਮੁਨਬੀਜਿਓਅਗੈਭੁਖਾਕਿਆਖਾਏ॥ਮਨਮੁਖਾ
ਨੋਫਿਰਿਜਨਮੁਹੈਨਾਨਕਹਰਿਭਾਏ॥੨॥ਤੂੰਹਰਿਤੇਰਾਸਭੁਕੋਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਏਰਾਮਰਾਜੇ॥
ਕਿਛੁਹਾਥਿਕਿਸੈਦੈਕਿਛੁਨਾਹੀਸਭਿਚਲਹਿਚਲਾਏ॥ਜਿਨਤੂੰਮੇਲਹਿਪਿਆਰੇਸੇਤੁ
ਧੁਮਿਲਹਿਜੋਹਰਿਮਨਿਭਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥੩॥
ਕੋਈਗਾਵੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦੀਬਹੁਭਾਤਿਕਰਿਨਹੀਹਰਿਹਰਿਭੀਜੈਰਾਮਰਾਜੇ॥ਜਿਨਾ

ਤਾਕਿਕ ਪਤੁ ਦਿਕਤੁ ਹੈ ਤਿਨ ਕੋਇ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਿਰਿ
ਰੋਗ ਹਥੁ ਦੀਜੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥੪॥
੧੧॥ ੧੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤੇ ਜਨ ਸੁਘੜ
ਸਿਆਣੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਜੇ ਬਾਹਰਹੁ ਭੁਲਿ ਚੁਕਿ ਬੋਲਦੇ ਭੀ ਖਰੇ ਹਰਿ ਭਾਣੇ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਨੋ ਹੋ
ਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਰਿ ਤਾਣੁ ਸਤਾਣੇ ॥੧॥
ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰਸਿਖੀ ਸੋ ਥਾਨੁ ਭਾਲਿ
ਆ ਲੈ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਲਾਵਾ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਘਾਲ ਥਾਇ ਪਈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥
ਜਿਨ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਿਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪੂਜ ਕਰਾਵਾ ॥੨॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹਿ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਭੁਖ ਜਾਇ ਲਹਿ ਮੇਰੀ ॥
ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੀ ਭੁਖ ਸਭ ਗਈ ਤਿਨ ਪਿਛੈ ਹੋਰ ਖਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੁੰਨੁ ਬੀ
ਜਿਆ ਫਿਰਿ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਹਰਿ ਪੁੰਨ ਕੇਰੀ ॥੩॥ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮਨਿ ਵਾਧਾਈਆ ਜਿਨ
ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਡਿਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਗਲ ਸੁਣਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਸੋ ਲਗੈ ਗੁਰਸਿ
ਖਾ ਮਨਿ ਮਿਠਾ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਗੁਰਸਿਖ ਪੈਨਾਈਅਹਿ ਜਿਨਾ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹੋਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵੁਠਾ ॥੪॥੧੨॥ ੧੯॥ ਆਸਾ ਮ
ਹਲਾ ੪ ਜਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਮੇਰਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ
ਤਿਸ ਕੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਉਤਰੈ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ
ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਨਿਤ ਜਪੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ
ਤਰਾਵੈ ॥੧॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨਾ ਫਿਰਿ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਨਾਇਆ ਤਿਨ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵਿ
ਆ ਤਿਨਾ ਸੁਖੁ ਸਦ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਾ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥
੨॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕੋਈ

ਕਿਆ ਕਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸਭ ਦੁਸਟ ਝ
ਖ ਮਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਭ
ਗਤ ਉਪਾਇਆ ਪੈਜ ਰਖਦਾ ਆਇਆ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਣਾਖਸੁ ਦੁਸਟੁ ਹਰਿ ਮਾ
ਰਿਆ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਅਹੰਕਾਰੀਆ ਨਿੰਦਕਾ ਪਿਠਿ ਦੇਇ ਨਾਮਦੇਉ ਮੁਖਿ
ਲਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਇਆ ॥੪॥੧੩॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥

ਘਰੁ ੫ ਮੇਰੇ ਮਨ ਪਰਦੇਸੀ ਵੇ ਪਿਆਰੇ ਆਉ ਘਰੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵਹੁ
ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਘਰਿ ਵਸੈ ਹਰੇ ॥ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਕਿਰਪ
ਕਰੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੇਲੇ ਹਰੇ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਭਾਉ ਕਰੇ ॥ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨ ਬੁਝੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਆਸ ਕਰੇ ॥ ਨਿਤ ਜੋਬ
ਨੁ ਜਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਮੁ ਸਾਸ ਹਿਰੇ ॥ ਭਾਗ ਮਣੀ ਸੋਹਾਗਣਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥੨॥ ਪਿਰ ਰਤਿਅੜੇ ਮੈਡੇ ਲੋਇਣ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਚਾਤ੍ਰਿਕ
ਬੂੰਦ ਜਿਵੈ ॥ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਪੀਵੈ ॥ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਜ
ਗਾਵੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨੀਦ ਨ ਪਵੈ ਕਿਵੈ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਲਧਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰੂ ਲਿਵੈ ॥੩॥ ਚੜਿ ਚੇਤੁ ਬਸੰਤੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਭਲੀਅ ਰੁਤੇ ॥ ਪਿਰ ਬਾਝੜਿਅ
ਹੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਆਂਗਣਿ ਧੂੜਿ ਲੁਤੇ ॥ ਮਨਿ ਆਸ ਉਡੀਣੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਦੁਇ ਨੈਨ
ਜੁਤੇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਦੇਖਿ ਵਿਗਸੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਉ ਮਾਤ ਸੁਤੇ ॥੪॥ ਹਰਿ ਕੀਆ
ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਗੁਰ ਵਿਟੜਿਅਹੁ ਹਉ
ਘੋਲੀ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਈਆ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਹਰਿ ਪੂਰੀਆ ਮੇਰੇ ਪਿ
ਆਰੇ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਤੁਠੜਾ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਖੇਲਸਾ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈ ਗੁਰੁ ਜਿਤੁ ਲਗਿ

ਪਿਆਰ ਵੇਖਿ ਸਾ ॥ ਹਰਿ ਰਿਦ ਤਨੇ ਸੋ ਮਿਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿਆ ਸਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨ
ਕੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਸਾ ॥੬॥੧੪॥ ੨੧॥ ੫॥ ਮਃ੧
ਛਾ ਮਃ ੩ ੧੪॥ ਮਃ੪ ਜੋੜੁ ੨੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੧ ਅਨਦੋ ਅਨਦੁ ਘ
ਣਾ ਮੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਚਾਖਿਅੜਾ ਚਾਖਿਅੜਾ ਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਮੀਠਾ ਮਨ ਮਹਿ ਵੂਠਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੂਠਾ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਵਸਿ ਆਇਆ ਮੰ
ਗਲੁ ਗਾਇਆ ਪੰਚ ਦੁਸਟ ਓਇ ਭਾਗਿ ਗਇਆ ॥ ਸੀਤਲ ਆਘਾਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੇ
ਸਾਜਨ ਸੰਤ ਬਸੀਠਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੈਣੀ ਡੀਠਾ ॥੧॥
ਸੋਹਿਅੜੇ ਸੋਹਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪਾਹੁਨੜੇ ਪਾਹੁਨੜੇ ਮੇਰੇ ਸੰਤ ਪਿ
ਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਨਮਸਕਾਰ ਕਰਿ ਲਗੇ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਜਾਞੀ
ਆਪੇ ਮਾਞੀ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ ਆਪਿ ਦੇਵਾ ॥ ਅਪਣਾ ਕਾਰਜੁ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਆਪੇ
ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਹੁ ਘਰ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਸੋਹੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰੇ ॥੨॥ ਨਵ ਨਿਧੇ ਨ
ਉ ਨਿਧੇ ਮੇਰੇ ਘਰ ਮਹਿ ਆਈ ਰਾਮ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈ ਰਾਮ ॥ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ
ਚੂਕੀ ਧਾਈ ਕਦੇ ਨ ਵਿਆਪੈ ਮਨ ਚਿੰਦਾ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗਾਜੇ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਅਚਰਜ
ਸੋਭ ਬਣਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਿਰੁ ਮੇਰੈ ਸੰਗੇ ਤਾ ਮੈ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸਰਸਿਅੜੇ
ਸਰਸਿਅੜੇ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਸਭ ਮੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਬਿਖਮੋ ਬਿਖਮੁ ਅਖਾੜਾ ਮੈ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਜੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਜੀਤਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਤਾ ਤੂਟੀ ਭੀਤਾ ਭਰਮ ਗੜਾ ॥ ਪਾ
ਇਆ ਖਜਾਨਾ ਬਹੁਤੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਣਥ ਮੇਰੀ ਆਪਿ ਖੜਾ ॥ ਸੋਈ ਸੁਗਿਆਨਾ ਸੋ
ਪਰਧਾਨਾ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਕੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਾਂ ਵਲਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਸਰਸੇ ਭਾ
ਈ ਮੀਤਾ ॥੪॥੧॥ ੨੨॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਅਕਥਾ ਹਰਿ ਅਕਥ ਕਥ

ਕਿਛੁ ਜਾਇ ਨ ਜਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਹਜਿ ਵਖਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਸ
ਹਜੇ ਵਖਾਣੀ ਅਮਿਉ ਬਾਣੀ ਚਰਣ ਕਮਲ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਪਿ ਏਕੁ ਅਲਖੁ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ
ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਹ
ਰਿ ਸੰਤ ਸਜਨ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਹਾਈ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਲਾਥੇ ਦੂਖ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਭ੍ਰਮ ਭ
ਉ ਭਾਗੇ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਵਿਛੁੜਿ ਕਤ
ਹਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਦਰੇ ਹਰਿ ਦ
ਰਿ ਸੋਹਨਿ ਤੇਰੇ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਵਾਰੀ ਤਿਨ ਵਾਰੀ ਜਾਵਾ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਰਾਮ ॥
ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ਕਰਿ ਨਮਸਕਾਰੇ ਜਿਨ ਭੇਟਤ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ
ਸਭ ਥਾਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜੂਐ
ਜਨਮੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥੩॥ ਬੇਅੰਤ ਬੇ
ਅੰਤ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਕੇਤਕ ਗਾਵਾ ਰਾਮ ॥ ਤੇਰੇ ਚਰਣਾ ਤੇਰੇ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਵਾ
ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਧੂੜੀ ਨਾਈਐ ਮੈਲੁ ਗਵਾਈਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਸਦਾ ਹਦੂਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥੇ ॥ ਮਿਟੇ ਦੂਖ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨ ਬਹੁੜਿ
ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਿ ਤਰੀਐ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਾ ॥੪॥੨॥
੨੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੪ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਆਰਾਧਿਆ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟੇ
ਡੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ ਵੂਠਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਨਾਠੇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ ਸਭ ਦੁਖ ਮਿਟਾ
ਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਨਸੀ ਗਾਠੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਸਹਜ ਸੁਭਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਮਨਿ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀ

ਝਾ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇਧਿਓ ਕਿਛੁ ਆਨ ਨ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਉ ਰਾਤੀ ਜਲਿ ਮਛੁਲੀ
ਤਿਉ ਰਾਮ ਰਸਿ ਮਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਉਪਦੇਸਿਆ ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਭਾਤੇ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥
ਜੀਵਨ ਗਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰਤਨ ਪਦਾਰ
ਥੋ ਪਰਗਟੋ ਪੂਰਨੋ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘਰੁ ਸਰੂਪੁ ਸੁਜਾਨੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕੀ
ਮਿਟੈ ਨ ਦਾਤੇ ॥ ਜਲ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਮਛੁਲੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮਾਤੇ ॥੨॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰ
ਦ ਜਿਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਮਾਲੁ ਖਜੀਨਾ ਸੁਤ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿ
ਆਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਸਭਹੂੰ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਣੀਐ ॥
ਹਰਿ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨ ਬਿਸਰੈ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਜ
ਗਜੀਵਨੋ ਸੰਤ ਰਸੁ ਪੀਵਨੋ ਜਪਿ ਭਰਮ ਮੋਹ ਦੁਖ ਡਾਰਾ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਾਚੈ ਬੂੰਦ ਜਿਉ
ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਆਪਣੇ ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਢਠੀ
ਭੀਤਿ ਭਰੰਮ ਕੀ ਭੇਟਤ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ਰਾਮ ਰਾਜੇ ॥ ਪੂਰਨ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਾਏ ਸ
ਭ ਨਿਧਿ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਸੁੰਦਰ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸੂ
ਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਨੇਰੇ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸਾਧੂ ਧੂਰਾ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਨਰਾਇਣ ਨਾਨਕਾ
ਮਾਨੋਰਥੋ ਪੂਰਾ ॥੪॥੧॥੩॥੨੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੬ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਭ
ਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਈ ਜਪਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਤਿਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਭੇਟਤ ਸਾ
ਧ ਸੰਗਾਤ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਲ ਦੁਧ ਨਿਆਈ ਰੀਤਿ ਅਬ ਦੁਧ ਆਚ ਨਹੀ ਮਨ ਐ
ਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥ ਅਬ ਉਰਝਿਓ ਅਲਿ ਕਮਲੇਹ ਬਾਸਨ ਮਾਹਿ ਮਗਨ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ
ਹਿ ਟਰੈ ॥ ਖਿਨੁ ਨਾਹਿ ਟਰੀਐ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੀਐ ਸੀਗਾਰ ਹਭਿ ਰਸ ਅਰਪੀਐ ॥ ਜਹ ਦੂਖੁ
ਸੁਣੀਐ ਜਮ ਪੰਥੁ ਭਣੀਐ ਤਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨ ਡਰਪੀਐ ॥ ਕਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁ
ਣੀਐ ਸਗਲ ਪ੍ਰਾਛਤ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਸਿਉ

ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਰੇ ॥੧॥ ਜੈਸੀ ਮਛੁਲੀ ਨੀਰ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਭੀ ਨਾ ਧੀਰੇ ਮਨ ਐ
ਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥ ਜੈਸੀ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਪਿਆਸ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਬੂੰਦ ਚਵੈ ਬਰਸ ਸੁਹਾਵੇ ਮੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀ
ਤਿ ਕਰੀਜੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਜੈ ਅਤਿ ਲਾਈਐ ਚਿਤੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ ਸਰਣਿ ਪਰੀ
ਜੈ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੇ ਮਿਲੁ ਨਾਹ ਵਿਛੁੰਨੇ ਧਨ ਦੇਦੀ ਸਾਚੁ ਸ
ਨੇਹਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਅਨੰਤ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੀਜੈ ਨੇਹਾ ਮਨ ਐਸਾ ਨੇਹੁ ਕਰੇਹੁ ॥੨॥
ਚਕਵੀ ਸੂਰ ਸਨੇਹੁ ਚਿਤਵੈ ਆਸ ਘਣੀ ਕਦਿ ਦਿਨੀਅਰੁ ਦੇਖੀਐ ॥ ਕੋਕਿਲ ਅੰਬ
ਪਰੀਤਿ ਚਵੈ ਸੁਹਾਵੀਆ ਮਨ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਕੀਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੀਜੈ ਮਾਨੁ ਨ ਕੀਜੈ
ਇਕ ਰਾਤੀ ਕੇ ਹਭਿ ਪਾਹੁਣਿਆ ॥ ਅਬ ਕਿਆ ਰੰਗੁ ਲਾਇਓ ਮੋਹੁ ਰਚਾਇਓ ਨਾਗੇ ਆ
ਵਣ ਜਾਵਣਿਆ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧੂ ਸਰਣੀ ਪੜੀਐ ਚਰਣੀ ਅਬ ਟੂਟਸਿ ਮੋਹੁ ਜੁ ਕਿਤੀ
ਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਲਾਇ ਪਰੀਤਿ ਕਬ ਦਿਨੀਅਰੁ
ਦੇਖੀਐ ॥੩॥ ਨਿਸਿ ਕੁਰੰਕ ਜੈਸੇ ਨਾਦ ਸੁਣਿ ਸ੍ਰਵਣੀ ਹੀਉ ਡਿਵੈ ਮਨ ਐਸੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕੀਜੈ ॥ ਜੈਸੀ ਤਰੁਣਿ ਭਤਾਰ ਉਰਝੀ ਪਿਰਹਿ ਸਿਵੈ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਲ ਦੀਜੈ ॥ ਮਨੁ ਲਾਲ
ਹਿ ਦੀਜੈ ਭੋਗ ਕਰੀਜੈ ਹਭਿ ਖੁਸੀਆ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਪਿਰੁ ਅਪਨਾ ਪਾਇਆ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਲੁ ਬਣਾਇਆ ਅਤਿ ਮਿਲਿਓ ਮਿਤ੍ਰ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਗੁਰੁ ਥੀਆ ਸਾਖੀ ਤਾ ਡਿਠਮੁ ਆ
ਖੀ ਪਿਰ ਜੇਹਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਛੰਤ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਕੇ ਮਨ ਹਰਿ ਚਰ
ਣ ਗਹੀਜੈ ਐਸੀ ਮਨ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥੧॥੪॥੨੫॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਛੰਤ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ ਫਿਰਤੀ ਖੋਜਤੀ ਹਾਰੀ ਬਹੁ ਅਵਗਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਭੇਟੇ ਸਾਧ ਜਬ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਹਿ ਅਸੰ
ਖ ਮੁਨੀ ਅਨੇਕ ਤਪੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਕੋਟਿ ਅਰਾਧਹਿ ਗਿਆਨੀ ਜਾਪ ਜਪੇ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰ
ਜਮ ਕ੍ਰਿਆ ਪੂਜਾ ਅਨਿਕ ਸੋਧਨ ਬੰਦਨਾ ॥ ਕਰਿ ਗਵਨੁ ਬਸੁਧਾ ਤੀਰਥਹ ਮਜਨੁ
ਮਿਲਨ ਕਉ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁਖ ਬਨੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਪਸੂ ਪੰਖੀ ਸਗਲ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧਤੇ ॥

ਇਆਲ ਲਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹੋਇ ਗਤੇ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ
ਸੰਕਰ ਜਟਾਧਾਰ ॥ ਚਾਹਹਿ ਤੁਝਹਿ ਦਇਆਰ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੁਚ ਅਪਾਰ ॥ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਪੂਰਕ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਅਨੇਕ ਦੇਵਾ ਜਪਤ ਸੁਆਮੀ ਜੈ ਜੈ
ਕਾਰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਨਾਨਕ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਉਧਾਰ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦੇਵੀ
ਜਾ ਕਉ ਸੇਵਹਿ ਲਖਿਮੀ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਜਾ ਕਉ ਅਰਾਧਹਿ ਪਉਣ
ਪਾਣੀ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਨਖਿਅਤ੍ਰ ਸਸੀਅਰ ਸੂਰ ਧਿਆਵਹਿ ਬਸੁਧ ਗਗਨਾ ਗਾਵ
ਏ ॥ ਸਗਲ ਖਾਣੀ ਸਗਲ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸਦਾ ਧਿਆਵਏ ॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਪੁਰਾਣ ਚਤੁਰ
ਬੇਦ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਜਾ ਕਉ ਜਪਾਤਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ
ਸੰਗਿ ਸਾਤਿ ॥੩॥ ਜੇਤੀ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਈ ਰਸਨਾ ਤੇਤ ਭਨੀ ॥ ਅਨਜਾਨਤ ਜੋ ਸੇਵੈ ਤੇਤੀ
ਨਹ ਜਾਇ ਗਨੀ ॥ ਅਵਿਗਤ ਅਗਨਤ ਅਥਾਹ ਠਾਕੁਰ ਸਗਲ ਮੰਝੇ ਬਾਹਰਾ ॥ ਸਰਬ
ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸੰਗੀ ਜਾਹਰਾ ॥ ਵਸਿ ਭਗਤ ਥੀਆ ਮਿਲੇ ਜੀਅ ਤਾ ਕੀ
ਉਪਮਾ ਕਿਤ ਗਨੀ ॥ ਇਹੁ ਦਾਨੁ ਮਾਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪਾਏ ਸੀਸੁ ਸਾਧਹ ਧਰਿ ਚਰਨੀ ॥੪॥੨॥
੫॥੨੬॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਉਦਮੁ ਕਰਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਿ
ਮਰਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਸੁਖ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ
ਜਾਇ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥ ਭੇਟਤ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ਜ
ਮ ਪੁਰਿ ਨਹ ਜਾਈਐ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨ ਭਉ ਬਿਆਪੈ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਸਦ ਸੁਖੀ ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮਨਿ ਮੁਖੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ ਰਸਾਲ ਗੁ
ਣ ਨਿਧਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ਸੇਵਾ ਲਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਨਾਮੁ ਜਪਤ
ਗੋਬਿੰਦ ਨਹ ਅਲਸਾਈਐ ॥੧॥ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਭਰਮ ਅੰ
ਧੇਰ ਬਿਨਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਅੰਜਨਾ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਜਨ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮ
ਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿਆ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਜਾ ਕੈ ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਮਿਟੇ ਤਿਸਹਿ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥

ਅਗਾਧਿ ਬੋਧ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਾ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਣ ਜੰ
ਪੈ ਪਾਵਨ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਨਾਮ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥੨॥ ਓਟ ਗਹੀ ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥
ਮੋਹਿ ਆਸਰ ਤੁਅ ਚਰਨ ਤੁਮਾਰੀ ਸਰਨਿ ਸਿਧੇ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਸੁਆਮੀ ਪਤਿਤ
ਉਧਰਨ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰ ਭਵ ਉਤਾਰ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਬਹੁ ਤਰੇ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ
ਬੇਅੰਤ ਖੋਜਹਿ ਸੁਨੀ ਉਧਰਨ ਸੰਤਸੰਗ ਬਿਧੇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰਪੈ ਚਰਨ ਜੰਪੈ ਓਟ ਗਹੀ
ਗੋਪਾਲ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧੇ ॥੩॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇ
ਆ ॥ ਜਹ ਜਹ ਸੰਤ ਅਰਾਧਹਿ ਤਹ ਤਹ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਲੀਏ ਸਮਾਇ ਸ
ਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਭਗਤ ਕਾਰਜ ਸਾਰਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਜਸ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸਰਬ ਦੂਖ
ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਚਮਤਕਾਰ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਦਹ ਦਿਸ ਏਕੁ ਤਹ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਪਇਅੰ
ਪੈ ਚਰਣ ਜੰਪੈ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਆਪਿ ਬਨਾਇਆ ॥੪॥੩॥੬॥੨੭॥
ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਜਾ ਕੈ ਗ੍ਰਿਹਿ ਹਰਿ ਨਾਹੁ ਸੁ
ਸਦ ਹੀ ਰਾਵਏ ॥ ਅਵਿਨਾਸੀ ਅਵਿਗਤੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਨਵਤਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ॥ ਨਹ ਦੂਰਿ ਸ
ਦਾ ਹਦੂਰਿ ਠਾਕੁਰੁ ਦਹ ਦਿਸ ਪੂਰਨੁ ਸਦ ਸਦਾ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਗਤਿ ਮਤਿ ਜਾ ਤੇ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਭਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਥਿਰੁ ਸੰਤਨ ਸੋਹਾਗੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਵਏ
॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥ ਸੁਖਵੰਤੀ ਸਾ ਨਾਰਿ ਸੋਭਾ ਪੂਰਿ ਬਣਾ ॥ ਮਾ
ਣੁ ਮਹਤੁ ਕਲਿਆਣੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੰਗਿ ਸੁਰਜਨੁ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਤਿਤੁ
ਗ੍ਰਿਹਿ ਨਹੀ ਊਨਾ ਸਭੁ ਕਛੂ ॥ ਮਧੁਰ ਬਾਨੀ ਪਿਰਹਿ ਮਾਨੀ ਥਿਰੁ ਸੋਹਾਗੁ ਤਾ ਕਾ ਬਣਾ ॥ ਨਾ
ਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਾਣੈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਮੁ ਭਤਾਰੁ ਤਾ ਕੈ ਅਨਦੁ ਘਣਾ ॥੨॥ ਆਉ ਸਖੀ
ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥ ਪੀਸਉ ਚਰਣ ਪਖਾਰਿ ਆਪੁ ਤਿਆਗੀਐ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ
ਮਿਟੈ ਸੰਤਾਪੁ ਆਪੁ ਨਹ ਜਾਣਾਈਐ ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀਜੈ ਮਾਨਿ ਲੀਜੈ ਕਰੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥
ਕਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸੀ ਤਜਿ ਉਦਾਸੀ ਕਰ ਜੋੜਿ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਜਾਗੀਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬ

ਰੀਝਾਵੈ ਆਉ ਸਖੀ ਸੰਤ ਪਾਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਗੀਐ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ਸਿ ਸੇਵਾ
ਲਾਇਆ ॥ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜਿਨ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਲਾਗਿਆ ॥ ਭਰਮੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰੁ ਦੂਜਾ ਸਗਲ ਤਿਨਹਿ ਤਿਆਗਿਆ ॥ ਮ
ਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਸੁਭਾਉ ਵੂਠਾ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਗੁਰ ਬਚ
ਨਿ ਜਾਪੈ ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਸਿ ਸੇਵਾ ਲਾਇਆ ॥੪॥੪॥੭॥ ੨੮॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤਿਆ ਕਛੁ ਨ ਕਹੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੁਖੀ
ਹੋਇ ਅੰਤੇ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲੁ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮਿਲਉ ਸੰਤਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਉਧਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥
ਬਿਨਉ ਕਰਉ ਕਰ ਜੋੜਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਾਗਉ ਚਰਣ ਲਾਗਉ ਮਾਨੁ ਤਿ
ਆਗਉ ਤੁਮ ਦਇਆ ॥ ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵਉ ਸਰਣਿ ਪਾਵਉ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥
ਸਮਰਥ ਅਗਥ ਅਪਾਰ ਨਿਰਮਲ ਸੁਣਹੁ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਏਹੁ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕ ਦਾ
ਨੁ ਮਾਗੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਲੇਹੁ ॥੧॥ ਅਪਰਾਧੀ ਮਤਿਹੀਨੁ ਨਿਰਗੁਨੁ ਅਨਾਥੁ ਨੀਚੁ ॥
ਸਠ ਕਠੋਰੁ ਕੁਲਹੀਨੁ ਬਿਆਪਤ ਮੋਹ ਕੀਚੁ ॥ ਮਲ ਭਰਮ ਕਰਮ ਅਹੰ ਮਮਤਾ ਮਰਣੁ ਚੀ
ਤਿ ਨ ਆਵਏ ॥ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਮਾਇਆ ਅਗਿਆਨਤਾ ਲਪਟਾਵਏ ॥ ਖਿਸੈ ਜੋ
ਬਨੁ ਬਧੈ ਜਰੂਆ ਦਿਨ ਨਿਹਾਰੇ ਸੰਗਿ ਮੀਚੁ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਰਾ
ਖੁ ਨੀਚੁ ॥੨॥ ਭਰਮੇ ਜਨਮ ਅਨੇਕ ਸੰਕਟ ਮਹਾ ਜੋਨ ॥ ਲਪਟਿ ਰਹਿਓ ਤਿਹ ਸੰਗਿ ਮੀਠੇ
ਭੋਗ ਸੋਨ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭਾਰ ਅਗਨਤ ਆਇਓ ਬਹੁ ਪ੍ਰਦੇਸਹ ਧਾਇਓ ॥ ਅਬ ਓਟ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰ
ਭ ਮੁਰਾਰੀ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਇਓ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਆ ਹੋਨ ॥
ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇਰੀ ਤਰੈ ਭਉਨ ॥੩॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀਕ ਉਧਾਰੇ ਭਗਤਹ
ਸੰਸਾ ਕਉਨ ॥ ਜੇਨ ਕੇਨ ਪਰਕਾਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਹੁ ਸ੍ਰਵਨ ॥ ਸੁਨਿ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਨੀ ਪੁਰਖ
ਗਿਆਨੀ ਮਨਿ ਨਿਧਾਨਾ ਪਾਵਹੇ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਪ੍ਰਭ ਬਿਧਾਤੇ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਬ
ਸੁਧ ਕਾਗਦ ਬਨਰਾਜ ਕਲਮਾ ਲਿਖਣ ਕਉ ਜੇ ਹੋਇ ਪਵਨ ॥ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਇ

ਇਆ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਸਰਨ ॥੪॥੫॥੮॥ ੨੯॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਪੁਰਖ ਪਤੇ ਭਗਵਾਨ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਪਰਾਨ ਚਿੰਤਾ ਸਗਲ ਲਹੀ ॥
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਮੀਤ ਸੁਰਿਜਨ ਇਸਟ ਬੰਧਪ ਜਾਣਿਆ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਇਆ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾ
ਇਆ ਜਸੁ ਬਿਮਲ ਸੰਤ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਬੇਅੰਤ ਗੁਣ ਅਨੇਕ ਮਹਿਮਾ ਕੀਮਤਿ ਕਛੂ ਨ
ਜਾਇ ਕਹੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਅਲਖ ਠਾਕੁਰ ਓਟ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਗਹੀ ॥੧॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਨੁ
ਸੰਸਾਰੁ ਸਹਾਈ ਆਪਿ ਭਏ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਰ ਹਾਰੁ ਬਿਖੁ ਕੇ ਦਿਵਸ ਗਏ ॥ ਗਤੁ ਭਰਮ ਮੋਹ
ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਜੋਨਿ ਆਵਣ ਸਭ ਰਹੇ ॥ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਭਏ ਸੀਤਲ ਸਾਧ ਅੰਚਲ
ਗਹਿ ਰਹੇ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਪਾਲ ਦਇਆਲ ਸੰਮ੍ਰਿਥ ਬੋਲਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਜੈ ਜਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਪੂਰਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੨॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਸੰਗਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ॥ ਘਟ ਘਟ ਵਾਸੀ ਆਪਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਲਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਿ ਪੂ
ਰਨ ਕੀਟ ਹਸਤਿ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਸੋਈ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪ
ਸਰਿਆ ਬ੍ਰਹਮ ਲੀਲਾ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਜਨਿ ਕਹਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰ
ਜਾਮੀ ਹਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਈ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਹਰੇ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਟਰੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਦਾਰਿਦ੍ਰ ਨਾਠੇ ਪ੍ਰਗਟੁ ਮਗੁ ਦਿ
ਖਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਮਨਿ ਲੋੜੀਦਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਇ
ਛ ਪੁੰਨੀ ਕੁਲ ਸੰਬੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਅਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਿਮਰੰਤ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
੪॥੬॥੯॥ ੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫
ਛੰਤ ਘਰੁ ੭ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸੁਭ ਚਿੰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣ ਨਿਰਮਲ ਸਾਧੂ ਸੰਗ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵਿਸਰਉ ਇਕ ਘੜੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਨੜੀ
ਐ ਚਾਮਕਨਿ ਤਾਰੇ ॥ ਜਾਗਹਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ਸਦਾ ਜਾਗਹਿ
ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਹਿ ਅਨਦਿਨੋ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਿਆਨੁ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਇਕੁ ਖਿਨੋ ॥ ਤ

ਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਮਨ ਕੇ ਕਲਮਲਾ ਦੁਖ ਜਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸੇਜੜੀਐ ਆਡੰਬਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵਤ ਸੁਣਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹ ਗਾਮੀ ਚਾਵ ਮੰਗਲ ਰਸ ਭਰੇ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਦੂਖ ਭਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਮਨ ਤਨ ਸਭਿ ਹਰੇ ॥ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਈ ਸੰਜੋਗੁ ਸਾਹਾ ਸੁਭ ਗਣਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਗਲ ਆਨੰਦ ਰਸੁ ਬਣਿਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ ਸਖੀਆ ਪੁਛਹਿ ਕਹੁ ਕੰਤ ਨੀਸਾਣੀ ॥ ਰਸਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਰੀ ਕਛੁ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਗੁਣ ਗੂੜ ਗੁਪਤ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਨਿਗਮ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਹੇ ॥ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੇ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਸੁਗਿਆਨ ਪੂਰਨ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ॥੩॥ ਸੁਖ ਸੋਹਿਲੜੇ ਹਰਿ ਗਾਵਣ ਲਾਗੇ ॥ ਸਾਜਨ ਸਰਸਿਅੜੇ ਦੁਖ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੇ ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸਰਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਸੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਸਦਾ ਜਾਗੇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਬਨਵਾਰੀਆ ॥ ਸੁਭ ਦਿਵਸ ਆਏ ਸਹਜਿ ਪਾਏ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਗੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਤਾਗੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥੨੧॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਉਠਿ ਵੰਞੁ ਵਟਾਊੜਿਆ ਤੈ ਕਿਆ ਚਿਰੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੜੀਆ ਕਿਤੁ ਕੂੜਿ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੇ ਲੋਭਾਇਆ ਧੋਹੁ ਮਾਇਆ ਕਰਹਿ ਪਾਪ ਅਮਿਤਿਆ ॥ ਤਨੁ ਭਸਮ ਢੇਰੀ ਜਮਹਿ ਹੇਰੀ ਕਾਲਿ ਬਪੁੜੈ ਜਿਤਿਆ ॥ ਮਾਲੁ ਜੋਬਨੁ ਛੋਡਿ ਵੈਸੀ ਰਹਿਓ ਪੈਨਣੁ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਮਾਣਾ ਸੰਗਿ ਜੁਲਿਆ ਨਹ ਜਾਇ ਕਿਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਫਾਥੋਹੁ ਮਿਰਗ ਜਿਵੈ ਪੇਖਿ ਰੈਣਿ ਚੰਦ੍ਰਾਇਣੁ ॥ ਸੂਖਹੁ ਦੂਖ ਭਏ ਨਿਤ ਪਾਪ ਕਮਾਇਣੁ ॥ ਪਾਪਾ ਕਮਾਣੇ ਛਡਹਿ ਨਾਹੀ ਲੈ ਚਲੇ ਘਤਿ ਗਲਾਵਿਆ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਦੇਖਿ ਮੂਠਾ ਕੂੜੁ ਸੇਜਾ ਰਾਵਿਆ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮਾਤਾ ਗਰਬਿ ਭਇਆ ਸਮਾਇਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮ੍ਰਿਗ ਅਗਿਆਨਿ ਬਿਨਸੇ ਨਹ ਮਿਟੈ ਆਵਣੁ ਜਾਇਣੁ ॥੨॥ ਮਿਠੈ ਮਖੁ ਮੁਆ ਕਿਉ ਲਏ ਓਡਾਰੀ ॥ ਹਸਤੀ ਗਰਤਿ ਪਇਆ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਤਰਣੁ ਦੁਹੇਲਾ ਭਇਆ ਖਿਨ ਮਹਿ ਖਸਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥ ਦੂਖਾ ਸਜਾਈ ਗਣਤ ਨਾਹੀ ਕੀਆ ਅਪਣਾ ਪਾਇਓ ॥ ਗੁਝਾ ਕਮਾਣਾ ਪ੍ਰਗਟੁ ਹੋਆ ਈਤ ਉਤਹਿ ਖੁਆਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਮੂਠਾ ਮਨਮੁਖੋ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਜੀਵੇ ਲਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਲੀਏ ਤਿਸੁ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣੀ ॥ ਬਲ ਬੁਧਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਅਪਣਾ ਆਪਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਆਪਿ ਹੋਆ ਆਪਿ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਰਖਣਹਾਰੈ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਹਿ ਕਬਹੂੰ ਹਰਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣੀ ॥੪॥੨॥੧੧॥੨੨॥

ਆਸਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਵੰਞੁ ਮੇਰੇ ਆਲਸਾ ਹਰਿ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ॥ ਰਾਵਉ ਸਹੁ ਆਪਨੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗਿ ਸੋਹੰਤੀ ॥ ਸੰਗੇ ਸੋਹੰਤੀ ਕੰਤ ਸੁਆਮੀ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਰਾਵੀਐ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਚਿਤਾਰਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੀਐ ॥ ਬਿਰਹਾ ਲਜਾਇਆ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਮਿਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਿੰਚੰਤੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਮੇਰੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਿਲੇ ਜਿਸੁ ਖੋਜੰਤੀ ॥੧॥ ਨਸਿ ਵੰਞਹੁ ਕਿਲਵਿਖਹੁ ਕਰਤਾ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਤਹ ਦਹਨੁ ਭਇਆ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਲਨ ਸਾਧਸੰਗਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਆਚਰਜੁ ਡੀਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਜਾਣਿਆ ॥ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਵਜੀ ਵਧਾਈ ਨਹ ਅੰਤੁ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਮੇਲਾ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ਬਣਾਇਆ ॥੨॥ ਨਰਕ ਨ ਡੀਠੜਿਆ ਸਿਮਰਤ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਜੈ ਜੈ ਧਰਮੁ ਕਰੇ ਦੂਤ ਭਏ ਪਲਾਇਣ ॥ ਧਰਮ ਧੀਰਜ ਸਹਜ ਸੁਖੀਏ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਭਜੇ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੇ ਮੋਹ ਮਮਤਾ ਸਭ ਤਜੇ ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਏ ਗੋਵਿੰਦ ਜਪਤ ਅਘਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਗਲ ਆਸ ਪੁਜਾਇਣ ॥੩॥ ਨਿਧਿ ਸਿਧਿ ਚਰਣ ਗਹੇ ਤਾ ਕੇਹਾ ਕਾੜਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਜਿਸੈ ਸੋ ਪ੍ਰਭੂ ਅਸਾੜਾ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੇ ਨਾਮ ਦੀਨੇ ਕਰੁ ਧਾਰਿ ਮਸਤਕਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ ਨਹ ਵਿਆਪੈ ਅਮਿ

ਓਹਰਿਸਿਮਰਿਸੁਰਾਧਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੇਜਮਮਰਿਗੇਦੂਤੁਜੀਤਿਦਿੜਾਅਖਾੜਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾੜਾ॥੪॥੩॥੧੨॥੩੩॥ ਆਸਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਦਿਨੁਰਾਤਿਕਮਾਇਅੜੋਸੋਆਇਓਮਾਥੈ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਲੁਕਾਇ
ਦੜੋਸੋਵੇਖੀਸਾਥੈ॥ਸੰਗਿਦੇਖੈਕਰਣਹਾਰਾਕਾਇਪਾਪੁਕਮਾਈਐ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁਕੀਜੈ
ਨਾਮੁਲੀਜੈਨਰਕਿਮੂਲਿਨਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਹੁਚਲੈਤੇਰੈਸਾ
ਥੇ॥ਭਜੁਸਾਧਸੰਗਤਿਸਦਾਨਾਨਕਮਿਟਹਿਦੋਖਕਮਾਤੇ॥੧॥ਵਲਵੰਚਕਰਿਉਦ
ਰੁਭਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਦੇਰਹਿਆਹਰਿਦੇਵਣਹਾਰਾ॥ਦਾਤਾਰੁਸਦਾਦ
ਇਆਲੁਸੁਆਮੀਕਾਇਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ॥ਮਿਲੁਸਾਧਸੰਗੇਭਜੁਨਿਸੰਗੇਕੁਲ
ਸਮੂਹਾਤਾਰੀਐ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿਜਨਭਗਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿ
ਨਾਨਕਸਦਾਭਜੀਐਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੨॥ਖੋਟੁਨਕੀਚਈਪ੍ਰਭੁਪਰਖਣਹਾਰਾ॥
ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵਦੜੇਜਨਮਹਿਸੰਸਾਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਤਿਨੀਤਰਿਆਜਿਨੀ
ਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਤਜਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਨਿੰਦਨਿੰਦਾਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸੁਆਮੀਊਚਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਟੇ
ਕਜਨਕੀਚਰਣਕਮਲਅਧਾਰਾ॥੩॥ਪੇਖੁਹਰਿਚੰਦਉਰੜੀਅਸਥਿਰੁਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਮਾਇਆਰੰਗਜੇਤੇਸੰਗਿਨਜਾਹੀ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸਾਥੀਸਦਾਤੇਰੈਦਿਨਸੁਰੈਣਿਸਮਾ
ਲੀਐ॥ਹਰਿਏਕਬਿਨੁਕਛੁਅਵਰੁਨਾਹੀਭਾਉਦੁਤੀਆਜਾਲੀਐ॥ਮੀਤੁਜੋਬਨੁਮਾ
ਲੁਸਰਬਸੁਪ੍ਰਭੁਏਕੁਕਰਿਮਨਮਾਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਡਭਾਗਿਪਾਈਐਸੂ
ਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥੪॥੪॥੧੩॥੩੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ ੮ ਕਮਲਾਭ੍ਰਮਭੀਤਿਕਮਲਾਭ੍ਰ
ਮਭੀਤਿਹੇਤੀਖਣਮਦਬਿਪਰੀਤਿਹੇਅਵਧਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਗਹਬਰਬਨਘੋਰ
ਗਹਬਰਬਨਘੋਰਹੇਗ੍ਰਿਹਮੂਸਤਮਨਚੋਰਹੇਦਿਨਕਰੋਅਨਦਿਨੁਖਾਤ॥ਦਿਨਖਾਤ

ਜਾਤਬਿਹਾਤਪ੍ਰਭਬਿਨੁਮਿਲਹੁਪ੍ਰਭਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਜਨਮਮਰਣਅਨੇਕਬੀਤੇਪ੍ਰਿ
ਅਸੰਗਬਿਨੁਕਛੁਨਹਗਤੇ॥ਕੁਲਰੂਪਧੂਪਗਿਆਨਹੀਨੀਤੁਝਬਿਨਾਮੋਹਿਕਵ
ਨਮਾਤ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਰਣਿਆਇਓਪ੍ਰਿਅਨਾਥਨਰਹਰਕਰਹੁਗਾਤ॥੧॥
ਮੀਨਾਜਲਹੀਨਮੀਨਾਜਲਹੀਨਹੇਓਹੁਬਿਛੁਰਤਮਨਤਨਖੀਨਹੇਕਤਜੀਵਨੁਪ੍ਰਿਅ
ਬਿਨੁਹੋਤ॥ਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਸਨਮੁਖਸਹਿਬਾਨਹੇਮ੍ਰਿਗਅਰਪੇਮਨਤਨਪ੍ਰਾਨ
ਹੇਓਹੁਬੇਧਿਓਸਹਜਸਰੋਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਿਲੁਬੈਰਾਗੀਖਿਨੁਰਹਨੁ
ਧ੍ਰਿਗੁਤਨੁਤਿਸੁਬਿਨਾ॥ਪਲਕਾਨਲਾਗੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮਪਾਗੈਚਿਤਵੰਤਿਅਨਦਿ
ਨੁਪ੍ਰਭਮਨਾ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੇਨਾਮਮਾਤੇਭੈਭਰਮਦੁਤੀਆਸਗਲਖੋਤ॥ਕਰਿਮ
ਇਆਦਇਆਦਇਆਲਪੂਰਨਹਰਿਪ੍ਰੇਮਨਾਨਕਮਗਨਹੋਤ॥੨॥ਅਲੀਅਲ
ਗੁੰਜਾਤਅਲੀਅਲਗੁੰਜਾਤਹੇਮਕਰੰਦਰਸਬਾਸਨਮਾਤਹੇਪ੍ਰੀਤਿਕਮਲਬੰਧਾਵ
ਤਆਪ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਪਿਆਸਹੇਘਨਬੂੰਦਬਚਿਤ੍ਰਿ
ਮਨਿਆਸਹੇਅਲਪੀਵਤਬਿਨਸਤਤਾਪ॥ਤਾਪਾਬਿਨਾਸਨਦੂਖਨਾਸਨਮਿ
ਲੁਪ੍ਰੇਮੁਮਨਿਤਨਿਅਤਿਘਨਾ॥ਸੁੰਦਰੁਚਤੁਰੁਸੁਜਾਨਸੁਆਮੀਕਵਨਰਸਨਾਗੁ
ਣਭਨਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੇਵਹੁਨਾਮੁਦੇਵਹੁਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਤਮਿਟਤਪਾਪ॥ਨਾਨਕੁ
ਜੰਪੈਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਦਰਸੁਪੇਖਤਨਹਸੰਤਾਪ॥੩॥ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥ
ਚਿਤਵਉਚਿਤਨਾਥਹੇਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਅਨਾਥਹੇਮਿਲੁਚਾਉਚਾਈਲੇਪ੍ਰਾਨ॥
ਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਸੁੰਦਰਤਨਧਿਆਨਹੇਮਨੁਲੁਬਧਗੋਪਾਲਗਿਆਨਹੇਜਾ
ਚਿਕਜਨਰਾਖਤਮਾਨ॥ਪ੍ਰਭਮਾਨਪੂਰਨਦੁਖਬਿਦੀਰਨਸਗਲਇਛਪੁਜੰਤੀਆ
ਹਰਿਕੰਠਿਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਮਿਲਿਨਾਹਸੇਜਸੁਹੰਤੀਆ॥ਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀ
ਮਿਲੇਮੁਰਾਰੀਸਗਲਕਲਮਲਭਏਹਾਨ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਮੇਰੀਆਸਪੂਰਨਮਿ
ਲੇਸ੍ਰੀਧਰਗੁਣਨਿਧਾਨ॥੪॥੧॥੧੪॥ ੩੫॥ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੨॥ਮ:੪॥੧੪॥

ਮਃ ੧ ॥੧੪॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੩੫ ॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਆਸਾਮਹਲਾ ੧ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ਸਲੋਕਭੀਮਹਲੇਪਹਿਲੇ
ਕੇਲਿਖੇ॥ ਟੁੰਡੇਅਸਰਾਜੈਕੀਧੁਨੀ॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਆਪਣੇਦਿਉਹਾੜੀਸਦਵਾਰ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਤੇਦੇਵਤੇਕੀਏਕਰਤਨਲਾਗੀਵਾਰ॥
॥੧॥ਮਃ ੨ ਜੇਸਉਚੰਦਾਉਗਵਹਿਸੂਰਜਚੜਹਿਹਜਾਰ॥ਏਤੇਚਾਨਣਹੋਦਿਆਗੁ
ਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰ॥੨॥ਮਃ ੧ ਨਾਨਕਗੁਰੂਨਚੇਤਨੀਮਨਿਆਪਣੈਸੁਚੇਤ॥ਛੁਟੇ
ਤਿਲਬੂਆੜਜਿਉਸੁੰਞੇਅੰਦਰਿਖੇਤ॥ਖੇਤੈਅੰਦਰਿਛੁਟਿਆਕਹੁਨਾਨਕਸਉਨਾ
ਹ॥ਫਲੀਅਹਿਫੁਲੀਅਹਿਬਪੁੜੇਭੀਤਨਵਿਚਿਸੁਆਹ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੀਨ੍ਹੈਆਪੁਸਾਜਿਓਆਪੀਨ੍ਹੈਰਚਿਓਨਾਉ॥ਦੁਯੀਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਐਕਰਿਆ
ਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਤੂੰਤੁਸਿਦੇਵਹਿਕਰਹਿਪਸਾਉ॥ਤੂੰਜਾਣੋਈ
ਸਭਸੈਦੇਲੈਸਹਿਜਿੰਦੁਕਵਾਉ॥ਕਰਿਆਸਣੁਡਿਠੋਚਾਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਸਚੇਤੇਰੇਖੰਡਸਚੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਸਚੇਤੇਰੇਲੋਅਸਚੇਆਕਾਰ॥ਸਚੇਤੇਰੇਕਰਣੇਸ
ਰਬਬੀਚਾਰ॥ਸਚਾਤੇਰਾਅਮਰੁਸਚਾਦੀਬਾਣੁ॥ਸਚਾਤੇਰਾਹੁਕਮੁਸਚਾਫੁਰਮਾਣੁ॥
ਸਚਾਤੇਰਾਕਰਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਸਚੇਤੁਧੁਆਖਹਿਲਖਕਰੋੜਿ॥ਸਚੈਸਭਿਤਾਣਿ
ਸਚੈਸਭਿਜੋਰਿ॥ਸਚੀਤੇਰੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾਲਾਹ॥ਸਚੀਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਸਚੇਪਾਤਿ
ਸਾਹ॥ਨਾਨਕਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸਚੁ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮੇਸੁਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੧॥ਮਃ ੧
ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਵਡਾਨਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆ
ਈਜਾਨਿਹਚਲਥਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਣੈਆਲਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਬੁਝੈਸ
ਭਿਭਾਉ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਪੁਛਿਨਦਾਤਿ॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਜਾਆਪੇਆਪਿ॥

ਨਾਨਕਕਾਰਨਕਥਨੀਜਾਇ॥ਕੀਤਾਕਰਣਾਸਰਬਰਜਾਇ॥੨॥ਮਃ ੨ ਇਹੁਜਗੁ
ਸਚੈਕੀਹੈਕੋਠੜੀਸਚੇਕਾਵਿਚਿਵਾਸੁ॥ਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮਿਸਮਾਇਲਏਇਕਨ੍ਹਾਹੁਕਮੇਕ
ਰੇਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਨ੍ਹਾਭਾਣੈਕਢਿਲਏਇਕਨ੍ਹਾਮਾਇਆਵਿਚਿਨਿਵਾਸੁ॥ਏਵਭਿਆ
ਖਿਨਜਾਪਈਜਿਕਿਸੈਆਣੇਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐਜਾਕਉਆਪਿਕ
ਰੇਪਰਗਾਸੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਨਕਜੀਅਉਪਾਇਕੈਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾ
ਲਿਆ॥ਓਥੈਸਚੇਹੀਸਚਿਨਿਬੜੈਚੁਣਿਵਖਿਕਢੇਜਜਮਾਲਿਆ॥ਥਾਉਨਪਾ
ਇਨਿਕੂੜਿਆਰਮੁਹਕਾਲ੍ਹੈਦੋਜਕਿਚਾਲਿਆ॥ਤੇਰੈਨਾਇਰਤੇਸੇਜਿਣਿਗਏਹਾਰਿਗ
ਏਸਿਠਗਣਵਾਲਿਆ॥ਲਿਖਿਨਾਵੈਧਰਮੁਬਹਾਲਿਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੧
ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਦਵਿਸਮਾਦੁਵੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁਜੀਅਵਿਸਮਾਦੁਭੇਦ॥ਵਿਸਮਾਦੁ
ਰੂਪਵਿਸਮਾਦੁਰੰਗ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨਾਗੇਫਿਰਹਿਜੰਤ॥ਵਿਸਮਾਦੁਪਉਣੁਵਿਸਮਾ
ਦੁਪਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਅਗਨੀਖੇਡਹਿਵਿਡਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਧਰਤੀਵਿਸਮਾ
ਦੁਖਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਾਦਿਲਗਹਿਪਰਾਣੀ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸੰਜੋਗੁਵਿਸਮਾਦੁਵਿ
ਜੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਭੁਖਵਿਸਮਾਦੁਭੋਗੁ॥ਵਿਸਮਾਦੁਸਿਫਤਿਵਿਸਮਾਦੁਸਾਲਾਹ॥
ਵਿਸਮਾਦੁਉਝੜਵਿਸਮਾਦੁਰਾਹ॥ਵਿਸਮਾਦੁਨੇੜੈਵਿਸਮਾਦੁਦੂਰਿ॥ਵਿਸਮਾ
ਦੁਦੇਖੈਹਾਜਰਾਹਜੂਰਿ॥ਵੇਖਿਵਿਡਾਣੁਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁ॥ਨਾਨਕਬੁਝਣੁਪੂਰੈਭਾ
ਗਿ॥੧॥ਮਃ ੧ ਕੁਦਰਤਿਦਿਸੈਕੁਦਰਤਿਸੁਣੀਐਕੁਦਰਤਿਭਉਸੁਖਸਾਰੁ॥ਕੁ
ਦਰਤਿਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਕੁਦਰਤਿਸਰਬਆਕਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਵੇਦਪੁਰਾਣਕਤੇਬਾ॥
ਕੁਦਰਤਿਸਰਬਵੀਚਾਰੁ॥ਕੁਦਰਤਿਖਾਣਾਪੀਣਾਪੈਨ੍ਹਣੁਕੁਦਰਤਿਸਰਬਪਿਆਰੁ॥
ਕੁਦਰਤਿਜਾਤੀਜਿਨਸੀਰੰਗੀਕੁਦਰਤਿਜੀਅਜਹਾਨ॥ਕੁਦਰਤਿਨੇਕੀਆਕੁਦਰਤਿ
ਬਦੀਆਕੁਦਰਤਿਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਕੁਦਰਤਿਧਰ
ਤੀਖਾਕੁ॥ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂੰਕਾਦਿਰੁਕਰਤਾਪਾਕੀਨਾਈਪਾਕੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿ

ਵੇਖੈ ਵਰਤੈ ਤਾਕੋ ਤਾਕੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੀਨ੍ਹੈ ਭੋਗ ਭੋਗਿ ਕੈ ਹੋਇ ਭਸਮੜਿ ਭਉ
ਰੁ ਸਿਧਾਇਆ ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ ਦੁਨੀਦਾਰੁ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਕਰ
ਣੀ ਕੀਰਤਿ ਵਾਚੀਐ ਬਹਿ ਲੇਖਾ ਕਰਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਥਾਉ ਨ ਹੋਵੀ ਪਉਦੀਈ ਹੁਣਿ
ਸੁਣੀਐ ਕਿਆ ਰੂਆਇਆ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਭੈ ਵਿਚਿ ਪਵਣੁ ਵਹੈ ਸਦਵਾਉ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚਲਹਿ ਲਖ ਦਰੀਆਉ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਅਗ
ਨਿ ਕਢੈ ਵੇਗਾਰਿ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਧਰਤੀ ਦਬੀ ਭਾਰਿ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਇੰਦੁ ਫਿਰੈ ਸਿਰ ਭਾਰਿ ॥ ਭੈ
ਵਿਚਿ ਰਾਜਾ ਧਰਮ ਦੁਆਰੁ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸੂਰਜੁ ਭੈ ਵਿਚਿ ਚੰਦੁ ॥ ਕੋਹ ਕਰੋੜੀ ਚਲਤ ਨ ਅੰ
ਤੁ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਸਿਧ ਬੁਧ ਸੁਰ ਨਾਥ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਡਾਣੇ ਆਕਾਸ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਜੋਧ ਮ
ਹਾਬਲ ਸੂਰ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਪੂਰ ॥ ਸਗਲਿਆ ਭਉ ਲਿਖਿਆ ਸਿਰਿ
ਲੇਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਏਕੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਹੋਰਿ ਕੇਤੇ ਰਾਮ ਰਵਾਲ ॥ ਕੇਤੀਆ ਕੰਨ੍ਹ ਕਹਾਣੀਆ ਕੇਤੇ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕੇਤੇ ਨਚਹਿ
ਮੰਗਤੇ ਗਿੜਿ ਮੁੜਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ ਬਾਜਾਰੀ ਬਾਜਾਰ ਮਹਿ ਆਇ ਕਢਹਿ ਬਾਜਾਰ ॥
ਗਾਵਹਿ ਰਾਜੇ ਰਾਣੀਆ ਬੋਲਹਿ ਆਲ ਪਤਾਲ ॥ ਲਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਮੁੰਦੜੇ ਲ
ਖ ਟਕਿਆ ਕੇ ਹਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਪਾਈਅਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸੇ ਤਨ ਹੋਵਹਿ ਛਾਰ ॥ ਗਿਆਨੁ
ਨ ਗਲੀਈ ਢੂਢੀਐ ਕਥਨਾ ਕਰੜਾ ਸਾਰੁ ॥ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਪਾਈਐ ਹੋਰ ਹਿਕਮਤਿ
ਹੁਕਮੁ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਏਹੁ ਜੀਉ ਬਹੁਤੇ ਜਨਮ ਭਰੰਮਿਆ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇ
ਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਸਭਿ ਸੁਣਿਅਹੁ ਲੋਕ ਸਬਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਬੁ
ਝਾਇਆ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘੜੀਆ ਸਭੇ ਗੋਪੀਆ ਪਹਰ ਕੰਨ੍ਹ ਗੋਪਾਲ ॥
ਗਹਣੇ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸਗਲੀ ਧਰਤੀ ਮਾਲੁ ਧ

ਨੁ ਵਰਤਣਿ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਸੈ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣੀ ਖਾਇ ਗਇਆ ਜਮਕਾ
ਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਵਾਇਨਿ ਚੇਲੇ ਨਚਨਿ ਗੁਰ ॥ ਪੈਰ ਹਲਾਇਨਿ ਫੇਰਨਿ ਸਿਰ ॥ ਉਡਿ ਉਡਿ
ਰਾਵਾ ਝਾਟੈ ਪਾਇ ॥ ਵੇਖੈ ਲੋਕੁ ਹਸੈ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਰੋਟੀਆ ਕਾਰਣਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ॥ ਆਪੁ
ਪਛਾੜਹਿ ਧਰਤੀ ਨਾਲਿ ॥ ਗਾਵਨਿ ਗੋਪੀਆ ਗਾਵਨਿ ਕਾਨ੍ਹ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੀਤਾ ਰਾਜੇ ਰਾਮ ॥
ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ॥ ਜਾ ਕਾ ਕੀਆ ਸਗਲ ਜਹਾਨੁ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਕਰਮਿ
ਚੜਾਉ ॥ ਭਿੰਨੀ ਰੈਣਿ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥ ਸਿਖੀ ਸਿਖਿਆ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਦਰੀ ਕਰ
ਮਿ ਲਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥ ਕੋਲੂ ਚਰਖਾ ਚਕੀ ਚਕੁ ॥ ਥਲ ਵਾਰੋਲੇ ਬਹੁਤੁ ਅਨੰਤੁ ॥ ਲਾਟੂ
ਮਾਧਾਣੀਆ ਅਨਗਾਹ ॥ ਪੰਖੀ ਭਉਦੀਆ ਲੈਨਿ ਨ ਸਾਹ ॥ ਸੂਐ ਚਾੜਿ ਭਵਾਈਅ
ਹਿ ਜੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਦਿਆ ਗਣਤ ਨ ਅੰਤ ॥ ਬੰਧਨ ਬੰਧਿ ਭਵਾਏ ਸੋਇ ॥ ਪਇਐ
ਕਿਰਤਿ ਨਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਚਿ ਨਚਿ ਹਸਹਿ ਚਲਹਿ ਸੇ ਰੋਇ ॥ ਉਡਿ ਨ ਜਾਹੀ ਸਿਧ ਨ ਹੋ
ਹਿ ॥ ਨਚਣੁ ਕੁਦਣੁ ਮਨ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਮਨਿ ਭਉ ਤਿਨਾ ਮਨਿ ਭਾਉ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਹੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਨਰਕਿ ਨ ਜਾਈਐ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸ
ਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਦੇ ਖਾਜੈ ਆਖਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜੇ ਲੋੜਹਿ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਕਰਿ ਪੁੰਨਹੁ ਨੀ
ਚੁ ਸਦਾਈਐ ॥ ਜੇ ਜਰਵਾਣਾ ਪਰਹਰੈ ਜਰੁ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀ ਆਈਐ ॥ ਕੋ ਰਹੈ ਨ ਭਰੀ
ਐ ਪਾਈਐ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨਾ ਸਿਫਤਿ ਸਰੀਅਤਿ ਪ
ੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬੰਦੇ ਸੇ ਜਿ ਪਵਹਿ ਵਿਚਿ ਬੰਦੀ ਵੇਖਣ ਕਉ ਦੀਦਾਰੁ ॥
ਹਿੰਦੂ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਨਿ ਦਰਸਨਿ ਰੂਪਿ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹਿ ਅਰਚਾ ਪੂ
ਜਾ ਅਗਰ ਵਾਸੁ ਬਹਕਾਰੁ ॥ ਜੋਗੀ ਸੁੰਨਿ ਧਿਆਵਨਿ ਜੇਤੇ ਅਲਖ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ
ਰੁ ॥ ਸੂਖਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਾਇਆ ਕਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਸਤੀਆ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਉ
ਪਜੈ ਦੇਣੈ ਕੈ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਦੇ ਦੇ ਮੰਗਹਿ ਸਹਸਾ ਗੂਣਾ ਸੋਭ ਕਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੋਰਾ ਜਾਰਾ
ਤੈ ਕੂੜਿਆਰਾ ਖਾਰਾਬਾ ਵੇਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਹੋਦਾ ਖਾਇ ਚਲਹਿ ਐਥਾਊ ਤਿਨਾ ਭਿ ਕਾ

ਈ ਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਜੀਆ ਪੁਰੀਆ ਲੋਆ ਆਕਾਰਾ ਆਕਾਰ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਖਹਿ ਸੁ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤਿਨਾ ਭਿ ਤੇਰੀ ਸਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭੁਖ ਸਾਲਾਹਣੁ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਰਹਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਗੁਣਵੰਤਿਆ ਪਾ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮਿਟੀ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕੀ ਪੇੜੈ ਪਈ ਕੁਮ੍ਹਿਆਰ ॥ ਘੜਿ ਭਾਂਡੇ ਇਟਾ ਕੀਆ ਜਲਦੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਰੋਵੈ ਬਪੁੜੀ ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਵਹਿ ਅੰਗਿਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਾਰਣੁ ਕੀਆ ਸੋ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਓਨੁ ਕਰਿ ਪਰਗਟੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਉਤਮੁ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਆਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜੰਮਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੁਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਦਿਤਾ ਹਉ ਵਿਚਿ ਲਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਖਟਿਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਗਇਆ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਚਿਆਰੁ ਕੂੜਿਆਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰੁ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਹਸੈ ਹਉ ਵਿਚਿ ਰੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਭਰੀਐ ਹਉ ਵਿਚਿ ਧੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਜਾਤੀ ਜਿਨਸੀ ਖੋਵੈ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮੂਰਖੁ ਹਉ ਵਿਚਿ ਸਿਆਣਾ ॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਹਉ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਹਉ ਵਿਚਿ ਛਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੀ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹਾ ਵੇਖਹਿ ਤੇਹਾ ਵੇਖੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹਾ ਜਾਤਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਏਈ ਬੰਧਨਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਕਿਥਹੁ ਊਪਜੈ ਕਿਤੁ ਸੰਜਮਿ ਇਹ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਏਹੋ ਹੁਕਮੁ ਹੈ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਫਿਰਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ਹੈ ਦਾਰੂ ਭੀ ਇਸੁ ਮਾਹਿ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥

ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸੁਣਹੁ ਜਨਹੁ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਦੁਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇਵ ਕੀਤੀ ਸੰਤੋਖੀਈ ਜਿਨ੍ਹੀ ਸਚੋ ਸਚੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀ ਮੰਦੈ ਪੈਰੁ ਨ ਰਖਿਓ ਕਰਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਧਰਮੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਓਨ੍ਹੀ ਦੁਨੀਆ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨਾ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਥੋੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤੂੰ ਬਖਸੀਸੀ ਅਗਲਾ ਨਿਤ ਦੇਵਹਿ ਚੜਹਿ ਸਵਾਇਆ ॥ ਵਡਿਆਈ ਵਡਾ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੁਰਖਾਂ ਬਿਰਖਾਂ ਤੀਰਥਾਂ ਤਟਾਂ ਮੇਘਾਂ ਖੇਤਾਂਹ ॥ ਦੀਪਾਂ ਲੋਆਂ ਮੰਡਲਾਂ ਖੰਡਾਂ ਵਰਭੰਡਾਂਹ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜਾਂ ਖਾਣੀ ਸੇਤਜਾਂਹ ॥ ਸੋ ਮਿਤਿ ਜਾਣੈ ਨਾਨਕਾ ਸਰਾਂ ਮੇਰਾਂ ਜੰਤਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਸੰਮਾਲੇ ਸਭਨਾਹ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਚਿੰਤਾ ਭਿ ਕਰਣੀ ਤਾਹ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਚਿੰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਹਾਰੀ ਸੁਅਸਤਿ ਤਿਸੁ ਤਿਸੁ ਦੀਬਾਣੁ ਅਭਗੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਟਿਕਾ ਕਿਆ ਤਗੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਨੇਕੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਲਖ ਪੁੰਨਾ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਖ ਤਪ ਉਪਰਿ ਤੀਰਥਾਂ ਸਹਜ ਜੋਗ ਬੇਬਾਣ ॥ ਲਖ ਸੂਰਤਣ ਸੰਗਰਾਮ ਰਣ ਮਹਿ ਛੁਟਹਿ ਪਰਾਣ ॥ ਲਖ ਸੁਰਤੀ ਲਖ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਪੜੀਅਹਿ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਤੈ ਕਰਣਾ ਕੀਆ ਲਿਖਿਆ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮਤੀ ਮਿਥਿਆ ਕਰਮੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੂੰ ਜਿਨਿ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਦੇਹਿ ਤਿਸੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਤਾ ਤਿਨ੍ਹੀ ਸਚੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ੍ਹ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ॥ ਮੂਰਖ ਸਚੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ਮਨਮੁਖੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਨੀਆ ਕਾਹੇ ਆਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀ ਲਦੀਅਹਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭਰੀਅਹਿ ਸਾਥ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੇੜੀ ਪਾਈਐ ਪੜਿ ਪੜਿ ਗਡੀਅਹਿ ਖਾਤ ॥ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਬਰਸ ਬਰਸ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਮਾਸ ॥ ਪੜੀਐ ਜੇਤੀ ਆਰਜਾ ਪੜੀਅਹਿ ਜੇਤੇ ਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਖੈ ਇਕ ਗਲ ਹੋਰੁ ਹਉਮੈ ਝਖਣਾ ਝਾਖ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਿਖਿ ਲਿਖਿ ਪੜਿਆ ॥ ਤੇਤਾ ਕੜਿਆ ॥

ਬਹੁਤੀਰਥਭਵਿਆਤੇਤੋਲਵਿਆ॥ਬਹੁਭੇਖਕੀਆਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਆ॥ਸਹੁਵੇਜੀ
ਆਅਪਣਾਕੀਆ॥ਅੰਨੁਨਖਾਇਆਸਾਦੁਗਵਾਇਆ॥ਬਹੁਦੁਖੁਪਾਇਆਦੂਜਾਭਾ
ਇਆ॥ਬਸਤ੍ਰਨਪਹਿਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਕਹਰੈ॥ਮੋਨਿਵਿਗੂਤਾ॥ਕਿਉਜਾਗੈਗੁਰਬਿਨੁਸੂ
ਤਾ॥ਪਗਉਪੇਤਾਣਾ॥ਅਪਣਾਕੀਆਕਮਾਣਾ॥ਅਲੁਮਲੁਖਾਈਸਿਰਿਛਾਈਪਾਈ॥ਮੂਰ
ਖਿਅੰਧੈਪਤਿਗਵਾਈ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਛੁਥਾਇਨਪਾਈ॥ਰਹੈਬੇਬਾਣੀਮੜੀਮਸਾਣੀ॥
ਅੰਧੁਨਜਾਣੈਫਿਰਿਪਛੁਤਾਣੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿ
ਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਆਸਅੰਦੇਸੇਤੇਨਿਹਕੇਵਲੁਹਉਮੈਸਬਦਿ
ਜਲਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਦੇਦਰਿਸੋਹਨਿਕੀਰਤਿਗਾਵਦੇ॥ਨਾ
ਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਦਰਿਢੋਅਨਲਹਨੀਧਾਵਦੇ॥ਇਕਿਮੂਲੁਨਬੁਝਨਿਆਪਣਾ
ਅਣਹੋਦਾਆਪੁਗਣਾਇਦੇ॥ਹਉਢਾਢੀਕਾਨੀਚਜਾਤਿਹੋਰਿਉਤਮਜਾਤਿਸਦਾ
ਇਦੇ॥ਤਿਨ੍ਹਮੰਗਾਜਿਤੁਝੈਧਿਆਇਦੇ॥੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਕੂੜੁਰਾਜਾਕੂੜੁ
ਪਰਜਾਕੂੜੁਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮੰਡਪਕੂੜੁਮਾੜੀਕੂੜੁਬੈਸਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਸੁਇ
ਨਾਕੂੜੁਰੁਪਾਕੂੜੁਪੈਨ੍ਹਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਕਾਇਆਕੂੜੁਕਪੜੁਕੂੜੁਰੂਪੁਅਪਾਰੁ॥
ਕੂੜੁਮੀਆਕੂੜੁਬੀਬੀਖਪਿਹੋਏਖਾਰੁ॥ਕੂੜਿਕੂੜੈਨੇਹੁਲਗਾਵਿਸਰਿਆਕਰਤਾ
ਰੁ॥ਕਿਸੁਨਾਲਿਕੀਚੈਦੋਸਤੀਸਭੁਜਗੁਚਲਣਹਾਰੁ॥ਕੂੜੁਮਿਠਾਕੂੜੁਮਾਖਿਉਕੂ
ੜੁਡੋਬੇਪੂਰੁ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਤੁਧੁਬਾਝੁਕੂੜੋਕੂੜੁ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਸਚੁ
ਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਰਿਦੈਸਚਾਹੋਇ॥ਕੂੜਕੀਮਲੁਉਤਰੈਤਨੁਕਰੇਹਛਾਧੋਇ॥
ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਚਿਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਨਾਉਸੁਣਿਮਨੁਰਹਸੀਐਤਾਪਾਏ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਜੁਗਤਿਜਾਣੈਜੀਉ॥ਧਰਤਿਕਾਇਆ
ਸਾਧਿਕੈਵਿਚਿਦੇਇਕਰਤਾਬੀਉ॥ਸਚੁਤਾਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਸਿਖਸਚੀਲੇਇ॥
ਦਇਆਜਾਣੈਜੀਅਕੀਕਿਛੁਪੁੰਨੁਦਾਨੁਕਰੇਇ॥ਸਚੁਤਾਂਪਰੁਜਾਣੀਐਜਾਆਤ

ਮਤੀਰਥਿਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਨੋਪੁਛਿਕੈਬਹਿਰਹੈਕਰੇਨਿਵਾਸੁ॥ਸਚੁਸਭਨਾ
ਹੋਇਦਾਰੂਪਾਪਕਢੈਧੋਇ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਬੇਨਤੀਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਦਾਨੁਮਹਿੰਡਾਤਲੀਖਾਕੁਜੇਮਿਲੈਤਮਸਤਕਿਲਾਈਐ॥ਕੂੜਾ
ਲਾਲਚੁਛਡੀਐਹੋਇਇਕਮਨਿਅਲਖੁਧਿਆਈਐ॥ਫਲੁਤੇਵੇਹੋਪਾਈਐਜੇ
ਵੇਹੀਕਾਰਕਮਾਈਐ॥ਜੇਹੋਵੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਾਧੂੜਿਤਿਨ੍ਹਾਦੀਪਾਈਐ॥ਮ
ਤਿਥੋੜੀਸੇਵਗਵਾਈਐ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੧॥ ਸਚਿਕਾਲੁਕੂੜੁਵਰਤਿਆ
ਕਲਿਕਾਲਖਬੇਤਾਲ॥ਬੀਉਬੀਜਿਪਤਿਲੈਗਏਅਬਕਿਉਉਗਵੈਦਾਲਿ॥
ਜੇਇਕੁਹੋਇਤਉਗਵੈਰੁਤੀਹੂਰੁਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਾਹੈਬਾਹਰਾਕੋਰੈਰੰਗੁਨਸੋਇ॥
ਭੈਵਿਚਿਖੁੰਬਿਚੜਾਈਐਸਰਮੁਪਾਹੁਤਨਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭਗਤੀਜੇਰਪੈਕੂੜੈ
ਸੋਇਨਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧॥ ਲਬੁਪਾਪੁਦੁਇਰਾਜਾਮਹਤਾਕੂੜੁਹੋਆਸਿਕਦਾਰੁ॥
ਕਾਮੁਨੇਬੁਸਦਿਪੁਛੀਐਬਹਿਬਹਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਅੰਧੀਰਯਤਿਗਿਆਨਵਿ
ਹੂਣੀਭਾਹਿਭਰੇਮੁਰਦਾਰੁ॥ਗਿਆਨੀਨਚਹਿਵਾਜੇਵਾਵਹਿਰੂਪਕਰਹਿਸੀਗਾਰੁ॥ਊ
ਚੇਕੂਕਹਿਵਾਦਾਗਾਵਹਿਜੋਧਾਕਾਵੀਚਾਰੁ॥ਮੂਰਖਪੰਡਿਤਹਿਕਮਤਿਹੁਜਤਿਸੰਜੈ
ਕਰਹਿਪਿਆਰੁ॥ਧਰਮੀਧਰਮੁਕਰਹਿਗਾਵਾਵਹਿਮੰਗਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਤੀਸ
ਦਾਵਹਿਜੁਗਤਿਨਜਾਣਹਿਛਡਿਬਹਹਿਘਰਬਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਪੂਰਾਆਪੇਹੋਵੈਘਟਿ
ਨਕੋਈਆਖੈ॥ਪਤਿਪਰਵਾਣਾਪਿਛੈਪਾਈਐਤਾਨਾਨਕਤੋਲਿਆਜਾਪੈ॥੨॥ਮਃ੧॥
ਵਦੀਸੁਵਜਗਿਨਾਨਕਾਸਚਾਵੇਖੈਸੋਇ॥ਸਭਨੀਛਾਲਾਮਾਰੀਆਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋ
ਇ॥ਅਗੈਜਾਤਿਨਜੋਰੁਹੈਅਗੈਜੀਉਨਵੇ॥ਜਿਨਕੀਲੇਖੈਪਤਿਪਵੈਚੰਗੇਸੇਈਕੇ
ਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧੁਰਿਕਰਮੁਜਿਨਾਕਉਤੁਧੁਪਾਇਆਤਾਤਿਨੀਖਸਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਏਨਾਜੰਤਾਕੈਵਸਿਕਿਛੁਨਾਹੀਤੁਧੁਵੇਕੀਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਇਕਨਾ
ਨੋਤੂੰਮੇਲਿਲੈਹਿਇਕਿਆਪਹੁਤੁਧੁਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਜਾਣਿਆਜਿ

ਜੈ ਤੁਧੁ ਆਪੁ ਬੁਝਾਇਆ ਸਤ ਜੋਤਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਰੂ ਸੁਖੁ ਰੋਗੁ ਭਇਆ ਜਾ ਸੁਖੁ ਤਾਮਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਰਣਾ ਮੈ ਨਾਹੀ ਜਾ ਹਉ ਕਰੀ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਵਸਿਆ ॥ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਤਿ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤਿ ਮਹਿ ਜਾਤਾ ਅਕਲ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਤੂੰ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਫਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਕੀਆ ਬਾਤਾ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰਣਾ ਸੁ ਕਰਿ ਰਹਿਆ ॥੨॥ ਮ: ੨ ॥ ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥ ਮ: ੨ ॥ ਏਕ ਕ੍ਰਿਸਨੰ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮਾ ਬਾਸੁਦੇਵਸ੍ਯਿ ਜੇ ਕੋ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੪॥ ਮ: ੧ ॥ ਕੁੰਭੈ ਬਧਾ ਜਲੁ ਰਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕੁੰਭੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਕਾ ਬਧਾ ਮਨੁ ਰਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪੜਿਆ ਹੋਵੈ ਗੁਨਹਗਾਰੁ ਤਾ ਓਮੀ ਸਾਧੁ ਨ ਮਾਰੀਐ ॥ ਜੇਹਾ ਘਾਲੇ ਘਾਲਣਾ ਤੇਵੇਹੋ ਨਾਉ ਪਚਾਰੀਐ ॥ ਐਸੀ ਕਲਾ ਨ ਖੇਡੀਐ ਜਿਤੁ ਦਰਗਹ ਗਇਆ ਹਾਰੀਐ ॥ ਪੜਿਆ ਅਤੈ ਓਮੀਆ ਵੀਚਾਰੁ ਅਗੈ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਮੁਹਿ ਚਲੈ ਸੁ ਅਗੈ ਮਾਰੀਐ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਰੁ ਸਰੀਰ ਕਾ ਇਕੁ ਰਥੁ ਇਕੁ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਫੇਰਿ ਵਟਾਈਅਹਿ ਗਿਆਨੀ ਬੁਝਹਿ ਤਾਹਿ ॥ ਸਤਜੁਗਿ ਰਥੁ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਧਰਮੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਰਥੁ ਜਤੈ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਰਥੁ ਤਪੈ ਕਾ ਸਤੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥ ਕਲਜੁਗਿ ਰਥੁ ਅਗਨਿ ਕਾ ਕੂੜੁ ਅਗੈ ਰਥਵਾਹੁ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਸਾਮ ਕਹੈ ਸੇਤੰਬਰੁ ਸੁਆਮੀ ਸਚ ਮਹਿ ਆਛੈ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਸਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਰਿਗੁ ਕਹੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਸੂਰੁ ॥ ਨਾਇ ਲਇਐ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਉ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਹਿ ॥ ਜੁਜ ਮਹਿ ਜੋਰਿ

ਛਲੀ ਚੰਦ੍ਰਾਵਲਿ ਕਾਨ੍ਹ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਜਾਦਮੁ ਭਇਆ ॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਗੋਪੀ ਲੈ ਆਇਆ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨ ਮਹਿ ਰੰਗੁ ਕੀਆ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਹੂਆ ਨਾਉ ਖੁਦਾਈ ਅਲਹੁ ਭਇਆ ॥ ਨੀਲ ਬਸਤ੍ਰ ਲੇ ਕਪੜੇ ਪਹਿਰੇ ਤੁਰਕ ਪਠਾਣੀ ਅਮਲੁ ਕੀਆ ॥ ਚਾਰੇ ਵੇਦ ਹੋਏ ਸਚਿਆਰ ॥ ਪੜਹਿ ਗੁਣਹਿ ਤਿਨ ਚਾਰ ਵੀਚਾਰ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਨੀਚੁ ਸਦਾਏ ॥ ਤਉ ਨਾਨਕ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਦੀਆ ਇਨੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਜਗਤੁ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਖਸਮੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੇ ਡੁਬੇ ਸੇ ਵਣਜਾਰਿਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਵੀਚਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿਆ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਸਿੰਮਲ ਰੁਖੁ ਸਰਾਇਰਾ ਅਤਿ ਦੀਰਘ ਅਤਿ ਮੁਚੁ ॥ ਓਇ ਜਿ ਆਵਹਿ ਆਸ ਕਰਿ ਜਾਹਿ ਨਿਰਾਸੇ ਕਿਤੁ ॥ ਫਲ ਫਿਕੇ ਫੁਲ ਬਕਬਕੇ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਹਿ ਪਤ ॥ ਮਿਠਤੁ ਨੀਵੀ ਨਾਨਕਾ ਗੁਣ ਚੰਗਿਆਈਆ ਤਤੁ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਨਿਵੈ ਆਪ ਕਉ ਪਰ ਕਉ ਨਿਵੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਧਰਿ ਤਾਰਾਜੂ ਤੋਲੀਐ ਨਿਵੈ ਸੁ ਗਉਰਾ ਹੋਇ ॥ ਅਪਰਾਧੀ ਦੂਣਾ ਨਿਵੈ ਜੋ ਹੰਤਾ ਮਿਰਗਾਹਿ ॥ ਸੀਸਿ ਨਿਵਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾ ਰਿਦੈ ਕੁਸੁਧੇ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮ: ੧ ॥ ਪੜਿ ਪੁਸਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠ ਬਿਭੂਖਣ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੇ ਜਾਣਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭਿ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚਉ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਉ ਧਿਆਵੈ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਪੜੁ ਰੂਪੁ ਸੁਹਾਵਣਾ ਛਡਿ ਦੁਨੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਚੰਗਾ ਆਪਣਾ ਆਪੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਪਾਵਣਾ ॥ ਹੁਕਮ ਕੀਏ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਰਾਹਿ ਭੀੜੈ ਅਗੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਨੰਗਾ ਦੋਜਕਿ ਚਾਲਿਆ ਤਾ ਦਿਸੈ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਕਰਿ ਅਉਗਣ ਪਛੋਤਾਵਣਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ॥ ਦਇਆ ਕਪਾਹ ਸੰਤੋਖੁ ਸੂਤੁ ਜਤੁ ਗੰਢੀ ਸਤੁ ਵਟੁ ॥ ਏਹੁ ਜਨੇਊ ਜੀਅ ਕਾ ਹਈ

ਤ ਪਾਡੇ ਘਤੁ ॥ ਨਾ ਏਹੁ ਤੁਟੈ ਨ ਮਲੁ ਲਗੈ ਨਾ ਏਹੁ ਜਲੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਮਾਣਸ ਨਾਨ
ਕਾ ਜੋ ਗਲਿ ਚਲੇ ਪਾਇ ॥ ਚਉਕੜਿ ਮੁਲਿ ਅਣਾਇਆ ਬਹਿ ਚਉਕੈ ਪਾਇਆ ॥ ਸਿਖਾ
ਕੰਨਿ ਚੜਾਈਆ ਗੁਰੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਥਿਆ ॥ ਓਹੁ ਮੁਆ ਓਹੁ ਝੜਿ ਪਇਆ ਵੇਤਗਾ ਗਇ
ਆ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਲਖ ਚੋਰੀਆ ਲਖ ਜਾਰੀਆ ਲਖ ਕੂੜੀਆ ਲਖ ਗਾਲਿ ॥ ਲਖ ਠਗੀ
ਆ ਪਹਿਨਾਮੀਆ ਰਾਤਿ ਦਿਨਸੁ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ॥ ਤਗੁ ਕਪਾਹਹੁ ਕਤੀਐ ਬਾਮ੍ਹਣੁ ਵਟੇ
ਆਇ ॥ ਕੁਹਿ ਬਕਰਾ ਰਿੰਨ੍ਹਿ ਖਾਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਆਖੈ ਪਾਇ ॥ ਹੋਇ ਪੁਰਾਣਾ ਸੁਟੀਐ ਭੀ ਫਿ
ਰਿ ਪਾਈਐ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਗੁ ਨ ਤੁਟਈ ਜੇ ਤਗਿ ਹੋਵੈ ਜੋਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ
ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੂਤੁ ॥ ਦਰਗਹ ਅੰਦਰਿ ਪਾਈਐ ਤਗੁ ਨ ਤੂਟਸਿ ਪੂਤ ॥੩॥
ਮਃ ੧ ਤਗੁ ਨ ਇੰਦ੍ਰੀ ਤਗੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਭਲਕੇ ਥੁਕ ਪਵੈ ਨਿਤ ਦਾੜੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਪੈਰੀ ਤਗੁ
ਨ ਹਥੀ ॥ ਤਗੁ ਨ ਜਿਹਵਾ ਤਗੁ ਨ ਅਖੀ ॥ ਵੇਤਗਾ ਆਪੇ ਵਤੈ ॥ ਵਟਿ ਧਾਗੇ ਅਵਰਾ ਘਤੈ ॥
ਲੈ ਭਾੜਿ ਕਰੇ ਵੀਆਹੁ ॥ ਕਢਿ ਕਾਗਲੁ ਦਸੇ ਰਾਹੁ ॥ ਸੁਣਿ ਵੇਖਹੁ ਲੋਕਾ ਏਹੁ ਵਿਡਾਣੁ ॥ ਮ
ਨਿ ਅੰਧਾ ਨਾਉ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਇ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸਾ
ਈ ਕਾਰ ਕਰਾਇਸੀ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਸੀ ॥ ਹੁਕਮਿ ਮੰਨਿਐ ਹੋ
ਵੈ ਪਰਵਾਣੁ ਤਾ ਖਸਮੈ ਕਾ ਮਹਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਸੋ
ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ॥ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਇਸੀ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਗਊ ਬਿਰਾਹਮਣ ਕ
ਉ ਕਰੁ ਲਾਵਹੁ ਗੋਬਰਿ ਤਰਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਧੋਤੀ ਟਿਕਾ ਤੈ ਜਪਮਾਲੀ ਧਾਨੁ ਮਲੇਛਾਂ ਖਾਈ ॥
ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਪੜਹਿ ਕਤੇਬਾ ਸੰਜਮੁ ਤੁਰਕਾ ਭਾਈ ॥ ਛੋਡੀਲੇ ਪਾਖੰਡਾ ॥ ਨਾਮਿ ਲਇਐ
ਜਾਹਿ ਤਰੰਦਾ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ਕਰਹਿ ਨਿਵਾਜ ॥ ਛੁਰੀ ਵਗਾਇਨਿ ਤਿਨ ਗਲਿ ਤਾ
ਗ ॥ ਤਿਨ ਘਰਿ ਬ੍ਰਹਮਣ ਪੂਰਹਿ ਨਾਦ ॥ ਉਨ੍ਹਾ ਭਿ ਆਵਹਿ ਓਈ ਸਾਦ ॥ ਕੂੜੀ ਰਾਸਿ ਕੂੜਾ
ਵਾਪਾਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਰਹਿ ਆਹਾਰੁ ॥ ਸਰਮ ਧਰਮ ਕਾ ਡੇਰਾ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਰਹਿਆ ਭ
ਰਪੂਰਿ ॥ ਮਥੈ ਟਿਕਾ ਤੇੜਿ ਧੋਤੀ ਕਖਾਈ ॥ ਹਥਿ ਛੁਰੀ ਜਗਤ ਕਾਸਾਈ ॥ ਨੀਲ ਵਸਤ੍ਰ ਪਹਿ

ਰਿ ਹੋਵਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਮਲੇਛ ਧਾਨੁ ਲੇ ਪੂਜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ॥ ਅਭਾਖਿਆ ਕਾ ਕੁਠਾ ਬਕਰਾ ਖ
ਣਾ ॥ ਚਉਕੇ ਉਪਰਿ ਕਿਸੈ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਦੇ ਕੈ ਚਉਕਾ ਕਢੀ ਕਾਰ ॥ ਉਪਰਿ ਆਇ ਬੈਠੇ ਕੂੜਿ
ਆਰ ॥ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ਵੇ ਮਤੁ ਭਿਟੈ ॥ ਇਹੁ ਅੰਨੁ ਅਸਾਡਾ ਫਿਟੈ ॥ ਤਨਿ ਫਿਟੈ ਫੇੜ ਕਰੇਨਿ ॥ ਮ
ਨਿ ਜੂਠੈ ਚੁਲੀ ਭਰੇਨਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੁਚਿ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚਿਤੈ ਅੰਦਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇਖਿ ਨਦਰੀ ਹੇਠਿ ਚਲਾਇਦਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆ
ਈਆ ਆਪੇ ਹੀ ਕਰਮ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਵਡਹੁ ਵਡਾ ਵਡ ਮੇਦਨੀ ਸਿਰੇ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥
ਨਦਰਿ ਉਪਠੀ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਲਤਾਨਾ ਘਾਹੁ ਕਰਾਇਦਾ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਨਿ ਭਿਖ ਨ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਜੇ ਮੋਹਾਕਾ ਘਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੁਹਿ ਪਿਤਰੀ ਦੇਇ ॥ ਅਗੈ ਵਸਤੁ ਸਿਞਾ
ਣੀਐ ਪਿਤਰੀ ਚੋਰ ਕਰੇਇ ॥ ਵਢੀਅਹਿ ਹਥ ਦਲਾਲ ਕੇ ਮੁਸਫੀ ਏਹ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅ
ਗੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਜਿ ਖਟੇ ਘਾਲੇ ਦੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਜਿਉ ਜੋਰੂ ਸਿਰਨਾਵਣੀ ਆਵੈ ਵਾਰੋ ਵਾ
ਰ ॥ ਜੂਠੇ ਜੂਠਾ ਮੁਖਿ ਵਸੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੂਚੇ ਏਹਿ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਹਨਿ ਜਿ
ਪਿੰਡਾ ਧੋਇ ॥ ਸੂਚੇ ਸੇਈ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਰੇ ਪਲਾਣੇ ਪ
ਉਣ ਵੇਗ ਹਰ ਰੰਗੀ ਹਰਮ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਲਾਇ ਬੈਠੇ ਕਰਿ ਪਾਸਾ
ਰਿਆ ॥ ਚੀਜ ਕਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਵਦੇ ਹਰਿ ਬੁਝਨਿ ਨਾਹੀ ਹਾਰਿਆ ॥ ਕਰਿ ਫੁਰਮਾਇਸਿ ਖਾਇਆ
ਵੇਖਿ ਮਹਲਤਿ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਜਰੁ ਆਈ ਜੋਬਨਿ ਹਾਰਿਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧
ਜੇ ਕਰਿ ਸੂਤਕੁ ਮੰਨੀਐ ਸਭ ਤੈ ਸੂਤਕੁ ਹੋਇ ॥ ਗੋਹੇ ਅਤੈ ਲਕੜੀ ਅੰਦਰਿ ਕੀੜਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇਤੇ
ਦਾਣੇ ਅੰਨ ਕੇ ਜੀਆ ਬਾਝੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪਹਿਲਾ ਪਾਣੀ ਜੀਉ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸੂਤ
ਕੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਰਖੀਐ ਸੂਤਕੁ ਪਵੈ ਰਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੂਤਕੁ ਏਵ ਨ ਉਤਰੈ ਗਿਆਨੁ ਉਤਾਰੇ ਧੋਇ
॥੧॥ ਮਃ ੧ ਮਨ ਕਾ ਸੂਤਕੁ ਲੋਭੁ ਹੈ ਜਿਹਵਾ ਸੂਤਕੁ ਕੂੜੁ ॥ ਅਖੀ ਸੂਤਕੁ ਵੇਖਣਾ ਪਰ ਤ੍ਰਿ
ਅ ਪਰ ਧਨ ਰੂਪੁ ॥ ਕੰਨੀ ਸੂਤਕੁ ਕੰਨਿ ਪੈ ਲਾਇਤਬਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੰਸਾ ਆਦਮੀ ਬਧੇ ਜਮ
ਪੁਰਿ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ਸਭੋ ਸੂਤਕੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣਾ ਹੁਕਮੁ ਹੈ

ਭਣੈਆਵੈਜਾਇ।ਖਾਣਾਪੀਣਾਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਦਿਤੋਨੁਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ।ਨਾਨਕਜਿਨੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੁਝਿਆਤਿਨਾਸੂਤਕੁਨਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁਵਡਾਕਰਿਸਾਲਾਹੀਐਜਿ
ਸੁਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆਈਆ।ਸਹਿਮੇਲੇਤਾਨਦਰੀਆਈਆ।ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਮ
ਨਿਵਸਾਈਆ।ਕਰਿਹੁਕਮੁਮਸਤਕਿਹਥੁਧਰਿਵਿਚਹੁਮਾਰਿਕਢੀਆਬੁਰਿਆਈਆ।
ਸਹਿਤੁਠੈਨਉਨਿਧਿਪਾਈਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਪਹਿਲਾਸੁਚਾਆਪਿਹੋਇਸੁਚੈਬੈ
ਠਾਆਇ।ਸੁਚੇਅਗੈਰਖਿਓਨੁਕੋਇਨਭਿਟਿਓਜਾਇ।ਸੁਚਾਹੋਇਕੈਜੇਵਿਆਲਗਾਪੜ੍ਹ
ਣਿਸਲੋਕੁ।ਕੁਹਥੀਜਾਈਸਟਿਆਕਿਸੁਏਹੁਲਗਾਦੋਖੁ।ਅੰਨੁਦੇਵਤਾਪਾਣੀਦੇਵਤਾਬੈਸੰ
ਤਰੁਦੇਵਤਾਲੂਣੁਪੰਜਵਾਪਾਇਆਘਿਰਤੁ।ਤਾਹੋਆਪਾਕੁਪਵਿਤੁ।ਪਾਪੀਸਿਉਤਨੁ
ਗਡਿਆਥੁਕਾਪਈਆਤਿਤੁ।ਜਿਤੁਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਚਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਰਸਖਾਹਿ।ਨਾਨਕ
ਏਵੈਜਾਣੀਐਤਿਤੁਮੁਖਿਥੁਕਾਪਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਭੰਡਿਜੰਮੀਐਭੰਡਿਨਿੰਮੀਐਭੰਡਿ
ਮੰਗਣੁਵੀਆਹੁ।ਭੰਡਹੁਹੋਵੈਦੋਸਤੀਭੰਡਹੁਚਲੈਰਾਹੁ।ਭੰਡੁਮੁਆਭੰਡੁਭਾਲੀਐਭੰ
ਡਿਹੋਵੈਬੰਧਾਨੁ।ਸੋਕਿਉਮੰਦਾਆਖੀਐਜਿਤੁਜੰਮਹਿਰਾਜਾਨ।ਭੰਡਹੁਹੀਭੰਡੁਊਪਜੈਭੰਡੈ
ਬਾਝੁਨਕੋਇ।ਨਾਨਕਭੰਡੈਬਾਹਰਾਏਕੋਸਚਾਸੋਇ।ਜਿਤੁਮੁਖਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀਐਭਾਗਾਰਤੀ
ਚਾਰਿ।ਨਾਨਕਤੇਮੁਖਊਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪ
ਣਾ।ਜਿਸੁਨਾਹੀਸੋਚੁਣਿਕਢੀਐ।ਕੀਤਾਆਪੋਆਪਣਾਆਪੇਹੀਲੇਖਾਸੰਢੀਐ।ਜਾਰਹ
ਣਾਨਾਹੀਐਤੁਜਗਿਤਾਕਾਇਤੁਗਾਰਬਿਹੰਢੀਐ।ਮੰਦਾਕਿਸੈਨਆਖੀਐਪੜਿਅਖਰੁਏਹੋ
ਬੁਝੀਐ।ਮੂਰਖੈਨਾਲਿਨਲੁਝੀਐ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਨਾਨਕਫਿਕੈਬੋਲਿਐਤਨੁਮ
ਨੁਫਿਕਾਹੋਇ।ਫਿਕੋਫਿਕਾਸਦੀਐਫਿਕੇਫਿਕੀਸੋਇ।ਫਿਕਾਦਰਗਹਸਟੀਐਮੁਹਿਥੁਕਾ
ਫਿਕੇਪਾਇ।ਫਿਕਾਮੂਰਖੁਆਖੀਐਪਾਣਾਲਹੈਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਅੰਦਰਹੁਝੂਠੇ
ਪੈਜਬਾਹਰਿਦੁਨੀਆਅੰਦਰਿਫੈਲੁ।ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜੇਨਾਵਹਿਉਤਰੈਨਾਹੀਮੈਲੁ।ਜਿਨ੍ਹ
ਪਟੁਅੰਦਰਿਬਾਹਰਿਗੁਦੜੁਤੇਭਲੇਸੰਸਾਰਿ।ਤਿਨ੍ਹਨੇਹੁਲਗਾਰਬਸੇਤੀਦੇਖਨ੍ਹੇਵੀਚਾਰਿ।

ਰੰਗਿਹਸਹਿਰੰਗਿਰੋਵਹਿਚੁਪਭੀਕਰਿਜਾਹਿ।ਪਰਵਾਹਨਾਹੀਕਿਸੈਕੇਰੀਬਾਝੁਸ
ਚੇਨਾਹ।ਦਰਿਵਾਟਉਪਰਿਖਰਚੁਮੰਗਾਜਬੈਦੇਇਤਖਾਹਿ।ਦੀਬਾਨੁਏਕੋਕਲਮ
ਏਕਾਹਮਾਤੁਮ੍ਹਾਮੇਲੁ।ਦਰਿਲਏਲੇਖਾਪੀੜਿਛੁਟੈਨਾਨਕਾਜਿਉਤੇਲੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਆਪੇਹੀਕਰਣਾਕੀਓਕਲਆਪੇਹੀਤੈਧਾਰੀਐ।ਦੇਖਹਿਕੀਤਾਆਪਣਾਧਰਿਕ
ਚੀਪਕੀਸਾਰੀਐ।ਜੋਆਇਆਸੋਚਲਸੀਸਭੁਕੋਈਆਈਵਾਰੀਐ।ਜਿਸਕੇ
ਜੀਅਪਰਾਣਹਹਿਕਿਉਸਾਹਿਬੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐ।ਆਪਣਹਥੀਆਪਣਾ
ਆਪੇਹੀਕਾਜੁਸਵਾਰੀਐ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ਏਹਕਿਨੇਹੀਆਸਕੀਦੂਜੈ
ਲਗੈਜਾਇ।ਨਾਨਕਆਸਕੁਕਾਂਢੀਐਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ।ਚੰਗੈਚੰਗਾਕਰਿਮੰ
ਨੇਮੰਦੈਮੰਦਾਹੋਇ।ਆਸਕੁਏਹੁਨਆਖੀਐਜਿਲੇਖੈਵਰਤੈਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੨
ਸਲਾਮੁਜਬਾਬੁਦੋਵੈਕਰੇਮੁੰਢਹੁਘੁਥਾਜਾਇ।ਨਾਨਕਦੋਵੈਕੂੜੀਆਥਾਇਨ
ਕਾਈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਸੋਸਾਹਿਬੁਸ
ਦਾਸਮ੍ਹਾਲੀਐ।ਜਿਤੁਕੀਤਾਪਾਈਐਆਪਣਾਸਾਘਾਲਬੁਰੀਕਿਉਘਾਲੀ
ਐ।ਮੰਦਾਮੂਲਿਨਕੀਚਈਦੇਲੰਮੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲੀਐ।ਜਿਉਸਾਹਿਬਨਾਲਿ
ਨਹਾਰੀਐਤੇਵੇਹਾਪਾਸਾਢਾਲੀਐ।ਕਿਛੁਲਾਹੇਉਪਰਿਘਾਲੀਐ॥੨੧॥
ਸਲੋਕਮਃ੨ ਚਾਕਰੁਲਗੈਚਾਕਰੀਨਾਲੇਗਾਰਬੁਵਾਦੁ।ਗਲਾਕਰੇਘਣੇਰੀ
ਆਖਸਮਨਪਾਏਸਾਦੁ।ਆਪੁਗਵਾਇਸੇਵਾਕਰੇਤਾਕਿਛੁਪਾਏਮਾਨੁ।ਨਾ
ਨਕਜਿਸਨੋਲਗਾਤਿਸੁਮਿਲੈਲਗਾਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੨ ਜੋਜੀਇਹੋਇਸੁਉ
ਗਵੈਮੁਹਕਾਕਹਿਆਵਾਉ।ਬੀਜੇਬਿਖੁਮੰਗੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੇਖਹੁਏਹੁਨਿਆਉ॥੨
ਮਃ੨ ਨਾਲਿਇਆਣੇਦੋਸਤੀਕਦੇਨਆਵੈਰਾਸਿ।ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਵੇਖਹੁ
ਕੋਨਿਰਜਾਸਿ।ਵਸਤੂਅੰਦਰਿਵਸਤੁਸਮਾਵੈਦੂਜੀਹੋਵੈਪਾਸਿ।ਸਾਹਿਬਸੇਤੀ
ਹੁਕਮੁਨਚਲੈਕਹੀਬਣੈਅਰਦਾਸਿ।ਕੂੜਿਕਮਾਣੈਕੂੜੋਹੋਵੈਨਾਨਕਸਿਫਤਿਵਿਗਾ

ਸਿ ॥੩॥ ਮ: ੨ ਨਾਲਿ ਇਆਣੇ ਦੋਸਤੀ ਵਡਾਰੂ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ॥ ਪਾਣੀ ਅੰਦਰਿ ਲੀਕ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦਾ ਥਾਉ ਨ ਥੇਹੁ ॥੪॥ ਮ: ੨ ਹੋਇ ਇਆਣਾ ਕਰੇ ਕੰਮੁ ਆਣਿ ਨ ਸਕੈ ਰਾਸਿ ॥ ਜੇ ਇਕ ਅਧ ਚੰਗੀ ਕਰੇ ਦੂਜੀ ਭੀ ਵੇਰਾਸਿ ॥੫॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਾਕਰੁ ਲਗੈ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲੈ ਖਸਮੈ ਭਾਇ ॥ ਹੁਰਮਤਿ ਤਿਸ ਨੋ ਅਗਲੀ ਓਹੁ ਵਜਹੁ ਭਿ ਦੂਣਾ ਖਾਇ ॥ ਖਸਮੈ ਕਰੇ ਬਰਾਬਰੀ ਫਿਰਿ ਗੈਰਤਿ ਅੰਦਰਿ ਪਾਇ ॥ ਵਜਹੁ ਗਵਾਏ ਅਗਲਾ ਮੁਹੇ ਮੁਹਿ ਪਾਣਾ ਖਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਦਿਤਾ ਖਾਵਣਾ ਤਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲਈ ਨਾਲਿ ਖਸਮ ਚਲੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਦਾਤਿ ਆਪਸ ਤੇ ਜੋ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਸਾਹਿਬ ਤੁਠੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਏਹ ਕਿਨੇਹੀ ਚਾਕਰੀ ਜਿਤੁ ਭਉ ਖਸਮ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਕਾਢੀਐ ਜਿ ਸੇਤੀ ਖਸਮ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤ ਨ ਜਾਪਨੀ ਹਰਿ ਤਾ ਕੇ ਪਾਰਾਵਾਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਾਖਤੀ ਫਿਰਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਮਾਰ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰੀਆ ਇਕਿ ਤੁਰੀ ਚੜਹਿ ਬਿਸੀਆਰ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਹਉ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਣਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਫਿਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧ ਆਪੇ ਭਾਂਡੇ ਸਾਜਿਅਨੁ ਆਪੇ ਪੂਰਣੁ ਦੇਇ ॥ ਇਕਨੀ ਦੁਧੁ ਸਮਾਈਐ ਇਕਿ ਚੁਲ੍ਹੈ ਰਹਨਿ ਚੜੇ ॥ ਇਕਿ ਨਿਹਾਲੀ ਪੈ ਸਵਨਿ ਇਕਿ ਉਪਰਿ ਰਹਨਿ ਖੜੇ ॥ ਤਿਨਾ ਸਵਾਰੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮ: ੨ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਾਈ ਭਿ ਰਖੈ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸੁ ਵਿਚਿ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕੈ ਦੇਖੈ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੇ ਕੀਆ ਵਡਿਆਈਆ ਕਿਛੁ ਕਹਣਾ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰਤਾ ਕਾਦਰ ਕਰੀਮੁ ਦੇ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿ ॥ ਸਾਈ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਧੁਰਿ ਛੋਡੀ ਤਿੰਨੈ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰੀ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਤਿਸੈ ਰਜਾਇ ॥੨੪॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥ ਛੰਤ ਸੋਦਰੁ ੧ ਨਟੀ ... ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ੪੨ ਪਟੀਆ ੨ ਛੰਤ ੩੫ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ੨੩ ॥

ਵਾਰ ੧ ॥ ਜੋੜੁ ॥ ੩੧੩ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥

ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗਿ ਹਮ ਬਿਨਵਤਾ ਪੂਛਤ ਕਹ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਕਾਜਿ ਜਗੁ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਕਹਹੁ ਮੋਹਿ ਸਮਝਾਇਆ ॥੧॥ ਦੇਵ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਲਾਵਹੁ ਜਿਤੁ ਭੈ ਬੰਧਨ ਤੂਟੈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਦੁਖ ਫੇੜ ਕਰਮ ਸੁਖ ਜੀਅ ਜਨਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਫਾਸ ਬੰਧ ਨਹੀ ਫਾਰੈ ਅਰੁ ਮਨ ਸੁੰਨਿ ਨ ਲੂਕੇ ॥ ਆਪਾ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨ ਚੀਨਿਆ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅਭਿਉ ਨ ਚੂਕੇ ॥੨॥ ਕਹੀ ਨ ਉਪਜੈ ਉਪਜੀ ਜਾਣੈ ਭਾਵ ਅਭਾਵ ਬਿਹੂਣਾ ॥ ਉਦੈ ਅਸਤ ਕੀ ਮਨ ਬੁਧਿ ਨਾਸੀ ਤਉ ਸਦਾ ਸਹਜਿ ਲਿਵ ਲੀਣਾ ॥੩॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਤਿਬਿੰਬੁ ਬਿੰਬ ਕਉ ਮਿਲੀ ਹੈ ਉਦਕ ਕੁੰਭੁ ਬਿਗਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ਤਉ ਮਨੁ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਨਾ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਗਜ ਸਾਢੇ ਤੈ ਤੈ ਧੋਤੀਆ ਤਿਹਰੇ ਪਾਇਨਿ ਤਗ ॥ ਗਲੀ ਜਿਨਾ ਜਪਮਾਲੀਆ ਲੋਟੇ ਹਥਿ ਨਿਬਗ ॥ ਓਇ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਬਾਨਾਰਸਿ ਕੇ ਠਗ ॥੧॥ ਐਸੇ ਸੰਤ ਨ ਮੋ ਕਉ ਭਾਵਹਿ ॥ ਡਾਲਾ ਸਿਉ ਪੇਡਾ ਗਟਕਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਸਨ ਮਾਂਜਿ ਚਰਾਵਹਿ ਊਪਰਿ ਕਾਠੀ ਧੋਇ ਜਲਾਵਹਿ ॥ ਬਸੁਧਾ ਖੋਦਿ ਕਰਹਿ ਦੁਇ ਚੂਲ੍ਹੇ ਸਾਰੇ ਮਾਣਸ ਖਾਵਹਿ ॥੨॥ ਓਇ ਪਾਪੀ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਪਰਾਧੀ ਮੁਖਹੁ ਅਪਰਸ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਫਿਰਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ਸਗਲ ਕੁਟੰਬ ਡੁਬਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵੈ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥ ਬਾਪਿ ਦਿਲਾਸਾ ਮੇਰੋ ਕੀਨਾ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੀਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਪ ਕਉ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀ ॥ ਆਗੈ ਗਇਆ ਨ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥

॥੧॥ ਮੁਈ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ਹਉ ਖਰਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਪਹਿਰਉ ਨਹੀ ਦਗਲੀ ਲਗੈ ਨ ਪਾਲਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬਲਿ ਤਿਸੁ ਬਾਪੈ ਜਿਨਿ ਹਉ ਜਾਇਆ ॥ ਪੰਚਾ ਤੇ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਪੰ
ਚ ਮਾਰਿ ਪਾਵਾ ਤਲਿ ਦੀਨੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਨੇ ॥੨॥ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੋ ਵਡ
ਗੋਸਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪਿਤਾ ਪਹਿ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੇ ਤ ਮਾਰਗੁ ਦਿ
ਖਾਇਆ ॥ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ ਪੂਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਬਾਪੁ ਮੇਰਾ ॥ ਏਕੈ ਠ
ਾਹਰ ਦੁਹਾ ਬਸੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨਿ ਏਕੋ ਬੂਝਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੈ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝਿ
ਆ ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ ॥ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ ਉਰਕਟ ਕੁਰਕਟ ਇਕਤੁ ਪਤਰਿ ਭਰਿ
ਪਾਨੀ ॥ ਆਸਿ ਪਾਸਿ ਪੰਚ ਜੋਗੀਆ ਬੈਠੇ ਬੀਚਿ ਨਕਟ ਦੇ ਰਾਨੀ ॥੧॥ ਨਕਟੀ ਕੋ ਠਨ
ਗਨੁ ਬਾਡਾ ਡੂ ॥ ਕਿਨਹਿ ਬਿਬੇਕੀ ਕਾਟੀ ਤੂ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਾਹਿ ਨਕਟੀ ਕਾ ਵਾਸਾ ਸਗ
ਲ ਮਾਰਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਸਗਲਿਆ ਕੀ ਹਉ ਬਹਿਨ ਭਾਨਜੀ ਜਿਨਹਿ ਬਰੀ ਤਿਸੁ ਚੇਰੀ ॥੨॥
ਹਮਰੋ ਭਰਤਾ ਬਡੋ ਬਿਬੇਕੀ ਆਪੇ ਸੰਤੁ ਕਹਾਵੈ ॥ ਓਹੁ ਹਮਾਰੈ ਮਾਥੈ ਕਾਇਮੁ ਅਉਰੁ
ਹਮਰੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਕਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਨਹੁ ਕਾਟੀ ਕਾਟਿ ਕੂਟਿ ਕੈ ਡਾਰੀ ॥ ਕਹੁ
ਕਬੀਰ ਸੰਤਨ ਕੀ ਬੈਰਨਿ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ॥੪॥੪॥ ਆਸਾ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ
ਸੰਨਿਆਸੀ ਬਹੁ ਤੀਰਥ ਭ੍ਰਮਨਾ ॥ ਲੁੰਜਿਤ ਮੁੰਜਿਤ ਮੋਨਿ ਜਟਾਧਰ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੧॥
ਤਾ ਤੇ ਸੇਵੀਅਲੇ ਰਾਮਨਾ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਤੁ ਜਾ ਕੈ ਕਹਾ ਕਰੈ ਜਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਆਗਮ ਨਿਗਮ ਜੋਤਿਕ ਜਾਨਹਿ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਆਕਰਨਾ ॥ ਤੰਤ ਮੰਤ੍ਰ ਸਭ ਅਉਖਧ
ਜਾਨਹਿ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੋਗ ਅਰੁ ਛਤ੍ਰ ਸਿੰਘਾਸਨ ਬਹੁ ਸੁੰਦਰਿ ਰਮ
ਨਾ ॥ ਪਾਨ ਕਪੂਰ ਸੁਬਾਸਕ ਚੰਦਨ ਅੰਤਿ ਤਊ ਮਰਨਾ ॥੩॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਭ ਖੋਜੇ ਕਹੂ ਨ ਊਬਰਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਉ ਰਾਮਹਿ ਜੰਪਉ ਮੇਟਿ ਜਨਮ ਮਰਨਾ ॥
॥੪॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਫੀਲੁ ਰਬਾਬੀ ਬਲਦੁ ਪਖਾਵਜ ਕਊਆ ਤਾਲ ਬਜਾਵੈ ॥
ਪਹਿਰਿ ਚੋਲਨਾ ਗਦਹਾ ਨਾਚੈ ਭੈਸਾ ਭਗਤਿ ਕਰਾਵੈ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕਕਰੀਆ ਬਰੇ

ਪਕਾਏ ॥ ਕਿਨੈ ਬੂਝਨਹਾਰੈ ਖਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈਠਿ ਸਿੰਘੁ ਘਰਿ ਪਾਨ ਲਗਾਵੈ ਘੀਸ
ਗਲਉਰੇ ਲਿਆਵੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੁਸਰੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹਿ ਕਛੂਆ ਸੰਖੁ ਬਜਾਵੈ ॥
॥੨॥ ਬੰਸ ਕੋ ਪੂਤੁ ਬੀਆਹਨ ਚਲਿਆ ਸੁਇਨੇ ਮੰਡਪ ਛਾਏ ॥ ਰੂਪ ਕੰਨਿਆ ਸੁੰਦਰਿ
ਬੇਧੀ ਸਸੈ ਸਿੰਘ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਕੀਟੀ ਪਰਬਤੁ ਖਾ
ਇਆ ॥ ਕਛੂਆ ਕਹੈ ਅੰਗਾਰ ਭਿ ਲੋਰਉ ਲੂਕੀ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ ॥੪॥੬॥ ਆਸਾ ॥
ਬਟੂਆ ਏਕੁ ਬਹਤਰਿ ਆਧਾਰੀ ਏਕੋ ਜਿਸਹਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਵੈ ਖੰਡ ਕੀ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਮਾਗੈ
ਸੋ ਜੋਗੀ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੀ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਵੈ ॥ ਤਲ ਕਾ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੇ ਗਗਨਿ ਚਰ
ਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿੰਥਾ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ ਕਰਿ ਸੂਈ ਸਬਦੁ ਤਾਗਾ ਮਥਿ ਘਾਲੈ ॥ ਪੰਚ
ਤਤੁ ਕੀ ਕਰਿ ਮਿਰਗਾਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਮਾਰਗਿ ਚਾਲੈ ॥੨॥ ਦਇਆ ਫਾਹੁਰੀ ਕਾਇਆ ਕਰਿ ਧੂਈ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕੀ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵੈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਉ ਲਏ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਚਹੁ ਜੁਗ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥
॥੩॥ ਸਭ ਜੋਗਤਣ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿੰਡੁ ਪਰਾਨਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੈ ਦੇ
ਇ ਸਚਾ ਨੀਸਾਨਾ ॥੪॥੭॥ ਆਸਾ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਕਹਾ ਤੇ ਆਏ ਕਿਨਿ ਏਹ ਰਾਹ ਚਲਾਈ ॥ ਦਿ
ਲ ਮਹਿ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਕਵਾਦੇ ਭਿਸਤ ਦੋਜਕ ਕਿਨਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਤੈ ਕਵਨ ਕਤੇਬ ਬਖ
ਾਨੀ ॥ ਪੜ੍ਹਤ ਗੁਨਤ ਐਸੇ ਸਭ ਮਾਰੇ ਕਿਨਹੂੰ ਖਬਰਿ ਨ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਕਤਿ ਸਨੇ
ਹੁ ਕਰਿ ਸੁੰਨਤਿ ਕਰੀਐ ਮੈ ਨ ਬਦਉਗਾ ਭਾਈ ॥ ਜਉ ਰੇ ਖੁਦਾਇ ਮੋਹਿ ਤੁਰਕੁ ਕਰੈਗਾ ਆਪ
ਨ ਹੀ ਕਟਿ ਜਾਈ ॥੨॥ ਸੁੰਨਤਿ ਕੀਏ ਤੁਰਕੁ ਜੇ ਹੋਇਗਾ ਅਉਰਤ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰੀਐ ॥ ਅਰਧ
ਸਰੀਰੀ ਨਾਰਿ ਨ ਛੋਡੈ ਤਾ ਤੇ ਹਿੰਦੂ ਹੀ ਰਹੀਐ ॥੩॥ ਛਾਡਿ ਕਤੇਬ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਬਉਰੇ ਜੁਲਮ
ਕਰਤ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਬੀਰੈ ਪਕਰੀ ਟੇਕ ਰਾਮ ਕੀ ਤੁਰਕ ਰਹੇ ਪਚਿਹਾਰੀ ॥੪॥੮॥ ਆਸਾ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਤੇਲੁ ਦੀਵੇ ਮੁਖਿ ਬਾਤੀ ਤਬ ਸੂਝੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਤੇਲ ਜਲੇ ਬਾਤੀ ਠਹਰਾਨੀ ਸੂੰ
ਨਾ ਮੰਦਰੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰੇ ਬਉਰੇ ਤੁਹਿ ਘਰੀ ਨ ਰਾਖੈ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਾ ਕੀ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕਹੁ ਕਾ ਕੋ ਕਵਨ ਪੁਰਖ ਕੀ ਜੋਈ ॥ ਘਟ ਫੂਟੇ ਕੋਊ ਬਾਤ ਨ ਪੂਛੈ ਕਾਢ

ਹੁਕਾਢਹੁਹੋਈ॥੨॥ਦੇਹੁਰੀਬੈਠੀਮਾਤਾਰੋਵੈਖਟੀਆਲੇਗਏਭਾਈ॥ਲਟਛਿਟਕਾਏਤਿ
ਰੀਆਰੋਵੈਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਭੈਸਾਗਰਕੈਤਾਈ॥
ਇਸੁਬੰਦੇਸਿਰਿਜੁਲਮੁਹੋਤਹੈਜਮੁਨਹੀਹਟੈਗੁਸਾਈ॥੪॥੯॥ ਦੁਤੁਕੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਚਉਪਦੇ॥ ਇਕਤੁਕੇ॥

ਸਨਕਸਨੰਦਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆ॥ਬੇਦ
ਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਬਿਲੋਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥
ਸਹਜਿਬਿਲੋਵਹੁਜੈਸੇਤਤੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਕਰਿਮਟੁਕੀਮਨਮਾਹਿਬਿਲੋ
ਈ॥ਇਸੁਮਟੁਕੀਮਹਿਸਬਦੁਸੰਜੋਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਬਿਲੋਵਨਾਮਨਕਾਬੀਚਾਰਾ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਵੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਨਦਰਿਕਰੇਜੇਮੀਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਲਗਿ
ਉਤਰੇਤੀਰਾ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਤੀਸੂਕੀਤੇਲੁਨਿਖੂਟਾ॥ਮੰਦਲੁਨਬਾਜੈਨਟੁ
ਪੈਸੂਤਾ॥੧॥ਬੁਝਿਗਈਅਗਨਿਨਨਿਕਸਿਓਧੂੰਆ॥ਰਵਿਰਹਿਆਏਕੁਅਵਰੁਨਹੀ
ਦੂਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਟੂਟੀਤੰਤੁਨਬਜੈਰਬਾਬੁ॥ਭੂਲਿਬਿਗਾਰਿਓਅਪਨਾਕਾਜੁ॥੨॥ਕ
ਥਨੀਬਦਨੀਕਹਨੁਕਹਾਵਨੁ॥ਸਮਝਿਪਰੀਤਉਬਿਸਰਿਓਗਾਵਨੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਪੰਚ
ਜੋਚੂਰੇ॥ਤਿਨਤੇਨਾਹਿਪਰਮਪਦੁਦੂਰੇ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੁਤੁਅਪਰਾਧਕਰਤ
ਹੈਜੇਤੇ॥ਜਨਨੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿਤੇਤੇ॥੧॥ਰਾਮਈਆਹਉਬਾਰਿਕੁਤੇਰਾ॥ਕਾਹੇਨਖੰਡ
ਸਿਅਵਗਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਅਤਿਕ੍ਰੋਪਕਰੇਕਰਿਧਾਇਆ॥ਤਾਭੀਚੀਤਿਨਰਾਖਸਿ
ਮਾਇਆ॥੨॥ਚਿੰਤਭਵਨਿਮਨੁਪਰਿਓਹਮਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੩॥
ਦੇਹਿਬਿਮਲਮਤਿਸਦਾਸਰੀਰਾ॥ਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਨਰਵੈਕਬੀਰਾ॥੪॥੩॥੧੨॥
ਆਸਾ॥ ਹਜਹਮਾਰੀਗੋਮਤੀਤੀਰ॥ਜਹਾਬਸਹਿਪੀਤੰਬਰਪੀਰ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਿਆ
ਖੂਬੁਗਾਵਤਾਹੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਵਤਾਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਦਸਾਰਦਕਰਹਿਖ
ਵਾਸੀ॥ਪਾਸਿਬੈਠੀਬੀਬੀਕਵਲਾਦਾਸੀ॥੨॥ਕੰਠੇਮਾਲਾਜਿਹਵਾਰਾਮੁ॥ਸਹੰਸਨਾਮੁਲੈਲੈ

ਕਰਉਸਲਾਮੁ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਗੁਨਗਾਵਉ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੋਊਸਮਝਾਵਉ॥੪॥੪॥੧੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਪੰਚਪਦੇ॥ ੯ ਦੁਤੁਕੇ॥ ੫

ਪਾਤੀਤੋਰੈਮਾਲਨੀਪਾਤੀਪਾਤੀਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪਾਹਨਕਉਪਾਤੀਤੋਰੈਸੋਪਾਹਨਨਿਰਜੀਉ॥
੧॥ਭੂਲੀਮਾਲਨੀਹੈਏਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਾਗਤਾਹੈਦੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮੁਪਾਤੀਬਿਸ
ਨੁਡਾਰੀਫੂਲਸੰਕਰਦੇਉ॥ਤੀਨਿਦੇਵਪ੍ਰਤਖਿਤੋਰਹਿਕਰਹਿਕਿਸਕੀਸੇਉ॥੨॥ਪਾਖਾਨ
ਗਢਿਕੈਮੂਰਤਿਕੀਨੀਦੇਕੈਛਾਤੀਪਾਉ॥ਜੇਏਹਮੂਰਤਿਸਾਚੀਹੈਤਉਗੜ੍ਹਣਹਾਰੇਖਾ
ਉ॥੩॥ਭਾਤੁਪਹਿਤਿਅਰੁਲਾਪਸੀਕਰਕਰਾਕਾਸਾਰੁ॥ਭੋਗਨਹਾਰੇਭੋਗਿਆਇਸੁਮੂ
ਰਤਿਕੇਮੁਖਛਾਰੁ॥੪॥ਮਾਲਿਨਿਭੂਲੀਜਗੁਭੁਲਾਨਾਹਮਭੁਲਾਨੇਨਾਹਿ॥ਕਹੁਕਬੀ
ਰਹਮਰਾਮਰਾਖੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਰਾਇ॥੫॥੧॥੧੪॥ ਆਸਾ॥ ਬਾਰਹਬਰਸਬਾ
ਲਪਨਬੀਤੇਬੀਸਬਰਸਕਛੁਤਪੁਨਕੀਓ॥ਤੀਸਬਰਸਕਛੁਦੇਵਨਪੂਜਾਫਿਰਿਪ
ਛੁਤਾਨਾਬਿਰਧਿਭਇਓ॥੧॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤੇਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਇਰੁਸੋਖਿਭੁਜੰ
ਬਲਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਕੇਸਰਵਰਿਪਾਲਿਬੰਧਾਵੈਲੂਣੈਖੇਤਿਹਥਵਾਰਿਕਰੈ॥ਆ
ਇਓਚੋਰੁਤੁਰੰਤਹਲੇਗਇਓਮੇਰੀਰਾਖਤਮੁਗਧੁਫਿਰੈ॥੨॥ਚਰਨਸੀਸੁਕਰਕੰਪਨ
ਲਾਗੇਨੈਨੀਨੀਰੁਅਸਾਰਬਹੈ॥ਜਿਹਵਾਬਚਨੁਸੁਧੁਨਹੀਨਿਕਸੈਤਬਰੇਧਰਮਕੀਆ
ਸਕਰੈ॥੩॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈਲਿਵਲਾਵੈਲਾਹਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਓ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਹਰਿਧਨੁਪਾਇਓਅੰਤੇਚਲਦਿਆਨਾਲਿਚਲਿਓ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰ
ਤਹੁਅਨੁਧਨੁਕਛੂਐਲੈਨਗਇਓ॥ਆਈਤਲਬਗੋਪਾਲਰਾਇਕੀਮਾਇਆਮੰਦਰ
ਛੋਡਿਚਲਿਓ॥੫॥੨॥੧੫॥ ਆਸਾ॥ ਕਾਹੂਦੀਨੇਪਾਟਪਟੰਬਰਕਾਹੂਪਲਘਨਿਵਾਰਾ॥
ਕਾਹੂਗਰੀਗੋਦਰੀਨਾਹੀਕਾਹੂਖਾਨਪਰਾਰਾ॥੧॥ਅਹਿਰਖਵਾਦੁਨਕੀਜੈਰੇਮਨ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ
ਕਰਿਕਰਿਲੀਜੈਰੇਮਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਮ੍ਹਾਰੈਏਕੁਜੁਮਾਟੀਗੂੰਧੀਬਹੁਬਿਧਿਬਾਨੀਲਾਈ॥
ਕਾਹੂਮਹਿਮੋਤੀਮੁਕਤਾਹਲਕਾਹੂਬਿਆਧਿਲਗਾਈ॥੨॥ਸੂਮਹਿਧਨੁਰਾਖਨਕਉਦੀਆਮੁ

ਗਾਫਲਕੈਧਨੁਮੇਰਾ॥ਜਮਕਾਡੰਡਾਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈਖਿਨਮਹਿਕਰੈਨਿਬੇਰਾ॥੨॥ਹਰਿ
ਜਨੁਊਤਮੁਭਗਤੁਸਦਾਵੈਆਗਿਆਮਨਿਸੁਖੁਪਾਈ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਕਰਿਮ
ਨੈਭਾਣਾਮੰਨਿਵਸਾਈ॥੩॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਮੇਰੀਮੇਰੀਝੂਠੀ॥ਚਿਰਗਟ
ਫਾਰਿਚਟਾਰਾਲੈਗਇਓਤਰੀਤਾਗਰੀਛੂਟੀ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਆਸਾ॥ ਹਮਮਸ
ਕੀਨਖੁਦਾਈਬੰਦੇਤੁਮਰਾਜਸੁਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਲਹਅਵਲਿਦੀਨਕੋਸਾਹਿਬੁਜੋਰੁਨਹੀ
ਫੁਰਮਾਵੈ॥੧॥ਕਾਜੀਬੋਲਿਆਬਨਿਨਹੀਆਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਜਾਧਰੈਨਿਵਾਜਗੁਜਾ
ਰੈਕਲਮਾਭਿਸਤਿਨਹੋਈ॥ਸਤਰਿਕਾਬਾਘਟਹੀਭੀਤਰਿਜੇਕਰਿਜਾਨੈਕੋਈ॥੨॥ਨਿਵਾ
ਜਸੋਈਜੋਨਿਆਉਬਿਚਾਰੈਕਲਮਾਅਕਲਹਿਜਾਨੈ॥ਪਾਚਹੁਮੁਸਿਮੁਸਲਾਬਿਛਾਵੈ
ਤਬਤਉਦੀਨੁਪਛਾਨੈ॥੩॥ਖਸਮੁਪਛਾਨਿਤਰਸਕਰਿਜੀਅਮਹਿਮਾਰਿਮਣੀਕਰਿ
ਫੀਕੀ॥ਆਪੁਜਨਾਇਅਵਰਕਉਜਾਨੈਤਬਹੋਇਭਿਸਤਸਰੀਕੀ॥੪॥ਮਾਟੀਏਕਭੇਖ
ਧਰਿਨਾਨਾਤਾਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰਾਭਿਸਤਛੋਡਿਕਰਿਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁ
ਮਾਨਾ॥੫॥੪॥੧੭॥ ਆਸਾ॥ ਗਗਨਨਗਰਿਇਕਬੂੰਦਨਬਰਖੈਨਾਦੁਕਹਾਜੁਸਮਾ
ਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਮਾਧੋਪਰਮਹੰਸੁਲੇਸਿਧਾਨਾ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਤੇਤੇਕਹਾਗਏ॥
ਦੇਹੀਕੇਸੰਗਿਰਹਤੇ॥ਸੁਰਤਿਮਾਹਿਜੋਨਿਰਤੇਕਰਤੇਕਥਾਬਾਰਤਾਕਹਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਜਾ
ਵਨਹਾਰੋਕਹਾਗਇਓਜਿਨਿਇਹੁਮੰਦਰੁਕੀਨਾ॥ਸਾਖੀਸਬਦੁਸੁਰਤਿਨਹੀਉਪਜੈਖਿਚਿਤੇ
ਜੁਸਭੁਲੀਨਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਨਨਬਿਕਲਭਏਸੰਗਿਤੇਰੇਇੰਦ੍ਰੀਕਾਬਲੁਥਾਕਾ॥ਚਰਨਰਹੇਕਰ
ਢਰਕਿਪਰੇਹੈਮੁਖਹੁਨਨਿਕਸੈਬਾਤਾ॥੩॥ਥਾਕੇਪੰਚਦੂਤਸਭਤਸਕਰਆਪਆਪਣੈ
ਭ੍ਰਮਤੇ॥ਥਾਕਾਮਨੁਕੁੰਚਰਉਰੁਥਾਕਾਤੇਜੁਸੂਤੁਧਰਿਰਮਤੇ॥੪॥ਮਿਰਤਕਭਏਦਸੈਬੰ
ਧਛੂਟੇਮਿਤ੍ਰਭਾਈਸਭਛੋਰੇ॥ਕਹਤਕਬੀਰਾਜੋਹਰਿਧਿਆਵੈਜੀਵਤਬੰਧਨਤੋਰੇ॥੫॥
੫॥੧੮॥ ਆਸਾਇਕਤੁਕੇ੪ ਸਰਪਨੀਤੇਊਪਰਿਨਹੀਬਲੀਆ॥ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨੁਮਹਾਦੇਉਛਲੀਆ॥੧॥ਮਾਰੁਮਾਰੁਸ੍ਰਪਨੀਨਿਰਮਲਜਲਿਪੈਠੀ॥ਜਿਨਿਤ੍ਰਿਭਵਣੁ

ਡਸੀਅਲੇਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਡੀਠੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਪਨੀਸ੍ਰਪਨੀਕਿਆਕਹਹੁਭਾਈ॥ਜਿ
ਨਿਸਾਚੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਿਸ੍ਰਪਨੀਖਾਈ॥੨॥ਸ੍ਰਪਨੀਤੇਆਨਛੂਛਨਹੀਅਵਰਾ॥
ਸ੍ਰਪਨੀਜੀਤੀਕਹਾਕਰੈਜਮਰਾ॥੩॥ਇਹਸ੍ਰਪਨੀਤਾਕੀਕੀਤੀਹੋਈ॥ਬਲੁਅਬਲੁ
ਕਿਆਇਸਤੇਹੋਈ॥੪॥ਇਹਬਸਤੀਤਾਬਸਤਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸਹਜਿਤਰੇਕ
ਬੀਰਾ॥੫॥੬॥੧੯॥ ਆਸ ਕਹਾਸੁਆਨਕਉਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸੁਨਾਏ॥ਕਹਾਸਾਕਤਪ
ਹਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਮੇਰਮਿਰਹੀਐ॥ਸਾਕਤਸਿਉਭੂਲਿਨਹੀ
ਕਹੀਐ॥ਰਹਾਉ॥ਕਊਆਕਹਾਕਪੂਰਚਰਾਏ॥ਕਹਬਿਸੀਅਰਕਉਦੂਧੁਪੀਆਏ॥
੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬਿਬੇਕਬੁਧਿਹੋਈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸੋਈ॥੩॥
ਸਾਕਤੁਸੁਆਨੁਸਭੁਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਇਆ॥੪॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੈਲੈਨੀਮੁਸਿੰਚਾਈ॥ਕਹਤਕਬੀਰਉਆਕੋਸਹਜੁਨਜਾਈ॥੫॥੭॥੨੦॥
ਆਸਾ॥ ਲੰਕਾਸਾਕੋਟੁਸਮੁੰਦਸੀਖਾਈ॥ਤਿਹਰਾਵਨਘਰਖਬਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿ
ਆਮਾਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥ਦੇਖਤਨੈਨਚਲਿਓਜਗੁਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਲ
ਖੁਪੂਤੁਸਵਾਲਖੁਨਾਤੀ॥ਤਿਹਰਾਵਨਘਰਿਦੀਆਨਬਾਤੀ॥੨॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਜਾਕੇਤ
ਪਤਰਸੋਈ॥ਬੈਸੰਤਰੁਜਾਕੇਕਪਰੇਧੋਈ॥੩॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੈਨਾਮਿਬਸਾਈ॥ਅਸਥਿ
ਰੁਰਹੈਨਕਤਹੂੰਜਾਈ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ
॥੫॥੮॥੨॥੨੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲਾਪੂਤੁਪਿਛੈਰੀਮਾਈ॥ਗੁਰੁਲਾਗੋਚੇਲੇਕੀਪ
ਾਈ॥੧॥ਏਕੁਅਚੰਭਉਸੁਨਹੁਤੁਮ੍ਹਭਾਈ॥ਦੇਖਤਸਿੰਘੁਚਰਾਵਤਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਲਕੀਮਛੁਲੀਤਰਵਰਿਬਿਆਈ॥ਦੇਖਤਕੁਤਰਾਲੈਗਈਬਿਲਾਈ॥੨॥ਤਲੈਰੇਬੈ
ਸਾਊਪਰਿਸੂਲਾ॥ਤਿਸਕੈਪੇਡਿਲਗੇਫਲਫੂਲਾ॥੩॥ਘੋਰੈਚਰਿਭੈਸਚਰਾਵਨਜਾਈ॥
ਬਾਹਰਿਬੈਲੁਗੋਨਿਘਰਿਆਈ॥੪॥ਕਹਤਕਬੀਰਜੁਇਸਪਦਬੂਝੈ॥ਰਾਮਰਮਤ
ਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈ॥੫॥੯॥੨੨॥ ਬਾਈਸਚਉਪਦੇਤਥਾਪੰਚਪਦੇ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ਤਿਪਦੇ ੮ ਦੁਤੁਕੇ ੭ ਇਕਤੁਕਾ ੧ ॥

ਬਿੰਦੁ ਤੇ ਜਿਨਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਅਗਨਿ ਕੁੰਡ ਰਹਾਇਆ ॥ ਦਸ ਮਾਸ ਮਾਤਾ ਉਦਰਿ ਰਾਖਿਆ ਬਹੁਰਿ ਲਾਗੀ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਾਹੇ ਕਉ ਲੋਭਿ ਲਾਗੇ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਖੋਇਆ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮਿ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜੁ ਨਾਹੀ ਬੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰਿਕ ਤੇ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਹੋਨਾ ਸੋ ਹੋਇਆ ॥ ਜਾ ਜਮੁ ਆਇ ਝੋਟ ਪਕਰੈ ਤਬਹਿ ਕਾਹੇ ਰੋਇਆ ॥੨॥ ਜੀਵਨੈ ਕੀ ਆਸ ਕਰਹਿ ਜਮੁ ਨਿਹਾਰੈ ਸਾਸਾ ॥ ਬਾਜੀਗਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਕਬੀਰਾ ਚੇਤਿ ਢਾਲਿ ਪਾਸਾ ॥੩॥੧॥੨੩॥ ਆਸਾ ॥ ਤਨੁ ਰੈਨੀ ਮਨੁ ਪੁਨ ਰਪਿ ਕਰਿ ਹਉ ਪਾਚਉ ਤਤ ਬਰਾਤੀ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸਿਉ ਭਾਵਰਿ ਲੈਹਉ ਆਤਮ ਤਿਹ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ॥੧॥ ਗਾਉ ਗਾਉ ਰੀ ਦੁਲਹਨੀ ਮੰਗਲਚਾਰਾ ॥ ਮੇਰੇ ਗ੍ਰਿਹ ਆਏ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਭਤਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਮਹਿ ਬੇਦੀ ਰਚਿ ਲੇ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ਉਚਾਰਾ ॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਸੋ ਦੂਲਹੁ ਪਾਇਓ ਅਸ ਬਡਭਾਗ ਹਮਾਰਾ ॥੨॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਕਉਤਕ ਆਏ ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਉਜਾਨਾਂ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੋਹਿ ਬਿਆਹਿ ਚਲੇ ਹੈ ਪੁਰਖ ਏਕ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥੨॥੨੪॥ ਆਸਾ ॥ ਸਾਸੁ ਕੀ ਦੁਖੀ ਸਸੁਰ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਜੇਠ ਕੇ ਨਾਮਿ ਡਰਉ ਰੇ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਨਨਦ ਗਹੇਲੀ ਦੇਵਰ ਕੈ ਬਿਰਹਿ ਜਰਉ ਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਬਉਰੀ ਮੈ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਰਹਨਿ ਰਹਉ ਰੇ ॥ ਸੇਜੈ ਰਮਤੁ ਨੈਨ ਨਹੀ ਪੇਖਉ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਕਾ ਸਉ ਕਹਉ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਪੁ ਸਾਵਕੈ ਕਰੈ ਲਰਾਈ ਮਾਇਆ ਸਦ ਮਤਵਾਰੀ ॥ ਬਡੇ ਭਾਈ ਕੈ ਜਬ ਸੰਗਿ ਹੋਤੀ ਤਬ ਹਉ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਪੰਚ ਕੋ ਝਗਰਾ ਝਗਰਤ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਝੂਠੀ ਮਾਇਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਮੈ ਰਾਮ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥੩॥੨੫॥ ਆਸਾ ॥ ਹਮ ਘਰਿ ਸੂਤੁ ਤਨਹਿ ਨਿਤ ਤਾਨਾ ਕੰਠਿ ਜਨੇਊ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਤਉ ਬੇਦ ਪੜਹੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਗੋਬਿੰਦੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਜਿਹਬਾ ਬਿਸਨੁ ਨੈਨ ਨਾਰਾਇਨ ਹਿਰਦੈ ਬਸਹਿ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਜਮ ਦੁਆਰ ਜਬ ਪੂਛਸਿ ਬਵਰੇ ਤਬ ਕਿਆ ਕਹਸਿ ਮੁਕੰਦਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਗੋਰੂ ਤੁਮ ਗੁਆਰ ਗੁਸਾਈ ਜਨਮ ਜਨਮ

ਰਖਵਾਰੇ ॥ ਕਬਹੂੰ ਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਚਰਾਇਹੁ ਕੈਸੇ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥੨॥ ਤੂੰ ਬਾਮ੍ਹਨੁ ਮੈ ਕਾਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਬੂਝਹੁ ਮੋਰ ਗਿਆਨਾ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਤਉ ਜਾਚੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹਰਿ ਸਉ ਮੋਰ ਧਿਆਨਾ ॥੩॥੪॥੨੬॥ ਆਸਾ ॥ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਸੁਪਨੈ ਜੈਸਾ ਜੀਵਨੁ ਸੁਪਨ ਸਮਾਨੰ ॥ ਸਾਚੁ ਕਰਿ ਹਮ ਗਾਠਿ ਦੀਨੀ ਛੋਡਿ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੰ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਤੁ ਕੀਨ੍ਹ ॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹਿਰਿ ਲੀਨ੍ਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗੁ ਉਰਝੈ ਪਸੁ ਨ ਦੇਖੈ ਆਗਿ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਨ ਮੁਗਧੁ ਚੇਤੈ ਕਨਿਕ ਕਾਮਿਨਿ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਕਰਿ ਬਿਚਾਰੁ ਬਿਕਾਰ ਪਰਹਰਿ ਤਰਨ ਤਾਰਨ ਸੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਗਜੀਵਨੁ ਐਸਾ ਦੁਤੀਅ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੩॥੫॥੨੭॥ ਆਸਾ ॥ ਜਉ ਮੈ ਰੂਪ ਕੀਏ ਬਹੁਤੇਰੇ ਅਬ ਫੁਨਿ ਰੂਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤਾਗਾ ਤੰਤੁ ਸਾਜੁ ਸਭੁ ਥਾਕਾ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਸਿ ਹੋਈ ॥੧॥ ਅਬ ਮੋਹਿ ਨਾਚਨੋ ਨ ਆਵੈ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮੰਦਰੀਆ ਨ ਬਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਾਇਆ ਲੈ ਜਾਰੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਾਗਰਿ ਫੂਟੀ ॥ ਕਾਮ ਚੋਲਨਾ ਭਇਆ ਹੈ ਪੁਰਾਨਾ ਗਇਆ ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੂਟੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਚੂਕੇ ਬਾਦ ਬਿਬਾਦਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮੈ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਭਏ ਰਾਮ ਪਰਸਾਦਾ ॥੩॥੬॥੨੮॥ ਆਸਾ ॥ ਰੋਜਾ ਧਰੈ ਮਨਾਵੈ ਅਲਹੁ ਸੁਆਦਤਿ ਜੀਅ ਸੰਘਾਰੈ ॥ ਆਪਾ ਦੇਖਿ ਅਵਰ ਨਹੀ ਦੇਖੈ ਕਾਹੇ ਕਉ ਝਖ ਮਾਰੈ ॥੧॥ ਕਾਜੀ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਤੋਹੀ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਸੋਚਿ ਬਿਚਾਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ॥ ਖਬਰਿ ਨ ਕਰਹਿ ਦੀਨ ਕੇ ਬਉਰੇ ਤਾ ਤੇ ਜਨਮੁ ਅਲੇਖੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚੁ ਕਤੇਬ ਬਖਾਨੈ ਅਲਹੁ ਨਾਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ॥ ਪਢੇ ਗੁਨੇ ਨਾਹੀ ਕਛੁ ਬਉਰੇ ਜਉ ਦਿਲ ਮਹਿ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਅਲਹੁ ਗੈਬੁ ਸਗਲ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਹਿਰਦੈ ਲੇਹੁ ਬਿਚਾਰੀ ॥ ਹਿੰਦੂ ਤੁਰਕ ਦੁਹੂੰ ਮਹਿ ਏਕੈ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਪੁਕਾਰੀ ॥੩॥੭॥੨੯॥ ਆਸਾ ਤਿਪਦਾ ਇਕਤੁਕਾ ॥ ਕੀਓ ਸਿੰਗਾਰੁ ਮਿਲਨ ਕੇ ਤਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਗੁਸਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੋ ਪਿਰੁ ਹਉ ਹਰਿ ਕੀ

ਬਹੁਰੀਆ॥ਰਾਮਬਡੇਮੈਤਨਕਲਹੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨਪਿਰਏਕੈਸੰਗਿਬਸੇ
ਰਾ॥ਸੇਜਏਕਪੈਮਿਲਨੁਦੁਹੇਰਾ॥੨॥ਧੰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਜੋਪੀਅਭਾਵੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰ
ਫਿਰਿਜਨਮਿਨਆਵੈ॥੩॥ ੮॥ ੩੦॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਦੁਪਦੇ॥ ਹੀਰੈਹੀਰਾਬੇਧਿਪਵਨਮਨੁਸ
ਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਗਲਜੋਤਿਇਨਿਹੀਰੈਬੇਧੀਸਤਿਗੁਰਬਚਨੀਮੈਪਾਈ
॥੧॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਅਨਾਹਦਬਾਨੀ॥ਹੰਸੁਹੁਇਹੀਰਾਲੇਇਪਛਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਹੀਰਾਅਸਦੇਖਿਓਜਗਮਹਰਹਾਸਮਾਈ॥ਗੁਪਤਾਹੀਰਾਪ੍ਰਗਟਭਇਓ
ਜਬਗੁਰਗਮਦੀਆਦਿਖਾਈ॥੨॥ ੧॥ ੩੧॥ ਆਸਾ॥ ਪਹਿਲੀਕਰੂਪਿਕੁਜਾ
ਤਿਕੁਲਖਨੀਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਬੁਰੀ॥ਅਬਕੀਸਰੂਪਿਸੁਜਾਨਿਸੁਲਖਨੀਸਹਜੇਉਦ
ਰਿਧਰੀ॥੧॥ਭਲੀਸਰੀਮੁਈਮੇਰੀਪਹਿਲੀਬਰੀ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਜੀਵਉਮੇਰੀਅਬਕੀ
ਧਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਬਲਹੁਰੀਆਈਬਡੀਕਾਸੁਹਾਗੁਟਰਿਓ॥ਲਹੁ
ਰੀਸੰਗਿਭਈਅਬਮੇਰੈਜੇਠੀਅਉਰੁਧਰਿਓ॥੨॥੨॥ ੩੨॥ ਆਸਾ॥ ਮੇਰੀ
ਬਹੁਰੀਆਕੋਧਨੀਆਨਾਉ॥ਲੇਰਾਖਿਓਰਾਮਜਨੀਆਨਾਉ॥੧॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇ
ਰਾਘਰੁਧੁੰਧਰਾਵਾ॥ਬਿਟਵਹਿਰਾਮਰਮਊਆਲਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁ
ਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਇਨਮੁੰਡੀਅਨਮੇਰੀਜਾਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ ੩॥ ੩੩॥ ਆਸਾ
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕੇਚਉਪਦੇ॥
ਰਹੁਰਹੁਰੀਬਹੁਰੀਆਘੂੰਘਟੁਜਿਨਿਕਾਢੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਲਹੈਗੀਨਆਢੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਘੂੰਘਟੁਕਾਢਿਗਈਤੇਰੀਆਗੈ॥ਉਨਕੀਗੈਲਿਤੋਹਿਜਿਨਿਲਾਗੈ॥੧॥ਘੂੰ
ਘਟਕਾਢੇਕੀਇਹੈਬਡਾਈ॥ਦਿਨਦਸਪਾਂਚਬਹੂਭਲੇਆਈ॥੨॥ਘੂੰਘਟੁਤੇਰੋ
ਤਉਪਰਿਸਾਚੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਇਕੂਦਹਿਅਰੁਨਾਚੈ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਬਹੂਤਬ
ਜੀਤੈ॥ਹਰਿਗੁਨਗਾਵਤਜਨਮੁਬਿਤੀਤੈ॥੪॥ ੧॥ ੩੪॥ ਆਸਾ॥ ਕਰਵ

ਤੁਭਲਾਨਕਰਵਟਤੇਰੀ॥ਲਾਗੁਗਲੇਸੁਨੁਬਿਨਤੀਮੇਰੀ॥੧॥ਹਉਵਾਰੀਮੁਖੁਫੇਰਿਪਿ
ਆਰੇ॥ਕਰਵਟੁਦੇਮੋਕਉਕਾਹੇਕਉਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਤਨੁਚੀਰਹਿਅੰਗੁਨਮੋਰਉ॥
ਪਿੰਡੁਪਰੈਤਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੋਰਉ॥੨॥ਹਮਤੁਮਬੀਚੁਭਇਓਨਹੀਕੋਈ॥ਤੁਮਹਿਸੁਕੰਤਨਾਰਿ
ਹਮਸੋਈ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈ॥ਅਬਤੁਮਰੀਪਰਤੀਤਿਨਹੋਈ॥੪॥੨॥
੩੫॥ ਆਸਾ॥ ਕੋਰੀਕੋਕਾਹੂਮਰਮੁਨਜਾਨਾ॥ਸਭੁਜਗੁਆਨਿਤਨਾਇਓਤਾਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਤੁਮਸੁਨਿਲੇਬੇਦਪੁਰਾਨਾ॥ਤਬਹਮਇਤਨਕੁਪਸਰਿਓਤਾਨਾ॥੧॥
ਧਰਨਿਅਕਾਸਕੀਕਰਗਹਬਨਾਈ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਸਾਥਚਲਾਈ॥੨॥ਪਾਈਜੋ
ਰਿਬਾਤਇਕਕੀਨੀਤਹਤਾਂਤੀਮਨੁਮਾਨਾ॥ਜੋਲਾਹੇਘਰੁਅਪਨਾਚੀਨਾਘਟਹੀਰਾਮੁਪ
ਛਾਨਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਕਾਰਗਹਤੋਰੀ॥ਸੂਤੈਸੂਤਮਿਲਾਏਕੋਰੀ॥੪॥੩॥ ੩੬॥
ਆਸਾ॥ ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਜੇਤੀਰਥਨਾਵੈਤਿਸੁਬੈਕੁੰਠਨਜਾਨਾ॥ਲੋਕਪਤੀਣੇਕਛੂਨਹੋ
ਵੈਨਾਹੀਰਾਮੁਅਯਾਨਾ॥੧॥ਪੂਜਹੁਰਾਮੁਏਕੁਹੀਦੇਵਾ॥ਸਾਚਾਨਾਵਣੁਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਕੈਮਜਨਿਜੇਗਤਿਹੋਵੈਨਿਤਨਿਤਮੇਂਡੁਕਨਾਵਹਿ॥ਜੈਸੇਮੇਂਡੁਕਤੈਸੇ
ਓਇਨਰਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵਹਿ॥੨॥ਮਨਹੁਕਠੋਰੁਮਰੈਬਾਨਾਰਸਿਨਰਕੁਨਬਾਂਚਿ
ਆਜਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਰੈਹਾੜੰਬੈਤਸਗਲੀਸੈਨਤਰਾਈ॥੩॥ਦਿਨਸੁਨਰੈਨਿਬੇਦੁ
ਨਹੀਸਾਸਤ੍ਰਤਹਾਬਸੈਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਨਰਤਿਸਹਿਧਿਆਵਹੁਬਾਵਰਿਆ
ਸੰਸਾਰਾ॥੪॥ ੪॥ ੩੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਏਕਅਨੇਕਬਿਆਪਕਪੂਰਕਜਤ
ਦੇਖਉਤਤਸੋਈ॥ਮਾਇਆਚਿਤ੍ਰਬਚਿਤ੍ਰਬਿਮੋਹਿਤਬਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਸ
ਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਸਭੁਗੋਬਿੰਦੁਹੈਗੋਬਿੰਦਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ॥ਸੂਤੁਏਕੁਮਣਿਸਤਸਹੰਸ
ਜੈਸੇਓਤਿਪੋਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤਰੰਗਅਰੁਫੇਨਬੁਦਬੁਦਾਜਲਤੇਭਿੰਨ
ਨਹੋਈ॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲੀਲਾਬਿਚਰਤਆਨਨਹੋਈ॥੨॥ਮਿਥਿਆ

ਭਰਮੁਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਸਤਿਪਦਾਰਥੁਜਾਨਿਆ॥ਸੁਕ੍ਰਿਤਮਨਸਾਗੁਰਉਪਦੇਸੀ
ਜਾਗਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਹਰਿਕੀਰਚਨਾਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੀ॥
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਕੇਵਲਏਕਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥
ਆਨੀਲੇਕੁੰਭੁਭਰਾਈਲੇਊਦਕਠਾਕੁਰਕਉਇਸਨਾਨੁਕਰਉ॥ਬਇਆਲੀਸਲਖਜੀਜ
ਲਮਹਿਹੋਤੇਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੧॥ਜਤ੍ਰਜਾਉਤਤਬੀਠਲੁਭੈਲਾ॥ਮਹਾਅ
ਨੰਦੁਕਰੇਸਦਕੇਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨੀਲੇਫੂਲਪਰੋਈਲੇਮਾਲਾਠਾਕੁਰਕੀਹਉਪੂਜ
ਕਰਉ॥ਪਹਿਲੇਬਾਸੁਲਈਹੈਭਵਰਹਬੀਠਲਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੨॥ਆਨੀਲੇ
ਦੂਧੁਰੀਧਾਈਲੇਖੀਰੰਠਾਕੁਰਕਉਨੈਵੇਦੁਕਰਉ॥ਪਹਿਲੇਦੂਧੁਬਿਟਾਰਿਓਬਛਰੈ
ਬੀਠਲੁਭੈਲਾਕਾਇਕਰਉ॥੩॥ਈਭੈਬੀਠਲੁਊਭੈਬੀਠਲੁਬੀਠਲਬਿਨੁਸੰਸਾਰੁ
ਨਹੀ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਪੂਰਿਰਹਿਓਤੂੰਸਰਬਮਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥
ਮਨੁਮੇਰੋਗਜੁਜਿਹਬਾਮੇਰੀਕਾਤੀ॥ਮਪਿਮਪਿਕਾਟਉਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੧॥ਕਹਾਕਰ
ਉਜਾਤੀਕਹਾਕਰਉਪਾਤੀ॥ਰਾਮਕੋਨਾਮੁਜਪਉਦਿਨਰਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਂਗਨਿਰਾਂਗ
ਉਸੀਵਨਿਸੀਵਉ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਘਰੀਅਨਜੀਵਉ॥੨॥ਭਗਤਿਕਰਉਹਰਿਕੇਗੁਨ
ਗਾਵਉ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਖਸਮੁਧਿਆਵਉ॥੩॥ਸੁਇਨੇਕੀਸੂਈਰੁਪੇਕਾਧ
ਾਗਾ॥ਨਾਮੇਕਾਚਿਤੁਹਰਿਸਿਉਲਾਗਾ॥੪॥੩॥ ਆਸਾ॥ ਸਾਪੁਕੁੰਚਛੋਡੈਬਿਖੁ
ਨਹੀਛਾਡੈ॥ਉਦਕਮਾਹਿਜੈਸੇਬਗੁਧਿਆਨੁਮਾਡੈ॥੧॥ਕਾਹੇਕਉਕੀਜੈਧਿਆਨੁਜਪ
ਨਾ॥ਜਬਤੇਸੁਧੁਨਾਹੀਮਨੁਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਘਚਭੋਜਨੁਜੋਨਰੁਜਾਨੈ॥ਐਸੇਹੀ
ਠਗਦੇਉਬਖਾਨੈ॥੨॥ਨਾਮੇਕੇਸੁਆਮੀਲਾਹਿਲੇਝਗਰਾ॥ਰਾਮਰਸਾਇਨਪੀਉਰੇਦ
ਗਰਾ॥੩॥੪॥ ਆਸਾ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਚੀਨ੍ਹਸੀਆਸਾਤੇਨਭਾਵਸੀ॥ਰਾਮਾਭਗ
ਤਹਚੇਤੀਅਲੇਅਚਿੰਤਮਨੁਰਾਖਸੀ॥੧॥ਕੈਸੇਮਨਤਰਹਿਗਾਰੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਬਿਖੈ
ਕੋਬਨਾ॥ਝੂਠੀਮਾਇਆਦੇਖਿਕੈਭੂਲਾਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੀਪੇਕੇਘਰਿਜਨਮੁਦੈ

ਲਾਗੁਰਉਪਦੇਸੁਭੈਲਾ॥ਸੰਤਾਂਕੈਪਰਸਾਦਿਨਾਮਾਹਰਿਭੇਟੁਲਾ॥੨॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਸਾਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥

ਮ੍ਰਿਗਮੀਨਭ੍ਰਿੰਗਪਤੰਗਕੁੰਚਰਏਕਦੋਖਬਿਨਾਸ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਜਾਮਹਿਤਾਕੀ
ਕੇਤਕਆਸ॥ਮਾਧੋਅਬਿਦਿਆਹਿਤਕੀਨ॥ਬਿਬੇਕਦੀਪਮਲੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿ
ਗਦਜੋਨਿਅਚੇਤਸੰਭਵਪੁੰਨਪਾਪਅਸੋਚ॥ਮਾਨੁਖਾਅਵਤਾਰਦੁਲਭਤਿਹੀਸੰਗ
ਪੋਚ॥੨॥ਜੀਅਜੰਤਜਹਾਜਹਾਲਗੁਕਰਮਕੇਬਸਿਜਾਇ॥ਕਾਲਫਾਸਅਬਧਲਾਗੇ
ਕਛੁਨਚਲੈਉਪਾਇ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸਦਾਸਉਦਾਸਤਜੁਭ੍ਰਮੁਤਪਨਤਪੁਗੁਰਗਿਆ
ਨ॥ਭਗਤਜਨਭੈਹਰਨਪਰਮਾਨੰਦਕਰਹੁਨਿਦਾਨ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ॥ ਸੰਤਤੁਝੀਤ
ਨੁਸੰਗਤਿਪ੍ਰਾਨ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਜਾਨੈਸੰਤਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਸੰਤਚੀਸੰਗਤਿਸੰਤਕ
ਥਾਰਸੁ॥ਸੰਤਪ੍ਰੇਮਮਾਝੈਦੀਜੈਦੇਵਾਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਆਚਰਣਸੰਤਚੋਮਾਰਗੁ
ਸੰਤਚਓਲਗਓਲਗਣੀ॥੨॥ਅਉਰਇਕਮਾਗਉਭਗਤਿਚਿੰਤਾਮਣਿ॥ਜਣੀਲਖ
ਾਵਹੁਅਸੰਤਪਾਪੀਸਣਿ॥੩॥ਰਵਿਦਾਸੁਭਣੈਜੋਜਾਣੈਸੋਜਾਣੁ॥ਸੰਤਅਨੰਤਹਿਅੰਤਰੁ
ਨਾਹੀ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ॥ ਤੁਮਚੰਦਨਹਮਇਰੰਡਬਾਪੁਰੇਸੰਗਿਤੁਮਾਰੇਬਾਸਾ॥ਨੀਚਰੂ
ਖਤੇਊਚਭਏਹੈਗੰਧਸੁਗੰਧਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਮਾਧਉਸਤਸੰਗਤਿਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥ਹਮ
ਅਉਗਨਤੁਮਉਪਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਮਖਤੂਲਸੁਪੇਦਸਪੀਅਲਹਮਬਪੁਰੇਜ
ਸਕੀਰਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਐਮਾਧਉਜੈਸੇਮਧੁਪਮਖੀਰਾ॥੨॥ਜਾਤੀਓਛਾ
ਪਾਤੀਓਛਾਓਛਾਜਨਮੁਹਮਾਰਾ॥ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਕਹਿਰਵਿਦਾਸਚਮਾਰਾ॥੩॥
੩॥ ਆਸਾ॥ ਕਹਾਭਇਓਜਉਤਨੁਭਇਓਛਿਨੁਛਿਨੁ॥ਪ੍ਰੇਮੁਜਾਇਤਉਡਰਪੈਤੇ
ਰੋਜਨੁ॥੧॥ਤੁਝਹਿਚਰਨਅਰਬਿੰਦਭਵਨਮਨੁ॥ਪਾਨਕਰਤਪਾਇਓਪਾਇਓਰਾਮਈਆਧਨੁ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਪਤਿਬਿਪਤਿਪਟਲਮਾਇਆਧਨੁ॥ਤਾਮਹਿਮਗਨਹੋਤਨਤੇਰੋਜਨੁ॥੨॥
ਪ੍ਰੇਮਕੀਜੇਵਰੀਬਾਧਿਓਤੇਰੋਜਨ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਛੂਟਿਬੋਕਵਨਗੁਨ॥੩॥੪॥

ਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਜਨ ਗਏ ਨਿਸਤਰਿ ਤਰੇ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕਬੀਰ ਉਜਾਗਰ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਾਟੇ ਕਾਗਰ ॥੧॥ ਨਿਮਤ ਨਾਮਦੇਉ
ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਤਉ ਜਗ ਜਨਮ ਸੰਕਟ ਨਹੀ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਨ ਰਵਿਦਾਸ ਰਾਮ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ ॥ ਇਉ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਰਕ ਨਹੀ ਜਾਤਾ ॥੩॥੫॥ ਆਸਾ ॥ ਮਾਟੀ ਕੋ ਪੁਤਰਾ ਕੈਸੇ
ਨਚਤੁ ਹੈ ॥ ਦੇਖੈ ਦੇਖੈ ਸੁਨੈ ਬੋਲੈ ਦਉਰਿਓ ਫਿਰਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਕਛੁ ਪਾਵੈ ਤਬ ਗ
ਰਬੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ॥ ਮਾਇਆ ਗਈ ਤਬ ਰੋਵਨੁ ਲਗਤੁ ਹੈ ॥੧॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਰਸ ਕਸਹਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥
ਬਿਨਸਿ ਗਇਆ ਜਾਇ ਕਹੂੰ ਸਮਾਨਾ ॥੨॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਬਾਜੀ ਜਗੁ ਭਾਈ ॥ ਬਾਜੀਗਰ
ਸਉ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥੩॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਆਸਾ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਧੰਨੇ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਬਿਲਾਨੇ ਤਨੁ ਮਨੁ
ਧਨੁ ਨਹੀ ਧੀਰੇ ॥ ਲਾਲਚ ਬਿਖੁ ਕਾਮ ਲੁਬਧ ਰਾਤਾ ਮਨਿ ਬਿਸਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੀਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿ
ਖੁ ਫਲ ਮੀਠ ਲਗੇ ਮਨ ਬਉਰੇ ਚਾਰ ਬਿਚਾਰ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਨ ਤੇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਢੀ ਅਨ ਭਾਂਤੀ ਜ
ਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਤਾਨਿਆ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿ ਜਾਨਿ ਨਹੀ ਰਿਦੈ ਨਿਵਾਸੀ ਜਲਤ ਜਾਲ ਜਮ ਫੰਧ ਪਰੇ ॥
ਬਿਖੁ ਫਲ ਸੰਚਿ ਭਰੇ ਮਨ ਐਸੇ ਪਰਮ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਮਨ ਬਿਸਰੇ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਵੇਸੁ ਗੁਰ
ਹਿ ਧਨੁ ਦੀਆ ਧਿਆਨੁ ਮਾਨੁ ਮਨ ਏਕ ਮਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਾਨੀ ਸੁਖੁ ਜਾਨਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਨੇ ਮੁਕਤਿ ਭਏ ॥੩॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾਇ ਸਮਾਨੀ ਜਾ ਕੈ ਅਛਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਹਿਚਾਨਿਆ ॥ ਧੰਨੈ
ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਧਰਣੀਧਰੁ ਮਿਲਿ ਜਨ ਸੰਤ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਸੰਗਿ ਨਾਮਦੇਉ ਮਨੁ ਲੀਣਾ ॥ ਆਢ ਦਾਮ ਕੋ ਛੀਪਰੋ ਹੋਇਓ
ਲਾਖੀਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਨਨਾ ਤਨਨਾ ਤਿਆਗਿ ਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਰਨ ਕਬੀਰਾ ॥ ਨੀਚ ਕੁਲਾ ਜੋਲਾ
ਹਰਾ ਭਇਓ ਗੁਨੀਯ ਗਹੀਰਾ ॥੧॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਢੁਵੰਤਾ ਢੋਰ ਨੀਤਿ ਤਿਨਿ ਤਿਆਗੀ ਮਾਇਆ ॥
ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸੈਨੁ ਨਾਈ ਬੁਤਕਾਰੀਆ ਓਹੁ ਘ
ਰਿ ਘਰਿ ਸੁਨਿਆ ॥ ਹਿਰਦੇ ਵਸਿਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਭਗਤਾ ਮਹਿ ਗਨਿਆ ॥੩॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਸੁਨਿ ਕੈ ਜਾਟ

ਰੋ ਉਠਿ ਭਗਤੀ ਲਾਗਾ ॥ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਤਖਿ ਗੁਸਾਈਆ ਧੰਨਾ ਵਡਭਾਗਾ ॥੪॥੨॥ ਆਸਾ ॥
ਰੇ ਚਿਤ ਚੇਤਸਿ ਕੀ ਨ ਦਯਾਲ ਦਮੋਦਰ ਬਿਬਹਿ ਨ ਜਾਨਸਿ ਕੋਈ ॥ ਜੇ ਧਾਵਹਿ ਬ੍ਰਹਮੰ
ਡ ਖੰਡ ਕਉ ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਨੀ ਕੇਰੇ ਉਦਰ ਉਦਕ ਮਹਿ ਪਿੰਡੁ ਕੀਆ ਦਸ
ਦੁਆਰਾ ॥ ਦੇਇ ਅਹਾਰੁ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਰਾਖੈ ਐਸਾ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਕੁੰਮੀ ਜਲ ਮਾਹਿ ਤ
ਨ ਤਿਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪੰਖ ਖੀਰੁ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ॥ ਪੂਰਨ ਪਰਮਾਨੰਦ ਮਨੋਹਰ ਸਮਝਿ ਦੇਖੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥
੨॥ ਪਾਖਣਿ ਕੀਟੁ ਗੁਪਤੁ ਹੋਇ ਰਹਤਾ ਤਾ ਚੋ ਮਾਰਗੁ ਨਾਹੀ ॥ ਕਹੈ ਧੰਨਾ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੋ ਮਤ ਰੇ ਜੀ
ਅ ਡਰਾਂਹੀ ॥੩॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਆਸਾ ਸੇਖ
ਫਰੀਦ ਜੀਉ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਦਿਲਹੁ ਮੁਹਬਤਿ ਜਿੰਨ ਸੇਈ ਸਚਿਆ ॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਹੋਰੁ
ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਸਿ ਕਾਂਢੇ ਕਚਿਆ ॥੧॥ ਰਤੇ ਇਸਕ ਖੁਦਾਇ ਰੰਗਿ ਦੀਦਾਰ ਕੇ ॥ ਵਿਸਰਿਆ ਜਿਨ
ਨਾਮੁ ਤੇ ਭੁਇ ਭਾਰੁ ਥੀਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਇ ਦਰਿ ਦਰਵੇਸ ਸੇ ॥ ਤਿਨ ਧੰ
ਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਉ ਆਏ ਸਫਲੁ ਸੇ ॥੨॥ ਪਰਵਦਗਾਰ ਅਪਾਰ ਅਗਮ ਬੇਅੰਤ ਤੂ ॥ ਜਿਨਾ ਪ
ਛਾਤਾ ਸਚੁ ਚੁੰਮਾ ਪੈਰ ਮੂੰ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ਤੂ ਬਖਸੰਦਗੀ ॥ ਸੇਖ ਫਰੀਦੈ ਖੈਰੁ ਦੀਜੈ
ਬੰਦਗੀ ॥੪॥੧॥ ਆਸਾ ॥ ਬੋਲੈ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ ਪਿਆਰੇ ਅਲਹ ਲਗੇ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਸੀ
ਖਾਕ ਨਿਮਾਣੀ ਗੋਰ ਘਰੇ ॥੧॥ ਆਜੁ ਮਿਲਾਵਾ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਟਾਕਿਮ ਕੂੰਜੜੀਆ ਮਨਹੁ ਮਚਿੰ
ਦੜੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਘੁਮਿ ਨ ਆਈਐ ॥ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀਆ ਲਗਿ ਨ ਆ
ਪੁ ਵਞਾਈਐ ॥੨॥ ਬੋਲੀਐ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਝੂਠੁ ਨ ਬੋਲੀਐ ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਦਸੈ ਵਾਟ ਮੁਰੀਦਾ ਜੋਲੀ
ਐ ॥੩॥ ਛੈਲ ਲੰਘੰਦੇ ਪਾਰਿ ਗੋਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਿਆ ॥ ਕੰਚਨ ਵੰਨੇ ਪਾਸੇ ਕਲਵਤਿ ਚੀਰਿਆ ॥
੪॥ ਸੇਖ ਹਯਾਤੀ ਜਗਿ ਨ ਕੋਈ ਥਿਰੁ ਰਹਿਆ ॥ ਜਿਸੁ ਆਸਣਿ ਹਮ ਬੈਠੇ ਕੇਤੇ ਬੈਸਿ ਗਇਆ ॥
੫॥ ਕਤਿਕ ਕੂੰਜਾਂ ਚੇਤਿ ਡਉ ਸਾਵਣਿ ਬਿਜੁਲੀਆਂ ॥ ਸੀਆਲੇ ਸੋਹੰਦੀਆਂ ਪਿਰ ਗਲਿ ਬਾਹ
ੜੀਆਂ ॥੬॥ ਚਲੇ ਚਲਣਹਾਰ ਵਿਚਾਰਾ ਲੇਇ ਮਨੋ ॥ ਗੰਢੇਦਿਆਂ ਛਿਅ ਮਾਹ ਤੁੜੰਦਿਆ ਹਿ
ਕੁ ਖਿਨੋ ॥੭॥ ਜਿਮੀ ਪੁਛੈ ਅਸਮਾਨ ਫਰੀਦਾ ਖੇਵਟ ਕਿੰਨਿ ਗਏ ॥ ਜਾਲਣ ਗੋਰਾਂ ਨਾਲਿ ਉਲਾਮੇ ਜੀ

ਆਸਾ

ਅਸਟ ੮ ॥ ੩ ॥ ਆਸਾ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੇ ੩੭ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੇ ੫ ਸ੍ਰੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੇ ੬ ਧੰਨੇ ਜੀਉ ਕੇ ੩ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਜੀ ਕੇ ੨ ਤ੍ਰਿਕੁ ਜੁਮਲਾ ੫੩ ॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧

ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਕਰੀ ਚਨਣਾਠੀਆ ਜੇ ਮਨੁ ਉਰਸਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਕੁੰਗੂ ਜੇ ਰਲੈ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਪੂਜਾ ਕੀਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੂਜ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹਰਿ ਦੇਵ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਜੇ ਮਨੁ ਧੋਵੈ ਕੋਇ ॥ ਜੂਠਿ ਲਹੈ ਜੀਉ ਮਾਜੀਐ ਮੋਖ ਪਇਆਣਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਸੂ ਮਿਲਹਿ ਚੰਗਿਆਈਆ ਖੜੁ ਖਾਵਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੇਹਿ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਆਦਮੀ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣ ਕਰਮ ਕਰੇਹਿ ॥੩॥ ਨੇੜਾ ਹੈ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਿਅਹੁ ਨਿਤ ਸਾਰੇ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇ ॥ ਜੋ ਦੇਵੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਹੇ ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਨਾਭਿ ਕਮਲ ਤੇ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਪਜੇ ਬੇਦ ਪੜਹਿ ਮੁਖਿ ਕੰਠਿ ਸਵਾਰਿ ॥ ਤਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਣਾ ਆਵਤ ਜਾਤ ਰਹੈ ਗੁਬਾਰਿ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਿਉ ਬਿਸਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਪੂਰੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵਹਿ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜਾ ਕੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਮੁਖਿ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰਿ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਕਰਹਿ

ਨਿਤ ਝਗਰਾ ਦੁਹੁ ਲੋਚਨ ਕਿਆ ਹੇਰੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਸਬਦੁ ਧੁਨਿ ਜਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਝਗਰੁ ਨਿਬੇਰੈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਬੇਅੰਤ ਅਜੋਨੀ ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਜਗਜੀਵਨ ਨਦਰਿ ਕਰਹੁ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥੨॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਧ੍ਰਿਗੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਣਾ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਕੰਮਿ ਹਰਿ ਵੀਸਰੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਮਨਾ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਗੋਵਿਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪਜੈ ਅਵਰ ਵਿਸਰਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਗਹਿ ਰਹੈ ਜਰਾ ਕਾ ਭਉ ਨ ਹੋਵਈ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਿਉ ਇਕੁ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਵੇਖੁ ਜੈਸੀ ਭਗਤਿ ਬਨੀ ॥ ਆਪ ਸੇਤੀ ਆਪੁ ਖਾਇਆ ਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਈ ॥੨॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਪਾਈਐ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਤਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਐਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਿਆ ਓਹੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜੀਉ ਧਰੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹੁ ਨ ਕੋਇ ਜੀ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨਹੁ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਦੂਜੀ ਸੇਵਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ਜੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰੀਤਿ ਹੈ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਕਥਾ ਕਹਾਨੀ ਜੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਏਹਾ ਸੇਵ ਬਨੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਸਤ੍ਰ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਬੰਧਪ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਮੈ ਭੂਖ ਲਾਗੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਸਾਕੁ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਰਾਸਿ ਕੂੜੀ ਹੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਮੇਰਾ ਧਨੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ ਚਾਲੈ ਜਹਾ ਹਉ ਜਾਉ ਤਹ ਜਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਝੂਠਾ ਜੋ ਝੂਠੇ ਲਾਗੈ ਝੂਠੇ ਕਰਮ ਕਮਾਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਹੋਆ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੨॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮ: ੩

ਜੁਗਮਾਹਿਨਾਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਹੋਵਈਵੇ
ਖਹੁਕੋਵਿਉਪਾਇ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿ
ਲਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹਜੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਭਉਪਾਏਆਪਣਾਬੈਰਾਗੁਉ
ਪਜੈਮਨਿਆਇ॥ਬੈਰਾਗੈਤੇਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਸਿਉਰਹੈਸਮਾਇ॥੨॥ਸੇਇਮੁਕਤਿ
ਜੋਮਨੁਜਿਣਹਿਫਿਰਿਧਾਤੁਨਲਾਗੈਆਇ॥ਦਸਵੈਦੁਆਰਿਰਹਤਕਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਪਾ
ਇ॥੩॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਗੁਰੁਹੋਇਆਵੇਖਹੁਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥ਇਹੁਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰੇ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਰਾਮਸਭੁਕੋਕਹੈ
ਕਹਿਐਰਾਮੁਨਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਫਲੁਪਾਵੈਕੋਇ॥੧॥ਅੰਤਰਿਗੋਵਿੰ
ਦਜਿਸੁਲਾਗੈਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿਤਿਸੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਹਰਿਹਰਿਕਰਹਿਸਦਾਮਨਿਚੀਤਿ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਜਿਨਕੈਕਪਟੁਵਸੈਬਾਹਰਹੁਸੰਤਕਹਾਹਿ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਮੂਲਿਨਚੁਕਈਅੰਤਿਗਏ
ਪਛੁਤਾਹਿ॥੨॥ਅਨੇਕਤੀਰਥਜੇਜਤਨਕਰੈਤਾਅੰਤਰਕੀਹਉਮੈਕਦੇਨਜਾਇ॥ਜਿਸੁਨਰਕੀ
ਦੁਬਿਧਾਨਜਾਇਧਰਮਰਾਇਤਿਸੁਦੇਇਸਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿ
ਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਵਿਚਹੁਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਂਹਰਿਭੇਟੈਸੋਈ॥੪॥੪॥੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੩
ਤਿਸੁਜਨਸਾਂਤਿਸਦਾਮਤਿਨਿਹਚਲਜਿਸਕਾਅਭਿਮਾਨੁਗਵਾਏ॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁ
ਜਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਿਅਚੇਤਮਨਾਜੋਇਛਹਿਸੋਫ
ਲੁਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸੁਪਾਵਹਿਪੀਵਤਰਹਹਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋਵੈਪਾਰਸੁਹੋਇਤਪੂਜਕਰਾਏ॥ਜੋਉਸੁਪੂਜੇਸੋਫ
ਲੁਪਾਏਦੀਖਿਆਦੇਵੈਸਾਚੁਬੁਝਾਏ॥੨॥ਵਿਣੁਪਾਰਸੈਪੂਜਨਹੋਵਈਵਿਣੁਮਨਪਰਚੇ
ਅਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਗੁਰੂਸਦਾਏਅਗਿਆਨੀਅੰਧਾਕਿਸੁਓਹੁਮਾਰਗਿਪਾਏ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਵਿਣੁਨਦਰੀਕਿਛੂਨਪਾਈਐਜਿਸੁਨਦਰਿਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੇਵਡਿਆਈ
ਅਪਣਾਸਬਦੁਵਰਤਾਏ॥੪॥੫॥੭॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੩ ਪੰਚਪਦੇ॥ ਨਾਕਾਸੀ

ਮਤਿਊਪਜੈਨਾਕਾਸੀਮਤਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਤਿਊਪਜੈਤਾਇਹਸੋਝੀਪਾ
ਇ॥੧॥ਹਰਿਕਥਾਤੂੰਸੁਣਿਰੇਮਨਸਬਦੁਮੰਨਿਵਸਾਇ॥ਇਹਮਤਿਤੇਰੀਥਿਰੁਰਹੈਤਾਭ
ਰਮੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਣਰਿਦੈਵਸਾਇਤੂਕਿਲਵਿਖਹੋਵਹਿਨਾਸੁ॥ਪੰ
ਚਭੂਆਤਮਾਵਸਿਕਰਹਿਤਾਤੀਰਥਕਰਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਇਹੁਮਨੁਮੁਗਧੁਹੈਸੋਝੀ
ਕਿਛੂਨਪਾਇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਬੁਝਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਕਾ
ਸੀਸਭਿਤੀਰਥਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਤਿਗੁਰਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਸੁਸੰਗਿਰ
ਹਹਿਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੪॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹੁਕਮੁਬੁਝਿ
ਆਏਕੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸਭੁਸਚੁਹੈਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥੫॥੬॥੮॥
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੩ ਏਕੋਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪੰਡਿਤਸੁਣਿਸਿਖੁਸਚੁਸੋਈ॥ਦੂਜੈਭਾ
ਇਜੇਤਾਪੜਹਿਪੜਤਗੁਣਤਸਦਾਦੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਹਰਿਚਰਣੀਤੂੰਲਾਗਿਰਹੁਗੁਰਸਬ
ਦਿਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸੁਰਸਨਾਚਾਖੁਤੂੰਤਾਂਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਮਿਲਿਐਮਨੁਸੰਤੋਖੀਐਤਾਫਿਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਹੋਇ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਪਰ
ਘਰਿਜਾਇਨਕੋਇ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਜੇਕਰੇਮਨਮੁਖਿਬੂਝਨਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿ
ਚਾਨਣਾਹਰਿਨਾਮੁਪਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸੁਣਿਸਾਸਤ੍ਰਤੂੰਨਬੁਝਹੀਤਾਫਿਰਹਿਬਾਰੋਬਾਰ॥
ਸੋਮੂਰਖੁਜੋਆਪੁਨਪਛਾਣਈਸਚਿਨਧਰੇਪਿਆਰੁ॥੪॥ਸਚੈਜਗਤੁਡਹਕਾਇਆਕ
ਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜਿਉਤਿਸਕੀਰਜਾਇ॥੫॥੭॥੯॥
੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿਕੇਜਨਸਤਿਗੁਰਸਤਪੁਰਖਾਹਉ
ਬਿਨਉਕਰਉਗੁਰਪਾਸਿ॥ਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਸਤਿਗੁਰਸਰਣਾਈਕਰਿਦਇਆਨਾਮੁਪਰ
ਗਾਸਿ॥੧॥ਮੇਰੇਮੀਤਗੁਰਦੇਵਮੋਕਉਰਾਮਨਾਮੁਪਰਗਾਸਿ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਹਰਿਕੀਰਤਿਹਮਰੀਰਹਰਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਕੇਵਡਭਾਗਵਡੇਰੇ

ਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਧਾ ਹਰਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸਹਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਗੁਣ ਪਰਗਾਸਿ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮ ਪਾਸਿ ॥ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਿ ਸੰਗਤਿ ਨਹੀ ਆਏ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੇ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਾਸਿ ॥੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਜਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਪਾਈ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖਾਸਿ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਤ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਿ ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਜਪਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਓਹੈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਜਨਾ ਮੋ ਕਉ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਮਨੁ ਮੋਹੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਜਨੁ ਸੋਹੈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮਤਿ ਕਉਲਾ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਲਾਗੈ ਪਗਿ ਓਹੈ ॥ ਜਨ ਕਉ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਸੋਹੈ ॥੨॥ ਦੁਰਮਤਿ ਭਾਗਹੀਨ ਮਤਿ ਫੀਕੇ ਨਾਮੁ ਸੁਨਤ ਆਵੈ ਮਨਿ ਰੋਹੈ ॥ ਕਊਆ ਕਾਗ ਕਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਵਿਸਟਾ ਖਾਇ ਮੁਖਿ ਗੋਹੈ ॥੩॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਤਿਵਾਦੀ ਜਿਤੁ ਨਾਤੈ ਕਊਆ ਹੰਸੁ ਹੋਹੈ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਵਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੑ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਮਲੁ ਧੋਹੈ ॥੪॥੨॥੧੧॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਊਤਮ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਮੁਖਿ ਬੋਲਹਿ ਪਰਉਪਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਸੁਣੈ ਸਰਧਾ ਭਗਤਿ ਸੇਤੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਮ ਪਾਪੀ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਡਭਾਗੀ ਵਡਭਾਗੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਵਹਿ ਗੁਰਮਤਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਦਰਸਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਤ ਪੁਰਖ ਨ ਪਾਇਆ ਤੇ ਭਾਗਹੀਣ ਜਮਿ ਮਾਰੇ ॥ ਸੇ ਕੂਕਰ ਸੂਕਰ ਗਰਧਭ ਪਵਹਿ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਦਯਿ ਮਾਰੇ ਮਹਾ ਹਤਿਆਰੇ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਨਿਸ

ਤਾਰੇ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਵਹੁ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਧਿਆਈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਸਭਿ ਗੁਣ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਜਪਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਸਭ ਲਹਿ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਖਾ ਹਰਿ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਸੁ ਗਾਵਾ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥੧॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਲੋਚ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਲਾਈ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਲੋਚ ਲਗੀ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰਭਿ ਲੋਚ ਪੂਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨਿ ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਰਸ ਕਸ ਦੁਖੁ ਖਾਵੈ ਮੁਖੁ ਫੀਕਾ ਥੁਕ ਥੂਕ ਮੁਖਿ ਪਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣਾ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸਾਬਾਸਿ ਕਹੈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਨ ਕਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗਲਿ ਲਾਈ ॥੪॥੪॥੧੩॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਹਮ ਹੋਵਹ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜਿਨਾ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਿਰਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਪਗ ਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਖਾ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਭਾਈ ਮੋ ਕਉ ਕਰਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧॥ ਜਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਜਿਨ ਵਚਨ ਗੁਰੂ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਕੇ ਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਗੁਰ ਕੀ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਸੰਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਪਾਪੀ ਜਮਿ ਖਾਇਆ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਾਰੇ ਹਰਿ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੇ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥੫॥੧੪॥

ਗੁਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਨ

ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੋਕਉਕਰਿਉਪਦੇਸੁਹਰਿਮੀਠਲਗਾਵੈ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤ
ਲੁਸਭੁਹਰਿਆਹੋਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੧॥ਭਾਈਰੇਮੋਕਉਕੋਈ
ਆਇਮਿਲੈਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਾਮੇਰੇ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੀਰਜੁਧਰਮੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪਾਇ
ਆਨਿਤਹਰਿਨਾਮੈਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾਵੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀ
ਜੋਬੋਲੈਸੋਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਵੈ॥੨॥ਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਜਿਤੁਮੈਲੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮ
ਤਿਨਾਮੁਜਪੈਲਿਵਲਾਵੈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਜਿਨਨਹਿਪਾਇਆਸੇਭਾਗਹੀ
ਣਮੁਏਮਰਿਜਾਵੈ॥੩॥ਆਨਦਮੂਲੁਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਸਭਜਨਕਉਅਨਦੁ
ਕਰਹੁਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਤੂੰਦਾਤਾਜੀਅਸਭਿਤੇਰੇਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਵੈ॥੪॥੬॥ ੧੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩ ਮਾਈਬਾਪੁਪੁਤ੍ਰਸਭਿਹਰਿਕੇ
ਕੀਏ॥ਸਭਨਾਕਉਸਨਬੰਧੁਹਰਿਕਰਿਦੀਏ॥੧॥ਹਮਰਾਜੋਰੁਸਭੁਰਹਿਓਮੇਰੇ
ਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਤਨੁਮਨੁਸਭੁਹਰਿਕੈਵਸਿਹੈਸਰੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਕ
ਉਸਰਧਾਆਪਿਹਰਿਲਾਈ॥ਵਿਚਿਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸਰਹਾਈ॥੨॥ਜਬਅੰਤਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿਹਰਿਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਤਬਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਈ॥੩॥
ਜਿਤੁਕਾਰੈਕੰਮਿਹਮਹਰਿਲਾਏ॥ਸੋਹਮਕਰਹਨੁਆਪਿਕਰਾਏ॥੪॥ਜਿਨਕੀ
ਭਗਤਿਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਤੇਜਨਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਈ॥੫॥੬॥੨॥੬
੬॥੧੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਕਾਹੇਰੇਮਨਚਿਤਵ
ਹਿਉਦਮੁਜਾਆਹਰਿਹਰਿਜੀਉਪਰਿਆ॥ਸੈਲਪਥਰਮਹਿਜੰਤਉਪਾਏਤਾ
ਕਾਰਿਜਕੁਆਗੈਕਰਿਧਰਿਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਾਧਉਜੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੇਸੁਤਰਿ

ਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨ
ਨਿਪਿਤਾਲੋਕਸੁਤਬਨਿਤਾਕੋਇਨਕਿਸਕੀਧਰਿਆ॥੧॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਰਿਜਕੁਸੰਬ
ਾਹੇਠਾਕੁਰੁਕਾਹੇਮਨਭਉਕਰਿਆ॥੨॥ਊਡੇਊਡਿਆਵੈਸੈਕੋਸਾਤਿਸੁਪਾਛੈਬਚਰੇ
ਛਰਿਆ॥ਤਿਨਕਵਣੁਖਲਾਵੈਕਵਣੁਚੁਗਾਵੈਮਨਮਹਿਸਿਮਰਨੁਕਰਿਆ॥੩॥ਸਭ
ਨਿਧਾਨਦਸਅਸਟਸਿਧਾਨਠਾਕੁਰਕਰਤਲਧਰਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਬਲਿਬ
ਲਿਸਦਬਲਿਜਾਈਐਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਰਿਆ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫

ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨ ਕਿਰਿਆਚਾਰਕਰਹਿਖਟੁਕਰਮਾਇਤੁਰਾਤੇਸੰ
ਸਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਬਿਨੁਗੁਰਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰ
ਰਖਿਲੇਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਸੇਵਕੁਹੋਰਿਸਗਲੇਬਿਉਹਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤਬੇਦਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸੋਧੇਸਭਏਕਾਬਾਤਪੁਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁ
ਗੁਰਮੁਕਤਿਨਕੋਊਪਾਵੈਮਨਿਵੇਖਹੁਕਰਿਬੀਚਾਰੀ॥੨॥ਅਠਸਠਿਮਜਨੁ
ਕਰਿਇਸਨਾਨਾਭ੍ਰਮਿਆਇਧਰਸਾਰੀ॥ਅਨਿਕਸੋਚਕਰਹਿਦਿਨਰਾਤੀਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਅੰਧਿਆਰੀ॥੩॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਸਭੁਜਗੁਧਾਇਓਅਬਆਏਹਰਿ
ਦੁਆਰੀ॥ਦੁਰਮਤਿਮੇਟਿਬੁਧਿਪਰਗਾਸੀਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੀ॥੪॥੧॥
੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਧਨੁਜਾਪਹਰਿਧਨੁਤਾਪਹਰਿਧਨੁਭੋਜਨੁਭ
ਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਮਨਤੇਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਪਾਇਆ॥੧॥
ਮਾਈਖਟਿਆਇਓਘਰਿਪੂਤਾ॥ਹਰਿਧਨੁਚਲਤੇਹਰਿਧਨੁਬੈਸੇਹਰਿਧਨੁਜਾਗਤ
ਸੂਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨੁਇਸਨਾਨੁਹਰਿਧਨੁਗਿਆਨੁਹਰਿਸੰਗਿਲਾਇਧਿ
ਆਨਾ॥ਹਰਿਧਨੁਤੁਲਹਾਹਰਿਧਨੁਬੇੜੀਹਰਿਹਰਿਤਾਰਿਪਰਾਨਾ॥੨॥ਹਰਿਧਨੁ
ਮੇਰੀਚਿੰਤਬਿਸਾਰੀਹਰਿਧਨੁਲਾਹਿਆਧੋਖਾ॥ਹਰਿਧਨਤੇਮੈਨਵਨਿਧਿਪਾਈ

ਤਬਿਸਰਿਓਜਮਕਾਸੋਕਾ॥੩॥ਆਦਰੁਅਖਰਕਰੁਤੋਟਿਨਆਵੈਭਗਤਪਲਕੈਸੰ
ਗੋਪਾਲਰਸਿਜਨਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਆਇਹੁਮਨੁਹਰਿਰੰਗਿਰੰਗੋ॥੪॥੨॥੩॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿਪਿਤਰੀਹੋਇਉਧਾ
ਰੋ॥ਸੋਹਰਿਹਰਿਤੁਮਸਦਹੀਜਾਪਹੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੋ॥੧॥ਪੂਤਾਮਾਤਾਕੀਆਸੀ
ਸ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਤੁਮਕਉਹਰਿਹਰਿਸਦਾਭਜਹੁਜਗਦੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਕਉਹੋਇਦਇਆਲਾਸੰਤਸੰਗਿਤੇਰੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਕਾਪੜੁਪਤਿਪਰ
ਮੇਸਰੁਰਾਖੀਭੋਜਨੁਕੀਰਤਨੁਨੀਤਿ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਦਾਚਿਰੁਜੀਵਹੁਹਰਿਸਿ
ਮਰਤਅਨਦਅਨੰਤਾ॥ਰੰਗਤਮਾਸਾਪੂਰਨਆਸਾਕਬਹਿਨਬਿਆਪੈਚਿੰਤਾ॥੩॥
ਭਵਰੁਤੁਮਾਰਾਇਹੁਮਨੁਹੋਵਉਹਰਿਚਰਣਾਹੋਹੁਕਉਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਉਨਸੰਗਿਲ
ਪਟਾਇਓਜਿਉਬੂੰਦਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕੁਮਉਲਾ॥੪॥੩॥੪॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਤਾਕਰੈਪਛਮਕੈਤਾਈਪੂਰਬਹੀਲੈਜਾਤ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਆ
ਪਨਹਾਥਿਮਤਾਤ॥੧॥ਸਿਆਨਪਕਾਹੂਕਾਮਿਨਆਤ॥ਜੋਅਨਰੂਪਿਓਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈਹੋਇ
ਰਹੀਉਹਬਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਸੁਕਮਾਵਨਧਨਜੋਰਨਕੀਮਨਸਾਬੀਚੇਨਿਕਸੇਸਾਸ॥
ਲਸਕਰਨੇਬਖਵਾਸਸਭਤਿਆਗੇਜਮਪੁਰਿਊਠਿਸਿਧਾਸ॥੨॥ਹੋਇਅਨੰਨਿਮ
ਨਹਠਕੀਦ੍ਰਿੜਤਾਆਪਸਕਉਜਾਨਾਤ॥ਜੋਅਨਿੰਦੁਨਿੰਦੁਕਰਿਛੋਡਿਓਸੋਈਫਿਰਿਫਿ
ਰਿਖਾਤ॥੩॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਸੁਜਨਕੀਕਾਟੀਫਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁ
ਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਆਪਰਵਾਣੁਗਿਰਸਤਉਦਾਸ॥੪॥੪॥੫॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਜਨਿਜਪਿਓਤਿਨਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆਬਿਖੁਮ
ਮਤਾਇਹਬਿਆਧਿਤੇਹਾਟੇ॥੧॥ਹਰਿਜਸੁਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਗਾਇਓ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਭਇਓਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕੀ
ਓਸੋਈਭਲਮਾਨੈਐਸੀਭਗਤਿਕਮਾਨੀ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਸਭਏਕਸਮਾਨੇਜੋਗਜੁਗ

ਤਿਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਥਾਈਆਨਨਕਤਹੂੰਜਾਤਾ॥ਘਟਘਟਅੰ
ਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰੰਗਿਰਵਿਓਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੩॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੁਪਾ
ਲਾਤਾਨਿਰਭੈਕੈਘਰਿਆਇਆ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾ
ਇਆ॥੪॥੫॥੬॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਮਾਨੁਖਪਹਿਕਰਉਬੇਨਤੀ
ਸੋਅਪਨੈਦੁਖਿਭਰਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਨਿਰਿਦੈਅਰਾਧਿਆਤਿਨਿਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿ
ਆ॥੧॥ਗੁਰਹਰਿਬਿਨੁਕੋਨਬ੍ਰਿਥਾਦੁਖੁਕਾਟੈ॥ਪ੍ਰਭੁਤਜਿਅਵਰਸੇਵਕੁਜੇਹੋਈਹੈਤਿ
ਤੁਮਾਨੁਮਹਤੁਜਸੁਘਾਟੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਕੇਸਨਬੰਧਸੈਨਸਾਕਕਿਤਹੀਕਾਮ
ਨਆਇਆ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਨੀਚਕੁਲੁਊਚਾਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਇ
ਆ॥੨॥ਲਾਖਕੋਟਿਬਿਖਿਆਕੇਬਿੰਜਨਤਾਮਹਿਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁ
ਕੋਟਿਉਜੀਆਰਾਬਸਤੁਅਗੋਚਰਸੂਝੀ॥੩॥ਫਿਰਤਫਿਰਤਤੁਮਰੈਦੁਆਰਿਆ
ਇਆਭੈਭੰਜਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਾਧਕੇਚਰਨਧੂਰਿਜਨੁਬਾਛੈਸੁਖੁਨਾਨਕਇਹੁਪਾਇ
ਆ॥੪॥੬॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ਘਰੁ ੨ ਪ੍ਰਥਮੇਗਰਭਮਾਤਾਕੈਵਾਸਾ
ਊਹਾਛੋਡਿਧਰਨਿਮਹਿਆਇਆ॥ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਸੁੰਦਰਬਾਗਮੰਦਰਸੰਗਿਨਕਛਹੂ
ਜਾਇਆ॥੧॥ਅਵਰਸਭਮਿਥਿਆਲੋਭਲਬੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਹਰਿਨਾਮਾਜੀਅ
ਕਉਏਹਾਵਸਤੁਫਬੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਸਟਮੀਤਬੰਧਪਸੁਤਭਾਈਸੰਗਿਬਨਿਤਾ
ਰਚਿਹਸਿਆ॥ਜਬਅੰਤੀਅਉਸਰੁਆਇਬਨਿਓਹੈਉਨਪੇਖਤਹੀਕਾਲਿਗ੍ਰਸਿਆ
॥੨॥ਕਰਿਕਰਿਅਨਰਥਬਿਹਾਝੀਸੰਪੈਸੁਇਨਾਰੂਪਾਦਾਮਾ॥ਭਾੜੀਕਉਓਹੁਭਾੜਾਮਿ
ਲਿਆਹੋਰੁਸਗਲਭਇਓਬਿਰਾਨਾ॥੩॥ਹੈਵਰਗੈਵਰਰਥਸੰਬਾਹੇਗਹੁਕਰਿਕੀਨੇ
ਮੇਰੇ॥ਜਬਤੇਹੋਈਲਾਂਮੀਧਾਈਚਲਹਿਨਾਹੀਇਕਪੈਰੇ॥੪॥ਨਾਮੁਧਨੁਨਾਮੁਸੁਖਰਾ
ਜਾਨਾਮੁਕੁਟੰਬਸਹਾਈ॥ਨਾਮੁਸੰਪਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਦੀਈਓਹਮਰੈਨਆਵੈਜਾਈ

॥੪॥੮॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਤਿਪਦੇ ਘਰੁ੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖਕੀਆਨਿਵਾਸਾਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਤਿਗੁਰੂ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਿਨਸਿਨਆਵੈਜਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜਪਿਮਾਇਆਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਦਇਆਲਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਛੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾ
ਵੈਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਿਮਾਤਾ॥ਹਰਖਸੋਗਦੁਹੁਮਾਹਿਨਿਰਾਲਾਕਰਣੈਹਾਰੁਪਛਾਤਾ॥੨॥ਜਿ
ਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆਸਗਲਜੁਗਤਿਬਣਿਆਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖ
ਦਇਆਲਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੩॥੧॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਪਦੇ ਘਰੁ੨ ਪਤਿਤਪਵਿਤ੍ਰਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇ
ਸਗਲਕਰਤਨਮਸਕਾਰੋ॥ਬਰਨੁਜਾਤਿਕੋਊਪੂਛੈਨਾਹੀਬਾਛਹਿਚਰਨਰਵਾਰੋ॥੧॥
ਠਾਕੁਰਐਸੋਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੋਧਣੀਕਹੀਜੈਜਨਕੋਅੰਗੁਨਿਰਾਰੋ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਬੁਧਿਪਾਈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਆਧਾਰੋ॥ਨਾਮਦੇਉਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਕਬੀ
ਰਦਾਸਰੋਮੁਕਤਿਭਇਓਚੰਮਿਆਰੋ॥੨॥੧॥੧੦॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਹੈ
ਨਾਹੀਕੋਊਬੂਝਨਹਾਰੋਜਾਨੈਕਵਨੁਭਤਾ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਅਰੁਸਗਲਮੋਨਿਜਨਗਹਿਨਸ
ਕਾਹਿਗਤਾ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਗਮਅਗਾਧਿਕਥਾ॥ਸੁਨੀਐਅਵਰਅਵਰਬਿਧਿਬੁਝੀ
ਐਬਕਨਕਥਨਰਹਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਭਗਤਾਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪਨਸੰਗਿ
ਰਤਾ॥ਨਾਨਕਕੋਪ੍ਰਭੁਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਪੇਖਿਓਜਤ੍ਰਕਤਾ॥੨॥੨॥੧੧॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫
ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਅਵਰਸਿਆਨਪਜਨਕਉਕਛੂਨਆਇਓ॥ਜਹਜਹਅਉਸਰੁਆਇ
ਬਨਿਓਹੈਤਹਾਤਹਾਹਰਿਧਿਆਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੋਭਗਤਿਵਛਲੁਬਿਰਦਾਇਓ॥ਕਰੇਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਬਾਰਿਕਕੀਨਿਆਈਜਨਕਉਲਾਡਲਡਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮ
ਧਰਮਹਰਿਕੀਰਤਨੁਜਨਿਗਾਇਓ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਠਾਕੁਰਕੀਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਓ॥
੨॥੩॥੧੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਦਿਨੁਰਾਤੀਆਰਾਧਹੁਪਿਆਰੋਨਿਮਖਨਕੀਜੈਢੀਲਾ॥

ਸੰਤਸੇਵਾਕਰਿਭਾਵਨੀਲਾਈਐਤਿਆਗਿਮਾਨੁਹਾਠੀਲਾ॥੧॥ਮੋਹਨੁਪ੍ਰਾਨਮਾਨਰੰਗੀਲਾ॥
ਬਾਸਿਰਹਿਓਹੀਅਰੇਕੈਸੰਗੇਪੇਖਿਮੋਹਿਓਮਨੁਲੀਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤ
ਮਨਿਹੋਤਅਨੰਦਾਉਤਰੈਮਨਹੁਜੰਗੀਲਾ॥ਮਿਲਬੇਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕ
ਪਰੈਪਰੀਲਾ॥੨॥੪॥੧੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਮੁਨਿਜੋਗੀਸਾਸਤ੍ਰਗਿਕਹਾ
ਵਤਸਭਕੀਨੇਬਸਿਅਪਨਹੀ॥ਤੀਨਿਦੇਵਅਰੁਕੋੜਿਤੇਤੀਸਾਤਿਨਕੀਹੈਰਤਿਕਛੁਨਰਹੀ॥
੧॥ਬਲਵੰਤਿਬਿਆਪਿਰਹੀਸਭਮਹੀ॥ਅਵਰੁਨਜਾਨਸਿਕੋਊਮਰਮਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲ
ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਤਿਜੀਤਿਜੀਤੇਸਭਿਥਾਨਾਸਗਲਭਵਨਲਪਟਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਾਧਤੇ
ਭਾਗੀਹੋਇਚੇਰੀਚਰਨਗਹੀ॥੨॥੫॥੧੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੁਇਕਰਜੋੜਿ
ਕਰੀਬੇਨੰਤੀਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾਧਿਆਇਆ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੇਪਰਮੇਸਰਿਸਗਲਾਦੁਰਤੁਮਿ
ਟਾਇਆ॥ਠਾਕੁਰਹੋਏਆਪਿਦਇਆਲ॥ਭਈਕਲਿਆਣਆਨੰਦਰੂਪਹੁਈਹੈਉਬਰੇ
ਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਵਰਨਾਰੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆਠਾਕੁਰਕਾਜੈਕਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਸਭਕਾਕੀਆਉਧਾਰੁ॥੨॥੬॥੧੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ
੫ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪਤਿਨਕਾਬਲੁਹੈਥੋਰਾ॥ਅਨਿਕਰੰਗਮਾਇਆਕੇ
ਪੇਖੇਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਭੋਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਆਹਿਨਮੋਰਾ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਨਿਰਗੁ
ਨਗੁਣੁਨਾਹੀਮੈਆਹਿਓਤੁਮਰਾਧੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇ
ਈਹਾਊਹਾਤੁਮਾਰਾਜੋਰਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਦਰਸੁਪਾਇਓਬਿਨਸਿਓਸਗਲਨਿਹੋਰਾ॥੨॥
੭॥੧੬॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਆਲਜਾਲਭ੍ਰਮਮੋਹਤਜਾਵੈਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗੁਲਾਈ॥
ਮਨਕਉਇਹਉਪਦੇਸੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਸਹਜਿਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈ॥੧॥ਸਾਜਨਐਸੋਸੰਤੁਸ
ਹਾਈ॥ਜਿਸੁਭੇਟੇਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਬਿਸਰਿਨਕਬਹੂੰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਕਰਤ
ਅਨਿਕਬਹੁਭਾਤੀਨੀਕੀਇਹਠਹਰਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਨਾਨਕਭਵਜਲੁਪਾ
ਰਿਪਰਾਈ॥੨॥੮॥੧੭॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ੫ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ

ਕੀਮਤਿਜਾਇਨਕਰੀ॥ਰਾਜਾਰੰਕੁਕਰੈਖਿਨਭੀਤਰਿਨੀਚਹਜੋਤਿਧਰੀ॥੧॥ਧਿਆਈ
ਐਅਪਨੋਸਦਾਹਰੀ॥ਸੋਚਅੰਦੇਸਾਤਾਕਾਕਤਕਰੀਐਜਾਮਹਿਏਕਘਰੀ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਤੁਮਰੀਟੇਕਪੂਰੇਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਤੁਮਾਰੈਪਰੀ॥ਅਚੇਤਇਆਨੇਬਾਰਿਕਨਾਨਕ
ਹਮਤੁਮਰਾਖਹੁਧਾਰਿਕਰੀ॥੨॥੧੦॥੧੮॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਤੂੰਦਾਤਾਜੀ
ਅਸਭਨਕਾਬਸਹੁਮੇਰੇਮਨਮਾਹੀ॥ਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਸਮਾਏਤਹਭਰਮੁ
ਅੰਧੇਰਾਨਾਹੀ॥੧॥ਠਾਕੁਰਜਾਸਿਮਰਾਤੂੰਤਾਹੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਪ੍ਰਭ
ਕਉਸਦਾਸਲਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਤੇਰਾਨਾਮੁਸਮਾਰਉਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਆਹੀ॥ ਕਉ
ਨਾਨਕਟੇਕਭਈਕਰਤੇਕੀਹੋਰਆਸਬਿਡਾਣੀਲਾਹੀ॥੨॥੧੧॥੧੯॥ ਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਦਰਸੁਦੀਜੈਜਸੁਗਾਵਉਨਿਸਿਅਰੁਭੋਰ॥ਕੇਸਸੰਗਿ
ਦਾਸਪਗਝਾਰਉਇਹੈਮਨੋਰਥਮੋਰ॥੧॥ਠਾਕੁਰਤੁਝਬਿਨੁਬੀਆਨਹੋਰ॥ਚਿਤਿਚਿਤਵ
ਉਹਰਿਰਸਨਅਰਾਧਉਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਸਰਬ
ਕੇਠਾਕੁਰਬਿਨਉਕਰਉਕਰਜੋਰਿ॥ਨਾਮੁਜਪੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁਤੁਮਰੋਉਧਰਸਿਆਖੀਫੋਰ॥
੨॥੧੨॥੨੦॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਬ੍ਰਹਮਲੋਕਅਰੁਰੁਦ੍ਰਲੋਕਆਈਇੰਦ੍ਰ
ਲੋਕਤੇਧਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਉਜੋਹਿਨਸਾਕੈਮਲਿਮਲਿਧੋਵੈਪਾਇ॥੧॥ਅਬ
ਮੋਹਿਆਇਪਰਿਓਸਰਨਾਇ॥ਗੁਹਜਪਾਵਕੋਬਹੁਤੁਪ੍ਰਜਾਰੈਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਹੈ
ਬਤਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਅਰੁਜਖਕਿੰਨਰਨਰਰਹੀਕੰਠਿਉਰਝਾਇ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਅੰਗੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਜਾਕੈਕੋਟਿਐਸੀਦਾਸਾਇ॥੨॥੧੩॥੨੧॥ ਗੂਜਰੀਮ
ਹਲਾ ੫ ਅਪਜਸੁਮਿਟੈਹੋਵੈਜਗਿਕੀਰਤਿਦਰਗਹਬੈਸਣੁਪਾਈਐ॥ਜਮਕੀ
ਤ੍ਰਾਸਨਾਸਹੋਇਖਿਨਮਹਿਸੁਖਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਜਾਤੇਘਾਲਨਬਿਰਥੀ
ਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਮਨਿਤਨਿਸਦਾਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੋਹਿਸਰਨਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਤੂੰਦੇਹਿਸੋਈਪ੍ਰਭਪਾਈਐ॥ਚਰਣਕਮਲਨਾਨਕਰੰਗਿ

ਰਾਤੇਹਰਿਦਾਸਹਪੈਜਰਖਾਈਐ॥੨॥੧੪॥੨੨॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਬਿਸ੍ਵੰ
ਭਰਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਨਿਫਲਨਹੋਵਤਖਿਨਮਹਿਕ
ਰੇਉਧਾਰ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਰਾਚੁ॥ਸਗਲਜੀਅਜਾਕਉਆਰਾਧਹਿ
ਤਾਹੂਕਉਤੂੰਜਾਚੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਕਰਤੇਤੂੰਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਹੋਇ
ਸਹਾਈਜਿਸੁਤੂੰਰਾਖਹਿਤਿਸੁਕਹਾਕਰੇਸੰਸਾਰੁ॥੨॥੧੫॥੨੩॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫
ਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀਆਪਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਗੁਰਿਅਵਖਧੁਉਤਰਿਗਇਓਸਭੁ
ਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੋਬਿੰਦੁਰਖਿਓਪਰਮੇਸਰਿਅਪੁਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਮਿਟੀਬਿ
ਆਧਿਸਰਬਸੁਖਹੋਏਹਰਿਗੁਣਸਦਾਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਮੇਰੈਕਰਤੈਗੁਰ
ਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਅਬਿਚਲਨੀਵਧਰੀਗੁਰਨਾਨਕਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥੨॥
੧੬॥੨੪॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਕਬਹੂਹਰਿਸਿਉਚੀਤੁਨਲਾਇਓ॥ਧੰਧਾਕਰਤਬਿਹਾ
ਨੀਅਉਧਹਿਗੁਣਨਿਧਿਨਾਮੁਨਗਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਜੋਰਤਕਪਟੇਅਨਿਕਜੁ
ਗਤਿਕਰਿਧਾਇਓ॥ਬਿਸਰਤਪ੍ਰਭਕੇਤੇਦੁਖਗਨੀਅਹਿਮਹਾਮੋਹਨੀਖਾਇਓ॥੧॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰ
ਹੁਸੁਆਮੀਮੇਰੇਗਨਹੁਨਮੋਹਿਕਮਾਇਓ॥ਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਨਾਨਕ
ਹਰਿਸਰਣਾਇਓ॥੨॥੧੭॥੨੫॥ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾਰਾਮਰਾਮਰਵੰਤ॥ਛੋਡਿ
ਆਨਬਿਉਹਾਰਮਿਥਿਆਭਜੁਸਦਾਭਗਵੰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਏਕੁਅਧਾਰੁਭਗਤਾਈਤ
ਆਗੈਟੇਕ॥ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਗੋਬਿੰਦਿਦੀਆਗੁਰਗਿਆਨੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥੧॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮ
ਰਥਸ੍ਰੀਧਰਸਰਣਿਤਾਕੀਗਹੀ॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਰਵਾਲਸਾਧੂਨਾਨਕਹਰਿਨਿਧਿਲਹੀ॥
੨॥੧੮॥੨੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀਮਹਲਾ
੫ ਘਰੁ ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਛਾਡਿਸਗਲਸਿਆਣਪਾਸਾਧਸਰਣੀਆਉ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੋਪ੍ਰਭੂਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚਰਣਕਮਲਅਰਾਧਿ॥ਸਰਬਸੂ
ਖਕਲਿਆਣਪਾਵਹਿਮਿਟੈਸਗਲਉਪਾਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਮੀਤਭਾਈ

ਤਿਸੁ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜੀਅ ਨਾਲਿ ਸੰਗੀ ਸਰਬ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਜਤ
ਨ ਉਪਾਵ ਮਿਥਿਆ ਕਛੁ ਨ ਆਵੈ ਕਾਮਿ ॥ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਨਿਰਮਲਾ ਗਤਿ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਨਾਮਿ ॥
੩॥ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਊਚਾ ਸਰਣਿ ਸਾਧੂ ਜੋਗੁ ॥ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਲਿ
ਖਿਆ ਧੁਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥੪॥੧॥੨੭॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਪਨਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸ
ਦ ਹੀ ਰਮਹੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਹਿ ਜਾਇ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦ ਪਾਵਹਿ ਮਿਲੀ ਨਿਰਮਲ ਥਾਉ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਠ ਪਹਰ ਆਰਾਧਿ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ
ਮਿਟੈ ਸਗਲ ਉਪਾਧਿ ॥੨॥ ਅਟਲ ਅਛੇਦ ਅਭੇਦ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਤਾ ਕੀ ਆਉ ॥
ਚਰਣ ਕਮਲ ਅਰਾਧਿ ਹਿਰਦੈ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਪ੍ਰਭਿ ਦਇਆ ਧਾਰੀ
ਬਖਸਿ ਲੀਨੇ ਆਪਿ ॥ ਸਰਬ ਸੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੪॥੨॥੨੮॥
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ਗਈ ਸੰਕ ਤੂਟਿ ॥ ਦੁਖ ਅ
ਗਿਆਨ ਤੇ ਤੈ ਬਿਨਸੇ ਪਾਪ ਗਏ ਨਿਖੂਟਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਬਚ
ਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਿਆਏ ਮਹਾ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਸਫਲ
ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖੇ ਭਏ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥੨॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਨ ਬਿ
ਸਰਤ ਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ॥ ਗੁਣ ਅਨਿਕ ਰਸਨਾ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ਅਗਨਤ ਸਦਾ
ਅਕਥ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਤਾਰਣ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾ ਕਰਣ ॥ ਅਟਲ ਪਦਵੀ
ਨਾਮ ਸਿਮਰਣ ਦ੍ਰਿੜੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰਣ ॥੪॥੩॥੨੯॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਅਹੰਬੁਧਿ ਬਹੁ ਸਘਨ ਮਾਇਆ ਮਹਾ ਦੀਰਘ ਰੋਗੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ
ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਾਛੀਐ ਜਨ ਧੂਰਿ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਲਹਹਿ ਪਾਤਿਕ
ਗੋਬਿੰਦ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤੇ ਮਧਿ ਆਸਾ ਕੂਕਰੀ ਬਿਕਰਾਲ ॥ ਗੁਰ ਗਿ
ਆਨ ਕੀਰਤਨ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਕਾਟੀਐ ਜਮ ਜਾਲ ॥੨॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮੂਠੇ ਸਦਾ ਆ

ਵਾ ਗਵਣ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਗੁਪਾਲ ਸਿਮਰਣ ਮਿਟਤ ਜੋਨੀ ਭਵਣ ॥੩॥ ਮਿਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰ ਸੁਰ ਰਿਦ ਤੀਨਿ ਤਾਪ ਜਲੰਤ ॥ ਜਪਿ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਦੁਖ ਨਿਵਾਰੇ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥
੪॥ ਸਰਬ ਬਿਧਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਪੁਕਾਰਹਿ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟਿ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਕੇ
ਦ੍ਰਿੜੁ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਓਟਿ ॥੫॥੪॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਆਰਾਧਿ ਸ੍ਰੀਧਰ ਸਫਲ ਮੂ
ਰਤਿ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਣ ਰਮਣ ਸ੍ਰਵਣ ਅਪਾਰ ਮਹਿਮਾ ਫਿਰਿ ਨ ਹੋਤ ਬਿਓਗੁ
॥੧॥ ਮਨ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਉਪਾਸ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੰਤ ਸਿਮਰਣਿ ਕਾਟਿ ਜਮ ਦੁਖ ਫਾਸ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤ੍ਰੁ ਦਹਨ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਹਨ ਅਵਰ ਕਛੁ ਨ ਉਪਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ੍ਰਭੂ
ਮੇਰੇ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਸੁਆਉ ॥੨॥੧॥੩੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਰ
ਨਿ ਕੋ ਦਾਤਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਸੁਖ ਰਾਇ ॥ ਜਾਹਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਭੈ ਭਰਮਾ ਨਿਰਮਲ ਗੁਣ ਪ੍ਰਭ
ਗਾਇ ॥੧॥ ਗੋਵਿੰਦ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਠਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਜਪੀ
ਤੁਮਾਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਲਗੇ ਹਰਿ ਚਰਨੀ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥
ਕਵਲ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਏ ਸਾਧਸੰਗੇ ਦੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਤਿਆਗੀ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁ
ਣ ਗਾਵੈ ਸਿਮਰੈ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸੰਗਤਿ ਸਭ ਉਧਰੈ ਬਿਨਸੇ ਸਗਲ
ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥ ਚਰਣ ਅਧਾਰੁ ਤੇਰਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਥਿ ॥ ਸਰਣਿ
ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੀ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਹਰਿ ਹਾਥ ॥੪॥੨॥੩੨॥ ੨॥ ਮ: ੧ ॥੭॥ ਮ: ੩
੭॥ ਮ: ੪ ॥੩੨॥ ਮ: ੫ ਜੁਮਲਾ ॥੪੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧
ਏਕ ਨਗਰੀ ਪੰਚ ਚੋਰ ਬਸੀਅਲੇ ਬਰਜਤ ਚੋਰੀ ਧਾਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਹਦਸ ਮਾਲ ਰਖੈ ਜੋ ਨਾ
ਨਕ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਚੇਤਹੁ ਬਾਸੁਦੇਉ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਰਾਮੁ ਰਿਦੈ ਜਪਮਾ
ਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਰਧ ਮੂਲ ਜਿਸੁ ਸਾਖ ਤਲਾਹਾ ਚਾਰਿ ਬੇਦ ਜਿਤੁ ਲਾਗੇ ॥ ਸਹਜ

ਭਾਇ ਜਾਇ ਤੇ ਨਾਨਕ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਜਾਗੇ ॥੨॥ ਪਾਰਜਾਤੁ ਘਰਿ ਆਗਨਿ ਮੇਰੈ ਪੁ
ਹਪ ਪਤ੍ਰ ਤਤੁ ਡਾਲਾ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨ ਸੰਭੂ ਛੋਡਹੁ ਬਹੁਤੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥੩॥
ਸੁਣਿ ਸਿਖਵੰਤੇ ਨਾਨਕੁ ਬਿਨਵੈ ਛੋਡਹੁ ਮਾਇਆ ਜਾਲਾ ॥ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ਏਕ ਲਿ
ਵ ਲਾਗੀ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਕਾਲਾ ॥੪॥ ਸੋ ਗੁਰੂ ਸੋ ਸਿਖੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੋ ਵੈਦੁ ਜਿ ਜਾ
ਣੈ ਰੋਗੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਕੰਮੁ ਨ ਧੰਧਾ ਨਾਹੀ ਧੰਧੈ ਗਿਰਹੀ ਜੋਗੀ ॥੫॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਅਹੰਕਾਰੁ ਤਜੀਅਲੇ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤਿਸ ਮਾਇਆ ॥ ਮਨਿ ਤਤੁ ਅਵਿਗਤੁ ਧਿਆ
ਇਆ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭ ਦਾਤਿ ਕਥੀਅਲੇ
ਸੇਤ ਬਰਨ ਸਭਿ ਦੂਤਾ ॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਮਧੁ ਤਾਸੁ ਰਸਾਦੰ ਜਾਗਤ ਨਾਹੀ ਸੂਤਾ ॥੭॥
ਮਹਾ ਗੰਭੀਰ ਪਤ੍ਰ ਪਾਤਾਲਾ ਨਾਨਕ ਸਰਬ ਜੁਆਇਆ ॥ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰੂ ਮਮ ਪੁਨਹਿ
ਨ ਗਰਭੰ ਬਿਖੁ ਤਜਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੮॥੧॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਕਵਨ ਕਵਨ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਤਾ ਕੇ ਅੰਤ ਨ ਪਰਹਿ ਸੁਮਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਹੋਇ
ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸਚੁ ਦੇਵਣਹਾਰ ॥੧॥ ਐ ਜੀ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਸਚੁ
ਅਧਾਰ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੇਹਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਏਕਾ ਏਕੀ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥ ਜਲੁ ਥਲੁ ਧਰ
ਣਿ ਗਗਨੁ ਤਹ ਨਾਹੀ ਆਪੇ ਆਪੁ ਕੀਆ ਕਰਤਾਰ ॥੨॥ ਨਾ ਤਦਿ ਮਾਇਆ ਮਗਨੁ ਨ
ਛਾਇਆ ਨਾ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਨ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਸਰਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਲੋਚਨ ਅਭ ਅੰਤਰਿ ਏ
ਕਾ ਨਦਰਿ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰ ॥੩॥ ਪਵਣੁ ਪਾਣੀ ਅਗਨਿ ਤਿਨਿ ਕੀਆ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿ
ਸਨੁ ਮਹੇਸ ਅਕਾਰ ॥ ਸਰਬੇ ਜਾਚਿਕ ਤੂੰ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਅਪੁਨੈ ਬੀਚਾਰ ॥੪॥
ਕੋਟਿ ਤੇਤੀਸ ਜਾਚਹਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਇਕ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨਾਹੀ ਭੰਡਾਰ ॥ ਊਂਧੈ ਭਾਂਡੈ ਕਛੁ ਨ ਸਮਾ
ਵੈ ਸੀਧੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਰੈ ਨਿਹਾਰ ॥੫॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਅੰਤਰਿ ਜਾਚਹਿ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ
ਜਾਚਿ ਕਰਹਿ ਜੈਕਾਰ ॥ ਜੈਸੀ ਪਿਆਸ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤੈਸੋ ਜਲੁ ਦੇਵਹਿ ਪਰ

ਕਾਰ ॥੬॥ ਬਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਅਪੁਨਾ ਭੇਦੁ ਨਾਹੀ ਗੁਰਦੇਵ ਮੁਰਾਰ ॥ ਤਾ ਕਉ ਕਾ
ਲੁ ਨਾਹੀ ਜਮੁ ਜੋਹੈ ਬੂਝਹਿ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰ ॥੭॥ ਅਬ ਤਬ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗ
ਉ ਹਰਿ ਪਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਦੀਜੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੨॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਐ ਜੀ ਜਨਮਿ ਮਰੈ
ਆਵੈ ਫੁਨਿ ਜਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਾਮੇ ਰਾਤੇ ਨਾਮੇ
ਗਤਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰ
ਭ ਜਾਚੇ ਐਸੀ ਨਾਮ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਐ ਜੀ ਬਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਭਿਖਿਆ ਕ
ਉ ਕੇਤੇ ਉਦਰੁ ਭਰਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਰਬੁ
ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਐ ਜੀ ਕਾਲੁ ਸਦਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਠਾਢੇ ਜਨਮਿ ਜਨਮਿ ਵੈਰਾਈ ॥ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸੇ ਬਾਚੇ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ
ਦੂਤੁ ਨ ਸਕੈ ਸੰਤਾਈ ॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤੇ ਨਿਰਭਉ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ॥੪॥ ਐ ਜੀਉ ਨਾਮੁ ਦਿੜਹੁ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਟੇਕ ਟਿਕਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿ
ਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੫॥ ਐ ਜੀ ਭਾਗਿ ਪਰੇ ਗੁਰ ਸ
ਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜੀ ਭਾਈ ॥ ਅਬ ਤਬ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪੁਕਾਰਉ ਆਦਿ ਜੁ
ਗਾਦਿ ਸਖਾਈ ॥੬॥ ਐ ਜੀ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਨਿ
ਆਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਦਿਖਾਵਹੁ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥੭॥ ਐ
ਜੀ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਰਹੈ ਨ ਦੀਸੈ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੀਜੈ ਹਿਰਦੈ ਕੰਠਿ ਬਣਾਈ ॥੮॥੩॥ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਐ ਜੀ ਨਾ ਹਮ ਉਤਮ ਨੀਚ ਨ ਮਧਿਮ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤਿ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ॥ ਨਾਮ ਰਤੇ ਕੇ
ਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਸੋਗ ਬਿਜੋਗ ਬਿਸਰਜਿਤ ਰੋਗ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਭਗਤਿ
ਠਾਕੁਰ ਕੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਾਕਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾ ਜਮ ਕਾਣਿ ਨ ਜਮ ਕੀ ਬਾਕੀ ॥

॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨ ਰਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਸੰਗੇ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਹਜਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ
ਹਰਿ ਨਾਮ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਗਿ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਿਹਫਲ ਮੇਕ ਘਰੀ ॥੨॥ ਐਸੇ ਜੀ ਖੋਟੇ ਠ
ਉਰ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਿੰਦਕ ਗਤਿ ਨਾਹੀ ਕਾਈ ॥ ਰੋਸੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸ ਨ ਮੇਟੈ
ਨਿਤ ਨਿਤ ਚੜੈ ਸਵਾਈ ॥੩॥ ਐਸੇ ਜੀ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਆਪਿ ਦਿ
ਵਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਨਰ ਕਾਲੇ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਾ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਭਾਈ ॥੪॥ ਐਸੇ ਜੀ ਸਰ
ਣਿ ਪਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਵੈ ਬਿਲਮ ਨ ਅਧੂਆ ਰਾਈ ॥ ਆਨਦ ਮੂਲੁ ਨਾਥੁ ਸਿ
ਰਿ ਨਾਥਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੫॥ ਐਸੇ ਜੀ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ
ਰਵਿਆ ਗੁਰਮਤਿ ਭ੍ਰਮਨਿ ਚੁਕਾਈ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਕੰਚਨੁ ਧਾਤੁ ਹੋਈ ਸਤਸੰਗਤਿ
ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਹਰਿ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੀ ਮਜਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭਾਈ ॥
ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨਾਹੀ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਤੂੰ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਅ
ਗੰਮ ਤਰੋਵਰੁ ਹਮ ਪੰਖੀ ਤੁਝ ਮਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਦੀਜੈ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਬ
ਦਿ ਸਲਾਹੀ ॥੮॥੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰੇਮ ਆਰਾਧਿਤੰ ਸਚੁ ਪਿ
ਆਸ ਪਰਮ ਹਿਤੰ ॥ ਬਿਲਲਾਪ ਬਿਲਲ ਬਿਨੰਤੀਆ ਸੁਖ ਭਾਇ ਚਿਤ ਹਿਤੰ ॥
੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣ ਰਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਕ
ਰਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏ ਮਨ ਮਿਰਤ ਸੁਭ ਚਿੰਤੰ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਰਮਣੰ ॥ ਮਤਿ ਤਤ ਗਿ
ਆਨੰ ਕਲਿਆਣ ਨਿਧਾਨੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਨਿ ਰਮਣੰ ॥੨॥ ਚਲ ਚਿਤ ਵਿਤ ਭ੍ਰਮਾ ਭ੍ਰਮੰ
ਜਗੁ ਮੋਹ ਮਗਨ ਹਿਤੰ ॥ ਥਿਰੁ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦਿੜੰ ਮਤੀ ਗੁਰ ਵਾਕਿ ਸਬਦ ਰਤੰ ॥੩॥
ਭਰਮਾਤ ਭਰਮੁ ਨ ਚੂਕਈ ਜਗੁ ਜਨਮਿ ਬਿਆਧਿ ਖਪੰ ॥ ਅਸਥਾਨੁ ਹਰਿ ਨਿਹਕੇਵ
ਲੰ ਸਤਿ ਮਤੀ ਨਾਮ ਤਪੰ ॥੪॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਮੋਹ ਹੇਤ ਬਿਆਪਿਤੰ ਦੁਖੁ ਅਧਿਕ ਜਨ
ਮ ਮਰਣੰ ॥ ਭਜੁ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਊਬਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਰਮਣੰ ॥੫॥ ਗੁਰਮ

ਤਿ ਨਿਹਚਲ ਮਨਿ ਮਨੁ ਮਨੰ ਸਹਜ ਬੀਚਾਰੰ ॥ ਸੋ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਜਿਤੁ ਸਾਚੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿ
ਆਨ ਰਤਨੁ ਸਾਰੰ ॥੬॥ ਭੈ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਤਰੁ ਭਵਜਲੁ ਮਨਾ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਪਾਵਨੁ ਇਹੁ ਸਰੀਰੁ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੭॥ ਲਬ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਿਵਾ
ਰਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਾਸਿ ਮਨੰ ॥ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਤੁਹੀ ਨਿਰੰਜਨਾ ਕਹੁ ਨਾਨਕਾ ਸਰਣੰ ॥੮॥੧॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧

ਨਿਰਤਿ ਕਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਚਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਚਿਤੁ ਥਿਰੁ ਰਾਖੈ ਸੋ
ਮੁਕਤਿ ਹੋਵੈ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਨਾਚੁ ਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੈ ਆਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ
ਨਾਚਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤੇ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨਚਾਏ ਸੋ ਭਗਤੁ
ਕਹੀਐ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਗਾਵੈ ਆਪਿ ਸੁਣਾਵੈ ਇਸੁ ਮਨ ਅੰ
ਧੇ ਕਉ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਚੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਰੈ ਸਿਵ ਘਰਿ ਨੀਦ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਕ
ਤੀ ਘਰਿ ਜਗਤੁ ਸੂਤਾ ਨਾਚੈ ਟਾਪੈ ਅਵਰੋ ਗਾਵੈ ਮਨਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੩॥ ਸੁਰਿ ਨਰ
ਵਿਰਤਿ ਪਖਿ ਕਰਮੀ ਨਾਚੇ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਨਾ
ਚੇ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਧਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥੪॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਨਾਚੇ ਜਿਨ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭੇ ਹੀ ਨਾਚੇ ਨਾਚਹਿ ਖਾਣੀ ਚਾਰੀ ॥੫॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ
ਈ ਨਾਚਹਿ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਤਤੁ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨ ਕਉ
ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੬॥ ਏਹਾ ਭਗਤਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੀ
ਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰੈ ਤਾ ਸਚੁ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੭॥ ਮਾਇਆ ਕੈ ਅਰਥਿ ਬਹੁਤੁ ਲੋਕ
ਨਾਚੇ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ
॥੮॥ ਇਕੁ ਦਮੁ ਸਾਚਾ ਵੀਸਰੈ ਸਾ ਵੇਲਾ ਬਿਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਸਾਹਿ ਸਾਹਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ
ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੯॥ ਸੇਈ ਨਾਚਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧੦॥੧॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੪

ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਜੀਅਰਾ ਰਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਿਉ ਬਾਲਕੁ ਖੀਰ ਅਧਾਰੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਨਕ ਸਨੰਦਨ ਨਾਰਦ ਮੁਨਿ ਸੇਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਜਪਤ ਰਹਹਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਜਨ ਆਏ ਤਿਨ ਕੀ ਪੈਜ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨੁ ਏਕੋ ਵਰਤੈ ਏਕਾ ਜੋਤਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸਭਿ ਜਾਚਿਕ ਤੂ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ਮਾਗਹਿ ਹਾਥ ਪਸਾਰੀ ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਗਾਵਹਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਨਿਤ ਨਿਆਰੀ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕੇਰਾ ਆਪਿ ਤਰੇ ਕੁਲ ਤਾਰੀ ॥੪॥ ਮਨਮੁਖ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਰਮਤਿ ਬਿਆਪੇ ਜਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਕਥਾ ਨ ਭਾਵੈ ਓਇ ਡੂਬੇ ਸਣੁ ਪਰਵਾਰੀ ॥੫॥ ਨਿੰਦਕੁ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਮਲੁ ਧੋਵੈ ਓਹੁ ਮਲਭਖੁ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੀ ॥੬॥ ਏਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਹਰਿ ਕਰਤੈ ਸਭ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਸੂਤੁ ਵਰਤੈ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਸੂਤੁ ਖਿੰਚੈ ਏਕੰਕਾਰੀ ॥੭॥ ਰਸਨਿ ਰਸਨਿ ਰਸਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਗਉ ਹਰਿ ਰਸ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਰਾਜਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਰਾਜਾ ਕਹੀਅਹਿ ਭੂਮਨ ਮਹਿ ਭੂਮਾ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਠਕੁਰਾਈ ਤੇਰੀ ਕੋਮਨ ਸਿਰਿ ਕੋਮਾ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਮੇਰੋ ਬਡੋ ਧਨੀ ਅਗਮਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਵਨ ਕਰੀਜੈ ਕਰਤੇ ਪੇਖਿ ਰਹੇ ਬਿਸਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖੀਅਨ ਮਹਿ ਸੁਖੀਆ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਦਾਤਨ ਸਿਰਿ ਦਾਤਾ ॥ ਤੇਜਨ ਮਹਿ ਤੇਜਵੰਸੀ ਕਹੀਅਹਿ ਰਸੀਅਨ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਸੂਰਨ ਮਹਿ ਸੂਰਾ ਤੂੰ ਕਹੀਅਹਿ ਭੋਗਨ ਮਹਿ ਭੋਗੀ ॥ ਗ੍ਰਸਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਬਡੋ ਗ੍ਰਿਹਸਤੀ ਜੋਗਨ ਮਹਿ ਜੋਗੀ ॥੩॥ ਕਰਤਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਕਹੀਅਹਿ ਆਚਾਰਨ ਮਹਿ ਆਚਾਰੀ ॥ ਸਾਹਨ ਮਹਿ ਤੂੰ ਸਾਚਾ ਸਾਹਾ ਵਾਪਾਰਨ ਮਹਿ ਵਾਪਾਰੀ ॥੪॥ ਦਰਬਾ-

-ਰਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਦਰਬਾਰਾ ਸਰਨ ਪਾਲਨ ਟੀਕਾ ॥ ਲਖਿਮੀ ਕੇਤਕ ਗਨੀ ਨ ਜਾਈਐ ਗਨਿ ਨ ਸਕਉ ਸੀਕਾ ॥੫॥ ਨਾਮਨ ਮਹਿ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮਾ ਗਿਆਨਨ ਮਹਿ ਗਿਆਨੀ ॥ ਜੁਗਤਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਜੁਗਤਾ ਇਸਨਾਨਨ ਮਹਿ ਇਸਨਾਨੀ ॥੬॥ ਸਿਧਨ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਸਿਧਾ ਕਰਮਨ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾ ॥ ਆਗਿਆ ਮਹਿ ਤੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗਿਆ ਹੁਕਮਨ ਸਿਰਿ ਹੁਕਮਾ ॥੭॥ ਜਿਉ ਬੋਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਬੋਲਹ ਸੁਆਮੀ ਕੁਦਰਤਿ ਕਵਨ ਹਮਾਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ ॥੮॥੧॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਨਾਥ ਨਰਹਰ ਦੀਨ ਬੰਧਵ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਦੇਵ ॥ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਨਾਸ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਫਲ ਸੁਆਮੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਚਰਣ ਸਰਣ ਦਇਆਲ ਕੇਸਵ ਤਾਰਿ ਜਗ ਭਵ ਸਿੰਧ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਹਰਨ ਮਦ ਮੋਹ ਦਹਨ ਮੁਰਾਰਿ ਮਨ ਮਕਰੰਦ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ਧਰਣੀਧਰ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਪਰਮਾਨੰਦ ॥੨॥ ਜਲਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰਗ ਮਾਇਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਹਰਿ ਰਿਦ ਮੰਤ ॥ ਛੇਦਿ ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਚਿੰਤ ਮੇਟਿ ਪੁਰਖ ਅਨੰਤ ॥੩॥ ਸਿਮਰਿ ਸਮਰਥ ਪਲ ਮਹੂਰਤ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਨੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਸੰਨ ਪੂਰਨ ਜਾਚੀਐ ਰਜ ਸਾਧ ॥੪॥ ਮੋਹ ਮਿਥਨ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਬਾਸਨਾ ਬਿਕਾਰ ॥ ਰਖੁ ਧਰਮ ਭਰਮ ਬਿਦਾਰਿ ਮਨ ਤੇ ਉਧਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੫॥ ਧਨਾਢਿ ਆਢਿ ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਨਿਧਿ ਹੋਤ ਜਿਨਾ ਨ ਚੀਰ ॥ ਖਲ ਮੁਗਧ ਮੂੜ ਕਟਾਖੵ ਸ੍ਰੀਧਰ ਭਏ ਗੁਣ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੬॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤ ਜਗਦੀਸ ਜਪਿ ਮਨ ਧਾਰਿ ਰਿਦ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਜੀਅ ਦਇਆ ਮਇਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਰਮਣੰ ਪਰਮ ਹੰਸਹ ਰੀਤਿ ॥੭॥ ਦੇਤ ਦਰਸਨੁ ਸ੍ਰਵਨ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰਸਨ ਨਾਮ ਉਚਾਰ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਪਰਸਨ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥੮॥੧॥੨॥੮॥ ਮਃ ੧ ॥੫ ਮਃ ੩ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥੨॥ ਜੁਮਲਾ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗੂਜਰੀ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਿਕੰਦਰ ਬਿਰਾਹਿਮ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ਗਾਉਣੀ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਹੁਜਗਤੁਮਮਤਾਮੁਆਜੀਵਣਕੀਬਿਧਿਨਾਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭ
ਾਣੈਚਲੈਤਾਜੀਵਣਪਦਵੀਪਾਹਿ॥ਓਇਸਦਾਸਦਾਜਨਜੀਵਤੇਜੋਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਹਿ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਮਨਿਵਸੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਅੰਦਰਿਸਹ
ਸਾਦੁਖੁਹੈਆਪੈਸਿਰਿਧੰਧੈਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੁਤੇਕਬਹਿਨਜਾਗਹਿਮਾਇਆਮੋਹਪਿ
ਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖਕਾਆਚਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਪਾਇ
ਆਜਨਮੁਬਿਰਥਾਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪ
ਣਾਆਪੁਉਪਾਇਓਨੁਤਦਹੁਹੋਰੁਨਕੋਈ॥ਮਤਾਮਸੂਰਤਿਆਪਿਕਰੇਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਤਦ
ਹੁਆਕਾਸੁਨਪਾਤਾਲੁਹੈਨਾਤ੍ਰੈਲੋਈ॥ਤਦਹੁਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਨਾਓਪਤਿਹੋਈ॥
ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਕਰੇਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ
ਸਦਾਹੈਦਿਸੈਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਓਹੁਅਉਹਾਣੀਕਦੇਨਾਹਿਨਾਆਵੈਨਾਜਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾ
ਸੋਸੇਵੀਐਜੋਸਭਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਵਰੁਦੂਜਾਕਿਉਸੇਵੀਐਜੰਮੈਤੈਮਰਿਜਾਇ॥
ਨਿਹਫਲੁਤਿਨਕਾਜੀਵਿਆਜਿਖਸਮੁਨਜਾਣਹਿਆਪਣਾਅਵਰੀਕਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਰਤਾਕੇਤੀਦੇਇਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਚਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਭੋ
ਵਰਤੈਸਚੁ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਬੁਝਿਪਰਵਾਣੁਹੋਇਤਾਫਲੁਪਾਵੈਸਚੁ॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਕਰ
ਤਾਫਿਰੈਹੁਕਮੈਮੂਲਿਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਚੁਨਿਕਚੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਉਪਾ
ਇਓਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਆ॥ਹੁਕਮੀਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ
ਆ॥ਜੋਤੀਹੂੰਸਭੁਚਾਨਣਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ
ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਕਾਮੂਲੁਰਚਾਇਓਨੁਤੁਰੀਆਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਵਡਿ
ਆਈਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਆਪੁਛੋਡਿਗੁਰਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰਕੀਸਿਖਕੋ
ਵਿਰਲਾਲੇਵੈ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਵਡਿਆਈਦੇਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਾਇਆਮੋਹ

ਅਗਿਆਨੁਹੈਬਿਖਮੁਅਤਿਭਾਰੀ॥ਪਥਰਪਾਪਬਹੁਲਦਿਆਕਿਉਤਰੀਐਤਾਰੀ॥
ਅਨਦਿਨੁਭਗਤੀਰਤਿਆਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਉਮੈਛਡਿਵਿ
ਕਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਾਰੀ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀਰਮੁ
ਕਤਿਦੁਆਰਾਸੰਕੁੜਾਰਾਈਦਸਵੈਭਾਇ॥ਮਨੁਤਉਮੈਗਲੁਹੋਇਰਹਾਨਿਕਸਿਆਕਿਉਕ
ਰਿਜਾਇ॥ਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇ
ਆਵਉਜਾਉ॥੧॥ਮਃ੩ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥
ਹਉਮੈਮਨੁਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋ
ਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤੁਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਪ੍ਰਭਿਸੰਸਾਰੁਉਪਾਇਕੈਵਸਿਆਪਣੈਕੀਤਾ॥ਗਣਤੈਪ੍ਰਭੂਨਪਾਈਐਦੂਜੈਭਰਮੀਤਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਜੀਵਤੁਮਰੈਬੁਝਿਸਚਿਸਮੀਤਾ॥ਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈਐਹਰਿਮੇਲਿ
ਮਿਲੀਤਾ॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਵਿਗਸੀਤਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸ
ਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਇਓਨਾਮੁਨਵਸਿਓਮਨਿਆਇ॥ਧ੍ਰਿਗੁਇਵੇਹਾਜੀਵਿਆਕਿਆ
ਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆਆਇ॥ਮਾਇਆਖੋਟੀਰਾਸਿਹੈਏਕਚਸੇਮਹਿਪਾਜੁਲਹਿਜਾਇ॥ਹਥ
ਹੁਛੁੜਕੀਤਨੁਸਿਆਹੁਹੋਇਬਦਨੁਜਾਇਕੁਮਲਾਇ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆਤਿਨਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਰੰਗਸਿਉਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿ
ਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਸੋਧਨੁਸਉਪਿਆਜਿਜੀਅਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰੰਗੁਤਿ
ਸੈਕਉਅਗਲਾਵੰਨੀਚੜੈਚੜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਾਇਆਹੋਈਨਾਗਨੀਜਗਤਿਰਹੀਲ
ਪਟਾਇ॥ਇਸਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਤਿਸਹੀਕਉਫਿਰਿਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਗਾਰੜੂਤਿਨਿਮ
ਲਿਦਲਿਲਾਈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਢਾਢੀਕਰੇਪੁਕਾਰਪ੍ਰਭੂਸੁਣਾਇਸੀ॥ਅੰਦਰਿਧੀਰਕਹੋਇਪੂਰਾਪਾਇਸੀ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਆਲੇਖੁਸੇਕਰਮਕਮਾਇਸੀ॥ਜਾਹੋਵੈਖਸਮੁਦਇਆਲੁਤਾਮਹਲੁਘਰੁਪਾਇਸੀ॥ਸੋਪ੍ਰ

ਭੁਲੇਆ ਤਿਦਰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਾਇਸੀ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਸਹੁ ਏਕੁ ਹੈ ਸਦ ਹੀ ਰਹੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੰਨਈ ਤਾ ਘਰ ਹੀ ਅੰਦਰਿ ਦੂਰਿ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭੀ ਤਿਨਾ ਮਨਾਇਸੀ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰੇਮ ਸੁਹਾਗਣਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰੈਣਿ ਸਬਾਈ ਜਲਿ ਮੁਈ ਕੰਤ ਨ ਲਾਇਓ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਵਸਨਿ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ ਪਿਆਰਾ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਰਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਫਿਰਿ ਮੈ ਦੇਖਿਆ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਰਿ ਸਹਜੇ ਜਾਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਤਾ ॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਵਡੇ ਕੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੋਲਾਤਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਾਇਆ ਹੰਸ ਕਿਆ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਜਿ ਪਇਆ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਇ ॥ ਏਸ ਨੋ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਕਿ ਖਵਾਲੀਐ ਜਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਾਇਆ ਮਿਟੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਪਉਣੈ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਆ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਤੋ ਖਸਮ ਕਾ ਜਿ ਰਹਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਕੋ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੋਰੁ ਧਨੁ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ ਤਸਕਰੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕਈ ਨਾ ਓਚਕਾ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਜੀਐ ਸੇਤੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜੀਐ ਨਾਲੇ ਜਾਇ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਮਨਮੁਖਿ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਧਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨਾ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਖਟਿਆ ਆਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਸਚੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰਾ ॥ ਸਭੁ ਜਗੁ ਤਿਸ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੀਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਈਐ ਨਿਹਚਲੁ ਧਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਾਲਾਹਿਆ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹਰਿ ਪੂਰਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿਆ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਰਹਰਿ ਤਿਆਗਦੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤਿਨ ਬੂਝ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਓਇ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਵਹਿ ਅੰਤਿ ਗਏ ਪਛੁਤਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਤਿਸੁ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਆਇ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩

ਮਨਮੁਖੁ ਊਧਾ ਕਉਲੁ ਹੈ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਗਤਿ ਨ ਨਾਉ ॥ ਸਕਤੀ ਅੰਦਰਿ ਵਰਤਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਸ ਕਾ ਹੈ ਉਪਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਦਰੁ ਚਿਤੁ ਨ ਭਿਜਈ ਮੁਖਿ ਫੀਕਾ ਆਲਾਉ ॥ ਓਇ ਧਰਮਿ ਰਲਾਏ ਨਾ ਰਲਨਿ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਸੁਆਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤੈ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਮਨਮੁਖ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਡੁਬੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਵਡਾ ਫੇਰੁ ਪਇਆ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਨ ਕੀਤੀਆ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਚਹੁ ਉਤਰੈ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਹਿਰਦੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪਣਾ ਤਿਸ ਨੋ ਪੂਜੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਉਪਾਵਾ ਸਿਰਿ ਉਪਾਉ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸੀਤਲ ਸਾਤਿ ਵਸੈ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਣਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੈਨਣਾ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਿ ਹਰਿ ਪਾਵਹਿ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਤਾ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਧਿਆਨੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਵਿਤਾ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਕਪਟੁ ਵਿਕਾਰੁ ਗਇਆ ਮਨੁ ਸਹਜੇ ਜਿਤਾ ॥ ਤਹ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਨੰਦ ਰਸੁ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਿਤਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੁਣ ਪਰਗਟੁ ਕਿਤਾ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਇਕੋ ਹਰਿ ਮਿਤਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਕਹੀਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਛੈ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਤਿਸੁ ਜਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਜਿ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਨਮੁਖ ਅਗਿਆਨੀ ਰਸਨਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲਾਇ ॥ ਕਪਟਿ ਕੀਤੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨ ਭੀਜੈ ਨਿਤ ਵੇਖੈ ਸੁਣੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਜਾਇ ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਸੁਆਇ ॥ ਇਤੁ ਕਮਾਣੈ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾ

ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਤਸੰਗ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਵਈ ਵਿਚਿ ਵਿਸਟਾ ਪਚੈ ਪਚਾਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰਤਿ ਛਡਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਇਓਨੁ ਤੇ ਪੂਰੇ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੇਵਨ੍ਹਿ ਆਪਣਾ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਹਲੁ ਤਿਨੀ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਨ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਵੇਖਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਬੋਲਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਤਿਮਰ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਪੂਰਾ ਤਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਾ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਨ ਧਿਆਇਆ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਈਐ ਵਿਸਟਾ ਸਦਾ ਖੁਆਰੁ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿਆ ਨਾ ਉਰਵਾਰੁ ਨ ਪਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਭਗਤ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹਦੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹਾਏ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਤਿਨ ਊਪਜੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਿਆਏ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਜਿਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਏ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤੀ ਖਟਿਆ ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਵਿਚੇ ਗ੍ਰਿਹ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਉਦਾਸੀ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਜਲਾਇਆ ॥ ਆਪਿ ਤਰਿਆ ਕੁਲ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਆ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਨਿ ਭ੍ਰ-

ਮਿ ਭੁਲਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਭੁਲੇ ਜਿਉ ਦੇਖਿ ਦੀਪਕਿ ਪਤੰਗ ਪਚਾਇਆ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਮਾਇਆ ਵੇਖਹਿ ਦਿਖਾ ਕਿਨੈ ਕਿਹੁ ਆਣਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪੜਹਿ ਨਿਤ ਬਿਖਿਆ ਨਾਵਹੁ ਦਯਿ ਖੁਆਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਸੰਨਿਆਸੀ ਭੁਲੇ ਓਨ੍ਹਾ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਹੁ ਗਰਬੁ ਵਧਾਇਆ ॥ ਛਾਦਨੁ ਭੋਜਨੁ ਨ ਲੈਹੀ ਸਤ ਭਿਖਿਆ ਮਨਹਠਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਏਤੜਿਆ ਵਿਚਹੁ ਸੋ ਜਨੁ ਸਮਧਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ਜਾ ਕਰਦੇ ਸਭਿ ਕਰਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਰੇਤੁ ਹੈ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਏਹ ਜਮ ਕੀ ਸਿਰਕਾਰ ਹੈ ਏਨ੍ਹਾ ਉਪਰਿ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖ ਜਮ ਮਗਿ ਪਾਈਅਨ੍ਹਿ ਜਿਨ੍ਹ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਪਿਆਰਾ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਕੋ ਸੁਣੈ ਨ ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਗਈ ਖਾਇ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਦੂਜੈ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਤਿਨਾ ਵਿਆਪਿ ਰਹੀ ਲਪਟਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਰਜਾਲੀਐ ਤਾ ਏਹ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਵੈ ਉਜਲਾ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਭਰਮਿਆ ਥਿਰੁ ਰਹੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਤਾ ਭਰਮਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਖੇਲੁ ਉਪਾਇ ॥ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੇ ਤਾ ਗੁਰ ਮਿਲੈ ਅਸਥਿਰੁ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਅਪਾਰੁ ਹੈ ਮਿਲਣਾ ਸੰਜੋਗੀ ॥ ਕਾਇਆ ਅੰਦਰਿ ਆਪਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਰਸ ਭੋਗੀ ॥ ਆਪਿ ਅਤੀਤੁ ਅਲਿਪਤੁ ਹੈ ਨਿਰਜੋਗੁ ਹਰਿ ਜੋਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਹਰਿ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੀ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਜੋਗੀ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਆਪਿ ਅਖਾਇਦਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ

ਸੋਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਿਫਤਿ ਸਲਾਹ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ
ਸਚੁ ਹੈ ਸਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਰ
ਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤੀ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ॥ ਪੂਰੈ
ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਈ॥ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਮੁਹਹੁ ਕਢਾਈ॥ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇਈ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਤਿਨ ਕਉ ਪਰਜਾ ਪੂਜਣ ਆਈ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ
ਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਜਰ ਕਪਾ
ਟ ਕਾਇਆ ਗੜ੍ਹ ਭੀਤਰਿ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਅਭਿਮਾਨੀ॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਨੀ
ਮਨਮੁਖ ਅੰਧ ਅਗਿਆਨੀ॥ ਉਪਾਇ ਕਿਤੈ ਨ ਲਭਨੀ ਕਰਿ ਭੇਖ ਥਕੇ ਭੇਖਵਾ
ਨੀ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਖੋਲਾਈਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਿਰਖੁ
ਹੈ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਰੈਣਿ
ਸੁਖਿ ਵਿਹਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰੀ ਮਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ
ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕ
ਰਤਿਆ ਸੋਭਾ ਪਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਤਿ ਰਜਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ
ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਧੀ ਭਾਲਿ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਬਦੇ ਉਚਰੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਲਿ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਾਲਿ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਏ ਮਨਾ ਅਤਿ ਲੋਭੀਆ ਨਿਤ ਲੋਭੇ ਰਾਤਾ
॥ ਮਾਇਆ ਮਨਸਾ ਮੋਹਣੀ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਾਤਾ॥ ਅਗੈ ਨਾਉ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਇਸੀ ਮਨਮੁ
ਖਿ ਦੁਖੁ ਖਾਤਾ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਫੀਕਾ ਬੋਲਾਤਾ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਚਖਿਆ ਸੇ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਾਤਾ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀ
ਐ ਜਿ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਮਤਿ
ਧੀਰੁ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਤਿ

ਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਦੇਦਾ ਰਿਜਕੁ ਸਬਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਇਕੋ ਕਰਿ ਸਾ
ਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸ
ਦਾ ਕਰਹਿ ਮਨਮੁਖ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥ ਓਨਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨ ਭਾਵਈ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ
ਵਿਹਾਇ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਵਾ
ਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਹਿ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲੇ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਕੈ
ਭਾਣੈ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੇਵਾ ਭਗਤਿ ਬਨੀਜੈ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਰ
ਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਨਿਤ ਲੀਜੈ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਤਖਤਿ ਬ
ਹਾਲੀਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਸਦਾ ਵਸੀਜੈ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਤਿਨੀ ਮੰਨਿਆ ਜਿਨਾ ਗੁਰੂ ਮਿ
ਲੀਜੈ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸੇ ਜਨ ਸਦਾ ਕਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਆਪੇ
ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਤਿਆ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ॥
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਸਿਖੁ ਜੋ ਨਿਤ ਕਰੇ ਸੋ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰ
ਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਹਿਰਦੈ ਉਚਰਾ ਮੁਖਹੁ
ਭੀ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇਉ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਹਉ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੇਉ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫ
ਲੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ
ਸੁ ਖਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜਲਿ ਥਲਿ ਭਰਪੂਰੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਗੁਰਸਿਖ ਨਿਤ ਸਭ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਭਾਵੈ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਜੋ ਮਨਿ ਚਿ
ਤਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਚਾ ਸਚੁ ਹੈ
ਸਚੀ ਗੁਰਬਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ਸਚਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਅ
ਨਦਿਨੁ ਜਾਗਹਿ ਨਾ ਸਵਹਿ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ
ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪਚਿ ਮੁਏ ਅਜਾਣੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩

ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਬਾਣੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਆਪਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਏਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੁ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਢਾਢੀ ਤਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਿ ਖਸਮੈ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਦਰਿ ਖੜਾ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਢਾਢੀ ਦਰੁ ਘਰੁ ਪਾਇਸੀ ਸਚੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕਾ ਮਹਲੁ ਅਗਲਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਢਾਢੀ ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੂਜਰੀ ਜਾਤਿ ਗਵਾਰਿ ਜਾ ਸਹੁ ਪਾਏ ਆਪਣਾ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਿਸੁ ਭਉ ਪਵੈ ਸਾ ਕੁਲਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਸਾ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੰਤ ਕਾ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕੀਤੀ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਓਹ ਕੁਚਜੀ ਕੁਲਖਣੀ ਪਰਹਰਿ ਛੋਡੀ ਭਤਾਰਿ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਮਲੁ ਕਟੀਐ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਮਤਿ ਊਤਮ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰੁ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਬੈਸੈ ਭੈ ਰਹੈ ਭੈ ਵਿਚਿ ਕਮਾਵੈ ਕਾਰ ॥ ਐਥੈ ਸੁਖੁ ਵਡਿਆਈਆ ਦਰਗਹ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥ ਭੈ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਪਾਈਐ ਮਿਲਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਅਪਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਸਾ ਭਲੀ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਚੇ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਸਾ ਅਉਤਾਰੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਕੀਆ ॥ ਜਿਉ ਰਾਜੇ ਰਾਜੁ ਕਮਾਵਦੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭਿੜੀਆ ॥ ਈਸਰੁ ਬ੍ਰਹਮਾ ਸੇਵਦੇ ਅੰਤੁ ਤਿਨੀ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਅਲਖੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਗਟੀਆ ॥ ਤਿਥੈ ਸੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਨ ਵਿਆਪਈ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਥੀਆ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਹੈ ਜੇਤਾ ਹੈ ਆਕਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਏਹੁ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਹੋਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜੇ ਕੋ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਸੋ ਮੂਰਖੁ ਗਾਵਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਪੀਲਕੁ ਗੁਰੂ ਗਿਆਨੁ ਕੁੰਡਾ ਜਹ ਖਿੰਚੇ ਤਹ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਸਤੀ ਕੁੰਡੇ ਬਾਹਰਾ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇਵਿ ਸਭ ਫਲ ਪਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਸਦਾ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਦੁਖੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਭਏ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਹਚਲਾਇਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਖੇਤਿ ਮਿਆਲਾ ਉਚੀਆ ਘਰੁ ਉਚਾ ਨਿਰਣਉ ॥ ਮਹਲ ਭਗਤੀ ਘਰਿ ਸਰੈ ਸਜਣ ਪਾਹੁਣਿਅਉ ॥ ਬਰਸਨਾ ਤ ਬਰਸੁ ਘਨਾ ਬਹੁੜਿ ਬਰਸਹਿ ਕਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਿਠਾ ਸੋ ਜੋ ਭਾਵਦਾ ਸਜਣੁ ਸੋ ਜਿ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਕਉ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪਰਗਾਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਂਈ ॥ ਤੂ ਰਖਵਾਲਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰਿਆ ਤੂ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮਾਰਿ ਪਚਾਈ ॥ ਚਿੰਤਾ ਛਡਿ ਅਚਿੰਤੁ ਰਹੁ ਨਾਨਕ ਲਗਿ ਪਾਈ ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਕਰਤਾ ਜਗੁ ਮੁਆ ਆਸਾ ਮਰੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸਾ ਪੂਰੀਆ ਸਚੇ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਮਰਿ ਜਾਇਸੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਲੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਿਹਚਲੁ ਕੋ ਨਹੀ ਬਾਝਹੁ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਪੂ

ਣੁ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣਜਾਰਾ ਆਪੇ ਹੀ ਹਰਿ ਹਟੁ ਆਪੇ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਹੀ ਖੇਵਟੁ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਦਸੇ ਘਾਟੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੁ ॥੨੨॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਨਾਲਿ ॥੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਗੂਜਰੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰੁ ਆਰਾਧਣਾ ਜਿਹਵਾ ਜਪਿ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਨੇਤ੍ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੇਖਣਾ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਨਣਾ ਗੁਰ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਰਤਿਆ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਠਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਏਹ ਵਥੁ ਦੇਇ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਉਤਮ ਕਾਢੀਅਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਈ ਕੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਰਖੇ ਰਖਣਹਾਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਅਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਅਨੁ ॥ ਹੋਆ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵਿਸਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਭਵਜਲੁ ਤਾਰਿਅਨੁ ॥ ਸਾਕਤ ਨਿੰਦਕ ਦੁਸਟ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨਾਨਕ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਅਗਮੁ ਅਪਾਰੀਐ ॥ ਸਚੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸਚੁ ਨਿਹਾਰੀਐ ॥ ਕੂੜੁ ਨ ਜਾਪੈ ਕਿਛੁ ਤੇਰੀ ਧਾਰੀਐ ॥ ਸਭਸੈ ਦੇ ਦਾਤਾਰੁ ਜੇਤ ਉਪਾਰੀਐ ॥ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਇ ਜੋਤਿ ਸੰਜਾਰੀਐ ॥ ਹੁਕਮੇ ਭਵਜਲ ਮੰਝਿ ਹੁਕਮੇ ਤਾਰੀਐ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਧਿਆਏ ਸੋਇ ਜਿਸੁ ਭਾਗੁ ਮਥਾਰੀਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਲਿਹਾਰੀਐ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਨਉ ਨਿਧਿ ਘਰ ਮਹਿ ਪਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਗੁਰ ਕਾ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਜਾਂ ਤੂੰ ਤੁਸਹਿ ਮਿਹਰਵਾਨ ਤਾ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀ ਬੈਹਨ੍ਹਿ ਬੈਹਣੇ ਮੁਚੁ ਵਜਾਇਨਿ ਵਜ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਕਿਸੈ ਨ ਰਹੀਆ ਲਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ ਬੇਦ ਕਤੇਬਾ ਸਣੁ ਖੜੇ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਜਾਇ ਤੇਰੈ ਦਰਿ ਪੜੇ ॥ ਬ੍ਰਹਮੇ ਤੁਧੁ ਧਿਆਇਨ੍ਹਿ

ਇੰਦ੍ਰ ਇੰਦ੍ਰਾਸਣਾ ॥ ਸੰਕਰ ਬਿਸਨ ਅਵਤਾਰ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮੁਖਿ ਭਣਾ ॥ ਪੀਰ ਪਿਕਾਬਰ ਸੇਖ ਮਸਾਇਕ ਅਉਲੀਏ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਉਲੀਏ ॥ ਕੂੜਹੁ ਕਰੇ ਵਿਣਾਸੁ ਧਰਮੇ ਤਗੀਐ ॥ ਜਿਤੁ ਜਿਤੁ ਲਾਇਹਿ ਆਪਿ ਤਿਤੁ ਤਿਤੁ ਲਗੀਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਚੰਗਿਆਈ ਆਲਕੁ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ਹੋਇ ਸੇਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਅਜੁ ਕਲਿ ਆਵਸੀ ਗਾਫਲ ਫਾਹੀ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਕਿਤੀਆ ਕੁਢੰਗ ਗੁਝਾ ਥੀਐ ਨ ਹਿਤੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹਿ ਢਕਿਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਚਾ ਮਿਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਮਾਗਉ ਤੁਝੈ ਦਇਆਲ ਕਰਿ ਦਾਸਾ ਗੋਲਿਆ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਰਾਜੁ ਜੀਵਾ ਬੋਲਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਾਸਾ ਘਰਿ ਘਣਾ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਹਾਲੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਜਸੁ ਸੁਣਾ ॥ ਕਮਾਵਾ ਤਿਨ ਕੀ ਕਾਰ ਸਰੀਰੁ ਪਵਿਤੁ ਹੋਇ ॥ ਪਖਾ ਪਾਣੀ ਪੀਸਿ ਬਿਗਸਾ ਪੈਰ ਧੋਇ ॥ ਆਪਹੁ ਕਛੂ ਨ ਹੋਇ ਪ੍ਰਭ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੀਐ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਦਿਚੈ ਥਾਉ ਸੰਤ ਧਰਮ ਸਾਲੀਐ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਅਸੰਖ ਹੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਜਿਸੁ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਤ ਜਪੀਐ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਨਾਉ ਪਰਵਦਿਗਾਰ ਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰੇ ਰਹੰਮ ਤਿਸੁ ਨ ਵਿਸਾਰਦਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਵਣਹਾਰ ਆਪੇ ਹੀ ਮਾਰਦਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ਬੁਝਿ ਵੀਚਾਰਦਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰੂਪ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਸਚਿ ਤਿਸਹਿ ਉਧਾਰਦਾ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਹੋਵੈ ਵਲਿ ਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਦਾ ॥ ਸਦਾ ਅਭਗੁ ਦੀਬਾਣੁ ਹੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਨਮਸਕਾਰਦਾ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੫ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਛੋਡੀਐ ਦੀਜੈ ਅਗਨਿ ਜਲਾਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਨਿਤ ਜਾਪੀਐ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਸਿਮਰਤ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਣਾ ਸਭ ਫਲ ਪਾਏ ਆਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤਾ ਸੰਸਾਰਿ ਜਿ ਗੁਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਈ ਬਲਾਇ ਮਿਟੇ

ਅੰਦੇਸਿਆ॥ਤਿਸਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜਗਤੁਨਿਹਾਲੁਹੋਇ॥ਜਨਕੈਸੰਗਿਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾ
ਮੈਲੁਧੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਚਾਨਾਉਓਥੈਜਾਪੀਐ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋਖੁਭੁਖਾਧ੍ਰਾਪੀ
ਐ॥ਜਿਸੁਘਟਿਵਸਿਆਨਾਉਤਿਸੁਬੰਧਨਕਾਟੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰ
ਲੈਹਰਿਧਨੁਖਾਟੀਐ॥੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਮਨਮਧੇਚਿਤਵਉਚਿਤਵਨੀਉਦਮੁ
ਕਰਉਉਠਿਨੀਤ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਕਾਆਹਰੋਹਰਿਦੇਹੁਨਾਨਕਕੇਮੀਤ॥੧॥ਮਃ੫ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆਮਨੁਤਨੁਰਤਾਮੂਲਿ॥ਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਮਰਉਵਿਚਾ
ਰੀਸੂਲਿ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਕੀਬਿਰਥਾਹੋਇਸੁਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿਕਰਿ॥
ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਸਗਲਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਿ॥ਪੂਜਹੁਗੁਰਕੇਪੈਰਦੁਰਮਤਿ
ਜਾਇਜਰਿ॥ਸਾਧਜਨਾਕੈਸੰਗਿਭਵਜਲੁਬਿਖਮੁਤਰਿ॥ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਦੇਵ
ਅਗੈਨਮਰਹੁਡਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਕਰੇਨਿਹਾਲੁਊਣੇਸੁਭਰਭਰਿ॥ਮਨਕਉਹੋਇਸੰਤੋ
ਖੁਧਿਆਈਐਸਦਾਹਰਿ॥ਸੋਲਗਾਸਤਿਗੁਰਸੇਵਜਾਕਉਕਰਮੁਧੁਰਿ॥੬॥ ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੫ ਲਗੜੀਸੁਥਾਨਿਜੋੜਣਹਾਰੈਜੋੜੀਆ॥ਨਾਨਕਲਹਰੀਲਖਸੈਆਨ
ਡੁਬਣਦੇਇਨਮਾਪਿਰੀ॥੧॥ਮਃ੫ ਬਨਿਭੀਹਾਵਲੈਹਿਕੁਸਾਥੀਲਧਮੁਦੁਖਹਰਿ
ਤਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸੰਤਪਿਆਰੇਨਾਨਕਪੂਰਨਕਾਮਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਪਾਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤਿਆ॥ਨਹੋਵੀਪਛੋਤਾਉਤੁਧਨੋਜਪਤਿਆ॥
ਪਹੁਚਿਨਸਕੈਕੋਇਤੇਰੀਟੇਕਜਨਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਵਾਹੁਵਾਹੁਸੁਖਲਹਾਚਿਤਾਰਿਮਨਾ॥ਗੁ
ਰਪਹਿਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰੁਕਰਮੀਪਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਨਦਰਿਨਿਹਾਲਬਹੁੜਿਨਧਾਈ
ਐ॥ਰਖੈਆਪਿਦਇਆਲੁਕਰਿਦਾਸਾਆਪਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜੀਵਾਸੁ
ਣਿਸੁਣੇ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਪ੍ਰੇਮਪਟੋਲਾਤੈਸਹਿਦਿਤਾਢਕਣਕੂਪਤਿਮੇਰੀ॥ਦਾ
ਨਾਬੀਨਾਸਾਈਮੈਡਾਨਾਨਕਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥੧॥ਮਃ੫ ਤੈਡੈਸਿਮਰਣਿਹਭੁਕਿਛੁ
ਲਧਮੁਬਿਖਮੁਨਡਿਠਮੁਕੋਈ॥ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਨਾਨਕਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥

੨॥ਪਉੜੀ॥ ਹੋਵੈਸੁਖੁਘਣਾਦਯਿਧਿਆਇਐ॥ਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਇਐ॥ਅੰਦਰਿਵਰਤੈਠਾਢਿਪ੍ਰਭਿਚਿਤਿਆਇਐ॥ਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸਨਾਇਮੰ
ਨਿਵਸਾਇਐ॥ਕੋਇਨਲਗੈਬਿਘਨੁਆਪੁਗਵਾਇਐ॥ਗਿਆਨਪਦਾਰਥੁਮਤਿਗੁ
ਰਤੇਪਾਇਐ॥ਤਿਨਿਪਾਏਸਭੇਥੋਕਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਐ॥ਤੂੰਸਭਨਾਕਾਖਸਮੁਸ
ਭਤੇਰੀਛਾਇਐ॥੮॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਨਦੀਤਰੰਦੜੀਮੈਡਾਖੋਜੁਨਖੁੰਭੈਮੰਝਿਮੁਹਬ
ਤਿਤੇਰੀ॥ਤਉਸਹਚਰਣੀਮੈਡਾਹੀਅੜਾਸੀਤਮੁਹਰਿਨਾਨਕਤੁਲਹਾਬੇੜੀ॥੧॥ਮਹਲਾ੫
ਜਿਨਾਦਿਸੰਦੜਿਆਦੁਰਮਤਿਵੰਞੈਮਿਤ੍ਰਅਸਾਡੜੇਸੇਈ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਜਗੁਸਬਾ
ਇਆਜਨਨਾਨਕਵਿਰਲੇਕੇਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਵੈਸਾਹਿਬੁਚਿਤਿਤੇਰਿਆਭਗਤਾ
ਡਿਠਿਆ॥ਮਨਕੀਕਟੀਐਮੈਲੁਸਾਧਸੰਗਿਵੁਠਿਆ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟੀਐਜਨ
ਕਾਸਬਦੁਜਪਿ॥ਬੰਧਨਖੋਲਨਿਸੰਤਦੂਤਸਭਿਜਾਹਿਛਪਿ॥ਤਿਸੁਸਿਉਲਾਇਨਿਰੰਗੁ
ਜਿਸਦੀਸਭਧਾਰੀਆ॥ਊਚੀਹੂੰਊਚਾਥਾਨੁਅਗਮਅਪਾਰੀਆ॥ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਕਰ
ਜੋੜਿਸਾਸਿਸਾਸਿਧਿਆਈਐ॥ਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਂਭਗਤਸੰਗੁਪਾਈ
ਐ॥੯॥ਸਲੋਕਮਃ੫ ਬਾਰਿਵਿਡਾਨੜੈਹੁੰਮਸਧੁੰਮਸਕੂਕਾਪਈਆਰਾਹੀ॥
ਤਉਸਹਸੇਤੀਲਗੜੀਡੋਰੀਨਾਨਕਅਨਦਸੇਤੀਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਮਃ੫ ਸਚੀਬੈ
ਸਕਤਿਨਾਸੰਗਿਜਿਨਸੰਗਿਜਪੀਐਨਾਉ॥ਤਿਨਸੰਗਿਸੰਗੁਨਕੀਚਈਨਾਨਕਜਿਨਾਆ
ਪਣਾਸੁਆਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਾਵੇਲਾਪਰਵਾਣੁਜਿਤੁਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥ਹੋਆ
ਸਾਧੂਸੰਗੁਫਿਰਿਦੂਖਨਤੇਟਿਆ॥ਪਾਇਆਨਿਹਚਲੁਥਾਨੁਫਿਰਿਗਰਭਿਨਲੇਟਿਆ॥
ਨਦਰੀਆਇਆਇਕੁਸਗਲਬ੍ਰਹਮੇਟਿਆ॥ਤਤੁਗਿਆਨੁਲਾਇਧਿਆਨੁਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਸਮੇਟਿਆ॥ਸਭੋਜਪੀਐਜਾਪੁਜਿਮੁਖਹੁਬੋਲੇਟਿਆ॥ਹੁਕਮੇਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਸੁ
ਖਿਸੁਖੇਟਿਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਸੇਬਹੁੜਿਨਖੋਟਿਆ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਵਿਛੋਹੇਜੰਬੂਰਖਵੇਨਵੰਞਨਿਗਾਖੜੇ॥ਜੇਸੋਧਣੀਮਿਲੰਨਿਨਾਨਕਸੁਖਸੰਬੂਹਸਚੁ॥

॥੧॥ਮਃ੫ ਜੀਮੀਵਸੰਦੀਪਾਣੀਐਈਧਣੁਰਖੈਭਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਸਹੁਆਹਿਜਾਕੈਆ
ੜਿਹਭੁਕੋ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੈਡੇਕੀਤੇਕੰਮਤੁਧੈਹੀਗੋਚਰੇ॥ਸੋਈਵਰਤੈਜਗਿਜਿਕੀ
ਈਤੁਧੁਧੁਰੇ॥ਬਿਸਮੁਭਏਬਿਸਮਾਦਦੇਖਿਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਤੇਰੀਦਾਸ
ਕਰਿਗਤਿਹੋਇਮੇਰੀਆ॥ਤੇਰੈਹਥਿਨਿਧਾਨੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਹਿਤੂ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਦਇਆ
ਲੁਹਰਿਨਾਮੁਸੇਇਲੇਹਿਤੂ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਬੇਅੰਤਅੰਤੁਨਪਾਈਐ॥ਜਿਸਨੋਹੋਹਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਕੜਛੀਆਫਿਰੰਨਿਸੁਆ
ਉਨਜਾਣਨਿਸੁੰਞੀਆ॥ਸੇਈਮੁਖਦਿਸੰਨਿਨਾਨਕਰਤੇਪ੍ਰੇਮਰਸਿ॥੧॥ਮਃ੫ ਖੋਜੀ
ਲਧਮੁਖੋਜੁਛਡੀਆਉਜਾੜਿ॥ਤੈਸਹਿਦਿਤੀਵਾੜਿਨਾਨਕਖੇਤੁਨਛਿਜਈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਆਰਾਧਹੁਸਚਾਸੋਇਸਭੁਕਿਛੁਜਿਸੁਪਾਸਿ॥ਦੁਹਾਸਿਰਿਆਖਸਮੁਆ
ਪਿਖਿਨਮਹਿਕਰੇਰਾਸਿ॥ਤਿਆਗਹੁਸਗਲਉਪਾਵਤਿਸਕੀਓਟਗਹੁ॥ਪਉਸਰਣ
ਾਈਭਜਿਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਲਹੁ॥ਕਰਮਧਰਮਤਤੁਗਿਆਨੁਸੰਤਾਸੰਗੁਹੋਇ॥ਜਪੀਐਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਬਿਘਨੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਦਇਆਲੁਤਿਸੁਮਨਿਵੁਠਿਆ॥ਪਾ
ਈਅਨਿਸਭਿਨਿਧਾਨਸਾਹਿਬਿਤੁਠਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਲਧਮੁਲਭਣਹਾਰੁ
ਕਰਮੁਕਰੰਦੋਮਾਪਿਰੀ॥ਇਕੋਸਿਰਜਣਹਾਰੁਨਾਨਕਬਿਆਨਪਸੀਐ॥੧॥ਮਃ੫ ਪਾਪੜਿ
ਆਪਛਾੜਿਬਾਣੁਸਚਾਵਾਸੰਨਿਕੈ॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰੜਾਚਿਤਾਰਿਨਾਨਕਦੁਖੁਨਥੀਵਈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਪਾਈਅਨੁਠਾਢਿਆਪਿ॥ਜੀਅਜੰਤਮਿਹਰਵਾਨੁ
ਤਿਸਨੋਸਦਾਜਾਪਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਸਮਰਥਿਚੁਕੇਬਿਲਬਿਲਾਪ॥ਨਠੇਤਾਪਦੁਖਰੋਗ
ਪੂਰੇਗੁਰਪ੍ਰਤਾਪਿ॥ਕੀਤੀਅਨੁਆਪਣੀਰਖਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਥਾਪਿ॥ਆਪੇਲਇਅ
ਨੁਛਡਾਇਬੰਧਨਸਗਲਕਾਪਿ॥ਤਿਸਨਬੁਝੀਆਸਪੁੰਨੀਮਨਸੰਤੋਖਿਧ੍ਰਾਪਿ॥ਵਡੀ
ਹੂੰਵਡਾਅਪਾਰਖਸਮੁਜਿਸੁਲੇਪੁਨਪੁੰਨਿਪਾਪਿ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਜਾਕਉਭ
ਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਹਰਿਹਰਿਸੇਈਜਪਾਤ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਤਿਨਰਾਮਸਿਉਭੇਟਤਸਾਧ

ਸੰਗਾਤ॥੧॥ਮਃ੫ ਰਾਮੁਰਮਹੁਬਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿ
ਅਰਾਧਿਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਭਗਤਾਕਾਬੋਲਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਦਰ
ਗਹਪਵੈਥਾਇ॥ਭਗਤਾਤੇਰੀਟੇਕਰਤੇਸਚਿਨਾਇ॥ਜਿਸਨੋਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਿਸਕਾਦੂਖੁ
ਜਾਇ॥ਭਗਤਤੇਰੇਦਇਆਲਓਨਾਮਿਹਰਪਾਇ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਵਡਰੋਗੁਨਪੋਹੈਤਿਸੁਮਾ
ਇ॥ਭਗਤਾਏਹੁਅਧਾਰੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਦਿਨੁਰੈਣਿਇਕੋਇਕੁਧਿਆ
ਇ॥ਪੀਵਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਨਨਾਮੇਰਹੇਅਘਾਇ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨ
ਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥
੧॥ਮਃ੫ ਪਿਰੀਮਿਲਾਵਾਜਾਥੀਐਸਾਈਸੁਹਾਵੀਰੁਤਿ॥ਘੜੀਮੁਹਤੁਨਹਵੀਸਰੈਨਾਨਕ
ਰਵੀਐਨਿਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੂਰਬੀਰਵਰੀਆਮਕਿਨੈਨਹੋੜੀਐ॥ਫਉਜਸਤਾਣੀਹਾਠ
ਪੰਚਾਜੋੜੀਐ॥ਦਸਨਾਰੀਅਉਧੂਤਦੇਨਿਚਮੋੜੀਐ॥ਜਿਣਿਜਿਣਿਲੈਨਿਰਲਾਇਏਹੋਏ
ਨਾਲੋੜੀਐ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਇਨਕੈਵਸਿਕਿਨੈਨਮੋੜੀਐ॥ਭਰਮੁਕੋਟੁਮਾਇਆਖਾਈਕਹੁਕਿਤੁ
ਬਿਧਿਤੋੜੀਐ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਬਿਖਮਦਲੁਫੋੜੀਐ॥ਹਉਤਿਸੁਅਗੈਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਰਹਾਕਰਜੋੜੀਐ॥੧੫॥ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਕਿਲਵਿਖਸਭੇਉਤਰਨਿਨੀਤਨੀਤਗੁਣਗਾਉ॥
ਕੋਟਿਕਲੇਸਾਊਪਜਹਿਨਾਨਕਬਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੫ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਪੂਰੀ
ਹੋਵੈਜੁਗਤਿ॥ਹਸੰਦਿਆਖੇਲੰਦਿਆਪੈਨੰਦਿਆਖਾਵੰਦਿਆਵਿਚੇਹੋਵੈਮੁਕਤਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਧਨੁਧੰਨੁਜਿਨਿਭਰਮਗੜੁਤੋੜਿਆ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਜਿਨਿਹਰਿਸਿਉਜੋੜਿਆ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਅਖੁਟੁਗੁਰੁਦੇਇਦਾਰੂਓ॥ਮਹਾਰੋਗੁਬਿਕ
ਰਾਲੁਤਿਨੈਬਿਦਾਰੂਓ॥ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਬਹੁਤੁਖਜਾਨਿਆ॥ਜਿਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁ
ਆਪੁਪਛਾਨਿਆ॥ਮਹਿਮਾਕਹੀਨਜਾਇਗੁਰਸਮਰਥਦੇਵ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸੁਰਅਪਰੰਪਰਅਲਖਅਭੇਵ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਉਦਮੁਕਰੇਦਿਆਜੀ
ਉਤੂੰਕਮਾਵਦਿਆਸੁਖਭੁੰਚੁ॥ਧਿਆਇਦਿਆਤੂੰਪ੍ਰਭੂਮਿਲੁਨਾਨਕਉਤਰੀਚਿੰਤ॥

॥੧॥ਮ: ੫ ਸੁਭਚਿੰਤਨਗੋਬਿੰਦਰਮਣਨਿਰਮਲਸਾਧੂਸੰਗ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵਿਸਰਉ
ਇਕਘੜੀਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਵੰਤ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੇਰਾਕੀਤਾਹੋਇਤਕਾਹੇਡਰਪੀਐ
ਜਿਸੁਮਿਲਿਜਪੀਐਨਾਉਤਿਸੁਜੀਉਅਰਪੀਐ॥ਆਇਐਚਿਤਿਨਿਹਾਲੁਸਾਹਿਬ
ਬੇਸੁਮਾਰ॥ਤਿਸਨੋਪੋਹੇਕਵਣੁਜਿਸੁਵਲਿਨਿਰੰਕਾਰ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਵਸਿਨਕੋ
ਈਬਾਹਰਾ॥ਸੋਭਗਤਾਮਨਿਵੁਠਾਸਚਿਸਮਾਹਰਾ॥ਤੇਰੇਦਾਸਧਿਆਇਨਿਤੁਧੁਤੂੰਰਖਣ
ਵਾਲਿਆ॥ਸਿਰਿਉਪਰਿਸਮਰਥੁਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮ: ੫
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਦਲੋਭਮੋਹਦੁਸਟਬਾਸਨਾਨਿਵਾਰਿ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਆਪਣੇਨਾਨਕਸਦ
ਬਲਿਹਾਰਿ॥੧॥ਮ: ੫ ਖਾਂਦਿਆਖਾਂਦਿਆਮੁਹੁਘਠਾਪੈਨੰਦਿਆਸਭੁਅੰਗੁ॥ਨਾਨਕ
ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਨਸਚਿਨਲਗੋਰੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਉਜਿਉਤੇਰਾ
ਹੁਕਮੁਤਿਵੈਤਿਉਹੋਵਣਾ॥ਜਹਜਹਰਖਹਿਆਪਿਤਹਜਾਇਖੜੋਵਣਾ॥ਨਾਮੁਤੇਰੈਕੈ
ਰੰਗਿਦੁਰਮਤਿਧੋਵਣਾ॥ਜਪਿਜਪਿਤੁਧੁਨਿਰੰਕਾਰਭਰਮੁਭਉਖੋਵਣਾ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿ
ਰਤੇਸੇਜੋਨਿਨਜੋਵਣਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਇਕੁਨੈਣਅਲੋਵਣਾ॥ਜਿਨੀਪਛਾਤਾਹੁਕਮੁ
ਤਿਨਕਦੇਨਰੋਵਣਾ॥ਨਾਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਮਨਮਾਹਿਪਰੋਵਣਾ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮ: ੫
ਜੀਵਦਿਆਨਚੇਤਿਓਮੁਆਰਲੰਦੜੋਖਾਕ॥ਨਾਨਕਦੁਨੀਆਸੰਗਿਗੁਦਾਰਿਆ
ਸਾਕਤਮੂੜਨਪਾਕ॥੧॥ਮ: ੫ ਜੀਵੰਦਿਆਹਰਿਚੇਤਿਆਮਰੰਦਿਆਹਰਿਰੰਗਿ॥
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਤਾਰਿਆਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਆਪਿ
ਰਖਣਵਾਲਿਆ॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸਚੁਪਸਾਰਿਆ॥ਊਣਾਕਹੀਨਹੋਇਘਟੇਘਟਿ
ਸਾਰਿਆ॥ਮਿਹਰਵਾਨਸਮਰਥਆਪੇਹੀਘਾਲਿਆ॥ਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਸੇਸਦਾ
ਸੁਖਾਲਿਆ॥ਆਪੇਰਚਨੁਰਚਾਇਆਪੇਹੀਪਾਲਿਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਬੇ
ਅੰਤਅਪਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਟੇਕਨਾਨਕਸੰਮ੍ਹਾਲਿਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮ: ੫
ਆਦਿਮਧਿਅਰੁਅੰਤਿਪਰਮੇਸਰਿਰਖਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁ

ਚਖਿਆ॥ਸਾਧਸੰਗੁਅਪਾਰੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਰਵੈ॥ਪਾਏਮਨੋਰਥਸਭਿਜੋਨੀਨ
ਭਵੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਕਰਤੇਹਥਿਕਾਰਣੁਜੋਕਰੈ॥ਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਸੰਤਾਧੂਰਿਤਰੈ॥੧॥
ਮ: ੫ ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਜਿਨਿਉਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਜਨਿਧਿਆਇਆਖ
ਸਮੁਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁਗੁਰਮੁਖਿਆਇਆ॥ਹੁ
ਕਮੈਬੁਝਿਨਿਹਾਲੁਖਸਮਿਫੁਰਮਾਇਆ॥ਜਿਸੁਹੋਆਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਨਹਭਰਮਾ
ਇਆ॥ਜੋਜੋਦਿਤਾਖਸਮਿਸੋਈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਜਿਸਹਿਦਇਆਲੁਬੁ
ਝਾਏਹੁਕਮੁਮਿਤ॥ਜਿਸਹਿਭੁਲਾਏਆਪਿਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਨਿਤ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਨਿੰਦਕਮਾਰੇਤਤਕਾਲਿਖਿਨੁਟਿਕਣਨਦਿਤੇ॥ਪ੍ਰਭਦਾਸਕਾਦੁਖੁਨਖਵਿਸਕਹਿਫੜਿ
ਜੋਨੀਜੁਤੇ॥ਮਥੇਵਾਲਿਪਛਾੜਿਅਨੁਜਮਮਾਰਗਿਮੁਤੇ॥ਦੁਖਿਲਗੈਬਿਲਲਾ
ਣਿਆਨਰਕਿਘੋਰਿਸੁਤੇ॥ਕੰਠਿਲਾਇਦਾਸਰਖਿਅਨੁਨਾਨਕਹਰਿਸਤੇ॥੨੦॥ਸਲੋ
ਕਮ: ੫ ਰਾਮੁਜਪਹੁਵਡਭਾਗੀਹੋਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਧਿਆਇ
ਐਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੧॥ਮ: ੫ ਕੋਟਿਬਿਘਨਤਿਸੁਲਾਗਤੇਜਿਸਨੋਵਿ
ਸਰੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕਅਨਦਿਨੁਬਿਲਪਤੇਜਿਉਸੁੰਞੈਘਰਿਕਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਮਨੋਰਥਪੂਰਿਆ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਆਸਗਏਵਿਸੂਰਿਆ॥
ਪਾਇਆਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਸਨੋਭਾਲਦਾ॥ਜੋਤਿਮਿਲੀਸੰਗਿਜੋਤਿਰਹਿਆਘਾਲ
ਦਾ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਵੁਠੇਤਿਤੁਘਰਿ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਜਨਮੁਨਤਹਾਮਰਿ॥
ਸਾਹਿਬੁਸੇਵਕੁਇਕੁਇਕੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇਆ॥
੨੧॥੧॥੨॥ ਸਲੋਕ॥੪੨॥ਮ: ੩॥੨੨॥ਮ: ੫॥੨੧॥ਸਲੋਕ॥੪੨॥ਸਲੋਕ
੪੪॥ਮ: ੧॥੨॥ਮ: ੩॥੯॥ਮ: ੪॥੯॥ਮ: ੫॥੨੨॥ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ
੪੮॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਮ: ੧॥੫॥ਮ: ੩॥੧॥ਮ: ੪॥੧॥ਮ: ੫॥੨॥ ਜੋੜੁ ੯
ਵਾਰਾ॥੨॥ ਗੂਜਰੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੫੯॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੂਜਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਕਾਚਉਪਦਾ॥
ਘਰੁ ੨ ਚਾਰਿਪਾਵਦੁਇਸਿੰਗਗੁੰਗਮੁਖਤਬਕੈਸੇਗੁਨਗਈਹੈ॥ਊਠਤਬੈ
ਠਤਠੇਗਾਪਰਿਹੈਤਬਕਤਮੂਡਲੁਕਈਹੈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਬੈਲਬਿਰਾਨੇਹੁਈਹੈ॥ਫਾਟੇਨਾ
ਕਨਟੂਟੇਕਾਧਨਕੋਦਉਕੋਭੁਸੁਖਈਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਰੋਦਿਨੁਡੋਲਤਬਨਮਹੀਆਅਜਹੁ
ਨਪੇਟਅਘਈਹੈ॥ਜਨਭਗਤਨਕੋਕਹੋਨਮਾਨੋਕੀਓਅਪਨੋਪਈਹੈ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਮ
ਹਾਭ੍ਰਮਿਬੂਡੋਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਈਹੈ॥ਰਤਨਜਨਮੁਖੋਇਓਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਿਓਇਹੁਅਉ
ਸਰੁਕਤਪਈਹੈ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਫਿਰਤਤੇਲਕਕੇਕਪਿਜਿਉਗਤਿਬਿਨੁਰੈਨਿਬਿਹਈਹੈ॥
ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੂੰਡਧੁਨੇਪਛੁਤਈਹੈ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ॥ ਘਰੁ ੩ ਮੁ
ਸਿਮੁਸਿਰੋਵੈਕਬੀਰਕੀਮਾਈ॥ਏਬਾਰਿਕਕੈਸੇਜੀਵਹਿਰਘੁਰਾਈ॥੧॥ਤਨਨਾਬੁਨਨਾਸ
ਭੁਤਜਿਓਹੈਕਬੀਰ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਿਖਿਲੀਓਸਰੀਰ॥੧॥ਜਬਲਗੁਤਾਗਾਬਾਹਉਬੇਹੀ
ਤਬਲਗੁਬਿਸਰੈਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥੨॥ਓਛੀਮਤਿਮੇਰੀਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਲਹਿਓਮੈ
ਲਾਹਾ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਮਰਾਇਨਕਾਦਾਤਾਏਕੁਰਘੁਰਾਈ॥੪॥੨॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੇਪਦੇ॥ਘਰੁ ੧ ਜਉਰਾਜੁਦੇਹਿ
ਤਕਵਨਵਡਾਈ॥ਜਉਭੀਖਮੰਗਾਵਹਿਤਕਿਆਘਟਿਜਾਈ॥੧॥ਤੂੰਹਰਿਭਜੁਮਨਮੇਰੇਪ
ਦੁਨਿਰਬਾਨੁ॥ਬਹੁਰਿਨਹੋਇਤੇਰਾਆਵਨਜਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਤੈਉਪਾਈਭਰਮਭੁਲਾਈ॥
ਜਿਸਤੂੰਦੇਵਹਿਤਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸਹਸਾਜਾਈ॥ਕਿਸੁਹਉਪੂਜ
ਉਦੂਜਾਨਦਰਿਨਆਈ॥੩॥ਏਕੈਪਾਥਰਕੀਜੈਭਾਉ॥ਦੂਜੈਪਾਥਰਧਰੀਐਪਾਉ॥ਜੇਓਹੁ
ਦੇਉਤਓਹੁਭੀਦੇਵਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਹਰਿਕੀਸੇਵਾ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ॥ ਘਰੁ ੧
ਮਲੈਨਲਾਛੈਪਾਰਮਲੋਪਰਮਲੀਓਬੈਠੋਰੀਆਈ॥ਆਵਤਕਿਨੈਨਪੇਖਿਓਕਵਨੈਜਾ
ਣੈਰੀਬਾਈ॥੧॥ਕਉਣੁਕਹੈਕਿਣਿਬੂਝੀਐਰਮਈਆਆਕੁਲੁਰੀਬਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਆਕਾਸੈਪੰਖੀਅਲੋਖੋਜੁਨਿਰਖਿਓਨਜਾਈ॥ਜਿਉਜਲਮਾਝੈਮਾਛ

ਲੋਮਾਰਗੁਪੇਖਣੋਨਜਾਈ॥੨॥ਜਿਉਆਕਾਸੈਘੜੂਅਲੋਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਭਰਿਆ॥
ਨਾਮੇਚੇਸੁਆਮੀਬੀਠਲੋਜਿਨਿਤੀਨੈਜਰਿਆ॥੩॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੩ ਦੂਧੁਤਬਛਰੈਥਨਹੁਬਿਟਾਰਿਓ॥ਫੂਲੁਭ
ਵਰਿਜਲੁਮੀਨਿਬਿਗਾਰਿਓ॥੧॥ਮਾਈਗੋਬਿੰਦਪੂਜਾਕਹਾਲੈਚਰਾਵਉ॥ਅਵਰੁਨਫੂਲੁ
ਅਨੂਪੁਨਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲਾਗਰਬੇਰ੍ਹੇਹੈਭੁਇਅੰਗਾ॥ਬਿਖੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਸਹਿਇਕ
ਸੰਗਾ॥੨॥ਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਹਿਬਾਸਾ॥ਕੈਸੇਪੂਜਕਰਹਿਤੇਰੀਦਾਸਾ॥੩॥ਤਨੁਮਨੁਅਰ
ਪਉਪੂਜਚਰਾਵਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਵਉ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਆਹਿਨਤੋਰੀ॥ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸਕਵਨਗਤਿਮੋਰੀ॥੫॥੧॥ਗੂਜਰੀ॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਗੂਜਰੀ
ਸ੍ਰੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀਉਕੇਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ਅੰਤਰੁਮਲਿਨਿਰਮਲੁਨਹੀਕੀਨਾਬਾਹਰਿਭੇਖਉ
ਦਾਸੀ॥ਹਿਰਦੈਕਮਲੁਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਨਚੀਨ੍ਹਾਕਾਹੇਭਇਆਸੰਨਿਆਸੀ॥੧॥ਭਰਮੇਭੂਲੀਰੇਜੈ
ਚੰਦਾ॥ਨਹੀਨਹੀਚੀਨ੍ਹਿਆਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਖਾਇਆਪਿੰਡੁਬਧਾਇਆ
ਖਿੰਥਾਮੁੰਦ੍ਰਾਮਾਇਆ॥ਭੂਮਿਮਸਾਣਕੀਭਸਮਲਗਾਈਗੁਰਬਿਨੁਤਤੁਨਪਾਇਆ॥੨॥
ਕਾਇਜਪਹੁਰੇਕਾਇਤਪਹੁਰੇਕਾਇਬਿਲੋਵਹੁਪਾਣੀ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜਿਨ੍ਹਿਉਪਾਈਸੋਸਿ
ਮਰਹੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੩॥ਕਾਇਕਮੰਡਲੁਕਾਪੜੀਆਰੇਅਠਸਠਿਕਾਇਫਿਰਾਹੀ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋ
ਚਨੁਸੁਨੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਕਣਬਿਨੁਗਾਹੁਕਿਪਾਹੀ॥੪॥੧॥ ਗੂਜਰੀ॥ ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲਛਮੀ
ਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸਰਪਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੧॥ਅਰੀਬਾਈਗੋਬਿੰ
ਦਨਾਮੁਮਤਿਬੀਸਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਇਸਤ੍ਰੀਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥
ਬੇਸਵਾਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੨॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਲੜਿਕੇਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰਤਾਮ
ਹਿਜੇਮਰੈ॥ਸੂਕਰਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੩॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਜੋਮੰਦਰਸਿਮਰੈਐਸੀਚਿੰ
ਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਪ੍ਰੇਤਜੋਨਿਵਲਿਵਲਿਅਉਤਰੈ॥੪॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਨਾਰਾਇਣੁਸਿਮਰੈਐ
ਸੀਚਿੰਤਾਮਹਿਜੇਮਰੈ॥ਬਦਤਿਤਿਲੋਚਨੁਤੇਨਰਮੁਕਤਾਪੀਤੰਬਰੁਵਾਕੇਰਿਦੈਬਸੈ॥੫॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਗੂਜਰੀ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀਉ ਕਾ ਪਦਾ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਪਰ
ਮਾਦਿ ਪੁਰਖਮਨੋਪਿਮੰ ਸਤਿ ਆਦਿ ਭਾਵ ਰਤੰ ॥ ਪਰਮਦਭੁਤੰ ਪਰਕ੍ਰਿਤਿ ਪਰੰ
ਜਦਿਚਿੰਤਿ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੧॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਨਾਮ ਮਨੋਰਮੰ ॥ ਬਦਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤਤ ਮਇਅੰ ॥ ਨ ਦਨੋਤਿ ਜਸ
ਮਰਣੇਨ ਜਨਮ ਜਰਾਧਿ ਮਰਣ ਭਇਅੰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਛਸਿ ਜਮਾਦਿ ਪਰਾਭਯੰ
ਜਸੁ ਸ੍ਵਸਤਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤ ਕ੍ਰਿਤੰ ॥ ਭਵ ਭੂਤ ਭਾਵ ਸਮਬ੍ਯ੍ਯਿਅੰ ਪਰਮੰ ਪ੍ਰਸੰਨਮਿਦੰ ॥੨॥ ਲੋਭਾਦਿ ਦ੍ਰਿਸਟਿ
ਪਰ ਗ੍ਰਿਹੰ ਜਦਿਬਿਧਿ ਆਚਰਣੰ ॥ ਤਜਿ ਸਕਲ ਦੁਹਕ੍ਰਿਤ ਦੁਰਮਤੀ ਭਜੁ ਚਕ੍ਰਧਰ ਸ
ਰਣੰ ॥੩॥ ਹਰਿ ਭਗਤ ਨਿਜ ਨਿਹਕੇਵਲਾ ਰਿਦ ਕਰਮਣਾ ਬਚਸਾ ॥ ਜੋਗੇਨ ਕਿੰ ਜਗੇਨ ਕਿੰ ਦਾ
ਨੇਨ ਕਿੰ ਤਪਸਾ ॥੪॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦੇਤਿ ਜਪਿ ਨਰ ਸਕਲ ਸਿਧਿ ਪਦੰ ॥ ਜੈਦੇਵ ਆਇਉ
ਤਸ ਸਫੁਟੰ ਭਵ ਭੂਤ ਸਰਬ ਗਤੰ ॥੫॥੧॥ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ੨ ਸ੍ਰੀ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੇ ੨ ਸ੍ਰੀ
ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕਾ ੧ ਸ੍ਰੀ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ਜੀ ਕੇ ੨ ਸ੍ਰੀ ਜੈਦੇਵ ਜੀ ਕਾ ੧ ਜੁਮਲਾ ॥ ੮ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧

ਸੇਵਕ ਜਨ ਬਨੇ ਠਾਕੁਰ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਗੁਰਮਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖ ਭਾਗ
ਸਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਟੂਟੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਧਨ ਫਾਹੇ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ॥ ਹਮਰਾ

ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਗੁਰ ਮੋਹਨਿ ਹਮ ਬਿਸਮ ਭਈ ਮੁਖਿ ਲਾਗੇ ॥੧॥ ਸਗਲੀ ਰੈਣਿ ਸੋਈ ਅੰ
ਧਿਆਰੀ ਗੁਰ ਕਿੰਚਤ ਕਿਰਪਾ ਜਾਗੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁੰਦਰ ਸੁਆਮੀ ਮੋਹਿ ਤੁਮ
ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਲਾਗੇ ॥੨॥੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੋ ਸੁੰਦਰੁ ਕਹਹੁ
ਮਿਲੈ ਕਿਤੁ ਗਲੀ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਬਤਾਵਹੁ ਮਾਰਗੁ ਹਮ ਪੀਛੈ ਲਾਗਿ ਚਲੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਕੇ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ ਇਹ ਚਾਲ ਬਨੀ ਹੈ ਭਲੀ ॥ ਲਟੁਰੀ ਮ
ਧੁਰੀ ਠਾਕੁਰ ਭਾਈ ਓਹ ਸੁੰਦਰਿ ਹਰਿ ਢੁਲਿ ਮਿਲੀ ॥੧॥ ਏਕੋ ਪ੍ਰਿਉ ਸਖੀਆ ਸ
ਭ ਪ੍ਰਿਅ ਕੀ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਸਾ ਭਲੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਬਿਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ
ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲੀ ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਃ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਬੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭੀਨੀ ਚੋਲੀਐ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਦਿਵਾਨੀ ਆਵਲ ਬਾਵਲ ਤਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਹਰਿ ਢੋਲੀਐ ॥ ਕੋ
ਈ ਮੇਲੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਮ ਤਿਸ ਕੀ ਗੁਲ ਗੋਲੀਐ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁ
ਰਖੁ ਮਨਾਵਹੁ ਅਪੁਨਾ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀ ਝੋਲੀਐ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਇ
ਆ ਹਰਿ ਲਾਧਾ ਦੇਹ ਟੋਲੀਐ ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਬ
ਹਮ ਚਲੀ ਠਾਕੁਰ ਪਹਿ ਹਾਰਿ ॥ ਜਬ ਹਮ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੀ ਆਈ ਰਾਖੁ ਪ੍ਰਭੂ ਭਾਵੈ ਮਾ
ਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਕਨ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ਉਪਮਾ ਤੇ ਬੈਸੰਤਰਿ ਜਾਰਿ ॥ ਕੋਈ ਭਲਾ ਕਹਉ
ਭਾਵੈ ਬੁਰਾ ਕਹਉ ਹਮ ਤਨੁ ਦੀਓ ਹੈ ਢਾਰਿ ॥ ਜੋ ਆਵਤ ਸਰਣਿ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭੁ ਤੁਮਰੀ ਤਿ
ਸੁ ਰਾਖਹੁ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨
॥੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਦੇਖਿ
ਦੇਖਿ ਜੀਵਾ ਸਾਧ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਜਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਪਵਿਤ੍ਰ
ਪਾਵਨ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਹ ਜੂਠਾਰੀ ॥ ਹਮਰੈ ਜੀਇ ਹੋਰੁ
ਮੁਖਿ ਹੋਰੁ ਹੋਤ ਹੈ ਹਮ ਕਰਮਹੀਣ ਕੂੜਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਮਰੀ ਮੁਦ੍ਰ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ

ਨਿਦਾਅਤਰਿਭ੍ਰਸਟਭ੍ਰਸਟਣੀ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸੁੰਦਰਿਹੈਨਕਟੀ॥
ਜਿਉਬੇਸੁਆਕੇਘਰਿਪੂਤੁਜਮਤੁਹੈਤਿਸੁਨਾਮੁਪਰਿਓਹੈਧ੍ਰਕਟੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈ
ਹਿਰਦੈਨਾਹਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੇਬਿਗੜਰੂਪਬੇਰਕਟੀ॥ਜਿਉਨਿਗੁਰਾਬਹੁਬਾਤਾਜਾਣੈ
ਓਹੁਹਰਿਦਰਗਹਹੈਭ੍ਰਸਟੀ॥੧॥ਜਿਨਕਉਦਇਆਲੁਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਾਸਾਧਜ
ਨਾਪਗਚਕਟੀ॥ਨਾਨਕਪਤਿਤਪਵਿਤਮਿਲਿਸੰਗਤਿਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਛੈਛੁਕਟੀ॥੨॥
੬॥ ਛਕਾ॥੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ॥ ਮਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁ
ਲਾਈਐ॥ਪ੍ਰਭੁਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕਮਲੁਪਰਗਾਸੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਅੰਤਰਿਏਕੋਬਾਹਰਿਏਕੋਸਭਮਹਿਏਕੁਸਮਾਈਐ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਰਵਿਆਸਭਠਾ
ਈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਈਐ॥੧॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਸੇਵਕਮੁਨਿਕੇਤੇਤੇਰਾਅੰਤੁਨਕ
ਤਹੂਪਾਈਐ॥ਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਭੰਜਨਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਈਐ॥੨॥੧॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਹੋਨਹਾਰਸੋਹੋਈਐ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਰਚਨਾਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨੀਕਹਾਲਾਭੁਕਹਾਖੋਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਫੂਲਹਿਆਨੰਦਬਿਖੈਸੋਗਕਬਹਸਨੋਕਬ
ਰੋਈਐ॥ਕਬਹੂਮੈਲੁਭਰੇਅਭਿਮਾਨੀਕਬਸਾਧੂਸੰਗਿਧੋਈਐ॥੧॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਪ੍ਰਭ
ਕਾਕੀਆਦੂਸਰਨਾਹੀਅਲੋਈਐ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁ
ਖਿਸੋਈਐ॥੨॥੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮ ੫ ਮਾਈਸੁਨਤਸੋਚਭੈਡਰਤ॥ਮੇਰਤੇਰ
ਤਜਉਅਭਿਮਾਨਾਸਰਨਿਸੁਆਮੀਕੀਪਰਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਉਨਾਹਿ
ਨਕਾਬੋਲਕਰਤ॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਉਹੀਏਮੋਰੇਤੇਬਿਸਰਤਜਾਈਹਉਮਰਤ॥੧॥
ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਮੇਰੀਬਹੁਤੁਇਆਨਪਜਰਤ॥ਨਿਰਗੁਨਿਕਰੂਪਿਕੁਲ
ਹੀਣਨਾਨਕਹਉਅਨਦਰੂਪਸੁਆਮੀਭਰਤ॥੨॥੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫

ਮਨਹਰਿਕੀਰਤਿਕਰਿਸਦਹੂੰ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਜਪਤਉਧਾਰੈਬਰਨਅਬਰਨਾਸਭਹੂੰ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਤੇਉਪਜਿਓਤਹੀਸਮਾਇਓਇਹਬਿਧਿਜਾਨੀਤਬਹੂੰ॥ਜਹਾਜਹਾਇਹ
ਦੇਹੀਧਾਰੀਰਹਨੁਨਪਾਇਓਕਬਹੂੰ॥੧॥ਸੁਖੁਆਇਓਭੈਭਰਮਬਿਨਾਸੇਕ੍ਰਿਪਾਲਹੂ
ਏਪ੍ਰਭਜਬਹੂ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੇਪੂਰੇਮਨੋਰਥਸਾਧਸੰਗਿਤਜਿਲਬਹੂੰ॥੨॥੪॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਜਿਉਅਪੁਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥ਨੀਚਹੁਨੀਚੁਨੀਚੁਅਤਿ
ਨਾਨ੍ਹਾਹੋਇਗਰੀਬੁਬੁਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਅਡੰਬਰਮਾਇਆਕੇਬਿਰਥੇਤਾਸਿ
ਉਪ੍ਰੀਤਿਘਟਾਵਉ॥ਜਿਉਅਪਨੋਸੁਆਮੀਸੁਖੁਮਾਨੈਤਾਮਹਿਸੋਭਾਪਾਵਉ॥੧॥
ਦਾਸਨਦਾਸਰੇਣੁਦਾਸਨਕੀਜਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਉ॥ਸਰਬਸੂਖਬਡਿਆਈਨਾ
ਨਕਜੀਵਉਮੁਖਹੁਬੁਲਾਵਉ॥੨॥੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਤ
ਉਪ੍ਰਸਾਦਿਭ੍ਰਮੁਡਾਰਿਓ॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭੁਕੋਅਪਨਾਮਨਮਹਿਇਹੈਬੀਚਾਰਿ
ਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਤੇਰੀਸੇਵਾਦਰਸਨਿਦੂਖੁਉਤਾਰਿਓ॥ਨਾਮੁਜ
ਪਤਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਓਚਿੰਤਾਰੋਗੁਬਿਦਾਰਿਓ॥੧॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾ
ਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਸਾਰਿਓ॥ਮਾਇਆਬੰਧਕਾਟੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਆਪਿਉਧਾ
ਰਿਓ॥੨॥੬॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਸਗਲਸਿਆਨਪਰਹੀ॥ਕਰਨ
ਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀਨਾਨਕਓਟਗਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਮੇਟਿਪਏਸਰਣਾਈਇਹ
ਮਤਿਸਾਧੂਕਹੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਭਰਮੁਅਧੇਰਾਲਹੀ॥
੧॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਅਹੀ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾ
ਪਨਹਾਰੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਨਪਹੀ॥੨॥੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰ
ਭੁਸੁਖਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਾਹੂਜਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਤੁਮਾਰੇਤੁਮਰੇਪ੍ਰੀਤਮ
ਤਿਨਕਉਕਾਲਨਖਾਤੇ॥ਰੰਗਿਤੁਮਾਰੈਲਾਲਭਏਹੈਰਾਮਨਾਮਰਸਿਮਾਤੇ॥੧॥ਮਹਾਕਿ
ਲਬਿਖਕੋਟਿਦੋਖਰੋਗਾਪ੍ਰਭਦ੍ਰਿਸਟਿਤੁਹਾਰੀਹਾਤੇ॥ਸੋਵਤਜਾਗਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇ

ਆਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਚਰਨ ਪਰਾਤੇ ॥੨॥੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਿਓ
ਨੈਣੀ ॥ ਸੁਖਦਾਈ ਜੀਅਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕੀ ਬੈਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅ-
ਧੇਰਾ ਸੰਤੀ ਕਾਟਿਆ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਦੈਣੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਲੀਨੋ ਅਪੁਨਾ ਜਲਤੇ ਸੀਤ-
ਲ ਹੋਣੀ ॥੧॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਕਿਛੁ ਉਪਜਿ ਨ ਆਇਓ ਨਹ ਉਪਜੀ ਨਿਰਮਲ ਕਰਣੀ ॥ ਛੋ-
ਡਿ ਸਿਆਨਪ ਸੰਜਮ ਨਾਨਕ ਲਾਗੋ ਗੁਰ ਕੀ ਚਰਣੀ ॥੨॥੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗਤਿ ਪਾਵਹਿ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨੰਦਾ ਕਾਟੇ ਜਮ ਕੇ ਫਾਹਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਖੋਜਿ ਬੀਚਾਰਿਓ ਹਰਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਆਹਾ ॥ ਤਿਨ ਪਾਸਿ ਏਹੁ
ਨਿਧਾਨਾ ਜਿਨ ਕੈ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਹਾ ॥੧॥ ਸੇ ਬਡਭਾਗੀ ਸੇ ਪਤਿਵੰਤੇ ਸੇਈ ਪੂਰੇ ਸਾਹਾ ॥ ਸੁੰ-
ਦਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ਤੇ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥੨॥੧੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨ ਕਹ ਅਹੰਕਾਰਿ ਅਫਾਰਾ ॥ ਦੁਰਗੰਧ ਅਪਵਿਤ੍ਰ ਅਪਾਵਨ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਛਾਰਾ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਸਿਮਰਿ ਪਰਾਨੀ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਜਿਨਿ ਧਾਰਾ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ
ਅਵਰ ਲਪਟਾਵਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ॥੧॥ ਅੰਧ ਗੁੰਗ ਪਿੰਗੁਲ ਮਤਿ
ਹੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸਮਰਥਾ ਕਿਆ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਬਿਚਾਰਾ
॥੨॥੧੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇਰੈ ਹੂ ਤੇ ਨੇਰੈ ॥ ਸਿਮਰਿ ਧਿਆਇ ਗਾਇ
ਗੁਨ ਗੋਬਿੰਦ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਝ ਸਵੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਉਧਰੁ ਦੇਹ ਦੁਲਭ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹ-
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੇਰੈ ॥ ਘਰੀ ਨ ਮੁਹਤੁ ਨ ਚਸਾ ਬਿਲੰਬਹੁ ਕਾਲੁ ਨਿਤਹਿ ਨਿਤ ਹੇਰੈ ॥੧॥ ਅੰਧ ਬਿ-
ਲਾ ਤੇ ਕਾਢਹੁ ਕਰਤੇ ਕਿਆ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਤੇਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਕਉ ਆਨਦ ਸੂਖ
ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੧੨॥ ਛਕੇ ੨ ॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾ-
ਧਿਓ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਮੰਗਲ ਰਸ ਜੀਵਨ ਕਾ ਮੂਲੁ ਬਾਧਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿ-
ਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਕੀਨੋ ਕਾਟੇ ਮਾਇਆ ਫਾਧਿਓ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਜ-
ਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧਿਓ ॥੧॥ ਭਇਓ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਮਿਟਿਓ ਮੋਰਚਾ ਅਮੋਲ ਪਦਾਰਥੁ ਲਾਧਿਓ ॥

ਬਲਿਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਲਖ ਬੇਰਾ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿਓ ॥੨॥੧੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਸਫਲ ਆਇਆ ਜੀਵਨ ਫਲੁ ਤਾ ਕੋ ਪਾਰ-
ਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੂਰੁ ਸੋ ਬੇਤਾ ਜੋ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾ-
ਮੁ ਉਚਾਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਧਾਵੈ ॥੧॥ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਰਵਿਆ ਮਨ ਤਨ ਮਹਿ
ਆਨ ਨ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਵੈ ॥ ਨਰਕ ਰੋਗ ਨਹੀ ਹੋਵਤ ਜਨ ਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਲੜਿ ਲਾਵੈ ॥
੨॥੧੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚੰਚਲੁ ਸੁਪਨੈ ਹੀ ਉਰਝਾਇਓ ॥ ਇਤਨੀ
ਨ ਬੂਝੈ ਕਬਹੂ ਚਲਨਾ ਬਿਕਲ ਭਇਓ ਸੰਗਿ ਮਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਸਮ ਰੰਗ
ਸੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਬਿਖਿਆ ਏਕ ਉਪਾਇਓ ॥ ਲੋਭ ਸੁਨੈ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਬੇਗਿ ਤ-
ਹਾ ਉਠਿ ਧਾਇਓ ॥੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੁ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ ਸੰਤ ਦੁਆਰੈ ਆਇਓ ॥ ਕਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਲੀਓ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥੧੫॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ
੫ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਗੁਰ ਚਰਨਾ ॥ ਕਲਿਮਲ ਡਾਰਨ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰਨ ਇਹ ਆਸਰ ਮੋਹਿ
ਤਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਅਰਚਾ ਸੇਵਾ ਬੰਦਨ ਇਹੈ ਟਹਲ ਮੋਹਿ ਕਰਨਾ ॥ ਬਿਗਸੈ ਮਨੁ
ਹੋਇ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ਬਹੁਰਿ ਨ ਗਰਭੈ ਪਰਨਾ ॥੧॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਪਰਸਉ ਸੰਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਧਿ-
ਆਨਾ ਧਰਨਾ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਠਾਕੁਰੁ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪਰਿਓ ਸਾਧ ਕੀ ਸਰਨਾ ॥੨॥੧੬॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬਿਨਤੀ ਕਹੀਐ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਨ-
ਦ ਮੰਗਲ ਨਿਧਿ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਿਧਿ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਨੁ ਤਿਆਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨੀ
ਲਾਗਉ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਅੰਚਲੁ ਗਹੀਐ ॥ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗੈ ਅਗਨਿ ਸਾਗਰ ਤੇ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ
ਕੀ ਅਹੀਐ ॥੧॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਹਾ ਅਕ੍ਰਿਤਘਨ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪ੍ਰਭ ਸਹੀਐ ॥ ਕਰੁਣਾ
ਮੈ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣਹੀਐ ॥੨॥੧੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਪਰਵੇਸਾ ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਸਭਿ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ਉਤਰੇ ਸਗਲ ਕਲੇਸਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਕੋਟਿ ਮਜਨ ਇਸਨਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ

ਗਾਵਤ ਸੁਣਤ ਗੋਬਿੰਦ ਲਾਗੋ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀਨੇ ਬੰਧਨ
ਤੋਰਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੮॥ ਛਕੇ
੩॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਹਾਰਉ ॥ ਕਰਹੁ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ
ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੇ ਕਬਹੁ ਨ ਡਾਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਲਾਈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿ
ਖੁ ਜਾਰਉ ॥ ਸਭ ਤੇ ਨੀਚੁ ਆਤਮ ਕਰਿ ਮਾਨਉ ਮਨ ਮਹਿ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਧਾਰਉ ॥੧॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹ
ਠਾਕੁਰ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਲਮਲ ਸਗਲੇ ਝਾਰਉ ॥ ਨਾਮ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਕੰਠਿ ਲਾ
ਇ ਉਰਿ ਧਾਰਉ ॥੨॥੧੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਪੇਖਉ ਦਰਸੁ
ਤੁਮਾਰਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਧਿਆਨੁ ਧਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੀ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇ
ਦ ਪੁਰਾਨ ਅਵਿਲੋਕੇ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪੂਰਨ ਭਵਜਲ ਉਧ
ਰਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਭਗਤ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤਾ ਕੀ ਬਿਖੈ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੀ ਧੂਰਿ
ਬਾਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਦੇਵਨਹਾਰਾ ॥੨॥੨੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰਾ ਜ
ਨੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣਿ ਮਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ ਨਿਧਿ ਜਾ ਕਉ ਉਪਜੀ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੋਵਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਜਨੁ ਖਾਤਾ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨੁ ਕੀ
ਨੋ ਸਾਧੂ ਧੂਰੀ ਨਾਤਾ ॥੧॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕਾ ਉਪਜਿਆ ਜਿਨਿ ਕੀਨੋ ਸਉਤੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥
ਸਗਲ ਸਮੂਹ ਲੈ ਉਧਰੇ ਨਾਨਕ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥੨॥੨੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫
ਮਾਈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਫਿਰਤ ਬਿਲਲਾਤੇ ਮਿਲਤ ਨਹੀ ਗੋ
ਸਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਤਨੁ ਬਾਧਿਓ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਭਰਮਾਈਐ ॥ ਟਿਕਨੁ ਨ ਪਾਵੈ
ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਜਾਇ ਰੂਆਈਐ ॥੧॥ ਕਰੈ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਸਾਧ
ਚਰਨ ਚਿਤੁ ਲਾਈਐ ॥ ਸੰਕਟ ਘੋਰ ਕਟੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੨॥੨੨॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰ ਹੋਏ ਆਪਿ ਦਇਆਲ ॥ ਭਈ ਕਲਿਆਣ ਅਨੰਦ ਰੂ
ਪ ਹੋਈ ਹੈ ਉਬਰੇ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਕਰੀ ਬੇਨੰਤੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮ

ਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਹਾਥੁ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪਰਮੇਸੁਰਿ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥੧॥ ਵਰ ਨਾ
ਰੀ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਜੋ ਸ
ਭਨਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥੨੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਹਿ ਬਿਨਉ ਕਹਿਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦ
ਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੇਰਾ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਰਾ ਗਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਖੰਡੀ
ਲੋਭੀ ਹਮਰਾ ਗੁਨੁ ਅਵਗੁਨੁ ਸਭੁ ਸਹਿਆ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਾਰਿ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਮੁਏ ਦੁ
ਸਟ ਜੋ ਖਇਆ ॥੧॥ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਸਰਬ ਸਧਾਰੀ ਸਫਲ ਦਰਸਨ ਸਹਜਾਇਆ ॥ ਕ
ਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਦਾਤਾ ਚਰਣ ਕਮਲ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥੨॥੨੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਅਨਾਥ ਨਾਥ ਪ੍ਰਭ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸ
ਰਬ ਪਾਖ ਰਾਖੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਅੰਤੀ ਵਾਰੇ ॥੧॥ ਜਬ ਚਿਤਵਉ ਤਬ ਤੁਹਾਰੇ ॥ ਉਨ
ਸਮ੍ਹਾਰਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਸਧਾਰੇ ॥੨॥ ਸੁਨਿ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਬਚਨਾਰੇ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਸਾਧ
ਦਰਸਾਰੇ ॥੩॥ ਮਨ ਮਹਿ ਰਾਖਉ ਏਕ ਅਸਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਰਨੈਹਾਰੇ ॥੪॥੨੫॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਇਹੈ ਮਨੋਰਥੁ ਮੇਰਾ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ
ਦੀਜੈ ਕਰਿ ਸੰਤਨ ਕਾ ਚੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਾਤਹਕਾਲਿ ਲਾਗਉ ਜਨ ਚਰਨੀ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ
ਦਰਸੁ ਪਾਵਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਿ ਕਰਉ ਜਨ ਸੇਵਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥੧॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਸਿਮਰਉ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪੁਨਾ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਿਤ ਰਹੀਐ ॥ ਏਕੁ ਅਧਾਰੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਮੇਰਾ
ਅਨਦੁ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਲਹੀਐ ॥੨॥੨੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਮੀਤਾ ਐਸੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪਾਏ ॥ ਛੋਡਿ ਨ
ਜਾਈ ਸਦ ਹੀ ਸੰਗੇ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿਓ ਮਨੋਹਰੁ ਸਰਬ ਸੁ
ਖੈਨਾ ਤਿਆਗਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਏ ॥ ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਬਹੁ ਪੇਖੇ ਪ੍ਰਿਅ ਰੋਮ ਨ ਸਮਸਰਿ
ਲਾਏ ॥੧॥ ਮੰਦਰਿ ਭਾਗੁ ਸੋਭ ਦੁਆਰੈ ਅਨਹਤ ਰੁਣੁ ਝੁਣੁ ਲਾਏ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ

ਮਿਟੀਪ੍ਰਭਅਗੰਤੇਸਰਣਾਏ ॥੨॥੧॥੨੭॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਦਰਸਨਨਾਮ
ਕਉਮਨੁਆਛੈ ॥ ਭ੍ਰਮਿਆਇਓਹੈਸਗਲਥਾਨਰੇਆਹਿਪਰਿਓਸੰਤਪਾਛੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਿਸੁਹਉਸੇਵੀਕਿਸੁਆਰਾਧੀਜੋਦਿਸਟੈਸੋਗਾਛੈ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਸਰਣੀਪਰੀਐ
ਚਰਣਰੇਨੁਮਨੁਬਾਛੈ ॥੧॥ ਜੁਗਤਿਨਜਾਨਾਗੁਨੁਨਹੀਕੋਈਮਹਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆਛੈ ॥ ਆ
ਇਪਇਓਨਾਨਕਗੁਰਚਰਨੀਤਉਉਤਰੀਸਗਲਦੁਰਾਛੈ ॥੨॥੨॥੨੮॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਪ੍ਰਿਅਬਚਨਤੁਹਾਰੇ ॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਮਨਮੋਹਨਪਿਆਰੇਸਭ
ਹੂਮਧਿਨਿਰਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਜੁਨਚਾਹਉਮੁਕਤਿਨਚਾਹਉਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਕਮਲਾਰੇ ॥
ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਮੋਹਿਠਾਕੁਰਹੀਦਰਸਾਰੇ ॥੧॥ ਦੀਨੁਦੁਆਰੈਆਇਓਠਾਕੁਰ
ਸਰਨਿਪਰਿਓਸੰਤਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਮਨੋਹਰਮਨੁਸੀਤਲਬਿਗਸਾਰੇ ॥੨॥੩॥
੨੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜਪਿਸੇਵਕੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿਓ ॥ ਦੀਨਦਇਆ
ਲਭਏਪ੍ਰਭਅਪਨੇਬਹੁੜਿਜਨਮਿਨਹੀਮਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਮਿਗੁਨਗਾ
ਵਹਹਰਿਕੇਰਤਨਜਨਮੁਨਹੀਹਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭਗੁਨਗਾਇਬਿਖੈਬਨੁਤਰਿਆਕੁਲਹਸਮੂ
ਹਉਧਾਰਿਓ ॥੧॥ ਚਰਨਕਮਲਬਸਿਆਰਿਦਭੀਤਰਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਉਚਾਰਿਓ ॥ ਨਾਨ
ਕਓਟਗਹੀਜਗਦੀਸੁਰਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ ॥੨॥੪॥੩੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਕਰਤਫਿਰੇਬਨਭੇਖ
ਮੋਹਨਰਹਤਨਿਰਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥਨਸੁਨਾਵਨਗੀਤਨੀਕੇਗਾਵਨਮਨਮਹਿਧਰਤੇਗਾਰ
॥੧॥ ਅਤਿਸੁੰਦਰਬਹੁਚਤੁਰਸਿਆਨੇਬਿਦਿਆਰਸਨਾਚਾਰ ॥੨॥ ਮਾਨਮੋਹਮੇਰਤੇਰਬਿ
ਬਰਜਿਤਏਹੁਮਾਰਗੁਖੰਡੇਧਾਰ ॥੩॥ ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਭਵਜਲੁਤਰੀਅਲੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਸੰ
ਤਸੰਗਾਰ ॥੪॥੧॥੩੧॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਮੈਪੇਖਿਓਰੀਊਚਾਮੋਹਨੁਸਭਤੇਊਚਾ ॥
ਆਨਨਸਮਸਰਿਕੋਊਲਾਗੈਢੂਢਿਰਹੇਹਮਮੂਚਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਬੇਅੰਤੁਅਤਿ

ਬਡੋਗਾਹਰੋਥਾਹਨਹੀਅਗਹੂਚਾ ॥ ਤੋਲਿਨਤੁਲੀਐਮੋਲਿਨਮੁਲੀਐਕਤਪਾਈਐ
ਮਨਰੂਚਾ ॥੧॥ ਖੋਜਅਸੰਖਾਅਨਿਕਤਪੰਥਾਬਿਨੁਗੁਰਨਹੀਪਹੂਚਾ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕ
ਕਿਰਪਾਕਰੀਠਾਕੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਰਸਿਭੂੰਚਾ ॥੨॥੧॥੩੨॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ
੫ ਮੈਬਹੁਬਿਧਿਪੇਖਿਓਦੂਜਾਨਾਹੀਰੀਕੋਊ ॥ ਖੰਡਦੀਪਸਭਭੀਤਰਿਰਵਿਆ
ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਲੋਊ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਮਅਗੰਮਾਕਵਨਮਹਿਮਾਮਨੁਜੀਵੈ
ਸੁਨਿਸੋਊ ॥ ਚਾਰਿਆਸਰਮਚਾਰਿਬਰੰਨਾਮੁਕਤਿਭਏਸੇਵਤੋਊ ॥੧॥ ਗੁਰਿਸਬ
ਦੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਦੁਤੀਆਗਏਸੁਖਹੋਊ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਭਵ
ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਨਿਧਿਪਾਈਸਹਜੋਊ ॥੨॥੨॥੩੩॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੬ ਏਕੈਰੇਹਰਿਏਕੈਜਾਨ ॥ ਏਕੈਰੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਹੇ
ਭ੍ਰਮਤਹਉਤੁਮਭ੍ਰਮਹੁਨਭਾਈਰਵਿਆਰੇਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਨ ॥੧॥ ਜਿਉਬੈ
ਸੰਤਰੁਕਾਸਟਮਝਾਰਿਬਿਨੁਸੰਜਮਨਹੀਕਾਰਜਸਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁਗੁਰਨਪਾਵੈਗੋਹ
ਰਿਜੀਕੋਦੁਆਰ ॥ ਮਿਲਿਸੰਗਤਿਤਜਿਅਭਿਮਾਨ ॥ ਕਹੁਨਾਨਕਪਾਏਹੈਪਰਮ
ਨਿਧਾਨ ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜਾਨਿਨਜਾਈਐਤਾਕੀ
ਗਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹਪੇਖਾਰਉਹਉਕਰਿਚਤੁਰਾਈਬਿਸਮਨਬਿਸਮੇਕਹ
ਨਕਹਾਤਿ ॥੧॥ ਗਣਗੰਧਰਬਸਿਧਅਰੁਸਾਧਿਕ ॥ ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰ
ਹਮਾਦਿਕ ॥ ਚਤੁਰਬੇਦਉਚਰਤਦਿਨੁਰਾਤਿ ॥ ਅਗਮਅਗਮਠਾਕੁਰੁਆਗਾਧਿ ॥
ਗੁਨਬੇਅੰਤਬੇਅੰਤਭਨੁਨਾਨਕ ॥ ਕਹਨੁਨਜਾਈਪਰੈਪਰਾਤਿ ॥੨॥੨॥੩੫॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀਮਹਲਾ ੫ ਧਿਆਏਗਾਏਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਉਨਾਹੀਸੁਖਸਹਜ
ਅਨੰਦਾਅਨਿਕਓਹੀਰੇਏਕਸਮਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਮੇਰੈਮਾ
ਥੈ ॥ ਜਤਕਤਪੇਖਉਤਤਤਤਸਾਥੈ ॥ ਚਰਨਕਮਲਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ ॥੧॥

ਸਮਰਥ ਅਕਥ ਅਗਾਧ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਤਿ ਬਨੋ ਜਾਤ ਕੀ ਸਰ
ਨਿ ਆਸਰ ਪ੍ਰਭੁ ਨਾਨਕ ਜਾਚਕ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵਤਾ ॥੨॥੩॥੨੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਉਲਟੀ ਰੇ ਮਨ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਸਾਕਤ ਸਿਉ ਕਰਿ ਉਲਟੀ ਰੇ ॥ ਝੂਠੈ ਕੀ ਰੇ ਝੂਠੁ
ਪਰੀਤਿ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਮਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਛੁਟਕੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਕਾਜਰ
ਭਰਿ ਮੰਦਰੁ ਰਾਖਿਓ ਜੋ ਪੈਸੈ ਕਾਲੂਖੀ ਰੇ ॥ ਦੂਰਹੁ ਹੀ ਤੇ ਭਾਗਿ ਗਇਓ ਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਛੁਟਕੀ ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ ਰੇ ॥੧॥ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਮੇਰਾ ਮੁਖੁ ਸਾਕਤ
ਸੰਗਿ ਨ ਜੁਟਸੀ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਾਸ ਕੋ ਕਰੀਅਹੁ ਮੇਰਾ ਮੂੰਡੁ ਸਾਧ ਪਗਾ ਹੇਠਿ
ਰੁਲਸੀ ਰੇ ॥੨॥੪॥੩੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਸਭ ਦਿਨ ਕੇ ਸਮਰਥ ਪੰਥ ਬਿਠੁਲੇ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥
ਗਾਵਨ ਭਾਵਨ ਸੰਤਨ ਤੋਰੈ ਚਰਨ ਉਵਾ ਕੈ ਪਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਸਨ ਬਾਸਨ ਸ
ਹਜ ਕੇਲ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਏਕ ਅਨੰਤ ਅਨੂਪੈ ਠਾਉ ॥੧॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ
ਜਗਜੀਵਨ ਸ੍ਰਬ ਨਾਥ ਅਨੇਕੈ ਨਾਉ ॥ ਦਇਆ ਮਇਆ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੁਨਿ
ਸੁਨਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾਉ ॥੨॥੧॥੩੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਯਹ ਮਨੁ ਨੈਕ ਨ ਕਹਿਓ ਕਰੈ ॥ ਸੀਖ ਸਿਖਾਇ ਰ
ਹਿਓ ਅਪਨੀ ਸੀ ਦੁਰਮਤਿ ਤੇ ਨ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵ
ਰੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਹਿ ਉਚਰੈ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਜਗਤ ਕਉ ਡਹਕੈ ਅਪਨੋ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ॥
੧॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਹੋਇ ਨ ਸੂਧੋ ਕਹਿਓ ਨ ਕਾਨ ਧਰੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ
ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਕਾਜੁ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ ੩੯॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਭ ਕਿ
ਛੁ ਜੀਵਤ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਅਰੁ ਫੁਨਿ ਗ੍ਰਿਹ ਕੀ
ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨ ਤੇ ਪ੍ਰਾਨ ਹੋਤ ਜਬ ਨਿਆਰੇ ਟੇਰਤ ਪ੍ਰੇਤਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਆਧ
ਘਰੀ ਕੋਊ ਨਹਿ ਰਾਖੈ ਘਰ ਤੇ ਦੇਤ ਨਿਕਾਰਿ ॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਿਉ ਜਗ ਰਚਨਾ

ਯਹ ਦੇਖਹੁ ਰਿਦੈ ਬਿਚਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਜਾ ਤੇ ਹੋਤ ਉਧਾਰ ॥੨॥
੨॥੪੦॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ਜਗਤ ਮੈ ਝੂਠੀ ਦੇਖੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਅਪਨੇ ਹੀ
ਸੁਖ ਸਿਉ ਸਭ ਲਾਗੇ ਕਿਆ ਦਾਰਾ ਕਿਆ ਮੀਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਉ ਮੇਰਉ ਸਭੈ ਕ
ਹਤ ਹੈ ਹਿਤ ਸਿਉ ਬਾਧਿਓ ਚੀਤ ॥ ਅੰਤਿ ਕਾਲਿ ਸੰਗੀ ਨਹ ਕੋਊ ਇਹ ਅਚਰਜ ਹੈ ਰੀ
ਤਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੂਰਖ ਅਜਹੂ ਨਹ ਸਮਝਤ ਸਿਖ ਦੈ ਹਾਰਿਓ ਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਉਜਲ
ਪਾਰਿ ਪਰੈ ਜਉ ਗਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਗੀਤ ॥੨॥੩॥੪੧॥ ਦੇਵਗੰਧਾਰੀ ਕਾ ਕੁਲ ਮਹਲਾ ॥
ਮ: ੪ ॥ ੬ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੩੮ ॥ ਮ: ੯ ॥ ੩ ॥ ਕੁਲ ਮਹਲਾ ॥੪੭॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਚਉਪਦੇ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਦੂਤਨ ਸੰਗ
ਰੀਆ ॥ ਭੁਇਅੰਗਨਿ ਬਸਰੀਆ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਰੀਆ ॥੧॥ ਤਉ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਕਰੀਆ ॥ ਤਉ ਸੁਖ ਸਹਜਰੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹਰੀਆ ॥ ਅਨ ਕ
ਉ ਮੇਰੀਆ ॥ ਵਿਚਿ ਘੂਮਨ ਘਿਰੀਆ ॥੨॥ ਸਗਲ ਬਟਰੀਆ ॥ ਬਿਰਖ ਇਕ
ਤਰੀਆ ॥ ਬਹੁ ਬੰਧਹਿ ਪਰੀਆ ॥੩॥ ਥਿਰੁ ਸਾਧ ਸਫਰੀਆ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰੀ

ਆ ਨਾਨਕ ਕਸਮਲ ਗਈਆ ॥੪॥੧॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੯ ਹਰਿ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹਿ ਕੋਊ ਜਾਨੈ ॥ ਜੋਗੀ ਜਤੀ ਤਪੀ
ਪਚਿ ਹਾਰੇ ਅਰੁ ਬਹੁ ਲੋਗ ਸਿਆਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨ ਮਹਿ ਰਾਉ ਰੰਕ ਕਉ ਕਰਈ ਰਾਉ
ਰੰਕ ਕਰਿ ਡਾਰੇ ॥ ਰੀਤੇ ਭਰੇ ਭਰੇ ਸਖਨਾਵੈ ਯਹ ਤਾ ਕੋ ਬਿਵਹਾਰੇ ॥੧॥ ਅਪਨੀ ਮਾਇਆ
ਆਪਿ ਪਸਾਰੀ ਆਪਹਿ ਦੇਖਨਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਾ ਰੂਪੁ ਧਰੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆ
ਰਾ ॥੨॥ ਅਗਨਤ ਅਪਾਰ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਜਿਹ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਰਮਾਇਓ ॥ ਸਗਲ
ਭਰਮ ਤਜਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਾਣੀ ਚਰਨਿ ਤਾਹਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਓ ॥੩॥੧॥੨॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਿਹਾਗੜਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆ
ਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਬੀਧਾ ਹਰਿ ਮ
ਨੁ ਪਿਆਰਾ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਨਾਮਿ ਝਕੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਈਐ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ ਰਾਮ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਬਾਣੀ ਬੋਲੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਵੁਠੜਾ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੈਣ ਅਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨਿ ਸੁਣੀਐ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ਗਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇ
ਆ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਨਹਤ ਸਬਦ ਵਜਾਏ ਰਾਮ ॥੨॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਮੇਰੀ
ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਕੋਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਦੇਵਉ
ਤਿਸੁ ਆਪਣਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾ ਅਰਾਧਿ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ਰਾਮ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਭਜੁ ਹਰਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਰਾਮ

॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ਮਿਲੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਉ
ਹਰਿ ਬਾਝੁ ਉਡੀਣੀਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਜਲ ਬਿਨੁ ਕਮਲ ਉਦਾਸੇ ਰਾਮ ॥
ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਸਜਣੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਸੇ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਗੁ
ਰੂ ਹਰਿ ਦਸਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਬਿਗਾਸੇ ਰਾਮ ॥੪॥੧॥
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਬਿਖੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ
ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਸੁਕਾ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਲਗਿ
ਦੁਧ ਖੀਰੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਜਲ ਬਿ
ਨੁ ਟੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣੀ ਜਾਇ ਪਉ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਣ ਦਸੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੇ
ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਘਰਿ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥
੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਬਿਖੁ ਬਾਧੇ ਹਉਮੈ ਜਾਲੇ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ
ਪੰਖੀ ਕਪੋਤਿ ਆਪੁ ਬੰਨਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਉ ਮਨਮੁਖ ਸਭਿ ਵਸਿ ਕਾਲੇ
ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮੋਹਿ ਮਾਇਆ ਚਿਤੁ ਲਾਇਦੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸੇ ਮਨਮੁਖ ਮੂੜ ਬਿਤਾ
ਲੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਖਵਾਲੇ
ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਵਡੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾ
ਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਖੇਵਟ ਸਬਦਿ ਤਰਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਮੀਠ ਲਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥
ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਜਗਿ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕੀਰਤਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਕੀ

ਰਤਿਹਰਿਮਨਪਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨ
ਮੁਉਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਦੁਖਕਟਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਲੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਾਮਿਉਤਾਰੇਰਾਮ॥ਵਡਪੁੰਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ ਜਨਨਾਨਕਹਮਮੂਰਖਮੁਗਧਨਿਸਤਾਰੇ
ਰਾਮ॥੧॥ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਾਪੰਚੇਵਸਗਤਿਆਏਰਾਮ॥
ਅੰਤਰਿਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਲਖੁਲਖਾਏਰਾਮ॥ਗੁ
ਰਿਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਮਿਲਿਆਭੁਖਸਭਜਾਏਰਾਮ॥ਧੁਰਿ
ਮਸਤਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਲਿਖਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮ॥੨॥
ਹਮਪਾਪੀਬਲਵੰਚੀਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਪਰਦ੍ਰੋਹੀਠਗਮਾਇਆਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਗੁਰੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਰਿਪੂਰੈਗਤਿਮਿਤਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਹਰਿਮੁਖਿਚੋਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਫਿਰਿਮਰਦਾਬਹੁੜਿਜੀਵਾਇਆਰਾਮ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਜੋਮਿਲੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਕੇਸਭਦੁਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥੩॥ਅ
ਤਿਊਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਤੁਜਪਿਐਪਾਪਗਵਾਤੇਰਾਮ॥ਪਤਿਤ
ਪਵਿਤ੍ਰਗੁਰਿਹਰਿਕੀਏਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਚਹੁਕੁੰਡੀਚਹੁਜੁਗਿਜਾਤੇਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮੈ
ਲੁਸਭਉਤਰੀਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਹਰਿਸਰਿਨਾਤੇਰਾਮ॥ਅਪਰਾਧੀਪਾਪੀ
ਉਧਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਰਾਮ॥੪॥੩॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋਰਾਮ॥ਗੁਰਿਸਤਿ
ਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਬਿਖੁਭਉਜਲੁਤਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥ਜਿਨਇ
ਕਮਨਿਹਰਿਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਤਿਨਸੰਤਜਨਾਜੈਕਾਰੋਰਾਮ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਿਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੋਰਾਮ॥੧॥ਸਾਰਸਨਾ
ਧਨੁਧੰਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰੇਰਾਮ॥ਤੇਸ੍ਰਵਨਭਲੇਸੋਭਨੀਕ
ਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਕੀਰਤਨੁਸੁਣਹਿਹਰਿਤੇਰੇਰਾਮ॥ਸੋਸੀਸੁਭਲਾਪਵਿਤ੍ਰ

ਪਾਵਨੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਜਾਇਲਗੈਗੁਰਪੈ ਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਵਿਟਹੁਨਾਨਕੁ
ਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤੇਰੇਰਾਮ॥੨॥ਤੇਨੇਤ੍ਰਭਲੇਪਰ
ਵਾਣੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਸਾਧੂਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਹਿਰਾਮ॥ਤੇਹਸਤਪੁਨੀਤ
ਪਵਿਤ੍ਰੁਹਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਲੇਖਹਿਰਾਮ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਪ
ਗਨਿਤਪੂਜੀਅਹਿਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਾਰਗਿਧਰਮਚਲੇਸਹਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕੁ
ਤਿਨਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇਸਹਿਰਾਮ॥੩॥
ਧਰਤਿਪਾਤਾਲੁਆਕਾਸੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸਭਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥
ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਨਿਤਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈਰਾਮ॥
ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈਰਾਮ॥
ਨਾਨਕਤੇਹਰਿਦਰਿਪੈਨਾਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਮਨੁਲਾਵੈ
ਰਾਮ॥੪॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ੪ ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏਤੇਮਨਮੁਖਮੂੜਇਆਣੇਰਾਮ॥ਜੋਮੋਹਿਮਾਇਆਚਿਤੁਲਾਇਦੇ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਸੇਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਣੇਰਾਮ॥ਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਾਲਹਨਿ
ਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਮਨਮੁਖਪਾਪਿਲੁਭਾਣੇਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਉਬ
ਰੇਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਹਰਿਜਪਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥੧॥ਸਭਿਜਾਇਮਿਲ
ਹੁਸਤਿਗੁਰੂਕਉਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਜੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਰਾਮ॥ਹਰਿਜ
ਪਦਿਆਖਿਨੁਢਿਲਨਕੀਜਈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀਏਮਤੁਕਿਜਾਪੈਸਾਹੁਆਵੈਕਿ
ਨਆਵੈਰਾਮ॥ਸਾਵੇਲਾਸੋਮੂਰਤੁਸਾਘੜੀਸੋਮੁਹਤੁਸਫਲੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਜਿਤੁਹਰਿਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈਰਾਮ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਮੇਰੀਜਿੰਦੁੜੀ
ਏਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨਆਵੈਰਾਮ॥੨॥ਹਰਿਵੇਖੈਸੁਣੈਨਿਤਸਭੁਕਿਛੁਮੇਰੀਜਿੰ
ਦੁੜੀਏਸੋਡਰੈਜਿਨਿਪਾਪਕਮਤੇਰਾਮ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰੁਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹੈਮੇਰੀਜਿੰ

ੜੀਏ ਤਿਨਿ ਜਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਿਨਿ ਭਉ ਨਾਮਿ ਪਤੀਜੇ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਸਭਿ ਕ੍ਰਿਸ ਮਾਰਗ ਭ੍ਰਸਟ ਕੁਪਤੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕਿ ਸੇਵਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰ
ਦੁੜੀਏ ਜਿਨਿ ਪੈਰੀ ਆਣਿ ਸਭਿ ਘਤੇ ਰਾਮ ॥੩॥ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਦੀਐ ਮੇ
ਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਸਭ ਦੂ ਸਾਹਿਬੁ ਵਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕੁ ਅਰਾਧਿ
ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਤਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਕਿਛੁ ਚਡਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਿਐ ਹਰਿ
ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਝਖ ਮਾਰਨੁ ਸਭਿ ਨਿੰਦਕ ਘੰਡਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਛਡਾ ਰਾਮ ॥
੪॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਜੋ ਜੀਇ ਕਮਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਸਭ ਵੇਖੈ ਮਨਿ ਮੁਕਰਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਮਨਮੁਖਾ ਨੋ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਹੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਸਭ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਗਵਾਈਐ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਿਆਇ
ਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਹਰਿ ਹਾਜਰੁ ਨਦਰੀ ਆਈਐ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸੇ ਸੇਵਕ
ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਇਆ ਮੇਰੀ
ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਨਦਰਿ ਨੀਸਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਮਿ
ਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਅਘਾਣੇ ਰਾਮ ॥੨॥ ਹੇ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੋ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁ
ੜੀਏ ਤਿਸੁ ਮਨਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟੈ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ
ਸੋ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ਰਾਮ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਨਾਨਕ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਗਾਏ ਰਾਮ ॥੩॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਰਾਮ ॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ

ਰਾਮ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਿਉ ਬਾਲਕ ਪਿਤ ਮਾਤਾ ਰਾਮ ॥
ਸਹਸ ਸਿਆਣਪ ਨਹ ਮਿਲੈ ਮੇਰੀ ਜਿੰਦੁੜੀਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਰਾਮ ॥
੪॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਕਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਆ ਮੇਰੇ
ਲਾਲ ਜੀਉ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਅਖਾੜਾ ਪਾਇਓਨੁ ਮੇਰੇ ਲਾ
ਲ ਜੀਉ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਸਬਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਵਣੁ ਤ ਜਾਣਾ ਤਿਨਹਿ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਮੇਦ
ਨਿ ਸਿਰਜੀਆ ॥ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਏ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿ
ਰਦਿਆ ॥ ਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ
ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਵਰਤੈ ਧਰਮ ਨਿਆਏ ॥੧॥ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਮੇਰੇ
ਲਾਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਸੇਵਹੁ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮੇਰੇ ਲਾਲ
ਜੀਉ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਸਾਧੇ ਰਾਮ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖੜਾ ਸਾਧਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ
ਸੋਭਾ ਪਾਈਐ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਧਾਤੈ ਧੁਰਹੁ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨੁ ਲਿਵ ਲਾਈ
ਐ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਛੁਟਾ ਜਾ ਸੰਗਿ ਮਿਲਿਆ ਸਾਧੇ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮੁਕਤੁ
ਹੋਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੇ ॥੨॥ ਕਰ ਜੋੜਿਹੁ ਸੰਤ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਪੂਜੇਹਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਪੂਜਾ ਖੋਜੀਆ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ ਇਹੁ
ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪੇਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇਰਾ ਕਿਆ ਕੋ ਪੂਜ ਚੜਾ
ਵਏ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਦਇਆਲੁ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਭਾਗੁ
ਮਸਤਕਿ ਹੋਇ ਜਿਸ ਕੈ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਸਨੇਹਾ ॥ ਜਨੁ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਮਿਲਿ ਸਾਧ
ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੂਜੇਹਾ ॥੩॥ ਦਹ ਦਿਸ ਖੋਜਤ ਹਮ ਫਿਰੇ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਜੀਉ
ਹਰਿ ਪਾਇਅੜਾ ਘਰਿ ਆਏ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮੰਦਰੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਜਿਆ ਮੇਰੇ ਲਾ
ਲ ਜੀਉ ਹਰਿ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਏ ਰਾਮ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਸੁਆਮੀ

ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁਹੋਇਆ॥ਮਿਟਿਆਅਧੇਰਾਭ੍ਰਮੁਮੁਨਾਠਾਅਮਿਉਹਰਿਸੁਖੇ
ਇਆ॥ਜਾਤਾਏਮਾਤਾਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਭਠਾਏ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸਤਿ
ਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਪਾਇਆਘਰਮਾਹਿਆਏ॥੪॥੧॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹ
ਲਾ ੫ ਅਤਿਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਾਘਟਸੋਹਨਾਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾਰਾਮ॥ਸੁੰਦਰ
ਸੋਭਾਲਾਲਗੋਪਾਲਦਇਆਲਕੀਅਪਰਅਪਾਰਾਰਾਮ॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲ
ਗੋਬਿੰਦਲਾਲਨਮਿਲਹੁਕੰਤਨਿਮਾਣੀਆ॥ਨੈਨਤਰਸਨਦਰਸਪਰਸਨਨਹ
ਨੀਦਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਆ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨਨਾਮਬਿੰਜਨਭਏਸਗਲਸੀਗਾਰਾ॥
ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਮੇਲਿਕੰਤੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਲਖਉਲਾਹਨੇਮੋਹਿਹਰਿ
ਜਬਲਗੁਨਹਮਿਲੈਰਾਮ॥ਮਿਲਨਕਉਕਰਉਉਪਾਵਕਿਛੁਹਮਾਰਾਨਹਚਲੈਰਾ
ਮ॥ਚਲਚਿਤਬਿਤਅਨਿਤਪ੍ਰਿਅਬਿਨੁਕਵਨਬਿਧੀਨਧੀਜੀਐ॥ਖਾਨਪਾਨ
ਸੀਗਾਰਬਿਰਥੇਹਰਿਕੰਤਬਿਨੁਕਿਉਜੀਜੀਐ॥ਆਸਾਪਿਆਸੀਰੈਨਿਦਿਨੀਅ
ਰੁਰਹਿਨਸਕੀਐਇਕੁਤਿਲੈ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਦਾਸੀਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਮੇਰਾਪਿ
ਰੁਮਿਲੈ॥੨॥ਸੇਜਏਕਪ੍ਰਿਉਸੰਗਿਦਰਸੁਨਪਾਈਐਰਾਮ॥ਅਵਗਨਮੋਹਿਅ
ਨੇਕਕਤਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਰਾਮ॥ਨਿਰਗੁਨਿਨਿਮਾਣੀਅਨਾਥਿਬਿਨਵੈਮਿਲਹੁ
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਨਿਧੇ॥ਭ੍ਰਮਭੀਤਿਖੋਈਐਸਹਜਿਸੋਈਐਪ੍ਰਭਪਲਕਪੇਖਤਨਵ
ਨਿਧੇ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲੁਆਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਮਿਲਿਸੰਗਿਮੰਗਲੁਗਾਈਐ॥ਨਾਨਕੁ
ਪਇਅੰਪੈਸੰਤਸਰਣੀਮੋਹਿਦਰਸੁਦਿਖਾਈਐ॥੩॥ਸੰਤਨਕੈਪਰਸਾਦਿਹਰਿ
ਹਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਇਛਪੁੰਨੀਮਨਿਸਾਂਤਿਤਪਤਿਬੁਝਾਇਆਰਾਮ॥ਸਫਲਾ
ਸੁਦਿਨਸਰੈਣੇਸੁਹਾਵੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਨਾ॥ਪ੍ਰਗਟੇਗੁਪਾਲਗੋਬਿੰਦ
ਲਾਲਨਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਨਾ॥ਭ੍ਰਮਲੋਭਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਮਿਲਿਸਖੀਮੰਗ
ਲੁਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੰਤਜੰਪੈਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾਇਆ॥

॥੪॥੨॥ ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰੇਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਵਖਾਣਾਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਉਚਰਾਹਰਿਜਸੁਮੀਠਾਲਾਗੈਤੇਰਾਭਾਣਾਰਾਮ॥
ਕਰਿਦਇਆਮਇਆਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਕੋਇਨਾਹੀਤੁਝਬਿਨਾ॥ਸਮਰਥਅਗਥਅ
ਪਾਰਪੂਰਨਜੀਉਤਨੁਧਨੁਤੁਮ੍ਮਨਾ॥ਮੂਰਖਮੁਗਧਅਨਾਥਚੰਚਲਬਲਹੀਨਨੀਚ
ਅਜਾਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਤੇਰੀਰਖਿਲੇਹੁਆਵਣਜਾਣਾ॥੧॥ਸਾਧਹਸ
ਰਣੀਪਾਈਐਹਰਿਜੀਉਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਨੀਤਾਰਾਮ॥ਧੂਰਿਭਗਤਨਕੀਮਨਿਤਨਿ
ਲਗਉਹਰਿਜੀਉਸਭਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾਹੋਹਿਤਿਨ੍ਸੰਗਿਜਿਨ੍ਬਿ
ਧਾਤਾਪਾਇਆ॥ਨਾਮਰਾਤੇਜੀਅਦਾਤੇਨਿਤਦੇਹਿਚੜਹਿਸਵਾਇਆ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨ
ਵਨਿਧਿਹਰਿਜਪਿਜਿਨੀਆਤਮੁਜੀਤਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਵਡਭਾਗਿਪਾਈਅਹਿਸਾਧ
ਸਜਨਮੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਹਰਿਜੀਉਸੇਪੂਰੇਸਾਹਾਰਾਮ॥ਬਹੁਤੁਖਜਾਨਾ
ਤਿਨਪਹਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਕੀਰਤਿਲਾਹਾਰਾਮ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਲੋਭੁਬਿਆਪੈਜੋਜਨਪ੍ਰਭਸਿ
ਉਰਾਤਿਆ॥ਏਕੁਜਾਨਹਿਏਕੁਮਾਨਹਿਰਾਮਕੈਰੰਗਿਮਾਤਿਆ॥ਲਗਿਸੰਤਚਰਣੀਪੜੇ
ਸਰਣੀਮਨਿਤਿਨਾਓਮਾਹਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਜਿਨਨਾਮੁਪਲੈਸੇਈਸਚੇਸਾਹਾ॥੩॥
ਨਾਨਕਸੋਈਸਿਮਰੀਐਹਰਿਜੀਉਜਾਕੀਕਲਧਾਰੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਹਰਿ
ਜੀਉਕਰਤਾਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੀਰਾਮ॥ਦੁਖੁਰੋਗੁਨਭਉਬਿਆਪੈਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ
ਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਭਵਜਲੁਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਵਜੀਵਧਾਈਮਨਿ
ਸਾਂਤਿਆਈਮਿਲਿਆਪੁਰਖੁਅਪਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਿਮਰਿਹਰਿਹਰਿਇਛ
ਪੁਨੀਹਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਹਾਗੜਾਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤਘਰੁ ੨ ਵਧੁਸੁਖੁਰੈਨੜੀਏਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੇਮੁਲਗਾ॥ਘਟੁਦੁ
ਖਨੀਦੜੀਏਪਰਸਉਸਦਾਪਗਾ॥ਪਗਧੂਰਿਬਾਂਛਉਸਦਾਜਾਚਉਨਾਮਰਸਿਬੈਰਾ
ਗਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜਮਾਤੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਤਿਆਗਨੀ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਪ੍ਰੇ

ਮਹੀਨੀ ਮਿਲਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖ ਸਾਗਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਹਉ ਚਰਣਹਿ ਸੰਗਿ
ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੀ ਸਖੀ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਚਰਣਿ ਲਗਹ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੇਮੁ ਘਣਾ
ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਮੰਗਹ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਜਾਇ ਮਿਲੀਐ
ਹਰਿ ਜਨਾ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਬਿਕਾਰੁ ਤਜੀਐ ਅਰਪਿ ਤਨੁ ਧਨੁ ਇਹੁ ਮਨਾ ॥ ਬਡ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ
ਗੁਣ ਸੰਪੂਰਨ ਭ੍ਰਮ ਭੀਤਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿ ਭਗਹ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਖੀ
ਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਪਹ ॥੨॥ ਹਰਿ ਨਾਰਿ ਸੁਹਾਗਣੇ ਸਭਿ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਰਾਂਡ ਨ
ਬੈਸਈ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥ ਨਹ ਦੂਖ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਵੈ ਧੰਨਿ ਤੇ ਬਡਭਾਗੀਆ ॥
ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸੋਵਹਿ ਕਿਲਬਿਖ ਖੋਵਹਿ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੇਮ
ਰਹਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗਹਣਾ ਪ੍ਰਿਅ ਬਚਨ ਮੀਠੇ ਭਾਣੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈ
ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪੁਰਖ ਚਿਰਾਣੇ ॥੩॥ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਹਿਲੜੇ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰ
ਹਿਆ ਪ੍ਰਭ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਹਰਿ ਕੰਤ ਅਨੰਤ ਦਇਆਲ ਸ੍ਰੀਧਰ ਗੋਬਿੰਦ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ
ਣੋ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਮੁਰਾਰੀ ਭੈ ਸਿੰਧੁ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣੋ ॥ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਕੰ
ਠਿ ਲਾਵੈ ਇਹੁ ਬਿਰਦੁ ਸੁਆਮੀ ਸੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਸਦਾ ਕੇ
ਲ ਕਰੰਦਾ ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰੋਵਰ ਤਹ ਕਰ
ਹੁ ਨਿਵਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਮਜਨੁ ਹਰਿ ਸਰੇ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੁ ਮਨਾ ॥ ਕਰਿ ਸਦਾ ਮਜ
ਨੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਜਨੁ ਦੁਖ ਅੰਧੇਰਾ ਨਾਸੇ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ਤਿਸ ਕਉ ਕਟੈ ਜਮ ਕੇ ਫ
ਾਸੇ ॥ ਮਿਲੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰੰਗੇ ਤਹਾ ਪੂਰਨ ਆਸੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰ
ਣ ਕਮਲ ਨਿਵਾਸੋ ॥੧॥ ਤਹ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦਾ ਅਨਹਦ ਝੁਣਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਗਾਵਹਿ
ਸੰਤ ਜਨਾ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਗਾਵਹਿ ਖਸਮ ਭਾਵਹਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਰੰਗਿ
ਭਿੰਨੀਆ ॥ ਹਰਿ ਲਾਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ
ਲੀਨੇ ਦਇਆ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਏਕ ਅਗਮ ਅਪਾਰੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲ ਸਚ

ਸਬਦ ਰੁਣ ਝੁਣਕਾਰੋ ॥੨॥ ਸੁਣਿ ਵਡਭਾਗੀਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕਰ
ਮਿ ਲਿਖੀ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ਰਾਮ ॥ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ਤਿਨੀ ਜਾਣੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ॥ ਅਮਰੁ ਥੀਆ ਫਿਰਿ ਨ ਮੂਆ ਕਲਿ ਕਲੇਸਾ ਦੁਖ ਹਰੇ ॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਪਾਈ
ਤਜਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਗਾਈਐ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਮਨ ਤਨ ਗਲਤੁ ਭਏ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਅ
ੜਾ ਤਿਨਿ ਲੀਆ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਉਦਕੁ ਉਦਕਿ ਸ
ਮਾਇਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਏਕੁ ਰਵਿਆ ਨਹ ਦੂਜਾ ਦ੍ਰਿਸਟਾਇਆ ॥ ਬਣਿ
ਤ੍ਰਿਣਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਪੂਰਿ ਪੂਰਨ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਜਾ
ਣੈ ਜਿਨਿ ਏਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥੪॥੨॥੫॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥
ਖੋਜਤ ਸੰਤ ਫਿਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰੇ ਰਾਮ ॥ ਤਾਣੁ ਤਨੁ ਖੀਨ ਭਇਆ ਬਿਨੁ ਮਿਲ
ਤ ਪਿਆਰੇ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ ਮਇਆ ਧਾਰੇ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੜਿ ਲਾਇ ਲੀ
ਜੀਐ ॥ ਦੇਹਿ ਨਾਮੁ ਅਪਨਾ ਜਪਉ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦਰਸ ਪੇਖੇ ਜੀਜੀਐ ॥ ਸਮਰਥ
ਪੂਰਨ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿ
ਲਹੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਜਪ ਤਪ ਬਰਤ ਕੀਨੇ ਪੇਖਨ ਕਉ ਚਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਤਪਤਿ ਨ
ਕਤਹਿ ਬੁਝੈ ਬਿਨੁ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਕਾਟਿ ਬੇਰੀ ਸੰਸਾਰੁ ਸ
ਾਗਰੁ ਤਾਰੀਐ ॥ ਅਨਾਥ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਛੁ ਨ ਜਾਨਾ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਉਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰੀਐ ॥
ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਮਰਥ ਕਾਰਣ ਕਰਣਾ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਹਰਿ ਬੂੰਦ
ਮਾਗੈ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਣਾ ॥੨॥ ਅਮਿਉ ਸਰੋਵਰੋ ਪੀਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ
ਰਾਮ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਮਿਲੈ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ਰਾਮ ॥ ਸਭ ਕਾਮ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਬਿਦੀਰਨ
ਹਰਿ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਬੀਸਰੈ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸ
ਰੈ ॥ ਅਗਣਤ ਊਚ ਅਪਾਰ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਜਾ ਕੋ ਧਾਮਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਇਛ

ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਮਲੇ ਸ੍ਰੀ ਰੰਗ ਰਾਮਾ॥੩॥ ਕਈ ਕੋਟਿ ਕਜਗ ਫਲਾ ਸੁਣਿ ਗਾਵਨਹਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੁਲ ਸਗਲੇ ਤਾਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਤ ਸੋਹੰਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਮਹਿਮਾ
ਕਿਤ ਗਨਾ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ਚਿਤਵੰਤਿ ਦਰਸਨੁ ਸਦ ਮਨਾ॥ ਸੁਭ ਦਿ
ਵਸ ਆਏ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਫਲੁ ਸ
ਭੁ ਕਿਛੁ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ॥੪॥੩॥੬॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥
ਅਨ ਕਾਏ ਰਾਤੜਿਆ ਵਾਟ ਦੁਹੇਲੀ ਰਾਮਾ॥ ਪਾਪ ਕਮਾਵਦਿਆ ਤੇਰਾ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ
ਰਾਮਾ॥ ਕੋਇ ਨ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਪਛੋਤਾਵਹੇ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ
ਫਿਰਿ ਕਦਹੁ ਸੇ ਦਿਨ ਆਵਹੇ॥ ਤਰਵਰ ਵਿਛੁੰਨੇ ਨਹ ਪਾਤ ਜੁੜਤੇ ਜਮ ਮਗਿ ਗਉ
ਨੁ ਇਕੇਲੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਮ ਹਰਿ ਕੇ ਸਦਾ ਫਿਰਤ ਦੁਹੇਲੀ॥੧॥ ਤੂੰ ਵਲ
ਵੰਚ ਲੂਕਿ ਕਰਹਿ ਸਭ ਜਾਣੈ ਜਾਣੀ ਰਾਮਾ॥ ਲੇਖਾ ਧਰਮ ਭਇਆ ਤਿਲ ਪੀੜੇ ਘਾ
ਣੀ ਰਾਮਾ॥ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਦੁਖ ਸਹੁ ਪਰਾਣੀ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਇਆ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ
ਨੀ ਸੰਗਿ ਰਾਤਾ ਰਤਨ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਇਕਸੁ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਾਝਹੁ ਆਨ ਕਾਜ ਸਿ
ਆਣੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਭਰਮਿ ਮੋਹਿ ਲੁਭਾਣੀ॥੨॥ ਬੀਚੁ ਨ ਕੋਇ
ਕਰੇ ਅਕ੍ਰਿਤਘਣੁ ਵਿਛੁੜਿ ਪਇਆ॥ ਆਏ ਖਰੇ ਕਠਿਨ ਜਮਕੰਕਰਿ ਪਕੜਿ ਲਇ
ਆ॥ ਪਕੜੇ ਚਲਾਇਆ ਅਪਣਾ ਕਮਾਇਆ ਮਹਾ ਮੋਹਨੀ ਰਾਤਿਆ॥ ਗੁਨ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨ ਜਪਿਆ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਤਿਆ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਮੂਠਾ
ਖੋਇ ਗਿਆਨੁ ਪਛੁਤਾਪਿਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਜੋਗਿ ਭੂਲਾ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ਰਸਨ ਨ ਜਾ
ਪਿਆ॥੩॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਤੁ
ਮਾਰਾ ਰਾਮਾ॥ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਨ ਸਰਨਿ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਦਇਆਲਾ॥ ਅੰਧ ਕੂ
ਪ ਤੇ ਉਧਰੁ ਕਰਤੇ ਸਗਲ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਕਟਿ ਮਹਾ ਬੇੜੀ ਇਕੁ ਨਾਮੁ
ਦੇਹਿ ਅਧਾਰਾ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰ ਦੇਇ ਰਾਖਹੁ ਗੋਬਿੰਦ ਦੀਨ ਦਇਆਰਾ॥੪॥ ਸੋ

ਦਿਨੁ ਸਫਲੁ ਗਣਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਦੁਖ ਦੂਰਿ
ਪਰਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦ ਸਦ ਹੀ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਨਿਤ ਗਾਈਐ॥
ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਮਿਲੇ ਰੰਗੇ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਈਐ॥ ਗਹਿ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ
ਆਦਿ ਅੰਕੁਰੁ ਆਇਆ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਬਹੁੜਿ ਕਤਹੂ
ਨ ਜਾਇਆ॥੫॥੪॥੭॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਸੁਨਹੁ ਬੇਨੰਤੀਆ
ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਭਰੇ ਭੀ ਤੇਰੇ ਚੇਰੇ ਰਾਮਾ॥ ਦੁਖ ਹਰਨ ਕਿਰਪਾ ਕ
ਰਨ ਮੋਹਨ ਕਲਿ ਕਲੇਸਹ ਭੰਜਨਾ॥ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਮੇਰੀ ਸਰਬ ਮੈ ਨਿਰੰਜਨਾ॥
ਸੁਨਤ ਪੇਖਤ ਸੰਗਿ ਸਭ ਕੈ ਪ੍ਰਭ ਨੇਰਹੂ ਤੇ ਨੇਰੇ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਨਾਨਕ ਸੁਨਿ ਸੁਆਮੀ
ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਘਰ ਕੇ ਚੇਰੇ॥੧॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਹਮ ਦੀਨ ਭੇਖਾਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਮਗਨੁ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਮੁਰਾਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਕਾਰਿ ਬਾਧਿਓ ਅਨਿਕ ਦੋਖ ਕ
ਮਾਵਨੇ॥ ਅਲਿਪਤ ਬੰਧਨ ਰਹਤ ਕਰਤਾ ਕੀਆ ਅਪਨਾ ਪਾਵਨੇ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪ
ਤਿਤ ਪਾਵਨ ਬਹੁ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਤੇ ਹਾਰੀ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰੀ॥੨॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਵਡਾ ਮੇਰੀ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਪਾਲਹਿ ਅਕਿਰਤਘਨਾ ਪੂਰਨ ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿ ਤੇਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਅਪਾਰ ਕਰਤੇ ਮੋਹਿ ਨੀਚੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨਾ॥ ਰਤਨੁ ਤਿਆਗਿ
ਸੰਗ੍ਰਹਨ ਕਉਡੀ ਪਸੂ ਨੀਚੁ ਇਆਨਾ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਤੀ ਮਹਾ ਚੰਚਲਿ ਦੋਖ ਕਰਿ ਕਰਿ ਜੋ
ਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਪੈਜ ਰਾਖਹੁ ਮੋਰੀ॥੩॥ ਜਾ ਤੇ ਵੀਛੁੜਿਆ ਤਿਨਿ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਮੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ਰਾਮਾ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਗੋਵਿੰ
ਦ ਸਦਾ ਨੀਕੇ ਕਲਿਆਣ ਮੈ ਪਰਗਟ ਭਏ॥ ਸੇਜਾ ਸੁਹਾਵੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਆਪਣੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਿ
ਲਏ॥ ਛੋਡਿ ਚਿੰਤ ਅਚਿੰਤ ਹੋਏ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਿ ਜੀਵੇ
ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਇਆ॥੪॥੫॥੮॥ ਬਿਹਾਗੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥
ਬੋਲਿ ਸੁਧਰਮੀੜਿਆ ਮੋਨਿ ਕਤ ਧਾਰੀ ਰਾਮਾ॥ ਤੂ ਨੇਤ੍ਰੀ ਦੇਖਿ ਚਲਿਆ ਮਾਇਆ ਬਿਉ

ਹਰੀਨਾਮਾ॥ਸੰਗਿਤੇਰੈਕਛੁਨਚਾਲੈਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਨਾਮਾ॥ਦੇਸਵੇਸਸੁਵਰਨਰੂਪਾਸ
ਗਲਊਣੇਕਾਮਾ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਸੰਗਿਸੋਭਾਹਸਤਘੋਰਿਵਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕ
ਬਿਨੁਸਾਧਸੰਗਮਸਭਮਿਥਿਆਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਾਜਨਕਿਉਸੋਇਆਤੂਨੀਦਭਰੇਜਾ
ਗਤਕਤਨਾਹੀਰਾਮਾ॥ਮਾਇਆਝੂਠੁਰੁਦਨੁਕੇਤੇਬਿਲਲਾਹੀਰਾਮਾ॥ਬਿਲਲਾਤਿਕੇਤੇ
ਮਹਾਮੋਹਨਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਸਹਸਸਿਆਣਪਉਪਾਵਥਾਕੇਜਹਭਾਵ
ਤਤਹਜਾਹੀ॥ਆਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਘਟਿਘਟਿਆਹੀ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨ
ਕਜਿਨਸਾਧਸੰਗਮੁਸੇਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੀ॥੨॥ਨਰਪਤਿਜਾਣਿਗ੍ਰਹਿਓਸਦਕਸਿ
ਆਏਗਾਮਾ॥ਸਰਪਰਵੀਛੁੜਣਾਮੋਹਿਪਛੁਤਾਏਗਾਮਾ॥ਹਰਿਚਰਣਭਿੰਨੀਰੇਖਿਬੁਲਕਾ
ਅਸਥਿਤਿਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਆਨਰਚਨਾਅਤਿਲਾਜਨਮੁਗਵਾਈਐ॥
ਉਹੁਤਉਕਰਤਨਾਹਿਮਨਬੁਧੈਨਹਕਾਮਪੂਰਨਗਿਆਨੇ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਮ
ਹਰਿਕੇਕੇਤਿਆਪਛੁਤਾਨੇ॥੩॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੋਅਪਨਾਕਰਿਲੀਨਾਰਾਮਾ॥ਭੁਜਾਗ
ਹਿਕਾਢਿਲੀਓਸਾਧੂਸੰਗੁਦੀਨਾਰਾਮਾ॥ਸਾਧਸੰਗਮਿਹਰਿਅਰਾਧੇਸਗਲਕਲਮ
ਲਦੁਖਜਲੇ॥ਮਹਾਧਰਮਸੁਦਾਨਕਿਰਿਆਸੰਗਿਤੇਰੈਸੇਚਲੇ॥ਰਸਨਾਅਰਾਧੈਏਕੁ
ਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਤਨੁਭੀਨਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਹਰਿਮਿਲਾਏਸੋਸਰਬਗੁਣਪ
ਰਬੀਨਾ॥੪॥ਛੰ॥੭॥ਮ:੫॥੧॥ਮ:੯॥੧॥ਛੰਤਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮ:੪॥੬॥ਛੰ॥ਮ:੫
੭॥ ਸਬਦਦੁਇ॥੨॥ ਜੋੜੁ॥੨੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਹਾਗੜੇਕੀਵਾਰਮਹਲਾ ੪ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੩

ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਪਾਈਐਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਭਾਲਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨੁਭੇਦੀਐਸਦਾ
ਵਸੈਹਰਿਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਤਿਨਾਕਉਮਿਲੈਜਿਨਹਰਿਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥
ਮ:੩॥ਸਿਫਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਹੈਜਿਸੁਬਖਸੈਸੋਖਰਚੈਖਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਿਨੁ

ਹਥਿਨਆਵਈਸਭਥਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖੁਜਗਤੁਧਨਹੀਣੁਹੈਅਗੈ
ਭੁਖਾਕਿਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭਤੇਰੀਤੂਸਭਸਦਾਸਭਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥ਸਭ
ਨਾਵਿਚਿਤੂਵਰਤਦਾਤੂਸਭਨੀਧਿਆਇਆ॥ਤਿਸਦੀਤੂਭਗਤਿਥਾਇਪਾਇਹਿਜੋਤੁਧੁਮਨਿ
ਭਾਇਆ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਥੀਐਸਭਿਕਰਨਿਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਸਲਾਹਿਹੁਹਰਿਸਭਨਾ
ਤੇਵਡਾਜੋਸੰਤਜਨਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮ:੩॥ ਨਾਨਕਗਿਆਨੀਜਗੁ
ਜੀਤਾਜਗਜੀਤਾਸਭੁਕੋਇ॥ਨਾਮੇਕਾਰਜਸਿਧਿਹੈਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮਤਿਮਤਿ
ਅਚਲੁਹੈਚਲਾਇਨਸਕੈਕੋਇ॥ਭਗਤਾਕਾਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇਕਾਰਜੁਸੁਹਾਵਾਹੋਇ॥ਮ
ਨਮੁਖਮੂਲਹੁਭੁਲਾਇਅਨੁਵਿਚਿਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਝਗੜਾਕਰਦਿਆਅਨਦਿਨੁ
ਗੁਦਰੈਸਬਦਿਨਕਰੈਵੀਚਾਰੁ॥ਸੁਧਿਮਤਿਕਰਤੈਹਿਰਿਲਈਬੋਲਨਿਸਭੁਵਿਕਾਰੁ॥ਦਿ
ਤੈਕਿਤੈਨਸੰਤੋਖੀਅਨਿਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਅਗਿਆਨੁਅੰਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਮਨਮੁਖਾਨਾ
ਲਹੁਤੁਟੀਆਭਲੀਜਿਨਾਮਾਇਆਮੋਹਿਪਿਆਰੁ॥੧॥ਮ:੩॥ ਤਿਨਭਉਸੰਸਾਕਿਆ
ਕਰੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰੁ॥ਧੁਰਿਤਿਨਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਪੇਰਖਣਹਾਰੁ॥ਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੁਖਦਾਤਾਸੇਵਿਆਆਪੇਪਰਖ
ਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੇਰਿਆਤੂਸਭਨਾਰਾਸਿ॥ਜਿਸਨੋਤੂਦੇਹਿਤਿ
ਸੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਲੈਕੋਈਹੋਰੁਸਰੀਕੁਨਾਹੀਤੁਧੁਪਾਸਿ॥ਤੂਇਕੋਦਾਤਾਸਭਸਦਾਹਰਿਪਹਿ
ਅਰਦਾਸਿ॥ਜਿਸਦੀਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸਦੀਤੂਮੰਨਿਲੈਹਿਸੋਜਨੁਸਾਬਾਸਿ॥ਸਭੁਤੇਰਾਚੋ
ਜੁਵਰਤਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁਤੁਧੁਪਾਸਿ॥੨॥ ਸਲੋਕਮ:੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੈਭਾਵਦੇ
ਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰ॥ਅੰਤਰਿ
ਸਬਦੁਵਸਾਇਆਦੁਖੁਕਟਿਆਚਾਨਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਰਖਣਹਾਰਾਰਖ
ਸੀਆਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੧॥ਮ:੩॥ ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਕਰੀਭੈਰਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥
ਜੇਹਾਸੇਵੈਤੇਹੋਹੋਵੈਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪਿਹੈਅਵਰੁਨਦੂਜੀ

ਹਰਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰ ਹੈ ਜਾਣਦਾ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਤੂੰਹੈ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਤੂੰ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰੁ ਤਿਸ ਦੀ ਰੀਸ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ ॥ ਤੂੰ ਭੰਨਣ ਘੜਣ ਸਮਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ਹਹਿ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਮੰਗਣ ਨੋ ਹਥ ਜੋੜਿ ਖਲੀ ਸਭ ਹੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਮੈ ਕੋਈ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤੁਧੁ ਸਭਸੈ ਨੋ ਦਾਨੁ ਦਿਤਾ ਖੰਡੀ ਵਰਭੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰਈ ਸਭ ਲੋਈ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਹਜਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਹਠਿ ਕਿਆ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਣੈ ਮੂੜਾ ਅਵਰਾ ਆਖਿ ਦੁਖਾਏ ॥ ਮੁੰਢੈ ਦੀ ਖਸਲਤਿ ਨ ਗਈਆ ਅੰਧੇ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੰਨਿ ਨ ਘੜਿਓ ਰਹੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਸਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਅੰਤਰਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਵਿਹਾਏ ॥ ਚਰਣ ਕਰ ਦੇਖਤ ਸੁਣਿ ਥਕੇ ਦਿਹ ਮੁਕੇ ਨੇੜੈ ਆਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਲਗੋ ਮੀਠਾ ਜਿਤੁ ਨਾਮਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਏ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰੈ ਫੁਨਿ ਜੀਵੈ ਤਾਂ ਮੋਖੰਤਰੁ ਪਾਏ ॥ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਨ ਪਾਇਓ ਪਰਾਣੀ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂ ਮੂੜੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਸਬਦੇ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਦ ਹੀ ਪਾਏ ਜਾਂ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦੈ ਚਿਤਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸ ਨੋ ਕਿਉ ਅੰਦੇਸਾ ਕਿਸੈ ਗਲੈ ਦਾ ਲੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਕਾ ਤਿਸ ਨੋ ਧਿਆਇਦਿਆ ਕਿਵ ਨਿਮਖ ਘੜੀ ਮੁਹੁ ਮੋੜੀਐ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਸ ਨੋ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਹੋਏ ਨਿਤ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਮੁਹੁ ਜੋੜੀਐ ॥ ਸਭਿ ਦੁਖ ਭੁਖ ਰੋਗ ਗਏ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਕੇ ਸਭਿ ਜਨ ਕੇ ਬੰਧਨ ਤੋੜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹੋਆ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੈ ਮੁਹਿ ਡਿਠੈ ਜਗਤੁ ਤਰਿਆ ਸਭੁ ਲੋੜੀਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੁਆਉ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਾ ਸਬਦਿ ਰਸਾਇ ਜਿਨਿ ਹਰਿ

ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਾ ਰਸਨਾ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਪੈ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਵਿਗਸੈ ਆਪੇ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕਨਾ ਉਝੜਿ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਚਲਤ ਸਬਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਦਰਵੇਸੀ ਕੋ ਜਾਣਸੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਦਰਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਘਰਿ ਹੰਢੈ ਮੰਗਦਾ ਧਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਧਿਗੁ ਵੇਸੁ ॥ ਜੇ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਜਿ ਰਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਿਖਿਆ ਨਾਉ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ ਫਲੁ ਦੁਇ ਪੰਖੇਰੂ ਆਹਿ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਨ ਦੀਸਹੀ ਨਾ ਪਰ ਪੰਖੀ ਤਾਹਿ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਰਸ ਭੋਗਿਆ ਸਬਦਿ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਫਲਿ ਰਾਤੇ ਨਾਨਕਾ ਕਰਮਿ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਧਰਤੀ ਆਪੇ ਹੈ ਰਾਹਕੁ ਆਪਿ ਜੰਮਾਇ ਪੀਸਾਵੈ ॥ ਆਪਿ ਪਕਾਵੈ ਆਪਿ ਭਾਂਡੇ ਦੇਇ ਪਰੋਸੈ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਖਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਜਲੁ ਆਪੇ ਦੇ ਛਿੰਗਾ ਆਪੇ ਚੁਲੀ ਭਰਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸੰਗਤਿ ਸਦਿ ਬਹਾਲੈ ਆਪੇ ਵਿਦਾ ਕਰਾਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਤਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਵੈ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸਭਿ ਬੰਧਨਾ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਸੁ ਬੰਧਨਾ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸੁ ਧੰਧੁ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੇਵਰੀ ਮਾਇਆ ਕਾ ਸਨਬੰਧੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤੈ ਅੰਧੁ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅੰਧੇ ਚਾਨਣੁ ਤਾ ਥੀਐ ਜਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਰਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਸਚਿ ਵਸੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਦੇਖੈ ਤਿਸੈ ਕਾ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਾਜਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਕਰਤਾਰ ਕੀ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਲਾਜ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਦਹੁ ਆਪੇ ਥਾਟੁ ਕੀਆ ਬਹਿ ਕਰਤੈ ਤਦ

ਤੁਧੁ ਛਿਨ ਸੇਵਕ ਥੀਆ ॥ ਤੁਧੁ ਕਿਆ ਕੋ ਲੇਵੈ ਕਿਆ ਕੋ ਦੇਵੈ ਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ
ਕੀਆ ॥ ਫਿਰਿ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ਕਰਤੈ ਦਾਨੁ ਸਭਨਾ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵ
ਬਣਾਈਅਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ॥ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰ ਆਕਾਰੁ ਹੈ ਆਪੇ
ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਥੀਆ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਹਿ ਸਦ ਸਾ
ਚਾ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਸਾਚੇ ਅਰਧਿ ਉਰ
ਧਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਵਸਿਆ ਧੁਰਿ ਕਰਮੁ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਆਪਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਹਿਐ ਕਥਿਐ ਨ ਪਾ
ਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਭਉਕਿ ਮੁਏ
ਬਿਲਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭਿਜੈ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨ
ਦਰੀ ਪਾਈਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਵੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਭਿ
ਸਾਸਤ ਆਪਿ ਕਥੈ ਆਪਿ ਭੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਬਹਿ ਪੂਜੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਪਰਪੰਚੁ
ਕਰੀਜੈ ॥ ਆਪਿ ਪਰਵਿਰਤਿ ਆਪਿ ਨਿਰਵਿਰਤੀ ਆਪੇ ਅਕਥੁ ਕਥੀਜੈ ॥ ਆਪੇ
ਪੁੰਨੁ ਸਭੁ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਦੇਵੈ ਕਰ
ਤਾ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਅੰਦਰਹੁ ਜੋਰੁ ਛ
ਡਿ ਤੂ ਭਉ ਕਰਿ ਝਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਕੇਤੇ ਨਿਸਤਰੇ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ ਪਾਇ ॥
ਮਨੁ ਕਠੋਰੁ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਤੂੰ ਸਾਂਤਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਾਂਤੀ ਵਿਚਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ
ਸਾ ਖਸਮੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਪੁਛਹੁ ਗਿਆਨੀ ਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ
ਕੂੜੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ ॥ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਭੁ
ਛਾਰੁ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਮਨਮੁ
ਖੁ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਖਾਣੀ

ਆਪੇ ਬਾਣੀ ਆਪੇ ਖੰਡ ਵਰਭੰਡ ਕਰੇ ॥ ਆਪਿ ਸਮੁੰਦੁ ਆਪਿ ਹੈ ਸਾਗਰੁ ਆਪੇ ਹੀ ਵਿ
ਚਿ ਰਤਨ ਧਰੇ ॥ ਆਪਿ ਲਹਾਏ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਹਰੇ ॥ ਆਪੇ ਭ
ਉਜਲੁ ਆਪਿ ਹੈ ਬੋਹਿਥਾ ਆਪੇ ਖੇਵਟੁ ਆਪਿ ਤਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਤੁਝੈ ਸਰੇ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ
ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਨ
ਮ ਮਰਨ ਦੁਖੁ ਕਟੀਐ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਜਾਇ ॥ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਈਐ ਸਚੇ ਰਹੈ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰਬਿ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹੈ ਕਲਿਜੁਗ ਬੋਹਿਥੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ
ਪਾਰਿ ਪਵੈ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ਨਾਮੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ
ਪਾਰਸੁ ਆਪਿ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪਿ ਕੀਤੋਨੁ ਕੰਚਨੁ ॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੁ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹੀ
ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ॥ ਆਪੇ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਹੀ ਸਭੁ ਅੰਜਨੁ ॥ ਆਪਿ ਬਿ
ਬੇਕੁ ਆਪਿ ਸਭੁ ਬੇਤਾ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੰਜਨੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਾਲਾਹਿ ਨ ਰਜੈ ਤੁ
ਧੁ ਕਰਤੇ ਤੂੰ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਡਨੁ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇ
ਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਵਰ ਨ ਪਾਵਹੀ
ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮ
ਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉ
ਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਹਿ ਚਾਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲ
ਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਨਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲ ਕਾ ਕਰਨਿ ਉਧਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਚਾਟਸਾਲ ਆਪਿ ਹੈ ਪਾਧਾ ਆਪੇ ਚਾਟੜੇ ਪੜਣ ਕਉ ਆਣੇ ॥ ਆਪੇ ਪਿ
ਤਾ ਮਾਤਾ ਹੈ ਆਪੇ ਬਾਲਕ ਕਰੇ ਸਿਆਣੇ ॥ ਇਕ ਥੈ ਪੜਿ ਬੁਝੈ ਸਭੁ ਆਪੇ ਇ
ਆਪੇ

ਕਬੈਆਪੇਕਰੇਦਇਆਦੇ॥ਇਕਨਾਅੰਦਰਿਮਿਲਿਭੁਲਾਏਜਾਆਪਿਤਿਸੈਮਨਿ
ਸਰੇਭਾਵੈ॥ਜਿਨਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਵਡਿਆਈਸੇਜਨਸਚੀਦਰਗਹਿਜਾ
ਤੇ॥੧੧॥ਸਲੋਕੁਮਰਦਾਨਾ॥ ੧ ਕਲਿਕਲਵਾਲੀਕਾਮੁਮਦੁਮਨੂਆਪੀ
ਵਣਹਾਰੁ॥ਕ੍ਰੋਧਕਟੋਰੀਮੋਹਿਭਰੀਪੀਲਾਵਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਮਜਲਸਕੂੜੇਲਬਕੀ
ਪੀਪੀਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਕਰਣੀਲਾਹਣਿਸਤੁਗੁੜੁਸਚੁਸਰਾਕਰਿਸਾਰੁ॥ਗੁਣਮੰਡੇ
ਕਰਿਸੀਲੁਘਿਉਸਰਮੁਮਾਸੁਆਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਨਾਨਕਾਖਾਧੈਜਾਹਿ
ਬਿਕਾਰ॥੧॥ਮਰਦਾਨਾ॥੧॥ਕਾਇਆਲਾਹਣਿਆਪੁਮਦੁਮਜਲਸਤ੍ਰਿਸਨ
ਧਾਤੁ॥ਮਨਸਾਕਟੋਰੀਕੂੜਿਭਰੀਪੀਲਾਏਜਮਕਾਲੁ॥ਇਤੁਮਦਿਪੀਤੈਨਾਨਕਾਬ
ਹੁਤੇਖਟੀਅਹਿਬਿਕਾਰ॥ਗਿਆਨੁਗੁੜੁਸਾਲਾਹਮੰਡੇਭਉਮਾਸੁਆਹਾਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਇਹੁਭੋਜਨੁਸਚੁਹੈਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੨॥ਕਾਂਯਾਂਲਾਹਣਿਆਪੁਮਦੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਤਿਸਕੀਧਾਰ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲਾਪੁਹੋਇਲਿਵਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭਰੀਪੀਪੀਕਟਹਿਬਿਕਾਰ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰ
ਬਾਆਪੇਖਟਦਰਸਨਕੀਬਾਣੀ॥ਆਪੇਸਿਵਸੰਕਰਮਹੇਸਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀਆਪੇਸੰਨਿਆਸੀਫਿਰੈਬਿਬਾਣੀ॥
ਆਪੈਨਾਲਿਗੋਸਟਿਆਪਿਉਪਦੇਸੈਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣੀ॥ਆਪ
ਣਾਚੋਜੁਕਰਿਵੇਖੈਆਪੇਆਪੇਸਭਨਾਜੀਆਕਾਹੈਜਾਣੀ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮ: ੩
ਏਹਾਸੰਧਿਆਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਚਿਤਿਆਵੈ॥ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿ
ਊਪਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਵੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾਮਰੈਮਨੂਆਅਸਥਿ
ਰੁਸੰਧਿਆਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੰਧਿਆਕਰੈਮਨਮੁਖੀਜੀਉਨਟਿਕੈਮਰਿ
ਜੰਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੧॥ਮ: ੩ ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰਤੀਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਮੇਰੀ
ਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੇਰੀਪਿਆਸਗਈਪਿਰੁਪਾਇ

ਆਘਰਿਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਤੰਤੁਪਰਮਤੰਤੁਸਭੁਆਪੇਆਪੇਠਾਕੁਰੁਦਾ
ਸੁਭਇਆ॥ਆਪੇਦਸਅਠਵਰਨਉਪਾਇਅਨੁਆਪਿਬ੍ਰਹਮੁਆਪਿਰਾਜੁਲਇਆ
ਆਪੇਮਾਰੇਆਪੇਛੋਡੈਆਪੇਬਖਸੇਕਰੇਦਇਆ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲੈਕਬਹੀ
ਸਭੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੁਥਿਆ॥ਆਪੇਜਿਨਾਬੁਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਅੰਦਰਹੁਦੂ
ਜਾਭਰਮੁਗਇਆ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮ: ੫ ਹਰਿਨਾਮੁਨਸਿਮਰਹਿਸਾਧਸੰ
ਗਿਤੈਤਨਿਉਡਉਖੇਹ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਸੈਨਜਾਣਈਨਾਨਕਫਿਟੁਅਲੂਣੀਦੇਹ॥੧॥
ਮ: ੫ ਘਟਿਵਸਹਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦਰਸਨਾਜਪੈਗੁਪਾਲ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰੀ
ਐਤਿਸੁਦੇਹੀਕਉਪਾਲਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਅਠਸਠਿਤੀਰਥਕਰਤਾਆਪਿਕ
ਰੇਇਸਨਾਨੁ॥ਆਪੇਸੰਜਮਿਵਰਤੈਸ੍ਵਾਮੀਆਪਿਜਪਾਇਹਿਨਾਮੁ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁ
ਹੋਇਭਉਖੰਡਨੁਆਪਿਕਰੈਸਭੁਦਾਨੁ॥ਜਿਸਨੋਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਸਦ
ਹੀਦਰਗਹਪਾਏਮਾਨੁ॥ਜਿਸਦੀਪੈਜਰਖੈਹਰਿਸੁਆਮੀਸੋਸਚਾਹਰਿਜਾਨੁ॥੧੪॥ਸਲੋ
ਕੁਮ: ੩ ਨਾਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਜਗੁਅੰਧੁਹੈਅੰਧੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਸਬ
ਦੈਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਵਈਜਿਤੁਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਾਮਸਿਲਗਾਸਦਾਫਿਰੈਅਹਿ
ਨਿਸਿਜਲਤੁਬਿਹਾਇ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਐਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੧॥ਮ: ੩ ਸ
ਤਿਗੁਰੂਫੁਰਮਾਇਆਕਾਰੀਏਹਕਰੇਹੁ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਕੈਸਾਹਿਬੁਸੰਮਾਲੇਹੁ॥ਸਾ
ਹਿਬੁਸਦਾਹਜੂਰਿਹੈਭਰਮੈਕੇਛਉੜਕਟਿਕੈਅੰਤਰਿਜੋਤਿਧਰੇਹੁ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਹੈਦਾਰੂਏਹੁਲਾਏਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਰਖਹੁਸੰਜਮੁਸਚਾਨੇਹੁ॥ਨਾਨਕਐ
ਥੈਸੁਖੈਅੰਦਰਿਰਖਸੀਅਗੈਹਰਿਸਿਉਕੇਲਕਰੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਭਾਰਅ
ਠਾਰਹਬਣਸਪਤਿਆਪੇਹੀਫਲਲਾਏ॥ਆਪੇਮਾਲੀਆਪਿਸਭੁਸਿੰਚੈਆਪੇਹੀਮੁਹਿ
ਪਾਏ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਆਪੇਦੇਇਦਿਵਾਏ॥ਆਪੇਸਾਹਿਬੁਆਪੇਹੈਰਾਖਾ
ਆਪੇਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਜਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਆਖੈਹਰਿਕਰਤੇਕੀਜਿਸਨੋਤਿਲੁ

ਤਾ ਮਹਿ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਣਿਆ ਮਾਣਸੁ ਭਰਿਆ ਆਇ ॥
ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਮਤਿ ਦੂਰਿ ਹੋਇ ਬਰਲੁ ਪਵੈ ਵਿਚਿ ਆਇ ॥ ਆਪਣਾ ਪਰਾਇਆ ਨ ਪਛਾਣ
ਈ ਖਸਮਹੁ ਧਕੇ ਖਾਇ ॥ ਜਿਤੁ ਪੀਤੈ ਖਸਮੁ ਵਿਸਰੈ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਝੂਠਾ ਮ
ਦੁ ਮੂਲਿ ਨ ਪੀਚਈ ਜੇ ਕਾ ਪਾਰਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਸਚੁ ਮਦੁ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿ
ਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਹਿਬ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਹੈ ਮਹਲੀ ਪਾਵੈ ਥਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਇਹੁ ਜਗ
ਤੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਜਾ ਇਸ ਨੋ ਸੋਝੀ ਹੋਇ ॥ ਜਾ ਤਿਨਿ ਸਵਾਲਿਆ ਤਾਂ ਸਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਾਏ ਤਾਂ
ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਸੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ
ਤਾ ਫਿਰਿ ਮਰਣੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਪਰਵਾ
ਹ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕੇਰੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਸਭੁ ਕੋ ਖਾਵੈ ਸਭ ਮੁਹਤਾਜੀ ਕਢੈ ਤੇਰੀ ॥ ਜਿ ਤੁ
ਧ ਨੋ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਨਿਰੰਜਨ ਕੇਰੀ ॥ ਸੋਈ ਸਾਹੁ ਸਚਾ ਵਣ
ਜਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵਖਰੁ ਲਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਤੇਰੀ ॥ ਸਭਿ ਤਿਸੈ ਨੋ ਸਾਲਾਹਿਹੁ ਸੰਤਹੁ ਜਿਨਿ
ਦੂਜੇ ਭਾਵ ਕੀ ਮਾਰਿ ਵਿਡਾਰੀ ਢੇਰੀ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਕਬੀਰਾ ਮਰਤਾ ਮਰਤਾ ਜਗੁ
ਮੁਆ ਮਰਿ ਭਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਮਰਨਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਕਿਵ ਮਰਹਗੇ ਕੈਸਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਕਰਿ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ
ਤਾ ਸਹਿਲਾ ਮਰਣਾ ਹੋਇ ॥ ਮਰਣੈ ਤੇ ਜਗਤੁ ਡਰੈ ਜੀਵਿਆ ਲੋੜੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾ
ਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸੀ ਮਰਨੀ ਜੋ ਮਰੈ ਤਾ ਸਦ ਜੀਵਣੁ ਹੋਇ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਆਪਣਾ ਨਾਉ ਹਰਿ ਆਪਿ ਜ
ਪਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵੈ ਆਪਣਾ ਸੇਵਕੁ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪ
ਣਿਆ ਸੇਵਕਾ ਕੀ ਆਪਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਆਪਣਿਆ ਭਗਤਾ ਕੀ ਪੈਰੀ ਪਾਵੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਹੈ
ਹਰਿ ਕਾ ਕੀਆ ਹਰਿ ਜਨ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਕਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਆ
ਰਾ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਝਖਿ ਝਖਿ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਕਰਤਾ ਸਭੁ

ਜਗੁ ਫਿਰੈ ਰਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਤਿ ਵਡਾ ਅਤੁਲੁ ਨ ਤੁਲਿ
ਆ ਜਾਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਕਿਤੈ ਨ ਲਇਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭੇਦੀਆ
ਇਨ ਬਿਧਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਅਮੇਉ ਹੈ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਰਹਿ
ਆ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਆਪੇ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਏ ਮਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਤੋਟਾ ਮੂਲਿ ਨ ਆਵਈ ਲਾਹਾ ਸ
ਦ ਹੀ ਹੋਇ ॥ ਖਾਧੈ ਖਰਚਿਐ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਓਹੁ ਦੇਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂਲਿ ਨ
ਹੋਵਈ ਹਾਣਤ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਜਾ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਆਪੇ ਸਭ ਘਟ ਅੰਦਰੇ ਆਪੇ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੀ ਜਾਹਰਿ ॥
ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਬਾਰੁ ਕਰਿ ਵਰਤਿਆ ਸੁੰਨਾਹਰਿ ॥ ਓਥੈ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨ ਨ ਸਾਸਤਾ ਆਪੇ ਹ
ਰਿ ਨਰਹਰਿ ॥ ਬੈਠਾ ਤਾੜੀ ਲਾਇ ਆਪਿ ਸਭ ਦੂ ਹੀ ਬਾਹਰਿ ॥ ਆਪਣੀ ਮਿਤਿ ਆਪਿ ਜਾਣਦਾ
ਆਪੇ ਹੀ ਗਉਹਰੁ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਮਰਦੋ ਮਰਦਾ ਜਾਇ ॥
ਜਿਚਰੁ ਵਿਚਿ ਦੰਮੁ ਹੈ ਤਿਚਰੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿ ਕਰੇਗੁ ਅਗੈ ਜਾਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਹੋਇ ਸੁ ਚੇਤੰਨੁ
ਹੋਇ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਏਥੈ ਕਮਾਵੈ ਸੋ ਮਿਲੈ ਅਗੈ ਪਾਏ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਧੁਰਿ ਖਸਮੈ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਪਇਆ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚੇਤਿਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ
ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਦਾ ਰਹਿਆ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਦਮਿ ਦਮਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲਦਾ ਦੰਮੁ ਨ ਬਿ
ਰਥਾ ਜਾਇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾ ਭਉ ਗਇਆ ਜੀਵਨ ਪਦਵੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਰਤਬਾ ਤਿਸ
ਨੋ ਦੇਇ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਬੀਨਿਆ ਆਪੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥
ਆਪੇ ਰੂਪ ਦਿਖਾਲਦਾ ਆਪੇ ਲਾਇ ਧਿਆਨਾ ॥ ਆਪੇ ਮੋਨੀ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਕਥੈ ਗਿਆਨਾ ॥
ਕਉੜਾ ਕਿਸੈ ਨ ਲਗਈ ਸਭਨਾ ਹੀ ਭਾਨਾ ॥ ਉਸਤਤਿ ਬਰਨਿ ਨ ਸਕੀਐ ਸਦ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੧੯॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਕਲੀ ਅੰਦਰਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿੰਨਾਂ ਦਾ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਪੁਤੁ ਜਿਨੂਰਾ ਧੀਅ ਜਿੰਨੂਰੀ ਜੋਰੂ
ਜਿੰਨਾ ਦਾ ਸਿਕਦਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਹਿੰਦੂ ਮੂਲੇ ਭੂਲੇ ਅਖੁਟੀ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਰਦਿ ਕਹਿਆ ਸਿ ਪੂਜ ਕਰਾਂ

ਤਾ ਅਪੇ ਰਤੁ ਗੋਇ ਅੰਧਾ ਅੰਧਾ ਪਾਖੰਡੁ ਲੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਿ ਮੁਗਧ ਪਗ ਦਾਗ ਛਿਤਿ ਜਾਇ ਪਿਰੁ ਖੇਤੁ ਮਨ ਕਾ ਤਾਣੁ ਤਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਹੈ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹੁ ॥ ਭਗਤ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਏਕ ਕੈ ਪੂਰਾ ਵੇਸਾਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੋਜਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਜਿ ਰਜਿ ਜਨ ਖਾਹੁ ॥ ਸਭਿ ਪਦਾਰਥ ਪਾਈਅਨਿ ਸਿਮਰਣੁ ਸਚੁ ਲਾਹੁ ॥ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਹੁ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਆਵਦਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੁਕਮੇ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਕੋ ਮੂਰਖੁ ਆਪਹੁ ਜਾਣੈ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੁ ਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਜੋਗੀ ਕੀ ਨਗਰੀ ਸਭੁ ਕੋ ਵਸੈ ਭੇਖੀ ਜੋਗੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਐਸਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜੋਗੀ ਜਿਸੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਸੂਖਮੁ ਭਾਲੀਐ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਆਪਿ ਇਕੰਤੀ ਹੋਇ ਰਹੈ ਆਪੇ ਵਡ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਸੰਤਾ ਰੇਣਾਰੁ ॥ ਹੋਰੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਸੁਝਈ ਤੂ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰਾ ਨਾਲਿ ॥੪੨॥ ਚਉਪਦਾ ॥੧॥ ਛੰਤ ॥੧੫॥ ਵਾਰਾ ॥੧॥ ਤਿਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥੧੮॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ॥

ਅਮਲੀ ਅਮਲੁ ਨ ਅੰਬੜੈ ਮਛੀ ਨੀਰੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਰਤੇ ਸਹਿ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਭਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਉ ਵਾਰੀ ਵੰਞਾ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤਉ ਸਾਹਿਬ ਕੇ ਨਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਫਲਿਓ ਰੁਖੜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਜਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਜਿਨ ਪੀਆ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤ ਭਏ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੨॥ ਮੈ ਕੀ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਹੀ ਵਸਹਿ ਹਭੀਆਂ ਨਾਲਿ ॥ ਤਿਖਾ ਤਿਹਾਇਆ ਕਿਉ ਲਹੈ ਜਾ ਸਰ ਭੀਤਰਿ ਪਾਲਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਤੇਰਾ ਬਾਣੀਆ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਮੈ ਰਾਸਿ ॥ ਮਨ ਤੇ ਧੋਖਾ ਤਾ ਲਹੈ ਜਾ ਸਿਫਤਿ ਕਰੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਨਿਰਗੁਣਿ ਕੂਕੇ ਕਾਇ ॥ ਜੇ ਗੁਣਵੰਤੀ ਥੀ ਰਹੈ ਤਾ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵਣ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਰੀਸਾਲੂ ਕੀ ਧਨ ਅਵਰਾ ਰਾਵੇ ਜੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣੀ ਕਾਮਣ ਜੇ ਥੀਐ ਜੇ ਮਨੁ ਧਾਗਾ ਹੋਇ ॥ ਮਾਣਕੁ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਈਐ ਲੀਜੈ ਚਿਤਿ ਪਰੋਇ ॥੨॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਈ ਨ ਜੁਲਾਂ ਆਖਾਂ ਅੰਮੜੀਆਸੁ ॥ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲਿ ਅਕੂਅਣਾ ਕਿਉ ਥੀਵੈ ਘਰ ਵਾਸੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤੈ ਸਹ ਲਗੀ ਜੇ ਰਹੈ ਭੀ ਸਹੁ ਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੋਰੀ ਰੁਣ ਝੁਣ ਲਾਇਆ ਭੈਣੇ ਸਾਵਣੁ ਆਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਮੁੰਧ ਕਟਾਰੇ ਜੇਵਡਾ ਤਿਨਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਵਿਟਹੁ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੋ ॥ ਜਾ ਤੂ ਤਾ ਮੈ ਮਾਣੁ ਕੀਆ ਹੈ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕੇਹਾ ਮੇਰਾ ਮਾਣੋ ॥ ਚੂੜਾ ਭੰਨੁ ਪਲੰਘ ਸਿਉ ਮੁੰਧੇ ਸਣੁ ਬਾਹੀ ਸਣੁ ਬਾਹਾ ॥ ਏਤੇ ਵੇਸ ਕਰੇਦੀਏ ਮੁੰਧੇ ਸਹੁ ਰਾਤੋ ਅਵਰਾਹਾ ॥ ਨਾ ਮਨੀਆਰੁ ਨ ਚੂੜੀਆ ਨਾ ਸੇ ਵੰਗੁੜੀਆਹਾ ॥ ਜੋ ਸਹ ਕੰਠਿ ਨ ਲਗੀਆ ਜਲਨੁ ਸਿ ਬਾਹੜੀਆਹਾ ॥ ਸਭਿ ਸਹੀਆ ਸਹੁ ਰਾਵਣਿ ਗਈਆ ਹਉ ਦਾਧੀ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਵਾ ॥ ਅੰਮਾਲੀ ਹਉ ਖਰੀ ਸੁਚਜੀ ਤੈ ਸਹ ਏਕਿ ਨ ਭਾਵਾ ॥ ਮਾਠਿ ਗੁੰਦਾਈ ਪਟੀਆ ਭਰੀਐ ਮਾਗ ਸੰਧੂਰੇ ॥ ਅਗੈ ਗਈ ਨ ਮੰਨੀਆ ਮਰਉ ਵਿਸੂਰਿ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਮੈ ਰੋਵੰਦੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਰੁਨਾ ਰੁੰਨੜੇ ਵਣਹੁ ਪੰਖੇਰੂ ॥ ਇਕੁ ਨ ਰੁਨਾ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕਾ ਬਿਰਹਾ ਜਿਨਿ ਹਉ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੋੜੀ ॥ ਸੁਪਨੈ ਆਇਆ ਭੀ ਗਇਆ ਮੈ ਜਲੁ ਭਰਿਆ ਰੋਇ ॥ ਆਇ ਨ ਸਕਾ ਤੁਝ ਕਨਿ ਪਿਆਰੇ ਭੇਜਿ ਨ ਸਕਾ ਕੋਇ ॥ ਆਉ ਸਭਾਗੀ ਨੀਦੜੀਏ ਮਤੁ ਸਹੁ ਦੇਖਾ ਸੋਇ ॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਬਾਤ ਜਿ ਆਖੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਆ ਦੀਜੈ ॥ ਸੀਸੁ ਵਢੇ ਕਰਿ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ਵਿਣੁ ਸਿਰ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਜੀਅੜਾ ਨ

ਦੀਜੈ ਜਾ ਸਤੁ ਭਾਇਆ ਦਿਬਾਣਾ ॥੧॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਮੈਲਾ ਤਨਿ ਧੋਤੈ ਮਨੁ ਹਛਾ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋ
ਇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ॥ ਸਤਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮੋ ਕਉ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਸਿਧਾ ਕੇ ਆਸਣ ਜੇ ਸਿਖੈ ਇੰਦ੍ਰੀ ਵਸਿ ਕਰਿ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਮੈਲੁ ਨ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ
ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੨॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਹੋਰੁ ਸੰਜਮੁ ਕੋ ਨਾਹੀ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾ
ਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਕਉ ਮਿਲਦੋ ਮਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਫਿਰਿ ਜੀਵੈ ਕੋਇ ॥ ਮਮਤਾ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ
ਇਹੁ ਮਨੁ ਹਛਾ ਹੋਇ ॥੪॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਨਦਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ
ਨਦਰੀ ਸੇਵਾ ਹੋਇ ॥ ਨਦਰੀ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਆਵੈ ਨਦਰੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਚੇਤਿ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤਹਿ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਮੂਲੇ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਨਦਰੀ ਮਰਿ ਕੈ ਜੀਵੀਐ ਨਦਰੀ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਦਰੀ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ
ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਚਖਿਓ ਸਾ ਜਿਹਵਾ ਜਲਿ ਜਾਉ
ਅਨ ਰਸ ਸੇਤੀ ਲਗਿ ਰਹੀ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਨਦਰੀ ਏਕ ਹੈ ਆਪੇ
ਫਰਕੁ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਦੇਇ ॥੪॥੨॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ
ਲਗੇ ਤਿਨ ਬੁਝਿਆ ਦੂਜੈ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਵਹਿ ਤਾ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਨਿਧਾਨੁ ਏਕੁ ਹੈ ਆ
ਪੇ ਦੇਇ ਤ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭ ਵਿਛੁੜੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ
ਕਰਦੇ ਘਟਿ ਗਏ ਤਿਨਾ ਹਥਿ ਕਿਹੁ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਚਿ ਮਿਲੇ ਸਚਿ
ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੩॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਜਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨ

ਮੁਖਿ ਬੰਧੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਏ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਹਾਗਣੀ
ਸਦਾ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵਹਿ ਆਪਣਾ ਵਿਚਹੁ ਆ
ਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤੂ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਦੀਆ
ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੋਹਾਗਣੀ ਖਰੀਆ ਬਿਲਲਾਦੀਆ ਤਿਨਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਦੂ
ਜੈ ਭਾਇ ਕਰੂਪੀ ਦੂਖੁ ਪਾਵਹਿ ਆਗੈ ਜਾਇ ॥੨॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਨਿਤ ਗੁਣ ਰਵੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ
ਵਸਾਇ ॥ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਕਾਮਣੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਬਿਲਲਾਇ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਭਤਾਰੁ ਏਕੁ
ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਕ ਕੀਤਿਅਨੁ ਨਾਮੇ ਲਇਅਨੁ ਲਾ
ਇ ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੧॥
ਹਰਿ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਪਰਗਾਸੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰਾ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗਿਆਨੀ ਵ
ਰਤੈ ਘਰਿ ਆਪਣੈ ਤਾਮਸੁ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥੨॥ ਕਿਸਨੁ ਸਦਾ ਅਵਤਾਰੀ ਰੂਧਾ ਕਿਤੁ ਲ
ਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨਿ ਰਤੇ ਜੁਗ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਮੋਹ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਸਤਗੁਰ
ਸੇਵਾ ਤੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ
੪ ॥ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਭਨਾ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ
ਣਾ ਸਭਨਾ ਦੀਵਾਨੁ ਦਇਆਲਾ ॥੫॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਸੰ
ਜਮੁ ਤਤੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਸ
ਮਾਲਿ ॥ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਚਲੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਿ ਪਤਿ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਖਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਾਨਕ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੪॥੬॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਸਾਦਿ

ਲਗੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਾਚੈ
ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪਣੇ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਖੀ
ਸੰਤੋਖੀਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖਿਆ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਇ ॥੨॥ ਦੇਹਿ ਸਰੀਰਿ
ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਰਮਲੁ ਹਿਰਦੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮ
ਸਤਕਿ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਬੈਰਾਗੁ ॥੪॥੭॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਹਲਾ ੩
ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਤੂ ਪਾਇ ॥ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕੀ ਮੰਨਿ ਲੈ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵਿਚਹੁ ਮੈ
ਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਫਿਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਰਿ ਜ
ਨਮੈ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ ॥੪॥੮॥ ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ
ਵਿਰੋਧੁ ਹੈ ਦੁਇ ਨ ਵਸਹਿ ਇਕ ਠਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸੇਵਾ ਨ ਹੋਵਈ ਤਾ ਮਨੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾ
ਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨਹਿ ਤਾ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਤਾ
ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉਮੈ ਸਭੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਓਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਹਉਮੈ
ਵਡਾ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਬੁਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ
ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝਿਆ ਜਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਬੰਧੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩॥
ਨਾਨਕ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਤਾ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ਸ
ਚਿ ਰਹੈ ਸਚੇ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮੇਰਾ ਏਕ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰ ਰਾਇ
ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਗਾਵੈ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ॥੧॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਣ ਪ੍ਰੇਮ ਮਨਿ ਆਸਾ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇ
ਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਹਉ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਆਪਣੇ ਗੁਰੂ ਕਉ ਜਾਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਅਵਗ
ਣ ਭਰਪੂਰਿ ਸਰੀਰੇ ॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਮਿਲਾ ਅਪਣੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮੇ

ਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਉ ਮਿਲਾ ਮੇਰੀ ਮਾਇਆ ॥੩॥ ਹਉ
ਕਰਿ ਕਰਿ ਥਾਕਾ ਉਪਾਵ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗਰੀਬ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਮੇਰੇ ॥੪॥੧॥
ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁੰਦਰੁ ਮੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਛੋਡਿ
ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਣੀ ॥੧॥ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲਉ ਇਆਣੀ ॥ ਜੋ ਪਿਰ ਭਾਵੈ ਸਾ ਸੋਹਾਗ
ਣਿ ਸਾਈ ਪਿਰ ਕਉ ਮਿਲੈ ਸਿਆਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੈ ਵਿਚਿ ਦੋਸ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਿਰੁ ਪਾ
ਵਾ ॥ ਤੇਰੇ ਅਨੇਕ ਪਿਆਰੇ ਹਉ ਪਿਰ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਆ ਸਾ ਭ
ਲੀ ਸੁਹਾਗਣਿ ॥ ਸੇ ਮੈ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਹਉ ਕਿਆ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਣਿ ॥੩॥ ਨਿਤ ਸੁਹਾਗਣਿ ਸ
ਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ॥ ਮੈ ਕਰਮਹੀਣ ਕਬ ਹੀ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥੪॥ ਤੂ ਪਿਰੁ ਗੁਣਵੰਤਾ ਹਉ ਅਉਗੁ
ਣਿਆਰਾ ॥ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਬਖਸਿ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ॥੫॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਉੜੀ ਗੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਵਡੀ ਆਸ ਹਰੇ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ
ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਾ ॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਅਪਨੇ ਸਤਗੁਰੈ ਗੁਰ ਪੁਛਿ ਮਨੁ ਮੁਗਧੁ ਸਮਝਾਵਾ ॥
ਭੂਲਾ ਮਨੁ ਸਮਝੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥੧॥ ਹਉ ਸਭਿ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਕਾਰਣਿ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਸਾਚੇ ਭਾਵਾ ॥ ਸੋ ਪਿਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੈ ਨਦਰਿ ਨ ਦੇਖੈ ਹਉ ਕਿਉ ਕਰਿ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥ ਜਿਸੁ ਕਾ
ਰਣਿ ਹਉ ਸੀਗਾਰੁ ਸੀਗਾਰੀ ਸੋ ਪਿਰੁ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਅਵਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੋਹਾਗਣਿ
ਜਿਨਿ ਪਿਰੁ ਰਾਵਿਅੜਾ ਸਚੁ ਸਵਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਜਾਇ ਪੁਛਾ ਸੋਹਾਗ ਸੁਹਾਗਣਿ ਤੁਸੀ ਕਿ
ਉ ਪਿਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥ ਮੈ ਊਪਰਿ ਨਦਰਿ ਕਰੀ ਪਿਰਿ ਸਾਚੈ ਮੈ ਛੋਡਿਅੜਾ ਮੇਰਾ
ਤੇਰਾ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਜੀਉ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਭੈਣੇ ਮਿਲੀਐ ॥ ਆਪਨ
ੜਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਨਾਨਕ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀਐ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮੈ ਦੇਇ ਸ
ਨੇਹਾ ਤਿਸੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅਪਣਾ ਦੇਵਾ ॥ ਨਿਤ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਸੇਵ ਕਮਾਵਾ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਪਾਣੀ
ਢੋਵਾ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸੇਵ ਕਰੀ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਜੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ

ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਜਾਏ ॥੪॥ ਹਉ ਗੁਰ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ਮੇਲਿ ਹਰੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਾ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਪੂਛਾਂ ਕਰਿ ਸਾਂਝੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾਂ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਸਦ ਹਰਿ ਕੇ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਤੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਿਤੁ ਵੇਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਵੇਖਣ ਕਉ ਸਭੁ ਕੋਈ ਲੋਚੈ ਸੋ ਵੇਖੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਵਿਖਾਲੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੇ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮੇਰਾ ਮਿਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਇਕੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰਲਿਆ ॥੨॥੧॥੩

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਅਤਿ ਊਚਾ ਤਾ ਕਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਲਖ ਧਾਵੈ ॥ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਾ ਕਾ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਸੁਹਾਵੀ ਕਉਣੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਖ ਭਗਤ ਜਾ ਕਉ ਆਰਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਤਪੀਸਰ ਤਪੁ ਹੀ ਸਾਧਹਿ ॥ ਲਾਖ ਜੋਗੀਸਰ ਕਰਤੇ ਜੋਗਾ ॥ ਲਾਖ ਭੋਗੀ ਭੋਗਹਿ ਭੋਗਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ ਜਾਣਹਿ ਥੋਰਾ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਣੁ ਪਰਦਾ ਤੋਰਾ ॥ ਕਰਉ ਜਤਨ ਜੇ ਹੋਇ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥ ਤਾ ਕਉ ਦੇਈ ਜੀਉ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੩॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਸੰਤਨ ਪਹਿ ਆਇਆ ॥ ਦੂਖ ਭ੍ਰਮੁ ਹਮਾਰਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭੂੰਚਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਊਚਾ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੰਨੁ ਸੁ ਵੇਲਾ ਜਿਤੁ ਦਰਸਨੁ ਕਰਣਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥੧॥ ਜੀਅ ਕੇ ਦਾਤੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਚਿਤੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਚੁ ਮੰਤ੍ਰੁ ਤੁਮਾਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੀਤਲ ਪੁਰਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਸਚੁ ਹੁਕਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥੩॥ ਤੁਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ਦਾਸ ਹਮ ਦੀਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਭਰਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ॥੪॥੨॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਬੇਅੰਤੁ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਜਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੈ ॥ ਸੇਵਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣ ਤੁਮਾਰੇ ॥੧॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ॥ ਜਿਸਹਿ ਜਨਾਵਹੁ ਤਿਨਹਿ ਤੁਮ ਜਾਤੇ ॥੨॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਓਟ ਤੁਮਾਰੀ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਗੁਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੪॥੩॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਸਾਧੂ ਕੀ ਧੂਰਾ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਓਟ ਪੂਰਨ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਏ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਦੁਆਰੇ ॥੪॥੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਹਉ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ਸੰਤਾ ਧੂਰੇ ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੫॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਨਾ ਜੀਉ ਮਰੈ ਨ ਕਬਹੂ ਛੀਜੈ ॥੧॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵਾਹਰ ਹਰਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਜਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਸਾਧੂ ਸਰਣਾ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਨਿਰਮਲ ਮਨੁ ਕਰਣਾ ॥੩॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਵੂਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਠਾ ॥੪॥੬॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਵਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਸੋ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ॥ ਜਿਤੁ ਵੇਲਾ ਵਿਸਰਹਿ ਤਾ ਲਾਗੈ ਹਾਵਾ ॥

ਘਾਰੇਰੇਣੀਅਤੁਸਰਣੀਸਾਖੀ॥ਸਿਮਰਸਮਾਰਤੇਕਛੁਦੇਤਖੀ॥੩॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿ
ਤੂਮਤਿਕੀਆ॥ਜਿਸੁਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਸੁਭੁਗਤਿਬੀਆ॥੩॥ਤੂਹੈਕੋਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨ
ਹੋਰਿ॥ਬਿਨਉਕਰੈਨਾਨਕੁਕਰਿਜੋਰਿ॥੪॥੭॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ਤੂਜਾਣਾਇਹਿ
ਤਾਕੋਈਜਾਣੈ॥ਤੇਰਾਦੀਆਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੧॥ਤੂਅਚਰਜੁਕੁਦਰਤਿਤੇਰੀਬਿਸਮਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕਾਰਣੁਆਪੇਕਰਣਾ॥ਹੁਕਮੇਜੰਮਣੁਹੁਕਮੇਮਰਣਾ॥੨॥ਨਾਮੁ
ਤੇਰਾਮਨਤਨਆਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਬਖਸੀਸਤੁਮਾਰੀ॥੩॥੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਪਿਆਰੇਹਉਕਿਉਪਾਈਗੁਰਪੂਰੇ॥ਜੇਸਉਖੇਲਖੇ
ਲਾਈਐਬਾਲਕੁਰਹਿਨਸਕੈਬਿਨੁਖੀਰੇ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਭੁਖਨਉਤਰੈਅੰਮਾਲੀਜੇ
ਸਉਭੋਜਨਮੈਨੀਰੇ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਪਿਰੰਮਕਾਬਿਨੁਦਰਸਨਕਿਉਮਨੁਧੀਰੇ॥
੧॥ਸੁਣਿਸਜਣਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਈਮੈਮੇਲਿਹੁਮਿਤ੍ਰੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਓਹੁਜੀਅਕੀਮੇਰੀ
ਸਭਬੇਦਨਜਾਣੈਨਿਤਸੁਣਾਵੈਹਰਿਕੀਆਬਾਤਾ॥ਹਉਇਕੁਖਿਨੁਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਿ
ਨਸਕਾਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਕਉਬਿਲਲਾਤਾ॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਸਾਰਿਸਮਾਲੀ
ਮੈਨਿਰਗੁਣਕਉਰਖਿਲੇਤਾ॥੨॥ਹਉਭਈਉਡੀਣੀਕੰਤਕਉਅੰਮਾਲੀਸੋਪਿਰੁਕਦਿ
ਨੈਣੀਦੇਖਾ॥ਸਭਿਰਸਭੋਗਣਵਿਸਰੇਬਿਨੁਪਿਰਕਿਤੈਨਲੇਖਾ॥ਇਹੁਕਾਪੜੁਤਨਿਨ
ਸੁਖਾਵਈਕਰਿਨਸਕਉਹਉਵੇਸਾ॥ਜਿਨੀਸਖੀਲਾਲੁਰਾਵਿਆਪਿਆਰਾਤਿਨਆਗੈ
ਹਮਆਦੇਸਾ॥੩॥ਮੈਸਭਿਸੀਗਾਰਬਣਾਇਆਅੰਮਾਲੀਬਿਨੁਪਿਰਕਾਮਿਨਆਏ
॥ਜਾਸਹਿਬਾਤਨਪੁਛੀਆਅੰਮਾਲੀਤਾਬਿਰਥਾਜੋਬਨੁਸਭੁਜਾਏ॥ਧਨੁਧਨੁਤੇਸੋ
ਹਾਗਣੀਅੰਮਾਲੀਜਿਨਸਹੁਰਹਿਆਸਮਾਏ॥ਹਉਵਾਰਿਆਤਿਨਸੋਹਾਗਣੀਅੰਮਾ
ਲੀਤਿਨਕੇਧੋਵਾਸਦਪਾਏ॥੪॥ਜਿਚਰੁਦੂਜਾਭਰਮੁਸਾਅੰਮਾਲੀਤਿਚਰੁਮੈਜਾਣਿਆ
ਪ੍ਰਭੁਦੂਰੇ॥ਜਾਮਿਲਿਆਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੂਅੰਮਾਲੀਤਾਆਸਾਮਨਸਾਸਭਪੂਰੀ॥ਮੈਸ

ਰਬਸੁਖਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਮਾਲੀਪਿਰੁਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗੁ
ਮਾਣਿਆਅੰਮਾਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਕੈਲਗਿਪੈਰੇ॥੫॥੧॥ ੯ ॥ਮ: ੧ ॥੩॥ਮ: ੩
੬ ॥ਮ: ੪ ॥੩॥ਮ: ੫ ॥੯॥ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ॥ ੨੪॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਧੁਨਿ
ਸਚੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੁਸਲਾਹਣਾਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰਾ॥੧॥ਮਨ
ਮੇਰੇਸਾਚੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਉ॥ਦਾਸਨਿਦਾਸਾਹੋਇਰਹਹਿਤਾਪਾਵਹਿਸਚਾਨਾਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਸਚੀਸਚਿਰਤੀਤਨੁਮਨੁਸਚਾਹੋਇ॥ਬਿਨੁਸਾਚੇਹੋਰੁਸਾਲਾਹ
ਣਾਜਾਸਹਿਜਨਮੁਸਭੁਖੋਇ॥੨॥ਸਚੁਖੇਤੀਸਚੁਬੀਜਣਾਸਾਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਲਾਹਾਸਚੁਨਾਮੁਧਨੁਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥੩॥ਸਚੁਖਾਣਾਸਚੁਪੈਨਣਾਸਚੁਟੇਕਹਰਿ
ਨਾਉ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਮਹਲੀਪਾਏਥਾਉ॥੪॥ਆਵਹਿਸਚੇਜਾਵਹਿਸਚੇ
ਫਿਰਿਜੂਨੀਮੂਲਿਨਪਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਸਾਚੇਮਾਹਿਸਮਾ
ਹਿ॥੫॥ਅੰਤਰੁਸਚਾਮਨੁਸਚਾਸਚੀਸਿਫਤਿਸਨਾਇ॥ਸਚੈਥਾਨਿਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾ
ਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੬॥ਸਚੁਵੇਲਾਮੂਰਤੁਸਚੁਜਿਤੁਸਚੇਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥ਸ
ਚੁਵੇਖਣਾਸਚੁਬੋਲਣਾਸਚਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥੭॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੇਤਾਮਿਲੇਆਪੇਲਏਮਿ
ਲਾਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਸੀਆਪੇਕਰੇਰਜਾਇ॥੮॥੧॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਿਧਾਵਦਾਓਹੁਕੈਸੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇੰਦ੍ਰੀਵਿਆਪਿਰਹੀਅਧਿਕਾ
ਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਤਸੰਤਾਵੈ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਹਜੇਗੁਣਰਵੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਸੁਜੁਗਮ
ਹਿਦੁਲਭੁਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਤਾ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਵੈ॥੨॥ਏ
ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਲੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਮ

ਨਿਰਿਰਿਆ ਛਲੁ ਪਾਤ੍ਰਾ ॥੩॥ ਹਮ ਨੀਚ ਸੇ ਊਤਮ ਭਏ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਪਾਥਰੁ ਡੁਬ
ਦਾ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਸਾਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥ ਬਿਖੁ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਭਏ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥
ਅਕਹੁ ਪਰਮਲ ਭਏ ਅੰਤਰਿ ਵਾਸਨਾ ਵਸਾਈ ॥੫॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਜਗ ਮਹਿ
ਖਟਿਆ ਆਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ
ਬਿਖੁ ਲਾਗੇ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਨ
ਭਾਇਆ ॥੭॥ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਭੁ ਕੋ ਕਹੈ ਵਿਰਲੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿ
ਰਦੈ ਵਸਿਆ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਤਿਨ ਪਾਇਆ ॥੮॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥ ਨਾਤਾ ਸੋ ਪਰ
ਵਾਣੁ ਸਚੁ ਕਮਾਈਐ ॥ ਜਬ ਸਾਚ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸਾਚਾ ਤਾਮਿ ਸਾਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਲਿਖੇ
ਬਾਝਹੁ ਸੁਰਤਿ ਨਾਹੀ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਗਵਾਈਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਸੁਰਤਿ
ਸਬਦੁ ਲਿਖਾਈਐ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂੜਿ ਵਿਗਾੜਿ ਕਾਹੇ ਨਾਈਐ ॥੧॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕ
ਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ ਕਹਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਮੀਠਾ ਮਨ
ਹਿ ਲਾਗਾ ਦੂਖਿ ਡੇਰਾ ਢਾਹਿਆ ॥ ਸੂਖੁ ਮਨ ਮਹਿ ਆਇ ਵਸਿਆ ਜਾਮਿ ਤੈ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥
ਨਦਰਿ ਤੁਧੁ ਅਰਦਾਸਿ ਮੇਰੀ ਜਿੰਨਿ ਆਪੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਮੈ ਕਹਿਆ ਕਹਣੁ ਜਾ ਤੁਝੈ
ਕਹਾਇਆ ॥੨॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸੈ ਨ ਆਖਿ ਝਗੜਾ
ਪਾਵਣਾ ॥ ਨਹ ਪਾਇ ਝਗੜਾ ਸੁਆਮਿ ਸੇਤੀ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸੰਗਤਿ
ਕਰਿ ਸਰੀਕੀ ਜਾਇ ਕਿਆ ਰੂਆਵਣਾ ॥ ਜੋ ਦੇਇ ਸਹਣਾ ਮਨਹਿ ਕਹਣਾ ਆਖਿ ਨਾਹੀ ਵਾਵ
ਣਾ ॥ ਵਾਰੀ ਖਸਮੁ ਕਢਾਏ ਕਿਰਤੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥੩॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨ
ਦਰਿ ਕਰੇ ॥ ਕਉੜਾ ਕੋਇ ਨ ਮਾਗੈ ਮੀਠਾ ਸਭ ਮਾਗੈ ॥ ਸਭੁ ਕੋਇ ਮੀਠਾ ਮੰਗਿ ਦੇਖੈ ਖਸਮ ਭਾ
ਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ॥ ਕਿਛੁ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਰਣੀ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਨ ਸਮਸਰੇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਨਾਮੁ ਮਿਲਿ
ਆ ਕਰਮੁ ਹੋਆ ਧੁਰਿ ਕਦੇ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥ ਸਭ ਉਪਾਈਐ ਆਪਿ ਆ
ਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਸਰਬੇ ਸਮਾਣਾ ਆਪਿ ਤੂਹੈ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਈਆ ॥ ਇਕਿ ਤੁਝ
ਹੀ ਕੀਏ ਰਾਜੇ ਇਕਨਾ ਭਿਖ ਭਵਾਈਆ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਤੁਝੁ ਕੀਆ ਮੀਠਾ ਏਤੁ ਭਰਮਿ ਭੁ
ਲਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਅਪਣੀ ਤਾਮਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਾ ॥੧॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸ
ਦਾ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਦੂਖੁ ਗਇਆ ਸੁਖੁ ਆਇ ਸਮਾਣਾ ॥ ਗਾਵਨਿ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ
ਸੁਜਾਣਾ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣ ਗਾਵਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹੇ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋ
ਹੇ ਚੇਤਹਿ ਨਾਹੀ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੇ ॥ ਇਕਿ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਨ ਚੇਤਹਿ ਮੂਲੇ ਜੋ
ਆਇਆ ਤਿਸੁ ਜਾਣਾ ॥ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ਮੈ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥੨॥ ਤੇਰਾ ਵਖ
ਤੁ ਸੁਹਾਵਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਹਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਲਾਗਾ ਸਾਉ ਪਰਾਣੀ ॥ ਸਾ
ਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਤਿਨਾ ਲਾਗਾ ਜਿਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਮਿ ਤੇਰੈ ਜੋਇ ਰਾਤੇ ਨਿਤ ਚੜਹਿ ਸ
ਵਾਇਆ ॥ ਇਕੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਨ ਹੋਇ ਸੰਜਮੁ ਜਾਮਿ ਨ ਏਕੁ ਪਛਾਣੀ ॥ ਵਖਤੁ ਸੁਹਾਵਾ
ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਚੇ ਨਾਵੈ ॥ ਰਾਜੁ ਤੇਰਾ ਕਬਹੁ
ਨ ਜਾਵੈ ॥ ਰਾਜੋ ਤ ਤੇਰਾ ਸਦਾ ਨਿਹਚਲੁ ਏਹੁ ਕਬਹੁ ਨ ਜਾਵਏ ॥ ਚਾਕਰੁ ਤ ਤੇਰਾ ਸੋਇ
ਹੋਵੈ ਜੋਇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਤ ਦੂਖੁ ਨ ਲਗੈ ਮੂਲੇ ਪਾਪੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਏ ॥
ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਦਾ ਹੋਵਾ ਏਕ ਤੇਰੇ ਨਾਵਏ ॥੪॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥
ਕੀਰਤਿ ਕਰਹਿ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੈ ਦੁਆਰੇ ॥ ਜਪਹਿ ਤ ਸਾਚਾ ਏਕੁ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਸਾਚਾ ਮੁਰਾਰੇ
ਤਾਮਿ ਜਾਪਹਿ ਜਾਮਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਵਹੇ ॥ ਭਰਮੋ ਭੁਲਾਵਾ ਤੁਝਹਿ ਕੀਆ ਜਾਮਿ ਏਹੁ ਚੁਕਾ
ਵਹੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੇਹੁ ਜਮਹੁ ਉਬਾਰੇ ॥ ਜੁਗਹ ਜੁਗੰਤਰਿ ਭਗਤ ਤੁ
ਮਾਰੇ ॥੫॥ ਵਡੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਆਖਿ
ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਾ ॥ ਸਾਚੋ ਪਛਾਣਾ ਤਾਮਿ ਤੇਰਾ ਜਾਮਿ ਆਪਿ
ਬੁਝਾਵਹੇ ॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾਰਿ ਕੀਏ ਸਹਸਾ ਏਹੁ ਚੁਕਾਵਹੇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਾਇ

ਸਤਸਾਥੁਹੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਹੈਆਪਿਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਤੇਰੇਬੰ
ਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥ਸੋਹਣੇਨਕਜਿਨਲੰਮੜੇਵਾਲਾ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਸੁਇ
ਨੇਕੀਢਾਲਾ॥ਸੋਵੰਨਢਾਲਾਕ੍ਰਿਸਨਮਾਲਾਜਪਹੁਤੁਸੀਸਹੇਲੀਹੋ॥ਜਮਦੁਆਰਿ
ਨਹੋਹੁਖੜੀਆਸਿਖਸੁਣਹੁਮਹੇਲੀਹੋ॥ਹੰਸਹੰਸਾਬਗਬਗਾਲਹੈਮਨਕੀਜਾਲਾ॥
ਬੰਕੇਲੋਇਣਦੰਤਰੀਸਾਲਾ॥੭॥ਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥ਕੁਹਕਨਿ
ਕੋਕਿਲਾਤਰਲਜੁਆਣੀ॥ਤਰਲਾਜੁਆਣੀਆਪਿਭਾਣੀਇਛਮਨਕੀਪੂਰੀਏ॥
ਸਾਰੰਗਜਿਉਪਗੁਧਰੈਠਿਮਿਠਿਮਿਆਪਿਆਪੁਸੰਧੂਰਏ॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਰਾਤੀਫਿ
ਰੈਮਾਤੀਉਦਕੁਗੰਗਾਵਾਣੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਦਾਸੁਹਰਿਕਾਤੇਰੀਚਾਲਸੁਹਾਵੀ
ਮਧੁਰਾੜੀਬਾਣੀ॥੮॥ ੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਛੰਤ॥ ਆਪਣੈਪਿਰਕੈਰੰਗਿਰਤੀਮੁਈਏਸੋ
ਭਾਵੰਤੀਨਾਰੇ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਿਰਹੀਮੁਈਏਪਿਰੁਰਾਵੇਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਸਚੈ
ਭਾਇਪਿਆਰੀਕੰਤਿਸਵਾਰੀਹਰਿਹਰਿਸਿਉਨੇਹੁਰਚਾਇਆ॥ਆਪੁਗਵਾਇਆ
ਤਾਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇਆ॥ਸਾਧਨਸਬਦਿਸੁਹਾਈਪ੍ਰੇਮਕ
ਸਾਈਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮੇਲਿਲਈਪਿਰਿਆਪੇਸਾਚੈਸ
ਹਿਸਵਾਰੀ॥੧॥ਨਿਰਗੁਣਵੰਤੜੀਏਪਿਰੁਦੇਖਿਹਜੂਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਰਾ
ਵਿਆਮੁਈਏਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਰਾਮ॥ਪਿਰੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਵੇਖੁ
ਹਜੂਰੇਜੁਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾ॥ਧਨਬਾਲੀਭੋਲੀਪਿਰੁਸਹਜਿਰਾਵੈਮਿਲਿਆਕਰ
ਮਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿਨਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਸੁਭਾਖਿਆਹਰਿਸਰਿਰਹੀਭ
ਰਪੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਾਪਿਰਭਾਵੈਸਬਦੇਰਹੈਹਜੂਰੇ॥੨॥ਸੋਹਾਗਣੀਜਾਇ
ਪੂਛਹੁਮੁਈਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥ਪਿਰਕਾਹੁਕਮੁਨਪਾਇਓਮੁਈ
ਏਜਿਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਗਵਾਇਆ॥ਜਿਨੀਆਪੁਗਵਾਇਆਤਿਨੀਪਿਰੁਪਾਇਆ

ਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਕਾਮਣਿਵਡਭਾ
ਗੀਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਕਾਪ੍ਰੇਮੁਸੁਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਸਹਜੇਰਾਤੀਜਿਨਿਸਚੁ
ਸੀਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥੩॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮੁਈਏਤੂਚਲੁਗੁਰਕੈਭਾਏ॥ਹਰਿਵਰੁਰਾਵਹਿਸਦਾਮੁ
ਈਏਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਏਸਬਦੁਵਜਾਏਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰੀ॥
ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨੁਬਾਲਾਅਨਦਿਨੁਕੰਤਿਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਵਰੁਸੋਹਾਗੋਮਸਤਕਿਭਾਗੋ
ਸਚੈਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤੀਜਾਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੪॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਭੁਵਾਪਾਰੁਭਲਾਜੇਸਹਜੇਕੀਜੈਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁਪੀਜੈਰਾਮ॥ਲਾਹਾਹਰਿਰਸੁਲੀਜੈਹਰਿਰਾਵੀਜੈਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥ਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਿਅਵਗਣਵਿਕਣਹਿਆਪੈਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਈ
ਵਡੀਵਡਿਆਈਸਚੈਸਬਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀਗੁਰਮੁਖਿਵਿ
ਰਲੈਕੀਜੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੇਤੀਹਰਿਅੰਤਰਿਬੀਜੀਐਹਰਿਲੀਜੈਸਰੀਰਿਜਮਾਏਰਾਮ॥ਆ
ਪਣੈਘਰਅੰਦਰਿਰਸੁਭੁੰਚੁਤੂਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਏਰਾਮ॥ਲਾਹਾਪਰਥਾਏਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ
ਧਨੁਖੇਤੀਵਾਪਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਮੰਨਿਵਸਾਏਬੂਝੈਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਖੇਤੀਵ
ਣਜੁਕਰਿਥਾਕੇਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਨਜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਬੀਜਿਮਨਅੰਦਰਿਸਚੈਸਬਦਿਸੁਭਾ
ਏ॥੨॥ਹਰਿਵਾਪਾਰਿਸੇਜਨਲਾਗੇਜਿਨਾਮਸਤਕਿਮਣੀਵਡਭਾਗੋਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿ
ਜਘਰਿਵਸਿਆਸਚੈਸਬਦਿਬੈਰਾਗੋਰਾਮ॥ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੋਸਚਿਬੈਰਾਗੋਸਾਚਿ
ਰਤੇਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਸਬਦੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਲਾ
ਗਿਮਤਿਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੋਹਾਗੋ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੈਭਉਭੰਜਨੁਹਰਿਰਾਵੈਮ
ਸਤਕਿਭਾਗੋ॥੩॥ਖੇਤੀਵਣਜੁਸਭੁਹੁਕਮੁਹੈਹੁਕਮੇਮੰਨਿਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀ
ਹੁਕਮੁਬੂਝੀਐਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਰਾਮ॥ਹੁਕਮਿਮਿਲਾਈਸਹਜਿਸਮਾਈਗੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆ

ਪੁਛਾਵਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ
ਕਰਮੋ ਰਤਿਆ ਸਮਾਈ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਦਾ
ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਆਪਣੈ ਘਰਿ ਤੂ ਸੁਖਿ ਵਸਹਿ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਜੀਉ ॥ ਕਾ
ਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸਚਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ
ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰਮਿ ਵਿਗੁਤੀ ਮਨਮੁਖਿ ਮੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਕ
ਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੁਣਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾ
ਨੁ ਹੈ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨ
ਵਿਹੂਣੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਛੂਟੈ ਨਾਹੀ ਸਭ ਬਾਧੀ ਜਮਕਾਲਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤੂ ਬਾਹਰਿ ਵਸਤੁ ਨ ਭਾਲਿ ॥੨॥ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਜਨਮੁ ਪ
ਦਾਰਥੁ ਪਾਇ ਕੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਅਪਾਰਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਮੇ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ
ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਵਿਆਪੇ ਦੂਖਿ ਸੰਤਾਪੇ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਸਚਿ ਸਬਦਿ
ਸਮਾਣੇ ਸਚਿ ਰਤੇ ਅਧਿਕਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁ
ਝਾਈ ॥੩॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਜਨ ਵਡਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਜੋ ਮਨੁ ਮਾ
ਰਹਿ ਆਪਣਾ ਸੇ ਪੁਰਖ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਜਨ ਬੈਰਾਗੀ ਸਚਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਆਪਣਾ ਆਪੁ
ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਮਤਿ ਨਿਹਚਲ ਅਤਿ ਗੂੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਇਕ ਕਾ
ਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪਿਆਰੀ ਮਨਮੁਖ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਸੇ
ਵਹਿ ਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸੇ ਪੂਰੇ ਵਡਭਾਗੇ ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਤਨ ਪ
ਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਲਾਹਾ ਲਾਭੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹੈ
ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਏ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ਲਾ

ਹਾ ਭਗਤਿ ਸੈਸਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੇ ॥
ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਲਾਭੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਏਤੁ ਵਾਪਾਰਿ ਲਾਏ ॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਵਣਜੀਅਹਿ ਜਾਂ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਦੇਇ ਬੁਝਾਏ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ
ਬਿਖੁ ਖਾਵਣੀ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ ਵਧਹਿ ਵਿਕਾਰਾ ਸਹਸਾ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰਾ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥
ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਿਆਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਖੋਟਾ
ਇਹੁ ਵਾਪਾਰਾ ॥੨॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਸਭਿ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿਤੁ ਸਚੇ ਕੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਟੇ ਦਰਗ
ਹ ਸੁਟੀਅਨਿ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਊਭੇ ਕਰਨਿ ਪੁਕਾਰਾ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰਾ ਮਨਮੁਖਿ
ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਬਿਖਿਆ ਮਾਇਆ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਨ ਭਾ
ਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੰਤਾ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਕਰਿ ਦੁਖੁ ਖਟੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਖੋਟੇ ਖਰੇ ਪਰਖੀਅਨਿ ਤਿ
ਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥
ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਲਾਇਸੀ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ
ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਵਰੀਆਮੁ ਨ ਫੁਸੀ ਕੋਈ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਕਰਮਿ ਬਿਧਾਤਾ ਆਪੇ ਬ
ਖਸੇ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੪॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਵਣਜੀਐ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਤਿ ਮੋਲੁ ਅਫਾਰਾ ਸਚ ਵਾਪਾਰਾ ਸਚਿ ਵਾ
ਪਾਰਿ ਲਗੇ ਵਡਭਾਗੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਨਦ
ਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਸਾਚੈ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥੧॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ
ਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਰਾਮ ॥ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ਅੰਤਰੁ ਭੀਜੈ ਸਾ
ਚ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਖੂਹਟਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭਰਿਆ ਸਬਦੇ ਕਾਢਿ ਪੀਐ ਪਨਿਹਾਰੀ ॥

ਜਿਸੁ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਸਚਿ ਲਾਗੈ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲ
ਹੋਰ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਜੋਤਕੀ ਸਭਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕੂਕਦੇ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਕ
ਰਹਿ ਪੁਕਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਅੰਤਰਿ ਮਲੁ ਲਾਗੈ ਮਾਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਕੇ ਵਾਪਾਰਾ ਜਗਤਿ ਪਿਆਰਾ ਆਵਣਿ ਜਾਣਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਖੁ
ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੋਇ ਕਮਾਵੈ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟ
ਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹੋਰਿ ਮੂਰਖ ਕੂਕਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰਾ
॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਮਨੁ ਰੰਗਿਆ ਮੋਹਿ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ
ਰੰਗੀਐ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਰਾਮ ॥ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਜਾਈ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਸਚਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਸਚਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਸੋ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਹੋਰੁ ਕ
ਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਇਕਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਰੰਗੁ ਲਾ
ਏ ॥੫॥ ੫॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ
ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਫਿਰਿ ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਫਿਰਿ
ਹੋਇ ਨ ਫੇਰਾ ਅੰਤਿ ਸਚਿ ਨਿਬੇੜਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਾਚੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸ
ਹਜੇ ਮਾਤੇ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਸਚਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਸਚੁ ਵਸਾਇਆ ਸਬਦਿ ਰਤੇ
ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚਿ ਸਮਾਣੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਵਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੧॥ ਮਾਇ
ਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਬਰਲੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਰਾਮ ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਸਭੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਹੇਤੇ ਪਲ
ਚਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹੇਤੇ ਪਲਚਾਈ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਈ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀ
ਸੋ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧਾ ਤਪਿ ਤਪਿ ਖਪੈ ਬਿਨੁ ਸ
ਬਦੈ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਭੁਲਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਖੁਆਈ ॥੨॥
ਏਹੁ ਜਗੁ ਜਲਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਜਿ ਪਏ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਗੁਰ ਪੂਰੇ
ਆਗੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਦੇਹੁ ਵਡਾਈ ਰਾਮ ॥ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਤੁਧੁ

ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ॥ ਸੇਵਾ ਲਾਗੇ ਸੇ ਵਡਭਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ
ਸੰਜਮੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਗਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਨੋ ਸਬਦੁ ਬੁਝਾਏ ਜੋ ਜਾਇ
ਪਵੈ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਤਿ ਦੇਇ ਸਾ ਊਪਜੈ ਹੋਰ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾ
ਹਰਿ ਏਕੁ ਤੂ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਰਾਮ ॥ ਆਪੇ ਦੇਹਿ ਬੁਝਾਈ ਅਵਰ ਨ ਭਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਦਾ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਖਿਆ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਨਿਜ ਘਰੁ
ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇਈ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਮਤਿ ਪਰਵਾਣੁ
ਸਚੁ ਸਾਈ ॥੪॥ ੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੪ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ਸਭਿ ਦੂਖ ਵਿਸਾਰਣਹਾਰਾ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰ ਦਰਸ
ਨੁ ਪਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹ ਜਿਤੁ ਸੇ
ਵਿਐ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਈ ॥੧॥ ਹਉ ਜੀ
ਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਜਪਿ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿਗਸੇ ਰਾਮ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਵੰ ਨਿਧਿ ਪਾ
ਈ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਦੁਖੁ ਲਾਥਾ ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵ
ਡਾਈ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ਸੁਖੁ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਵ ਮਨੁ ਪਰਸੇ ॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਦੇਖਿ ਸਰਸੇ ॥੨॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂ
ਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਦੇਵਾ ਤਿਸੁ ਕਾਟਿ ਸਰੀਰਾ ਰਾਮ ॥ ਹਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਕਾ
ਟਿ ਤਿਸੁ ਦੇਈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਣਾਏ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਬੈਰਾਗੁ ਭਇਆ ਬੈਰਾਗੀ
ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਸੁਖਦਾਤੇ ਦੇਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨ
ਹਮ ਧੂਰਾ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੩॥ ਗੁਰ ਜੇਵਡੁ

ਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮ॥ਹਰਿਦਾਨੋਹਰਿਦਾਨੁਦੇਵੈਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕਾਦੁਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਸੇਵਕਭਾਇ
ਮਿਲੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏਮਿਲਿਸਤਿ
ਗੁਰਪੁਰਖਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਜੇਵਡੁਗੁਰਜੇਵਡੁਦਾਤਾਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੪॥੧॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀਰਾਮ॥ਜਗਜੀਵ
ਨੁਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਗੁਰਮੇਲਿਸਮਾਣੀਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀਜ
ਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਸੁਕਾਰਣਿਹਉਢੂਢਿਢੂਢੇਦੀਸੋਸਜਣੁਹਰਿਘਰਿ
ਪਾਇਆ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਹਰਿਏਕੋਜਾਤਾਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਣੀ॥ਹਉਗੁਰਬਿਨੁਹਉਗੁਰ
ਬਿਨੁਖਰੀਨਿਮਾਣੀ॥੧॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਆਰਾਮ॥ਤਿਨਚਰਣਤਿਨਚਰਣਸਰੇਵਹਹਮਲਾਗਹਤਿਨਕੈਪਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਚਰਣ
ਸਰੇਵਹਤਿਨਕੇਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਤੂਵਡਦਾਤਾਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰਿਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਰਸਿਖ
ਮੇਲਿਮੇਰੀਸਰਧਾਪੂਰੀਅਨਦਿਨੁਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥ਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪਾ
ਇਆਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆ
ਰਿਆਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਾਏਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਅਧਾਰਿਆਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰਾ
ਪ੍ਰਾਨਸਖਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਿਮਖਨਹੀਜੀਵਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁ
ਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਹਰਿਆਪੇਸਰਧਾਲਾਇਮਿਲਾਏਹਰਿਆਪੇਆਪਿਸਵਾਰੇ॥
ਹਉਵਾਰੀਹਉਵਾਰੀਗੁਰਸਿਖਮੀਤਪਿਆਰੇ॥੩॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਪੁਰਖੁਨਿ
ਰੰਜਨੁਸੋਈਰਾਮ॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆਪੇਮੇਲੈਕਰੈਸੁਹੋਈਰਾਮ॥ਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਈਹੋਵੈ
ਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਲਇਆਨਜਾਈਕਰਿਥਾਕੇਸਭਿਚਤੁਰ
ਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਨਾਨਕਦੇਖਿਆਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਹਰਿਆਪੇਹਰਿਆ

ਪੇਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਲਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਮਰਅਗਿਆਨੁਗਵਾਇਆਗੁਰਗਿਆਨੁ
ਅੰਜਨੁਗੁਰਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰੂਪਾਇਆਅਗਿਆਨਅੰਧੇ
ਰਬਿਨਾਸੇ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਆਸਾਸਗਿਰਾਸੇ॥ਜਿਨਕਉ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤੇਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਇਆ॥ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿ
ਹਰਿਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮਭਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰ
ਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵੈਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਮੇਰਾਅੰਤਿਸਖਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਜਿਥੈਪੁਤੁਕਲਤ੍ਰੁਕੋਈਬੇਲੀ
ਨਾਹੀਤਿਥੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਛਡਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਜਿਤੁਮਿਲਿ
ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮੈਗੁਰਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ
॥੨॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਨਨਿਹਫਲੁਤਿ
ਨਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਸਭੁਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਤਿਨਬ੍ਰਿਥਾਗਵਾਇ
ਆਤੇਸਾਕਤਮੁਏਮਰਿਝੂਰੇ॥ਘਰਿਹੋਦੈਰਤਨਿਪਦਾਰਥਿਭੂਖੇਭਾਗਹੀਣਹਰਿਦੂਰੇ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਤਿਨਕਾਦਰਸੁਨਕਰੀਅਹੁਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨੀਦਰਸਨੁਜਿ
ਨੀਦਰਸਨੁਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਪਾਇਆ॥੩॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿ
ਬੇਨੰਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਿਲਿਗੁਰਮੇਲਿਮੇਰਾਪਿਆਰਾਹਮਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਰਾਮ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਸਤਿਗੁਰਕਰਹਭਗਤੀਜਾਂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਮੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇ
ਲੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਾਣਹਮ੍ਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸ
ਤੀ॥ਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਦੀਨਹਰਿਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸੁਖਦਾਤਾਰਾਮ॥ਹਮਪੂਛਹਹਮਪੂਛਹ
ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਾਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਹਰਿਬਾਤਪੂਛਹਜਿਨਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪ

ਇਆ॥ਪਾਇਲਗਉਨਿਤਕਰਉਬਿਨੰਤੀਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੰਥੁਬਤਾਇਆ॥ਸੋਈਭਗ
ਤੁਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਤੁਕਰਿਜਾਣੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਕਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਭਿ
ਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾਰਾਮ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਲਥਿਅੜੇਜਗਿਤਾਪਾ
ਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਅਰਾਧਿਆਤਿਨਕੇਦੁਖਪਾਪਨਿਵਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਗਿਆਨਖ
ੜਗੁਹਥਿਦੀਨਾਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸੁਖਦਾਤੇਦੁਖਲਾ
ਥੇਪਾਪਸੰਤਾਪਾ॥ਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਭਿਬਿਨਸੇਹਉਮੈਪਾਪਾ॥੨॥
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆਰਾਮ॥ਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਮੁਖਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਸਭਿਰੋਗਗਵਾਇਆਅਰੋਗ
ਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਸਮਾਧਿਹਰਿਲਾਗੀਹਰਿਜਪਿਆਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਜਾ
ਤਿਅਜਾਤਿਨਾਮੁਜਿਨਧਿਆਇਆਤਿਨਪਰਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰੈਮਨਿਭਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਧਾਰਹੁਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁ
ਉਬਾਰੇਰਾਮ॥ਹਮਪਾਪੀਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣਦੀਨਤੁਮਾਰੇਰਾਮ॥ਹਮਪਾਪੀਨਿਰਗੁਣ
ਦੀਨਤੁਮਾਰੇਹਰਿਦਇਆਲਸਰਣਾਇਆ॥ਤੂਦੁਖਭੰਜਨੁਸਰਬਸੁਖਦਾਤਾਹਮਪਾਥ
ਰਤਰੇਤਰਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਉਧਾਰੇ॥ਹਰਿਧਾਰਹੁ
ਹਰਿਧਾਰਹੁਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇਰਾਮ॥੪॥੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੪ ਘੋੜੀਆ॥ ਦੇਹਤੇਜਣਿਜੀਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥
ਧੰਨੁਮਾਣਸਜਨਮੁਪੁੰਨਿਪਾਈਆਰਾਮ॥ਮਾਣਸਜਨਮੁਵਡਪੁੰਨੇਪਾਇਆਦੇਹਸੁਕੰਚਨ
ਚੜੀਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੰਗੁਚਲੂਲਾਪਾਵੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਵਰੰਗਚੜੀਆ॥ਏਹਦੇਹਸੁਬਾਂ
ਕੀਜਿਤੁਹਰਿਜਾਪੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸੁਹਾਵੀਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈਨਾਮੁਸਖਾਈਜਨਨਾਨਕ
ਰਾਮਿਉਪਾਈਆ॥੧॥ਦੇਹਪਾਵਉਜੀਨੁਬੁਝਿਚੰਗਾਰਾਮ॥ਚੜਿਲੰਘਾਜੀਬਿਖਮੁਭੁਇ

ਅੰਗਾਰਾਮ॥ਬਿਖਮੁਭੁਇਅੰਗਾਅਨਤਤਰੰਗਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਲੰਘਾਏ॥ਹਰਿਬੋ
ਹਿਥਿਚੜਿਵਡਭਾਗੀਲੰਘੈਗੁਰੁਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਵੈਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਰੰਗਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿ
ਪਦੁਚੰਗਾ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿ
ਚਾਬਕੁਲਾਇਆਰਾਮ॥ਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਹਰਿਹਰਿਲਾਇਚਾਬਕੁਮਨੁਜਿਣੈਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿਆ॥
ਅਘੜੋਘੜਾਵੈਸਬਦੁਪਾਵੈਅਪਿਉਹਰਿਰਸੁਪੀਤਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾਣੀ
ਗੁਰਿਵਖਾਣੀਹਰਿਰੰਗੁਤੁਰੀਚੜਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾਰਗੁਪੰਥੁਬਿਖੜਾਜਨਨਾਨਕਪਾਰਿ
ਲੰਘਾਇਆ॥੩॥ਘੋੜੀਤੇਜਣਿਦੇਹਰਾਮਿਉਪਾਈਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾ
ਧਨੁਧੰਨੁਤੁਖਾਈਆਰਾਮ॥ਜਿਤੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈਸਾਧੰਨੁਸਾਬਾਸੈਧੁਰਿਪਾਇਆਕਿਰਤੁ
ਜੁੜੰਦਾ॥ਚੜਿਦੇਹੜਿਘੋੜੀਬਿਖਮੁਲਘਾਏਮਿਲੁਗੁਰਮੁਖਿਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਾਜੁਰਚਾਇਆਪੂਰੈਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜੰਞਆਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਮੰਗ
ਲੁਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਵਾਧਾਈ॥੪॥੧॥੫॥ ਵਡਹੰਸੁਮ: ੪ ਦੇਹਤੇਜਨੜੀਹਰਿ
ਨਵਰੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਗੁਰੂਹਰਿਮੰਗੀਆਰਾਮ॥ਗਿਆਨਮੰਗੀਹਰਿ
ਕਥਾਚੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਗਤਿਮਿਤਿਜਾਣੀਆ॥ਸਭੁਜਨਮੁਸਫਲਿਉਕੀਆਕਰ
ਤੈਹਰਿਰਾਮਨਾਮਿਵਖਾਣੀਆ॥ਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਸਲਾਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਭਗਤਿਹਰਿ
ਜਨਮੰਗੀਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਚੰਗੀਆ॥੧॥
ਦੇਹਕੰਚਨਜੀਨੁਸੁਵਿੰਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਤੰਨਾਰਾਮ॥ਜੜਿਨਾਮੁਰਤਨੁ
ਗੋਵਿੰਦਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲੇਹਰਿਗੁਣਸੁਖਘਣੇ॥ਗੁਰਸਬਦੁਪਾਇਆਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆਵਡਭਾਗੀਹਰਿਰੰਗਹਰਿਬਣੇ॥ਹਰਿਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਹਰਿਨਵਤਨਹਰਿਨਵਰੰਗੀਆ॥ਨਾਨਕੁਵਖਾਣੈਨਾਮੁਜਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭ
ਮੰਗੀਆ॥੨॥ਕੜੀਆਲੁਮੁਖੇਗੁਰਿਅੰਕਸੁਪਾਇਆਰਾਮ॥ਮਨੁਮੈਗਲੁਗੁਰਸ

ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਆਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਵਸਗਤਿ ਆਇਆ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਸਾਧਨ
ਕੰਤਿ ਪਿਆਰੀ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਸੋਹੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਰੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਤੀ ਸਹਜੇ ਮਤੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾ ਹੈ ਵ
ਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਰਸਿ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਦਿਨੁ ਧੰਨੁ ਜੀ ਜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਜੀ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ਮੰਗਲੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਸੇਵ
ਸੇਵਕ ਸੇਵਕੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਇ ਪਵੈ ਰੰਗ ਮਹਲੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਰੰਗ ਕੀ ਗੁਣ ਰਮ
ਗਾਏ ਮਨਿ ਸੁਭਾਏ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾ
ਰੀ ਦਿਨੁ ਧੰਨੁ ਜੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੪ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਲ
ਧਾ ਜੀ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਰਾਮ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤੜਾ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦਿਤਾ
ਭਵਜਲੁ ਜਿਤਾ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਥੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆ ਰਹਿਆ
ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਸੋ ਘਰੁ ਲਧਾ ਸਹਜਿ ਸਮਧਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ
ਸੁਖਿ ਮਾਣੇ ਰਲੀਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਜੀ ਮੈਡੜੇ ਮੀਤ
ਰਾ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਦੀਤਾ ਰਾਮ ॥ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਧਿਆਇਆ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇ
ਆ ਚੂਕੇ ਮਨਹੁ ਅਦੇਸਾ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਇਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਗਿ
ਬੈਸਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਭਾਣਾ ਸਚਾ ਮਾਣਾ ਪ੍ਰਭਿ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਹਜੇ ਦੀਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਜ
ਨ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੇਰਾ ਦਾਨੁ ਸਭਨੀ ਹੈ ਲੀਤਾ ॥੨॥ ਤਉ ਭਾਣਾ ਤਾਂ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ਰਾਮ ॥
ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਸਭ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ ਰਾਮ ॥ ਮਨੁ ਥੀਆ ਠੰਢਾ ਚੂਕੀ ਡੰਝਾ ਪਾਇਆ
ਬਹੁਤੁ ਖਜਾਨਾ ॥ ਸਿਖ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਭੁੰਚਣ ਲਗੇ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥ ਨਿਰ
ਭਉ ਭਏ ਖਸਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਬੁਝਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਦਾ ਸੰਗਿ ਸੇ
ਵਕੁ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੩॥ ਪੂਰੀ ਆਸਾ ਜੀ ਮਨਸਾ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਮੋਹਿ

ਨਿਰਗੁਣ ਜੀਉ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਕਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੁਧੁ ਸ
ਲਾਹੀ ॥ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਮੇਰਾ ਕਿਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ਬਖਸਿ ਲੀਆ ਖਿਨ ਮਾਹੀ ॥ ਨਉ ਨਿ
ਧਿ ਪਾਈ ਵਜੀ ਵਾਧਾਈ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਵਰੁ ਘਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇ
ਰੇ ਲਾਥੇ ਜੀ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥੪॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਕਿਆ ਸੁਣੇਦੋ ਕੂੜੁ ਵੰਞਨਿ ਪ
ਵਣ ਝੁਲਾਰਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਣੀਅਰ ਤੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜੋ ਸੁਣੇਦੇ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥
ਤਿਨ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲੇ ਜਿਨ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਭਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਹਜ ਸੁਹੇਲੇ ਗੁਣਹ ਅਮੋਲੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣ ਆਏ ॥
ਭੈ ਬੋਹਿਥ ਸਾਗਰ ਪ੍ਰਭ ਚਰਣਾ ਕੇਤੇ ਪਾਰਿ ਲਘਾਏ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ
ਤਿਨ ਕਾ ਲੇਖਾ ਨ ਗਣਿਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਿ
ਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਲੋਇਣ ਲੋਈ ਡਿਠ ਪਿਆਸ ਨ ਬੁਝੈ ਮੂ ਘਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਅਖੜੀਆ ਬਿਅੰਨਿ ਜਿਨੀ ਡਿਸੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿ
ਠਾ ਤਿਨ ਕੁਰਬਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਸੇ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਭਾਣੇ ਰਾਮ ॥ ਠਾਕੁਰਿ ਮਾਨੇ ਸੇ ਪਰਧਾਨੇ ਹਰਿ ਸੇ
ਤੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸਹਿ ਅਘਾਏ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਜਾਤੇ ॥
ਸੇਈ ਸਜਣ ਸੰਤ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਠਾਕੁਰ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡਿਠਾ
ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਦੇਹ ਅੰਧਾਰੀ ਅੰਧ ਸੁੰਞੀ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਜਨੰਮੁ ਜੈ ਘਟਿ ਵੁਠਾ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿ
ਨ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਡੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮੀਠਾ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ
ਮਨਹਿ ਮੀਠਾ ਪ੍ਰਭੂ ਤੂਠਾ ਅਮਿਉ ਵੂਠਾ ਸੁਖ ਭਏ ॥ ਦੁਖ ਨਾਸ ਭਰਮ ਬਿਨਾਸ ਤਨ ਤੇ
ਜਪਿ ਜਗਦੀਸ ਈਸਹ ਜੈ ਜਏ ॥ ਮੋਹ ਰਹਤ ਬਿਕਾਰ ਥਾਕੇ ਪੰਚ ਤੇ ਸੰਗੁ ਤੂਟਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾ
ਨਕ ਤਿਨ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਜਿਨ ਘਟਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਵੂਠਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜੋ ਲੋੜੀ
ਦੇ ਰਾਮ ਸੇਵਕ ਸੇਈ ਕਾਂਢਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਣੇ ਸਤਿ ਸਾਂਈ ਸੰਤ ਨ ਬਾਹਰਾ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥

ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ਰਾਮ ਸੰਗਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਨਾ ਰਾਮ ਸਮਾਇ ਪੂਰਨ
ਪੁਰਖ ਕਰਤੇ ਆਪਿ ਆਪਹਿ ਜਾਣੀਐ ਤਹ ਸੁੰਨਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਲਾਗੀ ਏਕੁ
ਏਕੁ ਵਖਾਣੀਐ ਆਪਿ ਗੁਪਤਾ ਆਪਿ ਮੁਕਤਾ ਆਪਿ ਆਪੁ ਵਖਾਨਾ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ
ਭੈ ਗੁਣ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਲਿ ਜਲੁ ਜਲਹਿ ਖਟਾਨਾ ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ਰਾਮ ਰਖੁ ਜਗਤੁ ਸਗਲ ਦੇ ਹਥਾ ਰਾਮ ਸਮਰਥ ਸਰਣਾ
ਜੋਗੁ ਸੁਆਮੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੰਉ ਕੁਰਬਾਣੀ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਜਿਨੀ ਏਕੁ ਪਛਾ
ਤਾ ਵਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਲਖਿਆ ਕਥਨ ਤੇ ਅਕਥਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਹੁ ਬਿ
ਨਤੀ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥਾ ॥੧॥ ਏਹਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਕਰਤਾ ਰਾਮ ਪ੍ਰਭ ਦੂਖ ਦਰਦ
ਭ੍ਰਮ ਹਰਤਾ ਰਾਮ ਭ੍ਰਮ ਦੂਖ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਖਿ ਲੇਹੁ ਦੀਨ ਦੈਆਲਾ
ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਆਮਿ ਸਜਣੁ ਸਭੁ ਜਗੁ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ਜੋ ਸਰਣਿ ਆਵੈ ਗੁਣ ਨਿ
ਧਾਨ ਪਾਵੈ ਸੋ ਬਹੁੜਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਤਾ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ
ਤੂ ਕਰਤਾ ॥੨॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਰਾਮ ਮਨ ਇਛਿਅੜਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ
ਰਾਮ ਮਨ ਇਛ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਮਿਟਹਿ ਜਮ ਕੇ ਤ੍ਰਾਸਾ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਇਆ
ਸਾਧ ਸੰਗਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਤਜਿ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਵਿਕਾਰ ਸਗਲੇ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਈਐ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣੀ ਸਦਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ॥੩॥ ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ
ਅਨਹਤ ਵਾਜੇ ਰਾਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਗਾਜੇ ਰਾਮ ਗੋਵਿਦ ਗਾਜੇ ਸਦਾ ਬਿ
ਰਾਜੇ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਠਾਕੁਰੋ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਹੁਚਾ
ਆਪਿ ਉਪਾਏ ਆਪਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਾਜੇ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨਾਮਿ
ਭਗਤੀ ਦਰਿ ਵਾਜਹਿ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ॥੪॥੩॥ ਛੰਤਾ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੬ ॥ ਮ: ੪
॥ ੫ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੩ ॥ ਜੋੜੁ ॥੧੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਲਾਹਣੀਆ ॥

ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਮੁਹਲਤਿ ਪੁੰਨੀ ਪਾਈ
ਭਰੀ ਜਾਨੀਅੜਾ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਜਾਨੀ ਘਤਿ ਚਲਾਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਇਆ ਰੁ
ੰਨੇ ਵੀਰ ਸਬਾਏ ਕਾਂਇਆ ਹੰਸ ਥੀਆ ਵੇਛੋੜਾ ਜਾਂ ਦਿਨ ਪੁੰਨੇ ਮੇਰੀ ਮਾਏ
ਜੇਹਾ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਪਾਇਆ ਜੇਹਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ਧੰਨੁ ਸਿਰੰਦਾ ਸਚਾ
ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਜਿਨਿ ਜਗੁ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ
ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ਏਥੈ ਧੰਧਾ ਕੂੜਾ ਚਾਰਿ ਦਿਹਾ ਆਗੈ ਸਰਪਰ ਜਾਣਾ ਆਗੈ ਸਰਪ
ਰ ਜਾਣਾ ਜਿਉ ਮਿਹਮਾਣਾ ਕਾਹੇ ਗਾਰਬੁ ਕੀਜੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਦਰਗਹ ਸੁਖੁ ਪਾਈ
ਐ ਨਾਮੁ ਤਿਸੈ ਕਾ ਲੀਜੈ ਆਗੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਚਲੈ ਮੂਲੇ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਿਆ ਵਿਹਾਣਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਸਿਮਰਿਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈਹੋ ਸਭਨਾ ਏਹੁ ਪਇਆਣਾ ॥੨॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ
ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਾਚੜਾ ਸਿਰਜਣ
ਹਾਰੋ ਸਾਚਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੋ ਅਲਖ ਅਪਾਰੋ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਆਇਆ ਤਿਨ
ਕਾ ਸਫਲੁ ਭਇਆ ਹੈ ਇਕ ਮਨਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਢਾਹੇ ਢਾਹਿ ਉਸਾਰੇ ਆਪੇ ਹੁ
ਕਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰੋ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੰਮ੍ਰਥ ਸੋ ਥੀਐ ਹੀਲੜਾ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥੩॥ ਨਾਨਕ
ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ਵਾਲੇਵੇ ਕਾਰਣਿ ਬਾਬਾ ਰੋਈਐ ਰੋਵ
ਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਰੋਵਣੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੋ ਗਾਫਲੁ ਸੰਸਾਰੋ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਰੋਵੈ
ਚੰਗਾ ਮੰਦਾ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਏਵੈ ਖੋਵੈ ਐਥੈ ਆਇਆ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ਕੂ
ੜਿ ਕਰਹੁ ਅਹੰਕਾਰੋ ਨਾਨਕ ਰੁੰਨਾ ਬਾਬਾ ਜਾਣੀਐ ਜੇ ਰੋਵੈ ਲਾਇ ਪਿਆਰੋ ॥੪॥੧॥
ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਚੜਾ ਨਾਮੁ ਲਏਹਾਂ ਰੋਵਹ
ਬਿਰਹਾ ਤਨ ਕਾ ਆਪਣਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲੇਹਾਂ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿ ਪੰਥੁ ਨਿਹਾਲਿਹ
ਅਸਾ ਭਿ ਓਥੈ ਜਾਣਾ ਜਿਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤਿਨ ਹੀ ਲੀਆ ਹੋਆ ਤਿਸੈ ਕਾ ਭਾਣਾ ਜੋ ਤਿਨਿ
ਕਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁ ਆਗੈ ਆਇਆ ਅਸੀ ਕਿ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇਹਾ ਆਵਹੁ ਮਿਲਹੁ ਸਹੇਲੀ

ਹੋਸਚੁਨਾਮੁਲਏਹੋ॥੧॥ਮਰਣੁਨਮੰਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐਜੇਮਰਿਜਾਣੈਐਸਾਕੋਇ॥
ਸੇਵਹੁਸਾਹਿਬੁਸੰਮ੍ਰਥੁਆਪਣਾਪੰਥੁਸੁਹੇਲਾਆਗੈਹੋਇ॥ਪੰਥਿਸੁਹੇਲੈਜਾਵਹੁਤਾ
ਫਲੁਪਾਵਹੁਆਗੈਮਿਲੈਵਡਾਈ॥ਭੇਟੈਸਿਉਜਾਵਹੁਸਚਿਸਮਾਵਹੁਤਾਂਪਤਿਲੇਖੈ
ਪਾਈ॥ਮਹਲੀਜਾਇਪਾਵਹੁਖਸਮੈਭਾਵਹੁਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਮਰਣੁਨਮੰ
ਦਾਲੋਕਾਆਖੀਐਜੇਕੋਈਮਰਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਸੂਰਿਆਹਕੁਹੈਜੋਹੋਇਮਰ
ਨਿਪਰਵਾਣੋ॥ਸੂਰੇਸੇਈਆਗੈਆਖੀਅਹਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਸਾਚੀਮਾਣੋ॥ਦਰਗ
ਹਮਾਣੁਪਾਵਹਿਪਤਿਸਿਉਜਾਵਹਿਆਗੈਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥ਕਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹਿ
ਤਾਂਫਲੁਪਾਵਹਿਜਿਤੁਸੇਵਿਐਭਉਭਾਗੈ॥ਊਚਾਨਹੀਕਹਣਾਮਨਮਹਿਰਹਣਾਆ
ਪੇਜਾਣੈਜਾਣੋ॥ਮਰਣੁਮੁਣਸਾਸੂਰਿਆਹਕੁਹੈਜੋਹੋਇਮਰਹਿਪਰਵਾਣੋ॥੩॥ਨਾਨਕ
ਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਐਬਾਜੀਹੈਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥ਕੀਤਾਵੇਖੈਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਕੁਦਰਤਿ
ਕਰੇਬੀਚਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਬੀਚਾਰੇਧਾਰਣਧਾਰੇਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇ
ਬੂਝੈਆਪੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਈਜਾਣੈਤਾਕਾਰੂਪੁਅਪਾਰੋ॥ਨਾਨਕ
ਕਿਸਨੋਬਾਬਾਰੋਈਐਬਾਜੀਹੈਇਹੁਸੰਸਾਰੋ॥੪॥੨॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧
ਦਖਣੀ॥ ਸਚੁਸਿਰੰਦਾਸਚਾਜਾਣੀਐਸਚੜਾਪਰਵਦਗਾਰੋ॥ਜਿਨਿਆਪੀਨੈਆ
ਪੁਸਾਜਿਆਸਚੜਾਅਲਖਅਪਾਰੋ॥ਦੁਇਪੁੜਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਗੁਰਬਿਨੁ
ਘੋਰੁਅੰਧਾਰੋ॥ਸੂਰਜੁਚੰਦੁਸਿਰਜਿਅਨੁਅਹਿਨਿਸਿਚਲਤੁਵੀਚਾਰੋ॥੧॥ਸਚੜਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਚੁਤੂਸਚੜਾਦੇਹਿਪਿਆਰੋ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਸਿਰਜੀਮੇਦਨੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦੇਵ
ਣਹਾਰੋ॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਸਿਰਜਿਐਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਪਿਆਰੋ॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੇਰੀਆ
ਦੇਹਿਜੀਆਆਧਾਰੋ॥ਕੁਦਰਤਿਤਖਤੁਰਚਾਇਆਸਚਿਨਿਬੇੜਣਹਾਰੋ॥੨॥ਆਵ
ਗਵਣੁਸਿਰਜਿਆਤੂਥਿਰੁਕਰਣੈਹਾਰੋ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਆਇਗਇਆਬਧਿਕੁਜੀਉਬਿ
ਕਾਰੋ॥ਭੂਡੜੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਬੂਡੜੈਕਿਆਤਿਸੁਚਾਰੋ॥ਗੁਣਛੋਡਿਬਿਖੁਲਦਿਆਅ

ਦਰਗੁਣਕਾਵਣਜਾਰੋ॥੩॥ਜਾਸਦੜੇਆਏਤਿਨਾਜਾਨੀਆਹੁਕਮਿਸਚੇਕਰਤਾਰੋ॥ਨਾਰੀ
ਪੁਰਖਵਿਛੁੰਨਿਆਵਿਛੁੜਿਆਮਿਲਣਹਾਰੋ॥ਰੂਪੁਨਜਾਣੈਸੋਹਣੀਐਹੁਕਮਿਬਧੀ
ਸਿਰਕਾਰੋ॥ਬਾਲਕਬਿਰਧਿਨਜਾਣਨੀਤੋੜਨਿਹੇਤੁਪਿਆਰੋ॥੪॥ਨਉਦਰਠਾਕੇਹੁਕਮਿ
ਸਚੈਹੰਸੁਗਇਆਗੈਣਾਰੇ॥ਸਾਧਨਛੁਟੀਮੁਠੀਝੂਠਿਵਿਧਣੀਆਮਿਰਤਕੜਾਅੰਙ
ਨੜੇਬਾਰੇ॥ਸੁਰਤਿਮੁਈਮਰੁਮਾਈਏਮਹਲਰੁੰਨੀਦਰਬਾਰੇ॥ਰੋਵਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਸ
ਚੇਕੇਗੁਣਸਾਰੇ॥੫॥ਜਲਿਮਲਿਜਾਨੀਨਾਵਾਲਿਆਕਪੜਿਪਟਿਅੰਬਾਰੇ॥ਵਾਜੇਵਜੇ
ਸਚੀਬਾਣੀਆਪੰਚਮੁਏਮਨੁਮਾਰੇ॥ਜਾਨੀਵਿਛੁੰਨੜੇਮੇਰਾਮਰਣੁਭਇਆਧ੍ਰਿਗੁਜੀ
ਵਣੁਸੰਸਾਰੇ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਸੁਜਾਣੀਐਪਿਰਸਚੜੈਹੇਤਿਪਿਆਰੇ॥੬॥ਤੁਸੀਰੋਵਹੁ
ਰੋਵਣਆਈਹੋਝੂਠਿਮੁਠੀਸੰਸਾਰੇ॥ਹਉਮੁਠੜੀਧੰਧੈਧਾਵਣੀਆਪਿਰਿਛੋਡਿਅੜੀ
ਵਿਧਣਕਾਰੇ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਮਹੇਲੀਆਰੂੜੈਹੇਤਿਪਿਆਰੇ॥ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਸਾਲਾਹਣਾ
ਹਉਰਹਸਿਅੜੀਨਾਮਿਭਤਾਰੇ॥੭॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਵੇਸੁਪਲਟਿਆਸਾਧਨਸਚੁਸੀਗਾ
ਰੋ॥ਆਵਹੁਮਿਲਹੁਸਹੇਲੀਹੋਸਿਮਰਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰੋ॥ਬਈਅਰਿਨਾਮਿਸੋਹਾਗਣੀ
ਸਚੁਸਵਾਰਣਹਾਰੋ॥ਗਾਵਹੁਗੀਤੁਨਾਬਿਰਹੜਾਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥੮॥੩॥
ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿਜਗੁਸਿਰਜਿਸਮਾਇਆਸੋਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਜਾਣੋ
ਵਾ॥ਸਚੜਾਦੂਰਿਨਭਾਲੀਐਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਪਛਾਣੋਵਾ॥ਸਚੁਸਬਦੁਪਛਾਣਹੁਦੂ
ਰਿਨਜਾਣਹੁਜਿਨਿਏਹਰਚਨਾਰਾਚੀ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਨਾਵੈਪਿੜਕਾਚੀ॥
ਜਿਨਿਥਾਪੀਬਿਧਿਜਾਣੈਸੋਈਕਿਆਕੋਕਹੈਵਖਾਣੋ॥ਜਿਨਿਜਗੁਥਾਪਿਵਤਾਇਆ
ਜਾਲੋਸੋਸਾਹਿਬੁਪਰਵਾਣੋ॥੧॥ਬਾਬਾਆਇਆਹੈਉਠਿਚਲਣਾਅਧਪੰਧੈਹੈਸੰਸਾ
ਰੋਵਾ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸਚੜੈਲਿਖਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਪੁਰਬਿਵੀਚਾਰੋਵਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਦੀਆ
ਜੇਹਾਕੀਆਸੋਨਿਬਹੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਰਾਏਕਰਤਾਦੂਜੀਕਾਰਨਭਾਲੇ॥ਆਪਿ
ਨਿਰਾਲਮੁਧੰਧੈਬਾਧੀਕਰਿਹੁਕਮੁਛਡਾਵਣਹਾਰੋ॥ਅਜੁਕਲਿਕਰਦਿਆਕਾਲੁਬਿਆ

ਧੰਧੜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰੋ ॥੨॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥੁ ਨ ਸੁਝਈ ਉਝੜੁ ਅੰਧ ਗੁਬਾਰੋਵਾ ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਲੇਫ ਤੁਲਾਈਆ ਨਾ ਭੋਜਨ ਪਰਕਾਰੋਵਾ ॥ ਭੋਜਨ ਭਾਉ ਨ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਕਪੜੁ ਸੀਗਾਰੋ ॥ ਗਲਿ ਸੰਗਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰੈ ਊਭੌ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ ਕਾ ਪਰਵਾਰੋ ॥ ਇਬ ਕੇ ਰਾਹੇ ਜੰਮਨਿ ਨਾਹੀ ਪਛੁਤਾਣੇ ਸਿਰਿ ਭਾਰੋ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ਸਾਚਾ ਏਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹਿ ਰਵਹਿ ਸੁ ਜਾਣੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰੇਵਾ ॥ ਰੋਵੈ ਮਾਇਆ ਮੁਠੜੀ ਧੰਧੜਾ ਰੋਵਣਹਾਰੇਵਾ ॥ ਧੰਧਾ ਧੋਵੈ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵੈ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੋ ॥ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮੈ ਭੂਲੈ ਝੂਠਿ ਮੁਠੀ ਅਹੰਕਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਣਹਾਰਾ ਆਪੇ ਕਰਮ ਕਮਾਏ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਰਾਖੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥੪॥ ੪॥

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੧

ਬਾਬਾ ਆਇਆ ਹੈ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਇਹੁ ਜਗੁ ਝੂਠੁ ਪਸਾਰੋਵਾ ॥ ਸਚਾ ਘਰੁ ਸਚੜੈ ਸੇਵੀਐ ਸਚੁ ਖਰਾ ਸਚਿਆਰੋਵਾ ॥ ਕੂੜਿ ਲਬਿ ਜਾਂ ਥਾਇ ਨ ਪਾਸੀ ਅਗੈ ਲਹੈ ਨ ਠਾਓ ॥ ਅੰਤਰਿ ਆਉ ਨ ਬੈਸਹੁ ਕਹੀਐ ਜਿਉ ਸੁੰਞੈ ਘਰਿ ਕਾਓ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਵਡਾ ਵੇਛੋੜਾ ਬਿਨਸੈ ਜਗੁ ਸਬਾਏ ॥ ਲਬਿ ਧੰਧੈ ਮਾਇਆ ਜਗਤੁ ਭੁਲਾਇਆ ਕਾਲੁ ਖੜਾ ਰੂਆਏ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਆਵਹੁ ਭਾਈਹੋ ਗਲਿ ਮਿਲਹ ਮਿਲਿ ਮਿਲਿ ਦੇਹ ਆਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਬਾਬਾ ਸਚੜਾ ਮੇਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੀਆ ਦੇਹ ਅਸੀਸਾ ਹੇ ॥ ਆਸੀਸਾ ਦੇਵਹੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇਵਹੋ ਮਿਲਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਮੇਲੋ ॥ ਇਕਿ ਭੂਲੇ ਨਾਵਹੁ ਥੇਹਹੁ ਥਾਵਹੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਖੇਲੋ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗਿ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚੈ ਵੇਸੋ ॥ ਸਾਜਨ ਸੈਣ ਮਿਲਹੁ ਸੰਜੋਗੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਖੋਲੇ ਫਾਸੋ ॥੨॥ ਬਾਬਾ ਨਾਂਗੜਾ ਆਇਆ ਜਗ ਮਹਿ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਇਆ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਸਾਹਾ ਨਾ ਟਲੈ ਜੇਹੜਾ ਪੁਰਬਿ ਕਮਾਇਆ ॥ ਬਹਿ ਸਾਚੈ ਲਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖਿਆ ਜਿਤੁ ਲਾਇਆ ਤਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਕਾਮਣਿਆਰੀ ਕਾਮਣ ਪਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਗਲਿ ਤਾਗਾ ॥ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਭਇਆ ਮਨੁ ਹੋਛਾ ਗੁੜੁ ਸਾ ਮਖੀ ਖਾਇਆ ॥ ਨਾ ਮਰਜਾਦੁ ਆਇਆ ਕਲਿ ਭੀਤਰਿ ਨਾਂਗੋ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਾਬਾ ਰੋਵਹੁ ਜੇ ਕਿਸੈ ਰੋਵਣਾ ਜਾਨੀਅੜਾ ਬੰਧਿ ਪਠ

ਾਇਆ ਹੈ ॥ ਲਿਖਿਅੜਾ ਲੇਖੁ ਨ ਮੇਟੀਐ ਦਰਿ ਹਾਕਾਰੜਾ ਆਇਆ ਹੈ ॥ ਹਾਕਾਰਾ ਆਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਰੁੰਨੇ ਰੋਵਣਹਾਰੇ ॥ ਪੁਤ ਭਾਈ ਭਾਤੀਜੇ ਰੋਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਭੈ ਰੋਵੈ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਕੋ ਮਰੈ ਨ ਮੁਇਆ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਾਣ ਸਿਜਾਣਾ ਰੋਵਹਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥੪॥ ੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਡਹੰਸੁ ਮਹਲਾ ੩

ਪ੍ਰਭੁ ਸਚੜਾ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਾਰਜੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਸਾ ਧਨ ਰੰਡ ਨ ਕਬਹੂ ਬੈਸਈ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਨਾ ਕਦੇ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ਅਨਦਿਨੁ ਰਸ ਭੋਗ ਸਾ ਧਨ ਮਹਲਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਿਉ ਜਾਤਾ ਕਰਮ ਬਿਧਾਤਾ ਬੋਲੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀਆ ਗੁਣ ਸਾਰਹਿ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਸਮਾਲਹਿ ਨਾ ਕਦੇ ਲਗੈ ਵਿਜੋਗੋ ॥ ਸਚੜਾ ਪਿਰੁ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕਰਣੈ ਜੋਗੋ ॥੧॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਾ ਧਨ ਪ੍ਰਿਅ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ਫਿਰਿ ਕਾਲੁ ਨ ਖਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਕਾਮਣਿ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਅੰਤਰਿ ਭਿੰਨੀ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਸਬਦ ਰੰਗਿ ਰਾਤੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਚੜਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣੀਐ ਆਪੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸੇਵਾ ਕਰੀ ਪਿਰੁ ਸਚੜਾ ਮਿਲੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਸਚਾ ਮਿਲੈ ਆਏ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ਸਾਚਿ ਸਬਦਿ ਧਨ ਰਾਤੀ ॥ ਕਦੇ ਨ ਰਾਂਡ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜ ਸਮਾਧੀ ॥ ਪਿਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ਵੇਖੁ ਹਦੂਰੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਜਿਨੀ ਆਪਣਾ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ ॥੩॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਅਵਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਅਉਗੁਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਗਵਾਏ ਸਚੇ ਹੀ ਸਚਿ ਰਾਤੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਗਈ ਭਰਾਤੀ ॥ ਪਿਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਪਿਰਹੁ ਵਿਛੁੰਨੀਆ ਭੀ ਮਿਲਹ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾਗਹ ਸਾਚੇ ਪਾਏ ॥੪॥ ੧॥

ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩ ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥
ਅਵਗਣਵੰਤੀਪਿਰੁਨਜਾਣਈਮੁਠੀਰੋਵੈਕੰਤਵਿਸਾਰਿ॥ਰੋਵੈਕੰਤਸਮਾਲਿਸਦਾਗੁਣਸਾਰਿ
ਨਾਪਿਰੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਸਾਚੈਪ੍ਰੇਮਿਸਮਾਏ॥ਜਿਨਿਅਪ
ਣਾਪਿਰੁਨਹੀਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਕੂੜਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰੇ॥ਸੁਣਿਅਹੁਕੰਤਮਹੇਲੀਹੋਪਿਰੁਸੇ
ਵਿਹੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਖੁਆਇਅਨੁਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰਾਵਧਹਿਬਿਕਾਰਾਗਿਆਨ
ਵਿਹੂਣੀਮੂਠੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਪਿਰੁਨਪਾਇਓਜਨਮੁਗਵਾਇਓਰੋਵੈਅਵਗੁਣਿਆਰੀ
ਝੂਠੀ॥ਪਿਰੁਜਗਜੀਵਨੁਕਿਸਨੋਰੋਈਐਰੋਵੈਕੰਤੁਵਿਸਾਰੇ॥ਸਭੁਜਗੁਆਪਿਉਪਾਇਓਨੁਆਵ
ਣੁਜਾਣੁਸੰਸਾਰੇ॥੨॥ਸੋਪਿਰੁਸਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਹੈਨਾਓਹੁਮਰੈਨਜਾਏ॥ਭੂਲੀਫਿਰੈਧਨਇ
ਆਣੀਏਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਏ॥ਰੰਡਬੈਠੀਦੂਜੈਭਾਇਮਾਇਆਮੋਹਿਦੁਖੁਪਾਏਆਵਘ
ਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਜੋਕਿਛੁਆਇਆਸਭੁਕਿਛੁਜਾਸੀਦੁਖੁਲਾਗਾਭਾਇਦੂਜੈ॥ਜਮਕਾਲੁ
ਨਸੂਝੈਮਾਇਆਜਗੁਲੂਝੈਲਬਿਲੋਭਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸੋਪਿਰੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਨਾਓਹੁ
ਮਰੈਨਜਾਏ॥੩॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਹੈਨਾਲੇ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਸਾਚਾਪਿਰੁਮਿਲੈਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਮਾਲੇਸਦਾਹੈਨਾਲੇਮ
ਨਮੁਖਿਜਾਤਾਦੂਰੇ॥ਇਹੁਤਨੁਰੁਲੈਰੁਲਾਇਆਕਾਮਿਨਆਇਆਜਿਨਿਖਸਮੁਨਜਾਤਾਹ
ਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਮਿਲੈਮਿਲਾਈਪਿਰੁਅੰਤਰਿਸਦਾਸਮਾਲੇ॥ਇਕਿਰੋਵਹਿਪਿਰ
ਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਅੰਧੀਨਜਾਣੈਪਿਰੁਹੈਨਾਲੇ॥੪॥੩॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚੜਾਹੈਸਦਾਨਾਲੇ॥ਜਿਨੀਚਲਣੁਸਹੀਜਾਣਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਸਦਾਨਾਮੁਸਮਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁਹੈਨਾਲੇਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਬਦੇਕਾਲੁਮਾਰਿਸਚੁਉਰਿਧਾਰਿਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣੁਨਹੋਇਆ॥
ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈਵੇਖੈਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਰੋਵਹਿਪਿਰਹਿਵਿਛੁੰਨੀਆਮੈਪਿਰੁਸਚ

ੜਾਹੈਸਦਾਨਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਹਿਬੁਸਭਦੂਊਚਾਹੈਕਿਵਮਿਲਾਂਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਤਾਸਹਜਿਮਿਲੀਪਿਰੁਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ਸਦਾਉਰਧਾਰੇਨੇ
ਹੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇਸਤਿਗੁਰਤੇਪਿਰੁਦਿਸੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਕਚਾਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈ
ਪਗੁਖਿਸੈ॥ਪਿਰਰੰਗਿਰਾਤਾਸੋਸਚਾਚੋਲਾਤਿਤੁਪੈਧੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾ
ਹਿਬੁਸਭਦੂਊਚਾਹੈਕਿਉਮਿਲਾਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥੨॥ਮੈਪ੍ਰਭੁਸਚੁਪਛਾਣਿਆਹੋ
ਰਭੂਲੀਅਵਗਣਿਆਰੇ॥ਮੈਸਦਾਰਾਵੇਪਿਰੁਆਪਣਾਸਚੜੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇ॥ਸਚੈ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰੇਰੰਗਿਰਾਤੀਨਾਰੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਰੰਗਿ
ਰਾਤੀਸਹਜੇਮਾਤੀਗਇਆਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਸਬਾਇਆ॥ਅਪਨੇਗੁਰਕੰਉਤਨੁਮਨੁ
ਦੀਜੈਤਾਮਨੁਭੀਜੈਤ੍ਰਿਸਨਾਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਮੈਪਿਰੁਸਚੁਪਛਾਣਿਆਹੋਰਭੂਲੀਅਵ
ਗਣਿਆਰੇ॥੩॥ਸਚੜੈਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੋ॥ਆਪਿ
ਮਿਲਾਏਆਪਿਮਿਲੈਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਦੇਇਪਿਆਰੋਸਹਜਿਵਾਪਾਰੋ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਵਾਰੇ॥ਧਨੁਜਗਮਹਿਆਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਦਰਿਸਾ
ਚੈਸਚਿਆਰੋ॥ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆਨਾਨਕਨਾਮਪਿਆਰੋ॥ਸਚੜੈ
ਆਪਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰਅੰਧਾਰੋ॥੪॥੪॥ ਵਡਹੰਸੁਮਹਲਾ ੩
ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀਹੈਇਸਨੋਜਰੁਪਹੁਚੈਆਏ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਹੋਰੁਮਰਿ
ਜੰਮੈਆਵੈਜਾਏ॥ਹੋਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਅੰਤਿਗਏਪਛੁਤਾਵ
ਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਸੁਖੁਨਹੋਈ॥ਐਥੈਕਮਾਵੈਸੋਫਲੁਪਾਵੈਮਨਮੁਖਿਹੈਪਤਿਖੋਈ॥
ਜਮਪੁਰਿਘੋਰਅੰਧਾਰੁਮਹਾਗੁਬਾਰੁਨਾਤਿਥੈਭੈਣਨਭਾਈ॥ਇਹੁਸਰੀਰੁਜਜਰੀ
ਹੈਇਸਨੋਜਰੁਪਹੁਚੈਆਈ॥੧॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਐਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਲਏ
ਮਿਲਾਏ॥ਭ੍ਰਮੁਮਾਇਆਵਿਚਹੁਕਟੀਐਸਚੜੈਨਾਮਿਸਮਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾ
ਏਹਰਿਗੁਣਗਾਏਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ॥ਸਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਵਿਚਿ

ਭੁਹਉਮੈਜਾਇ॥ਜਿਨੀਪੁਰਖੀਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾਏ॥
ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਤਾਂਥੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਲਏਮਿਲਾਏ॥੨॥ਸੋਸਚਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਐ
ਜੇਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਆਕਿਆਮੁਹੁਦੇ
ਸਨਿਅਗੈਜਾਇ॥ਕਿਆਦੇਨਿਮੁਹੁਜਾਇਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾ
ਇ॥ਨਾਮਿਰਤੀਆਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲਾਪਿਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥ਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵ
ਰੁਨਸੁਝਈਕਿਸੁਆਗੈਕਹੀਐਜਾਇ॥ਸੋਸਚਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਐਜੇਸਤਿਗੁਰੁ
ਦੇਇਬੁਝਾਇ॥੩॥ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਸਾਲਾਹਿਆਹਉਤਿਨਲਾਗਉਪਾਇ॥ਸੇ
ਜਨਸਚੇਨਿਰਮਲੇਤਿਨਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭਜਾਇ॥ਤਿਨਿਮਿਲਿਆਮਲੁਸਭ
ਜਾਇਸਚੈਸਰਿਨਾਇਸਚੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਤਿ
ਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਨਾਨਕਸਚਿਸਮਾਇ॥
ਜਿਨੀਸਚੜਾਸਚੁਧਿਆਇਆਹਉਤਿਨਕੈਲਾਗਉਪਾਇ॥੪॥੪॥ਮਃ੧॥੫॥
ਮਃ੩॥੪॥ ਅਲਾਹਣੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥੯ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਡਹੰਸਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੪ ਲਲਾਂਬਹਲੀਮਾਕੀਧੁਨਿਗਾਵਣੀ॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਬਦਿਰਤੇਵਡਹੰਸਹੈਸਚੁਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰਿ॥
ਸਚੁਸੰਗ੍ਰਹਹਿਸਦਸਚਿਰਹਹਿਸਚੈਨਾਮਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਨਿਰਮਲਮੈਲੁ
ਨਲਗਈਨਦਰਿਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਉਤਿਨਕੈਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਅਨਦਿਨੁ
ਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਮੈਜਾਨਿਆਵਡਹੰਸੁਹੈਤਾਮੈਕੀਆਸੰਗੁ॥ਜੇ
ਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਤਜਨਮਿਨਦੇਦੀਅੰਗੁ॥੨॥ਮਃ੧ ਹੰਸਾਵੇਖਿਤਰੰਦਿ
ਆਬਗਾਭਿਆਯਾਚਾਉ॥ਡੁਬਿਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥
੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆਪੇਹੀਆਪਿਆਪਿਹੈਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਤੂਆਪੇ
ਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਕੋਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਤੂਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਤੂਕਰਹਿਸੁ

ਥੀਆ॥ਤੂਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਣਾਸਭਨਾਹਜੀਆ॥ਸਭਿਆਖਹੁਸਤਿਗੁਰ
ਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਨਿਦਾਨੁਹਰਿਨਾਮੁਮੁਖਿਦੀਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਭੈਵਿਚਿਸਭੁ
ਆਕਾਰੁਹੈਨਿਰਭਉਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭ
ਉਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸਨੋਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿ
ਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸੋਇ
॥੧॥ਮਃ੩ ਇਕਿਸਜਣਚਲੇਇਕਿਚਲਿਗਏਰਹਦੇਭੀਫੁਨਿਜਾਹਿ॥ਜਿਨੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਸੇਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸਚਿਰਤੇਸੇਨਾਵਿਛੁੜਹਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸਜਣੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿ
ਹਰਿਗੁਣਕਾਰੀ॥ਤਿਸੁਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮੈਜਿਨਿਹੰਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਧਨੁਧੰਨੁਹੈਜਿਨਿਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਸਵਾਰੀ॥ਨਿਤਜ
ਪਿਅਹੁਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮੁਭਉਜਲਬਿਖਮੁਤਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਰਿਉਪਦੇਸਿਆ
ਗੁਰਵਿਟੜਿਅਹੁਹੰਉਸਦਵਾਰੀ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਚਾਕਰੀਸੁਖੀਹੂੰਸੁਖਸਾਰੁ॥ਐਥੈਮਿਲਨਿਵਡਿਆਈਆਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆ
ਰੁ॥ਸਚੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਸਚੁਪੈਨਣੁਸਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਸਚੀਸੰਗਤਿਸਚਿ
ਮਿਲੈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਚੈਸਬਦਿਹਰਖੁਸਦਾਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥ਨਾ
ਨਕਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੈਕਰਤਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਹੋਰਵਿ
ਡਾਣੀਚਾਕਰੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਛੋਡਿਬਿਖੁਲਗੇਬਿਖੁਖਟਣਾ
ਬਿਖੁਰਾਸਿ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਪੈਨਣਾਬਿਖੁਕੇਮੁਖਿਗਿਰਾਸ॥ਐਥੈਦੁਖੋਦੁਖੁ
ਕਮਾਵਣਾਮੁਇਆਨਰਕਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖਮੁਹਮੈਲੈਸਬਦੁਨਜਾਣਨੀਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਿਵਿਣਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਉਛੋਡਿਆਮਨਹਠਿਕੰਮੁਨਆਵੈਰਾਸਿ॥ਜ
ਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਕੋਨਸੁਣੇਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵ

ਨਾਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੀ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿਹੁ ਸਾਧ ਜਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਜਹੁ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਜਿਨਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦੇਖਹੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਪੰਥੁ ਬਤਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਭ ਪਗੀ ਪਵਹੁ ਜਿਨਿ ਮੋਹ ਅੰਧੇਰੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਹਹੁ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਲਹਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਭੁਖ ਗਈ ਭੇਖੀ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਦੁਖਿ ਲਗੈ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਅਗੈ ਦੂਣੀ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਅੰਦਰਿ ਸਹਜੁ ਨ ਆਇਓ ਸਹਜੇ ਹੀ ਲੈ ਖਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਜਿਸ ਤੇ ਮੰਗਣਾ ਲੈਣਾ ਦੁਖੁ ਮਨਾਇ ॥ ਇਸੁ ਭੇਖੈ ਥਾਵਹੁ ਗਿਰਹੋ ਭਲਾ ਜਿਥਹੁ ਕੋ ਵਰਸਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਤਿਨਾ ਸੋਝੀ ਪਈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵਹਿ ਸੇ ਭਲੇ ਜਿਨ ਕੀ ਪਤਿ ਪਾਵਹਿ ਥਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਅਚਿੰਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੀਰਥੁ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥ ਮੈਲੁ ਗਈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਘਰ ਹੀ ਪਰਚਾ ਪਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਤੁ ਜਾਇ ਬਹਹੁ ਸਤਸੰਗਤੀ ਜਿਥੈ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬਿਲੋਈਐ ॥ ਸਹਜੇ ਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਤਤੁ ਨ ਖੋਈਐ ॥ ਨਿਤ ਜਪਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਢੋਈਐ ॥ ਸੋ ਪਾਏ ਪੂਰਾ ਸਤਗੁਰੂ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖੋਈਐ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੰਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਗਾਲ ਗਲੋਈਐ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਸਜਣਾ ਜਿਨ ਸਤਗੁਰ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥

ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਸਚੈ ਪ੍ਰੇਮਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਿ ॥ ਏਹਿ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਇਕਨਾ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਾ ਕਿਆ ਵਿਛੁੜੈ ਜਿਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਤੀ ਦੋਸਤੀ ਥੋੜੜਿਆ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਇਸੁ ਪਰੀਤੀ ਤੁਟਦੀ ਵਿਲਮੁ ਨ ਹੋਵਈ ਇਤੁ ਦੋਸਤੀ ਚਲਨਿ ਵਿਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚੇ ਕਾ ਭਉ ਨਾਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕੀਚੈ ਦੋਸਤੀ ਜਿ ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਕਰਤਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਿ ਸਦਾ ਇਕਤੈ ਰੰਗਿ ਰਹਹਿ ਤਿਨ ਕੈ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ ਅਰਪੀ ਤਿਨ ਕਉ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਤਿਨ ਮਿਲਿਆ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੀਏ ਸਦਾ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਮੇਰੈ ਨਾਲਿ ਹੈ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਮੈਨੋ ਲਏ ਛਡਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਆਸ ਪੁਰਾਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਦਾਧੀ ਜਲਿ ਮੁਈ ਜਲਿ ਜਲਿ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੀਤਲ ਜੇ ਮਿਲੈ ਫਿਰਿ ਜਲੈ ਨ ਦੂਜੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਿਰਭਉ ਕੋ ਨਹੀ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਭੇਖੀ ਅਗਨਿ ਨ ਬੁਝਈ ਚਿੰਤਾ ਹੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨਾ ਮਰੈ ਤਿਉ ਨਿਗੁਰੇ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਇ ॥ ਸੁਖਾ ਸਿਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਜਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਚਿੰਤਾ ਮੂਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਜਾ ਆਘਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਪਚਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨੀ ਪਾਇਅੜੇ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ॥ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜਿਨ

ਰਿਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਭੁਖ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਆਰਾਧਿਆ ਤਿਨ ਵਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਭੁਖ ॥ ਤੇ ਸੰਤ ਭਲੇ ਗੁਰਸਿਖ ਹੈ ਜਿਨ ਨਾਹੀ ਚਿੰਤ ਪਰਾਈ ਚੁਖ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤਿਨਾ ਕਾ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਿਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਹਰਿ ਲਾਗੇ ਮੁਖ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ਹੈ ਹੁਕਮੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਮਨਮੁਖਾ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਜਮਕਾਲੈ ਵਸਿ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਤਿਸ ਦਾ ਫਰੂ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮੁ ਕੀਤਾ ਸੋ ਸੇਵੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਮੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਏਹਾ ਕਾਇਆ ਰੋਗਿ ਭਰੀ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਵਿਸਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਿ ਜਗਜੀਵਨੁ ਉਪਦੇਸਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦਾ ਘੁਮਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਖੰਨੀਐ ਜਿਨਿ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਣੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਸਭੁ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਵਡ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਅਵਗਣ ਕਟਿ ਗੁਣੀ ਸਮਝਾਇਆ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤਿਨ ਕਉ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨ ਕੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਮਰਜੀਵੜੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਹੋਇ ॥ ਓਨਾ ਕਉ ਧੁਰਿ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਆ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਫਿਰਿ ਵਿਛੋੜਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਕਿਆ ਓਹੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਬਿਖੁ ਭੂਲਾ ਗਾਵਾਰੁ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਅਣਹੋਦਾ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਕਰੇ ਤਿਨ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਜਾ ਆਪੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਦਾ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਕਿਆ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਸਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥

ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਪਿਆਰਿਆ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਰੇ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਰਤਨਾ ਪਾਰਖੁ ਜੋ ਹੋਵੈ ਸੁ ਰਤਨਾ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਰਤਨਾ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਰਤਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਬਦੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਬੂਝਣਹਾਰੁ ॥ ਮੂਰਖ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦੇ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਨਾ ਸੋ ਲਹੈ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਨਿਤ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾ ਹਰਿ ਰਖਾ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਕੀਨੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਮਤ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਓਇ ਜੀਵਦੇ ਓਇ ਆਪਿ ਮਾਰੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜੀਵਦਿਆ ਮੁਏ ਹਰਿ ਵਿਸਰਿਆ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰੁ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰਦਰਿ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ ਸਭ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਸਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬੁਧਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨਾ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਨਿ ਮੁਹਿ ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਲਉ ਐਸੀ ਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਮੈ ਪਿਆਰਾ ਵੀਸਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਈ ਭਲੀ ਪਰੀਤਿ ਜਿਤੁ ਸਾਹਿਬ ਸੇਤੀ ਪਤਿ ਰਹੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਸੇਵੀਐ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਇਕੋ ਦਾਤਾ ਮੰਗੀਐ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਜੇ ਦੂਜੇ ਪਾਸਹੁ ਮੰਗੀਐ ਤਾ ਲਾਜ ਮਰਾਈਐ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਜਿਨ ਅਨਦਿਨੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪਿ ਤੁਠਾ ਮੇਰਾ

ਪਿਆਰਾ ਆਪੇ ਲਇਅਨੁ ਜਨ ਲਾਇ ॥ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਦਿਤੀਅਨੁ ਸਿਰਿ
ਛਤੁ ਸਚਾ ਹਰਿ ਬਣਾਇ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੀਏ ਨਿਰਮਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਰਾਜੇ ਓ
ਇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਭਿੜਿ ਮਰਹਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਨਕੀਂ ਵਢੀਂ ਫਿਰਹਿ
ਸੋਭਾ ਮੂਲਿ ਨ ਪਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੁਣਿ ਸਿਖਿਐ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਿਚਹੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਜੇ
ਹਾ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਜਾਣੈ ਤੇਹੋ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ
ਹਰਿ ਦਰਿ ਸੋਹਨਿ ਆਗੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਮਨਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰੁ ਪੂਜ
ਣ ਆਵਹਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਣੰਜਹਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੈ ਜਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖਾਂ
ਕੇ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕਾ ਵਡਭਾਗੀ
ਸਿਖ ਗੁਣ ਸਾਂਝ ਕਰਾਵਹਿ ॥ ਤਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਬਹਦਿਆ ਉਠ
ਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਘਰਿ ਹੋਦੀ ਵਥੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਅੰਧੇ ਭਉਕਿ ਮੁਏ ਬਿਲ
ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਮਲੀ ਜੋ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਸਚਿ ਲਾਗੀ ॥ ਨਿਰਮ
ਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਗੁਰਸਿਖ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਹੈ ਜਿਨੀ ਗੁਰ
ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿਆ ਹਰਿ ਕੰਨੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਤਿਨਿ ਹਉਮੈ ਦੁ
ਬਿਧਾ ਭੰਨੀ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੋ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨਾਹੀ ਵੀਚਾਰਿ ਡਿਠਾ ਹਰਿ ਜੰਨੀ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਸਿਖਾ
ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਹੈ ਤਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਗਲ ਮੰਨੀ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿ
ਹਰਿ
ਨੀ ਚੜੀ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੀ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਕਾਇਰੁ ਕਰੂਪੁ ਹੈ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਨਕੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧੰਧੈ ਵਿਆਪਿਆ ਸੁਪਨੈ ਭੀ ਸੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹੋਵਹਿ ਤਾ ਉਬਰਹਿ ਨਾਹਿ ਤ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦ

ਦਰਿ ਸੋਹਣੇ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਦਰਿ ਸਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਹਿ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਨਕਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬਸਿਸਟਿ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਕਿਨੈ ਪਾਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾ
ਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਲਹਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨ ਆਈਆ ਸਬਦਿ ਨ ਲਾਗੋ ਭਾਉ ॥ ਓਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਨ ਉਪਜੈ ਭਾਵੈ ਸਉ ਗੇ
ੜਾ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਸਚੇ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥
ਏ ਮਨ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਖੋਜਿ ਲਹੁ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਸਹਸਾ ਮੂ
ਲਿ ਨ ਹੋਵਈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਕੂੜੈ ਕੀ ਪਾਲਿ ਵਿਚਹੁ ਨਿਕਲੈ ਸਚੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆ
ਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਮਨਿ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ਸਚ ਸੰਜਮਿ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਘਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਹਰਿ
ਹੋਵੈ ਤਿਸ ਕੀ ਮੁਠੀ ਵਿਚਿ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਆਇਆ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਤਲਕੀ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਦੀ
ਬਾਨਿ ਸਭਿ ਆਣਿ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥ ਮਾਣਸਾ ਕਿਅਹੁ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਨਸਿ ਭਜਿ ਨਿ
ਕਲੈ ਹਰਿ ਦੀਬਾਣਹੁ ਕੋਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇਆ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਦੀਬਾਨੁ ਵਸਿਆ ਭਗਤਾ ਕੈ
ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਿ ਰਹਦੇ ਖੁਹਦੇ ਆਣਿ ਸਭਿ ਭਗਤਾ ਅਗੈ ਖਲਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਕੀ ਵਡਿ
ਆਈ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਧਿਆਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥
ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਜਗਤੁ ਮੁਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਅਤਿ ਦੁਖੁ ਲ
ਗਾ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਵਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿ
ਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮੁ ਮਾਰਸੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਪੁਰਖੁ
ਇਕੁ ਹੈ ਹੋਰ ਸਗਲੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਅਲਿਪਤੁ ਰਹੈ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖ
ਣਾ ਜਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਵੇਖਾਲਿਆ ਸਬਦੇ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਪੁਰਖੈ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪੁਰਖ ਹੋ
ਵਹਿ ਜਿਨੀ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਸਰੀਕੁ ਕੋ ਨਹੀ ਨਾ ਕੋ ਕੰਟਕੁ ਵੈਰਾਈ ॥ ਨਿ

ਤਰਲੁ ਗਾਡੁ ਹੈ ਸਦਾ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ਨਾਉ ਵੈਰਾਗੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਹਰਿ ਸ
ਚੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਸਚੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਕੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਸਦ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਤਿਨ ਕਉ ਰਖਣਹਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਤ
ਾ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਗਲਾ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ
ਮਸਲਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਕਰਦਾ ਨਿਤ ਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰੀ ਸੰਗਤਿ ਅਤਿ ਪਿਆਰੀ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕੁਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਰਵਾਰਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਗੁਰਿ ਦੀਆ ਹਰਿ ਹ
ਲਤ ਪਲਤ ਸਦਾ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਿਨ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ
ਸੇ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਸਦਾ ਕਮਾਹਿ ॥ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮ
ਾਹਿ ॥ ਕੁਲੁ ਉਧਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਮੋਖ ਪਦਵੀ ਆਪੇ ਪਾਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਤਿਨ ਕਉ ਸੰਤੁਸਟੁ ਭਇ
ਆ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਨ ਪਾਹਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਲਾਜ ਰਖਾਹਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ਹਉਮੈ ਅੰਦਰਿ ਖੜਕੁ ਹੈ ਖੜਕੇ ਖੜਕਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਹੈ ਮਰਿ
ਜੰਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾ
ਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਗਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮ ਸ੍ਰੇਵਹ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਹਮ ਪੂਜਹ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਜੇਵਡੁ ਕੋਈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਅੰ
ਤਿ ਛਡਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਗੁਰਿ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਪਿਤਾ ਮਾਤਾ ॥ ਹਉ
ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਣੇ ਕਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੈ ਜਾਤਾ ॥੧੬॥ ਸਲੋ
ਕੁ ਮਃ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਨ ਕੀਤੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆ
ਇਓ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੁ ਨ ਚੇਤਈ ਕਿਤੁ ਆਇਆ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੰਘੇ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਇਕੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾ
ਗਤਾ ਹੋਰੁ ਜਗੁ ਸੂਤਾ ਮੋਹਿ ਪਿਆਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਜਾਗੰਨਿ ਸੇ ਜੋ ਰਤੇ ਸਚਿ ਨਾਮਿ

ਗੁਣਤਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਨ ਚੇਤਨੀ ਜਨਮਿ ਮਰਿ ਹੋਹਿ ਬਿਨਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਤਿਨੀ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਆਸਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਭੋਜਨੁ ਛਤੀਹ ਪਰਕਾਰ ਜਿਤੁ ਖਾਇਐ ਹਮ ਕਉ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹ
ਮਾਰਾ ਪੈਨਣੁ ਜਿਤੁ ਫਿਰਿ ਨੰਗੇ ਨ ਹੋਵਹ ਹੋਰ ਪੈਨਣ ਕੀ ਹਮਾਰੀ ਸਰਧ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਨ
ਾਮੁ ਹਮਾਰਾ ਵਣਜੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਾਪਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਾਰਕੁਨੀ ਦੀਈ ॥
ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕਾ ਹਮ ਲੇਖਾ ਲਿਖਿਆ ਸਭ ਜਮ ਕੀ ਅਗਲੀ ਕਾਣਿ ਗਈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਿਖਤੁ ਪਈ ॥੧੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਗਤੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਜੇਤੇ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਤਨਿ ਧਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਜਾ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਕਰਮ ਕਰੇ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਪੇ ਲਾ
ਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਕਹਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਹਮ ਘਰਿ ਨਾਮੁ ਖਜਾਨਾ ਸਦਾ ਹੈ ਭਗਤਿ
ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ ਕਾ ਸਦ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਸ
ਦਾ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰੂ ਕਾ ਸਦ ਉਚਰਹਿ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਵਰਤ
ਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਆਪੇ ਸਦਾ ਸੁਖਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਕਰੇ ਵਾਪਾਰਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਗਿਆ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਵਣਹਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਸੋ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸ
ਚਿਆਰਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਜਾ
ਇ ਪਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਹਿਆ ॥ ਧਨੁ
ਧਨੁ ਸੋ ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਣਿਐ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ
ਗੁਰਸਿਖੁ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰਸਿਖ ਕੰ
ਉ ਹੰਉ ਸਦਾ ਨਮਸਕਾਰੀ ਜੋ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਚਲਿਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਮਨਹਠਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਸਭ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਭੇਖ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇ

ਆਤੁ ਜੈ ਭਾਇ ਗਿਆਸਿ ਪਿਆਸਿ ਸਭ ਮੋਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਨ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇਆ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਘਰਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਆ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ
ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋ
ਲਣਾ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਰਤਿ ਪਇਐ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਕਉ ਸਾਂਤਿ ਆ
ਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤ ਪੁਰਖੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਮ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਪਾਈ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਮ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥
ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮ ਕਉ ਸਭ ਸਮ ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹਮਾਰਾ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਸਿਉ ਹਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਬਣਾਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸਿ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰੇ ਸੰਮ
ਲੇ ॥ ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਗਾਲੀ ਕੂ
ੜੀਆ ਬਾਝੁ ਪਰੀਤਿ ਕਰੇਇ ॥ ਤਿਚਰੁ ਜਾਣੈ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਿਚਰੁ ਲੇਵੈ ਦੇਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਜੀਅ ਤਿਨਿ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਚਾ ਨਾਉ ਭੋਜਨੁ ਚਾਖਿਆ ॥ ਤਿਪ
ਤਿਤੇ ਆਘਾਇ ਮਿਟੀ ਭਭਾਖਿਆ ॥ ਸਭ ਅੰਦਰਿ ਇਕੁ ਵਰਤੈ ਕਿਨੈ ਵਿਰਲੈ ਲਾਖਿਆ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਪਾਖਿਆ ॥੨੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰ ਨੋ ਸਭੁ ਕੋ ਵੇ
ਖਦਾ ਜੇਤਾ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਡਿਠੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਜਿਚਰੁ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ
ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਇਕਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਇਅਨੁ ਦੁਬਿਧਾ ਤਜਿ ਵਿ
ਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਇਕਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਰਿ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਤਿ
ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮੂਰਖ ਅੰਧ ਗਵਾਰਿ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਜਲਤਾ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥
ਜਿਨ ਕਾਰਣਿ ਗੁਰੂ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਨ ਉਪਕਰੇ ਅੰਤੀ ਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਸਭੁ ਕਰਤਾ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਹੋ

ਇ ਸੁ ਅਵਰੋ ਕਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਬੋਲੈ ਆਪਿ ਬੁਲਾਵੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਲਿ ਥਲਿ
ਰਵਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਰੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਛੋਡੈ ਮਨ ਹਰਿ ਸਰਣੀ ਪੜਿ ਰਹੀਐ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਨੁ ਕੋਈ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਕੈ ਮਨ ਹੋਇ ਨਿਚਿੰਦ ਨਿਸਲੁ ਹੋਇ ਰਹੀਐ ॥ ਉਠ
ਦਿਆ ਬਹਦਿਆ ਸੁਤਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿ ਲਹੀਐ ॥੨੧॥੧॥ ਸਲੋਕ ੪੨ ਵਡਹੰਸ ਰਾਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ
੪੨ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨ ॥ ਛੰਤਾ ੧੯ ॥ ਅਲਾਹਣੀਆ ੯ ॥ ਵਾਰਾ ੧ ॥
੨॥
ਜੁਮਲਾ ॥ ੫੨

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥
ਸਭਨਾ ਮਰਣਾ ਆਇਆ ਵੇਛੋੜਾ ਸਭਨਾਹ ॥ ਪੁਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਆਗੈ ਮਿ
ਲਣੁ ਕਿਨਾਹ ॥ ਜਿਨ ਮੇਰਾ ਸਾਹਿਬੁ ਵੀਸਰੈ ਵਡੜੀ ਵੇਦਨ ਤਿਨਾਹ ॥੧॥ ਭੀ ਸਾਲਾਹਿ
ਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਨਦਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹਣਾ ਹੈ ਭੀ
ਹੋਸੀ ਸੋਇ ॥ ਸਭਨਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਤੂ ਮਾਣਸ ਦਾਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਰੰਨ
ਕਿ ਰੁੰਨੈ ਹੋਇ ॥੨॥ ਧਰਤੀ ਉਪਰਿ ਕੋਟ ਗੜ ਕੇਤੀ ਗਈ ਵਜਾਇ ॥ ਜੋ ਅਸਮਾਨਿ ਨ ਮਾਵ

ਨੀਤਿਨ ਨ ਕਨ ਖਾਪਾਇਆ ਜੇ ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਸੂਲੀਆ ਕਾਹੇ ਮਿਠ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਅ
ਉਗਣ ਜੇਤੜੇ ਤੇਤੇ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਨਿ ਤ ਕਟੀਅਨਿ ਸੇ ਭਾਈ ਸੇ ਵੀਰ ॥
ਅਗੈ ਗਏ ਨ ਮੰਨੀਅਨਿ ਮਾਰਿ ਕਢਹੁ ਵੇਪੀਰ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧
ਮਨੁ ਹਾਲੀ ਕਿਰਸਾਣੀ ਕਰਣੀ ਸਰਮੁ ਪਾਣੀ ਤਨੁ ਖੇਤੁ ॥ ਨਾਮੁ ਬੀਜੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੁਹਾਗਾ
ਰਖੁ ਗਰੀਬੀ ਵੇਸੁ ॥ ਭਾਉ ਕਰਮ ਕਰਿ ਜੰਮਸੀ ਸੇ ਘਰ ਭਾਗਠ ਦੇਖੁ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਾ
ਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਇਨਿ ਮਾਇਆ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਾਣੁ ਹਟੁ ਕਰਿ ਆਰਜਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਵਥੁ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸੋਚ ਕਰਿ ਭਾਂਡਸਾਲ ਤਿਸੁ
ਵਿਚਿ ਤਿਸ ਨੋ ਰਖੁ ॥ ਵਣਜਾਰਿਆ ਸਿਉ ਵਣਜੁ ਕਰਿ ਲੈ ਲਾਹਾ ਮਨ ਹਸੁ ॥੨॥ ਸੁ
ਣਿ ਸਾਸਤ ਸਉਦਾਗਰੀ ਸਤੁ ਘੋੜੇ ਲੈ ਚਲੁ ॥ ਖਰਚੁ ਬੰਨੁ ਚੰਗਿਆਈਆ ਮਤੁ
ਮਨ ਜਾਣਹਿ ਕਲੁ ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੈ ਦੇਸਿ ਜਾਹਿ ਤਾ ਸੁਖਿ ਲਹਹਿ ਮਹਲੁ ॥੩॥ ਲਾਇ
ਚਿਤੁ ਕਰਿ ਚਾਕਰੀ ਮੰਨਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਕੰਮੁ ॥ ਬੰਨੁ ਬਦੀਆ ਕਰਿ ਧਾਵਣੀ ਤਾ ਕੋ ਆਖੈ ਧੰਨੁ ॥
ਨਾਨਕ ਵੇਖੈ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਚੜੈ ਚਵਗਣ ਵੰਨੁ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧
ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਕੋ ਬੇਟਾ ਨੀਕਾ ਸਸੁਰੈ ਚਤੁਰੁ ਜਵਾਈ ॥ ਬਾਲ ਕੰਨਿਆ
ਕੌ ਬਾਪੁ ਪਿਆਰਾ ਭਾਈ ਕੌ ਅਤਿ ਭਾਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਬਾਹਰੁ ਘਰੁ ਛੋਡਿਆ ਖਿ
ਨ ਮਹਿ ਭਈ ਪਰਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਨ ਮਨਮੁਖਿ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਧੂੜਿ ਧੁਮਾਈ ॥੧॥
ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ॥ ਪਾਇ ਪਰਉ ਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਿਨਿ ਸਾਚੀ ਬੂਝ ਬੁਝਾ
ਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਝੂਠ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਬੇਧਿਆ ਜਨ ਸਿਉ ਵਾਦੁ ਰਚਾਈ ॥ ਮਾ
ਇਆ ਮਗਨੁ ਅਹਿਨਿਸਿ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵੈ ਮਰੈ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ॥ ਗੰਧਣ ਵੈਣਿ
ਰਤਾ ਹਿਤਕਾਰੀ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਆਈ ॥ ਰੰਗਿ ਨ ਰਾਤਾ ਰਸਿ ਨਹੀ ਬੇਧਿਆ ਮਨਮੁਖਿ
ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥੨॥ ਸਾਧ ਸਭਾ ਮਹਿ ਸਹਜੁ ਨ ਚਾਖਿਆ ਜਿਹਬਾ ਰਸੁ ਨਹੀ ਰਾਈ ॥ ਮਨੁ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਖੀ ਮੀਟਿ ਚਲਿਆ ਅੰਧਿ

ਆਰਾ ਘਰੁ ਦਰੁ ਦਿਸੈ ਨ ਭਾਈ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧਾ ਠਉਰ ਨ ਪਾਵੈ ਅਪੁਨਾ ਕੀਆ ਕਮਾਈ ॥
੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਅਖੀ ਵੇਖਾ ਕਹਣਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਕੰਨੀ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਸਬਦਿ ਸ
ਲਾਹੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਪੂਰਨ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥
ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਵਿਣੁ ਭਰਮੁ ਨ ਭਾਗੈ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧
ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਪੁੜੁ ਧਰਤੀ ਪੁੜੁ ਪਾਣੀ ਆਸਣੁ ਚਾਰਿ ਕੁੰਟ ਚਉਬਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵ
ਣ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਮੁਖਿ ਤੇਰੈ ਟਕਸਾਲਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣਾ ॥ ਜਲਿ
ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀਣਾ ਆਪੇ ਸਰਬ ਸਮਾਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਜਹ
ਦੇਖਾ ਤਹ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਕਿਨੇਹਾ ॥ ਇਕਤੁ ਰੂਪਿ ਫਿਰਹਿ ਪਰਛੰਨਾ ਕੋਇ ਨ ਕਿ
ਸ ਹੀ ਜੇਹਾ ॥੨॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਉਤਭੁਜ ਸੇਤਜ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਜੰਤਾ ॥ ਏਕੁ ਪੁਰਬੁ ਮੈ ਤੇ
ਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ ਰਵੰਤਾ ॥੩॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਬਹੁਤੇ ਮੈ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣਿਆ
ਮੈ ਮੂਰਖ ਕਿਛੁ ਦੀਜੈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਡੁਬਦਾ ਪਥਰੁ ਲੀ
ਜੈ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਹਉ ਪਾਪੀ ਪਤਿਤੁ ਪਰਮ ਪਾਖੰਡੀ ਤੂ ਨਿਰਮ
ਲੁ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਚਾਖਿ ਪਰਮ ਰਸਿ ਰਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਕਰਤਾ ਤੂ
ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੇ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤੁ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਲੈ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੂ ਪੂਰਾ ਹਮ ਊਰੇ ਹੋਛੇ ਤੂ ਗਉਰਾ ਹਮ ਹਉਰੇ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਮਨ ਰਾਤੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਪਰਭਾਤੇ ਹ
ਰਿ ਰਸਨਾ ਜਪਿ ਮਨ ਰੇ ॥੨॥ ਤੁਮ ਸਾਚੇ ਹਮ ਤੁਮ ਹੀ ਰਾਚੇ ਸਬਦਿ ਭੇਦਿ ਫੁਨਿ ਸਾਚੇ ॥ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸੂਚੇ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਸੇ ਕਾਚੇ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤਿ
ਸਹਿ ਸਰੀਕੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਨਿਆ ਸੋਈ ॥੪॥
੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਅਗੰਮ ਅਗੋਚਰ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਲੁ ਨ ਕਰ
ਮਾ ॥ ਜਾਤਿ ਅਜਾਤਿ ਅਜੋਨੀ ਸੰਭਉ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭਾਉ ਨ ਭਰਮਾ ॥੧॥ ਸਾਚੇ ਸਚਿਆਰ ਵਿ
ਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੂਪ ਵਰਨੁ ਨਹੀ ਰੇਖਿਆ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਨਾ ਤਿਸੁ ਕਾਮੁ ਨ ਨਾਰੀ ॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਅਪਰ ਪਰੰਪਰੁ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਲੁਕਾਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਬਜਰ ਕਪਾਟ ਮੁਕਤੇ ਗੁਰਮਤੀ ਨਿਰਭੈ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ॥੨॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਜੰਤਾ ਵਸਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਵਹਿ ਛੂਟਹਿ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈ ॥੩॥ ਸੂਚੈ ਭਾਡੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਵੈ ਵਿਰਲੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ॥ ਤੰਤੈ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨਾ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਮਰੈ ਪਿਆਸ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮਰੀਐ ਰੇ ਮਨਾ ਜੋ ਬਿਰਥਾ ਜਾਵੈ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਸੁ ਲੇਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਇਹੁ ਰਸੁ ਕਿਉ ਲਹਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲੁ ਸੰਗਤੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤੀਰਥੁ ਹੋਇ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਮਜਨਾ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੨॥ ਜਿਉ ਜੋਗੀ ਜਤ ਬਾਹਰਾ ਤਪੁ ਨਾਹੀ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਤਿਉ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਦੇਹੁਰੀ ਜਮੁ ਮਾਰੈ ਅੰਤਰਿ ਦੋਖੁ ॥੩॥ ਸਾਕਤ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਇ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਾ ਦਾਨਿ ਮਤਿ ਪੂਰਾ ਹਮ ਥਾਰੇ ਭੇਖਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਮੈ ਕਿਆ ਮਾਗਉ ਕਿਛੁ ਥਿਰੁ ਨ ਰਹਾਈ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਗੁਪਤੋ ਵਰਤੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਰਤ ਪਇਆਲ ਅਕਾਸੁ ਦਿਖਾਇਓ ਗੁਰਿ ਸਤਿਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਅਜੋਨੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋਨੀ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਦੇਖੁ ਮੁਰਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਉ ਇਹੁ ਜਗੁ ਬਪੁੜੋ ਇਨਿ ਦੂਜੈ ਭਗਤਿ ਵਿਸਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ਸਾਕਤ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਤੋੜਿ ਨਿਰਾਰੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ ਮਝਾਰੀ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥

॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਿਸੁ ਜਲਨਿਧਿ ਕਾਰਣਿ ਤੁਮ ਜਗਿ ਆਏ ਸੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਗੁਰ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਛੋਡਹੁ ਵੇਸੁ ਭੇਖ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਇਹੁ ਫਲੁ ਨਾਹੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਥਿਰੁ ਰਹੁ ਮਤੁ ਕਤ ਜਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਗੁਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣਾ ਕਉ ਧਾਵਹੁ ਕਰਿ ਅਵਗੁਣ ਪਛੁਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਸਰ ਅਪਸਰ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਹਿ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਕੀਚ ਬੁਡਾਹੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਲੋਭ ਬਹੁ ਝੂਠੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਵਹੁ ਕਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਸਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰ ਕੀ ਗਤਿ ਤਾਹੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪਰਹਰਿ ਲੋਭੁ ਨਿੰਦਾ ਕੂੜੁ ਤਿਆਗਹੁ ਸਚੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਹੀ ਜੀਉ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਜੀਉ ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਪੰਚਪਦੇ ॥ ਅਪਨਾ ਘਰੁ ਮੂਸਤ ਰਾਖਿ ਨ ਸਾਕਹਿ ਕੀ ਪਰ ਘਰੁ ਜੋਹਨ ਲਾਗਾ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਰਾਖਹਿ ਜੇ ਰਸੁ ਚਾਖਹਿ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕੁ ਲਾਗਾ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਮਝੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਨ ਰਸ ਲੋਭਾਨੇ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਹਿ ਅਭਾਗਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਵਤ ਕਉ ਹਰਖ ਜਾਤ ਕਉ ਰੋਵਹਿ ਇਹੁ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਾਲੇ ਲਾਗਾ ॥ ਆਪੇ ਦੁਖ ਸੁਖ ਭੋਗਿ ਭੋਗਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋ ਅਨਰਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਸ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਜਿਨਿ ਪੀਆ ਸੋ ਤ੍ਰਿਪਤਾਗਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿਤ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਸੁ ਖੋਇਆ ਜਾ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਲਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਕਾ ਜੀਉ ਪਵਨਪਤਿ ਦੇਹੀ ਦੇਹੀ ਮਹਿ ਦੇਉ ਸਮਾਗਾ ॥ ਜੇ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤ ਹਰਿ ਰਸੁ ਗਾਈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਾ ॥੪॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਜਮ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਾਏ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗਾ ॥੫॥੧੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਸਿਰਿ ਲੇਖੁ ਧੁਰਾਹੂ ਬਿਨੁ ਲੇਖੈ ਨਹੀ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਆਪਿ ਅਲੇਖੁ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਰਾਮ ਜਪਹੁ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹੁ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਭੁਗਤਾ ਸੋਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਬਾਹਰਿ ਦੇਖਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਿ

ਬਾਹਰਿ ਢੂਢਤ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਘਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਘਟ ਮਾਹੀ ਜੀਉ ॥

ਦੇਖਤੁ ਪਰਖਿ ਪਰਖਿ ਜੋਤਿ ਸਮੋਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਰਲਤੌ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ ਪਠਿਆ ਨੈਨ ਗੁਰਿ ਮਿ-
ਲਿਐ ਇਹ ਮਤਿ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥ ਦੇਖਿ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਰਹਉ ਬਿਸਮਾਦੀ ਦੁਖੁ ਬਿਸਰੈ ਸੁ-
ਖੁ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਪੀਵਹੁ ਅਪਿਉ ਪਰਮ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੋਈ
ਜੀਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭਵ ਭੰਜਨੁ ਗਾਈਐ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮੁ ਨ ਹੋਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤਤੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਸੋਹੰ ਭੇਦੁ ਨ ਕੋਈ ਜੀਉ ॥ ਅਪਰੰਪਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ
ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੋਈ ਜੀਉ ॥੫॥੧੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਵਾਂ ਤਦ ਹੀ ਗਾਵਾ ਤਾ
ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਵਾ ॥ ਗਾਵੇ ਕਾ ਫਲੁ ਹੋਈ ॥ ਜਾ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਸੋਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਬ-
ਚਨੀ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਸਚ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਅੰਤਰਿ
ਜਾਗੀ ॥ ਤਾ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਤਿਆਗੀ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਕਾ ਉਜੀਆਰਾ ॥ ਤਾ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ
ਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਤਾ ਜਮ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਭਾਗਾ ॥ ਭੈ ਵਿਚਿ ਨਿਰਭਉ
ਪਾਇਆ ॥ ਤਾ ਸਹਜੈ ਕੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੩॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ ॥
ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ॥ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਹੋਈ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜਾ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧॥੧੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਸੇਵਕ ਸੇ-
ਵ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਜਿਨ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ
ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਿਤ ਸਾਚੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸਚੁ ਤੂ ਕੇਵਲੁ
ਆਪਿ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਗਤ ਰਹੇ ਤਿਨੀ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਗਿਰ-
ਹੀ ਮਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜਨ ਉਦਾਸੀ ਗਿਆਨ ਤਤ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁ-
ਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵਦਾ ਦੂਜੈ ਭਾ-
ਇ ਖੁਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥

ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਤਾ ਨਾਉ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੁ ਕ-
ਮਾਵਹਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਰਖਿਆ ਉਰਿ
ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵਹੁ ਗਤਿ ਮਤਿ ਪਾਈ ਏਹਾ ਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩
ਭਗਤ ਖਜਾਨਾ ਭਗਤਨ ਕਉ ਦੀਆ ਨਾਉ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਅਖੁਟੁ ਨਾਮ ਧਨੁ
ਕਦੇ ਨਿਖੁਟੈ ਨਾਹੀ ਕਿਨੈ ਨ ਕੀਮਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮ ਧਨਿ ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹੋਏ ਹਰਿ ਪਾਇਆ
ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਜਗੁ ਭੁ-
ਲਦਾ ਫਿਰਦਾ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਦੇਹੀ ਅੰਦਰਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਸਹਿ
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲੂਟਹਿ ਮਨਮੁਖ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਕੋਇ ਨ ਸੁਣੈ
ਪੂਕਾਰਾ ॥ ਅੰਧਾ ਜਗਤੁ ਅੰਧੁ ਵਰਤਾਰਾ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਗੁਬਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵਿਗੁਤੇ ਕਿਹੁ ਚਲੈ ਨ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਘਟਿ ਚਾਨਣੁ ਅਮਰੁ ਸਿਰਿ ਬਾਦਿਸਾਹਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿ-
ਨੁ ਰਾਤੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਲਾਹਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਹਰਿ ਪਾਹਾ ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਹਰਿ ਪਾਏ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥
ਭਗਤਾ ਕਾ ਕਾਰਜੁ ਹਰਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਇਕ-
ਰੰਗੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਆਪਣਿਆ ਦਾ-
ਸਾ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਹੁ ਪੈਜ ਹਮਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਹਉ ਜੀ-
ਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਅਤਿ ਸੁਆਲਿਉ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥
ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਸੋ ਜਨੁ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥੨॥ ਮਹਾ ਗੰਭੀਰੁ ਸਦਾ ਸੁ-
ਖਦਾਤਾ ਤਿਸ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕੀਨੀ ਅਚਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾ-
ਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ

ਮਾਰਗੁ ਸਚ ਪੰਥੁ ਵਿਖੜਾ ਕੋ ਪਾਏ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਬਦੇ ਮਾਤਾ ਹਉਮੈ ਤਜੇ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰਾ ॥੪॥੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਨੋ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੀ ਪਿਆਰੇ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਹੈ ਸਾਸਾ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਖਿਨੁ ਵਿਸਰਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਜਾਣਉ ਬਰਸ ਪਚਾਸਾ ॥ ਹਮ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਸਦਾ ਸੇ ਭਾਈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਮ ਆਪੇ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦ ਹੀ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਸਬਦਿ ਮੁਏ ਸਬਦਿ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਹੀ ਮੁਕਤਿ ਪਾਈ ॥ ਸਬਦੇ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਹਰਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦਾਤਾ ਜਿਤੁ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸੇ ਅੰਨੇ ਬੋਲੇ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕੇ ਕੀੜੇ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੇ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਮਾਰਗਿ ਲਾਏ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਭਾਈ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਭਾਈ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੪॥੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਹਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸਾਰ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਰਾਖਹਿ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਣੇ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਗੁਣ ਕਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਤੇਰਾ ਬੇਲੀ ਹੋਵੈ ਸਦਾ ਨਿਬਹੈ ਤੇਰੈ ਨਾਲਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਟ ਚਉਕੜੀ ਸਦਾ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਨਾ ਬੂਝਹਿ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੀ ਤੇ ਕਿਨਿ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਹਰਣਾਖਸ ਨਖਹਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਜਨੁ ਸਦ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਲਏ ਉਬਾਰੇ ॥੨॥ ਆਪਸ ਕਉ ਬਹੁ ਭਲਾ ਕਰਿ ਜਾਣਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਮਤਿ ਨ ਕਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਜਨ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਵਿਆਪੇ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਮਨਮੁ

ਕਦੇ ਰੇਤ ਤਿਨਾ ਹੀ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ॥੩॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਭਗਤਾ ਕਾ ਕੀਤਾ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਆਪਿ ਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਰਾਤੇ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਹਉ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥੪॥੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਸਿਖੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹੈ ਭਾਈ ਜਿ ਗੁਰ ਕੇ ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਆਵੈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਭਾਈ ਵਿਛੁੜਿ ਚੋਟਾ ਖਾਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਕਦੇ ਨ ਪਾਵੈ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਸੁਹੇਲੇ ਭਾਈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਕਾਟੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬੰਧਨ ਭਾਈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ ਸੈਂਸਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੰਧਨ ਟੂਟਹਿ ਨਾਹੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਮਰਿ ਜਨਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾਰਾ ॥੨॥ ਹਉ ਮੇਰਾ ਜਗੁ ਪਲਚਿ ਰਹਿਆ ਭਾਈ ਕੋਇ ਨ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਹਲੁ ਪਾਇਨਿ ਗੁਣ ਗਾਵਨਿ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਇ ਬਸੇਰਾ ॥ ਐਥੈ ਬੂਝੈ ਸੁ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਕੇਰਾ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਦਾ ਦਇਆਲੁ ਹੈ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ॥ ਏਕ ਨਦਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਜੇਹਾ ਭਾਉ ਤੇਹਾ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈਐ ॥੪॥੬॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੩ ਚੌਤੁਕੇ ॥ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹੋਵੈ ਸਚੀ ਹਿਰਦੈ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਹੋਰ ਭੂਲੀ ਫਿਰੈ ਇਆਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਫਿਰਹਿ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀ ॥੧॥ ਭਾਈ ਰੇ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਤਿ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਜਗਜੀਵਨੁ ਸਦ ਵਸਿਆ ਤਜਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ

ਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਨਾਉਮੀਠਾਮਨਹਿਪਿਆਰਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਜਿਨਿਨਾਮੁ
ਪਛਾਤਾਸਫਲਜਨਮੁਜਗਿਆਇਆ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਸਦਾਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਗੁਣ
ਗਾਵੈਗੁਣੀਅਘਾਇਆ॥ਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜਾ
ਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਕੀ
ਗਤਿਕੋਇਨਬੂਝੈਗੁਰਮਤਿਰਿਦੈਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਮਗੁਪਛਾਣੈਹਰਿ
ਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਸਭੁਗੁਰਤੇਹੋਵੈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੇਜਨਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ॥
ਮਹਲਾ ੩ ਤੁਕੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਐਉਲਟੀਭਈਭਾਈਜੀਵਤਮਰੈ
ਤਾਬੂਝਪਾਇ॥ਸੋਗੁਰੂਸੋਸਿਖੁਹੈਭਾਈਜਿਸੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਮਨਰੇਹਰਿ
ਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਇ॥ਮਨਹਰਿਜਪਿਮੀਠਾਲਾਗੈਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਪਾਏਹਰਿ
ਥਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਨਊਪਜੈਭਾਈਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਭਾਇ॥ਤੁਹਕੁਟ
ਹਿਮਨਮੁਖਕਰਮਕਰਹਿਭਾਈਪਲੈਕਿਛੂਨਪਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਨਾਮੁਮ
ਨਿਰਵਿਆਭਾਈਸਾਚੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰਿ॥ਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਰਵੈਭਾਈਗੁਰਕੈ
ਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੩॥ਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁਹੈਭਾਈਜਿਗੁਰਸੇਵਾਚਿਤੁਲਾਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਪਾਈਐਭਾਈਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ
੩ ਘਰੁ ੧ ਤਿਹੀਗੁਣੀਤ੍ਰਿਭਵਣੁਵਿਆਪਿਆਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਬੁਝਾਇ॥ਰਾ
ਮਨਾਮਿਲਗਿਛੂਟੀਐਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆਨੀਆਜਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਛੋਡਿਚਉਥੈਚਿਤੁਲਾਇ॥ਹਰਿਜੀਉਤੇਰੈਮਨਿਵਸੈਭਾਈਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਤੇਸਭਿਊਪਜੇਭਾਈਨਾਇਵਿਸਰਿਐਮਰਿਜਾਇ॥ਅ
ਗਿਆਨੀਜਗਤੁਅੰਧੁਹੈਭਾਈਸੂਤੇਗਏਮੁਹਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੇਸੇਉਬ
ਰੇਭਾਈਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ॥ਜਗਮਹਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਭਾਈਹਿਰਦੈਰਖਿ

ਆਉਰਧਾਰਿ॥੩॥ਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਉਬੇੜਾਨਾਉਤੁਲਹੜਾਭਾਈਜਿਤੁਲਗਿਪਾਰਿਜਨਪਾਇ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹ
ਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਸਤਿਗੁਰੁਸੁਖਸਾਗਰੁਜਗਅੰਤਰਿਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਹਉ
ਮੈਜਗਤੁਦੁਖਿਰੋਗਿਵਿਆਪਿਆਮਰਿਜਨਮੈਰੋਵੈਧਾਹੀ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਿਸੁਖੁਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨਾਹਿਤਜਾਹਿਗਾਜਨਮੁਗਵਾਇ
ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਧਾਤੁਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਹਰਿਰਸਸਾਦੁਨਆਇਆ॥ਸੰਧਿਆਤ
ਰਪਣੁਕਰਹਿਗਾਇਤ੍ਰੀਬਿਨੁਬੂਝੇਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿ
ਸਨੋਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਜਨਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੩॥
ਇਹੁਜਗੁਅੰਧਾਸਭੁਅੰਧੁਕਮਾਵੈਬਿਨੁਗੁਰਮਗੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤ
ਅਖੀਵੇਖੈਘਰੈਅੰਦਰਿਸਚੁਪਾਏ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸੇਵੇਬਹੁਤਾਦੁਖੁਲਾਗਾਜੁਗਚਾਰੇਭਰਮਾਈ॥ਹਮਦੀਨਤੁਮਜੁਗੁਜੁਗੁਦਾਤੇ
ਸਬਦੇਦੇਹਬੁਝਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਤੁਮਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਆਧਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਦੁਬਿਧਾਸਹ
ਜਿਸਮਾਣੀਪਾਇਆਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਕਿਲਬਿ
ਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥ਸਬਦਿਮਰਹੁਫਿਰਿਜੀਵਹੁਸਦਹੀਤਾਫਿਰਿਮਰਣੁਨਹੋਈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਸਦਾਮਨਿਮੀਠਾਸਬਦੇਪਾਵੈਕੋਈ॥੩॥ਦਾਤੈਦਾਤਿਰਖੀਹਥਿਅਪਣੈ
ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਦੇਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਦਰਗਹਿਜਾਪਹਿਸੇਈ॥੪॥
੧੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਤਾਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਗਤਿਮਤਿ
ਤਦਹੀਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਵਸਿਆਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਸਬਦੁਨਜਾਣੈਝੂਠੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਾ॥
ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕਮਾਏ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁ

ਸਿਰਿਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਭਉਗਰਭਜੋਨਿਵਿਚਿਪਾਈ॥੨॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਹਿਸਗਲਸੰਸਾਰਾ
ਹਉਮੈਵਿਚਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਚਉਥਾਪਦੁਚੀਨੈਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ
॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਿਤੇਰੇਤੂਆਪੇਕਰਤਾਜੋਤੂਕਰਹਿਸੁਹੋਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸ
ਤਾਰਾਸਬਦੇਹਉਮੈਖੋਈ॥੪॥੧੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧ ਆਪੇਆਪਿਵ
ਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਆਪਿਅਪਾਹੁ॥ਵਣਜਾਰਾਜਗੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਸ
ਚਾਸਾਹੁ॥ਆਪੇਵਣਜੁਵਾਪਾਰੀਆਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਵੇਸਾਹੁ॥੧॥ਜਪਿਮਨ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਲਾਹ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਪਿਆਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅਗਮਅਥਾ
ਹ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਸੁਣਿਸਭਵੇਖਦਾਪਿਆਰਾਮੁਖਿਬੋਲੇਆਪਿਮੁਹਾਹੁ॥ਆਪੇਉਝੜਿ
ਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਵਿਖਾਲੇਰਾਹੁ॥ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਵੇਪ
ਰਵਾਹੁ॥੨॥ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਿਰਿਆਪੇਧੰਧੜੈਲਾਹੁ॥ਆਪਿਕਰਾ
ਏਸਾਖਤੀਪਿਆਰਾਆਪਿਮਾਰੇਮਰਿਜਾਹੁ॥ਆਪੇਪਤਣੁਪਾਤਣੀਪਿਆਰਾਆਪੇਪਾ
ਰਿਲੰਘਾਹੁ॥੩॥ਆਪੇਸਾਗਰੁਬੋਹਿਥਾਪਿਆਰਾਗੁਰੁਖੇਵਟੁਆਪਿਚਲਾਹੁ॥ਆਪੇ
ਹੀਚੜਿਲੰਘਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਆਪੇਆਪਿਦਇਆਲੁਹੈ
ਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਹੁ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਅੰਡ
ਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਆਪੇਖੰਡਆਪੇਸਭਲੋਇ॥ਆਪੇਸੂਤੁਆਪੇਬਹੁਮਣੀ
ਆਕਰਿਸਕਤੀਜਗਤੁਪਰੋਇ॥ਆਪੇਹੀਸੂਤਧਾਰੁਹੈਪਿਆਰਾਸੂਤੁਖਿੰਚੇਢਹਿਢੇ
ਰੀਹੋਇ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈ
ਪਿਆਰਾਕਰਿਦਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਚੋਇ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਜਲਿਥਲਿ
ਸਭਤੂਹੈਪਿਆਰਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹਦਾਪਿਆਰਾਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਹੀਆ

ਪਿਨਿਰਮਲਾਪਿਆਰਾਆਪੇਨਿਰਮਲਸੋਇ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਕ
ਰੇਸੁਹੋਇ॥ਆਪੇਅਲਖੁਨਲਖੀਐਪਿਆਰਾਆਪਿਲਖਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਆਪੇਗਹਿ
ਰਗੰਭੀਰੁਹੈਪਿਆਰਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਭਿਘਟਆਪੇਭੋਗਵੈਪਿਆਰਾ
ਵਿਚਿਨਾਰੀਪੁਰਖਸਭੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟੁ
ਹੋਇ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਹੀਸਭੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਥਾਪਿ
ਉਥਾਪੈ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਚੋਜਵੇਖੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਵਣਿਤਿ
ਣਿਸਭਤੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਿਧ੍ਰਾ
ਪੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਗੁਰਸਬਦੀਚਖਿਜਾਪੈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਤੀਰਥੁ
ਤੁਲਹੜਾਪਿਆਰਾਆਪਿਤਰੈਪ੍ਰਭੁਆਪੈ॥ਆਪੇਜਾਲੁਵਤਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਭੁਜ
ਗੁਮਛੁਲੀਹਰਿਆਪੈ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਈਪਿਆਰਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਜਾਪੈ॥
੨॥ਆਪੇਸਿੰਙੀਨਾਦੁਹੈਪਿਆਰਾਧੁਨਿਆਪਿਵਜਾਏਆਪੈ॥ਆਪੇਜੋਗੀਪੁਰਖੁਹੈ
ਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਤਪੁਤਾਪੈ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪਿਹੈਚੇਲਾਉਪਦੇਸੁਕਰੈਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੈ॥੩॥ਆਪੇਨਾਉਜਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਜਪੁਜਾਪੈ॥ਆਪੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਆ
ਪਿਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਰਸੁਆਪੈ॥ਆਪੇਆਪਿਸਲਾਹਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕ
ਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਕੰਡਾਆਪਿਤਰਾਜੀ
ਪ੍ਰਭਿਆਪੇਤੋਲਿਤੋਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਾਹੁਆਪੇਵਣਜਾਰਾਆਪੇਵਣਜੁਕਰਾ
ਇਆ॥ਆਪੇਧਰਤੀਸਾਜੀਅਨੁਪਿਆਰੈਪਿਛੈਟੰਕੁਚੜਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹ
ਰਿਹਰਿਧਿਆਇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਗੁਰਿਪੂਰੈਮੀ
ਠਾਲਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਧਰਤੀਆਪਿਜਲੁਪਿਆਰਾਆਪੇਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਆ
ਪੇਹੁਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਜਲੁਮਾਟੀਬੰਧਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਭਉਪਾਇਦਾਪਿ
ਆਰਾਬੰਨਿਬਕਰੀਸੀਹੁਹਢਾਇਆ॥੨॥ਆਪੇਕਾਸਟਆਪਿਹਰਿਪਿਆਰਾਵਿਚਿ

ਕਸਟਅਗਨਿਰਖਾਇਆ॥ਆਪੇਹੀਆਪਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਭੈਅਗਨਿਨਸਕੈਜ
ਲਾਇਆ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾਪਿਆਰਾਸਾਹਲੈਦੇਸਭਿਲਵਾਇਆ॥੩॥
ਆਪੇਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਹੈਪਿਆਰਾਆਪੇਕਾਰੈਲਾਇਆ॥ਜਿਉਆਪਿਚਲਾਏਤਿ
ਉਚਲੀਐਪਿਆਰੇਜਿਉਹਰਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇਭਾਇਆ॥ਆਪੇਜੰਤੀਜੰਤੁਹੈਪਿਆਰਾ
ਜਨਨਾਨਕਵਜਹਿਵਜਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿ
ਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਸੂਰਜੁਚੰਦੁਚਾਨਾਣੁ॥ਆਪਿਨਿਤਾਣਿਆਤਾਣੁਹੈਪਿਆ
ਰਾਆਪਿਨਿਮਾਣਿਆਮਾਣੁ॥ਆਪਿਦਇਆਕਰਿਰਖਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸੁਘੜੁ
ਸੁਜਾਣੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਧਿਆਇਤੂ
ਹਰਿਹਰਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਜਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਹੀਗੁਣਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆ
ਪੇਹੀਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇਬਖਸਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਆਪੇਹੁ
ਕਮਿਵਰਤਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਹੀਫੁਰਮਾਣੁ॥੨॥ਆਪੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰਹੈਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਦੇਵੈਦਾਣੁ॥ਆਪੇਸੇਵਕਰਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪਿਦਿਵਾਵੈਮਾਣੁ॥ਆਪੇ
ਤਾੜੀਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਵਡਾਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾ
ਆਪੇਹੀਪਰਧਾਣੁ॥ਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਤੁਲੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਪੇ
ਅਤੁਲੁਤੁਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪
ਆਪੇਸੇਵਾਲਾਇਦਾਪਿਆਰਾਆਪੇਭਗਤਿਉਮਾਹਾ॥ਆਪੇਗੁਣਗਾਵਾਇਦਾਪਿ
ਆਰਾਆਪੇਸਬਦਿਸਮਾਹਾ॥ਆਪੇਲੇਖਣਿਆਪਿਲਿਖਾਰੀਆਪੇਲੇਖੁਲਿਖਾਹਾ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਉਮਾਹਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਵਡਭਾਗੀਲੈਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਹਰਿਲਾਹਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਗੋਪੀਕਾਨੁਹੈਪਿਆਰਾਬਨਿਆਪੇਗਊਚਰਾਹਾ॥ਆਪੇ
ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਾਪਿਆਰਾਆਪੇਵੰਸੁਵਜਾਹਾ॥ਕਵਲੀਆਪੀੜੁਆਪਿਮਰਾਇਦਾ
ਪਿਆਰਾਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਿਪਚਾਹਾ॥੨॥ਆਪਿਅਖਾੜਾਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਕਰਿਵੇ

ਖੈਆਪਿਚੋਜਠਾਠਾ॥ਕਰਿਬਾਲਕਰੂਪਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਚੰਡੂਰੁਕੰਸੁਕੇਸੁਮਾਰ
ਾਹਾ॥ਆਪੇਹੀਬਲੁਆਪਿਹੈਪਿਆਰਾਬਲੁਭੰਨੈਮੂਰਖਮੁਗਧਾਹਾ॥੩॥ਸਭੁਆ
ਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਵਸਿਆਪੇਜੁਗਤਿਹਥਾਹਾ॥ਗਲਿਜੇਵੜੀਆ
ਪੇਪਾਇਦਾਪਿਆਰਾਜਿਉਪ੍ਰਭੁਖਿੰਚੈਤਿਉਜਾਹਾ॥ਜੋਗਰਬੈਸੋਪਚਸੀਪਿਆਰੇ
ਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਅਨਿਕਜਨਮ
ਵਿਛੁੜੇਦੁਖੁਪਾਇਆਮਨਮੁਖਿਕਰਮਕਰੈਅਹੰਕਾਰੀ॥ਸਾਧੂਪਰਸਤਹੀਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆਗੋਬਿੰਦਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਪਿਆਰੀ॥
ਜਬਸਤਸੰਗਭਏਸਾਧੂਜਨਹਿਰਦੈਮਿਲਿਆਸਾਂਤਿਮੁਰਾਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਿਰ
ਦੈਗੁਪਤੁਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਤੇਰਾਭਾਉਨਬੁਝਹਿਗਵਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਪ੍ਰਗਟਿਆਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਵੀਚਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆ
ਸਾਤਿਆਈਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਨਿਵਾਰੀ॥ਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਤਸੰਗਤਿ
ਪੁਰਖਤੁਮਾਰੀ॥੩॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਕਉਕਿਰਪਾਭਈ
ਤੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਅਤੁਲੁਸਹਜਸੁਖੁਪਾਇਆਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤੁਰਹੈਬਨਵਾਰੀ॥
੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਅੰਤਰੁਮਨੁਬੇਧਿਆਹਰਿਬਿਨੁ
ਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਬਿਨੁਨੀਰੈਬਿਨਸੈਤਿਉਨਾਮੈਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈ॥੧॥
ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਜਲੁਦੇਵਹੁਹਰਿਨਾਈ॥ਹਉਅੰਤਰਿਨਾਮੁਮੰਗਾਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੇਹੀ
ਸਾਂਤਿਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਬਿਲਲਾਵੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨ
ਜਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਲੁਪਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਹਰਿਆਭਾਇਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਭੁ
ਖੇਦਹਦਿਸਡੋਲਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਈ॥ਜਨਮਮਰੈਫਿਰਿਜੋਨੀਆਵੈਦਰਗਹ
ਮਿਲੈਸਜਾਈ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਹਰਿਰਸੁਅੰਤਰਿਪਾਈ॥ਨਾਨ
ਕਦੀਨਦਇਆਲਭਏਹੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੪

ਪਰਵਾਣਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਵੈ ਤਾ ਸਿਧਿ ਹੋਈ ਸਿਧੀ ਤੇ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੋ ਸਾਕ ਗੋਤ ਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾਂ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟਿਆ ਜਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਕਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਰਗਾਸਹੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਮਨ ਮੂਰਖ ਚੇਤਿ ਅਜਾਣਾ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਤਾ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਥੁ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਸੁ ਪਾਏ ॥ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਅਲਖੁ ਲਖਾਏ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਇਹ ਚਾਖੀ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥ ਰਤਨੁ ਲੁਕਾਇਆ ਲੂਕੈ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕੋ ਰਖੈ ਲੁਕਾਈ ॥੪॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਦਾਤਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਾਏ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੫॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਤਿਤੁਕੇ ਚਉਪਦੇ ॥ ਕਿਸੁ ਹਉ ਜਾਚੀ ਕਿਸੁ ਆਰਾਧੀ ਜਾ ਸਭੁ ਕੋ ਕੀਤਾ ਹੋਸੀ ॥ ਜੋ ਜੋ ਦੀਸੈ ਵਡਾ ਵਡੇਰਾ ਸੋ ਸੋ ਖਾਕੂ ਰਲਸੀ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਭਵ ਖੰਡਨੁ ਸਭਿ ਸੁਖ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦੇਸੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੀ ਦਾਤੀ ਰਾਜਾ ॥ ਮਾਣਸੁ ਬਪੁੜਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਆ ਤਿਸ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਕਾ ਤਿਸ ਕੀ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ॥ ਐਸਾ ਧਨੁ ਦੀਆ ਸੁਖਦਾਤੈ ਨਿਖੁਟਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਈ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ॥੨॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਆਰਾਧਿ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਣਿ ਸਾਧ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਜਮਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਆ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਸੇ ਲਾਗੇ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥੩॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਤੇਰਾ ਵਰਤੈ ਕਿਆ ਹਮ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਤੁਮਰਾ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਪੂਤ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧

ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਾਈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਭਾਈ ਏਹਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਭਾਈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਏ ਛਾਰ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਭਾਈ ਜਿਨ ਏਕੰਕਾਰ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੋਈ ਸਚੁ ਅਰਾਧਣਾ ਭਾਈ ਜਿਸ ਤੇ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਜਾਣਾਇਆ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਭਾਈ ਗਣਤ ਨ ਜਾਇ ਗਣੀ ॥ ਵਿਣੁ ਸਚ ਸੋਚ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਸਾਚਾ ਅਗਮ ਧਣੀ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਭਾਈ ਝੂਠੀ ਦੁਨੀ ਮਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰਦਾ ਭਾਈ ਦੇ ਨਾਵੈ ਏਕ ਕਣੀ ॥੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਸੋਧਿਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅਨਿਕ ਕਰਮ ਕਰਿ ਥਾਕਿਆ ਭਾਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਬੰਧਨ ਪਾਇ ॥ ਚਾਰੇ ਕੁੰਡਾ ਸੋਧੀਆ ਭਾਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਸਚੁ ਸਦਾ ਹੈ ਨਿਰਮਲਾ ਭਾਈ ਨਿਰਮਲ ਸਾਚੇ ਸੋਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਭਾਈ ਤਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਨੁ ਪਾਈਐ ਭਾਈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਤਾ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਭਾਈ ਸੁਣਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥੪॥੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਤੁਕੇ ॥ ਜਉ ਲਉ ਭਾਉ ਅਭਾਉ ਇਹੁ ਮਾਨੈ ਤਉ ਲਉ ਮਿਲਣੁ ਦੂਰਾਈ ॥ ਆਨ ਆਪਨਾ ਕਰਤ ਬੀਚਾਰਾ ਤਉ ਲਉ ਬੀਚੁ ਬਿਖਾਈ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਐਸੀ ਦੇਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਗਹਉ ਓਟ ਚਰਨਾ ਨਹ ਬਿਸਰੈ ਮੁਹਤੁ ਚਸਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਅਚੇਤ ਚੰਚਲ ਚਿਤ ਤੁਮ ਐਸੀ ਰਿਦੈ ਨ ਆਈ ॥ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਤੂ ਰਚਿਆ ਉਰਝਿਓ ਸੰਗਿ ਬੈਰਾਈ ॥੨॥ ਸੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਆਪੁ ਨ ਥਾਪੈ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾ ਬਕਨਾ ਇਉ ਜਾਨਉ ਜੈਸੇ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਈ ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਅਛਾਦਿਓ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕਹਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਸਰਣਿ ਆਇਓ ਪ੍ਰਭ ਸਭੁ ਲੇਖਾ ਰਖਹੁ ਉਠਾਈ ॥੪॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲੋਕ ਗ੍ਰਿਹ ਬਨਿ

ਤਾ ਮਾਇਆ ਸਨਬੰਧੇਹੀ ॥ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਕੋ ਖਰਾ ਨ ਹੋਸੀ ਸਭ ਮਿਥਿਆ ਅਸਨੇਹੀ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਹੇ ਪਪੋਰਹੁ ਦੇਹੀ ॥ ਊਡਿ ਜਾਇਗੋ ਧੂਮੁ ਬਾਦਰੋ ਇਕੁ ਭਾਜਹੁ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨਿ ਸੰਙਿਆ ਕਰਿ ਦੇਹੀ ਕੀਨੀ ਜਲ ਕੂਕਰ ਭਸਮੇਹੀ ॥ ਹੋਇ ਆਮਰੋ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਬੈਠਾ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਬਿਸਰੋਹੀ ॥੨॥ ਅਨਿਕ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ਮਣੀਏ ਸਾਜੇ ਕਾਚੈ ਤਾਗਿ ਪਰੋਹੀ ॥ ਤੂਟਿ ਜਾਇਗੋ ਸੂਤੁ ਬਾਪੁਰੇ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤੋਹੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਸਿਰਜੇ ਸਿਰਜਿ ਸਵਾਰੇ ਤਿਸੁ ਧਿਆਵਹੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨੇਹੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੇਹੀ ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਮਨਹਿ ਭਇਆ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਕੋਇ ਨ ਪਹੁਚਨਹਾਰਾ ਦੂਜਾ ਅਪੁਨੇ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੈ ॥ ਆਗੈ ਸੁਖੁ ਪਾਛੈ ਸੁਖ ਸਹਜਾ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਹਮਾਰੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ਸੋਈ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਇਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਸਫਲ ਦਰਸਨੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹੈ ਭੀ ਹੋਵਨਹਾਰਾ ॥ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪੁਨੇ ਜਨ ਰਾਖੇ ਅਪੁਨੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰਾ ॥੩॥ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ਅਚਰਜ ਸੋਭਾ ਕਾਰਜੁ ਆਇਆ ਰਾਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੇ ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸੁਖੀਏ ਕਉ ਪੇਖੈ ਸਭ ਸੁਖੀਆ ਰੋਗੀ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਭ ਰੋਗੀ ॥ ਕਰਣ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਆਪਨ ਹਾਥਿ ਸੰਜੋਗੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਨਿ ਅਪੁਨਾ ਭਰਮੁ ਗਵਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਭਾਣੈ ਕੋਇ ਨ ਭੂਲਾ ਜਿਨਿ ਸਗਲੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਓਹੁ ਜਾਣੈ ਸਗਲੀ ਠਾਂਢੀ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਬਿਆਪਿਤ ਓਹੁ ਜਨਮਿ ਮਰੈ ਬਿਲਲਾਤੀ ॥੨॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਪੜਿਆ ਤਾ ਕਉ ਸਰਬ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਅੰਧੇਰੈ ਸੂਝਸਿ ਨਾਹੀ ਬਹੁੜਿ ਬਹੁੜਿ ਭਰਮਾਤਾ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਸੁਖੁ ਮਾਗੈ ॥ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਸਾਧੂ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਲਾਗੈ ॥੪॥

੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਧਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਸਰਬ ਕੁਸਲ ਤਬ ਥੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦਾਤਾ ਬੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਸਰਣਿ ਪਰੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੋ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਕੀਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਮਿਟਹਿ ਜਨ ਸੇਵਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਰਸਿ ਗਾਈਐ ॥ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਜਨ ਕਾ ਸੰਗੁ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਰਸਨਾ ਏਕ ਅਨੇਕ ਗੁਣ ਪੂਰਨ ਜਨ ਕੀ ਕੇਤਕ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਸਦ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਰਣਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਲਹੀਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਨ ਨੀਚ ਅਨਾਥ ਅਪਰਾਧੀ ਓਟ ਸੰਤਨ ਕੀ ਆਹੀ ॥ ਬੂਡਤ ਮੋਹ ਗ੍ਰਿਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਨਿਬਾਹੀ ॥੪॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ॥

ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਤੂ ਕਰਤੇ ਤਾ ਕੀ ਤੈਂ ਆਸ ਪੁਜਾਈ ॥ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਤੂ ਵਿਸਰਹਿ ਨਾਹੀ ਚਰਣ ਧੂਰਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਅਕਥ ਕਥਾ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਵਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਸੋ ਕਰਮ ਕਰਤ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜੈਸੀ ਤੁਮ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ॥ ਸੇਵਕ ਕਉ ਤੁਮ ਸੇਵਾ ਦੀਨੀ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਅਘਾਈ ॥੨॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਤੁਮਹਿ ਸਮਾਨੇ ਜਾ ਕਉ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਿਟਿਓ ਅਗਿਆਨਾ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸਭ ਠਾਈ ॥੩॥ ਸੋਈ ਗਿਆਨੀ ਸੋਈ ਧਿਆਨੀ ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਭਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਤਾ ਕਉ ਮਨ ਤੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਜਾਈ ॥੪॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥

ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੀ ਕਬ ਊਚੇ ਕਬ ਨੀਚੇ ॥ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈਐ ਕਾਹੂ ਜਤਨਾ ਓੜਕਿ ਕੋ ਨ ਪਹੂਚੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਾਧ ਸਰਣਿ ਛੁਟਕਾਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਰਹਈ ਫਿਰਿ ਆਵਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਹੁ ਜੁ ਭਰਮੁ ਭੁਲਾਵਾ ਕਹੀਅਤ ਤਿਨ ਮਹਿ ਉਰਝਿਓ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਪੁਰਖ ਸੁਆਮੀ ਕਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਤੇ ਨਿਆਰਾ ॥੨॥ ਨਿੰਦਉ ਨਾਹੀ ਕਾਹੂ ਬਾਤੈ ਏਹੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਉ ਲੀਆ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰ

ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਸਭਨਕਉਧਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਨਹੀਤਰੀਐਇਹੁਪੂਰ
ਨਤਤੁਬੀਚਾਰਾ॥੪॥੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਬੀਚਾਰਿਓ
ਰਾਮਨਾਮਤਤੁਸਾਰਾ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਨਿਮਖਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੧॥
ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਪੁਰਖਗਿਆਨੀ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮਹਾਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਪਾਵੈਸਾਧੂਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਸਚੁਪਾਈਐਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾ॥ਅ
ਪੁਨੇਦਾਸਕਉਭਗਤਿਦਾਨੁਦੇਵੈਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਐਰਸ
ਨਾਗਾਈਐਹਿਰਦੈਧਿਆਈਐਸੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਜਾਤੇਬਿ
ਥਾਨਕੋਈ॥੩॥ਵਡੈਭਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਪਾਇਆਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈਸਿਮਰੈਸਦਾਗੋਪਾਲਾ॥੪॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਕਰਿਇਸਨਾਨੁਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਮਨਤਨਭਏਅਰੋਗਾ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਲਾਥੇਪ੍ਰਭ
ਸਰਣਾਪ੍ਰਗਟੇਭਲੇਸੰਜੋਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਭਾਖਿਆ॥ਗਾਵਹੁਸੁਣਹੁ
ਪੜਹੁਨਿਤਭਾਈਗੁਰਪੂਰੈਤੂਰਾਖਿਆ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਿਤਿਵਡਾਈ
ਭਗਤਵਛਲਦਇਆਲਾ॥ਸੰਤਾਕੀਪੈਜਰਖਦਾਆਇਆਆਦਿਬਿਰਦੁਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲਾ॥੨॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਨਿਤਭੁੰਚਹੁਸਰਬਵੇਲਾਮੁਖਿਪਾਵਹੁ॥
ਜਰਾਮਰਾਤਾਪੁਸਭੁਨਾਠਾਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਵਹੁ॥੩॥ਸੁਣੀਅਰਦਾਸਿਸੁਆ
ਮੀਮੇਰੈਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਗਲੇਜੁਗਅੰਤਰਿਗੁਰਨਾਨਕਕੀ
ਵਡਿਆਈ॥੪॥੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਏਕੁਪਿਤਾਏਕਸਕੇਹਮਬਾ
ਰਿਕਤੂਮੇਰਾਗੁਰਹਾਈ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਹਮਾਰਾਬਲਿਬਲਿਜਾਸੀਹਰਿਦਰਸਨੁ
ਦੇਹੁਦਿਖਾਈ॥੧॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਧੂਰੀਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਇਹੁਮਨੁਤੇਰਾਭਾਈ॥ਰਹਾਉ॥
ਪਾਵਮਲੋਵਾਮਲਿਮਲਿਧੋਵਾਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂਦੇਸਾ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਹਉਤੇਰੀਸਰ

ਣਾਈਆਇਆਪ੍ਰਭਮਿਲਉਦੇਹੁਉਪਦੇਸਾ॥੨॥ਮਾਨੁਨਕੀਜੈਸਰਣਿਪਰੀਜੈਕਰੈਸੁਭ
ਲਾਮਨਾਈਐ॥ਸੁਣਿਮੀਤਾਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਨੁਅਰਪੀਜੈਇਉਦਰਸਨੁਹਰਿਜੀ
ਉਪਾਈਐ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਸਾਦਿਸੰਤਨਕੈਹਰਿਨਾਮਾਹੈਮੀਠਾ॥ਜਨਨਾਨ
ਕਕਉਗੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਸਭੁਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥੪॥੧॥੧੨॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਬ੍ਰਹਮੰਡਕੋਠਾਕੁਰੁਸੁਆਮੀਸਰਬਜੀਆਕਾਦਾਤਾਰੇ॥ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਲੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਲੈਇਕੁਗੁਨੁਨਹੀਮੂਰਖਿਜਾਤਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਨਜਾਨਾ
ਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੇ॥ਹਰਿਜੀਉਨਾਮੁਪਰਿਓਰਾਮਦਾਸੁ॥ਰਹਾਉ॥ਦੀ
ਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਘਟਾਭਰਪੂਰੀਰੇ॥ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਹੈ
ਸੰਗੇਮੈਮੂਰਖਜਾਨਿਆਦੂਰੀਰੇ॥੨॥ਹਰਿਬਿਅੰਤੁਹਉਮਿਤਿਕਰਿਵਰਨਉਕਿਆ
ਜਾਨਾਹੋਇਕੈਸੋਰੇ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਮੈਮੂਰਖਦੇਹੁਉਪਦੇਸੋਰੇ॥੩॥
ਮੈਮੂਰਖਕੀਕੇਤਕਬਾਤਹੈਕੋਟਿਪਰਾਧੀਤਰਿਆਰੇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਸੁਣਿਆ
ਪੇਖਿਆਸੇਫਿਰਿਗਰਭਾਸਿਨਪਰਿਆਰੇ॥੪॥੨॥੧੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਜਿਨਾਬਾਤਕੋਬਹੁਤੁਅੰਦੇਸੋਤੇਮਿਟੇਸਭਿਗਇਆ॥ਸਹਜਸੈਨਅਰੁਸੁਖਮ
ਨਨਾਰੀਊਧਕਮਲਬਿਗਸਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਅਚਰਜੁਭਇਆ॥ਜਿਹਠਾਕੁ
ਰਕਉਸੁਨਤਅਗਾਧਿਬੋਧਿਸੋਰਿਦੈਗੁਰਿਦਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਦੂਤਮੋਹਿ
ਬਹੁਤੁਸੰਤਾਵਤਤੇਭਇਆਨਕਭਇਆ॥ਕਰਹਿਬੇਨਤੀਰਾਖੁਠਾਕੁਰਤੇਹਮ
ਤੇਰੀਸਰਨਇਆ॥੨॥ਜਹਭੰਡਾਰੁਗੋਬਿੰਦਕਾਖੁਲਿਆਜਿਹਪ੍ਰਾਪਤਿਤਿਹਲਇ
ਆ॥ਏਕੁਰਤਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਥਿਆ॥੩॥ਏਕਬੂੰਦ
ਗੁਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਦੀਨੋਤਾਅਟਲੁਅਮਰੁਨਮੁਆ॥ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਗੁਰਿਨਾਨਕ
ਕਉਸਉਪੇਫਿਰਿਲੇਖਾਮੂਲਿਨਲਇਆ॥੪॥੩॥੧੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਜਾਕਾਮਨੁਲੀਨਾਸੇਜਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥ਗੁਣਅਮੋਲਜਿ

ਸੁਖਦੈਨ ਦ੍ਰਿਸਿਆ ਤੇ ਨਰ ਤਿਸਨਤਿ ਖਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਅਰਾਧੇ ਅਰੋਗ ਅਨਦਾਈ ॥ ਜਿਸ
ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਮੇਰਾ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਲਾਖ ਬੇਦਨ ਜਣੁ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਜਨ ਓਟ
ਗਹੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਸੇ ਸੁਖੀਏ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣੇ ॥ ਜਿਹ ਨਰ ਬਿਸਰਿਆ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਤੇ ਦੁ
ਖੀਆ ਮਹਿ ਗਨਣੇ ॥੨॥ ਜਿਹ ਗੁਰ ਮਾਨਿ ਪ੍ਰਭੂ ਲਿਵ ਲਾਈ ਤਿਹ ਮਹਾ ਅਨੰਦੁ ਰਸੁ
ਕਰਿਆ ॥ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਸਾਰਿ ਗੁਰ ਤੇ ਬੇਮੁਖਾਈ ਤੇ ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਰਿਆ ॥੩॥ ਜਿ
ਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੋ ਹੀ ਵਰਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹ ਪਕਰੀ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਰਿਦੈ ਭਏ ਮਗਨ ਚਰਨਾਰਾ ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਾਜਨ ਮ
ਹਿ ਰਾਜਾ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਨਨ ਮਹਿ ਅਭਿਮਾਨੀ ॥ ਲੋਭਨ ਮਹਿ ਲੋਭੀ ਲੋਭਾਇਓ
ਤਿਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਚੇ ਗਿਆਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਇਹੀ ਸੁਹਾਵੈ ॥ ਪੇਖਿ ਨਿਕਟਿ ਕ
ਰਿ ਸੇਵਾ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਹੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਲਨ ਸਿਉ ਅਮਲੀ
ਲਪਟਾਇਓ ਭੂਮਨ ਭੂਮਿ ਪਿਆਰੀ ॥ ਖੀਰ ਸੰਗਿ ਬਾਰਿਕੁ ਹੈ ਲੀਨਾ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤ ਐਸੇ ਹਿ
ਤਕਾਰੀ ॥੨॥ ਬਿਦਿਆ ਮਹਿ ਬਿਦੁਅੰਸੀ ਰਚਿਆ ਨੈਨ ਦੇਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਜੈਸੇ ਰਸ
ਨਾ ਸਾਦਿ ਲੁਭਾਨੀ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ॥੩॥ ਜੈਸੀ ਭੂਖ ਤੈਸੀ ਕਾ ਪੂਰਕੁ ਸ
ਗਲ ਘਟਾ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਆਸ ਲਗੀ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਅੰਤ
ਰਜਾਮੀ ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਮੈਲੇ ਤੁਮ ਊਜਲ ਕਰਤੇ ਹਮ
ਨਿਰਗੁਨ ਤੂ ਦਾਤਾ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਤੁਮ ਚਤੁਰ ਸਿਆਣੇ ਤੂ ਸਰਬ ਕਲਾ ਕਾ ਗਿਆਤਾ ॥
੧॥ ਮਾਧੋ ਹਮ ਐਸੇ ਤੂ ਐਸਾ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਤੁਮ ਪਾਪ ਖੰਡਨ ਨੀਕੋ ਠਾਕੁਰ ਦੇਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਤੁਮ ਸਭ ਸਾਜੇ ਸਾਜਿ ਨਿਵਾਜੇ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੇ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ਗੁਨੁ ਨਹੀ ਕੋਈ
ਤੁਮ ਦਾਨੁ ਦੇਹੁ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ॥੨॥ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਭਲਾ ਹਮ ਭਲੋ ਨ ਜਾਨਹ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤੁਮ ਸੁਖਦਾਈ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਤੁਮ ਰਾਖਹੁ ਅਪੁਨੇ ਬਾਲਾ ॥੩॥ ਤੁ
ਮ ਨਿਧਾਨ ਅਟਲ ਸੁਲਿਤਾਨ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਜਾਚੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਇਹੈ ਹਵਾਲਾ

ਰਾਖੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਛੈ ॥੪॥੬॥੧੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ॥ ਮਾਤ ਗਰ
ਭ ਮਹਿ ਆਪਨ ਸਿਮਰਨੁ ਦੇ ਤਹ ਤੁਮ ਰਾਖਨਹਾਰੇ ॥ ਪਾਵਕ ਸਾਗਰ ਅਥਾਹ ਲ
ਹਰਿ ਮਹਿ ਤਾਰਹੁ ਤਾਰਨਹਾਰੇ ॥੧॥ ਮਾਧੌ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਸਿਰਿ ਮੋਰਾ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਤੁਹਾਰੋ ਧੋ
ਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਤੇ ਕਉ ਮੇਰੈ ਸੰਮਾਨੈ ਕਰਣਹਾਰੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਜਾਨੈ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਮਾਗਨ ਕਉ ਸ
ਗਲੀ ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਨੈ ॥੨॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਅਵਰੁ ਖਿਨੈ ਮਹਿ ਅਵਰਾ ਅਚਰਜ ਚ
ਲਤ ਤੁਮਾਰੇ ॥ ਰੂੜੋ ਗੂੜੋ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੋ ਊਚੌ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜ
ਉ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਇਓ ਤਉ ਸੁਨੀ ਤੁਮਾਰੀ ਬਾਨੀ ॥ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਪੇਖਤ ਹੀ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਤਾਪ ਪੁਰਖ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੪॥੭॥੧੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਰੇਨੁ ਪਿਆਰੇ ਹਮ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਗਹਣਾ ॥੧॥
ਹਮ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ॥ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਮੇਰੀ ਲੇਵਾ ਦੇਵੀ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਬਿਉਹਾਰਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸਿਉ ਹਮ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ
ਆ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥੨॥ ਸੰਤਨ ਮੋ ਕਉ ਪੂੰਜੀ ਸਉਪੀ ਤਉ ਉਤਰਿਆ
ਮਨ ਕਾ ਧੋਖਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰੈਗੋ ਜਉ ਫਾਟਿਓ ਸਗਲੋ ਲੇਖਾ ॥੩॥ ਮ
ਹਾ ਅਨੰਦ ਭਏ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਰਸਾਦੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ
ਰੰਗਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੇ ॥੪॥੮॥੧੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇਤੀ ਸਮਗ੍ਰੀ ਦੇ
ਖਹੁ ਰੇ ਨਰ ਤੇਤੀ ਹੀ ਛਡਿ ਜਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਕਰਿ ਬਿਉਹਾਰਾ ਪਾਵਹਿ ਪਦੁ ਨਿਰ
ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਪਿਆਰੇ ਤੂ ਮੇਰੋ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੀਆ ਉਪਦੇਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸੰਗਿ
ਪਰਾਤਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮੋਹ ਅਭਿਮਾਨਾ ਤਾ ਮਹਿ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ॥ ਹੋਹੁ
ਰੇਨ ਤੂ ਸਗਲ ਕੀ ਮੇਰੇ ਮਨ ਤਉ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਭਾਨੈ ਅੰ
ਤਰ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਾ ਕੀ ਕਰਿ ਮਨ ਸੇਵਾ ॥ ਕਰਿ ਪੂਜਾ ਹੋਮਿ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ
ਗੁਰਦੇਵਾ ॥੩॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਦਇਆਲ ਮਾਧਵੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵ

ਰਤਨਿਨਾਮੋਦੇਵਾਲੇਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੪॥੯॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਮਿਰਤਕਕਉਪਾਇਓਤਨਿਸਾਸਾਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ॥ਪਸੂਪਰੇਤਮੁਗਧਭਏ
ਸ੍ਰੋਤੇਹਰਿਨਾਮਾਮੁਖਿਗਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਦੇਖੁਵਡਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹ
ਣੁਨਜਾਈ॥ਰ॥ਦੂਖਸੋਗਕਾਢਾਹਿਓਡੇਰਾਅਨਦਮੰਗਲਬਿਸਰਾਮਾ॥ਮਨ
ਬਾਂਛਤਫਲਮਿਲੇਅਚਿੰਤਾਪੂਰਨਹੋਏਕਾਮਾ॥੨॥ਈਹਾਸੁਖੁਆਗੈਮੁਖਊਜਲ
ਮਿਟਿਗਏਆਵਣਜਾਣੇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਿਆਅਪੁਨੇਸਤਿਗੁਰਕੈ
ਮਨਿਭਾਣੇ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨ
ਕਤਾਕੇਪੂਰਕਰੰਮਾਜਾਕਾਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਰਤਨੁਛਾਡਿਕਉਡੀਸੰਗਿਲਾਗੇਜਾਤੇਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇ
ਸੁਰਮੇਰੇਮਨਸਦਾਧਿਆਈਐ॥੧॥ਸਿਮਰਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਨੀ॥ਬਿਨਸੈਕਾ
ਚੀਦੇਹਅਗਿਆਨੀ॥ਰ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਸੁਪਨਮਨੋਰਥਤਾਕੀਕਛੁਨਵਡ
ਾਈ॥ਰਾਮਭਜਨਬਿਨੁਕਾਮਿਨਆਵਸਿਸੰਗਿਨਕਾਹੂਜਾਈ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਿ
ਹਾਇਅਵਰਦਾਜੀਅਕੋਕਾਮੁਨਕੀਨਾ॥ਧਾਵਤਧਾਵਤਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਰਾਮ
ਨਾਮੁਨਹੀਚੀਨਾ॥੩॥ਸਾਦਬਿਕਾਰਬਿਖੈਰਸਮਾਤੋਅਸੰਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਕੀਪ੍ਰਭਪਾਹਿਬਿਨੰਤੀਕਾਟਹੁਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਗੁਣਗਾਵਹੁਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ॥ਮਹਾਬਿਖਮੁਅਗਨਿਕੋਸਾਗ
ਰੁਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੇ॥੧॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਟਿਓਭਰਮੁਅੰਧੇਰਾ॥ਭਜੁਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭੁ
ਨੇਰਾ॥ਰ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨਰਸੁਪੀਆਮਨਤਨਰਹੇਅਘਾਈ॥ਜਤਕਤਪੂਰਿ
ਰਹਿਓਪਰਮੇਸਰੁਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈ॥੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਗਿਆਨਤਤਬੇਤਾਜਿ
ਸੁਮਨਿਵਸੈਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਤਾਕੀਪੂਰਨਘਾਲਾ॥੩॥
ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਦੁਖਸਗਲੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਮਨ

ਤਨਭਏਬਿਗਾਸਾ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਣਕਰਾਵਣਹਾਰ
ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲੇਜੀਅਕੀਏਦਇਆਲਾਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਹੋਆਆਪਿਸਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਰਸ
ਅਚਰਜਭਈਬਡਾਈ॥ਰ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਏਭੈਨਾਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਮਾਨੇ॥
ਗੁਣਗਾਵਤਆਰਾਧਿਨਾਮੁਹਰਿਆਏਅਪੁਨੈਥਾਨੇ॥੨॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਉਸਤ
ਤਿਸੰਗਤਿਸਾਧਪਿਆਰੀ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾ
ਰੀ॥੩॥ਗੋਸਟਿਗਿਆਨੁਨਾਮੁਸੁਣਿਉਧਰੇਜਿਨਿਜਿਨਿਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਭਇਓ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਅਨਦਸੇਤੀਘਰਿਆਇਆ॥੪॥੧੩॥੨੪॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਸਗਲਭੈਲਾਥੇਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥
ਦਇਆਲੁਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਉ
ਤੂਮੇਰੋਸਾਹਿਬੁਦਾਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਉਰੰਗਿਰਾਤਾ॥
ਰ॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਚਿੰਤਾਸਗਲਬਿਨਾਸੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਅਪੁਨੋਕਰਿਲੀਨਾਮਨਿਵਸਿਆਅਬਿਨਾਸੀ॥੨॥ਤਾਕਉਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗੈਜੋ
ਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਰਾਖੇ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਰਿਦਅੰਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਚਾਖੇ॥
੩॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਜਿਨਿਮਨਕੀਇਛਪੁਜਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਤਾਕੈ
ਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਇ
ਆਮੋਹਮਗਨੁਅੰਧਿਆਰੈਦੇਵਨਹਾਰੁਨਜਾਨੈ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਾਜਿਜਿਨਿਰਚਿਆਬ
ਲੁਅਪੁਨੋਕਰਿਮਾਨੈ॥੧॥ਮਨਮੂੜੇਦੇਖਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈ
ਸੋਈਜਾਣੈਰਹੈਨਕਛੂਐਛਾਨੀ॥ਰ॥ਜਿਹਵਾਸੁਆਦਲੋਭਮਦਿਮਾਤੋਉਪਜੇਅਨਿ
ਕਬਿਕਾਰਾ॥ਬਹੁਤੁਜੋਨਿਭਰਮਤਦੁਖੁਪਾਇਆਹਉਮੈਬੰਧਨਕੇਭਾਰਾ॥੨॥ਦੇਇਕਿਵਾੜਿ
ਅਨਿਕਪੜਦੇਮਹਿਪਰਦਾਰਾਸੰਗਿਫਾਕੈ॥ਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਜਬਲੇਖਾਮਾਗਹਿਤਬਕਉਣੁ

ਪੜਦਾ ਤੇਰਾ ਢਾਕੈ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪੂਰਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੁਮ ਬਿਨੁ ਓਟ ਨ ਕਾਈ ॥
ਕਾਢਿ ਲੇਹੁ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੧੫॥ ੨੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਹੋਆ ਸਹਾਈ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂ
ਰੇ ਕੀ ਬਾਣੀ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹੁ ਨਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਾਚਾ ਸਿਮਰਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਾਧ
ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਪਰ
ਮੇਸੁਰੁ ਤੇਰਾ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਸੋ ਜੀਵੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਥੀ
ਵੈ ॥੨॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਨੁ ਲਾਗਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵ
ਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਾਗਾ ॥੩॥ ਮਨ ਇਛੇ ਸੇਈ ਫਲ ਪਾਏ
ਹਰਿ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਹੇਲੀ ॥ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਮਧਿ ਨਾਨਕ ਕਉ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਹੋਆ ਬੇਲੀ ॥੪॥੧੬॥
੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਪਦਾ ॥ ਬਿਨਸੈ ਮੋਹੁ ਮੇਰਾ ਅਰੁ ਤੇਰਾ ਬਿਨ
ਸੈ ਅਪਨੀ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਇਹਾ ਬਤਾਵਹੁ ਕਾਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਭੂਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਹੋਵਾਂ ਸਗਲ ਰੇਨਾਰੀ ॥੨॥ ਪੇਖਿਓ ਪ੍ਰਭ
ਜੀਉ ਅਪੁਨੈ ਸੰਗੇ ਚੂਕੈ ਭੀਤਿ ਭ੍ਰਮਾਰੀ ॥੩॥ ਅਉਖਧੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰੂ ਦੁਆਰੀ ॥੪॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿ
ਲਿ ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੀ ॥੫॥ ੧੭॥ ੨੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਦੁਪਦੇ ॥ ਸਗਲ ਬਨਸਪਤਿ ਮਹਿ ਬੈਸੰਤਰੁ ਸ
ਗਲ ਦੂਧ ਮਹਿ ਘੀਆ ॥ ਊਚ ਨੀਚ ਮਹਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਧਉ ਜੀਆ
॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਹਿਓ ॥ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬ ਮਹਿ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਰਮਈਆ ਆਹਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਇਓ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇਓ ॥੨॥ ੧॥ ੨੯॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦਾ ਬਿਨਸੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਦੁਖੀ ॥ ਚ

ਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖੀ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਤੂ ਸੁਖੀ ॥
ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਠਾਕੁਰ ਕਉ ਮਨ ਤਨ ਜੀਅਰੇ ਮੁਖੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਂਤਿ ਪਾ
ਵਹਿ ਹੋਵਹਿ ਮਨ ਸੀਤਲ ਅਗਨਿ ਨ ਅੰਤਰਿ ਧੁਖੀ ॥ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਇ
ਆ ਜਲਿ ਥਲਿ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰੁਖੀ ॥੨॥ ੨॥ ੩੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭ ਝੂਠ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਤੇ ਆਪਿ ਛਡਾਵਹੁ ॥ ਇਹ ਭੀਤਰ ਤੇ ਇਨ ਕਉ ਡਾਰਹੁ ਆਪਨ
ਨਿਕਟਿ ਬੁਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਅਪੁਨੀ ਬਿਧਿ ਆਪਿ ਜਨਾਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਸਰੁ ਨਾਹੀ ਕਬਹੂ ਹੀਏ ਤੇ ਇਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਮਹਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇ
ਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਤਹਿ ਨ ਧਾਵਹੁ ॥੨॥ ੩॥ ੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਃ ੫
ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਸਭੁ ਕਛੁ ਪਾਈਐ ਬਿਰਥੀ ਘਾਲ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਤਿਆਗਿ
ਅਵਰ ਕਤ ਰਾਚਹੁ ਜੋ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰਹੁ ਸੰਤ ਗੋ
ਪਾਲਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਪੂਰਨ ਹੋਵੈ ਘਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਰਿ ਸ
ਮਾਲੈ ਨਿਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਪ੍ਰੇਮ ਸਹਿਤ ਗਲਿ ਲਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੇ ਬਿਸਰਤ
ਜਗਤ ਜੀਵਨੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ੪॥ ੩੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬਿਨਾਸੀ ਜੀਅ
ਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਸਿਮਰਤ ਸਭ ਮਲੁ ਖੋਈ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਭਗਤਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਬਿਰਲਾ
ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਪਇਆਂ ਸੁਖੁ
ਪਾਈਐ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਤਿਨ ਭੇਟ
ਤ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਧੂਰਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਬਾਛੈ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਪਰੋਈ ॥੨॥
੫॥ ੩੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੈ ਸੂਕਾ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰੈ ॥
ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਬੀਚਾਰੈ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਬੈਦੁ ਗੁਰੂ ਗੋਵਿੰਦਾ ॥ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੇਵੈ ਕਾਟੈ ਜਮ ਕੀ ਫੰਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਪੂਰ
ਨ ਬਿਧਾਤੇ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਅਪੁਨਾ ਦਾਸੁ ਹਰਿ ਆਪਿ ਉਬਾਰਿਆ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅ

ਪਾਰਾ॥੨॥੬॥੩੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਅੰਤਰਕੀਗਤਿਤੁਮਹੀਜਾਨੀਤੁਝਹੀਪਾਹਿਨਿਬੇਰੋ॥ਬਖਸਿਲੈਹੁਸਾਹਿਬਪ੍ਰਭਅਪਨੇਲਾਖਖਤੇਕਰਿਫੇਰੋ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਨੇਰੋ॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਣਮੋਹਿਚੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਊਚਗੁਨੀਗਹਿਰੋ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਕੀਨੋਅਪਨੋਦਾਸਰੋਤਉਨਾਨਕਕਹਾਨਿਹੋਰੋ॥੨॥੭॥੩੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁਰੂਗੋਵਿੰਦਾਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥ਅਸਥਿਰਭਏਲਾਗਿਹਰਿਚਰਣੀਗੋਵਿੰਦਕੇਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਭਲੋਸਮੂਰਤੁਪੂਰਾ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨੰਦਨਾਮੁਜਪਿਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲੇਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਘਰਮੰਦਰਸੁਖਦਾਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਾਨਕਜਨਪਾਇਆਸਗਲੀਇਛਪੁਜਾਈ॥੨॥੮॥੩੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਰਿਦਭੀਤਰਿਸੁਭਲਖਣਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰਨਾਮਨਿਧਾਨਮਨਿਚੀਨੇ॥੧॥ਮੇਰੋਗੁਰੁਰਖਵਾਰੋਮੀਤ॥ਦੂਣਚਊਣੀਦੇਵਡਿਆਈਸੋਭਾਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਸਗਲਉਧਾਰੇਦਰਸਨੁਦੇਖਣਹਾਰੇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਅਚਰਜਵਡਿਆਈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੨॥੯॥੩੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸੰਚਨਿਕਰਉਨਾਮਧਨੁਨਿਰਮਲਥਾਤੀਅਗਮਅਪਾਰ॥ਬਿਲਛਿਬਿਨੋਦਆਨੰਦਸੁਖਮਾਣਹੁਖਾਇਜੀਵਹੁਸਿਖਪਰਵਾਰ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਇਓਸਚਬੋਹਿਥੁਚੜਿਲੰਘਉਬਿਖੁਸੰਸਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਪਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋਨਾਨਕਨਹੀਸੁਮਾਰ॥੨॥੧੦॥੩੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪਨੀਕਲਧਾਰੀਸਭਘਟਉਪਜੀਦਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲਿਵਡਾਈਕੀਨੀਕੁਸਲਖੇਮਸਭਭਇਆ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਥਾਨਥਨੰਤਰਿਜਤਕਤਪੇਖਉਸੋਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਪਾਇਓਵਡਭਾਗੀਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨ

ਕੋਈ॥੨॥੧੧॥੩੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਸਹਜਧੁਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਨਿਹਾਰਿਆ॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਓਬਾਰਿਕੁਸਤਿਗੁਰਿਤਾਪੁਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ਉਬਰੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਮਹਿਸੂਖਬਾਹਰਿਫੁਨਿਸੂਖਾਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਭਏਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਊਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਕਿਰਪਾਲਾ॥੨॥੧੨॥੪੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਇਆਮਨਿਉਦਮੁਨਾਮੁਰਤਨੁਜਸੁਗਾਈ॥ਮਿਟਿਗਈਚਿੰਤਾਸਿਮਰਿਅਨੰਤਾਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਾਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਕੇਚਰਣਵਸਾਈ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੀਰੋਗਾਘਾਣਿਮਿਟਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਭਗਤਭਏਅਬਿਨਾਸੀਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਭਇਆਸਹਾਈ॥੨॥੧੩॥੪੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗਏਕਲੇਸਰੋਗਸਭਿਨਾਸੇਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹੁਸੁਆਮੀਪੂਰਨਘਾਲਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਤੂਸੁਖਸੰਪਤਿਰਾਸਿ॥ਰਾਖਿਲੈਹੁਭਾਈਮੇਰੇਕਉਪ੍ਰਭਆਗੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਉਸੋਈਸੋਈਪਾਵਉਅਪਨੇਖਸਮਭਰੋਸਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਮਿਟਿਓਸਗਲਅੰਦੇਸਾ॥੨॥੧੪॥੪੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਸਗਲਾਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥ਤਾਪਰੋਗਗਏਗੁਰਬਚਨੀਮਨਇਛੇਫਲਪਾਇਆ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਪੂਰਨਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨੰਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਵਹੁਗੁਰਨਾਨਕਭਏਦਇਆਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰਭਏਜਗਭੀਤਰਿਹੋਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਰਖਵਾਲਾ॥੨॥੧੫॥੪੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਹਮਰੀਗਣਤਨਗਣੀਆਕਾਈਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪਛਾਣਿ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਲੀਏਕਰਿਅਪੁਨੇਸਦਾਸਦਾਰੰਗੁਮਾਣਿ॥੧॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਦਮਿਹਰਵਾਣ॥ਬੰਧੁਪਾਇਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਹੋਈਸਰਬਕਲਿਆਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਉਪਾਇਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿ

Page 383 missing

ਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਜਪਿ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਕਾਮਾ ॥੩॥ ਗੁਰਿ ਕੀਨੋ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ॥ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੈ ਜੈਕਾ
ਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੈ ਸਾਥੇ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਭੈ ਲਾਥੇ ॥੪॥੨॥੫੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਪੂਰੀ ਲੋਚ ਹਮਾਰੀ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ॥
ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਰੀਐ ॥ ਊਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਧਰਮ ਕੀ
ਪਉੜੀ ਕੋ ਵਡਭਾਗੀ ਪਾਏ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸੇ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲਾ
ਏ ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਜਿਨਿ ਪੂਰੀ ਕਲ ਰਾਖੀ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਭਏ
ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥੩॥ ਬਿਘਨ ਬਿਨਾਸਨ ਸਭਿ ਦੁਖ ਨਾਸਨ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਖੋਏ ਪਾਪ ਭਏ ਸਭਿ ਪਾਵਨ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥
੩॥੫੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਨੀ ਗਹੇਰਾ ॥ ਘਰੁ ਲਸਕਰੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥
ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਅਨਦਿ ਰਹਉ ਗੁਰ
ਚਰਣਾ ॥ ਭਉ ਕਤਹਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰਿਆ ਦਾਸਾ ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭਿ
ਅਬਿਚਲ ਨੀਵ ਉਸਾਰੀ ॥ ਬਲੁ ਧਨੁ ਤਕੀਆ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਮੇਰਾ ॥੨॥ ਜਿਨਿ
ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਤਰਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮ ਰਸੁ ਦੀਆ ॥
ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਸਭ ਥੀਆ ॥੩॥ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭੂ ਸਹਾਈ ॥ ਸਭ ਉਠਿ ਲਾਗੀ ਪਾਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾ
ਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਨਾਨਕ ਗਾਈਐ ॥੪॥੪॥੫੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ
੫ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਓ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦਾ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥
ਤਾ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਨਿਤ ਬਾਜੇ ਅਨਹਤ ਬੀ
ਣਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕੀ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ॥ ਸਭ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ
ਦਾਤਾ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾਟਿਆ ਜਮ ਕਾ ਫਾਸਾ ॥
ਮਨ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸਾ ॥ ਜਹ ਪੇਖਾ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥

ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸਭਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਦੁਖ ਲਾਥੇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ
॥ ਅਟਲ ਸੁਖੁ ਨਾਨਕ ਪਾਇਆ ॥੪॥੫॥੫੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਠਾਢਿ
ਪਾਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਤਾਪੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਪਰਵਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹੈ ਰਾਖੀ ॥ ਸਰਣਿ ਸਚੇ ਕੀ
ਤਾਕੀ ॥੧॥ ਪਰਮੇਸਰੁ ਆਪਿ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਉਪ
ਜੇ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਦਾ ਸੁਖਾਲਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਦਾਰੂ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ
ਬਿਦਾਰੂ ॥ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਬਾਤ ਸਵਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨਾ ਬਿਰ
ਦੁ ਸਮਾਰਿਆ ॥ ਹਮਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗੁਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਭਇਓ ਸਾ
ਖੀ ॥ ਤਿਨਿ ਸਗਲੀ ਲਾਜ ਰਾਖੀ ॥੩॥ ਬੋਲਾਇਆ ਬੋਲੀ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂ ਸਾਹਿਬੁ ਗੁਣੀ
ਗਹੇਰਾ ॥ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕੀ ਪੈਜ ਰਾਖੀ ॥੪॥੬॥੫੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਵਿਚਿ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਖਲੋਆ ॥ ਵਾਲੁ ਨ ਵਿੰਗਾ ਹੋਆ ॥ ਮ
ਜਨੁ ਗੁਰ ਆਂਦਾ ਰਾਸੇ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸੇ ॥੧॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰੋਵ
ਰੁ ਨੀਕਾ ॥ ਜੋ ਨਾਵੈ ਸੋ ਕੁਲੁ ਤਰਾਵੈ ਉਧਾਰੁ ਹੋਆ ਹੈ ਜੀ ਕਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗੁ
ਗਾਵੈ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਅੜੇ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥ ਸਹੀ ਸਲਾਮਤਿ ਨਾਇ ਆਏ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿ
ਆਏ ॥੨॥ ਸੰਤ ਸਰੋਵਰ ਨਾਵੈ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੩॥ ਇਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬਿਚਾਰੁ ਸੁ ਜਾਨੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਭਗ
ਵਾਨੈ ॥ ਬਾਬਾ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਭ ਚਿੰਤਾ ਗਣਤ ਮਿਟਾਈ ॥੪॥੭॥੫੭॥
ਸੋਰਠਿ ਮ: ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਨਿਬਾਹੀ ਪੂਰੀ ॥ ਕਾਈ ਬਾਤ ਨ ਰਹੀਆ ਊਰੀ ॥ ਗੁਰਿ
ਚਰਨ ਲਾਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਾ ਸਦਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਰਾਖੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਜਿਉ ਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਪਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਜਮ ਕਾ ਪੰਥੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ॥ ਜਪਿ
ਜੀਵਹਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਗਾਵੈ ॥ ਸਾਧਾ ਕੀ ਧੂਰੀ ਨਾਵੈ ॥ ਅਪੁਨਾ

ਨਾਮੁਅਪੋਰੀਆ॥ਪ੍ਰਭੁਕਰਣਧਰਮਿਲੀਆ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਸਰਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥
ਇਹੁਪੂਰਨਬਿਮਲਬੀਚਾਰਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਦਾਸਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁ
ਆਮੀ॥੪॥੮॥੫੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਚਰਨੀਲਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਸੰਗਿਸਹਾਈਪਾਇਆ॥ਜਹਜਾਈਐਤਹਾਸੁਹੇਲੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਮੇਲੇ॥੧॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਸਦਾਸੁਭਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸਗਲੇਫਲਪਾਵਹੁਜੀਅਕੈਸੰਗਿ
ਸਹਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ਹਮਸੰਤਜਨਾਂਰੇਨਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪੁ
ਨੀਤਕਰਿਲੀਨੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਜਸੁਦੀਨੇ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਸ
ਦਜੀਅਸੰਗਿਰਖਵਾਲਾ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਨਿਕੀਰਤਨੁਗਾਈਐ॥ਬਹੁੜਿਨਜੋਨੀਪਾਈ
ਐ॥੩॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਹਰਿਰਸੁਤਿਨਹੀਜਾਤਾ॥ਜਮਕੰਕਰੁਨੇੜਿਨ
ਆਇਆ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਸਰਣੀਪਾਇਆ॥੪॥੯॥੫੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਤੀਪੂਰੀ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰੀ॥ਖੇਮਕੁਸਲਭਇਆਇ
ਸਨਾਨਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨਾ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਵਲਰਿਦਧਾਰੇ॥ਬਿ
ਘਨੁਨਲਾਗੈਤਿਲਕਾਕੋਈਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੁਰ
ਮਤਿਖੋਏ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਸਭਹੋਏ॥ਰਾਮਦਾਸਿਸਰੋਵਰਨਾਤੇ॥ਸਭਲਾਥੇਪਾਪ
ਕਮਾਤੇ॥੨॥ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਈਐ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਲਿਧਿਆਈਐ॥ਮਨ
ਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥੩॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਆਨੰਦਾ॥ਜਪਿ
ਜਪਿਜੀਵੈਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਪ੍ਰਭਅਪਨਾਬਿਰਦੁਰ
ਖਾਇਆ॥੪॥੧੦॥੬੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਦਹਦਿਸਛਤ੍ਰਮੇਘਘਟਾ
ਘਟਦਾਮਨਿਚਮਕਿਡਰਾਇਓ॥ਸੇਜਇਕੇਲੀਨੀਦਨਹੁਨੈਨਹਪਿਰੁਪਰਦੇ
ਸਿਸਿਧਾਇਓ॥੧॥ਹੁਣਿਨਹੀਸੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਏਕਕੋਸਰੋਸਿਧਿਕਰਤਲਾਲੁ
ਤਬਚਤੁਰਪਾਤਰੋਆਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਇਹੁਲਾਲੁਪਿਆਰੋਸਰਬ

ਗੁਣਾਸੁਖਦਾਇਓ॥ਮੰਦਰਿਚਰਿਕੈਪੰਥੁਨਿਹਾਰਉਨੈਨਨੀਰਿਭਰਿਆਇਓ॥੨॥ਹਉਹਉ
ਭੀਤਿਭਇਓਹੈਬੀਚੋਸੁਨਤਦੇਸਿਨਿਕਟਾਇਓ॥ਭਾਂਭੀਰੀਕੇਪਾਤਪਰਦੋਬਿਨੁ
ਪੇਖੇਦੂਰਾਇਓ॥੩॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਰਬਕੋਠਾਕੁਰੁਸਗਰੋਦੂਖੁਮਿਟਾਇਓ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਮੈਭੀਤਿਗੁਰਿਖੋਈਤਉਦਇਆਰੁਬੀਠਲੋਪਾਇਓ॥੪॥ਸਭੁਰਹਿਓ
ਅੰਦੇਸਰੋਮਾਇਓ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਗੁਰੂਮਿਲਾਇਓ॥ਸਰਬਗੁਨਾਨਿਧਿਰਾਇਓ॥ਰਹਾਉ
ਦੂਜਾ॥੧੧॥੬੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗਈਬਹੋੜੁਬੰਦੀਛੋੜੁਨਿਰੰਕਾਰੁਦੁ
ਖਦਾਰੀ॥ਕਰਮੁਨਜਾਣਾਧਰਮੁਨਜਾਣਾਲੋਭੀਮਾਇਆਧਾਰੀ॥ਨਾਮੁਪਰਿਓਭਗਤੁਗੋ
ਵਿੰਦਕਾਇਹਰਾਖਹੁਪੈਜਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਨਿਮਾਣਿਆਤੂਮਾਣੁ॥ਨਿਚੀਜਿ
ਆਚੀਜਕਰੇਮੇਰਾਗੋਵਿੰਦੁਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਕੁਰਬਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬਾਲਕੁਭਾਇ
ਸੁਭਾਈਲਖਅਪਰਾਧਕਮਾਵੈ॥ਕਰਿਉਪਦੇਸੁਝਿੜਕੇਬਹੁਭਾਤੀਬਹੁੜਿਪਿਤਾਗ
ਲਿਲਾਵੈ॥ਪਿਛਲੇਅਉਗਣਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਆਗੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈ॥੨॥ਹਰਿਅੰਤ
ਰਜਾਮੀਸਭਬਿਧਿਜਾਣੈਤਾਕਿਸੁਪਹਿਆਖਿਸੁਣਾਈਐ॥ਕਹਣੈਕਥਨਿਨਭੀਜੈਗੋ
ਬਿੰਦੁਹਰਿਭਾਵੈਪੈਜਰਖਾਈਐ॥ਅਵਰਓਟਮੈਸਗਲੀਦੇਖੀਇਕਤੇਰੀਓਟਰਹਾਈਐ॥
੩॥ਹੋਇਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਆਪੇਸੁਣੈਬੇਨੰਤੀ॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਵੈਸਭਚੂਕੈਮਨਕੀਚਿੰਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਵਖਦੁਮੁਖਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕ
ਸੁਖਿਵਸੰਤੀ॥੪॥੧੨॥੬੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪ੍ਰਭਭ
ਏਅਨੰਦਾਦੁਖਕਲੇਸਸਭਿਨਾਠੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਧਿਆਵਤਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਕਾਰਜਸਗ
ਲੇਸਾਂਠੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੇਦੀਓਉਪਦੇਸਾਜਪਿਭਉਜਲੁਪਾ
ਰਿਉਤਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹੈਮੰਤ੍ਰੀਸੁਨਹਿਪ੍ਰਭਤੂਹੈਸਭੁਕਿਛੁਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇ
ਦਾਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਕਿਆਇਹੁਜੰਤੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਿਵਖਾਣੀ
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਚਰਜੁਤੁਮਹਿਵਡਾਈ॥

ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਆਪਿਪ੍ਰਭਸ੍ਵਾਮੀਪਤਿਮਤਿਕੀਨੀਪੂਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕਬ
ਲਿਹਾਰੀਬਾਛਉਸੰਤਾਧੂਰੀ॥੪॥੧੩॥੬੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਨਮ
ਸਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਸਭੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾ
ਰੀ॥੧॥ਅਪਨੇਦਾਸਕੋਭਇਓਸਹਾਈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਕੀਨੇਕਰਤੈਊਣੀਬਾਤਨਕਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤੈਪੁਰਖਿਤਾਲੁਦਿਵਾਇਆ॥ਪਿਛੈਲਗਿਚਲੀਮਾਇਆ॥ਤੋਟਿ
ਨਕਤਹੂਆਵੈ॥ਮੇਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰਭਾਵੈ॥੨॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਦਇਆਲਾ॥ਸਭਿ
ਜੀਅਭਏਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਗੁਸਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥੩॥ਤੂਭਾ
ਰੋਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਇਹੁਪੁੰਨੁਪਦਾਰਥੁਤੇਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਏਕੁਧਿਆਇਆ॥ਸਰਬ
ਫਲਾਪੁੰਨੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੪॥੬੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਰਾਮਦਾਸਸਰੋਵਰਿਨਾਤੇ॥ਸ
ਭਿਉਤਰੇਪਾਪਕਮਾਤੇ॥ਨਿਰਮਲਹੋਏਕਰਿਇਸਨਾਨਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੇਦਾਨਾ॥੧॥
ਸਭਿਕੁਸਲਖੇਮਪ੍ਰਭਿਧਾਰੇ॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਸਭਿਥੋਕਉਬਾਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਲੁਲਾਥੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਇਓਸਾਥੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਆਦਿਪੁਰਖਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੨॥੧॥੬੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਜਿਤੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਸੋਘਰੁਦਯਿਵਸਾਇਆ॥ਸੁਖਸਾਗਰੁਗੁਰ
ਪਾਇਆ॥ਤਾਸਹਸਾਸਗਲਾਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਆਠਪ
ਹਰਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜਨਬੋਲਹਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਜਾਣੀ॥੨॥੨॥੬੬॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ਆਗੈਸੁਖੁਗੁਰਿਦੀਆ॥ਪਾਛੈਕੁਸਲਖੇਮਗੁਰਿਕੀਆ॥ਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਸੁਖਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਇਆ॥੧॥ਅਪਨੇਸਤਿਗੁਰਕੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਮਨਇਛੇਫਲਪਾਈ॥ਸੰਤਹੁਦਿਨੁਦਿਨੁਚੜੈਸਵਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀ

ਅਜੰਤਸਭਿਭਏਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੇਕਰਿਦੀਨੇ॥ਸਹਜਸੁਭਾਇਮਿਲੇਗੋਪਾ
ਲਾ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਪਤੀਨੇ॥੨॥੩॥੬੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਰਖਵਾਰੇ॥ਚਉਕੀਚਉਗਿਰਦਹਮਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਾ॥ਜਮੁਲਜਾਇਕ
ਰਿਭਾਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੋਸੁਖਦਾਤਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਕਰੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਪੂਰਨੁਪੁਰ
ਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਕੀਸੇਵਨਬਿਰਥੀਜਾਸੀ॥ਅਨਦਕ
ਰਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾ॥ਜਪਿਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੪॥੬੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ
ਅਪੁਨੇਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਿਨਿਪੂਰਨਪੈਜਸਵਾਰੀ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁ
ਅਪੁਨਾਸਦਾਧਿਆਇਆ॥੧॥ਸੰਤਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰ
ਭੁਸੋਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਵਰਦੀਨੇ॥ਸਗਲਜੀਅਵਸਿਕੀਨੇ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਧਿਆਇਆ॥ਤਾਸਗਲੇਦੂਖਮਿਟਾਇਆ॥੨॥੫॥੬੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਤਾਪੁਗਵਾਇਆਗੁਰਿਪੂਰੇ॥ਵਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਦੀਨੇ॥੧॥ਬੇਦਨਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਗਵਾਈ॥ਸਿਖਸੰਤਸਭਿਸਰ
ਸੇਹੋਏਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮੰਗਹਿਸੋਲੇਵਹਿ॥ਪ੍ਰਭਆਪਣਿਆਸੰ
ਤਦੇਵਹਿ॥ਹਰਿਗੋਵਿਦੁਪ੍ਰਭਿਰਾਖਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਸਾਚੁਸੁਭਾਖਿਆ॥੨॥੬॥੭੦॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈਕਰਾਇਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ॥ਮੋਹਿਸਿਆਣਪਕਛੂਨਆਵੈ॥ਹ
ਮਬਾਰਿਕਤਉਸਰਣਾਈ॥ਪ੍ਰਭਿਆਪੇਪੈਜਰਖਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਰਾਇਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣਲਾਗਾਕਰੀਂਤੇਰਾਕਰਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਧਾਰੇ॥
ਪ੍ਰਭਡੋਰੀਹਾਥਿਤੁਮਾਰੇ॥ਜਿਕਰਾਵੈਸੋਕਰਣਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾ॥੨॥੭॥੭੧॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਪਰੋਇਆ॥ਸਭੁਕਾਜੁਹਮਾਰਾਹੋਇਆ॥ਪ੍ਰਭਚ
ਰਣੀਮਨੁਲਾਗਾ॥ਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥੧॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਆਠਪ
ਹਰਿਆਰਾਧਿਓਹਰਿਹਰਿਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਅੰਕੁਰ

ਜਾਗਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਲਾਗਿਆ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿਰੰਗਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸ
ਦਾਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥੮॥੭੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਮਿਲਿਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰਿਆ॥
ਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰਿਆ॥ਮੰਦਾਕੋਨਅਲਾਏ॥ਸਭਜੈਜੈਕਾਰੁਸੁਣਾਏ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾ
ਚੀਸਰਣਿਸੁਆਮੀ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਕਰਤਬਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮਾ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੯॥੭੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਜਿਸ
ਵਾਰਿਆ॥ਇਹੁਲਹੁੜਾਗੁਰੂਉਬਾਰਿਆ॥ਅਨਦਕਰਹੁਪਿਤਮਾਤਾ॥ਪਰਮੇਸਰੁਜੀ
ਅਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਸੁਭਚਿਤਵਨਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਰਾਖਹਿਪੈਜਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਕਾਰਜ
ਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਪਰਉਪਕਾਰੀ॥ਪੂਰਨਕਲਜਿਨਿਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸ
ਰਣੀਆਇਆ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੦॥੭੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪੇ॥ਪ੍ਰਭਬਾਲਕਰਾਖੇਆਪੇ॥ਸੀਤਲਾਠਾਕਿਰਹਾਈ॥ਬਿਘਨਗ
ਏਹਰਿਨਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੋਆਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਭਗਤਅਪੁਨੇ
ਕੀਸਭਜੀਅਭਇਆਕਿਰਪਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਾ॥ਹਰਿਸਿਮ
ਰਤਸਭੁਦੁਖੁਲਥਾ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕੀਸੁਣੀਬੇਨੰਤੀ॥ਸਭਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵੰਤੀ॥
੨॥੧੧॥੭੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਅਪਨਾਗੁਰੁਧਿਆਏ॥ਮਿਲਿਕੁਸਲਸੇਤੀ
ਘਰਿਆਏ॥ਨਾਮੈਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸੁਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸੰਤਹੁਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਆਰਾਧਹੁ॥ਹਰਿਆਰਾਧਿਸਭੋਕਿਛੁਪਾਈਐਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧਹੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਪ੍ਰਭਲਾਗੀ॥ਸੋਪਾਏਜਿਸੁਵਡਭਾਗੀ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥
ਤਿਨਿਸਰਬਸੁਖਾਫਲੁਪਾਇਆ॥੨॥੧੨॥੭੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਪਰ
ਮੇਸਰਿਦਿਤਾਬੰਨਾ॥ਦੁਖਰੋਗਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾ॥ਅਨਦਕਰਹਿਨਰਨਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿ
ਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤਹੁਸੁਖੁਹੋਆਸਭਥਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿ

ਰਹਿਆਸਭਨੀਜਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਿਕੀਬਾਣੀਆਈ॥ਤਿਨਿਸਗਲੀਚਿੰਤ
ਮਿਟਾਈ॥ਦਇਆਲਪੁਰਖਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਹਰਿਨਾਨਕਸਾਚੁਵਖਾਨਾ॥੨॥
੧੩॥੭੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਐਥੈਓਥੈਰਖਵਾਲਾ॥ਪ੍ਰਭਸਤਿਗੁਰ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਦਾਸਅਪਨੇਆਪਿਰਾਖੇ॥ਘਟਿਘਟਿਸਬਦੁਸੁਭਾਖੇ
॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈ॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਲੀ
ਪੂਰਨਸਭਨੀਥਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਸਹਾਈਹੋਆ॥ਸਚੇਦਾਸਚਾਢੋਆ॥
ਤੇਰੀਭਗਤਿਵਡਿਆਈ॥ਪਾਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੨॥੧੪॥੭੮॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਭਾਣਾ॥ਤਾਜਪਿਆਨਾਮੁਰਮਾਣਾ॥ਗੋ
ਬਿੰਦਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਸਦਾਸੁਖਦਾ
ਈ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਬਿਰਥੀਆਸਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਸੰਤੁਗੁਣਗਾਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਤਾਕਾਮਨੁਲੀ
ਣਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਵੈ॥੨॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕਾਜਸੁਰਵਣਾਬਿਖੈਠਗਉ
ਰੀਲਾਥੀ॥ਸੰਗਿਮਿਲਾਇਲੀਆਮੇਰੈਕਰਤੈਸੰਤਸਾਧਭਏਸਾਥੀ॥੩॥ਕਰੁਗ
ਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਆਪਹਿਆਪੁਮਿਲਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਬਥੋਕ
ਪੂਰਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੭੯॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫
ਗਰੀਬੀਗਦਾਹਮਾਰੀ॥ਖੰਨਾਸਗਲਰੇਨੁਛਾਰੀ॥ਇਸੁਆਗੈਕੋਨਟਿਕੈਵੇਕਾਰੀ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਏਹਗਲਸਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਤਨਕੀਓਟਾ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕੀ
ਗਤਿਹੋਵੈਉਧਰਹਿਸਗਲੇਕੋਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਇਹੁ
ਪੂਰਨਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥ਸਭੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਦ
ਰੀਆਇਆ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਨੀ॥ਬਖ
ਸਅਪੁਨੀਕਰਿਦੀਨੀ॥ਨਿਤਅਨੰਦਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਥਾਵਸਗਲੇਸੁਖੀਵਸਾਇਆ॥

॥੧॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਫਲਦਾਤੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰਿਦੀਨੀਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਜਾਤੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਹਭਾਈ॥ਓਹਸਫਲਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥੨॥੧੭॥੮੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧੇ॥ਕਾਰਜਸਗਲੇਸਾਧੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ
॥੧॥ਸੰਤਹੁਰਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸੰਤਅਸਥਾਨਿਬਸੇਸੁਖਸਹਜੇਸਗਲੇਦੂ
ਖਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਨਿਭਾਣੀ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਿਵਖਾਣੀ॥ਨਿਰਮਲਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੨॥੧੮॥੮੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਭੂਖੇਖਾਵਤਲਾਜਨਆਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਾਜਕਉ
ਕਿਉਅਲਕਾਈਐ॥ਜਿਤੁਸਿਮਰਨਿਦਰਗਹਮੁਖੁਊਜਲਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਪਾ
ਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਕਾਮੀਕਾਮਿਲੁਭਾਵੈ॥ਤਿਉਹਰਿਦਾਸਹਰਿਜਸੁਭਾਵੈ॥੨॥ਜਿ
ਉਮਾਤਾਬਾਲਿਲਪਟਾਵੈ॥ਤਿਉਗਿਆਨੀਨਾਮੁਕਮਾਵੈ॥੩॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇਪਾਵੈ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥੪॥੧੯॥੮੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਸੁਖਸਾਂਦਿਘਰਿਆ
ਇਆ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਖਿਛਾਇਆ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਬਿਨਸੇਦੁਖਸਬਾਇਆ
॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਚੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਜਿਨਿਅਚਰਜਸੋਭਬਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੋਲੇਸਾ
ਹਿਬਕੈਭਾਣੈ॥ਦਾਸੁਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮੁਵਖਾਣੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਈ॥ਜਿਨਿਪੂਰੀਬਣ
ਤਬਣਾਈ॥੨॥੨੦॥੮੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਰਿਦੈਧਿਆਏ॥ਘਰਿ
ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਆਏ॥ਸੰਤੋਖੁਭਇਆਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤਾਰੇ॥੧॥ਸੰਤਹੁਪ੍ਰਭੁਮੇ
ਰਾਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਕੀਗਣਤਨਗਣਈਰਾਖੈਬਾਲਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਤਿਨਿਸਭੇਥੋਕਸਵਾਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਤੁਸਿਦੀਆ॥ਫਿਰਿਨਾਨਕ
ਦੂਖੁਨਥੀਆ॥੨॥੨੧॥੮੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਮਨਿਤਨਿਵਸਿਆਸੋਈ॥
ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੇਸਭੁਕੋਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈ॥੧॥ਹਉ

ਕੁਰਬਾਨੁਜਾਈਤੇਰੈਨਾਵੈ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸਿਲੈਹਿਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸੋਜਸੁਤੇਰਾਗਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਭਾਰੋਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥ਸੰਤਾਂਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥ਮੁਖਿ
ਨਿੰਦਕਕੈਛਾਈ॥੨॥੨੨॥੮੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਆਗੈਸੁਖੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥
ਪਾਛੈਆਨਦੁਪ੍ਰਭਿਕੀਤਾ॥ਪਰਮੇਸੁਰਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਫਿਰਿਡੋਲਤਕਤਹੂਨਾਹੀ॥
॥੧॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਜਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ
ਭਜੀਅਤੇਰੇਦਇਆਲਾ॥ਅਪਨੇਭਗਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਅਚਰਜੁਤੇਰੀਵ
ਡਿਆਈ॥ਨਿਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨੩॥੮੭॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਨਾਲਿਨਰਾਇਣੁਮੇਰੈ॥ਜਮਦੂਤੁਨਆਵੈਨੇਰੈ॥ਕੰਠਿਲਾਇਪ੍ਰਭਰਾਖੈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸਚੁਸਾਖੈ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਕੀਤੀ॥ਦੁਸਮਨਮਾਰਿਵਿਡਾਰੇਸਗਲੇਦਾਸਕਉ
ਸੁਮਤਿਦੀਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਿਸਗਲੇਥਾਨਵਸਾਏ॥ਸੁਖਿਸਾਂਦਿਫਿਰਿਆਏ॥ਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਏ॥ਜਿਨਿਸਗਲੇਰੋਗਮਿਟਾਏ॥੨॥੨੪॥੮੮॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਤਾਕੀਸਰਨੀਪਾਈਐ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਅਨੰਦਾ
ਦੂਖੁਗਇਆਹਰਿਗਾਈਐ॥੧॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵਹੁਭਾਈ॥ਨਾਮੁਜਪਹੁਨਾਮੋਆਰਾਧਹੁ
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਰਨਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈ
ਪੂਰਨੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਨਾਮਿਰਹਾਲਿਵਲਾਈ॥੨॥੨੫॥੮੯॥ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਨਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖੈ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਤੁਜ
ਗਭੀਤਰਿਸਬਦੁਗੁਰੂਰਸੁਚਾਖੈ॥੧॥ਪ੍ਰਭਜੀਤੇਰੀਓਟਗੁਸਾਈ॥ਤੂਸਮਰਥੁਸਰਣਿ
ਕਾਦਾਤਾਆਠਪਹਰਤੁਮ੍ਹਧਿਆਈ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਭਜਨੁਕਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰਾਤਿਸੈਅੰਦੇਸਾ
ਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਨਲਗੇਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਗੁਨਗਾਏਮਨਮਾਹੀ॥੨॥ਸੂਖਸਹ
ਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਸਤਿਗੁਰਦੀਆਦਿਲਾਸਾ॥ਜਿਣਿਘਰਿਆਏਸੋਭਾਸੇਤੀਪੂਰਨਹੋ
ਈਆਸਾ॥੩॥ਪੂਰਾਗੁਰੁਪੂਰੀਮਤਿਜਾਕੀਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰਚਰਨੀਲਾਗਿਤਰਿ

ਓ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੪॥੨੬॥੯੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫
ਭਇਓ ਕਿਰਪਾਲੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਆਪੇ ਸਭ ਬਿਧਿ ਥਾਟੀ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਲੀਓ ਜਨੁ
ਅਪੁਨਾ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਬੇੜੀ ਕਾਟੀ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ਸਦ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸਗਲ
ਕਲੇਸ ਮਿਟਹਿ ਇਸੁ ਤਨ ਤੇ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਾ ਕੇ
ਸਭਿ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭੁ ਊਚਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਮੁਖ ਊ
ਜਲ ਭਏ ਦਰਬਾਰਾ ॥੨॥੨੭॥੯੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਉ ਅਪੁਨਾ ਸਾ
ਈ ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਨਿ ਸਦ ਧਿਆਈ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਜਿਨਿ ਰਾਖਿਓ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਓ ॥੧॥
ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਹੋਏ ਮਿਹਰ
ਵਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨ ਸਰਨਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਪੂਰਨ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟ
ਾਈ ॥ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ॥੨॥੨੮॥੯੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਨਹੁ ਬਿਨੰ
ਤੀ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤੇਰੇ ਧਾਰੇ ॥ ਰਾਖੁ ਪੈਜ ਨਾਮ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰੇ ॥
੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਖਸਮਾਨਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਬੁਰੇ ਭਲੇ ਹਮ ਥਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ਸ
ਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਸਵਾਰੇ ॥ ਪਹਿਰਿ ਸਿਰਪਾਉ ਸੇਵਕ ਜਨ ਮੇਲੇ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਗਟ ਪਹਾਰੇ ॥੨॥੨੯॥੯੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਵ
ਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਉ
ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਕਾਰਜ ਸਗਲ ਸਵਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
ਪੂਰਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਉ ਬੈਠੁ ਆਦਰੁ ਸਭ ਥਾਈ ਊਨ ਨ ਕਤਹੂੰ ਬਾਤਾ ॥
ਭਗਤਿ ਸਿਰਪਾਉ ਦੀਓ ਜਨ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਜਾਤਾ ॥੨॥੩੦॥੯੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਸਿਉ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸ੍ਰਵਨ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ
ਸੁਨਉ ਅਰੁ ਗਾਉ ਰਸਨਾ ਗੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸਿਮਰੁ ਮਾਧੋ ਹੋਹਿ ਪ

ਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਆਲੁ ਜਿਉ ਪਰਿਓ ਡੋਲੈ ਮੁਖੁ ਪਸਾਰੇ ਮੀਤ ॥੧॥ ਆਜੁ ਕਾ
ਲਿ ਫੁਨਿ ਤੋਹਿ ਗ੍ਰਸਿ ਹੈ ਸਮਝਿ ਰਾਖਉ ਚੀਤਿ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਰਾਮੁ ਭਜਿ ਲੈ ਜਾਤੁ
ਅਉਸਰੁ ਬੀਤ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਕੀ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ਰਹੀ ॥ ਨਾ
ਹਰਿ ਭਜੇ ਨ ਤੀਰਥ ਸੇਵੇ ਚੋਟੀ ਕਾਲਿ ਗਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਰਥ ਸੰਪਤਿ
ਧਨ ਪੂਰਨ ਸਭ ਮਹੀ ॥ ਅਵਰ ਸਗਲ ਮਿਥਿਆ ਏ ਜਾਨਉ ਭਜਨੁ ਰਾਮ ਕੋ ਸਹੀ ॥
੧॥ ਫਿਰਤ ਫਿਰਤ ਬਹੁਤੇ ਜੁਗ ਹਾਰਿਓ ਮਾਨਸ ਦੇਹ ਲਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਮਿਲ
ਨ ਕੀ ਬਰੀਆ ਸਿਮਰਤ ਕਹਾ ਨਹੀ ॥੨॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਮਨ ਰੇ ਕ
ਉਨੁ ਕੁਮਤਿ ਤੈ ਲੀਨੀ ॥ ਪਰ ਦਾਰਾ ਨਿੰਦਿਆ ਰਸ ਰਚਿਓ ਰਾਮ ਭਗਤਿ ਨਹਿ ਕੀਨੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪੰਥੁ ਜਾਨਿਓ ਤੈ ਨਾਹਨਿ ਧਨ ਜੋਰਨ ਕਉ ਧਾਇਆ ॥ ਅੰਤਿ ਸੰਗ
ਕਾਹੂ ਨਹੀ ਦੀਨਾ ਬਿਰਥਾ ਆਪੁ ਬੰਧਾਇਆ ॥੧॥ ਨਾ ਹਰਿ ਭਜਿਓ ਨ ਗੁਰ ਜਨੁ ਸੇਵਿ
ਓ ਨਹ ਉਪਜਿਓ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤੇਰੈ ਤੈ ਖੋਜਤ ਉਦਿਆ
ਨਾ ॥੨॥ ਬਹੁਤੁ ਜਨਮ ਭਰਮਤ ਤੈ ਹਾਰਿਓ ਅਸਥਿਰ ਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਮਾਨਸ
ਦੇਹ ਪਾਇ ਪਦ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਨਕ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯
ਮਨ ਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਬਿਚਾਰੋ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਤ ਗਨਕਾ ਸੀ ਉਧਰੀ ਤਾ ਕੋ ਜਸੁ ਉਰ ਧਾ
ਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਟਲ ਭਇਓ ਧ੍ਰੂਅ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਰੁ ਨਿਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ॥
ਦੁਖ ਹਰਤਾ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਸੁਆਮੀ ਤੈ ਕਾਹੇ ਬਿਸਰਾਇਆ ॥੧॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਗਹੀ
ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਗਜ ਗਰਾਹ ਤੇ ਛੂਟਾ ॥ ਮਹਮਾ ਨਾਮ ਕਹਾ ਲਉ ਬਰਨਉ ਰਾਮ ਕਹਤ
ਬੰਧਨ ਤਿਹ ਤੂਟਾ ॥੨॥ ਅਜਾਮਲੁ ਪਾਪੀ ਜਗੁ ਜਾਨੈ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਕਹਤ ਚੇਤ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਤੈ ਭੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਾ ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯
ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਤੇ ਭਗਤਿ ਰਾਮ ਕੀ ਪਾਵੈ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਹਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ
ਉਨੁ ਕਰਮ ਬਿਦਿਆ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਧਰਮੁ ਕਉਨੁ ਫੁਨਿ ਕਰਈ ॥ ਕਉਨੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਜਾ

ਕੈਸੇ ਮੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਕਉ ਤਰਣੀ ॥੧॥ ਕਲਿ ਮੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਜਾਹਿ ਜਪੈ ਗਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਅਉਰ ਧਰਮ ਤਾ ਕੈ ਸਮ ਨਾਹਨਿ ਇਹ ਬਿਧਿ ਬੇਦੁ ਬਤਾਵੈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਰਹਤ ਸਦਾ ਨਿਰਲੇਪੀ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਸੋ ਤੁਮ ਹੀ ਮਹਿ ਬਸੈ ਨਿਰੰਤਰਿ ਨਾਨਕ ਦਰਪਨਿ ਨਿਆਈ ॥੩॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਲਖਉ ਗੁਸਾਈ ॥ ਮਹਾ ਮੋਹ ਅਗਿਆਨਿ ਤਿਮਰਿ ਮੋ ਮਨੁ ਰਹਿਓ ਉਰਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਜਨਮ ਭਰਮ ਹੀ ਭਰਮ ਖੋਇਓ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆਸਕਤ ਰਹਿਓ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਨਹ ਛੂਟੀ ਅਧਮਾਈ ॥੧॥ ਸਾਧਸੰਗੁ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨਾ ਨਹ ਕੀਰਤਿ ਪ੍ਰਭ ਗਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋਊ ਗੁਨੁ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਬਸਿ ਨਾਹਿ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਬਿਖਿਅਨ ਕਉ ਧਾਵਤ ਕਿਹਿ ਬਿਧਿ ਰੋਕਉ ਤਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੇ ਮਤ ਸੁਨਿ ਨਿਮਖ ਨ ਹੀਏ ਬਸਾਵੈ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਦਾਰਾ ਸਿਉ ਰਚਿਓ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਵੈ ॥੧॥ ਮਦਿ ਮਾਇਆ ਕੈ ਭਇਓ ਬਾਵਰੋ ਸੂਝਤ ਨਹ ਕਛੁ ਗਿਆਨਾ ॥ ਘਟ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਬਸਤ ਨਿਰੰਜਨੁ ਤਾ ਕੋ ਮਰਮੁ ਨ ਜਾਨਾ ॥੨॥ ਜਬ ਹੀ ਸਰਨਿ ਸਾਧ ਕੀ ਆਇਓ ਦੁਰਮਤਿ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਚੇਤਿਓ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਰੇ ਨਰ ਇਹ ਸਾਚੀ ਜੀਅ ਧਾਰਿ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਹੈ ਜੈਸੇ ਸੁਪਨਾ ਬਿਨਸਤ ਲਗਤ ਨ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਰੂ ਭੀਤਿ ਬਨਾਈ ਰਚਿ ਪਚਿ ਰਹਤ ਨਹੀ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਇਹ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ਕੇ ਉਰਝਿਓ ਕਹਾ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਅਜਹੂ ਸਮਝਿ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨਿ ਭਜਿ ਲੇ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਜ ਮਤੁ ਸਾਧਨ ਕਉ ਭਾਖਿਓ ਤੋਹਿ ਪੁਕਾਰਿ ॥੨॥੮॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਇਹ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ਨ ਦੇਖਿਓ ਕੋਈ ॥ ਸਗਲ ਜਗਤੁ ਅਪਨੈ ਸੁਖਿ ਲਾਗਿਓ ਦੁਖ ਮੈ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਾਰਾ ਮੀਤ ਪੂਤ ਸਨਬੰਧੀ ਸਗਰੇ ਧਨ ਸਿਉ ਲਾਗੇ ॥ ਜਬ ਹੀ ਨਿਰਧਨ ਦੇਖਿਓ ਨਰ ਕਉ ਸੰਗੁ

ਛਾਡਿ ਸਭ ਭਾਗੇ ॥੧॥ ਕਹਂਉ ਕਹਾ ਯਿਆ ਮਨ ਬਉਰੇ ਕਉ ਇਨ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਸਕਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਜਸੁ ਤਾ ਕੋ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥੨॥ ਸੁਆਨ ਪੂਛ ਜਿਉ ਭਇਓ ਨ ਸੂਧਉ ਬਹੁਤੁ ਜਤਨੁ ਮੈ ਕੀਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਜ ਬਿਰਦ ਕੀ ਰਾਖਹੁ ਨਾਮੁ ਤੁਹਾਰਉ ਲੀਨਉ ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਰੇ ਗਹਿਓ ਨ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ॥ ਕਹਾ ਭਇਓ ਜਉ ਮੂਡੁ ਮੁਡਾਇਓ ਭਗਵਉ ਕੀਨੋ ਭੇਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚ ਛਾਡਿ ਕੈ ਝੂਠਹ ਲਾਗਿਓ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥੁ ਖੋਇਓ ॥ ਕਰਿ ਪਰਪੰਚ ਉਦਰ ਨਿਜ ਪੋਖਿਓ ਪਸੁ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਇਓ ॥੧॥ ਰਾਮ ਭਜਨ ਕੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖਿਅਨ ਸੰਗਿ ਬਉਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਬਿਸਰਾਨਾ ॥੨॥ ਰਹਿਓ ਅਚੇਤੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਗੋਬਿੰਦ ਬਿਰਥਾ ਅਉਧ ਸਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਭੂਲੇ ਸਦਾ ਪਰਾਨੀ ॥੩॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਦੁਖ ਮੈ ਦੁਖੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ ॥ ਸੁਖ ਸਨੇਹੁ ਅਰੁ ਭੈ ਨਹੀ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਮਾਟੀ ਮਾਨੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਨਿੰਦਿਆ ਨਹ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੈ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਆਰਉ ਨਾਹਿ ਮਾਨ ਅਪਮਾਨਾ ॥੧॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਸਗਲ ਤਿਆਗੈ ਜਗ ਤੇ ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਜਿਹ ਪਰਸੈ ਨਾਹਨਿ ਤਿਹ ਘਟਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਜਿਹ ਨਰ ਕਉ ਕੀਨੀ ਤਿਹ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਨੀ ॥ ਨਾਨਕ ਲੀਨ ਭਇਓ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਉ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸੰਗਿ ਪਾਨੀ ॥੩॥੧੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਾਨਿ ਲੇਹੁ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੁਖ ਸਿਉ ਹੀ ਜਗੁ ਫਾਂਧਿਓ ਕੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਨਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਮੈ ਆਨਿ ਬਹੁਤੁ ਮਿਲਿ ਬੈਠਤ ਰਹਤ ਚਹੂ ਦਿਸਿ ਘੇਰੈ ॥ ਬਿਪਤਿ ਪਰੀ ਸਭ ਹੀ ਸੰਗੁ ਛਾਡਿਤ ਕੋਊ ਨ ਆਵਤ ਨੇਰੈ ॥੧॥ ਘਰ ਕੀ ਨਾਰਿ ਬਹੁਤੁ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਸਦਾ ਰਹਤ ਸੰਗ ਲਾਗੀ ॥ ਜਬ ਹੀ ਹੰਸ ਤਜੀ ਇਹ ਕਾਂਇਆ ਪ੍ਰੇਤ ਪ੍ਰੇਤ ਕਰਿ ਭਾਗੀ ॥੨॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਬਿਉਹਾਰੁ ਬਨਿਓ ਹੈ ਜਾ ਸਿਉ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਅੰਤ ਬਾਰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਜੀ ਕੋਊ ਕਾਮਿ ਨ ਆਇਓ ॥੩॥੧੨॥੩॥੩੦॥੯੪

ਚਉਪਦੇ ਮਃ ੧ ॥੧੨॥ ਮਃ ੩ ॥੧੨॥ ਮਃ ੪ ॥੯॥ ਮਃ ੫ ੯੪॥ ਮਃ ੯ ॥੧੨॥
ਜੁਮਲਾ ॥੧੩੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ੧ ਅਸਟਪਦੀਆਚਉਤੁਕੀ॥ ਦੁਬਿਧਾਨਪੜ
ਉਹਰਿਬਿਨੁਹੋਰੁਨਪੂਜਉਮੜੈਮਸਾਣਿਨਜਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਰਾਚਿਨਪਰਘਰਿਜਾਵਾਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਨਾਮਿਬੁਝਾਈ॥ਘਰਭੀਤਰਿਘਰੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਸਹਜਿਰਤੇਮਨਭਾਈ॥ਤੂਆ
ਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਤੂਦੇਵਹਿਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਮਨੁਬੈਰਾਗਿਰਤਉਬੈਰਾਗੀਸਬਦਿਮਨੁ
ਬੇਧਿਆਮੇਰੀਮਾਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਬਾਣੀਸਾਚੇਸਾਹਿਬਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਅਸੰਖਬੈਰਾਗੀਕਹਹਿਬੈਰਾਗਸੋਬੈਰਾਗੀਜਿਖਸਮੈਭਾਵੈ॥ਹਿਰਦੈਸਬਦਿ
ਸਦਾਭੈਰਚਿਆਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਏਕੋਚੇਤੈਮਨੂਆਨਡੋਲੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾ
ਵੈ॥ਸਹਜੇਮਾਤਾਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥੨॥ਮਨੂਆਪਉਣੁਬਿੰਦੁਸੁ
ਖਵਾਸੀਨਾਮਿਵਸੈਸੁਖਭਾਈ॥ਜਿਹਬਾਨੇਤ੍ਰਸੋਤ੍ਰਸਚਿਰਾਤੇਜਲਿਬੂਝੀਤੁਝਹਿਬੁ
ਝਾਈ॥ਆਸਨਿਰਾਸਰਹੈਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥ਭਿਖਿਆਨਾਮਿਰਜੇਸੰਤੋਖੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਹਜਿਪੀਆਈ॥੩॥ਦੁਬਿਧਾਵਿਚਿਬੈਰਾਗੁਨਹੋਵੀਜਬਲਗੁਦੂਜੀਰਾ
ਈ॥ਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਤੂਏਕੋਦਾਤਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਜੰਤਦੁਖਿਸਦਾਨਿ
ਵਾਸੀਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈ॥ਅਪਰਅਪਾਰਅਗੰਮਅਗੋਚਰਕਹਣੈਕੀਮਨ
ਪਾਈ॥੪॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਮਹਾਪਰਮਾਰਥੁਤੀਨਿਭਵਣਪਤਿਨਾਮੰ॥ਮਸਤਕਿਲੇ
ਖੁਜੀਆਜਗਿਜੋਨੀਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੁਸਹਾਮੰ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇ
ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਮੰ॥ਮਨਮੁਖਿਜੂਠਿਲਹੈਭੈਮਾਨੰਆਪੇਗਿਆਨੁਅਗਾਮੰ॥੫॥ਜਿਨਿ
ਚਾਖਿਆਸੇਈਸਾਦੁਜਾਣਨਿਜਿਉਗੁੰਗੇਮਿਠਿਆਈ॥ਅਕਥੈਕਾਕਿਆਕਥੀਐ
ਭਾਈਚਾਲਉਸਦਾਰਜਾਈ॥ਗੁਰੁਦਾਤਾਮੇਲੇਤਾਮਤਿਹੋਵੈਨਿਗੁਰੇਮਤਿਨਕਾਈ॥
ਜਿਉਚਲਾਏਤਿਉਚਾਲਹਭਾਈਹੋਰੁਕਿਆਕੋਕਰੈਚਤੁਰਾਈ॥੬॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੁ

ਲਾਏਇਕਿਭਗਤੀਰਾਤੇਤੇਰਾਖੇਲੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿਤੁਤੁਧੁਲਾਏਤੇਹਾਫਲੁਪਾਇਆ
ਤੂਹੁਕਮਿਚਲਾਵਣਹਾਰਾ॥੭॥ਸੇਵਾਕਰੀਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਅਪਣਾਜੀਉਪਿੰਡੁਤੁਮਾਰਾ॥
ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਕਿਰਪਾਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥ਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸਿਆ
ਗੁਣਪਰਗਾਸਿਆਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨਧਿਆਨੰ॥ਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵੈਕਹੈਕਹਾਵੈ
ਤਤੋਤਤੁਵਖਾਨੰ॥ਸਬਦੁਗੁਰਪੀਰਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗੁਬਉਰਾਨੰ॥
ਪੂਰਾਬੈਰਾਗੀਸਹਜਿਸੁਭਾਗੀਸਚੁਨਾਨਕਮਨੁਮਾਨੰ॥੯॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧
ਤਿਤੁਕੀ॥ ਆਸਾਮਨਸਾਬੰਧਨੀਭਾਈਕਰਮਧਰਮਬੰਧਕਾਰੀ॥ਪਾਪਿਪੁੰਨਿ
ਜਗੁਜਾਇਆਭਾਈਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰੀ॥ਇਹਮਾਇਆਜਗਿਮੋਹਣੀਭਾਈ
ਕਰਮਸਭੇਵੇਕਾਰੀ॥੧॥ਸੁਣਿਪੰਡਿਤਕਰਮਾਕਾਰੀ॥ਜਿਤੁਕਰਮਿਸੁਖੁਊਪਜੈ
ਭਾਈਸੁਆਤਮਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਤੁਬੇਦੁਬਕੈਖੜੋਭਾਈਕਰਮਕ
ਰਹੁਸੰਸਾਰੀ॥ਪਾਖੰਡਿਮੈਲੁਨਚੂਕਈਭਾਈਅੰਤਰਿਮੈਲੁਵਿਕਾਰੀ॥ਇਨਬਿਧਿ
ਡੂਬੀਮਾਕੁਰੀਭਾਈਊਂਡੀਸਿਰਕੈਭਾਰੀ॥੨॥ਦੁਰਮਤਿਘਣੀਵਿਗੂਤੀਭਾਈਦੂ
ਜੈਭਾਇਖੁਆਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਪਾਈਐਭਾਈਬਿਨੁਨਾਮੈਭਰਮੁਨਜਾ
ਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਸੁਖੁਪਾਏਭਾਈਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੩॥ਸਾਚੁਸਹ
ਜੁਗੁਰਤੇਊਪਜੈਭਾਈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਬੂਝੈਭਾਈਗੁ
ਰਬਿਨੁਮਗੁਨਪਾਈ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਿਕਰਮਕਮਾਵੈਭਾਈਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿ
ਖੁਖਾਈ॥੪॥ਪੰਡਿਤਦਹੀਵਿਲੋਈਐਭਾਈਵਿਚਹੁਨਿਕਲੈਤਥੁ॥ਜਲੁਮਥੀਐ
ਜਲੁਦੇਖੀਐਭਾਈਇਹੁਜਗੁਏਹਾਵਥੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਭਰਮਿਵਿਗੂਚੀਐਭਾਈ
ਘਟਿਘਟਿਦੇਉਅਲਖੁ॥੫॥ਇਹੁਜਗੁਤਾਗੋਸੂਤਕੋਭਾਈਦਹਦਿਸਬਾਧੋਮਾ
ਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਾਠਿਨਛੂਟਈਭਾਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਇਆਭਾਈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੬॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਭਉਮਨਿਵਸੈਭਾਈ

ਭੈਮਰਣਾਸਚੁਲੇਖੁ॥ਮਜਨੁਦਾਨੁਚੰਗਿਆਈਆਭਾਈਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸੇਖੁ॥ਗੁ
ਰੁਅੰਕਸੁਜਿਨਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਭਾਈਮਨਿਵਸਿਆਚੂਕਾਭੇਖੁ॥੭॥ਇਹੁਤਨੁ
ਹਾਟੁਸਰਾਫਕੋਭਾਈਵਖਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਇਹੁਵਖਰੁਵਾਪਾਰੀਸੋਦ੍ਰਿੜੈਭਾਈ
ਗੁਰਸਬਦਿਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਧਨੁਵਾਪਾਰੀਨਾਨਕਾਭਾਈਮੇਲਿਕਰੇਵਾਪਾਰੁ॥੮॥੨॥

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਜਿਨੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕੇਸਾਥਤਰੇ॥ਤਿ
ਨਾਠਾਕਨਪਾਈਐਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਨਹਰੇ॥ਬੂਡੇਭਾਰੇਭੈਬਿਨਾਪਿਆਰੇਤਾਰੇ
ਨਦਰਿਕਰੇ॥੧॥ਭੀਤੂਹੈਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਭੀਤੇਰੀਸਾਲਾਹ॥ਵਿਣੁਬੋਹਿਥਭੈ
ਡੁਬੀਐਪਿਆਰੇਕੰਧੀਪਾਇਕਹਾਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਲਾਹੀਸਾਲਾਹਣਾਪਿਆਰੇਦੂ
ਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਲਾਹਨਿਸੇਭਲੇਪਿਆਰੇਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਹੋਇ॥
ਤਿਸਕੀਸੰਗਤਿਜੇਮਿਲੈਪਿਆਰੇਰਸੁਲੈਤਤੁਵਿਲੋਇ॥੨॥ਪਤਿਪਰਵਾਨਾਸਾ
ਚਕਾਪਿਆਰੇਨਾਮੁਸਚਾਨੀਸਾਣੁ॥ਆਇਆਲਿਖਿਲੈਜਾਵਣਾਪਿਆਰੇਹੁਕਮੀ
ਹੁਕਮੁਪਛਾਣੁ॥ਗੁਰਬਿਨੁਹੁਕਮੁਨਬੂਝੀਐਪਿਆਰੇਸਾਚੇਸਾਚਾਤਾਣੁ॥੩॥ਹੁ
ਕਮੈਅੰਦਰਿਨਿੰਮਿਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੈਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਜੰਮਿਆ
ਪਿਆਰੇਊਧਉਸਿਰਕੈਭਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਜਾਣੀਐਪਿਆਰੇਚਲੈਕਾਰਜ
ਸਾਰਿ॥੪॥ਹੁਕਮੈਅੰਦਰਿਆਇਆਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਜਾਦੋਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਬੰਨਿ
ਚਲਾਈਐਪਿਆਰੇਮਨਮੁਖਿਲਹੈਸਜਾਇ॥ਹੁਕਮੇਸਬਦਿਪਛਾਣੀਐਪਿਆ
ਰੇਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇ॥੫॥ਹੁਕਮੇਗਣਤਗਣਾਈਐਪਿਆਰੇਹੁਕਮੇਹਉਮੈਦੋ
ਇ॥ਹੁਕਮੇਭਵੈਭਵਾਈਐਪਿਆਰੇਅਵਗਣਿਮੁਠੀਰੋਇ॥ਹੁਕਮੁਸਿਞਾਪੈਸਾ
ਹਕਾਪਿਆਰੇਸਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੬॥ਆਖਣਿਅਉਖਾਆਖੀਐ
ਪਿਆਰੇਕਿਉਸੁਣੀਐਸਚੁਨਾਉ॥ਜਿਨੀਸੋਸਾਲਾਹਿਆਪਿਆਰੇਹਉਤਿਨ
ਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਉਮਿਲੈਸੰਤੋਖੀਆਂਪਿਆਰੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥੭॥

ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇਮਨੁਮਸਵਾਣੀਧਾਰਿ॥ਲਲਤਾਲੇਖਣਿ
ਸਚੁਕੀਪਿਆਰੇਹਰਿਗੁਣਲਿਖਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਪਿਆਰੇ
ਸਾਚੁਲਿਖੈਉਰਿਧਾਰਿ॥੮॥੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੧ ਤਿਤੁਕੀ॥ ਤੂਗੁਣ
ਦਾਤੌਨਿਰਮਲੋਭਾਈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਨੁਹੋਇ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਣੇਭਾਈ
ਤੁਝਹੀਤੇਗੁਣੁਸੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਕਰਤਾਕਰਿਵੇਖੁ॥ਹਉਪਾਪੀਪਾਖੰਡੀ
ਆਭਾਈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਵਿਸੇਖੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਚਿਤੁਮੋਹਿਆ
ਭਾਈਚਤੁਰਾਈਪਤਿਖੋਇ॥ਚਿਤਮਹਿਠਾਕੁਰੁਸਚਿਵਸੈਭਾਈਜੇਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਸਮੋਇ॥੨॥ਰੂੜੌਰੂੜੌਆਖੀਐਭਾਈਰੂੜੌਲਾਲਚਲੂਲੁ॥ਜੇਮਨੁਹਰਿਸਿ
ਉਬੈਰਾਗੀਐਭਾਈਦਰਿਘਰਿਸਾਚੁਅਭੂਲੁ॥੩॥ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸਿਤੂਭਾ
ਈਘਰਿਘਰਿਤੂਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸੁਖੁਪਾਇਆਭਾਈਚੂਕਾ
ਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੪॥ਜਲਿਮਲਿਕਾਇਆਮਾਜੀਐਭਾਈਭੀਮੈਲਾਤਨੁਹੋਇ॥
ਗਿਆਨਿਮਹਾਰਸਿਨਾਈਐਭਾਈਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥੫॥ਦੇਵੀਦੇਵਾਪੂ
ਜੀਐਭਾਈਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਦੇਹਿ॥ਪਾਹਣੁਨੀਰਿਪਖਾਲੀਐਭਾਈ
ਜਲਮਹਿਬੂਡਹਿਤੇਹਿ॥੬॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਲਖੁਨਲਖੀਐਭਾਈਜਗੁਬੂਡੈ
ਪਤਿਖੋਇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਾਥਿਵਡਾਈਆਭਾਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੭॥ਬਈ
ਅਰਿਬੋਲੈਮੀਠੁਲੀਭਾਈਸਾਚੁਕਹੈਪਿਰਭਾਇ॥ਬਿਰਹੈਬੇਧੀਸਚਿਵਸੀ
ਭਾਈਅਧਿਕਰਹੀਹਰਿਨਾਇ॥੮॥ਸਭੁਕੋਆਖੈਆਪਣਾਭਾਈਗੁਰਤੇਬੁ
ਝੈਸੁਜਾਨੁ॥ਜੋਬੀਧੇਸੇਊਬਰੇਭਾਈਸਬਦੁਸਚਾਨੀਸਾਨੁ॥੯॥ਈਧਨੁਅ
ਧਿਕਸਕੇਲੀਐਭਾਈਪਾਵਕੁਰੰਚਕਪਾਇ॥ਖਿਨੁਪਲੁਨਾਮੁਰਿਦੈਵਸੈਭਾ
ਈਨਾਨਕਮਿਲਣੁਸੁਭਾਇ॥੧੦॥੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਤਿਤੁਕੀ॥

ਭਗਤਾਦੀਸਦਾਤੂਰਖਦਾਹਰਿਜੀਉਧੁਰਿਤੂਰਖਦਾਆਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਜ
ਨਤੁਧੁਰਾਖਿਲਏਹਰਿਜੀਉਹਰਣਾਖਸੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਾਨੋਪਰ
ਤੀਤਿਹੈਹਰਿਜੀਉਮਨਮੁਖਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਜੀਏਹਤੇਰੀਵਡਿ
ਆਈ॥ਭਗਤਾਕੀਪੈਜਰਖੁਤੂਸੁਆਮੀਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਭਗ
ਤਾਨੋਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਕਾਲੁਨਨੇੜੈਜਾਈ॥ਕੇਵਲਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆ
ਨਾਮੇਹੀਮੁਕਤਿਪਾਈ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਸਭਭਗਤਾਚਰਣੀਲਾਗੀਗੁਰਕੈਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਮਨਮੁਖਾਨੋਪਰਤੀਤਿਨਆਵੀਅੰਤਰਿਲੋਭਸੁਆਉ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਬਦੁਨਭੇਦਿਓਹਰਿਨਾਮਿਨਲਾਗਾਭਾਉ॥ਕੂੜਕਪਟਪਾਜੁ
ਲਹਿਜਾਸੀਮਨਮੁਖਫੀਕਾਅਲਾਉ॥੩॥ਭਗਤਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਪ੍ਰਭ
ਜੀਭਗਤੀਹੂਤੂਜਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਸਭਲੋਕਹੈਤੇਰੀਤੂਏਕੋਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥
੪॥ਅਚਿੰਤਕੰਮਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤਿਨਕੇਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਸਦਾਮਨਿਵਸਿਆਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਓਨਾਕੀਰੀਸਕਰੇਸੁਵਿ
ਗੁਚੈਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹੈਰਖਵਾਰਾ॥੫॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਕਿਨੈਨਪਾਇਆ
ਮਨਮੁਖਿਭਉਕਿਮੁਏਬਿਲਲਾਈ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿ
ਦੁਖਮਹਿਦੁਖਿਸਮਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਸਹਜੇਸਾਚਿ
ਸਮਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜਨਮੁਨਛੋਡੈਜੇਅਨੇਕਕਰਮਕਰੈ
ਅਧਿਕਾਈ॥ਵੇਦਪੜਹਿਤੈਵਾਦਵਖਾਣਹਿਬਿਨੁਹਰਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸ
ਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚੀਜਿਸੁਬਾਣੀਭਜਿਛੂਟਹਿਗੁਰਸਰਣਾਈ॥੭॥ਜਿਨ
ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸੇਦਰਿਸਾਚੇਦਰਿਸਾਚੈਸਚਿਆਰਾ॥ਓਨਾਦੀਸੋਭਾ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਹੋਈਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਿਨਿਹ

ਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਤਤੁਕੀ॥ ਨਿਗੁਣਿ
ਆਨੋਆਪੇਬਖਸਿਲਏਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਊ
ਤਮਹੈਭਾਈਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣ
ਹੀਣਹਮਅਪਰਾਧੀਭਾਈਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਲਏਰਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਉਣਕਉਣ
ਅਪਰਾਧੀਬਖਸਿਅਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਿ
ਅਨੁਭਾਈਸਤਿਗੁਰਬੇੜੈਚਾੜਿ॥੨॥ਮਨੂਰੈਤੇਕੰਚਨਭਏਭਾਈਗੁਰੁਪਾਰਸੁਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਨਾਉਮਨਿਵਸਿਆਭਾਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੩॥ਹਉਵਾ
ਰੀਹਉਵਾਰਣੈਭਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਿਨਿਦਿਤਾ
ਭਾਈਗੁਰਮਤਿਸਹਜਿਸਮਾਉ॥੪॥ਗੁਰਬਿਨੁਸਹਜੁਨਊਪਜੈਭਾਈਪੂਛਹੁਗਿਆ
ਨੀਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਸਦਾਕਰਿਭਾਈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੫॥ਗੁਰ
ਮਤੀਭਉਊਪਜੈਭਾਈਭਉਕਰਣੀਸਚੁਸਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਭਾਈਸ
ਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ॥੬॥ਜੋਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾਭਾਈਤਿਨਕੈਹਉਲਾਗਉਪਾ
ਇ॥ਜਨਮੁਸਵਾਰੀਆਪਣਾਭਾਈਕੁਲੁਭੀਲਈਬਖਸਾਇ॥੭॥ਸਚੁਬਾਣੀਸਚੁ
ਸਬਦੁਹੈਭਾਈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਹਰਿਮਨਿਵਸੈਭਾਈਤਿਸੁਬਿਘ
ਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੮॥੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਸਬਦੇਜਾਪਦਾਭਾ
ਈਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇ॥ਸਦਾਸੁਖੁਸੋਹਾਗਣੀਭਾਈਅਨਦਿਨੁਰਤੀਆਰੰਗੁਲਾ
ਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਤੂਆਪੇਰੰਗੁਚੜਾਇ॥ਗਾਵਹੁਗਾਵਹੁਰੰਗਿਰਾਤਿਹੋਭਾਈਹਰਿਸੇ
ਤੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਆਪੁਛੋਡਿਚਿਤੁਲਾਇ॥
ਸਦਾਸਹਜੁਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗਈਭਾਈਹਰਿਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਪਿਰਕਾ
ਹੁਕਮੁਨਜਾਣਈਭਾਈਸਾਕੁਲਖਣੀਕੁਨਾਰਿ॥ਮਨਹਠਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਭਾਈਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰਿ॥੩॥ਸੇਗਾਵਹਿਜਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੈਭਾਈਭਾਇਸਚੈਬੈਰਾਗੁ॥

ਅਨਦਿਨੁਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਭਾਈਨਿਰਭਉਗੁਰਲਿਵਲਾਗੁ॥੪॥ਸਭਨਾਮਾਹਿਜੀਵ
ਲਣਭਾਈਸੋਸੇਵਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੀਐਭਾਈਜਿਸਦੀਵਡੀ
ਹੈਦਾਤਿ॥੫॥ਮਨਮੁਖਿਮੈਲੀਡੁੰਮਣੀਭਾਈਦਰਗਹਨਾਹੀਥਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤ
ਗੁਣਰਵੈਭਾਈਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਇਤੁਜਨਮਿਹਰਿਨਚੇਤਿਓਭਾਈ
ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਜਾਇ॥ਕੀਤੀਪਹਦੀਮੁਠਾਇਓਨੁਭਾਈਬਿਖਿਆਨੋਲੋਭਾਇ॥੭॥
ਨਾਮੁਸਮਾਲਹਿਸੁਖਿਵਸਹਿਭਾਈਸਦਾਸੁਖੁਸਾਂਤਿਸਰੀਰ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿ
ਤੂਭਾਈਅਪਰੰਪਰਗੁਣੀਗਹੀਰ॥੮॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥

ਸਭੁਜਗੁ
ਜਿਨਹਿਉਪਾਇਆਭਾਈਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਸਾਜਿਆਭਾ
ਈਦੇਕਰਿਅਪਣੀਵਥੁ॥ਕਿਨਿਕਹੀਐਕਿਉਦੇਖੀਐਭਾਈਕਰਤਾਏਕੁਅਕਥੁ॥ਗੁ
ਰੁਗੋਵਿੰਦੁਸਲਾਹੀਐਭਾਈਜਿਸਤੇਜਾਪੈਤਥੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪੀਐਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥
ਨਾਮਦਾਨੁਦੇਇਜਨਅਪਨੇਦੂਖਦਰਦਕਾਹੰਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਘਰਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਭਾ
ਈਨਉਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਭਾਈਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰ॥ਜੀ
ਅਜੰਤਪ੍ਰਤਿਪਾਲਦਾਭਾਈਨਿਤਨਿਤਕਰਦਾਸਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟੀਐਭਾਈ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਵਣਹਾਰ॥੨॥ਸਚੇਚਰਣਸਰੇਵੀਅਹਿਭਾਈਭ੍ਰਮੁਭਉਹੋਵੈਨਾਸੁ॥
ਮਿਲਿਸੰਤਸਭਾਮਨੁਮਾਂਜੀਐਭਾਈਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੁ॥ਮਿਟੈਅੰਧੇਰਾਅਗਿਆ
ਨਤਾਭਾਈਕਮਲਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸੁਖੁਊਪਜੈਭਾਈਸਭਿਫਲਸਤਿ
ਗੁਰਪਾਸਿ॥੩॥ਮੇਰਤੇਰਾਛੋਡੀਐਭਾਈਹੋਈਐਸਭਕੀਧੂਰਿ॥ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁ
ਪਸਾਰਿਆਭਾਈਪੇਖੈਸੁਣੈਹਜੂਰਿ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਭਾਈਤਿਤੁਦਿ
ਨਿਮਰੀਐਝੂਰਿ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਮਰਥੋਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥੪॥ਪ੍ਰੇਮਪ
ਦਾਰਥੁਨਾਮੁਹੈਭਾਈਮਾਇਆਮੋਹਬਿਨਾਸੁ॥ਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਮੇਲਿਲਏਭਾਈਹਿਰਦੈ

ਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਐਭਾਈਰਿਦੈਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇ
ਆਪ੍ਰਤਾਪੁਪ੍ਰਭਭਾਈਮਉਲਿਆਧਰਤਿਅਕਾਸੁ॥੫॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸੰਤੋਖਿਆਭਾਈ
ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਗਾਭਾਉ॥ਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੈਸਦਾਭਾਈਸਾਚਾਸਾਦੁਸੁਆਉ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿ
ਸੁਣਿਜੀਵਿਆਭਾਈਨਿਹਚਲੁਪਾਇਆਥਾਉ॥ਜਿਸੁਪਰਤੀਤਿਨਆਵਈਭਾਈ
ਸੋਜੀਅੜਾਜਲਿਜਾਉ॥੬॥ਬਹੁਗੁਣਮੇਰੇਸਾਹਿਬੈਭਾਈਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਉ॥
ਓਹੁਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇਪਾਲਦਾਭਾਈਦੇਇਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਭਾਈਗੂੜਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਸਾਚਾਭੇਟੀਐਭਾਈਪੂਰਾਤਿਸੁਕਰਮਾਉ॥੭॥ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨਜੀਵੀਐਭਾਈਸਰਬਕਲਾਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਭਾਈ
ਪੇਖਉਸਦਾਹਜੂਰਿ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਾਇਆਭਾਈਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਿਨਾ
ਪ੍ਰੀਤਿਨਲਗੀਆਭਾਈਸੇਨਿਤਨਿਤਮਰਦੇਝੂਰਿ॥੮॥ਅੰਚਲਿਲਾਇਤਰਾਇਆਭਾਈ
ਭਉਜਲੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਭਾਈਕੀਤੋਨੁਅੰਗੁਅਪਾਰੁ॥
ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਆਭਾਈਭੋਜਨੁਨਾਮਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਗਤੀਭਾਈ
ਜਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟਣਹਾਰੁ॥੯॥੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤਗਰਭਦੁਖਸਾ
ਗਰੋਪਿਆਰੇਤਹਅਪਣਾਨਾਮੁਜਪਾਇਆ॥ਬਾਹਰਿਕਾਢਿਬਿਖੁਪਸਰੀਆਪਿਆ
ਰੇਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕੀਤੋਕਰਮੁਆਪਿਪਿਆਰੇਤਿਸੁਪੂਰਾਗੁਰੂਮਿ
ਲਾਇਆ॥ਸੋਆਰਾਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਪਿਆਰੇਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਤਨਿ
ਤੇਰੀਟੇਕਹੈਪਿਆਰੇਮਨਿਤਨਿਤੇਰੀਟੇਕ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕਰਨਹਾਰੁਪਿਆਰੇਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਏਕ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਆਇਆਪਿਆਰੇਅਨਿਕਜੋਨਿਦੁਖੁਪਾ
ਇ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਵਿਸਰਿਆਪਿਆਰੇਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜਿਨਭੇਟੈਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਪਿਆਰੇਸੇਲਾਗੇਸਾਚੈਨਾਇ॥ਤਿਨਾਪਿਛੈਛੁਟੀਐਪਿਆਰੇਜੋਸਾਚੀਸਰਣਾਇ॥
੨॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਪਿਆਰੇਤਿਨਿਤਨਿਕੀਤਾਰੋਗੁ॥ਕਉੜਾਹੋਇਪਤਿਸਟਿਆ

ਪਿਆਰੇਤਿਸਤੇਉਪਜਿਆਸੋਗੁ॥ਤੋਗਭੁੰਚਾਇਭੁਲਾਇਆਨੁਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਹੀਵਿ
ਜੋਗੁ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਉਧਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਪੂਰੇਪਾਇਆਸੰਜੋਗੁ॥੩॥ਮਾਇਆਲ
ਲਹਿਅਟਿਆਪਿਆਰੇਚਿਤਿਨਆਵਹਿਮੂਲਿ॥ਜਿਨਿਤੂੰਵਿਸਰਤਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁ
ਆਮੀਜੇਤਨਤੋਏਪੂਨ੍ਹਿ॥ਵਿਲਲਾਟਕਰਤਿਬਹੁਤੇਰਿਆਪਿਆਰੇਉਤਰੈਨਾਹੀਸੂਲੁ॥
ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਕਾਰਹਿਆਮੂਲੁ॥੪॥ਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜਈ
ਪਿਆਰੇਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾਇ॥ਜਿਸੁਮਿਲਿਐਹਰਿਵਿਸਰੈਪਿਆਰੇਸੋਮੁਹਿਕਾਲੈਉ
ਠਿਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਢੋਈਨਾਮਿਲੈਪਿਆਰੇਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਜੋਗੁਰਮੇਲਿਸ
ਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਤਿਨਾਪੂਰੀਪਾਇ॥੫॥ਸੰਜਮਸਹਸਸਿਆਣਪਾਪਿਆਰੇਇਕਨਚ
ਲੀਨਾਲਿ॥ਜੋਬੇਮੁਖਗੋਬਿੰਦਤੇਪਿਆਰੇਤਿਨਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥ਹੋਂਦੀਵਸਤੁਨ
ਜਾਤੀਆਪਿਆਰੇਕੂੜੁਨਚਲੀਨਾਲਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਪਿਆਰੇਸਾਚਾਨਾ
ਮੁਸਮਾਲਿ॥੬॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਪਿਆਰੇਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਕੀਰਤਨੁਗੁਣਰਵੈਪਿਆਰੇਅੰਮ੍ਰਿਤਿਪੂਰਭਰੇ॥ਦੁਖਸਾਗਰੁਤਿਨਲੰਘਿਆਪਿਆ
ਰੇਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਮੇਲਿਲੈਹਿਪਿਆਰੇਸੇਈਸਦਾਸੁਖੇ॥੭॥
ਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖਦਇਆਲਦੇਉਪਿਆਰੇਭਗਤਾਤਿਸਕਾਤਾਣੁ॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਢਹਿ
ਪਏਪਿਆਰੇਜਿਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਣੁ॥ਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆਪਿਆਰੇਮਸਤਕਿ
ਸਚੁਨੀਸਾਣੁ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈਪਿਆਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ   ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਪਾਠੁਪੜਿਓਅਰੁਬੇਦੁਬੀਚਾਰਿਓਨਿਵਲਿਭੁਅੰਗਮਸਾਧੇ
ਪੰਚਜਨਾਸਿਉਸੰਗੁਨਛੁਟਕਿਓਅਧਿਕਅਹੰਬੁਧਿਬਾਧੇ॥੧॥ਪਿਆਰੇਇਨਬਿਧਿ
ਮਿਲਣੁਨਜਾਈਮੈਕੀਏਕਰਮਅਨੇਕਾ॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਸੁਆਮੀਕੈਦੁਆਰੈਦੀਜੈਬੁਧਿ
ਬਿਬੇਕਾ॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਨਿਭਇਓਕਰਪਾਤੀਰਹਿਓਨਗਨਫਿਰਿਓਬਨਮਾਹੀ॥ਤਟਤੀਰਥ

ਸਭਧਰਤੀਭ੍ਰਮਿਓਦੁਬਿਧਾਛੁਟਕੈਨਾਹੀ॥੨॥ਮਨਕਾਮਨਾਤੀਰਥਜਾਇਬਸਿਓਸਿ
ਰਿਕਰਵਤਧਰਾਏ॥ਮਨਕੀਮੈਲੁਨਉਤਰੈਇਹਬਿਧਿਜੇਲਖਜਤਨਕਰਾਏ॥
੩॥ਕਨਿਕਕਾਮਿਨੀਹੈਵਰਗੈਵਰਬਹੁਬਿਧਿਦਾਨੁਦਾਤਾਰਾ॥ਅੰਨਬਸਤ੍ਰਭੂਮਿਬਹੁ
ਅਰਪੇਨਹਮਿਲੀਐਹਰਿਦੁਆਰਾ॥੪॥ਪੂਜਾਅਰਚਾਬੰਦਨਡੰਡਉਤਖਟੁਕਰਮਾ
ਰਤੁਰਹਤਾ॥ਹਉਹਉਕਰਤਬੰਧਨਮਹਿਪਰਿਆਨਹਮਿਲੀਐਇਹਜੁਗਤਾ॥੫॥
ਜੋਗਸਿਧਆਸਣਚਉਰਾਸੀਹਏਭੀਕਰਿਕਰਿਰਹਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਜਨਮੈਹਰਿਸਿਉਸੰਗੁਨਗਹਿਆ॥੬॥ਰਾਜਲੀਲਾਰਾਜਨਕੀਰਚਨਾਕਰਿਆਹੁਕ
ਮੁਅਫਾਰਾ॥ਸੇਜਸੋਹਨੀਚੰਦਨੁਚੋਆਨਰਕਘੋਰਕਾਦੁਆਰਾ॥੭॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਸਾ
ਧਸੰਗਤਿਹੈਸਿਰਿਕਰਮਨਕੈਕਰਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਪੁਰਬ
ਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੮॥ਤੇਰੋਸੇਵਕੁਇਹਰੰਗਿਮਾਤਾ॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰ
ਜਨੁਹਰਿਹਰਿਕੀਰਤਨਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੩॥ਜੁਮਲਾਅਸਟਪ
ਦੀਆਕਾ॥ਮ:੧॥੪॥ਮ:੩॥੩॥ਮ:੫॥੩॥ਜੁਮਲਾ॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੋਰਠਿਕੀਵਾਰਮਹਲੇ ੪ ਕੀ   ਸਲੋਕੁ ਮ: ੧

ਸੋਰਠਿਸਦਾਸੁਹਾਵਣੀਜੇਸਚਾਮਨਿਹੋਇ॥ਦੰਦੀਮੈਲੁਨਕਤੁਮਨਿਜੀਭੈਸਚਾਸੋਇ॥
ਸਸੁਰੈਪੇਈਐਭੈਵਸੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਨਿਸੰਗ॥ਪਰਹਰਿਕਪੜੁਜੇਪਿਰਮਿਲੈ
ਖੁਸੀਰਾਵੈਪਿਰੁਸੰਗਿ॥ਸਦਾਸੀਗਾਰੀਨਾਉਮਨਿਕਦੇਨਮੈਲੁਪਤੰਗੁ॥ਦੇਵਰਜੇਠ
ਮੁਏਦੁਖਿਸਸੁਕਾਡਰੁਕਿਸੁ॥ਜੇਪਿਰਭਾਵੈਨਾਨਕਾਕਰਮਮਣੀਸਭੁਸਚੁ॥੧॥ਮ:
੪ ਸੋਰਠਿਤਾਮਿਸੁਹਾਵਣੀਜਾਹਰਿਨਾਮੁਢੰਢੋਲੇ॥ਗੁਰਪੁਰਖੁਮਨਾਵੈਆਪ
ਣਾਗੁਰਮਤੀਹਰਿਹਰਿਬੋਲੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰੇਮਿਕਸਾਈਦਿਨਸੁਰਾਤਿਹਰਿਰਤੀਹਰਿਰੰਗਿ
ਚੋਲੇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਪੁਰਖੁਨਲਭਈਸਭੁਦੇਖਿਆਜਗਤੁਮੈਟੋਲੇ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿ

ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਡੋਲੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਕੇਗੋਲਗੋਲੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂਆਪੇਸਿਸਟਿਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ॥ਤੁ
ਧੁਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇਤੁਧੁਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਦਾਤਾਕਰਤਾਆਪਿਆਪਿਭੋਗਣ
ਹਾਰਿਆ॥ਸਭੁਤੇਰਾਸਬਦੁਵਰਤੈਉਪਾਵਣਹਾਰਿਆ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾ
ਹੀਗੁਰਕਉਵਾਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਹਉਮੈਜਲਤੇਜਲਿਮੁਏਭ੍ਰਮਿਆ
ਏਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਰਾਖਿਲੀਏਆਪਣੈਪੰਨੈਪਾਇ॥ਇਹੁਜਗੁਜਲਤਾ
ਨਦਰੀਆਇਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਸੇਸੀਤਲਭਏਨਾਨਕਸਚੁਕ
ਮਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਫਲਿਓਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਧੰਨੁਜਨਮੁਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਨਾਸ
ਤਿਗੁਰੁਜੀਵਦਿਆਮੁਇਆਨਵਿਸਰੈਸੇਈਪੁਰਖਸੁਜਾਣ॥ਕੁਲੁਉਧਾਰੇਆਪਣ
ਸੋਜਨੁਹੋਵੈਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੁਏਜੀਵਦੇਪਰਵਾਣੁਹਹਿਮਨਮੁਖਜਨਮਿਮਰਾ
ਹਿ॥ਨਾਨਕਮੁਏਨਆਖੀਅਹਿਜਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਪੁ
ਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੇਵਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧੂਲਗਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ
ਐ॥ਹਰਿਤੇਰੀਵਡੀਕਾਰਮੈਮੂਰਖਲਾਈਐ॥ਹਉਗੋਲਾਲਾਲਾਤੁਧੁਮੈਹੁਕਮੁਫੁਰਮਾ
ਈਐ॥ਹਉਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਵਾਜਿਗੁਰਿਸਮਝਾਈਐ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਜਿਕਰਤੈਆਪਿਲਿਖਿਆਸੁ॥ਮੋਹਠਗਉਲੀਪਾਈਅ
ਨੁਵਿਸਰਿਆਗੁਣਤਾਸੁ॥ਮਤੁਜਾਣਹੁਜਗੁਜੀਵਦਾਦੂਜੈਭਾਇਮੁਇਆਸੁ॥ਜਿਨੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਸੇਬਹਣਿਨਮਿਲਨੀਪਾਸਿ॥ਦੁਖੁਲਾਗਾਬਹੁਅਤਿਘਣਾਪੁ
ਤੁਕਲਤੁਨਸਾਥਿਕੋਈਜਾਸਿ॥ਲੋਕਾਵਿਚਿਮੁਹੁਕਾਲਾਹੋਆਅੰਦਰਿਉਭੇਸਾਸ॥ਮਨ
ਮੁਖਾਨੋਕੋਨਵਿਸਹੀਚੁਕਿਗਇਆਵੇਸਾਸੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਾਨੋਸੁਖੁਅਗਲਾਜਿਨਾਅੰ
ਤਰਿਨਾਮਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸੇਸੈਣਸੇਸਜਣਾਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਹਿਸੁਭਾਇ॥
ਸਤਿਗੁਰਕਾਭਾਣਾਅਨਦਿਨੁਕਰਹਿਸੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਸਜਣ

ਨਆਖੀਅਹਿਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਰਹਿਵੇਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਆਪਸੁਆਰਥੀਕਾਰਜੁ
ਨਸਕਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੁਧੁਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਆਪਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿ
ਸਿਰਜਿਆਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਫਿਰਿਆਵੈਜਾ
ਇਆ॥ਜਿਨਹਰਿਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੇਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆ
ਪਣੇਸਦਾਸਦਾਘੁਮਾਇਆ॥੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਮਾਇਆਮਮਤਾਮੋਹਣੀ
ਜਿਨਿਵਿਣੁਦੰਤਾਜਗੁਖਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਖਾਧੇਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਜਿਨੀਸਚਿਨਾ
ਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਗੁਕਮਲਾਫਿਰੈਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆ॥ਧੰਧਾ
ਕਰਤਿਆਨਿਹਫਲੁਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਸੁਖਦਾਤਾਮਨਿਨਵਸਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁ
ਤਿਨਾਕਉਮਿਲਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥੧॥ਮਃ ੩ ਘਰਹੀਮਹਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਭਰਪੂਰੁਹੈਮਨਮੁਖਾਸਾਦੁਨਪਾਇਆ॥ਜਿਉਕਸਤੂਰੀਮਿਰਗੁਨਜਾਣੈਭ੍ਰਮਦਾ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤਜਿਬਿਖੁਸੰਗ੍ਰਹੈਕਰਤੈਆਪਿਖੁਆਇਆ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਵਿਰਲੇਸੋਝੀਪਈਤਿਨਾਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮੁਦਿਖਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ
ਆਰਸਨਾਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ॥ਸਬਦੇਹੀਨਾਉਊਪਜੈਸਬਦੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ
ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਏਕੋਸਬ
ਦੁਹੈਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਕ
ਹੁਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਈਐ॥ਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਅਦ੍ਰਿਸਟੁਕਹੁਜਨਕਿਉਧਿਆਈਐ॥
ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰੰਜਨੁਹਰਿਅਗਮੁਕਿਆਕਹਿਗੁਣਗਾਈਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ
ਆਪਿਸੁਹਰਿਮਾਰਗਿਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਵੇਖਾਲਿਆਗੁਰਸੇਵਾਪਾਈਐ॥੪॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਿਉਤਨੁਕੋਲੂਪੀੜੀਐਰਤੁਨਭੋਰੀਡੇਹਿ॥ਜੀਉਵੰਞੈਚਉਖੰਨੀਐ
ਸਚੇਸੰਦੜੈਨੇਹਿ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੁਕਈਰਾਤੀਅਤੈਡੇਹ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਜਣੁਮੈਡਾ

ਰੰਗੁ ਲਾ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ਮਨੁ ਲੇਇ ਇਆਣੇ ਜਿਉ ਮਾਜੀਠੈ ਕਪੜੇ ਰੰਗੇ ਭੀ ਪਾਹੇਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗੁ ਨ ਉਤਰੈ ਬਿਆ ਨ ਲਗੈ ਕੇਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬੁਲਾਇਦਾ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਭਗਤੀ ਲਾਇ ਇਕਿ ਆਪਿ ਖੁਆਇਦਾ ॥ ਇਕਨਾ ਮਾਰਗਿ ਪਾਇ ਇਕਿ ਉਝੜਿ ਪਾਇਦਾ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਣ ਗਾਇਦਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸਫਲੁ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨਿ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਵਣਾ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਸਚੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਆਪਣਾ ਹਉ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮਨੁ ਅਜਿਤੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲਗੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਸੁਖੁ ਸੁਪਨੈ ਨਾਹੀ ਦੁਖੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਇ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਥਕੇ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਵਸਿ ਨ ਆਵਈ ਥਕੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਭੇਖ ਕਰਿ ਥਕੇ ਅਠਿਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਇ ॥ ਮਨ ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣਨੀ ਹਉਮੈ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭਉ ਪਾਇਆ ਵਡਭਾਗਿ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਭੈ ਪਾਇਐ ਮਨੁ ਵਸਿ ਹੋਆ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਉ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਏਹ ਭੂਪਤਿ ਰਾਣੇ ਰੰਗ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ॥ ਏਹੁ ਮਾਇਆ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਖਿਨ ਮਹਿ ਲਹਿ ਜਾਵਣਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸਿਰਿ ਪਾਪ ਲੈ ਜਾਵਣਾ ॥ ਜਾਂ ਪਕੜਿ ਚਲਾਇਆ ਕਾਲਿ ਤਾ ਖਰਾ ਡਰਾਵਣਾ ॥ ਓਹ ਵੇਲਾ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵਣਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜੋ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਸੇ ਬਧੇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਮਿਲਣੁ ਨ ਪਾਇਨੀ ਜੰਮਹਿ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥ ਸਹਸਾ ਰੋਗੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੁਖ ਹੀ ਮਹਿ ਦੁਖ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਬਖਸਿ ਲੇਹਿ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਸਤਿ

ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹ ਫਿਰੇ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ ॥ ਜਿਉ ਛੁਟੜਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਫਿਰੈ ਦੁਹਚਾਰਣਿ ਬਦਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸੀਅਹਿ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜੋ ਸੇਵਹਿ ਸਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਸੇ ਭਵਜਲ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨ ਜਮੁ ਛਡਿ ਗਇਆ ॥ ਸੇ ਦਰਗਹਿ ਪੈਧੇ ਜਾਹਿ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਜਪਿ ਲਇਆ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੇਈ ਪੁਰਖ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਤੁਧੁ ਮਇਆ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਪਿਆਰੇ ਨਿਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭ੍ਰਮ ਭਉ ਗਇਆ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਥਾਲੈ ਵਿਚਿ ਤੈ ਵਸਤੂ ਪਈਓ ਹਰਿ ਭੋਜਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਖਾਧੈ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ਪਾਈਐ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਇਹੁ ਭੋਜਨੁ ਅਲਭੁ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਲਭੈ ਗੁਰ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਕਿਉ ਵਿਚਹੁ ਕਢੀਐ ਸਦਾ ਰਖੀਐ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥ ਏਹ ਮੁਦਾਵਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਾਈ ਗੁਰਸਿਖਾ ਲਧੀ ਭਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਸੁ ਬੁਝਸੀ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘਾਲਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮੇਲੇ ਸੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਆਪਿ ਵਿਛੋੜੇਨੁ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕਿਆ ਪਾਈਐ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਹਿ ਸਖੀਆ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਗਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿਹੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥ ਜਿਨੀ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ਤਿਨਾ ਹਉ ਵਾਰੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖੀਆ ਹਰਿ ਮੇਲੁ ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੀਆ ॥ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਵਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਗੁਰ ਦੇਖਣਹਾਰੀਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਸਭਿ ਭਰਮਦੇ ਨਿਤ ਜਗਿ ਤੋਟਾ ਸੈਸਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਕਮਾਵਣੇ ਹਉਮੈ ਅੰਧੁ ਗੁਬਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਵਣਾ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਹਜੇ ਜਾਗੈ ਸਹਜੇ ਸੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਨਦਿਨੁ ਉਸਤਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮੈ ਸਹਸਾ ਹੋਵੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚਿੰਤਾ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵੈ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗਹਿ ਸਵਹਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ

ਆਵਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗਤਿਆ ॥ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਵਹਿ ਇਕੁ ਇਕੋ ਹਰਿ ਸਤਿਆ ॥ ਹਰਿ
ਇਕੋ ਵਰਤੈ ਇਕੁ ਇਕੋ ਉਤਪਤਿਆ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਦੇ ਤਿਨ ਡਰੁ ਸਭਿ
ਘਤਿਆ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਨ ਆਇਓ ਜਿਤੁ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਵਿਣੁ ਡਿਠਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾ
ਹੀਐ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੀਐ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਇਕਾ ਬਾਣੀ ਇਕੁ ਗੁਰੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਹਟੁ ਸਚੁ
ਰਤਨੀ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਾਈਅਨਿ ਜੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ
ਲਾਭੁ ਸਦਾ ਖਟਿਆ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਵਿਖੁ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਕਰਮਿ ਪੀ
ਆਵਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹੀਐ ਧੰਨੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨਾ
ਅੰਦਰਿ ਕੂੜੁ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਬੋਲੈ ਸਚੁ ਕੂੜਾ ਜਲਿ ਜਾਵਈ ॥
ਕੂੜਿਆਰੀ ਰਜੈ ਕੂੜਿ ਜਿਉ ਵਿਸਟਾ ਕਾਗੁ ਖਾਵਈ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ
ਸੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਈ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ਕੂੜੁ ਪਾਪੁ ਲਹਿ ਜਾਵਈ ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਸੇਖਾ ਚਉਚਕਿਆ ਚਉਵਾਇਆ ਏਹੁ ਮਨੁ ਇਕਤੁ ਘ
ਰਿ ਆਣਿ ॥ ਏਹੜ ਤੇਹੜ ਛਡਿ ਤੂ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਢ
ਹਿ ਪਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਜਲਾਇ ਤੂ ਹੋਇ ਰਹੁ ਮਿਹਮਾ
ਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਭੀ ਚਲਹਿ ਤਾ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਨਾ
ਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ ਤਿਨ ਧਿਗੁ ਪੈਨਣੁ ਧਿਗੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਤੋਟਿ ਨ
ਆਵਈ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਗੁਣ ਮ
ਹਿ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਚੋਲੀ ਦੇਹ ਸਵਾਰੀ ਕਢਿ ਪੈਧੀ ਭਗਤਿ
ਕਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਟੁ ਲਗਾ ਅਧਿਕਾਈ ਬਹੁ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਤਿ ਕਰਿ ॥ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਬੂ
ਝਣਹਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕੁ ਕਰਿ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਏਹੁ ਬਿਬੇਕੁ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ

ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩
ਪਰਥਾਇ ਸਾਖੀ ਮਹਾ ਪੁਰਖ ਬੋਲਦੇ ਸਾਝੀ ਸਗਲ ਜਹਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਭਉ
ਕਰੇ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਤਾ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥
ਜਿਨ ਕਉ ਮਨ ਕੀ ਪਰਤੀਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਨਕ ਸੇ ਕਿਆ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੈ ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਿਤੁ ਨ ਲਾਇਓ ਅੰਤਿ ਦੁਖੁ ਪਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਬਾਹਰਹੁ ਅੰਧਿ
ਆ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਤਿਨ ਕੀ ਬਰਕਤੀ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਖਾਇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥
ਜਿਨ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹਿਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥ ਪੰਡਿਤ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਰ
ਕਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਧਨੁ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥ ਪੜਿ ਥਕੇ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਆਇਓ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲਤ ਵਿ
ਹਾਇ ॥ ਕੂਕ ਪੂਕਾਰ ਨ ਚੁਕਈ ਨਾ ਸੰਸਾ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਮੁਹਿ
ਕਾਲੈ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਸਜਣ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ਮਿਲਿ ਪੰਥੁ ਦਸਾਈ ॥
ਜੋ ਹਰਿ ਦਸੇ ਮਿਤੁ ਤਿਸੁ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਗੁਣ ਸਾਝੀ ਤਿਨ ਸਿਉ ਕਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਈ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੀ ਪਿਆਰਾ ਨਿਤ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿ
ਸੁ ਜਿਨਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੰਡਿਤ ਮੈਲੁ ਨ ਚੁਕਈ ਜੇ ਵੇਦ ਪੜੈ
ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੂਲੁ ਹੈ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥ ਪੰਡਿਤ ਭੂਲੇ
ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਮਾਇਆ ਕੈ ਵਾਪਾਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਹੈ ਮੂਰਖ ਭੁਖਿਆ ਮੁਏ ਗਵਾ
ਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਅੰਦਰਹੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਗਈ ਸਚੈ ਨਾਇ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਰਜੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਰਖਿਆ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥
੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਿਆ ਦੁਖੁ ਲਗਾ ਬਹੁਤਾ ਆਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰੁ ਹੈ ਸੁਧਿ ਨ ਕਾਈ ਪਾਇ ॥ ਮਨਹਠਿ ਸਹਜਿ ਨ ਬੀਜਿਓ ਭੁਖਾ ਕਿ ਅਗੈ ਖਾਇ ॥ ਨਾ
ਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਦੂਜੈ ਲਗਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲਹਿ ਵਡਿਆਈਆ
ਜੇ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਖਰੀ ਸੁਹਾਵਣੀ ॥

ਜੋਮਨਿਤਨਿਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲੈਸਾਹਰਿਭਾਵਣੀ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਖੈਸਾਦੁਸਾਤ੍ਰਿਪਤਾ
ਵਣੀ॥ਗੁਣਗਾਵੈਪਿਆਰੇਨਿਤਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਵਣੀ॥ਜਿਸੁਹੋਵੈਆ
ਪਿਦਇਆਲੁਸਾਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੂਬੁਲਾਵਣੀ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਹਸਤੀ
ਸਿਰਿਜਿਉਅੰਕਸੁਹੈਅਹਰਣਿਜਿਉਸਿਰੁਦੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਆਗੈਰਖਿਕੈਊਭੀ
ਸੇਵਕਰੇਇ॥ਇਉਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਨਿਵਾਰੀਐਸਭੁਰਾਜੁਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਲੇਇ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆਆਏਤੇਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੁਲਉਧਾਰਹਿਆਪਣਾਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾ
ਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਸਖੀਆਸਿਖਗੁਰੂਮੇਲਾਈਆ॥ਇਕਿਸੇ
ਵਕਗੁਰਪਾਸਿਇਕਿਗੁਰਿਕਾਰੈਲਾਈਆ॥ਜਿਨਾਗੁਰੁਪਿਆਰਾਮਨਿਚਿਤਿਤਿਨਭਾ
ਉਗੁਰੂਦੇਵਾਈਆ॥ਗੁਰਸਿਖਾਇਕੋਪਿਆਰੁਗੁਰਮਿਤਾਪੁਤਾਭਾਈਆ॥ਗੁਰੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਬੋਲਹੁਸਭਿਗੁਰੁਆਖਿਗੁਰੂਜੀਵਾਈਆ॥੧੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਚੇਤਨੀਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਅਵਰੇਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾ
ਰੀਅਹਿਫਿਰਿਵਿਸਟਾਮਾਹਿਪਚਾਹਿ॥੧॥ਮਃ ੩ ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪਣਾ
ਸੇਜਨਸਚੇਪਰਵਾਣੁ॥ਹਰਿਕੈਨਾਇਸਮਾਇਰਹੇਚੂਕਾਆਵਣੁਜਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਧਨੁਸੰਪੈਮਾਇਆਸੰਚੀਐਅੰਤੇਦੁਖਦਾਈ॥ਘਰਮੰਦਰਮਹਲਸਵਾਰੀਅਹਿਕਿ
ਛੁਸਾਥਿਨਜਾਈ॥ਹਰਰੰਗੀਤੁਰੇਨਿਤਪਾਲੀਅਹਿਕਿਤੈਕਾਮਿਨਆਈ॥ਜਨਲਾਵਹੁ
ਚਿਤੁਹਰਿਨਾਮਸਿਉਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਬਿਨੁਕਰਮੈਨਾਉਨਪਾਈਐਪੂਰੈਕਰਮਿਪਾਇਆ
ਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਗੁਰਮਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਮਃ ੧ ਇਕ
ਦਝਹਿਇਕਦਬੀਅਹਿਇਕਨਾਕੁਤੇਖਾਹਿ॥ਇਕਿਪਾਣੀਵਿਚਿਉਸਟੀਅਹਿਇਕਿ
ਭੀਫਿਰਿਹਸਣਿਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨਜਾਪਈਕਿਥੈਜਾਇਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥

ਤਿਨਕਾਖਾਧਾਪੈਧਾਮਾਇਆਸਭੁਪਵਿਤੁਹੈਜੋਨਾਮਿਹਰਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਘਰਮੰਦਰਮ
ਹਲਸਰਾਈਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਸਿਖਅਭਿਆਗਤਿਜਾਇ
ਵਰਸਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਤੁਰੇਜੀਨਖੁਰਗੀਰਸਭੁਪਵਿਤੁਹਹਿਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸਾਧ
ਸੰਤਚੜਿਜਾਤੇ॥ਤਿਨਕੇਕਰਮਧਰਮਕਾਰਜਸਭਿਪਵਿਤੁਹਹਿਜੋਬੋਲਹਿਹਰਿਹਰਿ
ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਸਾਤੇ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਸੇਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਗੁਰੂਪਹਿਜਾਤੇ॥੧੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਨਾਨਕਨਾਵਹੁਘੁਥਿਆਹਲਤੁਪਲਤੁਸਭੁਜਾਇ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰ
ਜਮੁਸਭੁਹਿਰਿਲਇਆਮੁਠੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸੰਤਾਨਾਲਿਵੈਰੁਕਮਾਵਦੇਦੁਸਟਾਨਾਲਿਮੋਹੁਪਿਆਰੁ॥ਅਗੈ
ਪਿਛੈਸੁਖੁਨਹੀਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਕਦੇਨਬੁਝਈਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆ
ਰੁ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਾਨਿੰਦਕਾਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣਿਆਨਾਉਰ
ਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਸੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਰਤੇਮਨ
ਮਾਹੀ॥ਜਿਨਾਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਾਇਕਸਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ॥ਸੇਈ
ਪੁਰਖਹਰਿਸੇਵਦੇਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਹੀ॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਨਿਤਗਾਵਦੇ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਗੁਣੀਸਮਝਾਹੀ॥ਵਡਿਆਈਵਡੀਗੁਰਮੁਖਾਗੁਰਪੂਰੈਹਰਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਹੀ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਗਾਖੜੀਸਿਰੁਦੀਜੈਆ
ਪੁਗਵਾਇ॥ਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਨਾਮਰਹਿਤਾਸੇਵਾਪਵੈਸਭਥਾਇ॥ਪਾਰਸਪਰਸਿਐ
ਪਾਰਸੁਹੋਵੈਸਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਨਾਨਕਗਣਤੈਸੇਵਕੁਨਾਮਿਲੈਜਿਸੁਬਖਸੇਸੋਪਵੈਥਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩
ਮਹਲੁਕੁਮਹਲੁਨਜਾਣਨੀਮੂਰਖਅਪਣੈਸੁਆਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਹਿਤਾਮਹਲੁਲਹ
ਹਿਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥ਸਦਾਸਚੇਕਾਭਉਮਨਿਵਸੈਤਾਸਭਸੋਝੀਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਅ
ਪਣੈਘਰਿਵਰਤਦਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਪੂਰੀਪਈ

ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਭਗਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮੁਖਿ ਕਹਤਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸੰਤ ਜਨਾ ਜੋ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸ੍ਰਵਣੀ ਸੁਣਤਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਸਾਧ ਜਨਾ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇ ਗੁਣੀ ਜਨ ਬਣਤਿਆ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਾ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਤਿਆ ॥ ਸਭ ਦੂ ਵਡੇ ਭਾਗ ਗੁਰਸਿਖਾ ਕੇ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਸਿਖ ਪੜਤਿਆ ॥੧੮॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੈ ਤਿਸ ਦਾ ਬ੍ਰਹਮਤੁ ਰਹੈ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਵ ਨਿਧੀ ਅਠਾਰਹ ਸਿਧੀ ਪਿਛੈ ਲਗੀਆ ਫਿਰਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਵਸਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਉ ਨ ਪਾਈਐ ਬੁਝਹੁ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜੁਗ ਚਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਕਿਆ ਗਭਰੂ ਕਿਆ ਬਿਰਧਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੇ ਰਤਿਆ ਸੀਤਲੁ ਹੋਏ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਅੰਦਰੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿਆ ਫਿਰਿ ਭੁਖ ਨ ਲਗੈ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਹੈ ਜੋ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਿਖਾ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਸੁਣਿ ਕੀਰਤਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਰਵਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਮਨਿ ਲਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀ ਰੰਗ ਸਿਉ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕ੍ਰਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸੋ ਸਰੀਰੁ ਥਾਨੁ ਹੈ ਜਿਥੈ ਮੇਰਾ ਗੁਰੁ ਧਰੇ ਵਿਖਾ ॥੧੯॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਮਨਮੁਖੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭਿ ਖੋਜਦੇ ਥਕਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪੈਨਣੁ ਖਾਣੁ ਸਭੁ ਬਾਦਿ ਹੈ ਧਿਗੁ ਸਿਧੀ ਧਿਗੁ ਕਰਮਾਤਿ ॥ ਸਾ ਸਿਧਿ ਸਾ ਕਰਮਾਤਿ ਹੈ ਅਚਿੰਤੁ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਦਾਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਏਹਾ ਸਿਧਿ ਏਹਾ ਕਰਮਾਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਮ ਢਾਢੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਖਸਮ ਕੇ ਨਿਤ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਣਹ ਤਿਸੁ ਕਵਲਾ ਕੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦਾਤਾ ਸਭੁ

ਜਗਤੁ ਭਿਖਾਰੀਆ ਮੰਗਤ ਜਨ ਜੰਤਾ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਵਿਚਿ ਪਾਥਰ ਕ੍ਰਿਮ ਜੰਤਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਧਨਵੰਤਾ ॥੨੦॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਣਾ ਗੁੜਣਾ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭਿ ਪੜਿ ਥਕੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਅੰਦਰੁ ਖੋਜੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਧੰਨੁ ਵਾਪਾਰੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਸੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਮਨੁ ਮਾਰੇ ਕੋਇ ਨ ਸਿਝਈ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਭੇਖਧਾਰੀ ਤੀਰਥੀ ਭਵਿ ਥਕੇ ਨਾ ਏਹੁ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਹੁ ਮਨੁ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਮਲੁ ਇਉ ਉਤਰੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁ ਇਕ ਕਿਨਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਹੁ ਖਿਮ ਕਾ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਲਾਗੈ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਿਮ ਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਲਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਟੈ ਇਕ ਪਲਕਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਉਪਰਿ ਸੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਿਣਕਾ ॥੨੧॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਸਿਆਹੁ ॥ ਖੰਨਲੀ ਧੋਤੀ ਉਜਲੀ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਣਿ ਪਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਉਲਟੀ ਹੋਵੈ ਮਤਿ ਬਦਲਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਮੈਲੁ ਨ ਲਗਈ ਨਾ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਹੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਕਲਿ ਕਾਲੀ ਕਾਂਢੀ ਇਕ ਉਤਮ ਪਦਵੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਜਿਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਉਚਰਹਿ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਮੁਖਿ ਬੋਲੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਲੀ ਬਾਣਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਹਰਿ ਨਿਤ ਚਵਾ ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਸ

ਦਮਣ੍ਹਾ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਅਉਖਧੁਖਾਧਿਆਸਭਿਰੋਗਗਵਾਤੇਦੁਖਘਾਣਿ॥ਜਿਨ
ਾਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਨਵਿਸਰੈਸੇਹਰਿਜਨਪੂਰੇਸਹੀਜਾਣਿ॥ਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਆਰਾਧਦੇਤਿ
ਨਚੂਕੀਜਮਕੀਜਗਤਕਾਣਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਰੋਜਨਉਬਾਰੇਦਾਬਿਖਮੁਤਿ
ਆਗਈਵਿਹਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸੁਣਿਨਜਾਗਿਓਅੰਤਰਿਨਉਪਜਿਓਚਾਉ॥
ਸਰੀਰੁਜਲਉਗੁਣਬਾਹਰਾਜੋਗੁਰਕਾਰਨਕਮਾਇ॥ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਡਿਠੁਮੈਹਉਮੈਦੂ
ਜੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਸਰਣਾਈਉਬਰੇਸਚੁਮਨਿਸਬਦਿਧਿਆਇ॥੧॥ਮਃ੩
ਸਬਦਿਰਤੇਹਉਮੈਗਈਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥ਪਿਰਕੈਭਾਣੈਸਦਾਚਲੈਤਾਬਨਿਆਸੀ
ਗਾਰੁ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥ਨਾਹਰਿਮਰੈਨਕਬਹੁ
ਦੁਖੁਲਾਗੈਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਨਾਰਿ॥ਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਲਈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਾਗੁਰੁਗੋਪਿਆਆਪਣਾਤੇਨਰਬੁਰਿਆਰੀ॥ਹਰਿਜੀਉਤਿਨਕਾ
ਦਰਸਨੁਨਕਰਹੁਪਾਪਿਸਟਹਤਿਆਰੀ॥ਓਹਿਘਰਿਘਰਿਫਿਰਹਿਕੁਸੁਧਮਨਿਜਿਉ
ਧਰਕਟਨਾਰੀ॥ਵਡਭਾਗੀਸੰਗਤਿਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰ
ਦਇਆਕਰਿਗੁਰਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸੁਖੁਊਪ
ਜੈਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਗੈਆਇ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮਿਟਿਗਇਆਕਾਲੈਕਾਕਿਛੁਨਬਸਾਇ॥
ਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਵਿਰਹਿਆਸਚੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉ
ਜੋਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਧੁਨਹੋਵਈਜੇਅਨੇਕਕਰੈ
ਸੀਗਾਰ॥ਪਿਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਈਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਸਾਕੁਸੁਧਸਾਕੁਲਖਣੀਨਾ
ਨਕਨਾਰੀਵਿਚਿਕੁਨਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਹਰਿਅਪਣੀਦਇਆਕਰਿਹਰਿਬੋ
ਲੀਬੈਣੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਹਰਿਉਚਰਾਹਰਿਲਾਹਾਲੈਣੀ॥ਜੋਜਪਦੇਹਰਿਹਰਿ
ਦਿਨਸੁਰਾਤਿਤਿਨਹਉਕੁਰਬੈਣੀ॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪਿਆਰਾਅਰਾਧਿਆਤਿਨ
ਜਨਦੇਖਾਨੈਣੀ॥ਹਉਵਾਰਿਆਅਪਣੇਗੁਰੂਕਉਜਿਨਿਮੇਰਾਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਿਆ

ਸੈਣੀ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਹਰਿਦਾਸਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਹੈਹਰਿਦਾਸਨਕੋਮਿਤੁ॥ਹਰਿ
ਦਾਸਨਕੈਵਸਿਹੈਜਿਉਜੰਤੀਕੈਵਸਿਜੰਤੁ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਧਿਆਇਦੇਕਰਿਪ੍ਰੀ
ਤਮਸਿਉਨੇਹੁ॥ਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਸੁਨਹੁਪ੍ਰਭਸਭਜਗਮਹਿਵਰਸੈਮੇਹੁ॥ਜੋਹਰਿਦਾ
ਸਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਸਾਹਰਿਕੀਵਡਿਆਈ॥ਹਰਿਆਪਣੀਵਡਿਆਈਭਾਵਦੀ
ਜਨਕਾਜੈਕਾਰੁਕਰਾਈ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾਹਰਿਹਰਿਜਨੁਇਕਸਮਾਨਿ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਹਰਿਪੈਜਰਖਹੁਭਗਵਾਨ॥੧॥ਮਃ੪ ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲਾ
ਈਤਿਨਿਸਾਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿ
ਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਪਰਭਾਤਿਤੂਹੈਗਾਵਣਾ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਸਰਬਤਨਾਉਤੇਰਾਧਿਆਵਣਾ॥ਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਤੇਰਾਦਿਤਾਖਾਵਣਾ॥ਭਗ
ਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਪਾਪਗਵਾਵਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੈਬਲਿਬਲਿਜਾਵਣਾ॥
੨੫॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਭਈਮਤਿਮਧਿਮਸਤਿਗੁਰਕੀਪਰਤੀ
ਤਿਨਾਹੀ॥ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਭੁਕਪਟੋਕਰਿਜਾਣੈਕਪਟੇਖਪਹਿਖਪਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰ
ਕਾਭਾਣਾਚਿਤਿਨਆਵੈਆਪਣੈਸੁਆਇਫਿਰਾਹੀ॥ਕਿਰਪਾਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਨਾਨ
ਕਸਬਦਿਸਮਾਹੀ॥੧॥ਮਃ੪ ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਦੂਜੈਭਾਇਮ
ਨੂਆਥਿਰੁਨਾਹਿ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਖਪਹਿਖਪਾਹਿ॥ਅੰਤ
ਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤਿਨਕੈਨਿਕਟਿਨਕੋਈਜਾਹਿ॥ਓਇਆਪਿਦੁਖੀਸੁਖੁਕਬਹੂ
ਨਪਾਵਹਿਜਨਮਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਲਏਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਜਿਗੁਰਚਰਨੀ
ਚਿਤੁਲਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੰਤਭਗਤਪਰਵਾਣੁਜੋਪ੍ਰਭਿਭਾਇਆ॥ਸੇਈਬਿ
ਚਖਣਜੰਤਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਕੀਧੂਰਿਮਸਤਕਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਭਏਪੁਨੀਤਹਰਿਤੀਰਥਿਨਾਇਆ॥੨੬॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੪ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਹੈਮਨਿਤਨਿਨਾਮਿਸਮਾਇ॥ਨਾਮੋਚਿਤਵੈਨਾ

ਮੁਖ ਵੇਤਾ ਮਿਠ ਹੋ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਵਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਉਪਜੈ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾ
ਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਜਿ ਮਾਰਿਆ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿਆ ਘਰੁ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ॥
ਓਸੁ ਪਿਛੈ ਵਜੈ ਫਕੜੀ ਮੁਹੁ ਕਾਲਾ ਅਗੈ ਭਇਆ ॥ ਓਸੁ ਅਰਲੁ ਬਰਲੁ ਮੁਹਹੁ ਨਿ
ਕਲੈ ਨਿਤ ਝਗੂ ਸੁਟਦਾ ਮੁਆ ॥ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ਕਿਸੈ ਹੀ ਦੈ ਕੀਤੈ ਜਾਂ ਧੁਰਿ ਕਿਰਤੁ ਓਸ ਦਾ
ਏਹੋ ਜੇਹਾ ਪਇਆ ॥ ਜਿਥੈ ਓਹੁ ਜਾਇ ਤਿਥੈ ਓਹੁ ਝੂਠਾ ਕੂੜੁ ਬੋਲੈ ਕਿਸੈ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਵੇ
ਖਹੁ ਭਾਈ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅਪੁਨੇ ਕੀ ਜੈਸਾ ਕੋਈ ਕਰੈ ਤੈਸਾ ਕੋਈ ਪਾ
ਏ ॥ ਏਹੁ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ਹੋਵੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਅਗੋ ਦੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਏ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੈ ਬਧਾ ਥੇਹੁ ਰਖਵਾਲੇ ਗੁਰਿ ਦਿਤੇ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਗੁਰ ਚਰ
ਣੀ ਮਨ ਰਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਬੇਅੰਤਿ ਅਵਗਣ ਸਭਿ ਹਤੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਪਣੀ ਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਿ ਅਪਣੇ ਕਰਿ ਲਿਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ ਇਤੇ ॥੨੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਤਾ ਕੀ ਰਜਾਇ ਲੇਖਿਆ ਪਾਇਆ ਅਬ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਹੁਕਮੁ ਹੋ
ਆ ਹਾਸਲੁ ਤਦੇ ਹੋਇ ਨਿਬੜਿਆ ਹੰਢਹਿ ਜੀਅ ਕਮਾਂਦੇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਨਕਿ ਨਥ ਖਸਮ
ਹਥ ਕਿਰਤੁ ਧਕੇ ਦੇ ॥ ਜਹਾ ਦਾਣੇ ਤਹਾਂ ਖਾਣੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਹੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੇ ਗਲਾ
ਆਪਿ ਥਾਟਿ ਬਹਾਲੀਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇ ਆਪੇ ਹੀ ਘਾਲਿਓਨੁ ॥ ਆਪੇ ਜੰਤ ਉਪਾ
ਇ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਓਨੁ ॥ ਦਾਸ ਰਖੇ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਓਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ
ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਲਿਓਨੁ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿ ਜੀ ਧਿਆਇ
ਤੂ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਡਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾ
ਇ ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿ
ਲਿ ਰਹੈ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਇਅਨੁ ਆਪੇ ਬਖਸ ਕਰੇ
ਇ ॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਾ ਪਿਉ ਆਪਿ ਹੈ ਆਪੇ ਸਾਰ ਕਰੇਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ

ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਹੈ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮ
ਰਥੁ ਹਹਿ ਕਰਤੇ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਸਿਸਟਿ ਸਿਰਜੀਆ
ਆਪੇ ਫੁਨਿ ਗੋਈ ॥ ਸਭੁ ਇਕੋ ਸਬਦੁ ਵਰਤਦਾ ਜੋ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਆਰਾਧਿਆ ਸਭਿ ਆਖ
ਹੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਸੋਈ ॥੨੯॥੧॥ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕਾ ॥੫੮॥ ਚਉਪਦੇ
੭੯ ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੦॥ ਵਾਰ ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੫੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਕਬੀਰ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ਬੁਤ ਪੂਜਿ
ਪੂਜਿ ਹਿੰਦੂ ਮੂਏ ਤੁਰਕ ਮੂਏ ਸਿਰੁ ਨਾਈ ॥ ਓਇ ਲੇ ਜਾਰੇ ਓਇ ਲੇ ਗਾਡੇ ਤੇਰੀ ਗਤਿ
ਦੁਹੂ ਨ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ਅੰਧ ਗਹੇਰਾ ॥ ਚਹੁ ਦਿਸ ਪਸਰਿਓ ਹੈ ਜ
ਮ ਜੇਵਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਬਿਤ ਪੜੇ ਪੜਿ ਕਬਿਤਾ ਮੂਏ ਕਪੜ ਕੇਦਾਰੈ ਜਾਈ ॥
ਜਟਾ ਧਾਰਿ ਧਾਰਿ ਜੋਗੀ ਮੂਏ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਇਨਹਿ ਨ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਰਬੁ ਸੰਚਿ ਸੰ
ਚਿ ਰਾਜੇ ਮੂਏ ਗਡਿ ਲੇ ਕੰਚਨ ਭਾਰੀ ॥ ਬੇਦ ਪੜੇ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੂਏ ਰੂਪੁ ਦੇਖਿ ਦੇ
ਖਿ ਨਾਰੀ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਭੈ ਬਿਗੂਤੇ ਦੇਖਹੁ ਨਿਰਖਿ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾ
ਮ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਗਤਿ ਪਾਈ ਕਹਿ ਉਪਦੇਸੁ ਕਬੀਰਾ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਬ
ਜਰੀਐ ਤਬ ਹੋਇ ਭਸਮ ਤਨੁ ਰਹੈ ਕਿਰਮ ਦਲ ਖਾਈ ॥ ਕਾਚੀ ਗਾਗਰਿ ਨੀਰੁ
ਪਰਤੁ ਹੈ ਇਆ ਤਨ ਕੀ ਇਹੈ ਬਡਾਈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭਈਆ ਫਿਰਤੌ ਫੂਲਿਆ ਫੂਲਿ
ਆ ॥ ਜਬ ਦਸ ਮਾਸ ਉਰਧ ਮੁਖ ਰਹਤਾ ਸੋ ਦਿਨੁ ਕੈਸੇ ਭੂਲਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਿਉ ਮਧੁ ਮਾਖੀ ਤਿਉ ਸਠੋਰਿ ਰਸੁ ਜੋਰਿ ਜੋਰਿ ਧਨੁ ਕੀਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਲੇਹੁ
ਲੇਹੁ ਕਰੀਐ ਭੂਤੁ ਰਹਨ ਕਿਉ ਦੀਆ ॥੨॥ ਦੇਹੁਰੀ ਲਉ ਬਰੀ ਨਾਰਿ ਸੰਗਿ ਭਈ
ਆਗੈ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਮਰਘਟ ਲਉ ਸਭੁ ਲੋਗੁ ਕੁਟੰਬੁ ਭਇਓ ਆਗੈ

ਹੰਸੁਅਕੇਲਾ॥੩॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰੇਕਾਲਗ੍ਰਸਕੂਆ॥ਝੂਠੀ
ਮਾਇਆਆਪੁਬੰਧਾਇਆਜਿਉਨਲਨੀਭ੍ਰਮਿਸੂਆ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ॥
ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਭੈਮਤਿਸੁਨਿਕੈਕਰੀਕਰਮਕੀਆਸਾ॥ਕਾਲਗ੍ਰਸਤਸਭਲੋਗਸਿ
ਆਨੇਉਠਿਪੰਡਿਤਪੈਚਲੇਨਿਰਾਸਾ॥੧॥ਮਨਰੇਸਰਿਓਨਏਕੈਕਾਜਾ॥ਭਜਿਓ
ਨਰਘੁਪਤਿਰਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਖੰਡਜਾਇਜੋਗੁਤਪੁਕੀਨੋਕੰਦਮੂਲੁਚੁਨਿ
ਖਾਇਆ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਸਬਦੀਮੋਨੀਜਮਕੇਪਟੈਲਿਖਾਇਆ॥੨॥ਭਗਤਿਨਾ
ਰਦੀਰਿਦੈਨਆਈਕਾਛਿਕੂਛਿਤਨੁਦੀਨਾ॥ਰਾਗਰਾਗਨੀਡਿੰਭਹੋਇਬੈਠਾਉਨਿ
ਹਰਿਪਹਿਕਿਆਲੀਨਾ॥੩॥ਪਰਿਓਕਾਲੁਸਭੈਜਗਊਪਰਿਮਾਹਿਲਿਖੇਭ੍ਰਮਗਿ
ਆਨੀ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਨਭਏਖਾਲਸੇਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਹਜਾਨੀ॥੪॥੩॥
ਸੋਰਠਿ॥ ਘਰੁ ੨ ਦੁਇਦੁਇਲੋਚਨਪੇਖਾ॥ਹਉਹਰਿਬਿਨੁਅਉਰੁਨਦੇਖਾ॥
ਨੈਨਰਹੇਰੰਗੁਲਾਈ॥ਅਬਬੇਗਲਕਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਹਮਰਾਭਰਮੁਗਇਆ
ਭਉਭਾਗਾ॥ਜਬਰਾਮਨਾਮਚਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਜੀਗਰਡੰਕਬਜਾਈ॥
ਸਭਖਲਕਤਮਾਸੇਆਈ॥ਬਾਜੀਗਰਸ੍ਵਾਂਗੁਸਕੇਲਾ॥ਅਪਨੇਰੰਗਰਵੈਅਕੇਲਾ॥
੨॥ਕਥਨੀਕਹਿਭਰਮੁਨਜਾਈ॥ਸਭਕਥਿਕਥਿਰਹੀਲੁਕਾਈ॥ਜਾਕਉਗੁਰਮੁ
ਖਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਤਾਕੇਹਿਰਦੈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੩॥ਗੁਰਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਕੀਨੀ॥
ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਦੇਹਹਰਿਲੀਨੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਮਿਲਿਓਜਗਜੀਵਨ
ਦਾਤਾ॥੪॥੪॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਾਕੇਨਿਗਮਦੂਧਕੇਠਾਟਾ॥ਸਮੁੰਦੁਬਿਲੋਵਨਕਉ
ਮਾਟਾ॥ਤਾਕੀਹੋਹੁਬਿਲੋਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਉਮੇਟੈਗੋਛਾਛਿਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਚੇਰੀਤੂਰਾਮੁਨ
ਕਰਸਿਭਤਾਰਾ॥ਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੋਗਲੈਤਉਕੁਪਗਬੇ
ਰੀ॥ਤੂਘਰਘਰਰਮਈਐਫੇਰੀ॥ਤੂਅਜਹੁਨਚੇਤਸਿਚੇਰੀ॥ਤੂਜਮਿਬਪੁਰੇ
ਹੈਹੇਰੀ॥੨॥ਪ੍ਰਭਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰੀ॥ਕਿਆਚੇਰੀਹਾਥਬਿਚਾਰੀ॥ਸੋਈਸੋਈ

ਜਾਗੀ॥ਜਿਤੁਲਾਈਤਿਤੁਲਾਗੀ॥੩॥ਚੇਰੀਤੈਸੁਮਤਿਕਹਾਂਤੇਪਾਈ॥ਜਾਤੇਭ੍ਰ
ਮਕੀਲੀਕਮਿਟਾਈ॥ਸੁਰਸੁਕਬੀਰੈਜਾਨਿਆ॥ਮੇਰੋਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮਨੁਮਾਨਿ
ਆ॥੪॥੫॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਜਿਹਬਾਝੁਨਜੀਆਜਾਈ॥ਜਉਮਿਲੈਤਘਾਲ
ਅਘਾਈ॥ਸਦਜੀਵਨੁਭਲੋਕਹਾਂਹੀ॥ਮੂਏਬਿਨੁਜੀਵਨੁਨਾਹੀ॥੧॥ਅਬਕਿਆ
ਕਥੀਐਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਨਿਜਨਿਰਖਤਗਤਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਸਿ
ਕੁੰਕਮਚੰਦਨੁਗਾਰਿਆ॥ਬਿਨੁਨੈਨਹੁਜਗਤੁਨਿਹਾਰਿਆ॥ਪੂਤਿਪਿਤਾਇਕੁਜਾ
ਇਆ॥ਬਿਨੁਠਾਹਰਨਗਰੁਬਸਾਇਆ॥੨॥ਜਾਚਕਜਨਦਾਤਾਪਾਇਆ॥ਸੋਦੀ
ਆਨਜਾਈਖਾਇਆ॥ਛੋਡਿਆਜਾਇਨਮੂਕਾ॥ਅਉਰਨਪਹਿਜਾਨਾਚੂਕਾ॥੩॥
ਜੋਜੀਵਨਮਰਨਾਜਾਨੈ॥ਸੋਪੰਚਸੈਲਸੁਖਮਾਨੈ॥ਕਬੀਰੈਸੋਧਨੁਪਾਇਆ॥ਹਰਿ
ਭੇਟਤਆਪੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੬॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਕਿਆਪੜੀਐਕਿਆਗੁਨੀਐ॥
ਕਿਆਬੇਦਪੁਰਾਨਾਂਸੁਨੀਐ॥ਪੜੇਸੁਨੇਕਿਆਹੋਈ॥ਜਉਸਹਜਨਮਿਲਿਓ
ਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਜਪਸਿਗਵਾਰਾ॥ਕਿਆਸੋਚਹਿਬਾਰੰਬਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਧਿਆਰੇਦੀਪਕੁਚਹੀਐ॥ਇਕਬਸਤੁਅਗੋਚਰਲਹੀਐ॥ਬਸਤੁਅਗੋ
ਚਰੁਪਾਈ॥ਘਟਿਦੀਪਕੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾਨਿਆ॥
ਜਬਜਾਨਿਆਤਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਮਨਮਾਨੇਲੋਗੁਨਪਤੀਜੈ॥ਨਪਤੀਜੈਤਉ
ਕਿਆਕੀਜੈ॥੩॥੭॥ ਸੋਰਠਿ॥ ਰਿਦੈਕਪਟੁਮੁਖਿਗਿਆਨੀ॥ਝੂਠੇਕਹਾ
ਬਿਲੋਵਸਿਪਾਨੀ॥੧॥ਕਾਂਇਆਮਾਂਜਸਿਕਉਨਗੁਨਾਂ॥ਜਉਘਟਭੀਤਰਿਹੈਮ
ਲਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਉਕੀਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨਾਈ॥ਕਉਰਾਪਨੁਤਉਨਜਾਈ॥
੨॥ਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਭਵਸਾਗਰੁਤਾਰਿਮੁਰਾਰੀ॥੩॥੮॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੋਰਠਿ॥ ਬਹੁਪਰਪੰਚ
ਕਰਿਪਰਧਨੁਲਿਆਵੈ॥ਸੁਤਦਾਰਾਪਹਿਆਨਿਲੁਟਾਵੈ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਭੂਲੇ

ਕਪਟੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਿ ਨਿਬੇਰਾ ਤੇਰੇ ਜੀਅ ਪਹਿ ਲੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਤਨੁ ਛੀਜੈ ਜਰਾ ਜਨਾਵੈ ॥ ਤਬ ਤੇਰੀ ਓਕ ਕੋਈ ਪਾਨੀਓ ਨ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਕੋਈ ਨਹੀ ਤੇਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮੁ ਕੀ ਨ ਜਪਹਿ ਸਵੇਰਾ ॥੩॥੯॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੰਤਹੁ ਮਨ ਪਵਨੈ ਸੁਖੁ ਬਨਿਆ ॥ ਕਿਛੁ ਜੋਗੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗਨਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਈ ਮੋਰੀ ॥ ਜਿਤੁ ਮਿਰਗ ਪੜਤ ਹੈ ਚੋਰੀ ॥ ਮੂੰਦਿ ਲੀਏ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਬਾਜੀਅਲੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ॥੧॥ ਕੁੰਭ ਕਮਲੁ ਜਲਿ ਭਰਿਆ ॥ ਜਲੁ ਮੇਟਿਆ ਊਭਾ ਕਰਿਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਜਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਉ ਜਾਨਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੧੦॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਭੂਖੇ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਯਹ ਮਾਲਾ ਅਪਨੀ ਲੀਜੈ ॥ ਹਉ ਮਾਂਗਉ ਸੰਤਨ ਰੇਨਾ ॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕਾ ਦੇਨਾ ॥੧॥ ਮਾਧੋ ਕੈਸੀ ਬਨੈ ਤੁਮ ਸੰਗੇ ॥ ਆਪਿ ਨ ਦੇਹੁ ਤ ਲੇਵਉ ਮੰਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਸੇਰ ਮਾਂਗਉ ਚੂਨਾ ॥ ਪਾਉ ਘੀਉ ਸੰਗਿ ਲੂਨਾ ॥ ਅਧ ਸੇਰੁ ਮਾਂਗਉ ਦਾਲੇ ॥ ਮੋ ਕਉ ਦੋਨਉ ਵਖਤ ਜਿਵਾਲੇ ॥੨॥ ਖਾਟ ਮਾਂਗਉ ਚਉਪਾਈ ॥ ਸਿਰਹਾਨਾ ਅਵਰ ਤੁਲਾਈ ॥ ਊਪਰ ਕਉ ਮਾਂਗਉ ਖੀਂਧਾ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਕਰੈ ਜਨੁ ਥੀਧਾ ॥੩॥ ਮੈ ਨਾਹੀ ਕੀਤਾ ਲਬੋ ॥ ਇਕੁ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਮੈ ਫਬੋ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਤਉ ਹਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥੪॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਨਾਮਦੇ ਜੀ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੨

ਜਬ ਦੇਖਾ ਤਬ ਗਾਵਾ ॥ ਤਉ ਜਨ ਧੀਰਜੁ ਪਾਵਾ ॥੧॥ ਨਾਦਿ ਸਮਾਇਲੋ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਲੇ ਦੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਝਿਲਿ ਮਿਲਿ ਕਾਰੁ ਦਿਸੰਤਾ ॥ ਤਹ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਬਜੰਤਾ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਮੈ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨੀ ॥੨॥ ਰਤਨ ਕਮਲ ਕੋਠਰੀ ॥ ਚਮਕਾਰ ਬੀਜੁਲ ਤਹੀ ॥ ਨੇਰੈ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਿਜ ਆਤਮੈ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜਹ ਅਨਹਤ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ॥ ਤਹ ਦੀਪਕ ਜਲੈ ਛੰਛਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜਨੁ ਨਾਮਾ ਸਹਜ ਸਮਾਨਿਆ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਘਰੁ ੪

ਪਾੜ ਪੜੋਸਣਿ ਪੂਛਿ ਲੇ ਨਾਮਾ ਕਾ ਪਹਿ ਛਾਨਿ ਛਵਾਈ ਹੋ ॥ ਤੋ ਪਹਿ ਦੁਗਣੀ ਮਜੂਰੀ ਦੈਹਉ ਮੋ ਕਉ ਬੇਢੀ ਦੇਹੁ ਬਤਾਈ ਹੋ ॥੧॥ ਰੀ ਬਾਈ ਬੇਢੀ ਦੇਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੇਖੁ ਬੇਢੀ ਰਹਿਓ ਸਮਾਈ ॥ ਹਮਾਰੈ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਢੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਜੂਰੀ ਮਾਂਗੈ ਜਉ ਕੋਊ ਛਾਨਿ ਛਵਾਵੈ ਹੋ ॥ ਲੋਗ ਕੁਟੰਬ ਸਭਹੁ ਤੇ ਤੋਰੈ ਤਉ ਆਪਨ ਬੇਢੀ ਆਵੈ ਹੋ ॥੨॥ ਐਸੋ ਬੇਢੀ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਸਭ ਅੰਤਰ ਸਭ ਠਾਂਈ ਹੋ ॥ ਗੂੰਗੈ ਮਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਪੂਛੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਹੋ ॥੩॥ ਬੇਢੀ ਕੇ ਗੁਣ ਸੁਨਿ ਰੀ ਬਾਈ ਜਲਧਿ ਬਾਂਧਿ ਧ੍ਰੂ ਥਾਪਿਓ ਹੋ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ਸੀਅ ਬਹੋਰੀ ਲੰਕ ਭਭੀਖਣ ਆਪਿਓ ਹੋ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਘਰੁ ੩ ॥ ਅਣਮੜਿਆ ਮੰਦਲੁ ਬਾਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਵਣ ਘਨਹਰੁ ਗਾਜੈ ॥ ਬਾਦਲ ਬਿਨੁ ਬਰਖਾ ਹੋਈ ॥ ਜਉ ਤਤੁ ਬਿਚਾਰੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਮੋ ਕਉ ਮਿਲਿਓ ਰਾਮੁ ਸਨੇਹੀ ॥ ਜਿਹ ਮਿਲਿਐ ਦੇਹ ਸੁਦੇਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਲਿ ਪਾਰਸ ਕੰਚਨੁ ਹੋਇਆ ॥ ਮੁਖ ਮਨਸਾ ਰਤਨੁ ਪਰੋਇਆ ॥ ਨਿਜ ਭਾਉ ਭਇਆ ਭ੍ਰਮੁ ਭਾਗਾ ॥ ਗੁਰ ਪੂਛੇ ਮਨੁ ਪਤੀਆਗਾ ॥੨॥ ਜਲ ਭੀਤਰਿ ਕੁੰਭ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਸਭ ਰਾਮੁ ਏਕੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਜਨ ਨਾਮੈ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥

ਜਬ ਹਮ ਹੋਤੇ ਤਬ ਤੂ ਨਾਹੀ ਅਬ ਤੂਹੀ ਮੈ ਨਾਹੀ ॥ ਅਨਲ ਅਗਮ ਜੈਸੇ ਲਹਰਿ ਮਇ ਓਦਧਿ ਜਲ ਕੇਵਲ ਜਲ ਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਭ੍ਰਮੁ ਐਸਾ ॥ ਜੈਸਾ ਮਾਨੀਐ ਹੋਇ ਨ ਤੈਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ ਏਕੁ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਸੋਇਆ ਸੁਪਨੇ ਭਇਆ ਭਿਖਾਰੀ ॥ ਅਛਤ ਰਾਜ ਬਿਛੁਰਤ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੋ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥ ਰਾਜ ਭੁਇਅੰਗ ਪ੍ਰਸੰਗ ਜੈਸੇ ਹਹਿ ਅਬ ਕਛੁ ਮਰਮੁ ਜਨਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਕਟਕ ਜੈਸੇ ਭੂਲਿ ਪਰੇ ਅਬ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਆਇਆ ॥੩॥ ਸਰਬੇ ਏਕੁ ਅਨੇਕੈ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਘਟ ਭੋਗਵੈ ਸੋਈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਹਾਥ ਪੈ ਨੇਰੈ ਸਹਜੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੪॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਹਮ ਬਾਂਧੇ ਮੋਹ ਫਾਸ ਹਮ ਪ੍ਰੇਮ ਬਧਨਿ

ਤੁਮ ਬਾਧੇ ॥ ਅਪਨੇ ਛੂਟਨ ਕੋ ਜਤਨੁ ਕਰਹੁ ਹਮ ਛੂਟੇ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਜਾਨਤ ਹਹੁ ਜੈਸੀ ਤੈਸੀ ॥ ਅਬ ਕਹਾ ਕਰਹੁਗੇ ਐਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੀਨੁ ਪਕਰਿ ਫਾਂਕਿਓ ਅਰੁ ਕਾਟਿਓ ਰਾਂਧਿ ਕੀਓ ਬਹੁ ਬਾਨੀ ॥ ਖੰਡ ਖੰਡ ਕਰਿ ਭੋਜਨੁ ਕੀਨੋ ਤਊ ਨ ਬਿਸਰਿਓ ਪਾਨੀ ॥੨॥ ਆਪਨ ਬਾਪੈ ਨਾਹੀ ਕਿਸੀ ਕੋ ਭਾਵਨ ਕੋ ਹਰਿ ਰਾਜਾ ॥ ਮੋਹ ਪਟਲ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਓ ਭਗਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ ॥੩॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਭਗਤਿ ਇਕ ਬਾਢੀ ਅਬ ਇਹ ਕਾ ਸਿਉ ਕਹੀਐ ॥ ਜਾ ਕਾਰਨਿ ਹਮ ਤੁਮ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਦੁਖੁ ਅਜਹੂ ਸਹੀਐ ॥੪॥੨॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪੁੰਨ ਫਲ ਪਾਇਓ ਬਿਰਥਾ ਜਾਤ ਅਬਿਬੇਕੈ ॥ ਰਾਜੇ ਇੰਦ੍ਰ ਸਮਸਰਿ ਗ੍ਰਿਹ ਆਸਨ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕਹਹੁ ਕਿਹ ਲੇਖੈ ॥੧॥ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੋ ਰਸੁ ॥ ਜਿਹ ਰਸ ਅਨ ਰਸ ਬੀਸਰਿ ਜਾਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਨਿ ਅਜਾਨ ਭਏ ਹਮ ਬਾਵਰ ਸੋਚ ਅਸੋਚ ਦਿਵਸ ਜਾਹੀ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਬਲ ਨਿਬਲ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਰਮਾਰਥ ਪਰਵੇਸ ਨਹੀ ॥੨॥ ਕਹੀਅਤ ਆਨ ਅਚਰੀਅਤ ਅਨ ਕਛੁ ਸਮਝ ਨ ਪਰੈ ਅਪਰ ਮਾਇਆ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਪਰਹਰਿ ਕੋਪੁ ਕਰਹੁ ਜੀਅ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਸੁਰਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਦਸਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਹਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਖਰ ਮਾਂਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬਿਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਫੁਨਿ ਬਡੈ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਰਿਦੈ ਧਰਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੪॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਗਿਰਿਵਰ ਤਉ ਹਮ ਮੋਰਾ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਚੰਦ ਤਉ ਹਮ ਭਏ ਹੈ ਚਕੋਰਾ ॥੧॥ ਮਾਧਵੇ ਤੁਮ ਨ ਤੋਰਹੁ ਤਉ ਹਮ ਨਹੀ ਤੋਰਹਿ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਤੋਰਿ ਕਵਨ ਸਿਉ ਜੋਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਦੀਵਰਾ ਤਉ ਹਮ ਬਾਤੀ ॥ ਜਉ ਤੁਮ ਤੀਰਥ ਤਉ ਹਮ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰੀ ॥ ਤੁਮ ਸਿਉ ਜੋਰਿ ਅਵਰ ਸੰਗਿ ਤੋਰੀ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਜਾਉ ਤਹਾ

ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਤੁਮ ਸੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਉਰੁ ਨ ਦੇਵਾ ॥੪॥ ਤੁਮਰੇ ਭਜਨ ਕਟਹਿ ਜਮ ਫਾਂਸਾ ॥ ਭਗਤਿ ਹੇਤ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸਾ ॥੫॥੫॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਜਲ ਕੀ ਭੀਤਿ ਪਵਨ ਕਾ ਥੰਭਾ ਰਕਤ ਬੁੰਦ ਕਾ ਗਾਰਾ ॥ ਹਾਡ ਮਾਸ ਨਾੜੀਂ ਕੋ ਪਿੰਜਰੁ ਪੰਖੀ ਬਸੈ ਬਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਕਿਆ ਮੇਰਾ ਕਿਆ ਤੇਰਾ ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਹੁ ਕੰਧ ਉਸਾਰਹੁ ਨੀਵਾਂ ॥ ਸਾਢੇ ਤੀਨਿ ਹਾਥ ਤੇਰੀ ਸੀਵਾਂ ॥੨॥ ਬੰਕੇ ਬਾਲ ਪਾਗ ਸਿਰਿ ਡੇਰੀ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਹੋਇਗੋ ਭਸਮ ਕੀ ਢੇਰੀ ॥੩॥ ਊਚੇ ਮੰਦਰ ਸੁੰਦਰ ਨਾਰੀ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੪॥ ਮੇਰੀ ਜਾਤਿ ਕਮੀਨੀ ਪਾਂਤਿ ਕਮੀਨੀ ਓਛਾ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਤੁਮ ਸਰਨਾਗਤਿ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਚੰਦ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਚਮਾਰਾ ॥੫॥੬॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਚਮਰਟਾ ਗਾਂਠਿ ਨ ਜਨਈ ॥ ਲੋਗੁ ਗਠਾਵੈ ਪਨਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਰ ਨਹੀ ਜਿਹ ਤੋਪਉ ॥ ਨਹੀ ਰਾਂਬੀ ਠਾਉ ਰੋਪਉ ॥੧॥ ਲੋਗੁ ਗੰਠਿ ਗੰਠਿ ਖਰਾ ਬਿਗੂਚਾ ॥ ਹਉ ਬਿਨੁ ਗਾਂਠੇ ਜਾਇ ਪਹੂਚਾ ॥੨॥ ਰਵਿਦਾਸੁ ਜਪੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ॥ ਮੋਹਿ ਜਮ ਸਿਉ ਨਾਹੀ ਕਾਮਾ ॥੩॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੋਰਠਿ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਭੀਖਨ ਕੀ ॥

ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਬਹੈ ਤਨੁ ਖੀਨਾ ਭਏ ਕੇਸ ਦੁਧ ਵਾਨੀ ॥ ਰੂਧਾ ਕੰਠੁ ਸਬਦੁ ਨਹੀ ਉਚਰੈ ਅਬ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪਰਾਨੀ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਾਇ ਹੋਹਿ ਬੈਦ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਅਪਨੇ ਸੰਤਹ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਥੇ ਪੀਰ ਸਰੀਰਿ ਜਲਨਿ ਹੈ ਕਰਕ ਕਰੇਜੇ ਮਾਹੀ ॥ ਐਸੀ ਬੇਦਨ ਉਪਜਿ ਖਰੀ ਭਈ ਵਾ ਕਾ ਅਉਖਧੁ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਨਿਰਮਲੁ ਇਹੁ ਅਉਖਧੁ ਜਗਿ ਸਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਕਹੈ ਜਨੁ ਭੀਖਨੁ ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ॥ ਐਸਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਪੁੰਨਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਿਆ ਰਤਨੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹਤੇ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਜੈਸੇ ਗੂੰਗੇ ਕੀ ਮਿਠਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਰਮਤ ਸੁਨਤ ਸੁਖੁ ਸ੍ਰਵਨਾ ਚਿਤ ਚੇਤੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਹੁ ਭੀਖਨ ਦੁਇ ਨੈਨ ਸੰਤੋਖੇ ਜਹ ਦੇਖਾਂ ਤਹ ਸੋਈ ॥੨॥੨॥ ਭਗਤਾ ਕੀ ਸੋਰਠਿ ਕਾ ਮਹਲਾ ॥

੧॥ਕਬੀਰ ੨ ਨਾਮਦੇਉਜੀ ੯ ਰਵਿਦਾਸਜੀ ੩॥ਭੀਖਨਜੀ॥ਤਿਨਕੇਜੁਮਲਾ
੨੩॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਜੀਉਡਰਤੁਹੈਆਪਣਾਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਦੂਖਵਿਸਾਰਣੁਸੇਵਿਆਸਦਾਸਦਾ
ਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਨੀਤਨਵਾਸਦਾਸਦਾਦਾਤਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਹਿ
ਬੁਸੇਵੀਐਅੰਤਿਛਡਾਏਸੋਇ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਮੇਰੀਕਾਮਣੀਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੋਇ॥੨॥
ਦਇਆਲਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾ॥ਸਦਕੁਰਬਾਣੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬੰਸਾਚਾਏਕੁਹੈਦੂ
ਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤਾਕੀਸੇਵਾਸੋਕਰੇਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਪਿਆਰੇਕੇ
ਵਰਹਾ॥ਸਾਵਡਿਆਈਦੇਹਿਜਿਤੁਨਾਮਿਤੇਰੈਲਾਗਿਰਹਾਂ॥ਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇਜਿਸੁਆ
ਗੈਪਿਆਰੇਜਾਇਕਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਵੀਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਅਵਰੁਨਜਾਚੰਉਕੋਇ॥ਨਾ
ਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁਹੈਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖਚੁਖਹੋਇ॥ਸਾਹਿਬਤੇਰੇਨਾਮਵਿਟਹੁਬਿੰਦਬਿੰਦਚੁਖ
ਚੁਖਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਹਮਆਦਮੀਹਾਂ
ਇਕਦਮੀਮੁਹਲਤਿਮੁਹਤੁਨਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਤਿਸੈਸਰੇਵਹੁਜਾਕੇਜੀਅ
ਪਰਾਣਾ॥੧॥ਅੰਧੇਜੀਵਨਾਵੀਚਾਰਿਦੇਖਿਕੇਤੇਕੇਦਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸੁਮਾਸੁਸਭੁ

ਜੀਉਤੁਮਾਰਾਤੁਮਹੀਏਕਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਇਰੁਏਵਕਹਤੁਹੈਸਚੇਪਰਵਦਗਾਰਾ॥
੨॥ਜੇਤੂਕਿਸੈਨਦੇਹੀਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਕੋਕਢੈਗਹਣਾ॥ਨਾਨਕੁਬਿਨਵੈਸੋਕਿ
ਛੁਪਾਈਐਪੁਰਬਿਲਿਖੇਕਾਲਹਣਾ॥੩॥ਨਾਮੁਖਸਮਕਾਚਿਤਿਨਕੀਆਕਪਟੀਕ
ਪਟੁਕਮਾਣਾ॥ਜਮਦੁਆਰਿਜਾਪਕੜਿਚਲਾਇਆਤਾਚਲਦਾਪਛੁਤਾਣਾ॥੪॥
ਜਬਲਗੁਦੁਨੀਆਰਹੀਐਨਾਨਕਕਿਛੁਸੁਣੀਐਕਿਛੁਕਹੀਐ॥ਭਾਲਿਰਹੇਹਮ
ਰਹਣੁਨਪਾਇਆਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੫॥੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁਦੂਜਾ ੨ ਕਿਉਸਿਮਰੀਸਿਵਰਿ
ਆਨਹੀਜਾਇ॥ਤਪੈਹਿਆਉਜੀਅੜਾਬਿਲਲਾਇ॥ਸਿਰਜਿਸਵਾਰੇਸਾਚਾਸੋਇ॥
ਤਿਸੁਵਿਸਰਿਐਚੰਗਾਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮਿਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਕਿਉ
ਕਰਿਸਾਚਿਮਿਲਉਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਖਰੁਨਾਮੁਦੇਖਣਕੋਈਜਾਇ॥ਨਾ
ਕੋਚਾਖੈਨਾਕੋਖਾਇ॥ਲੋਕਿਪਤੀਣੈਨਾਪਤਿਹੋਇ॥ਤਾਪਤਿਰਹੈਰਾਖੈਜਾਸੋਇ॥੨॥
ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ॥ਜੇਕੋਕਰੇਕੀਤੈਕਿ
ਆਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਬਖਸੇਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਹੁਣਿਉਠਿਚਲਣਾਮੁਹਤਿਕਿਤਾਲਿ
ਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸਾਗੁਣਨਹੀਨਾਲਿ॥ਜੈਸੀਨਦਰਿਕਰੇਤੈਸਾਹੋਇ॥ਵਿਣੁਨਦਰੀ
ਨਾਨਕਨਹੀਕੋਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਿਮਰਿਆ
ਜਾਇ॥ਆਤਮਾਦ੍ਰਵੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਆਤਮਾਪਰਾਤਮਾਏਕੋਕਰੈ॥ਅੰਤਰ
ਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਮਰੈ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁ
ਲਾਗੈਫਿਰਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਸਿਮਰਿਐਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਤਾਤੇਬਿ
ਖਿਆਮਹਿਰਹੈਉਦਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਵਿਚੇਗ
ਤਿਪਾਈ॥੨॥ਐਸੀਸੇਵਕੁਸੇਵਾਕਰੈ॥ਜਿਸਕਾਜੀਉਤਿਸੁਆਗੈਧਰੈ॥ਸਾਹਿਬਭਾ
ਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਸੋਸੇਵਕੁਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਹਿਰਦੈਵਸਾ

ਇਆਜੋਤਿਹੈਸੋਈਫਲੁਪਾਇਆ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਸੋਸੇਵਕੁਜਮਤੇਕੈਸਾ
ਡਰੈ॥੪॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਿਉਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਤਾਕੋਪਾਵੈ
ਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਇਹੁਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ॥੫॥੨॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ
੧ ਜੀਉਤਪਤੁਹੈਬਾਰੋਬਾਰ॥ਤਪਿਤਪਿਖਪੈਬਹੁਤੁਬੇਕਾਰ॥ਜੈਤਨਿਬਾਣੀ
ਵਿਸਰਿਜਾਇ॥ਜਿਉਪਕਾਰੋਗੀਵਿਲਲਾਇ॥੧॥ਬਹੁਤਾਬੋਲਣੁਝਖਣੁਹੋਇ॥
ਵਿਣੁਬੋਲੇਜਾਣੈਸਭੁਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕਨਕੀਤੇਅਖੀਨਾਕੁ॥ਜਿਨਿਜਿਹ
ਵਾਦਿਤੀਬੋਲੇਤਾਤੁ॥ਜਿਨਿਮਨੁਰਖਿਆਅਗਨੀਪਾਇ॥ਵਾਜੈਪਵਣੁਆਖੈਸਭ
ਜਾਇ॥੨॥ਜੇਤਾਮੋਹੁਪਰੀਤਿਸੁਆਦ॥ਸਭਾਕਾਲਖਦਾਗਾਦਾਗ॥ਦਾਗਦੋਸਮੁ
ਹਿਚਲਿਆਲਾਇ॥ਦਰਗਹਬੈਸਣਨਾਹੀਜਾਇ॥੩॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਆਖਣੁਤੇ
ਰਾਨਾਉ॥ਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾਹੋਰੁਨਹੀਥਾਉ॥ਜੇਕੋਡੂਬੈਫਿਰਿਹੋਵੈਸਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਚਾਸਰਬਦਾਤਾਰ॥੪॥੩॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਚੋਰੁਸਲਾਹੇਚੀਤੁ
ਨਭੀਜੈ॥ਜੇਬਦੀਕਰੇਤਾਤਸੂਨਛੀਜੈ॥ਚੋਰਕੀਹਾਮਾਭਰੇਨਕੋਇ॥ਚੋਰੁਕੀਆਚੰਗਾ
ਕਿਉਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਅੰਧੇਕੁਤੇਕੂੜਿਆਰ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਬੂਝੀਐਸਚਿਆ
ਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੋਰੁਸੁਆਲਿਉਚੋਰੁਸਿਆਣਾ॥ਖੋਟੇਕਾਮੁਲੁਏਕੁਦੁਗਾਣਾ॥ਜੇਸ
ਾਥਿਰਖੀਐਦੀਜੈਰਲਾਇ॥ਜਾਪਰਖੀਐਖੋਟਾਹੋਇਜਾਇ॥੨॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾ
ਵੈ॥ਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵੈ॥ਜੇਵਡਿਆਈਆਆਪੇਖਾਇ॥ਜੇਹੀਸੁਰਤਿਤੇ
ਹੈਰਾਹਿਜਾਇ॥੩॥ਜੇਸਉਕੂੜੀਆਕੂੜੁਕਬਾੜੁ॥ਭਾਵੈਸਭੁਆਖਉਸੰਸਾਰੁ॥ਤੁ
ਧੁਭਾਵੈਅਧੀਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਾਣੈਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਲਾ ੧ ਕਾਇਆਕਾਗਦੁਮਨੁਪਰਵਾਣਾ॥ਸਿਰਕੇਲੇਖਨਪੜੈਇਆਣਾ॥ਦਰ
ਗਹਘੜੀਅਹਿਤੀਨੇਲੇਖ॥ਖੋਟਾਕਾਮਿਨਆਵੈਵੇਖੁ॥੧॥ਨਾਨਕਜੇਵਿਚਿਰੁਪਾ
ਹੋਇ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਦੀਕੂੜੁਬੋਲਿਮਲੁਖਾਇ॥ਬ੍ਰਾਹਮ

ਣੁਨਾਵੈਜੀਆਘਾਇ॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਨਜਾਣੈਅੰਧੁ॥ਤੀਨੇਓਜਾੜੇਕਾਬੰਧੁ॥੨॥ਸੋਜੋ
ਗੀਜੋਜੁਗਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈ॥ਕਾਜੀਸੋਜੋਉਲਟੀਕਰੈ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਜੀਵਤੁਮਰੈ॥ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਜੋਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਤਰੈਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੈ
॥੩॥ਦਾਨਸਬੰਦੁਸੋਈਦਿਲਿਧੋਵੈ॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਸੋਈਮਲੁਖੋਵੈ॥ਪੜਿਆਬੂਝੈਸੋ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸੁਸਿਰਿਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਣੁ॥੪॥੫॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਕਾਲੁਨਾਹੀਜੋਗੁਨਾਹੀਨਾਹੀਸਤਕਾ
ਢਬੁ॥ਥਾਨਸਟਜਗਭਰਿਸਟਹੋਏਡੂਬਤਾਇਵਜਗੁ॥੧॥ਕਲਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸਾ
ਰੁ॥ਅਖੀਤਮੀਟਹਿਨਾਕਪਕੜਹਿਠਗਣਕਉਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਂਟਸੇਤੀਨਾ
ਕੁਪਕੜਹਿਸੂਝਤੇਤਿਨਿਲੋਅ॥ਮਗਰਪਾਛੈਕਛੁਨਸੂਝੈਏਹੁਪਦਮੁਅਲੋਅ॥
੨॥ਖਤ੍ਰੀਆਤਧਰਮੁਛੋਡਿਆਮਲੇਛਭਾਖਿਆਗਹੀ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਇਕਵਰਨ
ਹੋਈਧਰਮਕੀਗਤਿਰਹੀ॥੩॥ਅਸਟਸਾਜਸਾਜਿਪੁਰਾਣਸੋਧਹਿਕਰਹਿਬੇਦਅਭਿ
ਆਸੁ॥ਬਿਨੁਨਾਮਹਰਿਕੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਕਹੈਨਾਨਕੁਦਾਸੁ॥੪॥੧॥੬॥੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੧ ਆਰਤੀ॥

ਗਗਨਮੈਥਾਲੁਰਵਿਚੰਦੁਦੀਪਕਬਨੇਤਾਰਿਕਾਮੰਡਲਜਨਕਮੋਤੀ॥ਧੂਪੁਮਲਿ
ਆਨਲੋਪਵਣੁਚਵਰੋਕਰੇਸਗਲਬਨਰਾਇਫੂਲੰਤਜੋਤੀ॥੧॥ਕੈਸੀਆਰਤੀਹੋਇ
ਭਵਖੰਡਨਾਤੇਰੀਆਰਤੀ॥ਅਨਹਤਾਸਬਦਵਾਜੰਤਭੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਸਤਵ
ਨੈਨਨਨਨੈਨਹਹਿਤੋਹਿਕਉਸਹਸਮੂਰਤਿਨਨਾਏਕਤੋਹੀ॥ਸਹਸਪਦਬਿਮਲਨਨ
ਏਕਪਦਗੰਧਬਿਨੁਸਹਸਤਵਗੰਧਇਵਚਲਤਮੋਹੀ॥੨॥ਸਭਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿ
ਹੈਸੋਇ॥ਤਿਸਦੈਚਾਨਣਿਸਭਮਹਿਚਾਨਣੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਾਖੀਜੋਤਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਆਰਤੀਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਚਰਣਕਵਲਮਕਰੰਦਲੋਭਿਤਮਨੋਅਨ
ਦਿਨੋਮੋਹਿਆਹੀਪਿਆਸਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਜਲੁਦੇਹਿਨਾਨਕਸਾਰਿੰਗਕਉਹੋਇਜਾਤੇਤੇਰੈਨਾਇ

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਦਸਾ॥੪॥੧॥੮॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਇਹੁ ਧਨੁ ਅਖੁਟੁ ਨ ਨਿਖੁਟੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ॥ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥੧॥ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗੁਣ ਕਾਟਿ ਗੁਣ ਰਿਦੈ ਸਮਾਇ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ॥ ਸੁਖ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਣੀ॥੨॥ ਏਕੁ ਅਚਰਜੁ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਭਾਈ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਸੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਸੋਇ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ॥ ਸਹਜੇ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣਿ ਪਛਾਣਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥੪॥੧॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਅਤਿ ਅਪਾਰਾ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ॥ ਨਾਮ ਧਨ ਬਿਨੁ ਹੋਰ ਸਭ ਬਿਖੁ ਜਾਣੁ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਲੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਕੋਇ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਬਦੁ ਦੀਪਕੁ ਵਰਤੈ ਤਿਹੁ ਲੋਇ॥ ਜੋ ਚਾਖੈ ਸੋ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਹਉਮੈ ਮਲੁ ਧੋਇ॥ ਸਾਚੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਲੋਗੁ॥ ਤਿਸੁ ਸਦਾ ਹਰਖੁ ਨਾਹੀ ਕਦੇ ਸੋਗੁ॥ ਆਪਿ ਮੁਕਤੁ ਅਵਰਾ ਮੁਕਤੁ ਕਰਾਵੈ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਹਰਿ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਭ ਮੁਈ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਦਾਝਹਿ ਸਾਤਿ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸਭੁ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥੪॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਸਦਾ ਧਨੁ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਿਨਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਤਿਨ ਕਉ ਪਾਏ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਲਿਵ ਲਾਏ॥੧॥ ਗੁਰ

ਸੇਵਾ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਵੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਧਿਆਵੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੂੜਾ ਧਨ ਪਿਰ ਹੋਇ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੀਗਾਰੁ ਰਾਵੇ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕੋਇ ਨ ਪਾਏ॥ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ॥੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਾਤਿ ਸਹਜ ਸੁਖੁ ਬਾਣੀ॥ ਸੇਵਾ ਸਾਚੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸੋਇ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥੪॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜਗੁ ਮੈਲਾ ਮੈਲੋ ਹੋਇ ਜਾਇ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਭ ਪਰਜ ਵਿਗੋਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਇ ਅਪੁਨੀ ਪਤਿ ਖੋਈ॥੧॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਪਤਿ ਊਤਮ ਹੋਇ॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰਾਤੇ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਜਨੁ ਵਡਿਆਈ ਪਾਏ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਸੁਖ ਸਹਜਿ ਸਮਾਏ॥੨॥ ਸਾਚੇ ਕਾ ਗਾਹਕੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਜਾਣੁ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਸਾਚੀ ਰਾਸਿ ਸਾਚਾ ਵਾਪਾਰੁ॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿਸੁ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰੁ॥੩॥ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਇਕਿ ਸਚਿ ਲਾਏ॥ ਊਤਮ ਬਾਣੀ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਕੀ ਸਾਚੀ ਕਾਰ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੪॥੪॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਬਲਿ ਜਾਉ॥ ਤਿਨ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚੁ ਸਚਾ ਮੁਖਿ ਨਾਉ॥ ਸਾਚੋ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਿਹੁ ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ॥੧॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸੁਣਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਏ॥ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਚਲੈ ਤਾ ਆਪੁ ਜਾਇ॥ ਸਾਚੁ ਮਹਲੁ ਪਾਏ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੨॥ ਨ ਸਬਦੁ ਬੂਝੈ ਨ ਜਾਣੈ ਬਾਣੀ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧੇ ਦੁਖਿ ਵਿਹਾਣੀ

ਦੀਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਤਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥੩॥ ਕਿਸ
ਨੋ ਕਹੀਐ ਦਾਤਾ ਇਕੁ ਸੋਇ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਾ ਭਾਵਾ ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ
੩ ਮਨੁ ਮਰੈ ਧਾਤੁ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਕੈਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਰੈ
ਦਾਰੂ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਮਨੁ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਹ
ਰਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕ
ਰਣੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਤਾ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਵੈ ॥ ਮਨੁ ਮੈ ਮਤੁ ਮੈਗਲੁ ਮਿ
ਕਦਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਅੰਕਸੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਣਹਾਰਾ ॥੨॥ ਮਨੁ ਅਸਾਧੁ ਸਾਧੈ ਜ
ਨੁ ਕੋਈ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਤਾ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਇਆ ਸ
ਵਾਰਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਤਜੈ ਵਿਕਾਰ ॥੩॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਖਿਅਨੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥
ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ ॥ ਆਪਣੀ ਕਲਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਕਾਚਾ ਧ
ਨੁ ਸੰਚਹਿ ਮੂਰਖ ਗਾਵਾਰ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਅੰਧ ਗਾਵਾਰ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਧਨਿ ਸ
ਦਾ ਦੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਸਾਥਿ ਜਾਇ ਨ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਧਨੁ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾ
ਏ ॥ ਕਾਚਾ ਧਨੁ ਫੁਨਿ ਆਵੈ ਜਾਏ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਸਭਿ ਮਰਹਿ ਗਵਾਰ ॥
ਭਵਜਲਿ ਡੂਬੇ ਨ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ
ਅਹਿਨਿਸਿ ਬੈਰਾਗਿ ॥੨॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ
ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤਰਸਹਿ ਸਭਿ ਲੋਇ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਚਾ ਸਾਚੁ ਹੈ ਸੋਇ ॥ ਊਤਮ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਣੈ ਕੋਇ ॥
ਸਚੁ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਆਪਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਆਪੇ ਸਚਿ ਲਾਏ ॥੪॥
੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਵੈ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਮਿਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਧੰਨਿ

ਜਿਨ ਇਕ ਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਚੀ ਸਾਚ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇ
ਵੀਚਾਰੁ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਚਰਜੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਵਿਚਿ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਪਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੂਰਖ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਸਭ ਕਾ
ਰ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥ ਬਿ
ਖਿਆ ਕਾ ਧਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਅਹੰਕਾਰਿ ਡੂਬੈ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਕਰਤਾ ਸੋਇ ॥
ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚਿ ਲਾਏ ਸੋਈ ਲਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ॥੪॥੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੪ ਹਮ ਭੀਖਕ ਭੇਖਾਰੀ ਤੇਰੇ ਤੂ ਨਿਜ
ਪਤਿ ਹੈ ਦਾਤਾ ॥ ਹੋਹੁ ਦੈਆਲ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ਮੰਗਤ ਜਨ ਕੰਉ ਸਦਾ ਰਹਉ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥
੧॥ ਹੰਉ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ਸਾਚੇ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਭਨਾ ਕਾ ਏਕੋ ਅ
ਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤੇ ਫੇਰ ਪਏ ਕਿਰਪਨ ਕਉ ਅਬ ਕਿਛੁ ਕਿਰਪਾ
ਕੀਜੈ ॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਅਪੁਨਾ ਐਸੀ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥੨॥ ਭਨਤਿ
ਨਾਨਕ ਭਰਮ ਪਟ ਖੂਲੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਚੀ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹੈ ਭੀਤਰਿ
ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੩॥੧॥੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹਿ ਸੰਤ ਭ
ਗਤ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਰਖੁ ਸੰਗਤਿ
ਤੁਮ ਜੁ ਪਿਆਰੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਹਮ ਪਾਪੀ ਪਾਥ
ਰ ਨੀਰਿ ਡੁਬਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਖਣ ਹਮ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਲਾ
ਗੇ ਬਿਖੁ ਮੋਰਚਾ ਲਗਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਸਵਾਰੀ ॥ ਜਿਉ ਕੰਚਨੁ ਬੈਸੰਤਰਿ ਤਾਇਓ
ਮਲੁ ਕਾਟੀ ਕਟਿਤ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਜਪਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜਪਿ ਹਰਿ

ਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜਗਿਪੂਰਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਉਮੈਮਾ
ਰੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਬੋਧਿਅਪਰੰਪਰਪੁਰਖਅਪਾਰੀ॥ਜਨਕ
ਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਜਗਜੀਵਨਜਨਨਾਨਕਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਲਾ ੪ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਤਿਨਕਾਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਭਾਗੀ॥ਅ
ਪਨੀਸੇਵਾਆਪਿਕਰਾਈਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰਿਜਾਗੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀ
॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤ
ਜਨਾਕੀਜਾਤਿਹਰਿਸੁਆਮੀਤੁਮਠਾਕੁਰਹਮਸਾਂਗੀ॥ਜੈਸੀਮਤਿਦੇਵਹੁਹਰਿ
ਸੁਆਮੀਹਮਤੈਸੇਬੁਲਗਬੁਲਾਗੀ॥੨॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਨਾਨਨਿਕਕੀਰੇਤੁਮ
ਵਡਪੁਰਖਵਡਾਗੀ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਹਪ੍ਰਭਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿ
ਲਹਅਭਾਗੀ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਕਿਰਪਾਧਾਰਹੁਹਮਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾਲ
ਗੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਰਹੁਪ੍ਰਭਹਮਹਰਿਕਥਾਕਥਾਗੀ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਪੁਰਖਾਜੋਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾਨੀ॥
ਜੋਜੋਕਹੈਸੁਣੈਸੋਮੁਕਤਾਹਮਤਿਸਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਨਹੁਜ
ਸੁਕਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਹੁਇਕਨਿਮਖਪਲਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਲਹਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸਾਸੰਤੁਸਾਧੁਜਿਨਿਪਾਇਆਤੇਵਡਪੁਰਖਵਡਾਨੀ॥ਤਿਨ
ਕੀਧੂਰਿਮੰਗਹਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮਹਰਿਲੋਚਲੁਚਾਨੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਸਫਲਿ
ਓਬਿਰਖੁਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਿਨਿਜਪਿਓਸੋਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਸੇਸਭਲਾਥੀਭੂਖਭੁਖਾਨੀ॥੩॥ਜਿਨਕੇਵਡੇਭਾਗਵਡਊਚੇਤਿਨਹਰਿਜ
ਪਿਓਜਪਾਨੀ॥ਤਿਨਹਰਿਸੰਗਤਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਜਨਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਨੀ॥
੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਹਮਅੰਧੁਲੇਅੰਧਬਿਖੈਬਿਖੁਰਾਤੇਕਿਉ
ਚਾਲਹਗੁਰਚਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਹਮਲਾਵੈਆਪਨਪਾਲੀ

॥੧॥ਗੁਰਸਿਖਮੀਤਚਲਹੁਗੁਰਚਾਲੀ॥ਜੋਗੁਰੁਕਹੈਸੋਈਭਲਮਾਨਹੁਹਰਿਹਰਿ
ਕਥਾਨਿਰਾਲੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੁਣਹੁਜਨਭਾਈਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਬੇਗਿਬੇਗਾਲੀ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਖਰਚੁਹਰਿਬਾਧਹੁਮਤਜਾਣਹੁਆਜੁਕਿਕਾਲੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇ
ਸੰਤਜਪਹੁਹਰਿਜਪਣਾਹਰਿਸੰਤੁਚਲੈਹਰਿਨਾਲੀ॥ਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਸੇਹਰਿ
ਹੋਏਹਰਿਮਿਲਿਆਕੇਲਕੇਲਾਲੀ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਿਲੋਚਲੋਚਾਨੀਹ
ਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਬਨਵਾਲੀ॥ਜਨਨਾਨਕਸੰਗਤਿਸਾਧਹਰਿਮੇਲਹੁਹਮਸਾਧਜਨਾ
ਪਗਰਾਲੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਹਰਿਬੂੰਦਭਏਹਰਿਸੁਆ
ਮੀਹਮਚਾਤ੍ਰਿਕਬਿਲਲਬਿਲਲਾਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਅਪਨੀਮੁਖਿ
ਦੇਵਹੁਹਰਿਨਿਮਖਾਤੀ॥੧॥ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕਉਇਕਰਾਤੀ॥ਜਿਉਬਿਨੁਅਮਲੈ
ਅਮਲੀਮਰਿਜਾਈਹੈਤਿਉਹਰਿਬਿਨੁਹਮਮਰਿਜਾਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹਰਿਸਰਵ
ਰਅਤਿਅਗਾਹਹਮਲਹਿਨਸਕਹਿਅੰਤੁਮਾਤੀ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀ
ਮਿਤਿਜਾਨਹੁਆਪਨਗਾਤੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਹਰਿਜਪਿਓਗੁਰਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰਾ
ਤੀ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਬਨੀਅਤਿਸੋਭਾਹਰਿਜਪਿਓਊਤਮਪਾਤੀ॥੩॥ਆਪੇਠਾਕ
ਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪਿਬਨਾਵੈਭਾਤੀ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁ
ਲਾਜਭਗਾਤੀ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੪ ਕਲਿਜੁਗਕਾਧਰਮੁਕਹਹੁਤੁ
ਮਭਾਈਕਿਵਛੂਟਹਹਮਛੁਟਕਾਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਬੇੜੀਹਰਿਤੁਲਹਾਹਰਿਜ
ਪਿਓਤਰੈਤਰਾਕੀ॥੧॥ਹਰਿਜੀਲਾਜਰਖਹੁਹਰਿਜਨਕੀ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਨੁਜਪਾਵ
ਹੁਅਪਨਾਹਮਮਾਗੀਭਗਤਿਇਕਾਕੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਸੇਵਕਸੇਹਰਿਪਿਆਰੇ
ਜਿਨਜਪਿਓਹਰਿਬਚਨਾਕੀ॥ਲੇਖਾਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤਿਜੋਲਿਖਿਆਸਭਛੂਟੀਜਮ
ਕੀਬਾਕੀ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਪਿਓਮਨਿਹਰਿਹਰਿਲਗਿਸੰਗਤਿਸਾਧਜਨਾਕੀ॥ਦਿ
ਨੀਅਰੁਸੂਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਨੀਸਿਵਚਰਿਓਚੰਦੁਚੰਦਾਕੀ॥੩॥ਤੁਮਵਡਪੁ

ਰਖਵਾਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਸੁਆਮੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਅਪਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰ
ਪਾ ਕੀਜੈ ਕਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਰਖਾਕੀ ॥੪॥੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਬੀਚਾਰਿ ਮੁਰਾਰਿ ਰਮੋ
ਰਮੁ ਮਨਮੋਹਨ ਨਾਮੁ ਜਪੀਨੇ ॥ ਅਦ੍ਰਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰ
ਗਟ ਕਰਿ ਦੀਨੇ ॥੧॥ ਰਾਮ ਪਾਰਸ ਚੰਦਨ ਹਮ ਕਾਸਟ ਲੋਸਟ ॥ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਹਰੀ ਸਤਸੰ
ਗੁ ਭਏ ਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਚੰਦਨੁ ਕੀਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਵ ਛਿਅ ਖਟੁ ਬੋਲਹਿ ਮੁਖ ਆਗਰ
ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਵ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦ ਧਿਆਵਹੁ ਇਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਮੇਰਾ ਭੀਨੇ ॥੨॥੧॥੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਗੁਨ ਕਹੁ ਹਰਿ ਲਹੁ ਕਰਿ ਸੇਵਾ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਇਵ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਭਾਵਹਿ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਆਵ
ਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਹੋਹਿ ਸਰਬ ਸੁਖੀ ॥ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਊਚ ਸਭਨਾ ਤੇ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਛਡਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ
ਕੀਨੀ ਗੁਰਿ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਦੀਨੀ ਤਬ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਬਹੁ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾ
ਰੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੀ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਏ ਹੈ ਸਖਾਈ ॥੨॥੨॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪
ਹਰਿ ਪੜੁ ਹਰਿ ਲਿਖੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਗਾਉ ਹਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥ ਮਨਿ ਬਚ
ਨਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹੋਇ ਸੰਤੁਸਟੁ ਇਵ ਭਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਜਪੀਐ
ਹਰਿ ਜਗਦੀਸ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧੂ ਮੀਤਾ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਰਿ ਕੀ
ਰਤਿ ਕਰਿ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਤਬ ਭਇਓ ਮਨਿ ਉਦਮੁ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਿਓ ਗਤਿ ਭਈ ਹਮਾਰੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਤਿ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ
ਆਇ ਪਰਿਓ ਹੈ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੨॥੩॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਚਉਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਤੇਤੀਸ ਕੋਟਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਚਾਹਹਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇਰੋ ਨਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਭਾਉ ॥੧॥ ਜਪਿ

ਮਨ ਰਾਮੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਸੁ ਊਤਮ ਕਾਮ ॥ ਜੋ ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਹਉ ਤਿ
ਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਜੋ ਤੁਮ ਦੇ
ਹੁ ਸੋਈ ਹਉ ਪਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਣ ਕੋ ਚਾਉ
॥੨॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸੇਵਕ ਸਿਖ ਪੂਜਣ ਸਭਿ ਆਵਹਿ ਸਭਿ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਊ
ਤਮ ਬਾਨੀ ॥ ਗਾਵਿਆ ਸੁਣਿਆ ਤਿਨ ਕਾ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਆਗਿਆ
ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੀ ॥੧॥ ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲ ਤੀਰਥਿ ॥ ਹਰਿ ਦਰਿ
ਤਿਨ ਕੀ ਊਤਮ ਬਾਤ ਹੈ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਕਥਾ ਜਿਨ ਜਨਹੁ ਜਾਨੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇ
ਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਈ ਹਰਿ ਮਿਲ
ਸੀ ਅਵਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਓਹਾ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਇਛਾ ਪੂਰਕੁ ਸਰਬ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਕਾਮਧੇਨਾ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ
ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਤਾ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮੇਰੇ ਮਨਾ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਤਿ ਨਾਮੁ
ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਮੁਖ ਊਜਲ ਹੋਈ ਹੈ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਹ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਭਇਆ ਤਹ ਉਪਾਧਿ ਗਤੁ ਕੀਨੀ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਇਹ ਮਤਿ ਦੀਨੀ ਜਪਿ ਹਰਿ ਭਵਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥੨॥੬॥੧੨॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇਦਨਿ ਤੂ ਜਾਨਤਾ
ਸਾਹਾ ਅਵਰੁ ਕਿਆ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਚੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੇਰਾ ਕੀਆ
ਸਚੁ ਸਭੁ ਹੋਇ ॥ ਝੂਠਾ ਕਿਸ ਕਉ ਆਖੀਐ ਸਾਹਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥੧॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚਿ
ਤੂ ਵਰਤਦਾ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਥਾਵਹੁ ਮੰਗ
ਦੇ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਰਹਿ ਇਕ ਦਾਤਿ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੁਝ ਹੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ
ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਸ ਦਾ ਮੇਰੇ ਸਾਹਾ ਸਭਿ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਸਭਨਾ ਕੀ ਤੂ ਆਸ ਹੈ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸਭਿ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸਾ

ਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਸਚੁਨਾਨਕਕੇਪਾਤਿਸਾਹਾ॥੪॥੧॥੧੩॥੨੯॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਭਵਖੰਡਨਦੁਖਭੰਜਨਸ੍ਵਾਮੀਭਗਤਿਵਛਲਨਿਰੰਕਾਰੇ॥ਕੋਟਿਪ
ਰਾਧਮਿਟੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਾਂਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁਲਾਗਾਹੈਰਾਮਪਿਆਰੇ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਿਕਰੀਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਵਸਿਕੀਨੇਪੰਚਦੂਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰਾਥਾਨੁ
ਸੁਹਾਵਾਰੂਪੁਸੁਹਾਵਾਤੇਰੇਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਕੇਦਾਤੇਸੁਆਮੀ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਧਾਰੇ॥੨॥ਤੇਰਾਵਰਨੁਨਜਾਪੈਰੂਪੁਨਲਖੀਐਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕਉਣੁ
ਬੀਚਾਰੇ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈਅਗਮਰੂਪਗਿਰਧਾਰੇ॥੩॥ਕੀਰ
ਤਿਕਰਹਿਸਗਲਜਨਤੇਰੀਤੂਅਬਿਨਾਸੀਪੁਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆ
ਮੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁਜਲਪ੍ਰਾਨਤਜੇਹੈ
ਮੀਨਾਜਿਨਿਜਲਸਿਉਹੇਤੁਬਢਾਇਓ॥ਕਮਲਹੇਤਿਬਿਨਸਿਓਹੈਭਵਰਾਉਨਿਮਾਰਗੁ
ਨਿਕਸਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ਅਬਮਨਏਕਸਸਿਉਮੋਹੁਕੀਨਾ॥ਮਰੈਨਜਾਵੈਸਦਹੀਸੰਗੇਸ
ਤਿਗੁਰਸਬਦੀਚੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਹੇਤਿਕੁੰਚਰੁਲੈਫਾਂਕਿਓਓਹੁਪਰਵਸਿਭਇਓ
ਬਿਚਾਰਾ॥ਨਾਦਹੇਤਿਸਿਰੁਡਾਰਿਓਕੁਰੰਕਾਉਸਹੀਹੇਤਬਿਦਾਰਾ॥੨॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਲੋਭਿ
ਮੋਹਿਓਪ੍ਰਾਨੀਮਾਇਆਕਉਲਪਟਾਨਾ॥ਅਤਿਰਚਿਓਕਰਿਲੀਨੋਅਪੁਨਾਉਨਿਛੋਡਿਸਰਾ
ਪਰਜਾਨਾ॥੩॥ਬਿਨੁਗੋਬਿੰਦਅਵਰਸੰਗਿਨੇਹਾਓਹੁਜਾਣਹੁਸਦਾਦੁਹੇਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਗੁਰਿਇਹੈਬੁਝਾਇਓਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰਭੂਸਦਕੇਲਾ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ
ਕ੍ਰਿਪਾਦੀਓਮੋਹਿਨਾਮਾਬੰਧਨਤੇਛੁਟਕਾਏ॥ਮਨਤੇਬਿਸਰਿਓਸਗਲੋਧੰਧਾਗੁਰਕੀ
ਚਰਨੀਲਾਏ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਿਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਛਾਡੀ॥ਅਹੰਬੁਧਿਮੋਹਮਨਬਾਸਨਦੇਕਰਿ
ਗਡਹਾਗਾਡੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਮੇਰਾਦੁਸਮਨੁਰਹਿਆਨਾਹਮਕਿਸਕੇਬੈਰਾਈ॥ਬ੍ਰਹ
ਮੁਪਸਾਰੁਪਸਾਰਿਓਭੀਤਰਿਸਤਿਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਾਈ॥੨॥ਸਭੁਕੋਮੀਤੁਹਮਆਪਨ

ਕੀਨਾਹਮਸਭਨਾਕੇਸਾਜਨ॥ਦੂਰਿਪਰਾਇਓਮਨਕਾਬਿਰਹਾਤਾਮੇਲੁਕੀਓਮੇਰੈਰਾਜ
ਨ॥੩॥ਬਿਨਸਿਓਢੀਠਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੂਠਾਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨਾਨਕਰਮਈਆਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਜਬਤੇਦਰਸਨਭੇਟੇਸਾਧੂਭਲੇਦਿਨਸਓਇਆਏ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਸਦਾਕਰਿਕੀਰਤਨੁ
ਪੁਰਖਬਿਧਾਤਾਪਾਏ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਜਸੋਮਨਿਗਾਇਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਸ
ਦਾਸੁਖੁਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨੁਰਿਦਹੀ
ਮਹਿਵਸਿਆਤਾਦੁਖੁਭਰਮਭਉਭਾਗਾ॥ਭਈਪਰਾਪਤਿਵਸਤੁਅਗੋਚਰਰਾਮ
ਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥੨॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸੋਚਅਸੋਚਾਸੋਗੁਲੋਭੁਮੋਹੁਥਾਕਾ॥ਹ
ਉਮੈਰੋਗਮਿਟੇਕਿਰਪਾਤੇਜਮਤੇਭਏਬਿਬਾਕਾ॥੩॥ਗੁਰਕੀਟਹਲਗੁਰੂਕੀ
ਸੇਵਾਗੁਰਕੀਆਗਿਆਭਾਣੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਮਤੇਕਾਢੇਤਿਸੁਗੁਰਕੈਕੁ
ਰਬਾਣੀ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਕਾਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਤਿਸ
ਕਾਸੋਈਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨੀ॥ਤਿਨਹੀਸੁਣਿਆਦੁਖੁਸੁਖੁਮੇਰਾਤਉਬਿਧਿਨੀਕੀ
ਖਟਾਨੀ॥੧॥ਜੀਅਕੀਏਕੈਹੀਪਹਿਮਾਨੀ॥ਅਵਰਿਜਤਨਕਰਿਰਹੇਬਹੁਤੇਰੇਤਿ
ਨਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਜਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾਗੁਰਿਦੀਨੋ
ਮੰਤਾਨੀ॥ਡਿਗੈਨਡੋਲੈਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਹਿਓਪੂਰਨਹੋਇਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀ॥੨॥ਓਇਜੁਬੀਚ
ਹਮਤੁਮਕਛੁਹੋਤੇਤਿਨਕੀਬਾਤਬਿਲਾਨੀ॥ਅਲੰਕਾਰਮਿਲਿਥੈਲੀਹੋਈਹੈਤਾਤੇ
ਕਨਿਕਵਖਾਨੀ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਓਜੋਤਿਸਹਜਸੁਖਸੋਭਾਬਾਜੇਅਨਹਤਬਾਨੀ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਨਿਹਚਲਘਰੁਬਾਧਿਓਗੁਰਿਕੀਓਬੰਧਾਨੀ॥੪॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ॥
ਮਹਲਾ ੫ ਵਡੇਵਡੇਰਾਜਨਅਰੁਭੂਮਨਤਾਕੀਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀ॥ਲਪਟਿਰ
ਹੇਮਾਇਆਰੰਗਮਾਤੇਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੀ॥੧॥ਬਿਖਿਆਮਹਿਕਿਨਹੀਤ੍ਰਿ
ਪਤਿਨਪਾਈ॥ਜਿਉਪਾਵਕੁਈਧਨਿਨਹੀਧ੍ਰਾਪੈਬਿਨੁਹਰਿਕਹਾਅਘਾਈ॥ਰਹਾਉ

ਦਿਨੁ ਦਿਨੁ ਕਰਤ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਤਾ ਕੀ ਮਿਟੈ ਨ ਭੂਖਾ ॥ ਉਦਮੁ ਕਰੈ ਸੁਆਨ ਕੀ
ਨਿਆਈ ਚਾਰੇ ਕੁੰਟਾ ਘੋਖਾ ॥੨॥ ਕਾਮਵੰਤ ਕਾਮੀ ਬਹੁ ਨਾਰੀ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹ ਜੋਹ ਨ ਚੂਕੈ ॥
ਦਿਨ ਪ੍ਰਤਿ ਕਰੈ ਕਰੈ ਪਛੁਤਾਪੈ ਸੋਗ ਲੋਭ ਮਹਿ ਸੂਕੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰ
ਅਮੋਲਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਸੂਖੁ ਸਹਜੁ ਆਨੰਦੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਤੇ
ਜਾਨਾ ॥੪॥੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਲਵੈ ਨ ਲਾਗਨ ਕਉ ਹੈ ਕਛੂਐ
ਜਾ ਕਉ ਫਿਰਿ ਇਹੁ ਧਾਵੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨੋ ਇਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਬਨਿ
ਆਵੈ ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਆਇਓ ਏਕੁ ਰਸਾ ॥ ਖਾਨ ਪਾਨ ਆਨ ਨਹੀ ਖੁਧਿਆ ਤਾ ਕੈ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਬਸਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਉਲਿਓ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇਓ ਹਰਿਆ ਏਕ ਬੂੰਦ ਜਿਨਿ ਪਾਈ ॥ ਬ
ਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਉਸਤਤਿ ਤਾ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੨॥ ਘਾਲ ਨ ਮਿਲਿਓ
ਸੇਵ ਨ ਮਿਲਿਓ ਮਿਲਿਓ ਆਇ ਅਚਿੰਤਾ ॥ ਜਾ ਕਉ ਦਇਆ ਕਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ
ਤਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਕਮਾਨੋ ਮੰਤਾ ॥੩॥ ਦੀਨ ਦੈਆਲ ਕਿਰਪਾਲਾ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਸਦਾ
ਲਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਰਵਿਆ ਜਿਉ ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੋਪਾਲਾ ॥੪॥੭॥
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਾਰਿ ਜਾਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਊਪਰਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਉਦਿਆਨ ਅੰਧਕਾਰ ਮਹਿ ਜਿਨਿ ਸੀਧਾ ਮਾਰਗੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਹ
ਮਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ਗੁਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਈਹਾ ਊਹਾ ਸਰਬ ਥੋਕ ਕੀ ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਸਰਬ ਨਿਧਾਨਾ ਮਾਨੁ ਮਹਤੁ ਪਤਿ ਪੂਰੀ ॥ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਕੋਟਿ ਅ
ਘ ਨਾਸੇ ਭਗਤ ਬਾਛਹਿ ਸਭਿ ਧੂਰੀ ॥੨॥ ਸਰਬ ਮਨੋਰਥ ਜੇ ਕੋ ਚਾਹੈ ਸੇਵੈ ਏਕੁ ਨਿ
ਧਾਨਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਤ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਾ ॥੩॥ ਸੀਤਲ ਸਾਂ
ਤਿ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸੰਤਸੰਗਿ ਰਹਿਓ ਓਲ੍ਹਾ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭੋਜ
ਨੁ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਕੀਨੋ ਚੋਲ੍ਹਾ ॥੪॥੮॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਹ ਕਰਣੀ ਹੋਵਹਿ
ਸਰਮਿੰਦਾ ਇਹਾ ਕਮਾਨੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਸਾਕਤ ਕੀ ਪੂਜਾ ਐਸੀ ਦ੍ਰਿੜੀ ਬਿਪ

ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭੂਲੋ ਅਵਰੈ ਹੀਤਾ ॥ ਹਰਿਚੰਦਉਰੀ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ਰੇ ਇਹੈ
ਤੁਹਾਰੋ ਬੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਲੇਪ ਹੋਤ ਦੇਹ ਕਉ ਸੁਖੁ ਗਰਧਭ ਭਸਮ ਸੰਗੀਤਿ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਗਿ ਨਾਹਿ ਰੁਚਿ ਆਵਤ ਬਿਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥੨॥ ਉਤਮ ਸੰਤ ਭਲੇ ਸੰਜੋ
ਗੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਮਹਿ ਪਵਿਤ ਪੁਨੀਤਾ ॥ ਜਾਤ ਅਕਾਰਥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥ ਕਾਚ ਬਾਦਰੈ
ਜੀਤਾ ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਭਾਗੇ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦੀ
ਤਾ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਇਨ ਦੁਖ ਤੇ ਨਿਕਸਿਓ ਨਾਨਕ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੪॥੯॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਪਾਨੀ ਪਖਾ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਜਸੁ ਗਾਈ ॥ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਮਨੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰੈ ਇਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਤੁਮ੍ਹ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਮੇਰੇ
ਸਾਈ ॥ ਐਸੀ ਮਤਿ ਦੀਜੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੁਧੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ
ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਮੋਹੁ ਮਾਨੁ ਛੂਟੈ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਭਰਮਾਈ ॥ ਅਨਦ ਰੂਪੁ ਰਵਿਓ ਸਭ ਮਧੇ ਜ
ਤ ਕਤ ਪੇਖਉ ਜਾਈ ॥੨॥ ਤੁਮ ਦਇਆਲ ਕਿਰਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਗੋਸਾਈ ॥
ਕੋਟਿ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਾਜ ਪਾਏ ਮੁਖ ਤੇ ਨਿਮਖ ਬੁਲਾਈ ॥੩॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭਗਤਿ ਸ
ਪੂਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਭ ਬੁਝੀ ਹੈ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਈ ॥੪॥੧੦॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿ ਕੀਨੇ ਵਸਿ ਅਪੁਨੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ
ਭਵਣ ਚਤੁਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਜਗ ਇਸਨਾਨ ਤਾਪ ਥਾਨ ਖੰਡੇ ਕਿਆ ਇਹੁ ਜੰਤੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥
੧॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਤਉ ਛੂਟੋ ॥ ਸਾਧ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਏ ਬਿਖੈ ਬਿਆਧਿ
ਤਬ ਹੂਟੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਹ ਸੁਣੀਐ ਨਹ ਮੁਖ ਤੇ ਬਕੀਐ ਨਹ ਮੋਹੈ ਉਹ ਡੀਠੀ ॥ ਐ
ਸੀ ਠਗਉਰੀ ਪਾਇ ਭੁਲਾਵੈ ਮਨਿ ਸਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਮੀਠੀ ॥੨॥ ਮਾਇ ਬਾਪ ਪੂਤ ਹਿਤ ਭ੍ਰਾਤ
ਉਨਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੇਲਿਓ ਦੂਆ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਵਾਧਿ ਘਾਟਿ ਕਿਸ ਹੀ ਪਹਿ ਸਗਲੇ ਲਰਿ
ਲਰਿ ਮੂਆ ॥੩॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਤਿਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਚਲਤੁ ਦਿਖਾਇ
ਆ ॥ ਗੂਝੀ ਭਾਹਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ ਭਗਤ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇਆ ॥੪॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਹਾ

ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲੇ ਬੰਧਨ ਕਾਟੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਅਪੁਨੈ ਘਰਿ
ਲੈ ਆਇਆ ਖਾਟੇ ॥੪॥ ੧੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ ਦਾਤੇ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕ ਨਾਇਕ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਹੁ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮਰੇ
ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਜਿਹਵਾ ਏਕ ਕਵਨ ਗੁਨ ਕਹੀਐ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੋ ਅੰਤੁ
ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਪਰਾਧ ਹਮਾਰੇ ਖੰਡਹੁ ਅਨਿਕ ਬਿਧੀ ਸਮਝਾ
ਵਹੁ ॥ ਹਮ ਅਗਿਆਨ ਅਲਪ ਮਤਿ ਥੋਰੀ ਤੁਮ ਆਪਨ ਬਿਰਦੁ ਰਖਾਵਹੁ ॥੨॥
ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਆਸਾ ਤੁਮ ਹੀ ਸਜਨ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਰਾਖਹੁ ਰਾਖਨਹਾਰ ਦਇਆ
ਲਾ ਨਾਨਕ ਘਰ ਕੇ ਗੋਲੇ ॥੩॥ ੧੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੂਜਾ ਵਰਤ ਤਿਲ
ਕ ਇਸਨਾਨਾ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਬਹੁ ਦੈਨ ॥ ਕਹੂੰ ਨ ਭੀਜੈ ਸੰਜਮ ਸੁਆਮੀ ਬੋਲਹਿ ਮੀਠੇ ਬੈਨ ॥
੧॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਮਨ ਚੈਨ ॥ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰ ਖੋਜਹਿ ਸਭਿ ਤਾ ਕਉ ਬਿਖਮੁ ਨ ਜਾ
ਈ ਲੈਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾਪ ਤਾਪ ਭ੍ਰਮਨ ਬਸੁਧਾ ਕਰਿ ਉਰਧ ਤਾਪ ਲੈ ਗੈਨ ॥ ਇਹ ਬਿ
ਧਿ ਨਹ ਪਤੀਆਨੋ ਠਾਕੁਰ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਜੈਨ ॥੨॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹਰਿ
ਜਸੁ ਤਿਨਿ ਪਾਇਓ ਜਿਸੁ ਕਿਰਪੈਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰੰਗਿ ਪ੍ਰਭ ਭੇਟੇ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਜਨ
ਰੈਨ ॥੩॥ ੧੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਃ ੫ ਬੰਧਨ ਤੇ ਛੁਟਕਾਵੈ ਪ੍ਰਭੂ ਮਿਲਾਵੈ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ॥ ਅਸਥਿਰੁ ਕਰੇ ਨਿਹਚਲੁ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਵੈ ॥
੧॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸੋ ਹਮਰਾ ਮੀਤੁ ॥ ਸਗਲ ਸਮਗ੍ਰੀ ਜੀਉ ਹੀਉ ਦੇਉ ਅਰਪਉ ਅਪ
ਨੋ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਕੀ ਨਿੰਦਾ ਇਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਲਾਗੈ ॥
ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਸੰਤ ਸੰਭਾਖਨੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਿ ਮਨੁ ਜਾਗੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਦਇ
ਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਸੂਖ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮਾਗੈ ਦਾਨੁ ਨਾਮੁ ਤੇਰੋ ਨਾਨਕੁ ਜਿਉ
ਮਾਤਾ ਬਾਲ ਗੁਪਾਲਾ ॥੩॥ ੧੪॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲੀਨੇ ਸੰ
ਤ ਉਬਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਦਾਸ ਕੀ ਚਿਤਵੈ ਬੁਰਿਆਈ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਫਿਰਿ ਮਾਰਿ ॥

੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ਹੋਆ ਨਿੰਦਕ ਭਾਗੇ ਹਾਰਿ ॥ ਭ੍ਰਮਤ ਭ੍ਰਮਤ ਊ
ਹਾਂ ਹੀ ਮੂਏ ਬਾਹੁੜਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਨ ਮੰਝਾਰਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ
ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਅਪਾਰਿ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮੁਖੁ ਕਾਲਾ ਹੋਆ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਕੈ ਦਰ
ਬਾਰਿ ॥੨॥ ੧੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਬ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਾਰੁ ਚਿਤਾਰਿਆ ॥
ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਕੀਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਸਗਲਾ ਰੋਗੁ ਬਿਦਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਸ
ਟਿ ਭਈ ਸਾਧ ਕੈ ਸੰਗਮਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮਾਰਿਆ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪੂਰਨ ਨਾ
ਰਾਇਨ ਸੰਗੀ ਸਗਲੇ ਤਾਰਿਆ ॥੧॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਮੂਲ ਮਨ ਏਕੈ ਮਨਿ
ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰਿਆ ॥ ਚਰਨ ਰੇਨ ਬਾਂਛੈ ਨਿਤ ਨਾਨਕੁ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਬਲਿ
ਹਾਰਿਆ ॥੨॥ ੧੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾ ਲਾਗੋ ਰਾਮ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ਜਿਨਿ ਦੁਖ ਕਾ ਕਾਟਿਆ ਕੇਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਾਥ
ਦੇਇ ਰਾਖਿਓ ਅਪੁਨਾ ਕਰਿ ਬਿਰਥਾ ਸਗਲ ਮਿਟਾਈ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕੇ ਮੁਖ ਕਾਲੇ
ਕੀਨੇ ਜਨ ਕਾ ਆਪਿ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਹੋਆ ਰਖਵਾਲਾ ਰਾਖਿ
ਲੀਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਦਾ ਸੁਖ ਮਾਣੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥
੨॥ ੧੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਉਖਧੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਮੋਹਿ
ਆਤੁਰ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨੀ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਦੁਤੀਆ ਭਾਉ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਲੇਹੁ
ਅਪੁਨੇ ਕਰਿ ਕਬਹੂ ਨ ਆਵਹ ਹਾਰਿ ॥ ਤੇਰੀ ਸਰਨਿ ਪਇਆ ਹਉ ਜੀਵਾਂ
ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਆਰਾਧੀ ਨਾਨਕ
ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੁ ॥੨॥ ੧੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਾ ਹਾ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ॥
ਹਮ ਤੇ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਇ ਮੇਰੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ

ਅਗਨਤਕੁਟੰਬਸਾਗਰਸੰਸਾਰਾ॥ਭ੍ਰਮਮੋਹਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਊਚਨੀ
ਚਸੁਖਦੂਖਾ॥ਧ੍ਰਾਪਸਿਨਾਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਾ॥੨॥ਮਨਿਬਾਸਨਾਰਚਿਬਿਖੈਬਿ
ਆਧਿ॥ਪੰਚਦੂਤਸੰਗਿਮਹਾਅਸਾਧ॥੩॥ਜੀਅਜਹਾਨੁਪ੍ਰਾਨਧਨੁਤੇਰਾ॥ਨਾ
ਨਕਜਾਨੁਸਦਾਹਰਿਨੇਰਾ॥੪॥੧॥੧੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਦੀਨਦਰਦਨਿਵ
ਾਰਿਠਾਕੁਰਰਾਖੈਜਨਕੀਆਪਿ॥ਤਰਣਤਾਰਣਹਰਿਨਿਧਿਦੂਖੁਨਸਕੈਬਿਆਪਿ॥
੧॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਭਜਹੁਗੁਪਾਲ॥ਆਨਸੰਜਮਕਿਛੁਨਸੂਝੈਇਹਜਤਨਕਾਟਿ
ਕਲਿਕਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਆਦਿਅੰਤਿਦਇਆਲਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਇ॥
ਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰਿਹਰਿਜਪਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੋਇ॥੨॥ਬੇਦਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਕਥੈਸਾਸਤਭਗਤਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਮੁਕਤਿਪਾਈਐਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿ
ਜਾਇਅੰਧਾਰੁ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰੁਜਨਕਾਰਾਸਿਪੂੰਜੀਏਕ॥ਤਾਣੁਮਾ
ਣੁਦੀਬਾਣੁਸਾਚਾਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਟੇਕ॥੪॥੨॥੨੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਫਿਰਤਫਿਰਤਭੇਟੇਜਨਸਾਧੂਪੂਰੈਗੁਰਿਸਮਝਾਇਆ॥ਆਨਸਗਲਬਿਧਿ
ਕਾਂਮਿਨਆਵੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਤਾਤੇਮੋਹਿਧਾਰੀਓਟਗੋਪਾਲ॥
ਸਰਨਿਪਰਿਓਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਬਿਨਸੇਸਗਲਜੰਜਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਗਮਿਰਤ
ਪਇਆਲਭੂਮੰਡਲਸਗਲਬਿਆਪੇਮਾਇ॥ਜੀਅਉਧਾਰਨਸਭਕੁਲਤਾਰਨ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥੨॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਪਾਈਐਸਰਬਨਿ
ਧਾਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਇਸੁਆਮੀਬਿਰਲੇਕਾਹੂਜਾਨਾ॥੩॥੩॥੨੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਛੋਡਿਜਾਹਿਸੇਕਰਹਿਪਰਾਲ॥ਕਾਮਿਨਆਵਹਿ
ਸੇਜੰਜਾਲ॥ਸੰਗਿਨਚਾਲਹਿਤਿਨਸਿਉਹੀਤ॥ਜੋਬੈਰਾਈਸੇਈਮੀਤ॥੧॥ਐ
ਸੇਭਰਮਿਭੁਲੇਸੰਸਾਰਾ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਖੋਇਗਵਾਰਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੁਧਰਮੁ

ਨਹੀਭਾਵੈਡੀਠਾ॥ਝੂਠਧੋਹਸਿਉਰਚਿਓਮੀਠਾ॥ਦਾਤਿਪਿਆਰੀਵਿਸਰਿਆਦਾ
ਤਾਰਾ॥ਜਾਣੈਨਾਹੀਮਰਣੁਵਿਚਾਰਾ॥੨॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਕਉਉਠਿਰੋਵੈ॥ਕਰਮਧਰ
ਮਸਗਲਾਈਖੋਵੈ॥ਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਆਵਣਜਾਣੇ॥ਪਾਪਕਰੈਤਾਪਛੋਤਾਣੇ॥
੩॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਤੇਰੇਭਾਣੇਨੋਕੁਰਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕੁਗਰੀਬੁਬੰਦਾਜ
ਨੁਤੇਰਾ॥ਰਾਖਿਲੇਇਸਾਹਿਬੁਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੪॥੧॥੨੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਮੋਹਿਮਸਕੀਨਪ੍ਰਭੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਖਾਟਣਕਉਹਰਿਹਰਿਰੋਜਗਾਰੁ॥ਸੰਚਣ
ਕਉਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤਾਕੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਨਾਮਿਰਤੇਪ੍ਰਭਰੰਗਿ
ਅਪਾਰ॥ਸਾਧਗਾਵਹਿਗੁਣਏਕਨਿਰੰਕਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਕੀਸੋਭਾਅਤਿਮਸ
ਕੀਨੀ॥ਸੰਤਵਡਾਈਹਰਿਜਸੁਚੀਨੀ॥ਅਨਦੁਸੰਤਨਕੈਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦ॥ਸੂਖੁ
ਸੰਤਨਕੈਬਿਨਸੀਚਿੰਦ॥੨॥ਜਹਸਾਧਸੰਤਨਹੋਵਹਿਇਕਤ੍ਰ॥ਤਹਹਰਿਜ
ਸੁਗਾਵਹਿਨਾਦਕਵਿਤ॥ਸਾਧਸਭਾਮਹਿਅਨਦਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਉਨਸੰਗੁਸੋਪਾਏ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕ
ਹਾਂਗੁਣਤਾਸ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਕਿਰਪਾਲਹਜੂਰਿ॥ਨਾਨਕੁਜੀਵੈਸੰਤਾਧੂਰਿ॥
੪॥੨॥੨੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਸੋਕਤਡਰੈਜਿਖਸਮੁਸਮ੍ਹਾਰੈ॥ਡਰਿ
ਡਰਿਪਚੇਮਨਮੁਖਵੇਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਰਊਪਰਿਮਾਤਪਿਤਾਗੁਰਦੇਵ॥ਸ
ਫਲਮੂਰਤਿਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਜਾਕੀਰਾਸਿ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਹੋਵਤਪਰਗਾਸ॥੧॥ਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥ਕੋਟਿਕਲੇਸਮਿਟਹਿ
ਹਰਿਨਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਸਗਲਾਦੁਖੁਨਾਸੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਕੈਮਨਿਤਨਿਬਾਸੈ॥
੨॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਲਏਲੜਿਲਾਇ॥ਦਰਗਹਮਿਲੈਤਿਸੈਹੀਜਾਇ॥ਸੇਈਭਗ
ਤਿਜਿਸਾਚੇਭਾਣੇ॥ਜਮਕਾਲਤੇਭਏਨਿਕਾਣੇ॥੩॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਦਰਬਾ
ਰੁ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕਹੈਬੀਚਾਰੁ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਗਲਅਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁ

ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਣਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥੪॥੩॥੨੪॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ਤੂ ਜਨ ਕੈ ਹੈ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਅਪੁਨੇ ਨਾਮੁ ਜਪਉ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਕਾ ਤਾਣੁ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਕਰਾਵਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸਾ ਮਸਲਤਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗਤਿ ਨਾਰਾਇਣੁ ਧਨੁ ਗੁਪਾਲ ਗੁਣ ਸਾਖੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੰਤੀ ਇਹ ਬਿਧਿ ਜਾਤੀ ॥੨॥੧॥੨੫॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਪਾਏ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਮਹਿ ਜਲਨਿ ਨ ਦੀਨੇ ਕਿਨੈ ਨ ਦੁਤਰੁ ਭਾਖੇ ॥੧॥ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਸੋਭਾ ਆਨਦੁ ਸਦਾ ਉਲਾਸੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਖਿਓ ॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝਿ ਅਪਨਾ ਕੀਓ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕਾ ਅੰਕੁਰੁ ਰਾਖਿਓ ॥੨॥੨॥੨੬॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਹ ਜਹ ਪੇਖਉ ਤਹ ਹਜੂਰਿ ਦੂਰਿ ਕਤਹੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਈਤ ਊਤ ਨਹੀ ਬੀਛੁੜੈ ਸੋ ਸੰਗੀ ਗਨੀਐ ॥ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜੋ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਸੋ ਅਲਪ ਸੁਖੁ ਭਨੀਐ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਅਪਿਆਉ ਦੇਇ ਕਛੁ ਊਨ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸੰਮਾਲਤਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥੨॥ ਅਛਲ ਅਛੇਦ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਊਚਾ ਜਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਕਰਹਿ ਅਨੰਦੁ ਜਨ ਅਚਰਜ ਆਨੂਪੁ ॥੩॥ ਸਾ ਮਤਿ ਦੇਹੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਿਤੁ ਤੁਮਹਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰੇਨ ਪਗ ਸਾਧਾ ॥੪॥੩॥੨੭॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਨਿ ਤੁਮ ਭੇਜੇ ਤਿਨਹਿ ਬੁਲਾਏ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਆਉ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਨ ਗਾਉ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਨਿਹਚਲ ਰਾਜੁ ਕਮਾਉ ॥੧॥ ਤੁਮ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ॥ ਤੁਮਰੇ ਦੋਖੀ ਹਰਿ ਆਪਿ ਨਿਵਾਰੇ ਅਪਦਾ ਭਈ ਬਿਤੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਨੇਹਾਰੇ ਨਾਸਨ ਭਾਜਨ ਥਾਕੇ ॥ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਵਾਜਹਿ ਨਿਤ ਵਾਜੇ ਅਪੁਨੈ ਖਸਮਿ ਨਿਵਾਜੇ ॥੨॥ ਅਸਥਿਰ ਰਹਹੁ ਡੋਲਹੁ ਮਤ ਕਬਹੂ ਗੁਰ ਕੈ ਬਚਨਿ ਅਧਾਰਿ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਸਗਲ ਭੂ ਮੰਡਲ ਮੁਖ ਊਜਲ ਦਰਬਾਰ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨੈ ਹੀ ਫੇਰੇ ਆਪੇ ਭਇਆ ਸਹਾਈ ॥ ਅਚਰਜੁ ਕੀਆ ਕਰਨੈਹਾਰੈ ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਵਡਿਆਈ ॥੪॥੪॥੨੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ॥ ਸੁਨਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨਉ ਹਮਾਰੇ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜੀਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਕਰਮ ਕਰਿ ਤਾਰਨ ਤਰਨ ਹਰਿ ਅਵਰਿ ਜੰਜਾਲ ਤੇਰੈ ਕਾਹੂ ਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥ ਜੀਵਨ ਦੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੇਵਾ ਇਹੁ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਿ ਦੀਨਾ ਜੀਉ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਨ ਲਾਈਐ ਹੀਤੁ ਜਾ ਕੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਬੀਤੁ ਅੰਤ ਕੀ ਬਾਰ ਓਹੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਤੂ ਆਰਾਧ ਹਰਿ ਕੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਧ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤੇਰੇ ਬੰਧਨ ਛੂਟੈ ॥੨॥ ਗਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਨ ਹਿਰਦੈ ਕਮਲ ਚਰਨ ਅਵਰ ਆਸ ਕਛੁ ਪਟਲੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਗਿਆਨੀ ਧਿਆਨੀ ਤਪਾ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੩॥੧॥੨੯॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਰੇ ਭਲੋ ਹਰਿ ਮੰਗਨਾ ॥ ਦੇਖਹੁ ਪਸਾਰਿ ਨੈਨ ਸੁਨਹੁ ਸਾਧੂ ਕੇ ਬੈਨ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਚਿਤਿ ਰਾਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਮਰਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਰਸ ਭੋਗ ਕਰਤ ਅਨੇਕੈ ਬਿਖਿਆ ਬਿਕਾਰ ਦੇਖੁ ਸਗਲ ਹੈ ਫੀਕੇ ਏਕੈ ਗੋਬਿਦ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨੀਕੋ ਕਹਤ ਹੈ ਸਾਧ ਜਨ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਪਨ ਥਾਪਿਓ ਹਰਿ ਜਪੁ ਨ ਨਿਮਖ ਜਾਪਿਓ ਅਰਥੁ ਦ੍ਰਬੁ ਦੇਖੁ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਚਲਨਾ ॥੧॥ ਜਾ ਕੋ ਰੇ ਕਰਮੁ ਭਲਾ ਤਿਨਿ ਓਟ ਗਹੀ ਸੰਤ ਪਲਾ ਤਿਨ ਨਾਹੀ ਰੇ ਜਮੁ ਸੰਤਾਵੈ ਸਾਧੂ ਕੀ ਸੰਗਨਾ ॥ ਪਾਇਓ ਰੇ ਪਰਮ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਟਿਓ ਹੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ਏਕੈ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਲਗਨਾ ॥੨॥੨॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਏਕੁ ਸਿਮਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥

ਲਕਲੇਸਲੋਭਮੋਹਮਹਾਭਉਜਲਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਿਮਖਨਿਮਖ
ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਚਿਤਾਰੇ॥ਸਾਧਸੰਗਜਪਿਨਿਸੰਗਮਨਿਨਿਧਾਨੁਧਾਰੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮ
ਲਨਮਸਕਾਰਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰੇ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਰੇਨਨਾਨਕਮੰਗਲਸੂਖਸਧਾਰੇ
॥੨॥੧॥੩੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੮ ਦੁਪਦੇ॥ ਸਿਮਰਉਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਵਉਸਾਸਿਸਾਸਿ
ਸਮਾਲੇ॥ਇਹਲੋਕਿਪਰਲੋਕਿਸੰਗਿਸਹਾਈਜਤਕਤਮੋਹਿਰਖਵਾਲੇ॥੧॥ਗੁ
ਰਕਾਬਚਨੁਬਸੈਜੀਅਨਾਲੇ॥ਜਲਿਨਹੀਡੂਬੈਤਸਕਰੁਨਹੀਲੇਵੈਭਾਹਿਨਸਾਕੈ
ਜਾਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਧਨਕਉਧਨੁਅੰਧੁਲੇਕਉਟਿਕਮਾਤਦੂਧੁਜੈਸੇਬਾਲੇ॥
ਸਾਗਰਮਹਿਬੋਹਿਥੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਨਕਕਰੀਕ੍ਰਿਪਾਕਿਰਪਾਲੇ॥੨॥੧॥੩੨॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿੰਦਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਿਦੈ
ਸਿੰਚਾਈ॥ਨਵਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਹਰਿਲਾਗਿਰਹੀਜਨਪਾਈ॥੧॥ਸੰਤਨਕਉਅਨ
ਦੁਸਗਲੀਹੀਜਾਈ॥ਗ੍ਰਿਹਿਬਾਹਰਿਠਾਕੁਰੁਭਗਤਨਕਾਰਵਿਰਹਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰਾਜਾਕੈਅੰਗਿਗੁਸਾਈ॥ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿ
ਟੈਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੨॥੨॥੩੩॥ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਦਰਬਵੰਤੁਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬੈਭੂਮਵੰਤੁਅਭਿਮਾਨੀ॥ਰਾਜਾਜਾਨੈਸਗਲਰਾਜੁ
ਹਮਰਾਤਿਉਹਰਿਜਨਟੇਕਸੁਆਮੀ॥੧॥ਜੇਕੋਊਅਪੁਨੀਓਟਸਮਾਰੈ॥ਜੈਸਾਬਿ
ਤੁਤੈਸਾਹੋਇਵਰਤੈਅਪੁਨਾਬਲੁਨਹੀਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਤਿਆਗਿਭਏਇ
ਕਆਸਰਸਰਣਿਸਰਣਿਕਰਿਆਏ॥ਸੰਤਅਨੁਗ੍ਰਹਭਏਮਨਨਿਰਮਲਨਾਨਕ
ਹਰਿਗੁਨਗਾਏ॥੨॥੩॥੩੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉਹਰਿਰੰਗੁਲਾ
ਗੋਇਸੁਜੁਗਮਹਿਸੋਕਹੀਅਤਹੈਸੂਰਾ॥ਆਤਮਜਿਣੈਸਗਲਵਸਿਤਾਕੈਜਾਕਾ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥੧॥ਠਾਕੁਰੁਗਾਈਐਆਤਮਰੰਗਿ॥ਸਰਣੀਪਾਵਨਨਾਮਧਿਆਵ

ਨਸਹਜਿਸਮਾਵਨਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਚਰਨਵਸਹਿਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸੰਗਿਪੁਨੀ
ਤਾਦੇਹੀ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿਦੇਹੁਕਿਰਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕੈਸੁਖੁਏਹੀ॥੨॥੪॥੩੫॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜਤਨਕਰੈਮਾਨੁਖਡਹਕਾਵੈਓਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥
ਪਾਪਕਰੇਕਰਿਮੂਕਰਿਪਾਵੈਭੇਖਕਰੈਨਿਰਬਾਨੈ॥੧॥ਜਾਨਤਦੂਰਿਤੁਮਹਿਪ੍ਰਭਨੇਰਿ॥
ਉਤਤਾਕੈਉਤਤੇਉਤਪੇਖੈਆਵੈਲੋਭੀਫੇਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਤੁਟੈਨਾਹੀ
ਮਨਭਰਮਾਤਬਲਗੁਮੁਕਤੁਨਕੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸੰਤੁਭ
ਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥੨॥੫॥੩੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਗੁਰਿਦੀਓ
ਹੈਅਪੁਨੈਜਾਕੈਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈਨਾਮੁਜਪਾਵੈਤਾਕਾਜੁਗਮਹਿ
ਧਰਮਾ॥੧॥ਜਨਕਉਨਾਮੁਵਡਾਈਸੋਭ॥ਨਾਮੋਗਤਿਨਾਮੋਪਤਿਜਨਕੀਮਾਨੈ
ਜੋਹੋਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਧਨੁਜਿਸੁਜਨਕੈਪਾਲੈਸੋਈਪੂਰਾਸਾਹਾ॥ਨਾਮੁਬਿਉਹਾ
ਰਨਾਨਕਆਧਾਰਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਲਾਹਾ॥੨॥੬॥੩੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏਦਰਸੁਪੇਖੇਮਾਥੈਪਰਉਰਵਾਲ॥ਰਸਿਰਸਿਗੁਣਗਾਵਉਠਾਕੁਰ
ਕੇਮੋਰੈਹਿਰਦੈਬਸਹੁਗੋਪਾਲ॥੧॥ਤੁਮਤਉਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲ॥ਸੁੰਦਰਸੁਘ
ਰਬੇਅੰਤਪਿਤਾਪ੍ਰਭਹੋਹੁਪ੍ਰਭੂਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਅਨੰਦਮੰਗਲਰੂਪਤੁ
ਮਰੇਬਚਨਅਨੂਪਰਸਾਲ॥ਹਿਰਦੈਚਰਣਸਬਦੁਸਤਿਗੁਰਕੋਨਾਨਕਬਾਂਧਿਓ
ਪਾਲ॥੨॥੭॥੩੮॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨੀਉਕਤਿਖਲਾਵੈਭੋਜ
ਨਅਪਨੀਉਕਤਿਖੇਲਾਵੈ॥ਸਰਬਸੂਖਭੋਗਰਸਦੇਵੈਮਨਹੀਨਾਲਿਸਮਾਵੈ॥
੧॥ਹਮਰੇਪਿਤਾਗੋਪਾਲਦਇਆਲ॥ਜਿਉਰਾਖੈਮਹਤਾਰੀਬਾਰਿਕਕਉਤੈਸੇਹੀ
ਪ੍ਰਭਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੀਤਸਾਜਨਸਰਬਗੁਣਨਾਇਕਸਦਾਸਲਾਮਤਿਦੇਵਾ॥
ਈਤਊਤਜਤਕਤਤਤਤੁਮਹੀਮਿਲੈਨਾਨਕਸੰਤਸੇਵਾ॥੨॥੮॥੩੯॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਦਮੋਦਰਕਾਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖੁਜਾਰੇ॥

ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਤਨੁਜੀਅਰਾਇਨਊਪਰਿਲੈਬਾਰੇ॥੧॥ਮਾਨਿਤਨਿਗਿਮਨਮਤਿ
ਤਕਰੇ॥ਸੁਖਸਹਜਆਨੰਦਮੰਗਲਸਹਿਤਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਧੰਨਿਸੁਥਾਨੁਧੰਨਿਓਇਭਵਨਾਜਾਮਹਿਸੰਤਬਸਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਸਰਧਾਪੂਰ
ਹੁਠਾਕੁਰਭਗਤਤੇਰੇਨਮਸਕਾਰੇ॥੨॥੯॥੪੦॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਛਡਾਇਲੀਓਮਹਾਬਲੀਤੇਅਪਨੇਚਰਨਪਰਾਤਿ॥ਏਕੁਨਾਮੁਦੀਓਮਨਮੰਤਾ
ਬਿਨਸਿਨਕਤਹੂਜਾਤਿ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਕੀਨੀਦਾਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓ
ਕੀਰਤਨਕਉਭਈਹਮਾਰੀਗਾਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਓਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਭਗ
ਤਨਕੀਰਾਖੀਪਾਤਿ॥ਨਾਨਕਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸੁਖੁਪਾਇਓਦਿਨਰਾਤਿ॥੨॥
੧੦॥੪੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਪਰਹਰਨਾਲੋਭੁਝੂਠਨਿੰਦਇਵਹੀਕਰਤਗੁਦਾ
ਰੀ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਆਸਮਿਥਿਆਮੀਠੀਇਹਟੇਕਮਨਹਿਸਾਧਾਰੀ॥੧॥ਸਾਕਤਕੀ
ਆਵਰਦਾਜਾਇਬ੍ਰਿਥਾਰੀ॥ਜੈਸੇਕਾਗਦਕੇਭਾਰਮੂਸਾਟੂਕਤਕਾਮਿਨਹੀ
ਗਾਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸੁਆਮੀਇਹਬੰਧਨਛੁਟਕਾਰੀ॥
ਬੂਡਤਅੰਧਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਾਢਤਸਾਧਜਨਾਸੰਗਾਰੀ॥੨॥੧੧॥੪੨॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਸੀਤਲਤਨੁਮਨੁਛਾਤੀ॥
ਰੂਪਰੰਗਸੁਖਧਨੁਜੀਅਕਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮੋਰੈਜਾਤੀ॥੧॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਣਿਮਾ
ਤੀ॥ਰੰਗਰੰਗੀਰਾਮਅਪਨੇਕੈਚਰਨਕਮਲਨਿਧਿਥਾਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕਾ
ਸਾਤਿਨਹੀਰਖਿਲੀਆਪੂਰਨਪ੍ਰਭਕੀਭਾਤੀ॥ਮੇਲਿਲੀਓਆਪੇਸੁਖਦਾਤੈਨਾ
ਨਕਹਰਿਰਾਖੀਪਾਤੀ॥੨॥੧੨॥੪੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਦੂਤਦੁਸਮ
ਨਸਭਿਤੁਝਤੇਨਿਵਰਹਿਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜੋਜੋਤੇਰੇਭਗਤਦੁਖਾਏਓਹੁ
ਤਤਕਾਲਤੁਮਮਾਰਾ॥੧॥ਨਿਰਖਉਤੁਮਰੀਓਰਿਹਰਿਨੀਤ॥ਮੁਰਾਰਿਸਹਾਇ
ਹੋਹੁਦਾਸਕਉਕਰੁਗਹਿਉਧਰਹੁਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣੀਬੇਨਤੀਠਾਕੁਰਿਮੇਰੈ

ਖਸਮਾਨਾਕਰਿਆਪਿ॥ਨਾਨਕਅਨਦਭਏਦੁਖਭਾਗੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਾਪਿ॥
੨॥੧੩॥੪੪॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਚਤੁਰਦਿਸਾਕੀਨੋਬਲੁਅਪਨਾਸਿ
ਰਊਪਰਿਕਰੁਧਾਰਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਟਾਖੵਅਵਲੋਕਨੁਕੀਨੋਦਾਸਕਾਦੂਖੁਬਿਦਾਰਿਓ॥
੧॥ਹਰਿਜਨਰਾਖੇਗੁਰਗੋਵਿੰਦ॥ਕੰਠਿਲਾਇਅਵਗੁਣਸਭਿਮੇਟੇਦਇਆਲਪੁ
ਰਖਬਖਸੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਗਹਿਠਾਕੁਰਅਪੁਨੇਤੇਸੋਈਸੋਈਦੇਵੈ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਮੁਖਤੇਜੋਬੋਲੈਈਹਾਊਹਾਸਚੁਹੋਵੈ॥੨॥੧੪॥੪੫॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਅਉਖੀਘੜੀਨਦੇਖਣਦੇਈਅਪਨਾਬਿਰਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਾਥਦੇਇ
ਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥੧॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗਿਰਹਿਓਮੇਰਾਚੀਤੁ॥
ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਧੰਨੁਹਮਾਰਾਮੀਤੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਿਲਾਸਭਏ
ਸਾਹਿਬਕੇਅਚਰਜਦੇਖਿਬਡਾਈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਆਨਦਕਰਿਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਿਪੂਰਨਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੧੫॥੪੬॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਕਉ
ਬਿਸਰੈਪ੍ਰਾਨਪਤਿਦਾਤਾਸੋਈਗਨਹੁਅਭਾਗਾ॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਗਿ
ਓਅਮਿਅਸਰੋਵਰਪਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਜਾਗਾ॥ਆਲਸੁਛੀਜਿ
ਗਇਆਸਭੁਤਨਤੇਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਲਾਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹ
ਨਾਰਾਇਣਸਗਲਘਟਾਮਹਿਤਾਗਾ॥ਨਾਮਉਦਕੁਪੀਵਤਜਨਨਾਨਕਤਿਆਗੇ
ਸਭਿਅਨੁਰਾਗਾ॥੨॥੧੬॥੪੭॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਜਨਕੇਪੂਰਨਹੋਏ
ਕਾਮ॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਲਜਾਰਾਖੀਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਜਾਮਾ॥ਮੁਕਤਿਬੈਕੁੰਠਸਾਧਕੀਸੰਗਤਿਜਨ
ਪਾਇਓਹਰਿਕਾਧਾਮਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਹਰਿਜਨਕੀਥਾਤੀਕੋਟਿਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਗੋ
ਬਿੰਦਦਮੋਦਰਸਿਮਰਿਦਿਨਰੈਨਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੧੭॥੪੮॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਮਾਂਗਉਰਾਮਤੇਇਕੁਦਾਨੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹੋਵਹਿ

ਸਿਮਰਉਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਤੁਮਾਰੇਹਿਰਦੈਵਾਸਹਿਤਿਸੁਤਨਕਉਸੰਕੁ
ਪਾਵਉ॥ਸੋਗਅਗਨਿਮਹਿਮਨੁਨਵਿਆਪੈਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਉ॥ਸ੍ਰਿਸਟਬਿਧ
ਸਥਾਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਪ੍ਰਭਪ੍ਰਭਜਾਪਣਾ॥ਨਾਨਕਰੰਗੁਲਾਗਾਪਰਮੇਸਰਬਾਹੁੜਿਜ
ਨਮੁਨਛਾਪਣਾ॥੨॥੧੮॥੪੯॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਮਾਗਉਰਾਮਤੇਸਭਥੋ
ਕ॥ਮਾਨੁਖਕਉਜਾਚਤਸ੍ਰਮੁਪਾਈਐਪ੍ਰਭਕੈਸਿਮਰਨਿਮੋਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਖੇ
ਮੁਨਿਜਨਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਂਬੇਦਪੁਕਾਰਹਿਘੋਖ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਸੇਵਿਸਚੁਪਾਈਐ
ਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਲੋਕ॥੧॥ਆਨਅਚਾਰਬਿਉਹਾਰਹੈਜੇਤੇਬਿਨੁਹਰਿਸਿਮਰਨਫੋਕ॥ਨਾ
ਨਕਜਨਮਮਰਣਭੈਕਾਟੇਮਿਲਿਸਾਧੂਬਿਨਸੇਸੋਕ॥੨॥੧੯॥੫੦॥ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝੈਹਰਿਕੈਨਾਮਿ॥ਮਹਾਸੰਤੋਖੁਹੋਵੈਗੁਰਬਚਨੀਪ੍ਰਭਸਿ
ਉਲਾਗੈਪੂਰਨਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਕਲੋਲਬੁਝਹਿਮਾਇਆਕੇਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਅਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਜਪਿਜੀਵਾਪੂਰਨਹੋਇਦਾਸਕੀਘਾਲ
॥੧॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਰਾਜਸੂਖਰਸਸਦਖੁਸੀਆਕੀਰਤਨੁਜਪਿਨਾਮ॥ਜਿਸਕੈ
ਕਰਮਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਕਰਤੈਨਾਨਕਜਨਕੇਪੂਰਨਕਾਮ॥੨॥੨੦॥੫੧॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਜਨਕੀਕੀਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਾਰ॥ਨਿੰਦਕਟਿਕਨੁਨਪਾ
ਵਨਿਮੂਲੇਊਡਿਗਏਬੇਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਸੁਆਮੀ
ਕੋਇਨਪਹੁਚਨਹਾਰ॥ਜੋਜੋਕਰੈਅਵਗਿਆਜਨਕੀਹੋਇਗਇਆਤਤਛਾਰ॥
ਕਰਨਹਾਰੁਰਖਵਾਲਾਹੋਆਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾਸਰਖੇਪ੍ਰਭਿਅ
ਪੁਨੈਨਿੰਦਕਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੨॥੨੧॥੫੨॥ ੧੬
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੯ ਪੜਤਾਲ॥ ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਗੋਬਿੰਦ
ਦੁਖਭੰਜਨਾਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਨਾਮੁਦੇਵਹੁ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਤਾ
ਰਹੁਭੁਜਾਗਹਿਕੂਪਤੇਕਾਢਿਲੇਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕਰਿਅੰਧਮਾਇ

ਅਰੇਬੰਧਅਨਿਕਦੋਖਤਨਛਾਦਿਪੂਰੇ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਆਨਨਰਾਖਨਹਾਰਨਾ
ਮੁਸਿਮਰਾਵਹੁਸਰਨਿਸੂਰੇ॥੧॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਾਜੀਅਜੰਤਤਾਰਣਾਬੇਦ
ਉਚਾਰਨਹੀਅੰਤੁਪਾਇਓ॥ਗੁਣਹਸੁਖਸਾਗਰਾਬ੍ਰਹਮਰਤਨਾਗਰਾਭਗਤਿ
ਵਛਲੁਨਾਨਕਗਾਇਓ॥੨॥੧॥੫੩॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਹਲਤਿ
ਸੁਖੁਪਲਤਿਸੁਖੁਨਿਤਸੁਖੁਸਿਮਰਨੋਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਸਦਾਲੀਜੈ॥ਮਿਟਹਿ
ਕਮਾਣੇਪਾਪਚਿਰਾਣੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਮੁਆਜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜਜੋਬ
ਨਬਿਸਰੰਤਹਰਿਮਾਇਆਮਹਾਦੁਖੁਏਹੁਮਹਾਂਤੁਕਹੈ॥ਆਸਪਿਆਸਰਮਣ
ਹਰਿਕੀਰਤਨਏਹੁਪਦਾਰਥੁਭਾਗਵੰਤੁਲਹੈ॥੧॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਕਥ
ਅਗੋਚਰਾਪਤਿਤਉਧਾਰਣਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਸ
ਰਬਤਪੂਰਨਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥੨॥੨॥੫੪॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੨ ਬੰਦਨਾਹਰਿਬੰਦਨਾਗੁਣਗਾਵਹੁਗੋ
ਪਾਲਰਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੈਭਾਗਿਭੇਟੇਗੁਰਦੇਵਾ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਮਿਟੇਹਰਿਸੇ
ਵਾ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਜਾਕਾਮਨੁਰਾਪੈ॥ਸੋਗਅਗਨਿਤਿਸੁਜਨਨਬਿਆਪੈ॥
੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਆਸਾਧੂਸੰਗੇ॥ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਜਪਹੁਹਰਿਰੰਗੇ॥੩॥ਪਰ
ਧਨਦੋਖਕਿਛੁਪਾਪਨਫੇੜੇ॥ਜਮਜੰਦਾਰਨਆਵੈਨੇੜੇ॥੪॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿ
ਪ੍ਰਭਿਆਪਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਪ੍ਰਭਸਰਣਾਈ॥੫॥੧॥੫੫॥
ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿਭਈਸਚੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ॥ਮਨਿਤਨਿਰਸਨਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਜੀਵਨਾਹਰਿਜੀਵਨਾ॥ਜੀਵਨੁਹਰਿਜਪਿਸਾਧਸੰਗਿ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੀਬਸਤ੍ਰਓਢਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਏ॥੨॥ਹਸਤੀਰਥਅਸੁਅਸਵਾਰੀ॥ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਰਿਦੈਨਿਹਾਰੀ॥੩॥ਮਨ
ਤਨਅੰਤਰਿਚਰਨਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾਨਕਦਾਸਿਪਾਇਆ॥

੪॥੨॥੫੬॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਜੀਅ ਕਾ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਜਿਨਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਤਾਰਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਹੋਆ ਕ੍ਰਮ ਰਤੁ ਕੋਈ ਤੀਰਥ ਨਾਇਆ ॥ ਦਾਸੀ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥੧॥ ਬੰਧਨ ਕਾਟਨਹਾਰੁ ਸੁਆਮੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਸਿਮਰੈ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੨॥੩॥੫੭॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਤੈ ਪ੍ਰਕਾਰਿ ਨ ਤੂਟਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨ ਧਨ ਤੇ ਪਿਆਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਬੰਧੁ ਹਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗਉ ਨੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਏਹ ॥੨॥੪॥੫੮॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਬਨ ਖੋਜਨ ਜਾਈ ॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਸਦਾ ਅਲੇਪਾ ਤੋਹੀ ਸੰਗਿ ਸਮਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁਹਪ ਮਧਿ ਜਿਉ ਬਾਸੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਮੁਕਰ ਮਾਹਿ ਜੈਸੇ ਛਾਈ ॥ ਤੈਸੇ ਹੀ ਹਰਿ ਬਸੇ ਨਿਰੰਤਰਿ ਘਟ ਹੀ ਖੋਜਹੁ ਭਾਈ ॥੧॥ ਬਾਹਰਿ ਭੀਤਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਹੁ ਇਹੁ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਬਤਾਈ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਆਪਾ ਚੀਨੈ ਮਿਟੈ ਨ ਭ੍ਰਮ ਕੀ ਕਾਈ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਜਗੁ ਭਰਮ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛੋਡਿਆ ਮਾਇਆ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਭਾਈ ਸੁਤ ਬਨਿਤਾ ਤਾ ਕੈ ਰਸਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥ ਜੋਬਨੁ ਧਨੁ ਪ੍ਰਭਤਾ ਕੈ ਮਦ ਮੈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਹੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਸਦਾ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤਾ ਸਿਉ ਮਨੁ ਨ ਲਗਾਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੋਟਨ ਮੈ ਕਿਨਹੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਪਛਾਨਾ ॥੨॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਤਿਹ ਜੋਗੀ ਕਉ ਜੁਗਤਿ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਫੁਨਿ ਜਿਹ ਘਟਿ ਮਾਹਿ ਪਛਾਨਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਉਸਤਤਿ ਨਹ ਜਾ ਕੈ ਕੰਚਨ ਲੋਹ ਸਮਾਨੋ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹੈ ਅਤੀਤਾ ਜੋਗੀ ਤਾਹਿ ਬਖਾਨੋ ॥੧॥ ਚੰਚਲ ਮਨੁ ਦਹ ਦਿਸਿ ਕਉ ਧਾਵਤ ਅਚਲ ਜਾਹਿ ਠਹਰਾਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋ ਜੋ ਨਰੁ ਮੁਕਤਿ ਤਾਹਿ ਤੁਮ ਮਾਨੋ ॥੨॥੩॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਅਬ ਮੈ ਕਉਨੁ ਉਪਾਉ ਕਰਉ ॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਮਨ ਕੋ ਸੰਸਾ ਚੂਕੈ ਭਉ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਉ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮੁ ਪਾਇ ਕਛੁ ਭਲੋ ਨ ਕੀਨੋ ਤਾ ਤੇ ਅਧਿਕ ਡਰਉ ॥ ਮਨ ਬਚ ਕ੍ਰਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਹੀ ਗਾਏ ਯਹ ਜੀਅ ਸੋਚ ਧਰਉ ॥੧॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸੁਨਿ ਕਛੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਉਪਜਿਓ ਪਸੁ ਜਿਉ ਉਦਰੁ ਭਰਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਪਛਾਨਉ ਤਬ ਹਉ ਪਤਿਤ ਤਰਉ ॥੨॥੪॥ ਮ: ੧ ੯॥ ਮ: ੩ ॥ ੯॥ ਮ: ੪ ॥ ੧੩॥ ਮ: ੫ ॥ ੫੮॥ ਮ: ੯ ॥੪॥ ੯੩॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਰਤਨੀ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਤ ਚੁਗਹਿ ਨਹੀ ਦੂਰੇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚੋਗ ਚੁਗਹਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਪ੍ਰਾਨਪਤਿ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਬਗੁ ਬਪੁੜਾ ਛਪੜੀ ਨਾਇ ॥ ਕੀਚੜਿ ਡੂਬੈ ਮੈਲੁ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਚਰਨ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੀ ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਛੋਡਿ ਭਏ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਹਰਿ ਰਸ ਚਾਖੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ॥੨॥ ਸਰਵਰ ਹੰਸਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥ ਸਰਵਰ ਮਹਿ ਹੰਸੁ ਹੰਸ ਮਹਿ ਸਾਗਰੁ ॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਆਦਰੁ ॥੩॥ ਸੁੰਨ ਮੰਡਲ ਇਕੁ ਜੋਗੀ ਬੈਸੇ ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਕਹਹੁ ਕੋਊ ਕੈਸੇ ॥ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਜੋਤਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਨਾਥ ਸਚੇ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥ ਆਨੰਦ ਮੂਲੁ ਅਨਾਥ ਅਧਾਰੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜਿ ਬੀਚਾਰੀ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਣਹਾਰੇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਪਗੁ ਧਾਰੇ ॥੫॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਕਾਲੁ ਸੰਤਾਏ ॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਦੁਬਿਧਾ ਖੋਵੈ ॥ ਆਪੁ ਨ ਚੀਨਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਰੋਵੈ ॥੬॥ ਕਹਤਉ ਪੜਤਉ ਸੁਣਤਉ ਏਕ ॥ ਧੀਰਜ ਧਰਮੁ ਧਰਣੀਧਰ ਟੇਕ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ

ਭਿਟੈ ਸਮਾਇ ॥ ਰਤੁ ਬਿਖੇ ਪਰ ਕਉਣੁ ਜੋ ਮਨੁ ਪਤੀਆਏ ॥੭॥ ਸਾਚੇ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ
ਲਾਗੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭਰਮ ਭਉ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਰਤਿ ਮੂਰਤਿ ਆਦਿ ਅਨੂਪੁ ॥ ਨਾਨਕੁ
ਜਾਚੈ ਸਾਚੁ ਸਰੂਪੁ ॥੮॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਹਜਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿ
ਆ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਮਰਣੁ ਨ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ॥ ਠਾਕੁਰ ਮਹਿ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਮਹਿ
ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਗਤਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਈ
ਐ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮਰਿ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋ ਗੁਰੁ ਕਰਉ ਜਿ
ਸਾਚੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਕਥੁ ਕਥਾਵੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਲੋਗ ਅਵਰ ਨਹੀ
ਕਾਰਾ ॥ ਸਾਚਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਾਚੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਤਨ ਮਹਿ ਮਨੂਆ ਮਨ ਮਹਿ ਸਾਚਾ ॥
ਸੋ ਸਾਚਾ ਮਿਲਿ ਸਾਚੇ ਰਾਚਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਲਾਗੈ ਪਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿ
ਲੈ ਮਿਲਾਇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਦਿਖਾਵੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ॥ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜੈ ਨਾ ਬਹੁ ਭੇਖੈ ॥
ਘੜਿ ਭਾਡੇ ਜਿਨਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਮਨੁ ਪਤੀਆਇਆ ॥
੪॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਭੂਲਹਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿ ॥ ਬਹੁਤੁ ਸਿਆਣਪ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ॥
ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਭਉ ਭੋਜਨੁ ਖਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਕ ਰਹੇ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਪੂਜਿ ਸਿ
ਲਾ ਤੀਰਥ ਬਨ ਵਾਸਾ ॥ ਭਰਮਤ ਡੋਲਤ ਭਏ ਉਦਾਸਾ ॥ ਮਨਿ ਮੈਲੈ ਸੂਚਾ ਕਿਉ
ਹੋਇ ॥ ਸਾਚਿ ਮਿਲੈ ਪਾਵੈ ਪਤਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਆਚਾਰਾ ਵੀਚਾਰੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਆਦਿ
ਜੁਗਾਦਿ ਸਹਜਿ ਮਨੁ ਧੀਰਿ ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਕੋਟਿ ਉਧਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁ
ਰੁ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥੭॥ ਕਿਸੁ ਆਗੈ ਪ੍ਰਭ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਮੈ
ਕੋ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਰਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਭਾਇ ਗੁਣ
ਗਾਇ ॥੮॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਧਨਾਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜੋ ਜੋ ਜੂਨੀ ਆਇਓ
ਤਿਹ ਤਿਹ ਉਰਝਾਇਓ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਸੰਜੋਗਿ ਪਾਇਆ ॥ ਤਾਕੀ ਹੈ ਓਟ ਸਾਧ

ਰਾਖਹੁ ਦੇ ਕਰ ਹਾਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਅਨਿਕ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਿ
ਥਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਗੁਰ ਲਾਗਉ ਚਰਨ ਗੋਬਿੰਦ ਜੀ ਕਾ ਮਾਰਗੁ
ਦੇਹੁ ਜੀ ਬਤਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਕਰਉ ਮਾਇਆ ਕਉ ਬਚਿ
ਤਿ ਧਰਉ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਸਦ ਹੀ ਵਿਹਾਵੈ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭੇਟੈ ਸੰਤੁ ਮੇਰੀ ਲਾ
ਹੈ ਸਗਲ ਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਸਿਉ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਪੜੇ ਰੇ ਸਗਲ ਬੇਦ ਨਹ
ਚੂਕੈ ਮਨ ਭੇਦ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਨ ਧੀਰਹਿ ਮੇਰੇ ਘਰ ਕੇ ਪੰਚਾ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਭਗਤੁ
ਜੁ ਮਾਇਆ ਤੇ ਰਹਤੁ ਇਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਰਿਦੈ ਸਿੰਚਾ ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਰੇ ਤੀਰਥ
ਨਾਏ ਅਹੰਬੁਧਿ ਮੈਲੁ ਲਾਏ ਘਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨ ਮਾਨੈ ॥ ਕਦਿ ਪਾਵਉ ਸਾਧ
ਸੰਗੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਇਸਨਾਨੈ ॥੪॥ ਸਗਲ
ਅਸ੍ਰਮ ਕੀਨੇ ਮਨੂਆ ਨ ਪਤੀਨੇ ॥ ਬਿਬੇਕਹੀਨ ਦੇਹੀ ਧੋਏ ॥ ਕੋਈ ਪਾਈਐ ਰੇ
ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ ਮਲੁ ਖੋਏ ॥੫॥
ਕਰਮ ਧਰਮ ਜੁਗਤਾ ਨਿਮਖ ਨ ਹੇਤੁ ਕਰਤਾ ਗਰਬਿ ਗਰਬਿ ਪੜੈ ਕਹੀ ਨ ਲੇਖੈ ॥
ਜਿਸੁ ਭੇਟੀਐ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਕਰੈ ਸਦਾ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਊ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਪੇਖੈ ॥
੬॥ ਮਨਹਠਿ ਜੋ ਕਮਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨ ਲੇਖੈ ਪਾਵੈ ਬਗੁਲ ਜਿਉ ਧਿਆਨੁ ਲਾਵੈ ਮਾ
ਇਆ ਰੇ ਧਾਰੀ ॥ ਕੋਈ ਐਸੋ ਰੇ ਸੁਖਹ ਦਾਈ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਨਾਈ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਗ
ਤਿ ਹੋਇ ਹਮਾਰੀ ॥੭॥ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਾਟੈ ਰੇ ਬੰਧਨ ਮਾਇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਭੇਟਿਓ ਨਿਰਭੈ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸੁਖ ਨਾਨਕ ਲਾਧੇ
ਹਰਿ ਚਰਨ ਪਰਾਤਾ ॥੮॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਭਈ ਸਫਲ ਜਾਤ੍ਰਾ ॥ ਆਵਣ ਜਾ
ਣ ਰਹੇ ਮਿਲੇ ਸਾਧਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੧॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ ॥ ਘਰੁ ੧ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣ ਜਾਉ ਤੀ
ਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ॥ ਤੀਰਥੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰੁ ਅੰਤਰਿ ਗਿਆਨੁ ਹੈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਸਾਚਾ

ਨੁਤੀਰਥੁਦਸਪੁਰਬਸਦਾਦਸਾਹਰਾ॥ਹਉਨਾਮੁਹਰਿਕਾਸਦਾਜਾਚਉਦੇਹੁ
ਪ੍ਰਭਧਰਣੀਧਰਾ॥ਸੰਸਾਰੁਰੋਗੀਨਾਮੁਦਾਰੂਮੈਲੁਲਾਗੈਸਚਬਿਨਾ॥ਗੁਰਵਾਕੁਨਿਰ
ਮਲੁਸਦਾਚਾਨਣੁਨਿਤਸਾਚੁਤੀਰਥੁਮਜਨਾ॥੧॥ਸਾਚਿਨਲਾਗੈਮੈਲੁਕਿਆਮਲੁਧੋ
ਈਐ॥ਗੁਣਹਿਹਾਰੁਪਰੋਇਕਿਸਕਉਰੋਈਐ॥ਵੀਚਾਰਿਮਾਰੈਤਰੈਤਾਰੈਉਲਟਿ
ਜੋਨਿਨਆਵਏ॥ਆਪਿਪਾਰਸੁਪਰਮਧਿਆਨੀਸਾਚੁਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਆਨੰਦੁਅਨ
ਦਿਨੁਹਰਖੁਸਾਚਾਦੂਖਕਿਲਵਿਖਪਰਹਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਪਾਇਆਗੁਰਿਦਿਖਾਇਆ
ਮੈਲੁਨਾਹੀਸਚਮਨੇ॥੨॥ਸੰਗਤਿਮੀਤਮਿਲਾਪੁਪੂਰਾਨਾਵਣੋ॥ਗਾਵੈਗਾਵਣਹਾਰੁ
ਸਬਦਿਸੁਹਾਵਣੋ॥ਸਾਲਾਹਿਸਾਚੇਮੰਨਿਸਤਿਗੁਰੁਪੁੰਨਦਾਨਦਇਆਮਤੇ॥ਪਿਰਸੰ
ਗਿਭਾਵੈਸਹਜਿਨਾਵੈਬੇਣੀਤਸੰਗਮੁਸਤਸਤੇ॥ਆਰਾਧਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਨਿਤ
ਦੇਇਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਗਤਿਸੰਗਿਮੀਤਾਸੰਤਸੰਗਤਿਕਰਿਨਦਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥੩॥ਕਹਣੁਕਹੈਸਭੁਕੋਇਕੇਵਡੁਆਖੀਐ॥ਹਉਮੂਰਖੁਨੀਚੁਅਜਾਣੁ
ਸਮਝਾਸਾਖੀਐ॥ਸਚੁਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀਤਿਤੁਮਨੁਮਾਨਿਆਮੇਰਾ॥
ਕੂਚੁਕਰਹਿਆਵਹਿਬਿਖੁਲਾਦੇਸਬਦਿਸਚੈਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਆਖਣਿਤੋਟਿਨਭਗਤਿ
ਭੰਡਾਰੀਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਨੁਮਾਂਜੈਸਚੁਸੋਈ॥
੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧ ਜੀਵਾਤੇਰੈਨਾਇਮਨਿਆਨੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਸਾਚੋ
ਸਾਚਾਨਾਉਗੁਣਗੋਵਿੰਦੁਹੈਜੀਉ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਅਪਾਰਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾਜਿਨਿ
ਸਿਰਜੀਤਿਨਿਗੋਈ॥ਪਰਵਾਣਾਆਇਆਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆਫੇਰਿਨਸਕੈਕੋਈ॥
ਆਪੇਕਰਿਵੇਖੈਸਿਰਿਸਿਰਿਲੇਖੈਆਪੇਸੁਰਤਿਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਗਮ
ਅਗੋਚਰੁਜੀਵਾਸਚੀਨਾਈ॥੧॥ਤੁਮਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇਆਇਆਜਾਇਸੀਜੀ
ਉ॥ਹੁਕਮੀਹੋਇਨਿਬੇੜੁਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਜੀਉ॥ਗੁਰੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏਅਕਥੁਕਹਾ
ਏਸਚਮਹਿਸਾਚੁਸਮਾਣਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਸਮਾਏਹੁਕਮੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਾ॥

ਸਚੀਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਤੂਮਨਿਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁ
ਨਦੂਜਾਨਾਮਿਤੇਰੈਵਡਿਆਈ॥੨॥ਤੂਸਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰੁਅਲਖਸਿਰੰਦਿਆ
ਜੀਉ॥ਏਕੁਸਾਹਿਬੁਦੁਇਰਾਹਵਾਦਵਧੰਦਿਆਜੀਉ॥ਦੁਇਰਾਹਚਲਾਏਹੁਕਮਿ
ਸਬਾਏਜਨਮਿਮੁਆਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਨਾਹੀਕੋਬੇਲੀਬਿਖੁਲਾਦੀਸਿਰਿਭਾਰਾ॥
ਹੁਕਮੀਆਇਆਹੁਕਮੁਨਬੂਝੈਹੁਕਮਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਬ
ਦਿਸਿਞਾਪੈਸਾਚਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰਿਸਬਦਿਸੁਹਾ
ਇਆਜੀਉ॥ਬੋਲਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣਿਰਸਨਰਸਾਇਆਜੀਉ॥ਰਸਨਰਸਾਏਨਾਮਿ
ਤਿਸਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਿਕਾਣੇ॥ਪਾਰਸਿਪਰਸਿਐਪਾਰਸੁਹੋਏਜਾਤੇਰੈਮਨਿਭਾ
ਣੇ॥ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਵਿਰਲਾਗਿਆਨਵੀਚਾਰੀ॥ਨਾਨ
ਕਭਗਤਸੋਹਨਿਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥੪॥ਭੂਖਪਿਆਸੋਆਥਿਕਿਉਦ
ਰਿਜਾਇਸਾਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਉਜਾਇਨਾਮੁਧਿਆਇਸਾਜੀਉ॥ਸਚੁਨਾਮੁਧਿ
ਆਈਸਾਚੁਚਵਾਈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਪਛਾਣਾ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਦਇਆਲੁਨਿਰੰਜਨੁ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣਾ॥ਕਰਣੀਕਾਰਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਈਆਪਿਮੁਆਮਨੁਮਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਤ੍ਰਿਸਨਾਨਾਮਿਨਿਵਾਰੀ॥੫॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੧
ਪਿਰਸੰਗਿਮੂਠੜੀਏਖਬਰਿਨਪਾਈਆਜੀਉ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖਿਅੜਾਲੇਖੁਪੁਰਬਿ
ਕਮਾਇਆਜੀਉ॥ਲੇਖੁਨਮਿਟਈਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆਕਿਆਜਾਣਾਕਿਆਹੋਸੀ॥ਗੁ
ਣੀਅਚਾਰਿਨਹੀਰੰਗਿਰਾਤੀਅਵਗੁਣਬਹਿਬਹਿਰੋਸੀ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਆਕਕੀਛਾ
ਇਆਬਿਰਧਿਭਏਦਿਨਪੁੰਨਿਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਬਿਨਾਦੋਹਾਗਣਿਛੂਟੀਝੂਠਿਵਿਛੁੰ
ਨਿਆ॥੧॥ਬੂਡੀਘਰੁਘਾਲਿਓਗੁਰਕੈਭਾਇਚਲੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਧਿਆਇਪਾਵਹਿ
ਸੁਖਿਮਹਲੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸੁਖੁਪਾਏਪੇਈਅੜੈਦਿਨਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇ
ਬਹੈਸਚੁਪਾਏਅਨਦਿਨੁਨਾਲਿਪਿਆਰੇ॥ਵਿਣੁਭਗਤੀਘਰਿਵਾਸੁਨਹੋਵੀਸੁਣਿਅ

ਤੁਲੋਕਸਬਾਏ॥ਨਾਨਕਸਰਸੀਤਾਪਿਰੁਪਾਏਰਾਤੀਸਾਚੈਨਾਏ॥੨॥ਪਿਰੁਧਨਭਾਵੈਤਾ
ਪਿਰਭਾਵੈਨਾਰੀਜੀਉ॥ਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀਜੀਉ॥ਗੁਰਸਬ
ਦਿਵੀਚਾਰੀਨਾਹਪਿਆਰੀਨਿਵਿਨਿਵਿਭਗਤਿਕਰੇਈ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਜਲਾਏਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਰਸਮਹਿਰੰਗੁਕਰੇਈ॥ਪ੍ਰਭਸਾਚੇਸੇਤੀਰੰਗਿਰੰਗੇਤੀਲਾਲਭਈਮਨੁਮਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾ
ਚਿਵਸੀਸੋਹਾਗਣਿਪਿਰਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੩॥ਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈਨਾਰਿਜੇਪਿਰਭਾ
ਵਏਜੀਉ॥ਝੂਠੇਵੈਣਚਵੇਕਾਮਿਨਆਵਏਜੀਉ॥ਝੂਠੁਅਲਾਵੈਕਾਮਿਨਆਵੈ
ਨਾਪਿਰੁਦੇਖੈਨੈਣੀ॥ਅਵਗੁਣਿਆਰੀਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀਛੂਟੀਵਿਧਣਰੈਣੀ॥ਗੁਰਸਬਦੁ
ਨਮਾਨੈਫਾਹੀਫਾਥੀਸਾਧਨਮਹਲੁਨਪਾਏ॥ਨਾਨਕਆਪੇਆਪੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਏ॥੪॥ਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰਿਜਿਨਿਪਿਰੁਜਾਣਿਆਜੀਉ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੂੜਿਆ
ਰਿਕੂੜੁਕਮਾਣਿਆਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਸੁਹਾਵੀਸਾਚੇਭਾਵੀਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰਭਰਾਤੀ॥
ਪਿਰੁਰਲੀਆਲਾਜੋਬਨਿਬਾਲਾਤਿਸੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥ਗੁਰਸਬਦਿਵਿਗਾਸੀਸਹੁ
ਰਾਵਾਸੀਫਲੁਪਾਇਆਗੁਣਕਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪਿਰਘਰਿਸੋਹੈ
ਨਾਰੀ॥੫॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੪
ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈਐਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਸੁਭਾਇਸਹਜਿਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉ॥ਗੁਣਗਾਇਵਿਗਸੈਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾ
ਆਪਿਸਾਚੇਭਾਵਏ॥ਅਹੰਕਾਰੁਹਉਮੈਤਜੈਮਾਇਆਸਹਜਿਨਾਮਿਸਮਾਵਏ॥ਆ
ਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋਈਆਪਿਦੇਇਤਪਾਈਐ॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਨਾਮੁਧਿਆਈ
ਐਜੀਉ॥੧॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈਜੀਉ॥ਹਉਤਿਸੁਸੇਵੀਦਿਨੁਰਾਤਿ
ਮੈਕਦੇਨਵੀਸਰੈਜੀਉ॥ਕਦੇਨਵਿਸਾਰੀਅਨਦਿਨੁਸਮਾਰੀਜਾਨਾਮੁਲਈਤਾਜੀਵਾ॥
ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਤਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਮੇਲੇਅਨਦਿਨੁਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬਿਚਰੈ॥ਅੰਦਰਿਸਾਚਾਨੇਹੁਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰੈ॥੨॥

ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆਵਏਜੀਉ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇਤਸਹਜਿਸਮਾਵਏਜੀਉ॥ਸਹਜਿਸਮਾਵੈਤਾਹਰਿਮਨਿਭਾਵੈਸਦਾਅਤੀ
ਤੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਸੋਭਾਜਗਅੰਤਰਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਹਰਖਸੋਗ
ਦੁਹਾਤੇਮੁਕਤਾਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੇਸੁਭਾਵਏ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੈਵਡਭਾਗਿਤਾਹਰਿਰਸੁਆ
ਵਏਜੀਉ॥੩॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਜਮਿਜੋਹਿਆਜੀਉ॥ਹਾਇਹਾਇ
ਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤਿਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਜੀਉ॥ਮਾਇਆਦੁਖਿਮੋਹਿਆਹਉਮੈਰੋ
ਹਿਆਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਵਏ॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਦੇਇਤਿਸੁਚੇਤੈਨਾਹੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁ
ਤਾਵਏ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਸਾਥਿਨਚਾਲੈਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਾਇਆਧੋਹਿਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇ
ਦੁਖੁਹੋਇਮਨਮੁਖਿਜਮਿਜੋਹਿਆਜੀਉ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁ
ਹਰਿਪਾਇਆਜੀਉ॥ਸਦਾਰਹੈਕਰਜੋੜਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾਇਆਜੀਉ॥ਪ੍ਰਭੁਮਨਿਭਾ
ਵੈਤਾਹੁਕਮਿਸਮਾਵੈਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਮਿਲੀਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮੁਮਨਿਭਾਵਏ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਮਿਲਾਇਮਹਲੁਹਰਿਪਾਵਏਜੀਉ॥੫॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿ ਧਨਾਸਰੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ਸਤਿਗੁਰਦੀਨਦਇਆਲ
ਜਿਸੁਸੰਗਿਹਰਿਗਾਵੀਐਜੀਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਾਧਸੰਗਿਰਾਵੀਐਜੀਉ॥
ਭਜੁਸੰਗਿਸਾਧੂਇਕੁਅਰਾਧੂਜਨਮਮਰਨਦੁਖਨਾਸਏ॥ਧੁਰਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆ
ਸਾਚੁਸਿਖਿਆਕਟੀਜਮਕੀਫਾਸਏ॥ਭੈਭਰਮਨਾਠੇਛੁਟੀਗਾਠੇਜਮਪੰਥਿਮੂਲਿ
ਨਆਵੀਐ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਐ॥੧॥ਨਿ
ਧਰਿਆਧਰਏਕੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੋਜੀਉ॥ਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਸਰਬਦੁਖਭੰਜਨੋਜੀਉ॥
ਦੁਖਹਰਤਕਰਤਾਸੁਖਹਸੁਆਮੀਸਰਣਿਸਾਧੂਆਇਆ॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਮਹਾ
ਬਿਖੜਾਪਲਏਕਮਾਹਿਤਰਾਇਆ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਥਾਈਗੁਰਗਿਆਨੁਨੇ

ਦੀਅਕੰਨੋ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਸਦਾਸਿਮਰੀਸਭਭੁਖਭੈਭੰਜਨੋ॥੨॥ਅਧਿਖਲੀ
ਏਲਾਨ੍ਹਿਲਾਇਇਕਿਰਿਪਧਾਰੀਅਜੀਉ॥ਸੋਤਿਨਿਗੁਨਕੀਤਾਅਨਾਥੁਪ੍ਰਭਅਗਮਅ
ਗਾਧੀਅਜੀਉ॥ਦਇਆਲਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਨੀਚਥਾਪਣਹਾਰਿਆ॥ਜੀਅ
ਜੰਤਸਭਿਵਸਿਤੇਰੈਸਗਲਤੇਰੀਸਾਰਿਆ॥ਆਪਿਕਰਤਾਆਪਿਭੁਗਤਾਆਪਿਸਗ
ਲਬੀਚਾਰੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਨਾਨਕਗੁਣਗਾਇਜੀਵਾਹਰਿਜਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀਆ
॥੩॥ਤੇਰਾਦਰਸੁਅਪਾਰੁਨਾਮੁਅਮੋਲਈਜੀਉ॥ਨਿਤਿਜਪਹਿਤੇਰੇਦਾਸਪੁਰਖਅਤੋ
ਲਈਜੀਉ॥ਸੰਤਰਸਨਵੂਠਾਆਪਿਤੂਠਾਹਰਿਰਸਹਿਸੇਈਮਾਤਿਆ॥ਗੁਰਚਰਨ
ਲਾਗੇਮਹਾਭਾਗੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਆ॥ਸਦਸਦਾਸਿੰਮ੍ਰਤਬ੍ਯਸੁਆਮੀਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਗੁਣਬੋਲਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਧੂਰਿਸਾਧੂਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਅਮੋਲਈ॥੪॥੧॥੫॥
ਧਨਾਸਰੀਕਾਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥੮੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੩॥ ਛੰਤ॥੫॥
੧੦੦॥ ਜੋੜੁ॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਕੀ॥ ਸਨਕਸਨੰਦਮਹੇਸਸਮਾਨਾਂ॥
ਸੇਖਨਾਗਿਤੇਰੋਮਰਮੁਨਜਾਨਾਂ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਰਾਮੁਰਿਦੈਬਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਨੂ
ਮਾਨਸਰਿਗਰੁੜਸਮਾਨਾਂ॥ਸੁਰਪਤਿਨਰਪਤਿਨਹੀਗੁਨਜਾਨਾਂ॥੨॥ਚਾਰਿਬੇਦਅਰੁ
ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨਾਂ॥ਕਮਲਾਪਤਿਕਵਲਾਨਹੀਜਾਨਾਂ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਭ੍ਰਮੈਨਾਹੀ॥
ਪਗਲਗਿਰਾਮਰਹੈਸਰਨਾਂਹੀ॥੪॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਦਿਨਤੇਪਹਰਪਹਰਤੇਘਰੀ
ਆਂਆਵਘਟੈਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕਾਲੁਅਹੇਰੀਫਿਰੈਬਧਿਕਜਿਉਕਹਹੁਕਵਨਬਿਧਿ
ਕੀਜੈ॥੧॥ਸੋਦਿਨੁਆਵਨਲਾਗਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਕਹਹੁਕੋਊਹੈ
ਕਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਜੋਤਿਕਾਇਆਮਹਿਬਰਤੈਆਪਾਪਸੂਨਬੂਝੈ॥ਲਾ
ਲਚਕਰੈਜੀਵਨਪਦਕਾਰਨਲੋਚਨਕਛੂਨਸੂਝੈ॥੨॥ਕਹਤਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਛੋ
ਡਹੁਮਨਕੇਭਰਮਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਪਰਹੁਏਕਕੀਸਰਨਾਂ॥੩॥੨॥

ਧਨਾਸਰੀ॥ ਜੋਜਨੁਭਾਉਭਗਤਿਕਛੁਜਾਨੈਤਾਕਉਅਚਰਜੁਕਾਹੋ॥ਜਿਉਜਲ
ਜਲਮਹਿਪੈਸਿਨਨਿਕਸੈਤਿਉਢੁਰਿਮਿਲਿਓਜੁਲਾਹੋ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੈਤਉ
ਮਤਿਕਾਭੋਰਾ॥ਜਉਤਨੁਕਾਸੀਤਜਹਿਕਬੀਰਾਰਮਈਐਕਹਾਨਿਹੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹ
ਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਰੇਲੋਈਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਕੋਈ॥ਕਿਆਕਾਸੀਕਿਆਊਖਰੁਮਗਹ
ਰੁਰਾਮੁਰਿਦੈਜਉਹੋਈ॥੨॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਇੰਦ੍ਰਲੋਕਸਿਵਲੋਕਹਿਜੈਬੋ॥ਓਛੇ
ਤਪਕਰਿਬਾਹੁਰਿਐਬੋ॥੧॥ਕਿਆਮਾਂਗਉਕਿਛੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਰਾਮਨਾਮਰਖੁਮਨਮਾ
ਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਭਾਰਾਜਬਿਭੈਬਡਿਆਈ॥ਅੰਤਿਨਕਾਹੂਸੰਗਸਹਾਈ॥੨॥ਪੁ
ਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਲਛਮੀਮਾਇਆ॥ਇਨਤੇਕਹੁਕਵਨੈਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਕਹਤਕਬੀ
ਰਅਵਰਨਹੀਕਾਮਾ॥ਹਮਰੈਮਨਧਨਰਾਮਕੋਨਾਮਾ॥੪॥੪॥ ਧਨਾਸਰੀ॥ ਰਾਮਸਿ
ਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਰਾਮਸਿਮਰਿਭਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਨਬਿਨੁਬੂਡਤੇਅਧਿਕਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਨਿਤਾਸੁਤਦੇਹਗ੍ਰੇਹਸੰਪਤਿਸੁਖਦਾਈ॥ਇਨਮੈਕਛੁਨਾਹਿਤੇਰੋਕਾਲ
ਅਵਧਆਈ॥੧॥ਅਜਾਮਲਗਜਗਨਿਕਾਪਤਿਤਕਰਮਕੀਨੇ॥ਤੇਊਉਤਰਿਪਾਰਿਪ
ਰੇਰਾਮਨਾਮਲੀਨੇ॥੨॥ਸੂਕਰਕੂਕਰਜੋਨਿਭ੍ਰਮੇਤਊਲਾਜਨਆਈ॥ਰਾਮਨਾਮਛਾਡਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਹੇਬਿਖੁਖਾਈ॥੩॥ਤਜਿਭਰਮਕਰਮਬਿਧਿਨਿਖੇਧਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੀ॥ਗੁ
ਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਨਕਬੀਰਰਾਮੁਕਰਿਸਨੇਹੀ॥੪॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਗਹਰੀਕਰਿਕੈਨੀਵਖੁਦਾਈਊ
ਪਰਿਮੰਡਪਛਾਏ॥ਮਾਰਕੰਡੇਤੇਕੋਅਧਿਕਾਈਜਿਨਿਤ੍ਰਿਣਧਰਿਮੂੰਡਬਲਾਏ॥੧॥ਹ
ਮਰੋਕਰਤਾਰਾਮੁਸਨੇਹੀ॥ਕਾਹੇਰੇਨਰਗਰਬੁਕਰਤਹਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਝੂਠੀਦੇਹੀ॥੧॥
ਮੇਰੀਮੇਰੀਕੈਰਉਕਰਤੇਦੁਰਜੋਧਨਸੇਭਾਈ॥ਬਾਰਹਜੋਜਨਛਤ੍ਰੁਚਲੈਥਾਦੇਹੀਗਿਰਝ
ਨਖਾਈ॥੨॥ਸਰਬਸੋੁਇਨਕੀਲੰਕਾਹੋਤੀਰਾਵਨਸੇਅਧਿਕਾਈ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਿ
ਬਾਂਧੇਹਾਥੀਖਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥੩॥ਦੁਰਬਾਸਾਸਿਉਕਰਤਠਗਉਰੀਜਾਦਵਏ

ਤਲਪਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਨ ਅਪੁਨੈ ਊਪਰਿ ਨਾਮਦੇਉ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥੪॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਦਸ ਬੈਰਾਗਨਿ ਮੋਹਿ ਬਸਿ ਕੀਨੀ ਪੰਚਹੁ ਕਾ ਮਿਟ ਨਾਵਉ ॥ ਸਤਰਿ
ਦੋਇ ਭਰੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਬਿਖੁ ਕਉ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵਉ ॥੧॥ ਪਾਛੈ ਬਹੁਰਿ ਨ ਆਵਨੁ
ਪਾਵਉ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਘਟ ਤੇ ਉਚਰਉ ਆਤਮ ਕਉ ਸਮਝਾਵਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬਜਰ ਕੁਠਾਰੁ ਮੋਹਿ ਹੈ ਛੀਨਾਂ ਕਰਿ ਮਿੰਨਤਿ ਲਗਿ ਪਾਵਉ ॥ ਸੰਤਨ ਕੇ ਹਮ ਉਲਟੇ ਸੇ
ਵਕ ਭਗਤਨ ਤੇ ਡਰਪਾਵਉ ॥੨॥ ਇਹ ਸੰਸਾਰ ਤੇ ਤਬ ਹੀ ਛੂਟਉ ਜਉ ਮਾਇਆ
ਨਹ ਲਪਟਾਵਉ ॥ ਮਾਇਆ ਨਾਮੁ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਾ ਤਿਹ ਤਜਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਵਉ ॥੩॥
ਇਤੁ ਕਰਿ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜੋ ਜਨ ਤਿਨ ਭਉ ਸਗਲ ਚੁਕਾਈਐ ॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇ
ਉ ਬਾਹਰਿ ਕਿਆ ਭਰਮਹੁ ਇਹ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥੪॥੨॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥
ਮਾਰਵਾੜਿ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਬੇਲਿ ਬਾਲਹਾ ਕਰਹਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੁਰੰਕ ਨਿਸਿ ਨਾ
ਦੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰੂੜੋ ਰੂਪੁ ਰੂੜੋ ਅਤਿ ਰੰਗ ਰੂੜੋ
ਮੇਰੋ ਰਾਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਧਰਣੀ ਕਉ ਇੰਦ੍ਰੁ ਬਾਲਹਾ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਜੈਸੇ
ਭਵਰਲਾ ॥ ਜਿਉ ਕੋਕਿਲ ਕਉ ਅੰਬੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੨॥ ਚਕ
ਵੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਸੂਰੁ ਬਾਲਹਾ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਹੰਸੁਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤਰੁਣੀ ਕਉ ਕੰਤੁ ਬਾਲ
ਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੩॥ ਬਾਰਿਕ ਕਉ ਜੈਸੇ ਖੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੁਖ
ਜੈਸੇ ਜਲਧਰਾ ॥ ਮਛੁਲੀ ਕਉ ਜੈਸੇ ਨੀਰੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਰਾਮਈਆ ॥੪॥
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਮੁਨਿ ਚਾਹਹਿ ਬਿਰਲੇ ਕਾਹੂ ਡੀਠੁਲਾ ॥ ਸਗਲ ਭਵਣ ਤੇਰੋ ਨਾ
ਮੁ ਬਾਲਹਾ ਤਿਉ ਨਾਮੇ ਮਨਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੫॥੩॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰੀ
ਏ ਪੁੰਡਰਕ ਵਨਾ ॥ ਤਾ ਚੇ ਹੰਸਾ ਸਗਲੇ ਜਨਾਂ ॥ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨਾ ਤੇ ਜਾਨਊ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਚੰਤੀ
ਨਾਚਨਾ ॥੧॥ ਪਹਿਲ ਪੁਰਸਾਬਿਰਾ ॥ ਅਥੋਨ ਪੁਰਸਾਦਮਰਾ ॥ ਅਸਗਾ ਅਸ ਉਸਗਾ ॥
ਹਰਿ ਕਾ ਬਾਗਰਾ ਨਾਚੈ ਪਿੰਧੀ ਮਹਿ ਸਾਗਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚੰਤੀ ਗੋਪੀ ਜੰਨਾ ॥ ਨਈਆ

ਤੇ ਬੈਰੇ ਕੰਨਾ ॥ ਤਰਕੁ ਨ ਚਾ ॥ ਭ੍ਰਮੀਆ ਚਾ ॥ ਕੇਸਵਾ ਬਚਉਨੀ ਅਈਏ ਮਈਏ ਏਕ ਆ
ਨ ਜੀਉ ॥੨॥ ਪਿੰਧੀ ਉਭਕਲੇ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਏ ਤੁਮ ਚੇ ਦੁਆਰਾ ॥ ਤੂ ਕੁ
ਨੁ ਰੇ ॥ ਮੈ ਜੀ ॥ ਨਾਮਾ ॥ ਹੋ ਜੀ ॥ ਆਲਾ ਤੇ ਨਿਵਾਰਣਾ ਜਮ ਕਾਰਣਾ ॥੩॥੪॥
ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਜਾ ਕੀ ਹੈ ਕਿਰਣੀ ਧਰਤੀ ਜਾ ਕੇ ਬੈਠੋ ॥ ਤਾ ਸੁ ਪਦਣੀ ਪਗ
ਧੋਇ ਤਿਨ ਸਾਕਉ ਇਵ ਕੋ ਜਾ ਕੋ ਪੈਠੋ ॥੧॥ ਬਪੁੜੋ ਵਲੀਆ ਬਲਿ ਜਾਸਿਉ ॥ ਮੈ ਤਉ
ਭੂਮ ਕੇ ਆਲੋਟੇ ਸਿਉ ॥ ਮੈ ਤਉ ਬੇਰ ਕੋ ਜਾਵੇ ਸਿਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਛ
ਈ ਧਰਤੀ ਮਾਗੇ ਬਾਵਨ ਰੂਪ ਅਨੰਤੋ ॥ ਤਾ ਸੁ ਪਦਣੀ ਪਗ ਧੋਇ ਤਿਨ ਸਾਕਉ ਧਰ ਤੁਏ
ਵ ਕੋ ਹੈ ਜਾ ਕੋ ॥੨॥ ਛਾਡ ਕੇ ਜਿਲਿ ਧਰਤੀ ਰਾਖੀ ਬਾਰਾਹ ਰੂਪ ਅਨੰਤੋ ॥ ਤਾ ਸੁ ਪ
ਦਣੀ ਪਗ ਧੋਇ ਤਿਨ ਸਾਕਉ ਇਵ ਕੋ ਜਾ ਕੇ ਰੰਤੋ ॥੩॥ ਅਧ ਕੇ ਸਿੰਧੁ ਅਧ ਕੇ ਮਾਣ
ਸੁ ਨਿਕਸਿਓ ਸੁਆਮੀ ਜਾ ਕੋ ॥ ਤਾ ਸੁ ਪਦਣੀ ਪਗ ਧੋਇ ਤਿਨ ਸਾਕਉ ਨਾਮਦੇਵ ਕੋ ਹੈ ਜਾ
ਕੋ ॥੪॥ ਨਾਮੇ ਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੂੜੋ ਠਾਕੁਰ ਮਾਧਉ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਭੁਖ ਰੰਜਨ ਭੈ ਭੰਜ
ਨ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਚਰਨ ਧਰਨ ਵਾਰੀ ॥੫॥੫॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਮਾ
ਧਉ ਬਿਰਦੁ ਤੇਰਾ ॥ ਧੰਨਿ ਤੇ ਵੈ ਮੁਨਿ ਜਨ ਜਿਨ ਧਿਆਇਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ॥੧॥ ਮੇ
ਰੈ ਮਾਥੈ ਲਾਗੀ ਲੇ ਧੂਰਿ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਨਨ ਕੀ ॥ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਿਨਹੂ ਤੇ ਦੂ
ਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਕਾ ਦਇਆਲੁ ਮਾਧੌ ਗਰਬ ਪਰਹਾਰੀ ॥ ਚਰਨ ਸਰਨ ਨਾ
ਮਾ ਬਲਿ ਤਿਹਾਰੀ ॥੨॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਧਨਾਸਰੀ ਭਗਤ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਹਮ ਸਰਿ ਦੀਨੁ ਦਇਆਲੁ ਨ ਤੁ
ਮ ਸਰਿ ਅਬ ਪਤੀਆਰੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਬਚਨੀ ਤੋਰ ਮੋਰ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ਜਨ ਕਉ ਪੂ
ਰਨੁ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਰਮਈਆ ਕਾਰਨੇ ॥ ਕਾਰਨ ਕਵਨ ਅਬੋ
ਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁਤ ਜਨਮ ਬਿਛੁਰੇ ਥੇ ਮਾਧਉ ਇਹੁ ਜਨਮੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ਲੇਖੇ ॥ ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸ ਆਸ ਲਗਿ ਜੀਵਉ ਚਿਰ ਭਇਓ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖੇ ॥੨॥੧॥ ਧਨਾਸਰੀ ॥

ਚਿਤਸਿਮਰਨੁਕਰਉ ਨੈਨਅਵਿਲੋਕਨੋਸ੍ਰਵਨਬਾਣੀਸੁਜਸੁਪੂਰਿਰਾਖਉ॥ਮਨੁਸੁ
ਮਧੁਕਰੁਕਰਉਚਰਨਹਿਰਦੇਧਰਉਰਸਨਅੰਮ੍ਰਿਤਰਾਮਨਾਮਭਾਖਉ॥੧॥ਮੇਰੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਸਿਉਜਿਨਿਘਟੈ॥ਮੈਤਉਮੋਲਿਮਹਗੀਲਈਜੀਅਸਟੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਬਿਨਾਭਾਉਨਹੀਊਪਜੈਭਾਵਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੀਹੋਇਤੇਰੀ॥
ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਇਕਬੇਨਤੀਹਰਿਸਿਉਪੈਜਰਾਖਹੁਰਾਜਾਰਾਮਮੇਰੀ॥੨॥੨॥
ਧਨਾਸਰੀ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਮਜਨੁਮੁਰਾਰੇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਝੂਠੇਸਗਲਪਾ
ਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਆਸਨੋਨਾਮੁਤੇਰੋਉਰਸਾਨਾਮੁਤੇਰਾਕੇਸਰੋਲੇਛਿ
ਟਕਾਰੇ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਅੰਭੁਲਾਨਾਮੁਤੇਰੋਚੰਦਨੋਘਸਿਜਪੇਨਾਮੁਲੇਤੁਝਹਿਕਉ
ਚਾਰੇ॥੧॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਦੀਵਾਨਾਮੁਤੇਰੋਬਾਤੀਨਾਮੁਤੇਰੋਤੇਲੁਲੇਮਾਹਿਪਸਾਰੇ॥ਨਾ
ਮਤੇਰੇਕੀਜੋਤਿਲਗਾਈਭਇਓਉਜਿਆਰੋਭਵਨਸਗਲਾਰੇ॥੨॥ਨਾਮੁਤੇਰੋਤਾ
ਗਾਨਾਮੁਫੂਲਮਾਲਾਭਾਰਅਠਾਰਹਸਗਲਜੂਠਾਰੇ॥ਤੇਰੋਕੀਆਤੁਝਹਿਕਿਆ
ਅਰਪਉਨਾਮੁਤੇਰਾਤੁਹੀਚਵਰਢੋਲਾਰੇ॥੩॥ਦਸਅਠਾਅਠਸਠੇਚਾਰੇਖਾਣੀਇਹੈ
ਵਰਤਣਿਹੈਸਗਲਸੰਸਾਰੇ॥ਕਹੈਰਵਿਦਾਸੁਨਾਮੁਤੇਰੋਆਰਤੀਸਤਿਨਾਮੁਹੈ
ਹਰਿਭੋਗਤੁਹਾਰੇ॥੪॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧਨਾਸਰੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਤ੍ਰਿਲੋਚਨ॥ ਨਾਰਾਇਣਨਿੰਦਸਿਕਾਇਭੂਲੀ
ਗਵਾਰੀ॥ਦੁਕ੍ਰਿਤੁਸੁਕ੍ਰਿਤੁਥਾਰੋਕਰਮੁਰੀ॥੧॥ਸੰਕਰਾਮਸਤਕਿਬਸਤਾਸੁ
ਰਸਰੀਇਸਨਾਨਰੇ॥ਕੁਲਜਨਮਧੇਮਿਲ੍ਯ੍ਯਿੋਸਾਰਗਪਾਨਰੇ॥ਕਰਮਕਰਿਕਲੰਕੁ
ਮਫੀਟਸਿਰੀ॥ਬਿਸ੍ਵਕਾਦੀਪਕੁਸ੍ਵਾਮੀਤਾਚੇਰੇਸੁਆਰਥੀਪੰਖੀਰਾਇਗਰ
ੜਤਾਚੇਬਾਧਵਾ॥ਕਰਮਕਰਿਅਰੁਣਪਿੰਗੁਲਾਰੀ॥੨॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਹ
ਰਤਾਤ੍ਰਿਭਵਣਨਾਥੁਰੀ॥ਤੀਰਥਿਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਤਾਲਹੈਨਪਾਰੁਰੀ॥ਕਰਮਕਰਿ
ਕਪਾਲੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਸੀਅਧੇਨਲਛਿਮੀਕਲਪਤਰਸਿਖਰਿ

ਸੁਨਾਗਰਨਦੀਚੇਨਾਥੰ॥ਕਰਮਕਰਿਖਾਰੁਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੪॥ਦਾਧੀਲੇਲੰਕਾ
ਗੜੁਉਪਾੜੀਲੇਰਾਵਣਬਣੁਸਲਿਬਿਸਲਿਆਣਿਤੋਖੀਲੇਹਰੀ॥ਕਰਮ
ਕਰਿਕਛਉਟੀਮਫੀਟਸਿਰੀ॥੫॥ਪੂਰਬਲੋਕ੍ਰਿਤੁਕਰਮੁਨਮਿਟੈਰੀਘਰਗੇਹਣਿ
ਤਾਚੇਮੋਹਿਜਾਪੀਅਲੇਰਾਮਚੇਨਾਮੰ॥ਬਦਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਰਾਮਜੀ॥੬॥੧॥
ਧਨਾਸਰੀਸ੍ਰੀਸੈਣੁ॥ ਧੂਪਦੀਪਘ੍ਰਿਤਸਾਜਿਆਰਤੀ॥ਵਾਰਨੇਜਾਉਕ
ਮਲਾਪਤੀ॥੧॥ਮੰਗਲਾਹਰਿਮੰਗਲਾ॥ਨਿਤਮੰਗਲੁਰਾਜਾਰਾਮਰਾਇਕੋ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮੁਦੀਅਰਾਨਿਰਮਲਬਾਤੀ॥ਤੁਹੀਨਿਰੰਜਨੁਕਮਲਾਪਾਤੀ॥
੨॥ਰਾਮਾਭਗਤਿਰਾਮਾਨੰਦੁਜਾਨੈ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁਬਖਾਨੈ॥੩॥ਮਦਨਮੂਰ
ਤਿਭੈਤਾਰਿਗੋਬਿੰਦੇ॥ਸੈਨੁਭਣੈਭਜੁਪਰਮਾਨੰਦੇ॥੪॥੨॥
ਪੀਪਾਧਨਾਸਰੀ॥ ਕਾਯਉਦੇਵਾਕਾਇਅਉਦੇਵਲਕਾਇਅਉਜੰਗਮਜਾਤੀ॥
ਕਾਇਅਉਧੂਪਦੀਪਨਈਬੇਦਾਕਾਇਅਉਪੂਜਉਪਾਤੀ॥੧॥ਕਾਇਆਬਹੁ
ਖੰਡਖੋਜਤੇਨਵਨਿਧਿਪਾਈ॥ਨਾਕਛੁਆਇਬੋਨਾਕਛੁਜਾਇਬੋਰਾਮਕੀਦੁਹਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡੇਸੋਈਪਿੰਡੇਜੋਖੋਜੈਸੋਪਾਵੈ॥ਪੀਪਾਪ੍ਰਣਵੈਪਰਮ
ਤਤੁਹੈਸਤਿਗੁਰੁਹੋਇਲਖਾਵੈ॥੨॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਧੰਨਾਧਨਾਸਰੀ॥ ਗੋਪਾਲਤੇਰਾਆਰਤਾ॥ਜੋਜਨਤੁਮਰੀਭਗਤਿਕਰੰਤੇਤਿ
ਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਲਿਸੀਧਾਮਾਗਉਘੀਉ॥ਹਮਰਾਖੁਸੀਕਰੈ
ਨਿਤਜੀਉ॥ਪਨ੍ਹ੍ਹੀਆਛਾਦਨੁਨੀਕਾ॥ਅਨਾਜੁਮਗਉਸਤਸੀਕਾ॥੧॥ਗਊਮ ਭੈਸ
ਗਉਲਾਵੇਰੀ॥ਇਕਤਾਜਨਿਤੁਰੀਚੰਗੇਰੀ॥ਘਰਕੀਗੀਹਨਿਚੰਗੀ॥ਜਨੁਧੰਨਾਲੇ
ਵੈਮੰਗੀ॥੨॥੪॥ ਕਬੀਰਜੀ॥੫॥ ਨਾਮਦੇਵਜੀ॥੪ ਰਵਿਦਾ
ਸਜੀ॥੩ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਜੀ॥ ੧ ਸ੍ਰੀਸੈਣਜੀ॥ ੧
ਪੀਪਾ॥ ੧ ਧੰਨਾਜੀ॥ ੧ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੮

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਸਿਆ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਧਰਿਓ ਮੇਰੈ ਮਾਥਾ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਉਤਰੇ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਰਿਨੁ ਲਾਥਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਅਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜੀਵਨੁ ਬਿਰਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੂੜ ਭਏ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਨਿਤ ਫਾਥਾ ॥ ਤਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤਿਨ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਅਕਾਥਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਾਧੂ ਚਰਣ ਸਾਧ ਪਗ ਸੇਵੇ ਤਿਨ ਸਫਲਿਓ ਜਨਮੁ ਸਨਾਥਾ ॥ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਸੁ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਜਗੰਨਾਥਾ ॥੩॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਗਿਆਨਹੀਨ ਅਗਿਆਨੀ ਕਿਉ ਚਾਲਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਾ ॥ ਹਮ ਅੰਧੁਲੇ ਕਉ ਗੁਰ ਅੰਚਲੁ ਦੀਜੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਚਲਹ ਮਿਲੰਥਾ ॥੪॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹੀਰਾ ਲਾਲੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ਬਿਨੁ ਗਾਹਕ ਮੀਕਾ ਕਾਖਾ ॥ ਰਤਨ ਗਾਹਕੁ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਦੇਖਿਓ ਤਬ ਰਤਨੁ ਬਿਕਾਨੋ ਲਾਖਾ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਗੁਪਤ ਹੀਰੁ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੀਰੁ ਪਰਾਖਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਮਨਮੁਖ ਕੋਠੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਤਿਨ ਘਰਿ ਰਤਨੁ ਨ ਲਾਖਾ ॥ ਤੇ ਊਝੜਿ ਭਰਮਿ ਮੁਏ ਗਾਵਾਰੀ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਬਿਖੁ ਚਾਖਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਾਧ ਮੇਲਹੁ ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਸਰਣਿ ਹਮ ਰਾਖਾ ॥ ਹਰਿ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਰੇ ਭਾਗਿ ਤੁਮ ਪਾਖਾ ॥੩॥ ਜਿਹਵਾ ਕਿਆ ਗੁਣ ਆਖਿ ਵਖਾਣਹ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਵਡ ਪੁਰਖਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪਾਖਾਣੁ ਡੁਬਤ ਹਰਿ ਰਾਖਾ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਹ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੇਰੇ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਇਆਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਦੀਜੈ ਮਤਿ ਊਤਮ ਕਰਿ ਲੀਜੈ ਮੁਗਧੁ ਸਿਆਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਆਲਸੀਆ ਉਘਲਾਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਨਿ ਮਿਲਾਇਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਕਪਟ ਖੁਲਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗਾਵਹੁ ਮੇਰੈ ਹੀਅਰੈ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਪਰਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਰਿ ਜਾਈਐ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਜਿਉ ਅਮਲੀ ਅਮਲਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥੨॥ ਜਿਨ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਿਨ ਧੁਰਿ ਭਾਗ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹਮ ਚਰਣ ਸਰੇਵਹ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮੀਠ ਲਗਾਨਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰੀ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਜਨੁ ਬਿਛੁਰਿਆ ਚਿਰੀ ਮਿਲਾਨਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥੪॥੩॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਵਡ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਫਲ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਅੰਗ ਗ੍ਰਸਿਓ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਿਸੁ ਹਰਿ ਕਾਢਿਬਾ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਏ ਪਤਿਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਗੁਰ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਬਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗ ਮਿਲਿਓ ਗੁਰੁ ਸਾਧੂ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਲਿਵ ਉਨਮਨਿ ਲਾਗਿਬਾ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਸਾਂਤਿ ਪਾਈ ਹਰਿ ਨਿਰਮਲ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਇਬਾ ॥੨॥ ਤਿਨ ਕੇ ਭਾਗ ਖੀਨ ਧੁਰਿ ਪਾਏ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਨ ਪਾਇਬਾ ॥

ਤੇਦੂਜੈਭਾਇਪਵਹਿਦਿਗਬਾਜੇਤੀਸਭੁਸਿਖਾਜਨਮੁਤਿਨਜਾਇਬਾ॥੩॥ਹਰਿਕੇ
ਗੁਣਿਮਲਮਤਿਸਤਿਗੁਰਸਾਧਪਗਸੇਵਤਹਮਹਰਿਮੀਠਲਗਾਇਬਾ॥ਜਨਨਾ
ਨਕੇਰੇਣਸਾਧਪਗਮਾਗੈਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲਦਿਵਾਇਬਾ॥੪॥੪॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ੪ ਜਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਬਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕੀਜੈਹਰਿਬਾਂਝਾ॥ਤਿਨ
ਸੁੰਞੀਦੇਹਫਿਰਹਿਬਿਨੁਨਾਵੈਓਇਖਪਿਖਪਿਮੁਏਕਰਾਂਝਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨ
ਮੁਹਰਿਮਾਝਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਓਮਨੁਸਮਝਾ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁਗਿਪਦੁਊਤਮੁਹਰਿਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਮਾਝਾ
ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਅਪੁਨੇਜਿਨਿਗੁਪਤੁਨਾਮੁਪਰਗਾਝਾ॥੨॥ਦਰਸਨੁਸਾ
ਧਮਿਲਿਓਵਡਭਾਗੀਸਭਕਿਲਬਿਖਗਏਗਵਾਝਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਪਾਇਆ
ਵਡਦਾਣਾਹਰਿਕੀਏਬਹੁਗੁਣਸਾਝਾ॥੩॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਜੀਵਨਿ
ਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਮਨਮਾਝਾ॥ਧਰਮਰਾਇਦਰਿਕਾਗਦਫਾਰੇਜਨਨਾਨਕਲੇਖਾਸਮਝਾ
॥੪॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਮਨੁਚ
ਲਤੋਭਇਓਅਰੂੜਾ॥ਅਨਹਤਧੁਨਿਵਾਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਰਸਿ
ਲੀੜਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਰੂੜਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਸ
ਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਿਲਿਓਲਾਇਝਪੀੜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਬੰਧਭਏਹੈਮਾਇਆ
ਬਿਖੁਸੰਚਹਿਲਾਇਜਕੀੜਾ॥ਹਰਿਕੈਅਰਥਿਖਰਚਿਨਸਾਕਹਿਜਮਕਾਲੁਸ
ਹਹਿਸਿਰਿਪੀੜਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਅਰਥਿਸਰੀਰੁਲਗਾਇਆਗੁਰਸਾਧੂਬਹੁਸਰਧ
ਲਾਇਮੁਖਿਧੂੜਾ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਸੋਭਾਪਾਵਹਿਹਰਿਰੰਗੁਲਗਾਮਨਿਗੂੜਾ
॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਮੇਲਿਮੇਲਿਜਨਸਾਧੂਹਮਸਾਧਜਨਾਕਾਕੀੜਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਲ
ਗੀਪਗਸਾਧਗੁਰਮਿਲਿਸਾਧੂਪਾਖਾਣੁਹਰਿਓਮਨੁਮੂੜਾ॥੪॥੬॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਹਰਿ

ਹਰਿਸਿਮਰਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਮਿਟੈਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਹਰਿਸ
ਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਮੀ
ਤਹਮਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਣਾਵਹੁਗੁ
ਰਮਿਲਿਐਪਰਗਟੁਹੋਈਰਾਮ॥੨॥ਮਧੁਸੂਦਨਹਰਿਮਾਧੋਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਮੀਠਲਗਾਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆਕਰਹੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋਈਰ
ਾਮ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਹਰਿਹਰਿਮ
ਹਾਪੁਰਖੁਗੁਰੁਮੇਲਹੁਗੁਰਨਾਨਕਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥੪॥੧॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥
ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਵਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਦਇਆਲੁਧਿਆਹਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਸਦਾਗੁਣਗਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਘੂਮਰਿਪਾਵ
ਹੁਮਿਲਿਸਤਸੰਗਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੨॥ਆਉਸਖੀਹਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ਸੁਣਿਹ
ਰਿਕਥਾਨਾਮੁਲੈਲਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਗੁਰਮੇਲਹੁਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਰਿਓ
ਮਾਹਾਰਾਮ॥ਕਰਿਕੀਰਤਿਜਸੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਗਾਵਾਹਾ॥
ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਮਿਲੀਐਗੁਰਦਾਤੇਹਰਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੪॥੨॥੮॥
ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੪ ਰਸਿਰਸਿਰਾਮੁਰਸਾਲੁਸਲਾਹਾ॥ਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਭੀਨਾ
ਲੈਲਾਹਾ॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੧॥
ਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗੋਵਿੰਦਜਪਾਹਾ॥ਮਨੁਤਨੁਜੀਤਿਸਬਦੁਲੈਲਾਹਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚ
ਦੂਤਵਸਿਆਵਹਿਮਨਿਤਨਿਹਰਿਓਮਾਹਾਂਰਾਮ॥੨॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਨਾਮੁਜਪਾਹਾ॥ਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇਸਦਾਲੈਲਾਹਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਮਾਧੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਓਮਾਹ
ਰਾਮ॥੩॥ਜਪਿਜਗਦੀਸੁਜਪਉਮਨਮਾਹਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਜਗਿਲਾਹਾ॥ਧਨੁ
ਧਨੁਵਡੇਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਪਿਨਾਨਕਭਗਤਿਓਮਾਹਾਰਾਮ॥੪॥੩॥੯॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਪੇ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਜੁਗਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਭਉ ਤਾੜੀ ਲਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਹੀ ਆਪਿ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਆਪੇ ਨਾਮਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਆਪੇ ਦੀਪ ਲੋਅ ਦੀਪਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਮੁੰਦੁ ਮਥਾਹਾ ॥ ਆਪੇ ਮਥਿ ਮਥਿ ਤਤੁ ਕਢਾਏ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਖੀ ਮਿਲਹੁ ਮਿਲਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜੀ ਮਨਿ ਭਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਆਪੇ ਵਡ ਦਾਣਾ ਵਡ ਸਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਤਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਗੁਣ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੪॥੧੦॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ ਗੁਰਾਹਾ ॥ ਪੂਜੀ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਸਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਧਾਰਿ ਮਧੁਸੂਦਨ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰਵਣਿ ਸੁਣਾਹਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਮਿਲਾਹਾ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਗੁਣ ਬੋਲਹ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੨॥ ਸਭਿ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਜਗ ਪੁੰਨ ਤੋੁਲਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਪੁਜਹਿ ਪੁਜਾਹਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲੁ ਅਤਿ ਭਾਰੀ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪਿ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੩॥ ਸਭਿ ਕਰਮ ਧਰਮ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਹਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਮੈਲੁ ਪਾਪ ਧੋਵਾਹਾ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਜਨ ਊਪਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਉਮਾਹਾ ਰਾਮਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਕੋਈ ਜਾਨੈ ਕਵਨੁ ਈਹਾ ਜਗਿ ਮੀਤੁ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸੋਈ ਬਿਧਿ ਬੂਝੈ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਇਸਟ ਮੀਤ ਅਰੁ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਕੇ ਮਿਲੇ ਸੰਜੋਗੀ ਅੰਤਹਿ ਕੋ ਨ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਮਾਲ ਕਨਿਕ ਲਾਲ ਹੀਰਾ ਮਨ ਰੰਜਨ ਕੀ ਮਾਇਆ ॥ ਹਾ ਹਾ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ਅਵਧਹਿ ਤਾ ਮਹਿ ਸੰਤੋਖੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਸਤਿ ਰਥ ਅਸ੍ਵ ਪਵਨ ਤੇਜ ਧਣੀ ਭੂਮਨ ਚਤੁਰਾਂਗਾ ॥ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਿਓ ਇਨ ਮਹਿ ਕਛੂਐ ਊਠਿ ਸਿਧਾਇਓ ਨਾਂਗਾ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤਾ ਕੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਈਹਾ ਸੁਖੁ ਆਗੈ ਮੁਖ ਊਜਲ ਸੰਗਿ ਸੰਤਨ ਕੈ ਪਾਈਐ ॥੪॥੧॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ ॥ ਦੇਹੁ ਸੰਦੇਸਰੋ ਕਹੀਅਉ ਪ੍ਰਿਅ ਕਹੀਅਉ ॥ ਬਿਸਮੁ ਭਈ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਸੁਨਤੇ ਕਹਹੁ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਹੀਅਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਬਾਹਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕੋ ਕਹਤੋ ਸਭ ਮਹੀਅਉ ॥ ਬਰਨੁ ਨ ਦੀਸੈ ਚਿਹਨੁ ਨ ਲਖੀਐ ਸੁਹਾਗਨਿ ਸਾਤਿ ਬੁਝਹੀਅਉ ॥੧॥ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਾਸੀ ਲੇਪੁ ਨਹੀ ਅਲਪਹੀਅਉ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਲੋਗਾ ਸੰਤ ਰਸਨ ਕੋ ਬਸਹੀਅਉ ॥੨॥੧॥੨॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਧੀਰਉ ਸੁਨਿ ਧੀਰਉ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਨੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੧॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਬੇਅੰਤੁ ਬਡ ਦਾਤਾ ਮਨਹਿ ਗਹੀਰਉ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੨॥ ਜੋ ਚਾਹਉ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਉ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰਉ ਜਪਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਦੂਖਿ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰਉ ਬੁਝਿ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ॥੪॥੩॥

ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੋੜੀਦੜਾ ਸਾਜਨੁ ਮੇਰਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮੰਗਲ ਗਾਵਹੁ ਨੀਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤਿਸਹਿ ਬਸੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਦੂਖਿ ਅਰਾਧਨੁ ਬਿਸਰੈ ਨ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰਾ ਬਿਨਸੈ ਭਰਮੁ ਅੰਧੇਰਾ ॥੧॥ ਥਾਨਿ ਥਨੰਤਰਿ ਸਭਨੀ ਜਾਈ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਾਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਹੁਰਿ ਨ ਹੋਈ ਹੈ ਫੇਰਾ ॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਜੈਤਸਰੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਅਬ ਮੈ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਆਗ੍ਹਿ ॥ ਤਜੀ ਸਿਆਨਪ ਚਿੰਤ ਵਿਸਾਰੀ ਅਹੰ ਛੋਡਿਓ ਹੈ ਤਿਆਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਉ ਦੇਖਉ ਤਉ ਸਗਲ ਮੋਹਿ ਮੋਹੀਅਉ ਤਉ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਭਾਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਟਹਲ ਹਰਿ ਲਾਇਓ ਤਉ ਜਮਿ ਛੋਡੀ ਮੋਰੀ ਲਾਗਿ ॥੧॥ ਤਰਿਓ ਸਾਗਰੁ ਪਾਵਕ ਕੋ ਜਉ ਸੰਤ ਭੇਟੇ ਵਡ ਭਾਗਿ ॥ ਜਨ

ਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁਖਪਾਏਮੇਰੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਗਿ॥੨॥੧॥੫॥ ਜੈਤਸਰੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮਹਿਸਤਿਗੁਰਧਿਆਨੁਧਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜਿਓਗਿਆਨੁਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿ
ਨਾਮਾਪ੍ਰਭਜੀਉਮਇਆਕਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਜਾਲਅਰੁਮਹਾਜੰਜਾਲਾਛੁ
ਟਕੇਜਮਹਿਡਰਾ॥ਆਇਓਦੁਖਹਰਣਸਰਣਕਰੁਣਾਪਤਿਗਹਿਓਚਰਣਆਸ
ਰਾ॥੧॥ਨਾਵਰੂਪਭਇਓਸਾਧਸੰਗੁਭਵਨਿਧਿਪਾਰਿਪਰਾ॥ਅਪਿਉਪੀਓਗ
ਤੁਥੀਓਭਰਮਾਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਰਾ॥੨॥੨॥੬॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕਉਭਏਗੋਵਿੰਦਸਹਾਈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਸਗਲਸਿਉਵਾਕਉਬਿ
ਆਪੈਨਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਸਹਿਸਭਸੰਗਿਰਹਹਿਅਲੇਪਾਨਹਵਿਆਪੈ
ਉਨਮਾਈ॥ਏਕੈਰੰਗਿਤਤਕੇਬੇਤੇਸਤਿਗੁਰਤੇਬੁਧਿਪਾਈ॥੧॥ਦਇਆਮ
ਇਆਕਿਰਪਾਠਾਕੁਰਕੀਸੇਈਸੰਤਸੁਭਾਈ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐ
ਜਿਨਰਸਿਰਸਿਹਰਿਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੭॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਗੋਵਿੰਦਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਰੂਪ॥ਅਗਿਆਨਮੋਹਮਗਨਮਹਾਪ੍ਰਾਨੀਅੰਧਿਆਰੇ
ਮਹਿਦੀਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਤੁਮਰਾਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਚਰਨਕਮਲਆ
ਨੂਪ॥ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਉਤਿਹਬੰਦਨਮਨਹਿਚਰ੍ਹਾਵਉਧੂਪ॥੧॥ਹਾਰਿਪਰਿਓਤੁ
ਮ੍ਹਰੈਪ੍ਰਭਦੁਆਰੈਦ੍ਰਿੜ੍ਹੁਕਰਿਗਹੀਤੁਮ੍ਹਾਰੀਲੁਕ॥ਕਾਢਿਲੇਹੁਨਾਨਕਅਪੁਨੇ
ਕਉਸੰਸਾਰਪਾਵਕਕੇਕੂਪ॥੨॥੪॥੮॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਕੋਈ
ਜਨੁਹਰਿਸਿਉਦੇਵੈਜੋਰਿ॥ਚਰਨਗਹਉਬਕਉਸੁਭਰਸਨਾਦੀਜਹਿਪ੍ਰਾਨਅ
ਕੋਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲਕਰਤਕਿਆਰੋਹਰਿਸਿੰਚੈਸੁਧਾਸੰਜੋਰਿ॥
ਇਆਰਸਮਹਿਮਗਨੁਹੋਤਕਿਰਪਾਤੇਮਹਾਬਿਖਿਆਤੇਤੋਰਿ॥੧॥ਆਇਓਸ
ਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਚਿਤਵਉਤੁਮ੍ਹਰੀਓਰਿ॥ਅਭੈਪਦੁਦਾਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁਆ
ਮੀਕੋਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬੰਧਨਛੋਰਿ॥੨॥੫॥੯॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫

ਚਾਤ੍ਰਿਕਚਿਤਵਤਬਰਸਤਮੇਂਹ॥ਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਕਰੁਣਾਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਰਿਪ੍ਰੇਮ
ਭਗਤਿਕੋਨੇਂਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਸੂਖਚਕਵੀਨਹੀਚਾਹਤਅਨਦਪੂਰਨ
ਪੇਖਿਦੇਂਹ॥ਆਨਉਪਾਵਨਜੀਵਤਮੀਨਾਬਿਨੁਜਲਮਰਨਾਤੇਂਹ॥੧॥ਹਮਅਨਾ
ਥਨਾਥਹਰਿਸਰਣੀਅਪੁਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਂਹ॥ਚਰਣਕਮਲਨਾਨਕੁਆਰਾਧੈਤਿਸੁ
ਬਿਨੁਆਨਨਕੇਂਹ॥੨॥੬॥੧੦॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿਤਨਿਬਸਿ
ਰਹੇਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਭੇਟੇਪੂਰਨਪੁਰਖਸੁਜਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰੇਮਠਗਉਰੀਜਿਨਕਉਪਾਈਤਿਨਰਸੁਪੀਅਉਭਾਰੀ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ
ਕੁਦਰਤਿਕਵਨਹਮਾਰੀ॥੧॥ਲਾਇਲਏਲੜਿਦਾਸਜਨਅਪੁਨੇਉਧਰੇਉਧਰਨ
ਹਾਰੇ॥ਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਓਨਾਨਕਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੨॥
੭॥੧੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਆਏਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਿਸਰਣੀ॥
ਉਧਰੁਦੇਹਅੰਧਕੂਪਤੇਲਾਵਹੁਅਪੁਨੀਚਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ
ਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾਨਾਨਾਹਿਨਨਿਰਮਲਕਰਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਅੰਚਲਿਲਾਵ
ਹੁਬਿਖਮਨਦੀਜਾਇਤਰਣੀ॥੧॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਮਾਇਆਰਸਮੀਠੇਇਹਨਹੀ
ਮਨਮਹਿਧਰਣੀ॥ਹਰਿਦਰਸਨਤ੍ਰਿਪਤਿਨਾਨਕਦਾਸਪਾਵਤਹਰਿਨਾਮਰੰਗਆ
ਭਰਣੀ॥੨॥੮॥੧੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜਨਸਿਮਰਹੁਹਿਰਦੈਰਾਮ॥
ਹਰਿਜਨਕਉਅਪਦਾਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੂਰਨਦਾਸਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਬਿ
ਘਨਬਿਨਸਹਿਹਰਿਸੇਵਾਨਿਹਚਲੁਗੋਵਿਦਧਾਮ॥ਭਗਵੰਤਭਗਤਕਉਭਉਕਿ
ਛੁਨਾਹੀਆਦਰੁਦੇਵਤਜਾਮ॥੧॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਜੋਕਰਣੀਸੋਈਸੋਈਬਿਨ
ਸਤਖਾਮ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਗਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਮੂਹਬਿਸਰਾਮ॥੨॥੯॥
੧੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯
ਭੂਲਿਓਮਨੁਮਾਇਆਉਰਝਾਇਓ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਓਲਾਲਚਲਗਿਤਿਹਤਿਹਆ

ਪੁਬੰਧਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝਨਪਰੀਬਿਖੈਰਸਰਚਿਓਜਸੁਹਰਿਕੋਬਿਸਰ
ਇਓ॥ਸੰਗਿਸੁਆਮੀਸੋਜਾਨਿਓਨਾਹਿਨਬਨੁਖੋਜਨਕਉਧਾਇਓ॥੧॥ਰਤਨਰ
ਮੁਘਟਹੀਕੇਭੀਤਰਿਤਾਕੋਗਿਆਨੁਨਪਾਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁ
ਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੧॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯ ਮਨਰੇਸਾਚਾਗਹੋਬਿ
ਚਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮਿਥਿਆਮਾਨੋਸਗਰੋਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਜੋ
ਗੀਖੋਜਤਹਾਰੇਪਾਇਓਨਾਹਿਤਿਹਪਾਰਾ॥ਸੋਸੁਆਮੀਤੁਮਨਿਕਟਿਪਛਾਨੋਰੂਪਰੇ
ਖਤੇਨਿਆਰਾ॥੧॥ਪਾਵਨਨਾਮੁਜਗਤਮੈਹਰਿਕੋਕਬਹੂਨਾਹਿਸੰਭਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਪਰਿਓਜਗਬੰਦਨਰਾਖਹੁਬਿਰਦੁਤੁਹਾਰਾ॥੨॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੯
ਹਰਿਜੂਰਾਖਿਲੇਹੁਪਤਿਮੇਰੀ॥ਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸੁਭਇਓਉਰਅੰਤਰਿਸਰਨਿਗਹੀਕਿ
ਰਪਾਨਿਧਿਤੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਮੁਗਧਲੋਭੀਫੁਨਿਕਰਤਪਾਪਅਬਹਾਰ
ਾ॥ਭੈਮਰਬੇਕਉਬਿਸਰਤਨਾਹਿਨਤਿਹਚਿੰਤਾਤਨੁਜਾਰਾ॥੧॥ਕੀਏਉਪਾਵਮੁਕਤਿ
ਕੇਕਾਰਨਿਦਹਦਿਸਿਕਉਉਠਿਧਾਇਆ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਬਸੈਨਿਰੰਜਨੁਤਾਕੋਮਰ
ਮੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਕਿਛੁਜਪੁਤਪੁਕਉਨੁਕਰਮੁਅਬਕੀਜੈ॥ਨਾ
ਨਕਹਾਰਿਪਰਿਓਸਰਨਾਗਤਿਅਭੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਦੀਜੈ॥੩॥੩॥ ਚਉਪਦੇਤਥਾਦੁ
ਪਦੇਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੪॥੧੧॥ਮਃ੫॥੧੨॥ਮਃ੯॥੩ ॥ਤਿਨਕਾਜੁਮ
ਲਾ॥੨੬॥ਜੋੜ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈਤਸਰੀਛੰਤਮਹਲਾ
੫ ਘਰੁ ੧ ਸਲੋਕੁ॥ ਦਰਸਨਪਿਆਸੀਦਿਨਸੁਰਾਤਿਚਿਤਵਉਅਨਦਿਨੁ
ਨੀਤ॥ਖੋਲਿਕਪਟਗੁਰਿਮੇਲੀਆਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮੀਤ॥੧॥ ਛੰਤ॥ ਸੁਣਿ
ਯਾਰਹਮਾਰੇਸਜਣਇਕਕਰਉਬੇਨੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਮੋਹਨਲਾਲਪਿਆਰੇਹਉਫਿ
ਰਉਖੋਜੰਤੀਆ॥ਤਿਸੁਦਸਿਪਿਆਰੇਸਿਰੁਧਰੀਉਤਾਰੇਇਕਭੋਰੀਦਰਸਨੁਦੀਜੈ॥
ਨੈਨਹਮਾਰੇਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਭੀਨਾਧੀਰੀਜੈ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾਜਿ

ਉਜਲਮੀਨਾਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਵੈਤਿਸੰਤੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆਸਗਲੀ
ਤਿਖਾਬੁਝੰਤੀਆ॥੧॥ਯਾਰਵੇਪ੍ਰਿਅਹਭੇਸਖੀਆਮੂਕਹੀਨਜੇਹੀਆ॥ਯਾਰਵੇ
ਹਿਕਡੂੰਹਿਕਚਾੜੈਹਉਕਿਸੁਚਿਤੇਹੀਆ॥ਹਿਕਦੂੰਹਿਕਿਚਾੜੇਅਨਿਕਪਿਆਰੇ
ਨਿਤਕਰਦੇਭੋਗਬਿਲਾਸਾ॥ਤਿਨਾਦੇਖਿਮਨਿਚਾਉਉਠੰਦਾਹਉਕਦਿਪਾਈਗੁਣ
ਤਾਸਾ॥ਜਿਨੀਮੈਡਾਲਾਲੁਰੀਝਾਇਆਹਉਤਿਸੁਆਗੈਮਨੁਡੇਂਹੀਆ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈ
ਸੁਣਿਬਿਨਉਸੁਹਾਗਣਿਮੂਦਸਿਡਿਖਾਪਿਰੁਕੇਹੀਆ॥੨॥ਯਾਰਵੇਪਿਰੁਆ
ਪਣਭਾਣਾਕਿਛੁਨੀਸੀਛੰਦਾ॥ਯਾਰਵੇਤੈਰਾਵਿਆਲਾਲਨੁਮੂਦਸਿਦਸੰਦਾ॥ਲਾ
ਲਨੁਤੈਪਾਇਆਆਪੁਗਵਾਇਆਜੈਧਨਭਾਗਮਥਾਣੇ॥ਬਾਹਪਕੜਿਠਾਕੁਰਿਹਉ
ਘਿਧੀਗੁਣਅਵਗਣਨਪਛਾਣੇ॥ਗੁਣਹਾਰੁਤੈਪਾਇਆਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ
ਤਿਸੁਹਭੋਕਿਛੁਸੁਹੰਦਾ॥ਜਨਨਾਨਕਧੰਨਿਸੁਹਾਗਣਿਸਾਈਜਿਸੁਸੰਗਿਭਤਾਰੁਵ
ਸੰਦਾ॥੩॥ਯਾਰਵੇਨਿਤਸੁਖਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਪਾਈ॥ਵਰੁਲੋੜੀਦਾਆਇਆਵਜੀ
ਵਧਾਈ॥ਮਹਾਮੰਗਲੁਰਹਸੁਥੀਆਪਿਰੁਦਇਆਲੁਸਦਨਵਰੰਗੀਆ॥ਵਡਭਾ
ਗਿਪਾਇਆਗੁਰਿਮਿਲਾਇਆਸਾਧਕੈਸਤਸੰਗੀਆ॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਗਲਪੂ
ਰੀਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਅੰਕੁਮਿਲਾਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸੁਖਿਸੁਖੇਦੀਸਾਮੈਗੁਰਮਿਲਿ
ਪਾਈ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੨ ਸਲੋਕੁ॥ ਊਚਾਅਗਮਅਪਾਰਪ੍ਰਭੁਕਥਨੁਨਜਾਇਅਕਥੁ॥ਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਰਾਖਨਕਉਸਮਰਥੁ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਾਖੁ
ਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰਿਆ॥ਕੇਤੇਗਨਉਅਸੰਖਅਵਗਣਮੇਰਿਆ॥ਅਸੰਖਅਵਗ
ਣਖਤੇਫੇਰੇਨਿਤਪ੍ਰਤਿਸਦਭੂਲੀਐ॥ਮੋਹਮਗਨਬਿਕਰਾਲਮਾਇਆਤਉਪ੍ਰਸਾ
ਦੀਘੂਲੀਐ॥ਲੂਕਕਰਤਬਿਕਾਰਬਿਖੜੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਿਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾ
ਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਕਾਢਿਭਵਜਲਫੇਰਿਆ॥੧॥ਸਲੋਕੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਾਵੈਅਸੰ

ਖਸਮੁਣਤੁਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਿਥਾਵੇਥਾਉ ॥੨॥
ਛੰਤੁ ॥ ਤੂਸਮਰਥਠਾਕੁਰਪਤਿਜਾਈਐ ॥ ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਧਿਆਈਐ ॥ ਧਿਆਇਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਅਪੁਨਾਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਈਐ ॥ ਤਜਿ
ਮਾਨੁਮੋਹੁਵਿਕਾਰੁਦੂਜਾਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਈਐ ॥ ਅਰਪਿਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਭੂਆਗੈ
ਆਪੁਸਗਲਾਮਿਟਾਈਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਧਾਰਿਕਿਰਪਾਸਾਚਿਨਾਮਿਸਮਾਈ
ਐ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਹੇਮਨਤਾਕਉਧਿਆਈਐਸਭਬਿਧਿਜਾਕੈਹਾਥਿ ॥ ਰਾ
ਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚੀਐਨਾਨਕਨਿਬਹੈਸਾਥਿ ॥੩॥ ਛੰਤੁ ॥ ਸਾਥੀਅੜਾਪ੍ਰਭੁਏ
ਕੁਦੂਸਰਨਾਹਿਕੋਇ ॥ ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਆਪਿਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਸੋਇ ॥ ਜਲਿਥ
ਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਧਨੀ ॥ ਗੋਪਾਲਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਾ
ਹੀਅੰਤਗੁਣਤਾਕੇਕਿਆਗਨੀ ॥ ਭਜੁਸਰਣਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਤਿਸੁਬਿ
ਨਾਅਨਨਾਹਿਕੋਇ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰਹੁਤਿਸੁਪਰਾਪਤਿਨਾਮੁਹੋਇ
॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਿਤਿਜਿਚਿਤਵਿਆਸੋਮੈਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆ
ਇਸੁਖਸਬਾਇਆ ॥੪॥ ਛੰਤੁ ॥ ਅਬਮਨੁਛੂਟਿਗਇਆਸਾਧੂਸੰਗਿ
ਮਿਲੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਲਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਰਲੇ ॥ ਹਰਿਨਾਮੁਸਿਮਰਤਮਿਟੇਕਿ
ਲਬਿਖਬੁਝੀਤਪਤਿਅਘਾਨਿਆ ॥ ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੇਦਇਆਕੀਨੇਆਪਨੇਕ
ਰਿਮਾਨਿਆ ॥ ਲੈਅੰਕਿਲਾਏਹਰਿਮਿਲਾਏਜਨਮਮਰਣਾਦੁਖਜਲੇ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾਰੀਮੇਲਿਲੀਨੇਇਕਪਲੇ ॥੪॥੨॥ ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫
ਛੰਤੁ ॥ ਪਾਧਾਨੂਸੰਸਾਰੁਗਾਰਬਿਅਟਿਆ ॥ ਕਰਤੇਪਾਪਅਨੇਕਮਾਇ
ਆਰੰਗਰਤਿਆ ॥ ਲੋਭਿਮੋਹਿਅਭਿਮਾਨਿਬੂਡੇਮਰਣੁਚੀਤਿਨਆਵਏ ॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਮਿਤ੍ਰਬਿਉਹਾਰਬਨਿਤਾਏਹਕਰਤਬਹੁਬਿਧਿਆਵਏ ॥ ਪੁਜਿਦਿਵਸਆਏਲਿਖੇਮਾਏ
ਦੁਖੁਧਰਮਦੂਤਹਡਿਠਿਆ ॥ ਕਿਰਤਕਰਮਨਮਿਟੈਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨੁਨਹੀ

ਖਟਿਆ ॥੧॥ ਉਦਮਕਰਹਿਅਨੇਕਹਰਿਨਾਮੁਨਗਾਵਹੀ ॥ ਭ੍ਰਮਹਿਜੋਨਿਅ
ਸੰਖਮਰਿਜਨਮਹਿਆਵਹੀ ॥ ਪਸੂਪੰਖੀਸੈਲਤਰਵਰਗਣਤਕਛੂਨਆ
ਵਏ ॥ ਬੀਜੁਬੋਵਸਿਭੋਗਭੋਗਹਿਕੀਆਅਪਣਾਪਾਵਏ ॥ ਰਤਨਜਨਮੁਹਾਰੰਤ
ਜੂਐਪ੍ਰਭੂਆਪਿਨਭਾਵਹੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭ੍ਰਮਹਿਭ੍ਰਮਾਏਖਿਨੁਏਕੁਟਿਕ
ਣੁਨਪਾਵਹੀ ॥੨॥ ਜੋਬਨੁਗਇਆਬਤੀਤਿਜਰੁਮਲਿਬੈਠੀਆ ॥ ਕਰਕੰਪ
ਹਿਸਿਰੁਡੋਲਨੈਣਨਡੀਠਿਆ ॥ ਨਹਨੈਣਦੀਸੈਬਿਨੁਭਜਨਈਸੈਛੋਡਿਮਾਇ
ਆਚਾਲਿਆ ॥ ਕਹਿਆਨਮਾਨਹਿਸਿਰਿਖਾਕੁਛਾਨਹਿਜਿਨਸੰਗਿਮਨੁਤਨੁਜਾ
ਲਿਆ ॥ ਸ੍ਰੀਰਾਮਰੰਗਅਪਾਰਪੂਰਨਨਹਨਿਮਖਮਨਮਹਿਵੂਠਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿਨਾਨਕਕੋਟਿਕਾਗਰਬਿਨਸਬਾਰਨਝੂਠਿਆ ॥੩॥ ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇ
ਨਾਨਕੁਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁਭੈਸੰਸਾਰੁਪ੍ਰਭਿਆਪਿਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਲਿਸਾਧਸੰ
ਗੇਭਜੇਸ੍ਰੀਧਰਕਰਿਅੰਗੁਪ੍ਰਭਜੀਤਾਰਿਆ ॥ ਹਰਿਮਾਨਿਲੀਏਨਾਮਦੀਏਅ
ਵਰੁਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਗੁਣਨਿਧਾਨਅਪਾਰਠਾਕੁਰਮਨਿਲੋੜੀਦਾਪਾਇ
ਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕੁਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਖਾਇਆ ॥੪॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਜੈਤਸਰੀਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਦਿ
ਪੂਰਨਮਧਿਪੂਰਨਅੰਤਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥ ਸਿਮਰੰਤਿਸੰਤਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਨਾ
ਨਕਅਘਨਾਸਨਜਗਦੀਸੁਰਹ ॥੧॥ ਪੇਖਨਸੁਨਨਸੁਨਾਵਨੋਮਨਮਹਿਦ੍ਰਿੜ
ੀਐਸਾਚੁ ॥ ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਤ੍ਰਮੈਨਾਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਹਰਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੁਗਾਈਐਸਭਅੰਤਰਿਸੋਈ ॥ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭੁ
ਜੋਕਰੇਸੁਹੋਈ ॥ ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਕੋਈ ॥ ਖੰਡਬ੍ਰ
ਹਮੰਡਪਾਤਾਲਦੀਪਰਵਿਆਸਭਲੋਈ ॥ ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝ

ਸੀਤਿਮਿਲਜਨੁਸੋਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਚੰਤਜੀਅਰਚਨਾਮਾਤਗਰਭ
ਅਸਥਾਪਨੰ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਮਹਾਅਗਨਿਨਬਿਨਾਸਨੰ॥
੧॥ਮੁਖੁਤਲੈਪੈਰਉਪਰੇਵਸੰਦੋਕੁਹਥੜੈਥਾਇ॥ਨਾਨਕਸੋਧਣੀਕਿਉ
ਵਿਸਾਰਿਓਹਿਉਧਰਹਿਜਿਸਦੈਨਾਇ॥੧॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕਰਿਨਿੰ
ਮਿਆਅਗਨਿਉਦਰਮਝਾਰਿ॥ਉਰਧਮੁਖੁਕੁਚੀਲਬਿਕਲੁਨਰਕਿਘੋ
ਰਿਗੁਬਾਰਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤੂਨਜਲਹਿਮਨਿਤਨਿਉਰਧਾਰਿ॥ਬਿਖਮ
ਥਾਨਹੁਜਿਨਿਰਖਿਆਤਿਸੁਤਿਲੁਨਵਿਸਾਰਿ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸੁਖੁਕਦੇਨ
ਹਿਜਾਸਹਿਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਮਨਇਛਾਦਾਨਕਰਣੰਸਰਬਤ੍ਰ
ਆਸਾਪੂਰਨਹ॥ਖੰਡਣੰਕਲਿਕਲੇਸਹਪ੍ਰਭਸਿਮਰਿਨਾਨਕਨਹਦੂਰਣਹ॥
੧॥ਹਭਿਰੰਗਮਾਣਹਿਜਿਸੁਸੰਗਿਤੈਸਿਉਲਾਈਐਨੇਹੁ॥ਸੋਸਹੁਬਿੰਦਨਵਿ
ਸਰਉਨਾਨਕਜਿਨਿਸੁੰਦਰੁਰਚਿਆਦੇਹੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਤਨੁ
ਧਨੁਦੀਆਦੀਨੇਰਸਭੋਗ॥ਗ੍ਰਿਹਮੰਦਰਰਥਅਸੁਦੀਏਰਚਿਭਲੇਸੰਜੋਗ॥
ਸੁਤਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੇਵਕਦੀਏਪ੍ਰਭਦੇਵਨਜੋਗ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਤਨੁਮਨੁਹ
ਰਿਆਲਹਿਜਾਹਿਵਿਜੋਗ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਗੁਣਰਮਹੁਬਿਨਸੇਸਭਿਰੋਗ
੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੁਟੰਬਜਤਨਕਰਣੰਮਾਇਆਅਨੇਕਉਦਮਹ॥ਹਰਿਭਗ
ਤਿਭਾਵਹੀਣੰਨਾਨਕਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਤੇਪ੍ਰੇਤਤਹ॥੧॥ਤੁਟੜੀਆਸਾਪ੍ਰੀਤਿ
ਜੋਲਾਈਬਿਅੰਨਸਿਉ॥ਨਾਨਕਸਚੀਰੀਤਿਸਾਂਈਸੇਤੀਰਤਿਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਜਿਸੁਬਿਸਰਤਤਨੁਭਸਮੁਹੋਇਕਹਤੇਸਭਿਪ੍ਰੇਤੁ॥ਖਿਨੁਗ੍ਰਿਹਮਹਿਬਸਨਨਦੇ
ਹਿਜਿਨਸਿਉਸੋਈਹੇਤੁ॥ਕਰਿਅਨਰਥਦਰਬੁਸੰਚਿਆਸੋਕਾਰਜਿਕੇਤੁ॥
ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੈਕਰਮਇਹੁਖੇਤੁ॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਹਰਿਵਿਸਰਿਆਜੋ
ਨੀਭਰਮੇਤੁ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੰਅਨਿਕਸੋਧਨਪਵਿਤ੍ਰ

ਤਹ॥ਉਚਰੰਤਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਸਰਬਪਾਪਬਿਮੁਚਤੇ॥੧॥ਈਧ
ਣੁਕੀਤੋਮੂਘਣਾਭੋਰੀਦਿਤੀਮੁਭਾਹਿ॥ਮਨਿਵਸੰਦੜੋਸਚੁਸਹੁਨਾਨਕ
ਹਭੇਡੁਖੜੇਉਲਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਟਿਅਘਾਸਭਿਨਾਸਹੋਹਿਸਿਮਰ
ਤਹਰਿਨਾਉ॥ਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਈਅਹਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਜਨਮਮਰਣ
ਭੈਕਟੀਅਹਿਨਿਹਚਲਸਚੁਥਾਉ॥ਪੂਰਬਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਹਰਿਚਰਣਸਮਾ
ਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਰਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਬਲਿਜਾਉ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਗ੍ਰਿ
ਹਰਚਨਾਅਪਾਰੰਮਨਿਬਿਲਾਸਸੁਆਦੰਰਸਹ॥ਕਦਾਂਚਨਹਸਿਮਰੰਤਿਨਾ
ਨਕਤੇਜੰਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਹ॥੧॥ਮੁਚੁਅਡੰਬਰੁਹਭੁਕਿਹੁਮੰਝਿਮੁਹਬਤਿ
ਨੇਹ॥ਸੋਸਾਂਈਜੈਵਿਸਰੈਨਾਨਕਸੋਤਨੁਖੇਹ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੁੰਦਰਸੇਜਅ
ਨੇਕਸੁਖਰਸਭੋਗਣਪੂਰੇ॥ਗ੍ਰਿਹਸੋਇਨਚੰਦਨਸੁਗੰਧਲਾਇਮੋਤੀਹੀਰੇ॥ਮ
ਨਇਛੇਸੁਖਮਾਣਦਾਕਿਛੁਨਾਹਿਵਿਸੂਰੇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਵਿਸਟਾ
ਕੇਕੀਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਸਾਂਤਿਹੋਇਕਿਤੁਬਿਧਿਮਨੁਧੀਰੇ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ॥
ਚਰਨਕਮਲਬਿਰਹੰਖੋਜੰਤਬੈਰਾਗੀਦਹਦਿਸਹ॥ਤਿਆਗੰਤਕਪਟਰੂਪਮਾ
ਇਆਨਾਨਕਆਨੰਦਰੂਪਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧॥ਮਨਿਸਾਂਈਮੁਖਿਉਚਰਾਵਤਾ
ਹਭੇਲੋਅ॥ਨਾਨਕਹਭਿਅਡੰਬਰਕੂੜਿਆਸੁਣਿਜੀਵਾਸਚੀਸੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਬਸਤਾਤੂਟੀਝੂੰਪੜੀਚੀਰਸਭਿਛਿੰਨਾ॥ਜਾਤਿਨਪਤਿਨਆਦ
ਰੋਉਦਿਆਨਭ੍ਰਮਿੰਨਾ॥ਮਿਤ੍ਰਨਇਠਧਨਰੂਪਹੀਣਕਿਛੁਸਾਕੁਨਸਿੰਨਾ॥ਰਾਜਾ
ਸਗਲੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਹਰਿਨਾਮਿਮਨੁਭਿੰਨਾ॥ਤਿਸਕੀਧੂੜਿਮਨੁਉਧਰੈਪ੍ਰਭੁਹੋਇ
ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਅਨਿਕਲੀਲਾਰਾਜਰਸਰੂਪੰਛਤ੍ਰਚਮਰਤਖਤ
ਆਸਨੰ॥ਰਚੰਤਿਮੂੜਅਗਿਆਨਅੰਧਹਨਾਨਕਸੁਪਨਮਨੋਰਥਮਾਇਆ॥
੧॥ਸੁਪਨੈਹਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆਮਿਠਾਲਗੜਾਮੋਹੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆ

ਸੁੰਦਰ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹੁ ॥੭॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਪਨੇ ਸੇਤੀ ਚਿਤੁ ਮੂਰਖਿ ਲਾਇਆ ॥
ਬਿਸਰੇ ਰਾਜ ਰਸ ਭੋਗ ਜਾਗਤ ਭਖਲਾਇਆ ॥ ਆਰਜਾ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ਧੰਧੈ
ਧਾਇਆ ॥ ਪੂਰਨ ਭਏ ਨ ਕਾਮ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥ ਕਿਆ ਵੇਚਾਰਾ ਜੰਤੁ ਜਾ
ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸ੍ਵਰਗ ਲੋਕਹ ਜਿਤਤੇ ਪ੍ਰਿਥ
ਵੀ ਨਵ ਖੰਡਣਹ ॥ ਬਿਸਰੰਤ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਤੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਉਦਿਆਨ ਭ
ਰਮਣਹ ॥੧॥ ਕਉਤਕ ਕੋਡ ਤਮਾਸਿਆ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਸੁ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਕੋ
ੜੀ ਨਰਕ ਬਰਾਬਰੇ ਉਜੜੁ ਸੋਈ ਥਾਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਹਾ ਭਇਆ
ਨ ਉਦਿਆਨ ਨਗਰ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ॥ ਝੂਠ ਸਮਗ੍ਰੀ ਪੇਖਿ ਸਚੁ ਕਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥
ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਫਿਰਹਿ ਦੇਵਾਨਿਆ ॥ ਸਿਰਿ ਲਗਾ ਜਮ ਡੰਡੁ ਤਾ ਪਛੁ
ਤਾਨਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਪੂਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਫਿਰੈ ਸੈਤਾਨਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਾਜ
ਕਪਟੰ ਰੂਪ ਕਪਟੰ ਧਨ ਕਪਟੰ ਕੁਲ ਗਰਬਤਹ ॥ ਸੰਚੰਤਿ ਬਿਖਿਆ ਛਲੰ ਛਿ
ਦ੍ਰੰ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲਤੇ ॥੧॥ ਪੇਖੰਦੜੋ ਕੀ ਭੁਲੁ ਤੁੰਮਾ ਦਿਸਮੁ
ਸੋਹਣਾ ॥ ਅਢੁ ਨ ਲਹੰਦੜੋ ਮੁਲੁ ਨਾਨਕ ਸਾਥਿ ਨ ਜੁਲਈ ਮਾਇਆ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲੈ ਸੋ ਕਿਉ ਸੰਜੀਐ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਕਹੁ ਕਿ
ਆ ਜਤਨੁ ਜਿਸ ਤੇ ਵੰਜੀਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਿਐ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ਨਾ ਮਨੁ ਰੰਜੀ
ਐ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਛੋਡਿ ਅਨ ਲਾਗੈ ਨਰਕਿ ਸਮੰਜੀਐ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਇਆਲ
ਨਾਨਕ ਭਉ ਭੰਜੀਐ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ॥ ਨਚ ਰਾਜ ਸੁਖ ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਭੋਗ ਰਸ
ਮਿਸਟੰ ਨਚ ਮਿਸਟੰ ਸੁਖ ਮਾਇਆ ॥ ਮਿਸਟੰ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸ
ਮਿਸਟੰ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸਨੰ ॥੧॥ ਲਗੜਾ ਸੋ ਨੇਹੁ ਮੰਨ ਮਝਾਹੂ ਰਤਿਆ ॥ ਵਿਧੜੋ ਸਚ
ਥੋਕਿ ਨਾਨਕ ਮਿਠੜਾ ਸੋ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਛੂ ਨ ਲਾਗਈ
ਭਗਤਨ ਕਉ ਮੀਠਾ ॥ ਆਨ ਸੁਆਦ ਸਭਿ ਫੀਕਿਆ ਕਰਿ ਨਿਰਨਉ ਡੀਠਾ ॥

ਅਗਿਆਨੁ ਭਰਮੁ ਦੁਖੁ ਕਟਿਆ ਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਬੇ
ਧਿਆ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠਾ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਮਨੁ ਪ੍ਰਭੂ ਬਿਨਸੇ ਸਭਿ ਝੂਠਾ ॥੧੧॥
ਸਲੋਕ ॥ ਤਿਅਕਤ ਜਲੰ ਨਹ ਜੀਵ ਮੀਨੰ ਨਹ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੇਘ
ਮੰਡਲਹ ॥ ਬਾਣ ਬੇਧੰਚ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੰ ਅਲਿ ਬੰਧਨ ਕੁਸਮ ਬਾਸਨਹ ॥ ਚਰਨ
ਕਮਲ ਰਚੰਤਿ ਸੰਤਹ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨ ਰੁਚਤੇ ॥੧॥ ਮੁਖੁ ਡੇਖਾਊ ਪਲਕ ਛਡਿ
ਆਨ ਨ ਡੇਊ ਚਿਤੁ ॥ ਜੀਵਣ ਸੰਗਮੁ ਤਿਸੁ ਧਣੀ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸੰਤਾਂ ਮਿਤੁ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀਐ ਕਿਉ ਜੀਵਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਬੂੰਦ
ਵਿਹੂਣਾ ਚਾਤ੍ਰਿਕੋ ਕਿਉ ਕਰਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕਹਿ ਬੇਧਿਆ ਸਨਮੁਖ ਉ
ਠਿ ਧਾਵੈ ॥ ਭਵਰੁ ਲੋਭੀ ਕੁਸਮ ਬਾਸੁ ਕਾ ਮਿਲਿ ਆਪੁ ਬੰਧਾਵੈ ॥ ਤਿਉ ਸੰਤ ਜਨ
ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੈ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਅਘਾਵੈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ॥ ਚਿਤਵੰਤਿ ਚਰਨ
ਕਮਲੰ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਅਰਾਧਨਹ ॥ ਨਹ ਬਿਸਰੰਤਿ ਨਾਮ ਅਚੁਤ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੂ
ਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੧॥ ਸੀਤੜਾ ਮੰਨ ਮੰਝਾਹਿ ਪਲਕ ਨ ਥੀਵੈ ਬਾਹਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਆ
ਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਸਦਾ ਪੇਖੰਦੋ ਸਚੁ ਧਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸਾਵੰਤੀ ਆਸ
ਗੁਸਾਈ ਪੂਰੀਐ ॥ ਮਿਲਿ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਨ ਕਬਹੂ ਝੂਰੀਐ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ
ਮਨਿ ਚਾਉ ਲਹਿ ਜਾਹਿ ਵਿਸੂਰੀਐ ॥ ਹੋਇ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਰੀਰੁ ਚਰਨਾ ਧੂਰੀਐ ॥ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਸਦਾ ਹਜੂਰੀਐ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ॥ ਰਸਨਾ ਉਚਰੰਤਿ ਨਾ
ਮੰ ਸ੍ਰਵਣੰ ਸੁਨੰਤਿ ਸਬਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤਹ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੰ ਜਿਨਾ ਧਿ
ਆਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਣਹ ॥੧॥ ਹਭਿ ਕੂੜਾਵੇ ਕੰਮ ਇਕਸੁ ਸਾਈ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ
ਈ ਧੰਨੁ ਜਿਨਾ ਪਿਰਹੜੀ ਸਚ ਸਿਉ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨਾ ਜਿ
ਸੁਨਤੇ ਹਰਿ ਕਥਾ ॥ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਰਧਾਨ ਨਿਵਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮਥਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਹਿ
ਬੇਅੰਤ ਸੋਹਹਿ ਸੇ ਹਥਾ ॥ ਚਰਨ ਪੁਨੀਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਚਾਲਹਿ ਪ੍ਰਭ ਪਥਾ ॥ ਸੰਤਾਂ ਸੰਗਿ

ਉਪਾਵੁ ਸਗਲਾ ਭ੍ਰਮੁ ਲਥਾ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ॥ ਭਾਵੀ ਉਦੋਤ ਕਰਣੰ ਹਰਿ ਰਮ
ਣੰ ਸੰਜੋਗ ਪੂਰਨਹ ॥ ਗੋਪਾਲ ਦਰਸ ਭੇਟੰ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਸੋ ਮਹੂਰਤਹ ॥੧॥ ਕੀ
ਮ ਨ ਸਕਾ ਪਾਇ ਸੁਖ ਮਿਤੀ ਹੂ ਬਾਹਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਵੇਲੜੀ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਤੁ ਮਿਲੰ
ਦੜੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਕਹੁ ਕਉਣੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪਾਈ ॥
ਸੋ ਮੂਰਤੁ ਭਲਾ ਸੰਜੋਗੁ ਹੈ ਜਿਤੁ ਮਿਲੈ ਗੁਸਾਈ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਕੈ
ਮਨਿ ਇਛ ਪੁਜਾਈ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਸਤਸੰਗੁ ਹੋਇ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਈ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ
ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਗੋਬਿੰਦ
ਸਰਬ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣਹ ॥ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਭਗਵਾਨਹ ਜਪੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
੧॥ ਛਡਿਓ ਹਭੁ ਆਪੁ ਲਗੜੋ ਚਰਣਾ ਪਾਸਿ ॥ ਨਠੜੋ ਦੁਖ ਤਾਪੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪੇਖੰ
ਦਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਦਇਆਲ ਢਹਿ ਪਏ ਦੁਆਰਿਆ ॥ ਰਖਿ
ਲੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭ੍ਰਮਤ ਬਹੁ ਹਾਰਿਆ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤੇਰਾ ਬਿਰਦੁ
ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਬਿਨਉ ਮੋਹਿ ਸਾਰਿਆ ॥ ਕਰੁ ਗ
ਹਿ ਲੇਹੁ ਦਇਆਲ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤ ਉਧਰਣ ਦ
ਇਆਲੰ ਆਸਰੰ ਗੋਪਾਲ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਨਿਰਮਲੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਓਟ ਨਾਨਕ ਪਰਮੇ
ਸੁਰਹ ॥੧॥ ਚੰਦਨ ਚੰਦੁ ਨ ਸਰਦ ਰੁਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਮਿਟਈ ਘਾਂਮ ॥ ਸੀਤਲੁ ਥੀਵੈ ਨਾ
ਨਕ ਜਪੰਦੜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕੀ ਓਟ ਉਧਰੇ ਸਗ
ਲ ਜਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਪਰਤਾਪੁ ਗੋਵਿੰਦ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਮਨਾ ॥ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਮੂਲਿ ਸੰਚਿ
ਆ ਨਾਮੁ ਧਨਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਸਿਉ ਸੰਗੁ ਪਾਈਐ ਵਡੈ ਪੁਨਾ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਹਰਿ ਧਿ
ਆਇ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨਿਤ ਸੁਨਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਇਆ ਕਰਣੰ ਦੁਖ ਹਰਣੰ ਉਚ
ਰਣੰ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨਹ ॥ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨਹ ਨਾਨਕ ਲਿਪਤ ਨ ਮਾਇਆ ॥
੧॥ ਭਾਹਿ ਬਲੰਦੜੀ ਬੁਝਿ ਗਈ ਰਖੰਦੜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ

ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲ ਨ ਬਿਆਪੈ ਮਾਇ
ਆ ॥ ਕੋਟਿ ਅਘਾ ਗਏ ਨਾਸ ਹਰਿ ਇਕੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਨਿਰਮਲ ਭਏ ਸਰੀਰ ਜਨ ਧੂਰੀ
ਨਾਇਆ ॥ ਮਨ ਤਨ ਭਏ ਸੰਤੋਖ ਪੂਰਨ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤਰੇ ਕੁਟੰਬ ਸੰਗਿ ਲੋਗ ਕੁ
ਲ ਸਬਾਇਆ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ॥ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਗੁਰ ਗੁਰ ਪੂਰਨ ਨਾਰਾਇ
ਣਹ ॥ ਗੁਰ ਦਇਆਲ ਸਮਰਥ ਗੁਰ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰਣਹ ॥੧॥ ਭਉ
ਜਲੁ ਬਿਖਮੁ ਅਸਗਾਹੁ ਗੁਰਿ ਬੋਹਿਥੈ ਤਾਰਿਅਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰ ਕਰੰਮ ਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਜਪੇ ॥ ਗੁ
ਰ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਜਬ ਭਏ ਤ ਅਵਗੁਣ ਸਭਿ ਛਪੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰਦੇਵ ਨੀਚਹੁ ਉਚ
ਥਪੇ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਦੁਖ ਮਾਇਆ ਕਰਿ ਲੀਨੇ ਅਪ ਦਸੇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਏ ਬੇਅੰਤ
ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਜਸੇ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟੰਤ ਏਕੋ ਸੁਨੀਅੰਤ ਏਕੋ ਵਰਤੰਤ ਏਕੋ
ਨਰਹਰਹ ॥ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਜਾਚੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹ ॥੧॥ ਹਿਕੁ ਸੇਵੀ ਹਿਕੁ
ਸੰਮਲਾ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਪਹਿ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਮ ਵਖਰੁ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਨਾਨਕ ਸਚੀ ਰਾਸਿ
॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਬੇਅੰਤ ਪੂਰਨ ਇਕੁ ਏਹੁ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦੂ
ਜਾ ਕਹਾ ਕੇਹੁ ॥ ਆਪਿ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦਾਨੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਹੁਕਮੁ ਸਭੁ ਨਿ
ਹਚਲੁ ਤੁਧੁ ਥੇਹੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਦਾਨੁ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮੁ ਦੇਹੁ ॥੨੦॥੧॥ ਸਲੋਕ ਵਾਰ ਨਾਲਿ
੪੦ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ਮ: ੪ ॥੧੧॥ ਮ: ੫ ॥੧੩॥ ਮ: ੯ ॥੩॥ ੨੭ ॥ ਛੰਤ ॥੨
ਡੁਪਦੇ
ਵਾਰ ॥੧ ਜੁਮਲਾ ॥੩੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜੈਤਸਰੀ
ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਨਾਥ ਕਛੂਅ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ
ਕੈ ਹਾਥਿ ਬਿਕਾਨਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਕਹੀਅਤ ਹੌ ਜਗਤ ਗੁਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਮ ਕਹੀਅ
ਤ ਕਲਿਜੁਗ ਕੇ ਕਾਮੀ ॥੧॥ ਇਨ ਪੰਚਨ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਲੁ ਪਲੁ ਹਰਿ ਜੀ ਤੇ
ਅੰਤਰੁ ਪਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਤ ਦੇਖਉ ਤਤ ਦੁਖ ਕੀ ਰਾਸੀ ॥ ਅਜੌਂ ਨ ਪਤ੍ਹਾਇ ਨਿਗਮ ਭਏ

ਸਾਖੀ॥੩॥ਗੋਤਮਨਾਰਿਉਮਾਪਤਿਸ੍ਵਾਮੀ॥ਸੀਸੁਧਰਨਿਸਹਸਭਗਗਾਮੀ॥੪॥
ਇਨਦੂਤਨਖਲੁਬਧੁਕਰਿਮਾਰਿਓ॥ਬਡੋਨਿਲਾਜੁਅਜਹੂਨਹੀਹਾਰਿਓ॥੫॥ਕਹਿ
ਰਵਿਦਾਸਕਹਾਕੈਸੇਕੀਜੈ॥ਬਿਨੁਰਘੁਨਾਥਸਰਨਿਕਾਕੀਲੀਜੈ॥੬॥੧॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥ ਰਾਮੁਸਿਮਰਿਰਾਮੁਸਿਮਰਿਇਹੈਤੇਰੈਕਾਜਿਹੈ॥
ਮਾਇਆਕੋਸੰਗੁਤਿਆਗੁ॥ਪ੍ਰਭਜੂਕੀਸਰਨਿਲਾਗੁ॥ਜਗਤਸੁਖਮਾਨੁਮਿਥਿਆ
ਝੂਠੋਸਭੁਸਾਜੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨੇਜਿਉਧਨੁਪਛਾਨੁ॥ਕਾਹੇਪਰਿਕਰਤਮਾਨੁ॥ਬਾ
ਰੂਕੀਭੀਤਿਜੈਸੇਬਸੁਧਾਕੋਰਾਜੁਹੈ॥੧॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਕਹਤੁਬਾਤ॥ਬਿਨਸਿਜੈਹੈਤੇਰੋ
ਗਾਤੁ॥ਛਿਨੁਛਿਨੁਕਰਿਗਇਓਕਾਲੁਤੈਸੇਜਾਤੁਆਜੁਹੈ॥੨॥੧॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀ
ਮਹਲਾ੯॥ ਰਾਮੁਭਜੁਰਾਮੁਭਜੁਜਨਮੁਸਿਰਾਤੁਹੈ॥ਕਹਉਕਹਾਬਾਰਬਾਰ॥ਸਮ
ਝਤਨਹਕਿਉਗਵਾਰ॥ਬਿਨਸਤਨਹਲਗੈਬਾਰ॥ਓਰੇਸਮਗਾਤੁਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਗਲਭਰਮਡਾਰਿਦੇਹਿ॥ਗੋਬਿੰਦਕੋਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ਅੰਤਿਬਾਰਸੰਗਿਤੇਰੈਇਹੈਏਕੁਜਾ
ਤੁਹੈ॥੧॥ਬਿਖਿਆਬਿਖੁਜਿਉਬਿਸਾਰਿ॥ਪ੍ਰਭਕੌਜਸੁਹੀਏਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿ
ਪੁਕਾਰਿਅਉਸਰੁਬਿਹਾਤੁਹੈ॥੨॥੨॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥ ਰੇਮਨਕਉਨ
ਗਤਿਹੋਇਹੈਤੇਰੀ॥ਇਹਜਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਸੋਤਉਨਹੀਸੁਨਿਓਕਾਨਿ॥ਬਿਖਿਅਨਸਿਉ

ਅਤਿਲੁਭਾਨਿਮਤਿਨਾਹਿਨਫੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨਸਕੋਜਨਮੁਲੀਨੁ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹ
ਨਿਮਖਕੀਨੁ॥ਦਾਰਾਸੁਖਭਇਓਦੀਨੁ॥ਪਗਹੁਪਰੀਬੇਰੀ॥੧॥ਨਾਨਕਜਨਕਹਿ
ਪੁਕਾਰਿ॥ਸੁਪਨੈਜਿਉਜਗਪਸਾਰੁ॥ਸਿਮਰਤਨਹਕਿਉਮੁਰਾਰਿ॥ਮਾਇਆਜਾ
ਕੀਚੇਰੀ॥੨॥੩॥ ਜੈਜਾਵੰਤੀਮਹਲਾ੯॥ ਬੀਤਜੈਹੈਬੀਤਜੈਹੈਜਨ
ਮੁਅਕਾਜੁਰੇ॥ਨਿਸਿਦਿਨੁਸੁਨਿਕੈਪੁਰਾਨ॥ਸਮਝਤਨਹਰੇਅਜਾਨ॥ਕਾਲੁਤਉ
ਪਹੂਚਿਓਆਨਿਕਹਾਜੈਹੈਭਾਜਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਸਥਿਰੁਜੋਮਾਨਿਓਦੇਹ॥ਸੋ
ਤਉਤੇਰਉਹੋਇਹੈਖੇਹ॥ਕਿਉਨਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੇਹਿਮੂਰਖਨਿਲਾਜਰੇ॥੧॥ਰਾਮ
ਭਗਤਿਹੀਏਆਨਿ॥ਛਾਡਿਦੇਤੈਮਨਕੋਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਜਨਇਹਬਖਾਨਿ॥ਜਗ
ਮਹਿਬਿਰਾਜੁਰੇ॥੨॥੪॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਰਹਿਨਸਕੈਮਨੁਮੇਰਾ॥
ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗੁਰੁਮੇਲੇਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਲੋਚਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਹਰਿਨੈਨਹੁਹਰਿਪ੍ਰਭਹੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਇ
ਆਲਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਪਾਧਰੁਹਰਿਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗੀਹਰਿਨਾਮੁਪ੍ਰਭ
ਪਾਇਆਹਰਿਗੋਵਿੰਦਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਕੇਰਾ॥ਹਰਿਹਿਰਦੈਮਨਿਤ
ਨਿਮੀਠਾਲਾਗਾਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਚੰਗੇਰਾ॥੨॥ਲੋਭਵਿਕਾਰਿਜਿਨਾਮਨੁਲਾਗਾ
ਹਰਿਵਿਸਰਿਆਪੁਰਖੁਚੰਗੇਰਾ॥ਓਇਮਨਮੁਖਮੂੜਅਗਿਆਨੀਕਹੀਅਹਿ

ਤਿਨਮਸਤਕਿਭਾਗੁਮਣੇਹਾ॥੩॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਈਗੁਰਗਿਆ
ਨੁਗੁਰੂਪ੍ਰਭਕੇਹਾ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਭਾਗੁਲਿ
ਖੇਹਾ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੰਤਨਅਵਰਨਕਾਹੂਜਾਨੀ॥ਬੇਪਰਵਾਹਸਦਾਰੰਗਿਹ
ਰਿਕੈਜਾਕੋਪਾਖੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਸਮਾਨਾਠਾਕੁਰਤੇਰੋਅਵਰਨਕਾਹੂ
ਤਾਨੀ॥ਐਸੋਅਮਰੁਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਰਾਚਿਰਹੇਰੰਗਿਗਿਆਨੀ॥੧॥ਰੋਗਸੋ
ਗਦੁਖਜਰਾਮਰਾਹਰਿਜਨਹਿਨਹੀਨਿਕਟਾਨੀ॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਰਹੇਲਿਵਏਕੈਨਾਨਕ
ਹਰਿਮਨੁਮਾਨੀ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਬਿਸਰਤਸਦਾਖੁਆਰੀ॥
ਤਾਕਉਧੋਖਾਕਹਾਬਿਆਪੈਜਾਕਉਓਟਤੁਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਜੋ
ਜੀਵਨੁਬਲਨਾਸਰਪਜੈਸੇਅਰਜਾਰੀ॥ਨਵਖੰਡਨਕੋਰਾਜੁਕਮਾਵੈਅੰਤਿਚਲੈ
ਗੋਹਾਰੀ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਗੁਣਤਿਨਹੀਗਾਏਜਾਕਉਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸੋਸੁਖੀਆ
ਧੰਨੁਉਸੁਜਨਮਾਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਧਾਇਓਰੇਮਨਦਹਦਿਸਿ
ਧਾਇਓ॥ਮਾਇਆਮਗਨਸੁਆਦਿਲੋਭਿਮੋਹਿਓਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਆਪਿਭੁ
ਲਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਥਾਹਰਿਜਸਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਇਕੁਮੁਹਤੁਨਇ
ਹੁਮਨੁਲਾਇਓ॥ਬਿਗਸਿਓਪੇਖਿਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕੋਪਰਗ੍ਰਿਹਜੋਹਨਿਜਾਇਓ॥
੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਭਾਉਨਕੀਨੋਨਹਸਤਪੁਰਖੁਮਨਾਇਓ॥ਧਾਵਤਕਉ
ਧਾਵਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਤੇਲੀਬਲਦੁਭ੍ਰਮਾਇਓ॥੨॥ਨਾਮਦਾਨੁਇਸਨਾ
ਨੁਨਕੀਓਇਕਨਿਮਖਨਕੀਰਤਿਗਾਇਓ॥ਨਾਨਾਝੂਠਿਲਾਇਮਨੁਤੋਖਿਓਨਹਬੂ
ਝਿਓਅਪਨਾਇਓ॥੩॥ਪਰਉਪਕਾਰਨਕਬਹੂਕੀਏਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਧਿਆਇਓ॥ਪੰਚਦੂਤਰਚਿਸੰਗਤਿਗੋਸਟਿਮਤਵਾਰੋਮਦਮਾਇਓ॥੪॥ਕ

ਕਰਉਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲਸੁਣਿਆਇਓ॥ਨਾਨਕਭ
ਾਗਿਪਇਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਲਾਜਅਪੁਨਾਇਓ॥੫॥੧॥੩॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫
ਮਾਨੁਖੁਬਿਨੁਬੂਝੇਬਿਰਥਾਆਇਆ॥ਅਨਿਕਸਾਜਸੀਗਾਰਬਹੁਕਰਤਾ
ਜਿਉਮਿਰਤਕੁਓਢਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਾਇਧਾਇਕ੍ਰਿਪਨਸ੍ਰਮੁਕੀਨੋਇਕ
ਤ੍ਰਕਰੀਹੈਮਾਇਆ॥ਦਾਨੁਪੁੰਨੁਨਹੀਸੰਤਨਸੇਵਾਕਿਤਹੀਕਾਜਿਨਆਇਆ॥
੧॥ਕਰਿਆਭਰਣਸਵਾਰੀਸੇਜਾਕਾਮਨਿਥਾਟੁਬਨਾਇਆ॥ਸੰਗੁਨਪਾਇਓ
ਅਪੁਨੇਭਰਤੇਪੇਖਿਪੇਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰਤਾ
ਤੁਹੁਮੂਸਲਹਿਛਰਾਇਆ॥ਖੇਦੁਭਇਓਬੇਗਾਰੀਨਿਆਈਘਰਕੈਕਾਮਿ
ਨਆਇਆ॥੩॥ਭਇਓਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪ੍ਰਭਕੋਤਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਪਾਛੈਪਰਿਅਉਜਨਨਾਨਕ(ਜਾਕਉ)ਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੪॥੨॥੪॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਬਸਹੁਰਿਦੈਹਰਿਨੀਤ॥ਤੈਸੀਬੁਧਿਕਰਹੁ
ਪਰਗਾਸਾਲਾਗੈਪ੍ਰਭਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਸਤੁਮਾਰੇਕੀਪਾਵਉਧੂਰਾਮ
ਸਤਕਿਲੇਲੇਲਾਵਉ॥ਮਹਾਪਤਿਤਤੇਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਕੀਰਤਨਗੁਨਗਾਵਉ॥
੧॥ਆਗਿਆਤੁਮਰੀਮੀਠੀਲਾਗਉਕੀਓਤੁਹਾਰੋਭਾਵਉ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਤਿਸੀਇਹੁ
ਤ੍ਰਿਪਤੈਆਨਨਕਤਹੂਧਾਵਉ॥੨॥ਸਦਹੀਨਿਕਟਿਜਾਨਉਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀ
ਸਗਲਰੇਣਹੋਇਰਹੀਐ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਹੋਇਪਰਾਪਤਿਤਾਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਲ
ਹੀਐ॥੩॥ਸਦਾਸਦਾਹਮਛੋਹਰੇਤੁਮਰੇਤੂਪ੍ਰਭਹਮਰੋਮੀਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਰਿਕ
ਤੁਮਮਾਤਪਿਤਾਮੁਖਿਨਾਮੁਤੁਮਾਰੋਖੀਰਾ॥੪॥੩॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੨ ਦੁਪਦੇ॥ ਮਾਗਉਦਾਨੁਠਾਕੁਰਨਾਮਅਵ
ਰੁਕਛੂਮੇਰੈਸੰਗਿਨਚਾਲੈਮਿਲੈਕ੍ਰਿਪਾਗੁਣਗਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਅ
ਨੇਕਭੋਗਰਸਸਗਲਤਰਵਰਕੀਛਾਮਾ॥ਧਾਇਧਾਇਬਹੁਬਿਧਿਕਉਧਾਵੈ

ਸਗਲ ਨਿਰਗਰਬ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਗੋਵਿੰਦ ਅਵਰੁ ਜੇ ਚਾਹਉ ਦੀਸੈ ਸਗਲ ਬਾਤ ਹੈ ਖਾਮਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਰੇਨ ਮਾਗਉ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਪਾਵੈ ਬਿਸ੍ਰਾਮਾ ॥੨॥੧॥੬॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਸਾਧਾਰੈ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੂਖ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਬਰਤਨਿ ਏਹ ਹਮਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮੁ ਜਾਤਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੀ ਪਤਿ ਹੈ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਪਰਵਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਸਖਾਈ ਸਦਾ ਮੇਰੈ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰੈ ॥੧॥ ਬਿਖੈ ਬਿਲਾਸ ਕਹੀਅਤ ਬਹੁਤੇਰੇ ਚਲਤ ਨ ਕਛੂ ਸੰਗਾਰੈ ॥ ਇਸਟੁ ਮੀਤੁ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਕੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਭੰਡਾਰੈ ॥੨॥੨॥੭॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨੀਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਿਟਹੀ ਰੋਗਾ ॥ ਮੁਖ ਊਜਲ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲ ਹੋਈ ਹੈ ਤੇਰੋ ਰਹੈ ਈਹਾ ਊਹਾ ਲੋਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਪਖਾਰਿ ਕਰਉ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਮਨਹਿ ਚਰਾਵਉ ਭੋਗਾ ॥ ਛੋਡਿ ਆਪਤੁ ਬਾਦੁ ਅਹੰਕਾਰਾ ਮਾਨੁ ਸੋਈ ਜੋ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਸੰਤ ਟਹਲ ਸੋਈ ਹੈ ਲਾਗਾ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਲਿਖੋਗਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਏਕ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ॥੨॥੩॥੮॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰ ਆਇਓ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀ ॥ ਮਿਲੈ ਸੂਖੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਸੋਭਾ ਚਿੰਤਾ ਲਾਹਿ ਹਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰ ਨ ਸੂਝੈ ਦੂਜੀ ਠਾਹਰ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਤਉ ਦੁਆਰੀ ॥ ਲੇਖਾ ਛੋਡਿ ਅਲੇਖੈ ਛੂਟਹ ਹਮ ਨਿਰਗੁਨ ਲੇਹੁ ਉਬਾਰੀ ॥੧॥ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਸਦਾ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਸਭਨਾ ਦੇਇ ਅਧਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸੰਤ ਪਾਛੈ ਪਰਿਓ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਇਹ ਬਾਰੀ ॥੨॥੪॥੯॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰਸਨਾ ਗੁਣ ਗੋਪਾਲ ਨਿਧਿ ਗਾਇਣ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਰਹਸੁ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਪਲਾਇਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਮਾਗਹਿ ਸੋਈ ਸੋਈ ਪਾਵਹਿ ਸੇਵਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਰਸਾਇਣ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਤੇ ਛੂਟਹਿ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਤਰਾਇਣ ॥੧॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ਦਾਸ ਗੋਵਿੰਦ ਪਰਾਇਣ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਖੇਮ ਚਾਹਹਿ ਜੇ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ॥

੨॥੫॥੧੧॥ ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਨਿੰਦਕੁ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਾਟਿਓ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਦਇਆਲਾ ਸਿਵ ਕੈ ਬਾਣਿ ਸਿਰੁ ਕਾਟਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਜਾਲੁ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਚ ਕਾ ਪੰਥਾ ਥਾਟਿਓ ॥ ਖਾਤ ਖਰਚਤ ਕਿਛੁ ਨਿਖੁਟਤ ਨਾਹੀ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਧਨੁ ਖਾਟਿਓ ॥੧॥ ਭਸਮਾ ਭੂਤ ਹੋਆ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਪਨਾ ਕੀਆ ਪਾਇਆ ॥ ਆਗਮ ਨਿਗਮੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਭੁ ਦੇਖੈ ਲੋਕੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥੬॥੧੨॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਰਪਨ ਤਨ ਮਨ ਕਿਲਵਿਖ ਭਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭਜਨੁ ਕਰਿ ਸੁਆਮੀ ਢਾਕਨ ਕਉ ਇਕੁ ਹਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਛਿਦ੍ਰ ਬੋਹਿਥ ਕੇ ਛੁਟਕਤ ਥਾਮ ਨ ਜਾਹੀ ਕਰੇ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਬੋਹਿਥੁ ਤਿਸੁ ਆਰਾਧੇ ਖੋਟੇ ਸੰਗਿ ਖਰੇ ॥੧॥ ਗਲੀ ਸੈਲ ਉਠਾਵਤ ਚਾਹੈ ਓਇ ਊਹਾ ਹੀ ਹੈ ਧਰੇ ॥ ਜੋਰੁ ਸਕਤਿ ਨਾਨਕ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖਹੁ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ॥੨॥੭॥੧੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਧਿਆਉ ॥ ਕਾਢਿ ਕੁਠਾਰੁ ਪਿਤ ਬਾਤ ਹੰਤਾ ਅਉਖਧੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਨੇ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ ਦੁਖ ਹੰਤਾ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ॥ ਤਾ ਕਉ ਬਿਘਨੁ ਨ ਕੋਊ ਲਾਗੈ ਜਾ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਦ ਨਾਰਾਇਣ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ॥ ਬਾਲ ਬੁਧਿ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ॥੨॥੮॥੧੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪਿ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ ਵਸਦੀ ਕੀਨੀ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਫਿਰਿ ਤਿਨ ਹੀ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਬਿਨਸੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਜਨ ਅਪਨੇ ਹਰਿ ਹੋਏ ਮਾਈ ਬਾਪ ॥੧॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹੋਏ ਮਿਹਰਵਾਨਾ ਦਯਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਜਾ ਕਾ ਬਡ ਪਰਤਾਪ ॥੨॥੯॥੧੪॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧ ਖੰਡਨ ਕੇ ਦਾਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਬਹੁ ਪਰਕਾਰੇ ਸਰਬ ਅਰਥ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈਐ ਮਾਇਆ ਰਚਿ ਬੰਧਿ ਹਾਰੇ ॥੧॥

॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਕਮਲਸੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿਮਨਿਲਾਗੀਸੁਰਿਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇ॥ਨਾਨਕ
ਅਨਦਕਰੇਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਗਲੇਰੋਗਨਿਵਾਰੇ॥੨॥੧੦॥੧੫॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਚਉਪਦੇ॥
ਹਾਂਹਾਂਲਪਟਿਓਰੇਮੂੜ੍ਹੇਕਛੂਨਥੋਰੀ॥ਤੇਰੋਨਹੀਸੁਜਾਨੀਮੋਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਨ
ਰਾਮੁਨਚੀਨੋਖਿਨੂਆ॥ਜੋਪਰਾਈਸੁਅਪਨੀਮਨੂਆ॥੧॥ਨਾਮੁਸੰਗੀਸੋਮਨਿ
ਨਬਸਾਇਓ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਵਾਹੂਚਿਤੁਲਾਇਓ॥੨॥ਸੋਸੰਚਿਓਜਿਤੁਭੂਖਤਿ
ਸਾਇਓ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੋਸਾਨਹੀਪਾਇਓ॥੩॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮੋਹਿਕੂਪਿਪਰਿ
ਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਕੋਤਰਿਆ॥੪॥੧॥੧੬॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫
ਹਮਾਰੈਏਕੈਹਰੀਹਰੀ॥ਆਨਅਵਰਸਿਞਾਣਿਨਕਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਡੈਭਾਗਿ
ਗੁਰੁਅਪੁਨਾਪਾਇਓ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪਤ
ਪਬ੍ਰਤਨੇਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਕੁਸਲਸਭਿਖੇਮਾ॥੨॥ਆਚਾਰਬਿਉਹਾਰਜਾ
ਤਿਹਰਿਗੁਨੀਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦਕੀਰਤਨਹਰਿਸੁਨੀਆ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਠਾ
ਕੁਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੇਗ੍ਰਿਹਮਹਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੧੭॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ
ਰੂੜੋਮਨੁਹਰਿਰੰਗੋਲੋੜੈ॥ਗਾਲੀਹਰਿਨੀਹੁਨਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਦ
ਰਸਨਕਾਰਣਿਬੀਥੀਬੀਥੀਪੇਖਾ॥ਗੁਰਮਿਲਿਭਰਮੁਗਵਾਇਆਹੇ॥੧॥ਇਹ
ਬੁਧਿਪਾਈਮੈਸਾਧੂਕੰਨਹੁਲੇਖੁਲਿਖਿਓਧੁਰਿਮਾਥੈ॥ਇਹਬਿਧਿਨਾਨਕਹਰਿ
ਨੈਣਅਲੋਇ॥੨॥੧॥੧੮॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਗਰਬਿਗਹਿਲੜੋਮੂੜੜੋ
ਹੀਓਰੇ॥ਹੀਓਮਹਰਾਜਰੀਮਾਇਓ॥ਡੀਹਰਨਿਆਈਮੋਹਿਫਾਕਿਓਰੇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਘਣੋਘਣੋਘਣੋਸਦਲੋੜੈਬਿਨੁਲਹਣੇਕੈਠੈਪਾਇਓਰੇ॥ਮਹਰਾਜਰੋ
ਗਾਥੁਵਾਹੂਸਿਉਲੁਭੜਿਓਨਿਹਭਾਗੜੋਭਾਹਿਸੰਜੋਇਓਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਮਨਸੀ

ਖਸਾਧੂਜਨਸਗਲੋਥਾਰੇਸਗਲੇਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਿਓਰੇ॥ਜਾਕੋਲਹਣੋਮਹ
ਰਾਜਰੀਗਾਠੜੀਓਜਨਨਾਨਕਗਰਭਾਸਿਨਪਉੜਿਓਰੇ॥੨॥੨॥੧੯॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
ਦੁਪਦੇ॥ ਐਸੋਗੁਨੁਮੇਰੋਪ੍ਰਭਜੀਕੀਨ॥ਪੰਚਦੋਖਅਰੁਅਹੰਰੋਗ
ਇਹਤਨਤੇਸਗਲਦੂਰਿਕੀਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿਛੋਰਿਬਿਖਿਆਤੇ
ਗੁਰਕੋਸਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਦੀਨ॥ਰੂਪੁਅਨਰੂਪੁਮੋਰੋਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿਓ
ਪ੍ਰੇਮਗਹਿਓਮੋਹਿਹਰਿਰੰਗਭੀਨ॥੧॥ਪੇਖਿਓਲਾਲਨੁਪਾਟਬੀਚਖੋਏ
ਅਨਦਚਿਤਾਹਰਖੇਪਤੀਨ॥ਤਿਸਹੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਸੋਈਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸੋਠਾਕੁ
ਰੁਤਿਸਹੀਕੋਧੀਨ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਮੇਰੇਮਨ
ਕੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਏਹੀਕਰਮਧਰਮਜਪਏਹੀਰਾਮਨਾਮਨਿਰਮਲਹੈਰੀਤਿ॥
੧॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਜੀਵਨਧਨਮੋਰੈਦੇਖਨਕਉਦਰਸਨਪ੍ਰਭਨੀਤਿ॥ਬਾਟ
ਘਾਟਤੋਸਾਸੰਗਿਮੋਰੈਮਨਅਪੁਨੇਕਉਮੈਹਰਿਸਖਾਕੀਤ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਭਏਮਨਨਿਰਮਲਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਕਰਿਲੀਤ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕੇਮੀਤ॥੨॥੨॥੨੧॥
ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਮਿਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਬਿਸਰੁਨਹੀਨਿਮਖਹੀ
ਅਰੇਤੇਅਪਨੇਭਗਤਕਉਪੂਰਨਦਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਵਹੁਭਰਮੁਰਾਖੁ
ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਅੰਤਰਜਾਮੀਸੁਘੜਸੁਜਾਨ॥ਕੋਟਿਰਾਜਨਾਮਧਨੁਮੇਰੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਹੁਪ੍ਰਭਮਾਨ॥੧॥ਆਠਪਹਰਰਸਨਾਗੁਨਗਾਵੈ
ਜਸੁਪੂਰਿਅਘਾਵਹਿਸਮਰਥਕਾਨ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਜੀਅਨਕੇਦਾਤੇਸ
ਦਾਸਦਾਨਾਨਕਕੁਰਬਾਨ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ
ਤੇਰੇਪਗਕੀਧੂਰਿ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਕਰਿਕਿਰਪਾ

[…] ਮੇਰੀ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਹ ਦਿਸ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਸੁ ਤੁਮਰਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਜੋ ਤੁਮਰਾ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਕਰਤੇ ਸੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਮਰਤੇ ਝੂਰਿ ॥੧॥ ਧੰਧ ਬੰਧ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਕੇ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰ ॥ ਸੁਖ ਸੰਪਤਿ ਭੋਗ ਇਸੁ ਜੀਅ ਕੇ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਜਾਨੇ ਕੂਰ ॥੨॥੪॥੨੩॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ॥ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰੀਤਮ ਦਰਸਨ ਦੇਖਨ ਕਉ ਧਾਰੀ ਮਨਿ ਆਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤੇ ਮਨ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਖਦਾਤੇ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਮਲ ਜਾ ਕੋ ਜਾਸੁ ॥੧॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਪੂਰ ਮਨੋਰਥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਸੂਖ ਮਨਿ ਉਪਜਿਓ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਨਾਨਕ ਪਰਗਾਸ ॥੨॥੫॥੨੪॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ॥ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਨ ਕੋ ਭਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਚਤੁਰੁ ਸਭ ਬੇਤਾ ਰਿਦ ਦਾਸ ਨਿਵਾਸਨ ਭਗਤ ਗੁਨ ਗਾਵਨ ॥ ਨਿਰਮਲ ਰੂਪ ਅਨੂਪ ਸੁਆਮੀ ਕਰਮ ਭੂਮਿ ਬੀਜਨ ਸੋ ਖਾਵਨ ॥੧॥ ਬਿਸਮਨ ਬਿਸਮ ਭਏ ਬਿਸਮਾਦਾ ਆਨ ਨ ਬੀਓ ਦੂਸਰ ਲਾਵਨ ॥ ਰਸਨਾ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਸੁ ਜੀਵਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਵਨ ॥੨॥੬॥੨੫॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਮਾਇਆ ਛਲੁ ॥ ਤ੍ਰਿਣ ਕੀ ਅਗਨਿ ਮੇਘ ਕੀ ਛਾਇਆ ਗੋਬਿੰਦ ਭਜਨ ਬਿਨੁ ਹੜ ਕਾ ਜਲੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛੋਡਿ ਸਿਆਨਪ ਬਹੁ ਚਤੁਰਾਈ ਦੁਇ ਕਰ ਜੋੜਿ ਸਾਧ ਮਗਿ ਚਲੁ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਾਨੁਖ ਦੇਹ ਕਾ ਇਹੁ ਊਤਮ ਫਲੁ ॥੧॥ ਬੇਦ ਬਖਿਆਨ ਕਰਤ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭਾਗਹੀਨ ਸਮਝਤ ਨਹੀ ਖਲੁ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਰਾਚੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਦਹਨ ਭਏ ਮਲ ॥੨॥੭॥੨੬॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਚਰਨ ਗੁਰ ਮੀਠੇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਦੇਵੈ ਪਰਮੇਸਰੁ ਕੋਟਿ ਫਲਾ ਦਰਸਨ ਗੁਰ ਡੀਠੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਸੇ ਮਦ ਢੀਠੇ ॥ ਅਸਥਿਰ ਭਏ ਸਾਚ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਜਨਮ ਮਰਨ ਬਾਹੁਰਿ ਨਹੀ ਪੀਠੇ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਰੰਗ ਰਸ ਜੇਤੇ ਸੰਤ ਦਇਆਲ ਜਾਨੇ ਸਭਿ ਝੂਠੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨ ਚਲੇ ਸਭਿ ਮੂਠੇ ॥੨॥੮॥੨੭॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਾਰਾ ॥ ਸਹਜਿ ਅਨੰਦੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਕੁਰੁ ਭਲੋ ਹਮਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਬਡਭਾਗੀ ਜਾ ਕੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰਾ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਕਾਢਿ ਲੀਓ ਜਨੁ ਅਪੁਨਾ ਬਿਖੁ ਸਾਗਰ ਸੰਸਾਰਾ ॥੧॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਕਾਟੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਸੰਕਟ ਦੁਆਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਪੁਨਹ ਪੁਨਹ ਨਮਸਕਾਰਾ ॥੨॥੯॥੨੮॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੋ ਸੁਖੁ ॥ ਕੋਟਿ ਅਨੰਦ ਰਾਜ ਸੁਖੁ ਭੁਗਵੈ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਬਿਨਸੈ ਸਭ ਦੁਖੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਕਿਲਬਿਖ ਨਾਸਹਿ ਸਿਮਰਤ ਪਾਵਨ ਤਨ ਮਨ ਸੁਖ ॥ ਦੇਖਿ ਸਰੂਪੁ ਪੂਰਨੁ ਭਈ ਆਸਾ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟਤ ਉਤਰੀ ਭੁਖ ॥੧॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਪਾਰਜਾਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੁਖੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਜਨਮ ਮਰਨ ਫਿਰਿ ਗਰਭ ਨ ਧੁਖੁ ॥੨॥੧੦॥੨੯॥

ਟੋਡੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਰਿਦੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਕਾਰਜ ਸਫਲ ਹਮਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ ਪਰਮੇਸੁਰ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਅਤੁਲ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੧॥ ਜੋ ਜਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਅਪਨੇ ਕੀਨੇ ਤਿਨ ਕਾ ਬਾਹੁਰਿ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਸੁਨਿ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਕੰਠ ਮਝਾਰੇ ॥

੨॥੧੧॥ ਤੋ੦॥ ਮ: ੪॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਤੋ੦॥ ਤਿਨਕਾ ਜੁਮਲਾ॥ ਤੋ੧॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਟੋਡੀਮਹਲਾ ੯ ਕਹਉ

ਕਹਾਅਪਨੀਅਧਮਾਈ॥ਉਰਝਿਓਕਨਕਕਾਮਨੀਕੇਰਸਨਹਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭ
ਗਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਝੂਠੇਕਉਸਾਚੁਜਾਨਕੈਤਾਸਿਉਰੁਚਉਪਜਾਈ
ਦੀਨਬੰਧਸਿਮਰਿਓਨਹੀਕਬਹੂੰਹੋਤੁਜੁਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਮਗਨਰਹਿਓ
ਮਾਇਆਮੈਨਿਸਦਿਨਛੁਟੀਨਮਨਕੀਕਾਈ॥ਕਹਿਨਾਨਕਅਬਨਾਹਿਅਨਤ
ਗਤਿਬਿਨੁਹਰਿਕੀਸਰਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਮ: ੪॥੧॥ ਮ: ੫॥ ਤੋ੦॥ ਮ: ੯॥੧॥

ਜੋੜ॥ ਤੋ੨॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਟੋਡੀਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਕੋਈਬੋਲੈਨਿਰਵਾਕੋਈਬੋ
ਲੈਦੂਰਿ॥ਜਲਕੀਮਾਛੁਲੀਚਰੈਖਜੂਰਿ॥੧॥ਕਾਂਇਰੇਬਕਬਾਦੁਲਾਇਓ॥
ਜਿਨਿਹਰਿਪਾਇਓਤਿਨਹਿਛਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਡਿਤਹੋਇਕੈਬੇਦਬ
ਖਾਨੈ॥ਮੂਰਖੁਨਾਮਦੇਉਰਾਮਹਿਜਾਨੈ॥੨॥੧॥ ਟੋਡੀ॥ ਕਉਨਕੋਕਲੰਕੁ
ਰਹਿਓਰਾਮਨਾਮਲੇਤਹੀ॥ਪਤਿਤਪਵਿਤਭਏਰਾਮੁਕਹਤਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾ
ਮਸੰਗਿਨਾਮਦੇਵਜਨਕਉਪ੍ਰਤਗਿਆਆਈ॥ਏਕਾਦਸੀਬ੍ਰਤੁਰਹੈਕਾਹੇਕ
ਉਤੀਰਥਜਾਈ॥੧॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਸੁਕ੍ਰਿਤਸੁਮਤਭਏ॥ਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁ
ਕਹਿਕੋਕੋਨਬੈਕੁੰਠਗਏ॥੨॥੨॥ ਟੋਡੀ॥ ਤੀਨਿਛੰਦੇਖੇਲੁਆਛੈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਕੁੰਭਾਰਕੇਘਰਿਹਾਂਡੀਆਛੈਰਾਜਾਕੇਘਰਿਸਾਂਡੀਗੋ॥ਬਾਮਨਕੇਘ
ਰਿਰਾਂਡੀਆਛੈਰਾਂਡੀਸਾਂਡੀਹਾਂਡੀਗੋ॥੧॥ਬਾਣੀਏਕੇਘਰਿਹੀਂਗੁਆਛੈ
ਭੈਸਰਮਾਥੈਸੀਂਗੁਗੋ॥ਦੇਵਲਮਧੇਲੀਗੁਆਛੈਲੀਗੁਸੀਗੁਹੀਗੁਗੋ॥
੨॥ਤੇਲੀਕੈਘਰਿਤੇਲੁਆਛੈਜੰਗਲਮਧੇਬੇਲਗੋ॥ਮਾਲੀਕੇਘਰਿਕੇਲ
ਆਛੈਕੇਲਬੇਲਤੇਲਗੋ॥੩॥ਸੰਤਾਂਮਧੇਗੋਬਿੰਦੁਆਛੈਗੋਕਲਮਧੇਸਿ

ਆਮਗੋ॥ਨਾਮੇਮਧੇਰਾਮੁਆਛੈਰਾਮਾਸਿਆਮਾਗੋਬਿੰਦਗੋ॥੪॥ ਤੋ੩॥

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਦੁਪਦੇ॥ ਸੁਨਿਮਨਅਕਥ
ਕਥਾਹਰਿਨਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਖਪਾਵਹਿਭਜੁਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਾਮਰਾਮ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਖਿਆਨਪੁਰਾਨਜਸੁਊਤਮਖਟਦਰਸਨਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸੰਕਰਕ੍ਰੋ
ੜਿਤੇਤੀਸਧਿਆਇਓਨਹੀਜਾਨਿਓਹਰਿਮਰਮਾਮ॥੧॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬਜ
ਸੁਗਾਵਹਿਸਭਗਾਵਤਜੇਤਉਪਾਮ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਹਰਿਜਿਨਕਉਤੇਸੰਤਭ
ਲੇਹਰਿਰਾਮ॥੨॥੧॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੪ ਮਨਿਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਜਸੁਗਾਇਓ॥
ਹਰਿਹਰਿਰਤਨੁਰਤਨੁਹਰਿਨੀਕੋਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਦਾਨੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿ
ਸੁਜਨਕਉਮਨੁਤਨੁਸਭੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਨਾਇਓ॥ਧਨੁਮਾਇਆਸੰ
ਪੈਤਿਸੁਦੇਵਉਜਿਨਿਹਰਿਮੀਤੁਮਿਲਾਇਓ॥੧॥ਖਿਨੁਕਿੰਚਤਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀ
ਸਰਿਤਬਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਸੁਧਿਆਇਓ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਭੇਟੇਸੁਆਮੀ
ਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇਓ॥੨॥੨॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਜਨੁਰਾਮ
ਨਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜੇਕੋਈਨਿੰਦਕਰੇਹਰਿਜਨਕੀਅਪੁਨਾਗੁਨੁਨਗਵਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਕਾਰਕਮਾਵੈ॥ਹਰਿਆਪੇਹੀਮਤਿ
ਦੇਵੈਸੁਆਮੀਹਰਿਆਪੇਬੋਲਿਬੁਲਾਵੈ॥੧॥ਹਰਿਆਪੇਪੰਚਤਤੁਬਿਸ
ਥਾਰਾਵਿਚਿਧਾਤੂਪੰਚਆਪਿਪਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਆਪੇਹਰਿ
ਆਪੇਝਗਰੁਚੁਕਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾ
ਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਕੋਟਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਸਭਿਖੋਵੈਹਰਿਭਵਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਬਸਤਹਰਿਸੁਆਮੀਹਰਿਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁਨਿਰੰ
ਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਿਕਟਿਬਸਤਕਛੁਨਦਰਿਨਆਵੈਹਰਿਲਾਧਾਗੁਰਵੀਚਾਰਾ॥੧॥
ਹਰਿਆਪੇਸਾਹੁਸਰਾਫੁਰਤਨੁਹੀਰਾਹਰਿਆਪਿਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰੇਸੁਹਰਿਨਾਮੁਵਿਹਾਝੇਸੋਸਾਹੁਸਚਾਵਣਜਾਰਾ॥੨॥੪॥ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ
੪ ਜਪਿਮਨਹਰਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਧਿਆਈਐਸੁਖਦਾ
ਤਾਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਕੁੰਟਮਹਿਉਰਧਲਿਵਲਾਗਾ
ਹਰਿਰਾਖੈਉਦਰਮੰਝਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਤਿਛਡਾਵ
ਣਹਾਰਾ॥੧॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸੁਜਨਕਉਕਰਹੁਨਮਸ
ਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਪਾਈਐਹਰਿਜਪੁਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੨॥੫॥
ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਧਿਆਇ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋ
ਈਫਲੁਪਾਵਹਿਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਜਪੁਸੋਤਪੁਸਾਬ੍ਰਤ
ਪੂਜਾਜਿਤੁਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿਹੋਰਪ੍ਰੀਤਿਸਭਝੂਠੀ
ਇਕਖਿਨਮਹਿਬਿਸਰਿਸਭਜਾਇ॥੧॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਸਰਬਕਲਪੂਰਾਕਿਛੁਕੀਮ
ਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀਹਰਿਜੀਉਭਾਵੈਤਿਵੈਛਡਾਇ॥੨॥
੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬੈਰਾੜੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧
ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਇਓ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਦੂਖਗਵਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਮਨਿਪਾਇਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦਿਵਾਇਓ॥੧॥ਸਰਬ
ਸੂਖਹਰਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਮਤਿਪਾਈ॥੨॥੧॥੭॥ਮ:੪
੬ ਮ:੫ ੧ ਜੁਮਲਾ॥੭

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਯਕਅਰਜਗੁ
ਫਤਮਪੇਸਿਤੋਦਰਗੋਸਕੁਨਕਰਤਾਰ॥ਹਕਾਕਬੀਰਕਰੀਮਤੂਬੇਐਬਪਰਵ
ਦਗਾਰ॥੧॥ਦੁਨੀਆਮੁਕਾਮੇਫਾਨੀ॥ਤਹਕੀਕਦਿਲਦਾਨੀ॥ਮਮਸਰਮੂਇ
ਅਜਰਾਈਲਗਿਰਫਤਹਦਿਲਹੇਚਿਨਦਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਪਿਸਰਪਦਰਬਿ
ਰਾਦਰਾਂਕਸਨੇਸਦਸਤੰਗੀਰ॥ਆਖਿਰਬਿਅਫਤਮਕਸਨਦਾਰਦਚੂੰਸਵਦ
ਤਕਬੀਰ॥੨॥ਸਬਰੋਜਗਸਤਮਦਰਹਵਾਕਰਦੇਮਬਦੀਖਿਆਲ॥ਗਾਹੇਨਨੇ
ਕੀਕਾਰਕਰਦਮਮਮਈਂਚਿਨੀਅਹਵਾਲ॥੩॥ਬਦਬਖਤਹਮਚੁਬਖੀਲ
ਗਾਫਿਲਬੇਨਜਰਬੇਬਾਕ॥ਨਾਨਕਬੁਗੋਯਦਜਨੁਤੁਰਾਤੇਰੇਚਾਕਰਾਪਾਖਾਕ॥੪॥
੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਭਉਤੇ
ਰਾਭਾਂਗਖਲੜੀਮੇਰਾਚੀਤੁ॥ਮੈਦੇਵਾਨਾਭਇਆਅਤੀਤੁ॥ਕਰਿਕਾਸਾਦਰਸਨਕੀ

ਭੁਖਾ॥ਮੈਦਰਿਮਾਗਉਨੀਤਾਨੀਤ॥੧॥ਤਉਦਰਸਨਕੀਕਰਉਸਮਾਇ॥ਮੈਦਰਿ
ਮਾਗਤੁਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਰਿਕੁਸਮਮਿਰਗਮੈਹਰਣਾਸਰ
ਬਸਰੀਰੀਚੜ੍ਹਣਾ॥ਚੰਦਨਭਗਤਾਜੋਤਿਇਨੇਹੀਸਰਬੇਪਰਮਲੁਕਰਣਾ॥੨॥ਘਿ
ਅਪਟਭਾਂਡਾਕਹੈਨਕੋਇ॥ਐਸਾਭਗਤੁਵਰਨਮਹਿਹੋਇ॥ਤੇਰੈਨਾਮਿਨਿਵੇਰ
ਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਦਰਿਭੀਖਿਆਪਾਇ॥੩॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੩ ਇਹੁ
ਤਨੁਮਾਇਆਪਾਹਿਆਪਿਆਰੇਲੀਤੜਾਲਬਿਰੰਗਾਏ॥ਮੇਰੈਕੰਤਨਭਾਵੈਚੋਲ
ੜਾਪਿਆਰੇਕਿਉਧਨਸੇਜੈਜਾਏ॥੧॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਮਿਹਰਵਾਨਾਹੰਉਕੁਰ
ਬਾਨੈਜਾਉ॥ਹੰਉਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉਤਿਨਾਕੈਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉ॥ਲੈਨਿਜੋਤੇਰਾਨਾਉਤਿ
ਨਾਕੈਹੰਉਸਦਕੁਰਬਾਨੈਜਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਰੰਙਣਿਜੇਥੀਐਪਿਆਰੇ
ਪਾਈਐਨਾਉਮਜੀਠ॥ਰੰਙਣਵਾਲਾਜੇਰੰਙੈਸਾਹਿਬੁਐਸਾਰੰਗੁਨਡੀਠ॥੨॥
ਜਿਨਕੇਚੋਲੇਰਤੜੇਪਿਆਰੇਕੰਤੁਤਿਨਾਕੈਪਾਸਿ॥ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਜੇਮਿਲੈਜੀਕ
ਹੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਆਪੇਰੰਗੇਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨ
ਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਭਾਵੈਆਪੇਹੀਰਾਵੇਇ॥੪॥੧॥੩॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧
ਇਆਨੜੀਏਮਾਨੜਾਕਾਇਕਰੇਹਿ॥ਆਪਨੜੈਘਰਿਹਰਿਰੰਗੋਕੀਨਮਾਣੇਹਿ॥ਸਹੁ
ਨੇੜੈਧਨਕੰਮਲੀਏਬਾਹਰੁਕਿਆਢੂਢੇਹਿ॥ਭੈਕੀਆਦੇਹਿਸਲਾਈਆਨੈਣੀਭਾਵ
ਕਾਕਰਿਸੀਗਾਰੋ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਣੀਐਲਾਗੀਜਾਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੋ॥੧॥ਇ
ਆਣੀਬਾਲੀਕਿਆਕਰੇਜਾਧਨਕੰਤਨਭਾਵੈ॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਸਾ
ਧਨਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਛੁਪਾਈਐਨਾਹੀਜੇਬਹੁਤੇਰਾਧਾਵੈ॥ਲਬ
ਲੋਭਅਹੰਕਾਰਕੀਮਾਤੀਮਾਇਆਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਇਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾਈਐਨਾਹੀ
ਭਈਕਾਮਣਿਇਆਣੀ॥੨॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਸੋਹਾਗਣੀਵਾਹੈਕਿਨੀਬਾਤੀਸਹੁਪਾ

ਈਐ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਭਲਾਕਰਿਮਾਨੀਐਹਿਕਮਤਿਹੁਕਮੁਚੁਕਾਈਐ॥ਜਾ
ਕੈਪ੍ਰੇਮਿਪਦਾਰਥੁਪਾਈਐਤਉਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਸਹੁਕਹੈਸੋਕੀਜੈਤ
ਨੁਮਨੋਦੀਜੈਐਸਾਪਰਮਲੁਲਾਈਐ॥ਏਵਕਹਹਿਸੋਹਾਗਣੀਭੈਣੇਇਨੀਬਾ
ਤੀਸਹੁਪਾਈਐ॥੩॥ਆਪੁਗਵਾਈਐਤਾਸਹੁਪਾਈਐਅਉਰੁਕੈਸੀਚਤੁਰਾ
ਈ॥ਸਹੁਨਦਰਿਕਰਿਦੇਖੈਸੋਦਿਨੁਲੇਖੈਕਾਮਣਿਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਆਪਣੇ
ਕੰਤਪਿਆਰੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਨਕਸਾਸਭਰਾਈ॥੩॥ਐਸੈਰੰਗਿਰਾਤੀਸਹ
ਜਕੀਮਾਤੀਅਹਿਨਿਸਿਭਾਇਸਮਾਣੀ॥ਸੁੰਦਰਿਸਾਇਸਰੂਪਬਿਚਖਣਿਕਹੀਐ
ਸਾਸਿਆਣੀ॥੪॥੨॥੪॥ ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੧ ਜੈਸੀਮੈਆਵੈਖਸਮ
ਕੀਬਾਣੀਤੈਸੜਾਕਰੀਗਿਆਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਪਾਪਕੀਜੰਞਲੈਕਾਬਲਹੁਧਾਇਆ
ਜੋਰੀਮੰਗੈਦਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਸਰਮੁਧਰਮੁਦੁਇਛਪਿਖਲੋਏਕੂੜੁਫਿਰੈਪਰਧਾਨੁ
ਵੇਲਾਲੋ॥ਕਾਜੀਆਬਾਮਣਾਕੀਗਲਥਕੀਅਗਦੁਪੜੈਸੈਤਾਨੁਵੇਲਾਲੋ॥ਮੁ
ਸਲਮਾਨੀਆਪੜਹਿਕਤੇਬਾਕਸਟਮਹਿਕਰਹਿਖੁਦਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਜਾਤਿਸ
ਨਾਤੀਹੋਰਿਹਿਦਵਾਣੀਆਏਹਿਭੀਲੇਖੈਲਾਇਵੇਲਾਲੋ॥ਖੂਨਕੇਸੋਹਿਲੇਗਾ
ਵੀਅਹਿਨਾਨਕਰਤੁਕਾਕੁੰਗੂਪਾਇਵੇਲਾਲੋ॥੧॥ਸਾਹਿਬਕੇਗੁਣਨਾਨਕੁਗਾਵੈ
ਮਾਸਪੁਰੀਵਿਚਿਆਖੁਮਸੋਲਾ॥ਜਿਨਿਉਪਾਈਰੰਗਿਰਵਾਈਬੈਠਾਵੇਖੈਵਖਿ
ਇਕੇਲਾ॥ਸਚਾਸੋਸਾਹਿਬੁਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੜਾਨਿਆਉਕਰੇਗੁਮਸੋਲਾ॥
ਕਾਇਆਕਪੜੁਟੁਕੁਟੁਕੁਹੋਸੀਹਿਦੁਸਤਾਨੁਸਮਾਲਸੀਬੋਲਾ॥ਆਵਨਿਅਠਤ
ਰੈਜਾਨਿਸਤਾਨਵੈਹੋਰੁਭੀਉਠਸੀਮਰਦਕਾਚੇਲਾ॥ਸਚਕੀਬਾਣੀਨਾਨਕੁਆਖੈਸ
ਚੁਸੁਣਾਇਸੀਸਚਕੀਬੇਲਾ॥੨॥੩॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਿਲੰਗਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਛਪਦੇ॥ ਸਭਿਆਏਹੁਕਮਿਖਸਮਾ
ਹੁਹੁਕਮਿਸਭਵਰਤਨੀ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਾਚਾਖੇਲੁਸਭੁਹਰਿਧਨੀ॥੧॥ਸਾਲਾ

ਹਿਹੁ ਸਚੁ ਸਭੁ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਧਨੀ ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ਸਰੀਕੁ ਕਿਸੁ ਲੇਖੈ ਹਉ ਗ
ਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸੁ ਘਰ ਮੰਦਰ ਹਰਿ ਬਨੀ ॥ ਵਿਚਿ
ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਝੂਠੁ ਕਹੁ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪
ਨਿਤ ਨਿਹਫਲ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ਬਫਾਵੈ ਦੁਰਮਤੀਆ ॥ ਜਬ ਆਣੈ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ
ਝੂਠੁ ਤਬ ਜਾਣੈ ਜਗੁ ਜਿਤੀਆ ॥੧॥ ਐਸਾ ਬਾਜੀ ਸੈਸਾਰੁ ਨ ਚੇਤੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥
ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਧਿਆਇ ਰਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾ ਵੇਲਾ ਚਿ
ਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਿਤੁ ਆਇ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗ੍ਰਸੈ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ ਜਿਸੁ
ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੨॥੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਖਾਕ ਨੂਰ ਕਰਦੰ ਆਲਮ ਦੁ
ਨੀਆਇ ॥ ਅਸਮਾਨ ਜਿਮੀ ਦਰਖਤ ਆਬ ਪੈਦਾਇਸਿ ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਚ
ਸਮ ਦੀਦੰ ਫਨਾਇ ॥ ਦੁਨੀਆ ਮੁਰਦਾਰ ਖੁਰਦਨੀ ਗਾਫਲ ਹਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੈਬਾਨ ਹੈਵਾਨ ਹਰਾਮ ਕੁਸਤਨੀ ਮੁਰਦਾਰ ਬਖੋਰਾਇ ॥ ਦਿਲ ਕਬਜ ਕਬਜਾ
ਕਾਦਰੋ ਦੋਜਕ ਸਜਾਇ ॥੨॥ ਵਲੀ ਨਿਆਮਤਿ ਬਿਰਾਦਰਾ ਦਰਬਾਰ ਮਿਲਕ ਖਾ
ਨਾਇ ॥ ਜਬ ਅਜਰਾਈਲੁ ਬਸਤਨੀ ਤਬ ਚਿ ਕਾਰੇ ਬਿਦਾਇ ॥੩॥ ਹਵਾਲ ਮਾ
ਲੂਮੁ ਕਰਦੰ ਪਾਕ ਅਲਾਹ ॥ ਬੁਗੋ ਨਾਨਕ ਅਰਦਾਸਿ ਪੇਸਿ ਦਰਵੇਸ ਬੰਦਾਹ ॥
੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥
ਤੂ ਕਰਤਾਰੁ ਕਰਹਿ ਸੋ ਹੋਇ ॥ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ਤੇਰੀ ਮਨਿ ਟੇਕ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਏ
ਕ ॥੧॥ ਸਭ ਊਪਰਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹੈ ਤੂਹੈ ਤੂ ਹੋਵਨਹਾਰ ॥ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਊਚ ਆਪਾਰ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ
ਭਉ ਦੁਖੁ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥੨॥ ਜੋ ਦੀਸੈ ਸੋ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ॥
ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਗੋਵਿੰਦ ਅਨੂਪ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਜਨ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ

ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਸੰ
ਗਿ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਬਾਛਉ ਧੂਰਿ ॥
੪॥੨॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸਾਹਿਬੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਮੇਰਾ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ॥ ਜੀਅ ਸਗਲ ਕਉ ਦੇਇ ਦਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ ਕਾਹੇ ਡੋਲ
ਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਤੁਧੁ ਰਾਖੈਗਾ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਪੈਦਾਇਸਿ ਤੂ ਕੀਆ ਸੋਈ
ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਈ ਮੇਦਨੀ ਸੋਈ ਕਰਦਾ ਸਾਰ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਮਾਲ
ਕੁ ਦਿਲਾ ਕਾ ਸਚਾ ਪਰਵਦਗਾਰੁ ॥੨॥ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਜਾਣੀਐ ਵਡਾ ਵੇਪਰ
ਵਾਹੁ ॥ ਕਰਿ ਬੰਦੇ ਤੂ ਬੰਦਗੀ ਜਿਚਰੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਹੁ ॥੩॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਅਕ
ਥੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤੇਰੀ ਰਾਸਿ ॥ ਰਹਮ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਨਾਨਕ
ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥੩॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਕਰਤੇ ਕੁਦਰ
ਤੀ ਮੁਸਤਾਕੁ ॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਏਕ ਤੂਹੀ ਸਭ ਖਲਕ ਹੀ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਿ
ਨ ਮਾਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਆਚਰਜ ਤੇਰੇ ਰੂਪ ॥ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਚਲਤ ਤੇਰੇ ਅੰਧਿ
ਆਰੇ ਮਹਿ ਦੀਪ ॥੧॥ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਖਲਕ ਜਹਾਨ ਅਲਹ ਮਿਹਰਵਾਨ ਖੁਦਾਇ ॥
ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਜਿ ਤੁਧੁ ਅਰਾਧੇ ਸੋ ਕਿਉ ਦੋਜਕਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਅਜਰਾਈਲੁ ਯਾਰੁ
ਬੰਦੇ ਜਿਸੁ ਤੇਰਾ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਨਹ ਉਸ ਕੇ ਸਗਲ ਆਫੂ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਹਿ ਦੀਦਾ
ਰੁ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਚੀਜ ਫਿਲਹਾਲ ਸਗਲੇ ਸਚੁ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਨਾਨਕ ਬੂਝਿਆ ਸਦਾ ਏਕਸੁ ਗਾਉ ॥੪॥੧॥੪॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੀ
ਰਾਂ ਦਾਨਾਂ ਦਿਲ ਸੋਚ ॥ ਮੁਹਬਤੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸੈ ਸਚੁ ਸਾਹ ਬੰਦੀ ਮੋਚ ॥੧॥ ਦੀਦ
ਨੇ ਦੀਦਾਰ ਸਾਹਿਬ ਕਛੁ ਨਹੀ ਇਸ ਕਾ ਮੋਲੁ ॥ ਪਾਕ ਪਰਵਦਗਾਰ ਤੂ ਖੁਦਿ ਖਸਮ
ਵਡਾ ਅਤੋਲੁ ॥੧॥ ਦਸ੍ਤਗੀਰੀ ਦੇਹਿ ਦਿਲਾਵਰ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਕਰਤਾਰ ਕੁਦਰਤਿ
ਕਰਣ ਖਾਲਕ ਨਾਨਕ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥੨॥੫॥ ਮਃ੧ ॥੫॥ ਮਃ੪ ॥੨॥ ਮਃ੫ ॥੫॥ ੫॥

ਤਿਲਕ ਜੁਮਲਾ ੧੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ
ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਰੇ ਮਨਾ ਜਾਗ ਲੇਹੁ ਕਹਾ ਗਾਫਲ ਸੋਇਆ ॥ ਜੋ
ਤਨੁ ਉਪਜਿਆ ਸੰਗ ਹੀ ਸੋ ਭੀ ਸੰਗਿ ਨ ਹੋਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ
ਬੰਧ ਜਨ ਹਿਤੁ ਜਾ ਸਿਉ ਕੀਨਾ ॥ ਜੀਉ ਛੂਟਿਓ ਜਬ ਦੇਹ ਤੇ ਡਾਰਿ ਅਗਨਿ ਮੈ ਦੀ
ਨਾ ॥ ਜੀਵਤ ਲਉ ਬਿਉਹਾਰੁ ਹੈ ਜਗ ਕਉ ਤੁਮ ਜਾਨਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਇ
ਲੈ ਸਭ ਸੁਫਨ ਸਮਾਨਉ ॥੨॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਰੇ ਮਨਾ ਗਾ
ਇ ਲੈ ਜੋ ਸੰਗੀ ਹੈ ਤੇਰੋ ॥ ਅਉਸਰੁ ਬੀਤਿਓ ਜਾਤੁ ਹੈ ਕਹਿਓ ਮਾਨ ਲੈ ਮੇਰੋ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਸੰਪਤਿ ਰਥ ਧਨ ਰਾਜ ਸਿਉ ਅਤਿ ਨੇਹੁ ਲਗਾਇਓ ॥ ਕਾਲ ਫਾਸ ਜਬ ਗਲਿ
ਪਰੀ ਸਭ ਭਇਓ ਪਰਾਇਓ ॥੧॥ ਜਾਨਿ ਬੂਝ ਕੈ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਕਾਜੁ ਬਿਗਾਰਿਓ ॥ ਪਾਪ
ਕਰਤ ਸੁਕਚਿਓ ਨਹੀ ਨਹ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰਿਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ
ਆ ਸੋ ਸੁਨੁ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹਤ ਪੁਕਾਰਿ ਕੈ ਗਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨਾਈ ॥੩॥੨॥
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਚੇਤਨਾ ਹੈ ਤਉ ਚੇਤ ਲੈ ਨਿਸਿ ਦਿਨਿ ਮੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ॥ ਛਿ
ਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਬਿਹਾਤੁ ਹੈ ਫੂਟੈ ਘਟ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਾਹਿ ਨ
ਗਾਵਹੀ ਮੂਰਖ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਝੂਠੈ ਲਾਲਚਿ ਲਾਗਿ ਕੈ ਨਹਿ ਮਰਨੁ ਪਛਾਨਾ ॥੧॥
ਅਜਹੂ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਹੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਭਜਨ ਤੇ ਨਿ
ਰਭੈ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੨॥ ੩॥ ੫॥ ਮਃ ੧ ॥ ੨ ॥ ਮਃ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਃ ੫ ॥ ੩ ॥ [illegible] ॥
ਜੁਮਲਾ ॥੧੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਕਹੀ
ਐ ਰੇ ਭਾਈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਕਰੇ ਆਪਿ ਜਿਨਿ ਵਾੜੀ ਹੈ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਾਇਸਾ ਪਿਆ
ਰੇ ਕਾ ਰਾਇਸਾ ਜਿਤੁ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਿ ਰੰਗਿ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਆ
ਸਾ ਪਛੋ ਰੇ ਤਾਣੀ ॥ ਹਾਥ ਪਛੋੜੈ ਸਿਰੁ ਧੁਣੈ ਜਬ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨॥ ਪਛੋਤਾ

ਵਾ ਨਾ ਮਿਲੈ ਜਬ ਚੂਕੈਗੀ ਸਾਰੀ ॥ ਤਾ ਫਿਰਿ ਪਿਆਰਾ ਰਾਵੀਐ ਜਬ ਆਵੈਗੀ
ਵਾਰੀ ॥੩॥ ਕੰਤੁ ਲੀਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਮੈ ਤੇ ਵਧਵੀ ਏਹ ॥ ਸੇ ਗੁਣ ਮੁਝੈ ਨ ਆ
ਵਨੀ ਕੈ ਜੀ ਦੋਸੁ ਧਰੇਹ ॥੪॥ ਜਿਨੀ ਸਖੀ ਸਹੁ ਰਾਵਿਆ ਤਿਨ ਪੂਛਉਗੀ ਜਾਏ ॥
ਪਾਇ ਲਗਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਲੇਉਗੀ ਪੰਥੁ ਬਤਾਏ ॥੫॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਨਾਨਕਾ
ਭਉ ਚੰਦਨੁ ਲਾਵੈ ॥ ਗੁਣ ਕਾਮਣ ਕਾਮਣਿ ਕਰੈ ਤਉ ਪਿਆਰੇ ਕਉ ਪਾਵੈ ॥੬॥
ਜੋ ਦਿਲਿ ਮਿਲਿਆ ਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਬਹੁ
ਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਬਾਤੀ ਮੇਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥੭॥ ਧਾਤੁ ਮਿਲੈ ਫੁਨਿ ਧਾਤੁ ਕਉ ਲਿਵ ਲਿਵੈ
ਕਉ ਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਾਣੀਐ ਤਉ ਅਨਭਉ ਪਾਵੈ ॥੮॥ ਪਾਨਾ ਵਾੜੀ
ਹੋਇ ਘਰਿ ਖਰੁ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੈ ॥ ਰਸੀਆ ਹੋਵੈ ਮੁਸਕ ਕਾ ਤਬ ਫੂਲੁ ਪਛਾਣੈ ॥
੯॥ ਅਪਿਉ ਪੀਵੈ ਜੋ ਨਾਨਕਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੈ
ਅਮਰਾ ਪਦੁ ਪਾਵੈ ॥੧੦॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਤਿਲੰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀਆ ਗੁਰਿ ਮੀਤ
ਸੁਣਾਈਆ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਆ ॥੧॥ ਆਇ
ਮਿਲੁ ਗੁਰਸਿਖ ਆਇ ਮਿਲੁ ਤੂ ਮੇਰੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ
ਹਰਿ ਭਾਵਦੇ ਸੇ ਗੁਰੂ ਤੇ ਪਾਏ ॥ ਜਿਨ ਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨ ਘੁਮਿ ਘੁਮਿ ਜਾ
ਏ ॥੨॥ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਹਉ ਵਾਰੀ ॥ ਜਿਨ ਗੁ
ਰ ਕੀ ਕੀਤੀ ਚਾਕਰੀ ਤਿਨ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਦੁਖ ਮੇ
ਟਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥੪॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿ
ਆਇਦੇ ਤੇ ਜਨ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਨਾ ॥
੫॥ ਸਾ ਹਰਿ ਤੇਰੀ ਉਸਤਤਿ ਹੈ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿਆਰਾ ਸੇਵ
ਦੇ ਤਿਨ ਹਰਿ ਫਲੁ ਪਾਵੈ ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਤਿਨਾ ਜੀਅ ਪ੍ਰਭ ਨਾਲੇ ॥

ਓਇ ਜਪਿ ਜਪਿ ਪਿਆਰਾ ਜੀਵਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲੇ ॥੭॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਿ-
ਆਰਾ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਘੁਮਿ ਜਾਇਆ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਛੁਟੇ ਪਰਵਾਰ ਸਿਉ ਸ-
ਭੁ ਜਗਤੁ ਛਡਾਇਆ ॥੮॥ ਗੁਰਿ ਪਿਆਰੈ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੁ ਧੰਨੋ ॥
ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਦਸਿਆ ਗੁਰ ਪੁੰਨੁ ਵਡ ਪੁੰਨੋ ॥੯॥ ਜੋ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰੁ ਸੇਵ-
ਦੇ ਸੇ ਪੁੰਨ ਪਰਾਣੀ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀਆ ਸੇ ਆਪਿ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਨਾਈ-
ਆ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਲਾਈਆ ॥੧੧॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ
ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਹਮ ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਪਖਾਲਦੇ ਧੂੜਿ ਘੋਲਿ ਘੋਲਿ ਪੀਜੈ ॥
੧੨॥ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਤੀਆ ਮੁਖਿ ਬੀੜੀਆ ਲਾਈਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਿਓ
ਜਮਿ ਪਕੜਿ ਚਲਾਈਆ ॥੧੩॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਚੇਤਿਆ ਹਿਰਦੈ ਉਰਧਾਰੇ ॥
ਤਿਨ ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਗੁਰ ਪਿਆਰੇ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਹੈ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਣੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਰੰਗਿ ਰਲੀਆ ਮਾਣੈ ॥
੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਆਖੀਐ ਤੁਸਿ ਕਰੇ ਪਸਾਓ ॥ ਹਉ ਗੁਰ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਵਾ-
ਰਿਆ ਜਿਨਿ ਦਿਤੜਾ ਨਾਓ ॥੧੬॥ ਸੋ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਦੇਇ ਸਨੇਹਾ ॥
ਹਉ ਵੇਖਿ ਵੇਖਿ ਗੁਰੂ ਵਿਗਸਿਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦੇਹਾ ॥੧੭॥ ਗੁਰ ਰਸਨਾ ਅੰ-
ਮ੍ਰਿਤੁ ਬੋਲਦੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸੁਹਾਵੀ ॥ ਜਿਨਿ ਸੁਣਿ ਸਿਖਾ ਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਤਿਨਾ ਭੁ-
ਖ ਸਭ ਜਾਵੀ ॥੧੮॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਆਖੀਐ ਕਹੁ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜਾਈਐ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਖਰਚੁ ਲੈ ਜਾਈਐ ॥੧੯॥ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆ-
ਰਾਧਿਆ ਸੇ ਸਾਹ ਵਡ ਦਾਣੇ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕਉ ਸਦ ਵਾਰਿਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ
ਸਮਾਣੇ ॥੨੦॥ ਤੂ ਠਾਕੁਰੁ ਤੂ ਸਾਹਿਬੋ ਤੂਹੈ ਮੇਰਾ ਮੀਰਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੇਰੀ ਬੰਦਗੀ
ਤੂ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥੨੧॥ ਆਪੇ ਹਰਿ ਇਕ ਰੰਗੁ ਹੈ ਆਪੇ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾ-

ਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਗਲ ਚੰਗੀ ॥੨੨॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥੫॥ ਮਃ ੪ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ॥੫॥
ਮਃ ੯ ॥੩॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਤਿਲੰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਇਫਤਰਾ
ਭਾਈ ਦਿਲ ਕਾ ਫਿਕਰੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਟੁਕੁ ਦਮੁ ਕਰਾਰੀ ਜਉ ਕਰਹੁ ਹਾਜਿਰ ਹਜੂਰਿ
ਖੁਦਾਇ ॥੧॥ ਬੰਦੇ ਖੋਜੁ ਦਿਲ ਹਰ ਰੋਜ ਨਾ ਫਿਰੁ ਪਰੇਸਾਨੀ ਮਾਹਿ ॥ ਇਹ ਜੁ
ਦੁਨੀਆ ਸਿਹਰੁ ਮੇਲਾ ਦਸਤਗੀਰੀ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦਰੋਗੁ ਪੜਿ ਪੜਿ ਖੁ-
ਸੀ ਹੋਇ ਬੇਖਬਰ ਬਾਦੁ ਬਕਾਹਿ ॥ ਹਕੁ ਸਚੁ ਖਾਲਕੁ ਖਲਕ ਮਿਆਨੇ ਸਿਆ-
ਮ ਮੂਰਤਿ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਅਸਮਾਨ ਮ੍ਹਿਾਨੇ ਲਹੰਗ ਦਰੀਆ ਗੁਸਲ ਕਰਦਨ ਬੂ-
ਦ ॥ ਕਰਿ ਫਕਰੁ ਦਾਇਮ ਲਾਇ ਚਸਮੇ ਜਹ ਤਹਾ ਮਉਜੂਦੁ ॥੩॥ ਅਲਾਹ
ਪਾਕੰ ਪਾਕ ਹੈ ਸਕ ਕਰਉ ਜੇ ਦੂਸਰ ਹੋਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਰਮੁ ਕਰੀਮ ਕਾ ਉਹੁ ਕ-
ਰੈ ਜਾਨੈ ਸੋਇ ॥੪॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਕੀ
ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਖੁੰਦਕਾਰਾ ॥ ਮੈ ਗਰੀਬ ਮੈ ਮਸਕੀਨ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਰੀਮਾਂ ਰਹੀਮਾਂ ਅਲਾਹ ਤੂੰ ਗਨੀ ॥ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ਦਰਿ ਪੇਸਿ ਤੂੰ ਮ-
ਨੀ ॥੧॥ ਦਰੀਆਉ ਤੂ ਦਿਹੰਦ ਤੂ ਬਿਸੀਆਰ ਤੂ ਧਨੀ ॥ ਦੇਹਿ ਲੇਹਿ ਏਕੁ ਤੂੰ
ਦਿਗਰ ਕੋ ਨਹੀ ॥੨॥ ਤੂੰ ਦਾਨਾਂ ਤੂੰ ਬੀਨਾ ਮੈ ਬੀਚਾਰੁ ਕਿਆ ਕਰੀ ॥ ਨਾਮੇ ਚੇ ਸੁਆ-
ਮੀ ਬਖਸੰਦ ਤੂੰ ਹਰੀ ॥੩॥੧॥ ਤਿਲੰਗ ॥ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਹਲੇ ਯਾਰਾਂ ਖੁਸਿ-
ਖਬਰੀ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਂਉ ॥ ਨੀਕੀ ਤੇਰੀ ਬਿਗਾਰੀ ਆ-
ਲੇ ਤੇਰਾ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੁਜਾ ਆਮਦ ਕੁਜਾ ਰਫਤੀ ਕੁਜਾ ਮੇ ਰਵੀ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨ-
ਗਰੀ ਰਾਸਿ ਬੁਗੋਈ ॥੧॥ ਖੂਬੁ ਤੇਰੀ ਪਗਰੀ ਮੀਠੇ ਤੇਰੇ ਬੋਲ ॥ ਦ੍ਵਾਰਿਕਾ ਨਗਰੀ
ਕਾਹੇ ਕੇ ਮਗੋਲ ॥੨॥ ਚੰਦੀਂ ਹਜਾਰ ਆਲਮ ਏਕਲ ਖਾਨਾਂ ॥ ਹਮ ਚਿਨੀ ਪਾਤਿਸਾਹ
ਸਾਂਵਲੇ ਬਰਨਾ ॥੩॥ ਅਸਪਤਿ ਗਜਪਤਿ ਨਰਹ ਨਰਿੰਦ ॥ ਨਾਮੇ ਕੇ ਸ੍ਵਾਮੀ ਮੀਰ

ਮੁਕੰਦਾ॥੪॥੩॥੩॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਭਾਂਡਾ ਧੋਇ ਬੈਸਿ ਧੂਪੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਦੂਧੈ ਕਉ ਜਾਵਹੁ॥ ਦੂਧੁ ਕਰਮ ਫੁਨਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸ ਜਮਾਵਹੁ॥੧॥ ਜਪਹੁ ਤ ਏਕੋ ਨਾਮਾ॥ ਅਵਰਿ ਨਿਰਾਫਲ ਕਾਮਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਈਟੀ ਹਾਥਿ ਕਰਹੁ ਫੁਨਿ ਨੇਤ੍ਰਉ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਬ ਮਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵਹੁ॥੨॥ ਮਨੁ ਸੰਪਟੁ ਜਿਤੁ ਸਤ ਸਰਿ ਨਾਵਣੁ ਭਾਵਨ ਪਾਤੀ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਕਰੇ॥ ਪੂਜਾ ਪ੍ਰਾਣ ਸੇਵਕੁ ਜੇ ਸੇਵੇ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਹਿਬੁ ਰਵਤੁ ਰਹੈ॥੩॥ ਕਹਦੇ ਕਹਹਿ ਕਹੇ ਕਹਿ ਜਾਵਹਿ ਤੁਮ ਸਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ॥ ਭਗਤਿ ਹੀਣੁ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਜੰਪੈ ਹਉ ਸਾਲਾਹੀ ਸਚਾ ਸੋਈ॥੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨

ਅੰਤਰਿ ਵਸੈ ਨ ਬਾਹਰਿ ਜਾਇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਕਾਹੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ॥ ਹੋਵਹੁ ਚਾਕਰ ਸਾਚੇ ਕੇਰੇ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਕੋਈ ਰਵੈ॥ ਬਾਂਧਨਿ ਬਾਂਧਿਆ ਸਭੁ ਜਗੁ ਭਵੈ॥੨॥ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਸੁ ਚਾਕਰੁ ਹੋਇ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੋਇ॥੩॥ ਹਮ ਨਹੀ ਚੰਗੇ ਬੁਰਾ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰੇ ਸੋਇ॥੪॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੬

ਉਜਲੁ ਕੈਹਾ ਚਿਲਕਣਾ ਘੋਟਿਮ ਕਾਲੜੀ ਮਸੁ॥ ਧੋਤਿਆ ਜੂਠਿ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਧੋਵਾ ਤਿਸੁ॥੧॥ ਸਜਣ ਸੇਈ ਨਾਲਿ ਮੈ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਚਲੰਨਿ॥ ਜਿਥੈ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਤਿਥੈ ਖੜੇ ਦਿਸੰਨਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਠੇ ਮੰਡਪ ਮਾੜੀਆ ਪਾਸਹੁ ਚਿਤਵੀਆਹਾ॥ ਢਠੀਆ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਵਿਚਹੁ ਸਖਣੀਆਹਾ॥੨॥ ਬਗਾ ਬਗੇ ਕਪੜੇ ਤੀਰਥ ਮੰਝਿ ਵਸੰਨਿ॥ ਘੁਟਿ ਘੁਟਿ ਜੀਆ ਖਾਵਣੇ ਬਗੇ ਨਾ ਕਹੀਅਨਿ॥੩॥ ਸਿੰਮਲੁ ਰੁਖੁ ਸਰੀਰੁ ਮੈ ਮੈਜਨ ਦੇਖਿ ਭੁਲੰਨਿ॥ ਸੇ ਫਲ ਕੰਮਿ ਨ ਆਵਨੀ ਤੇ ਗੁਣ ਮੈ ਤਨਿ ਹੰਨਿ॥੪॥ ਅੰਧੁਲੈ ਭਾਰੁ ਉਠਾਇਆ ਡੂਗਰ ਵਾਟ ਬਹੁਤੁ॥ ਅਖੀ ਲੋੜੀ ਨਾ ਲਹਾ ਹਉ ਚੜਿ ਲੰਘਾ ਕਿਤੁ॥੫॥ ਚਾਕਰੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਿਤੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ਤੂੰ ਬਧਾ ਛੁਟਹਿ ਜਿਤੁ॥੬॥੧॥੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧

ਜਪ ਤਪ ਕਾ ਬੰਧੁ ਬੇੜੁਲਾ ਜਿਤੁ ਲੰਘਹਿ ਵਹੇਲਾ॥ ਨਾ ਸਰਵਰੁ ਨਾ ਊਛਲੈ ਐਸਾ ਪੰਥੁ ਸੁਹੇਲਾ॥੧॥ ਤੇਰਾ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਮੰਜੀਠੜਾ ਰਤਾ ਮੇਰਾ ਚੋਲਾ ਸਦ ਰੰਗ ਢੋਲਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਾਜਨ ਚਲੇ ਪਿਆਰਿਆ ਕਿਉ ਮੇਲਾ ਹੋਈ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਹਿ ਗੰਠੜੀਐ ਮੇਲੇਗਾ ਸੋਈ॥੨॥ ਮਿਲਿਆ ਹੋਇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੇ ਮਿਲਿਆ ਹੋਈ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਨਿਵਾਰਿਆ ਹੈ ਸਾਚਾ ਸੋਈ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਸੀਤਾ ਹੈ ਚੋਲਾ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੋਲਾ॥੪॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਹੇਲੀਹੋ ਸਹੁ ਖਰਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਹਮ ਸਹ ਕੇਰੀਆ ਦਾਸੀਆ ਸਾਚਾ

ਖਸਮੁਤੁਮਾਰਾ॥੫॥੨॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਜਿਨਕਉਭਾਂਡੈਭਉ
ਤਿਨਾਸਵਾਰਸੀ॥ਸੂਖੀਕਰੈਪਸਾਉਦੂਖਵਿਸਾਰਸੀ॥ਸਹਸਾਮੂਲੇਨਾਹਿ
ਸਰਪਰਤਾਰਸੀ॥੧॥ਤਿਨਾਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਜਿਨਕਉਲੀਖਿਆ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਦੇਵੈਦੀਖਿਆ॥ਚਾਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇਭਵਹਿਨਭੀ
ਖਿਆ॥੨॥ਜਾਕਉਮਹਲੁਹਜੂਰਿਦੂਜੇਨਿਵੈਕਿਸੁ॥ਦਰਿਦਰਵਾਣੀਨਾਹਿਮੂ
ਲੇਪੁਛਤਿਸੁ॥ਛੁਟੈਤਾਕੈਬੋਲਿਸਾਹਿਬਨਦਰਿਜਿਸੁ॥੩॥ਘਲੇਆਣੇਆ
ਪਿਜਿਸੁਨਾਹੀਦੂਜਾਮਤੈਕੋਇ॥ਢਾਹਿਉਸਾਰੇਸਾਜਿਜਾਣੈਸਭਸੋਇ॥ਨਾ
ਉਨਾਨਕਬਖਸੀਸਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇ॥੪॥੩॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧
ਭਾਂਡਾਹਛਾਸੋਇਜੋਤਿਸੁਭਾਵਸੀ॥ਭਾਂਡਾਅਤਿਮਲੀਣੁਧੋਤਾਹਛਾਨ
ਹੋਇਸੀ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਹੋਇਸੋਝੀਪਾਇਸੀ॥ਏਤੁਦੁਆਰੈਧੋਇਹਛਾਹੋਇ
ਸੀ॥ਮੈਲੇਹਛੇਕਾਵੀਚਾਰੁਆਪਿਵਰਤਾਇਸੀ॥ਮਤੁਕੋਜਾਣੈਜਾਇਅਗੈ
ਪਾਇਸੀ॥ਜੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇਤੇਹਾਹੋਇਸੀ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉਆਪਿ
ਵਰਤਾਇਸੀ॥ਚਲਿਆਪਤਿਸਿਉਜਨਮੁਸਵਾਰਿਵਾਜਾਵਾਇਸੀ॥ਮਾ
ਣਸੁਕਿਆਵੇਚਾਰਾਤਿਹੁਲੋਕਸੁਣਾਇਸੀ॥ਨਾਨਕਆਪਿਨਿਹਾਲਸਭਿਕੁ
ਲਤਾਰਸੀ॥੧॥੪॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਜੋਗੀਹੋਵੈਜੋਗਵੈਭੋਗੀਹੋ
ਵੈਖਾਇ॥ਤਪੀਆਹੋਵੈਤਪੁਕਰੇਤੀਰਥਿਮਲਿਮਲਿਨਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਸਦ
ੜਾਸੁਣੀਜੈਭਾਈਜੇਕੋਬਹੈਅਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਬੀਜੈਸੋਲੁਣੇ
ਜੋਖਟੇਸੋਖਾਇ॥ਅਗੈਪੁਛਨਹੋਵਈਜੇਸਣੁਨੀਸਾਣੈਜਾਇ॥੨॥ਤੈਸੋ
ਜੈਸਾਕਾਢੀਐਜੈਸੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਦਮੁਚਿਤਿਨਆਵਈਸੋਦਮੁਬਿ
ਰਥਾਜਾਇ॥੩॥ਇਹੁਤਨੁਵੇਚੀਬੈਕਰੀਜੇਕੋਲਏਵਿਕਾਇ॥ਨਾਨਕਕੰਮਿ
ਨਆਵਈਜਿਤੁਤਨਿਨਾਹੀਸਚਾਨਾਉ॥੪॥੫॥੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੭ ਜੋਗੁਨਖਿੰਥਾਜੋਗੁਨਡੰਡੈਜੋਗੁਨਭਸ
ਮਚੜਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਮੁੰਦੀਮੂੰਡਿਮੁਡਾਇਐਜੋਗੁਨਸਿੰਙੀਵਾਈਐ॥ਅੰਜ
ਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੧॥ਗਲੀਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਏ
ਕਦ੍ਰਿਸਟਿਕਰਿਸਮਸਰਿਜਾਣੈਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਨਬਾਹਰਿ
ਮੜੀਮਸਾਣੀਜੋਗੁਨਤਾੜੀਲਾਈਐ॥ਜੋਗੁਨਦੇਸਿਦਿਸੰਤਰਿਭਵਿਐਜੋਗੁਨ
ਤੀਰਥਿਨਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਈਐ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਸਹਸਾਤੂਟੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਈਐ॥ਨਿਝਰੁਝਰੈਸਹਜ
ਧੁਨਿਲਾਗੈਘਰਹੀਪਰਚਾਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀਐਜੋਗਜੁਗਤਿ
ਇਵਪਾਈਐ॥੩॥ਨਾਨਕਜੀਵਤਿਆਮਰਿਰਹੀਐਐਸਾਜੋਗੁਕਮਾਈਐ॥ਵਾ
ਜੇਬਾਝਹੁਸਿੰਙੀਵਾਜੈਤਉਨਿਰਭਉਪਦੁਪਾਈਐ॥ਅੰਜਨਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨਿਰਹੀ
ਐਜੋਗਜੁਗਤਿਤਉਪਾਈਐ॥੪॥੧॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੧ ਕਉਣਤਰਾਜੀ
ਕਵਣੁਤੁਲਾਤੇਰਾਕਵਣੁਸਰਾਫੁਬੁਲਾਵਾ॥ਕਉਣੁਗੁਰੂਕੈਪਹਿਦੀਖਿਆਲੇਵਾ
ਕੈਪਹਿਮੁਲੁਕਰਾਵਾ॥੧॥ਮੇਰੇਲਾਲਜੀਉਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾ॥ਤੂੰਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਤੂੰਆਪੇਸਰਬਸਮਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਤਾਰਾਜੀਚਿਤੁ
ਤੁਲਾਤੇਰੀਸੇਵਸਰਾਫੁਕਮਾਵਾ॥ਘਟਹੀਭੀਤਰਿਸੋਸਹੁਤੋਲੀਇਨਬਿਧਿਚਿਤੁ
ਰਹਾਵਾ॥੨॥ਆਪੇਕੰਡਾਤੋਲੁਤਰਾਜੀਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਦੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈ
ਆਪੇਹੈਵਣਜਾਰਾ॥੩॥ਅੰਧੁਲਾਨੀਚਜਾਤਿਪਰਦੇਸੀਖਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਜਾਵੈ॥
ਤਾਕੀਸੰਗਤਿਨਾਨਕੁਰਹਦਾਕਿਉਕਰਿਮੂੜਾਪਾਵੈ॥੪॥੨॥੯॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧
ਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਆਰਾਧਿਆਗੁਰਸਬਦਿਗੁਰੂਗੁਰਕੇ॥ਸਭਿਇਛਾਮਨਿਤਨਿਪੂਰੀਆ
ਸਭੁਚੂਕਾਡਰੁਜਮਕੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਣਗਾਵਹੁਰਾਮਨਾਮਹਰਿਕੇ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਮਨੁ

ਪਰਬੋਧਿਆ ਹਰਿ ਪੀਆ ਰਸੁ ਗਟਕੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਊਤਮ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ
ਰੀ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਹਮ ਧੋਵਹ
ਪਗ ਜਨ ਕੇ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭੁ ਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਰਸੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸੁ ਰਸਕੇ ॥ ਹਰਿ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭ ਲਾਥੀ ਤਿਸ ਤਿਸ ਕੇ ॥੩॥ ਹਮਰੀ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਗੁਰੁ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਹਮ ਵੇਚਿਓ ਸਿਰੁ ਗੁਰ ਕੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ਗੁਰ ਚੇਲਾ ਗੁਰ ਰਾਖਹੁ ਲਾਜ
ਜਨ ਕੇ ॥੪॥੧॥੧੦॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਿਓ ਪੁਰਖੋਤ
ਮੁ ਸਭਿ ਬਿਨਸੇ ਦਾਲਦ ਦਲਘਾ ॥ ਭਉ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਮੇਟਿਓ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
ਅਸਥਿਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖਿ ਸਮਘਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅਤਿ ਪਿਰਘਾ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤ
ਨੁ ਅਰਪਿ ਧਰਿਓ ਗੁਰ ਆਗੈ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿ ਲੀਓ ਮੁਲਿ ਮਹਘਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਰਪਤਿ
ਰਾਜੇ ਰੰਗ ਰਸ ਮਾਣਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਕੜਿ ਖੜੇ ਸਭਿ ਕਲਘਾ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਸਿਰਿ
ਡੰਡੁ ਲਗਾਨਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਨੇ ਹਥ ਫਲਘਾ ॥੨॥ ਹਰਿ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਜਨ ਕਿਰਮ ਤੁਮਾ
ਰੇ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਤਿਪਲਘਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਸੰਤ ਦੇਹੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚ ਪੂਰਿ
ਜਨੁ ਤੁਮਘਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਸਮਰਥ ਪੁਰਖ ਵਡੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਮੋ ਕਉ ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ
ਨਿਮਘਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਹਮ ਨਾਮ ਵਿਟਹੁ ਸਦ ਘੁਮਘਾ ॥੪॥
੪॥੨॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਹੈ ਹਰਿ ਰੰਙੁ ਮਜੀ
ਠੈ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਚਾੜਿਆ ਫਿਰਿ ਬਹੁੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਭੰਙੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹ
ਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਰੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਹਰਿ ਉਪਦੇਸਿਆ ਹਰਿ ਭੇਟਿਆ ਰਾਉ ਨਿਸੰਙੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਮਨਮੁਖੀ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਅੰਙੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਚਿਤਿ ਨ ਆਇਓ ਮਨਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਸਹਲੰਙੁ ॥੨॥ ਹਮ ਮੈਲੁ ਭਰੇ ਦੁਹਚਾਰੀਆ ਹ
ਰਿ ਰਾਖਹੁ ਅੰਗੀ ਅੰਙੁ ॥ ਗੁਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਵਲਾਇਆ ਸਭਿ ਲਾਥੇ ਕਿਲਵਿਖ
ਪੰਙੁ ॥੩॥ ਹਰਿ ਦੀਨਾ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮੇਲਹੁ ਸੰਙੁ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰ

ਗਤਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰੰਙੁ ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ
੪ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਨਿਤ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਹਿ ਹਿਰਦਾ ਸੁਧੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸੁਪਨੈ ਸੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਗਿਆਨੀ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਚੜੈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੁ ਤਪ ਸੰਜਮ ਵਰਤ ਕਰੇ
ਪੂਜਾ ਮਨਮੁਖ ਰੋਗੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਰੋਗੁ ਮਹਾ ਅਭਿਮਾਨਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥
੨॥ ਬਾਹਰਿ ਭੇਖ ਬਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ਮਨੂਆ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਵੈ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਆਪਿਆ
ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਆਵੈ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਬੂਝੈ ਸੋ ਜਨੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਏਕੋ ਬੂਝੈ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥੪॥੪॥੧੩॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨
ਗੁਰਮਤਿ ਨਗਰੀ ਖੋਜਿ ਖੋਜਾਈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਸਾਂਤਿ ਵਸਾਈ ॥ ਤਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝੀ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸਭ ਭੁਖ ਗਵਾ
ਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਜੀਵਾ ਮੇਰੀ ਮਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਇਆਲਿ ਗੁਣ
ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਈ ॥੨॥ ਹਉ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ਢੂਢਿ ਢੂਢਾਈ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖ ਲਿਖੇ ਹਰਿ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਤੁਠਾ ਮੇਲੈ ਹਰਿ
ਭਾਈ ॥੪॥੧॥੫॥੧੪॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਏ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਮਨੁ ਰੰਗ ਮਾਣੇ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦਿ
ਰਹੈ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਕਉ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੰਗੁ ਚਲੂਲਾ ਹੋਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮੁਗਧੁ ਨਰੁ ਕੋਰਾ ਹੋਇ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚੈ ਰੰਗੁ
ਨ ਹੋਵੈ ਕੋਇ ॥੩॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਰਸਿ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਸਮਾਵੈ ॥
੪॥੨॥੬॥੧੫॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹੀ ਅਘਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੀਵੈ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਨ ਚਾਖਹੁ ਜੇ ਭਾਈ ॥ ਤਉ ਕਤ ਅ

ਨਾਮਸਾਦਿਲੋਭਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਸਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਉਰਧਾਰਿ॥ਹਰਿਰਸਿਰਾਤੇ
ਰੰਗਿਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਆਨਜਾਇ॥ਹਉਮੈਕਰੈਬਹੁਤੀਮਲੋ
ਸਜਾਇ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਰਸਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪
੩॥੬॥੧੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪
ਘਰੁ੬ ਨੀਚਜਾਤਿਹਰਿਜਪਤਿਆਉਤਮਪਦਵੀਪਾਇ॥ਪੂਛਹੁਬਿ
ਦਰਦਾਸੀਸੁਤੈਕਿਸਨੁਉਤਰਿਆਘਰਿਜਿਸੁਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਕੀਅਕਥਕਥਾਸੁ
ਨਹੁਜਨਭਾਈ॥ਜਿਤੁਸਹਸਾਦੂਖਭੂਖਸਭਲਹਿਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਵਿਦਾ
ਸੁਚਮਾਰੁਉਸਤਤਿਕਰੇਹਰਿਕੀਰਤਿਨਿਮਖਇਕਗਾਇ॥ਪਤਿਤਜਾਤਿਉਤਮੁਭ
ਇਆਚਾਰਿਵਰਨਪਏਪਗਿਆਇ॥੨॥ਨਾਮਦੇਅਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਹਰਿਸੇਤੀਲੋਕੁਛੀ
ਪਾਕਹੈਬੁਲਾਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣਪਿਠਿਦੇਛੋਡੇਹਰਿਨਾਮਦੇਉਲੀਆਮੁਖਿਲਾਇ॥
੩॥ਜਿਤਨੇਭਗਤਹਰਿਸੇਵਕਾਮੁਖਿਅਠਸਠਿਤੀਰਥਤਿਨਤਿਲਕੁਕਢਾਇ॥ਜ
ਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕਉਅਨਦਿਨੁਪਰਸੇਜੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਰਾਇ॥੪॥੧॥੮॥੧੭॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਤਿਨੀਅੰਤਰਿਹਰਿਆਰਾਧਿਆਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਲਿਖਤੁਲਿਲਾਰਾ॥ਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕੋਈਕਿਆਕਰੇਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੇਮੇਰਾਹਰਿ
ਕਰਤਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਮਨਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇਹਰਿਜਨਮਜਨਮਕੇਸਭਿ
ਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਰਿਭਗਤਜਨਕਉਬਖਸਿਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਭਗਤਿਭੰਡਾਰਾ॥ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੁਉਨਕੀਰੀਸਕਰੇਤਿਸੁਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਹੁਕਾਰਾ॥
੨॥ਸੇਭਗਤਸੇਸੇਵਕਾਜਿਨਾਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐ
ਸਿਰਿਨਿੰਦਕਕੈਪਵੈਛਾਰਾ॥੩॥ਜਿਸੁਘਰਿਵਿਰਤੀਸੋਈਜਾਣੈਜਗਤਗੁਰਨਾਨਕ
ਪੂਛਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾ॥ਚਹੁਪੀੜੀਆਦਿਜੁਗਾਦਿਬਖੀਲੀਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿ
ਸੇਵਕਭਾਇਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੨॥੯॥੧੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪

ਜਿਥੈਹਰਿਆਰਾਧੀਐਤਿਥੈਹਰਿਮਿਤੁਸਹਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਮਨਿਵ
ਸੈਹੋਰਤੁਬਿਧਿਲਇਆਨਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਾਈ॥ਜਿਹਲਤਿਪਲ
ਤਿਹਰਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਸੰਗਤੀਸੰਗਿਹਰਿਧਨੁਖਟੀਐਹੋਰਥੈਹੋ
ਰਤੁਉਪਾਇਹਰਿਧਨੁਕਿਤੈਨਪਾਈ॥ਹਰਿਰਤਨੈਕਾਵਾਪਾਰੀਆਹਰਿਰਤਨਧਨੁ
ਵਿਹਾਝੇਕਚੈਕੇਵਾਪਾਰੀਏਵਾਕਿਹਰਿਧਨੁਲਇਆਨਜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਧਨੁਰਤਨੁ
ਜਵੇਹਰੁਮਾਣਕੁਹਰਿਧਨੈਨਾਲਿਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਹਰਿਭਗਤੀਹਰਿਲਿਵ
ਲਾਈ॥ਹਰਿਧਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਵੇਲੈਵਤੈਕਾਬੀਜਿਆਭਗਤਖਾਇਖਰਚਿਰਹੇਨਿ
ਖੁਟੈਨਾਹੀ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਹਰਿਧਨੈਕੀਭਗਤਾਕਉਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੩॥
ਹਰਿਧਨੁਨਿਰਭਉਸਦਾਸਦਾਅਸਥਿਰੁਹੈਸਾਚਾਇਹੁਹਰਿਧਨੁਅਗਨੀਤਸਕਰੈ
ਪਾਣੀਐਜਮਦੂਤੈਕਿਸੈਕਾਗਵਾਇਆਨਜਾਈ॥ਹਰਿਧਨਕਉਉਚਕਾਨੇੜਿਨ
ਆਵਈਜਮੁਜਾਗਾਤੀਡੰਡੁਨਲਗਾਈ॥੪॥ਸਾਕਤੀਪਾਪਕਰਿਕੈਬਿਖਿਆਧ
ਨੁਸੰਚਿਆਤਿਨਾਇਕਵਿਖਨਾਲਿਨਜਾਈ॥ਹਲਤੈਵਿਚਿਸਾਕਤਦੁਹੇਲੇਭਏਹ
ਥਹੁਛੁੜਕਿਗਇਆਅਗੈਪਲਤਿਸਾਕਤੁਹਰਿਦਰਗਹਢੋਈਨਪਾਈ॥੫॥ਇ
ਸੁਹਰਿਧਨਕਾਸਾਹੁਹਰਿਆਪਿਹੈਸੰਤਹੁਜਿਸਨੋਦੇਇਸੁਹਰਿਧਨੁਲਦਿਚਲਾਈ॥
ਇਸੁਹਰਿਧਨੈਕਾਤੋਟਾਕਦੇਨਆਵਈਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੬॥੩॥
੧੦॥੧੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਜਿਸਨੋਹਰਿਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਹੋਇਸੁਹਰਿਗੁਣ
ਰਵੈਸੋਭਗਤੁਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਤਿਸਕੀਮਹਿਮਾਕਿਆਵਰਨੀਐਜਿਸਕੈਹਿਰਦੈਵ
ਸਿਆਹਰਿਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥੧॥ਗੋਵਿੰਦਗੁਣਗਾਈਐਜੀਉਲਾਇਸਤਿਗੁਰੂ
ਨਾਲਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਸਤਿਗੁਰੂਸਾਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰਕੀਸਫਲਹੈਜਿਸ
ਤੇਪਾਈਐਪਰਮਨਿਧਾਨੁ॥ਜੋਦੂਜੈਭਾਇਸਾਕਤਕਾਮਨਾਅਰਥਿਦੁਰਗੰਧਿਸਰੇ
ਵਦੇਸੋਨਿਹਫਲਸਭੁਅਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਿਸਨੋਪਰਤੀਤਿਹੋਵੈਤਿਸਕਾਗਾਵਿ

ਆਖਾਇਦਾ ਵੈ ਸੋ ਪਾਵੈ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਜੋ ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤੀ ਕਪਟੀ ਕੂੜੀ ਕੂੜੀ ਅਖੀ ਮੀਟਦੇ ਉਨ ਕਾ ਉਤਰਿ ਜਾਇਗਾ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥੩॥ ਜੇਤਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਪੁਰਖੁ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹੈ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਕਰਾਇਹਿ ਤੇਹਾ ਹਉ ਕਰੀ ਵਖਿਆਨੁ ॥੪॥੪॥੧੧॥੨੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੬

ਤੇਰੇ ਕਵਨ ਕਵਨ ਗੁਣ ਕਹਿ ਕਹਿ ਗਾਵਾ ਤੂ ਸਾਹਿਬ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਤੁਮਰੀ ਮਹਿਮਾ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰ ਊਚ ਭਗਵਾਨਾ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਰ ਸੋਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਤਾਣੁ ਦੀਬਾਣੁ ਤੂਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਮੈ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮੈ ਹੋਰੁ ਥਾਉ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰਾ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਤੁਝ ਹੀ ਪਾਸਿ ॥੨॥ ਵਿਚੇ ਧਰਤੀ ਵਿਚੇ ਪਾਣੀ ਵਿਚਿ ਕਾਸਟ ਅਗਨਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਬਕਰੀ ਸਿੰਘੁ ਇਕਤੈ ਥਾਇ ਰਾਖੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਦੂਰਿ ਕੀਜੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਦੇਖਹੁ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਨਿਮਾਣਿਆ ਮਾਣੁ ਦੇਵਾਏ ॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਚਰਣ ਤਲੇ ਤੇ ਊਪਰਿ ਆਵੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਜਨਾ ਜਗਤੁ ਆਣਿ ਸਭੁ ਪੈਰੀ ਪਾਏ ॥੪॥੧॥੧੨॥੨੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਆਪੇ ਜਾਣਹਿ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਪਹਿ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਜੇਹਾ ਕੋ ਕਰੇ ਤੇਹਾ ਕੋ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਅੰਤਰ ਕੀ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਮੋਹੁ ਮਾਇਆ ਸਰੀਰੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਵਿਚਿ ਦੇਹੀ ਮਾਨੁਖ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਸੁਖੁ ਦੇਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਧੰਧੁ ਪਿਟਾਈ ॥੨॥ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮੇਰੇ ਕਰਤੇ ਤੁਧੁ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ॥ ਜੇਹੀ ਤੂੰ ਨਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੇਹਾ ਕੋ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਨਦਰੀ ਨਾਹੀ ਕੋ ਭੇਖੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ਤੂੰਹੈ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੁਧਨੋ

੪੨

ਨਿਤ ਧਿਆਏ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥੧੩॥੨੨॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਏ ॥ ਤੇ ਮੁਕਤ ਭਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਪਵਿਤੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਆਰੋਗ ਭਏ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਜਿਨਾ ਜਪਿਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਹਉਮੈ ਰੋਗ ਗਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹਾਦੇਉ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰੋਗੀ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਕਾਰ ਕਮਾਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਪੁੜੇ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਬਿਆਪਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕੋ ਵਿਰਲਾ ਛੂਟੈ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਸਿਸਟਿ ਸਾਜੀ ਸੋਈ ਹਰਿ ਜਾਣੈ ਤਾ ਕਾ ਰੂਪੁ ਅਪਾਰੋ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਵੇਖਿ ਹਰਿ ਬਿਗਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੋ ॥੪॥੩॥੧੪॥੨੩॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਣਾ ਸਰਬ ਰਜਾਈ ਕਿਛੁ ਕੀਚੈ ਜੇ ਕਰਿ ਸਕੀਐ ॥ ਆਪਣਾ ਕੀਤਾ ਕਿਛੂ ਨ ਹੋਵੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖੀਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕੋ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ॥ ਅਸਾ ਜੋਰੁ ਨਾਹੀ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕਰਿ ਹਮ ਸਕਹ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬਖਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਦੀਆ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਕਾਰੈ ਲਾਇਆ ॥ ਜੇਹਾ ਤੂੰ ਹੁਕਮੁ ਕਰਹਿ ਤੇਹੇ ਕੋ ਕਰਮ ਕਮਾਵੈ ਜੇਹਾ ਤੁਧੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਕਰਿ ਤੁਧੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀ ਕੋਈ ਛੇਵਾ ਕਰਿਉ ਜੇ ਕਿਛੁ ਕੀਤਾ ਹੋਵੈ ॥ ਇਕਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂੰ ਬੁਝਾਵਹਿ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਹਿ ਸਿ ਰੋਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਉ ਆਖਿ ਨ ਸਾਕਾ ਹਉ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਨੀਚਾਣੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਬਖਸਿ ਲੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਸਰਣਾਗਤਿ ਪਇਆ ਅਜਾਣੁ ॥੪॥੪॥੧੫॥

੨੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਬਾਜੀਗਰਿਜੈਸੇਬਾਜੀ
ਪਾਈ॥ਨਾਨਾਰੂਪਭੇਖਦਿਖਲਾਈ॥ਸਾਂਗੁਉਤਾਰਿਥੰਮ੍ਹਿਓਪਾਸਾਰਾ॥ਤਬਏਕੋ
ਏਕੰਕਾਰਾ॥੧॥ਕਵਨਰੂਪਦ੍ਰਿਸਟਿਓਬਿਨਸਾਇਓ॥ਕਤਹਿਗਇਓਉਹੁਕਤ
ਤੇਆਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਤੇਊਠਹਿਅਨਿਕਤਰੰਗਾ॥ਕਨਿਕਭੂਖਨਕੀਨੇ
ਬਹੁਰੰਗਾ॥ਬੀਜੁਬੀਜਿਦੇਖਿਓਬਹੁਪਰਕਾਰਾ॥ਫਲਪਾਕੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੨॥
ਸਹਸਘਟਾਮਹਿਏਕੁਅਕਾਸੁ॥ਘਟਫੂਟੇਤੇਓਹੀਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਰਮਲੋਭਮੋ
ਹਮਾਇਆਵਿਕਾਰਾ॥ਭ੍ਰਮਛੂਟੇਤੇਏਕੰਕਾਰਾ॥੩॥ਓਹੁਅਬਿਨਾਸੀਬਿਨਸਤਨਾ
ਹੀ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਹੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਮਲੁਧੋਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰੀ
ਪਰਮਗਤਿਹੋਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਪ੍ਰ
ਭਹੋਇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਜੋਜਨੁਸੇਵੈਤਿਸੁਪੂਰਨਕਾਜ॥ਦਾਸ
ਅਪੁਨੇਕੀਰਾਖਹੁਲਾਜ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਦਇਆਲਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਕ
ਵਨੁਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥
ਨਿਕਟਿਵਸੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿ॥ਲੋਕਪਤੀਆਰੈਕਛੂਨਪਾਈਐ॥ਸਾਚਿਲਗੈ
ਤਾਹਉਮੈਜਾਈਐ॥੨॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਅੰਤ
ਰਿਤਿਸੁਜਾਗੈ॥ਦੁਰਮਤਿਜਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਧਿ
ਆਏ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ਤੁਧੁਭਾਵੈਤਾਆਣਹਿਰਾਸਿ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੀਭਗਤੀਲਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਇ॥੪॥
੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਧਨੁਸੋਹਾਗਨਿਜੋਪ੍ਰਭੂਪਛਾਨੈ॥ਮਾਨੈਹੁਕਮੁ
ਤਜੈਅਭਿਮਾਨੈ॥ਪ੍ਰਿਅਸਿਉਰਾਤੀਰਲੀਆਮਾਨੈ॥੧॥ਸੁਨਿਸਖੀਏਪ੍ਰਭਮਿ
ਲਣਨੀਸਾਨੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਤਜਿਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਖੀਸਹੇ

ਲੀਕਉਸਮਝਾਵੈ॥ਸੋਈਕਮਾਵੈਜੋਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਸਾਸੋਹਾਗਣਿਅੰਕਿਸ
ਮਾਵੈ॥੨॥ਗਰਬਿਗਹੇਲੀਮਹਲੁਨਪਾਵੈ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਵੈਜਬਰੈਣਿਬਿ
ਹਾਵੈ॥ਕਰਮਹੀਣਿਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਵੈ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰੀਜੇਜਾਣਾਦੂਰਿ॥
ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਗਾਵੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੪॥੩॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਗ੍ਰਿਹੁਵਸਿਗੁਰਿਕੀਨਾਹਉਘਰਕੀਨਾਰਿ॥ਦਸ
ਦਾਸੀਕਰਿਦੀਨੀਭਤਾਰਿ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਮੈਘਰਕੀਜੋੜੀ॥ਆਸਪਿਆ
ਸੀਪਿਰਕਉਲੋੜੀ॥੧॥ਕਵਨਕਹਾਗੁਨਕੰਤਪਿਆਰੇ॥ਸੁਘੜਸਰੂਪਦ
ਇਆਲਮੁਰਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੀਗਾਰੁਭਉਅੰਜਨੁਪਾਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਤੰਬੋਲੁਮੁਖਿਖਾਇਆ॥ਕੰਗਨਬਸਤ੍ਰਗਹਨੇਬਨੇਸੁਹਾਵੇ॥ਧਨਸਭ
ਸੁਖਪਾਵੈਜਾਂਪਿਰੁਘਰਿਆਵੈ॥੨॥ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਕੰਤੁਰੀਝਾਇਆ॥
ਵਸਿਕਰਿਲੀਨਾਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਸਭਤੇਊਚਾਮੰਦਰੁਮੇਰਾ॥ਸਭਕਾ
ਮਣਿਤਿਆਗੀਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥੩॥ਪ੍ਰਗਟਿਆਸੂਰੁਜੋਤਿਉਜੀਆਰਾ॥
ਸੇਜਵਿਛਾਈਸਰਧਅਪਾਰਾ॥ਨਵਰੰਗਲਾਲੁਸੇਜਰਾਵਣਆਇਆ॥ਜਨ
ਨਾਨਕਪਿਰਧਨਮਿਲਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਉਮਕਿਓਹੀਉਮਿਲਨਪ੍ਰਭਤਾਈ॥ਖੋਜਤਚਰਿਓਦੇਖਉਪ੍ਰਿਅਜਾਈ॥ਸੁ
ਨਤਸਦੇਸਰੋਪ੍ਰਿਅਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਵਿਛਾਈ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓਤਉਨਦਰਿ
ਨਪਾਈ॥੧॥ਕਿਨਬਿਧਿਹੀਅਰੋਧੀਰੈਨਿਮਾਨੋ॥ਮਿਲੁਸਾਜਨਹਉਤੁਝੁਕੁਰ
ਬਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਾਸੇਜਵਿਛੀਧਨਕੰਤਾ॥ਧਨਸੂਤੀਪਿਰੁਸਦਜਾਗੰਤਾ॥
ਪੀਓਮਦਰੋਧਨਮਤਵੰਤਾ॥ਧਨਜਾਗੈਜੇਪਿਰੁਬੋਲੰਤਾ॥੨॥ਭਈਨਿਰਾਸੀ
ਬਹੁਤੁਦਿਨਲਾਗੇ॥ਦੇਸਦਿਸੰਤਰਮੈਸਗਲੇਝਾਗੇ॥ਖਿਨੁਰਹਨੁਨਪਾਵਉ
ਬਿਨੁਪਗਪਾਗੇ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਪ੍ਰਭਮਿਲਹਸਭਾਗੇ॥੩॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁ

ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਬੂਝੀ ਤਪਤਿ ਘਰਹਿ ਪਿਰੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਹਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੪॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਪਿਰੁ ਹੈ ਭਾਈ ॥ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾੜ ਮਨੁ ਠਉਰਿ ਰਹਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੫॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੀ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਕੇ ਦਾਤਾਰੇ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਕਿਆ ਕਰੇ ਚਤੁਰਾਈ ਇਹੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਥਾਰੇ ॥੧॥ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਮਨਮੋਹਨ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਹਮ ਬਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ ਮੋਹਿ ਦੀਨੁ ਭੇਖਾਰੀ ਤੁਮ੍ਹ ਸਦਾ ਸਦਾ ਉਪਕਾਰੇ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਜਿ ਮੈ ਤੇ ਹੋਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥੨॥ ਕਿਆ ਸੇਵ ਕਮਾਵਉ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੀਝਾਵਉ ਬਿਧਿ ਕਿਤੁ ਪਾਵਉ ਦਰਸਾਰੇ ॥ ਮਿਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈਐ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਐ ਮਨੁ ਤਰਸੈ ਚਰਨਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਵਉ ਦਾਨੁ ਢੀਠੁ ਹੋਇ ਮਾਗਉ ਮੁਖਿ ਲਾਗੈ ਸੰਤ ਰੇਨਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਪ੍ਰਭਿ ਹਾਥ ਦੇਇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥

ਸੇਵਾ ਥੋਰੀ ਮਾਗਨੁ ਬਹੁਤਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕਹਤੋ ਪਹੁਤਾ ॥੧॥ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਮਾਨੇ ਤਿਨ ਕੀ ਰੀਸਾ ॥ ਕੂੜੇ ਮੂਰਖ ਕੀ ਹਾਠੀਸਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੇਖ ਦਿਖਾਵੈ ਸਚੁ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥ ਕਹਤੋ ਮਹਲੀ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੨॥ ਅਤੀਤੁ ਸਦਾਏ ਮਾਇਆ ਕਾ ਮਾਤਾ ॥ ਮਨਿ ਨਹੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਹੈ ਮੁਖਿ ਰਾਤਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਉ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਕੁਚਲੁ ਕਠੋਰੁ ਕਾਮੀ ਮੁਕਤਿ ਕੀਜੈ ॥੪॥ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੁਮ੍ਹ ਸੁਖਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਸੁਭਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੪॥੧॥੭॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ॥ ਬੁਰੇ ਕਾਮ ਕਉ ਊਠਿ ਖਲੋਇਆ ॥ ਨਾਮ ਕੀ ਬੇਲਾ ਪੈ ਪੈ ਸੋਇਆ ॥੧॥ ਅਉਸਰੁ ਅਪਨਾ ਬੂਝੈ ਨ ਇਆਨਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਰੰਗਿ ਲਪਟਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਕਉ ਬਿਗਸਿ ਫੂਲਿ ਬੈਠਾ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕਾ ਦਰਸੁ ਨ ਡੀਠਾ ॥੨॥ ਕਬਹੂ ਨ ਸਮਝੈ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਰਾ ॥ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਲਪਟਿ ਜੰਜਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਨਾਦ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਭੀਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਸੁਨਤ ਆਲਸੁ ਮਨਿ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਪੇਖਤ ਅੰਧੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਹਿ ਝੂਠੇ ਸਭਿ ਧੰਧੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਬਖਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਤਉ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਜਉ ਹੋਈਐ ਰੇਨਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਸੁ ਨਾਮੁ ਲੈਨਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥੨॥੪॥੨॥੮॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਰ ਮਹਿ ਠਾਕੁਰੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਗਲ ਮਹਿ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਲਟਕਾਵੈ ॥੧॥ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਸਾਕਤੁ ਫਿਰਤਾ ॥ ਨੀਰੁ ਬਿਰੋਲੈ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮਰਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਪਾਹਣ ਕਉ ਠਾਕੁਰੁ ਕਹਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਾਹਣੁ ਲੈ ਉਸ ਕਉ ਡੁਬਤਾ ॥੨॥ ਗੁਨਹਗਾਰ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ॥ ਪਾਹਣ ਨਾਵ ਨ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ॥੩॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਠਾਕੁਰੁ ਜਾਤਾ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਪੂਰਨ ਬਿਧਾਤਾ ॥੪॥੩॥੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲਾਲਨੁ ਰਾਵਿਆ ਕਵਨ ਗਤੀ ਰੀ ॥ ਸਖੀ ਬਤਾਵਹੁ ਮੁਝਹਿ ਮਤੀ ਰੀ ॥੧॥ ਸੂਹਬ ਸੂਹਬ ਸੂਹਵੀ ॥ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕੈ ਰੰਗਿ ਰਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਵ ਮਲੋਵਉ ਸੰਗਿ ਨੈਨ ਭਤੀਰੀ ॥ ਜਹਾ ਪਠਾਵਹੁ ਊਂਹਾ ਜਤੀ ਰੀ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਦੇਉ ਜਤੀ ਰੀ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਿਲਾਵਹੁ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ਰੀ ॥੩॥ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਅਹੰਬੁਧਿ ਹਤੀ ਰੀ ॥ ਸਾ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਵਤੀ ਰੀ ॥੪॥੪॥੧੦॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂੰ ਜੀਵਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਤੁਝ ਹੀ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਸਾਧਾਰਾ ॥੧॥ ਤੂੰ ਸਾਜਨੁ ਤੂੰ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੇਰਾ ॥ ਚਿਤਹਿ ਨ ਬਿਸਰਹਿ ਕਾਹੂ ਬੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੈ ਖਰੀਦੁ ਹਉ ਦਾਸਰੋ ਤੇਰਾ ॥ ਤੂੰ ਭਾਰੋ ਠਾਕੁਰੁ ਗੁਣੀ ਗਹੇਰਾ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਦਾਸ ਜਾ ਕੈ ਦਰਬਾਰੇ ॥ ਨਿਮਖ ਨਿਮਖ ਵਸੈ ਤਿਨ ਨਾਲੇ ॥੩॥ ਹਉ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰਾ ॥ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਨਾਨਕ ਸੰਗਿ ਬਸੇਰਾ ॥੪॥੫॥੧੧॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਮਹਲ ਜਾ ਕੇ ਊਚ ਦੁਆਰੇ ॥ ਤਾ ਮਹਿ ਵਾਸਹਿ ਭਗਤ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਸਹ

ਜਾਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀ॥ਵਿਰਲੈਕਾਹੂਨੇਤ੍ਰਹੁਡੀਠੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਹਗੀ
ਤਨਾਦੁਅਖਾੜੇਸੰਗਾ॥ਊਹਾਸੰਤਕਰਹਿਹਰਿਰੰਗਾ॥੨॥ਤਹਮਰਣੁਨਜੀਵ
ਣੁਸੋਗੁਨਹਰਖਾ॥ਸਾਚਨਾਮਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਵਰਖਾ॥੩॥ਗੁਹਜਕਥਾਇਹਗੁਰਤੇ
ਜਾਣੀ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਹਰਿਹਰਿਬਾਣੀ॥੪॥੬॥੧੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕੈਦਰਸਿਪਾਪਕੋਟਿਉਤਾਰੇ॥ਭੇਟਤਸੰਗਿਇਹੁਭਵਜਲੁਤਰੇ॥੧॥ਓਇਸਾਜ
ਨਓਇਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਜੋਹਮਕਉਹਰਿਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਸਬਦੁ
ਸੁਨਤਸੁਖਸਾਰੇ॥ਜਾਕੀਟਹਲਜਮਦੂਤਬਿਦਾਰੇ॥੨॥ਜਾਕੀਧੀਰਕਇਸੁਮਨ
ਹਿਸਧਾਰੇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਮੁਖਉਜਲਾਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਪ੍ਰਭਿਆਪਿਸ
ਵਾਰੇ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੇ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਰਹਣੁਨਪਾਵਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਕਰਿਮੁਨਿਜਨਸੇਵਾ॥੧॥ਜੀਵਤ
ਪੇਖੇਜਿਨੀਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤਿਨੀਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਵਪਾਰੀਮਰਨਾ॥ਜੋਦੀਸਤਿਸੋਕਾਲਹਿਖਰਨਾ॥੨॥ਕੂੜੈਮੋਹਿ
ਲਪਟਿਲਪਟਾਨਾ॥ਛੋਡਿਚਲਿਆਤਾਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨ
ਕਕਉਕਰਹੁਦਾਤਿ॥ਨਾਮੁਤੇਰਾਜਪੀਦਿਨੁਰਾਤਿ॥੪॥੮॥੧੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਬਸਾਰੇ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਸੂਤਿਤੁਮਾਰੇ॥੧॥ਤੂੰਪ੍ਰੀਤ
ਮਤੂੰਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੇ॥ਤੁਮਹੀਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੋ
ਨਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਹਾਰੇ॥ਓਟਗਹੀਅਬਸਾਧਸੰਗਾਰੇ॥੨॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅ
ਲਖਅਪਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਦਿਨੁਰੈਨਾਰੇ॥੩॥੯॥੧੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫
ਕਵਨਕਾਜਮਾਇਆਵਡਿਆਈ॥ਜਾਕਉਬਿਨਸਤਬਾਰਨਕਾਈ॥੧॥ਇਹੁਸੁ
ਪਨਾਸੋਵਤਨਹੀਜਾਨੈ॥ਅਚੇਤਬਿਵਸਥਾਮਹਿਲਪਟਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾਮੋਹਿ
ਮੋਹਿਓਗਾਵਾਰਾ॥ਪੇਖਤਪੇਖਤਊਠਿਸਿਧਾਰਾ॥੨॥ਊਚਤੇਊਚਤਕਾਦਰਬਾਰਾ॥

ਕਈਜੰਤਬਿਨਾਹਿਉਪਾਰਾ॥੩॥ਦੂਸਰਹੋਆਨਾਕੋਹੋਈ॥ਜਪਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਏਕੋ
ਸੋਈ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਾਕਉਹਉ
ਜੀਵਾ॥ਚਰਨਕਮਲਤੇਰੇਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥੧॥ਸੋਹਰਿਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਭਗਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਵਾ॥
ਆਠਪਹਰਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨਿਆਨੰਦਾ॥ਗੁਣਅਪਾ
ਰਪ੍ਰਭਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੩॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਕਛੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਸਦਾਸਦਾਨਾਨਕ
ਹਰਿਜਾਪੈ॥੪॥੧੧॥੧੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੈਬਚਨਿਰਿਦੈਧਿਆ
ਨੁਧਾਰੀ॥ਰਸਨਾਜਾਪੁਜਪਉਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਦਰਸਨਬਲਿਹਾਰੀ॥
ਚਰਣਕਮਲਮਨਿਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣਨਿਵਾਰੀ
੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਥਾਸੁਣਿਕਰਨਅਧਾਰੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਤਜਾਰੀ॥ਦ੍ਰਿੜੁਨਾਮੁ
ਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਸੁਚਾਰੀ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਹੁਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥ਰਾਮਨਾਮਜਪਿਪਾਰਿ
ਉਤਾਰੀ॥੪॥੧੨॥੧੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਲੋਭਮੋਹਮਗਨਅਪਰਾਧੀ॥
ਕਰਣਹਾਰਕੀਸੇਵਨਸਾਧੀ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਨਾਮੁਤੁਮਾਰੇ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਮੋ
ਹਿਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਾਤਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਾਚੀਦੇਹਮਾਨੁਖਅਭਿ
ਮਾਨੀ॥੨॥ਸੁਆਦਬਾਦਈਰਖਮਦਮਾਇਆ॥ਇਨਸੰਗਿਲਾਗਿਰਤਨਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆ॥੩॥ਦੁਖਭੰਜਨਜਗਜੀਵਨਹਰਿਰਾਇਆ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਨਾਨਕੁ
ਸਰਣਾਇਆ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਪੇਖਤਚਾਖਤਕਹੀਅ
ਤਅੰਧਾ॥ਸੁਨੀਅਤਸੁਨੀਐਨਾਹੀ॥ਨਿਕਟਿਵਸਤੁਕਉਜਾਣੈਦੂਰੇਪਾਪੀਪਾਪੁਕ
ਮਾਹੀ॥੧॥ਸੋਕਿਛੁਕਰਿਜਿਤੁਛੁਟਹਿਪਰਾਨੀ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਘੋਰਮਹਲਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਕਛੂਨਜਾਤਾ॥੨॥ਰਖਹਿ
ਪੋਚਾਰਿਮਾਟੀਕਾਭਾਂਡਾ॥ਅਤਿਕੁਚੀਲਮਿਲੈਜਮਡਾਂਡਾ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿ

ਬਧਾ॥ਮਹਾਗਰਭਮਾਹਿਨਿਧਰਤਜਾਤਾ॥੪॥ਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਸੁਣੀਜੈ
ਡੂਬਤਪਾਹਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਲੀਜੈ॥੫॥੧੪॥੨੦॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਜੀਵਤਮਰੈਬੁਝੈਪ੍ਰਭੁਸੋਇ॥ਤਿਸੁਜਨਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਸੁਣਿਸਾਜਨ
ਇਉਦੁਤਰੁਤਰੀਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਉਚਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕਬਿਨਾ
ਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋ
ਈਭਲਮਾਨੈ॥ਆਦਿਅੰਤਕੀਕੀਮਤਿਜਾਨੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਬਲਿ
ਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵਸਹਿਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੫॥੨੧॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕਉਦੇਆਧਾਰੁ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣ
ਕਮਲਮਨਿਧਿਆਇ॥ਦੂਖਦਰਦੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਵਜਲਿਡੂ
ਬਤਸਤਿਗੁਰੁਕਾਢੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਟੂਟਾਗਾਢੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਰਹੁਦਿ
ਨਰਾਤਿ॥ਸੂਖਸਹਜਮਨਿਆਵੈਸਾਂਤਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਰੇਣੁਵਡਭਾਗੀਪਾਵੈ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੪॥੧੬॥੨੨॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਅਪੁਨੇਊਪਰਿਬਲਿਜਾਈਐ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥
੧॥ਸਿਮਰਉਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਚਰਣਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਸਾਚੀਪੂਰਨਨਿਰਮਲਰੀਤਿ॥੨॥ਸੰਤਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਵਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਹੀ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ
ਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਜੀਵਾਗੁਰਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨਕਰਮੁਹੋਇਪ੍ਰਭਮੇਰਾ॥੧॥ਇਹਬੇਨੰਤੀ
ਸੁਣਿਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਦੇਹਿਨਾਮੁਕਰਿਅਪਣੇਚੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੀਸਰਣਿ
ਰਾਖੁਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਜਾਤੇ॥੨॥ਸੁਨਹੁਬਿਨਉਪ੍ਰਭਮੇਰੇ
ਮੀਤਾ॥ਚਰਣਕਮਲਵਸਹਿਮੇਰੈਚੀਤਾ॥੩॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਰੈਅਰਦਾਸਿ॥

ਵਿਸਰੁਨਾਹੀਪੂਰਨਗੁਣਤਾਸਿ॥੪॥੧੮॥੨੪॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਮੀ
ਤੁਸਾਜਨੁਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਹਰਿਸੰਗਿਸਹਾਈ॥੧॥ਜਤਿਮੇਰੀ
ਪਤਿਮੇਰੀਧਨੁਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਬਿਸਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮੁਜਪਿਪਹਿਰਿਸਨਾਹ॥ਕੋਟਿਆਵਧਤਿਸੁਬੇਧਤਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਚਰਣਸਰ
ਣਗੜਕੋਟਹਮਾਰੈ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਜਮੁਤਿਸੁਨਬਿਦਾਰੈ॥੩॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਬ
ਲਿਹਾਰੀ॥ਸੇਵਕਸੰਤਰਾਜਾਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥੪॥੧੯॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਗੁਣਗੋਪਾਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿਤਗਾਹਾ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਮੰਗਲਸੁਖਤਾਹਾ॥੧॥ਚਲੁਸ
ਖੀਏਪ੍ਰਭੁਰਾਵਣਜਾਹਾ॥ਸਾਧਜਨਾਕੀਚਰਣੀਪਾਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਬੇਨਤੀਜਨ
ਧੂਰਿਬਾਛਾਹਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਲਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਪ੍ਰਾਨਜੀਉਅਰ
ਪਾਹਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਮਾਨੁਮੋਹੁਕਟਾਹਾ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਉਤਸਾ
ਹਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨੦॥੨੬॥ ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫
ਬੈਕੁੰਠਨਗਰੁਜਹਾਸੰਤਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਭਚਰਣਕਮਲਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੧॥ਸੁਣਿ
ਮਨਤਨਤੁਝੁਸੁਖੁਦਿਖਲਾਵਉ॥ਹਰਿਅਨਿਕਬਿੰਜਨਤੁਝੁਭੋਗਭੁੰਚਾਵਉ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁੰਚੁਮਨਮਾਹੀ॥ਅਚਰਜਸਾਦਤਾਕੇਬਰਨੇਨਜਾਹੀ॥
੨॥ਲੋਭੁਮੂਆਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਥਾਕੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਸਰਣਿਜਨਤਾਕੀ॥੩॥ਜ
ਨਮਜਨਮਕੇਭੈਮੋਹਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥੪॥੨੧॥੨੭॥
ਸੋਰਠਿਮਹਲਾ ੫ ਅਨਿਕਬੀਘਦਾਸਕੇਪਰਹਰਿਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਅ
ਪਨਾਕਰਿਆ॥੧॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਇਲੀਓਜਨੁਅਪਨਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਜਾਲੁਜਗੁਸੁ
ਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਬਤਦੋਖਮਹਾਬਿਕਰਾਲਾ॥ਖਿਨਮਹਿਦੂਰਿਕੀਏਦਇਆ
ਲਾ॥੨॥ਸੋਗਰੋਗਬਿਪਤਿਅਤਿਭਾਰੀ॥ਦੂਰਿਭਈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸ
ਟਿਧਾਰਿਲੀਨੋਲੜਿਲਾਇ॥ਹਰਿਚਰਣਗਹੇਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੨੨॥੨੮॥

ਦੀਨਛਡਾਇਦੁਨੀਜੋਲਾਏ॥ਦੁਹੀਸਿਰਾਈਖੁਨਾਮੀਕਹਾਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਅਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਾਧਰਮੁਪੁੰਨੁਭ
ਲਾਕਰਾਏ॥ਦੀਨਕੈਤੋਸੈਦੁਨੀਨਜਾਏ॥੨॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਏਕੋਜਾਗੈ॥ਜਿਤੁਜਿ
ਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਕੋਲਾਗੈ॥੩॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਚੁਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾ॥ਨਾ
ਨਕੁਬੋਲੈਬੋਲਾਇਆਤੇਰਾ॥੪॥੨੩॥੨੯॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਾਤ
ਹਕਾਲਿਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੀ॥ਈਤਊਤਕੀਓਟਸਵਾਰੀ॥੧॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐ
ਹਰਿਨਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਵਹਿਮਨਕੇਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਰੈਣਿਦਿਨੁ
ਗਾਉ॥ਜੀਵਤਮਰਤਨਿਹਚਲੁਪਾਵਹਿਥਾਉ॥੨॥ਸੋਸਾਹੁਸੇਵਿਜਿਤੁਤੋਟਿਨ
ਆਵੈ॥ਖਾਤਖਰਚਤਸੁਖਿਅਨਦਿਵਿਹਾਵੈ॥੩॥ਜਗਜੀਵਨਪੁਰਖੁਸਾਧਸੰ
ਗਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੨੪॥੩੦॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਪੂਰੇਜਬਭਏਦਇਆਲ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਪੂਰਨਭਈਘਾਲ॥
੧॥ਪੇਖਿਪੇਖਿਜੀਵਾਦਰਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਚਰਣਕਮਲਜਾਈਬਲਿਹਾਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁ
ਠਾਕੁਰਕਵਨੁਹਮਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣਿਆਈ॥ਪੂਰਬਕ
ਰਮਿਲਿਖਤਧੁਰਿਪਾਈ॥੨॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਚਰਜੁਪਰਤਾਪਾ॥ਜਾਲਿਨਸਾ
ਕਹਿਤੀਨੇਤਾਪਾ॥੩॥ਨਿਮਖਨਬਿਸਰਹਿਹਰਿਚਰਣਤੁਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਦਾਨੁਪਿ
ਆਰੇ॥੪॥੨੫॥੩੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸੇਸੰਜੋਗਕਰਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇ॥ਜਿ
ਤੁਰਸਨਾਹਰਿਨਾਮੁਉਚਾਰੇ॥੧॥ਸੁਣਿਬੇਨਤੀਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧਗਾਵ
ਹਿਗੁਣਸਦਾਰਸਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਰੂਪੁਸਿਮਰਣੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪ
ਾਕਰਹਿਬਸਹਿਤਿਸੁਨੇਰਾ॥੨॥ਜਨਕੀਭੂਖਤੇਰਾਨਾਮੁਅਹਾਰੁ॥ਤੂਦਾਤਾਪ੍ਰਭਦੇ
ਵਣਹਾਰੁ॥੩॥ਰਾਮਰਮਤਸੰਤਨਸੁਖੁਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੇਵਨਹਾਰਸੁਜਾਨਾ॥੪॥੨੬
॥੩੨॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਬਹਤੀਜਾਤਕਦੇਦ੍ਰਿਸਟਿਨਧਾਰਤ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹ

ਬੰਧਹਿਨਿਤਪਾਰਚ॥੧॥ਮਾਧਵੇਭਜੁਦਿਨਨਿਤਰੈਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿਹਰਿ
ਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਊਕਰਝਾਰਤ॥ਰਾਮਰਤਨੁਰਿਦਤਿਲੁਨਹੀ
ਧਾਰਤ॥੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਸੰਗਿਅਉਧਬਿਹਾਣੀ॥ਜੈਜਗਦੀਸਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾ
ਣੀ॥੩॥ਸਰਣਿਸਮਰਥਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਉਧਰੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
੪॥੨੭॥੩੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਿਤਰੈਭੈਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਸਿਮਰਿਰਤਨਾਗਰੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਨਾਰਾਇਣ॥ਦੂਖਰੋਗਸੋਗਸਭਿ
ਬਿਨਸੇਗੁਰਪੂਰੇਮਿਲਿਪਾਪਤਜਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਵਨਪਦਵੀਹਰਿਕਾਨਾਉ
ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਸਾਚੁਸੁਆਉ॥੨॥ਆਠਪਹਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐ॥ਪੂ
ਰਬਿਲਿਖਤੁਹੋਇਤਾਪਾਈਐ॥੩॥ਸਰਣਿਪਏਜਪਿਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾ
ਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੪॥੨੮॥੩੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰਕਾਕਾਜੁਨਜਾਣੀਰੂ
ੜਾ॥ਝੂਠੈਧੰਧੈਰਚਿਓਮੂੜਾ॥੧॥ਜਿਤੁਤੂੰਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਜਾਤੂੰਦੇਹਿ
ਤੇਰਾਨਾਉਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁ
ਮਾਤੇ॥੨॥ਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਾਢੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਟੂਟੇਗਾਢੇ॥੩॥ਉਧਰੁ
ਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੪॥੨੯॥੩੫॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਨਿਹਚਲੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਰਬਸੂਖਫਿਰਿਨਹੀ
ਡੋਲਾਇਆ॥੧॥ਗੁਰੂਧਿਆਇਹਰਿਚਰਨਮਨਿਚੀਨੇ॥ਤਾਤੇਕਰਤੇਅਸਥਿਰੁਕੀਨੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗਾਵਤਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ॥ਤਾਤੇਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੨॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਲੀਨੇਲੜਿਲਾਏ॥ਸਦਾਅਨਦੁਨਾਨਕਗੁਣਗਾਏ॥੩॥੩੦॥੩੬॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸਾਧਕੀਬਾਣੀ॥ਜੋਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਵੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਤਰਸਨਬਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲੀਕਾਲਕੇਮਿਟੇਕਲੇਸਾ॥ਏਕੋ
ਨਾਮੁਮਨਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਮੁਖਿਮਸਤਕਿਲਾਈ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਹਰਿਗੁ

ਗਸਰਣਾਈ॥੨॥੩੧॥੩੭॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਗੋਬਿੰਦਾ
ਗੁਣਗਾਉਦਇਆਲਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਹੁਪੂਰਨਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰਾਮਾਲਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਲੈ
ਜਪਿਨਾਲਾ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸੰਤਰਵਾਲਾ॥੨॥੩੨॥੩੮॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਪੇਥੰਮੈਸਚਾਸੋਈ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮੇਰ
ਆਧਾਰੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਭਰੋਗਮਿਟਾਵੇਨਵਾਨਿ
ਰੋਆ॥ਨਾਨਕਰਖਾਆਪੇਹੋਆ॥੨॥੩੩॥੩੯॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਦਰਸਨਕਉਲੋਚੈਸਭੁਕੋਈ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਆਮਸੁੰ
ਦਰਤਜਿਨੀਦਕਿਉਆਈ॥ਮਹਾਮੋਹਨੀਦੂਤਾਲਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹਾਕਰਤਕ
ਸਾਈ॥ਨਿਰਦੈਜੰਤੁਤਿਸੁਦਇਆਨਪਾਈ॥੨॥ਅਨਿਕਜਨਮਬੀਤੀਅਨਭਰਮਾ
ਈ॥ਘਰਿਵਾਸੁਨਦੇਵੈਦੁਤਰਮਾਈ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਅਪਨਾਕੀਆਪਾਈ॥ਕਿਸੁਦੋਸੁ
ਨਦੀਜੈਕਿਰਤੁਭਵਾਈ॥੪॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਸੰਤਜਨਭਾਈ॥ਚਰਣਸਰਣਨਾਨਕਗਤਿ
ਪਾਈ॥੫॥੩੪॥੪੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਭਲੀਸੁਹਾਵੀਛਾਪਰੀਜਾਮਹਿਗੁਨਗਾਏ॥
ਕਿਤਹੀਕਾਮਨਧਉਲਹਰਜਿਤੁਹਰਿਬਿਸਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਦੁਗਰੀਬੀਸ
ਧਸੰਗਿਜਿਤੁਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਜਲਿਜਾਉਏਹੁਬਡਪਨਮਾਇਆਲਪਟਾਏ॥੧॥
ਪੀਸਨੁਪੀਸਿਓਢਿਕਾਮਰੀਸੁਖੁਮਨੁਸੰਤੋਖਾਏ॥ਐਸੋਰਾਜੁਨਕਿਤੈਕਾਜਿਜਿਤੁ
ਨਹਧ੍ਰਿਪਤਾਏ॥੨॥ਨਗਨਫਿਰਤਰੰਗਿਏਕਕੈਓਹੁਸੋਭਾਪਾਏ॥ਪਾਟਪਟੰਬਰ
ਬਿਰਥਿਆਜਿਹਰਸਿਲੋਭਾਏ॥੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੁਮਰੈਹਾਥਿਪ੍ਰਭਆਪਿਕਰੇਕ
ਰਾਏ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਿਮਰਤਰਹਾਨਾਨਕਦਾਨੁਪਾਏ॥੪॥੧॥੪੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਪਰਾਨਧਨਤਿਸਕਾਪਨਿਹਾਰਾ॥ਭਾਈਮੀਤਸੁਤਸਗਲਤੇਜੀਅਹੂੰਤੇ

ਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੇਸਾਕਾਕਰਿਬੀਜਨਾਸੰਤਚਉਰੁਢੁਲਾਵਉ॥ਸੀਸੁਨਿ
ਹਾਰਉਚਰਣਤਲਿਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੧॥ਮਿਸਟਬਚਨਬੇਨਤੀਕਰਉਦੀਨਕੀ
ਨਿਆਈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਣੀਪਰਉਹਰਿਗੁਣਨਿਧਿਪਾਈ॥੨॥ਅਵਲੋ
ਕਨਪੁਨਹਪੁਨਹਕਰਉਜਨਕਾਦਰਸਾਰੁ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਮਨਮਹਿਸਿੰਚਉਬੰਦ
ਉਬਾਰਬਾਰ॥੩॥ਚਿਤਵਉਮਨਆਸਕਰਉਜਨਕਾਸੰਗੁਮਾਗਉ॥ਨਾਨਕ
ਕਉਪ੍ਰਭਦਇਆਕਰਿਦਾਸਚਰਣੀਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੪੨॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੫
ਜਿਨਿਮੋਹੇਬ੍ਰਹਮੰਡਖੰਡਤਾਹੂਮਹਿਪਾਉ॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਇਹੁਬਿਖਈਜੀਉਦੇਹੁ
ਅਪੁਨਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤੇਨਾਹੀਕੋਸੁਖੀਤਾਕੈਪਾਛੈਜਾਉ॥ਛੋਡਿਜਾਹਿਜੋਸ
ਗਲਕਉਫਿਰਿਫਿਰਿਲਪਟਾਉ॥੧॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰੁਣਾਪਤੇਤੇਰੇਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਸਾਧਸੰਗਿਸਮਾਉ॥੨॥੩॥੪੩॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫
ਪੜਤਾਲ॥ ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੀਤਿਗੁਰੀਆਮੋਹਨਲਾਲਨਾ॥ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਏਕੈਅ
ਵਰੁਨਹੀਕੋਲੇਖੈਸੰਤਲਾਗੁਮਨਹਿਛਾਡੁਦੁਬਿਧਾਕੀਕੁਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰ
ਗੁਨਹਰੀਆਸਰਗੁਨਧਰੀਆਅਨਿਕਕੋਠਰੀਆਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿੰਨਭਿਨਕਰੀਆ॥
ਵਿਚਿਮਨਕੋਟਵਰੀਆ॥ਨਿਜਮੰਦਰਿਪਿਰੀਆ॥ਤਹਾਆਨਦਕਰੀਆ॥ਨਹਮ
ਰੀਆਨਹਜਰੀਆ॥੧॥ਕਿਰਤਨਿਜੁਰੀਆਬਹੁਬਿਧਿਫਿਰੀਆਪਰਕਉਹਿਰੀ
ਆ॥ਬਿਖਨਾਘਿਰੀਆ॥ਅਬਸਾਧੂਸੰਗਿਪਰੀਆ॥ਹਰਿਦੁਆਰੈਖਰੀਆ॥ਦ
ਰਸਨੁਕਰੀਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਰੀਆ॥ਬਹੁਰਿਨਫਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੪੪॥ ਸੂਹੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਸਿਮੰਡਲੁਕੀਨੋਆਖਾਰਾ॥ਸਗਲੋਸਾਜਿਰਖਿਓਪਾਸਾਰਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਰੰਗਆਪਾਰਾ॥ਪੇਖੈਖੁਸੀਭੋਗਨਹੀਹਾਰਾ॥ਸਭਿਰਸਲੈਤ
ਬਸਤਨਿਰਾਰਾ॥੧॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਮੁਖੁਨਮਾਸਾਰਾ॥ਕਹਨੁਨਜਾਈਖੇਲੁਤੁਹਾਰਾ॥

ਨਾਨਕੁਕਰੈਅਰਦਾਸਿਸੰਤਨਰੇਣਾਰਾ॥੩॥੪੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫
ਤਉਮੈਆਇਆਸਰਨੀਆਇਆ॥ਭਰੋਸੈਆਇਆਕਿਰਪਾਆਇਆ॥ਜਿ
ਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਮਾਰਗੁਗੁਰਹਿਪਠਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹ
ਾਦੁਤਰੁਮਾਇਆ॥ਜੈਸੇਪਵਨੁਝੁਲਾਇਆ॥੧॥ਸੁਨਿਸੁਨਿਹੀਡਰਾਇਆ॥ਕ
ਰਰੋਧ੍ਰਮਰਾਇਆ॥੨॥ਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਾਇਆ॥ਪਾਵਕੁਸਗਰਾਇਆ॥੩॥ਗ
ਹੀਓਟਸਾਧਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਅਬਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥
੩॥੪੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੬ ਸਤਿਗੁਰਪਾਸਿਬੇਨੰਤੀਆਮਿਲੈਨਾਮੁਆਧਾਰਾ॥ਤੁਠਾਸਚਾਪਾਤਿ
ਸਾਹੁਤਾਪੁਗਇਆਸੰਸਾਰਾ॥੧॥ਭਗਤਾਕੀਟੇਕਤੂੰਸੰਤਾਕੀਓਟਤੂੰਸਚਾਸਿਰਜ
ਨਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚੁਤੇਰੀਸਾਮਗਰੀਸਚੁਤੇਰਾਦਰਬਾਰਾ॥ਸਚੁਤੇਰੇਖਾਜੀਨਿ
ਆਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥੨॥ਤੇਰਾਰੂਪੁਅਗੰਮੁਹੈਅਨੂਪੁਤੇਰਾਦਰਸਾਰਾ॥ਹਉਕੁ
ਰਬਾਣੀਤੇਰਿਆਸੇਵਕਾਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥੩॥ਸਭੇਇਛਾਪੂਰੀਆਜਾ
ਪਾਇਆਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਮਿਲਿਆਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਤੇਰਿਆਚਰਣਾ
ਕਉਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੪੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੭ ਤੇਰਾਭਾਣਾਤੂਹੈਮਨਾਇਹਿਜਿਸਨੋਹੋਹਿਦਇ
ਆਲਾ॥ਸਾਈਭਗਤਿਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਤੂੰਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮ
ਰਾਇਸੰਤਾਟੇਕਤੁਮਾਰੀ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁਮਨਿਤਨਿਤੂਹੈਅਧਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂੰਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰਾ॥ਭਗਤ
ਤੇਰੇਸਭਿਪ੍ਰਾਣਪਤਿਪ੍ਰੀਤਮਤੂੰਭਗਤਨਕਾਪਿਆਰਾ॥੨॥ਤੂਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅ
ਤਿਊਚਾਕੋਈਅਵਰੁਨਤੇਰੀਭਾਤੇ॥ਇਹਅਰਦਾਸਿਹਮਾਰੀਸੁਆਮੀਵਿਸਰੁਨਾਹੀ
ਸੁਖਦਾਤੇ॥੩॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਸਾਸਿਸਾਸਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਸੁਆਮੀਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਨਾਮੁ

ਤੇਰਾਸੁਖੁਨਾਨਕੁਮਾਗੈਸਾਹਿਬਤੁਠੈਪਾਵਾ॥੪॥੧॥੪੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਵਿਸਰਹਿਨਾਹੀਜਿਤੁਤੂਕਬਹੂਸੋਥਾਨੁਤੇਰਾਕੇਹਾ॥ਆਠਪਹਰਜਿਤੁਤੁਧੁ
ਧਿਆਈਨਿਰਮਲਹੋਵੈਦੇਹਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਉਸੋਥਾਨੁਭਾਲਣਆਇ
ਆ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਸੁਸਰਣਾਈਪਾਇਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਬੇਦਪੜੇਪੜਿਬ੍ਰਹਮੇਹਾਰੇਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਸਾਧਿ
ਕਸਿਧਫਿਰਹਿਬਿਲਲਾਤੇਤੇਭੀਮੋਹੇਮਾਈ॥੨॥ਦਸਅਉਤਾਰਰਾਜੇਹੋਇ
ਵਰਤੇਮਹਾਦੇਵਅਉਧੂਤਾ॥ਤਿਨਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇਓਤੇਰਾਲਾਇਥਕੇਬਿਭੂ
ਤਾ॥੩॥ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਨਾਮਰਸਹਰਿਸੰਤੀਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥ਸਫਲੁ
ਦਰਸਨੁਭੇਟਿਓਗੁਰਨਾਨਕਤਾਮਨਿਤਨਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੪॥੨॥੪੯
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਕਰਮਧਰਮਪਾਖੰਡਜੋਦੀਸਹਿਤਿਨਜਮੁਜਾਗਾ
ਤੀਲੂਟੈ॥ਨਿਰਬਾਣਕੀਰਤਨੁਗਾਵਹੁਕਰਤੇਕਾਨਿਮਖਸਿਮਰਤਜਿਤੁਛੂਟੈ
॥੧॥ਸੰਤਹੁਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਰੀਐ॥ਜੇਕੋਬਚਨੁਕਮਾਵੈਸੰਤਨਕਾਸੋਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਤਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਮਜਨਇਸਨਾਨਾਇਸੁਕਲਿਮਹਿ
ਮੈਲੁਭਰੀਜੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਨਿਰਮਲੁਕਰਿਲੀਜੈ॥
੨॥ਬੇਦਕਤੇਬਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਭਿਸਾਸਤਇਨਪੜਿਆਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਏਕੁ
ਅਖਰੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈਤਿਸਕੀਨਿਰਮਲਸੋਈ॥੩॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣ
ਸੂਦਵੈਸਉਪਦੇਸੁਚਹੁਵਰਨਾਕਉਸਾਝਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪੈਉਧਰੈ
ਸੋਕਲਿਮਹਿਘਟਿਘਟਿਨਾਨਕਮਾਝਾ॥੪॥੩॥੫੦॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਪ੍ਰਭਮਾਨਹਿਓਇਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਤਿਨਕੀਸੋਭਾ
ਸਭਨੀਥਾਈਜਿਨਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਪਰਾਤੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਹਰਿਸੰਤਾਜੇਵਡੁ
ਨਕੋਈ॥ਭਗਤਾਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਅਪਨੇਸਿਉਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ

ਲਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪਰਾਧੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਉਧਰੈ ਜਮੁ ਤਾ ਕੈ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਬਿਛੁੜਿਆ ਹੋਵੈ ਤਿਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਭਰਮੁ ਭਉ ਕਾਟੈ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਜੋ ਆਵੈ ॥ ਜੇਹਾ ਮਨੋਰਥੁ ਕਰਿ ਆਰਾਧੇ ਸੋ ਸੰਤਨ ਤੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਜਨ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਕੇਤਕ ਬਰਨਉ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਭਾਣੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸੇ ਸਭ ਤੇ ਭਏ ਨਿਕਾਣੇ ॥੪॥੪॥੫੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਹਾ ਅਗਨਿ ਤੇ ਤੁਧੁ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖੇ ਪਏ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤੇਰਾ ਮਾਣੁ ਤਾਣੁ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਹੋਰ ਦੂਜੀ ਆਸ ਚੁਕਾਈ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਇਐ ਉਬਰੇ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਭਰਵਾਸਾ ਤੁਮਰਾ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਤੁਮਾਰਾ ਉਧਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਾਢਿ ਲੀਏ ਤੁਮ ਆਪਿ ਭਏ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਸਰਬ ਸੁਖ ਦੀਏ ਆਪਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੨॥ ਆਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪਰਮੇਸਰੁ ਬੰਧਨ ਕਾਟਿ ਛਡਾਏ ॥ ਆਪਣੀ ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਕਰਾਈ ਆਪੇ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥੩॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਭੈ ਮੋਹ ਬਿਨਾਸੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਵਿਸੂਰਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਕਰੀ ਸੁਖਦਾਤੈ ਭੇਟਿਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥੪॥੫॥੫੨॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਬ ਕਿਛੁ ਨ ਸੀਓ ਤਬ ਕਿਆ ਕਰਤਾ ਕਵਨ ਕਰਮ ਕਰਿ ਆਇਆ ॥ ਅਪਨਾ ਖੇਲੁ ਆਪਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਠਾਕੁਰਿ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਮੁਝ ਤੇ ਕਛੂ ਨ ਹੋਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਣਤੀ ਗਣੀ ਨ ਛੂਟੈ ਕਤਹੂ ਕਾਚੀ ਦੇਹ ਇਆਣੀ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ਤੇਰੀ ਬਖਸ ਨਿਰਾਲੀ ॥੨॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਤੇਰੇ ਕੀਤੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਤੁਹੀ ਧਿਆਈਐ ॥ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਕੁਦਰਤਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈਐ ॥੩॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਮੁਗਧੁ ਅਜਾਣੁ ਅਗਿਆਨੀ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਜਾਣਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮਿਠਾ

੫੪

ਲਗੈ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥੪॥੬॥੫੩॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗਠੜੇ ਹਰਿ ਸੰਤ ਤੁਮਾਰੇ ਜਿਨ ਘਰਿ ਧਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥ ਪਰਵਾਣੁ ਗਣੀ ਸੇਈ ਇਹ ਆਏ ਸਫਲ ਤਿਨਾ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਹਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਕੇਸਾ ਕਾ ਕਰਿ ਚਵਰੁ ਢੁਲਾਵਾ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਮੁਖਿ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹਹੂ ਮਹਿ ਨਾਹੀ ਜਨ ਪਰਉਪਕਾਰੀ ਆਏ ॥ ਜੀਅ ਦਾਨੁ ਦੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਨਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲੈਨਿ ਮਿਲਾਏ ॥੨॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੀ ਪਾਤਿਸਾਹੀ ਸਚੇ ਸੇਤੀ ਰਾਤੇ ॥ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਜਿਸ ਕੇ ਸੇ ਤਿਨਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਹਰਿ ਜਨ ਕੈ ਪੀਸਣੁ ਪੀਸਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਬੇਨੰਤੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੪॥੭॥੫੪॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪੇ ਕਰਣੈਹਾਰਾ ॥ ਚਰਣ ਧੂੜਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਕੁ ਮਾਗੈ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਰਾਮ ਰਾਇ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹੀਐ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਵਹਿ ਸੁਖੁ ਤੇਰਾ ਦਿਤਾ ਲਹੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭੁਗਤਿ ਜੁਗਤਿ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਜਿਸੁ ਤੂੰ ਆਪਿ ਕਰਾਇਹਿ ॥ ਤਹਾ ਬੈਕੁੰਠੁ ਜਹ ਕੀਰਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂੰ ਆਪੇ ਸਰਧਾ ਲਾਇਹਿ ॥੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਮੁ ਜੀਵਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਤੇਰੇ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੩॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਈ ਉਸੁ ਵੇਲਾ ਸੁਹਾਵੀ ਜਿਤੁ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰੈ ਆਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥੮॥੫੫॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੁਧੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਮਹਾ ਅਨੰਦਾ ਜਿਸੁ ਵਿਸਰਹਿ ਸੋ ਮਰਿ ਜਾਏ ॥ ਦਇਆਲੁ ਹੋਵਹਿ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਕਰਤੇ ਸੋ ਤੁਧੁ ਸਦਾ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬ ਤੂੰ ਮੈ ਮਾਣੁ ਨਿਮਾਣੀ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਕਰੀ ਪ੍ਰਭ ਅਪਨੇ ਆਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਤੇਰੀ ਬਾਣੀ ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਧੂੜਿਤੇਰੇਜਨਕੀਹੋਵਾਂਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਈ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਬਚਨਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੀਤਉਕਿਰਪਾਤੇਸੰਗੁਪਾਈ॥੨॥ਅੰਤਰਿਕੀ
ਗਤਿਤੁਧੁਪਹਿਸਾਰੀਤੁਧੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਲਾਇਲੈਹਿ
ਸੋਲਾਗੈਭਗਤੁਤੁਹਾਰਾਸੋਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਮਾਗਉਇਕੁਦਾਨਾਸਾਹਿ
ਬਿਤੁਠੈਪਾਵਾ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਾਨਕੁਆਰਾਧੇਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਵਾ॥੪॥
੯॥੫੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸਕੇਸਿਰਊਪਰਿਤੂੰਸੁਆਮੀਸੋਦੁਖੁ
ਕੈਸਾਪਾਵੈ॥ਬੋਲਿਨਜਾਣੈਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਮਰਣਾਚੀਤਿਨਆਵੈ॥੧॥
ਮੇਰੇਰਾਮਰਾਇਤੂੰਸੰਤਾਕਾਸੰਤਤੇਰੇ॥ਤੇਰੇਸੇਵਕਕਉਭਉਕਿਛੁਨਾਹੀਜਮੁਨ
ਹੀਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸੁਆਮੀਤਿਨਕਾਜਨਮਮਰਣ
ਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਤੇਰੀਬਖਸਿਨਮੇਟੈਕੋਈਸਤਿਗੁਰਕਾਦਿਲਾਸਾ॥੨॥ਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਨਿਸੁਖਫਲੁਪਾਇਨਿਆਠਪਹਰਆਰਾਧਹਿ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਤੇਰੈਭ
ਰਵਾਸੈਪੰਚਦੁਸਟਲੈਸਾਧਹਿ॥੩॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਕਿਛੁਕਰਮੁਨਜਾ
ਣਾਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀ॥ਸਭਤੇਵਡਾਸਤਿਗੁਰੁਨਾਨਕੁਜਿਨਿਕਲਰਾਖੀਮੇਰੀ॥
੪॥੧੦॥੫੭॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਤਿਆਗਿਗੁਰਸਰਣੀ
ਆਇਆਰਾਖਹੁਰਾਖਨਹਾਰੇ॥ਜਿਤੁਤੂਲਾਵਹਿਤਿਤੁਹਮਲਾਗਹਕਿਆਏਹ
ਜੰਤਵਿਚਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਜੀਉਤੂੰਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਦੇ
ਵਦਇਆਲਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਅ
ਪਨਾਧਿਆਈਐਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਭਉਤਰੀਐ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਹੋਈਐਸਭ
ਰੇਣਾਜੀਵਤਿਆਇਉਮਰੀਐ॥੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਤਿਸਕਾਜਗਭੀਤਰਿਸ
ਾਧਸੰਗਿਨਾਉਜਾਪੇ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਤਿਸਕੇਪੂਰਨਜਿਸੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਆਪੇ॥੩॥ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਤੇਰੀਸਰਣਿਦਇਆ

ਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨਾਨਾਮੁਦੀਜੈਨਾਨਕਸਾਧਰਵਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੫੮॥
ਮਃ ੧॥ ੭॥ ਮਃ ੪॥ ੧੫॥ ਮਃ ੫॥ ੫੮ ਜੋੜੁਰਾਗਪਦਿਆਕਾ॥ ੮੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ਸਭਿਅਵਗ
ਣਮੈਗੁਣੁਨਹੀਕੋਈ॥ਕਿਉਕਰਿਕੰਤਮਿਲਾਵਾਹੋਈ॥੧॥ਨਾਮੈਰੂਪੁਨਬੰਕੇ
ਨੈਣਾ॥ਨਾਕੁਲਢੰਗੁਨਮੀਠੇਬੈਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸੀਗਾਰਕਾਮਣਿਕਰਿ
ਆਵੈ॥ਤਾਸੋਹਾਗਣਿਜਾਕੰਤੈਭਾਵੈ॥੨॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈ॥ਅੰ
ਤਿਨਸਾਹਿਬੁਸਿਮਰਿਆਜਾਈ॥੩॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਲਾਵਹੁਪਾਈ॥੪॥ਖਰੀਸਿਆਣੀਕੰਤਨਭਾਣੀ॥ਮਾਇਆਲਾਗੀ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥੫॥ਹਉਮੈਜਾਈਤਾਕੰਤਸਮਾਈ॥ਤਉਕਾਮਣਿਪਿਆਰੀਨ
ਵਨਿਧਿਪਾਈ॥੬॥ਅਨਿਕਜਨਮਬਿਛੁਰਤਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁ
ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥੭॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਸਹੁਹੈਭੀਹੋਸੀ॥ਜੈਭਾਵੈਪਿਆਰ
ਤੈਰਾਵੇਸੀ॥੮॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸੂਹੀਮਹਲਾ
੧ ਘਰੁ ੯ ਕਚਾਰੰਗੁਕਸੁੰਭਕਾਥੋੜੜਿਆਦਿਨਚਾਰਿਜੀਉ॥ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭੁਲੀਆਠਗਿਮੁਠੀਕੂੜਿਆਰਿਜੀਉ॥ਸਚੇਸੇਤੀਰਤਿਆਜਨਮੁਨ
ਦੂਜੀਵਾਰਜੀਉ॥੧॥ਰੰਗੇਕਾਕਿਆਰੰਗੀਐਜੋਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇਜੀਉ॥ਰੰਗਣ
ਵਾਲਾਸੇਵੀਐਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਜੇਭਵਹਿ
ਬਿਨੁਭਾਗਾਧਨੁਨਾਹਿਜੀਉ॥ਅਵਗੁਣਿਮੁਠੀਜੇਫਿਰਹਿਬਧਿਕਥਾਇਨਪਾਹਿ
ਜੀਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਸਬਦਿਰਤੇਮਨਮਾਹਿਜੀਉ॥੨॥ਚਿਟੇਜਿਨਕੇਕਪ
ੜੇਮੈਲੇਚਿਤਕਠੋਰਜੀਉ॥ਤਿਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਊਪਜੈਦੂਜੈਵਿਆਪੇਚੋਰਜੀ
ਉ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਆਪਣਾਸੇਪਸੂਆਸੇਢੋਰਜੀਉ॥੩॥ਨਿਤਨਿਤਖੁਸੀਆ

ਮਨੁ ਕਰੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗੈ ਸੁਖ ਜੀਉ ॥ ਕਰਤਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ਜੀਉ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਤਨਿ ਕੈਸੀ ਭੁਖ ਜੀਉ ॥੪॥ ਬਾਕੀ ਵਾਲਾ ਤਲਬੀਐ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ਜੰਦਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਲੇਖਾ ਮੰਗੈ ਦੇਵਣਾ ਪੁਛੈ ਕਰਿ ਬੀਚਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸਚੇ ਕੀ ਲਿਵ ਉਬਰੈ ਬਖਸੇ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ਜੀਉ ॥੫॥ ਅਨ ਕੋ ਕੀਜੈ ਮਿਤੜਾ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਬਹੁ ਰੰਗ ਦੇਖਿ ਭੁਲਾਇਆ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਨਦਰਿ ਪ੍ਰਭੂ ਤੇ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰੀ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗਾਫਲ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਿਆ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਨ ਭਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਦੁਇ ਨਾਲਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਭੈ ਰਤਿਆ ਸਭ ਜੋਹੀ ਜਮਕਾਲਿ ਜੀਉ ॥੭॥ ਜਿਨਿ ਕਰਿ ਕਾਰਣੁ ਧਾਰਿਆ ਸਭਸੈ ਦੇਇ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਸਦਾ ਸਦਾ ਦਾਤਾਰੁ ਜੀਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਨਿਧਾਰਾ ਆਧਾਰੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਕਾਫੀ ਘਰੁ ੧੦

ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੁਲੰਭੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹੋਇ ਚੁਲੰਭੁ ਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੈ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿ ਵਖਰੁ ਸਚੁ ਲੈ ॥ ਪਤਿ ਪਾਏ ਦਰਬਾਰਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਭੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਸਾਚੇ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਲਾਲਿ ਰਤਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਹਉ ਜੀਵਾ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ਅੰਤਰਿ ਤੂ ਵਸੈ ॥ ਤੂੰ ਵਸਹਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਹਜੇ ਰਸਿ ਰਸੈ ॥੩॥ ਮੂਰਖ ਮਨ ਸਮਝਾਇ ਆਖਉ ਕੇਤੜਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਰੰਗਿ ਰੰਗੇਤੜਾ ॥੪॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਰਿਦੈ ਸਮਾਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਆਪਣਾ ॥ ਜੇ ਚਲਹਿ ਗੁਣ ਨਾਲਿ ਨਾਹੀ ਦੁਖੁ ਸੰਤਾਪਣਾ ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਨਾ ਤਿਸੁ ਰੰਗੁ ਹੈ ॥ ਮਰਸੀ ਹੋਇ ਵਿਡਾਣਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ਹੈ ॥੬॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ਲਾਹਾ ਘਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਨਿਰਬਾਣੁ ਸਬਦਿ ਪਛਾਣਿਆ ॥੭॥ ਇਕ ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਸੀ ॥੮॥੧॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਿਉ ਆਰਣਿ ਲੋਹਾ ਪਾਇ ਭੰਨਿ ਘੜਾਈਐ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤੁ ਜੋਨੀ ਪਾਇ ਭਵੈ ਭਵਾਈਐ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਦੁਖੁ ਕਮਾਵਣਾ ॥ ਹਉਮੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਵਣਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂੰ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਖਣਹਾਰੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਮੇਲਹਿ ਤੁਝੈ ਰਜਾਇ ਸਬਦੁ ਕਮਾਈਐ ॥੨॥ ਤੂੰ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖਹਿ ਆਪਿ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਾਈਐ ॥ ਤੂ ਦੇਖਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਦਰਿ ਬੀਨਾਈਐ ॥੩॥ ਦੇਹੀ ਹੋਵਗਿ ਖਾਕੁ ਪਵਣੁ ਉਡਾਈਐ ॥ ਇਹੁ ਕਿਥੈ ਘਰੁ ਅਉਤਾਕੁ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ॥੪॥ ਦਿਹੁ ਦੀਵੀ ਅੰਧ ਘੋਰੁ ਘਬੁ ਮੁਹਾਈਐ ॥ ਗਰਬਿ ਮੁਸੈ ਘਰੁ ਚੋਰੁ ਕਿਸੁ ਰੂਆਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਜਗਾਈਐ ॥ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੀ ਆਗਿ ਜੋਤਿ ਦੀਪਾਈਐ ॥੬॥ ਲਾਲੁ ਰਤਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਸੁਰਤਿ ਬੁਝਾਈਐ ॥ ਸਦਾ ਰਹੈ ਨਿਹਕਾਮੁ ਜੇ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਈਐ ॥੭॥ ਰਾਤਿ ਦਿਹੈ ਹਰਿ ਨਾਉ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਈਐ ॥੮॥੨॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨਹੁ ਨ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਧਿਆਈਐ ॥ ਜਿਉ ਰਾਖਹਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਤਿਵੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲਕੁਟੀ ਟੋਹਣੀ ॥ ਰਹਉ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਟੇਕ ਨ ਮੋਹੈ ਮੋਹਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਨਾਲਿ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਭਾਲਿ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਵੀ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨਾ ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਰਜਾਇ ਭਰਮੁ ਭਉ ਭੰਜਨਾ ॥੩॥ ਜਨਮਤ ਹੀ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਮਰਣਾ ਆਇ ਕੈ ॥ ਜਨਮੁ ਮਰਣੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਕੈ ॥੪॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧ ਹੀ ਸਾਜਿਆ ॥ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਿ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥੫॥ ਦੇਹੀ ਭਸਮ ਰੁਲਾਇ ਨ ਜਾਪੀ ਕਹ ਗਇਆ ॥ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ਸੋ ਵਿਸਮਾਦੁ ਭਇਆ ॥੬॥ ਤੂੰ ਨਾਹੀ ਪ੍ਰਭ ਦੂਰਿ ਜਾਣਹਿ ਸਭ ਤੂ ਹੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵੇਖਿ ਹਦੂਰਿ ਅੰਤਰਿ ਭੀ ਤੂ ਹੈ ॥੭॥ ਮੈ ਦੀਜੈ ਨਾਮ ਨਿਵਾਸੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥

੮॥੩॥੫॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਕਿਛੁ
ਹੋਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਬਿਨੁਚਾਖੇਸਾਦੁ
ਨਜਾਪੈ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾਇਆਚੀਨਸਿਨਾਹੀਆਪੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈ
ਤਾਏਕੋਜਾਣੈਹਉਮੈਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿ
ਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਆਤਮੁਪਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੈ
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਗੁਰਤੇਉਪਜੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧਾਅੰਧੁ
ਕਮਾਵੈਬਿਖੁਖਟੇਸੰਸਾਰੇ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਗੁਰਅਤਿਪਿਆ
ਰੇ॥੨॥ਸੋਈਸੇਵਕੁਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਚਾਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਸਾਚਾਸਬਦੁਸਿਫ
ਤਿਹੈਸਾਚੀਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ
ਆਪੇਦਾਤਾਕਰਮੁਹੈਸਾਚਾਸਾਚਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਘਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿ
ਖਟੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪਾਏ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਸਾਚੈਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਏ॥ਮਨਮੁਖੁਸਦਹੀਕੂੜੋਬੋਲੈਬਿਖੁਬੀਜੈਬਿਖੁਖਾਏ॥ਜਮਕਾਲਿਬਾਧਾਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਦਾਧਾਬਿਨੁਗੁਰਕਵਣੁਛਡਾਏ॥੪॥ਸਚਾਤੀਰਥੁਜਿਤੁਸਤਸਰਿਨਾਵਣੁਗੁ
ਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਏਤਿਤੁਨਾਤੈਮਲੁ
ਜਾਏ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚਾਹੈਨਿਰਮਲੁਨਾਮਲੁਲਗੈਨਲਾਏ॥ਸਚੀਸਿਫਤਿਸਚੀਸਾ
ਲਾਹਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪਾਏ॥੫॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਤਿਸੁਕੇਰਾਦੁਰਮਤਿਕਹਣੁ
ਨਜਾਏ॥ਹੁਕਮੁਹੋਵੈਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਏ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਸਹਜੇ
ਚਾਖੀਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿਆ
ਸਮਾਏ॥੬॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਸਤਿਕਰਿਜਾਣੈਗੁਰਕੈਭਾਇਪਿਆਰੇ॥ਸਚੀਵਡਿਆ

ਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰੇ॥ਏਕੋਸਚਾਸਭਮਹਿਵਰਤੈਵਿਰਲਾਕੋਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਤਾਬਖਸੇਸਚੀਭਗਤਿਸਵਾਰੇ॥੭॥ਸਭੋਸਚੁਸਚੁ
ਸਚੁਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਜਾਣੈ॥ਜੰਮਣਮਰਣਾਹੁਕਮੋਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਏਤਾਸਤਿਗੁਰੁਭਾਏਜੋਇਛੈਸੋਫਲੁਪਾਏ॥ਨਾਨ
ਕਤਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਹੋਵੈਜਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥੮॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹ
ਲਾ ੩ ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਅਤਿਸੁਆਲ੍ਹਿਉਪਿਰੁਵਸੈਜਿਸੁਨਾਲੇ॥ਪਿਰ
ਸਚੈਤੇਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿ
ਰਾਤਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਲੇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਬਾਣੀ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਉ
ਪਜੀਸਾਚਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਸਭੁਕਿਛੁਵਸੈਖੰਡਮੰ
ਡਲਪਾਤਾਲਾ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਜਗਜੀਵਨਦਾਤਾਵਸੈਸਭਨਾਕਰੇਪ੍ਰਤਿਪ
ਾਲਾ॥ਕਾਇਆਕਾਮਣਿਸਦਾਸੁਹੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸਮਾਲਾ॥੨॥ਕਾਇਆ
ਅੰਦਰਿਆਪੇਵਸੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਬੂਝੈਨਾਹੀ
ਬਾਹਰਿਭਾਲਣਿਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏਸਤਿਗੁਰਿਅਲਖੁ
ਦਿਤਾਲਖਾਈ॥੩॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਭਗਤਿਭਰੇਭੰਡਾਰਾ॥ਇਸੁ
ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਨਉਖੰਡਪ੍ਰਿਥਮੀਹਾਟਪਟਣਬਾਜਾਰਾ॥ਇਸੁਕਾਇਆਅੰਦਰਿ
ਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈਐਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਤੋਲਿ
ਤੁਲਾਵੈਆਪੇਤੋਲਣਹਾਰਾ॥ਇਹੁਮਨੁਰਤਨੁਜਵਾਹਰਮਾਣਕੁਤਿਸਕਾਮੋਲੁਅ
ਫਾਰਾ॥ਮੋਲਿਕਿਤਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਨਾਹੀਨਾਮੁਪਾਈਐਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਾਇਆਖੋਜੈਹੋਰਸਭਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਸੋਈ
ਜਨੁਪਾਵੈਹੋਰਕਿਆਕੋਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਭਉਭਾਉਵਸੈਗੁਰ
ਪਰਸਾਦੀਪਾਈ॥੬॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾਸਭਓਪਤਿ

ਜਿਤੁਸੰਸਾਰਾਸਰੈਆਪਣਾਖੇਲੁਕਰਾਇਆਆਵਾਗਉਣੁਪਾਸਾਰਾ॥ਪੂਰੈਸ
ਤਿਗੁਰਿਆਪਿਦਿਖਾਇਆਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੭॥ਸਾਕਾਇਆਜੋਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵੈਸਚੈਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਦਰਿਢੋਈਨਾਹੀਤਾਜਮੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥
ਨਾਨਕਸਚੁਵਡਿਆਈਪਾਏਜਿਸਨੋਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੮॥੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧੦ ਕਾਫੀ॥

ਦੁਨੀਆਨਸਾਲਾਹਿਜੋਮਰਿਵੰਞਸੀ॥ਲੋਕਾਨਸਾਲਾਹਿਜੋਮਰਿਖਾਕੁਥੀਈ॥੧॥
ਵਾਹੁਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਵਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਦੁਨੀਆਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਨਮੁਖਦਝਿਮਰੰਨਿ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿ
ਵੇਲਾਨਲਾਹੰਨਿ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਕਾਰਥਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਆਤਮ
ਰਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇਸੁਖਿਰਹੰਨਿ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਿਸਾਰਿਆਦੂਜੈਭਾ
ਇਰਚੰਨਿ॥ਤਿਸਨਾਭੁਖਨਉਤਰੈਅਨਦਿਨੁਜਲਤਫਿਰੰਨਿ॥੪॥ਦੁਸਟਾਨਾਲਿਦੋ
ਸਤੀਨਾਲਿਸੰਤਾਵੈਰੁਕਰੰਨਿ॥ਆਪਿਡੁਬੇਕੁਟੰਬਸਿਉਸਗਲੇਕੁਲਡੋਬੰਨਿ॥੫॥
ਨਿੰਦਾਭਲੀਕਿਸੈਕੀਨਾਹੀਮਨਮੁਖਮੁਗਧਕਰੰਨਿ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਨਿੰਦਕਾਨਰਕੇ
ਘੋਰਿਪਵੰਨਿ॥੬॥ਏਮਨਜੈਸਾਸੇਵਹਿਤੈਸਾਹੋਵਹਿਤੇਹੇਕਰਮਕਮਾਇ॥ਆ
ਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਵਣਾਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥੭॥ਮਹਾਪੁਰਖਾਕਾਬੋਲਣਾ
ਹੋਵੈਕਿਤੈਪਰਥਾਇ॥ਓਇਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੇਭਰਪੂਰਹਹਿਓਨਾਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥
੮॥ਗੁਣਕਾਰੀਗੁਣਸੰਘਰੈਅਵਰਾਉਪਦੇਸੇਨਿ॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਓਨਾਮਿ
ਲਿਰਹੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੯॥ਦੇਸੀਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇ
ਦਨੀ॥ਏਕੋਹੈਦਾਤਾਰੁਸਚਾਆਪਿਧਣੀ॥੧੦॥ਸੋਸਚੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਲਏਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਮਾਲਿ॥੧੧॥ਮਨੁ
ਮੈਲਾਸਚੁਨਿਰਮਲਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰਹੈ

ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੧੨॥ਸੋਸਹੁਸਚਾਵੀਸਰੈਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਨਾਵੀਸਰੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਿ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਮਿਲਿਰ
ਹਾਸਾਚੁਰਖਾਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਿਲਿਆਹੋਇਨਵੀਛੁੜੈਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੧੪॥
ਪਿਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰਿ॥੧੫॥ਮਨਮੁਖਮਨੁਨਭਿਜਈਅਤਿਮੈਲੇਚਿਤਿਕਠੋਰ॥ਸਪੈ
ਦੁਧੁਪੀਆਈਐਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰ॥੧੬॥ਆਪਿਕਰੇਕਿਸੁਆਖੀਐਆ
ਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮੈਲੁਉਤਰੈਤਾਸਚੁਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥੧੭॥ਸਚਾ
ਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਓਥੈਕੂੜੇਨਾਟਿਕੰਨਿ॥ਓਨਾਸਚੁਨਭਾਵਈਦੁਖਹੀਮਾਹਿ
ਪਚੰਨਿ॥੧੮॥ਹਉਮੈਮੈਲਾਜਗੁਫਿਰੈਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਪਇਐਕਿਰਤਕ
ਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰ॥੧੯॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੈਤਾਸਚਿਲਗੈਪਿ
ਆਰੁ॥ਸਚੁਸਲਾਹੀਸਚੁਮਨਿਦਰਿਸਚੈਸਚਿਆਰੁ॥੨੦॥ਗੁਰਪੂਰੇਪੂਰੀਮਤਿ
ਹੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਵਡਰੋਗੁਹੈਵਿਚਹੁਠਾਕਿਰਹਾਇ॥
੨੧॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਆਪਣਾਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਾਪਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੀਆਗੈਧ
ਰੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੨੨॥ਖਿੰਚੋਤਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾ
ਇ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਛਡਿਤੂਤਾਸਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੇਸਿਭਾ
ਇਰਾਸਚੈਸਬਦਿਲਗੰਨਿ॥ਸਚਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿਛੁੜਹਿਦਰਿਸਚੈਦਿਸੰਨਿ॥੨੪॥
ਸੇਭਾਈਸੇਸਜਣਾਜੋਸਚਾਸੇਵੰਨਿ॥ਅਵਗਣਵਿਕਣਿਪਲ੍ਹਰਨਿਗੁਣਕੀਸਾ
ਝਕਰੰਨਿ॥੨੫॥ਗੁਣਕੀਸਾਝਸੁਖੁਊਪਜੈਸਚੀਭਗਤਿਕਰੇਨਿ॥ਸਚੁਵਣੰ
ਜਹਿਗੁਰਸਬਦਸਿਉਲਾਹਾਨਾਮੁਲਏਨਿ॥੨੬॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਪਾਪਕਰਿਕਰਿ
ਸੰਚੀਐਚਲੈਨਚਲਦਿਆਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਸਭਮੁਠੀ
ਜਮਕਾਲਿ॥੨੭॥ਮਨਕਾਤੋਸਾਹਰਿਨਾਮੁਹੈਹਿਰਦੈਰਖਹੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਏਹੁਖਰਚੁ

ਅਖੁਟੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਿਬਹੈ ਨਾਲਿ ॥੨੮॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮੂਲਹੁ ਭੁਲਿਆ ਜਾਸਤਿ ਪ
ਤਿ ਗਵਾਇ ॥ ਇਹੁ ਜਗਤੁ ਮੋਹਿ ਹਭੁ ਜੋ ਵਿਆਪਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਚੁ ਧਿਆਇ ॥
੨੯॥ ਹਰਿ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਨਾ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਿਖਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਤ
ਰਪੈ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੩੦॥ ਸੋ ਸਹੁ ਮੇਰਾ ਰੰਗੁਲਾ ਰੰਗੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥
ਕਾਮਣਿ ਰੰਗੁ ਤਾ ਚੜੈ ਜਾ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਇ ॥੩੧॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨੇ ਭੀ ਮਿਲ
ਨਿ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਖਾਨਿ ਖਰਚਨਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ
ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਹਜਿ ਰਵੰਨਿ ॥੩੨॥ ਨਾ ਓਇ ਜਨਮਹਿ ਨਾ ਮਰਹਿ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹੰ
ਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਕੇਲ ਕਰੰਨਿ ॥੩੩॥ ਸਜਣ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜ
ਨਿ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਮਿਲੇ ਰਹੰਨਿ ॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਵਿਰਲੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਸ
ਚੁ ਲਹੰਨਿ ॥੩੪॥ ॥੧॥ ॥੩॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੂ
ਖਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਅਚਿੰ
ਤੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੰਨਿ ॥ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾ
ਰਣੈ ਮਨਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦਾ ਰਵੰਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਸਰਵਰੁ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰੁ ਹੈ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਪੁਰਖ ਲਹੰਨਿ ॥ ਸੇਵਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿਆ ਸੇ ਹੰਸੁਲੇ ਨਾਮੁ ਲਹੰਨਿ ॥੨॥ ਨਾ
ਮੁ ਧਿਆਇਨਿ ਰੰਗ ਸਿਉ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਲਗੰਨਿ ॥ ਧੁਰਿ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿ
ਆ ਗੁਰ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏਨਿ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਘਰੁ ਖੋਜਿਆ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ
ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੁ ॥੪॥ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ
ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋ
ਇ ॥੫॥ ਸਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਬ੍ਰਹਮੁ ਹੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ਵਸੈ ਸਭ ਥਾਇ ॥ ਮੰਦਾ ਕਿਸ ਨੋ
ਆਖੀਐ ਸਬਦਿ ਵੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਬੁਰਾ ਭਲਾ ਤਿਚਰੁ ਆਖਦਾ ਜਿ
ਚਰੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਬੁਝਿਆ ਏਕਸੁ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੭॥ ਸੇਵਾ

ਸਾ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਸੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ਥਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਆਰਾਧਿਆ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇ ॥੮॥੨॥੪॥੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿ
ਲਾਵੈ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹਉ ਤਿਸੁ ਪਹਿ ਆਪੁ ਵੇਚਾਈ ॥੧॥ ਦਰਸਨੁ ਹਰਿ ਦੇਖ
ਣ ਕੈ ਤਾਈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜੇ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਦੁਖਿ ਭੀ ਤੁਝੈ ਧਿਆਈ ॥੨॥ ਜੇ ਭੁਖ ਦੇਹਿ
ਤ ਇਤ ਹੀ ਰਾਜਾ ਦੁਖ ਵਿਚਿ ਸੂਖ ਮਨਾਈ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਸਭੁ ਅਰਪੀ
ਵਿਚਿ ਅਗਨੀ ਆਪੁ ਜਲਾਈ ॥੪॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਪਾਣੀ ਢੋਵਾ ਜੋ ਦੇਵਹਿ ਸੋ ਖਾਈ ॥
੫॥ ਨਾਨਕੁ ਗਰੀਬੁ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਵਡਿਆਈ ॥੬॥ ਅ
ਖੀ ਕਾਢਿ ਧਰੀ ਚਰਣਾ ਤਲਿ ਸਭ ਧਰਤੀ ਫਿਰਿ ਮਤ ਪਾਈ ॥੭॥ ਜੇ ਪਾਸਿ ਬਹਾਲਹਿ
ਤਾ ਤੁਝਹਿ ਅਰਾਧੀ ਜੇ ਮਾਰਿ ਕਢਹਿ ਭੀ ਧਿਆਈ ॥੮॥ ਜੇ ਲੋਕੁ ਸਲਾਹੇ ਤਾ ਤੇਰੀ
ਉਪਮਾ ਜੇ ਨਿੰਦੈ ਤ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ॥੯॥ ਜੇ ਤੁਧੁ ਵਲਿ ਰਹੈ ਤਾ ਕੋਈ ਕਿਹੁ ਆਖਉ
ਤੁਧੁ ਵਿਸਰਿਐ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੦॥ ਵਾਰਿ ਵਾਰਿ ਜਾਈ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਪੈ ਪੈਰੀ ਸੰਤ
ਮਨਾਈ ॥੧੧॥ ਨਾਨਕੁ ਵਿਚਾਰਾ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਹਰਿ ਤਉ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ॥੧੨॥
ਝਖੜੁ ਝਾਗੀ ਮੀਹੁ ਵਰਸੈ ਭੀ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਮੁੰਦੁ ਸਾਗਰੁ ਹੋਵੈ ਬ
ਹੁ ਖਾਰਾ ਗੁਰਸਿਖੁ ਲੰਘਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਜਾਈ ॥੧੪॥ ਜਿਉ ਪ੍ਰਾਣੀ ਜਲ ਬਿਨੁ ਹੈ ਮ
ਰਤਾ ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥੧੫॥ ਜਿਉ ਧਰਤੀ ਸੋਭ ਕਰੇ ਜਲੁ ਬਰਸੈ
ਤਿਉ ਸਿਖੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਬਿਗਸਾਈ ॥੧੬॥ ਸੇਵਕ ਕਾ ਹੋਇ ਸੇਵਕੁ ਵਰਤਾ ਕਰਿ
ਕਰਿ ਬਿਨਉ ਬੁਲਾਈ ॥੧੭॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਹਰਿ ਪਹਿ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਸੁਖੁ
ਪਾਈ ॥੧੮॥ ਤੂ ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਗੁਰ ਵਿਚੁ ਦੇ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਈ ॥੧੯॥
ਜੋ ਤੁਧੁ ਸੇਵਹਿ ਸੋ ਤੂਹੈ ਹੋਵਹਿ ਤੁਧੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਈ ॥੨੦॥ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਭਗਤੀ

ਹਰਿ ਤੇਰੇ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾਈ ॥੨੧॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਹੋਰਿ ਨਿ
ਹਫਲ ਸਭ ਚਤੁਰਾਈ ॥੨੨॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਗੁਰੁ ਅਪੁਨਾ ਸੋਇਆ
ਮਨੁ ਜਾਗਾਈ ॥੨੩॥ ਇਕੁ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਰਾਈ ॥
੨੪॥ ਜੇ ਗੁਰੁ ਝਿੜਕੇ ਤ ਮੀਠਾ ਲਾਗੈ ਜੇ ਬਖਸੇ ਤ ਗੁਰ ਵਡਿਆਈ ॥੨੫॥ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੋਲਤਿ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਇ ਮਨਮੁਖਿ ਕਿਛੁ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥੨੬॥ ਪਾਲਾ ਕਕ
ਰੁ ਵਰਫ ਵਰਸੈ ਗੁਰਸਿਖੁ ਗੁਰੁ ਦੇਖਣ ਜਾਈ ॥੨੭॥ ਸਭੁ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਦੇਖਉ ਗੁ
ਰੁ ਅਪੁਨਾ ਵਿਚਿ ਅਖੀ ਗੁਰ ਪੈਰ ਧਰਾਈ ॥੨੮॥ ਅਨੇਕ ਉਪਾਵ ਕਰੀ ਗੁਰ ਕਾ
ਰਣਿ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਈ ॥੨੯॥ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਅਰਾਧੀ ਦਇ
ਆ ਕਰਹੁ ਮੇਰੇ ਸਾਈ ॥੩੦॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅ
ਘਾਈ ॥੩੧॥ ਨਾਨਕ ਕਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਜਤ ਕਤ ਤਤ ਗੋਸਾਈ ॥੩੨॥੧॥

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪

੧੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਅੰਤਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਲਾਇਆ ਪ੍ਰੀਤਮ ਆ
ਪਣੈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹੋਇ ਨਿਹਾਲੁ ਜਾ ਗੁਰੁ ਦੇਖਾ ਸਾਮਣੇ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਿ
ਸਾਹੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਵੇਖਿ ਵਿਗਸੀਆ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਲਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਪਾਇਆ
ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬਿਰਹੀ ਨਾਮ ਕਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਉ ॥ ਜੇ ਪੂ
ਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਹਜਿ ਪੀਏਉ ॥੩॥ ਸੁਤਿਆ ਗੁਰੁ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਉਠਦਿਆ ਭੀ ਗੁਰੁ ਆਲਾਉ ॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੇ ਮਿਲੈ ਹਉ ਤਾ ਕੇ ਧੋ
ਵਾ ਪਾਉ ॥੪॥ ਕੋਈ ਐਸਾ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮੈ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾ
ਗਰੁ ਗੁਣ ਨਾਮ ਕਾ ਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਖਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਊ

ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਿ ਜਾਉ ॥੬॥ ਜਿਉ ਮਛੁਲੀ ਵਿਣੁ ਪਾਣੀਐ ਰਹੈ ਨ ਕਿਤੈ
ਉਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਸੰਤੁ ਨ ਜੀਵਈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੭॥
ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਕਿਉ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਜੀਵਾ ਮਾਉ ॥ ਮੈ ਗੁਰਬਾ
ਣੀ ਆਧਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਲਾਗਿ ਰਹਾਉ ॥੮॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁ
ਰੁ ਤੁਠਾ ਦੇਵੈ ਮਾਇ ॥ ਮੈ ਧਰ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਰਹਾ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੯॥
ਗੁਰ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਇ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪ
ਤਿ ਸੋ ਲਹੈ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥੧੦॥ ਅਕਥ ਕਥਾ ਦੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਕੋ ਪ੍ਰੀ
ਤਮੁ ਆਖੈ ਆਇ ॥ ਤਿਸੁ ਦੇਵਾ ਮਨੁ ਆਪਣਾ ਨਿਵਿ ਨਿਵਿ ਲਾਗਾ ਪਾਇ ॥
੧੧॥ ਸਜਣੁ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਤੂੰ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੀਤਿ ਮਿ
ਲਾਇਆ ਮੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਸਦਾ ਨਾ
ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਇ ॥ ਓਹੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥
੧੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਸੰਚਿਆ ਸਾਬਤੁ ਪੂੰਜੀ ਰਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਗਹ ਮੰਨਿ
ਆ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧੪॥੧॥੨॥੧੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥

ਉਗਨਿ ਗਤਿ ਓ ਬਿਖਿਆ ਕੈ ਸੰਗਾ ॥ ਮਨਹਿ ਬਿਆਪਤ ਅਨਿਕ ਤਰੰ
ਗਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਕਤ ਪਾਈਐ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਹ ਮਗਨ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਬਿਆਪੇ ॥ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਬਹੂ
ਨਹੀ ਧ੍ਰਾਪੇ ॥ ਬਸਇ ਕਰੋਧੁ ਸਰੀਰਿ ਚੰਡਾਰਾ ॥ ਅਗਿਆਨਿ ਨ ਸੂਝੈ ਮਹਾ
ਗੁਬਾਰਾ ॥੩॥ ਭ੍ਰਮਤ ਬਿਆਪਤ ਜਰੇ ਕਿਵਾਰਾ ॥ ਜਾਣੁ ਨ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰਭ
ਦਰਬਾਰਾ ॥੪॥ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਬੰਧਿ ਪਰਾਨਾ ॥ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਫਿਰਤ
ਬਿਗਾਨਾ ॥੫॥ ਸਗਲ ਬਿਆਧਿ ਕੈ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦੀਨਾ ॥ ਫਿਰਤ ਪਿਆ

ਸਾਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੬॥ਕਛੂਸਿਆਨਪਉਕਤਿਨਮੇਰੀ॥
ਏਕਆਸਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥੭॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਸੰਤਨਪਾਸੇ॥ਮੇਲਿ
ਲੇਹੁਨਾਨਕਅਰਦਾਸੇ॥੮॥ਭਇਓਕਿਰਪਾਲੁਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਪਤੇਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨ ਮਿਥਨਮੋਹਅਗਨਿਸੋਕਸਾਗਰ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਉਧਰੁਹਰਿਨਾਗਰ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਰਾਇਣ॥
ਦੀਨਾਨਾਥਭਗਤਪਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥਭਗਤਭੈਮੇ
ਟਨ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਪੰਥਨਭੇਟਨ॥੨॥ਜੀਵਨਰੂਪਅਨੂਪਦਇਆ
ਲਾ॥ਰਵਣਗੁਣਕਟੀਐਜਮਜਾਲਾ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤ
ਜਾਪੈ॥ਰੋਗਰੂਪਮਾਇਆਨਬਿਆਪੈ॥੪॥ਜਪਿਗੋਬਿੰਦਸੰਗੀਸਭਿਤਾ
ਰੇ॥ਪੋਹਤਨਾਹੀਪੰਚਬਟਵਾਰੇ॥੫॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਪ੍ਰਭੁਏਕੁਧਿਆ
ਏ॥ਸਰਬਫਲਾਸੋਈਜਨੁਪਾਏ॥੬॥ਧਾਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪਨਾਪ੍ਰਭਿ
ਕੀਨਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਭਗਤਿਰਸੁਦੀਨਾ॥੭॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ
ਨਾਨਕਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੮॥੧॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧੦

ਜਿਨਾਡਿਠਿਆਮਨੁਰਹਸੀਐਕਿਉਪਾਈਐਤਿਨਸੰਗੁਜੀਉ॥ਸੰਤਸ
ਜਨਮਨਮਿਤ੍ਰਸੇਲਾਇਨਿਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਜੀਉ॥ਤਿਨਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਤੁ
ਟਈਕਬਹੁਨਹੋਵੈਭੰਗੁਜੀਉ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਕਰਿਦਇਆਗੁ
ਣਗਾਵਾਤੇਰੇਨਿਤਜੀਉ॥ਆਇਮਿਲਹੁਸੰਤਸਜਣਾਨਾਮੁਜਪਹਮਨ
ਮਿਤਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੈਸੁਣੈਨਜਾਣਈਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅੰਧੁ

ਜੀਉ॥ਕਾਚੀਦੇਹਾਵਿਣਸਣੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈਧੰਧੁਜੀਉ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵ
ਹਿਤੇਜਿਣਿਚਲੇਗੁਰਪੂਰੇਸਨਬੰਧੁਜੀਉ॥੨॥ਹੁਕਮੇਜੁਗਮਹਿਆਇ
ਆਚਲਣੁਹੁਕਮਿਸੰਜੋਗਿਜੀਉ॥ਹੁਕਮੇਪਰਪੰਚੁਪਸਰਿਆਹੁਕਮਿ
ਕਰੇਰਸਭੋਗਜੀਉ॥ਜਿਸਨੋਕਰਤਾਵਿਸਰੈਤਿਸਹਿਵਿਛੋੜਾਸੋਗੁਜੀਉ॥
੩॥ਆਪਨੜੇਪ੍ਰਭਭਾਣਿਆਦਰਗਹਪੈਧਾਜਾਇਜੀਉ॥ਐਥੈਸੁਖੁਮੁ
ਖੁਉਜਲਾਇਕੋਨਾਮੁਧਿਆਇਜੀਉ॥ਆਦਰੁਦਿਤਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਆਸਤਭਾਇਜੀਉ॥੪॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਜੀਆ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਸੰਚਿਆਏਕੁਨਾਮੁਧਨੁਮਾਲਜੀਉ॥ਮ
ਨਤੇਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਜਾਆਪੇਹੋਇਦਇਆਲਜੀਉ॥੫॥ਆਵਣੁਜਾ
ਣਾਰਹਿਗਏਮਨਿਵੁਠਾਨਿਰੰਕਾਰੁਜੀਉ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਈਐਊਚਾਅ
ਗਮਅਪਾਰੁਜੀਉ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਸਰੈਸੋਮਰਿਜੰਮੈਲਖਵਾ
ਰਜੀਉ॥੬॥ਸਾਚੁਨੇਹੁਤਿਨਪ੍ਰੀਤਮਾਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆਪਿਜੀਉ॥ਗੁਣ
ਸਾਝੀਤਿਨਸੰਗਿਬਸੇਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਪਿਜੀਉ॥ਰੰਗਿਰਤੇਪਰਮੇ
ਸਰੈਬਿਨਸੇਸਗਲਸੰਤਾਪਜੀਉ॥੭॥ਤੂੰਕਰਤਾਤੂੰਕਰਣਹਾਰੁਤੂਹੈਏਕੁ
ਅਨੇਕਜੀਉ॥ਤੂੰਸਮਰਥੁਤੂੰਸਰਬਮੈਤੂਹੈਬੁਧਿਬਿਬੇਕਜੀਉ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਸਦਾਜਪੀਭਗਤਜਨਾਕੀਟੇਕਜੀਉ॥੮॥੧॥੩॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਕਾਫੀ॥

ਜੇਭੁਲੀਜੇਚੁਕੀਸਾਈਂਭੀਤਹਿੰਜੀਕਾਢੀਆ॥ਜਿਨਾਨੇਹੁਦੂਜਾਣੇ
ਲਗਾਝੂਰਿਮਰਹੁਸੇਵਾਢੀਆ॥੧॥ਹਉਨਾਛੋਡਉਕੰਤਪਾਸਰਾ॥ਸਦਾ
ਰੰਗੀਲਾਲਾਲੁਪਿਆਰਾਏਹੁਮਹਿੰਜਾਆਸਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਜਣੁਤੂ
ਹੈਸੈਣੁਤੂਮੈਤੁਝਉਪਰਿਬਹੁਮਾਣੀਆ॥ਜਾਤੂਅੰਦਰਿਤਾਸੁਖੇਤੂੰਨਿ

ਮਾਣਿਮਾਣੀਆ॥੨॥ਜੇਤੂਤੁਠਾਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਦੂਜਾਵੇਖਾਲਿ॥
ਏਹਾਪਾਈਮੂਦਾਤੜੀਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥੩॥ਪਾਵਜੁਲਾਈ
ਪੰਧਤਉਨੈਣੀਦਰਸੁਦਿਖਾਲਿ॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣੀਕਹਾਣੀਆਜੇਗੁਰੁਥੀ
ਵੈਕਿਰਪਾਲਿ॥੪॥ਕਿਤੀਲਖਕਰੋੜਿਪਿਰੀਏਰੋਮਨਪੁਜਨਿਤੇਰਿਆ॥
ਤੂਸਾਹੀਹੂਸਾਹੁਹਉਕਹਿਨਸਕਾਗੁਣਤੇਰਿਆ॥੫॥ਸਹੀਆਤਊ
ਅਸੰਖਮੰਞਹੁਹਭਿਵਧਾਣੀਆ॥ਹਿਕਭੋਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਦੇਹਿਦ
ਰਸੁਰੰਗੁਮਾਣੀਆ॥੬॥ਜੈਡਿਠੇਮਨੁਧੀਰੀਐਕਿਲਵਿਖਵੰਞਨਿਦੂਰੇ॥
ਸੋਕਿਉਵਿਸਰੈਮਾਉਮੈਜੋਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥੭॥ਹੋਇਨਿਮਾਣੀਢਹਿ
ਪਈਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਨਾਨਕਸੰ
ਤਸਹਾਇ॥੮॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਪੁਰਾ
ਣਪੁਕਾਰਨਿਪੋਥੀਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਕੂੜੁਗਾਲ੍ਹੀਹੋਛੀਆ॥੧॥ਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਅਪਾਰੁਭਗਤਾਮਨਿਵਸੈ॥ਜਨਮਮਰਣਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਧੂਸੰ
ਗਿਨਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਬਾਦਿਅਹੰਕਾਰਿਸਰਪਰਰੁੰਨਿਆ॥ਸੁਖੁਨ
ਪਾਇਨਿਮੂਲਿਨਾਮਵਿਛੁੰਨਿਆ॥੨॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰਿਬੰਧਨਿਬੰਧਿਆ॥
ਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਮਾਇਆਧੰਧਿਆ॥੩॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿ
ਤਤੁਬੀਚਾਰਿਆ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸੁਖੁਨਾਹਿਸਰਪਰਹਾਰਿਆ॥੪॥ਆਵ
ਹਿਜਾਹਿਅਨੇਕਮਰਿਮਰਿਜਨਮਤੇ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਵਾਦਿਜੋਨੀਭਰਮਤੇ॥
੫॥ਜਿਨਕਉਭਏਦਇਆਲਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗੁਭਇਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਤਿਨੀਜਨੀਜਪਿਲਇਆ॥੬॥ਖੋਜਹਿਕੋਟਿਅਸੰਖਬਹੁ
ਤੁਅਨੰਤਕੇ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਆਪਿਨੇੜਾਤਿਸੁਹੇ॥੭॥ਵਿਸਰੁਨਾਹਿ
ਦਾਤਾਰਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹੁ॥ਗੁਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰਾਤਿਨਾਨਕਚਾਉਏਹੁ॥

੮॥੨॥੫॥ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੪॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੫॥
ਜੁਮਲਾਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੬ ਜੋੜ॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਕੁਚਜੀ॥ ਮੰਞੁਕੁਚਜੀਅੰਮਾਵਣਿਡੋਸ
ੜੇਹਉਕਿਉਸਹੁਰਾਵਣਿਜਾਉਜੀਉ॥ਇਕਦੂਇਕਿਚੜੰਦੀਆਕਉਣੁਜਾ
ਣੈਮੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਜਿਨੀਸਖੀਸਹੁਰਾਵਿਆਸੇਅੰਬੀਛਾਵੜੀਏਹਿਜੀ
ਉ॥ਸੇਗੁਣਮੰਞੁਨਆਵਨੀਹਉਕੈਜੀਦੋਸੁਧਰੇਉਜੀਉ॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇ
ਵਿਥਰਾਹਉਕਿਆਕਿਆਘਿਨਾਤੇਰਾਨਾਉਜੀਉ॥ਇਕਤੁਟੋਲਿਨਅੰਬੜਾ
ਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤੇਰੈਜਾਉਜੀਉ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਰੰਗੁਲਾਮੋਤੀਤੈਮਾਣਿਕੁ
ਜੀਉ॥ਸੇਵਸਤੂਸਹਿਦਿਤੀਆਮੈਤਿਨਸਿਉਲਾਇਆਚਿਤੁਜੀਉ॥ਮੰਦਰ
ਮਿਟੀਸੰਦੜੇਪਥਰਕੀਤੇਰਾਸਿਜੀਉ॥ਹਉਏਨੀਟੋਲੀਭੁਲੀਅਸੁਤਿਸੁਕੰਤ
ਨਬੈਠੀਪਾਸਿਜੀਉ॥ਅੰਬਰਿਕੂੰਜਾਕੁਰਲੀਆਬਗਬਹਿਠੇਆਇਜੀਉ॥ਸਾ
ਧਨਚਲੀਸਾਹੁਰੈਕਿਆਮੁਹੁਦੇਸੀਅਗੈਜਾਇਜੀਉ॥ਸੁਤੀਸੁਤੀਝਾਲੁਥੀਆ
ਭੁਲੀਵਾਟੜੀਆਸੁਜੀਉ॥ਤੈਸਹਨਾਲਹੁਮੁਤੀਅਸੁਦੁਖਾਕੂੰਧਰੀਆਸੁਜੀ
ਉ॥ਤੁਧੁਗੁਣਮੈਸਭਿਅਵਗੁਣਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥ਸਭਿਰਾ
ਤੀਸੋਹਾਗਣੀਮੈਡੋਹਾਗਣਿਕਾਈਰਾਤਿਜੀਉ॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧
ਸੁਚਜੀ॥ ਜਾਤੂਤਾਮੈਸਭੁਕੋਤੂਸਾਹਿਬੁਮੇਰੀਰਾਸਿਜੀਉ॥ਤੁਧੁਅੰਤਰਿ
ਹਉਸੁਖਿਵਸਾਤੂੰਅੰਤਰਿਸਾਬਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਤਖਤਿਵਡਿਆਈਆਭਾਣੈ
ਭੀਖਉਦਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਥਲਸਿਰਿਸਰੁਵਹੈਕਮਲੁਫੁਲੈਆਕਾਸਿਜੀਉ॥
ਭਾਣੈਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਭਾਣੈਮੰਝਿਭਰੀਆਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸੋਸਹੁਰੰਗੁਲਾ
ਸਿਫਤਿਰਤਾਗੁਣਤਾਸਿਜੀਉ॥ਭਾਣੈਸਹੁਭੀਹਾਵਲਾਹਉਆਵਣਿਜਾਣਿਮੁ
ਈਆਸਿਜੀਉ॥ਤੂਸਹੁਅਗਮੁਅਤੋਲਵਾਹਉਕਹਿਕਹਿਢਹਿਪਈਆਸਜੀ

ਉ॥ਕਿਆਮਾਗਉਕਿਆਕਹਿਸੁਣੀਮੈਦਰਸਨਭੂਖਪਿਆਸਿਜੀਉ॥ਗੁਰਸ
ਬਦੀਸਹੁਪਾਇਆਸਚੁਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਜੀਉ॥੧॥੨॥ ਸੂਹੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਗੁਣਵੰਤੀ॥ ਜੋਦੀਸੈਗੁਰਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾ
ਇਜੀਉ॥ਆਖਾਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਗੁਰੁਸਜਣੁਦੇਹਿਮਿਲਾਇਜੀਉ॥ਸੋਈ
ਦਸਿਉਪਦੇਸੜਾਮੇਰਾਮਨੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇਜੀਉ॥ਇਹੁਮਨੁਤੈਕੂੰਡੇਵ
ਸਾਮੈਮਾਰਗੁਦੇਹੁਬਤਾਇਜੀਉ॥ਹਉਆਇਆਦੂਰਹੁਚਲਿਕੈਮੈਤਕੀਤਉ
ਸਰਣਾਇਜੀਉ॥ਮੈਆਸਾਰਖੀਚਿਤਮਹਿਮੇਰਾਸਭੋਦੁਖੁਗਵਾਇਜੀਉ॥
ਇਤੁਮਾਰਗਿਚਲੇਭਾਈਅੜੇਗੁਰੁਕਹੈਸੁਕਾਰਕਮਾਇਜੀਉ॥ਤਿਆਗੇਮ
ਨਕੀਮਤੜੀਵਿਸਾਰੇਦੂਜਾਭਾਉਜੀਉ॥ਇਉਪਾਵਹਿਹਰਿਦਰਸਾਵੜਾਨਹ
ਲਗੈਤਤੀਵਾਉਜੀਉ॥ਹਉਆਪਹੁਬੋਲਿਨਜਾਣਦਾਮੈਕਹਿਆਸਭੁਹੁਕ
ਮਾਉਜੀਉ॥ਹਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਆਗੁਰਿਨਾਨਕਿਕੀਆਪਸਾਉਜੀਉ
ਮੈਬਹੁੜਿਨਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖੜੀਹਉਰਜਾਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਇਜੀਉ॥ਜੋਗੁਰਦੀਸੈ
ਸਿਖੜਾਤਿਸੁਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗਉਪਾਇਜੀਉ॥੧॥੩॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੧੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧

ਛੰਤ॥ ਭਰਿਜੋਬਨਿਮੈਮਤਿਪੇਈਅੜੈਘਰਿਪਾਹੁਣੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥
ਮੈਲੀਅਵਗਣਿਚਿਤਿਬਿਨੁਗੁਰਗੁਣਨਸਮਾਵਨੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣ
ਸਾਰਨਜਾਣੀਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗਵਾਇਆ॥ਵਰੁਘਰੁਦਰੁਦਰਸ
ਨੁਨਹੀਜਾਤਾਪਿਰਕਾਸਹਜੁਨਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਨਮਾਰਗਿਚਾਲੀਸੂ
ਤੀਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥ਨਾਨਕਬਾਲਤਣਿਰਾਂਡੇਪਾਬਿਨੁਪਿਰਧਨਕੁਮਲਾਣੀ॥੧॥
ਬਾਬਾਮੈਵਰੁਦੇਹਿਮੈਹਰਿਵਰੁਭਾਵੈਤਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਵਿਰਹਿਆ
ਜੁਗਚਾਰਿਤ੍ਰਿਭਵਣਬਾਣੀਜਿਸਕੀਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਕੰਤੁਰ

ਵੈਸੋਹਾਗਣਿਅਵਗਣਵੰਤੀਦੂਰੇ॥ਜੈਸੀਆਸਾਤੈਸੀਮਨਸਾਪੂਰਿਰਹਿਆ
ਭਰਪੂਰੇ॥ਹਰਿਕੀਨਾਰਿਸੁਸਰਬਸੁਹਾਗਣਿਰਾਂਡਨਮੈਲੈਵੇਸੇ॥ਨਾਨਕਮੈਵ
ਰੁਸਾਚਾਭਾਵੈਜੁਗਿਜੁਗਿਪ੍ਰੀਤਮਤੈਸੇ॥੨॥ਬਾਬਾਲਗਨੁਗਣਾਇਹੰਭੀਵੰ
ਞਾਸਾਹੁਰੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਹਾਹੁਕਮੁਰਜਾਇਸੋਨਟਲੈਜੋਪ੍ਰਭੁਕਰੈਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਕਰਤੈਕਰਿਪਾਇਆਮੇਟਿਨਸਕੈਕੋਈ॥ਜਾਞੀਨ
ਉਨਰਹਨਿਹਕੇਵਲੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਈ॥ਮਾਇਨਿਰਾਸੀਰੋਇਵਿਛੁੰਨੀ
ਬਾਲੀਬਾਲੈਹੇਤੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚਸਬਦਿਸੁਖਮਹਲੀਗੁਰਚਰਣੀਪ੍ਰਭੁਚੇਤੇ॥
੩॥ਬਾਬੁਲਿਦਿਤੜੀਦੂਰਿਨਾਆਵੈਘਰਿਪੇਈਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਰਹਸੀ
ਵੇਖਿਹਦੂਰਿਪਿਰਿਰਾਵੀਘਰਿਸੋਹੀਐਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਾਚੇਪਿਰਲੋੜੀਪ੍ਰੀ
ਤਮਜੋੜੀਮਤਿਪੂਰੀਪਰਧਾਨੇ॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਥਾਨਿਸੁਹੇਲਾਗੁਣਵੰਤੀਗੁਰਗਿ
ਆਨੇ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਦਾਸਚੁਪਲੈਸਚੁਬੋਲੈਪਿਰਭਾਏ॥ਨਾਨਕਵਿਛੁੜਿਨਾਦੁ
ਖੁਪਾਏਗੁਰਮਤਿਅੰਕਿਸਮਾਏ॥੪॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਹਮਘਰਿਸਾਜਨਆਏ॥ਸਾਚੈ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਹਜਿਮਿਲਾਏਹਰਿਮਨਭਾਏਪੰਚਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਾਈ
ਵਸਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜਿਸੁਸੇਤੀਮਨੁਲਾਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਮੇਲੁਭਇਆਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਘਰਮੰਦਰਸੋਹਾਏ॥ਪੰਚਸਬਦਧੁਨਿਅਨਹਦਵਾਜੇਹਮਘਰਿਸਾਜ
ਨਆਏ॥੧॥ਆਵਹੁਮੀਤਪਿਆਰੇ॥ਮੰਗਲਗਾਵਹੁਨਾਰੇ॥ਸਚੁਮੰਗਲੁਗਾ
ਵਹੁਤਾਪ੍ਰਭੁਭਾਵਹੁਸੋਹਿਲੜਾਜੁਗਚਾਰੇ॥ਅਪਨੈਘਰਿਆਇਆਥਾਨਿਸੁਹਾ
ਇਆਕਾਰਜਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਗਿਆਨੁਮਹਾਰਸੁਨੇਤ੍ਰੀਅੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਰੂਪੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥ਸਖੀਮਿਲਹੁਰਸਿਮੰਗਲੁਗਾਵਹੁਹਮਘਰਿਸਾਜਨੁਆਇਆ॥
੨॥ਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਿੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੇਮੁਰਤੰਨਾ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਪਦਾਰਥੁਮੇਰੈ

ਪਮਤੁ ਭੁਵੀਰੋਗੋ ਜੰਤ ਭੇਖ ਤੂ ਸਫਲਿਓ ਦਾਤਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਦੇਵਣਹਾਰੋ ॥ ਤੂ ਜਾਣਹਿ ਗਿਆਨੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਕੀਨਾ ॥ ਸੁਣਹੁ ਸਖੀ ਮਨੁ ਮੋਹਣਿ ਮੋਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤਿ ਭੀਨਾ ॥੩॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਸਾਚਾ ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ॥ ਸਚੁ ਖੇਲੁ ਤੁਮ੍ਹਾਰਾ ਅਗਮ ਅਪਾਰਾ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਕਉਣੁ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸਿਆਣੇ ਕੇਤੇ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਵਣੁ ਕਹਾਏ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਕਾਲੁ ਭਏ ਦੇਵਾਨੇ ਮਨੁ ਰਾਖਿਆ ਗੁਰਿ ਠਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਅਵਗਣ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ਗੁਣ ਸੰਗਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਏ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ ਘਰੁ ੩ ॥

ਆਵਹੁ ਸਜਣਾ ਹਉ ਦੇਖਾ ਦਰਸਨੁ ਤੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਘਰਿ ਆਪਨੜੈ ਖੜੀ ਤਕਾ ਮੈ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਚਾਉ ਘਨੇਰਾ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ਮੈ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਕੇਵਲ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਨਾਸਾ ॥ ਸਗਲੀ ਜੋਤਿ ਜਾਤਾ ਤੂ ਸੋਈ ਮਿਲਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਜਨ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚਿ ਮਿਲੇ ਘਰਿ ਆਏ ॥੧॥ ਘਰਿ ਆਇਅੜੇ ਸਾਜਨਾ ਤਾ ਧਨ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਹਰਿ ਮੋਹਿਅੜੀ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਖਿ ਰਹੰਸੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਣ ਸੰਗਿ ਰਹੰਸੀ ਖਰੀ ਸਰਸੀ ਜਾ ਰਾਵੀ ਰੰਗਿ ਰਾਤੈ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰਿ ਗੁਣੀ ਘਰੁ ਛਾਇਆ ਪੂਰੈ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ॥ ਤਸਕਰ ਮਾਰਿ ਵਸੀ ਪੰਚਾਇਣਿ ਅਦਲੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਗੁਰਮਤਿ ਮਿਲਹਿ ਪਿਆਰੇ ॥੨॥ ਵਰੁ ਪਾਇਅੜਾ ਬਾਲੜੀਏ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਪੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪਿਰਿ ਰਾਵਿਅੜੀ ਸਬਦਿ ਰਲੀ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਨਹ ਦੂਰੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਦੂਰਿ ਨ ਹੋਈ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਈ ਤਿਸ ਕੀ ਨਾਰਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਰਸੀਆ ਆਪੇ ਰਾਵੇ ਜਿਉ ਤਿਸ ਦੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਮਰ ਅਡੋਲੁ ਅਮੋਲੁ ਅਪਾਰਾ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਜੋਗ ਸਜੋਗੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥੩॥ ਪਿਰੁ ਉਚੜੀਐ ਮਾੜੜੀਐ ਤਿਹੁ ਲੋਆ ਸਿਰਤਾਜਾ ਰਾਮ ॥

ਹਉ ਬਿਸਮ ਭਈ ਦੇਖਿ ਗੁਣਾ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਅਗਾਜਾ ਰਾਮ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੀ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਖੋਟੇ ਨਹੀ ਠਾਹਰ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਪਰਵਾਣੋ ॥ ਪਤਿ ਮਤਿ ਪੂਰੀ ਪੂਰਾ ਪਰਵਾਨਾ ਨਾ ਆਵੈ ਨਾ ਜਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਪ੍ਰਭ ਜੈਸੇ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥੪॥੧॥੩॥ ੴ

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ॥

ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥ ਦਾਨਿ ਤੇਰੈ ਘਟਿ ਚਾਨਣਾ ਤਨਿ ਚੰਦੁ ਦੀਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੋ ਦੀਪਾਇਆ ਦਾਨਿ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਖੁ ਅੰਧੇਰਾ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਗੁਣ ਜੰਞ ਲਾੜੇ ਨਾਲਿ ਸੋਹੈ ਪਰਖਿ ਮੋਹਣੀਐ ਲਇਆ ॥ ਵੀਵਾਹੁ ਹੋਆ ਸੋਭ ਸੇਤੀ ਪੰਚ ਸਬਦੀ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਜਗੁ ਧੰਧੜੈ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਜਿਨ ਸਿਉ ਗਾਡਿਆ ਮਨੁ ਲੀਅੜਾ ਦੀਤਾ ॥ ਲੀਆ ਤ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ਜਿਨ੍ਹ ਸਿਉ ਸੇ ਸਜਨ ਕਿਉ ਵੀਸਰਹਿ ॥ ਜਿਨ੍ਹ ਦਿਸਿ ਆਇਆ ਹੋਹਿ ਰਲੀਆ ਜੀਅ ਸੇਤੀ ਗਹਿ ਰਹਹਿ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣ ਅਵਗਣੁ ਨ ਕੋਈ ਹੋਹਿ ਨੀਤਾ ਨੀਤਾ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਸਾਜਨਾ ਮੀਤਾ ਅਵਰੀਤਾ ॥੨॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨ੍ਹਿ ਸਾਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ॥ ਸਾਝ ਕਰੀਜੈ ਗੁਣਹ ਕੇਰੀ ਛੋਡਿ ਅਵਗਣ ਚਲੀਐ ॥ ਪਹਿਰੇ ਪਟੰਬਰ ਕਰਿ ਅਡੰਬਰ ਆਪਣਾ ਪਿੜੁ ਮਲੀਐ ॥ ਜਿਥੈ ਜਾਇ ਬਹੀਐ ਭਲਾ ਕਹੀਐ ਝੋਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥ ਗੁਣਾ ਕਾ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁਲਾ ਕਢਿ ਵਾਸੁ ਲਈਜੈ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥ ਆਖਣ ਤਾ ਕਉ ਜਾਈਐ ਜੇ ਭੂਲੜਾ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਹੋਇ ਭੂਲਾ ਜਾਇ ਕਹੀਐ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਕਿਉ ਭੁਲੈ ॥ ਸੁਣੇ ਦੇਖੇ ਬਾਝੁ ਕਹਿਐ ਦਾਨੁ ਅਣਮੰਗਿਆ ਦਿਵੈ ॥ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾ ਜਗਿ ਬਿਧਾਤਾ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਸੁ ਆਖੀਐ ਹੋਰੁ ਕਰੇ ਨ ਕੋਈ ॥੪॥੧॥੪॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੪ ਛੰਤ ॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮਨਿ

ਭਾਵੈਸੋਈ॥ਗੁਣਕੀਪਤਿਜੀਸਾਚਕੀਸਾਚਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਸੁਖਿਸਹਜਿਆਵੈ
ਸਾਚਭਾਵੈਸਾਚਕੀਮਤਿਕਿਉਟਲੈ॥ਇਸਨਾਨੁਦਾਨੁਸੁਗਿਆਨੁਮਜਨੁਆ
ਪਿਅਛਲਿਓਕਿਉਛਲੈ॥ਪਰਪੰਚਮੋਹਬਿਕਾਰਥਾਕੇਕੂੜੁਕਪਟੁਨਦੋਈ॥
ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਤਾਗੁਣਰਵੈਮਨਿਭਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿ
ਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਮੈਲੁਲਾਗੀਮਨਿਮੈਲਿਐਕਿਨੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਮਥਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਪੀਆਇਹੁਮਨੁਦੀਆਗੁਰਪਹਿਮੋਲੁਕਰਾਇਆ॥ਆਪਨੜਾਪ੍ਰਭੁਸਹਜਿ
ਪਛਾਤਾਜਾਮਨੁਸਾਚੈਲਾਇਆ॥ਤਿਸੁਨਾਲਿਗੁਣਗਾਵਾਜੇਤਿਸੁਭਾਵਾਕਿ
ਉਮਿਲੈਹੋਇਪਰਾਇਆ॥ਸਾਹਿਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥
੨॥ਆਇਗਇਆਕੀਨਆਇਓਕਿਉਆਵੈਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਹਰਿਸੇਤੀਰਾਤਾ॥ਸਾਹਿਬਰੰਗਿਰਾਤਾਸਚਕੀਬਾਤਾਜਿਨਿਬਿੰਬਕਾਕੋਟੁਉਸਾ
ਰਿਆ॥ਪੰਚਭੂਨਾਇਕੋਆਪਿਸਿਰੰਦਾਜਿਨਿਸਚਕਾਪਿੰਡੁਸਵਾਰਿਆ॥ਹਮ
ਅਵਗਣਿਆਰੇਤੂਸੁਣਿਪਿਆਰੇਤੁਧੁਭਾਵੈਸਚੁਸੋਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਨਾ
ਥੀਐਸਾਚੀਮਤਿਹੋਈ॥੩॥ਅੰਜਨੁਤੈਸਾਅੰਜੀਐਜੈਸਾਪਿਰਭਾਵੈ॥ਸਮਝੈ
ਸੂਝੈਜਾਣੀਐਜੇਆਪਿਜਾਣਾਵੈ॥ਆਪਿਜਾਣਾਵੈਮਾਰਗਿਪਾਵੈਆਪੇਮਨੂਆ
ਲੇਵਏ॥ਕਰਮਸੁਕਰਮਕਰਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਕਉਣੁਅਭੇਵਏ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਪ
ਖੰਡੁਨਜਾਣਾਰਾਮੁਰਿਦੈਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਅੰਜਨੁਨਾਮੁਤਿਸੈਤੇਸੂਝੈਗੁਰਸਬਦੀ
ਸਚੁਜਾਨਿਆ॥੪॥ਸਾਜਨਹੋਵਨਿਆਪਣੇਕਿਉਪਰਘਰਿਜਾਹੀ॥ਸਾਜਨਰਾਤੇਸ
ਚਕੇਸੰਗੇਮਨਮਾਹੀ॥ਮਨਮਾਹਿਸਾਜਨਕਰਹਿਰਲੀਆਕਰਮਧਰਮਸਬਾਇ
ਆ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਪੂਜਾਨਾਮੁਸਾਚਾਭਾਇਆ॥ਆਪਿਸਾਜੇਥਾਪਿ
ਵੇਖੈਤਿਸੈਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਸਾਜਨਰਾਂਗਿਰੰਗੀਲੜੇਰੰਗੁਲਾਲੁਬਣਾਇਆ॥
੫॥ਅੰਧਾਆਗੂਜੇਥੀਐਕਿਉਪਾਧਰੁਜਾਣੈ॥ਆਪਿਮੁਸੈਮਤਿਹੋਛੀਐ

ਕਿਉਰਾਹੁਪਛਾਣੈ॥ਕਿਉਰਾਹਿਜਾਵੈਮਹਲੁਪਾਵੈਅੰਧਕੀਮਤਿਅੰਧਲੀ॥
ਵਿਣੁਨਾਮਹਰਿਕੇਕਛੁਨਸੂਝੈਅੰਧੁਬੂਡੌਧੰਧਲੀ॥ਦਿਨੁਰਾਤਿਚਾਨਣੁਚਾ
ਉਉਪਜੈਸਬਦੁਗੁਰਕਾਮਨਿਵਸੈ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਰਾ
ਹੁਪਾਧਰੁਗੁਰੁਦਸੈ॥੬॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥ਕਿ
ਸੁਪਹਿਖੋਲਉਗੰਠੜੀਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆ॥ਦੂਖੀਭਰਿਆਇਆਜਗਤੁ
ਸਬਾਇਆਕਉਣੁਜਾਣੈਬਿਧਿਮੇਰੀਆ॥ਆਵਣੇਜਾਵਣੇਖਰੇਡਰਾਵਣੇ
ਤੋਟਿਨਆਵੈਫੇਰੀਆ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣੇਊਣੇਝੂਣੇਨਾਗੁਰਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇ
ਆ॥ਮਨੁਪਰਦੇਸੀਜੇਥੀਐਸਭੁਦੇਸੁਪਰਾਇਆ॥੭॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿ
ਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥ਸੇਵਕੁਸੇਵਾਤਾਂਕਰੇਸਚਿਸਬਦਿਪਤੀਣਾ॥
ਸਬਦੇਪਤੀਜੈਅੰਕੁਭੀਜੈਸੁਮਹਲੁਮਹਲਾਅੰਤਰੇ॥ਆਪਿਕਰਤਾਕਰੇਸੋ
ਈਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅੰਤਿਨਿਰੰਤਰੇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਮੇਲਾਤਾਸੁਹੇਲਾਬਾਜੰਤਅ
ਨਹਦਬੀਣਾ॥ਗੁਰਮਹਲੀਘਰਿਆਪਣੈਸੋਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾ॥੮॥ਕੀਤਾ
ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਐਕਰਿਵੇਖੈਸੋਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਜੇਲੋਚੈਕੋਈ॥
ਕੀਮਤਿਸੋਪਾਵੈਆਪਿਜਾਣਾਵੈਆਪਿਅਭੁਲੁਨਭੁਲਏ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰ
ਹਿਤੁਧੁਭਾਵਹਿਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅਮੁਲਏ॥ਹੀਣਉਨੀਚੁਕਰਉਬੇਨੰਤੀ
ਸਾਚੁਨਛੋਡਉਭਾਈ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਦੇਵੈਮਤਿਸਾਈ॥੯॥
੨॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੩
ਘਰੁ੨ ਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਫਲੁਪਾ
ਵਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਫਲੁਪਾਵਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਜਨਮਜਨਮਕੇਦੂਖ
ਨਿਵਾਰੇ॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਅਪਣੇਵਿਟਹੁਜਿਨਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਾਰੇ॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਜਾਪਹੁਸੁਖਫਲਹਰਿਜਨਪਾਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਸੁਣ

ਭਜਨਭਾਈਸੁਖਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਸੁਣਿਹਰਿਗੁਣਭੀ
ਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਸਹਜੇਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿ
ਆਤਿਨਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਜਨਮਮਰਣਭਉਭਾਗਾ॥ਅੰਦਰਹੁਦੁਰਮਤਿ
ਦੂਜੀਖੋਈਸੋਜਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕੀਨੀਮੇਰੈਸੁਆਮੀ
ਤਿਨਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸੁਣਿਮਨਭੀਨੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੨॥ਜੁਗ
ਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥ਗੁਰਤੇਉਪਜੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰਾਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੇਸੁਪਾਏ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਦਿ
ਨੁਰਾਤੀਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਵਾਏ॥ਸਭੁਕੋਤੇਰਾਤੂਸਭਨਾਕਾਹਉਤੇਰਾਤੂਹਮਾ
ਰਾ॥ਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਸਾਜਨਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਹੀ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ
ਫਿਰਿਭੂਖਨਲਾਗੈਆਏ॥ਦਹਦਿਸਿਪੂਜਹੋਵੈਹਰਿਜਨਕੀਜੋਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਹਰਿਬਿਨੁਕੋਦੂਜਾਨਾਹੀ॥
ਸਾਜਨਆਇਵੁਠੇਘਰਮਾਹੀ॥੪॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੩ ਭਗਤਜਨਾਕੀਹਰਿਜੀਉਰਾਖੈ
ਜੁਗਿਜੁਗਿਰਖਦਾਆਇਆਰਾਮ॥ਸੋਭਗਤੁਜੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਹਉਮੈ
ਸਬਦਿਜਲਾਇਆਰਾਮ॥ਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆਮੇਰੇਹਰਿਭਾਇਆ
ਜਿਸਦੀਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਆਖਿ
ਵਖਾਣੀ॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਸਚੀਅਤਿਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸਚਾਮਨਿਭਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਿਸਾਚੈਜਿਨੀਸਚੋਸਚੁਕਮਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿ
ਭਗਤਾਕੀਜਾਤਿਪਤਿਹੈਭਗਤਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਹਰਿਭਗਤਿ
ਕਰਹਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਵਹਿਜਿਨਗੁਣਅਵਗਣਪਛਾਣੇਰਾਮ॥

ਗੁਣਅਉਗਣਪਛਾਣੈਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈਭੈਭਗਤਿਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅ
ਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਘਰਹੀਮਹਿਬੈਰਾਗੀ॥ਭਗਤੀਰਾਤੇਸਦ
ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਰਿਜੀਉਵੇਖਹਿਸਦਾਨਾਲੇ॥ਨਾਨਕਸੇਭਗਤਹਰਿਕੈ
ਦਰਿਸਾਚੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥੨॥ਮਨਮੁਖਭਗਤਿਕਰਹਿਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਈਰਾਮ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਰੋਗਿਵਿ
ਆਪੇਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਰਾਮ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਦੁਖੁਹੋਈਦੂਜੈਭਾ
ਇਪਰਜਵਿਗੋਈਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਭਗਤਿਵਿਹੂਣਾਸਭੁਜ
ਗੁਭਰਮਿਆਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਨਿਆ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਨੈਪਛਾਣਿਆ
ਹਰਿਨਾਮਾਸਚੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥
੩॥ਭਗਤਾਕੈਘਰਿਕਾਰਜੁਸਾਚਾਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੇਰਾਮ॥ਭਗਤਿ
ਖਜਾਨਾਆਪੇਦੀਆਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸਮਾਣੇਰਾਮ॥ਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਸ
ਮਾਣੇਹਰਿਮਨਿਭਾਣੇਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਚੁਪਾਇਆ॥ਸਦਾਅਖੁਟੁਕਦੇਨਨਿਖੁ
ਟੈਹਰਿਦੀਆਸਹਜਿਸੁਭਾਇਆ॥ਹਰਿਜਨਊਚੇਸਦਹੀਊਚੇਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਨਾਨਕਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਏਜੁਗਿਜੁਗਿਸੋਭਾਪਾਇਆ
੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦਿਸਚੈਸਚੁਸੋਹਿਲਾਜਿਥੈਸ
ਚੇਕਾਹੋਇਵੀਚਾਰੋਰਾਮ॥ਹਉਮੈਸਭਿਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਚੁਰਖਿਆਉ
ਰਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਸਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਦੁਤਰੁਤਾਰੇਫਿਰਿਭਵਜਲੁਤਰਣੁ
ਨਹੋਈ॥ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਚੀਬਾਣੀਜਿਨਿਸਚੁਵਿਖਾਲਿਆਸੋਈ॥ਸਾ
ਚੇਗੁਣਗਾਵੈਸਚਿਸਮਾਵੈਸਚੁਵੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁ
ਸਾਚੀਨਾਈਸਚੁਨਿਸਤਾਰਾਹੋਈ॥੧॥ਸਾਚੈਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੁਬੁਝਾਇਆ
ਪਤਿਰਾਖੈਸਚੁਸੋਈਰਾਮ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚਾਹੈਸਚੈਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਈ

ਰਾਮਾ॥ਸਾਚੈਨਾਮਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈਮਰੈਨਕੋਈਗਰਭਿਨਜੂਨੀਵਾਸਾ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਈਸਚਿਸਮਾਈਸਚਿਨਾਇਪਰਗਾਸਾ॥ਜਿਨੀਸਚੁਜਾਤਾਸੇਸਚੇ
ਹੋਏਅਨਦਿਨੁਸਚੁਧਿਆਇਨਿ॥ਨਾਨਕਸਚੁਨਾਮੁਜਿਨਹਿਰਦੈਵਸਿਆ
ਨਾਵੀਛੁੜਿਦੁਖੁਪਾਇਨਿ॥੨॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਤਿਤੁਘ
ਰਿਸੋਹਿਲਾਹੋਈਰਾਮਾ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਸਾਚੇਤਨੁਮਨੁਸਾਚਾਵਿਚਿਸਾਚਾ
ਪੁਰਖੁਪ੍ਰਭੁਸੋਈਰਾਮਾ॥ਸਭੁਸਚੁਵਰਤੈਸਚੋਬੋਲੈਜੋਸਚੁਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਜ
ਹਦੇਖਾਤਹਸਚੁਪਸਰਿਆਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕੋਈ॥ਸਚੇਉਪਜੈਸਚਿ
ਸਮਾਵੈਮਰਿਜਨਮੈਦੂਜਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਕਰਤਾਆਪਿਕ
ਰਾਵੈਸੋਈ॥੩॥ਸਚੇਭਗਤਿਸੋਹਹਿਦਰਵਾਰੇਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੇਰਾਮਾ॥ਘ
ਟਅੰਤਰੇਸਾਚੀਬਾਣੀਸਾਚੋਆਪਿਪਛਾਣੇਰਾਮਾ॥ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਤਾਸ
ਚੁਜਾਣਹਿਸਾਚੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਸਚਾਸਬਦੁਸਚੀਹੈਸੋਭਾਸਾਚੇਹੀਸੁਖੁਹੋਈ॥
ਸਾਚਿਰਤੇਭਗਤਇਕਰੰਗੀਦੂਜਾਰੰਗੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਿਸਕਉਮਸਤਕਿ
ਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਚੁਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥੪॥੨॥੩॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩
ਜੁਗਚਾਰੇਧਨਜੇਭਵੈਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਹਾਗੁਨਹੋਈਰਾਮਾ॥ਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁ
ਸਦਾਹਰਿਕੇਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਮਾ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ
ਸਦਾਸਚੁਸੋਈਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਧਨਪਿਰਮੇਲਾਵਾਹੋਆਗੁਰ
ਮਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਾਹਰਿਪਾਇਆਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈ
ਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਕੰਤੈਰਾਵੇਮਨਿਮਾਨਿਐਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਪਾਵਹਿਸੋਈਰਾਮਾ॥ਸਦਾਹੋਵ
ਹਿਸੋਹਾਗਣੀਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਰਾਮਾ॥ਫਿਰਿਮੈਲਾਵੇਸੁਨਹੋਈਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾਣਿਆ॥ਕਰਣੀਕਾਰਕਮਾਵੈਸਬਦਿਸ

ਮਾਵੈਅੰਤਰਿਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪਣਾਸਾਚੀ
ਸੋਭਾਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾਮਣਿਪਿਰੁਰਾਵੇਆਪਣਾਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੨॥
ਗੁਰਕੀਕਾਰਕਰੇਧਨਬਾਲੜੀਏਹਰਿਵਰੁਦੇਇਮਿਲਾਏਰਾਮਾ॥ਹਰਿਕੈਰੰ
ਗਿਰਤੀਹੈਕਾਮਣਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏਰਾਮਾ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਏ
ਸਚਿਸਮਾਏਸਚੁਵਰਤੈਸਭਥਾਈ॥ਸਚਾਸੀਗਾਰੁਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਕਾਮਣਿ
ਸਚਿਸਮਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾਕਾਮਣਿਲਇਆਕੰਠਿਲਾ
ਏ॥ਨਾਨਕਮਹਲੀਮਹਲੁਪਛਾਣੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਏ॥੩॥ਸਾਧਨਬਾਲੀ
ਧੁਰਿਮੇਲੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿਮਿਲਾਈਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣੁਹੋਆ
ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਰਾਮਾ॥ਪ੍ਰਭੁਰਵਿਰਹਿਆਸਭਥਾਈਮੰਨਿਵ
ਸਾਈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਚੁਸੀ
ਗਾਰੁਬਣਾਇਆ॥ਕਾਮਣਿਨਿਰਮਲਹਉਮੈਮਲੁਖੋਈਗੁਰਮਤਿਸਚਿਸਮਾ
ਈ॥ਨਾਨਕਆਪਿਮਿਲਾਈਕਰਤੈਨਾਮੁਨਵੈਨਿਧਿਪਾਈ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀਮ
ਹਲਾ ੩ ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਹਰਿਗੁਰਮੁਖੇਪਾਏਰਾਮਾ॥ਅਨਦਿ
ਨੋਸਬਦਿਰਵਹੁਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਰਾਮਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏਹਰਿ
ਜੀਉਘਰਿਆਏਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਨਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆ
ਗੈਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸੇਜਨਸਬਦਿ
ਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਹਰਿਕਰਿਕਿਰਪਾਘਰਿਆਏ॥੧॥
ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਭਇਆਹਰਿਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਏਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖੇਮ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਨਿਰਮਲਹਰਿਗੁਣਗਾਏਰਾਮਾ॥ਨਿਰਮਲਗੁਣਗਾਏਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਏਹਰਿਕੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇ
ਘਟਿਘਟਿਸਬਦਿਸਮਾਣੀ॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹਿਸਬਦੇ

ਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸਫਲਜਨਮੁਤਿਨਕੇਰਾਜਿਸਤਿਗੁਰਿਹਰਿਮਾਰਗਿ
ਪਾਏ॥੨॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਸਿਉਮੇਲੁਭਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏਰਾਮ॥ਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਸਦਜੀਵਨਮੁਕਤਭਏਹਰਿਕੈਨਾਮਿਲਿਵਲਾਏਰਾਮ॥ਹਰਿਨਾ
ਮਿਚਿਤੁਲਾਏਗੁਰਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏਮਨੂਆਰਾਤਾਹਰਿਨਾਲੇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪਾਇ
ਆਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਮਾਲੇ॥ਗੁਰਸਬਦੇਰਾਤਾਸਹਜੇਮਾਤਾ
ਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਨਾਨਕਤਿਨਘਰਿਸਦਹੀਸੋਹਿਲਾਜਿਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸਮਾ
ਏ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜਗੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆਹਰਿਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਇਕਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆਤਿਨਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਤਿਨ
ਕੇਦੂਖਗਵਾਇਆਜਾਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆਸਦਾਗਾਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ॥ਹਰਿਕੇਭਗ
ਤਸਦਾਜਨਨਿਰਮਲਜੁਗਿਜੁਗਿਸਦਹੀਜਾਤੇ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਰਿਜਾ
ਪਹਿਘਰਿਦਰਿਸਚਾਸੋਈ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸੋਹਿਲਾਸਚੀਸਚੁਬਾਣੀਸਬਦੇਹੀ
ਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥੪॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਬਾਲੜੀਏ
ਤਾਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਏਰਾਮ॥ਸਦਾਹੋਵਹਿਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾ
ਏਰਾਮ॥ਹਰਿਜੀਉਮਰੈਨਜਾਏਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸ
ਚਿਸੰਜਮਿਸਦਾਹੈਨਿਰਮਲਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੀਗਾਰੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀ
ਸਾਚਾਜਿਨਿਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਦਾਪਿਰੁਰਾਵੈਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁ
ਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੧॥ਪਿਰੁਪਾਇਅੜਾਬਾਲੜੀਏਅਨਦਿਨੁਸਹਜੇਮਾ
ਤੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨਿਅਨੰਦੁਭਇਆਤਿਤੁਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਰਾਮ॥ਤਿਤੁ
ਤਨਿਮੈਲੁਨਰਾਤੀਹਰਿਪ੍ਰਭਿਰਾਤੀਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਵੇ
ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਪਣਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ
ਅਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਰਾਤੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਪ੍ਰਭੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੀ॥੨॥

ਪਿਰੁਰਾਵੇਰੰਗਿਰਾਤੜੀਏਪਿਰਕਾਮਹਲੁਤਿਨਿਪਾਇਆਰਾਮ॥ਸੋਸਹੁਅਤਿਨਿ
ਰਮਲੁਦਾਤਾਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆਰਾਮ॥ਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ
ਜਾਹਰਿਭਾਇਆਹਰਿਕਾਮਣਿਮਨਿਭਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਕ
ਥੇਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਾਚਾਏਕੋਵਰਤੈਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਨਾ
ਨਕਰੰਗਿਰਵੈਰੰਗਿਰਾਤੀਜਿਨਹਰਿਸੇਤੀਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੩॥ਕਾਮਣਿਮਨਿਸੋ
ਹਿਲੜਾਸਾਜਨਮਿਲੇਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤੀਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਹਰਿਰਖਿ
ਆਉਰਿਧਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇਅਪਨਾਕਾਰਜੁਸਵਾਰੇਗੁਰਮਤੀ
ਹਰਿਜਾਤਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਿਮੋਹਿਲਇਆਮਨੁਮੇਰਾਪਾਇਆਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਹਰਿਵਸਿਆਮੰਨਿਮੁਰਾਰੇ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲਈਗੁ
ਰਿਅਪੁਨੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥੪॥੫॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੩ ਸੋਹਿਲ
ੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੇਰਾਮ॥ਹਰਿਮਨੁਤਨੋਗੁਰਮੁਖਿਭੀਜੈਰਾਮ
ਨਾਮੁਪਿਆਰੇਰਾਮ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰੇਰਾਮਨਾਮੁਮੁਖਿਬਾਣੀ॥
ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਸੁਖੁਪਾਇਆਘਰਿਅਨਹਦਸੁਰਤਿਸਮਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਏਕੋ
ਪਾਇਆਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੋਹਿਲੜਾਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਿ
ਮੇਲੀਬਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਏਰਾਮ॥ਮਿਲੁਸਬਦਿਸੁਭਾਏਆ
ਪੁਗਵਾਏਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੇ॥ਸੇਜਸੁਖਾਲੀਜਾਪ੍ਰਭੁਭਾਇਆਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮਿਸਮਾਣੇ॥ਨਾਨਕਸੋਹਾਗਣਿਸਾਵਡਭਾਗੀਜਿਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥ਹ
ਮਨੀਵੀਪ੍ਰਭੁਅਤਿਊਚਾਕਿਉਕਰਿਮਿਲਿਆਜਾਏਰਾਮ॥੨॥ਘਟਿਘਟੇਸਭ
ਨਾਵਿਚਿਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਪ੍ਰਭੁਦੂਰਿਵਸੈਇਕਨਾਮਨਿਆ
ਧਾਰੋਰਾਮ॥ਇਕਨਾਮਨਆਧਾਰੋਸਿਰਜਣਹਾਰੋਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਘ

ਇਘਟਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਸੁਆਮੀਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥ਸਹਜੇਅ
ਨਭਉਹੋਆਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੋ॥ਘਟਿਘਟੇਸਭਨਾਵਿਚਿ
ਏਕੋਏਕੋਰਾਮਭਤਾਰੋਰਾਮਾ॥੩॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਆਰਾਮਾ॥ਹਰਿਧੂੜਿਦੇਵਹੁਮੈਪੂਰੇਗੁਰਕੀਹਮਪਾਪੀਮੁਕਤੁ
ਕਰਾਇਆਰਾਮਾ॥ਪਾਪੀਮੁਕਤੁਕਰਾਏਆਪੁਗਵਾਏਨਿਜਘਰਿਪਾਇਆਵ
ਸਾ॥ਬਿਬੇਕਬੁਧੀਸੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਅਨਦੁਭਇਆਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਨਕਹਰਿਮੀਠਲਗਾਏ॥ਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸਤਿਗੁ
ਰੁਦਾਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੪॥ਛ॥੬॥੫॥੬॥੧੨॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ   ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪   ਛੰਤ

ਘਰੁ੧   ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਅਵਗਣਵਿਕਣਾਗੁਣਰਵਾਬ
ਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਗੁਰਬਾਣੀਨਿਤਨਿਤਚਵਾਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਮੀਠੀਲਾਗੀਪਾਪਵਿਕਾਰਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈ
ਰੋਗੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥ਕਾਇਆਸੇਜਗੁਰ
ਸਬਦਿਸੁਖਾਲੀਗਿਆਨਤਤਿਕਰਿਭੋਗੋ॥ਅਨਦਿਨੁਸੁਖਿਮਾਣੇਨਿਤਰਲੀ
ਆਨਾਨਕਧੁਰਿਸੰਜੋਗੋ॥੧॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਕਰਿਭਾਉਕੁੜਮੁਕੁੜਮਾਈਆਇ
ਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਰਿਮੇਲੁਗੁਰਬਾਣੀਗਾਵਾਈਆਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਗੁਰਗਾਈਪਰਮਗਤਿਪਾਈਪੰਚਮਿਲੇਸੋਹਾਇਆ॥ਗ
ਇਆਕਰੋਧੁਮਮਤਾਤਨਿਨਾਠੀਪਾਖੰਡੁਭਰਮੁਗਵਾਇਆ॥ਹਉਮੈਪੀਰਗਈ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਆਰੋਗਤਭਏਸਰੀਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾਨਾਨਕ
ਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥੨॥ਮਨਮੁਖਿਵਿਛੁੜੀਦੂਰਿਮਹਲੁਨਪਾਏਬਲਿਗਈਬਲਿ
ਰਾਮਜੀਉ॥ਅੰਤਰਿਮਮਤਾਕੂਰਿਕੂੜੁਵਿਹਾਝੇਕੂੜਿਲਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥

ਕੂੜੁਕਪਟੁਕਮਾਵੈਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਗੁਨਪਾਇਆ॥ਉ
ਝੜਿਪਥਭ੍ਰਮੈਗਾਵਾਰੀਖਿਨੁਖਿਨੁਧਕੇਖਾਇਆ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁ
ਦਾਤਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਏ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਨਾਨਕਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੩॥ਆਇਆਲਗਨੁਗਣਾਇਹਿਰਦੈਧਨਓਮਾਹੀਆਬਲਿਰਾ
ਮਜੀਉ॥ਪੰਡਿਤਪਾਧੇਆਣਿਪਤੀਬਹਿਵਾਚਾਈਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਪਤੀ
ਵਾਚਾਈਮਨਿਵਜੀਵਧਾਈਜਬਸਾਜਨਸੁਣੇਘਰਿਆਏ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਬ
ਹਿਮਤਾਪਕਾਇਆਫੇਰੇਤਤੁਦਿਵਾਏ॥ਵਰੁਪਾਇਆਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਅਗੋਚਰੁ
ਸਦਨਵਤਨੁਬਾਲਸਖਾਈ॥ਨਾਨਕਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਮੇਲੇਵਿਛੁੜਿਕਦੇਨਜਾ
ਈ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪   ਹਰਿਪਹਿਲੜੀਲਾਵਪਰਵਿਰਤੀਕਰਮ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਣੀਬ੍ਰਹਮਾਵੇਦੁਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਪਾਪਤਜਾ
ਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਧਰਮੁਦ੍ਰਿੜਹੁਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹੁਸਿਮ੍ਰਿਤਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿ
ੜਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਹੁਸਭਿਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਇਆ॥
ਸਹਜਅਨੰਦੁਹੋਆਵਡਭਾਗੀਮਨਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਜਨੁਕਹੈਨਾਨ
ਕੁਲਾਵਪਹਿਲੀਆਰੰਭੁਕਾਜੁਰਚਾਇਆ॥੧॥ਹਰਿਦੂਜੜੀਲਾਵਸਤਿਗੁਰੁਪੁ
ਰਖੁਮਿਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਭਉਭੈਮਨੁਹੋਇਹਉਮੈਮੈਲੁਗਵਾਇ
ਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਭਉਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਹਰਿਵੇਖੈ
ਰਾਮੁਹਦੂਰੇ॥ਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਪਸਾਰਿਆਸੁਆਮੀਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਏਕੋਮਿਲਿਹਰਿਜਨਮੰਗਲਗਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਦੂਜੀ
ਲਾਵਚਲਾਈਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥੨॥ਹਰਿਤੀਜੜੀਲਾਵਮਨਿਚਾਉਭ
ਇਆਬੈਰਾਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੇਲੁਹਰਿਪਾਇਆਵਡਭ
ਗੀਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਨਿਰਮਲੁਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਗੁਣਗਾਇਆਮੁਖਿ

ਬੋਲੀਹਰਿਬਾਣੀ॥ਸੰਤਜਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆਹਰਿਕਥੀਐਅਕਥਕ
ਹਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧੁਨਿਉਪਜੀਹਰਿਜਪੀਐਮਸਤਕਿਭਾਗੁਜੀ
ਉ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਤੀਜੀਲਾਵੈਹਰਿਉਪਜੈਮਨਿਬੈਰਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ਹਰਿ
ਚਉਥੜੀਲਾਵਮਨਿਸਹਜੁਭਇਆਹਰਿਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਿਲਿਆਸੁਭਾਇਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਾਲਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿ
ਮੀਠਾਲਾਇਆਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆਅਨਦਿਨੁਹਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਮਨਚਿੰਦਿਆ
ਫਲੁਪਾਇਆਸੁਆਮੀਹਰਿਨਾਮਿਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਠਾਕੁਰਿਕਾਜੁਰਚਾ
ਇਆਧਨਹਿਰਦੈਨਾਮਿਵਿਗਾਸੀ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਬੋਲੇਚਉਥੀਲਾਵੈਹਰਿਪਾਇਆ
ਪ੍ਰਭੁਅਵਿਨਾਸੀ॥੪॥੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੨ ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਹਿ
ਰਦੈਰਸਨਰਸਾਏ॥ਹਰਿਰਸਨਰਸਾਏਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਏਮਿਲਿਆਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥
ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਸੁਖਿਸੋਵੈਸਬਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਏ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾ
ਈਐਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਨਾਨਕ
ਸੁੰਨਿਸਮਾਏ॥੧॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਸਰਿਨਿਰਮਲਿਨਾਏ॥ਨਿਰਮਲ
ਜਲਿਨਾਏਮੈਲੁਗਵਾਏਭਏਪਵਿਤੁਸਰੀਰਾ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾ
ਹਉਮੈਬਿਨਠੀਪੀਰਾ॥ਨਦਰਿਪ੍ਰਭੂਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਨਿਜਘਰਿਹੋਆਵਾਸਾ॥
ਹਰਿਮੰਗਲਰਸਿਰਸਨਰਸਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੨॥ਅੰਤਰਿਰਤਨੁਬੀਚਾਰੇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇਅਗਿਆਨੁ
ਅਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਗਿਆਨੁਪਰਚੰਡੁਬਲਿਆਘਟਿਚਾਨਣੁਘਰਮੰਦਰਸੋ
ਹਾਇਆ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸੀਗਾਰਬਣਾਏਹਰਿਪ੍ਰਭਸਾਚੇਭਾਇਆ॥ਜੋਪ੍ਰ
ਭੁਕਹੈਸੋਈਪਰੁਕੀਜੈਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਾਜੁਰਚਾਇ

ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੀਆਹਣਿਆਇਆ॥ਵੀਆਹਣਿਆਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਹਰਿਪਾਇਆਸਾਧਨਕੰਤਪਿਆਰੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲਗਾਏਹਰਿਜੀ
ਉਆਪਿਸਵਾਰੀ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧਰਬਮਿਲਿਆਏਅਪੂਰਬਜੰਞਬਣ
ਈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਮੈਸਾਚਾਨਾਕਦੇਮਰੈਨਜਾਈ॥੪॥੧॥੩॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩

ਆਵਹੋਸੰਤਜਨਹੁਗੁਣਗਾਵਹਗੋਵਿੰਦਕੇਰੇਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਰਹੀਐ
ਘਰਿਵਾਜਹਿਸਬਦਿਘਨੇਰੇਰਾਮ॥ਸਬਦਘਨੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਤੇਰੇਤੂਕਰ
ਤਾਸਭਥਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਪੀਸਦਾਸਾਲਾਹੀਸਾਚਿਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ
॥ਅਨਦਿਨੁਸਹਜਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾਰਾਮਨਾਮਰਿਦਪੂਜਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਏ
ਕੁਪਛਾਣੈਅਵਰੁਨਜਾਣੈਦੂਜਾ॥੧॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਰਸਬਦਿਰਵੈਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਰਾਮ॥ਪ੍ਰ
ਭੁਮੇਰਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਚੁਪਾ
ਈਐਸਹਜਿਸਮਾਈਐਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਪ੍ਰ
ਭਭਾਵਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਬਦੇਜਾਪੈਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਏ॥੨॥ਇਹੁਜਗੋਦੁਤਰੁਮਨਮੁਖੁਪਾਰਿਨਪਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰੇਹਉਮੈ
ਮਮਤਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚਤੁਰਾਈਰਾਮ॥ਅੰਤਰਿਚਤੁਰਾਈਥਾਇਨਪਾਈਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਜਮਮਗਿਦੁਖੁਪਾਵੈਚੋਟਾਖਾਵੈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾ
ਇਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਪੁਤੁਕੁਟੰਬੁਸੁਤੁਭਾਈ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਪਸਾਰਾਆਗੈਸਾਥਿਨਜਾਈ॥੩॥ਹਉਪੂਛਉਅਪਨਾਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾ
ਕਿਨਬਿਧਿਦੁਤਰੁਤਰੀਐਰਾਮ॥ਸਤਿਗੁਰਭਾਇਚਲਹੁਜੀਵਤਿਆਇਵਮ
ਰੀਐਰਾਮ॥ਜੀਵਤਿਆਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥ਪੂ

ਸਹਜਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਮਤਿਪਰਗਾਸੁਭਈ
ਗੁਰਪੁਰਖੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਸਹਜਿਨਾਮਿ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸਬਦਿਮਿਲਾਇ
ਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਨਾਮਵਡਿਆਈ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੪॥੧॥੪॥ ਗੁਰਸੰਤਜਨੋਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਮੇਰੀ
ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੫
ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੁਝਿਗਈਆਸੇ॥ਹਉਮਨੁਤਨੁਦੇਵਾਸਤਿਗੁਰੈਮੈਮੇਲੇਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸੇ॥
ਧਨੁਧਨੁਗੁਰੂਵਡਪੁਰਖੁਹੈਮੈਦਸੇਹਰਿਸਾਬਾਸੇ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਇਆਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮਿਵਿਗਾਸੇ॥੧॥ਗੁਰਸਜਣੁਪਿਆਰਾਮੈਮਿਲਿਆਹਰਿਮਾਰਗੁ
ਪੰਥੁਦਸਾਹਾ॥ਘਰਿਆਵਹੁਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆਮਿਲੁਸਬਦਿਗੁਰੂਪ੍ਰਭਨਾਹਾ॥
ਹਉਤੁਝੁਬਾਝਹੁਖਰੀਉਡੀਣੀਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨੁਮਰਾਹਾ॥ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੨॥ਮਨੁਦਹਦਿਸਿਚਲਿਚਲਿਭਰਮਿ
ਆਮਨਮੁਖੁਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਨਿਤਆਸਾਮਨਿਚਿਤਵੈਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖ
ਲਗਾਇਆ॥ਅਨਤਾਧਨੁਧਰਿਦਬਿਆਫਿਰਿਬਿਖੁਭਾਲਣਗਇਆ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਬਿਨੁਨਾਵੈਪਚਿਪਚਿਮੁਆ॥੩॥ਗੁਰਸੁੰਦਰੁਮੋਹਨੁ
ਪਾਇਕਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਬਾਣੀਮਨੁਮਾਰਿਆ॥ਮੇਰੈਹਿਰਦੈਸੁਧਿਬੁਧਿਵਿਸਰਿਗ
ਈਮਨਆਸਾਚਿੰਤਵਿਸਾਰਿਆ॥ਮੈਅੰਤਰਿਵੇਦਨਪ੍ਰੇਮਕੀਗੁਰਦੇਖਤਮਨੁ
ਸਾਧਾਰਿਆ॥ਵਡਭਾਗੀਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੁਜਨਨਾਨਕਖਿਨੁਖਿਨੁਵਾਰਿਆ॥
੪॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੪ ਛੰਤ॥ ਮਾਰੇਹਿਸੁਵੇਜਨਹਉਮੈਬਿਖਿਆ
ਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਿਲਣਨਦਿਤੀਆ॥ਦੇਹਕੰਚਨਵੇਵੰਨੀਆਇਨਿਹਉਮੈਮਾਰਿ
ਵਿਗੁਤੀਆ॥ਮੋਹੁਮਾਇਆਵੇਸਭੁਕਾਲਖਾਇਨਿਮਨਮੁਖਿਮੂੜਿਸਜੁਤੀਆ
ਜਨਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰਸਬਦੀਹਉਮੈਛੁਟੀਆ॥੧॥ਵਸਿਆਣਿਹੁ
ਵੇਜਨਇਸੁਮਨਕਉਮਨੁਬਾਸੇਜਿਉਨਿਤਭਉਦਿਆ॥ਦੁਖਿਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ

ਆਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੇਦਿਆ॥ਗੁਰੁਪਾਇਆਵੇਸੰਤਜਨੋਮਨਿਆਸ
ਪੁਗੀਹਰਿਚਉਦਿਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਦੇਹੁਮਤੀਛਡਿਆਸਾਨਿਤਸੁਖਿ
ਸਉਦਿਆ॥੩॥ਸਾਧਨਆਸਾਚਿਤਿਕਰੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਪ੍ਰਭਸੇਜੜੀ
ਐਆਈ॥ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਗਮਦਇਆਲੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਕਰਿਕਿਰਪਾਲੈ
ਹੁਮਿਲਾਈ॥ਮੇਰੈਮਨਿਤਨਿਲੋਚਾਗੁਰਮੁਖੇਰਾਮਰਾਜਿਆਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜ
ਵਿਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਣੀਆਰਾਮਰਾਜਿਆਮਿਲਿਆਸਹ
ਜਿਸੁਭਾਈ॥੪॥ਇਕਤੁਸੇਜੈਹਰਿਪ੍ਰਭੋਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਦਸੇਹਰਿਮੇਲੇ
ਈ॥ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਬੈਰਾਗੁਹੈਰਾਮਰਾਜਿਆਗੁਰੁਮੇਲੇਕਿਰਪਾਕਰੇਈ॥
ਹਉਗੁਰਵਿਟਹੁਘੋਲਿਘੁਮਾਇਆਰਾਮਰਾਜਿਆਜੀਉਸਤਿਗੁਰਆ
ਗੈਦੇਈ॥ਗੁਰੁਤੁਠਾਜੀਉਰਾਮਰਾਜਿਆਜਨਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲੇਈ॥੪॥੨॥
ਛ॥੫॥੬॥ਛ॥੧੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਛੰਤ॥ ਘਰੁ੧ ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਤੂਕਾਏਦੇ
ਖਿਭੁਲਾਨਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਨੇਹੁਕੂੜਾਲਾਇਓਕੁਸੰਭਰੰਗਾਨਾ॥ਕੂੜੀਡੇਖਿ
ਭੁਲੋਅਢੁਲਹੈਨਮੁਲੋਗੋਵਿੰਦਨਾਮੁਮਜੀਠਾ॥ਥੀਵਹਿਲਾਲਾਅਤਿਗੁਲਾ
ਲਾਸਬਦੁਚੀਨਿਗੁਰਮੀਠਾ॥ਮਿਥਿਆਮੋਹਿਮਗਨੁਥੀਰਹਿਆਝੂਠਸੰ
ਗਿਲਪਟਾਨਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਕਿਰਪਾਨਿਧਿਰਾਖੁਲਾਜਭਗਤਾਨਾ॥੧॥
ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਸੇਵਿਠਾਕੁਰੁਨਾਥੁਪਰਾਣਾ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਜੋਆਇਆਤਿਸੁ
ਜਾਣਾ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਵੈਸੀਸੁਣਿਪਰਦੇਸੀਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਰਹੀਐ॥ਹ
ਰਿਪਾਈਐਭਾਗੀਸੁਣਿਬੈਰਾਗੀਚਰਣਪ੍ਰਭੂਗਹਿਰਹੀਐ॥ਏਹੁਮਨੁਦੀ
ਜੈਸੰਕਨਕੀਜੈਗੁਰਮੁਖਿਤਜਿਬਹੁਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਦੀਨਭਗਤਭਵਤਾਰ
ਣਤੇਰੇਕਿਆਗੁਣਆਖਿਵਖਾਣਾ॥੨॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਕਿਆਕੀਚੈਕੂੜਾ

ਮਨੋ॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਹਭੁਵੈਸੀਗਰਬੁਗੁਮਾਨੋ॥ਨਿਹਚਲੁਹਭਜਾਣਾਮਿ
ਥਿਆਮਾਣਾਸੰਤਪ੍ਰਭੂਹੋਇਦਾਸਾ॥ਜੀਵਤਮਰੀਐਭਉਜਲੁਤਰੀਐਜੇ
ਥੀਵੈਕਰਮਿਲਿਖਿਆਸਾ॥ਗੁਰੁਸੇਵੀਜੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਜਿਸੁਲਾਵਹਿ
ਸਹਜਿਧਿਆਨੋ॥ਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਉਬਲਿਬਲਿਸ
ਦਕੁਰਬਾਨੋ॥੩॥ਸੁਣਿਬਾਵਰੇਮਤੁਜਾਣਹਿਪ੍ਰਭੁਮੈਪਾਇਆ॥ਸੁਣਿਬਾ
ਵਰੇਥੀਉਰੇਣੁਜਿਨੀਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆਵਡਭਾਗੀਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਥੀਉਨਿਮਾਣਾਸਦਕੁਰਬਾਣਾਸਗ
ਲਾਆਪੁਮਿਟਾਈਐ॥ਓਹੁਧਨੁਭਾਗਸੁਧਾਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਲਧਾਹਮਤਿਸੁ
ਪਹਿਆਪੁਵੇਚਾਇਆ॥ਨਾਨਕਦੀਨਸਰਣਿਸੁਖਸਾਗਰਰਾਖੁਲਾਜ
ਅਪਨਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਚਰਣਕਮਲ
ਕੀਟੇਕਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਤੁਸਿਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰੇਭੰ
ਡਾਰਸਭੁਕਿਛੁਹੈਘਰਿਤਿਸਕੈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਾਬੁਲੁਮੇਰਾਵਡ
ਸਮਰਥਾਕਰਣਕਾਰਣਪ੍ਰਭੁਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਖੁਕੋਈਨਲਾਗੈਭ
ਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਉਸਤਤਿਕਰਿ
ਕਰਿਜੀਵਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਅਨਦਿਨੁਮਨਿਤਨਿਪੀਵਾ॥੧॥
ਹਰਿਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇਕਿਉਵੇਛੋੜਾਥੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਜਿ
ਸਨੋਤੇਰੀਟੇਕਸੋਸਦਾਸਦਜੀਵਈਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਤੇਰੀਟੇਕਤੁਝੈਤੇ
ਪਾਈਸਾਚੇਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹੀਐਸਾਪ੍ਰਭੂਹਮਾ
ਰਾ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆਦਿਨੁਰੈਨਿਆਸਤੁਮਾਰੀ॥ਸਫ
ਲੁਦਰਸੁਭੇਟਿਆਗੁਰੁਪੂਰਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੨॥ਸੰਮ੍ਹਲਿਆ
ਸਚੁਥਾਨੁਮਾਨੁਮਹਤੁਸਚੁਪਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ

ਲਿਆਦਇਆਲੁਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਗਾਇਆਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾ
ਉਨਿਤਨਿਤਪ੍ਰਾਣਪ੍ਰੀਤਮਸੁਆਮੀਆ॥ਸੁਭਦਿਵਸਆਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾ
ਏਮਿਲੇਅੰਤਰਜਾਮੀਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਵਜਹਿਵਾਜੇਅਨਹਦਾਝੁਣਕਾਰੇ॥
ਸੁਣਿਭੈਬਿਨਾਸੇਸਗਲਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਕਰਣੈਹਾਰੇ॥੩॥ਉਪਜਿਆਤਤੁ
ਗਿਆਨੁਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਇਕੁਹਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬ੍ਰਹਮੈਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿ
ਆਕੋਇਨਸਾਕੈਭਿੰਨਕਰਿਬਲਿਰਾਮਜੀਉ॥ਬਿਸਮੁਪੇਖੈਬਿਸਮੁਸੁਣੀ
ਐਬਿਸਮਾਦੁਨਦਰੀਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀ
ਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਇਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਤਿਸੁਮਾਹਿਸਮਾਏ
ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਏ॥ਜਿਸਕੇਚਲਤਨਜਾਹੀਲਖਣੇਨਾਨਕਤਿਸਹਿ
ਧਿਆਏ॥੪॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗਾਵਣਲਾਗੇ॥
ਹਰਿਰੰਗਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਹਰਿਰੰਗਿਜਾਗੇਪਾਪਭਾਗੇਮਿਲੇਸੰਤਪਿਆਰਿਆ॥
ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਭਰਮਭਾਗੇਕਾਜਸਗਲਸਵਾਰਿਆ॥ਸੁਣਿਸ੍ਰਵਣਬਾ
ਣੀਸਹਜਿਜਾਣੀਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਵਡਭਾਗੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਰਣਿਸੁ
ਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਪ੍ਰਭਆਗੈ॥੧॥ਅਨਹਤਸਬਦੁਸੁਹਾਵਾ॥ਸਚੁਮੰਗ
ਲੁਹਰਿਜਸੁਗਾਵਾ॥ਗੁਣਗਾਇਹਰਿਹਰਿਦੂਖਨਾਸੇਰਹਸੁਉਪਜੈਮਨਿ
ਘਣਾ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਦੇਖਿਦਰਸਨੁਨਾਮੁਪ੍ਰਭਕਾਮੁਖਿਭਣਾ॥ਹੋਇ
ਰੇਣਸਾਧੂਪ੍ਰਭਅਰਾਧੂਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਇਆਧਾ
ਰਹੁਸਦਾਹਰਿਗੁਣਗਾਵਾ॥੨॥ਗੁਰਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣ
ਜਪਤਨਿਸਤਰਿਆ॥ਹਰਿਚਰਣਧਿਆਏਸਭਿਫਲਪਾਏਮਿਟੇਆਵਣਜਾ
ਣਾ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸੁਭਾਇਹਰਿਜਪਿਆਪਣੇਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਜਪਿਏਕੁਅਲ

ਅਪਾਰਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਕੋਈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਖੋ
ਇਆਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥੩॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮਾਪੂਰਨਸੰਤ
ਜਨਾਕੇਕਾਮਾ॥ਗੁਰੁਸੰਤੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆਸਗਲਇਛਾਪੁੰਨੀਆ॥
ਹਉਤਾਪਬਿਨਸੇਸਦਾਸਰਸੇਪ੍ਰਭਮਿਲੇਚਿਰੀਵਿਛੁੰਨਿਆ॥ਮਨਿਸਾਂਤਿ
ਆਈਵਜੀਵਧਾਈਮਨਹੁਕਦੇਨਵੀਸਰੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਦਾਭਜੁਜਗਦੀਸਰੈ॥੪॥੧॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਤੂਠਾਕੁਰੋਬੈਰਾਗਰੋਮੈਜੇਹੀ
ਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥ਤੂੰਸਾਗਰੋਰਤਨਾਗਰੋਹਉਸਾਰਨਜਾਣਾਤੇਰੀਰਾਮ॥ਸਾ
ਰਨਜਾਣਾਤੂਵਡਦਾਣਾਕਰਿਮਿਹਰੰਮਤਿਸਾਂਈ॥ਕਿਰਪਾਕੀਜੈਸਾਮਤਿ
ਦੀਜੈਆਠਪਹਰਤੁਧੁਧਿਆਈ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਰੇਣਹੋਵੀਜੈਤਾਗਤਿ
ਜੀਅਰੇਤੇਰੀ॥ਸਭਊਪਰਿਨਾਨਕਕਾਠਾਕੁਰੁਮੈਜੇਹੀਘਣਚੇਰੀਰਾਮ॥
੧॥ਤੁਮ੍ਹਗਉਹਰਅਤਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾਤੁਮਪਿਰਹਮਬਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਤੁ
ਮਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਹਉਇਤਨੀਕਲਹੁਰੀਆਰਾਮ॥ਹਉਕਿਛੁਨਾਹੀ
ਏਕੋਤੂਹੈਆਪੇਆਪਿਸੁਜਾਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਮਖਪ੍ਰਭਜੀਵਾ
ਸਰਬਰੰਗਰਸਮਾਨਾ॥ਚਰਣਹਸਰਨੀਦਾਸਹਦਾਸੀਮਨਿਮਉਲੈਤਨੁ
ਹਰੀਆ॥ਨਾਨਕਠਾਕੁਰੁਸਰਬਸਮਾਣਾਆਪਨਭਾਵਨਕਰੀਆ॥੨॥
ਤੁਝੁਊਪਰਿਮੇਰਾਹੈਮਾਣਾਤੂਹੈਮੇਰਾਤਾਣਾਰਾਮ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਚਤੁ
ਰਾਈਤੇਰੀਤੂਜਾਣਾਇਹਿਜਾਣਾਰਾਮ॥ਸੋਈਜਾਣੈਸੋਈਪਛਾਣੈਜਾਕ
ਉਨਦਰਿਸਿਰੰਦੇ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੀਬਹੁਤੀਰਾਹੀਫਾਥੀਮਾਇਆਫੰ
ਦੇ॥ਠਾਕੁਰਭਾਣੀਸਾਗੁਣਵੰਤੀਤਿਨਹੀਸਭਰੰਗਮਾਣਾ॥ਨਾਨਕਕੀ
ਧਰਤੂਹੈਠਾਕੁਰਤੂਨਾਨਕਕਾਮਾਣਾ॥੩॥ਹਉਵਾਰੀਵੰਞਾਘੋਲੀਵੰਞਾ

ਤੂਪਰਬਤੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਹਉਬਲਿਜਾਈਲਖਲਖਲਖਬਰੀਆਜਿ
ਨਿਭ੍ਰਮੁਪਰਦਾਖੋਲ੍ਹਾਰਾਮ॥ਮਿਟੇਅੰਧਾਰੇਤਜੇਬਿਕਾਰੇਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਾ॥ਪ੍ਰਭਜੀਭਾਣੀਭਈਨਿਕਾਣੀਸਫਲਜਨਮੁਪਰਵਾਨਾ॥ਭਈਅਮੋਲੀ
ਭਾਰਾਤੋਲੀਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਦਰੁਖੋਲ੍ਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਉਨਿਰਭਉਹੋਈਸੋਪ੍ਰ
ਭੁਮੇਰਾਓਲ੍ਹਾ॥੪॥੧॥੪॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਸਾਜਨੁਪੁਰਖੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਮੇਰਾਪੂਰਾਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਰਾਮ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬੰਧਪ
ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਨਿਭਾਣਾਰਾਮ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਦੀਆਸਰਬਗੁਣ
ਭਰਪੂਰੇ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਸੋਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਰਬਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਤਾਕੀਸਰਣਿ
ਸਰਬਸੁਖਪਾਏਹੋਏਸਰਬਕਲਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭਕਉਬਲਿਹਾਰੈਨਾਨ
ਕਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੧॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐਜਿਤੁਮਿਲਿਐਪ੍ਰਭੁਜਾ
ਪੈਰਾਮ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਉਤਰਹਿਹਰਿਸੰਤਧੂੜੀਨਿਤਨਾਪੈਰਾਮ॥
ਹਰਿਧੂੜੀਨਾਈਐਪ੍ਰਭੂਧਿਆਈਐਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਈਐ॥ਗੁਰਚਰਣੀ
ਲਾਗੇਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੇਮਨਚਿੰਦਿਆਫਲੁਪਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁਣਨਿਤਗਾਏਨਾਮੁ
ਧਿਆਏਫਿਰਿਸੋਗੁਨਾਹੀਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾਪੂਰਾਜਿਸੁਪ
ਰਤਾਪੈ॥੨॥ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਗੁਣਨਿਧੇਹਰਿਸੰਤਨਕੈਵਸਿਆਏਰਾਮ॥ਸੰਤਚਰਣ
ਗੁਰਸੇਵਾਲਾਗੇਤਿਨੀਪਰਮਪਦਪਾਏਰਾਮ॥ਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਪੁਮਿਟਾ
ਇਆਹਰਿਪੂਰਨਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹੋਆਭਉਭਾਗਾਹਰਿਭੇਟਿਆਏ
ਕੁਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਸਕਾਸਾਤਿਨਹੀਮੇਲਿਲੀਆਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਾ
ਮੁਨਿਰੰਜਨਜਪੀਐਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਗਾਉਮੰਗਲੋਨਿਤਹ
ਰਿਜਨਹੁਪੁੰਨੀਇਛਸਬਾਈਰਾਮ॥ਰੰਗਿਰਤੇਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਸੇਤੀਮਰੈਨਆ
ਵੈਜਾਈਰਾਮ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪਾਇਆਨਾਮੁਧਿਆਇਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏ॥

ਸੰਤਸਭਾਜਨਆਨੰਦਪਤਿਨੇਗੁਰਚਰਨੀਮਨੁਲਾਇਆਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਿਘਟਿ
ਅਬਿਨਾਸੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾਰਜਸਗਲੇਪੂਰੇਗੁਰਚਰਣੀ
ਮਨੁਲਾਈ॥੪॥੨॥੫॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਸੁ
ਆਮੀਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇਰਾਰਾਮ॥ਲਾਖਜਿਹਵਾਦੇਹੁਮੇਰੇਪਿਆਰੇਮੁਖੁ
ਹਰਿਆਰਾਧੇਮੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਆਰਾਧੇਜਮਪੰਥੁਸਾਧੇਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਨਸੁਆਮੀਜਤਦੇਖਾਤਤਸੋਈ॥ਭਰਮਮੋਹਬਿ
ਕਾਰਨਾਠੇਪ੍ਰਭਨੇਰਹੂਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਨੇਤ੍ਰਦੇਖਹਿਦਰਸੁਤੇ
ਰਾ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਨਦੀਜਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾ
ਮ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਕਟੀਐਕਾਲਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਟੀਐ
ਜਮਫਾਸੀਸਿਮਰਿਅਬਿਨਾਸੀਸਗਲਮੰਗਲਸੁਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜ
ਪੀਐਦਿਨੁਰਾਤੀਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨਾ॥ਕਲਮਲਦੁਖਜਾਰੇਪ੍ਰਭੂਚਿਤਾਰੇਮਨ
ਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਹਰਿਗੁਣਸੁਣੀਅਹਿਅਬਿ
ਨਾਸੀ॥੨॥ਕਰੋੜਿਹਸਤਤੇਰੀਟਹਲਕਮਾਵਹਿਚਰਣਚਲਹਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗਿ
ਰਾਮ॥ਭਵਸਾਗਰਨਾਵਹਰਿਸੇਵਾਜੋਚੜੈਤਿਸੁਤਾਰਗਿਰਾਮ॥ਭਵਜਲੁਤਰਿ
ਆਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਿਆਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਗਏਸੁਖਉਪਜੇ
ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਏਸਗਲੇਕੁਦਰਤਿਕੀਮਅਪਾਰਗਿ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕੀਜੈਮਨੁਸਦਾਚਲੈਤੇਰੈਮਾਰਗਿ॥੩॥ਏਹੋਵਰੁਏਹ
ਵਡਿਆਈਇਹੁਧਨੁਹੋਇਵਡਭਾਗਾਰਾਮ॥ਏਹੋਰੰਗੁਏਹੋਰਸਭੋਗਾਹਰਿਚਰਣੀ
ਮਨੁਲਾਗਾਰਾਮ॥ਮਨੁਲਾਗਾਚਰਣੇਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣੇਕਰਣਕਾਰਣਗੋਪਾਲਾ॥ਸਭੁ
ਕਿਛੁਤੇਰਾਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਮੇਰੇਠਾਕੁਰਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਪ੍ਰੀਤਮ
ਸੁਖਸਾਗਰਸੰਤਸੰਗਿਮਨੁਜਾਗਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਚਰਣਕਮਲ

ਮਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੩॥੬॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਜਪੇਹਰਿਮੰਦਰੁਸਾ
ਜਿਆਸੰਤਭਗਤਗੁਣਗਾਵਹਿਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪ
ਨਾਸਗਲੇਪਾਪਤਜਾਵਹਿਰਾਮ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਪ੍ਰਭਕੀ
ਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਹਜਕਥਾਪ੍ਰਭਕੀਅਤਿਮੀਠੀਕਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਭਲਾ
ਸੰਜੋਗੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਚਾਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇ
ਆਲਾਸਰਬਕਲਾਬਣਿਆਈ॥੧॥ਆਨੰਦਾਵਜਹਿਨਿਤਵਾਜੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਮਨਿਵੂਠਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੀਬਿਨਸੇਭ੍ਰਮਭੈਝੂਠਾਰਾਮ॥ਅਨ
ਹਦਬਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਵਖਾਣੀਜਸੁਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆ॥ਸਰਬਸੁਖ
ਤਿਸਹੀਬਣਿਆਏਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕਰਿਆ॥ਘਰਮਹਿਨਵਨਿਧਿਭਰੇਭੰਡ
ਰਾਰਾਮਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਨਾਨਕਜਨਪ੍ਰਭੁਕਦੇਨਵਿਸਰੈਪੂਰਨਜਾਕੇਭਾਗਾ॥
੨॥ਛਾਇਆਪ੍ਰਭਿਛਤ੍ਰਪਤਿਕੀਨੀਸਗਲੀਤਪਤਿਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਦੂਖਪਾ
ਪਕਾਡੇਰਾਢਾਠਾਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੀਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਇਆਮਿ
ਟੀਬਲਾਇਆਸਾਚੁਧਰਮੁਪੁੰਨੁਫਲਿਆ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਸਦਾਧਿਆਈਐ
ਸੋਵਤਬੈਸਤਖਲਿਆ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸੁਖਸਾਗਰਸੁਆਮੀਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਸੋਈ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਈਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਮੇਰਾ
ਘਰੁਬਨਿਆਬਨੁਤਾਲੁਬਨਿਆਪ੍ਰਭਪਰਸੇਹਰਿਰਾਇਆਰਾਮ॥ਮੇਰਾਮਨੁਸੋਹਿ
ਆਮੀਤਸਾਜਨਸਰਸੇਗੁਣਮੰਗਲਹਰਿਗਾਇਆਰਾਮ॥ਗੁਣਗਾਇਪ੍ਰਭੂਧਿ
ਆਇਸਾਚਾਸਗਲਇਛਾਪਾਈਆ॥ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਸਦਾਜਾਗੇਮਨਿਵਜੀਆ
ਵਧਾਈਆ॥ਕਰੀਨਦਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਹਗਾਮੀਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰਿਆ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਨਿਤਨਾਮੁਜਪੀਐਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੪॥੭॥
ਸੂਹੀਮਹਲਾ ੫ ਭੈਸਾਗਰੋਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਰਾਮ॥

ਬੋਹਿਥੜਾਹਰਿਚਰਣਅਰਾਧੇਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਲਘਾਏਰਾਮ॥ਗੁਰਸ
ਬਦੀਤਰੀਐਬਹੁੜਿਨਮਰੀਐਚੂਕੈਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਭਲ
ਮਾਨਉਤਾਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥ਦੂਖਨਭੂਖਨਰੋਗਨਬਿਆਪੈਸੁਖਸਾਗਰਸ
ਰਣੀਪਾਏ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨਕੀਚਿੰਤਮਿਟਾਏ॥੧॥
ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਰਿਸਾਜਨਵਸਗਤਿਕੀਨੇਰਾਮ॥ਆਪਨੜਾ
ਮਨੁਆਗੈਧਰਿਆਸਰਬਸੁਠਾਕੁਰਦੀਨੇਰਾਮ॥ਕਰਿਅਪੁਨੀਦਾਸੀਮਿਟੀਉਦਾ
ਸੀਹਰਿਮੰਦਰਿਥਿਤਿਪਾਈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਵਿਛੁੜਿਕਬ
ਹੂਨਜਾਈ॥ਸਾਵਡਭਾਗਣਿਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਰਾਮਨਾਮਗੁਣਚੀਨੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਪ੍ਰੇਮਮਹਾਰਸਿਭੀਨੇ॥੨॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਭਏਨਿਤਸਖੀਏ
ਮੰਗਲਸਦਾਹਮਾਰੈਰਾਮ॥ਆਪਨੜੈਪ੍ਰਭਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀਸੋਭਾਵੰਤੀਨਾਰੇਰਾਮ॥
ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਏਕਿਰਪਾਲਾਗੁਣਅਵਗਣਨਬੀਚਾਰਿਆ॥ਕੰਠਿਲਗਾਇ
ਲੀਏਜਨਅਪੁਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ਮਾਨਮੋਹਮਦਸਗਲਬਿਆਪੀ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਨਿਵਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭੈਸਾਗਰੁਤਰਿਆਪੂਰਨਕਾਜਹਮਾਰੇ॥
੩॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਗਾਵਹੁਨਿਤਸਖੀਹੋਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਏਰਾਮ॥ਸਫਲੁਜ
ਨਮੁਹੋਆਮਿਲਿਸਾਧੂਏਕੰਕਾਰੁਧਿਆਏਰਾਮ॥ਜਪਿਏਕਪ੍ਰਭੂਅਨੇਕਰਵਿਆ
ਸਰਬਮੰਡਲਿਛਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੋਪਸਾਰਾਬ੍ਰਹਮੁਪਸਰਿਆਸਭੁਬ੍ਰਹਮੁਦ੍ਰਿਸ
ਟੀਆਇਆ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਪੂਰਨਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀਜਾਏ॥ਪੇਖਿ
ਦਰਸਨੁਨਾਨਕਬਿਗਸੈਆਪਿਲਏਮਿਲਾਏ॥੪॥੫॥੮॥ ਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਛੰਤਘਰੁ ੩ ਅਬਿਚਲਨਗਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਕਾਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਰਾਮ॥ਮਨਇਛੇਸੇਈਫਲਪਾਏਕਰਤੈਆਪਿਵਸਾਇਆਰਾਮ॥ਕਰਤੈ
ਆਪਿਵਸਾਇਆਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆਪੁਤਭਾਈਸਿਖਬਿਗਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾ

ਵਹਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਾਰਜੁਆਇਆਰਾਸੇ॥ਪ੍ਰਭੁਆਪਿਸੁਆਮੀਆਪੇਰ
ਖਾਆਪਿਪਿਤਾਆਪਿਮਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਏ
ਹੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥੧॥ਘਰਮੰਦਰਹਟਨਾਲੇਸੋਹੇਜਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁਨਿਵਾ
ਸੀਰਾਮ॥ਸੰਤਭਗਤਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਕਟੀਐਜਮਕੀਫਾਸੀਰਾਮ॥ਕਾਟੀ
ਜਮਫਾਸੀਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੂਰਨ
ਹੋਈਮਨਇਛੇਫਲਪਾਏ॥ਸੰਤਸਜਨਸੁਖਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰ
ਮਨਾਸੀ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਸੀ॥੨॥ਦਾਤਿਖ
ਸਮਕੀਪੂਰੀਹੋਈਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈਰਾਮ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਖਸਮਾਨਾਕੀਆ
ਜਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈਰਾਮ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਨਕਾਰਾਖਾਸੋਪ੍ਰਭੁਭਇ
ਆਦਇਆਲਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖੀਵਸਾਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਕਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥
ਦਹਦਿਸਿਪੂਰਿਰਹਿਆਜਸੁਸੁਆਮੀਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਿਅਬਿਚਲਨੀਵਰਖਾਈ॥੩॥ਗਿਆਨਧਿਆਨਪੂਰ
ਨਪਰਮੇਸੁਰਹਰਿਹਰਿਕਥਾਨਿਤਸੁਣੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਚੋਜਭਗਤਿਭਵ
ਭੰਜਨਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨੀਐਰਾਮ॥ਅਨਹਦਝੁਣਕਾਰੇਤਤੁਬੀਚਾਰੇਸੰਤ
ਗੋਸਟਿਨਿਤਹੋਵੈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਹਿਮੈਲੁਸਭਕਾਟਹਿਕਿਲਵਿਖਸਗ
ਲੇਖੋਵੈ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣਾਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਪਾਈਐਜੁਨੀਆ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਪਾਇਆਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾਦਿਇਛਪੁਨੀਆ॥੪॥੬॥੯॥
ਸੂਹੀਛੰਤਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੩ ਸੰਤਾਕੇਕਾਰਜਿਆਪਿਖਲੋਇਆ
ਹਰਿਕੰਮੁਕਰਾਵਣਿਆਇਆਰਾਮ॥ਧਰਤਿਸੁਹਾਵੀਤਾਲੁਸੁਹਾਵਾਵਿਚਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਛਾਇਆਪੂਰਨਸਾਜੁਕਰਾਇਆ
ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੇ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਭਇਆਜਗਅੰਤਰਿਲਾਥੇਸਗਲਵਿਸੂ

ਸੋਪੂਰਨਪੁਰਖੁਅਕਥੁਅਬਿਨਾਸੀਜਸੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਗਾਇਆ॥ਅਪਨਾਬਿ
ਰਦੁਰਖਿਆਪਰਮੇਸਰਿਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੧॥ਨਵਨਿਧਿਸਿਧਿਰਿਧਿ
ਦੀਨੇਕਰਤੇਤੋਟਿਨਆਵੈਕਾਈਰਾਮ॥ਖਾਤਖਰਚਤਬਿਲਛਤਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਕਰਤੇਕੀਦਾਤਿਸਵਾਈਰਾਮ॥ਦਾਤਿਸਵਾਈਨਿਖੁਟਿਨਜਾਈਅੰਤਰਜਾਮੀ
ਪਾਇਆ॥ਕੋਟਿਬਿਘਨਸਗਲੇਉਠਿਨਾਠੇਦੂਖੁਨਨੇੜੈਆਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਿ
ਆਨੰਦਘਨੇਰੇਬਿਨਸੀਭੂਖਸਬਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀਕੇਅਚ
ਰਜੁਜਿਸੁਵਡਿਆਈਰਾਮ॥੨॥ਜਿਸਕਾਕਾਰਜੁਤਿਨਹੀਕੀਆਮਾਣਸੁਕਿਆ
ਵੇਚਾਰਾਰਾਮ॥ਭਗਤਸੋਹਨਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਾਕਰਹਿਜੈਕਾਰਾਰਾਮ॥
ਗੁਣਗਾਇਗੋਬਿੰਦਅਨਦਉਪਜੇਸਾਧਸੰਗਤਿਸੰਗਿਬਨੀ॥ਜਿਨਿਉਦਮੁਕੀ
ਆਤਿਸਕੇਰਾਤਿਸਕੀਉਪਮਾਕਿਆਗਨੀ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਪੁੰਨਕਿਰਆਮ
ਹਾਨਿਰਮਲਚਾਰਾ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਬਿਰਦੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਸਬਦਅਧਾਰਾ॥੩॥
ਗੁਣਨਿਧਾਨਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਕਰਤਾਉਸਤਤਿਕਉਨੁਕਰੀਜੈਰਾਮ॥ਸੰਤਾਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁ
ਆਮੀਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਜੈਰਾਮ॥ਨਾਮੁਦੀਜੈਦਾਨੁਕੀਜੈਬਿਸਰੁਨਾਹੀਇਕਖਿ
ਨੋ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਉਚਰੁਰਸਨਾਸਦਾਗਾਈਐਅਨਦਿਨੋ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ
ਨਾਮਸੇਤੀਮਨੁਤਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਭੀਜੈ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਇਛਪੁੰਨੀਪੇਖਿਦਰਸ
ਨੁਜੀਜੈ॥੪॥੧੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਮਹਲਾ੫
ਛੰਤਘਰੁ੪ ਮਿਠਬੋਲੜਾਜੀਹਰਿਸਜਣੁਸੁਆਮੀਮੋਰਾ॥ਹਉਸੰਮਲਿ
ਥਕੀਜੀਓਹੁਕਦੇਨਬੋਲੈਕਉਰਾ॥ਕਉੜਾਬੋਲਿਨਜਾਨੈਪੂਰਨਭਗਵਾਨੈਅਉ
ਗਣੁਕੋਨਚਿਤਾਰੇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਹਰਿਬਿਰਦੁਸਦਾਏਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਭੰਨੈਘਾ
ਲੇ॥ਘਟਘਟਵਾਸੀਸਰਬਨਿਵਾਸੀਨੇੜੈਹੀਤੇਨੇਰਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਸਦਾਸਰਣਾ
ਗਤਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਜਣੁਮੇਰਾ॥੧॥ਹਉਬਿਸਮੁਭਈਜੀਹਰਿਦਰਸਨੁਦੇਖਿ

ਅਪਾਰਾ॥ਮੇਰਾਸੁੰਦਰੁਸੁਆਮੀਜੀਹਉਚਰਨਕਮਲਪਗਛਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਪੇਖਤ
ਜੀਵਾਠੰਢੀਥੀਵਾਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆ
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਈ॥ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਸਾਗਰੁਤਰਿਆਭਵਜਲਉ
ਤਰੇਪਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥੨॥ਹਉ
ਨਿਮਖਨਛੋਡਾਜੀਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੋ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਕਹਿਆਜੀ
ਸਾਚਾਅਗਮਬੀਚਾਰੋ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਦੀਨਾਤਾਨਾਮੁਲੀਨਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖਨਾਠੇ॥
ਸਹਜਸੂਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਹਉਮੈਬਿਨਠੀਗਾਠੇ॥ਸਭਕੈਮਧਿਸਭਹੂਤੇਬਾ
ਹਰਿਰਾਗਦੋਖਤੇਨਿਆਰੋ॥ਨਾਨਕਦਾਸਗੋਬਿੰਦਸਰਣਾਈਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਹਿਸ
ਧਾਰੋ॥੩॥ਮੈਖੋਜਤਖੋਜਤਜੀਹਰਿਨਿਹਚਲੁਸੁਘਰੁਪਾਇਆ॥ਸਭਿਅਧ੍ਰੁ
ਵਡਿਠੇਜੀਉਤਾਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀਹਉਤਿਸਕੀਦਾ
ਸੀਮਰੈਨਆਵੈਜਾਏ॥ਧਰਮਅਰਥਕਾਮਸਭਿਪੂਰਨਮਨਿਚਿੰਦੀਇਛਪੁ
ਜਾਏ॥ਸ੍ਰੁਤਿਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਗੁਨਗਾਵਹਿਕਰਤੇਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਿਧਿਆਇਆ
ਨਾਨਕਸਰਣਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸੁਆਮੀਵਡਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥੪॥੧॥
੧੧॥ਮ:੧॥੫॥ਮ:੩॥੬॥ਮ:੪॥੭॥ਮ:੫॥੧੧॥ਜੋੜੁ॥ ੩੯॥
ਛੰਤਾਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸੂਹੀਕੀਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿਮਹਲਾ ੩ ਸਲੋਕਮ: ੩
ਸੂਹੈਵੇਸਿਦੋਹਾਗਣੀਪਰਪਿਰੁਰਾਵਣਜਾਇ॥ਪਿਰੁਛੋਡਿਆਘਰਿਆਪਣੈ
ਮੋਹੀਦੂਜੈਭਾਇ॥ਮਿਠਾਕਰਿਕੈਖਾਇਆਬਹੁਸਾਦਹੁਵਧਿਆਰੋਗੁ॥ਸੁਧੁਭਤਾ
ਰੁਹਰਿਛੋਡਿਆਫਿਰਿਲਗਾਜਾਇਵਿਜੋਗੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪਲਟਿਆਹਰਿ
ਰਤੀਸਾਜਿਸੀਗਾਰਿ॥ਸਹਜਿਸਚੁਪਿਰੁਰਾਵਿਆਹਰਿਨਾਮਾਉਰਧਾਰਿ॥ਆਗਿਆ
ਕਾਰੀਸਦਾਸੁਹਾਗਣਿਆਪਿਮੇਲੀਕਰਤਾਰਿ॥ਨਾਨਕਪਿਰੁਪਾਇਆਹਰਿਸਾਚਾ

ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਨਿਮਾਣੀਏ ਸੋ ਸਹੁ ਸਦਾ ਸਮਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਣਾ ਕੁਲੁ ਭੀ ਛੁਟੀ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਆਕਾਸ ਪਤਾਲਾ ॥ ਹੁਕਮੇ ਧਰਤੀ ਸਾਜੀਅਨੁ ਸਚੀ ਧਰਮ ਸਾਲਾ ॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਖਪਾਇਦਾ ਸਚੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਭਨਾ ਰਿਜਕੁ ਸੰਬਾਹਿਦਾ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਬ ਤਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਾ ਮੰਨਿ ਲੈਹਿ ਸਚੁ ਨਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਮਨਾਇ ਲੈ ਰੂਪੁ ਚੜੀ ਤਾ ਅਗਲਾ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥ ਐਸਾ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ਤੂ ਮੈਲਾ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗੈ ਭਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋਹਾਗਣਿ ਕਾ ਕਿਆ ਚਿਹਨੁ ਹੈ ਅੰਦਰਿ ਸਚੁ ਮੁਖੁ ਉਜਲਾ ਖਸਮੈ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲੋਕਾ ਵੇ ਹਉ ਸੂਹਵੀ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਕਰੀ ॥ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਸ ਰਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨੀ ਸਹੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨੀ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਇਨ ਬਿਧਿ ਕੰਤ ਮਿਲੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹੁਕਮੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜੀਅਨੁ ਬਹੁ ਭਿਤਿ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਸਚੇ ਅਲਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਸਚਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਹਉਮੈ ਤਜਿ ਵਿਕਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਤੁਧੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਸਚਿਆਰਾ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਸਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਜਿਨ ਦੁਰਮਤਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਝੂਠੁ ਸਭੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਜਿਉ ਟਿਕੈ ਨ ਬਿਰਖ ਕੀ ਛਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਜਿਉ ਰੰਗਿ ਮਜੀਠ ਸਚੜਾਉ ॥ ਉਲਟੀ ਸਕਤਿ ਸਿਵੈ ਘਰਿ ਆਈ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਕੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਇਸੁ ਲਹਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਵਈ ਰੰਡ ਬੈਠੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਮੁੰਧ ਇਆਣੀ ਦੁੰਮਣੀ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਲੋਭਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਸਚੈ ਰੰਗੁ

ਲਾਲੁ ਕਰਿ ਭੈ ਭਾਇ ਸੀਗਾਰੁ ਬਣਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਚਲਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਆਪਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥ ਤਿਸ ਦਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਪਈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਰਮਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਠਉਰ ਨ ਪਾਇਨੀ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਸਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਕਾਮਣਿ ਕੁਲਖਣੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਛੋਡਿ ਪਰ ਪੁਰਖ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਓਸੁ ਸੀਲੁ ਨ ਸੰਜਮੁ ਸਦਾ ਝੂਠੁ ਬੋਲੈ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਮ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂਰਬਿ ਹੋਵੈ ਲਿਖਿਆ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਭਤਾਰੁ ॥ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਸਭੁ ਉਤਾਰਿ ਧਰੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰੈ ਖਿਮਾ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਪੇਈਐ ਸਾਹੁਰੈ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਪੂਜ ਕਰੇ ਸਭੁ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਓਹ ਰਲਾਈ ਕਿਸੈ ਦੀ ਨਾ ਰਲੈ ਜਿਸੁ ਰਾਵੇ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਸੁ ਅਵਿਨਾਸੀ ਪੁਰਖੁ ਭਰਤਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਸੁਪਨੈ ਨਿਸੀ ਬਿਨੁ ਤਾਗੇ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਸਚਾ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠ ਕਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸੀ ਸਭਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ਛਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਆਪਿ ਉਪਾਇਅਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨੁ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਵਿਚਿ ਪਾਈਅਨੁ ਮੋਹੁ ਝੂਠੁ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੁ ॥ ਇਕਨਾ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਭਗਤਿ ਖਜਾਨਾ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਸੂਹਵੀਏ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਛਡਿ ਤੂ ਤਾ ਪਿਰ ਲਗੀ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੂਹੈ ਵੇਸਿ ਪਿਰੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਓ ਮਨਮੁਖਿ ਦਝਿ ਮੁਈ ਗਾਵਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਸੂਹਾ ਵੇਸੁ ਗਇਆ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾਰਿ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਤਾ ਲਾਲੁ ਹੋਆ ਰਸਨਾ ਰਤੀ ਗੁਣ ਸਾਰਿ ॥ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣਿ ਸਬਦੁ ਮਨਿ ਭੈ ਭਾਇ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮੁੰਧੇ ਸੂਹਾ ਪਰਹਰਹੁ ਲਾਲੁ ਕਰਹੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਆ

ਵਣਜਾਣਦੀਸਰੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ॥ਮੁੰਧਸੁਤਾਵੀਸੋਹਣੀਜਿਸੁਪਾਸਿ
ਹਰਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਾਧਨਗਾਵੀਐਸਾਵਰਾਵਣਹਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਮੋਹੁਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਹੈਮਨਮੁਖੁਮੁਗਧੁਰਤਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਕਰਿਮੁਏਕਿਛੁਸਾਥਿ
ਨਲਿਤਾ॥ਸਿਰਉਪਰਿਜਮਕਾਲੁਨਸੁਝਈਦੂਜੈਭਰਮਿਤਾ॥ਫਿਰਿਵੇਲਾਹਥਿ
ਨਆਵਈਜਮਕਾਲਿਵਸਿਕਿਤਾ॥ਜੇਹਾਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਓਨੁਸੇਕਰਮਕ
ਮਿਤਾ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਸਤੀਆਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜੋਮੜਿਆਲਗਿ
ਜਲੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਜਿਬਿਰਹੇਚੋਟਮਰੰਨਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਭੀਸੋ
ਸਤੀਆਜਾਣੀਅਨਿਸੀਲਸੰਤੋਖਿਰਹੰਨਿ॥ਸੇਵਨਿਸਾਈਆਪਣਾਨਿਤਉਠਿ
ਸੰਮ੍ਹਾਲੰਨਿ॥੨॥ਮਃ੩ ਕੰਤਾਨਾਲਿਮਹੇਲੀਆਸੇਤੀਅਗਿਜਲਾਹਿ॥ਜੇਜਾ
ਣਹਿਪਿਰੁਆਪਣਾਤਾਤਨਿਦੁਖਸਹਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕੰਤਨਜਾਣਨੀਸੇਕਿਉਅਗਿ
ਜਲਾਹਿ॥ਭਾਵੈਜੀਵਉਕੈਮਰਉਦੂਰਹੁਹੀਭਜਿਜਾਹਿ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੁਧੁਦੁਖੁਸੁਖੁਨਾਲਿਉਪਾਇਆਲੇਖੁਕਰਤੈਲਿਖਿਆ॥ਨਾਵੈਜੇਵਡਹੋਰਦਾ
ਤਿਨਾਹੀਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥ਨਾਮੁਅਖੁਟੁਨਿਧਾਨੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਵਸਿਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਦੇਵਸੀਫਿਰਿਲੇਖੁਨਲਿਖਿਆ॥ਸੇਵਕਭਾਇਸੇਜਨਿਮਿਲੇ
ਜਿਨਹਰਿਜਪੁਜਪਿਆ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਜਿਨੀਚਲਣੁਜਾਣਿਆ
ਸੇਕਿਉਕਰਹਿਵਿਥਾਰ॥ਚਲਣਸਾਰਨਜਾਣਨੀਕਾਜਸਵਾਰਣਹਾਰ॥੧॥ਮਃ੩
ਰਾਤਿਕਾਰਣਿਧਨੁਸੰਚੀਐਭਲਕੇਚਲਣੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਲਿਨਚਲਈਫਿਰਿ
ਪਛੁਤਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਮਃ੩ ਬਧਾਚਟੀਜੋਭਰੇਨਾਗੁਣੁਨਾਉਪਕਾਰੁ॥ਸੇਤੀ
ਖੁਸੀਸਵਾਰੀਐਨਾਨਕਕਾਰਜੁਸਾਰਿ॥੩॥ਮਃ੩ ਮਨਹਠਿਤਰਫਨਜਿਪਈ
ਜੇਬਹੁਤਾਘਾਲੇ॥ਤਰਫਜਿਣੈਸਤਭਾਉਦੇਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥੪॥
ਪਉੜੀ॥ ਕਰਤੈਕਾਰਣੁਜਿਨਿਕੀਆਸੋਜਾਣੈਸੋਈ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ

ਅਨੁਆਪੇਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜੁਗਚਾਰੇਸਭਭਵਿਥਕੀਕਿਨਿਕੀਮਤਿਹੋਈ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਏਕੁਵਿਖਾਲਿਆਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਸਲਾ
ਹੀਐਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥੭॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ਜਿਨਾਭਉਤਿਨ੍ਹਨਾਹਿ
ਭਉਮੁਚੁਭਉਨਿਭਵਿਆਹ॥ਨਾਨਕਏਹੁਪਟੰਤਰਾਤਿਤੁਦੀਬਾਣਿਗਇ
ਆਹ॥੧॥ਮਃ੨ ਤੁਰਦੇਕਉਤੁਰਦਾਮਿਲੈਉਡਤੇਕਉਉਡਤਾ॥ਜੀਵ
ਤੇਕਉਜੀਵਤਾਮਿਲੈਮੁਏਕਉਮੁਆ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਾ
ਰਣੁਕੀਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਗੁਰਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੀ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਨੁਨਿਰਮਲਾਹਰਿਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥ਕੋਠੇਮੰਡ
ਪਮਾੜੀਆਲਗਿਪਏਗਾਵਾਰੀ॥ਜਿਨਿਕੀਏਤਿਸਹਿਨਜਾਣਨੀਮਨ
ਮੁਖਿਦੁਬਾਰੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਇਹਿਸੋਬੁਝਸੀਸਚਿਆਕਿਆਜੰਤਵਿ
ਚਾਰੀ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਕਾਮਣਿਤਉਸੀਗਾਰੁਕਰਿਜਾਂਪਹਿਲਾਂ
ਕੰਤੁਮਨਾਇ॥ਮਤੁਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਵਈਏਵੈਬਿਰਥਾਜਾਇ॥ਕਾਮਣਿ
ਪਿਰਮਨੁਮਾਨਿਆਤਉਬਣਿਆਸੀਗਾਰੁ॥ਕੀਆਤਉਪਰਵਾਣੁਹੈਜਾ
ਸਹੁਧਰੇਪਿਆਰੁ॥ਭਉਸੀਗਾਰੁਤਬੋਲਰਸੁਭੋਜਨੁਭਾਉਕਰੇਇ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਸਉਪੇਕੰਤਕਉਤਉਨਾਨਕਭੋਗੁਕਰੇਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਕਾਜਲਫੂਲ
ਤੰਬੋਲਰਸੁਲੇਧਨਕੀਆਸੀਗਾਰੁ॥ਸੇਜੈਕੰਤੁਨਆਇਓਏਵੈਭਇਆ
ਵਿਕਾਰੁ॥੨॥ਮਃ੩ ਧਨਪਿਰੁਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਬਹਨਿਇਕ
ਠੇਹੋਇ॥ਏਕਜੋਤਿਦੁਇਮੂਰਤੀਧਨਪਿਰੁਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਭ
ਉਊਪਜੈਭੈਭਾਇਰੰਗੁਸਵਾਰਿ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਰੰਗਸਿਉਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨ
ਮਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਸੋਹਣਾਭੇਟਿਆਕ੍ਰਿਸਨਮੁਰਾਰਿ॥ਭ

ਭਉਭਾਉਸਭੁਤਿਸਦਾਸੋਸਚੁਵਰਤੈਸੰਸਾਰਿ॥੮॥ ਸਲੋਕਮ: ੧
ਵਾਹੁਖਸਮਤੂਵਾਹੁਜਿਨਿਰਚਿਰਚਨਾਹਮਕੀਏ॥ਸਾਗਰਲਹਰਿਸ
ਮੁੰਦਸਰਵੇਲਿਵਰਸਵਰਾਹੁ॥ਆਪਿਖੜੋਵਹਿਆਪਿਕਰਿਆਪੀਣੈ
ਆਪਾਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਥਾਇਪਵੈਉਨਮਨਿਤਤੁਕਮਾਹੁ॥ਮਸਕਤਿ
ਲਹਹੁਮਜੂਰੀਆਮੰਗਿਮੰਗਿਖਸਮਦਰਾਹੁ॥ਨਾਨਕਪੁਰਦਰਵੇਪਰਵਾ
ਹਤਉਦਰਿਊਣਾਨਾਹਿਕੋਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧॥ਮ: ੧ ਉਜਲਮੋਤੀ
ਸੋਹਣੇਰਤਨਾਨਾਲਿਜੁੜੰਨਿ॥ਤਿਨਜਰੁਵੈਰੀਨਾਨਕਾਜਿਬੁਢੇਥੀਇਮਰੰ
ਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸਦਾਤਨੁਮਨੁਸਉਪਿਸਰੀਰੁ॥
ਗੁਰਸਬਦੀਸਚੁਪਾਇਆਸਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਮਨਿਤਨਿਹਿਰਦੈਰਵਿ
ਰਹਿਆਹਰਿਹੀਰਾਹੀਰੁ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਇਆਫਿਰਿਪਵੈਨ
ਫੀਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹਰਿਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮ: ੧
ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਜਾਲਿਜਿਨਿਜਲਿਐਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਪਉਦੀਜਾਇ
ਪਰਾਲਿਪਿਛੈਹਥੁਨਅੰਬੜੈਤਿਤੁਨਵੀਖੰਨੀਐਤਾਲਿ॥੧॥ਮ: ੧ ਨਾਨਕਮ
ਨਕੇਕੰਮਫਿਟਿਆਗਣਤਨਆਵਹੀ॥ਕਿਤੀਲਹਾਸਹੰਮਜਾਬਖਸੇਤਾ
ਧਕਾਨਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਅਮਰੁਚਲਾਇਓਨੁਕਰਿਸਚੁਫੁਰ
ਮਾਣੁ॥ਸਦਾਨਿਹਚਲੁਰਵਿਰਹਿਆਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸੇਵੀਐਸਚੁਸਬਦਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੂਰਾਥਾਟੁਬਣਾਇਆਰੰਗੁਗੁਰਮ
ਤਿਮਾਣੁ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜਾਣੁ॥੧੧॥
ਸਲੋਕਮ: ੧ ਨਾਨਕਬਦਰਾਮਾਲਕਾਭੀਤਰਿਧਰਿਆਆਣਿ॥ਖੋ
ਟੇਖਰੇਪਰਖੀਅਨਿਸਾਹਿਬਕੈਦੀਬਾਣਿ॥੧॥ਮ: ੧ ਨਾਵਣਚਲੇਤੀ
ਰਥੀਮਨਿਖੋਟੈਤਨਿਚੋਰ॥ਇਕੁਭਾਉਲਥੀਨਾਤਿਆਦੁਇਭਾਚੜੀ

ਅਸੁਹੋਰ॥ਬਾਹਰਿਧੋਤੀਤੂੰਬੜੀਅੰਦਰਿਵਿਸੁਨਿਕੋਰ॥ਸਾਧਭਲੇਅਣ
ਨਾਤਿਆਚੋਰਸਿਚੋਰਾਚੋਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੁਕਮੁਚਲਾਇਦਾ
ਜਗੁਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਇਕਿਆਪੇਹੀਆਪਿਲਾਇਅਨੁਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਦਹਦਿਸਇਹੁਮਨੁਧਾਵਦਾਗੁਰਿਠਾਕਿਰਹਾਇਆ॥ਨਾਵੈਨੋਸਭ
ਲੋਚਦੀਗੁਰਮਤੀਪਾਇਆ॥ਧੁਰਿਲਿਖਿਆਮੇਟਿਨਸਕੀਐਜੋਹਰਿਲਿ
ਖਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ਦੁਇਦੀਵੇਚਉਦਹਹਟਨਾਲੇ॥
ਜੇਤੇਜੀਅਤੇਤੇਵਣਜਾਰੇ॥ਖੁਲੇਹਟਹੋਆਵਾਪਾਰੁ॥ਜੋਪਹੁਚੈਸੋਚਲ
ਣਹਾਰੁ॥ਧਰਮੁਦਲਾਲੁਪਾਏਨੀਸਾਣੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਲਾਹਾਪਰਵਾਣੁ॥
ਘਰਿਆਏਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਸਚਨਾਮਕੀਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥੧॥ਮ: ੧
ਰਾਤੀਹੋਵਨਿਕਾਲੀਆਸੁਪੇਦਾਸੇਵੰਨਿ॥ਦਿਹੁਬਗਾਤਪੈਘਣਾਕਾਲਿ
ਆਕਾਲੇਵੰਨ॥ਅੰਧੇਅਕਲੀਬਾਹਰੇਮੂਰਖਅੰਧਗਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਬਾਹਰੇਕਬਹਿਨਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਕੋਟੁਰਚ
ਇਆਹਰਿਸਚੈਆਪੇ॥ਇਕਿਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਇਅਨੁਹਉਮੈਵਿਚਿ
ਵਿਆਪੇ॥ਇਹੁਮਾਨਸੁਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਸਾਮਨਮੁਖਸੰਤਾਪੇ॥ਜਿਸੁਆ
ਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁਝਸੀਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਥਾਪੇ॥ਸਭੁਜਗੁਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਓਨੁਸਭਵਰਤੈਆਪੇ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮ: ੧ ਚੋਰਾਜਾਰਾਰੰਡੀਆਕੁ
ਟਣੀਆਦੀਬਾਣੁ॥ਵੇਦੀਨਾਕੀਦੋਸਤੀਵੇਦੀਨਾਕਾਖਾਣੁ॥ਸਿਫਤੀਸਾਰ
ਨਜਾਣਨੀਸਦਾਵਸੈਸੈਤਾਨੁ॥ਗਦਹੁਚੰਦਨਿਖਉਲੀਐਭੀਸਾਹੂਸਿਉ
ਪਾਣੁ॥ਨਾਨਕਕੂੜੈਕਤਿਐਕੂੜਾਤਣੀਐਤਾਣੁ॥ਕੂੜਾਕਪੜੁਕਛੀ
ਐਕੂੜਾਪੈਨਣੁਮਾਣੁ॥੧॥ਮ: ੧ ਬਾਂਗਾਬੁਰਗੂਸਿੰਙੀਆਨਾਲੇਮਿਲੀ
ਕਲਾਣ॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗਤੇਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀ

ਸੁਣਿ ਵੇਖੈ ਮੰਨਿਆ ਤਾ ਹਉ ਤਿਤੁ ਨਾਦਿ ਦਿਨੁ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਗਇਆ ॥ ਹਉਮੈ ਝਗੜਾ ਪਾਇ
ਓਨੁ ਝਗੜੈ ਜਗੁ ਮੁਇਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਇਓਨੁ ਇਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿ
ਆ ॥ ਸਭੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰਿ ਗਇਆ ॥ ਜੋਤਿ ਸਮਾ
ਣੀ ਜੋਤਿ ਵਿਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰ ਭੀਖਿਆ ਦੇਹਿ ਮੈ ਤੂੰ ਸੰਮ੍ਰਥੁ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਨਿਵਾਰੀਐ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋ
ਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਪਰਜਾਲੀਐ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਆਧਾਰੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨ
ਵਤਨ ਨਿਰਮਲਾ ਮੈਲਾ ਕਬਹੂੰ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਛੁਟੀਐ ਨਦਰਿ
ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਇਕੋ ਕੰਤੁ ਸਬਾਈਆ ਜਿਤੀ ਦਰਿ ਖੜੀਆਹ ॥
ਨਾਨਕ ਕੰਤੈ ਰਤੀਆ ਪੁਛਹਿ ਬਾਤੜੀਆਹ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਕੰਤੈ ਰਤੀ
ਆ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਕਿਤੁ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗਣ ਏਤੜੇ ਖਸਮੁ ਨ ਫੇਰੇ ਚਿਤੁ ॥੩॥
ਮਃ ੧ ॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਿਨ ਕਉ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਦੈ ਵਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਰਾਤੀ ਸੋਹਾਗ
ਣੀ ਇਕ ਮੈ ਦੋਹਾਗਣਿ ਰਾਤਿ ॥੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਦਰਿ ਮੰਗਤੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ
ਦੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਜਨੁ ਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥ ਅਨਹ
ਦ ਸਬਦੁ ਵਜਾਇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਧਰਿ ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੈ ਜੈ ਸਬਦੁ
ਹਰਿ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰਿ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥
ਜਿਨੀ ਨ ਪਾਇਓ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਕੰਤ ਨ ਪਾਇਓ ਸਾਉ ॥ ਸੁੰਞੇ ਘਰ ਕਾ ਪਾਹੁਣਾ ਜਿਉ ਆ
ਇਆ ਤਿਉ ਜਾਉ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਸਉ ਓਲਾਮ੍ਹੇ ਦਿਨੈ ਕੇ ਰਾਤੀ ਮਿਲਨ੍ਹਿ ਸਹੰਸ ॥ ਸਿ
ਫਤਿ ਸਲਾਹਣੁ ਛਡਿ ਕੈ ਕਰੰਗੀ ਲਗਾ ਹੰਸੁ ॥ ਫਿਟੁ ਇਵੇਹਾ ਜੀਵਿਆ ਜਿਤੁ ਖਾ
ਇ ਵਧਾਇਆ ਪੇਟੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ ਸਭੋ ਦੁਸਮਨੁ ਹੇਤੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਢਾਢੀ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਨਿਤ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਿ ਸਲਾਹਿ ਸਚ

ਉਰ ਧਾਰਿਆ ॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਪਾਵੈ ਮਹਲੁ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇ
ਆ ਨਾਮੁ ਹਉ ਗੁਰ ਕਉ ਵਾਰਿਆ ॥ ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਆਪਿ ਸਿਰਜਨਹਾ
ਰਿਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਦੀਵਾ ਬਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਮ
ਤਿ ਪਾਪਾ ਖਾਇ ॥ ਉਗਵੈ ਸੂਰੁ ਨ ਜਾਪੈ ਚੰਦੁ ॥ ਜਹ ਗਿਆਨ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਅਗਿਆ
ਨੁ ਮਿਟੰਤੁ ॥ ਬੇਦ ਪਾਠ ਸੰਸਾਰ ਕੀ ਕਾਰ ॥ ਪੜ੍ਹਿ ਪੜ੍ਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥
ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਸਭ ਹੋਇ ਖੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥
ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆਇਓ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ ॥ ਰਸਨਾ ਫਿਕਾ ਬੋਲਣਾ ਨਿਤ
ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਣਾ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰੁ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੇ ਆਪਣਾ ਸੋ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਦੂ
ਰਿ ਕਰਿ ਸਚੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਚੁ ਬਾਣੀ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਮੇਲੁ
ਭਇਆ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ਗੁਰ ਪੁਰਖਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਮੈਲਾ ਇਵ ਸੁਧੁ ਹੈ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਇਆ ਕੂਮਲ ਫੁਲ ਗੁਣ ਨਾਨ
ਕ ਗੁਪਸਿ ਮਾਲ ॥ ਏਨੀ ਫੁਲੀ ਰਉ ਕਰੇ ਅਵਰ ਕਿ ਚੁਣੀਅਹਿ ਡਾਲ ॥੧॥ ਮਃ ੨
ਨਾਨਕ ਤਿਨਾ ਬਸੰਤੁ ਹੈ ਜਿਨ੍ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਕੰਤ ਦਿਸਾਪੁਰੀ ਸੇ ਅਹਿ
ਨਿਸਿ ਫਿਰਹਿ ਜਲੰਤ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵੀ ਗੁਣ ਰਵਾ ਮਨੁ ਸਚੈ ਰਚਨੀ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ
ਅੰਤੁ ਕਿਨੈ ਨ ਲਖਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਤ ਜਪਨੀ ॥ ਜੋ ਇ
ਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਸਭਿ ਘਰੈ ਵਿਚਿ ਜਚਨੀ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਪ
ਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਪਹਿਲਾ ਮਉਲਿਓ ਸੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਮਉਲਿਐ ਸਭ ਮਉ
ਲੀਐ ਤਿਸਹਿ ਨ ਮਉਲਿਹੁ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਪਹਿਲ ਬਸੰਤੈ ਆਗਮਨਿ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੨

ਮਿਲਿਐ ਮਿਲਿਆ ਨਾ ਮਿਲੈ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਜੇ ਹੋਇ ॥ ਅੰਤਰ ਆਤਮੈ ਜੋ ਮਿਲੈ ਮਿਲਿਆ ਕਹੀਐ ਸੋਈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦੂਜੀ ਕਾਰੈ ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੋਨੀ ਪਾਵੈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਿਆ ਨਾਮੁ ਪਾਈਐ ਨਾਮੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਫਲ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਫਲ ਪਾਵੈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਕਿਸ ਹੀ ਕੋਈ ਕੋਇ ਮੰਞੁ ਨਿਮਾਣੀ ਇਕੁ ਤੂ ॥ ਕਿਉ ਨ ਮਰੀਜੈ ਰੋਇ ਜਾ ਲਗੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਜਾਂ ਸੁਖੁ ਤਾ ਸਹੁ ਰਾਵਿਓ ਦੁਖਿ ਭੀ ਸੰਮ੍ਹਾਲਿਓਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਸਿਆਣੀਏ ਇਉ ਕੰਤ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ਵਡੀ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲੁ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਆਪਿ ਲੈਹਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਮੈ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਤਿਨ ਲੈਹਿ ਛਡਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥੨੦॥੧॥

ਸਲੋਕਾ ॥੪੬॥ ਚਉਪਦੇ ॥੮੨ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੧੮ ਕੁਚਜੀ ਸੁਚਜੀ ਗੁਣਵੰਤੀ ॥੩ ਛੰਤਾ ॥੨੯ ਜੁਮਲਾ ਸੂਹੀ ਕਾ ॥੧੩੧॥ ਜੋੜੁ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਸੂਹੀ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਤਥਾ ਸਭਨਾ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੇ ॥

ਅਵਤਰਿ ਆਇ ਕਹਾ ਤੁਮ ਕੀਨਾ ॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਾਮੁ ਨ ਕਬਹੂ ਲੀਨਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨ ਜਪਹੁ ਕਵਨ ਮਤਿ ਲਾਗੇ ॥ ਮਰਿ ਜਇਬੇ ਕਉ ਕਿਆ ਕਰਹੁ ਅਭਾਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰਿ ਕੈ ਕੁਟੰਬੁ ਜੀਵਾਇਆ ॥ ਮਰਤੀ ਬਾਰ ਇਕਸਰ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਕੰਠ ਗਹਨ ਤਬ ਕਰਨ ਪੁਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਆਗੇ ਤੇ ਨ ਸੰਮ੍ਹਾਰਾ ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਥਰਹਰ ਕੰਪੈ ਬਾਲਾ ਜੀਉ ॥ ਨਾ ਜਾਨਉ ਕਿਆ ਕਰਸੀ ਪੀਉ ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਗਈ ਮਤ ਦਿਨੁ ਭੀ ਜਾਇ ॥ ਭਵਰ ਗਏ ਬਗ ਬੈਠੇ ਆਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਚੈ ਕਰਵੈ ਰਹੈ ਨ ਪਾਨੀ ॥ ਹੰਸੁ ਚਲਿਆ

ਕਾਇਆ ਕੁਮਲਾਨੀ ॥੨॥ ਕੁਆਰ ਕੰਨਿਆ ਜੈਸੇ ਕਰਤ ਸੀਗਾਰਾ ॥ ਕਿਉ ਰਲੀਆ ਮਾਨੈ ਬਾਝੁ ਭਤਾਰਾ ॥੩॥ ਕਾਗ ਉਡਾਵਤ ਭੁਜਾ ਪਿਰਾਨੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਕਥਾ ਸਿਰਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਸੂਹੀ ਕਬੀਰ ਜੀ ॥ ਅਮਲੁ ਸਿਰਾਨੋ ਲੇਖਾ ਦੇਨਾ ॥ ਆਏ ਕਠਿਨ ਦੂਤ ਜਮ ਲੇਨਾ ॥ ਕਿਆ ਤੈ ਖਟਿਆ ਕਹਾ ਗਵਾਇਆ ॥ ਚਲਹੁ ਸਿਤਾਬ ਦੀਬਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥੧॥ ਚਲੁ ਦਰਹਾਲੁ ਦੀਵਾਨਿ ਬੁਲਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਫੁਰਮਾਨੁ ਦਰਗਹ ਕਾ ਆਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਗਾਵ ਕਿਛੁ ਬਾਕੀ ॥ ਲੇਉ ਨਿਬੇਰਿ ਆਜੁ ਕੀ ਰਾਤੀ ॥ ਕਿਛੁ ਭੀ ਖਰਚੁ ਤੁਮਾਰਾ ਸਾਰਉ ॥ ਸੁਬਹ ਨਿਵਾਜ ਸਰਾਇ ਗੁਜਾਰਉ ॥੨॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਾ ਕਉ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਗਾ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੋ ਜਨੁ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਈਤ ਊਤ ਜਨ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲੇ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿ ਅਮੋਲੇ ॥੩॥ ਜਾਗਤੁ ਸੋਇਆ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਾਲੁ ਧਨੁ ਜੋਰਿਆ ਭਇਆ ਪਰਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇਈ ਨਰ ਭੂਲੇ ॥ ਖਸਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਰੂਲੇ ॥੪॥੩॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਥਾਕੇ ਨੈਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨਿ ਥਾਕੇ ਥਾਕੀ ਸੁੰਦਰਿ ਕਾਇਆ ॥ ਜਰਾ ਹਾਕ ਦੀ ਸਭ ਮਤਿ ਥਾਕੀ ਏਕ ਨ ਥਾਕਸਿ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਵਰੇ ਤੈ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨੀ ਤਿਸੈ ਸਰੇਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟ ਮਹਿ ਸਾਸਾ ॥ ਜੇ ਘਟੁ ਜਾਇ ਤ ਭਾਉ ਨ ਜਾਸੀ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਨਿਵਾਸਾ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਬਦੁ ਵਸਾਵੈ ਅੰਤਰਿ ਚੂਕੈ ਤਿਸਹਿ ਪਿਆਸਾ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਚਉਪੜਿ ਖੇਲੈ ਮਨੁ ਜਿਣਿ ਢਾਲੇ ਪਾਸਾ ॥੩॥ ਜੋ ਜਨ ਜਾਨਿ ਭਜਹਿ ਅਬਿਗਤ ਕਉ ਤਿਨ ਕਾ ਕਛੂ ਨ ਨਾਸਾ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਤੇ ਜਨ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਹਿ ਢਾਲਿ ਜੁ ਜਾਨਹਿ ਪਾਸਾ ॥੪॥੪॥ ਸੂਹੀ ਲਲਿਤ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਏਕੁ ਕੋਟੁ ਪੰਚ ਸਿਕਦਾਰਾ ਪੰਚੇ ਮਾਗਹਿ ਹਾਲਾ ॥ ਜਿਮੀ ਨਾਹੀ ਮੈ ਕਿਸੀ ਕੀ

ਬੋਈਐਸਾਦੇਨੁਦੁਖਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਾਮੋਕਉਨੀਤਿਡਸੈਪਟਵਾ
ਰੀ॥ਊਪਰਿਭੁਜਾਕਰਿਮੈਗੁਰਪਹਿਪੁਕਾਰਿਆਤਿਨਿਹਉਲੀਆਉਬਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਡਾਡੀਦਸਮੁੰਸਫਧਾਵਹਿਰਈਅਤਿਬਸਨਨਦੇਹੀ॥ਡੋਰੀ
ਪੂਰੀਮਾਪਹਿਨਾਹੀਬਹੁਬਿਸਟਾਲਾਲੇਹੀ॥੨॥ਬਹਤਰਿਘਰਇਕੁਪੁਰਖੁ
ਸਮਾਇਆਉਨਿਦੀਆਨਾਮੁਲਿਖਾਈ॥ਧਰਮਰਾਇਕਾਦਫਤਰੁਸੋਧਿ
ਆਬਾਕੀਰਿਜਮਨਕਾਈ॥੩॥ਸੰਤਾਕਉਮਤਿਕੋਈਨਿੰਦਹੁਸੰਤਰਾਮੁਹੈਏ
ਕੋ॥ਕਹੁਕਬੀਰਮੈਸੋਗੁਰੁਪਾਇਆਜਾਕਾਨਾਉਬਿਬੇਕੋ॥੪॥੫॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸ੍ਰੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ

ਸਹਕੀਸਾਰਸੁਹਾਗਨਿਜਾਨੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸੁਖਰਲੀਆਮਾਨੈ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਦੇਇਨਅੰਤਰੁਰਾਖੈ॥ਅਵਰਾਦੇਖਿਨਸੁਨੈਅਭਾਖੈ॥੧॥ਸੋਕਤਜਾਨੈ
ਪੀਰਪਰਾਈ॥ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਦਰਦੁਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੀਦੁਹਾਗਨਿ
ਦੁਇਪਖਹੀਨੀ॥ਜਿਨਿਨਾਹਨਿਰੰਤਰਿਭਗਤਿਨਕੀਨੀ॥ਪੁਰਸਲਾਤਕਾ
ਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਸੰਗਿਨਸਾਥੀਗਵਨੁਇਕੇਲਾ॥੨॥ਦੁਖੀਆਦਰਦਵੰਦੁ
ਦਰਿਆਇਆ॥ਬਹੁਤੁਪਿਆਸਜਬਾਬੁਨਪਾਇਆ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਸਰ
ਨਿਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਕਰੁਗਤਿਮੇਰੀ॥੩॥੧॥ ਸੂਹੀ॥
ਜੋਦਿਨਆਵਹਿਸੋਦਿਨਜਾਹੀ॥ਕਰਨਾਕੂਚੁਰਹਨੁਥਿਰੁਨਾਹੀ॥ਸੰਗੁਚਲਤ
ਹੈਹਮਭੀਚਲਨਾ॥ਦੂਰਿਗਵਨੁਸਿਰਊਪਰਿਮਰਨਾ॥੧॥ਕਿਆਤੂਸੋਇ
ਆਜਾਗੁਇਆਨਾ॥ਤੈਜੀਵਨੁਜਗਿਸਚੁਕਰਿਜਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿ
ਜੀਉਦੀਆਸੁਰਿਜਕੁਅੰਬਰਾਵੈ॥ਸਭਘਟਭੀਤਰਿਹਾਟੁਚਲਾਵੈ॥ਕ
ਰਿਬੰਦਗੀਛਾਡਿਮੈਮੇਰਾ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਮਾਰਿਸਵੇਰਾ॥੨॥ਜਨਮੁਸਿਰਾਨੋ
ਪੰਥੁਨਸਵਾਰਾ॥ਸਾਂਝਪਰੀਦਹਦਿਸਿਅੰਧਿਆਰਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਨਿ

ਦਾਨਿਦਿਵਾਨੇ॥ਚੇਤਸਿਨਾਹੀਦੁਨੀਆਫਨਖਾਨੇ॥੩॥੨॥ ਸੂਹੀ॥
ਊਚੇਮੰਦਰਸਾਲਰਸੋਈ॥ਏਕਘਰੀਫੁਨਿਰਹਨੁਨਹੋਈ॥੧॥ਇਹੁਤਨੁਐ
ਸਾਜੈਸੇਘਾਸਕੀਟਾਟੀ॥ਜਲਿਗਇਓਘਾਸੁਰਲਿਗਇਓਮਾਟੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਭਾਈਬੰਧਕੁਟੰਬਸਹੇਰਾ॥ਓਇਭੀਲਾਗੇਕਾਢੁਸਵੇਰਾ॥੨॥ਘਰਕੀਨਾ
ਰਿਉਰਹਿਤਨਲਾਗੀ॥ਉਹਤਉਭੂਤੁਭੂਤੁਕਰਿਭਾਗੀ॥੩॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸ
ਸਭੈਜਗੁਲੂਟਿਆ॥ਹਮਤਉਏਕਰਾਮੁਕਹਿਛੂਟਿਆ॥੪॥੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸੂਹੀਬਾਣੀਸੇਖਫਰੀਦਜੀਕੀ॥

ਤਪਿਤਪਿਲੁਹਿਲੁਹਿਹਥਮਰੋਰਉ॥ਬਾਵਲਿਹੋਈਸੋਸਹੁਲੋਰਉ॥ਤੈਸਹਿ
ਮਨਮਹਿਕੀਆਰੋਸੁ॥ਮੁਝੁਅਵਗਨਸਹਨਾਹੀਦੋਸੁ॥੧॥ਤੈਸਾਹਿਬਕੀਮੈ
ਸਾਰਨਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨੁਖੋਇਪਾਛੈਪਛੁਤਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਲੀਕੋਇਲਤੂਕਿ
ਤਗੁਨਕਾਲੀ॥ਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਕੇਹਉਬਿਰਹੈਜਾਲੀ॥ਪਿਰਹਿਬਿਹੂਨਕਤਹਿ
ਸੁਖੁਪਾਏ॥ਜਾਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਏ॥੨॥ਵਿਧਣਖੂਹੀਮੁੰਧਇਕੇ
ਲੀ॥ਨਾਕੋਸਾਥੀਨਾਕੋਬੇਲੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਸਾਧਸੰਗਿਮੇਲੀ॥ਜਾਫਿਰਿਦੇ
ਖਾਤਾਮੇਰਾਅਲਹੁਬੇਲੀ॥੩॥ਵਾਟਹਮਾਰੀਖਰੀਉਡੀਣੀ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀ
ਬਹੁਤੁਪਿਈਣੀ॥ਉਸੁਊਪਰਿਹੈਮਾਰਗੁਮੇਰਾ॥ਸੇਖਫਰੀਦਾਪੰਥੁਸਮ੍ਹਾਰਿਸ
ਵੇਰਾ॥੪॥੧॥ ਸੂਹੀਲਲਿਤ॥ ਬੇੜਾਬੰਧਿਨਸਕਿਓਬੰਧਨਕੀਵੇਲਾ॥ਭ
ਰਿਸਰਵਰੁਜਬਊਛਲੈਤਬਤਰਣੁਦੁਹੇਲਾ॥੧॥ਹਥੁਨਲਾਇਕਸੁੰਭੜੈਜ
ਲਿਜਾਸੀਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਆਪੀਨ੍ਹੈਪਤਲੀਸਹਕੇਰੇਬੋਲਾ॥ਦੁਧਾਥਣੀ
ਨਆਵਈਫਿਰਿਹੋਇਨਮੇਲਾ॥੨॥ਕਹੈਫਰੀਦੁਸਹੇਲੀਹੋਸਹੁਅਲਾਏਸੀ॥ਹੰਸੁ
ਚਲਸੀਡੁੰਮਣਾਅਹਿਤਨੁਢੇਰੀਥੀਸੀ॥੩॥੨॥ ਕਬੀਰਜੀਕੇ॥੫॥
ਰਵਿਦਾਸਜੀਕੇ॥੩ ਫਰੀਦਜੀਕੇ॥੨ ਜੁਮਲਾ॥੧੦॥

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥

ਤੂਸੁਲਤਾਨੁਕਹਾਹਉਮੀਆਤੇਰੀਕਵਨਵਡਾਈ॥ਜੋਤੂਦੇਹਿਸੁਕਹਾਸੁਆ
ਮੀਮੈਮੂਰਖਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੈਸੇਸ
ਚਮਹਿਰਹਉਰਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਤੇਤੇਰੀ
ਸਭਅਸਨਾਈ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਮੈਅੰਧੁਲੇਕਿਆਚਤੁ
ਰਾਈ॥੨॥ਕਿਆਹਉਕਥੀਕਥੇਕਥਿਦੇਖਾਮੈਅਕਥੁਨਕਥਨਾਜਾਈ॥ਜੋ
ਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਆਖਾਤਿਲੁਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਏਤੇਕੂਕਰਹਉਬੇਗਾ
ਨਾਭਉਕਾਇਸੁਤਨਤਾਈ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਜੇਹੋਇਗਾਤਾਖਸਮੈਨਾਉ
ਨਜਾਈ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁਮੰਦਰੁਤਨੁਵੇਸਕਲੰ
ਦਰੁਘਟਹੀਤੀਰਥਨਾਵਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਨਿਬਸਤੁਹੈਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿ
ਨਆਵਾ॥੧॥ਮਨੁਬੇਧਿਆਦਇਆਲਸੇਤੀਮੇਰੀਮਾਈ॥ਕਉਣੁਜਾਣੈ
ਪੀਰਪਰਾਈ॥ਹਮਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਅ
ਲਖਅਪਾਰਾਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਿਪੁਰਿਲੀ
ਣਾਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਸਿਖਮਤਿਸਭਬੁਧਿਤੁਮਾਰੀਮੰਦਿਰ

ਛਾਵਾਤੇਰੇਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਾਮੇਰੇਸਾਹਿਬਾਗੁਣਗਾਵਾਨਿਤਤੇਰੇ॥
੩॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀਸਰਬਚਿੰਤਤੁਧੁਪਾਸੇ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈ
ਸੋਈਚੰਗਾਇਕਨਾਨਕਕੀਅਰਦਾਸੇ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧
ਆਪੇਸਬਦੁਆਪੇਨੀਸਾਨੁ॥ਆਪੇਸੁਰਤਾਆਪੇਜਾਨੁ॥ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇ
ਖੈਤਾਣੁ॥ਤੂਦਾਤਾਨਾਮੁਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥ਹਉਜਾਚਿ
ਕੁਤੂਅਲਖਅਭੇਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਧਰਕਟੀਨਾਰਿ॥ਭੂੰਡੀ
ਕਾਮਣਿਕਾਮਣਿਆਰਿ॥ਰਾਜੁਰੂਪੁਝੂਠਾਦਿਨਚਾਰਿ॥ਨਾਮੁਮਿਲੈਚਾਨਣੁਅੰਧਿ
ਆਰਿ॥੨॥ਚਖਿਛੋਡੀਸਹਸਾਨਹੀਕੋਇ॥ਬਾਪੁਦਿਸੈਵੇਜਾਤਿਨਹੋਇ॥ਏਕੇ
ਕਉਨਾਹੀਭਉਕੋਇ॥ਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਵੈਸੋਇ॥੩॥ਸਬਦਿਮੁਏਮਨੁਮਨਤੇ
ਮਾਰਿਆ॥ਠਾਕਿਰਹੇਮਨੁਸਾਚੈਧਾਰਿਆ॥ਅਵਰੁਨਸੂਝੈਗੁਰਕਉਵਾਰਿ
ਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧
ਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਸਹਜਿਧਿਆਨੇ॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁਮਾਨੇ॥ਮਨਮੁਖ
ਭਰਮਿਭੁਲੇਬਉਰਾਨੇ॥ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਨੇ॥੧॥
ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਜੀਵਉਮੇਰੀਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਅਰਾਰਹਿਨਸਕੈਖਿ
ਨੁਸਤਿਗੁਰਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਹਉਮਰਉਦੁਖਾ
ਲੀ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਅਪੁਨੇਹਰਿਭਾਲੀ॥ਸਦਬੈਰਾਗਨਿਹਰਿਨਿ
ਹਾਲੀ॥ਅਬਜਾਨੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਲੀ॥੨॥ਅਕਥਕਥਾਕਹੀਐ
ਗੁਰਭਾਇ॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਰਣੀਕਿ
ਆਕਾਰਕਮਾਇ॥ਹਉਮੈਮੇਟਿਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਇ॥੩॥ਮਨਮੁ
ਖਵਿਛੁੜੈਖੋਟੀਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਮਿਲੈਸਾਬਾਸਿ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾ
ਧਾਰੀਦਾਸਨਿਦਾਸਿ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਨਾਮਧਨਰਾਸਿ॥੪॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਖਾਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸੋਇਆ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਕਾਪੜੁ ਅੰ
ਗਿ ਚੜਾਇਆ ॥ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸਰੀਰੁ ਕੁਟੰਬ ਸਹਿਤ ਸਿਉ ਜਿਤੁ ਹੁਣਿ ਖਸਮੁ
ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਪਉੜੀ ਛੁੜਕੀ ਫਿਰਿ ਹਥਿ ਨ ਆਵੈ ਅਹਿਲਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾ
ਇਆ ॥੧॥ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਨ ਦੇਈ ਲਿਵ ਲਾਗਣਿ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਸਾ
ਰੇ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਦਾਤਾ ਜਨ ਸੇਵਕ ਤੇਰੇ ਤਿਨ ਕੇ ਤੈ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਕਿਆ ਏਹਿ ਜੰਤ ਵਿਚਾਰੇ ॥ ਮੁਕਤ ਬੰ
ਧ ਸਭਿ ਤੁਧ ਤੇ ਹੋਏ ਐਸਾ ਆਖਿ ਵਖਾਣੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਮੁਕਤਿ
ਕਹੀਐ ਮਨਮੁਖ ਬੰਧ ਵਿਚਾਰੇ ॥੨॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮੁਕਤੁ ਜਿਸੁ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾ
ਗੀ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹਰਿ ਨਾਲੇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਗਹਣ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਸਚੈ ਆਪਿ
ਸਵਾਰੇ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੇ ਸਿ ਮਨਮੁਖ ਕਹੀਅਹਿ ਨਾ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰੇ ॥
ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਪਾਏ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਹਰਿ ਜਨ
ਮਾਇਆ ਮਾਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਕਾਲਹਿ
ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧
ਅਤੁਲੁ ਕਿਉ ਤੋਲਿਆ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜਾ ਹੋਇ ਤ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ
ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਕੂ ਹੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਵ
ਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਤਾ ਕੋ ਜਾਣੈ ਦੁਬਿਧਾ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਸਰਾਫੁ
ਕਸਵਟੀ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਪਰਖੇ ਆਪਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਤੋਲੇ ਪੂਰਾ ਹੋਇ ॥
ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕਾ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਮੇਲੇ ਸੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਲਗੈ ਤਿਸੁ ਆਇ ॥ ਸਭੁ ਸਚੁ
ਦਿਖਾਲੇ ਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਲਿਵ ਧਾਤੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਆਪਿ ਬੁਝਾ

ਏ ਆਪੇ ਜਾਪੇ ॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਆਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਖਿ ਸੁਣਾ
ਏ ਆਪੇ ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਸੇਵਕੁ
ਸੇਵ ਸਾਹਿਬ ਤੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਬਹਾਨਾ ॥ ਐਸਾ ਇਕੁ ਤੇਰਾ ਖੇਲੁ ਬਨਿਆ
ਹੈ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਸਮਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਪਰਚੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨਾ ॥
ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜ ਧਿਆਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਕੋਈ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਜਬ ਅਪੁ
ਨੀ ਜੋਤਿ ਖਿੰਚਹਿ ਤੂ ਸੁਆਮੀ ਤਬ ਕੋਈ ਕਰਉ ਦਿਖਾ ਵਖਿਆਨਾ ॥੨॥
ਆਪੇ ਗੁਰੁ ਚੇਲਾ ਹੈ ਆਪੇ ਆਪੇ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾਏ
ਤਿਵੈ ਕੋਈ ਚਾਲੈ ਜਿਉ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਭਗਵਾਨਾ ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਤੂ ਸਾਚਾ
ਸਾਹਿਬੁ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਤੇਰੇ ਕਾਮਾ ॥ ਇਕਨਾ ਘਰ ਮਹਿ ਦੇ ਵਡਿਆਈ
ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭਵਹਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩
ਪੂਰਾ ਥਾਟੁ ਬਣਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵੇਖਹੁ ਏਕ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਸੁ ਪਰਪੰਚ ਮਹਿ
ਸਾਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਮਤੁ ਕੋ ਧਰਹੁ ਗੁਮਾਨਾ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਜਿ
ਸ ਨੋ ਮਤਿ ਆਵੈ ਸੋ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥ ਇਹ ਬਾਣੀ ਜੋ ਜੀਅਹੁ
ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਰਵੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗਾ ਕਾ ਹੁਣਿ ਨਿ
ਬੇੜਾ ਨਰ ਮਨੁਖਾ ਨੋ ਏਕੁ ਨਿਧਾਨਾ ॥ ਜਤੁ ਸੰਜਮ ਤੀਰਥ ਓਨਾ ਜੁਗਾ ਕਾ ਧ
ਰਮੁ ਹੈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ॥੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਆਪੋ ਆਪਣਾ ਧ
ਰਮੁ ਹੈ ਸੋਧਿ ਦੇਖਹੁ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਜਗਿ ਤੇ ਪੂਰੇ ਪਰਵਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਸਚੇ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਏ ਚੂਕੈ
ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਕਹਤ ਸੁਣਤ ਸਭੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਤ ਪਾਹਿ ਨਿਧਾ
ਨਾ ॥੩॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆ

ਆਪੇਲਾਏ॥ਤਿਤੁਘਰਿਬਿਲਾਵਲੁਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਮੰਗਲੁਨਾ
ਰੀਗਾਵਹਿਆਏ॥ਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥੧॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾ
ਰੈਜਿਨ੍ਹਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਤੇਰੈਚਾਏ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਆਪਿਵਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਸੋਭਾਸਦਹੀਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲੈ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਤੇਸਬਦਿਰੰਗਾਏ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਰੰਗਿਚਲੂਲੈਹਰਿਰਸਿਭਾਏ॥ਇਹੁਰੰਗੁਕਦੇਨਉਤਰੈਸਾ
ਚਿਸਮਾਏ॥੩॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਿਟਿਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਗਿਆਨੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰੀਤਮੁਮੇਰਾ॥ਜੋਸਾਚਿਰਾਤੇਤਿਨਬਹੁੜਿਨਫੇਰਾ॥
ਨਾਨਕਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਪੂਰਾਗੁਰੁਮੇਰਾ॥੪॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੩
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਅਚਿੰਤਨਾਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਈ॥ਹ
ਉਮੈਮਾਇਆਸਬਦਿਜਲਾਈ॥ਦਰਿਸਾਚੈਗੁਰਤੇਸੋਭਾਪਾਈ॥੧॥ਜ
ਗਦੀਸਸੇਵਉਮੈਅਵਰੁਨਕਾਜਾ॥ਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਹੋਵੈਮਨਿਮੇਰੈਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਾਗਉਤੇਰਾਨਾਮੁਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਕੀਪਰਤੀਤਿਮਨਤੇ
ਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਜੀਵਣੁਮਰਣੁਕੋਸਮਸਰਿਵੇਖੈ॥
ਬਹੁੜਿਨਮਰੈਨਾਜਮੁਪੇਖੈ॥੨॥ਘਰਹੀਮਹਿਸਭਿਕੋਟਨਿਧਾਨ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਿਦਿਖਾਏਗਇਆਅਭਿਮਾਨੁ॥ਸਦਹੀਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਗਾਵੈਏਕੋਨਾਮ॥੩॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਡਿਆਈਪਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰ
ਤੇਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਕੀ
ਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੪॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾ
ਨੁਦਿਖਾਇਆ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅਤਿਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਨਬੁ

ਝੀਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੫॥੬॥੧੦॥੧੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੩ ਉਦਮਮਤਿਪ੍ਰਭਅੰ
ਤਰਜਾਮੀਜਿਉਪ੍ਰੇਰੇਤਿਉਕਰਨਾ॥ਜਿਉਨਟੂਆਤੰਤੁਵਜਾਏਤੰਤੀਤਿ
ਉਵਾਜਹਿਜੰਤਜਨਾ॥੧॥ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਸਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਿਖ
ਤਲਿਖੇਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਹਿਰਦੈਹਰਿਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆ
ਗਿਰਸਤਿਭ੍ਰਮਤੁਹੈਪ੍ਰਾਣੀਰਖਿਲੇਵਹੁਜਨੁਅਪਨਾ॥ਜਿਉਪ੍ਰਹਲਾਦੁਹ
ਰਣਾਖਸਿਗ੍ਰਸਿਓਹਰਿਰਾਖਿਓਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਕਵਨਕਵਨਕੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਕਹੀਐਹਰਿਕੀਏਪਤਿਤਪਵੰਨਾ॥ਓਹੁਢੋਵੈਢੋਰਹਾਥਿਚਮੁਚਮ
ਰੇਹਰਿਉਧਰਿਓਪਰਿਓਸਰਨਾ॥੩॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਭਗਤਭਵਤ
ਰਨਹਮਪਾਪੀਰਾਖੁਪਪਨਾ॥ਹਰਿਦਾਸਨਦਾਸਦਾਸਹਮਕਰੀਅਹੁਜਨ
ਨਾਨਕਦਾਸਦਾਸੰਨਾ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਹਮਮੂਰਖ
ਮੁਗਧਅਗਿਆਨਮਤੀਸਰਣਾਗਤਿਪੁਰਖਅਜਨਮਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਖਿ
ਲੇਵਹੁਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਮਪਾਥਰਹੀਨਅਕਰਮਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਰਾਮਨਾਮੈ
ਰਾਮਾ॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਰਸੁਪਾਈਐਹੋਰਿਤਿਆਗਹੁਨਿਹਫਲਕਾਮਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਸੇਵਕਸੇਹਰਿਤਾਰੇਹਮਨਿਰਗੁਨਰਾਖੁਉਪਮਾਤੁਝਾਬਿ
ਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਹਰਿਜਪੀਐਵਡੇਕਰੰਮਾ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣਧਿ
ਗੁਜੀਵਤੇਤਿਨਵਡਦੂਖਸਹੰਮਾ॥ਓਇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨਿਭਵਾਈਅ
ਹਿਮੰਦਭਾਗੀਮੂੜਅਕਰਮਾ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਧੁਰਿਪੂਰ
ਬਿਲਿਖੇਵਡਕਰਮਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਫ
ਲੁਜਨੰਮਾ॥੪॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਹਮਰਾਚਿਤੁਲੁਭ
ਤਮੋਹਿਬਿਖਿਆਬਹੁਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਭਰਾ॥ਤੁਮਰੀਸੇਵਾਕਰਿਨਸਕਹ

ਪ੍ਰਭ ਹਮ ਕਉ ਕਰਿ ਮੁਗਧ ਪਤਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਨਰਹਰ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੇ ॥ ਜਨ ਊਪਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਧਾਰੀ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮਰੇ ਪਿਤਾ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਸੁ ਕਰਾ ਤੁਮਰੈ ॥ ਸੰਗਿ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਉ ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲੋਹ ਤਰਾ ॥੨॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਹੋਛੀ ਮਤਿ ਮਧਿਮ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵ ਨ ਕਰਾ ॥ ਤੇ ਨਰ ਭਾਗਹੀਨ ਦੁਹਚਾਰੀ ਓਇ ਜਨਮਿ ਮੁਏ ਫਿਰਿ ਮਰਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤੁਮ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਆਮੀ ਤੇ ਨਾਏ ਸੰਤੋਖ ਗੁਰ ਸਰਾ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਈ ਹਰਿ ਭਜਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਪਰਾ ॥੪॥੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਕਰਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਬੋਹਿਥੁ ਹੈ ਕਲਜੁਗਿ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਤਰਹੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਰਿ ਉਚਰਹੁ ॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਤ ਲਿਖੇ ਗੁਨ ਗਾਏ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਪਾਰਿ ਪਰਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਊਤਮੁ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਉਪਦੇਸੁ ਜਨ ਕਰਹੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਫਲ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਮਿਲਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਅਹੁ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਮੀਠਾ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਚਾਖਿ ਦਿਖਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਲਾਗਾ ਤਿਨ ਬਿਸਰੇ ਸਭਿ ਬਿਖ ਰਸਹੁ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਚਾਰੇ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਜਹੁ ॥੪॥੪॥

ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਸੂਦੁ ਵੈਸੁ ਕੋ ਜਾਪੈ ਹਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਜਪੈਨੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਕਰਿ ਪੂਜਹੁ ਨਿਤ ਸੇਵਹੁ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰੈਨੀ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਦੇਖਹੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨੈਨੀ ॥ ਜੋ ਇਛਹੁ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਵਹੁ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ ਗੁਰਮਤਿ ਬੈਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਉਪਾਵ ਚਿਤਵੀਅਹਿ ਬਹੁਤੇਰੇ ਸਾ ਹੋਵੈ ਜਿ ਬਾਤ ਹੋਵੈਨੀ ॥

ਅਪਨਾ ਭਲਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ਬਾਛੈ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿ ਮੈ ਚਿਤਿ ਨ ਚਿਤੈਨੀ ॥੨॥ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਹੁ ਹਰਿ ਜਨ ਏਹਾ ਬਾਤ ਕਠੈਨੀ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਲੈਨੀ ॥੩॥ ਮਤਿ ਸੁਮਤਿ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਜੰਤ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਜੰਤੈਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ ਸੁਆਮੀ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਬੁਲੈਨੀ ॥੪॥੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਅਨਦ ਮੂਲੁ ਧਿਆਇਓ ਪੁਰਖੋਤਮੁ ਅਨਦਿਨੁ ਅਨਦ ਅਨੰਦੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਣਿ ਚੁਕਾਈ ਸਭਿ ਚੂਕੇ ਜਮ ਕੇ ਛੰਦੇ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਗੁਣ ਗਾਏ ਪਰਮਾਨੰਦੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਧਿਕ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਫਿਰਹਿ ਫਿਰੰਦੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਕਿਰਤ ਕੇ ਬਾਧੇ ਜਿਉ ਤੇਲੀ ਬਲਦ ਭਵੰਦੇ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵ ਲਗੇ ਸੇ ਉਧਰੇ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇਵ ਕਰੰਦੇ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਤਿਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ਸਭਿ ਤੂਟੇ ਮਾਇਆ ਫੰਦੇ ॥੩॥ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਆਪੇ ਸੇਵਕੁ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਗੋਵਿੰਦੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪੇ ਆਪਿ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਜਿਉ ਰਾਖੈ ਤਿਵੈ ਰਹੰਦੇ ॥੪॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੩ ਪੜਤਾਲ ॥

ਬੋਲਹੁ ਭਈਆ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਤਾਰਨੋ ॥ ਹਰਿ ਭਰਿਪੁਰੇ ਰਹਿਆ ॥ ਜਲਿ ਥਲੇ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਨਿਤ ਗਾਈਐ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀਆ ਹੈ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿਆ ਹਰਿ ਦੂਖ ਬਿਸਾਰਨਹਾਰਾ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਹੈ ਮੁਕਤਿ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀਈ ਹਮਾਰੀ ਸਫਲ ਜਾਤਾ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤੀ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਰਿ ਆਸਾ ॥ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਬਿਨਸਿ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਵਿਚਿ ਆਸਾ ਹੋਇ ਨਿਰਾਸੀ ॥ ਸੋ ਜਨੁ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਪਾਸੀ ॥ ਕੋਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਨੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਪਗਿ ਲਾਵਨੋ ॥੨॥੧॥੭॥੧੭॥੮॥੭॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥

ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਮੋਹੁ ॥ ਕਿਉ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਤੋਹਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ ਬਿਖਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਪਾਵੈ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਵਨ ਝੁਲਾਰੇ ਮਾਇਆ ਦੇਇ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਸੇਇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ॥ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਆਪਿ ਗੁਰੂ ਰਖਵਾਰਾ ॥੨॥ ਪਾਇਆ ਵੇੜੁ ਮਾਇਆ ਸਰਬ ਭੁਇਅੰਗਾ ॥ ਹਉਮੈ ਪਚੇ ਦੀਪਕ ਦੇਖਿ ਪਤੰਗਾ ॥ ਸਗਲ ਸੀਗਾਰ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ॥ ਜਾ ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈ ॥੩॥ ਹਉ ਫਿਰਉ ਉਦਾਸੀ ਮੈ ਇਕੁ ਰਤਨੁ ਦਸਾਇਆ ॥ ਨਿਰਮੋਲਕੁ ਹੀਰਾ ਮਿਲੈ ਨ ਉਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਲਾਲੁ ॥ ਗੁਰਿ ਖੋਲਿਆ ਪੜਦਾ ਦੇਖਿ ਭਈ ਨਿਹਾਲੁ ॥੪॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਸੁ ਆਇਆ ਸਾਦੁ ॥ ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਮਨ ਮਹਿ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥ ਆਨਦ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਆਖਿ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਰਬ ਕਲਿਆਣ ਕੀਏ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਸੇਵਕੁ ਅਪਨੀ ਲਾਇਓ ਸੇਵ ॥ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਜਪਿ ਅਲਖ ਅਭੇਵ ॥੧॥ ਧਰਤਿ ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਗੁਨ ਗਾਏ ॥ ਦੁਰਤੁ ਗਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਭਨੀ ਥਾਂਈ ਰਵਿਆ ਆਪਿ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਨ ਹੋਇ ਸੰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਲਗੇ ਮਨਿ ਮੀਠੇ ॥ ਨਿਰਬਿਘਨ ਹੋਇ ਸਭ ਥਾਂਈ ਵੂਠੇ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਤੂਠੇ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਰਖਵਾਲੇ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਦੀਸਹਿ ਨਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਖਸਮਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ ॥੪॥੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ॥ ਅਗਨਤ ਗੁਣ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੇ ॥ ਮੋਹਿ ਅਨਾਥ ਤੁਮਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਚਰਨ ਧਿਆਈ ॥੧॥

ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਬਸਹੁ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਲੀਜੈ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈਸੀ ਭੀੜ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨਾਹੀ ਜਮ ਪੀੜ ॥ ਸਰਬ ਦੂਖ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਨਸੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਬਸੈ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਤਨਿ ਆਧਾਰੁ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮੁ ਹੋਵਤ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਿਤਿ ਆਏ ਪੂਰਨ ਸਭ ਕਾਜ ॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਸਭ ਕਾ ਮੁਹਤਾਜ ॥੩॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਬਿਸਰਿ ਗਈ ਸਭ ਦੁਰਮਤਿ ਰੀਤਿ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਨ ਕੈ ਘਰਿ ਸਦਾ ਅਨੰਦ ॥੪॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਯਾਨੜੀਏ ਕੈ ਘਰਿ ॥

ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਮੈ ਮਨਿ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪਾ ਬਿਰਥੀਆ ਪਿਆਰੇ ਰਾਖਨ ਕਉ ਤੁਮ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਜੇ ਮਿਲੈ ਪਿਆਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਹੋਤ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਪਿਆਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਇ ਦਇਆਲਾ ॥ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਗੁਰਦੇਉ ਸੁਆਮੀ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾ ਸੋਇ ਤਿਨਾ ਕੀ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹਿ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੇ ਹੀ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਸੇਵਕੁ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ ਮਾਗੈ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਕਮਾਵਾ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਜਨ ਦੇਖਣੁ ਪਾਵਾ ॥੨॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੇ ਕਾਢੀਅਹਿ ਪਿਆਰੇ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਜਿਨਾ ਵਾਸੋ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧੀਐ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨੈ ਹੋਵੈ ਪਰਗਾਸੋ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਕਾਟੀਐ ਪਿਆਰੇ ਚੂਕੈ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣੇ ॥ ਤਿਨਾ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਅਪਣੇ ਭਾਣੇ ॥੩॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਕਉਣੁ ਜਾਣੈ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਗਾਵਤੇ ਉਧਰਹਿ ਸੁਣਤੇ ਉਧਰਹਿ ਬਿਨਸਹਿ ਪਾਪ ਘਨੇਰੇ ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਮੁਗਧ ਕਉ ਤਾਰੇ ਪਾਹਨ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹ

ਗੋ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖੈਬਨੁਫੀਕਾਤਿਆਗਿਰੀਸਖੀਏਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਪੀਓ॥ਬਿਨੁਰਸਚਾਖੇਬੁਡਿਗਈਸਗਲੀਸੁਖੀਹੋਵਤਜੀਓ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਨਸਕਤਿਹੀਕਾਈਸਾਧਾਦਾਸੀਥੀਓ॥ਨਾਨਕਸੇਦਰਿਸੋਭਾਵੰਤੇਜੋਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਕੀਓ॥੧॥ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਚਿਤਭ੍ਰਮੁਸਖੀਏਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆ॥ਚੰਚਲਿਸੰਗਿਨਚਾਲਤੀਸਖੀਏਅੰਤਿਤਜਿਜਾਵਤਮਾਇਆ॥ਰਸਿਭੋਗਣਅਤਿਰੂਪਰਸਮਾਤੇਇਨਸੰਗਿਸੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿਹਰਿਸਾਧਜਨਸਖੀਏਨਾਨਕਜਿਨੀਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੨॥ਜਾਇਬਸਹੁਵਡਭਾਗਣੀਸਖੀਏਸੰਤਾਸੰਗਿਸਮਾਈਐ॥ਤਹਦੂਖਨਭੂਖਨਰੋਗੁਬਿਆਪੈਚਰਨਕਮਲਲਿਵਲਾਈਐ॥ਤਹਜਨਮਨਮਰਣੁਨਆਵਣਜਾਣਾਨਿਹਚਲੁਸਰਣੀਪਾਈਐ॥ਪ੍ਰੇਮਬਿਛੋਹੁਨਮੋਹੁਬਿਆਪੈਨਾਨਕਹਰਿਏਕੁਧਿਆਈਐ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰਿਮਨੁਬੇਧਿਆਪਿਆਰੇਰਤੜੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਸੇਜਸੁਹਾਵੀਸੰਗਿਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਏ॥ਸਖੀਸਹੇਲੀਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੀਮਨਤਨਇਛਪੁਜਾਏ॥ਨਾਨਕਅਚਰਜੁਅਚਰਜਸਿਉਮਿਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਏ॥੪॥੩॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਏਕਰੂਪਸਗਲੋਪਾਸਾਰਾ॥ਆਪੇਬਨਜੁਆਪਿਬਿਉਹਾਰਾ॥੧॥ਐਸੋਗਿਆਨੁਬਿਰਲੋਈਪਾਏ॥ਜਤਜਤਜਾਈਐਤਤਦ੍ਰਿਸਟਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਰੰਗਨਿਰਗੁਨਇਕਰੰਗਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪਹੀਤਰੰਗਾ॥੨॥ਆਪਹੀਮੰਦਰੁਆਪਹਿਸੇਵਾ॥ਆਪਹੀਪੂਜਾਰੀਆਪਹੀਦੇਵਾ॥੩॥ਆਪਹਿਜੋਗਆਪਹੀਜੁਗਤਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਮੁਕਤਾ॥੪॥੧॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਆਪਿਉਪਾਵਨਆਪਿਸਧਰਨਾ॥ਆਪਿਕਰਾਵਨਦੋਸੁਨਲੈਨਾ॥੧॥ਆਪਨਬਚਨੁਆਪਹੀਕਰਨਾ॥ਆਪਨਬਿਭਉਆਪਹੀਜਰਨਾ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਹੀਮਸਟਿਆਪਹੀਬੁਲਨਾ॥ਆਪਹੀਅਛਲੁਨਜਾਈਛਲਨਾ॥੨॥ਆਪਹੀਗੁਪਤਆਪਿਪਰਗਟਨਾ॥ਆਪਹੀਘਟਿਘਟਿਆਪਿਅਲਿਪਨਾ॥੩॥ਆਪੇਅਵਿਗਤੁਆਪਸੰਗਿਰਚਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕੇਸਭਿਜਚਨਾ॥੪॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਭੂਲੇਮਾਰਗੁਜਿਨਹਿਬਤਾਇਆ॥ਐਸਾਗੁਰੁਵਡਭਾਗੀਪਾਇਆ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਰਾਮਨਾਮੁਚਿਤਾਰੇ॥ਬਸਿਰਹੇਹਿਰਦੈਗੁਰਚਰਨਪਿਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮੋਹਿਮਨੁਲੀਨਾ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨਾ॥੨॥ਦੁਖਸੁਖਕਰਤਜਨਮਿਫੁਨਿਮੂਆ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਿਆਸ੍ਰਮੁਦੀਆ॥੩॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਬੂਡਤਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਨਕਬਾਹਪਕਰਿਸਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੩॥੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਅਰਪਉਸਭੁਅਪਨਾ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥੧॥ਕਰਿਆਸਾਆਇਓਪ੍ਰਭਮਾਗਨਿ॥ਤੁਮ੍ਹਪੇਖਤਸੋਭਾਮੇਰੈਆਗਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਕਰਿਬਹੁਤੁਬੀਚਾਰਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਇਸੁਮਨਹਿਉਧਾਰਉ॥੨॥ਮਤਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀਚਤੁਰਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾਈ॥੩॥ਨੈਨਸੰਤੋਖੇਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਫਲੁਸੋਆਇਆ॥੪॥੪॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਸਾਥਿਨਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਭੁਦੂਖੁਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਸਭਮਹਿਆਪੇ॥ਹਰਿਜਪੁਰਸਨਾਦੁਖੁਨਵਿਆਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਖਾਭੂਖਬਹੁਤਪਤਿਵਿਆਪਿਆ॥ਸੀਤਲਭਏਹਰਿਹਰਿਜਸੁਜਾਪਿਆ॥੨॥ਕੋਟਿਜਤਨਸੰਤੋਖੁਨਪਾਇਆ॥ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਨਾਹਰਿਗੁਨਗਾਇਆ॥੩॥ਦੇਹੁਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਸੁਆਮੀ॥੪॥੫॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸਰਨਾ॥ਕਿਲਬਿਖਕਾਟੈਭਜੁਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥

੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਰ ਕਰਮ ਸਭਿ ਲੋਕਾਚਾਰ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹੋਇ ਉਧਾਰ॥
੨॥ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੇ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਜਿਤੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ॥ ੩॥ ਜ
ਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਕਰੀਐ॥ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਮਿਲੈ ਨਿਸਤਰੀਐ॥ ੪॥ ੯
੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਿਦੇ ਮਹਿ ਚੀਨਾ॥ ਸ
ਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਆਸੀਨਾ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਮੁਖੁ ਊਜਲੁ ਕੀਨਾ॥ ਕਰਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਅਪੁਨਾ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਤੇ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨਾ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜ
ਗਤਿ ਪ੍ਰਗਟੀਨਾ॥ ੨॥ ਨੀਚਾ ਤੇ ਊਚ ਊਨ ਪੂਰੀਨਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਲੀਨਾ॥
੩॥ ਮਨ ਤਨ ਨਿਰਮਲ ਪਾਪ ਜਲਿ ਖੀਨਾ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਪ੍ਰਸੀਨਾ॥ ੪॥
੧੦॥ ੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪਾਈਅਹਿ ਮੀਤਾ॥
ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਈਐ ਚੀਤਾ॥ ੧॥ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੋ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਵਤ॥
ਜਲਨਿ ਬੁਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਹੋਵਤ ਵਡ
ਭਾਗੀ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਰਾਮਹਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ੨॥ ਮਤਿ ਪਤਿ ਧਨੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਅ
ਨੰਦਾ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਰਹੁ ਪਰਮਾਨੰਦਾ॥ ੩॥ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿ
ਆਸ ਘਨੇਰੀ॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥ ੪॥ ੮॥ ੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨ ਸਭ ਗੁਣਹ ਬਿਹੂਨਾ॥ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਅਪੁਨਾ
ਕਰਿ ਲੀਨਾ॥ ੧॥ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿ ਗੋਪਾਲੁ ਸੁਹਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭੁ ਘ
ਰਿ ਮਹਿ ਆਇਆ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ
ਅਬ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ॥ ੨॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਪ੍ਰਭ ਬਿਰਦੁ ਬੇਦਿ ਲੇਖਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮੁ ਸੋ ਨੈਨਹੁ ਪੇਖਿਆ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਨਾਰਾਇਣ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਭਿ ਦੂ
ਖ ਪਲਾਇਣ॥ ੪॥ ੯॥ ੧੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਵਨੁ ਜਾਨੈ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਮਰੀ ਸੇਵਾ॥ ਪ੍ਰਭ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥ ੧॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਪ੍ਰਭ ਗਹਿ

ਰ ਗੰਭੀਰੇ॥ ਊਚ ਮਹਲ ਸੁਆਮੀ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ॥ ਤੂੰ ਅਪਰੰਪਰ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ॥ ੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਏਕਸ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਜਾਨਹੁ ਅਪਨੀ ਪੂਜਾ॥ ੨॥ ਆਪਹੁ
ਕਛੂ ਨ ਹੋਵਤ ਭਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵੈ ਸੋ ਨਾਮੁ ਪਾਈ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਜਨ
ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ॥ ੪॥ ੧੦॥ ੧੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤ ਗਰਭ ਮਹਿ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਆ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ
ਛੋਡਿ ਬਿਖਿਆ ਫਲੁ ਚਾਖਿਆ॥ ੧॥ ਭਜੁ ਗੋਬਿੰਦ ਸਭ ਛੋਡਿ ਜੰਜਾਲ॥ ਜਬ
ਜਮੁ ਆਇ ਸੰਘਾਰੈ ਮੂੜੇ ਤਬ ਤਨੁ ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਬੇਹਾਲ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਨੁ ਮ
ਨੁ ਧਨੁ ਅਪਨਾ ਕਰਿ ਥਾਪਿਆ॥ ਕਰਨਹਾਰੁ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਜਾਪਿਆ॥ ੨॥
ਮਹਾ ਮੋਹ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਰਿਆ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਾਇਆ ਪਟਲਿ ਬਿਸਰਿਆ॥
੩॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਨੁ ਗਾਇਆ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ॥ ੪॥
੧੧॥ ੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪ ਭਾਈ॥ ਨਾ
ਨਕ ਹੋਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਹਾਈ॥ ੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਘਣੇ॥ ਗੁਰ ਪੂਰ
ਪੂਰੇ ਜਾ ਕੀ ਬਾਣੀ ਅਨਿਕ ਗੁਣਾ ਜਾ ਕੇ ਜਾਹਿ ਨ ਗਣੇ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਗਲ ਸ
ਰੰਜਾਮ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪੇ॥ ਭਏ ਮਨੋਰਥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਪੇ॥ ੨॥ ਅਰਥ ਧਰਮ ਕਾਮ
ਮੋਖ ਕਾ ਦਾਤਾ॥ ਪੂਰੀ ਭਈ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਬਿਧਾਤਾ॥ ੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਨਾਨਕਿ
ਰੰਗੁ ਮਾਣਿਆ॥ ਘਰਿ ਆਇਆ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਆਣਿਆ॥ ੪॥ ੧੨॥ ੧੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸ੍ਰਬ ਨਿਧਾਨ ਪੂਰਨ ਗੁਰਦੇਵ॥ ੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਨਰ ਜੀਵੇ॥ ਮਰਿ ਖੁਆਰੁ ਸਾਕਤ ਨਰ ਥੀਵੇ॥ ੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਰ
ਖਵਾਰਾ॥ ਝਖ ਮਾਰਉ ਸਾਕਤੁ ਵੇਚਾਰਾ॥ ੨॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਪਚਹਿ ਘਨੇਰੇ॥
ਮਿਰਤਕ ਫਾਸ ਗਲੈ ਸਿਰਿ ਪੈਰੇ॥ ੩॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜਪਹਿ ਜਨ ਨਾਮਾ ਤਾ ਕੇ ਨਿ
ਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਜਾਮਾ॥ ੪॥ ੧੩॥ ੧੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਦੁਪਦੇ ॥ ਕਵਨਸੰਜੋਗਮਿਲਉਪ੍ਰ
ਭਅਪਨੇ॥ਪਲੁਪਲੁਨਿਮਖਸਦਾਹਰਿਜਪਨੇ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਕੇਨਿ
ਤਧਿਆਵਉ॥ਕਵਨਸੁਮਤਿਜਿਤੁਪ੍ਰੀਤਮੁਪਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਹਰਿਨਾਨਕਬਿਸਰੁਨਕਾਹੂਬੇਰੇ॥੨॥੧॥੧੯॥ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰਭਹਿਰਦੈਧਿਆਏ॥ਰੋਗਗਏਸਗਲੇਸੁਖਪਾ
ਏ॥੧॥ਗੁਰਿਦੁਖੁਕਾਟਿਆਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਸਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਨੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅਕਥਕਥਾਅੰਮ੍ਰਿਤਪ੍ਰਭਬਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਪਿਜੀਵੇਗਿਆਨੀ॥
੨॥੨॥੨੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਾਂਤਿਪਾਈਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੇ॥
ਸੁਖਉਪਜੇਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਪਪਾਪਸੰਤਾਪਬਿਨਾਸੇ॥ਹ
ਰਿਸਿਮਰਤਕਿਲਵਿਖਸਭਿਨਾਸੇ॥੧॥ਅਨਦੁਕਰਹੁਮਿਲਿਸੁੰਦਰਨਾਰੀ॥
ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਮੇਰੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੩॥੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਮਮਤਾਮੋਹਧ੍ਰੋਹਮਦਿਮਾਤਾ॥ਬੰਧਨਿਬਾਧਿਆਅਤਿਬਿਕਰਾਲਾ॥ਦਿਨੁਦਿਨੁ
ਛਿਜਤਬਿਕਾਰਕਰਤਅਉਧਫਾਹੀਫਾਥਾਜਮਕੈਜਾਲਾ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪ੍ਰ
ਭਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਮਹਾਬਿਖਮਸਾਗਰਅਤਿਭਾਰੀਉਧਰਹੁਸਾਧੂਸੰਗਿਰ
ਵਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁਖਦਾਤੇਸਮਰਥਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮ
ਰਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਕੇਬੰਧਨਕਾਟਹੁਪਰਮੇਸਰਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਾਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥੨॥੪॥
੨੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲਅਨੰਦੁਕੀਆਪਰਮੇਸਰਿਅਪ
ਣਾਬਿਰਦੁਸਮ੍ਹਾਰਿਆ॥ਸਾਧਜਨਾਹੋਏਕਿਰਪਾਲਾਬਿਗਸੇਸਭਿਪਰਵਾਰਿਆ
॥੧॥ਕਾਰਜੁਸਤਿਗੁਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਆ॥ਵਡੀਆਰਜਾਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੀ
ਸੂਖਮੰਗਲਕਲਿਆਣਬੀਚਾਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਣਤ੍ਰਿਣਤ੍ਰਿਭਵਣ
ਹਰਿਆਹੋਏਸਗਲੇਜੀਅਸਧਾਰਿਆ॥ਮਨਇਛੇਨਾਨਕਫਲਪਾਏਪੂਰਨਇ

ਛਪੁਜਾਰਿਆ॥੨॥੫॥੨੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਊ
ਪਰਿਹੋਵਤਦਇਆਲੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਾਟੈਸੋਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਭਜੀਐਗੋਪਾਲੁ॥ਗੁਨਗਾਵਤਤੂਟੈਜਮਜਾਲੁ॥੧॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆ
ਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਸਾਧਰਵਾਲ॥੨॥੬॥੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਮਹਿਸਿੰਚਹੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗੁ
ਣਗਾਮ॥੧॥ਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕਰਹੁਮਨਮੇਰੇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭੁਜਾਨਹੁਨੇਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਨਿਰਮਲਭਾਗ॥ਹਰਿਚਰਨੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ
॥੨॥੭॥੨੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਰੋਗੁਗਇਆਪ੍ਰਭਿਆਪਿ
ਗਵਾਇਆ॥ਨੀਦਪਈਸੁਖਸਹਜਘਰੁਆਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਿ
ਰਜਿਭੋਜਨੁਖਾਵਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦਮਾਹਿਧਿਆਈ॥੧॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਪੂਰੇਸਰਨਾਈ॥ਜਿਨਿਅਪਨੇਨਾਮਕੀਪੈਜਰਖਾਈ॥੨॥੮॥
੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਕਰਿਦੀਨੇਅਸਥਿਰਘ
ਰਬਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਨਿੰਦਕਰੈਇਨਗ੍ਰਿਹਨਕੀਤਿਸੁਆਗੈਹੀਮਾਰੈਕਰਤਾ
ਰ॥੧॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਾਕੀਸਰਨਾਈਜਾਕੋਸਬਦੁਅਖੰਡਅਪਾਰ॥੨॥੯॥
੨੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪਸੰਤਾਪਸਗਲੇਗਏਬਿਨਸੇਤੇਰੋਗ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤੂਬਖਸਿਆਸੰਤਨਰਸਭੋਗ॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਸੁਖਾਤੇਰੀ
ਮੰਡਲੀਤੇਰਾਮਨੁਤਨੁਆਰੋਗ॥ਗੁਨਗਾਵਹੁਨਿਤਰਾਮਕੇਇਹਅਵਖਦ
ਜੋਗ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਲਹਿਗਏਬਿਓਗ॥੨॥੧੦॥੨੮॥

੧॥ਆਇਬਸਹੁਘਰਦੇਸ ਮਹਿਇਹਭਲੇਸੰਜੋਗ॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਕਾਹੂਸੰਗਿਨਚਾਲਹੀਮਾਇਆਜੰਜਾਲ॥
ਊਠਿਸਿਧਾਰੇਛਤ੍ਰਪਤਿਸੰਤਨਕੈਖਿਆਲ॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਉਬਿ
ਨਸਨਾਇਹਧੁਰਕੀਢਾਲ॥ਬਹੁਜੋਨੀਜਨਮਹਿਮਰਹਿਬਿਖਿਆਬਿ

ਕਰਾਲਾ॥੧॥ਸਤਿਬਚਨਸਾਧੂਕਹਤਿਨਿਤਜਪਹਿਗੁਪਾਲਾ॥ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿਨਾਨਕਤਰੇਹਰਿਕੇਰੰਗਲਾਲਾ॥੨॥੧੧॥੨੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਸਹਜਸਮਾਧਿਅਨੰਦਸੂਖਪੂਰੇਗੁਰਿਦੀਨ॥ਸਦਾਸਹ
ਈਸੰਗਿਪ੍ਰਭਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਚੀਨ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਗਤ੍ਰਮਹਿਲੋਚ
ਹਿਸਭਿਜੀਆ॥ਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭੂਕਛੁਬਿਘਨੁਨਥੀਆ॥
੧॥ਜਾਕਾਅੰਗੁਦਇਆਲਪ੍ਰਭਤਾਕੇਸਭਦਾਸ॥ਸਦਾਸਦਾਵਡਿਆ
ਈਆਨਾਨਕਗੁਰਪਾਸਿ॥੨॥੧੨॥੩੦॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਮ੍ਰਿਤਮੰਡਲਜ
ਜਿਆ
ਗੁਸਾਜਿਉਬਾਲੂਘਰਬਾਰ॥ਬਿਨਸਤਬਾਰਨਲਾਗਈਜਿਉਕਾਗਦ
ਬੂੰਦਾਰ॥੧॥ਸੁਨਿਮੇਰੀਮਨਸਾਮਨੈਮਾਹਿਸਤਿਦੇਖੁਬੀਚਾਰਿ॥ਸਿਧਸਾ
ਧਿਕਗਿਰਹੀਜੋਗੀਤਜਿਗਏਘਰਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸਾਸੁਪਨਾਰੈਨਿ
ਕਾਤੈਸਾਸੰਸਾਰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਸਭੁਬਿਨਸੀਐਕਿਆਲਗਿਗਾਵਾਰ॥
੨॥ਕਹਾਸੁਭਾਈਮੀਤਹੈਦੇਖੁਨੈਨਪਸਾਰਿ॥ਇਕਿਚਾਲੇਇਕਿਚਾਲਸਹਿ
ਸਭਿਅਪਨੀਵਾਰ॥੩॥ਜਿਨਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਸੇਅਸਥਿਰੁਹਰਿ
ਦੁਆਰਿ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਕਾਦਾਸੁਹੈਰਾਖੁਪੈਜਮੁਰਾਰਿ॥੪॥੧॥੩੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਲੋਕਨਕੀਆਵਡਿਆਈਆਬੈਸੰਤਰਿਪ
ਗਉ॥ਜਿਉਮਿਲੈਪਿਆਰਾਆਪਨਾਤੇਬੋਲਕਰਾਗਉ॥੧॥ਜਉਪ੍ਰਭਜੀ
ਉਦਇਆਲੁਹੋਇਤਉਭਗਤੀਲਾਗਉ॥ਲਪਟਿਰਹਿਓਮਨੁਬਾਸਨਾਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਇਹਤਿਆਗਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਬੇਨਤੀਅਤਿਘਨੀਇਹੁਜੀ
ਉਹੋਮਾਗਉ॥ਅਰਥਆਨਸਭਿਵਾਰਿਆਪ੍ਰਿਅਨਿਮਖਸੋਹਾਗਉ॥੨
ਪੰਚਸੰਗੁਗੁਰਤੇਛੁਟੇਦੋਖਅਰੁਰਾਗਉ॥ਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟਭਇ

ਆਨਿਸਬਾਸੁਰਜਾਗਉ॥੩॥ਸਰਣਿਸੋਹਾਗਨਿਆਇਆਜਿਸੁਮਸਤ
ਕਿਭਾਗਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਪਾਇਆਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲਾਗਉ॥੪॥੨॥੩੨
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਲਾਲਰੰਗੁਤਿਸਕਉਲਗਾਜਿਸਕੇ
ਵਡਭਾਗਾ॥ਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਵਈਨਹਲਾਗੈਦਾਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਸੁਖਦ
ਈਆਮਿਲਿਆਸੁਖਭਾਇ॥ਸਹਜਿਸਮਾਨਾਭੀਤਰੇਛੋਡਿਆਨਹਜਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਰਾਮਰਾਨਹਵਿਆਪਈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਪਾਇਆ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਆਘਾਨਿਆਗੁਰਿਅਮਰੁਕਰਾਇਆ॥੨॥ਸੋਜਾਨੈਜਿਨਿਚਾਖਿਆਹਰਿ
ਨਾਮੁਅਮੋਲਾ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਕਿਆਕਹਿਮੁਖਿਬੋਲਾ॥੩॥ਸ
ਫਲਦਰਸੁਤੇਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਣਨਿਧਿਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਪਾਵਉਧੂਰਿਤੇਰੇਦ
ਸਕੀਨਾਨਕਕੁਰਬਾਣੀ॥੪॥੩॥੩੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਰਾਖਹੁਅਪਨੀਸਰਣਿਪ੍ਰਭਮੋਹਿਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥ਸੇਵਾਕਛੂਨਜਾਨਊਨੀਚ
ਮੂਰਖਾਰੇ॥੧॥ਮਾਨੁਕਰਉਤੁਧੁਊਪਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇ॥ਹਮਅਪਰ
ਧੀਸਦਭੂਲਤੇਤੁਮਬਖਸਨਹਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਅਵਗਨਕਰਹਿਅ
ਸੰਖਨੀਤਿਤੁਮ੍ਹਨਿਰਗੁਨਦਾਤਾਰੇ॥ਦਾਸੀਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਏਕਰਮਹ
ਮਾਰੇ॥੨॥ਤੁਮਦੇਵਹੁਸਭੁਕਿਛੁਦਇਆਧਾਰਿਹਮਅਕਿਰਤਘਨਾਰੇ॥
ਲਾਗਿਪਰੇਤੇਰੇਦਾਨਸਿਤਉਨਚਿਤਿਖਸਮਾਰੇ॥੩॥ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੁ
ਨਹੀਭਵਕਾਟਨਹਾਰੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਰਣਿਦਇਆਲਗੁਰਲੇਹੁਮੁਗਧ
ਉਧਾਰੇ॥੪॥੪॥੩੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਦੋਸੁਨਕਾਹੂਦੀਜੀ
ਐਪ੍ਰਭਅਪਨਾਧਿਆਈਐ॥ਜਿਤੁਸੇਵਿਐਸੁਖੁਹੋਇਘਨਾਮਨਸੋਈ
ਗਾਈਐ॥੧॥ਕਹੀਐਕਾਇਪਿਆਰੇਤੁਝੁਬਿਨਾ॥ਤੁਮ੍ਹਦਇਆਲਸੁ
ਆਮੀਸਭਅਵਗਨਹਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਤੁਮਰਾਖਹੁਤਿਉਰਹ

ਅਵਗੁਣਹਾਰਾ॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਤੇਰੀਆਇਕਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੨॥
ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨਹਿਲੇਤਾਮੁਕਤਾ॥ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਤੇਰੀਆ
ਸਭਤੇਰੀਜੁਗਤਾ॥੩॥ਚਰਨਪਖਾਰਿਕਰਿਸੇਵਜੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਦਇਆਲਪ੍ਰਭਨਾਨਕੁਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੫॥੩੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ ੫ ਮਿਰਤੁਹਸੈਸਿਰਊਪਰੇਪਸੂਆਨਹੀਬੂਝੈ॥ਬਾਦਸਾਦਅ
ਹੰਕਾਰਮਹਿਮਰਣਾਨਹੀਸੂਝੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਆਪਨਾਕਾਹੇਫਿਰਹੁ
ਅਭਾਗੇ॥ਦੇਖਿਕਸੁੰਭਰੰਗੁਲਾਕਾਹੇਭੂਲਿਲਾਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਰਿਪਾ
ਪਦਰਬੁਕੀਆਵਰਤਣਕੈਤਾਈ॥ਮਾਟੀਸਿਉਮਾਟੀਰਲੀਨਾਗਾਉਠਿਜਾ
ਈ॥੨॥ਜਾਕੈਕੀਐਸ੍ਰਮੁਕਰੈਤੇਬੈਰਬਿਰੋਧੀ॥ਅੰਤਕਾਲਿਭਜਿਜਾਹਿਗੇ
ਕਾਹੇਜਲਹੁਕਰੋਧੀ॥੩॥ਦਾਸਰੇਣੁਸੋਈਹੋਆਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧਨਛੁਟੇਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥੪॥੬॥੩੬॥ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੫ ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਿਪਾਰਿਪਰੇਖਲਚਤੁਰਬਕੀਤਾ॥ਅੰ
ਧੁਲੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੂਝਿਆਗੁਰਭੇਟਿਪੁਨੀਤਾ॥੧॥ਮਹਿਮਾਸਾਧੂਸੰਗਕੀ
ਸੁਨਹੁਮੇਰੇਮੀਤਾ॥ਮੈਲੁਖੋਈਕੋਟਿਅਘਹਰੇਨਿਰਮਲਭਏਚੀਤਾ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਐਸੀਭਗਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਕੀਟਿਹਸਤੀਜੀਤਾ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਆਪ
ਨੋਤਿਸੁਅਭੈਦਾਨੁਦੀਤਾ॥੨॥ਸਿੰਘੁਬਿਲਾਈਹੋਇਗਇਓਤ੍ਰਿਣੁਮੇਰੁ
ਦਿਖੀਤਾ॥ਸ੍ਰਮੁਕਰਤੇਦਮਆਢਕਉਤੇਗਨੀਧਨੀਤਾ॥੩॥ਕਵਨਵਡਾ
ਈਕਹਿਸਕਉਬੇਅੰਤਗੁਨੀਤਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਨਾਮੁਦੇਹੁਨਾਨਕਦ
ਰਸਰੀਤਾ॥੪॥੭॥੩੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਹੰਬੁਧਿਪ
ਰਬਾਦਨੀਤਲੋਭਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ਲਪਟਿਕਪਟਿਗ੍ਰਿਹਿਬੇਧਿਆਮਿਥਿ
ਆਬਿਖਿਆਦਿ॥੧॥ਐਸੀਪੇਖੀਨੇਤ੍ਰਮਹਿਪੂਰੇਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥ਰਾਜਮਿ

ਲਖਧਨਜੋਬਨਨਾਮੈਬਿਨੁਬਾਦਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਧੂਪਸੋਗੰਧਤਾਕਾਪਰਭੋ
ਗਾਦਿ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਪਾਪਿਸਟਤਨਹੋਏਦੁਰਗਾਦਿ॥੨॥ਫਿਰਤਫਿਰਤ
ਮਾਨੁਖੁਭਇਆਖਿਨਭੰਗਨਦੇਹਾਦਿ॥ਇਹਅਉਸਰਤੇਚੂਕਿਆਬਹੁਜੋ
ਨਿਭ੍ਰਮਾਦਿ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਗੁਰਮਿਲੇਹਰਿਹਰਿਬਿਸਮਾਦਿ॥ਸੂਖਸਹ
ਜਨਾਨਕਅਨੰਦਤਾਕੈਪੂਰਨਨਾਦ॥੪॥੮॥੩੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਚਰਨਭਏਸੰਤਬੋਹਿਥਾਤਰੇਸਾਗਰੁਜੇਤ॥ਮਾਰਗਪਾਏਉਦਿਆਨਮਹਿਗੁ
ਰਿਦਸੇਭੇਤ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰਿਹੇਤ॥ਊਠਤਬੈ
ਠਤਸੋਵਤੇਹਰਿਹਰਿਹਰਿਚੇਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰਆਗੈਭਗੇਜਬਸਾਧਸੰ
ਗੇਤ॥ਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਘਣੋਲਾਭੁਗ੍ਰਿਹਿਸੋਭਾਸੇਤ॥੨॥ਨਿਹਚਲਆਸਣੁਮਿਟੀ
ਚਿੰਤਨਾਹੀਡੋਲੇਤ॥ਭਰਮੁਭੁਲਾਵਾਮਿਟਿਗਇਆਪ੍ਰਭਪੇਖਤਨੇਤ॥੩॥ਗੁਣ
ਗਭੀਰਗੁਨਨਾਇਕਾਗੁਣਕਹੀਅਹਿਕੇਤ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰੇਤ॥੪॥੯॥੩੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁਸਾਧੂ
ਜੋਜੀਵਨਾਤੇਤੋਬਿਰਥਾਰੀ॥ਮਿਲਤਸੰਗਿਸਭਿਭ੍ਰਮਮਿਟੇਗਤਿਭਈਹਮਾਰੀ॥
੧॥ਜਾਦਿਨਭੇਟੇਸਾਧਮੋਹਿਉਆਦਿਨਬਲਿਹਾਰੀ॥ਤਨੁਮਨੁਅਪਨੋਜੀਅਰਾ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਤਛਡਾਈਮੋਹਤੇਇਤਨੀਦ੍ਰਿੜਤਾਰੀ॥
ਸਗਲਰੇਨਇਹੁਮਨੁਭਇਆਬਿਨਸੀਅਪਧਾਰੀ॥੨॥ਨਿੰਦਚਿੰਦਪਰਦੂਖ
ਨਾਏਖਿਨਮਹਿਜਾਰੀ॥ਦਇਆਮਇਆਅਰੁਨਿਕਟਿਪੇਖੁਨਾਹੀਦੂਰਾਰੀ॥੩॥
ਤਨਮਨਸੀਤਲਭਏਅਬਮੁਕਤੇਸੰਸਾਰੀ॥ਹੀਤਚੀਤਸਭਪ੍ਰਾਨਧਨਨਾਨਕ
ਦਰਸਾਰੀ॥੪॥੧੦॥੪੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਟਹਲਕਰਉਤੇਰੇਦਾ
ਸਕੀਪਗਝਾਰਉਬਾਲ॥ਮਸਤਕੁਅਪਨਾਭੇਟਦੇਉਗੁਨਸੁਨਉਰਸਾਲ॥
੧॥ਤੁਮਮਿਲਤੇਮੇਰਾਮਨੁਜੀਓਤੁਮਮਿਲਹੁਦਇਆਲ॥ਨਿਸਬਾਸੁਰਮਨਿ

ਅਨਭਉਹੋਤਚਿਤਵਤਕਿਰਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਗਤਉਧਾਰਨਸਾਧਪ੍ਰਭ
ਤਿਨਲਾਗਹੁਪਾਲਾ॥ਮੋਕਉਦੀਜੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਸੰਤਨਪਗਰਾਲਾ॥੨॥ਉਕਤਿ
ਸਿਆਨਪਕਛੁਨਹੀਨਾਹੀਕਿਛੁਘਾਲਾ॥ਭ੍ਰਮਭੈਰਾਖਹੁਮੋਹਤੇਕਾਟਹੁਜਮ
ਜਾਲਾ॥੩॥ਬਿਨਉਕਰਉਕਰੁਣਾਪਤੇਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਗੁਣਗਾਵਉਤੇਰੇਸ
ਧਸੰਗਿਨਾਨਕਸੁਖਸਾਲਾ॥੪॥੧੧॥੪੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਕੀਤਾ
ਲੋੜਹਿਸੋਕਰਹਿਤੁਮ੍ਹਬਿਨੁਕਛੁਨਾਹਿ॥ਪਰਤਾਪੁਤੁਮ੍ਹਾਰਾਦੇਖਿਕੈਜਮਦੂਤ
ਛਡਿਜਾਹਿ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਛੂਟੀਐਬਿਨਸੈਅਹੰਮੇਵ॥ਸਰਬਕਲਾਸ
ਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਖੋਜਿਆਨਾਮੈਬਿਨੁ
ਕੂਰ॥ਜੀਵਨਸੁਖੁਸਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪ੍ਰਭਮਨਸਾਪੂਰ॥੨॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵ
ਹੁਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਹਿਸਿਆਨਪਸਭਜਾਲੀ॥ਜਤਕਤਤੁਮ੍ਹਭਰਪੂਰਹਹੁ
ਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲੀ॥੩॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਤੇਮਾਗਨਾਵਡਭਾਗੀਪਾਏਨਾ
ਨਕਕੀਅਰਦਾਸਿਪ੍ਰਭਜੀਵਾਗੁਨਗਾਏ॥੪॥੧੨॥੪੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ ੫ ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਬਾਸਬੈਕਲਮਲਸਭਨਸਨਾ॥ਪ੍ਰਭਸੇਤੀਰੰਗਿਰ
ਤਿਆਤਾਤੇਗਰਭਨਗ੍ਰਸਨਾ॥੧॥ਨਾਮੁਕਹਤਗੋਵਿੰਦਕਾਸੂਚੀਭਈਰਸਨ
ਾ॥ਮਨਤਨਨਿਰਮਲਹੋਈਹੈਗੁਰਕਾਜਪੁਜਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖ
ਤਧ੍ਰਾਪਿਆਮਨਿਰਸੁਲੈਹਸਨਾ॥ਬੁਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਗਟਿਭਈਉਲਟਿਕਮਲੁ
ਬਿਗਸਨਾ॥੨॥ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਸੰਤੋਖੁਹੋਇਸਭਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਾ॥ਦਹਦਿਸ
ਧਾਵਤਮਿਟਿਗਏਨਿਰਮਲਥਾਨਿਬਸਨਾ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾਰੈਰਾਖਿਆਭਏਭ੍ਰ
ਮਭਸਨਾ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨਨਾਨਕਸੁਖੀਪੇਖਿਸਾਧਦਰਸਨਾ॥੪॥੧੩॥੪੩॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸੁਦਾਸਕੈਤਬਹੋਹਿਨਿਹਾਲੁ॥
ਰਾਜਮਿਲਖਸਿਕਦਾਰੀਆਅਗਨੀਮਹਿਜਾਲੁ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕਾਛੋਹਰ

ਤਿਸੁਚਰਣੀਲਾਗਿ॥ਮਾਇਆਧਾਰੀਛਤ੍ਰਪਤਿਤਿਨਛੋਡਉਤਿਆਗਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕਾਦਾਨਾਰੂਖਾਸੋਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸਾਕਤਛਤੀਹਪ੍ਰਕਾਰ
ਤੇਬਿਖੂਸਮਾਨ॥੨॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਲੂਗਰਾਓਢਿਨਗਨਨਹੋਈ॥ਸਾਕਤਸਿਰ
ਪਾਉਰੇਸਮੀਪਹਿਰਤਪਤਿਖੋਈ॥੩॥ਸਾਕਤਸਿਉਮੁਖਿਜੋਰਿਐਅਧਵੀ
ਚਹੁਟੂਟੈ॥ਹਰਿਜਨਕੀਸੇਵਾਜੋਕਰੇਇਤਊਤਹਿਛੂਟੈ॥੪॥ਸਭਕਿਛੁਤੁਮਹੀ
ਤੇਹੋਆਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਸਾਧਕਾਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥
੫॥੧੪॥੪੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨਉਹਰਿਹਰਿਹਰੇ
ਠਾਕੁਰਜਸੁਗਾਵਉ॥ਸੰਤਚਰਣਕਰਸੀਸੁਧਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਦਇਆਲਪ੍ਰਭਇਹਨਿਧਿਸਿਧਿਪਾਵਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਲੈ
ਮਾਥੈਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਵਮਲੋਵਾਆਪੁਤਿਆਗਿਸੰਤਸੰਗਿਸਮਾਵਉ॥
ਨੀਚਤੇਨੀਚੁਅਤਿਨੀਚੁਹੋਇਕਰਿਬਿਨਉਬੁਲਾਵਉ॥੨॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਨਹਵੀਸ
ਰੈਅਨਕਤਹਿਨਧਾਵਉ॥ਸਫਲਦਰਸਨਗੁਰੁਭੇਟੀਐਮਾਨੁਮੋਹੁਮਿਟਾਵਉ॥੩॥
ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੀਗਾਰੁਬਨਾਵਉ॥ਸਫਲਸੁਹਾਗਣਿਨਾਨਕਾਅਪੁ
ਨੇਪ੍ਰਭਭਾਵਉ॥੪॥੧੫॥੪੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਟਲਬਚਨ
ਸਾਧੂਜਨਾਸਭਮਹਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਜਿਸੁਜਨਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁਤਿਸੁਭੇਟੈਹਰਿਰਾ
ਇਆ॥੧॥ਇਹਪਰਤੀਤਿਗੋਵਿੰਦਕੀਜਪਿਹਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਿਕ
ਬਾਤਾਸਭਿਕਰਿਰਹੇਗੁਰੁਘਰਿਲੈਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਣਿਪਰੇਕੀਰਾਖਤ
ਾਨਾਹੀਸਹਸਾਇਆ॥ਕਰਮਭੂਮਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਇਅਉਸਰੁਦੁਲਭਾਇਆ॥੨॥
ਅੰਤਰਜਾਮੀਆਪਿਪ੍ਰਭੁਸਭਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਘਣੇਕਰੇਠਾਕੁ
ਰਬਿਰਦਾਇਆ॥੩॥ਮਤਭੂਲਹੁਮਾਨੁਖਜਨਮਾਇਆਭਰਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਤਿਸੁਪਤਿਰਾਖਸੀਜੋਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥੪॥੧੬॥੪੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥

ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਟੀਤੇਜਿਨਿਸਾਜਿਆਕਰਿਦੁਰਲਭਦੇਹਅਨਿਕਛਿਦ੍ਰਮ
ਨਮਹਿਢਕੇਨਿਰਮਲਦ੍ਰਿਸਟੇਹ॥੧॥ਕਿਉਬਿਸਰੈਪ੍ਰਭੁਮਨੈਤੇਜਿਸਕੇਗੁਣ
ਏਹ॥ਪ੍ਰਭਤਜਿਰਚੇਜਿਆਨਸਿਉਸੋਰਲੀਐਖੇਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਹੁਸਿ
ਮਰਹੁਸਾਸਿਸਾਸਿਮਤਬਿਲਮਕਰੇਹ॥ਛੋਡਿਪ੍ਰਪੰਚੁਪ੍ਰਭਸਿਉਰਚਹੁਤਜਿਕੂ
ੜੇਨੇਹ॥੨॥ਜਿਨਿਅਨਿਕਏਕਬਹੁਰੰਗਕੀਏਹੈਹੋਸੀਏਹ॥ਕਰਿਸੇਵਾਤਿਸੁਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਤੇਮਤਿਲੇਹ॥੩॥ਊਚੇਤੇਊਚਾਵਡਾਸਭਸੰਗਿਬਰਨੇਹ॥ਦਾਸ
ਦਾਸਕੋਦਾਸਰਾਨਾਨਕਕਰਿਲੇਹ॥੪॥੧੭॥੪੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਏਕਟੇਕਗੋਵਿੰਦਕੀਤਿਆਗੀਅਨਆਸ॥ਸਭਊਪਰਿਸਮਰਥਪ੍ਰਭਪੂਰਨ
ਗੁਣਤਾਸ॥੧॥ਜਨਕਾਨਾਮੁਅਧਾਰੁਹੈਪ੍ਰਭਸਰਣੀਪਾਹਿ॥ਪਰਮੇਸਰਕਾਆਸ
ਰਾਸੰਤਨਮਨਮਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪਿਰਖੈਆਪਿਦੇਵਸੀਆਪੇਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥
ਦੀਨਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧੇਸਾਸਿਸਾਸਿਸਮਾਰੈ॥੨॥ਕਰਣਹਾਰੁਜੋਕਰਿਰਹਿਆ
ਸਾਈਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਉਪਦੇਸਿਆਸੁਖੁਖਸਮਰਜਾਈ॥੩॥ਚਿੰਤ
ਅੰਦੇਸਾਗਣਤਤਜਿਜਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਨਹਬਿਨਸੈਨਹਛੋਡਿਜਾਇਨਾਨਕ
ਰੰਗਿਰਾਤਾ॥੪॥੧੮॥੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮਹਾਤਪਤਿਤੇ
ਭਈਸਾਂਤਿਪਰਸਤਪਾਪਨਾਠਾ॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਗਲਤਥੇਕਾਢੇਦੇਹਾਥਾ॥੧॥ਓ
ਇਹਮਾਰੇਸਾਜਨਾਹਮਉਨਕੀਰੇਨ॥ਜਿਨਭੇਟਤਹੋਵਤਸੁਖੀਜੀਅਦਾਨੁਦੇਨ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਰਾਪੂਰਬਲਾਲੀਖਿਆਮਿਲਿਆਅਬਆਇ॥ਬਸਤਸੰਗਿਹਰਿਸਾ
ਧਕੈਪੂਰਨਆਸਾਇ॥੨॥ਭੈਬਿਨਸੇਤਿਹੁਲੋਕਕੇਪਾਏਸੁਖਥਾਨ॥ਦਇਆਕ
ਰੀਸਮਰਥਗੁਰਿਬਸਿਆਮਨਿਨਾਮ॥੩॥ਨਾਨਕਕੀਤੂਟੇਕਪ੍ਰਭਤੇਰਾਆ
ਧਾਰ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਹਰਿਅਗਮਅਪਾਰ॥੪॥੧੯॥੪੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸੋਈਮਲੀਨੁਦੀਨੁਹੀਨੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੂਬਿਸਰਾਨਾ॥

ਕਰਨੈਹਾਰੁਨਬੂਝਈਆਪੁਗਨੈਬਿਗਾਨਾ॥੧॥ਦੂਖੁਤਦੇਜਦਿਵੀਸਰੈਸੁਖੁ
ਪ੍ਰਭਚਿਤਿਆਏ॥ਸੰਤਨਕੈਆਨੰਦੁਏਹੁਨਿਤਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਊਚੇਤੇਨੀਚਾਕਰੈਨੀਚਖਿਨਮਹਿਥਾਪੈ॥ਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਈਐਠਾਕੁਰਪਰ
ਤਾਪੈ॥੨॥ਪੇਖਤਲੀਲਾਰੰਗਰੂਪਚਲਨੈਦਿਨੁਆਇਆ॥ਸੁਪਨੇਕਾਸੁਪਨਾ
ਭਇਆਸੰਗਿਚਲਿਆਕਮਾਇਆ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀ
ਸਰਣਾਈ॥ਹਰਿਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨਕੁਜਪੈਸਦਸਦਬਲਿਜਾਈ॥੪॥੨੦॥
੫੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਜਲੁਢੋਵਉਇਹਸੀਸਕਰਿਕਰਪਗ
ਪਖਲਾਵਉ॥ਬਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰੀਆਦਰਸੁਪੇਖਿਜੀਵਾਵਉ॥੧॥ਕਰ
ਉਮਨੋਰਥਮਨੈਮਾਹਿਅਪਨੇਪ੍ਰਭਤੇਪਾਵਉ॥ਦੇਉਸੂਹਨੀਸਾਧਕੈਬੀਜਨੁ
ਢੋਲਾਵਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣਸੰਤਬੋਲਤੇਸੁਣਿਮਨਹਿਪੀਲਾਵਉ॥
ਉਆਰਸਮਹਿਸਾਂਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇਬਿਖੈਜਲਨਿਬੁਝਾਵਉ॥੨॥ਜਬਭਗ
ਤਿਕਰਹਿਸੰਤਮੰਡਲੀਤਿਨਿਮਿਲਿਹਰਿਗਾਵਉ॥ਕਰਉਨਮਸਕਾਰਭਗਤਜ
ਨਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਵਉ॥੩॥ਊਠਤਬੈਠਤਜਪਿਨਾਮੁਇਹੁਕਰਮੁਕਮਾਵਉ॥
ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਸਰਣਿਸਮਾਵਉ॥੪॥੨੧॥੫੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਇਹੁਸਾਗਰੁਸੋਈਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈ
ਸੰਗਿਵਸੈਵਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੧॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵੈਦਾਸੁਤੁਮਬਾਣੀਜਨਆ
ਖੀ॥ਪ੍ਰਗਟਭਈਸਭਲੋਅਮਹਿਸੇਵਕਕੀਰਾਖੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਨਿਸਾ
ਗਰਤੇਕਾਢਿਅਨੁਪ੍ਰਭਿਜਲਨਿਬੁਝਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਜਲੁਸੰਚਿਆਗੁ
ਰਭਏਸਹਾਈ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਕਾਟਿਆਸੁਖਕਾਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਕਾ
ਟੀਸਿਲਕਭ੍ਰਮਮੋਹਕੀਅਪਨੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥੩॥ਮਤਕੋਈਜਾਣਹੁਅਵਰੁ
ਕਛੁਸਭਪ੍ਰਭਕੈਹਾਥਿ॥ਸਰਬਸੁਖਨਾਨਕਪਾਏਸੰਗਿਸੰਤਨਸਾਥਿ॥੪॥

੨੨॥੫੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਬੰਧਨਕਾਟੇਆਪਿਪ੍ਰਭਿਹੋਆ
ਕਿਰਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰਭਪਾਰਬ੍ਰਹਮਤਾਕੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥
੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਕਿਰਪਾਕਰੀਕਾਟਿਆਦੁਖੁਰੋਗੁ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਸੁਖੀ
ਭਇਆਪ੍ਰਭਧਿਆਵਨਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈ
ਜਿਤੁਰੋਗੁਨਵਿਆਪੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਨਿਤਨਿਹਿਤੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਜਾਪੈ॥
੨॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਜਾਪੀਐਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਉਤਰ
ਹਿਸੁਧੁਹੋਇਸਾਧੂਸਰਣਾਈ॥੩॥ਸੁਨਤਜਪਤਹਰਿਨਾਮੁਜਸੁਤਾਕੀਦੂ
ਰਿਬਲਾਈ॥ਮਹਾਮੰਤ੍ਰੁਨਾਨਕੁਕਥੈਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥੪॥੨੩॥੫੩
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਭੈਤੇਉਪਜੈਭਗਤਿਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਹੋਇਸਾਂਤਿ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਗੋਵਿੰਦਕਾਬਿਨਸੈਭ੍ਰਮਭ੍ਰਾਂਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਸੁਭੇਟਿਆ
ਤਾਕੈਸੁਖਿਪਰਵੇਸੁ॥ਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੀਐਸੁਣੀਐਉਪਦੇਸੁ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਸਿਮਰਤਸਿਮਰੀਐਸੋਪੁਰਖੁਦਾਤਾਰੁ॥ਮਨਤੇਕਬਹੁ
ਨਵੀਸਰੈਸੋਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਰੰਗੁਲਗਾਅਚਰਜ
ਗੁਰਦੇਵ॥ਜਾਕਉਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਤਾਕਉਲਾਵਹੁਸੇਵ॥੩॥ਨਿਧਿ
ਨਿਧਾਨਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਮਨਿਤਨਿਆਨੰਦ॥ਨਾਨਕਕਬਹੁਨਵੀਸਰੈਪ੍ਰਭ
ਪਰਮਾਨੰਦ॥੪॥੨੪॥੫੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀ
ਮਮਤਾਗਈਨਾਠੇਭੈਭਰਮਾ॥ਥਿਤਿਪਾਈਆਨਦੁਭਇਆਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰ
ਮਾ॥੧॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਆਰਾਧਿਆਬਿਨਸੀਮੇਰੀਪੀਰ॥ਤਨੁਮਨੁਸਭੁਸੀਤ
ਲੁਭਇਆਪਾਇਆਸੁਖੁਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਵਤਹਰਿਜਪਿਜਾਗਿ
ਆਪੇਖਿਆਬਿਸਮਾਦੁ॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਆਤਾਕਾਅਚਰਜ
ਸੁਆਦੁ॥੨॥ਆਪਿਮੁਕਤੁਸੰਗੀਤਰੇਕੁਲਕੁਟੰਬਉਧਾਰੇ॥ਸਫਲ

ਸੇਵਾਗੁਰਦੇਵਕੀਨਿਰਮਲਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਨੀਚੁਅਨਾਥੁਅਜਾਨੁਮੈ
ਨਿਰਗੁਨੁਗੁਣਹੀਨੁ॥ਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਪ੍ਰਭਿਅਪਨਾਕੀਨੁ॥੪
॥੨੫॥੫੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਆਸਰਾ
ਅਨਨਾਹੀਠਾਉ॥ਤਾਣੁਦੀਬਾਣੁਪਰਵਾਰਧਨੁਪ੍ਰਭਤੇਰਾਨਾਉ॥੧॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਿਆਪਣੀਅਪਨੇਦਾਸਰਖਿਲੀਏ॥ਨਿੰਦਕਨਿੰਦਾਕਰਿਪਚੇ
ਜਮਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਾਏਕੁਧਿਆਵਨਾਦੂਸਰਕੋਨਾਹਿ॥
ਏਕਸੁਆਗੈਬੇਨਤੀਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਇ॥੨॥ਕਥਾਪੁਰਾਤਨਇਉਸੁਣੀ
ਭਗਤਨਕੀਬਾਨੀ॥ਸਗਲਦੁਸਟਖੰਡਖੰਡਕੀਏਜਨਲੀਏਮਾਨੀ॥੩॥
ਸਤਿਬਚਨਨਾਨਕੁਕਹੈਪਰਗਟਸਭਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਸਰਣਿਪ੍ਰ
ਭਤਿਨਕਉਭਉਨਾਹਿ॥੪॥੨੬॥੫੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਬੰਧਨਕਾਟੈਸੋਪ੍ਰਭੂਜਾਕੈਕਲਹਾਥ॥ਅਵਰਕਰਮਨਹੀਛੂਟੀਐਰਾਖਹੁ
ਹਰਿਨਾਥ॥੧॥ਤਉਸਰਣਾਗਤਿਮਾਧਵੇਪੂਰਨਦਇਆਲ॥ਛੂਟਿਜਾਇ
ਸੰਸਾਰਤੇਰਾਖੈਗੋਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਸਾਭਰਮਬਿਕਾਰਮੋਹਇਨਮਹਿ
ਲੋਭਾਨਾ॥ਝੂਠੁਸਮਗ੍ਰੀਮਨਿਵਸੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਜਾਨਾ॥੨॥ਪਰਮਜੋਤਿ
ਪੂਰਨਪੁਰਖਸਭਿਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਉਰਹਾਪ੍ਰਭਅਗਮ
ਅਪਾਰੇ॥੩॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਪ੍ਰਭਦੇਹਿਅਪਨਾਨਾਉ॥ਨਾਨਕਤ
ਰੀਐਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥੪॥੨੭॥੫੭॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫ ਕਵਨੁਕਵਨੁਨਹੀਪਤਰਿਆਤੁਮ੍ਹਰੀਪਰਤੀਤਿ॥
ਮਹਾਮੋਹਨੀਮੋਹਿਆਨਰਕਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਮਨਖੁਟਹਰਤੇਰਾਨਹੀਬਿ
ਸਾਸੁਤੂਮਹਾਉਦਮਾਦਾ॥ਖਰਕਾਪੈਖਰੁਤਉਛੁਟੈਜਉਊਪਰਿਲਾਦਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਤੁਮ੍ਹਖੰਡੇਜਮਕੇਦੁਖਡਾਂਡ॥ਸਿਮਰਹਿ

ਨਾਤੀਜੇਨਿਭੁਖਨਗਲਜੋਭੰਡਾ॥੨॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੁਹਾਈਮਤਮੀਤੁਤਿਸ
ਸਿਉਤਿਨਭੇਤੁ॥ਵਧੇਪਰਬਤਵਡਬਈਉਪਜਿਉਮਤਾਖੇਤੁ॥੩॥ਨਾਨ
ਕਤਿਨਸੰਤਨਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਮਨੁਵਸਿਕੀਨਾ॥ਤਨੁਧਨੁਸਰਬਸੁਆ
ਪਣਾਪ੍ਰਭਜਨਕਉਦੀਨਾ॥੪॥੨੮॥੫੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਉਦਮੁਕਰਤਅਨੰਦੁਭਇਆਸਿਮਰਤਸੁਖਸਾਰੁ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁ
ਗੋਬਿੰਦਕਾਪੂਰਨਬੀਚਾਰੁ॥੧॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਕੇਜਪਤਹਰਿਜਪਿਹ
ਉਜੀਵਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਅਰਾਧਤੇਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਸੁਖਿਬਸੇਸਭਕੈਮਨਿਲੋਚ॥ਪਰਉਪਕਾਰੁਨਿਤਚਿ
ਤਵਤੇਨਾਹੀਕਛੁਪੋਚ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਥਾਨੁਬਸੰਤਧੰਨੁਜਹਜਪੀਐਨਾਮੁ॥
ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਹਰਿਅਤਿਘਨਾਸੁਖਸਹਜਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥੩॥ਮਨਤੇਕਦੇ
ਨਵੀਸਰੈਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਾਕੈਸਭੁਕਿਛੁ
ਹਾਥ॥੪॥੨੯॥੫੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨਿਤੂਬੰਧਿਕ
ਰਿਛੋਡਿਆਫੁਨਿਸੁਖਮਹਿਪਾਇਆ॥ਸਦਾਸਿਮਰਿਚਰਣਾਰਬਿੰਦ
ਸੀਤਲਹੋਤਾਇਆ॥੧॥ਜੀਵਤਿਆਅਥਵਾਮੁਇਆਕਿਛੁਕਾਮਿਨ
ਆਵੈ॥ਜਿਨਿਏਹੁਰਚਨੁਰਚਾਇਆਕੋਊਤਿਸਸਿਉਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਰੇਪ੍ਰਾਣੀਉਸਨਸੀਤਕਰਤਾਕਰੈਘਾਮਤੇਕਾਢੈ॥ਕੀਰੀਤੇਹਸ
ਤੀਕਰੈਟੂਟਾਲੇਗਾਢੈ॥੨॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਾਪ੍ਰਭਕੀਇ
ਹਕਿਰਤਿ॥ਕਿਰਤਕਮਾਵਨਸਰਬਫਲਰਵੀਐਹਰਿਨਿਰਤਿ॥੩॥ਹਮ
ਤੇਕਛੂਨਹੋਵਨਾਸਰਣਿਪ੍ਰਭਸਾਧ॥ਮੋਹਮਗਨਕੂਪਅੰਧਤੇਨਾਨਕ
ਗੁਰਕਾਢ॥੪॥੩੦॥੬੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਖੋਜਤਖੋ
ਜਤਮੈਫਿਰਾਖੋਜਉਬਨਥਾਨ॥ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਪ੍ਰਭਐਸੇ

ਭਗਵਾਨ॥੧॥ਕਬਦੇਖਉਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਆਤਮਕੈਰੰਗਿ॥ਜਾਗਨਤੇ
ਸੁਪਨਾਭਲਾਬਸੀਐਪ੍ਰਭਸੰਗਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨਆਸ੍ਰਮਸਾਸਤ੍ਰ
ਸੁਨਉਦਰਸਨਕੀਪਿਆਸ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਨਪੰਚਤਤਠਾਕੁਰਅਬਿਨਾਸ॥
੨॥ਓਹੁਸਰੂਪੁਸੰਤਨਕਹਹਿਵਿਰਲੇਜੋਗੀਸੁਰ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮਿ
ਲੇਧਨਿਧਨਿਤੇਈਸੁਰ॥੩॥ਸੋਅੰਤਰਿਸੋਬਾਹਰੇਬਿਨਸੇਤਹਭਰਮਾ॥
ਨਾਨਕਤਿਸੁਪ੍ਰਭੁਭੇਟਿਆਜਾਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥੪॥੩੧॥੬੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਜੰਤਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਦੇਖਿਪ੍ਰਭ
ਪਰਤਾਪ॥ਕਰਜੁਉਤਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰੂਕਰਿਆਹਰੁਆਪਿ॥੧॥ਖਾਤ
ਖਰਚਤਨਿਬਹਤਰਹੈਗੁਰਸਬਦੁਅਖੂਟ॥ਪੂਰਨਭਈਸਮਗਰੀਕਬ
ਹੂਨਹੀਤੂਟ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਆਰਾਧਨਾਹਰਿਨਿਧਿਆਪਾਰ॥ਧ
ਰਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਦੇਤੇਨਹੀਬਾਰ॥੨॥ਭਗਤਅਰਾਧਹਿਏਕਰੰਗਿ
ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਾਲ॥ਰਾਮਨਾਮਧਨੁਸੰਚਿਆਜਾਕਾਨਹੀਸੁਮਾਰ॥੩॥ਸਰਣਿ
ਪਰੇਪ੍ਰਭਤੇਰੀਆਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਅੰਤੁਨਪਾਈਐਬੇਅੰਤ
ਗੁਸਾਈ॥੪॥੩੨॥੬੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਪੂਰਨਪ੍ਰਭੂਕਾਰਜਭਏਰਾਸਿ॥ਕਰਤਾਰਪੁਰਿਕਰਤਾਵਸੈਸੰਤਨਕੈਪਾ
ਸਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਘਨੁਨਕੋਊਲਾਗਤਾਗੁਰਪਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਰਖਵਾ
ਲਾਗੋਬਿੰਦਰਾਇਭਗਤਨਕੀਰਾਸਿ॥੧॥ਤੋਟਿਨਆਵੈਕਦੇਮੂਲਿਪੂਰਨ
ਭੰਡਾਰ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨਿਤਨਿਬਸੇਪ੍ਰਭਅਗਮਅਪਾਰ॥੨॥ਬਸਤ
ਕਮਾਵਤਸਭਿਸੁਖੀਕਿਛੁਊਨਨਦੀਸੈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਭੇਟੇਪ੍ਰਭੂਪੂਰ
ਨਜਗਦੀਸੈ॥੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਸਭੈਕਰਹਿਸਚੁਥਾਨੁਸੁਹਾਇਆ॥ਜ
ਪਿਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨਸੁਖਪੂਰਾਗੁਰੁਪਾਇਆ॥੪॥੩੩॥੬੩॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੀਐ ਹੋਈਐ ਆਰੋਗ ਰਾਮਚੰਦ ਕੀ ਲਸਟਿਕਾ ਜਿਨਿ ਮਾਰਿਆ ਰੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਜਾਪੀਐ ਨਿਤ ਕੀਚੈ ਭੋਗੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਵਾਰਣੈ ਮਿਲਿਆ ਸੰਜੋਗੁ ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਸੈ ਬਿਓਗੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੁ ॥੨॥੩੪॥੬੪॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਦੁਪਦੇ ਅਵਰਿ ਉਪਾਵ ਸਭਿ ਤਿਆਗਿਆ ਦਾਰੂ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ਤਾਪ ਪਾਪ ਸਭਿ ਮਿਟੇ ਰੋਗ ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਭਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਸਗਲਾ ਦੁਖੁ ਗਇਆ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਰਾਖਿਆ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਮਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਾਹ ਪਕੜਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿਆ ਕੀਨਾ ਅਪਨਇਆ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਮਨ ਤਨ ਸੁਖੀ ਨਾਨਕ ਨਿਰਭਇਆ ॥੨॥੧॥੬੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰੁ ਧਰਿ ਮਸਤਕਿ ਥਾਪਿਆ ਨਾਮੁ ਦੀਨੋ ਦਾਨਿ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੀ ਤਾ ਕੀ ਨਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਆਪੇ ਹੀ ਪ੍ਰਭੁ ਰਾਖਤਾ ਭਗਤਨ ਕੀ ਆਨਿ ਜੋ ਜੋ ਚਿਤਵਹਿ ਸਾਧ ਜਨ ਸੋ ਲੇਤਾ ਮਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨਿ ॥੨॥੨॥੬੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਣ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਦੀਨੋ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਜਨ ਪਰੇ ਤਾ ਕਾ ਸਦ ਪਰਤਾਪੁ ॥੧॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਅਪਾਰ ਪ੍ਰਭ ਤਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਸੇਵ ਰਾਮ ਰਾਜ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰਿ ਕੀਨੇ ਗੁਰਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਲਾਗੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਭਇ ਦੁਸਮਨ ਭਾਗੈ ॥੨॥੩॥੬੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰਭੁ

ਆਰਾਧੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਸਮਾਗੈ ਉਚਰਤ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਜਸੁ ਦੂਰ ਤੇ ਜਮੁ ਭਾਗੈ ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜੋ ਜਨੁ ਜਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦ ਜਾਗੈ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਨਹ ਜੋਹਈ ਤਿਤੁ ਚਾਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਨਸੇ ਅਨਰਾਗੈ ਆਨੰਦ ਮਗਨ ਰਸਿ ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਾਗੈ ॥੨॥੪॥੬੮॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਵਸਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕੈ ਜੋ ਕਹੈ ਸੁ ਕਰਨਾ ਭਏ ਪ੍ਰਸੰਨ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਭਉ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਕਰਨਾ ॥੧॥ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਦੇ ਤੁਧੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਜੋਰੁ ॥੨॥੫॥੬੯॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਨਾ ਨਾਠਾ ਦੁਖ ਠਾਉ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਪਾਏ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਾ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਉ ॥੧॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਨੇ ਚਰਨਨ ਬਲਿ ਜਾਉ ਅਨਦ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਬਨੇ ਪੇਖਤ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਥਾ ਕੀਰਤਨੁ ਰਾਗ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਇਹੁ ਬਨਿਓ ਸੁਆਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਉ ॥੨॥੬॥੭੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦਾਸ ਤੇਰੇ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਰਿਦ ਕਰਿ ਪਰਗਾਸੁ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਦੋਖਨ ਕੋ ਨਾਸੁ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਕਾ ਆਸਰਾ ਪ੍ਰਭ ਪੁਰਖ ਗੁਣਤਾਸੁ ਕੀਰਤਨ ਨਾਮੁ ਸਿਮਰਤ ਰਹਉ ਜਬ ਲਗੁ ਘਟਿ ਸਾਸੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬੰਧਪ ਤੂਹੈ ਤੂ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕੋ ਨਿਰਮਲ ਜਾਸੁ ॥੨॥੭॥੭੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਹਰਿ ਗਾਈਐ ਸਭਿ ਭਲਾ ਮਨਾਵਹਿ ਸਾਧੁ ਸਾਧੁ ਮੁਖ ਤੇ ਕਹਹਿ ਸੁਣਿ ਦਾਸ ਮਿਲਾਵਹਿ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਕਲਿਆਣ ਰਸ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਕੀਨਾ ਜੀਅ ਸਗਲ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੀਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣੀ ਗ

ਤੀਆ ਨਾਨਕ ਭਗਤ ਅਨੰਦ ਮੈ ਪੇਖਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਧੀਰ ॥੨॥੮॥੯੨॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਹੋਏ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀ
ਆ ਅਪਨਾ ਸੇਵਕੋ ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਤੁਝਹਿ ਨ ਜੋਹੈ ਕੋ ਮੀਤ ਜਨ ਤੂੰ
ਗੁਰ ਕਾ ਦਾਸ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਤੂੰ ਰਾਖਿਆ ਦੇ ਅਪਨੇ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਅਨ
ਕਾ ਦਾਤਾ ਏਕੁ ਹੈ ਬੀਆ ਨਹੀ ਹੋਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਬੇਨੰਤੀਆ ਮੈ ਤੇਰਾ ਜੋਰੁ ॥੨॥੯॥
੯੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮੀਤ ਹਮਾਰੇ ਸਾਜਨਾ ਰਾਖੇ ਗੋਵਿੰਦ ॥ ਨਿੰਦਕ
ਮਿਰਤਕ ਹੋਇ ਗਏ ਤੁਮ੍ਹ ਹੋਹੁ ਨਿਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਭੇਟੇ
ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਗਤ੍ਰ ਮਹਿ ਸਫਲ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ॥੧॥ ਊਚ ਅਪਾਰ ਅਗ
ਨਤ ਹਰਿ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜਿਸੁ ਹਾਥਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਤ ਕਤ ਮੇਰੈ ਸਾਥਿ
॥੨॥੧੦॥੯੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਆਰਾਧਿਆ ਹੋਏ ਕਿਰ
ਪਾਲ ॥ ਮਾਰਗੁ ਸੰਤਿ ਬਤਾਇਆ ਤੂਟੇ ਜਮ ਜਾਲ ॥੧॥ ਦੂਖ ਭੂਖ ਸੰਸਾ ਮਿਟਿਆ
ਗਾਵਤ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਭਿ ਕਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਲ
ਨਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰ
ਤਾਪ ॥੨॥੧੧॥੯੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਥਾਨੁ
ਪੂਰਨ ਭਏ ਕਾਮ ॥ ਭਉ ਨਾਠਾ ਭ੍ਰਮੁ ਮਿਟਿ ਗਇਆ ਰਵਿਆ ਨਿਤ ਰਾਮ ॥੧॥ ਸਾਧ ਜ
ਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸਤ ਸੁਖ ਸਹਜ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ॥ ਸਾਈ ਘੜੀ ਸੁਲਖਣੀ ਸਿਮਰਤ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟ ਭਏ ਸੰਸਾਰ ਮਹਿ ਫਿਰਤੇ ਪਹਨਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸਰਣ
ਗਤੀ ਘਟ ਘਟ ਸਭ ਜਾਨ ॥੨॥੧੨॥੯੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਰੋਗੁ ਮਿਟਾਇਆ ਆਪਿ ਪ੍ਰਭਿ ਉਪਜਿਆ ਸੁਖੁ ਸਾਂਤਿ ॥ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ਅਚਰਜ
ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਕੀਤੀ ਦਾਤਿ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਗੋਵਿੰਦਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਰਾਖਿਆ ਮੇਰਾ ਭਾਈ ॥ ਹਮ
ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣਾਗਤੀ ਜੋ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਰਥੀ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਜ

ਨ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋਰੁ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਪੂਰਨ ਗੁਣਤਾਸਿ ॥੨॥੧੩॥੯੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਜਿਨ ਬਿਸਰਿਆ ਜੀਵਨ ਕਾ
ਦਾਤਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਨਿ ਸੇਵਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜੁ ਆਨ
ਦੁ ਘਨਾ ਪੂਰਨ ਭਈ ਆਸ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਸਿਮਰਤ ਗੁਣਤਾ
ਸ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜਨ ਤੁਮ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਰਵਿ
ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਸੁਆਮੀ ॥੨॥੧੪॥੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤਾਤੀ ਵਾ
ਉ ਨ ਲਗਈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸਰਣਾਈ ॥ ਚਉਗਿਰਦ ਹਮਾਰੈ ਰਾਮ ਕਾਰ ਦੁਖੁ ਲਗੈ ਨ
ਭਾਈ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਆ ਜਿਨਿ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਉਖ
ਧੁ ਦੀਆ ਏਕਾ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਤਿਨਿ ਰਖਨਹਾਰਿ ਸਭ ਬਿਆ
ਧਿ ਮਿਟਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੨॥੧੫॥੯੯॥
ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਣੇ ਬਾਲਕ ਆਪਿ ਰਖਿਅਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਗੁ
ਰਦੇਵ ॥ ਸੁਖ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਆਨਦ ਭਏ ਪੂਰਨ ਭਈ ਸੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ
ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਸੁਣੀ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਰੋਗ ਮਿਟਾਇ ਜੀਵਾਲਿਅਨੁ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ
॥੧॥ ਦੋਖ ਹਮਾਰੇ ਬਖਸਿਅਨੁ ਅਪਣੀ ਕਲ ਧਾਰੀ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਦਿਤਿਅ
ਨੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੨॥੧੬॥੮੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਚਉਪਦੇ ॥ ਦੁਪਦੇ ॥ ਮੇਰੇ ਮੋ
ਹਨ ਸ੍ਰਵਨੀ ਇਹ ਨ ਸੁਨਾਏ ॥ ਸਾਕਤ ਗੀਤ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਗਾਵਤ ਬੋਲਤ ਬੋਲ ਅਜਾ
ਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੇਵਤ ਸੇਵਿ ਸੇਵਿ ਸਾਧ ਸੇਵਉ ਸਦਾ ਕਰਉ ਕਿਰਤਾਏ ॥ ਅਭੈ
ਦਾਨੁ ਪਾਵਉ ਪੁਰਖ ਦਾਤੇ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਰਸਨਾ ਅਗਹ
ਅਗਹ ਗੁਨ ਰਾਤੀ ਨੈਨ ਦਰਸ ਰੰਗੁ ਲਾਏ ॥ ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਮੋਹਿ
ਚਰਣ ਰਿਦੈ ਵਸਾਏ ॥੨॥ ਸਭਹੂ ਤਲੈ ਤਲੈ ਸਭ ਊਪਰਿ ਏਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਦ੍ਰਿਸਟ

ਹੋਆਭਿਮਾਨੁਮੋਇਮੋਇਮੋਇਮੋਈਤਉਮੋਕਉਸਤਿਗੁਰਮਤੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ
॥੩॥ਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਅਤੁਲੁਨਹਤੁਲੀਐਭਗਤਿਵਛਲੁਕਿਰਪਾਇਆ॥ਜੋਜੋਸ
ਰਣਿਪਰਿਓਗੁਰਨਾਨਕਅਭੈਦਾਨੁਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੪॥੧॥੮੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਜੀਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥ਨਮਸਕਾਰਡੰਡਉਤਿਬੰਦਨਾ
ਅਨਿਕਬਾਰਜਾਉਬਾਰੈ॥ਰਹਾਉ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਇਹੁਮਨੁਤੁਝਹਿ
ਚਿਤਾਰੈ॥ਸੂਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਝਹੀਆਗੈਸਾਰੈ॥੧॥ਤੂਮੇਰੀ
ਓਟਬਲਬੁਧਿਧਨੁਤੁਮਹੀਤੁਮਹਿਮੇਰੈਪਰਵਾਰੈ॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲ
ਹਮਰੈਪੇਖਿਨਾਨਕਸੁਖਚਰਨਾਰੈ॥੨॥੨॥੮੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਤਉਸਗਲਉਧਾਰਨ॥ਮੋਹਮਗਨਪਤਿਤਸੰਗਿਪ੍ਰਾਨੀਐਸੇ
ਮਨਹਿਬਿਸਾਰਨ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਿਬਿਖਿਆਲੇਗ੍ਰਾਹਜੁਕੀਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇ
ਡਾਰਨ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਰਤੁਨਿੰਦਾਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਿਦਾਰਨ॥੧॥ਇਨਤੇਕਾਢਿ
ਲੇਹੁਮੇਰੇਸੁਆਮੀਹਾਰਿਪਰੇਤੁਮਸਾਰਨ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਪਹਿਸਾਧ
ਸੰਗਿਰੰਕਤਾਰਨ॥੨॥੩॥੮੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਨਕੈ
ਸੁਨੀਅਤਪ੍ਰਭਕੀਬਾਤ॥ਕਥਾਕੀਰਤਨੁਆਨੰਦਮੰਗਲਧੁਨਿਪੂਰਿਰਹੀਦਿਨਸੁ
ਅਰੁਰਾਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੇਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਨਾਮਅਪੁਨੇਕੀਕੀਨੀਦਾ
ਤਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਤਪ੍ਰਭਕੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਇਸੁਤਨਤੇਜਾਤ॥੧॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ
ਅਘਾਇਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨੁਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਰਸੁਭੋਜਨੁਖਾਤ॥ਚਰਨਸਰਨਿਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਤੇਰੀਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਾਤ॥੨॥੪॥੮੪॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੫ ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੇਜਨਆਪ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਦੀਨੋਬਿਨਸਿਗਏਸਭਸੋਗਸੰਤਾਪ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਵਹੁਸਭਿਹਰਿ
ਜਨਰਾਗਰਤਨਰਸਨਾਆਲਾਪ॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਨਿਵਰੀਰਾਮਰਸਾ
ਇਣਿਆਤਮਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਚਰਣਗਹੇਸਰਣਿਸੁਖਦਾਤੇਗੁਰਕੈਬਚਨਿਜਪੇ

ਹਰਿਜਾਪ॥ਸਾਗਰਤਰੇਭਰਮਭੈਬਿਨਸੇਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਪਰਤਾਪ॥੨॥੫॥
੮੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਤਾਪੁਲਾਹਿਆਗੁਰਸਿਰਜਨਹਾਰਿ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਅਪਨੇਕਉਬਲਿਜਾਈਜਿਨਿਪੈਜਰਖੀਸਾਰੈਸੰਸਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁ
ਮਸਤਕਿਧਾਰਿਬਾਲਿਕੁਰਖਿਲੀਨੋ॥ਪ੍ਰਭਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਮਹਾਰਸੁਦੀਨੋ॥੧॥
ਦਾਸਕੀਲਾਜਰਖੈਮਿਹਰਵਾਨੁ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਬੋਲੈਦਰਗਹਪਰਵਾਨੁ॥੨॥
੬॥੮੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਚਉਪਦੇ॥ ਦੁਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੭ ਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਉਜਾਰੋਦੀਪਾ॥ਬਿਨ
ਸਿਓਅੰਧਕਾਰਤਿਹਮੰਦਰਿਰਤਨਕੋਠੜੀਖੁਲੀਅਨੂਪਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮ
ਨਬਿਸਮਭਏਜਉਪੇਖਿਓਕਹਨੁਨਜਾਇਵਡਿਆਈ॥ਮਗਨਭਏਊਹਾ
ਸੰਗਿਮਾਤੇਓਤਿਪੋਤਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਆਲਜਾਲਨਹੀਕਛੂਜੰਜਾਰਾਅਹੰ
ਬੁਧਿਨਹੀਭੋਰਾ॥ਊਚਨਊਚਾਬੀਚੁਨਖੀਚਾਹਉਤੇਰਾਤੂੰਮੋਰਾ॥੨॥ਏਕੰਕਾ
ਰੁਏਕੁਪਾਸਾਰਾਏਕੈਅਪਰਅਪਾਰਾ॥ਏਕੁਬਿਸਥੀਰਨੁਏਕੁਸੰਪੂਰਨੁਏਕੈ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੩॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾਸੂਚੋਸੂਚਾ॥ਅੰਤਨਅੰ
ਤਾਸਦਾਬੇਅੰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਊਚੋਊਚਾ॥੪॥੧॥੮੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁਹਰਿਕਾਮਿਨਆਵਤਹੇ॥ਜਾਸਿਉਰਾਚਿਮਾਚਿਤੁਮ
ਲਾਗੇਓਹਮੋਹਨੀਮੋਹਾਵਤਹੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸੇਜਸੋਹਨੀਛੋਡਿ
ਖਿਨੈਮਹਿਜਾਵਤਹੇ॥ਉਰਝਿਰਹਿਓਇੰਦ੍ਰੀਰਸਪ੍ਰੇਰਿਓਬਿਖੈਠਗਉਰੀਖਾ
ਵਤਹੇ॥੧॥ਤ੍ਰਿਣਕੋਮੰਦਰੁਸਾਜਿਸਵਾਰਿਓਪਾਵਕੁਤਲੈਜਰਾਵਤਹੇ॥ਐਸੇ
ਗੜਮਹਿਐਠਿਹਠੀਲੋਫੂਲਿਫੂਲਿਕਿਆਪਾਵਤਹੇ॥੨॥ਪੰਚਦੂਤਮੂ
ਡਪਰਿਠਾਢੇਕੇਸਗਹੇਫੇਰਾਵਤਹੇ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਆਵਹਿਅੰਧਅਗਿਆ
ਨੀਸੋਇਰਹਿਓਮਦਮਾਵਤਹੇ॥੩॥ਜਾਲੁਪਸਾਰਿਚੋਗਬਿਸਥਾਰੀਪੰਖੀ

ਜਿਉਉਧਾਰਣਤੇਰਾਕਹੁਨਾਨਕਬੰਧਨਕਾਟਨਕਉਮੈਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁ
ਅਦ੍ਰਿਸਟੋ॥੪॥ ੨॥ ੮੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਅਪਾਰਅਮੋਲੀ॥ਪ੍ਰਾਨਪਿਆਰੋਮਨਹਿਅਧਾਰੋਚੀਤਿਚਿਤਵਉਜੈਸੇਪਾਨ
ਤੰਬੋਲੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਗੁਰਹਿਬਤਾਇਓਰੰਗਿਰੰਗੀਮੇਰੀਤ
ਨਕੀਚੋਲੀ॥ਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਲਾਗੋਜਉਵਡਭਾਗੋਸੁਹਾਗੁਹਮਾਰੋਕਤਹੁਨਡੋ
ਲੀ॥੧॥ਰੂਪਨਧੂਪਨਗੰਧਨਦੀਪਾਓਤਿਪੋਤਿਅੰਗਅੰਗਸੰਗਿਮਉਲੀ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਰਵੀਸੁਹਾਗਨਿਅਤਿਨੀਕੀਮੇਰੀਬਨੀਖਟੋਲੀ॥੨॥੩॥੮੯
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਗੋਬਿੰਦਮਈ॥ਜਬਤੇਭੇਟੇਸਾ
ਧਦਇਆਰਾਤਬਤੇਦੁਰਮਤਿਦੂਰਿਭਈ॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸੰਪੂਰਨ
ਸੀਤਲਸਾਂਤਿਦਇਆਲਦਈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿਸਨਾਅਹੰਕਾਰਾਤਨਤੇਹੋਏਸਗ
ਲਖਈ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦਇਆਧਰਮੁਸੁਚਿਸੰਤਨਤੇਇਹੁਮੰਤੁਲਈ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਜਿਨਿਮਨਹੁਪਛਾਨਿਆਤਿਨਕਉਸਗਲੀਸੋਝਪਈ॥੨॥੪॥੯੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਕਿਆਹਮਜੀਅਜੰਤਬੇਚਾਰੇਬਰਨਿਨਸਾਕਹ
ਏਕਰੋਮਾਈ॥ਬ੍ਰਹਮਮਹੇਸਸਿਧਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਾਬੇਅੰਤਠਾਕੁਰਤੇਰੀਗਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥੧॥ਕਿਆਕਥੀਐਕਿਛੁਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਜਹਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਹਮਹਾਭਇਆਨਦੂਖਜਮਸੁਨੀਐਤਹਮੇਰੇਪ੍ਰਭਤੂਹੈ
ਸਹਾਈ॥ਸਰਨਿਪਰਿਓਹਰਿਚਰਨਗਹੇਪ੍ਰਭਗੁਰਿਨਾਨਕਕਉਬੂਝਬੁਝਾਈ॥
੨॥ ੫॥ ੯੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਗਮਰੂਪਅਬਿਨਾਸੀਕਰਤ
ਪਤਿਤਪਵਿਤਇਕਨਿਮਖਜਪਾਈਐ॥ਅਚਰਜੁਸੁਨਿਓਪਰਾਪਤਿਭੇਟੁ
ਲੇਸੰਤਚਰਨਚਰਨਮਨੁਲਾਈਐ॥੧॥ਕਿਤੁਬਿਧੀਐਕਿਤੁਸੰਜਮਿਪਾਈ
ਐ॥ਕਹੁਸੁਰਜਨਕਿਤੁਜੁਗਤੀਧਿਆਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਮਾਨੁਖੁਮਾਨੁਖ

ਕੀਸੇਵਾਓਹੁਤਿਸਕੀਲਈਲਈਫੁਨਿਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਸਰਨਿਸਰਣਿਸੁਖ
ਸਾਗਰਮੋਹਿਟੇਕਤੇਰੋਇਕਨਾਈਐ॥੨॥੬॥ ੯੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਸੰਤਸਰਣਿਸੰਤਟਹਲਕਰੀ॥ਧੰਧੁਬੰਧੁਅਰੁਸਗਲਜੰਜਾਰੋਅਵਰਕਾਜਤੇਛੂ
ਟਿਪਰੀ॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਖਸਹਜਅਰੁਘਨੋਅਨੰਦਾਗੁਰਤੇਪਾਇਓਨਾਮੁਹਰੀ॥ਐ
ਸੋਹਰਿਰਸੁਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਉਲਟਿਧਰੀ॥੧॥ਪੇਖਿਓਮੋਹਨੁ
ਸਭਕੈਸੰਗੇਊਨਨਕਾਹੂਸਗਲਭਰੀ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਕਿਰਪਾਨਿਧਿਕਹੁ
ਨਾਨਕਮੇਰੀਪੂਰੀਪਰੀ॥੨॥੭॥ ੯੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮਨਕਿ
ਆਕਹਤਾਹਉਕਿਆਕਹਤਾ॥ਜਾਨਪ੍ਰਬੀਨਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇਤਿਸੁਆਗੈਕਿਆ
ਕਹਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲੇਕਉਤੁਹੀਪਛਾਨਹਿਜੋਜੀਅਨਮਹਿਹੋਤਾ॥ਰੇਮਨ
ਕਾਇਕਹਾਲਉਡਹਕਹਿਜਉਪੇਖਤਹੀਸੰਗਿਸੁਨਤਾ॥੧॥ਐਸੋਜਾਨਿਭਏਮਨਿ
ਆਨਦਆਨਨਬੀਓਕਰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਦਇਆਰਾਹਰਿਰੰਗੁਨਕ
ਬਹੂਲਹਤਾ॥੨॥੮॥ ੯੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਨਿੰਦਕੁਐਸੇਹੀ
ਝਰਿਪਰੀਐ॥ਇਹਨੀਸਾਨੀਸੁਨਹੁਤੁਮਭਾਈਜਿਉਕਾਲਰਭੀਤਿਗਿਰੀਐ॥
ਰਹਾਉ॥ਜਉਦੇਖੈਛਿਦ੍ਰੁਤਉਨਿੰਦਕੁਉਮਾਹੈਭਲੋਦੇਖਿਦੁਖਭਰੀਐ॥ਆਠਪ
ਹਰਚਿਤਵੈਨਹੀਪਹੁਚੈਬੁਰਾਚਿਤਵਤਚਿਤਵਤਮਰੀਐ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਪ੍ਰਭੂ
ਭੁਲਾਇਆਕਾਲੁਨੇਰੈਆਇਆਹਰਿਜਨਸਿਉਬਾਦੁਉਠਰੀਐ॥ਨਾਨਕਕਾ
ਰਾਖਾਆਪਪ੍ਰਭੁਸੁਆਮੀਕਿਆਮਾਨਸਬਪੁਰੇਕਰੀਐ॥੨॥੯॥ ੯੫॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਐਸੇਕਾਹੇਭੂਲਿਪਰੇ॥ਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਮੂਕਰਿ
ਪਾਵਹਿਪੇਖਤਸੁਨਤਸਦਾਸੰਗਿਹਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਚਬਿਹਾਝਨਕੰਚਨਛਾਡ
ਨਬੈਰੀਸੰਗਿਹੇਤੁਸਾਜਨਤਿਆਗਿਖਰੇ॥ਹੋਵਨੁਕਉਰਾਅਨਹੋਵਨੁਮੀਠਾ
ਬਿਖਿਆਮਹਿਲਪਟਾਇਜਰੇ॥੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਪਰਿਓਪਰਾਨੀਭਰਮ

ਲਾਗੋਮੋਹਬੀਧਿਪਗੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਤੋਰਿਦਇਆਰਾ॥ਗੁਰੁਭੇਟੈਕਾਢੈਬਾਹ
ਛੋਰੋ॥੨॥੧੦॥੯੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮਨਤਨਰਸਨਾਹਰਿਚੀ
ਨੑਾ॥ਭਏਅਨੰਦਾਮਿਟੇਅੰਦੇਸੇਸਰਬਸੂਖਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਰਹਾਉ॥
ਇਆਨਪਤੇਸਭਭਈਸਿਆਨਪਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਦਾਨਾਬੀਨਾ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖੈਅ
ਪਨੇਕਉ ਕਾਹੂਨਕਰਤੇਕਛੁਖੀਨਾ॥੧॥ਬਲਿਜਾਵਉਦਰਸਨਸਾਧੂਕੈਜਿਹਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਹਰਿਨਾਮੁਲੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਠਾਕੁਰਭਾਰੋਸੈਕਹੂਨਮਾਨਿਓਮਨਿਛੀਨਾ॥
੨॥੧੧॥੯੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰੀਰਾਖਿਲਈ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਿਦੈਮਹਿਦੀਨੋ ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਗਈ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਵਰੇਦੂਤ
ਦੁਸਟਬੈਰਾਈਗੁਰਪੂਰੇਕਾਜਪਿਆਜਾਪੁ॥ਕਹਾਕਰੈਕੋਈਬੇਚਾਰਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕਾ
ਬਡਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖੁਪਾਇਆਚਰਨਕਮਲਰਖੁ
ਮਨਮਾਹੀ॥ਤਾਕੀਸਰਨਿਪਰਿਓਨਾਨਕਦਾਸੁਜਾਤੇਊਪਰਿਕੋਨਾਹੀ॥੨॥੧੨॥
੯੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਪ੍ਰਭਨਾਮ॥ਜਰਾਮਰਾ
ਕਛੁਦੂਖੁਨਬਿਆਪੈਆਗੈਦਰਗਹਪੂਰਨਕਾਮ॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੁਤਿਆਗਿਪ
ਰੀਐਨਿਤਸਰਨੀਗੁਰਤੇਪਾਈਐਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਕਟੀਐਫਾਸੀ
ਸਾਚੀਦਰਗਹਕਾਨੀਸਾਨੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨਉਮਨਤੇਛੂਟੈਸ
ਗਲਗੁਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੨॥੧੩॥
੯੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੁਆਹੀ॥ਹਰਿਗੁਨ
ਗਾਵਤਪਰਉਪਕਾਰੀਨਿਤਤਿਸੁਰਸਨਾਕਾਮੋਲੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਲਸ
ਮੂਹਉਧਰੇਖਿਨਭੀਤਰਿਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਲਾਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁ
ਆਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾਅਨਦਸੇਤੀਬਿਖਿਆਬਨੁਗਾਹੀ॥੧॥ਚਰਨਪ੍ਰਭੂਕੇ
ਬੋਹਿਥੁਪਾਏਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰਾਹੀ॥ਸੰਤਸੇਵਕਭਗਤਹਰਿਤਾਕੇਨਾਨਕ

ਮਨੁਲਾਗਾਹੈਤਾਹੀ॥੨॥੧੪॥੧੦੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਧੀਰਉਦੇਖਿਤੁਮੑਾਰੈਰੰਗਾ॥ਤੁਹੀਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾਮੀਤੂਹੀਵਸਹਿਸਾਧ
ਕੈਸੰਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਨਿਵਾਜੇਠਾਕੁਰਨੀਚਕੀਟਤੇਕਰ
ਹਿਰਾਜੰਗਾ॥੧॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰੈਹੀਏਮੋਰੇਤੇਨਾਨਕਦਾਸਇਹੀਦਾਨੁਮੰ
ਗਾ॥੨॥੧੫॥੧੦੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਅਚੁਤਪੂਜਾਜੋਗਗੋ
ਪਾਲ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖਉਹਰਿਆਗੈਸਰਬਜੀਆਕਾਹੈਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸਮ੍ਰਥਅਕਥਸੁਖਦਾਤਾਕਿਰਪਾਸਿੰਧੁਬਡੋਦਇਆਲ
ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੈਅਪਨੇਕਉਤਿਸਨੋਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਲ॥੧॥ਦਾਮੋਦ
ਰਦਇਆਲਸੁਆਮੀਸਰਬਸੁਸੰਤਜਨਾਧਨੁਮਾਲ॥ਨਾਨਕਜਾਚਿਕ
ਦਰਸੁਪ੍ਰਭਮਾਗੈਸੰਤਜਨਾਕੀਮਿਲੈਰਵਾਲ॥੨॥੧੬॥੧੦੨॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਕੋਟਿਜਤਨਭਏ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਜਮਦੂਤਨਕਉਤ੍ਰਾਸਅਹੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਤੇਪੁ
ਨਹਚਰਨਸੇਕੀਨੇਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭਕੇਚਰਣਗਹੇ॥ਆਵਣਜਾਣੁਭਰਮੁ
ਭਉਨਾਠਾਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਦਹੇ॥੧॥ਨਿਰਭਉਹੋਇਭਜਹੁ
ਜਗਦੀਸੈਏਹੁਪਦਾਰਥੁਵਡਭਾਗਿਲਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੂਰਨਪ੍ਰਭ
ਦਾਤੇਨਿਰਮਲਜਸੁਨਾਨਕਦਾਸਕਹੇ॥੨॥੧੭॥੧੦੩॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ ੫ ਸੁਲਹੀਤੇਨਾਰਾਇਣਰਾਖੁ॥ਸੁਲਹੀਕਾਹਾਥੁਕ
ਹੀਨਪਹੁਚੈਸੁਲਹੀਹੋਇਮੂਆਨਾਪਾਕੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਕੁਠਾਰੁਖ
ਸਮਿਸਿਰੁਕਾਟਿਆਖਿਨਮਹਿਹੋਇਗਇਆਹੈਖਾਕੁ॥ਮੰਦਾਚਿਤ
ਵਤਚਿਤਵਤਪਚਿਆਜਿਨਿਰਚਿਆਤਿਨਿਦੀਨਾਧਾਕੁ॥੧॥ਪੁਤ੍ਰਮੀ
ਤਧਨੁਕਿਛੂਨਰਹਿਓਸੁਛੋਡਿਗਇਆਸਭਭਾਈਸਾਕੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕ

ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜਿਨਿ ਜਨ ਕਾ ਕੀਨੋ ਪੂਰਨ ਕਾਮਾ ॥੨॥੧੮॥੧੦੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਕੀ ਪੂਰੀ ਸੇਵਾ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਸੁਆਮੀ ਕਾਰਜੁ ਰਾਸਿ ਕੀਆ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਿ ਸੁਆਮੀ ਅਪਨਾ ਥਾਟੁ ਬਨਾਇਆ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੋ ਵਡ ਪਰਤਾਪਾ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਵਸਿ ਕੀਨੇ ਜਿਨਿ ਸਗਲੇ ਜੰਤਾ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਜਪਿ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤਾ ॥੨॥੧੯॥੧੦੫॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਤੇ ਰਾਖੇ ਆਪ ॥ ਸੀਤਲ ਭਏ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਿਰਦੇ ਮਹਿ ਜਾਪ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਸਤ ਪ੍ਰਭਿ ਦੀਨੇ ਜਗਤ ਉਧਾਰ ਨਵ ਖੰਡ ਪ੍ਰਤਾਪ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਅਨਦ ਪ੍ਰਵੇਸਾ ਤ੍ਰਿਸਨ ਬੁਝੀ ਮਨ ਤਨ ਸਚੁ ਧ੍ਰਾਪ ॥੧॥ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥੁ ਸਰਣਿ ਸਮਰਥਾ ਸਗਲ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕੋ ਮਾਈ ਬਾਪੁ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਭੈ ਭੰਜਨ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਨਾਨਕ ਆਲਾਪ ॥੨॥੨੦॥੧੦੬॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜਿਆ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਨੁ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਧਿਆਇਆ ਕੁਸਲ ਖੇਮ ਹੋਏ ਕਲਿਆਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਭੇਟਿਓ ਵਡਭਾਗੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਨੁ ॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਕਰਿ ਅਪਨੇ ਬਡ ਸਮਰਥੁ ਨਿਮਾਣਿਆ ਕੋ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਬਿਨਸਿ ਗਏ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅੰਧਕਾਰ ਪ੍ਰਗਟੇ ਚਾਨਾਣੁ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਆਰਾਧੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ ॥੨॥੨੧॥੧੦੭॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦੋਵੈ ਥਾਵ ਰਖੇ ਗੁਰ ਸੂਰੇ ॥ ਹਲਤ ਪਲਤ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਸਵਾਰੇ ਕਾਰਜ ਹੋਏ ਸਗਲੇ ਪੂਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖ ਸਹਜੇ ਮਜਨੁ ਹੋਵਤ ਸਾਧੂ ਧੂਰੇ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਥਿਤਿ ਪਾਈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਕੇ ਮਿਟੇ ਬਿਸੂਰੇ ॥੧॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਤਰੇ ਛੁਟੇ ਭੈ ਜਮ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਏਕੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪਰਿਓ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰੇ ॥੨॥੨੨॥੧੦੮॥ ੫

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਤ ਦੋਖ ਨਸੇ ॥ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵਹੁ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅਗੋਚਰ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਸੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਪ੍ਰਭ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥੧॥ ਕਿਆ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਰੀ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝਹਿ ਚਿਤਾਰੀ ॥੨॥ ਕਿਰਪਾ ਨਿਧਿ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਜਨੁ ਜਾਪੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਈ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ॥੪॥੨੩॥੧੦੯॥ ੫

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜੋਬਨੁ ਚਲਤ ਗਇਆ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਾ ਭਜਨੁ ਨ ਕੀਨੋ ਕਰਤ ਬਿਕਾਰ ਨਿਸਿ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਨਿਤ ਖਾਤੇ ਮੁਖ ਦੰਤਾ ਘਸਿ ਖੀਨ ਖਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਿ ਕਰਿ ਮੂਠਉ ਪਾਪ ਕਰਤ ਨਹ ਪਰੀ ਦਇਆ ॥੧॥ ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਘੋਰ ਦੁਖ ਸਾਗਰ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਪਇਆ ॥ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਨਾਨਕ ਸੁਆਮੀ ਕੀ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਢਿ ਲਇਆ ॥੨॥੨੪॥੧੧੦॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇਆ ਚੀਤਿ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੁਸਟ ਰਹੇ ਝਖ ਮਾਰਤ ਕੁਸਲੁ ਭਇਆ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਮੀਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਈ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਸਾਂਤਿ ਸੂਖ ਅਰੁ ਅਨਦ ਘਨੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਉਰ ਹਾਰਿ ॥੧॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂੰ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਰਾਖਨਹਾਰਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਹੈ

ਰੋਗਾ॥੨॥੨੫॥੧੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਗੋਬਿੰਦੁ
ਸਿਮਰਿਹੋਆਕਲਿਆਣੁ॥ਮਿਟੀਉਪਾਧਿਭਇਆਸੁਖੁਸਾਚਾ
ਅੰਤਰਜਾਮੀਸਿਮਰਿਆਜਾਣੁ॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਜੀਅਤਿਨਿਕੀਏ
ਸੁਖਾਲੇਭਗਤਜਨਾਕਉਸਾਚਾਤਾਣੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕੀਆਪੇਰਾਖੀ
ਭੈਭੰਜਨਊਪਰਿਕਰਤੇਮਾਣੁ॥੧॥ਭਈਮਿਤ੍ਰਾਈਮਿਟੀਬੁਰਾਈਦ੍ਰੁ
ਸਟਦੂਤਹਰਿਕਾਢੇਛਾਣਿ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਘਨੇਰੇਨਾਨਕਜੀ
ਵੈਹਰਿਗੁਣਹਵਖਾਣਿ॥੨॥੨੬॥੧੧੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਕਾਰਜਸਗਲਸਵਾਰੇਸਤਿਗੁਰ
ਜਪਿਜਪਿਸਾਧੂਭਏਨਿਹਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅ
ਪਨੈਦੋਖੀਸਗਲੇਭਏਰਵਾਲ॥ਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਜਨਅਪਨੇਉ
ਧਰਿਲੀਏਲਾਇਅਪਨੈਪਾਲ॥੧॥ਸਹੀਸਲਾਮਤਿਮਿਲਿਘਰਿਆ
ਏਨਿੰਦਕਕੇਮੁਖਹੋਏਕਾਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਪ੍ਰਭਭਏਨਿਹਾਲ॥੨॥੨੭॥੧੧੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹ
ਲਾ ੫ ਮੂਲਾਲਨਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀ॥ਤੋਰੀਨਤੂਟੈਛੋਰੀਨਛੂਟੈ
ਐਸੀਮਾਧੋਖਿੰਚਤਨੀ॥੧॥ਦਿਨਸੁਰੈਨਿਮਨਮਾਹਿਬਸਤੂਤੂਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਅਪਨੀ॥੨॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਿਆਮਸੁੰਦਰਕਉ
ਅਕਥਕਥਜਾਕੀਬਾਤਸੁਨੀ॥੩॥ਜਨਨਾਨਕਦਾਸਨਦਾਸਕਹੀ
ਅਤਮੋਹਿਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਠਾਕੁਰਅਪੁਨੀ॥੪॥੨੮॥੧੧੪॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਜਪਿਜਾਂਉਕੁਰਬਾਨੁ॥ਗੁਰੁਮੇ
ਰਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰੁਤਾਕਾਹਿਰਦੈਧਰਿਮਨਧਿਆਨੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਖਦਾਤਾਜਾਕਾਕੀਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥ਰਸ

ਨਾਗਾਵਹੁਏਕਨਾਰਾਇਣੁਸਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹੁਮਾਨੁ॥੧॥ਸਾਧੂਸੰਗੁਪਰਾ
ਪਤਿਜਾਕਉਤਿਨਹੀਪਾਇਆਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਗਾਵਉਗੁਣਕੀਰਤਨੁਨਿਤਸੁ
ਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਨਕਦੀਜੈਦਾਨੁ॥੨॥੨੯॥੧੧੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮ
ਹਲਾ ੫ ਰਾਖਿਲੀਏਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਹੋਆਜਗਿਅੰ
ਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮੇਰੋਤਾਰਣਤਰਣਾ॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸ੍ਵੰਭਰਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤਾ
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਪੋਖਣਭਰਣਾ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਂਈਹਰਿਕੇਚਰਣਾ॥੧॥ਜੀਅਜੁਗਤਿਵਸਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਰਬਸਿ
ਧਿਤੁਮਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭੁਰਖਦਾਆਇਆਹਰਿਸਿਮ
ਰਤਨਾਨਕਨਹੀਡਰਣਾ॥੨॥੩੦॥੧੧੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ੮
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਦੁਪਦੇ ਮੈਨਾਹੀਪ੍ਰਭਸਭੁਕਿ
ਛੁਤੇਰਾ॥ਈਘੈਨਿਰਗੁਨਊਘੈਸਰਗੁਨਕੇਲਕਰਤਬਿਚਿਸੁਆਮੀਮੇਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਗਰਮਹਿਆਪਿਬਾਹਰਿਫੁਨਿਆਪਨਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਬ
ਸੇਰਾ॥ਆਪੇਹੀਰਾਜਨੁਆਪੇਹੀਰਾਇਆਕਹਕਹਠਾਕੁਰੁਕਹਕਹਚੇਰਾ॥੧॥
ਕਾਕਉਦੁਰਾਉਕਾਸਿਉਬਲਬੰਚਾਜਹਜਹਪੇਖਉਤਹਤਹਨੇਰਾ॥ਸਾਧਮੂ
ਰਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਓਨਾਨਕਮਿਲਿਸਾਗਰਬੂੰਦਨਹੀਅਨਹੇਰਾ॥੨॥੧॥੧੧੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮਸਮਰਥਾਕਾਰਨਕਰਨ॥ਢਾਕਨਢਾਕਿਗੋਬਿਦ
ਗੁਰਮੇਰੇਮੋਹਿਅਪਰਾਧੀਸਰਨਚਰਨ॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮ੍ਹਜਾਨਿਓ
ਪੇਖਿਓਠਉਰਨਾਹੀਕਛੁਢੀਠਮੁਕਰਨ॥ਬਡਪਰਤਾਪੁਸੁਨਿਓਪ੍ਰਭਤੁਮ੍ਹਰੋਕੋਟਿ
ਅਘਾਤੇਰੋਨਾਮੁਹਰਨ॥੧॥ਹਮਰੋਸਹਾਉਸਦਾਸਦਭੂਲਨਤੁਮ੍ਹਰੋਬਿਰਦੁਪ
ਤਿਤਉਧਰਨ॥ਕਰੁਣਾਮੈਕਿਰਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜੀਵਨਪਦਨਾਨਕਹਰਿਦਰ
ਸਨ॥੨॥੨॥੧੧੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀਕਿਰਪਾਮੋਹਿਕਰਹੁ

ਸੰਤਹਚਰਣਹਮਾਰੋਮਾਥਾ॥ਨੈਨਦਰਸੁਤਨਿਧੂਰਿਪਰਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਸ
ਬਦੁਮੇਰੈਹੀਅਰੈਬਾਸੈਹਰਿਨਾਮਾਮਨਿਸੰਗਿਧਰਹੁ॥ਤਸਕਰਪੰਚਨਿਵਾ
ਰਹੁਠਾਕੁਰਸਗਲੋਭਰਮਾਹੋਮਿਜਰਹੁ॥੧॥ਜੋਤੁਮ੍ਹਕਰਹੁਸੋਈਭਲਮਾਨੈਭਾ
ਵਨੁਦੁਬਿਧਾਦੂਰਿਟਰਹੁ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਦਾਤੇਸੰਤਸੰਗਿਲੇਮੋਹਿ
ਉਧਰਹੁ॥੨॥੩॥੧੧੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਐਸੀਦੀਖਿ
ਆਜਨਸਿਉਮੰਗਾ॥ਤੁਮ੍ਹਰੋਧਿਆਨੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋਰੰਗਾ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਸੇਵਾਤੁਮ੍ਹਾਰੇਅੰ
ਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੀਟਹਲਸੰਭਾਖਨੁਜਨਸਿਉਊਠਨੁਬੈਠਨੁਜਨਕੈਸੰਗਾ॥
ਜਨਚਰਰਜਮੁਖਿਮਾਥੈਲਾਗੀਆਸਾਪੂਰਨਅਨੰਤਤਰੰਗਾ॥੧॥ਜਨਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਜਾਕੀਨਿਰਮਲਮਹਿਮਾਜਨਕੇਚਰਨਤੀਰਥਕੋਟਿਗੰਗਾ॥ਜਨਕੀਧੂਰਿ
ਕੀਓਮਜਨੁਨਾਨਕਜਨਮਜਨਮਕੇਹਰੇਕਲੰਗਾ॥੨॥੪॥੧੨੦॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੫ ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਮੋਹਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ
ਰਸਤਿਗੁਰਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮ੍ਹਪਿਤਾਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁ
ਣੁਨਾਹੀਕੋਈਪਹੁਚਿਨਸਾਕਉਤੁਮ੍ਹਰੀਘਾਲ॥ਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੁਮਹੀ
ਜਾਨਹੁਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੁਮਰੋਮਾਲ॥੧॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪੁਰਖਸੁਆਮੀਅ
ਨਬੋਲਤਹੀਜਾਨਹੁਹਾਲ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇਹਮਾਰੋਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਉਨ
ਦਰਿਨਿਹਾਲ॥੨॥੫॥੧੨੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਰਾਖੁਸਦਾਪ੍ਰਭਅ
ਪਨੈਸਾਥ॥ਤੂਹਮਰੋਪ੍ਰੀਤਮੁਮਨਮੋਹਨੁਤੁਝਬਿਨੁਜੀਵਨੁਸਗਲਅਕਾਥ॥
ਰਹਾਉ॥ਰੰਕਤੇਰਾਉਕਰਤਖਿਨਭੀਤਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥ॥ਜ
ਲਤਅਗਨਿਮਹਿਜਨਆਪਿਉਧਾਰੇਕਰਿਅਪੁਨੇਦੇਰਾਖੇਹਾਥ॥੧॥ਸੀਤ
ਲਸੁਖੁਪਾਇਓਮਨਤ੍ਰਿਪਤੇਹਰਿਸਿਮਰਤਸ੍ਰਮਸਗਲੇਲਾਥ॥ਨਿਧਿਨਿ
ਧਾਨਨਾਨਕਹਰਿਸੇਵਾਅਵਰਸਿਆਨਪਸਗਲਅਕਾਥ॥੨॥੬॥੧੨੨॥

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਕਬਹੁਨਬਿਸਾਰਹੁ॥ਉ
ਰਿਲਾਗਹੁਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭਮੇਰੇਪੂਰਬਪ੍ਰੀਤਿਗੋਬਿੰਦਬੀਚਾਰਹੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋਹਮਰੇਦੋਖਰਿਦੈਮਤਧਾਰਹੁ॥ਜੀਵਨ
ਪ੍ਰਾਨਹਰਿਧਨੁਸੁਖੁਤੁਮਹੀਹਉਮੈਪਟਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਾਰਹੁ॥੧॥ਜਲਬਿਹੂ
ਨਮੀਨਕਤਜੀਵਨਦੂਧਬਿਨਾਰਹਨੁਕਤਬਾਰੋ॥ਜਨਨਾਨਕਪਿਆਸਚਰ
ਨਕਮਲਨਕੀਪੇਖਿਦਰਸੁਸੁਆਮੀਸੁਖਸਾਰੋ॥੨॥੭॥੧੨੩॥ ਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਆਗੈਪਾਛੈਕੁਸਲੁਭਇਆ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਸਭਰਾ
ਖੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨੀਮਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਿਰਹਿਆਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੂਖਦਰਦਸਗਲਾਮਿਟਿਗਇਆ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜਆਨਦਗੁਣਗਾਏ
ਦੂਤਦੁਸਟਸਭਿਹੋਏਖਇਆ॥੧॥ਗੁਨੁਅਵਗੁਨੁਪ੍ਰਭਿਕਛੁਨਬੀਚਾਰਿ
ਓਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨਾਕਰਿਲਇਆ॥ਅਤੁਲਬਡਾਈਅਚੁਤਅਬਿਨਾਸੀ
ਨਾਨਕੁਉਚਰੈਹਰਿਕੀਜਇਆ॥੨॥੮॥੧੨੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਬਿਨੁਭੈਭਗਤੀਤਰਨੁਕੈਸੇ॥ਕਰਹੁਅਨੁਗ੍ਰਹੁਪਤਿਤਉਧਾਰਨਰਾਖੁਸੁਆਮੀ
ਆਪਭਰੋਸੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਨੁਨਹੀਆਵਤਫਿਰਤਮਦਮਾਵਤਬਿਖਿਆ
ਰਾਤਾਸੁਆਨਜੈਸੇ॥ਅਉਧਬਿਹਾਵਤਅਧਿਕਮੋਹਾਵਤਪਾਪਕਮਾਵਤ
ਬੁਡੇਐਸੇ॥੧॥ਸਰਨਿਦੁਖਭੰਜਨਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਾਧੂਸੰਗਤਿਰਵਣੁਜੈ
ਸੋ॥ਕੇਸਵਕਲੇਸਨਾਸਅਘਖੰਡਨਨਾਨਕਜੀਵਤਦਰਸਦਿਸੇ॥੨॥੯॥
੧੨੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫
ਘਰੁ੯ ਦੁਪਦੇ॥ ਆਪਹਿਮੇਲਿਲਏ॥ਜਬਤੇਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀਆਏ
ਤਬਤੇਦੋਖਗਏ॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਅਰੁਚਿੰਤਬਿਰਾਨੀਸਾਧਹਸਰ
ਨਿਪਏ॥ਜਪਿਜਪਿਨਾਮੁਤੁਮ੍ਹਾਰੋਪ੍ਰੀਤਮਤਨਤੇਰੋਗਖਏ॥੧॥ਮਹਾਮੁਗਧ

ਅਜਾਨਅਗਿਆਨੀਰਖੇਪਾਰਿਰਵਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਪੂਰਾਕੇਟਿਓਆ
ਵਨਜਾਨਰਤੇ॥੨॥੧॥੧੨੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਜੀਵਉਨਾ
ਮੁਸੁਨੀ॥ਜਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੁਰਪੂਰੇਤਬਮੇਰੀਆਸਪੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪੀਰਗਈਬਾਧੀਮਨਿਧੀਰਾਮੋਹਿਓਅਨਦਧੁਨੀ॥ਉਪਜਿਓਚਾਉਮਿਲਨ
ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਰਹਨੁਨਜਾਇਖਿਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਭਗਤਅਨਿਕਜਨਤਾਰੇਸਿਮ
ਰਹਿਅਨਿਕਮੁਨੀ॥ਅੰਧੁਲੇਟਿਕਨਿਰਧਨਧਨੁਪਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਅਨਿਕ
ਗੁਨੀ॥੨॥੨॥੧੨੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਿਲਾ
ਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੩ ਪੜਤਾਲ॥ ਮੋਹਨਨੀਦਨਆਵੈਹਾ
ਵੈ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਭਰਨਕੀਨੇ॥ਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀਉਡੀਨੀ॥ਕਬਘਰਿ
ਆਵੈਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਨਿਸੁਹਾਗਨਿਚਰਨਸੀਸੁਧਰਿ॥ਲਾਲਨੁਮੋਹਿਮਿਲਾਵ
ਹੁ॥ਕਬਘਰਿਆਵੈਰੀ॥੧॥ਸੁਨਹੁਸਹੇਰੀਮਿਲਨਬਾਤਕਹਉ॥ਸਗਰੋਅਹੰ
ਮਿਟਾਵਹੁ॥ਤਉਘਰਹੀਲਾਲਨੁਪਾਵਹੁ॥ਤਬਰਸਮੰਗਲਗੁਨਗਾਵਹੁ॥
ਆਨਦਰੂਪਧਿਆਵਹੁ॥ਨਾਨਕੁਦੁਆਰੈਆਇਓ॥ਤਉਮੈਲਾਲਨੁਪਾਇਓ
ਰੀ॥੨॥ਮੋਹਨਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਅਬਮੋਹਿਨੀਦਸੁਹਾਵੈ॥ਸਭਮੇਰੀਤਿਖਾਬੁਝਾ
ਨੀ॥ਅਬਮੈਸਹਜਿਸਮਾਨੀ॥ਮੀਠੀਪਿਰਹਿਕਹਾਨੀ॥ਮੋਹਨੁਲਾਲਨੁਪਾਇ
ਓਰੀ॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧॥੨॥੧॥੧੨੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਮੋਰੀ
ਅਹੰਜਾਇਦਰਸਨਪਾਵਤਹੇ॥ਰਾਚਹੁਨਾਥਹੀਸਹਾਈਸੰਤਨਾ॥ਅਬਚਰਨ
ਗਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਹੇਮਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਚਰਨਾਵੈਚਰਨਾਵੈਉਲਝਿਓ
ਅਲਿਮਕਰੰਦਕਮਲਜਿਉ॥ਅਨਰਸਨਹੀਚਾਹੈਏਕੈਹਰਿਲਾਹੈ॥੧॥ਅਨ
ਤੇਟੂਟੀਐਰਿਖਤੇਛੂਟੀਐ॥ਮਨਹਰਿਰਸਘੂਟੀਐਸੰਗਿਸਾਧੂਉਲਟੀਐ॥
ਅਨਨਾਹੀਨਾਹੀਰੇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਚਰਨਹੇ॥੨॥੨॥੧੨੯॥੧੪੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੯
ਦੁਖਹਰਤਾਹਰਿਨਾਮੁਪਛਾਨੋ॥ਅਜਾਮਲੁਗਨਿਕਾਜਿਹਸਿਮਰਤਮੁਕ
ਤਿਭਏਜੀਅਜਾਨੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਜਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਛਿਨਹੂਮੈਜਬਹੀਰਾ
ਮਬਖਾਨੋ॥ਨਾਰਦਕਹਤਸੁਨਤਧ੍ਰੂਅਬਾਰਿਕਭਜਨਮਾਹਿਲਪਟਾਨੋ
॥੧॥ਅਚਲਅਮਰਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਓਜਗਤਜਾਹਿਹੈਰਾਨੋ॥ਨਾਨਕਕਹ
ਤਭਗਤਰਛਕਹਰਿਨਿਕਟਿਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋ॥੨॥੧॥੧੪੭॥ ਬਿਲਾਵ
ਲੁਮਹਲਾ੯ ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਭਗਤਿਬਿਨਾਸਹਸਾਨ
ਹਚੂਕੈਗੁਰਇਹੁਭੇਦੁਬਤਾਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਾਭਇਓਤੀਰਥਬ੍ਰਤਕੀਏਰਾ
ਮਸਰਨਿਨਹਆਵੈ॥ਜੋਗਜਗਨਿਹਫਲਤਿਹਮਾਨਉਜੋਪ੍ਰਭਜਸੁਬਿਸ
ਰਾਵੈ॥੧॥ਮਾਨਮੋਹਦੋਨੋਕਉਪਰਹਰਿਗੋਬਿੰਦਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਇਹਬਿਧਿਕੋਪ੍ਰਾਨੀਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਹਾਵੈ॥੨॥੨॥੧੪੮॥ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਮਹਲਾ੯ ਜਾਮੈਭਜਨੁਰਾਮਕੋਨਾਹੀ॥ਤਿਹਨਰਜਨਮੁਅਕਾਰਥਖੋਇਆ
ਯਹਰਾਖਹੁਮਨਮਾਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਕਰੈਬ੍ਰਤਫੁਨਿਰਾਖੈਨਹਮਨੂਆਬ
ਸਜਾਕੋ॥ਨਿਹਫਲਧਰਮੁਤਾਹਿਤੁਮਮਾਨੋਸਾਚੁਕਹਤਮੈਯਾਕੋ॥੧॥ਜੈਸੇ
ਪਾਹਨਜਲਮੈਰਾਖਿਓਭੇਦੈਨਾਹਿਤਿਹਪਾਨੀ॥ਤੈਸੇਹੀਤੁਮਤਾਹਿਪਛਾਨੋ
ਭਗਤਹੀਨਜੋਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥ਕਲਮੈਮੁਕਤਿਨਾਮਤੇਪਾਵਤਗੁਰਯਹਭੇਦੁਬ
ਤਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਈਨਰੁਗਰੂਆਜੋਪ੍ਰਭਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੩॥੩॥੧੪੯
ਮ੧॥੪॥ਮ੩॥੩॥ਛ॥ਮ੪॥੭॥ਮ੫॥੧੨੯॥ਮ੯॥੩॥ਚਉਪਦੇ
ਦੁਪਦੇਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੧੪੯ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੧ ਘਰੁ੧੦॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਨਿਕਟਿਵਸੈਦੇਖੈਸਭੁਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਵਿਣੁਭੈ

ਪਾਇਐ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥੧॥ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਮੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਸਿ ਰਸਿ ਰਸਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਕਥੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਥਿ ਬਾਦੁ ਕਰੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕਥਿ ਕਹਣੈ ਤੇ ਰਹੈ ਨ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਰਸ ਰਾਤੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਸਭੁ ਗੁਰ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਸਾਚੀ ਰਹਤ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਸੋਈ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਥਨੀ ਹੈ ਪਰੁ ਰਹਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਵਹੁ ਭੂਲੇ ਥਾਉ ਨ ਕੋਈ ॥੩॥ ਮਨੁ ਮਾਇਆ ਬੰਧਿਓ ਸਰ ਜਾਲਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬਿਆਪਿ ਰਹਿਓ ਬਿਖੁ ਨਾਲਿ ॥ ਜੋ ਆਂਜੈ ਸੋ ਦੀਸੈ ਕਾਲਿ ॥ ਕਾਰਜੁ ਸੀਧੋ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿਆਨੀ ਜਿਨਿ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਪਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤੈ ਭਗਤਿ ਕਰਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਰੈਣਿ ਅੰਧਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਝੂਠੇ ਕੁਚਲ ਕਛੋਤਿ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੈ ਭਗਤਿ ਸਰੋਤਿ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮਾਨੈ ਵੇਖੈ ਜੋਤਿ ॥੬॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਮੰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਂਤਿ ਊਤਮ ਕਰਾਮੰ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜੋਨੀ ਦੂਖ ਸਹਾਮੰ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟੇ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਵਸਾਮੰ ॥੭॥ ਮੰਨੇ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਿਸੁ ਵੇਖਾ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਦੇਖਿ ਕਹਉ ਭਾਵੈ ਮਨਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥੮॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਮਨ ਕਾ ਕਹਿਆ ਮਨਸਾ ਕਰੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਪੁੰਨੁ ਪਾਪੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਮੁਕਤਿ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਸਭੁ ਦੇਖੁ ਅਭਿਮਾਨਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੀਚਹਿ ਰਸ ਭੋਗ ਖੁਸੀਆ ਮਨ ਕੇਰੀ ॥ ਧਨੁ ਲੋਕਾਂ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਖਾਕੂ ਖਾਕੁ ਰਲੈ ਸਭੁ ਫੈਲੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਨਹੀ ਉਤਰੈ ਮੈਲੁ ॥੨॥ ਗੀਤ ਰਾਗ ਘਨ ਤਾਲ ਸਿ ਕੂਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ ਗੁਣ ਉਪਜੈ ਬਿਨਸੈ ਦੂਰੇ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਦੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਛੂਟੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥੩॥ ਧੋਤੀ ਊਜਲ ਤਿਲਕੁ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਪੜਹਿ ਨਾਟ ਸਾਲਾ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਮਾਇਆ ਮਦੁ ਪੀਆ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭਗਤਿ ਨਾਹੀ ਸੁਖੁ ਥੀਆ ॥੪॥ ਸੂਕਰ ਸੁਆਨ ਗਰਧਭ ਮੰਜਾਰਾ ॥ ਪਸੂ ਮਲੇਛ ਨੀਚ ਚੰਡਾਲਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਤਿਨ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਈਐ ਜਾਈਐ ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਲਹੈ ਪਦਾਰਥੁ ॥ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪੂਛ ਨ ਹੋਇ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੀਝੈ ਦਰਿ ਸੋਇ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਤਿਸ ਕਉ ਜਾਣੈ ॥ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿ ਸਚੈ ਦਰਿ ਵਾਸੁ ॥ ਕਾਲ ਬਿਕਾਲ ਸਬਦਿ ਭਏ ਨਾਸੁ ॥੭॥ ਰਹੈ ਅਤੀਤੁ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪੈ ਹੈ ਇਹੁ ਜਿਸ ਕਾ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਆਵੈ ਨਾ ਓਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧੦ ॥

ਜਗੁ ਕਊਆ ਮੁਖਿ ਚੁੰਚ ਗਿਆਨੁ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਝੂਠੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਪਾਜੁ ਲਹਗੁ ਨਿਦਾਨਿ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥ ਗੁਰੁ ਭੇਟੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੇਤਾਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰ ਝੂਠੁ ਪਲੀਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਸਾ ਕਾਰ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਬਦੁ ਚੀਨ੍ਹਿ ਸਹਜ ਘਰਿ ਆਵਹੁ ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ਵਡਾਈ ਪਾਵਹੁ ॥੨॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕਾ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਦਰੁ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਠਉਰੁ ਕੈਸੇ ਪਾਵੈ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸੇਵੀਐ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਜਿਸ ਕੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਕਿਆ ਚਲੈ ਪਹਨਾਮੀ ॥੪॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਜਾਨੈ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲੈ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਵਖਾਨੈ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਜਾਈ ॥ ਅਉਗਣ ਕਾਟਿ ਪਾਪਾ ਮਤਿ ਖਾਈ ॥

ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਈ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਹਿਰਦੈ ਨਾਮੁ ਵਸਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥੭॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿਆ ਪਰਵਾਰੈ ਸਾਧਾਰੁ ॥੮॥੧॥੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧੧

ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਆਪੈ ਆਪੁ ਖਾਇ ਹਉ ਮੇਟੈ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਗੀਤ ਗਵਈਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਕੰਚਨ ਕਾਇਆ ਨਿਰਭਉ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਈਆ ॥੧॥ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਰਮਈਆ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਠ ਪੜ੍ਹਈਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੁ ਗਿਰਹੁ ਦਸ ਦੁਆਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ਅਹਿਨਿਸਿ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਚੋਰ ਲਗਈਆ ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਹਿਰਿ ਲੇ ਜਾਵਹਿ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧੁਲੇ ਖਬਰਿ ਨ ਪਈਆ ॥੨॥ ਕੰਚਨ ਕੋਟੁ ਬਹੁ ਮਾਣਕਿ ਭਰਿਆ ਜਾਗੇ ਗਿਆਨ ਤਤਿ ਲਿਵ ਲਈਆ ॥ ਤਸਕਰ ਹੇਰੂ ਆਇ ਲੁਕਾਨੇ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਕੜਿ ਬੰਧਿ ਪਈਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੋਤੁ ਬੋਹਥਾ ਖੇਵਟੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਈਆ ॥ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਨਾ ਕੋ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਲਗਈਆ ॥੪॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਹਤੇ ਅੰਤੁ ਨ ਲਹੀਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਨੂਆ ਇਕਤੁ ਘਰਿ ਆਵੈ ਮਿਲਉ ਗੋਪਾਲ ਨੀਸਾਣੁ ਬਜਈਆ ॥੫॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਸ੍ਰਵਨ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਈਆ ॥ ਸੁਨਿ ਸੁਨਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ਹੈ ਭੀਨੇ ਰਸਿ ਰਸਿ ਰਾਮ ਗੋਪਾਲ ਰਵਈਆ ॥੬॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਆ ॥ ਏਕ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੈ ਨਦਰੀ ਆਵੈ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਸਰਈਆ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਭਏ ਹੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਈਆ ॥੮॥੧॥੪॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਤਲ ਜਲੁ ਧਿਆਵਹੁ ਹਰਿ ਚੰਦਨ ਵਾਸੁ ਸੁਗੰਧ ਗੰਧਈਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਮੈ ਹਿਰਡ ਪਲਾਸ ਸੰਗਿ ਹਰਿ ਬੁਹੀਆ ॥੧॥ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੁ ਜਗਦੀਸ ਗੁਸਈਆ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਸੇਈ ਜਨ ਉਬਰੇ ਜਿਉ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਉਧਾਰਿ ਸਮਈਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਾਰ ਅਠਾਰਹ ਮਹਿ ਚੰਦਨੁ ਊਤਮ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਚੰਦਨੁ ਹੁਈਆ ॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜੇ ਊਭ ਸੁਕ ਹੂਏ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੂਰਿ ਗਈਆ ॥੨॥ ਹਰਿ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਸਭ ਬਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਬਨਈਆ ॥ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੁ ਕੰਚਨੁ ਹੋਵੈ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮਿਟੈ ਨ ਮਿਟਈਆ ॥੩॥ ਰਤਨ ਪਦਾਰਥ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਖੁਲ੍ਹਈਆ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਇਕ ਸਰਧਾ ਉਪਜੀ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਭਈਆ ॥੪॥ ਪਰਮ ਬੈਰਾਗੁ ਨਿਤ ਨਿਤ ਹਰਿ ਧਿਆਏ ਮੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਹਤੇ ਭਾਵਨੀ ਕਹੀਆ ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਕਹੀਐ ਹਰਿ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਪਰੈ ਪਰਈਆ ॥੫॥ ਸਾਸਤ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੁਕਾਰਹਿ ਧਰਮੁ ਕਰਹੁ ਖਟੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂਤੇ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਨਾਵ ਭਾਰਿ ਬੁਡਈਆ ॥੬॥ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਨਾਮੇ ਗਤਿ ਪਾਵਹੁ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਈਆ ॥ ਹਉਮੈ ਜਾਇ ਤ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਚੈ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਈਆ ॥੭॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਵਰਨੁ ਰੂਪੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਜਿਤੁ ਲਾਵਹਿ ਸੇ ਕਰਮ ਕਮਈਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੰਤ ਵਜਾਏ ਵਾਜਹਿ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰ

ਫਿਰਿਲਈਆ॥੮॥ ੨॥ ੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਧਿਆਇਆਹਉਬਲਿਬਲਿਸਤਿਗੁਰਸਤਿਪੁ
ਰਖਈਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਮੇਰੈਪ੍ਰਾਣਿਵਸਾਏਸਤਿਗੁਰਪਰਸਿਹਰਿਨਾਮ
ਸਮਈਆ॥੧॥ਜਨਕੀਟੇਕਹਰਿਨਾਮੁਟਿਕਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਧ
ਰਲਾਗਾਜਾਵਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਰਿਦਰੁਲਹੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸ
ਰੀਰੁਕਰਮਕੀਧਰਤੀਗੁਰਮੁਖਿਮਥਿਮਥਿਤਤੁਕਢਈਆ॥ਲਾਲੁ
ਜਵੇਹਰਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਭਾਂਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਅਈਆ॥੨॥ਦਾਸ
ਨਿਦਾਸਦਾਸਹੋਇਰਹੀਐਜੋਜਨਰਾਮਭਗਤਿਨਿਜਭਈਆ॥ਮ
ਨੁਬੁਧਿਅਰਪਿਧਰਉਗੁਰਆਗੈਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੈਅਕਥੁਕਥਈ
ਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੇਇਹੁਮਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤ
ਤਚਈਆ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਜਲੁਪਾਇਆਅਗਨਿਬੁਝੀ
ਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਈਆ॥੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਾਚੈਸਤਿਗੁਰਆਗੈਅ
ਨਹਦਸਬਦਧੁਨਿਤੂਰਵਜਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਉਸਤਤਿਕਰੈਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਰਖਿਰਖਿਚਰਣਹਰਿਤਾਲਪੂਰਈਆ॥੫॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤਾਮਨੁ
ਗਾਵੈਰਸਿਰਸਾਲਰਸਿਸਬਦੁਰਵਈਆ॥ਨਿਜਘਰਿਧਾਰਚੁਐਅ
ਤਿਨਿਰਮਲਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੬॥ਮਨਹਠਿਕਰਮ
ਕਰੈਅਭਿਮਾਨੀਜਿਉਬਾਲਕਬਾਲੂਘਰਉਸਰਈਆ॥ਆਵੈਲ
ਹਰਿਸਮੁੰਦਸਾਗਰਕੀਖਿਨਮਹਿਭਿੰਨਭਿੰਨਢਹਿਪਈਆ॥੭॥
ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਹਰਿਹੈਆਪੇਇਹੁਜਗਤੁਹੈਸਭੁਖੇਲੁਖੇਲਈਆ॥
ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵਹਿਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਰਮ
ਈਆ॥੮॥ ੩॥ ੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਪਰਚੈ

ਮਨਿਮੁੰਦ੍ਰਾਪਾਈਗੁਰਕਾਸਬਦੁਤਨਿਭਸਮਦ੍ਰਿੜਈਆ॥ਅਮਰਪਿੰ
ਡਭਏਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮਮਰਣਦੋਊਮਿਟਿਗਈਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹੀਆ॥ਕਿਰਪਾਕਰਹੁਮਧਸੂਦਨਮਾਧਉਮੈਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਸਾਧੂਚਰਣਪਖਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜੈਗਿਰਸਤੁਭਇਆ
ਬਨਵਾਸੀਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਟਿਕੈਨਟਿਕਈਆ॥ਧਾਵਤੁਧਾਇਤਦੇ
ਘਰਿਆਵੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧੂਸਰਣਿਪਵਈਆ॥੨॥ਧੀਆਪੂਤਛੋ
ਡਿਸੰਨਿਆਸੀਆਸਾਆਸਮਨਿਬਹੁਤੁਕਰਈਆ॥ਆਸਾਆਸ
ਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਿਰਾਸਸੁਖੁਲਹੀਆ॥੩॥ਉਪਜੀ
ਤਰਕਦਿਗੰਬਰੁਹੋਆਮਨੁਦਹਦਿਸਚਲਿਚਲਿਗਵਨੁਕਰਈਆ॥
ਪ੍ਰਭਵਨੁਕਰੈਬੂਝੈਨਹੀਤ੍ਰਿਸਨਾਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਧਦਇਆਘਰੁ
ਲਹੀਆ॥੪॥ਆਸਣਸਿਧਸਿਖਹਿਬਹੁਤੇਰੇਮਨਿਮਾਗਹਿਰਿ
ਧਿਸਿਧਿਚੇਟਕਚੇਟਕਈਆ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਮਨਿਸਾਂਤਿਨਆਵੈ
ਮਿਲਿਸਾਧੂਤ੍ਰਿਪਤਿਹਰਿਨਾਮਿਸਿਧਿਪਈਆ॥੫॥ਅੰਡਜਜੇਰਜ
ਸੇਤਜਉਤਭੁਜਸਭਵਰਨਰੂਪਜੀਅਜੰਤਉਪਈਆ॥ਸਾਧੂਸ
ਰਣਿਪਰੈਸੋਉਬਰੈਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਵੈਸੁਚੰਡਾਲੁਚੰਡਈ
ਆ॥੬॥ਨਾਮਾਜੈਦੇਉਕੰਬੀਰੁਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਅਉਜਾਤਿਰਵਿਦਾਸੁ
ਚਮਿਆਰੁਚਮਈਆ॥ਜੋਜੋਮਿਲੈਸਾਧੂਜਨਸੰਗਤਿਧਨੁਧੰਨਾ
ਜਟੁਸੈਣੁਮਿਲਿਆਹਰਿਦਈਆ॥੭॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਹਰਿਪੈਜਰ
ਖਾਈਭਗਤਿਵਛਲੁਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਈਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪਰੇ
ਜਗਜੀਵਨਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਖਈਆ॥੮॥ ੪॥ ੭॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਉਠੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਸੁਣਿ

ਗੁਰਬਚਨਮਨਤੀਰਲਗਈਆ॥ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨਹੀਜਾਣੈ
ਅਵਰੁਕਿਜਾਣੈਕੋਪੀਰਪਰਈਆ॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਮੋਹਨਿਮੋਹਿ
ਮਨੁਲਈਆ॥ਹਉਆਕਲਬਿਕਲਭਈਗੁਰਦੇਖੇਹਉਲੋਟਪੋ
ਟਹੋਇਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਉਨਿਰਖਤਫਿਰਉਸਭਿਦੇਸਦਿਸੰ
ਤਰਿਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖਨਕੋਬਹੁਤੁਮਨਿਚਈਆ॥ਮਨੁਤਨੁਕਾਟਿਦੇਉ
ਗੁਰਆਗੈਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਈਆ॥੨॥ਕੋਈ
ਆਣਿਸਦੇਸਾਦੇਇਪ੍ਰਭਕੇਰਾਰਿਦਅੰਤਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲ
ਗਈਆ॥ਮਸਤਕੁਕਾਟਿਦੇਉਚਰਣਾਤਲਿਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇ
ਮੇਲਿਮਿਲਈਆ॥੩॥ਚਲੁਚਲੁਸਖੀਹਮਪ੍ਰਭੁਪਰਬੋਧਹਿ
ਗੁਣਕਾਮਣਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹੀਆ॥ਭਗਤਵਛਲੁਉਆਕੋ
ਨਾਮੁਕਹੀਅਤੁਹੈਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਤਿਸੁਪਾਛੈਪਈਆ॥੪॥ਖਿਮਾ
ਸੀਗਾਰਕਰੇਪ੍ਰਭਖੁਸੀਆਮਨਿਦੀਪਕਗੁਰਗਿਆਨੁਬਲਈ
ਆ॥ਰਸਿਰਸਿਭੋਗਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹਮਤਿਸੁਆਗੈਜੀਉਕਟਿਕਟਿ
ਪਈਆ॥੫॥ਹਰਿਹਰਿਹਾਰੁਕੰਠਿਹੈਬਨਿਆਮਨੁਮੋਤੀਚੂਰੁਵਡਗਹ
ਨਗਹਨਈਆ॥ਹਰਿਹਰਿਸਰਧਾਸੇਜਵਿਛਾਈਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਨਸਾਕੈਬ
ਹੁਤੁਮਨਿਭਈਆ॥੬॥ਕਹੈਪ੍ਰਭੁਅਵਰੁਅਵਰੁਕਿਛੁਕੀਜੈਸਭੁਬਾ
ਦਿਸੀਗਾਰੁਫੋਕਟਫੋਕਟਈਆ॥ਕੀਓਸੀਗਾਰੁਮਿਲਨਕੈਤਾਈਪ੍ਰਭ
ਲੀਓਸੁਹਾਗਨਿਥੂਕਮੁਖਿਪਈਆ॥੭॥ਹਮਚੇਰੀਤੂਅਗਮਗੁ
ਸਾਈਕਿਆਹਮਕਰਹਤੇਰੈਵਸਿਪਈਆ॥ਦਇਆਦੀਨਕਰਹੁ
ਰਖਿਲੇਵਹੁਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰਸਰਣਿਸਮਈਆ॥੮॥੫॥੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੪ ਮੈਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਗੰਮਠਾਕੁਰਕਾ

ਖਿਨੁਖਿਨੁਸਰਧਾਮਨਿਬਹੁਤੁਉਠਈਆ॥ਗੁਰਦੇਖੇਸਰਧਾਮਨਿਪੂਰੀ
ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਬੂੰਦਮੁਖਿਪਈਆ॥੧॥ਮਿਲੁਮਿਲੁਸਖੀਹ
ਰਿਕਥਾਸੁਨਈਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰੇਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਮੈਤਿਸੁਆਗੈਸਿਰੁ
ਕਟਿਕਟਿਪਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਮਨਿਤਨਿਇਕਬੇਦਨਮੈਪ੍ਰਭਦੇਖੇ
ਬਿਨੁਨੀਦਨਪਈਆ॥ਬੈਦਕਨਾਟਿਕਦੇਖਿਭੁਲਾਨੇਮੈਹਿਰਦੈਮਨਿਤਨਿ
ਪ੍ਰੇਮਪੀਰਲਗਈਆ॥੨॥ਹਉਖਿਨੁਪਲੁਰਹਿਨਸਕਉਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਜਿ
ਉਬਿਨੁਅਮਲੈਅਮਲੀਮਰਿਗਈਆ॥ਜਿਨਕਉਪਿਆਸਹੋਇਪ੍ਰਭ
ਕੇਰੀਤਿਨਅਵਰੁਨਭਾਵੈਬਿਨੁਹਰਿਕੋਦੁਈਆ॥੩॥ਕੋਈਆਨਿਆਨਿ
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵੈਹਉਤਿਸੁਵਿਟਹੁਬਲਿਬਲਿਘੁਮਿਗਈਆ॥ਅਨੇ
ਕਜਨਮਕੇਵਿਛੁੜੇਜਨਮੇਲੇਜਾਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਵਈਆ॥
੪॥ਸੇਜਏਕਏਕੋਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਮਹਲੁਨਪਾਵੈਮਨਮੁਖਭਰਮਈਆ
ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਰਣਿਜੇਆਵੈਪ੍ਰਭੁਆਇਮਿਲੈਖਿਨੁਢੀਲਨਪਈ
ਆ॥੫॥ਕਰਿਕਰਿਕਿਰਿਆਚਾਰਵਧਾਏਮਨਿਪਾਖੰਡਕਰਮੁਕਪਟਲੋ
ਭਈਆ॥ਬੇਸੁਆਕੈਘਰਿਬੇਟਾਜਨਮਿਆਪਿਤਾਤਾਹਿਕਿਆਨਾਮੁਸ
ਦਈਆ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਿਭਗਤਿਕਰਿਆਏਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਭਗਤਿਜਮਈਆ॥ਭਗਤਿਭਗਤਿਕਰਤੇਹਰਿਪਾਇਆਜਾਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਈਆ॥੭॥ਪ੍ਰਭਿਆਣਿਆਣਿਮਹਦੀਪੀਸਾਈਆਪੇ
ਘੋਲਿਘੋਲਿਅੰਗਿਲਈਆ॥ਜਿਨਕਉਠਾਕੁਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਾਹਪਕ
ਰਿਨਾਨਕਕਢਿਲਈਆ॥੮॥੬॥੯॥੨॥੧॥੬॥੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੧੩

ਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਕੀਉਪਮਾਜਾਤਨਕਹੀ॥ਤਜਿਆਨਿਸਰ

ਨਿਗਹੀਆ ਹਾਥੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਅਪਾਰ ॥ ਹਉ ਜਾਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾ
ਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਤਾਹਿ ॥ ਤਜਿ ਆਨ ਕਤਹਿ ਨ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮ ਰਸਨ ਕਹਨਾ ॥ ਮਲ ਪਾਪ ਕਲਮਲ ਦਹਨਾ ॥ ਚੜ੍ਹਿ ਨਾਵ ਸੰਤ ਉਧਾਰਿ ॥ ਭੈ
ਤਰੇ ਸਾਗਰ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਮਨਿ ਡੋਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਰੀਤਿ ॥ ਇਹ ਸੰਤ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥
ਤਜਿ ਗਏ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ॥ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੩॥ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖੀਐ ਬਿ
ਸਮਾਦ ॥ ਚਖਿ ਅਨਦ ਪੂਰਨ ਸਾਦ ॥ ਨਹ ਡੋਲੀਐ ਇਤ ਊਤ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਸੇ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਚੀਤਿ ॥੪॥ ਤਿਨ ਨਾਹਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਨਿਤ ਸਿਮਰਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥
ਤੇ ਜਮੁ ਨ ਪੇਖਹਿ ਨੈਨ ॥ ਸੁਨਿ ਮੋਹੇ ਅਨਹਤ ਬੈਨ ॥੫॥ ਹਰਿ ਸਰਣਿ ਸੂਰ ਗੁ
ਪਾਲ ॥ ਪ੍ਰਭ ਭਗਤਿ ਵਸਿ ਦਇਆਲ ॥ ਹਰਿ ਨਿਗਮ ਲਹਹਿ ਨ ਭੇਵ ॥ ਨਿਤ
ਕਰਹਿ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸੇਵ ॥੬॥ ਦੁਖ ਦੀਨ ਦਰਦ ਨਿਵਾਰ ॥ ਜਾ ਕੀ ਮਹਾ ਬਿਖ
ੜੀ ਕਾਰ ॥ ਤਾ ਕੀ ਮਿਤਿ ਨ ਜਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੋਇ ॥੭॥
ਕਰ ਬੰਦਨਾ ਲਖ ਬਾਰ ॥ ਥਕਿ ਪਰਿਓ ਪ੍ਰਭ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਰਹੁ ਸਾਧੂ ਧੂ
ਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਸਾ ਪੂਰਿ ॥੮॥੧॥੧੦॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭ ਜਨਮ ਮਰਣ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹਾਰਿ ਪਰਿਓ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗਹਿ ਚਰਨ ਸਾਧੂ ਸੰ
ਗ ॥ ਮਨਿ ਮਿਸਟ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੇਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥੧॥ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆਲ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਦੀਨਾ ਨਾਥ ਦਇਆ
ਲ ॥ ਜਾਚਉ ਸੰਤ ਰਵਾਲ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਬਿਖਿਆ ਕੂਪ ॥ ਤਮ ਅਗਿ
ਆਨ ਮੋਹਤ ਘੂਪ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਲੇਹੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਪੁਨਾ ਦੇਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਠਾਉ ॥ ਨਾਨਕਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੨॥ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਾਧੀ ਦੇਹ ॥
ਬਿਨੁ ਭਜਨ ਹੋਵਤ ਖੇਹ ॥ ਜਮਦੂਤ ਮਹਾ ਭਇਆਨ ॥ ਚਿਤ ਗੁਪਤ ਕਰਮ
ਹਿ ਜਾਨ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸਾਖਿ ਸੁਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕਾ ਹਰਿ ਸਰਨਾਇ ॥੩॥ ਭੈ ਭੰਜਨਾ

ਮੁਰਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਪਤਿਤ ਉਧਾਰ ॥ ਮੇਰੇ ਦੋਖ ਗਨੇ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਬਿ
ਨਾ ਕਤਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥ ਗਹਿ ਓਟ ਚਿਤਵੀ ਨਾਥ ॥ ਨਾਨਕ ਦੇ ਰਖੁ ਹਾਥ ॥੪॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧੇ ਗੋਪਾਲ ॥ ਸਰਬ ਘਟ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਦਰਸਨ ਪਿਆ
ਸ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਪੂਰਨ ਆਸ ॥ ਇਕ ਨਿਮਖ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਵਡ ਭਾਗਿ ਨਾਨਕ
ਪਾਇ ॥੫॥ ਪ੍ਰਭ ਤੁਝ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਹੋਰ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚੰਦ ਚਕੋਰ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ
ਜਲ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ॥ ਅਲਿ ਕਮਲ ਭਿੰਨੁ ਨ ਭੇਤੁ ॥ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਸੂਰਜ ਆਸ ॥
ਨਾਨਕ ਚਰਨ ਪਿਆਸ ॥੬॥ ਜਿਉ ਤਰੁਨ ਭਰਤ ਪਰਾਨ ॥ ਜਿਉ ਲੋਭੀਐ ਧ
ਨੁ ਦਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਦੁਧ ਜਲਹਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਜਿਉ ਮਹਾ ਖੁਧਿਆਰਥ ਭੋਗੁ ॥ ਜਿਉ
ਮਾਤ ਪੂਤਹਿ ਹੇਤੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਨੇਤ ॥੭॥ ਜਿਉ ਦੀਪ ਪਤਨ ਪਤੰਗ ॥ ਜਿਉ
ਚੋਰੁ ਹਿਰਤ ਨਿਸੰਗ ॥ ਮੈਗਲਹਿ ਕਾਮੈ ਬੰਧੁ ॥ ਜਿਉ ਗ੍ਰਸਤ ਬਿਖਈ ਧੰਧੁ ॥ ਜਿ
ਉ ਜੂਆਰ ਬਿਸਨੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇ ॥੮॥ ਕੁਰੰਕ ਨਾਦੈ ਨੇਹੁ ॥
ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਚਾਹਤ ਮੇਹੁ ॥ ਜਨ ਜੀਵਨਾ ਸਤਸੰਗਿ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਭਜਨਾ ਰੰਗਿ ॥ ਰਸਨਾ
ਬਖਾਨੈ ਨਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨ ਦਾਨੁ ॥੯॥ ਗੁਨ ਗਾਇ ਸੁਨਿ ਲਿਖਿ ਦੇਇ ॥ ਸੋ
ਸਰਬ ਫਲ ਹਰਿ ਲੇਇ ॥ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਕਰਤ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥ ਹ
ਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਤਾਹਿ ॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਸੁ ਗਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਪੈਜ ਰਖੈ ਮੁਰਾਰਿ ॥
ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ॥੧੦॥ ੨॥ ੧੧॥ ਮਃ ੧॥ ੨॥ ਮਃ ੩॥ ੧॥ ਮਃ ੪॥ ੬
ਮਃ ੫॥ ੨॥ ਜੋੜੁ॥ ੧੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਥਿਤੀ ॥ ਘਰੁ ੧੦ ਜਤਿ ॥ ਏਕਮ ਏਕੰਕਾਰੁ
ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਜਾਤਿ ਨ ਜਾਲਾ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ॥
ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਘਟਿ ਘਟਿ ਦੇਖਿਆ ॥ ਜੋ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਵੈ ਤਿਸ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥
ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਈ ॥੧॥ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਉ ਬਿਨੁ ਜਗਦੀਸੈ ॥

ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਤਲੁਪਤੁਦੀਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੈਭਾਇਲਗੇਪਛੁਤਾਣੇ
ਜਮਦਰਿਬਾਧੇਆਵਣਜਾਣੇ॥ਕਿਆਲੈਆਵਹਿਕਿਆਲੈਜਾਹਿ॥ਸਿਰਿਜ
ਮਕਾਲੁਸਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਛੂਟਸਿਕੋਇ॥ਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਇ॥੨॥ਆਪੇਸਚੁਕੀਆਕਰਜੋੜਿ॥ਅੰਡਜਫੋੜਿਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿ॥
ਧਰਤਿਅਕਾਸੁਕੀਏਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਕੀਏਭਉਭਾਉ॥ਜਿ
ਨਿਕੀਏਕਰਿਵੇਖਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰੁਨਦੂਜਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੩॥ਤ੍ਰਿਤੀਆਬ੍ਰ
ਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਦੇਵੀਦੇਵਉਪਾਏਵੇਸਾ॥ਜੋਤੀਜਾਤੀਗਣਤਨਆਵੈ॥
ਜਿਨਿਸਾਜੀਸੋਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕੀਮਤਿਪਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਕਿਸੁਨੇ
ੜੈਕਿਸੁਆਖਾਦੂਰਿ॥੪॥ਚਉਥਿਉਪਾਏਚਾਰੇਬੇਦਾ॥ਖਾਣੀਚਾਰੇਬਾਣੀਭੇ
ਦਾ॥ਅਸਟਦਸਾਖਟੁਤੀਨਿਉਪਾਏ॥ਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏ॥ਤੀਨਿ
ਸਮਾਵੈਚਉਥੈਵਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੫॥ਪੰਚਮੀਪੰਚ
ਭੂਤਬੇਤਾਲਾ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾ॥ਇਕਿਭ੍ਰਮਿਭੂਖੇਮੋਹਪਿਆ
ਸਾ॥ਇਕਿਰਸੁਚਾਖਿਸਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ॥ਇਕਿਰੰਗਿਰਾਤੇਇਕਿਮਰਿਧੂਰਿ॥
ਇਕਿਦਰਿਘਰਿਸਾਚੈਦੇਖਿਹਦੂਰਿ॥੬॥ਝੂਠੇਕਉਨਾਹੀਪਤਿਨਾਉ॥ਕ
ਬਹੁਨਸੂਚਾਕਾਲਾਕਾਉ॥ਪਿੰਜਰਿਪੰਖੀਬੰਧਿਆਕੋਇ॥ਛੇਰੀਭ੍ਰਮੈਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਇ॥ਤਉਛੂਟੈਜਾਖਸਮੁਛਡਾਏ॥ਗੁਰਮਤਿਮੇਲੇਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾ
ਏ॥੭॥ਖਸਟੀਖਟੁਦਰਸਨਪ੍ਰਭਸਾਜੇ॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਨਿਰਾਲਾਵਾਜੇ॥
ਜੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਸਬਦੇਭੇਦੇਤਉਪਤਿਪਾਵੈ॥ਕਰਿ
ਕਰਿਵੇਸਖਪਹਿਜਲਿਜਾਵਹਿ॥ਸਾਚੈਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵਹਿ॥੮॥ਸ
ਪਤਮੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਿ॥ਸਾਤਸਮੁੰਦਭਰੇਨਿਰਮਲਨੀਰਿ॥ਮਜਨੁ
ਸੀਲੁਸਚੁਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਾਵੈਸਭਿਪਾਰਿ॥ਮਨਿਸਾਚ

ਮੁਖਿਸਾਚਉਭਾਇ॥ਸਚੁਨੀਸਾਣੈਠਾਕਨਪਾਇ॥੯॥ਅਸਟਮੀਅਸ
ਟਸਿਧਿਬੁਧਿਸਾਧੈ॥ਸਚੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਰਮਿਅਰਾਧੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅ
ਗਨੀਬਿਸਰਾਉ॥ਤਹੀਨਿਰੰਜਨੁਸਾਚੋਨਾਉ॥ਤਿਸੁਮਹਿਮਨੂਆਰਹਿਆ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੧੦॥ਨਉਮੀਨਵੇ
ਨਾਥਨਵਖੰਡਾ॥ਘਟਿਘਟਿਨਾਥੁਮਹਾਬਲਵੰਡਾ॥ਆਈਪੂਤਾਇ
ਹੁਜਗੁਸਾਰਾ॥ਪ੍ਰਭਆਦੇਸੁਆਦਿਰਖਵਾਰਾ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀ
ਹੋਗੁ॥ਓਹੁਅਪਰੰਪਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥੧੧॥ਦਸਮੀਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥
ਅਨਦਿਨੁਮਜਨੁਸਚਾਗੁਣਗਿਆਨੁ॥ਸਚਿਮੈਲੁਨਲਾਗੈਭ੍ਰਮੁਭਉ
ਭਾਗੈ॥ਬਿਲਮੁਨਤੂਟਸਿਕਾਚੈਤਾਗੈ॥ਜਿਉਤਾਗਾਜਗੁਏਵੈਜਾਣਹੁ॥ਅ
ਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਾਚਿਰੰਗੁਮਾਣਹੁ॥੧੨॥ਏਕਾਦਸੀਇਕੁਰਿਦੈਵਸਾਵੈ॥ਹਿੰ
ਸਾਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਵੈ॥ਫਲੁਪਾਵੈਬ੍ਰਤੁਆਤਮਚੀਨੈ॥ਪਾਖੰਡਿਰਾਚਿਤ
ਤੁਨਹੀਬੀਨੈ॥ਨਿਰਮਲੁਨਿਰਾਹਾਰੁਨਿਹਕੇਵਲੁ॥ਸੂਚੈਸਾਚੇਨਾਲਾਗੈਮਲੁ
॥੧੩॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਏਕੋਏਕਾ॥ਹੋਰਿਜੀਅਉਪਾਏਵੇਕੋਵੇਕਾ॥ਫਲੋ
ਹਰਕੀਏਫਲੁਜਾਇ॥ਰਸਕਸਖਾਏਸਾਦੁਗਵਾਇ॥ਕੂੜੈਲਾਲਚਿਲਪਟੈ
ਲਪਟਾਇ॥ਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਕਮਾਇ॥੧੪॥ਦੁਆਦਸਿਮੁਦ੍ਰਾਮਨੁਅ
ਉਧੂਤਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗਹਿਕਬਹਿਨਸੂਤਾ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਲਿਵ
ਲਾਇ॥ਗੁਰਪਰਚੈਤਿਸੁਕਾਲੁਨਖਾਇ॥ਅਤੀਤਭਏਮਾਰੇਬੈਰਾਈ॥ਪ੍ਰਣ
ਵਤਿਨਾਨਕਤਹਲਿਵਲਾਈ॥੧੫॥ਦੁਆਦਸੀਦਇਆਦਾਨੁਕਰਿਜਾਣੈ॥
ਬਾਹਰਿਜਾਤਉਭੀਤਰਿਆਣੈ॥ਬਰਤੀਬਰਤਰਹੈਨਿਹਕਾਮਾ॥ਅਜਪਾ
ਜਾਪੁਜਪੈਮੁਖਿਨਾਮਾ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਸਭਿਸੁਚਿਸੰਜਮ
ਸਾਚੁਪਛਾਣੈ॥੧੬॥ਤੇਰਸਿਤਰਵਰਸਮੁਦਕਨਾਰੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੂਲੁਸਿਖ

ਲਿਵਤਾਰੈ॥ਡਰਡਰਿਮਰੈਨਬੂਡੈਕੋਇ॥ਨਿਡਰੁਬੂਡਿਮਰੈਪਤਿਖੋਇ॥
ਡਰਮਹਿਘਰੁਘਰਮਹਿਡਰੁਜਾਣੈ॥ਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਸਚੁਮਨਿਭਾਣੈ॥
੧੬॥ਚਉਦਸਿਚਉਥੇਥਾਵਹਿਲਹਿਪਾਵੈ॥ਰਾਜਸਤਾਮਸਸਤਕਾਲ
ਸਮਾਵੈ॥ਸਸੀਅਰਕੈਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥
ਚਉਦਸਿਭਵਨਪਾਤਾਲਸਮਾਏ॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਰਹਿਆਲਿਵਲਾਏ॥
੧੭॥ਅਮਾਵਸਿਆਚੰਦੁਗੁਪਤੁਗੈਣਾਰਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਸਬਦੁਬੀ
ਚਾਰਿ॥ਸਸੀਅਰੁਗਗਨਿਜੋਤਿਤਿਹੁਲੋਈ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕਰਤਾਸੋਈ॥
ਗੁਰਤੇਦੀਸੈਸੋਤਿਸਹੀਮਾਹਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਆਵਹਿਜਾਹਿ॥੧੮॥
ਘਰੁਦਰੁਥਾਪਿਥਿਰੁਥਾਨਿਸੁਹਾਵੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਜਾਸਤਿਗੁਰੁਪਾਵੈ॥
ਜਹਆਸਾਤਹਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸਾ॥ਫੂਟੈਖਪਰੁਦੁਬਿਧਾਮਨਸਾ॥ਮਮਤਾ
ਜਾਲਤੇਰਹੈਉਦਾਸਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਹਮਤਾਕੇਦਾਸਾ॥੨੦॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ਵਾਰਸਤ॥ ਘਰੁ ੧੦ ਆਦਿਤਵਾਰਿ
ਆਦਿਪੁਰਖੁਹੈਸੋਈ॥ਆਪੇਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਓਤਿਪੋਤਿਜਗੁਰਹਿ
ਆਪਰੋਈ॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੈਸੁਹੋਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਨੀਜਪਉਗੁਣਤਾਸਾ॥ਹਰਿਅ
ਗਮਅਗੋਚਰੁਅਪਰੰਪਰਸੁਆਮੀਜਨਪਗਿਲਗਿਧਿਆਵਉਹੋਇਦਾ
ਸਨਿਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਮਵਾਰਿਸਚਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀ
ਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਆਖਿਆਖਿਰਹੇਸਭਿਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਸੁਦੇਵੈਤਿ
ਸੁਪਲੈਪਾਇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਲਖਿਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਹਰਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੨॥ਮੰਗਲਿਮਾਇਆਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿ
ਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਇਆ॥ਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਦਰੁ

ਘਰੁਸੂਝੈ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਸਬਦਿਜ
ਲਾਇ॥੩॥ਬੁਧਿਵਾਰਿਆਪੇਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਰਣੀਸਬਦੁ
ਵੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਹਉਮੈਮਲੁ
ਖੋਇ॥ਦਰਿਸਚੈਸਦਸੋਭਾਪਾਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥੪॥
ਲਾਹਾਨਾਮੁਪਾਏਗੁਰਦੁਆਰਿ॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰੁ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸ
ਕਉਬਲਿਜਾਈਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਗਵਾਈਐ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰ
ਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੫॥ਵੀਰਵਾਰਿਵੀਰਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਏ॥ਪ੍ਰੇਤਭੂਤਸਭਿਦੂਜੈਲਾਏ॥ਆਪਿਉਪਾਏਕਰਿਵੇਖੈਵੇਕਾ॥ਸਭਨਾ
ਕਰਤੇਤੇਰੀਟੇਕਾ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਲੈਹਿਮਿਲਾ
ਈ॥੬॥ਸੁਕ੍ਰਵਾਰਿਪ੍ਰਭੁਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਆਪਿਉਪਾਇਸਭਕੀਮਤਿ
ਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਕਰੈਬੀਚਾਰੁ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਹੈਕਾਰ॥ਵ
ਰਤੁਨੇਮੁਨਿਤਪ੍ਰਤਿਪੂਜਾ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭੁਭਾਉਹੈਦੂਜਾ॥੭॥ਛਨਿਛਰਵਾ
ਰਿਸਉਣਸਾਸਤਬੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਭਰਮੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾ
ਦੂਜੈਭਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾਧਾਚੋਟਾਖਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥
ਸਚੁਕਰਣੀਸਾਚਿਲਿਵਲਾਏ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਹ
ਉਮੈਮਾਰਿਸਚਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਤੂਸੁਖ
ਦਾਤਾਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਏਕਸਤੇਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋ
ਇ॥੯॥ਪੰਦ੍ਰਹਥਿਤੀਤੈਸਤਵਾਰ॥ਮਾਹਾਰੁਤੀਆਵਹਿਵਾਰਵਾਰ॥ਦਿਨਸੁ
ਰੈਣਿਤਿਵੈਸੰਸਾਰੁ॥ਆਵਾਗਉਣੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥ਨਿਹਚਲੁਸਾਚੁ
ਰਹਿਆਕਲਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੧੦॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੩ ਆਦਿਪੁਰਖੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੇ॥ਜੀਅਜੰ

ਤਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰੋ॥ਦੂਜੈਭਾਇਪਰਪੰਚਿਲਾਗੋ॥ਆਵਹਿਜਾਵਹਿਮਿ
ਰਹਿਅਭਾਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਿਭੇਟਿਐਸੋਝੀਪਾਇ॥ਪਰਪੰਚੁਚੂਕੈਸਚਿਸ
ਮਾਇ॥੧॥ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਤਾਕੈਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਆਪੇਸਭੁਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਤੇਰੈਲੇਖੈ
॥ਸਿਧੁਸਾਧਿਕੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸੇਵੈਸੋਜਨੁਬੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਤਾਦਰੁਸੂਝੈ॥੨॥ਏਕਸੁਤੇਸਭੁਦੂਜਾ
ਹੂਆ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਬੀਆ॥ਦੂਜੇਤੇਜੇਏਕੋਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸ
ਬਦਿਹਰਿਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੇਤਾਏਕੋਪਾਏ॥ਵਿਚਹੁਦੂਜਾਠਾ
ਕਿਰਹਾਏ॥੩॥ਜਿਸਦਾਸਾਹਿਬੁਡਾਢਾਹੋਇ॥ਤਿਸਨੋਮਾਰਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥
ਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਕੁਰਹੈਸਰਣਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਤਿਸ
ਤੇਊਪਰਿਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕਉਣੁਡਰੈਡਰੁਕਿਸਕਾਹੋਇ॥੪॥ਗੁਰਮਤੀਸਾਂਤਿ
ਵਸੈਸਰੀਰਾ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਫਿਰਿਲਾਗੈਨਪੀਰਾ॥ਆਵੈਨਜਾਇਨਾਦੁਖੁਪਾਏ॥
ਨਾਮੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖੈਹਦੂਰਿ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸ
ਦਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੫॥ਇਕਿਸੇਵਕਇਕਿਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇਹ
ਰਿਆਪਿਕਰਾਏ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਮਨਿਰੋਸੁਕੀਜੈਜੇਦੂਜਾ
ਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੇਵੀਚਾਰੀ॥੬॥
ਥਿਤੀਵਾਰਸਭਿਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਫਲੁਪਾਏ॥ਥਿਤੀ
ਵਾਰਸਭਿਆਵਹਿਜਾਹਿ॥ਗੁਰਸਬਦੁਨਿਹਚਲੁਸਦਾਸਚਿਸਮਾਹਿ॥
ਥਿਤੀਵਾਰਤਾਜਾਸਚਿਰਾਤੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਿਭਰਮਹਿਕਾਚੇ॥੭॥ਮਨ
ਮੁਖਮਰਹਿਮਰਿਬਿਗਤੀਜਾਹਿ॥ਏਕੁਨਚੇਤਹਿਦੂਜੈਲੋਭਾਹਿ॥ਅਚੇਤ
ਪਿੰਡੀਅਗਿਆਨਅੰਧਾਰੁ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਪਾਈਐਪਾਰੁ॥ਆਪਿਉਪਾਏ

ਉਪਾਵਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਕੀਤੋਨੁਗੁਰਵੀਚਾਰੁ॥੮॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰਹਿ
ਭੇਖਧਾਰੀ॥ਭਵਿਭਵਿਭਰਮਹਿਕਾਚੀਸਾਰੀ॥ਐਥੈਸੁਖੁਨਆ
ਗੈਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੁਏਅਪਣਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇ
ਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਚੁਮਹਲੁਪਾਏ॥੯॥ਆਪੇਪੂ
ਰਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥ਏਹਿਥਿਤੀਵਾਰਦੂਜਾਦੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁ
ਅੰਧੁਗੁਬਾਰੁ॥ਥਿਤੀਵਾਰਸੇਵਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਪਾਇ॥ਇਕਤੁਨਾਮਿਸਦਾਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧੦॥
੨॥ ੩॥ ੴ ਸਤਿ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤ॥ ਦਖਣੀ॥ ਮੁੰਧਨਵੇਲ
ੜੀਆਗੋਇਲਿਆਈਰਾਮ॥ਮਟੁਕੀਡਾਰਿਧਰੀਹਰਿਲਿਵਲਾਈ
ਰਾਮ॥ਲਿਵਲਾਇਹਰਿਸਿਉਰਹੀਗੋਇਲਿਸਹਜਿਸਬਦਿਸੀਗਾ
ਰੀਆ॥ਕਰਜੋੜਿਗੁਰਪਹਿਕਰਿਬਿਨੰਤੀਮਿਲਹੁਸਾਚਿਪਿਆਰੀ
ਆ॥ਧਨਭਾਇਭਗਤੀਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਆ॥ਨਾਨ
ਕਮੁੰਧਨਵੇਲਸੁੰਦਰਿਦੇਖਿਪਿਰੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੧॥ਸਚਿਨਵੇਲੜੀ
ਏਜੋਬਨਿਬਾਲੀਰਾਮ॥ਆਉਨਜਾਉਕਹੀਅਪਨੇਸਹਨਾਲੀਰਾਮ॥
ਨਾਹਅਪਨੇਸੰਗਿਦਾਸੀਮੈਭਗਤਿਹਰਿਕੀਭਾਵਏ॥ਅਗਾਧਿਬੋਧਿ
ਅਕਥੁਕਥੀਐਸਹਜਿਪ੍ਰਭਗੁਣਗਾਵਏ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਸਾਲਰਸੀ
ਆਰਵੈਸਾਚਿਪਿਆਰੀਆ॥ਗੁਰਸਬਦੁਦੀਆਦਾਨੁਕੀਆਨਾਨ
ਕਾਵੀਚਾਰੀਆ॥੨॥ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਿਅੜੀਪਿਰਸੰਗਿਸੂਤੀਰਾਮ॥ਗੁ
ਰਕੈਭਾਇਚਲੋਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਰਾਮ॥ਧਨਸਾਚਿਸੰਗੂਤੀਹਰਿਸੰਗਿ
ਸੂਤੀਸੰਗਿਸਖੀਸਹੇਲੀਆ॥ਇਕਭਾਇਇਕਮਨਿਨਾਮੁਵਸਿਆ

ਸਤਿਗੁਰੂਹਮਮੇਲੀਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਪਤੀਜਨਰਸਾਦਿਸਹੈਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਨਿਰੰਜਨੋ॥ਸਬਦਿਜੋਤਿਜਗਾਇਦੀਪਕੁਨਾਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭੰਜ
ਨੋ॥੩॥ਜੋਤਿਸਬਾਇਣੀਏਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੇਰਾਮ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿ
ਰਹਿਆਅਲਖਅਪਾਰੋਰਾਮ॥ਅਲਖਅਪਾਰਅਪਾਰੁਸਾਚਾਆ
ਪੁਮਾਰਿਮਿਲਾਈਐ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭੁਜਾਲਹੁਸਬਦਿਮੈਲੁ
ਚੁਕਾਈਐ॥ਦਰਿਜਾਇਦਰਸਨੁਕਰੀਭਾਣੈਤਾਰਿਤਾਰਣਹਾਰਿਆ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਪਤੀਨਾਨਕਾਉਰਧਾਰਿਆ॥੪॥੧॥
ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੧ ਛੰਤੁ॥ ਮੈਮਨਿਚਾਉਘਣਾਸਾਚਿ
ਵਿਗਾਸੀਰਾਮ॥ਮੋਹੀਪ੍ਰੇਮਪਿਰੇਪ੍ਰਭਿਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮ॥ਅਵਗਤੋ
ਹਰਿਨਾਥੁਨਾਥਹਤਿਸੈਭਾਵੈਸੋਥੀਐ॥ਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਦਇਆ
ਲੁਦਾਤਾਜੀਆਅੰਦਰਿਤੂੰਜੀਐ॥ਮੈਅਵਰੁਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁ
ਪੂਜਾਹਰਿਨਾਮੁਅੰਤਰਿਵਾਸੀਐ॥ਭੇਖੁਭਵਨੀਹਠੁਨਜਾਨਾਨਾਨਕ
ਸਚੁਗਹਿਰਹੀ॥੧॥ਭਿੰਨੜੀਰੈਣਿਭਲੀਦਿਨਸਸੁਹਾਏਰਾਮ॥ਨਿਜ
ਘਰਿਸੂਤੜੀਏਪਿਰਮੁਜਗਾਏਰਾਮ॥ਨਵਹਾਣਿਨਵਧਨਸਬਦਿ
ਜਾਗੀਆਪਣੇਪਿਰਭਾਣੀਆ॥ਤਜਿਕੂੜੁਕਪਟੁਸੁਭਾਉਦੂਜਾਚਾ
ਕਰੀਲੋਕਾਣੀਆ॥ਮੈਨਾਮੁਹਰਿਕਾਹਾਰੁਕੰਠੇਸਾਚੁਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿ
ਆ॥ਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਸਾਚੁਮਾਗੈਨਦਰਿਕਰਿਤੁਧੁਭਾਣਿਆ॥੨॥
ਜਾਗੁਸਲੋਨੜੀਏਬੋਲੈਗੁਰਬਾਣੀਰਾਮ॥ਜਿਨਿਸੁਣਿਮੰਨਿਅੜੀ
ਅਕਥਕਹਾਣੀਰਾਮ॥ਅਕਥਕਹਾਣੀਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀਕੋਵਿਰ
ਲਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਏ॥ਓਹੁਸਬਦਿਸਮਾਏਆਪੁਗਵਾਏਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਸੋਝੀਸੂਝਏ॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਅਪਰੰਪਰਿਰਾਤਾਸਾਚੁਮਨਿਗੁਣ

ਸਾਰਿਆ॥ਓਹੁਪੂਰਿਰਹਿਆਸਰਬਠਾਈਨਾਨਕਾਉਰਿਧਾਰਿਆ॥੩॥
ਮਨਿਲਿਵਲਾਇੜੀਏਭਗਤਿਸਨੇਹੀਰਾਮ॥ਗੁਰਮਤਿਮਨਿਰਹਸੀ
ਸੀਝਸਿਦੇਹੀਰਾਮ॥ਮਨੁਮਾਰਿਰੀਝੈਸਬਦਿਸੀਝੈਤ੍ਰੈਲੋਕਨਾਥੁਪਛਾ
ਣਏ॥ਮਨੁਡੀਗਿਡੋਲਿਨਜਾਇਕਤਹੀਆਪਣਾਪਿਰੁਜਾਣਏ॥ਮੈ
ਆਧਾਰੁਤੇਰਾਤੂਖਸਮੁਮੇਰਾਮੈਤਾਣੁਤਕੀਆਤੇਰਓ॥ਸਾਚਿਸੂਚਾ
ਸਦਾਨਾਨਕਗੁਰਸਬਦਿਝਗਰੁਨਿਬੇਰਓ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪

ਛੰਤੁ॥ ਮੰਗਲਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਜੈਆਇਆਮਨੁਸੁਖਿਸਮਾਣਾ
ਰਾਮ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਰੰਗਿਰਲੀਆਮਾਣਾਰਾਮ॥ਵਡ
ਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਹਰਿਮਸਤਕਿਮਾਣਾਰਾਮ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਰਿਸੋ
ਹਾਗੁਹੈਨਾਨਕਮਨਿਭਾਣਾਰਾਮ॥੧॥ਨਿੰਮਾਣਿਆਹਰਿਮਾਣੁਹੈਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਹਰਿਆਪੈਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਗਵਾਇਆਨਿਤਹਰਿਹਰਿਜਾ
ਪੈਰਾਮ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸੋਕਰੈਹਰਿਰੰਗਿਹਰਿਰਾਪੈਰਾਮ॥ਜਨੁਨਾਨ
ਕੁਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆਹਰਿਰਸਿਹਰਿਧ੍ਰਾਪੈਰਾਮ॥੨॥ਮਾਣਸਜਨਮਿ
ਹਰਿਪਾਈਐਹਰਿਰਾਵਣਵੇਰਾਰਾਮ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੁਸੋਹਾਗਣੀਰੰਗੁ
ਹੋਇਘਣੇਰਾਰਾਮ॥ਜਿਨਿਮਾਣਸਜਨਮਿਨਪਾਇਆਤਿਨਭਾਗੁਮੰ
ਦੇਰਾਰਾਮ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਰਾਖੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਨੁਤੇਰਾਰਾਮ॥੩॥
ਗੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਮਨੁਤਨੁਰੰਗਿਭੀਨਾਰਾਮ॥ਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲੀਨਾਰਾਮ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨ
ਜੀਵਦੇਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾਰਾਮ॥ਸਫਲਜਨਮੁਹਰਿਪਾਇਆਨਾਨ
ਕਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਰਾਮ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪

ਸਲੋਕੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੁ ॥੧॥ ਛੰਤੁ ॥ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਵੜਿਆ ਆਈਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਝਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੀ ਜਾਗੇ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਪੂਰੈ ਵਡਭਾਗੇ ਰਾਮ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਵਧਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਕਟਿਆ ਜੋਤਿ ਪਰਗਟਿਆਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ਰਾਮ ॥੨॥ ਧਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਪਿਆਰੈ ਰਾਵੀਆ ਜਾਂ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਈ ਰਾਮ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮ ਕਸਾਈਆ ਜਿਉ ਬਿਲਕ ਮਸਾਈ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਮੇਲਿਆ ਹਰਿ ਰਸਿ ਆਘਾਈ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਗਸਿਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ਰਾਮ ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਮਿਲਾਇਆ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਿਨ ਵਡਭਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੁ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰੀ ਰਾਮ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਤੂ ਨਾਮੇ ਬਲਿਹਾਰੀ ਰਾਮ ॥੪॥੨॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਮੰਗਲ ਸਾਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ਗਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਵਰੁ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਉਪਜਿਆ ਚਾਇਆ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੈ ਵਡੈ ਭਾਗੈ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਪੂਰਨ ਪਤੇ ॥ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈਐ ਗੋਵਿੰਦੁ ਪਾਈਐ ਦੇਹੁ ਸਖੀਏ ਮੋਹਿ ਮਤੇ ॥ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਠਾਢੀ ਕਰਉ ਸੇਵਾ ਪ੍ਰਭੁ ਕਵਨ ਜੁਗਤੀ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਲੈਹੁ ਮੋਹਿ ਲੜਿ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਭਇਆ ਸਮਾਹੜਾ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਖੋਜੀ ਖੋਜਿ ਲਧਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਪਾਹਾ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲੇ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ ਦਇਆ ਧਾਰੇ ਕਥਹਿ ਅਕਥ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਇਕ ਚਿਤਿ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਲਾਇ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਕਰ ਜੋੜਿ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਨੰਤੀ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਲਾਹਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਗਮ ਅਥਾਹਾ ॥੨॥ ਸਾਹਾ ਅਟਲੁ ਗਣਿਆ ਪੂਰਨ ਸੰਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖਹ ਸਮੂਹ ਭਇਆ ਗਇਆ ਵਿਜੋਗੋ ਰਾਮ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਧਿਆਏ ਬਣੇ ਅਚਰਜ ਜਾਞੀਆਂ ॥ ਮਿਲਿ ਇਕਤ੍ਰ ਹੋਏ ਸਹਜਿ ਢੋਏ ਮਨਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਉਪਜੀ ਮਾਞੀਆ ॥ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਓਤਿ ਪੋਤੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗੋ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਭ ਸੰਤਿ ਮੇਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਜੋਗੋ ॥੩॥ ਭਵਨੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਧਰਤਿ ਸਭਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਘਰਿ ਆਇਅੜਾ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੀ ਰਾਮ ॥ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੀ ਸਹਜਿ ਜਾਗੀ ਸਗਲ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਮੇਰੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਸੰਤ ਧੂਰੀ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਕੰਤ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਅਹੰ ਮਤਿ ਮਨ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੪॥੧॥

ਬਿਲਾਵਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਭਾਗ ਸੁਲਖਣਾ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਹਮਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜਿਤ੍ਰਾ ਤਿਸੁ ਧੁਨਿ ਦਰਬਾਰਾ ਰਾਮ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਦਿਨੁ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਉਮਾਹਾ ॥ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨ ਦੂਖੁ ਬਿਆਪੈ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਨ ਤਾਹਾ ॥ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰਿ ਵੰਞਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਸਖੀਅ ਸਹੇਲੜੀਹੋ ਮਿਲਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਰਤੇ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਗਾਵਹ ਰਾਮ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਗਾਵਹ ਤਿਸੈ ਭਾਵਹ ਇਕ ਨਿਮਖ ਪਲਕ ਨ ਤਿਆਗੀਐ ॥

ਗਹਿਕੰਠਿਲਾਈਐਨਹਲਜਾਈਐਚਰਨਰਜਮਨੁਪਾਗੀਐ॥ਭਗ
ਤਿਠਗਉਰੀਪਾਇਮੋਹਹਅਨਤਕਤਹੂਨਧਾਵਣਾ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕ
ਮਿਲਿਸੰਗਿਸਾਜਨਅਮਰਪਦਵੀਪਾਵਣਾ॥੨॥ਬਿਸਮਨਬਿਸਮਭ
ਈਪੇਖਿਗੁਣਅਬਿਨਾਸੀਰਾਮਾ॥ਕਰੁਗਹਿਭੁਜਾਗਹੀਕਟਿਜਮਕੀਫਾਸੀ
ਰਾਮਾ॥ਗਹਿਭੁਜਾਲੀਨੀਦਾਸਿਕੀਨੀਅੰਕੁਰਿਉਦੋਤੁਜਣਾਇਆ॥ਮਲਨ
ਮੋਹਬਿਕਾਰਨਾਠੇਦਿਵਸਨਿਰਮਲਆਇਆ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੀਮਨਿਪਿ
ਆਰੀਮਹਾਦੁਰਮਤਿਨਾਸੀ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਭਈਨਿਰਮਲਪ੍ਰਭਮਿਲੇ
ਅਬਿਨਾਸੀ॥੩॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਮਿਲੇਜਲਕਾਜਲੁਹੂਆਰਾਮਾ॥ਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਰਲੀਸੰਪੂਰਨੁਥੀਆਰਾਮਾ॥ਬ੍ਰਹਮੁਦੀਸੈਬ੍ਰਹਮੁਸੁਣੀਐਏਕੁਏਕੁਵਖਾ
ਣੀਐ॥ਆਤਮਪਸਾਰਾਕਰਣਹਾਰਾਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਆਪਿਕ
ਰਤਾਆਪਿਭੁਗਤਾਆਪਿਕਾਰਣੁਕੀਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸੇਈਜਾਣਹਿ
ਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਆ॥੪॥ ੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ॥ ਸਖੀਆਉਸਖੀਵਸਿਆਉਸਖੀ
ਅਸੀਪਿਰਕਾਮੰਗਲੁਗਾਵਹ॥ਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਤਜਿਮਾਨੁਸਖੀਮਤੁਆ
ਪਣੇਪ੍ਰੀਤਮਭਾਵਹ॥ਤਜਿਮਾਨੁਮੋਹੁਬਿਕਾਰੁਦੂਜਾਸੇਵਿਏਕੁਨਿਰੰਜਨੋ॥ਲਗੁ
ਚਰਣਸਰਣਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਸਗਲਦੁਰਤਬਿਖੰਡਨੋ॥ਹੋਇਦਾਸਦਾਸੀ
ਤਜਿਉਦਾਸੀਬਹੁੜਿਬਿਧੀਨਧਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਕਰਹੁਕਿਰਪਾ
ਤਾਮਿਮੰਗਲੁਗਾਵਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪ੍ਰਿਅਕਾਨਾਮੁਮੈਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥ਓਹੁ
ਜੋਹੈਬਹੁਪਰਕਾਰਸੁੰਦਰਿਮੋਹਨੀ॥ਮੋਹਨੀਮਹਾਬਚਿਤ੍ਰਿਚੰਚਲਿਅਨਿਕ
ਭਾਵਦਿਖਾਵਏ॥ਹੋਇਢੀਠਮੀਠੀਮਨਹਿਲਾਗੈਨਾਮੁਲੈਣਨਆਵਏ॥ਗ੍ਰਿਹ
ਬਨਹਿਤੀਰੈਬਰਤਪੂਜਾਬਾਟਘਾਟੈਜੋਹਨੀ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਦਇਆਧ

ਰਹੁਮੈਨਾਮੁਅੰਧੁਲੇਟੋਹਨੀ॥੨॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਿਅਨਾਥਜਿਉਜਾਨਹੁ
ਤਿਉਰਖਹੁਰਾਮ॥ਚਤੁਰਾਈਮੋਹਿਨਾਹਿਰੀਝਾਵਉਕਹਿਮੁਖਹੁ॥ਨਹਚਤੁਰਿਸੁ
ਘਰਿਸੁਜਾਨਬੇਤੀਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਿਗੁਨੁਨਹੀ॥ਨਹਰੂਪਧੂਪਨਨੈਨਬੰਕੇਜ
ਹਭਾਵੈਤਹਰਖੁਤੁਹੀ॥ਜੈਜੈਜਇਅੰਪਹਿਸਗਲਜਾਕਉਕਰੁਣਾਪਤਿਗ
ਤਿਕਿਨਿਲਖਹੁ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੇਵਸੇਵਕੁਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਮੋਹਿਰ
ਖਹੁ॥੩॥ਮੋਹਿਮਛੁਲੀਤੁਮਨੀਰਤੁਝਬਿਨੁਕਿਉਸਰੈ॥ਮੋਹਿਚਾਤ੍ਰਿਕਤੁ
ਮਬੂੰਦਤ੍ਰਿਪਤਉਮੁਖਿਪਰੈ॥ਮੁਖਿਪਰੈਹਰੈਪਿਆਸਮੇਰੀਜੀਅਹੀਆਪ੍ਰਾ
ਨਪਤੇ॥ਲਾਡਿਲੇਲਾਡਲਡਾਇਸਭਮਹਿਮਿਲੁਹਮਾਰੀਹੋਇਗਤੇ॥ਚੀਤਿ
ਚਿਤਵਉਮਿਟੁਅੰਧਾਰੇਜਿਉਆਸਚਕਵੀਦਿਨੁਚਰੈ॥ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਪ੍ਰਿ
ਅਸੰਗਿਮੇਲੀਮਛੁਲੀਨੀਰੁਨਵੀਸਰੈ॥੪॥ਧਨਿਧੰਨਿਹਮਾਰੇਭਾਗਘਰਿਆ
ਇਆਪਿਰੁਮੇਰਾ॥ਸੋਹੇਬੰਕਦੁਆਰਸਗਲਾਬਨੁਹਰਾ॥ਹਰਹਰਾਸੁਆਮੀਸੁ
ਖਹਗਾਮੀਅਨਦਮੰਗਲਰਸੁਘਣਾ॥ਨਵਲਨਵਤਨਨਾਹੁਬਾਲਾਕਵਨਰਸ
ਨਾਗੁਨਭਣਾ॥ਮੇਰੀਸੇਜਸੋਹੀਦੇਖਿਮੋਹੀਸਗਲਸਹਸਾਦੁਖੁਹਰਾ॥ਨਾਨਕੁ
ਪਇਅੰਪੈਮੇਰੀਆਸਪੂਰੀਮਿਲੇਸੁਆਮੀਅਪਰੰਪਰਾ॥੫॥੧॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤਮੰਗਲ॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਸੁੰਦਰਸਾਂਤਿਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸਰਬਸੁਖਾਨਿ
ਧਿਪੀਉ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪ੍ਰਭਭੇਟਿਐਨਾਨਕਸੁਖੀਹੋਤਇਹੁਜੀਉ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥
ਸੁਖਸਾਗਰੁਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐਜਬਹੋਵੈਭਾਗੋਰਾਮਾ॥ਮਾਨਨਿਮਾਨੁਵਞਾਈਐਹਰਿ
ਚਰਣੀਲਾਗੋਰਾਮਾ॥ਛੋਡਿਸਿਆਨਪਚਾਤੁਰੀਦੁਰਮਤਿਬੁਧਿਤਿਆਗੋਰਾਮਾ॥ਨਾ
ਨਕਪਉਸਰਣਾਈਰਾਮਰਾਇਥਿਰੁਹੋਇਸੁਹਾਗੋਰਾਮਾ॥੧॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਕਤਲਾ
ਗੀਐਜਿਸੁਬਿਨੁਮਰਿਜਾਈਐਰਾਮਾ॥ਲਾਜਨਆਵੈਅਗਿਆਨਮਤੀਦੁਰਜਨ

ਬਿਗਸਾਈਐਰਾਮ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭੁਤਿਆਗਿਕਰੇਕਹੁਕਤਠਹਰਾਈ
ਐਰਾਮ॥ਨਾਨਕਕੀਗਤਿਭਉਕਰਿਦਇਆਲਕੀਜੀਵਨਪਦੁਪਾਈਐਰਾਮ॥
੨॥ਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲਨਹੁਚਰਹਿਬਲਿਗਈਏਦੁਹਚਾਰਣਿਰਸਨਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭੁਭਗਤਿ
ਵਛਲੁਨਹਸੇਵਹੀਕਾਇਆਕਾਕਗ੍ਰਸਨਾਰਾਮ॥ਭ੍ਰਮਿਮੋਹੀਦੂਖਨਜਾਣਹੀ
ਕੋਟਿਜੋਨੀਬਸਨਾਰਾਮ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਅਵਰੁਜਿਚਾਹਨਾਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਭ
ਸਮਾਰਾਮ॥੩॥ਲਾਇਬਿਰਹੁਭਗਵੰਤਸੰਗੇਹੋਇਮਿਲੁਬੈਰਾਗਨਿਰਾਮ॥
ਚੰਦਨਚੀਰਸੁਗੰਧਰਸਾਹਉਮੈਬਿਖੁਤਿਆਗਨਿਰਾਮ॥ਈਤਊਤਨਹਡੋਲੀ
ਐਹਰਿਸੇਵਾਜਾਗਨਿਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਿਨਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਆਪਣਾਸਾਅਟ
ਲਸੁਹਾਗਨਿਰਾਮ॥੪॥੧॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਖੋਜਹੁਵਡ
ਭਾਗੀਹੋਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗੇਰਾਮ॥ਗੁਨਗੋਵਿਦਸਦਗਾਈਅਹਿਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਕੈਰੰਗੇਰਾਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਹੀਸੇਵੀਐਪਾਈਅਹਿਫਲਮੰਗੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਸਰਣਾਗਤੀਜਪਿਅਨਤਤਰੰਗੇਰਾਮ॥੧॥ਇਕੁਤਿਲੁਪ੍ਰਭੂਨਵੀਸਰੈਜਿ
ਨਿਸਭੁਕਿਛੁਦੀਨਾਰਾਮ॥ਵਡਭਾਗੀਮੇਲਾਵੜਾਗੁਰਮੁਖਿਪਿਰੁਚੀਨ੍ਹਾਰਾਮ॥
ਬਾਹਪਕੜਿਤਮਤੇਕਾਢਿਆਕਰਿਅਪੁਨਾਲੀਨਾਰਾਮ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਨਕ
ਜੀਵੈਸੀਤਲੁਮਨੁਸੀਨਾਰਾਮ॥੨॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਕਹਿਸਕਉਪ੍ਰਭਅੰਤਰ
ਜਾਮੀਰਾਮ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਰਾਇਣੈਭਏਪਾਰਗਰਾਮੀਰਾਮ॥ਗੁਨਗਾਵਤ
ਗੋਵਿੰਦਕੇਸਭਇਛਪੁਜਾਮੀਰਾਮ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਜਪਿਹਰੇਸਭਹੂਕਾਸੁਆ
ਮੀਰਾਮ॥੩॥ਰਸਭਿੰਨਿਅੜੇਅਪੁਨੇਰਾਮਸੰਗੇਸੇਲੋਇਣਨੀਕੇਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭ
ਪੇਖਤਇਛਾਪੁੰਨੀਆਮਿਲਿਸਾਜਨਜੀਕੇਰਾਮ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਪਾਇ
ਆਬਿਖਿਆਰਸਫੀਕੇਰਾਮ॥ਨਾਨਕਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਇਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮੀਕੇ
ਰਾਮ॥੪॥੨॥੫॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲਕਿਆਛੰਤਾਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮ:੧॥ਥਿਤੀ ੧

ਮ:॥੩ ਵਾਰਸਤਾ॥੨ ਛੰਤਮ:੧॥੨॥ਮ:੪॥੨॥ਮ:੫॥੫॥
ਜੁਮਲਾ ੧੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਮਹਲਾ ੪ ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ਸਲੋਕਮ:੪
ਹਰਿਉਤਮੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਗਾਵਿਆਕਰਿਨਾਦੁਬਿਲਾਵਲੁਰਾਗੁ॥ਉਪਦੇ
ਸੁਗੁਰੂਸੁਣਿਮੰਨਿਆਧੁਰਿਮਸਤਕਿਪੂਰਾਭਾਗੁ॥ਸਭਦਿਨਸੁਰੈਣਿ
ਗੁਣਉਚਰੈਹਰਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਲਿਵਲਾਗੁ॥ਸਭੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆ
ਹੋਇਆਮਨੁਖਿੜਿਆਹਰਿਆਬਾਗੁ॥ਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰਾਮਿਟਿ
ਗਇਆਗੁਰਚਾਨਣੁਗਿਆਨੁਚਰਾਗੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਜੀਵੈਦੇਖਿਹਰਿ
ਇਕਨਿਮਖਘੜੀਮੁਖਿਲਾਗੁ॥੧॥ਮ:੩ ਬਿਲਾਵਲੁਤਬਹੀਕੀ
ਜੀਐਜਬਮੁਖਿਹੋਵੈਨਾਮੁ॥ਰਾਗਨਾਦਸਬਦਿਸੋਹਣੇਜਾਲਾਗੈਸਹ
ਜਿਧਿਆਨੁ॥ਰਾਗਨਾਦਛੋਡਿਹਰਿਸੇਵੀਐਤਾਦਰਗਹਪਾਈਐਮਾਨੁ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੀਐਚੂਕੈਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਪਿਅਗੰਮੁਹੈਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆ॥
ਤੂਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤੁਧੁਆਪੇਤਾੜੀ
ਲਾਈਐਆਪੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਵਹੁਭਗਤਹੁਦਿਨ
ਸੁਰਾਤਿਅੰਤਿਲਏਛਡਾਇਆ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇ
ਆਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ਸਲੋਕਮ:੩ ਦੂਜੈਭਾਇਬਿਲਾ
ਵਲੁਨਹੋਵਈਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਇ॥ਪਾਖੰਡਿਭਗਤਿਨਹੋਵਈ
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇਥਾਇਨਕੋਈ
ਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਬੀਚਾਰੀਐਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥
ਆਪੇਆਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥ਜੰਮ

ਤੁਮਰਣਾਕਰਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਬਿਲਾਵਲੁ
ਕਰਿਹੁਤੁਮਪਿਆਰਿਹੋਏਕਸੁਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁ
ਕਟੀਐਸਚੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਸਦਾਬਿਲਾਵਲੁਅਨੰਦੁਹੈਜੇਚਲਹਿਸ
ਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਸਤਸੰਗਤੀਬਹਿਭਾਉਕਰਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇ
ਨਾਨਕਸੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭਨਾਜੀਆਵਿਚਿਹਰਿਆਪਿਸੋਭਗਤਾਕਾਮਿਤ੍ਰੁਹਰਿ॥ਸਭੁਕੋਈਹਰਿ
ਕੈਵਸਿਭਗਤਾਕੈਅਨੰਦੁਘਰਿ॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਾਮੇਲੀਸਰਬਤਸਉ
ਨਿਸੁਲਜਨਟੰਗਧਰਿ॥ਹਰਿਸਭਨਾਕਾਹੈਖਸਮੁਸੋਭਗਤਜਨਚਿਤਿਕਰਿ
ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਸਭਝਖਿਝਖਿਪਵੈਝੜਿ॥੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩
ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਤੇਬ੍ਰਾਹਮਣਾਜੇਚਲਹਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈ
ਹਰਿਵਸੈਹਉਮੈਰੋਗੁਗਵਾਇ॥ਗੁਣਰਵਹਿਗੁਣਸੰਗ੍ਰਹਹਿਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਮਿਲਾਇ॥ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਵਿਰਲੇਬ੍ਰਾਹਮਣਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦਹਿਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰੇਹਰਿਸਚਾਸੇਨਾਮਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥੧॥
ਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਤੀਆਸਬਦਿਨਲਗੋਭਾਉ॥ਹਉਮੈਰੋ
ਗੁਕਮਾਵਣਾਅਤਿਦੀਰਘੁਬਹੁਸੁਆਉ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਮਾਵਣੇ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਨਮੁਸਫਲੁਹੈਜਿਸਨੋਆਪੇਲ
ਏਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਕਰੇਤਾਨਾਮਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਸਭਵਡਿਆਈਆਹਰਿਨਾਮਵਿਚਿਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆ
ਈਐ॥ਜਿਵਸਤੁਮੰਗੀਐਸਾਈਪਾਈਐਜੇਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥
ਗੁਹਜਗਲਜੀਅਕੀਕੀਚੈਸਤਿਗੁਰੂਪਾਸਿਤਾਸਰਬਸੁਖੁਪਾਈਐ॥
ਗੁਰੁਪੂਰਾਹਰਿਉਪਦੇਸੁਦੇਇਸਭਭੁਖਲਹਿਜਾਈਐ॥ਜਿਸੁਪੂਰਬਿ

ਹੋਵੈਲਿਖਿਆਸੋਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਸਤਿਗੁਰਤੇਖਾ
ਲੀਕੋਨਹੀਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਸਫਲੁਹੈਜੇਹਾ
ਕੋਇਛੇਤੇਹਾਫਲੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਭਤ੍ਰਿਸਨਾਭੁਖਗਵਾ
ਏ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਸੰਤੋਖੁਹੋਆਸਚੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥ਸਚੁਧਿਆਇ
ਅਮਰਾਪਦੁਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਵਜਾਏ॥ਸਚੋਦਹਦਿਸਿਪਸਰਿਆ
ਗੁਰਕੈਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਨਾਨਕਜਿਨਅੰਦਰਿਸਚੁਹੈਸੇਜਨਛਪਹਿਨਕਿਸੈ
ਦੇਛਪਾਏ॥੧॥ਮਃ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਹਰਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥
ਮਾਨਸਤੇਦੇਵਤੇਭਏਸਚੀਭਗਤਿਜਿਸੁਦੇਇ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਅ
ਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਚੇਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੇਨਾਮੁਵਡਿਆਈ
ਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਨਾਵੈਕੀਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਹਰਿਕਰਤੈਆਪਿਵਧਾਈ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਭਿਵੇਖਿਵੇਖਿਜੀਵਨ੍ਹਿਓਨਾ
ਅੰਦਰਿਹਿਰਦੈਭਾਈ॥ਨਿੰਦਕਦੁਸਟਵਡਿਆਈਵੇਖਿਨਸਕਨਿਓਨਾਪਰਾਇਆਭ
ਲਾਨਸੁਖਾਈ॥ਕਿਆਹੋਵੈਕਿਸਹੀਕੀਝਖਮਾਰੀਜਾਸਚੇਸਿਉਬਣਿਆਈ॥
ਜਿਗਲਿਕਰਤੇਭਾਵੈਸਾਨਿਤਨਿਤਚੜੈਸਵਾਈ॥ਸਭਝਖਿਝਖਿਮਰੈਲੋ
ਕਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਧ੍ਰਿਗੁਏਹਆਸਾਦੂਜੇਭਾਵਕੀਜੋਮੋਹਿਮਾਇ
ਆਚਿਤੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸੁਖੁਪਲ੍ਹਰਿਤਿਆਗਿਆਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੁਖੁਪਾਏ॥
ਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਜਨਮਿਮਰਹਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਕਾਰਜਸਿ
ਧਿਨਹੋਵਨੀਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਏ॥ਜਿਸੁਕਰਮੁਹੋਵੈਤਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈਸੋਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜਨਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਜਨ
ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ਮਃ ੩ ਆਸਾਮਨਸਾਜਗਿਮੋਹਣੀਜਿਨਿਮੋ
ਹਿਆਸੰਸਾਰੁ॥ਸਭੁਕੋਜਮਕੇਚੀਰੈਵਿਚਿਹੈਜੇਤਾਸਭੁਆਕਾਰੁ॥ਹੁਕਮੀਹੋ

ਨਾਮੁਲਗਾਦਾਸੋਉਬਰੈਜਿਸੁਬਖਸੈਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਪਰਸਾਦੀਇਹੁ
ਮਨੁਤਾਂਤਰੈਜਾਛੋਡੈਅਹੰਕਾਰੁ॥ਆਸਾਮਨਸਾਮਾਰੇਨਿਰਾਸੁਹੋਇਗੁਰਸਬ
ਦੀਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਥੈਜਾਈਐਜਗਤਮਹਿਤਿਥੈਹਰਿਸਾਈ
ਅਗੈਸਭੁਆਪੇਵਰਤਦਾਹਰਿਸਚਾਨਿਆਈ॥ਕੂੜਿਆਰਾਕੇਮੁਹਫਿਟ
ਕੀਅਹਿਸਚੁਭਗਤਿਵਡਿਆਈ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚਾਨਿਆਉਹੈਸਿਰਿ
ਨਿੰਦਕਛਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਸਚੁਅਰਾਧਿਆਗੁਰਮੁਖਿਸੁਖੁਪਾਈ॥੧੨॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਪੂਰੈਭਾਗਿਸਤਿਗੁਰੁਪਾਈਐਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬਖਸਕਰੇਇ॥ਓਪਾਵਾਸਿ
ਰਿਓਪਾਉਹੈਨਾਉਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਅੰਦਰੁਸੀਤਲੁਸਾਂਤਿਹੈਹਿਰਦੈਸਦਾ
ਸੁਖੁਹੋਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖਾਣਾਪੈਨਣਾਨਾਨਕਨਾਇਵਡਿਆਈਹੋਇ॥੧॥ਮਃ
੩ ਏਮਨਗੁਰਕੀਸਿਖਸੁਣਿਪਾਇਹਿਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਸੁਖਦਾਤਾਤੇਰੈ
ਮਨਿਵਸੈਹਉਮੈਜਾਇਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁ
ਣੀਨਿਧਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਤਨੇਪਾਤਸਾਹਸਾਹਰਾਜੇਖਾਨਉਮਰਾਵ
ਸਿਕਦਾਰਹਹਿਤਿਤਨੇਸਭਹਰਿਕੇਕੀਏ॥ਜੋਕਿਛੁਹਰਿਕਰਾਵੈਸੁਓਇਕਰ
ਹਿਸਭਹਰਿਕੇਅਰਥੀਏ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸਭਨਾਕਾਪ੍ਰਭੁਸਤਿਗੁਰਕੈਵ
ਲਿਹੈਤਿਨਿਸਭਵਰਨਚਾਰੇਖਾਣੀਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਗੋਲੇਕਰਿਸਤਿਗੁਰਅਗੈ
ਕਾਰਕਮਾਵਣਕਉਦੀਏ॥ਹਰਿਸੇਵੇਕੀਐਸੀਵਡਿਆਈਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤ
ਹੁਜਿਨਿਵਿਚਹੁਕਾਇਆਨਗਰੀਦੁਸਮਨਦੂਤਸਭਮਾਰਿਕਢੀਏ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਕਿਰਪਾਲੁਹੋਆਭਗਤਜਨਾਉਪਰਿਹਰਿਆਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਹਰਿਆਪਿ
ਰਖਿਲੀਏ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਅੰਦਰਿਕਪਟੁਸਦਾਦੁਖੁਹੈਮਨਮੁ
ਖਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈ॥ਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਵਣੀਦੁਖੁਵਰਤੈਦੁਖੁਆਗੈ॥
ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੀਐਤਾਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੈ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸੁਖੁ

ਹੋਇਅੰਦਰਹੁਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗੈ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਰੰਗੁਹੈ
ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵੇਖਣੁਬੋਲਣਾਨਾਮੁਜਪਤਿਸੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਪ੍ਰਗਾਸਿਆਤਿਮਰਅਗਿਆ
ਨੁਅੰਧੇਰੁਚੁਕਾਇਆ॥੨॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖਮੈਲੇਮਰਹਿਗਵਾਰ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਭਨਤਿਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਜ
ਨਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਹੁਹਉਮੈਮਲੁਜਾਈ॥ਅੰਦਰਿਸੰਸਾਦੂਖੁ
ਵਿਆਪੇਸਿਰਿਧੰਧਾਨਿਤਮਾਰ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸੂਤੇਕਬਹੁਨਜਾਗਹਿਮਾਇ
ਆਮੋਹਪਿਆਰ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਸਬਦੁਨਵੀਚਾਰਹਿਇਹੁਮਨਮੁਖ
ਕਾਬੀਚਾਰ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਭਾਇਆਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਨਾਨਕਜ
ਮੁਮਾਰਿਕਰੇਖੁਆਰ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸਨੋਹਰਿਭਗਤਿਸਚੁਬਖ
ਸੀਅਨੁਸੋਸਚਾਸਾਹੁ॥ਤਿਸਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕੁਕਢਦਾਹੋਰਤੁਹਟਿਨਵਥੁ
ਨਵੇਸਾਹੁ॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈਸੁਹਰਿਰਾਸਿਲਏਵੇਮੁਖਭਸੁ
ਪਾਹੁ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਵਾਪਾਰੀਹਰਿਭਗਤਹਹਿਜਮੁਜਾਗਾਤੀਤਿਨਾਨੇੜਿ
ਨਜਾਹੁ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਨਾਮੁਧਨੁਲਦਿਆਸਦਾਵੇਪਰਵਾਹੁ॥੧੪॥ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩ ਇਸੁਜੁਗਮਹਿਭਗਤੀਹਰਿਧਨੁਖਟਿਆਹੋਰੁਸਭੁਜਗਤੁਭਰ
ਮਿਭੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਮਨਿਵਸਿਆਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਆ॥ਬਿਖਿਆਮਾਹਿਉਦਾਸਹੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਆ
ਪਿਤਰਿਆਕੁਲਉਧਰੇਧੰਨੁਜਣੇਦੀਮਾਇਆ॥ਸਦਾਸਹਜੁਸੁਖੁਮਨਿ
ਵਸਿਆਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹਾਦੇਉਤ੍ਰੈਗੁਣ
ਭੁਲੇਹਉਮੈਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਭੁਲੇਦੂਜੈਭਾਇ
ਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਸੰਨਿਆਸੀਭੁਲੇਵਿਣੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਇ

ਆਮਨਮੁਖਦੁਖੀਏਸਦਾਭ੍ਰਮਿਭੁਲੇਤਿਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਈਜਨਸਮਧੇਜਿਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਆ॥
੧॥ਮਃ ੩ ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਹਿ
ਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਤਰਿਮਨਿ
ਵਸੈਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਧਨੁਨਖਟਿਓਸੇਦੇਵਾਲੀਏਜੁਗਮਾਹਿ॥ਓਇਮੰਗਦੇਫਿਰਹਿਸਭ
ਜਗਤਮਹਿਕੋਈਮੁਹਿਥੁਕਨਤਿਨਕਉਪਾਹਿ॥ਪਰਾਈਬਖੀਲੀਕਰ
ਹਿਆਪਣੀਪਰਤੀਤਿਖੋਵਨਿਸਗਵਾਭੀਆਪੁਲਖਾਹਿ॥ਜਿਸੁਧਨ
ਕਾਰਣਿਚੁਗਲੀਕਰਹਿਸੋਧਨੁਚੁਗਲੀਹਥਿਨਆਵੈਓਇਭਾਵੈਤਿਥੈ
ਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਕਭਾਇਹਰਿਧਨੁਮਿਲੈਤਿਥਹੁਕਰਮਹੀਣਲੈ
ਨਸਕਹਿਹੋਰਥੈਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਨਾਹਿ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸ
ਹਜੇਹੋਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿ
ਲਇਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਕਾਲੁਮਾਰਿਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਣੀ
ਅੰਤਰਿਨਿਰਮਲੁਨਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਕਦੇਨਸੋਵੈਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਿ
ਆਉ॥ਮੀਠਾਬੋਲੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਨਿਜਘ
ਰਿਵਾਸਾਸਦਾਸੋਹਦੇਨਾਨਕਤਿਨਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਹਰਿਧਨੁਰਤਨਜਵੇਹਰੀਸੋਗੁਰਿਹਰਿਧਨੁਹਰਿਪਾਸਹੁਦੇਵਾਇਆ॥
ਜੇਕਿਸੈਕਿਹੁਦਿਸਿਆਵੈਤਾਕੋਈਕਿਹੁਮੰਗਿਲਏਅਕੈਕੋਈਕਿਹੁਦੇਵਾ
ਏਏਹੁਹਰਿਧਨੁਜੋਰਿਕੀਤੈਕਿਸੈਨਾਲਿਨਜਾਇਵੰਡਾਇਆ॥ਜਿਸਨੋਸ
ਤਿਗੁਰਨਾਲਿਹਰਿਸਰਧਾਲਾਏਤਿਸੁਹਰਿਧਨਕੀਵੰਡਹਥਿਆਵੈਜਿਸ

ਨੋਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਇਸੁਹਰਿਧਨਕਾਕੋਈਸਰੀਕੁਨਾਹੀ
ਕਿਸੈਕਾਖਤੁਨਾਹੀਕਿਸੈਕੈਸੀਵਬੰਨੈਰੋਲੁਨਾਹੀਜੇਕੋਹਰਿਧਨਕੀਬ
ਖੀਲੀਕਰੇਤਿਸਕਾਮੁਹੁਹਰਿਚਹੁਕੁੰਡਾਵਿਚਿਕਾਲਾਕਰਾਇਆ॥ਹ
ਰਿਕੇਦਿਤੇਨਾਲਿਕਿਸੈਜੋਰੁਬਖੀਲੀਨਚਲਈਦਿਹੁਦਿਹੁਨਿਤਨਿਤ
ਚੜੈਸਵਾਇਆ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੩ ਜਗਤੁਜਲੰਦਾਰਖਿਲੈਆ
ਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਜਿਤੁਦੁਆਰੈਉਬਰੈਤਿਤੈਲੈਹੁਉਬਾਰਿ॥ਸਤਿ
ਗੁਰਿਸੁਖੁਵੇਖਾਲਿਆਸਚਾਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਅਵਰੁਨਸੁਝ
ਈਹਰਿਬਿਨੁਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ ੩ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਣੀ
ਦੂਜੈਲਗੈਜਾਇ॥ਨਾਇਹਮਾਰੀਨਮਰੈਨਾਇਹਹਟਵਿਕਾਇ॥ਗੁਰਕੈ
ਸਬਦਿਪਰਜਾਲੀਐਤਾਇਹੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਹੋਵੈਉਜਲਾ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਨਾਨਕਮਾਇਆਕਾਮਾਰਣੁਸਬਦੁਹੈਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਇਆਜਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈਸ
ਤਿਗੁਰਿਦਿਤੀਧੁਰਹੁਹੁਕਮੁਬੁਝਿਨੀਸਾਣੁ॥ਪੁਤੀਭਾਤੀਈਜਾਵ
ਈਸਕੀਅਗਹੁਪਿਛਹੁਟੋਲਿਡਿਠਾਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਾਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਜਿਥੈਕੋਵੇਖੈਤਿਥੈਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਬਖਸਿਓਸੁਸਭੁਜਹਾਨੁ॥
ਜਿਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲਿਮੰਨੇਸੋਹਲਤਿਪਲਤਿਸਿਝੈਜਿਵੇਮੁਖੁਹੋਵੈ
ਸੋਫਿਰੈਭਰਿਸਟਥਾਨੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕੈਵਲਿਹੋਆਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹ
ਰਿਸਜਣੁਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਪਉਦੀਭਿਤਿਦੇਖਿਕੈਸਭਿਆਇਪਏ
ਸਤਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਲਾਹਿਓਨੁਸਭਨਾਕਿਅਹੁਮਨਹੁਗੁਮਾਨੁ॥੧੦॥
ਸਲੋਕਮਃ ੧ ਕੋਈਵਾਹੇਕੋਲੁਣੈਕੋਪਾਇਖਲਿਹਾਨਿ॥ਨਾਨਕਏਵਨ
ਜਾਪਈਕੋਈਖਾਇਨਿਦਾਨਿ॥੧॥ਮਃ ੧ ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆਤਰਿਆ

ਸੋਈ॥ ਨਾਨਕਜੋਭਾਵੈਸੋਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਦਇਆ
ਲਿਸਾਗਰੁਤਾਰਿਆ॥ ਗੁਰਿਪੂਰੈਮਿਹਰਵਾਨਿਭਰਮੁਭਉਮਾਰਿ
ਆ॥ ਕਾਮਕ੍ਰੋਧੁਬਿਕਰਾਲੁਦੂਤਸਭਿਹਾਰਿਆ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਕੰਠਿਉਰਿਧਾਰਿਆ॥ ਨਾਨਕਸਾਧੂਸੰਗਿਜਨਮੁਮਰਣੁਸਵਾਰਿਆ
॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਕੂੜੇਕਹਣਕਹੰਨਿ॥
ਪੰਚਚੋਰਤਿਨਾਘਰੁਮੁਹਨਿਹਉਮੈਅੰਦਰਿਸੰਨਿ॥ ਸਾਕਤਮੁਠੇਦੁ
ਰਮਤੀਹਰਿਰਸੁਨਜਾਣੰਨਿ॥ ਜਿਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਭਰਮਿਲੁਟਾਇਆ
ਬਿਖੁਸਿਉਰਚਹਿਰਚੰਨਿ॥ ਦੁਸਟਾਸੇਤੀਪਿਰਹੜੀਜਨਸਿਉਵਾਦੁਕ
ਰੰਨਿ॥ ਨਾਨਕਸਾਕਤਨਰਕਮਹਿਜਮਬਧੇਦੁਖਸਹੰਨਿ॥ ਪਇਐ
ਕਿਰਤਕਮਾਵਦੇਜਿਵਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹੰਨਿ॥੧॥ ਮਃ੩ ਜਿਨੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਾਣੁਨਿਤਾਣੇਤਿਸੁ॥ ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਦਾਮਨਿਵਸੈ
ਜਮੁਜੋਹਿਨਸਕੈਤਿਸੁ॥ ਹਿਰਦੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸੁਕਵਲਾਸੇਵਕਿਤਿ
ਸੁ॥ ਹਰਿਦਾਸਾਕਾਦਾਸੁਹੋਇਪਰਮਪਦਾਰਥੁਤਿਸੁ॥ ਨਾਨਕਮਨਿਤ
ਨਿਜਸੁਪ੍ਰਭੁਵਸੈਹਉਸਦਕੁਰਬਾਣੈਤਿਸੁ॥ ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਰਸੁਸੰਤਜਨਾਸਿਉਤਿਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜੋਬੋਲੇਪੂਰਾਸਤਿ
ਗੁਰੂਸੋਪਰਮੇਸਰਿਸੁਣਿਆ॥ ਸੋਈਵਰਤਿਆਜਗਤਮਹਿਘਟਿ
ਘਟਿਮੁਖਿਭਣਿਆ॥ ਬਹੁਤੁਵਡਿਆਈਆਸਾਹਿਬੈਨਹਜਾਹੀਗ
ਣੀਆ॥ ਸਚੁਸਹਜੁਅਨੰਦੁਸਤਗੁਰੂਪਾਸਿਸਚੀਗੁਰਮਣੀਆ॥
ਨਾਨਕਸੰਤਸਵਾਰੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਸਚੇਜਿਉਬਣਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋ
ਕਮਃ੩ ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾਦੂਰਿ॥ ਗੁ
ਰਕੀਸੇਵਾਵਿਸਰੀਕਿਉਮਨੁਰਹੈਹਜੂਰਿ॥ ਮਨਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ

ਝੂਠੈਲਾਲਚਿਕੂੜਿ॥ ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁਸਚੈਸਬਦਿਹ
ਦੂਰਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਹਰਿਪਾਇਆਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁ
ੜਿਨਮਨਿਤਨਿਭੰਗੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਨਿੰਦਕੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੂਕਾ
ਫਿਰਿਸਰਣਿਗੁਰਆਵੈ॥ ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਸਤਿਗੁਰੁਬਖਸਿਲਏਸ
ਤਸੰਗਤਿਨਾਲਿਰਲਾਵੈ॥ ਜਿਉਮੀਹਿਵੁਠੈਗਲੀਆਨਾਲਿਆਟੋਭਿਆ
ਕਾਜਲੁਜਾਇਪਵੈਵਿਚਿਸੁਰਸਰੀਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਪਵਿਤ੍ਰੁਪਾਵਨੁ
ਹੋਇਜਾਵੈ॥ ਏਵਡਿਆਈਸਤਿਗੁਰਨਿਰਵੈਰਵਿਚਿਜਿਤੁਮਿਲਿਐ
ਤਿਸਨਾਭੁਖਉਤਰੈਹਰਿਸਾਂਤਿਤੜਆਵੈ॥ ਨਾਨਕਇਹੁਅਚਰਜੁਦੇਖ
ਹੁਮੇਰੇਹਰਿਸਚੇਸਾਹਕਾਜਿਸਤਿਗੁਰੂਨੋਮੰਨੈਸੋਸਭਨਾਭਾਵੈ॥੧੩
॥੧॥ਸਲੋਕ॥੨੭॥ ਚਉਪਦੇ॥੧੪੯॥ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੧॥
ਛੰਤ॥੯॥ਥਿਤੀਵਾਰਸਤ॥੨ਵਾਰ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੯੨॥ ਜੋੜੁ॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀਉਕੀ

ਐਸੋਇਹੁਸੰਸਾਰੁਪੇਖਨਾਰਹਨੁਨਕੋਊਪਈਹੈਰੇ॥ ਸੂਧੇਸੂਧੇਰੇਗਿਚ
ਲਹੁਤੁਮਨਤਰਕੁਧਕਾਦਿਵਈਹੈਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ ਬਾਰੇਬੂਢੇਤਰੁਨੇਭਈ
ਆਸਭਹੂਜਮੁਲੈਜਈਹੈਰੇ॥ ਮਾਨਸੁਬਪੁਰਾਮੂਸਾਕੀਨੋਮੀਚੁਬਿਲਈ
ਆਖਈਹੈਰੇ॥੧॥ਧਨਵੰਤਾਅਰੁਨਿਰਧਨਮਨਈਤਾਕੀਕਛੂਨਕਾਨੀਰੇ॥
ਰਾਜਾਪਰਜਾਸਮਕਰਿਮਾਰੈਐਸੋਕਾਲੁਬਡਾਨੀਰੇ॥੨॥ ਹਰਿਕੇਸੇਵ
ਕਜੋਹਰਿਭਾਏਤਿਨਕੀਕਥਾਨਿਰਾਰੀਰੇ॥ ਆਵਹਿਨਜਾਹਿਨਕਬਹੂਮਰਤੇ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੰਗਾਰੀ ਰੇ ॥੩॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਲਛਮੀ ਮਾਇਆ ਇਹੈ ਤਜਹੁ ਜੀਅ ਜਾਨੀ ਰੇ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਮਿਲਿਹੈ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ਰੇ ॥੪॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਬਿਦਿਆ ਨ ਪਰਉ ਬਾਦੁ ਨਹੀ ਜਾਨਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਥਤ ਸੁਨਤ ਬਉਰਾਨੋ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਬਾਬਾ ਮੈ ਬਉਰਾ ਸਭ ਖਲਕ ਸੈਆਨੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ॥ ਮੈ ਬਿਗਰਿਓ ਬਿਗਰੈ ਮਤਿ ਅਉਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬਉਰਾ ਰਾਮ ਕੀਓ ਬਉਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜਾਰਿ ਗਇਓ ਭ੍ਰਮੁ ਮੋਰਾ ॥੨॥ ਮੈ ਬਿਗਰੇ ਅਪਨੀ ਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਮੇਰੇ ਭਰਮਿ ਭੂਲਉ ਮਤਿ ਕੋਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬਉਰਾ ਜੋ ਆਪੁ ਨ ਪਛਾਨੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਨੈ ਤ ਏਕੈ ਜਾਨੈ ॥੪॥ ਅਬਹਿ ਨ ਮਾਤਾ ਸੁ ਕਬਹੁ ਨ ਮਾਤਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਰਾਮੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ॥੫॥੨॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿ ਬਨ ਖੰਡ ਜਾਈਐ ਚੁਨਿ ਖਾਈਐ ਕੰਦਾ ॥ ਅਜਹੁ ਬਿਕਾਰ ਨ ਛੋਡਈ ਪਾਪੀ ਮਨੁ ਮੰਦਾ ॥੧॥ ਕਿਉ ਛੂਟਉ ਕੈਸੇ ਤਰਉ ਭਵਜਲ ਨਿਧਿ ਭਾਰੀ ॥ ਰਾਖੁ ਰਾਖੁ ਮੇਰੇ ਬੀਠੁਲਾ ਜਨੁ ਸਰਨਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਖੈ ਬਿਖੈ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਤਜੀਅ ਨਹ ਜਾਈ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਕਰਿ ਰਾਖੀਐ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਲਪਟਾਈ ॥੨॥ ਜਰਾ ਜੀਵਨ ਜੋਬਨੁ ਗਇਆ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਨ ਨੀਕਾ ॥ ਇਹੁ ਜੀਅਰਾ ਨਿਰਮੋਲਕੋ ਕਉਡੀ ਲਗਿ ਮੀਕਾ ॥੩॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਮੇਰੇ ਮਾਧਵਾ ਤੂ ਸਰਬ ਬਿਆਪੀ ॥ ਤੁਮ ਸਮਸਰਿ ਨਾਹੀ ਦਇਆਲੁ ਮੋਹਿ ਸਮਸਰਿ ਪਾਪੀ ॥੪॥੩॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਨਿਤ ਉਠਿ ਕੋਰੀ ਗਾਗਰਿ ਆਨੈ ਲੀਪਤ ਜੀਉ ਗਇਓ ॥ ਤਾਨਾ ਬਾਨਾ ਕਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਿ ਲਪਟਿਓ ॥੧॥ ਹਮਾਰੇ ਕੁਲ ਕਉਨੇ ਰਾਮੁ ਕਹਿਓ ॥ ਜਬ ਕੀ ਮਾਲਾ ਲਈ ਨਿਪੂਤੇ ਤਬ ਤੇ ਸੁਖੁ ਨ ਭਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਹੁ ਜਿਠਾਨੀ ਸੁਨਹੁ ਦਿਰਾਨੀ ਅਚਰਜੁ ਏਕੁ ਭਇਓ ॥ ਸਾਤ ਸੂ

ਤ ਇਨਿ ਮੁੰਡੀਏ ਖੋਏ ਇਹੁ ਮੁੰਡੀਆ ਕਿਉ ਨ ਮੁਇਓ ॥੨॥ ਸਰਬ ਸੁਖਾ ਕਾ ਏਕੁ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦਇਓ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਕੀ ਪੈਜ ਜਿਨਿ ਰਾਖੀ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਖ ਬਿਦਰਿਓ ॥੩॥ ਘਰ ਕੇ ਦੇਵ ਪਿਤਰ ਕੀ ਛੋਡੀ ਗੁਰ ਕੋ ਸਬਦੁ ਲਇਓ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸਗਲ ਪਾਪ ਖੰਡਨੁ ਸੰਤਹ ਲੈ ਉਧਰਿਓ ॥੪॥੪॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਕੋਊ ਹਰਿ ਸਮਾਨਿ ਨਹੀ ਰਾਜਾ ॥ ਏ ਭੂਪਤਿ ਸਭ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਝੂਠੇ ਕਰਤ ਦਿਵਾਜਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੋ ਜਨੁ ਹੋਇ ਸੋਇ ਕਤ ਡੋਲੈ ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਪਰ ਛਾਜਾ ॥ ਹਾਥੁ ਪਸਾਰਿ ਸਕੈ ਕੋ ਜਨ ਕਉ ਬੋਲਿ ਸਕੈ ਨ ਅੰਦਾਜਾ ॥੧॥ ਚੇਤਿ ਅਚੇਤ ਮੂੜ ਮਨ ਮੇਰੇ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬਾਜਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸੰਸਾ ਭ੍ਰਮੁ ਚੂਕੋ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ ਨਿਵਾਜਾ ॥੨॥੫॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਰਾਖਿ ਲੇਹੁ ਹਮ ਤੇ ਬਿਗਰੀ ॥ ਸੀਲੁ ਧਰਮੁ ਜਪੁ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਨੀ ਹਉ ਅਭਿਮਾਨ ਟੇਢ ਪਗਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਮਰ ਜਾਨਿ ਸੰਚੀ ਇਹ ਕਾਇਆ ਇਹ ਮਿਥਿਆ ਕਾਚੀ ਗਗਰੀ ॥ ਜਿਨਹਿ ਨਿਵਾਜਿ ਸਾਜਿ ਹਮ ਕੀਏ ਤਿਸਹਿ ਬਿਸਾਰਿ ਅਵਰ ਲਗਰੀ ॥੧॥ ਸੰਧਿਕ ਤੋਹਿ ਸਾਧ ਨਹੀ ਕਹੀਅਉ ਸਰਨਿ ਪਰੇ ਤੁਮਰੀ ਪਗਰੀ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਇਹ ਬਿਨਤੀ ਸੁਨੀਅਹੁ ਮਤ ਘਾਲਹੁ ਜਮ ਕੀ ਖਬਰੀ ॥੨॥੬॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਦਰਮਾਦੇ ਠਾਢੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਸੁਰਤਿ ਕਰੈ ਕੋ ਮੇਰੀ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ਖੋਲਿ ਕਿਵਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਧਨ ਧਨੀ ਉਦਾਰ ਤਿਆਗੀ ਸ੍ਰਵਨਨ ਸੁਨੀਅਤੁ ਸੁਜਸੁ ਤੁਮਾਰ ॥ ਮਾਗਉ ਕਾਹਿ ਰੰਕ ਸਭ ਦੇਖਉ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਮੇਰੋ ਨਿਸਤਾਰੁ ॥੧॥ ਜੈਦੇਉ ਨਾਮਾ ਬਿਪ ਸੁਦਾਮਾ ਤਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਭਈ ਹੈ ਅਪਾਰ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੁਮ ਸੰਮ੍ਰਥ ਦਾਤੇ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਦੇਤ ਨ ਬਾਰ ॥੨॥੭॥ ਬਿਲਾਵਲੁ ॥ ਡੰਡਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਖਿੰਥਾ ਆਧਾਰੀ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕੈ ਭਾਇ ਭਵੈ ਭੇਖਧਾਰੀ ॥੧॥ ਆਸਨੁ ਪਵਨ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਵਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਕਪਟੁ ਨਿਤ ਹਰਿ ਭਜੁ ਬਵਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ

ਤੂਜਾਚਹਿਸੋਤ੍ਰਿਭਵਨਭੋਗੀ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੇਸੌਜਗਿਜੋਗੀ॥੨॥੮॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਇਨਿਮਾਇਆਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਤੁਮਰੇਚਰਨਬਿਸਾਰੇ॥
ਕਿੰਚਤਪ੍ਰੀਤਿਨਉਪਜੈਜਨਕਉਜਨਕਹਾਕਰਹਿਬੇਚਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧ੍ਰਿਗੁ
ਤਨੁਧ੍ਰਿਗੁਧਨੁਧ੍ਰਿਗੁਇਹਮਾਇਆਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਤਿਬੁਧਿਫੰਨੀ॥ਇਸੁਮਾ
ਇਆਕਉਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਰਾਖਹੁਬਾਂਧੇਆਪਬਚੰਨੀ॥੧॥ਕਿਆਖੇਤੀਕਿਆਲੇਵਾ
ਦੇਈਪਰਪੰਚਝੂਠੁਗੁਮਾਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਅੰਤਿਬਿਗੂਤੇਆਇਆਕਾ
ਲੁਨਿਦਾਨਾ॥੨॥੯॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਸਰੀਰਸਰੋਵਰਭੀਤਰੇਆਛੈਕਮਲ
ਅਨੂਪ॥ਪਰਮਜੋਤਿਪੁਰਖੋਤਮੋਜਾਕੈਰੇਖਨਰੂਪ॥੧॥ਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਭ੍ਰਮੁ
ਤਜਹੁਜਗਜੀਵਨਰਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਕਛੂਨਦੀਸਈਨਹਦੀਸੈਜਾਤ
॥ਜਹਉਪਜੈਬਿਨਸੈਤਹੀਜੈਸੇਪੁਰਿਵਨਪਾਤ॥੨॥ਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਇਆਤ
ਜੀਸੁਖਸਹਜਬੀਚਾਰਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੇਵਾਕਰਹੁਮਨਮੰਝਿਮੁਰਾਰਿ॥੩॥੧੦॥
ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਨਮਮਰਨਕਾਭ੍ਰਮੁਗਇਆਗੋਬਿਦਲਿਵਲਾਗੀ॥ਜੀ
ਵਤਸੁੰਨਿਸਮਾਨਿਆਗੁਰਸਾਖੀਜਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਸੀਤੇਧੁਨਿਊਪਜੈ
ਧੁਨਿਕਾਸੀਜਾਈ॥ਕਾਸੀਫੂਟੀਪੰਡਿਤਾਧੁਨਿਕਹਾਂਸਮਾਈ॥੧॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀ
ਸੰਧਿਮੈਪੇਖਿਆਘਟਹੂਘਟਜਾਗੀ॥ਐਸੀਬੁਧਿਸਮਾਚਰੀਘਟਮਾਹਿਤਿ
ਆਗੀ॥੨॥ਆਪੁਆਪਤੇਜਾਨਿਆਤੇਜਤੇਜੁਸਮਾਨਾ॥ਕਹੁਕਬੀਰਅਬਜਾ
ਨਿਆਗੋਬਿਦਮਨੁਮਾਨਾ॥੩॥੧੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਚਰਨਕਮਲਜਾਕੈ
ਰਿਦੈਬਸਹਿਸੋਜਨੁਕਿਉਡੋਲੈਦੇਵਾ॥ਮਾਨੌਸਭਸੁਖਨਉਨਿਧਿਤਾਕੈਸਹਜਿ
ਸਹਜਿਜਸੁਬੋਲੈਦੇਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਬਇਹਮਤਿਜਉਸਭਮਹਿਪੇਖੈਕੁ
ਟਿਲਗਾਂਠਿਜਬਖੋਲੈਦੇਵਾ॥ਬਾਰੰਬਾਰਮਾਇਆਤੇਅਟਕੈਲੈਨਰਜਾਮਨੁਤੋ
ਲੈਦੇਵਾ॥੧॥ਜਹਉਹੁਜਾਇਤਹਾਸੁਖੁਪਾਵੈਮਾਇਆਤਾਸੁਨਝੋਲੈਦੇਵਾ॥ਕਹਿ

ਕਬੀਰਮੇਰਾਮਨੁਮਾਨਿਆਰਾਮਪ੍ਰੀਤਿਕੀਓਲੈਦੇਵਾ॥੨॥੧੨॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਭਗਤਿਨਾਮਦੇਉ
ਜੀਕੀ॥ ਸਫਲਜਨਮੁਮੋਕਉਗੁਰਕੀਨਾ॥ਦੁਖਬਿਸਾਰਿਸੁਖਅੰਤਰਿ
ਲੀਨਾ॥੧॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਮੋਕਉਗੁਰਿਦੀਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਜੀਵਨੁਮਨ
ਹੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮਦੇਇਸਿਮਰਨੁਕਰਿਜਾਨਾ॥ਜਗਜੀਵਨਸਿਉਜੀਉ
ਸਮਾਨਾ॥੨॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਲਾਵਲੁਬਾਣੀਰਵਿ
ਦਾਸਜੀਉ॥ ਦਾਰਿਦੁਦੇਖਿਸਭਕੋਹਸੈਐਸੀਦਸਾਹਮਾਰੀ॥ਅ
ਸਟਦਸਾਸਿਧਿਕਰਤਲੈਸਭਕ੍ਰਿਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੧॥ਤੂਜਾਨਤਮੈਕਿਛੁਨਹੀ
ਭਵਖੰਡਨਰਾਮ॥ਸਗਲਜੀਅਸਰਨਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜੋਤੇਰੀਸਰਨਾਗਤਾਤਿਨਨਾਹੀਭਾਰੁ॥ਊਚਨੀਚਤੁਮਤੇਤਰੇਆਲਜੁਸੰਸਾਰੁ
॥੨॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਅਕਥਕਥਾਬਹੁਕਾਇਕਰੀਜੈ॥ਜੈਸਾਤੂਤੈਸਾਤੁਹੀ
ਕਿਆਉਪਮਾਦੀਜੈ॥੩॥੧॥ ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਜਿਹਕੁਲਸਾਧੁਬੈਸ
ਨੌਹੋਇ॥ਬਰਨਅਬਰਨਰੰਕੁਨਹੀਈਸਰੁਬਿਮਲਬਾਸੁਜਾਨੀਐਜਗਿਸੋਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਬੈਸਸੂਦਅਰੁਖ੍ਯਤ੍ਰੀਡੋਮਚੰਡਾਰਮਲੇਛਮਨਸੋਇ॥
ਹੋਇਪੁਨੀਤਭਗਵੰਤਭਜਨਤੇਆਪੁਤਾਰਿਤਾਰੇਕੁਲਦੋਇ॥੧॥ਧੰਨਿਸੁਗਾਉ
ਧੰਨਿਸੋਠਾਉ॥ਧੰਨਿਪੁਨੀਤਕੁਟੰਬਸਭਲੋਇ॥ਜਿਨਿਪੀਆਸਾਰਰਸੁਤਜੇਆ
ਨਰਸਹੋਇਰਸਮਗਨਡਾਰੇਬਿਖੁਖੋਇ॥੨॥ਪੰਡਿਤਸੂਰਛਤ੍ਰਪਤਿਰਾਜਾ॥
ਭਗਤਬਰਾਬਰਿਅਉਰੁਨਕੋਇ॥ਜੈਸੇਪੁਰੈਨਪਾਤਰਹੈਜਲਸਮੀਪ॥ਭਨਿ
ਰਵਿਦਾਸਜਨਮੇਜਗਿਓਇ॥੩॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਿਲਾਵਲੁਸਧਨਾਜੀਉ॥ ਨ੍ਰਿਪਕੰਨਿਆਕੇਕਾਰਨੈਇਕੁਭਇਆਭੇਖ
ਧਾਰੀ॥ਕਾਮਾਰਥੀਸੁਆਰਥੀਵਾਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੧॥ਤਵਗੁਨਕਹਾਜਗਤ

ਗੁਰਾਜਉਕਰਮੁਨਨਾਸੈ॥ਸਿੰਘਸਰਨਕਤਜਾਈਐਜਉਜੰਬੁਕੁਗ੍ਰਾਸੈ॥੧॥
ਏਕਬੂੰਦਜਲਕਾਰਨੇਚਾਤ੍ਰਿਕੁਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਪ੍ਰਾਨਗਏਸਾਗਰੁਮਿਲੈਫੁ
ਨਿਕਾਮਿਨਆਵੈ॥੨॥ਪ੍ਰਾਨਜੁਥਾਕੇਥਿਰੁਨਹੀਕੈਸੇਬਿਰਮਾਵਉ॥ਬੂਡਿਮੂਏਨਉਕਾ
ਮਿਲੈਕਹੁਕਾਹਿਚਢਾਵਉ॥੩॥ਮੈਨਾਹੀਕਛੁਹਉਨਹੀਕਿਛੁਆਹਿਨਮੋ
ਰਾ॥ਅਉਸਰਲਜਾਰਾਖਿਲੇਹੁਸਧਨਾਜਨੁਤੋਰਾ॥੪॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੬

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜੇਮਨਿਚਿਤਿਆਸਰਖ
ਹਿਹਰਿਊਪਰਿਤਾਮਨਚਿੰਦੇਅਨੇਕਅਨੇਕਫਲਪਾਈ॥ਹਰਿਜਾਣੈਸਭੁ
ਕਿਛੁਜੋਜੀਇਵਰਤੈਪ੍ਰਭੁਘਾਲਿਆਕਿਸੈਕਾਇਕੁਤਿਲੁਨਗਵਾਈ॥
ਹਰਿਤਿਸਕੀਆਸਕੀਜੈਮਨਮੇਰੇਜੋਸਭਮਹਿਸੁਆਮੀਰਹਿਆਸਮਾਈ॥
੧॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈ॥ਜੋਬਿਨੁਹਰਿਆਸਅਵਰਕਾਹੂ
ਕੀਕੀਜੈਸਾਨਿਹਫਲਆਸਸਭਬਿਰਥੀਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਦੀਸੈਮਾਇਆ

ਮੋਹਕੁਟੰਬੁਸਭੁਮਤਤਿਸਕੀਆਸਲਗਿਜਨਮੁਗਵਾਈ॥ਇਨ੍ਹਕੈਕਿਛੁ
ਹਾਥਿਨਹੀਕਹਾਕਰਹਿਇਹਿਬਪੁੜੇਇਨ੍ਹਕਾਵਾਹਿਆਕਛੁਨਵਸਾਈ॥ਮੇਰੇ
ਮਨਆਸਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਅਪੁਨੇਕੀਜੋਤੁਝੁਤਾਰੈਤੇਰਾਕੁਟੰਬੁਸਭੁਛਡਾਈ
॥੨॥ਜੇਕਿਛੁਆਸਅਵਰਕਰਹਿਪਰਮਿਤ੍ਰੀਮਤਤੂੰਜਾਣਹਿਤੇਰੈਕਿਤੈਕੰਮਿ
ਆਈ॥ਇਹਆਸਪਰਮਿਤ੍ਰੀਭਾਉਦੂਜਾਹੈਖਿਨਮਹਿਝੂਠੁਬਿਨਸਿਸਭ
ਜਾਈ॥ਮੇਰੇਮਨਆਸਾਕਰਿਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਾਚੇਕੀਜੋਤੇਰਾਘਾਲਿਆਸਭ
ਥਾਇਪਾਈ॥੩॥ਆਸਾਮਨਸਾਸਭਤੇਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਜੈਸੀਤੂਆਸਕਰਾ
ਵਹਿਤੈਸੀਕੋਆਸਕਰਾਈ॥ਕਿਛੁਕਿਸੀਕੈਹਥਿਨਾਹੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਐਸੀ
ਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਜਨਨਾਨਕਕੀਆਸਤੂਜਾਣਹਿਹਰਿਦਰਸ
ਨੁਦੇਖਿਹਰਿਦਰਸਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਈ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੪ ॥ਐ
ਸਾਹਰਿਸੇਵੀਐਨਿਤਧਿਆਈਐਜੋਖਿਨਮਹਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਕਰੇਬਿ
ਨਾਸਾ॥ਜੇਹਰਿਤਿਆਗਿਅਵਰਕੀਆਸਕੀਜੈਤਾਹਰਿਨਿਹਫਲਸਭਘਾ
ਲਗਵਾਸਾ॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸੁਖਦਾਤਾਸੁਆਮੀਜਿਸੁਸੇਵਿਐਸ
ਭਭੁਖਲਹਾਸਾ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਊਪਰਿਕੀਜੈਭਰਵਾਸਾ॥ਜਹਜਾਈਐ
ਤਹਨਾਲਿਮੇਰਾਸੁਆਮੀਹਰਿਅਪਨੀਪੈਜਰਖੈਜਨਦਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇ
ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਅਵਰਾਪਹਿਤਾਆਗੈਅਪਨੀਬਿਰਥਾਬਹੁਬਹੁਤੁ
ਕਢਾਸਾ॥ਅਪਨੀਬਿਰਥਾਕਹਹੁਹਰਿਅਪੁਨੇਸੁਆਮੀਪਹਿਜੋਤੁਮ੍ਹਰੇਦੂਖ
ਤਤਕਾਲਕਟਾਸਾ॥ਸੋਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਅਪਨੀਬਿਰਥਾਅਵਰਾਪਹਿਕਹੀਐਅਵਰਾਪ
ਹਿਕਹਿਮਨਲਾਜਮਰਾਸਾ॥੨॥ਜੋਸੰਸਾਰੈਕੇਕੁਟੰਬਮਿਤ੍ਰਭਾਈਦੀਸਹਿਮਨਮੇਰੇਤੇਸ
ਭਿਅਪਨੈਸੁਆਇਮਿਲਾਸਾ॥ਜਿਤੁਦਿਨਿਉਨ੍ਹਕਾਸੁਆਉਹੋਇਨਆਵੈਤਿਤੁ
ਦਿਨਿਨੇੜੈਕੋਨਢੁਕਾਸਾ॥ਮਨਮੇਰੇਅਪਨਾਹਰਿਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੁਧੁਉਪ

ਕੈਸੇ ਹੁਇ ਸੁਖੁ ਦਾਸਾ ॥੩॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਰਵਾਸਾ ਕਿਉ ਕੀਜੈ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜੋ ਅੰ
ਤੀ ਅਉਸਰਿ ਰਖਿ ਨ ਸਕਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪੁ ਮੰਤੁ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਲੈ ਜਾ
ਪਹੁ ਤਿਨ ਅੰਤਿ ਛਡਾਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਚਿਤਾਸਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਹਰਿ ਸੰਤਹੁ ਇਹੁ ਛੁਟਣ ਕਾ ਸਾਚਾ ਭਰਵਾਸਾ ॥੪॥ ੨॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਸਦਾ ਹੋਇ ਅਨੰਦੁ ਸੁਖੁ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ
ਸੀਤਲ ਮਨੁ ਅਪਨਾ ॥ ਜੈਸੇ ਸਕਤਿ ਸੂਰੁ ਬਹੁ ਜਲਤਾ ਗੁਰ ਸਸਿ ਦੇਖੇ ਲ
ਹਿ ਜਾਇ ਸਭੁ ਤਪਨਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਇ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਜਪਨਾ ॥
ਜਹਾ ਕਹਾ ਤੁਝੁ ਰਾਖੈ ਸਭ ਠਾਈ ਸੋ ਐਸਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਤੂ ਅਪਨਾ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਮਹਿ ਸਭਿ ਨਿਧਾਨ ਸੋ ਹਰਿ ਜਪਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਿ ਲਹ
ਹੁ ਹਰਿ ਰਤਨਾ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ਤਿਨ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ
ਤਿਨ ਕੇ ਚਰਣ ਮਲਹੁ ਹਰਿ ਦਸਨਾ ॥੨॥ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ ਰਾਮ ਰਸੁ ਪਾਵਹੁ
ਓਹੁ ਊਤਮੁ ਸੰਤੁ ਭਇਓ ਬਡ ਬਡਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਹਰਿ
ਆਪਿ ਵਧਾਈ ਓਹੁ ਘਟੈ ਨ ਕਿਸੈ ਕੀ ਘਟਾਈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਤਿਲਨਾ ॥੩॥
ਜਿਸ ਤੇ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਸੋ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਨਿਤ ਕਰ ਜੁਰਨਾ ॥ ਜਨ ਨਾ
ਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਇਕੁ ਦੀਜੈ ਨਿਤ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ ਹਰੀ ਮੋਹਿ ਚਰਨਾ ॥੪॥ ੩॥
ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇ ਸਾਹ ਪਾਤਿਸਾਹ ਉਮਰਾਵ ਸਿਕਦਾਰ ਚਉਧਰੀ
ਸਭਿ ਮਿਥਿਆ ਝੂਠੁ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਜਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹ
ਚਲੁ ਤਿਸੁ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ਭਜੁ ਸਦਾ ਦੀਬਾ
ਣੁ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਿਸੈ
ਦਾ ਤਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤਨੇ ਧਨਵੰਤ ਕੁਲਵੰਤ ਮਿਲਖਵੰਤ ਦੀਸਹਿ ਮਨ
ਮੇਰੇ ਸਭਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਕਸੁੰਭ ਕਚਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਨਿਰੰਜਨੁ

ਸਦਾ ਸੇਵਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਤੂ ਮਾਣੁ ॥੨॥ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ
ਖਤ੍ਰੀ ਸੂਦ ਵੈਸ ਚਾਰਿ ਵਰਨ ਚਾਰਿ ਆਸ੍ਰਮ ਹਹਿ ਜੋ ਹਰਿ ਧਿਆਵੈ ਸੋ ਪਰ
ਧਾਨੁ ॥ ਜਿਉ ਚੰਦਨ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਹਿਰਡੁ ਬਪੁੜਾ ਤਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ
ਪਤਿਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਓਹੁ ਸਭ ਤੇ ਊਚਾ ਸਭ ਤੇ ਸੂਚਾ ਜਾ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿ
ਆ ਭਗਵਾਨੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਲੈ ਜੋ ਹਰਿ ਜਨੁ ਨੀਚੁ ਜਾ
ਤਿ ਸੇਵਕਾਣੁ ॥੪॥ ੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ
ਤੈ ਵਰਤੈ ਜੇਹਾ ਹਰਿ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕੋ ਕਰਈਐ ॥ ਸੋ ਐਸਾ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਜੋ ਤੁਧਨੋ ਸਭ ਦੂ ਰਖਿ ਲਈਐ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਪੜ
ਈਐ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕੋ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲਿ ਨ ਸਾਕੈ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕਾਇਤੁ ਕੜੀਐ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕਰਤੈ ਵਿਚਿ ਆਪੇ ਆਪਣੀ ਜੋਤਿ ਧ
ਰੀਐ ॥ ਹਰਿ ਏਕੋ ਬੋਲੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਬੁਲਾਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦਿਖਈਐ ॥
੨॥ ਹਰਿ ਅੰਤਰਿ ਨਾਲੇ ਬਾਹਰਿ ਨਾਲੇ ਕਹੁ ਤਿਸੁ ਪਾਸਹੁ ਮਨ ਕਿਆ ਚੋਰੀਐ ॥
ਨਿਹਕਪਟ ਸੇਵਾ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਕੇਰੀ ਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਈਐ ॥੩॥ ਜਿ
ਸ ਦੈ ਵਸਿ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੋ ਸਭ ਦੂ ਵਡਾ ਸੋ ਮੇਰੇ ਮਨ ਸਦਾ ਧਿਅਈਐ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੋ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਹੈ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਸਦਾ ਧਿਆਇ ਤੂ ਤੁਧੁ ਲਏ ਛਡਈ
ਐ ॥੪॥ ੫॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਉ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਹੁ ਤਪਤੈ
ਜਿਉ ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤੁ ਬਿਨੁ ਨੀਰ ॥੧॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਲਗੋ ਹਰਿ ਤੀਰ ॥ ਹਮਰੀ ਬੇ
ਦਨ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨੈ ਮੇਰੇ ਮਨ ਅੰਤਰ ਕੀ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ
ਕੀ ਕੋਈ ਬਾਤ ਸੁਨਾਵੈ ਸੋ ਭਾਈ ਸੋ ਮੇਰਾ ਬੀਰ ॥੨॥ ਮਿਲੁ ਮਿਲੁ ਸਖੀ ਗੁਣ
ਕਹੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਧੀਰ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਹਰਿ ਆ
ਸ ਪੁਜਾਵਹੁ ਹਰਿ ਦਰਸਨਿ ਸਾਂਤਿ ਸਰੀਰ ॥੪॥ ੬॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਗੋਡਮਹਲਾ੫
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ਸਭੁਕਰਤਾਸਭੁਭੁਗਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਨਤੋਕਰਤਾ
ਪੇਖਤਕਰਤਾ॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾਦ੍ਰਿਸਟੋਕਰਤਾ॥ਓਪਤਿਕਰਤਾਪਰਲਉਕ
ਰਤਾ॥ਬਿਆਪਤਕਰਤਾਅਲਿਪਤੋਕਰਤਾ॥੧॥ਬਕਤੋਕਰਤਾਬੂਝਤਕਰਤਾ
ਆਵਤੁਕਰਤਾਜਾਤੁਭੀਕਰਤਾ॥ਨਿਰਗੁਨਕਰਤਾਸਰਗੁਨਕਰਤਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰ
ਸਾਦਿਨਾਨਕਸਮਦ੍ਰਿਸਟਾ॥੨॥੧॥੭॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫ ਫਾਕਿ
ਓਮੀਨਕਪਿਕਕੀਨਿਆਈਤੂਉਰਝਿਰਹਿਓਕੁਸੰਭਾਇਲੇ॥ਪਗਧਾਰਹਿ
ਸਾਸੁਲੇਖੈਲੈਤਉਉਧਰਹਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਲੇ॥੧॥ਮਨਸਮਝੁਛੋਡਿ
ਆਵਾਇਲੇ॥ਅਪਨੇਰਹਨਕਉਠਉਰੁਨਪਾਵਹਿਕਾਏਪਰਕੈਜਾਇਲੇ॥
॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮੈਗਲੁਇੰਦ੍ਰੀਰਸਿਪ੍ਰੇਰਿਓਤੂਲਾਗਿਪਰਿਓਕੁਟੰਬਾਇਲੇ
ਜਿਉਪੰਖੀਇਕਤ੍ਰਹੋਇਫਿਰਿਬਿਛੁਰੈਥਿਰੁਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਲੇ
੨॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਰਸਨਸਾਦਿਬਿਨਸਿਓਓਹੁਮੂਠੌਮੂੜਲੋਭਾਇਲੇ॥ਤੂਹੋ
ਆਪੰਚਵਾਸਿਵੈਰੀਕੈਛੂਟਹਿਪਰੁਸਰਨਾਇਲੇ॥੩॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁ
ਖਭੰਜਨਸਭਿਤੁਮਰੇਜੀਅਜੰਤਾਇਲੇ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁਸਦਾਦਰਸੁਪੇਖਾਮਿ
ਲੁਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਇਲੇ॥੪॥੨॥੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੋਡਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨ ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੀਏਜਿ
ਨਸਾਜਿ॥ਮਾਟੀਮਹਿਜੋਤਿਰਖੀਨਿਵਾਜਿ॥ਬਰਤਨਕਉਸਭੁਕਿਛੁਭੋਜਨੁ
ਭੋਗਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਤਜਿਮੂੜੇਕਤਜਾਇ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਲਾਗਉਸੇਵ॥
ਗੁਰਤੇਸੁਝੈਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਏਰੰਗਅਨਿਕਪਰਕਾਰ॥
ਓਪਤਿਪਰਲਉਨਿਮਖਮਝਾਰਿ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁ
ਮਨਮੇਰੇਸਦਾਧਿਆਇ॥੨॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਬੇਅੰਤਗੁਨਾ

ਤਾਕੇਕੇਤਕਗਨੀ॥ਲਾਲਨਾਮਜਾਕੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥ਸਗਲਘਟਾਦੇਵੈਆ
ਧਾਰ॥੩॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਜਾਕੋਹੈਨਾਉ॥ਮਿਟਹਿਕੋਟਿਅਘਨਿਮਖਜਸੁਗਾਉ
ਬਾਲਸਖਾਈਭਗਤਨਕੋਮੀਤ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਨਾਨਕਹਿਤਚੀਤ॥੪॥੩॥
੯॥ ਗੋਡਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮਸੰਗਿਕੀਨੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਇਸੁਮਨ
ਕਾਅਧਾਰੁ॥ਨਾਮੋਹੀਚਿਤਿਕੀਨੀਓਟ॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਿਟਹਿਪਾਪਕੋਟਿ॥
੧॥ਰਾਸਿਦੀਈਹਰਿਏਕੋਨਾਮੁ॥ਮਨਕਾਇਸਟੁਗੁਰਸੰਗਿਧਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੇਜੀਅਕੀਰਾਸਿ॥ਨਾਮੋਸੰਗੀਜਤਕਤਜਾਤ॥ਨਾਮੋਹੀਮਨਿ
ਲਾਗਾਮੀਠਾ॥ਜਲਿਥਲਿਸਭਮਹਿਨਾਮੋਡੀਠਾ॥੨॥ਨਾਮੇਦਰਗਹਮੁਖ
ਉਜਲੇ॥ਨਾਮੇਸਗਲੇਕੁਲਉਧਰੇ॥ਨਾਮਿਹਮਾਰੇਕਾਰਜਸੀਧ॥ਨਾਮਸੰਗਿ
ਇਹੁਮਨੂਆਗੀਧ॥੩॥ਨਾਮੇਹੀਹਮਨਿਰਭਉਭਏ॥ਨਾਮੇਆਵਨਜਾਵਨ
ਰਹੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲੇਗੁਣਤਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥੪॥
੪॥੧੦॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਨਿਮਾਨੇਕਉਜੋਦੇਤੋਮਾਨੁ॥ਸਗਲ
ਭੂਖੇਕਉਕਰਤਾਦਾਨੁ॥ਗਰਭਘੋਰਮਹਿਰਾਖਨਹਾਰੁ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁਰਕਉਸ
ਦਾਨਮਸਕਾਰੁ॥੧॥ਐਸੋਪ੍ਰਭੁਮਨਮਾਹਿਧਿਆਇ॥ਘਟਿਅਵਘਟਿਜ
ਤਕਤਹਿਸਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੰਕੁਰਾਉਜਾਕੈਏਕਸਮਾਨਿ॥ਕੀਟਹਸਤਿ
ਸਗਲਪੂਰਾਨ॥ਬੀਓਪੂਛਿਨਮਸਲਤਿਧਰੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਆਪ
ਹਿਕਰੈ॥੨॥ਜਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਸਿਕੋਇ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਸੋਇ॥ਆ
ਪਿਅਕਾਰੁਆਪਿਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਘਟਘਟਘਟਿਸਭਘਟਆਧਾਰੁ॥੩॥ਨਾਮਰੰ
ਗਿਭਗਤਭਏਲਾਲ॥ਜਸੁਕਰਤੇਸੰਤਸਦਾਨਿਹਾਲ॥ਨਾਮਰੰਗਿਜਨਰਹੇਅ
ਘਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਨਲਾਗੈਪਾਇ॥੪॥੫॥੧੧॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫
ਜਾਕੈਸੰਗਿਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਹਰਿਹਰਿਸਿਮਰਨੁ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿ

ਕਿਲਬਿਖਹੋਤੇਤਿਨਾਸ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਰਿਦੈਪਰਗਾਸ॥੧॥ਸੋਸੰਤਨਹਰਿਕੇ
ਮੇਰੇਮੀਤ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਗਾਈਐਜਾਕੈਨੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਮੰਤ੍ਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਮਨਿਵਸੈ॥ਜਾਕੈਉਪਦੇਸਿਭਰਮੁਭਉਨਸੈ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਿਨਿਰਮਲਸਾ
ਰ॥ਜਾਕੀਰੇਣੁਬਾਂਛੈਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ਕੋਟਿਪਤਿਤਜਾਕੈਸੰਗਿਉਧਾਰ॥ਏਕੁਨਿਰੰ
ਕਾਰੁਜਾਕੈਨਾਮਅਧਾਰ॥ਸਰਬਜੀਆਂਕਾਜਾਨੈਭੇਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਿਰੰਜ
ਨਦੇਉ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤਬਭੇਟੇਗੁਰਸਾਧਦਇਆਲ॥
ਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਨਕੁਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿਨਾਏ॥੪॥੬॥
ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਕੀਮੂਰਤਿਮਨਮਹਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮੰ
ਤ੍ਰਮਨਮਾਨ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਰਿਦੈਲੈਧਾਰਉ॥ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸਦਾਨਮਸਕਾ
ਰਉ॥੧॥ਮਤੁਕੋਭਰਮਿਭੁਲੈਸੰਸਾਰਿ॥ਗੁਰਬਿਨੁਕੋਇਨਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਭੂਲੇਕਉਗੁਰਿਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥ਅਵਰਤਿਆਗਿਹਰਿਭਗਤੀਲਾ
ਇਆ॥ਜਨਮਮਰਨਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਬੇਅੰਤਵਡਾਈ॥
੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਊਰਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥
ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਗੁਰਤੇਜਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮੁਗਧਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੩॥
ਗੁਰੁਕਰਤਾਗੁਰੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਹੈਭੀਹੋਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿ
ਇਹੈਜਨਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਪਾਈਐਭਾਈ॥੪॥੭॥੧੩॥ ਗੋਂਡ
ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕਰਿਮਨਮੋਰ॥ਗੁਰੂਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਰ॥ਗੁਰ
ਕੀਟੇਕਰਹਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਜਾਕੀਕੋਇਨਮੇਟੈਦਾਤਿ॥੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਏਕੋ
ਜਾਣੁ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਚਰਣੀਜਾਕਾਮਨੁਲਾਗੈ॥
ਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਤਾਕਾਭਾਗੈ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਪਾਏਮਾਨੁ॥ਗੁਰਊਪਰਿਸਦਾ
ਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕਾਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲ॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕੀਪੂਰਨਘਾਲ॥

ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਕਉਦੁਖੁਨਬਿਆਪੈ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਦਹਦਿਸਿਜਾਪੈ॥
੩॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਪੂਰੇਭਾਗ॥ਗੁਰਚਰਣੀਤਾਕਾਮਨੁਲਾਗ॥੪॥੮॥੧੪॥
ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਮੇਰੀਪੂਜਾਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਗੁਰੁਭਗਵੰਤੁ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਦੇਉਅਲਖਅਭੇਉ॥ਸਰਬਪੂਜ
ਚਰਨਗੁਰਸੇਉ॥੧॥ਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਾਹੀਮੈਥਾਉ॥ਅਨਦਿਨੁਜਪਉ
ਗੁਰੂਗੁਰਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਮੇਰਾਗਿਆਨੁਗੁਰੁਰਿਦੈਧਿਆਨੁ॥
ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਪੁਰਖੁਭਗਵਾਨੁ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਰਹਉਕਰਜੋਰਿ॥
ਗੁਰੂਬਿਨਾਮੈਨਾਹੀਹੋਰੁ॥੨॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਤਾਰੇਭਵਪਾਰਿ॥ਗੁਰਸੇ
ਵਾਜਮਤੇਛੁਟਕਾਰਿ॥ਅੰਧਕਾਰਮਹਿਗੁਰਮੰਤ੍ਰੁਉਜਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿ
ਸਗਲਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾ
ਦੂਖੁਨਲਾਗੀ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਨਾਨਕੁਹਰਿਸੋ
ਇ॥੪॥੯॥੧੫॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮਰਾਮਸੰਗਿਕਰਿਬਿਉਹ
ਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕੀਰਤਨੁਗਾਇ॥ਰ
ਮਤਰਾਮੁਸਭਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਬੋਲਹੁਰਾਮ॥ਸ
ਭਤੇਨਿਰਮਲਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਰਾਮਧਨੁਸੰਚਿਭੰਡਾ
ਰ॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਕਰਿਆਹਾਰ॥ਰਾਮਰਾਮਵੀਸਰਿਨਹੀਜਾਇ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀਆਬਤਾਇ॥੨॥ਰਾਮਰਾਮਰਾਮਸਦਾਸਹਾਇ॥ਰਾਮ
ਰਾਮਰਾਮਲਿਵਲਾਇ॥ਰਾਮਰਾਮਜਪਿਨਿਰਮਲਭਏ॥ਜਨਮਜਨ
ਮਕੇਕਿਲਬਿਖਗਏ॥੩॥ਰਮਤਰਾਮਜਨਮਮਰਣੁਨਿਵਾਰੈ॥ਉਚਰ
ਤਰਾਮਭੈਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਸਭਤੇਊਚਰਾਮਪਰਗਾਸ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਜ

ਧਿਨਾਨਕਦਾਸ॥੪॥੧੦॥੧੬॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਉਨਕਉਖ
ਸਮਿਕੀਨੀਠਾਕਹਾਰੇ॥ਦਾਸਸੰਗਤੇਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤ
ਕਾਮਹਲੁਨਪਾਇਆ॥ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਮੰਗਲੁਗਾਇਆ॥੧॥ਸਗ
ਲਸ੍ਰਿਸਟਿਕੇਪੰਚਸਿਕਦਾਰ॥ਰਾਮਭਗਤਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਗਤਪਾਸਤੇਲੇਤੇਦਾਨੁ॥ਗੋਬਿੰਦਭਗਤਕਉਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਲੂ
ਟਿਲੇਹਿਸਾਕਤਪਤਿਖੋਵਹਿ॥ਸਾਧਜਨਾਪਗਮਲਿਮਲਿਧੋਵਹਿ॥
੨॥ਪੰਚਪੂਤਜਣੇਇਕਮਾਇ॥ਉਤਭੁਜਖੇਲੁਕਰਿਜਗਤੁਵਿਆਇ॥
ਤੀਨਿਗੁਣਾਕੈਸੰਗਿਰਚਿਰਸੇ॥ਇਨਕਉਛੋਡਿਊਪਰਿਜਨਬਸੇ॥੩॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਲੀਏਛਡਾਇ॥ਜਿਸਕੇਸੇਤਿਨਿਰਖੇਹਟਾਇ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਭਗਤਿਪ੍ਰਭਸਾਰੁ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਸਭਹੋਇਖੁਆਰੁ॥੪॥੧੧॥੧੭
ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਹਰਿਨਾਇ॥ਦੁਖਬਿਨਸੇਸੁਖ
ਕੀਨੋਠਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਘਾਏ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਸਗਲ
ਫਲਪਾਏ॥੧॥ਰਾਮਜਪਤਜਨਪਾਰਿਪਰੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਹਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਰਿਦੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਅਗਨਿਸਾਗਰਤੇਉਤਰੇਪਾਰੇ॥
ਜਨਮਮਰਣਸਭਮਿਟੀਉਪਾਧਿ॥ਪ੍ਰਭਸਿਉਲਾਗੀਸਹਜਸਮਾਧਿ॥੨॥
ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਏਕੋਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਜਾਕਉਮਤਿਦੇਇ॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਨਾਉਲੇਇ॥੩॥ਜਾਕੈਅੰ
ਤਰਿਵਸੈਪ੍ਰਭੁਆਪਿ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਹੋਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਭਗਤਭਾਇਹ
ਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰੀਐ॥ਜਪਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐ॥੪॥੧੨
॥੧੮॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਗੁਰਕੇਚਰਨਕਮਲਨਮਸਕਾਰਿ॥ਕਾਮੁ
ਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਮਾਰਿ॥ਹੋਇਰਹੀਐਸਗਲਕੀਰੀਨਾ॥ਘਟਿਘਟਿਰ

ਮਈਆਸਭਮਹਿਚੀਨਾ॥੧॥ਇਨਿਬਿਧਿਰਮਹੁਗੋਪਾਲੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤ
ਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣ
ਗਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਇਹੈਸੁਆਉ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਜਾਨੁਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿ॥
ਸਾਧਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਸਿਉਮਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਜਿਨਿਤੂੰਕੀਆਤਿਸਕਉਜਾ
ਨੁ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥
ਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਤਗੋਪਾਲ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੇਰੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਾ
ਧੂਕੀਮਨੁਮੰਗੈਰਵਾਲਾ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਦੇਹੁਪ੍ਰਭਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਜ
ਪਿਜੀਵੈਪ੍ਰਭਨਾਮੁ॥੪॥੧੩॥੧੯॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਧੂਪਦੀਪ
ਸੇਵਾਗੋਪਾਲ॥ਅਨਿਕਬਾਰਬੰਦਨਕਰਤਾਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹੀਸ
ਭਤਿਆਗਿ॥ਗੁਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਵਡਭਾਗਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਗਾਈਐ
ਗੋਬਿੰਦੁ॥ਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਭਕਾਪ੍ਰਭਕੀਜਿੰਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤ
ਭਏਆਨੰਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਬਖਸੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨਸੇਵਾਲਾ
ਏ॥ਜਨਮਮਰਣਦੁਖਮੇਟਿਮਿਲਾਏ॥੨॥ਕਰਮਧਰਮਇਹੁਤਤੁਗਿ
ਆਨੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪੀਐਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਾਗਰਤਰੇਬੋਹਿਥਪ੍ਰਭਚ
ਰਣਾ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਕਾਰਣਕਰਣਾ॥੩॥ਰਾਖਿਲੀਏਅਪਨੀਕਿਰ
ਪਾਧਾਰਿ॥ਪੰਚਦੂਤਭਾਗੇਬਿਕਰਾਲ॥ਜੂਐਜਨਮੁਨਕਬਹੂਹਾਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੪॥੧੪॥੨੦॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫
ਕਰਿਕਿਰਪਾਸੁਖਅਨਦਕਰੇਇ॥ਬਾਲਕਰਾਖਿਲੀਏਗੁਰਦੇਵਿ॥ਪ੍ਰਭ
ਕਿਰਪਾਲਦਇਆਲਗੋੁਬਿੰਦ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਤੇਰੀ
ਸਰਣਿਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਪਿਸਦਾਨਿਹਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੂਸਰਕੋਈਨਾਹੀ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਸਮਾਹੀ॥

ਅਪਨੇਦਾਸਕਾਹਲਤੁਪਲਤੁਸਵਾਰੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਬਿਰਦੁ
ਤੁਮ੍ਹਾਰੈ॥੨॥ਅਉਖਧਕੋਟਿਸਿਮਰਿਗੋਬਿੰਦ॥ਤੰਤੁਮੰਤੁਭਜੀਐਭ
ਗਵੰਤ॥ਰੋਗਸੋਗਮਿਟੇਪ੍ਰਭਧਿਆਏ॥ਮਨਬਾਛਤਪੂਰਨਫਲਪਾਏ
॥੩॥ਕਰਨਕਾਰਨਸਮਰਥਦਇਆਰ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਮਹਾਬੀਚਾਰ॥ਨਾ
ਨਕਬਖਸਿਲੀਏਪ੍ਰਭਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਏਕੋਹਰਿਜਾਪਿ॥੪॥੧੫
੨੧॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹੁਮੇਰੇਮੀਤ॥ਨਿਰਮ
ਲਹੋਇਤੁਮ੍ਹਾਰਾਚੀਤ॥ਮਨਤਨਕੀਸਭਮਿਟੈਬਲਾਇ॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾ
ਸਗਲਾਜਾਇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਤਤਰੀਐਸੰਸਾਰੁ॥ਵਡਭਾਗੀਪਾਈ
ਐਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨੁਕਰੈਕੀਰਤਨੁਗੋਪਾਲ॥ਤਿਸਕਉ
ਪੋਹਿਨਸਕੈਜਮਕਾਲੁ॥ਜਗਮਹਿਆਇਆਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਪਨਾਖਸਮੁਪਛਾਣੁ॥੨॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋ
ਧਮਿਟਹਿਉਨਮਾਦ॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਜਾਣੁਭਗਵੰਤ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕਾਪੂਰ
ਨਮੰਤ॥੩॥ਹਰਿਧਨੁਖਾਟਿਕੀਏਭੰਡਾਰ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਸਭਿਕਾਜਸ
ਵਾਰ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਰੰਗਸੰਗਿਜਾਗਾ॥ਹਰਿਚਰਣੀਨਾਨਕਮਨੁਲਾਗਾ॥
੪॥੧੬॥੨੨॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਭਵਸਾਗਰਬੋਹਿਥਹਰਿਚਰਣ॥
ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਨਾਹੀਫਿਰਿਮਰਣ॥ਹਰਿਗੁਣਰਮਤਨਾਹੀਜਮਪੰਥ॥
ਮਹਾਬੀਚਾਰਪੰਚਦੂਤਹਮੰਥ॥੧॥ਤਉਸਰਣਾਈਪੂਰਨਨਾਥ॥ਜੰਤ
ਅਪਨੇਕਉਦੀਜਹਿਹਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਪੁਰਾ
ਣ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਜੋਗੀਜਤੀਬੈਸਨੋਰਾਮਦਾਸ॥
ਮਿਤਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਬਿਨਾਸ॥੨॥ਕਰਣਪਲਾਹਕਰਹਿਸਿਵਦੇਵ॥
ਤਿਲੁਨਹੀਬੂਝਹਿਅਲਖਅਭੇਵ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥

ਜਗਮਹਿਵਿਰਲੇਕੇਈਕੇਇ॥੩॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਣਗੁਣੁਕਿਛਹੂਨਾਹਿ॥
ਸਰਬਨਿਧਾਨਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਦੀਨੁਜਾਚੈਤੇਰੀਸੇਵ॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਦੀਜੈਗੁਰਦੇਵ॥੪॥੧੭॥੨੩॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਕਾ
ਲੀਆਧਰਤਿਬਿਦਾਰਉ॥ਸੰਤਕਾਨਿੰਦਕੁਅਕਾਸਤੇਟਾਰਉ॥ਸੰਤਕਉਰਾ
ਖਉਅਪਨੇਜੀਅਨਾਲਿ॥ਸੰਤਉਧਾਰਉਤਤਖਿਣਤਾਲਿ॥੧॥ਸੋਈਸੰਤੁ
ਜਿਭਾਵੈਰਾਮ॥ਸੰਤਗੋਬਿੰਦਕੈਏਕੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਕੈਊਪਰਿਦੇ
ਇਪ੍ਰਭੁਹਾਥ॥ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਬਸੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸੰਤਹਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲਿ॥ਸੰਤਕਾਦੋਖੀਰਾਜਤੇਟਾਲਿ॥੨॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਕਰਹੁਨਕੋਇ॥ਜੋਨਿੰਦੈ
ਤਿਸਕਾਪਤਨੁਹੋਇ॥ਜਿਸਕਉਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥ਝਖਮਾਰਉਸਗਲ
ਸੰਸਾਰੁ॥੩॥ਪ੍ਰਭਅਪਨੇਕਾਭਇਆਬਿਸਾਸੁ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕੀ
ਰਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕਉਉਪਜੀਪਰਤੀਤਿ॥ਮਨਮੁਖਹਾਰਗੁਰਮੁਖਸਦਜੀਤ॥੪
੧੮॥੨੪॥ ਗੋਂਡਮਹਲਾ੫ ਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨੀਰਿਨਰਾਇਣ॥ਰਸਨ
ਸਿਮਰਤਪਾਪਬਿਲਾਇਣ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਰਾਇਣਸਭਮਾਹਿਨਿਵਾਸ॥ਨਾਰਾਇ
ਣਘਟਿਘਟਿਪਰਗਾਸ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤੇਨਰਕਨਜਾਹਿ॥ਨਾਰਾਇਣਸੇਵਿ
ਸਗਲਫਲਪਾਹਿ॥੧॥ਨਾਰਾਇਣਮਨਮਾਹਿਅਧਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਬੋਹਿਥ
ਸੰਸਾਰ॥ਨਾਰਾਇਣਕਹਤਜਮੁਭਾਗਿਪਲਾਇਣ॥ਨਾਰਾਇਣਦੰਤਭਾਨੇਡਾਇ
ਣ॥੨॥ਨਾਰਾਇਣਸਦਸਦਬਖਸਿੰਦ॥ਨਾਰਾਇਣਕੀਨੇਸੂਖਅਨੰਦ॥ਨਾਰਾਇ
ਣਪ੍ਰਗਟਕੀਨੋਪਰਤਾਪ॥ਨਾਰਾਇਣਸੰਤਕੋਮਾਈਬਾਪ॥੩॥ਨਾਰਾਇਣਸਾ
ਧਸੰਗਿਨਰਾਇਣ॥ਬਾਰੰਬਾਰਨਰਾਇਣਗਾਇਣ॥ਬਸਤੁਅਗੋਚਰਗੁਰ
ਮਿਲਿਲਹੀ॥ਨਾਰਾਇਣਓਟਨਾਨਕਦਾਸਗਹੀ॥੪॥੧੯॥੨੫॥ ਗੋਂਡ
ਮਹਲਾ੫ ਜਾਕਉਰਾਖੈਰਾਖਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸਕਾਅੰਗੁਕਰੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥

ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਅਗਨਿਨਜੋਹੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਪੋਹੈ॥ਸਾਧ
ਸੰਗਿਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕੈਮੁਹਿਲਾਗੈਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਕਵਚੁਦਾਸਕਾ
ਸੰਨਾਹੁ॥ਦੂਤਦੁਸਟਤਿਸੁਪੋਹਤਨਾਹਿ॥ਜੋਜੋਗਰਬੁਕਰੇਸੋਜਾਇ॥ਗਰੀ
ਬਦਾਸਕੀਪ੍ਰਭੁਸਰਣਾਇ॥੨॥ਜੋਜੋਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਰਾਇ॥ਸੋਦਾਸੁ
ਰਖਿਆਅਪਣੈਕੰਠਿਲਾਇ॥ਜੇਕੋਬਹੁਤੁਕਰੇਅਹੰਕਾਰੁ॥ਓਹੁਖਿਨਮਹਿ
ਰੁਲਤਾਖਾਕੂਨਾਲਿ॥੩॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਵਣਹਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿ
ਹਾਰ॥ਅਪਣੇਦਾਸਰਖੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥੪॥੨੦
੨੮॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਅਚਰਜਕਥਾਮਹਾਅਨੂਪ॥ਪ੍ਰਾਤਮਾਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਕਾਰੂਪੁ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਬੂਢਾਨਾਇਹੁਬਾਲਾ॥ਨਾਇਸੁਦੂਖੁਨਹੀ
ਜਮਜਾਲਾ॥ਨਾਇਹੁਬਿਨਸੈਨਾਇਹੁਜਾਇ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਹਿਆਸਮਾ
ਇ॥੧॥ਨਾਇਸੁਉਸਨੁਨਹੀਇਸੁਸੀਤੁ॥ਨਾਇਸੁਦੁਸਮਨੁਨਾਇਸੁਮੀਤੁ॥
ਨਾਇਸੁਹਰਖੁਨਹੀਇਸੁਸੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁਇਸਕਾਇਹੁਕਰਨੈਜੋਗੁ॥੨॥
ਨਾਇਸੁਬਾਪੁਨਹੀਇਸੁਮਾਇਆ॥ਇਹੁਅਪਰੰਪਰੁਹੋਤਾਆਇਆ॥ਪਾਪ
ਪੁੰਨਕਾਇਸੁਲੇਪੁਨਲਾਗੈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਸਦਹੀਜਾਗੈ॥੩॥ਤੀ
ਨਿਗੁਣਇਕਸਕਤਿਉਪਾਇਆ॥ਮਹਾਮਾਇਆਤਾਕੀਹੈਛਾਇਆ॥
ਅਛਲਅਛੇਦਅਭੇਦਦਇਆਲਾ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲਾ॥
ਜਾਕੀਗਤਿਮਤਿਕਛੂਨਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਇ॥੪॥੨੧॥
੨੯॥ ਗਉੜੀਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਨਕੈਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿ
ਰਾਮਗੁਨਗਾਉ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਿਲਵਿਖਸਭਿਗਏ॥ਸੰਤਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ
ਪਏ॥੧॥ਰਾਮੁਜਪਤਕਛੁਬਿਘਨੁਨਵਿਆਪੈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਬਹੋਇਦਇਆਲਾ॥ਸਾਧੂਜਨਕੀਕਰੈਰਵਾ

ਲਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਇਸੁਤਨਤੇਜਾਇ॥ਰਾਮਰਤਨੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੨॥ਸਫ
ਲੁਜਨਮੁਤਾਂਕਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਕਰਿਜਾਣੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਪ੍ਰ
ਭਕੀਰਤਨਿਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥੩॥ਚਰਨਕਮਲਜ
ਨਕਾਆਧਾਰੁ॥ਗੁਣਗੋਵਿੰਦਰਉਸਚੁਵਾਪਾਰੁ॥ਦਾਸਜਨਾਕੀਮਨਸਾਪੂਰਿ॥
ਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਵੈਜਨਧੂਰਿ॥੪॥੨੦॥੨੨॥੬॥੨੮॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਗਉੜੀਅਸਟਪਦੀ

ਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਕਰਿਨਮਸਕਾਰਪੂਰੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਸ
ਫਲਜਾਕੀਸੇਵ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਆਠਪਹਰਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥
੧॥ਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦਗੁਰੂਗੋਪਾਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਰਾਖਨਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾ
ਤਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਉਪਤੀਆਏ॥ਦੁਸਟਅਹੰਕਾਰੀਮਾਰਿਪਚਾਏ॥ਨਿੰਦ
ਕਕੈਮੁਖਿਕੀਨੋਰੋਗੁ॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਕਰੈਸਭੁਲੋਗੁ॥੨॥ਸੰਤਨਕੈਮਨਿਮਹਾਅਨੰ
ਦੁ॥ਸੰਤਜਪਹਿਗੁਰਦੇਉਭਗਵੰਤੁ॥ਸੰਗਤਿਕੇਮੁਖਊਜਲਭਏ॥ਸਗਲ
ਥਾਨਨਿੰਦਕਕੇਗਏ॥੩॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਜਨੁਸਦਾਸਲਾਹੇ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਬੇ
ਪਰਵਾਹੇ॥ਸਗਲਭੈਮਿਟੇਜਾਕੀਸਰਨਿ॥ਨਿੰਦਕਮਾਰਿਪਾਏਸਭਿਧਰਨਿ॥
੪॥ਜਨਕੀਨਿੰਦਾਕਰੈਨਕੋਇ॥ਜੋਕਰੈਸੁਦੁਖੀਆਹੋਇ॥ਆਠਪਹਰਜਨੁਏਕੁ
ਧਿਆਏ॥ਜਮੂਆਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਜਾਏ॥੫॥ਜਨਨਿਰਵੈਰਨਿੰਦਕਅਹੰਕਾ
ਰੀ॥ਜਨਭਲਮਾਨਹਿਨਿੰਦਕਵੇਕਾਰੀ॥ਗੁਰਕੈਸਿਖਿਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਇ
ਆ॥ਜਨਉਬਰੇਨਿੰਦਕਨਰਕਿਪਾਇਆ॥੬॥ਸੁਣਿਸਾਜਨਮੇਰੇਮੀਤਪਿਆ
ਰੇ॥ਸਤਿਬਚਨਵਰਤਹਿਹਰਿਦੁਆਰੇ॥ਜੈਸਾਕਰੇਸੁਤੈਸਾਪਾਏ॥ਅਭਿਮਾਨੀ
ਕੀਜੜ੍ਹਿਸਰਪਰਜਾਏ॥੭॥ਨੀਧਰਿਆਸਤਿਗੁਰਧਰਤੇਰੀ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖੁ
ਹੁਜਨਕੇਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਗੁਰਬਲਿਹਾਰੀ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਪੈਜਸਵਾਰੀ

ਦਾ॥੧॥ਮਹਲੇ੪॥ਚਉ॥ਮਹਲੇ੫॥੨੨॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ਮਹਲਾ॥ ੨੯॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥ ਕਬੀਰਜੀ॥ ਘਰੁ੧ ਸੰਤੁਮਿਲੈਕਿ
ਛੁਸੁਨੀਐਕਛੁਕਹੀਐ॥ਮਿਲੈਅਸੰਤੁਮਸਟਕਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਬਾਬਾਬੋਲਨਾ
ਕਿਆਕਹੀਐ॥ਜੈਸੇਰਾਮਨਾਮਰਵਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਸਿਉਬੋਲੇ
ਉਪਕਾਰੀ॥ਮੂਰਖਸਿਉਬੋਲੇਝਖਮਾਰੀ॥੨॥ਬੋਲਤਬੋਲਤਬਢਹਿਬਿ
ਕਾਰਾ॥ਬਿਨੁਬੋਲੇਕਿਆਕਰਹਿਬੀਚਾਰਾ॥੩॥ਕਹੁਕਬੀਰਛੂਛਾਘਟੁਬੋਲੈ॥
ਭਰਿਆਹੋਇਸੁਕਬਹੁਨਡੋਲੈ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ॥ ਨਰੂਮਰੈਨਰੁਕਾਮਿਨਆ
ਵੈ॥ਪਸੂਮਰੈਦਸਕਾਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਅਪਨੇਕਰਮਕੀਗਤਿਮੈਕਿਆਜਾ
ਨਉ॥ਮੈਕਿਆਜਾਨਉਬਾਬਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਾਡਜਲੇਜੈਸੇਲਕਰੀਕਾਤੂਲਾ
ਕੇਸਜਲੇਜੈਸੇਘਾਸਕਾਪੂਲਾ॥੨॥ਕਹੁਕਬੀਰਤਬਹੀਨਰੁਜਾਗੈ॥ਜਮਕਾ
ਡੰਡੁਮੂੰਡਮਹਿਲਾਗੈ॥੩॥੨॥ ਗੋਂਡ॥ ਆਕਾਸਿਗਗਨੁਪਾਤਾਲਿਗ
ਗਨੁਹੈਚਹੁਦਿਸਿਗਗਨੁਰਹਾਇਲੇ॥ਆਨਦਮੂਲੁਸਦਾਪੁਰਖੋਤਮੁਘਟੁ
ਬਿਨਸੈਗਗਨੁਨਜਾਇਲੇ॥੧॥ਮੋਹਿਬੈਰਾਗੁਭਇਓ॥ਇਹੁਜੀਉਆਇ
ਕਹਾਗਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਤੁਮਿਲਿਕਾਇਆਕੀਨੀਤਤੁਕਹਾਤੇਕੀ
ਨੁਰੇ॥ਕਰਮਬਧਤੁਮਜੀਉਕਹਤਹੌਕਰਮਹਿਕਿਨਿਜੀਉਦੀਨੁਰੇ॥੨॥ਹ
ਰਿਮਹਿਤਨੁਹੈਤਨਮਹਿਹਰਿਹੈਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਸੋਇਰੇ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮ
ਨਾਮੁਨਛੋਡਉਸਹਜੇਹੋਇਸੁਹੋਇਰੇ॥੩॥੩॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ੨ ਭੁਜਾਬਾਂਧਿਭਿਲਾਕਰਿਡਾ
ਰਿਓ॥ਹਸਤੀਕ੍ਰੋਪਿਮੂੰਡਮਹਿਮਾਰਿਓ॥ਹਸਤਭਾਗਿਕੈਚੀਸਾਮਾਰੈ॥ਇਆ
ਮੂਰਤਿਕੈਹਉਬਲਿਹਾਰੈ॥੧॥ਆਹਿਮੇਰੇਠਾਕੁਰਤੁਮਰਾਜੋਰੁ॥ਕਾਜੀਬਕਬੋ

ਹਸਤੀਤੋਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੇਮਹਾਵਤਤੁਝਡਾਰਉਕਾਟਿ॥ਇਸਹਿਤੁਰਾ
ਵਹੁਘਾਲਹੁਸਾਟਿ॥ਹਸਤਿਨਤੋਰੈਧਰੈਧਿਆਨੁ॥ਵਾਕੈਰਿਦੈਬਸੈਭਗ
ਵਾਨੁ॥੨॥ਕਿਆਅਪਰਾਧੁਸੰਤਹੈਕੀਨਾ॥ਬਾਂਧਿਪੋਟਕੁੰਚਰਕਉਦੀਨਾ॥
ਕੁੰਚਰੁਪੋਟਲੈਲੈਨਮਸਕਾਰੈ॥ਬੂਝੀਨਹੀਕਾਜੀਅੰਧਿਆਰੈ॥੩॥ਤੀਨ
ਬਾਰਪਤੀਆਭਰਿਲੀਨਾ॥ਮਨਕਠੋਰੁਅਜਹੂਨਪਤੀਨਾ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹ
ਮਾਰਾਗੋਬਿੰਦੁ॥ਚਉਥੇਪਦਮਹਿਜਨਕੀਜਿੰਦੁ॥੪॥ ੪॥ ਗੋਂਡ॥
ਨਾਇਹੁਮਾਨਸੁਨਾਇਹੁਦੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜਤੀਕਹਾਵੈਸੇਉ॥ਨਾਇਹੁਜੋਗੀਨਾ
ਅਵਧੂਤਾ॥ਨਾਇਸੁਮਾਇਨਕਾਹੂਪੂਤਾ॥੧॥ਇਆਮੰਦਰਮਹਿਕੌਨਬ
ਸਾਈ॥ਤਾਕਾਅੰਤੁਨਕੋਊਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਇਹੁਗਿਰਹੀਨਾਓਦਾਸੀ॥
ਨਾਇਹੁਰਾਜਨਭੀਖਮੰਗਾਸੀ॥ਨਾਇਸੁਪਿੰਡੁਨਰਕਤੂਰਾਤੀ॥ਨਾਇਹੁਬ੍ਰ
ਹਮਨੁਨਾਇਹੁਖਾਤੀ॥੨॥ਨਾਇਹੁਤਪਾਕਹਾਵੈਸੇਖੁ॥ਨਾਇਹੁਜੀਵੈਨਮ
ਰਤਾਦੇਖੁ॥ਇਸੁਮਰਤੇਕਉਜੇਕੋਊਰੋਵੈ॥ਜੋਰੋਵੈਸੋਈਪਤਿਖੋਵੈ॥੩॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਮੈਡਗਰੋਪਾਇਆ॥ਜੀਵਨਮਰਨੁਦੋਊਮਿਟਵਾਇਆ॥
ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਰਾਮਕੀਅੰਸੁ॥ਜਸਕਾਗਦਪਰਮਿਟੈਨਮੰਸੁ॥੪॥੫॥
ਗੋਂਡ॥ ਤੂਟੇਤਾਗੇਨਿਖੁਟੀਪਾਨਿ॥ਦੁਆਰਊਪਰਿਝਿਲਕਾਵਹਿਕਾਨ॥
ਕੂਚਬਿਚਾਰੇਫੂਏਫਾਲ॥ਇਆਮੁੰਡੀਆਸਿਰਿਚਢਿਬੋਕਾਲ॥੧॥ਇਹੁ
ਮੁੰਡੀਆਸਗਲੋਦ੍ਰਬੁਖੋਈ॥ਆਵਤਜਾਤਨਾਕਸਰਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁ
ਰੀਨਾਰਕੀਛੋਡੀਬਾਤਾ॥ਰਾਮਨਾਮਵਾਕਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਲਰਕੀਲਰਿਕਨਖੈਬੋ
ਨਾਹਿ॥ਮੁੰਡੀਆਅਨਦਿਨੁਧਾਪੇਜਾਹਿ॥੨॥ਇਕਦੁਇਮੰਦਰਿਇਕਦੁਇ
ਬਾਟ॥ਹਮਕਉਸਾਥਰੁਉਨਕਉਖਾਟ॥ਮੂਡਪਲੋਸਿਕਮਰਬਧਿਪੋਥੀ॥
ਹਮਕਉਚਾਬਨੁਉਨਕਉਰੋਟੀ॥੩॥ਮੁੰਡੀਆਮੁੰਡੀਆਹੂਏਏਕ॥ਏਮੁ

ਡੀਆ ਬੁਡਤ ਕੀਟਿਕਾ ॥ ਸੁਨਿ ਅੰਧਲੀ ਲੋਈ ਬੇਪੀਰ ॥ ਇਨ ਮੁੰਡੀਅਨ
ਭਜਿ ਸਰਨਿ ਕਬੀਰ ॥੪॥ ੬॥ ਗੋਂਡ ॥ ਖਸਮੁ ਮਰੈ ਤਉ ਨਾਰਿ ਨ ਰੋਵੈ ॥
ਉਸੁ ਰਖਵਾਲਾ ਅਉਰੋ ਹੋਵੈ ॥ ਰਖਵਾਰੇ ਕਾ ਹੋਇ ਬਿਨਾਸ ॥ ਆਗੈ ਨਰ
ਕੁ ਈਹਾ ਭੋਗ ਬਿਲਾਸ ॥੧॥ ਏਕ ਸੁਹਾਗਨਿ ਜਗਤ ਪਿਆਰੀ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀ
ਅ ਜੰਤ ਕੀ ਨਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਗਲਿ ਸੋਹੈ ਹਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਕਉ ਬਿ
ਖੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਕਰਿ ਸੀਗਾਰੁ ਬਹੈ ਪਖਿਆਰੀ ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਠਿਠਕੀ ਫਿਰੈ
ਬਿਚਾਰੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਭਾਗਿ ਓਹ ਪਾਛੈ ਪਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮਾਰਹੁ ਡਰੈ ॥
ਸਾਕਤ ਕੀ ਓਹ ਪਿੰਡ ਪਰਾਇਣਿ ॥ ਹਮ ਕਉ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪਰੈ ਤ੍ਰਖਿ ਡਾਇਣਿ ॥
੩॥ ਹਮ ਤਿਸ ਕਾ ਬਹੁ ਜਾਨਿਆ ਭੇਉ ॥ ਜਬ ਹੂਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਮਿਲੇ ਗੁਰਦੇਉ ॥
ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਅਬ ਬਾਹਰਿ ਪਰੀ ॥ ਸੰਸਾਰੈ ਕੈ ਅੰਚਲਿ ਲਰੀ ॥੪॥ ੭॥ ਗੋਂਡ ॥
ਗ੍ਰਿਹਿ ਸੋਭਾ ਜਾ ਕੈ ਰੇ ਨਾਹਿ ॥ ਆਵਤ ਪਹੀਆ ਖੂਧੇ ਜਾਹਿ ॥ ਵਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ
ਨਹੀ ਸੰਤੋਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਲਾਗੈ ਦੋਖੁ ॥੧॥ ਧਨੁ ਸੋਹਾਗਨਿ ਮਹਾ ਪਵੀ
ਤ ॥ ਤਪੇ ਤਪੀਸਰ ਡੋਲੈ ਚੀਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਕਿਰਪਨ ਕੀ ਪੂ
ਤੀ ॥ ਸੇਵਕ ਤਜਿ ਜਗਤ ਸਿਉ ਸੂਤੀ ॥ ਸਾਧੂ ਕੈ ਠਾਢੀ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਰਨਿ
ਤੇਰੀ ਮੋ ਕਉ ਨਿਸਤਾਰਿ ॥੨॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਹੈ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰੀ ॥ ਪਗ ਨੇਵਰ ਛ
ਨਕ ਛਨਹਰੀ ॥ ਜਉ ਲਗੁ ਪ੍ਰਾਨ ਤਉ ਲਗੁ ਸੰਗੇ ॥ ਨਾਹਿ ਤ ਚਲੀ ਬੇਗਿ ਉ
ਠਿ ਨੰਗੇ ॥੩॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਭਵਨ ਤ੍ਰੈ ਲੀਆ ॥ ਦਸ ਅਠ ਪੁਰਾਣ ਤੀਰਥ ਰ
ਸ ਕੀਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸਰ ਬੇਧੇ ॥ ਬਡੇ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਹੈ ਛੇਧੇ ॥
੪॥ ਸੋਹਾਗਨਿ ਉਰਵਾਰਿ ਨ ਪਾਰਿ ॥ ਪਾਂਚ ਨਾਰਦ ਕੈ ਸੰਗਿ ਬਿਧਵਾਰਿ ॥ ਪਾਂਚ
ਨਾਰਦ ਕੇ ਮਿਟਵੇ ਫੂਟੇ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਛੂਟੇ ॥੫॥ ੮॥ ਗੋਂਡ ॥
ਜੈਸੇ ਮੰਦਰ ਮਹਿ ਬਲਹਰ ਨਾ ਠਾਹਰੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਕੁੰ

ਭ ਬਿਨਾ ਜਲੁ ਨਾ ਟੀਕਾਵੈ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਐਸੇ ਅਬਗਤੁ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਜਾਰਉ
ਤਿਸੈ ਜੁ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ॥ ਤਨ ਮਨ ਰਮਤ ਰਹੈ ਮਹਿ ਖੇਤੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਹ
ਲਹਰ ਬਿਨਾ ਜਿਮੀ ਨਹੀ ਬੋਈਐ ॥ ਸੂਤ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਮਣੀ ਪਰੋਈਐ ॥ ਘੁੰਡੀ
ਬਿਨੁ ਕਿਆ ਗੰਠਿ ਚੜ੍ਹਾਈਐ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਤੈਸੇ ਅਬਿਗਤੁ ਜਾਈਐ ॥੨॥
ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਬਿਨੁ ਬਾਲੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਬਿੰਬੁ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਕਪਰੇ ਧੋਈ ॥ ਘੋਰ
ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਅਸਵਾਰ ॥ ਸਾਧੂ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਦਰਵਾਰ ॥੩॥ ਜੈਸੇ ਬਾਜੇ ਬਿਨੁ ਨਹੀ
ਲੀਜੈ ਫੇਰੀ ॥ ਖਸਮਿ ਦੁਹਾਗਨਿ ਤਜਿ ਅਉਹੇਰੀ ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਏਕੈ ਕਰਿ ਕਰ
ਨਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਬਹੁਰਿ ਨਹੀ ਮਰਨਾ ॥੪॥ ੯॥ ਗੋਂਡ ॥ ਕੂਟਨੁ ਸੋਇ
ਜੁ ਮਨ ਕਉ ਕੂਟੈ ॥ ਮਨੁ ਕੂਟੈ ਤਉ ਜਮ ਤੇ ਛੂਟੈ ॥ ਕੁਟਿ ਕੁਟਿ ਮਨੁ ਕਸਵਟੀ ਲਾ
ਵੈ ॥ ਸੋ ਕੂਟਨੁ ਮੁਕਤਿ ਬਹੁ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਕੂਟਨੁ ਕਿਸੈ ਕਹਹੁ ਸੰਸਾਰ ॥ ਸਗਲ ਬੋਲ
ਨ ਕੇ ਮਾਹਿ ਬੀਚਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਚਨੁ ਸੋਇ ਜੁ ਮਨ ਸਿਉ ਨਾਚੈ ॥ ਝੂਠਿ ਨ ਪ
ਤੀਐ ਪਰਚੈ ਸਾਚੈ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਆਗੇ ਪੂਰੈ ਤਾਲ ॥ ਇਸੁ ਨਾਚਨ ਕੇ ਮਨ ਰਖਵ
ਾਲ ॥੨॥ ਬਜਾਰੀ ਸੋ ਜੁ ਬਜਾਰਹਿ ਸੋਧੈ ॥ ਪਾਂਚ ਪਲੀਤਹ ਕਉ ਪਰਬੋਧੈ ॥ ਨਉ
ਨਾਇਕ ਕੀ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ॥ ਸੋ ਬਾਜਾਰੀ ਹਮ ਗੁਰ ਮਾਨੇ ॥੩॥ ਤਸਕਰੁ ਸੋਇ
ਜੁ ਤਾਤਿ ਨ ਕਰੈ ॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕੈ ਜਤਨਿ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਹਮ ਐਸੇ ਲਖ
ਨ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ਅਤਿ ਰੂਪ ਬਿਚਖਨ ॥੪॥ ੧੦॥ ਗੋਂਡ ॥ ਧੰਨੁ ਗੁਪਾ
ਲ ਧੰਨੁ ਗੁਰਦੇਵ ॥ ਧੰਨੁ ਅਨਾਦਿ ਭੂਖੇ ਕਵਲੁ ਟਹਕੇਵ ॥ ਧਨੁ ਓਇ ਸੰਤ
ਜਿਨ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਬੋ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਆਦਿ ਪੁਰਖ
ਤੇ ਹੋਇ ਅਨਾਦਿ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ ਅੰਨ ਕੈ ਸਾਦਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਪੀਐ ਨਾਮੁ
ਜਪੀਐ ਅੰਨੁ ॥ ਅੰਭੈ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨੀਕਾ ਵੰਨੁ ॥ ਅੰਨੈ ਬਾਹਰਿ ਜੋ ਨਰ ਹੋਵਹਿ ॥
ਤੀਨਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਅਪਨੀ ਖੋਵਹਿ ॥੨॥ ਛੋਡਹਿ ਅੰਨੁ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡ ॥ ਨਾ

ਸੋਹਾਗਨਿਨਾਂਓਹਿਰੰਡ॥ਜਗਮਹਿਬਕਤੇਦੂਧਾਧਾਰੀ॥ਗੁਪਤੀਖਾਵਹਿ
ਵਟਿਕਾਸਾਰੀ॥੩॥ਅੰਨੈਬਿਨਾਨਹੋਇਸੁਕਾਲੁ॥ਤਜਿਐਅੰਨਿਨਮਿਲੈ
ਗੋਪਾਲੁ॥ਕਹੁਕਬੀਰਹਮਐਸੇਜਾਨਿਆ॥ਧੰਨੁਅਨਾਦਿਠਾਕੁਰਮਨੁਮਾ
ਨਿਆ॥੪॥੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ੧ ਅਸੁਮੇਧਜਗਨੇਤੁ
ਲਾਪੁਰਖਦਾਨੇ॥ਪ੍ਰਾਗਇਸਨਾਨੇ॥੧॥ਤਉਨਪੁਜਹਿਹਰਿਕੀਰਤਿਨਾਮਾ॥
ਅਪੁਨੇਰਾਮਹਿਭਜੁਰੇਮਨਆਲਸੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਇਆਪਿੰਡੁ
ਭਰਤਾ॥ਬਨਾਰਸਿਅਸਿਬਸਤਾ॥ਮੁਖਿਬੇਦਚਤੁਰਪੜਤਾ॥੨॥ਸਗਲ
ਧਰਮਅਛਿਤਾ॥ਗੁਰਗਿਆਨਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਤਾ॥ਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਰਹਤਾ॥
੩॥ਸਿਵਾਸਕਤਿਸੰਬਾਦੰ॥ਮਨਛੋਡਿਛੋਡਿਸਗਲਭੇਦੰ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਗੋਬਿੰਦੰ॥ਭਜੁਨਾਮਾਤਰਸਿਭਵਸਿੰਧੰ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ॥ ਨਾਦਭ੍ਰਮੇਜੈਸੇ
ਮਿਰਗਾਏ॥ਪ੍ਰਾਨਤਜੇਵਾਕੋਧਿਆਨੁਨਜਾਏ॥੧॥ਐਸੇਰਾਮਾਐਸੇਹੇਰਉ॥
ਰਾਮਛੋਡਿਚਿਤੁਅਨਤਨਫੇਰਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਮੀਨਾਹੇਰੈਪਸੂਆਰਾ॥
ਸੋਨਾਗੜਤੇਹਿਰੈਸੁਨਾਰਾ॥੨॥ਜਿਉਬਿਖਈਹੇਰੈਪਰਨਾਰੀ॥ਕਉਡਾਡਾਰਤ
ਹਿਰੈਜੁਆਰੀ॥੩॥ਜਹਜਹਦੇਖਉਤਹਤਹਰਾਮਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਨਨਿਤਧਿ
ਆਵੈਨਾਮਾ॥੪॥੨॥ ਗੋਂਡ॥ ਮੋਕਉਤਾਰਿਲੇਰਾਮਾਤਾਰਿਲੇ॥ਮੈਅਜਾ
ਨੁਜਨੁਤਰਿਬੇਨਜਾਨਉ॥ਬਾਪਬੀਠੁਲਾਬਾਹਦੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਰਤੇਸੁਰਹੋ
ਇਜਾਤਨਿਮਖਮੈਸਤਿਗੁਰਬੁਧਿਸਿਖਲਾਈ॥ਨਰਤੇਉਪਜਿਸੁਰਗਕ
ਉਜੀਤਿਓਸੋਅਵਖਧਮੈਪਾਈ॥੧॥ਜਹਾਜਹਾਧੂਅਨਾਰਦੁਟੇਕੇਨੈਕੁਟਿ
ਕਾਵਹੁਮੋਹਿ॥ਤੇਰੇਨਾਮਅਵਿਲੰਬਿਬਹੁਤੁਜਨਉਧਰੇਨਾਮੇਕੀਨਿਜਮ
ਤਿਏਹ॥੨॥੩॥ ਗੋਂਡ॥ ਮੋਹਿਲਾਗਤੀਤਾਲਾਬੇਲੀ॥ਬਛਰੇਬਿਨੁਗਾਇ

ਅਕੇਲੀ॥੧॥ਪਾਨੀਆਬਿਨੁਮੀਨੁਤਲਫੈ॥ਐਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁ
ਰੋਨਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਗਾਇਕਾਬਾਛਾਛੂਟਲਾ॥ਥਨਚੋਖਤਮਾ
ਖਨੁਘੁਟਲਾ॥੨॥ਨਾਮਦੇਉਨਾਰਾਇਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰੁਭੇਟਤਅਲਖੁ
ਲਖਾਇਆ॥੩॥ਜੈਸੇਬਿਖੈਹੇਤਪਰਨਾਰੀ॥ਐਸੇਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾ
ਰੀ॥੪॥ਜੈਸੇਤਾਪਤੇਨਿਰਮਲਘਾਮਾ॥ਤੈਸੇਰਾਮਨਾਮਾਬਿਨੁਬਾਪੁਰੋਨ
ਮਾ॥੫॥੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ੨ ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਮਿ
ਟੇਸਭਿਭਰਮਾ॥ਹਰਿਕੋਨਾਮੁਲੈਊਤਮੁਧਰਮਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਜਾਤਿ
ਕੁਲਹਰੀ॥ਸੋਹਰਿਅੰਧੁਲੇਕੀਲਾਕਰੀ॥੧॥ਹਰਿਏਨਮਸਤੇਹਰਿਏਨ
ਮਹ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਨਹੀਦੁਖੁਜਮਹ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਨਾਖ
ਸਹਰੇਪਰਾਨ॥ਅਜੈਮਲਕੀਓਬੈਕੁੰਠਹਿਥਾਨ॥ਸੂਆਪੜਾਵਤਗ
ਨਕਾਤਰੀ॥ਸੋਹਰਿਨੈਨਹੁਕੀਪੂਤਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਪੂਤਨਾਤ
ਰੀ॥ਬਾਲਘਾਤਨੀਕਪਟਹਿਭਰੀ॥ਸਿਮਰਨਦ੍ਰੋਪਦਸੁਤਉਧਰੀ॥
ਗਊਤਮਸਤੀਸਿਲਾਨਿਸਤਰੀ॥੩॥ਕੇਸੀਕੰਸਮਥਨੁਜਿਨਿਕੀਆ॥
ਜੀਅਦਾਨੁਕਾਲੀਕਉਦੀਆ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਐਸੋਹਰੀ॥ਜਾਸੁਜ
ਪਤਭੈਅਪਦਾਟਰੀ॥੪॥੧॥੫॥ ਗੋਂਡ॥ ਭੈਰਉਭੂਤਸੀਤਲਾ
ਧਾਵੈ॥ਖਰਬਾਹਨੁਉਹੁਛਾਰੁਉਡਾਵੈ॥੧॥ਹਉਤਉਏਕੁਰਮਈਆ
ਲੈਹਉ॥ਆਨਦੇਵਬਦਲਾਵਨਿਦੈਹਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਸਿਵ
ਕਰਤੇਜੋਨਰੁਧਿਆਵੈ॥ਬਰਦਚਢੇਡਉਰੂਢਮਕਾਵੈ॥੨॥ਮਹਾ
ਮਾਈਕੀਪੂਜਾਕਰੈ॥ਨਰਸੈਨਾਰਿਹੋਇਅਉਤਰੈ॥੩॥ਤੂਕਹੀਅ
ਤਹੀਆਦਿਭਵਾਨੀ॥ਮੁਕਤਿਕੀਬਰੀਆਕਹਾਛਪਾਨੀ॥੪॥ਗੁ

ਗਮਤਿਗਮਨਾਮਗਤੁਮੀਤਾ॥ਪ੍ਰਦੈਨਾਮਾਇਉਕਹੈਗੀਤਾ॥੫॥੬॥
ਗੋਂਡ॥ਬਿਲਾਵਲੁ॥ ਆਜੁਨਾਮੈਬੀਠਲੁਦੇਖਿਆ॥ਮੂਰਖਕੋਸ
ਮਝਾਉਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰੀਗਾਇਤ੍ਰੀਲੋਧੇਕਾਖੇਤੁਖਾਤੀਥੀ॥
ਲੈਕਰਿਠੇਗਾਟਗਰੀਤੋਰੀਲਾਗਤਲਾਗਤਜਾਤੀਥੀ॥੧॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰ
ਮਹਾਦੇਉਧਉਲੇਬਲਦਚੜਿਆਆਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥ਮੋਦੀਕੇਘ
ਰਿਖਾਣਾਪਾਕਾਵਾਕਾਲੜਕਾਮਾਰਿਆਥਾ॥ਪਾਂਡੇਤੁਮਰਾਰਾਮਚੰਦੁਸੋ
ਭੀਆਵਤੁਦੇਖਿਆਥਾ॥ਰਾਵਨਸੇਤੀਸਰਬਰਹੋਈਘਰਕੀਜੋ
ਇਗਵਾਈਥੀ॥੩॥ਹਿੰਦੂਅੰਨਾਤੁਰਕੂਕਾਣਾ॥ਦੁਹਾਂਤੇਗਿਆਨੀ
ਸਿਆਣਾ॥ਹਿੰਦੂਪੂਜੈਦੇਹੁਰਾਮੁਸਲਮਾਣੁਮਸੀਤ॥ਨਾਮੇਸੋਈਸੇ
ਵਿਆਜਿਹਦੇਹੁਰਾਨਮਸੀਤ॥੪॥੭॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਗੋਂਡਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਘਰੁ ੨
ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਜਪਹੁਸੰਸਾਰ॥ਬਿਨੁਮੁਕੰਦਤਨੁਹੋਇਅਉਹਾਰ॥ਸੋ
ਈਮੁਕੰਦਮੁਕਤਿਕਾਦਾਤਾ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਹਮਰਾਪਿਤਮਾਤਾ॥੧॥
ਜੀਵਤਮੁਕੰਦੇਮਰਤਮੁਕੰਦੇ॥ਤਾਕੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਅਨੰਦੇ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਮੁਕੰਦਮੁਕੰਦਹਮਾਰੇਪ੍ਰਾਨੰ॥ਜਪਿਮੁਕੰਦਮਸਤਕਿਨੀਸਾਨੰ॥ਸੇਵ
ਮੁਕੰਦਕਰੈਬੈਰਾਗੀ॥ਸੋਈਮੁਕੰਦੁਦੁਰਬਲਧਨੁਲਾਧੀ॥੨॥ਏਕੁ
ਮੁਕੰਦੁਕਰੈਉਪਕਾਰੁ॥ਹਮਰਾਕਹਾਕਰੈਸੰਸਾਰੁ॥ਮੇਟੀਜਾਤਿਹੂਏਦਰ
ਬਾਰਿ॥ਤੁਹੀਮੁਕੰਦੁਜੋਗਜੁਗਤਾਰਿ॥੩॥ਉਪਜਿਓਗਿਆਨੁਹੂਆਪ
ਰਗਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕੀਟਦਾਸ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਅਬਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਚੂਕੀ॥ਜਪਿਮੁਕੰਦਸੇਵਾਤਾਹੂਕੀ॥੪॥੧॥ ਗੋਂਡ॥ ਜੇਓਹੁਅਠ
ਸਠਿਤੀਰਥਨਾਵੈ॥ਜੇਓਹੁਦੁਆਦਸਸਿਲਾਪੂਜਾਵੈ॥ਜੇਓਹੁਕੂਪ

ਤਟਾਦੇਵਾਵੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਸਭਬਿਰਥਾਜਾਵੈ॥੧॥ਸਾਧਕਾਨਿੰਦਕੁਕੈਸੇਤਰੈ॥
ਸਰਪਰਜਾਨਹੁਨਰਕਹੀਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਓਹੁਗ੍ਰਹਨਕਰੈਕੁਲਖੇਤਿ॥ਅ
ਰਪੈਨਾਰਿਸੀਗਾਰਸਮੇਤਿ॥ਸਗਲੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸ੍ਰਵਨੀਸੁਨੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਕਵਨੈ
ਨਹੀਗੁਨੈ॥੨॥ਜੇਓਹੁਅਨਿਕਪ੍ਰਸਾਦਕਰਾਵੈ॥ਭੂਮਿਦਾਨਸੋਭਾਮੰਡਪਿਪਾਵੈ॥
ਅਪਨਾਬਿਗਾਰਿਬਿਰਾਨਾਸਾਂਢੈ॥ਕਰੈਨਿੰਦਬਹੁਜੋਨੀਹਾਂਢੈ॥੩॥ਨਿੰਦਾਕਹਾ
ਕਰਹੁਸੰਸਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕਕਾਪਰਗਟਿਪਾਹਾਰਾ॥ਨਿੰਦਕੁਸੋਧਿਸਾਧਿਬੀਚਾ
ਰਿਆ॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਪਾਪੀਨਰਕਿਸਿਧਾਰਿਆ॥੪॥੨॥ ਕਬੀਰਜੀ॥੧੧
ਨਾਮਦੇਉ॥੭॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥੨॥ਜੁਮਲਾ॥ ੨੦॥ ਜੋੜ॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧
ਕੋਈਪੜਤਾਸਹਸਾਕਿਰਤਾਕੋਈਪੜੈਪੁਰਾਨਾ॥ਕੋਈਨਾਮੁਜਪੈਜਪਮਾਲੀ
ਲਾਗੈਤਿਸੈਧਿਆਨਾ॥ਅਬਹੀਕਬਹੀਕਿਛੂਨਜਾਨਾਤੇਰਾਏਕੋਨਾਮੁਪਛਾ
ਨਾ॥੧॥ਨਜਾਣਾਹਰੇਮੇਰੀਕਵਨਗਤੇ॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਸਰਨਿਪ੍ਰਭਤੇ

ਗੀਰ ਗਿਰਿਧਰ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੀ ਲਾਜ ਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨੁ ਤੁਝੀ ਅਸ੍ਤੁਤਿ
ਭਿਰ ਜੰਤੁ ਹੈ ਕਵਨੁ ਜਾਇ ਪਾਇਆ ਲੋ ॥ ਲੋਭੀ ਜੀਅ ਤਾ ਬਿਨੁ ਨਰਹਰ ਤੇਰੇ
ਚਾਰ ਕੁੰਡ ਭਾਲੇ ॥੨॥ ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ਜੀਵਣੁ ਸਾਜਹਿ
ਮਾਈ ॥ ਏਕਿ ਚਲੇ ਹਮ ਦੇਖਹ ਸੁਆਮੀ ਭਾਹਿ ਬਲੰਤੀ ਆਈ ॥੩॥ ਨਾ ਕਿਸੀ
ਕਾ ਮੀਤੁ ਨਾ ਕਿਸੀ ਕਾ ਭਾਈ ਨਾ ਕਿਸੈ ਬਾਪੁ ਨ ਮਾਈ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕ ਜੇ ਤੂੰ ਦੇ
ਵਹਿ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਤੇ
ਰੀ ਪਸਰਿ ਰਹੀ ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਨਰਹਰੀ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ਸੁਆ
ਮੀ ॥ ਅੰਧ ਕੂਪਿ ਮਾਇਆ ਮਨੁ ਗਾਡਿਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਉਤਰਉ ਪਾਰਿ ਸੁਆਮੀ
॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਹ ਭੀਤਰਿ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਬਸਿਆ ਬਾਹਰਿ ਕਾਹੇ ਨਾਹੀ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਸਾਰ
ਕਰੇ ਨਿਤ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਚਿੰਤ ਮਨ ਮਾਹੀ ॥੨॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਆਪੇ
ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥ ਅੰਤਰਿ ਸਹਸਾ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ਨੈਣੀ ਲਾਗਸਿ ਬਾਣੀ
॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਪਰਤਾਪਹਿਗਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਜਿਤੁ ਦਰਿ ਵਸਹਿ ਕਵਨੁ ਦਰੁ ਕਹੀਐ ਦਰਾ ਭੀਤਰਿ ਦਰੁ ਕਵਨੁ ਲ
ਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਦਰ ਕਾਰਣਿ ਫਿਰਾ ਉਦਾਸੀ ਸੋ ਦਰੁ ਕੋਈ ਆਇ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ
ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿਆ ਨਹ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਖੁ ਦਰਵਾਜਾ ਰੋਹੁ ਰ
ਖਵਾਲਾ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਦੁਇ ਪਟ ਜੜੇ ॥ ਮਾਇਆ ਜਲੁ ਖਾਈ ਪਾਣੀ ਘਰੁ ਬਾ
ਧਿਆ ਸਤ ਕੈ ਆਸਣਿ ਪੁਰਖੁ ਰਹੈ ॥੨॥ ਕਿੰਤੇ ਨਾਮਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣਿਆ ਤੁਮ ਸ
ਰਿ ਨਾਹੀ ਅਵਰੁ ਹਰੇ ॥ ਊਚਾ ਨਹੀ ਕਹਣਾ ਮਨ ਮਹਿ ਰਹਣਾ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ
ਕਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਆਸਾ ਅੰਦੇਸਾ ਤਬ ਹੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਏਕੁ ਕਹੈ ॥ ਆਸਾ ਭੀਤਰਿ
ਰਹੈ ਨਿਰਾਸਾ ਤਉ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਮਿਲੈ ॥੪॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ॥ ਜੀਵਤਿ

ਆ ਇਉ ਮਰੀਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੁਰ
ਤਿ ਸਬਦੁ ਸਾਖੀ ਮੇਰੀ ਸਿੰਙੀ ਬਾਜੈ ਲੋਕੁ ਸੁਣੇ ॥ ਪਤੁ ਝੋਲੀ ਮੰਗਣ ਕੈ ਤਾਈ
ਭੀਖਿਆ ਨਾਮੁ ਪੜੇ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਗੋਰਖੁ ਜਾਗੈ ॥ ਗੋਰਖੁ ਸੋ ਜਿਨਿ ਗੋਇ ਉਠਾਲੀ
ਕਰਤੇ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਣੀ ਪ੍ਰਾਣ ਪਵਣਿ ਬੰਧਿ ਰਾਖੇ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ
ਮੁਖਿ ਦੀਏ ॥ ਮਰਣ ਜੀਵਣ ਕਉ ਧਰਤੀ ਦੀਨੀ ਏਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸਰੇ ॥੨॥ ਸਿਧ ਸਾ
ਧਿਕ ਅਰੁ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਪੀਰ ਪੁਰਸ ਬਹੁਤੇਰੇ ॥ ਜੇ ਤਿਨ ਮਿਲਾ ਤ ਕੀਰਤਿ ਆਖਾ
ਤਾ ਮਨੁ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੩॥ ਕਾਗਦੁ ਲੂਣੁ ਰਹੈ ਘ੍ਰਿਤ ਸੰਗੇ ਪਾਣੀ ਕਮਲੁ ਰਹੈ ॥ ਐਸੇ
ਭਗਤ ਮਿਲਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਜਮੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
ਸੁਣਿ ਮਛਿੰਦ੍ਰਾ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ॥ ਵਸਗਤਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ਨਹ ਡੋਲੈ ॥ ਐਸੀ ਜੁਗਤਿ ਜੋ
ਗ ਕਉ ਪਾਲੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇ ॥੧॥ ਸੋ ਅਉਧੂਤੁ ਐਸੀ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥
ਅਹਿਨਿਸਿ ਸੁੰਨਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਿਖਿਆ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਭੈ ਚਲੈ ॥
ਹੋਵੈ ਸੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਸੰਤੋਖਿ ਅਮੁਲੈ ॥ ਧਿਆਨ ਰੂਪਿ ਹੋਇ ਆਸਣੁ ਪਾਵੈ ॥ ਸਚਿ ਨਾਮਿ
ਤਾੜੀ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥੨॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸੁਣਿ ਮਾਛਿੰਦ੍ਰਾ ਅਉਧੂ ਨੀ
ਸਾਣੀ ॥ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੁ ਵਲਾਏ ॥ ਨਿਹਚਉ ਨਾਨਕ ਕਰਤੇ ਪਾਏ ॥੩॥ ਪ੍ਰਣਵ
ਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਗਮੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਕੀ ਸੰਧਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਦੀਖਿਆ ਦਾਰੂ ਭੋਜਨੁ
ਖਾਇ ॥ ਛਿਅ ਦਰਸਨ ਕੀ ਸੋਝੀ ਪਾਇ ॥੪॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧
ਹਮ ਡੋਲਤ ਬੇੜੀ ਪਾਪ ਭਰੀ ਹੈ ਪਵਣੁ ਲਗੈ ਮਤੁ ਜਾਈ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਿਧ ਭੇਟਣ ਕ
ਉ ਆਏ ਨਿਹਚਉ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਤਾਰਿ ਤਾਰਣਹਾਰਿਆ ॥ ਦੇਹਿ ਭਗਤਿ
ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ਹਉ ਤੁਝ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਜੋਗੀ
ਅਰੁ ਜੰਗਮ ਏਕੁ ਸਿਧੁ ਜਿਨੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਪਰਸਤ ਪੈਰ ਸਿਝਤ ਤੇ ਸੁਆਮੀ ਅਖ
ਰੁ ਜਿਨ ਕਉ ਆਇਆ ॥੨॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਕਰਮ ਨ ਜਾਣਾ ਨਾਮੁ ਜਪੀ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ॥

ਤੂਹੁਪਰਮੇਸੁਰੁਨਾਨਕਬੋਲੈਸਾਚੈਸਬਦਿਨਿਬੇਰਾ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਸੁਰਤੀਸੁਰਤਿਰਲਾਈਐਏਤੁ॥ਤਨੁਕਰਿਤੁਲਹਾਲੰਘਹਿਜੇਤੁ
॥ਅੰਤਰਿਭਾਹਿਤਿਸੈਤੂਰਖੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਦੀਵਾਬਲੈਅਥਾਹੁ॥੧॥ਐਸਾਦੀ
ਵਾਨੀਰਿਤਰਾਇ॥ਜਿਤੁਦੀਵੈਸਭਸੋਝੀਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਛੀਮਿਟੀਸੋਝੀ
ਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕੀਆਮਾਨੈਸੋਇ॥ਕਰਣੀਤੇਕਰਿਚਕਹੁਢਾਲਿ॥ਐਥੈਓਥੈਨਿ
ਬਹੀਨਾਲਿ॥੨॥ਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਜਾਸੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥
ਤਿਤੁਘਟਿਦੀਵਾਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥ਪਾਣੀਮਰੈਨਬੁਝਾਇਆਜਾਇ॥ਐਸਾਦੀ
ਵਾਨੀਰਿਤਰਾਇ॥੩॥ਡੋਲੈਵਾਉਨਵਡਾਹੋਇ॥ਜਾਪੈਜਿਉਸਿੰਘਾਸਣਿਲੋ
ਇ॥ਖਤ੍ਰੀਬ੍ਰਾਹਮਣੁਸੂਦੁਕਿਵੈਸੁ॥ਨਿਰਤਿਨਪਾਈਆਗਣੀਸਹੰਸ॥ਐਸਾ
ਦੀਵਾਬਾਲੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸੋਪਾਰੰਗਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਤੁਧਨੋਨਿਵਣੁਮੰਨਣੁਤੇਰਾਨਾਉ॥ਸਾਚੁਭੇਟਬੈਸਣਕਉਥਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁ
ਹੋਵੈਅਰਦਾਸਿ॥ਤਾਸੁਣਿਸਦਿਬਹਾਲੇਪਾਸਿ॥੧॥ਨਾਨਕਬਿਰਥਾਕੋਇਨਹੋਇ॥
ਐਸੀਦਰਗਹਸਾਚਾਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਪਤਿਪੋਤਾਕਰਮਪਸਾਉ॥ਤੂਦੇ
ਵਹਿਮੰਗਤਜਨਚਾਉ॥ਭਾਡੈਭਾਉਪਵੈਤਿਤੁਆਇ॥ਧੁਰਿਤੈਛੋਡੀਕੀਮਤਿ
ਪਾਇ॥੨॥ਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਆਸੋਕਿਛੁਕਰੈ॥ਅਪਨੀਕੀਮਤਿਆਪੇਧਰੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਰਗਟੁਹੋਆਹਰਿਰਾਇ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾਇ॥੩॥ਲੋਕੁਧਿਕਾਰੁਕਹੈਮੰਗਤ
ਜਨਮਾਗਤਮਾਨੁਨਪਾਇਆ॥ਸਹਕੀਆਗਲਾਦਰਕੀਆਬਾਤਾਤੈਤਾਕਹਣੁ
ਕਹਾਇਆ॥੪॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਸਾਗਰਮਹਿਬੂੰਦਬੂੰਦਮਹਿ
ਸਾਗਰੁਕਵਣੁਬੁਝੈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਉਤਭੁਜਚਲਤਆਪਕਰਿਚੀਨੈਆਪੇਤ
ਤੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ਐਸਾਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੈਕੋਈ॥ਤਿਸਤੇਮੁਕਤਿਪਰਮਗਤਿ
ਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਿਨਮਹਿਰੈਣਿਰੈਣਿਮਹਿਦਿਨੀਅਰੁਉਸਨਸੀਤੁਬਿਧਿ

ਸੋਈ॥ਤਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਅਵਰੁਨਜਾਣੈਗੁਰਬਿਨੁਸਮਝਨਹੋਈ॥੨॥ਪੁਰਖ
ਮਹਿਨਾਰਿਨਾਰਿਮਹਿਪੁਰਖਾਬੂਝਹੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਧੁਨਮਹਿਧਿਆਨੁਧਿ
ਆਨਮਹਿਜਾਨਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਨੀ॥੩॥ਮਨਮਹਿਜੋਤਿਜੋਤਿਮ
ਹਿਮਨੂਆਪੰਚਮਿਲੇਗੁਰਭਾਈ॥ਨਾਨਕਤਿਨੈਕੈਸਦਬਲਿਹਾਰੀਜਿਨਏਕਸਬ
ਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਜਾਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾ
ਰੀ॥ਤਾਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮਾਰੀ॥ਸੋਸੇਵਕਿਰਾਮਪਿਆਰੀ॥ਜੋਗੁਰਸਬਦੀਬੀ
ਚਾਰੀ॥੧॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥
ਲਾਜਛੋਡਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਨਿਵਾਜੇਅਨਹਦਘੋਰਾ॥ਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਹਰਿਰਸਿਮੋਰਾ॥ਗੁਰਪੂਰੈਸਚੁਸਮਾਇਆ॥ਗੁਰੁਆਦਿਪੁਰਖੁਹਰਿ
ਪਾਇਆ॥੨॥ਸਭਿਨਾਦਬੇਦਗੁਰਬਾਣੀ॥ਮਨੁਰਾਤਾਸਾਰਿਗਪਾਣੀ॥ਤਹਤੀਰ
ਥਵਰਤਪਸਾਰਾ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੩॥ਜਹਆਪੁਗਇਆਭ
ਉਭਾਗਾ॥ਗੁਰਚਰਣੀਸੇਵਕੁਲਾਗਾ॥ਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਛਾਦ
ਨੁਭੋਜਨੁਮਾਗਤੁਭਾਗੈ॥ਖੁਧਿਆਦੁਸਟਜਲੈਦੁਖੁਆਗੈ॥ਗੁਰਮਤਿਨਹੀਲੀ
ਨੀਦੁਰਮਤਿਪਤਿਖੋਈ॥ਗੁਰਮਤਿਭਗਤਿਪਾਵੈਜਨੁਕੋਈ॥੧॥ਜੋਗੀਜੁਗ
ਤਿਸਹਜਘਰਿਵਾਸੈ॥ਏਕਦ੍ਰਿਸਟਿਏਕੋਕਰਿਦੇਖਿਆਭੀਖਿਆਭਾਇਸ
ਬਦਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬੈਲਗਡੀਆਦੇਹਧਾਰੀ॥ਰਾਮਕਲਾਨਿ
ਬਹੈਪਤਿਸਾਰੀ॥ਧਰਤੁਟੀਗਾਡੋਸਿਰਿਭਰਿਧਸੀ॥ਲਕਰੀਬਿਖਰਿਜਰੀਮੰਝਿਭਸੀ॥
੨॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਜੋਗੀ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਣਾਸੋਗਬਿਓਗੀ॥ਭੁ
ਗਤਿਨਾਮੁਗੁਰਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਸਥਿਰੁਕੰਧੁਜਪੈਨਿਰੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸ
ਹਜਜਗੋਟਾਬੰਧਨਤੇਛੂਟਾ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਗੁਰਸਬਦੀਲੂਟਾ॥ਮਨਮਹਿਮੁੰਦ੍ਰਾ

ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਣਾਨਾਨਕਰਾਮਭਗਤਿਜਨਤਰਣਾ॥੪॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧ ਸਤਿਜੁਗਿਸਚੁ
ਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਘਰਿਘਰਿਭਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਹੋਈ॥ਸਤਿਜੁਗਿਧਰਮੁਪੈਰ
ਹੈਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਬੀਚਾਰਿ॥੧॥ਜੁਗਚਾਰੇਨਾਮਿਵਡਿਆਈਹੋਈ॥
ਜਿਨਾਮਿਲਾਗੈਸੋਮੁਕਤੁਹੋਵੈਗੁਰਬਿਨੁਨਾਮੁਨਪਾਵੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੇ
ਤੈਇਕਕਲਕੀਨੀਦੂਰਿ॥ਪਾਖੰਡੁਵਰਤਿਆਹਰਿਜਾਣਨਿਦੂਰਿ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਸੋਝੀਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸੈਸੁਖੁਹੋਈ॥੨॥ਦੁਆਪੁਰਿਦੂਜੈ
ਦੁਬਿਧਾਹੋਇ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਜਾਣਹਿਦੋਇ॥ਦੁਆਪੁਰਿਧਰਮਿਦੁਇਪੈਰ
ਰਖਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥੩॥ਕਲਜੁਗਿਧਰਮਕਲਾਇਕ
ਰਹਾਏ॥ਇਕਪੈਰਿਚਲੈਮਾਇਆਮੋਹੁਵਧਾਏ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਤਿਗੁਬਾਰੁ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥੪॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਸਭਮ
ਹਿਸਚੁਦੂਜਾਨਹੀਕੋਈ॥ਸਾਚੀਕੀਰਤਿਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵ
ਖਾਣੈਕੋਈ॥੫॥ਸਭਜੁਗਮਹਿਨਾਮੁਊਤਮੁਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂ
ਝੈਕੋਈ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏਭਗਤੁਜਨੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਨਾਮੁ
ਵਡਿਆਈਹੋਈ॥੬॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵ
ਹਿਵਡਭਾਗੀਤਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵੈ॥ਨਾਮੁਜਪਤਨਾਮੇਸੁਖੁਪਾਵੈਹਰਿ
ਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਵੈ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਕਰਹੁਸਦਪ੍ਰਾਣੀ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਹੋਵੈਲਿਵਲਾਗੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੀਰ
ਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਬਹੁਸਾਗਰੁਭਰਪੂਰੁਕੀਆ॥ਜਿਸੁਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈ

ਵਡਮਸਤਕਿਤਿਨਿਗੁਰਮਤਿਕਢਿਕਢਿਲੀਆ॥੨॥ਰਤਨੁਜਵੇਹਰੁਲਾਲੁ
ਹਰਿਨਾਮਾਗੁਰਿਕਾਢਿਤਲੀਦਿਖਲਾਇਆ॥ਭਾਗਹੀਣਮਨਮੁਖਿਨਹੀਲੀ
ਆਤ੍ਰਿਣਓਲੈਲਾਖੁਛਪਾਇਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਭਾਗੁਹੋਵੈਧੁਰਿਲਿਖਿਆ
ਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਾਲਾਏ॥ਨਾਨਕਰਤਨਜਵੇਹਰਪਾਵੈਧਨੁਧਨੁਗੁਰਮਤਿਹ
ਰਿਪਾਏ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਜਨਾਮਿਲਿਭਇਆ
ਅਨੰਦਾਹਰਿਨੀਕੀਕਥਾਸੁਨਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਲਿਸਤ
ਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਪਾਇ॥੧॥ਰਾਮਜਨਗੁਰਮਤਿਰਾਮੁਬੋਲਾਇ॥ਜੋਜੋ
ਸੁਣੈਕਹੈਸੋਮੁਕਤਾਰਾਮਜਪਤਸੋਹਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੇਵਡਭਾਗਹੋਵਹਿ
ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਹਰਿਰਾਮਜਨਾਭੇਟਾਇ॥ਦਰਸਨੁਸੰਤਦੇਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਸਭੁ
ਦਾਲਦੁਦੁਖੁਲਹਿਜਾਇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਨੀਕੇਭਾਗਹੀਣਨਸੁ
ਖਾਇ॥ਜਿਉਜਿਉਰਾਮਕਹਹਿਜਨਊਚੇਨਰਨਿੰਦਕਡੰਸੁਲਗਾਇ॥੩॥
ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਨਿੰਦਕਜਿਨਜਨਨਹੀਭਾਏਹਰਿਕੇਸਖਾਸਖਾਇ॥ਸੇਹਰਿ
ਕੇਚੋਰਵੇਮੁਖਮੁਖਕਾਲੇਜਿਨਗੁਰਕੀਪੈਜਨਭਾਇ॥੪॥ਦਇਆਦਇ
ਆਕਰਿਰਾਖਹੁਹਰਿਜੀਉਹਮਦੀਨਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਤੁਮ
ਪਿਤਾਪ੍ਰਭਮੇਰੇਜਨਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੫॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੪ ਹਰਿਕੇਸਖਾਸਾਧਜਨਨੀਕੇਤਿਨਊਪਰਿਹਾਥੁਵਤਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਧਸੇਈਪ੍ਰਭਭਾਏਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਮਿਲਾਵੈ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜ
ਨਮੇਲਿਮਨਿਭਾਵੈ॥ਅਮਿਉਅਮਿਉਹਰਿਰਸੁਹੈਮੀਠਾਮਿਲਿਸੰਤਜਨਾਮੁ
ਖਿਪਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਰਾਮਜਨਊਤਮਮਿਲਿਊਤਮਪਦਵੀ
ਪਾਵੈ॥ਹਮਹੋਵਤਚੇਰੀਦਾਸਦਾਸਨਕੀਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਖੁਸੀਕਰਾਵੈ॥੨॥ਸੇਵ
ਕਜਨਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀਰਿਦਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਵੈ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤੀਕ
ਰਹਿਬਹੁਤੁਬਾਤਾਕੂੜੁਬੋਲਿਕੂੜੋਫਲੁਪਾਵੈ॥੩॥ਮੋਕਉਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵ

ਨਦਤਿਹਰਿਸੰਤਪਗੀਲੇਪਾਵੈ॥ਤਉਕਾਟਉਕਾਟਿਬਾਢਿਸਿਰੁਰਾਖਉਜਿ
ਤੁਨਾਨਕਸੰਤੁਚੜਿਆਵੈ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਜੇਵਡ
ਭਾਗਹੋਵਹਿਵਡਮੇਰੇਜਨਮਿਲਦਿਆਢਿਲਨਲਾਈਐ॥ਹਰਿਜਨਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕੁੰਟਸਰਨੀਕੇਵਡਭਾਗੀਤਿਤੁਨਾਵਾਈਐ॥੧॥ਰਾਮਮੋਕਉਹਰਿਜਨ
ਕਾਰੈਲਾਈਐ॥ਹਉਪਾਣੀਪਖਾਪੀਸਉਸੰਤਆਗੈਪਗਮਲਿਮਲਿਧੂਰਿ
ਮੁਖਿਲਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਜਨਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਜੋਸਤਿਗੁਰਮੇ
ਲਿਮਿਲਾਈਐ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਈਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖ
ਧਿਆਈਐ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰੇਤਿਨਪਾਇਆਮੇਰੇਠਾਕੁਰਲਾਜਰ
ਖਾਈਐ॥ਇਕਿਅਪਣੈਸੁਆਇਆਇਬਹਹਿਗੁਰਆਗੈਜਿਉਬਗੁਲ
ਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੩॥ਬਗੁਲਾਕਾਗਨੀਚਕੀਸੰਗਤਿਜਾਇਕਰੰਗਬਿ
ਖੂਮੁਖਿਲਾਈਐ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹੰਸੁਕਰਾ
ਈਐ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਸਤਿਗੁਰਦਇਆਕਰਹੁਹਰਿ
ਮੇਲਹੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਣਹਰਿਰਾਇਆ॥ਹਮਚੇਰੀਹੋਇਲਗਹਗੁਰਚਰ
ਣੀਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭਮਾਰਗੁਪੰਥੁਦਿਖਾਇਆ॥੧॥ਰਾਮਮੈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨਿ
ਭਾਇਆ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਬੇਲੀਮੇਰਾਪਿਤਾਮਾਤਾਹਰਿਸਖਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੇਇਕੁਖਿਨੁਪ੍ਰਾਨਨਰਹਹਿਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਮਰਹਿ
ਮੇਰੀਮਾਇਆ॥ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਗੁਰਸਰਣੀਆਏਹਰਿਗੁਰਮਿਲਿਦਰਸ
ਨੁਪਾਇਆ॥੨॥ਮੈਅਵਰੁਨਕੋਈਸੂਝੈਬੂਝੈਮਨਿਹਰਿਜਪੁਜਪਉਜਪਾਇ
ਆ॥ਨਾਮਹੀਣਫਿਰਹਿਸੇਨਕਟੇਤਿਨਘਸਿਘਸਿਨਕਵਢਾਇਆ॥੩॥
ਮੋਕਉਜਗਜੀਵਨਜੀਵਾਲਿਲੈਸੁਆਮੀਰਿਦਅੰਤਰਿਨਾਮੁਵਸਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਪੂਰਾਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥੪॥੫॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੪ ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਵਡਾਵਡਪੁਰਖੁਹੈਜਿਤੁਮਿ

ਲਿਐਹਰਿਉਰਧਾਰੇ॥ਜੀਅਦਾਨੁਗੁਰਪੂਰੈਦੀਆਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸਮਾਰੇ
॥੧॥ਰਾਮਗੁਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕੰਠਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਥਾਸੁਣੀਮਨਿਭਾਈ
ਧਨੁਧਨੁਵਡਭਾਗਹਮਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਤਾਕਾਅੰਤੁਨ
ਪਾਵਹਿਪਾਰੇ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮਕਾਮਨੀਮਾਗਹਿਰਿਧਿਮਾਗਹਿਹਥੁਪਸਾਰੇ॥੨॥
ਹਰਿਜਸੁਜਪਿਜਪੁਵਡਾਵਡੇਰਾਗੁਰਮੁਖਿਰਖਉਉਰਧਾਰੇ॥ਜੇਵਡਭਾਗ
ਹੋਵਹਿਤਾਜਪੀਐਹਰਿਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੩॥ਹਰਿਜਨਨਿਕਟਿਨਿਕ
ਟਿਹਰਿਜਨਹੈਹਰਿਰਾਖੈਕੰਠਿਜਨਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਪਿਤਾਮਾਤਾਹੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਹਮ
ਬਾਰਿਕਹਰਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇ॥੪॥੬॥੧੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੧ ਕਿਰਪਾਕ
ਰਹੁਦੀਨਕੇਦਾਤੇਮੇਰਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨਬੀਚਾਰਹੁਕੋਈ॥ਮਾਟੀਕਾਕਿਆਧੋ
ਵੈਸੁਆਮੀਮਾਣਸਕੀਗਤਿਏਹੀ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਸਤਿਗੁਰਸੇਵਿਸੁਖੁਹੋ
ਈ॥ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁਫਿਰਿਦੂਖੁਨਵਿਆਪੈਕੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਚੇਭਾਂਡੇਸਾਜਿਨਿਵਾਜੇਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਮਾਈ॥ਜੈਸਾਲਿਖਤੁਲਿਖਿਆ
ਧੁਰਿਕਰਤੈਹਮਤੈਸੀਕਿਰਤਿਕਮਾਈ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਥਾਪਿਕੀਆਸਭੁਅ
ਪਨਾਏਹੋਆਵਣਜਾਣਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਸੋਚਿਤਿਨਆਵੈਮੋਹਿਅੰਧੁਲਪ
ਟਾਣਾ॥੩॥ਜਿਨਿਕੀਆਸੋਈਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈਹਰਿਕਾਮਹਲੁਅਪਾਰਾ॥ਭਗਤਿ
ਕਰੀਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਨਾਨਕਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਪਵਹੁਚਰਣਤਲਿਊਪਰਿਆਵਹੁਐਸੀਸੇਵਕਮਾਵਹੁ॥ਆਪਸਤੇਊਪ
ਰਿਸਭਜਾਣਹੁਤਉਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵਹੁ॥੧॥ਸੰਤਹੁਐਸੀਕਥਹੁਕਹਾ
ਣੀ॥ਸੁਰਪਵਿਤ੍ਰਨਰਦੇਵਪਵਿਤ੍ਰਾਖਿਨੁਬੋਲਹੁਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਰਪੰਚੁਛੋਡਿਸਹਜਘਰਿਬੈਸਹੁਝੂਠਾਕਹਹੁਨਕੋਈ॥ਸਤਿ

ਗੁਰਿ ਮਿਲਹੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਵਹੁ ਇਨਿ ਬਿਧਿ ਤਤੁ ਬਿਲੋਈ ॥੨॥ ਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਵਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ਆਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਭਾਈ ॥ ਨਿਕਟਿ ਕਰਿ
ਜਾਣਹੁ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਹਾਜਰੁ ਕਿਸੁ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਬੁਰਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿ
ਐਸਾ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਕਲਿ
ਮਹਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਦ ਕੁਰਬਾਨੀ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਵਤ ਹਰਖ ਨ ਜਾਵਤ ਦੂਖਾ ਨਹ ਬਿਆਪੈ ਮਨ ਰੋਗ
ਨੀ ॥ ਸਦਾ ਅਨੰਦੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਤਉ ਉਤਰੀ ਸਗਲ ਬਿਓਗਨੀ ॥
੧॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਹੈ ਮਨੁ ਜੋਗਨੀ ॥ ਮੋਹੁ ਸੋਗੁ ਰੋਗੁ ਲੋਗੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤਹ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸ ਭੋਗਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਿਰਤ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪ
ਇਆਲ ਪਵਿਤ੍ਰ ਅਲੋਗਨੀ ॥ ਆਗਿਆਕਾਰੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਭੁੰਚੈ ਜਤ ਕਤ
ਪੇਖਉ ਹਰਿ ਗੁਨੀ ॥੨॥ ਨਹ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਜਲੁ ਨਹੀ ਪਵਨਾ ਤਹ ਅਕਾਰੁ ਨ
ਹੀ ਮੇਦਨੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਜੋਗ ਕਾ ਤਹਾ ਨਿਵਾਸਾ ਜਹ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ ਅਗਮ
ਧਨੀ ॥੩॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕਾ ਧਨੁ ਸਭੁ ਹਰਿ ਕਾ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਹਉ ਕਿਆ ਗਨੀ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਹਮ ਤੁਮ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਹੈ ਅੰਭੈ ਅੰਭੁ ਮਿਲੋਗਨੀ ॥੪॥੩॥
ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਰਹਤ ਰਹੈ ਨਿਰਾਰੀ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਨ
ਜਾਨੈ ॥ ਰਤਨ ਕੋਠੜੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੰਪੂਰਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਖਜਾਨੈ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਕਿ
ਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਬਸਤੁ ਅਗੋਚਰ ਭਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੋਲੁ ਨਾਹੀ ਕਛੁ
ਕਰਣੈ ਜੋਗਾ ਕਿਆ ਕੋ ਕਹੈ ਸੁਣਾਵੈ ॥ ਕਥਨ ਕਹਣ ਕਉ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਜੋ ਪੇਖੈ
ਤਿਸੁ ਬਣਿ ਆਵੈ ॥੨॥ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਕਰਣੈਹਾਰ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਬੇਚਾਰਾ ॥ ਆ
ਪਣੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪੂਰ ਭੰਡਾਰਾ ॥੩॥ ਐਸਾ ਰਸੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਰਹੇ ਆਘਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੀ ਆਸਾ ਪੂਰੀ

ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅੰਗੀਕਾ
ਰੁ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਬੈਰੀ ਸਗਲੇ ਸਾਧੇ ॥ ਜਿਨਿ ਬੈਰੀ ਹੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਲੂਟਿਆ
ਤੇ ਬੈਰੀ ਲੈ ਬਾਧੇ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਮੇਰਾ ॥ ਅਨਿਕ ਰਾਜ ਭੋਗ ਰਸ ਮਾਣੀ ਨਾ
ਉ ਜਪੀ ਭਰਵਾਸਾ ਤੇਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੀਤਿ ਨ ਆਵਸਿ ਦੂਜੀ ਬਾਤਾ ਸਿਰ ਊਪ
ਰਿ ਰਖਵਾਰਾ ॥ ਬੇਪਰਵਾਹੁ ਰਹਤ ਹੈ ਸੁਆਮੀ ਇਕ ਨਾਮ ਕੈ ਆਧਾਰਾ ॥੨॥ ਪੂ
ਰਨ ਹੋਇ ਮਿਲਿਓ ਸੁਖਦਾਈ ਊਨ ਨ ਕਾਈ ਬਾਤਾ ॥ ਤਤੁ ਸਾਰੁ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾ
ਇਆ ਛੋਡਿ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾਤਾ ॥੩॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਜੈਸਾ ਤੂ ਹੈ ਸਾਚੇ ਅਲ
ਖ ਅਪਾਰਾ ॥ ਅਤੁਲ ਅਥਾਹ ਅਡੋਲ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕ ਖਸਮੁ ਹਮਾਰਾ ॥੪
੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਤੂ ਦਾਨਾ ਤੂ ਅਬਿਚਲੁ ਤੂਹੀ ਤੂ ਜਾਤਿ ਮੇਰੀ
ਪਾਤੀ ॥ ਤੂ ਅਡੋਲੁ ਕਦੇ ਡੋਲਹਿ ਨਾਹੀ ਤਾ ਹਮ ਕੈਸੀ ਤਾਤੀ ॥੧॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਏਕ ਤੂ
ਹੀ ॥ ਏਕੈ ਏਕੈ ਤੂ ਰਾਇਆ ॥ ਤਉ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੂ
ਸਾਗਰੁ ਹਮ ਹੰਸ ਤੁਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮਹਿ ਮਾਣਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮ ਦੇਵਹੁ ਤਿਲੁ ਸੰਕ ਨ
ਮਾਨਹੁ ਹਮ ਭੁੰਚਹ ਸਦਾ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਤੁਮ ਪਿਤਾ ਹਮਾਰੇ ਤੁਮ ਮੁ
ਖਿ ਦੇਵਹੁ ਖੀਰਾ ॥ ਹਮ ਖੇਲਹ ਸਭਿ ਲਾਡ ਲਡਾਵਹ ਤੁਮ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀ
ਰਾ ॥੩॥ ਤੁਮ ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹੇ ਸੰਪੂਰਨ ਹਮ ਭੀ ਸੰਗਿ ਅਘਾਏ ॥ ਮਿਲਤ ਮਿ
ਲਤ ਮਿਲਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਏ ॥੪॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰ ਕਰਿ ਤਾਲ ਪਖਾਵਜੁ ਨੈਨਹੁ ਮਾਥੈ ਵਜਹਿ ਰਬਾਬਾ ॥ ਕ
ਰਨਹੁ ਮਧੁ ਬਾਸੁਰੀ ਬਾਜੈ ਜਿਹਵਾ ਧੁਨਿ ਆਗਾਜਾ ॥ ਨਿਰਤਿ ਕਰੇ ਕਰਿ ਮਨੂ
ਆ ਨਾਚੈ ਆਣੇ ਘੂਘਰ ਸਾਜਾ ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋ ਨਿਰਤਿਕਾਰੀ ॥ ਪੇਖੈ ਪੇਖਨਹਾਰੁ
ਦਇਆਲਾ ਜੇਤਾ ਸਾਜੁ ਸੀਗਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖਾਰ ਮੰਡਲੀ ਧਰਣਿ ਸਬਾ
ਈ ਊਪਰਿ ਗਗਨੁ ਚੰਦੋਆ ॥ ਪਵਨੁ ਵਿਚੋਲਾ ਕਰਤ ਇਕੇਲਾ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ

ਹੋਆਪਰਤਨੁਕਰਿਪੁਤਰਾਕੀਨਾਕਿਰਤਿਮਿਲਾਵਾਹੋਆ॥੨॥ਰਚਨੁ
ਰਜੁਭਇਜਰੇਰਾਗਾਚਤੁਰਕੁੰਟਭੀਤਰਿਰਾਖਿਓ॥ਦਸਪਾਤ੍ਰਪੰਚਸੰਗੀਤਾ
ਏਕੈਭੀਤਰਿਸਾਥਿਓ॥ਭਿੰਨਭਿੰਨਹੋਇਭਾਵਦਿਖਾਵਹਿਸਭਹੁਨਿਰਾਰੀਭਾਖਿਓ॥
੩॥ਘਰਿਘਰਿਨਿਰਤਿਹੋਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਘਟਿਘਟਿਵਾਜੈਤੂਰਾ॥ਇਕਨਚ
ਵਹਿਇਕਭਵਾਵਹਿਇਕਿਆਇਜਾਇਹੋਇਧੂਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਬਹੁ
ਰਿਨਨਾਚੈਜਿਸੁਗੁਰੁਭੇਟੈਪੂਰਾ॥੪॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਓਅੰ
ਕਾਰਿਏਕਧੁਨਿਏਕੈਏਕੈਰਾਗੁਅਲਾਪੈ॥ਏਕਾਦੇਸੀਏਕੁਦਿਖਾਵੈਏਕੋਰਹਿ
ਆਬਿਆਪੈ॥ਏਕਾਸੁਰਤਿਏਕਾਹੀਸੇਵਾਏਕੋਗੁਰਤੇਜਾਪੈ॥੧॥ਭਲੋਭਲੋ
ਰੇਕੀਰਤਨੀਆ॥ਰਾਮਰਮਾਰਾਮਾਗੁਨਗਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਇਆਕੇਧੰਧਸੁਆ
ਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਬਜਿਤ੍ਰਕਰੇਸੰਤੋਖਾਸਾਤਸੁਰਾਲੈਚਾਲੈ॥ਬਾਜਾਮਾਣੁ
ਤਾਣੁਤਜਿਤਾਨਾਪਾਉਨਬੀਗਾਘਾਲੈ॥ਫੇਰੀਫੇਰੁਨਹੋਵੈਕਬਹੀਏਕੁਸਬ
ਦੁਬੰਧਿਪਾਲੈ॥੨॥ਨਾਰਦੀਨਰਹਰਜਾਣਿਹਦੂਰੇ॥ਘੂੰਘਰਖੜਕੁਤਿਆਗਿ
ਵਿਸੂਰੇ॥ਸਹਜਅਨੰਦਦਿਖਾਵੈਭਾਵੈ॥ਏਹੁਨਿਰਤਿਕਾਰੀਜਨਮਿਨਆਵੈ॥
੩॥ਜੇਕੋਅਪਨੇਠਾਕੁਰਭਾਵੈ॥ਕੋਟਿਮਧਿਏਹੁਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗ
ਤਿਕੀਜਾਵਉਟੇਕ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਕੀਰਤਨੁਏਕ॥੪॥੮॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕੋਈਬੋਲੈਰਾਮਰਾਮਕੋਈਖੁਦਾਇ॥ਕੋਈਸੇ
ਵੈਗੁਸਈਆਕੋਈਅਲਾਹਿ॥੧॥ਕਾਰਣਕਰਣਕਰੀਮ॥ਕਿਰਪਾਧਾਰਿ
ਰਹੀਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਈਨਾਵੈਤੀਰਥਿਕੋਈਹਜਜਾਇ॥ਕੋਈਕਰੈਪੂਜਾਕੋ
ਈਸਿਰੁਨਿਵਾਇ॥੨॥ਕੋਈਪੜੈਬੇਦਕੋਈਕਤੇਬ॥ਕੋਈਓਢੈਨੀਲਕੋਈ
ਸੁਪੇਦ॥੩॥ਕੋਈਕਹੈਤੁਰਕੁਕੋਈਕਹੈਹਿੰਦੂ॥ਕੋਈਬਾਛੈਭਿਸਤੁਕੋਈ
ਸੁਰਗਿੰਦੂ॥੪॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਹੁਕਮੁਪਛਾਤਾ॥ਪ੍ਰਭਸਾਹਿਬਕਾਤਿਨਿਭੇ

ਦੁਜਾਤਾ॥੫॥੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪਵਨੈਮਹਿਪਵਨੁਸਮਾ
ਇਆ॥ਜੋਤੀਮਹਿਜੋਤਿਰਲਿਜਾਇਆ॥ਮਾਟੀਮਾਟੀਹੋਈਏਕ॥ਰੋਵਨ
ਹਾਰੇਕੀਕਵਨਟੇਕ॥੧॥ਕਉਨੁਮੂਆਰੇਕਉਨੁਮੂਆ॥ਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ
ਮਿਲਿਕਰਹੁਬੀਚਾਰਾਇਹੁਤਉਚਲਤੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਗਲੀ
ਕਿਛੁਖਬਰਿਨਪਾਈ॥ਰੋਵਨਹਾਰੁਭਿਊਠਿਸਿਧਾਈ॥ਭਰਮਮੋਹਕੇਬਾਂਧੇ
ਬੰਧ॥ਸੁਪਨੁਭਇਆਭਖਲਾਏਅੰਧ॥੨॥ਇਹੁਤਉਰਚਨੁਰਚਿਆਕ
ਰਤਾਰਿ॥ਆਵਤਜਾਵਤਹੁਕਮਿਅਪਾਰਿ॥ਨਹਕੋਮੂਆਨਮਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨ
ਹਬਿਨਸੈਅਬਿਨਾਸੀਹੋਗੁ॥੩॥ਜੋਇਹੁਜਾਣਹੁਸੋਇਹੁਨਾਹਿ॥ਜਾਨਣ
ਹਾਰੇਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਕੋਮਰੈਨ
ਆਵੈਜਾਇਆ॥੪॥੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਜਪਿਗੋਬਿੰਦ
ਗੋਪਾਲਲਾਲੁ॥ਰਾਮਨਾਮਸਿਮਰਿਤੂੰਜੀਵਹਿਫਿਰਿਨਖਾਈਮਹਾਕਾ
ਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਇਓ॥ਬਡੈਭਾਗਿਸਾ
ਧਸੰਗੁਪਾਇਓ॥੧॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਨਾਹੀਉਧਾਰੁ॥ਬਾਬਾਨਾਨਕੁਆਖੈ
ਏਹੁਬੀਚਾਰੁ॥੨॥੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇਘਰੁ੨ ਚਾਰਿਪੁਕਾਰਹਿ
ਨਾਤੂਮਾਨਹਿ॥ਖਟੁਭੀਏਕਾਬਾਤਵਖਾਨਹਿ॥ਦਸਅਸਟੀਮਿਲਿਏਕੋ
ਕਹਿਆ॥ਤਾਭੀਜੋਗੀਭੇਦੁਨਲਹਿਆ॥੧॥ਕਿੰਕੁਰੀਅਨੂਪਵਾਜੈ॥ਜੋ
ਗੀਆਮਤਵਾਰੋਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਥਮੇਵਸਿਆਸਤਕਾਖੇੜਾ॥ਤ੍ਰਿਤੀ
ਏਮਹਿਕਿਛੁਭਇਆਦੁਤੇੜਾ॥ਦੁਤੀਆਅਰਧੋਅਰਧਿਸਮਾਇਆ॥
ਏਕੁਰਹਿਆਤਾਏਕੁਦਿਖਾਇਆ॥੨॥ਏਕੈਸੂਤਿਪਰੋਏਮਣੀਏ॥ਗਾਠੀ
ਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਭਿਨਿਤਣੀਏ॥ਫਿਰਤੀਮਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਭਾਇ॥ਖਿੰ

ਰਿਆ॥ਸੁਤੁਤਿਆਗਿਬਾਧਿ॥੨॥ਰਹਉਮਹਿਦੇਕੈਮਠਹੈਕੀਆਸ
ਤਜਿਬਿਖੈਬਾਨਅਨਿਕਖਿੜਕੀਆ॥ਬੈਜੰਤਬੈਜੰਤਬੁਆਰੈਆਇ
ਆ॥ਨਾਨਕਜੋਗੀਮਹਲੁਪਰਗੁਪਾਇਆ॥੪॥ਇਉਕਿੰਗੁਰੀਅ
ਨੂਪਵਾਜੈ॥ਸੁਣਿਜੋਗੀਕੈਮਨਿਮੀਠੀਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੨॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਤਾਗਾਕਰਿਕੈਲਾਈਥਿਗਲੀ॥ਲਉਨਾੜੀ
ਸੂਆਹੈਅਸਤੀ॥ਅੰਭੈਕਾਕਰਿਡੰਡਾਧਰਿਆ॥ਕਿਆਤੂਜੋਗੀਗਰਬ
ਹਿਪਰਿਆ॥੧॥ਜਪਿਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਤੇਰੀਖਿੰਥਾਦੋਦਿਹਾਈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗਹਰੀਬਿਭੂਤਿਲਾਇਬੈਠਾਤਾੜੀ॥ਮੇਰੀਤੇਰੀਮੁੰਦ੍ਰਾਧਾਰੀ॥
ਮਾਗਹਿਟੂਕਾਤ੍ਰਿਪਤਿਨਪਾਵੈ॥ਨਾਥੁਛੋਡਿਜਾਚਹਿਲਾਜਨਆਵੈ॥
੨॥ਚਲਚਿਤਜੋਗੀਆਸਣੁਤੇਰਾ॥ਸਿੰਙੀਵਾਜੈਨਿਤਉਦਾਸੇਰਾ॥ਗੁਰ
ਗੋਰਖਕੀਤੈਬੂਝਨਪਾਈ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਗੀਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਜਿਸ
ਨੋਹੋਆਨਾਥੁਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਰਹਰਾਸਿਹਮਾਰੀਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਨਾਮੈਖਿੰਥਾ
ਨਾਮੈਬਸਤ੍ਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਜੋਗੀਹੋਆਅਸਥਿਰੁ॥੪॥ਇਉਜਪਿਆ
ਨਾਥੁਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਹੁਣਿਪਾਇਆਗੁਰੁਗੋਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੧੩॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਕਰਨਕਰਾਵਨਸੋਈ॥ਆਨਨਦੀਸੈਕੋਈ॥
ਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾਸੁਘੜੁਸੁਜਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਰੰਗੁਮਾਨਾ॥੧॥
ਐਸੋਰੇਹਰਿਰਸੁਮੀਠਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਿਨੈਵਿਰਲੈਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਨਾਮ॥ਪੀਵਤਅਮਰਭਏਨਿਹਕਾਮ॥
ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਨਦਰੂਪਪ੍ਰਗਟੇਸੰਸਾਰੀ॥੨॥
ਕਿਆਦੇਵਉਜਾਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾ॥ਸਦਬਲਿਹਾਰਿਜਾਉਲਖਬੇਰਾ॥
ਤਨੁਮਨੁਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨੀਚੁਨਿਵਾਜਿਆ॥

੩॥ਖੋਲਿਕਿਵਾਰਾਮਹਲਿਬੁਲਾਇਆ॥ਜੈਸਾਸਾਤੈਸਾਦਿਖਲਾਇਆ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸਭੁਪੜਦਾਤੂਟਾ॥ਹਉਤੇਰਾਤੂਮੈਮਨਿਵੂਠਾ॥੪॥੩॥੧੪॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸੇਵਕੁਲਾਇਓਅਪੁਨੀਸੇਵ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾ
ਮੁਦੀਓਮੁਖਿਦੇਵ॥ਸਗਲੀਚਿੰਤਾਆਪਿਨਿਵਾਰੀ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਹ
ਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਕਾਜਹਮਾਰੇਪੂਰੇਸਤਿਗੁਰ॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਤੂਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਿਮਾਜਾਕੀਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਹੋਇਨਿਹਾਲੁਦੇ
ਇਜਿਸੁਧੀਰ॥ਜਾਕੇਬੰਧਨਕਾਟੇਰਾਇ॥ਸੋਨਰੁਬਹੁਰਿਨਜੋਨੀਪਾਇ॥੨॥
ਜਾਕੈਅੰਤਰਿਪ੍ਰਗਟਿਓਆਪ॥ਤਾਕਉਨਾਹੀਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਲਾਲੁਰਤਨੁ
ਤਿਸੁਪਾਲੈਪਰਿਆ॥ਸਗਲਕੁਟੰਬਓਹੁਜਨੁਲੈਤਰਿਆ॥੩॥ਨਾਕਿਛੁ
ਭਰਮੁਨਦੁਬਿਧਾਦੂਜਾ॥ਏਕੋਏਕੁਨਿਰੰਜਨਪੂਜਾ॥ਜਤਕਤਦੇਖਉਆਪ
ਿਦਇਆਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਮਿਲੇਰਸਾਲ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਤਨਤੇਛੁਟਕੀਅਪਨੀਧਾਰੀ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਲਗੀ
ਪਿਆਰੀ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਮਨਿਮੇਰੈਮੀਠਾ॥ਤਾਇਹੁਅਚਰਜੁਨੈਨਹੁਡੀ
ਠਾ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜਾਨੀਰੇਮੇਰੀਗਈਬਲਾਇ॥ਬੁਝਿਗਈਤ੍ਰਿਸਨਨਿਵਾ
ਰੀਮਮਤਾਗੁਰਿਪੂਰੈਲੀਓਸਮਝਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓ
ਗੁਰਿਸਰਨਾ॥ਗੁਰਿਪਕਰਾਏਹਰਿਕੇਚਰਨਾ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏਜਾਮਨਠਹ
ਰਾਨੋ॥ਗੁਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਏਕੈਹੀਜਾਨੋ॥੨॥ਜੋਜੋਕੀਨੋਹਮਤਿਸਕੇਦਾਸਾ॥
ਪ੍ਰਭਮੇਰੇਕੋਸਗਲਨਿਵਾਸਾ॥ਨਾਕੋਦੂਤੁਨਹੀਬੈਰਾਈ॥ਗਲਿਮਿਲਿਚਾ
ਲੇਏਕੈਭਾਈ॥੩॥ਜਾਕਉਗੁਰਿਹਰਿਦੀਏਸੂਖਾ॥ਤਾਕਉਬਹੁਰਿਨ
ਲਾਗਹਿਦੂਖਾ॥ਆਪੇਆਪਿਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਨਾਨਕਰਾਤਉਰੰਗਿਗੋਪ
ਾਲ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਮੁਖਤੇਪੜਤਾਟੀਕਾਸ

ਨਿਤਾ ॥ ਨਿਰਵੈਰਾ ਮੁਨਤੀ ਯੁਗਤਿ ਨਗਤਿ ਤਾ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰੇ ਕਰਿ ਲੋਕ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈ ॥ ਅਪਨਾ ਕਹਿਆ ਆਪਿ ਨ ਕਮਾਵੈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰਿ ਪੰਡਿਤਾ ॥ ਮਨ ਕਾ ਕ੍ਰੋਧੁ ਨਿਵਾਰਿ ਪੰਡਿਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਗੈ ਰਾਖਿਓ ਸਾਲਗਿਰਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਕੀਨੋ ਦਹ ਦਿਸ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਤਿਲਕੁ ਚਰਾਵੈ ਪਾਈ ਪਾਇ ॥ ਲੋਕ ਪਚਾਰਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਇ ॥੨॥ ਖਟੁ ਕਰਮਾ ਅਰੁ ਆਸਣੁ ਧੋਤੀ ॥ ਭਾਗਠਿ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪੜੈ ਨਿਤ ਪੋਥੀ ॥ ਮਾਲਾ ਫੇਰੈ ਮੰਗੈ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੋਇ ਨ ਤਰਿਓ ਮੀਤ ॥੩॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕੀ ਓਸੁ ਉਤਰੀ ਮਾਇ ॥ ਚਤੁਰ ਬੇਦ ਪੂਰਨ ਹਰਿ ਨਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਾਇ ॥੪॥ ੬॥ ੧੭॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਬਿਘਨ ਨਹੀ ਆਵਹਿ ਨੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਮਾਇਆ ਹੈ ਤਾ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥ ਅਨਿਕ ਪਾਪ ਤਾ ਕੇ ਪਾਨੀਹਾਰ ॥ ਜਾ ਕਉ ਮਇਆ ਭਈ ਕਰਤਾਰ ॥੧॥ ਜਿਸਹਿ ਸਹਾਈ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨ ॥ ਅਨਿਕ ਜਤਨ ਉਆ ਕੈ ਸਰੰਜਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਤਾ ਰਾਖੈ ਕੀਤਾ ਕਉਨੁ ॥ ਕੀਰੀ ਜੀਤੋ ਸਗਲਾ ਭਵਨੁ ॥ ਬੇਅੰਤ ਮਹਿਮਾ ਤਾ ਕੀ ਕੇਤਕ ਬਰਨ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਜਾਈਐ ਤਾ ਕੇ ਚਰਨ ॥੨॥ ਤਿਨ ਹੀ ਕੀਆ ਜਪੁ ਤਪੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦਾਨੁ ॥ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਕਲਿ ਮਹਿ ਪਰਵਾਨੁ ॥ ਜਾ ਕਉ ਠਾਕੁਰਿ ਦੀਆ ਮਾਨੁ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਿਲਿ ਭਏ ਪ੍ਰਗਾਸ ॥ ਸਹਜ ਸੂਖ ਆਸ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬਿਸਾਸ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਏ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ॥੪॥ ੭॥ ੧੮॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਦੋਸੁ ਨ ਦੀਜੈ ਕਾਹੂ ਲੋਗ ॥ ਜੋ ਕਮਾਵਨੁ ਸੋਈ ਭੋਗ ॥ ਆਪਨ ਕਰਮ ਆਪੇ ਹੀ ਬੰਧ ॥ ਆਵਨੁ ਜਾਵਨੁ ਮਾਇਆ ਧੰਧ ॥੧॥ ਐਸੀ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਜਨੀ ॥ ਪਰਗਾਸੁ ਭਇਆ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਕਲਤੁ ਮਿਥਿਆ ਬਿਸਥਾਰ ॥ ਹੈਵਰ ਗੈਵਰ ਚਾਲਨਹਾਰ ॥ ਰਾਜ ਰੰਗ ਰੂਪ ਸਭਿ ਕੂਰ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਹੋਇ

ਜਾਸੀ ਧੂਰ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਬਾਦਿ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸੰਗਿ ਨਾਹੀ ਰੇ ਸਗਲ ਪਸਾਰੀ ॥ ਸੋਗ ਹਰਖ ਮਹਿ ਦੇਹ ਬਿਰਧਾਨੀ ॥ ਸਾਕਤ ਇਵ ਹੀ ਕਰਤ ਬਿਹਾਨੀ ॥੩॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਏਹੁ ਨਿਧਾਨਾ ਸਾਧੂ ਪਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਿਸੁ ਤੂਠਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਮਈਆ ਤਿਨ ਹੀ ਡੀਠਾ ॥੪॥ ੮॥ ੧੯॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚ ਸਬਦ ਤਹ ਪੂਰਨ ਨਾਦ ॥ ਅਨਹਦ ਬਾਜੇ ਅਚਰਜ ਬਿਸਮਾਦ ॥ ਕੇਲ ਕਰਹਿ ਸੰਤ ਹਰਿ ਲੋਗ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪੂਰਨ ਨਿਰਜੋਗ ॥੧॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਭਵਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬੈਸਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਤਹ ਰੋਗ ਸੋਗ ਨਹੀ ਜਨਮ ਮਰਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹਾ ਸਿਮਰਹਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥ ਬਿਰਲੇ ਪਾਵਹਿ ਓਹੁ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਕੀਰਤਨ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਿਹਚਲ ਆਸਨੁ ਬੇਸੁਮਾਰੁ ॥੨॥ ਡਿਗਿ ਨ ਡੋਲੈ ਕਤਹੂੰ ਨ ਧਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਇਹੁ ਮਹਲੁ ਪਾਵੈ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮੋਹ ਨ ਮਾਇਆ ਜਾਲ ॥ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਕਿਰਪਾਲ ॥੩॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਆਪੇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਜਾ ਕੈ ਅੰਤਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਆਦੁ ॥ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ ਨਾਨਕ ਬਿਸਮਾਦੁ ॥੪॥ ੯॥ ੨੦॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਭੇਟਤ ਸੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਚਿਤਿ ਆਇਆ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਰਤ ਸੰਤੋਖੁ ਮਨਿ ਪਾਇਆ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਨ ਮਾਥਾ ਮੇਰੋ ਪਉਤ ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਸੰਤਹ ਡੰਡਉਤ ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸੰਤਨ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥ ਜਾ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਰਾਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤਹ ਚਰਣ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਦਰਸੁ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥ ਸੰਤਹ ਕੀ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਆਸ ॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰੀ ਨਿਰਮਲ ਰਾਸਿ ॥੨॥ ਸੰਤ ਹਮਾਰਾ ਰਾਖਿਆ ਪੜਦਾ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਕਬਹੂ ਨ ਕੜਦਾ ॥ ਸੰਤਹ ਸੰਗੁ ਦੀਆ ਕਿਰਪਾਲ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਭਏ ਦਇਆਲ ॥੩॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਰਗਾਸ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਪਾਰ ਗੁਣਤਾਸ ॥ ਜੀਅ ਜੰ

ਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਨਾਨਕਸੰਤਤ੍ਰਿਪਤਿਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੦॥੨੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਗ੍ਰਿਹੁਰਾਜੁਮਾਲੁ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਬਿਖੈ
ਜੰਜਾਲੁ॥ਇਸਟਮੀਤਜਾਣੁਸਭਛਲੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸੰਗਿਤੇਰੈਚਲੈ॥੧॥
ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਲੇਮੀਤਾਹਰਿਸਿਮਰਤਤੇਰੀਲਾਜਰਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਜਮੁਕਛੁਨਕਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਗਲਨਿਰਾਰਥਕਾਮ॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾ
ਮਾਟੀਦਾਮ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਜਾਪਿਮਨਸੁਖਾ॥ਈਹਾਊਹਾਤੇਰੋਊਜਲਮੁਖਾ॥
੨॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੇਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਕਿਨਹੀਨਕੀਏਕਾਜਮਾਇਆਪੂਰੇ॥ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਜਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਤਾਕੀਆਸਾਪੂਰਨਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਭਗਤਨਕੋਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੁ॥ਸੰਤੀਜੀਤਾਜਨਮੁਅਪਾਰੁ॥ਹਰਿਸੰਤੁਕਰੇਸੋਈਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸੁਤਾਕੈਕੁਰਬਾਣੁ॥੪॥੧੧॥੨੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਸਿੰਚਹਿਦਰ
ਬੁਦੇਹਿਦੁਖੁਲੋਗ॥ਤੇਰੈਕਾਜਿਨਅਵਰਾਜੋਗ॥ਕਰਿਅਹੰਕਾਰੁਹੋਇਵਰਤਹਿ
ਅੰਧ॥ਜਮਕੀਜੇਵੜੀਤੂਆਗੈਬੰਧ॥੧॥ਛਾਡਿਵਿਡਾਣੀਤਾਤਿਮੂੜੇ॥ਈ
ਹਾਬਸਨਾਰਾਤਿਮੂੜੇ॥ਮਾਇਆਕੇਮਾਤੇਤੈਉਠਿਚਲਨਾ॥ਰਾਚਿਰਹਿਓਤੂਸੰਗਿ
ਸੁਪਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਲਬਿਵਸਥਾਬਾਰਿਕੁਅੰਧ॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਲਾਗਾਦੁ
ਰਗੰਧ॥ਤ੍ਰਿਤੀਅਬਿਵਸਥਾਸੰਚੇਮਾਇ॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਛੋਡਿਚਲਿਓਪਛੁ
ਤਾਇ॥੨॥ਚਿਰੰਕਾਲਪਾਈਦ੍ਰੁਲਭਦੇਹ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੀਹੋਈਖੇਹ॥ਪਸੂਪਰੇਤ
ਮੁਗਧਤੇਬੁਰੀ॥ਤਿਸਹਿਨਬੂਝੈਜਿਨਿਇਹਸਿਰੀ॥੩॥ਸੁਣਿਕਰਤਾਰਗੋਵਿੰਦ
ਗੋਪਾਲ॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਤੁਮਹਿਛਡਾਵਹੁਛੁਟਕਹਿਬੰ
ਧ॥ਬਖਸਿਮਿਲਾਵਹੁਨਾਨਕਜਗਅੰਧ॥੪॥੧੨॥੨੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਕਰਿਸੰਜੋਗੁਬਨਾਈਕਾਛਿ॥ਤਿਸੁਸੰਗਿਰਹਿਓਇਆਨਾਰਾਚਿ॥ਪ੍ਰਤਿ
ਪਾਰੈਨਿਤਸਾਰਿਸਮਾਰੈ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਊਠਿਸਿਧਾਰੈ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਝੂਠੁਪ

ਰਾਨੀ॥ਗੋਵਿੰਦਭਜਨਬਿਨੁਅਵਰਸੰਗਿਰਾਤੇ॥ਤੇਸਭਿਮਾਇਆਮੂਠੁਪਰਾ
ਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਨਾਇਨਉਤਰਸਿਮੈਲੁ॥ਕਰਮਧਰਮਸਭਿਹਉ
ਮੈਫੈਲੁ॥ਲੋਕਪਚਾਰੈਗਤਿਨਹੀਹੋਇ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣੇਚਲਸਹਿਰੋਇ॥੨॥
ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨਟੂਟਸਿਪਟਲ॥ਸੋਧੇਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਗਲ॥ਸੋਨਾਮੁ
ਜਪੈਜਿਸੁਆਪਿਜਪਾਏ॥ਸਗਲਫਲਾਸੇਸੂਖਿਸਮਾਏ॥੩॥ਰਾਖਨਹਾਰੇਰਾ
ਖਹੁਆਪਿ॥ਸਗਲਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੁਮਰੈਹਾਥਿ॥ਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਲਾਗਹ
ਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੪॥੧੩॥੨੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੋਈਸੁਖੁਜਾਨਾ॥ਮਨੁਅਸਮਝੁਸਾਧਸੰਗਿਪਤੀ
ਆਨਾ॥ਡੋਲਨਤੇਚੂਕਾਠਹਰਾਇਆ॥ਸਤਿਮਾਹਿਲੇਸਤਿਸਮਾਇਆ॥
੧॥ਦੂਖੁਗਇਆਸਭੁਰੋਗੁਗਇਆ॥ਪ੍ਰਭਕੀਆਗਿਆਮਨਮਹਿਮਾਨੀਮ
ਹਾਪੁਰਖਕਾਸੰਗੁਭਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਪਵਿਤ੍ਰਸਰਬਨਿਰਮਲਾ॥
ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਾ॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਮੁਕਤਿਥਾਨੁ॥ਜੋਜਪਾਏਸੋਈਨਾ
ਮੁ॥੨॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਜਹਸਾਧਪਗਧਰਹਿ॥ਤਹਬੈਕੁੰਠੁਜਹਨਾਮੁ
ਉਚਰਹਿ॥ਸਰਬਅਨੰਦਜਬਦਰਸਨੁਪਾਈਐ॥ਰਾਮਗੁਣਾਨਿਤਨਿਤ
ਹਰਿਗਾਈਐ॥੩॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਆਬਿਆਪਿ॥ਦਇਆਲਪੁਰ
ਖਪਰਗਟਪਰਤਾਪ॥ਕਪਟਖੁਲਾਨੇਭ੍ਰਮਨਾਠੇਦੂਰੇ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭੇ
ਟੇਪੂਰੇ॥੪॥੧੪॥੨੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿਜਾਪਤਾਪ
ਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਸੁਰਗਿਆਨ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਭੋਗਰਸੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਮਖਰਿਦੈਵਸੈ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਵਡਿਆਈ॥ਕੀਮ
ਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੂਰਬੀਰਧੀਰਜਮਤਿਪੂਰਾ॥ਸਹਜਸ
ਮਾਧਿਧੁਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਤਾਕੇਪੂਰੇਕਾਮ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵ

ਸੋਹਰਿਨਾਮਾ॥੩॥ਸਗਲਸੂਖਆਨੰਦਅਰੋਗਾ॥ਸਮਦਰਸੀਪੂਰਨਨਿਰ
ਜੋਗਾ॥ਆਇਨਜਾਇਡੋਲੈਕਤਨਾਹੀ॥ਜਾਕੈਨਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥੩॥
ਦੀਨਦਇਆਲਗੋੁਪਾਲਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਉਤਰੈਚਿੰਦਾ॥ਨਾ
ਨਕਕਉਗੁਰਿਦੀਆਨਾਮੁ॥ਸੰਤਨਕੀਟਹਲਸੰਤਕਾਕਾਮੁ॥੪॥੧੫॥੨੬॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਬੀਜੁਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੀਨ
ਥਾਵੇਥਾਉ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਰਣੀਲਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੁ॥
੧॥ਹਰਿਹਰਿਜਾਪੁਜਪਲਾ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈਭਉਜਲੁਪਾਰਿਪ
ਰਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆਇਮਨਅਟਲਾ॥ਤਾਛੂਟਹਿਮਾਇਆ
ਕੇਪਟਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਉ॥ਤਾਤੇਰਾਹੋਇਨਿਰਮਲਜੀਉ॥
੨॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਸੋਧਿਬੀਚਾਰਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤਿਨਹੀਛੁਟਕਾਰਾ॥ਸੋਹਰਿ
ਭਜਨੁਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਪੈਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਛੋਡਿਸਿਆਣਪਬ
ਹੁਚਤੁਰਾਈ॥ਮਨਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਜਾਇਨਕਾਈ॥ਦਇਆਧਾਰੀਗੋਵਿੰਦਗੋੁਸਾ
ਈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਟੇਕਟਿਕਾਈ॥੪॥੧੬॥੨੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਸੰਤਕੈਸੰਗਿਰਾਮਰੰਗਕੇਲ॥ਆਗੈਜਮਸਿਉਹੋਇਨਮੇਲ॥ਅਹੰਬੁਧਿਕਾ
ਭਇਆਬਿਨਾਸ॥ਦੁਰਮਤਿਹੋਈਸਗਲੀਨਾਸ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਇਪੰ
ਡਿਤ॥ਕਰਮਕਾਂਡਅਹੰਕਾਰੁਨਕਾਜੈਕੁਸਲਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਿਪੰਡਿਤ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਹਰਿਕਾਜਸੁਨਿਧਿਲੀਆਲਾਭ॥ਪੂਰਨਭਏਮਨੋਰਥਸਾਭ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾ
ਸੁਖੁਘਰਮਹਿਆਇਆ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸਾਇਆ॥੨॥ਨਾਮ
ਰਤਨੁਜਿਨਿਪਾਇਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸੁਜਨਹੋਏਸਗਲਨਿਧਾਨ॥ਸੰਤੋਖੁਆ
ਇਆਮਨਿਪੂਰਾਪਾਇ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਮਾਗਨਕਾਹੇਜਾਇ॥੩॥ਹਰਿਕੀਕਥਾਸੁ
ਨਤਪਵਿਤ॥ਜਿਹਵਾਬਕਤਪਾਈਗਤਿਮਤਿ॥ਸੋਪਰਵਾਣੁਜਿਸੁਰਿਦੈ

ਵਸਾਈ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਊਤਮਭਾਈ॥੪॥੧੭॥੨੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਗਹੁਕਰਿਪਕਰੀਨਆਈਹਾਥਿ॥ਪ੍ਰੀਤਿਕਰੀਚਾਲੀਨਹੀਸਾਥਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉ
ਤਿਆਗਿਦਈ॥ਤਬਓਹਚਰਣੀਆਇਪਈ॥੧॥ਸੁਣਿਸੰਤਹੁਨਿਰਮਲਬੀ
ਚਾਰ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਗਤਿਨਹੀਕਾਈਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਤਉਧਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬ
ਉਸਕਉਕੋਈਦੇਵੈਮਾਨੁ॥ਤਬਆਪਸਊਪਰਿਰਖੈਗੁਮਾਨੁ॥ਜਬਉਸਕਉ
ਕੋਈਮਨਿਪਰਹਰੈ॥ਤਬਓਹਸੇਵਕਿਸੇਵਾਕਰੈ॥੨॥ਮੁਖਿਬੇਰਾਵੈਅੰਤਿਠ
ਗਾਵੈ॥ਇਕਤੁਠਉਰਓਹਕਹੀਨਸਮਾਵੈ॥ਉਨਿਮੋਹੇਬਹੁਤੇਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਰਾਮ
ਜਨੀਕੀਨੀਖੰਡਖੰਡ॥੩॥ਜੋਮਾਗੈਸੋਭੂਖਾਰਹੈ॥ਇਸੁਸੰਗਿਰਾਚੈਸੁਕਛੂ
ਨਲਹੈ॥ਇਸਹਿਤਿਆਗਿਸਤਸੰਗਤਿਕਰੈ॥ਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਓਹੁਤ
ਰੈ॥੪॥੧੮॥੨੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਆਤਮਰਾਮੁਸਰਬਮਹਿ
ਪੇਖੁ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭਏਕੁ॥ਰਤਨੁਅਮੋਲੁਰਿਦੇਮਹਿਜਾਨੁ॥ਅਪ
ਨੀਵਸਤੁਤੂਆਪਿਪਛਾਨੁ॥੧॥ਪੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੰਤਨਪਰਸਾਦਿ॥ਵਡੇਭਾਗ
ਹੋਵਹਿਤਉਪਾਈਐਬਿਨੁਜਿਹਵਾਕਿਆਜਾਣੈਸੁਆਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਠਦਸਬੇਦਸੁਨੇਕਹਡੋਰਾ॥ਕੋਟਿਪ੍ਰਗਾਸਨਦਿਸੈਅੰਧੇਰਾ॥ਪਸੂਪਰੀਤਿ
ਘਾਸਸੰਗਿਰਚੈ॥ਜਿਸੁਨਹੀਬੁਝਾਵੈਸੋਕਿਤੁਬਿਧਿਬੁਝੈ॥੨॥ਜਾਨਣਹਾ
ਰੁਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਾਨਿ॥ਬਿਗਸਿਬਿਗਸਿ
ਅਪੁਨਾਪ੍ਰਭੁਗਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕਤਿਨਜਮਨੇੜਿਨਆਵਹਿ॥੩॥੧੯॥੩੦॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਦੀਨੋਨਾਮੁਕੀਓਪਵਿਤੁ॥ਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿਨਿਰਾਸਇਹ
ਬਿਤੁ॥ਕਾਟੀਬੰਧਿਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏ॥ਹਰਿਹਰਿਭਗਤਿਰਾਮਗੁਣਗਾਏ॥
੧॥ਬਾਜੇਅਨਹਦਬਾਜਾ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਵਹਿਹਰਿਜਨਅਪਨੈਗੁ
ਰਦੇਵਿਨਿਵਾਜਾ॥੧॥ਆਇਬਨਿਓਪੂਰਬਲਾਭਾਗੁ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇ

ਅਜਾਮੁਤਾਗਾਈਗਿਆਨਿਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤੇਹਰਿਕੈਰੰਗਿ॥੨
ਰਖੇਰਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਨਾਕਿਛੁਘਾਲਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰ
ਭਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬੂਡਤਦੁਖਮਹਿਕਾਢਿਲਇਆ॥੩॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਉਪ
ਜਿਓਮਨਮਹਿਚਾਉ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥ਗਾਵਤਗਾਵਤਪਰ
ਮਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੪॥੨੦॥੩੧॥ ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ ੫ ਕਉਡੀਬਦਲੈਤਿਆਗੈਰਤਨੁ॥ਛੋਡਿਜਾਇਤਾਹੂਕਾਜਤਨੁ॥
ਸੋਸੰਚੈਜੋਹੋਛੀਬਾਤ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਆਟੇਢਉਜਾਤ॥੧॥ਅਭਾਗੇਤੈਲ
ਜਨਾਹੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਪੂਰਨਪਰਮੇਸਰੁਹਰਿਨਚੇਤਿਓਮਨਮਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਉਰਾਬਿਖਿਆਮੀਠੀ॥ਸਾਕਤਕੀਬਿਧਿਨੈਨਹੁਡੀਠੀ॥ਕੂੜਿਕਪ
ਟਿਅਹੰਕਾਰਿਰੀਝਾਨਾ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਨੁਬਿਛੂਅਡਸਾਨਾ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰ
ਣਿਸਦਹੀਝੂਰੈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਕਬਹਿਨਉਸਤਤਿਕਰੈ॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਦਾਤਾ
ਰੁ॥ਤਿਸੁਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਕਰੈਗਵਾਰੁ॥੩॥ਸਭਸਾਹਾਸਿਰਿਸਾਚਾਸਾਹੁ॥ਵੇਮੁ
ਹਤਾਜੁਪੂਰਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥ਮੋਹਮਗਨਲਪਟਿਓਭ੍ਰਮਗਿਰਹ॥ਨਾਨਕਤਰੀਐਤੇ
ਰੀਮਿਹਰ॥੪॥੨੧॥੩੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਜਪਉ
ਹਰਿਨਾਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਥਾਉ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਨਹੋਵੀਸੋਗੁ॥ਕਬਹੂ
ਨਬਿਆਪੈਹਉਮੈਰੋਗੁ॥੧॥ਖੋਜਹੁਸੰਤਹੁਹਰਿਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੀ॥ਬਿਸਮਨ
ਬਿਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦਾਪਰਮਗਤਿਪਾਵਹਿਹਰਿਸਿਮਰਿਪਰਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗਨਿਮਿਨਿਦੇਖਹੁਸਗਲਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੋਸਕੈਨਤਾਰਿ॥ਸਗਲਉਪਾ
ਵਨਚਾਲਹਿਸੰਗਿ॥ਭਵਜਲੁਤਰੀਐਪ੍ਰਭਕੈਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਹੀਧੋਇਨਉਤਰੈ
ਮੈਲੁ॥ਹਉਮੈਬਿਆਪੈਦੁਬਿਧਾਫੈਲੁ॥ਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਜੋਜਨੁਖਾਇ॥
ਤਾਕਾਰੋਗੁਸਗਲਮਿਟਿਜਾਇ॥੩॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਦਇਆਲ॥ਮਨ

ਤੇਕਬਹੂਨਬਿਸਰੁਗੋਪਾਲ॥ਤੇਰੇਦਾਸਕੀਹੋਵਾਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਰ
ਧਾਪੂਰਿ॥੪॥੨੨॥੩੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰੇਗੁ
ਰਦੇਵ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਤੂਸਮਰਥੁਪੂਰਨਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ॥ਸੋਧਿ
ਆਏਪੂਰਾਜਿਸੁਕਰਮੁ॥੧॥ਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਏਕਾਸਰਣਿਗਹੀ
ਮਨਮੇਰੈਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਠਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਾਤੇਰਾਨਾ
ਉ॥ਆਗੈਦਰਗਹਪਾਵਉਠਾਉ॥ਦੂਖੁਅੰਧੇਰਾਮਨਤੇਜਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਬਿ
ਨਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਨਿਰ
ਮਲਰੀਤਿ॥ਭਉਭਾਗਾਨਿਰਭਉਮਨਿਬਸੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਰਸਨਾਨਿਤਜਪੈ
॥੩॥ਕੋਟਿਜਨਮਕੇਕਾਟੇਫਾਹੇ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਸਚਾਧਨੁਲਾਹੇ॥ਤੋਟਿਨਆਵੈ
ਅਖੁਟਭੰਡਾਰ॥ਨਾਨਕਭਗਤਸੋਹਹਿਹਰਿਦੁਆਰ॥੪॥੨੩॥੩੪॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਰਤਨਜਵੇਹਰਨਾਮ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਗਿਆਨ॥ਸੂਖਸਹਜਦਇ
ਆਕਾਪੋਤਾ॥ਹਰਿਭਗਤਾਹਵਾਲੈਹੋਤਾ॥੧॥ਮੇਰੇਰਾਮਕੋਭੰਡਾਰੁ॥ਖਾਤਖਰਚਿ
ਕਛੁਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤੁਨਾਹੀਹਰਿਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੀਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲ
ਕਹੀਰਾ॥ਆਨੰਦਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਪੂੰਜੀ॥ਸੰਤਨਹਥਿਰਾਖੀਕੂੰ
ਜੀ॥੨॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਗੁਫਾਤਹਆਸਨੁ॥ਕੇਵਲਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਤਹਬਾਸਨੁ॥
ਭਗਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਗੋਸਟਿਕਰਤ॥ਤਹਹਰਖਨਸੋਗਨਜਨਮਨਮਰਤ॥੩॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪਿਦਿਵਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਨਿਹਰਿਧਨੁਪਾਇਆ॥
ਦਇਆਲਪੁਰਖਨਾਨਕਅਰਦਾਸਿ॥ਹਰਿਮੇਰੀਵਰਤਣਿਹਰਿਮੇਰੀਰਾਸਿ॥
੪॥੨੪॥੩੫॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਮਹਿਮਾਨਜਾਨਹਿਬੇਦਬ੍ਰ
ਹਮੇਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਦ॥ਅਵਤਾਰਨਜਾਨਹਿਅੰਤੁ॥ਪਰਮੇਸਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹ
ਮਬੇਅੰਤੁ॥੧॥ਅਪਨੀਗਤਿਆਪਿਜਾਨੈ॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਅਵਰਵਖਾਨੈ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਸੰਕਰਾਨਹੀਜਾਨਹਿਭੇਵਾ॥ਖੋਜਤਹਾਰੇਦੇਵਾ॥ਦੇਵੀਆਨਹੀਜਾਨੈਮਰਮ॥
ਸਭਊਪਰਿਅਲਖਪਾਰਬ੍ਰਹਮ॥੨॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਕਰਤਾਕੇਲ॥ਆਪਿ
ਬਿਛੋਰੈਆਪੇਮੇਲ॥ਇਕਿਭਰਮੇਇਕਿਭਗਤੀਲਾਏ॥ਅਪਣਾਕੀਆ
ਆਪਿਜਣਾਏ॥੩॥ਸੰਤਨਕੀਸੁਣਿਸਾਚੀਸਾਖੀ॥ਸੋਬੋਲਹਿਜੋਪੇਖਹਿਆਖੀ
ਨਹੀਲੇਪੁਤਿਸੁਪੁੰਨਿਨਪਾਪਿ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪਿ॥੪॥੨੫॥੩੬॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਕਿਛਹੂਕਾਜੁਨਕੀਓਜਾਨਿ॥ਸੁਰਤਿਮਤਿਨਾਹੀਕਿ
ਛੁਗਿਆਨਿ॥ਜਾਪਤਾਪਸੀਲਨਹੀਧਰਮ॥ਕਿਛੂਨਜਾਨਉਕੈਸਾਕਰਮੁ
॥੧॥ਠਾਕੁਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਭੂਲਹਚੂਕ
ਹਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਿਧਿਨਬੁਧਿਨਸਿਧਿਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਬਿਖੈਬਿਆਧਿਕੇ
ਗਾਵਮਹਿਬਾਸੁ॥ਕਰਣਹਾਰਮੇਰੇਪ੍ਰਭਏਕਾ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਮਨਮਹਿਟੇਕਾ॥੨॥
ਸੁਣਿਸੁਣਿਜੀਵਉਮਨਿਇਹੁਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਪਾਪਖੰਡਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਤੂਅ
ਗਨਤੁਜੀਅਕਾਦਾਤਾ॥ਜਿਸਹਿਜਣਾਵਹਿਤਿਨਿਤੂਜਾਤਾ॥੩॥ਜੋਉਪਾਇ
ਓਤਿਸੁਤੇਰੀਆਸ॥ਸਗਲਅਰਾਧਹਿਪ੍ਰਭਗੁਣਤਾਸ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੈਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥ਬੇਅੰਤਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਮਿਹਰਵਾਣੁ॥੪॥੨੬॥੩੭॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ੫ ਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥ਕੋਟਿਭਵਖੰਡੇਨਿਮਖਖਿਆਲਾ॥ਸ
ਗਲਅਰਾਧਹਿਜੰਤਾ॥ਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਗੁਰਮਿਲਿਮੰਤਾ॥੧॥ਜੀਅਨਕੋਦਾਤ
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥ਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਸੁਆਮੀਘਟਿਘਟਿਰਾਤਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁ॥੧॥ਰਹਾ
ਉ॥ਤਾਕੀਗਹੀਮਨਓਟ॥ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੋਟ॥ਹਿਰਦੈਜਪਿਪਰਮਾਨੰਦ॥ਮ
ਨਮਾਹਿਭਏਅਨੰਦ॥੨॥ਤਾਰਣਤਰਣਹਰਿਸਰਣਾ॥ਜੀਵਨਰੂਪਹਰਿਚਰਣ
ਸੰਤਨਕੇਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰਾ॥ਊਚੇਤੇਊਚਅਪਾਰਾ॥੩॥ਸੁਮਤਿਸਾਰੁਜਿਤੁਹਰਿਸਿ
ਮਰੀਜੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਆਪੇਦੀਜੈ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਹਰਿਨਾਉ॥ਨਾ

ਨਕਜਪਿਆਗੁਰਮਿਲਿਨਾਉ॥੪॥੨੭॥੩੮॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ
੫ ਸਗਲਸਿਆਨਪਛਾਡਿ॥ਕਰਿਸੇਵਾਸੇਵਕਸਾਜਿ॥ਅਪਨਾ
ਆਪੁਸਗਲਮਿਟਾਇ॥ਮਨਚਿੰਦੇਸੇਈਫਲਪਾਇ॥੧॥ਹੋਹੁਸਾਵਧਾਨ
ਅਪੁਨੇਗੁਰਸਿਉ॥ਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰਨਹੋਵੈਪਾਵਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨ
ਗੁਰਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜਾਨਹੀਜਾਨੈਕੋਇ॥ਸਤਗੁਰੁਨਿਰੰਜਨੁਸੋ
ਇ॥ਮਾਨੁਖਕਾਕਰਿਰੂਪੁਨਜਾਨੁ॥ਮਿਲੀਨਿਮਾਨੇਮਾਨੁ॥੨॥ਗੁਰਕੀਹਰਿ
ਟੇਕਟਿਕਾਇ॥ਅਵਰਆਸਾਸਭਲਾਹਿ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮਾਗੁਨਿਧਾਨੁ
ਤਾਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਗੁਰਕਾਬਚਨੁਜਪਿਮੰਤੁ॥ਏਹਾਭ
ਗਤਿਸਾਰਤਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਭਏਦਇਆਲ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਹਾਲ॥
੪॥੨੮॥੩੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਹੋਵੈਸੋਈਭਲਮਾਨੁ
ਆਪਨਾਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਦਾਗੁਨਗਾਉ॥ਪੂਰਨਏਹੀ
ਸੁਆਉ॥੧॥ਆਨੰਦਕਰਿਸੰਤਹਰਿਜਪਿ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚ
ਤੁਰਾਈਗੁਰਕਾਜਪਿਮੰਤੁਨਿਰਮਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕਕੀਕਰਿਆਸ
ਭੀਤਰਿ॥ਨਿਰਮਲਜਪਿਨਾਮੁਹਰਿ॥ਗੁਰਕੇਚਰਨਨਮਸਕਰਿ॥
ਭਵਜਲੁਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੨॥ਦੇਵਨਹਾਰਦਾਤਾਰ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰ॥
ਜਾਕੈਘਰਿਸਰਬਨਿਧਾਨ॥ਰਾਖਨਹਾਰਨਿਦਾਨ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆ
ਏਹੁਨਿਧਾਨ॥ਹਰੇਹਰਿਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਜੋਜਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੨੯॥੪੦॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫
ਦੁਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿ॥ਜਾਹਿਨਦਰਗਹਹਾਰਿ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਧੁਹੋ
ਇਵਡਿਆਈ॥ਅੰਤਕੀਬੇਲਾਲਏਛਡਾਈ॥੧॥ਰਾਮਕੇਗੁਨਗਾਉ॥
ਹਲਤੁਪਲਤੁਹੋਹਿਦੋਵੈਸੁਹੇਲੇਅਚਰਜਪੁਰਖੁਧਿਆਇਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਉਠਤ ਬੈਠਤ ਹਰਿ ਜਾਪੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਸਗਲ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਬੈਰੀ ਸਭਿ ਹੋਵਹਿ ਮੀਤ ॥ ਨਿਰਮਲ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਚੀਤ ॥੨॥ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮ ਇਹੁ ਕਰਮੁ ॥ ਸਗਲ ਧਰਮ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟ ਧਰਮੁ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰੁ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ॥੩॥ ਪੂਰਨ ਤੇਰੀ ਹੋਵੈ ਆਸ ॥ ਜਮ ਕੀ ਕਟੀਐ ਤੇਰੀ ਫਾਸ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁਨੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮੀਜੈ ॥੪॥੩੦॥੪੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸ ਕੀ ਤਿਸ ਕੀ ਕਰਿ ਮਾਨੁ ॥ ਆਪਨ ਲਾਹਿ ਗੁਮਾਨੁ ॥ ਜਿਸ ਕਾ ਤੂ ਤਿਸ ਕਾ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਤਿਸਹਿ ਅਰਾਧਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਿਗਾਨੇ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕਿਛੁ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰਾ ਮੇਰਾ ਕਰਿ ਬਹੁਤੁ ਪਛੁਤਾਨੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਜੋ ਕਰੈ ਸੋਈ ਮਾਨਿ ਲੇਹੁ ॥ ਬਿਨੁ ਮਾਨੇ ਰਲਿ ਹੋਵਹਿ ਖੇਹ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭਾਣਾ ਲਾਗੈ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਵਿਰਲੇ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ॥੨॥ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪਿ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਨ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥ ਜਿਸੁ ਚਿਤਿ ਆਏ ਬਿਨਸਹਿ ਦੁਖਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਤੇਰਾ ਊਜਲ ਮੁਖਾ ॥੩॥ ਕਉਨ ਕਉਨ ਉਧਰੇ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥ ਗਨਣੁ ਨ ਜਾਈ ਕੀਮ ਨ ਪਾਇ ॥ ਬੂਡਤ ਲੋਹ ਸਾਧਸੰਗਿ ਤਰੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਕਰੈ ॥੪॥੩੧॥੪੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮਾਹਿ ਜਾਪਿ ਭਗਵੰਤੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਇਹੁ ਦੀਨੋ ਮੰਤੁ ॥ ਮਿਟੇ ਸਗਲ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ॥੧॥ ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੁਰਦੇਵਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਸਾਚੇ ਸਚੁ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਆਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕਉ ਸਦਾ ਮਨ ਜਾਪਿ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਨੀਤ ॥ ਸਚੁ ਸਹਜੁ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਸਾਹਿਬੁ ਮੇਰਾ ਅਤਿ ਭਾਰਾ ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਨਹਾਰਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਜਨ

ਕਾ ਰਾਖਾ ਸੋਈ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਅਪਣੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਜਾਪੀ ਜਪੁ ਜਾਪੁ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਜਾ ਕਾ ਪਰਤਾਪੁ ॥੪॥੩੨॥੪੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਰਥਾ ਭਰਵਾਸਾ ਲੋਕ ॥ ਠਾਕੁਰ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਅਵਰ ਛੂਟੀ ਸਭ ਆਸ ॥ ਅਚਿੰਤ ਠਾਕੁਰ ਭੇਟੇ ਗੁਣਤਾਸ ॥੧॥ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਕਾਰਜੁ ਤੇਰਾ ਹੋਵੈ ਪੂਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮ ਹੀ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਰਿ ਸਰਨ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਰਿ ਓਹੀ ਧਿਆਇਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਿ ਰੂਪ ਦਿਖਾਇਆ ॥੨॥ ਤਿਸ ਹੀ ਕੀ ਓਟ ਸਦੀਵ ॥ ਜਾ ਕੇ ਕੀਨੇ ਹੈ ਜੀਵ ॥ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਕਰਤ ਨਿਧਾਨ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਸਰਬ ਕੀ ਰੇਣ ਹੋਵੀਜੈ ॥ ਆਪੁ ਮਿਟਾਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਧਿਆਈਐ ਨਾਮੁ ॥ ਸਫਲ ਨਾਨਕ ਇਹੁ ਕਾਮੁ ॥੪॥੩੩॥੪੪॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ਕਰੀਮ ॥ ਸਰਬ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਰਹੀਮ ॥ ਅਲਹ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ॥ ਖੁਦਿ ਖੁਦਾਇ ਵਡ ਬੇਸੁਮਾਰ ॥੧॥ ਓੁੰ ਨਮੋ ਭਗਵੰਤ ਗੁਸਾਈ ॥ ਖਾਲਕੁ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਜੀਵਨ ਮਾਧੋ ॥ ਭਉ ਭੰਜਨ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਅਰਾਧੋ ॥ ਰਿਖੀਕੇਸ ਗੋਪਾਲ ਗੋੁਵਿੰਦ ॥ ਪੂਰਨ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੁਕੰਦ ॥੨॥ ਮਿਹਰਵਾਨ ਮਉਲਾ ਤੂਹੀ ਏਕ ॥ ਪੀਰ ਪੈਕਾਂਬਰ ਸੇਖ ॥ ਦਿਲਾ ਕਾ ਮਾਲਕੁ ਕਰੇ ਹਾਕੁ ॥ ਕੁਰਾਨ ਕਤੇਬ ਤੇ ਪਾਕੁ ॥੩॥ ਨਾਰਾਇਣ ਨਰਹਰ ਦਇਆਲ ॥ ਰਮਤ ਰਾਮ ਘਟ ਘਟ ਆਧਾਰ ॥ ਬਾਸੁਦੇਵ ਬਸਤ ਸਭ ਠਾਇ ॥ ਲੀਲਾ ਕਿਛੁ ਲਖੀ ਨ ਜਾਇ ॥੪॥ ਮਿਹਰ ਦਇਆ ਕਰਿ ਕਰਨੈਹਾਰ ॥ ਭਗਤਿ ਬੰਦਗੀ ਦੇਹਿ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਖੋਏ ਭਰਮ ॥ ਏਕੋ ਅਲਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੫॥੩੪॥੪੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਬਿਨਸੇ ਪਾ

ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਜਪਤ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪਾ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨਿ ਵਸੇ॥
ਮਹਾ ਬਿਕਾਰ ਤਨ ਤੇ ਸਭਿ ਨਸੇ॥੧॥ ਗੋਪਾਲ ਕੋ ਜਸੁ ਗਾਉ ਪ੍ਰਾਨੀ॥ ਅਕ
ਥ ਕਥਾ ਸਾਚੀ ਪ੍ਰਭ ਪੂਰਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁ
ਖ ਸਭ ਨਾਸੀ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਜਪਿਆ ਅਬਿਨਾਸੀ॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਪ੍ਰਭ
ਸੇਵ ਕਮਾਨੀ॥ ਹਰਿ ਮਿਲਣੈ ਕੀ ਏਹ ਨੀਸਾਨੀ॥੨॥ ਮਿਟੇ ਜੰਜਾਲ ਹੋਏ ਪ੍ਰਭ
ਦਇਆਲਾ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲਾ॥ ਪਰਾ ਪੂਰਬਲਾ ਕਰਮੁ ਬ
ਣਿ ਆਇਆ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਨਿਤ ਰਸਨਾ ਗਾਇਆ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰਤ ਸ
ਦਾ ਪਰਵਾਣੁ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਸਤਕਿ ਨੀਸਾਣੁ॥ ਦਾਸ ਕੀ ਰੇਣੁ ਪਾਏ ਜੇ ਕੋਇ॥
ਨਾਨਕ ਤਿਸ ਕੀ ਪਰਮ ਗਤਿ ਹੋਇ॥੪॥੩੫॥੪੬॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹ
ਲਾ ੫ ਦਰਸਨ ਕਉ ਜਾਈਐ ਕੁਰਬਾਣੁ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਧ
ਰਿ ਧਿਆਨੁ॥ ਧੂਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮਸਤਕਿ ਲਾਇ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਦੁਰਮਤਿ
ਮਲੁ ਜਾਇ॥੧॥ ਜਿਸੁ ਭੇਟਤ ਮਿਟੈ ਅਭਿਮਾਨੁ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸਭੁ ਨਦਰੀ
ਆਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕੀਰਤਿ ਜਪੀ
ਐ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਸਦਾ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੁਰਤਿ ਨਿਕ
ਟਿ ਕਰਿ ਜਾਨੁ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੁ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਮਸ
ਰਿ ਸੁਖ ਦੂਖ॥ ਕਦੇ ਨ ਬਿਆਪੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ॥ ਮਨਿ ਸੰਤੋਖੁ ਸਬਦਿ ਗੁ
ਰ ਰਾਜੇ॥ ਜਪਿ ਗੋਬਿੰਦੁ ਪੜਦੇ ਸਭਿ ਕਾਜੇ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਗੁਰੁ ਗੋ
ਵਿੰਦੁ॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲ ਬਖਸਿੰਦੁ॥ ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਜਾ ਕਾ ਮਨੁ ਲਾ
ਗਾ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤਿਸੁ ਪੂਰਨ ਭਾਗਾ॥੪॥੩੬॥੪੭॥ ਰਾਮਕਲੀ
ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਸੁ ਭਰਵਾਸੈ ਬਿਚਰਹਿ ਭਵਨ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਤੇਰਾ ਸੰਗੀ
ਕਵਨ॥ ਰਾਮੁ ਸੰਗੀ ਤਿਸੁ ਗਤਿ ਨਹੀ ਜਾਨਹਿ॥ ਪੰਚ ਬਟਵਾਰੇ ਸੇ ਮੀਤ ਕਰਿ

ਮਾਨਹਿ॥੧॥ ਸੋ ਘਰੁ ਸੇਵਿ ਜਿਤੁ ਉਧਰਹਿ ਮੀਤ॥ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਰਵੀਅਹਿ
ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਸਾਧਸੰਗਿ ਕਰਿ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮੁ ਬਿਹਾਨੋ ਅਹੰਕਾਰਿ
ਅਰੁ ਵਾਦਿ॥ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖਿਆ ਸਾਦਿ॥ ਭਰਮਤ ਭਰਮਤ ਮਹਾ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਤਰੀ ਨ ਜਾਈ ਦੁਤਰ ਮਾਇਆ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਨ ਆਵੈ ਸੁ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਵੈ॥ ਆਪਿ ਬੀਜਿ ਆਪੇ ਹੀ ਖਾਵੈ॥ ਰਾਖਨ ਕਉ ਦੂਸਰ ਨਹੀ ਕੋਇ॥ ਤਉ ਨਿਸਤ
ਰੈ ਜਉ ਕਿਰਪਾ ਹੋਇ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪੁਨੀਤ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ॥ ਅਪਨੇ ਦਾਸ ਕਉ
ਕੀਜੈ ਦਾਨੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਗਤਿ ਕਰਿ ਮੇਰੀ॥ ਸਰਣਿ ਗਹੀ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ॥
੪॥੩੭॥੪੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਇਹ ਲੋਕੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥
ਨਹੀ ਭੇਟਤ ਧਰਮ ਰਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤ॥ ਫੁਨਿ ਗਰਭਿ ਨਾਹੀ ਬ
ਸੰਤ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਸੰਤ ਕੀ ਮਿਤ੍ਰਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੀਨੋ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਪੂਰਬਿ ਸੰ
ਜੋਗਿ ਮਿਲਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਚਰਣਿ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਸੰਜੋ
ਗੁ ਸਭਾਗਾ॥ ਸੰਤ ਕੀ ਧੂਰਿ ਲਾਗੀ ਮੇਰੈ ਮਾਥੇ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਦੁਖ ਸਗਲੇ ਮੇਰੇ
ਲਾਥੇ॥੨॥ ਸਾਧ ਕੀ ਸਚੁ ਟਹਲ ਕਮਾਨੀ॥ ਤਬ ਹੋਏ ਮਨ ਸੁਧ ਪਰਾਨੀ॥ ਜਨ ਕਾ
ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਡੀਠਾ॥ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭੂ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵੂਠਾ॥੩॥ ਮਿਟਾਨੇ ਸਭਿ ਕਲਿ
ਕਲੇਸ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਉਪਜੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਪਰਵੇਸ॥ ਪ੍ਰਗਟੇ ਆਨੂਪ ਗੋਵਿੰਦ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਬਖਸਿੰਦ॥੪॥੩੮॥੪੯॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫
ਗਊ ਕਉ ਚਾਰੇ ਸਾਰਦੂਲੁ॥ ਕਉਡੀ ਕਾ ਲਖ ਹੂਆ ਮੂਲੁ॥ ਬਕਰੀ ਕਉ ਹਸਤੀ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੇ॥ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲੇ॥੧॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਾਨ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇ
ਰੇ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਬਹੁ ਗੁਨ ਤੇਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਦੀਸਤ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਇ ਬਿਲਾ
ਈ॥ ਮਹਾ ਕਸਾਬਿ ਛੁਰੀ ਸਟਿ ਪਾਈ॥ ਕਰਣਹਾਰ ਪ੍ਰਭੁ ਹਿਰਦੈ ਵੂਠਾ॥ ਫਾਥੀ ਮ
ਛੁਲੀ ਕਾ ਜਾਲਾ ਤੂਟਾ॥੨॥ ਸੂਕੇ ਕਾਸਟ ਹਰੇ ਚਲੂਲ॥ ਊਚੈ ਥਲਿ ਫੂਲੇ ਕਮਲ

ਅਨੂਪਾ॥ਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਤਿਗੁਰਦੇਵਾ॥ਸੇਵਕੁਅਪਨੀਲਾਇਓਸੇਵਾ॥
੩॥ਅਕਿਰਤਘਣਾਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਹੈਸਦਾਦਇਆਰੁ॥ਸੰਤਜ
ਨਾਕਾਸਦਾਸਹਾਈ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਸਰਣਾਈ॥੪॥੨੯॥ ੫੦॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਪੰਚਸਿੰਘਰਾਖੇਪ੍ਰਭਿਮਾਰਿ॥ਦਸਬਿਘਿਆੜੀ
ਲਈਨਿਵਾਰਿ॥ਤੀਨਿਆਵਰਤਕੀਚੂਕੀਘੇਰ॥ਸਾਧਸੰਗਿਚੂਕੇਭੈਫੇਰ॥੧॥
ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਾਗੋਵਿੰਦ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਰਾਖਿਓਦਾਸੁਅਪਨਾਸਦਾ
ਸਦਾਸਾਚਾਬਖਸਿੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਾਝਿਗਏਤ੍ਰਿਣਪਾਪਸੁਮੇਰ॥ਜਪਿਜ
ਪਿਨਾਮੁਪੂਜੇਪ੍ਰਭਪੈਰ॥ਅਨਦਰੂਪੁਪ੍ਰਗਟਿਓਸਭਥਾਨਿ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਜੋ
ਰੀਸੁਖਮਾਨਿ॥੨॥ਸਾਗਰੁਤਰਿਓਬਾਛਰਖੋਜ॥ਖੇਦੁਨਪਾਇਓਨਹਫੁ
ਨਿਰੋਜ॥ਸਿੰਧੁਸਮਾਇਓਘਟੁਕੇਮਾਹਿ॥ਕਰਣਹਾਰਕਉਕਿਛੁਅਚਰਜੁਨਾਹਿ
॥੩॥ਜਉਛੂਟਉਤਉਜਾਇਪਇਆਲ॥ਜਉਕਾਢਿਓਤਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲ
॥ਪਾਪਪੁੰਨਹਮਰੈਵਸਿਨਾਹਿ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਨਾਨਕਗੁਣਗਾਹਿ॥੪॥੪੦॥੫੧
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫ ਨਾਤਨੁਤੇਰਾਨਾਮਨੁਤੋਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਿਆਪਿ
ਆਧੋਹਿ॥ਕੁਦਮੁਕਰੈਗਾਡਰਜਿਉਛੇਲ॥ਅਚਿੰਤੁਜਾਲੁਕਾਲੁਚਕ੍ਰੁਪੇਲ॥
੧॥ਹਰਿਚਰਨਕਮਲਸਰਨਾਇਮਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸੰਗਿਸਹਾਈਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਾਵਹਿਸਾਚੁਧਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਨੇਕਾਜਨਹੋਵਤਪੂਰੇ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿ
ਮਦਿਸਦਹੀਝੂਰੇ॥ਕਰੈਬਿਕਾਰਜੀਅਰੇਕੈਤਾਈ॥ਗਾਫਲਸੰਗਿਨਤਸੂਆ
ਜਾਈ॥੨॥ਧਰਤਧੋਹਅਨਿਕਛਲਜਾਨੈ॥ਕਉਡੀਕਉਡੀਕਉਖਾਕੁਸਿਰਿ
ਛਾਨੈ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤਿਸੈਨਚੇਤੈਮੂਲਿ॥ਮਿਥਿਆਲੋਭੁਨਉਤਰੈਸੂਲੁ॥੩
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏਦਇਆਲ॥ਇਹੁਮਨੁਹੋਆਸਾਧਰਵਾਲ॥ਹਸਤਕ
ਮਲਲੜਿਲੀਨੋਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੈਸਾਚਿਸਮਾਇ॥੪॥੪੧॥੫੨॥

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜਾਰਾਮਕੀਸਰਣਾਇ॥ਨਿਰਭਉਭਏਗੋਵਿੰਦਗੁ
ਨਗਾਵਤਸਾਧਸੰਗਿਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਰਾਮੁਬਸੈਮਨਮਾਹੀ॥ਸੋਜ
ਨੁਦੁਤਰੁਪੇਖਤਨਾਹੀ॥ਸਗਲੇਕਾਜਸਵਾਰੇਅਪਨੇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਸਨਨਿਤ
ਜਪਨੇ॥੧॥ਜਿਸਕੈਮਸਤਕਿਹਾਥੁਗੁਰੁਧਰੈ॥ਸੋਦਾਸੁਅੰਦੇਸਾਕਾਹੇਕਰੈ॥
ਜਨਮਮਰਣਕੀਚੂਕੀਕਾਣਿ॥ਪੂਰੇਗੁਰਊਪਰਿਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁ
ਭੇਟਿਨਿਹਾਲ॥ਸੋਦਰਸਨੁਪਾਇਜਿਸੁਹੋਇਦਇਆਲੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਜਿਸੁਕਿ
ਰਪਾਕਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸੋਭਵਜਲੁਤਰੈ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹੁਸਾਧਪਿਆਰੇ
॥ਮੁਖਊਜਲਸਾਚੈਦਰਬਾਰੇ॥ਅਨਦਕਰਹੁਤਜਿਸਗਲਬਿਕਾਰ॥ਨਾਨਕਹਰਿ
ਜਪਿਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੪੨॥ ੫੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਈਧਨਤੇਬੈ
ਸੰਤਰੁਭਾਗੈ॥ਮਾਟੀਕਉਜਲੁਦਹਦਿਸਤਿਆਗੈ॥ਊਪਰਿਚਰਨਤਲੈਆਕਾਸੁ
॥ਘਟਮਹਿਸਿੰਧੁਕੀਓਪਰਗਾਸੁ॥੧॥ਐਸਾਸੰਮ੍ਰਥੁਹਰਿਜੀਉਆਪਿ॥ਨਿ
ਮਖਨਬਿਸਰੈਜੀਅਭਗਤਨਕੈਆਠਪਹਰਮਨਤਾਕਉਜਾਪਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪ੍ਰਥਮੇਮਾਖਨੁਪਾਛੈਦੂਧੁ॥ਮੈਲੂਕੀਨੋਸਾਬੁਨੁਸੂਧੁ॥ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਡਰਤ
ਫਿਰੈ॥ਹੋਂਦੀਕਉਅਣਹੋਂਦੀਹਿਰੈ॥੨॥ਦੇਹੀਗੁਪਤਬਿਦੇਹੀਦੀਸੈ॥ਸਗਲੇ
ਸਾਜਿਕਰਤਜਗਦੀਸੈ॥ਠਗਣਹਾਰਅਣਠਗਦਾਠਾਗੈ॥ਬਿਨੁਵਖਰਫਿਰਿ
ਫਿਰਿਉਠਿਲਾਗੈ॥੩॥ਸੰਤਸਭਾਮਿਲਿਕਰਹੁਬਖਿਆਣ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ
ਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾਰੁਬੀਚਾਰੇਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਪਰਮਗਤਿਹੋਇ
੪॥੪੩॥੫੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਥੀਆ॥ਸਦਾ
ਸਦਾਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈਪ੍ਰਭਬਿਨੁਨਾਹੀਆਨਬੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤੁਕਲਤ੍ਰੁ
ਲਖਮੀਦੀਸੈਇਨਮਹਿਕਿਛੂਨਸੰਗਿਲੀਆ॥ਬਿਖੈਠਗਉਰੀਖਾਇਭੂਲ
ਾਮਾਇਆਮੰਦਰੁਤਿਆਗਿਗਇਆ॥੧॥ਨਿੰਦਾਕਰਿਕਰਿਬਹੁਤੁਵਿਗੂਤ

ਗਰਭਜੋਨਿਮਹਿਫਿਰਿਫਿਰਿਪਾਇਆ॥ਪੂਰਬਕਮਾਣੇਛੋਡਤਿਨਾਹੀਜਮਦੂ
ਤਿਗ੍ਰਾਸਿਓਮਹਾਤ੍ਰਾਸਇਆ॥੨॥ਬੋਲੈਝੂਠੁਕਮਾਵੈਅਵਰਾਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੈ
ਬਹੁਤੁਹਾਇਆ॥ਅਸਾਧਰੋਗੁਉਪਜਿਆਸੰਤਦੂਖਨਿਦੇਹਬਿਨਾਸੀਮ
ਹਾਖਇਆ॥੩॥ਜਿਨਹਿਨਿਵਾਜੇਤਿਨਹੀਸਾਜੇਆਪੇਕੀਨੇਸੰਤਜਇਆ॥
ਨਾਨਕਦਾਸਕੰਠਿਲਾਇਰਾਖੇਕਰਿਕਿਰਪਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮਮਇਆ॥੪॥੪੪॥੫੫
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਐਸਾਪੂਰਾਗੁਰਦੇਉਸਹਾਈ॥ਜਾਕਾਸਿਮਰਨੁ
ਬਿਰਥਾਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਤਹੋਇਨਿਹਾਲੁ॥ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਾਟੈਜਮ
ਜਾਲੁ॥ਚਰਨਕਮਲਬਸੇਮੇਰੇਮਨਕੇ॥ਕਾਰਜਸਵਾਰੇਸਗਲੇਤਨਕੇ॥੧॥
ਜਾਕੈਮਸਤਕਿਰਾਖੈਹਾਥੁ॥ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋਅਨਾਥਕੋਨਾਥੁ॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਣੁਕ੍ਰਿਪਾਨਿ
ਧਾਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥ਨਿਰਮਲਮੰਤੁਦੇਇਜਿਸੁਦਾਨੁ॥ਤਜਹਿ
ਬਿਕਾਰਬਿਨਸੈਅਭਿਮਾਨੁ॥ਏਕੁਧਿਆਈਐਸਾਧਕੈਸੰਗਿ॥ਪਾਪਬਿਨਾਸੇਨ
ਾਮਕੈਰੰਗਿ॥੩॥ਗੁਰਪਰਮੇਸੁਰਸਗਲਨਿਵਾਸੁ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆ
ਗੁਣਤਾਸੁ॥ਦਰਸੁਦੇਹਿਧਾਰਉਪ੍ਰਭਆਸ॥ਨਿਤਨਾਨਕੁਚਿਤਵੈਸਚੁਅਰਦ
ਾਸਿ॥੪॥੪੬॥੫੬॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇਘਰੁ ੨ ਗਾਵਹੁਰਾਮਕੇਗੁਣਗੀਤ॥
ਨਾਮੁਜਪਤਪਰਮਸੁਖੁਪਾਈਐਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਮੇਰੇਮੀਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਣਗਾਵਤਹੋਵਤਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲਮਹਿਹੋਇਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਸੰਤ
ਸੰਗਤਿਮਹਿਹੋਇਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਭਵਜਲੁਉਤਰਸਿਪਾਰਿ॥੨॥੧॥੫੭॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਮੇਰਾਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਸਦਾਸੁ
ਹੇਲੇਸਗਲਬਿਨਾਸੇਰੋਗਕੂਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੁਅਰਾਧਹੁਸਾਚਾਸੋਈ॥ਜਾ
ਕੀਸਰਨਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੧॥ਨੀਦਸੁਹੇਲੀਨਾਮਕੀਲਾਗੀਭੂਖ॥ਹਰਿਸਿਮ

ਰਤਬਿਨਸੇਸਭਦੂਖ॥੨॥ਸਹਜਅਨੰਦਕਰਹੁਮੇਰੇਭਾਈ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਸਭਚਿੰ
ਤਮਿਟਾਈ॥੩॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕਾਜਪੁਜਾਪਿ॥ਨਾਨਕਰਾਖਾਹੋਆਆਪਿ॥
੪॥੨॥੫੮॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲਘਰੁ ੩ ਨਰਨਰਹਨਮਸਕਾਰੰ
॥ਜਲਨਥਲਨਬਸੁਧਗਗਨਏਕਏਕੰਕਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਨਧਰਨਪੁਨਪੁਨਹ
ਕਰਨ॥ਨਹਗਿਰਹਨਿਰੰਹਾਰੰ॥੧॥ਗੰਭੀਰਧੀਰਨਾਮਹੀਰਊਚਮੂਚਅਪਾਰੰ
॥ਕਰਨਕੇਲਗੁਣਅਮੋਲਨਾਨਕਬਲਿਹਾਰੰ॥੨॥੧॥੫੯॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਰੂਪਰੰਗਸੁਗੰਧਭੋਗਤਿਆਗਿਚਲੇਮਾਇਆਛਲੇਕਨਿਕਕਾ
ਮਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੰਡਾਰਦਰਬਅਰਬਖਰਬਪੇਖਿਲੀਲਾਮਨੁਸਧਾਰੈ॥ਨ
ਹਸੰਗਿਗਾਮਨੀ॥੧॥ਸੁਤਕਲਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਮੀਤਉਰਝਿਪਰਿਓਭਰਮਿਮੋਹਿਓਇਹ
ਬਿਰਖਛਾਮਨੀ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਨਾਨਕਸੁਖੁਸੰਤਭਾਵਨੀ॥੨॥੨॥੬੦॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯
ਤਿਪਦੇ॥ ਰੇਮਨਓਟਲੇਹੁਹਰਿਨਾਮਾ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਰਮਤਿਨਾਸੈਪਾ
ਵਹਿਪਦੁਨਿਰਬਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਡਭਾਗੀਤਿਹਜਨਕਉਜਾਨਹੁਜੋਹਰਿਕੇ
ਗੁਨਗਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਪਾਪਖੋਇਕੈਫੁਨਿਬੈਕੁੰਠਿਸਿਧਾਵੈ॥੧॥ਅ
ਜਾਮਲਕਉਅੰਤਕਾਲਮਹਿਨਾਰਾਇਨਸੁਧਿਆਈ॥ਜਾਂਗਤਿਕਉਜੋਗੀਸੁਰ
ਬਾਛਤਸੋਗਤਿਛਿਨਮਹਿਪਾਈ॥੨॥ਨਾਹਿਨਗੁਨੁਨਾਹਿਨਕਛੁਬਿਦਿਆ
ਧਰਮੁਕਉਨੁਗਜਿਕੀਨਾ॥ਨਾਨਕਬਿਰਦੁਰਾਮਕਾਦੇਖਹੁਅਭੈਦਾਨੁਤਿ
ਹਦੀਨਾ॥੩॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੯ ਸਾਧੋਕਉਨਜੁਗਤਿਅ
ਬਕੀਜੈ॥ਜਾਤੇਦੁਰਮਤਿਸਗਲਬਿਨਾਸੈਰਾਮਭਗਤਿਮਨੁਭੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਮਨੁਮਾਇਆਮਹਿਉਰਝਿਰਹਿਓਹੈਬੂਝੈਨਹਕਛੁਗਿਆਨਾ॥ਕਉਨੁਨਾਮ

ਜਗੁ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਪਾਵੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਨਾ ॥੧॥ ਭਏ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸੰਤ ਜਨ ਤਬ ਇਹ ਬਾਤ ਬਤਾਈ ॥ ਸਰਬ ਧਰਮ ਮਾਨੋ ਤਿਹ ਕੀਏ ਜਿਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀਰਤਿ ਗਾਈ ॥੨॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਰ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਮਹਿ ਨਿਮਖ ਏਕ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥ ਜਮ ਕੋ ਤ੍ਰਾਸੁ ਮਿਟੈ ਨਾਨਕ ਤਿਹ ਅਪੁਨੋ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰੈ ॥੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪ੍ਰਾਨੀ ਨਾਰਾਇਨ ਸੁਧਿ ਲੇਹਿ ॥ ਛਿਨੁ ਛਿਨੁ ਅਉਧ ਘਟੈ ਨਿਸਿ ਬਾਸੁਰ ਬ੍ਰਿਥਾ ਜਾਤੁ ਹੈ ਦੇਹ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਰਨਾਪੋ ਬਿਖਿਅਨ ਸਿਉ ਖੋਇਓ ਬਾਲਪਨੁ ਅਗਿਆਨਾ ॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਓ ਅਜਹੂ ਨਹੀ ਸਮਝੈ ਕਉਨ ਕੁਮਤਿ ਉਰਝਾਨਾ ॥੧॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮੁ ਦੀਓ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰਿ ਸੋ ਤੈ ਕਿਉ ਬਿਸਰਾਇਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਹੋਤ ਨਰ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰੈ ਨਿਮਖ ਨ ਤਾ ਕਉ ਗਾਇਓ ॥੨॥ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦੁ ਕਹਾ ਕਰਤੁ ਹੈ ਸੰਗਿ ਨ ਕਾਹੂ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹਤੁ ਚੇਤਿ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਹੋਇ ਹੈ ਅੰਤਿ ਸਹਾਈ ॥੩॥੩॥ ਮ: ੧ ॥ ੧੧ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੧ ॥ ਮ: ੪ ॥ ੨ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੬੦ ॥ ਮ: ੯ ॥ ੩ ॥ ਜੁਮਲਾ ॥ ੮੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧

ਸੋਈ ਚੰਦੁ ਚੜਹਿ ਸੇ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ਦਿਨੀਅਰੁ ਤਪਤ ਰਹੈ ॥ ਸਾ ਧਰਤੀ ਸੋ ਪਉਣੁ ਝੁਲਾਰੇ ਜੁਗ ਜੀਅ ਖੇਲੇ ਥਾਵ ਕੈਸੇ ॥੧॥ ਜੀਵਨ ਤਲਬ ਨਿਵਾਰਿ ॥ ਹੋਵੈ ਪਰਵਾਣਾ ਕਰਹਿ ਧਿਙਾਣਾ ਕਲਿ ਲਖਣ ਵੀਚਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਤੈ ਦੇਸਿ ਨ ਆਇਆ ਸੁਣੀਐ ਤੀਰਥ ਪਾਸਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥ ਦਾਤਾ ਦਾਨੁ ਕਰੇ ਤਹ ਨਾਹੀ ਮਹਲ ਉਸਾਰਿ ਨ ਬੈਠਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਸਤੁ ਕਰੇ ਸੋ ਛੀਜੈ ਤਪ ਘਰਿ ਤਪੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਨਾਉ ਲਏ ਬਦਨਾਵੀ ਕਲਿ ਕੇ ਲਖਣ ਏਈ ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਸਿਕਦਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਖੁਆਰੀ ਚਾਕਰ ਕੇਹੇ ਡਰਣਾ ॥ ਜਾ ਸਿਕਦਾਰੈ ਪਵੈ ਜੰਜੀਰੀ ਤਾ ਚਾਕਰ ਹਥਹੁ ਮਰਣਾ ॥੪॥ ਆਖੁ ਗੁਣਾ ਕਲਿ ਆਈਐ ॥ ਤਿਹੁ ਜੁਗ ਕੇਰਾ ਰਹਿਆ ਤਪਾਵਸੁ ਜੇ ਗੁਣ ਦੇਹਿ ਤ ਪਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਲਿ ਕਲਵਾਲੀ ਸਰਾ ਨਿਬੇੜੀ ਕਾਜੀ ਕ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਆ ॥ ਬਾਣੀ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬੇਦੁ ਅਥਰਬਣੁ ਕਰਣੀ ਕੀਰਤਿ ਲਹਿਆ ॥੫॥ ਪਤਿ ਵਿਣੁ ਪੂਜਾ ਸਤ ਵਿਣੁ ਸੰਜਮੁ ਜਤ ਵਿਣੁ ਕਾਹੇ ਜਨੇਊ ॥ ਨਾਵਹੁ ਧੋਵਹੁ ਤਿਲਕੁ ਚੜਾਵਹੁ ਸੁਚ ਵਿਣੁ ਸੋਚ ਨ ਹੋਈ ॥੬॥ ਕਲਿ ਪਰਵਾਣੁ ਕਤੇਬ ਕੁਰਾਣੁ ॥ ਪੋਥੀ ਪੰਡਿਤ ਰਹੇ ਪੁਰਾਣ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਭਇਆ ਰਹਮਾਣੁ ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਤੂ ਏਕੋ ਜਾਣੁ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਏਦੂ ਉਪਰਿ ਕਰਮੁ ਨਹੀ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਹੋਦੈ ਮੰਗਣਿ ਜਾਈਐ ਫਿਰਿ ਓਲਾਮਾ ਮਿਲੈ ਤਹੀ ॥੮॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥

ਜਗੁ ਪਰਬੋਧਹਿ ਮੜੀ ਬਧਾਵਹਿ ॥ ਆਸਣੁ ਤਿਆਗਿ ਕਾਹੇ ਸਚੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਮਮਤਾ ਮੋਹੁ ਕਾਮਣਿ ਹਿਤਕਾਰੀ ॥ ਨਾ ਅਉਧੂਤੀ ਨਾ ਸੰਸਾਰੀ ॥੧॥ ਜੋਗੀ ਬੈਸਿ ਰਹਹੁ ਦੁਬਿਧਾ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗਤ ਲਾਜ ਨ ਲਾਗੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੀਤ ਨ ਚੀਨਹਿ ਆਪੁ ॥ ਕਿਉ ਲਾਗੀ ਨਿਵਰੈ ਪਰਤਾਪੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਚੈ ਮਨ ਭਾਇ ॥ ਭਿਖਿਆ ਸਹਜ ਵੀਚਾਰੀ ਖਾਇ ॥੨॥ ਭਸਮ ਚੜਾਇ ਕਰਹਿ ਪਾਖੰਡੁ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਹਹਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ॥ ਫੂਟੈ ਖਾਪਰੁ ਭੀਖ ਨ ਭਾਇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬਾਧਿਆ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥੩॥ ਬਿੰਦੁ ਨ ਰਾਖਹਿ ਜਤੀ ਕਹਾਵਹਿ ॥ ਮਾਈ ਮਾਗਤ ਤ੍ਰੈ ਲੋਭਾਵਹਿ ॥ ਨਿਰਦਇਆ ਨਹੀ ਜੋਤਿ ਉਜਾਲਾ ॥ ਬੂਡਤ ਬੂਡੇ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੪॥ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਖਿੰਥਾ ਬਹੁ ਥਟੂਆ ॥ ਝੂਠੋ ਖੇਲੁ ਖੇਲੈ ਬਹੁ ਨਟੂਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਚਿੰਤਾ ਬਹੁ ਜਾਰੇ ॥ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੫॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਫਟਕ ਬਨਾਈ ਕਾਨਿ ॥ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਬਿਦਿਆ ਬਿਗਿਆਨਿ ॥ ਜਿਹਵਾ ਇੰਦ੍ਰੀ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਨਾ ॥ ਪਸੂ ਭਏ ਨਹੀ ਮਿਟੈ ਨੀਸਾਨਾ ॥੬॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਲੋਗਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਜੋਗਾ ॥ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੈ ਚੂਕਸਿ ਸੋਗਾ ॥ ਊਜਲੁ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੇ ਸੋਇ ॥੭॥ ਤੁਝ ਪਹਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤੂ ਕਰਣੈ ਜੋਗੁ ॥ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜ

ਮੁਸਲਮਸਚੀਤਾ॥ਨਾਨਕੁਜੋਗੀਰਿਦੈਪਤੀਣਾ॥੮॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੧ ਖਟੁਮਟੁਦੇਹੀਮਨੁਬੈਰਾਗੀ॥ਸੁਰਤਿਸਬਦੁਧੁਨਿਅੰਤਰਿਜਾ
ਗੀ॥ਵਾਜੈਅਨਹਦੁਮੇਰਾਮਨੁਲੀਣਾ॥ਗੁਰਬਚਨੀਸਚਿਨਾਮਿਪਤੀਣਾ
॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਰਾਮਭਗਤਿਸੁਖੁਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗੈ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਿਵਰਜਿਸਮਾ
ਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਰਮੋਲਕੁਹੀਰਾ॥ਤਿ
ਤੁਰਾਤਾਮੇਰਾਮਨੁਧੀਰਾ॥੨॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਰੋਗੁਨਲਾਗੈ॥ਰਾਮਭਗਤਿ
ਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਨਲਾਗੈਮੋਹਿ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਰਿਦੈਹਰਿ
ਸੋਹਿ॥੩॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਏਨਿਰੰਕਾਰੀ॥ਗੁਰਮਤਿਜਾਗੇਦੁਰਮਤਿਪ
ਰਹਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਿਰਹੇਲਿਵਲਾਈ॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗਤਿਅੰ
ਤਰਿਪਾਈ॥੪॥ਅਲਿਪਤਗੁਫਾਮਹਿਰਹਹਿਨਿਰਾਰੇ॥ਤਸਕਰਪੰਚਸ
ਬਦਿਸੰਘਾਰੇ॥ਪਰਘਰਜਾਇਨਮਨੁਡੋਲਾਏ॥ਸਹਜਿਨਿਰੰਤਰਿਰਹ
ਉਸਮਾਏ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਅਉਧੂਤਾ॥ਸਦਬੈਰਾਗੀਤਤੁ
ਪਰੋਤਾ॥ਜਗੁਸੂਤਾਮਰਿਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਸੋਝੀਪਾ
ਸਬਦੁ ਇ॥੬॥ਅਨਹਦਸਬਦੁਵਜੈਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਅਵਿਗਤਕੀਗਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤੀ॥ਤਉ
ਜਾਨੀਜਾਸਬਦਿਪਛਾਨੀ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਨਿਰਬਾਨੀ॥੭॥ਸੁੰਨਸਮਾ
ਧਿਸਹਜਿਮਨੁਰਾਤਾ॥ਤਜਿਹਉਲੋਭਾਏਕੋਜਾਤਾ॥ਗੁਰਚੇਲੇਅਪਨਾਮ
ਨੁਮਾਨਿਆ॥ਨਾਨਕਦੂਜਾਮੇਟਿਸਮਾਨਿਆ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਸਾਹਾਗਣਹਿਨਕਰਹਿਬੀਚਾਰੁ॥ਸਾਹੇਊਪਰਿਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈ
ਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮਤਿਹੋਇਤਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥੧॥ਝੂਠੁਨਬੋ
ਲਿਪਾਡੇਸਚੁਕਹੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਸਬਦਿਘਰੁਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ

ਗਣਿਗਣਿਜੋਤਕੁਕਾਂਡੀਕੀਨੀ॥ਪੜੈਸੁਣਾਵੈਤਤੁਨਚੀਨੀ॥ਸਭਸੈਊਪਰਿ
ਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰੁ॥ਹੋਰਕਥਨੀਬਦਉਨਸਗਲੀਛਾਰੁ॥੨॥ਨਾਵਹਿ
ਧੋਵਹਿਪੂਜਹਿਸੈਲਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਾਤੇਮੈਲੋਮੈਲਾ॥ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿਮਿਲੈ
ਪ੍ਰਭੁਸਾਰਥਿ॥ਮੁਕਤਿਪ੍ਰਾਨਜਪਿਹਰਿਕਿਰਤਾਰਥਿ॥੩॥ਵਾਚੈਵਾਦੁਨਬੇ
ਦੁਬੀਚਾਰੈ॥ਆਪਿਡੁਬੈਕਿਉਪਿਤਰਾਤਾਰੈ॥ਘਟਿਘਟਿਬ੍ਰਹਮੁਚੀਨੈਜ
ਨੁਕੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਇ॥੪॥ਗਣਤਗਣੀਐਸਹਸਾਦੁ
ਖੁਜੀਐ॥ਗੁਰਕੀਸਰਣਿਪਵੈਸੁਖੁਥੀਐ॥ਕਰਿਅਪਰਾਧਸਰਣਿਹ
ਮਆਇਆ॥ਗੁਰਹਰਿਭੇਟੇਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥੫॥ਗੁਰਸਰਣਿਨ
ਆਈਐਬ੍ਰਹਮੁਨਪਾਈਐ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਐਜਨਮਿਮਰਿਆਈਐ॥
ਜਮਦਰਿਬਾਧਉਮਰੈਬਿਕਾਰੁ॥ਨਾਰਿਦੈਨਾਮੁਨਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥੬॥ਇ
ਕਿਪਾਧੇਪੰਡਿਤਮਿਸਰਕਹਾਵਹਿ॥ਦੁਬਿਧਾਰਾਤੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿ॥
ਜਿਸੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਜਨੁਆਪਾਰੁ॥੭॥ਏ
ਕੁਬੁਰਾਭਲਾਸਚੁਏਕੈ॥ਬੂਝੁਗਿਆਨੀਸਤਿਗੁਰਕੀਟੇਕੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਵਿਰਲੀਏਕੋਜਾਣਿਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟਿਸਮਾਣਿਆ॥੮॥ਜਿਨ
ਕੈਹਿਰਦੈਏਕੰਕਾਰੁ॥ਸਰਬਗੁਣੀਸਾਚਾਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈਕਰਮ
ਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੯॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਹਠੁਨਿਗ੍ਰਹੁਕਰਿਕਾਇਆਛੀਜੈ॥ਵਰਤੁਤਪਨੁਕਰਿਮਨੁਨਹੀਭੀਜੈ॥
ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਅਵਰੁਨਪੂਜੈ॥੧॥ਗੁਰੁਸੇਵਿਮਨਾਹਰਿਜਨਸੰਗੁਕੀਜੈ
ਜਮੁਜੰਦਾਰੁਜੋਹਿਨਹੀਸਾਕੈ॥ਸਰਪਨਿਡਸਿਨਸਕੈਹਰਿਕਾਰਸੁਪੀਜੈ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਵਾਦੁਪੜੈਰਾਗੀਜਗੁਭੀਜੈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਖਿਆਜਨਮਿਮ
ਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਦੂਖੁਸਹੀਜੈ॥੨॥ਚਾੜਸਿਪਵਨੁਸਿੰਘਾਸਨੁਭੀਜੈ॥

ਨਉਲੀਕਰਮਖਟੁਕਰਮਕਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਾਸੁਲੀਜੈ॥
੩॥ਅੰਤਰਿਪੰਚਅਗਨਿਕਿਉਧੀਰਜੁਧੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਚੋਰੁਕਿਉਸਾਦੁਲ
ਹੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਕਾਇਆਗੜੁਲੀਜੈ॥੪॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਤੀਰਥ
ਭਰਮੀਜੈ॥ਮਨੁਨਹੀਸੂਚਾਕਿਆਸੋਚਕਰੀਜੈ॥ਕਿਰਤੁਪਇਆਦੋਸੁਕਾ
ਕਉਦੀਜੈ॥ਅੰਨੁਨਖਾਹਿਦੇਹੀਦੁਖੁਦੀਜੈ॥੫॥ਬਿਨੁਗੁਰਗਿਆਨਤ੍ਰਿਪ
ਤਿਨਹੀਥੀਜੈ॥ਮਨਮੁਖਜਨਮੈਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਛਿਸੰ
ਗਤਿਜਨਕੀਜੈ॥ਮਨੁਹਰਿਰਾਚੈਨਹੀਜਨਮਿਮਰੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਕਿ
ਆਕਰਮੁਕੀਜੈ॥੭॥ਊਂਦਰਦੂੰਦਰਪਾਸਿਧਰੀਜੈ॥ਧੁਰਕੀਸੇਵਾਰਾਮੁ
ਰਵੀਜੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਕੀਜੈ॥੮॥੫॥ਰਾਮਕਲੀਮਹ
ਲਾ੧ ਅੰਤਰਿਉਤਭੁਜੁਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਜੋਕਹੀਐਸੋਪ੍ਰਭਤੇਹੋਈ॥
ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸੋਈ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਅਵਰੁਨਕੋ
ਈ॥੧॥ਐਸਾਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਤਿਨਹੀਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਕੈਨਾਮਿਨਲਗੈਜਮਤੀਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਹੀਰਾ
ਨਿਰਮੋਲੁ॥ਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਅਮਰੁਅਤੋਲੁ॥ਜਿਹਵਾਸੂਚੀਸਾਚਾਬੋਲੁ॥
ਘਰਿਦਰਿਸਾਚਾਨਾਹੀਰੋਲੁ॥੨॥ਇਕਿਬਨਮਹਿਬੈਸਹਿਡੂਗਰਿਅਸ
ਥਾਨੁ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿਪਚਹਿਅਭਿਮਾਨੁ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਆਗਿਆਨਧਿ
ਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵਹਿਦਰਗਹਿਮਾਨੁ॥੩॥ਹਠੁਅਹੰਕਾਰੁਕਰੈਨਹੀਪਾਵੈ॥
ਪਾਠੁਪੜੈਲੇਲੋਕਸੁਣਾਵੈ॥ਤੀਰਥਿਭਰਮਸਿਬਿਆਧਿਨਜਾਵੈ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਕੈਸੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥੪॥ਜਤਨਕਰੈਬਿੰਦੁਕਿਵੈਨਰਹਾਈ॥ਮਨੂਆਡੋ
ਲੈਨਰਕੇਪਾਈ॥ਜਮਪੁਰਿਬਾਧੋਲਹੈਸਜਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜੀਉਜਲਿ
ਬਲਿਜਾਈ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਕੇਤੇਮੁਨਿਦੇਵਾ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਨਤ੍ਰਿਪਤਾ

ਵਹਿਭੇਵਾ॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਗਹਹਿਗੁਰਸੇਵਾ॥ਮਨਿਤਨਿਨਿਰਮਲੁਅਭਿਮਾਨੁਅ
ਭੇਵਾ॥੬॥ਕਰਮਿਮਿਲੈਪਾਵੈਸਚੁਨਾਉ॥ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਰਹਉਸੁਭਾਉ॥ਤੁ
ਮਤੇਉਪਜਿਓਭਗਤੀਭਾਉ॥ਜਪੁਜਾਪਉਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਉ॥੭॥ਹਉਮੈਗ
ਰਬੁਜਾਇਮਨੁਭੀਨੈ॥ਝੂਠਿਨਪਾਵਸਿਪਾਖੰਡਿਕੀਨੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦਨਹੀਘਰ
ਬਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰੁ॥੮॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧
ਜਿਉਆਇਆਤਿਉਜਾਵਹਿਬਉਰੇਜਿਉਜਨਮੇਤਿਉਮਰਣੁਭਇਆ॥
ਜਿਉਰਸਭੋਗਕੀਏਤੇਤਾਦੁਖੁਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਭਵਜਲਿਪਇਆ॥੧॥
ਤਨੁਧਨੁਦੇਖਤਗਰਬਿਗਇਆ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਸਿਉਹੇਤੁਵਧਾਇਹਿਕੀਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਰਹਿਭਰਮਿਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸੀਲੁਨਰਾਖਿਆ
ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਕਾਸਟੁਭਇਆ॥ਪੁੰਨੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁਨਸੰਜਮੁਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਬਿਨੁਬਾਦਿਜਇਆ॥੨॥ਲਾਲਚਿਲਾਗੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਓਆਵਤਜਾਵਤਜ
ਨਮੁਗਇਆ॥ਜਾਜਮੁਧਾਇਕੇਸਗਹਿਮਾਰੈਸੁਰਤਿਨਹੀਮੁਖਿਕਾਲਗਇਆ
॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਸਰਬਦਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸ
ਬਦਨਗਤਿਪਤਿਪਾਵਹਿਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਨਰਕਿਗਇਆ॥੪॥ਖਿਨਮਹਿਵੇ
ਸਕਰਹਿਨਟੂਆਜਿਉਮੋਹਪਾਪਮਹਿਗਲਤੁਗਇਆ॥ਇਤਉਤਮਾਇਆਦੇਖਿ
ਪਸਾਰੀਮੋਹਮਾਇਆਕੈਮਗਨੁਭਇਆ॥੫॥ਕਰਹਿਬਿਕਾਰਵਿਥਾਰਘਨੇਰੇਸੁ
ਰਤਿਸਬਦਬਿਨੁਭਰਮਿਪਇਆ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਲਾਗਾਗੁਰਮਤਿਲੇਵ
ਹੁਰੋਗੁਗਇਆ॥੬॥ਸੁਖਸੰਪਤਿਕਉਆਵਤਦੇਖੈਸਾਕਤਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ
ਭਇਆ॥ਜਿਸਕਾਇਹੁਤਨੁਧਨੁਸੋਫਿਰਿਲੇਵੈਅੰਤਰਿਸਹਸਾਦੂਖੁਪਇਆ॥
੭॥ਅੰਤਿਕਾਲਿਕਿਛੁਸਾਥਿਨਚਾਲੈਜੋਦੀਸੈਸਭੁਤਿਸਹਿਮਇਆ॥ਆਦਿਪੁ
ਰਖੁਅਪਰੰਪਰੁਸੋਪ੍ਰਭੁਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਪਾਰਿਪਇਆ॥੮॥ਮੂਏਕਉਰੋਵਹਿਕਿ

ਸਹਿਸੁਨਾਵਹਿਤਿਤੈਸਾਗਰਅਸਗਲਪਾਇਆ॥ਦੇਖਿਕੁਟੰਬੁਮਾਇਆਗ੍ਰਿਹਮੰ
ਧੁਸਾਕਤੁਜੰਜਾਲਿਪਰਾਲਿਪਾਇਆ॥੯॥ਜਾਆਇਤਾਤਿਨਹਿਪਠਾਇਚਾਲੇਤਿ
ਨੈਬੁਲਾਇਲਇਆ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਬਖਸਣਹਾਰੈਬਖਸਿ
ਲਇਆ॥੧੦॥ਜਿਨਿਏਹੁਚਾਖਿਆਰਾਮਰਸਾਇਣੁਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਖੋਜੁਭਇ
ਆ॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਬੁਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਇਆਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਰਣਿਪ
ਇਆ॥੧੧॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਗੁਰਮੁਖਿਸਮਕਰਿਜਾਣਾਹਰਖਸੋਗਤੇਬਿਰਕਤੁਭ
ਇਆ॥ਆਪੁਮਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪਾਏਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਲਇਆ॥੧੨॥
੭॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਦਖਣੀ॥ ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇ
ਆਸਾਚਸਬਦਿਰਸਿਲੀਣਾ॥੧॥ਮੇਰਾਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਦਾਰੰਗਿਲੀਣਾ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਰਹੈਏਕਲਿਵਲਾਗੀਸਾਚੇਦੇਖਿਪਤੀਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਹੈਗਗਨਪੁਰਿ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਸਮੈਸਰਿਅਨਹਤਸਬਦਿਰੰਗੀਣਾ॥੨॥ਸਤੁਬੰਧਿਕੁਪੀਨਭਰਿਪੁਰਿਲੀ
ਣਾਜਿਹਵਾਰੰਗਿਰਸੀਣਾ॥੩॥ਮਿਲੈਗੁਰਸਾਚੇਜਿਨਿਰਚੁਰਾਚੇਕਿਰਤੁਵੀਚਾਰਿ
ਪਤੀਣਾ॥੪॥ਏਕਮਹਿਸਰਬਸਰਬਮਹਿਏਕਾਏਹਸਤਿਗੁਰਿਦੇਖਿਦਿਖਾਈ॥੫॥
ਜਿਨਿਕੀਏਖੰਡਮੰਡਲਬ੍ਰਹਮੰਡਾਸੋਪ੍ਰਭੁਲਖਨੁਨਜਾਈ॥੬॥ਦੀਪਕਤੇਦੀਪਕ
ਪਰਗਾਸਿਆਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਦਿਖਾਈ॥੭॥ਸਚੈਤਖਤਿਸਚਮਹਲੀਬੈਠੇਨਿਰ
ਭਉਤਾੜੀਲਾਈ॥੮॥ਮੋਹਿਗਇਆਬੈਰਾਗੀਜੋਗੀਘਟਿਘਟਿਕਿੰਗੁਰੀਵਾ
ਈ॥੯॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਪ੍ਰਭੂਕੀਛੂਟੇਸਤਿਗੁਰਸਚੁਸਖਾਈ॥੧੦॥੮॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੧ ਅਉਹਠਿਹਸਤਮੜੀਘਰੁਛਾਇਆਧਰਨਿਗ
ਗਨਕਲਧਾਰੀ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੇਤੀਸਬਦਿਉਧਾਰੀਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮ
ਤਾਮਾਰਿਹਉਮੈਸੋਖੈਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਮਹਿਰਾਖੈਸਤਿ
ਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੩॥ਸਿੰਙੀਸੁਰਤਿਅਨਾਹਦਿਵਾਜੈਘਟਿਘਟਿਜੋਤਿ

ਮਾਰੀ॥੪॥ਪਰਪੰਚੁਬੇਣੁਤਹੀਮਨੁਰਾਖਿਆਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਪਰਜਾਰੀ॥੫॥ਪੰਚ
ਤਤੁਮਿਲਿਅਹਿਨਿਸਿਦੀਪਕੁਨਿਰਮਲਜੋਤਿਅਪਾਰੀ॥੬॥ਰਵਿਸਸਿਲਉਕੇ
ਇਹੁਤਨੁਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜੈਸਬਦੁਨਿਰਾਰੀ॥੭॥ਸਿਵਨਗਰੀਮਹਿਆਸਣੁਅਉਧੂ
ਅਲਖੁਅਗੰਮੁਅਪਾਰੀ॥੮॥ਕਾਇਆਨਗਰੀਇਹੁਮਨੁਰਾਜਾਪੰਚਵਸਹਿ
ਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਸਬਦਿਰਵੈਆਸਣਿਘਰਿਰਾਜਾਅਦਲੁਕਰੇਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੦॥
ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਕਹੇਕਹਿਬਪੁਰੇਜੀਵਤਮੂਆਮਨੁਮਾਰੀ॥੧੧॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁ
ਮਹੇਸਇਕਮੂਰਤਿਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰੀ॥੧੨॥ਕਾਇਆਸੋਧਿਤਰੈਭਵਸਾਗਰੁ
ਆਤਮਤਤੁਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਅੰਤਰਿਸਬਦੁ
ਰਵਿਆਗੁਣਕਾਰੀ॥੧੪॥ਆਪੇਮੇਲਿਲਏਗੁਣਦਾਤਾਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ
॥੧੫॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਚਉਥੈਵਰਤੈਏਹਾਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗ
ਸਬਦਿਆਤਮੁਚੀਨੈਹਿਰਦੈਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੧੭॥ਮਨੂਆਅਸਥਿਰੁਸਬਦੇ
ਰਾਤਾਏਹਾਕਰਣੀਸਾਰੀ॥੧੮॥ਬੇਦੁਬਾਦੁਨਪਾਖੰਡੁਅਉਧੂਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿ
ਬੀਚਾਰੀ॥੧੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੁਕਮਾਵੈਅਉਧੂਜਤੁਸਤੁਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥
੨੦॥ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਅਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਭਵਜਲੁਹੈਅਵਧੂਸਬਦਿਤਰੈਕੁਲਤਾਰੀ॥੨੨॥ਸਬਦਿਸੂਰਜੁਗਚਾਰੇਅ
ਉਧੂਬਾਣੀਭਗਤਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੩॥ਏਹੁਮਨੁਮਾਇਆਮੋਹਿਆਅਉਧੂਨਿ
ਕਸੈਸਬਦੁਵੀਚਾਰੀ॥੨੪॥ਆਪੇਬਖਸੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏਨਾਨਕਸਰਣਿਤੁਮਾਰੀ
੨੫॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਸਰਮੈਦੀਆਮੁੰਦ੍ਰਾਕੰਨਿ
ਪਾਇਜੋਗੀ॥ਖਿੰਥਾਕਰਿਤੂੰਦਇਆ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਬਿਭੂਤਿਲਾਇਜੋਗੀਤਾ
ਤੀਨਿਭਵਣਜਿਣਿਲਇਆ॥੧॥ਐਸੀਕਿੰਗੁਰੀਵਜਾਇਜੋਗੀ॥ਜਿਤੁਕਿੰਗੁ

ਰੀਅਨਹਦੁਵਾਜੈਹਰਿਸਿਉਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਤੁਕ
ਰਿਝੋਲੀਜੋਗੀਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੁਗਤਿਪਾਈ॥ਧਿਆਨਕਾਕਰਿਡੰਡਾਜੋਗੀਸਿੰਙੀਸੁ
ਰਤਿਵਜਾਈ॥੨॥ਮਨੁਦ੍ਰਿੜੁਕਰਿਆਸਣਿਬੈਸੁਜੋਗੀਤਾਂਤੇਰੀਕਲਪਨਾਜਾਈ॥
ਕਾਇਆਨਗਰੀਮਹਿਮੰਗਣਚੜਹਿਜੋਗੀਤਾਨਾਮੁਪਲੈਪਾਈ॥੩॥ਇਤੁਕਿੰ
ਗੁਰੀਧਿਆਨੁਨਲਾਗੈਜੋਗੀਨਾਸਚੁਪਲੈਪਾਇ॥ਇਤੁਕਿੰਗੁਰੀਸਾਂਤਿਨਆਵੈਜੋ
ਗੀਅਭਿਮਾਨੁਨਵਿਚਹੁਜਾਇ॥੪॥ਭਉਭਾਉਦੁਇਪਤਲਾਇਜੋਗੀਇਹੁਸਰੀ
ਰੁਕਰਿਡੰਡੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਤਾਂਤੰਤੀਵਾਜੈਇਨਬਿਧਿਤ੍ਰਿਸਨਾਖੰਡੀ॥੫॥ਹੁ
ਕਮੁਬੁਝੈਸੋਜੋਗੀਕਹੀਐਏਕਸਸਿਉਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਸਾਤੂਟੈਨਿਰਮਲੁਹੋ
ਵੈਜੋਗਜੁਗਤਿਇਵਪਾਏ॥੬॥ਨਦਰੀਆਵਦਾਸਭੁਕਿਛੁਬਿਨਸੈਹਰਿਸੇਤੀ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਤੇਰੀਭਾਵਨੀਲਾਗੈਤਾਇਹਸੋਝੀਪਾਇ॥੭॥ਏਹੁ
ਜੋਗੁਨਹੋਵੈਜੋਗੀਜਿਕੁਟੰਬੁਛੋਡਿਪਰਭਵਣੁਕਰਹਿ॥ਗ੍ਰਿਹਸਰੀਰਮਹਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਪਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਹਹਿ॥੮॥ਇਹੁਜਗਤੁਮਿ
ਟੀਕਾਪੁਤਲਾਜੋਗੀਇਸੁਮਹਿਰੋਗੁਵਡਾਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਇਆ॥ਅਨੇਕਜਤਨਭੇ
ਖਕਰੈਜੋਗੀਰੋਗੁਨਜਾਇਗਵਾਇਆ॥੯॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਉਖਧੁਹੈਜੋਗੀ
ਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਈਬੂਝੈਜੋਗਜੁਗਤਿਸੋਪਾਏ॥੧੦॥ਜੋ
ਗੈਕਾਮਾਰਗੁਬਿਖਮੁਹੈਜੋਗੀਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੈਸੋਪਾਏ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋ
ਵੇਖੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥੧੧॥ਵਿਣੁਵਜਾਈਕਿੰਗੁਰੀਵਾਜੈਜੋਗੀਸਾਕਿੰਗੁ
ਰੀਵਜਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮੁਕਤਿਹੋਵਹਿਜੋਗੀਸਾਚੇਰਹਹਿਸਮਾਇ॥੧੨॥੧॥
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਭਗਤਿਖਜਾਨਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਿਬੁਝਾ
ਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਚਿਰਹਹੁਸਦਾਸਹਜੁ
ਸੁਖੁਉਪਜੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਵਿਚਹੁਜਾਈ॥੨॥ਆਪੁਛੋਡਿਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀਮਮ

ਤਾਸਬਦਿਜਲਾਈ॥੩॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੈਤਿਸਤੇਬਿਨਸੈਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ॥
੪॥ਸਦਾਹਜੂਰਿਦੂਰਿਨਹਦੇਖਹੁਰਚਨਾਜਿਨਿਰਚਾਈ॥੫॥ਸਚਾਸਬਦੁਰਵੈ
ਘਟਅੰਤਰਿਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰਮੋਲਕੁ
ਵਡੈਭਾਗਿਪਾਇਆਜਾਈ॥੭॥ਭਰਮਿਨਭੂਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹੁਮਨੁਰਾ
ਖਹੁਇਕਠਾਈ॥੮॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭਭੂਲੀਫਿਰਦੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਈ॥
੯॥ਜੋਗੀਜੁਗਤਿਗਵਾਈਹੰਢੈਪਾਖੰਡਿਜੋਗੁਨਪਾਈ॥੧੦॥ਸਿਵਨਗਰੀਮ
ਹਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਸਬਦੀਜੋਗੁਪਾਈ॥੧੧॥ਧਾਤੁਰਬਾਜੀਸਬਦਿਨਿਵਾਰੈ
ਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਈ॥੧੨॥ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਰਵਰੁਹੈਸੰਤਹੁਇਸਨਾਨੁਕਰੇਲਿਵ
ਲਾਈ॥੧੩॥ਨਾਮਿਇਸਨਾਨੁਕਰਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਸਬਦੇਮੈਲੁਗਵਾਈ॥
੧੪॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਅਚੇਤਨਾਮੁਚੇਤਹਿਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਨਸਿਜਾਈ॥੧੫॥ਬ੍ਰਹ
ਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਮੂਰਤਿਤ੍ਰਿਗੁਣਿਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੬॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਛੂਟੈਚਉਥੈਪਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੭॥ਪੰਡਿਤਪੜਹਿਪੜਿਵਾਦੁਵਖਾ
ਣਹਿਤਿੰਨਾਬੂਝਨਪਾਈ॥੧੮॥ਬਿਖਿਆਮਾਤੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏਉਪਦੇਸੁਕਹ
ਹਿਕਿਸੁਭਾਈ॥੧੯॥ਭਗਤਜਨਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਜੁਗਿਜੁਗਿਰਹੀਸਮਾਈ॥
੨੦॥ਬਾਣੀਲਾਗੈਸੋਗਤਿਪਾਏਸਬਦੇਸਚਿਸਮਾਈ॥੨੧॥ਕਾਇਆਨਗਰੀ
ਸਬਦੇਖੋਜੇਨਾਮੁਨਵੰਨਿਧਿਪਾਈ॥੨੨॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ
ਬਿਨੁਰਸਨਾਉਸਤਤਿਕਰਾਈ॥੨੩॥ਲੋਇਣਦੇਖਿਰਹੇਬਿਸਮਾਦੀਚਿਤੁਅ
ਦਿਸਟਿਲਗਾਈ॥੨੪॥ਅਦਿਸਟੁਸਦਾਰਹੈਨਿਰਾਲਮੁਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥
੨੫॥ਹਉਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਆਪਣਾਜਿਨਿਸਾਚੀਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੨੬॥
ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਵਹੁਗਤਿਪਤਿਪਾਈ॥੨੭॥੨॥੧੧॥ ਰਾਮਕ
ਲੀਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਕੀਪੂਜਾਦੁਲੰਭਹੈਸੰਤਹੁਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਈ॥੧॥ਸੰਤ

ਹੁਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਈ॥ਨਾਮੋਪੂਜਕਰਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਬਿਨੁਸਭੁਕਿਛੁ
ਮੈਲਾਸੰਤਹੁਕਿਆਹਉਪੂਜਚੜਾਈ॥੨॥ਹਰਿਸਾਚੇਭਾਵੈਸਾਪੂਜਾਹੋਵੈਭਾ
ਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੩॥ਪੂਜਾਕਰੈਸਭੁਲੋਕੁਸੰਤਹੁਮਨਮੁਖਿਥਾਇਨਪਾਈ॥੪
ਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸੰਤਹੁਏਹਪੂਜਾਥਾਇਪਾਈ॥੫॥ਪਵਿਤਪਾਵਨ
ਸੇਜਨਸਾਚੇਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਹੋਰਪੂਜਨਹੋਵੀਭਰਮਿ
ਭੁਲੀਲੋਕਾਈ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਪਛਾਣੈਸੰਤਹੁਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੮
ਆਪੇਨਿਰਮਲੁਪੂਜਕਰਾਏਗੁਰਸਬਦੀਥਾਇਪਾਈ॥੯॥ਪੂਜਾਕਰਹਿਪਰੁ
ਬਿਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਦੂਜੈਭਾਇਮਲੁਲਾਈ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਪੂਜਾਜਾ
ਣੈਭਾਣਾਮਨਿਵਸਾਈ॥੧੧॥ਭਾਣੈਤੇਸਭਿਸੁਖਪਾਵੈਸੰਤਹੁਅੰਤੇਨਾਮੁਸਖਾਈ
੧੨॥ਅਪਣਾਆਪੁਨਪਛਾਣਹਿਸੰਤਹੁਕੂੜਿਕਰਹਿਵਡਿਆਈ॥੧੩॥ਪਾਖੰ
ਡਿਕੀਨੈਜਮੁਨਹੀਛੋਡੈਲੈਜਾਸੀਪਤਿਗਵਾਈ॥੧੪॥ਜਿਨਅੰਤਰਿਸਬਦੁਆ
ਪੁਪਛਾਣਹਿਗਤਿਮਿਤਿਤਿਨਹੀਪਾਈ॥੧੫॥ਏਹੁਮਨੂਆਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲ
ਗਾਵੈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੧੬॥ਸੁਣਿਸੁਣਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਖਾਣਹਿਸਤ
ਸੰਗਤਿਮੇਲਾਈ॥੧੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਆਪੁਗਵਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਸੋਭਾਪਾ
ਈ॥੧੮॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਚੁਵਖਾਣੈਸਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥੧੯॥ਭੈਭੰਜਨੁ
ਅਤਿਪਾਪਨਿਖੰਜਨੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅੰਤਿਸਖਾਈ॥੨੦॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿ
ਵਰਤੈਨਾਨਕਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੨੧॥੩॥੧੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੩
ਹਮਕੁਚਲਕੁਚੀਲਅਤਿਅਭਿਮਾਨੀਮਿਲਿਸਬਦੇਮੈਲੁਉਤਾਰੀ॥੧॥ਸੰਤ
ਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਨਿਸਤਰੀ॥ਸਚਾਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਕਰਤੈਆਪਿ
ਸਵਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਸਪਰਸੇਫਿਰਿਪਾਰਸੁਹੋਏਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਇਕਿਭੇਖਕਰਹਿਫਿਰਹਿਅਭਿਮਾਨੀਤਿਨਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ

॥੩॥ਇਕਿਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਰਾਮਨਾਮੁਉਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ਅ
ਨਦਿਨੁਰਾਤੇਸਹਜੇਮਾਤੇਸਹਜੇਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੫॥ਭੈਬਿਨੁਭਗਤਿਨਹੋਈਕਬ
ਹੀਭੈਭਾਇਭਗਤਿਸਵਾਰੀ॥੬॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆਗਿਆ
ਨਿਤਤਿਬੀਚਾਰੀ॥੭॥ਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਬਖਸਿਭੰਡਾਰੀ॥੮॥
ਤਿਸਕਿਆਗੁਣਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਹਉਗਾਵਾਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੯॥ਹਰਿ
ਜੀਉਜਪੀਹਰਿਜੀਉਸਲਾਹੀਵਿਚਹੁਆਪੁਨਿਵਾਰੀ॥੧੦॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰ
ਤੇਪਾਇਆਅਖੁਟਸਚੇਭੰਡਾਰੀ॥੧੧॥ਅਪਣਿਆਭਗਤਾਨੋਆਪੇਤੁਠਾਅਪ
ਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕਲਧਾਰੀ॥੧੨॥ਤਿਨਸਾਚੇਨਾਮਕੀਸਦਾਭੁਖਲਾਗੀਗਾਵਨਿ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੧੩॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਕਿਛੁਹੈਤਿਸਕਾਆਖਣੁਬਿਖਮੁਬੀਚਾ
ਰੀ॥੧੪॥ਸਬਦਿਲਗੇਸੇਈਜਨਨਿਸਤਰੇਭਉਜਲੁਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧੫॥ਬਿਨੁ
ਹਰਿਸਾਚੇਕੋਪਾਰਿਨਪਾਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੧੬॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਈ
ਪਾਇਆਮਿਲਿਹਰਿਸਬਦਿਸਵਾਰੀ॥੧੭॥ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੇਰਾਤੀਸਾਚੈ
ਨਾਇਪਿਆਰੀ॥੧੮॥ਕਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤਿਰਹੀਭਰਪੂਰੇਪਾਈਐਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰੀ॥੧੯॥ਜੋਪ੍ਰਭੁਖੋਜਹਿਸੇਈਪਾਵਹਿਹੋਰਿਫੂਟਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦੀ
ਬਿਨਸਹਿਸੇਵਕਸੇਵਹਿਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੧॥ਸੋਜੋਗੀਤਤੁਗਿਆਨੁ
ਬੀਚਾਰੇਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥੨੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਤਿਨੈਪਛਾਤਾਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੁਮਾਰੀ॥੨੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਹਿਮਾਇਆਲਾਗੇਡੂਬਿਮੂਏਅਹੰਕਾਰੀ
੨੪॥ਜਿਚਰੁਅੰਦਰਿਸਾਸੁਤਿਚਰੁਸੇਵਾਕੀਚੈਜਾਇਮਿਲੀਐਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥
੨੫॥ਅਨਦਿਨੁਜਾਗਤਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਪਨੇਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥੨੬॥
ਤਨੁਮਨੁਵਾਰੀਵਾਰਿਘੁਮਾਈਅਪਨੇਗੁਰਵਿਟਹੁਬਲਿਹਾਰੀ॥੨੭॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਬਿਨਸਿਜਾਇਗਾਉਬਰੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੮॥ਆਪਿਜਗਾਏਸੇਈ

ਜੋਗੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੨੯॥ਨਾਨਕਸੋਈਮੂਏਜਿਨਨਾਮੁਨਚੇਤਿਆ
ਭਗਤਜੀਵੈਵੀਚਾਰੀ॥੩੦॥੪॥੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩
ਨਾਮੁਖਜਾਨਾਗੁਰਤੇਪਾਇਆਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥ਏਕੁਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਪੂਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਬਾਈ॥੨॥ਜੋਕਿਛੁਕਰ
ਣਾਸੋਕਰਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਈ॥੩॥ਆਪੇਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ
ਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਈ॥੪॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਤਾਸੁਖੁਪਾਵਹੁਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲਿ
ਮਿਲਾਈ॥੫॥ਆਪਣਾਆਪੁਆਪਿਉਪਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈ॥੬॥
ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਆਪੇਤਿਸਨੋਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥੭॥ਇਕਿਦਾਤੇਇਕਿਮੰਗ
ਤੇਕੀਤੇਆਪੇਭਗਤਿਕਰਾਈ॥੮॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਏਕੋਜਾਤਾਸਚੇਰਹੇਸਮਾ
ਈ॥੯॥ਆਪਿਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾਆਪੇਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੦॥ਆਪੇਦੁ
ਖੁਸੁਖੁਪਾਏਅੰਤਰਿਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥੧੧॥ਵਡਾਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ
ਨਿਗੁਰੀਅੰਧਫਿਰੈਲੋਕਾਈ॥੧੨॥ਜਿਨੀਚਾਖਿਆਤਿਨਾਸਾਦੁਆਇਆਸਤਿਗੁ
ਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ਇਕਨਾਨਾਵਹੁਆਪਿਭੁਲਾਏਇਕਨਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁ
ਝਾਈ॥੧੪॥ਸਦਾਸਦਾਸਾਲਾਹਿਹੁਸੰਤਹੁਤਿਸਦੀਵਡੀਵਡਿਆਈ॥੧੫॥ਤਿ
ਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਰਾਜਾਕਰਿਤਪਾਵਸੁਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੬॥ਨਿਆਉਤਿ
ਸੈਕਾਹੈਸਦਸਾਚਾਵਿਰਲੇਹੁਕਮੁਮਨਾਈ॥੧੭॥ਤਿਸਨੋਪ੍ਰਾਣੀਸਦਾਧਿਆਵ
ਹੁਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਬਣਤਬਣਾਈ॥੧੮॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੈਸੋਜਨੁਸੀਝੈਜਿਸੁ
ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਈ॥੧੯॥ਸਚਾਆਪਿਸਦਾਹੈਸਾਚਾਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਣਾਈ॥
੨੦॥ਨਾਨਕਸੁਣਿਵੇਖਿਰਹਿਆਵਿਸਮਾਦੁਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬਥਾਈ॥੨੧
॥੫॥੧੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ੫

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਕਿਨਹੀਕੀਆਪਰਵਿਰਤਿਪਸਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਕੀ
ਆਪੂਜਾਬਿਸਥਾਰਾ॥ਕਿਨਹੀਨਿਵਲਭੁਇਅੰਗਮਸਾਧੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹ
ਰਿਆਰਾਧੇ॥ਤੇਰਾਭਰੋਸਾਪਿਆਰੇ॥ਆਨਨਜਾਨਾਵੇਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਨਹੀਗ੍ਰਿ
ਹੁਤਜਿਵਣਖੰਡਿਪਾਇਆ॥ਕਿਨਹੀਮੋਨਿਅਉਧੂਤੁਸਦਾਇਆ॥ਕੋਈਕਹਤ
ਉਅਨੰਨਿਭਗਉਤੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਓਟਲੀਤੀ॥੨॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਹ
ਉਤੀਰਥਵਾਸੀ॥ਕੋਈਅੰਨੁਤਜਿਭਇਆਉਦਾਸੀ॥ਕਿਨਹੀਭਵਨੁਸਭਧਰਤੀ
ਕਰਿਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਦਰਿਪਰਿਆ॥੩॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਮੈਕੁਲਹਿ
ਵਡਿਆਈ॥ਕਿਨਹੀਕਹਿਆਬਾਹਬਹੁਭਾਈ॥ਕੋਈਕਹੈਮੈਧਨਹਿਪਸਾਰਾ॥
ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰਾ॥੪॥ਕਿਨਹੀਘੂਘਰਨਿਰਤਿਕਰਾਈ॥ਕਿਨਹੂਵ
ਰਤਨੇਮਮਾਲਾਪਾਈ॥ਕਿਨਹੀਤਿਲਕੁਗੋਪੀਚੰਦਨਲਾਇਆ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿ
ਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੫॥ਕਿਨਹੀਸਿਧਬਹੁਚੇਟਕਲਾਏ॥ਕਿਨਹੀਭੇਖਬਹੁ
ਥਾਟਬਨਾਏ॥ਕਿਨਹੀਤੰਤਮੰਤਬਹੁਖੇਵਾ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸੇਵਾ॥੬॥
ਕੋਈਚਤੁਰੁਕਹਾਵੈਪੰਡਿਤ॥ਕੋਖਟੁਕਰਮਸਹਿਤਸਿਉਮੰਡਿਤ॥ਕੋਈਕਰੈਆ
ਚਾਰੁਸੁਕਰਣੀ॥ਮੋਹਿਦੀਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਸਰਣੀ॥੭॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗ
ਸੋਧੇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਇਹੁਮਨੁਨਪ੍ਰਬੋਧੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਸਾਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥
ਬੂਝੀਤ੍ਰਿਸਨਮਹਾਸੀਤਲਾਇਆ॥੮॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਇਸੁਪਾਨੀਤੇਜਿਨਿਤੂਘਰਿਆ॥ਮਾਟੀਕਾਲੇਦੇਹੁਰਾਕਰਿਆ॥ਉਕਤਿਜੋਤਿਲੈ
ਸੁਰਤਿਪਰੀਖਿਆ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਤੂਰਾਖਿਆ॥੧॥ਰਾਖਨਹਾਰੁਸਮ੍ਹਾ
ਰਿਜਨਾ॥ਸਗਲੇਛੋਡਿਬੀਚਾਰਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਧੁਬਾਪਮਹ
ਤਾਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਭ੍ਰਾਤਪੁਤਹਾਰੀ॥ਜਿਨਿਦੀਏਤੁਧੁਬਨਿਤਾਅਰੁਮੀਤਾ॥ਤਿ
ਸੁਠਾਕੁਰਕਉਰਖਿਲੇਹੁਚੀਤਾ॥੨॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਧੁਪਵਨੁਅਮੋਲਾ॥ਜਿਨਿ

ਦੀਆਤੁਧੁਪੁਨੀਤੁਨਿਰਮੋਲਾ॥ਜਿਨਿਦੀਆਤੁਧੁਪਾਵਕੁਬਲਨਾ॥ਤਿਸੁ
ਠਾਕੁਰਕੀਰਹੁਮਨਸਰਨਾ॥੨॥ਛਤੀਹਅੰਮ੍ਰਿਤਜਿਨਿਭੋਜਨਦੀਏ॥ਅੰ
ਤਰਿਥਾਨਠਹਰਾਵਨਕਉਕੀਏ॥ਬਸੁਧਾਦੀਓਬਰਤਨਿਬਲਨਾ॥ਤਿਸੁਠਾਕੁ
ਰਕੇਚਿਤਿਰਖੁਚਰਨਾ॥੩॥ਪੇਖਨਕਉਨੇਤ੍ਰਸੁਨਨਕਉਕਰਨਾ॥ਹਸਤਕ
ਮਾਵਨਬਾਸਨਰਸਨਾ॥ਚਰਨਚਲਨਕਉਸਿਰੁਕੀਨੋਮੇਰਾ॥ਮਨਤਿਸੁਠਾ
ਕੁਰਕੇਪੂਜਹੁਪੈਰਾ॥੪॥ਅਪਵਿਤ੍ਰਪਵਿਤ੍ਰੁਜਿਨਿਤੂਕਰਿਆ॥ਸਗਲ
ਜੋਨਿਮਹਿਤੂਸਿਰਿਧਰਿਆ॥ਅਬਤੂਸੀਝੁਭਾਵੈਨਹੀਸੀਝੈ॥ਕਾਰਜੁਸਵ
ਰੈਮਨਪ੍ਰਭੁਧਿਆਈਜੈ॥੫॥ਈਹਾਊਹਾਏਕੈਓਹੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖੀਐ
ਤਤਤਤੋਹੀ॥ਤਿਸੁਸੇਵਤਮਨਿਆਲਸੁਕਰੈ॥ਜਿਸੁਵਿਸਰਿਐਇਕ
ਨਿਮਖਨਸਰੈ॥੬॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ॥ਨਾਕਿਛੁਸੇਵਾਨਾਕਰ
ਮਾਰੇ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਵਡਭਾਗੀਮਿਲਿਆ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸੰਗਿਪਾਥਰਤ
ਰਿਆ॥੭॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰੰਗਰਸਰੂ
ਪ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਮਾਇਬਾਪਪੂਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਰਾਜਮਿਲਖਵਾਪਾ
ਰਾ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਨਾਮਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਚਨਾਸਾਚੁਬਨੀ॥ਸਭਕਾ
ਏਕੁਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਬੇਦਅਰੁਬਾਦਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈ
ਰਸਨਾਸਾਦਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਲਪਟਿਸੰਗਿਨਾਰੀ॥ਸੰਤਰਚੇਕੇਵਲਨਾ
ਮਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਖੇਲਤਜੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਅਮਲੀ
ਹੂਆ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਪਰਦਰਬਚੋਰਾਏ॥ਹਰਿਜਨਬਿਹਾਵੈਨਾਮਧਿ
ਆਏ॥੩॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੋਗਤਪਪੂਜਾ॥ਕਾਹੂਰੋਗਸੋਗਭਰਮੀਜਾ॥
ਕਾਹੂਪਵਨਧਾਰਜਾਤਬਿਹਾਏ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਕੀਰਤਨੁਗਾਏ॥੪॥ਕਾ
ਹੂਬਿਹਾਵੈਦਿਨੁਰੈਨੁਚਾਲਤ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਪਿੜੁਮਾਲਤ॥ਕਾਹੂ

ਬਿਹਾਵੈਬਾਲਪੜਾਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤ॥੫॥ਕਾਹੂ
ਬਿਹਾਵੈਨਟਨਾਟਿਕਨਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਜੀਆਇਹਹਿਰਤੇ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾ
ਵੈਰਾਜਮਹਿਡਰਤੇ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਜਸੁਕਰਤੇ॥੬॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈ
ਮਤਾਮਸੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੇਵਾਜਰੂਰਤਿ॥ਕਾਹੂਬਿਹਾਵੈਸੋਧਤਜੀ
ਵਤ॥ਸੰਤਬਿਹਾਵੈਹਰਿਰਸੁਪੀਵਤ॥੭॥ਜਿਤੁਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲ
ਗਾਨਾ॥ਨਾਕੋਮੂੜੁਨਹੀਕੋਸਿਆਨਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਤਾਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਉ॥੮॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਦਾਵਾ
ਅਗਨਿਰਹੇਹਰਿਬੂਟ॥ਮਾਤਗਰਭਸੰਕਟਤੇਛੂਟ॥ਜਾਕਾਨਾਮੁਸਿਮਰਤਭ
ਉਜਾਇ॥ਤੈਸੇਸੰਤਜਨਾਰਾਖੈਹਰਿਰਾਇ॥੧॥ਐਸੇਰਾਖਨਹਾਰਦਇਆਲਾ॥
ਜਤਕਤਦੇਖਉਤੁਮਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਲੁਪੀਵਤਜਿਉਤਿਖਾਮਿ
ਟੰਤ॥ਧਨਬਿਗਸੈਗ੍ਰਿਹਿਆਵਤਕੰਤ॥ਲੋਭੀਕਾਧਨੁਪ੍ਰਾਣਅਧਾਰੁ॥ਤਿ
ਉਹਰਿਜਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮਪਿਆਰੁ॥੨॥ਕਿਰਸਾਨੀਜਿਉਰਾਖੈਰਖਵਾ
ਲਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਦਇਆਜਿਉਬਾਲਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਖਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲਿ
ਜਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਰਾਖੈਕੰਠਿਲਾਇ॥੩॥ਜਿਉਅੰਧੁਲੇਪੇਖਤਹੋ
ਇਅਨੰਦ॥ਗੂੰਗਾਬਕਤਗਾਵੈਬਹੁਛੰਦ॥ਪਿੰਗੁਲਪਰਬਤਪਰਤੇਪਾ
ਰਿ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਗਲਉਧਾਰਿ॥੪॥ਜਿਉਪਾਵਕਸੰਗਿਸੀਤਕੋਨਾ
ਸ॥ਐਸੇਪ੍ਰਾਛਤਸੰਤਸੰਗਿਬਿਨਾਸ॥ਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾਪਰਊਜਲ
ਹੋਤ॥ਨਾਮਜਪਤਸਭੁਭ੍ਰਮੁਭਉਖੋਤ॥੫॥ਜਿਉਚਕਵੀਸੂਰਜਕੀਆ
ਸ॥ਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਕੀਪਿਆਸ॥ਜਿਉਕੁਰੰਕਨਾਦਕਰਨਸਮਾਨੇ॥
ਤਿਉਹਰਿਨਾਮਹਰਿਜਨਮਨਹਿਸੁਖਾਨੇ॥੬॥ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਲਾਗੀਪ੍ਰੀ
ਤਿ॥ਦਇਆਲਭਏਤਾਆਏਚੀਤਿ॥ਦਇਆਧਾਰੀਤਿਨਿਧਾਰਣਹਾਰ॥

ਬੰਧਨਤੇਹੋਈਛੁਟਕਾਰਾ॥੩॥ਸਭਥਾਨਦੇਖੈਨੈਣਅਲੋਇ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਭ੍ਰਮਭੈਛੂਟੇਗੁਰਪਰਸਾਦ॥ਨਾਨਕਪੇਖਿਓਸਭੁਬਿ
ਸਮਾਦ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਪੇਖੀਅ
ਹਿਪ੍ਰਭਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਨਾ॥੧॥ਇਹੁਮਨੁਹਰਿਕੈਨਾਮਿਉਧਾਰਨਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਦਾਕੁਦਰਤਿਸਭਿਕਰਤੇਕੇਕਾਰਨਾ॥੨॥ਕਾ
ਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਝੂਠੁਨਿੰਦਾਸਾਧੂਸੰਗਿਬਿਦਾਰਨਾ॥੩॥ਨਾਮੁਜਪਤਮਨੁਨਿਰ
ਮਲਹੋਵੈਸੂਖੇਸੂਖਿਗੁਦਾਰਨਾ॥੪॥ਭਗਤਿਸਰਣਿਜੋਆਵੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਈ
ਹਾਊਹਾਨਹਾਰਨਾ॥੫॥ਸੂਖਦੂਖਇਸੁਮਨਕੀਬਿਰਥਾਤੁਮਹੀਆਗੈਸਾ
ਰਨਾ॥੬॥ਤੂਦਾਤਾਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਪਨਕੀਆਪਾਲਨਾ॥੭॥ਅਨਿਕਬਾਰ
ਕੋਟਿਜਨਊਪਰਿਨਾਨਕੁਵੰਞੈਵਾਰਨਾ॥੮॥੫॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਹਰਿਸਿਉਦੇਇਮਿਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰਾ
ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਸੁਖਦਾਈ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅੰਤੇਹੋਇਸਖਾ
ਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਦੂਖਕਾਡੇਰਾਭੰਨਾਸੰਤਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੨॥
ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਵੰਞਾਈ॥੩॥ਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈ॥੪॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਚਰਨ
ਕਮਲਦ੍ਰਿੜਾਏਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੫॥ਅੰਧਕੂਪਬਿਖਿਆਤੇਕਾ
ਢਿਓਸਾਚਸਬਦਿਬਣਿਆਈ॥੬॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾਚੂਕਾਬਾਹੁ
ੜਿਕਤਹੁਨਧਾਈ॥੭॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਰਾਤਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਤ੍ਰਿ
ਪਤਾਈ॥੮॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਕੀਰਤਨੁਗਾਇਆਨਿਹਚਲਵਸਿਆ
ਜਾਈ॥੯॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਪੂਰੀਮਤਿਦੀਨੀਹਰਿਬਿਨੁਆਨਨਭਾਈ॥੧੦॥ਨਾ

ਮੁਨਿਧਾਨੁਪਾਇਆਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਨਰਕਿਨਜਾਈ॥੧੧॥ਘਾਲਸਿਆਣਪਉਕ
ਤਿਨਮੇਰੀਪੂਰੈਗੁਰਿਕਮਾਈ॥੧੨॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਸੁਚਿਹੈਸੋਈਆਪੇਕਰੇਕਰਾ
ਈ॥੧੩॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਮਹਾਬਿਖਿਆਮਹਿਗੁਰਿਸਾਚੈਲਾਇਤਰਾਈ॥੧੪॥ਅਪ
ਣੇਜੀਅਤੈਆਪਿਸਮਾਲੇਆਪਿਲੀਏਲੜਿਲਾਈ॥੧੫॥ਸਾਚਧਰਮਕਾਬੇੜਾ
ਬਾਂਧਿਆਭਵਜਲੁਪਾਰਿਪਵਾਈ॥੧੬॥ਬੇਸੁਮਾਰਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਨਾਨਕਬਲਿ
ਬਲਿਜਾਈ॥੧੭॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੰਭਉਕਲਿਅੰਧਕਾਰਦੀਪਾਈ॥
੧੮॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਜੀਅਨਕਾਦਾਤਾਦੇਖਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈ॥੧੯॥ਏਕੰਕਾਰੁ
ਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਭਉਸਭਜਲਥਲਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥੨੦॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਭਗਤਾ
ਕਉਦੀਨਾਹਰਿਨਾਨਕੁਜਾਚੈਮਾਈ॥੨੧॥੧॥੬॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਸਲੋਕੁ॥ ਸਿਖਹੁਸਬਦੁਪਿਆਰਿਹੋਜਨਮਮਰਨਕੀਟੇਕ॥ਮੁਖਊਜ
ਲਸਦਾਸੁਖੀਨਾਨਕਸਿਮਰਤਏਕ॥੧॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਪਿਆਰੇਹਰਿਪ੍ਰੇਮਭ
ਗਤਿਬਣਿਆਈਸੰਤਹੁ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਪਨਿਬਾਹੀਸੰਤਹੁ॥ਹਰਿਨਾਮੁਲਾਹਾ
ਦਾਸਕਉਦੀਆਸਗਲੀਤ੍ਰਿਸਨਉਲਾਹੀਸੰਤਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਲਾ
ਲੁਇਕੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਮਤਿਕਹਨੁਨਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੨॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉ
ਲਾਗੋਧਿਆਨਾਸਾਚੈਦਰਸਿਸਮਾਈਸੰਤਹੁ॥੩॥ਗੁਣਗਾਵਤਗਾਵਤਭਏਨਿ
ਹਾਲਾਹਰਿਸਿਮਰਤਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਈਸੰਤਹੁ॥੪॥ਆਤਮਰਾਮੁਰਵਿਆਸਭਅੰ
ਤਰਿਕਤਆਵੈਕਤਜਾਈਸੰਤਹੁ॥੫॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਹੈਭੀਹੋਸੀਸਭਜੀਆ
ਕਾਸੁਖਦਾਈਸੰਤਹੁ॥੬॥ਆਪਿਬੇਅੰਤੁਅੰਤੁਨਹੀਪਾਈਐਪੂਰਿਰਹਿਆਸ
ਭਠਾਈਸੰਤਹੁ॥੭॥ਮੀਤਸਾਜਨਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸੁਤਹਰਿਨਾਨਕਬਾਪੁਮੇਰੀਮਾਈ
ਸੰਤਹੁ॥੮॥੨॥ ੧ਓ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫ ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਿਰਾਮਨਾਮੁਚਿ
ਤਾਰੀ॥ਘੂਮਨਘੇਰਿਮਹਾਅਤਿਬਿਖੜੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥

ਗਾਵਉਤਾਅੰਤਰਿਸੁਖੁਮਾਬਾਤਗਿਸੁਖਾਤਗਿਜੇਪਿਮਲਨਭਏਦੁਸਟਾਰੀ॥੧॥ਜਿਸਕੈ
ਲਾਗੈਤਿਨਹਿਨਿਵਾਰੈਪ੍ਰਭਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੨॥ਉਧਰੇਸੰਤਪਰੇਹ
ਰਿਸਰਣੀਪਾਰਿਬਿਨਸੈਮਮਤਾਅਹੰਕਾਰੀ॥੩॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਏਹੁਫਲੁਪਾਇਆ
ਇਕੁਕੇਵਲੁਨਾਮੁਅਧਾਰੀ॥੪॥ਨਕੋਈਸੂਰੁਨਕੋਈਹੀਣਾਸਭਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀ॥
੫॥ਤੂੰਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਰਵਿਆਏਕੁਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਕੀਮਤਿਕਉਣੁਕ
ਰੇਤੇਰੀਕਰਤੇਪ੍ਰਭਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੀ॥੭॥ਨਾਮਦਾਨੁਨਾਨਕਵਡਿਆਈਤੇਰਿਆਸੰ
ਤਜਨਾਰੇਣਾਰੀ॥੮॥੩॥੮॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮ: ੧ ॥੯॥ ਮ: ੩ ॥ ੫
ਮ: ੫ ॥੮॥ ੨੨॥ਜੋੜੁ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੩ ਅਨੰਦੁ॥ ਅਨੰਦੁਭ
ਇਆਮੇਰੀਮਾਏਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤਪਾਇਆਸਹਜਸੇਤੀਮਨਿ
ਵਜੀਆਵਾਧਾਈਆ॥ਰਾਗਰਤਨਪਰਵਾਰਪਰੀਆਸਬਦਗਾਵਣਆਈਆ॥
ਸਬਦੋਤਗਾਵਹੁਹਰੀਕੇਰਾਮਨਿਜਿਨੀਵਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਅਨੰਦੁਹੋਆ
ਸਤਿਗੁਰੂਮੈਪਾਇਆ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂੰਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥ਹਰਿਨਾਲਿ
ਰਹੁਤੂੰਮੰਨਿਮੇਰੇਦੂਖਸਭਿਵਿਸਾਰਣਾ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਓਹੁਕਰੇਤੇਰਾਕਾਰਜਸਭਿਸ
ਵਾਰਣਾ॥ਸਭਨਾਗਲਾਸਮਰਥੁਸੁਆਮੀਸੋਕਿਉਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਮੰਨਮੇਰੇਸਦਾਰਹੁਹਰਿਨਾਲੇ॥੨॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਾਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥ਘਰਿਤ
ਤੇਰੈਸਭੁਕਿਛੁਹੈਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਵਏ॥ਸਦਾਸਿਫਤਿਸਲਾਹਤੇਰੀਨਾਮੁਮਨਿ
ਵਸਾਵਏ॥ਨਾਮੁਜਿਨਕੈਮਨਿਵਸਿਆਵਾਜੇਸਬਦਘਨੇਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਚੇ
ਸਾਹਿਬਕਿਆਨਾਹੀਘਰਿਤੇਰੈ॥੩॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥ਸਾਚੁਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
ਮੇਰਾਭੁਖਾਸਭਿਗਵਾਈਆ॥ਕਰਿਸਾਂਤਿਸੁਖਮਨਆਇਵਸਿਆਇਛਾਸਭਿ
ਪੁਜਾਈਆ॥ਸਦਾਕੁਰਬਾਣੁਕੀਤਾਗੁਰੂਵਿਟਹੁਜਿਸਦੀਆਏਹਿਵਡਿਆਈਆ॥

ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸਬਦਿਧਰਹੁਪਿਆਰੋ॥ਸਾਚਾਨਾਮੁਮੇਰਾਆਧਾਰੋ॥੪॥
ਵਾਜੇਪੰਚਸਬਦਤਿਤੁਘਰਿਸਭਾਗੈ॥ਘਰਿਸਭਾਗੈਸਬਦਵਾਜੇਕਲਾਜਿਤੁ
ਘਰਿਧਾਰੀਆ॥ਪੰਚਦੂਤਤੁਧੁਵਸਿਕੀਤੇਕਾਲੁਕੰਟਕੁਮਾਰਿਆ॥ਧੁਰਿਕਰਮਿ
ਪਾਇਆਤੁਧੁਜਿਨਕਉਸਿਨਾਮਿਹਰਿਕੈਲਾਗੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਤਹਸੁਖੁਹੋਆਤਿ
ਤੁਘਰਿਅਨਹਦਵਾਜੇ॥੫॥ਸਾਚੀਲਿਵੈਬਿਨੁਦੇਹਨਿਮਾਣੀ॥ਦੇਹਨਿਮਾਣੀ
ਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥ਤੁਧੁਬਾਝੁਸਮਰਥਕੋਇਨਾਹੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿ
ਬਨਵਾਰੀਆ॥ਏਸਨਉਹੋਰੁਥਾਉਨਾਹੀਸਬਦਿਲਾਗਿਸਵਾਰੀਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਲਿਵੈਬਾਝਹੁਕਿਆਕਰੇਵੇਚਾਰੀਆ॥੬॥ਆਨੰਦੁਆਨੰਦੁਸਭੁਕੋਕਹੈਆਨੰ
ਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥ਜਾਣਿਆਆਨੰਦੁਸਦਾਗੁਰਤੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪਿਆਰਿਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਲਵਿਖਕਟੇਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਿਆ॥ਅੰਦਰਹੁਜਿਨਕਾਮੋ
ਹੁਤੁਟਾਤਿਨਕਾਸਬਦੁਸਚੈਸਵਾਰਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਏਹੁਅਨੰਦੁਹੈਆਨੰਦੁਗੁ
ਰੂਤੇਜਾਣਿਆ॥੭॥ਬਾਬਾਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈ॥ਪਾਵੈਤਸੋਜਨੁਦੇਹਿ
ਜਿਸਨੋਹੋਰਿਕਿਆਕਰਹਿਵੇਚਾਰਿਆ॥ਇਕਿਭਰਮਿਭੂਲੇਫਿਰਹਿਦਹਦਿਸਿਇ
ਕਿਨਾਮਿਲਾਗਿਸਵਾਰਿਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮਨੁਭਇਆਨਿਰਮਲੁਜਿਨਾਭਾ
ਣਾਭਾਵਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਵਏ॥੮॥ਆਵਹੁਸੰ
ਤਪਿਆਰਿਹੋਅਕਥਕੀਕਰਹਕਹਾਣੀ॥ਕਰਹਕਹਾਣੀਅਕਥਕੇਰੀਕਿਤੁਦੁਆਰੈ
ਪਾਈਐ॥ਤਨੁਮਨੁਧਨੁਸਭੁਸਉਪਿਗੁਰਕਉਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਪਾਈਐ॥ਹੁਕ
ਮੁਮੰਨਿਹੁਗੁਰੂਕੇਰਾਗਾਵਹੁਸਚੀਬਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਕਥਿਹੁਅ
ਕਥਕਹਾਣੀ॥੯॥ਏਮਨਚੰਚਲਾਚਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਚਤੁਰਾਈਨਪਾ
ਇਆਕਿਨੈਤੂਸੁਣਿਮੰਨਮੇਰਿਆ॥ਏਹਮਾਇਆਮੋਹਣੀਜਿਨਿਏਤੁਭਰਮਿਭੁ
ਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਤਮੋਹਣੀਤਿਨੈਕੀਤੀਜਿਨਿਠਗਉਲੀਪਾਈਆ॥ਕੁਰਬਾਣੁ

ਤ

ਕੀਤਾਤਿਸੈਵਿਟਹੁਜਿਨਿਮੋਹੁਮੀਠਾਲਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਚੰਚਲਚ
ਤੁਰਾਈਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥੧੦॥ਏਮਨਪਿਆਰਿਆਤੂਸਦਾਸਚੁਸਮਾਲੇ॥ਏਹੁ
ਕੁਟੰਬੁਤੂਜਿਦੇਖਦਾਚਲੈਨਾਹੀਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਸਾਥਿਤੇਰੈਚਲੈਨਾਹੀਤਿਸੁਨਾਲਿਕਿ
ਉਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਐਸਾਕੰਮੁਮੂਲੇਨਕੀਚੈਜਿਤੁਅੰਤਿਪਛੋਤਾਈਐ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੂਕਾਉਪਦੇਸੁਸੁਣਿਤੂਹੋਵੈਤੇਰੈਨਾਲੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਮਨਪਿਆਰੇਤੂਸਦਾਸ
ਚੁਸਮਾਲੇ॥੧੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਾਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਅੰਤੋਨਪਾਇਆ
ਕਿਨੈਤੇਰਾਆਪਣਾਆਪੁਤੂਜਾਣਹੇ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਖੇਲੁਤੇਰਾਕਿਆਕੋਆ
ਖਿਵਖਾਣਏ॥ਆਖਹਿਤਦੇਖਹਿਸਭੁਤੂਹੈਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਤੂਸਦਾਅਗੰਮੁਹੈਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੧੨॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਖੋਜਦੇਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥ਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੀਸ
ਚਾਮਨਿਵਸਾਇਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤੁਧੁਉਪਾਇਆਇਕਿਵੇਖਿਪਰਸਣਿਆਇ
ਆ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਚੂਕਾਸਤਿਗੁਰੂਭਲਾਭਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਸਨੋ
ਆਪਿਤੁਠਾਤਿਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੧੩॥ਭਗਤਾਕੀਚਾਲਨਿਰਾਲੀ॥
ਚਾਲਾਨਿਰਾਲੀਭਗਤਾਹੇਰੀਬਿਖਮਮਾਰਗਿਚਲਣਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਅਹੰਕਾਰੁਤ
ਜਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬਹੁਤੁਨਾਹੀਬੋਲਣਾ॥ਖੰਨਿਅਹੁਤਿਖੀਵਾਲਹੁਨਿਕੀਏਤੁਮਾਰਗਿ
ਜਾਣਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਿਨੀਆਪੁਤਜਿਆਹਰਿਵਾਸਨਾਸਮਾਣੀ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਚਾਲਭਗਤਾਜੁਗਹੁਜੁਗੁਨਿਰਾਲੀ॥੧੪॥ਜਿਵਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵਚਲਹਸੁ
ਆਮੀਹੋਰਕਿਆਜਾਣਾਗੁਣਤੇਰੇ॥ਜਿਵਤੂਚਲਾਇਹਿਤਿਵੈਚਲਹਜਿਨਾਮਾ
ਰਗਿਪਾਵਹੇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਨਨਾਮਿਲਾਇਹਿਸਿਹਰਿਹਰਿਸਦਾਧਿਆਵ
ਹੇ॥ਜਿਸਨੋਕਥਾਸੁਣਾਇਹਿਆਪਣੀਸਿਗੁਰਦੁਆਰੈਸੁਖੁਪਾਵਹੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁ
ਸਚੇਸਾਹਿਬਜਿਵਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹੇ॥੧੫॥ਏਹੁਸੋਹਿਲਾਸਬਦੁਸੁਹਾਵ

ਸਬਦੋਸੁਹਾਵਾਸਦਾਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ॥ਏਹੁਤਿਨਕੈਮੰਨਿਵ
ਸਿਆਜਿਨਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆਆਇਆ॥ਇਕਿਫਿਰਹਿਘਨੇਰੇਕਰਹਿਗਲਾਗਲੀ
ਕਿਨੈਨਪਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸਬਦੁਸੋਹਿਲਾਸਤਿਗੁਰੂਸੁਣਾਇਆ॥੧੬॥
ਪਵਿਤੁਹੋਏਸੇਜਨਾਜਿਨੀਹਰਿਧਿਆਇਆ॥ਹਰਿਧਿਆਇਆਪਵਿਤੁਹੋਏ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆ॥ਪਵਿਤੁਮਾਤਾਪਿਤਾਕੁਟੰਬਸਹਿਤਸਿਉਪਵਿ
ਤੁਸੰਗਤਿਸਬਾਈਆ॥ਕਹਦੇਪਵਿਤੁਸੁਣਦੇਪਵਿਤੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਮੰਨਿਵ
ਸਾਇਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੇਪਵਿਤੁਜਿਨੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਆ॥੧੭॥
ਕਰਮੀਸਹਜੁਨਊਪਜੈਵਿਣੁਸਹਜੈਸਹਸਾਨਜਾਇ॥ਨਹਜਾਇਸਹਸਾਕਿਤੈਸੰ
ਜਮਿਰਹੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਸਹਸੈਜੀਉਮਲੀਣੁਹੈਕਿਤੁਸੰਜਮਿਧੋਤਾਜਾਏ॥ਮੰਨੁ
ਧੋਵਹੁਸਬਦਿਲਾਗਹੁਹਰਿਸਿਉਰਹਹੁਚਿਤੁਲਾਇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੁਸਹਸਾਇਵਜਾਇ॥੧੮॥ਜੀਅਹੁਮੈਲੇਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥
ਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਤਮੈਲੇਤਿਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥ਏਹਤਿਸਨਾ
ਵਡਾਰੋਗੁਲਗਾਮਰਣੁਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿਆ॥ਵੇਦਾਮਹਿਨਾਮੁਉਤਮੁਸੋਸੁਣਹਿ
ਨਾਹੀਫਿਰਹਿਜਿਉਬੇਤਾਲਿਆ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਸਚੁਤਜਿਆਕੂੜੇਲਾਗੇਤਿ
ਨੀਜਨਮੁਜੂਐਹਾਰਿਆ॥੧੯॥ਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਬਾਹਰਹੁਨਿਰਮਲ॥ਬਾਹਰ
ਹੁਤਨਿਰਮਲਜੀਅਹੁਨਿਰਮਲਸਤਿਗੁਰਤੇਕਰਣੀਕਮਾਣੀ॥ਕੂੜ੍ਹਕੀਸੋਇ
ਪਹੁਚੈਨਾਹੀਮਨਸਾਸਚਿਸਮਾਣੀ॥ਜਨਮੁਰਤਨੁਜਿਨੀਖਟਿਆਭਲੇਸੇਵਣ
ਜਾਰੇ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਜਿਨਮੰਨੁਨਿਰਮਲੁਸਦਾਰਹਹਿਗੁਰਨਾਲੇ॥੨੦॥ਜੇਕੋਸਿਖੁਗੁ
ਰੂਸੇਤੀਸਨਮੁਖੁਹੋਵੈ॥ਹੋਵੈਤਸਨਮੁਖੁਸਿਖੁਕੋਈਜੀਅਹੁਰਹੈਗੁਰੂਨਾਲੇ॥
ਗੁਰਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਧਿਆਏਅੰਤਰਆਤਮੈਸਮਾਲੇ॥ਆਪੁਛਡਿਸਦਾ
ਰਹੈਪਰਣੈਗੁਰਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣੈਕੋਏ॥ਕਹੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਸੰਤਹੁਸੋਸਿਖੁ

ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਈ ॥੨੧॥ ਜੇ ਕੋ ਗੁਰ ਤੇ ਵੇਮੁਖੁ ਹੋਵੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ॥ ਪਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਰ ਥੈ ਕੋਈ ਪੁਛਹੁ ਬਿਬੇਕੀਆ ਜਾਏ ॥ ਅਨੇਕ ਜੂਨੀ ਭਰਮਿ ਆਵੈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਫਿਰਿ ਮੁਕਤਿ ਪਾਏ ਲਾਗਿ ਚਰਣੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਏ ॥੨੨॥ ਆਵਹੁ ਸਿਖ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ ਪਿਆਰਿਹੋ ਗਾਵਹੁ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤ ਗਾਵਹੁ ਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਬਾਣੀਆ ਸਿਰਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਹਿਰਦੈ ਤਿਨਾ ਸਮਾਣੀ ॥ ਪੀਵਹੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਜਪਿਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹੁ ਏਹ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੩॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਿਨਾ ਹੋਰ ਕਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ ॥ ਬਾਣੀ ਤ ਕਚੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹਦੇ ਕਚੇ ਸੁਣਦੇ ਕਚੇ ਕਚੀ ਆਖਿ ਵਖਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਰਸਨਾ ਕਹਿਆ ਕਛੂ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਚਿਤੁ ਜਿਨ ਕਾ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਾਇਆ ਬੋਲਨਿ ਪਏ ਰਵਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਹੋਰ ਕਚੀ ਬਾਣੀ ॥੨੪॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਹੀਰੇ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਜਿਤੁ ਮੰਨੁ ਲਾਗਾ ਏਹੁ ਹੋਆ ਸਮਾਉ ॥ ਸਬਦ ਸੇਤੀ ਮਨੁ ਮਿਲਿਆ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ਭਾਉ ॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਆਪੇ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਬੁਝਾਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਬਦੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਹੀਰਾ ਜਿਤੁ ਜੜਾਉ ॥੨੫॥ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਆਪਿ ਉਪਾਇ ਕੈ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤਾਏ ਆਪਿ ਵੇਖੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਏ ॥ ਤੋੜੇ ਬੰਧਨ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਕਰੇ ਸੋ ਹੋਵੈ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਆਪਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝਾਏ ॥੨੬॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੁੰਨ ਪਾਪ ਬੀਚਾਰਦੇ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ਗੁਰੂ ਬਾਝਹੁ ਤਤੈ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਤਿਹੀ ਗੁਣੀ ਸੰਸਾਰੁ ਭ੍ਰਮਿ ਸੁਤਾ ਸੁਤਿਆ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕਿ

ਰਪਾ ਤੇ ਸੇ ਜਨ ਜਾਗੇ ਜਿਨਾ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਜਾਗਤ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੨੭॥ ਮਾਤ ਕੇ ਉਦਰ ਮਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੇ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਮਨਹੁ ਕਿਉ ਵਿਸਾਰੀਐ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਜਿ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਆਹਾਰੁ ਪਹੁਚਾਵਏ ॥ ਓਸ ਨੋ ਕਿਹੁ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੀ ਜਿਸ ਨਉ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਲਾਵਏ ॥ ਆਪਣੀ ਲਿਵ ਆਪੇ ਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀਐ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਵਡੁ ਦਾਤਾ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥੨੮॥ ਜੈਸੀ ਅਗਨਿ ਉਦਰ ਮਹਿ ਤੈਸੀ ਬਾਹਰਿ ਮਾਇਆ ॥ ਮਾਇਆ ਅਗਨਿ ਸਭ ਇਕੋ ਜੇਹੀ ਕਰਤੈ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜੰਮਿਆ ਪਰਵਾਰਿ ਭਲਾ ਭਾਇਆ ॥ ਲਿਵ ਛੁੜਕੀ ਲਗੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਮਾਇਆ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਆ ॥ ਏਹ ਮਾਇਆ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਵਿਸਰੈ ਮੋਹੁ ਉਪਜੈ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜਿਨਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤਿਨੀ ਵਿਚੇ ਮਾਇਆ ਪਾਇਆ ॥੨੯॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਮੁਲਿ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਕਿਸੈ ਵਿਟਹੁ ਰਹੇ ਲੋਕ ਵਿਲਲਾਇ ॥ ਐਸਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਿਸ ਨੋ ਸਿਰੁ ਸਉਪੀਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਜੀਉ ਤਿਸੁ ਮਿਲਿ ਰਹੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਅਮੁਲਕੁ ਹੈ ਭਾਗ ਤਿਨਾ ਕੇ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੩੦॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਵਣਜਾਰਾ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਰਾਸਿ ਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਤ ਜਪਿਹੁ ਜੀਅਹੁ ਲਾਹਾ ਖਟਿਹੁ ਦਿਹਾੜੀ ॥ ਏਹੁ ਧਨੁ ਤਿਨਾ ਮਿਲਿਆ ਜਿਨ ਹਰਿ ਆਪੇ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਮਨੁ ਹੋਆ ਵਣਜਾਰਾ ॥੩੧॥ ਏ ਰਸਨਾ ਤੂ ਅਨ ਰਸਿ ਰਾਚਿ ਰਹੀ ਤੇਰੀ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ॥ ਪਿਆਸ ਨ ਜਾਇ ਹੋਰਤੁ ਕਿਤੈ ਜਿਚਰੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇ ਪਲੈ ਪੀਐ ਹਰਿ ਰਸੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਲਾਗੈ ਆਇ ॥ ਏਹੁ

ਹਰਿ ਗੁਣ ਕਰਮੀ ਪਾਈਐ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਜਿਸੁ ਆਇ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿਆ
ਸ ਸਬਦੀ ਸਹਜਾ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੩੨॥ ਏ ਸਰੀਰ ਮੇਰਿਆ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮ
ਹਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਾ ਤੂ ਜਗ
ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਮਾਤਾ ਆਪੇ ਪਿਤਾ ਜਿਨਿ ਜੀਉ ਉਪਾਇ ਜਗਤੁ ਦਿ
ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਤਾ ਚਲਤੁ ਹੋਆ ਚਲਤੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥
ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਾ ਮੂਲੁ ਰਚਿਆ ਜੋਤਿ ਰਖੀ ਤਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥੩੩॥
ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭ ਆਗਮੁ ਸੁਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਉ ਸਖੀ ਗ੍ਰਿਹੁ ਮੰ
ਦਰੁ ਬਣਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗਾਉ ਮੰਗਲੁ ਨਿਤ ਸਖੀਏ ਸੋਗੁ ਦੂਖੁ ਨ ਵਿਆਪਏ ॥ ਗੁਰ
ਚਰਨ ਲਾਗੇ ਦਿਨ ਸਭਾਗੇ ਆਪਣਾ ਪਿਰੁ ਜਾਪਏ ॥ ਅਨਹਤ ਬਾਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਜਾਣੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭੋਗੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭੁ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਕਰਣ ਕਾਰ
ਣ ਜੋਗੋ ॥੩੪॥ ਏ ਸਰੀਰਾ ਮੇਰਿਆ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇ ਕੈ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਕਰਮ ਕ
ਮਾਇਆ ॥ ਕਿ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ ਤੁਧੁ ਸਰੀਰਾ ਜਾ ਤੂ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਤੇਰਾ ਰਚਨੁ ਰਚਿਆ ਸੋ ਹਰਿ ਮਨਿ ਨ ਵਸਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਵਸਿਆ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਪਰਵਾਣੁ ਹੋਆ
ਜਿਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥੩੫॥ ਏ ਨੇਤ੍ਰਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਹਰਿ ਤੁਮ ਮਹਿ
ਜੋਤਿ ਧਰੀ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ ਕੋਈ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੇਖਹੁ
ਕੋਈ ਨਦਰੀ ਹਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਏਹੁ ਵਿਸੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤੁਮ ਦੇਖਦੇ ਏਹੁ ਹਰਿ ਕਾ ਰੂਪੁ
ਹੈ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੁਝਿਆ ਜਾ ਵੇਖਾ ਹਰਿ ਇਕੁ ਹੈ
ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਏਹਿ ਨੇਤ੍ਰ ਅੰਧ ਸੇ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਦਿ
ਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਹੋਈ ॥੩੬॥ ਏ ਸ੍ਰਵਣਹੁ ਮੇਰਿਹੋ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸੁ
ਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ਸਰੀਰਿ ਲਾਏ ਸੁਣਹੁ ਸਤਿ ਬਾਣੀ ॥ ਜਿਤੁ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਆ

ਰਸਨਾ ਰਸਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਚੁ ਅਲਖ ਵਿਡਾਣੀ ਤਾ ਕੀ ਗਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥ ਕਹੈ ਨਾ
ਨਕੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਹੁ ਪਵਿਤ੍ਰ ਹੋਵਹੁ ਸਾਚੈ ਸੁਨਣੈ ਨੋ ਪਠਾਏ ॥੩੭॥ ਹਰਿ ਜੀ
ਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥ ਵਜਾਇਆ ਵਾਜਾ ਪਉਣ
ਨਉ ਦੁਆਰੇ ਪਰਗਟੁ ਕੀਏ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰਦੁਆਰੈ ਲਾਇ ਭਾਵਨੀ
ਇਕਨਾ ਦਸਵਾ ਦੁਆਰੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਤਹ ਅਨੇਕ ਰੂਪ ਨਾਉ ਨਉ ਨਿਧਿ ਤਿਸ ਦਾ
ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਈ ਪਾਇਆ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪਿਆਰੈ ਜੀਉ ਗੁਫਾ ਅੰਦਰਿ ਰਖਿ ਕੈ
ਵਾਜਾ ਪਵਣੁ ਵਜਾਇਆ ॥੩੮॥ ਏਹੁ ਸਾਚਾ ਸੋਹਿਲਾ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੁ ॥ ਗਾਵ
ਹੁ ਤ ਸੋਹਿਲਾ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਜਿਥੈ ਸਦਾ ਸਚੁ ਧਿਆਵਹੋ ॥ ਸਚੋ ਧਿਆਵਹਿ ਜਾ ਤੁਧੁ
ਭਾਵਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨਾ ਬੁਝਾਵਹੋ ॥ ਇਹੁ ਸਚੁ ਸਭਨਾ ਕਾ ਖਸਮੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਬਖਸੈ
ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਵਹੋ ॥ ਕਹੈ ਨਾਨਕੁ ਸਚੁ ਸੋਹਿਲਾ ਸਚੈ ਘਰਿ ਗਾਵਹੋ ॥੩੯॥ ਅਨਦੁ
ਸੁਣਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰੇ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਉਤਰੇ
ਸਗਲ ਵਿਸੂਰੇ ॥ ਦੂਖ ਰੋਗ ਸੰਤਾਪ ਉਤਰੇ ਸੁਣੀ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਸਾਜਨ ਭਏ ਸ
ਰਸੇ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੀ ॥ ਸੁਣਤੇ ਪੁਨੀਤ ਕਹਤੇ ਪਵਿਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥
ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਚਰਣ ਲਾਗੇ ਵਾਜੇ ਅਨਹਦ ਤੂਰੇ ॥੪੦॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਕਲੀ ਸਦੁ ॥

ਜਗਿ ਦਾਤਾ ਸੋਇ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਤਿਹੁ ਲੋਇ ਜੀਉ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਮਾਵਏ
ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ਜੀਉ ॥ ਅਵਰੋ ਨ ਜਾਣਹਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਕੈ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵ
ਹੋ ॥ ਪਰਸਾਦਿ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਅੰਗਦ ਪਰਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵਹੋ ॥ ਆਇਆ ਹਕਾਰਾ
ਚਲਣਵਾਰਾ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਮਾਇਆ ॥ ਜਗਿ ਅਮਰੁ ਅਟਲੁ ਅਤੋਲੁ ਠਾਕੁ
ਰੁ ਭਗਤਿ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਗੁਰੁ ਜਾਵੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ
ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਰੇ ਹਰਿ ਪਹਿ ਬੇਨਤੀ ਮੇਰੀ ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥

ਪੈਜ ਰਖਹੁ ਹਰਿ ਜਨਹ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਅੰਤਿ ਚਲਦਿਆ ਹੋਇ ਬੇਲੀ ਜਮਦੂਤ ਕਾਲੁ ਨਿਖੰਜਨੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀ ਬੇਨਤੀ ਪਾਈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਾਇਆ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਹੈ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮੇਰੇ ਸਿਖ ਸੁਣਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈਹੋ ਮੇਰੈ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਆਉ ਮੈ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਗੁਰ ਭਾਇਆ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਭਗਤੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੋਈ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣਾ ਭਾਵਏ ॥ ਆਨੰਦ ਅਨਹਦ ਵਜਹਿ ਵਾਜੇ ਹਰਿ ਆਪਿ ਗਲਿ ਮੇਲਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਪੁਤ ਭਾਈ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰਾ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕਰਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ਜੀਉ ॥ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਪਰਵਾਣਾ ਫਿਰੈ ਨਾਹੀ ਗੁਰੁ ਜਾਇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਬਹਿ ਪਰਵਾਰੁ ਸਦਾਇਆ ॥ ਮਤ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੋਈ ਰੋਵਸੀ ਸੋ ਮੈ ਮੂਲਿ ਨ ਭਾਇਆ ॥ ਮਿਤੁ ਪੈਝੈ ਮਿਤੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਸੁ ਮਿਤ ਕੀ ਪੈਜ ਭਾਵਏ ॥ ਤੁਸੀ ਵੀਚਾਰਿ ਦੇਖਹੁ ਪੁਤ ਭਾਈ ਹਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੈਨਾਵਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਰਤਖਿ ਹੋਦੈ ਬਹਿ ਰਾਜੁ ਆਪਿ ਟਿਕਾਇਆ ॥ ਸਭਿ ਸਿਖ ਬੰਧਪ ਪੁਤ ਭਾਈ ਰਾਮਦਾਸ ਪੈਰੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਅੰਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਮੈ ਪਿਛੈ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਿਅਹੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਕੇਸੋ ਗੋਪਾਲ ਪੰਡਿਤ ਸਦਿਅਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁਣੀਐ ਬੇਬਾਣੁ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਗੁਰ ਭਾਵਏ ॥ ਪਿੰਡੁ ਪਤਲਿ ਕਿਰਿਆ ਦੀਵਾ ਫੁਲ ਹਰਿ ਸਰਿ ਪਾਵਏ ॥ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਲਿਆ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ਜੀਉ ॥ ਰਾਮਦਾਸ ਸੋਢੀ ਤਿਲਕੁ ਦੀਆ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਨੀਸਾਣੁ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਜਿ ਬੋਲਿਆ ਗੁਰਸਿਖਾ ਮੰਨਿ ਲਈ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਮੋਹਰੀ ਪੁਤੁ ਸਨਮੁਖੁ ਹੋਇਆ ਰਾਮਦਾਸੈ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥ ਸਭ ਪਵੈ ਪੈਰੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇਰੀ ਜਿਥੈ ਗੁਰੂ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ॥ ਕੋਈ ਕਰਿ ਬਖੀਲੀ ਨਿਵੈ ਨਾਹੀ ਫਿਰਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਆਣਿ ਨਿਵਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ

ਹਿ ਭਾਣਾ ਦੀਈ ਵਡਿਆਈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਲੇਖੁ ਰਜਾਇ ਜੀਉ ॥ ਕਹੈ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਣਹੁ ਸੰਤਹੁ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਪੈਰੀ ਪਾਇ ਜੀਉ ॥੬॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫

ਛੰਤ ॥ ਸਾਜਨੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ਨਿਕਟਿ ਖਲੋਇਅੜਾ ਮੇਰਾ ਸਾਜਨੜਾ ॥ ਜਾਨੀਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ਨੈਣ ਅਲੋਇਅੜਾ ਹਰਿ ਜਾਨੀਅੜਾ ॥ ਨੈਣ ਅਲੋਇਆ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸੋਇਆ ਅਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਿਅ ਗੂੜਾ ॥ ਨਾਲਿ ਹੋਵੰਦਾ ਲਹਿ ਨ ਸਕੰਦਾ ਸੁਆਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂੜਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਹੋਛੀ ਬਾਤਾ ਮਿਲਣੁ ਨ ਜਾਈ ਭਰਮ ਧੜਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਨਾਹੀ ਸੂਝੈ ਹਰਿ ਸਾਜਨੁ ਸਭ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਖੜਾ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ਪ੍ਰਾਣ ਅਧਾਰਾ ਮੇਰੇ ਗੋਬਿੰਦਾ ॥ ਕਿਰਪਾਲਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾਲਾ ॥ ਦਾਨ ਦਾਤਾਰਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਘਟ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਸੋਹਨਿਆ ॥ ਇਕ ਦਾਸੀ ਧਾਰੀ ਸਬਲ ਪਸਾਰੀ ਜੀਅ ਜੰਤ ਲੈ ਮੋਹਨਿਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਰਾਖੈ ਸੋ ਸਚੁ ਭਾਖੈ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਭਾਣਾ ਤਿਸ ਹੀ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਪਿਆਰਾ ॥੨॥ ਮਾਣੋ ਪ੍ਰਭ ਮਾਣੋ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਜਾਣੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਣੋ ਸੁਆਮੀ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੋ ॥ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣਾ ਸਦ ਪਰਧਾਨਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮਾ ॥ ਚਾਖਿ ਅਘਾਣੇ ਸਾਰਿਗਪਾਣੇ ਜਿਨ ਕੈ ਭਾਗ ਮਥਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ ਤਿਨਹਿ ਧਿਆਇਆ ਸਗਲ ਤਿਸੈ ਕਾ ਮਾਣੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਥਿਰੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੀ ਸਚੁ ਤਿਸੈ ਦੀਬਾਣੋ ॥੩॥ ਮੰਗਲਾ ਹਰਿ ਮੰਗਲਾ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੁਣੀਐ ਮੰਗਲਾ ॥ ਸੋਹਿਲੜਾ ਪ੍ਰਭ ਸੋਹਿਲੜਾ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀਐ ਸੋਹਿਲੜਾ ॥ ਅਨਹਦ ਵਾਜੇ ਸਬਦ ਅਗਾਜੇ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਿਸਹਿ ਵਧਾਈ ॥ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਐ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਈ ॥ ਚੂਕੀ ਪਿਆਸਾ ਪੂਰਨ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੁ ਨਿਰਗੁਨੀਐ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਘਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕੈ ਨਿਤ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਸੁਨੀਐ ॥

੪॥੧॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਮਨਾ ਖਿਨੁ ਨ ਵਿਸਾਰੀਐ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮਾ ਰਾਮ ਰਮਾ ਕੰਠਿ ਉਰ ਧਾਰੀਐ ॥ ਉਰ ਧਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਪੂਰਨੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰੰਜਨੋ ॥ ਭੈ ਦੂਰਿ ਕਰਤਾ ਪਾਪ ਹਰਤਾ ਦੁਸਹ ਦੁਖ ਭਵ ਖੰਡਨੋ ॥ ਜਗਦੀਸ ਈਸ ਗੁੋਪਾਲ ਮਾਧੋ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਵੀਚਾਰੀਐ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਚਿਤਾਰੀਐ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਆਧਾਰੁ ਜਨ ਕਾ ਆਸਰਾ ॥ ਮਾਲੁ ਮਿਲਖ ਭੰਡਾਰ ਨਾਮੁ ਅਨੰਤ ਧਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰ ਨਿਧਾਨੁ ਜਿਨ ਕੈ ਰਸ ਭੋਗ ਏਕ ਨਰਾਇਣਾ ॥ ਰਸ ਰੂਪ ਰੰਗ ਅਨੰਤ ਬੀਠਲ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਇਣਾ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਣਾ ਨਾਮ ਪੁਨਹਚਰਣਾ ਨਾਮੁ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਹਰਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਰਾਸਿ ਜਨ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲਹ ਆਸਰਾ ॥੨॥ ਗੁਣ ਬੇਅੰਤ ਸੁਆਮੀ ਤੇਰੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣਈ ॥ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਦਇਆਲ ਸੁਣਿ ਭਗਤ ਵਖਾਣਈ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੁਝੁ ਧਿਆਵਹਿ ਪੁਰਖਪਤਿ ਪਰਮੇਸਰਾ ॥ ਸਰਬ ਜਾਚਿਕ ਏਕੁ ਦਾਤਾ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਜਗਦੀਸਰਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਤੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸੋਈ ਜਿਸਹਿ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਮਾਨਈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਹੁ ਕਿਰਪਾ ਸੋਇ ਤੁਝਹਿ ਪਛਾਨਈ ॥੩॥ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਣ ਅਨਾਥੁ ਸਰਣੀ ਆਇਆ ॥ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਗੁਰਦੇਵ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਆ ਕੁਸਲੁ ਥੀਆ ਸਰਬ ਇਛਾ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਜਲਨੇ ਬੁਝਾਈ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ਮਿਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥ ਆਨੰਦ ਹਰਖ ਸਹਜ ਸਾਚੇ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੪॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਣ ਝੁਣੋ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਗਾਈਐ ਸੰਤਨ ਕੈ ॥ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਗੁਰ ਮੰਤਨ ਕੈ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਲੀਜੈ ਅਮਿਉ ਪੀ

ਜੈ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਅਰਾਧੀਐ ॥ ਜੋਗ ਦਾਨ ਅਨੇਕ ਕਿਰਿਆ ਲਗਿ ਚਰਣ ਕਮਲਹ ਸਾਧੀਐ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਦਇਆਲ ਮੋਹਨ ਦੂਖ ਸਗਲੇ ਪਰਹਰੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਤਰੈ ਸਾਗਰੁ ਧਿਆਇ ਸੁਆਮੀ ਨਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣੁ ਭਗਤ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਪਾਏ ਸੂਖ ਘਨੇਰੇ ਰਾਮ ॥ ਸੁਖ ਨਿਧਾਨੁ ਮਿਲਿਆ ਦੂਖ ਹਰਿਆ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਲਾਗਾ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਾ ਭਾਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਏਕੁ ਚਿਤਵੈ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਗਾਵੈ ਹਰਿ ਏਕੁ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਆਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਮਿਲਿ ਰਹੀਐ ਪ੍ਰਭ ਸਾਧ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੂ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧੋ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਗੁਨੀਐ ਰਾਮ ॥ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਣਿ ਦਾਤਾ ਸਗਲ ਦੋਖ ਨਿਵਾਰਣੋ ॥ ਮੋਹ ਸੋਗ ਵਿਕਾਰ ਬਿਖੜੇ ਜਪਤ ਨਾਮ ਉਧਾਰਣੋ ॥ ਸਭਿ ਜੀਅ ਤੇਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਭ ਰੇਣ ਥੀਵਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮਇਆ ਕੀਜੈ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਪਿ ਜੀਵਾ ॥੩॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਭਗਤ ਜਨਾ ਅਪਣੀ ਚਰਣੀ ਲਾਏ ਰਾਮ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਹ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਏ ਰਾਮ ॥ ਧਿਆਇ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਤਰੇ ਭਵਜਲ ਰਹੇ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਕਲਿਆਣ ਕੀਰਤਨੁ ਪ੍ਰਭ ਲਗਾ ਮੀਠਾ ਭਾਣਾ ॥ ਸਭ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਆਸ ਪੂਰੀ ਮਿਲੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੇ ਫਿਰਿ ਨਾਹੀ ਦੂਖ ਵਿਸੂਰਿਆ ॥੪॥੩॥ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਲੋਕੁ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਰਣਾਗਤੀ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਗੁਣ ਗਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧੀਐ ਬਿਪਤਿ ਨਿਵਾਰਣ ਰਾਮੁ ॥

੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਭਬਿਪਤਨਿਵਾਰਣੋਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇਜੀ
ਉ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਸਿਮਰੀਐਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਸੋਇਜੀਉ॥
ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਇਕਨਿਮਖਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ॥
ਗੁਰਚਰਣਲਾਗੇਦਿਨਸਭਾਗੇਸਰਬਗੁਣਜਗਦੀਸਰੈ॥ਕਰਿਸੇਵਸੇ
ਵਕਦਿਨਸੁਰੈਣੀਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਹੋਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸੁਖ
ਹਦਾਤੇਪਰਗਾਸੁਮਨਿਤਨਿਹੋਇਜੀਉ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਹਰਿਸਿਮ
ਰਤਮਨੁਤਨੁਸੁਖੀਬਿਨਸੀਦੁਤੀਆਸੋਚ॥ਨਾਨਕਟੇਕਗੋੁਪਾਲਕੀਗੋ
ਵਿੰਦਸੰਕਟਮੋਚ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਭੈਸੰਕਟਕਾਟੇਨਾਰਾਇਣਦਇਆ
ਲਜੀਉ॥ਹਰਿਗੁਣਆਨੰਦਗਾਏਪ੍ਰਭਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥ਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਅਚੁਤਪੁਰਖੁਏਕੋਤਿਸਹਿਸਿਉਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਕਰਚਰਨਮਸ
ਤਕੁਮੇਲਿਲੀਨੇਸਦਾਅਨਦਿਨੁਜਾਗਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਗ੍ਰਿਹੁਥਾਨੁਤਿਸਕਾ
ਤਨੁਜੋਬਨੁਧਨੁਮਾਲੁਜੀਉ॥ਸਦਾਸਦਾਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕਸਰਬਜੀਆ
ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਜੀਉ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਰਸਨਾਉਚਰੈਹਰਿਹਰੈਗੁਣਗੋਵਿੰਦ
ਵਖਿਆਣ॥ਨਾਨਕਪਕੜੀਟੇਕਏਕਪਰਮੇਸਰੁਰਖੈਨਿਦਾਨ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥
ਸੋਸੁਆਮੀਪ੍ਰਭੁਰਖਕੋਅੰਚਲਿਤਾਕੈਲਾਗੁਜੀਉ॥ਭਜੁਸਾਧੂਸੰਗਿਦ
ਇਆਲਦੇਵਮਨਕੀਮਤਿਤਿਆਗੁਜੀਉ॥ਇਕਓਟਕੀਜੈਜੀਉਦੀਜੈ
ਆਸਇਕਧਰਣੀਧਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗੇਹਰਿਨਾਮਰੰਗੇਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਸਭੁ
ਤਰੈ॥ਜਨਮਮਰਣਬਿਕਾਰਛੂਟੇਫਿਰਿਨਲਾਗੈਦਾਗੁਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇ
ਨਾਨਕੁਪੁਰਖਪੂਰਨਥਿਰੁਜਾਕਾਸੋਹਾਗੁਜੀਉ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਧਰ
ਮਅਰਥਅਰੁਕਾਮਮੋਖਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥਨਾਥ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂ
ਰਿਆਨਾਨਕਲਿਖਿਆਮਾਥ॥੧॥ ਛੰਤੁ॥ ਸਗਲਇਛਮੇਰੀਪੁੰਨੀ

ਆਮਿਲਿਆਨਿਰੰਜਨਰਾਇਜੀਉ॥ਅਨਦੁਭਇਆਵਡਭਾਗੀਹੋਗ੍ਰਿਹਿਪ੍ਰ
ਗਟੇਪ੍ਰਭੁਆਇਜੀਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਲਾਲਆਏਪੁਰਬਿਕਮਾਏਤਾਕੀਉਪਮਾਕਿਆ
ਗਣਾ॥ਬੇਅੰਤਪੂਰਨਸੁਖਸਹਜਦਾਤਾਕਵਨਰਸਨਾਗੁਣਭਣਾ॥ਆਪੇ
ਮਿਲਾਇਲਏਗਹਿਕੰਠਿਲਾਏਤਿਸੁਬਿਨਾਨਹੀਜਾਇਜੀਉ॥ਬਲਿਜਾਇਨਾਨਕੁਸਦ
ਕਰਤੇਸਭਮਹਿਰਹਿਆਸਮਾਇਜੀਉ॥੪॥੪॥ ਰਾਮਕਲੀਮਹਲਾ ੫
ਰੁਣਝੁੰਝਨੜਾਗਾਉਸਖੀਹਰਿਏਕੁਧਿਆਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਮਸੇਵਿਸ
ਖੀਮਨਿਚਿੰਦਿਅੜਾਫਲੁਪਾਵਹੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਧਿਆਇਆਕਰਮਿਪਾਇ
ਆਅਨੂਪੁਬਾਲਕੁਜੰਮਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਾਚੈਭੇਜਿਦੀਆਚਰਜੀਵਨਵ
ਡਪੁਨਿਆ॥ਮਹਾਅਨੰਦੁਹੋਆਸਦਾਮੰਗਲੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੋ॥ਜਨੁਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਸਫਲੁਜਾਮਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆਵਹੋ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਭੋਜਨਾਇ
ਕਰਕਰੇਪਰਵਾਰੁਬੁਲਾਇਆ॥ਵੰਡਿਅਤੁਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਹੋਰੈਜਿਤੁਸਭਤ੍ਰਿਪ
ਤਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਬਧਿਕੈਵੰਡਕੀਨੀਸਗਲਭਾਉਦਿਵਾਇਆ॥ਕਰ
ਮਾਉਪਰਿਵੰਡਹੋਈਖਾਲੀਕੋਇਨਜਾਇਆ॥ਸਭਸਿਖਸੰਗਤਿਭਈਇਕਿ
ਦਾਮਹਾਅਨੰਦਸਮਾਇਆ॥ਬਿਨਵੰਤਿਨਾਨਕਸਾਮ੍ਰਥਹਰਿਕੀਸਰਬਸੁਖ
ਸੋਪਾਇਆ॥੨॥ਰੀਤੀਸਗਲਕਰਾਈਆਹਰਿਸਿਉਲਿਵਲਾਈ॥ਭਦਨੁ
ਉਣੋਤੁਕਰਾਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨਜਪਾਈ॥ਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਿਆਸੁਖਮਹ
ਦਾਤਾਚਟਸਾਲਬਾਲਕੁਪਾਇਆ॥ਸਗਲਬਿਦਿਆਸੰਪੂਰਨਪੜਿਆਗੋ
ਵਿੰਦੁਰਿਦੈਮਨਾਇਆ॥ਜੇਵਡਵਾਰਨਾਮਕਰਣੁਚਿਰਖਾਕੋਇਨਜਾਈ॥ਬਿ
ਨਵੰਤਿਨਾਨਕਦਾਸੁਹਰਿਕਾਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਤਿਸਖਾਈ॥੩॥ਸਾਧਸੰਤਇਕਠੇ
ਕੇਰਾਲਕਰਾਹੁਮਗੇਵਾ॥ਲਧੇਸੁਜਨਜਨਕੁਤ੍ਰਮਭਲੇਵਡਿਅਤੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਮੇਵਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਪਾਇਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਸਗਲਭੁਖਮਿ

ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਬੁ ਆਇਆ ਵੀਆਹੁ ਕੁਲ ਮਹਿ ਵਜਾਇਆ ॥ ਅਚਰਜ ਜਾਂਞ ਬਣਾਈ ਠਾਕੁਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਦੁਖ ਕੇਸ ਬੇਦ ਸੁਗਾ ਜਨੁ ਕੈ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਵਰੁ ਜੋ ਅਨਤ ਨ ਕਤਹੂ ਜਾ ॥੪॥੫॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੫ ਰੁਤੀ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥

ਕਰਿ ਬੰਦਨ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਬਾਛਉ ਸਾਧਹ ਧੂਰਿ ॥ ਆਪੁ ਨਿਵਾਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਜਉ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਭਰਪੂਰਿ ॥੧॥ ਕਿਲਵਿਖ ਕਾਟਣੁ ਭੈ ਹਰਣੁ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਦੁਖ ਭੰਜਨੋ ਨਾਨਕ ਨੀਤ ਧਿਆਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਜਸੁ ਗਾਵਹੁ ਵਡਭਾਗੀਹੋ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਭਗਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਮੂਰਤ ਘੜੀ ਗੁਣ ਉਚਰਤ ਸੋਭਾਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗੁਣ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਧੰਨਿ ਤੇ ਜਨ ਜਿਨੀ ਇਕ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਭਇਆ ਤਿਨ ਕਾ ਜਿਨੀ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਨ ਤੁਲਿ ਕਿਰਿਆ ਹਰਿ ਸਰਬ ਪਾਪਾ ਹੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਿਮਰਿ ਜੀਵਾ ਜਨਮ ਮਰਣ ਰਹੰਤ ਜੀਉ ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਉਦਮੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੋ ਚਰਨ ਕਮਲ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਕਥਨੀ ਸਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵਸੀ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਅਧਾਰ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਰਣਿ ਸਾਜਨ ਪਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਸਿਮਰਿ ਅਨੰਤ ॥ ਸੂਕੇ ਤੇ ਹਰਿਆ ਥੀਆ ਨਾਨਕ ਜਪਿ ਭਗਵੰਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਸ ਬਸੰਤ ਮਾਹ ਚੇਤੁ ਵੈਸਾਖ ਸੁਖ ਮਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾਹੁ ਮਿਲਿਆ ਮਉਲਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਸੁ ਜੀਉ ॥ ਘਰਿ ਨਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਅਨਦੁ ਸਹੀਏ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਫੁਲਿਆ ॥ ਸੁੰਦਰੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬੇਤਾ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਅਮੁਲਿਆ ॥ ਵਡਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਦੁਖੁ ਗਵਾਇਆ ਭਈ ਪੂਰਨ ਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੇਰੀ ਮਿਟੀ ਜਮ ਕੀ ਤ੍ਰਾਸ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਬਿਨੁ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਈ ਕਰਤੀ ਕਰਮ ਅਨੇਕ ॥ ਕੋਮਲ ਬੰਧਨ ਬਾਧੀਆ ਨਾਨਕ ਕਰਮਹਿ ਲੇਖ ॥੧॥ ਜੋ ਭਾਣੇ ਸੇ ਮੇਲਿਆ ਵਿਛੋੜੇ ਭੀ ਆਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰ-

ਣਾਗਤੀ ਜਾ ਕਾ ਵਡ ਪਰਤਾਪੁ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਗ੍ਰੀਖਮ ਰੁਤਿ ਅਤਿ ਗਾਖੜੀ ਜੇਠ ਅਖਾੜੈ ਘਾਮ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹੁ ਦੁਹਾਗਣੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਕਰੀ ਰਾਮ ਜੀਉ ॥ ਨਹ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਆਵੈ ਮਰਤ ਹਾਵੈ ਮਹਾ ਗਾਰਬਿ ਮੁਠੀਆ ॥ ਜਲ ਬਾਝੁ ਮਛੁਲੀ ਤੜਫੜਾਵੈ ਸੰਗਿ ਮਾਇਆ ਰੁਠੀਆ ॥ ਕਰਿ ਪਾਪ ਜੋਨੀ ਭੈ ਭੀਤ ਹੋਈ ਦੇਇ ਸਾਸਨ ਜਾਮ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਓਟ ਤੇਰੀ ਰਾਖੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਸਰਧਾ ਲਾਗੀ ਸੰਗਿ ਪ੍ਰੀਤਮੈ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਮਨ ਤਨ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿ ਰਹੇ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੧॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੀਨੀ ਸਾਜਨਹਿ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਮੀਤ ॥ ਚਰਨਹ ਦਾਸੀ ਕਰਿ ਲਈ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਹਿਤ ਚੀਤ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਬਰਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਸਾਵਣ ਭਾਦਵੇ ਆਨੰਦ ਜੀਉ ॥ ਘਣ ਉਨਵਿ ਵੁਠੇ ਜਲ ਥਲ ਪੂਰਿਆ ਮਕਰੰਦ ਜੀਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨਵ ਨਿਧਿ ਗ੍ਰਿਹ ਭਰੇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਕੁਲ ਸਮੂਹਾ ਸਭਿ ਤਰੇ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਹ ਛਿਦ੍ਰ ਲਾਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਸਦ ਬਖਸਿੰਦੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੰਤੁ ਪਾਇਆ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਵੰਦੁ ਜੀਉ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਮੈ ਫਿਰਉ ਕਬ ਪੇਖਉ ਗੋਪਾਲ ॥ ਹੈ ਕੋਈ ਸਾਜਨੁ ਸੰਤ ਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਲਣਹਾਰ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿਲਬੇ ਸਾਂਤਿ ਨ ਊਪਜੈ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਸਾਧਹ ਸਰਣਾਗਤੀ ਨਾਨਕ ਆਸ ਪੁਜਾਇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਰਦ ਅਡੰਬਰੋ ਅਸੂ ਕਤਕੇ ਹਰਿ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਖੋਜੰਤੀ ਦਰਸਨੁ ਫਿਰਤ ਕਬ ਮਿਲੀਐ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨੁ ਕੰਤ ਪਿਆਰੇ ਨਹ ਸੂਖ ਸਾਰੇ ਹਾਰ ਕੰਙਣ ਧ੍ਰਿਗੁ ਬਨਾ ॥ ਸੁੰਦਰਿ ਸੁਜਾਣਿ ਚਤੁਰਿ ਬੇਤੀ ਸਾਸ ਬਿਨੁ ਜੈਸੇ ਤਨਾ ॥ ਈਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸ ਅਲੋਕਨ ਮਨਿ ਮਿਲਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਸ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਧਾਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ॥ ਜਲਣਿ ਬੁਝੀ ਸੀਤਲ ਭਏ ਮਨਿ ਤਨਿ ਉਪਜੀ ਸਾਂਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ

ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲੇ ਰੁਤੀਆ ਬਿਨਸੀ ਭ੍ਰਾਂਤਿ ॥੧॥ ਸਾਧ ਪਠਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਹਮ ਤੁਮ ਤੇ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟਿ ਗਏ ਰਮਣ ਰਾਮ ਭਰਪੂਰਿ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਰੁਤਿ ਸਿਸੀਅਰ ਸੀਤਲ ਹਰਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਮੰਘਰ ਪੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਜਲਨਿ ਬੁਝੀ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨਸੇ ਮਾਇਆ ਧ੍ਰੋਹ ਜੀਉ ॥ ਸਭਿ ਕਾਮ ਪੂਰੇ ਮਿਲਿ ਹਜੂਰੇ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸੇਵਕਿ ਸੇਵਿਆ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਸੀਗਾਰ ਸਭਿ ਰਸ ਗੁਣ ਗਾਉ ਅਲਖ ਅਭੇਵਿਆ ॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੋਵਿੰਦ ਬਾਂਛਤ ਜਮੁ ਨ ਸਾਕੈ ਜੋਹਿ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮੇਲੀ ਤਹ ਨ ਪ੍ਰੇਮ ਬਿਛੋਹ ਜੀਉ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੋਹਾਗਣੀ ਡੋਲਤ ਨਾਹੀ ਚੀਤ ॥ ਸੰਤ ਸੰਜੋਗੀ ਨਾਨਕਾ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪ੍ਰਗਟੇ ਪ੍ਰਭ ਮੀਤ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਅਨੰਦ ਕੋਡ ਪ੍ਰਿਅ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੰਗਿ ਬਨੇ ॥ ਮਨ ਬਾਂਛਤ ਫਲ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਭਨੇ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਹਿਮਕਰ ਰੁਤਿ ਮਨਿ ਭਾਵਤੀ ਮਾਘੁ ਫਗਣੁ ਗੁਣਵੰਤ ਜੀਉ ॥ ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਗਾਉ ਮੰਗਲੋ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਏ ਹਰਿ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲ ਆਏ ਮਨਿ ਧਿਆਏ ਸੇਜ ਸੁੰਦਰਿ ਸੋਹੀਆ ॥ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਭਏ ਹਰਿਆ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨ ਮੋਹੀਆ ॥ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਇਛ ਪੁੰਨੀ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਿਰਮਲ ਮੰਤ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਨਿਤ ਕਰਹੁ ਰਲੀਆ ਹਰਿ ਮਿਲੇ ਸ੍ਰੀਧਰ ਕੰਤ ਜੀਉ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ਜੀਅ ਕੇ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰ ॥ ਸਭ ਤੇ ਊਚੇ ਜਾਣੀਅਹਿ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਪਿਆਰ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਜਾਨਿਆ ਸੇਈ ਤਰੇ ਸੇ ਸੂਰੇ ਸੇ ਬੀਰ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਹਰਿ ਜਪਿ ਉਤਰੇ ਤੀਰ ॥੨॥ ਛੰਤੁ ॥ ਚਰਣ ਬਿਰਾਜਿਤ ਸਭ ਊਪਰੇ ਮਿਟਿਆ ਸਗਲ ਕਲੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਆਵਣ ਜਾਵਣ ਦੁਖ ਹਰੇ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਕੀਆ ਪਰਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਹਜਿ ਮਾਤੇ ਤਿਲੁ ਨ ਮਨ ਤੇ ਬੀਸਰੈ ॥ ਤਜਿ ਆਪੁ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ਚਰਨੀ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਗੋਵਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗ ਸੁਆਮੀ ਆਦਿ ਕਉ ਆਦੇਸੁ ਜੀਉ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ

ਨਾਨਕ ਮਇਆ ਧਾਰਹੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੋ ਇਕ ਵੇਸੁ ਜੀਉ ॥੮॥੧॥ ਛੰਤ ॥ ਅਨੰਦੁ ॥ ਰੁਤੀ ਛੰਤ ਜੋੜ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਓਅੰਕਾਰੁ ਦਖਣੀ ॥

ਓਅੰਕਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਉਤਪਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ਕੀਆ ਜਿਨਿ ਚਿਤਿ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸੈਲ ਜੁਗ ਭਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਬੇਦ ਨਿਰਮਏ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਬਦਿ ਉਧਰੇ ॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੇ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰ ਸੁਣਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਓਨਮ ਅਖਰੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਪਾਡੇ ਕਿਆ ਲਿਖਹੁ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਲਿਖੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੋਪਾਲਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਸੈ ਸਭੁ ਜਗੁ ਸਹਜਿ ਉਪਾਇਆ ਤੀਨਿ ਭਵਣ ਇਕ ਜੋਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸਤੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਵੈ ਚੁਣਿ ਲੈ ਮਾਣਕ ਮੋਤੀ ॥ ਸਮਝੈ ਸੂਝੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਬੂਝੈ ਅੰਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸਾਚਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਖੈ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਕਾਚਾ ॥੨॥ ਧਧੈ ਧਰਮੁ ਧਰੇ ਧਰਮਾ ਪੁਰਿ ਗੁਣਕਾਰੀ ਮਨੁ ਧੀਰਾ ॥ ਧਧੈ ਧੂਲਿ ਪੜੈ ਮੁਖਿ ਮਸਤਕਿ ਕੰਚਨ ਭਏ ਮਨੂਰਾ ॥ ਧਨੁ ਧਰਣੀਧਰੁ ਆਪਿ ਅਜੋਨੀ ਤੋਲਿ ਬੋਲਿ ਸਚੁ ਪੂਰਾ ॥ ਕਰਤੇ ਕੀ ਮਿਤਿ ਕਰਤਾ ਜਾਣੈ ਕੈ ਜਾਣੈ ਗੁਰੁ ਸੂਰਾ ॥੩॥ ਙਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ਗਰਬਿ ਗਲੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਰਸੁ ਗੀਤ ਬਾਦ ਨਹੀ ਭਾਵੈ ਸੁਣੀਐ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਸਚੁ ਕਹਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਲਹਿਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸਾਚੁ ਸੁਖਾਇਆ ॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਆਪੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਆਇਆ ॥੪॥ ਏਕੋ ਏਕੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹਉਮੈ ਗਰਬੁ ਵਿਆਪੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਇਉ ਘਰੁ ਮਹਲੁ ਸਿਞਾਪੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਨ ਜਾਣਹੁ ਏਕੋ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਬਾਈ ॥ ਏਕੰਕਾਰੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਏਕੁ ਸਮਾਈ ॥੫॥ ਇਸੁ ਕਰਤੇ ਕਉ ਕਿਉ ਗਹਿ ਰਾਖਉ ਅਫਰਿਓ ਤੁਲਿਓ ਨ ਜਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਕੇ ਦੇਵਾਨੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਝੂਠਿ ਠਗਉਰੀ ਪਾਈ ॥ ਲਬਿ ਲੋਭਿ ਮੁਹਤਾਜਿ ਵਿਗੂਤੇ ਇਬ

ਤਬਫਿਰਿਪਛੁਤਾਈ॥ਏਕੁਸਰੇਵੈਤਾਗਤਿਮਿਤਿਪਾਵੈ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਹਾਈ
॥ਏਕੁਅਚਾਰੁਰੰਗੁਇਕੁਰੂਪੁ॥ਪਉਣਪਾਣੀਅਗਨੀਅਸਰੂਪੁ॥ਏਕੋਭਵਰੁ
ਭਵੈਤਿਹੁਲੋਇ॥ਏਕੋਬੂਝੈਸੂਝੈਪਤਿਹੋਇ॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਲੇਸਮਸਰਿ
ਰਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੈ॥ਜਿਸਨੋਦੇਇਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰੂ
ਦੁਆਰੈਆਖਿਸੁਣਾਏ॥੭॥ਊਰਮਧੂਰਮਜੋਤਿਉਜਾਲਾ॥ਤੀਨਿਭਵਣਮਹਿ
ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਊਗਵਿਆਅਸਰੂਪੁਦਿਖਾਵੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੈਘਰਿਆ
ਵੈ॥ਊਨਵਿਬਰਸੈਨੀਝਰਧਾਰਾ॥ਊਤਮਸਬਦਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਇਸੁਏਕੇਕਾ
ਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਦੇਉ॥੮॥ਉਗਵੈਸੂਰੁਅਸੁਰਸੰਘਾਰੈ॥ਊਚਉ
ਦੇਖਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੈ॥ਊਪਰਿਆਦਿਅੰਤਿਤਿਹੁਲੋਇ॥ਆਪੇਕਰੈਕਥੈਸੁਣੈ
ਸੋਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨੁਤਨੁਦੇਇ॥ਓਹੁਬਿਧਾਤਾਮਨਿਮੁਖਿਸੋਇ॥ਪ੍ਰਭੁਜਗਜੀ
ਵਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਪਤਿਹੋਇ॥੯॥ਰਾਜਨਰਾਮਰਵੈਹਿਤਕਾਰਿ
ਰਣਮਹਿਲੂਝੈਮਨੂਆਮਾਰਿ॥ਰਾਤਿਦਿਨੰਤਿਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਤੀਨਿਭਵਨਜੁਗਚਾ
ਰੇਜਾਤਾ॥ਜਿਨਿਜਾਤਾਸੋਤਿਸਹੀਜੇਹਾ॥ਅਤਿਨਿਰਮਾਇਲੁਸੀਝਸਿਦੇਹਾ॥ਰਹ
ਸੀਰਾਮੁਰਿਦੈਇਕਭਾਇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਾਚਿਲਿਵਲਾਇ॥੧੦॥ਰੋਸੁਨਕੀਜੈਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਰਹਣੁਨਹੀਸੰਸਾਰੇ॥ਰਾਜੇਰਾਇਰੰਕਨਹੀਰਹਣਾਆਇਜਾਇਜੁਗ
ਚਾਰੇ॥ਰਹਣਕਹਣਤੇਰਹੈਨਕੋਈਕਿਸੁਪਹਿਕਰਉਬਿਨੰਤੀ॥ਏਕੁਸਬਦੁਰਾ
ਮਨਾਮਨਿਰੋਧਰੁਗੁਰੁਦੇਵੈਪਤਿਮਤੀ॥੧੧॥ਲਾਜਮਰੰਤੀਮਰਿਗਈਘੂਘਟੁ
ਖੋਲਿਚਲੀ॥ਸਾਸੁਦਿਵਾਨੀਬਾਵਰੀਸਿਰਤੇਸੰਕਟਲੀ॥ਪ੍ਰੇਮਿਬੁਲਾਈਰਲੀ
ਸਿਉਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਲਾਲਿਰਤੀਲਾਲੀਭਈਗੁਰਮੁਖਿਭਈਨਿਚਿੰ
ਦੁ॥੧੨॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਰਤਨੁਜਪਿਸਾਰੁ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰੁ॥ਲਾੜੀਚਾੜੀ
ਲਾਇਤਬਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਲਾਹੇਕਾਰਣਿਆਇਆਜਗਿ॥

ਹੋਇਮਜੂਰੁਗਇਆਠਗਾਇਠਗਿ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਪੂੰਜੀਵੇਸਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸਚੀ
ਪਤਿਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁ॥੧੩॥ਆਇਵਿਗੂਤਾਜਗੁਜਮਪੰਥੁ॥ਆਈਨਮੇਟ
ਣਕੋਸਮਰਥੁ॥ਆਥਿਸੈਲਨੀਚਘਰਿਹੋਇ॥ਆਥਿਦੇਖਿਨਿਵੈਜਿਸੁਦੋਇ॥
ਆਥਿਹੋਇਤਾਮੁਗਧੁਸਿਆਨਾ॥ਭਗਤਿਬਿਹੂਨਾਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥ਸਭਮਹਿ
ਵਰਤੈਏਕੋਸੋਇ॥ਜਿਸਨੋਕਿਰਪਾਕਰੇਤਿਸੁਪਰਗਟੁਹੋਇ॥੧੪॥ਜੁਗਿਜੁਗਿ
ਥਾਪਿਸਦਾਨਿਰਵੈਰੁ॥ਜਨਮਿਮਰਣਿਨਹੀਧੰਧਾਧੈਰੁ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਆਪੇਆ
ਪਿ॥ਆਪਿਉਪਾਇਆਪੇਘਟਥਾਪਿ॥ਆਪਿਅਗੋਚਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥ਜੋਗ
ਜੁਗਤਿਜਗਜੀਵਨੁਸੋਈ॥ਕਰਿਆਚਾਰੁਸਚੁਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮਵਿਹੂਣਾਮੁ
ਕਤਿਕਿਵਹੋਈ॥੧੫॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਵੇਰੋਧੁਸਰੀਰ॥ਕਿਉਨਮਿਲਹਿਕਾਟਹਿਮ
ਨਪੀਰ॥ਵਾਟਵਟਾਊਆਵੈਜਾਇ॥ਕਿਆਲੇਆਇਆਕਿਆਪਲੈਪਾਇ॥ਵਿਣੁ
ਨਾਵੈਤੋਟਾਸਭਥਾਇ॥ਲਾਹਾਮਿਲੈਜਾਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਵਣਜੁਵਾਪਾਰੁਵਣ
ਜੈਵਾਪਾਰੀ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੈਸੀਪਤਿਸਾਰੀ॥੧੬॥ਗੁਣਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀਸੋਇ॥
ਗੁਣਮਹਿਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਿਰਲਾਸੰਸਾਰਿ॥ਸਾਚੀਕਰਣੀ
ਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਇ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏ
ਮਿਲਾਇ॥ਗੁਣਵੰਤੀਗੁਣਸਾਰੇਨੀਤ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਮੀਤ॥੧੭॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਕਾਇਆਕਉਗਾਲੈ॥ਜਿਉਕੰਚਨਸੋਹਾਗਾਢਾਲੈ॥ਕਸਿਕਸਵਟੀਸਹੈ
ਸੁਤਾਉ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰਨੀਸਚੜਾਉ॥ਜਗਤੁਪਸੂਅਹੰਕਾਲੁਕਸਾਈ॥ਕਰਿ
ਕਰਤੈਕਰਣੀਕਰਿਪਾਈ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨਿਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਹੋਰਕਿਆਕਹੀ
ਐਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੮॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆ॥ਖਿਮਾਗਹੀਮ
ਨੁਸਤਗੁਰਿਦੀਆ॥ਖਰਾਖਰਾਆਖੈਸਭੁਕੋਇ॥ਖਰਾਰਤਨੁਜੁਗਚਾਰੇਹੋਇ॥
ਖਾਤਪੀਅੰਤਮੂਏਨਹੀਜਾਨਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਮੂਏਜਾਸਬਦੁਪਛਾਨਿਆ॥

ਸਥਿਰੁਚੀਤੁਮਰਨਿਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਪਛਾਨਿਆ॥੧੯॥ਗਗ
ਨਗੰਭੀਰੁਗਗਨੰਤਰਿਵਾਸੁ॥ਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਿਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਗਇਆਨ
ਆਵੈਆਇਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗਗਨੁਅਗੰਮੁਅਨਾ
ਥੁਅਜੋਨੀ॥ਅਸਥਿਰੁਚੀਤੁਸਮਾਧਿਸਗੋਨੀ॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਿਫਿਰਿਪਵਹਿਨ
ਜੂਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਰੁਹੋਰਨਾਮਬਿਹੂਨੀ॥੨੦॥ਘਰਦਰਫਿਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ
ਜਾਤਿਅਸੰਖਅੰਤਨਹੀਮੇਰੇ॥ਕੇਤੇਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਧੀਆ॥ਕੇਤੇਗੁਰਚੇਲੇ
ਫੁਨਿਹੂਆ॥ਕਾਚੇਗੁਰਤੇਮੁਕਤਿਨਹੂਆ॥ਕੇਤੀਨਾਰਿਵਰੁਏਕੁਸਮਾਲਿ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਰਣੁਜੀਵਣੁਪ੍ਰਭਨਾਲਿ॥ਦਹਦਿਸਢੂਢਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਮੇਲੁ
ਭਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਬੋਲੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਤੋਲਿਤੁੋਲਾਵੈਤੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਵੈਜਾਇਨਿਸੰਗੁ॥ਪਰਹਰਿਮੈਲੁਜ
ਲਾਇਕਲੰਕੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਜਨੁਚਜੁਅਚਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਸਾਰੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਪਾਰੁ॥੨੨॥ਚੰਚਲ
ਚੀਤੁਨਰਹਈਠਾਇ॥ਚੋਰੀਮਿਰਗੁਅੰਗੂਰੀਖਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਉਰਧਾਰੇਚੀਤ॥
ਚਿਰੁਜੀਵਨੁਚੇਤਨੁਨਿਤਨੀਤ॥ਚਿੰਤਤਹੀਦੀਸੈਸਭੁਕੋਇ॥ਚੇਤਹਿਏਕੁਤਹੀਸੁ
ਖੁਹੋਇ॥ਚਿਤਿਵਸੈਰਾਚੈਹਰਿਨਾਇ॥ਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥
੨੩॥ਛੀਜੈਦੇਹਖੁਲੈਇਕਗੰਢਿ॥ਛੇਆਨਿਤਦੇਖਹੁਜਗਿਹੰਢਿ॥ਧੂਪਛਾਵ
ਜੇਸਮਕਰਿਜਾਣੈ॥ਬੰਧਨਕਾਟਿਮੁਕਤਿਘਰਿਆਣੈ॥ਛਾਇਆਛੂਛੀਜਗ
ਤੁਭੁਲਾਨਾ॥ਲਿਖਿਆਕਿਰਤੁਧੁਰੇਪਰਵਾਨਾ॥ਛੀਜੈਜੋਬਨੁਜਰੂਆਸਿਰਿਕਾ
ਲੁ॥ਕਾਇਆਛੀਜੈਭਈਸਿਬਾਲੁ॥੨੪॥ਜਾਪੈਆਪਿਪ੍ਰਭੂਤਿਹੁਲੋਇ॥ਜੁਗਿ
ਜੁਗਿਦਾਤਾਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹਿਰਾਖੁ॥ਜਸੁਜਾਚਉਦੇਵੈਪ
ਤਿਸਾਖੁ॥ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹਾਤੁਧੁਭਾਵਾ॥ਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਤੁਝੈਸਮਾਵਾ॥ਜੈਜੈ

ਕਾਰੁਜਪਉਜਗਦੀਸਾ॥ਗੁਰਮਤਿਮਿਲੀਐਬੀਸਇਕੀਸਾ॥੨੫॥ਝ
ਖਿਬੋਲਣੁਕਿਆਜਗਸਿਉਵਾਦੁ॥ਝੂਰਿਮਰੈਦੇਖੈਪਰਮਾਦੁ॥ਜਨਮਿ
ਮੂਏਨਹੀਜੀਵਣਆਸਾ॥ਆਇਚਲੇਭਏਆਸਨਿਰਾਸਾ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿ
ਝਖਿਮਾਟੀਰਲਿਜਾਇ॥ਕਾਲੁਨਚਾਂਪੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪਾਈਐਨਵਨਿ
ਧਿਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਹਜਸੁਭਾਇ॥੨੬॥ਞਿਆਨੋਬੋਲੈਆਪੇ
ਬੂਝੈ॥ਆਪੇਸਮਝੈਆਪੇਸੂਝੈ॥ਗੁਰਕਾਕਹਿਆਅੰਕਿਸਮਾਵੈ॥ਨਿਰ
ਮਲਸੂਚੇਸਾਚੋਭਾਵੈ॥ਗੁਰੁਸਾਗਰੁਰਤਨੀਨਹੀਤੋਟਿ॥ਲਾਲਪਦਾਰਥਸਾ
ਚੁਅਖੋਟਿ॥ਗੁਰਿਕਹਿਆਸਾਕਾਰਕਮਾਵਹੁ॥ਗੁਰਕੀਕਰਣੀਕਾਹੇਧਾਵਹੁ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸਾਚਿਸਮਾਵਹੁ॥੨੭॥ਟੂਟੈਨੇਹੁਕਿਬੋਲਹਿਸਹਮੇ॥
ਟੂਟੈਬਾਹਦੁਹੂਦਿਸਗਹਮੇ॥ਟੂਟਿਪਰੀਤਿਗਈਬੁਰਬੋਲਿ॥ਦੁਰਮਤਿਪ
ਰਹਰਿਛਾਡੀਢੋਲਿ॥ਟੂਟੈਗੰਠਿਪੜੈਵੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਸਬਦੀਘਰਿਕਾਰਜੁ
ਸਾਰਿ॥ਲਾਹਾਸਾਚੁਨਆਵੈਤੋਟਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਟਾ॥੨੮॥
ਠਾਕਹੁਮਨੂਆਰਾਖਹੁਠਾਇ॥ਠਹਕਿਮੁਈਅਵਗੁਣਿਪਛੁਤਾਇ॥ਠਾਕੁਰੁ
ਏਕੁਸਬਾਈਨਾਰਿ॥ਬਹੁਤੇਵੇਸਕਰੇਕੂੜਿਆਰਿ॥ਪਰਘਰਿਜਾਤੀਠਾਕਿਰ
ਹਾਈ॥ਮਹਲਿਬੁਲਾਈਠਾਕਨਪਾਈ॥ਸਬਦਿਸਵਾਰੀਸਾਚਿਪਿਆਰੀ॥
ਸਾਈਸੋੁਹਾਗਣਿਠਾਕੁਰਿਧਾਰੀ॥੨੯॥ਡੋਲਤਡੋਲਤਹੇਸਖੀਫਾਟੇਚੀਰ
ਸੀਗਾਰ॥ਡਾਹਪਣਿਤਨਿਸੁਖੁਨਹੀਬਿਨੁਡਰਬਿਣਠੀਡਾਰ॥ਡਰਪਿਮੁਈ
ਘਰਿਆਪਣੈਡੀਠੀਕੰਤਿਸੁਜਾਣਿ॥ਡਰੁਰਾਖਿਆਗੁਰਿਆਪਣੈਨਿਰਭ
ਉਨਾਮੁਵਖਾਣਿ॥ਡੂਗਰਿਵਾਸੁਤਿਖਾਘਣੀਜਬਦੇਖਾਨਹੀਦੂਰਿ॥ਤਿ
ਖਾਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਮੰਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਭਰਪੂਰਿ॥ਦੇਹਿਦੇਹਿਆਖੈ
ਸਭੁਕੋਈਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਦੇਵਸੀਤਿਖਾਨਿਵਾਰੈਸੋਇ॥

ਰੁ॥੬॥ਢੋਲਤਢੂਢਤਹਉਫਿਰੀਢਹਿਢਹਿਪਵਨਿਕਰਾਰਿ॥ਭਾਰੇਢਹਤੇ
ਢਹਿਪਏਹਉਲੇਨਿਕਸੇਪਾਰਿ॥ਅਮਰਅਜਾਚੀਹਰਿਮਿਲੇਤਿਨਕੈਹਉਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਅਘੁਲੀਐਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਮਨੁਦੀਆਗੁਰਿਆ
ਪਣੈਪਾਇਆਨਿਰਮਲਨਾਉ॥ਜਿਨਿਨਾਮੁਦੀਆਤਿਸੁਸੇਵਸਾਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰੈ
ਜਾਉ॥ਜੋਉਸਾਰੇਸੋਢਾਹਸੀਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਤਿਸੁ
ਸੰਮ੍ਹਲਾਤਾਤਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥੮॥੧॥ਣਕੋਮੇਰਾਕਿਸੁਗਹੀਣਕੋਹੋਆਨਹੋਗੁ॥
ਆਵਣਿਜਾਣਿਵਿਗੁਚੀਐਦੁਬਿਧਾਵਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਣਾਮਵਿਹੂਣੇਆਦਮੀ
ਕਲਰਕੰਧਗਿਰੰਤਿ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਜਾਇਰਸਾਤਲਿਅੰਤਿ॥ਗਣ
ਤਗਣਾਵੈਅਖਰੀਅਗਣਤੁਸਾਚਾਸੋਇ॥ਅਗਿਆਨੀਮਤਿਹੀਣੁਹੈਗੁਰਬਿ
ਨੁਗਿਆਨੁਨਹੋਇ॥ਤੂਟੀਤੰਤੁਰਬਾਬਕੀਵਾਜੈਨਹੀਵਿਜੋਗਿ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇ
ਲੈਪ੍ਰਭੂਨਾਨਕਕਰਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਤਰਵਰੁਕਾਇਆਪੰਖਿਮਨੁਤਰਵਰਿਪੰਖੀਪੰ
ਚ॥ਤਤੁਚੁਗਹਿਮਿਲਿਇਕਸੇਤਿਨਕਉਫਾਸਨਰੰਚ॥ਉਡਹਿਤਬੇਗੁਲਬੇਗੁ
ਲੇਤਾਕਹਿਚੋਗਘਣੀ॥ਪੰਖਤੁਟੇਫਾਹੀਪੜੀਅਵਗੁਣਿਭੀੜਬਣੀ॥ਬਿਣੁ
ਸਾਚੇਕਿਉਛੂਟੀਐਹਰਿਗੁਣਕਰਮਿਮਣੀ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੂਟੀਐਵਡਾਆ
ਪਿਧਣੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਛੂਟੀਐਕਿਰਪਾਆਪਿਕਰੇਇ॥ਅਪਣੈਹਾਥਿਵਡਾਈ
ਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੩॥ਥਰਥਰਕੰਪੈਜੀਅੜਾਥਾਨਵਿਹੂਣਾਹੋਇ॥ਥਾਨਿਮਾ
ਨਿਸਚੁਏਕੁਹੈਕਾਜੁਨਫੀਟੈਕੋਇ॥ਥਿਰੁਨਾਰਾਇਣੁਥਿਰੁਗੁਰੂਥਿਰੁਸਾਚਾਬੀਚਾ
ਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥਹਨਾਥੁਤੂਨਿਧਾਰਾਆਧਾਰੁ॥ਸਰਬੇਥਾਨਥਨੰਤਰੀਤੂਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁ॥
ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕੁਤੂਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਸਬਦੀ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਅਣਮੰਗਿਆਦਾਨੁਦੇਵਸੀਵਡਾਅਗਮਅਪਾਰੁ॥੪॥ਦਇਆਦਾ
ਨੁਦਇਆਲੁਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਣਹਾਰੁ॥ਦਇਆਕਰਹਿਪ੍ਰਭਮੇਲਿਲੈਹਿਖਿਨਮ

ਹਿਢਾਹਿਉਸਾਰਿ॥ਦਾਨਾਤੂਬੀਨਾਤੁਹੀਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ॥ਦਾਲਦਭੰਜਨਦੁਖਦ
ਲਣੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁ॥੫॥ਧਨਿਗਇਐਬਹਿਝੂਰੀਐਧਨਮਹਿਚੀਤੁ
ਗਵਾਰ॥ਧਨੁਵਿਰਲੀਸਚੁਸੰਚਿਆਨਿਰਮਲੁਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥ਧਨੁਗਇਆਤਾ
ਜਾਣਦੇਹਿਜੇਰਾਚਹਿਰੰਗਿਏਕ॥ਮਨੁਦੀਜੈਸਿਰੁਸਉਪੀਐਭੀਕਰਤੇਕੀਟੇਕ॥
ਧੰਧਾਧਾਵਤਰਹਿਗਏਮਨਮਹਿਸਬਦੁਅਨੰਦੁ॥ਦੁਰਜਨਤੇਸਾਜਨਭਏਭੇਟੇਗੁਰਗੋਵਿੰ
ਦ॥ਬਨੁਬਨੁਫਿਰਤੀਮਹਿਢੂਢਤੀਬਸਤੁਰਹੀਘਰਬਾਰਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮੇਲੀਮਿਲਿਰ
ਹੀਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਿਵਾਰਿ॥੬॥ਨਾਨਾਕਰਤਨਛੂਟੀਐਵਿਣੁਗੁਣਜਮ
ਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਏਹੁਨਓਹੁਹੈਅਵਗੁਣਿਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹਿ॥ਨਾਤਿਸੁਗਿਆ
ਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈਨਾਤਿਸੁਧਰਮੁਧਿਆਨੁ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਿਰਭਉਕਹਾਕਿਆਜਾਣਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ॥ਥਾਕਿਰਹੀਕਿਵਅਪੜਾਹਾਥਨਹੀਨਾਪਾਰੁ॥ਨਾਸਾਜਨਸੇਰੰਗੁਲੇ
ਕਿਸੁਪਹਿਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਜੇਕਰੀਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰੁ॥ਜਿਨਿਵਿ
ਛੋੜੀਸੋਮੇਲਸੀਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅਪਾਰਿ॥੭॥ਪਾਪੁਬੁਰਾਪਾਪੀਕਉਪਿਆਰਾ॥
ਪਾਪਿਲਦੇਪਾਪੇਪਾਸਾਰਾ॥ਪਰਹਰਿਪਾਪੁਪਛਾਣੈਆਪੁ॥ਨਾਤਿਸੁਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁ
ਸੰਤਾਪੁ॥ਨਰਕਿਪੜੰਤਉਕਿਉਰਹੈਕਿਉਬੰਚੈਜਮਕਾਲੁ॥ਕਿਉਆਵਣਜਾਣ
ਵੀਸਰੈਝੂਠੁਬੁਰਾਖੈਕਾਲੁ॥ਮਨੁਜੰਜਾਲੀਵੇੜਿਆਭੀਜੰਜਾਲਾਮਾਹਿ॥ਵਿਣੁਨਾ
ਵੈਕਿਉਛੂਟੀਐਪਾਪੇਪਚਹਿਪਚਾਹਿ॥੮॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਫਾਹੀਫਾਸੈਕਊਆ॥
ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਨਾਅਬਕਿਆਹੂਆ॥ਫਾਥਾਚੋਗਚੁਗੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿ
ਲੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਜਿਉਮਛੁਲੀਫਾਥੀਜਮਜਾਲਿ॥ਵਿਣੁਗੁਰਦਾਤੇਮੁਕਤਿਨ
ਭਾਲਿ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਫਿਰਿਫਿਰਿਜਾਇ॥ਇਕਰੰਗਿਰਚੈਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥
ਇਵਛੂਟੈਫਿਰਿਫਾਸਨਪਾਇ॥੯॥ਬੀਰਾਬੀਰਾਕਰਿਰਹੀਬੀਰਭਏਬੈਰਾਇ॥
ਬੀਰਚਲੇਘਰਿਆਪਣੈਬਹਿਣਬਿਰਹਿਜਲਿਜਾਇ॥ਬਾਬੁਲਕੈਘਰਿਬੇਟੜੀ

ਬਾਲੀਬਾਲੈਨੇਤਿਜੇਲੋੜਹਿਵਰੁਕਾਮਣੀਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਤਿਤੇਤਿਆਬਰਲੋਗਿ
ਆਨੀਬੂਝਨਿਤੇਉਸਤਿਗੁਰੁਸਾਚਿਮਿਲੇਇ॥ਠਾਕੁਰੁਹਥਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇ
ਇ॥ਬਾਣੀਬਿਰਲਉਬੀਚਾਰਸੀਜੇਕੋਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ॥ਇਹਬਾਣੀਮਹਾਪੁਰਖਕੀ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥੪੦॥ਭਨਿਭਨਿਘੜੀਐਘੜਿਘੜਿਭਜੈਢਾਹਿਉਸਾਰੈ
ਉਸਰੇਢਾਹੈ॥ਸਰਭਰਿਸੋਖੈਭੀਭਰਿਪੋਖੈਸਮਰਥਵੇਪਰਵਾਹੈ॥ਭਰਮਿਭੁਲਾਨੇਭ
ਏਦਿਵਾਨੇਵਿਣੁਭਾਗਾਕਿਆਪਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਡੋਰੀਪ੍ਰਭਿਪਕੜੀਜਿਨ
ਖਿੰਚੈਤਿਨਿਜਾਈਐ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਬਹੁੜਿਨਪਛੋਤਾਈਐ॥
ਭਭੈਭਾਲਹਿਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਪਾਈਐ॥ਭਭੈਭਉਜ
ਲੁਮਾਰਗੁਵਿਖੜਾਆਸਨਿਰਾਸਾਤਰੀਐ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੋਚੀਨੈਜੀਵਤਿ
ਆਇਵਮਰੀਐ॥੪੧॥ਮਾਇਆਮਾਇਆਕਰਿਮੁਏਮਾਇਆਕਿਸੈਨਸਾਥਿ
ਹੰਸੁਚਲੈਉਠਿਡੁਮਣੋਮਾਇਆਭੂਲੀਆਥਿ॥ਮਨੁਝੂਠਾਜਮਿਜੋਹਿਆਅਵ
ਗੁਣਚਲਹਿਨਾਲਿ॥ਮਨਮਹਿਮਨੁਉਲਟੋਮਰੈਜੇਗੁਣਹੋਵਹਿਨਾਲਿ॥ਮੇਰੀ
ਮੇਰੀਕਰਿਮੁਏਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਭਾਲਿ॥ਗੜਮੰਦਰਮਹਲਾਕਹਾਜਿਉਬਾਜੀ
ਦੀਬਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਝੂਠਾਆਵਣਜਾਣੁ॥ਆਪੇਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁ
ਹੈਆਪੇਜਾਣੁਸੁਜਾਣੁ॥੪੨॥ਜੋਆਵਹਿਸੇਜਾਹਿਫੁਨਿਆਇਗਏਪਛੁਤਾਹਿ
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਮੇਦਨੀਘਟੈਨਵਧੈਉਤਾਹਿ॥ਸੇਜਨਉਬਰੇਜਿਨਹਰਿਭਾਇ
ਆ॥ਧੰਧਾਮੁਆਵਿਗੂਤੀਮਾਇਆ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਚਾਲਸੀਕਿਸਕਉਮੀਤੁਕ
ਰੇਉ॥ਜੀਉਸਮਪਉਆਪਣਾਤਨੁਮਨੁਆਗੈਦੇਉ॥ਅਸਥਿਰੁਕਰਤਾਤੂਧਣੀ
ਤਿਸਹੀਕੀਮੈਓਟ॥ਗੁਣਕੀਮਾਰੀਹਉਮੁਈਸਬਦਿਰਤੀਮਨਿਚੋਟ॥੪੩॥ਰਾਣਾ
ਰਾਉਨਕੋਰਹੈਰੰਗੁਨਤੁੰਗੁਫਕੀਰੁ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਕੋਇਨਬੰਧੈਧੀਰ॥ਰਾ
ਹੁਬੁਰਾਭੀਹਾਵਲਾਸਰਡੂਗਰਅਸਗਾਹ॥ਮੈਤਨਿਅਵਗਣਝੁਰਿਮੁਈਵਿਣੁਗੁ

ਣਕਿਉਘਰਿਜਾਹਿ॥ਗੁਣੀਆਗੁਣਲੇਪ੍ਰਭੁਮਿਲੇਕਿਉਤਿਨਮਿਲਉਪਿਆਰਿ
ਤਿਨਹੀਜੈਸੀਥੀਰਹਾਜਪਿਜਪਿਰਿਦੈਮੁਰਾਰਿ॥ਅਵਗਣੀਭਰਪੂਰੁਹੈਗੁਣਭੀ
ਵਸਹਿਨਾਲਿ॥ਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਗੁਣਨਜਾਪਨੀਜਿਚਰੁਸਬਦਿਨਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥
੪੪॥ਲਸਕਰੀਆਘਰਸੰਮਲੇਆਏਵਜਹੁਲਿਖਾਇ॥ਕਾਰਕਮਾਵਹਿਸਿਰਿ
ਧਣੀਲਾਹਾਪਲੈਪਾਇ॥ਲਬੁਲੋਭੁਬੁਰਿਆਈਆਛੋਡੇਮਨਹੁਵਿਸਾਰਿ॥ਗੜਿ
ਦੋਹੀਪਾਤਿਸਾਹਕੀਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਚਾਕਰੁਕਹੀਐਖਸਮਕਾਸਉਹੇਉਤਰੁ
ਦੇਇ॥ਵਜਹੁਗਵਾਏਆਪਣਾਤਖਤਿਨਬੈਸਹਿਸੇਇ॥ਪ੍ਰੀਤਮਹਥਿਵਡਿਆ
ਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥ਆਪਿਕਰੈਕਿਸੁਆਖੀਐਅਵਰੁਨਕੋਇਕਰੇਇ॥੪੫
ਬੀਜਉਸੂਝੈਕੋਨਹੀਬਹੈਦੁਲੀਚਾਪਾਇ॥ਨਰਕਨਿਵਾਰਣੁਨਰਹਨਰੁਸਾਚਉ
ਸਾਚੈਨਾਇ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਢੂਢਤਫਿਰਿਰਹੀਮਨਮਹਿਕਰਉਬੀਚਾਰੁ॥ਲਾਲਰਤਨ
ਬਹੁਮਾਣਕੀਸਤਿਗੁਰਹਥਿਭੰਡਾਰੁ॥ਊਤਮੁਹੋਵਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲੈਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰੀਤਮਰਸਿਮਿਲੇਲਾਹਾਲੈਪਰਥਾਇ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਜਿਨਿਰਚੀਜਿ
ਨਿਸਿਰਿਆਆਕਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੇਅੰਤੁਧਿਆਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੪੬
ੜਾੜੈਰੂੜਾਹਰਿਜੀਉਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਰਾਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ੜਾੜੈਗਾਰੁੜੁ
ਤੁਮਸੁਣਹੁਹਰਿਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਪਾਈਐਮਤੁਕੋਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਹਿ॥ਸੋਸਾਹੁਸਾਚਾਜਿਸੁਹਰਿਧਨੁਰਾਸਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਤਿਸੁਸਾਬਾਸਿ॥
ਰੂੜੀਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਗੁਰਸਬਦੀਬੀਚਾਰਿ॥ਆਪੁਗਇਆਦੁਖੁਕਟਿ
ਆਹਰਿਵਰੁਪਾਇਆਨਾਰਿ॥੪੭॥ਸੁਇਨਾਰੁਪਾਸੰਚੀਐਧਨੁਕਾਚਾਬਿਖੁਛਾਰੁ
ਸਾਹੁਸਦਾਏਸੰਚਿਧਨੁਦੁਬਿਧਾਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਸਚਿਆਰੀਸਚੁਸੰਚਿਆਸਾਚ
ਉਨਾਮੁਅਮੋਲੁ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਊਜਲੋਪਤਿਸਾਚੀਸਚੁਬੋਲੁ॥ਸਾਜਨੁਮੀ
ਤੁਸੁਜਾਣੁਤੂਤੂਸਰਵਰੁਤੂਹੰਸੁ॥ਸਾਚਉਠਾਕੁਰੁਮਨਿਵਸੈਹਉਬਲਿਹਾਰੀ

ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ਮਮਤ ਮੋਹਣੀ ਜਿਨਿ ਕੀਤੀ ਸੋ ਜਾਣੁ ॥ ਬਿਖਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਬੂਝੈ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥੪੮॥ ਖਿਮਾ ਵਿਹੂਣੇ ਖਪਿ ਗਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅਸੰਖ ॥ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਉ ਗਣੀ ਖਪਿ ਖਪਿ ਮੁਏ ਬਿਸੰਖ ॥ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੈ ਆਪਣਾ ਖੂਲੈ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਹਲੀ ਖਰਾ ਤੂ ਖਿਮਾ ਸਚੁ ਸੁਖ ਭਾਇ ॥ ਖਰਚੁ ਖਰਾ ਧਨੁ ਧਿਆਨੁ ਤੂ ਆਪੇ ਵਸਹਿ ਸਰੀਰਿ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੁਖਿ ਜਾਪੈ ਸਦਾ ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਮਨਿ ਧੀਰ ॥ ਹਉਮੈ ਖਪੈ ਖਪਾਇਸੀ ਬੀਜਉ ਵਥੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਜੰਤ ਉਪਾਇ ਵਿਚਿ ਪਾਇਅਨੁ ਕਰਤਾ ਅਲਗੁ ਅਪਾਰੁ ॥੪੯॥ ਸ੍ਰਿਸਟੇ ਭੇਉ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਾ ਕਰੈ ਸੁ ਨਿਹਚਉ ਹੋਇ ॥ ਸੰਪੈ ਕਉ ਈਸਰੁ ਧਿਆਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖੇ ਕੀ ਪਾਈਐ ॥ ਸੰਪੈ ਕਾਰਣਿ ਚਾਕਰ ਚੋਰ ॥ ਸੰਪੈ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਹੋਰ ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਨਹੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵੈ ਛੁਟੈ ਨਿਦਾਨਿ ॥੫੦॥ ਹੇਰਤ ਹੇਰਤ ਹੇ ਸਖੀ ਹੋਇ ਰਹੀ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੀ ਮੈ ਮੁਈ ਸਬਦਿ ਰਵੈ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਕੰਕਨ ਘਣੇ ਕਰਿ ਥਾਕੀ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਦੇਖਹੁ ਮਨਿ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਪੜਣਾ ਹਰਿ ਬੁਝਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਖਹੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥੫੧॥ ਲੇਖੁ ਨ ਮਿਟਈ ਹੇ ਸਖੀ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਆਪੇ ਕਾਰਣੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗੁ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਤੇ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਬੂਝਹੁ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਲਿਖਿਆ ਫੇਰਿ ਨ ਸਕੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੀ ਤਿਉ ਸਾਰਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤੇਰੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਨਾਨਕ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਪਚਿ ਮੁਏ ਉਬਰੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਿ ਪੁਰਖੁ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ ਤਿਸ ਕਾ ਕਿਆ ਕਰਿ ਕਹਿਆ ਜਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਜਿਨਿ ਹਿਰਦੈ ਦਿਤਾ ਦਿਖਾਇ ॥੫੨॥ ਪਾਧਾ

ਪੜਿਆ ਆਖੀਐ ਬਿਦਿਆ ਬਿਚਰੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਬਿਦਿਆ ਸੋਧੈ ਤਤੁ ਲਹੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬਿਦਿਆ ਬਿਕ੍ਰਦਾ ਬਿਖੁ ਖਟੇ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਮੂਰਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨਈ ਸੂਝ ਬੂਝ ਨਹ ਕਾਇ ॥੫੩॥ ਪਾਧਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀਐ ਚਾਟੜਿਆ ਮਤਿ ਦੇਇ ॥ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਹੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਰਹੁ ਲਾਹਾ ਜਗ ਮਹਿ ਲੇਇ ॥ ਸਚੀ ਪਟੀ ਸਚੁ ਮਨਿ ਪੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸੁ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪੜਿਆ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਜਿਸੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗਲਿ ਹਾਰੁ ॥੫੪॥ ॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ੧ ਸਿਧ ਗੋਸਟਿ ॥

ਸਿਧ ਸਭਾ ਕਰਿ ਆਸਣਿ ਬੈਠੇ ਸੰਤ ਸਭਾ ਜੈਕਾਰੋ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਰਹਰਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਸਾਚਾ ਅਪਰ ਅਪਾਰੋ ॥ ਮਸਤਕੁ ਕਾਟਿ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਦੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸਚੁ ਪਾਈਐ ਸਹਜ ਭਾਇ ਜਸੁ ਲੇਉ ॥੧॥ ਕਿਆ ਭਵੀਐ ਸਚਿ ਸੂਚਾ ਹੋਇ ॥ ਸਾਚ ਸਬਦ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਤੁਮੇ ਕਿਆ ਨਾਉ ਤੁਮਾਰਾ ਕਉਨੁ ਮਾਰਗੁ ਕਉਨੁ ਸੁਆਓ ॥ ਸਾਚੁ ਕਹਉ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਹਉ ਸੰਤ ਜਨਾ ਬਲਿ ਜਾਓ ॥ ਕਹ ਬੈਸਹੁ ਕਹ ਰਹੀਐ ਬਾਲੇ ਕਹ ਆਵਹੁ ਕਹ ਜਾਹੋ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਸੁਣਿ ਬੈਰਾਗੀ ਕਿਆ ਤੁਮਾਰਾ ਰਾਹੋ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬੈਸਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਰਹੀਐ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਹਜੇ ਆਏ ਹੁਕਮਿ ਸਿਧਾਏ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਰਜਾਏ ॥ ਆਸਣਿ ਬੈਸਣਿ ਥਿਰੁ ਨਾਰਾਇਣੁ ਐਸੀ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਏ ॥੩॥ ਦੁਨੀਆ ਸਾਗਰੁ ਦੁਤਰੁ ਕਹੀਐ ਕਿਉ ਕਰਿ ਪਾਈਐ ਪਾਰੋ ॥ ਚਰਪਟੁ ਬੋਲੈ ਅਉਧੂ ਨਾਨਕ ਦੇਹੁ ਸਚਾ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਆਖੈ ਆਪੇ ਸਮਝੈ ਤਿਸੁ ਕਿਆ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ॥ ਸਾ

ਚੁ ਕਹਉ ਤੁਮ ਪਾਰਗਰਾਮੀ ਤੁਝੁ ਕਿਆ ਬੈਸਣੁ ਦੀਜੈ ॥੪॥ ਜੈਸੇ ਜਲ ਮਹਿ ਕਮਲੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਮੁਰਗਾਈ ਨੈ ਸਾਣੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੇ ॥ ਰਹਹਿ ਇਕਾਂਤਿ ਏਕੋ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਸਾ ਮਾਹਿ ਨਿਰਾਸੋ ॥ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਏ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੋ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਅਰਦਾਸਿ ਹਮਾਰੀ ਪੂਛਉ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਉਤਰੁ ਦੀਜੈ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਦੁਆਰੋ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚਲਤਉ ਸਚ ਘਰਿ ਬੈਸੈ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੋ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਕਰਤਾ ਲਾਗੈ ਸਾਚਿ ਪਿਆਰੋ ॥੬॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਲੇ ਰੂਖਿ ਬਿਰਖਿ ਉਦਿਆਨੇ ॥ ਕੰਦ ਮੂਲੁ ਅਹਾਰੋ ਖਾਈਐ ਅਉਧੂ ਬੋਲੈ ਗਿਆਨੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਈਐ ਸੁਖੁ ਫਲੁ ਪਾਈਐ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥ ਗੋਰਖ ਪੂਤੁ ਲੋਹਾਰੀਪਾ ਬੋਲੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਬਿਧਿ ਸਾਈ ॥੭॥ ਹਾਟੀ ਬਾਟੀ ਨੀਦ ਨ ਆਵੈ ਪਰ ਘਰਿ ਚਿਤੁ ਨ ਡੋਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮਨੁ ਟੇਕ ਨ ਟਿਕਈ ਨਾਨਕ ਭੂਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹਾਟੁ ਪਟਣੁ ਘਰੁ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਸਹਜੇ ਸਚੁ ਵਾਪਾਰੋ ॥ ਖੰਡਿਤ ਨਿਦ੍ਰਾ ਅਲਪ ਅਹਾਰੰ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੮॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਖ ਕਰਹੁ ਜੋਗਿੰਦ੍ਰਾ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਝੋਲੀ ਖਿੰਥਾ ॥ ਬਾਰਹ ਅੰਤਰਿ ਏਕੁ ਸਰੇਵਹੁ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਇਕ ਪੰਥਾ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮਨੁ ਸਮਝਾਈਐ ਪੁਰਖਾ ਬਾਹੁੜਿ ਚੋਟ ਨ ਖਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਇਵ ਪਾਈਐ ॥੯॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਮੁਦ੍ਰਾ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਦੂਰਿ ਕਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੁ ਸਮਝ ਪਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਭਰਿਪੁਰਿ ਰਹਿਆ ਨਾਨਕ ਤਾਰੈ ਏਕੁ ਹਰੀ ॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਚੀ ਨਾਈ ਪਰਖੈ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਤ ਖਰੀ ॥੧੦॥ ਊੰਧਉ ਖਪਰੁ ਪੰਚ ਭੂ ਟੋਪੀ ॥ ਕਾਂਇਆ ਕੜਾਸਣੁ ਮਨੁ ਜਾਗੋਟੀ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੰਜਮੁ ਹੈ ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੧੧॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਗੁਪਤਾ ਕਵਨੁ ਸੁ ਮੁਕਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਜੁਗਤਾ ॥ ਕਵਨੁ ਸੁ ਆਵੈ ਕਵਨੁ ਸੁ ਜਾਇ ॥ ਕ

ਵਨੁ ਸੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੧੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੁਕਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਸਬਦਿ ਸੁ ਜੁਗਤਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਨਸੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੧੩॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਖੋਇਆ ਕਿਉ ਕਰਿ ਲਾਧਾ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਨਿਰਮਲੁ ਕਿਉ ਕਰਿ ਅੰਧਿਆਰਾ ॥ ਇਹੁ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ ਸੁ ਗੁਰੂ ਹਮਾਰਾ ॥੧੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਬਾਧਾ ਸਰਪਨਿ ਖਾਧਾ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਖੋਇਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਾਧਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਅੰਧੇਰਾ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਮੇਟਿ ਸਮਾਇ ॥੧੫॥ ਸੁੰਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਦੀਜੈ ਬੰਧੁ ॥ ਉਡੈ ਨ ਹੰਸਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥ ਸਹਜ ਗੁਫਾ ਘਰੁ ਜਾਣੈ ਸਾਚਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਭਾਵੈ ਸਾਚਾ ॥੧੬॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਗ੍ਰਿਹੁ ਤਜਿਓ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਕਾਰਣਿ ਇਹੁ ਭੇਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਕਿਸੁ ਵਖਰ ਕੇ ਤੁਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਕਿਉ ਕਰਿ ਸਾਥੁ ਲੰਘਾਵਹੁ ਪਾਰੇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜਤ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ॥ ਦਰਸਨ ਕੈ ਤਾਈ ਭੇਖ ਨਿਵਾਸੀ ॥ ਸਾਚ ਵਖਰ ਕੇ ਹਮ ਵਣਜਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੇ ॥੧੮॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਪੁਰਖਾ ਜਨਮੁ ਵਟਾਇਆ ॥ ਕਾਹੇ ਕਉ ਤੁਝੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਖਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਦੰਤਾ ਕਿਉ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥੧੯॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਜਨਮੇ ਗਵਨੁ ਮਿਟਾਇਆ ॥ ਅਨਹਤਿ ਰਾਤੇ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥ ਮਨਸਾ ਆਸਾ ਸਬਦਿ ਜਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਪਾਈ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮੇਟੇ ਖਾਈਐ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾਰੇ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨੦॥ ਆਦਿ ਕਉ ਕਵਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ਕਥੀਅਲੇ ਸੁੰਨ ਕਹਾ ਘਰ ਵਾਸੋ ॥ ਗਿਆਨ ਕੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਕਵਨ ਕਥੀਅਲੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਕਵਨ ਨਿਵਾਸੋ ॥ ਕਾਲ ਕਾ ਠੀਗਾ ਕਿਉ ਜਲਾਈਅਲੇ ਕਿਉ ਨਿਰਭਉ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ॥ ਸਹਜ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਆਸਣੁ ਜਾਣੈ ਕਿਉ ਛੇਦੇ ਬੈਰਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਾਰੈ ਤਾ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੋ ॥ ਜਿਨਿ

ਗਹਿਗਤਿਆਤਿਮੁਸਬਦਿਪਛਾਣੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੋ॥੫੭॥ਕਹਾਤੇਆਵੈ
ਕਹਾਇਹੁਜਾਵੈਕਹਾਇਹੁਰਹੈਸਮਾਈ॥ਇਸੁਸਬਦਕਉਜੋਅਰਥਾਵੈਤਿਸੁਗੁਰ
ਤਿਲੁਨਤਮਾਈ॥ਕਿਉਤਤੈਅਵਗਤੈਪਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੋ॥ਆਪੇਸੁ
ਰਤਾਆਪੇਕਰਤਾਕਹੁਨਾਨਕਬੀਚਾਰੋ॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈਹੁਕਮੇਰਹੈਸ
ਮਾਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸਾਚੁਕਮਾਵੈਗਤਿਮਿਤਿਸਬਦੇਪਾਈ॥੫੮॥ਆਦਿਕਉ
ਬਿਸਮਾਦੁਬੀਚਾਰੁਕਥੀਅਲੇਸੁੰਨਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁਲੀਆ॥ਅਕਲਪਤਮੁਦ੍ਰਾ
ਗੁਰਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰੀਅਲੇਘਟਿਘਟਿਸਾਚਾਸਰਬਜੀਆ॥ਗੁਰਬਚਨੀਅ
ਵਗਤਿਸਮਾਈਐਤਤੁਨਿਰੰਜਨੁਸਹਜਿਲਹੈ॥ਨਾਨਕਦੂਜੀਕਾਰਨਕਰਣੀਸੇਵੈ
ਸਿਖੁਸੁਖੋਜਿਲਹੈ॥ਹੁਕਮੁਬਿਸਮਾਦੁਹੁਕਮਿਪਛਾਣੈਜੀਅਜੁਗਤਿਸਚੁਜਾਣੈ
ਸੋਈ॥ਆਪੁਮੇਟਿਨਿਰਾਲਮੁਹੋਵੈਅੰਤਰਿਸਾਚੁਜੋਗੀਕਹੀਐਸੋਈ॥੫੯॥ਅ
ਵਿਗਤੋਨਿਰਮਾਇਲੁਉਪਜੇਨਿਰਗੁਣਤੇਸਰਗੁਣੁਥੀਆ॥ਸਤਿਗੁਰਪਰਚੈਪ
ਰਮਪਦੁਪਾਈਐਸਾਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇਲੀਆ॥ਏਕੇਕਉਸਚੁਏਕਾਜਾਣੈਹਉ
ਮੈਦੂਜਾਦੂਰਿਕੀਆ॥ਸੋਜੋਗੀਗੁਰਸਬਦੁਪਛਾਣੈਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੁਥੀ
ਆ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅੰਤਰਿਜਾਣੈਸਰਬਦਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾ
ਕਉਮਿਲੈਵਡਾਈਆਪੁਪਛਾਣੈਸਰਬਜੀਆ॥੬੦॥ਸਾਚੌਉਪਜੈਸਾਚਿਸ
ਮਾਵੈਸਾਚੇਸੂਚੇਏਕਮਇਆ॥ਝੂਠੇਆਵਹਿਠਵਰਨਪਾਵਹਿਦੂਜੈਆਵਾ
ਗਉਣੁਭਇਆ॥ਆਵਾਗਉਣੁਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੀਆਪੇਪਰਖੈਬਖਸਿਲ
ਇਆ॥ਏਕਾਸਬਦਿਨਦੂਜੈਬਿਆਪੀਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਵੀਸਰਿਆ॥ਸੋਬੂਝੈ
ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਮੁਕਤੁਭਇਆ॥ਨਾਨਕਤਾਰੇਤਾਰਣਹ
ਾਰਾਹਉਮੈਦੂਜਾਪਰਹਰਿਆ॥੬੧॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੈਜਮਕੀਕਾਣਿ॥ਪਰਘਰੁਜੋ
ਹੈਹਾਣੇਹਾਣਿ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭਵੈਬੇਬਾਣਿ॥ਵੇਮਾਰਗਿਮੂਸੈਮੰਤ੍ਰਿਮਸਾਣਿ॥

ਸਬਦੁਨਚੀਨੈਲਵੈਕੁਬਾਣਿ॥ਨਾਨਕਸਾਚਿਰਤੇਸੁਖੁਜਾਣਿ॥੬੨॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੇਕਾਭਉਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਅਘੜੁਘੜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਵਿਤ੍ਰੁਪਰਮਪਦੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰੋਮਿਰੋਮਿ
ਹਰਿਧਿਆਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੬੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਬੇਦਬੀ
ਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਤਰੀਐਤਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਸੁਸਬਦਿਗਿਆਨੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚੈਅੰਤਰਬਿਧਿਜਾਨੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਅਲਖਅਪਾਰੁ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੁਕਤਿਦੁਆਰੁ॥੬੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥੁਕਥੈਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਨਿਬਹੈਸਪਰਵਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਅੰਤਰਿਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਪਾਈਐਸਬਦਿਅਚਾਰਿ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਜਾਣੈਜਾਣਾਈ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈਜਾਲਿ
ਸਮਾਈ॥੬੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਰਤੀਸਾਚੈਸਾਜੀ॥ਤਿਸੁਮਹਿਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁ
ਬਾਜੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਲਾਇ॥ਸਾਚਿਰਤਉਪਤਿਸਿਉਘਰਿਜਾਇ॥
ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਪਤਿਨਹੀਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿਉਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥੬੬॥
ਗੁਰਮੁਖਿਅਸਟਸਿਧੀਸਭਿਬੁਧੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਵਜਲੁਤਰੀਐਸਚਸੁਧੀ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਰਅਪਸਰਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਵਿਰਤਿਨਰਵਿਰਤਿਪਛਾ
ਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਾਰੇਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੬੭॥
ਨਾਮੇਰਾਤੇਹਉਮੈਜਾਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਚਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਜੋਗਜੁਗਤਿ
ਬੀਚਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੬੮॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਿਧਗੋਸਟਿਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇ
ਸਦਾਤਪੁਹੋਇ॥ਨਾਮਿਰਤੇਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਨਾਮਿਰਤੇਗੁਣਗਿਆਨਬੀਚਾਰੁ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਬੋਲੈਸਭੁਵੇਕਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਤਿਨਕਉਜੈਕਾਰੁ॥੬੯॥ਪੂਰੇ
ਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਇਆਜਾਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਸਾਚਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਬਾਰਹਮਹਿਜੋ

ਗੀਭਗਮਾਏਸੰਨਿਆਸੀਛਿਅਠਸਠਾਗੁਰਕੈਸਬਦਿਜੋਮਰਿਜੀਵੈਸੋ
ਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭਦੂਜੈਲਾਗੇਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚ
ਾਰਿ॥ਨਾਨਕਵਡੇਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥੩੪॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਰਤਨੁਲਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਰਖੈਰਤਨੁਸੁਭਾਇ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਮਨੁਪਤੀਆਇ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਅਲਖੁਲਖਾਏਤਿਸੁਭਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚੋਟਨਖਾਵੈ॥੩੫॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦਾਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਉਭੰਜਨੁਪਰਧਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਏ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥੩੬॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਘਟਿਘਟਿਭੇਦ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਵੈਰਵਿਰੋਧਗਵਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲੀਗਣਤਮਿਟਾਵੈ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੩੭॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਭਰਮੈਆਵੈਜਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਘਾਲਨਪਵਈਥਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਮਨੂਆਅਤਿਡੋਲਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤ੍ਰਿਪਤਿਨਹੀਬਿਖੁਖਾਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰ
ਬਿਸੀਅਰੁਡਸੈਮਰਿਵਾਟ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਘਾਟੇਘਾਟ॥੩੮॥ਜਿ
ਸੁਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥ਅਵਗਣਮੇਟੈਗੁਣਿਨਿਸਤਾਰੈ॥ਮੁ
ਕਤਿਮਹਾਸੁਖੁਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਦੇਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਤ
ਨੁਹਟੜੀਇਹੁਮਨੁਵਣਜਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥੩੯॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਬਾਂਧਿਓਸੇਤੁਬਿਧਾਤੈ॥ਲੰਕਾਲੂਟੀਦੈਤਸੰਤਾਪੈ॥ਰਾਮਚੰਦਿਮਾਰਿ
ਓਅਹਿਰਾਵਣੁ॥ਭੇਦੁਬਭੀਖਣਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਇਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਉਧਾਰੇ॥੪੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਚੂਕੈਆ

ਵਣਜਾਣੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਾਵੈਦਰਗਹਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਟੇਖਰੇਪਛਾਨੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਲਾਗੈਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਸਿਫਤਿਸਮਾਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੰਧੁਨਪਾਇ॥੪੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਪਾਏ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੇਕੇਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਚੈਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਿਨਾਮਿਪਤਿਊਤਮਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਗਲਭਵਣਕੀਸੋਝੀਹੋਇ॥੪੨॥ਕਵਣਮੂਲੁਕਵਣ
ਮਤਿਵੇਲਾ॥ਤੇਰਾਕਵਣੁਗੁਰੂਜਿਸਕਾਤੂਚੇਲਾ॥ਕਵਣਕਥਾਲੇਰਹਹੁ
ਨਿਰਾਲੇ॥ਬੋਲੈਨਾਨਕੁਸੁਣਹੁਤੁਮਬਾਲੇ॥ਏਸੁਕਥਾਕਾਦੇਇਬੀਚਾਰੁ॥
ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥੪੩॥ਪਵਨਅਰੰਭੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿ
ਵੇਲਾ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਸੁਰਤਿਧੁਨਿਚੇਲਾ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਰਹਉਨਿਰਾਲਾ॥
ਨਾਨਕਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਏਕੁਸਬਦੁਜਿਤੁਕਥਾਵੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹਉਮੈਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥੪੪॥ਮੈਣਕੇਦੰਤਕਿਉਖਾਈਐਸਾਰੁ॥
ਜਿਤੁਗਰਬੁਜਾਇਸੁਕਵਣੁਆਹਾਰੁ॥ਹਿਵੈਕਾਘਰੁਮੰਦਰੁਅਗਨਿਪਿਰਾ
ਹਨੁ॥ਕਵਨਗੁਫਾਜਿਤੁਰਹੈਅਵਾਹਨੁ॥ਇਤਉਤਕਿਸਕਉਜਾਣਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਕਵਨਧਿਆਨੁਮਨੁਮਨਹਿਸਮਾਵੈ॥੪੫॥ਹਉਹਉਮੈਮੈਵਿਚਹੁਖੋ
ਵੈ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੋਹੋਵੈ॥ਜਗੁਕਰੜਾਮਨਮੁਖੁਗਾਵਾਰੁ॥ਸਬਦੁਕਮਾ
ਈਐਖਾਈਐਸਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਅਗਨਿਮਰੈ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈ॥੪੬॥ਸਚਭੈਰਾਤਾਗਰਬੁਨਿਵਾਰੈ॥ਏਕੋਜਾਤਾਸਬ
ਦੁਵੀਚਾਰੈ॥ਸਬਦੁਵਸੈਸਚੁਅੰਤਰਿਹੀਆ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਰੰਗਿ
ਰੰਗੀਆ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿਖੁਅਗਨਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿ
ਆਰੇ॥੪੭॥ਕਵਨਮੁਖਿਚੰਦੁਹਿਵੈਘਰੁਛਾਇਆ॥ਕਵਨਮੁਖਿਸੂਰ

ਜੁਤਪੈਤਪਾਇਆਕਵਣਮੁਖਿਕਾਲੁਜੋਹਤਨਿਤਰਹੈਕਵਣਬੁਧਿਗੁਰ
ਮੁਖਿਪਤਿਰਹੈਕਵਣੁਜੋਧੁਜੋਕਾਲੁਸੰਘਾਰੈਬੋਲੈਬਾਣੀਨਾਨਕੁਬੀ
ਚਾਰੈ॥੪੭॥ਸਬਦੁਭਾਖਤਸਸਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਵਸੈ
ਮਿਟੈਅੰਧਿਆਰਾਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਕਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰਾਆਪੇਪਾਰਿਉ
ਤਾਰਣਹਾਰਾਗੁਰਪਰਚੈਮਨੁਸਾਚਿਸਮਾਇਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕੁਕਾਲੁਨ
ਖਾਇ॥੪੮॥ਨਾਮਤਤੁਸਭਹੀਸਿਰਿਜਾਪੈਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁਖੁਕਾਲੁਸੰਤਾ
ਪੈਤਤੋਤਤੁਮਿਲੈਮਨੁਮਾਨੈਦੂਜਾਜਾਇਇਕਤੁਘਰਿਆਨੈਬੋਲੈਪ
ਵਨਾਗਗਨੁਗਰਜੈਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਮਿਲਣੁਸਹਜੈ॥੪੯॥ਅੰਤਰਿਸੁੰ
ਨੰਬਾਹਰਿਸੁੰਨੰਤ੍ਰਿਭਵਣਸੁੰਨਮਸੁੰਨੰਚਉਥੇਸੁੰਨੈਜੋਨਰੁਜਾਣੈਤਾਕ
ਉਪਾਪੁਨਪੁੰਨੰਘਟਿਘਟਿਸੁੰਨਕਾਜਾਣੈਭੇਉਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨ
ਦੇਉਜੋਜਨੁਨਾਮਨਿਰੰਜਨਰਾਤਾਨਾਨਕਸੋਈਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥੫੦॥
ਸੁੰਨੋਸੁੰਨੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈਅਨਹਤਸੁੰਨੁਕਹਾਤੇਹੋਈਅਨਹਤਸੁੰਨਿਰਤੇ
ਸੇਕੈਸੇਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹੀਜੈਸੇਓਇਜਨਮਿਨਮਰਹਿਨਆਵਹਿ
ਜਾਹਿਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਸਮਝਾਹਿ॥੫੧॥ਨਉਸਰਸੁਭਰਦਸਵੈਪੂਰੇ
ਤਹਅਨਹਤਸੁੰਨਵਜਾਵਹਿਤੂਰੇਸਾਚੈਰਾਚੇਦੇਖਿਹਜੂਰੇਘਟਿਘਟਿਸਾ
ਚੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇਗੁਪਤੀਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇਨਾਨਕਪਰਖਿ
ਲਏਸਚੁਸੋਇ॥੫੨॥ਸਹਜਭਾਇਮਿਲੀਐਸੁਖੁਹੋਵੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਜਾਗੈਨੀਦਨਸੋਵੈਸੁੰਨਸਬਦੁਅਪਰੰਪਰਿਧਾਰੈਕਹਤੇਮੁਕਤੁਸਬ
ਦਿਨਿਸਤਾਰੈਗੁਰਕੀਦੀਖਿਆਸੇਸਚਿਰਾਤੇਨਾਨਕਆਪੁਗਵਾਇ
ਮਿਲਣਨਹੀਭ੍ਰਾਤੇ॥੫੩॥ਕੁਬੁਧਿਚਵਾਵੈਸੋਕਿਤੁਠਾਇਕਿਉਤਤੁ
ਨਬੂਝੈਚੋਟਾਖਾਇਜਮਦਰਿਬਾਧੇਕੋਇਨਰਾਖੈਬਿਨੁਸਬਦੈਨਾਹੀ

ਪਤਿਸਾਖੈਕਿਉਕਰਿਬੂਝੈਪਾਵੈਪਾਰੁਨਾਨਕਮਨਮੁਖਿਨਬੁਝੈਗਵਾਰੁ॥੫੪॥
ਕੁਬੁਧਿਮਿਟੈਗੁਰਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮੋਖਦੁਆਰਤਤੁਨਚੀ
ਨੈਮਨਮੁਖੁਜਲਿਜਾਇਦੁਰਮਤਿਵਿਛੁੜਿਚੋਟਾਖਾਇਮਾਨੈਹੁਕਮੁਸਭੇਗੁ
ਣਗਿਆਨਨਾਨਕਦਰਗਹਪਾਵੈਮਾਨੁ॥੫੫॥ਸਾਚੁਵਖਰੁਧਨੁਪਲੈਹੋਇ
ਆਪਿਤਰੈਤਾਰੇਭੀਸੋਇਸਹਜਿਰਤਾਬੂਝੈਪਤਿਹੋਇਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਰੈਨਕੋ
ਇਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆਸਮਾਇਨਾਨਕਪਾਰਿਪਰੈਸਚਭਾਇ॥੫੬॥ਸੁ
ਸਬਦਕਾਕਹਾਵਾਸੁਕਥੀਅਲੇਜਿਤੁਤਰੀਐਭਵਜਲੁਸੰਸਾਰੋਤ੍ਰੈਸਤਅੰ
ਗੁਲਵਾਈਕਹੀਐਤਿਸੁਕਹੁਕਵਨੁਅਧਾਰੋਬੋਲੈਖੇਲੈਅਸਥਿਰੁਹੋਵੈ
ਕਿਉਕਰਿਅਲਖੁਲਖਾਏਸੁਣਿਸੁਆਮੀਸਚੁਨਾਨਕੁਪ੍ਰਣਵੈਅਪਣੇਮਨਸ
ਮਝਾਏਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੇਸਚਿਲਿਵਲਾਗੈਕਰਿਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਏਆ
ਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾਪੂਰੈਭਾਗਿਸਮਾਏ॥੫੭॥ਸੁਸਬਦਕਉਨਿਰੰਤਰਿਵਾਸੁ
ਅਲਖੰਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਈਪਵਨਕਾਵਾਸਾਸੁੰਨਨਿਵਾਸਾਅਕਲਕਲਾ
ਧਰਸੋਈਨਦਰਿਕਰੇਸਬਦੁਘਟਮਹਿਵਸੈਵਿਚਹੁਭਰਮੁਗਵਾਏਤਨੁਮ
ਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਨਾਮੋਮੰਨਿਵਸਾਏਸਬਦਿਗੁਰੂਭਵਸਾਗਰੁਤਰੀ
ਐਇਤਉਤਏਕੋਜਾਣੈਚਿਹਨੁਵਰਨੁਨਹੀਛਾਇਆਮਾਇਆਨਾਨਕਸਬ
ਦੁਪਛਾਣੈ॥੫੮॥ਤ੍ਰੈਸਤਅੰਗੁਲਵਾਈਅਉਧੂਸੁੰਨਸਚੁਆਹਾਰੋਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੋਲੈਤਤੁਬਿਰੋਲੈਚੀਨੈਅਲਖਅਪਾਰੋਤ੍ਰੈਗੁਣਮੇਟੈਸਬਦੁਵਸਾਏ
ਤਾਮਨਿਚੂਕੈਅਹੰਕਾਰੋਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਏਕੋਜਾਣੈਤਾਹਰਿਨਾਮਿਲਗੈਪਿਆ
ਰੋਸੁਖਮਨਾਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਬੂਝੈਜਾਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਏਨਾਨਕਤਿਹੁਤੇ
ਊਪਰਿਸਾਚਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਏ॥੫੯॥ਮਨਕਾਜੀਉਪਵਨੁਕਥੀ
ਅਲੇਪਵਨੁਕਹਾਰਸੁਖਾਈਗਿਆਨਕੀਮੁਦ੍ਰਾਕਵਨਅਉਧੂਸਿਧਕੀਕਵਨ

ਕਮਾਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਰਸੁਨਆਵੈਅਉਧੂਹਉਮੈਪਿਆਸਨਜਾਈ॥ਸਬ
ਦਿਰਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆਸਾਚੇਰਹੇਅਘਾਈ॥ਕਵਨਬੁਧਿਜਿਤੁਅਸਥਿ
ਰੁਰਹੀਐਕਿਤੁਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਸੁਖੁਸਮਕਰਿਜਾਪੈਸਤਿਗੁਰ
ਤੇਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥੬੧॥ਰੰਗਿਨਰਾਤਾਰਸਿਨਹੀਮਾਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਲਿਬ
ਲਿਤਾਤਾ॥ਬਿੰਦੁਨਰਾਖਿਆਸਬਦੁਨਭਾਖਿਆ॥ਪਵਨੁਨਸਾਧਿਆਸਚੁਨਅ
ਰਾਧਿਆ॥ਅਕਥਕਥਾਲੇਸਮਕਰਿਰਹੈ॥ਤਉਨਾਨਕਆਤਮਰਾਮਕਉਲਹੈ
॥੬੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਰੰਗੇਰਾਤਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਾਚੇਮਾਤਾ॥ਗੁਰਵੀ
ਚਾਰੀਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀ॥ਅਪਿਉਪੀਓਆਤਮਸੁਖੁਧਾਰੀ॥ਸਚੁਅਰਾਧਿਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀ॥ਨਾਨਕਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀ॥੬੩॥ਇਹੁਮਨੁਮੈਗਲੁਕਹਾ
ਬਸੀਅਲੇਕਹਾਬਸੈਇਹੁਪਵਨਾ॥ਕਹਾਬਸੈਸੁਸਬਦੁਅਉਧੂਤਾਕਉਚੂ
ਕੈਮਨਕਾਭਵਨਾ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਤਾਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਇਹੁਮਨੁ
ਪਾਏ॥ਆਪੈਆਪੁਖਾਇਤਾਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਧਾਵਤੁਵਰਜਿਰਹਾਏ॥ਕਿਉਮੂਲੁ
ਪਛਾਣੈਆਤਮੁਜਾਣੈਕਿਉਸਸਿਘਰਿਸੂਰੁਸਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਵਿਚਹੁ
ਖੋਵੈਤਉਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਵੈ॥੬੪॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਹਚਲੁਹਿਰਦੈਵਸੀਅਲੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਮੂਲੁਪਛਾਣਿਰਹੈ॥ਨਾਭਿਪਵਨੁਘਰਿਆਸਣਿਬੈਸੈਗੁਰਮੁਖਿਖੋ
ਜਤਤਤੁਲਹੈ॥ਸੁਸਬਦੁਨਿਰੰਤਰਿਨਿਜਘਰਿਆਛੈਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਸੁਸਬ
ਦਿਲਹੈ॥ਖਾਵੈਦੂਖਭੂਖਸਾਚੇਕੀਸਾਚੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸਿਰਹੈ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਬਿਰਲੋਕੋਅਰਥਾਵੈ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਸਚੁਸੁਭਾਖੈਸਚਿਰਪੈਰ
ਗੁਕਬਹੂਨਜਾਵੈ॥੬੫॥ਜਾਇਹੁਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋਤੀਤਉਮਨੁਕੈਠੈਰਹਤਾ
ਨਾਭਿਕਮਲਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਪਵਨੁਕਵਨਘਰਿਸਹਤਾ॥ਰੂਪੁਨਹੋਤੋਰੇ
ਖਨਕਾਈਤਾਸਬਦਿਕਹਾਲਿਵਲਾਈ॥ਰਕਤੁਬਿੰਦੁਕੀਮੜੀਨਹੋਤੀਮਿਤਿ

ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਨਜਾਪੀਕਿਉਕਰਿਜਾਪਸਿਸਾਚਾ
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਇਬਤਬਸਾਚੋਸਾਚਾ॥੬੬॥ਹਿਰਦਾਦੇਹਨਹੋ
ਤੀਅਉਧੂਤਉਮਨੁਸੁੰਨਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀ॥ਨਾਭਿਕਮਲੁਅਸਥੰਭੁਨਹੋਤੋਤਾਨਿਜ
ਘਰਿਬਸਤਉਪਵਨੁਅਨਰਾਗੀ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਜਾਤਿਨਹੋਤੀਤਉਅਕੁ
ਲੀਣਿਰਹਤਉਸਬਦੁਸੁਸਾਰੁ॥ਗਉਨੁਗਗਨੁਜਬਤਬਹਿਨਹੋਤਉਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਜੋਤਿਆਪੇਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ਵਰਨੁਭੇਖੁਅਸਰੂਪੁਸੁਏਕੋਏਕੋਸਬਦੁਵਿਡਾਣੀ
ਸਾਚਬਿਨਾਸੂਚੇਕੋਨਾਹੀਨਾਨਕਅਕਥਕਹਾਣੀ॥੬੭॥ਕਿਤੁਕਿਤੁਬਿਧਿਜਗੁ
ਉਪਜੈਪੁਰਖਾਕਿਤੁਕਿਤੁਦੁਖਿਬਿਨਸਿਜਾਈ॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਜਗੁਉਪਜੈ
ਪੁਰਖਾਨਾਮਿਵਿਸਰਿਐਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀ
ਚਾਰੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਿਰਮਲਬਾਣੀਸਾਚੈਰਹੈ
ਸਮਾਏ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈ
ਜੋਗੁਕਦੇਨਹੋਵੈਦੇਖਹੁਰਿਦੈਬੀਚਾਰੇ॥੬੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਸਬਦੁਬੀਚਾ
ਰੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਬਾਣੀਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਭੀਜੈਵਿਰ
ਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਗੀਜੁਗਤਿਪ
ਛਾਣੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਏਕੋਜਾਣੈ॥੬੯॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਜੋਗੁਨਹੋਈ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿਨਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਨਾਮੁਪਾਇਆਨ
ਜਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਮਹਾਗਰ
ਬਿਗੁਬਾਰਿ॥ਨਾਨਕਬਿਨੁਗੁਰਮੁਆਜਨਮੁਹਾਰਿ॥੭੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਜੀ
ਤਾਹਉਮੈਮਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਰਖਿਆਉਰਧਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਗੁਜੀ
ਤਾਜਮਕਾਲੁਮਾਰਿਬਿਦਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦਰਗਹਨਆਵੈਹਾਰਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੇਲਿਮਿਲਾਏਸੋਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥੭੧॥ਸਬਦੈਕਾ

ਨਿਬੇੜਾਸੁਣਿਤੂਅਉਧੂਬਿਨੁਨਾਵੈਜੋਗੁਨਹੋਈ॥ਨਾਮੇਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਮਾਤੇ
ਨਾਮੈਤੇਸੁਖੁਹੋਈ॥ਨਾਮੈਹੀਤੇਸਭੁਪਰਗਟੁਹੋਵੈਨਾਮੇਸੋਝੀਪਾਈ॥ਬਿਨੁਨਾ
ਵੈਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਤੇਰੇਸਚੈਆਪਿਖੁਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਪਾਈਐਅ
ਉਧੂਜੋਗਜੁਗਤਿਤਾਹੋਈ॥ਕਰਿਬੀਚਾਰੁਮਨਿਦੇਖਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਨਾਵੈਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈ॥੭੨॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿਕਿਆਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈ
ਤੂਆਪੇਗੁਪਤਾਆਪੇਪਰਗਟੁਆਪੇਸਭਿਰੰਗਮਾਣੈ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਗੁ
ਰੂਬਹੁਚੇਲੇਖੋਜਤਫਿਰਹਿਫੁਰਮਾਣੈ॥ਮਾਗਹਿਨਾਮੁਪਾਇਇਹਭਿਖਿਆ
ਤੇਰੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਅਬਿਨਾਸੀਪ੍ਰਭਿਖੇਲੁਰਚਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੋਝੀਹੋਈ॥ਨਾਨਕਸਭਿਜੁਗਆਪੇਵਰਤੈਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੭੩॥
੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੩ ਵੀਰੈਜੋਧੈਪੂਰਬਾਣੀਕੀਧੁਨੀ॥

ਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜੈਦਾਖੇਤੁਹੈਜਿਸਨੋਲਾਏਭਾਉ॥ਨਾਉਬੀਜੇਨਾਉਉਗਵੈਨਾ
ਮੇਰਹੈਸਮਾਇ॥ਹਉਮੈਏਹੋਬੀਜੁਹੈਸਹਸਾਗਇਆਵਿਲਾਇ॥ਨਾਕਿਛੁ
ਬੀਜੇਨਉਗਵੈਜੋਬਖਸੇਸੋਖਾਇ॥ਅੰਭੈਸੇਤੀਅੰਭੁਰਲਿਆਬਹੁੜਿਨਨਿ
ਕਸਿਆਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਹੈਵੇਖਹੁਲੋਕਾਆਇ॥ਲੋਕੁਕਿਵੇਖੈ
ਬਪੁੜਾਜਿਸਨੋਸੋਝੀਨਾਹਿ॥ਜਿਸੁਵੇਖਾਲੇਸੋਵੇਖੈਜਿਸੁਵਸਿਆਮਨ
ਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਮੁਖੁਦੁਖਕਾਖੇਤੁਹੈਦੁਖੁਬੀਜੇਦੁਖੁਖਾਇ॥ਦੁਖ
ਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈ
ਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਇ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸੈਨਜਾਣਈਦਿਤੇਕਉਲਪਟਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਵਣਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੨॥ਮਃ੩ ਸਤਿਗੁ
ਰਿਮਿਲਿਐਸਦਾਸੁਖੁਜਿਸਨੋਆਪੇਮੇਲੇਸੋਇ॥ਸੁਖੈਏਹੁਬਿਬੇਕੁਹੈਅੰਤਰੁ

ਨਿਰਮਲੁਹੋਇ॥ਅਗਿਆਨਕਾਭ੍ਰਮੁਕਟੀਐਗਿਆਨੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਏਕੋਨਦਰੀਆਇਆਜਹਦੇਖਾਤਹਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚੈਤਖਤੁ
ਰਚਾਇਆਬੈਸਣਕਉਜਾਂਈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣਾ
ਈ॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਸਾਜੀਅਨੁਕਰਿਮਹਲਸਰਾਈ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਚਾਨ
ਣੇਪੂਰੀਬਣਤਬਣਾਈ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੇਆਪਿਗੁਰਸਬਦਿਧਿਆਈ॥੧॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਤੂਸਚੀਨਾਈ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ॥ ਕਬੀ
ਰਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੁਛੀ
ਆਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਨਾਨਕਮਹਿਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁ
ਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਪੀਸੈਆਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮ
ਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵੇਕੀਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ
ਸਭਹੁਕਮਿਆਵੈਜਾਇਸਮਾਹੀ॥ਆਪੇਵੇਖਿਵਿਗਸਦਾਦੂਜਾਕੋਨਾਹੀ
ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖੁਤੂਗੁਰਸਬਦਿਬੁਝਾਹੀ॥ਸਭਨਾਤੇਰਾਜੋਰੁਹੈਜਿਉਭਾਵੈ
ਤਿਵੈਚਲਾਹੀ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡਮੈਨਾਹਿਕੋਕਿਸੁਆਖਿਸੁਣਾਈ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਭਰਮਿਭੁਲਾਈਸਭੁਜਗੁਫਿਰੀਫਾਵੀਹੋਈਭਾਲਿ॥ਸੋਸਹੁਸਾਂਤਿਨਦੇਵਈਕਿ
ਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਧਿਆਈਐਅੰਤਰਿਰਖੀਐਉਰ
ਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਘਰਿਬੈਠਿਆਸਹੁਪਾਇਆਜਾਕਿਰਪਾਕੀਤੀਕਰਤਾਰਿ॥੧॥ਮਃ੩
ਧੰਧਾਧਾਵਤਦਿਨੁਗਇਆਰੈਣਿਗਵਾਈਸੋਇ॥ਕੂੜੁਬੋਲਿਬਿਖੁਖਾਇਆ
ਮਨਮੁਖਿਚਲਿਆਰੋਇ॥ਸਿਰੈਉਪਰਿਜਮਡੰਡੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਇ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਕਦੇਨਚੇਤਿਓਫਿਰਿਆਵਣਜਾਣਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਮਨਿ
ਵਸੈਜਮਡੰਡੁਨਲਗੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰਹੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿਆਪਣੀਸਿਫਤੀਲਾਇਅਨੁਦੇਸਤਿਗੁਰਮਤੀ॥

ਇਕਨਾਨੋਨਾਉਬਖਸਿਓਨੁਅਸਥਿਰੁਹਰਿਸਤੀ॥ਪਵਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੋਹੁ
ਕਮਿਕਰਹਿਭਗਤੀ॥ਇਕਨਾਨੋਭਉਅਗਲਾਪੂਰੀਬਣਤਬਣਤੀ॥ਸਭੁਇਕੋਹੁ
ਕਮੁਵਰਤਦਾਜੋਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁਪਾਈ॥੩॥ ਸਲੋਕ॥ ਕਬੀਰਕਸਉਟੀਰਾਮਕੀ
ਝੂਠਾਟਿਕੈਨਕੋਇ॥ਰਾਮਕਸਉਟੀਸੋਸਹੈਜੋਮਰਿਜੀਵਾਹੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩
ਕਿਉਕਰਿਇਹੁਮਨੁਮਾਰੀਐਕਿਉਕਰਿਮਿਰਤਕੁਹੋਇ॥ਕਹਿਆਸਬਦੁਨਮਾ
ਨਈਹਉਮੈਛਡੈਨਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਉਮੈਛੁਟੈਜੀਵਨਮੁਕਤੁਸੋਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਜਿਸਨੋਬਖਸੇਤਿਸੁਮਿਲੈਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈਕੋਇ॥੨॥ਮਃ ੩
ਜੀਵਤਮਰਣਾਸਭੁਕੋਕਹੈਜੀਵਨਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਭੈਕਾਸੰਜਮੁਜੇਕਰੇਦਾ
ਰੂਭਾਉਲਾਏਇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਸੁਖਸਹਜੇਬਿਖੁਭਵਜਲੁਨਾਮਿਤਰੇਇ॥
ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੂਜਾਭਾਉਰ
ਚਾਇਓਨੁਤ੍ਰੈਗੁਣਵਰਤਾਰਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਇਅਨੁਹੁਕਮਿਕ
ਮਾਵਨਿਕਾਰਾ॥ਪੰਡਿਤਪੜਦੇਜੋਤਕੀਨਾਬੂਝਹਿਬੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰਾਖੇ
ਲੁਹੈਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਬਖਸਿਲੈਹਿਸਚਿਸਬਦਿਸਮਾ
ਈ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਮਨਕਾਝੂਠਾਝੂਠੁਕਮਾਵੈ॥ਮਾਇਆਨੋਫਿਰੈ
ਤਪਾਸਦਾਵੈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਸਭਿਤੀਰਥਗਹੈ॥ਓਹੁਤਪਾਕੈਸੇਪਰਮਗਤਿਲ
ਹੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਮੋਖੰਤਰੁਪਾਵੈ॥੧॥ਮਃ ੩
ਸੋਤਪਾਜਿਇਹੁਤਪੁਘਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਸਬਦੁਸਮਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਇਹੁਤਪੁਪਰਵਾਣੁ॥ਨਾਨਕਸੋਤਪਾਦਰਗਹਿਪਾਵੈਮਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਰਾਤਿਦਿਨਸੁਉਪਾਇਅਨੁਸੰਸਾਰਕੀਵਰਤਣਿ॥ਗੁਰਮਤੀਘਟਿਚਾਨਣਾ
ਆਨੇਰੁਬਿਨਾਸਣਿ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭਸਾਜੀਅਨੁਰਵਿਆਸਭਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿ॥
ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਹਰਿਭਣਿ॥ਸਬਦੇਹੀਸੋਝੀਪਈ

ਸਚੈਆਪਿਬੁਝਾਈ॥੫॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩ ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆ
ਖੀਅਨਿਜਿਨਕੈਚਿਤਮਹਿਭਰਮੁ॥ਤਿਸਦੈਦਿਤੈਨਾਨਕਾਤੇਹੋਜੇਹਾਧਰਮੁ॥ਅ
ਭੈਨਿਰੰਜਨੁਪਰਮਪਦੁਤਾਕਾਭੂਖਾਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਪਾ
ਏਕੋਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਅਭਿਆਗਤਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਪਰਘਰਿਭੋਜਨੁ
ਕਰੇਨਿ॥ਉਦਰੈਕਾਰਣਿਆਪਣੇਬਹਲੇਭੇਖਕਰੇਨਿ॥ਅਭਿਆਗਤਸੇਈਨਾ
ਨਕਾਜਿਆਤਮਗਉਣੁਕਰੇਨਿ॥ਭਾਲਿਲਹਨਿਸਹੁਆਪਣਾਨਿਜਘਰਿਰ
ਹਣੁਕਰੇਨਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਅਨੁਵਿਚਿਸਚਾਅਸ
ਰਾਉ॥ਘਰੁਦਰੁਸਭੋਸਚੁਹੈਜਿਸੁਵਿਚਿਸਚਾਨਾਉ॥ਸਭੁਸਚਾਹੁਕਮੁਵਰਤ
ਦਾਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਸਮਾਉ॥ਸਚਾਆਪਿਤਖਤੁਸਚਾਬਹਿਸਚਾਕਰੇਨਿਆਉ॥
ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਅਲਖੁਲਖਾਈ॥੬॥ ਸਲੋਕਮਃ ੩
ਰੈਣਾਇਰਮਾਹਿਅਨੰਤੁਹੈਕੂੜੀਆਵੈਜਾਇ॥ਭਾਣੈਚਲੈਆਪਣੈਬਹੁਤੀਲ
ਹੈਸਜਾਇ॥ਰੈਣਾਇਰਮਹਿਸਭੁਕਿਛੁਹੈਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ॥ਨਾਨਕਨਉਨਿਧਿ
ਪਾਈਐਜੇਚਲੈਤਿਸੈਰਜਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩ ਸਹਜੇਸਤਿਗੁਰੁਨਸੇਵਿਓਵਿ
ਚਿਹਉਮੈਜਨਮਿਬਿਨਾਸੁ॥ਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਨਚਖਿਓਕਮਲੁਨਹੋਇਓਪਰਗਾਸੁ॥
ਬਿਖੁਖਾਧੀਮਨਮੁਖੁਮੁਆਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਣਾਸੁ॥ਇਕਸੁਹਰਿਕੇਨਾਮਵਿਣੁ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਾਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਤਾਹੋਵੈਦਾਸਨਿਦਾਸੁ॥
ਤਾਅਨਦਿਨੁਸੇਵਾਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਕੀਕਬਹਿਨਛੋਡੈਪਾਸੁ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਕ
ਮਲੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਤਿਉਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸੁ॥ਜਨਨਾਨਕਕਰੇਕਰਾਇ
ਆਸਭੁਕੋਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵਹਰਿਗੁਣਤਾਸੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਛਤੀਹਜੁਗਗੁ
ਬਾਰੁਸਾਆਪੇਗਣਤਕੀਨੀ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਮਤਿਦੀ
ਨੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਸਾਜਿਅਨੁਪਾਪਪੁੰਨਗਣਤਗਣੀਨੀ॥ਜਿਸੁਬੁਝਾਏਸੋ

ਬੁਨ੍ਹ ਸੀਸ ਸਰੈ ਸਚ ਚਾੜਿ ਪਤੀਣੀ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸਭੋ ਰਤੁ ਹੈ ਰਤੁ ਬਿਨੁ ਤੰਨੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਜੋ ਸਹਿ ਰਤੇ ਆਪਣੈ ਤਿਨ ਤਨਿ ਲੋਭ ਰਤੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਭੈ ਪਇਐ ਤਨੁ ਖੀਣੁ ਹੋਇ ਲੋਭ ਰਤੁ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਜਿਉ ਬੈਸੰਤਰਿ ਧਾਤੁ ਸੁਧੁ ਹੋਇ ਤਿਉ ਹਰਿ ਕਾ ਭਉ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਜਨ ਸੋਹਣੇ ਜੋ ਰਤੇ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ਰਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤਾ ਬਨਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸਿਆ ਤਾ ਸਉਪਿਆ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਤਾ ਜਾਗਿਆ ਚੂਕਾ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰੁ ॥ ਤਿਸ ਨੋ ਰੂਪੁ ਅਤਿ ਅਗਲਾ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਦਾ ਰਵੈ ਪਿਰੁ ਆਪਣਾ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਸੀਗਾਰੁ ਨ ਜਾਣਨੀ ਜਾਸਨਿ ਜਨਮੁ ਸਭੁ ਹਾਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰਹਿ ਨਿਤਿ ਜੰਮਹਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਸੈਸਾਰੈ ਵਿਚਿ ਸੋਭ ਨ ਪਾਇਨੀ ਅਗੈ ਜਿ ਕਰੇ ਸੁ ਜਾਣੈ ਕਰਤਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਦੁਹੁ ਵਿਚਿ ਹੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਚੰਗੈ ਮੰਦੈ ਆਪਿ ਲਾਇਅਨੁ ਸੋ ਕਰਨਿ ਜਿ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾਰੁ ॥੨॥ ਮਃ ੩ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸਾਤਿ ਨ ਆਵਈ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਬਹੁਤੇਰਾ ਲੋਚੀਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮਾ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਇ ॥ ਤਿਨ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਿ ਦੁਖੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰ ਸਿਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ਸੋ ਖਾਲੀ ਕੋਈ ਨਾਹਿ ॥ ਤਿਨ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਵਈ ਨਾ ਓਇ ਦੁਖ ਸਹਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਉਬਰੇ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਿ ਅਲਿਪਤੁ ਸਦਾ ਰਹੈ ਹੋਰਿ ਧੰਧੈ ਸਭਿ ਧਾਵਹਿ ॥ ਆਪਿ ਨਿਹਚਲੁ ਅਚਲੁ ਹੈ ਹੋਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਈਐ ਸਚਿ ਸਿਫਤਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਸਚਾ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥

ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਤੂ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਜੋ ਬੁਝੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ਸਚੁ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਕਰਤਾ ਫਿਰੈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਸਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ ਸੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਵਿਣੁ ਮੰਨੇ ਕਚੁ ਨਿਕਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਥਾਉ ਕੁਥਾਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਉਨ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ ॥ ਓਇ ਆਪਣੈ ਸੁਆਇ ਆਇ ਬਹਿ ਗਲਾ ਕਰਹਿ ਓਨਾ ਮਾਰੇ ਜਮੁ ਜੰਦਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਦਰਗਹ ਲੇਖੈ ਮੰਗਿਐ ਮਾਰਿ ਖੁਆਰੁ ਕੀਚਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਏਹ ਕੂੜੈ ਕੀ ਮਲੁ ਕਿਉ ਉਤਰੈ ਕੋਈ ਕਢਹੁ ਇਹੁ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦਿੜਾਏ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟਣਹਾਰੁ ॥ ਨਾਮੁ ਜਪੇ ਨਾਮੋ ਆਰਾਧੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰੁ ॥ ਮਲੁ ਕੂੜੀ ਨਾਮਿ ਉਤਾਰੀਅਨੁ ਜਪਿ ਨਾਮੁ ਹੋਆ ਸਚਿਆਰੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਦੇ ਏਹਿ ਚਲਤ ਹਹਿ ਸੋ ਜੀਵਉ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ਕਿਸੁ ਆਖਿ ਸੁਣਾਈਐ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ ਜਿਥਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਈਐ ॥ ਰਸ ਕਸ ਸਾਦਾ ਬਾਹਰਾ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈਐ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਦੇਇ ਆਪਿ ਲਏ ਮਿਲਾਈਐ ॥ ਘਟ ਅੰਤਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਖਿਓਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਪਿਆਈ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬਾਣੀਆ ਕਹਾਣੀਆ ਪੁਤ ਸਪੁਤ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਸੇਈ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਜਾਇ ਪੁਛਹੁ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ਬਿਆਸ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬਚਨ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰੇਨਿ ॥ ਸਚੈ ਲਾਏ ਸਚਿ ਲਗੇ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸਮਾਲੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਏ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਭਏ ਜਿ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਤਾਰੇਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਗੁਰੂ ਜਿਨਾ ਕਾ ਅੰਧੁਲਾ ਸਿਖ ਭੀ ਅੰਧੇ ਕਰਮ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਭਾਣੈ ਚਲਨਿ ਆਪਣੈ ਨਿਤ ਝੂਠੋ ਝੂਠੁ ਬੋਲੇਨਿ ॥ ਕੂੜੁ ਕੁਸਤੁ ਕਮਾਵਦੇ ਪਰ ਨਿੰਦਾ ਸਦਾ ਕਰੇਨਿ ॥ ਓਇ ਆਪਿ ਡੁਬੇ ਪਰ ਨਿੰਦਕਾ ਸਗਲੇ ਕੁਲ ਡੋਬੇਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਓਇ ਲਾਏ ਤਿਤੁ ਲਗੇ ਉਇ ਬਪੁੜੇ ਕਿਆ ਕਰੇਨਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਨਦਰੀ

ਅੰਦਰਿ ਖਾਵਦ ਜੇਤੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਕੀਤੀ ॥ ਇਕਿ ਕੂੜਿ ਕੁਸਤਿ ਲਾਇਇਅਨੁ ਮ
ਨਮੁਖਿ ਵਿਗੁਤੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਧਿਆਈਐ ਅੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ
ਪੋਤੈ ਪੁੰਨੁ ਹੈ ਤਿਨ ਵਾਤਿ ਸਿਪੀਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਚੁ ਸਿਫਤਿ ਸਨਾਈ ॥
੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਸਤੀ ਪਾਪੁ ਕਰਿ ਸਤੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਦੀਖਿਆ ਘਰਿ ਦੇ
ਵਣ ਜਾਹਿ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਖਟਿਐ ਭਾਉ ॥ ਭਾਵੈ ਆਵਉ ਭਾਵੈ ਜਾਉ ॥ ਸਾਸਤੁ
ਬੇਦੁ ਨ ਮਾਨੈ ਕੋਇ ॥ ਆਪੋ ਆਪੈ ਪੂਜਾ ਹੋਇ ॥ ਕਾਜੀ ਹੋਇ ਕੈ ਬਹੈ ਨਿਆਇ ॥ ਫੇ
ਰੈ ਤਸਬੀ ਕਰੈ ਖੁਦਾਇ ॥ ਵਢੀ ਲੈ ਕੈ ਹਕੁ ਗਵਾਏ ॥ ਜੇ ਕੋ ਪੁਛੈ ਤਾ ਪੜਿ ਸੁਣਾਏ ॥
ਤੁਰਕ ਮੰਤ੍ਰੁ ਕਨਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਹਿ ॥ ਲੋਕ ਮੁਹਾਵਹਿ ਚਾੜੀ ਖਾਹਿ ॥ ਚਉਕਾ ਦੇ ਕੈ ਸੁਚਾ
ਹੋਇ ॥ ਐਸਾ ਹਿੰਦੂ ਵੇਖਹੁ ਕੋਇ ॥ ਜੋਗੀ ਗਿਰਹੀ ਜਟਾ ਬਿਭੂਤਿ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ
ਰੋਵਹਿ ਪੂਤ ॥ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਇਆ ਜੁਗਤਿ ਗਵਾਈ ॥ ਕਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਕਲਿ ਕਾ ਏਹੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਆਪੇ ਆਖਣੁ ਆਪੇ ਜਾਣੁ ॥ ਹਿੰਦੂ ਕੈ ਘ
ਰਿ ਹਿੰਦੂ ਆਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਜਨੇਊ ਪੜਿ ਗਲਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੂਤੁ ਪਾਇ ਕਰੇ ਬੁਰਿਆਈ ॥
ਨਾਤਾ ਧੋਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨੁ ਕਰੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੀਰੈ ਕੋ ਥਾ
ਇ ਨ ਪਾਈ ॥ ਰਾਹੁ ਦਸਾਇ ਓਥੈ ਕੋ ਜਾਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਭਿਸਤਿ ਨ ਪਾਇ ॥ ਜੋ
ਗੀ ਕੈ ਘਰਿ ਜੁਗਤਿ ਦਸਾਈ ॥ ਤਿਤੁ ਕਾਰਣਿ ਕਨਿ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਈ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਪਾਇ ਫਿਰੈ
ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਜਿਥੈ ਕਿਥੈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੁ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਵਾਟਾਊ ॥ ਚੀਰੀ ਆਈ
ਢਿਲ ਨ ਕਾਊ ॥ ਏਥੈ ਜਾਣੈ ਸੁ ਜਾਇ ਸਿਞਾਣੈ ॥ ਹੋਰੁ ਫਕੜੁ ਹਿੰਦੂ ਮੁਸਲਮਾਣੈ ॥
ਸਭਨਾ ਕਾ ਦਰਿ ਲੇਖਾ ਹੋਇ ॥ ਕਰਣੀ ਬਾਝਹੁ ਤਰੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਖਾਣੈ ਕੋ
ਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਗੈ ਪੁਛ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰਦਰੁ ਆਖੀਐ ਕਾ
ਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੁ ॥ ਅੰਦਰਿ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪੜੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਮੰ
ਦਰੁ ਸਰੀਰੁ ਅਤਿ ਸੋਹਣਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦਿੜੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਆਪਿ ਖੁਆਇਅਨੁ

ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਨਿਤ ਕੜੁ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਪਾਇਆ ਜਾ
ਈ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੧ ਨਾ ਸਤਿ ਦੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਸੁਖੀਆ ਨਾ ਸਤਿ ਪਾ
ਣੀ ਜੰਤ ਫਿਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਮੂੰਡ ਮੁਡਾਈ ਕੇਸੀ ਨਾ ਸਤਿ ਪੜਿਆ ਦੇਸ ਫਿ
ਰਹਿ ॥ ਨਾ ਸਤਿ ਰੁਖੀ ਬਿਰਖੀ ਪਥਰ ਆਪੁ ਤਛਾਵਹਿ ਦੁਖ ਸਹਹਿ ॥ ਨਾ ਸ
ਤਿ ਹਸਤੀ ਬਧੇ ਸੰਗਲ ਨਾ ਸਤਿ ਗਾਈ ਘਾਹੁ ਚਰਹਿ ॥ ਜਿਸੁ ਹਥਿ ਸਿਧਿ ਦੇ
ਵੈ ਜੇ ਸੋਈ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਇ ਤਿਸੁ ਆਇ ਮਿਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕਉ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ
ਜਿਸੁ ਘਟ ਭੀਤਰਿ ਸਬਦੁ ਰਵੈ ॥ ਸਭ ਘਟ ਮੇਰੇ ਹਉ ਸਭਨਾ ਅੰਦਰਿ ਜਿਸ
ਹਿ ਖੁਆਈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ॥ ਜਿਸਹਿ ਦਿਖਾਲਾ ਵਾਟੜੀ ਤਿਸਹਿ ਭੁਲਾ
ਵੈ ਕਉਣੁ ॥ ਜਿਸਹਿ ਭੁਲਾਈ ਪੰਧ ਸਿਰਿ ਤਿਸਹਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਉਣੁ ॥੧॥ ਮ: ੧
ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਜੋ ਨਿਗ੍ਰਹੁ ਕਰੈ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ
ਕਰੇ ਸਰੀਰੁ ॥ ਸੋ ਗਿਰਹੀ ਗੰਗਾ ਕਾ ਨੀਰੁ ॥ ਬੋਲੈ ਈਸਰੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ
ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੨॥ ਮ: ੧ ਸੋ ਅਉਧੂਤੀ ਜੋ ਧੂਪੈ ਆਪੁ ॥ ਭਿਖਿਆ
ਭੋਜਨੁ ਕਰੈ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਅਉਹਠ ਪਟਣ ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਅਉਧੂ
ਤੀ ਸਿਵ ਪੁਰਿ ਚੜੈ ॥ ਬੋਲੈ ਗੋਰਖੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ
ਰੂਪੁ ॥੩॥ ਮ: ੧ ਸੋ ਉਦਾਸੀ ਜਿ ਪਾਲੇ ਉਦਾਸੁ ॥ ਅਰਧ ਉਰਧ ਕਰੇ ਨਿ
ਰੰਜਨ ਵਾਸੁ ॥ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਕੀ ਪਾਏ ਗੰਢਿ ॥ ਤਿਸੁ ਉਦਾਸੀ ਕਾ ਪੜੈ ਨ ਕੰਧੁ ॥
ਬੋਲੈ ਗੋਪੀ ਚੰਦੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੪॥ ਮ: ੧
ਸੋ ਪਾਖੰਡੀ ਜਿ ਕਾਇਆ ਪਖਾਲੇ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾ
ਲੇ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ ਨ ਦੇਈ ਝਰਣਾ ॥ ਤਿਸੁ ਪਾਖੰਡੀ ਜਰਾ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਬੋਲੈ ਚ
ਰਪਟੁ ਸਤਿ ਸਰੂਪੁ ॥ ਪਰਮ ਤੰਤ ਮਹਿ ਰੇਖ ਨ ਰੂਪੁ ॥੫॥ ਮ: ੧ ਸੋ ਬੈਰਾਗੀ
ਜਿ ਉਲਟੇ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਰੋਪੈ ਥੰਮੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਅੰਤਰਿ

ਰਹੈਧਿਆਨਿ॥ਤੇਬੈਰਾਗੀਸਤਿਸਮਾਨਿ॥ਬੋਲੈਭਰਥਰਿਸਤਿਸਰੂਪੁ॥ਪਰਮਤੰਤਮਹਿਰੇਖਨਰੂਪੁ॥੧॥ ਮਃ੧ ਕਿਉਮਰੈਮੰਦਾਕਿਉਜੀਵੈਜੁਗਤਿ॥ਕੰਨਪੜਾਇਕਿਆਖਾਜੈਭੁਗਤਿ॥ਆਸਤਿਨਾਸਤਿਏਕੋਨਾਉ॥ਕਉਣੁਸੁਅਖਰੁਜਿਤੁਰਹੈਹਿਆਉ॥ਧੂਪਛਾਵਜੇਸਮਕਰਿਸਹੈ॥ਤਾਨਾਨਕੁਆਖੈਗੁਰੁਕੋਕਹੈ॥ਛਿਅਵਰਤਾਰੇਵਰਤਹਿਪੂਤ॥ਨਾਸੰਸਾਰੀਨਾਅਉਧੂਤ॥ਨਿਰੰਕਾਰਿਜੋਰਹੈਸਮਾਇ॥ਕਾਹੇਭੀਖਿਆਮੰਗਣਿਜਾਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਮੰਦਰੁਸੋਈਆਖੀਐਜਿਥਹੁਹਰਿਜਾਤਾ॥ਮਾਨਸਦੇਹਗੁਰਬਚਨੀਪਾਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਤਾ॥ਬਾਹਰਿਮੂਲਿਨਖੋਜੀਐਘਰਮਾਹਿਬਿਧਾਤਾ॥ਮਨਮੁਖਹਰਿਮੰਦਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਤਿਨੀਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ਸਭਮਹਿਇਕੁਵਰਤਦਾਗੁਰਸਬਦੀਪਾਇਆਜਾਈ॥੧੨॥

ਸਲੋਕਮਃ੨ ਮੂਰਖੁਹੋਵੈਸੋਸੁਣੈਮੂਰਖਕਾਕਹਣਾ॥ਮੂਰਖਕੇਕਿਆਲਖਣਹੈਕਿਆਮੂਰਖਕਾਕਰਣਾ॥ਮੂਰਖੁਓਹੁਜਿਮੁਗਧੁਹੈਅਹੰਕਾਰੇਮਰਣਾ॥ਏਤੁਕਮਾਣੈਸਦਾਦੁਖੁਦੁਖਹੀਮਹਿਰਹਣਾ॥ਅਤਿਪਿਆਰਾਪਵੈਖੂਹਿਕਿਹੁਸੰਜਮੁਕਰਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਸੁਕਰੇਵੀਚਾਰੁਓਸੁਅਲਿਪਤੋਰਹਣਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਆਪਿਉਧਰੈਓਸੁਪਿਛੈਡੁਬਦੇਭੀਤਰਣਾ॥ਨਾਨਕਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਕਰੇਜੋਦੇਇਸੁਸਹਣਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕੁਆਖੈਰੇਮਨਾਸੁਣੀਐਸਿਖਸਹੀ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਬੈਠਾਕਢਿਵਹੀ॥ਤਲਬਾਪਉਸਨਿਆਕੀਆਬਾਕੀਜਿਨਾਰਹੀ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਹੋਸੀਆਇਤਈ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਸੁਝਈਭੀੜੀਗਲੀਫਹੀ॥ਕੂੜਨਿਖੁਟੇਨਾਨਕਾਓੜਕਿਸਚਿਰਹੀ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਕਾਸਭੁਸਰੀਰੁਹੈਹਰਿਰਵਿਰਹਿਆਸਭੁਆਪੈ॥ਹਰਿਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਿਛੁ

ਕਹਣੁਨਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਾਲਾਹੀਐਹਰਿਭਗਤੀਰਾਪੈ॥ਸਭੁਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇਆਅਹੰਕਾਰੁਗਵਾਪੈ॥ਸਭੁਕਿਛੁਹਰਿਕਾਖੇਲੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਸਹੰਸਰਦਾਨਦੇਇੰਦ੍ਰੁਰੋਆਇਆ॥ਪਰਸਰਾਮੁਰੋਵੈਘਰਿਆਇਆ॥ਅਜੈਸੁਰੋਵੈਭੀਖਿਆਖਾਇ॥ਐਸੀਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥ਰੋਵੈਰਾਮੁਨਿਕਾਲਾਭਇਆ॥ਸੀਤਾਲਖਮਣੁਵਿਛੁੜਿਗਇਆ॥ਰੋਵੈਦਹਸਿਰੁਲੰਕਗਵਾਇ॥ਜਿਨਿਸੀਤਾਆਦੀਡਉਰੂਵਾਇ॥ਰੋਵਹਿਪਾਂਡਵਭਏਮਜੂਰ॥ਜਿਨਕੈਸੁਆਮੀਰਹਤਹਦੂਰਿ॥ਰੋਵੈਜਨਮੇਜਾਖੁਇਗਇਆ॥ਏਕੀਕਾਰਣਿਪਾਪੀਭਇਆ॥ਰੋਵਹਿਸੇਖਮਸਾਇਕਪੀਰ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮਤੁਲਾਗੈਭੀੜ॥ਰੋਵਹਿਰਾਜੇਕੰਨਪੜਾਇ॥ਘਰਿਘਰਿਮਾਗਹਿਭੀਖਿਆਜਾਇ॥ਰੋਵਹਿਕਿਰਪਨਸੰਚਹਿਧਨੁਜਾਇ॥ਪੰਡਿਤਰੋਵਹਿਗਿਆਨੁਗਵਾਇ॥ਬਾਲੀਰੋਵੈਨਾਹਿਭਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਇ॥ਅਉਰੀਕਰਮਨਲੇਖੈਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ੨ ਜਪੁਤਪੁਸਭੁਕਿਛੁਮੰਨਿਐਅਵਰਿਕਾਰਾਸਭਿਬਾਦਿ॥ਨਾਨਕਮੰਨਿਆਮੰਨੀਐਬੁਝੀਐਗੁਰਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕਾਇਆਹੰਸਧੁਰਿਮੇਲੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਸਭਮਹਿਗੁਪਤੁਵਰਤਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਗੁਣਗਾਵੈਗੁਣਉਚਰੈਗੁਣਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਹੈਸਚੁਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਆਪੇਦੇਇਵਡਿਆਈ॥੧੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੨ ਨਾਨਕਅੰਧਾਹੋਇਕੈਰਤਨਾਪਰਖਣਜਾਇ॥ਰਤਨਾਸਾਰਨਜਾਣਈਆਵੈਆਪੁਲਖਾਇ॥੧॥ ਮਃ੨ ਰਤਨਾਕੇਰੀਗੁਥਲੀਰਤਨੀਖੋਲੀਆਇ॥ਵਖਰਤੈਵਣਜਾਰਿਆਦੁਹਾਰਹੀਸਮਾਇ॥ਜਿਨਗੁਣੁਪਲੈਨਾਨਕਾਮਾਣਕਵਣਜਹਿਸੇਇ॥ਰਤਨਾ

ਸਾਨਜਾਣਨੀਅੰਧੇਵਤਨਿਹਿਲੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਉਦਰਵਾਜੇਕਾ
ਇਆਕੋਟੁਹੈਦਸਵੈਗੁਪਤੁਰਖੀਜੈ॥ਬਜਰਕਪਾਟਨਖੁਲਨੀਗੁਰਸ
ਬਦਿਖੁਲੀਜੈ॥ਅਨਹਦਵਾਜੇਧੁਨਿਵਜਦੇਗੁਰਸਬਦਿਸੁਣੀਜੈ॥ਤਿਤੁ
ਘਟਿਅੰਤਰਿਚਾਨਣਾਕਰਿਭਗਤਿਮਿਲੀਜੈ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਵਰਤਦਾ
ਜਿਨਿਆਪੇਰਚਨਰਚਾਈ॥੧੫॥ ਸਲੋਕਮ:੨ ਅੰਧੇਕੈਰਾਹਿਦਸਿ
ਐਅੰਧਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹੋਇਸੁਜਾਖਾਨਾਨਕਾਸੋਕਿਉਉਝੜਿਪਾਇ॥
ਅੰਧੇਏਹਿਨਆਖੀਅਨਿਜਿਨਮੁਖਿਲੋਇਣਨਾਹਿ॥ਅੰਧੇਸੇਈਨਾਨਕਾ
ਖਸਮਹੁਘੁਥੇਜਾਹਿ॥੧॥ ਮ:੨ ਸਾਹਿਬਿਅੰਧਾਜੋਕੀਆਕਰੇਸੁ
ਜਾਖਾਹੋਇ॥ਜੇਹਾਜਾਣੈਤੇਹੋਵਰਤੈਜੇਸਉਆਖੈਕੋਇ॥ਜਿਥੈਸੁਵਸਤੁ
ਨਜਾਪਈਆਪੇਵਰਤਉਜਾਣਿ॥ਨਾਨਕੁਗਾਹਕੁਕਿਉਲਏਸਕੈਨਵਸ
ਤੁਪਛਾਣਿ॥੨॥ ਮ:੨ ਸੋਕਿਉਅੰਧਾਆਖੀਐਜਿਹੁਕਮਹੁਅੰਧਾ
ਹੋਇ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਬੁਝਈਅੰਧਾਕਹੀਐਸੋਇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਗੜੁਕੋਟੁਹੈਸਭਿਦਿਸੰਤਰਦੇਸਾ॥ਆਪੇਤਾੜੀਲਾਈ
ਅਨੁਸਭਮਹਿਪਰਵੇਸਾ॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਾਜੀਅਨੁਆਪਿਗੁਪਤੁਰਖੇ
ਸਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਜਾਣਿਆਸਚੁਪਰਗਟੀਏਸਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਸਚੋਸਚੁਹੈ
ਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥੧੬॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ਸਾਵਣੁਰਾਤਿਅਹਾੜੁਦਿ
ਹੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਦੁਇਖੇਤ॥ਲਬੁਵਤ੍ਰਦਰੋਗੁਬੀਉਹਾਲੀਰਾਹਕੁਹੇਤ॥ਹਲੁ
ਬੀਚਾਰੁਵਿਕਾਰਮਣਹੁਕਮੀਖਟੇਖਾਇ॥ਨਾਨਕਲੇਖੈਮੰਗਿਐਅਉਤੁ
ਜਣੇਦਾਜਾਇ॥੧॥ ਮ:੧ ਭਉਭੁਇਪਵਿਤੁਪਾਣੀਸਤੁਸੰਤੋਖੁਬਲੇ
ਦ॥ਹਲੁਹਲੇਮੀਹਾਲੀਚਿਤੁਚੇਤਾਵਤ੍ਰਵਖਤਸੰਜੋਗੁ॥ਨਾਉਬੀਜੁਬ
ਖਸੀਸਬੋਹਲਦੁਨੀਆਸਗਲਦਰੋਗ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਕਰਮੁਹੋਇਜਾਵ

ਹਿਸਗਲਵਿਜੋਗ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਿਮੋਹੁਗੁਬਾਰੁਹੈਦੂਜੈਭਾਇਬੋ
ਲੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਸਦਾਦੁਖੁਹੈਨਿਤਨੀਰੁਵਿਰੋਲੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਮ
ਥਿਤਤੁਕਢੋਲੈ॥ਅੰਤਰਿਪਰਗਾਸੁਘਟਿਚਾਨਣਾਹਰਿਲਧਾਟੋਲੈ॥ਆਪੇਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਦਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕਮ:੨ ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤ
ਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ॥ਜਲਮਹਿਜੰਤਉਪਾਇਅਨੁਤਿਨਾਭਿਰੋਜੀਦੇਇ॥
ਓਥੈਹਟੁਨਚਲਈਨਾਕੋਕਿਰਸਕਰੇਇ॥ਸਉਦਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਕੋਲਏਨਦੇਇ॥
ਜੀਆਕਾਆਹਾਰੁਜੀਅਖਾਣਾਏਹੁਕਰੇਇ॥ਵਿਚਿਉਪਾਏਸਾਇਰਾਤਿਨਾਭਿਸਾ
ਰਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਚਿੰਤਾਮਤਕਰਹੁਚਿੰਤਾਤਿਸਹੀਹੇਇ॥੧॥ਮ:੧ ਨਾਨਕਇਹੁ
ਜੀਉਮਛੁਲੀਝੀਵਰੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕਾਲੁ॥ਮਨੂਆਅੰਧੁਨਚੇਤਈਪੜੈਅਚਿੰਤਾਜਾ
ਲੁ॥ਨਾਨਕਚਿਤੁਅਚੇਤੁਹੈਚਿੰਤਾਬਧਾਜਾਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਜੇਆਪਣੀਤਾਆਪੇਲ
ਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੇਜਨਸਾਚੇਸਦਾਸਦਾਜਿਨੀਹਰਿਰਸੁਪੀਤਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਾਮਨਿਵਸੈਸਚੁਸਉਦਾਕੀਤਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਘਰਹੀਮਾਹਿਹੈਵਡ
ਭਾਗੀਲੀਤਾ॥ਅੰਤਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਮਰਿਗਈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੀਤਾ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਇਅਨੁਆਪੇਦੇਇਬੁਝਾਈ॥੧੮॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ਵੇਲਿਪਿੰਞਾਇਆ
ਕਤਿਵੁਣਾਇਆ॥ਕਟਿਕੁਟਿਕਰਿਖੁੰਬਿਚੜਾਇਆ॥ਲੋਹਾਵਢੇਦਰਜੀਪਾੜੇਸੂਈ
ਧਾਗਾਸੀਵੈ॥ਇਉਪਤਿਪਾਟੀਸਿਫਤੀਸੀਪੈਨਾਨਕਜੀਵਤਜੀਵੈ॥ਹੋਇਪੁਰਾਣਾ
ਕਪੜੁਪਾਟੈਸੂਈਧਾਗਾਗੰਢੈ॥ਮਾਹੁਪਖੁਕਿਹੁਚਲੈਨਾਹੀਘੜੀਮੁਹਤੁਕਿਛੁਹੰ
ਢੈ॥ਸਚੁਪੁਰਾਣਾਹੋਵੈਨਾਹੀਸੀਤਾਕਦੇਨਪਾਟੈ॥ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਸਚੋਸਚਾਤਿਚ
ਰੁਜਾਪੀਜਾਪੈ॥੧॥ ਮ:੧ ਸਚਕੀਕਾਤੀਸਚੁਸਭੁਸਾਰੁ॥ਘਾੜਤਤਿਸਕੀ
ਅਪਰਅਪਾਰ॥ਸਬਦੇਸਾਣਰਖਾਈਲਾਇ॥ਗੁਣਕੀਥੇਕੈਵਿਚਿਸਮਾਇ॥ਤਿ
ਸਦਾਕੁਠਾਹੋਵੈਸੇਖੁ॥ਲੋਹੂਲਬੁਨਿਕਥਾਵੇਖੁ॥ਹੋਇਹਲਾਲੁਲਗੈਹਕਿਜਾਇ॥

ਨਾਨਕਦਰਿਦੀਦਾਰਿਸਮਾਇ॥੨॥ ਮ:੧ ਕਮਰਕਟਾਰਾਬੰਕੁੜਾਬੰਕੇਕਅ
ਸਵਾਰੁ॥ਗਰਬੁਨਕੀਜੈਨਾਨਕਾਮਤੁਸਿਰਿਆਵੈਭਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਸ
ਤਸੰਗਤਿਸਬਦਿਮਿਲੈਜੋਗੁਰਮੁਖਿਚਲੈ॥ਸਚੁਧਿਆਇਨਿਸੇਸਚੇਜਿਨਹਰਿ
ਖਰਚੁਧਨੁਪਲੈ॥ਭਗਤਸੋਹਨਿਗੁਣਗਾਵਦੇਗੁਰਮਤਿਅਚਲੈ॥ਰਤਨਬੀਚਾ
ਰੁਮਨਿਵਸਿਆਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਲੈ॥ਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾਆਪੇਦੇਇ
ਵਡਿਆਈ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮ:੩ ਆਸਾਅੰਦਰਿਸਭੁਕੋਕੋਇਨਿਰਾਸਾਹੋ
ਇ॥ਨਾਨਕਜੋਮਰਿਜੀਵਿਆਸਹਿਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥ ਮ:੩ ਨਾਕਿਛੁ
ਆਸਾਹਥਿਹੈਕੇਉਨਿਰਾਸਾਹੋਇ॥ਕਿਆਕਰੇਇਹਬਪੁੜੀਜਾਂਭੋਲਾਏਸੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਿਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁ॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਤਾਦਾਤਾਰੁਨਿਹਚਲੁਏ
ਹੁਧਨੁ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਆਰਾਧੇਨਿਰਮਲੁਸੋਇਜਨੁ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮੁਰਸਨਾਏ
ਕੁਭਨੁ॥ਰਵਿਰਹਿਆਸਰਬਤਿਨਾਨਕੁਬਲਿਜਾਈ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮ:੧ ਸਰ
ਵਰਹੰਸਧੁਰੇਹੀਮੇਲਾਖਸਮੈਏਵੈਭਾਣਾ॥ਸਰਵਰਅੰਦਰਿਹੀਰਾਮੋਤੀਸੋਹੰਸ
ਾਕਾਖਾਣਾ॥ਬਗੁਲਾਕਾਗੁਨਰਹਈਸਰਵਰਿਜੇਹੋਵੈਅਤਿਸਿਆਣਾ॥ਓਨਾਰਿਜਕੁ
ਨਪਇਓਓਥੈਓਨ੍ਹਾਹੋਰੋਖਾਣਾ॥ਸਚਿਕਮਾਣੈਸਚੋਪਾਈਐਕੂੜੈਕੂੜਾਮਾਣਾ॥
ਨਾਨਕਤਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਜਿਨਾਧੁਰੇਪੈਯਾਪਰਵਾਣਾ॥੧॥ਮ:੧
ਸਾਹਿਬੁਮੇਰਾਉਜਲਾਜੇਕੋਚਿਤਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਸਦਾਸਦਾਜੋਦੇ
ਇ॥ਨਾਨਕਸੋਈਸੇਵੀਐਜਿਤੁਸੇਵਿਐਦੁਖੁਜਾਇ॥ਅਵਗੁਣਵੰਞਨਿਗੁਣ
ਰਵਹਿਮਨਿਸੁਖੁਵਸੈਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਆਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿ
ਤਾੜੀਲਾਈਅਨੁ॥ਆਪੇਹੀਉਪਦੇਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਪਤੀਆਈਅਨੁ॥ਇਕਿਆ
ਪੇਉਝੜਿਪਾਇਅਨੁਇਕਿਭਗਤੀਲਾਇਅਨੁ॥ਜਿਸੁਆਪਿਬੁਝਾਏਸੋਬੁ
ਝਸੀਆਪੇਨਾਇਲਾਈਅਨੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਚੀਵਡਿਆਈ॥੨੧॥

੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ॥੫੨ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੂਜਰੀਕੀਵਾਰਮਹਲਾ੫ ਸਲੋਕਮ:੫ ਜੈਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸੁ
ਣੀਦਾਤੈਸੋਹੀਮੈਡੀਠੁ॥ਵਿਛੁੜਿਆਮੇਲੇਪ੍ਰਭੂਹਰਿਦਰਗਹਕਾਬਸੀਠੁ॥ਹਰਿ
ਨਾਮੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾਕਟੇਹਉਮੈਰੋਗੁ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਆਜਿ
ਨਾਧੁਰੇਪਇਆਸੰਜੋਗੁ॥੧॥ ਮ:੫ ਇਕੁਸਜਣੁਸਭਿਸਜਣਾਇਕੁਵੈਰੀ
ਸਭਿਵਾਦਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਲਿਆਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭਬਾਦਿ॥ਸਾਕਤਦੁਰਜਨ
ਭਰਮਿਆਜੋਲਗੇਦੂਜੈਸਾਦਿ॥ਜਨਨਾਨਕਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੁਝਿਆਗੁਰਸਤਿਗੁਰ
ਕੈਪਰਸਾਦਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਥਟਣਹਾਰੈਥਾਟੁਆਪੇਹੀਥਟਿਆ॥ਆ
ਪੇਪੂਰਾਸਾਹੁਆਪੇਹੀਖਟਿਆ॥ਆਪੇਕਰਿਪਾਸਾਰੁਆਪੇਰੰਗਿਰਟਿਆ॥ਕੁ
ਦਰਤਿਕੀਮਨਪਾਇਅਲਖਬ੍ਰਹਮਟਿਆ॥ਅਗਮਅਥਾਹਬੇਅੰਤਪਰੈਪਰ
ਟਿਆ॥ਆਪੇਵਡਪਾਤਿਸਾਹੁਆਪਿਵਜੀਰਟਿਆ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਕੀਮਵਡਾ
ਮਟਿਆ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਪਰਗਟਿਆ॥੧॥ ਸਲੋਕਮ:੫
ਸੁਣਿਸਜਣਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰਿਆਮੈਸਤਿਗੁਰੁਦੇਹੁਦਿਖਾਲਿ॥ਹਉਤਿਸੁਦੇਵਾਮ
ਨੁਆਪਣਾਨਿਤਹਿਰਦੈਰਖਾਸਮਾਲਿ॥ਇਕਸੁਸਤਿਗੁਰਬਾਹਰਾਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁ
ਸੰਸਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਤਿਨਾਮਿਲਾਇਓਨੁਜਿਨਸਦਹੀਵਰਤੈਨਾਲਿ॥
੧॥ ਮ:੫ ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਲੋਚਾਮਿਲਣਕੀਕਿਉਪਾਵਾਪ੍ਰਭਤੋਹਿ॥ਕੋਈਐ
ਸਾਸਜਣੁਲੋੜਿਲਹੁਜੋਮੇਲੇਪ੍ਰੀਤਮੁਮੋਹਿ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਤਦੇਖਾ
ਤਤਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੨॥ਪਉੜੀ॥
ਦੇਵਣਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਕਿਤੁਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਐ॥ਜਿਸੁਰਖੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿਰਿਜਕੁ
ਸਮਾਹੀਐ॥ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਵਸਿਸਭਨਾਇਕਧਰ॥ਪਾਲੇਬਾਲਕਵਾਗਿਦੇਕੈ
ਆਪਿਕਰ॥ਕਰਦਾਅਨਦਬਿਨੋਦਕਿਛੂਨਜਾਣੀਐ॥ਸਰਬਧਾਰਸਮਰਥ

ਹਉਤਿਸੁਕੁਰਬਾਣੀਐਜੋ।ਗਾਈਐਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਗਾਵਣਜੋਗੀਆ।ਗੁਰਕੀ
ਪੈਰੀਪਾਇ।ਤਿਨੀਹਰਿਰਸੁਭੋਗਿਆ।੨॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ਭੀੜਹੁਮੋਕਲਾ
ਈਕੀਤੀਅਨੁਸਭਰਖੇਕੁਟੰਬੈਨਾਲਿ।ਕਾਰਜਆਪਿਸਵਾਰਿਅਨੁਸੋਪ੍ਰਭਸ
ਦਾਸਭਾਲਿ।ਪ੍ਰਭੁਮਾਤਪਿਤਾਕੰਠਿਲਾਇਦਾਲਹੁੜੇਬਾਲਕਪਾਲਿ।ਦਇਆ
ਲਹੋਏਸਭਜੀਅਜੰਤ੍ਰਹਰਿਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ।੧॥ਮ:੧ ਵਿਣੁਤੁਧੁ
ਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਿਰਿਦੁਖਾਕੈਦੁਖ।ਦੇਹਿਨਾਮੁਸੰਤੋਖੀਆਉਤਰੈਮਨਕੀਭੁਖ
ਗੁਰਿਵਣੁਤਿਣੁਹਰਿਆਕੀਤਿਆਨਾਨਕਕਿਆਮਨੁਖ।੨॥ ਪਉੜੀ।
ਸੋਐਸਾਦਾਤਾਰੁਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈ।ਘੜੀਨਮੁਹਤੁਚਸਾਤਿਸੁਬਿਨੁਨਾਸਰੈ।
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੰਗਿਕਿਆਕੋਲੁਕਿਕਰੈ।ਜਿਸੁਪਤਿਰਖੈਆਪਿਸੋਭਵ
ਜਲੁਤਰੈ।ਭਗਤੁਗਿਆਨੀਤਪਾਜਿਸੁਕਿਰਪਾਕਰੈ।ਸੋਪੂਰਾਪਰਧਾਨੁਜਿਸਨੋ
ਬਲੁਧਰੈ।ਜਿਸਹਿਜਰਾਏਆਪਿਸੋਈਅਜਰੁਜਰੈ।ਤਿਸਹੀਮਿਲਿਆਸਚੁ
ਮੰਤ੍ਰੁਗੁਰਮਨਿਧਰੈ।੩॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ਧੰਨੁਸੁਰਾਗਸੁਰੰਗੜੇਆਲਾਪ
ਤਸਭਤਿਖਜਾਇ।ਧੰਨੁਸੁਜੰਤਸੁਹਾਵੜੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਜਪਦੇਨਾਉ।ਜਿਨੀਇ
ਕਮਨਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆਤਿਨਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਹਮਬਾਛਦੇ
ਕਰਮੀਪਲੈਪਾਇ।ਜੋਰਤੇਰੰਗਿਗੋਵਿਦਕੈਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ।ਆਖ
ਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਹਰਿਸਜਣੁਮੇਲਹੁਰਾਇ।ਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਲਾਇਆਜਨਮਮ
ਰਣਦੁਖੁਜਾਇ।ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆਅਗਮਰੂਪੁਅਨਤਨਕਾਹੂਜਾਇ।੧॥
ਮ:੫ ਧੰਨੁਸੁਵੇਲਾਘੜੀਧੰਨਧਨੁਮੂਰਤੁਪਲੁਸਾਰੁ।ਧੰਨੁਸੁਦਿਨਸੁਸੰਜੋਗ
ੜਾਜਿਤੁਡਿਠਾਗੁਰਦਰਸਾਰੁ।ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਹਰਿਪਾਇਆਅਗ
ਮਅਪਾਰੁ।ਹਉਮੈਤੁਟਾਮੋਹੜਾਇਕੁਸਚੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁ।ਜਨੁਨਾਨਕੁਲਗਾਸੇ
ਵਹਰਿਉਧਰਿਆਸਗਲਸੰਸਾਰੁ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਸਿਫਤਿਸਲਾਹਣੁਭਗ

ਤਿਵਿਰਲੇਦਿਤੀਅਨੁ।ਸਉਪੇਜਿਸੁਭੰਡਾਰਫਿਰਿਪੁਛਨਲੀਤੀਅਨੁ।ਜਿ
ਸਨੋਲਗਾਰੰਗੁਸੇਰੰਗਿਰਤਿਆ।ਓਨਾਇਕੋਨਾਮੁਅਧਾਰੁਇਕਾਉਨਭਤਿ
ਆ।ਓਨਾਪਿਛੈਜਗੁਭੁੰਚੈਭੋਗਈ।ਓਨਾਪਿਆਰਾਰਬੁਓਨਾਹਾਜੋਗਈ।
ਜਿਸੁਮਿਲਿਆਗੁਰੁਆਇਤਿਨਿਪ੍ਰਭੁਜਾਣਿਆ।ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਿ
ਖਸਮੈਭਾਣਿਆ।੪॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਦੋਸਤੀਹਰਿ
ਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਰੰਗੁ।ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਸਜਣੋਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਸੰਗੁ।
ਹਰਿਇਕਸੈਨਾਲਿਮੈਗੋਸਟੇਮੁਹੁਮੈਲਾਕਰੈਨਭੰਗੁ।ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅ
ਕੀਕਦੇਨਮੋੜੈਰੰਗੁ।ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਮਸਲਤੀਭੰਨਣਘੜਨਸਮਰਥੁ।
ਹਰਿਇਕੋਮੇਰਾਦਾਤਾਰੁਹੈਸਿਰਿਦਾਤਿਆਜਗਹਥੁ।ਹਰਿਇਕਸੈਦੀਮੈਟੇ
ਕਹੈਜੋਸਿਰਿਸਭਨਾਸਮਰਥੁ।ਸਤਿਗੁਰਿਸੰਤੁਮਿਲਾਇਆਮਸਤਕਿਧ
ਰਿਕੈਹਥੁ।ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਗੁਰੂਮਿਲਾਇਆਜਿਨਿਤਾਰਿਆਸਗਲਜਗਤੁ।
ਮਨਕੀਆਇਛਾਪੂਰੀਆਪਾਇਆਧੁਰਿਸੰਜੋਗ।ਨਾਨਕਪਾਇਆਸਚੁਨਾ
ਮੁਸਦਹੀਭੋਗੇਭੋਗੁ।੧॥ ਮ:੫ ਮਨਮੁਖਾਕੇਰੀਦੋਸਤੀਮਾਇਆਕਾਸ
ਨਬੰਧੁ।ਵੇਖਦਿਆਹੀਭਜਿਜਾਨਿਕਦੇਨਪਾਇਨਿਬੰਧੁ।ਜਿਚਰੁਪੈਨਨਿਖਾ
ਵਨੇਤਿਚਰੁਰਖਨਿਗੰਢੁ।ਜਿਤੁਦਿਨਿਕਿਛੁਨਹੋਵਈਤਿਤੁਦਿਨਿਬੋਲਨਿਗੰ
ਧੁ।ਜੀਅਕੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁ।ਕੂੜਾਗੰਢੁਨਚ
ਲਈਚਿਕੜਿਪਥਰਬੰਧੁ।ਅੰਧੇਆਪੁਨਜਾਣਨੀਫਕੜੁਪਿਟਨਿਧੰਧੁ।ਝੂ
ਠੈਮੋਹਿਲਪਟਾਇਆਹਉਹਉਕਰਤਬਿਹੰਧੁ।ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀ
ਧੁਰਿਪੂਰਾਕਰਮੁਕਰੇਇ।ਜਨਨਾਨਕਸੇਜਨਉਬਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿ
ਪਰੇ।੨॥ ਪਉੜੀ। ਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰਸੇਈਸਚੁਹਾਕੁ।ਜਿਨੀਜਾਤਾਖਸ
ਮੁਕਿਉਲਭੈਤਿਨਾਖਾਕੁ।ਮਨੁਮੈਲਾਵੇਕਾਰੁਹੋਵੈਸੰਗਿਪਾਕੁ।ਦਿਸੈਸਚਾਮ

ਹਲੁਮੁਲੈਭਰਮਤਕਾ॥ਜਿਸੁਹਰਿਮਿਲਿਓਮਹਲੁਤਿਸੁਨਮਿਲੈਧਕਾ॥ਮਨੁਤਨੁ
ਹੋਇਨਿਹਾਲੁਬਿੰਦਕਨਦਰਿਮਿਹਰੰਮਤਕਾ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਲਗਾ॥ਤਿਸੈਮਿਲੈਸੰਤਖਾਕੁਮਸਤਕਿਜਿਸੈਭਾਗੁ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫
ਹਰਣਾਖੀਕੂਸਚੁਵੈਣੁਸੁਣਾਈਜੋਤਉਕਰੇਉਧਾਰਣੁ॥ਸੁੰਦਰਬਚਨਤੁਮ
ਸੁਣਹੁਛਬੀਲੀਪਿਰੁਤੈਡਾਮਨਸਾਧਾਰਣੁ॥ਦੁਰਜਨਸੇਤੀਨੇਹੁਰਚਾਇਓ
ਦਸਿਵਿਖਾਮੈਕਾਰਣੁ॥ਊਣੀਝੂਣੀਨਾਹੀਨਾਹੀਕਿਸੈਵਿਹੂਣੀ॥ਪਿਰੁ
ਛੈਲੁਛਬੀਲਾਛਡਿਗਵਾਇਓਦੁਰਮਤਿਕਰਮਿਵਿਹੂਣੀ॥ਨਾਹਉਭੁਲੀਨਾਹਉ
ਚੁਕੀਨਾਮੈਨਾਹੀਦੋਸਾ॥ਜਿਤੁਹਉਲਾਈਤਿਤੁਹਉਲਗੀਤੂਸੁਣਿਸਚੁਸੰਦੇਸਾ॥
ਸਾਈਸੋਹਾਗਣਿਸਾਈਭਾਗਣਿਜੈਪਿਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਪਿਰਿਅਉਗਣਤਿਸ
ਕੇਸਭਿਗਵਾਏਗਲਸੇਤੀਲਾਇਸਵਾਰੀ॥ਕਰਮਹੀਣਧਨਕਰੈਬਿਨੰਤੀਕਦਿਨਾ
ਨਕਆਵੈਵਾਰੀ॥ਸਭਿਸੁਹਾਗਣਿਮਾਣਹਿਰਲੀਆਇਕਦੇਵਹੁਰਾਤਿਮੁਰਾਰੀ॥
੧॥ ਮ: ੫ ਕਾਹੇਮਨਤੂਡੋਲਤਾਹਰਿਮਨਸਾਪੂਰਣਹਾਰੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਧਿਆ
ਇਤੂਸਭਿਦੁਖਵਿਸਾਰਣਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਾਆਰਾਧਿਮਨਸਭਿਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿ
ਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਰੰਗੁਲਗਾਨਿਰੰਕਾਰ॥ਓਨੀਛਡਿਆ
ਮਾਇਆਸੁਆਵੜਾਧਨੁਸੰਚਿਆਨਾਮੁਅਪਾਰੁ॥ਅਠੇਪਹਰਇਕਤੈਲਿਵੈਮ
ਨੇਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰੁ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਇਕੁਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਪਿਆਰੁ॥੨
ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸਨੋਸਦਾਸੁਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿ
ਤਿਤਿਸੁਜਮਨਾਹਿਦੁਖ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਸੁਕਿਆਕਾੜਿਆ॥ਜਿ
ਸਦਾਕਰਤਾਮਿਤ੍ਰੁਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋਪਰਵਾ
ਣੁਜਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਬਹੁਤਾਤਿਸੁਧਨੁ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਸੋ
ਵਡਪਰਵਾਰਿਆ॥ਜਿਸੁਤੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤਿਨਿਕੁਲਉਧਾਰਿਆ॥੬॥

ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਅੰਦਰਹੁਅੰਨਾਬਾਹਰਹੁਅੰਨਾਕੂੜੀਕੂੜੀਗਾਵੈ॥ਦੇਹੀਧੋਵੈ
ਚਕ੍ਰਬਣਾਏਮਾਇਆਨੋਬਹੁਧਾਵੈ॥ਅੰਦਰਿਮੈਲੁਨਉਤਰੈਹਉਮੈਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਆਵੈਜਾਵੈ॥ਨੀਂਦਵਿਆਪਿਆਕਾਮਿਸੰਤਾਪਿਆਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਕਹਾਵੈ॥
ਬੈਸਨੋਨਾਮੁਕਰਮਹਉਜੁਗਤਾਤੁਹਕੁਟੇਕਿਆਫਲੁਪਾਵੈ॥ਹੰਸਾਵਿਚਿਬੈ
ਠਾਬਗੁਨਬਣਈਨਿਤਬੈਠਾਮਛੀਨੋਤਾਰਿਲਾਵੈ॥ਜਾਹੰਸਸਭਾਵੀਚਾਰੁਕਰਿ
ਦੇਖਨਿਤਾਬਗਾਨਾਲਿਜੋੜੁਕਦੇਨਆਵੈ॥ਹੰਸਾਹੀਰਾਮੋਤੀਚੁਗਣਾਬਗੁਡਡਾ
ਭਾਲਣਜਾਵੈ॥ਉਡਰਿਆਵੇਚਾਰਾਬਗੁਲਾਮਤੁਹੋਵੈਮੰਞੁਲਖਾਵੈ॥ਜਿਤੁ
ਕੋਲਾਇਆਤਿਤਹੀਲਾਗਾਕਿਸੁਦੋਸੁਦਿਚੈਜਾਹਰਿਏਵੈਭਾਵੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸ
ਰਵਰੁਰਤਨੀਭਰਪੂਰੇਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿਸੋਪਾਵੈ॥ਸਿਖਹੰਸਸਰਵਰਿਇਕਠੇਹੋਏ
ਸਤਿਗੁਰਕੈਹੁਕਮਾਵੈ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥਮਾਣਕਸਰਵਰਿਭਰਪੂਰੇਖਾਇਖਰ
ਚਿਰਹੇਤੋਟਿਨਆਵੈ॥ਸਰਵਰੁਹੰਸੁਦੂਰਿਨਹੋਈਕਰਤੇਏਵੈਭਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਜਿਸਦੈਮਸਤਕਿਭਾਗੁਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੋਸਿਖੁਗੁਰੂਪਹਿਆਵੈ॥ਆਪਿਤ
ਰਿਆਕੁਟੰਬਸਭਿਤਾਰੇਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਛਡਾਵੈ॥੧॥ ਮ: ੫ ਪੰਡਿਤੁਆਖਾਏ
ਮੋਠ ਬਹੁਤੀਰਾਹੀਕੋਰੜਮੋਠਜਿਨੇਹਾ॥ਅੰਦਰਿਮੋਹੁਨਿਤਭਰਮਿਵਿਆਪਿਆਤਿਸਟਸਿ ਮੋਠ
ਨਾਹੀਦੇਹਾ॥ਕੂੜੀਆਵੈਕੂੜੀਜਾਵੈਮਾਇਆਕੀਨਿਤਜੋਹਾ॥ਸਚੁਕਹੈਤਾਛੋਹੋ
ਆਵੈਅੰਤਰਿਬਹੁਤਾਰੋਹਾ॥ਵਿਆਪਿਆਦੁਰਮਤਿਕੁਬੁਧਿਕੁਮੂੜਾਮਨਿਲਾ
ਗਾਤਿਸੁਮੋਹਾ॥ਠਗੈਸੇਤੀਠਗੁਰਲਿਆਇਆਸਾਥੁਭਿਇਕੋਜੇਹਾ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਸਰਾਫੁਨਦਰੀਵਿਚਦੋਕਢੈਤਾਉਘੜਿਆਇਆਲੋਹਾ॥ਬਹੁਤੇਰੀਥਾਈਰਲਾ
ਇਰਲਾਇਦਿਤਾਉਘੜਿਆਪੜਦਾਅਗੈਆਇਖਲੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਜੇਸ
ਰਣੀਆਵੈਫਿਰਿਮਨੂਰਹੁਕੰਚਨੁਹੋਹਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਪੁਤ੍ਰਸਤ੍ਰਸਮਾਨੇ
ਅਉਗਣਕਟੇਕਰੈਸੁਧੁਦੇਹਾ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿਹੋਵੈਲਿਖਿਆਤਿਸੁ

ਸਤਿਗੁਰਨਾਲਿਸਨੇਹਾ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਕੀਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਵੈ
ਤਿਸੁਰਿਦੈਵਸੇਹਾ ॥ ਆਵਣਜਾਣਾਤਿਸਕਾਕਟੀਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਹਾ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੋਤੁਧੁਬੁਝਈ ॥ ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਜੰਤੁਸੁਦਰਗਹਸਿ
ਝਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਹਉਮੈਤਿਸੁਗਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਸੰਤੁਸਟੁਕਲਮ
ਲਤਿਸੁਖਈ ॥ ਜਿਸਕੈਸੁਆਮੀਵਲਿਨਿਰਭਉਸੋਭਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਕਿਰਪਾਲੁ
ਸਚਾਸੋਥਿਅਈ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਇਆਨਪੋਹੈਅਗਨਈ ॥ ਤਿਸਨੋਸਦਾਦ
ਇਆਲੁਜਿਨਿਗੁਰਤੇਮਤਿਲਈ ॥੭॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਿਰ
ਪਾਲਆਪੇਬਖਸਿਲੈ ॥ ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਤੇਰਾਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਪਾਇਪੈ ॥ ਮਨਿਤ
ਨਿਅੰਤਰਿਵਸੁਦੂਖਾਨਾਸੁਹੋਇ ॥ ਹਥਦੇਇਆਪਿਰਖੁਵਿਆਪੈਭਉਨਕੋਇ ॥ ਗੁ
ਣਗਾਵਾਦਿਨੁਰੈਣਿਏਤੈਕੰਮਿਲਾਇ ॥ ਸੰਤਜਨਾਕੈਸੰਗਿਹਉਮੈਰੋਗੁਜਾਇ ॥ ਸਰ
ਬਨਿਰੰਤਰਿਖਸਮੁਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆ ॥ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਚੁਸਚੋਸਚੁਲਹਿਆ ॥
ਦਇਆਕਰਹੁਦਇਆਲਅਪਣੀਸਿਫਤਿਦੇਹੁ ॥ ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਨਿਹਾਲਨਾਨ
ਕਪ੍ਰੀਤਿਏਹ ॥੧॥ ਮ:੫ ਏਕੋਜਪੀਐਮਨੈਮਾਹਿਇਕਸਕੀਸਰਣਾਇ ॥
ਇਕਸਸਿਉਕਰਿਪਿਰਹੜੀਦੂਜੀਨਾਹੀਜਾਇ ॥ ਇਕੋਦਾਤਾਮੰਗੀਐਸਭੁਕਿਛੁਪ
ਲੈਪਾਇ ॥ ਮਨਿਤਨਿਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਪ੍ਰਭੁਇਕੋਇਕੁਧਿਆਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਨਿ
ਧਾਨੁਸਚੁਗੁਰਮੁਖਿਪਾਇਆਜਾਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀਤੇਸੰਤਜਨਜਿਨਮਨਿਵੁਠਾਆ
ਇ ॥ ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿਆਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹਿ ॥ ਨਾਮੁਧਿਆਈਨਾਮੁ
ਉਚਰਾਨਾਨਕਖਸਮਰਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਮਾਰੇਤਿਸੁਕ
ਉਣੁ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਰਖਵਾਲਾਜਿਤਾਤਿਨੈਭੈਣੁ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਤਿਸੁਮੁਖੁਉ
ਜਲਾ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰਾਅੰਗੁਸੋਨਿਰਮਲੀਹੂੰਨਿਰਮਲਾ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਨਦਰਿਨਲੇ
ਖਾਪੁਛੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਖੁਸੀਤਿਨਿਨਉਨਿਧਿਭੁੰਚੀਐ ॥ ਜਿਸਨੋਤੂਪ੍ਰਭਵਲਿ

ਤਿਸੁਕਿਆਮੁਹਛੰਦਗੀ ॥ ਜਿਸਨੋਤੇਰੀਮਿਹਰਿਸੁਤੇਰੀਬੰਦਗੀ ॥੮॥
ਸਲੋਕਮ:੫ ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਸੁਆਮੀਮੇਰੇਸੰਤਾਸੰਗਿਵਿਹਾਵੇ ॥ ਤੁਧਹੁਭੁ
ਲੇਸਿਜਮਿਜਮਿਮਰਦੇਤਿਨਕਦੇਨਚੁਕਨਿਹਾਵੇ ॥੧॥ ਮ:੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮ
ਰਹੁਆਪਣਾਘਟਿਅਵਘਟਿਘਟਘਾਟ ॥ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੰਤਿਆਕੋਇਨਬੰ
ਧੈਵਾਟ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਿਥੈਤੂੰਸਮਰਥੁਜਿਥੈਕੋਇਨਾਹਿ ॥ ਓਥੈਤੇਰੀਰਖ
ਅਗਨੀਉਦਰਮਾਹਿ ॥ ਸੁਣਿਕੈਜਮਕੇਦੂਤਨਾਇਤੇਰੈਛਡਿਜਾਹਿ ॥ ਭਉਜਲੁ
ਬਿਖਮੁਅਸਗਾਹੁਗੁਰਸਬਦੀਪਾਰਿਪਾਹਿ ॥ ਜਿਨਕਉਲਗੀਪਿਆਸਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੁਸੇਇਖਾਹਿ ॥ ਕਲਿਮਹਿਏਹੋਪੁੰਨੁਗੁਣਗੋਵਿੰਦਗਾਹਿ ॥ ਸਭਸੈਨੋਕਿਰਪਾਲੁਸ
ਮ੍ਹਾਲੇਸਾਹਿਸਾਹਿ ॥ ਬਿਰਥਾਕੋਇਨਜਾਇਜਿਆਵੈਤੁਧੁਆਹਿ ॥੯॥ ਸਲੋਕਮ: ੫
ਦੂਜਾਤਿਸੁਨਬੁਝਾਇਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਨਾਮੁਦੇਹੁਆਪਿ ॥ ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਾ
ਹਿਬੋਸਮਰਥੁਸਚੁਦਾਤਾਰੁ ॥ ਤੂਨਿਹਚਲੁਨਿਰਵੈਰੁਸਚੁਸਚਾਤੁਧੁਦਰਬਾਰੁ ॥ ਕੀ
ਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਹੋਰੁਜਿਮੰਗਣਾਸਭੁਬਿ
ਖਿਆਰਸੁਛਾਰੁ ॥ ਸੇਸੁਖੀਏਸਚੁਸਾਹਸੇਜਿਨਸਚਾਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨਾਲਗੀਪ੍ਰੀ
ਤਿਪ੍ਰਭਨਾਮਸਹਜਸੁਖਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕਇਕੁਆਰਾਧੇਸੰਤਨਰੇਣਾਰੁ ॥੧॥ ਮ:੫
ਅਨਦਸੂਖਬਿਸ੍ਰਾਮਨਿਤਹਰਿਕਾਕੀਰਤਨੁਗਾਇ ॥ ਅਵਰਸਿਆਣਪਛਾਡਿਦੇ
ਹਿਨਾਨਕਉਧਰਸਿਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤੁਘਿ
ਣਾਵਣੇ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬੇਦਪੜਾਵਣੇ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਤੀਰਥਿਨਾ
ਈਐ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਧਰਤੀਧਾਈਐ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਕਿਤੈਸਿਆ
ਣਪੈ ॥ ਨਾਤੂਆਵਹਿਵਸਿਬਹੁਤਾਦਾਨੁਦੇ ॥ ਸਭੁਕੋਤੇਰੈਵਸਿਅਗਮਅਗੋਚ
ਰਾ ॥ ਤੂਭਗਤਾਕੈਵਸਿਭਗਤਾਤਾਣੁਤੇਰਾ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕਮ:੫ ਆਪੇਵੈਦੁ
ਆਪਿਨਾਰਾਇਣੁ ॥ ਏਹਿਵੈਦਜੀਅਕਾਦੁਖੁਲਾਇਣ ॥ ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁ

ਖਾਇਦਾ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਦੁਖ ਮਿਟਾਇਦਾ॥੧॥
ਮ: ੫ ਹੁਕਮਿ ਉਛਲੈ ਹੁਕਮੇ ਰਹੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਸਮ ਕਰਿ ਸਹੈ॥
ਹੁਕਮੇ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਹੋਵੈ ਦਾਤਿ॥ ਹੁਕਮਿ ਮਰੈ ਹੁਕ
ਮੇ ਹੀ ਜੀਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਨਾਨਾ ਵਡਾ ਥੀਵੈ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੋਗ ਹਰਖ ਆਨੰਦ॥ ਹੁਕਮੇ
ਜਪੈ ਨਿਰੋਧਰ ਗੁਰਮੰਤ॥ ਹੁਕਮੇ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਜਾ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾ
ਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਿ ਤੇਰਾ ਸੇਵਦਾਰੁ॥ ਹਉ
ਤਿਸੁ ਢਾਢੀ ਬਲਿਹਾਰ ਜਿ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਅਪਾਰ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਜਿਸੁ ਲੋੜੇ
ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਭਾਗਠੁ ਜਿਸੁ ਸਚਾ ਦੁਆਰ ਬਾਰੁ॥ ਓਹੁ ਢਾਢੀ ਤੁਧੁ ਧਿ
ਆਇ ਕਲਾਣੇ ਦਿਨੁ ਰੈਣਾਰੁ॥ ਮੰਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਨ ਆਵੈ ਕਦੇ ਹਾਰਿ॥ ਕਪੜੁ
ਭੋਜਨੁ ਸਚੁ ਰਹਦਾ ਲਿਵੈ ਧਾਰ॥ ਸੋ ਢਾਢੀ ਗੁਣਵੰਤੁ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪਿਆਰੁ॥
੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਅਮਿਉ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਉ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਹਿਰਦੈ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਸੁ
ਣਹੁ ਤੁਮ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਸਚਾ ਇਹੈ ਸੁਆਉ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸਫਲੁ ਹੋਇ
ਮਨ ਮਹਿ ਲਾਇਹੁ ਭਾਉ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨਦੁ ਘਣਾ ਪ੍ਰਭ ਜਪਤਿਆ
ਦੁਖੁ ਜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ॥
੧॥ ਮ: ੫ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਤਿ ਦੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਜਪ ਤਪ
ਸੰਜਮੋ ਭਾਣੈ ਹੀ ਕਢਿ ਲੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਐ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਕਰੇਇ॥
ਭਾਣੈ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਭੋਗੀਐ ਭਾਣੈ ਕਰਮ ਕਰੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਮਿਟੀ ਸਾਜਿ ਕੈ ਭਾਣੈ
ਜੋਤਿ ਧਰੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਭੋਗ ਭੋਗਾਇਦਾ ਭਾਣੈ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਨਰਕਿ
ਸੁਰਗਿ ਅਉਤਾਰੇ ਭਾਣੈ ਧਰਣਿ ਪਰੇਇ॥ ਭਾਣੈ ਹੀ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਏ ਨਾਨਕ
ਵਿਰਲੇ ਹੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਵਡਿਆਈ ਸਚੇ ਨਾਮ ਕੀ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸੁਣਿ

ਸੁਣੇ॥ ਪਸੂ ਪਰੇਤ ਅਗਿਆਨ ਉਧਾਰੇ ਇਕ ਖਣੇ॥ ਦਿਨਸੁ ਰੈਣਿ ਤੇਰਾ ਨਾਉ
ਸਦਾ ਸਦ ਜਾਪੀਐ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਵਿਕਰਾਲ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਧ੍ਰਾਪੀਐ॥ ਰੋਗੁ
ਸੋਗੁ ਦੁਖੁ ਵੰਞੈ ਜਿਸੁ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ॥ ਤਿਸਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਲਾਲੁ ਜੋ ਗੁ
ਰ ਸਬਦੀ ਰਸੈ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹਮੰਡ ਬੇਅੰਤ ਉਧਾਰਣਹਾਰਿਆ॥ ਤੇਰੀ ਸੋਭਾ ਤੁ
ਧੁ ਸਚੇ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰਿਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਮਿਤ੍ਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨਾਨਕ
ਜੀ ਮੈ ਛਡਿ ਗਵਾਇਆ ਰੰਗਿ ਕਸੁੰਭੈ ਭੁਲੀ॥ ਤਉ ਸਜਣ ਕੀ ਮੈ ਕੀਮ ਨ ਪਉ
ਦੀ ਹਉ ਤੁਧੁ ਬਿਨੁ ਅਢੁ ਨ ਲਹਦੀ॥੧॥ ਮ: ੫ ਸਸੁ ਵਿਰਾਇਣਿ ਨਾਨਕ ਜੀ
ਉ ਸਸੁਰਾ ਵਾਦੀ ਜੇਠੋ ਪਉ ਪਉ ਲੂਹੈ॥ ਹਭੇ ਭਸੁ ਪੁਣੇਦੇ ਵਤਨੁ ਜਾ ਮੈ ਸ
ਜਣੁ ਤੂਹੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਦਰਦੁ ਨਿਵਾਰਣੋ॥
ਜਿਸੁ ਤੂ ਵੁਠਾ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਹਾਰਣੋ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਿਆ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਸੁ ਸ
ਰਪਰ ਤਾਰਣੋ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸਚਿ ਤਿਸੁ ਸਚੁ ਸਮ੍ਹਾਲਣੋ॥ ਜਿਸੁ ਆਇਆ
ਹਥਿ ਨਿਧਾਨੁ ਸੁ ਰਹਿਆ ਭਾਲਣੋ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਇਕੋ ਰੰਗੁ ਭਗਤੁ ਸੋ ਜਾਨਣੋ॥
ਓਹੁ ਸਭਨਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਬਿਰਹੀ ਚਾਰਣੋ॥ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਣ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਕਾ
ਰਣੋ॥੧੩॥ ਸਲੋਕ ਮ: ੫ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮੈ ਹਭ ਵਞਾਈ
ਛੋੜਿਆ ਹਭੁ ਕਿਝੁ ਤਿਆਗੀ॥ ਹਭੇ ਸਾਕ ਕੂੜਾਵੇ ਡਿਠੇ ਤਉ ਪਲੈ ਤੈਡੈ
ਲਾਗੀ॥੧॥ ਮ: ੫ ਫਿਰਦੀ ਫਿਰਦੀ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਹਉ ਫਾਵੀ ਥੀਈ
ਬਹੁਤੁ ਦਿਸਾਵਰ ਪੰਧਾ॥ ਤਾ ਹਉ ਸੁਖਿ ਸੁਖਾਲੀ ਸੁਤੀ ਜਾ ਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਸਜਣੁ ਲਧਾ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਭੇ ਦੁਖ ਸੰਤਾਪ ਜਾਂ ਤੁਧਹੁ ਭੁਲੀਐ॥
ਜੇ ਕੀਚਨਿ ਲਖ ਉਪਾਵ ਤਾਂ ਕਹੀ ਨ ਘੁਲੀਐ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਨਿ
ਰਧਨੁ ਕਾਂਢੀਐ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ਸੁ ਜੋਨੀ ਹਾਂਢੀਐ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ
ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਤਿਸੁ ਜਮੁ ਡੰਡੁ ਦੇ॥ ਜਿਸੁ ਖਸਮੁ ਨ ਆਵੈ ਚਿਤਿ ਰੋਗੀ ਸੇ ਗ

ਹੋਣਾ ਜਿ ਸੁਖ ਸਹਜੁ ਨ ਆਵਈ ਤਿਤੁ ਸੁਖਿ ਘਰੇ ਅਤੰਕਾਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਦੁਹੇਲਾ ਜਗਿ ਜਿਨਿ ਨਾਉ ਵਿਸਾਰੀਆ ॥੧੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਤੈਡੀ ਬੰਦਸਿ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਡਿਠਾ ਤੂ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਭਾਣਾ ॥ ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਤਿਸੁ ਮਿਤ੍ਰ ਵਿਚੋਲੇ ਜੈ ਮਿਲਿ ਕੰਤੁ ਪਛਾਣਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਪਾਵ ਸੁਹਾਵੇ ਜਾਂ ਤਉ ਧਿਰਿ ਜੁਲਦੇ ਸੀਸੁ ਸੁਹਾਵਾ ਚਰਣੀ ॥ ਮੁਖੁ ਸੁਹਾਵਾ ਜਾਂ ਤਉ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ਪਇਆ ਤਉ ਸਰਣੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਿਲਿ ਨਾਰੀ ਸਤਸੰਗਿ ਮੰਗਲੁ ਗਾਵੀਆ ॥ ਘਰ ਕਾ ਹੋਆ ਬੰਧਾਨੁ ਬਹੁੜਿ ਨ ਧਾਵੀਆ ॥ ਬਿਨਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਦੁਰਤੁ ਸੋਇ ਕੂੜਾਵੀਆ ॥ ਸੀਲਵੰਤਿ ਪਰਧਾਨਿ ਰਿਦੈ ਸਚਾਵੀਆ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਇਕੁ ਇਕ ਰੀਤਾਵੀਆ ॥ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਚਰਣ ਦਾਸਾਵੀਆ ॥ ਸੋਭਾ ਬਣੀ ਸੀਗਾਰੁ ਖਸਮਿ ਜਾਂ ਰਾਵੀਆ ॥ ਮਿਲੀਆ ਆਇ ਸੰਜੋਗਿ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੀਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਹਭਿ ਗੁਣ ਤੈਡੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ ਮੈ ਕੂ ਥੀਏ ਮੈ ਨਿਰਗੁਣ ਤੇ ਕਿਆ ਹੋਵੈ ॥ ਤਉ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾਰੁ ਨ ਕੋਈ ਜਾਚਕੁ ਸਦਾ ਜਾਚੋਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਦੇਹ ਛਿਜੰਦੜੀ ਊਣ ਮਝੂਣਾ ਗੁਰਿ ਸਜਣਿ ਜੀਉ ਧਰਾਇਆ ॥ ਹਭੇ ਸੁਖ ਸੁਹੇਲੜਾ ਸੁਤਾ ਜਿਤਾ ਜਗੁ ਸਬਾਇਆ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਤੇਰਾ ਦਰਬਾਰੁ ਸਚਾ ਤੁਧੁ ਤਖਤੁ ॥ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ਨਿਹਚਲੁ ਚਉਰੁ ਛਤੁ ॥ ਜੋ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੋਈ ਸਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਜੇ ਭਾਵੈ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਿਥਾਵੇ ਮਿਲੈ ਥਾਉ ॥ ਜੋ ਕੀਨੀ ਕਰਤਾਰਿ ਸਾਈ ਭਲੀ ਗਲ ॥ ਜਿਨੀ ਪਛਾਤਾ ਖਸਮੁ ਸੇ ਦਰਗਾਹ ਮਲ ॥ ਸਹੀ ਤੇਰਾ ਫੁਰਮਾਨੁ ਕਿਨੈ ਨ ਫੇਰੀਐ ॥ ਕਾਰਣ ਕਰਣ ਕਰੀਮ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੀਐ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਸੋਇ ਸੁਣੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਤਨੁ ਮਨੁ ਮਉਲਾ ਨਾਮੁ ਜਪੰਦੜੀ ਲਾਲੀ ॥ ਪੰਧਿ ਜੁਲੰਦੜੀ ਮੇਰਾ ਅੰਦਰੁ ਠੰਢਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਨਿਹਾਲੀ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਹਠ

ਮੰਞਾਹੂ ਮੈ ਮਾਣਕੁ ਲਧਾ ਮੁਲਿ ਨ ਘਿਧਾ ਮੈ ਕੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦਿਤਾ ॥ ਢੂਢਿ ਵਞਾਈ ਥੀਆ ਥਿਤਾ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਨਾਨਕ ਜਿਤਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਸੋ ਸੇਵਾ ਲਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਸੋ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗਾ ॥ ਲਗਾ ਰੰਗੁ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਸਭੁ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗਾ ॥ ਆਤਮੁ ਜਿਤਾ ਗੁਰਮਤੀ ਆਗੰਜਤ ਪਾਗਾ ॥ ਜਿਸਹਿ ਧਿਆਇਆ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੋ ਕਲਿ ਮਹਿ ਤਾਗਾ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਨਿਰਮਲਾ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨਾਗਾ ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਆਪਣਾ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਸਭਾਗਾ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜਿਸੁ ਏਵਡ ਭਾਗਾ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਅੰਦਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਬਾਹਰਿ ॥ ਜਾਂ ਪਿਰੁ ਬਾਹਰਿ ਤਾਂ ਧਨ ਮਾਹਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹੁ ਫੇਰ ਫਿਰਾਹਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸੰਗਿ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਹਰਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਆਹਰ ਸਭਿ ਕਰਦਾ ਫਿਰੈ ਆਹਰੁ ਇਕੁ ਨ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਤੁ ਆਹਰਿ ਜਗੁ ਉਧਰੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਵਡੀ ਹੂ ਵਡਾ ਅਪਾਰੁ ਤੇਰਾ ਮਰਤਬਾ ॥ ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਅਨੇਕ ਨ ਜਾਪਨਿ ਕਰਤਬਾ ॥ ਜੀਆ ਅੰਦਰਿ ਜੀਉ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਜਾਣਲਾ ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਤੇਰਾ ਘਰੁ ਭਲਾ ॥ ਤੇਰੈ ਘਰਿ ਆਨੰਦੁ ਵਧਾਈ ਤੁਧੁ ਘਰਿ ॥ ਮਾਣੁ ਮਹਤਾ ਤੇਜੁ ਆਪਣਾ ਆਪਿ ਜਰਿ ॥ ਸਰਬ ਕਲਾ ਭਰਪੂਰੁ ਦਿਸੈ ਜਤ ਕਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਬਿਨਵਤਾ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ਛਤੜੇ ਬਾਜਾਰ ਸੋਹਨਿ ਵਿਚਿ ਵਪਾਰੀਏ ॥ ਵਖਰੁ ਹਿਕੁ ਅਪਾਰੁ ਨਾਨਕ ਖਟੇ ਸੋ ਧਣੀ ॥੧॥ ਕਬੀਰ ਹਮਰਾ ਕੋ ਨਹੀ ਹਮ ਕਿਸ ਹੂ ਕੇ ਨਾਹਿ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ਤਿਸ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਸੁਹਾਵੜਾ ਹਰ ਸਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ ॥ ਮਨੁ ਲੋਚੈ ਉਨ ਮਿਲਣ ਕਉ ਕਿਉ ਵੰਞੈ ਘਿਤਾ ॥ ਵਰਨਾ ਚਿਹਨਾ ਬਾਹਰਾ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਜਿਤਾ ॥ ਓਹੁ ਪਿਆਰਾ ਜੀਅ ਕਾ ਜੋ ਖੋਲੈ ਭਿਤਾ ॥

ਸੇਵਕਕੀਤੁਸਾੜ੍ਹੀਆਮੈਦਸਿਹੁਮਿਤਾ॥ਕੁਰਬਾਣੀਵੰਞਾਵਾਰਣੈਬਲੇਬਲਿ
ਕਿਤਾ॥ਦਸਨਿਸੰਤਪਿਆਰਿਆਸੁਣਹੁਲਾਇਚਿਤਾ॥ਜਿਸੁਲਿਖਿਆਨਾਨਕ
ਦਾਸਤਿਸੁਨਾਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਤਿਗੁਰਿਦਿਤਾ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਕਬੀਰ
ਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀਭਾਰਿਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾ
ਹੂਲਾਹਿ॥੧॥ਕਬੀਰਚਾਵਲਕਾਰਣੈਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰ
ਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮਰਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਹੀਵਡਪਰਵਾਰੁ
ਆਪਿਇਕਾਤੀਆ॥ਆਪਣੀਕੀਮਤਿਆਪਿਆਪੇਹੀਜਾਤੀਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਉਪੰਨਿਆ॥ਆਪਣਾਕੀਤਾਆਪਿਆਪਿਵਰੰਨਿਆ॥
ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਜਿਥੈਤੂੰਵੁਠਾ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰੇਭਗਤਜਿਨੀਸਚੁਤੂੰਡਿਠਾ॥ਜਿ
ਸਨੋਤੇਰੀਦਇਆਸਲਾਹਸੋਇਤੁਧੁ॥ਜਿਸੁਗੁਰਭੇਟੇਨਾਨਕਾਨਿਰਮਲਸੋਈਸੁ
ਧੁ॥੨੦॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥
ਜੋਨਰਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਨ੍ਹਾਅੰਚਨਲਾਗ॥੧॥ ਮਃ੫ ਫਰੀਦਾਉਮਰਸੁਹਾ
ਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨਾਪਿਆਰੇਨੇਹ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਦਇਆਧਰਮੁਜਿਸੁਦੇਹਿਸੁਪਾਏ॥ਜਿ
ਸੁਬੁਝਾਇਹਿਅਗਨਿਆਪਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਅਗਮਪੁਰਖੁ
ਇਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦਿਖਾਏ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੈਆਸਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਰੰਗੁਲਾਏ॥ਅਉ
ਗਣਕਟਿਮੁਖੁਉਜਲੇਹਰਿਨਾਮਿਤਰਾਏ॥ਜਨਮਮਰਣਭਉਕਟਿਓਨੁਫਿਰਿ
ਜੋਨਿਨਪਾਏ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਿਅਨੁਲੜੁਆਪਿਫੜਾਏ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿ
ਲਾਇਅਨੁਰਖੈਗਲਲਾਏ॥੨੧॥ ਸਲੋਕਮਃ੫ ਮੁਹਬਤਿਜਿਸੁਖੁਦਾ
ਇਦੀਰਤਾਰੰਗਿਚਲੂਲਿ॥ਨਾਨਕਵਿਰਲੇਪਾਈਅਹਿਤਿਸੁਜਨਕੀਮਨਮੂਲਿ॥
੧॥ਮਃ੫ ਅੰਦਰੁਵਿਧਾਸਚਿਨਾਇਬਾਹਰਿਭੀਸਚੁਡਿਠੋਮਿ॥ਨਾਨਕਰਵਿ

ਆਹਭਥਾਇਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿਰੋਮਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕੀਤੋਰਚਨੁ
ਆਪੇਹੀਰਤਿਆ॥ਆਪੇਹੋਇਓਇਕੁਆਪੇਬਹੁਭਤਿਆ॥ਆਪੇਸਭਨਾ
ਮੰਝਿਆਪੇਬਾਹਰਾ॥ਆਪੇਜਾਣਹਿਦੂਰਿਆਪੇਹੀਜਾਹਰਾ॥ਆਪੇਹੋਵਹਿਗੁ
ਪਤੁਆਪੇਪਰਗਟੀਐ॥ਕੀਮਤਿਕਿਸੈਨਪਾਇਤੇਰੀਥਟੀਐ॥ਗਹਿਰਗਭੀਰੁ
ਅਥਾਹੁਅਪਾਰੁਅਗਣਤੁਤੂੰ॥ਨਾਨਕਵਰਤੈਇਕੁਇਕੋਇਕੁਤੂੰ॥੨੨॥ ੧॥
੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਮਕਲੀਕੀਵਾਰਰਾਇਬਲਵੰਡਿਤਥਾਸਤੈਡੂਮਿਆਖੀ॥
ਨਾਉਕਰਤਾਕਾਦਰੁਕਰੇਕਿਉਬੋਲੁਹੋਵੈਜੋਖੀਵਦੈ॥ਦੇਗੁਨਾਸਤਿਭੈਣਭ
ਰਾਵਹੈਪਾਰੰਗਤਿਦਾਨੁਪੜੀਵਦੈ॥ਨਾਨਕਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆਸਚੁਕੋਟੁਸਤਾਣੀ
ਨੀਵਦੈ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤੁਸਿਰਿਕਰਿਸਿਫਤੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਦੈ॥ਮ
ਤਿਗੁਰਆਤਮਦੇਵਦੀਖੜਗਿਜੋਰਿਪਰਾਕੁਇਜੀਅਦੈ॥ਗੁਰਿਚੇਲੇਰਹ
ਰਾਸਿਕੀਈਨਾਨਕਿਸਲਾਮਤਿਥੀਵਦੈ॥ਸਹਿਟਿਕਾਦਿਤੋਸੁਜੀਵਦੈ॥੧॥
ਲਹਣੇਦੀਫੇਰਾਈਐਨਾਨਕਾਦੋਹੀਖਟੀਐ॥ਜੋਤਿਓਹਾਜੁਗਤਿਸਾਇਸਹਿ
ਕਾਇਆਫੇਰਿਪਲਟੀਐ॥ਝੁਲੈਸੁਛਤੁਨਿਰੰਜਨੀਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਗੁਰ
ਹਟੀਐ॥ਕਰਹਿਜਿਗੁਰਫੁਰਮਾਇਆਸਿਲਜੋਗੁਅਲੂਣੀਚਟੀਐ॥ਲੰਗਰੁ
ਚਲੈਗੁਰਸਬਦਿਹਰਿਤੋਟਿਨਆਵੀਖਟੀਐ॥ਖਰਚੇਦਿਤਿਖਸੰਮਦੀਆ
ਪਖਹਦੀਖੈਰਿਦਬਟੀਐ॥ਹੋਵੈਸਿਫਤਿਖਸੰਮਦੀਨੂਰੁਅਰਸਹੁਕੁਰਸਹੁ
ਝਟੀਐ॥ਤੁਧੁਡਿਠੇਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਮਲੁਜਨਮਜਨਮਦੀਕਟੀਐ॥ਸਚੁਜਿ
ਗੁਰਿਫੁਰਮਾਇਆਕਿਉਏਦੂਬੋਲਹੁਹਟੀਐ॥ਪੁਤ੍ਰੀਕਉਲੁਨਪਾਲਿਓਕਰਿ
ਪੀਰਹੁਕੰਨ੍ਹਮੁਰਟੀਐ॥ਦਿਲਿਖੋਟੈਆਕੀਫਿਰਨ੍ਹਿਬੰਨ੍ਹਿਭਾਰੁਉਚਾਇਨ੍ਹਿਛਟੀਐ
॥ਜਿਨਿਆਖੀਸੋਈਕਰੇਜਿਨਿਕੀਤੀਤਿਨੈਥਟੀਐ॥ਕਉਣੁਹਾਰੇਕਿਨਿਉਵਟੀ

ਐਆ॥ਜਿਨਿਕੀਤੀਸੋਮੰਨਣਾਕੋਸਾਲੁਜਵਾਹੇਸਾਲੀ॥ਧਰਮਰਾਇਹੈਦੇਵ
ਤਾਲੈਗਲਾਕਰੇਦਲਾਲੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਖੈਸਚਾਕਰੇਸਾਬਾਤਹੋਵੈਦਰਹਾ
ਲੀ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਦੋਹੀਫਿਰੀਸਚੁਕਰਤੈਬੰਧਿਬਹਾਲੀ॥ਨਾਨਕਕਾਇਆ
ਪਲਟੁਕਰਿਮਲਿਤਖਤੁਬੈਠਾਸੈਡਾਲੀ॥ਦਰੁਸੇਵੇਉਮਤਿਖੜੀਮਸਕਲੈਹੋ
ਇਜੰਗਾਲੀ॥ਦਰਿਦਰਵੇਸੁਖਸੰਮਦੈਨਾਇਸਚੈਬਾਣੀਲਾਲੀ॥ਬਲਵੰਡਖੀ
ਵੀਨੇਕਜਨਜਿਸੁਬਹੁਤੀਛਾਉਪਤ੍ਰਾਲੀ॥ਲੰਗਰਿਦਉਲਤਿਵੰਡੀਐਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਖੀਰਿਘਿਆਲੀ॥ਗੁਰਸਿਖਾਕੇਮੁਖਉਜਲੇਮਨਮੁਖਥੀਏਪਰਾ
ਲੀ॥ਪਏਕਬੂਲੁਖਸੰਮਨਾਲਿਜਾਂਘਾਲਿਮਰਦੀਘਾਲੀ॥ਮਾਤਾਖੀਵੀਸਹੁ
ਸੋਇਜਿਨਿਗੋਇਉਠਾਲੀ॥੩॥ਹੋਰਿਂਓਗੰਗਵਹਾਈਐਦੁਨਿਆਈਆਖੈਕਿਕਿ
ਓਨੁ॥ਨਾਨਕਈਸਰਿਜਗਨਾਥਿਉਚਹਦੀਵੈਣੁਵਿਰਿਕਿਓਨੁ॥ਮਾਧਾਣਾਪਰਬ
ਤੁਕਰਿਨੇਤ੍ਰਬਾਸਕੁਸਬਦਿਰਿੜਕਿਓਨੁ॥ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕਰਿਆ
ਵਾਗਉਣੁਚਿਲਕਿਓਨੁ॥ਕੁਦਰਤਿਅਹਿਵੇਖਾਲੀਅਨੁਜਿਣਿਐਵਡੁਪਿੰਡੁ
ਠਿਣਕਿਓਨੁ॥ਲਹਣੇਧਰਿਓਨੁਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਅਸਮਾਨਿਕਿਆੜਾਛਿਕਿਓਨੁ
ਜੋਤਿਸਮਾਣੀਜੋਤਿਮਾਹਿਆਪੁਆਪੈਸੇਤੀਮਿਕਿਓਨੁ॥ਸਿਖਾਂਪੁਤ੍ਰਾਂਘੋਖਿਕੈ
ਸਭਉਮਤਿਵੇਖਹੁਜਿਕਿਓਨੁ॥ਜਾਂਸੁਧੋਸੁਤਾਂਲਹਣਾਟਿਕਿਓਨੁ॥੪॥ਫੇਰਿ
ਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਲਿਤੁਧੁਹੋ
ਰੁਮੁਚੁਗਰੂਰੁ॥ਲਬੁਵਿਣਾਹੇਮਾਣਸਾਜਿਉਪਾਣੀਬੂਰੁ॥ਵਰ੍ਹਿਐਦਰਗਹ
ਗੁਰੂਕੀਕੁਦਰਤੀਨੂਰੁ॥ਜਿਤੁਸੁਹਾਥਨਲਭਈਤੂੰਓਹੁਠਰੂਰੁ॥ਨਉਨਿਧਿਨਾ
ਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਤੁਧੁਵਿਚਿਭਰਪੂਰੁ॥ਨਿੰਦਾਤੇਰੀਜੋਕਰੈਸੋਵੰਞੈਚੂਰੁ॥ਨੇੜੈਦਿ
ਸੈਮਾਤਲੋਕਤੁਧੁਸੁਝੈਦੂਰੁ॥ਫੇਰਿਵਸਾਇਆਫੇਰੁਆਣਿਸਤਿਗੁਰਿਖਾਡੂਰੁ
੫॥ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤਾਪਰਵਾਣੁ॥

ਜਿਨਿਬਾਸਕੁਨੇਤ੍ਰੈਘਤਿਆਕਰਿਨੇਹੀਤਾਣੁ॥ਜਿਨਿਸਮੁੰਦੁਵਿਰੋਲਿਆਕਰਿ
ਮੇਰੁਮਧਾਣੁ॥ਚਉਦਹਰਤਨਨਿਕਾਲਿਅਨੁਕੀਤੋਨੁਚਾਨਾਣੁ॥ਘੋੜਾਕੀਤੋ
ਸਹਜਦਾਜਤੁਕੀਓਪਲਾਣੁ॥ਧਣਖੁਚੜਾਇਓਸਤਦਾਜਸਹੰਦਾਬਾਣੁ
ਕਲਿਵਿਚਿਧੂਅੰਧਾਰੁਸਾਚੜਿਆਰੈਭਾਣੁ॥ਸਤਹੁਖੇਤੁਜਮਾਇਓਸਤਹੁ
ਛਾਵਾਣੁ॥ਨਿਤਰਸੋਈਤੇਰੀਐਘਿਉਮੈਦਾਖਾਣੁ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਸੁਝੀਓਸੁਮ
ਨਮਹਿਸਬਦੁਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਓਕਰਿਨਦਰਿਨੀਸਾਣੁ॥
ਅਉਤਰਿਆਅਉਤਾਰੁਲੈਸੋਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਝਖੜਿਵਾਉਨਡੋਲਈਪਰ
ਬਤੁਮੇਰਾਣੁ॥ਜਾਣੈਬਿਰਥਾਜੀਅਕੀਜਾਣੀਹੂਜਾਣੁ॥ਕਿਆਸਾਲਾਹੀਸਚੇ
ਪਾਤਿਸਾਹਜਾਂਤੂਸੁਘੜੁਸੁਜਾਣੁ॥ਦਾਨੁਜਿਸਤਿਗੁਰਭਾਵਸੀਸੋਸਤੇਦਾਨੁ॥
ਨਾਨਕਹੰਦਾਛਤ੍ਰੁਸਿਰਿਉਮਤਿਹੈਰਾਣੁ॥ਸੋਟਿਕਾਸੋਬੈਹਣਾਸੋਈਦੀਬਾਣੁ॥
ਪਿਯੂਦਾਦੇਜੇਵਿਹਾਪੋਤ੍ਰਾਪਰਵਾਣੁ॥੬॥ ਧੰਨੁਧੰਨੁਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਸਿ
ਰਿਆਤਿਨੈਸਵਾਰਿਆ॥ਪੂਰੀਹੋਈਕਰਾਮਾਤਿਆਪਿਸਿਰਜਣਹਾਰੈਧਾਰਿ
ਆ॥ਸਿਖੀਅਤੈਸੰਗਤੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਅਟਲੁਅਥਾਹੁ
ਅਤੋਲੁਤੂਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਿਆ॥ਜਿਨੀਤੂੰਸੇਵਿਆਭਾਉਕਰਿਸੇਤੁਧੁ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਿਆ॥ਲਬੁਲੋਭੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮੋਹੁਮਾਰਿਕਢੇਤੁਧੁਸਪਰਵਾਰਿ
ਆ॥ਧੰਨੁਸੁਤੇਰਾਥਾਨੁਹੈਸਚੁਤੇਰਾਪੈਸਕਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕੁਤੂਲਹਣਾਤੂਹੈਗੁ
ਰੁਅਮਰੁਤੂਵੀਚਾਰਿਆ॥ਗੁਰੁਡਿਠਾਤਾਂਮਨੁਸਾਧਾਰਿਆ॥੭॥ਚਾਰੇਜਾਗੇਚ
ਹੁਜੁਗੀਪੰਚਾਇਣੁਆਪੇਹੋਆ॥ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਓਨੁਆਪੇਹੀਥੰਮ੍ਹਿ
ਖਲੋਆ॥ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਆਪਿਲਿਖਣਹਾਰਾਹੋਆ॥ਸਭਉਮ
ਤਿਆਵਣਜਾਵਣੀਆਪੇਹੀਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਤਖਤਿਬੈਠਾਅਰਜਨਗੁਰੂ
ਸਤਿਗੁਰਕਾਖਿਵੈਚੰਦੋਆ॥ਉਗਵਣਹੁਤੈਆਥਵਣਹੁਚਹੁਚਕੀਕੀਅ

ਜੋਲਿਆ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਮਨਮੁਖਾ ਪਇਆ ਮੋਆ ॥ ਦੂਣੀ ਚਉਣੀ ਕਰਾਮਾਤਿ ਸਚੇ ਕਾ ਸਚਾ ਢੋਆ ॥ ਚਾਰੇ ਜਾਗੇ ਚਹੁ ਜੁਗੀ ਪੰਚਾਇਣੁ ਆਪੇ ਹੋਆ ॥ ੮॥੧॥ ੩॥ ਜੁਮਲਾ ਰਾਮਕਲੀ ਕਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥ ੮੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ੨੨॥ ਅਨੰਦੁ ਸਭ ॥ ੨ ਛੰਤ ਬਤੀ ॥ ੮ ਗਿਰੰਥਾ ॥ ਓਅੰਕਾਰੁ ॥ ੧ ਸਿਧਗੋਸਟਿ ॥ ੧ ਵਾਰਾ ॥ ੩ ਜੁਮਲਾ ॥ ੧੧੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ॥ ਘਰੁ ੧ ਕਾਇਆ ਕਲਾਲਨਿ ਲਾਹਨਿ ਮੇਲਉ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਗੁੜੁ ਕੀਨੁ ਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਦ ਮਤਸਰ ਕਾਟਿ ਕਾਟਿ ਕਸੁ ਦੀਨੁ ਰੇ ॥੧॥ ਕੋਈ ਹੈ ਰੇ ਸੰਤੁ ਸਹਜ ਸੁਖ ਅੰਤਰਿ ਜਾ ਕਉ ਜਪੁ ਤਪੁ ਦੇਉ ਦਲਾਲੀ ਰੇ ॥ ਏਕ ਬੂੰਦ ਭਰਿ ਤਨੁ ਮਨੁ ਦੇਵਉ ਜੋ ਮਦੁ ਦੇਇ ਕਲਾਲੀ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਨ ਚਤੁਰ ਦਸ ਭਾਠੀ ਕੀਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਅਗਨਿ ਤਨਿ ਜਾਰੀ ਰੇ ॥ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਦਕ ਸਹਜ ਧੁਨਿ ਲਾਗੀ ਸੁਖਮਨ ਪੋਚਨਹਾਰੀ ਰੇ ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਰਵਿ ਸਸਿ ਗਹਨੈ ਦੇਉ ਰੇ ॥ ਸੁਰਤਿ ਪਿਆਲ ਸੁਧਾ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਹੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੇਉ ਰੇ ॥੩॥ ਨਿਝਰ ਧਾਰਿ ਚੁਐ ਅਤਿ ਨਿਰਮਲ ਇਹ ਰਸ ਮਨੂਆ ਰਾਤੋ ਰੇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਸਗਲੇ ਮਦ ਛੂਛੇ ਇਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਸਾਚੋ ਰੇ ॥੪॥੧॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਗੁੜੁ ਕਰਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਰਿ ਮਹੂਆ ਭਉ ਭਾਠੀ ਮਨ ਧਾਰਾ ॥ ਸੁਖਮਨ ਨਾਰੀ ਸਹਜ ਸਮਾਨੀ ਪੀਵੈ ਪੀਵਨਹਾਰਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਮਤਵਾਰਾ ॥ ਉਨਮਦ ਚਢਾ ਮਦਨ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਭਇਆ ਉਜਿਆਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਇ ਪੁਰ ਜੋਰਿ ਰਸਾਈ ਭਾਠੀ ਪੀਉ ਮਹਾ ਰਸੁ ਭਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕੀਏ ਜਲੇਤਾ ਛੂਟਿ ਗਈ ਸੰਸਾਰੀ ॥੨॥ ਪ੍ਰਗਟ ਪ੍ਰਗਾਸ ਗਿਆਨ ਗੁਰ ਗੰਮਿਤ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਤਾਸੁ ਮਦ ਮਾਤਾ ਉਚਕਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥

੩॥੨॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਤੂੰ ਮੇਰੋ ਮੇਰੁ ਪਰਬਤੁ ਸੁਆਮੀ ਓਟ ਗਹੀ ਮੈ ਤੇਰੀ ॥ ਨਾ ਤੁਮ ਡੋਲਹੁ ਨਾ ਹਮ ਗਿਰਤੇ ਰਖਿ ਲੀਨੀ ਹਰਿ ਮੇਰੀ ॥੧॥ ਅਬ ਤਬ ਜਬ ਕਬ ਤੁਹੀ ਤੁਹੀ ॥ ਹਮ ਤੁਅ ਪਰਸਾਦਿ ਸੁਖੀ ਸਦ ਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੋਰੇ ਭਰੋਸੇ ਮਗਹਰ ਬਸਿਓ ਮੇਰੇ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪਹਿਲੇ ਦਰਸਨੁ ਮਗਹਰ ਪਾਇਓ ਫੁਨਿ ਕਾਸੀ ਬਸੇ ਆਈ ॥੨॥ ਜੈਸਾ ਮਗਹਰੁ ਤੈਸੀ ਕਾਸੀ ਹਮ ਏਕੈ ਕਰਿ ਜਾਨੀ ॥ ਹਮ ਨਿਰਧਨ ਜਿਉ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਮਰਤੇ ਫੂਟਿ ਗੁਮਾਨੀ ॥੩॥ ਕਰੈ ਗੁਮਾਨੁ ਚੁਭਹਿ ਤਿਸੁ ਸੂਲਾ ਕੋ ਕਾਢਨ ਕਉ ਨਾਹੀ ॥ ਅਜੈ ਸੁ ਚੋਭ ਕਉ ਬਿਲਲ ਬਿਲਾਤੇ ਨਰਕੇ ਘੋਰ ਪਚਾਹੀ ॥੪॥ ਕਵਨੁ ਨਰਕੁ ਕਿਆ ਸੁਰਗੁ ਬਿਚਾਰਾ ਸੰਤਨ ਦੋਊ ਰਾਦੇ ॥ ਹਮ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਕਢਤੇ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੇ ॥੫॥ ਅਬ ਤਉ ਜਾਇ ਚਢੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਮਿਲੇ ਹੈ ਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਏਕ ਭਏ ਹੈ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਪਛਾਨੀ ॥੬॥੩॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਸੰਤਾ ਮਾਨਉ ਦੂਤਾ ਡਾਨਉ ਇਹ ਕੁਟਵਾਰੀ ਮੇਰੀ ॥ ਦਿਵਸ ਰੈਨਿ ਤੇਰੇ ਪਾਉ ਪਲੋਸਉ ਕੇਸ ਚਵਰ ਕਰਿ ਫੇਰੀ ॥੧॥ ਹਮ ਕੂਕਰ ਤੇਰੇ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਭਉਕਹਿ ਆਗੈ ਬਦਨੁ ਪਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਬ ਜਨਮ ਹਮ ਤੁਮ੍ਹਰੇ ਸੇਵਕ ਅਬ ਤਉ ਮਿਟਿਆ ਨ ਜਾਈ ॥ ਤੇਰੇ ਦੁਆਰੈ ਧੁਨਿ ਸਹਜ ਕੀ ਮਾਥੈ ਮੇਰੇ ਦਗਾਈ ॥੨॥ ਦਾਗੇ ਹੋਹਿ ਸੁ ਰਨ ਮਹਿ ਜੂਝਹਿ ਬਿਨੁ ਦਾਗੇ ਭਗਿ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧੂ ਹੋਇ ਸੁ ਭਗਤਿ ਪਛਾਨੈ ਹਰਿ ਲਏ ਖਜਾਨੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਕੋਠਰੇ ਮਹਿ ਕੋਠਰੀ ਪਰਮ ਕੋਠੀ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਬਸਤੁ ਕਬੀਰ ਕਉ ਲੇਵਹੁ ਬਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥੪॥ ਕਬੀਰਿ ਦੀਈ ਸੰਸਾਰ ਕਉ ਲੀਨੀ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਆ ਥਿਰੁ ਤਾ ਕਾ ਸੋਹਾਗੁ ॥੫॥੪॥

ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਜਿਹ ਮੁਖ ਬੇਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਨਿਕਸੈ ਸੋ ਕਿਉ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਬਿਸਰੁ ਕਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਪਾਇ ਜਗਤੁ ਸਭੁ ਲਾਗੈ ਸੋ ਕਿਉ ਪੰਡਿਤੁ ਹਰਿ ਨ ਕਹੈ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਮੇਰੇ ਬਾਮ੍ਹਨ ਹਰਿ ਨ ਕਹਹਿ ॥ ਰਾਮੁ ਨ ਬੋਲਹਿ ਪਾਡੇ ਦੋਜਕੁ ਭਰਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥

ਪਨ ਊਚ ਨੀਚ ਘਰਿ ਭੋਜਨੁ ਹਠੇ ਕਰਮ ਕਰਿ ਉਦਰੁ ਭਰਹਿ ॥ ਚਉਦਸ ਅਮਾ
ਵਸ ਰਚਿ ਰਚਿ ਮਾਗਹਿ ਕਰ ਦੀਪਕੁ ਲੈ ਕੂਪਿ ਪਰਹਿ ॥੨॥ ਤੂ ਬ੍ਰਹਮਨੁ ਮੈ ਕਾ
ਸੀਕ ਜੁਲਹਾ ਮੁਹਿ ਤੋਹਿ ਬਰਾਬਰੀ ਕੈਸੇ ਕੈ ਬਨਹਿ ॥ ਹਮਰੇ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਹਿ ਉ
ਬਰੇ ਬੇਦ ਭਰੋਸੇ ਪਾਂਡੇ ਡੂਬਿ ਮਰਹਿ ॥੩॥੫॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਤਰਵਰੁ ਏਕੁ
ਅਨੰਤ ਡਾਰ ਸਾਖਾ ਪੁਹਪ ਪਤ੍ਰ ਰਸ ਭਰੀਆ ॥ ਇਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਬਾੜੀ ਹੈ ਰੇ ਤਿ
ਨਿ ਹਰਿ ਪੂਰੈ ਕਰੀਆ ॥੧॥ ਜਾਨੀ ਜਾਨੀ ਰੇ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਕੀ ਕਹਾਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ
ਰਾਮ ਪਰਗਾਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਰਲੈ ਜਾਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਵਰੁ ਏਕੁ ਪੁਹਪ ਰਸ
ਬੀਧਾ ਬਾਰਹ ਲੇ ਉਰ ਧਰਿਆ ॥ ਸੋਰਹ ਮਧੇ ਪਵਨੁ ਝਕੋਰਿਆ ਆਕਾਸੇ ਫਰੁ
ਫਰਿਆ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸੁੰਨਿ ਇਕੁ ਬਿਰਵਾ ਉਪਜਿਆ ਧਰਤੀ ਜਲਹਰੁ ਸੋਖਿ
ਆ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਹਉ ਤਾ ਕਾ ਸੇਵਕੁ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਬਿਰਵਾ ਦੇਖਿਆ ॥੩॥੬॥
ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਮੁੰਦ੍ਰਾ ਮੋਨਿ ਦਇਆ ਕਰਿ ਝੋਲੀ ਪਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ਰੇ ॥
ਖਿੰਥਾ ਇਹੁ ਤਨੁ ਸੀਅਉ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਉ ਆਧਾਰੁ ਰੇ ॥੧॥ ਐਸਾ ਜੋਗੁ ਕਮਾਵ
ਹੁ ਜੋਗੀ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭੋਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੁਧਿ ਬਿਭੂਤਿ ਚ
ਢਾਵਉ ਅਪੁਨੀ ਸਿੰਗੀ ਸੁਰਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਕਰਿ ਬੈਰਾਗੁ ਫਿਰਉ ਤਨਿ ਨਗਰੀ ਮ
ਨ ਕੀ ਕਿੰਗੁਰੀ ਬਜਾਈ ॥੨॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਲੈ ਹਿਰਦੈ ਰਾਖਹੁ ਰਹੈ ਨਿਰਾਲਮ ਤਾੜੀ ॥
ਕਹਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਧਰਮੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਬਾੜੀ ॥੩॥੭॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥
ਕਵਨ ਕਾਜ ਸਿਰਜੇ ਜਗ ਭੀਤਰਿ ਜਨਮਿ ਕਵਨ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਭਵ ਨਿਧਿ ਤਰ
ਨ ਤਾਰਨ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਾਇਆ ॥੧॥ ਗੋਬਿੰਦ ਹਮ ਐਸੇ ਅ
ਪਰਾਧੀ ॥ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਥਾ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੀ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਨਹੀ ਸਾਧੀ ॥੧॥
ਰਹਾਉ ॥ ਪਰ ਧਨ ਪਰ ਤਨ ਪਰ ਤੀ ਨਿੰਦਾ ਪਰ ਅਪਬਾਦੁ ਨ ਛੂਟੈ ॥ ਆਵਾ ਗਵਨੁ
ਹੋਤੁ ਹੈ ਫੁਨਿ ਫੁਨਿ ਇਹੁ ਪਰਸੰਗੁ ਨ ਤੂਟੈ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰਿ ਕਥਾ ਹੋਤ ਹਰਿ ਸੰਤਨ

ਇਕ ਨਿਮਖ ਨ ਕੀਨੋ ਮੈ ਫੇਰਾ ॥ ਲੰਪਟ ਚੋਰ ਦੂਤ ਮਤਵਾਰੇ ਤਿਨ ਸੰਗਿ ਸਦਾ ਬਸੇ
ਰਾ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਾਇਆ ਮਦ ਮਤਸਰ ਏ ਸੰਪੈ ਮੋ ਮਾਹੀ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ
ਅਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਏ ਸੁਪਨੰਤਰਿ ਨਾਹੀ ॥੪॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਦਮੋ
ਦਰ ਭਗਤਿ ਬਛਲ ਭੈ ਹਾਰੀ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਭੀਰ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਕਰਉ
ਤੁਮਾਰੀ ॥੫॥੮॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਹੋਇ ਮੁ
ਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਜਾਹਿ ਬੈਕੁੰਠਿ ਨਹੀ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਨਿਰਭਉ ਕੈ ਘਰਿ ਬਜਾਵਹਿ
ਤੂਰ ॥ ਅਨਹਦ ਬਜਹਿ ਸਦਾ ਭਰਪੂਰ ॥੧॥ ਐਸਾ ਸਿਮਰਨੁ ਕਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥
ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਮੁਕਤਿ ਕਤ ਨਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਨਨਕਾਰੁ ॥
ਮੁਕਤਿ ਕਰੈ ਉਤਰੈ ਬਹੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਮਸਕਾਰੁ ਕਰਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ
ਤੇਰਾ ਆਵਨੁ ਨਾਹਿ ॥੨॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਕੇਲ ॥ ਦੀਪਕੁ ਬਾਂਧਿ ਧਰਿਓ
ਬਿਨੁ ਤੇਲ ॥ ਸੋ ਦੀਪਕੁ ਅਮਰਕੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਖੁ ਕਾਢੀਲੇ ਮਾਰਿ ॥
੩॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਖੁ ਕੰਠਿ ਪਰੋਇ ॥ ਸੋ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਕਰਿ ਨਹੀ ਰਾਖੁ ਉਤਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥ ਜਿਹ ਸਿਮ
ਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਹਿ ਕਾਨਿ ॥ ਮੰਦਰਿ ਸੋਵਹਿ ਪਟੰਬਰ ਤਾਨਿ ॥ ਸੇਜ ਸੁਖਾਲੀ ਬਿਗਸੈ
ਜੀਉ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਤੂ ਅਨਦਿਨੁ ਪੀਉ ॥੫॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੇਰੀ ਜਾਇ ਬਲਾਇ ॥
ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਤੁਝੁ ਪੋਹੈ ਨ ਮਾਇ ॥ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਗਾਈਐ ॥
ਇਹੁ ਸਿਮਰਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥੬॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਿਮਰਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਊ
ਠਤ ਬੈਠਤ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ॥ ਜਾਗੁ ਸੋਇ ਸਿਮਰਨ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ
ਪਾਈਐ ਸੰਜੋਗ ॥੭॥ ਜਿਹ ਸਿਮਰਨਿ ਨਾਹੀ ਤੁਝੁ ਭਾਰ ॥ ਸੋ ਸਿਮਰਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਅ
ਧਾਰੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਾ ਨਹੀ ਅੰਤੁ ॥ ਤਿਸ ਕੇ ਆਗੇ ਤੰਤੁ ਨ ਮੰਤੁ ॥੮॥੯॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਮਕਲੀ ॥ ਘਰੁ ੨ ॥ ਬੰਧਚਿ ਬੰਧਨੁ

ਪਾਇਆ॥ ਮੁਕਤੈ ਗੁਰਿ ਅਨਲੁ ਬੁਝਾਇਆ॥ ਜਬ ਨਖ ਸਿਖ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੀਨ
ਾ॥ ਤਬ ਅੰਤਰਿ ਮਜਨੁ ਕੀਨਾ॥੧॥ ਪਵਨਪਤਿ ਉਨਮਨਿ ਰਹਨੁ ਖਰਾ॥ ਨਹੀ ਮਿਰ
ਤੁ ਨ ਜਨਮੁ ਜਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਲਟੀ ਲੇ ਸਕਤਿ ਸਹਾਰੰ॥ ਪੈਸੀਲੇ ਗਗਨ
ਮਝਾਰੰ॥ ਬੇਧੀਅਲੇ ਚਕ੍ਰ ਭੁਅੰਗਾ॥ ਭੇਟੀਅਲੇ ਰਾਇ ਨਿਸੰਗਾ॥੨॥ ਚੂਕੀ
ਅਲੇ ਮੋਹ ਮਇਆਸਾ॥ ਸਸਿ ਕੀਨੋ ਸੂਰ ਗਿਰਾਸਾ॥ ਜਬ ਕੁੰਭਕੁ ਭਰਿਪੁਰਿ ਲੀ
ਣਾ॥ ਤਹ ਬਾਜੇ ਅਨਹਦ ਬੀਣਾ॥੩॥ ਬਕਤੈ ਬਕਿ ਸਬਦੁ ਸੁਨਾਇਆ॥ ਸੁਨ
ਤੈ ਸੁਨਿ ਮੰਨਿ ਬਸਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰੰ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰਾ ਸਾਰੰ॥੪॥
੧੦॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਜੋਤਿ ਸਰੂਪੁ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਅਨੂਪੁ॥੧॥ ਕਰੁ ਰੇ ਗਿਆਨੀ ਬ੍ਰਹਮ ਬੀਚਾਰੁ॥ ਜੋਤੀ ਅੰਤਰਿ ਧਰਿਆ ਪਸਾਰੁ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹੀਰਾ ਦੇਖਿ ਹੀਰੇ ਕਰਉ ਆਦੇਸੁ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਅਲੇਖੁ॥
੨॥ ੧੧॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਦੁਨੀਆ ਹੁਸੀਆਰ ਬੇਦਾਰ ਜਾਗਤ ਮੁਸੀਅਤ ਹਉ
ਰੇ ਭਾਈ॥ ਨਿਗਮ ਹੁਸੀਆਰ ਪਹਰੂਆ ਦੇਖਤ ਜਮੁ ਲੇ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਨੀਂ
ਬੁ ਭਇਓ ਆਂਬੁ ਆਂਬੁ ਭਇਓ ਨੀਂਬਾ ਕੇਲਾ ਪਾਕਾ ਝਾਰਿ॥ ਨਾਲੀਏਰ ਫਲੁ ਸੇਬ
ਰਿ ਪਾਕਾ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਇਓ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰਿਓ ਹ
ਸਤੀ ਚੁਨਿਓ ਨ ਜਾਈ॥ ਕਹਿ ਕਮੀਰ ਕੁਲ ਜਾਤਿ ਪਾਤਿ ਤਜਿ ਚੀਟੀ ਹੋਇ ਚੁਨਿ ਖਾ
ਇ॥੨॥ ੧੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਕਲੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇ
ਵ ਕੀ॥ ਘਰੁ ੧ ਆਨੀਲੇ ਕਾਗਦੁ ਕਾਟੀਲੇ ਗੂਡੀ ਆਕਾਸ ਮਧੇ ਭਰ
ਮੀਅਲੇ॥ ਪੰਚ ਜਨਾ ਸਿਉ ਬਾਤ ਬਤਊਆ ਚੀਤੁ ਸੁ ਡੋਰੀ ਰਾਖੀਅਲੇ॥੧॥
ਮਨੁ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਬੇਧੀਅਲੇ॥ ਜੈਸੇ ਕਨਿਕ ਕਲਾ ਚਿਤੁ ਮਾਂਡੀਅਲੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਆਨੀਲੇ ਕੁੰਭੁ ਭਰਾਈਲੇ ਊਦਕ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ਪੁਰੰਦਰੀਏ॥ ਹਸਤ ਬਿਨੋਦ
ਬੀਚਾਰ ਕਰਤੀ ਹੈ ਚੀਤੁ ਸੁ ਗਾਗਰਿ ਰਾਖੀਅਲੇ॥੨॥ ਮੰਦਰੁ ਏਕੁ ਦੁਆਰ ਦਸ ਜਾ

ਕੇ ਗਊ ਚਰਾਵਨ ਛਾਡੀਅਲੇ॥ ਪਾਂਚ ਕੋਸ ਪਰ ਗਊ ਚਰਾਵਤ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬ
ਛਰਾ ਰਾਖੀਅਲੇ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਮਦੇਉ ਸੁਨਹੁ ਤਿਲੋਚਨ ਬਾਲਕੁ ਪਾ
ਲਨ ਪਉਢੀਅਲੇ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਕਾਜ ਬਿਰੂਧੀ ਚੀਤੁ ਸੁ ਬਾਰਿਕ
ਰਾਖੀਅਲੇ॥੪॥੧॥ ੧੩॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਾਸਤ੍ਰ ਆਨੰ
ਤਾ ਗੀਤ ਕਬਿਤ ਨ ਗਾਵਉਗੋ॥ ਅਖੰਡ ਮੰਡਲ ਨਿਰੰਕਾਰ ਮਹਿ ਅਨਹ
ਦ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵਉਗੋ॥੧॥ ਬੈਰਾਗੀ ਰਾਮਹਿ ਗਾਵਉਗੋ॥ ਸਬਦਿ ਅਤੀਤ ਅ
ਨਾਹਦਿ ਰਾਤਾ ਆਕੁਲ ਕੈ ਘਰਿ ਜਾਉਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਇੜਾ ਪਿੰਗੁਲਾ
ਅਉਰੁ ਸੁਖਮਨਾ ਪਉਨੈ ਬੰਧਿ ਰਹਾਉਗੋ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ
ਰਾਖਉ ਬ੍ਰਹਮ ਜੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜਾਉਗੋ॥੨॥ ਤੀਰਥ ਦੇਖਿ ਨ ਜਲ ਮਹਿ ਪੈਸ
ਉ ਜੀਅ ਜੰਤ ਨ ਸਤਾਵਉਗੋ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਗੁਰੂ ਦਿਖਾਏ ਘਟ ਹੀ
ਭੀਤਰਿ ਨ੍ਹਾਉਗੋ॥੩॥ ਪੰਚ ਸਹਾਈ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ਭਲੋ ਭਲੋ ਨ ਕਹਾਵਉ
ਗੋ॥ ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਚਿਤੁ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਾਤਾ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਉਗੋ॥੪॥੨॥
੧੪॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਮਾਇ ਨ ਹੋਤੀ ਬਾਪੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਨ ਹੋਤੀ ਕਾਇਆ॥
ਹਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਤੁਮ ਨਹੀ ਹੋਤੇ ਕਵਨੁ ਕਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ॥੧॥ ਰਾਮ ਕੋਇ ਨ
ਕਿਸ ਹੀ ਕੇਰਾ॥ ਜੈਸੇ ਤਰਵਰਿ ਪੰਖਿ ਬਸੇਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੰਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਸੂ
ਰੁ ਨ ਹੋਤਾ ਪਾਨੀ ਪਵਨੁ ਮਿਲਾਇਆ॥ ਸਾਸਤੁ ਨ ਹੋਤਾ ਬੇਦੁ ਨ ਹੋਤਾ ਕਰਮੁ ਕ
ਹਾਂ ਤੇ ਆਇਆ॥੨॥ ਖੇਚਰ ਭੂਚਰ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇ
ਆ॥ ਨਾਮਾ ਪ੍ਰਣਵੈ ਪਰਮ ਤਤੁ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹੋਇ ਲਖਾਇਆ॥੩॥੩॥
੧੫॥ ਰਾਮਕਲੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਬਾਨਾਰਸੀ ਤਪੁ ਕਰੈ ਉਲਟਿ ਤੀਰਥ
ਮਰੈ ਅਗਨਿ ਦਹੈ ਕਾਇਆ ਕਲਪੁ ਕੀਜੈ॥ ਅਸੁਮੇਧ ਜਗੁ ਕੀਜੈ ਸੋਨਾ
ਗਰਭ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਤਉ ਨ ਪੂਜੈ॥੧॥ ਛੋਡਿ ਛੋਡਿ ਰੇ ਪਾਖੰ

ਡੀਮਨਕਪਟੁਨਕੀਜੈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਤਨਿਤਹਿਲੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੰਗਾਜਉਗੋਦਾਵਰਿਜਾਈਐਕੁੰਭਿਜਉਕੇਦਾਰਨੑਾਈਐਗੋਮਤੀਸ
ਹਸਗਊਦਾਨੁਕੀਜੈ॥ਕੋਟਿਜਉਤੀਰਥਕਰੈਤਨੁਜਉਹਿਵਾਲੇਗਾਰੈਰਾ
ਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੨॥ਅਸੁਦਾਨਗਜਦਾਨਸਿਹਜਾਨਾਰੀਭੂਮਿ
ਦਾਨਐਸੋਦਾਨੁਨਿਤਨਿਤਹਿਕੀਜੈ॥ਆਤਮਜਉਨਿਰਮਾਇਲੁਕੀਜੈ
ਆਪਬਰਾਬਰਿਕੰਚਨੁਦੀਜੈ॥ਰਾਮਨਾਮਸਰਿਤਊਨਪੂਜੈ॥੩॥ਮਨ
ਹਿਨਕੀਜੈਰੋਸੁ॥ਜਮਹਿਨਦੀਜੈਦੋਸੁ॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਣਪਦੁਚੀਨਿ
ਲੀਜੈ॥ਜਸਰਥਰਾਇਨੰਦੁਰਾਜਾਮੇਰਾਰਾਮਚੰਦੁਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਾਤਤੁਰਸੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈ॥੪॥ ੪॥ ੧੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਪੜੀਐਗੁਨੀਐਨਾਮੁਸ
ਭੁਸੁਣੀਐਅਨਭਉਭਾਉਨਦਰਸੈ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਹਿਰਨੁਹੋਇਕੈਸੇਜ
ਉਪਾਰਸਹਿਨਪਰਸੈ॥੧॥ਦੇਵਸੰਸੈਗਾਠਿਨਛੂਟੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਮਾਇਆ
ਮਦਮਤਸਰਇਨਪੰਚਹੁਮਿਲਿਲੂਟੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਬਡਕਬਿਕੁਲੀ
ਨਹਮਪੰਡਿਤਹਮਜੋਗੀਸੰਨਿਆਸੀ॥ਗਿਆਨੀਗੁਨੀਸੂਰਹਮਦਾਤੇਇਹ
ਬੁਧਿਕਬਹਿਨਨਾਸੀ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸਸਭੈਨਹੀਸਮਝਸਿਭੂਲਿ
ਪਰੇਜੈਸੇਬਉਰੇ॥ਮੋਹਿਅਧਾਰੁਨਾਮੁਨਾਰਾਇਨਜੀਵਨਪ੍ਰਾਨਧਨਮੋਰੇ॥੩॥੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਮਕਲੀਬਾਣੀਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥
ਇੜਾਪਿੰਗੁਲਾਅਉਰਸੁਖਮਨਾਤੀਨਿਬਸਹਿਇਕਠਾਈ॥ਬੇਣੀਸੰਗ
ਮੁਤਹਪਿਰਾਗੁਮਨੁਮਜਨੁਕਰੇਤਿਥਾਈ॥੧॥ਸੰਤਹੁਤਹਾਨਿਰੰਜਨਰਾਮੁਹੈ॥
ਗੁਰਗਮਿਚੀਨੈਬਿਰਲਾਕੋਇ॥ਤਹਾਂਨਿਰੰਜਨੁਰਮਈਆਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਵਸ
ਥਾਨੈਕਿਆਨੀਸਾਣੀ॥ਤਹਬਾਜੇਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਣੀ॥ਤਹਚੰਦੁਨਸੂਰ

ਜੁਪਉਣੁਨਪਾਣੀ॥ਸਾਖੀਜਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀ॥੨॥ਉਪਜੈ
ਗਿਆਨੁਦੁਰਮਤਿਛੀਜੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਗਗਨੰਤਰਿਭੀਜੈ॥ਏ
ਸੁਕਲਾਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਭੇਟੈਤਾਸੁਪਰਮਗੁਰਦੇਉ॥੩॥ਦਸਮਦੁ
ਆਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਪਰਮਪੁਰਖਕੀਘਾਟੀ॥ਊਪਰਿਹਾਟੁਹਾਟ
ਪਰਿਆਲਾਆਲੇਭੀਤਰਿਥਾਤੀ॥੪॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਸੁਕਬਹੁਨਸੋ
ਵੈ॥ਤੀਨਿਤਿਲੋਕਸਮਾਧਿਪਲੋਵੈ॥ਬੀਜਮੰਤ੍ਰੁਲੈਹਿਰਦੈਰਹੈ॥ਮ
ਨੂਆਉਲਟਿਸੁੰਨਮਹਿਗਹੈ॥੫॥ਜਾਗਤੁਰਹੈਨਅਲੀਆਭਾਖੈ॥ਪਾ
ਚਉਇੰਦ੍ਰੀਬਸਿਕਰਿਰਾਖੈ॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਰਾਖੈਚੀਤਿ॥ਮਨੁਤਨੁਅ
ਰਪੈਕ੍ਰਿਸਨਪਰੀਤਿ॥੬॥ਕਰਪਲਵਸਾਖਾਬੀਚਾਰੇ॥ਅਪਨਾਜਨਮੁ
ਨਜੂਐਹਾਰੇ॥ਅਸੁਰਨਦੀਕਾਬੰਧੈਮੂਲੁ॥ਪਛਿਮਫੇਰਿਚੜਾਵੈਸੂਰੁ
॥੭॥ਅਜਰੁਜਰੈਸੁਨਿਝਰੁਝਰੈ॥ਜਗੰਨਾਥਸਿਉਗੋਸਟਿਕਰੈ॥ਚ
ਉਮੁਖਿਦੀਵਾਜੋਤਿਦੁਆਰ॥ਪਲੂਅਨਤਮੂਲੁਬਿਚਕਾਰਿ॥ਸਰਬ
ਕਲਾਲੇਆਪੇਰਹੈ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁਰਤਨਾਮਹਿਗੁਹੈ॥੮॥ਮਸਤਕਿ
ਪਦਮੁਦੁਆਲੈਮਣੀ॥ਮਾਹਿਨਿਰੰਜਨੁਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥ਪੰਚਸਬ
ਦਨਿਰਮਾਇਲਬਾਜੇ॥ਢੁਲਕੇਚਵਰਸੰਖਘਨਗਾਜੇ॥ਦਲਿਮਲਿ
ਦੈਤਹੁਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ॥ਬੇਣੀਜਾਚੈਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੯॥੧॥੧੮॥
ਕਬੀਰਜੀਉ॥ ੧੨॥ ਨਾਮਦੇਵ॥ ੪॥ ਰਵਿਦਾਸੁ॥
੧॥ ਬੇਣੀ॥ ੧॥

ਜੁਮਲਾ॥ ੧੮

੧ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਅਹਿਨਿਸਿ
ਨਾਮੁਹਰੇ॥ਕੋਟਿਕੋਟਿਦੋਖਬਹੁਕੀਨੇਸਭਿਪਰਹਰਿਪਾਸਿਧਰੇ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਹਿਆਰਾਧਹਿਸੇਵਕਭਾਇਖਰੇ॥ਕਿਲਬਿਖਦੋਖਗਏਸਭ
ਨੀਕਰਿਜਿਉਪਾਨੀਮੈਲੁਹਰੇ॥੧॥ਖਿਨੁਖਿਨੁਨਰੁਨਾਰਾਇਣੁਗਾਵਹਿਮੁਖਿ
ਬੋਲਹਿਨਰਨਰਹਰੇ॥ਪੰਚਦੋਖਅਸਾਧਨਗਰਮਹਿਇਕੁਖਿਨੁਪਲੁਦੂਰਿਕ
ਰੇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਹਰਿਕੇਭਗਤਹਰੇ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗ
ਤਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭਜਾਚਉਮੈਮੂੜਮੁਗਧਨਿਸਤਰੇ॥੩॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰਿਜਗ
ਜੀਵਨਰਖਿਲੇਵਹੁਸਰਣਿਪਰੇ॥ਨਾਨਕੁਜਨੁਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈਹਰਿਰਾਖਹੁਲਾ
ਜਹਰੇ॥੪॥੧॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਜਪਿਜਨਰਾਮੈਨਾਮਿਰਲੇ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਧਾਰੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਲੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗ
ਮਅਗੋਚਰੁਸੁਆਮੀਜਨਜਪਿਮਿਲਿਸਲਲਸਲਲੇ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿ
ਰਾਮਰਸੁਪਾਇਆਹਮਜਨਕੈਬਲਿਬਲਲੇ॥੧॥ਪੁਰਖੋਤਮੁਹਰਿਨਾਮੁਜ
ਨਿਗਾਇਓਸਭਿਦਾਲਦਦੁਖਦਲਲੇ॥ਵਿਚਿਦੇਹੀਦੋਖਅਸਾਧਪੰਚਧਾਤੂ

ਹਰਿਕੀਏਬਿਖਿਨਪਰਲੇ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਨਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਉਦੇਖੈਸਸਿ
ਕਮਲੇ॥ਉਨਵੈਘਨੁਘਨਘਨਿਹਰੁਗਰਜੈਮਨਿਬਿਗਸੈਮੋਰਮੁਰਲੇ॥੩॥ਹਮ
ਰੈਸੁਆਮੀਲੋਚਹਮਲਾਈਹਮਜੀਵਹਦੇਖਿਹਰਿਮਿਲਲੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਅਮ
ਲਹਰਿਲਾਏਹਰਿਮੇਲਹੁਅਨਦਭਲੇ॥੪॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨ
ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਖੇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਹਮਸਤਿਗੁਰ
ਚਰਨਪਖੇ॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸੁਰਹਮਪਾਪੀਸਰਣਿਰਖੇ॥ਤੁਮ
ਵਡਪੁਰਖਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਰਿਦੀਓਨਾਮੁਮੁਖੇ॥੧॥ਹਰਿਗੁਨਊਚਨੀਚਹਮ
ਗਾਏਗੁਰਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਸਖੇ॥ਜਿਉਚੰਦਨਸੰਗਿਬਸੈਨਿੰਮੁਬਿਰਖਾਗੁਨਚੰ
ਦਨਕੇਬਸਖੇ॥੨॥ਹਮਰੇਅਵਗੁਨਬਿਖਿਆਬਿਖੈਕੇਬਹੁਬਾਰਬਾਰਨਿਮਖੇ॥
ਅਵਗਨਿਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਹਰਿਤਾਰੇਸੰਗਿਜਨਖੇ॥੩॥ਜਿਨਕਉਤੁਮਹਰਿ
ਰਾਖਹੁਸੁਆਮੀਸਭਤਿਨਕੇਪਾਪਕ੍ਰਿਖੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਦਇਆਲਪ੍ਰਭਸੁਆ
ਮੀਤੁਮਦੁਸਟਤਾਰੇਹਰਣਖੇ॥੪॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿ
ਹਰਿਹਰਿਰਾਮਰੰਗੇ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸੁਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਜਨ
ਪਗਿਲਗੇ॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਭੂਲਚੂਕਹਮਅਬਆਏਪ੍ਰਭਸਰਨਗੇ॥
ਤੁਮਸਰਣਾਗਤਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸੁਆਮੀਹਮਰਾਖਹੁਵਡਪਾਪਗੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀ
ਸੰਗਤਿਹਰਿਕੋਕੋਨਉਧਰਿਓਪ੍ਰਭਕੀਏਪਤਿਤਪਵਗੇ॥ਗੁਨਗਾਵਤਛੀ
ਪਾਦੁਸਟਾਰਿਓਪ੍ਰਭਿਰਾਖੀਪੈਜਜਨਗੇ॥੨॥ਜੋਤੁਮਰੇਗੁਨਗਾਵਹਿਸੁਆਮੀ
ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਤਿਨਗੇ॥ਭਵਨਭਵਨਪਵਿਤ੍ਰਸਭਿਕੀਏਜਹਧੂਰਿ
ਪਰੀਜਨਪਗੇ॥੩॥ਤੁਮਰੇਗੁਨਪ੍ਰਭਕਹਿਨਸਕਹਿਹਮਤੁਮਵਡਵਡਪੁਰਖਵ
ਡਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਹਮਸੇਵਹਤੁਮਜਨਪਗੇ॥੪॥੪॥
ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਨੇ॥ਜਗੰਨਾਥਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭ

ਧਾਰੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਨਾਮਬਨੇ॥ਹਉਹਰਿਜਨਹਰਿਜਸੁਹਰਿਹਰਿਗਾ
ਇਓਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸੁਨੇ॥ਕਿਲਬਿਖਪਾਪਨਾਮਹਰਿਕਾਟੇਜਿਉਖੇਤ
ਕ੍ਰਿਸਾਨਿਲੁਨੇ॥੧॥ਤੁਮਰੀਉਪਮਾਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਜਾਨਹੁਹਮਕਹਿਨਸਕਹਿਹਰਿ
ਗੁਨੇ॥ਜੈਸੇਤੁਮਤੈਸੇਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਗੁਨਜਾਨਹੁਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇ॥੨॥ਮਾਇਆਫ
ਸਬੰਧਬਹੁਬੰਧੇਹਰਿਜਪਿਓਖੁਲਖੁਲਨੇ॥ਜਿਉਜਲਕੁੰਚਰੁਤੰਤੂਐਬਾਧਿ
ਓਹਰਿਚੇਤਿਓਮੋਖਮੁਖਨੇ॥੩॥ਸੁਆਮੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰੁਤੁਮਖੋਜਹੁ
ਜੁਗਜੁਗਨੇ॥ਤੁਮਰੀਥਾਹਪਾਈਨਹੀਪਾਵੈਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਵਡਨੇ॥੪॥੫॥
ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਕਲਿਕੀਰਤਿਹਰਿਪ੍ਰਵਣੇ॥ਹਰਿਹਰਿਦਇਆ
ਲਦਇਆਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਲਗਿਸਤਿਗੁਰਹਰਿਜਪਣੇ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਤੁਮਵ
ਡਅਗਮਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀਸਭਿਧਿਆਵਹਿਹਰਿਰੁੜਣੇ॥ਜਿਨਕਉਤੁ
ਮਰੇਵਡਕਟਾਖਹੈਤੇਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਿਮਰਣੇ॥੧॥ਇਹੁਪਰਪੰਚੁਕੀਆਪ੍ਰ
ਭਸੁਆਮੀਸਭੁਜਗਜੀਵਨੁਜੁਗਣੇ॥ਜਿਉਸਲਲੈਸਲਲਉਠਹਿਬਹੁਲ
ਹਰੀਮਿਲਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਣੇ॥੨॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਆਸੁਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁਹਮ
ਨਹਜਾਣੀਹਰਿਗਹਣੇ॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਉਰਿਦਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਹਮਕਰਹਪ੍ਰ
ਭੂਸਿਮਰਣੇ॥੩॥ਤੁਮਜਲਨਿਧਿਹਰਿਮਾਨਸਰੋਵਰਜੋਸੇਵੈਸਭਫਲ
ਣੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਬਾਛੈਹਰਿਦੇਵਹੁਕਰਿਕ੍ਰਿਪਣੇ॥੪॥
੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੪
ਪੜਤਾਲ॥ ਮੇਰੇਮਨਸੇਵਸਫਲਹਰਿਘਾਲ॥ਲੇਗੁਰਪਗਰੇਨਰਵਾਲ
॥ਸਭਿਦਾਲਦਭੰਜਿਦੁਖਦਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਨਦਰਿਨਿਹਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿ
ਕਾਗ੍ਰਿਹੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿਓਹਰਿਰੰਗਰੰਗਮਹਲਬੇਅੰਤਲਾਲਲਾਲਹ
ਰਿਲਾਲ॥ਹਰਿਆਪਨੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਆਪਿਗ੍ਰਿਹਿਆਇਓਹਮਹਰਿਕੀਗੁਰਕੀ

ਈਹੈਬਸੀਠੀਹਮਹਰਿਦੇਖੇਭਈਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥
ਹਰਿਆਵਤੇਕੀਖਬਰਿਗੁਰਿਪਾਈਮਨਿਤਨਿਆਨਦੋਆਨੰਦਭਏਹਰਿਆ
ਵਤੇਸੁਨੇਮੇਰੇਲਾਲਹਰਿਲਾਲ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਹਰਿਮਿਲੇਭਏਗਲਤਾ
ਨਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮਨਮਿਲੁ
ਸੰਤਸੰਗਤਿਸੁਭਵੰਤੀ॥ਸੁਨਿਅਕਥਕਥਾਸੁਖਵੰਤੀ॥ਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾ
ਪਲਹੰਤੀ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਲਿਖਤੁਲਿਖੰਤੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਕਲਿਜੁ
ਗਵਿਚਿਊਤਮਮਤਿਗੁਰਮਤਿਕਥਾਭਜੰਤੀ॥ਜਿਨਿਜਨਿਸੁਣੀਮਨੀਹੈ
ਜਿਨਿਜਨਿਤਿਸੁਜਨਕੈਹਉਕੁਰਬਾਨੰਤੀ॥੧॥ਹਰਿਅਕਥਕਥਾਕਾਜਿਨਿਰ
ਸੁਚਾਖਿਆਤਿਸੁਜਨਸਭਭੂਖਲਹੰਤੀ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕਥਾਸੁਣਿਤ੍ਰਿ
ਪਤੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੋਵੰਤੀ॥੨॥੨॥੮॥ ਨਟਮਹਲਾ੪
ਪੜਤਾਲ॥ ਕੋਈਆਨਿਸੁਨਾਵੈਹਰਿਕੀਹਰਿਗਾਲ॥ਤਿਸਕਉਹਉਬਲਿ
ਬਲਿਬਾਲ॥ਸੋਹਰਿਜਨੁਹੈਭਲਭਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਹੋਮੇਲਿਨਿਹਾਲ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕਾਮਾਰਗੁਗੁਰਸੰਤਬਤਾਇਓਗੁਰਿਚਾਲਦਿਖਾਈਹਰਿਚਾਲ॥ਅੰਤ
ਰਿਕਪਟੁਚੁਕਾਵਹੁਮੇਰੇਗੁਰਸਿਖਹੁਨਿਹਕਪਟਕਮਾਵਹੁਹਰਿਕੀਹਰਿਘਾਲ
ਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੧॥ਤੇਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਏਜਿਨਾਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਓਮੇਰਾਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਦੀਨੀਹਰਿਦੇਖਿਨਿ
ਕਟਿਹਦੂਰਿਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੩॥੯॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ੫
ਰਾਮਹਉਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਭਾਵੈ॥ਮਨਿਪਿਆਸਬਹੁਤੁਦਰਸਾਵੈ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਸੋਈਗਿਆਨੀਸੋਈਜਨੁਤੇਰਾਜਿਸੁਊਪਰਿਰੁਚਿਆਵੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰ
ਹੁਜਿਸੁਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਸੋਸਦਾਸਦਾਤੁਧੁਧਿਆਵੈ॥੧॥ਕਵਨਜੋਗਕਵਨ

ਗਿਆਨਧਿਆਨਕਛੁਨਗੁਨੀਗੀਸੁਨਾਵੈ॥ਸੋਈਜਨੁਸੋਈਨਿਜਭਗਤਾਜਿਸੁ
ਊਪਰਿਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੨॥ਸਾਈਮਤਿਸਾਈਬੁਧਿਸਿਆਨਪਜਿਤੁਨਿਮਖਨ
ਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰਾਵੈ॥ਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਏਹੁਸੁਖੁਪਾਇਓਹਰਿਗੁਨਸਦਹੀਗਾ
ਵੈ॥੩॥ਦੇਖਿਓਅਚਰਜੁਮਹਾਮੰਗਲਰੂਪਕਿਛੁਆਨਨਹੀਦਿਸਟਾਵੈ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਮੋਰਚਾਗੁਰਿਲਾਹਿਓਤਹਗਰਭਜੋਨਿਕਹਆਵੈ॥੪॥੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨਟਨਾਰਾਇਨਮਹਲਾ ੫

ਦੁਪਦੇ॥ ਉਲਾਹਨੋਮੈਕਾਹੂਨਦੀਓ॥ਮਨਮੀਠਤੁਹਾਰੋਕੀਓ॥ਰਹਾਉ॥
ਆਗਿਆਮਾਨਿਜਾਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸੁਨਿਸੁਨਿਨਾਮੁਤੁਹਾਰੋਜੀਓ॥ਈਹਾਂਊ
ਹਾਂਹਰਿਤੁਮਹੀਤੁਮਹੀਇਹੁਗੁਰਤੇਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜੀਓ॥੧॥ਜਬਤੇਜਾਨਿਪਾਈਏਹ
ਬਾਤਾਤਬਕੁਸਲਖੇਮਸਭਥੀਓ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਪਰਗਾਸਿਓਆਨਨਾ
ਹੀਰੇਬੀਓ॥੨॥੨॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕਉਭਈਤੁਮਾਰੀਧੀਰ॥
ਜਮਕੀਤ੍ਰਾਸਮਿਟੀਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਕਸੀਹਉਮੈਪੀਰ॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁ
ਝਾਨੀਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀਤ੍ਰਿਪਤੇਜਿਉਬਾਰਿਕਖੀਰ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸਾਜਨਸੰਤਮੇਰੇ
ਸੰਤਸਹਾਈਬੀਰ॥੧॥ਖੁਲੇਭ੍ਰਮਭੀਤਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲਾਹੀਰੈਬੇਧੇਹੀਰ॥ਬਿਸ
ਮਭਏਨਾਨਕਜਸੁਗਾਵਤਠਾਕੁਰਗੁਨੀਗਹੀਰ॥੨॥੩॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫
ਅਪਨਾਜਨੁਆਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਿਓ॥ਆਠਪਹਰਜਨਕੈਸੰਗਿਬਸਿਓ
ਮਨਤੇਨਾਹਿਬਿਸਾਰਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਬਰਨੁਚਿਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਪੇਖਿਓਦਾਸਕਾ
ਕੁਲਨਬਿਚਾਰਿਓ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਨਾਮੁਹਰਿਦੀਓਸਹਜਸੁਭਾਇਸਵਾਰਿਓ॥
ਪੇਖਿਪੇਖਿਨਾਨਕਬਿਗਸਾਨੋਪੁਨਹਪੁਨਹਬਲਿਹਾਰਿਓ॥੨॥੪॥ ਨਟਮ
ਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਮਨਮਹਿਨਾਮੁਕਹਿਓ॥ਕੋਟਿਅਪਰਾਧਮਿਟਹਿਖਿਨਭੀ
ਤਰਿਤਾਕਾਦੁਖੁਨਰਹਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇਓਬੈਰਾਗੀਸਾਧੂਸੰਗਿ

ਗਾਗਤਿ
ਰਿਓ॥

ਰਹਿਓ॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਏਕਲਿਵਲਾਗੀਹਰਿਹਰਿਚਰਨਗਹਿਓ॥੧॥
ਕਹਤਮੁਕਤਸੁਨਤੇਨਿਸਤਾਰੇਜੋਜੋਸਰਨਿਪਇਓ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆ
ਮੀਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਕਹੁਨਾਨਕਅਨਦਭਇਓ॥੨॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਚਰ
ਨਕਮਲਸੰਗਿਲਾਗੀਡੋਰੀ॥ਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿਪਰਮਗਤਿਮੋਰੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਚਲਾਗਹਾਇਓਜਨਅਪੁਨੇਕਉਮਨੁਬੀਧੋਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰੀ॥ਜਸੁਗਾਵਤ
ਭਗਤਿਰਸੁਉਪਜਿਓਮਾਇਆਕੀਜਾਲੀਤੋਰੀ॥੧॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪ
ਨਿਧਿਆਨਨਪੇਖਉਹੋਰੀ॥ਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਓਦਾਸੁਅਪੁਨਾਪ੍ਰੀਤਿਨਕਬ
ਹੂਥੋਰੀ॥੨॥੬॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਜਪੁਜਪਿਹਰਿਨਾਰਾਇ
ਣ॥ਕਬਹੂਨਬਿਸਰਹੁਮਨਮੇਰੇਤੇਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਇਣ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਾਧੂਧੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਸਭਕਿਲਬਿਖਪਾਪਗਵਾਇਣ॥ਪੂਰਨਪੂ
ਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਨਿਧਿਘਟਿਘਟਿਦਿਸਟਿਸਮਾਇਣੁ॥ਜਾਪਤਾਪਕੋਟਿਲ
ਖਪੂਜਾਹਰਿਸਿਮਰਣਤੁਲਿਨਲਾਇਣ॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਨਾਨਕੁਦਾਨੁਮਾਗੈ
ਤੇਰੇਦਾਸਨਿਦਾਸਦਸਾਇਣੁ॥੨॥੭॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈਸਰਬਸੁ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੂਸੰਗਿਮਿਲਿਓਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਦਾਨੁ॥ਰਹ
ਉ॥ਸੁਖਦਾਤਾਦੁਖਭੰਜਨਹਾਰਾਗਾਉਕੀਰਤਨੁਪੂਰਨਗਿਆਨੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁਖੰਡਖੰਡਕੀਨੑਾਬਿਨਸਿਓਮੂੜਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆ
ਖਿਵਖਾਣਾਪ੍ਰਭਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੁ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਨਿਸੁਖਸਾਗਰਨਾ
ਨਕੁਸਦਕੁਰਬਾਨੁ॥੨॥੮॥ ਨਟਮਹਲਾ ੫ ਹਉਵਾਰਿਵਾਰਿਜਾਉ
ਗੁਰਗੋਪਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਤੁਮਪੂਰਨਦਾਤੇਦੀਨਾਨਾਥਦਇਆ
ਲ॥੧॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਜੀਅਪ੍ਰਾਨਧਨਮਾਲ॥੨॥ਦਰਸਨਪਿ
ਆਸਬਹੁਤੁਮਨਮੇਰੈਨਾਨਕਦਰਸਨਿਹਾਲ॥੩॥੯ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਨਟ ਮਹਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ॥ ਕੋਊ ਹੈ ਮੇਰੋ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਸੁਨਾਵੈ ਨੀਤ ॥ ਬਿਨਸੈ ਦੁਖੁ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥ ਸਭੁ ਅਰਪਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਚੀ
ਤੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੋਈ ਵਿਰਲਾ ਆਪਨ ਕੀਤ ॥ ਸੰਗਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਸੀਤ ॥ ਕ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦੀਤ ॥੧॥ ਹਰਿ ਭਜਿ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤ ॥ ਕੋਟਿ ਪਤਿ
ਤ ਹੋਹਿ ਪੁਨੀਤ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਤ ॥੨॥੧॥੧੦॥੮॥ ਜੁਮਲਾ
੧੯॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਨਟ ਨਾਰਾ
ਇਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਰਾਮ ਮੇਰੇ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾ
ਰੇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਸੇਵੇ ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਿਆਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇ
ਆਲ ਭਏ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕੁਰ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਵਾਰੇ ॥੧॥ ਮਧੁਸੂਦਨ ਜਗਜੀਵਨ ਸੁਆ
ਮੀ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਇਕ ਬਿਨਉ ਬੇਨਤੀ ਕਰਉ ਗੁਰ ਆਗੈ ਮੈ ਸਾ
ਧੂ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ ॥੨॥ ਸਹਸ ਨੇਤ੍ਰ ਨੇਤ੍ਰ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਾਰੇ ॥
ਸਹਸ ਮੂਰਤਿ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਠਾਕੁਰੁ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮਤਿ ਤਾਰੇ ॥੩॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ
ਦਮੋਦਰੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਬਨੀ ਅਤਿ ਮੀਠੀ
ਜਿਉ ਗੂੰਗਾ ਗਟਕ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੪॥ ਰਸਨਾ ਸਾਦ ਚਖੈ ਭਾਇ ਦੂਜੈ ਅਤਿ ਫੀਕੇ ਲੋਭ
ਬਿਕਾਰੇ ॥ ਜੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਦ ਚਖਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਾ ਸਭ ਅਨ ਰਸ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰੇ ॥੫॥
ਗੁਰਮਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਸੁਣਿ ਕਹਤਿਆ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ
ਜਮੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਪਿਆਰੇ ॥੬॥ ਸਾਸ ਸਾਸ ਸਾਸ ਹੈ ਜੇਤੇ
ਮੈ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਜਾਇ ਨਾਮੈ ਬਿਨੁ ਸੋ ਬਿਰਥਾ ਸਾਸੁ ਬਿ
ਕਾਰੇ ॥੭॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਸਰਨੀ ਮੋ ਕਉ ਹਰਿ ਜਨ ਮੇਲਿ ਪਿਆਰੇ ॥
ਨਾਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਹਮ ਦਾਸਨ ਕੇ ਪਨਿਹਾਰੇ ॥੮॥੧॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪

ਰਾਮ ਹਮ ਪਾਥਰ ਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਏ ਹਮ ਪਾ
ਹਨ ਸਬਦਿ ਗੁਰ ਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਤਿ ਮੀਠਾ ਮੈਲਾ
ਗਰੁ ਮਲਗਾਰੇ ॥ ਨਾਮੈ ਸੁਰਤਿ ਵਜੀ ਹੈ ਦਹ ਦਿਸਿ ਹਰਿ ਮੁਸਕੀ ਮੁਸਕ ਗੰ
ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਨਿਰਗੁਣ ਕਥਾ ਕਥਾ ਹੈ ਮੀਠੀ ਗੁਰਿ ਨੀਕੇ ਬਚਨ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥
ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਏ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਗੁਰਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੨॥ ਬਿਬੇ
ਕੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਸਮਦਰਸੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲੀਐ ਸੰਕ ਉਤਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿ
ਐ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ ਹਉ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੩॥ ਪਾਖੰਡ ਪਾਖੰਡ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਭਰਮੇ ਲੋਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਜਗਿ ਬੁਰਿਆਰੇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਵਹਿ
ਜਮਕਾਲੁ ਖੜਾ ਸਿਰਿ ਮਾਰੇ ॥੪॥ ਉਗਵੈ ਦਿਨਸੁ ਆਲੁ ਜਾਲੁ ਸਮ੍ਹਾਲੈ ਬਿਖੁ
ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਸਥਾਰੇ ॥ ਆਈ ਰੈਨਿ ਭਇਆ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਬਿਖੁ ਸੁਪਨੈ ਭੀ
ਦੁਖ ਸਾਰੇ ॥੫॥ ਕਲਰੁ ਖੇਤੁ ਲੈ ਕੂੜੁ ਜਮਾਇਆ ਸਭ ਕੂੜੈ ਕੇ ਖਲਵਾੜੇ ॥
ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਭਿ ਭੂਖ ਭੁਖਾਨੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਜਮ ਜੰਦਾਰੇ ॥੬॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਰਜੁ
ਚੜਿਆ ਬਿਖੁ ਭਾਰੀ ਉਤਰੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਜਿਤਨੇ ਕਰਜ ਕਰਜ ਕੇ ਮੰਗੀ
ਏ ਕਰਿ ਸੇਵਕ ਪਗਿ ਲਗਿ ਵਾਰੇ ॥੭॥ ਜਗੰਨਾਥ ਸਭ ਜੰਤ੍ਰ ਉਪਾਏ ਨਕਿ ਖੀਨੀ
ਸਭ ਨਥਹਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਖਿੰਚੈ ਤਿਵ ਚਲੀਐ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਰਾਮ ਪਿਆਰੇ ॥੮॥
੨॥ ਨਟ ਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰਿ ਨਾਵਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਿਆਨੁ ਮ
ਜਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਮਿਲਿ ਕਲਮਲ ਪਾਪ ਉਤਾਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਗਤਿ ਕਾ ਗੁਨੁ ਬਹੁਤੁ ਅ
ਧਿਕਾਈ ਪੜਿ ਸੂਆ ਗਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥ ਪਰਸ ਨਪਰਸ ਭਏ ਕੁਬਿਜਾ ਕਉ ਲੈ ਬੈਕੁੰਠਿ ਸਿਧਾਰੇ ॥੧॥ ਅਜਾਮਲ
ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਤ੍ਰ ਪ੍ਰਤਿ ਕੀਨੀ ਕਰਿ ਨਾਰਾਇਣ ਬੋਲਾਰੇ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੈ ਮਨਿ ਭਾਇ ਭਾਵਨੀ ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰੇ ॥੨॥
ਮਾਨੁਖੁ ਕਥੈ ਕਥਿ ਲੋਕ ਸੁਨਾਵੈ ਜੋ ਬੋਲੈ ਸੋ ਨ ਬੀਚਾਰੇ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਤ ਦਿ
ੜਤਾ ਆਵੈ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥੩॥ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਹੈ ਸਾਬਤੁ

ਤਬਲਗੁਕਿਛੂਨਸਮਾਰੋਜਬਘਰਿਮੰਦਰਿਆਗਿਲਗਾਨੀਕਢਿਕੂਪੁ
ਕਢੈਪਨਿਹਾਰੋ॥੪॥ਸਾਕਤਸਿਉਮਨਮੇਲੁਨਕਰੀਅਹੁਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਬਿਸਾਰੋ॥ਸਾਕਤਬਚਨਬਿਛੂਆਜਿਉਡਸੀਐਤਜਿਸਾਕਤਪਰੈਪਰਾਰੋ॥
੫॥ਲਗਿਲਗਿਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਲਗਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸਵਾਰੋ॥ਗੁਰਕੇ
ਬਚਨਸਤਿਸਤਿਕਰਿਮਾਨੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਹੁਤੁਪਿਆਰੋ॥੬॥ਪੂਰਬਜਨਮਪ
ਰਚੂਨਿਕਮਾਏਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰੋ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾ
ਇਆਰਸੁਗਾਵੈਰਸੁਵੀਚਾਰੋ॥੭॥ਹਰਿਹਰਿਰੂਪਰੰਗਸਭਿਤੇਰੇਮੇਰੇਲਾਲਨਲਾ
ਲਗੁਲਾਰੋ॥ਜੈਸਾਰੰਗੁਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈਕਿਆਨਾਨਕਜੰਤਵਿਚਾਰੋ॥੮॥੩॥
ਨਟਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਗੁਰਸਰਨਿਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇ॥ਜਿਉਕੁੰਚਰੁਤਦੂਐਪ
ਕਰਿਚਲਾਇਓਕਰਿਊਪਰੁਕਢਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਕੇਸੇਵਕਬਹੁਤੁਅ
ਤਿਨੀਕੇਮਨਿਸਰਧਾਕਰਿਹਰਿਧਾਰੇ॥ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਰਧਾਭਗਤਿਮਨਿਭਾਵੈਜਨ
ਕੀਪੈਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਸੇਵਕੁਸੇਵਾਲਾਗੈਸਭੁਦੇਖੈਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੇ॥
ਏਕੁਪੁਰਖੁਇਕੁਨਦਰੀਆਵੈਸਭਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਰੇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁ
ਰੁਰਵਿਆਸਭਠਾਈਸਭੁਚੇਰੀਜਗਤੁਸਮਾਰੇ॥ਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇ
ਆਦਾਨੁਦੇਵੈਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਰੇਕਾਰੇ॥੩॥ਅੰਤਰਿਵਾਸੁਬਹੁਤੁਮੁਸਕਾਈਭ੍ਰ
ਮਿਭੂਲਾਮਿਰਗੁਸਿੰਙ੍ਹਾਰੇ॥ਬਨੁਬਨੁਢੂਢਿਢੂਢਿਫਿਰਿਥਾਕੀਗੁਰਿਪੂਰੈਘ
ਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥੪॥ਬਾਣੀਗੁਰੂਗੁਰੂਹੈਬਾਣੀਵਿਚਿਬਾਣੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਾਰੇ॥
ਗੁਰਬਾਣੀਕਹੈਸੇਵਕੁਜਨੁਮਾਨੈਪਰਤਖਿਗੁਰੂਨਿਸਤਾਰੇ॥੫॥ਸਭੁਹੈਬ੍ਰ
ਹਮੁਬ੍ਰਹਮੁਹੈਪਸਰਿਆਮਨਿਬੀਜਿਆਖਾਵਾਰੇ॥ਜਿਉਜਨਚੰਦ੍ਰਹਾਂਸੁਦੁ
ਖਿਆਧ੍ਰਿਸਟਬੁਧੀਅਪੁਨਾਘਰੁਲੂਕੀਜਾਰੇ॥੬॥ਪ੍ਰਭਕਉਜਨੁਅੰਤਰਿਰਿ
ਦਲੋਚੈਪ੍ਰਭਜਨਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੇ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏਜਨਪੀਛੈ

ਜਗਤੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੭॥ਆਪਨਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਪ੍ਰਭੁਆਪੇਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਸਵਾਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਪੇਆਪਿਸਭੁਵਰਤੈਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿ
ਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥੪॥ ਨਟਮਹਲਾ੪
ਰਾਮਕਰਿਕਿਰਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਜਿਉਪਕਰਿਦ੍ਰੋਪਤੀਦੁਸਟਾਂਆਨੀ
ਹਰਿਹਰਿਲਾਜਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਚਿਕਜਨਤੇਰੇਇ
ਕੁਮਾਗਉਦਾਨੁਪਿਆਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਨਿਤਸਰਧਾਲਾਗੀਮੋਕਉਹ
ਰਿਗੁਰੁਮੇਲਿਸਵਾਰੇ॥੧॥ਸਾਕਤਕਰਮਪਾਣੀਜਿਉਮਥੀਐਨਿ
ਤਪਾਣੀਝੋਲਝੁਲਾਰੇ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ
ਕਢਿਮਾਖਨਕੇਗਟਕਾਰੇ॥੨॥ਨਿਤ[ਨਿਤ]ਕਾਇਆਮਜਨੁਕੀਆਨਿਤਮ
ਲਿਮਲਿਦੇਹਸਵਾਰੇ॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਕੇਮਨਿਬਚਨਨਭਾਏਸਭ
ਫੋਕਟਚਾਰਸੀਗਾਰੇ॥੩॥ਮਟਕਿਮਟਕਿਚਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਮੇ
ਰੇਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈਮੈਸਤਿਗੁ
ਰਅਲਖੁਲਖਾਰੇ॥੪॥ਨਾਰੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੁਸਭਨਾਰੀਸਭੁਏਕੋਪੁ
ਰਖੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਰੇਨੁਮਨਿਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਜਨਹਰਿਨਿਸ
ਤਾਰੇ॥੫॥ਗ੍ਰਾਮਗ੍ਰਾਮਨਗਰਸਭਫਿਰਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਹਰਿਜਨ
ਭਾਰੇ॥ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰਗੁਰਿਨਿ
ਸਤਾਰੇ॥੬॥ਪਵਨਸੂਤਸਭੁਨੀਕਾਕਰਿਆਸਤਿਗੁਰਿਸਬਦੁਵੀ
ਚਾਰੇ॥ਨਿਜਘਰਿਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਆਬਿਨੁਨੈਨਾਜਗਤੁਨਿ
ਹਾਰੇ॥੭॥ਤਉਗੁਨਈਸਬਰਨਿਨਹੀਸਾਕਉਤੁਮਮੰਦਰਹਮਨਿ
ਕਕੀਰੇ॥ਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਮੇਲਹੁਮੈਰਾਮੁਜਪਤਮਨੁਧੀਰੇ॥
੮॥੫॥ ਨਟਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਠਾਕੁਰ

ਸਰਧਾਸਰਧਾਉਪਾਇਮਿ
ਲਾਏਮੋਕਉਹਰਿਗੁਰਿ
ਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥

ਅਗਮਅਪਾਰੇ॥ਹਮਪਾਪੀਬਹੁਨਿਰਗੁਨੀਆਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁ
ਰਿਨਿਸਤਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਸਾਧਜਨਪਾਇਆਇਕੁਬਿਨਉ
ਕਰਉਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਨੁਪੂਜੀਦੇਵਹੁਸਭਤਿਸਨਾਭੂ
ਖਨਿਵਾਰੇ॥੧॥ਪਚੈਪਤੰਗੁਮ੍ਰਿਗਭ੍ਰਿੰਗਕੁੰਚਰਮੀਨਇਕਿਇੰਦ੍ਰੀ
ਪਕਰਿਸੰਘਾਰੇ॥ਪੰਚਭੂਤਸਬਲਹੈਦੇਹੀਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਪ
ਨਿਵਾਰੇ॥੨॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਸੋਧਿਸੋਧਿਦੇਖੇਮੁਨਿਨਾਰਦਬਚਨਪੁ
ਕਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਪੜਹੁਗਤਿਪਾਵਹੁਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਿਨਿਸਤਾ
ਰੇ॥੩॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀਜਿਉਸੂਰਜੁਕਮਲੁਨਿਹਾ
ਰੇ॥ਮੇਰਸੁਮੇਰਮੋਰੁਬਹੁਨਾਚੈਜਬਉਨਵੈਘਨਘਨਹਾਰੇ॥੪॥ਸਾ
ਕਤਕਉਅੰਮ੍ਰਿਤਬਹੁਸਿੰਚਹੁਸਭਡਾਲਫੂਲਬਿਸੁਕਾਰੇ॥ਜਿਉ
ਜਿਉਨਿਵਹਿਸਾਕਤਨਰਸੇਤੀਛੇੜਿਛੇੜਿਕਢੈਬਿਖੁਕਾਰੇ॥੫॥
ਸੰਤਨਸੰਤਸਾਧਮਿਲਿਰਹੀਐਗੁਣਬੋਲਹਿਪਰਉਪਕਾਰੇ॥
ਸੰਤੈਸੰਤੁਮਿਲੈਮਨੁਬਿਗਸੈਜਿਉਜਲਮਿਲਿਕਮਲਸਵਾਰੇ॥
੬॥ਲੋਭਲਹਰਿਸਭੁਸੁਆਨੁਹਲਕੁਹੈਹਲਕਿਓਸਭਹਿਬਿਗਾ
ਰੇ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੈਦੀਬਾਨਿਖਬਰਿਹੋਈਗੁਰਿਗਿਆਨੁਖੜਗੁ
ਲੈਮਾਰੇ॥੭॥ਰਾਖੁਰਾਖੁਰਾਖੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਮੈਰਾਖਹੁਕਿਰਪਾਧਾਰੇ॥
ਨਾਨਕਮੈਧਰਅਵਰਨਕਾਈਮੈਸਤਿਗੁਰੁਗੁਰੁਨਿਸਤਾਰੇ॥੮॥
੬॥ ਛਕਾ॥ ੧॥ ਚਉਪਦੇ॥ ੧੯
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ੬
ਜੁਮਲਾ॥ ੨੫

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ॥

ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹੇਹਰਿਅੰਤੁਨਾਹੀਪਾਇਆ॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਮ
ਅਗਾਧਿਬੋਧਿਆਦੇਸੁਹਰਿਪ੍ਰਭਰਾਇਆ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋ
ਹੁਨਿਤਝਗਰਤੇਝਗਰਾਇਆ॥ਹਮਰਾਖੁਰਾਖੁਦੀਨਤੇਰੇਹਰਿਸਰਨਿਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਆਇਆ॥੧॥ਸਰਣਾਗਤੀਪ੍ਰਭਪਾਲਤੇਹਰਿਭਗਤਿਵਛਲੁਨਾਇ
ਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਹਰਨਾਖਿਪਕਰਿਆਹਰਿਰਾਖਿਲੀਓਤਰਾਇਆ॥੨॥
ਹਰਿਚੇਤਿਰੇਮਨਮਹਲੁਪਾਵਣਸਭਦੂਖਭੰਜਨੁਰਾਇਆ॥ਭਉਜਨਮ
ਮਰਨਨਿਵਾਰਿਠਾਕੁਰਹਰਿਗੁਰਮਤੀਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥੩॥ਹਰਿਪਤਿਤਪਾਵਨ
ਨਾਮੁਸੁਆਮੀਭਉਭਗਤਿਭੰਜਨੁਗਾਇਆ॥ਹਰਿਹਾਰੁਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿਓਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਸੁਖਦਾਤਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਹਰਿਸਾਦੁਆਇਆ
ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਤਾ॥ਰਹਾਉ॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰਦਰਸਨੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰ

ਮਿਲਿਐਹਰਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਭ੍ਰਮੁਮਤਿਮੈਲੁਗਈਸਭਨੀਕਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਹਰਿਸਰਿਨਾਤਾ॥੧॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਜਿਨੀਹਰਿਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਉ
ਹਰਿਕੀਬਾਤਾ॥ਪਾਇਲਗਉਨਿਤਕਰਉਜੁਦਰੀਆਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਮਬਿ
ਧਾਤਾ॥੨॥ਲਿਲਾਟਲਿਖੇਪਾਇਆਗੁਰੁਸਾਧੂਗੁਰਬਚਨੀਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾ॥
ਹਰਿਪ੍ਰਭਆਇਮਿਲੇਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਕਿਲਵਿਖਪਾਪਗਵਾਤਾ॥੩॥
ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਜਿਨਿਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਤਿਨਕੀਊਤਮਬਾਤਾ॥ਤਿਨਕੀਪੰ
ਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਜਨਨਾਨਕੁਚਰਨਪਰਾਤਾ॥੪॥੨॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾ
ਮਹਲਾ੪ ਸਭਿਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਨਮਨਿਭਾਵਨੀਹਰਿਧਿਆਇਓ॥
ਅਪਰੰਪਰੋਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਹਰਿਅਲਖੁਗੁਰੂਲਖਾਇਓ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਮਨੀਚਮਧਿਮਕਰਮਕੀਏਨਹੀਚੇਤਿਓਹਰਿਰਾਇਓ॥ਹਰਿਆਨਿਮੇਲਿ
ਓਸਤਿਗੁਰੂਖਿਨੁਬੰਧਮੁਕਤਿਕਰਾਇਓ॥੧॥ਪ੍ਰਭਿਮਸਤਕੇਧੁਰਿਲੀਖਿ
ਆਗੁਰਮਤੀਹਰਿਲਿਵਲਾਇਓ॥ਪੰਚਸਬਦਦਰਗਹਬਾਜਿਆਹਰਿ
ਮਿਲਿਓਮੰਗਲੁਗਾਇਓ॥੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਨਾਮੁਨਰਹਰਿਮੰਦਭਾਗੀਆ
ਨਹੀਭਾਇਓ॥ਤੇਗਰਭਜੋਨੀਗਾਲੀਅਹਿਜਿਉਲੋਨੁਜਲਹਿਗਲਾਇਓ॥
੩॥ਮਤਿਦੇਹਿਹਰਿਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਗੁਰਚਰਨਮਨੁਮੈਲਾਇਓ॥ਹਰਿਰਾਮ
ਨਾਮੈਰਹਉਲਾਗੋਜਨਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇਓ॥੪॥੩॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹ
ਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਰਸਿਲਾਗਾ॥ਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਆਗੁਰੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਜਪਿਓਭ੍ਰਮੁਭਉਭਾਗਾ॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਲਾਗੋਮੇ
ਰਾਹੀਅਰਾਮਨੁਸੋਇਓਗੁਰਮਤਿਜਾਗਾ॥ਕਿਲਬਿਖਖੀਨਭਏਸਾਂਤਿਆਈ
ਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਵਡਭਾਗਾ॥੧॥ਮਨਮੁਖਰੰਗੁਕਸੁੰਭੁਹੈਕਚੂਆਜਿਉਕੁਸ
ਮਚਾਰਿਦਿਨਚਾਗਾ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਜਾਇਪਰਤਾਪੈਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇ

ਕਾਲਾਗਾ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧਅਤਿਗੂੜੀਜਿਉਰੰਗੁਮਜੀਠਬਹੁ
ਲਾਗਾ॥ਕਾਇਆਕਾਪਰੁਚੀਰਬਹੁਫਾਰੇਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਸਭਾਗਾ॥੩॥ਹਰਿਚਾ
ਰ੍ਹਿਓਰੰਗੁਮਿਲੈਗੁਰੁਸੋਭਾਹਰਿਰੰਗਿਚਲੂਲੈਰੰਗਾ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨ
ਪਖਾਰੈਜੋਹਰਿਚਰਨੀਜਨੁਲਾਗਾ॥੪॥੪॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪
ਮੇਰੇਮਨਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਗੁਪਾਲਾ॥ਮੇਰਾਮਨੁਤਨੁਲੀਨੁਭਇਆਰਾਮਨਾਮੈ
ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸਾਲਾ॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਹਰਿਹਰਿ
ਮਨਿਜਪੀਐਹਰਿਜਪਮਾਲਾ॥ਜਿਨਕੈਮਸਤਕਿਲੀਖਿਆਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿ
ਬਨਮਾਲਾ॥੧॥ਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਤਿਨਚੂਕੇਸਰਬਜੰਜਾਲਾ॥ਤਿ
ਨਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵਈਗੁਰਿਰਾਖੇਹਰਿਰਖਵਾਲਾ॥੨॥ਹਮਬਾਰਿਕਕਿਛੂਨ
ਜਾਣਹੂਹਰਿਮਾਤਪਿਤਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਕਰੁਮਾਇਆਅਗਨਿਨਿਤਮੇਲਤੇਗੁ
ਰਿਰਾਖੇਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੩॥ਬਹੁਮੈਲੇਨਿਰਮਲਹੋਇਆਸਭਕਿਲਬਿਖ
ਹਰਿਜਸਿਜਾਲਾ॥ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਗੁਰੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦਿਨਿਹਾ
ਲਾ॥੪॥੫॥ ਮਾਲੀਗਉੜਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਭਜੁਸਭਕਿ
ਲਬਿਖਕਾਟ॥ਹਰਿਹਰਿਉਰਧਾਰਿਓਗੁਰਿਪੂਰੈਮੇਰਾਸੀਸੁਕੀਜੈਗੁਰਵਾਟ॥ਰ
ਹਾਉ॥ਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਕੀਮੈਬਾਤਸੁਨਾਵੈਤਿਸੁਮਨੁਦੇਵਉਕਟਿਕਾਟ॥ਹਰਿ
ਸਾਜਨੁਮੇਲਿਓਗੁਰਿਪੂਰੈਗੁਰਬਚਨਿਬਿਕਾਨੋਹਟਿਹਾਟ॥੧॥ਮਕਰਪ੍ਰਾ
ਗਿਦਾਨੁਬਹੁਕੀਆਸਰੀਰੁਦੀਓਅਧਕਾਟਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਕੋਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ
ਬਹੁਕੰਚਨੁਦੀਜੈਕਟਿਕਾਟ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਗੁਰਮਤਿਜਸੁਗਾਇਓਮਨਿਉ
ਘਰੇਕਪਟਕਪਾਟ॥ਤ੍ਰਿਕੁਟੀਫੋਰਿਭਰਮਭਉਭਾਗਾਲਜਭਾਨੀਮਟੁਕੀਮਾਟ॥
੩॥ਕਲਿਜੁਗਿਗੁਰੁਪੂਰਾਤਿਨਪਾਇਆਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲਿਖੇਲਿਲਾ
ਟ॥ਜਨਨਾਨਕਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਭਲਾਥੀਭੂਖਤਿਖਾਟ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ੧

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਰੇ ਮਨ ਟਹਲ ਹਰਿ ਸੁਖ ਸਾਰ ॥ ਅਵਰ ਟਹਲਾ ਝੂਠੀਆ ਨਿਤ ਕਰੈ ਜਮੁ ਸਿਰਿ ਮਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨਾ ਮਸਤਕਿ ਲੀਖਿਆ ਤੇ ਮਿਲੇ ਸੰਗਾਰ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਉਜਲੁ ਤਾਰਿਆ ਹਰਿ ਸੰਤ ਪੁਰਖ ਅਪਾਰ ॥੧॥ ਨਿਤ ਚਰਨ ਸੇਵਹੁ ਸਾਧ ਕੇ ਤਜਿ ਲੋਭ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ॥ ਸਭ ਤਜਹੁ ਦੂਜੀ ਆਸੜੀ ਰਖੁ ਆਸ ਇਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ॥੨॥ ਇਕਿ ਭਰਮਿ ਭੂਲੇ ਸਾਕਤਾ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਅੰਧ ਅੰਧਾਰ ॥ ਧੁਰਿ ਹੋਵਨਾ ਸੁ ਹੋਇਆ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟਣਹਾਰ ॥੩॥ ਅਗਮ ਰੂਪ ਗੋਬਿੰਦ ਕਾ ਅਨਿਕ ਨਾਮ ਅਪਾਰ ॥ ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਤੇ ਜਨ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਉਰਿ ਧਾਰਿ ॥੪॥੧॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਉ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਜਪਤ ਹੋਵਤ ਉਧਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮਿਟਹਿ ਧੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਛੂਟਹਿ ਬੰਧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੂਰਖ ਚਤੁਰ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕੁਲਹ ਉਧਰ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਭਉ ਦੁਖ ਹਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਅਪਦਾ ਟਰੈ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਮੁਚਤ ਪਾਪ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਹੀ ਸੰਤਾਪ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਰਿਦ ਬਿਗਾਸ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਵਲਾ ਦਾਸਿ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਨਿਧਿ ਨਿਧਾਨ ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਤਰੇ ਨਿਦਾਨ ॥੩॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੁ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ ਉਧਾਰੁ ਕਰੀ ॥ ਹਰਿ ਦਾਸ ਦਾਸਾ ਦੀਨੁ ਸਰਨ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਥਾ ਸੰਤ ਚਰਨ ॥੪॥੨॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਐਸੋ ਸਹਾਈ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਭਜੁ ਪੂਰਨ ਕਾਮ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਡਤ ਕਉ ਜੈਸੇ ਬੇੜੀ ਮਿਲਤ ॥ ਬੂਝਤ ਦੀਪਕ ਮਿਲਤ ਤਿਲਤ ॥ ਜਲਤ ਅਗਨੀ ਮਿਲਤ ਨੀਰ ॥ ਜੈਸੇ ਬਾਰਿਕ ਮੁਖਹਿ ਖੀਰ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਰਣ ਮਹਿ ਸਖਾ ਭ੍ਰਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਭੂਖੇ ਭੋਜਨ ਮਾਤ ॥ ਜੈਸੇ ਕਿਰਖਹਿ ਬਰਸ ਮੇਘ ॥ ਜੈਸੇ ਪਾਲਨ ਸਰਨਿ ਸੇਂਘ ॥੨॥ ਗਰੁੜ ਮੁਖਿ ਨਹੀ ਸਰਪ ਤ੍ਰਾਸ ॥ ਸੂਆ ਪਿੰਜਰਿ ਨਹੀ ਖਾਇ ਬਿਲਾਸੁ ॥ ਜੈਸੋ ਆਂਡੋ ਹਿਰਦੇ ਮਾਹਿ ॥ ਜੈਸੋ ਦਾਨੋ ਚਕੀ ਦਰਾਹਿ ॥੩॥ ਬਹੁਤੁ ਓਪਮਾ ਥੋਰ ਕਹੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਤੁਹੀ ॥ ਊਚ ਮੂਚੌ ਬਹੁ ਅਪਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਸਾਰ ॥੪॥੩॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਇਹੀ ਹਮਾਰੈ ਸਫਲ ਕਾਜ ॥ ਅਪੁਨੇ ਦਾਸ ਕਉ ਲੇਹੁ ਨਿਵਾਜਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਹ ਮਾਥ ਮੋਰ ॥ ਨੈਨਿ ਦਰਸੁ ਪੇਖਉ ਨਿਸਿ ਭੋਰ ॥ ਹਸਤ ਹਮਰੇ ਸੰਤ ਟਹਲ ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਮਨੁ ਧਨੁ ਸੰਤ ਬਹਲ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰੇ ਮਨ ਕੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਗੁਨ ਬਸਹਿ ਮੇਰੈ ਚੀਤਿ ॥ ਸੰਤ ਆਗਿਆ ਮਨਹਿ ਮੀਠ ॥ ਮੇਰਾ ਕਮਲੁ ਬਿਗਸੈ ਸੰਤ ਡੀਠ ॥੨॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਮੇਰਾ ਹੋਇ ਨਿਵਾਸੁ ॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਪਿਆਸ ॥ ਸੰਤ ਬਚਨ ਮੇਰੇ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੇਰੇ ਬਿਖੈ ਹੰਤ ॥੩॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ ਏਹਾ ਨਿਧਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਮੋਹਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ॥ ਚਰਨ ਸੰਤਨ ਕੇ ਮੇਰੇ ਰਿਦੈ ਮਝਾਰਿ ॥੪॥੪॥

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਸਭ ਕੈ ਸੰਗੀ ਨਾਹੀ ਦੂਰਿ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਤ ਜੀਓ ਜਾਸੁ ਨਾਮੁ ॥ ਦੁਖ ਬਿਨਸੇ ਸੁਖ ਕੀਓ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਸਗਲ ਨਿਧਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਮੁਨਿ ਜਨ ਤਾ ਕੀ ਸੇਵ ਕਰੇ ॥੧॥ ਜਾ ਕੈ ਘਰਿ ਸਗਲੇ ਸਮਾਹਿ ॥ ਜਿਸ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ ਨਾਹਿ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ੍ਰ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੇਵਹੁ ਕਿਰਪਾਲ ॥੨॥ ਸਦਾ ਧਰਮੁ ਜਾ ਕੈ ਦੀਬਾਣਿ ॥ ਬੇਮੁਹਤਾਜ ਨਹੀ ਕਿਛੁ ਕਾਣਿ ॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਕਰਨਾ ਆਪਨ ਆਪਿ ॥ ਰੇ ਮਨ ਮੇਰੇ ਤੂ ਤਾ ਕਉ ਜਾਪਿ ॥੩॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਉ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰ ॥ ਜਾਸੁ ਮਿਲਿ ਹੋਵੈ ਉਧਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਸੰਗਿ ਮਨ ਤਨਹਿ ਰਾਤ ॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਪ੍ਰਭਿ ਕਰੀ ਦਾਤਿ ॥੪॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥

ਹਰਿ ਸਮਰਥ ਕੀ

ਸਰਨਾ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ਮੇਰੀ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਕਾਰਨ ਕਰਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਿ
ਸਿਮਰਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਜੀਵਣੈ ਕਾ ਮੂਲੁ ॥ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ ਠਾਈ
ਸੂਖਮੋ ਅਸਥੂਲ ॥੧॥ ਆਲ ਜਾਲ ਬਿਕਾਰ ਤਜਿ ਸਭਿ ਹਰਿ ਗੁਨਾ ਨਿਤ ਗਾਉ
ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਂਗੈ ਦੇਹੁ ਅਪਨਾ ਨਾਉ ॥੨॥੬॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ॥ ਕਉਨੁ ਜਾਨੈ ਚਲਿਤ ਤੇਰੇ ਕਿਛੁ ਅੰ
ਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਖਿਨਹਿ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪਦਾ ਘੜਿ ਭੰਨਿ ਕਰਨੈਹਾਰੁ ॥
ਜੇਤ ਕੀਨ ਉਪਾਰਜਨਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਇ ਦਾਤਾਰ ॥੧॥ ਹਰਿ ਸਰਨਿ ਆਇਓ ਦਾਸੁ ਤੇਰਾ
ਪ੍ਰਭ ਊਚ ਅਗਮ ਮੁਰਾਰ ॥ ਕਢਿ ਲੇਹੁ ਭਉਜਲ ਬਿਖਮ ਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ
ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥੭॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਿ ਰਹੇ
ਗੋਪਾਲ ॥ ਦੀਨ ਬਾਂਧਵ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਸਦਾ ਸਦਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਦਿ ਅੰ
ਤੇ ਮਧਿ ਤੂੰਹੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਗਲ ਮੰਡਲ ਏਕੁ ਸੁਆਮੀ
ਸੋਇ ॥੧॥ ਕਰਨਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਨੇਤ੍ਰ ਦਰਸਨੁ ਰਸਨਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਉ ॥ ਬਲਿਹਾਰਿ
ਜਾਏ ਸਦਾ ਨਾਨਕੁ ਦੇਹੁ ਅਪਣਾ ਨਾਉ ॥੨॥੮॥੬॥ ਜੁਮਲਾ ॥੧੪॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ਬਾਣੀ ਭ
ਗਤ ਨਾਮਦੇਵ ਜੀ ਕੀ ॥ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਓ ਰਾਮ ਬੇਨੁ ਬਾਜੈ ॥ ਮਧੁਰ ਮਧੁਰ ਧੁਨਿ
ਅਨਹਤ ਗਾਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਮੇਘਾ ਰੋਮਾਵਲੀ ॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਕ੍ਰਿਸਨ
ਓਢੈ ਕਾਂਬਲੀ ॥੧॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਤੂ ਮਾਤਾ ਦੇਵਕੀ ॥ ਜਿਹ ਗ੍ਰਿਹ ਰਮਈਆ ਕਵ
ਲਾਪਤੀ ॥੨॥ ਧਨਿ ਧਨਿ ਬਨ ਖੰਡ ਬਿੰਦ੍ਰਾਬਨਾ ॥ ਜਹ ਖੇਲੈ ਸ੍ਰੀ ਨਾਰਾਇਨਾ ॥
੩॥ ਬੇਨੁ ਬਜਾਵੈ ਗੋਧਨੁ ਚਰੈ ॥ ਨਾਮੇ ਕਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨਦ ਕਰੈ ॥੪॥੧॥ ਮਾਲੀ
ਗਉੜਾ ॥ ਮੇਰੋ ਬਾਪੁ ਮਾਧਉ ਤੂ ਧਨੁ ਕੇਸੌ ਸਾਂਵਲੀਓ ਬੀਠੁਲਾਇ ॥ ਰਹਾਉ
ਕਰ ਧਰੇ ਚਕ੍ਰ ਬੈਕੁੰਠ ਤੇ ਆਏ ਗਜ ਹਸਤੀ ਕੇ ਪ੍ਰਾਨ ਉਧਾਰੀਅਲੇ ॥ ਦੁਹਸਾ

ਸਨ ਕੀ ਸਭਾ ਦ੍ਰੋਪਤੀ ਅੰਬਰ ਲੇਤ ਉਬਾਰੀਅਲੇ ॥੧॥ ਗੋਤਮ ਨਾਰਿ ਅਹ
ਲਿਆ ਤਾਰੀ ਪਾਵਨ ਕੇਤਕ ਤਾਰੀਅਲੇ ॥ ਐਸਾ ਅਧਮੁ ਅਜਾਤਿ ਨਾਮਦੇ
ਉ ਤਉ ਸਰਨਾਗਤਿ ਆਈਅਲੇ ॥੨॥੨॥ ਮਾਲੀ ਗਉੜਾ ॥ ਸਭੈ
ਘਟ ਰਾਮੁ ਬੋਲੈ ਰਾਮਾ ਬੋਲੈ ॥ ਰਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਬੋਲੈ ਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕਲ ਮਾ
ਟੀ ਕੁੰਜਰ ਚੀਟੀ ਭਾਜਨ ਹੈਂ ਬਹੁ ਨਾਨਾ ਰੇ ॥ ਅਸਥਾਵਰ ਜੰਗਮ ਕੀਟ ਪਤੰਗ
ਮ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਸਮਾਨਾ ਰੇ ॥੧॥ ਏਕਲ ਚਿੰਤਾ ਰਾਖੁ ਅਨੰਤਾ ਅਉਰ ਤਜਹੁ
ਸਭ ਆਸਾ ਰੇ ॥ ਪ੍ਰਣਵੈ ਨਾਮਾ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮਾ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਕੋ ਦਾਸਾ ਰੇ ॥੨॥੩॥

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਸਲੋਕੁ ॥
ਸਾਜਨ ਤੇਰੇ ਚਰਨ ਕੀ ਹੋਇ ਰਹਾ ਸਦ ਧੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਤੁਹਾਰੀਆ
ਪੇਖਉ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਪਿਛਹੁ ਰਾਤੀ ਸਦੜਾ ਨਾਮੁ ਖਸਮ ਕਾ ਲੇ
ਹਿ ॥ ਖੇਮੇ ਛਤ੍ਰ ਸਰਾਇਚੇ ਦਿਸਨਿ ਰਥ ਪੀੜੇ ॥ ਜਿਨੀ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ

ਇਆ॥ਤਿਨਕਉਸਦਾਮਿਲੇ॥੧॥ਬਾਬਾਮੈਕਰਮਹੀਣੁਕੂੜਿਆਰੁ॥ਨਾਮੁ
ਨਪਾਇਆਤੇਰਾ॥ਅੰਧਾਭਰਮਿਭੂਲਾਮਨੁਮੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਦਕੀਤੇ
ਦੁਖਪਰਫੁੜੇਪੂਰਬਿਲਿਖੇਮਾਇ॥ਸੁਖਥੋੜੇਦੁਖਅਗਲੇਦੂਖੇਦੂਖਿਵਿ
ਹਾਇ॥੨॥ਵਿਛੁੜਿਆਕਾਕਿਆਂਵੀਛੁੜੈਮਿਲਿਆਕਾਕਿਆਮੇਲੁ॥ਸਾਹਿ
ਬੁਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਨਿਕਰਿਦੇਖਿਆਖੇਲੁ॥੩॥ਸੰਜੋਗੀਮੇਲਾਵੜਾ
ਇਨਤਨਿਕੀਤੇਭੋਗ॥ਵਿਜੋਗੀਮਿਲਿਵਿਛੁੜੇਨਾਨਕਭੀਸੰਜੋਗ॥੪॥੧॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਮਿਲਿਮਾਤਪਿਤਾਪਿੰਡੁਕਮਾਇਆ॥ਤਿਨਿਕ
ਰਤੈਲੇਖੁਲਿਖਾਇਆ॥ਲਿਖੁਦਾਤਿਜੋਤਿਵਡਿਆਈ॥ਮਿਲਿਮਾਇਆ
ਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੧॥ਮੂਰਖਮਨਕਾਹੇਕਰਸਹਿਮਾਣਾ॥ਉਠਿਚਲਣਾਖ
ਸਮੈਭਾਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਜਿਸਾਦਸਹਜਸੁਖੁਹੋਈ॥ਘਰਛਡਣੇਰਹੈ
ਨਕੋਈ॥ਕਿਛੁਖਾਜੈਕਿਛੁਧਰਿਜਾਈਐ॥ਜੇਬਾਹੁੜਿਦੁਨੀਆਆਈਐ॥
੨॥ਸਜੁਕਾਇਆਪਟੁਹਢਾਏ॥ਫੁਰਮਾਇਸਿਬਹੁਤੁਚਲਾਏ॥ਕਰਿਸੇਜ
ਸੁਖਾਲੀਸੋਵੈ॥ਹਥੀਪਉਦੀਕਾਹੇਰੋਵੈ॥੩॥ਘਰਘੁੰਮਣਵਾਣੀਭਾਈ॥
ਪਾਪਪਥਰਤਰਣੁਨਜਾਈ॥ਭਉਬੇੜਾਜੀਉਚੜਾਊ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦੇਵੈ
ਕਾਹੂ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਕਰਣੀਕਾਗਦੁਮਨੁਮਸਵਾਣੀ
ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਲੇਖਪਏ॥ਜਿਉਜਿਉਕਿਰਤੁਚਲਾਏਤਿਉਚਲੀਐ
ਤਉਗੁਣਨਾਹੀਅੰਤੁਹਰੇ॥੧॥ਚਿਤਚੇਤਸਿਕੀਨਹੀਬਾਵਰਿਆ॥ਹਰਿ
ਬਿਸਰਤਤੇਰੇਗੁਣਗਲਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਲੀਰੈਨਿਜਾਲੁਦਿਨੁਹੂਆ
ਜੇਤੀਘੜੀਫਾਹੀਤੇਤੀ॥ਰਸਿਰਸਿਚੋਗਚੁਗਹਿਨਿਤਫਾਸਹਿਛੂਟਸਿ
ਮੂੜੇਕਵਨਗੁਣੀ॥੨॥ਕਾਇਆਆਰਣੁਮਨੁਵਿਚਿਲੋਹਾਪੰਚਅਗਨਿ
ਤਿਤੁਲਾਗਿਰਹੀ॥ਕੋਇਲੇਪਾਪਪੜੇਤਿਸੁਊਪਰਿਮਨੁਜਲਿਆਸੰਨੀ

ਚਿੰਤਭਈ॥੩॥ਭਇਆਮਨੂਰੁਕੰਚਨੁਫਿਰਿਹੋਵੈਜੇਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿਨੇਹਾ॥
ਏਕੁਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਓਹੁਦੇਵੈਤਉਨਾਨਕਤ੍ਰਿਸਟਸਿਦੇਹਾ॥੪॥੩॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਬਿਮਲਮਝਾਰਿਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜਲਪਦਮਨਿ
ਜਾਵਲਰੇ॥ਪਦਮਨਿਜਾਵਲਜਲਰਸਸੰਗਤਿਸੰਗਿਦੋਖਨਹੀਰੇ॥੧॥
ਦਾਦਰਤੂਕਬਹਿਨਜਾਨਸਿਰੇ॥ਭਖਸਿਸਿਬਾਲੁਬਸਸਿਨਿਰਮਲਜ
ਲਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਲਖਸਿਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਜਲਨਿਤਨਵਸਤਅਲੀਅ
ਲਮੇਰਚਚਾਗੁਨਰੇ॥ਚੰਦਕੁਮੁਦਨੀਦੂਰਹੁਨਿਵਸਸਿਅਨਭਉਕਾਰਨਿਰੇ॥
੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਖੰਡੁਦੂਧਿਮਧੁਸੰਚਸਿਤੂਬਨਚਾਤੁਰਰੇ॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੂਕ
ਬਹੁਨਛੋਡਸਿਪਿਸਨਪ੍ਰੀਤਿਜਿਉਰੇ॥੩॥ਪੰਡਿਤਸੰਗਿਵਸਹਿਜਨਮੂ
ਰਖਆਗਮਸਾਸਸੁਨੇ॥ਅਪਨਾਆਪੁਤੂਕਬਹੁਨਛੋਡਸਿਸੁਆਨਪੂਛਿ
ਜਿਉਰੇ॥੪॥ਇਕਿਪਾਖੰਡੀਨਾਮਿਨਰਾਚਹਿਇਕਿਹਰਿਹਰਿਚਰਣੀਰੇ॥ਪੂ
ਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਵਸਿਨਾਨਕਰਸਨਾਨਾਮੁਜਪਿਰੇ॥੫॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
ਸਲੋਕੁ॥ ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਅਸੰਖਹੋਹਿਹਰਿਚਰਨੀਮਨੁਲਾਗ॥ਅਠਸ
ਠਿਤੀਰਥਨਾਮੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗ॥੧॥ ਸਬਦੁ॥ ਸਖੀ
ਸਹੇਲੀਗਰਬਿਗਹੇਲੀ॥ਸੁਣਿਸਹਕੀਇਕਬਾਤਸੁਹੇਲੀ॥੧॥ਜੋਮੈਬੇਦ
ਨਸਾਕਿਸੁਆਖਾਮਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੀਉਨਰਹੈਕੈਸੇਰਾਖਾਮਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਉਦੋਹਾਗਣਿਖਰੀਰੰਞਾਣੀ॥ਗਇਆਸੁਜੋਬਨੁਧਨਪਛੁਤਾਣੀ॥੨॥
ਤੂਦਾਨਾਸਾਹਿਬੁਸਿਰਿਮੇਰਾ॥ਖਿਜਮਤਿਕਰੀਜਨੁਬੰਦਾਤੇਰਾ॥੩॥ਭਣ
ਤਿਨਾਨਕੁਅੰਦੇਸਾਏਹੀ॥ਬਿਨੁਦਰਸਨਕੈਸੇਰਵਉਸਨੇਹੀ॥੪॥ ੫॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਮੁਲਖਰੀਦੀਲਾਲਾਗੋਲਾਮੇਰਾਨਾਉਸਭਾਗਾ॥ਗੁਰਕੀ
ਬਚਨੀਹਾਟਿਬਿਕਾਨਾਜਿਤੁਲਾਇਆਤਿਤੁਲਾਗਾ॥੧॥ਤੇਰੇਲਾਲੇਕਿਆਚਤੁ

ਰਈ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਕਰਣਾ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਾ ਲਾਲੀ ਪਿਉ ਲਾਲਾ
ਮੇਰਾ ਹਉ ਲਾਲੇ ਕਾ ਜਾਇਆ॥ ਲਾਲੀ ਨਾਚੈ ਲਾਲਾ ਗਾਵੈ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਤੇਰੀ ਰਾ
ਇਆ॥੨॥ ਪੀਅਹਿ ਤ ਪਾਣੀ ਆਣੀ ਮੀਰਾ ਖਾਹਿ ਤ ਪੀਸਣ ਜਾਉ॥ ਪਖਾ ਫੇਰੀ
ਪੈਰ ਮਲੋਵਾ ਜਪਤ ਰਹਾ ਤੇਰਾ ਨਾਉ॥੩॥ ਲੂਣ ਹਰਾਮੀ ਨਾਨਕੁ ਲਾਲਾ ਬਖਸਿਹਿ
ਤੁਧੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤਾ ਤੁਧੁ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ
ਨ ਪਾਈ॥੪॥੬॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਕੋਈ ਆਖੈ ਭੂਤਨਾ ਕੋ ਕਹੈ ਬੇਤਾਲਾ
ਕੋਈ ਆਖੈ ਆਦਮੀ ਨਾਨਕੁ ਵੇਚਾਰਾ॥੧॥ ਭਇਆ ਦਿਵਾਨਾ ਸਾਹ ਕਾ ਨਾਨਕ
ਬਉਰਾਨਾ॥ ਹਉ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ
ਜਾ ਭੈ ਦੇਵਾਨਾ ਹੋਇ॥ ਏਕੀ ਸਾਹਿਬ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਇ॥੨॥ ਤਉ
ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਏਕਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਖਸਮ ਕਾ ਦੂਜੀ
ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਕਾਇ॥੩॥ ਤਉ ਦੇਵਾਨਾ ਜਾਣੀਐ ਜਾ ਸਾਹਿਬ ਧਰੇ ਪਿ
ਆਰੁ॥ ਮੰਦਾ ਜਾਣੈ ਆਪ ਕਉ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੰਸਾਰੁ॥੪॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧
ਇਹੁ ਧਨੁ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਮਨਮੁਖ ਫਿਰਹਿ ਸਿ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ॥੧॥
ਸੋ ਧਨੁ ਵਖਰੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਹਮਾਰੈ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਹਿ ਤਿਸੈ ਨਿਸਤਾਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਜਲੈ ਨ ਤਸਕਰੁ ਲੈ ਜਾਇ॥ ਨ ਇਹੁ ਧਨੁ ਡੂਬੈ ਨ ਇਸੁ ਧਨ ਕਉ
ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ॥੨॥ ਇਸੁ ਧਨ ਕੀ ਦੇਖਹੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਜਾਈ॥੩॥ ਇਕ ਬਾਤ ਅਨੂਪ ਸੁਨਹੁ ਨਰ ਭਾਈ॥ ਇਸੁ ਧਨ ਬਿਨੁ ਕਹਹੁ ਕਿਨੈ
ਪਰਮ ਗਤਿ ਪਾਈ॥੪॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਕਥ ਕੀ ਕਥਾ ਸੁਣਾਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤ ਇਹੁ ਧਨੁ ਪਾਏ॥੫॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਸੂਰ ਸਰੁ ਸੋਸਿ ਲੈ
ਸੋਮ ਸਰੁ ਪੋਖਿ ਲੈ ਜੁਗਤਿ ਕਰਿ ਮਰਤੁ ਸੁ ਸਨਬੰਧੁ ਕੀਜੈ॥ ਮੀਨ ਕੀ ਚਪ
ਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਕਾਇ

ਚੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾ॥ ਨਹ ਚੀਨਿਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਜਰ
ਗਹੁ ਜਾਰਿ ਲੈ ਅਮਰ ਗਹੁ ਮਾਰਿ ਲੈ ਭ੍ਰਾਤਿ ਤਜਿ ਛੋਡਿ ਤਉ ਅਪਿਉ ਪੀਜੈ॥
ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ॥
੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੋ ਰਵੈ ਜੇ ਹਰਿ ਮਨੋ ਮਨ ਪਵਨ ਸਿਉ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ॥
ਮੀਨ ਕੀ ਚਪਲ ਸਿਉ ਜੁਗਤਿ ਮਨੁ ਰਾਖੀਐ ਉਡੈ ਨਹ ਹੰਸੁ ਨਹ ਕੰਧੁ ਛੀਜੈ॥
੩॥੯॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਮਾਇਆ ਮੁਈ ਨ ਮਨੁ ਮੁਆ ਸਰੁ ਲਹ
ਰੀ ਮੈ ਮਤੁ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਜਲ ਸਿਰਿ ਤਰਿ ਟਿਕੈ ਸਾਚਾ ਵਖਰੁ ਜਿਤੁ॥ ਮਾਣਕੁ
ਮਨ ਮਹਿ ਮਨੁ ਮਾਰਸੀ ਸਚਿ ਨ ਲਾਗੈ ਕਤੁ॥ ਰਾਜਾ ਤਖਤਿ ਟਿਕੈ ਗੁਣੀ ਭੈ ਪੰ
ਚਾਇਣ ਰਤੁ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਦੂਰਿ ਨ ਦੇਖੁ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਜਗਜੀ
ਵਨਾ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਸਾਚਾ ਲੇਖੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਰਿਖੀ ਮੁਨੀ ਸੰਕ
ਰੁ ਇੰਦੁ ਤਪੈ ਭੇਖਾਰੀ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੋਹੈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਆਕੀ ਮਰਹਿ ਅਫਾਰੀ॥
ਜੰਗਮ ਜੋਧ ਜਤੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਵੀਚਾਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਫਲੁ ਕਬਹੁ
ਨ ਪਾਵਸਿ ਸੇਵਾ ਕਰਣੀ ਸਾਰੀ॥੨॥ ਨਿਧਨਿਆ ਧਨੁ ਨਿਗੁਰਿਆ ਗੁਰੁ ਨਿੰਮਾ
ਣਿਆ ਤੂ ਮਾਣੁ॥ ਅੰਧੁਲੈ ਮਾਣਕੁ ਗੁਰੁ ਪਕੜਿਆ ਨਿਤਾਣਿਆ ਤੂ ਤਾਣੁ॥
ਹੋਮ ਜਪਾ ਨਹੀ ਜਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੁ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਾਹੀ ਦਰਿ ਢੋ
ਈ ਝੂਠਾ ਆਵਣ ਜਾਣੁ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹੀਐ ਸਾਚੇ ਤੇ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਹੋ
ਇ॥ ਗਿਆਨ ਰਤਨਿ ਮਨੁ ਮਾਜੀਐ ਬਹੁੜਿ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਹਿ
ਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਤਬ ਲਗੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਇ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਰੁ ਦੇ ਛੁਟੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ
ਸਾਚਾ ਸੋਇ॥੪॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਜੋਗੀ ਜੁਗਤਿ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਾਇ
ਲੁ ਤਾ ਕੈ ਮੈਲੁ ਨ ਰਾਤੀ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਨਾਥੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਸੰਗੇ ਜਨਮ ਮਰਣ ਗਤਿ ਬੀ
ਤੀ॥੧॥ ਗੁਸਾਈ ਤੇਰਾ ਕਹਾ ਨਾਮੁ ਕੈਸੇ ਜਾਤੀ॥ ਜਾ ਤਉ ਭੀਤਰਿ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾ

ਦਰਿਪੂਛਉਬਾਤਨਿਰੰਤੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਣੁਬ੍ਰਹਮੁਗਿਆਨਇ
ਸਨਾਨੀਹਰਿਗੁਣਪੂਜੈਪਾਤੀ॥ਏਕੋਨਾਮੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਏ
ਕਾਜੋਤੀ॥੨॥ਜਿਹਵਾਡੰਡੀਇਹੁਘਟੁਛਾਬਾਤੋਲਉਨਾਮਅਜਾਚੀ॥
ਏਕੋਹਾਟੁਸਾਹੁਸਭਨਾਸਿਰਿਵਣਜਾਰੇਇਕਭਾਤੀ॥੩॥ਦੋਵੈਸਿਰੇ
ਸਤਿਗੁਰੂਨਿਬੇੜੇਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਏਕਾਲਿਵਲਾਗੀਜੀਅਹੁਰਹੈਨਿ
ਭਰਾਤੀ॥ਸਬਦੁਵਸਾਏਭਰਮੁਚੁਕਾਏਸਦਾਸੇਵਕੁਦਿਨੁਰਾਤੀ॥
੪॥ਊਪਰਿਗਗਨੁਗਗਨਿਪਰਿਗੋਰਖੁਤਾਕਾਅਗਮੁਗੁਰੂਪੁਨਿ
ਵਾਸੀ॥ਗੁਰਬਚਨੀਬਾਹਰਿਘਰਿਏਕੋਨਾਨਕੁਭਇਆਉਦਾਸੀ
॥੪॥ ੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੫ ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਨੀਦਨ
ਸੋਵੈ॥ਸੋਜਾਣੈਜਿਸੁਵੇਦਨਹੋਵੈ॥ਪ੍ਰੇਮਕੇਕਾਨਲਗੇਤਨਭੀਤਰਿ
ਵੈਦੁਕਿਜਾਣੈਕਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਜਿਸਨੋਸਾਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਵਿਰਲੇਕਿਸੈਬੁਝਾਏ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕੀਸਾਰਸੋਈਜਾਣੈਜਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਕਾਵਾਪਾਰੀਜੀਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਿਰਸੇਤੀਧਨਪ੍ਰੇਮੁਰਚਾਏ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਥਾਚਿਤੁਲਾਏ॥ਸਹਜਸੇਤੀਧਨਖਰੀਸੁਹੇਲੀ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀਜੀਉ॥੨॥ਸਹਸਾਤੋੜੇਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਹ
ਜੇਸਿਫਤੀਧਣਖੁਚੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੈਸੁੰਦਰਿ
ਜੋਗਾਧਾਰੀਜੀਉ॥੩॥ਹਉਮੈਜਲਿਆਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜਮਪੁਰਿ
ਵਜਹਿਖੜਗਕਰਾਰੇ॥ਅਬਕੈਕਹਿਐਨਾਮੁਨਮਿਲਈਤੂਸਹੁ
ਜੀਅੜੇਭਾਰੀਜੀਉ॥੪॥ਮਾਇਆਮਮਤਾਪਵਹਿਖਿਆਲੀ॥ਜਮ
ਪੁਰਿਫਾਸਹਿਗਾਜਮਜਾਲੀ॥ਹੇਤਕੇਬੰਧਨਤੋੜਿਨਸਾਕਹਿਤ

ਜਾਮੁਕਰੇਸੁਆਰੀਜੀਉ॥੫॥ਨਾਹਉਕਰਤਾਨਾਮੈਕੀਆ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾ
ਮੁਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਤਿਸੈਕਿਆਚਾਰਾਨਾਨਕਸਰਣਿ
ਤੁਮਾਰੀਜੀਉ॥੬॥੧੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥
ਜਹਬੈਸਾਲਹਿਤਹਬੈਸਾਸੁਆਮੀਜਹਭੇਜਹਿਤਹਜਾਵਾ॥ਸਭ
ਨਗਰੀਮਹਿਏਕੋਰਾਜਾਸਭੇਪਵਿਤੁਹਹਿਥਾਵਾ॥੧॥ਬਾਬਾਦੇਹਿਵ
ਸਾਸਚੁਗਾਵਾ॥ਜਾਤੇਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਰਾਭਲਾ
ਕਿਛੁਆਪਸਤੇਜਾਨਿਆਏਈਸਗਲਵਿਕਾਰਾ॥ਇਹੁਫੁਰਮਾਇਆ
ਖਸਮਕਾਹੋਆਵਰਤੈਇਹੁਸੰਸਾਰਾ॥੨॥ਇੰਦ੍ਰੀਧਾਤੁਸਬਲਕਹੀ
ਅਤੈਇੰਦ੍ਰੀਕਿਸਤੇਹੋਈ॥ਆਪੇਖੇਲਕਰੈਸਭਿਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈ
ਕੋਈ॥੩॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕਲਿਵਲਾਗੀਦੁਬਿਧਾਤਦੇਬਿਨਾਸੀ॥ਜੋ
ਤਿਸੁਭਾਣਾਸੋਸਤਿਕਰਿਮਾਨਿਆਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀ॥੪॥ਭਣਤਿ
ਨਾਨਕੁਲੇਖਾਮਾਗੈਕਵਨਾਜਾਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨਾ॥ਤਾਸੁਤਾਸੁਧਰਮ
ਰਾਇਜਪਤੁਹੈਪਏਸਚੇਕੀਸਰਨਾ॥੫॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩
ਆਵਣਜਾਣਾਨਾਥੀਐਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਹੋਇ॥ਸਚੁਖਜਾਨਾਬਖ
ਸਿਆਆਪੇਜਾਣੈਸੋਇ॥੧॥ਏਮਨਹਰਿਜੀਉਚੇਤਿਤੂਮਨਹੁਤਜਿ
ਵਿਕਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਧਿਆਇਤੂਸਚਿਲਗੀਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਐਥੈਨਾਵਹੁਭੁਲਿਆਫਿਰਿਹਥੁਕਿਥਾਊਨਪਾਇ॥ਜੋਨੀਸਭਿਭਵ
ਈਅਨਿਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੨॥ਵਡਭਾਗੀਗੁਰੁਪਾਇਆਪੂਰ
ਬਿਲਿਖਿਆਮਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਸਚੀਭਗਤਿਕਰਿਸਚਾਲਏਮਿਲ
ਇ॥੩॥ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਅਨੁਆਪੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕ

ਨਾਮਿਵਡਿਆਈਆਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ ੩
ਪਿਛਲੇਗੁਨਹਬਖਸਾਇਜੀਉਅਬਤੂਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਹਰਿਕੀਚ
ਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਹਰਿਧਿਆਇ॥ਸਦਾਹਰਿਚਰਣੀਲਾਗਿਰਹਾਇਕਮਨਿਏਕੈਭਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੈਜਾਤਿਨਪਤਿਹੈਨਾਮੈਥੇਹੁਨਥਾਉ॥ਸਬਦਿਭੇਦਿਭ੍ਰਮੁ
ਕਟਿਆਗੁਰਿਨਾਮੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਲਾਲਚਕਰਦਾ
ਫਿਰੈਲਾਲਚਿਲਾਗਾਜਾਇ॥ਧੰਧੈਕੂੜਿਵਿਆਪਿਆਜਮਪੁਰਿਚੋਟਾ
ਖਾਇ॥੩॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਹੈਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਇ॥ਭਗ
ਤਿਖਜਾਨਾਬਖਸਿਓਨੁਗੁਰਮੁਖਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ ੩
ਸਾਚਿਰਤੇਸੇਟੋਲਿਲਹੁਸੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਿ॥ਤਿਨਮਿਲਿਆਮੁਖੁਉ
ਜਲਾਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੧॥ਬਾਬਾਸਾਚਾਸਾਹਿਬੁਰਿਦੈਸਮਾਲਿ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਪੁਛਿਦੇਖੁਲੇਹੁਵਖਰੁਭਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਕੁਸ
ਚਾਸਭਸੇਵਦੀਧੁਰਿਭਾਗਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲੇਸੇਨਵਿ
ਛੁੜਹਿਪਾਵਹਿਸਚੁਸੋਇ॥੨॥ਇਕਿਭਗਤੀਸਾਰਨਜਾਣਨੀਮਨਮੁਖਿ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਓਨਾਵਿਚਿਆਪਿਵਰਤਦਾਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ
੩॥ਜਿਸੁਨਾਲਿਜੋਰੁਨਚਲਈਖਲੋਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਤਾਸੁਣਿਕਰੇਸਾਬਾਸਿ॥੪॥੪॥ ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ ੩
ਮਲਾਰੁਤਸੀਤਲੁਕਰੇਮਨੁਰਾਤੁਕੰਚਨੁਹੋਇ॥ਸੋਸਾਚਾਸਾਲਾਹੀਐਤਿਸੁ
ਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਹਰਿਨਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰਕੈਬਚਨਿਅਰਾਧਿਤੂਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਏਕੋਜਾਣੀਐਜਾਸਤਿਗੁਰੁਦੇਇਬੁਝਾਇ॥ਸੇਸਤਿਗੁਰ

ਸਾਲਾਹੀਐਜਿਦੂਹੈਸੋਝੀਪਾਇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਕਿਆ
ਕਰਨਿਅਗੈਜਾਇ॥ਜਮਪੁਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਬਹੁਤੀਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੩॥
ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਵੇਪਰਵਾਹੁਹੈਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸੁਸਰਣਾਈਭ
ਜਿਪਉਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇ॥੪॥੫॥੧੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਜਪਿਓਨਾਮੁਸੁਕਜਨਕਗੁਰਬਚ
ਨੀਹਰਿਹਰਿਸਰਣਿਪਰੇ॥ਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸੁਦਾਮੇਮਿਲਿਓਭਗਤੀਭਾਇਤਰੇ॥
ਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਮੁਕ੍ਰਿਤਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਨਾਮੁਜਪਤਉਧਰੇ॥ਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਤਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਿਜੁਗਿਨਾਮੁਪ੍ਰਧਾਨੁਪਦਾਰਥੁਭਗਤਜਨਾਉਧਰੇ॥ਨਾਮੇਜੈਦੇ
ਉਕਬੀਰਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਸਭਿਦੋਖਗਏਚਮਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਲਗੇਸੇਉਧਰੇ
ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਟਰੇ॥੨॥ਜੋਜੋਨਾਮੁਜਪੈਅਪਰਾਧੀਸਭਿਤਿਨਕੇਪਾਪ
ਪਰਹਰੇ॥ਬੇਸੁਆਰਵਤਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਓਮੁਖਿਬੋਲੈਨਾਰਾਇਣੁਨਰਹ
ਰੇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਉਗ੍ਰਸੈਣਿਗਤਿਪਾਈਤੋੜਿਬੰਧਨਮੁਕਤਿਕਰੇ॥੩॥ਜਨਕ
ਉਆਪਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਕੀਆਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰੇ॥ਸੇਵਕਪੈਜਰਖੈਮੇਰਾ
ਗੋਵਿੰਦੁਸਰਣਿਪਰੇਉਧਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਉਰਧਾਰਿਓਨਾਮੁ
ਹਰੇ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰੁਮਹਲਾ ੪ ਸਿਧਸਮਾਧਿਜਪਿਓਲਿਵਲਾਈ
ਸਾਧਿਕਮੁਨਿਜਪਿਆ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਧਿਆਇਆਮੁਖਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕ
ਰਵਿਆ॥ਸਰਣਿਪਰੇਜਪਿਓਤੇਭਾਏਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪਇਆ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨ
ਨਾਮੁਜਪਤਤਰਿਆ॥ਧੰਨਾਜਟੁਬਾਲਮੀਕੁਬਟਵਾਰਾਗੁਰਮੁਖਿਪਾਰਿਪ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਿਨਰਗਣਗੰਧ੍ਰਬੇਜਪਿਓਰਿਖਿਬਪੁਰੈਹਰਿਗਾਇ
ਆ॥ਸੰਕਰਿਬ੍ਰਹਮੈਦੇਵੀਜਪਿਓਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆ॥ਹਰਿਹਰਿ

ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਤੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਤੇਤੀਸ ਧਿ
ਆਇਓ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਹਰਿ ਜ
ਪਿਆ ਮੁਖਿ ਪੰਡਿਤ ਹਰਿ ਗਾਇਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਸਾਲੁ ਜਿਨਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਰਿ ਪਇਆ ॥੩॥ ਅਨਤ ਤਰੰਗੀ ਨਾਮੁ ਜਿਨ ਜਪਿਆ ਮੈ ਗਣ
ਤ ਨ ਕਰਿ ਸਕਿਆ ॥ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਥਾਇ ਪਾਏ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥
ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਲਇਆ ॥੪॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲੈ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪਤਿ ਪਾਇ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਨਾਲਿ
ਚਲਦਾ ਹਰਿ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਜਿਥੈ ਅਵਘਟ ਗਲੀਆ ਭੀੜੀਆ ਤਿ
ਥੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਤਿਗੁਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ॥
ਮੇਰਾ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੁਤ ਬੰਧਪੋ ਮੈ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਹ
ਰਿ ਬਿਰਹੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਕੋਈ ਆਣਿ ਮਿਲਾਵੈ ਮਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਮੈ ਜੋਦੜੀ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭੁ ਹਰਿ ਮੇਲੇ
ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥੨॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਸੇ ਭਾਗਹੀਣ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
ਓਇ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਓਇ ਜਮ
ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਮਿਲੈ ਸਜਾਇ ॥੩॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਹਮ ਸਰਣਾ
ਗਤੀ ਮੋ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇ ॥ ਹਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਗਜੀਵਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਸਰਣਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਮੇਲਾ
ਇ ॥੪॥ ੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਉ ਪੂੰਜੀ ਨਾਮੁ ਦਸਾਇਦਾ ਕੋ ਦਸੇ ਹਰਿ
ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਹਉ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਖਨ ਖੰਨੀਐ ਮੈ ਮੇਲੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਪਾਸਿ ॥ ਮੈ
ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਿਰੰਮ ਕਾ ਕਿਉ ਸਜਣੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿ

ਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਹਰਿ
ਧੀਰਕ ਹਰਿ ਸਾਬਾਸਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰੂ ਮੈ ਦਸੇ
ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪ੍ਰੇਮੁ ਨ ਲਭਈ ਜਨ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਨਿਰਜਾਸਿ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਰ ਵਿਚਿ ਆਪੁ ਰਖਿਆ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰ ਸਾਬਾਸਿ ॥੨॥ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ
ਭੰਡਾਰ ਹਰਿ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਖੋਲਿ ਦੇਇ ਮੁਖਿ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਪਰਗਾਸਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਖ ਮੁਈਆ ਕੰਧੀ
ਪਾਸਿ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਦਾਤਾਰੁ ਹੈ ਹਉ ਮਾਗਉ ਦਾਨੁ ਗੁਰ ਪਾਸਿ ॥ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰ
ਨਾ ਮੇਲਿ ਪ੍ਰਭ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਡੜੀ ਆਸ ॥ ਗੁਰ ਭਾਵੈ ਸੁਣਿ ਬੇਨਤੀ ਜਨ
ਨਾਨਕ ਕੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥੪॥ ੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾ
ਇ ਪ੍ਰਭ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਣੀ ॥ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਵਡਭਾਗੀਆ
ਹਰਿ ਉਤਮ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਮਨਿ ਪਰਤੀਤਿ ਹੈ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਨਾ
ਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਮੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਥਾ
ਨਿਤ ਸਦਾ ਕਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਖੋ
ਜਿ ਢੰਢੋਲਿਆ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਪਾਇਆ
ਸੁਣਿ ਅਕਥ ਕਥਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਮੈ ਮੇ
ਲੇ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਿ ਸੁਰਤੀ
ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿਆ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾ
ਣੀ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਾਗ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਦੁਖੀ ਰੈਣਿ ਵਿਹਾਣੀ ॥੩॥ ਹਮ
ਜਾਚਿਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਿਆ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ
ਮਿਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮੇਲਹੁ ਸੁਘੜ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਣਾਗਤੀ ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥ ੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਹਰਿ ਭਾਉ ਲਗਾ

ਵੈਰਾਗੀਆ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਮਨਿ ਰਖਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਸਰਧਾ ਊਪਜੈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ॥ ਸਭੁ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਗੁਰਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਭਖਿਆ ॥੧॥ ਮਨ ਪਿਆਰਿਆ ਮਿਤ੍ਰਾ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਪਤਿ ਰਖਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਚਖਿਆ ॥ ਤਨੁ ਧਰਤੀ ਹਰਿ ਬੀਜੀਐ ਵਿਚਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਖਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਿਆ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭਰਿ ਰਹੇ ਮਨਿ ਆਸਾ ਦਹ ਦਿਸਿ ਬਹੁ ਲਖਿਆ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਦੇ ਵਿਚਿ ਬਿਸਟਾ ਮਨਮੁਖ ਰਖਿਆ ॥ ਓਇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਭਵਾਈਅਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਦੁਰਗੰਧ ਭਖਿਆ ॥੩॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਖਿਆ ॥ ਸੰਤ ਸੰਗਤਿ ਮੇਲਾਪੁ ਕਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਪਤਿ ਸਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮਤਿ ਭਖਿਆ ॥੪॥ ੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੫

ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮੁ ਕਰੇ ਨਿਸਤਾਰਾ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਸੋ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਬਨਵਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਮਾਲੀ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅੜੇ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵੈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਮੰਗਤੁ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਪਸਾਉ ॥ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਨਵੇ ਛਿਦ੍ਰ ਸ੍ਰਵਹਿ ਅਪਵਿਤ੍ਰਾ ॥ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕਿਤਾ ॥ ਜੇ ਹਰਿ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਹੋਵੈ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਤ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਹੈ ਭਾਰੀ ॥ ਕਿਉ ਤਰੀਐ

ਦੁਤਰੁ ਸੰਸਾਰੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਦੇਇ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਵੈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਤੂ ਸਰਬ ਤ੍ਰੈ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੋਈ ॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੋਈ ਪ੍ਰਭ ਹੋਈ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਬੇਚਾਰਾ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਹਰਿ ਥਾਇ ਪਾਵੈ ਜੀਉ ॥੫॥ ੭॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਕਟੈ ਹਰਿ ਤੇਰੇ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਹਰਿ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਸਖਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸੋ ਧਿਆਵੈ ॥ ਨਿਤ ਹਰਿ ਜਪੁ ਜਾਪੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਈ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਗ ਮਹਿ ਸ੍ਰੇਸਟੁ ਊਤਮ ਕਾਮੁ ॥ ਦੁਸਮਨ ਦੂਤ ਜਮਕਾਲੁ ਠੇਹ ਮਾਰਉ ਹਰਿ ਸੇਵਕ ਨੇੜਿ ਨ ਜਾਈ ਜੀਉ ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਹਰਿ ਕਾ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਚਹੁ ਜੁਗ ਚਹੁ ਕੁੰਟ ਜਾਨਿਆ ॥ ਜੇ ਉਸ ਕਾ ਬੁਰਾ ਕਹੈ ਕੋਈ ਪਾਪੀ ਤਿਸੁ ਜਮਕੰਕਰੁ ਖਾਈ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਭ ਮਹਿ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨ ਕਰਤਾ ॥ ਸਭਿ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੇ ਚਲਿਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਤਿਸੁ ਕਉਣੁ ਮਾਰੈ ਜਿਸੁ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੪॥ ਹਉ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ ਲਈ ਕਰਤਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਸੇਵਕ ਭਗਤ ਸਭੇ ਨਿਸਤਾਰੇ ॥ ਦਸ ਅਠ ਚਾਰਿ ਵੇਦ ਸਭਿ ਪੂਛਹੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਛਡਾਈ ਜੀਉ ॥੫॥ ੮॥ ੨੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨

ਡਰਪੈ ਧਰਤਿ ਅਕਾਸੁ ਨਖ੍ਯਤ੍ਰਾ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਅਮਰੁ ਕਰਾਰਾ ॥ ਪਉਣੁ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰੁ ਡਰਪੈ ਡਰਪੈ ਇੰਦ੍ਰੁ ਵਿਚਾਰਾ ॥੧॥ ਏਕਾ ਨਿਰਭਉ ਬਾਤ ਸੁਨੀ ॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸੋ ਸਦਾ ਸੁਹੇਲਾ ਜੋ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਗਾਇ ਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਹਧਾਰ ਅਰੁ ਦੇਵਾ ਡਰਪਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਡਰਿ ਮੁਇਆ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜਨਮੇ ਫਿ

ਗਿਰਿਗਿਰਿਜੋਨੀਜੋਹਿਆ॥੨॥ਜਾਸੁਸੁਸਾਤਕ੍ਰਤਾਮਸੁਰਕਪਤਿਕੇਤੇਗੁਪਤੁ
ਪਾਇਆ॥ਛਲਬਪੁਰੀਇਹੁਕਉਲਾਰੰਗੇਪੇਅਤਿਰੰਗੇਧਰਮਰਾਇਆ॥੩॥
ਸਗਲਸਮਗ੍ਰੀਰੰਗਤਿਬਿਆਪੀਬਿਨੁਹਰਿਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤ
ਨਕਾਸੰਗੀਭਗਤਿਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰਾ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਕੇਅਨਾਥਪ੍ਰਭੂਬਾਰਿਕੁਹਰਿਸਿਮਰਤਅਮਰਅਟਾਰੇ॥ਪੁਤ੍ਰਹੇਤਨਾਰ
ਇਣੁਕਹਿਓਜਮਕੰਕਰਮਾਰਿਬਿਦਾਰੇ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਤੇਅਗਨਤਉਧਾ
ਰੇ॥ਮੋਹਿਦੀਨਅਲਪਮਤਿਨਿਰਗੁਣੁਪਰਿਓਸਰਣਿਦੁਆਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਬਾਲਮੀਕੁਸੁਪਚਾਰੋਤਰਿਓਬਧਿਕਤਰੇਬਿਚਾਰੇ॥ਏਕਨਿਮਖਮਨਮਾਹਿ
ਅਰਾਧਿਓਗਜਪਤਿਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥੨॥ਕੀਨੀਰਖਿਆਭਗਤਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦੈਹ
ਰਨਾਖਸਨਖਹਿਬਿਦਾਰੇ॥ਬਿਦਰੁਦਾਸੀਸੁਤੁਭਇਓਪੁਨੀਤਾਸਗਲੇਕੁਲ
ਉਜਾਰੇ॥੩॥ਕਵਨਪਰਾਧਬਤਾਵਉਅਪੁਨੇਮਿਥਿਆਮੋਹਮਗਨਾਰੇ॥ਆਇ
ਓਸਾਮਨਾਨਕਓਟਹਰਿਕੀਲੀਜੈਭੁਜਾਪਸਾਰੇ॥੪॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਵਿਤਨਵਿਤਭ੍ਰਮਿਓਬਹੁਭਾਤੀਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਧਾਏ॥ਜੋਜੋਕਰਮਕੀਏ
ਹਉਹਉਮੈਤੇਤੇਭਏਅਜਾਏ॥੧॥ਅਵਰਦਿਨਕਾਹੂਕਾਜਨਲਾਏ॥ਸੋਦਿਨੁ
ਮੋਕਉਦੀਜੈਪ੍ਰਭਜੀਉਜਾਦਿਨਹਰਿਜਸੁਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰ
ਗ੍ਰਿਹਦੇਖਿਪਸਾਰਾਇਸਹੀਮਹਿਉਰਝਾਏ॥ਮਾਇਆਮਦਚਾਖਿਭਏਉਦ
ਮਾਤੇਹਰਿਹਰਿਕਬਹੁਨਗਾਏ॥੨॥ਇਹਬਿਧਿਖੋਜੀਬਹੁਪਰਕਾਰਾਬਿਨੁਸੰਤ
ਨਨਹੀਪਾਏ॥ਤੁਮਦਾਤਾਰਵਡੇਪ੍ਰਭਸੰਮ੍ਰਥਮਾਗਨਕਉਦਾਨੁਆਏ॥੩॥ਤਿਆ
ਗਿਓਸਗਲਾਮਾਨੁਮਹਤਾਦਾਸਰੇਣਸਰਣਾਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਮਿਲਿਭ
ਏਏਕੈਮਹਾਅਨੰਦਸੁਖਪਾਏ॥੪॥੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਕਵਨਥ
ਨਧੀਰਿਓਹੈਨਾਮਾਕਵਨਬਸਤੁਅਹੰਕਾਰਾ॥ਕਵਨਚਿਹਨਸੁਨਿਊਪਰਿਛੋਹਿ

ਓਮੁਖਤੇਸੁਨਿਕਰਿਗਾਰਾ॥੧॥ਸੁਨਹੁਰੇਤੂਕਉਨੁਕਹਾਤੇਆਇਓ॥ਏਤੀ
ਨਜਾਨਉਕੇਤੀਕਮੁਦਤਿਚਲਤੇਖਬਰਿਨਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਨਸੀਲ
ਪਵਨਅਰੁਪਾਣੀਬਸੁਧਾਖਿਮਾਨਿਭਰਾਤੇ॥ਪੰਚਤਤਮਿਲਿਭਇਓਸੰਜੋਗਾ
ਇਨਮਹਿਕਵਨਦੁਰਾਤੇ॥੨॥ਜਿਨਿਰਚਿਰਚਿਆਪੁਰਖਿਬਿਧਾਤੈਨਾਲੇਹਉ
ਮੈਪਾਈ॥ਜਨਮਮਰਣੁਉਸਹੀਕਉਹੈਰੇਓਹਾਆਵੈਜਾਈ॥੩॥ਬਰਨੁਚਿ
ਹਨੁਨਾਹੀਕਿਛੁਰਚਨਾਮਿਥਿਆਸਗਲਪਸਾਰਾ॥ਭਣਤਿਨਾਨਕੁਜਬਖੇਲੁ
ਉਝਾਰੈਤਬਏਕੈਏਕੰਕਾਰਾ॥੪॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਮਾਨਮੋਹਅ
ਰੁਲੋਭਵਿਕਾਰਾਬੀਓਚੀਤਿਨਘਾਲਿਓ॥ਨਾਮਰਤਨੁਗੁਣਾਹਰਿਬਣਜੇਲਾ
ਦਿਵਖਰੁਲੈਚਾਲਿਓ॥੧॥ਸੇਵਕਕੀਓੜਕਿਨਿਬਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੀਵਤਸਾਹਿ
ਬੁਸੇਵਿਓਅਪਨਾਚਲਤੇਰਾਖਿਓਚੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਆਗਿਆਕੀਨੀਠਾ
ਕੁਰਿਤਿਸਤੇਮੁਖੁਨਹੀਮੋਰਿਓ॥ਸਹਜੁਅਨੰਦੁਰਖਿਓਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਉਠਿਉ
ਆਹੂਕਉਦਉਰਿਓ॥੨॥ਆਗਿਆਮਹਿਭੂਖਸੋਈਕਰਿਸੂਖਾਸੋਗਹਰਖਨ
ਹੀਜਾਨਿਓ॥ਜੋਜੋਹੁਕਮੁਭਇਓਸਾਹਿਬਕਾਸੋਮਾਥੈਲੇਮਾਨਿਓ॥੩॥ਭਇਓ
ਕ੍ਰਿਪਾਲੁਠਾਕੁਰੁਸੇਵਕਕਉਸਵਰੇਹਲਤਪਲਾਤਾ॥ਧੰਨੁਸੇਵਕੁਸਫਲੁ
ਓਹੁਆਇਆਜਿਨਿਨਾਨਕਖਸਮੁਪਛਾਤਾ॥੪॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਖੁਲਿਆਕਰਮੁਕ੍ਰਿਪਾਭਈਠਾਕੁਰਕੀਰਤਨੁਹਰਿਹਰਿਗਾਈ॥ਸ੍ਰਮੁਥਾਕਾਪਾ
ਏਬਿਸ੍ਰਾਮਾਮਿਟਿਗਈਸਗਲੀਧਾਈ॥੧॥ਅਬਮੋਹਿਜੀਵਨਪਦਵੀਪਾ
ਈ॥ਚੀਤਿਆਇਓਮਨਿਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾਸੰਤਨਕੀਸਰਣਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਨਿਵਾਰੇਨਿਵਰੇਸਗਲਬੈਰਾਈ॥ਸਦਹਜੂਰਿਹਾਜਰੁਹੈ
ਨਾਜਰੁਕਤਹਿਨਭਇਓਦੂਰਾਈ॥੨॥ਸੁਖਸੀਤਲਸਰਧਾਸਭਪੂਰੀਹੋਏਸੰ
ਤਸਹਾਈ॥ਪਾਵਨਪਤਿਤਕੀਏਖਿਨਭੀਤਰਿਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥੩॥

ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਸਗਲ ਭੈ ਖੋਏ ਗੋਬਿੰਦ ਚਰਣ ਓਟਾਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਜਸੁ ਗਾਵੈ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਰੈਣਿ ਦਿਨਸੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਜੋ ਸਮਰਥੁ ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਾਇਕੁ ਤਿਸ ਕਉ ਕਬਹੁ ਨ ਗਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਤਾ ਕਉ ਉਆ ਕਉ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਧਾਵਸਿ ਰੇ ॥੧॥ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭ ਕਉ ਕਿਉ ਨ ਸਮਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਬੈਰੀ ਸੰਗਿ ਰੰਗ ਰਸਿ ਰਚਿਆ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਜੀਅ ਜੁਗਾਰਸਿ ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸੁਨਿਐ ਜਮੁ ਛੋਡੈ ਤਾ ਕੀ ਸਰਣਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਕਾਢਿ ਦੇਇ ਸਿਆਲ ਬਪੁਰੇ ਕਉ ਤਾ ਕੀ ਓਟ ਟਿਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਜਾਸੁ ਸੁਨਤ ਭਵ ਤਰੀਐ ਤਾ ਸਿਉ ਰੰਗੁ ਨ ਲਾਵਸਿ ਰੇ ॥ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ਅਲਪ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਬਹੁਰਿ ਬਹੁਰਿ ਅਟਕਾਵਸਿ ਰੇ ॥੩॥ ਭਇਓ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰ ਸੰਤਸੰਗਿ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਭ੍ਰਮੁ ਛੂਟਾ ਜਉ ਪ੍ਰਭ ਭਏ ਸਹਾਈ ॥੪॥੯॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਨੈ ਤਿਸ ਤੇ ਕਹਾ ਦੁਲਾਰਿਓ ॥ ਹਸਤ ਪਾਵ ਝਰੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸੰਗਿ ਲੈ ਜਾਰਿਓ ॥੧॥ ਮੂੜੇ ਤੈ ਮਨ ਤੇ ਰਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ॥ ਲੂਣੁ ਖਾਇ ਕਰਹਿ ਹਰਾਮਖੋਰੀ ਪੇਖਤ ਨੈਨ ਬਿਦਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਸਾਧ ਰੋਗੁ ਉਪਜਿਓ ਤਨ ਭੀਤਰਿ ਟਰਤ ਨ ਕਾਹੂ ਟਾਰਿਓ ॥ ਪ੍ਰਭ ਬਿਸਰਤ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇਓ ਇਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥੨॥੮॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਚਰਨ ਕਮਲ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਚੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਹੈ ਸੋਊ ॥੧॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਓਟ ਆਪੇ ਆਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਵਸਿ ਹੈ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਆਪਿ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗਹਿਓ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩

ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਤੁਮ ਕਾਹੇ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅਗਿਆਨਥਾ ॥ ਹੋਛਾ ਮਦੁ ਚਾਖਿ ਹੋਏ ਤੁਮ ਬਾਵਰ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਅਕਾਰਥਾ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਐਸੀ ਕਰਹਿ ਇਆਨਥਾ ॥ ਤਜਿ ਸਾਰੰਗਧਰ ਭ੍ਰਮਿ ਤੂ ਭੂਲਾ ਮੋਹਿ ਲਪਟਿਓ ਦਾਸੀ ਸੰਗਿ ਸਾਨਥਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਣੀਧਰੁ ਤਿਆਗਿ ਨੀਚ ਕੁਲ ਸੇਵਹਿ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤ ਬਿਹਾਵਥਾ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਕਰਹਿ ਅਗਿਆਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਅੰਧ ਕਹਾਵਥਾ ॥੨॥ ਸਤਿ ਹੋਤਾ ਅਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨਿਆ ਜੋ ਬਿਨਸਤ ਸੋ ਨਿਹਚਲੁ ਜਾਨਥਾ ॥ ਪਰ ਕੀ ਕਉ ਅਪਨੀ ਕਰਿ ਪਕਰੀ ਐਸੇ ਭੂਲ ਭੁਲਾਨਥਾ ॥੩॥ ਖਤ੍ਰੀ ਬ੍ਰਾਹਮਣ ਸੂਦ ਵੈਸ ਸਭ ਏਕੈ ਨਾਮਿ ਤਰਾਨਥਾ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਉਪਦੇਸੁ ਕਹਤੁ ਹੈ ਜੋ ਸੁਨੈ ਸੋ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨਥਾ ॥੪॥੧॥੧੦॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਗੁਪਤੁ ਕਰਤਾ ਸੰਗਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਡਹਕਾਵਏ ਮਨੁਖਾਇ ॥ ਬਿਸਾਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਬਿਖੈ ਭੋਗਹਿ ਤਪਤ ਥੰਮ ਗਲਿ ਲਾਇ ॥੧॥ ਰੇ ਨਰ ਕਾਇ ਪਰ ਗ੍ਰਿਹਿ ਜਾਇ ॥ ਕੁਚਲ ਕਠੋਰ ਕਾਮਿ ਗਰਧਭ ਤੁਮ ਨਹੀ ਸੁਨਿਓ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਕਾਰ ਪਾਥਰ ਗਲਹਿ ਬਾਧੇ ਨਿੰਦ ਪੋਟ ਸਿਰਾਇ ॥ ਮਹਾ ਸਾਗਰੁ ਸਮੁਦੁ ਲੰਘਨਾ ਪਾਰਿ ਨ ਪਰਨਾ ਜਾਇ ॥੨॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਬਿਆਪਿਓ ਨੇਤ੍ਰ ਰਖੇ ਫਿਰਾਇ ॥ ਸੀਸੁ ਉਠਾਵਨ ਨ ਕਬਹੂ ਮਿਲਈ ਮਹਾ ਦੁਤਰ ਮਾਇ ॥੩॥ ਸੂਰੁ ਮੁਕਤਾ ਸਸੀ ਮੁਕਤਾ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨੀ ਅਲਿਪਾਇ ॥ ਸੁਭਾਵਤ ਜੈਸੇ ਬੈਸੰਤਰ ਅਲਿਪਤ ਸਦਾ ਨਿਰਮਲਾਇ ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਕਰਮੁ ਖੁਲਿਆ ਤਿਸੁ ਲਹਿਆ ਪੜਦਾ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਪਹਿ ਮੰਨਿਆ ਸੁਭਾਇ ॥ ਗੁਰਿ ਮੰਤ੍ਰੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਦੀਨਾ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੰਕਟ ਜੋਨਿ ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਰੇ ਨਰ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰਾਇ ॥ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਜੀਉ ਹੋਇ ਮਿਰਤਕੁ ਤਿਆਗਿ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥੧੧॥

ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫

ਬਾਹਰਿ

ਢੂਢਨਤੇਛੂਟਿਪਰੇਗੁਰਿਘਰਹੀਮਾਹਿਦਿਖਾਇਆਥਾ॥ਅਨਭਉ
ਅਚਰਜਰੂਪੁਪ੍ਰਭਪੇਖਿਆਮੇਰਾਮਨੁਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਇਆਥਾ॥
੧॥ਮਾਨਕੁਪਾਇਓਰੇਪਾਇਓਹਰਿਪੂਰਾਪਾਇਆਥਾ॥ਮੋਲਿਅਮੋਲੁ
ਨਪਾਇਆਜਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੂਦਿਵਾਇਆਥਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਦਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਮਿਲਿਸਾਧੂਅਕਥੁਕਥਾਇਆਥਾ॥
ਅਨਹਦਸਬਦੁਦਸਮਦੁਆਰਿਵਜਿਓਤਹਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚੁਆ
ਇਆਥਾ॥੨॥ਤੋਟਿਨਾਹੀਮਨਿਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਅਖੁਟਭੰਡਾਰਸ
ਮਾਇਆਥਾ॥ਚਰਣਚਰਣਚਰਣਗੁਰਸੇਵੇਅਘੜੁਘੜਿਓਰ
ਸੁਪਾਇਆਥਾ॥੩॥ਸਹਜੇਆਵਾਸਹਜੇਜਾਵਾਸਹਜੇਮਨੁਖੇਲਾ
ਇਆਥਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਆਤਾਹਰਿਮਹਲੀਮਹਲੁ
ਪਾਇਆਥਾ॥੪॥੩॥੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਜਿਸਹਿਸਾ
ਜਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿਸਹਿਸਿਉਰੁਚਨਾਹਿ॥ਆਨਰੂਤੀਆਨਬੋਈ
ਐਫਲੁਨਫੂਲੈਤਾਹਿ॥੧॥ਰੇਮਨਵਤ੍ਰਬੀਜਣਨਾਉ॥ਬੋਇਖੇਤੀਲਾ
ਇਮਨੂਆਭਲੋਸਮਉਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਇਖਹੜਾਭਰਮੁ
ਮਨਕਾਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਜਾਇ॥ਕਰਮੁਜਿਸਕਉਧੁਰਹੁਲਿਖਿਆ
ਸੋਈਕਾਰਕਮਾਇ॥੨॥ਭਾਉਲਾਗਾਗੋਬਿਦਸਿਉਘਾਲਪਾਈਥਾ
ਇ॥ਖੇਤਿਮੇਰੈਜੰਮਿਆਨਿਖੁਟਿਨਕਬਹੂਜਾਇ॥੩॥ਪਾਇਆਅ
ਮੋਲੁਪਦਾਰਥੋਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਇ॥੪॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਫੂਟੋਆਂਡਾਭਰਮਕਾਮਨਹਿਭਇਓਪਰਗਾਸੁ॥ਕਾਟੀਬੇਰੀਪਗਹ
ਤੇਗੁਰਿਕੀਨੀਬੰਦਿਖਲਾਸੁ॥੧॥ਆਵਣਜਾਣੁਰਹਿਓ॥ਤਪਤਕ

ੜਾਹਾਬੁਝਿਗਇਆਗੁਰਿਸੀਤਲਨਾਮੁਦੀਓ॥੧॥ਜਬਤੇਸਾਧੂਸੰਗੁਭ
ਇਆਤਉਛੋਡਿਗਏਨਿਗਹਾਰ॥ਜਿਸਕੀਅਟਕਤਿਸਤੇਛੂਟੀਤਉਕਹਾ
ਕਰੈਕੋਟਵਾਰ॥੨॥ਚੂਕਾਭਾਰਾਕਰਮਕਾਹੋਏਨਿਹਕਰਮਾ॥ਸਾਗਰਤੇਕੰਢੈ
ਚੜੇਗੁਰਿਕੀਨੇਧਰਮਾ॥੩॥ਸਚੁਥਾਨੁਸਚੁਬੈਠਕਾਸਚੁਸੁਆਉਬਣਾਇ
ਆ॥ਸਚੁਪੂੰਜੀਸਚੁਵਖਰੋਨਾਨਕਘਰਿਪਾਇਆ॥੪॥੫॥੧੪॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਬੇਦੁਪੁਕਾਰੈਮੁਖਤੇਪੰਡਤਕਾਮਾਮਨਕਾਮਾਠਾ॥ਮੋ
ਨੀਹੋਇਬੈਠਾਇਕਾਂਤੀਹਿਰਦੈਕਲਪਨਿਗਾਠਾ॥ਹੋਇਉਦਾਸੀਗ੍ਰਿਹੁਤਜਿ
ਚਲਿਓਛੁਟਕੈਨਾਹੀਨਾਠਾ॥੧॥ਜੀਅਕੀਕੈਪਹਿਬਾਤਕਹਾ॥ਆਪਿਮੁਕਤੁ
ਮੋਕਉਪ੍ਰਭੁਮੇਲੇਐਸੋਕਹਾਲਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਸੀਕਰਿਕੈਦੇਹੀਸਾਧੀ
ਮਨੂਆਦਹਦਿਸਧਾਨਾ॥ਬ੍ਰਹਮਚਾਰਿਬ੍ਰਹਮਚਜੁਕੀਨਾਹਿਰਦੈਭਇਆਗੁ
ਮਾਨਾ॥ਸੰਨਿਆਸੀਹੋਇਕੈਤੀਰਥਿਭ੍ਰਮਿਓਉਸੁਮਹਿਕ੍ਰੋਧੁਬਿਗਾਨਾ॥੨॥
ਘੂੰਘਰਬਾਧਿਭਏਰਾਮਦਾਸਾਰੋਟੀਅਨਕੇਓਪਾਵਾ॥ਬਰਤਨੇਮਕਰਮ
ਖਟਕੀਨੇਬਾਹਰਿਭੇਖਦਿਖਾਵਾ॥ਗੀਤਨਾਦਮੁਖਿਰਾਗਅਲਾਪੇਮਨਿਨਹੀਹਰਿ
ਹਰਿਗਾਵਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਲੋਭਮੋਹਰਹਤਹਹਿਨਿਰਮਲਹਰਿਕੇਸੰਤਾ॥
ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਪਾਏਮਨੁਮੇਰਾਜਾਦਇਆਕਰੇਭਗਵੰਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਮਿਲਿਆਤਾਉਤਰੀਮਨਕੀਚਿੰਤਾ॥੪॥ਮੇਰਾਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਰਾਇ
ਆ॥ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਮੇਰੇਜੀਅਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਬਿਸਰਿਗਏਬਕਬਾਇਆ॥
ਰਹਾਉਦੂਜਾ॥੪॥੬॥੧੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਕੋਟਿਲਾਖਸਰਬਕੋ
ਰਾਜਾਜਿਸੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾ॥ਜਾਕਉਨਾਮੁਨਦੀਆਮੇਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੇਮ
ਰਿਜਨਮਹਿਗਾਵਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਹੀਪਤਿਰਾਖੁ॥ਚੀਤਿਆਵਹਿਤ
ਬਹੀਪਤਿਪੂਰੀਬਿਸਰਤਰਲੀਐਖਾਕੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੂਪਰੰਗਖੁਸੀਆਮ

ਨਉਭੋਗਣਤੇਤੋਹਿਛਿਦ੍ਰਵਿਕਾਰਾ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਕਲਿਆਣਾਸੂਖੁਸਹ
ਜੁਇਹੁਸਾਰਾ॥੨॥ਮਾਇਆਰੰਗਬਿਰੰਗਖਿਨੈਮਹਿਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾ
ਇਆ॥ਸੇਲਾਲਭਏਗੂੜੈਰੰਗਿਰਾਤੇਜਿਨਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਗਾਇਆ॥
੩॥ਊਚਮੂਚਅਪਾਰਸੁਆਮੀਅਗਮਦਰਬਾਰਾ॥ਨਾਮੋਵਡਿਆਈਸੋਭ
ਨਾਨਕਖਸਮੁਪਿਆਰਾ॥੪॥੭॥੧੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਓਅੰਕਾਰਿਉਤਪਾਤੀ॥ਕੀਆਦਿ
ਨਸੁਸਭਰਾਤੀ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਪਾਣੀ॥ਚਾਰਿਬੇਦਚਾਰੇਖਾਣੀ॥ਖੰਡ
ਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਏਕਕਵਾਵੈਤੇਸਭਿਹੋਆ॥੧॥ਕਰਣੈਹਾਰਾਬੂਝਹੁਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੂਝੈਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਕੀਆਪਸਾਰਾ॥ਨਰਕਸੁਰਗ
ਅਵਤਾਰਾ॥ਹਉਮੈਆਵੈਜਾਈ॥ਮਨੁਟਿਕਣੁਨਪਾਵੈਰਾਈ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਗੁ
ਬਾਰਾ॥ਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰਨਿਸਤਾਰਾ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਮਕਮਾਣੇ॥ਤੇਤੇਬੰਧਗ
ਲਾਣੇ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਧਾਰੀ॥ਓਹਾਪੈਰਿਲੋਹਾਰੀ॥ਸੋਗੁਰਮਿਲਿਏਕੁਪਛਾਣੈ॥
ਜਿਸੁਹੋਵੈਭਾਗੁਮਥਾਣੈ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਆਜਿਹਰਿਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸੋਭੂ
ਲਾਜਿਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਇਆ॥ਨਹਆਪਹੁਮੂਰਖੁਗਿਆਨੀ॥ਜਿਕਰਾਵੈਸੁਨਾਮੁ
ਵਖਾਨੀ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਜਨਨਾਨਕਸਦਬਲਿਹਾਰਾ॥੪॥੧॥੧੭
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਮੋਹਨੀਮੋਹਿਲੀਏਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥ਲੋਭਿਵਿਆਪੀ
ਝੂਠੀਦੁਨੀਆ॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਿਕੈਸੰਚੀਅੰਤਕੀਬਾਰਸਗਲਲੇਛਲੀ
ਆ॥੧॥ਨਿਰਭਉਨਿਰੰਕਾਰੁਦਇਅਲੀਆ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਪ੍ਰਤਿਪ
ਲੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਏਕੈਸ੍ਰਮੁਕਰਿਗਾਡੀਗਡਹੈ॥ਏਕਹਿਸੁਪਨੈਦਾਮੁਨਛ
ਡਹੈ॥ਰਾਜੁਕਮਾਇਕਰੀਜਿਨਿਥੈਲੀ॥ਤਾਕੈਸੰਗਿਨਚੰਚਲਿਚਲੀਆ॥੨॥
ਏਕਹਿਪ੍ਰਾਣਪਿੰਡਤੇਪਿਆਰੀ॥ਏਕਸੰਚੀਤਜਿਬਾਪਮਹਤਾਰੀ॥ਸੁਤਮੀ

ਤਭ੍ਰਾਤਤੇਗੁਹਜੀ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਨਹੋਈਖਲੀਆ॥੩॥ਹੋਇਅਉਧੂਤੁਬੈਠੇ
ਲਾਇਤਾਰੀ॥ਜੋਗੀਜਤੀਪੰਡਿਤਬੀਚਾਰੀ॥ਗ੍ਰਿਹਿਮੜੀਮਸਾਣੀਬਨਮਹਿ
ਬਸਤੇਊਠਿਤਿਨਾਕੈਲਾਗੀਪਲੀਆ॥੪॥ਕਾਟੇਬੰਧਨਠਾਕੁਰਿਜਾਕੇ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਨਾਮੁਬਸਿਓਜੀਅਤਾਕੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਏਜਨਮੁਕਤੇਗਤਿਪਾਈਨਾਨਕ
ਨਦਰਿਨਿਹਲੀਆ॥੫॥੨॥੧੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਹੁਏਕੁਨਿਰੰਜ
ਨਸੋਊ॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਜਾਤਨਕੋਊ॥ਮਾਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਰਿਆ॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੋਈਬਿਧਾਤਾਖਿਨੁਖਿਨੁਜਪੀਐ॥ਜਿਸੁ
ਸਿਮਰਤਅਵਗੁਣਸਭਿਢਕੀਐ॥ਚਰਨਕਮਲਉਰਿਅੰਤਰਿਧਾਰਹੁ॥ਬਿ
ਖਿਆਬਨਤੇਜੀਉਉਧਾਰਹੁ॥ਕਰਣਪਲਾਹਮਿਟਹਿਬਿਲਲਾਟਾ॥ਜਪਿ
ਗੋਵਿਦਭਰਮੁਭਉਫਾਟਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਵਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥ਨਾਨਕੁਤਾਕੈਬਲਿ
ਬਲਿਜਾਏ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਮਨਿਤਨਿਆਧਾਰਾ॥ਜੋਸਿਮਰੈਤਿਸਕਾਨਿਸਤਾ
ਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਵਸਤੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨੀ॥ਹਿਤੁਲਾਇਓਸਠਮੂੜਅ
ਗਿਆਨੀ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਮਾਤਾ॥ਕਉਡੀਬਦਲੈਜਨਮੁਗਵਾਤਾ॥ਅ
ਪਨਾਛੋਡਿਪਰਾਇਐਰਾਤਾ॥ਮਾਇਆਮਦਮਨਤਨਸੰਗਿਜਾਤਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨ
ਨਬੂਝੈਕਰਤਕਲੋਲਾ॥ਊਣੀਆਸਮਿਥਿਆਸਭਿਬੋਲਾ॥ਆਵਤਇਕੇਲਾ
ਜਾਤਇਕੇਲਾ॥ਹਮਤੁਮਸੰਗਿਝੂਠੇਸਭਿਬੋਲਾ॥ਪਾਇਠਗਉਰੀਆਪਿਭੁ
ਲਾਇਓ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਈਮਿਟਾਇਓ॥੨॥ਪਸੁਪੰਖੀਭੂਤਅਰੁਪ੍ਰੇ
ਤਾ॥ਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨੀਫਿਰਤਅਨੇਤਾ॥ਜਹਜਾਨੋਤਹਰਹਨੁਨਪਾਵੈ॥ਥਾਨ
ਬਿਹੂਨਉਠਿਉਠਿਫਿਰਿਧਾਵੈ॥ਮਨਿਤਨਿਬਾਸਨਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਅ
ਹੰਮੇਵਮੂਠੋਬੇਚਾਰਾ॥ਅਨਿਕਦੋਖਅਰੁਬਹੁਤੁਸਜਾਈ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿ
ਕਹਣੁਨਜਾਈ॥ਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਨਰਕਮਹਿਪਾਇਆ॥ਤਹਮਾਤਨਬੰਧੁਨ

ਭੰਜਨਜਾਇਆ॥ਜਿਸਕਉਤੂੰਕ੍ਰਿਪਾਲੁਸੁਆਮੀ॥ਸੋਜਨੁਨਾਨਕਪਾਰ
ਗਰਾਮੀ॥੩॥ਭ੍ਰਮਤਭ੍ਰਮਤਪ੍ਰਭਸਰਨੀਆਇਆ॥ਦੀਨਾਨਾਥਜਗਤਪਿ
ਤਮਾਇਆ॥ਪ੍ਰਭਦਇਆਲਦੁਖਦਰਦਬਿਦਾਰਣ॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸਹੀਨਿ
ਸਤਾਰਣਾ॥ਅੰਧਕੂਪਤੇਕਾਢਨਹਾਰਾ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਹੋਵਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਸਾਧ
ਰੂਪਅਪਨਾਤਨੁਧਾਰਿਆ॥ਮਹਾਅਗਨਿਤੇਆਪਿਉਬਾਰਿਆ॥ਜਪਤਪ
ਸੰਜਮਇਸਤੇਕਿਛੂਨਾਹੀ॥ਆਦਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭਅਗਮਅਗਾਹੀ॥ਨਾਮੁਦੇਹਿ
ਮਾਗੈਦਾਸੁਤੇਰਾ॥ਹਰਿਜੀਵਨਪਦੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੪॥੩॥੧੯॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਕਤਕਉਡਹਕਾਵਹੁਲੋਗਾ॥ਮੋਹਨਦੀਨਕਿਰਪਾਈ॥
੧॥ਐਸੀਜਾਨਿਪਾਈ॥ਸਰਣਿਸੂਰੋਗੁਰੁਦਾਤਾ॥ਰਾਖੈਆਪਿਵਡਾਈ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਭਗਤਾਕਾਆਗਿਆਕਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਦਾਈ॥੨॥ਅਪਨੇਕਉਕਿ
ਰਪਾਕਰੀਅਹੁ॥ਇਕੁਨਾਮੁਧਿਆਈ॥੩॥ਨਾਨਕਦੀਨੁਨਾਮੁਮਾਗੈ॥ਦੁਤੀਆਭਰਮੁ
ਚੁਕਾਈ॥੪॥੪॥੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਅਤਿਭਾਰਾ॥ਮੋ
ਹਿਸੇਵਕੁਬੇਚਾਰਾ॥੧॥ਮੋਹਨੁਲਾਲੁਮੇਰਾ॥ਪ੍ਰੀਤਮਮਨਪ੍ਰਾਨਾ॥ਮੋਕਉਦੇਹੁ
ਦਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲੇਮੈਦੇਖੇਜੋਈ॥ਬੀਜਉਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥ਜੀਅਨਪ੍ਰ
ਤਿਪਾਲਿਸਮਾਹੈ॥ਹੈਹੋਸੀਆਹੇ॥੩॥ਦਇਆਮੋਹਿਕੀਜੈਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕ
ਲਾਗੋਸੇਵਾ॥੪॥੫॥੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਤਾਰਨ
ਬਲਿਬਲਿਬਲੇਬਲਿਜਾਈਐ॥ਐਸਾਕੋਈਭੇਟੈਸੰਤੁ॥ਜਿਤੁਹਰਿਹਰੇਹਰਿ
ਧਿਆਈਐ॥੧॥ਮੋਕਉਕੋਇਨਜਾਨਤ॥ਕਹੀਅਤਦਾਸੁਤੁਮਾਰਾ॥ਏਹਾਓਟ
ਆਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬਧਾਰਨਪ੍ਰਤਿਪਾਰਨ॥ਇਕਬਿਨਉਦੀਨਾ॥ਤੁਮਰੀ
ਬਿਧਿਤੁਮਹੀਜਾਨਹੁ॥ਤੁਮਜਲਹਮਮੀਨਾ॥੨॥ਪੂਰਨਬਿਸਥੀਰਨਸੁਆਮੀ॥
ਆਹਿਆਇਓਪਾਛੈ॥ਸਗਲੋਭੂਮੰਡਲਖੰਡਲਪ੍ਰਭਤੁਮਹੀਆਛੈ॥੩॥

ਅਟਲਅਖਇਓਦੇਵਮੋਹਨਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਦਾਨੁਪਾਵਉਸੰਤਾਸੰਗੁ
ਨਾਨਕਰੇਨੁਦਾਸਾਰਾ॥੪॥੬॥੨੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਤ੍ਰਿਪਤਿਆਘਾ
ਏਸੰਤਾ॥ਗੁਰਜਾਨੇਜਿਨਿਮੰਤਾ॥ਤਾਕੀਕਿਛੁਕਹਨੁਨਜਾਈ॥ਜਾਕਉਨਾਮ
ਬਡਾਈ॥੧॥ਲਾਲੁਅਮੋਲਾਲਾਲੋ॥ਅਗਹਅਤੋਲਾਨਾਮੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅਵਿਗਤਸਿਉਮਾਨਿਆਮਾਨੋ॥ਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਗਿਆਨੋ॥ਪੇਖਤਸਗਲ
ਧਿਆਨੋ॥ਤਜਿਓਮਨਤੇਅਭਿਮਾਨੋ॥੨॥ਨਿਹਚਲੁਤਿਨਕਾਠਾਣਾ॥ਗੁ
ਰਤੇਮਹਲੁਪਛਾਣਾ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰਿਮਿਲਿਜਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਲਾਗੇ॥
੩॥ਪੂਰਨਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏ॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਸੁਭਾਏ॥ਹਰਿਭੰਡਾਰੁਹਾਥਿ
ਆਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਤੇਪਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਚਉਪਦੇ॥ ਛੋਡਿਸਗਲਸਿਆ
ਣਪਾ॥ਮਿਲਿਸਾਧਤਿਆਗਿਗੁਮਾਨੁ॥ਅਵਰੁਸਭੁਕਿਛੁਮਿਥਿਆਰਸਨਾ
ਰਾਮਰਾਮਵਖਾਨੁ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਰਨਸੁਣਿਹਰਿਨਾਮੁ॥ਮਿਟਹਿਅਘਤੇ
ਰੇਜਨਮਜਨਮਕੇਕਵਨਬਪੁਰੋਜਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਦੀਨਨਭਉਬਿ
ਆਪੈਮਿਲੈਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕੁਬਖਾਨੈਹਰਿਭਜਨੁਤਤੁ
ਗਿਆਨੁ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਜਿਨੀਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਸੇ
ਹੋਤਦੇਖੇਖੇਹ॥ਪੁਤ੍ਰਮਿਤ੍ਰਬਿਲਾਸਬਨਿਤਾਤੂਟਤੇਏਨੇਹ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾ
ਮੁਨਿਤਨਿਤਲੇਹ॥ਜਲਤਨਾਹੀਅਗਨਿਸਾਗਰਸੂਖੁਮਨਿਤਨਿਦੇਹ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਬਿਰਖਛਾਇਆਜੈਸੇਬਿਨਸਤਪਵਨਝੂਲਤਮੇਹ॥ਹਰਿਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿੜੁਮਿਲੁਸਾਧਨਾਨਕਤੇਰੈਕਾਮਿਆਵਤਏਹ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੫ ਪੁਰਖਪੂਰਨਸੁਖਹਦਾਤਾਸੰਗਿਬਸਤੋਨੀਤ॥ਮਰੈਨਆਵੈ
ਨਜਾਇਬਿਨਸੈਬਿਆਪਤਉਸਨਨਸੀਤ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਨਾਮਸਿਉਕਰਿਪ੍ਰੀ

ਤਾ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗਿਨਿ ਧਿਆਇ ਹੋਇ ਤਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲ ਦਇਆਲ ਗੋਪਾਲ ਗੋਬਿੰਦ ਜੋ ਜਪੈ ਤਿਸੁ ਸੀਧਿਆ ॥ ਨਵਲ ਨਵਤਨ
ਚਤੁਰ ਸੁੰਦਰ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਤਿਸੁ ਸੰਗਿ ਬੀਧਿਆ ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਸੋਰਠਿ
ਮਹਲਾ ੫ ਚਲਤ ਬੈਸਤ ਸੋਵਤ ਜਾਗਤ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰੁ ਰਿਦੈ ਚਿਤਾਰਿ ॥
ਚਰਣ ਸਰਣ ਭਜੁ ਸੰਗਿ ਸਾਧੂ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰਹਿ ਪਾਰਿ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ
ਨਾਮੁ ਹਿਰਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਲਾਇ ਹਰਿ ਸਿਉ ਅਵਰ ਸਗਲ ਵਿ
ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੀਉ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਤੂ ਆਪਨ ਆਪੁਨਿ ਵਾਰਿ ॥
ਗੋਵਿੰਦ ਭਜੁ ਸਭਿ ਸੁਆਰਥ ਪੂਰੇ ਨਾਨਕ ਕਬਹੁ ਨ ਹਾਰਿ ॥੨॥੪॥੨੬॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਤਜਿ ਆਪੁ ਬਿਨਸੀ ਤਾਪੁ ਰੇਣ ਸਾਧੂ ਥੀਉ ॥ ਤਿਸ
ਹਿ ਪਰਾਪਤਿ ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਜਿਸੁ ਦੇਹੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪੀਉ ॥ ਆਨ ਸਾਦ ਬਿਸਾਰਿ ਹੋਛੇ ਅਮਰੁ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਨਾਮੁ ਇਕ ਰਸ ਰੰਗ ਨਾਮਾ ਨਾਮਿ ਲਾਗੀ ਲੀਉ ॥ ਮੀਤੁ ਸਾਜਨੁ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਹ
ਰਿ ਏਕੁ ਨਾਨਕ ਕੀਉ ॥੨॥੫॥੨੭॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿ ਮਾਤ
ਉਦਰ ਰਾਖੈ ਲਗਨਿ ਦੇਤ ਨ ਸੇਕ ॥ ਸੋਈ ਸੁਆਮੀ ਈਹਾ ਰਾਖੈ ਬੂਝੁ ਬੁਧਿ ਬਿ
ਬੇਕ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਨਾਮ ਕੀ ਕਰਿ ਟੇਕ ॥ ਤਿਸਹਿ ਬੂਝੁ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰ
ਣ ਕਾਰਣ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮਹਿ ਤਜਿ ਸਿਆਣਪ ਛੋਡਿ ਸ
ਗਲੇ ਭੇਖ ॥ ਸਿਮਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਦਾ ਨਾਨਕ ਤਰੇ ਕਈ ਅਨੇਕ ॥੨॥੬॥੨੮॥
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਹੈ ਨਾਥੁ ॥ ਮਹਾ
ਭਉਜਲ ਮਾਹਿ ਤੁਲਹੋ ਜਾ ਕੋ ਲਿਖਿਓ ਮਾਥ ॥੧॥ ਡੂਬੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਘਨ ਸਾ
ਥ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਦੇ ਕਰਿ ਰਾਖੈ ਹਾਥ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਗੁਣ ਉਚਾਰਣ ਹਰਿ ਨਾਮ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਥ ॥ ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਮੁਰਾਰਿ ਮਾਧਉ ਸੁਣਿ

ਨਾਨਕ ਜੀਵੈ ਗਾਥਾ ॥੨॥੬॥੩੦॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੬ ਅਸਟਪਦੀ ॥ ਸੰਜੋਗੁ ਵਿਜੋਗੁ ਧੁ
ਰਹੁ ਹੀ ਹੂਆ ॥ ਪੰਚ ਧਾਤੁ ਕਰਿ ਪੁਤਲਾ ਕੀਆ ॥ ਸਾਹੈ ਕੈ ਫੁਰਮਾਇਅੜੈ ਜੀ
ਦੇਹੀ ਵਿਚਿ ਜੀਉ ਆਇ ਪਇਆ ॥੧॥ ਜਿਥੈ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾਰੇ ॥ ਊਰਧ
ਮੁਖੁ ਮਹਾ ਗੁਬਾਰੇ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਸਮਾਲੇ ਸੋਈ ਓਥੈ ਖਸਮਿ ਛਡਾਇ ਲਇ
ਆ ॥੨॥ ਵਿਚਹੁ ਗਰਭੈ ਨਿਕਲਿ ਆਇਆ ॥ ਖਸਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਦੁਨੀ ਚਿਤੁ
ਲਾਇਆ ॥ ਆਵੈ ਜਾਇ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ਰਹਣੁ ਨ ਕਿਤਹੀ ਥਾਇ ਭਇਆ ॥
੩॥ ਮਿਹਰਵਾਨਿ ਰਖਿ ਲਇਅਨੁ ਆਪੇ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਥਾਪੇ ॥ ਜ
ਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜਿਣਿ ਚਲਿਆ ਨਾਨਕ ਆਇਆ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ਥਿਆ ॥੪
॥੧॥੩੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੫ ਵੈਦੋ ਨ ਵਾਈ ਭੈਣੋ ਨ ਭਾਈ ਏਕੋ ਸਹਾਈ
ਰਾਮੁ ਹੇ ॥੧॥ ਕੀਤਾ ਜਿਸੋ ਹੋਵੈ ਪਾਪਾ ਮਲੋ ਧੋਵੈ ਸੋ ਸਿਮਰਹੁ ਪਰਧਾਨੁ ਹੇ ॥
੨॥ ਘਟਿ ਘਟੇ ਵਾਸੀ ਸਰਬ ਨਿਵਾਸੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾ ਕਾ ਥਾਨੁ ਹੇ ॥੩॥ ਆਵੈ
ਨ ਜਾਵੈ ਸੰਗੇ ਸਮਾਵੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕਾ ਕਾਮੁ ਹੇ ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਾ ਰਾਖਣਹਾਰਾ ॥
ਸੰਤ ਜੀਵਹਿ ਜਪਿ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰਾ ॥ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਨਾਨਕੁ ਤਿ
ਸੁ ਕੁਰਬਾਨੁ ਹੇ ॥੫॥੨॥੩੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧
ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਸਿਮਰਿ ਅਜਾਮਲੁ ਉਧਰਿਓ ਗਨਿਕਾ
ਹੂ ਗਤਿ ਪਾਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਚਾਲੀ ਕਉ ਰਾਜ ਸਭਾ ਮੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸੁਧਿ ਆਈ ॥
ਤਾ ਕੋ ਦੂਖੁ ਹਰਿਓ ਕਰੁਨਾ ਮੈ ਅਪਨੀ ਪੈਜ ਬਢਾਈ ॥੧॥ ਜਿਹ ਨਰ ਜਸੁ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਨਿਧਿ ਗਾਇਓ ਤਾ ਕਉ ਭਇਓ ਸਹਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੈ ਇਹੀ ਭਰੋਸੈ ਗਹੀ
ਆਨਿ ਸਰਨਾਈ ॥੨॥੧॥ ਸੋਰਠਿ ਮਹਲਾ ੯ ਅਬ ਮੈ ਕਹਾ ਕਰਉ ਰੀ ਮਾ

ਈ॥ਸਗਲਜਨਮੁਬਿਖਿਅਨਸਿਉਖੋਇਆਸਿਮਰਿਓਨਾਹਿਕਨ੍ਹਾਈ॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਲਫਾਸਜਬਗਰਮਹਿਮੇਲੀਤਿਹਸੁਧਿਸਭਬਿਸਰਾਈ॥ਰਾਮ
ਨਾਮਬਿਨੁਯਾਸੰਕਟਮਹਿਕੋਅਬਹੋਤਸਹਾਈ॥੧॥ਜੋਸੰਪਤਿਅਪਨੀਕਰਿ
ਮਾਨੀਛਿਨਮਹਿਭਈਪਰਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਯਹਸੋਚਰਹੀਮਨਿਹਰਿਜਸੁਕਬ
ਹੂਨਗਾਈ॥੨॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੯ ਮਾਈਮੈਮਨਕੋਮਾਨੁਨਤਿਆਗਿਓ
ਮਾਇਆਕੇਮਦਜਨਮੁਸਿਰਾਇਓਰਾਮਭਜਨਨਹੀਲਾਗਿਓ॥ਰਹਾਉ॥ਜ
ਮਕੋਡੰਡੁਪਰਿਓਸਿਰਊਪਰਿਤਬਸੋਵਤਤੈਜਾਗਿਓ॥ਕਹਾਹੋਤਅਬਕੈ
ਪਛੁਤਾਏਛੂਟਤਨਾਹਿਨਭਾਗਿਓ॥੧॥ਇਹਚਿੰਤਾਉਪਜੀਘਟਮਹਿਜਬ
ਗੁਰਚਰਨਨਅਨੁਰਾਗਿਓ॥ਸਫਲੁਜਨਮੁਨਾਨਕਤਬਹੂਆਜਉਪ੍ਰਭਜਸ
ਮਹਿਪਾਗਿਓ॥੨॥੩॥ ਜੁਮਲਾਚਉਪਦੇ॥ਮਃ੧॥੧੨॥ਮਃ੩॥੫॥
ਮਃ੪॥੮॥ਮਃ੫॥੩੨॥ਮਃ੯॥੩॥ ਜੁਮਲਾ॥੬੦॥ ਜੋੜ॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੧ ਬੇਦਪੁਰਾਣਕਥੇਸੁ
ਣੇਹਾਰੇਮੁਨੀਅਨੇਕਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਬਹੁਘਣਾਭ੍ਰਮਿਥਾਕੇਭੇਖਾ॥ਸਾਚੋ
ਸਾਹਿਬੁਨਿਰਮਲੋਮਨਿਮਾਨੈਏਕਾ॥੧॥ਤੂਅਜਰਾਵਰੁਅਮਰੁਤੂਸਭਚਾਲਣ
ਹਾਰੀ॥ਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਭਾਇਲੈਪਰਹਰਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਪੜੀ
ਐਹਰਿਬੁਝੀਐਗੁਰਮਤੀਨਾਮਿਉਧਾਰਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪੂਰੀਮਤਿਹੈਪੂਰੈਸਬ
ਦਿਬੀਚਾਰਾ॥ਅਠਸਠਿਤੀਰਥਹਰਿਨਾਮੁਹੈਕਿਲਵਿਖਕਾਟਣਹਾਰਾ॥੨॥
ਜਲੁਬਿਲੋਵੈਜਲੁਮਥੈਤਤੁਲੋੜੈਅੰਧੁਅਗਿਆਨਾ॥ਗੁਰਮਤੀਦਧਿਮਥੀ
ਐਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਾਈਐਨਾਮੁਨਿਧਾਨਾ॥ਮਨਮੁਖਤਤੁਨਜਾਣਨੀਪਸੂਮਾਹਿਸ
ਮਾਨਾ॥੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਮਰੀਮਰੁਮਰਿਜੰਮੈਵਾਰੋਵਾਰ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਜੇਮ

ਰੈਫਿਰਿਮਰੈਨਦੂਜੀਵਾਰ॥ਗੁਰਮਤੀਜਗਜੀਵਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭਿਕੁਲ
ਉਧਾਰਣਹਾਰ॥੪॥ਸਚਾਵਖਰੁਨਾਮੁਹੈਸਚਾਵਾਪਾਰਾ॥ਲਾਹਾਨਾਮੁਸੰਸ
ਰਿਹੈਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਕਾਰਕਮਾਵਣੀਨਿਤਤੋਟਾਸੈਸਾਰਾ॥
੫॥ਸਾਚੀਸੰਗਤਿਥਾਨੁਸਚੁਸਚੇਘਰਬਾਰਾ॥ਸਚਾਭੋਜਨੁਭਾਉਸਚੁਸਚੁ
ਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸੰਤੋਖਿਆਸਚਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੬॥ਰਸਭੋ
ਗਣਪਾਤਸਾਹੀਆਦੁਖਸੁਖਸੰਘਾਰਾ॥ਮੋਟਾਨਾਉਧਰਾਈਐਗਲਿਅ
ਉਗਣਭਾਰਾ॥ਮਾਣਸਦਾਤਿਨਹੋਵਈਤੂਦਾਤਾਸਾਰਾ॥੭॥ਅਗਮਅਗੋ
ਚਰੁਤੂਧਣੀਅਵਿਗਤੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜੋਈਐਮੁਕਤੇਭੰ
ਡਾਰਾ॥ਨਾਨਕਮੇਲੁਨਚੂਕਈਸਾਚੇਵਾਪਾਰਾ॥੮॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧
ਬਿਖੁਬੋਹਿਥਾਲਾਦਿਆਦੀਆਸਮੁੰਦਮੰਝਾਰਿ॥ਕੰਧੀਦਿਸਿਨਆਵਈ
ਨਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁ॥ਵੰਝੀਹਾਥਿਨਖੇਵਟੂਜਲੁਸਾਗਰੁਅਸਰਾਲੁ॥੧॥ਬਾ
ਬਾਜਗੁਫਾਥਾਮਹਾਜਾਲਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦੀਉਬਰੇਸਚਾਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੂਹੈਬੋਹਿਥਾਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਤਿਥੈਪਵਣੁਨ
ਪਾਵਕੋਨਾਜਲੁਨਾਆਕਾਰੁ॥ਤਿਥੈਸਚਾਸਚਿਨਾਇਭਵਜਲਤਾਰਣਹਾਰੁ
॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੰਘੇਸੇਪਾਰਿਪਏਸਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਇ॥ਆਵਾਗਉ
ਣੁਨਿਵਾਰਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਸਹਜੁਊਪਜੈਸਚੇਰਹੈ
ਸਮਾਇ॥੩॥ਸਪੁਪਿੜਾਈਪਾਈਐਬਿਖੁਅੰਤਰਿਮਨਿਰੋਸੁ॥ਪੂਰਬਿਲਿ
ਖਿਆਪਾਈਐਕਿਸਨੋਦੀਜੈਦੋਸੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਰੜੁਜੇਸੁਣੇਮੰਨੇਨਾਉ
ਸੰਤੋਸੁ॥੪॥ਮਾਗਰਮਛੁਫਹਾਈਐਕੁੰਡੀਜਾਲੁਵਤਾਇ॥ਦੁਰਮਤਿਫਾ
ਥਾਫਾਹੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਪਛੋਤਾਇ॥ਜੰਮਣਮਰਣੁਨਸੁਝਈਕਿਰਤੁਨਮੇਟਿ
ਆਜਾਇ॥੫॥ਹਉਮੈਬਿਖੁਪਾਇਜਗਤੁਉਪਾਇਆਸਬਦੁਵਸੈਬਿਖੁ

ਜਾਇ॥ ਜਗਜੋਤਿ ਨਿਸਕਵੀ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਸੋ ਆਖੀਐ ਜਿਸੁ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਜਾਇ॥੫॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਗੁ ਬਾਧਿਆ ਨਾ ਬੁਝੈ ਵੀਚਾਰੁ॥ ਜਮਣ ਮਰਣੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਮਨਮੁਖ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰੁ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ॥੬॥ ਸੂਹਟੁ ਪਿੰਜਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਕੈ ਬੋਲੈ ਬੋਲਣਹਾਰੁ॥ ਸਚੁ ਚੁਗੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਐ ਉਡੈ ਤ ਏਕਾ ਵਾਰ॥ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣੀਐ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੋਖੁ ਦੁਆਰੁ॥੭॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਤਾ ਮਾਰਿ ਮਰੁ ਭਾਗੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਉ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਡਰਿ ਭੈ ਭਾਗੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਉ॥ ਮਾਰਹਿ ਰਾਖਹਿ ਏਕੁ ਤੂ ਬੀਜਉ ਨਾਹੀ ਥਾਉ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮੈ ਕੁਚੀਲੁ ਕਾਚਉ ਮਤਿਹੀਨ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋ ਕਛੁ ਨਹੀ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਕੀਨ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਵਗਣਿ ਸੁਭਰ ਗੁਣ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਕਿਉ ਘਰਿ ਜਾਉ॥ ਸਹਜਿ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਊਪਜੈ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਧਨੁ ਨਾਹਿ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਨਾਮੁ ਨ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸੇ ਬਾਧੇ ਦੂਖ ਸਹਾਹਿ॥੨॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸੇ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਗਾਡੇ ਲਾਦੇ ਛਾਰੁ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਮੇਲਾ ਨਹੀ ਦੂਖੁ ਘਣੋ ਜਮ ਦੁਆਰਿ॥੩॥ ਅਗੈ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਨਾਹਿ ਮੈ ਭੂਲੇ ਤੂ ਸਮਝਾਇ॥ ਭੂਲੇ ਮਾਰਗੁ ਜੋ ਦਸੇ ਤਿਸ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ॥੪॥ ਸਾਜਨੁ ਦੇਖਾ ਤਾ ਗਲਿ ਮਿਲਾ ਸਾਚੁ ਪਠਾਇਓ ਲੇਖੁ॥ ਮੁਖਿ ਧਿਮਾਣੈ ਧਨ ਖੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਦੇਖੁ॥ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤੂ ਮਨਿ ਵਸਹਿ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਵਿਸੇਖੁ॥੫॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸੋ ਜੇ ਭਵੈ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਮਾਗਉ ਦੇਇ॥ ਬੀਜਉ ਸੂਝੈ ਕੋ ਨਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਪੂਰਨੁ ਦੇਇ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਤਿਨਿ ਦੇਖਿਆ ਆਪਿ ਵਡਾਈ ਦੇਇ॥੬॥ ਨਗਰੀ ਨਾਇਕੁ ਨਵਤਨੋ ਬਾਲਕੁ ਲੀਲ ਅਨੂਪੁ॥ ਨਾਰਿ ਨ ਪੁਰਖੁ ਨ ਪੰਖਣੂ ਸਾਚਉ ਚਤੁਰੁ ਸਰੂਪੁ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ

ਥੀਐ ਤੂ ਦੀਪਕੁ ਤੂ ਧੂਪੁ॥੭॥ ਗੀਤ ਸਾਦ ਚਾਖੇ ਸੁਣੇ ਬਾਦ ਸਾਦ ਤਨਿ ਰੋਗੁ॥ ਸਚੁ ਭਾਵੈ ਸਾਚਉ ਚਵੈ ਛੂਟੈ ਸੋਗ ਵਿਜੋਗੁ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੁ ਹੋਗੁ॥੮॥੪॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧

ਸਾਚੀ ਕਾਰ ਕਮਾਵਣੀ ਹੋਰਿ ਲਾਲਚ ਬਾਦਿ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਸਾਚੈ ਮੋਹਿਆ ਜਿਹਵਾ ਸਚਿ ਸਾਦਿ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਰਸੁ ਨਹੀ ਹੋਰਿ ਚਲਹਿ ਬਿਖੁ ਲਾਦਿ॥੧॥ ਐਸਾ ਲਾਲਾ ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਕੋ ਸੁਣਿ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ॥ ਜਿਉ ਫੁਰਮਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਸਚੁ ਲਾਲ ਪਿਆਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਲੇ ਚਾਕਰੀ ਗੋਲੇ ਸਿਰਿ ਮੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਮਨੁ ਵੇਚਿਆ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਧੀਰਾ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਕਾਟੈ ਮਨ ਪੀਰਾ॥੨॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਧਣੀ ਕੋ ਕਿਆ ਕਹਉ ਵਡਿਆਈਐ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸੇ ਪੂਰਾ ਧਣੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਈਐ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਕਉ ਮੇਲਿ ਲਏ ਗੁਰ ਕਉ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥੩॥ ਲਾਲੇ ਗੋਲੇ ਮਤਿ ਖਰੀ ਗੁਰ ਕੀ ਮਤਿ ਨੀਕੀ॥ ਸਾਚੀ ਸੁਰਤਿ ਸੁਹਾਵਣੀ ਮਨਮੁਖ ਮਤਿ ਫੀਕੀ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤੇਰਾ ਤੂ ਪ੍ਰਭੂ ਸਚੁ ਧੀਰਕ ਧੁਰ ਕੀ॥੪॥ ਸਾਚੈ ਬੈਸਣੁ ਉਠਣਾ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਖਿਆ॥ ਚਿਤਿ ਸਚੈ ਵਿਤੋ ਸਚਾ ਸਾਚਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ॥ ਸਾਚੈ ਘਰਿ ਸਾਚੈ ਰਖੇ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸੁਭਾਖਿਆ॥੫॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਆਲਸੁ ਘਣੋ ਫਾਥੇ ਓਜਾੜੀ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਨਿਤ ਚੋਗੜੀ ਲਗਿ ਬਾਧੁ ਵਿਗਾੜੀ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਮੁਕਤੁ ਹੋਇ ਸਾਚੇ ਨਿਜ ਤਾੜੀ॥੬॥ ਅਨਹਤਿ ਲਾਲਾ ਬੇਧਿਆ ਪ੍ਰਭ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰੀ॥ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜੀਉ ਜਲਿ ਬਲਉ ਝੂਠੇ ਵੇਕਾਰੀ॥ ਬਾਦ ਕਾਰ ਸਭਿ ਛੋਡੀਆ ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤਾਰੀ॥੭॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਤਿਨਾ ਠਉਰ ਨ ਠਾਉ॥ ਲਾਲੈ ਲਾਲਚੁ ਤਿਆਗਿਆ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਤੂ ਬਖਸਹਿ ਤਾ ਮੇਲਿ ਲੈਹਿ

੪

ਨਾਨਕ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥੮॥੪॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਲਾਲੈ ਗਾਰਬੁ ਛੋਡਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਖਸਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਲਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥੧॥ ਲਾਲਾ ਗੋਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲੇ ਨੋ ਸਿਰਿ ਕਾਰ ਹੈ ਧੁਰਿ ਖਸਮਿ ਫੁਰਮਾਈ ॥ ਲਾਲੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਦਾ ਰਹੈ ਰਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੀਰਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥੨॥ ਆਪਿ ਸਚਾ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਕਰੇ ਜਿਸ ਨੋ ਲੈਹਿ ਤੁਧੁ ਲਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਦੂਜੈ ਭਰਮਿ ਖੁਆਈ ॥੩॥ ਸੋ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਵਿਸਾਰੀਐ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤਿਸ ਦਾ ਸਾਹੁ ਤਿਨੈ ਵਿਚਿ ਪਾਇਆ ॥ ਜਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਤਾ ਸੇਵੀਐ ਸੇਵਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ਲਾਲਾ ਸੋ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਮਰਿ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਬੰਧਨ ਤੂਟਹਿ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋ ਪਾਏ ॥੫॥ ਲਾਲੇ ਵਿਚਿ ਗੁਣੁ ਕਿਛੁ ਨਹੀ ਲਾਲਾ ਅਵਗਣਿਆਰੁ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਦਾਤਾ ਕੋ ਨਹੀ ਤੂ ਬਖਸਣਹਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਹੁਕਮੁ ਲਾਲਾ ਮੰਨੇ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥੬॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਅਮਰੁ ਹੈ ਹਿਰਦੈ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਜਿਸ ਨੋ ਹੁਕਮੁ ਮਨਾਏ ॥੭॥ ਸੁਇਨਾ ਰੁਪਾ ਸਭ ਧਾਤੁ ਹੈ ਮਾਟੀ ਗਲਿ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਨਿਰਮਲੇ ਸਾਚੈ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥੮॥੫॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹੁਕਮੁ ਭਇਆ ਰਹਣਾ ਨਹੀ ਧੁਰਿ ਫਾਟੇ ਚੀਰੈ ॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਅਵਗਣਿ ਬਾਧਿਆ ਸਹੁ ਦੇਹ ਸਰੀਰੈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਬਖਸਾਈਅਹਿ ਸਭਿ ਗੁਨਹ ਫਕੀਰੈ ॥੧॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਉਠਿ ਚਲਣਾ ਬੁਝੁ ਸਬਦ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਮੇਲਹਿ ਸੋ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਅਪਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਉ ਰਹਾ ਜੋ ਦੇਹਿ ਸੁ ਖਾਉ ॥ ਜਿਉ ਤੂ ਚਲਾਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਾ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਉ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਹਥਿ ਵਡਿਆਈਆ ਮੇਲਹਿ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੨॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨਿ ਵਸੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸੋ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀਐ ਸਾਚੀ ਪਤਿ ਹੋਈ ॥੩॥ ਪੰਡਿਤੁ ਪੜਿ ਨ ਪਹੁਚਈ ਬਹੁ ਆਲ ਜੰਜਾਲਾ ॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਦੁਇ ਸੰਗਮੇ ਖੁਧਿਆ ਜਮਕਾਲਾ ॥ ਵਿਛੋੜਾ ਭਉ ਵੀਸਰੈ ਪੂਰਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥੪॥ ਜਿਨ ਕੀ ਲੇਖੈ ਪਤਿ ਪਵੈ ਸੇ ਪੂਰੇ ਭਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਪੂਰੀ ਮਤਿ ਹੈ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਦੇ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਈ ਲੈ ਲੈ ਥਕਿ ਪਾਈ ॥੫॥ ਖਾਰ ਸਮੁਦ੍ਰੁ ਢੰਢੋਲੀਐ ਇਕੁ ਮਣੀਆ ਪਾਵੈ ॥ ਦੁਇ ਦਿਨ ਚਾਰਿ ਸੁਹਾਵਣਾ ਮਾਟੀ ਤਿਸੁ ਖਾਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਸਾਗਰੁ ਸਤਿ ਸੇਵੀਐ ਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ॥੬॥ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵਨਿ ਸੇ ਊਜਲੇ ਸਭ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਮੈਲਾ ਊਜਲੁ ਤਾ ਥੀਐ ਪਾਰਸ ਸੰਗਿ ਭੀਜੈ ॥ ਵੰਨੀ ਸਾਚੇ ਲਾਲ ਕੀ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥੭॥ ਭੇਖੀ ਹਾਥ ਨ ਲਭਈ ਤੀਰਥਿ ਨਹੀ ਦਾਨੇ ॥ ਪੂਛਉ ਬੇਦ ਪੜੰਤਿਆ ਮੂਠੀ ਵਿਣੁ ਮਾਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੀਮਤਿ ਸੋ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁਰੁ ਗਿਆਨੇ ॥੮॥੬॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਲਹਰਿ ਘਰੁ ਤਜਿ ਵਿਗੂਚੈ ਅਵਰਾ ਕੇ ਘਰ ਹੇਰੈ ॥ ਗ੍ਰਿਹ ਧਰਮੁ ਗਵਾਏ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨ ਭੇਟੈ ਦੁਰਮਤਿ ਘੂਮਨ ਘੇਰੈ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵੈ ਪਾਠ ਪੜਿ ਥਾਕਾ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਇ ਵਧੇਰੈ ॥ ਕਾਚੀ ਪਿੰਡੀ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਜੈਸੇ ਢੋਰੈ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਐਸੀ ਰ

ਦਤੁਰ ਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਰਤੇ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘੋਲੀ ਗੇਰੂ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਆ ਵਸਤ੍ਰ ਭੇਖ ਭੇਖਾ
ਰੀ ॥ ਕਾਪੜ ਫਾਰਿ ਬਨਾਈ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਮਾਇਆਧਾਰੀ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਗੈ
ਜਗੁ ਪਰਬੋਧੈ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਪਤਿ ਹਾਰੀ ॥ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣਾ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਜੂ
ਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਨ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੂਝੈ ਬਾਹਰਿ ਪੂਅਰ ਤਾ
ਪੈ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵੀ ਕਿਉ ਕਰਿ ਚੀਨਸਿ ਆਪੈ ॥ ਨਿੰਦਾ ਕਰਿ ਕ
ਰਿ ਨਰਕ ਨਿਵਾਸੀ ਅੰਤਰਿ ਆਤਮ ਜਾਪੈ ॥ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਭਰਮਿ ਵਿਗੂ
ਚਹਿ ਕਿਉ ਮਲੁ ਧੋਪੈ ਪਾਪੈ ॥੩॥ ਛਾਣੀ ਖਾਕੁ ਬਿਭੂਤ ਚੜਾਈ ਮਾਇਆ ਕਾ
ਮਗੁ ਜੋਹੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੁ ਨ ਜਾਣੈ ਸਾਚੁ ਕਹੇ ਤੇ ਛੋਹੈ ॥ ਪਾਠੁ ਪੜੈ
ਮੁਖਿ ਝੂਠੋ ਬੋਲੈ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਮਤਿ ਓਹੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਜਪਈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਉ ਸੋਹੈ ॥੪॥ ਮੂੰਡੁ ਮੁੰਡਾਇ ਜਟਾ ਸਿਖ ਬਾਧੀ ਮੋਨਿ ਰਹੈ ਅ
ਭਿਮਾਨਾ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਦਹ ਦਿਸ ਧਾਵੈ ਬਿਨੁ ਰਤ ਆਤਮ ਗਿਆਨਾ ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਛੋਡਿ ਮਹਾ ਬਿਖੁ ਪੀਵੈ ਮਾਇਆ ਕਾ ਦੇਵਾਨਾ ॥ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟ
ਈ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਪਸੂਆ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨਾ ॥੫॥ ਹਾਥ ਕਮੰਡਲੁ ਕਾਪੜੀ
ਆ ਮਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਉਪਜੀ ਭਾਰੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਤਜਿ ਕਰਿ ਕਾਮਿ ਵਿਆਪਿਆ ਚਿ
ਤੁ ਲਾਇਆ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਸਿਖ ਕਰੇ ਕਰਿ ਸਬਦੁ ਨ ਚੀਨੈ ਲੰਪਟੁ ਹੈ ਬਾਜਾਰੀ
ਅੰਤਰਿ ਬਿਖੁ ਬਾਹਰਿ ਨਿਭਰਾਤੀ ਤਾ ਜਮੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੀ ॥੬॥ ਸੋ ਸੰਨਿਆ
ਸੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਛਾਦਨ ਭੋਜਨ ਕੀ ਆਸ
ਨ ਕਰਈ ਅਚਿੰਤੁ ਮਿਲੈ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਬਕੈ ਨ ਬੋਲੈ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੈ ਤਾਮਸੁ
ਨਾਮਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਨੁ ਗਿਰਹੀ ਸੰਨਿਆਸੀ ਜੋਗੀ ਜਿ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਚਿਤੁ ਲ
ਾਏ ॥੭॥ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ਰਹੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਇਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਹਰਿ ਰ

ਸੁ ਪੀਵੈ ਤਾ ਸਾਂਤਿ ਆਵੈ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਏ ॥ ਮਨੂਆ ਨ ਡੋਲੈ ਗੁਰ
ਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਧਾਵਤੁ ਵਰਜਿ ਰਹਾਏ ॥ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਰੀਰੁ ਗੁਰਮਤੀ ਖੋਜੇ ਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਏ ॥੮॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਸਰੇਸਟ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਵੀਚਾ
ਰੀ ॥ ਖਾਣੀ ਬਾਣੀ ਗਗਨ ਪਤਾਲੀ ਜੰਤਾ ਜੋਤਿ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਸਭੁ ਸੁਖੁ ਮੁਕ
ਤਿ ਨਾਮ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਉਰ ਧਾਰੀ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਹੀ ਛੂਟਸਿ ਨਾਨਕ
ਸਾਚੀ ਤਰੁ ਤੂ ਤਾਰੀ ॥੯॥੭॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸੰਜੋਗ
ਉਪਾਏ ਰਕਤੁ ਬਿੰਦੁ ਮਿਲਿ ਪਿੰਡੁ ਕਰੇ ॥ ਅੰਤਰ ਗਰਭ ਉਰਧਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ
ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਰੇ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਭਵਜਲੁ ਕਿਉ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਈਐ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਰੁ ਟਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇ ਗੁਣ ਵਿਸ
ਰਿ ਗਏ ਅਪਰਾਧੀ ਮੈ ਬਉਰਾ ਕਿਆ ਕਰਉ ਹਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਦਇਆਲੁ ਸਭੈ ਸਿ
ਰਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਦਾਤਿ ਸਮਾਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਲੈ ਜਗਿ ਜਨਮਿ
ਆ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਧਰੇ ॥ ਲਾਗੀ ਭੂਖ ਮਾਇਆ ਮਗੁ ਜੋਹੈ ਮੁਕ
ਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਮੋਹਿ ਖਰੇ ॥੩॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਨਹੀ ਪਾਵੈ ਇਤ ਉਤ ਢੂ
ਢਤ ਥਾਕਿ ਪਰੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਆਪੇ ਕੂੜ ਕੁਟੰਬ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ
ਕਰੇ ॥੪॥ ਖਾਵੈ ਭੋਗੈ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਦੇਖੈ ਪਹਿਰਿ ਦਿਖਾਵੈ ਕਾਲ ਘਰੇ ॥ ਬਿਨੁ
ਗੁਰ ਸਬਦ ਨ ਆਪੁ ਪਛਾਣੈ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਨ ਕਾਲੁ ਟਰੇ ॥੫॥ ਜੇਤਾ ਮੋਹੁ
ਹਉਮੈ ਕਰਿ ਭੂਲੇ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤੇ ਛੀਨਿ ਖਰੇ ॥ ਤਨੁ ਧਨੁ ਬਿਨਸੈ ਸਹ
ਸੈ ਸਹਸਾ ਫਿਰਿ ਪਛੁਤਾਵੈ ਮੁਖਿ ਧੂਰਿ ਪਰੇ ॥੬॥ ਬਿਰਧਿ ਭਇਆ ਜੋਬਨੁ
ਤਨੁ ਖਿਸਿਆ ਕਫੁ ਕੰਠੁ ਬਿਰੂਧੋ ਨੈਨਹੁ ਨੀਰੁ ਢਰੇ ॥ ਚਰਣ ਰਹੇ ਕਰ ਕੰਪਣ
ਲਾਗੇ ਸਾਕਤ ਰਾਮੁ ਨ ਰਿਦੈ ਹਰੇ ॥੭॥ ਸੁਰਤਿ ਗਈ ਕਾਲੀ ਹੂ ਧਉਲੇ ਕਿਸੈ ਨ
ਭਾਵੈ ਰਖਿਓ ਘਰੇ ॥ ਬਿਸਰਤ ਨਾਮ ਐਸੇ ਦੋਖ ਲਾਗਹਿ ਜਮੁ ਮਾਰਿ ਸਮਾ

ਰੇਨਗਾਕਿਖਰੇ॥੮॥ਪੂਰਬਜਨਮਕੇਲੇਖੁਨਮਿਟਈਜਨਮਿਮਰੈਕਾਕਉਦੋ
ਸੁਧਰੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਾਦਿਜੀਵਣੁਹੋਰੁਮਰਣਾਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਜਨਮੁਜ
ਲੇ॥੯॥ਖੁਸੀਖੁਆਰਭਏਰਸਭੋਗਣਫੋਕਟਕਰਮਵਿਕਾਰਕਰੇ॥ਨਾਮੁਵਿ
ਸਾਰਿਲੋਭਿਮੂਲੁਖੋਇਓਸਿਰਿਧਰਮਰਾਇਕਾਡੰਡੁਪਰੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮਨਾਮਗੁਣਗਾਵਹਿਜਾਕਉਹਰਿਪ੍ਰਭੁਨਦਰਿਕਰੇ॥ਤੇਨਿਰਮਲਪੁਰਖ
ਅਪਰੰਪਰਪੂਰੇਤੇਜਗਮਹਿਗੁਰਗੋਵਿੰਦਹਰੇ॥੧੧॥ਹਰਿਸਿਮਰਹੁਗੁਰ
ਬਚਨਸਮਾਰਹੁਸੰਗਤਿਹਰਿਜਨਭਾਉਕਰੇ॥ਹਰਿਜਨਗੁਰਪਰਧਾਨੁਦੁ
ਆਰੈਨਾਨਕਤਿਨਜਨਕੀਰੇਣੁਹਰੇ॥੧੨॥੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੂਹੀਕਾਫੀਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਆਵਉਵੰਞਉਡੁੰਮਣੀ
ਕਿਤੀਮਿਤ੍ਰਕਰੇਉ॥ਸਾਧਨਢੋਈਨਲਹੈਵਾਢੀਕਿਉਧੀਰੇਉ॥੧॥ਮੈਡਾਮਨੁ
ਰਤਾਆਪਨੜੇਪਿਰਨਾਲਿ॥ਹਉਘੋਲਿਘੁਮਾਈਖੰਨੀਐਕੀਤੀਹਿਕਭੋਰੀ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਈਅੜੈਡੋਹਾਗਣੀਸਾਹੁਰੜੈਕਿਉਜਾਉ॥
ਮੈਗਲਿਅਉਗਣਮੁਠੜੀਬਿਨੁਪਿਰਝੂਰਿਮਰਾਉ॥੨॥ਪੇਈਅੜੈਪਿਰੁਸੰ
ਮਲਾਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸੁਖਿਸਵੰਧਿਸੋਹਾਗਣੀਪਿਰੁਪਾਇਆਗੁ
ਣਤਾਸੁ॥੩॥ਲੇਫੁਨਿਹਾਲੀਪਟਕੀਕਾਪੜੁਅੰਗਿਬਣਾਇ॥ਪਿਰਮੁਤੀਡੋ
ਹਾਗਣੀਤਿਨਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੪॥ਕਿਤੀਚਖਉਸਾਡੜੇਕਿਤੀਵੇਸ
ਕਰੇਉ॥ਪਿਰਬਿਨੁਜੋਬਨੁਬਾਦਿਗਇਅਮੁਵਾਢੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਉ॥੫॥ਸਚੇ
ਸੰਦਾਸਦੜਾਸੁਣੀਐਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥ਸਚੇਸਚਾਬੈਹਣਾਨਦਰੀਨਦਰਿਪਿ
ਆਰਿ॥੬॥ਗਿਆਨੀਅੰਜਨੁਸਚਕਾਡੇਖੈਡੇਖਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਜਾਣੀਐਹਉਮੈਗਰਬੁਨਿਵਾਰਿ॥੭॥ਤਉਭਾਵਨਿਤਉਜੇਹੀਆਮੂਜੇਹੀ
ਆਕਿਤੀਆਹ॥ਨਾਨਕਨਾਹੁਨਵੀਛੁੜੈਤਿਨਸਚੈਰਤੜੀਆਹ॥੮॥੯॥

ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਭੈਣਾਭਰਜਾਈਆਨਾਸੇਸਸੁੜੀਆਹ॥ਸਚਾਸਾ
ਕੁਨਤੁਟਈਗੁਰਮੇਲੇਸਹੀਆਹ॥੧॥ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰਆਪਣੇਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਬਿਨੁਏਤਾਭਵਿਥਕੀਗੁਰਿਪਿਰੁਮੇਲਿਮੁਦਿਤਮੁਮਿਲਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਫੁਫੀਨਾਨੀਮਾਸੀਆਦੇਰਜੇਠਾਨੜੀਆਹ॥ਆਵਨਿਵੰਞ
ਨਿਨਾਰਹਨਿਪੂਰਭਰੇਪਹੀਆਹ॥੨॥ਮਾਮੇਤੈਮਾਮਾਣੀਆਭਾਇਰਬਾਪਨ
ਮਾਉ॥ਸਾਥਲਡੇਤਿਨਨਾਠੀਆਭੀੜਘਣੀਦਰੀਆਉ॥੩॥ਸਾਚਉਰੰਗਿ
ਰੰਗਾਵਲੋਸਖੀਹਮਾਰੋਕੰਤੁ॥ਸਚਿਵਿਛੋੜਾਨਾਥੀਐਸੋਸਹੁਰੰਗਿਰਵੰਤੁ
॥੪॥ਸਭੇਰੁਤੀਚੰਗੀਆਜਿਤੁਸਚੇਸਿਉਨੇਹੁ॥ਸਾਧਨਕੰਤੁਪਛਾਣਿਆਸੁ
ਖਿਸੁਤੀਨਿਸਿਡੇਹੁ॥੫॥ਪਤਣਿਕੂਕੇਪਾਤਣੀਵੰਞਹੁਧ੍ਰੁਕਿਵਿਲਾੜਿ॥
ਪਾਰਿਪਵੰਦੜੇਡਿਠੁਮੈਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥਿਚਾੜਿ॥੬॥ਹਿਕਨੀਲਦਿਆ
ਹਿਕਲਦਿਗਏਇਕਿਭਾਰੇਭਰਿਨਾਲਿ॥ਜਿਨੀਸਚੁਵਣੰਜਿਆਸੇਸਚੇਪ੍ਰ
ਭਨਾਲਿ॥੭॥ਨਾਹਮਚੰਗੇਆਖੀਅਹਿਬੁਰਾਨਦਿਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਹਉਮੈ
ਮਾਰੀਐਸਚੇਜੇਹੜਾਸੋਇ॥੮॥੧੧॥ ਸੂਹੀ ਮਹਲਾ ੧ ਨਾਜਾਣਾਮੂ
ਰਖੁਹੈਕੋਈਨਾਜਾਣਾਸਿਆਣਾ॥ਸਦਾਸਾਹਿਬਕੈਰੰਗੇਰਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾ
ਮੁਵਖਾਣਾ॥੧॥ਬਾਬਾਮੂਰਖੁਹਾਂਨਾਵੈਬਲਿਜਾਉ॥ਤੂਕਰਤਾਤੂਦਾਨਾਬੀ
ਨਾਤੇਰੈਨਾਮਿਤਰਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਰਖੁਸਿਆਣਾਏਕੁਹੈਏਕਜੋਤਿਦੁਇ
ਨਾਉ॥ਮੂਰਖਾਸਿਰਿਮੂਰਖੁਹੈਜਿਮੰਨੇਨਾਹੀਨਾਉ॥੨॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਨਾਉਪਾ
ਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਲੈਨਪਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਮਨਿਵਸੈਤਾਅਹਿ
ਨਿਸਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੩॥ਰਾਜੰਰੰਗੰਰੂਪੰਮਾਲੰਜੋਬਨੁਤੇਜੂਆਰੀ॥ਹੁ
ਕਮੀਬਾਧੇਪਾਸੈਖੇਲਹਿਚਉਪੜਿਏਕਾਸਾਰੀ॥੪॥ਜਗਿਚਤੁਰੁਸਿਆਣਾ
ਭਰਮਿਭੁਲਾਣਾਨਾਉਪੰਡਿਤਪੜਹਿਗਾਵਾਰੀ॥ਨਾਉਵਿਸਾਰਹਿਬੇਦੁਸ

ਮਾਲਤਿ ਵਿਸੂ ਭੂਲੇ ਲੇਖ ਧਰੀ ॥੫॥ ਕਲਰ ਖੇਤੀ ਤਰਵਰ ਕੰਠੇ ਬਾਗਾ ਪਹਿਰਹਿ
ਕਜਲੁ ਝਰੈ ॥ ਏਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਤਿਸੈ ਕੀ ਕੋਠੀ ਜੋ ਪੈਸੈ ਸੋ ਗਰਬਿ ਜਰੈ ॥੬॥ ਰਯਤਿ
ਰਾਜੇ ਕਹਾ ਸਬਾਏ ਦੁਹੁ ਅੰਤਰਿ ਸੋ ਜਾਸੀ ॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰ ਸਚੇ ਕੀ
ਪਉੜੀ ਰਹਸੀ ਅਲਖੁ ਨਿਵਾਸੀ ॥੮॥ ੧੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰੇਮੁ
ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ॥ ਏਹਾ ਵੇਦਨ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਅਵ
ਰੁ ਕਿ ਜਾਣੈ ਕਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਪਿਆਰੁ
ਆਪੇ ਲਾਏ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਕੀ ਸਾਰ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਦਿਬ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਜਾਗੈ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਏ ॥
ਸੋ ਜੋਗੀ ਇਹ ਜੁਗਤਿ ਪਛਾਣੈ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੨॥ ਸੰਜੋਗੀ
ਧਨ ਪਿਰ ਮੇਲਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਵਿਚਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਵੈ ॥ ਰੰਗ ਸਿਉ ਨਿਤ ਰ
ਲੀਆ ਮਾਣੈ ਅਪਣੇ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ਜੀਉ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਵੈਦੁ ਨ ਕੋ
ਦੀ ਆਪੇ ਆਪਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਰੈ ਮੰਦਾ ਹੋਵੈ ਗਿਆ
ਨ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ
ਗਵਾਏ ॥ ਆਪਣ ਲੀਆ ਕਿਛੂ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਲ ਧਾਰੀ ਜੀਉ ॥੫॥
ਅਗਮ ਨਿਗਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥
ਅੰਜਨ ਮਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਤਾ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜੀਉ ॥੬॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਹੋਵੈ ਸੋ ਤਤੁ ਪਾਏ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਵਿਚਹੁ ਗਵਾਏ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਭੁ
ਧੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਵੇਖਹੁ ਮਨਿ ਵੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੭॥ ਇਕਿ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਫਿਰਹਿ
ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਉਮੈ ਮਾਰੀ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ
ਹੋਰਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲੇ ਗਾਵਾਰੀ ਜੀਉ ॥੮॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਇਆ

ਮਨਮੁਖਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅਗੈ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ
ਬੂਝੈ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥੯॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ
ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਾਤਾ ॥ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਸੋਈ ਪਾਏ ਨਾਨਕ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ਜੀਉ ॥
੧੦॥ ੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਲਖ ਚਉ
ਰਾਸੀਹ ਭ੍ਰਮਤੇ ਭ੍ਰਮਤੇ ਦੁਲਭ ਜਨਮੁ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਰੇ ਮੂੜੇ ਤੂ ਹੋਛੈ ਰ
ਸਿ ਲਪਟਾਇਓ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸੰਗਿ ਬਸਤੁ ਹੈ ਤੇਰੈ ਬਿਖਿਆ ਸਿਉ ਉਰਝਾ
ਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਬਨਜਨਿ ਆਇਓ ਕਾਲਰੁ ਲਾਦਿ ਚਲਾ
ਇਓ ॥੨॥ ਜਿਹ ਘਰ ਮਹਿ ਤੁਧੁ ਰਹਨਾ ਬਸਨਾ ਸੋ ਘਰੁ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਓ ॥
੩॥ ਅਟਲ ਅਖੰਡ ਪ੍ਰਾਣ ਸੁਖਦਾਈ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਤੁਝੁ ਗਾਇਓ ॥੪॥
ਜਹਾ ਜਾਣਾ ਸੋ ਥਾਨੁ ਵਿਸਾਰਿਓ ਇਕ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਮਨੁ ਲਾਇਓ ॥੫॥ ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰ ਗ੍ਰਿਹ ਦੇਖਿ ਸਮਗ੍ਰੀ ਇਸ ਹੀ ਮਹਿ ਉਰਝਾਇਓ ॥੬॥ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾ
ਇਓ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਤੈਸੇ ਕਰਮ ਕਮਾਇਓ ॥੭॥ ਜਉ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਤਾ
ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਇਓ ॥੮॥ ੧॥
ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਰਾਖਿ ਲੀਨੋ ਭਇਓ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਉਚਾਰੈ ਮਿਸਟ ਗੂੜਾ ਰੰਗੁ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਾਨ ਕੋ ਅਸਥਾਨੁ ॥
ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਸਖਾ ਬੰਧਪੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੁ
ਜਿਨਿ ਉਪਾਇਓ ਸਰਣਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਪ੍ਰਭੁ ਅਰਾਧੇ ਜਮ
ਕੰਕਰੁ ਕਿਛੁ ਨ ਕਹੀ ॥੨॥ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਿ ਜਾ ਕੈ ਸੰਤ ਰਿਦਾ ਭੰਡਾਰੁ ॥
ਜੀਅ ਜੁਗਤਿ ਸੁਜਾਣੁ ਸੁਆਮੀ ਸਦਾ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ॥੩॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਕਲੇਸ
ਬਿਨਸਹਿ ਜਿਸੁ ਬਸੈ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਿਰਤੁ ਨਰਕੁ ਅਸਥਾਨ ਬਿਖੜੇ ਬਿਖੁ

ਖੁਨਪੋਤੈਤਾਹਿ॥੪॥ਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਜਾਕੈਅੰਮ੍ਰਿਤਪਰਵਾਹ॥ਆ
ਦਿਅੰਤੇਮਧਿਪੂਰਨਊਚਅਗਮਅਗਾਹ॥੫॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਦੇਵਮੁਨਿ
ਜਨਬੇਦਕਰਹਿਉਚਾਰੁ॥ਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਸੁਖਸਹਜਿਭੁੰਚਹਿਨਹੀਅੰ
ਤੁਪਾਰਾਵਾਰੁ॥੬॥ਅਨਿਕਪ੍ਰਾਛਤਮਿਟਹਿਖਿਨਮਹਿਰਿਦੈਜਪਿਭਗ
ਵਾਨ॥ਪਾਵਨਾਤੇਮਹਾਪਾਵਨਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨ॥੭॥ਬਲਬੁਧਿਸੁਧਿਪ
ਰਾਣਸਰਬਸੁਸੰਤਨਾਕੀਰਾਸਿ॥ਬਿਸਰੁਨਾਹੀਨਿਮਖਮਨਤੇਨਾਨਕਕੀਅ
ਰਦਾਸਿ॥੮॥੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਸਸਤ੍ਰਿਤੀਖਣਿਕਾਟਿਡਾਰਿਓ
ਮਨਿਨਕੀਨੋਰੋਸੁ॥ਕਾਜੁਉਆਕੋਲੇਸਵਾਰਿਓਤਿਲੁਨਦੀਨੋਦੋਸੁ॥੧॥
ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਰਉਨਿਤਨੀਤਿ॥ਦਇਆਲਦੇਵਕ੍ਰਿਪਾਲਗੋਬਿੰਦਸੁਨਿ
ਸੰਤਨਾਕੀਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਣਤਲੈਉਗਾਹਿਬੈਸਿਓਸ੍ਰਮੁਨਰਹਿਓ
ਸਰੀਰਿ॥ਮਹਾਸਾਗਰੁਨਹਵਿਆਪੈਖਿਨਹਿਉਤਰਿਓਤੀਰਿ॥੨॥ਚੰਦਨ
ਅਗਰਕਪੂਰਲੇਪਨਤਿਸੁਸੰਗੇਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਬਿਸਟਾਮੂਤ੍ਰਖੋਦਿਤਿਲੁ
ਤਿਲੁਮਨਿਨਮਨੀਬਿਪਰੀਤਿ॥੩॥ਊਚਨੀਚਬਿਕਾਰਸੁਕ੍ਰਿਤਸੰਲਗ
ਨਸਭਸੁਖਛਤ੍ਰ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰੁਨਕਛੂਜਾਨੈਸਰਬਜੀਅਸਮਤ॥੪॥
ਕਰਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪ੍ਰਚੰਡੁਪ੍ਰਗਟਿਓਅੰਧਕਾਰਬਿਨਾਸ॥ਪਵਿਤ੍ਰਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਹਕਿਰਣਲਾਗੇਮਨਿਨਭਇਓਬਿਖਾਦੁ॥੫॥ਸੀਤਮੰਦਸੁਗੰਧਚਲਿ
ਓਸਰਬਥਾਨਸਮਾਨ॥ਜਹਾਸਾਕਿਛੁਤਹਾਲਾਗਿਓਤਿਲੁਨਸੰਕਾਮਾਨ॥
੬॥ਸੁਭਾਇਅਭਾਇਜੁਨਿਕਟਿਆਵੈਸੀਤੁਤਾਕਾਜਾਇ॥ਆਪਪਰਕਾ
ਕਛੁਨਜਾਣੈਸਦਾਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥੭॥ਚਰਣਸਰਣਸਨਾਥਇਹੁਮਨੁ
ਰੰਗਿਰਾਤੇਲਾਲ॥ਗੋਪਾਲਗੁਣਨਿਤਗਾਉਨਾਨਕਭਏਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲ॥
੮॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪

ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਚਾਦਨਾਚਾਦਨੁਆਂਗਨਿਪ੍ਰਭਜੀਉਅੰਤਰਿਚਾਦ
ਨਾ॥੧॥ਆਰਾਧਨਾਅਰਾਧਨੁਨੀਕਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਨਾ॥੨॥ਤਿਆਗਨਾ
ਤਿਆਗਨੁਨੀਕਾਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਤਿਆਗਨਾ॥੩॥ਮਾਗਨਾਮਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿ
ਜਸੁਗੁਰਤੇਮਾਗਨਾ॥੪॥ਜਾਗਨਾਜਾਗਨੁਨੀਕਾਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਜਾਗਨਾ॥
੫॥ਲਾਗਨਾਲਾਗਨੁਨੀਕਾਗੁਰਚਰਣੀਮਨੁਲਾਗਨਾ॥੬॥ਇਹਬਿਧਿਤਿਸ
ਹਿਪਰਾਪਤੇਜਾਕੈਮਸਤਕਿਭਾਗਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਸਭੁਕਿਛੁਨੀਕਾ
ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾਗਨਾ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਆਉਜੀਤੂ
ਆਉਹਮਾਰੈਹਰਿਜਸੁਸ੍ਰਵਨਸੁਨਾਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧੁਆਵਤਮੇਰਾਮ
ਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹਰਿਜਸੁਤੁਮਸੰਗਿਗਾਵਨਾ॥੧॥ਸੰਤਕ੍ਰਿਪਾਤੇਹਿਰਦੈਵਾਸੈ
ਦੂਜਾਭਾਉਮਿਟਾਵਨਾ॥੨॥ਭਗਤਦਇਆਤੇਬੁਧਿਪਰਗਾਸੈਦੁਰਮਤਿਦੂਖ
ਤਜਾਵਨਾ॥੩॥ਦਰਸਨੁਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਪੁਨਰਪਿਗਰਭਿਨਪਾਵਨਾ॥੪॥
ਨਉਨਿਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਪਾਈਜੋਤੁਮਰੈਮਨਿਭਾਵਨਾ॥੫॥ਸੰਤਬਿਨਾਮੈਥਾਉ
ਨਕੋਈਅਵਰਨਸੂਝੈਜਾਵਨਾ॥੬॥ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਸੰਤਾ
ਸੰਗਿਸਮਾਵਨਾ॥੭॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆਮਨਮਧੇਹਰਿ
ਹਰਿਰਾਵਨਾ॥੮॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਜੀਵਨਾਸਫਲੁਜੀਵਨਾ
ਸੁਨਿਹਰਿਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੀਵਨਾਜਿਤੁਮਨੁਆਘਾ
ਵੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪੀਵਨਾ॥੧॥ਖਾਵਨਾਜਿਤੁਭੂਖਨਲਾਗੈਸੰਤੋਖਿਸ
ਦਾਤ੍ਰਿਪਤੀਵਨਾ॥੨॥ਪੈਨਣਾਰਖੁਪਤਿਪਰਮੇਸੁਰਫਿਰਿਨਾਗੇਨਹੀਥੀਵ
ਨਾ॥੩॥ਭੋਗਨਾਮਨਮਧੇਹਰਿਰਸੁਸੰਤਸੰਗਤਿਮਹਿਲੀਵਨਾ॥੪॥ਬਿਨੁਤਾ
ਗੇਬਿਨੁਸੂਈਆਨੀਮਨੁਹਰਿਭਗਤੀਸੰਗਿਸੀਵਨਾ॥੫॥ਮਾਤਿਆਹਰਿਰਸ
ਮਹਿਰਾਤੇਤਿਸੁਬਹੁੜਿਨਕਬਹੂਅਉਖੀਵਨਾ॥੬॥ਮਿਲਿਓਤਿਸੁਸਰਬ

ਨਿਧਾਨਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਲਾਜੀਉਸੁਖੀਵਣਾ॥੭॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਸੰਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰ
ਣਸੰਤਧੋਇਪੀਵਣਾ॥੮॥੬॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮ ਅੰਜੁਲੀਆ॥ ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਬਹੁਤੁ
ਤਿਸੈਗ੍ਰਿਹਿਚਿੰਤਾ॥ਜਿਸੁਗ੍ਰਿਹਿਥੋਰੀਸੁਫਿਰੈਭ੍ਰਮੰਤਾ॥ਦੁਹੂਬਿਵਸਥਾਤੇਜ
ਮੁਕਤਾਸੋਈਸੁਹੇਲਾਭਾਲੀਐ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹਰਾਜਮਹਿਨਰਕੁਉਦਾਸਕਰੋਧਾ॥
ਬਹੁਬਿਧਿਬੇਦਪਾਠਸਭਿਸੋਧਾ॥ਦੇਹੀਮਹਿਜੋਰਹੈਅਲਿਪਤਾਤਿਸੁਜਨ
ਕੀਪੂਰਨਘਾਲੀਐ॥੨॥ਜਾਗਤਸੂਤਾਭ੍ਰਮਿਵਿਗੂਤਾ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿ
ਨਹੋਈਐਮੀਤਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਟਹਿਹਉਬੰਧਨਏਕੋਏਕੁਨਿਹਾਲੀਐ॥੩॥
ਕਰਮਕਰੈਤਬੰਧਾਨਹਕਰੈਤਨਿੰਦਾ॥ਮੋਹਮਗਨਮਨੁਵਿਆਪਿਆਚਿੰਦਾ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਸੁਖੁਦੁਖੁਸਮਜਾਣੈਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁਹਿਆਲੀਐ॥੪॥ਸੰ
ਸਾਰੈਮਹਿਸਹਸਾਬਿਆਪੈ॥ਅਕਥਕਥਾਅਗੋਚਰਨਹੀਜਾਪੈ॥ਜਿਸਹਿ
ਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈਓਹੁਬਾਲਕਵਾਗੀਪਾਲੀਐ॥੫॥ਛੋਡਿਬਹੈਤਉਛੂ
ਟੈਨਾਹੀ॥ਜਉਸੰਚੈਤਉਭਉਮਨਮਾਹੀ॥ਇਸਹੀਮਹਿਜਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈ
ਤਿਸੁਸਾਧੂਚਉਰੁਢਾਲੀਐ॥੬॥ਜੋਸੂਰਾਤਿਸਹੀਹੋਇਮਰਣਾ॥ਜੋਭਾਗੈ
ਤਿਸੁਜੋਨੀਫਿਰਣਾ॥ਜੋਵਰਤਾਏਸੋਈਭਲਮਾਨੈਬੁਝਿਹੁਕਮੈਦੁਰਮਤਿਜਾ
ਲੀਐ॥੭॥ਜਿਤੁਜਿਤੁਲਾਵਹਿਤਿਤੁਤਿਤੁਲਗਨਾ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਅਪਣੇ
ਜਚਨਾ॥ਨਾਨਕਕੇਪੂਰਨਸੁਖਦਾਤੇਤੂਦੇਹਿਤਨਾਮੁਸਮਾਲੀਐ॥੮॥੧॥੭॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ॥ਬਿਰਖੈਹੇਠਿਸਭਿਜੰਤਇਕਠੇ॥ਇਕਿਤਤੇਇਕਿਬੋਲਨਿ
ਮਿਠੇ॥ਅਸਤੁਉਦੋਤੁਭਇਆਉਠਿਚਲੇਜਿਉਜਿਉਅਉਧਵਿਹਾਣੀਆ॥
੧॥ਪਾਪਕਰੇਦੜਸਰਪਰਮੁਠੇ॥ਅਜਰਾਈਲਿਫੜੇਫੜਿਕੁਠੇ॥ਦੋਜਕਿਪਾ
ਏਸਿਰਜਣਹਾਰੈਲੇਖਾਮੰਗੈਬਾਣੀਆ॥੨॥ਸੰਗਿਨਕੋਈਭਈਆਬੇਬਾਮਾ

ਮਾਲੁਜੋਬਨੁਧਨੁਛੋਡਿਵਞੇਸਾਕਰਣਕਰੀਮਨਜਾਤੋਕਰਤਾਤਿਲਪੀੜੇ
ਜਿਉਘਾਣੀਆ॥੩॥ਖੁਸਿਖੁਸਿਲੈਦਾਵਸਤੁਪਰਾਈ॥ਵੇਖੈਸੁਣੇਤੇਰੈਨਾ
ਲਿਖੁਦਾਈ॥ਦੁਨੀਆਲਬਿਪਇਆਖਾਤਅੰਦਰਿਅਗਲੀਗਲਨਜਾ
ਣੀਆ॥੪॥ਜਮਿਜਮਿਮਰੈਮਰੈਫਿਰਿਜੰਮੈ॥ਬਹੁਤੁਸਜਾਇਪਇਆ
ਦੇਸਿਲੰਮੈ॥ਜਿਨਿਕੀਤਾਤਿਸੈਨਜਾਣੀਅੰਧਾਤਾਦੁਖੁਸਹੈਪਰਾਣੀਆ॥੫॥
ਖਾਲਕਥਾਵਹੁਭੁਲਾਮੁਠਾ॥ਦੁਨੀਆਖੇਲੁਬੁਰਾਰੁਠਤੁਠਾ॥ਸਿਦਕੁਸ
ਬੂਰੀਸੰਤੁਨਮਿਲਿਓਵਤੈਆਪਣਭਾਣੀਆ॥੬॥ਮਉਲਾਖੇਲਕਰੇ
ਸਭਿਆਪੇ॥ਇਕਿਕਢੇਇਕਿਲਹਰਿਵਿਆਪੇ॥ਜਿਉਨਚਾਏਤਿਉਤਿ
ਉਨਚਨਿਸਿਰਿਸਿਰਿਕਿਰਤਵਿਹਾਣੀਆ॥੭॥ਮਿਹਰਕਰੇਤਾਖਸਮੁਧਿ
ਆਈ॥ਸੰਤਾਸੰਗਤਿਨਰਕਿਨਪਾਈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਦਾਨੁਨਾਨਕਕਉਗੁ
ਣਗੀਤਾਨਿਤਵਖਾਣੀਆ॥੮॥੨॥੮॥ਮ: ੧॥ ੧੧॥ ਮ: ੩॥ ੧॥
ਮ: ੫॥ ੮॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੨੦॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਸੋਲਹੇ॥ ਸਾਚਾਸਚੁਸੋਈਅਵਰੁਨ
ਕੋਈ॥ਜਿਨਿਸਿਰਜੀਤਿਨਹੀਫੁਨਿਗੋਈ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਹੁਰਹ
ਣਾਤੁਮਸਿਉਕਿਆਮੁਕਰਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪਿਉਪਾਏਆਪਿਖਪਾਏ॥
ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਵੀਚਾਰੀਗੁਣਕਾਰੀਆਪੇਮਾਰਗਿ
ਲਾਈਹੇ॥੨॥ਆਪੇਦਾਨਾਆਪੇਬੀਨਾ॥ਆਪੇਆਪੁਉਪਾਇਪਤੀਨਾ॥
ਆਪੇਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਸ
ਸਿਸੂਰਾਪੂਰੋਪੂਰਾ॥ਆਪੇਗਿਆਨਿਧਿਆਨਿਗੁਰੁਸੂਰਾ॥ਕਾਲੁਜਾਲੁ
ਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਸਾਚੇਸਿਉਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਪੁਰਖੁਆਪੇ
ਹੀਨਾਰੀ॥ਆਪੇਪਾਸਾਆਪੇਸਾਰੀ॥ਆਪੇਪਿੜਬਾਧੀਜਗੁਖੇਲੈਆਪੇ

ਕੀਮਤਿਪਾਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਭਵਰੁਫੁਲੁਫਲੁਤਰਵਰੁ॥ਆਪੇਜਲੁ
ਥਲੁਸਾਗਰੁਸਰਵਰੁ॥ਆਪੇਮਛੁਕਛੁਕਰਣੀਕਰੁਤੇਰਾਰੂਪੁਨ
ਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਆਪੇਦਿਨਸੁਆਪੇਹੀਰੈਣੀ॥ਆਪਿਪਤੀ
ਜੈਗੁਰਕੀਬੈਣੀ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਹਦਿਅਨਦਿਨੁਘਟਿਘ
ਟਿਸਬਦੁਰਜਾਈਹੇ॥੭॥ਆਪੇਰਤਨੁਅਨੂਪੁਅਮੋਲੋ॥ਆਪੇਪਰ
ਖੇਪੂਰਾਤੋਲੋ॥ਆਪੇਕਿਸਹੀਕਸਿਬਖਸੇਆਪੇਦੇਲੈਭਾਈਹੇ॥
੮॥ਆਪੇਧਨਖੁਆਪਿਸਰਬਾਣਾ॥ਆਪੇਸੁਘੜੁਸਰੂਪੁਸਿਆ
ਣਾ॥ਕਹਤਾਬਕਤਾਸੁਣਤਾਸੋਈਆਪੇਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪ
ਉਣੁਗੁਰੂਪਾਣੀਪਿਤਜਾਤਾ॥ਉਦਰਸੰਜੋਗੀਧਰਤੀਮਾਤਾ॥ਰੈਣਿ
ਦਿਨਸੁਦੁਇਦਾਈਦਾਇਆਜਗੁਖੇਲੈਖੇਲਾਈਹੇ॥੧੦॥ਆਪੇਮਛੁ
ਲੀਆਪੇਜਾਲਾ॥ਆਪੇਗਊਆਪੇਰਖਵਾਲਾ॥ਸਰਬਜੀਆਜਗਿ
ਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਜੈਸੀਪ੍ਰਭਿਫੁਰਮਾਈਹੇ॥੧੧॥ਆਪੇਜੋਗੀਆਪੇਭੋਗੀ
॥ਆਪੇਰਸੀਆਪਰਮਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪੇਵੇਬਾਣੀਨਿਰੰਕਾਰੀਨਿਰ
ਭਉਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੧੨॥ਖਾਣੀਬਾਣੀਤੁਝਹਿਸਮਾਣੀ॥ਜੋਦੀਸੈ
ਸਭਆਵਣਜਾਣੀ॥ਸੇਈਸਾਹਸਚੇਵਾਪਾਰੀਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁ
ਝਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਬਦੁਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਸਰਬਕਲਾਸਾਚੇ
ਭਰਪੂਰਾ॥ਅਫਰਿਓਵੇਪਰਵਾਹੁਸਦਾਤੂਨਾਤਿਸੁਤਿਲੁਨਤਮਾਈ
ਹੇ॥੧੪॥ਕਾਲੁਬਿਕਾਲੁਭਏਦੇਵਾਨੇ॥ਸਬਦੁਸਹਜਰਸੁਅੰਤਰਿ
ਮਾਨੇ॥ਆਪੇਮੁਕਤਿਤ੍ਰਿਪਤਿਵਰਦਾਤਾਭਗਤਿਭਾਇਮਨਿਭਾਈ
ਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਗੁਰਗਮਗਿਆਨਾ॥ਜੋਦੀਸੈਤੁਝਮਾ
ਹਿਸਮਾਨਾ॥ਨਾਨਕੁਨੀਚੁਭਿਖਿਆਦਰਿਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਨਾਮੁਵਡਾਈਹੇ॥

੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਧਰਤੀਧਉਲੁਅਕਾਸੰ॥
ਆਪੇਸਾਚੇਗੁਣਪਰਗਾਸੰ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਤੋਖੀਆਪੇਆਪੇਕਾਰ
ਕਮਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਕੋਇਨਮੇਟੈਸਾ
ਚੇਲੇਖੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇਆਪੇਦੇਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥
ਪੰਚਚੋਰਚੰਚਲਚਿਤੁਚਾਲਹਿ॥ਪਰਘਰਜੋਹਹਿਘਰੁਨਹੀਭਾਲ
ਹਿ॥ਕਾਇਆਨਗਰੁਢਹੈਢਹਿਢੇਰੀਬਿਨੁਸਬਦੈਪਤਿਜਾਈਹੇ॥
੩॥ਗੁਰਤੇਬੂਝੈਤ੍ਰਿਭਵਣੁਸੂਝੈ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਮਨੈਸਿਉਲੂਝੈ॥
ਜੋਤੁਧੁਸੇਵਹਿਸੇਤੁਧਹੀਜੇਹੇਨਿਰਭਉਬਾਲਸਖਾਈਹੇ॥੪॥
ਆਪੇਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਆਪੇਜੋਤਿਸਰੂਪੀਬਾਲਾ॥ਜਟਾ
ਬਿਕਟਬਿਕਰਾਲਸਰੂਪੀਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਕਾਈਹੇ॥੫॥ਬੇਦਕਤੇ
ਬੀਭੇਦੁਨਜਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਾ॥ਸਗਲੇਸੈਲਉ
ਪਾਇਸਮਾਏਅਲਖੁਨਲਖਣਾਜਾਈਹੇ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਥਾਕੀਮੀ
ਤਘਨੇਰੇ॥ਕੋਇਨਕਾਟੈਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸੁਰਿਨਰਨਾਥੁਸਾਹਿਬੁਸਭ
ਨਾਸਿਰਿਭਾਇਮਿਲੈਭਉਜਾਈਹੇ॥੭॥ਭੂਲੇਚੂਕੇਮਾਰਗਿਪਾਵਹਿ॥
ਆਪਿਭੁਲਾਇਤੂਹੈਸਮਝਾਵਹਿ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈ
ਨਾਵਹੁਗਤਿਮਿਤਿਪਾਈਹੇ॥੮॥ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਕੇਲਕੇਦਾਰਾ॥ਕਾਸੀ
ਕਾਂਤੀਪੁਰੀਦੁਆਰਾ॥ਗੰਗਾਸਾਗਰੁਬੇਣੀਸੰਗਮੁਅਠਸਠਿਅੰਕਿ
ਸਮਾਈਹੇ॥੯॥ਆਪੇਸਿਧਸਾਧਿਕੁਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਰਾਜਨੁਪੰਚਾ
ਕਾਰੀ॥ਤਖਤਿਬਹੈਅਦਲੀਪ੍ਰਭੁਆਪੇਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਜਾਈਹੇ॥
੧੦॥ਆਪੇਕਾਜੀਆਪੇਮੁਲਾ॥ਆਪਿਅਭੁਲੁਨਕਬਹੂਭੁਲਾ॥ਆ
ਪੇਮਿਹਰਦਇਆਪਤਿਦਾਤਾਨਾਕਿਸੈਕੋਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਬ

ਖਸਮੈ ਤਿਸੁ ਦੇਵੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਸਭ ਮੈ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਈ ॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਗੁਪਤੁ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀ ਅਗਮ ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ਮੁਰਾਰੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਿਸੁ ਮੇਲੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲੈ ਮੇਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਦੁਆਰੈ ॥ ਊਭੇ ਸੇਵਹਿ ਅਲਖ ਅਪਾਰੈ ॥ ਹੋਰ ਕੇਤੀ ਦਰਿ ਦੀਸੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸਾਚੀ ਕੀਰਤਿ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਹੋਰ ਨ ਦੀਸੈ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣੀ ॥ ਪੂੰਜੀ ਸਾਚੁ ਸਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵਾ ਮੈ ਧਰ ਹੋਰ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੁਗੁ ਜੁਗੁ ਸਾਚਾ ਹੈ ਭੀ ਹੋਸੀ ॥ ਕਉਣੁ ਨ ਮੂਆ ਕਉਣੁ ਨ ਮਰਸੀ ॥ ਨਾਨਕੁ ਨੀਚੁ ਕਹੈ ਬੇਨੰਤੀ ਦਰਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਅੰਨੀ ਬੋਲੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਕਚੀ ਚੋਲੀ ॥ ਘਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜੁ ਨ ਜਾਣੈ ਛੋਹਰਿ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਭੜਕਾਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਤਕੇ ਕੁੰਡਾ ਚਾਰੇ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਸਾਚੇ ਹਾਥਿ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਤਸਕਰ ਪੰਚ ਸਬਦਿ ਸੰਘਾਰੇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗੁ ਲੈ ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਮਾ ਕੀ ਰਕਤੁ ਪਿਤਾ ਬਿੰਦੁ ਧਾਰਾ ॥ ਮੂਰਤਿ ਸੂਰਤਿ ਕਰਿ ਆਪਾਰਾ ॥ ਜੋਤਿ ਦਾਤਿ ਜੇਤੀ ਸਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਕਰਤਾ ਸਭ ਠਾਈ ਹੇ ॥੪॥ ਤੁਝ ਹੀ ਕੀਆ ਜੰਮਣ ਮਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝ ਪੜੀ ਕਿਆ ਡਰਣਾ ॥ ਤੂ ਦਇਆਲੁ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੇਖਹਿ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਸਿ ਰਹੇ ਭਉ ਖਾਇਆ ॥ ਧਾਵਤ ਰਾਖੇ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸਿ ਹਰੇ ਸਰ ਸੁਭਰ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਖਾਈ ਹੇ ॥੬॥

ਮਰਣੁ ਲਿਖਾਇ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਆਏ ॥ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਚਲਣਾ ਪਰਥਾਏ ॥ ਸਚਾ ਅਮਰੁ ਸਚੇ ਅਮਰਾ ਪੁਰਿ ਸੋ ਸਚੁ ਮਿਲੈ ਵਡਾਈ ਹੇ ॥੭॥ ਆਪਿ ਉਪਾਇਆ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਿਨਿ ਸਿਰਿਆ ਤਿਨਿ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ॥ ਸਚੈ ਊਪਰਿ ਅਵਰ ਨ ਦੀਸੈ ਸਾਚੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਐਥੈ ਗੋਇਲੜਾ ਦਿਨ ਚਾਰੇ ॥ ਖੇਲੁ ਤਮਾਸਾ ਧੁੰਧੂਕਾਰੇ ॥ ਬਾਜੀ ਖੇਲਿ ਗਏ ਬਾਜੀਗਰ ਜਿਉ ਨਿਸਿ ਸੁਪਨੈ ਭਖਲਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਤਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਨਿਰਭਉ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਖੰਡੀ ਬ੍ਰਹਮੰਡੀ ਪਾਤਾਲੀ ਪੁਰੀਈ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਚੀ ਨਗਰੀ ਤਖਤੁ ਸਚਾਵਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਵਾ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਤਖਤਿ ਵਡਾਈ ਹਉਮੈ ਗਣਤ ਗਵਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗਣਤ ਗਣੀਐ ਸਹਸਾ ਜੀਐ ॥ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਦੂਐ ਤੀਐ ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਏਕੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਦਾਤਾ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਵਿਰਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸਾਚਾ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਤਨਿ ਮੈਲੁ ਨ ਕਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੀਭ ਰਸਾਇਣਿ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੰਗੀ ਭਉ ਨ ਭਰਾਤੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣ ਸ੍ਰੋਤ ਰਜੇ ਗੁਰਬਾਣੀ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਰਖਿ ਰਖਿ ਪੈਰ ਧਰੇ ਪਗੁ ਧਰਣਾ ॥ ਜਤ ਕਤ ਦੇਖਉ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਦੇਹਿ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਹਿ ਤੁਝ ਹੀ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਕੋ ਬੇਲੀ ਨਾਹੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਨਿਜ ਘਰਿ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥੩॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰੇ ॥ ਆਦਿ ਨਿਰੰਜਨ ਖਸਮ ਹਮਾਰੇ ॥ ਸਾਚੇ ਜੋਗ ਜੁਗਤਿ ਵੀਚਾਰੀ ਸਾਚੇ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਕੇਤੜਿਆ ਜੁਗ ਧੁੰਧੂਕਾਰੈ ॥ ਤਾੜੀ ਲਾਈ ਸਿਰਜਣਹਾਰੈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸਚੀ ਵਡਿਆਈ ਸਾਚੈ

ਤਭਗਤਿਵਡਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਜੁਗਿਸਤੁਸੰਤੋਖੁਸਰੀਰਾ॥ਸਤਿਸਤਿਵਖਾਣੈ
ਗੁਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਚੁਸਾਹਿਬੁਸਚੁਪਰਖੈਸਾਚੈਹੁਕਮਿਚਲਾਈਹੇ॥੩॥
ਸਤਸੰਤੋਖੀਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਨੇਸੋਸੂਰਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹ
ਸਾਚੁਨਿਵਾਸਾਮਾਨੈਹੁਕਮੁਰਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸਤਿਜੁਗਿਸਾਚੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥
ਸਚਿਵਰਤੈਸਾਚਾਸੋਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਸਾਚੁਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਚੁਸਖਾਈਹੇ॥੫॥ਤ੍ਰੇਤੈਧਰਮਕਲਾਇਕਚੂਕੀ॥ਤੀਨਿਚਰਣਇਕਦੁਬਿ
ਧਾਸੂਕੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਾਚੁਵਖਾਣੈਮਨਮੁਖਿਪਚੈਅਵਾਈਹੇ॥
੬॥ਮਨਮੁਖਿਕਦੇਨਦਰਗਹਸੀਝੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਅੰਤਰੁਰੀਝੈ॥
ਬਾਧੇਆਵਹਿਬਾਧੇਜਾਵਹਿਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈਹੇ॥੭॥ਦਇਆਦੁਆਪੁਰਿ
ਅਧੀਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਚੀਨੈਕੋਈ॥ਦੁਇਪਗਧਰਮੁਧਰੇਧਰਣੀ
ਧਰਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੁਤਿਥਾਈਹੇ॥੮॥ਰਾਜੇਧਰਮੁਕਰਹਿਪਰਥਾਏ॥ਆਸਾ
ਬੰਧੇਦਾਨੁਕਰਾਏ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਥਾਕੇਕਰਮਕਮਾਈਹੇ॥੯॥
ਕਰਮਧਰਮਕਰਿਮੁਕਤਿਮੰਗਾਹੀ॥ਮੁਕਤਿਪਦਾਰਥੁਸਬਦਿਸਲਾਹੀ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੈਮੁਕਤਿਨਹੋਈਪਰਪੰਚੁਕਰਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਮਾਇਆ
ਮਮਤਾਛੋਡੀਨਜਾਈ॥ਸੇਛੂਟੇਸਚੁਕਾਰਕਮਾਈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਭਗਤਿਰਤੇ
ਵੀਚਾਰੀਠਾਕੁਰਸਿਉਬਣਿਆਈਹੇ॥੧੧॥ਇਕਿਜਪਤਪਕਰਿਕਰਿਤੀਰਥ
ਨਾਵਹਿ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿ॥ਹਠਿਨਿਗ੍ਰਹਿਅਪਤੀਜੁਨਭੀਜੈ
ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੧੨॥ਕਲੀਕਾਲਮਹਿਇਕਕਲਰਾਖੀ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਕਿਨੈਨਭਾਖੀ॥ਮਨਮੁਖਿਕੂੜੁ
ਵਰਤੈਵਰਤਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭਰਮੁਨਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਵੇਪ
ਰਵਾਹੁਸਿਰੰਦਾ॥ਨਾਜਮਕਾਣਿਨਛੰਦਾਬੰਦਾ॥ਜੋਤਿਸੁਸੇਵੇਸੋਅਬਿਨਾਸੀਨਾ

ਤਿਸੁਕਾਲੁਸੰਤਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਰਖਿਆਕਰਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਕੋਟਿਅਸੰਖਉਧਾਰੇ॥ਸਰਬਜੀਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਿਰਭਉਮੈਲੁਨ
ਕਾਈਹੇ॥੧੫॥ਸਗਲੇਜਾਚਹਿਗੁਰਭੰਡਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਅਲਖਅਪਾ
ਰੀ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਪ੍ਰਭੁਜਾਚੈਮੈਦੀਜੈਸਾਚੁਰਜਾਈਹੇ॥੧੬॥੪॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸਾਚੈਮੇਲੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਣਾਸਹਜਿਸ
ਮਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਜੋਤਿਧਰੀਪਰਮੇਸਰਿਅਵਰੁਨਦੂਜਾਭਾਈਹੇ॥੧॥ਜਿਸ
ਕੇਚਾਕਰਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਸਬਦਿਪਤੀਜੈਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਭਗਤਾਕਾਗੁ
ਣਕਾਰੀਕਰਤਾਬਖਸਿਲਏਵਡਿਆਈਹੇ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਸਾਚੇ॥
ਲੈਲੈਮੁਕਰਿਪਉਦੇਕਾਚੇ॥ਮੂਲੁਨਬੂਝਹਿਸਾਚਿਨਰੀਝਹਿਦੂਜੈਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਈਹੇ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇਦਿਨੁਰਾਤੀ॥ਸਾਚੇਕੀਲਿਵਗੁਰਮਤਿ
ਜਾਤੀ॥ਮਨਮੁਖਿਸੋਇਰਹੇਸੇਲੂਟੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਕੂੜੇ
ਆਵੈਕੂੜੇਜਾਵੈ॥ਕੂੜੇਰਾਤੀਕੂੜੁਕਮਾਵੈ॥ਸਬਦਿਮਿਲੇਸੇਦਰਗਹਪੈ
ਧੇਗੁਰਮੁਖਿਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੫॥ਕੂੜਿਮੁਠੀਠਗੀਠਗਵਾੜੀ॥ਜਿਉਵਾ
ੜੀਓਜਾੜਿਉਜਾੜੀ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਿਛੁਸਾਦਿਨਲਾਗੈਹਰਿਬਿਸਰਿਐ
ਦੁਖੁਪਾਈਹੇ॥੬॥ਭੋਜਨੁਸਾਚੁਮਿਲੈਆਘਾਈ॥ਨਾਮਰਤਨੁਸਾਚੀਵਡਿ
ਆਈ॥ਚੀਨੈਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈਹੇ॥੭॥ਨਾਵਹੁਭੂ
ਲੀਚੋਟਾਖਾਏ॥ਬਹੁਤੁਸਿਆਣਪਭਰਮੁਨਜਾਏ॥ਪਚਿਪਚਿਮੁਏਅਚੇਤ
ਨਚੇਤਹਿਅਜਗਰਿਭਾਰਿਲਦਾਈਹੇ॥੮॥ਬਿਨੁਬਾਦਬਿਰੋਧਹਿਕੋਈਨਾਹੀ॥
ਮੈਦੇਖਾਲਿਹੁਤਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿ
ਸਿਉਬਣਤਬਣਾਈਹੇ॥੯॥ਪ੍ਰਭਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕੋਇਨਪਾਵੈ॥ਜੇਕੋਵਡਾ
ਕਹਾਇਵਡਾਈਖਾਵੈ॥ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਤੋਟਿਨਦਾਤੀਸਗਲੀਤਿਨਹਿਉਪਾਈ

ਹੇ॥੧੦॥ਵਡੀਵਡਿਆਈਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪਿਉਪਾਇਦਾਨੁਸਮਾਹੇ॥
ਆਪਿਦਇਆਲੁਦੂਰਿਨਹੀਦਾਤਾਮਿਲਿਆਸਹਜਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੧॥ਇ
ਕਿਸੋਗੀਇਕਿਰੋਗਿਵਿਆਪੇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪੇਆਪੇ॥ਭਗਤਿਭਾਉ
ਗੁਰਕੀਮਤਿਪੂਰੀਅਨਹਦਿਸਬਦਿਲਖਾਈਹੇ॥੧੨॥ਇਕਿਨਾਗੇਭੂਖੇਭ
ਵਹਿਭਵਾਏ॥ਇਕਿਹਠੁਕਰਿਮਰਹਿਨਕੀਮਤਿਪਾਏ॥ਗਤਿਅਵਿਗਤਕੀਸਾ
ਰਨਜਾਣੈਬੂਝੈਸਬਦਿਕਮਾਈਹੇ॥੧੩॥ਇਕਿਤੀਰਥਿਨਾਵਹਿਅੰਨੁਨਖਾ
ਵਹਿ॥ਇਕਿਅਗਨਿਜਲਾਵਹਿਦੇਹਖਪਾਵਹਿ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕ
ਤਿਨਹੋਈਕਿਤੁਬਿਧਿਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਮਤਿਛੋਡਹਿਉਝ
ੜਿਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਿਰਾਮੁਨਜਪੈਅਵਾਈ॥ਪਚਿਪਚਿਬੂਡਹਿਕੂੜੁਕਮਾ
ਵਹਿਕੂੜਿਕਾਲੁਬੈਰਾਈਹੇ॥੧੫॥ਹੁਕਮੇਆਵੈਹੁਕਮੇਜਾਵੈ॥ਬੂਝੈਹੁਕ
ਮੁਸੋਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਮਨਿਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਮਾਈ
ਹੇ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਆਪੇਕਰਤਾਪੁਰਖੁਬਿਧਾਤਾ॥ਜਿ
ਨਿਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਪਛਾਤਾ॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਆਪੇਸੇਵਕੁਆਪੇ
ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈਹੇ॥੧॥ਆਪੇਨੇੜੈਨਾਹੀਦੂਰੇ॥ਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਜ
ਨਪੂਰੇ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਗੁਰਸੰਗਤਿਏਹਵਡਾਈਹੇ॥
੨॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਸੰਤਭਲੇਪ੍ਰਭਤੇਰੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਰਸਨਰਸੇਰੇ॥ਉਸ
ਤਤਿਕਰਹਿਪਰਹਰਿਦੁਖੁਦਾਲਦੁਜਿਨਨਾਹੀਚਿੰਤਪਰਾਈਹੇ॥੩॥ਓਇ
ਜਾਗਤਰਹਹਿਨਸੂਤੇਦੀਸਹਿ॥ਸੰਗਤਿਕੁਲਤਾਰੇਸਾਚੁਪਰੀਸਹਿ॥ਕਲ
ਮਲਮੈਲੁਨਾਹੀਤੇਨਿਰਮਲਓਇਰਹਹਿਭਗਤਿਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੪॥ਬੂਝਹੁ
ਹਰਿਜਨਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀ॥ਏਹੁਜੋਬਨੁਸਾਸੁਹੈਦੇਹਪੁਰਾਣੀ॥ਆਜੁਕਾਲਿ
ਮਰਿਜਾਈਐਪ੍ਰਾਣੀਹਰਿਜਪੁਜਪਿਰਿਦੈਧਿਆਈਹੇ॥੫॥ਛੋਡਹੁਪ੍ਰਾ

ਣੀਕੂੜੁਕਬਾੜਾ॥ਕੂੜੁਮਾਰੇਕਾਲੁਉਛਾਹਾੜਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜਿਪਚਹਿਮ
ਨਿਹਉਮੈਦੁਹੁਮਾਰਗਿਪਚੈਪਚਾਈਹੇ॥੬॥ਛੋਡਿਹੁਨਿੰਦਾਤਾਤਿਪਰਾਈ॥
ਪੜਿਪੜਿਦਝਹਿਸਾਤਿਨਆਈ॥ਮਿਲਿਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਸਲਾਹਹੁਆ
ਤਮਰਾਮੁਸਖਾਈਹੇ॥੭॥ਛੋਡਹੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬੁਰਿਆਈ॥ਹਉਮੈਧੰਧੁ
ਛੋਡਹੁਲੰਪਟਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਰਹੁਤਾਉਬਰਹੁਇਉਤਰੀਐਭ
ਵਜਲੁਭਾਈਹੇ॥੮॥ਆਗੈਬਿਮਲਨਦੀਅਗਨਿਬਿਖੁਝੇਲਾ॥ਤਿਥੈ
ਅਵਰੁਨਕੋਈਜੀਉਇਕੇਲਾ॥ਭੜਭੜਅਗਨਿਸਾਗਰੁਦੇਲਹਰੀਪੜਿ
ਦਝਹਿਮਨਮੁਖਤਾਈਹੇ॥੯॥ਗੁਰਪਹਿਮੁਕਤਿਦਾਨੁਦੇਭਾਣੈ॥ਜਿਨਿ
ਪਾਇਆਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਜਿਨਿਪਾਇਆਤਿਨਪੂਛਹੁਭਾਈਸੁਖੁਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਕਮਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਬਿਨੁਉਰਝਿਮਰਹਿਬੇਕਾਰਾ॥ਜਮੁਸਿਰਿ
ਮਾਰੇਕਰੇਖੁਆਰਾ॥ਬਾਧੇਮੁਕਤਿਨਾਹੀਨਰਨਿੰਦਕਡੂਬਹਿਨਿੰਦਪਰਾਈ
ਹੇ॥੧੧॥ਬੋਲਹੁਸਾਚੁਪਛਾਣਹੁਅੰਦਰਿ॥ਦੂਰਿਨਾਹੀਦੇਖਹੁਕਰਿਨੰਦਰਿ॥
ਬਿਘਨੁਨਾਹੀਗੁਰਮੁਖਿਤਰੁਤਾਰੀਇਉਭਵਜਲੁਪਾਰਿਲੰਘਾਈਹੇ॥
੧੨॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀ॥ਆਪੇਕਰਤਾਹੈਅਬਿਨਾਸੀ॥ਨਾਜੀਉ
ਮਰੈਨਮਾਰਿਆਜਾਈਕਰਿਦੇਖੈਸਬਦਿਰਜਾਈਹੇ॥੧੩॥ਓਹੁਨਿਰਮਲੁ
ਹੈਨਾਹੀਅੰਧਿਆਰਾ॥ਓਹੁਆਪੇਤਖਤਿਬਹੈਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਕਤਕੂੜੇ
ਬੰਧਿਭਵਾਈਅਹਿਮਰਿਜਨਮਹਿਆਈਜਾਈਹੇ॥੧੪॥ਗੁਰਕੇਸੇਵਕਸ
ਤਿਗੁਰਪਿਆਰੇ॥ਓਇਬੈਸਹਿਤਖਤਿਸੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਤਤੁਲਹਹਿ
ਅੰਤਰਗਤਿਜਾਣਹਿਸਤਸੰਗਤਿਸਾਚੁਵਡਾਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪਿਤਰੈਜ
ਨੁਪਿਤਰਾਤਾਰੇ॥ਸੰਗਤਿਮੁਕਤਿਸੁਪਾਰਿਉਤਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕਾਲਾਲਾ
ਗੋਲਾਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧

ਕੇਤੇਜੁਗਵਰਤੇਗੁਬਾਰੈ॥ਤਾੜੀਲਾਈਅਪਰਅਪਾਰੈ॥ਧੁੰਧੂਕਾਰਿਨਿਰਾਲ
ਮੁਬੈਠਾਨਾਤਦਿਧੰਧੁਪਸਾਰਾਹੇ॥੧॥ਜੁਗਛਤੀਹਤਿਨੈਵਰਤਾਏ॥ਜਿਉ
ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਿਵੈਚਲਾਏ॥ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਦੀਸੈਕੋਈਆਪੇਅਪਰਅ
ਪਾਰਾਹੇ॥੨॥ਗੁਪਤੇਬੂਝਹੁਜੁਗਚਤੁਆਰੇ॥ਘਟਿਘਟਿਵਰਤੈਉਦ
ਰਮਝਾਰੇ॥ਜੁਗੁਜੁਗੁਏਕਾਏਕੀਵਰਤੈਕੋਈਬੂਝੈਗੁਰਵੀਚਾਰਾਹੇ॥੩॥
ਬਿੰਦੁਰਕਤੁਮਿਲਿਪਿੰਡੁਸਰੀਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਮਿਲਿਜੀਆ॥
ਆਪੇਚੋਜਕਰੇਰੰਗਮਹਲੀਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਪਸਾਰਾਹੇ॥੪॥ਗਰਭਕੁੰ
ਡਲਮਹਿਉਰਧਧਿਆਨੀ॥ਆਪੇਜਾਣੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਸਚੁ
ਨਾਮੁਸਮਾਲੇਅੰਤਰਿਉਦਰਮਝਾਰਾਹੇ॥੫॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਲੈਜਗਿਆ
ਇਆ॥ਸਿਵਸਕਤੀਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਏਕੁਵਿਸਾਰੇਤਾਪਿੜਹਾਰੇ॥
ਅੰਧੁਲੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ॥੬॥ਬਾਲਕੁਮਰੈਬਾਲਕਕੀਲੀਲਾ॥ਕਹਿਕਹਿ
ਰੋਵਹਿਬਾਲੁਰੰਗੀਲਾ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਤਿਨਹੀਲੀਆਭੂਲਾਰੋਵਣਹਾਰਾਹੇ॥
੭॥ਭਰਿਜੋਬਨਿਮਰਿਜਾਹਿਕਿਕੀਜੈ॥ਮੇਰਾਮੇਰਾਕਰਿਰੋਵੀਜੈ॥ਮਾਇਆ
ਕਾਰਣਿਰੋਇਵਿਗੂਚਹਿਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੰਸਾਰਾਹੇ॥੮॥ਕਾਲੀਹੂਫੁਨਿਧ
ਉਲੇਆਏ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਗਥੁਗਇਆਗਵਾਏ॥ਦੁਰਮਤਿਅੰਧੁਲਾਬਿਨ
ਸਿਬਿਨਾਸੈਮੂਠੇਰੋਇਪੂਕਾਰਾਹੇ॥੯॥ਆਪੁਵੀਚਾਰਿਨਰੋਵੈਕੋਈ॥ਸ
ਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਸੋਝੀਹੋਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬਜਰਕਪਾਟਨਖੂਲਹਿਸਬ
ਦਿਮਿਲੈਨਿਸਤਾਰਾਹੇ॥੧੦॥ਬਿਰਧਿਭਇਆਤਨੁਛੀਜੈਦੇਹੀ॥ਰਾਮੁ
ਨਜਪਈਅੰਤਿਸਨੇਹੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਮੁਹਿਕਾਲੈਦਰਗਹਝੂਠੁ
ਖੁਆਰਾਹੇ॥੧੧॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਚਲੈਕੂੜਿਆਰੋ॥ਆਵਤਜਾਤਪੜੈਸਿ
ਰਿਛਾਰੋ॥ਸਾਹੁਰੜੈਘਰਿਵਾਸੁਨਪਾਏਪੇਈਅੜੈਸਿਰਿਮਾਰਾਹੇ॥੧੨॥ਖਾਜੈ

ਪੈਝੈਰਲੀਕਰੀਜੈ॥ਬਿਨੁਅਭਭਗਤੀਬਾਦਿਮਰੀਜੈ॥ਸਰਅਪ
ਸਰਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਜਮੁਮਾਰੇਕਿਆਚਾਰਾਹੇ॥੧੩॥ਪਰਵਿਰਤੀਨਰਵਿ
ਰਤਿਪਛਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਸਬਦਿਘਰੁਜਾਣੈ॥ਕਿਸਹੀਮੰਦਾਆ
ਖਿਨਚਲੈਸਚਿਖਰਾਸਚਿਆਰਾਹੇ॥੧੪॥ਸਾਚਬਿਨਾਦਰਿਸਿਝੈਨਕੋਈ॥
ਸਾਚਸਬਦਿਪੈਝੈਪਤਿਹੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲਏਤਿਸੁਭਾਵੈਹਉਮੈ
ਗਰਬੁਨਿਵਾਰਾਹੇ॥੧੫॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਹੁਕਮੁਪਛਾਣੈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤ
ਰਕੀਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਤਰੁਤਾਰੀਸਚੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾ
ਰਾਹੇ॥੧੬॥੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿਸਾਮੀਤੁਨਾਹੀਮੈਕੋਈ॥ਜਿਨਿ
ਤਨੁਮਨੁਦੀਆਸੁਰਤਿਸਮੋਈ॥ਸਰਬਜੀਆਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਸਮਾਲੇਸੋਅੰ
ਤਰਿਦਾਨਾਬੀਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਰਵਰੁਹਮਹੰਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਗਰਮਹਿਰ
ਤਨਲਾਲਬਹੁਸਾਰੇ॥ਮੋਤੀਮਾਣਕਹੀਰਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵਤਮਨੁਤਨੁਭੀ
ਨਾਹੇ॥੨॥ਹਰਿਅਗਮਅਗਾਹੁਅਗਾਧਿਨਿਰਾਲਾ॥ਹਰਿਅੰਤੁਨਪਾਈਐ
ਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰਮਤਿਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾਮੇਲਿਲਏਰੰਗਿਲੀਨਾ
ਹੇ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਕਿਨੇਹੀ॥ਓਹੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮ
ਸਨੇਹੀ॥ਦਰਗਹਮੁਕਤਿਕਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਬਖਸੇਅਵਗੁਣਕੀਨਾਹੇ॥
੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਮੁਕਤਿਕਰਾਏ॥ਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾ
ਏ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਾਹੀਕਰੁਲਾਗੈਜਿਸੁਅਗਨਿਬੁਝੀਠਰੁਸੀਨਾਹੇ॥੫॥
ਕਾਇਆਹੰਸਪ੍ਰੀਤਿਬਹੁਧਾਰੀ॥ਓਹੁਜੋਗੀਪੁਰਖੁਓਹਸੁੰਦਰਿਨਾਰੀ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਭੋਗੈਚੋਜਬਿਨੋਦੀਉਠਿਚਲਤੈਮਤਾਨਕੀਨਾਹੇ॥੬॥ਸ੍ਰਿ
ਸਟਿਉਪਾਇਰਹੇਪ੍ਰਭਛਾਜੈ॥ਪਉਣਪਾਣੀਬੈਸੰਤਰੁਗਾਜੈ॥ਮਨੂਆ
ਡੋਲੈਦੂਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸੋਪਾਏਜੋਕਿਛੁਕੀਨਾਹੇ॥੭॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਦੋ

ਮਨੁਖਸਤਹੀਐ।ਹੁਕਮੁਭਇਆਚਲਣਾਕਿਉਰਹੀਐ।ਨਰਕਕੂਪਮਹਿ
ਗੋਤੇਖਾਵੈਜਿਉਜਲਤੇਬਾਹਰਿਮੀਨਾਹੇ।੮।ਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਸਾਕਤੁਭੋ
ਗਾਈਐ।ਜੈਸਾਕੀਚੈਤੈਸੋਪਾਈਐ।ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈ
ਕਿਰਤਿਬਾਧਾਗ੍ਰਸਿਦੀਨਾਹੇ।੯।ਖੰਡੇਧਾਰਗਲੀਅਤਿਭੀੜੀ।ਲੇਖਾਲੀ
ਜੈਤਿਲਜਿਉਪੀੜੀ।ਮਾਤਪਿਤਾਕਲਤ੍ਰਸੁਤਬੇਲੀਨਾਹੀਬਿਨੁਹਰਿਰਸ
ਮੁਕਤਿਨਕੀਨਾਹੇ।੧੦।ਮੀਤਸਖੇਕੇਤੇਜਗਮਾਹੀ।ਬਿਨੁਗੁਰਪਰਮੇਸਰਕੋ
ਈਨਾਹੀ।ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਿਅਨਦਿਨੁਕੀਰਤਨੁਕੀਨਾਹੇ।੧੧।
ਕੂੜੁਛੋਡਿਸਾਚੇਕਉਧਾਵਹੁ।ਜੋਇਛਹੁਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹੁ।ਸਾਚਵਖ
ਰਕੇਵਾਪਾਰੀਵਿਰਲੇਲੈਲਾਹਾਸਉਦਾਕੀਨਾਹੇ।੧੨।ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਰੁ
ਲੈਚਲਹੁ।ਦਰਸਨੁਪਾਵਹੁਸਹਜਿਮਹਲਹੁ।ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹਹਿ
ਜਨਪੂਰੇਇਉਸਮਦਰਸੀਚੀਨਾਹੇ।੧੩।ਪ੍ਰਭਬੇਅੰਤਗੁਰਮਤਿਕੋਪਾਵ
ਹਿ।ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਨਕਉਸਮਝਾਵਹਿ।ਸਤਿਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਤਿਸ
ਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਇਉਆਤਮਰਾਮੈਲੀਨਾਹੇ।੧੪।ਨਾਰਦਸਾਰਦਸੇਵਕਤੇਰੇ।
ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸੇਵਕਵਡਹੁਵਡੇਰੇ।ਸਭਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਤੂਸਿਰਿਸਿਰਿਦਾ
ਤਾਸਭੁਤੇਰੋਕਾਰਣੁਕੀਨਾਹੇ।੧੫।ਇਕਿਦਰਿਸੇਵਹਿਦਰਦੁਵਞਾਏ।ਓਇ
ਦਰਗਹਪੈਧੇਸਤਿਗੁਰੂਛਡਾਏ।ਹਉਮੈਬੰਧਨਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਚਿਤੁ
ਚੰਚਲੁਚਲਣਿਨਦੀਨਾਹੇ।੧੬।ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਚੀਨਹੁਬਿਧਿਸਾਈ।
ਜਿਤੁਪ੍ਰਭੁਪਾਵਹੁਗਣਤਨਕਾਈ।ਹਉਮੈਮਾਰਿਕਰਹੁਗੁਰਸੇਵਾਜਨਨਾ
ਨਕਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨਾਹੇ।੧੭।੮। ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਅਸੁਰਸਘਾਰਣ
ਰਾਮੁਹਮਾਰਾ।ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਾਮੁਪਿਆਰਾ।ਨਾਲੇਅਲਖੁਨਲ
ਖੀਐਮੂਲੇਗੁਰਮੁਖਿਲਿਖੁਵੀਚਾਰਾਹੇ।੧।ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਧੂਸਰਣਿਤੁਮਾ

ਰੀ।ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ।ਅਗਨਿਪਾਣੀਸਾਗਰੁਅਤਿਗ
ਹਰਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਪਾਰਿਉਤਾਰਾਹੇ।੨।ਮਨਮੁਖਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਨਾਹੀ।
ਆਵਹਿਜਾਹਿਮਰਹਿਮਰਿਜਾਹੀ।ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਨਮਿਟਈ
ਜਮਦਰਿਅੰਧੁਖੁਆਰਾਹੇ।੩।ਇਕਿਆਵਹਿਜਾਵਹਿਘਰਿਵਾਸੁਨ
ਪਾਵਹਿ।ਕਿਰਤਕੇਬਾਧੇਪਾਪਕਮਾਵਹਿ।ਅੰਧੁਲੇਸੋਝੀਬੂਝਨਕਾਈ
ਲੋਭੁਬੁਰਾਅਹੰਕਾਰਾਹੇ।੪।ਪਿਰਬਿਨੁਕਿਆਤਿਸੁਧਨਸੀਗਾਰਾ।ਪ
ਰਪਿਰਰਾਤੀਖਸਮੁਵਿਸਾਰਾ।ਜਿਉਬੇਸੁਆਪੂਤਬਾਪੁਕੋਕਹੀਐਤਿ
ਉਫੋਕਟਕਾਰਵਿਕਾਰਾਹੇ।੫।ਪ੍ਰੇਤਪਿੰਜਰਮਹਿਦੂਖਘਨੇਰੇ।ਨਰਕਿਪ
ਚਹਿਅਗਿਆਨਅੰਧੇਰੇ।ਧਰਮਰਾਇਕੀਬਾਕੀਲੀਜੈਜਿਨਿਹਰਿਕਾਨਾ
ਮੁਵਿਸਾਰਾਹੇ।੬।ਸੂਰਜੁਤਪੈਅਗਨਿਬਿਖੁਝਾਲਾ।ਅਪਤੁਪਸੂਮਨ
ਮੁਖਿਬੇਤਾਲਾ।ਆਸਾਮਨਸਾਕੂੜੁਕਮਾਵਹਿਰੋਗੁਬੁਰਾਬੁਰਿਆਰਾਹੇ।
੭।ਮਸਤਕਿਭਾਰੁਕਲਰਸਿਰਿਭਾਰਾ।ਕਿਉਕਰਿਭਵਜਲੁਲੰਘਸਿਪਾ
ਰਾ।ਸਤਿਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਆਦਿਜੁਗਾਦੀਰਾਮਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾਹੇ।੮।ਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰਜਗਿਹੇਤੁਪਿਆਰਾ।ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ।ਜਮਕੇ
ਫਾਹੇਸਤਿਗੁਰਿਤੋੜੇਗੁਰਮੁਖਿਤਤੁਬੀਚਾਰਾਹੇ।੯।ਕੂੜਿਮੁਠੀਚਾਲੈਬ
ਹੁਰਾਹੀ।ਮਨਮੁਖਦਾਝੈਪੜਿਪੜਿਭਾਹੀ।ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਗੁਰੂਵਡ
ਦਾਣਾਨਾਮੁਜਪਹੁਸੁਖਸਾਰਾਹੇ।੧੦।ਸਤਿਗੁਰੁਤੁਠਾਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ।ਸ
ਭਿਦੁਖਮੇਟੇਮਾਰਗਿਪਾਏ।ਕੰਡਾਪਾਇਨਗਡਈਮੂਲੇਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਰਾ
ਖਣਹਾਰਾਹੇ।੧੧।ਖੇਹੂਖੇਹਰਲੈਤਨੁਛੀਜੈ।ਮਨਮੁਖਪਾਥਰੁਸੈਲੁਨਭੀ
ਜੈ।ਕਰਣਪਲਾਵਕਰੇਬਹੁਤੇਰੇਨਰਕਿਸੁਰਗਿਅਵਤਾਰਾਹੇ।੧੨।ਮਾਇ
ਆਬਿਖੁਭੁਇਅੰਗਮਨਾਲੇ।ਇਨਿਦੁਬਿਧਾਘਰਬਹੁਤੇਗਾਲੇ।ਸਤਿਗੁਰ

ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਪਜੈ ਭਗਤਿ ਰਤੇ ਪਤੀਆਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸਾਕਤ ਮਾ
ਇਆ ਕਉ ਬਹੁ ਧਾਵਹਿ ॥ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ਕਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ॥ ਤ੍ਰਿਹੁ
ਗੁਣ ਅੰਤਰਿ ਖਪਹਿ ਖਪਾਵਹਿ ਨਾਹੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕੂਕਰ
ਸੂਕਰ ਕਹੀਅਹਿ ਕੂੜਿਆਰਾ ॥ ਭਉਕਿ ਮਰਹਿ ਭਉ ਭਉ ਭਉ ਹਾਰਾ ॥ ਮਨਿ
ਤਨਿ ਝੂਠੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵਹਿ ਦੁਰਮਤਿ ਦਰਗਹ ਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਮਿਲੈ ਤ ਮਨੂਆ ਟੇਕੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇ ਸਰਣਿ ਪਰੇਕੈ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਨਾਮੁ ਅ
ਮੋਲਕੁ ਦੇਵੈ ਹਰਿ ਜਸੁ ਦਰਗਹ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਾਧੂ
ਸਰਣਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗਤਿ ਮਿਤਿ ਪਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹ
ਰਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਮੇਲਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੭॥੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧
ਘਰਿ ਰਹੁ ਰੇ ਮਨ ਮੁਗਧ ਇਆਨੇ ॥ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਅੰਤਰਗਤਿ ਧਿਆਨੇ ॥
ਲਾਲਚ ਛੋਡਿ ਰਚਹੁ ਅਪਰੰਪਰਿ ਇਉ ਪਾਵਹੁ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਹੇ
॥੧॥ ਜਿਸੁ ਬਿਸਰਿਐ ਜਮੁ ਜੋਹਣਿ ਲਾਗੈ ॥ ਸਭਿ ਸੁਖ ਜਾਹਿ ਦੁਖਾ ਫੁ
ਨਿ ਆਗੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੀਅੜੇ ਏਹੁ ਪਰਮ ਤਤੁ ਵੀਚਾ
ਰਾ ਹੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਡੀਠਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਏਹੁ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ
ਸਾਰਾ ਹੇ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਬੋਲਹੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮਹਿ ਇਹੁ ਰ
ਸੁ ਟੋਲਹੁ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਗਰਭ
ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਚੁ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਹੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੁ ॥ ਤਤੁ ਵੀਚਾਰ
ਹੁ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹੁ ॥ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਹਰਿ ਬੋਲਹੁ
ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਜਿਸੁ ਅੰ
ਤਰਿ ਸਾਚੁ ਸੁ ਸਬਦਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਿਸ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ

ਤਿਸੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਭੈ ਭਾਰਾ ਹੇ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਕਾਇਆ ਕੀਨੀ ॥ ਤਿ
ਸ ਮਹਿ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਲੈ ਚੀਨੀ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਰਾਮੁ ਹੈ ਆਤਮ ਹਰਿ ਪਾਈ
ਐ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ਹੇ ॥੭॥ ਸਤ ਸੰਤੋਖਿ ਰਹਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਖਿਮਾ ਗਹ
ਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ॥ ਆਤਮੁ ਚੀਨਿ ਪਰਾਤਮੁ ਚੀਨਹੁ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਇਹੁ
ਨਿਸਤਾਰਾ ਹੇ ॥੮॥ ਸਾਕਤ ਕੂੜ ਕਪਟ ਮਹਿ ਟੇਕਾ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿੰਦਾ ਕ
ਰਹਿ ਅਨੇਕਾ ॥ ਬਿਨੁ ਸਿਮਰਨ ਆਵਹਿ ਫੁਨਿ ਜਾਵਹਿ ਗ੍ਰਭ ਜੋਨੀ ਨਰਕ
ਮਝਾਰਾ ਹੇ ॥੯॥ ਸਾਕਤ ਜਮ ਕੀ ਕਾਣਿ ਨ ਚੂਕੈ ॥ ਜਮ ਕਾ ਡੰਡੁ ਨ ਕਬਹੂ
ਮੂਕੈ ॥ ਬਾਕੀ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਲੀਜੈ ਸਿਰਿ ਅਫਰਿਓ ਭਾਰੁ ਅਫਾਰਾ ਹੇ ॥੧੦॥
ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਾਕਤੁ ਕਹਹੁ ਕੋ ਤਰਿਆ ॥ ਹਉਮੈ ਕਰਤਾ ਭਵਜਲਿ ਪਰਿਆ
॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਗੁਰ
ਕੀ ਦਾਤਿ ਨ ਮੇਟੈ ਕੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸੁ ਤਾਰੇ ਸੋਈ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ
ਦੁਖੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਮਨਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਭੂਲੇ
ਆਵਹੁ ਜਾਵਹੁ ॥ ਜਨਮਿ ਮਰਹੁ ਫੁਨਿ ਪਾਪ ਕਮਾਵਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਅ
ਚੇਤ ਨ ਚੇਤਹਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗੈ ਤਾ ਰਾਮੁ ਪੁਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਸੁਖੁ ਦੁਖੁ ਪੁਰਬ
ਜਨਮ ਕੇ ਕੀਏ ॥ ਸੋ ਜਾਣੈ ਜਿਨਿ ਦਾਤੈ ਦੀਏ ॥ ਕਿਸ ਕਉ ਦੋਸੁ ਦੇਹਿ ਤੂ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਸਹੁ ਅਪਣਾ ਕੀਆ ਕਰਾਰਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਕਰਦਾ ਆਇ
ਆ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬੰਧਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰਤ ਕਿਆ ਲੇ ਚਾਲੇ
ਬਿਖੁ ਲਾਦੇ ਛਾਰ ਬਿਕਾਰਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਹਰਿ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥
ਅਕਥੁ ਕਥਹੁ ਮਨੁ ਮਨਹਿ ਸਮਾਈ ॥ ਉਠਿ ਚਲਤਾ ਠਾਕਿ ਰਖਹੁ ਘਰਿ
ਅਪੁਨੈ ਦੁਖੁ ਕਾਟੇ ਕਾਟਣਹਾਰਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਓਟ ਪਰਾਤੀ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮ

ਤਰਿ ਬਿਖੁ ਸੇ ਪਾਰਗਿਰਾਮੀ ਤਾਰੇ ਹੇ ॥੧੬॥੧੦॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਰਣਿ ਪਰੇ ਗੁਰਦੇਵ ਤੁਮਾਰੀ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਦਇਆਲੁ ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਤੇਰੇ ਚੋਜ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ਤੂ ਪੂਰਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਤੂ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰੂਪੁ ਅਨੂਪੁ ਦਇਆਲਾ ॥ ਜਿਉ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵਹਿ ਸਭੁ ਤੇਰੋ ਕੀਆ ਕਮਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਭਲੀ ਜਗਜੀਵਨ ॥ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗੈ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਵਨ ॥ ਆਪੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਤਿਹੁ ਲੋਈ ਜਗਤ ਪਿਤ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਪਵਣੈ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਜੀਉ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ਸੋ ਦਸਵਾ ਗੁਪਤੁ ਰਹਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀ ਅਗਨੀ ਅਸਰਾਲਾ ॥ ਕੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਸਾਕਤ ਦੁਰਮਤਿ ਡੂਬਹਿ ਦਾਝਹਿ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਅਪੁ ਤੇਜੁ ਵਾਇ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਆਕਾਸਾ ॥ ਤਿਨ ਮਹਿ ਪੰਚ ਤਤੁ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਹਹਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਤਜਿ ਮਾਇਆ ਹਉਮੈ ਭ੍ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਸਬਦਿ ਪਤੀਜੈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕਿਆ ਟੇਕ ਟਿਕੀਜੈ ॥ ਅੰਤਰਿ ਚੋਰੁ ਮੁਹੈ ਘਰੁ ਮੰਦਰੁ ਇਨਿ ਸਾਕਤਿ ਦੂਤੁ ਨ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਦੁੰਦਰ ਦੂਤ ਭੂਤ ਭੀਹਾਲੇ ॥ ਖਿੰਚੋਤਾਣਿ ਕਰਹਿ ਬੇਤਾਲੇ ॥ ਸਬਦ ਸੁਰਤਿ ਬਿਨੁ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ਆਵਤ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕੂੜੁ ਕਲਰੁ ਤਨੁ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੈਸੀ ਪਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਾਧੇ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਜੁਗ ਚਾਰੇ ਜਮਕੰਕਰਿ ਕਾਲਿ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਾਧੇ ਮਿਲਹਿ ਸਜਾਈ ॥ ਤਿਸੁ ਅਪਰਾਧੀ ਗਤਿ ਨਹੀ ਕਾਈ ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੇ ਬਿਲਲਾਵੈ ਜਿਉ ਕੁੰਡੀ ਮੀਨੁ ਪਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਸਾਕਤੁ ਫਾਸੀ ਪੜੈ ਇਕੇਲਾ ॥ ਜਮ ਵਸਿ ਕੀਆ ਅੰਧੁ ਦੁਹੇਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ

ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਸੂਝੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਪਚਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝੁ ਨ ਬੇਲੀ ਕੋਈ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਰਾਖਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਦੇਵੈ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਇਉ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਭੂਲੇ ਸਿਖ ਗੁਰੂ ਸਮਝਾਏ ॥ ਉਝੜਿ ਜਾਦੇ ਮਾਰਗਿ ਪਾਏ ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਸੰਗਿ ਸਖਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਗੁਰ ਕੀ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਕਿਆ ਪ੍ਰਾਣੀ ॥ ਬ੍ਰਹਮੈ ਇੰਦ੍ਰਿ ਮਹੇਸਿ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਲਖੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਲਖੀਐ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਤਿਸਹਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਦਰਸਨੁ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸੁ ਪਰਸਨੁ ॥ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਿਰਮਲ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਘਟਿ ਦੀਪਕੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਭੋਜਨ ਗਿਆਨੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ॥ ਜਿਨਿ ਚਾਖਿਆ ਤਿਨਿ ਦਰਸਨੁ ਡੀਠਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਖਿ ਮਿਲੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਸਮਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਤਿਨ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਸੁ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਦੀਜੈ ਜਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੭॥੧੧॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਸਿਰਜਣਹਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਧਰ ਚਕ੍ਰ ਧਰੇ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਸਾਚਾ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ਹੇ ॥੧॥ ਵੇਕੀ ਵੇਕੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ॥ ਦੁਇ ਪੰਦੀ ਦੁਇ ਰਾਹ ਚਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਵਿਣੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਲਾਹਾ ਹੇ ॥੨॥ ਪੜਹਿ ਮਨਮੁਖ ਪਰੁ ਬਿਧਿ ਨਹੀ ਜਾਨਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬੂਝਹਿ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਨਾ ॥ ਲੈ ਕੈ ਵਢੀ ਦੇਨਿ ਉਗਾਹੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾ ਗਲਿ ਫਾਹਾ ਹੇ ॥੩॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਪੜਹਿ ਪੁਰਾਣਾ ॥ ਵਾਦੁ ਵਖਾਣਹਿ ਤਤੁ ਨ ਜਾਣਾ ॥ ਵਿਣੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤਤੁ ਨ ਪਾਈਐ ਸਚ ਸੂਚੇ ਸਚੁ ਰਾਹਾ ਹੇ ॥੪॥ ਸਭ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆਖੈ ॥ ਆਪੇ ਦਾਨਾ ਸਚੁ ਪਰਾਖੈ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਲਾਹਾ ਹੇ ॥੫॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਆ

ਭੈਕੇਤੀਬਾਣੀ॥ਮੁਹਿਕਹਤੀਸੈਕੇਅੰਤੁਨਜਾਣੀ॥ਜਾਕਉਅਲਖੁਲਖਾ
ਏਆਪੇਅਕਥੁਕਥਾਬੁਧਿਤਾਹਾਹੇ॥੭॥ਜਨਮੇਕਉਵਾਜਹਿਵਾਧਾਏ॥ਸੋ
ਹਿਲੜੇਅਗਿਆਨੀਗਾਏ॥ਜੋਜਨਮੈਤਿਸੁਸਰਪਰਮਰਣਾਕਿਰਤੁਪਇਆ
ਸਿਰਿਸਾਹਾਹੇ॥੮॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਕੀਏ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦੁ
ਖਾਸੁਖਦੀਏ॥ਦੁਖਸੁਖਹੀਤੇਭਏਨਿਰਾਲੇਗੁਰਮੁਖਿਸੀਲੁਸਨਾਹਾਹੇ॥੯॥
ਨੀਕੇਸਾਚੇਕੇਵਾਪਾਰੀ॥ਸਚੁਸਉਦਾਲੈਗੁਰਵੀਚਾਰੀ॥ਸਚਾਵਖਰੁਜਿ
ਸੁਧਨੁਪਲੈਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਕਾਚੀਸਉਦੀਤੋਟਾਆਵੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਪੂੰਜੀਸਾਬਤੁਰਾਸਿਸਲਾਮਤਿਚੂਕਾਜਮ
ਕਾਫਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਸਭੁਕੋਬੋਲੈਆਪਣਭਾਣੈ॥ਮਨਮੁਖਿਦੂਜੈਬੋਲਿਨਜਾਣੈ॥
ਅੰਧੁਲੇਕੀਮਤਿਅੰਧੁਲੀਬੋਲੀਆਇਗਇਆਦੁਖੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਦੁਖਮ
ਹਿਜਨਮੈਦੁਖਮਹਿਮਰਣਾ॥ਦੂਖੁਨਮਿਟੈਬਿਨੁਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਦੂਖੀਉ
ਪਜੈਦੂਖੀਬਿਨਸੈਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਸਚੀਕਰ
ਣੀਗੁਰਕੀਸਿਰਕਾਰਾ॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਨਹੀਜਮਧਾਰਾ॥ਡਾਲਛੋਡਿਤਤੁਮੂ
ਲੁਪਰਾਤਾਮਨਿਸਾਚਾਓਮਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਲੋਗਨਹੀਜਮੁਮਾਰੈ॥ਨਾਦੁਖੁ
ਦੇਖਹਿਪੰਥਿਕਰਾਰੈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਘਟਅੰਤਰਿਪੂਜਾਅਵਰੁਨਦੂਜਾਕਾਹਾਹੇ॥
੧੪॥ਓੜੁਨਕਥਨੈਸਿਫਤਿਸਜਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵਹਿਰਹਹਿਰਜਾਈ॥
ਦਰਗਹਪੈਧੇਜਾਨਿਸੁਹੇਲੇਹੁਕਮਿਸਚੇਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਕਿਆਕਹੀਐਗੁ
ਣਕਥਹਿਘਨੇਰੇ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਵਡੇਵਡੇਰੇ॥ਨਾਨਕਸਾਚੁਮਿਲੈਪਤਿਰਖੁ
ਤੂਸਿਰਿਸਾਹਾਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੧੨॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਦਖਣੀ॥
ਕਾਇਆਨਗਰੁਨਗਰਗੜਅੰਦਰਿ॥ਸਾਚਾਵਾਸਾਪੁਰਿਗਗਨੰਦਰਿ॥ਅਸਥਿ
ਰੁਥਾਨੁਸਦਾਨਿਰਮਾਇਲੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਅੰਦਰਿਕੋਟਛਜੇਹ

ਟਨਾਲੇ॥ਆਪੇਲੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਬਜਰਕਪਾਟਜੜੇਜੜਿਜਾਣੈਗੁ
ਰਸਬਦੀਖੋਲਾਇਦਾ॥੨॥ਭੀਤਰਿਕੋਟਗੁਫਾਘਰਜਾਈ॥ਨਉਘਰਥਾਪੇ
ਹੁਕਮਿਰਜਾਈ॥ਦਸਵੈਪੁਰਖੁਅਲੇਖੁਅਪਾਰੀਆਪੇਅਲਖੁਲਖਾਇ
ਦਾ॥੩॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨੀਇਕਵਾਸਾ॥ਆਪੇਕੀਤੋਖੇਲੁਤਮਾਸਾ॥ਬ
ਲਦੀਜਲਿਨਿਵਰੈਕਿਰਪਾਤੇਆਪੇਜਲਨਿਧਿਪਾਇਦਾ॥੪॥ਧਰਤਿਉ
ਪਾਇਧਰੀਧਰਮਸਾਲਾ॥ਉਤਪਤਿਪਰਲਉਆਪਿਨਿਰਾਲਾ॥ਪਵਣੈਖੇ
ਲੁਕੀਆਸਭਥਾਈਕਲਾਖਿੰਚਿਢਾਹਾਇਦਾ॥੫॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮਾਲਣਿਤੇਰੀ
ਚਉਰੁਢੁਲੈਪਵਣੈਲੈਫੇਰੀ॥ਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੁਇਦੀਪਕਰਾਖੇਸਸਿਘਰਿਸੂ
ਰੁਸਮਾਇਦਾ॥੬॥ਪੰਖੀਪੰਚਉਡਰਿਨਹੀਧਾਵਹਿ॥ਸਫਲਿਓਬਿਰਖੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਵਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਰਵੈਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਰਸੁਚੋਗਚੁਗਾਇ
ਦਾ॥੭॥ਝਿਲਿਮਿਲਿਝਿਲਕੈਚੰਦੁਨਤਾਰਾ॥ਸੂਰਜਕਿਰਣਿਨਬਿਜੁਲਿਗੈਣਾ
ਰਾ॥ਅਕਥੀਕਥਉਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਪੂਰਿਰਹਿਆਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੮॥ਪਸ
ਰੀਕਿਰਣਿਜੋਤਿਉਜਿਆਲਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਆਪਿਦਇਆਲਾ॥ਅਨਹਦ
ਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਵਾਇਦਾ॥੯॥ਅਨਹਦੁਵਾਜੈਭ੍ਰਮੁ
ਭਉਭਾਜੈ॥ਸਗਲਬਿਆਪਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਛਾਜੈ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਗੁਰਮੁਖਿਜਾ
ਤਾਦਰਿਸੋਹੈਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੦॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰਮਲੁਸੋਈ॥ਅਵਰੁਨ
ਜਾਣਾਦੂਜਾਕੋਈ॥ਏਕੰਕਾਰੁਵਸੈਮਨਿਭਾਵੈਹਉਮੈਗਰਬੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੧॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਾਦੂਆਤੀਆ॥ਏਕੋਏ
ਕੁਸੁਅਪਰਪਰੰਪਰੁਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਸਚੁਗ
ਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਚੀਰਾ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਜਾਚੈਕਰਮਿਮਿਲੈ
ਸੋਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਰਮੁਧਰਮੁਸਚੁਹਾਥਿਤੁਮਾਰੈ॥ਵੇਪਰਵਾਹਅਖੁਟਭੰਡਾਰੈ

ਭੁਦਇਆਲੁਕਿਰਪਾਲੁਸਦਾਪ੍ਰਭੁਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇ
ਦੇਖਿਦਿਖਾਵੈਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇ
ਕਰਤਾਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਧੁਅੰਦਰਿ॥ਦੇਖਹਿ
ਆਪਿਬੈਸਿਬਿਜਮੰਦਰਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਹਰਿਦਰਸਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਦਾ॥੧੬॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਦਰਸਨੁਪਾਵਾਜੇਤੁਧੁਭਾਵਾ॥
ਭਾਇਭਗਤਿਸਾਚੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਤੁਧੁਭਾਣੇਤੂਭਾਵਹਿਕਰਤੇਆਪੇਰਸਨਰ
ਸਾਇਦਾ॥੧॥ਸੋਹਨਿਭਗਤਪ੍ਰਭੂਦਰਬਾਰੇ॥ਮੁਕਤੁਭਏਹਰਿਦਾਸਤੁਮਾਰੇ॥ਆ
ਪੁਗਵਾਇਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੨॥ਈਸਰੁਬ੍ਰਹਮਾ
ਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਇੰਦ੍ਰੁਤਪੇਮੁਨਿਤੇਰੀਸੇਵਾ॥ਜਤੀਸਤੀਕੇਤੇਬਨਵਾਸੀਅੰਤੁਨਕੋਈ
ਪਾਇਦਾ॥੩॥ਵਿਣੁਜਾਣਾਏਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ॥
ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏਭਾਣੈਸਾਹਲਵਾਇਦਾ॥੪॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋ
ਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਮਨਮੁਖੁਆਪੁਗਣਾਏਰੋਵੈ॥ਨਾਵਹੁਭੁਲਾਠਉਰਨਪਾਏਆ
ਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਕਾਇਆਊਜਲਹੰਸਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨਅੰਸਾ॥ਸਗਲੇਦੂਖਅੰਮ੍ਰਿਤੁਕਰਿਪੀਵੈਬਾਹੁੜਿਦੂਖੁਨਪਾਇਦਾ॥
੬॥ਬਹੁਸਾਦਹੁਦੂਖੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਭੋਗਹੁਰੋਗਸੁਅੰਤਿਵਿਗੋਵੈ॥ਹ
ਰਖਹੁਸੋਗੁਨਮਿਟਈਕਬਹੂੰਵਿਣੁਭਾਣੇਭਰਮਾਇਦਾ॥੭॥ਗਿਆਨਿਵਿਹੂ
ਣੀਭਵੈਸਬਾਈ॥ਸਾਚਾਰਵਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਨਿਰਭਉਸਬਦੁਗੁਰੂ
ਸਚੁਜਾਤਾਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਅਟਲੁਅਡੋਲੁਅਤੋਲੁਮੁਰਾਰੇ॥
ਖਿਨਮਹਿਢਾਹਿਫੇਰਿਉਸਾਰੇ॥ਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆਮਿਤਿਨਹੀਕੀਮਤਿਸਬਦਿਭੇ
ਦਿਪਤੀਆਇਦਾ॥੯॥ਹਮਦਾਸਨਕੇਦਾਸਪਿਆਰੇ॥ਸਾਧਿਕਸਾਚਭਲੇ
ਵੀਚਾਰੇ॥ਮੰਨੇਨਾਉਸੋਈਜਿਣਿਜਾਸੀਆਪੇਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੧੦॥ਪਲੈ

ਸਾਚੁਸਚੇਸਚਿਆਰਾ॥ਸਾਚੇਭਾਵੈਸਬਦੁਪਿਆਰਾ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਿਸਾਚੁ
ਕਲਾਧਰਿਥਾਪੀਸਾਚੇਹੀਪਤੀਆਇਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਵਡਾਆਖੈਸਭੁਕੋ
ਈ॥ਗੁਰਬਿਨੁਸੋਝੀਕਿਨੈਨਹੋਈ॥ਸਾਚਿਮਿਲੈਸੋਸਾਚੇਭਾਏਨਾਵੀਛੁੜਿ
ਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਧੁਰਹੁਵਿਛੁੰਨੇਧਾਹੀਰੁੰਨੇ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮਹਿਮੁਹ
ਲਤਿਪੁੰਨੇ॥ਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਦੇਵਡਿਆਈਮੇਲਿਨਪਛੋਤਾਇਦਾ॥
੧੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਆਪੇਭੁਗਤਾ॥ਆਪੇਤ੍ਰਿਪਤਾਆਪੇਮੁਕਤਾ॥ਆਪੇਮੁ
ਕਤਿਦਾਨੁਮੁਕਤੀਸਰੁਮਮਤਾਮੋਹੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੧੪॥ਦਾਨਾਕੈਸਿਰਿਦਾਨੁ
ਵੀਚਾਰਾ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਅਪਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਕੀਤਾਅਪਣਾ
ਕਰਣੀਕਾਰਕਰਾਇਦਾ॥੧੫॥ਸੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੇਭਾਵਹਿ॥ਤੁਝਤੇਉ
ਪਜਹਿਤੁਝਮਾਹਿਸਮਾਵਹਿ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਮਿਲਿਸਾਚੇਸੁ
ਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਅਰਬਦਨਰਬਦਧੁੰਧੂ
ਕਾਰਾ॥ਧਰਣਿਨਗਗਨਾਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਨਾਦਿਨੁਰੈਨਿਨਚੰਦੁਨਸੂਰਜੁ
ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਲਗਾਇਦਾ॥੧॥ਖਾਣੀਨਬਾਣੀਪਉਣਨਪਾਣੀ॥ਓਪਤਿਖ
ਪਤਿਨਆਵਣਜਾਣੀ॥ਖੰਡਪਤਾਲਸਪਤਨਹੀਸਾਗਰਨਦੀਨਨੀਰੁਵਹਾ
ਇਦਾ॥੨॥ਨਾਤਦਿਸੁਰਗੁਮਛੁਪਇਆਲਾ॥ਦੋਜਕੁਭਿਸਤੁਨਹੀਖੈਕਾਲਾ॥
ਨਰਕੁਸੁਰਗੁਨਹੀਜੰਮਣੁਮਰਣਾਨਾਕੋਆਇਨਜਾਇਦਾ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮਾ
ਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਨਕੋਈ॥ਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕੋਸੋਈ॥ਨਾਰਿਪੁਰਖੁਨਹੀਜਾ
ਤਿਨਜਨਮਾਨਾਕੋਦੁਖੁਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੪॥ਨਾਤਦਿਜਤੀਸਤੀਬਨਵਾਸੀ॥
ਨਾਤਦਿਸਿਧਸਾਧਿਕਸੁਖਵਾਸੀ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭੇਖੁਨਕੋਈਨਾਕੋਨਾਥੁਕ
ਹਾਇਦਾ॥੫॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਨਾਬ੍ਰਤਪੂਜਾ॥ਨਾਕੋਆਖਿਵਖਾਣੈਦੂਜਾ॥
ਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਵਿਗਸੈਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੬॥ਨਾਸੁਚਿਸੰਜ

ਮੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਗੋਪੀ ਕਾਨੁ ਨ ਗਊ ਗੁਆਲਾ ॥ ਤੰਤੁ ਮੰਤੁ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੋਈ
ਨਾ ਕੋ ਵੰਸੁ ਵਜਾਇਦਾ ॥੭॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਨਹੀ ਮਾਇਆ ਮਾਖੀ ॥ ਜਾਤਿ ਜਨ
ਮੁ ਨਹੀ ਦੀਸੈ ਆਖੀ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲੁ ਕਾਲੁ ਨਹੀ ਮਾਥੈ ਨਾ ਕੋ ਕਿਸੈ ਧਿਆਇਦਾ
॥੮॥ ਨਿੰਦੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਜੀਉ ਨ ਜਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗੋਰਖੁ ਨਾ ਮਾਛਿੰਦੋ ॥ ਨਾ ਤਦਿ ਗਿ
ਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕੁਲ ਓਪਤਿ ਨਾ ਕੋ ਗਣਤ ਗਣਾਇਦਾ ॥੯॥ ਵਰਨ ਭੇਖ ਨਹੀ
ਬ੍ਰਹਮਣ ਖਤ੍ਰੀ ॥ ਦੇਉ ਨ ਦੇਹੁਰਾ ਗਊ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ॥ ਹੋਮ ਜਗ ਨਹੀ ਤੀਰਥਿ ਨਾਵਣੁ
ਨਾ ਕੋ ਪੂਜਾ ਲਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਨਾ ਕੋ ਮੁਲਾ ਨਾ ਕੋ ਕਾਜੀ ॥ ਨਾ ਕੋ ਸੇਖੁ ਮਸਾਇਕੁ ਹਾਜੀ ॥
ਰਈਅਤਿ ਰਾਉ ਨ ਹਉਮੈ ਦੁਨੀਆ ਨਾ ਕੋ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਭਾਉ ਨ ਭਗ
ਤੀ ਨਾ ਸਿਵ ਸਕਤੀ ॥ ਸਾਜਨੁ ਮੀਤੁ ਬਿੰਦੁ ਨਹੀ ਰਕਤੀ ॥ ਆਪੇ ਸਾਹੁ ਆਪੇ ਵਣ
ਜਾਰਾ ਸਾਚੇ ਏਹੋ ਭਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਬੇਦ ਕਤੇਬ ਨ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ ॥ ਪਾਠ ਪੁਰਾਣ
ਉਦੈ ਨਹੀ ਆਸਤ ॥ ਕਹਤਾ ਬਕਤਾ ਆਪਿ ਅਗੋਚਰੁ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇ
ਦਾ ॥੧੩॥ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਆਡਾਣੁ ਰਹਾਇ
ਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਏ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਵਿਰਲੇ
ਕਉ ਗੁਰਿ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਦੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਖੰਡ ਬ੍ਰਹ
ਮੰਡ ਪਾਤਾਲ ਅਰੰਭੇ ਗੁਪਤਹੁ ਪਰਗਟੀ ਆਇਦਾ ॥੧੫॥ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਜਾਣੈ
ਕੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਬਿਸਮਾਦੀ ਬਿਸਮ ਭਏ ਗੁ
ਣ ਗਾਇਦਾ ॥੧੬॥ ੫॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਨਿਰਾ
ਲਾ ॥ ਸਾਚਾ ਥਾਨੁ ਕੀਓ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਅਗਨੀ ਕਾ ਬੰਧਨੁ ਕਾਇਆ
ਕੋਟੁ ਰਚਾਇਦਾ ॥੧॥ ਨਉ ਘਰ ਥਾਪੇ ਥਾਪਣਹਾਰੈ ॥ ਦਸਵੈ ਵਾਸਾ ਅਲਖ
ਅਪਾਰੈ ॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲਿ ਨਿਰਮਲਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥
੨॥ ਰਵਿ ਸਸਿ ਦੀਪਕ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ॥ ਆਪੇ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜੋਤਿ ਸ

ਰੂਪ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਚੇ ਸੋਭਾ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਗੜ ਮਹਿ ਹਾਟ ਪਟਣ ਵਾਪਾ
ਰਾ ॥ ਪੂਰੈ ਤੋਲਿ ਤੋਲੈ ਵਣਜਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਰਤਨੁ ਵਿਸਾਹੇ ਲੇਵੈ ਆਪੇ ਕੀਮਤਿ
ਪਾਇਦਾ ॥੪॥ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ਪਾਵਣਹਾਰੈ ॥ ਵੇਪਰਵਾਹ ਪੂਰੇ ਭੰਡਾਰੈ ॥ ਸਰ
ਬ ਕਲਾ ਲੇ ਆਪੇ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਸੈ ਬੁਝਾਇਦਾ ॥੫॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਪੂਰਾ ਗੁ
ਰੁ ਭੇਟੈ ॥ ਜਮ ਜੰਦਾਰੁ ਨ ਮਾਰੈ ਫੇਟੈ ॥ ਜਿਉ ਜਲ ਅੰਤਰਿ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸੀ ਆ
ਪੇ ਬਿਗਸਿ ਧਿਆਇਦਾ ॥੬॥ ਆਪੇ ਵਰਖੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾ
ਲ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਦਾ ॥੭॥
ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਲਹੈ ਅਮੋਲੋ ॥ ਕਬ ਹੀ ਨ ਘਾਟਸਿ ਪੂਰਾ ਤੋਲੋ ॥ ਸਚੇ ਕਾ ਵਾਪਾ
ਰੀ ਹੋਵੈ ਸਚੋ ਸਉਦਾ ਪਾਇਦਾ ॥੮॥ ਸਚਾ ਸਉਦਾ ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਪਾਏ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਸੁ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣੈ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸਮਾਇ
ਦਾ ॥੯॥ ਹੁਕਮੇ ਆਇਆ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਦੀਸੈ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ
ਆ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸੁਰਗੁ ਮਛੁ ਪਇਆਲਾ ਹੁਕਮੇ ਕਲਾ ਰਹਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਹੁਕਮੇ
ਧਰਤੀ ਧਉਲ ਸਿਰਿ ਭਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਗੈਣਾਰੰ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਵ ਸ
ਕਤੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਹੁਕਮੇ ਖੇਲ ਖੇਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਹੁਕਮੇ ਆਡਾਣੇ ਆਗਾਸੀ ॥
ਹੁਕਮੇ ਜਲ ਥਲ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਵਾਸੀ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸ ਸਦਾ ਫੁਨਿ ਹੁਕਮੇ
ਦੇਖਿ ਦਿਖਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਹੁਕਮਿ ਉਪਾਏ ਦਸ ਅਉਤਾਰਾ ॥ ਦੇਵ ਦਾਨਵ ਅਗ
ਣਤ ਅਪਾਰਾ ॥ ਮਾਨੈ ਹੁਕਮੁ ਸੁ ਦਰਗਹ ਪੈਝੈ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਇ ਸਮਾਇਦਾ ॥
੧੩॥ ਹੁਕਮੇ ਜੁਗ ਛਤੀਹ ਗੁਦਾਰੇ ॥ ਹੁਕਮੇ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਵੀਚਾਰੇ ॥ ਆਪੁ
ਨਾਥੁ ਨਥੀ ਸਭ ਜਾ ਕੀ ਬਖਸੇ ਮੁਕਤਿ ਕਰਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਕੋਟੁ ਗੜੈ
ਮਹਿ ਰਾਜਾ ॥ ਨੇਬ ਖਵਾਸ ਭਲਾ ਦਰਵਾਜਾ ॥ ਮਿਥਿਆ ਲੋਭੁ ਨਾਹੀ ਘਰਿ ਵਾਸਾ
ਲਬਿ ਪਾਪਿ ਪਛੁਤਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਕਾਰੀ ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ

ਸੰਜਮੁਸਚਦੇਮੁਰਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸਹਜਿਮਿਲੈਜਗਜੀਵਨੁਤੁਮਸਬਦੀਖ
ਤੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਸੁੰਨਕਲਾਅਪਰੰਪਰਿ
ਧਾਰੀ॥ਆਪਿਨਿਰਾਲਮੁਅਪਰਅਪਾਰੀ॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈ
ਸੁੰਨਹੁਸੁੰਨੁਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਸੁੰਨੈਤੇਸਾਜੇ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇ
ਕਾਇਆਗੜਰਾਜੇ॥ਅਗਨਿਪਾਣੀਜੀਉਜੋਤਿਤੁਮਾਰੀਸੁੰਨੇਕਲਾਰਹਾਇ
ਦਾ॥੨॥ਸੁੰਨਹੁਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਉਪਾਏ॥ਸੁੰਨੇਵਰਤੇਜੁਗਸਬਾਏ॥
ਇਸੁਪਦਵੀਚਾਰੇਸੋਜਨੁਪੂਰਾਤਿਸੁਮਿਲੀਐਭਰਮੁਚੁਕਾਇਦਾ॥੩॥ਸੁੰ
ਨਹੁਸਪਤਸਰੋਵਰਥਾਪੇ॥ਜਿਨਿਸਾਜੇਵੀਚਾਰੇਆਪੇ॥ਤਿਤੁਸਤਸਰਿਮਨੂ
ਆਗੁਰਮੁਖਿਨਾਵੈਫਿਰਿਬਾਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇਦਾ॥੪॥ਸੁੰਨਹੁਚੰਦੁਸੂਰਜੁ
ਗੈਣਾਰੇ॥ਤਿਸਕੀਜੋਤਿਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਰੇ॥ਸੁੰਨੇਅਲਖਅਪਾਰਨਿਰਾਲਮੁਸੁੰਨੇ
ਤਾੜੀਲਾਇਦਾ॥੫॥ਸੁੰਨਹੁਧਰਤਿਅਕਾਸੁਉਪਾਏ॥ਬਿਨੁਥੰਮਾਰਾਖੇਸਚੁਕਲ
ਪਾਏ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਸਾਜਿਮੇਖੁਲੀਮਾਇਆਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਇਦਾ॥੬॥
ਸੁੰਨਹੁਖਾਣੀਸੁੰਨਹੁਬਾਣੀ॥ਸੁੰਨਹੁਉਪਜੀਸੁੰਨਿਸਮਾਣੀ॥ਉਤਭੁਜੁਚਲ
ਤੁਕੀਆਸਿਰਿਕਰਤੈਬਿਸਮਾਦੁਸਬਦਿਦੇਖਾਇਦਾ॥੭॥ਸੁੰਨਹੁਰਾਤਿਦਿਨ
ਸੁਦੁਇਕੀਏ॥ਓਪਤਿਖਪਤਿਸੁਖਾਦੁਖਦੀਏ॥ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਅਮਰੁਅ
ਤੀਤਾਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਘਰੁਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸਾਮਵੇਦੁਰਿਗੁਜੁਜਰੁਅਥਰਬਣੁ
ਬ੍ਰਹਮੇਮੁਖਿਮਾਇਆਹੈਤ੍ਰੈਗੁਣ॥ਤਾਕੀਕੀਮਤਿਕਹਿਨਸਕੈਕੋਤਿਉਬੋ
ਲੇਜਿਉਬੋਲਾਇਦਾ॥੯॥ਸੁੰਨਹੁਸਪਤਪਾਤਾਲਉਪਾਏ॥ਸੁੰਨਹੁਭਵਣ
ਰਖੇਲਿਵਲਾਏ॥ਆਪੇਕਾਰਣੁਕੀਆਅਪਰੰਪਰਿਸਭੁਤੇਰੋਕੀਆਕਮਾਇ
ਦਾ॥੧੦॥ਰਜਤਮਸਤਕਲਤੇਰੀਛਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਹਉਮੈਦੁਖੁਪ
ਇਆ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਣਿਚਉਥੈਮੁਕਤਿਕਰਾਇਦਾ॥

੧੧॥ਸੁੰਨਹੁਉਪਜੇਦਸਅਵਤਾਰਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਕੀਆਪਾਸਾਰਾ॥
ਦੇਵਦਾਨਵਗਣਗੰਧਰਬਸਾਜੇਸਭਿਲਿਖਿਆਕਰਮਕਮਾਇਦਾ॥
੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਮਝੈਰੋਗੁਨਹੋਈ॥ਇਹਗੁਰਕੀਪਉੜੀਜਾਣੈਜਨੁ
ਕੋਈ॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣਸੋਮੁਕਤਿਭਇਆਪਤਿ
ਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪੰਚਤਤੁਸੁੰਨਹੁਪਰਗਾਸਾ॥ਦੇਹਸੰਜੋਗੀਕਰਮਅ
ਭਿਆਸਾ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁਇਮਸਤਕਿਲੀਖੇਪਾਪੁਪੁੰਨੁਬੀਜਾਇਦਾ॥
੧੪॥ਊਤਮਸਤਿਗੁਰਪੁਰਖਨਿਰਾਲੇ॥ਸਬਦਿਰਤੇਹਰਿਰਸਿਮਤਵਾ
ਲੇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆਨੁਗੁਰੂਤੇਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾ
ਇਦਾ॥੧੫॥ਇਸੁਮਨਮਾਇਆਕਉਨੇਹੁਘਨੇਰਾ॥ਕੋਈਬੂਝਹੁਗਿ
ਆਨੀਕਰਹੁਨਿਬੇਰਾ॥ਆਸਾਮਨਸਾਹਉਮੈਸਹਸਾਨਰੁਲੋਭੀਕੂੜੁ
ਕਮਾਇਦਾ॥੧੬॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਏਵੀਚਾਰਾ॥ਸੁੰਨਸਮਾਧਿਸ
ਚੇਘਰਬਾਰਾ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲਨਾਦੁਸਬਦਧੁਨਿਸਚੁਰਾਮੈਨਾਮਿ
ਸਮਾਇਦਾ॥੧੭॥੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੧ ਜਹਦੇਖਾਤਹਦੀ
ਨਦਇਆਲਾ॥ਆਇਨਜਾਈਪ੍ਰਭੁਕਿਰਪਾਲਾ॥ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੁ
ਗਤਿਸਮਾਈਰਹਿਓਨਿਰਾਲਮੁਰਾਇਆ॥੧॥ਜਗੁਤਿਸਕੀਛਾਇ
ਆਜਿਸੁਬਾਪੁਨਮਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਭੈਣਨਭਰਾਉਕਮਾਇਆ॥ਨਾ
ਤਿਸੁਓਪਤਿਖਪਤਿਕੁਲਜਾਤੀਓਹੁਅਜਰਾਵਰੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੨॥
ਤੂਅਕਾਲਪੁਰਖੁਨਾਹੀਸਿਰਿਕਾਲਾ॥ਤੂਪੁਰਖੁਅਲੇਖਅਗੰਮਨਿ
ਰਾਲਾ॥ਸਤਸੰਤੋਖਿਸਬਦਿਅਤਿਸੀਤਲੁਸਹਜਭਾਇਲਿਵਲਾ
ਇਆ॥੩॥ਤ੍ਰੈਵਰਤਾਇਚਉਥੈਘਰਿਵਾਸਾ॥ਕਾਲਬਿਕਾਲਕੀਏ
ਇਕਗ੍ਰਾਸਾ॥ਨਿਰਮਲਜੋਤਿਸਰਬਜਗਜੀਵਨੁਗੁਰਿਅਨਹਦ

ਸਬਦਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥ ਊਤਮ ਜਨ ਸੰਤ ਭਲੇ ਹਰਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਹਰਿ
ਰਸ ਮਾਤੇ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰੇਣ ਸੰਤ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਪਰਸ
ਾਦੀ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਤੂ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਜੀਅ ਸਭਿ ਤੇਰੇ ॥ ਤੂ ਦਾਤਾ ਹਮ ਸੇ
ਵਕ ਤੇਰੇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਗੁਰਿ ਗਿਆਨ ਰਤਨੁ ਦੀਪਾ
ਇਆ ॥੬॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਇਹੁ ਤਨੁ ਕੀਆ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪਾਏ ਸੁ
ਖੁ ਥੀਆ ॥ ਕਰਮ ਕਰਤੂਤਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲੁ ਲਾਗਾ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਮਨ
ਿ ਪਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਤਿਸੁ ਭੂਖ ਪਿਆਸ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜ
ਨੁ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸਿ ਰਾਤਾ ਕੇਵਲ ਬੈਰਾਗੀ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਭਾਇ ਸੁਭਾਇਆ ॥੮॥ ਅਧਿਆਤਮ ਕਰਮ ਕਰੇ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਜੋਤਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਤੀ ॥ ਸਬਦੁ ਰਸਾਲੁ ਰਸਨ ਰਸਿ ਰਸਨਾ ਬੇਣੁ ਰ
ਸਾਲੁ ਵਜਾਇਆ ॥੯॥ ਬੇਣੁ ਰਸਾਲ ਵਜਾਵੈ ਸੋਈ ॥ ਜਾ ਕੀ ਤ੍ਰਿਭਵ
ਣ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬੂਝਹੁ ਇਹ ਬਿਧਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ
ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਐਸੇ ਜਨ ਵਿਰਲੇ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾ
ਰਹਿ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਆਪਿ ਤਰਹਿ ਸੰਗਤਿ ਕੁਲ ਤਾਰਹਿ ਤਿਨ ਸਫਲ
ਜਨਮੁ ਜਗਿ ਆਇਆ ॥੧੧॥ ਘਰੁ ਦਰੁ ਮੰਦਰੁ ਜਾਣੈ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸੁ ਪੂ
ਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਹੋਈ ॥ ਕਾਇਆ ਗੜ ਮਹਲ ਮਹਲੀ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਸ
ਚੁ ਸਾਚਾ ਤਖਤੁ ਰਚਾਇਆ ॥੧੨॥ ਚਤੁਰ ਦਸ ਹਾਟ ਦੀਵੇ ਦੁਇ ਸਾਖੀ ॥
ਸੇਵਕ ਪੰਚ ਨਾਹੀ ਬਿਖੁ ਚਾਖੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਵਸਤੁ ਅਨੂਪ ਨਿਰਮੋਲ
ਕ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ॥੧੩॥ ਤਖਤਿ ਬਹੈ ਤਖਤੈ ਕੀ
ਲਾਇਕ ॥ ਪੰਚ ਸਮਾਏ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਇਕ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦੀ ਹੈ ਭੀ ਹੋ
ਸੀ ਸਹਸਾ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੧੪॥ ਤਖਤਿ ਸਲਾਮੁ ਹੋਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ॥

ਇਹੁ ਸਾਚੁ ਵਡਾਈ ਗੁਰਮਤਿ ਲਿਵ ਜਾਤੀ ॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮੁ ਜਪਹੁ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ਹਰਿ
ਅੰਤਿ ਸਖਾਈ ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ੧੮॥ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਹਰਿ ਧਨੁ ਸੰ
ਚਹੁ ਰੇ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਰਹਹੁ ਸਰਣਾਈ ॥ ਤਸਕਰੁ ਚੋਰੁ ਨ ਲਾਗੈ
ਤਾ ਕਉ ਧੁਨਿ ਉਪਜੈ ਸਬਦਿ ਜਗਾਇਆ ॥੧॥ ਤੂ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਰਾਜਾ ॥
ਤੂ ਆਪਿ ਸਵਾਰਹਿ ਜਨ ਕੇ ਕਾਜਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਡੋਲੁ ਅਪਾਰੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹਰਿ
ਅਸਥਿਰ ਥਾਨਿ ਸੁਹਾਇਆ ॥੨॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਊਤਮ ਥਾਨਾ ॥ ਪੰਚ ਲੋਕ ਵਸ
ਹਿ ਪਰਧਾਨਾ ॥ ਊਪਰਿ ਏਕੰਕਾਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਸੁੰਨ ਸਮਾਧਿ ਲਗਾਇਆ ॥੩॥
ਦੇਹੀ ਨਗਰੀ ਨਉ ਦਰਵਾਜੇ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਕਰਣੈਹਾਰੈ ਸਾਜੇ ॥ ਦਸਵੈ ਪੁਰਖੁ
ਅਤੀਤੁ ਨਿਰਾਲਾ ਆਪੇ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ॥੪॥ ਪੁਰਖੁ ਅਲੇਖੁ ਸਚੇ ਦੀ
ਵਾਨਾ ॥ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਏ ਸਚੁ ਨੀਸਾਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਖੋਜਿ ਲਹਹੁ ਘਰੁ ਅਪਨਾ ਹਰਿ
ਆਤਮ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪਾਇਆ ॥੫॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਜਨ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਨਾ ॥ ਅਦਲੁ
ਕਰੇ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਸਮਾਨਾ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੈ ਗਰਦਨਿ ਮਾਰੇ ਹਉਮੈ ਲੋਭੁ ਚੁਕਾ
ਇਆ ॥੬॥ ਸਚੈ ਥਾਨਿ ਵਸੈ ਨਿਰੰਕਾਰਾ ॥ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥
ਸਾਚੈ ਮਹਲਿ ਨਿਵਾਸੁ ਨਿਰੰਤਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣੁ ਚੁਕਾਇਆ ॥੭॥ ਨਾ ਮਨੁ ਚਲੈ
ਨ ਪਉਣੁ ਉਡਾਵੈ ॥ ਜੋਗੀ ਸਬਦੁ ਅਨਾਹਦੁ ਵਾਵੈ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਝੁਣਕਾ
ਰੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪੇ ਵਾਇ ਸੁਣਾਇਆ ॥੮॥ ਭਉ ਬੈਰਾਗਾ ਸਹਜਿ ਸ
ਮਾਤਾ ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਆਗੀ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ॥ ਅੰਜਨੁ ਸਾਰਿ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ਸ
ਰਬ ਨਿਰੰਜਨੁ ਰਾਇਆ ॥੯॥ ਦੁਖ ਭੈ ਭੰਜਨੁ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਰੋਗ ਕਟੇ ਕਾ
ਟੀ ਜਮ ਫਾਸੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋ ਭਉ ਭੰਜਨੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆ ॥੧੦॥ ਕਾਲੈ ਕਵਲੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਜਾਣੈ ॥ ਬੂਝੈ ਕਰਮੁ ਸੁ ਸਬਦੁ ਪਛਾ
ਣੈ ॥ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ਪਛਾਣੈ ਸਭੁ ਤਿਸ ਕਾ ਚੋਜੁ ਸਬਾਇਆ ॥੧੧॥ ਆ

ਏਸਾਤੂਆਪੇਵਣਜਾਰਾ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰਾ॥ਆਪੇਕਸਿਕਸਵ
ਟੀਲਾਏਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਆ॥੧੨॥ਆਪਿਦਇਆਲਿਦਇਆਪ੍ਰਭਿ
ਧਾਰੀ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਰਹਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਪੁਰਖੁਅਤੀਤੁਵਸੈਨਿਹਕੇਵ
ਲੁਗੁਰਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥੧੩॥ਪ੍ਰਭੁਦਾਨਾਬੀਨਾਗਰਬੁਗਵਾ
ਏ॥ਦੂਜਾਮੇਟੈਏਕੁਦਿਖਾਏ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਲਮੁਜੋਨੀਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁ
ਗਾਇਆ॥੧੪॥ਹਉਮੈਮੇਟਿਸਬਦਿਸੁਖੁਹੋਈ॥ਆਪੁਵੀਚਾਰੇਗਿਆਨੀ
ਸੋਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਹਰਿਗੁਣਲਾਹਾਸਤਸੰਗਤਿਸਚੁਫਲੁਪਾਇਆ
॥੧੫॥੧੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਸਚੁਕਹਹੁਸਚੈਘਰਿਰਹਣਾ॥ਜੀ
ਵਤਮਰਹੁਭਵਜਲੁਜਗੁਤਰਣਾ॥ਗੁਰੁਬੋਹਿਥੁਗੁਰੁਬੇੜੀਤੁਲਹਾ
ਮਨਹਰਿਜਪਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇਆ॥੧॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਲੋਭਬਿਨਾਸਨੁ
॥ਨਉਦਰਮੁਕਤੇਦਸਵੈਆਸਨੁ॥ਊਪਰਿਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਜਿਨਿਆ
ਪੇਆਪੁਉਪਾਇਆ॥੨॥ਗੁਰਮਤਿਲੇਵਹੁਹਰਿਲਿਵਤਰੀਐ॥ਅਕਲੁ
ਗਾਇਜਮਤੇਕਿਆਡਰੀਐ॥ਜਤਜਤਦੇਖਉਤਤਤਤਤੁਮਹੀਅਵਰੁ
ਨਦੁਤੀਆਗਾਇਆ॥੩॥ਸਚੁਹਰਿਨਾਮੁਸਚੁਹੈਸਰਣਾ॥ਸਚੁਗੁਰਸਬ
ਦੁਜਿਤੁਲਗਿਤਰਣਾ॥ਅਕਥੁਕਥੈਦੇਖੈਅਪਰੰਪਰੁਫੁਨਿਗਰਭਿਨਜੋਨੀ
ਜਾਇਆ॥੪॥ਸਚਬਿਨੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਆਵੈ
ਜਾਵੈ॥ਮੂਲਮੰਤ੍ਰੁਹਰਿਨਾਮੁਰਸਾਇਣੁਕਹੁਨਾਨਕਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੫॥ਸ
ਚਬਿਨੁਭਵਜਲੁਜਾਇਨਤਰਿਆ॥ਏਹੁਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹੁਮਹਾਬਿਖੁਭਰਿ
ਆ॥ਰਹੈਅਤੀਤੁਗੁਰਮਤਿਲੇਊਪਰਿਹਰਿਨਿਰਭਉਕੈਘਰਿਪਾਇਆ
॥੬॥ਝੂਠੀਜਗਹਿਤਕੀਚਤੁਰਾਈ॥ਬਿਲਮਨਲਾਗੈਆਵੈਜਾਈ॥ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਭਿਮਾਨੀਉਪਜੈਬਿਨਸਿਖਪਾਇਆ॥੭॥ਉਪਜ

ਹਿਬਿਨਸਹਿਬੰਧਨਿਬੰਧੇ॥ਹਉਮੈਮਾਇਆਕੇਗਲਿਫੰਧੇ॥ਜਿਸੁਰਾਮ
ਨਾਮੁਨਾਹੀਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੋਜਮਪੁਰਿਬੰਧਿਚਲਾਇਆ॥੮॥ਗੁਰਬਿ
ਨੁਮੋਖਮੁਕਤਿਕਿਉਪਾਈਐ॥ਬਿਨੁਗੁਰਰਾਮਨਾਮੁਕਿਉਧਿਆਈਐ॥
ਗੁਰਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਭਵਦੁਤਰੁਮੁਕਤਿਭਏਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੯॥ਗੁ
ਰਮਤਿਕ੍ਰਿਸਨਿਗੋਵਰਧਨਧਾਰੇ॥ਗੁਰਮਤਿਸਾਇਰਿਪਾਹਣਤਾਰੇ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਲੇਹੁਪਰਮਪਦੁਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਰਿਭ੍ਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੧੦॥ਗੁਰ
ਮਤਿਲੇਹੁਤਰਹੁਸਚੁਤਾਰੀ॥ਆਤਮਚੀਨਹੁਰਿਦੈਮੁਰਾਰੀ॥ਜਮਕੇਫ
ਹੇਕਾਟਹਿਹਰਿਜਪਿਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਗੁਰਮਤਿਪੰਚਸ
ਖੇਗੁਰਭਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਅਗਨਿਨਿਵਾਰਿਸਮਾਈ॥ਮਨਿਮੁਖਿਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਜਗਜੀਵਨਰਿਦਅੰਤਰਿਅਲਖੁਲਖਾਇਆ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈ
ਸਬਦਿਪਤੀਜੈ॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਿਸਕੀਕੀਜੈ॥ਚੀਨਹੁਆਪੁਜਪਹੁ
ਜਗਦੀਸਰੁਹਰਿਜਗੰਨਾਥੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੧੩॥ਜੋਬ੍ਰਹਮੰਡਿਖੰਡਿਸੋਜਾ
ਣਹੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹੁਸਬਦਿਪਛਾਣਹੁ॥ਘਟਿਘਟਿਭੋਗੇਭੋਗਣ
ਹਾਰਾਰਹੈਅਤੀਤੁਸਬਾਇਆ॥੧੪॥ਗੁਰਮਤਿਬੋਲਹੁਹਰਿਜਸੁਸੂਚਾ॥
ਗੁਰਮਤਿਆਖੀਦੇਖਹੁਊਚਾ॥ਸ੍ਰਵਣੀਨਾਮੁਸੁਣੈਹਰਿਬਾਣੀਨਾਨਕਹ
ਰਿਰੰਗਿਰੰਗਾਇਆ॥੧੫॥੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਪਰਹ
ਰੁਪਰਨਿੰਦਾ॥ਲਬੁਲੋਭੁਤਜਿਹੋਹੁਨਿਚਿੰਦਾ॥ਭ੍ਰਮਕਾਸੰਗਲੁਤੋੜਿਨਿਰਾ
ਲਾਹਰਿਅੰਤਰਿਹਰਿਰਸੁਪਾਇਆ॥੧॥ਨਿਸਿਦਾਮਨਿਜਿਉਚਮਕਿਚੰਦ
ਇਣੁਦੇਖੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੋਤਿਨਿਰੰਤਰਿਪੇਖੈ॥ਆਨੰਦਰੂਪੁਅਨੂਪੁਸਰੂ
ਪਾਗੁਰਿਪੂਰੈਦੇਖਾਇਆ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਹੁਆਪੇਪ੍ਰਭੁਤਾਰੇ॥ਸਸਿ
ਘਰਿਸੂਰੁਦੀਪਕੁਗੈਣਾਰੇ॥ਦੇਖਿਅਦਿਸਟੁਰਹਹੁਲਿਵਲਾਗੀਸਭੁਤ੍ਰਿ

ਭਵਦਿਖੁਡਰੁਸਬਾਇਆ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਏਤ੍ਰਿਸਨਭਉਜਾਏ
ਅਨਭਉਪਦੁਪਾਵੈਆਪੁਗਵਾਏ॥ਊਚੀਪਦਵੀਊਚੋਊਚਾਨਿਰਮ
ਲਸਬਦੁਕਮਾਇਆ॥੪॥ਅਦ੍ਰਿਸਟਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਅਪਾਰਾ॥ਅਤਿ
ਰਸੁਮੀਠਾਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਨਾਨਕਕਉਜੁਗਿਜੁਗਿਹਰਿਜਸੁਦੀਜੈਹਰਿ
ਜਪੀਐਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥੫॥ਅੰਤਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੀਰਾ॥ਹਰਿਜਪ
ਤੇਮਨੁਮਨਤੇਧੀਰਾ॥ਦੁਘਟਘਟਭਉਭੰਜਨੁਪਾਈਐਬਾਹੁੜਿਜਨਮਿ
ਨਜਾਇਆ॥੬॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਗੁਰਸਬਦਿਤਰੰਗਾ॥ਹਰਿਜਸੁਨਾਮੁ
ਪਦਾਰਥੁਮੰਗਾ॥ਹਰਿਭਾਵੈਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏਹਰਿਤਾਰੇਜਗਤੁਸ
ਬਾਇਆ॥੭॥ਜਿਨਿਜਪੁਜਪਿਓਸਤਿਗੁਰਮਤਿਵਾਕੇ॥ਜਮਕੰਕਰਕਾ
ਲੁਸੇਵਕਪਗਤਾਕੇ॥ਊਤਮਸੰਗਤਿਗਤਿਮਿਤਿਊਤਮਜਗੁਭਉਜ
ਲੁਪਾਰਿਤਰਾਇਆ॥੮॥ਇਹੁਭਵਜਲੁਜਗਤੁਸਬਦਿਗੁਰਤਰੀਐ॥
ਅੰਤਰਕੀਦੁਬਿਧਾਅੰਤਰਿਜਰੀਐ॥ਪੰਚਬਾਣਲੇਜਮਕਉਮਾਰੈ
ਗਗਨੰਤਰਿਧਣਖੁਚੜਾਇਆ॥੯॥ਸਾਕਤਨਰਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕਿਉ
ਪਾਈਐ॥ਸਬਦਸੁਰਤਿਬਿਨੁਆਈਐਜਾਈਐ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿ
ਮੁਕਤਿਪਰਾਇਣੁਹਰਿਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੦॥ਨਿਰਭਉਸਤਿ
ਗੁਰੁਹੈਰਖਵਾਲਾ॥ਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਧੁਨਿਅਨੰਦ
ਅਨਾਹਦੁਵਾਜੈਗੁਰਸਬਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆ॥੧੧॥ਨਿਰਭਉਸੋ
ਸਿਰਿਨਾਹੀਲੇਖਾ॥ਆਪਿਅਲੇਖੁਕੁਦਰਤਿਹੈਦੇਖਾ॥ਆਪਿਅਤੀ
ਤੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਨਾਨਕਗੁਰਮਤਿਸੋਪਾਇਆ॥੧੨॥ਅੰਤਰਕੀ
ਗਤਿਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ॥ਸੋਨਿਰਭਉਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾਣੈ॥ਅੰਤਰੁਦੇ
ਖਿਨਿਰੰਤਰਿਬੂਝੈਅਨਤਨਮਨੁਡੋਲਾਇਆ॥੧੩॥ਨਿਰਭਉਸੋਅ

ਭਅੰਤਰਿਵਸਿਆ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮਿਨਿਰੰਜਨਰਸਿਆ॥ਨਾਨਕਹ
ਰਿਜਸੁਸੰਗਤਿਪਾਈਐਹਰਿਸਹਜੇਸਹਜਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥
ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਜਾਣੈ॥ਰਹੈਅਲਿਪਤੁਚਲਤੇਘਰਿਆਣੈ॥
ਊਪਰਿਆਦਿਸਰਬਤਿਹੁਲੋਈਸਚੁਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਪਾਇਆ
॥੧੫॥੪॥੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੧ ਕੁਦਰਤਿਕਰਨੈਹਾਰਅਪਾਰਾ॥ਕੀ
ਤੇਕਾਨਾਹੀਕਿਹੁਚਾਰਾ॥ਜੀਅਉਪਾਇਰਿਜਕੁਦੇਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿ
ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਆ॥੧॥ਹੁਕਮੁਚਲਾਇਰਹਿਆਭਰਪੂਰੇ॥ਕਿਸੁਨੇੜੈ
ਕਿਸੁਆਖਾਂਦੂਰੇ॥ਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟਹਰਿਘਟਿਘਟਿਦੇਖਹੁਵਰਤੈਤਾ
ਕੁਸਬਾਇਆ॥੨॥ਜਿਸਕਉਮੇਲੇਸੁਰਤਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਸਬਦੀਹ
ਰਿਨਾਮੁਧਿਆਏ॥ਆਨਦਰੂਪਅਨੂਪਅਗੋਚਰਗੁਰਮਿਲਿਐਭਰਮੁ
ਜਾਇਆ॥੩॥ਮਨਤਨਧਨਤੇਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਅੰਤਿਸਖਾਈਚਲ
ਣਵਾਰਾ॥ਮੋਹਪਸਾਰਨਹੀਸੰਗਿਬੇਲੀਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਕਿਨਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥੪॥ਜਿਸਕਉਨਦਰਿਕਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਗੁਰਮ
ਤਿਸੂਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਕੇਚਰਨਸਰੇਵਹੁਜਿਨਿਭੂਲਾਮਾਰਗਿਪਾਇਆ॥
੫॥ਸੰਤਜਨਾਹਰਿਧਨੁਜਸੁਪਿਆਰਾ॥ਗੁਰਮਤਿਪਾਇਆਨਾਮੁਤੁ
ਮਾਰਾ॥ਜਾਚਿਕੁਸੇਵਕਰੇਦਰਿਹਰਿਕੈਹਰਿਦਰਗਹਜਸੁਗਾਇਆ॥
੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਮਹਲਿਬੁਲਾਏ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਗਤਿਪਤਿ
ਪਾਏ॥ਸਾਕਤਠਉਰਨਾਹੀਹਰਿਮੰਦਰਜਨਮਮਰੈਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੭॥
ਸੇਵਹੁਸਤਿਗੁਰਸਮੁੰਦੁਅਥਾਹਾ॥ਪਾਵਹੁਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਲਾਹਾ॥
ਬਿਖਿਆਮਲੁਜਾਇਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰਿਨਾਵਹੁਗੁਰਸਰਸੰਤੋਖੁਪਾਇਆ॥
੮॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵਹੁਸੰਕਨਕੀਜੈ॥ਆਸਾਮਾਹਿਨਿਰਾਸੁਰਹੀਜੈ॥ਸੰ

ਸਾਚੁ ਸਬਦੁ ਬਿਨੁ ਨਾਮੁ ਨ ਸੇਵਕੁ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਬਹੁਰਿ ਜੋ ਗੁਰ ਨ ਲਾਇਆ॥੯॥ ਜਾ ਸਚੇ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਵਡਿਆਈ॥ ਕਉਨੁ ਸੁ ਜਾ ਕਿਸੁ ਸਮਝਾਈ॥ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੂਰਤਿ ਏਕਾ ਵਰਤੈ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਭਾਇਆ॥੧੦॥ ਵਾਚਹਿ ਪੁਸਤਕ ਵੇਦ ਪੁਰਾਨਾ॥ ਇਕਿ ਬਹਿ ਸੁਨਹਿ ਸੁਨਾਵਹਿ ਕਾਨਾ॥ ਅਜਗਰ ਕਪਟੁ ਕਹਹੁ ਕਿਉ ਖੁਲੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੧੧॥ ਕਰਹਿ ਬਿਭੂਤਿ ਲਗਾਵਹਿ ਭਸਮੈ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਚੰਡਾਲੁ ਸੁ ਹਉਮੈ॥ ਪਾਖੰਡ ਕੀਨੇ ਜੋਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਨ ਪਾਇਆ॥੧੨॥ ਤੀਰਥ ਵਰਤ ਨੇਮ ਕਰਹਿ ਉਦਿਆਨਾ॥ ਜਤੁ ਸਤੁ ਸੰਜਮੁ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨਾ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇਆ॥੧੩॥ ਨਿਉਲੀ ਕਰਮ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭਾਠੀ॥ ਰੇਚਕ ਕੁੰਭਕ ਪੂਰਕ ਮਨ ਹਾਠੀ॥ ਪਾਖੰਡ ਧਰਮੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਹੀ ਹਰਿ ਸਿਉ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪਾਇਆ॥੧੪॥ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਿ ਰਹੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਛਾਨਿਆ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਬਾਇਆ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ॥੧੫॥੨੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ਸੋਲਹੇ

ਹੁਕਮੀ ਸਹਜੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਅਪਣੀ ਵਡਿਆਈ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ ਹੁਕਮੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਜਗਤੁ ਗੁਬਾਰਾ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋ ਵੀਚਾਰਾ॥ ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ॥੨॥ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਬਹੁਤੁ ਫਿਰੈ ਬਿਲਲਾਦੀ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ਹੇ॥੩॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਵਿਚੇ ਪਾਈ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਭੂਲੇ ਪਤਿ ਗਵਾਈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਰਾਚੈ ਸਾਚੈ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ਹੇ॥੪॥ ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਾਇਆ॥ ਮਨਸਾ ਮਾਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਆਪੇ ਖੇਲ ਕਰੇ ਸਭਿ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ਹੇ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ॥ ਮਿਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਬਦਿ ਸੁਖੁ ਪਾਏ॥ ਅੰਤਰਿ ਪਿਆਰੁ ਭਗਤੀ ਰਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਤੇ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ॥੬॥ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਤਾ॥ ਆਪਿ ਮਿਲਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਏ ਸੋਈ ਬੂਝੈ ਭਉ ਭਰਮੁ ਸਰੀਰਹੁ ਜਾਈ ਹੇ॥੭॥ ਆਪੇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇਵੈ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ॥ ਜਰਾ ਜਮੁ ਤਿਸੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਸਾਚੇ ਸਿਉ ਬਣਿ ਆਈ ਹੇ॥੮॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਜਲੈ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਜਲਿ ਜਲਿ ਖਪੈ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਠਉਰ ਨ ਪਾਏ ਕਬਹੂ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ਹੇ॥੯॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਸਾਚੈ ਨਾਮਿ ਸਦਾ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਰਵਿਆ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ ਹੇ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਹੈ ਬਾਣੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲੈ ਕਿਨੈ ਪਛਾਣੀ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਆਵਣੁ ਜਾਣੁ ਰਹਾਈ ਹੇ॥੧੧॥ ਸਬਦੁ ਬੁਝੈ ਸੋ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਏ॥ ਨਿਰਮਲੁ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਅਪਣਾ ਸਦ ਹੀ ਸੇਵਹਿ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਈ ਹੇ॥੧੨॥ ਗੁਰ ਤੇ ਬੂਝੈ ਤਾ ਦਰੁ ਸੂਝੈ॥ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਾ ਕਥਿ ਕਥਿ ਲੂਝੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਕੀ ਵਡਿਆਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੂਖ ਗਵਾਈ ਹੇ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਮਿਲੈ ਤਾ ਬੂਝੈ॥ ਗਿਆਨ ਵਿਹੂਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਦਾਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਵਜਾਈ ਹੇ॥੧੪॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਕਰਮ ਕਮਾਇਆ॥ ਕੋਇ ਨ ਮੇਟੈ ਧੁਰਿ ਫੁਰਮਾਇਆ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਤਿਨ ਹੀ ਵਾਸਾ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਈ ਹੇ॥੧੫॥ ਅਪਣੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ॥

ਸਚੈਸਬਦਿਤਾੜੀਚਿਤੁਲਾਏ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਭੀਖਿਆਨਾਮੁਦਰਿ
ਪਾਈਹੇ॥੧੬॥੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਏਕੋਏਕੁਵਰਤੈਸਭੁਸੋਈ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਸਭਅੰਤਰਿਤਿਸੁਬਿਨੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈਹੇ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੀਅਉਪਾਏ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਖਿ
ਸੁਣਾਏ॥ਸਭਨਾਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਆਪੇਕੀਮਤਿਹੋਰਨਹੋਈਹੇ॥੨॥ਮਾਇਆਮੋਹੁ
ਅੰਧੁਅੰਧਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹੈਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਗੁਰਬਿਨੁਸਾਂਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੩॥ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜੇਆਪੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿ
ਉਥਾਪੇਆਪੇ॥ਸਚਾਹੁਕਮੁਸਚਾਪਾਸਾਰਾਹੋਰਨਿਹੁਕਮੁਨਹੋਈਹੇ॥੪॥ਆਪੇਲਾਇ
ਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਜਮਕਾਭਉਭਾਗੈ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਸਦਾਸੁਖਦਾ
ਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਕੋਈਹੇ॥੫॥ਆਪੇਮੇਲੇਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਸੋਮੇਟਣਾਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਹੋਈਹੇ॥
੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਜਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸਭਨਾਕਾਦਾਤਾ॥
ਹਉਮੈਮਾਰਿਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਨਿਵਾਰੀਸਬਦੁਚੀਨਿਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੭॥ਕਾਇ
ਆਕੁਟੰਬੁਮੋਹੁਨਬੂਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਤਆਖੀਸੂਝੈ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੈ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਹੋਈਹੇ॥੮॥ਮਨਮੁਖਧਾਤੁਦੂਜੈਹੈਲਾਗਾ॥
ਜਨਮਤਕੀਨਮੂਓਅਭਾਗਾ॥ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆਬਿ
ਨੁਗੁਰਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੇ॥੯॥ਕਾਇਆਕੁਸੁਧਹਉਮੈਮਲੁਲਾਈ॥ਜੇਸਉ
ਧੋਵਹਿਤਮੈਲੁਨਜਾਈ॥ਸਬਦਿਧੋਪੈਤਾਹਛੀਹੋਵੈਫਿਰਿਮੈਲੀਮੂਲਿਨ
ਹੋਈਹੇ॥੧੦॥ਪੰਚਦੂਤਕਾਇਆਸੰਘਾਰਹਿ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਸਬਦੁਨਵੀ
ਚਾਰਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮੋਹਗੁਬਾਰਾਜਿਉਸੁਪਨੈਸੁਧਿਨਹੋਈਹੇ॥੧੧॥
ਇਕਿਪੰਚਾਮਾਰਿਸਬਦਿਹੈਲਾਗੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਆਇਮਿਲਿਆਵਡਭਾਗੇ॥

ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਰਵਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਸਹਜਿਸਮਾਵੈਸੋਈਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਕੀ
ਚਾਲਗੁਰੂਤੇਜਾਪੈ॥ਪੂਰਾਸੇਵਕੁਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਸਦਾਸਬਦੁਰਵੈ
ਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਰਸੁਚਾਖੈਸਚੁਸੋਈਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮਾਰੇਸਬਦਿ
ਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਰਖੈਉਰਿਧਾਰੇ॥ਏਕਸਬਿਨੁਹਉਹੋਰੁਨਜਾਣਾ
ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਈਹੇ॥੧੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਹਜੁਕਿਨੈਨਹੀਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੂਝੈਸਚਿਸਮਾਇਆ॥ਸਚਾਸੇਵਿਸਬਦਿਸਚਰਾਤੇਹਉਮੈਸਬਦੇ
ਖੋਈਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਬੀਚਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਹਿਪਕੀਸਾਰੀ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਵਹਿਸਾਚੈਸਾਚੇਤੇਪਤਿਹੋਈਹੇ॥੧੬॥੨॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਜਗਜੀਵਨੁਸਾਚਾਏਕੋਦਾਤਾ॥ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਸਬ
ਦਿਪਛਾਤਾ॥ਏਕੋਅਮਰੁਏਕਾਪਤਿਸਾਹੀਜੁਗੁਜੁਗੁਸਿਰਿਕਾਰਬਣਾਈਹੇ॥
੧॥ਸੋਜਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਨਿਆਪੁਪਛਾਤਾ॥ਆਪੇਆਇਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥
ਰਸਨਾਸਬਦਿਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈਹੇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਮਨਮੁਖਿਨਿੰਦਕਿਪਤਿਗਵਾਈ॥ਨਾਮਿਰਤੇਪਰਮਹੰ
ਸਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈਹੇ॥੩॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਪੂਰਾ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਆਖਿਸੁਣਾਏਸੂਰਾ॥ਕਾਇਆਅੰਦਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰੁਸਾਚਾਮਨੁਪੀਵੈ
ਭਾਇਸੁਭਾਈਹੇ॥੪॥ਪੜਿਪੰਡਿਤੁਅਵਰਾਸਮਝਾਏ॥ਘਰਿਜਲਤੇਕੀ
ਖਬਰਿਨਪਾਏ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਪੜਿਥਾਕੇਸਾਂਤਿਨਆ
ਈਹੇ॥੫॥ਇਕਿਭਸਮਲਗਾਇਫਿਰਹਿਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿ
ਨਿਮਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਜਲਤਰਹਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਭਰਮਿਭੇਖਿਭਰਮਾਈਹੇ॥੬॥
ਇਕਿਗ੍ਰਿਹਕੁਟੰਬਮਹਿਸਦਾਉਦਾਸੀ॥ਸਬਦਿਮੁਏਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀ॥
ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਭੈਭਾਇਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੭॥ਮਨ

ਮੁਖਿ ਨਿੰਦਕ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵਿਗੁਤਾ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਭਉਕੈ ਜਿਉ ਕੁਤਾ ॥ ਜਮਕਾ
ਲੁ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਛੋਡੈ ਅੰਤਿ ਗਇਆ ਪਛੁਤਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਚ
ਪਤਿ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕੋ ਨਾਉ ਨ
ਪਾਏ ਪ੍ਰਭਿ ਐਸੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਬਹੁਤੁ ਵੀਚਾ
ਰੀ ॥ ਇਕਿ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋ ਬੂਝੈ
ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭਉ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਇਸਨਾਨੁ ਦਾਨੁ ਕਰਹਿ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ॥ ਇਕਿ
ਮਨੂਆ ਮਾਰਿ ਮਨੈ ਸਿਉ ਲੂਝਹਿ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਇਕ ਰੰਗੀ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ
ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੧॥ ਆਪੇ ਸਿਰਜੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਆਪੇ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਮਿਲਾਈ ॥
ਆਪੇ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਇਉ ਫੁਰਮਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਿ ਨ ਜਾਣਨਿ ਕਾਚੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰਿ ਕਰਿ
ਵੇਖੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਾ ਏਕੋ ਦਾਤਾ ॥ ਪੂਰੈ
ਭਾਗਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਵਿਛੁੜੇ ਨਾਹੀ ਨਦਰੀ ਸਹਜਿ
ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਹਉਮੈ ਮਾਇਆ ਮੈਲੁ ਕਮਾਇਆ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ
ਦੂਜਾ ਭਾਇਆ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ਮਨਿ ਦੇਖਹੁ ਲਿਵ ਲਾ
ਈ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸੀ ॥ ਆਪਹੁ ਹੋਆ ਨਾ ਕਿਛੁ ਹੋਸੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੬॥ ੩ ॥ ਮਾਰੂ ਮ
ਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋ ਆਇਆ ਸੋ ਸਭੁ ਕੋ ਜਾਸੀ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਾਧਾ ਜਮ ਫਾਸੀ
॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਜਨ ਉਬਰੇ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੧॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਲੇਖੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਤਿਸੁ
ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ਹੇ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਸਹਸਾ ਬੂਝ
ਨ ਪਾਈ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮੈ ਜਨਮੁ ਗਵਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ

ਸਹਜੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਈ ਹੇ ॥੩॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤ ਮਨੁ ਭਇਆ ਮਨੂਰਾ ਫਿਰਿ ਹੋਵੈ
ਕੰਚਨੁ ਭੇਟੈ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਲਏ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਪੂਰੈ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾ
ਈ ਹੇ ॥੪॥ ਦੁਰਮਤਿ ਝੂਠੀ ਬੁਰੀ ਬੁਰਿਆਰਿ ॥ ਅਉਗਣਿਆਰੀ ਅਉਗਣਿਆ
ਰਿ ॥ ਕਚੀ ਮਤਿ ਫੀਕਾ ਮੁਖਿ ਬੋਲੈ ਦੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੫॥ ਅਉਗਣਿਆ
ਰੀ ਕੰਤ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਮਨ ਕੀ ਜੂਠੀ ਜੂਠੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਪਿਰ ਕਾ ਸਾਉ ਨ ਜਾਣੈ ਮੂਰਖਿ ਬਿ
ਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੬॥ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਟੀ ਖੋਟੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੇ
ਪਿਰ ਖਸਮ ਨ ਭਾਵੈ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਸਦਾ ਪਿਰੁ ਰਾਵੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ
ਹੇ ॥੭॥ ਆਪੇ ਹੁਕਮੁ ਕਰੇ ਸਭੁ ਵੇਖੈ ॥ ਇਕਨਾ ਬਖਸਿ ਲਏ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਪਾਇਆ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਹੇ ॥੮॥ ਹਉਮੈ ਧਾਤੁ ਮੋ
ਹ ਰਸਿ ਲਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਿਵ ਸਾਚੀ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲੈ ਆਪੇ ਕ
ਰਿ ਵੇਖੈ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੯॥ ਇਕਿ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸਦਾ ਜ
ਨ ਜਾਗੇ ॥ ਇਕਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸੋਇ ਰਹੇ ਅਭਾਗੇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਆਪੇ
ਹੋਰੁ ਕਰਣਾ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੦॥ ਕਾਲੁ ਮਾਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਹਰਿ ਕਾ
ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ
ਹੇ ॥੧੧॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਫਿਰੈ ਦੇਵਾਨੀ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਦੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਨੀ ॥ ਬ
ਹੁਤੇ ਭੇਖ ਕਰੈ ਨਹ ਪਾਏ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੁਖੁ ਨ ਪਾਈ ਹੇ ॥੧੨॥ ਕਿਸ ਨੋ ਕਹੀ
ਐ ਜਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਜਿਤੁ ਭਾਵੈ ਤਿਤੁ ਰਾਹਿ ਚਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਸੁ
ਖਦਾਤਾ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਈ ਹੇ ॥੧੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਆਪੇ ਭੁਗਤਾ ॥ ਆ
ਪੇ ਸੰਜਮੁ ਆਪੇ ਜੁਗਤਾ ॥ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲੁ ਮਿਹਰਵਾਨੁ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਿਸ
ਦਾ ਹੁਕਮੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ਹੇ ॥੧੪॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨੀ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਘਟਿ
ਘਟਿ ਵਸਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ॥ ਇਕ ਥੈ ਗੁਪਤੁ ਪਰਗਟੁ ਹੈ ਆਪੇ

ਗੁਰਮੁਖਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣੀਐ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਜੀਉਏਕੋਜਾਤਾਅੰ
ਤਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਜਿਸੁਤੂਦੇਹਿਸੋਈਜਨੁਪਾਏਨਾਨਕਨਾਮੁਵਡਾ
ਈਹੇ॥੧੬॥੪॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩ ਸਚੁਸਾਲਾਹੀਗਹਿਰਗੰਭੀ
ਰੈ॥ਸਭੁਜਗੁਹੈਤਿਸਹੀਕੈਚੀਰੈ॥ਸਭਿਘਟਭੋਗਵੈਸਦਾਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇ
ਸੂਖਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾ
ਈ॥ਆਪੇਆਇਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਤੂਟੀਜਮਕੀਫਾਸੀਹੇ॥੨॥ਕਿਸੁ
ਸੇਵੀਤੈਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀ॥ਸਚੈਸਬਦਿ
ਸਦਾਮਤਿਊਤਮਅੰਤਰਿਕਮਲੁਪ੍ਰਗਾਸੀਹੇ॥੩॥ਦੇਹੀਕਾਚੀਕਾਗਦਮਿ
ਕਦਾਰਾ॥ਬੂੰਦਪਵੈਬਿਨਸੈਢਹਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਗੁਰ
ਮੁਖਿਬੂਝੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੪॥ਸਚਾਚਉਕਾਸੁਰਤਿਕੀ
ਕਾਰਾ॥ਹਰਿਨਾਮੁਭੋਜਨੁਸਚੁਅਧਾਰਾ॥ਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਪਾਵਨੁ
ਜਿਤੁਘਟਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੫॥ਹਉਤਿਨਬਲਿਹਾਰੀਜੋਸਾਚੈਲਾਗੇ
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਦਿਨੁਜਾਗੇ॥ਸਾਚਾਸੂਖੁਸਦਾਤਿਨਅੰਤਰਿਰਸਨਾ
ਹਰਿਰਸਿਰਾਸੀਹੇ॥੬॥ਹਰਿਨਾਮੁਚੇਤਾਅਵਰੁਨਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁ
ਨਦੂਜਾ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਸਭੁਸਚੁਦਿਖਾਇਆਸਚੈਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੭॥
ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨੀਫਿਰਿਫਿਰਿਆਇਆ॥ਆਪਿਭੂਲਾਜਾਖਸਮਿਭੁਲਾ
ਇਆ॥ਹਰਿਜੀਉਮਿਲੈਤਾਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਚੀਨੈਸਬਦੁਅਬਿਨਾਸੀਹੇ॥
੮॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਭਰੇਹਮਅਪਰਾਧੀ॥ਕਿਆਮੁਹੁਲੈਬੋਲਹਨਾਹਮਗੁਣ
ਨਸੇਵਾਸਾਧੀ॥ਡੁਬਦੇਪਾਥਰਮੇਲਿਲੈਹੁਤੁਮਆਪੇਸਾਚੁਨਾਮੁਅਬਿ
ਨਾਸੀਹੇ॥੯॥ਨਾਕੋਈਕਰੇਨਕਰਣੈਜੋਗਾ॥ਆਪੇਕਰਹਿਕਰਾਵਹਿਸੁਹੋ
ਇਗਾ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਸੁਖੁਪਾਏਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੦॥ਇਹੁ

ਤਨੁਧਰਤੀਸਬਦੁਬੀਜਿਅਪਾਰਾ॥ਹਰਿਸਾਚੇਸੇਤੀਵਣਜੁਵਾਪਾਰਾ॥
ਸਚੁਧਨੁਜੰਮਿਆਤੋਟਿਨਆਵੈਅੰਤਰਿਨਾਮੁਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੧॥ਹਰਿਜੀਉ
ਅਵਗਣਿਆਰੇਨੋਗੁਣੁਕੀਜੈ॥ਆਪੇਬਖਸਿਲੈਹਿਨਾਮੁਦੀਜੈ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹੋਵੈਸੋਪਤਿਪਾਏਇਕਤੁਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਧਨੁਸ
ਮਝਨਹੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਧਨੁਪਾਏ
ਸਦਹੀਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੩॥ਅਨਲਵਾਉਭਰਮਿਭੁਲਾਈ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਸੁਧਿਨਕਾਈ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਕਿਛੂਨਸੂਝੈਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾ
ਸੀਹੇ॥੧੪॥ਮਨਮੁਖਿਮਾਇਆਹਉਮੈਸੂਤੇ॥ਅਪਣਾਘਰੁਨਸਮਾਲਹਿ
ਅੰਤਿਵਿਗੂਤੇ॥ਪਰਨਿੰਦਾਕਰਹਿਬਹੁਚਿੰਤਾਜਾਲੈਦੁਖੇਦੁਖਿਨਿਵਾਸੀ
ਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤੈਕਾਰਕਰਾਈ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇਬੁਝਾਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁਨਾਮੇਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਹੇ॥੧੬॥੫॥ ਮਾਰੂਮਹ
ਲਾ੩ ਏਕੋਸੇਵੀਸਦਾਥਿਰੁਸਾਚਾ॥ਦੂਜੈਲਾਗਾਸਭੁਜਗੁਕਾਚਾ॥
ਗੁਰਮਤੀਸਦਾਸਚੁਸਾਲਾਹੀਸਾਚੇਹੀਸਾਚਿਪਤੀਜੈਹੇ॥੧॥ਤੇਰੇਗੁਣਬ
ਹੁਤੇਮੈਏਕੁਨਜਾਤਾ॥ਆਪੇਲਾਇਲਏਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾ॥ਆਪੇਬਖ
ਸੇਦੇਵਡਿਆਈਗੁਰਮਤਿਇਹੁਮਨੁਭੀਜੈਹੇ॥੨॥ਮਾਇਆਲਹਰਿਸਬ
ਦਿਨਿਵਾਰੀ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹਉਮੈਮਾਰੀ॥ਸਹਜੇਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿ
ਰਾਤਾਰਸਨਾਰਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ॥੩॥ਮੇਰੀਮੇਰੀਕਰਤਵਿਹਾਣੀ॥ਮਨਮੁਖਿ
ਨਬੂਝੈਫਿਰੈਇਆਣੀ॥ਜਮਕਾਲੁਘੜੀਮੁਹਤੁਨਿਹਾਲੇਅਨਦਿਨੁਆ
ਰਜਾਛੀਜੈਹੇ॥੪॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਕਰੈਨਹੀਬੂਝੈ॥ਸਿਰਊਪਰਿਜਮਕਾ
ਲੁਨਸੂਝੈ॥ਐਥੈਕਮਾਣਾਸੁਅਗੈਆਇਆਅੰਤਿਕਾਲਿਕਿਆਕੀਜੈ
ਹੇ॥੫॥ਜੋਸਚਿਲਾਗੇਤਿਨਸਾਚੀਸੋਇ॥ਦੂਜੈਲਾਗੇਮਨਮੁਖਿਰੋਇ॥ਦੁਹ

ਸਿਰਿਆਕਾਖਸਮੁਹੈਆਪੇਆਪੇਗੁਣਮਹਿਭੀਜੈਹੇ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸਦਾਜਨੁਸੋਹੈ॥ਨਾਮਰਸਾਇਣਿਇਹੁਮਨੁਮੋਹੈ॥ਮਾਇਆਮੋਹਮੈਲੁਪਤੰਗੁ
ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਾਮਿਭੀਜੈਹੇ॥੭॥ਸਭਨਾਵਿਚਿਵਰਤੈਇਕੋਸੋ
ਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਇਸਾਚੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੇ॥੮॥ਕਿਲਬਿਖਦੁਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿ
ਆਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਵਰਤੈਗੁਰਮੁਖਿਤਨੁਮਨੁ
ਭੀਜੈਹੇ॥੯॥ਮਾਇਆਅਗਨਿਜਲੈਸੰਸਾਰੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਵਾਰੈਸਬਦਿ
ਵੀਚਾਰੇ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁਲੀਜੈਹੇ॥੧੦॥
ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਸਣਿਬੈਠੇਜਮਕਾਭਉਪਾਵਹਿ॥ਜਮੁਨਛੋਡੈਬਹੁਕਰਮਕਮਾ
ਵਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਈਐਹਰਿਹਰਿਰਸਨਾਪੀਜੈਹੇ॥੧੧॥
ਮਨਮੁਖਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਨਹੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਿਸਾਂਤਿਸੁਖੁਹੋਈ॥
ਪਵਿਤ੍ਰਪਾਵਨਸਦਾਹੈਬਾਣੀਗੁਰਮਤਿਅੰਤਰੁਭੀਜੈਹੇ॥੧੨॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿ
ਸਨੁਮਹੇਸੁਵੀਚਾਰੀ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਧਕਮੁਕਤਿਨਿਰਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁ
ਏਕੋਹੈਜਾਤਾਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਰਵੀਜੈਹੇ॥੧੩॥ਬੇਦਪੜਹਿਹਰਿਨਾਮੁਨਬੁ
ਝਹਿ॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਲੁਝਹਿ॥ਅੰਤਰਿਮੈਲੁਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧਾਕਿਉਕਰਿਦੁਤਰੁਤਰੀਜੈਹੇ॥੧੪॥ਬੇਦਬਾਦਸਭਿਆਖਿਵਖਾਣਹਿ
ਨਅੰਤਰੁਭੀਜੈਨਸਬਦੁਪਛਾਣਹਿ॥ਪੁੰਨੁਪਾਪੁਸਭੁਬੇਦਿਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗੁ
ਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਜੈਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਸਾਚਾਏਕੋਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾ
ਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਮਨੁਸਾਚਾਸਾਚੋਸਚੁਰਵੀਜੈਹੇ॥੧੬॥
੫॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਸਚੈਸਚਾਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥ਨਿਜਘਰਿਵ
ਸਿਆਤਿਥੈਮੋਹੁਨਮਾਇਆ॥ਸਦਹੀਸਾਚੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁ

ਖਿਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ॥੧॥ਸਚਾਸਉਦਾਸਚੁਵਾਪਾਰਾ॥ਨਾਤਿਥੈਭਰਮੁਨਦੂਜਾ
ਪਸਾਰਾ॥ਸਚਾਧਨੁਖਟਿਆਕਦੇਤੋਟਿਨਆਵੈਬੂਝੈਕੋਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੨॥
ਸਚੇਲਾਏਸੇਜਨਲਾਗੇ॥ਅੰਤਰਿਸਬਦੁਮਸਤਕਿਵਡਭਾਗੇ॥ਸਚੈਸਬ
ਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿਸਬਦਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੩॥ਸਚੋਸਚਾਸਚੁਸਾ
ਲਾਹੀ॥ਏਕੋਵੇਖਾਦੂਜਾਨਾਹੀ॥ਗੁਰਮਤਿਊਚੋਊਚੀਪਉੜੀਗਿਆਨਿ
ਰਤਨਿਹਉਮੈਮਾਰੀਹੇ॥੪॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇਆ॥ਸਚੁਮਨਿ
ਵਸਿਆਜਾਤੁਧੁਭਾਇਆ॥ਸਚੇਕੀਸਭਸਚੀਕਰਣੀਹਉਮੈਤਿਖਾਨਿਵਾਰੀ
ਹੇ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਆਪੇਕੀਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨਹੀਚੀਨਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਚੁਕਮਾਵੈਸਾਚੀਕਰਣੀਸਾਰੀਹੇ॥੬॥ਕਾਰਕਮਾਈਜੋਮੇ
ਰੇਪ੍ਰਭਭਾਈ॥ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਸਬਦਿਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਮਤਿਸਦਹੀਅੰਤਰੁਸੀ
ਤਲੁਹਉਮੈਮਾਰਿਨਿਵਾਰੀਹੇ॥੭॥ਸਚਿਲਗੇਤਿਨਸਭੁਕਿਛੁਭਾਵੈ॥ਸਚੈਸ
ਬਦਿਸਚਿਸੁਹਾਵੈ॥ਐਥੈਸਾਚੇਸੇਦਰਿਸਾਚੇ॥ਨਦਰੀਨਦਰਿਸਵਾਰੀਹੇ॥੮॥
ਬਿਨੁਸਾਚੇਜੋਦੂਜੈਲਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹਦੁਖਸਬਾਇਆ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੁਖੁ
ਸੁਖੁਜਾਪੈਨਾਹੀਮਾਇਆਮੋਹਦੁਖੁਭਾਰੀਹੇ॥੯॥ਸਚਾਸਬਦੁਜਿਨਾਮਨਿਭਾਇ
ਆ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਕਮਾਇਆ॥ਸਚੋਸੇਵਹਿਸਚੁਧਿਆਵਹਿਸਚਿ
ਰਤੇਵੀਚਾਰੀਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਮੀਠੀਲਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸੂਖਸਹਜਸ
ਮਾਧੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਿਆਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਆਗੁਰਕੀਸੇਵਪਿਆਰੀਹੇ॥
੧੧॥ਸੇਜਨਸੁਖੀਏਸਤਿਗੁਰਿਸਚੇਲਾਏ॥ਆਪੇਭਾਣੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਜਨਉਬਰੇਹੋਰਮਾਇਆਮੋਹਖੁਆਰੀਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾ
ਚਾਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਤਿਸੁਕੁਟੰਬੁਨਾਤਿਸੁਮਾਤਾ॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆਸਭ
ਅੰਤਰਿਸਭਨਾਜੀਆਕਾਆਧਾਰੀਹੇ॥੧੩॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਕਿ

ਤਿਨ ਨਿਰਲੇਪੁ ਰਖਿਆ ਸਚਿ ਮਾਲਿ ਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਚੇ ਤੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਵਹਿ ਸਾਚੈ ਦੂਖੁ ਨਿਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੪॥ ਜਾ ਤੂ ਦੇਹਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦੇ ਸਾਚੁ ਕਮਾਏ ॥ ਅੰਦਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਾਚਾ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰੀ ਹੇ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਵੇਖੈ ਹੁਕਮੁ ਚਲਾਏ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਬੈਰਾਗੀ ਮਨੁ ਤਨੁ ਰਸਨਾ ਨਾਮਿ ਸਵਾਰੀ ਹੇ ॥੧੬॥੭॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਆਪੇ ਆਪੁ ਉਪਾਇ ਉਪੰਨਾ ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਏਕੁ ਪਰਛੰਨਾ ॥ ਸਭਨਾ ਸਾਰ ਕਰੇ ਜਗਜੀਵਨੁ ਜਿਨਿ ਅਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਜਿਨਿ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਮਹੇਸੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਧੰਧੈ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ॥ ਜਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੁ ਆਪੇ ਮੇਲੇ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਹੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਹੁ ਚਿਤੈ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਥਿਰੁ ਸਾਚਾ ਸਾਲਾਹੀ ਸਦ ਹੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਇਕਿ ਮੂਲਿ ਲਗੇ ਓਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਡਾਲੀ ਲਾਗੇ ਤਿਨੀ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਤਿਨ ਜਨ ਕਉ ਲਾਗੇ ਜੋ ਬੋਲਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਹਮ ਗੁਣ ਨਾਹੀ ਕਿਆ ਬੋਲਹ ਬੋਲ ॥ ਤੂ ਸਭਨਾ ਦੇਖਹਿ ਤੋਲਹਿ ਤੋਲ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹਿ ਰਹਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਣਾ ਤਾ ਸਚੀ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋਡਿ ਗੁਣ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਗੁਣ ਮਹਿ ਏਕੋ ਨਿਰਮਲੁ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੬॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ॥ ਦੂਜੀ ਦੁਰਮਤਿ ਸਬਦੇ ਖੋਈ ॥ ਏਕਸੁ ਮਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਮਾਣਾ ਅਪਣੈ ਰੰਗਿ ਸਦ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੭॥ ਕਾਇਆ ਕਮਲੁ ਹੈ ਕੁਮਲਾਣਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਸਬਦੁ ਨ ਬੁਝੈ ਇਆਣਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਕਾਇਆ ਖੋਜੇ ਪਾਏ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਹੇ ॥੮॥ ਕੋਟ ਗਹੀ ਕੇ ਪਾਪ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਸਦਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਾਖੈ ਉਰ ਧਾਰੇ ॥ ਜੋ ਇਛੇ ਸੋਈ ਫਲੁ ਪਾਏ ਜਿਉ ਰੰਗੁ ਮਜੀਠੈ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੯॥ ਮਨਮੁਖੁ ਗਿਆ

ਨੁ ਕਥੇ ਨ ਹੋਈ ॥ ਫਿਰਿ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ਠਉਰ ਨ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਸਦਾ ਸਾਲਾਹੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੦॥ ਮਨਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰੇ ਸਭ ਦੁਖ ਸਬਾਏ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਬਦੁ ਨਾਹੀ ਕਿਉ ਦਰਿ ਜਾਏ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਸਦ ਸੇਵੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੇ ॥੧੧॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤੂ ਸਭਨੀ ਥਾਈ ॥ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਸਭ ਸੋਝੀ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੋ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈਐ ਸਦਾ ਸਦ ਇਹੁ ਮਨੁ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੨॥ ਨਾਮੇ ਰਾਤਾ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਨੀਰਾ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਬੂਝਹਿ ਇਕਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੩॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੇ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਸਹਜਿ ਰਹੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੧੪॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਢਹੈ ਢਹਿ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਚੂਕੈ ਨ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੁ ਸਲਾਹੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੧੫॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਸੋ ਪਾਏ ॥ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਨਿਰੰਕਾਰੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਾਚੁ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧੬॥੮॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭੁ ਜਿਸੁ ਕਰਣਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾ ॥ ਆਪੇ ਗੁਪਤੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੇ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਸੋਈ ਕਰਸਹਿ ਸਚੇ ਸਿਉ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ਹੇ ॥੨॥ ਆਪੇ ਹੀਰਾ ਰਤਨੁ ਅਮੋਲੋ ॥ ਆਪੇ ਨਦਰੀ ਤੋਲੇ ਤੋਲੋ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਸਰਣਿ ਤੁਮਾਰੀ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੩॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਵੈ ਧੁਰਿ ਤੇਰੀ ॥ ਮਰੈ ਨ ਜੰਮੈ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਸਾਚੇ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ਹੇ ॥੪॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਸਭੁ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾ ਬਿਸਨੁ ਦੇਵ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ਸੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਪਛਾਤਾ ਹੇ ॥੫॥ ਪਾਪ ਪੁੰਨ ਵਰਤੈ ਸੰਸਾਰਾ ॥ ਹਰਖੁ ਸੋਗੁ

ਸਭੁਜਗੁਮੈਲਾਭਰਮਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸੁਖੁਪਾਏਜਿਨਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਪਛਾਤਾਹੇ॥੬॥ਕਿਰਤੁਨਕੋਈਮੇਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਮੋਖਦੁਆ
ਰਾ॥ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਸੋਫਲੁਪਾਇਆਜਿਨਿਆਪੁਮਾਰਿਪਛਾਤਾਹੇ॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਨਲਾਗੈ॥ਦੂਜੈਭਾਇਘਣਾਦੁਖੁਆਗੈ॥
ਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲੇਭੇਖਧਾਰੀਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਤਾਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕੈ
ਭਾਣੈਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥ਸਭਿਕਿਲਬਿਖਕਾਟੇਦੂਖਸਬਾਏ॥ਹਰਿਨਿਰ
ਮਲੁਨਿਰਮਲਹੈਬਾਣੀਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾਹੇ॥੯॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ
ਸੋਗੁਣਨਿਧਿਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏ॥ਗੁਣਅਵਗਣਕਾਏ
ਕੋਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੀਜਾਤਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਅਤਿਅ
ਪਾਰਾ॥ਆਪੇਮੇਲੈਗੁਰਸਬਦਿਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਮ
ਨੁਤਨੁਸਾਚੈਰਾਤਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਵਿਚਿਜੋਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮ
ਤਿਬੂਝੈਕਰਿਵੀਚਾਰਾ॥ਹਉਮੈਮਾਰਿਸਦਾਮਨੁਨਿਰਮਲੁਰਸਨਾਸੇਵਿਸੁਖ
ਦਾਤਾਹੇ॥੧੨॥ਗੜਕਾਇਆਅੰਦਰਿਬਹੁਹਟਬਜਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਨਾ
ਮੁਹੈਅਤਿਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਦਰਿਸੋਹੈਹਉਮੈਮਾਰਿਪਛਾ
ਤਾਹੇ॥੧੩॥ਰਤਨੁਅਮੋਲਕੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਕੀਮਤਿਕਵਣੁਕਰੇਵੇਚਾਰਾ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਅੰਤਰਿਸਬਦਿਪਛਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ
ਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਮੂਰਖਪ
ੜਹਿਸਬਦੁਨਬੂਝਹਿਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਤਾਹੇ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਕ
ਰੇਕਰਾਏ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜੁ
ਗਿਜੁਗਿਏਕੋਜਾਤਾਹੇ॥੧੬॥ ੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਸੋਸਚੁਸੇ
ਵਿਹੁਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਸਬਦੇਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ

ਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈਆਪੇਅਗਮਅਥਾਹਾਹੇ॥੧॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੁਵਰਤ
ਾਏ॥ਇਕਿਜਨਸਾਚੈਆਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੋਸੇਵਹਿਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਨਾਮੇਸ
ਚਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੨॥ਧੁਰਿਭਗਤਾਮੇਲੇਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਸਚੀਭਗਤੀਆ
ਪੇਲਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਦਾਗੁਣਗਾਵੈਇਸੁਜਨਮੈਕਾਲਾਹਾਹੇ॥੩॥
ਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੁਕਰਹਿਪ੍ਰਭੁਆਪੁਪਛਾਣਹਿ॥ਇਕਸੁਬਿਨੁਕੋਅਵਰੁ
ਨਜਾਣਹਿ॥ਸਚਾਸਾਹੁਸਚੇਵਣਜਾਰੇਪੂੰਜੀਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੪॥ਆਪੇ
ਸਾਜੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰਸਬਦੁਬੁਝਾਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇ
ਵਹਿਸੇਜਨਸਾਚੇਕਾਟੇਜਮਕਾਫਾਹਾਹੇ॥੫॥ਭੰਨੈਘੜੇਸਵਾਰੇਸਾਜੇ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਦੂਜੈਜੰਤਪਾਜੇ॥ਮਨਮੁਖਫਿਰਹਿਸਦਾਅੰਧੁਕਮਾਵਹਿਜਮਕਾ
ਜੇਵੜਾਗਲਿਫਾਹਾਹੇ॥੬॥ਆਪੇਬਖਸੇਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਮੁ
ਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਏਸਾਚਾਇਸੁਜਗਮਹਿਨਾਮੋਲਾਹਾਹੇ॥
੭॥ਆਪੇਸਚਾਸਚੀਨਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿ
ਆਸੇਜਨਸੋਹਹਿਤਿਨਸਿਰਿਚੂਕਾਕਾਹਾਹੇ॥੮॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨ
ਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਸਦਾਸਬਦਿਸਾਲਾਹੀਗੁਣਦਾਤਾ
ਲੇਖਾਕੋਇਨਮੰਗੈਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਤਿਸਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਤੁਨ
ਪਾਵਹਿਅਲਖਅਭੇਵਾ॥ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਕਰਹਿਤੂਅਪਣੀਗੁਰਮੁਖਿ
ਅਲਖੁਲਖਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈ॥ਏਕੋਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾ
ਈ॥ਨਾਮੁਜਪੀਤੈਨਾਮੁਧਿਆਈਮਹਲੁਪਾਇਗੁਣਗਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਵਕ
ਸੇਵਹਿਮੰਨਿਹੁਕਮੁਅਪਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਹੁਕਮੁਨਜਾਣਹਿਸਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਮੰਨੇ
ਹੁਕਮੇਵਡਿਆਈਹੁਕਮੇਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹੁਕਮੁਪ
ਛਾਣੈ॥ਧਾਵਤੁਰਾਖੈਇਕਤੁਘਰਿਆਣੈ॥ਨਾਮੇਰਾਤਾਸਦਾਬੈਰਾਗੀਨਾਮੁਰਤ

ਨੁਮਨਿਤਾਹੇ॥੧੩॥ਸਭੁਜਗਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਬਦੁਸਲਾਹਹਿਸੇਜਨਨਿਰਮਲਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਤਾਹਾ
ਹੇ॥੧੪॥ਸਦਾਭਗਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਕੀਮਤਿਨਹੀ
ਪਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਉਤੂੰਰਾਖਹਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਤਾਹੇ॥੧੫॥
ਸਦਾਸਦਾਤੇਰੇਗੁਣਗਾਵਾ॥ਸਚੇਸਾਹਿਬਤੇਰੈਮਨਿਭਾਵਾ॥ਨਾਨਕੁਸਾਚੁ
ਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚੁਦੇਵਹੁਸਚਿਸਮਾਤਾਹੇ॥੧੬॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਾਚਿਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸ
ਦਾਸੁਖਦਾਤਾਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥੧॥ਨਦਰਿਕ
ਰੇਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਸਦਾਸੁ
ਖਦਾਤਾਸਬਦੇਮਨਿਓਮਾਹਾਹੇ॥੨॥ਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਤਾਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਹਉਮੈ
ਮਮਤਾਸਬਦਿਜਲਾਏ॥ਸਦਾਮੁਕਤੁਰਹੈਇਕਰੰਗੀਨਾਹੀਕਿਸੈਨਾਲਿਕਾ
ਹਾਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਘੋਰਅੰਧਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕੋਇਨਪਾਵੈ
ਪਾਰਾ॥ਜੋਸਬਦਿਰਾਤੇਮਹਾਬੈਰਾਗੀਸੋਸਚੁਸਬਦੇਲਾਹਾਹੇ॥੪॥ਦੁਖੁਸੁ
ਖੁਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਦੂਜਾਭਾਉਆਪਿਵਰਤਾਇਆ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਅਲਿਪਤੋਵਰਤੈਮਨਮੁਖਕਾਕਿਆਵੇਸਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸਿਮ
ਨਮੁਖਜੋਸਬਦੁਨਪਛਾਣਹਿ॥ਗੁਰਕੈਭੈਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹਿ॥ਭੈਬਿਨੁਕਿ
ਉਨਿਰਭਉਸਚੁਪਾਈਐਜਮੁਕਾਢਿਲਏਗਾਸਾਹਾਹੇ॥੬॥ਅਫਰਿਓਜਮੁ
ਮਾਰਿਆਨਜਾਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਨੇੜਿਨਆਈ॥ਸਬਦੁਸੁਣੇਤਾਦੂਰਹੁ
ਭਾਗੈਮਤੁਮਾਰੈਹਰਿਜੀਉਵੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੭॥ਹਰਿਜੀਉਕੀਹੈਸਭਸਿਰ
ਕਾਰਾ॥ਏਹੁਜਮੁਕਿਆਕਰੇਵਿਚਾਰਾ॥ਹੁਕਮੀਬੰਦਾਹੁਕਮੁਕਮਾਵੈਹੁਕਮੇ
ਕਢਦਾਸਾਹਾਹੇ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚੈਕੀਆਅਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਸਰਿ

ਆਸਭੁਪਾਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਸਚੁਬੂਝੈਸਬਦਿਸਚੈਸੁਖੁਤਾਹਾ
ਹੇ॥੯॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਕਰਮਿਬਿਧਾਤਾ॥ਜੁਗਚਾਰੇਗੁਰਸਬਦਿਪਛਾ
ਣਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਰੈਨਜਨਮੈਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੦॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਬਦਿਸਾਲਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਏਕ
ਨਾਮਿਜੁਗਚਾਰਿਉਧਾਰੇਸਬਦੇਨਾਮਵਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੋਨਾਮੁਬੂ
ਝੈਕਾਟੇਦੁਰਮਤਿਫਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਉਪਜੈਸਾਚਿਸਮਾਵੈ॥ਨਾਮਰਿ
ਜੈਮੈਨਜੂਨੀਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਾਰਹਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇਅਨਦਿਨੁਲੈਦੇਲਾ
ਹਾਹੇ॥੧੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਗਤਸੋਹਹਿਦਰਬਾਰੇ॥ਸਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸ
ਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਦਿਨੁਰਾਤੀਸਹਜਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹਾਹੇ॥੧੪॥
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਬਦੁਸੁਣਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹੁਲਿਵਲਾਏ॥
ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿਸਦਹੀਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਗੁਣਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੫॥
ਗੁਣਕਾਦਾਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਜਨੁਨਾ
ਮੁਸਲਾਹੇਬਿਗਸੈਸੋਨਾਮੁਬੇਪਰਵਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੨॥੧੧॥ ਮਾਰੂ
ਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਸੇਵਿਹੁਅਗਮਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਈਐਪਾਰਾਵਾਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਤਿਤੁਘਟਿਮ
ਤਿਅਗਾਹਾਹੇ॥੧॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਏਕੋਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗ
ਟੁਹੋਈ॥ਸਭਨਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਰੇਜਗਜੀਵਨੁਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਾਹੇ॥੨॥
ਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਇਆ॥ਹੁਕਮੇਹੀਸਭੁਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆ॥ਹੁਕਮੁਮੰਨੇਸੋਈਸੁਖੁਪਾਏਹੁਕਮੁਸਿਰਿਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੩॥
ਸਚਾਸਤਿਗੁਰੁਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਤਿਸਦੈਸਬਦਿਨਿਸਤਰੈਸੰਸਾਰਾ॥

ਆਪੇਕਰਤਾਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਦੇਦਾਸਾਸਗਿਰਾਹਾਹੇ॥੪॥ਕੋਇਮਪੇਕਿਸ
ਤਿਬੁਝਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤੇਗੁਲਾਏ॥ਹਰਿਸਾਲਾਹਤਿਸਦਾਸੁਖ
ਦਾਤਾਹਰਿਬਖਸੇਭਗਤਿਸਲਾਹਾਹੇ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਜਨਸਾ
ਚੇ॥ਜੋਮਰਿਜੰਮਹਿਕਾਚਨਿਕਾਚੇ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਵੇਪਰਵਾਹਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਸਚੈਸਬ
ਦਿਸਦਾਗੁਣਗਾਏ॥ਗੁਣਦਾਤਾਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿਸਿਰਿਸਿਰਿਲਿਖਦਾ
ਸਾਹਾਹੇ॥੭॥ਸਦਾਹਦੂਰਿਗੁਰਮੁਖਿਜਾਪੈ॥ਸਬਦੇਸੇਵੈਸੋਜਨੁਧ੍ਰਾਪੈ॥
ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਹਿਸਚੀਬਣੀਸਬਦਿਸਚੈਓਮਾਹਾਹੇ॥੮॥ਅਗਿਆਨੀ
ਅੰਧਾਬਹੁਕਰਮਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਫਿਰਿਜੋਨੀਪਾਏ॥ਬਿਖਿਆ
ਕਾਰਣਿਲਬੁਲੋਭੁਕਮਾਵਹਿਹਉਮਤਿਕਾਦੋਰਾਹਾਹੇ॥੯॥ਪੂਰਾਸਤਿਗੁਰੁ
ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਮਨਿਤਨਿਹਰਿ
ਰਵਿਆਘਟਅੰਤਰਿਮਨਿਭੀਨੈਭਗਤਿਸਲਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚ
ਅਸੁਰਸੰਘਾਰਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭਗਤਿਨਿਸਤਾਰਣੁ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸਾਚ
ਸਦਹੀਸਾਚਾਸਿਰਿਸਾਹਪਾਤਿਸਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸੇਭਗਤਸਚੇਤੇਰੈਮਨਿਭ
ਏ॥ਦਰਿਕੀਰਤਨੁਕਰਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਸਾਚੀਬਾਣੀਅਨਦਿਨੁਗਾ
ਵਹਿਨਿਰਧਨਕਾਨਾਮੁਵੇਸਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਜਿਨਆਪੇਮੇਲਿਵਿਛੋੜਹਿ
ਨਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਾਲਾਹੀ॥ਸਭਨਾਸਿਰਿਤੂਏਕੋਸਾਹਿਬੁਸਬਦੇ
ਨਾਮੁਸਲਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਤੁਧਨੋਕੋਈਨਜਾਣੀ॥ਤੁਧੁਆਪੇਕ
ਥੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਸਬਦੁਸਦਾਗੁਰੁਦਾਤਾਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਸੰ
ਬਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਤੇਰਾਲਿਖਿਆਕੋਇਨਮੇ
ਟਣਹਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਦੇਵਹਿਤੂਆਪੇਸਹਸਾਗਣਤਨਤਾਹਾਹੇ॥

੧੫॥ਭਗਤਸਚੈਤੇਰੈਦਰਵਾਰੇ॥ਸਬਦੇਸੇਵਨਿਭਾਇਪਿਆਰੇ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਾਮੇਕਾਰਜੁਸੋਹਾਹੇ॥੧੬॥੩॥੧੨॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਸਾਚੈਇਕੁਖੇਲੁਰਚਾਇਆ॥
ਕੋਇਨਕਿਸਹੀਜੇਹਾਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਫਰਕੁਕਰੇਵੇਖਿਵਿਗਸੈ
ਸਭਿਰਸਦੇਹੀਮਾਹਾਹੇ॥੧॥ਵਾਜੈਪਉਣੁਤੈਆਪਿਵਜਾਏ॥ਸਿਵ
ਸਕਤੀਮਹਿਪਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਲਟੀਹੋਵੈਗਿਆਨੁਰਤਨੁਸਬ
ਦੁਲਹਾਹਾਹੇ॥੨॥ਅੰਧੇਰਾਚਾਨਣੁਆਪੇਕੀਆ॥ਏਕੋਵਰਤੈਅਵਰੁਨਬੀ
ਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਆਪੁਪਛਾਣੈਕਮਲੁਬਿਗਸੈਬੁਧਿਤਾਹਾਹੇ॥੩॥
ਅਪਣੀਗਹਣਗਤਿਆਪੇਜਾਣੈ॥ਹੋਰੁਲੋਕੁਸੁਣਿਸੁਣਿਆਖਿਵ
ਖਾਣੈ॥ਗਿਆਨੀਹੋਵੈਸੁਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝੈਸਾਚੀਸਿਫਤਿਸਲਾਹ
ਹਾ॥੪॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਵਸਤੁਅਪਾਰਾ॥ਆਪੇਕਪਟਖੁਲਾਵਣਹਾਰਾ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੈਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਬੁਝਾਹਾਹੇ॥੫॥
ਸਭਿਰਸਦੇਹੀਅੰਦਰਿਪਾਏ॥ਵਿਰਲੇਕਉਗੁਰੁਸਬਦੁਬੁਝਾਏ॥
ਅੰਦਰੁਖੋਜੇਸਬਦੁਸਲਾਹੇਬਾਹਰਿਕਾਹੇਜਾਹਾਹੇ॥੬॥ਵਿਣੁਚਾਖੇ
ਸਾਦੁਕਿਸੈਨਆਇਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇਆ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਅਮਰਾਪਦੁਹੋਏਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੭॥ਆ
ਪੁਪਛਾਣੈਸੁਸਭੁਗੁਣਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮਿਰਤਾਦਿਨੁਰਾਤੀਮਾਇਆਮੋਹੁਚੁਕਾਹਾਹੇ॥੮॥ਗੁਰ
ਸੇਵਾਤੇਸਭੁਕਿਛੁਪਾਏ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਆਪੁਗਵਾਏ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸੋਹਾਹੇ॥੯॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਅੰਮ੍ਰਿ
ਤੈਬਾਣੀ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਸਚਾਵਸੈ

ਦੇਹੀ

ਘਟਅੰਤਰਿਸੋਪ੍ਰਭੁਨਿਰਮਲੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਸਬ
ਦਿਸਲਾਹਹਿ॥ਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹਿ॥ਆਪੇਬਖਸੇ
ਸਬਦਿਮਿਲਾਏਪਰਮਲਵਾਸੁਮਨਿਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥ਸਬਦੇਅਕ
ਥੁਕਥੇਸਾਲਾਹੇ॥ਮੇਰੇਪ੍ਰਭਸਾਚੇਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਆਪੇਗੁਣਦਾਤਾਸ
ਬਦਿਮਿਲਾਏਸਬਦੈਕਾਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁਖੁਭੂਲਾਠਉਰਨ
ਪਾਏ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਰਮਕਮਾਏ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤਾਬਿਖਿ
ਆਖੋਜੈਮਰਿਜਨਮੈਦੁਖੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਸਾ
ਲਾਹੇ॥ਤੇਰੇਗੁਣਪ੍ਰਭਤੁਝਹੀਮਾਹੇ॥ਤੂਆਪਿਸਚਾਤੇਰੀਬਾਣੀਸ
ਚੀਆਪੇਅਲਖੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਬਿਨੁਗੁਰਦਾਤੇਕੋਇਨਪਾਏ॥
ਲਖਕੋਟੀਜੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਘਟਅੰਤਰਿਵਸਿਆ
ਸਬਦੇਸਚੁਸਾਲਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਸੇਜਨਮਿਲੇਧੁਰਿਆਪਿਮਿਲਾਏ॥
ਸਾਚੀਬਾਣੀਸਬਦਿਸੁਹਾਏ॥ਨਾਨਕਜਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਗੁ
ਣਗਾਵਹਗੁਣੀਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੬॥੪॥੧੩॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੩
ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਸਦਾਸਚੁਸੋਈ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਸੋਝੀਹੋਈ॥ਹਰਿਰਸਿ
ਭੀਨੇਸਦਾਧਿਆਇਨਿਗੁਰਮਤਿਸੀਲੁਸੰਨਾਹਾਹੇ॥੧॥ਅੰਦਰਿਰੰ
ਗੁਸਦਾਸਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਨਾਮਿਪਿਆਰਾ॥ਨਉਨਿ
ਧਿਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਛੋਡਿਆਮਾਇਆਕਾਲਾਹਾਹੇ॥੨॥
ਰਈਅਤਿਰਾਜੇਦੁਰਮਤਿਦੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਏਕੁਨਹੋਈ॥
ਏਕੁਧਿਆਇਨਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਨਿਨਿਹਚਲੁਰਾਜੁਤਿਨਾਹਾ॥
੩॥ਆਵਣੁਜਾਣੁਰਖੈਨਕੋਈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਤਿਸੈਤੇਹੋਈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਸਾਚਾਸਦਾਧਿਆਵਹੁਗਤਿਮੁਕਤਿਤਿਸੈਤੇਪਾਹਾਹੇ॥੪॥

ਸਚੁਸੰਜਮੁਸਤਿਗੁਰੂਦੁਆਰੈ॥ਹਉਮੈਕ੍ਰੋਧੁਸਬਦਿਨਿਵਾਰੈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਸੀਲੁਸੰਤੋਖੁਸਭੁਤਾਹਾਹੇ॥੫॥ਹਉਮੈ
ਮੋਹੁਉਪਜੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਭੁਜਗੁਬਿਨਸੈਨਾਮੁਵਿਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁ
ਰਸੇਵੇਨਾਮੁਨਪਾਈਐਨਾਮੁਸਚਾਜਗਿਲਾਹਾਹੇ॥੬॥ਸਚਾਅਮਰੁਸਬ
ਦਿਸੁਹਾਇਆ॥ਪੰਚਸਬਦਮਿਲਿਵਾਜਾਵਾਇਆ॥ਸਦਾਕਾਰਜੁਸਚਿ
ਨਾਮਿਸੁਹੇਲਾਬਿਨੁਸਬਦੈਕਾਰਜੁਕੇਹਾਹੇ॥੭॥ਖਿਨਮਹਿਹਸੈਖਿਨਮਹਿ
ਰੋਵੈ॥ਦੂਜੀਦੁਰਮਤਿਕਾਰਜੁਨਹੋਵੈ॥ਸੰਜੋਗੁਵਿਜੋਗੁਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾ
ਏਕਿਰਤੁਨਚਲੈਚਲਾਹਾਹੇ॥੮॥ਜੀਵਨਮੁਕਤਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਹ
ਰਿਸਿਉਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਿਲੈਵਡਿਆਈਹਉਮੈ
ਰੋਗੁਨਤਾਹਾਹੇ॥੯॥ਰਸਕਸਖਾਏਪਿੰਡੁਵਧਾਏ॥ਭੇਖਕਰੈਗੁਰਸਬਦੁ
ਨਕਮਾਏ॥ਅੰਤਰਿਰੋਗੁਮਹਾਦੁਖੁਭਾਰੀਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੦॥ਬੇ
ਦਪੜਹਿਪੜਿਬਾਦੁਵਖਾਣਹਿ॥ਘਟਮਹਿਬ੍ਰਹਮੁਤਿਸੁਸਬਦਿਨਪਛਾ
ਣਹਿ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਤਤੁਬਿਲੋਵੈਰਸਨਾਹਰਿਰਸੁਤਾਹਾਹੇ॥੧੧॥
ਘਰਿਵਥੁਛੋਡਹਿਬਾਹਰਿਧਾਵਹਿ॥ਮਨਮੁਖਅੰਧੇਸਾਦੁਨਪਾਵਹਿ॥
ਅਨਰਸਰਾਤੀਰਸਨਾਫੀਕੀਬੋਲੇਹਰਿਰਸੁਮੂਲਿਨਤਾਹਾਹੇ॥੧੨॥ਮਨਮੁ
ਖਦੇਹੀਭਰਮੁਭਤਾਰੋ॥ਦੁਰਮਤਿਮਰੈਨਿਤਹੋਇਖੁਆਰੋ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮ
ਨੁਦੂਜੈਲਾਇਆਸੁਪਨੈਸੁਖੁਨਤਾਹਾਹੇ॥੧੩॥ਕੰਚਨਦੇਹੀਸਬਦੁਭ
ਤਾਰੋ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਗਭੋਗੇਹਰਿਸਿਉਪਿਆਰੋ॥ਮਹਲਾਅੰਦਰਿਗੈਰ
ਮਹਲੁਪਾਏਭਾਣਾਬੁਝਿਸਮਾਹਾਹੇ॥੧੪॥ਆਪੇਦੇਵੈਦੇਵਣਹਾਰਾ॥
ਤਿਸੁਆਗੈਨਹੀਕਿਸੈਕਾਚਾਰਾ॥ਆਪੇਬਖਸੇਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਸਦਾ
ਸਬਦੁਅਥਾਹਾਹੇ॥੧੫॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਹੈਤਿਸੁਕੇਰਾ॥ਸਚਾਸਾਹਿ

ਬੁਠਾਕੁਰੁਮੇਰਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਾਣੀਹਰਿਪਾਇਆਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿਸ
ਮਾਹਤੇ॥੧੬॥੫॥੧੪॥ ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਦ
ਬੇਦਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਆਪਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਾਰਕਰੇ
ਪ੍ਰਭਭਾਵੈਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਾਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੂਆਉਲਟਿਪ
ਰਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬਾਣੀਨਾਦੁਵਜਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੨॥ਗੁਰਕੀਸਾਖੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਾਖੀ॥ਸਚੈਸਬ
ਦੇਸਾਚਿਸੁਭਾਖੀ॥ਸਦਾਸਚਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਮੇਰਾਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਦਾ॥
੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਨਿਰਮਲੁਸਤਿਸਰਿਨਾਵੈ॥ਮੈਲੁਨਲਾਗੈਸਾਚਿਸਮਾ
ਵੈ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈਸਦਹੀਸਚੀਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਇਦਾ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁਬੈਣੀਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਨੈਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਕਮਾਵੈਕਰਣੀ॥ਸਦ
ਹੀਸਚੁਕਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਅਵਰਾਸਚੁਕਹਾਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੀਊ
ਤਮਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਵਖਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਦਸੇਵਹਿਸ
ਚਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੋਝੀਪਾਏ॥ਹ
ਉਮੈਮਾਇਆਭਰਮੁਗਵਾਏ॥ਗੁਰਕੀਪਉੜੀਊਤਮਊਚੀ॥ਦਰਿਸ
ਚੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੭॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਭਾਇਭਗਤਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਆਪੁਗਵਾਇਸਮਾ
ਇਦਾ॥੮॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਮਨੁਖੋਜਿਸੁਣਾਏ॥ਸਚੈਨਾਮਿਸਦਾਲਿਵਲਾ
ਏ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਜੋਸਚੇਮਨਿਭਾਇਦਾ॥੯॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਸ
ਦਾਰੰਗਿਰਾਤਾਭਾਣੈਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੦॥ਮਨਹਠਿਕਰਮਕਰੇਸੋਛੀਜੈ॥
ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਨਹੀਭੀਜੈ॥ਬਿਖਿਆਰਾਤੇਦੁਖੁਕਮਾਵਹਿਦੁਖੇਦੁਖਿਸ

ਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸੁਖੁਕਮਾਏ॥ਮਰਣਜੀਵਣਕੀਸੋਝੀ
ਪਾਏ॥ਮਰਣੁਜੀਵਣੁਜੋਸਮਕਰਿਜਾਣੈਸੋਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਦਾ॥੧੨॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਰਹਿਸੁਹਹਿਪਰਵਾਣੁ॥ਆਵਣਜਾਣਸਬਦੁਪਛਾਣੁ॥ਮਰੈਨ
ਜੰਮੈਨਾਦੁਖੁਪਾਏਮਨਹੀਮਨਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸੇਵਡਭਾਗੀਜਿਨੀਸਤਿ
ਗੁਰੁਪਾਇਆ॥ਹਉਮੈਵਿਚਹੁਮੋਹੁਚੁਕਾਇਆ॥ਮਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈ
ਲੁਨਲਾਗੈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਆਪੇ॥ਆਪੇ
ਵੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਾਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਵੈਸਚੁਸੁਣਿਲੇਖੈਪਾਇ
ਦਾ॥੧੫॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਿਰਮਲੁਮੈਲੁਨਲਾਵੈ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਵੀਚਾਰੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੬॥ ੧੫॥
ਮਾਝੁਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇਸ੍ਰਿਸਟਿਹੁਕਮਿਸਭਸਾਜੀ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥ
ਪਿਨਿਵਾਜੀ॥ਆਪੇਨਿਆਉਕਰੇਸਭੁਸਾਚਾਸਾਚੇਸਾਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਕਾ
ਇਆਕੋਟੁਹੈਆਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਪਸਰਿਆਪਾਸਾਰਾ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਭ
ਸਮੈਕੀਢੇਰੀਖੇਹੂਖੇਹਰਲਾਇਦਾ॥੨॥ਕਾਇਆਕੰਚਨਕੋਟੁਅਪਾਰਾ॥ਜਿ
ਸੁਵਿਚਿਰਵਿਆਸਬਦੁਅਪਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਾਵੈਸਦਾਗੁਣਸਾਚੇਮਿਲਿ
ਪ੍ਰੀਤਮਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੩॥ਕਾਇਆਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰੇ॥ਤਿਸੁਵਿ
ਚਿਹਰਿਜੀਉਵਸੈਮੁਰਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵਣਜਨਿਵਾਪਾਰੀਨਦਰੀਆ
ਪਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਸੋਸੁਚਾਜਿਕਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇ॥ਸਬਦੇਬੂਝੈਆਪੁਸਵਾ
ਰੇ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੫॥ਨਿਰਮਲਭਗਤਿਹੈ
ਨਿਰਾਲੀ॥ਮਨੁਤਨੁਧੋਵਹਿਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਸਦਾਰਹੈਰੰਗਿਰਾਤਾ
ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੬॥ਇਸੁਮਨਮੰਦਰਮਹਿਮਨੂਆਧਾਵੈ॥
ਸੁਖੁਪਲਰਿਤਿਆਗਿਮਹਾਦੁਖੁਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਠਉਰਨਪਾਵੈ

ਆਪੇਖੇਲੁਕਰਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਅਪਰੰਪਰੁਆਪਿਵੀਚਾਰੀ॥ਆਪੇਮੇ
ਲੇਕਰਣੀਸਾਰੀ॥ਕਿਆਕੋਕਾਰਕਰੇਵੇਚਾਰਾਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਦਾ॥
੮॥ਆਪੇਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਪੂਰਾ॥ਸਚੈਸਬਦਿਮਹਾਬਲਸੂਰਾ॥ਆਪੇਮੇ
ਲੇਦੇਵਡਿਆਈਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਦਾ॥੯॥ਘਰਹੀਅੰਦਰਿਸਾਚਾ
ਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤ
ਰਿਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੦॥ਦਿਸੰਤਰੁਭਵੈਅੰਤਰੁਨਹੀਭਾਲੇ॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਬਧਾਜਮਕਾਲੇ॥ਜਮਕੀਫਾਸੀਕਬਹੂਨਤੂਟੈਦੂਜੈਭਾਇਭਰ
ਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਹੋਰੁਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜਬਲਗੁਗੁਰਕਾਸਬ
ਦੁਨਕਮਾਹੀ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆਸਚੁਪਾਇਆਸਚੇਸਚਿਸਮਾਇਦਾ॥
੧੨॥ਕਾਮਕਰੋਧੁਸਬਲਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾਵਹਿਸਭੁਦੁਖਕਾਪਸ
ਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਸਚੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਪ
ਉਣੁਪਾਣੀਹੈਬੈਸੰਤਰੁ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਵਰਤੈਸਭਅੰਤਰਿ॥ਜਿਨਿਕੀਤੇ
ਜਾਤਿਸਨਿਪਛਾਣਹਿਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਇਦਾ॥੧੪॥ਇਕਿਮਾਇਆਮੋ
ਹਿਗਰਬਿਵਿਆਪੇ॥ਹਉਮੈਹੋਇਰਹੇਹੈਆਪੇ॥ਜਮਕਾਲੈਕੀਖਬਰਿਨਪਾ
ਈਅੰਤਿਗਇਆਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੧੫॥ਜਿਨਿਉਪਾਏਸੋਬਿਧਿਜਾਣੈ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਦੇਵੈਸਬਦੁਪਛਾਣੈ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਸਚਿਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾ
ਇਦਾ॥੧੬॥ ੧੬॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆ
ਪਤਿਦਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਤੁਧੁਨੋਸੇਵਹਿਸੇਤੁਝਹਿਸਮਾ
ਵਹਿਤੂਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥
ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥ਜਿਉਤੁਧੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵਹਿਤੂਆਪੇ
ਮਾਰਗਿਪਾਇਦਾ॥੨॥ਹੈਭੀਸਾਚਾਹੋਸੀਸੋਈ॥ਆਪੇਸਾਜੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥

ਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਰਿਜਕੁਪਹੁਚਾਇਦਾ॥੩॥ਅਗ
ਮਅਗੋਚਰੁਅਲਖਅਪਾਰਾ॥ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੇਰਾਪਰਵਾਰਾ॥ਆਪਣ
ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਆਪੇਗੁਰਮਤੀਆਪੁਬੁਝਾਇਦਾ॥੪॥ਪਾਤਾਲਪੁਰੀ
ਆਲੋਅਆਕਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਵਰਤੈਹੁਕਮੁਕਰਾਰਾ॥ਹੁਕਮੇਸਾਜੇ
ਹੁਕਮੇਢਾਹੇਹੁਕਮੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੫॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਸੁਹੁਕਮੁਸ
ਲਾਹੇ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰਵੇਪਰਵਾਹੇ॥ਜੇਹੀਮਤਿਦੇਹਿਸੋਹੋਵੈਤੂਆ
ਪੇਸਬਦਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੬॥ਅਨਦਿਨੁਆਰਜਾਛਿਜਦੀਜਾਏ॥ਰੈਣਿ
ਦਿਨਸੁਦੁਇਸਾਖੀਆਏ॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਨਚੇਤੈਮੂੜਾਸਿਰਊਪਰਿਕਾ
ਲੁਰੂਆਇਦਾ॥੭॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁਰਚਰਣੀਲਾਗਾ॥ਅੰਤਰਿਭਰ
ਮੁਗਇਆਭਉਭਾਗਾ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਸਚੇਗੁਣਗਾਵਹਿਸਚੁਬਾਣੀਬੋ
ਲਾਇਦਾ॥੮॥ਜਿਨਿਤੂਜਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸਬਦਿ
ਪਛਾਤਾ॥ਜਤਿਪਤਿਸਚੁਸਚਾਸਚੁਸੋਈਹਉਮੈਮਾਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥
੯॥ਮਨੁਕਠੋਰੁਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗਾ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਫਿਰੈਅਭਾਗਾ॥ਕਰਮੁ
ਹੋਵੈਤਾਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹ
ਆਪਿਉਪਾਏ॥ਮਾਨਸਜਨਮਿਗੁਰਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਬਿਨੁਭਗਤੀਬਿ
ਸਟਾਵਿਚਿਵਾਸਾਬਿਸਟਾਵਿਚਿਫਿਰਿਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁ
ਭਗਤਿਦ੍ਰਿੜਾਏ॥ਵਿਣੁਕਰਮਾਕਿਉਪਾਇਆਜਾਏ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏ
ਕਰਤਾਜਿਉਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇਦਾ॥੧੨॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਅੰਤੁਨਜਾ
ਣੈ॥ਮੂਰਖੁਅੰਧਾਤਤੁਨਪਛਾਣੈ॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾਆਪੇਭਰਮਿ
ਭੁਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਸਭੁਕਿਛੁਆਪੇਆਪਿਕਰਾਏ॥ਆਪੇਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰ
ਧੈਲਾਏ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇਵੇਖੈਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੧੪॥

ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਸਦਾਸਲਾਹੀਤਾਮਨੁਧੀਰਾ॥ਅਗਮਅ
ਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪਿਨਿ
ਰਾਲਮੁਹੋਰੁਧੰਧੈਲੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝੈਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਸੈ
ਘਟਅੰਤਰਿਗੁਰਮਤੀਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੬॥੧੭॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩
ਜੁਗਛਤੀਹਕੀਓਗੁਬਾਰਾ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥ਹੋਰਕਿ
ਆਕੋਕਹੈਕਿਆਖਿਵਖਾਣੈਤੂਆਪੇਕੀਮਤਿਪਾਇਦਾ॥੧॥ਓਅੰਕਾਰਿ
ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ॥ਸਭੁਖੇਲੁਤਮਾਸਾਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਆਪੇਵੇਕ
ਕਰੇਸਭਿਸਾਚਾਆਪੇਭੰਨਿਘੜਾਇਦਾ॥੨॥ਬਾਜੀਗਰਿਇਕਬਾਜੀਪਾਈ॥
ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਨਦਰੀਆਈ॥ਸਦਾਅਲਿਪਤੁਰਹੈਗੁਰਸਬਦੀਸਾਚੇਸਿਉਚਿ
ਤੁਲਾਇਦਾ॥੩॥ਬਾਜਹਿਬਾਜੇਧੁਨਿਆਕਾਰਾ॥ਆਪਿਵਜਾਏਵਜਾਵਣ
ਹਾਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪਉਣੁਵਹੈਇਕਰੰਗੀਮਿਲਿਪਵਣੈਸਭਵਜਾਇਦਾ॥
੪॥ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਵੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਖੋਵੈ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਕਿਸੈਦੇਵਡਿਆਈਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੫॥ਗੁਰਸੇਵੇਜੇਵਡੁ
ਹੋਰੁਲਾਹਾਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁਮਨਿਵਸੈਨਾਮੋਸਾਲਾਹੀ॥ਨਾਮੋਨਾਮੁਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾ
ਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੬॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਦੁਖੁਸੰਸਾਰਾ॥ਬਹੁਕਰਮਕਮਾ
ਵਹਿਵਧਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਨਾਮੁਨਸੇਵਹਿਕਿਉਸੁਖੁਪਾਈਐਬਿਨੁਨਾਵੈਦੁ
ਖੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪਿਕਰੇਤੈਆਪਿਕਰਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਸੈਬੁ
ਝਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵਹਿਸੇਬੰਧਨਤੋੜਹਿਮੁਕਤੀਕੈਘਰਿਪਾਇਦਾ॥
੮॥ਗਣਤਗਣੈਸੋਜਲੈਸੰਸਾਰਾ॥ਸਹਸਾਮੂਲਿਨਚੁਕੈਵਿਕਾਰਾ॥ਗੁਰ
ਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਗਣਤਚੁਕਾਏਸਚੇਸਾਚਿਸਮਾਇਦਾ॥੯॥ਜੇਸਚੁਦੇਇਤ
ਪਾਏਕੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਰਗਟੁਹੋਈ॥ਸਚੁਨਾਮੁਸਾਲਾਹੇਰੰਗਿਰਾਤਾ

ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੁਨਾਮੁਪਿਆਰਾ॥ਕਿ
ਲਵਿਖਕਾਟੇਕਾਟਣਹਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਆਸਹਜੇ
ਸਹਜਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਨਿਮੈਲੈਮਲੁਲਾਏ॥ਮੈਲੇਕਰਮ
ਕਰੇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਕੂੜੋਕੂੜੁਕਰੇਵਾਪਾਰਾਕੂੜੁਬੋਲਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਨਿ
ਰਮਲਬਾਣੀਕੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਸਾਜਾਏ॥ਗੁਰਕੈਭਾਣੈ
ਚਲੈਦਿਨੁਰਾਤੀਨਾਮੁਚੇਤਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਆਪਿਸਿਰੰਦਾਸਚਾਸੋ
ਈ॥ਆਪਿਉਪਾਇਖਪਾਏਸੋਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਵੈਸੁਸਦਾਸਲਾਹੀਮਿ
ਲਿਸਾਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅਨੇਕਜਤਨਕਰੇਇੰਦ੍ਰੀਵਸਿਨਹੋਈ॥ਕਾਮਿ
ਕਰੋਧਿਜਲੈਸਭੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮਨੁਵਸਿਆਵੈਮਨੁਮਾਰੇਮਨ
ਹਿਸਮਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰਾਤੇਰਾਤੁਧੁਆਪੇਕੀਆ॥ਸਭਿਤੇਰੇਜੰਤਤੇਰੇਸਭ
ਜੀਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਮਾਲਿਸਦਾਤੂਗੁਰਮਤੀਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੬॥
੧੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਹਰਿਜੀਉਦਾਤਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਓਸੁਤਿ
ਲੁਨਤਮਾਇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਤਿਸਨੋਅਪੜਿਨਸਕੈਕੋਈਆਪੇਮੇਲਿਮਿ
ਲਾਇਦਾ॥੧॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਨਿਹਚਉਹੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦਾਤਾਅਵਰੁ
ਕੋਈ॥ਜਿਸਨੋਨਾਮਦਾਨੁਕਰੇਸੋਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਾਇਦਾ॥੨॥ਚਉ
ਦਹਭਵਣਤੇਰੇਹਟਨਾਲੇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦਿਖਾਏਅੰਤਰਿਨਾਲੇ॥ਨਾਵੈਕਾਵਾ
ਪਾਰੀਹੋਵੈਗੁਰਸਬਦੀਕੋਪਾਇਦਾ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਸਹਜਅਨੰ
ਦਾ॥ਹਿਰਦੈਆਇਵੁਠਾਗੋਵਿੰਦਾ॥ਸਹਜੇਭਗਤਿਕਰੇਦਿਨੁਰਾਤੀਆਪੇਭ
ਗਤਿਕਰਾਇਦਾ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਵਿਛੁੜੇਤਿਨੀਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਿ
ਨੁਮਾਰੀਅਹਿਦੁਖੁਸਬਾਇਆ॥ਮਥੇਕਾਲੇਮਹਲੁਨਪਾਵਹਿਦੁਖਹੀਵਿ
ਚਿਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਸੇਵਡਭਾਗੀ॥ਸਹਜਭਾਇਸ

ਤੀਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਚੋਸਚੁਕਮਾਵਹਿਦਿਨਸੁਰਾਤੀਸਚੈਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥
੬॥ਜਿਸਨੋਸਚਾਸਿਫਤੀਲਾਏ॥ਅੰਤਰਿਸਾਚੁਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਸਚੁਸਚੇ
ਕਾਆਪੇਦਾਤਾਜਿਸੁਦੇਵੈਸੋਸਚੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਭਨਾਕਾਸੋ
ਈ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏਬੂਝੈਕੋਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆਈਆ
ਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਹਉਮੈਕਰਦਿਆਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਆਗੈ
ਮੋਹੁਨਬੂਝੈਮਾਇਆ॥ਅਗੈਜਮਕਾਲੁਲੇਖਾਲੇਵੈਜਿਉਤਿਲਘਾਣੀ
ਪੀੜਾਇਦਾ॥੯॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਹੋਈ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਸੇਵੇਕੋਈ॥
ਜਮਕਾਲੁਤਿਸੁਨੇੜਿਨਆਵੈਮਹਲਿਸਚੈਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਤਿਨਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਜੋਤੁਧੁਭਾਏ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਤੇਰੈਹਥਿਹੈਸਭਵ
ਡਿਆਈਜਿਸੁਦੇਵਹਿਤਿਸੈਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਅੰਦਰਿਪਰਗਾਸੁਗੁਰੂਤੇਪਾਏ॥ਨਾ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗਿਆਨਰਤਨੁਸਦਾਘਟਿਚਾਨਣੁਅਗਿਆਨੁ
ਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਦਾ॥੧੨॥ਅਗਿਆਨੀਅੰਧੇਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਬਿਨੁਪਾਣੀਡੁ
ਬਿਮੂਏਅਭਾਗੇ॥ਚਲਦਿਆਘਰੁਦਰੁਨਦਰਿਨਆਵੈਜਮਦਰਿਬਾਧਾਦੁ
ਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੇਵੇਮੁਕਤਿਨਹੋਈ॥ਗਿਆਨੀਧਿਆ
ਨੀਪੂਛਹੁਕੋਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਿਸੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਦਰਿਸਚੈਸੋਭਾ
ਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਸਤਿਗੁਰਨੋਸੇਵੇਤਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏ॥ਮਮਤਾਕਾਟਿਸ
ਚਿਲਿਵਲਾਏ॥ਸਦਾਸਚੁਵਣਜਹਿਵਾਪਾਰੀਨਾਮੋਲਾਹਾਪਾਇਦਾ॥੧੫॥
ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਕਰਤਾ॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਮੁਕਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵ
ਸੈਮਨਅੰਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੬॥ ੧੯॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩
ਜੋਤੁਧੁਕਰਣਾਸੋਕਰਿਪਾਇਆ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਕੋਵਿਰਲਾਆਇਆ॥ਭਾ
ਣਾਮੰਨੇਸੋਸੁਖੁਪਾਏਭਾਣੇਵਿਚਿਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਤੇਰਾਭਾਣਾ

ਭਾਵੈ॥ਸਹਜੇਹੀਸੁਖੁਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਭਾਣੇਨੋਲੋਚੈਬਹੁਤੇਰੀਆਪ
ਣਾਭਾਣਾਆਪਿਮਨਾਇਦਾ॥੨॥ਤੇਰਾਭਾਣਾਮੰਨੇਸੁਮਿਲੈਤੁਧੁਆਏ॥
ਜਿਸੁਭਾਣਾਭਾਵੈਸੁਤੁਝਹਿਸਮਾਏ॥ਭਾਣੇਵਿਚਿਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਭਾਣਾਕਿਸਹਿਕਰਾਇਦਾ॥੩॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਤਾਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਗੁ
ਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਪਾਏ॥ਤੁਧੁਆਪਣੈਭਾਣੈਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਈ
ਜਿਸਨੋਭਾਣਾਦੇਹਿਤਿਸੁਭਾਇਦਾ॥੪॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧੁਕਰੇਚਤੁਰਾਈ॥
ਭਾਣਾਨਮੰਨੇਬਹੁਤੁਦੁਖੁਪਾਈ॥ਭਰਮੇਭੂਲਾਆਵੈਜਾਏਘਰੁਮਹਲੁ
ਨਕਬਹੂਪਾਇਦਾ॥੫॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲੇਦੇਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀ
ਸੇਵਾਧੁਰਿਫੁਰਮਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਪਾਏਨਾਮੇਹੀਸੁਖੁਪਾਇ
ਦਾ॥੬॥ਸਭਨਾਵਹੁਉਪਜੈਨਾਵਹੁਛੀਜੈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਮਨੁਤਨੁਭੀ
ਜੈ॥ਰਸਨਾਨਾਮੁਧਿਆਏਰਸਿਭੀਜੈਰਸਹੀਤੇਰਸੁਪਾਇਦਾ॥੭॥ਮਹ
ਲੈਅੰਦਰਿਮਹਲੁਕੋਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਿਚਿਤੁਲਾਏ॥ਜਿਸ
ਨੋਸਚੁਦੇਇਸੋਈਸਚੁਪਾਏਸਚੇਸਚਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੮॥ਨਾਮੁਵਿਸ
ਰਿਮਨਿਤਨਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਭੁਰੋਗੁਕਮਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨੁਤਨੁਹੈਕੁਸਟੀਨਰਕੇਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੯॥ਨਾਮਿਰਤੇ
ਤਿਨਨਿਰਮਲਦੇਹਾ॥ਨਿਰਮਲਹੰਸਾਸਦਾਸੁਖੁਨੇਹਾ॥ਨਾਮੁਸਲਾਹਿਸ
ਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਸਭੁਕੋਵਣਜੁ
ਕਰੇਵਾਪਾਰਾ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਸਭੁਤੋਟਾਸੰਸਾਰਾ॥ਨਾਗੋਆਇਆਨਾਗੋ
ਜਾਸੀਵਿਣੁਨਾਵੈਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਨਾਮੁਦੇਇਸੋਪਾਏ॥ਗੁ
ਰਕੈਸਬਦਿਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਵਸਿਆਘਟਅੰ
ਤਰਿਨਾਮੋਨਾਮੁਧਿਆਇਦਾ॥੧੨॥ਨਾਵੈਨੋਲੋਚੈਜੇਤੀਸਭਆਈ॥ਨ

ਉਤਿਨਾਮਿਲੈਧੁਰਿਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਜਿਨੀਨਾਉਪਾਇਆਸੇਵਡ
ਭਾਗੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੩॥ਕਾਇਆਕੋਟੁਅਤਿਅ
ਪਾਰਾ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਬਹਿਪ੍ਰਭੁਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਸਚਾਨਿਆਉਸਚੋਵ
ਪਾਰਾਨਿਹਚਲੁਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੪॥ਅੰਤਰਘਰਬੰਕੇਥਾਨੁਸੁਹਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਕਿਨੈਥਾਨੁਪਾਇਆ॥ਇਤੁਸਾਥਿਨਿਬਹੈਸਾਲਾ
ਹੇਸਚੇਹਰਿਸਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧੫॥ਮੇਰੈਕਰਤੈਇਕਬਣਤਬਣਾ
ਈ॥ਇਸੁਦੇਹੀਵਿਚਿਸਭਵਥੁਪਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਵਣਜਹਿਰੰਗਿਰਾਤੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਨਾਮੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੨੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩
ਕਾਇਆਕੰਚਨੁਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥ਤਿਥੈਹਰਿਵਸੈਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾ
ਰਾਵਾਰਾ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਸੇਵਿਹੁਸਚੀਬਾਣੀਹਰਿਜੀਉਸਬਦਿਮਿ
ਲਾਇਦਾ॥੧॥ਹਰਿਚੇਤਹੁਤਿਨਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਿ
ਨਮੇਲਿਮਿਲਾਉ॥ਤਿਨਕੀਧੂੜਿਲਾਈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਤਸੰਗਤਿਬ
ਹਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵਾਜੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਅੰਤ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਬਦਿਸੁਹਾਵਾ॥ਗੁਰਬਾਣੀਚਹੁਕੁੰਡੀਸੁਣੀਐਸਾਚੈ
ਨਾਮਿਸਮਾਇਦਾ॥੩॥ਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਅੰਤਰੁਭਾਲੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਹਰਿਨਦਰਿਨਿਹਾਲੇ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਪਾਏਗੁਰਸਬਦੀਨਦਰੀਨਦ
ਰਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੪॥ਵਡੈਭਾਗਿਇਹੁਸਰੀਰੁਪਾਇਆ॥ਮਾਣਸਜਨ
ਮਿਸਬਦਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਸਭੁਅੰਧਅੰਧੇਰਾਗੁਰ
ਮੁਖਿਕਿਸੈਬੁਝਾਇਦਾ॥੫॥ਇਕਿਕਿਤੁਆਏਜਨਮੁਗਵਾਏ॥
ਮਨਮੁਖਲਾਗੇਦੂਜੈਭਾਏ॥ਏਹਵੇਲਾਫਿਰਿਹਥਿਨਆਵੈਪਗਿਖਿ
ਸਿਐਪਛੁਤਾਇਦਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਵਿਤ੍ਰੁਸਰੀਰਾ॥ਤਿਸੁ

ਵਿਚਿਵਸੈਸਚੁਗੁਣੀਗਹੀਰਾ॥ਸਚੋਸਚੁਵੇਖੈਸਭਥਾਈਸਚੁਸੁ
ਣਿਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੭॥ਹਉਮੈਗਣਤਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿ
ਜੀਉਹਿਰਦੈਰਖਹੁਉਰਿਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਦਾਸਾਲਾਹੇਮਿਲਿਸਾ
ਚੇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੮॥ਸੋਚੇਤੇਜਿਸੁਆਪਿਚੇਤਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵ
ਸੈਮਨਿਆਏ॥ਆਪੇਵੇਖੈਆਪੇਬੂਝੈਆਪੈਆਪੁਸਮਾਇਦਾ॥੯॥
ਜਿਨਿਮਨਵਿਚਿਵਥੁਪਾਈਸੋਈਜਾਣੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਆਪੁਪਛਾ
ਣੈ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਸੋਈਜਨੁਨਿਰਮਲੁਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਦਾ॥੧੦॥
ਏਹਕਾਇਆਪਵਿਤੁਹੈਸਰੀਰੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀਚੇਤੈਗੁਣੀਗਹੀਰੁ॥
ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਰੰਗਿਰਾਤਾਗੁਣਕਹਿਗੁਣੀਸਮਾਇਦਾ॥੧੧॥
ਏਹੁਸਰੀਰੁਸਭਮੂਲੁਹੈਮਾਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥
ਹਰਿਨਚੇਤੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਬਿਨੁਹਰਿਚੇਤੇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਜਿ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋਪਰਵਾਣੁ॥ਕਾਇਆਹੰਸੁਨਿਰਮਲੁਦਰਿਸਚੈਜਾ
ਣੁ॥ਹਰਿਸੇਵੇਹਰਿਮੰਨਿਵਸਾਏਸੋਹੈਹਰਿਗੁਣਗਾਇਦਾ॥੧੩॥
ਬਿਨੁਭਾਗਾਗੁਰੁਸੇਵਿਆਨਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਭੂਲੇਮੁਏਬਿਲਲਾਇ॥
ਜਿਨਕਉਨਦਰਿਹੋਵੈਗੁਰਕੇਰੀਹਰਿਜੀਉਆਪਿਮਿਲਾਇਦਾ॥੧੪॥
ਕਾਇਆਕੋਟੁਪਕੇਹਟਨਾਲੇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਲੇਵੈਵਸਤੁਸਮਾਲੇ॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਦਿਨੁਰਾਤੀਊਤਮਪਦਵੀਪਾਇਦਾ॥੧੫॥ਆਪੇਸਚਾਹੈਸੁ
ਖਦਾਤਾ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਤਾ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹੇਸਾਚਾਪੂ
ਰੈਭਾਗਿਕੋਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੨੧॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ਨਿਰੰਕਾਰਿ
ਆਕਾਰੁਉਪਾਇਆ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਹੁਕਮਿਬਣਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲ
ਕਰੇਸਭਿਕਰਤਾਸੁਣਿਸਾਚਾਮੰਨਿਵਸਾਇਦਾ॥੧॥ਮਾਇਆਮਾਈਤ੍ਰੈ

ਣੁ ਪਰਸੂਤਿ ਜਮਾਇਆ ॥ ਚਾਰੇ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੇ ਨੋ ਫੁਰਮਾਇਆ ॥ ਵਰ੍ਸਮ ਹਵਗਠਿਤੀ ਕਰਿ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸੋਈ ਪਾਇਦਾ ॥੨॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਰਣੀ ਸਾਰਾ ॥ ਮਨ ਨਾਮੁ ਰਖਹੁ ਉਰਧਾਰਾ ॥ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵਰਤੀ ਜਗ ਅੰਤਰਿ ਇਸੁ ਬਾਣੀ ਤੇ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਾਇਦਾ ॥੩॥ ਵੇਦੁ ਪੜੈ ਅਨਦਿਨੁ ਵਾਦ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤੈ ਬਧਾ ਜਮਕਾਲੇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਸਦਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ਤ੍ਰੈਗੁਣ ਭਰਮੀ ਭੁਲਾਇਦਾ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕਸ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਮਨਸਾ ਮਨਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਸਦਾ ਹੈ ਮੁਕਤਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਦਾ ॥੫॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਰਤੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਰਾਤੇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਹਜੇ ਮਾਤੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਆਪੈ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਭਰਮਿ ਨ ਪਾਏ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਗਾ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਸੂਹਾ ਰੰਗੁ ਦਿਨ ਥੋੜੇ ਹੋਵੈ ਇਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਲਾਇਦਾ ॥੭॥ ਏਹੁ ਮਨੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰੰਗਾਏ ॥ ਇਤੁ ਰੰਗਿ ਸਾਚੇ ਮਾਹਿ ਸਮਾਏ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਕੋ ਇਹੁ ਰੰਗੁ ਪਾਏ ਗੁਰਮਤੀ ਰੰਗੁ ਚੜਾਇਦਾ ॥੮॥ ਮਨਮੁਖੁ ਬਹੁਤੁ ਕਰੇ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਦਰਗਹ ਕਬ ਹੀ ਨ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਦੂਜੈ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਦੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੯॥ ਮੇਰੈ ਪ੍ਰਭਿ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਹਰਿ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਵਾਪਾਰਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੦॥ ਇਸੁ ਕਾਇਆ ਕੀ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਮੇਰੈ ਠਾਕੁਰਿ ਇਹ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਾਇਆ ਸੋਧੈ ਆਪਹਿ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੧॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਤੋਟਾ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਲਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਖੋਜੇ ਵੇਪਰਵਾਹਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਣਜਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਮਿਲਾਇਦਾ ॥੧੨॥ ਸਚਾ ਮਹਲੁ ਸਚੇ ਭੰਡਾਰਾ ॥ ਆਪੇ ਦੇਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰਾ ॥ ਗੁ

ਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹੇ ਸੁਖਦਾਤੇ ਮਨਿ ਮੇਲੇ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇਦਾ ॥੧੩॥ ਕਾਇਆ ਵਿਚਿ ਵਸਤੁ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਦੇ ਵਡਿਆਈ ॥ ਜਿਸ ਦਾ ਹਟੁ ਸੋਈ ਵਥੁ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਇਦਾ ॥੧੪॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਭ ਮਹਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਆਪੇ ਸਬਦੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਦਾ ॥੧੫॥ ਆਪੇ ਸਚਾ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਸਬਦੇ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਨਾਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਦਾ ॥੧੬॥੨੨॥

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੩ ॥

ਅਗਮ ਅਗੋਚਰ ਵੇਪਰਵਾਹੇ ॥ ਆਪੇ ਮਿਹਰਵਾਨ ਅਗਮ ਅਥਾਹੇ ॥ ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕੈ ਤਿਸ ਨੋ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਇਆ ॥੧॥ ਤੁਧੁਨੋ ਸੇਵਹਿ ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਵਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਸਚਿ ਸਮਾਵਹਿ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਰਵਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਰਸਨਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਭਾਇਆ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਰਹਿ ਸੇ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰਹਿ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਉਰ ਧਾਰਹਿ ॥ ਜਨਮੁ ਸਫਲੁ ਹਰਿ ਚਰਣੀ ਲਾਗੇ ਦੂਜਾ ਭਾਉ ਚੁਕਾਇਆ ॥੩॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦੇ ਆਪੁ ਗਵਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਲਾਹਾ ਪਾਇਆ ॥੪॥ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਕਹਾ ਮੈ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਆਪੇ ਦਇਆ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਣ ਮਹਿ ਗੁਣੀ ਸਮਾਇਆ ॥੫॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਮੋਹੁ ਹੈ ਪਾਸਾਰਾ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਅੰਧਾਰਾ ॥ ਧੰਧੈ ਧਾਵਤੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਏ ॥ ਹਉਮੈ ਮੈਲੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਚਾਨਣੁ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਵਾਇਆ ॥੭॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਅਨੇਕ ਕੀਮਤਿ ਨਹੀ ਪਾਈ ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਉਣੁ ਕਰੇ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੀ ਤੂ ਆਪੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੮॥ ਨਾਮੁ ਅਮੋ

ਲਖੁਅਗਮਅਪਾਰਾਜਿਸਕੋਤੋਲਿਨਤੋਲਣਹਾਰਾਆਪੇਤੋਲੇਤੋਲਿਤੋਲਾਏਗੁਰਸਬਦੀਮੇਲਿਤੋਲਾਇਆ॥੯॥ਸੇਵਕਸੇਵਹਿਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿ॥ਤੂੰਆਪੇਮੇਲਿਬਹਾਲਹਿਪਾਸਿ॥ਸਭਨਾਜੀਆਕਾਸੁਖਦਾਤਾਪੂਰੈਕਰਮਿਧਿਆਇਆ॥੧੦॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਜਿਸਚੁਕਮਾਵੈ॥ਇਹੁਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜਿਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥ਇਸੁਬਿਖੁਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈਹਰਿਜੀਉਮੇਰੇਭਾਇਆ॥੧੧॥ਜਿਸਨੋਬੁਝਾਏਸੋਈਬੂਝੈ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਅੰਦਰੁਸੂਝੈ॥ਹਉਮੈਮੇਰਾਠਾਕਿਰਹਾਏਸਹਜੇਹੀਸਚੁਪਾਇਆ॥੧੨॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਹੋਰਫਿਰੈਘਨੇਰੀ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਚੁਕੈਨਫੇਰੀ॥ਬਿਖੁਕਾਰਾਤਾਬਿਖੁਕਮਾਵੈਸੁਖੁਨਕਬਹੂਪਾਇਆ॥੧੩॥ਬਹੁਤੇਭੇਖਕਰੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਹਉਮੈਕਿਨੈਨਮਾਰੀ॥ਜੀਵਤੁਮਰੈਤਾਮੁਕਤਿਪਾਏਸਚੈਨਾਇਸਮਾਇਆ॥੧੪॥ਅਗਿਆਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਇਸੁਤਨਹਿਜਲਾਏ॥ਤਿਸਦੀਬੂਝੈਜਿਗੁਰਸਬਦੁਕਮਾਏ॥ਤਨੁਮਨੁਸੀਤਲੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰੇਹਉਮੈਮਾਰਿਸਮਾਇਆ॥੧੫॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕਿਨੈਵਿਰਲੈਪਾਈ॥ਨਾਨਕੁਏਕਕਹੈਬੇਨੰਤੀਨਾਮੇਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੧੬॥੨॥

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਦਰੀਭਗਤਾਲੈਹੁਮਿਲਾਏ॥ਭਗਤਸਲਾਹਨਿਸਦਾਲਿਵਲਾਏ॥ਤਉਸਰਣਾਈਉਬਰਹਿਕਰਤੇਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਪੂਰੈਸਬਦਿਭਗਤਿਸੁਹਾਈ॥ਅੰਤਰਿਸੁਖੁਤੇਰੈਮਨਿਭਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਸਚੀਭਗਤੀਰਾਤਾਸਚੇਸਿਉਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਹਉਮੈਵਿਚਿਸਦਜਲੈਸਰੀਰਾ॥ਕਰਮੁਹੋਵੈਭੇਟੇਗੁਰੁਪੂਰਾ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਸਬਦਿਬੁਝਾਏਸਤਿਗੁਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਮਨਮੁਖੁਅੰਧਾਅੰਧੁਕਮਾਏ॥ਬਹੁਸੰਕਟਜੋਨੀਭਰਮਾਏ॥ਜਮਕਾਜੇਵੜਾਕਦੇਨਕਾਟੈਅੰਤੇਬਹੁਦੁਖੁ

ਪਾਇਆ॥੪॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਸਚੁਨਾਮੁਰਖੈਉਰਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਰੇਹਉਮੈਜਾਇਸਮਾਇਆ॥੫॥ਆਵਣਜਾਣੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਥਿਰੁਕੋਇਨਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਸਬਦਿਸੁਖੁਵਸਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੬॥ਪੰਚਦੂਤਚਿਤਵਹਿਵਿਕਾਰਾ॥ਮਾਇਆਮੋਹਕਾਏਹੁਪਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਮੁਕਤੁਹੋਵੈਪੰਚਦੂਤਵਸਿਆਇਆ॥੭॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਮੋਹੁਗੁਬਾਰਾ॥ਫਿਰਿਫਿਰਿਡੁਬੈਵਾਰੋਵਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟੇਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸਚੁਨਾਮੁਮਨਿਭਾਇਆ॥੮॥ਸਾਚਾਦਰੁਸਾਚਾਦਰਵਾਰਾ॥ਸਚੇਸੇਵਹਿਸਬਦਿਪਿਆਰਾ॥ਸਚੀਧੁਨਿਸਚੇਗੁਣਗਾਵਾਸਚੇਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥੯॥ਘਰੈਅੰਦਰਿਕੋਘਰੁਪਾਏ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਸਹਜਿਸੁਭਾਏ॥ਓਥੈਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪੈਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥੧੦॥ਦੂਜੈਭਾਇਦੁਸਟਾਕਾਵਾਸਾ॥ਭਉਦੇਫਿਰਹਿਬਹੁਮੋਹਪਿਆਸਾ॥ਕੁਸੰਗਤਿਬਹਹਿਸਦਾਦੁਖੁਪਾਵਹਿਦੁਖੋਦੁਖੁਕਮਾਇਆ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਝਹੁਸੰਗਤਿਨਹੋਈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੇਪਾਰੁਨਪਾਏਕੋਈ॥ਸਹਜੇਗੁਣਰਵਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੨॥ਕਾਇਆਬਿਰਖੁਪੰਖੀਵਿਚਿਵਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਚੁਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਸਾ॥ਉਡਹਿਨਮੂਲੇਨਆਵਹਿਨਜਾਹੀਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥੧੩॥ਕਾਇਆਸੋਧਹਿਸਬਦੁਵੀਚਾਰਹਿ॥ਮੋਹਠਗਉਰੀਭਰਮੁਨਿਵਾਰਹਿ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਸੁਖਦਾਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਇਆ॥੧੪॥ਸਦਹੀਨੇੜੈਦੂਰਿਨਜਾਣਹੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਜੀਕਿਪਛਾਣਹੁ॥ਬਿਗਸੈਕਮਲੁਕਿਰਣਿਪਰਗਾਸੈਪਰਗਟੁਕਰਿਦੇਖਾਇਆ॥੧੫॥ਆਪੇਕਰਤਾਸਚਾਸੋਈ॥ਆਪੇਮਾਰਿਜੀਵਾਲੇਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿ

ਆਈਐਪ੍ਰਭੁਗਵਾਇਸੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੧੬॥ ੨੪॥ ੪੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ਸਚਾਆਪਿਸਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਅਵਰਨਸੂਝਸਿਬੀਜੀਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਚੁਵਸੈਘਟਅੰਤਰਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਈਹੇ॥੧॥ਸਭਨਾਸਚੁਵਸੈਮ
ਨਮਾਹੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਸਹਜਿਸਮਾਹੀ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਹੈਗਿਆਨੁਸਤਿਗੁਰੁਹੈਪੂ
ਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਨਾਮੁਰਤਨੁਧਨੁਪਾਇ
ਆਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਭਾਈਹੇ॥੩॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਜੋਦੂਜੈਲਾਗੇ॥ਆਵ
ਹਿਜਾਹਿਭ੍ਰਮਿਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਫਿਰਿਗਤਿਹੋਵੈਜਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਹਹਿਸਰਣਾਈਹੇ॥੪॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਹੈਸਾਚੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇ
ਮਾਗਉਨਾਮੁਅਜਾਚੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਰਖਿਲੇਵ
ਹੁਗੁਰਸਰਣਾਈਹੇ॥੫॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਸਤਿਗੁਰੂਚੁਆਇਆ॥ਦਸਵੈ
ਦੁਆਰਿਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇਆਇਆ॥ਤਹਅਨਹਦਸਬਦਵਜਹਿਧੁਨਿਬਾਣੀ
ਸਹਜੇਸਹਜਿਸਮਾਈਹੇ॥੬॥ਜਿਨਕਉਕਰਤੈਧੁਰਿਲਿਖਿਪਾਈ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਵਿਹਾਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੋਸੀਝੈਨਾਹੀਗੁਰਚਰ
ਣੀਚਿਤੁਲਾਈਹੇ॥੭॥ਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਆਪੇਦੇਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾ
ਰਥੁਲੇਇ॥ਆਪੇਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਨਾਮੁਦੇਵੈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਈਹੇ॥੮॥ਗਿ
ਆਨਰਤਨੁਮਨਿਪਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹਜੇਲਇਆ॥
ਏਹਵਡਿਆਈਗੁਰਤੇਪਾਈਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈਹੇ॥੯॥ਪ੍ਰ
ਗਟਿਆਸੂਰੁਨਿਸਿਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਅਗਿਆਨੁਮਿਟਿਆਗੁਰਰ

ਤਨਿਅਪਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨੁਰਤਨੁਅਤਿਭਾਰੀਕਰਮਿਮਿਲੈਸੁਖੁ
ਪਾਈਹੇ॥੧੦॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪ੍ਰਗਟੀਹੈਸੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਨਿਰਮਲੁਹਛ
ਲੋਇ॥ਨਾਮੇਨਾਮਿਰਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਨਾਮਿਰਹਿਆਲਿਵਲਾਈਹੇ॥੧੧॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਵੈ॥ਸਹਜੇਜਾਗੈਸਹਜੇਸੋਵੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾ
ਮਿਸਮਾਇਸਮਾਵੈਨਾਨਕਨਾਮੁਧਿਆਈਹੇ॥੧੨॥ਭਗਤਾਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਹੈਬਾਣੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਆਖਿਵਖਾਣੀ॥ਹਰਿਹਰਿਕਰਤਸਦਾ
ਮਨੁਬਿਗਸੈਹਰਿਚਰਣੀਮਨੁਲਾਈਹੇ॥੧੩॥ਹਮਮੂਰਖਅਗਿਆਨਗਿ
ਆਨੁਕਿਛੁਨਾਹੀ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਮਝਪੜੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੋਹੁਦਇਆ
ਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾਲਾਈਹੇ॥੧੪॥ਜਿਨਿਸਤਿ
ਗੁਰੁਜਾਤਾਤਿਨਿਏਕੁਪਛਾਤਾ॥ਸਰਬੇਰਵਿਰਹਿਆਸੁਖਦਾਤਾ॥ਆਤ
ਮੁਚੀਨਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੫॥ਜਿਨਕਉ
ਆਦਿਮਿਲੀਵਡਿਆਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਨਿਵਸਿਆਲਿਵਲਾਈ॥ਆ
ਪਿਮਿਲਿਆਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਨਾਨਕਅੰਕਿਸਮਾਈਹੇ॥੧੬॥ ੧॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿਅਗਮਅਗੋਚਰੁਸਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥ਸਰਬੇ
ਰਵਿਰਹਿਆਘਟਵਾਸੀ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਈਦਾਤਾਹਰਿਤਿਸਹਿ
ਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੇ॥੧॥ਜਾਕਉਰਾਖੈਹਰਿਰਾਖਣਹਾਰਾ॥ਤਾਕਉਕੋਇਨਸਾ
ਕਸਿਮਾਰਾ॥ਸੋਐਸਾਹਰਿਸੇਵਹੁਸੰਤਹੁਜਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀਹੇ॥੨॥ਜਾ
ਜਾਪੈਕਿਛੁਕਿਥਾਊਨਾਹੀ॥ਤਾਕਰਤਾਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ॥ਸੂਕੇਤੇਫੁਨਿਹ
ਰਿਆਕੀਤੋਨੁਹਰਿਧਿਆਵਹੁਚੋਜਵਿਡਾਣੀਹੇ॥੩॥ਜੋਜੀਆਕੀਵੇਦ
ਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਾਹਿਬਕੈਹਉਕੁਰਬਾਣੈ॥ਤਿਸੁਆਗੈਜਨਕਰਿਬੇਨੰਤੀ
ਜੋਸਰਬਸੁਖਾਕਾਦਾਣੀਹੇ॥੪॥ਜੋਜੀਐਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈ॥ਤਿਸੁਸਿਉਕਿ

ਛੁਟਕਹੀਐਅਜਾਣੇ॥ਮੂਰਖਸਿਉਨਹਲੁਝੁਪਰਾਣੀਹਰਿਜਪੀਐਪ
ਭਤਿਰਬਾਣੀਹੇ॥੫॥ਨਾਕਰਿਚਿੰਤਾਚਿੰਤਾਹੈਕਰਤੇ॥ਹਰਿਦੇਵੈਜਲਥਲਿ
ਜੰਤਾਸਭਤੈ॥ਅਚਿੰਤਦਾਨੁਦੇਇਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਵਿਚਿਪਾਥਰਕੀਟਪਖਾਣੀ
ਹੇ॥੬॥ਨਾਕਰਿਆਸਮੀਤਸੁਤਭਾਈ॥ਨਾਕਰਿਆਸਕਿਸੈਸਾਹਬਿਉਹਾਰ
ਕੀਪਰਾਈ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਵੈਕੋਬੇਲੀਨਾਹੀਹਰਿਜਪੀਐਸਾਰੰਗਪਾਣੀਹੇ॥
੭॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਜਪਹੁਬਨਵਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਪੂਰੈਥਾਰੀ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਹੁਭਵਖੰਡਨੁਸੁਖਿਸਹਜੇਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀਹੇ॥੮॥ਜਿ
ਨਿਹਰਿਸੇਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਸਹਜੇਹੀਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥
ਜੋਸਰਣਿਪਰੈਤਿਸਕੀਪਤਿਰਾਖੈਜਾਇਪੁਛਹੁਵੇਦਪੁਰਾਣੀਹੇ॥੯॥ਜਿ
ਸੁਹਰਿਸੇਵਾਲਾਏਸੋਈਜਨੁਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਭ੍ਰਮਭਉਭਾਗੈ॥ਵਿ
ਚਿਗ੍ਰਿਹਸਦਾਰਹੈਉਦਾਸੀਜਿਉਕਮਲੁਰਹੈਵਿਚਿਪਾਣੀਹੇ॥੧੦॥ਵਿਚਿ
ਹਉਮੈਸੇਵਾਥਾਇਨਪਾਏ॥ਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥ਸੋਤਪੁਪੂਰਾ
ਸਾਈਸੇਵਾਜੋਹਰਿਮੇਰੇਮਨਿਭਾਣੀਹੇ॥੧੧॥ਹਉਕਿਆਗੁਣਤੇਰੇਆਖਾ
ਸੁਆਮੀ॥ਤੂਸਰਬਜੀਆਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਹਉਮਾਗਉਦਾਨੁਤੁਝੈਪਹਿ
ਕਰਤੇਹਰਿਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਵਖਾਣੀਹੇ॥੧੨॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਅਹੰਕਾਰਬੋਲ
ਣਕਾ॥ਕਿਸਹੀਜੋਰੁਦੀਬਾਨਮਾਇਆਕਾ॥ਮੈਹਰਿਬਿਨੁਟੇਕਧਰਅਵਰ
ਨਕਾਈਤੂਕਰਤੇਰਾਖੁਮੈਨਿਮਾਣੀਹੇ॥੧੩॥ਨਿਮਾਣੇਮਾਣੁਕਰਹਿਤੁਧੁ
ਭਾਵੈ॥ਹੋਰਕੇਤੀਝਖਿਝਖਿਆਵੈਜਾਵੈ॥ਜਿਨਕਾਪਖੁਕਰਹਿਤੂਸੁਆ
ਮੀਤਿਨਕੀਊਪਰਿਗਲਤੁਧੁਆਣੀਹੇ॥੧੪॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਿਨੀਸਦਾ
ਧਿਆਇਆ॥ਤਿਨੀਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਜਿਨਿਹਰਿਸੇ
ਵਿਆਤਿਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਬਿਨੁਸੇਵਾਪਛੁਤਾਣੀਹੇ॥੧੫॥ਤੂਸਭਮਹਿ

ਵਰਤਹਿਹਰਿਜਗਨਾਥੁ॥ਸੋਹਰਿਜਪੈਜਿਸੁਗੁਰਮਸਤਕਿਹਥੁ॥
ਹਰਿਕੀਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਜਾਪੀਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸੁਦਸਾਣੀਹੇ॥
੧੬॥ ੨॥ ੪੮॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਸੋਲਹੇਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮

ਕਲਾਉਪਾਇਧਰੀਜਿਨਿਧਰਣਾ॥ਗਗਨੁਰਹਾਇਆਹੁਕਮੇਚਰ
ਣਾ॥ਅਗਨਿਉਪਾਈਈਧਨਮਹਿਬਾਧੀਸੋਪ੍ਰਭੁਰਾਖੈਭਾਈਹੇ॥
੧॥ਜੀਅਜੰਤਕਉਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਆਪਾ
ਹੇ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾਸੋਈਤੇਰਾਸਹਾਈਹੇ॥੨॥ਮਾ
ਤਗਰਭਮਹਿਜਿਨਿਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆ॥ਸਾਸਿਗ੍ਰਾਸਿਹੋਇਸੰਗਿ
ਸਮਾਲਿਆ॥ਸਦਾਸਦਾਜਪੀਐਸੋਪ੍ਰੀਤਮੁਵਡੀਜਿਸੁਵਡਿ
ਆਈਹੇ॥੩॥ਸੁਲਤਾਨਖਾਨਕਰੇਖਿਨਕੀਰੇ॥ਗਰੀਬਨਿਵਾਜਿਕ
ਰੇਪ੍ਰਭੁਮੀਰੇ॥ਗਰਬਨਿਵਾਰਣਸਰਬਸਧਾਰਣਕਿਛੁਕੀਮਤਿਕ
ਹੀਨਜਾਈਹੇ॥੪॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਸੋਧਨਵੰਤਾ॥ਜਿਸੁਮਨਿਵਸਿਆ
ਹਰਿਭਗਵੰਤਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬੰਧਪਭਾਈਜਿਨਿਇਹਸ੍ਰਿਸ
ਟਿਉਪਾਈਹੇ॥੫॥ਪ੍ਰਭਆਏਸਰਣਾਭਉਨਹੀਕਰਣਾ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਨਿਹਚਉਹੈਤਰਣਾ॥ਮਨਬਚਕਰਮਅਰਾਧੇਕਰਤਾਤਿਸੁਨਾਹੀ
ਕਦੇਸਜਾਈਹੇ॥੬॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਤਨਮਹਿਰਵਿਆ॥ਜਨਮ
ਮਰਣਕੀਜੋਨਿਨਭਵਿਆ॥ਦੂਖਬਿਨਾਸਕੀਆਸੁਖਿਡੇਰਾਜਾ
ਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘਾਈਹੇ॥੭॥ਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਈਸੁਆਮੀ॥ਥਾਨਥਨੰ
ਤਰਿਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਚਿੰਤਾਗ
ਣਤਮਿਟਾਈਹੇ॥੮॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਕੋਟਿਲਖਬਾਹਾ॥ਹਰਿਜਸੁਕੀਰ

ਤਨੁਸੰਗਿਪਰਤੰਤਾ॥ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਕਰਿਕਿਰਪਾਦੀਨੋਭ੍ਰਮ
ਹੇਕਰਿਪਾਈਹੇ॥੯॥ਹਰਿਕਾਜਾਪੁਜਪਹੁਜਪੁਜਪਨੇ॥ਜੀਤਿਆ
ਵਹੁਵਸਹੁਘਰਿਅਪਨੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਨਰਕਨਦੇਖਹੁਰਸ
ਕਿਰਸਕਿਗੁਣਗਾਈਹੇ॥੧੦॥ਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਣਹਾਰਾ॥ਊ
ਚਅਥਾਹਅਗੰਮਅਪਾਰਾ॥ਜਿਸਨੋਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਪ੍ਰਭੁਅਪਨੀਸੋ
ਜਨੁਤਿਸਹਿਧਿਆਈਹੇ॥੧੧॥ਬੰਧਨਤੋੜਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਮੋਲੇ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਕੀਨੇਘਰਗੋਲੇ॥ਅਨਹਦਰੁਣਝੁਣਕਾਰੁਸਹਜਧੁ
ਨਿਸਾਚੀਕਾਰਕਮਾਈਹੇ॥੧੨॥ਮਨਿਪਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਤੇਰੀ॥ਬਿ
ਨਸਿਗਈਹਉਮੈਮਤਿਮੇਰੀ॥ਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਪ੍ਰਭਿਅਪਨੈਜਗ
ਮਹਿਸੋਭਸੁਹਾਈਹੇ॥੧੩॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਪਹੁਜਗਦੀਸੈ॥ਬਲਿਬ
ਲਿਜਾਈਪ੍ਰਭਅਪੁਨੇਈਸੈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਅਵਰੁਨਦੀਸੈਏਕਾ
ਜਗਤਿਸਬਾਈਹੇ॥੧੪॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦਿਸਦਾਮਨੁਰਾਤਾ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਜੀਵਹਿਜਨਤੇਰੇਏਕੰਕਾਰਿਸ
ਮਾਈਹੇ॥੧੫॥ਭਗਤਜਨਾਕਾਪ੍ਰੀਤਮੁਪਿਆਰਾ॥ਸਭੈਉਧਾਰਣੁਖ
ਸਮੁਹਮਾਰਾ॥ਸਿਮਰਿਨਾਮੁਪੁੰਨੀਸਭਇਛਾਜਨਨਾਨਕਪੈਜਰਖਾਈ
ਹੇ॥੧੬॥ ੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਸੋਲਹੇ ਸੰਗੀਜੋਗੀਨਾਰਿਲਪਟਾਣੀ॥ਉਰਝਿਰਹੀ
ਰੰਗਰਸਮਾਣੀ॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਭਏਇਕਤ੍ਰਾਕਰਤੇਭੋਗਬਿਲਾਸ
ਹੇ॥੧॥ਜੋਪਿਰੁਕਰੈਸੁਧਨਤਤੁਮਾਨੈ॥ਪਿਰੁਧਨਹਿਸੀਗਾਰਿਰਖੈ
ਸੰਗਾਨੈ॥ਮਿਲਿਇਕਤ੍ਰਵਸਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਪ੍ਰਿਉਦੇਧਨਹਿਦਿਲਾ
ਸਾਹੇ॥੨॥ਧਨਮਾਗੈਪ੍ਰਿਉਬਹੁਬਿਧਿਧਾਵੈ॥ਜੋਪਾਵੈਸੋਆਣਿ

ਦਿਖਾਵੈ॥ਏਕਵਸਤੁਕਉਪਹੁਚਿਨਸਾਕੈਧਨਰਹਤੀਭੂਖਪਿਆਸਾ
ਹੇ॥੩॥ਧਨਕਰੈਬਿਨਉਦੋਊਕਰਜੋਰੈ॥ਪ੍ਰਿਅਪਰਦੇਸਿਨਜਾਹੁਵ
ਸਹੁਘਰਿਮੋਰੈ॥ਐਸਾਬਣਜੁਕਰਹੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਜਿਤੁਉਤਰੈਭੂਖਪਿ
ਆਸਾਹੇ॥੪॥ਸਗਲੇਕਰਮਧਰਮਜੁਗਸਾਧਾ॥ਬਿਨੁਹਰਿਰਸਸੁਖੁਤਿਲੁ
ਨਹੀਲਾਧਾ॥ਭਈਕ੍ਰਿਪਾਨਾਨਕਸਤਸੰਗੇਤਉਧਨਪਿਰਅਨੰਦਉਲਾਸਾ
ਹੇ॥੫॥ਧਨਅੰਧੀਪਿਰੁਚਪਲੁਸਿਆਨਾ॥ਪੰਚਤਤੁਕਾਰਚਨੁਰਚਾਨਾ॥
ਜਿਸੁਵਖਰਕਉਤੁਮਆਏਹਹੁਸੋਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਪਾਸਾਹੇ॥੬॥ਧਨਕ
ਹੈਤੂਵਸੁਮੈਨਾਲੇ॥ਪ੍ਰਿਅਸੁਖਵਾਸੀਬਾਲਗੁਪਾਲੇ॥ਤੁਝੈਬਿਨਾਹਉਕਿ
ਤਹੀਨਲੇਖੈਵਚਨੁਦੇਹਿਛੋਡਿਨਜਾਸਾਹੇ॥੭॥ਪਿਰਿਕਹਿਆਹਉਹੁਕਮੀ
ਬੰਦਾ॥ਓਹੁਭਾਰੋਠਾਕੁਰੁਜਿਸੁਕਾਣਿਨਛੰਦਾ॥ਜਿਚਰੁਰਖੈਤਿਚਰੁਤੁਮ
ਸੰਗਿਰਹਣਾਜਾਸਦੇਤਊਠਿਸਿਧਾਸਾਹੇ॥੮॥ਜਉਪ੍ਰਿਅਬਚਨਕਹੇ
ਧਨਸਾਚੇ॥ਧਨਕਛੂਨਸਮਝੈਚੰਚਲਿਕਾਚੇ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਪਿਰਹੀਸੰ
ਗੁਮਾਗੈਓਹੁਬਾਤਜਾਨੈਕਰਿਹਾਸਾਹੇ॥੯॥ਆਈਆਗਿਆਪਿਰਹੁਬੁ
ਲਾਇਆ॥ਨਾਧਨਪੁਛੀਨਮਤਾਪਕਾਇਆ॥ਊਠਿਸਿਧਾਇਓਛੂਟ
ਰਿਮਾਟੀਦੇਖੁਨਾਨਕਮਿਥਨਮੋਹਾਸਾਹੇ॥੧੦॥ਰੇਮਨਲੋਭੀਸੁਣਿਮਨਮੇਰੇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਦਿਨੁਰਾਤਿਸਦੇਰੇ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਪਚਿਮੂਏਸਾਕਤਨਿ
ਗੁਰੇਗਲਿਜਮਫਾਸਾਹੇ॥੧੧॥ਮਨਮੁਖਿਆਵੈਮਨਮੁਖਿਜਾਵੈ॥ਮਨ
ਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਚੋਟਾਖਾਵੈ॥ਜਿਤਨੇਨਰਕਸੇਮਨਮੁਖਿਭੋਗੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਲੇਪੁਨਮਾਸਾਹੇ॥੧੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੋਇਜਿਹਰਿਜੀਉਭਾਇਆ॥ਤਿਸੁਕ
ਉਣੁਮਿਟਾਵੈਜਿਪ੍ਰਭਿਪਹਿਰਾਇਆ॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਕਰੇਆਨੰਦੀਜਿਸੁ
ਸਿਰਪਾਉਪਇਆਗਲਿਖਾਸਾਹੇ॥੧੩॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂ

ਰਾ॥ਸਰਣਕੇਦਾਤੇਥਰਨਕੇਸੁਰੋ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਸੁਖਦਾਤਾਵਿਛੁ
ੜਿਨਕਤਹੀਜਾਤਾਹੇ॥੧੪॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਕਿਛੁਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਘਟਿਘ
ਟਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਭਠਾਈ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਉਰੇਣਤੇ
ਰੇਜੋਦਾਸਾਹੇ॥੧੫॥੩॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਲਹੇ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਕਰੈਅਨੰਦੁਅਨੰਦੀਮੇਰਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁ
ਸਿਰਸਿਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਸਿਰਿਸਾਹਾਕੈਸਚਾਸਾਹਿਬੁਅਵਰੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਹੇ॥
੧॥ਹਰਖਵੰਤਆਨੰਤਦਇਆਲਾ॥ਪ੍ਰਗਟਿਰਹਿਓਪ੍ਰਭੁਸਰਬਉਜਾਲਾ॥
ਰੂਪਕਰੇਕਰਿਵੇਖੈਵਿਗਸੈਆਪੇਹੀਆਪਿਪੂਜਾਹੇ॥੨॥ਆਪੇਕੁਦਰਤਿ
ਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਆਪੇਹੀਸਚੁਕਰੇਪਸਾਰਾ॥ਆਪੇਖੇਲਖਿਲਾਵੈਦਿਨੁਰਾ
ਤੀਆਪੇਸੁਣਿਸੁਣਿਭੀਜਾਹੇ॥੩॥ਸਾਚਾਤਖਤੁਸਚੀਪਾਤਿਸਾਹੀ॥ਸਚੁ
ਖਜੀਨਾਸਾਚਾਸਾਹੀ॥ਆਪੇਸਚੁਧਾਰਿਓਸਭੁਸਾਚਾਸਚੇਸਚਿਵਰਤੀਜਾ
ਹੇ॥੪॥ਸਚੁਤਪਾਵਸੁਸਚੇਕੇਰਾ॥ਸਾਚਾਥਾਨੁਸਦਾਪ੍ਰਭਤੇਰਾ॥ਸਚੀਕੁਦ
ਰਤਿਸਚੀਬਾਣੀਸਚੁਸਾਹਿਬਸੁਖੁਕੀਜਾਹੇ॥੫॥ਏਕੋਆਪਿਤੂਹੈਵਡ
ਰਾਜਾ॥ਹੁਕਮਿਸਚੇਕੈਪੂਰੇਕਾਜਾ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣੈਆ
ਪੇਹੀਆਪਿਪਤੀਜਾਹੇ॥੬॥ਤੂਵਡਰਸੀਆਤੂਵਡਭੋਗੀ॥ਤੂਨਿਰਬਾ
ਣੁਤੂਹੈਹੀਜੋਗੀ॥ਸਰਬਸੂਖਸਹਜਘਰਿਤੇਰੈਅਮਿਉਤੇਰੀਦ੍ਰਿਸਟੀਜਾ
ਹੇ॥੭॥ਤੇਰੀਦਾਤਿਤੁਝੈਤੇਹੋਵੈ॥ਦੇਹਿਦਾਨੁਸਭਸੈਜੰਤਲੋਐ॥ਤੋਟਿਨ
ਆਵੈਪੂਰਭੰਡਾਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਰਹੇਆਘੀਜਾਹੇ॥੮॥ਜਾਚਹਿਸਿਧਸਾਧਿ
ਕਬਨਵਾਸੀ॥ਜਾਚਹਿਜਤੀਸਤੀਸੁਖਵਾਸੀ॥ਇਕੁਦਾਤਾਰੁਸਗਲਹੈ
ਜਾਚਿਕਦੇਹਿਦਾਨੁਸ੍ਰਿਸਟੀਜਾਹੇ॥੯॥ਕਰਹਿਭਗਤਿਅਰੁਰੰਗਅਪਾ
ਰਾ॥ਖਿਨਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰਾ॥ਭਾਰੋਤੋਲੁਬੇਅੰਤਸੁਆਮੀਹੁਕਮੁਮੰਨਿ

ਭਗਤੀਜਾਹੇ॥੧੦॥ਜਿਸੁਦੇਹਿਦਿਰਸੁਸੋਈਤੁਧੁਜਾਣੈ॥ਓਹੁਗੁਰਕੈਸਬ
ਦਿਸਦਾਰੰਗਮਾਣੈ॥ਚਤੁਰੁਸਰੂਪੁਸਿਆਣਾਸੋਈਜੋਮਨਿਤੇਰੈਭਾਵੀਜਾ
ਹੇ॥੧੧॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਸੋਸਾਚਾ
ਸਾਹਾ॥ਜਿਸੁਚੀਤਿਆਵਹਿਤਿਸੁਭਉਕੇਹਾਅਵਰੁਕਹਾਕਿਛੁਕੀਜਾਹੇ॥
੧੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀਅੰਤਰੁਠੰਢਾ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਲੈਤੂਟਾਗੰਢਾ॥ਸੁਰਤਿਸਬ
ਦੁਰਿਦਅੰਤਰਿਜਾਗੀਅਮਿਉਝੋਲਿਝੋਲਿਪੀਜਾਹੇ॥੧੩॥ਮਰੈਨਾਹੀ
ਸਦਸਦਹੀਜੀਵੈ॥ਅਮਰੁਭਇਆਅਬਿਨਾਸੀਥੀਵੈ॥ਨਾਕੋਆਵੈਨਾਕੋਜਾ
ਵੈਗੁਰਿਦੂਰਿਕੀਆਭਰਮੀਜਾਹੇ॥੧੪॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪੂਰੀਬਾਣੀ॥ਪੂ
ਰੈਲਾਗਾਪੂਰੇਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਚੜੈਸਵਾਇਆਨਿਤਨਿਤਰੰਗਾਘਟੈਨਾ
ਹੀਤੋਲੀਜਾਹੇ॥੧੫॥ਬਾਰਹਾਕੰਚਨੁਸੁਧੁਕਰਾਇਆ॥ਨਦਰਿਸਰਾਫਵੰ
ਨੀਸਚੜਾਇਆ॥ਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਇਆਸਰਾਫੀਫਿਰਿਨਾਹੀਤਾਈਜਾ
ਹੇ॥੧੬॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਤੁਮਾਰਾਸੁਆਮੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਸਦਾਕੁਰਬਾਨੀ॥
ਸੰਤਸੰਗਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਇਆਦੇਖਿਦਰਸੁਇਹੁਮਨੁਭੀਜਾਹੇ॥੧੭॥

ਸੋਲਹੇ

ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫
੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦਾ॥ਗੁਰੁਦਇਆਲੁਸਦਾਬਖਸਿੰਦਾ॥ਗੁਰੁ
ਸਾਸਤਸਿਮ੍ਰਿਤਿਖਟੁਕਰਮਾ॥ਗੁਰੁਪਵਿਤ੍ਰੁਅਸਥਾਨਾਹੇ॥੧॥ਗੁਰੁਸਿਮ
ਰਤਸਭਿਕਿਲਵਿਖਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰੁਸਿਮਰਤਜਮਸੰਗਿਨਫਾਸਹਿ॥ਗੁ
ਰੁਸਿਮਰਤਮਨੁਨਿਰਮਲੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਾਟੇਅਪਮਾਨਾਹੇ॥੨॥ਗੁਰਕਾਸੇਵ
ਕੁਨਰਕਿਨਜਾਏ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਏ॥ਗੁਰਕਾਸੇਵਕੁ
ਸਾਧਸੰਗੁਪਾਏਗੁਰੁਕਰਦਾਨਿਤਜੀਅਦਾਨਾਹੇ॥੩॥ਗੁਰਦੁਆਰੈਹਰਿ
ਕੀਰਤਨੁਸੁਣੀਐ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਹਰਿਜਸੁਮੁਖਿਭਣੀਐ॥ਕਲਿਕਲੇ

ਸੀਮਨਪਾਇਸਤਿਗੁਰੂਹਰਿਦਰਗਹਵਡੇਵਡੇਮਾਨਾਹੇ॥੪॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁ
ਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸਤਿਗੁਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਸੇਵਕਕ
ਉਬਿਘਨੁਨਭਗਤੀਹਰਿਪੂਰਦ੍ਰਿੜਾਇਆਗਿਆਨਾਹੇ॥੫॥ਗੁਰਿਦ੍ਰਿਸ
ਟਾਇਆਸਭਨੀਠਾਂਈ॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਿਰਹਿਆਗੋਸਾਈ॥ਊਚਊਨਸ
ਭਏਕਸਮਾਨਾਂਮਨਿਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨਾਹੇ॥੬॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਸਭਤ੍ਰਿ
ਸਨਬੁਝਾਈ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਨਹਜੋਹੈਮਾਈ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਦੀਆਗੁਰਿਪੂ
ਰੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਪਾਨਾਹੇ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਭਮਾਹਿਸਮਾਣੀ॥ਆ
ਪਿਸੁਣੀਤੈਆਪਿਵਖਾਣੀ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਜਪੀਤੇਈਸਭਿਨਿਸਤ੍ਰੇਤਿਨਿ
ਪਾਇਆਨਿਹਚਲਥਾਨਾਹੇ॥੮॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਸਤਿਗੁਰੁਜਾਣੈ॥
ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆਪਣਭਾਣੈ॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਜਾਚਹਿਜਨਤੇਰੇਨਾਨਕਸਦਕੁ
ਰਬਾਨਾਹੇ॥੯॥੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫
ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪ੍ਰਭੁਨਿਰੰਕਾਰਾ॥ਸਭਮਹਿਵਰਤੈਆਪਿਨਿਰਾਰਾ॥ਵਰਨੁਜ
ਾਤਿਚਿਹਨੁਨਹੀਕੋਈਸਭਹੁਕਮੇਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਦਾ॥੧॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਜੋਨਿਸਬਾਈ॥ਮਾਣਸਕਉਪ੍ਰਭਿਦੀਈਵਡਿਆਈ॥ਇਸੁਪਉੜੀਤੇ
ਜੋਨਰੁਚੂਕੈਸੋਆਇਜਾਇਦੁਖੁਪਾਇਦਾ॥੨॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਤਿਸੁਕਿਆਕ
ਹੀਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੀਐ॥ਜਿਸੁਆਪਿਭੁਲਾਏਸੋਈਭੂਲੈ
ਸੋਬੂਝੈਜਿਸਹਿਬੁਝਾਇਦਾ॥੩॥ਹਰਖਸੋਗਕਾਨਗਰੁਇਹੁਕੀਆ॥ਸੇ
ਉਬਰੇਜੋਸਤਿਗੁਰਸਰਣੀਆ॥ਤ੍ਰਿਹਾਗੁਣਾਤੇਰਹੈਨਿਰਾਰਾਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸੋ
ਭਾਪਾਇਦਾ॥੪॥ਅਨਿਕਕਰਮਕੀਏਬਹੁਤੇਰੇ॥ਜੋਕੀਜੈਸੋਬੰਧਨੁਪੈਰੇ॥ਕੁਰੁ
ਤਾਬੀਜੁਬੀਜੇਨਹੀਜੰਮੈਸਭੁਲਾਹਾਮੂਲੁਗਵਾਇਦਾ॥੫॥ਕਲਜੁਗਮ
ਹਿਕੀਰਤਨੁਪਰਧਾਨਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪੀਐਲਾਇਧਿਆਨਾ॥ਆਪਿਤਰੈ

੮੦

ਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਹਰਿਦਰਗਹਪਤਿਸਿਉਜਾਇਦਾ॥੬॥ਖੰਡਪਤਾਲ
ਦੀਪਸਭਿਲੋਆ॥ਸਭਿਕਾਲੈਵਸਿਆਪਿਪ੍ਰਭਿਕੀਆ॥ਨਿਹਚਲੁਏਕੁਆ
ਪਿਅਬਿਨਾਸੀਸੋਨਿਹਚਲੁਜੋਤਿਸਹਿਧਿਆਇਦਾ॥੭॥ਹਰਿਕਾਸੇਵਕੁਸੋ
ਹਰਿਜੇਹਾ॥ਭੇਦੁਨਜਾਣਹੁਮਾਣਸਦੇਹਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗਉਠਹਿਬਹੁਭਾ
ਤੀਫਿਰਿਸਲਲੈਸਲਲਸਮਾਇਦਾ॥੮॥ਇਕੁਜਾਚਿਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਦੁਆਰੈ॥
ਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਾਕਿਰਪਾਧਾਰੈ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਜਿਤੁਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਾਸੈਹਰਿਕੀਰ
ਤਨਿਮਨੁਠਹਰਾਇਦਾ॥੯॥ਰੂੜੋਠਾਕੁਰੁਕਿਤੈਵਸਿਨਆਵੈ॥ਹਰਿਸੋਕਿ
ਛੁਕਰੇਜਿਹਰਿਕਿਆਸੰਤਾਭਾਵੈ॥ਕੀਤਾਲੋੜਨਿਸੋਈਕਰਾਇਨਿਦਰਿ
ਫੇਰੁਨਕੋਈਪਾਇਦਾ॥੧੦॥ਜਿਥੈਅਉਘਟੁਆਇਬਨਤੁਹੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਤਿ
ਥੈਹਰਿਧਿਆਈਐਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥ਜਿਥੈਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਬੇਲੀਕੋਈਤਿ
ਥੈਹਰਿਆਪਿਛਡਾਇਦਾ॥੧੧॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਿਉਮਿ
ਲੀਐਪ੍ਰਭਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਕਾਟਿਸਿਲਕਜਿਸੁਮਾਰਗਿਪਾਏਸੋਵਿਚਿਸੰਗ
ਤਿਵਾਸਾਪਾਇਦਾ॥੧੨॥ਹੁਕਮੁਬੂਝੈਸੋਸੇਵਕੁਕਹੀਐ॥ਬੁਰਾਭਲਾਦੁ
ਇਸਮਸਰਿਸਹੀਐ॥ਹਉਮੈਜਾਇਤਏਕੋਬੂਝੈਸੋਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿ
ਸਮਾਇਦਾ॥੧੩॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਸਦਾਸੁਖਵਾਸੀ॥ਬਾਲਸੁਭਾਇਅਤੀ
ਤਉਦਾਸੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਕਰਹਿਬਹੁਭਾਤੀਜਿਉਪਿਤਾਪੂਤੁਲਾਡਾਇਦਾ॥
੧੪॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਕੀਮਤਿਨਹੀਪਾਈ॥ਤਾਮਿਲੀਐਜਾਲਏਮਿਲਾ
ਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟੁਭਇਆਤਿਨਜਨਕਉਜਿਨਧੁਰਿਮਸਤਕਿਲੇਖੁ
ਲਿਖਾਇਦਾ॥੧੫॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਸ੍ਰਿਸਟਿਉਪਾਇਧਰੀ
ਸਭਧਰਣਾ॥ਜਨਨਾਨਕੁਸਰਣਿਪਇਆਹਰਿਦੁਆਰੈਹਰਿਭਾਵੈਲਾ
ਜਰਖਾਇਦਾ॥੧੬॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੂਮਹਲਾ

੫

ਜੋਦੀਸੈਸੋਏਕੋਤੂਹੈ॥ਬਾਣੀਤੇਰੀਸ੍ਰਵਣਿਸੁਣੀਐ॥ਦੂਜੀਅਵਰਨਜਾ
ਪਸਿਕਾਈਸਗਲਤੁਮਾਰੀਧਾਰਣਾ॥੧॥ਆਪਿਚਿਤਾਰੇਅਪਣਾਕੀਆ॥
ਆਪੇਆਪਿਆਪਿਪ੍ਰਭੁਥੀਆ॥ਆਪਿਉਪਾਇਰਚਿਓਨੁਪਸਾਰਾਆਪੇ
ਘਟਿਘਟਿਸਾਰਣਾ॥੨॥ਇਕਿਉਪਾਏਵਡਦਾਤਾਰੀ॥ਇਕਿਉਦਾਸੀ
ਇਕਿਘਰਬਾਰੀ॥ਇਕਿਭੂਖੇਇਕਿਤ੍ਰਿਪਤਿਅਘਾਏਸਭਸੈਤੇਰਾਪਾ
ਰਣਾ॥੩॥ਆਪੇਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਾਚਾ॥ਓਤਿਪੋਤਿਭਗਤਨਸੰਗਿਰਾ
ਚਾ॥ਆਪੇਗੁਪਤੁਆਪੇਹੈਪਰਗਟੁਅਪਣਾਆਪੁਪਸਾਰਣਾ॥੪॥ਸਦਾ
ਸਦਾਸਦਹੋਵਣਹਾਰਾ॥ਊਚਾਅਗਮੁਅਥਾਹੁਅਪਾਰਾ॥ਊਣੇਭਰੇਭਰੇਭ
ਰਿਊਣੇਏਹਿਚਲਤਸੁਆਮੀਕੇਕਾਰਣਾ॥੫॥ਮੁਖਿਸਾਲਾਹੀਸਚੇਸਾਹਾ॥
ਨੈਣੀਪੇਖਾਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਕਰਨੀਸੁਣਿਸੁਣਿਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਮੇਰਸ
ਹਿਬਸਗਲਉਧਾਰਣਾ॥੬॥ਕਰਿਕਰਿਵੇਖਹਿਕੀਤਾਅਪਣਾ॥ਜੀਅਜੰ
ਤਸੋਈਹੈਜਪਣਾ॥ਅਪਣੀਕੁਦਰਤਿਆਪੇਜਾਣੈਨਦਰੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲ
ਣਾ॥੭॥ਸੰਤਸਭਾਜਹਬੈਸਹਿਪ੍ਰਭਪਾਸੇ॥ਅਨੰਦਮੰਗਲਹਰਿਚਲ
ਤਤਮਾਸੇ॥ਗੁਣਗਾਵਹਿਅਨਹਦਧੁਨਿਬਾਣੀਤਹਨਾਨਕਦਾਸੁਚਿਤਾਰ
ਣਾ॥੮॥ਆਵਣੁਜਾਣਾਸਭੁਚਲਤੁਤੁਮਾਰਾ॥ਕਰਿਕਰਿਦੇਖੈਖੇਲੁਅ
ਪਾਰਾ॥ਆਪਿਉਪਾਏਉਪਾਵਣਹਾਰਾਅਪਣਾਕੀਆਪਾਲਣਾ॥੯॥ਸੁ
ਣਿਸੁਣਿਜੀਵਾਸੋਇਤੁਮਾਰੀ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਬਲਿਹਾਰੀ॥ਦੁਇਕਰਿਜੋ
ੜਿਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰਾਤੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਅਗਮਅਪਾਰਣਾ॥੧੦॥ਤੁਧੁਬਿ
ਨੁਦੂਜੇਕਿਸੁਸਾਲਾਹੀ॥ਏਕੋਏਕੁਜਪੀਮਨਮਾਹੀ॥ਹੁਕਮੁਬੂਝਿਜਨ
ਭਏਨਿਹਾਲਾਇਹਭਗਤਾਕੀਘਾਲਣਾ॥੧੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਜਪੀਐ
ਮਨਿਸਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਰਾਮਰੰਗਿਰਾਚਾ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਤੁਟਹਿ

ਬਿਖੰਪਨਾਇਹੁਭਰਮੁਮੋਹੁਪਰਜਾਲਣਾ॥੧੨॥ਜਹਰਾਖੈਸੋਈਸੁਖਥਾ
ਨਾ॥ਸਹਜੇਹੋਇਸੋਈਭਲਮਾਨਾ॥ਬਿਨਸੇਬੈਰਨਾਹੀਕੋਬੈਰੀਸਭੁਏਕੋਹੈ
ਭਾਲਣਾ॥੧੩॥ਡਰਚੂਕੇਬਿਨਸੇਅੰਧਿਆਰੇ॥ਪ੍ਰਗਟਭਏਪ੍ਰਭਪੁਰਖ
ਨਿਰਾਰੇ॥ਆਪੁਛੋਡਿਪਏਸਰਣਾਈਜਿਸਕਾਸਾਤਿਸੁਘਾਲਣਾ॥੧੪॥
ਐਸਾਕੋਵਡਭਾਗੀਆਇਆ॥ਆਠਪਹਰਜਿਨਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥
ਤਿਸੁਜਨਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸਭੁਕੋਈਸੋਪਰਵਾਰਸਧਾਰਣਾ॥੧੫॥ਇਹਬਖ
ਸੀਸਖਸਮਤੇਪਾਵਾ॥ਆਠਪਹਰਕਰਜੋੜਿਧਿਆਵਾ॥ਨਾਮੁਜਪੀਨਾਮਿ
ਸਹਜਿਸਮਾਵਾਨਾਮੁਨਾਨਕਮਿਲੈਉਚਾਰਣਾ॥੧੬॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫
ਸੁਰਤਿਦੇਖਿਨਭੂਲੁਗਵਾਰਾ॥ਮਿਥਨਮੋਹਾਰਾਝੂਠੁਪਸਾਰਾ॥ਜਗਮਹਿਕੋ
ਈਰਹਣੁਨਪਾਏਨਿਹਚਲੁਏਕੁਨਾਰਾਇਣਾ॥੧॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਪਉਸਰਣਾ
ਈ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਸਭੁਭਰਮੁਮਿਟਾਈ॥ਏਕੋਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਏਅਉਖਧੁਸਚੁ
ਨਾਮੁਰਿਦਗਾਇਣਾ॥੨॥ਜਿਸੁਨਾਮੈਕਉਤਰਸਹਿਬਹੁਦੇਵਾ॥ਸਗਲਭ
ਗਤਜਾਕੀਕਰਦੇਸੇਵਾ॥ਅਨਾਥਾਨਾਥੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨੁਸੋਗੁਰਪੂਰੇਤੇ
ਪਾਇਣਾ॥੩॥ਹੋਰੁਦੁਆਰਾਕੋਇਨਸੂਝੈ॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਧਾਵੈਤਾਕਿਛੂਨਬੂ
ਝੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸਾਹੁਭੰਡਾਰੁਨਾਮੁਜਿਸੁਇਹੁਰਤਨੁਤਿਸੈਤੇਪਾਇਣਾ॥੪॥
ਜਾਕੀਧੂਰਿਕਰੇਪੁਨੀਤਾ॥ਸੁਰਨਰਦੇਵਨਪਾਵਹਿਮੀਤਾ॥ਸਤਿਪੁਰਖੁਸ
ਤਿਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਜਿਸੁਭੇਟਤਪਾਰਿਪਰਾਇਣਾ॥੫॥ਪਾਰਜਾਤੁਲੋੜਹਿ
ਮਨਪਿਆਰੇ॥ਕਾਮਧੇਨੁਸੋਹੀਦਰਬਾਰੇ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਸੰਤੋਖੁਸੇਵਾਗੁਰਪੂ
ਰੇਨਾਮੁਕਮਾਇਰਸਾਇਣਾ॥੬॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰਹਿਪੰਚਧਾਤੂ॥ਭੈਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਹੋਵਹਿਨਿਰਮਲਾਤੂ॥ਪਾਰਸੁਜਬਭੇਟੈਗੁਰੁਪੂਰਾਤਾਪਾਰਸੁ
ਪਰਸਿਦਿਖਾਇਣਾ॥੭॥ਕਈਬੈਕੁੰਠਨਾਹੀਲਵੈਲਾਗੇ॥ਮੁਕਤਿਬਪੁੜੀ

ਭੀਗਿ ਅਤੀਤਿ ਅਗੋਚਰੁ ਇਕੁ ਰੰਗੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ ਤਉ ਬਾਲਿ ਬਾਲਿ ਗੁਰ ਦਰਸਾਇਣਾ ॥੮॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵ ਨ ਜਾਣੈ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਸੋਈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਲਾਇ ਲਏ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਜਿਸੁ ਵਡਭਾਗ ਮਥਾਇਣਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕੀ ਮਹਿਮਾ ਬੇਦ ਨ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੁਛ ਮਾਤ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਅਪਰੰਪਰ ਸਤਿਗੁਰ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਮਨੁ ਸੀਤਲਾਇਣਾ ॥੧੦॥ ਜਾ ਕੀ ਸੋਇ ਸੁਣੀ ਮਨੁ ਜੀਵੈ ॥ ਰਿਦੈ ਵਸੈ ਤਾ ਠੰਢਾ ਥੀਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਮੁਖਹੁ ਅਲਾਏ ਤਾ ਸੋਭਾ ਪਾਏ ਤਿਸੁ ਜਮ ਕੈ ਪੰਥਿ ਨ ਪਾਇਣਾ ॥੧੧॥ ਸੰਤਨ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ਪੜਿਆ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਨ ਧਨੁ ਆਗੈ ਧਰਿਆ ॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਨ ਜਾਣਾ ਕਾਈ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ਕਿਰਮਾਇਣਾ ॥੧੨॥ ਨਿਰਗੁਣ ਕਉ ਸੰਗਿ ਲੇਹੁ ਰਲਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਟਹਲੈ ਲਾਏ ॥ ਪਖਾ ਫੇਰਉ ਪੀਸਉ ਸੰਤ ਆਗੈ ਚਰਣ ਧੋਇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਣਾ ॥੧੩॥ ਬਹੁਤੁ ਦੁਆਰੇ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਆਇਆ ॥ ਤੁਮਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਤੁਮ ਸਰਣਾਇਆ ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੰਤਹ ਸੰਗਿ ਰਾਖਹੁ ਏਹੁ ਨਾਮ ਦਾਨੁ ਦੇਵਾਇਣਾ ॥੧੪॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ ਮੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨੁ ਪਾਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰੇ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਸਦਾ ਆਨੰਦਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਇਣਾ ॥੧੫॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸੋਲਹੇ

ਮਾਰੂ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰੈ ਧਰਤੀ ਅਰੁ ਆਕਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਚੰਦ ਸੂਰਜ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਬੈਸੰਤਰ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਮਰੈ ਸਗਲ ਉਪਾਰਜਨਾ ॥੧॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖੰਡ ਦੀਪ ਸਭਿ ਲੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਸਚੁ ਸੋਆ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਖਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਬਾਣੀ ਸਿਮਰਹਿ ਸਗਲੇ ਹਰਿ ਜਨਾ ॥੨॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਬਿਸਨ ਮਹੇਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਦੇਵਤੇ ਕੋੜਿ ਤੇਤੀਸਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਖ੍ਯ੍ਯ ਦੈਤ ਸਭਿ ਸਿਮਰਹਿ ਅਗਨਤੁ ਨ ਜਾ

ਈ ਜਸੁ ਗਨਾ ॥੩॥ ਸਿਮਰਹਿ ਪਸੁ ਪੰਖੀ ਸਭਿ ਭੂਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਬਨ ਪਰਬਤ ਅਉਧੂਤਾ ॥ ਲਤਾ ਬਲੀ ਸਾਖ ਸਭ ਸਿਮਰਹਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸੁਆਮੀ ਸਭ ਮਨਾ ॥੪॥ ਸਿਮਰਹਿ ਥੂਲ ਸੂਖਮ ਸਭਿ ਜੰਤਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਹਰਿ ਮੰਤਾ ॥ ਗੁਪਤ ਪ੍ਰਗਟ ਸਿਮਰਹਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਗਲ ਭਵਨ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਧਨਾ ॥੫॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਰ ਨਾਰੀ ਆਸਰਮਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਜਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭਿ ਵਰਨਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਗੁਣੀ ਚਤੁਰ ਸਭਿ ਬੇਤੇ ਸਿਮਰਹਿ ਰੈਣੀ ਅਰੁ ਦਿਨਾ ॥੬॥ ਸਿਮਰਹਿ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਨਿਮਖਾ ॥ ਸਿਮਰੈ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਸੁਚਿ ਸੋਚਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਸਉਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸੰਜੋਗਾ ਅਲਖੁ ਨ ਲਖੀਐ ਇਕੁ ਖਿਨਾ ॥੭॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਸੋ ਜਿਨਾ ॥੮॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਪਨਾ ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਗੁਰ ਕਾ ਜਪੁ ਜਪਨਾ ॥ ਸਰਬ ਨਿਰੰਤਰਿ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਤਾ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਭਰਮਿ ਰੁਨਾ ॥੯॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਜਾ ਕੈ ॥ ਦੂਖੁ ਦਰਦੁ ਭ੍ਰਮੁ ਤਾ ਕਾ ਭਾਗੈ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਨਾਮ ਰਸੁ ਅਨਹਦ ਬਾਣੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧੦॥ ਸੋ ਧਨਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸੋ ਪਤਿਵੰਤਾ ਜਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਵੂਠਾ ਸੋ ਪੂਰ ਕਰੰਮਾ ਨਾ ਛਿਨਾ ॥੧੧॥ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸੁਆਮੀ ਸੋਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕਹੀਐ ਦੂਜਾ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨਿ ਕਾਟਿਓ ਭ੍ਰਮੁ ਸਗਲਾ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਏਕ ਬਿਨਾ ॥੧੨॥ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚਾ ਦਰਬਾਰਾ ॥ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾ ॥ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਅਥਾਹ ਸੁਆਮੀ ਅਤੁਲੁ ਨ ਜਾਈ ਕਿਆ ਮਿਨਾ ॥੧੩॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਤੇਰਾ ਸਭੁ ਕੀਆ ॥ ਤੁਝੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ਬੀਆ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤੂਹੈ ਸਗਲ ਪਸਾਰਾ ਤੁਮ ਤਨਾ ॥੧੪॥ ਜਮਦੂਤੁ

ਸੁਨਿਕਟਿਨਅਹੰਵੈ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਵੈ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥ
ਤਾਕੇਪੂਰਨਜੋਸ੍ਰਵਣੀਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਸੁਨਣਾ॥੧੫॥ਤੂਸਭਨਾਕਾਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥
ਸਾਚੇਸਾਹਿਬਗਹਿਰਗੰਭੀਰਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੇਈਜਨਊਤਮਜੋਭਾਵਹਿਸੁ
ਆਮੀਤੁਮ੍ਨਾ॥੧੬॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਸਮਰਥ
ਸਰਬਸੁਖਦਾਨਾ॥ਸਿਮਰਉਨਾਮੁਹੋਹੁਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਹਰਿਦਾਤਾਜੀ
ਅਜੰਤਭੇਖਾਰੀਜਨੁਬਾਂਛੈਜਾਚੰਗਨਾ॥੧॥ਮਾਗਉਜਨਧੂਰਿਪਰਮਗਤਿ
ਪਾਵਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਵਉ॥ਦੀਰਘਰੋਗਮਿਟਹਿਹਰਿ
ਅਉਖਧਿਹਰਿਨਿਰਮਲਿਰਾਪੈਮੰਗਨਾ॥੨॥ਸ੍ਰਵਣੀਸੁਣਉਬਿਮਲ
ਜਸੁਸੁਆਮੀ॥ਏਕਾਓਟਤਜਉਬਿਖੁਕਾਮੀ॥ਨਿਵਿਨਿਵਿਪਾਇਲਗਉ
ਦਾਸਤੇਰੇਕਰਿਸੁਕ੍ਰਿਤੁਨਾਹੀਸੰਗਨਾ॥੩॥ਰਸਨਾਗੁਣਗਾਵੈਹਰਿਤੇਰੇ॥
ਮਿਟਹਿਕਮਾਤੇਅਵਗੁਣਮੇਰੇ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਮਨੁਜੀਵੈ
ਪੰਚਦੂਤਤਜਿਤੰਗਨਾ॥੪॥ਚਰਨਕਮਲਜਪਿਬੋਹਿਥਿਚਰੀਐ॥ਸੰ
ਤਸੰਗਿਮਿਲਿਸਾਗਰੁਤਰੀਐ॥ਅਰਚਾਬੰਦਨਹਰਿਸਮਤਨਿਵਾਸੀਬਾਹੁ
ੜਿਜੋਨਿਨਨੰਗਨਾ॥੫॥ਦਾਸਦਾਸਨਕੋਕਰਿਲੇਹੁਗੋਪਾਲਾ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ
ਨਦੀਨਦਇਆਲਾ॥ਸਖਾਸਹਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਮਿਲੁਕਦੇਨਹੋਵੀਭੰ
ਗਨਾ॥੬॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰੀਹਰਿਆਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇ
ਆਜਾਗੈ॥ਜਿਸਕਾਸਾਸੋਈਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਤਿਤਿਆਗੀਹਉਮੈਹੰਤਨਾ
॥੭॥ਜਲਿਥਲਿਪੂਰਨਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਅਛਲਸੁ
ਆਮੀ॥ਭਰਮਭੀਤਿਖੋਈਗੁਰਿਪੂਰੈਏਕੁਰਵਿਆਸਰਬੰਗਨਾ॥੮॥ਜਤ
ਕਤਪੇਖਉਪ੍ਰਭਸੁਖਸਾਗਰ॥ਹਰਿਤੋਟਿਭੰਡਾਰਨਾਹੀਰਤਨਾਗਰ॥ਅਗ
ਹਅਗਾਹਕਿਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸੋਬੂਝੈਜਿਸੁਕਿਰਪੰਗਨਾ॥੯॥ਛਾਤੀ

ਸੀਤਲਮਨੁਤਨੁਠੰਢਾ॥ਜਨਮਮਰਣਕੀਮਿਟਵੀਡੰਝਾ॥ਕਰੁਗਹਿਕਾ
ਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਿਅਪੁਨੈਅਮਿਓਧਾਰਿਦ੍ਰਿਸਟੰਗਨਾ॥੧੦॥ਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ
ਸਭਠਾਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆ
ਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝੀਭਰਮੰਗਨਾ॥੧੧॥ਗੁਰੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ॥ਗੁਰੁਕ
ਰਤਾਗੁਰੁਸਦਬਖਸੰਦੁ॥ਗੁਰਜਪੁਜਾਪਿਜਪਤਫਲੁਪਾਇਆਗਿਆ
ਨਦੀਪਕੁਸੰਤਸੰਗਨਾ॥੧੨॥ਜੋਪੇਖਾਸੋਸਭੁਕਿਛੁਸੁਆਮੀ॥ਜੋਸੁਨਣਾ
ਸੋਪ੍ਰਭਕੀਬਾਨੀ॥ਜੋਕੀਨੋਸੋਤੁਮਹਿਕਰਾਇਓਸਰਣਿਸਹਾਈਸੰਤਹਤ
ਨਾ॥੧੩॥ਜਾਚਕੁਜਾਚੈਤੁਮਹਿਅਰਾਧੈ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪੂਰਨਪ੍ਰਭਸਾਧੈ॥
ਏਕੋਦਾਨੁਸਰਬਸੁਖਗੁਣਨਿਧਿਆਨਮੰਗਨਨਿਹਕਿੰਚਨਾ॥੧੪॥ਕਾਇ
ਆਪਾਤ੍ਰੁਪ੍ਰਭਿਕਰਣੈਹਾਰਾ॥ਲਗੀਲਾਗਿਸੰਤਸੰਗਾਰਾ॥ਨਿਰਮਲਸੋਇਬ
ਣੀਹਰਿਬਾਣੀਮਨੁਨਾਮਿਮਜੀਠੈਰੰਗਨਾ॥੧੫॥ਸੋਲਹਕਲਾਸੰਪੂਰਨਫ
ਲਿਆ॥ਅਨਤਕਲਾਹੋਇਠਾਕੁਰੁਚੜਿਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਹਰਿਨਾਮਸੁ
ਖਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਹਰਿਭੁੰਚਨਾ॥੧੬॥੨॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸੋਲਹੇ ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਤੂਸਾਹਿਬੁਹਉਸੇਵਕੁਕੀਤਾ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤੇ
ਰਾਦੀਤਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈਹੈਨਾਹੀਕਿਛੁਅਸਾੜਾ॥੧॥
ਤੁਮਹਿਪਠਾਏਤਾਜਗਿਆਏ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਣਾਸੇਕਰਮਕਮਾਏ॥ਤੁਝਤੇ
ਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਆਤਾਭੀਨਾਹੀਕਿਛੁਕਾੜਾ॥੨॥ਊਹਾਹੁਕਮੁਤੁਮਾਰਾ
ਸੁਣੀਐ॥ਈਹਾਹਰਿਜਸੁਤੇਰਾਭਣੀਐ॥ਆਪੇਲੇਖਅਲੇਖੈਆਪੇਤੁਮ
ਸਿਉਨਾਹੀਕਿਛੁਝਾੜਾ॥੩॥ਤੂਪਿਤਾਸਭਿਬਾਰਿਕਥਾਰੇ॥ਜਿਉਖੇਲਾਵਹਿ
ਤਿਉਖੇਲਣਹਾਰੇ॥ਉਝੜਮਾਰਗੁਸਭੁਤੁਮਹੀਕੀਨਾਚਲੈਨਾਹੀਕੋਵੇ
ਪਾੜਾ॥੪॥ਇਕਿਬੈਸਾਇਰਖੇਗ੍ਰਿਹਅੰਤਰਿ॥ਇਕਿਪਠਾਏਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿ॥

ਇਕਨੀਕਉਤ੍ਰਿਪਤਾਸੁਇਕਨੀਕਉਤ੍ਰਿਜਾਇਨਮਹਿਕਨੀਐਕਿਆਕੁਰਣਾ॥
੫॥ਕਵਨਸੁਮੁਕਤੀਕਵਨਸੁਨਰਕਾ॥ਕਵਨੁਸੈਸਾਰੀਕਵਨੁਸੁਭਗਤਾ॥
ਕਵਨੁਸੁਦਾਨਾਕਵਨੁਸੁਹੋਛਾਕਵਨੁਸੁਸੁਰਤਾਕਵਨੁਜੜਣਾ॥੬॥ਹੁਕ
ਮੇਮੁਕਤੀਹੁਕਮੇਨਰਕਾ॥ਹੁਕਮਿਸੈਸਾਰੀਹੁਕਮੇਭਗਤਾ॥ਹੁਕਮੇਹੋਛਾਹੁਕ
ਮੇਦਾਨਾਦੂਜਾਨਾਹੀਅਵਰੁਧੜਣਾ॥੭॥ਸਾਗਰੁਕੀਨਾਅਤਿਤੁਮਭਾਰਾ॥ਇ
ਕਿਖੜੇਰਸਾਤਲਿਕਰਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਇਕਨਾਪਾਰਿਲੰਘਾਵਹਿਆਪੇ
ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨਕਾਸਚੁਬੇੜਣਾ॥੮॥ਕਉਤਕੁਕਾਲੁਇਹੁਹੁਕਮਿਪਠਾਇਆ॥
ਜੀਅਜੰਤਓਪਾਇਸਮਾਇਆ॥ਵੇਖੈਵਿਗਸੈਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇਰਚਨੁਕੀਨਾ
ਇਕੁਆਖੜਣਾ॥੯॥ਵਡਾਸਾਹਿਬੁਵਡੀਨਾਈ॥ਵਡਦਾਤਾਰੁਵਡੀਜਿਸੁ
ਜਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਬੇਅੰਤੁਅਤੋਲਾਹੈਨਾਹੀਕਿਛੁਆਹੜਣਾ॥੧੦॥
ਕੀਮਤਿਕੋਇਨਜਾਣੈਦੂਜਾ॥ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਪੂਜਾ॥ਆਪਿਸੁਗਿਆ
ਨੀਆਪਿਧਿਆਨੀਆਪਿਸਤਵੰਤਾਅਤਿਗਾੜਣਾ॥੧੧॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨ
ਗੁਪਤੁਕਹਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥ਕੇਤੜਿਆਦਿਨਧੁੰ
ਧੂਕਾਰਾਆਪੇਕਰਤਾਪਰਗਟੜਣਾ॥੧੨॥ਆਪੇਸਕਤੀਸਬਲੁਕਹਾਇਆ॥
ਆਪੇਸੂਰਾਅਮਰੁਚਲਾਇਆ॥ਆਪੇਸਿਵਵਰਤਾਈਅਨੁਅੰਤਰਿਆਪੇ
ਸੀਤਲੁਠਾਰੁਗੜਣਾ॥੧੩॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਗੁਰਮੁਖਿਸਾਜੇ॥ਨਾਮੁਵਸੈਤਿ
ਸੁਅਨਹਦਵਾਜੇ॥ਤਿਸਹੀਸੁਖੁਤਿਸਹੀਠਕੁਰਾਈਤਿਸਹਿਨਆਵੈ
ਜਮੁਨੇੜਣਾ॥੧੪॥ਕੀਮਤਿਕਾਗਦਿਕਹੀਨਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬੇਅੰਤ
ਗੁਸਾਈ॥ਆਦਿਮਧਿਅੰਤਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈਹਾਥਿਤਿਸੈਕੈਨੇਬੇੜਣਾ॥੧੫॥
ਤਿਸਹਿਸਰੀਕੁਨਾਹੀਰੇਕੋਈ॥ਕਿਸਹੀਬੁਤੈਜਬਾਬੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਾ
ਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈਚੋਜਖੜਣਾ॥੧੬॥੧੦॥ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫

ਅਚੁਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਮਧੁਸੂਦਨਦਾਮੋਦਰਸੁਆ
ਮੀ॥ਰਿਖੀਕੇਸਗੋਵਰਧਨਧਾਰੀਮੁਰਲੀਮਨੋਹਰਹਰਿਰੰਗਾ॥੧॥ਮੋਹਨਮਾ
ਧਵਕ੍ਰਿਸ੍ਨਮੁਰਾਰੇ॥ਜਗਦੀਸੁਰਹਰਿਜੀਉਅਸੁਰਸੰਘਾਰੇ॥ਜਗਜੀਵਨ
ਅਬਿਨਾਸੀਠਾਕੁਰਘਟਿਘਟਿਵਾਸੀਹੈਸੰਗਾ॥੨॥ਧਰਣੀਧਰਈਸਨਰਸਿੰ
ਘਨਾਰਾਇਣ॥ਦਾੜਾਅਗ੍ਰੇਪ੍ਰਿਥਮਿਧਰਾਇਣ॥ਬਾਵਨਰੂਪੁਕੀਆਤੁ
ਧੁਕਰਤੇਸਭਹੀਸੇਤੀਹੈਚੰਗਾ॥੩॥ਸ੍ਰੀਰਾਮਚੰਦਜਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਿਆ॥
ਬਨਵਾਲੀਚਕ੍ਰਪਾਣਿਦਰਸਿਅਨੂਪਿਆ॥ਸਹਸਨੇਤ੍ਰਮੂਰਤਿਹੈਸਹਸਾ
ਇਕੁਦਾਤਾਸਭਹੈਮੰਗਾ॥੪॥ਭਗਤਿਵਛਲੁਅਨਾਥਹਨਾਥੇ॥ਗੋਪੀਨਾਥੁ
ਸਗਲਹੈਸਾਥੇ॥ਬਾਸੁਦੇਵਨਿਰੰਜਨਦਾਤੇਬਰਨਿਨਸਾਕਉਗੁਣਅੰਗਾ॥
੫॥ਮੁਕੰਦਮਨੋਹਰਲਖਮੀਨਾਰਾਇਣ॥ਦ੍ਰੋਪਤੀਲਜਾਨਿਵਾਰਿਉਧਾਰਣ॥
ਕਮਲਾਕੰਤਕਰਹਿਕੰਤੂਹਲਅਨਦਬਿਨੋਦੀਨਿਹਸੰਗਾ॥੬॥ਅਮੋਘ
ਦਰਸਨਆਜੂਨੀਸੰਭਉ॥ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਜਿਸੁਕਦੇਨਾਹੀਖਉ॥ਅਬਿਨਾ
ਸੀਅਬਿਗਤਅਗੋਚਰਸਭੁਕਿਛੁਤੁਝਹੀਹੈਲਗਾ॥੭॥ਸ੍ਰੀਰੰਗਬੈਕੁੰਠ
ਕੇਵਾਸੀ॥ਮਛੁਕਛੁਕੂਰਮੁਆਗਿਆਅਉਤਰਾਸੀ॥ਕੇਸਵਚਲਤਕਰ
ਹਿਨਿਰਾਲੇਕੀਤਾਲੋੜਹਿਸੋਹੋਇਗਾ॥੮॥ਨਿਰਾਹਾਰੀਨਿਰਵੈਰੁਸਮਾਇਆ॥
ਧਾਰਿਖੇਲੁਚਤੁਰਭੁਜੁਕਹਾਇਆ॥ਸਾਵਲਸੁੰਦਰਰੂਪਬਣਾਵਹਿਬੇਣੁ
ਸੁਨਤਸਭਮੋਹੈਗਾ॥੯॥ਬਨਮਾਲਾਬਿਭੂਖਨਕਮਲਨੈਨ॥ਸੁੰਦਰਕੁੰਡਲ
ਮੁਕਟਬੈਨ॥ਸੰਖਚਕ੍ਰਗਦਾਹੈਧਾਰੀਮਹਾਸਾਰਥੀਸਤਸੰਗਾ॥੧੦॥ਪੀਤਪੀ
ਤੰਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥ਜਗੰਨਾਥੁਗੋਪਾਲੁਮੁਖਿਭਣੀ॥ਸਾਰਿੰਗਧਰਭਗਵਾ
ਨਬੀਠੁਲਾਮੈਗਣਤਨਆਵੈਸਰਬੰਗਾ॥੧੧॥ਨਿਹਕੰਟਕੁਨਿਹਕੇਵਲੁਕਹੀ
ਐ॥ਧਨੰਜੈਜਲਿਥਲਿਹੈਮਹੀਐ॥ਮਿਰਤਲੋਕਪਇਆਲਸਮੀਪਤ

ਅਸਥਿਰਥਾਨੁਜਿਸੁਤੈਅਭਗਾ॥੧੨॥ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਪ੍ਰਭਭੈਭੰਜਨੁ॥ਅ
ਹੰਕਾਰਨਿਵਾਰਣੁਹੈਭਵਖੰਡਨਾ॥ਭਗਤੀਤੋਖਿਤਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਲਾਗੁਣੇਨਕਿ
ਤਹੀਹੈਭਿਗਾ॥੧੩॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਅਛਲਅਡੋਲੋ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਸਭੁਜਗੁਮ
ਉਲੋ॥ਸੋਮਿਲੈਜਿਸੁਆਪਿਮਿਲਾਏਆਪਹੁਕੋਇਨਪਾਵੈਗਾ॥੧੪॥ਆ
ਪੇਗੋਪੀਆਪੇਕਾਨਾ॥ਆਪੇਗਊਚਰਾਵੈਬਾਨਾ॥ਆਪਿਉਪਾਵਹਿਆਪਿਖ
ਪਾਵਹਿਤੁਧੁਲੇਪੁਨਹੀਇਕੁਤਿਲੁਰੰਗਾ॥੧੫॥ਏਕਜੀਹਗੁਣਕਵਨਬਖਾ
ਨੈ॥ਸਹਸਫਨੀਸੇਖਅੰਤੁਨਜਾਨੈ॥ਨਵਤਨਨਾਮਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀਇਕੁਗੁਣੁ
ਨਾਹੀਪ੍ਰਭਕਹਿਸੰਗਾ॥੧੬॥ਓਟਗਹੀਜਗਤਪਿਤਸਰਣਾਇਆ॥ਭੈਭਇ
ਆਨਕਜਮਦੂਤਦੁਤਰਹੈਮਾਇਆ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਇਛਾਕਰਿਰਾਖਹੁਸਾ
ਧਸੰਤਨਕੈਸੰਗਿਸੰਗਾ॥੧੭॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਮਿਥੇਨਾ॥ਇਕੁਮਾਗਉ
ਦਾਨੁਗੋਬਿਦਸੰਤਰੇਨਾ॥ਮਸਤਕਿਲਾਇਪਰਮਪਦੁਪਾਵਉਜਿਸੁਪ੍ਰਾਪਤਿ
ਸੋਪਾਵੈਗਾ॥੧੮॥ਜਿਨਕਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਸੁਖਦਾਤੇ॥ਤਿਨਸਾਧੂਚਰਣਲੈਰਿ
ਦੈਪਰਾਤੇ॥ਸਗਲਨਾਮਨਿਧਾਨੁਤਿਨਪਾਇਆਅਨਹਦਸਬਦਮਨਿਵਾ
ਜੰਗਾ॥੧੯॥ਕਿਰਤਮਨਾਮਕਥੇਤੇਰੇਜਿਹਬਾ॥ਸਤਿਨਾਮੁਤੇਰਾਪਰਾਪੂਰ
ਬਲਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਗਤਪਏਸਰਣਾਈਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਰੰਗੁਲਗਾ॥੨੦॥
ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਹਿ॥ਤੂਆਪੇਕਥਹਿਤੈਆਪਿਵਖਾਣਹਿ॥ਨਾ
ਨਕਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਕਰੀਅਹੁਹਰਿਭਾਵੈਦਾਸਾਰਾਖੁਸੰਗਾ॥੨੧॥੧੧॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ ੫ ਅਲਹਅਗੰਮਖੁਦਾਈਬੰਦੇ॥ਛੋਡਿਖਿਆਲ
ਦੁਨੀਆਕੇਧੰਧੇ॥ਹੋਇਪੈਖਾਕਫਕੀਰਮੁਸਾਫਰੁਇਹੁਦਰਵੇਸੁਕਬੂਲੁ
ਦਰਾ॥੧॥ਸਚੁਨਿਵਾਜਯਕੀਨਮੁਸਲਾ॥ਮਨਸਾਮਾਰਿਨਿਵਾਰਿਹੁਆਸਾ॥
ਦੇਹਮਸੀਤਿਮਨੁਮਉਲਾਣਾਕਲਮਖੁਦਾਈਪਾਕੁਖਰਾ॥੨॥ਸਰਾਸਰੀਅ

ਤਿਲੇਕੰਮਾਵਹੁ॥ਤਰੀਕਤਿਤਰਕਖੋਜਿਟੋਲਾਵਹੁ॥ਮਾਰਫਤਿਮਨੁਮਾਰ
ਹੁਅਬਦਾਲਾਮਿਲਹੁਹਕੀਕਤਿਜਿਤੁਫਿਰਿਨਮਰਾ॥੩॥ਕੁਰਾਣੁਕਤੇ
ਬਦਿਲਮਾਹਿਕਮਾਹੀ॥ਦਸਅਉਰਾਤਰਖਹੁਬਦਰਾਹੀ॥ਪੰਚਮਰਦ
ਸਿਦਕਿਲੇਬਾਧਹੁਖੈਰਿਸਬੂਰੀਕਬੂਲਪਰਾ॥੪॥ਮਕਾਮਿਹਰਰੋਜਾਪੈਖਾ
ਕਾ॥ਭਿਸਤੁਪੀਰਲਫਜਕਮਾਇਅੰਦਾਜਾ॥ਹੂਰਨੂਰਮੁਸਕੁਖੁਦਾਇਆ
ਬੰਦਗੀਅਲਹਆਲਾਹੁਜਰਾ॥੫॥ਸਚੁਕਮਾਵੈਸੋਈਕਾਜੀ॥ਜੋਦਿਲੁ
ਸੋਧੈਸੋਈਹਾਜੀ॥ਸੋਮੁਲਾਮਲਊਨਨਿਵਾਰੈਸੋਦਰਵੇਸੁਜਿਸੁਸਿਫਤਿਧ
ਰਾ॥੬॥ਸਭੇਵਖਤਸਭੇਕਰਿਵੇਲਾ॥ਖਾਲਕੁਯਾਦਿਦਿਲੈਮਹਿਮਉਲਾ॥
ਤਸਬੀਯਾਦਿਕਰਹੁਦਸਮਰਦਨੁਸੁੰਨਤਿਸੀਲੁਬੰਧਾਨਿਬਰਾ॥੭॥ਦਿਲ
ਮਹਿਜਾਨਹੁਸਭਫਿਲਹਾਲਾ॥ਖਿਲਖਾਨਾਬਿਰਾਦਰਹਮੂਜੰਜਾਲਾ॥ਮੀ
ਰਮਲਕਉਮਰੇਫਾਨਾਇਆਏਕਮੁਕਾਮਖੁਦਾਇਦਰਾ॥੮॥ਅਵਲਿਸਿ
ਫਤਿਦੂਜੀਸਾਬੂਰੀ॥ਤੀਜੈਹਲੇਮੀਚਉਥੈਖੈਰੀ॥ਪੰਜਵੈਪੰਜੇਇਕਤੁਮੁ
ਕਾਮੈਏਹਿਪੰਜਿਵਖਤਤੇਰੇਅਪਰਪਰਾ॥੯॥ਸਗਲੀਜਾਨਿਕਰਹੁਮਉ
ਦੀਫਾ॥ਬਦਅਮਲਛੋਡਿਕਰਹੁਹਥਿਕੂਜਾ॥ਖੁਦਾਇਏਕੁਬੁਝਿਦੇਵਹੁ
ਬਾਂਗਾਂਬੁਰਗੂਬਰਖੁਰਦਾਰਖਰਾ॥੧੦॥ਹਕੁਹਲਾਲੁਬਖੋਰਹੁਖਾਣਾ॥
ਦਿਲਦਰੀਆਉਧੋਵਹੁਮੈਲਾਣਾ॥ਪੀਰੁਪਛਾਣੈਭਿਸਤੀਸੋਈਅਜਰਾ
ਈਲੁਨਦੋਜਠਰਾ॥੧੧॥ਕਾਇਆਕਿਰਦਾਰਅਉਰਤਯਕੀਨਾ॥ਰੰਗਤ
ਮਾਸੇਮਾਣਿਹਕੀਨਾ॥ਨਾਪਾਕਪਾਕੁਕਰਿਹਦੂਰਿਹਦੀਸਾਸਾਬਤਸੂਰਤਿਦ
ਸਤਾਰਸਿਰਾ॥੧੨॥ਮੁਸਲਮਾਣੁਮੋਮਦਿਲਿਹੋਵੈ॥ਅੰਤਰਕੀਮਲੁਦਿਲ
ਤੇਧੋਵੈ॥ਦੁਨੀਆਰੰਗਨਆਵੈਨੇੜੈਜਿਉਕੁਸਮਪਾਟੁਘਿਉਪਾਕੁਹਰਾ॥
੧੩॥ਜਾਕਉਮਿਹਰਮਿਹਰਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸੋਈਮਰਦੁਮਰਦੁਮਰਦਾਨਾ॥

ਸੇਈਸੇਖੁਮਸਾਇਕਹਾਜੀਸੇਬੰਦੇ॥ਜਿਸੁਨਜਰਿਨਰਾ॥੧੪॥ਕੁਦਰਤਿਕਾ
ਦਰਕਰਣਕਰੀਮਾ॥ਸਿਫਤਿਮੁਹਬਤਿਅਥਾਹਰਹੀਮਾ॥ਹਕੁਹੁਕਮੁਸ
ਚੁਖੁਦਾਇਆਬੁਝਿਨਾਨਕਬੰਦਿਖਲਾਸਨਰਾ॥੧੫॥੩॥੧੨॥
ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਭਊਚਬਿਰਾਜੇ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾ
ਪੇਸਾਜੇ॥ਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਿਗਹਤਸੁਖੁਪਾਈਐਕਿਛੁਭਉਨਵਿਆਪੈਬਾ
ਲਕਾ॥੧॥ਗਰਭਅਗਨਿਮਹਿਜਿਨਹਿਉਬਾਰਿਆ॥ਰਕਤਕਿਰਮਮਹਿ
ਨਹੀਸੰਘਾਰਿਆ॥ਅਪਨਾਸਿਮਰਨੁਦੇਪ੍ਰਤਿਪਾਲਿਆਓਹੁਸਗਲਘ
ਟਾਕਾਮਾਲਕਾ॥੨॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੈ
ਹਰਿਜਸੁਗਾਇਆ॥ਜਨਮਮਰਣਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰੇਜਪਿਹਰਿਹਰਿਭਉ
ਨਹੀਕਾਲਕਾ॥੩॥ਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਦੇਵਾ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭਿਤਾ
ਕੀਸੇਵਾ॥ਅੰਡਜਜੇਰਜਸੇਤਜਉਤਭੁਜਬਹੁਪਰਕਾਰੀਪਾਲਕਾ॥੪॥ਤਿ
ਸਹਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇਨਿਧਾਨਾ॥ਰਾਮਨਾਮਰਸੁਅੰਤਰਿਮਾਨਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀ
ਨੇਅੰਧਕੂਪਤੇਵਿਰਲੇਕੇਈਸਾਲਕਾ॥੫॥ਆਦਿਅੰਤਿਮਧਿਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥
ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਮਿਟਿਆਸਾਧਸੰਗਤੇਦਾਲਿਦਨਕੋ
ਈਘਾਲਕਾ॥੬॥ਊਤਮਬਾਣੀਗਾਉਗੁਪਾਲਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਮੰਗ
ਹੁਰਵਾਲਾ॥ਬਾਸਨਮੇਟਿਨਿਬਾਸਨਹੋਈਐਕਲਮਲਸਗਲੇਜਾਲਕਾ॥
੭॥ਸੰਤਾਕੀਇਹਰੀਤਿਨਿਰਾਲੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰਿਦੇਖਹਿਨਾਲੀ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਆਰਾਧਨਿਹਰਿਹਰਿਕਿਉਸਿਮਰਤਕੀਜੈਆਲਕਾ॥੮॥ਜਹਦੇਖਾ
ਤਹਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਿਮਖਨਵਿਸਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੁਆਮੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿ
ਮਰਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇਦਾਸਾਬਨਿਜਲਿਪੂਰਨਥਾਲਕਾ॥੯॥ਤਤੀਵਾਉਨ
ਤਾਕਉਲਾਗੈ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਕਰੇਹਰਿ

ਸਿਮਰਨੁਤਿਸੁਮਾਇਆਸੰਗਿਨਤਾਲਕਾ॥੧੦॥ਰੋਗੁਸੋਗੁਦੂਖੁਤਿਸੁਨਾਹੀ॥
ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੀਰਤਨੁਗਾਹੀ॥ਆਪਣਾਨਾਮੁਦੇਹਿਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਸੁਣਿ
ਬੇਨੰਤੀਖਾਲਕਾ॥੧੧॥ਨਾਮੁਰਤਨੁਤੇਰਾਹੈਪਿਆਰੇ॥ਰੰਗਿਰਤੇਤੇਰੈਦਾਸ
ਅਪਾਰੇ॥ਤੇਰੈਰੰਗਿਰਤੇਤੁਧੁਜੇਹੇਵਿਰਲੇਕੇਈਭਾਲਕਾ॥੧੨॥ਤਿਨਕੀਧੂ
ੜਿਮਾਂਗੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਜਿਨਵਿਸਰਤਨਾਹੀਕਾਹੂਬੇਰਾ॥ਤਿਨਕੈਸੰਗਿਪਰ
ਮਪਦੁਪਾਈਸਦਾਸੰਗੀਹਰਿਨਾਲਕਾ॥੧੩॥ਸਾਜਨੁਮੀਤੁਪਿਆਰਾਸੋਈ॥
ਏਕੁਦ੍ਰਿੜਾਏਦੁਰਮਤਿਖੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁਤਜਾਏਤਿਸੁਜਨਕਉ
ਉਪਦੇਸੁਨਿਰਮਾਲਕਾ॥੧੪॥ਤੁਧੁਵਿਣੁਨਾਹੀਕੋਈਮੇਰਾ॥ਗੁਰਿਪਕੜਾ
ਏਪ੍ਰਭਕੇਪੈਰਾ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਸਤਿਗੁਰਪੂਰੇਜਿਨਿਖੰਡਿਆਭਰਮੁਅ
ਨਾਲਕਾ॥੧੫॥ਸਾਸਿਸਾਸਿਪ੍ਰਭੁਬਿਸਰੈਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਕ
ਉਧਿਆਈ॥ਨਾਨਕਸੰਤਤੇਰੈਰੰਗਿਰਾਤੇਤੂਸਮਰਥੁਵਡਾਲਕਾ॥੧੬॥
੪॥੧੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਾਰੂਮਹਲਾ੫ ਸੋਲਹੇ
ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਨਿਤਧਾਰੀ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਖਿਨੁਖਿਨੁਨਮਸਕਾਰੀ॥ਤਨੁ
ਮਨੁਅਰਪਿਧਰੀਸਭੁਆਗੈਜਗਮਹਿਨਾਮੁਸੁਹਾਵਣਾ॥੧॥ਸੋਠਾਕੁਰੁਕਿਉ
ਮਨਹੁਵਿਸਾਰੇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਦੇਸਾਜਿਸਵਾਰੇ॥ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਸਮਾਲੇਕਰ
ਤਾਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਵਣਾ॥੨॥ਜਾਤੇਬਿਰਥਾਕੋਊਨਾਹੀ॥ਆਠਪਹਰ
ਹਰਿਰਖੁਮਨਮਾਹੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਭਜੁਅਚੁਤਸੁਆਮੀਦਰਗਹਸੋਭਾਪਾਵ
ਣਾ॥੩॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਹਜੁਸੁਖੁਨਉ
ਨਿਧਿ॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਜੇਮਨਮਹਿਚਾਹਹਿਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਆਮੀਰਾ
ਵਣਾ॥੪॥ਸਾਸਤਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦਵਖਾਣੀ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤੁਪਰਾ
ਣੀ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰਦਾਪਰਹਰੀਐਹਰਿਰਸਨਾਨਾਨਕਗਾਵਣਾ॥੫॥ਜਿਸੁ

ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਕੁਲੁ ਨਹੀ ਜਾਤੀ॥ਪੂਰਨ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ॥ਜੋ ਜੋ ਜ
ਪੈ ਸੋਈ ਵਡਭਾਗੀ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨੀ ਪਾਵਣਾ॥੬॥ਜਿਸ ਨੋ ਬਿਸਰੈ ਪੁਰਖੁ
ਬਿਧਾਤਾ॥ਜਲਤਾ ਫਿਰੈ ਰਹੈ ਨਿਤ ਤਾਤਾ॥ਅਕਿਰਤਘਣੈ ਕਉ ਰਖੈ ਨ ਕੋਈ
ਨਰਕ ਘੋਰ ਮਹਿ ਪਾਵਣਾ॥੭॥ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਿਨਿ ਸਾਜਿਆ॥ਮਾਤ
ਗਰਭ ਮਹਿ ਰਾਖਿ ਨਿਵਾਜਿਆ॥ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਛਾਡਿ ਅਨ ਰਾਤਾ ਕਾਹੂ
ਸਿਰੈ ਨ ਲਾਵਣਾ॥੮॥ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ॥ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਸਹਿ
ਸਭਨ ਕੈ ਨੇਰੇ॥ਹਾਥਿ ਹਮਾਰੈ ਕਛੂਐ ਨਾਹੀ ਜਿਸੁ ਜਣਾਇਹਿ ਤਿਸੈ [illegible] ਜਣਾ
ਵਣਾ॥੯॥ਜਾ ਕੈ ਮਸਤਕਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ॥[illegible] ਹੀ ਪੁਰਖ ਨ ਵਿਆ
ਪੈ ਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਦੂਸਰ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਣਾ॥੧੦॥
ਆਗਿਆ ਦੂਖ ਸੂਖ ਸਭਿ ਕੀਨੇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਬਿਰਲੈ ਹੀ ਚੀਨੇ॥ਤਾ ਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ ਜਤ ਕਤ ਓਹੀ ਸਮਾਵਣਾ॥੧੧॥ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਸੋਈ ਵਡ ਦਾ
ਤਾ॥ਸੋਈ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ਬਾਲ ਸਹਾਈ ਸੋਈ ਤੇਰਾ ਜੋ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾ
ਵਣਾ॥੧੨॥ਮਿਰਤੁ ਦੂਖ ਸੂਖ ਲਿਖਿ ਪਾਏ॥ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਬਧਹਿ ਘਟਹਿ ਨ
ਘਟਾਏ॥ਸੋਈ ਹੋਇ ਜਿ ਕਰਤੇ ਭਾਵੈ ਕਹਿ ਕੈ ਆਪੁ ਵਞਾਵਣਾ॥੧੩॥ਅੰਧ
ਕੂਪ ਤੇ ਸੇਈ ਕਾਢੇ॥ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਟੂਟੇ ਗਾਢੇ॥ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ਰਖੇ ਕਰਿ ਅ
ਪੁਨੇ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਗੋਵਿੰਦੁ ਧਿਆਵਣਾ॥੧੪॥ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਈ॥
ਅਚਰਜ ਰੂਪੁ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ॥ਭਗਤਿ ਦਾਨੁ ਮੰਗੈ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਨਾਨਕ ਬ
ਲਿ ਬਲਿ ਜਾਵਣਾ॥੧੫॥ ੧੪॥ ੬੨॥ ਮਃ ੧॥੨੨॥ ਮਃ ੩॥ ੨੪॥
ਮਃ ੪॥੨॥ ਮਃ ੫॥੧੪॥ ਜੁਮਲਾ ਸੋਲਹੇ॥੬੨॥ ਜੋੜ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੧

ਵਿਣੁ ਗਾਹਕ ਗੁਣੁ ਵੇਚੀਐ ਤਉ ਗੁਣੁ ਸਹਘੋ ਜਾਇ॥ਗੁਣ ਕਾ ਗਾਹਕੁ
ਜੇ ਮਿਲੈ ਤਉ ਗੁਣੁ ਲਾਖ ਵਿਕਾਇ॥ਗੁਣ ਤੇ ਗੁਣ ਮਿਲਿ ਪਾਈਐ ਜੇ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇ॥ਮੁੋਲਿ ਅਮੁੋਲੁ ਨ ਪਾਈਐ ਵਣਜਿ ਨ ਲੀਜੈ ਹਾਟਿ॥ਨਾ
ਨਕ ਪੂਰਾ ਤੋਲੁ ਹੈ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਵੈ ਘਾਟਿ॥੧॥ਮਃ ੪ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੇ ਭਰਮਸਹਿ
ਆਵਹਿ ਜਾਵਹਿ ਨੀਤ॥ਇਕਿ ਬਾਂਧੇ ਇਕਿ ਢੀਲਿਆ ਇਕਿ ਸੁਖੀਏ ਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਮੰਨਿ ਲੈ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਰੀਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਪਾਇਆ ਅਤਿ ਖੜਗੁ ਕਰਾਰਾ॥ਦੂਜਾ ਭ੍ਰਮੁ ਗੜੁ ਕਟਿਆ
ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਹੰਕਾ[illegible]ਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਾ॥ਸ
ਚ ਸੰਜਮਿ ਮਤਿ ਊਤਮਾ ਹਰਿ ਲਗਾ ਪਿਆਰਾ॥ਸਭੁ ਸਚੋ ਸਚੁ ਵਰਤਦਾ ਸ
ਚੁ ਸਿਰਜਣਹਾਰਾ॥੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਕੇਦਾਰਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਐ
ਭਾਈ ਸਬਦੇ ਕਰੇ ਪਿਆਰੁ॥ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਿਉ ਮਿਲਦੋ ਰਹੈ ਸਚੇ ਧਰੇ ਪਿਆ
ਰੁ॥ਵਿਚਹੁ ਮਲੁ ਕਟੇ ਆਪਣੀ ਕੁਲਾ ਕਾ ਕਰੇ ਉਧਾਰੁ॥ਗੁਣਾ ਕੀ ਰਾਸਿ ਸੰਗ੍ਰ
ਹੈ ਅਵਗਣ ਕਢੈ ਵਿਡਾਰਿ॥ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਸੋ ਜਾਣੀਐ ਗੁਰੂ ਨ ਛੋਡੈ ਆ
ਪਣਾ ਦੂਜੈ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ॥੧॥ ਮਃ ੪ ਸਾਗਰੁ ਦੇਖਉ ਡਰਿ ਮਰਉ ਭੈ ਤੇਰੈ
ਡਰੁ ਨਾਹਿ॥ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸੰਤੋਖੀਆ ਨਾਨਕ ਬਿਗਸਾ ਨਾਇ॥੨॥ ਮਃ ੪
ਚੜਿ ਬੋਹਿਥੈ ਚਾਲਸਉ ਸਾਗਰੁ ਲਹਰੀ ਦੇਇ॥ਠਾਕ ਨ ਸਚੈ ਬੋਹਿਥੈ ਜੇ ਗੁ
ਰੁ ਧੀਰਕ ਦੇਇ॥ਤਿਤੁ ਦਰਿ ਜਾਇ ਉਤਾਰੀਆ ਗੁਰੁ ਦਿਸੈ ਸਾਵਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕ
ਨਦਰੀ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਚਲੈ ਮਾਨੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਹਕੰਟਕ ਰਾਜੁ
ਭੁੰਚਿ ਤੂ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਕਮਾਈ॥ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਬੈਠਾ ਨਿਆਉ ਕਰਿ ਸਤਸੰ
ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ॥ਸਚਾ ਉਪਦੇਸੁ ਹਰਿ ਜਾਪਣਾ ਹਰਿ ਸਿਉ ਬਣਿਆ
ਈ॥ਐਥੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਖਾਈ॥ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਊਪ

ਜੀ ਗੁਰਿ ਸੇਵਿਐ ਪਾਈ ॥੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਭੂਲੀ ਭੂਲੀ ਮੈ ਫਿਰੀ ਪਾਧਰੁ ਕਹੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਜਾਇ ਸਿਆਣਿਆ ਦੁਖੁ ਕਾਟੈ ਮੇਰਾ ਕੋਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਾਚਾ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਾਜਨੁ ਉਤ ਹੀ ਠਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀਐ ਸਿਫਤੀ ਸਾਚੈ ਨਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਆਪੇ ਕਰਣੀ ਕਾਰ ਆਪਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਰਜਾਇ ॥ ਆਪੇ ਕਿਸ ਹੀ ਬਖਸਿ ਲਏ ਆਪੇ ਕਾਰ ਕਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਚਾਨਣੁ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਦੁਖ ਬਿਖੁ ਜਾਲੀ ਨਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਾਇਆ ਵੇਖਿ ਨ ਭੁਲੁ ਤੂ ਮਨਮੁਖ ਮੂਰਖਾ ॥ ਚਲਦਿਆ ਨਾਲਿ ਨ ਚਲਈ ਸਭੁ ਝੂਠੁ ਦਰਬੁ ਲਖਾ ॥ ਅਗਿਆਨੀ ਅੰਧੁ ਨ ਬੂਝਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਜਮ ਖੜਗੁ ਕਲਖਾ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਉਬਰੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਖਾ ॥ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰੇ ਆਪਿ ਆਪੇ ਹਰਿ ਰਖਾ ॥੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਿਨਾ ਗੁਰੁ ਨਹੀ ਭੇਟਿਆ ਭੈ ਕੀ ਨਾਹੀ ਬਿੰਦ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਵਣੁ ਦੁਖੁ ਘਣਾ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਚਿੰਦ ॥ ਕਾਪੜ ਜਿਵੈ ਪਛੋੜੀਐ ਘੜੀ ਮੁਹਤ ਘੜੀਆਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਚੁਕੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਢੂਢੀ ਸਜਣਾ ਹਉਮੈ ਬੁਰੀ ਜਗਤਿ ॥ ਨਾ ਝੁਰੁ ਹੀਅੜੇ ਸਚੁ ਚਉ ਨਾਨਕ ਸਚੋ ਸਚੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੇ ਬਖਸਿਓਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੇ ॥ ਆਪੇ ਭਗਤੀ ਲਾਇਓਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਨੀਸਾਣੇ ॥ ਸਨਮੁਖ ਸਦਾ ਸੋਹਣੇ ਸਚੈ ਦਰਿ ਜਾਣੇ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੁਕਤਿ ਹੈ ਜਿਨ ਰਾਮੁ ਪਛਾਣੇ ॥ ਧੰਨੁ ਧੰਨੁ ਸੇ ਜਨ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਹਉ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਮਹਲ ਕੁਚਜੀ ਮੜਵੜੀ ਕਾਲੀ ਮਨਹੁ ਕਸੁਧ ॥ ਜੇ ਗੁਣ ਹੋਵਨਿ ਤਾ ਪਿਰੁ ਰਵੈ ਨਾਨਕ ਅਵਗੁਣ ਮੁੰਧ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਸਾਚੁ ਸੀਲ ਸਚੁ ਸੰਜਮੀ ਸਾ ਪੂਰੀ ਪਰਵਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਦਾ ਭਲੀ ਪਿਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਪਿਆਰਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਪਾਇਆ ॥ ਕਿਰਪਾ

ਕਰਿ ਕੈ ਆਪਣੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਨਿਰਮਲੀ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਿਨੀ ਚਖਿਆ ਅਨ ਰਸ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀ ਸਦਾ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਭਏ ਫਿਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਗਵਾਇਆ ॥੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਪਿਰ ਖੁਸੀਏ ਧਨ ਰਾਵੀਏ ਧਨ ਉਰਿ ਨਾਮੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧਨ ਆਗੈ ਖੜੀ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਨਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਸਸੁਰੈ ਪੇਈਐ ਕੰਤ ਕੀ ਕੰਤੁ ਅਗੰਮੁ ਅਥਾਹੁ ॥ ਨਾਨਕ ਧੰਨੁ ਸੁੋਹਾਗਣੀ ਜੋ ਭਾਵਹਿ ਵੇਪਰਵਾਹ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤਖਤਿ ਰਾਜਾ ਸੋ ਬਹੈ ਜਿ ਤਖਤੈ ਲਾਇਕ ਹੋਈ ॥ ਜਿਨੀ ਸਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ਸਚੁ ਰਾਜੇ ਸੇਈ ॥ ਏਹਿ ਭੂਪਤਿ ਰਾਜੇ ਨ ਆਖੀਅਹਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਸੁ ਜਾਦੇ ਬਿਲਮ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਸੁ ਨਿਹਚਲੁ ਹੋਈ ॥੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਸਭਨਾ ਕਾ ਪਿਰੁ ਏਕੁ ਹੈ ਪਿਰ ਬਿਨੁ ਖਾਲੀ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਮਾਹਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਮਨ ਕੇ ਅਧਿਕ ਤਰੰਗ ਕਿਉ ਦਰਿ ਸਾਹਿਬ ਛੁਟੀਐ ॥ ਜੇ ਰਾਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਗੂੜੈ ਰੰਗਿ ਅਪਾਰ ਕੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਛੁਟੀਐ ਜੇ ਚਿਤੁ ਲਗੈ ਸਚਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ਹੈ ਕਿਉ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਭ ਸਾਜੀਅਨੁ ਆਪੇ ਵਰਤੀਜੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਸਲਾਹੀਐ ਸਚੁ ਕੀਮਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਕਮਲੁ ਬਿਗਾਸਿਆ ਇਵ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਆਵਣ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿਆ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਵੀਜੈ ॥੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ਨਾ ਮੈਲਾ ਨਾ ਧੁੰਧਲਾ ਨਾ ਭਗਵਾ ਨਾ ਕਚੁ ॥ ਨਾਨਕ ਲਾਲੋ ਲਾਲੁ ਹੈ ਸਚੈ ਰਤਾ ਸਚੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਸਹਜਿ ਵਣਸਪਤਿ ਫੁਲੁ ਫਲੁ ਭਵਰੁ ਵਸੈ

Page 676 missing

Page 677 missing

੧੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਇਸੁਜਗਮਹਿਸੰਤੀਧਨੁਖਟਿਆਜਿਨਾਸਤਿ
ਗੁਰੁਮਿਲਿਆਪ੍ਰਭੁਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਇਸੁਧਨਕੀਕੀ
ਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਇਤੁਧਨਿਪਾਇਐਭੁਖਲਥੀਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿ
ਆਇ॥ਜਿੰਨਾਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਤਿਨੀਪਾਇਆਆਇ॥ਮਨਮੁਖੁਜ
ਗਤੁਨਿਰਧਨੁਹੈਮਾਇਆਨੋਬਿਲਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਫਿਰਦਾਸਦਾਰਹੈਭੁ
ਖਨਕਦੇਜਾਇ॥ਸਾਂਤਿਨਕਦੇਆਵਈਨਹਸੁਖੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਸਦਾ
ਚਿੰਤਚਿਤਵਦਾਰਹੈਸਹਸਾਕਦੇਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਮਤਿਭ
ਵੀਸਤਿਗੁਰਨੋਮਿਲੈਤਾਸਬਦੁਕਮਾਇ॥ਸਦਾਸਦਾਸੁਖਮਹਿਰਹੈਸਚੇ
ਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਜਿਨਿਉਪਾਈਮੇਦਨੀਸੋਈਸਾਰਕਰੇਇ॥ਏ
ਕੋਸਿਮਰਹੁਭਾਇਰਹੁਤਿਸੁਬਿਨੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਖਾਣਾਸਬਦੁਚੰਗਿ
ਆਈਆਜਿਤੁਖਾਧੈਸਦਾਤ੍ਰਿਪਤਿਹੋਇ॥ਪੈਨਣੁਸਿਫਤਿਸਨਾਇਹੈਸ
ਦਾਸਦਾਓਹੁਊਜਲਾਮੈਲਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਸਹਜੇਸਚੁਧਨੁਖਟਿਆਥੋ
ੜਾਕਦੇਨਹੋਇ॥ਦੇਹੀਨੋਸਬਦੁਸੀਗਾਰੁਹੈਜਿਤੁਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਬੁਝੀਐਜਿਸਨੋਆਪਿਵਿਖਾਲੇਸੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅੰਤਰਿਜਪੁਤਪੁਸੰਜਮੋਗੁਰਸਬਦੀਜਾਪੈ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਹਉਮੈਅਗਿਆਨੁਗਵਾਪੈ॥ਅੰਦਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਪੂਰੁਹੈਚਾਖਿਆਸਾਦੁ
ਜਾਪੈ॥ਜਿਨਚਾਖਿਆਸੇਨਿਰਭਉਭਏਸੇਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਧ
ਰਿਪੀਆਇਆਫਿਰਿਕਾਲੁਨਵਿਆਪੈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਲੋਕੁ
ਅਵਗਣਾਕੀਬੰਨੈਗੰਠੜੀਗੁਣਨਵਿਹਾਝੈਕੋਇ॥ਗੁਣਕਾਗਾਹਕੁਨਾਨਕ
ਵਿਰਲਾਕੋਈਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਗੁਣਪਾਈਅਨਿਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਗੁਣਅਵਗੁਣਸਮਾਨਿਹਹਿਜਿਆਪਿਕੀਤੇਕਰਤਾਰਿ॥

ਨਾਨਕਹੁਕਮਿਮੰਨਿਐਸੁਖੁਪਾਈਐਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅੰਦਰਿਰਾਜਾਤਖਤੁਹੈਆਪੇਕਰੇਨਿਆਉ॥ਗੁਰਸਬਦੀਦਰੁਜਾਣੀਐ
ਅੰਦਰਿਮਹਲੁਅਸਰਾਉ॥ਖਰੇਪਰਖਿਖਜਾਨੈਪਾਈਅਨਿਖੋਟਿਆਨਾਹੀਥਾ
ਉ॥ਸਭੁਸਚੋਸਚੁਵਰਤਦਾਸਦਾਸਚੁਨਿਆਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਆਇ
ਆਮਨਿਵਸਿਆਨਾਉ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਹਉਮੈਕਰੀਤਾਂਤੂ
ਨਾਹੀਤੂਹੋਵਹਿਹਉਨਾਹਿ॥ਬੂਝਹੁਗਿਆਨੀਬੂਝਣਾਏਹਅਕਥਕਥਾ
ਮਨਿਮਾਹਿ॥ਬਿਨੁਗੁਰਤਤੁਨਪਾਈਐਅਲਖੁਵਸੈਸਭਮਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਤਜਾਣੀਐਜਾਂਸਬਦੁਵਸੈਮਨਮਾਹਿ॥ਆਪੁਗਇਆਭ੍ਰਮੁਭ
ਉਗਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਜਾਹਿ॥ਗੁਰਮਤਿਅਲਖੁਲਖਾਈਐ
ਊਤਮਮਤਿਤਰਾਹਿ॥ਨਾਨਕਸੋਹੰਹੰਸਾਜਪੁਜਾਪਹੁਤ੍ਰਿਭਵਣਤਿਸੈਸ
ਮਾਹਿ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨੁਮਾਣਕੁਜਿਨਿਪਰਖਿਆਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥
ਸੇਜਨਵਿਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਕਲਜੁਗਵਿਚਿਸੰਸਾਰਿ॥ਆਪੈਨੋਆਪੁਮਿ
ਲਿਰਹਿਆਹਉਮੈਦੁਬਿਧਾਮਾਰਿ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਦੁਤਰੁਤਰੇਭਉਜ
ਲੁਬਿਖਮੁਸੰਸਾਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨਮੁਖਅੰਦਰੁਨਭਾਲਨੀਮੁ
ਠੇਅਹੰਮਤੇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਂਭਵਿਥਕੇਅੰਦਰਿਤਿਖਤਤੇ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤਨ
ਸੋਧਨੀਮਨਮੁਖਵਿਗੁਤੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮੁਹਰਿਸਤੇ॥
ਤਤੁਗਿਆਨੁਵੀਚਾਰਿਆਹਰਿਜਪਿਹਰਿਗਤੇ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੨
ਆਪੇਜਾਣੈਕਰੇਆਪਿਆਪੇਆਣੈਰਾਸਿ॥ਤਿਸੈਅਗੈਨਾਨਕਖਲਿਇ
ਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਦੇਖਿਆਆਪੇਜਾਣੈ
ਸੋਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀਐਨਾਨਕਜਾਘਰਿਵਰਤੈਸਭੁਕੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਸਭੇਥੋਕਵਿਸਾਰਿਇਕੋਮਿਤੁਕਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਹੋਇਨਿਹਾਲੁਪਾਪਾਦਹੈਹਰਿ॥

ਆਵਣਜਾਣਾਤੁਕੇਜਨਮਿਨਜਾਂਹਿਮਰਿਆ।ਸਤੁਨਾਮੁਆਧਾਰੁਸੋਗਿਨ
ਮੋਹਿਜਗਿਆ।ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਮਨਮਹਿਸੰਜਿਪਗਿਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮਾ।ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈ
ਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮਾ॥੧॥ਮਃ੫ ਮਾਇਆਸਾਥਿਨਚਲਈਕਿਆਲਪਟਾ
ਵਹਿਅੰਧਾ।ਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇਤੂਤੂਟਹਿਮਾਇਆਬੰਧਾ॥੨॥ਪਉੜੀ
ਭਾਣੈਹੁਕਮੁਮਨਾਇਓਨੁਭਾਣੈਸੁਖੁਪਾਇਆ।ਭਾਣੈਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਿਓਨੁ
ਭਾਣੈਸਚੁਧਿਆਇਆ।ਭਾਣੇਜੇਵਡਹੋਰਦਾਤਿਨਾਹੀਸਚੁਆਖਿਸੁ
ਣਾਇਆ।ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਤਿਨਸਚੁਕਮਾਇਆ।ਨਾਨਕਤਿ
ਸੁਸਰਣਾਗਤੀਜਿਨਿਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਜਿਨ
ਕਉਅੰਦਰਿਗਿਆਨੁਨਹੀਭੈਕੀਨਾਹੀਬਿੰਦ।ਨਾਨਕਮੁਇਆਕਾਕਿਆਮਾ
ਰਣਾਜਿਆਪਿਮਾਰੇਗੋਵਿੰਦ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਨਕੀਪਤ੍ਰੀਵਾਚਣੀਸੁਖੀਹੀ
ਸੁਖੁਸਾਰੁ।ਸੋਬ੍ਰਾਹਮਣੁਭਲਾਆਖੀਐਜਿਬੂਝੈਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ।ਹਰਿਸਾ
ਲਾਹੇਹਰਿਪੜੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾਰਿ।ਆਇਆਓਹੁਪਰਵਾਣੁਹੈਜਿ
ਕੁਲਕਾਕਰੇਉਧਾਰੁ।ਅਗੈਜਾਤਿਨਪੁਛੀਐਕਰਣੀਸਬਦੁਹੈਸਾਰੁ।ਹੋਰੁਕੂ
ੜੁਪੜਣਾਕੂੜੁਕਮਾਵਣਾਬਿਖਿਆਨਾਲਿਪਿਆਰੁ।ਅੰਦਰਿਸੁਖੁਨਹੋ
ਵਈਮਨਮੁਖਜਨਮੁਖੁਆਰੁ।ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਗੁਰਕੈਹੇਤਿਅ
ਪਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖਦਾਆਪੇਸਭੁਸਚਾ।ਜੋਹੁ
ਕਮੁਨਬੂਝੈਖਸਮਕਾਸੋਈਨਰੁਕਚਾ।ਜਿਤੁਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਇਦਾ।ਗੁਰਮੁ
ਖਿਹਰਿਸਚਾ।ਸਭਨਾਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਗੁਰਸਬਦੀਰਚਾ।ਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਦਾਸਲਾਹੀਐਸਭਿਤਿਸਦੇਜਚਾ।ਜਿਉਨਾਨਕਆਪਿਨਚਾਇ
ਦਾਤਿਵਹੀਕੋਨਚਾ॥੨੨॥ ੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ॥ ੪੮

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰਮਾਰੂਕੀਸਲੋਕਾਂਨਾਲਿਮਹਲਾ ੫ ਡਖਣੇਮਃ੫
ਤੂਚਉਸਜਣਮੈਡਿਆਡੇਈਸਿਸੁਉਤਾਰਿ।ਨੈਣਮਹਿੰਜੇਤਰਸਦੇਕ
ਦਿਪਸੀਦੀਦਾਰੁ॥੧॥ਨੀਹੁਮਹਿੰਜਾਤਊਨਾਲਿਬਿਆਨੇਹਕੂੜਾਵੇਖੁ।
ਕਪੜਭੋਗਡਰਾਵਣੇਜਿਚਰੁਪਿਰੀਨਡੇਖੁ॥੨॥ਉਠੀਝਾਲੂਕੰਤੜੇਹਉ
ਪਸੀਤਉਦੀਦਾਰੁ।ਕਾਜਲੁਹਾਰੁਤੰਬੋਲਰਸੁਬਿਨੁਪਸੇਹਭਿਰਸਛਾਰੁ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਾਹਿਬੁਸਚੁਸਚੁਸਭੁਧਾਰਿਆ।ਗੁਰਮੁਖਿਕੀ
ਤੋਥਾਟੁਸਿਰਜਿਸੰਸਾਰਿਆ।ਹਰਿਆਗਿਆਹੋਏਬੇਦਪਾਪੁਪੁੰਨੁਵੀਚਾ
ਰਿਆ।ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਤ੍ਰੈਗੁਣਬਿਸਥਾਰਿਆ।ਨਵਖੰਡਪ੍ਰਿਥ
ਮੀਸਾਜਿਹਰਿਰੰਗਸਵਾਰਿਆ।ਵੇਕੀਜੰਤਉਪਾਇਅੰਤਰਿਕਲਧਾਰਿਆ।
ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਜਾਣੈਕੋਇਸਚੁਸਿਰਜਣਹਾਰਿਆ।ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿ
ਆਪਿਗੁਰਮੁਖਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੧॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ਜੇਤੂਮਿਤ੍ਰੁਅ
ਸਾਡੜਾਹਿਕੁਭੋਰੀਨਾਵੇਛੋੜਿ।ਜੀਉਮਹਿੰਜਾਤਉਮੋਹਿਆਕਦਿਪਸੀ
ਜਾਨੀਤੋਹਿ॥੧॥ਦੁਰਜਨਤੂਜਲੁਭਾਹੜੀਵਿਛੋੜੇਮਰਿਜਾਹਿ।ਕੰਤਾਤੂ
ਸਉਸੇਜੜੀਮੈਡਾਹਭੇਭਾਉਲਾਹਿ॥੨॥ਦੁਰਜਨੁਦੂਜਾਭਾਉਹੈਵੇਛੋ
ੜਾਹਉਮੈਰੋਗੁ।ਸਜਣੁਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਜਿਸੁਮਿਲਿਕੀਚੈਭੋਗੁ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਅਗਮਦਇਆਲੁਬੇਅੰਤੁਤੇਰੀਕੀਮਤਿਕਹੈਕਉਣੁ।
ਤੁਧੁਸਿਰਜਿਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁਤੂਨਾਇਕੁਸਗਲਭਉਣ।ਤੇਰੀਕੁਦਰਤਿਕੋ
ਇਨਜਾਣੈਮੇਰੇਠਾਕੁਰਸਗਲਰਉਣ।ਤੁਧੁਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕੈਤੂਅਬਿ
ਨਾਸੀਜਗਉਧਰਣ।ਤੁਧੁਥਾਪੇਚਾਰੇਜੁਗਤੂਕਰਤਾਸਗਲਧਰਣ।ਤੁਧੁ
ਆਵਣਜਾਣਾਕੀਆਤੁਧੁਲੇਪੁਨਲਗੈਤ੍ਰਿਣ।ਜਿਸੁਹੋਵਹਿਆਪਿਦ

ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਲਾਵਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਣਾ ॥ ਤੂ ਹੋਰਤੁ ਉਪਾਇ ਨ ਲਭਹੀ ਅਬਿਨਾਸੀ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਕਰਣਾ ॥੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜੇ ਤੂ ਵਤਹਿ ਅੰਙਣੇ ਹਭ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਹੋਇ ॥ ਹਿਕਸੁ ਕੰਤੈ ਬਾਹਰੀ ਮੈਡੀ ਵਾਤ ਨ ਪੁਛੈ ਕੋਇ ॥੧॥ ਹਭੇ ਟੋਲ ਸੁਹਾਵਣੇ ਸਹੁ ਬੈਠਾ ਅੰਙਣੁ ਮਲਿ ॥ ਪਹੀ ਨ ਵੰਞੈ ਬਿਰਥੜਾ ਜੋ ਘਰਿ ਆਵੈ ਚਲਿ ॥੨॥ ਸੇਜ ਵਿਛਾਈ ਕੰਤ ਕੂ ਕੀਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਇਤੀ ਮੰਝਿ ਨ ਸਮਾਵਈ ਜੇ ਗਲਿ ਪਹਿਰਾ ਹਾਰੁ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਹੁਕਮੀ ਸਾਜਹਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਾਜਿ ਸਮਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰਾ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਈ ਲਖਿਆ ਕਿਉ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਵਹੀ ॥ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤਹਿ ਆਪਿ ਕੁਦਰਤਿ ਦੇਖਾਵਹੀ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭਰੇ ਭੰਡਾਰ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵਹੀ ॥ ਏਹਿ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਲਾਲ ਕੀਮ ਨ ਪਾਵਹੀ ॥ ਜਿਸੁ ਹੋਵਹਿ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਤਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲਾਵਹੀ ॥ ਤਿਸੁ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ਜੋ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਹੀ ॥੩॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜਾ ਮੂ ਪਸੀ ਹਠ ਮੈ ਪਿਰੀ ਮਹਿਜੈ ਨਾਲਿ ॥ ਹਭੇ ਡੁਖ ਉਲਾਹਿਅਮੁ ਨਾਨਕ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਬੈਠਾ ਭਖੇ ਵਾਉ ਲੰਮੇ ਸੇਵਹਿ ਦਰੁ ਖੜਾ ॥ ਪਿਰੀਏ ਤੂ ਜਾਣੁ ਮਹਿਜਾ ਸਾਉ ਜੋਈ ਸਾਈ ਮੁਹੁ ਖੜਾ ॥੨॥ ਕਿਆ ਗਾਲਾਇਓ ਭੂਛ ਪਰ ਵੇਲਿ ਨ ਜੋਹੇ ਕੰਤ ਤੂ ॥ ਨਾਨਕ ਫੁਲਾ ਸੰਦੀ ਵਾੜਿ ਖਿੜਿਆ ਹਭੁ ਸੰਸਾਰੁ ਜਿਉ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੁ ਸਰੂਪੁ ਤੂ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੰਤਾ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਠਾਕੁਰੁ ਸੇਵਕੋ ਆਪੇ ਪੂਜੰਤਾ ॥ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਆਪਿ ਤੂ ਆਪੇ ਸਤਵੰਤਾ ॥ ਜਤੀ ਸਤੀ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਰਮਲਾ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਭਗਵੰਤਾ ॥ ਸਭੁ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ਪਸਾਰਿਓ ਆਪੇ ਖੇਲੰਤਾ ॥ ਇਹੁ ਆਵਾ ਗਵਣੁ ਰਚਾਇਓਨੁ ਕਰਿ ਚੋਜ ਦੇਖੰਤਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਾਹੁੜਿ ਗਰਭਿ ਨ ਪਾਵਹੀ ਜਿਸੁ ਦੇਵਹਿ ਗੁਰ ਮੰਤਾ ॥ ਜਿਉ ਆਪਿ ਚਲਾ

ਵਹਿ ਤਿਉ ਚਲਦੇ ਕਿਛੁ ਵਸਿ ਨ ਜੰਤਾ ॥੪॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਕੁਰੀਏ ਕੁਰੀਏ ਵੈਦਿਆ ਤਲਿ ਗਾੜਾ ਮਹਰੇਰੁ ॥ ਵੇਖੇ ਛਿਟੜਿ ਥੀਵਦੋ ਜਾਮਿ ਖਿਸੰਦੋ ਪੇਰੁ ॥੧॥ ਸਚੁ ਜਾਣੈ ਕਚੁ ਵੈਦਿਓ ਤੂ ਆਘੂ ਆਘੇ ਸਲਵੇ ॥ ਨਾਨਕ ਆਤਸੜੀ ਮੰਝਿ ਨੈਣੁ ਬਿਆ ਢਲਿ ਪਬਾਣੀ ਜਿਉ ਜੁੰਮਿਓ ॥੨॥ ਭੋਰੇ ਭੋਰੇ ਰੂਹੜੇ ਸੇਵੇਦੇ ਆਲਕੁ ॥ ਮੁਦਤਿ ਪਈ ਚਿਰੰਕੀਆ ਫਿਲਿ ਭੀ ਆਵੇਸੁ ਤੂ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰੇਖਿਆ ਜਾਤਿ ਤੂ ਵਰਨਾ ਬਾਹਰਾ ॥ ਏ ਮਾਣਸ ਜਾਣਹਿ ਦੂਰਿ ਤੂ ਵਰਤਹਿ ਜਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭਿ ਘਟ ਭੋਗਹਿ ਆਪਿ ਤੁਧੁ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਪੁਰਖੁ ਅਨੰਦੀ ਅਨੰਤ ਸਭ ਜੋਤਿ ਸਮਾਹਰਾ ॥ ਤੂ ਸਭ ਦੇਵਾ ਮਹਿ ਦੇਵ ਬਿਧਾਤੇ ਨਰਹਰਾ ॥ ਕਿਆ ਆਰਾਧੇ ਜਿਹਵਾ ਇਕ ਤੂ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਪਰਪਰਾ ॥ ਜਿਸੁ ਮੇਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਆਪਿ ਤਿਸ ਕੇ ਸਭਿ ਕੁਲ ਤਰਾ ॥ ਸੇਵਕ ਸਭਿ ਕਰਦੇ ਸੇਵ ਦਰਿ ਨਾਨਕੁ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ॥੫॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਗਹਡੜੜਾ ਤ੍ਰਿਣਿ ਛਾਇਆ ਗਾਫਲ ਜਲਿਓਹੁ ਭਾਹਿ ॥ ਜਿਨ ਭਾਗ ਮਥਾਹੜੈ ਤਿਨ ਉਸਤਾਦ ਪਨਾਹਿ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਪੀਠਾ ਪਕਾ ਸਾਜਿਆ ਧਰਿਆ ਆਣਿ ਮਉਜੂਦੁ ॥ ਬਾਝਹੁ ਸਤਿਗੁਰ ਆਪਣੇ ਬੈਠਾ ਝਾਕੁ ਦਰੂਦ ॥੨॥ ਨਾਨਕ ਭੁਸਰੀਆ ਪਕਾਈਆ ਪਾਈਆ ਥਾਲੈ ਮਾਹਿ ॥ ਜਿਨੀ ਗੁਰੂ ਮਨਾਇਆ ਰਜਿ ਰਜਿ ਸੇਈ ਖਾਹਿ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਜਗ ਮਹਿ ਖੇਲੁ ਰਚਾਇਆ ਵਿਚਿ ਹਉਮੈ ਪਾਈਆ ॥ ਏਕੁ ਮੰਦਰੁ ਪੰਚ ਚੋਰ ਹਹਿ ਨਿਤ ਕਰਹਿ ਬੁਰਿਆਈਆ ॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਇਕੁ ਪੁਰਖੁ ਕਰਿ ਦਸੇ ਸਾਦਿ ਲੋਭਾਈਆ ॥ ਏਨਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮੋਹੀਆ ਨਿਤ ਫਿਰਹਿ ਭਰਮਾਈਆ ॥ ਹਾਠਾ ਦੋਵੈ ਕੀਤੀਓ ਸਿਵ ਸਕਤਿ ਵਰਤਾਈਆ ॥ ਸਿਵ ਅਗੈ ਸਕਤੀ ਹਾਰਿਆ ਏਵੈ ਹਰਿ ਭਾਈਆ ॥ ਇਕਿ

ਵਿਚਹੁ ਹੀਰੂ ਪੁਰਖਿਆ ਜੋ ਸਤਸੰਗਿ ਮਿਲਾਈਆ ॥ ਜਲ ਵਿਚਹੁ ਬਿੰ
ਬੁ ਉਠਾਲਿਓ ਜਲ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈਆ ॥੯॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਆ
ਗਾਹਾ ਕੂ ਤ੍ਰਾਘਿ ਪਿਛਾ ਫੇਰਿ ਨ ਮੁਹਡੜਾ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਝਿ ਇਵੇਹਾ ਵਾਰ ਬਹੁ
ੜਿ ਨ ਹੋਵੀ ਜਨਮੜਾ ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਸਜਣੁ ਮੈਡਾ ਚਾਈਆ ਹਭ ਕਹੀ ਦਾ ਮਿ
ਤੁ ॥ ਹਭੇ ਜਾਣਨਿ ਆਪਣਾ ਕਹੀ ਨ ਠਾਹੇ ਚਿਤੁ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ਗੁਝੜਾ ਲ
ਧਮੁ ਲਾਲੁ ਮਥੈ ਹੀ ਪਰਗਟੁ ਥਿਆ ॥ ਸੋਈ ਸੁਹਾਵਾ ਥਾਨੁ ਜਿਥੈ ਪਿਰੀਏ ਨਾ
ਨਕ ਜੀ ਤੂ ਵੁਠਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰੈ ਵਲਿ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੁਹ
ਛੰਦਾ ॥ ਤੁਧੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੈਨੋ ਸਉਪਿਆ ਜਾ ਤੇਰਾ ਬੰਦਾ ॥ ਲਖਮੀ ਤੋਟਿ
ਨ ਆਵਈ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਰਹੰਦਾ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਸਭ ਸੇਵ ਕਰੰ
ਦਾ ॥ ਏਹ ਵੈਰੀ ਮਿਤ੍ਰ ਸਭਿ ਕੀਤਿਆ ਨਹ ਮੰਗਹਿ ਮੰਦਾ ॥ ਲੇਖਾ ਕੋਇ ਨ ਪੁ
ਛਈ ਜਾ ਹਰਿ ਬਖਸੰਦਾ ॥ ਅਨੰਦੁ ਭਇਆ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਿਲਿ ਗੁਰ ਗੋ
ਵਿੰਦਾ ॥ ਸਭੇ ਕਾਜ ਸਵਾਰਿਐ ਜਾ ਤੁਧੁ ਭਾਵੰਦਾ ॥੧੦॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫
ਡੇਖਣ ਕੂ ਮੁਸਤਾਕੁ ਮੁਖੁ ਕਿਜੇਹਾ ਤਉ ਧਣੀ ॥ ਫਿਰਦਾ ਕਿਤੈ ਹਾਲਿ ਜਾ ਡਿ
ਠਮੁ ਤਾ ਮਨੁ ਧ੍ਰਾਪਿਆ ॥੧॥ ਦੁਖੀਆ ਦਰਦ ਘਣੇ ਵੇਦਨ ਜਾਣੈ ਤੂ ਧਣੀ ॥
ਜਾਣਾ ਲਖ ਭਵੇ ਪਿਰੀ ਡਿਖੰਦੋ ਤਾ ਜੀਵਸਾ ॥੨॥ ਢਹਦੀ ਜਾਇ ਕਰਾਰਿ ਵ
ਹਣਿ ਵਹੰਦੇ ਮੈ ਡਿਠਿਆ ॥ ਸੇਈ ਰਹੇ ਅਮਾਣ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ॥
੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਸੁ ਜਨ ਤੇਰੀ ਭੁਖ ਹੈ ਤਿਸੁ ਦੁਖੁ ਨ ਵਿਆਪੈ ॥ ਜਿਨਿ
ਜਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੁਝਿਆ ਸੁ ਚਹੁ ਕੁੰਡੀ ਜਾਪੈ ॥ ਜੋ ਨਰੁ ਉਸ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੈ ਤਿ
ਸੁ ਕੰਬਹਿ ਪਾਪੈ ॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਮਲੁ ਉਤਰੈ ਗੁਰ ਧੂੜੀ ਨਾਪੈ ॥ ਜਿਨਿ
ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਤਿਸੁ ਸੋਗੁ ਨ ਸੰਤਾਪੈ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਸਭਨਾ ਕਾ ਮਿਤੁ ਹੈ
ਸਭਿ ਜਾਣਹਿ ਆਪੈ ॥ ਐਸੀ ਸੋਭਾ ਜਨੈ ਕੀ ਜੇਵਡੁ ਹਰਿ ਪਰਤਾਪੈ ॥ ਸਭ ਅੰਤ

ਰਿ ਜਨ ਵਰਤਾਇਆ ਹਰਿ ਜਨ ਤੇ ਜਾਪੈ ॥੧੧॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜਿਨਾ ਪਿ
ਛੈ ਹਉ ਗਈ ਸੇ ਮੈ ਪਿਛੈ ਭੀ ਰਵਿਆਸੁ ॥ ਜਿਨਾ ਕੀ ਮੈ ਆਸੜੀ ਤਿਨਾ ਮਹਿ
ਜੀ ਆਸ ॥੧॥ ਗਿਲੀ ਗਿਲੀ ਰੋਡੜੀ ਭਉਦੀ ਭਵਿ ਭਵਿ ਆਇ ॥ ਜੋ ਬੈਠੇ
ਸੇ ਫਾਥਿਆ ਉਬਰੇ ਭਾਗ ਮਥਾਇ ॥੨॥ ਡਿਠਾ ਹਭ ਮਝਾਹਿ ਖਾਲੀ ਕੋਇ ਨ
ਜਾਣੀਐ ॥ ਤੈ ਸਖੀ ਭਾਗ ਮਥਾਹਿ ਜਿਨੀ ਮੇਰਾ ਸਜਣੁ ਰਾਵਿਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ
ਹਉ ਢਾਢੀ ਦਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵਦਾ ਜੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਥਿਰ ਥਾਵਰੀ
ਹੋਰ ਆਵੈ ਜਾਵੈ ॥ ਸੋ ਮੰਗਾ ਦਾਨੁ ਗੋਸਾਈਆ ਜਿਤੁ ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਜੀਉ ਦੇਵਹੁ ਦਰਸਨੁ ਆਪਣਾ ਜਿਤੁ ਢਾਢੀ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈ ॥ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁ
ਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਵੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦੇਖਦਿਆ ਦੁਖ ਭੁ
ਖ ਗਈ ਢਾਢੀ ਕਉ ਮੰਗਣੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਭੇ ਇਛਾ ਪੂਰੀਆ ਲਗਿ
ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਪਾਵੈ ॥ ਹਉ ਨਿਰਗੁਣੁ ਢਾਢੀ ਬਖਸਿਓਨੁ ਪ੍ਰਭਿ ਪੁਰਖਿ ਵੇਦਾਵੈ ॥
੧੨॥ ਡਖਣੇ ਮਃ ੫ ਜਾ ਛੁਟੇ ਤਾ ਖਾਕੁ ਤੂ ਸੁੰਞੀ ਕੰਤੁ ਨ ਜਾਣਹੀ ॥ ਦੁ
ਰਜਨ ਸੇਤੀ ਨੇਹੁ ਤੂ ਕੈ ਗੁਣਿ ਹਰਿ ਰੰਗੁ ਮਾਣਹੀ ॥੧॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ
ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਣਾ ਵਿਸਰੇ ਸਰੈ ਨ ਬਿੰਦ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨ ਰੂਸੀਐ
ਜਿਸਹਿ ਹਮਾਰੀ ਚਿੰਦ ॥੨॥ ਮਃ ੫ ਰਤੇ ਰੰਗਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੈ ਮਨੁ ਤਨੁ ਅ
ਤਿ ਗੁਲਾਲੁ ॥ ਨਾਨਕ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਆਲੂਦਿਆ ਜਿਤੀ ਹੋਰੁ ਖਿਆਲੁ ॥੩॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾ ਤੂ ਮੇਰਾ ਮਿਤ੍ਰੁ ਹੈ ਤਾ ਕਿਆ ਮੈ ਕਾੜਾ ॥ ਜਿਨੀ
ਠਗੀ ਜਗੁ ਠਗਿਆ ਸੇ ਤੁਧੁ ਮਾਰਿ ਨਿਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਿ ਭਉਜਲੁ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾ
ਇਆ ਜਿਤਾ ਪਾਵਾੜਾ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਵਡਾ ਆਖਾੜਾ ॥ ਸਭਿ
ਇੰਦ੍ਰੀਆ ਵਸਿ ਕਰਿ ਦਿਤੀਓ ਸਤਵੰਤਾ ਸਾੜਾ ॥ ਜਿਤੁ ਲਾਈਅਨਿ ਤਿਤੁ ਲ
ਗਦੀਆ ਨਹ ਖਿੰਜੋਤਾੜਾ ॥ ਜੋ ਇਛੀ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇਦਾ ਗੁਰਿ ਅੰਦਰਿ ਵਾੜਾ ॥

ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਭਾਇਤਿਸੁਹਰਿਦਰਿਸਚਾਨੀਸਾਣਾ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫
ਜਾਮੂਆਵਹਿਚਿਤਿਤੂਤਾਹਭੇਸੁਖਲਹਾਉ॥ਨਾਨਕਮਨਹੀਮੰਝਿਰੰਗਾ
ਵਲਾਪਿਰੀਤਹਿਜਾਨਾਉ॥੧॥ਕਪੜਭੋਗਵਿਕਾਰਏਹਭੇਹੀਛਾਰ॥ਖਾਕੁ
ਲੋੜੇਦਾਤੰਨਿਖੇਜੋਰਤੇਦੀਦਾਰ॥੨॥ਕਿਆਤਕਹਿਬਿਆਪਾਸਕਰਿਹੀਅ
ੜੇਹਿਕੁਅਧਾਰੁ॥ਥੀਉਸੰਤਨਕੀਰੇਣੁਜਿਤੁਲਭੀਸੁਖਦਾਤਾਰੁ॥੩॥ ਪਉੜੀ
ਵਿਣੁਕਰਮਾਹਰਿਜੀਉਨਪਾਈਐਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਮਨੂਆਨਲਗੈ॥ਧਰਮੁ
ਧੀਰਾਕਲਿਅੰਦਰੇਇਹੁਪਾਪੀਮੂਲਿਨਤਗੈ॥ਅਹਿਕਰੁਕਰੇਸੁਅਹਿਕਰੁ
ਪਾਏਇਕਘੜੀਮੁਹਤੁਨਲਗੈ॥ਚਾਰੇਜੁਗਮੈਸੋਧਿਆਵਿਣੁਸੰਗਤਿਅ
ਹੰਕਾਰੁਨਭਗੈ॥ਹਉਮੈਮੂਲਿਨਛੁਟਈਵਿਣੁਸਾਧੂਸਤਸੰਗੈ॥ਤਿਚਰੁਥਾ
ਹਨਪਾਵਈਜਿਚਰੁਸਾਹਿਬਸਿਉਮਨਭੰਗੈ॥ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਸੁਘਰਿਦੀਬਾਣੁਅਭਗੈ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਣੀਲਗੈ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਲੋੜੀਦੋਹਭਜਾਇਸੋਮੀਰਾਮੀ
ਰੰਨਸਿਰਿ॥ਹਠਮੰਝਾਹੂਸੋਧਣੀਚਉਦੋਮੁਖਿਅਲਾਇ॥੧॥ਮਃ੫ ਮਾਣਿ
ਕੂਮੋਹਿਮਾਉਡਿੰਨਾਧਣੀਅਪਾਹਿ॥ਹਿਆਉਮਹਿਜਾਠੰਢੜਾਮੁਖਹੁਸ
ਚੁਅਲਾਇ॥੨॥ਮਃ੫ ਮੂਥੀਆਊਸੇਜਨੈਣਾਪਿਰੀਵਿਛਾਵਣਾ॥ਜੇ
ਡੇਖੈਹਿਕਵਾਰਤਾਸੁਖਕੀਮਾਹੂਬਾਹਰੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਮਨੁਲੋਚੈ
ਹਰਿਮਿਲਣਕਉਕਿਉਦਰਸਨੁਪਾਈਆ॥ਮੈਲਖਵਿੜਤੇਸਾਹਿਬਾਜੇ
ਬਿੰਦਬੋਲਾਈਆ॥ਮੈਚਾਰੇਕੁੰਡਾਭਾਲੀਆਤੁਧੁਜੇਵਡੁਨਸਾਈਆ॥ਮੈ
ਦਸਿਹੁਮਾਰਗੁਸੰਤਹੋਕਿਉਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਈਆ॥ਮਨੁਅਰਪਿਹੁਹਉਮੈਤਜਹੁ
ਇਤੁਪੰਥਿਜੁਲਾਈਆ॥ਨਿਤਸੇਵਿਹੁਸਾਹਿਬੁਆਪਣਾਸਤਸੰਗਿਮਿਲਾ
ਈਆ॥ਸਭੇਆਸਾਪੂਰੀਆਗੁਰਮਹਲਿਬੁਲਾਈਆ॥ਤੁਧੁਜੇਵਡੁਹੋਰੁ

ਨਸੁਝਈਮੇਰੇਮਿਤ੍ਰਗੋੁਸਾਈਆ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਮੁਖੀ
ਅਉਤੁਤਖਤੁਪਿਰੀਮਹਿੰਜੇਪਾਤਿਸਾਹ॥ਪਾਵਮਿਲਾਵੇਕੋਲਿਕਵ
ਲਜਿਵੈਬਿਗਸਾਵਦੋ॥੧॥ਪਿਰੀਆਸੰਦੜੀਭੁਖਮੁੰਲਾਵਣਥੀ
ਵਿਖਰਾਜਾਣੁਮਿਠਾਈਇਖਬੇਈਪੀੜਨਤੁਟੈ॥੨॥ਠਗਾਨੀਹੁਮ
ਤ੍ਰੋੜਿਜਾਣੁਗੰਧ੍ਰਬਾਨਗਰੀ॥ਸੁਖਘਟਾਊਡੂਇਇਸੁਪੰਧਾਣੂਘਰ
ਘਣੇ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਅਕਲਕਲਾਨਹਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਲ
ਖਅਲੇਖੰ॥ਖਟੁਦਰਸਨਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਹਿਨਹਮਿਲੀਐਭੇਖੰ॥ਵਰ
ਤਕਰਹਿਚੰਦ੍ਰਾਇਣਾਸੇਕਿਤੈਨਲੇਖੰ॥ਬੇਦਪੜਹਿਸੰਪੂਰਨਾਤਤੁਸਾਰ
ਨਪੇਖੰ॥ਤਿਲਕੁਕਢਹਿਇਸਨਾਨੁਕਰਿਅੰਤਰਿਕਾਲੇਖੰ॥ਭੇਖੀਪ੍ਰਭੂਨ
ਲਭਈਵਿਣੁਸਚੀਸਿਖੰ॥ਭੂਲਾਮਾਰਗਿਸੋਪਵੈਜਿਸੁਧੁਰਿਮਸਤਕਿ
ਲੇਖੰ॥ਤਿਨਿਜਨਮੁਸਵਾਰਿਆਆਪਣਾਜਿਨਿਗੁਰੁਅਖੀਦੇਖੰ॥੧੩॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੫ ਸੋਨਿਵਾਹੂਗਡਿਜੋਚਲਾਊਨਥੀਐ॥ਕਾਰਕੂੜਾਵੀ
ਛਡਿਸੰਮਲੁਸਚੁਧਣੀ॥੧॥ਮਃ੫ ਹਭਸਮਾਣੀਜੋਤਿਜਿਉਜਲਘ
ਟਾਊਚੰਦ੍ਰਮਾ॥ਪਰਗਟੁਥੀਆਆਪਿਨਾਨਕਮਸਤਕਿਲਿਖਿਆ॥੨॥
ਮਃ੫ ਮੁਖਸੁਹਾਵੇਨਾਮਚਉਆਠਪਹਰਗੁਣਗਾਉ॥ਨਾਨਕਦ
ਰਗਹਮੰਨੀਅਹਿਮਿਲੀਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਬਾਹਰਭੇ
ਖਿਨਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਇਕਸੁਹਰਿਜੀਉਬਾਹਰੀਸਭਫਿਰੈ
ਨਿਕਾਮੀ॥ਮਨੁਰਤਾਕੁਟੰਬਸਿਉਨਿਤਗਰਬਿਫਿਰਾਮੀ॥ਫਿਰਹਿਗੁਮਾ
ਨੀਜਗਮਹਿਕਿਆਗਰਬਹਿਦਾਮੀ॥ਚਲਦਿਆਨਾਲਿਨਚਲਈਖਿ
ਨਜਾਇਬਿਲਾਮੀ॥ਬਿਚਰਦੇਫਿਰਹਿਸੰਸਾਰਮਹਿਹਰਿਜੀਹੁਕਾਮੀ॥
ਕਰਮੁਖੁਲਾਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀ॥ਜੋਜਨੁਹਰਿਕਾ

ਸੇਵਕਕੇਹਰਿਤਿਸਕੀਕਾਮੀ॥੧੪॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ਮੁਖਤੁਅਲਾ
ਏਹਭਮਰਣੁਪਛਾਣੰਦੋਕੋਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਖਾਕੁਜਿਨਾਯਕੀਨਾਹਿ
ਕਸਿਉ॥੧॥ਮਃ੫ ਜਾਣੁਵਸੰਦੋਮੰਝਿਪਛਾਣੂਕੋਹਿਕੜੋ॥ਤੈਤਨਿਪੜ
ਦਾਨਾਹਿਨਾਨਕਜੈਗੁਰੁਭੇਟਿਆ॥੨॥ਮਃ੫ ਮਤੜੀਕਾਂਢਕੁਆਹ
ਪਾਵਧੋਵੰਦੋਪੀਵਸਾ॥ਮੂਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਅਥਾਹਪਸਣਕੂਸਚਾਧਣੀ॥੩॥
ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਨਾਲਿਮਾਇਆਰਚਾ॥ਆਵੈ
ਜਾਇਭਵਾਈਐਬਹੁਜੋਨੀਨਚਾ॥ਬਚਨੁਕਰੇਤੈਖਿਸਕਿਜਾਇਬੋਲੇਸ
ਭੁਕਚਾ॥ਅੰਦਰਹੁਥੋਥਾਕੂੜਿਆਰੁਕੂੜੀਸਭਖਚਾ॥ਵੈਰੁਕਰੇਨਿਰਵੈ
ਰਨਾਲਿਝੂਠੇਲਾਲਚਾ॥ਮਾਰਿਆਸਚੈਪਾਤਿਸਾਹਿਵੇਖਿਧੁਰਿਕਰਮਚਾ॥
ਜਮਦੂਤੀਹੈਹੇਰਿਆਦੁਖਹੀਮਹਿਪਚਾ॥ਹੋਆਤਪਾਵਸੁਧਰਮਕਾ
ਨਾਨਕਦਰਿਸਚਾ॥੧੫॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ਪਰਭਾਤੇਪ੍ਰਭਨਾਮੁਜਪਿ
ਗੁਰਕੇਚਰਣਧਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਣਮਲੁਉਤਰੈਸਚੇਕੇਗੁਣਗਾਇ
॥੧॥ਮਃ੫ ਦੇਹਅੰਧਾਰੀਅੰਧੁਸੁੰਞੀਨਾਮਵਿਹੂਣੀਆ॥ਨਾਨਕਸਫਲ
ਜਨੰਮੁਜੈਘਟਿਵੁਠਾਸਚੁਧਣੀ॥੨॥ ਮਃ੫ ਲੋਇਣਲੋਈਡਿਠ
ਪਿਆਸਨਬੁਝੈਮੂਘਣੀ॥ਨਾਨਕਸੇਅਖੜੀਆਬਿਅੰਨਿਜਿਨੀਡਿਸੰ
ਦੋਮਾਪਿਰੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਜਿਨਿਜਨਿਗੁਰਮੁਖਿਸੇਵਿਆ
ਤਿਨਿਸਭਿਸੁਖਪਾਈ॥ਓਹੁਆਪਿਤਰਿਆਕੁਟੰਬਸਿਉਸਭੁਜਗ
ਤੁਤਰਾਈ॥ਓਨਿਹਰਿਨਾਮਾਧਨੁਸੰਚਿਆਸਭਤਿਖਾਬੁਝਾਈ॥ਓਨਿ
ਛਡੇਲਾਲਚਦੁਨੀਕੇਅੰਤਰਿਲਿਵਲਾਈ॥ਓਸੁਸਦਾਸਦਾਘਰਿ
ਅਨੰਦੁਹੈਹਰਿਸਖਾਸਹਾਈ॥ਓਨਿਵੈਰੀਮਿਤ੍ਰਸਮਕੀਤਿਆਸਭਨਾ
ਲਿਸੁਭਾਈ॥ਹੋਆਓਹੀਅਲੁਜਗਮਹਿਗੁਰਗਿਆਨੁਜਪਾਈ॥

ਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਪਾਇਆਹਰਿਸਿਉਬਣਿਆਈ॥੧੬॥
ਡਖਣੇਮਃ੫ ਸਚੁਸੁਹਾਵਾਕਾਢੀਐਕੂੜੈਕੂੜੀਸੋਇ॥ਨਾਨਕਵਿ
ਰਲੇਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਸਚੁਪਲੈਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੫ ਸਜਣਮੁਖੁਅਨੂ
ਪੁਅਠੇਪਹਰਨਿਹਾਲਸਾ॥ਸੁਤੜੀਸੋਸਹੁਡਿਠੁਤੈਸੁਪਨੇਹਉਖੰਨੀ
ਐ॥੨॥ਮਃ੫ ਸਜਣਸਚੁਪਰਖਿਮੁਖਿਅਲਾਵਣੁਥੋਥਰਾ॥ਮੰਨ
ਮਝਾਹੂਲਖਿਤੁਧਹੁਦੂਰਿਨਸੁਪਿਰੀ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਧਰਤਿਆ
ਕਾਸੁਪਤਾਲੁਹੈਚੰਦੁਸੂਰੁਬਿਨਾਸੀ॥ਬਾਦਿਸਾਹਸਾਹਉਮਰਾਵਢਾਹਿ ਖਾਨ
ਡੇਰੇਜਾਸੀ॥ਰੰਗਤੁੰਗਗਰੀਬਮਸਤਸਭੁਲੋਕੁਸਿਧਾਸੀ॥ਕਾਜੀਸੇ
ਖਮਸਾਇਕਾਸਭੇਉਠਿਜਾਸੀ॥ਪੀਰਪੈਕਾਬਰਅਉਲੀਏਕੋਥਿਰੁਨਰ
ਹਾਸੀ॥ਰੋਜਾਬਾਗਨਿਵਾਜਕਤੇਬਵਿਣੁਬੁਝੇਸਭਜਾਸੀ॥ਲਖਚਉਰ
ਸੀਹਮੇਦਨੀਸਭਆਵੈਜਾਸੀ॥ਨਿਹਚਲੁਸਚੁਖੁਦਾਇਏਕੁਖੁਦਾਇਬੰ
ਦਾਅਬਿਨਾਸੀ॥੧੭॥ ਡਖਣੇਮਃ੫ ਡਿਠੀਹਭਢੰਢੋਲਿਹਿਕਸੁ
ਬਾਝੁਨਕੋਇ॥ਆਉਸਜਣਤੂਮੁਖਿਲਗੁਮੇਰਾਤਨੁਮਨੁਠੰਢਾਹੋਇ॥੧॥
ਮਃ੫ ਆਸਕੁਆਸਾਬਾਹਰਾਮੂਮਨਿਵਡੀਆਸ॥ਆਸਨਿਰਾਸਾਹਿਕੁ
ਤੂਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਗਈਆਸ॥੨॥ਮਃ੫ ਵਿਛੋੜਾਸੁਣੇਡੁਖੁਵਿ
ਣੁਡਿਠੇਮਰਿਓਦਿ॥ਬਾਝੁਪਿਆਰੇਆਪਣੇਬਿਰਹੀਨਾਧੀਰੋਦਿ॥੩॥
॥ ਪਉੜੀ॥ ਤਟਤੀਰਥਦੇਵਦੇਵਾਲਿਆਕੇਦਾਰੁਮਥੁਰਾਕਾਸੀ॥ਕੋ
ਟਿਤੇਤੀਸਾਦੇਵਤੇਸਣੁਇੰਦ੍ਰੈਜਾਸੀ॥ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਚਾਰਿਖਟੁਦਰਸ
ਸਮਾਸੀ॥ਪੋਥੀਪੰਡਿਤਗੀਤਕਵਿਤਕਵਤੇਭੀਜਾਸੀ॥ਜਤੀਸਤੀਸੰਨਿਆ
ਸੀਆਸਭਿਕਾਲੈਵਾਸੀ॥ਮੁਨਿਜੋਗੀਦਿਗੰਬਰਾਜਮੈਸਣੁਜਾਸੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋ
ਵਿਣਸਣਾਸਭਬਿਨਸਿਬਿਨਾਸੀ॥ਥਿਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੋਸੇਵਕੁਥਿਰੁਹੋ

ਸੀ ॥੧੮॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ਸੈ ਨੰਗੇ ਨਹ ਨੰਗ ਭੁਖੇ ਲਖ ਨ ਭੁਖਿਆ ਡੁਖੇ ਕੋੜਿ ਨ ਡੁਖ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਿਖੰਦੋ ਸੁਭ ਦਿਸਟਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਸੁਖ ਸਮੂਹਾ ਭੋਗ ਭੂਮਿ ਸਬਾਈ ਕੋ ਧਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਹਭੋ ਰੋਗੁ ਮਿਰਤਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥੨॥ ਮ: ੫ ਹਿਕਸ ਕੂੰ ਤੂ ਆਹਿ ਪਛਾਣੂ ਭੀ ਹਿਕੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਆਸੜੀ ਨਿਬਾਹਿ ਮਾਨੁਖ ਪਰਥਾਈ ਲਜੀਵਦੋ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਏਕੁ ਨਰਾਇਣੋ ਹਰਿ ਅਗਮ ਅਗਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਜਿਸੁ ਸਿਮਰਤ ਹਰਿ ਲਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਕੀਰਤਨੁ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਾਵਾਧਾ ॥ ਸਚੁ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਅਰਾਧਾ ॥ ਦਇਆ ਧਰਮੁ ਤਪੁ ਨਿਹਚਲੋ ਜਿਸੁ ਕਰਮਿ ਲਿਖਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਟਲੈ ਨ ਟਲਾਧਾ ॥ ਨਿਹਚਲ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਜਨ ਬਚਨ ਨਿਹਚਲੁ ਗੁਰ ਸਾਧਾ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਰਾਧਾ ॥੧੯॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ਜੋ ਡੁਬੰਦੋ ਆਪਿ ਸੋ ਤਰਾਏ ਕਿਨ ਖੇ ॥ ਤਾਰੇਦੜੋ ਭੀ ਤਾਰਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਸਿਉ ਰਤਿਆ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਜਿਥੈ ਕੋਇ ਕਥੰਨਿ ਨਾਉ ਸੁਣੰਦੋ ਮਾ ਪਿਰੀ ॥ ਮੂੰ ਜੁਲਾਊਂ ਤਥਿ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਪਸੰਦੋ ਹਰਿਓ ਥੀਉਸਿ ॥੨॥ ਮ: ੫ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਿਆ ਕਰਹਿ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਸਨੇਹ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀਆ ਨਿਮੁਣੀਆਦੀ ਦੇਹ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨੈਨੀ ਦੇਖਉ ਗੁਰ ਦਰਸਨੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਮਥਾ ॥ ਪੈਰੀ ਮਾਰਗਿ ਗੁਰ ਚਲਦਾ ਪਖਾ ਫੇਰੀ ਹਥਾ ॥ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਿਆਇਦਾ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਜਪੰਥਾ ॥ ਮੈ ਛਡਿਆ ਸਗਲ ਅਪਾਇਣੋ ਭਰਵਾਸੈ ਗੁਰ ਸਮਰਥਾ ॥ ਗੁਰਿ ਬਖਸਿਆ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਸਭੋ ਦੁਖੁ ਲਥਾ ॥ ਭੋਗਹੁ ਭੁੰਚਹੁ ਭਾਈਹੋ ਪਲੈ ਨਾਮੁ ਅਗਥਾ ॥ ਨਾਮੁ ਦਾਨੁ ਇਸਨਾਨੁ ਦਿੜੁ ਸਦਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰ ਕਥਾ ॥ ਸਹਜੁ ਭਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਜਮ ਕਾ ਭਉ ਲਥਾ ॥੨੦॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ਲਗੜੀਆ ਪਿਰੀਅੰਨਿ ਪੇ

ਖੰਦੀਆ ਨਾ ਤਿਪੀਆ ॥ ਹਭ ਮਝਾਹੂ ਸੋ ਧਣੀ ਬਿਆ ਨ ਡਿਠੋ ਕੋਇ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਕਥੜੀਆ ਸੰਤਾਹ ਤੇ ਸੁਖਾਊ ਪੰਧੀਆ ॥ ਨਾਨਕ ਲਧੜੀਆ ਤਿੰਨਾਹ ਜਿਨਾ ਭਾਗੁ ਮਥਾਹੜੈ ॥੨॥ ਮ: ੫ ਡੂੰਗਰਿ ਜਲਾ ਥਲਾ ਭੂਮਿ ਬਨਾ ਫਲ ਕੰਦਰਾ ॥ ਪਾਤਾਲਾ ਆਕਾਸ ਪੂਰਨੁ ਹਭ ਘਟਾ ॥ ਨਾਨਕ ਪੇਖਿ ਜੀਓ ਇਕਤੁ ਸੂਤਿ ਪਰੋਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਜੀ ਪਿਤਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ॥ ਹਰਿ ਜੀ ਮੇਰੀ ਸਾਰ ਕਰੇ ਹਮ ਹਰਿ ਕੇ ਬਾਲਕ ॥ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਖਿਲਾਇਦਾ ਨਹੀ ਕਰਦਾ ਆਲਕ ॥ ਅਉਗਣੁ ਕੋ ਨ ਚਿਤਾਰਦਾ ਗਲ ਸੇਤੀ ਲਾਇਕ ॥ ਮੁਹਿ ਮੰਗਾਂ ਸੋਈ ਦੇਵਦਾ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸੁਖਦਾਇਕ ॥ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸਉਪਿਓਨੁ ਇਸੁ ਸਉਦੇ ਲਾਇਕ ॥ ਸਾਝੀ ਗੁਰ ਨਾਲਿ ਬਹਾਲਿਆ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਇਕ ॥ ਮੈ ਨਾਲਹੁ ਕਦੇ ਨ ਵਿਛੁੜੈ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਸਭਨਾ ਗਲਾ ਲਾਇਕ ॥੨੧॥ ਡਖਣੇ ਮ: ੫ ਨਾਨਕ ਕਚੜਿਆ ਸਿਉ ਤੋੜਿ ਢੂਢਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਪਕਿਆ ॥ ਓਇ ਜੀਵੰਦੇ ਵਿਛੁੜਹਿ ਓਇ ਮੁਇਆ ਨ ਜਾਹੀ ਛੋੜਿ ॥੧॥ ਮ: ੫ ਨਾਨਕ ਬਿਜੁਲੀਆ ਚਮਕੰਨਿ ਘੁਰਨਿ ਘਟਾ ਅਤਿ ਕਾਲੀਆ ॥ ਬਰਸਨਿ ਮੇਘ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਸੰਗਮਿ ਪਿਰੀ ਸੁਹੰਦੀਆ ॥੨॥ ਮ: ੫ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਸੀਤਲ ਪਵਣ ਝੁਲਾਰਦੇ ॥ ਸੇਜੜੀਆ ਸੋਇੰਨ ਹੀਰੇ ਲਾਲ ਜੜੰਦੀਆ ॥ ਸੁਭਰ ਕਪੜ ਭੋਗ ਨਾਨਕ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣੀ ਤਤੀਆ ॥੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੈ ਜੋ ਕੀਆ ਸੋਈ ਹੈ ਕਰਣਾ ॥ ਜੇ ਸਉ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀਆ ਪਾਵਹਿ ਧੁਰਿ ਲਿਖਣਾ ॥ ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਕਿਛੂ ਨ ਲਭਈ ਜੇ ਫਿਰਹਿ ਸਭ ਧਰਣਾ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਭਉ ਗੋਵਿੰਦ ਕਾ ਭੈ ਡਰੁ ਦੂਰਿ ਕਰਣਾ ॥ ਭੈ ਤੇ ਬੈਰਾਗੁ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਖੋਜਤ ਫਿਰਣਾ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਸਹਜੁ ਉਪਜਿਆ ਫਿਰਿ ਜਨਮਿ ਨ ਮਰਣਾ ॥ ਹਿਆਇ ਕਮਾਇ ਧਿਆਇਆ ਪਾਇਆ ਸਾਧ ਸਰਣਾ ॥ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਨਕ ਦੇਉ ਗੁਰੁ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਚੜਾਏ ਤਿਸੁ ਭਉਜਲੁ ਤਰਣਾ ॥੨੨॥

ਸਲੋਕਮਃ੫ ਪਹਿਲਾਮਰਣੁਕਬੂਲਿਜੀਵਣਕੀਛਡਿਆਸ॥ਹੋਹੁਸਭ
ਨਾਕੀਰੇਣੁਕਾਤਉਆਉਹਮਾਰੈਪਾਸਿ॥੧॥ਮਃ੫ ਮੁਆਜੀਵੰਦਾਪੇਖੁਜੀਵੰ
ਦੇਮਰਿਜਾਨਿ॥ਜਿਨਾਮੁਹਬਤਿਇਕਸਿਉਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨ॥੨॥ਮਃ੫
ਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਕਟਿਨਆਵੈਪੀੜ॥ਭੁਖਤਿਖਤਿਸੁਨਵਿਆਪ
ਈਜਮੁਨਹੀਆਵੈਨੀੜ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਈਐਸਚੁਸਾ
ਹਅਡੋਲੈ॥ਸਿਧਸਾਧਿਕਗਿਆਨੀਧਿਆਨੀਆਕਉਣੁਤੁਧੁਨੋਤੋਲੈ॥ਭੰਨਣ
ਘੜਣਸਮਰਥੁਹੈਓਪਤਿਸਭਪਰਲੈ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਹੈਘਟਿਘ
ਟਿਸਭਬੋਲੈ॥ਰਿਜਕੁਸਮਾਹੇਸਭਸੈਕਿਆਮਾਣਸੁਡੋਲੈ॥ਗਹਿਰਗਭੀਰੁਅਥਾ
ਹੁਤੂਗੁਣਗਿਆਨਅਮੋਲੈ॥ਸੋਈਕੰਮੁਕਮਾਵਣਾਕੀਆਧੁਰਿਮਉਲੈ॥ਤੁਧ
ਹੁਬਾਹਰਿਕਿਛੁਨਹੀਨਾਨਕੁਗੁਣਬੋਲੈ॥੨੩॥ ੨॥ ਸਲੋਕ॥ ੬੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਾਰੂਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਪੰਡੀਆਕਵਨ
ਕੁਮਤਿਤੁਮਲਾਗੇ॥ਬੂਡਹੁਗੇਪਰਵਾਰਸਕਲਸਿਉਰਾਮਨਜਪਹੁਅਭਾਗੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਪੜੇਕਾਕਿਆਗੁਨੁਖਰਚੰਦਨਜਸਭਾਰਾ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀਕੈਸੇਉਤਰਸਿਪਾਰਾ॥੧॥ਜੀਅਬਧਹੁਸੁਧਰਮੁਕਰਿਥਾ
ਪਹੁਅਧਰਮੁਕਹਹੁਕਤਭਾਈ॥ਆਪਸਕਉਮੁਨਿਵਰਕਰਿਥਾਪਹੁਕਾਕਉ
ਕਹਹੁਕਸਾਈ॥੨॥ਮਨਕੇਅੰਧੇਆਪਿਨਬੂਝਹੁਕਾਹਿਬੁਝਾਵਹੁਭਾਈ॥ਮਾ
ਇਆਕਾਰਨਬਿਦਿਆਬੇਚਹੁਜਨਮੁਅਬਿਰਥਾਜਾਈ॥੩॥ਨਾਰਦਬਚਨਬਿ
ਆਸੁਕਹਤਹੈਸੁਕਕਉਪੂਛਹੁਜਾਈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਰਾਮੈਰਮਿਛੂਟਹੁਨਾਹਿਤ
ਬੂਡੇਭਾਈ॥੪॥ ੧॥ ਮਾਰੂ॥ ਬਨਹਿਬਸੇਕਿਉਪਾਈਐਜਉਲਉਮਨਹੁ
ਨਤਜਹਿਬਿਕਾਰ॥ਜਿਹਘਰੁਬਨੁਸਮਸਰਿਕੀਆਤੇਪੂਰੇਸੰਸਾਰ॥੧॥ਸਾਰ

ਸੁਖੁਪਾਈਐਰਾਮਾ॥ਰੰਗਿਰਵਹੁਆਤਮੈਰਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਟਾਭਸਮ
ਲੇਪਨਕੀਆਕਹਾਗੁਫਾਮਹਿਬਾਸੁ॥ਮਨੁਜੀਤੇਜਗੁਜੀਤਿਆਜਾਂਤੇਬਿਖਿ
ਆਤੇਹੋਇਉਦਾਸੁ॥੨॥ਅੰਜਨੁਦੇਇਸਭੈਕੋਈਟੁਕੁਚਾਹਨਮਾਹਿਬਿਡਾਨੁ॥
ਗਿਆਨਅੰਜਨੁਜਿਹਪਾਇਆਤੇਲੋਇਨਪਰਵਾਨੁ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਅਬਜਾ
ਨਿਆਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦੀਆਸਮਝਾਇ॥ਅੰਤਰਗਤਿਹਰਿਭੇਟਿਆਅਬ
ਮੇਰਾਮਨੁਕਤਹੂਨਜਾਇ॥੪॥ ੨॥ ਮਾਰੂ॥ ਰਿਧਿਸਿਧਿਜਾਕਉਫੁਰੀਤਬ
ਕਾਹੂਸਿਉਕਿਆਕਾਜ॥ਤੇਰੇਕਹਨੇਕੀਗਤਿਕਿਆਕਹਉਮੈਬੋਲਤਹੀਬਡ
ਲਾਜ॥੧॥ਰਾਮੁਜਿਹਪਾਇਆਰਾਮ॥ਤੇਭਵਹਿਨਬਾਰੈਬਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਝੂਠਾ
ਜਗੁਡਹਕੈਘਨਾਦਿਨਦੁਇਬਰਤਨਕੀਆਸ॥ਰਾਮਉਦਕੁਜਿਹਜਨਪੀਆ
ਤਿਹਿਬਹੁਰਿਨਭਈਪਿਆਸ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿਹਬੂਝਿਆਆਸਾਤੇਭ
ਇਆਨਿਰਾਸੁ॥ਸਭੁਸਚੁਨਦਰੀਆਇਆਜਉਆਤਮਭਇਆਉਦਾਸੁ॥੩॥ਰਾ
ਮਨਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਹਰਿਨਾਮਾਹਰਤਾਰਿ॥ਕਹੁਕਬੀਰਕੰਚਨੁਭਇਆਭ੍ਰਮੁ
ਗਇਆਸਮੁਦ੍ਰੈਪਾਰਿ॥੪॥ ੩॥ ਮਾਰੂ॥ ਉਦਕਸਮੁੰਦਸਲਲਕੀਸਾਖਿ
ਆਨਦੀਤਰੰਗਸਮਾਵਹਿਗੇ॥ਸੁੰਨਹਿਸੁੰਨੁਮਿਲਿਆਸਮਦਰਸੀਪਵਨਰੂਪ
ਹੋਇਜਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਬਹੁਰਿਹਮਕਾਹੇਆਵਹਿਗੇ॥ਆਵਨਜਾਨਾਹੁਕਮੁਤਿ
ਸੈਕਾਹੁਕਮੈਬੁਝਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਚੂਕੈਪੰਚਧਾਤੁਕੀਰਚਨਾ
ਐਸੇਭਰਮੁਚੁਕਾਵਹਿਗੇ॥ਦਰਸਨੁਛੋਡਿਭਏਸਮਦਰਸੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿ
ਆਵਹਿਗੇ॥੨॥ਜਿਤਹਮਲਾਏਤਿਤਹੀਲਾਗੇਤੈਸੇਕਰਮਕਮਾਵਹਿਗੇ॥ਹ
ਰਿਜੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਜਉਅਪਨੀਤੌਗੁਰਕੇਸਬਦਿਸਮਾਵਹਿਗੇ॥੩॥ਜੀਵ
ਤਮਰਹੁਮਰਹੁਫੁਨਿਜੀਵਹੁਪੁਨਰਪਿਜਨਮੁਨਹੋਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜੋਨਾਮਿਸ
ਮਾਨੇਸੁੰਨਰਹਿਆਲਿਵਸੋਈ॥੪॥ ੪॥ ਮਾਰੂ॥ ਜਉਤੁਮਮੋਕਉਦੂਰਿਕ

...ਰਤ ਹਉ ਤਉ ਤੁਮ ਮੁਕਤਿ ਬਤਾਵਹੁ ॥ ਏਕ ਅਨੇਕ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਸਗਲ ਮਹਿ ਅਬ ਕੈਸੇ ਭਰਮਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਾਮ ਮੋ ਕਉ ਤਾਰਿ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਈ ਹੈ ॥ ਸੋਧਉ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਦੇਉ ਕੈਸੀ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਮੋਹਿ ਪਾਈ ਹੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਾਰਨ ਤਰਨੁ ਤਬੈ ਲਗੁ ਕਹੀਐ ਜਬ ਲਗੁ ਤਤੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਅਬ ਤਉ ਬਿਮਲ ਭਏ ਘਟ ਹੀ ਮਹਿ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੨॥੫॥ ਮਾਰੂ ॥ ਜਿਨਿ ਗੜ ਕੋਟ ਕੀਏ ਕੰਚਨ ਕੇ ਛੋਡਿ ਗਇਆ ਸੋ ਰਾਵਨੁ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕੀਜਤੁ ਹੈ ਮਨਿ ਭਾਵਨੁ ॥ ਜਬ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਤੇ ਪਕਰੈ ਤਹ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਛਡਾਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਲੁ ਅਕਾਲੁ ਖਸਮ ਕਾ ਕੀਨਾ ਇਹੁ ਪਰਪੰਚੁ ਬਧਾਵਨੁ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇ ਅੰਤੇ ਮੁਕਤੇ ਜਿਨ ਹਿਰਦੈ ਰਾਮ ਰਸਾਇਨੁ ॥੨॥੬॥ ਮਾਰੂ ॥ ਦੇਹੀ ਗਾਵਾ ਜੀਉ ਧਰ ਮਹਤਉ ਬਸਹਿ ਪੰਚ ਕਿਰਸਾਨਾ ॥ ਨੈਨੂ ਨਕਟੂ ਸ੍ਰਵਨੂ ਰਸਪਤਿ ਇੰਦ੍ਰੀ ਕਹਿਆ ਨ ਮਾਨਾ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਅਬ ਨ ਬਸਉ ਇਹ ਗਾਉ ॥ ਘਰੀ ਘਰੀ ਕਾ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਾਇਥੁ ਚੇਤੂ ਨਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਬਾਕੀ ਨਿਕਸੀ ਭਾਰੀ ॥ ਪੰਚ ਕ੍ਰਿਸਾਨਵਾ ਭਾਗਿ ਗਏ ਲੈ ਬਾਧਿਓ ਜੀਉ ਦਰਬਾਰੀ ॥੨॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਖੇਤ ਹੀ ਕਰਹੁ ਨਿਬੇਰਾ ॥ ਅਬ ਕੀ ਬਾਰ ਬਖਸਿ ਬੰਦੇ ਕਉ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਉਜਲਿ ਫੇਰਾ ॥੩॥੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ਕੀ ॥

ਅਨਭਉ ਕਿਨੈ ਨ ਦੇਖਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਅਨਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੧॥ ਸਹੁ ਹਦੂਰਿ ਦੇਖੈ ਤਾਂ ਭਉ ਪਵੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤ ਨਿਰਭਉ ਹੋਇ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੨॥ ਹਰਿ ਪਾਖੰਡੁ ਨ ਕੀਜਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਪਾਖੰਡਿ ਰਤਾ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੩॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਪਾਸੁ ਨ ਛੋਡਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਮਮਤਾ ਜਾਲਿਆ ਪਿੰਡੁ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੪॥ ਚਿੰਤਾ ਜਾਲਿ ਤਨੁ ਜਾਲਿਆ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਮਨੁ ਮਿਰਤਕੁ ਹੋਇ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੫॥

ਸਤਿਗੁਰ ਬਿਨੁ ਬੈਰਾਗੁ ਨ ਹੋਵਈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੬॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਸਹਜੇ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੭॥ ਕਹੁ ਕਬੀਰ ਇਕ ਬੇਨਤੀ ਬੈਰਾਗੀਅੜੇ ॥ ਮੋਹਿ ਭਵਜਲੁ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ਵਣਾਂਹਬੈ ॥੮॥੧॥੮॥ ਮਾਰੂ ॥ ਰਾਜਨ ਕਉਨੁ ਤੁਮਾਰੈ ਆਵੈ ॥ ਐਸੋ ਭਾਉ ਬਿਦਰ ਕੋ ਦੇਖਿਓ ਓਹੁ ਗਰੀਬੁ ਮੋਹਿ ਭਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਸਤੀ ਦੇਖਿ ਭਰਮ ਤੇ ਭੂਲਾ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਾਨੁ ਨ ਜਾਨਿਆ ॥ ਤੁਮਰੋ ਦੂਧੁ ਬਿਦਰ ਕੋ ਪਾਨੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਿ ਮੈ ਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਖੀਰ ਸਮਾਨਿ ਸਾਗੁ ਮੈ ਪਾਇਆ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਨੀ ॥ ਕਬੀਰ ਕੋ ਠਾਕੁਰੁ ਅਨਦ ਬਿਨੋਦੀ ਜਾਤਿ ਨ ਕਾਹੂ ਕੀ ਮਾਨੀ ॥੨॥੯॥

ਸਲੋਕ ਕਬੀਰ ॥

ਗਗਨ ਦਮਾਮਾ ਬਾਜਿਓ ਪਰਿਓ ਨੀਸਾਨੈ ਘਾਉ ॥ ਖੇਤੁ ਜੁ ਮਾਂਡਿਓ ਸੂਰਮਾ ਅਬ ਜੂਝਨ ਕੋ ਦਾਉ ॥੧॥ ਸੂਰਾ ਸੋ ਪਹਿਚਾਨੀਐ ਜੁ ਲਰੈ ਦੀਨ ਕੇ ਹੇਤ ॥ ਪੁਰਜਾ ਪੁਰਜਾ ਕਟਿ ਮਰੈ ਕਬਹੂ ਨ ਛਾਡੈ ਖੇਤੁ ॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਬੀਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ॥ ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀ ਕੀ ॥

ਚਾਰਿ ਮੁਕਤਿ ਚਾਰੈ ਸਿਧਿ ਮਿਲਿ ਕੈ ਦੂਲਹ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਿ ਪਰਿਓ ॥ ਮੁਕਤਿ ਭਇਓ ਚਉਹੂੰ ਜੁਗ ਜਾਨਿਓ ਜਸੁ ਕੀਰਤਿ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰਿਓ ॥੧॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮ ਜਪਤ ਕੋ ਕੋ ਨ ਤਰਿਓ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਾਧ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਭਗਤੁ ਭਗਤੁ ਤਾ ਕੋ ਨਾਮੁ ਪਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਖ ਚਕ੍ਰ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕੁ ਬਿਰਾਜਿਤ ਦੇਖਿ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਜਮੁ ਡਰਿਓ ॥ ਨਿਰਭਉ ਭਏ ਰਾਮ ਬਲ ਗਰਜਿਤ ਜਨਮ ਮਰਨ ਸੰਤਾਪ ਹਿਰਿਓ ॥੨॥ ਅੰਬਰੀਕ ਕਉ ਦੀਓ ਅਭੈ ਪਦੁ ਰਾਜੁ ਭਭੀਖਨ ਅਧਿਕ ਕਰਿਓ ॥ ਨਉ ਨਿਧਿ ਠਾਕੁਰਿ ਦਈ ਸੁਦਾਮੈ ਧ੍ਰੂਅ ਅਟਲੁ ਅਜਹੂ ਨ ਟਰਿਓ ॥੩॥ ਭਗਤ ਹੇਤਿ ਮਾਰਿਓ ਹਰਨਾਖਸੁ ਨਰਸਿੰਘ ਰੂਪ ਹੋਇ ਦੇਹ ਧਰਿਓ ॥ ਨਾਮਾ ਕ

ਹੈ ਭਗਤਿ ਬਸਿ ਕੇਸਵ ਅਜਹੂ ਬਲਿ ਕੇ ਦੁਆਰ ਖਰੋ ॥੪॥੧॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ॥ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ਦਿਵਾਨੇ ਦੀਨੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰੇ ॥ ਪੇਟੁ ਭਰਿਓ ਪਸੂਆ ਜਿਉ ਸੋਇਓ ਮਨੁਖੁ ਜਨਮੁ ਹੈ ਹਾਰਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕਬਹੂ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਰਚਿਓ ਧੰਧੈ ਝੂਠ ॥ ਸੁਆਨ ਸੂਕਰ ਬਾਇਸ ਜਿਵੈ ਭਟਕਤੁ ਚਾਲਿਓ ਊਠਿ ॥੧॥ ਆਪਸ ਕਉ ਦੀਰਘੁ ਕਰਿ ਜਾਨੈ ਅਉਰਨ ਕਉ ਲਗ ਮਾਤ ॥ ਮਨਸਾ ਬਾਚਾ ਕਰਮਨਾ ਮੈ ਦੇਖੇ ਦੋਜਕ ਜਾਤ ॥੨॥ ਕਾਮੀ ਕ੍ਰੋਧੀ ਚਾਤੁਰੀ ਬਾਜੀਗਰ ਬੇਕਾਮ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਰਤੇ ਜਨਮੁ ਸਿਰਾਨੋ ਕਬਹੂ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਰਾਮੁ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਚੇਤੈ ਨਹੀ ਮੂਰਖੁ ਮੁਗਧੁ ਗਵਾਰੁ ॥ ਰਾਮੁ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਕੈਸੇ ਉਤਰਸਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਜੈਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਚੰਦ ਸਤ ਭੇਦਿਆ ਨਾਦ ਸਤ ਪੂਰਿਆ ਸੂਰ ਸਤ ਖੋੜਸਾ ਦਤੁ ਕੀਆ ॥ ਅਬਲ ਬਲੁ ਤੋੜਿਆ ਅਚਲ ਚਲੁ ਥਪਿਆ ਅਘੜੁ ਘੜਿਆ ਤਹਾ ਅਪਿਉ ਪੀਆ ॥੧॥ ਮਨ ਆਦਿ ਗੁਣ ਆਦਿ ਵਖਾਣਿਆ ॥ ਤੇਰੀ ਦੁਬਿਧਾ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੰਮਾਨਿਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਰਧਿ ਕਉ ਅਰਧਿਆ ਸਰਧਿ ਕਉ ਸਰਧਿਆ ਸਲਲ ਕਉ ਸਲਲਿ ਸੰਮਾਨਿ ਆਇਆ ॥ ਬਦਤਿ ਜੈਦੇਉ ਜੈਦੇਵ ਕਉ ਰੰਮਿਆ ਬ੍ਰਹਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਲਿਵ ਲੀਣੁ ਪਾਇਆ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ਕਬੀਰ ॥ ਰਾਮੁ ਸਿਮਰੁ ਪਛੁਤਾਹਿਗਾ ਮਨ ॥ ਪਾਪੀ ਜੀਅਰਾ ਲੋਭੁ ਕਰਤੁ ਹੈ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਉਠਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਲਾਲਚ ਲਾਗੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਮਾਇਆ ਭਰਮ ਭੁਲਾਹਿਗਾ ॥ ਧਨ ਜੋਬਨ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੈ ਕਾਗਦ ਜਿਉ ਗਲਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੧॥ ਜਉ ਜਮੁ ਆਇ ਕੇਸ ਗਹਿ ਪਟਕੈ ਤਾ ਦਿਨ ਕਿਛੁ ਨ ਬਸਾਹਿਗਾ ॥ ਸਿਮਰਨੁ ਭਜਨੁ ਦਇਆ ਨਹੀ ਕੀਨੀ ਤਉ ਮੁਖਿ ਚੋਟਾ ਖਾਹਿਗਾ ॥੨॥ ਧਰਮ

ਰਾਇ ਜਬ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਕਿਆ ਮੁਖੁ ਲੈ ਕੈ ਜਾਹਿਗਾ ॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਤਰਿ ਜਾਹਿਗਾ ॥੩॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਾਰੂ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਐਸੀ ਲਾਲ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਕਉਨੁ ਕਰੈ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਗੁਸਈਆ ਮੇਰਾ ਮਾਥੈ ਛਤ੍ਰੁ ਧਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੀ ਛੋਤਿ ਜਗਤ ਕਉ ਲਾਗੈ ਤਾ ਪਰ ਤੁਹੀ ਢਰੈ ॥ ਨੀਚਹ ਊਚ ਕਰੈ ਮੇਰਾ ਗੋਬਿੰਦੁ ਕਾਹੂ ਤੇ ਨ ਡਰੈ ॥੧॥ ਨਾਮਦੇਵ ਕਬੀਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਸਧਨਾ ਸੈਨੁ ਤਰੈ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸੁ ਸੁਨਹੁ ਰੇ ਸੰਤਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੇ ਸਭੈ ਸਰੈ ॥੨॥੧॥ ਮਾਰੂ ॥ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਸੁਰਿਤਰੁ ਚਿੰਤਾਮਨਿ ਕਾਮਧੇਨੁ ਬਸਿ ਜਾ ਕੇ ਰੇ ॥ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ਅਸਟ ਮਹਾ ਸਿਧਿ ਨਵ ਨਿਧਿ ਕਰ ਤਲ ਤਾ ਕੈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨ ਜਪਸਿ ਰਸਨਾ ॥ ਅਵਰ ਸਭ ਛਾਡਿ ਬਚਨ ਰਚਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਨਾ ਖਿਆਨ ਪੁਰਾਨ ਬੇਦ ਬਿਧਿ ਚਉਤੀਸ ਅਛਰ ਮਾਹੀ ॥ ਬਿਆਸ ਬੀਚਾਰਿ ਕਹਿਓ ਪਰਮਾਰਥੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਸਰਿ ਨਾਹੀ ॥੨॥ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਉਪਾਧਿ ਰਹਤ ਹੋਇ ਬਡੇ ਭਾਗਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਉਦਾਸ ਦਾਸ ਮਤਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਭੈ ਭਾਗੀ ॥੩॥੨॥

ਮਾਰੂ ॥ ਮੀਰਾਂਬਾਈ ॥ ਮਨੁ ਹਮਾਰੋ ਬਾਧਿਓ ਮਾਈ ਕਵਲ ਨੈਨ ਅਪਨੇ ਗੁਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੀਖਣ ਤੀਰ ਬੇਧਿ ਸਰੀਰ ਦੂਰਿ ਗਇਓ ਮਾਈ ॥ ਲਾਗਿਓ ਤਬ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਅਬ ਨ ਸਹਿਓ ਜਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥੧॥ ਤੰਤ ਮੰਤ ਅਉਖਦ ਕਰਉ ਤਉ ਪੀਰ ਨ ਜਾਈ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਉਪਕਾਰ ਕਰੈ ਕਠਿਨ ਦਰਦੁ ਮਾਈ ਰੀ ॥੨॥ ਨਿਕਟਿ ਹਉ ਤੁਮ ਦੂਰਿ ਨਹੀ ਬੇਗਿ ਮਿਲਹੁ ਆਈ ਰੀ ॥ ਮੀਰਾਂ ਗਿਰਧਰ ਸੁਆਮੀ ਦਇਆਲ ਤਨ ਕੀ ਤਪਤਿ ਬੁਝਾਈ ਰੀ ਮਾਈ

ਕਵਲਨੈਨਅਪਨੇਗੁਨਅਪਨੇਗੁਨਬਧਿਓਮਾਈ॥੨॥੧॥ਤੁਮਲਾ੫

੧ੳ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ

ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਬਾਰਹਮਾਹਾ॥ ਛੰਤੁ

ਤੂਸੁਣਿਕਿਰਤਕਰੰਮਾਪੁਰਬਿਕਮਾਇਆ॥ਸਿਰਿਸਿਰਿਸੁਖਸਹੰਮਾ
ਦੇਹਿਸੁਤੂਭਲਾ॥ਹਰਿਰਚਨਾਤੇਰੀਕਿਆਗਤਿਮੇਰੀਹਰਿਬਿਨੁਘੜੀਨ
ਜੀਵਾ॥ਪ੍ਰਿਅਬਾਝੁਦੁਹੇਲੀਕੋਇਨਬੇਲੀਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀ
ਵਾ॥ਰਚਨਾਰਾਚਿਰਹੇਨਿਰੰਕਾਰੀਪ੍ਰਭਮਨਿਕਰਮਸੁਕਰਮਾ॥ਨਾਨਕਪੰਥੁ
ਨਿਹਾਲੇਸਾਧਨਤੂਸੁਣਿਆਤਮਰਾਮਾ॥੧॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਬੋਲੇਕੋਕਿ
ਲਬਾਣੀਆ॥ਸਾਧਨਸਭਿਰਸਚੋਲੈਅੰਕਿਸਮਾਣੀਆ॥ਹਰਿਅੰਕਿ
ਸਮਾਣੀਜਾਪ੍ਰਭਭਾਣੀਸਾਸੋਹਾਗਣਿਨਾਰੇ॥ਨਵਘਰਥਾਪਿਮਹਲ
ਘਰੁਊਚਉਨਿਜਘਰਿਵਾਸੁਮੁਰਾਰੇ॥ਸਭਤੇਰੀਤੂਮੇਰਾਪ੍ਰੀਤਮੁਨਿਸਿਬ
ਾਸੁਰਰੰਗਿਰਾਵੈ॥ਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਚਵੈਬਬੀਹਾਕੋਕਿਲਸਬਦਿਸੁ
ਹਾਵੈ॥੨॥ਤੂਸੁਣਿਹਰਿਰਸਭਿੰਨੇਪ੍ਰੀਤਮਆਪਣੇ॥ਮਨਿਤਨਿਰਵਤ

ਰਵੰਨੇਘੜੀਨਬੀਸਰੈ॥ਕਿਉਘੜੀਬਿਸਾਰੀਹਉਬਲਿਹਾਰੀਹਉਜੀ
ਵਾਗੁਣਗਾਏ॥ਨਾਕੋਈਮੇਰਾਹਉਕਿਸੁਕੇਰਾਹਰਿਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਏ॥ਓ
ਟਗਹੀਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੇਭਏਪਵਿਤ੍ਰਸਰੀਰਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਦੀਰਘ
ਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਸਬਦੀਮਨੁਧੀਰਾ॥੩॥ਬਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰਬੂੰਦਸੁਹਾਵ
ਣੀ॥ਸਾਜਨਮਿਲੇਸਹਜਿਸੁਭਾਇਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਬਣੀ॥ਹਰਿਮੰਦ
ਰਿਆਵੈਜਾਪ੍ਰਭਭਾਵੈਧਨਊਭੀਗੁਣਸਾਰੀ॥ਘਰਿਘਰਿਕੰਤੁਰਵੈਸੋ
ਹਾਗਣਿਹਉਕਿਉਕੰਤਿਵਿਸਾਰੀ॥ਉਨਵਿਘਨਛਾਏਬਰਸੁਸੁਭਾਏ
ਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਵੈ॥ਨਾਨਕਵਰਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਕਰਿਕਿਰਪਾਘ
ਰਿਆਵੈ॥੪॥ਚੇਤੁਬਸੰਤੁਭਲਾਭਵਰਸੁਹਾਵੜੇ॥ਬਨਫੂਲੇਮੰਝਬ
ਾਰਿਮੈਪਿਰੁਘਰਿਬਾਹੁੜੈ॥ਪਿਰੁਘਰਿਨਹੀਆਵੈਧਨਕਿਉਸੁਖੁਪਾਵੈਬਿ
ਰਹਿਬਿਰੋਧਤਨੁਛੀਜੈ॥ਕੋਕਿਲਅੰਬਿਸੁਹਾਵੀਬੋਲੈਕਿਉਦੁਖੁਅੰਕਿਸ
ਹੀਜੈ॥ਭਵਰੁਭਵੰਤਾਫੂਲੀਡਾਲੀਕਿਉਜੀਵਾਮਰੁਮਾਏ॥ਨਾਨਕਚੇਤਿਸ
ਹਜਿਸੁਖੁਪਾਵੈਜੇਹਰਿਵਰੁਘਰਿਧਨਪਾਏ॥੫॥ਵੈਸਾਖੁਭਲਾਸਾਖਾਵੇਸ
ਕਰੇ॥ਧਨਦੇਖੈਹਰਿਦੁਆਰਿਆਵਹੁਦਇਆਕਰੇ॥ਘਰਿਆਉਪਿਆ
ਰੇਦੁਤਰਤਾਰੇਤੁਧੁਬਿਨੁਅਢੁਨਮੋਲੋ॥ਕੀਮਤਿਕਉਣਕਰੇਤੁਧੁਭਾਵਾਂਦੇ
ਖਿਦਿਖਾਵੈਢੋਲੋ॥ਦੂਰਿਨਜਾਨਾਅੰਤਰਿਮਾਨਾਹਰਿਕਾਮਹਲੁਪਛਾਨਾ॥ਨਾਨਕ
ਵੈਸਾਖੀਪ੍ਰਭੁਪਾਵੈਸੁਰਤਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਾ॥੬॥ਮਾਹੁਜੇਠੁਭਲਾਪ੍ਰੀ
ਤਮੁਕਿਉਬਿਸਰੈ॥ਥਲਤਾਪਹਿਸਰਭਾਰਸਾਧਨਬਿਨਉਕਰੈ॥ਧਨਬਿਨ
ਉਕਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੇਦੀਗੁਣਸਾਰੀਪ੍ਰਭਭਾਵਾ॥ਸਾਚੈਮਹਲਿਰਹੈਬੈਰਾਗੀ
ਆਵਣਦੇਹਿਤਆਵਾ॥ਨਿਮਾਣੀਨਿਤਾਣੀਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਪਾਵੈਸੁ
ਖਮਹਲੀ॥ਨਾਨਕਜੇਠਿਜਾਣੈਤਿਸੁਜੈਸੀਕਰਮਿਮਿਲੈਗੁਣਗਹਿਲੀ॥

ਆਸਾੜੁ ਭਲਾ ਸੂਰਜੁ ਗਗਨਿ ਤਪੈ ਧਰਤੀ ਦੂਖ ਸਹੈ ਸੋਖੈ ਅਗਨਿ ਭ
ਖੈ ॥ ਅਗਨਿ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ਮਰੀਐ ਧੋਖੈ ਭੀ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਹਾਰੇ ॥ ਰਥੁ ਫਿਰੈ ਛਾਇ
ਆ ਧਨ ਤਾਕੈ ਟੀਡੁ ਲਵੈ ਮੰਝਿ ਬਾਰੇ ॥ ਅਵਗਣ ਬਾਧਿ ਚਲੀ ਦੁਖੁ ਆਗੈ ਸੁਖੁ
ਤਿਸੁ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲੇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੀਆ ਮਰਣੁ ਜੀਵਣੁ ਪ੍ਰਭ ਨਾ
ਲੇ ॥੮॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸ ਮਨਾ ਘਣ ਵਰਸਹਿ ਰੁਤਿ ਆਏ ॥ ਮੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਸ
ਹੁ ਭਾਵੈ ਪਿਰ ਪਰਦੇਸਿ ਸਿਧਾਏ ॥ ਪਿਰੁ ਘਰਿ ਨਹੀ ਆਵੈ ਮਰੀਐ ਹਾਵੈ ਦਾ
ਮਨਿ ਚਮਕਿ ਡਰਾਏ ॥ ਸੇਜ ਇਕੇਲੀ ਖਰੀ ਦੁਹੇਲੀ ਮਰਣੁ ਭਇਆ ਦੁਖੁ ਮਾ
ਏ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨੀਦ ਭੂਖ ਕਹੁ ਕੈਸੀ ਕਾਪੜੁ ਤਨਿ ਨ ਸੁਖਾਵਏ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਸੋ
ਹਾਗਣਿ ਕੰਤੀ ਪਿਰ ਕੈ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਭਾਦਉ ਭਰਮਿ ਭੁਲੀ ਭਰਿ ਜੋਬ
ਨਿ ਪਛੁਤਾਣੀ ॥ ਜਲ ਥਲ ਨੀਰਿ ਭਰੇ ਬਰਸ ਰੁਤੇ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਬਰਸੈ ਨਿਸਿ ਕਾ
ਲੀ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਬਾਲੀ ਦਾਦਰ ਮੋਰ ਲਵੰਤੇ ॥ ਪ੍ਰਿਉ ਪ੍ਰਿਉ ਚਵੈ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲੇ
ਭੁਇਅੰਗਮ ਫਿਰਹਿ ਡਸੰਤੇ ॥ ਮਛਰ ਡੰਗ ਸਾਇਰ ਭਰ ਸੁਭਰ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਕਿ
ਉ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਛਿ ਚਲਉ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜਹ ਪ੍ਰਭੁ ਤਹ ਹੀ ਜਾ
ਈਐ ॥੧੦॥ ਅਸੁਨਿ ਆਉ ਪਿਰਾ ਸਾ ਧਨ ਝੂਰਿ ਮੁਈ ॥ ਤਾ ਮਿਲੀਐ ਪ੍ਰਭ ਮੇ
ਲੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਈ ॥ ਝੂਠਿ ਵਿਗੁਤੀ ਤਾ ਪਿਰ ਮੁਤੀ ਕੁਕਹ ਕਾਹ ਸਿ ਫੁਲੇ ॥
ਆਗੈ ਘਾਮ ਪਿਛੈ ਰੁਤਿ ਜਾਡਾ ਦੇਖਿ ਚਲਤ ਮਨੁ ਡੋਲੇ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਸਾਖ
ਹਰੀ ਹਰੀਆਵਲ ਸਹਜਿ ਪਕੈ ਸੋ ਮੀਠਾ ॥ ਨਾਨਕ ਅਸੁਨਿ ਮਿਲਹੁ ਪਿਆਰੇ
ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਬਸੀਠਾ ॥੧੧॥ ਕਤਕਿ ਕਿਰਤੁ ਪਇਆ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਭਾਇਆ ॥
ਦੀਪਕੁ ਸਹਜਿ ਬਲੈ ਤਤਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਦੀਪਕ ਰਸ ਤੇਲੋ ਧਨ ਪਿਰ ਮੇ
ਲੋ ਧਨ ਓਮਾਹੈ ਸਰਸੀ ॥ ਅਵਗਣ ਮਾਰੀ ਮਰੈ ਨ ਸੀਝੈ ਗੁਣਿ ਮਾਰੀ ਤਾ ਮਰ
ਸੀ ॥ ਨਾਮੁ ਭਗਤਿ ਦੇ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠੇ ਅਜਹੁ ਤਿਨਾੜੀ ਆਸਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲ

ਹੁ ਕਪਟ ਦਰ ਖੋਲਹੁ ਏਕ ਘੜੀ ਖਟੁ ਮਾਸਾ ॥੧੨॥ ਮੰਘਰ ਮਾਹੁ ਭਲਾ ਹਰਿ
ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਵਏ ॥ ਗੁਣਵੰਤੀ ਗੁਣ ਰਵੈ ਮੈ ਪਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਭਾਵਏ ॥
ਨਿਹਚਲੁ ਚਤੁਰੁ ਸੁਜਾਣੁ ਬਿਧਾਤਾ ਚੰਚਲੁ ਜਗਤੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗਿਆ
ਨੁ ਧਿਆਨੁ ਗੁਣ ਅੰਕਿ ਸਮਾਣੇ ਪ੍ਰਭ ਭਾਣੇ ਤਾ ਭਾਇਆ ॥ ਗੀਤ ਨਾਦ ਕਵਿ
ਤ ਕਵੇ ਸੁਣਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਭਾਗੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾ ਧਨ ਨਾਹ ਪਿਆਰੀ ਅਭ ਭ
ਗਤੀ ਪਿਰ ਆਗੈ ॥੧੩॥ ਪੋਖਿ ਤੁਖਾਰੁ ਪੜੈ ਵਣੁ ਤ੍ਰਿਣੁ ਰਸੁ ਸੋਖੈ ॥ ਆ
ਵਤ ਕੀ ਨਾਹੀ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਹਿ ਮੁਖੇ ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਜੀਵ
ਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣੀ ॥ ਅੰਡਜ ਜੇਰਜ ਸੇਤਜ ਉਤਭੁਜ ਘਟਿ ਘਟਿ
ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਦਇਆਪਤਿ ਦਾਤੇ ਗਤਿ ਪਾਵਉ ਮਤਿ
ਦੇਹੋ ॥ ਨਾਨਕ ਰੰਗਿ ਰਵੈ ਰਸਿ ਰਸੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਸਨੇਹੋ ॥੧੪॥ ਮਾਘਿ
ਪੁਨੀਤ ਭਈ ਤੀਰਥੁ ਅੰਤਰਿ ਜਾਨਿਆ ॥ ਸਾਜਨ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਗਹਿ
ਅੰਕਿ ਸਮਾਨਿਆ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਣ ਅੰਕੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਬੰਕੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵਾ ਸਰਿ ਨਾ
ਵਾ ॥ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਤਹ ਬੇਣੀ ਸੰਗਮ ਸਾਤ ਸਮੁੰਦ ਸਮਾਵਾ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਪੂਜਾ
ਪਰਮੇਸੁਰ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਏਕੋ ਜਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਮਾਘਿ ਮਹਾ ਰਸੁ ਹਰਿ ਜਪਿ ਅਠ
ਸਠਿ ਤੀਰਥ ਨਾਤਾ ॥੧੫॥ ਫਲਗੁਨਿ ਮਨਿ ਰਹਸੀ ਪ੍ਰੇਮੁ ਸੁਭਾਇਆ ॥ ਅਨ
ਦਿਨੁ ਰਹਸੁ ਭਇਆ ਆਪੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਮਨ ਮੋਹੁ ਚੁਕਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾ
ਇਆ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਘਰਿ ਆਓ ॥ ਬਹੁਤੇ ਵੇਸ ਕਰੀ ਪਿਰ ਬਾਝਹੁ ਮਹਲੀ
ਲਹਾ ਨ ਥਾਓ ॥ ਹਾਰ ਡੋਰ ਰਸ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਪਿਰਿ ਲੋੜੀ ਸੀਗਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਮੇ
ਲਿ ਲਈ ਗੁਰਿ ਅਪਣੈ ਘਰਿ ਵਰੁ ਪਾਇਆ ਨਾਰੀ ॥੧੬॥ ਬੇ ਦਸ ਮਾਹ ਰੁਤੀ
ਥਿਤੀ ਵਾਰ ਭਲੇ ॥ ਘੜੀ ਮੂਰਤ ਪਲ ਸਾਚੇ ਆਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ
ਪਿਆਰੇ ਕਾਰਜ ਸਾਰੇ ਕਰਤਾ ਸਭ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਨਿ ਸੀਗਾਰੀ ਤਿਸਹਿ ਪਿ

ਆਰੀਮੇਲੁਭਇਆਰੰਗੁਮਾਣੈ॥ਘਰਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਜਾਪਿਰਿਰਾਵੀਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਸਤਕਿਭਾਗੋ॥ਨਾਨਕਅਹਿਨਿਸਿਰਾਵੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਰਿਵਰੁਥਿਰੁਸੋਹਾ
ਗੋ॥੧੭॥ ੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੧ ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਨੈਣਸ
ਲੋਨੜੀਏਰੈਣਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁਮੁਈਏਆਵੈਵਾਰੀਰਾਮ॥
ਵਾਰੀਆਵੈਕਵਣੁਜਗਾਵੈਸੂਤੀਜਮਰਸੁਚੂਸਏ॥ਰੈਣਿਅੰਧੇਰੀਕਿ
ਆਪਤਿਤੇਰੀਚੋਰੁਪੜੈਘਰੁਮੂਸਏ॥ਰਾਖਣਹਾਰਾਅਗਮਅਪਾਰਾਸੁ
ਣਿਬੇਨੰਤੀਮੇਰੀਆ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਕਬਹਿਨਚੇਤੈਕਿਆਸੂਝੈਰੈਣਿਅੰ
ਧੇਰੀਆ॥੧॥ਦੂਜਾਪਹਰੁਭਇਆਜਾਗੁਅਚੇਤੀਰਾਮ॥ਵਖਰੁਰਾਖੁ
ਈਏਖਜੈਖੇਤੀਰਾਮ॥ਰਾਖਹੁਖੇਤੀਹਰਿਗੁਰਹੇਤੀਜਾਗਤਚੋਰੁਨਲਾਗੈ॥
ਜਮਮਗਿਨਜਾਵਹੁਨਾਦੁਖੁਪਾਵਹੁਜਮਕਾਡਰੁਭਉਭਾਗੈ॥ਰਵਿਸਸਿ
ਦੀਪਕਗੁਰਮਤਿਦੁਆਰੈਮਨਿਸਾਚਾਮੁਖਿਧਿਆਵਏ॥ਨਾਨਕਮੂਰਖੁਅ
ਜਹੁਨਚੇਤੈਕਿਵਦੂਜੈਸੁਖੁਪਾਵਏ॥੨॥ਤੀਜਾਪਹਰੁਭਇਆਨੀਦਵਿ
ਆਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾਦੂਖਿਸੰਤਾਪੀਰਾਮ॥ਮਾਇਆਸੁਤਦਾਰਾ
ਜਗਤਪਿਆਰਾਚੋਗਚੁਗੈਨਿਤਫਾਸੈ॥ਨਾਮੁਧਿਆਵੈਤਾਸੁਖੁਪਾਵੈਗੁਰਮ
ਤਿਕਾਲੁਨਗ੍ਰਾਸੈ॥ਜੰਮਣੁਮਰਣੁਕਾਲੁਨਛੋਡੈਵਿਣੁਨਾਵੈਸੰਤਾਪੀ॥ਨਾ
ਨਕਤੀਜੈਤ੍ਰਿਬਿਧਿਲੋਕਾਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿਆਪੀ॥੩॥ਚਉਥਾਪਹਰੁ
ਭਇਆਦਉਤੁਬਿਹਾਗੈਰਾਮ॥ਤਿਨਘਰੁਰਾਖਿਅੜਾਜੁਅਨਦਿਨੁਜਾਗੈਰ
ਾਮ॥ਗੁਰਪੂਛਿਜਾਗੇਨਾਮਿਲਾਗੇਤਿਨਾਰੈਣਿਸੁਹੇਲੀਆ॥ਗੁਰਸਬਦੁਕ
ਮਾਵਹਿਜਨਮਨਆਵਹਿਤਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਬੇਲੀਆ॥ਕਰਕੰਪਿਚਰਣਸ
ਰੀਰੁਕੈਪੈਨੈਣਅੰਧੁਲੇਤਨੁਭਸਮਸੇ॥ਨਾਨਕਦੁਖੀਆਜੁਗਚਾਰੇਬਿਨੁਨਾਮ

ਹਰਿਕੇਮਨਿਵਸੇ॥੪॥ਖੂਲੀਗੰਠਿਉਠੋਲਿਖਿਆਆਇਆਰਾਮ
ਰਸਕਸਸੁਖਠਾਕੇਬੰਧਿਚਲਾਇਆਰਾਮ॥ਬੰਧਿਚਲਾਇਆਜਾ
ਪ੍ਰਭਭਾਇਆਨਾਦੀਸੈਨਾਸੁਣੀਐ॥ਆਪਣਵਾਰੀਸਭਸੈਆਵੈ
ਪਕੀਖੇਤੀਲੁਣੀਐ॥ਘੜੀਚਸੇਕਾਲੇਖਾਲੀਜੈਬੁਰਾਭਲਾਸਹੁ
ਜੀਆ॥ਨਾਨਕਸੁਰਿਨਰਸਬਦਿਮਿਲਾਏਤਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕਾਰਣੁਕੀਆ
॥੫॥੧॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ ੧ ਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾਕਿਉ
ਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਰਾਮ॥ਸੇਵਕਪੂਰਕਰੰਮਾਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿ
ਆਰਾਮ॥ਗੁਰਿਸਬਦਿਦਿਖਾਲਿਆਸਚੁਸਮਾਲਿਆਅਹਿਨਿਸਿ
ਦੇਖਿਬੀਚਾਰਿਆ॥ਧਾਵਤਪੰਚਰਹੇਘਰੁਜਾਣਿਆਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਬਿ
ਖੁਮਾਰਿਆ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਭਈਗੁਰਸਾਖੀਚੀਨੇਰਾਮਕਰੰਮਾ॥ਨਾਨਕ
ਹਉਮੈਮਾਰਿਪਤੀਣੇਤਾਰਾਚੜਿਆਲੰਮਾ॥੧॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗਿਰਹੇ
ਚੂਕੀਅਭਿਮਾਨੀਰਾਮ॥ਅਨਦਿਨੁਭੋਰੁਭਇਆਸਾਚਿਸਮਾਨੀਰਾਮ॥
ਸਾਚਿਸਮਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਮਨਿਭਾਨੀਗੁਰਮੁਖਿਸਾਬਤੁਜਾਗੇ॥ਸਾਚੁਨਾ
ਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਗੁਰਿਦੀਆਹਰਿਚਰਨੀਲਿਵਲਾਗੇ॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿਜੋਤਿ
ਮਹਿਜਾਤਾਮਨਮੁਖਿਭਰਮਿਭੁਲਾਣੀ॥ਨਾਨਕਭੋਰੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਜਾਗਤਰੈਣਿਵਿਹਾਣੀ॥੨॥ਅਉਗਣਵੀਸਰਿਆਗੁਣੀਘਰੁ
ਕੀਆਰਾਮ॥ਏਕੋਰਵਿਰਹਿਆਅਵਰੁਨਬੀਆਰਾਮ॥ਰਵਿਰਹਿਆ
ਸੋਈਅਵਰੁਨਕੋਈਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਜਿਨਿਜਲਥਲਤ੍ਰਿਭਵ
ਣਘਟੁਘਟੁਥਾਪਿਆਸੋਪ੍ਰਭੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਨਿਆ॥ਕਰਣਕਾਰਣ
ਸਮਰਥਅਪਾਰਾਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮੇਟਿਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਅਵਗਣਗੁਣ
ਹਸਮਾਣੇਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੩॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਚੂਕਾਭੋਲਾ

ਸਤਿ

ਗਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਮਿਲੇ ਸਾਚੇ ਲਾਗਮਾ ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰ ਗੁਰਿ ਖੋਈ ਪਰਗਟੁ
ਈ ਚੂਕੇ ਸੋਗਮਾ ਸੰਤਪੋ ਜੋਤੀ ਅੰਦਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਆ
ਪੈ ॥ ਪੇਈਅੜੈ ਘਰਿ ਸਬਦਿ ਪਤੀਣੀ ਸਾਹੁਰੜੈ ਪਿਰ ਭਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਈ ਚੂਕੀ ਕਾਣਿ ਲੋਕਾਣੀ ॥੪॥੩॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਭੋਲਾਵੜੈ ਭੁਲੀ ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡਿਅੜੀ ਸੁਤੀ ਪਿਰ
ਕੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਪਿਰਿ ਛੋਡੀ ਸੁਤੀ ਅਵਗਣਿ ਮੁਤੀ ਤਿਸੁ ਧਨ ਵਿਧਣ
ਰਾਤੇ ॥ ਕਾਮਿ ਕ੍ਰੋਧਿ ਅਹੰਕਾਰਿ ਵਿਗੁਤੀ ਹਉਮੈ ਲਗੀ ਤਾਤੇ ॥ ਉਡਰਿ ਹੰਸੁ
ਚਲਿਆ ਫੁਰਮਾਇਆ ਭਸਮੈ ਭਸਮ ਸਮਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣੀ
ਭੁਲਿ ਭੁਲਿ ਪਛੋਤਾਣੀ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਨਾਹ ਪਿਆਰੇ ਇਕ ਬੇਨੰਤੀ ਮੇਰੀ ॥ ਤੂ ਨਿ
ਜ ਘਰਿ ਵਸਿਅੜਾ ਹਉ ਰੁਲਿ ਭਸਮੈ ਢੇਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਅਪਨੇ ਨਾਹੈ ਕੋਇ ਨ ਚਾ
ਹੈ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਸਨ ਰਸੁ ਰਸਨਾ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੀ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸੰਗਿ ਨ ਸਾਥੀ ਆਵੈ ਜਾਇ ਘਨੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ
ਲਾਹਾ ਲੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਸਾਚੀ ਸਚੁ ਮਤਿ ਤੇਰੀ ॥੨॥ ਸਾਜਨ ਦੇਸਿ ਵਿਦੇਸੀ
ਅੜੇ ਸਾਨੇਹੜੇ ਦੇਦੀ ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲੇ ਤਿਨ ਸਜਣਾ ਮੁੰਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ॥ ਮੁੰ
ਧ ਨੈਣ ਭਰੇਦੀ ਗੁਣ ਸਾਰੇਦੀ ਕਿਉ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਾ ਪਿਆਰੇ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਨ
ਜਾਣਉ ਵਿਖੜਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਪਿਰੁ ਪਾਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਿਲੈ ਵਿਛੁੰ
ਨੀ ਤਨੁ ਮਨੁ ਆਗੈ ਰਾਖੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਰਖੁ ਮਹਾ ਰਸ ਫਲਿਆ ਮਿ
ਲਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ॥੩॥ ਮਹਲਿ ਬੁਲਾਇੜੀਏ ਬਿਲਮੁ ਨ ਕੀਜੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਰਤੜੀਏ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਮਿਲੀਜੈ ਰੋਸੁ ਨ ਕੀਜੈ ਗਰਬੁ ਨਿ
ਵਾਰਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਸਾਚੈ ਰਾਤੀ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਈ ਮਨਮੁਖਿ ਆਵਣ ਜਾਣੀ ॥ ਜ
ਬ ਨਾਚੀ ਤਬ ਘੂਘਟੁ ਕੈਸਾ ਮਟੁਕੀ ਫੋੜਿ ਨਿਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪੈ ਆਪੁ ਪਛਾ

ਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੀ ॥੪॥੪॥ ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧
ਮੇਰੇ ਲਾਲ ਰੰਗੀਲੇ ਹਮ ਲਾਲਨ ਕੇ ਲਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਅਵ
ਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਭਾਲੇ ॥ ਗੁਰਿ ਅਲਖੁ ਲਖਾਇਆ ਜਾ ਤਿਸੁ ਭਾਇਆ ਜਾ ਪ੍ਰਭਿ ਕਿਰ
ਪਾ ਧਾਰੀ ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਦਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਨ
ਦਰਿ ਕਰਹਿ ਤੂ ਤਾਰਹਿ ਤਰੀਐ ਸਚੁ ਦੇਵਹੁ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾ
ਨਕ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ ॥੧॥ ਭਰਿਪੁਰਿ ਧਾਰਿ ਰਹੇ
ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥ ਸਬਦੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰ ਰੂਪਿ ਮੁਰਾਰੇ ॥ ਗੁਰ ਰੂਪ ਮੁਰਾਰੇ
ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਧਾਰੇ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਰੰਗੀ ਜਿਨਸੀ ਜੰਤ ਉਪਾਏ ਨਿਤ ਦੇ
ਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਇਆ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਆਪੇ ਥਾਪਿ ਉਥਾਪੇ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਹੋਵੈ ॥
ਨਾਨਕ ਹੀਰਾ ਹੀਰੈ ਬੇਧਿਆ ਗੁਣ ਕੈ ਹਾਰਿ ਪਰੋਵੈ ॥੨॥ ਗੁਣ ਗੁਣਹਿ ਸਮਾਣੇ
ਮਸਤਕਿ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਆ ਚੂਕਾ ਆਵਣ ਜਾਣੋ ॥ ਸਚੁ ਸਾ
ਚਿ ਪਛਾਤਾ ਸਾਚੈ ਰਾਤਾ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ॥ ਸਾਚੇ ਊਪਰਿ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ
ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੇਰਾ ਬੰਧਨ ਖੋਲਿ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ਜਾ ਮਿਲਿਆ ਅਤਿ ਪਿਆਰੇ ॥੩॥ ਸਚ ਘਰੁ ਖੋਜਿ
ਲਹੇ ਸਾਚਾ ਗੁਰ ਥਾਨੋ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਨਹ ਪਾਈਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੋ ॥ ਦੇਵੈ ਸਚੁ
ਦਾਨੋ ਸੋ ਪਰਵਾਨੋ ਸਦ ਦਾਤਾ ਵਡ ਦਾਣਾ ॥ ਅਮਰੁ ਅਜੋਨੀ ਅਸਥਿਰੁ ਜਾਪੈ
ਸਾਚਾ ਮਹਲੁ ਚਿਰਾਣਾ ॥ ਦੋਤਿ ਉਚਾਪਤਿ ਲੇਖੁ ਨ ਲਿਖੀਐ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ
ਮੁਰਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚਾ ਸਾਚੈ ਰਾਚਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥੪॥੫॥
ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਤੂ ਸਮਝੁ ਅਚੇਤ ਇਆਣਿ
ਆ ਰਾਮ ॥ ਏ ਮਨ ਮੇਰਿਆ ਛਡਿ ਅਵਗਣ ਗੁਣੀ ਸਮਾਣਿਆ ਰਾਮ ॥ ਬਹੁ
ਸਾਦ ਲੁਭਾਣੇ ਕਿਰਤ ਕਮਾਣੇ ਵਿਛੁੜਿਆ ਨਹੀ ਮੇਲਾ ॥ ਕਿਉ ਦੁਤਰੁ ਤਰੀਐ

ਜਮਡਰਿਮਰੀਐਜਮਕਾਪੰਥੁਦੁਹੇਲਾ॥ਮਨਿਰਾਮੁਨਹੀਜਾਤਾਸਾਚੁਪਛਾਤਾ
ਅਵਘਟਿਰੁਧਾਕਿਆਕਰੇ॥ਬੰਧਨਬਾਧਿਆਇਨਿਬਿਧਿਛੂਟੈਗੁਰਮੁਖਿ
ਸੇਵੈਨਰਹਰੇ॥੧॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਛੋਡਿਆਲਜੰਜਾਲਾਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿ
ਆਹਰਿਸੇਵਹੁਪੁਰਖੁਨਿਰਾਲਾਰਾਮ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕੰਕਾਰੁਸਾਚਾਸਭੁਜ
ਗਤੁਜਿੰਨਿਉਪਾਇਆ॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਅਗਨਿਬਾਧੇਗੁਰਿਖੇਲੁਜਗਤਿਦਿ
ਖਾਇਆ॥ਆਚਾਰਿਤੂਵੀਚਾਰਿਆਪੇਹਰਿਨਾਮੁਸੰਜਮੁਜਪਤਪੋ॥ਸਖਾਸੈਨੁ
ਪਿਆਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਨਾਮੁਹਰਿਕਾਜਪੁਜਪੋ॥੨॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਥਿਰੁਰਹੁਚੋਟ
ਨਖਾਵਹੀਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਗੁਣਗਾਵਹਿਸਹਜਿਸਮਾਵਹੀਰਾਮ॥ਗੁਣ
ਗਾਇਰਾਮਰਸਾਇਰਸੀਅਹਿਗੁਰਗਿਆਨਅੰਜਨੁਸਾਰਹੇ॥ਤ੍ਰੈਲੋਕਦੀਪਕੁ
ਸਬਦਿਚਾਨਣੁਪੰਚਦੂਤਸੰਘਾਰਹੇ॥ਭੈਕਾਟਿਨਿਰਭਉਤਰਹਿਦੁਤਰੁਗੁਰਿ
ਮਿਲਿਐਕਾਰਜਸਾਰਏ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਪਿਆਰੁਹਰਿਸਿਉਹਰਿਆਪਿਕਿਰਪਾ
ਧਾਰਏ॥੩॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤੂਕਿਆਲੈਆਇਆਕਿਆਲੈਜਾਇਸੀ
ਰਾਮ॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਤਾਛੁਟਸੀਜਾਭਰਮੁਚੁਕਾਇਸੀਰਾਮ॥ਧਨੁਸੰਚਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮਵਖਰੁਗੁਰਸਬਦਿਭਾਉਪਛਾਣਹੇ॥ਮੈਲੁਪਰਹਰਿਸਬਦਿਨਿ
ਰਮਲੁਮਹਲੁਘਰੁਸਚੁਜਾਣਹੇ॥ਪਤਿਨਾਮੁਪਾਵਹਿਘਰਿਸਿਧਾਵਹਿਝੋਲਿ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਪੀਰਸੋ॥ਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐਸਬਦਿਰਸੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿਜ
ਪੀਐਹਰਿਜਸੋ॥੪॥ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਪਉੜੀਆਮੰਦਰਿਕਿਉਚੜੈਰਾਮ॥
ਏਮਨਮੇਰਿਆਬਿਨੁਬੇੜੀਪਾਰਿਨਅੰਬੜੈਰਾਮ॥ਪਾਰਿਸਾਜਨੁਅਪਾਰੁਪ੍ਰੀਤ
ਮੁਗੁਰਸਬਦਸੁਰਤਿਲੰਘਾਵਏ॥ਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਹਿਰਲੀਆਫਿ
ਰਿਨਪਛੋਤਾਵਏ॥ਕਰਿਦਇਆਦਾਨੁਦਇਆਲਸਾਚਾਹਰਿਨਾਮਸੰਗਤਿਪਾਵਓ॥
ਨਾਨਕੁਪਇਅੰਪੈਸੁਣਹੁਪ੍ਰੀਤਮਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਸਮਝਾਵਓ॥੫॥੬॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਤੁਖਾਰੀਛੰਤਮਹਲਾ ੪

ਅੰਤਰਿਪਿਰੀਪਿਆਰੁਕਿਉਪਿਰਬਿਨੁਜੀਵੀਐਰਾਮ॥ਜਬਲਗੁਦਰ
ਸੁਨਹੋਇਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਰਾਮ॥ਕਿਉਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵੀਐਹਰਿ
ਬਿਨੁਜੀਵੀਐਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਨੁਨਜਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇ
ਦਿਨੁਰਾਤੀਪਿਰਬਿਨੁਪਿਆਸਨਜਾਏ॥ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਹਰਿ
ਪਿਆਰੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਦਸਾਰਿਆ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਿਲਿਆ
ਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਹਉਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਵਾਰਿਆ॥੧॥ਜਬਦੇਖਾਂਪਿਰੁਪਿ
ਆਰਾਹਰਿਗੁਣਰਸਿਰਵਾਰਾਮ॥ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਹੋਇਵਿਗਾਸੁਪ੍ਰਿਉ
ਪ੍ਰਿਉਸਚੁਨਿਤਚਵਾਰਾਮ॥ਪ੍ਰਿਉਚਵਾਪਿਆਰੇਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰੇ
ਬਿਨੁਦੇਖੇਤ੍ਰਿਪਤਿਨਆਵਏ॥ਸਬਦਿਸੀਗਾਰੁਹੋਵੈਨਿਤਕਾਮਣਿਹ
ਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਏ॥ਦਇਆਦਾਨੁਮੰਗਤਜਨਦੀਜੈਮੈਪ੍ਰੀਤਮੁਦੇਹੁ
ਮਿਲਾਏ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਰੁਗੋਪਾਲੁਧਿਆਈਹਮਸਤਿਗੁਰਵਿਟਹੁਘੁ
ਮਾਏ॥੨॥ਹਮਪਾਥਰਗੁਰੁਨਾਵਬਿਖੁਭਵਜਲੁਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਗੁਰ
ਦੇਵਹੁਸਬਦੁਸੁਭਾਇਮੈਮੂੜਨਿਸਤਾਰੀਐਰਾਮ॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿ
ਛੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਤੂਅਗੰਮੁਵਡਜਾਣਿਆ॥ਤੂਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇ
ਆਕਰਿਮੇਲਹਿਹਮਨਿਰਗੁਣੀਨਿਮਾਣਿਆ॥ਅਨੇਕਜਨਮਪਾਪਕਰਿ
ਭਰਮੇਹੁਣਿਤਉਸਰਣਾਗਤਿਆਏ॥ਦਇਆਕਰਹੁਰਖਿਲੇਵਹੁਹਰਿਜੀ
ਉਹਮਲਾਗਹਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਗੁਰਪਾਰਸਹਮਲੋਹਮਿਲਿਕੰਚਨੁਹੋ
ਇਆਰਾਮ॥ਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇਕਾਇਆਗੜੁਸੋਹਿਆਰਾਮ॥ਕਾਇ
ਆਗੜੁਸੋਹਿਆਮੇਰੈਪ੍ਰਭਿਮੋਹਿਆਕਿਉਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਵਿਸਾਰੀਐ॥
ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰੁਪਕੜਿਆਗੁਰਸਬਦੀਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿ

ਹਰੀਐ।ਸਤਿਗੁਰਆਗੈਸੀਸੁਭੇਟਦੇਉਜੇਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਭਾਵੈ।
ਆਪੇਦਇਆਕਰਹੁਪ੍ਰਭੁਦਾਤੇਨਾਨਕਅੰਕਸਮਾਵੈ॥੪॥੧॥
ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅ
ਪਰਪਰਾ।ਜੋਤੁਮਧਿਆਵਹਿਜਗਦੀਸਤੇਜਨਭਉਬਿਖਮੁਤਰਾ।ਬਿ
ਖਮਭਉਤਿਨਤਰਿਆਸੁਹੇਲਾਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ।ਗੁਰਵਾ
ਕਿਸਤਿਗੁਰਜੋਭਾਇਚਲੇਤਿਨਹਰਿਹਰਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆ।ਜੋਤੀ
ਜੋਤਿਮਿਲਿਜੋਤਿਸਮਾਣੀਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਧਰਣੀਧਰਾ।ਹਰਿਹਰਿਅ
ਗਮਅਗਾਧਿਅਪਰੰਪਰਅਪਰਪਰਾ।੧।ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾ
ਹਤੂਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ।ਤੂਅਲਖਅਭੇਉਅਗੰਮੁਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਬਚਨਿਲਹਿਆ।ਧਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਪੁਰਖਪੂਰੇਜਿਨਗੁਰਸੰਤਸੰਗ
ਤਿਮਿਲਿਗੁਣਰਵੇ।ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਬੀਚਾਰਿਗੁਰਮੁਖਿਗੁਰਸਬਦਿਖਿ
ਨੁਖਿਨੁਹਰਿਨਿਤਚਵੇ।ਜਾਬਹਹਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਨਾਮੁਬੋਲਹਿਜਾਖੜੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ।ਤੁਮਸੁਆਮੀਅਗਮਅਥਾਹਤੂਘਟਿ
ਘਟਿਪੂਰਿਰਹਿਆ।੨।ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆ
ਗੁਰਮਤਿਹਰੇ।ਤਿਨਕੇਕੋਟਿਸਭਿਪਾਪਖਿਨੁਪਰਹਰਿਹਰਿਦੂਰਿਕਰੇ।
ਤਿਨਕੇਪਾਪਦੋਖਸਭਿਬਿਨਸੇਜਿਨਮਨਿਚਿਤਿਇਕੁਅਰਾਧਿਆ।ਤਿ
ਨਕਾਜਨਮੁਸਫਲਿਓਸਭੁਕੀਆਕਰਤੈਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਸਚੁਭਾਖਿ
ਆ।ਤੇਧੰਨੁਜਨਵਡਪੁਰਖਪੂਰੇਜੋਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਿਭਉਬਿਖਮੁਤ
ਰੇ।ਸੇਵਕਜਨਸੇਵਹਿਤੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨਸੇਵਿਆਗੁਰਮਤਿਹਰੇ।੩।
ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚ
ਲਾ।ਹਮਰੈਹਾਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿਜਾਤੂਮੇਲਹਿਤਾਹਉਆਇਮਿਲਾ।ਜਿ

ਜਿਨਕਉਤੂਹਰਿਮੇਲਹਿਸੁਆਮੀਸਭੁਤਿਨਕਾਲੇਖਾਛੁਟਕਿਗਇਆ।
ਤਿਨਕੀਗਣਤਨਕਰਿਅਹੁਕੋਭਾਈਜੋਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਮੇਲਿਲਇਆ।
ਨਾਨਕਦਇਆਲੁਹੋਆਤਿਨਊਪਰਿਜਿਨਗੁਰਕਾਭਾਣਾਮੰਨਿਆਭਲਾ।
ਤੂਅੰਤਰਜਾਮੀਹਰਿਆਪਿਜਿਉਤੂਚਲਾਵਹਿਪਿਆਰੇਹਉਤਿਵੈਚਲਾ।
੪॥੨॥ ਤੁਖਾਰੀਮਹਲਾ੪ ਤੂਜਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰ
ਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥਾ।ਤਿਨਤੂਧਿਆਇਆਮੇਰਾਰਾਮੁਜਿਨਕੈਧੁਰਿਲੇਖੁਮਾਥਾ।
ਜਿਨਕਉਧੁਰਿਹਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਮੀਤਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅਰਾਧਿਆ।
ਤਿਨਕੇਪਾਪਇਕਨਿਮਖਸਭਿਲਾਥੇਜਿਨਗੁਰਬਚਨੀਹਰਿਜਾਪਿਆ।ਧ
ਨੁਧੰਨੁਤੇਜਨਜਿਨਹਰਿਨਾਮੁਜਪਿਆਤਿਨਦੇਖੇਹਉਭਇਆਸਨਾਥਾ।ਤੂਜ
ਗਜੀਵਨੁਜਗਦੀਸੁਸਭਕਰਤਾਸ੍ਰਿਸਟਿਨਾਥਾ।੧।ਤੂਜਲਿਥਲਿਮਹੀ
ਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ।ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਮਨਿਚੀਤਿ
ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਮੁਕਤੁਘਣੀ।ਜਿਨਜਪਿਆਹਰਿਤੇਮੁਕਤਪ੍ਰਾਣੀਤਿਨਕੇਊ
ਜਲਮੁਖਹਰਿਦੁਆਰਿ।ਓਇਹਲਤਿਪਲਤਿਜਨਭਏਸੁਹੇਲੇਹਰਿਰਾਖਿ
ਲੀਏਰਖਨਹਾਰਿ।ਹਰਿਸੰਤਸੰਗਤਿਜਨਸੁਣਹੁਭਾਈਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸੇਵਾ
ਸਫਲਬਣੀ।ਤੂਜਲਥਲਿਮਹੀਅਲਿਭਰਪੂਰਿਸਭਊਪਰਿਸਾਚੁਧਣੀ॥੨॥
ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ।ਵਣਿਤ੍ਰਿਣਿਤ੍ਰਿਭਵਣਿ
ਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਚਵਿਆ।ਸਭਿਚਵਹਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਰ
ਤੇਅਸੰਖਅਗਣਤਹਰਿਧਿਆਵਏ।ਸੋਧੰਨੁਧਨੁਹਰਿਸੰਤੁਸਾਧੂਜੋਹਰਿ
ਪ੍ਰਭਕਰਤੇਭਾਵਏ।ਸੋਸਫਲੁਦਰਸਨੁਦੇਹੁਕਰਤੇਜਿਸੁਹਰਿਹਿਰਦੈਨਾਮੁ
ਸਦਚਵਿਆ।ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਹਰਿਏਕੁਹਰਿਏਕੋਏਕੁਰਵਿਆ॥੩॥ਤੇ
ਰੀਭਗਤਿਭੰਡਾਰਅਸੰਖਜਿਸੁਤੂਦੇਵਹਿਮੇਰੇਸੁਆਮੀਤਿਸੁਮਿਲਹਿ।

ਜਿਸ ਕੈ ਹਰਿ ਮਸਤਕਿ ਗੁਰ ਹਥੁ ਤਿਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਟਿਕਹਿ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਹਿਰਦੈ ਟਿਕਹਿ ਤਿਸ ਕੈ ਜਿਸੁ ਅੰਤਰਿ ਭਉ ਭਾਵਨੀ ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਭੈ ਕਿਨੈ ਨ ਪ੍ਰੇਮੁ ਪਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭੈ ਪਾਰਿ ਨ ਉਤਰਿਆ ਕੋਈ ॥ ਭਉ ਭਾਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨਾਨਕ ਤਿਸਹਿ ਲਾਗੈ ਜਿਸੁ ਤੂ ਆਪਣੀ ਕਿਰਪਾ ਕਰਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਭੰਡਾਰ ਅਸੰਖ ਜਿਸੁ ਤੂ ਦੇਵਹਿ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਮਿਲਹਿ ॥੪॥੩॥

ਤੁਖਾਰੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥

ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਹਰੀ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਗਇਆ ॥ ਗੁਰ ਦਰਸੁ ਪਾਇਆ ਅਗਿਆਨੁ ਗਵਾਇਆ ਅੰਤਰਿ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸੀ ॥ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਿ ਆਪਿ ਕਰਤੈ ਪੁਰਬੁ ਕੀਆ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੁਲਖੇਤਿ ਨਾਵਣਿ ਗਇਆ ॥ ਨਾਵਣੁ ਪੁਰਬੁ ਅਭੀਚੁ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਦਰਸੁ ਭਇਆ ॥੧॥

ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਿਮਖ ਵਿਖਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਣੀ ਪ੍ਰਭ ਕੇਰੀ ਸਭੁ ਲੋਕੁ ਵੇਖਣਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਦਰਸੁ ਸਤਿਗੁਰ ਗੁਰੂ ਕੀਆ ਤਿਨ ਆਪਿ ਹਰਿ ਮੇਲਾਇਆ ॥ ਤੀਰਥ ਉਦਮੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੀਆ ਸਭ ਲੋਕ ਉਧਰਣ ਅਰਥਾ ॥ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਚਲੇ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਿ ਸਿਖਾ ॥੨॥

ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥ ਖਬਰਿ ਭਈ ਸੰਸਾਰਿ ਆਏ ਤ੍ਰੈ ਲੋਆ ॥ ਦੇਖਣਿ ਆਏ ਤੀਨਿ ਲੋਕ ਸੁਰਿ ਨਰ ਮੁਨਿ ਜਨ ਸਭਿ ਆਇਆ ॥ ਜਿਨ ਪਰਸਿਆ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਕੇ ਕਿਲਵਿਖ ਨਾਸ ਗਵਾਇਆ ॥ ਜੋਗੀ ਦਿਗੰਬਰ ਸੰਨਿਆਸੀ ਖਟੁ ਦਰਸਨ ਕਰਿ ਗਏ ਗੋਸਟਿ ਢੋਆ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਆਏ ਕੁਲਖੇਤਿ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਬੁ ਹੋਆ ॥੩॥

ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥ ਜਾਗਾਤੀ ਮਿਲੇ ਦੇ ਭੇਟ ਗੁਰ ਪਿਛੈ ਲੰਘਾਇ ਦੀਆ ॥ ਸਭ ਛੁਟੀ

ਸਤਿਗੁਰੂ ਪਿਛੈ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਮਾਰਗਿ ਜੋ ਪੰਥਿ ਚਾਲੇ ਤਿਨ ਜਮੁ ਜਾਗਾਤੀ ਨੇੜਿ ਨ ਆਇਆ ॥ ਸਭੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬੋਲੈ ਗੁਰ ਕੈ ਨਾਇ ਲਇਐ ਸਭਿ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ॥ ਦੁਤੀਆ ਜਮੁਨ ਗਏ ਗੁਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਨੁ ਕੀਆ ॥੪॥

ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥ ਸਭ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਗੁਰ ਸੰਤ ਕਿਨੈ ਆਢੁ ਨ ਦਾਮੁ ਲਇਆ ॥ ਆਢੁ ਦਾਮੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇਆ ਨ ਬੋਲਕ ਜਾਗਾਤੀਆ ਮੋਹਣ ਮੁੰਦਣਿ ਪਈ ॥ ਭਾਈ ਹਮ ਕਰਹ ਕਿਆ ਕਿਸੁ ਪਾਸਿ ਮਾਂਗਹ ਸਭ ਭਾਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਿਛੈ ਪਈ ॥ ਜਾਗਾਤੀਆ ਉਪਾਵ ਸਿਆਣਪ ਕਰਿ ਵੀਚਾਰੁ ਡਿਠਾ ਭੰਨਿ ਬੋਲਕਾ ਸਭਿ ਉਠਿ ਗਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਤੀਆ ਆਏ ਸੁਰਸਰੀ ਤਹ ਕਉਤਕੁ ਚਲਤੁ ਭਇਆ ॥੫॥

ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੋਵਿਦੁ ਪੁਛਿ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਕੀਤਾ ਸਹੀ ॥ ਸਿਮ੍ਰਿਤਿ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਭਨੀ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਸੁਕਿ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿ ਸ੍ਰੀਰਾਮਿ ਕਰਿ ਗੁਰ ਗੋਵਿਦੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੇਹੀ ਨਗਰਿ ਕੋਟਿ ਪੰਚ ਚੋਰ ਵਟਵਾਰੇ ਤਿਨ ਕਾ ਥਾਉ ਥੇਹੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਕੀਰਤਨ ਪੁਰਾਣ ਨਿਤ ਪੁੰਨ ਹੋਵਹਿ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨਾਨਕਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਹੀ ॥ ਮਿਲਿ ਆਏ ਨਗਰ ਮਹਾ ਜਨਾ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਓਟ ਗਹੀ ॥੬॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਤੁਖਾਰੀ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫

ਘੋਲਿ ਘੁਮਾਈ ਲਾਲਨਾ ਗੁਰਿ ਮਨੁ ਦੀਨਾ ॥ ਸੁਣਿ ਸਬਦੁ ਤੁਮਾਰਾ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਭੀਨਾ ਜਿਉ ਜਲ ਮੀਨਾ ਲਾਗਾ ਰੰਗੁ ਮੁਰਾਰਾ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕੁਰ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਪਾਰਾ ॥ ਸਗਲ ਗੁਣਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਬਿਨਉ ਸੁਨਹੁ ਇਕ ਦੀਨਾ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿ ਬਲਿ ਕੀਨਾ ॥੧॥ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਤੇਰਾ ਸਭਿ ਗੁਣ ਤੇਰੇ ॥ ਖੰਨੀਐ ਵੰਞਾ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ॥ ਦਰਸਨ ਤੇਰੇ ਸੁਣਿ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਨਿਮਖ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਪੇਖਿ ਜੀਵਾ ॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁਣਿ ਜੀਵੈ ਤੇਰਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਤਿਨ ਪੀਵਾ ॥ ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਪਿਰ ਕੈ ਤਾ
ਈ ਜਿਉ ਚਾਤ੍ਰਿਕੁ ਬੂੰਦੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਾ ॥
੨ ॥ ਤੂ ਸਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਸਾਹੁ ਅਮਿਤਾ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਪਿਆਰਾ ਪ੍ਰਾਨ ਹਿਤ ਚਿਤਾ ॥ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਸਗਲ ਰੰਗਿ ਬਨਿ ਆਏ ॥ ਸੋਈ ਕਰਮੁ ਕਮਾਵੈ ਪ੍ਰਾ
ਣੀ ਜੇਹਾ ਤੂ ਫੁਰਮਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀ ਜਗਦੀਸੁਰਿ ਤਿਨਿ ਸਾਧਸੰਗਿ ਮਨੁ
ਜਿਤਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀਅੜਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਤਉ ਦਿਤਾ ॥ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣ
ਰਾਖਿ ਲੀਆ ਸੰਤਨ ਕਾ ਸਦਕਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਢਾਕਿ ਲੀਆ ਮੋਹਿ ਪਾਪੀ ਪੜਦਾ ॥
ਢਾਕਨਹਾਰੇ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੇ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤ ਸੁਆ
ਮੀ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਤੁਮਾਰੀ ਕਉਣੁ ਕਹੈ ਤੂ ਕ
ਦਕਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਤਾ ਕੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਮਿਲੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਨਿਮਕਾ ॥ ੪ ॥ ੧ ॥
ਮ: ੧ ॥ ੬ ਮ: ੪ ॥ ੪ ॥ ਮ: ੫ ॥ ੧ ॥ ਜੋੜ੍ਹ ॥ ੧੧ ॥

ੴ ਸਤਿ ਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦਾ ॥
ਮੇਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਨਿਤ ਗਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਨ ਜਾਈ ਹਰਿ ਲਖਿਆ

ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਮਿਲੈ ਲਖਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਸੁ ਆਪੇ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਹ
ਰਿ ਕੇਰੀ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥਾਇ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲਕੁ ਹ
ਰਿ ਪਹਿ ਹਰਿ ਦੇਵੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੀਐ ਰੇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਤਿਸੁ ਲੇਖਾ ਸਭੁ ਛਡਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ੨ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਹਿ ਸੇ ਧੰਨੁ ਜ
ਨ ਕਹੀਅਹਿ ਤਿਨ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ਤਿਨ ਦੇਖੇ
ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਬਿਗਸੈ ਜਿਉ ਸੁਤੁ ਮਿਲਿ ਮਾਤ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ੩ ॥ ਹਮ
ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਮੋ ਕਉ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਪਾਵੀਐ ਰੇ ॥
ਜਿਉ ਬਛੁਰਾ ਦੇਖਿ ਗਊ ਸੁਖੁ ਮਾਨੈ ਤਿਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗਲਿ ਲਾਵੀਐ ਰੇ ॥ ੪
੪ ॥ ੧ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ
ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਕਹੁ ਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕੇ
ਚਰਨ ਧੋਇ ਧੋਇ ਪੂਜਹੁ ਇਨ ਬਿਧਿ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਬਿਖੈ ਰਸ ਇਨ ਸੰਗਤਿ ਤੇ ਤੂ ਰਹੁ ਰੇ ॥ ਮਿ
ਲਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਕੀਜੈ ਹਰਿ ਗੋਸਟਿ ਸਾਧੂ ਸਿਉ ਗੋਸਟਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾ
ਇਣੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਾਮ ਰਮਹੁ ਰੇ ॥ ੧ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਾ
ਅਭਿਮਾਨੁ ਜੋਰੁ ਤੂ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਕਿਛੁ ਜਾਨਤਾ ਇਹੁ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਆਪਨ
ਗਹੁ ਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਦਇਆਲ ਹੋਹੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸੰਤਨ ਕੀ
ਧੂਰਿ ਕਰਿ ਹਰੇ ॥ ੨ ॥ ੧ ॥ ੨ ॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੨ ਮਾਈ ਸੰ
ਤਸੰਗਿ ਜਾਗੀ ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਰੰਗ ਦੇਖੈ ਜਪਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੀ ॥ ੧ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਾਗੀ ॥ ਬਿਸਰੀ ਤਿਆਸ ਬਿਡਾਨੀ ॥ ੧ ॥

ਅਬਕਹੁਪਾਈਐਓਹੁਸਹਜਸੁਖਦਾਇਕਦਰਸਨੁਪੇਖਤਮਨੁਲਪਟਾਨੀ॥
ਏਕਿਦਮੋਰਕਹਤਸੁਮਨਿਉਪਜੀਓਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਨੀ॥੨॥੧

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ [੫]

ਘਰੁ੨ ਦੀਨਾਬਿਨਉਸੁਨਿਦਇਆਲ॥ਪੰਚਦਾਸਤੀਨਿਦੋਖੀਏਕ
ਮਨੁਅਨਾਥਨਾਥ॥ਰਾਖੁਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਤਨਗਵਨੁ
ਕਰਉ॥ਖਟੁਕਰਮਜੁਗਤਿਧਿਆਨੁਧਰਉ॥ਉਪਾਵਸਗਲਕਰਿ
ਹਾਰਿਓਨਹਨਹਹੁਟਹਿਬਿਕਰਾਲ॥੧॥ਸਰਣਿਬੰਦਨਕਰੁਣਾਪਤੇ॥ਭਵ
ਹਰਣਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਏਕਤੂਹੀਦੀਨਦਇਆਲ॥ਪ੍ਰਭਚਰਨਨਾਨ
ਕਆਸਰੋ॥ਉਧਰੇਭ੍ਰਮਮੋਹਸਾਗਰ॥ਲਗਿਸੰਤਨਾਪਗਪਾਲ॥੨॥੧॥
੨॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫

ਘਰੁ੪ ਸਰਨੀਆਇਓਨਾਥਨਿਧਾਨ॥ਨਾਮਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀਮਨਭੀਤਰਿ
ਮਾਗਨਕਉਹਰਿਦਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਦਾਈਪੂਰਨਪਰਮੇਸੁਰਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਰਾਖਹੁਮਾਨ॥ਦੇਹੁਪ੍ਰੀਤਿਸਾਧੂਸੰਗਿਸੁਆਮੀਹਰਿਗੁਨਰਸਨਬਖਾਨ॥
੧॥ਗੋਪਾਲਦਇਆਲਗੋਬਿਦਦਮੋਦਰਨਿਰਮਲਕਥਾਗਿਆਨ॥ਨਾ
ਨਕਕਉਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਾਗਹੁਚਰਨਕਮਲਸੰਗਿਧਿਆਨ॥੨॥੧॥੩॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਦਰਸਨਕੋਮਨਿਚਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਸਤ
ਸੰਗਿਮਿਲਾਵਹੁਤੁਮਦੇਵਹੁਅਪਨੋਨਾਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਉਸੇਵਾਸਤਿ
ਪੁਰਖਪਿਆਰੇਜਤਸੁਨੀਐਤਤਮਨਿਰਹਸਾਉ॥ਵਾਰੀਫੇਰੀਸਦਾਘੁਮਾ
ਈਕਵਨੁਅਨੂਪੁਤੇਰੋਠਾਉ॥੧॥ਸਰਬਪ੍ਰਤਪਾਲਹਿਸਗਲਸਮਾਲਹਿ
ਸਗਲਿਆਤੇਰੀਛਾਉ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਘਟਿਘਟਿਤੁਝਹਿ
ਦਿਖਾਉ॥੨॥੨॥੪॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਪ੍ਰਿਅਕੀ
ਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੀ॥ਮਗਨਮਨੈਮਹਿਚਿਤਵਉਆਸਾਨੈਨਹੁਤਾਰਤੁਹਾਰੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਓਇਦਿਨਪਹਰਮੂਰਤਪਲਕੈਸੇਓਇਪਲਘਰੀਕਿਹਾਰੀ॥ਖੂ
ਲੇਕਪਟਧਪਟਬੁਝਿਤ੍ਰਿਸਨਾਜੀਵਉਪੇਖਿਦਰਸਾਰੀ॥੧॥ਕਉਨੁਸੁਜ
ਤਨੁਉਪਾਉਕਿਨੇਹਾਸੇਵਾਕਉਨਬੀਚਾਰੀ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਮੋਹੁਤਜਿਨਾ
ਨਕਸੰਤਹਸੰਗਿਉਧਾਰੀ॥੨॥੩॥੫॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫

ਹਰਿਹਰਿਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹੁ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਗੋਪਾਲਗੋਬਿਦੇਅਪਨਾਨਾਮੁ
ਜਪਾਵਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਢਿਲੀਏਪ੍ਰਭਆਨਬਿਖੈਤੇਸਾਧਸੰਗਿਮਨੁਲਾਵ
ਹੁ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੋਹੁਕਟਿਓਗੁਰਬਚਨੀਅਪਨਾਦਰਸੁਦਿਖਾਵਹੁ॥੧॥ਸ
ਭਕੀਰੇਨਹੋਇਮਨੁਮੇਰਾਅਹੰਬੁਧਿਤਜਾਵਹੁ॥ਅਪਨੀਭਗਤਿਦੇਹਿਦ
ਇਆਲਾਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਹਰਿਪਾਵਹੁ॥੨॥੪॥੬॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ [੫]

ਹਰਿਬਿਨੁਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤ॥ਤਜਿਗੋਪਾਲਆਨਰੰਗਿਰਾਚਤਮਿਥਿ
ਆਪਹਿਰਤਖਾਤ॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਜੋਬਨੁਸੰਪੈਸੁਖਭੋਗਵੈਸੰਗਿਨਨਿਬਹ
ਤਮਾਤ॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਦੇਖਿਰਚਿਓਬਾਵਰਦ੍ਰੁਮਛਾਇਆਰੰਗਿਰਾਤ॥੧॥
ਮਾਨਮੋਹਮਹਾਮਦਮੋਹਤਕਾਮਕ੍ਰੋਧਕੈਖਾਤ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਦਾਸਨਾ
ਨਕਕਉਪ੍ਰਭਜੀਉਹੋਇਸਹਾਤ॥੨॥੫॥੭॥

ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫

ਹਰਿਬਿਨੁਕੋਇਨਚਾਲਸਿਸਾਥ॥ਦੀਨਾਨਾਥਕਰੁਣਾਪਤਿਸੁਆਮੀਅਨਾ
ਥਾਕੇਨਾਥ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਤਸੰਪਤਿਬਿਖਿਆਰਸਭੋਗਵਤਨਹਨਿਬਹਤ
ਜਮਕੈਪਾਥ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਗਾਉਗੁਨਗੋਬਿੰਦਉਧਰੁਸਾਗਰਕੇਖਾਤ॥੧॥
ਸਰਨਿਸਮਰਥਅਕਥਅਗੋਚਰਹਰਿਸਿਮਰਤਦੁਖਲਾਥ॥ਨਾਨਕਦੀ
ਨਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛਤਮਿਲੈਲਿਖਤਧੁਰਿਮਾਥ॥੨॥੬॥੮॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੇਦਾਰਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੫

ਬਿਸਰਤ ਨਾਹਿ ਮਨ ਤੇ ਹਰੀ ॥ ਅਬ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਹਾ ਪ੍ਰਬਲ ਭਈ ਆਨ ਬਿਖੈ ਜਰੀ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂੰਦ ਕਹਾ ਤਿਆਗਿ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਰਹਤ ਨ ਘਰੀ ॥ ਗੁਨ ਗੋਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਰਸਨਾ ਟੇਵ ਏਹ ਪਰੀ ॥੧॥ ਮਹਾ ਨਾਦ ਕੁਰੰਕ ਮੋਹਿਓ ਬੇਧਿ ਤੀਖਨ ਸਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸਾਲ ਨਾਨਕ ਗਾਠਿ ਬਾਧਿ ਧਰੀ ॥੨॥੧॥੯॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਬਸਤ ਰਿਦ ਮਹਿ ਖੋਰ ॥ ਭਰਮ ਭੀਤਿ ਨਿਵਾਰਿ ਠਾਕੁਰ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਅਪਨੀ ਓਰ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਧਿਕ ਗਰਤ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਕਰਿ ਦਇਆ ਚਾਰਹੁ ਧੋਰ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਰਿ ਚਰਨ ਬੋਹਿਥ ਉਧਰਤੇ ਲੈ ਮੋਰ ॥੧॥ ਗਰਭ ਕੁੰਟ ਮਹਿ ਜਿਨਹਿ ਧਾਰਿਓ ਨਹੀ ਬਿਖੈ ਬਨ ਮਹਿ ਹੋਰ ॥ ਹਰਿ ਸਕਤ ਸਰਨ ਸਮਰਥ ਨਾਨਕ ਆਨ ਨਹੀ ਨਿਹੋਰ ॥੨॥੨॥੧੦॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਰਸਨਾ ਰਾਮ ਰਾਮ ਬਖਾਨੁ ॥ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ਉਚਾਰੁ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਭਏ ਕਲਮਲ ਹਾਨ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਆਗਿ ਚਲਨਾ ਸਗਲ ਸੰਪਤ ਕਾਲੁ ਸਿਰ ਪਰਿ ਜਾਨੁ ॥ ਮਿਥਨ ਮੋਹ ਦੁਰੰਤ ਆਸਾ ਝੂਠੁ ਸਰਪਰ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸਤਿ ਪੁਰਖ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਧਾਰਹੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਲਾਭੁ ਨਾਨਕ ਬਸਤੁ ਇਹ ਪਰਵਾਨੁ ॥੨॥੩॥੧੧॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੋ ਆਧਾਰੁ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਨ ਕਛੁ ਬਿਆਪੈ ਸੰਤਸੰਗਿ ਬਿਉਹਾਰੁ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਆਪਿ ਰਾਖਿਓ ਨਹ ਉਪਜਤ ਬੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸੁ ਦਹਤ ਨਹ ਸੰਸਾਰੁ ॥੧॥ ਸੁਖ ਮੰਗਲ ਅਨੰਦ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਨਾਗਤੀ ਤੇਰੇ ਸੰਤਨ ਕੀ ਛਾਰੁ ॥੨॥੪॥੧੨॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਧ੍ਰਿਗੁ ਸ੍ਰੋਤ ॥ ਜੀਵਨ ਰੂਪ ਬਿਸਾਰਿ ਜੀਵਹਿ ਤਿਹ ਕਤ ਜੀਵਨ ਹੋਤ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਾਤ ਪੀਤ ਅਨੇਕ ਬਿੰਜਨ ਜੈਸੇ ਭਾਰ ਬਾਹਕ ਖੋਤ ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਮਹਾ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਆ ਜੈਸੇ ਬਿਰਖ ਜੰਤੀ

ਜੋਤ ॥੧॥ ਤਜਿ ਗੋਪਾਲ ਜਿ ਆਨ ਲਾਗੇ ਸੇ ਬਹੁ ਪ੍ਰਕਾਰੀ ਰੋਤ ॥ ਕਰ ਜੋਰਿ ਨਾਨਕ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਹਰਿ ਰਖਉ ਕੰਠਿ ਪਰੋਤ ॥੨॥੫॥੧੩॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸੰਤਹ ਧੂਰਿ ਲੇ ਮੁਖਿ ਮਲੀ ॥ ਗੁਣਾ ਅਚੁਤ ਸਦਾ ਪੂਰਨ ਨਹ ਦੋਖ ਬਿਆਪਹਿ ਕਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਕਾਰਜ ਸਰਬ ਪੂਰਨ ਈਤ ਊਤ ਨ ਹਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਏਕ ਅਨਿਕ ਸਰਬਤ ਪੂਰਨ ਬਿਖੈ ਅਗਨਿ ਨ ਜਲੀ ॥੧॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੀਨੋ ਦਾਸੁ ਅਪਨੋ ਜੋਤਿ ਜੋਤੀ ਰਲੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨ ਸਰਨ ਅਨਾਥੁ ਆਇਓ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਚਲੀ ॥੨॥੬॥੧੪॥

ਕੇਦਾਰਾ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਕੀ ਮਨ ਰੁਚੈ ॥ ਕੋਟਿ ਸਾਂਤਿ ਅਨੰਦ ਪੂਰਨ ਜਲਤ ਛਾਤੀ ਬੁਝੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮਾਰਗਿ ਚਲਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਪਤਿਤ ਉਧਰੇ ਮੁਚੈ ॥ ਰੇਨੁ ਜਨ ਕੀ ਲਗੀ ਮਸਤਕਿ ਅਨਿਕ ਤੀਰਥ ਸੁਚੈ ॥੧॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਧਿਆਨ ਭੀਤਰਿ ਘਟਿ ਘਟਹਿ ਸੁਆਮੀ ਸੁਝੈ ॥ ਸਰਨਿ ਦੇਵ ਅਪਾਰ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਜਮੁ ਨਹੀ ਲੁਝੈ ॥੨॥੭॥੧੫॥ ਕੇਦਾਰਾ ਮ: ੪ ॥੨॥ ਮ: ੫ ॥੧੫ ਜੁਮਲਾ ॥੧੭

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕੇਦਾਰਾ ਛੰਤ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਿਲੁ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਸਰਬਤ੍ਰ ਮੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥ ਮਾਰਗੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਹਰਿ ਕੀਆ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ॥ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਜਾਤਾ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਜੋ ਸਰਣੀ ਆਵੈ ਸਰਬ ਸੁਖ ਪਾਵੈ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਭੰਨੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਗਾਏ ਸਹਜ ਸੁਭਾਏ ਪ੍ਰੇਮ ਮਹਾ ਰਸ ਮਾਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਤੂ ਪੂਰਨ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਜਨ ਬੇਧਿਆ ਸੇ ਆਨ ਕਤ ਜਾਹੀ ॥ ਮੀਨੁ ਬਿਛੋਹਾ ਨਾ ਸਹੈ ਜਲ ਬਿਨੁ ਮਰਿ ਪਾਹੀ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਕਿਉ ਰਹੀਐ ਦੂਖ ਕਿਨਿ ਸਹੀਐ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਬੂੰ

ਦਪਿਆਸਿਆ॥ਕਬਰੈਨਿਬਿਹਾਵੈਚਕਵੀਸੁਖੁਪਾਵੈਸੂਰਜਕਿਰਣਿ
ਪ੍ਰਗਾਸਿਆ॥ਹਰਿਦਰਸਿਮਨੁਲਾਗਾਦਿਨਸੁਸਭਾਗਾਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣ
ਗਾਹੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸੁਕਹੈਬੇਨੰਤੀਕਤਹਰਿਬਿਨੁਪ੍ਰਾਣਟਿਕਾਹੀ॥੨॥ਸਾਸ
ਬਿਨਾਜਿਉਦੇਹੁਰੀਕਤਸੋਭਾਪਾਵੈ॥ਦਰਸਬਿਹੂਨਾਸਾਧਜਨੁਖਿਨੁਟਿਕ
ਣੁਨਆਵੈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਜੋਰਹਣਾਨਰਕੁਸੋਸਹਣਾਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿ
ਆ॥ਹਰਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀਕਤਹੁਨਜਾਇਨਿਖੇਧਿਆ॥
ਹਰਿਸਿਉਜਾਇਮਿਲਣਾਸਾਧਸੰਗਿਰਹਣਾਸੋਸੁਖੁਅੰਕਿਨਮਾਵੈ॥ਹੋਹੁ
ਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀਹਰਿਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਵੈ॥੩॥ਖੋਜਤਖੋਜ
ਤਪ੍ਰਭਮਿਲੇਹਰਿਕਰੁਣਾਧਾਰੇ॥ਨਿਰਗੁਣੁਨੀਚੁਅਨਾਥੁਮੈਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾ
ਰੇ॥ਨਹੀਦੋਖਬੀਚਾਰੇਪੂਰਨਸੁਖਸਾਰੇਪਾਵਨਬਿਰਦੁਬਖਾਨਿਆ॥ਭਗ
ਤਿਵਛਲੁਸੁਨਿਅੰਚਲੋੁਗਹਿਆਘਟਿਘਟਿਪੂਰਸਮਾਨਿਆ॥ਸੁਖਸਾ
ਗਰੋੁਪਾਇਆਸਹਜਸੁਭਾਇਆਜਨਮਮਰਨਦੁਖਹਾਰੇ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇ
ਨਾਨਕਦਾਸਅਪਨੇਰਾਮਨਾਮਉਰਿਹਾਰੇ॥੪॥੧॥ ਚਉਪਦੇਦੁਪਦੇ॥੧੯
ਛੰਤੁ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥੧੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾ
ਦੋਊਬਿਬਰਜਿਤਤਜਹੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨਾ॥ਲੋਹਾਕੰਚਨੁਸਮਕਰਿਜਾਨਹਿ
ਤੇਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨਾ॥੧॥ਤੇਰਾਜਨੁਏਕੁਆਧੁਕੋਈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁ
ਬਿਬਰਜਿਤਹਰਿਪਦੁਚੀਨੈਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਜਗੁਣਤਮਗੁਣਸਤ
ਗੁਣਕਹੀਐਇਹਤੇਰੀਸਭਮਾਇਆ॥ਚਉਥੇਪਦਕਉਜੋਨਰੁਚੀਨੈਤਿਨ
ਹੀਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥੨॥ਤੀਰਥਬਰਤਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਸਦਾਰਹੈਨਿ
ਹਕਾਮਾ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਅਰੁਮਾਇਆਭ੍ਰਮੁਚੂਕਾਚਿਤਵਤਆਤਮਰਾਮਾ॥੩॥

ਜਿਹਮੰਦਰਿਦੀਪਕੁਪਰਗਾਸਿਆਅੰਧਕਾਰੁਤਹਨਾਸਾ॥ਨਿਰਭਉਪੂਰਿਰਹੇ
ਭ੍ਰਮੁਭਾਗਾਕਹਿਕਬੀਰਜਨਦਾਸਾ॥੪॥੧॥ ਕੇਦਾਰਾਕਬੀਰਜੀਉ॥
ਕਿਨਹੀਬਨਜਿਆਕਾਂਸੀਤਾਂਬਾਕਿਨਹੀਲਉਗਸੁਪਾਰੀ॥ਸੰਤਹੁਬਨਜਿਆ
ਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦਕਾਐਸੀਖੇਪਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਬਿਆਪਾਰੀ॥ਹੀਰਾ
ਹਾਥਿਚੜ੍ਹਿਆਨਿਰਮੋਲਕੁਛੂਟਿਗਈਸੰਸਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਚੇਲਾਏਤਉ
ਸਚਲਾਗੇਸਾਚੇਕੇਬਿਉਹਾਰੀ॥ਸਾਚੀਬਸਤੁਕੇਭਾਰਚਲਾਏਪਹੁਚੇਜਾਇਭੰ
ਡਾਰੀ॥੨॥ਆਪਹਿਰਤਨਜਵਾਹਰਮਾਨਿਕਆਪੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ਆਪੇਦਹਦਿਸ
ਆਪਚਲਾਵੈਨਿਹਚਲੁਹੈਬਿਆਪਾਰੀ॥੩॥ਮਨੁਕਰਿਬੈਲੁਸੁਰਤਿਕਰਿਪੈ
ਡਾਗਿਆਨਗੋਨਿਭਰਿਡਾਰੀ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰਸੁਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਨਿਬਹੀਖੇਪਹ
ਮਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਕੇਦਾਰਾਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਰੀਕਲਵਾਰਿਗਵਾਰਿਮੂਢ
ਮਤਿਉਲਟੋਪਵਨੁਫਿਰਾਵਉ॥ਮਨੁਮਤਵਾਰਮੇਰਸਰਭਾਠੀਅੰਮ੍ਰਿਤਧਾਰ
ਚੁਆਵਉ॥੧॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਰਾਮਕੀਦੁਹਾਈ॥ਪੀਵਹੁਸੰਤਸਦਾਮ
ਤਿਦੁਰਲਭਸਹਜੇਪਿਆਸਬੁਝਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੈਬਿਚਿਭਾਉਭਾਇਕੋ ਊ
ਬੂਝਹਿਹਰਿਰਸੁਪਾਵੈਭਾਈ॥ਜੇਤੇਘਟਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਭਹੀਮਹਿਭਾਵੈਤਿ
ਸਹਿਪੀਆਈ॥੨॥ਨਗਰੀਏਕੈਨਉਦਰਵਾਜੇਧਾਵਤੁਬਰਜਿਰਹਾਈ॥ਤ੍ਰਿ
ਕੁਟੀਛੂਟੈਦਸਵਾਦਰੁਖੂਲ੍ਹੈਤਾਮਨੁਖੀਵਾਭਾਈ॥੩॥ਅਭੈਪਦਪੂਰਿਤਾ
ਪਤਹਨਾਸੇਕਹਿਕਬੀਰਬੀਚਾਰੀ॥ਉਬਟਚਲੰਤੇਇਹੁਮਦੁਪਾਇਆਜੈਸੇ
ਖੋਂਦਖੁਮਾਰੀ॥੪॥੩॥ ਕੇਦਾਰਾਕਬੀਰਜੀਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਕੇਲੀਨੇ
ਗਤਿਨਹੀਏਕੈਜਾਨੀ॥ਫੂਟੀਆਖੈਕਛੂਨਸੂਝੈਬੂਡਿਮੂਏਬਿਨੁਪਾਨੀ॥੧॥
ਚਲਤਕਤਟੇਢੇਟੇਢੇਟੇਢੇ॥ਅਸਤਿਚਰਮਬਿਸਟਾਕੇਮੂੰਦੇਦੁਰਗੰਧਹੀਕੇਬੇ
ਢੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਜਪਹੁਕਵਨਭ੍ਰਮਭੂਲੇਤੁਮਤੇਕਾਲੁਨਦੂਰੇ॥ਅਨਿਕ

ਜਤਨਕਰਿਇਹੁਤਨੁਰਾਖਹੁਰਹੈਅਵਧਸਭਪੂਰੀ॥੨॥ਆਪਨਕੀਆਕਛੂਨਹੋ
ਵੈਕਿਆਕੋਕਰੈਪਰਾਨੀ॥ਜਾਤਿਸੁਭਾਵੈਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਏਕੋਨਾਮੁਬਖਾਨੀ॥੩॥
ਬਲੂਆਕੇਘਰੂਆਮਹਿਬਸਤੇਫੁਲਵਤਦੇਹਅਇਆਨੇ॥ਕਹੁਕਬੀਰਜਿ
ਹਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਬੂਡੇਬਹੁਤੁਸਿਆਨੇ॥੪॥੪॥ ਕੇਦਾਰਾਕਬੀਰਜੀਉ॥
ਟੇਢੀਪਾਗਟੇਢੇਚਲੇਲਾਗੇਬੀਰੇਖਾਨ॥ਭਾਉਭਗਤਿਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐ
ਮੇਰੋਕਾਮੁਦੀਵਾਨ॥੧॥ਰਾਮੁਬਿਸਾਰਿਓਹੈਅਭਿਮਾਨਿ॥ਕਨਿਕਕਾਮਨੀਮ
ਹਾਸੁੰਦਰੀਪੇਖਿਪੇਖਿਸਚੁਮਾਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਲਚਝੂਠਬਿਕਾਰਮਹਾਮਦ
ਇਹਬਿਧਿਅਉਧਬਿਹਾਨਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਅੰਤਕੀਬੇਰਆਇਲਾਗੋਕਾਲੁ
ਨਿਦਾਨਿ॥੨॥੫॥ ਕੇਦਾਰਾਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਚਾਰਿਦਿਨਅਪਨੀਨਉਬਤਿ
ਚਲੇਬਜਾਇ॥ਇਤਨਕੁਖਟੀਆਗਠੀਆਮਟੀਆਸੰਗਿਨਕਛੁਲੈਜਾਇ॥
ਰਹਾਉ॥ਦਿਹੁਰੀਬੈਠੀਮਿਹਰੀਰੋਵੈਦੁਆਰੈਲਉਸੰਗਿਮਾਇ॥ਮਰਹਟਲ
ਗਿਸਭੁਲੋਗੁਕੁਟੰਬੁਮਿਲਿਹੰਸੁਇਕੇਲਾਜਾਇ॥੧॥ਵੈਸੁਤਵੈਬਿਤਵੈਪੁ
ਰਪਾਟਨਬਹੁਰਿਨਦੇਖੈਆਇ॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਰਾਮੁਕੀਨਸਿਮਰਹੁਜਨਮੁਅ
ਕਾਰਥਜਾਇ॥੨॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕੇਦਾਰਾਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਖਟੁਕਰਮਕੁਲ
ਸੰਜੁਗਤੁਹੈਹਰਿਭਗਤਿਹਿਰਦੈਨਾਹਿ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਨਕਥਾਭਾਵੈਸੁਪਚ
ਤੁਲਿਸਮਾਨਿ॥੧॥ਰੇਚਿਤਚੇਤਿਚੇਤਅਚੇਤ॥ਕਾਹੇਨਬਾਲਮੀਕਹਿਦੇਖ॥ਕਿ
ਸੁਜਾਤਿਤੇਕਿਹਪਦਹਿਅਮਰਿਓਰਾਮਭਗਤਿਬਿਸੇਖ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਆਨ
ਸਤ੍ਰੁਅਜਾਤੁਸਭਤੇਕ੍ਰਿਸਨਲਾਵੈਹੇਤੁ॥ਲੋਗੁਬਪੁਰਾਕਿਆਸਰਾਹੈਤੀਨਿਲੋਕ
ਪ੍ਰਵੇਸ॥੨॥ਅਜਾਮਲੁਪਿੰਗੁਲਾਲੁਭਤੁਕੁੰਚਰੁਗਏਹਰਿਕੈਪਾਸਿ॥ਐਸੇ
ਦੁਰਮਤਿਨਿਸਤਰੇਤੂਕਿਉਨਤਰਹਿਰਵਿਦਾਸ॥੩॥ ੧॥ ੭॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧
ਤੁਝਤੇਬਾਹਰਿਕਿਛੂਨਹੋਇ॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਜਾਣਹਿਸੋਇ॥੧॥
ਕਿਆਕਹੀਐਕਿਛੁਕਹੀਨਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਅਹੈਸਭਤੇਰੀਰਜਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਣਾਸੁਤੇਰੈਪਾਸਿ॥ਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ
॥੨॥ਆਖਣੁਸੁਨਣਾਤੇਰੀਬਾਣੀ॥ਤੂਆਪੇਜਾਣਹਿਸਰਬਵਿਡਾਣੀ॥
੩॥ਕਰੇਕਰਾਏਜਾਣੈਆਪਿ॥ਨਾਨਕਦੇਖੈਥਾਪਿਉਥਾਪਿ॥੪॥ ੧॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਤਰੇਮੁਨਿਕੇਤੇਇੰਦ੍ਰਾ
ਦਿਕਬ੍ਰਹਮਾਦਿਤਰੇ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਤਪਸੀਜਨਕੇਤੇਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾ
ਰਿਪਰੇ॥੧॥ਭਵਜਲੁਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਉਤਰੀਐ॥ਨਾਮਬਿਨਾਜਗੁਰੋਗਿ
ਬਿਆਪਿਆਦੁਬਿਧਾਡੁਬਿਡੁਬਿਮਰੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰੁਦੇਵਾਗੁਰੁ
ਅਲਖਅਭੇਵਾਤ੍ਰਿਭਵਣਸੋਝੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੀਗੁਰਿਦਾ
ਤੈਪਾਇਆਅਲਖਅਭੇਵਾ॥੨॥ਮਨੁਰਾਜਾਮਨੁਮਨਤੇਮਾਨਿਆਮਨਸਾ

ਮਨਹਿਸਮਾਈਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਬਿਨਸਿਬਿਓਗੀਮਨੁਸਮਝੈਗੁਣਗਾ
ਈ॥੩॥ਗੁਰਤੇਮਨੁਮਾਰਿਆਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਆਤੇਵਿਰਲੇਸੰਸਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਸਾਹਿਬੁਭਰਿਪੁਰਿਲੀਣਾਸਾਚਸਬਦਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥੧॥੨॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ॥੧ ਨੈਨੀਦ੍ਰਿਸਟਿਨਹੀਤਨੁਹੀਨਾਜਰਿਜੀਤਿਆ
ਸਿਰਿਕਾਲੋ॥ਰੂਪੁਰੰਗੁਰਹਸੁਨਹੀਸਾਚਾਕਿਉਛੋਡੈਜਮਜਾਲੋ॥੧॥ਪ੍ਰਾ
ਣੀਹਰਿਜਪਿਜਨਮੁਗਇਓ॥ਸਾਚਸਬਦਬਿਨੁਕਬਹੁਨਛੂਟਸਿਬਿਰਥਾ
ਜਨਮੁਭਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨਮਹਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਹਉਮਮਤਾਕਠਿਨਪੀ
ਰਅਤਿਭਾਰੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮੁਜਪਹੁਰਸੁਰਸਨਾਇਨਬਿਧਿਤਰੁਤੂਤਾਰੀ
॥੨॥ਬਹਰੇਕਰਨਅਕਲਿਭਈਹੋਛੀਸਬਦਸਹਜੁਨਹੀਬੂਝਿਆ॥ਜਨ
ਮੁਪਦਾਰਥੁਮਨਮੁਖਿਹਾਰਿਆਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਨਸੂਝਿਆ॥੩॥ਰਹੈਉ
ਦਾਸੁਆਸਨਿਰਾਸਾਸਹਜਿਧਿਆਨਿਬੈਰਾਗੀ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਛੂਟਸਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਗੀ॥੪॥੨॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧
ਭੂੰਡੀਚਾਲਚਰਣਕਰਖਿਸਰੇਤੁਚਾਕੋਹਕੁਮਲਾਣੀ॥ਨੇਤ੍ਰੀਧੁੰਧਕਰਨ
ਭਏਬਹਰੇਮਨਮੁਖਿਨਾਮੁਨਜਾਣੀ॥੧॥ਅੰਧੁਲੇਕਿਆਪਾਇਆਜਗਿਆਇ
॥ਰਾਮੁਰਿਦੈਨਹੀਗੁਰਕੀਸੇਵਾਚਾਲੇਮੂਲੁਗਵਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾ
ਰੰਗਿਨਹੀਹਰਿਰਾਤੀਜਬਬੋਲੈਤਬਫੀਕੇ॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਨਿੰਦਾਵਿਆਪ
ਸਿਪਸੂਭਏਕਦੇਹੋਹਿਨਨੀਕੇ॥੨॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਕਾਰਸੁਵਿਰਲੀਪਾਇਆ
ਸਤਿਗੁਰਮੇਲਿਮਿਲਾਏ॥ਜਬਲਗੁਸਬਦਭੇਦੁਨਹੀਆਇਆਤਬ
ਲਗੁਕਾਲੁਸੰਤਾਏ॥੩॥ਅਨਕੋਦਰੁਘਰੁਕਬਹੁਨਜਾਨਸਿਏਕੋਦਰੁਸ
ਚਿਆਰਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਨਾਨਕੁਕਹੈਵਿਚਾਰਾ॥੪॥
੩॥੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲੀਰੈਣਿਸੋਵਤਗਲਿਫਾਹੀ

ਦਿਨਸੁਜੰਜਾਲਿਗਵਾਇਆ॥ਖਿਨੁਪਲੁਘੜੀਨਹੀਪ੍ਰਭੁਜਾਨਿਆਜਿਨਿ
ਇਹੁਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥੧॥ਮਨਰੇਕਿਉਛੂਟਸਿਦੁਖੁਭਾਰੀ॥ਕਿਆ
ਲੇਆਵਸਿਕਿਆਲੇਜਾਵਸਿਰਾਮਜਪਹੁਗੁਣਕਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਂਧੋ
ਕਵਲੁਮਨਮੁਖਮਤਿਹੋਛੀਮਨਿਅੰਧੈਸਿਰਿਧੰਧਾ॥ਕਾਲੁਬਿਕਾ
ਲੁਸਦਾਸਿਰਿਤੇਰੈਬਿਨੁਨਾਵੈਗਲਿਫੰਧਾ॥੨॥ਡਗਰੀਚਾਲਨੇਤ੍ਰ
ਫੁਨਿਅੰਧੁਲੇਸਬਦਸੁਰਤਿਨਹੀਭਾਈ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਤ੍ਰੈਗੁਣਹੈਮਾਇਆ
ਅੰਧੁਲਉਧੰਧੁਕਮਾਈ॥੩॥ਖੋਇਓਮੂਲੁਲਾਭੁਕਹਪਾਵਸਿਦੁਰਮਤਿ
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣੇ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਰਾਮਰਸੁਚਾਖਿਆਨਾਨਕਸਾਚਿਪ
ਤੀਣੇ॥੪॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਗੁਰਕੈਸੰਗਿਰਹੈਦਿਨੁ
ਰਾਤੀਰਾਮੁਰਸਨਿਰੰਗਿਰਾਤਾ॥ਅਵਰੁਨਜਾਣਸਿਸਬਦੁਪਛਾਣਸਿਅੰਤ
ਰਿਜਾਣਿਪਛਾਤਾ॥੧॥ਸੋਜਨੁਐਸਾਮੈਮਨਿਭਾਵੈ॥ਆਪੁਮਾਰਿਅਪਰੰ
ਪਰਰਾਤਾਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰ
ਜਨੁਆਦਿਪੁਰਖੁਆਦੇਸੋ॥ਘਟਘਟਅੰਤਰਿਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਵਿ
ਰਹਿਆਸਚੁਵੇਸੋ॥੨॥ਸਾਚਿਰਤੇਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਜਿਹਵਾਮਿਥਿਆਮੈਲੁ
ਨਰਾਈ॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚਾਖਿਆਸਬਦਿਰਤੇਪਤਿਪਾਈ॥
੩॥ਗੁਣੀਗੁਣੀਮਿਲਿਲਾਹਾਪਾਵਸਿਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਸਗਲੇ
ਦੂਖਮਿਟਹਿਗੁਰਸੇਵਾਨਾਨਕਨਾਮੁਸਖਾਈ॥੪॥੫॥੬॥ ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ ੧ ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਰਬਧਨੁਧਾਰਣੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐ॥ਅ
ਮਰਪਦਾਰਥਤੇਕਿਰਤਾਰਥਸਹਜਧਿਆਨਿਲਿਵਲਾਈਐ॥੧॥ਮਨਰੇਰਾਮ
ਭਗਤਿਚਿਤੁਲਾਈਐ॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਹਜਸੇਤੀਘ
ਰਿਜਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਰਮੁਭੇਦੁਭਉਕਬਹੁਨਛੂਟਸਿਆਵਤਜਾਤਨ

ਜਨੀ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਕੋ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਨੀ॥੩॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤ ਸਗਲੀ ਪਤਿ ਖੋਵਸਿ ਭਰਮੁ ਨ ਮਿਟਸਿ ਗਵਾਰਾ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਨਹੀ ਕਬ ਹੀ ਅੰਧੁਲੇ ਧੰਧੁ ਪਸਾਰਾ॥੪॥ ਅਕੁਲ ਨਿਰੰਜਨ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਮਨ ਹੀ ਤੇ ਮਨੁ ਮੂਆ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਜਾਨਿਆ ਨਾਨਕ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਆ॥੫॥ ੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਗਨ ਹੋਮ ਪੁੰਨ ਤਪ ਪੂਜਾ ਦੇਹ ਦੁਖੀ ਨਿਤ ਦੂਖ ਸਹੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਪਾਵਸਿ ਮੁਕਤਿ ਨਾਮਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ॥੧॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਿਰਥੇ ਜਗਿ ਜਨਮਾ॥ ਬਿਖੁ ਖਾਵੈ ਬਿਖੁ ਬੋਲੀ ਬੋਲੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਨਿਹਫਲੁ ਮਰਿ ਭ੍ਰਮਨਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪੁਸਤਕ ਪਾਠ ਬਿਆਕਰਣ ਵਖਾਣੈ ਸੰਧਿਆ ਕਰਮ ਤਿਕਾਲ ਕਰੈ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਮੁਕਤਿ ਕਹਾ ਪ੍ਰਾਣੀ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਉਰਝਿ ਮਰੈ॥੨॥ ਡੰਡ ਕਮੰਡਲ ਸਿਖਾ ਸੂਤੁ ਧੋਤੀ ਤੀਰਥਿ ਗਵਨੁ ਅਤਿ ਭ੍ਰਮਨੁ ਕਰੈ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਾਂਤਿ ਨ ਆਵੈ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੁ ਪਾਰਿ ਪਰੈ॥੩॥ ਜਟਾ ਮੁਕਟੁ ਤਨਿ ਭਸਮ ਲਗਾਈ ਬਸਤ੍ਰ ਛੋਡਿ ਤਨਿ ਨਗਨੁ ਭਇਆ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕਿਰਤ ਕੈ ਬਾਂਧੈ ਭੇਖੁ ਭਇਆ॥੪॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਜਤ੍ਰ ਕਤ੍ਰ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਜਨ ਕਉ ਹਰਿ ਰਸੁ ਨਾਨਕ ਝੋਲਿ ਪੀਆ॥੫॥ ੭॥ ੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਪਦੇ॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੧ ॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰੀਅਹੁ ਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦੇ ਸੋ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਹੋਈ॥੧॥ ਜਾਤਿ ਕਾ ਗਰਬੁ ਨ ਕਰਿ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰਾ॥ ਇਸੁ ਗਰਬ ਤੇ ਚਲਹਿ ਬਹੁਤੁ ਵਿਕਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚਾਰੇ ਵਰਨ ਆਖੈ ਸਭੁ ਕੋਈ॥ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਿੰਦ ਤੇ ਸਭ ਓਪਤਿ ਹੋਈ॥੨॥ ਮਾਟੀ ਏਕ ਸਗਲ ਸੰਸਾਰਾ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਭਾਂਡੇ ਘੜੈ ਕੁਮ੍ਹਾਰਾ॥੩॥ ਪੰਚ ਤਤੁ ਮਿਲਿ ਦੇਹੀ ਕਾ ਆਕਾਰਾ॥

ਘਟਿ ਵਧਿ ਕੋ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰਾ॥੪॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਇਹੁ ਜੀਉ ਕਰਮ ਬੰਧੁ ਹੋਈ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਕੋਈ॥੫॥ ੧॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੋਗੀ ਗ੍ਰਿਹੀ ਪੰਡਿਤ ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਏ ਸੂਤੇ ਅਪਣੈ ਅਹੰਕਾਰੀ॥੧॥ ਮਾਇਆ ਮਦਿ ਮਾਤਾ ਰਹਿਆ ਸੋਇ॥ ਜਾਗਤੁ ਰਹੈ ਨ ਮੂਸੈ ਕੋਇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ॥ ਪੰਚ ਦੂਤ ਓਹੁ ਵਸਗਤਿ ਕਰੈ॥੨॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰੈ॥ ਆਪਿ ਮਰੈ ਅਵਰਾ ਨਹ ਮਾਰੈ॥੩॥ ਸੋ ਜਾਗੈ ਜੋ ਏਕੋ ਜਾਣੈ॥ ਪਰਕਿਰਤਿ ਛੋਡੈ ਤਤੁ ਪਛਾਣੈ॥੪॥ ਚਹੁ ਵਰਨਾ ਵਿਚਿ ਜਾਗੈ ਕੋਇ॥ ਜਮੈ ਕਾਲੈ ਤੇ ਛੂਟੈ ਸੋਇ॥੫॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕ ਜਨੁ ਜਾਗੈ ਸੋਇ॥ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਜਾ ਕੀ ਨੇਤ੍ਰੀ ਹੋਇ॥੬॥ ੨॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖੈ ਅਪਣੀ ਸਰਣਾਈ॥ ਸਾਚੇ ਲਾਗੈ ਸਾਚਾ ਫਲੁ ਪਾਈ॥੧॥ ਰੇ ਜਨ ਕੈ ਸਿਉ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰਾ॥ ਹੁਕਮੇ ਹੋਆ ਹੁਕਮੇ ਵਰਤਾਰਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਹੁ ਆਕਾਰੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਧਾਰਾ॥ ਖਿਨ ਮਹਿ ਬਿਨਸੈ ਕਰਤ ਨ ਲਾਗੈ ਬਾਰਾ॥੨॥ ਕਰਿ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ਇਕੁ ਖੇਲੁ ਦਿਖਾਇਆ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਕਹਤ ਨਾਨਕੁ ਮਾਰਿ ਜੀਵਾਲੇ ਸੋਇ॥ ਐਸਾ ਬੂਝਹੁ ਭਰਮਿ ਨ ਭੂਲਹੁ ਕੋਇ॥੪॥ ੩॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੈ ਕਾਮਣਿ ਮੇਰਾ ਕੰਤੁ ਕਰਤਾਰੁ॥ ਜੇਹਾ ਕਰਾਏ ਤੇਹਾ ਕਰੀ ਸੀਗਾਰੁ॥੧॥ ਜਾਂ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਾਂ ਕਰੇ ਭੋਗੁ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸਾਚੇ ਸਾਹਿਬ ਜੋਗੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਈ॥ ਜਾਂ ਆਪੇ ਵਰਤੈ ਏਕੋ ਸੋਈ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਿਰਮ ਕਸਾਈ॥ ਮਿਲਉਗੀ ਦਇਆਲ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਜਾਈ॥੩॥ ਭਨਤਿ ਨਾਨਕੁ ਕਰੇ ਕਿਆ ਕੋਇ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਆਪਿ ਮਿਲਾਵੈ ਸੋਇ॥੪॥ ੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਸੋ ਮੁਨਿ ਜਿ ਮਨ ਕੀ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰੇ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਰਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਕੋਈ ਖੋਜਹੁ

ਭਾਈ॥ਮਨਖੋਜਤਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲੁਮੋਹੁਕਰਿਕ
ਰਤੈਜਗਤੁਉਪਾਇਆ॥ਮਮਤਾਲਾਇਭਰਮਿਭੁਲਾਇਆ॥੨॥ਇਸੁਮ
ਨਤੇਸਭਪਿੰਡਪਰਾਣਾ॥ਮਨਕੈਵੀਚਾਰਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਸਮਾਣਾ॥੩॥
ਕਰਮੁਹੋਵੈਗੁਰੁਕਿਰਪਾਕਰੈ॥ਇਹੁਮਨੁਜਾਗੈਇਸੁਮਨਕੀਦੁਬਿਧਾਮ
ਰੈ॥੪॥ਮਨਕਾਸੁਭਾਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਸਭਮਹਿਵਸੈਅਤੀਤੁਅਨਰਾ
ਗੀ॥੫॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਜੋਜਾਣੈਭੇਉ॥ਆਦਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਦੇਉ॥੬॥
੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਰਾਮਨਾਮੁਜਗਤਨਿਸਤਾਰਾ॥ਭਵਜਲੁ
ਪਾਰਿਉਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੧॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਸਦਹੀਨਿ
ਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਮਨਮੁਖਗਾਵਾਰਾ॥ਬਿਨੁ
ਨਾਵੈਕੈਸੇਪਾਵਹਿਪਾਰਾ॥੨॥ਆਪੇਦਾਤਿਕਰੇਦਾਤਾਰੁ॥ਦੇਵਣਹਾਰੇਕ
ਉਜੈਕਾਰੁ॥੩॥ਨਦਰਿਕਰੇਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਏ॥ਨਾਨਕਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵ
ਸਾਏ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮੇਉਧਰੇਸਭਿਜਿਤਨੇਲੋਅ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਇ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਡਿਆਈਦੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮਿਜਿਨਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੁ॥ਆਪਿਉਧਰੇਸਭਿਕੁਲਉਧਾਰਣਹਾਰੁ॥੨॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਨਮੁ
ਖਜਮਪੁਰਿਜਾਹਿ॥ਅਉਖੇਹੋਵਹਿਚੋਟਾਖਾਹਿ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਦੇ
ਵੈਸੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੪॥੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩
ਗੋਵਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਸਨਕਾਦਿਕਉਧਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮਸਬਦਿਬੀਚਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿ
ਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਧਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੇਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਭਗਤਿਸਾਚੀਹੋਇ॥ਪੂਰੈਗੁਰਿਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥੨॥ਨਿਜ
ਘਰਿਵਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥੩॥ਆ

ਪੇਦੇਖੈਵੇਖਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਧਾਰਿ॥੪॥੮॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮਉਰਧਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਮਾਥੈਪਾਵੈ
ਛਾਰੁ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮੁਦੁਲਭੁਹੈਭਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਵਸੈਮਨਿਆਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਜਨਭਾਲਹਿਸੋਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਤੇਪ੍ਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥
ਹਰਿਕਾਭਾਣਾਮੰਨਹਿਸੇਜਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਨਾਮਨੀਸਾਣੁ॥੩॥
ਸੋਸੇਵਹੁਜੋਕਲਧਰਿਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਪਿਆਰਿ॥੪॥੯॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਕਲਜੁਗਮਹਿਬਹੁਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਨਾਰੁਤਿਨਕਰ
ਮਥਾਇਪਾਹਿ॥੧॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਰਾਮਨਾਮੁਹੈਸਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਾਚਾ
ਲਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਨੁਮਨੁਖੋਜਿਘਰੈਮਹਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੨॥ਗਿਆਨੁਅੰਜਨੁਸਤਿਗੁਰਤੇਹੋਇ॥ਰਾਮ
ਨਾਮੁਰਵਿਰਹਿਆਤਿਹੁਲੋਇ॥੩॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਹਰਿਜੀਉਏਕੁਹੋਰੁਰੁ
ਤਿਨਕਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਰਾਮਨਾਮੁਲੇਹੁਜਮਾਈ॥੪॥੧੦॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩
ਘਰੁ ੨ ਦੁਬਿਧਾਮਨਮੁਖਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਹਿਅਧਿ
ਕਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਠਉਰਨਪਾਵਹਿਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥
੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਰਿਕਿਰਪਾਦੇਹੁਬੁਝਾਈ॥ਹਉਮੈਰੋਗੀਜਗਤੁਉਪਾਇ
ਆਬਿਨੁਸਬਦੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਪੜਹਿਮੁ
ਨਿਕੇਤੇਬਿਨੁਸਬਦੈਸੁਰਤਿਨਪਾਈ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭੇਰੋਗਿਵਿਆਪੇਮਮਤ
ਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੨॥ਇਕਿਆਪੇਕਾਢਿਲਏਪ੍ਰਭਿਆਪੇਗੁਰਸੇਵਾਪ੍ਰਭਿ
ਲਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਿਧਾਨੋਪਾਇਆਸੁਖੁਵਸਿਆਮਨਿਆਏ॥੩॥ਚਉ
ਥੀਪਦਵੀਗੁਰਮੁਖਿਵਰਤਹਿਤਿਨਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਪਾਇਆ॥ਪੂਰੈਸ

ਤਿਨਕਉਕਿਰਪਾਕੀਨੀਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇਆ॥੪॥ਇਕਸੁਕੀਸਿਰਕਾਰਏਕ
ਜਿਨਿਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਰੁਦ੍ਰੁਉਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਨਿਹਚਲੁਸਾਚਾਏਕੋਨਾਓਹੁ
ਮਰੈਨਜਾਇਆ॥੫॥ ੧॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੁਖਿਦੁਬਿ
ਧਾਸਦਾਹੈਰੋਗੀਰੋਗੀਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੂਝਹਿਰੋਗੁਗਵਾਵਹਿ
ਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਾ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਸਨੋ
ਦੇਇਵਡਿਆਈਜੋਰਾਮਨਾਮਿਚਿਤੁਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਮਤਾਕਾਲਿਸਭਿ
ਰੋਗਿਵਿਆਪੇਤਿਨਜਮਕੀਹੈਸਿਰਕਾਰਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਾਣੀਜਮੁਨੇੜਿਨਆ
ਵੈਜਿਨਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਾ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾ
ਸੇਜਗਮਹਿਕਾਹੇਆਇਆ॥ਗੁਰਕੀਸੇਵਾਕਦੇਨਕੀਨੀਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗ
ਵਾਇਆ॥੩॥ਨਾਨਕਸੇਪੂਰੇਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰਸੇਵਾਲਾਏ॥ਜੋਇਛਹਿ
ਸੋਈਫਲੁਪਾਵਹਿਗੁਰਬਾਣੀਸੁਖੁਪਾਏ॥੪॥ ੨॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੩ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮੈਦੁਖਿਮਰੈਦੁਖਵਿਚਿਕਾਰਕਮਾਇ॥ਗਰ
ਭਜੋਨੀਵਿਚਿਕਦੇਨਨਿਕਲੈਬਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਮਨ
ਮੁਖਿਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਸੇਵਨਕੀਨੀਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾਇਆ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸਭਿਰੋਗਗਵਾਏਜਿਸਨੋਹਰਿਜੀਉਲਾਏ॥ਨਾ
ਮੇਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈਜਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਏ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਤਾਫਲੁ
ਪਾਏਸਚੁਕਰਣੀਸੁਖਸਾਰੁ॥ਸੇਜਨਨਿਰਮਲਜੋਹਰਿਲਾਗੇਹਰਿਨਾਮੇਧਰ
ਹਿਪਿਆਰੁ॥੩॥ਤਿਨਕੀਰੇਣੁਮਿਲੈਤਾਂਮਸਤਕਿਲਾਈਜਿਨਸਤਿਗੁਰੁਪੂ
ਰਾਧਿਆਇਆ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕੀਰੇਣੁਪੂਰੈਭਾਗਿਪਾਈਐਜਿਨੀਰਾਮਨਾਮਿ
ਚਿਤੁਲਾਇਆ॥੪॥ ੩॥ ੧੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਸਬਦੁਬੀਚਾ
ਰੇਸੋਜਨੁਸਾਚਾਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈਸਾਚਾਸੋਈ॥ਸਾਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀ

ਤਾਂਤਨਿਦੂਖੁਨਹੋਈ॥੧॥ਭਗਤੁਭਗਤੁਕਹੈਸਭੁਕੋਈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰ
ਸੇਵੇਭਗਤਿਨਪਾਈਐਪੂਰੈਭਾਗਿਮਿਲੈਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨ
ਮੁਖਮੂਲੁਗਵਾਵਹਿਲਾਭੁਮਾਗਹਿਲਾਹਾਲਾਭੁਕਿਦੂਹੋਈ॥ਜਮਕਾ
ਲੁਸਦਾਹੈਸਿਰਊਪਰਿਦੂਜੈਭਾਇਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਬਹਲੇਭੇਖਭਵ
ਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਹਉਮੈਰੋਗੁਨਜਾਈ॥ਪੜਿਪੜਿਲੂਝਹਿਬਾਦੁਵਖਾ
ਣਹਿਮਿਲਿਮਾਇਆਸੁਰਤਿਗਵਾਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਪਰਮ
ਗਤਿਪਾਵਹਿਨਾਮਿਮਿਲੈਵਡਿਆਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਜਿਨਾਮਨਿਵ
ਸਿਆਦਰਿਸਾਚੈਪਤਿਪਾਈ॥੪॥ ੪॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩
ਮਨਮੁਖਆਸਾਨਹੀਉਤਰੈਦੂਜੈਭਾਇਖੁਆਏ॥ਉਦਰੁਨੈਸਾਣੁਨਭਰੀਐ
ਕਬਹੂਤ੍ਰਿਸਨਾਅਗਨਿਪਚਾਏ॥੧॥ਸਦਾਅਨੰਦੁਰਾਮਰਸਿਰਾਤੇ॥ਹਿਰਦੈਨਾ
ਮੁਦੁਬਿਧਾਮਨਿਭਾਗੀਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਤ੍ਰਿਪਤਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆ
ਪੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸ੍ਰਿਸਟਿਜਿਨਿਸਾਜੀਸਿਰਿਸਿਰਿਧੰਧੈਲਾਏ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਕੀਆਜਿਨਿਆਪੇਆਪੇਦੂਜੈਲਾਏ॥੨॥ਤਿਸਨੋਕਿਹੁਕਹੀਐਜੇਦੂ
ਜਾਹੋਵੈਸਭਿਤੁਧੈਮਾਹਿਸਮਾਏ॥ਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਤਤੁਬੀਚਾਰਾਜੋ
ਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਏ॥੩॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਸਾਚਾਸਦਹੀਸਾਚਾਸਾਚਾਸਭੁਆਕਾਰਾ॥
ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਸੋਝੀਪਾਈਸਚਿਨਾਮਿਨਿਸਤਾਰਾ॥੪॥ ੫॥ ੧੫॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਕਲਿਮਹਿਪ੍ਰੇਤਜਿਨ੍ਹ੍ਹੀਰਾਮੁਨਪਛਾਤਾਸਤ
ਜੁਗਿਪਰਮਹੰਸਬੀਚਾਰੀ॥ਦੁਆਪੁਰਿਤ੍ਰੇਤੈਮਾਣਸਵਰਤਹਿਵਿਰਲੈ
ਹਉਮੈਮਾਰੀ॥੧॥ਕਲਿਮਹਿਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥ਜੁਗਿਜੁਗਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਕੋਜਾਤਾਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਕਤਿਨਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਲਖੈ
ਜਨੁਸਾਚਾਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥ਆਪਿਤਰੇਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰੇਜਿ

ਨੀਰਾਮਨਾਮੁਲਿਵਲਾਈ॥੨॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਹੈਗੁਣਕਾਦਾਤਾਅਵਗਣਸ
ਬਦਿਜਲਾਏ॥ਜਿਨਮਨਿਵਸਿਆਸੇਜਨਸੋਹੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਵਸਾਏ॥੩॥
ਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸਤਿਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆਰੰਗਸਿਉਰਲੀਆਮਾਣੈ॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਹੈਸੁਭਲਾਕਰਿਮਾਨੈਨਾਨਕਨਾਮੁਵਖਾਣੈ॥੪॥੬॥੧੬॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੩ ਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇਲੈਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰੁ
ਗੁਰਤੇਸੋਝੀਪਵੈਫਿਰਿਮਰੈਨਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਰਾਮਨਾਮੁਅਧਾਰੁ
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਸਭਇਛਪੁਜਾਵਣਹਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਸਭਮਹਿਇਕੋਰਵਿਰਹਿਆਗੁਰਬਿਨੁਬੂਝਨਪਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪ੍ਰਗਟ
ਹੋਆਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਏ
ਕੁਹੋਰਥੈਸੁਖੁਨਪਾਹਿ॥ਸਤਿਗੁਰੁਜਿਨੀਨਸੇਵਿਆਦਾਤਾਸੇਅੰਤਿਗਏ
ਪਛੁਤਾਹਿ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆਫਿਰਿਦੁਖੁਨਲਾ
ਗੈਧਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਭਗਤਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਇ॥੪॥੭
੧੭॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਬਾਝੁਗੁਰੂਜਗਤੁਬਉਰਾਨਾਭੂਲਾਚੋਟਾ
ਖਾਈ॥ਮਰਿਮਰਿਜੰਮੈਸਦਾਦੁਖੁਪਾਏਦਰਕੀਖਬਰਿਨਪਾਈ॥੧॥ਮੇਰ
ਮਨਸਦਾਰਹਹੁਸਤਿਗੁਰਕੀਸਰਣਾ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਨਾਮੁਮੀਠਾਸਦਲਾ
ਗਾਗੁਰਸਬਦੇਭਵਜਲੁਤਰਣਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭੇਖਕਰੈਬਹੁਤੁਚਿਤੁਡੋ
ਲੈਅੰਤਰਿਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਹੰਕਾਰੁ॥ਅੰਤਰਿਤਿਸਾਭੂਖਅਤਿਬਹੁਤੀਭਉ
ਕਤਫਿਰੈਦਰਬਾਰੁ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਮਰਹਿਫਿਰਿਜੀਵਹਿਤਿਨਕਉ
ਮੁਕਤਿਦੁਆਰਿ॥ਅੰਤਰਿਸਾਂਤਿਸਦਾਸੁਖੁਹੋਵੈਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਧਾ
ਰਿ॥੩॥ਜਿਉਤਿਸੁਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਵੈਕਰਣਾਕਿਛੂਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਗੁਰ
ਮੁਖਿਸਬਦੁਸਮਾਲੇਰਾਮਨਾਮਿਵਡਿਆਈ॥੪॥੮॥੧੮॥ ਭੈਰਉ

ਮਹਲਾ ੩ ਹਉਮੈਮਾਇਆਮੋਹਿਖੁਆਇਆਦੁਖੁਖਟੇਦੁਖੁਖਾਇ॥
ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਹਲਕੁਦੁਖੁਭਾਰੀਬਿਨੁਬਿਬੇਕਭਰਮਾਇ॥੧॥ਮਨਮੁਖਿ
ਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਸੈਸਾਰਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਸੁਪਨੈਨਹੀਚੇਤਿਆਹਰਿਸਿਉਕਦੇ
ਨਲਾਗੈਪਿਆਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਸੂਆਕਰਮ(ਕਰੈ)ਨਹੀਬੂਝੈਕੂੜੁਕਮਾਵੈਕੂ
ੜੋਹੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਉਉਲਟੀਹੋਵੈਖੋਜਿਲਹੈਜਨੁਕੋਇ॥੨॥
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਿਦੈਸਦਵਸਿਆਪਾਇਆਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀਪੂਰਾਪਾਇਆਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਕਰੇਕਰਾਏ
ਆਪੇਮਾਰਗਿਪਾਏ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵਡਿਆਈਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾ
ਏ॥੪॥੯॥੧੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖ
ਹੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦਗੋਪਾਲਾ॥ਦੂਜੈਭਾਇਫਾਥੇਜਮਜਾਲਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਕਰੇਮੇ
ਰੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲਾ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਮੇਰੈਨਾਲਾ॥੧॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ
ਹਰਿਉਚਰੈ॥ਸਾਸਨਾਤੇਬਾਲਕੁਗਮੁਨਕਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਾਉਪਦੇਸੈ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਪਿਆਰੇ॥ਪੁਤ੍ਰਰਾਮਨਾਮੁਛੋਡਹੁਜੀਉਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾ
ਦੁਕਹੈਸੁਨਹੁਮੇਰੀਮਾਇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਛੋਡਾਗੁਰਿਦੀਆਬੁਝਾਇ॥੨॥ਸੰ
ਡਾਮਰਕਾਸਭਿਜਾਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਆਪਿਵਿਗੜਿਆਸਭਿਚਾਟੜੇ
ਵਿਗਾੜੇ॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਹਿਮੰਤ੍ਰੁਪਕਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਾਰਾਖਾਹੋਇ
ਰਘੁਰਾਇਆ॥੩॥ਹਾਥਿਖੜਗੁਕਰਿਧਾਇਆਅਤਿਅਹੰਕਾਰਿ॥ਹਰਿ
ਤੇਰਾਕਹਾਤੁਝੁਲਏਉਬਾਰਿ॥ਖਿਨਮਹਿਭੈਆਨਰੂਪੁਨਿਕਸਿਆਥੰ
ਮਉਪਾੜਿ॥ਹਰਣਾਖਸੁਨਖੀਬਿਦਾਰਿਆਪ੍ਰਹਲਾਦੁਲੀਆਉਬਾਰਿ॥
੪॥ਸੰਤਜਨਾਕੇਹਰਿਜੀਉਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਜਨਕੇਇਕੀਹਕੁਲ
ਉਧਾਰੇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਹਉਮੈਬਿਖੁਮਾਰੇ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮਿਸੰਤਨਿਸ

ਤਾਰੇ॥੫॥ ੧੦॥ ੨੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੩ ਆਪੇ ਦੈਤ ਲਾਇ ਦਿ
ਤੈ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਉ ਆਪੇ ਰਾਖਾ ਸੋਈ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਦਾ ਸਰਣਾਈ ਤਿਨ ਮਨਿ ਦੁ
ਖੁ ਨ ਹੋਈ॥੧॥ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਭਗਤਾ ਕੀ ਰਖਦਾ ਆਇਆ॥ ਦੈਤ ਪੁਤ੍ਰੁ ਪ੍ਰਹਿ
ਲਾਦੁ ਗਾਇਤ੍ਰੀ ਤਰਪਣੁ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਣੈ ਸਬਦੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤੀ ਦੁਬਿਧਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ॥ ਸਦਾ
ਨਿਰਮਲ ਹੈ ਜੋ ਸਚਿ ਰਾਤੇ ਸਚੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਸੋਈ॥੨॥ ਮੂਰਖ ਦੁਬਿਧਾ
ਪੜ੍ਹਹਿ ਮੂਲੁ ਨ ਪਛਾਣਹਿ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਨਿੰ
ਦਾ ਕਰਹਿ ਦੁਸਟੁ ਦੈਤੁ ਚਿੜਾਇਆ॥੩॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਦੁਬਿਧਾ ਨ ਪੜੈ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਨ ਛੋਡੈ ਡਰੈ ਨ ਕਿਸੈ ਦਾ ਡਰਾਇਆ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕਾ ਹਰਿ ਜੀਉ ਰਖਾ
ਦੈਤੈ ਕਾਲੁ ਨੇੜਾ ਆਇਆ॥੪॥ ਆਪਣੀ ਪੈਜ ਆਪੇ ਰਾਖੈ ਭਗਤਾਂ ਦੇਇ
ਵਡਿਆਈ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਣਾਖਸੁ ਨਖੀ ਬਿਦਾਰਿਆ ਅੰਧੈ ਦਰ ਕੀ ਖਬਰਿ
ਨ ਪਾਈ॥੫॥ ੧੧॥ ੨੧॥ ੮॥ ੨੧॥ ੨੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਚਉਪਦੇ
ਘਰੁ ੧ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਗਿ ਲਾਇਣੁ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਭ
ਜੁ ਸੁਰਤਿ ਸਮਾਇਣੁ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਾਇਣੁ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕਰੇ ਸੁਖਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਵਜਲੁ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇਣੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਗਾਇਣੁ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਲੇ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ॥੨॥ ਗੁਰ ਸਾ
ਧੂ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਗਿਆਨ ਸਰਿ ਨਾਇਣੁ॥ ਸਭਿ ਕਿਲਵਿਖ ਪਾਪ ਗਏ ਗਾਵਾ
ਇਣੁ॥੩॥ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਾਇਣੁ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੇਲਿ ਤੇਰਾ
ਦਾਸ ਦਸਾਇਣੁ॥੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਸਫਲ ਸਾ ਘਰੀ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਭਿ ਦੁਖ ਪਰਹਰੀ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ

ਹਰਿ ਭਜੁ ਨਾਮੁ ਨਰਹਰੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸੰਗਿ
ਸਿੰਧੁ ਭਉ ਤਰੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਗਜੀਵਨੁ ਧਿਆਇ ਮਨਿ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟੰਤਰ ਤੇਰੇ ਪਾਪ ਪਰਹਰੀ॥੨॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ਮੁਖਿ ਪਰੀ॥
ਇਸਨਾਨੁ ਕੀਓ ਅਠਸਠਿ ਸੁਰਸਰੀ॥੩॥ ਹਮ ਮੂਰਖ ਕਉ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੀ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਾਰਿਓ ਤਾਰਣ ਹਰੀ॥੪॥ ੨॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪
ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ਜਪਮਾਲੀ॥ ਹਿਰਦੈ ਫੇਰਿ ਚਲੈ ਤੁਧੁ ਨਾਲੀ॥੧॥ ਹ
ਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਬਨਵਾਲੀ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੇਲਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤੂਟਿ
ਗਈ ਮਾਇਆ ਜਮ ਜਾਲੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇਵਾ ਘਾਲ ਜਿਨਿ
ਘਾਲੀ॥ ਤਿਸੁ ਘੜੀਐ ਸਬਦੁ ਸਚੀ ਟਕਸਾਲੀ॥੨॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅ
ਗੋਚਰੁ ਗੁਰਿ ਅਗਮ ਦਿਖਾਲੀ॥ ਵਿਚਿ ਕਾਇਆ ਨਗਰ ਲਧਾ ਹਰਿ ਭਾਲੀ॥
੩॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਹਰਿ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੀ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤਾਰਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾ
ਲੀ॥੪॥ ੩॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਸਭਿ ਘਟ ਤੇਰੇ ਤੂ ਸਭਨਾ ਮਾਹਿ॥
ਤੁਝ ਤੇ ਬਾਹਰਿ ਕੋਈ ਨਾਹਿ॥੧॥ ਹਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਾਪੁ॥ ਹਉ ਤੁ
ਧੁ ਸਾਲਾਹੀ ਤੂ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਬਾਪੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤ
ਹ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਸਭ ਤੇਰੈ ਵਸਿ ਦੂਜਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਉ
ਤੁਮ ਹਰਿ ਰਾਖਿਆ ਭਾਵੈ॥ ਤਿਸ ਕੈ ਨੇੜੈ ਕੋਇ ਨ ਜਾਵੈ॥੩॥ ਤੂ ਜਲਿ ਥ
ਲਿ ਮਹੀਅਲਿ ਸਭ ਤੈ ਭਰਪੂਰਿ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਾਜਰਾ ਹਜੂਰਿ॥
੪॥ ੪॥ ਰਾਗੁ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੨

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਕਾ ਸੰਤੁ ਹਰਿ ਕੀ ਹਰਿ ਮੂਰਤਿ ਜਿ
ਸੁ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ॥ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਹੋਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਿਆ ਸੋ
ਗੁਰਮਤਿ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸਮਾਰਿ॥੧॥ ਮਧੁਸੂਦਨੁ ਜਪੀਐ ਉਰ ਧਾਰਿ॥

ਦੇਹੀਨਗਰਿਤਸਕਰਪੰਚਧਾਤੂਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਕਾਢੇਮਾਰਿ॥੧॥ਮਨਹੁ
ਜਿਨਕਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਮਾਨਿਆਤਿਨਕਾਰਜਹਰਿਆਪਿਸਵਾਰਿ॥ਤਿਨ
ਚੂਕੀਮੁਹਤਾਜੀਲੋਕਨਕੀਹਰਿਅੰਗੀਕਾਰੁਕੀਆਕਰਤਾਰਿ॥੨॥ਮਤਾਮ
ਸੂਰਤਿਤਾਂਕਿਛੁਕੀਜੈਜੇਕਿਛੁਹੋਵੈਹਰਿਬਾਹਰਿ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੋਈਭਲ
ਹੋਸੀਹਰਿਧਿਆਵਹੁਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੩॥ਹਰਿਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਆ
ਪੇਆਪੇਓਹੁਪੂਛਿਨਕਿਸੈਕਰੇਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਸਦਾਧਿਆਈ
ਐਜਿਨਿਮੇਲਿਆਸਤਿਗੁਰੁਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥੪॥੧॥੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪
ਤੇਸਾਧੂਹਰਿਮੇਲਹੁਸੁਆਮੀਜਿਨਜਪਿਆਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥ਤਿਨਕਾ
ਦਰਸੁਦੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸੈਖਿਨੁਖਿਨੁਤਿਨਕਉਹਉਬਲਿਹਾਰੀ॥੧॥
ਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਨਾਮੁਮੁਰਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਨਮਤਿਊਤਮਜਿਨਹਿ
ਰਦੈਵਸਿਆਬਨਵਾਰੀ॥ਤਿਨਕੀਸੇਵਾਲਾਇਹਰਿਸੁਆਮੀਤਿਨਸਿਮ
ਰਤਗਤਿਹੋਇਹਮਾਰੀ॥੨॥ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਹ
ਰਿਦਰਗਹਕਾਢੇਮਾਰੀ॥ਤੇਨਰਨਿੰਦਕਸੋਭਨਪਾਵਹਿਤਿਨਨਕਕਾਟੇਸਿਰਜ
ਨਹਾਰੀ॥੩॥ਹਰਿਆਪਿਬੁਲਾਵੈਆਪੇਬੋਲੈਹਰਿਆਪਿਨਿਰੰਜਨੁਨਿਰੰਕਾ
ਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਹਰਿਜਿਸੁਤੂਮੇਲਹਿਸੋਤੁਧੁਮਿਲਸੀਜਨਨਾਨਕਕਿਆਏਹਿ
ਜੰਤਵਿਚਾਰੀ॥੪॥੨॥੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੪ ਸਤਸੰਗਤਿਸਾ
ਈਹਰਿਤੇਰੀਜਿਤੁਹਰਿਕੀਰਤਿਹਰਿਸੁਨਣੇ॥ਜਿਨਿਹਰਿਨਾਮੁਸੁਣਿਆਮ
ਨੁਭੀਨਾਤਿਨਹਮਸ੍ਰੇਵਹਨਿਤਚਰਣੇ॥੧॥ਜਗਜੀਵਨੁਹਰਿਧਿਆਇਤਰ
ਣੇ॥ਅਨੇਕਅਸੰਖਨਾਮਹਰਿਤੇਰੇਨਜਾਹੀਜਿਹਵਾਇਤੁਗਨਣੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਗੁਰਸਿਖਹਰਿਬੋਲਹੁਹਰਿਗਾਵਹੁਲੇਗੁਰਮਤਿਹਰਿਜਪਣੇ॥ਜੋਉਪ
ਦੇਸੁਸੁਣੇਗੁਰਕੇਰਾਸੋਜਨੁਪਾਵੈਹਰਿਸੁਖਘਣੇ॥੨॥ਧੰਨੁਸੁਵੰਸੁਧੰਨੁ

ਤਿਨਪਤਿਊਤਮ
ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਜਗਤਪਿਤਸੁ
ਆਮੀਹਮਦਾਸਨਦਾਸਕੀ
ਜੈਪਨਿਹਾਰੀ॥

ਸੋਪਿਤਾਧੰਨੁਸੁਮਾਤਾਜਿਨਿਜਨਜਣੇ॥ਜਿਨਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਧਿਆਇਆ
ਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਸੇਸਾਚੀਦਰਗਹਹਰਿਜਨਬਣੇ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮਨਾ
ਮਹਰਿਤੇਰੇਵਿਚਿਭਗਤਾਹਰਿਧਰਣੇ॥ਨਾਨਕਜਨਿਪਾਇਆਮਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਪਵਣੇ॥੪॥੩॥੭॥੮॥ ੨੧॥ ੭॥ ੨੬॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ ਸਗਲੀਥੀਤਿਪਾਸਿਡਾਰਿਰਾਖੀ॥ਅਸਟਮਥੀਤਿਗੋਵਿੰ
ਦਜਨਮਾਸੀ॥੧॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਨਰਕਰਤਕਚਰਾਇਣ॥ਜਨਮਮਰਣਤੇਰ
ਹਤਨਾਰਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਪੰਜੀਰੁਖਵਾਇਓਚੋਰ॥ਓਹੁਜਨਮਿਨਮਰੈਰੇਸਾਕ
ਤਢੋਰ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਦੇਹਿਲੋਰੋਨੀ॥ਸੋਮੁਖੁਜਲਉਜਿਤੁਕਹਹਿਠਾ
ਕੁਰੁਜੋਨੀ॥੩॥ਜਨਮਿਨਮਰੈਨਆਵੈਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਕਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾ
ਇ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਊਠਤਸੁਖੀਆਬੈਠਤਸੁਖੀ
ਆ॥ਭਉਨਹੀਲਾਗੈਜਾਂਐਸੇਬੁਝੀਆ॥੧॥ਰਾਖਾਏਕੁਹਮਾਰਾਸੁਆਮੀ॥
ਸਗਲਘਟਾਕਾਅੰਤਰਜਾਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਇਅਚਿੰਤਾਜਾਗਿਅਚਿੰਤਾ॥
ਜਹਾਕਹਾਪ੍ਰਭੁਤੂੰਵਰਤੰਤਾ॥੨॥ਘਰਿਸੁਖਿਵਸਿਆਬਾਹਰਿਸੁਖੁਪਾ
ਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਵਰਤਨਰਹਉਨਮਹਰਮਦਾਨਾ॥ਤਿਸੁਸੇਵੀਜੋਰਖੈਨਿਦਾਨਾ॥੧॥ਏਕੁਗੁ
ਸਾਈਅਲਹੁਮੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਦੁਹਾਂਨੇਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਜਕਾਬੈਜਾਉ
ਨਤੀਰਥਪੂਜਾ॥ਏਕੋਸੇਵੀਅਵਰੁਨਦੂਜਾ॥੨॥ਪੂਜਾਕਰਉਨਨਿਵਾਜਗੁ
ਜਾਰਉ॥ਏਕਨਿਰੰਕਾਰਲੇਰਿਦੈਨਮਸਕਾਰਉ॥੩॥ਨਾਹਮਹਿੰਦੂਨਮੁਸਲ
ਮਾਨ॥ਅਲਹਰਾਮਕੇਪਿੰਡੁਪਰਾਨ॥੪॥ਕਹੁਕਬੀਰਇਹੁਕੀਆਵਖਾਨਾ॥
ਗੁਰਪੀਰਮਿਲਿਖੁਦਿਖਸਮੁਪਛਾਨਾ॥੫॥੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫

ਦਸ ਮਿਰਗੀ ਸਹਜੇ ਬੰਧਿ ਆਨੀ ॥ ਪਾਂਚ ਮਿਰਗ ਬੇਧੇ ਸਿਵ ਕੀ ਬਾਨੀ ॥੧॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਲੇ ਚੜਿਓ ਸਿਕਾਰ ॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਬਿਨੁ ਘੋਰ ਹਥੀਆਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਖੇਰ ਬਿਰਤਿ ਬਾਹਰਿ ਆਇਓ ਧਾਇ ॥ ਅਹੇਰਾ ਪਾਇਓ ਘਰ ਕੈ ਗਾਂਇ ॥੨॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪਕਰੇ ਘਰਿ ਆਣੇ ਹਾਟਿ ॥ ਚੁਖ ਚੁਖ ਲੇ ਗਏ ਬਾਂਢੇ ਬਾਟਿ ॥੩॥ ਏਹੁ ਅਹੇਰਾ ਕੀਨੋ ਦਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕੈ ਘਰਿ ਕੇਵਲ ਨਾਮੁ ॥੪॥੪॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੇ ਸਉ ਲੋਚਿ ਲੋਚਿ ਖਾਵਾਇਆ ॥ ਸਾਕਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚੀਤਿ ਨ ਆਇਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਲੇਹੁ ਮਤੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਥਰ ਕਉ ਬਹੁ ਨੀਰੁ ਪਵਾਇਆ ॥ ਨਹ ਭੀਗੈ ਅਧਿਕ ਸੂਕਾਇਆ ॥੨॥ ਖਟੁ ਸਾਸਤ੍ਰ ਮੂਰਖੈ ਸੁਨਾਇਆ ॥ ਜੈਸੇ ਦਹ ਦਿਸ ਪਵਨੁ ਝੁਲਾਇਆ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਕਣ ਖਲਹਾਨੁ ਜੈਸੇ ਗਾਹਨ ਪਾਇਆ ॥ ਤਿਉ ਸਾਕਤ ਤੇ ਕੋ ਨ ਬਰਸਾਇਆ ॥੪॥ ਤਿਤ ਹੀ ਲਾਗਾ ਜਿਤੁ ਕੋ ਲਾਇਆ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭਿ ਬਣਤ ਬਣਾਇਆ ॥੫॥੫॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾਣ ਜਿਨਿ ਰਚਿਓ ਸਰੀਰ ॥ ਜਿਨਹਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸ ਕਉ ਪੀਰ ॥੧॥ ਗੁਰੁ ਗੋਬਿੰਦੁ ਜੀਅ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸਦ ਛਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਆਰਾਧਨ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਬਿਨਸੀ ਬਿਪਰੀਤਿ ॥੨॥ ਮੀਤ ਹੀਤ ਧਨੁ ਨਹ ਪਾਰਣਾ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਮੇਰੇ ਨਾਰਾਇਣਾ ॥੩॥ ਨਾਨਕੁ ਬੋਲੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ॥ ਏਕ ਬਿਨਾ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਜਾਣੀ ॥੪॥੬॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਗੈ ਦਯੁ ਪਾਛੈ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਮਧਿ ਭਾਗਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸਾਇਣ ॥੧॥ ਪ੍ਰਭੂ ਹਮਾਰੈ ਸਾਸਤ੍ਰ ਸਉਣ ॥ ਸੂਖ ਸਹਜ ਆਨੰਦ ਗ੍ਰਿਹ ਭਉਣ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਕਰਨ ਸੁਣਿ ਜੀਵੇ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਿਮਰਿ ਸਿਮਰਿ ਅਮਰ ਥਿਰੁ ਥੀਵੇ ॥੨॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰੇ ॥ ਅਨਹਦ ਸਬਦ ਵਜੇ ਦਰਬਾਰੇ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭਿ ਲੀਏ

ਮਿਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਆਏ ॥੪॥੭॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਕੋਟਿ ਮਨੋਰਥ ਆਵਹਿ ਹਾਥ ॥ ਜਮ ਮਾਰਗ ਕੈ ਸੰਗੀ ਪਾਂਥ ॥੧॥ ਗੰਗਾ ਜਲੁ ਗੁਰ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮ ॥ ਜੋ ਸਿਮਰੈ ਤਿਸ ਕੀ ਗਤਿ ਹੋਵੈ ਪੀਵਤ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜੋਨਿ ਭ੍ਰਮਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੂਜਾ ਜਾਪ ਤਾਪ ਇਸਨਾਨ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਭਏ ਨਿਹਕਾਮ ॥੨॥ ਰਾਜ ਮਾਲ ਸਾਦਨ ਦਰਬਾਰ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮ ਪੂਰਨ ਆਚਾਰ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਇਹੁ ਕੀਆ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਮ ਮਿਥਿਆ ਸਭ ਛਾਰੁ ॥੪॥੮॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਲੇਪੁ ਨ ਲਾਗੋ ਤਿਲ ਕਾ ਮੂਲਿ ॥ ਦੁਸਟੁ ਬ੍ਰਾਹਮਣੁ ਮੂਆ ਹੋਇ ਕੈ ਸੂਲ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਰਾਖੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਆਪਿ ॥ ਪਾਪੀ ਮੂਆ ਗੁਰ ਪਰਤਾਪਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਜਨਿ ਆਪਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਇਆਣਾ ਪਾਪੀ ਓਹੁ ਆਪਿ ਪਚਾਇਆ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਅਪਣੇ ਦਾਸ ਕਾ ਰਖਵਾਲਾ ॥ ਨਿੰਦਕ ਕਾ ਮਾਥਾ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਕਾਲਾ ॥੩॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੀ ਪਰਮੇਸਰਿ ਸੁਣੀ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਮਲੇਛੁ ਪਾਪੀ ਪਚਿਆ ਭਇਆ ਨਿਰਾਸੁ ॥੪॥੯॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਖੂਬੁ ਤੇਰੋ ਨਾਮੁ ॥ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਝੂਠੁ ਦੁਨੀ ਗੁਮਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਗਜ ਤੇਰੇ ਬੰਦੇ ਦੀਦਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸਭ ਦੁਨੀਆ ਛਾਰੁ ॥੧॥ ਅਚਰਜੁ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੇਰੇ ਕਦਮ ਸਲਾਹ ॥ ਗਨੀਵ ਤੇਰੀ ਸਿਫਤਿ ਸਚੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੨॥ ਨੀਧਰਿਆ ਧਰ ਪਨਹ ਖੁਦਾਇ ॥ ਗਰੀਬ ਨਿਵਾਜੁ ਦਿਨੁ ਰੈਣਿ ਧਿਆਇ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਕਉ ਖੁਦਿ ਖਸਮ ਮਿਹਰਵਾਨ ॥ ਅਲਹੁ ਨ ਵਿਸਰੈ ਦਿਲ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥੪॥੧੦॥

ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਾਚ ਪਦਾਰਥੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹਹੁ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਭਾਣਾ ਸਤਿ ਕਰਿ ਸਹਹੁ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਜੀਵਤ ਰਹਹੁ ॥ ਰਾਮ ਰਸਾਇਣੁ ਨਿਤ ਉਠਿ ਪੀਵਹੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰਸਨਾ ਕਹਹੁ ॥

॥ਰਹਾਉ॥ਕਲਜੁਗਮਹਿਇਕਨਾਮਿਉਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਬ੍ਰਹਮਬੀਚਾ
ਰੁ॥੨॥੧੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਰਬਫਲਪਾਏ॥
ਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਮਿਟਾਏ॥੧॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥ਪੂਰਬਿਕਰ
ਮਲਿਖੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਹੋਵੈਉਧਾਰੁ॥ਸੋਭਾਪਾਵੈਪ੍ਰ
ਭਕੈਦੁਆਰ॥੨॥ਸਰਬਕਲਿਆਣਚਰਣਪ੍ਰਭਸੇਵਾ॥ਧੂਰਿਬਾਛਹਿਸਭਿ
ਸੁਰਿਨਰਦੇਵਾ॥੩॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਉਧਰਿ
ਆਸਗਲਜਹਾਨੁ॥੪॥੧੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਅਪਣੇਦਾਸਕਉ
ਕੰਠਿਲਗਾਵੈ॥ਨਿੰਦਕਕਉਅਗਨਿਮਹਿਪਾਵੈ॥੧॥ਪਾਪੀਤੇਰਾਖੇਨਾਰਾਇਣ॥
ਪਾਪੀਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹੀਪਾਪੀਪਚਿਆਆਪਕਮਾਇਣ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦਾਸਰਾਮਜੀਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਨਿੰਦਕਕੀਹੋਈਬਿਪਰੀਤਿ॥੨॥ਪਾਰਬ੍ਰ
ਹਮਿਅਪਣਾਬਿਰਦੁਪ੍ਰਗਟਾਇਆ॥ਦੋਖੀਅਪਣਾਕੀਤਾਪਾਇਆ॥੩॥
ਆਇਨਜਾਈਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਨਾਨਕਦਾਸਹਰਿਕੀਸਰਣਾਈ॥੪॥੧੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੨ ਸ੍ਰੀਧਰਮੋਹਨਸਗਲਉਪਾਵਨਨਿਰੰਕਾਰ
ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਐਸਾਪ੍ਰਭੁਛੋਡਿਕਰਹਿਅਨਸੇਵਾਕਵਨਬਿਖਿਆਰਸਮਾ
ਤਾ॥੧॥ਰੇਮਨਮੇਰੇਤੂਗੋਵਿਦਭਾਜੁ॥ਅਵਰਉਪਾਵਸਗਲਮੈਦੇਖੇਜੋ
ਚਿਤਵੀਐਤਿਤੁਬਿਗਰਸਿਕਾਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਠਾਕੁਰੁਛੋਡਿਦਾਸੀਕਉਸਿ
ਮਰਹਿਮਨਮੁਖਅੰਧਅਗਿਆਨਾ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਕਰਹਿਤਿਨਨਿੰਦਹਿ
ਨਿਗੁਰੇਪਸੂਸਮਾਨਾ॥੨॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧਨੁਸਭੁਪ੍ਰਭਕਾਸਾਕਤਕਹਤੇਮੇ
ਰਾ॥ਅਹੰਬੁਧਿਦੁਰਮਤਿਹੈਮੈਲੀਬਿਨੁਗੁਰਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਹੋਮਜਗ
ਜਪਤਪਸਭਿਸੰਜਮਤਟਿਤੀਰਥਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਮਿਟਿਆਆਪੁਪਏ

ਸਰਣਾਈਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਜਗਤੁਤਰਾਇਆ॥੪॥੧॥੧੪॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਬਨਮਹਿਪੇਖਿਓਤ੍ਰਿਣਮਹਿਪੇਖਿਓਗ੍ਰਿਹਿਪੇਖਿਓ
ਉਦਾਸਾਏ॥ਦੰਡਧਾਰਜਟਧਾਰੈਪੇਖਿਓਵਰਤਨੇਮਤੀਰਥਾਏ॥੧॥ਸੰਤਸੰ
ਗਿਪੇਖਿਓਮਨਮਾਏਂ॥ਊਭਪਇਆਲਸਰਬਮਹਿਪੂਰਨਰਸਿਮੰਗਲਗੁ
ਣਗਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਭੇਖਸੰਨਿਆਸੈਪੇਖਿਓਜਤਿਜੰਗਮਕਾਪੜਾ
ਏ॥ਤਪੀਤਪੀਸੁਰਮੁਨਿਮਹਿਪੇਖਿਓਨਟਨਾਟਿਕਨਿਰਤਾਏ॥੨॥ਚਹੁਮ
ਹਿਪੇਖਿਓਖਟਮਹਿਪੇਖਿਓਦਸਅਸਟੀਸਿੰਮ੍ਰਿਤਾਏ॥ਸਭਮਿਲਿਏਕੋ
ਏਕੁਵਖਾਨਹਿਤਉਕਿਸਤੇਕਹਉਦੁਰਾਏ॥੩॥ਅਗਹਅਗਹਬੇਅੰਤ
ਸੁਆਮੀਨਹਕੀਮਕੀਮਕੀਮਾਏ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਨਕੈਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐ
ਜਿਹਘਟਿਪਰਗਟੀਆਏ॥੪॥੨॥੧੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਨਿਕਟਿਬੁਝੈਸੋਬੁਰਾਕਿਉਕਰੈ॥ਬਿਖੁਸੰਚੈਨਿਤਡਰਤਾਫਿਰੈ॥ਹੈਨਿਕਟੇਅ
ਰੁਭੇਦੁਨਪਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸਭਮੋਹੀਮਾਇਆ॥੧॥ਨੇੜੈਨੇੜੈਸਭੁ
ਕੋਕਹੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭੇਦੁਵਿਰਲਾਕੋਲਹੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਨਦੇਖੈਪਰਗ੍ਰਿ
ਹਿਜਾਇ॥ਦਰਬੁਹਿਰੈਮਿਥਿਆਕਰਿਖਾਇ॥ਪਈਠਗਉਰੀਹਰਿਸੰਗਿਨ
ਜਾਨਿਆ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂਹੈਭਰਮਿਭੁਲਾਨਿਆ॥੨॥ਨਿਕਟਿਨਜਾਨੈਬੋਲੈਕੂੜੁ॥
ਮਾਇਆਮੋਹਿਮੂਠਾਹੈਮੂੜੁ॥ਅੰਤਰਿਵਸਤੁਦਿਸੰਤਰਿਜਾਇ॥ਬਾਝੁਗੁਰੂ
ਹੈਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਕਰਮੁਲਿਖਿਆਲਿਲਾਟ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵੇਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟ॥ਅੰਤਰਿਬਾਹਰਿਨਿਕਟੇਸੋਇ॥ਜਨਨਾਨਕਆਵੈ
ਨਜਾਵੈਕੋਇ॥੪॥੩॥੧੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਤੂਰਾਖਹਿ
ਤਿਸੁਕਉਨੁਮਾਰੈ॥ਸਭਤੁਝਹੀਅੰਤਰਿਸਗਲਸੰਸਾਰੈ॥ਕੋਟਿਉਪਾਵਚਿ
ਤਵਤਹੈਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਹੋਵੈਜਿਕਰੈਚੋਜਵਿਡਾਣੀ॥੧॥ਰਾਖਹੁਰਾਖਹੁਕਿਰ

ਪਾਪਗਏਤੇਰੀਸਰਣਿਤਿਸੈਰਵਾਣਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਸੇਵਿਆਨਿਰਭਉ
ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤਿਨਿਭਉਦੂਰਿਕੀਆਏਕੁਪਰਾਤਾ॥ਜੋਤੂਕਰਹਿਸੋਈਫੁਨਿਹੋ
ਇ॥ਮਾਰੈਨਰਾਖੈਦੂਜਾਕੋਇ॥੨॥ਕਿਆਤੂਸੋਚਹਿਮਾਣਸਬਾਣਿ॥ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥ਏਕਟੇਕਏਕੋਆਧਾਰੁ॥ਸਭਕਿਛੁਜਾਣੈਸਿਰਜਣਹਾਰੁ
॥੩॥ਜਿਸੁਊਪਰਿਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਸਭਿਕਾਜਸਵਾਰਿ॥ਤਿਸ
ਕਾਰਾਖਾਏਕੋਸੋਇ॥ਨਾਨਕਅਪੜਿਨਸਾਕੈਕੋਇ॥੪॥੪॥੧੭॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਤਉਕੜੀਐਜੇਹੋਵੈਬਾਹਰਿ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਵਿਸਰੈਨਰ
ਹਰਿ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੂਜਾਭਾਏ॥ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਰਹਿਆਸਮਾਏ॥੧॥ਮਾ
ਇਆਮੋਹਿਕੜੇਕੜਿਪਚਿਆ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਖਪਿਆ॥੧॥
ਤਉਕੜੀਐਜੇਦੂਜਾਕਰਤਾ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਅਨਿਆਇਕੋਮਰਤਾ॥ਤਉ
ਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਜਾਣੈਨਾਹੀ॥ਕਿਆਕੜੀਐਜਾਂਭਰਪੂਰਿਸਮਾਹੀ॥੨॥ਤ
ਉਕੜੀਐਜੇਕਿਛੁਹੋਇਧਿਙਾਣੈ॥ਤਉਕੜੀਐਜੇਭੂਲਿਰੰਞਾਣੈ॥ਗੁਰਿਕ
ਹਿਆਜੋਹੋਇਸਭੁਪ੍ਰਭਤੇ॥ਤਬਕਾੜਾਛੋਡਿਅਚਿੰਤਹਮਸੋਤੇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਤੂ
ਹੈਠਾਕੁਰੁਸਭੁਕੋਤੇਰਾ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਕਰਹਿਨਿਬੇਰਾ॥ਦੁਤੀਆਨਾਸਤਿਇ
ਕੁਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਰਾਖਹੁਪੈਜਨਾਨਕਸਰਣਾਇ॥੪॥੫॥੧੮॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁਬਾਜੇਕੈਸੋਨਿਰਤਿਕਾਰੀ॥ਬਿਨੁਕੰਠੈਕੈਸੇਗਾਵਨਹਾਰੀ॥ਜੀ
ਲਬਿਨਾਕੈਸੇਬਜੈਰਬਾਬ॥ਨਾਮਬਿਨਾਬਿਰਥੇਸਭਿਕਾਜ॥੧॥ਨਾਮਬਿਨਾਕਹ
ਹੁਕੋਤਰਿਆ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੈਸੇਪਾਰਿਪਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਜਿਹ
ਵਾਕਹਾਕੋਬਕਤਾ॥ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਨਾਕਹਾਕੋਸੁਨਤਾ॥ਬਿਨੁਨੇਤ੍ਰਾਕਹਾਕੋਪੇਖੈ॥ਨਾਮਬਿ
ਨਾਨਰੁਕਹੀਨਲੇਖੈ॥੨॥ਬਿਨੁਬਿਦਿਆਕਹਾਕੋਈਪੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਅਮਰੈਕੈਸੇ
ਰਾਜਮੰਡਿਤ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਕਹਾਮਨੁਠਹਰਾਨਾ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਬਉਰਾਨਾ॥

੩॥ਬਿਨੁਬੈਰਾਗਕਹਾਬੈਰਾਗੀ॥ਬਿਨੁਹਉਤਿਆਗਿਕਹਾਕੋਊਤਿਆ
ਗੀ॥ਬਿਨੁਬਸਿਪੰਚਕਹਾਮਨਚੂਰੇ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਦਸਦਹੀਝੂਰੇ॥੪॥
ਬਿਨੁਗੁਰਦੀਖਿਆਕੈਸੇਗਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁਪੇਖੇਕਹੁਕੈਸੋਧਿਆਨੁ॥ਬਿਨੁ
ਭੈਕਥਨੀਸਰਬਬਿਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਦਰਕਾਬੀਚਾਰੁ॥੫॥੬॥੧੯॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਹਉਮੈਰੋਗੁਮਾਨੁਖਕਉਦੀਨਾ॥ਕਾਮਰੋਗਿਮੈ
ਗਲੁਬਸਿਲੀਨਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਰੋਗਿਪਚਿਮੁਏਪਤੰਗਾ॥ਨਾਦਰੋਗਿਖਪਿਗ
ਏਕੁਰੰਗਾ॥੧॥ਜੋਜੋਦੀਸੈਸੋਸੋਰੋਗੀ॥ਰੋਗਰਹਤਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਜੋਗੀ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਵਾਰੋਗਿਮੀਨੁਗ੍ਰਸਿਆਨੋ॥ਬਾਸਨਰੋਗਿਭਵਰੁਬਿਨਸਾ
ਨੋ॥ਹੇਤਰੋਗਕਾਸਗਲਸੰਸਾਰਾ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਰੋਗਮਹਿਬਧੇਬਿਕਾਰਾ॥੨॥
ਰੋਗੇਮਰਤਾਰੋਗੇਜਨਮੈ॥ਰੋਗੇਫਿਰਿਫਿਰਿਜੋਨੀਭਰਮੈ॥ਰੋਗਬੰਧਰਹਨੁ
ਰਤੀਨਪਾਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਰੋਗੁਕਤਹਿਨਜਾਵੈ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਜਿ
ਸੁਕੀਨੀਦਇਆ॥ਬਾਹਪਕੜਿਰੋਗਹੁਕਢਿਲਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧਨਸਾ
ਧਸੰਗੁਪਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਰੋਗੁਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੭॥੨੦॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਮਹਾਅਨੰਦ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾ
ਸਭਿਦੁਖਭੰਜ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਸਰਧਾਪੂਰੀ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਕਬਹਿ
ਨਝੂਰੀ॥੧॥ਅੰਤਰਿਰਾਮਰਾਇਪ੍ਰਗਟੇਆਇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਓਰੰਗੁਲਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਰਬਕੋਰਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਂਪੂਰੇ
ਕਾਜਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਰੰਗਿਗੁਲਾਲ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਦਾਨਿਹਾਲ॥
੨॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਦਧਨਵੰਤਾ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸਦਨਿਭਰੰਤਾ॥ਚੀ
ਤਿਆਵੈਤਾਸਭਿਰੰਗਮਾਣੇ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਚੂਕੀਕਾਣੇ॥੩॥ਚੀਤਿ
ਆਵੈਤਾਂਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆ॥ਚੀਤਿਆਵੈਤਾਸੁੰਨਿਸਮਾਇਆ॥

ਕੀਤਿਆਂਦੇਸਦਰਕੀਰਤਨੁਕਰਤਾ॥ਮਨੁਮਾਨਿਆਨਾਨਕਭਗਵੰਤਾ॥੪
॥੨੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਬਾਪੁਹਮਾਰਾਸਦਚਰੰਜੀਵੀ॥ਭ
ਾਈਹਮਾਰੇਸਦਹੀਜੀਵੀ॥ਮੀਤਹਮਾਰੇਸਦਅਬਿਨਾਸੀ॥ਕੁਟੰਬੁਹਮਾਰਾ
ਨਿਜਘਰਿਵਾਸੀ॥੧॥ਹਮਸੁਖੁਪਾਇਆਤਾਂਸਭਹਿਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪਿ
ਤਾਸੰਗਿਮੇਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੰਦਰਮੇਰੇਸਭਤੇਊਚੇ॥ਦੇਸਮੇਰੇਬੇਅੰਤਅ
ਪੂਛੇ॥ਰਾਜੁਹਮਾਰਾਸਦਹੀਨਿਹਚਲੁ॥ਮਾਲੁਹਮਾਰਾਅਖੂਟੁਅਬੇਚਲੁ॥
੨॥ਸੋਭਾਮੇਰੀਸਭਜੁਗਅੰਤਰਿ॥ਬਾਜਹਮਾਰੀਥਾਨਥਨੰਤਰਿ॥ਕੀਰਤਿ
ਹਮਰੀਘਰਿਘਰਿਹੋਈ॥ਭਗਤਿਹਮਾਰੀਸਭਨੀਲੋਈ॥੩॥ਪਿਤਾਹਮਾ
ਰੇਪ੍ਰਗਟੇਮਾਝ॥ਪਿਤਾਪੂਤਰਲਿਕੀਨੀਸਾਂਝ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਉਪਿਤਾਪਤੀ
ਨੇ॥ਪਿਤਾਪੂਤਏਕੈਰੰਗਿਲੀਨੇ॥੪॥੯॥੨੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਨਿਰਵੈਰਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਭਦਾਤੇ॥ਹਮਅਪਰਾਧੀਤੁਮ੍ਹਬਖਸਾਤੇ॥
ਜਿਸੁਪਾਪੀਕਉਮਿਲੈਨਢੋਈ॥ਸਰਣਿਆਵੈਤਾਂਨਿਰਮਲੁਹੋਈ॥੧॥ਸੁ
ਖੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰੂਮਨਾਇ॥ਸਭਫਲਪਾਏਸਤਿਗੁਰੂਧਿਆਇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਤਿਗੁਰਆਦੇਸੁ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਸਭੁਤੇਰਾਦੇਸੁ॥ਚੂ
ਕਾਪੜਦਾਤਾਂਨਦਰੀਆਇਆ॥ਖਸਮੁਤੂਹੈਸਭਨਾਕੇਰਾਇਆ॥੨॥ਤਿ
ਸੁਭਾਣਾਸੂਕੇਕਾਸਟਹਰਿਆ॥ਤਿਸੁਭਾਣਾਤਾਂਥਲਸਿਰਿਸਰਿਆ॥ਤਿਸੁ
ਭਾਣਾਤਾਂਸਭਿਫਲਪਾਏ॥ਚਿੰਤਗਈਲਗਿਸਤਿਗੁਰਪਾਏ॥੩॥ਹਰਾਮਖੋ
ਰਨਿਰਗੁਣਕਉਤੂਠਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਮਨਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਵੂਠਾ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਗੁਰਭਏਦਇਆਲਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸਦੇਖਿਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੦॥੨੩॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਬੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਸ
ਚਾਸਾਜੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਭਸਕਾਦਾਤਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਪੁਰਖੁਬਿਧ

ਤਾ॥੧॥ਗੁਰਜੈਸਾਨਾਹੀਕੋਦੇਵ॥ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਭਾਗੁਸੁਲਾਗਾਸੇਵ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਮਾਰਿਜੀ
ਵਾਲੈ॥ਸਤਿਗੁਰਮੇਰੇਕੀਵਡਿਆਈ॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਈਹੈਸਭਨੀਥਾਈ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਤਾਣੁਨਿਤਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੇਰਾਘਰਿਦੀਬਾਣੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕੈਹਉਸਦਬਲਿਜਾਇਆ॥ਪ੍ਰਗਟੁਮਾਰਗੁਜਿਨਿਕਰਿਦਿਖਲਾਇਆ॥
੩॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆਤਿਸੁਭਉਨਬਿਆਪੈ॥ਜਿਨਿਗੁਰੁਸੇਵਿਆ
ਤਿਸੁਦੁਖੁਨਸੰਤਾਪੈ॥ਨਾਨਕਸੋਧੇਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਬੇਦ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਨਾ
ਹੀਭੇਦ॥੪॥੧੧॥੨੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਲੈਤਮਨੁਪ
ਰਗਟੁਭਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਾਪੁਤਨਤੇਗਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਗਲਪੁਰ
ਬਾਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਠਸਠਿਮਜਨਾਇਆ॥੧॥ਤੀਰਥੁਹਮਰਾਹਰਿਕੋ
ਨਾਮੁ॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸਿਆਤਤੁਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਲੈਤਦੁਖੁਦੂ
ਰਿਪਰਾਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਅਤਿਮੂੜਸੁਗਿਆਨਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪਰਗਟਿਉਜੀ
ਆਰਾ॥ਨਾਮੁਲੈਤਛੁਟੇਜੰਜਾਰਾ॥੨॥ਨਾਮੁਲੈਤਜਮੁਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਮੁ
ਲੈਤਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤਪ੍ਰਭੁਕਹੈਸਾਬਾਸਿ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੀਸਾ
ਚੀਰਾਸਿ॥੩॥ਗੁਰਿਉਪਦੇਸੁਕਹਿਓਇਹੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਿਮਨਨਾਮੁਅ
ਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਉਧਰੇਨਾਮਪੁਨਹਚਾਰ॥ਅਵਰਿਕਰਮਲੋਕਹਪਤੀਆਰ॥
੪॥੧੨॥੨੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਮਸਕਾਰਤਾਕਉਲਖਬਾ
ਰ॥ਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈਤਾਕਉਵਾਰਿ॥ਸਿਮਰਨਿਤਾਕੈਮਿਟਹਿਸੰਤਾਪ॥ਹੋਇ
ਅਨੰਦੁਨਵਿਆਪਹਿਤਾਪ॥੧॥ਐਸੋਹੀਰਾਨਿਰਮਲਨਾਮ॥ਜਾਸੁਜਪਤ
ਪੂਰਨਸਭਿਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੀਦ੍ਰਿਸਟਿਦੁਖਡੇਰਾਢਹੈ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁਸੀਤਲੁਮਨਿਗਹੈ॥ਅਨਿਕਭਗਤਜਾਕੇਚਰਨਪੂਜਾਰੀ॥ਸਗਲਮਨੋਰ

ਬਹੁਰਿਨਤਰੀ॥੨॥ਖਿਨਮਹਿਰੀਤੇਸੁਭਰਭਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਸੂਕੇਕੀਨੇ
ਹਰਿਆ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਥਾਵੇਕਉਦੀਨੋਥਾਨੁ॥ਖਿਨਮਹਿਨਿਮਾਣੇਕਉਦੀ
ਨੋਮਾਨੁ॥੩॥ਸਭਮਹਿਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਾ॥ਸੋਜਾਪੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੁਪੂ
ਰਾ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੋਆਧਾਰੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਸੁਆਪਿਦਇਆਰੁ॥੪॥
੧੩॥੨੬॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਿਦੁਹਾਗਨਿਆਪਿਸੀਗਾਰੀ॥
ਰੂਪਰੰਗਦੇਨਾਮਿਸਵਾਰੀ॥ਮਿਟਿਓਦੁਖੁਅਰੁਸਗਲਸੰਤਾਪਾ॥ਗੁਰਹੋ
ਏਮੇਰੇਮਾਈਬਾਪਾ॥੧॥ਸਖੀਸਹੇਰੀਮੇਰੈਗ੍ਰਸਤਿਅਨੰਦਾ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾ
ਭੇਟੇਮੋਹਿਕੰਤਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਪੂਰਨਸਭਆਸਾ॥ਮਿਟੇਅੰਧੇ
ਰਭਇਪਰਗਾਸਾ॥ਅਨਹਦਸਬਦਅਚਰਜਬਿਸਮਾਦਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂ
ਰਾਪਰਸਾਦਾ॥੨॥ਜਾਕਉਪ੍ਰਗਟਭਏਗੋਪਾਲਾ॥ਤਾਕੈਦਰਸਨਿਸਦਾਨਿਹ
ਾਲਾ॥ਸਰਬਗੁਣਤਾਕੈਬਹੁਤੁਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰਿਦੀਓਨਾਮਾ॥੩॥
ਜਾਕਉਭੇਟਿਓਠਾਕੁਰੁਅਪਨਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਹਰਿਹਰਿਜਪਨਾ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਜੋਜਨਪ੍ਰਭਭਾਏ॥ਤਾਕੀਰੇਨੁਬਿਰਲਾਕੋਪਾਏ॥੧॥੧੪॥ ੨੭॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਚਿਤਵਤਪਾਪਨਆਲਕੁਆਵੈ॥ਬੇਸੁਆਭਜ
ਤਕਿਛੁਨਹਸਰਮਾਵੈ॥ਸਾਰੋਦਿਨਸੁਮਜੂਰੀਕਰੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਕੀਵੇਲਾ
ਬਜਰਸਿਰਿਪਰੈ॥੧॥ਮਾਇਆਲਗਿਭੂਲੋਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪਿਭੁਲਾਇਆਭੁ
ਲਾਵਣਹਾਰੈਰਾਚਿਰਹਿਆਬਿਰਥਾਬਿਉਹਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੇਖਤਮਾਇਆ
ਰੰਗਬਿਹਾਇ॥ਗੜਬੜਕਰੈਕਉਡੀਰੰਗੁਲਾਇ॥ਅੰਧਬਿਉਹਾਰਬੰਧ
ਮਨੁਧਾਵੈ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਨਜੀਅਮਹਿਆਵੈ॥੨॥ਕਰਤਕਰਤਇਵਹੀਦੁ
ਖੁਪਾਇਆ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਾਰਜਮਾਇਆ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਲੋਭਿਮਨੁਲੀਨਾ॥
ਤੜਫਿਮੂਆਜਿਉਜਲਬਿਨੁਮੀਨਾ॥੩॥ਜਿਸਕੇਰਾਖੇਹੋਇਹਰਿਆਪਿ॥

ਤਿਨਿਨਾਮੁਸਦਾਜਪੁਜਾਪਿ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਇਆ॥੪॥੧੫॥੨੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਅਪਣੀਦਇਆਕਰੇਸੋਪਾਏ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਸਾਚਸਬ
ਦੁਹਿਰਦੇਮਨਮਾਹਿ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਜਾਹਿ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮ
ਜੀਅਕੋਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਜਪਹੁਨਿਤਭਾਈਤਾਰਿਲਏਸਾਗਰ
ਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆਹਰਿਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਜਨਦਰ
ਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰਦਗੁਣਗਾਉ॥ਆਗੈਮਿਲੈਨਿਥਾ
ਵੇਥਾਉ॥੨॥ਜੁਗਹਜੁਗੰਤਰਿਇਹੁਤਤੁਸਾਰੁ॥ਹਰਿਸਿਮਰਣੁਸਾਚਾਬੀ
ਚਾਰੁ॥ਜਿਸੁਲੜਿਲਾਇਲਏਸੋਲਾਗੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗੈ॥੩॥
ਤੇਰੇਭਗਤਭਗਤਨਕਾਆਪਿ॥ਅਪਣੀਮਹਿਮਾਆਪੇਜਾਪਿ॥ਜੀਅਜੰ
ਤਸਭਿਤੇਰੈਹਾਥਿ॥ਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਸਦਹੀਸਾਥਿ॥੪॥੧੬॥ ੨੯॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਆਵੈਕਾ
ਮੀ॥ਰੋਮਿਰੋਮਿਰਵਿਆਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਤਿਗੁਰਪੂਰੈਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਨਾਮਰਤ
ਨੁਮੇਰੈਭੰਡਾਰ॥ਅਗਮਾਅਮੋਲਾਅਪਰਅਪਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈ
ਨਿਹਚਲੁਧਨੀ॥ਨਾਮਕੀਮਹਿਮਾਸਭਮਹਿਬਨੀ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਾਸਾਹੁ॥ਨਾ
ਮੁਹਮਾਰੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੨॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਮਨਕਾ
ਸੁਆਉ॥ਨਾਮੁਨਵਿਸਰੈਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਨਾਮੁਲੇਤਅਨਹਦਪੂਰੇਨਾਦ॥੩॥
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮੁਨਉਨਿਧਿਪਾਈ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਨਾਮਸਿਉਬਨਿਆਈ॥
ਧਨਵੰਤੇਸੇਈਪਰਧਾਨ॥ਨਾਨਕਜਾਕੈਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥੪॥ ੧੭॥ ੩੦॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਤੂਮੇਰਾਪਿਤਾਤੂਹੈਮੇਰਾਮਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰੇਜੀਅਪ੍ਰਾਨ
ਸੁਖਦਾਤਾ॥ਤੂਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਹਉਦਾਸੁਤੇਰਾ॥ਤੁਝਬਿਨੁਅਵਰੁਨਹੀਕੋਮੇਰਾ॥

॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਦਾਤਿ॥ਤੁਮਰੀਉਸਤਤਿਕਰਉਦਿਨਰਾਤਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਮਤੇਰੇਜੰਤਤੂਬਜਾਵਨਹਾਰਾ॥ਹਮਤੇਰੇਭਿਖਾਰੀਦਾਨੁਦੇਹਿਦਾਤਾ
ਰਾ॥ਤਉਪ੍ਰਸਾਦਿਰੰਗਰਸਮਾਣੇ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਤੁਮਹਿਸਮਾਣੇ॥੨॥
ਤੁਮ੍ਹਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਜਪੀਐਨਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਤੁਮਰੇਗੁਣਗਾਉ॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਦਇਆ
ਤੇਹੋਇਦਰਦਬਿਨਾਸੁ॥ਤੁਮਰੀਮਇਆਤੇਕਮਲਬਿਗਾਸੁ॥੩॥ਹਉਬਲਿਹਾ
ਰਿਜਾਉਗੁਰਦੇਵ॥ਸਫਲਦਰਸਨੁਜਾਕੀਨਿਰਮਲਸੇਵ॥ਦਇਆਕਰਹੁ
ਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭਮੇਰੇ॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਨਿਤਤੇਰੇ॥੪॥੧੮॥੩੧॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਸਭਤੇਊਚਜਾਕਾਦਰਬਾਰੁ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕਉਜੋਹਾਰੁ॥
ਊਚੇਤੇਊਚਾਜਾਕਾਥਾਨ॥ਕੋਟਿਅਘਾਮਿਟਹਿਹਰਿਨਾਮ॥੧॥ਤਿਸੁਸਰਣਾਈਸ
ਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਾਕਉਮੇਲੈਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੇਕਰਤਬ
ਲਖੇਨਜਾਹਿ॥ਜਾਕਾਭਰਵਾਸਾਸਭਘਟਮਾਹਿ॥ਪ੍ਰਗਟਭਇਆਸਾਧੂਕੈ
ਸੰਗਿ॥ਭਗਤਿਅਰਾਧਹਿਅਨਦਿਨੁਰੰਗਿ॥੨॥ਦੇਦੇਤੋਟਿਨਹੀਭੰਡਾਰ॥ਖਿਨ
ਮਹਿਥਾਪਿਉਥਾਪਨਹਾਰ॥ਜਾਕਾਹੁਕਮੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥ਸਿਰਿਪਾਤਿਸਾਹ
ਸਾਚਾਸੋਇ॥੩॥ਜਿਸਕੀਓਟਤਿਸੈਕੀਆਸਾ॥ਦੁਖੁਸੁਖੁਹਮਰਾਤਿਸਹੀ
ਪਾਸਾ॥ਰਾਖਿਲੀਨੋਸਭੁਜਨਕਾਪੜਦਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੀਉਸਤਤਿਕਰਦਾ॥
੪॥੧੯॥੩੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਰੋਵਨਹਾਰੀਰੋਜੁਬਨਾਇਆ॥ਬ
ਲਨਬਰਤਨਕਉਸਨਬੰਧੁਚਿਤਿਆਇਆ॥ਬੂਝਿਬੈਰਾਗੁਕਰੇਜੇਕੋਇ॥
ਜਨਮਮਰਣਫਿਰਿਸੋਗੁਨਹੋਇ॥੧॥ਬਿਖਿਆਕਾਸਭੁਧੰਧੁਪਸਾਰੁ॥ਵਿਰ
ਲੈਕੀਨੋਨਾਮਅਧਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰਿਬਿਧਿਮਾਇਆਰਹੀਬਿਆਪਿ॥ਜੋਲ
ਪਟਾਨੋਤਿਸੁਦੂਖਸੰਤਾਪ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਿਨੁਨਾਮਧਿਆਏ॥ਨਾਮਨਿਧਾਨੁਵ
ਡਭਾਗੀਪਾਏ॥੨॥ਸ੍ਵਾਂਗੀਸਿਉਜੋਮਨੁਰੀਝਾਵੈ॥ਸ੍ਵਾਂਗਿਉਤਾਰਿਐਫਿਰਿਪ

ਛੁਤਾਵੈ॥ਮੇਘਕੀਛਾਇਆਜੈਸੇਬਰਤਨਹਾਰ॥ਤੈਸੋਪਰਪੰਚੁਮੋਹਬਿਕਾਰ॥
੩॥ਏਕਵਸਤੁਜੇਪਾਵੈਕੋਇ॥ਪੂਰਨਕਾਜੁਤਾਹੀਕਾਹੋਇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਜਿ
ਨਿਪਾਇਆਨਾਮੁ॥ਨਾਨਕਆਇਆਸੋਪਰਵਾਨੁ॥੪॥੨੦॥੩੩॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਜੋਨੀਭਵਨਾ॥ਸੰਤਕੀਨਿੰਦਾਰੋਗੀਕਰਨਾ॥ਸੰ
ਤਕੀਨਿੰਦਾਦੂਖਸਹਾਮ॥ਡਾਨੁਦੇਤਨਿੰਦਕਕਉਜਾਮ॥੧॥ਸੰਤਸੰਗਿਕਰਹਿਜੋ
ਬਾਦੁ॥ਤਿਨਨਿੰਦਕਨਾਹੀਕਿਛੁਸਾਦੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਿਕੀਨਿੰਦਾਕੰਧੁਛੇ
ਦਾਵੈ॥ਭਗਤਿਕੀਨਿੰਦਾਨਰਕੁਭੁੰਚਾਵੈ॥ਭਗਤਿਕੀਨਿੰਦਾਗਰਭਮਹਿਗਲੈ॥
ਭਗਤਿਕੀਨਿੰਦਾਰਾਜਤੇਟਲੈ॥੨॥ਨਿੰਦਕਕੀਗਤਿਕਤਹੂਨਾਹਿ॥ਆਪਿਬੀ
ਜਿਆਪੇਹੀਖਾਹਿ॥ਚੋਰਜਾਰਜੂਆਰਤੇਬੁਰਾ॥ਅਣਹੋਦਾਭਾਰੁਨਿੰਦਕਿਸਿਰਿ
ਧਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੇਭਗਤਨਿਰਵੈਰ॥ਸੋਨਿਸਤਰੈਜੋਪੂਜੈਪੈਰ॥ਆਦਿ
ਪੁਰਖਿਨਿੰਦਕੁਭੋਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਕਿਰਤੁਨਜਾਇਮਿਟਾਇਆ॥੪॥੨੧॥੩੪॥
ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਬੇਦਅਰੁਨਾਦ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰੇਕਾਜ॥
ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਜਾਦੇਵ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਗੁਰਕੀਸੇਵ॥੧॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਦ੍ਰਿੜਿਓ
ਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਭਤੇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਮਜਨਇ
ਸਨਾਨੁ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਪੂਰਨਦਾਨੁ॥ਨਾਮੁਲੈਤਤੇਸਗਲਪਵੀਤ॥ਨਾਮੁਜਪਤ
ਮੇਰੋਭਾਈਮੀਤ॥੨॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਉਣਸੰਜੋਗ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਤ੍ਰਿਪਤਿਸੁਭੋ
ਗ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਸਗਲਆਚਾਰ॥ਨਾਮੁਹਮਾਰੈਨਿਰਮਲਬਿਉਹਾਰ॥੩॥ਜਾਕੈ
ਮਨਿਵਸਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੁ॥ਸਗਲਜਨਾਕੀਹਰਿਹਰਿਟੇਕ॥ਮਨਿਤਨਿਨਾਨਕਹ
ਰਿਗੁਣਗਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਸੁਦੇਵੈਨਾਉ॥੪॥੨੨॥੩੫॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਨਿਰਧਨਕਉਤੁਮਦੇਵਹੁਧਨਾ॥ਅਨਿਕਪਾਪਜਾਹਿਨਿਰ
ਮਲਮਨਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮਾ॥ਭਗਤਅਪੁਨੇਕਉਦੇਵਹੁਨਾਮਾ॥੧॥

ਸਫਲ ਸੇਵਾ ਗੋਪਾਲ ਰਾਇ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨਹਾਰ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਤੇ ਬਿਰਥਾ ਕੋਇ
ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰੋਗੀ ਕਾ ਪ੍ਰਭ ਖੰਡਹੁ ਰੋਗੁ ॥ ਦੁਖੀਏ ਕਾ ਮਿਟਾਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸੋ
ਗੁ ॥ ਨਿਥਾਵੇ ਕਉ ਤੁਮ੍ਹ ਥਾਨਿ ਬੈਠਾਵਹੁ ॥ ਦਾਸ ਅਪਨੇ ਕਉ ਭਗਤੀ ਲਾਵਹੁ ॥
੨॥ ਨਿਮਾਣੇ ਕਉ ਪ੍ਰਭ ਦੇਤੋ ਮਾਨੁ ॥ ਮੂੜ ਮੁਗਧੁ ਹੋਇ ਚਤੁਰ ਸੁਗਿਆਨੁ ॥ ਸਗਲ
ਭਇਆਨਕ ਕਾ ਭਉ ਨਸੈ ॥ ਜਨ ਅਪਨੇ ਕੈ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੈ ॥੩॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ
ਸੂਖ ਨਿਧਾਨ ॥ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤ ਟਹਲੈ ਲਾਇਆ ॥
ਨਾਨਕ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ੨੩॥ ੩੬॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਦੁਰਤੁ ਸਭੁ ਨਸੈ ॥ ਸੰਤ
ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਰੀਤਿ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਏਕ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲੁ
ਤਹਾ ਕਾ ਨਾਉ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕੇਵਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ
ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਰਹੈ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਜਮੁ ਕਿਛੂ ਨ ਕਹੈ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹੋਇ ਨਿ
ਰਮਲ ਬਾਣੀ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੀ ॥੨॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਿਹਚਲ
ਆਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਪਾਪ ਬਿਨਾਸਨੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਨਿਰਮਲ ਕ
ਥਾ ॥ ਸੰਤਸੰਗਿ ਹਉਮੈ ਦੁਖ ਨਸਾ ॥੩॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਕਾ ਨਹੀ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡ
ਲ ਮਹਿ ਹਰਿ ਗੁਣਤਾਸੁ ॥ ਸੰਤ ਮੰਡਲ ਠਾਕੁਰ ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਭਗ
ਵਾਨੁ ॥੪॥ ੨੪॥ ੩੭॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫ ਰੋਗੁ ਕਵਨੁ ਜਾਂ ਰਾਖੈ ਆਪਿ ॥
ਤਿਸੁ ਜਨ ਹੋਇ ਨ ਦੂਖੁ ਸੰਤਾਪੁ ॥ ਜਿਸੁ ਊਪਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਰਪਾ ਕਰੈ ॥ ਤਿਸੁ ਊਪਰਿ
ਤੇ ਕਾਲੁ ਪਰਹਰੈ ॥੧॥ ਸਦਾ ਸਖਾਈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਜਿਸੁ ਚੀਤਿ ਆਵੈ ਤਿਸੁ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਵੈ ਨਿਕਟਿ ਨ ਆਵੈ ਤਾ ਕੈ ਜਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਇਹੁ ਨ ਸੋ ਤਬ ਕਿ
ਨਹਿ ਉਪਾਇਆ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲ ਤੇ ਕਿਆ ਪ੍ਰਗਟਾਇਆ ॥ ਆਪਹਿ ਮਾਰਿ ਆਪਿ
ਜੀਵਾਲੈ ॥ ਅਪਨੇ ਭਗਤ ਕਉ ਸਦਾ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ॥੨॥ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਣਹੁ ਤਿਸ

ਕੈ ਹਾਥ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰੋ ਅਨਾਥ ਕੋ ਨਾਥ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨੁ ਤਾ ਕਾ ਹੈ ਨਾਉ ॥ ਸੁਖ ਪਾਵ
ਹਿ ਤਿਸ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸੁਆਮੀ ਸੰਤਨ ਅਰਦਾਸਿ ॥ ਜੀਉ ਪ੍ਰਾ
ਨ ਧਨੁ ਤੁਮ੍ਹਰੈ ਪਾਸਿ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਤੇਰਾ ਸਭ ਤੁਝਹਿ ਧਿਆਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿ
ਰਪਾ ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੪॥ ੨੫॥ ੩੮॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫
ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਰਹਾ ਕਲਿ ਮਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰੇ ਗੁਣ ਗਾਹਿ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨ ਪੋਹੈ ਕਾ
ਲੁ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਬਿਨਸੈ ਜੰਜਾਲੁ ॥੧॥ ਦੀਨ ਦੁਨੀਆ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ॥ ਸਭ ਮਹਿ
ਰਵਿਆ ਸਾਹਿਬੁ ਏਕ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਕਰਉ ਆਨੰਦ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ
ਜਪਉ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤਰੀਐ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ॥ ਰਾਖਣਹਾਰੁ ਪੂਰਾ ਸੁਖ
ਸਾਗਰੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਨਾਹੀ ਭਉ ਕੋਇ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਤੇਰੀ
ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥ ਈਹਾਂ ਊਹਾਂ ਤੂ ਦੀਬਾਣੁ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਟੇਕ ਤੇਰਾ ਭਰਵਾ
ਸਾ ॥ ਸਗਲ ਧਿਆਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥ ਜਪਿ ਜਪਿ ਅਨਦੁ ਕਰਹਿ ਤੇਰੇ
ਦਾਸਾ ॥ ਸਿਮਰਿ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਗੁਣਤਾਸਾ ॥੪॥ ੨੬॥ ੩੯॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਥਮੇ ਛੋਡੀ ਪਰਾਈ ਨਿੰਦਾ ॥ ਉਤਰਿ ਗਈ ਸਭ ਮਨ ਕੀ ਚਿੰ
ਦਾ ॥ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਸਭੁ ਕੀਨੋ ਦੂਰਿ ॥ ਪਰਮ ਬੈਸਨੋ ਪ੍ਰਭ ਪੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥੧॥ ਐ
ਸੋ ਤਿਆਗੀ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪੈ ਜਨੁ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਅਹੰਬੁਧਿ ਕਾ ਛੋਡਿਆ ਸੰਗੁ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਉਤਰਿਆ ਰੰਗੁ ॥ ਨਾਮ ਧਿ
ਆਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥ ਸਾਧ ਜਨਾ ਕੈ ਸੰਗਿ ਨਿਸਤਰੇ ॥੨॥ ਬੈਰੀ ਮੀਤ ਹੋਏ ਸੰ
ਮਾਨ ॥ ਸਰਬ ਮਹਿ ਪੂਰਨ ਭਗਵਾਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਆਗਿਆ ਮਾਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਜਿਸੁ ਰਾ
ਖੈ ਆਪਿ ॥ ਸੋਈ ਭਗਤੁ ਜਪੈ ਨਾਮ ਜਾਪ ॥ ਮਨਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਮਤਿ ਲਈ ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੀ ਪੂਰੀ ਪਈ ॥੪॥ ੨੭॥ ੪੦॥ ਭੈਰਉ ਮਹਲਾ ੫

ਸੁਖੁਨਾਹੀਬਹੁਤੈਧਨਿਖਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਪੇਖੇਨਿਰਤਿਨਾਟੇ॥ਸੁਖੁਨਾਹੀਬ
ਹੁਦੇਸਕਮਾਏ॥ਸਰਬਸੁਖਾਹਰਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਲਹਹੁ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਕਹਹੁ
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਿਤਾ॥ਬੰਧਨਕਰਮਧਰਮਹਉਕਰਤਾ॥
ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਮਨਿਵਸੈ॥ਤਉਸੁਖੁਪਾਵੈਨਿਜਘਰਿਬਸੈ॥੨॥ਸਭਿ
ਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਦੇਵਨਹਾਰ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਬੇਅੰਤਅਪਾਰ॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇ
ਪ੍ਰਭੁਅਪਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਤਿਨੈਜਨਿਜਪਨਾ॥੩॥ਗੁਰਅਪਨੇਆਗੈਅ
ਰਦਾਸਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪੁਰਖਗੁਣਤਾਸਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤੁਮਰੀਸਰਣਾਈ
॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਖਹੁਗੁਸਾਈ॥੪॥੨੮॥੪੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਗੁਰਮਿਲਿਤਿਆਗਿਓਦੂਜਾਭਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਪਿਓਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਬਿ
ਸਰੀਚਿੰਤਨਾਮਿਰੰਗੁਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕਾਸੋਇਆਜਾਗਾ॥੧॥ਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਏ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਸਰਬਸੁਖਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰੋ
ਗਦੋਖਗੁਰਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇ॥ਨਾਮਅਉਖਧੁਮਨਭੀਤਰਿਸਾਰੇ॥ਗੁਰਭੇਟ
ਤਮਨਿਭਇਆਅਨੰਦ॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਭਗਵੰਤ॥੨॥ਜਨਮਮਰਣ
ਕੀਮਿਟੀਜਮਤ੍ਰਾਸ॥ਸਾਧਸੰਗਿਊਂਧਕਮਲਬਿਗਾਸ॥ਗੁਣਗਾਵਤਨਿ
ਹਚਲੁਬਿਸ੍ਰਾਮ॥ਪੂਰਨਹੋਏਸਗਲੇਕਾਮ॥੩॥ਦੁਲਭਦੇਹਆਈਪਰ
ਵਾਨੁ॥ਸਫਲੁਹੋਈਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਕਰੀ॥
ਸਾਸਿਗਿਰਾਸਿਜਪਉਹਰਿਹਰੀ॥੪॥੨੯॥੪੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਸਭਤੇਊਚਾਜਾਕਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਤਾਕੇਗੁਨਗਾਉ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਸ
ਗਲਾਦੁਖੁਜਾਇ॥ਸਰਬਸੂਖਵਸਹਿਮਨਿਆਇ॥੧॥ਸਿਮਰਿਮਨਾਤੂਸਾ
ਚਾਸੋਇ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਤੁਮਰੀਗਤਿਹੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨ

ਸਿਰਜਨਹਾਰ॥ਜੀਅਜੰਤਦੇਵੈਆਹਾਰ॥ਕੋਟਿਖਤੇਖਿਨਬਖਸਨਹਾਰ॥
ਭਗਤਿਭਾਇਸਦਾਨਿਸਤਾਰ॥੨॥ਸਾਚਾਧਨੁਸਾਚੀਵਡਿਆਈ॥ਗੁਰਪੂਰੇਤੇ
ਨਿਹਚਲਮਤਿਪਾਈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਰਾਖਨਹਾਰਾ॥ਤਾਕਾਸਗਲਮਿ
ਟੈਅੰਧਿਆਰਾ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਸਿਉਲਾਗੋਧਿਆਨ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓ
ਨਿਰਬਾਨ॥ਭ੍ਰਮਭਉਮੇਟਿਮਿਲੇਗੋਪਾਲ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਭਏਦਇਆ
ਲ॥੪॥੩੦॥੪੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਮਨਿਹੋ
ਇਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇਸਸੁਖਸਹਜਿਨਿਵਾਸੁ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਜਿ
ਸੁਪ੍ਰਭੁਦੇਇ॥ਪੂਰੇਗੁਰਕੀਪਾਏਸੇਵ॥੧॥ਸਰਬਸੁਖਾਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਉ॥
ਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਇਛੈਸੋਈਫਲੁਪਾਏ॥ਹਰਿ
ਕਾਨਾਮੁਮੰਨਿਵਸਾਏ॥ਆਵਣਜਾਣਰਹੇਹਰਿਧਿਆਇ॥ਭਗਤਿਭਾਇ
ਪ੍ਰਭਕੀਲਿਵਲਾਇ॥੨॥ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਤੂਟੇਮਾਇਆਮੋ
ਹਪਿਆਰ॥ਪ੍ਰਭਕੀਟੇਕਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਕਰੇਜਿਸੁਦਾਤਿ॥
੩॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥ਸਗਲਘਟਾਕੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਕ
ਰਿਕਿਰਪਾਅਪਨੀਸੇਵਾਲਾਇ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਇ॥੪॥੩੧॥
੪੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਲਾਜਮਰੈਜੋਨਾਮੁਨਲੇਵੈ॥ਨਾਮਬਿਹੂਨ
ਸੁਖੀਕਿਉਸੋਵੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਪਰਮਗਤਿਚਾਹੈ॥ਮੂਲਬਿਨਾ
ਸਾਖਾਕਤਆਹੈ॥੧॥ਗੁਰੁਗੋਵਿੰਦੁਮੇਰੇਮਨਧਿਆਇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀ
ਮੈਲੁਉਤਾਰੈਬੰਧਨਕਾਟਿਹਰਿਸੰਗਿਮਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਨਾਇ
ਕਹਾਸੁਚਿਸੈਲੁ॥ਮਨਕਉਵਿਆਪੈਹਉਮੈਮੈਲੁ॥ਕੋਟਿਕਰਮਬੰਧਨਕਾ
ਮੂਲੁ॥ਹਰਿਕੇਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਪੂਲੁ॥੨॥ਬਿਨੁਖਾਏਬੂਝੈਨਹੀਭੂ
ਖ॥ਰੋਗੁਜਾਇਤਾਂਉਤਰਹਿਦੂਖ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮੋਹਿਬਿਆਪਿਆ॥

ਜਿਨਿਪ੍ਰਭਿਕੀਨਾਸੋਪ੍ਰਭੁਨਹੀਜਾਪਿਆ॥੩॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਧੰਨੁਹਰਿ
ਨਾਉ॥ਆਠਪਹਰਕੀਰਤਨੁਗੁਣਗਾਉ॥ਧਨੁਹਰਿਭਗਤਿਧਨੁਕਰਣੈਹਾ
ਰ॥ਸਰਣਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੩੨॥੪੫॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਹੋਏਭਉਗਏ॥ਨਾਮਨਿਰੰਜਨਮਨਮਹਿਲਏ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਸਗਲੇਜੰਜਾਲ॥੧॥ਸੂਖਸਹਜਆਨੰ
ਦਘਨੇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟੈਭੈਭਰਮਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਹਰਿਰਸਨਭਨੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਹੇਤੁ॥ਖਿਨਮਹਿਬਿਨਸਿਓਮਹਾਪਰੇਤੁ
ਆਠਪਹਰਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਾਪਿ॥ਰਾਖਨਹਾਰਗੋਵਿੰਦਗੁਰਆਪਿ॥੨॥
ਅਪਨੇਸੇਵਕਕਉਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਕੇਸਾਸਨਿਹਾਰੈ॥ਮਾਨ
ਸਕੀਕਹੁਕੇਤਕਬਾਤ॥ਜਮਤੇਰਾਖੈਦੇਕਰਿਹਾਥ॥੩॥ਨਿਰਮਲਸੋਭਾਨਿ
ਰਮਲਰੀਤਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਆਇਆਮਨਿਚੀਤਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਿਦੀ
ਨੋਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕਪਾਇਆਨਾਮਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੩੩॥੪੬॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ੫ ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਗੁਰੁਮੇਰਾ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸੁਖਦਾਤਾਨੇ
ਰਾ॥ਭੈਭੰਜਨਅਬਿਨਾਸੀਰਾਇ॥ਦਰਸਨਿਦੇਖਿਐਸਭੁਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥
ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੇਰੀਸਰਣਾ॥ਬਲਿਬਲਿਜਾਈਸਤਿਗੁਰਚਰਣਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਕਾਮਮਿਲੇਗੁਰਦੇਵ॥ਸਭਫਲਦਾਤਾਨਿਰਮਲਸੇਵ॥
ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸ॥ਰਾਮਨਾਮਰਿਦਿਦੀਓਨਿਵਾਸ॥੨॥ਸਦਾ
ਅਨੰਦੁਨਹੀਕਿਛੁਸੋਗੁ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਨਹਬਿਆਪੈਰੋਗੁ॥ਸਭੁਕਿਛੁ
ਤੇਰਾਤੂਕਰਣੈਹਾਰੁ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਗੁਰਅਗਮਅਪਾਰ॥੩॥ਨਿਰਮਲਸੋਭ
ਅਚਰਜਬਾਣੀ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਮਨਿਭਾਣੀ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅ
ਲਿਰਵਿਆਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਭੁਕਿਛੁਪ੍ਰਭਤੇਹੋਇ॥੪॥੩੪॥੪੭॥

ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫ ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਰਾਮਰੰਗਿਚਰਣੇ॥ਸਰਬਮਨੋਰਥਪੂਰ
ਨਕਰਣੇ॥ਆਠਪਹਰਗਾਵਤਭਗਵੰਤੁ॥ਸਤਿਗੁਰਿਦੀਨੋਪੂਰਾਮੰਤੁ॥੧॥
ਸੋਵਡਭਾਗੀਜਿਸੁਨਾਮਿਪਿਆਰੁ॥ਤਿਸਕੈਸੰਗਿਤਰੈਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੋਈਗਿਆਨੀਜਿਸਿਮਰੈਏਕ॥ਸੋਧਨਵੰਤਾਜਿਸੁਬੁਧਿਬਿਬੇਕ॥ਸੋਕੁਲ
ਵੰਤਾਜਿਸਿਮਰੈਸੁਆਮੀ॥ਸੋਪਤਿਵੰਤਾਜਿਆਪੁਪਛਾਨੀ॥੨॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਣਗੋਪਾਲਦਿਨੁਰੈਨਿਧਿਆਇਆ॥ਤੂਟੇਬੰਧ
ਨਪੂਰਨਆਸਾ॥ਹਰਿਕੇਚਰਣਰਿਦਮਾਹਿਨਿਵਾਸਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾ
ਕੇਪੂਰਨਕਰਮਾ॥ਸੋਜਨੁਆਇਆਪ੍ਰਭਕੀਸਰਨਾ॥ਆਪਿਪਵਿਤੁਪਾਵਨ
ਸਭਿਕੀਨੇ॥ਰਾਮਰਸਾਇਣੁਰਸਨਾਚੀਨੇ॥੪॥੩੫॥੪੮॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਨਾਮੁਲੈਤਕਿਛੁਬਿਘਨੁਨਲਾਗੈ॥ਨਾਮੁਸੁਨਤਜਮੁਦੂਰਹੁਭਾਗੈ॥ਨਾਮੁਲੈਤ
ਸਭਦੂਖਹਨਾਸੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹਰਿਹਰਿਚਰਣਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਨਿਰਬਿਘਨ
ਭਗਤਿਭਜੁਹਰਿਹਰਿਨਾਉ॥ਰਸਕਿਰਸਕਿਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਿਛੁਚਾਖੁਨਜੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਦੈਤਦੇਉਨਪੋਹੈ॥ਹਰਿਸਿ
ਮਰਤਮੋਹੁਮਾਨੁਨਬਧੈ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਗਰਭਜੋਨਿਨਰੁਧੈ॥੨॥ਹਰਿਸਿਮਰਨ
ਕੀਸਗਲੀਬੇਲਾ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨੁਬਹੁਮਾਹਿਇਕੇਲਾ॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਜ
ਪੈਜਨੁਕੋਇ॥ਜੋਜਾਪੈਤਿਸਕੀਗਤਿਹੋਇ॥੩॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਜਪੀਐਸਾਧ
ਸੰਗਿ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਕਾਪੂਰਨਰੰਗੁ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਸਾਸਿਸਾ
ਸਿਹਰਿਦੇਹੁਚਿਤਾਰਿ॥੪॥੩੬॥੪੯॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ੫
ਆਪੇਸਾਸਤੁਆਪੇਬੇਦੁ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਜਾਣੈਭੇਦੁ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਜਾਕੀ
ਸਭਵਥੁ॥ਕਰਣਕਾਰਣਪੂਰਨਸਮਰਥੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਕੀਓਟਗਹਹੁਮਨਮੇਰੇ॥
ਚਰਨਕਮਲਗੁਰਮੁਖਿਆਰਾਧਹੁਦੁਸਮਨਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਆਪੇਵਡੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣਸਗਲਾਜਾਕੈਸੂਤਿਪਰੋਇਆਸੰਸਾਰੁ॥ਆਪੇਸਿ
ਵਸਕਤਿਸੰਜੋਗੀ॥ਆਪਿਨਿਰਬਾਣੀਆਪੇਭੋਗੀ॥੨॥ਜਤਕਤਪੇਖਉ
ਤਤਤਤਸੋਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂਜਾਨਾਹੀਕੋਈ॥ਸਾਗਰੁਤਰੀਐਨਾਮਕੈਰੰਗਿ॥
ਗੁਣਗਾਵੈਨਾਨਕੁਸਾਧਸੰਗਿ॥੩॥ਮੁਕਤਿਭੁਗਤਿਜੁਗਤਿਵਸਿਜਾਕੈ॥ਊ
ਣਾਨਾਹੀਕਿਛੁਜਨਤਾਕੈ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਜਿਸੁਹੋਇਸੁਪ੍ਰਸੰਨਾ॥ਨਾਨਕਦਾਸ
ਸੇਈਜਨਧੰਨਾ॥੪॥ ੩੭॥ ੫੦॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਭਗਤਾਮਨਿਆ
ਨੰਦੁਗੋਬਿੰਦ॥ਅਸਥਿਤਿਭਏਬਿਨਸੀਸਭਚਿੰਦ॥ਭੈਭ੍ਰਮਬਿਨਸਿਗਏ
ਖਿਨਮਾਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਵਸਿਆਮਨਿਆਇ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਸੰਤਸਦ
ਸਹਾਇ॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਨਾਲੇਪਰਮੇਸਰੁਰਵਿਰਹਿਆਪੂਰਨਸਭਠਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਜੁਗਤਿਗੋਪਾਲ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਨਿਤਸੁਖਪ੍ਰਤਿਪਾ
ਲ॥ਅਪਨੇਦਾਸਕਉਦੇਰਾਖੈਹਾਥ॥ਨਿਮਖਨਛੋਡੈਸਦਹੀਸਾਥ॥੨॥ਹ
ਰਿਸਾਪ੍ਰੀਤਮੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਸਾਰਿਸਮ੍ਹਾਲੇਸਾਚਾਸੋਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤ
ਬੰਧੁਨਰਾਇਣੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਭਗਤਗੁਣਗਾਇਣੁ॥੩॥ਤਿਸਕੀਧਰਪ੍ਰ
ਭਕਾਮਨਿਜੋਰੁ॥ਏਕਬਿਨਾਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥ਨਾਨਕਕੈਮਨਿਇਹੁਪੁਰਖਾਰਥੁ॥
ਪ੍ਰਭੁਹਮਾਰਸਾਰਸੁਆਰਥੁ॥੪॥ ੩੮॥ ੫੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫
ਭੈਕਉਭਉਪੜਿਆਸਿਮਰਤਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਗਲਬਿਆਧਿਮਿਟੀਤ੍ਰਿਹੁਗੁ
ਣਕੀਦਾਸਕੇਹੋਏਪੂਰਨਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਦਾਗੁਣਗਾਵਹਿ
ਤਿਨਕਉਮਿਲਿਆਪੂਰਨਧਾਮ॥ਜਨਕਾਦਰਸੁਬਾਂਛੈਦਿਨੁਰਾਤੀਹੋਇਪੁਨੀ
ਤਧਰਮਰਾਇਜਾਮ॥੧॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋਭਮਦਨਿੰਦਾਸਾਧਸੰਗਿਮਿਟਿਆਅ
ਭਿਮਾਨ॥ਐਸੇਸੰਤਭੇਟਹਿਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕਤਿਨਕੈਸਦਕੁਰਬਾਨ॥੨॥
੩੯॥ ੫੨॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਪੰਚਮਜਮੀਜੋਪੰਚਨਰਾਖੈ॥ਮਿ

ਥਿਆਰਸਨਾਨਿਤਉਠਿਭਾਖੈ॥ਚਕ੍ਰਬਣਾਇਕਰੈਪਾਖੰਡ॥ਝੁਰਿਝੁਰਿਪਚੈਜੈਸੇ
ਤ੍ਰਿਅਰੰਡ॥੧॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨਾਸਭਝੂਠੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਪੂਰੇਮੁਕਤਿਨਪਾ
ਈਐਸਾਚੀਦਰਗਹਸਾਕਤਮੂਠੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਈਕੁਚੀਲੁਕੁਦਰਤਿਨਹੀ
ਜਾਨੈ॥ਲੀਪਿਐਥਾਇਨਸੁਚਿਹਰਿਮਾਨੈ॥ਅੰਤਰੁਮੈਲਾਬਾਹਰੁਨਿਤਧੋਵੈ॥
ਸਾਚੀਦਰਗਹਿਅਪਨੀਪਤਿਖੋਵੈ॥੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਣਿਕਰੈਉਪਾਉ॥ਕ
ਬਹਿਨਘਾਲੈਸੀਧਾਪਾਉ॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਸੁਚੀਤਿਨਆਣੈ॥ਕੂੜੀਕੂੜੀ
ਮੁਖਹੁਵਖਾਣੈ॥੩॥ਜਿਸਨੋਕਰਮੁਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਇਤਿਸੁਬਿ
ਉਹਾਰੁ॥ਹਰਿਨਾਮਭਗਤਿਸਿਉਲਾਗਾਰੰਗੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਜਨਨਹੀਭੰਗੁ॥
੪॥ ੪੦॥ ੫੩॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਨਿੰਦਕਕਉਫਿਟਕੇਸੰਸਾਰੁ॥
ਨਿੰਦਕਕਾਝੂਠਾਬਿਉਹਾਰੁ॥ਨਿੰਦਕਕਾਮੈਲਾਆਚਾਰੁ॥ਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਰਾਖ
ਨਹਾਰੁ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਮੁਆਨਿੰਦਕਕੈਨਾਲਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸਰਿਜਨਰਾ
ਖੇਨਿੰਦਕਕੈਸਿਰਿਕੜਕਿਓਕਾਲੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿੰਦਕਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਮਾ
ਨੈ॥ਨਿੰਦਕਝੂਠੁਬੋਲਿਪਛੁਤਾਨੇ॥ਹਾਥਪਛੋੜਹਿਸਿਰੁਧਰਨਿਲਗਾਹਿ॥
ਨਿੰਦਕਕਉਦਈਛੋਡੈਨਾਹਿ॥੨॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਕਿਛੁਬੁਰਾਨਮਾਗੈ॥ਨਿੰ
ਦਕਕਉਲਾਗੈਦੁਖਸਾਂਗੈ॥ਬਗੁਲੇਜਿਉਰਹਿਆਪੰਖਪਸਾਰਿ॥ਮੁਖਤੇਬੋ
ਲਿਆਤਾਕਢਿਆਬੀਚਾਰਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਕਰਤਾਸੋਇ॥ਹਰਿਜ
ਨੁਕਰੈਸੁਨਿਹਚਲੁਹੋਇ॥ਹਰਿਕਾਦਾਸੁਸਾਚਾਦਰਬਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਕਹਿ
ਆਤਤੁਬੀਚਾਰਿ॥੪॥ ੪੧॥ ੫੪॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੫ ਦੁਇ
ਕਰਜੋਰਿਕਰਉਅਰਦਾਸਿ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਧਨੁਤਿਸਕੀਰਾਸਿ॥ਸੋਈਮੇਰਾ
ਸੁਆਮੀਕਰਨੈਹਾਰੁ॥ਕੋਟਿਬਾਰਜਾਈਬਲਿਹਾਰ॥੧॥ਸਾਧੂਧੂਰਿਪੁਨੀਤਕ
ਰੀ॥ਮਨਕੇਬਿਕਾਰਮਿਟਹਿਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਜਨਮਜਨਮਕੀਮੈਲੁਹਰੀ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਮਹਿਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਪਾਈਐਮਾਨੁ॥ਸਗ
ਲਮਨੋਰਥਪੂਰਨਹਾਰ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਭਗਤਨਆਧਾਰ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਅੰ
ਤਰਿਸਗਲਪ੍ਰਗਾਸ॥ਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਭਗਤਗੁਨਤਾਸ॥ਜਾਕੀਸੇਵ
ਨਬਿਰਥੀਜਾਇ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਏਕੁਧਿਆਇ॥੩॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਦਇ
ਆਸੰਤੋਖੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਨਿਰਮਲੁਇਹੁਥੋਕੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਜੈਲੜਿ
ਲਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਨਿਤਧਿਆਇ॥੪॥ ੪੩॥ ੫੫॥ ਭੈਰਉ
ਮਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਅਪੁਨੈਸੁਨੀਅਰਦਾਸਿ॥ਕਾਰਜੁਆਇਆਸ
ਗਲਾਰਾਸਿ॥ਮਨਤਨਅੰਤਰਿਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥ਗੁਰਪੂਰੇਡਰੁਸਗਲਚੁ
ਕਾਇਆ॥੧॥ਸਭਤੇਵਡਸਮਰਥਗੁਰਦੇਵ॥ਸਭਿਸੁਖਪਾਈਤਿਸਕੀਸੇ
ਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਾਕੀਆਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਕਾਅਮਰੁਨਮੇਟੈਕੋਇ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਅਨੂਪੁ॥ਸਫਲਮੂਰਤਿਗੁਰੁਤਿਸਕਾਰੂਪੁ॥੨॥ਜਾ
ਕੈਅੰਤਰਿਬਸੈਹਰਿਨਾਮੁ॥ਜੋਜੋਪੇਖੈਸੁਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ਬੀਸਬਿਸੁਏ
ਜਾਕੈਮਨਿਪਰਗਾਸੁ॥ਤਿਸੁਜਨਕੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਤਿਸੁਗੁਰ
ਕਉਸਦਕਰੀਨਮਸਕਾਰ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਸਦਜਾਉਬਲਿਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁ
ਰਕੇਚਰਨਧੋਇਧੋਇਪੀਵਾ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਪਿਜਪਿਸਦਜੀਵਾ॥੪॥ ੪੩॥
੫੬॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹ
ਲਾ ੫ ਪੜਤਾਲ ਘਰੁ ੩ ਪਰਤਿਪਾਲਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿਪਾਲਕ
ਵਨਗੁਨਗਨੀ॥ਅਨਿਕਰੰਗਬਹੁਤਰੰਗਸਰਬਕੋਧਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅ
ਨਿਕਗਿਆਨਅਨਿਕਧਿਆਨਅਨਿਕਜਾਪਜਾਪਤਾਪ॥ਅਨਿਕਗੁਨਿਤਧੁ
ਨਿਤਲਲਿਤਅਨਿਕਧਾਰਮੁਨੀ॥੧॥ਅਨਿਕਨਾਦਅਨਿਕਬਾਜਨਿਮਖ
ਨਿਮਖਅਨਿਕਸ੍ਵਾਦਅਨਿਕਦੋਖਅਨਿਕਰੋਗਮਿਟਹਿਜਸਸੁਨੀ॥ਨਾਨਕ

ਸੇਵਅਪਾਰਦੇਵਤਟਹਖਟਹਬਰਤਪੂਜਾਗਵਨਭਵਨਜਾਤ੍ਰਕਰਨ
ਸਗਲਫਲਪੁਨੀ॥੨॥੧॥ ਭੈਰਉਚਉਪਦੇ ੮ ਮ:੧॥
੨੧॥ਮ:੩॥ ੭॥ਮ:੪॥ ੫੭॥ਮ:੫ ਜੁਮਲਾ ੯੩

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨
ਆਤਮਮਹਿਰਾਮੁਰਾਮਮਹਿਆਤਮੁਚੀਨਸਿਗੁਰਬੀਚਾਰਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਣੀਸਬਦਿਪਛਾਣੀਦੁਖਕਾਟੈਹਉਮਾਰਾ॥੧॥ਨਾਨਕਹਉਮੈ
ਰੋਗਬੁਰੇ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਏਕਾਬੇਦਨਆਪੇਬਖਸੈਸਬਦਿਧੁਰੇ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਪਰਖੇਪਰਖਣਹਾਰੈਬਹੁਰਿਸੂਲਾਕੁਨਹੋਈ॥ਜਿਨਕਉ
ਨਦਰਿਭਈਗੁਰਿਮੇਲੇਪ੍ਰਭਭਾਣਾਸਚੁਸੋਈ॥੨॥ਪਉਣੁਪਾਣੀਬੈਸੰ
ਤਰੁਰੋਗੀਰੋਗੀਧਰਤਿਸਭੋਗੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਮਾਇਆਦੇਹਸਿਰੋਗੀਰੋ
ਗੀਕੁਟੰਬਸੰਜੋਗੀ॥੩॥ਰੋਗੀਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਰੁਦ੍ਰਾਰੋਗੀਸਗਲਸੰ
ਸਾਰਾ॥ਹਰਿਪਦੁਚੀਨਿਭਏਸੇਮੁਕਤੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਾ॥੪॥ਰੋ
ਗੀਸਾਤਸਮੁੰਦਸਨਦੀਆਖੰਡਪਤਾਲਸਿਰੋਗਿਭਰੇ॥ਹਰਿਕੇਲੋਕਸਿ
ਸਾਚਿਸੁਹੇਲੇਸਰਬੀਥਾਈਨਦਰਿਕਰੇ॥੫॥ਰੋਗੀਖਟਦਰਸਨਭੇਖਧਾ
ਰੀਨਾਨਾਹਠੀਅਨੇਕਾ॥ਬੇਦਕਤੇਬਕਰਹਿਕਹਬਪੁਰੇਨਹਬੂਝਹਿਇਕ
ਏਕਾ॥੬॥ਮਿਠਰਸੁਖਾਇਸੁਰੋਗਿਭਰੀਜੈਕੰਦਮੂਲਿਸੁਖੁਨਾਹੀ॥ਨਾਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਅੰਤਕਾਲਿਪਛੁਤਾਹੀ॥੭॥ਤੀਰਥਿ
ਭਰਮੈਰੋਗੁਨਛੂਟਸਿਪੜਿਆਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਭਇਆ॥ਦੁਬਿਧਾਰੋ
ਗੁਸੁਅਧਿਕਵਡੇਰਾਮਾਇਆਕਾਮੁਹਤਾਜੁਭਇਆ॥੮॥ਗੁਰਮੁ
ਖਿਸਾਚਾਸਬਦਿਸਲਾਹੈਮਨਿਸਾਚਾਤਿਸੁਰੋਗੁਗਇਆ॥ਨਾਨਕਹਰਿ

ਜਨਅਨਦਿਨੁਨਿਰਮਲਜਿਨਕਉਕਰਮਤੀਸਾਚੁਪਾਇਆ॥੮॥੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩
ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨ ਤਿਨਿਕਰਤੈਇਕੁਚਲਤੁਉਪਾ
ਇਆ॥ਅਨਹਦਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾਇਆ॥ਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇਗੁਰਮੁ
ਖਿਬੁਝਾਇਆ॥ਕਾਰਣੁਕਰਤਾਕਰਦਾਆਇਆ॥੧॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁ
ਮੇਰੈਅੰਤਰਿਧਿਆਨੁ॥ਹਉਕਬਹੁਨਛੋਡਉਹਰਿਕਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਪੜਣਪਠਾਇਆ॥ਲੈਪਾਟੀਪਾਧੇਕੈਆਇਆ॥
ਨਾਮਬਿਨਾਨਹਪੜਉਅਚਾਰ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਗੋਬਿੰਦ
ਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਿਲਾਦਸਿਉਕਹਿਆਮਾਇ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਪੜ
ਹੁਰਹੀਸਮਝਾਇ॥ਨਿਰਭਉਦਾਤਾਹਰਿਜੀਉਮੇਰੈਨਾਲਿ॥ਜੇਹਰਿਛੋ
ਡਉਤਉਕੁਲਿਲਾਗੈਗਾਲਿ॥੩॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਿਸਭਿਚਾਟੜੇਵਿਗਾਰੇ॥ਹ
ਮਾਰਾਕਹਿਆਨਸੁਣੈਆਪਣੇਕਾਰਜਸਵਾਰੇ॥ਸਭਨਗਰੀਮਹਿਭਗਤਿ
ਦ੍ਰਿੜਾਈ॥ਦੁਸਟਸਭਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਈ॥੪॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕੀਈਪੂਕਾ
ਰ॥ਸਭੇਦੈਤਰਹੇਝਖਮਾਰਿ॥ਭਗਤਿਜਨਾਕੀਪਤਿਰਾਖੈਸੋਈ॥ਕੀਤੇ
ਕੈਕਹਿਐਕਿਆਹੋਈ॥੫॥ਕਿਰਤਸੰਜੋਗੀਦੈਤਿਰਾਜੁਚਲਾਇਆ॥ਹ
ਰਿਨਬੂਝੈਤਿਨਿਆਪਿਭੁਲਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾ
ਇਆ॥ਅੰਧਾਨਬੂਝੈਕਾਲੁਨੇੜੈਆਇਆ॥੬॥ਪ੍ਰਹਲਾਦੁਕੋਠੇਵਿ
ਚਿਰਾਖਿਆਬਾਰਿਦੀਆਤਾਲਾ॥ਨਿਰਭਉਬਾਲਕੁਮੂਲਿਨਡਰਈਮੇ
ਰੈਅੰਤਰਿਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥ਕੀਤਾਹੋਵੈਸਰੀਕੀਕਰੈਅਨਹੋਦਾਨਾਉਧਰਾ
ਇਆ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਆਇਪਹੁਤਾਜਨਸਿਉਵਾਦੁਰਚਾਇਆ॥
੭॥ਪਿਤਾਪ੍ਰਹਲਾਦਸਿਉਗੁਰਜਉਠਾਈ॥ਕਹਾਂਤੁਮ੍ਹਾਰਾਜਗਦੀਸ

ਗੁਸਾਈ॥ਜਗਜੀਵਨੁਦਾਤਾਅੰਤਿਸਖਾਈ॥ਜਹਦੇਖਾਤਹਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ॥੮॥ਥੰਮ੍ਹੁਉਪਾੜਿਹਰਿਆਪੁਦਿਖਾਇਆ॥ਅਹੰਕਾਰੀਦੈ
ਤੁਮਾਰਿਪਚਾਇਆ॥ਭਗਤਾਮਨਿਆਨੰਦੁਵਜੀਵਧਾਈ॥ਅਪਣੇਸੇ
ਵਕਕਉਦੇਵਡਿਆਈ॥੯॥ਜੰਮਣੁਮਰਣਾਮੋਹੁਉਪਾਇਆ॥ਆ
ਵਣੁਜਾਣਾਕਰਤੈਲਿਖਿਪਾਇਆ॥ਪ੍ਰਹਲਾਦਕੈਕਾਰਜਿਹਰਿਆਪੁਦਿ
ਖਾਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਬੋਲੁਆਗੈਆਇਆ॥੧੦॥ਦੇਵਕੁਲੀਲਖਿਮੀ
ਕਉਕਰਹਿਜੈਕਾਰੁ॥ਮਾਤਾਨਰਸਿੰਘਕਾਰੂਪੁਨਿਵਾਰੁ॥ਲਖਿਮੀਭਉਕ
ਰੈਨਸਾਕੈਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਜਨੁਚਰਣੀਲਾਗਾਆਇ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥ਰਾਜੁਮਾਲੁਝੂਠੀਸਭਮਾਇਆ॥ਲੋਭੀਨਰ
ਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੧੨॥ਕਹੈ
ਨਾਨਕੁਸਭੁਕੋਕਰੇਕਰਾਇਆ॥ਸੇਪਰਵਾਣੁਜਿਨੀਹਰਿਸਿਉਚਿਤੁਲਾ
ਇਆ॥ਭਗਤਾਕਾਅੰਗੀਕਾਰੁਕਰਦਾਆਇਆ॥ਕਰਤੈਅਪਣਾਰੂਪੁ
ਦਿਖਾਇਆ॥੧੩॥੧॥ ਭੈਰਉਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰਸੇਵਾਤੇਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਬੁਝਾਈ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹ੍ਰਿਦੈਮਨਿ
ਵਸਿਆਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਈ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਮੇਰੇ
ਪਿਆਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਦੀਨਜਨੁਮਾਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿਉਧਾਰੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨਾਕਉਜਮੁਜੋਹਿਨਸਾਕੈਰਤੀਅੰਚਦੂਖਨਲਾਈ॥
ਆਪਿਤਰਹਿਸਗਲੇਕੁਲਤਾਰਹਿਜੋਤੇਰੀਸਰਣਾਈ॥੨॥ਭਗਤਾਕੀਪੈ
ਜਰਖਹਿਤੂਆਪੇਏਹਤੇਰੀਵਡਿਆਈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖ
ਦੁਖਕਾਟਹਿਦੁਬਿਧਾਰਤੀਨਰਾਈ॥੩॥ਹਮਮੂੜਮੁਗਧਕਿਛੁਬੂਝ
ਹਿਨਾਹੀਤੂਆਪੇਦੇਹਿਬੁਝਾਈ॥ਜੋਤੁਧੁਭਾਵੈਸੋਈਕਰਸੀਅਵਰੁਨ

ਕਹਣਾ ਜਾਈ॥੬॥ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਧੰਧੈ ਲਾਇਆ ਭੂੰਡੀ ਕਾਰ ਕਮਾ
ਈ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੂਐ ਹਾਰਿਆ ਸਬਦੈ ਸੁਰਤਿ ਨ ਪਾਈ॥੭॥ ਮਨ
ਮੁਖਿ ਮਰਹਿ ਤਿਨ ਕਿਛੂ ਨ ਸੂਝੈ ਦੁਰਮਤਿ ਅਗਿਆਨ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਭਵ
ਜਲੁ ਪਾਰਿ ਨ ਪਾਵਹਿ ਕਬ ਹੀ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸਿਰਿ ਭਾਰਾ॥੮॥ ਸਾਚ
ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸ
ਬਦਿ ਪਛਾਤੀ ਸਾਚਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ॥੯॥ ਤੂੰ ਆਪਿ ਨਿਰਮਲੁ ਤੇਰੇ ਜਨ ਹੈ
ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰੇ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਉਰਿ ਧਾਰੇ॥੧੦॥੨॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੨
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋਈ ਵਡ ਰਾਜਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪੂਰੇ ਕਾਜਾ॥
ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਕੋਟਿ ਧਨ ਪਾਏ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਜਨਮੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਏ॥
੧॥ ਤਿਸੁ ਸਾਲਾਹੀ ਜਿਸੁ ਹਰਿ ਧਨੁ ਰਾਸਿ॥ ਸੋ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਮਸ
ਤਕਿ ਹਾਥੁ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਕੋਟਿ ਕਈ ਸੈਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾ
ਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਹਜ ਸੁਖੈਨਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸੀਤਲੁ ਹੂਆ॥ ਨਾਮ ਬਿ
ਨਾ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵਣੁ ਮੂਆ॥੨॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਜੀਵਨ ਮੁਕਤਾ॥ ਜਿਸੁ
ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਭ ਹੀ ਜੁਗਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਨਿ ਨਉ ਨਿਧਿ ਪਾਈ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਆਵੈ ਜਾਈ॥੩॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ ਜਿ
ਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਸਦ ਹੀ ਲਾਹਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਵਡ ਪਰਵਾਰਾ॥
ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਮਨਮੁਖ ਗਾਵਾਰਾ॥੪॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਨਿਹਚਲ ਆ
ਸਨੁ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸਨੁ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਾਚਾ
ਸਾਹੁ॥ ਨਾਮਹੀਣ ਨਾਹੀ ਪਤਿ ਵੇਸਾਹੁ॥੫॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਮਹਿ ਜਾ

ਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਪੁਰਖੁ ਬਿਧਾਤਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ ਸਭ ਤੇ ਊ
ਚਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਜੋਨੀ ਮੂਚਾ॥੬॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਗਟਿ ਪ
ਹਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਤਿਸੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਾਰਾ॥ ਜਿਸੁ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਸੋ
ਪੁਰਖੁ ਪਰਵਾਣਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫਿਰਿ ਆਵਣ ਜਾਣਾ॥੭॥ ਤਿਨਿ ਨਾਮੁ ਪਾ
ਇਆ ਜਿਸੁ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਲਖੇ ਗੋੁਪਾਲ॥ ਆ
ਵਣ ਜਾਣ ਰਹੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤਤੈ ਤਤੁ ਮਿਲਾਇਆ॥੮॥
੧॥੪॥ ਗਉੜੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕੋਟਿ ਬਿਸਨ ਕੀਨੇ ਅਵਤਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰ
ਹਮੰਡ ਜਾ ਕੇ ਧ੍ਰਮਸਾਲ॥ ਕੋਟਿ ਮਹੇਸ ਉਪਾਇ ਸਮਾਏ॥ ਕੋਟਿ ਬ੍ਰਹਮੇ ਜ
ਗੁ ਸਾਜਣ ਲਾਏ॥੧॥ ਐਸੋ ਧਣੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਮਾਰਾ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕ
ਉ ਗੁਣ ਬਿਸਥਾਰ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕੋਟਿ ਮਾਇਆ ਜਾ ਕੈ ਸੇਵਕਾਇ॥ ਕੋ
ਟਿ ਜੀਅ ਜਾ ਕੀ ਸਿਹਜਾਇ॥ ਕੋਟਿ ਉਪਾਰਜਨਾ ਤੇਰੈ ਅੰਗਿ॥ ਕੋਟਿ ਭਗਤ
ਬਸਤ ਹਰਿ ਸੰਗਿ॥੨॥ ਕੋਟਿ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਕਰਤ ਨਮਸਕਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਇੰਦ੍ਰ ਠਾ
ਢੇ ਹੈ ਦੁਆਰ॥ ਕੋਟਿ ਬੈਕੁੰਠ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟੀ ਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ ਨਾਮ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ
ਤਿ ਨਾਹਿ॥੩॥ ਕੋਟਿ ਪੂਰੀਅਤ ਹੈ ਜਾ ਕੈ ਨਾਦ॥ ਕੋਟਿ ਅਖਾਰੇ ਚਲਿਤ ਬਿਸ
ਮਾਦ॥ ਕੋਟਿ ਸਕਤਿ ਸਿਵ ਆਗਿਆਕਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਜੀਅ ਦੇਵੈ ਆਧਾਰ॥
੪॥ ਕੋਟਿ ਤੀਰਥ ਜਾ ਕੇ ਚਰਨ ਮਝਾਰ॥ ਕੋਟਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਜਪਤ ਨਾਮ ਚਾਰ॥ ਕੋ
ਟਿ ਪੂਜਾਰੀ ਕਰਤੇ ਪੂਜਾ॥ ਕੋਟਿ ਬਿਸਥਾਰਨੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ॥੫॥ ਕੋਟਿ ਮ
ਹਿਮਾ ਜਾ ਕੀ ਨਿਰਮਲ ਹੰਸ॥ ਕੋਟਿ ਉਸਤਤਿ ਜਾ ਕੀ ਕਰਤ ਬ੍ਰਹਮੰਸ॥ ਕੋਟਿ
ਪਰਲਉ ਓਪਤਿ ਨਿਮਖ ਮਾਹਿ॥ ਕੋਟਿ ਗੁਣਾ ਤੇਰੇ ਗਣੇ ਨ ਜਾਹਿ॥੬॥ ਕੋ
ਟਿ ਗਿਆਨੀ ਕਥਹਿ ਗਿਆਨੁ॥ ਕੋਟਿ ਧਿਆਨੀ ਧਰਤ ਧਿਆਨੁ॥ ਕੋਟਿ ਤਪੀ
ਸਰ ਤਪ ਹੀ ਕਰਤੇ॥ ਕੋਟਿ ਮੁਨੀਸਰ ਮੁੋਨਿ ਮਹਿ ਰਹਤੇ॥੭॥ ਅਵਿਗਤ ਨਾਥੁ

ਅਗੋਚਰਸੁਆਮੀ॥ਪੂਰਿਰਹਿਆਘਟਿਅੰਤਰਿਜਾਮੀ॥ਜਤਕਤਦੇਖ
ਉਤੇਰਾਵਾਸਾ॥ਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੮॥੨॥ ਭੈਰਉਮ
ਹਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਮੋਕਉਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਅਮੋਲਰਤਨੁਹਰਿਦੀਨੋਨਾਮੁ॥
ਸਹਜਬਿਨੋਦਚੋਜਆਨੰਤਾ॥ਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਓਅਚਿੰਤਾ॥੧॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਕੀਰਤਿਹਰਿਸਾਚੀ॥ਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਤਿਸੁਸੰਗਿਮਨੁਰਾਚੀ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭੋਜਨਭਾਉ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲੀਚੈਨਾਉ॥ਅਚਿੰਤ
ਹਮਾਰੈਸਬਦਿਉਧਾਰ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਭਰੇਭੰਡਾਰ॥੨॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈ
ਕਾਰਜਪੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਲਥੇਵਿਸੂਰੇ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਬੈਰੀਮੀਤਾ॥
ਅਚਿੰਤੋਹੀਇਹੁਮਨੁਵਸਿਕੀਤਾ॥੩॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਹਮਕੀਆਦਿਲਾਸਾ॥
ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੀਪੂਰਨਆਸਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਕਉਸਗਲਸਿਧਾਂਤੁ॥ਅ
ਚਿੰਤੁਹਮਕਉਗੁਰਿਦੀਨੋਮੰਤੁ॥੪॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰਬਿਨਸੇਬੈਰ॥ਅਚਿੰ
ਤਹਮਾਰੈਮਿਟੇਅੰਧੇਰ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀਮਨਿਕੀਰਤਨੁਮੀਠਾ॥ਅਚਿੰਤੋਹੀ
ਪ੍ਰਭੁਘਟਿਘਟਿਡੀਠਾ॥੫॥ਅਚਿੰਤਮਿਟਿਓਹੈਸਗਲੋਭਰਮਾ॥ਅਚਿੰ
ਤਵਸਿਓਮਨਿਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾਮਾ॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਅਨਹਤਵਾਜਾ॥ਅਚਿੰ
ਤਹਮਾਰੈਗੋਵਿੰਦੁਗਾਜਾ॥੬॥ਅਚਿੰਤਹਮਾਰੈਮਨੁਪਤੀਆਨਾ॥ਨਿਹਚ
ਲਧਨੀਅਚਿੰਤੁਪਛਾਨਾ॥ਅਚਿੰਤੋਉਪਜਿਓਸਗਲਬਿਬੇਕਾ॥ਅਚਿੰ
ਤਚਰੀਹਥਿਹਰਿਹਰਿਟੇਕਾ॥੭॥ਅਚਿੰਤਪ੍ਰਭੂਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁ॥ਅ
ਚਿੰਤਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਠਾਕੁਰੁਏਕੁ॥ਚਿੰਤਅਚਿੰਤਾਸਗਲੀਗਈ॥ਪ੍ਰਭਨਾਨਕ
ਨਾਨਕਨਾਨਕਮਈ॥੮॥੩॥੬॥ ਭੈਰਉਰਾਗਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪ
ਦੇ੯੯ ੩ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੬ ਜੁਮਲਾ॥੯੯॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਘਰੁ ੧ ਇਹੁਧਨੁਮੇਰੇ
ਹਰਿਕੋਨਾਉ॥ਗਾਠਿਨਬਾਧਉਬੇਚਿਨਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਉਮੇਰੇਖੇਤੀ
ਨਾਉਮੇਰੇਬਾਰੀ॥ਭਗਤਿਕਰਉਜਨੁਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੧॥ਨਾਉਮੇਰੇਮਾਇ
ਆਨਾਉਮੇਰੇਪੂੰਜੀ॥ਤੁਮਹਿਛੋਡਿਜਾਨਉਨਹੀਦੂਜੀ॥੨॥ਨਾਉਮੇਰੇਬੰਧਿ
ਪਨਾਉਮੇਰੇਭਾਈ॥ਨਾਉਮੇਰੇਸੰਗਿਅੰਤਿਹੋਇਸਖਾਈ॥੩॥ਮਾਇਆਮ
ਹਿਜਿਸੁਰਖੈਉਦਾਸੁ॥ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਤਾਕੋਦਾਸੁ॥੪॥੧॥ ਭੈਰਉ॥
ਨਾਂਗੇਆਵਨੁਨਾਂਗੇਜਾਨਾ॥ਕੋਇਨਰਹਿਹੈਰਾਜਾਰਾਨਾ॥੧॥ਰਾਮੁਰਾਜਾਨਉਨਿ
ਧਿਮੇਰੈ॥ਸੰਪੈਹੇਤੁਕਲਤੁਧਨੁਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਸੰਗਨਜਾਤਸੰ
ਗਾਤੀ॥ਕਹਾਭਇਓਦਰਿਬਾਂਧੇਹਾਥੀ॥੨॥ਲੰਕਾਗਢੁਸੋਨੇਕਾਭਇਆ॥
ਮੂਰਖੁਰਾਵਨੁਕਿਆਲੇਗਇਆ॥੩॥ਕਹਿਕਬੀਰਕਿਛੁਗੁਨੁਬੀਚਾਰਿ॥
ਚਲੇਜੁਆਰੀਦੁਇਹਥਝਾਰਿ॥੪॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਲਾਬ੍ਰਹਮਾਮੈਲਾ
ਇੰਦੁ॥ਰਵਿਮੈਲਾਮੈਲਾਹੈਚੰਦੁ॥੧॥ਮੈਲਾਮਲਤਾਇਹੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਕੁਹ
ਰਿਨਿਰਮਲੁਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲੇਬ੍ਰਹਮੰਡਾਇਕੈਈਸ॥ਮੈ
ਲੇਨਿਸਿਬਾਸੁਰਦਿਨਤੀਸ॥੨॥ਮੈਲਾਮੋਤੀਮੈਲਾਹੀਰੁ॥ਮੈਲਾਪਉਨੁਪਾ
ਵਕੁਅਰੁਨੀਰੁ॥੩॥ਮੈਲੇਸਿਵਸੰਕਰਾਮਹੇਸ॥ਮੈਲੇਸਿਧਸਾਧਿਕਅ
ਰੁਭੇਖ॥੪॥ਮੈਲੇਜੋਗੀਜੰਗਮਜਟਾਸਹੇਤਿ॥ਮੈਲੀਕਾਇਆਹੰਸਸਮੇ
ਤਿ॥੫॥ਕਹਿਕਬੀਰਤੇਜਨਪਰਵਾਨ॥ਨਿਰਮਲਤੇਜੋਰਾਮਹਿਜਾਨ॥੬॥
੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਨੁਕਰਿਮਕਾਕਿਬਲਾਕਰਿਦੇਹੀ॥ਬੋਲਨਹਾਰੁਪਰ
ਮਗੁਰੁਏਹੀ॥੧॥ਕਹੁਰੇਮੁਲਾਂਬਾਂਗਨਿਵਾਜ॥ਏਕਮਸੀਤਿਦਸੈਦਰਵਾ
ਜ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਸਿਮਿਲਿਤਾਮਸੁਭਰਮੁਕਦੂਰੀ॥ਭਾਖਿਲੇਪੰਚੈਹੋਇ
ਸਬੂਰੀ॥੨॥ਹਿੰਦੂਤੁਰਕਕਾਸਾਹਿਬੁਏਕ॥ਕਹਕਰੈਮੁਲਾਂਕਹਕਰੈਸੇਖ॥

ਕਹਿਕਬੀਰਹਉਭਇਆਦਿਵਾਨਾ॥ਮੁਸਿਮੁਸਿਮਨੂਆਸਹਜਿਸਮਾਨਾ॥
੪॥੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਗੰਗਾਕੇਸੰਗਿਸਲਿਤਾਬਿਗਰੀ॥ਸੋਸਲਿਤਾਗੰਗਾ
ਹੋਇਨਿਬਰੀ॥੧॥ਬਿਗਰਿਓਕਬੀਰਾਰਾਮਦੁਹਾਈ॥ਸਾਚੁਭਇਓਅਨਕ
ਤਹਿਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚੰਦਨਕੈਸੰਗਿਤਰਵਰੁਬਿਗਰਿਓ॥ਸੋਤਰ
ਵਰੁਚੰਦਨੁਹੋਇਨਿਬਰਿਓ॥੨॥ਪਾਰਸਕੈਸੰਗਿਤਾਂਬਾਬਿਗਰਿਓ॥ਸੋਤਾ
ਬਾਕੰਚਨੁਹੋਇਨਿਬਰਿਓ॥੩॥ਸੰਤਨਸੰਗਿਕਬੀਰਾਬਿਗਰਿਓ॥ਸੋਕ
ਬੀਰੁਰਾਮੈਹੋਇਨਿਬਰਿਓ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਮਾਥੈਤਿਲਕੁਹ
ਥਿਮਾਲਾਬਾਨਾਂ॥ਲੋਗਨਰਾਮੁਖਿਲਉਨਾਜਾਨਾ॥੧॥ਜਉਹਉਬਉਰਾਤਉ
ਰਾਮਤੋਰਾ॥ਲੋਗੁਮਰਮੁਕਹਜਾਨੈਮੋਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੋਰਉਨਪਾਤੀਪੂਜਉ
ਨਦੇਵਾ॥ਰਾਮਭਗਤਿਬਿਨੁਨਿਹਫਲਸੇਵਾ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਉਸ
ਦਾਸਦਾਮਨਾਵਉ॥ਐਸੀਸੇਵਦਰਗਹਸੁਖੁਪਾਵਉ॥੩॥ਲੋਗੁਕਹੈਕ
ਬੀਰੁਬਉਰਾਨਾ॥ਕਬੀਰਕਾਮਰਮੁਰਾਮਪਹਿਚਾਨਾਂ॥੪॥੬॥ ਭੈਰਉ॥
ਉਲਟਿਜਾਤਿਕੁਲਦੋਊਬਿਸਾਰੀ॥ਸੁੰਨਸਹਜਮਹਿਬੁਨਤਹਮਾਰੀ॥੧॥ਹ
ਮਰਾਝਗਰਾਰਹਾਨਕੋਊ॥ਪੰਡਿਤਮੁਲਾਂਛਾਡੇਦੋਊ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੁਨਿਬੁ
ਨਿਆਪਆਪੁਪਹਿਰਾਵਉ॥ਜਹਨਹੀਆਪੁਤਹਾਹੋਇਗਾਵਉ॥੨॥ਪੰ
ਡਿਤਮੁਲਾਂਜੋਲਿਖਿਦੀਆ॥ਛਾਡਿਚਲੇਹਮਕਛੂਨਲੀਆ॥੩॥ਰਿਦੈ
ਇਖਲਾਸੁਨਿਰਖਿਲੇਮੀਰਾ॥ਆਪੁਖੋਜਿਖੋਜਿਮਿਲੇਕਬੀਰਾ॥੪॥੭॥
ਭੈਰਉ॥ ਨਿਰਧਨਆਦਰੁਕੋਈਨਦੇਇ॥ਲਾਖਜਤਨਕਰੈਓਹੁਚਿਤਿ
ਨਧਰੇਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਨਿਰਧਨੁਸਰਧਨਕੈਜਾਇ॥ਆਗੇਬੈਠਾਪੀਠ
ਫਿਰਾਇ॥੧॥ਜਉਸਰਧਨੁਨਿਰਧਨਕੈਜਾਇ॥ਦੀਆਆਦਰੁਲੀਆਬੁ
ਲਾਇ॥੨॥ਨਿਰਧਨੁਸਰਧਨੁਦੋਨਉਭਾਈ॥ਪ੍ਰਭਕੀਕਲਾਨਮੇਟੀਜਾਈ॥

ਕਹਿਕਬੀਰਨਿਰਧਨੁਹੈਸੋਈ॥ਜਾਕੇਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਹੋਈ॥੪॥੮॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰ
ਸੇਵਾਤੇਭਗਤਿਕਮਾਈ॥ਤਬਇਹਮਾਨਸਦੇਹੀਪਾਈ॥ਇਸਦੇਹੀ
ਕਉਸਿਮਰਹਿਦੇਵ॥ਸੋਦੇਹੀਭਜੁਹਰਿਕੀਸੇਵ॥੧॥ਭਜਹੁਗੋਬਿ
ਦਭੂਲਿਮਤਜਾਹੁ॥ਮਾਨਸਜਨਮਕਾਏਹੀਲਾਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬ
ਲਗੁਜਰਾਰੋਗੁਨਹੀਆਇਆ॥ਜਬਲਗੁਕਾਲਿਗ੍ਰਸੀਨਹੀਕਾਇ
ਆ॥ਜਬਲਗੁਬਿਕਲਭਈਨਹੀਬਾਨੀ॥ਭਜਿਲੇਹਿਰੇਮਨਸਾਰਿਗ
ਪਾਨੀ॥ਅਬਨਭਜਸਿਭਜਸਿਕਬਭਾਈ॥ਆਵੈਅੰਤੁਨਭਜਿਆ
ਜਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਅਬਸਾਰੁ॥ਫਿਰਿਪਛੁਤਾਹੁਨਪਾਵਹੁ
ਪਾਰੁ॥੩॥ਸੋਸੇਵਕੁਜੋਲਾਇਆਸੇਵ॥ਤਿਨਹੀਪਾਏਨਿਰੰਜਨਦੇਵ॥
ਗੁਰਮਿਲਿਤਾਕੇਖੁਲ੍ਹੇਕਪਾਟ॥ਬਹੁਰਿਨਆਵੈਜੋਨੀਬਾਟ॥੪॥ਇਹੀ
ਤੇਰਾਅਉਸਰੁਇਹਤੇਰੀਬਾਰ॥ਘਟਭੀਤਰਿਤੂਦੇਖੁਬਿਚਾਰਿ॥ਕਹ
ਤਕਬੀਰੁਜੀਤਿਕੈਹਾਰਿ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿਪੁਕਾਰਿ॥੫॥
੧॥੯॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਿਵਕੀਪੁਰੀਬਸੈਬੁਧਿਸਾਰੁ॥ਤਹਤੁਮ੍ਹਮਿ
ਲਿਕੈਕਰਹੁਬਿਚਾਰੁ॥ਈਤਊਤਕੀਸੋਝੀਪਰੈ॥ਕਉਨੁਕਰਮੁਮੇਰਾਕ
ਰਿਕਰਿਮਰੈ॥੧॥ਨਿਜਪਦਊਪਰਿਲਾਗੋਧਿਆਨੁ॥ਰਾਜਾਰਾਮਨਾਮੁਮੋ
ਰਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੂਲਦੁਆਰੈਬੰਧਿਆਬੰਧੁ॥ਰਵਿਊ
ਪਰਿਗਹਿਰਾਖਿਆਚੰਦੁ॥ਪਛਮਦੁਆਰੈਸੂਰਜੁਤਪੈ॥ਮੇਰਡੰਡ
ਸਿਰਊਪਰਿਬਸੈ॥੨॥ਪਸਚਮਦੁਆਰੇਕੀਸਿਲਓਲ੍ਹ॥ਤਿਹਸਿ
ਲਊਪਰਿਖਿੜਕੀਅਉਰ॥ਖਿੜਕੀਊਪਰਿਦਸਵਾਦੁਆਰੁ॥ਕਹਿ
ਕਬੀਰਤਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੨॥੧੦॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੋਮੁਲਾਂਜੋ

ਮਨ ਸਿਉ ਲੂਝੈ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਕਾਲ ਸਿਉ ਜੂਝੈ ॥ ਕਾਲ ਪੁਰਖ ਕਾ
ਮਰਦੈ ਮਾਨੁ ॥ ਤਿਸੁ ਮੁਲਾ ਕਉ ਸਦਾ ਸਲਾਮੁ ॥੧॥ ਹੈ ਹਜੂਰਿ ਕਤ ਦੂਰਿ ਬ
ਤਾਵਹੁ ॥ ਦੁੰਦਰ ਬਾਧਹੁ ਸੁੰਦਰ ਪਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਜੀ ਸੋ ਜੁ ਕਾ
ਇਆ ਬੀਚਾਰੈ ॥ ਕਾਇਆ ਕੀ ਅਗਨਿ ਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਜਾਰੈ ॥ ਸੁਪਨੈ ਬਿੰਦੁ
ਨ ਦੇਈ ਝਰਨਾ ॥ ਤਿਸੁ ਕਾਜੀ ਕਉ ਜਰਾ ਨ ਮਰਨਾ ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਜੁ ਦੁਇ
ਸਰ ਤਾਨੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤਾ ਭੀਤਰਿ ਆਨੈ ॥ ਗਗਨ ਮੰਡਲ ਮਹਿ ਲਸਕਰੁ
ਕਰੈ ॥ ਸੋ ਸੁਰਤਾਨੁ ਛਤ੍ਰੁ ਸਿਰਿ ਧਰੈ ॥੩॥ ਜੋਗੀ ਗੋਰਖੁ ਗੋਰਖੁ ਕਰੈ ॥ ਹਿੰਦੂ
ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਮੁਸਲਮਾਨ ਕਾ ਏਕੁ ਖੁਦਾਇ ॥ ਕਬੀਰ ਕਾ ਸੁਆਮੀ
ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੪॥ ੩॥ ੧੧॥ ਭੈਰਉ ਮਃ ੫ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕਉ ਕਹਤੇ
ਦੇਵ ॥ ਤਾ ਕੀ ਬਿਰਥਾ ਹੋਵੈ ਸੇਵ ॥ ਜੋ ਪਾਥਰ ਕੀ ਪਾਂਈ ਪਾਇ ॥ ਤਿਸ ਕੀ
ਘਾਲ ਅਜਾਂਈ ਜਾਇ ॥੧॥ ਠਾਕੁਰੁ ਹਮਰਾ ਸਦ ਬੋਲੰਤਾ ॥ ਸਰਬ ਜੀਆ ਕਉ
ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਨੁ ਦੇਤਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਿ ਦੇਉ ਨ ਜਾਨੈ ਅੰਧੁ ॥ ਭ੍ਰਮ ਕਾ ਮੋਹਿ
ਆ ਪਾਵੈ ਫੰਧੁ ॥ ਨ ਪਾਥਰੁ ਬੋਲੈ ਨਾ ਕਿਛੁ ਦੇਇ ॥ ਫੋਕਟ ਕਰਮ ਨਿਹਫਲ
ਹੈ ਸੇਵ ॥੨॥ ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਚੰਦਨੁ ਚੜਾਵੈ ॥ ਉਸ ਤੇ ਕਹਹੁ ਕਵਨ ਫਲ
ਪਾਵੈ ॥ ਜੇ ਮਿਰਤਕ ਕਉ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਰੁਲਾਈ ॥ ਤਾਂ ਮਿਰਤਕ ਕਾ
ਕਿਆ ਘਟਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਹਉ ਕਹਉ ਪੁਕਾਰਿ ॥ ਸਮਝਿ ਦੇ
ਖੁ ਸਾਕਤ ਗਾਵਾਰ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਰਾਮ ਭਗਤ ਹੈ ਸ
ਦਾ ਸੁਖਾਲੇ ॥੪॥ ੪॥ ੧੨॥ ਭੈਰਉ ॥ ਜਲ ਮਹਿ ਮੀਨ ਮਾਇਆ ਕੇ
ਬੇਧੇ ॥ ਦੀਪਕ ਪਤੰਗ ਮਾਇਆ ਕੇ ਛੇਦੇ ॥ ਕਾਮ ਮਾਇਆ ਕੁੰਚਰ ਕਉ
ਬਿਆਪੈ ॥ ਭੁਇਅੰਗਮ ਭ੍ਰਿੰਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖਾਪੇ ॥੧॥ ਮਾਇਆ
ਐਸੀ ਮੋਹਨੀ ਭਾਈ ॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਤੇਤੇ ਡਹਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪੰਖੀ

ਮ੍ਰਿਗ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤੇ ॥ ਸਾਕਰ ਮਾਖੀ ਅਧਿਕ ਸੰਤਾਪੇ ॥ ਤੁਰੇ ਉਸਟ
ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਭੇਲਾ ॥ ਸਿਧ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਖੇਲਾ ॥੨॥ ਛਿਅ
ਜਤੀ ਮਾਇਆ ਕੇ ਬੰਦਾ ॥ ਨਵੈ ਨਾਥ ਸੂਰਜ ਅਰੁ ਚੰਦਾ ॥ ਤਪੇ ਰਖੀਸਰ
ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਸੂਤਾ ॥ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਕਾਲੁ ਅਰੁ ਪੰਚ ਦੂਤਾ ॥੩॥ ਸੁਆਨ
ਸਿਆਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਰਾਤਾ ॥ ਬੰਤਰ ਚੀਤੇ ਅਰੁ ਸਿੰਘਾਤਾ ॥ ਮਾਂਜਾਰ
ਗਾਡਰ ਅਰੁ ਲੂਬਰਾ ॥ ਬਿਰਖ ਮੂਲ ਮਾਇਆ ਮਹਿ ਪਰਾ ॥੪॥ ਮਾਇਆ
ਅੰਤਰਿ ਭੀਨੇ ਦੇਵ ॥ ਸਾਗਰ ਇੰਦ੍ਰਾ ਅਰੁ ਧਰਤੇਵ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਜਿਸੁ ਉ
ਦਰੁ ਤਿਸੁ ਮਾਇਆ ॥ ਤਬ ਛੂਟੇ ਜਬ ਸਾਧੂ ਪਾਇਆ ॥ ੫॥ ੫॥ ੧੩॥
ਭੈਰਉ ॥ ਜਬ ਲਗੁ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਕਰੈ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਕਾਜੁ ਏਕੁ ਨਹੀ ਸ
ਰੈ ॥ ਜਬ ਮੇਰੀ ਮੇਰੀ ਮਿਟਿ ਜਾਇ ॥ ਤਬ ਪ੍ਰਭ ਕਾਜੁ ਸਵਾਰਹਿ ਆਇ ॥੧॥ ਐ
ਸਾ ਗਿਆਨੁ ਬਿਚਾਰੁ ਮਨਾ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਨ ਸਿਮਰਹੁ ਦੁਖ ਭੰਜਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਜਬ ਲਗੁ ਸਿੰਘੁ ਰਹੈ ਬਨ ਮਾਹਿ ॥ ਤਬ ਲਗੁ ਬਨੁ ਫੂਲੈ ਹੀ ਨਾਹਿ ॥ ਜਬ
ਹੀ ਸਿਆਰੁ ਸਿੰਘ ਕਉ ਖਾਇ ॥ ਫੂਲਿ ਰਹੀ ਸਗਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥੨॥ ਜੀ
ਤੋ ਬੂਡੈ ਹਾਰੋ ਤਿਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਪਾਰਿ ਉਤਰੈ ॥ ਦਾਸੁ ਕਬੀਰੁ ਕਹੈ ਸ
ਮਝਾਇ ॥ ਕੇਵਲ ਰਾਮ ਰਹਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੩॥ ੬॥ ੧੪॥ ਭੈਰਉ ॥
ਸਤਰਿ ਸੈਇ ਸਲਾਰ ਹੈ ਜਾ ਕੇ ॥ ਸਵਾ ਲਾਖੁ ਪੈਕਾਬਰ ਤਾ ਕੇ ॥ ਸੇਖ ਜੁ ਕਹੀਅ
ਹਿ ਕੋਟਿ ਅਠਾਸੀ ॥ ਛਪਨ ਕੋਟਿ ਜਾ ਕੇ ਖੇਲ ਖਾਸੀ ॥੧॥ ਮੋ ਗਰੀਬ ਕੀ ਕੋ ਗੁ
ਜਰਾਵੈ ॥ ਮਜਲਸਿ ਦੂਰਿ ਮਹਲੁ ਕੋ ਪਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਤੀਸ ਕਰੋੜੀ
ਹੈ ਖੇਲ ਖਾਨਾ ॥ ਚਉਰਾਸੀ ਲਖ ਫਿਰੈ ਦਿਵਾਨਾ ॥ ਬਾਬਾ ਆਦਮ ਕਉ ਕਿ
ਛੁ ਨਦਰਿ ਦਿਖਾਈ ॥ ਉਨਿ ਭੀ ਭਿਸਤਿ ਘਨੇਰੀ ਪਾਈ ॥੨॥ ਦਿਲ ਖਲਹਲ
ਜਾ ਕੈ ਜਰਦ ਰੂ ਬਾਨੀ ॥ ਛੋਡਿ ਕਤੇਬ ਕਰੈ ਸੈਤਾਨੀ ॥ ਦੁਨੀਆ ਦੋਸੁ ਰੋਸੁ

ਹੋਲੋਈ॥ਅਪਨਕੀਆਪਾਵੈਸੋਈ॥੩॥ਤੁਮਦਾਤੇਹਮਸਦਾਭਿਖਾਰੀ॥
ਦੇਉਜਬਾਬੁਹੋਇਬਜਗਾਰੀ॥ਦਾਸੁਕਬੀਰਤੇਰੀਪਨਹਸਮਾਨਾਂ॥ਭਿ
ਸਤੁਨਜੀਕਿਰਾਖੁਰਹਮਾਨਾ॥੪॥੭॥੧੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਸਭੁਕੋਈਚਲ
ਨਕਹਤਹੈਊਹਾਂ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠੁਹੈਕਹਾਂ॥੧॥ਆਪਆਪਕਾਮਰਮੁਨ
ਜਾਨਾਂ॥ਬਾਤਨਹੀਬੈਕੁੰਠੁਬਖਾਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬਲਗੁਮਨਬੈਕੁੰਠਕੀ
ਆਸ॥ਤਬਲਗੁਨਾਹੀਚਰਨਨਿਵਾਸ॥੨॥ਖਾਈਕੋਟੁਨਪਰਲਪਗਾ
ਰਾ॥ਨਾਜਾਨਉਬੈਕੁੰਠਦੁਆਰਾ॥੩॥ਕਹਿਕਮੀਰਅਬਕਹੀਐਕਾਹਿ॥
ਸਾਧਸੰਗਤਿਬੈਕੁੰਠੈਆਹਿ॥੪॥੮॥੧੬॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਿਉਲੀ
ਜੈਗਢੁਬੰਕਾਭਾਈ॥ਦੋਵਰਕੋਟਅਰੁਤੇਵਰਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਂਚਪ
ਚੀਸਮੋਹਮਦਮਤਸਰਆਡੀਪਰਬਲਮਾਇਆ॥ਜਨਗਰੀਬਕੋਜੋਰੁ
ਨਪਹੁਚੈਕਹਾਕਰਉਰਘੁਰਾਇਆ॥ਕਾਮੁਕਿਵਾਰੀਦੁਖੁਸੁਖੁਦਰਵਾਨੀਪ
ਾਪੁਪੁੰਨੁਦਰਵਾਜਾ॥ਕ੍ਰੋਧੁਪ੍ਰਧਾਨੁਮਹਾਬਡਦੁੰਦਰਤਹਮਨੁਮਾਵਾਸੀਰਾਜਾ॥
੨॥ਸ੍ਵਾਦਸਨਾਹਟੋਪੁਮਮਤਾਕੋਕੁਬੁਧਿਕਮਾਨਚਢਾਈ॥ਤਿਸਨਾਤੀਰ
ਰਹੇਘਟਭੀਤਰਿਇਉਗਢੁਲੀਓਨਜਾਈ॥੩॥ਪ੍ਰੇਮਪਲੀਤਾਸੁਰਤਿਹ
ਵਾਈਗੋਲਾਗਿਆਨੁਚਲਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਸਹਜੇਪਰਜਾਲੀਏਕ
ਹਿਚੋਟਸਿਝਾਇਆ॥੪॥ਸਤੁਸੰਤੋਖੁਲੈਲਰਨੈਲਾਗਾਤੋਰੇਦੁਇਦਰਵਾ
ਜਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਅਰੁਗੁਰਕੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਪਕਰਿਓਗਢਕੋਰਾਜਾ॥੫॥ਭ
ਗਵਤਭੀਰਿਸਕਤਿਸਿਮਰਨਕੀਕਟੀਕਾਲਭੈਫਾਸੀ॥ਦਾਸੁਕਮੀਰੁਚਢਿ
ਓਗੜ੍ਹਊਪਰਿਰਾਜੁਲੀਓਅਬਿਨਾਸੀ॥੬॥੯॥੧੭॥ ਭੈਰਉ॥
ਗੰਗਗੁਸਾਇਨਿਗਹਿਰਗੰਭੀਰ॥ਜੰਜੀਰਬਾਂਧਿਕਰਿਖਰੇਕਬੀਰ॥੧॥ਮਨੁ
ਨਡਿਗੈਤਨੁਕਾਹੇਕਉਡਰਾਇ॥ਚਰਨਕਮਲਚਿਤੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਗੰਗਾਕੀਲਹਰਿਮੇਰੀਟੁਟੀਜੰਜੀਰ॥ਮ੍ਰਿਗਛਾਲਾਪਰਬੈਠੇਕਬੀ
ਰ॥੨॥ਕਹਿਕੰਬੀਰਕੋਊਸੰਗਨਸਾਥ॥ਜਲਥਲਰਾਖਨਹੈਰਘੁਨਾਥ॥
੩॥੧੦॥੧੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੈਰਉਕਬੀਰਜੀਉ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ੨ ਅਗਮ
ਦ੍ਰੁਗਮਗੜਿਰਚਿਓਬਾਸ॥ਜਾਮਹਿਜੋਤਿਕਰੇਪਰਗਾਸ॥ਬਿਜੁਲੀਚ
ਮਕੈਹੋਇਅਨੰਦੁ॥ਜਿਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭਬਾਲਗੋਬਿੰਦ॥ਇਹੁਜੀਉਰਾਮਨਾ
ਮਲਿਵਲਾਗੈ॥ਜਰਾਮਰਨੁਛੂਟੈਭ੍ਰਮੁਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਬਰਨਬਰਨ
ਸਿਉਮਨਹੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਉਮੈਗਾਵਨਿਗਾਵਹਿਗੀਤ॥ਅਨਹਦਸਬਦਹੋਤ
ਝੁਨਕਾਰ॥ਜਿਹਪਉੜ੍ਹੇਪ੍ਰਭਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੨॥ਖੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਲਮੰਡਾ॥
ਤ੍ਰਿਅਅਸਥਾਨਤੀਨਿਤ੍ਰਿਅਖੰਡਾ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਹਿਆਅਭਅੰਤ॥
ਪਾਰੁਨਪਾਵੈਕੋਧਰਨੀਧਰਮੰਤ॥ਕਦਲੀਪੁਹਪਧੂਪਪਰਗਾਸ॥ਰਜਪੰਕ
ਜਮਹਿਲੀਓਨਿਵਾਸ॥ਦੁਆਦਸਦਲਅਭਅੰਤਰਿਮੰਤ॥ਜਿਹਪਉੜੇ
ਸ੍ਰੀਕਮਲਾਕੰਤ॥੪॥ਅਰਧਉਰਧਮੁਖਿਲਾਗੋਕਾਸੁ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਕ
ਰਿਪਰਗਾਸੁ॥ਊਹਾਂਸੂਰਜਨਾਹੀਚੰਦ॥ਆਦਿਨਿਰੰਜਨੁਕਰੈਅਨੰਦ॥੫॥
ਸੋਬ੍ਰਹਮੰਡਿਪਿੰਡਿਸੋਜਾਨੁ॥ਮਾਨਸਰੋਵਰਿਕਰਿਇਸਨਾਨੁ॥ਸੋਹੰਸੋਜਾਕਉ
ਹੈਜਾਪ॥ਜਾਕਉਲਿਪਤਨਹੋਇਪੁੰਨਅਰੁਪਾਪ॥੬॥ਅਬਰਨਬਰਨਘਾ
ਮਨਹੀਛਾਮ॥ਅਵਰਨਪਾਈਐਗੁਰਕੀਸਾਮ॥ਟਾਰੀਨਟਰੈਆਵੈਨਜਾ
ਇ॥ਸੁੰਨਿਸਹਜਮਹਿਰਹਿਓਸਮਾਇ॥੭॥ਮਨਮਧੇਜਾਨੈਜੇਕੋਇ॥ਜੋ
ਬੋਲੈਸੋਆਪੈਹੋਇ॥ਜੋਤਿਮੰਤ੍ਰਿਮਨਿਅਸਥਿਰੁਕਰੈ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੋਪ੍ਰਾ
ਨੀਤਰੈ॥੮॥੧॥੧੯॥ ਭੈਰਉ॥ ਕੋਟਿਸੂਰਜਾਕੈਪਰਗਾਸ॥ਕੋਟਿ
ਮਹਾਦੇਵਅਰੁਕਬਿਲਾਸ॥ਦੁਰਗਾਕੋਟਿਜਾਕੈਮਰਦਨੁਕਰੈ॥ਬ੍ਰਹਮਾਕੋ

ਟਿਬੇਦਉਚਰੈ॥੧॥ਜਉਜਾਚਉਤਉਕੇਵਲਰਾਮ॥ਆਨਦੇਵਸਿਉਨਾਹੀ
ਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਚੰਦ੍ਰਮੇਕਰਹਿਚਰਾਕ॥ਸੁਰਤੇਤੀਸਉਜੇਵਹਿਪਾ
ਕ॥ਨਵਗ੍ਰਹਕੋਟਿਠਾਢੇਦਰਬਾਰ॥ਧਰਮਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥੨॥ਪਵਨ
ਕੋਟਿਚਉਬਾਰੇਫਿਰਹਿ॥ਬਾਸਕਕੋਟਿਸੇਜਬਿਸਥਰਹਿ॥ਸਮੁੰਦਕੋਟਿ
ਜਾਕੇਪਾਨੀਹਾਰ॥ਰੋਮਾਵਲਿਕੋਟਿਅਠਾਰਹਭਾਰ॥੩॥ਕੋਟਿਕੁਮੇਰਭਰਹਿ
ਭੰਡਾਰ॥ਕੋਟਿਕਲਖਮੀਕਰੈਸੀਗਾਰ॥ਕੋਟਿਕਪਾਪਪੁੰਨਬਹੁਹਿਰਹਿ॥ਇੰ
ਦ੍ਰਕੋਟਿਜਾਕੇਸੇਵਾਕਰਹਿ॥੪॥ਛਪਨਕੋਟਿਜਾਕੈਪ੍ਰਤਿਹਾਰ॥ਨਗਰੀਨਗਰੀ
ਖਿਅਤਅਪਾਰ॥ਲਟਛੂਟੀਵਰਤੈਬਿਕਰਾਲ॥ਕੋਟਿਕਲਾਖੇਲੈਗੋਪਾ
ਲ॥੫॥ਕੋਟਿਜਗਜਾਕੈਦਰਬਾਰ॥ਗੰਧ੍ਰਬਕੋਟਿਕਰਹਿਜੈਕਾਰ॥ਬਿਦਿਆ
ਕੋਟਿਸਭੈਗੁਨਕਹੈ॥ਤਊਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਲਹੈ॥੬॥ਬਾਵਨਕੋਟਿਜਾ
ਕੈਰੋਮਾਵਲੀ॥ਰਾਵਨਸੈਨਾਜਹਤੇਛਲੀ॥ਸਹਸਕੋਟਿਬਹੁਕਹਤਪੁਰਾਨ॥
ਦੁਰਜੋਧਨਕਾਮਥਿਆਮਾਨੁ॥੭॥ਕੰਦ੍ਰਪਕੋਟਿਜਾਕੈਲਵੈਨਧਰਹਿ॥ਅੰਤ
ਰਅੰਤਰਿਮਨਸਾਹਰਹਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਸੁਨਿਸਾਰਿਗਪਾਨ॥ਦੇਹਿਅਭੈਪ
ਦੁਮਾਂਗਉਦਾਨ॥੮॥ ੨॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥੨॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੮
ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥੨੦॥ ਜੁਮਲਾਕਬੀਰਜੀਉ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਭੈਰਉਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ੧ ਰੇਜਿਹਬਾਕਰ
ਉਸਤਖੰਡ॥ਜਾਮਿਨਉਚਰਸਿਸ੍ਰੀਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਰੰਗੀਲੇਜਿਹਬਾਹਰਿਕੈ
ਨਾਇ॥ਸੁਰੰਗਰੰਗੀਲੇਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਜਿਹਬ
ਅਵਰੇਕਾਮ॥ਨਿਰਬਾਣਪਦੁਇਕੁਹਰਿਕੋਨਾਮੁ॥੨॥ਅਸੰਖਕੋਟਿਅਨ
ਪੂਜਾਕਰੀ॥ਏਕਨਪੂਜਸਿਨਾਮੈਹਰੀ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵੈਨਾਮਦੇਉਇਹੁਕਰਣਾ॥
ਅਨੰਤਰੂਪਤੇਰੇਨਾਰਾਇਣਾ॥੪॥ ੧॥ ਭੈਰਉ॥ ਪਰਧਨਪਰਦਾਰਾ

ਪਰਹਰੀ॥ਤਾਕੈਨਿਕਟਿਬਸੈਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜੋਨਭਜੰਤੇਨਾਰਾਇਣਾ॥ਤਿਨਕਾ
ਮੈਨਕਰਉਦਰਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਕੈਭੀਤਰਿਹੈਅੰਤਰਾ॥ਜੈਸੇਪਸੁਤੈ
ਸੇਓਇਨਰਾ॥੨॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਨਾਕਹਿਬਿਨਾ॥ਨਾਸੋਹੈਬਤੀਸਲਖ
ਨਾ॥੩॥੨॥ ਭੈਰਉ॥ ਦੂਧੁਕਟੋਰੈਗਡਵੈਪਾਨੀ॥ਕਪਲਗਾਇਨਾਮੈ
ਦੁਹਿਆਨੀ॥੧॥ਦੂਧੁਪੀਉਗੋਬਿੰਦੇਰਾਇ॥ਦੂਧੁਪੀਉਮੇਰੋਮਨੁਪਤੀਆ
ਇ॥ਨਾਹੀਤਘਰਕੋਬਾਪੁਰਿਸਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਇਨਕਟੋਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤਭਰੀ॥
ਲੈਨਾਮੈਹਰਿਆਗੈਧਰੀ॥੨॥ਏਕੁਭਗਤੁਮੇਰੇਹਿਰਦੈਬਸੈ॥ਨਾਮੇਦੇਖਿ
ਨਰਾਇਨੁਹਸੈ॥੩॥ਦੂਧੁਪੀਆਇਭਗਤੁਘਰਿਗਇਆ॥ਨਾਮੇਹਰਿਕਾ
ਦਰਸਨੁਭਇਆ॥੪॥੩॥ ਭੈਰਉ॥ ਮੈਬਉਰੀਮੇਰਾਰਾਮੁਭਤਾਰੁ॥
ਰਚਿਰਚਿਤਾਕਉਕਰਉਸਿਗਾਰੁ॥੧॥ਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦਉਭਲੇਨਿੰਦ
ਉਲੋਗੁ॥ਤਨੁਮਨੁਰਾਮਪਿਆਰੇਜੋਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਦੁਬਿਬਾਦੁਕਾਹੂਸਿ
ਉਨਕੀਜੈ॥ਰਸਨਾਰਾਮਰਸਾਇਨੁਪੀਜੈ॥੨॥ਅਬਜੀਅਜਾਨਿਐਸੀਬਨਿ
ਆਈ॥ਮਿਲਉਗੁਪਾਲਨੀਸਾਨੁਬਜਾਈ॥੩॥ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਕਰੈਨਰੁ
ਕੋਈ॥ਨਾਮੇਸ੍ਰੀਰੰਗੁਭੇਟਲਸੋਈ॥੪॥੪॥ ਭੈਰਉ॥ ਕਬਹੂਖੀਰਿ
ਖਾਡਘੀਉਨਭਾਵੈ॥ਕਬਹੂਘਰਘਰਟੂਕਮਗਾਵੈ॥ਕਬਹੂਕੂਰਨੁਚਨੇਬ
ਨਾਵੈ॥੧॥ਜਿਉਰਾਮੁਰਾਖੈਤਿਉਰਹੀਐਰੇਭਾਈ॥ਹਰਿਕੀਮਹਿਮਾਕਿਛੁਕ
ਥਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਬਹੂਤੁਰੇਤੁਰੰਗਨਚਾਵੈ॥ਕਬਹੂਪਾਇਪਨ
ਹੀਓਨਪਾਵੈ॥੨॥ਕਬਹੂਖਾਟਸੁਪੇਦੀਸੁਵਾਵੈ॥ਕਬਹੂਭੂਮਿਪੈਆਰੁਨ
ਪਾਵੈ॥੩॥ਭਨਤਿਨਾਮਦੇਉਇਕੁਨਾਮੁਨਿਸਤਾਰੈ॥ਜਿਹਗੁਰੁਮਿਲੈਤਿ
ਹਪਾਰਿਉਤਾਰੈ॥੪॥੫॥ ਭੈਰਉ॥ ਹਸਤਖੇਲਤਤੇਰੇਦੇਹੁਰੇਆ
ਇਆ॥ਭਗਤਿਕਰਤਨਾਮਾਪਕਰਿਉਠਾਇਆ॥੧॥ਹੀਨੜੀਜਾਤਿਮੇਰੀ

ਜਾਦਿਮਰਾਇਆ॥ਛੀਪੇਕੇਜਨਮਿਕਾਹੇਕਉਆਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲੈ
ਕਮਲੀਚਲਿਓਪਲਟਾਇ॥ਦੇਹੁਰੈਪਾਛੈਬੈਠਾਜਾਇ॥੨॥ਜਿਉਜਿਉਨਾ
ਮਾਹਰਿਗੁਣਉਚਰੈ॥ਭਗਤਜਨਾਂਕਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥੩॥੬॥

੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀ॥ ਘਰੁ ੨

ਜੈਸੀਭੂਖੇਪ੍ਰੀਤਿਅਨਾਜ॥ਤ੍ਰਿਖਾਵੰਤਜਲਸੇਤੀਕਾਜ॥ਜੈਸੀਮੂੜ੍ਹਕੁਟੰਬ
ਪਰਾਇਣ॥ਐਸੀਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਰਾਇਣ॥੧॥ਨਾਮੇਪ੍ਰੀਤਿਨਾਰਾਇਣਲਾਗੀ॥
ਸਹਜਸੁਭਾਇਭਇਓਬੈਰਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀਪਰਪੁਰਖਾਰਤਨਾਰੀ॥
ਲੋਭੀਨਰੁਧਨਕਾਹਿਤਕਾਰੀ॥ਕਾਮੀਪੁਰਖਕਾਮਨੀਪਿਆਰੀ॥ਐਸੀਨਾਮੇ
ਪ੍ਰੀਤਿਮੁਰਾਰੀ॥੨॥ਸਾਈਪ੍ਰੀਤਿਜਿਆਪੇਲਾਏ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਦੁਬਿਧਾ
ਜਾਏ॥ਕਬਹੁਨਤੂਟਸਿਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਨਾਮੇਚਿਤੁਲਾਇਆਸਚਿਨਾ
ਇ॥੩॥ਜੈਸੀਪ੍ਰੀਤਿਬਾਰਿਕਅਰੁਮਾਤਾ॥ਐਸਾਹਰਿਸੇਤੀਮਨੁਰਾਤਾ॥ਪ੍ਰ
ਣਵੈਨਾਮਦੇਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਗੋਬਿਦੁਬਸੈਹਮਾਰੈਚੀਤਿ॥੪॥੧॥੭॥
ਭੈਰਉ॥ ਘਰਕੀਨਾਰਿਤਿਆਗੈਅੰਧਾ॥ਪਰਨਾਰੀਸਿਉਘਾਲੈਧੰਧਾ॥
ਜੈਸੇਸਿੰਬਲੁਦੇਖਿਸੂਆਬਿਗਸਾਨਾ॥ਅੰਤਕੀਬਾਰਮੂਆਲਪਟਾਨਾ॥੧॥
ਪਾਪੀਕਾਘਰੁਅਗਨੇਮਾਹਿ॥ਜਲਤਰਹੈਮਿਟਵੈਕਬਨਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਦੇਖੈਜਾਇ॥ਮਾਰਗੁਛੋਡਿਅਮਾਰਗਿਪਾਇ॥ਮੂਲਹੁ
ਭੂਲਾਆਵੈਜਾਇ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਡਾਰਿਲਾਦਿਬਿਖੁਖਾਇ॥੨॥ਜਿਉਬੇਸ੍ਵਾ
ਕੇਪਰੈਅਖਾਰਾ॥ਕਾਪਰੁਪਹਿਰਿਕਰਹਿਸੀਗਾਰਾ॥ਪੂਰੇਤਾਲਨਿਹਾਲੇਸਾ
ਸ॥ਵਾਕੇਗਲੇਜਮਕਾਹੈਫਾਸ॥੩॥ਜਾਕੇਮਸਤਕਿਲਿਖਿਓਕਰਮਾ॥ਸੋ
ਭਜਿਪਰਿਹੈਗੁਰਕੀਸਰਨਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਇਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਇਨਬਿ
ਧਿਸੰਤਹੁਉਤਰਹੁਪਾਰਿ॥੪॥੨॥੮॥ ਭੈਰਉ॥ ਸੰਡਾਮਰਕਾਜਾ

ਇਪੁਕਾਰੇ॥ਪੜੈਨਹੀਹਮਹੀਪਚਿਹਾਰੇ॥ਰਾਮੁਕਹੈਕਰਤਾਲਬਜਾਵੈ
ਚਟੀਆਸਭੈਬਿਗਾਰੇ॥੧॥ਰਾਮਨਾਮਾਜਪਿਬੋਕਰੈ॥ਹਿਰਦੈਹਰਿਜੀ
ਕੋਸਿਮਰਨੁਧਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੁਧਾਬਸਿਕੀਨੀਸਭਰਾਜੇਬਿਨਤੀ
ਕਰੈਪਟਰਾਨੀ॥ਪੂਤੁਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਕਹਿਆਨਹੀਮਾਨੈਤਿਨਿਤਉਅਉਰੈ
ਠਾਨੀ॥੨॥ਦੁਸਟਸਭਾਮਿਲਿਮੰਤ੍ਰਉਪਾਇਆਕਰਸਹਅਉਧਘਨੇ
ਰੀ॥ਗਿਰਿਤਰਜਲਜੁਆਲਾਭੈਰਾਖਿਓਰਾਜਾਰਾਮਿਮਾਇਆਫੇਰੀ॥੩॥
ਕਾਢਿਖੜਗੁਕਾਲੁਭੈਕੋਪਿਓਮੋਹਿਬਤਾਉਜੁਤੁਹਿਰਾਖੈ॥ਪੀਤਪੀਤਾਂ
ਬਰਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀਥੰਭਮਾਹਿਹਰਿਭਾਖੈ॥੪॥ਹਰਨਾਖਸੁਜਿਨਿਨਖ
ਹਬਿਦਾਰਿਓਸੁਰਿਨਰਕੀਏਸਨਾਥਾ॥ਕਹਿਨਾਮਦੇਉਹਮਨਰਹਰਿਧਿਆ
ਵਹਿਰਾਮੁਅਭੈਪਦਦਾਤਾ॥੫॥੩॥੯॥ ੧ੳ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧

ਸੁਲਤਾਨੁਪੂਛੈਸੁਨੁਬੇਨਾਮਾ॥ਦੇਖਉਰਾਮਤੁਮ੍ਹਾਰੇਕਾਮਾ॥੧॥ਨਾਮਾਸੁ
ਲਤਾਨੇਬਾਧਿਲਾ॥ਦੇਖਉਤੇਰਾਹਰਿਬੀਠੁਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਸਮਿਲਿ
ਗਊਦੇਹੁਜੀਵਾਇ॥ਨਾਤਰੁਗਰਦਨਿਮਾਰਉਠਾਂਇ॥੨॥ਬਾਦਿਸਾਹਐ
ਸੀਕਿਉਹੋਇ॥ਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆਨਜੀਵੈਕੋਇ॥੩॥ਮੇਰਾਕੀਆ
ਕਛੂਨਹੋਇ॥ਕਰਿਹੈਰਾਮੁਹੋਇਹੈਸੋਇ॥੪॥ਬਾਦਿਸਾਹੁਚੜ੍ਹਿਓਅ
ਹੰਕਾਰਿ॥ਗਜਹਸਤੀਦੀਨੋਚਮਕਾਰਿ॥੫॥ਰੁਦਨੁਕਰੈਨਾਮੇਕੀਮਾਇ॥
ਛੋਡਿਰਾਮੁਕੀਨਭਜਹਿਖੁਦਾਇ॥੬॥ਨਹਉਤੇਰਾਪੂੰਗੜਾਨਤੂਮੇਰੀਮਾ
ਇ॥ਪਿੰਡੁਪੜੈਤਉਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੭॥ਕਰੈਗਜਿੰਦੁਸੁੰਡਕੀਚੋਟ॥
ਨਾਮਾਉਬਰੈਹਰਿਕੀਓਟ॥੮॥ਕਾਜੀਮੁਲਾਂਕਰਹਿਸਲਾਮੁ॥ਇਨਿਹਿੰਦੂ
ਮੇਰਾਮਲਿਆਮਾਨੁ॥੯॥ਬਾਦਿਸਾਹਬੇਨਤੀਸੁਨੇਹੁ॥ਨਾਮੇਸਰਭਰ

ਸੈਨਾਲੇਹੁ॥੧੦॥ਮਾਲੁਲੇਉਤਉਦੋਜਕਿਪਰਉ॥ਦੀਨੁਛੋਡਿਦੁਨੀਆਕਉ
ਭਰਉ॥੧੧॥ਪਾਵਹੁਬੇੜੀਹਾਥਹੁਤਾਲ॥ਨਾਮਾਗਾਵੈਗੁਨਗੋਪਾਲ॥
੧੨॥ਗੰਗਜਮੁਨਜਉਉਲਟੀਬਹੈ॥ਤਉਨਾਮਾਹਰਿਕਰਤਾਰਹੈ॥੧੩॥
ਸਾਤਘੜੀਜਬਬੀਤੀਸੁਣੀ॥ਅਜਹੁਨਆਇਓਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥
੧੪॥ਪਾਖੰਤਣਬਾਜਬਜਾਇਲਾ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਗੋਬਿੰਦਆਇਲਾ॥੧੫
ਅਪਨੇਭਗਤਪਰਿਕੀਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਗਰੁੜਚੜ੍ਹੇਆਏਗੋਪਾਲ॥੧੬
ਕਹਹਿਤਧਰਣਿਇਕੋਡੀਕਰਉ॥ਕਹਹਿਤਲੇਕਰਿਊਪਰਿਧਰਉ॥੧੭
ਕਹਹਿਤਮੁਈਗਊਦੇਉਜੀਆਇ॥ਸਭੁਕੋਈਦੇਖੈਪਤੀਆਇ॥੧੮
ਨਾਮਾਪ੍ਰਣਵੈਸੇਲਮਸੇਲਿ॥ਗਊਦੁਹਾਈਬਛਰਾਮੇਲਿ॥੧੯॥ਦੂਧ
ਹਿਦੁਹਿਜਬਮਟੁਕੀਭਰੀ॥ਲੇਬਾਦਿਸਾਹਕੇਆਗੇਧਰੀ॥੨੦॥ਬਾਦਿ
ਸਾਹੁਮਹਲਮਹਿਜਾਇ॥ਅਉਘਟਕੀਘਟਲਾਗੀਆਇ॥੨੧॥ਕਾ
ਜੀਮੁਲਾਂਬਿਨਤੀਫੁਰਮਾਇ॥ਬਖਸੀਹਿੰਦੂਮੈਤੇਰੀਗਾਇ॥੨੨॥ਨਾਮਾਕ
ਹੈਸੁਨਹੁਬਾਦਿਸਾਹਿ॥ਇਹੁਕਿਛੁਪਤੀਆਮੁਝੈਦਿਖਾਇ॥੨੩॥ਇਸ
ਪਤੀਆਕਾਇਹੈਪਰਵਾਨੁ॥ਸਾਚਿਸੀਲਿਚਾਲਹੁਸੁਲਿਤਾਨ॥੨੪॥ਨਾਮ
ਦੇਉਸਭਰਹਿਆਸਮਾਇ॥ਮਿਲਿਹਿੰਦੂਸਭਨਾਮੇਪਹਿਜਾਇ॥੨੫॥ਜਉ
ਅਬਕੀਬਾਰਨਜੀਵੈਗਾਇ॥ਤਨਾਮਦੇਵਕਾਪਤੀਆਜਾਇ॥੨੬॥
ਨਾਮੇਕੀਕੀਰਤਿਰਹੀਸੰਸਾਰਿ॥ਭਗਤਜਨਾਂਲੇਉਧਰਿਆਪਾਰਿ॥੨੭॥
ਸਗਲਕਲੇਸਨਿੰਦਕਭਇਆਖੇਦੁ॥ਨਾਮੇਨਾਰਾਇਨਨਾਹੀਭੇਦੁ॥੨੮॥
੧॥੧੦॥ ਭੈਰਉ॥ ਘਰੁ ੨ ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਮਿਲੈ
ਮੁਰਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਉਤਰੈਪਾਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਬੈਕੁੰਠਤਰੈ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਜੀਵਤਮਰੈ॥੧॥ਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਸਤਿਗੁਰਦੇਵ

ਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਝੂਠੁਆਨਸਭਸੇਵ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਦਹਦਿਸਧਾਵੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਪੰ
ਚਤੇਦੂਰਿ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਮਰਿਬੋਝੂਰਿ॥੨॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿ
ਤਬਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਦੇਹ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਨਾਮੁਜਪਿਲੇਹ॥੩॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਭਵਨਤ੍ਰੈਸੂ
ਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਊਚਪਦਬੂਝੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੀਸੁਅਕਾਸਿ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਸਾਬਾਸਿ॥੪॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਦਾਬੈਰਾਗੀ॥ਜ
ਉਗੁਰਦੇਉਪਰਨਿੰਦਾਤਿਆਗੀ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਬੁਰਾਭਲਾਏਕ॥ਜ
ਉਗੁਰਦੇਉਲਿਲਾਟਹਿਲੇਖ॥੫॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਕੰਧੁਨਹੀਹਿਰੈ॥ਜ
ਉਗੁਰਦੇਉਦੇਹੁਰਾਫਿਰੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਛਾਪਰਿਛਾਈ॥ਜਉਗੁਰਦੇ
ਉਸਿਹਜਨਿਕਸਾਈ॥੬॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਅਠਸਠਿਨਾਇਆ॥ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉਤਨਿਚਕ੍ਰਲਗਾਇਆ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਦੁਆਦਸਸੇਵਾ॥
ਜਉਗੁਰਦੇਉਸਭੈਬਿਖੁਮੇਵਾ॥੭॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਸੰਸਾਟੂਟੈ॥ਜ
ਉਗੁਰਦੇਉਤਜਮਤੇਛੂਟੈ॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਤਭਉਜਲਤਰੈ॥ਜਉਗੁ
ਰਦੇਉਤਜਨਮਿਨਮਰੈ॥੮॥ਜਉਗੁਰਦੇਉਅਠਦਸਬਿਉਹਾਰ॥ਜਉ
ਗੁਰਦੇਉਅਠਾਰਹਭਾਰ॥ਬਿਨੁਗੁਰਦੇਉਅਵਰਨਹੀਜਾਈ॥ਨਾਮਦੇ
ਉਗੁਰਕੀਸਰਣਾਈ॥੯॥ ੨॥ ੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਭੈਰਉਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਉਕੀ॥ ਘਰੁ ੨ ਬਿਨੁ
ਦੇਖੇਉਪਜੈਨਹੀਆਸਾ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋਹੋਇਬਿਨਾਸਾ॥ਬਰਨਸਹਿਤ
ਜੋਜਾਪੈਨਾਮੁ॥ਸੋਜੋਗੀਕੇਵਲਨਿਹਕਾਮੁ॥੧॥ਪਰਚੈਰਾਮੁਰਵੈਜਉਕੋ
ਈ॥ਪਾਰਸੁਪਰਸੈਦੁਬਿਧਾਨਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੋਮੁਨਿਮਨਕੀਦੁਬਿਧ

ਮਾਇਆਬਿਨਸੁਅਉਰੈਤ੍ਰੈਲੋਕਸਮਾਇਆ॥ਮਨਕਾਮੁਭਾਉਸਭੁਕੋਈਕਰੈ॥ਕ
ਤਾਹੋਇਸੁਅਭੈਰਹੈ॥੨॥ਫਲਕਾਰਨਿਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਫਲੁਲਾਗਾਤਬ
ਫੂਲੁਬਿਲਾਇ॥ਗਿਆਨੈਕਾਰਨਕਰਮਅਭਿਆਸੁ॥ਗਿਆਨੁਭਇਆ
ਤਹਕਰਮਹਨਾਸੁ॥੩॥ਘ੍ਰਿਤਕਾਰਨਦਧਿਮਥੈਸਇਆਨਾ॥ਜੀਵਤਮੁਕਤ
ਸਦਾਨਿਰਬਾਨਾ॥ਕਹਿਰਵਿਦਾਸਪਰਮਬੈਰਾਗ॥ਰਿਦੈਰਾਮੁਕੀਨਜਪਸਿਅ
ਭਾਗ॥੪॥ ੧॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਭੈਰਉਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥ ਆਉਕਲੰਦਰਕੇ
ਸਵਾ॥ਕਰਿਅਬਦਾਲੀਭੇਸਵਾ॥੧॥ਜਿਨਿਆਕਾਸੁਕੁਲਹਸਿਰਿ
ਕੀਨੀਕਉਸੈਸਪਤਪਇਆਲਾ॥ਚਮਰਪੋਸਕਾਮੰਦਰੁਤੇਰਾਇਹਬਿ
ਧਿਬਨੇਗੁਪਾਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਪਨਕੋਟਕਾਪੇਹਨੁਤੇਰਾਸੋਲਹ
ਸਹਸਇਜਾਰਾ॥ਭਾਰਅਠਾਰਹਮੁਦਗਰੁਤੇਰਾਸਹਨਕਸਭਸੰਸ
ਾਰਾ॥੨॥ਦੇਹੀਮਹਜਿਦਿਮਨੁਮਉਲਾਨਾਸਹਜਿਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈ॥ਬੀਬੀ
ਕਉਲਾਸਉਕਾਇਨੁਤੇਰਾਨਿਰੰਕਾਰਆਕਾਰੈ॥੩॥ਭਗਤਕਰਤਮੇਰੇਤਾ
ਲਛਿਨਾਏਕਿਹਪਹਿਕਰਉਪੁਕਾਰਾ॥ਨਾਮੇਕਾਸੁਆਮੀਅੰਤਰਜਾ
ਮੀਫਿਰੇਸਗਲਬੇਦੇਸਵਾ॥੪॥ ੧॥ ੨॥ ੧੨॥ ਭਗਤਾ
ਕੀਬਾਣੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੨੦॥ਕਬੀਰਜੀ॥੧੨॥ਨਾਮਦੇਉਜੀਉ॥
੧॥ਰਵਿਦਾਸਜੀ॥ ਤਿਨਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੩੩॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧
ਮਾਹਾਮਾਹਮੁਮਾਰਖੀਚੜਿਆਸਦਾਬਸੰਤੁ॥ਪਰਫੜੁਚਿਤਸਮਾਲਿ
ਸੋਇਸਦਾਸਦਾਗੋਬਿੰਦੁ॥੧॥ਭੋਲਿਆਹਉਮੈਸੁਰਤਿਵਿਸਾਰਿ॥ਹਉਮੈ
ਮਾਰਿਬੀਚਾਰਿਮਨਗੁਣਾਵਿਚਿਗੁਣੁਲੈਸਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਮਪੇ
ਡੁਸਾਖਾਹਰੀਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗਿਆਨੁ॥ਪਤਿਪਰਾਪਤਿਛਾਵਘਣੀ
ਚੂਕਾਮਨਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥ਅਖੀਕੁਦਰਤਿਕੰਨੀਬਾਣੀਮੁਖਿਆਖਣੁ
ਸਚੁਨਾਮੁ॥ਪਤਿਕਾਧਨੁਪੂਰਾਹੋਆਲਾਗਾਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥੩॥ਮਾਹਾ
ਰੁਤੀਆਵਣਾਵੇਖਹੁਕਰਮਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰੇਨਸੂਕਹੀਜਿਗੁਰਮੁ
ਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਰੁਤਿਆਈਲੇਸਰ
ਸਬਸੰਤਮਾਹਿ॥ਰੰਗਿਰਾਤੇਰਵਹਿਸਿਤੇਰੈਚਾਇ॥ਕਿਸੁਪੂਜਚੜਾਵਉ
ਲਗਉਪਾਇ॥੧॥ਤੇਰਾਦਾਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥ਜਗਜੀਵਨਜੁ
ਗਤਿਨਮਿਲੈਕਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੀਮੂਰਤਿਏਕਾਬਹੁਤੁਰੂਪ॥ਕਿਸੁ

ਪੂਜਾਜਾਵਉਦੇਉਧੂਪਾ॥ਤੇਰਾਅੰਤੁਨਪਾਇਆਕਹਣਾਜਾਇ॥ਤੇਰਾਦਾ
ਸਨਿਦਾਸਾਕਹਉਰਾਇ॥੨॥ਤੇਰੇਸਠਿਸੰਬਤਸਭਿਤੀਰਥਾ॥ਤੇਰਾਸਚੁ
ਨਾਮੁਪਰਮੇਸਰਾ॥ਤੇਰੀਗਤਿਅਵਿਗਤਿਨਹੀਜਾਣੀਐ॥ਅਣਜਾਣਤ
ਨਾਮੁਵਖਾਣੀਐ॥੩॥ਨਾਨਕੁਵੇਚਾਰਾਕਿਆਕਹੈ॥ਸਭੁਲੋਕੁਸਲਾਹੇਏਕ
ਸੈ॥ਸਿਰੁਨਾਨਕਲੋਕਾਪਾਵਹੈ॥ਬਲਿਹਾਰੀਜਾਉਜੇਤੇਤੇਰੇਨਾਵਹੈ॥੪॥੨॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਸੁਇਨੇਕਾਚਉਕਾਕੰਚਨਕੁਆਰ॥ਰੁਪੇਕੀਆ
ਕਾਰਾਬਹੁਤੁਬਿਸਥਾਰੁ॥ਗੰਗਾਕਾਉਦਕੁਕਰੰਤੇਕੀਆਗਿ॥ਗਰੁੜਾਖ
ਣਾਦੁਧਸਿਉਗਾਡਿ॥੧॥ਰੇਮਨਲੇਖੈਕਬਹੂਨਪਾਇ॥ਜਾਮਿਨਭੀਜੈਸਾਚ
ਨਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਸਅਠਲੀਖੇਹੋਵਹਿਪਾਸਿ॥ਚਾਰੇਬੇਦਮੁਖਾਗਰ
ਪਾਠਿ॥ਪੁਰਬੀਨਾਵੈਵਰਨਾਂਕੀਦਾਤਿ॥ਵਰਤਨੇਮਕਰੇਦਿਨਰਾਤਿ॥੨॥ਕਾਜੀ
ਮੁਲਾਂਹੋਵਹਿਸੇਖ॥ਜੋਗੀਜੰਗਮਭਗਵੇਭੇਖ॥ਕੋਗਿਰਹੀਕਰਮਾਕੀਸੰ
ਧਿ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਸਭਖੜੀਅਸਿਬੰਧਿ॥੩॥ਜੇਤੇਜੀਅਲਿਖੀਸਿਰਿਕਾ
ਰ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਵਗਿਸਾਰ॥ਹੁਕਮੁਕਰਹਿਮੂਰਖਗਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਸਾਚੇਕੀਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੩ ਤੀਜਾ॥
ਬਸਤ੍ਰਉਤਾਰਿਦਿਗੰਬਰੁਹੋਗੁ॥ਜਟਾਧਾਰਿਕਿਆਕਮਾਵੈਜੋਗੁ॥ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁਨਹੀਦਸਵੈਦੁਆਰ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਆਵੈਮੂੜ੍ਹਾਵਾਰੋਵਾਰ॥੧॥
ਏਕੁਧਿਆਵਹੁਮੂੜ੍ਹਮਨਾ॥ਪਾਰਿਉਤਰਿਜਾਹਿਇਕਖਿਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਮ੍ਰਿਤਿਸਾਸਤ੍ਰਕਰਹਿਵਖਿਆਣ॥ਨਾਦੀਬੇਦੀਪੜ੍ਹਹਿਪੁਰਾਣ॥ਪਾਖੰ
ਡਦ੍ਰਿਸਟਿਮਨਿਕਪਟੁਕਮਾਹਿ॥ਤਿਨਕੈਰਮਈਆਨੇੜਿਨਾਹਿ॥੨॥ਜੇ
ਕੋਐਸਾਸੰਜਮੀਹੋਇ॥ਕ੍ਰਿਆਵਿਸੇਖਪੂਜਾਕਰੇਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮ
ਨੁਬਿਖਿਆਮਾਹਿ॥ਓਇਨਿਰੰਜਨੁਕੈਸੇਪਾਹਿ॥੩॥ਕੀਤਾਹੋਆਕਰੇਕਿਆ

ਹੋਇ॥ਜਿਸਨੋਆਪਿਚਲਾਏਸੋਇ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਭਰਮੁਚੁਕਾਏ॥ਹੁਕਮੈ
ਬੂਝੈਤਾਸਾਚੁਪਾਏ॥੪॥ਜਿਸੁਜੀਉਅੰਤਰੁਮੈਲਾਹੋਇ॥ਤੀਰਥਭਵੈਦਿ
ਸੰਤਰਲੋਇ॥ਨਾਨਕਮਿਲੀਐਸਤਿਗੁਰਸੰਗ॥ਤਉਭਵਜਲਕੇਤੂਟਸਿ
ਬੰਧ॥੫॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧ ਸਗਲਭਵਨਤੇਰੀਮਾਇਆ
ਮੋਹ॥ਮੈਅਵਰੁਨਦੀਸੈਸਰਬਤੋਹ॥ਤੂਸੁਰਿਨਾਥਾਦੇਵਾਦੇਵ॥ਹਰਿਨਾਮੁ
ਮਿਲੈਗੁਰਚਰਨਸੇਵ॥੧॥ਮੇਰੇਸੁੰਦਰਗਹਿਰਗੰਭੀਰਲਾਲ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਾਮਨਾਮਗੁਨਗਾਏਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸਰਬਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਸਾਧ
ਨਪਾਈਐਹਰਿਕਾਸੰਗੁ॥ਬਿਨੁਗੁਰਮੈਲਮਲੀਨਅੰਗੁ॥ਬਿਨੁਹਰਿਨਾਮਨ
ਸੁਧੁਹੋਇ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਲਾਹਿਸਾਚੁਸੋਇ॥੨॥ਜਾਕਉਤੂਰਾਖਹਿਰਖ
ਨਹਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੂਮਿਲਾਵਹਿਕਰਹਿਸਾਰ॥ਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਪਰਹ
ਰਾਇ॥ਸਭਿਦੂਖਬਿਨਾਸੇਰਾਮਰਾਇ॥੩॥ਊਤਮਗਤਿਮਿਤਿਹਰਿਗੁਨਸਰੀ
ਰ॥ਗੁਰਮਤਿਪ੍ਰਗਟੇਰਾਮਨਾਮਹੀਰ॥ਲਿਵਲਾਗੀਨਾਮਿਤਜਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਜ
ਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਰੁਗੁਰਮਿਲਾਉ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੧
ਮੇਰੀਸਖੀਸਹੇਲੀਸੁਨਹੁਭਾਇ॥ਮੇਰਾਪਿਰੁਰੀਸਾਲੂਸੰਗਿਸਾਇ॥ਓਹੁ
ਅਲਖੁਨਲਖੀਐਕਹਹੁਕਾਇ॥ਗੁਰਿਸੰਗਿਦਿਖਾਇਓਰਾਮਰਾਇ॥੧॥
ਮਿਲੁਸਖੀਸਹੇਲੀਹਰਿਗੁਨਬਨੇ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸੰਗਿਖੇਲਹਿਵਰਕਾਮਨਿ
ਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਤਮਨਮਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖੀਦੁਹਾਗਣਿਨਾਹਿਭੇਉ॥
ਓਹੁਘਟਿਘਟਿਰਾਵੈਸਰਬਪ੍ਰੇਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਥਿਰੁਚੀਨੈਸੰਗਿਦੇਉ॥ਗੁਰਿ
ਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਜਪੁਜਪੇਉ॥੨॥ਬਿਨੁਗੁਰਭਗਤਿਨਭਾਉਹੋਇ॥ਬਿ
ਨੁਗੁਰਸੰਤਨਸੰਗੁਦੇਇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਅੰਧੁਲੇਧੰਧੁਰੋਇ॥ਮਨੁਗੁਰਮੁ
ਖਿਨਿਰਮਲੁਮਲੁਸਬਦਿਖੋਇ॥੩॥ਗੁਰਿਮਨੁਮਾਰਿਓਕਰਿਸੰਜੋਗੁ॥

ਅਹਿਨਿਸਿ ਰਵੈ ਭਗਤਿ ਜੋਗੁ ॥ ਗੁਰ ਸੰਤ ਸਭਾ ਦੁਖੁ ਮਿਟੈ ਰੋਗੁ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਵਰੁ ਸਹਜਿ ਜੋਗੁ ॥੪॥੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਪੇ ਕੁਦਰਤਿ ਕਰੇ ਸਾਜਿ ॥ ਸਚੁ ਆਪਿ ਨਿਬੇੜੇ ਰਾਜੁ ਰਾਜਿ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਊਤਮ ਸੰਗਿ ਸਾਥਿ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਾਇਣੁ ਸਹਜਿ ਆਥਿ ॥੧॥ ਮਤ ਬਿਸਰਸਿ ਰੇ ਮਨ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ॥ ਅਪਰੰਪਰੁ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਆਪਿ ਤੁਲਾਏ ਅਤੁਲੁ ਤੋਲਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਚਰਨ ਸਰੇਵਹਿ ਗੁਰਸਿਖ ਤੋਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਤਰੇ ਤਜਿ ਮੇਰ ਤੋਰ ॥ ਨਰ ਨਿੰਦਕ ਲੋਭੀ ਮਨਿ ਕਠੋਰ ॥ ਗੁਰ ਸੇਵ ਨ ਭਾਈ ਸਿ ਚੋਰ ਚੋਰ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ ਬਖਸੇ ਭਗਤਿ ਭਾਉ ॥ ਗੁਰਿ ਤੁਠੈ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਮਹਲਿ ਠਾਉ ॥ ਪਰਹਰਿ ਨਿੰਦਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਜਾਗੁ ॥ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਕਰਮਿ ਭਾਗੁ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈ ਕਰੇ ਦਾਤਿ ॥ ਗੁਰਸਿਖ ਪਿਆਰੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ॥ ਫਲੁ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਗੁਰੁ ਤੁਸਿ ਦੇਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਵਿਰਲੇ ਕੇਇ ॥੪॥੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਇਕ ਤੁਕਾ ॥ ਸਾਹਿਬ ਭਾਵੈ ਸੇਵਕੁ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਜੀਵਤੁ ਮਰੈ ਸਭਿ ਕੁਲ ਉਧਰੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਕਿਆ ਕੋ ਹਸੈ ॥ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਮੇਰੈ ਹਿਰਦੈ ਵਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਗਲਤੁ ਰਹੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਵਤ ਰਹੈ ॥੨॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਮੁਗਧ ਊਪਰਿ ਕਰਹੁ ਦਇਆ ॥ ਤਉ ਸਰਣਾਗਤਿ ਰਹਉ ਪਇਆ ॥੩॥ ਕਹਤੁ ਨਾਨਕੁ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਨਿਹਫਲ ਕਾਮਾ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਪਾਵੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਾ ॥੪॥੮॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ॥ ਸਾਲ ਗ੍ਰਾਮ ਬਿਪ ਪੂਜਿ ਮਨਾਵਹੁ ਸੁਕ੍ਰਿਤੁ ਤੁਲਸੀ ਮਾਲਾ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਬੇੜਾ ਬਾਂਧਹੁ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੧॥ ਕਾਹੇ ਕਲਰਾ ਸਿੰਚਹੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ॥ ਕਾਚੀ

ਢਹਗਿ ਦਿਵਾਲ ਕਾਹੇ ਗਚੁ ਲਾਵਹੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰ ਹਰਿਹਟ ਮਾਲ ਟਿੰਡ ਪਰੋਵਹੁ ਤਿਸੁ ਭੀਤਰਿ ਮਨੁ ਜੋਵਹੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚਹੁ ਭਰਹੁ ਕਿਆਰੇ ਤਉ ਮਾਲੀ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ॥੨॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਦੁਇ ਕਰਹੁ ਬਸੋਲੇ ਗੋਡਹੁ ਧਰਤੀ ਭਾਈ ॥ ਜਿਉ ਗੋਡਹੁ ਤਿਉ ਤੁਮ੍ਹ ਸੁਖ ਪਾਵਹੁ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮੇਟਿਆ ਜਾਈ ॥੩॥ ਬਗੁਲੇ ਤੇ ਫੁਨਿ ਹੰਸੁਲਾ ਹੋਵੈ ਜੇ ਤੂ ਕਰਹਿ ਦਇਆਲਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਦਇਆਲਾ ॥੪॥੧॥੯॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸਾਹੁਰੜੀ ਵਥੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਸਾਝੀ ਪੇਵਕੜੈ ਧਨ ਵਖੇ ॥ ਆਪਿ ਕੁਚਜੀ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਊ ਜਾਣਾ ਨਾਹੀ ਰਖੇ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਸਾਹਿਬਾ ਹਉ ਆਪੇ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਣੀ ॥ ਅਖਰ ਲਿਖੇ ਸੇਈ ਗਾਵਾ ਅਵਰ ਨ ਜਾਣਾ ਬਾਣੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਢਿ ਕਸੀਦਾ ਪਹਿਰਹਿ ਚੋਲੀ ਤਾਂ ਤੁਮ ਜਾਣਹੁ ਨਾਰੀ ॥ ਜੇ ਘਰੁ ਰਾਖਹਿ ਬੁਰਾ ਨ ਚਾਖਹਿ ਹੋਵਹਿ ਕੰਤ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਜੇ ਤੂ ਪੜਿਆ ਪੰਡਿਤੁ ਬੀਨਾ ਦੁਇ ਅਖਰ ਦੁਇ ਨਾਵਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਏਕੁ ਲੰਘਾਏ ਜੇ ਕਰਿ ਸਚਿ ਸਮਾਵਾ ॥੩॥੨॥੧੦॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਜਾ ਬਾਲਕੁ ਨਗਰੀ ਕਾਚੀ ਦੁਸਟਾ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੋ ॥ ਦੁਇ ਮਾਈ ਦੁਇ ਬਾਪਾ ਪੜੀਅਹਿ ਪੰਡਿਤ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੧॥ ਸੁਆਮੀ ਪੰਡਿਤਾ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਮਤੀ ॥ ਕਿਨ ਬਿਧਿ ਪਾਵਉ ਪ੍ਰਾਨਪਤੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭੀਤਰਿ ਅਗਨਿ ਬਨਾਸਪਤਿ ਮਉਲੀ ਸਾਗਰੁ ਪੰਡੈ ਪਾਇਆ ॥ ਚੰਦੁ ਸੂਰਜੁ ਦੁਇ ਘਰ ਹੀ ਭੀਤਰਿ ਐਸਾ ਗਿਆਨੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੨॥ ਰਾਮ ਰਵੰਤਾ ਜਾਣੀਐ ਇਕ ਮਾਈ ਭੋਗੁ ਕਰੇਇ ॥ ਤਾ ਕੇ ਲਖਣ ਜਾਣੀਅਹਿ ਖਿਮਾ ਧਨੁ ਸੰਗ੍ਰਹੇਇ ॥੩॥ ਕਹਿਆ ਸੁਣਹਿ ਨ ਖਾਇਆ ਮਾਨਹਿ ਤਿਨ੍ਹਾ ਹੀ

ਸੇਤੀ ਵਸਾ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਖਿਨੁ ਤੋਲਾ ਖਿਨੁ ਮਾਸਾ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚਾ ਸਾਹੁ ਗੁਰੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਭੁਖ ਗਵਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਅਨਦਿਨੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਏ ॥੧॥ ਮਤ ਭੂਲਹਿ ਰੇ ਮਨ ਚੇਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਨਾਹੀ ਤ੍ਰੈ ਲੋਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਭਗਤੀ ਨਹੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਨਹੀ ਭਗਤਿ ਹਰੀ ॥ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਸਤਸੰਗੁ ਨ ਪਾਈਐ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰੀ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਗੁਪਤੁ ਉਪਾਏ ਵੇਖੈ ਪਰਗਟੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੰਤ ਜਨਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਭੀਨੇ ਹਰਿ ਜਲੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਾ ॥੩॥ ਜਿਨ ਕਉ ਤਖਤਿ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੇ ਪਰਧਾਨ ਕੀਏ ॥ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ ਭਏ ਸੇ ਪਾਰਸ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਸੰਗਿ ਥੀਏ ॥੪॥ ੧੨॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ ੧ ॥ ਮਾਹਾ ਰੁਤੀ ਮਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਜਿਤੁ ਹਰਿਆ ਸਭੁ ਜੀਅ ਜੰਤੁ ॥ ਕਿਆ ਹਉ ਆਖਿ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਤੇਰਾ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਆਦਿ ਅੰਤੁ ॥੧॥ ਤੈ ਸਾਹਿਬ ਕੀ ਕਰਹਿ ਸੇਵ ॥ ਪਰਮ ਸੁਖ ਪਾਵਹਿ ਆਤਮ ਦੇਵ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਸੇਵਾ ਕਰੈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ਉਚਰੈ ॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੁਤਰੁ ਤਰੈ ॥੨॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਰਤਾਰਿ ਉਪਾਏ ॥ ਸੰਸਾਰ ਬਿਰਖ ਕਉ ਦੁਇ ਫਲ ਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਤਿਸੈ ਖਵਾਏ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਆਪੇ ਦੇਇ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕੀ ਬਾਸਨਾ ਮਨਹਿ ਕਰੇਇ ॥ ਅਪਣਾ ਭਾਣਾ ਆਪਿ ਕਰੇਇ ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ

ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਰਾਤੇ ਸਾਚਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਨਿਹਾਲਾ ॥ ਦਇਆ ਕਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਮੈ ਕੋਇ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ ਮੇਰੈ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਦਰਸਨ ਦੇਖੇ ਬਿਨੁ ਸਹਜਿ ਮਿਲਉ ਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲੋਭੀ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨਾ ॥ ਰਾਮ ਬਿਸਾਰਿ ਬਹੁਰਿ ਪਛੁਤਾਨਾ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਿਲਾਇ ਗੁਰ ਸੇਵ ਰਾਂਗੇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦੀਓ ਮਸਤਕਿ ਵਡਭਾਗੇ ॥੨॥ ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਕੀ ਇਹ ਦੇਹ ਸਰੀਰਾ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਕਠਿਨ ਤਨਿ ਪੀਰਾ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮ ਦਾਰੂ ਗੁਣ ਗਾਇਆ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰਿ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇਆ ॥੩॥ ਚਾਰਿ ਨਦੀਆ ਅਗਨੀ ਤਨਿ ਚਾਰੇ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲਤ ਜਲੇ ਅਹੰਕਾਰੇ ॥ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਵਡਭਾਗੀ ਤਾਰੇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਉਰਿ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਧਾਰੇ ॥੪॥੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਰਿ ਸੇਵੇ ਸੋ ਹਰਿ ਕਾ ਲੋਗੁ ॥ ਸਾਚੁ ਸਹਜੁ ਕਦੇ ਨ ਹੋਵੈ ਸੋਗੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਮੁਏ ਨਾਹੀ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਮਰਿ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਭੀ ਮਰਿ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਸੇ ਜਨ ਜੀਵੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਸਾਚੁ ਸਮਾਲਹਿ ਸਾਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਨ ਸੇਵਹਿ ਤੇ ਹਰਿ ਤੇ ਦੂਰਿ ॥ ਦਿਸੰਤਰੁ ਭਵਹਿ ਸਿਰਿ ਪਾਵਹਿ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਜਨ ਲੀਏ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੈ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥੨॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਚੂਕੈ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੩॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਕੀ ਕਰੇ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਦ ਸਮ੍ਹਾਲ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਡਾਈ ਪਾਇ ॥੪॥੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ਮਨ ਤੇ ਹੋਇ ॥ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਦੂਜੈ ਲੋਕੀ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮੈਨੋ ਏਕੁ

ਦਿਖਾਇਆ ॥੧॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਉਲਿਆ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਗਾਇ ਗੁਣ ਗੋਬਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਪੂਛਹੁ ਤੁਮ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤਾਂ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚੇ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਹੋਹਿ ਦਾਸਤ ਭਾਇ ॥ ਤਉ ਜਗਜੀਵਨੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੨॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਦ ਵੇਖੈ ਹਜੂਰਿ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥ ਇਸੁ ਭਗਤੀ ਕਾ ਕੋਈ ਜਾਣੈ ਭੇਉ ॥ ਸਭੁ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਆਤਮ ਦੇਉ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਜਗਜੀਵਨ ਸਿਉ ਆਪਿ ਚਿਤੁ ਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੪॥ ੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਹਰਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਖੋਇ ॥ ਤਦ ਹੀ ਸਾਚਿ ਮਿਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥੧॥ ਭਗਤ ਸੋਹਹਿ ਸਦਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਦੁਆਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਸਾਚੈ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸੋ ਜਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵਿਚਹੁ ਹਉਮੈ ਖੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਸਦਾ ਸਾਂਤਿ ਸੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਿ ਰਤੇ ਤਿਨ ਸਦ ਬਸੰਤ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਰਵਿ ਗੁਣ ਗੁਵਿੰਦ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੂਕਾ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅਗਨਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਜਲੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥੩॥ ਸੋਈ ਕਰੇ ਜਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭਾਵੈ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਸਰੀਰਿ ਭਾਣੈ ਚਿਤੁ ਲਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸੇਵੇ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥੪॥ ੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਹਰਿਆ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਏ ॥ ਸਫਲਿਓ ਬਿਰਖੁ ਹਰਿ ਕੈ ਦੁਆਰਿ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਏ ਮਨ ਹਰਿਆ ਸਹਜ ਸੁਭਾਇ ॥ ਸਚ ਫਲੁ ਲਾਗੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪੇ ਨੇੜੈ ਆਪੇ ਦੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੇਖੈ ਸਦ ਹਜੂਰਿ ॥ ਛਾਵ ਘਣੀ ਫੂਲੀ ਬਨਰਾਇ ॥

ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਿਗਸੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥੨॥ ਅਨਦਿਨੁ ਕੀਰਤਨੁ ਕਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਗਵਾਈ ਵਿਚਹੁ ਜੂਠਿ ਭਰਾਂਤਿ ॥ ਪਰਪੰਚ ਵੇਖਿ ਰਹਿਆ ਵਿਸਮਾਦੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਈਐ ਨਾਮ ਪ੍ਰਸਾਦੁ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਸਭਿ ਰਸ ਭੋਗ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੇ ਸੋਈ ਪਰੁ ਹੋਗ ॥ ਵਡਾ ਦਾਤਾ ਤਿਲੁ ਨ ਤਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੀਐ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥੪॥ ੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥ ਏਕੋ ਚੇਤੈ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵੈ ॥ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਆਇਆ ॥ ਸਾਚਿ ਨਾਮਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਰ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਸੇਵਹੁ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕੀ ਹੈ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਜਗ ਮਾਹਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਚਹੁ ਜੁਗ ਪਸਰੀ ਸਾਚੀ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤਾ ਜਨੁ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਇਕਿ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਸਾਚੈ ਭਾਇ ॥ ਸਚੁ ਧਿਆਇਨਿ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥੩॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮੇਲਾਵਾ ਹੋਇ ॥ ਜਿਨਿ ਸਚੁ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੪॥ ੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਹਿ ਜਨ ਦੇਖਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪਗ ਪੰਕਜ ਧੂਰਿ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਸਦ ਰਹਹਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਪੂਰੈ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਇ ॥੧॥ ਦਾਸਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਹੋਇ ॥ ਊਤਮ ਪਦਵੀ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਏਕੋ ਸੇਵਹੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜਿਤੁ ਸੇਵਿਐ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾ ਓਹੁ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਅਵਰੁ ਸੇਵੀ ਕਿਉ ਮਾਇ ॥੨॥ ਸੇ ਜਨ ਸਾਚੇ ਜਿਨੀ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣਿਆ ॥ ਆਪੁ ਮਾਰਿ ਸਹਜੇ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੩॥ ਜਿਨਿ ਗਿਆਨੁ ਕੀਆ ਤਿਸੁ ਹਰਿ ਤੂ ਜਾਣੁ ॥

ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੁ ਸਿਞਾਤਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖੈ ਤਾਂ ਸੁਧਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾ
ਮਿ ਰਤੇ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਕੁਲਾਂ ਕਾ ਕ
ਰਹਿ ਉਧਾਰੁ ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭੂਲੇ ਕਾਹੇ ਆਏ ॥ ਨਾਮਹੁ
ਭੂਲੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੧॥ ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਮਰਣੁ ਸਵਾਰੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ
ਸਾਚੁ ਉਰਿ ਧਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੁ ਭੋਜਨੁ ਪਵਿਤੁ ਸਰੀਰਾ ॥ ਮਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਸਦ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰਾ ॥ ਜੰਮੈ ਮਰੈ ਨ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਾ
ਚਿ ਸਮਾਇ ॥੨॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵਹੁ ਸਾਚੁ ਪਛਾਣੈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਦਰਿ ਨੀ
ਸਾਣੈ ॥ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸਚੁ ਸੋਭਾ ਹੋਇ ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੩॥ ਆਪਿ
ਅਭੁਲੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਸੋਇ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭਿ ਭੂਲਹਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸਾਚਾ ਸੇਵ
ਹੁ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣੀ ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩
ਬਿਨੁ ਕਰਮਾ ਸਭ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਈ ॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਹੁਤੁ ਦੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਮਨ
ਮੁਖ ਅੰਧੇ ਠਉਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਬਿਸਟਾ ਕਾ ਕੀੜਾ ਬਿਸਟਾ ਮਾਹਿ ਸਮਾਈ ॥੧॥ ਹੁਕਮੁ
ਮੰਨੇ ਸੋ ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਾਚਿ ਰ
ਤੇ ਜਿਨਾ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿ ਪਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਏ ਸੋਇ ॥੨॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ
ਤਾਰੇ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਨਾਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪ
ਾਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਮੁ ਪਲੈ ਪਾਈ ॥੩॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਏ ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ॥ ਜਿਨ ਇਕੁ ਜਾਤਾ ਸੇ ਜਨ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ
ਰਤੇ ਦਰਿ ਨੀਸਾਣੁ ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਮਿਲਾਏ ॥ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਏ ॥ ਨਿਹਚਲੁ ਮਤਿ ਸਦਾ ਮਨ ਧੀਰ ॥
ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਗੁਣੀ ਗਹੀਰ ॥੧॥ ਨਾਮਹੁ ਭੂਲੇ ਮਰਹਿ ਬਿਖੁ ਖਾਇ ॥ ਬ੍ਰਿਥਾ

ਜਨਮੁ ਫਿਰਿ ਆਵਹਿ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥
ਬਹੁ ਅਭਿਮਾਨਿ ਅਪਣੀ ਪਤਿ ਖੋਇ ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿਨ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣਿ
ਆ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਂਦਾ ਘਰਿ ਮਹਿ ਆਣਿਆ ॥੨॥ ਘਰ ਮਹਿ ਵਸਤੁ ਅਗਮ
ਅਪਾਰਾ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਖੋਜਹਿ ਸਬਦਿ ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਨਾਮੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ਘਰ ਹੀ
ਮਾਹਿ ॥ ਸਦਾ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਸਚਿ ਸਮਾਹਿ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰੇ ਕਿਛੁ ਕਰਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥
ਆਪੇ ਭਾਵੈ ਲਏ ਮਿਲਾਇ ॥ ਤਿਸ ਤੇ ਨੇੜੈ ਨਾਹੀ ਕੋ ਦੂਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਹਿ
ਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੪॥੧੧॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਚੇ
ਤਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਰਸਿ ਰਹੈ ਅਘਾਇ ॥ ਕੋਟ ਕੋਟੰਤਰ ਕੇ ਪਾਪ ਜਲਿ ਜਾ
ਹਿ ॥ ਜੀਵਤ ਮਰਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਹਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੀ ਦਾਤਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਜਾਣੈ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਮਉਲਿਆ ਹਰਿ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥੧॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਭਗਵੈ ਵੇਸਿ ਭ੍ਰਮਿ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਬਹੁ ਸੰਜਮਿ ਸਾਂਤਿ ਨ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥
ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਪਾਵੈ ਸੋਇ ॥੨॥ ਕਲਿ
ਮਹਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸ
ਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਮੈ ਹਉਮੈ ਜਲਿ ਜਾਈ ॥੩॥ ਵਡਭਾਗੀ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਬੀਚਾਰਾ ॥ ਛੂਟੈ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਦੁਖੁ ਸਾਰਾ ॥ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਆ ਸੁ ਬਾਹਰਿ ਪਾਸਾਰਾ ॥
ਨਾਨਕ ਜਾਣੈ ਸਭੁ ਉਪਾਵਣਹਾਰਾ ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੩
ਇਕ ਤੁਕੇ ॥ ਤੇਰਾ ਕੀਆ ਕਿਰਮ ਜੰਤੁ ॥ ਦੇਹਿ ਤ ਜਾਪੀ ਆਦਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਗੁ
ਣ ਆਖਿ ਵੀਚਾਰੀ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਰਿ ਕੈ ਲਗਉ ਪਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਲਾਗੇ ਨਾਮ ਸੁਆਦਿ ॥ ਕਾਹੇ ਜਨਮੁ ਗਵਾਵਹੁ ਵੈਰਿ ਵਾਦਿ ॥੨॥
ਗੁਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥
੩॥ ਊਤਮੁ ਊਚਾ ਸਬਦ ਕਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕੁ ਵਖਾਣੈ ਸਾਚੁ ਨਾਮੁ ॥੪॥੧੩॥

ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਬਨਸਪਤਿਮਉਲੀਚੜਿਆਬਸੰਤੁ॥ਇਹੁਮਨੁ
ਮਉਲਿਆਸਤਿਗੁਰੂਸੰਗਿ॥੧॥ਤੁਮਸਾਚੁਧਿਆਵਹੁਮੁਗਧਮਨਾ॥ਤਾਂਸੁ
ਖੁਪਾਵਹੁਮੇਰੇਮਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਤੁਮਨਿਮਉਲਿਐਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਇਆਨਾਮੁਗੋਬਿੰਦ॥੨॥ਏਕੋਏਕੁਸਭੁਆਖਿਵਖਾਣੈ॥ਹੁਕਮੁ
ਬੂਝੈਤਾਂਏਕੋਜਾਣੈ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਹਉਮੈਕਹੈਨਕੋਇ॥ਆਖਣੁਵੇਖ
ਣੁਸਭੁਸਾਹਿਬਤੇਹੋਇ॥੪॥੧੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਸਭਿਜੁਗਤੇ
ਰੇਕੀਤੇਹੋਏ॥ਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈਮਤਿਬੁਧਿਹੋਇ॥੧॥ਹਰਿਜੀਉਆਪੇਲੈਹੁਮਿ
ਲਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਚਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਹਰੇ
ਸਭਿਲੋਇ॥ਫਲਹਿਫੁਲੀਅਹਿਰਾਮਨਾਮਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੨॥ਸਦਾਬਸੰਤੁਗੁ
ਰਸਬਦੁਵੀਚਾਰੇ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਾਖੈਉਰਧਾਰੇ॥੩॥ਮਨਿਬਸੰਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿ
ਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਤਨੁਬਿਰਖੁਰਾਮਨਾਮੁਫਲੁਪਾਏਸੋਇ॥੪॥੧੫॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩ ਤਿਨਬਸੰਤੁਜੋਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥ਪੂਰੈਭਾਗਿਹਰਿ
ਭਗਤਿਕਰਾਇ॥੧॥ਇਸੁਮਨਕਉਬਸੰਤਕੀਲਗੈਨਸੋਇ॥ਇਹੁਮਨੁਜਲਿ
ਆਦੂਜੈਦੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਨੁਧੰਧੈਬਾਂਧਾਕਰਮਕਮਾਇ॥ਮਾਇਆ
ਮੂਠਾਸਦਾਬਿਲਲਾਇ॥੨॥ਇਹੁਮਨੁਛੂਟੈਜਾਂਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟੈ॥ਜਮਕਾ
ਲਕੀਫਿਰਿਆਵੈਨਫੇਟੈ॥੩॥ਇਹੁਮਨੁਛੂਟਾਗੁਰਿਲੀਆਛਡਾਇ॥ਨਾਨ
ਕਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੪॥੧੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੩
ਬਸੰਤੁਚੜਿਆਫੂਲੀਬਨਰਾਇ॥ਏਹਿਜੀਅਜੰਤਫੂਲਹਿਹਰਿਚਿਤੁਲਾ
ਇ॥੧॥ਇਨਬਿਧਿਇਹੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੈਦਿਨੁਰਾਤੀ
ਗੁਰਮੁਖਿਹਉਮੈਕਢੈਧੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਸਬਦੁਸੁਣਾ
ਏ॥ਇਹੁਜਗੁਹਰਿਆਸਤਿਗੁਰਭਾਏ॥੨॥ਫਲਫੂਲਲਾਗੇਜਾਂਆਪੇਲਾ

ਏ॥ਮੂਲਿਲਗੈਤਾਂਸਤਿਗੁਰੁਪਾਏ॥੩॥ਆਪਿਬਸੰਤੁਜਗਤੁਸਭੁਵਾੜੀ॥
ਨਾਨਕਪੂਰੈਭਾਗਿਭਗਤਿਨਿਰਾਲੀ॥੪॥੧੭॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੨ ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਵਿ
ਟਹੁਵਾਰਿਆਭਾਈਗੁਰਸਬਦਵਿਟਹੁਬਲਿਜਾਈ॥ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀ
ਸਦਅਪਣਾਭਾਈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਰਾਮਨਾਮਿ
ਚਿਤੁਲਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਤੇਰਾਹਰਿਆਹੋਵੈਇਕੁਹਰਿਨਾਮਾਫਲੁਪਾਇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਿਰਾਖੇਸੇਉਬਰੇਭਾਈਹਰਿਰਸੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਇ॥
ਵਿਚਹੁਹਉਮੈਦੁਖੁਉਠਿਗਇਆਭਾਈਸੁਖੁਵੁਠਾਮਨਿਆਇ॥੨॥
ਧੁਰਿਆਪੇਜਿਨਾਨੋਬਖਸਿਓਨੁਭਾਈਸਬਦੇਲਇਅਨੁਮਿਲਾ
ਇ॥ਧੂੜਿਤਿਨਾਕੀਅਘੁਲੀਐਭਾਈਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਮਿਲਾਇ॥
੩॥ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿਭਾਈਜਿਨਿਹਰਿਆਕੀਆਸਭੁਕੋਇ॥
ਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਸੁਖੁਸਦਵਸੈਭਾਈਸਬਦਿਮਿਲਾਵਾਹੋਇ॥੪॥
੧੮॥ ੨੦॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਜਿਉਪਸਰੀਸੂਰਜਕਿਰਣਿ
ਜੋਤਿ॥ਤਿਉਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਓਤਿਪੋਤਿ॥੧॥ਏਕੋਹਰਿਰਵਿਆ
ਸ੍ਰਬਥਾਇ॥ਗੁਰਸਬਦੀਮਿਲੀਐਮੇਰੀਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿ
ਘਟਿਅੰਤਰਿਏਕੋਹਰਿਸੋਇ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਇਕੁਪ੍ਰਗਟੁਹੋਇ॥੨॥ਏ
ਕੋਏਕੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਸਾਕਤਨਰਲੋਭੀਜਾਣਹਿਦੂਰਿ॥੩॥ਏਕੋਏ
ਕੁਵਰਤੈਹਰਿਲੋਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਏਕੋਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੪॥੧॥ ਬਸੰਤੁ
ਮਹਲਾ੪ ਰੈਣਿਦਿਨਸੁਦੁਇਸਦੇਪਏ॥ਮਨਹਰਿਸਿਮਰਹੁ
ਅੰਤਿਸਦਾਰਖਿਲਏ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਚੇਤਿਸਦਾਮਨਮੇਰੇ॥ਸਭੁਆ

ਸੁਭੁਸਭੰਜੈਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਮਤਿਗਾਵਹੁਗੁਣਪ੍ਰਭਕੇਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਮਨਮੁਖਿਫਿਰਿਫਿਰਿਹਉਮੈਮੁਏ॥ਕਾਲਿਦੈਤਿਸੰਘਾਰੇਜਮਪੁਰਿਗਏ॥
੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਹਰਿਲਿਵਲਾਗੇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੋਊਦੁਖਭ
ਗੇ॥੩॥ਭਗਤਜਨਾਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਤੁਠਾਮਿਲਿ
ਆਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੨ ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਕੋ
ਠੜੀਗੜਮੰਦਰਿਏਕਲੁਕਾਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਖੋਜੀਐਮਿਲਿ
ਜੋਤੀਜੋਤਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਮਾਧੋਸਾਧੂਜਨਦੇਹੁਮਿਲਾਇ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁ
ਪਾਪਸਭਿਨਾਸਹਿਪਵਿਤ੍ਰਪਰਮਪਦੁਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਚੋਰਮਿ
ਲਿਲਾਗੇਨਗਰੀਆਰਾਮਨਾਮਧਨੁਹਿਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤਿਖੋਜਿਪਰੇਤ
ਬਪਕਰੇਧਨੁਸਾਬਤੁਰਾਸਿਉਬਰਿਆ॥੨॥ਪਾਖੰਡਭਰਮਉਪਾਵ
ਕਰਿਥਾਕੇਰਿਦਅੰਤਰਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਸਾਧੂਪੁਰਖੁਪੁਰਖਪਤਿ
ਪਾਇਆਅਗਿਆਨੁਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥੩॥ਜਗੰਨਾਥਜਗਦੀਸ
ਗੁਸਾਈਕਰਿਕਿਰਪਾਸਾਧੁਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਸਾਂਤਿਹੋਵੈਮਨਿਅੰਤਰਿ
ਨਿਤਹਿਰਦੈਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈ॥੪॥੧॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੪
ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਗੁਸਾਈਹਮਕੀਰੇਕਿਰਮਤੁਮਨਛੇ॥
ਹਰਿਦੀਨਦਇਆਲਕਰਹੁਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰਚਰਣਹਮ
ਬਨਛੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਕਰਿਕ੍ਰਿਪਛੇ॥ਜਨਮ
ਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਮਲੁਭਰਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਕਰਿਪ੍ਰਭਹਨਛੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਰਾਜਨੁਜਾਤਿਅਵਿਜਾਤਾਹਰਿਜਪਿਓਪਤਿਤਪਵੀ
ਛੇ॥ਹਰਿਕੀਓਸਗਲਭਵਨਤੇਊਪਰਿਹਰਿਸੋਭਾਹਰਿਪ੍ਰਭਦਿਨਛੇ॥

੨॥ਜਾਤਿਅਜਾਤਿਕੋਈਪ੍ਰਭਧਿਆਵੈਸਭਿਪੂਰੇਮਾਨਸਤਿਨਛੇ॥ਸੇਧੰ
ਨਿਵਡੇਵਡਪੂਰੇਹਰਿਜਨਜਿਨਹਰਿਧਾਰਿਓਹਰਿਉਰਛੇ॥੩॥ਹਮਢੰ
ਢੇਢੀਮਬਹੁਤੁਅਤਿਭਾਰੀਹਰਿਧਾਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਮਿਲਛੇ॥ਜਨਨਾਨਕ
ਗੁਰੁਪਾਇਆਹਰਿਤੂਠੇਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੀਛੇ॥੪॥੨॥੪॥
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਇਕੁਖਿਨੁਮਨੂਆਰਹਿਨਸ
ਕੈਨਿਤਹਰਿਹਰਿਨਾਮਰਸਗੀਧੇ॥ਜਿਉਬਾਰਿਕੁਰਸਕਿਪਰਿਓਥਨਿ
ਮਾਤਾਥਨਿਕਾਢੇਬਿਲਲਬਿਲੀਧੇ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਮੇਰੇਮਨਤਨ
ਨਾਮਹਰਿਬੀਧੇ॥ਵਡੈਭਾਗਿਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਵਿਚਿਕਾਇਆ
ਨਗਰਹਰਿਸੀਧੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਕੇਸਾਸਸਾਸਹੈਜੇਤੇਹਰਿਬਿਰਹਿ
ਪ੍ਰਭੂਹਰਿਬੀਧੇ॥ਜਿਉਜਲਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਅਤਿਭਾਰੀਬਿਨੁਜਲਦੇਖੇ
ਸੁਕਲੀਧੇ॥੨॥ਜਨਜਪਿਓਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਨਰਹਰਿਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਹਰਿ
ਪ੍ਰੀਧੇ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਹਉਮੈਮਲੁਨਿਕਸੀਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਹਰਿਜਲਿ
ਨੀਧੇ॥੩॥ਹਮਰੇਕਰਮਨਬਿਚਰਹੁਠਾਕੁਰਤੁਮਪੈਜਰਖਹੁਅਪਨੀਧੇ॥
ਹਰਿਭਾਵੈਸੁਣਿਬਿਨਉਬੇਨਤੀਜਨਨਾਨਕਸਰਣਿਪਵੀਧੇ॥੪॥੩॥
੫॥ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ੪ ਮਨੁਖਿਨੁਖਿਨੁਭਰਮਿਭਰ
ਮਿਬਹੁਧਾਵੈਤਿਲੁਘਰਿਨਹੀਵਾਸਾਪਾਈਐ॥ਗੁਰਿਅੰਕਸੁਸਬਦੁ
ਦਾਰੂਸਿਰਿਧਾਰਿਓਘਰਿਮੰਦਰਿਆਣਿਵਸਾਈਐ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀ
ਉਸਤਸੰਗਤਿਮੇਲਿਹਰਿਧਿਆਈਐ॥ਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇਆਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਰਤਨ
ਲਾਲਬਹੁਮਾਣਕਲਾਦੇਮਨੁਭ੍ਰਮਿਆਲਹਿਨਸਕਾਈਐ॥ਜਿਉਓ
ਡਾਕੂਪੁਗੁਹਜਖਿਨਕਾਢੈਤਿਉਸਤਿਗੁਰਿਵਸਤੁਲਹਾਈਐ॥੨॥

ਜਿਨਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਸਾਧੁਨਪਾਇਆਤੇਧ੍ਰਿਗੁਧ੍ਰਿਗੁਨਰਜੀਵਾਈਐ॥
ਢਲੁ ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਪੁੰਨਿਪਾਇਆਕਉਡੀਬਦਲੈਜਾਈਐ॥੩॥ਮਧੁਸੂਦ
ਨਹਰਿਧਾਰਿਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰੁਸਾਧੁਮਿਲਾਈਐ॥ਜਨਨਾਨਕਨਿ
ਰਬਾਣਪਦੁਪਾਇਆਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਗੁਣਗਾਈਐ॥੪॥੪॥੬॥
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ ੪ ਆਵਣਜਾਣੁਭਇਆਦੁਖੁਬਿਖਿ
ਆਦੇਹਮਨਮੁਖਸੁੰਞੀਸੁੰਞੁ॥ਰਾਮਨਾਮੁਖਿਨੁਪਲੁਨਹੀਚੇਤਿਆਜਮਿ
ਪਕਰੇਕਾਲਿਸਲੁੰਞੁ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਬਿਖੁਹਉਮੈਮਮਤਾਮੁੰਞੁ॥ਸ
ਤਸੰਗਤਿਗੁਰਕੀਹਰਿਪਿਆਰੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਰਸੁਭੁੰਞੁ॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਦਇਆਕਰਿਮੇਲਹੁਸਰਣਾਗਤਿਸਾਧੂਪੰਞੁ॥ਹਮਡੁ
ਬਦੇਪਾਥਰਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਤੁਮਦੀਨਦਇਆਲਦੁਖਭੰਞੁ॥੨॥ਹਰਿ
ਉਸਤਤਿਧਾਰਹੁਰਿਦਅੰਤਰਿਸੁਆਮੀਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਲੰਞੁ॥
ਹਰਿਨਾਮੈਹਮਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਹਮਹਰਿਵਿਟਹੁਘੁਮਿਵੰਞੁ॥੩॥ਜਨਕੇਪੂ
ਰਿਮਨੋਰਥਹਰਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਦੇਵਹੁਹਰਿਲੰਞੁ॥ਜਨਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਅ
ਨਦੁਭਇਆਹੈਗੁਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਹਰਿਭੰਞੁ॥੪॥੫॥੭॥੩੧॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਘਰੁ ੧ ਗੁਰੁਸੇਵਉਕਰਿਨਮਸਕਾਰ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਮੰਗਲਚਾਰ॥
ਆਜੁਹਮਾਰੈਮਹਾਅਨੰਦ॥ਚਿੰਤਲਥੀਭੇਟੇਗੋਬਿੰਦ॥੧॥ਆਜੁਹਮਾਰੈ
ਗ੍ਰਿਹਿਬਸੰਤ॥ਗੁਨਗਾਏਪ੍ਰਭਤੁਮਬੇਅੰਤ॥ਰਹਾਉ॥ਆਜੁਹਮਾਰੈਬ
ਨੇਫਾਗ॥ਪ੍ਰਭਸੰਗੀਮਿਲਿਖੇਲਨਲਾਗ॥ਹੋਲੀਕੀਨੀਸੰਤਸੇਵ॥ਰੰਗੁ
ਲਾਗਾਅਤਿਲਾਲਦੇਵ॥੨॥ਮਨੁਤਨੁਮਉਲਿਓਅਤਿਅਨੂਪ॥ਸੂਕੈਨਾ
ਹੀਛਾਵਧੂਪ॥ਸਗਲੀਰੂਤੀਹਰਿਆਹੋਇ॥ਸਦਬਸੰਤਗੁਰਮਿਲੇਦੇਵ॥

ਬਿਰਖੁਜਮਿਓਹੈਪਾਰਜਾਤ॥ਫੂਲਲਗੇਫਲਰਤਨਭਾਂਤਿ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਅ
ਘਾਨੇਹਰਿਗੁਣਹਗਾਇ॥ਜਨਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੧॥
ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਹਟਵਾਣੀਧਨਮਾਲਹਾਟੁਕੀਤੁ॥ਜੂਆਰੀਜੂਏ
ਮਾਹਿਚੀਤੁ॥ਅਮਲੀਜੀਵੈਅਮਲੁਖਾਇ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨੁਜੀਵੈਹਰਿਧਿ
ਆਇ॥੧॥ਅਪਨੈਰੰਗਿਸਭੁਕੋਰਚੈ॥ਜਿਤੁਪ੍ਰਭਿਲਾਇਆਤਿਤੁਤਿਤੁਲ
ਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਘਸਮੈਮੋਰਨਿਰਤਿਕਾਰ॥ਚੰਦਦੇਖਿਬਿਗਸਹਿਕਉਲਾਰ॥
ਮਾਤਾਬਾਰਿਕਦੇਖਿਅਨੰਦ॥ਤਿਉਹਰਿਜਨਜੀਵਹਿਜਪਿਗੋਬਿੰਦ॥੨॥
ਸਿੰਘਰੁਚੈਸਦਭੋਜਨੁਮਾਸ॥ਰਣੁਦੇਖਿਸੂਰੇਚਿਤਉਲਾਸ॥ਕਿਰਪਨਕਉ
ਅਤਿਧਨਪਿਆਰੁ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਹਰਿਆਧਾਰੁ॥੩॥ਸਰਬਰੰਗਇ
ਕਰੰਗਮਾਹਿ॥ਸਰਬਸੁਖਾਸੁਖਹਰਿਕੈਨਾਇ॥ਤਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਇਹੁਨਿ
ਧਾਨੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰੁਜਿਸੁਕਰੇਦਾਨੁ॥੪॥੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਪ੍ਰਭੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਤਿਸੁਬਸੰਤੁਜਿਸੁਗੁਰੁਦਇਆਲੁ॥
ਮੰਗਲੁਤਿਸਕੈਜਿਸੁਏਕੁਕਾਮੁ॥ਤਿਸੁਸਦਬਸੰਤੁਜਿਸੁਰਿਦੈਨਾਮੁ॥੧॥
ਗ੍ਰਿਹਿਤਾਕੈਬਸੰਤੁਗਨੀ॥ਜਾਕੈਕੀਰਤਨੁਹਰਿਧੁਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮਮਉਲਿਮਨਾ॥ਗਿਆਨੁਕਮਾਈਐਪੂਛਿਜਨਾਂ॥ਸੋਤਪਸੀਜਿਸੁ
ਸਾਧਸੰਗੁ॥ਸਦਧਿਆਨੀਜਿਸੁਗੁਰਹਿਰੰਗੁ॥੨॥ਸੇਨਿਰਭਉਜਿਨਭਉ
ਪਇਆ॥ਸੋਸੁਖੀਆਜਿਸੁਭ੍ਰਮੁਗਇਆ॥ਸੋਇਕਾਂਤੀਜਿਸੁਰਿਦਾਥਾ
ਇ॥ਸੋਈਨਿਹਚਲੁਸਾਚਠਾਇ॥੩॥ਏਕਾਖੋਜੈਏਕਪ੍ਰੀਤਿ॥ਦਰਸਨਪਰ
ਸਨਹੀਤਚੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰੰਗਾਸਹਜਿਮਾਣੁ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤਿਸੁਜਨਕੁਰ
ਬਾਣੁ॥੪॥੩॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਤੁਮਪਿੰਡਦੀਨ॥
ਮੁਗਧਸੁੰਦਰਧਾਰਿਜੋਤਿਕੀਨ॥ਸਭਿਜਾਚਿਕਪ੍ਰਭਤੁਮਦਇਆਲ॥ਨਾਮੁ

ਜਪਤਹੋਵਤਨਿਹਾਲ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਕਾਰਣਕਰਣਜੋਗ॥ਹਉਪਾਵਉਤੁਮ
ਤੇਸਗਲਥੋਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਵਤਉਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖਸਹ
ਜਸਾਰੁ॥ਨਾਮੁਜਪਤਪਤਿਸੋਭਾਹੋਇ॥ਨਾਮੁਜਪਤਬਿਘਨੁਨਾਹੀਕੋਇ॥੨॥
ਜਾਕਾਰਣਿਇਹਦੁਲਭਦੇਹ॥ਸੋਬੋਲੁਮੇਰੇਪ੍ਰਭੂਦੇਹਿ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਇਹੁ
ਬਿਸ੍ਰਾਮੁ॥ਸਦਾਰਿਦੈਜਪੀਪ੍ਰਭਤੇਰੋਨਾਮੁ॥੩॥ਤੁਝਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਇਨਾਹਿ॥
ਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਤੁਝਮਹਿਸਮਾਹਿ॥ਜਿਉਭਾਵੈਤਿਉਰਾਖਿਲੇ॥ਸੁਖੁਨਾਨਕਪੂ
ਰਾਗੁਰੁਮਿਲੇ॥੪॥੪॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਮਮੇਰੈਸੰਗਿਰਾ
ਇ॥ਜਿਸਹਿਦੇਖਿਹਉਜੀਵਾਮਾਇ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਨਿਦੁਖੁਨਹੋਇ॥ਕਰਿਦਇ
ਆਮਿਲਾਵਹੁਤਿਸਹਿਮੋਹਿ॥੧॥ਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮਨ॥ਜੀਉਪ੍ਰਾ
ਨਸਭੁਤੇਰੋਧਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕਉਖੋਜਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਮੁਨਿਜਨਸੇਖ
ਨਲਹਹਿਭੇਵ॥ਜਾਕੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਰਹਿ
ਆਸਮਾਇ॥੨॥ਜਾਕੇਭਗਤਆਨੰਦਮੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਨਾਹੀਖੈ॥ਜਾਕੇ
ਭਗਤਕਉਨਾਹੀਭੈ॥ਜਾਕੇਭਗਤਕਉਸਦਾਜੈ॥੩॥ਕਉਨਉਪਮਾਤੇਰੀਕ
ਹੀਜਾਇ॥ਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚੈਏਕੁਦਾਨੁ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਨਾਮੁ॥੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ੫ ਮਿਲਿਪਾਣੀਜਿਉਹ
ਰੇਬੂਟ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਤਿਉਹਉਮੈਛੂਟ॥ਜੈਸੀਦਾਸੇਧੀਰਮੀਰ॥ਤੈਸੇਉਧਾ
ਰਨਗੁਰਹਪੀਰ॥੧॥ਤੁਮਦਾਤੇਪ੍ਰਭਦੇਨਹਾਰ॥ਨਿਮਖਨਿਮਖਤਿਸੁਨਮਸ
ਕਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਹਿਪਰਾਪਤਿਸਾਧਸੰਗੁ॥ਤਿਸੁਜਨਲਾਗਾਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮਰੰਗੁ॥ਤੇਬੰਧਨਤੇਭਏਮੁਕਤਿ॥ਭਗਤਿਅਰਾਧਹਿਜੋਗਜੁਗਤਿ॥
੨॥ਨੇਤ੍ਰਸੰਤੋਖੇਦਰਸੁਪੇਖਿ॥ਰਸਨਾਗਾਏਗੁਣਅਨੇਕ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਬੂਝੀ
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਨੁਆਘਾਨਾਹਰਿਰਸਹਿਸੁਆਦਿ॥੩॥ਸੇਵਕੁਲਾਗੋਚਰਣ

ਸੇਵ॥ਆਦਿਪੁਰਖਅਪਰੰਪਰਦੇਵ॥ਸਗਲਉਧਾਰਣਤੇਰੋਨਾਮੁ॥ਨਾ
ਨਕਪਾਇਓਇਹੁਨਿਧਾਨੁ॥੪॥੬॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਤੁਮ
ਬਡਦਾਤੇਦੇਰਹੇ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਮਹਿਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨੇਸਗਲੇਭੋਜਨਖਾਨ॥
ਮੋਹਿਨਿਰਗੁਨਇਕੁਗੁਨੁਨਜਾਨ॥੧॥ਹਉਕਛੂਨਜਾਨਉਤੇਰੀਸਾਰ॥ਤੂਕ
ਰਿਗਤਿਮੇਰੀਪ੍ਰਭਦਇਆਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਪਨਤਾਪਨਕਰਮਕੀਤਿ॥ਆ
ਵੈਨਾਹੀਕਛੂਰੀਤਿ॥ਮਨਮਹਿਰਾਖਉਆਸਏਕ॥ਨਾਮਤੇਰੇਕੀਤਰਉਟੇਕ॥
੨॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰਭਤੁਮਪ੍ਰਬੀਨ॥ਅੰਤੁਨਪਾਵਹਿਜਲਹਿਮੀਨ॥ਅਗਮ
ਅਗਮਊਚਹਤੇਊਚ॥ਹਮਥੋਰੇਤੁਮਬਹੁਤਮੂਚ॥੩॥ਜਿਨਤੂਧਿਆਇ
ਆਸੇਗਨੀ॥ਜਿਨਤੂਪਾਇਆਸੇਧਨੀ॥ਜਿਨਿਤੂਸੇਵਿਆਸੁਖੀਸੇ॥ਸੰਤਸ
ਰਣਿਨਾਨਕਪਰੇ॥੪॥੭॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਤਿਸੁਤੂਸੇਵਿਜਿਨਿ
ਤੂਕੀਆ॥ਤਿਸੁਅਰਾਧਿਜਿਨਿਜੀਉਦੀਆ॥ਤਿਸਕਾਚਾਕਰੁਹੋਹਿਫਿਰਿ
ਡਾਨੁਨਲਾਗੈ॥ਤਿਸਕੀਕਰਿਪੋਤਦਾਰੀਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈ॥੧॥ਏਵਡਭਾਗ
ਹੋਹਿਜਿਸੁਪ੍ਰਾਣੀ॥ਸੋਪਾਏਇਹੁਪਦੁਨਿਰਬਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਜੀਸੇਵਾ
ਜੀਵਨੁਬਿਰਥਾ॥ਕਛੂਨਹੋਈਹੈਪੂਰਨਅਰਥਾ॥ਮਾਣਸਸੇਵਾਖਰੀਦੁ
ਹੇਲੀ॥ਸਾਧਕੀਸੇਵਾਸਦਾਸੁਹੇਲੀ॥੨॥ਜੇਲੋੜਹਿਸਦਾਸੁਖੁਭਾਈ॥ਸਾ
ਧੂਸੰਗਤਿਗੁਰਹਿਬਤਾਈ॥ਊਹਾਜਪੀਐਕੇਵਲਨਾਮ॥ਸਾਧੂਸੰਗਤਿਪਾ
ਰਗਰਾਮ॥੩॥ਸਗਲਤਤਮਹਿਤਤੁਗਿਆਨੁ॥ਸਰਬਧਿਆਨਮਹਿਏਕ
ਧਿਆਨੁ॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਮਹਿਊਤਮਧੁਨਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਗਾਇਗੁਨਾ॥
੪॥੮॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਜਿਸੁਬੋਲਤਮੁਖੁਪਵਿਤੁਹੋਇ॥
ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਨਿਰਮਲਹੈਸੋਇ॥ਜਿਸੁਅਰਾਧੇਜਮੁਕਿਛੁਨਕਹੈ॥ਜਿਸ
ਕੀਸੇਵਾਸਭਕਿਛੁਲਹੈ॥੧॥ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਰਾਮਰਾਮ॥ਤਿਆਗਹੁਮਨ

ਕੇਸਗਲਕਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸਕੇਧਾਰੇਧਰਣਿਅਕਾਸਾ॥ਘਟਿਘਟਿਜਿਸ
ਕੈਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਿਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਇ॥ਅੰਤਕਾਲਿਫਿਰਿਫਿਰਿ
ਨਰੋਇ॥੨॥ਸਗਲਧਰਮਮਹਿਊਤਮਧਰਮਾ॥ਕਰਮਕਰਤੂਤਿਕੈਊਪਰਿਕ੍ਰਿ
ਆ॥ਜਿਸਕਉਚਾਹਹਿਸੁਰਿਨਰਦੇਵ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਲਗਹੁਸੇਵ॥੩॥ਆ
ਦਿਪੁਰਖਿਜਿਸੁਕੀਆਦਾਨੁ॥ਤਿਸਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਧਾਨੁ॥ਤਿਸਕੀਗਤਿ
ਮਿਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇ॥੪॥੯॥ ਬਸੰਤੁਮ
ਹਲਾ ੫ ਮਨੁਤਨੁਭੀਤਰਿਲਾਗੀਪਿਆਸਾ॥ਗੁਰਦਇਆਲਿਪੂਰੀਮੇਰੀ
ਆਸਾ॥ਕਿਲਵਿਖਕਾਟੇਸਾਧਸੰਗਿ॥ਨਾਮੁਜਪਿਓਹਰਿਨਾਮਰੰਗਿ॥੧॥ਗੁਰ
ਪਰਸਾਦਿਬਸੰਤੁਬਨਾ॥ਚਰਨਕਮਲਹਿਰਦੈਉਰਿਧਾਰੇਸਦਾਸਦਾਹਰਿਜਸੁ
ਸੁਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਰਥਸੁਆਮੀਕਾਰਣਕਰਣਾ॥ਮੋਹਿਅਨਾਥਪ੍ਰਭਤੇਰੀਸ
ਰਣਾ॥ਜੀਅਜੰਤਤੇਰੇਆਧਾਰਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਲੇਹਿਨਿਸਤਾਰਿ॥੨॥ਭਵ
ਖੰਡਨਦੁਖਨਾਸਦੇਵ॥ਸੁਰਿਨਰਮੁਨਿਜਨਤਾਕੀਸੇਵ॥ਧਰਣਿਅਕਾਸੁਜਾਕੀ
ਕਲਾਮਾਹਿ॥ਤੇਰਾਦੀਆਸਭਿਜੰਤਖਾਹਿ॥੩॥ਅੰਤਰਜਾਮੀਪ੍ਰਭਦਇਆ
ਲ॥ਅਪਣੇਦਾਸਕਉਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਮੋਹਿਦੇਹੁਦਾਨੁ॥ਜ
ਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਤੇਰਾਨਾਮੁ॥੪॥੧੦॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਰਾਮਰੰਗਿਸ
ਭਗਏਪਾਪ॥ਰਾਮਜਪਤਕਛੁਨਹੀਸੰਤਾਪ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਮਿਟੇਅੰ
ਧੇਰ॥ਹਰਿਸਿਮਰਤਕਛੁਨਾਹਿਫੇਰ॥੧॥ਬਸੰਤੁਹਮਾਰੈਰਾਮਰੰਗੁ॥ਸੰਤਜ
ਨਾਸਿਉਸਦਾਸੰਗੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਜਨੀਕੀਓਉਪਦੇਸੁ॥ਜਹਗੋਬਿੰ
ਦਭਗਤੁਸੋਧੰਨਿਦੇਸੁ॥ਹਰਿਭਗਤਿਹੀਨਉਦਿਆਨਥਾਨੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿ
ਘਟਿਘਟਿਪਛਾਨੁ॥੨॥ਹਰਿਕੀਰਤਨਰਸਭੋਗਰੰਗੁ॥ਮਨਪਾਪਕਰਤ
ਤੂਸਦਾਸੰਗੁ॥ਨਿਕਟਿਪੇਖੁਪ੍ਰਭੁਕਰਣਹਾਰ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭਕਾਰਜਸਾਰ॥

॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਲਾਗੋਪਿਆਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਿਕੀਨੋਦਾਨੁ॥ਤੇਰੇ
ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਾਛਉਧੂਰਿ॥ਜਪਿਨਾਨਕਸੁਆਮੀਸਦਹਜੂਰਿ॥੪॥
੧੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਸਚੁਪਰਮੇਸਰੁਨਿਤਨਵਾ॥ਗੁਰਕਿਰ
ਪਾਤੇਨਿਤਚਵਾ॥ਪ੍ਰਭਰਖਵਾਲੇਮਾਈਬਾਪ॥ਜਾਕੈਸਿਮਰਣਿਨਹੀਸੰਤਾ
ਪ॥੧॥ਖਸਮੁਧਿਆਈਇਕਮਨਿਇਕਭਾਇ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸਦਾਸਰਣ
ਈ॥ਸਾਚੈਸਾਹਿਬਿਰਖਿਆਕੰਠਿਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਪਣੇਜਨਪ੍ਰਭਿ
ਆਪਿਰਖੇ॥ਦੁਸਟਦੂਤਸਭਿਭ੍ਰਮਿਥਕੇ॥ਬਿਨੁਗੁਰਸਾਚੇਨਹੀਜਾ
ਇ॥ਦੁਖੁਦੇਸਦਿਸੰਤਰਿਰਹੇਧਾਇ॥੨॥ਕਿਰਤੁਓਨਾਕਾਮਿਟਸਿਨਾਹਿ॥
ਓਇਅਪਣਾਬੀਜਿਆਆਪਿਖਾਹਿ॥ਜਨਕਾਰਖਵਾਲਾਆਪਿਸੋਇ॥
ਜਨਕਉਪਹੁਚਿਨਸਕਸਿਕੋਇ॥੩॥ਪ੍ਰਭਿਦਾਸਰਖੇਕਰਿਜਤਨੁਆ
ਪਿ॥ਅਖੰਡਪੂਰਨਜਾਕੋਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਰਸਨਗਾਇ॥ਨਾਨਕੁ
ਜੀਵੈਹਰਿਚਰਣਧਿਆਇ॥੪॥੧੨॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ
ਚਰਣਸਰੇਵਤਦੁਖੁਗਇਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿਪ੍ਰਭਿਕਰੀਮਇਆ॥ਸਰ
ਬਮਨੋਰਥਪੂਰਨਕਾਮ॥ਜਪਿਜੀਵੈਨਾਨਕੁਰਾਮਨਾਮ॥੧॥ਸਾਰੁਤਿਸੁਹਾ
ਵੀਜਿਤੁਹਰਿਚਿਤਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦੀਸੈਬਿਲਲਾਂਤੀਸਾਕਤੁ
ਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੇਧਨਵੰਤਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਾਸਿ॥
ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਗੁਰਸਬਦਿਨਾਸਿ॥ਭੈਬਿਨਸੇਨਿਰਭੈਪਦੁਪਾਇਆ॥ਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਨਾਨਕਿਖਸਮੁਧਿਆਇਆ॥੨॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪ੍ਰਭਿਕੀਓਨਿਵਾਸ॥
ਹਰਿਜਪਿਜਪਿਹੋਈਪੂਰਨਆਸਾ॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਰਵਿਰਹਿ
ਆ॥ਗੁਰਿਮਿਲਿਨਾਨਕਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੩॥ਅਸਟਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿ
ਏਹ॥ਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਜਿਸੁਨਾਮੁਦੇਹ॥ਪ੍ਰਭਜਪਿਜਪਿਜੀਵਹਿਤੇਰੇ

ਸਾ ਗੁਰਿ ਮਿਲਿ ਨਾਨਕ ਕਮਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸਾ ॥੪॥੧੩॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਇਛਾ ਜਪਿ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲੇ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧॥ ਤੁਮ ਰਵਹੁ ਗੋਬਿੰਦੈ ਰਵਣ ਜੋਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਰਵਿਐ ਸੁਖ ਸਹਜ ਭੋਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਅਪਣਾ ਦਾਸੁ ਆਪਿ ਸਮ੍ਹਾਲਿਆ ॥੨॥ ਸੇਜ ਸੁਹਾਵੀ ਰਸਿ ਬਨੀ ॥ ਆਇ ਮਿਲੇ ਪ੍ਰਭ ਸੁਖ ਧਨੀ ॥੩॥ ਮੇਰਾ ਗੁਣੁ ਅਵਗਣੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਆ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਪੂਜਾਰਿਆ ॥੪॥੧੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਕਿਲਬਿਖ ਬਿਨਸੇ ਗਾਇ ਗੁਨਾ ॥ ਅਨਦਿਨ ਉਪਜੀ ਸਹਜ ਧੁਨਾ ॥੧॥ ਮਨੁ ਮਉਲਿਓ ਹਰਿ ਚਰਨ ਸੰਗਿ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਾਧੂ ਜਨ ਭੇਟੇ ਨਿਤ ਰਾਤੌ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰੰਗਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਗਟੇ ਗੋਪਾਲਾ ॥ ਲੜਿ ਲਾਇ ਉਧਾਰੇ ਦੀਨ ਦਇਆਲਾ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਹੋਆ ਸਾਧ ਧੂਰਿ ॥ ਨਿਤ ਦੇਖੈ ਸੁਆਮੀ ਹਜੂਰਿ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧੁ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਗਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਕਿਰਪਾ ਭਈ ॥੪॥੧੫॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਰੋਗ ਮਿਟਾਏ ਪ੍ਰਭੂ ਆਪਿ ॥ ਬਾਲਕ ਰਾਖੇ ਅਪਨੇ ਕਰ ਥਾਪਿ ॥੧॥ ਸਾਂਤਿ ਸਹਜ ਗ੍ਰਿਹਿ ਸਦ ਬਸੰਤੁ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਆਏ ਕਲਿਆਣ ਰੂਪ ਜਪਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮੰਤੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ ਕਟੇ ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ॥ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਪਿ ॥੨॥ ਜੋ ਜਨੁ ਤੇਰਾ ਜਪੇ ਨਾਉ ॥ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਨਿਹਚਲ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤਾ ਭਲੀ ਰੀਤਿ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਜਪਦੇ ਨੀਤ ਨੀਤਿ ॥੪॥੧੬॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਕੀਨੇ ਨਿਹਾਲ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਭਇਆ ਦਇਆਲੁ ॥੧॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਭੁ ਪੂਰਾ ਕੀਆ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਰਿਦ ਮਹਿ ਦੀਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਮੇਰਾ ਕਛੁ ਨ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਭਵਜਲੁ ਨਿਸਤਾਰਿਓ ॥੨॥ ਪ੍ਰਭਿ ਕਾਟਿ ਮੈਲੁ ਨਿਰਮਲ ਕਰੇ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਸਰਣੀ ਪਰੇ ॥੩॥ ਆਪਿ ਕਰਹਿ ਆਪਿ ਕਰਣੈਹਾਰੇ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਨਕ ਉਧਾਰੇ ॥੪॥੧੭॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੫ ਦੇਖੁ ਫੂਲ ਫੂਲ ਫੂਲੇ ॥ ਅਹੰ ਤਿਆਗਿ ਤਿਆਗੇ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਪਗੇ ॥ ਤੁਮ ਮਿਲਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਭਾਗੇ ॥ ਹਰਿ ਚੇਤਿ ਮਨ ਮੇਰੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਘਨ ਬਾਸੁ ਕੂਲੇ ॥ ਇਕਿ ਰਹੇ ਸੂਕਿ ਕਠੂਲੇ ॥ ਬਸੰਤ ਰੁਤਿ ਆਈ ॥ ਪਰਫੂਲਤਾ ਰਹੇ ॥੧॥ ਅਬ ਕਲੂ ਆਇਓ ਰੇ ॥ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਬੋਵਹੁ ਬੋਵਹੁ ॥ ਅਨ ਰੂਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ॥ ਮਤੁ ਭਰਮਿ ਭੂਲਹੁ ਭੂਲਹੁ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਪਾਏ ॥ ਜਿਸੁ ਮਸਤਕਿ ਹੈ ਲੇਖਾ ॥ ਮਨ ਰੁਤਿ ਨਾਮ ਰੇ ॥ ਗੁਨ ਕਹੇ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥੨॥੧੮॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਹੋਇ ਇਕਤ੍ਰ ਮਿਲਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ ਦੁਬਿਧਾ ਦੂਰਿ ਕਰਹੁ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੈ ਕੇ ਹੋਵਹੁ ਜੋੜੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੈਸਹੁ ਸਫਾ ਵਿਛਾਇ ॥੧॥ ਇਨ ਬਿਧਿ ਪਾਸਾ ਢਾਲਹੁ ਬੀਰ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਅੰਤ ਕਾਲਿ ਨਹ ਲਾਗੈ ਪੀਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਤੁਮ ਚਉਪੜਿ ਸਾਜਹੁ ਸਤੁ ਕਰਹੁ ਤੁਮ ਸਾਰੀ ॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਜੀਤਹੁ ਐਸੀ ਖੇਲ ਹਰਿ ਪਿਆਰੀ ॥੨॥ ਉਠਿ ਇਸਨਾਨੁ ਕਰਹੁ ਪਰਭਾਤੇ ਸੋਏ ਹਰਿ ਆਰਾਧੇ ॥ ਬਿਖੜੇ ਦਾਉ ਲੰਘਾਵੈ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੁਖ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਘਰਿ ਜਾਤੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਖੇਲੈ ਆਪੇ ਦੇਖੈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਰਚਨੁ ਰਚਾਇਆ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਨਰੁ ਖੇਲੈ ਸੋ ਜਿਣਿ ਬਾਜੀ ਘਰਿ ਆਇਆ ॥੪॥੧॥੧੯॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੀ ਕੁਦਰਤਿ ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਜਾਣੈ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹਿ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਸੋਈ ਤੁਝੈ ਪਛਾਣੈ ॥੧॥ ਤੇਰਿਆ ਭਗਤਾ ਕਉ ਬਲਿਹਾਰਾ ॥ ਥਾਨੁ ਸੁਹਾਵਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ

ਕ੍ਰਿਤੇ ਰੇ ਆਧਾਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੇਰੀ ਸੇਵਾ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਵੈ ਅਉਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਕਰਤਾ ॥ ਭਗਤੁ ਤੇਰਾ ਸੋਈ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਜਿਸ ਨੋ ਤੂ ਰੰਗੁ ਧਰਤਾ ॥੨॥ ਤੂ ਵਡ ਦਾਤਾ ਤੂ ਵਡ ਦਾਨਾ ਅਉਰੁ ਨਹੀ ਕੋ ਦੂਜਾ ॥ ਤੂ ਸਮਰਥੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰਾ ਹਉ ਕਿਆ ਜਾਣਾ ਤੇਰੀ ਪੂਜਾ ॥੩॥ ਤੇਰਾ ਮਹਲੁ ਅਗੋਚਰੁ ਮੇਰੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਖਮੁ ਤੇਰਾ ਹੈ ਭਾਣਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਢਹਿ ਪਇਆ ਦੁਆਰੈ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਮੁਗਧ ਅਜਾਣਾ ॥੪॥੨॥੨੦॥

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮੂਲੁ ਨ ਬੂਝੈ ਆਪੁ ਨ ਸੂਝੈ ਭਰਮਿ ਬਿਆਪੀ ਅਹੰ ਮਨੀ ॥੧॥ ਪਿਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਪ੍ਰਭ ਧਨੀ ॥ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰਹੁ ਨਿਰਗੁਨੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਓਪਤਿ ਪਰਲਉ ਪ੍ਰਭ ਤੇ ਹੋਵੈ ਇਹ ਬੀਚਾਰੀ ਹਰਿ ਜਨੀ ॥੨॥ ਨਾਮ ਪ੍ਰਭੂ ਕੇ ਜੋ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਕਲਿ ਮਹਿ ਸੁਖੀਏ ਸੇ ਗਨੀ ॥੩॥ ਅਵਰੁ ਉਪਾਉ ਨ ਕੋਈ ਸੂਝੈ ਨਾਨਕ ਤਰੀਐ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ॥੪॥੩॥੨੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ਹਿੰਡੋਲ ॥

ਸਾਧੋ ਇਹੁ ਤਨੁ ਮਿਥਿਆ ਜਾਨਉ ॥ ਯਾ ਭੀਤਰਿ ਜੋ ਰਾਮੁ ਬਸਤੁ ਹੈ ਸਾਚੋ ਤਾਹਿ ਪਛਾਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਹੈ ਸੰਪਤਿ ਸੁਪਨੇ ਕੀ ਦੇਖਿ ਕਹਾ ਐਡਾਨੋ ॥ ਸੰਗਿ ਤਿਹਾਰੈ ਕਛੂ ਨ ਚਾਲੈ ਤਾਹਿ ਕਹਾ ਲਪਟਾਨੋ ॥੧॥ ਉਸਤਤਿ ਨਿੰਦਾ ਦੋਊ ਪਰਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਉਰਿ ਆਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਭ ਹੀ ਮੈ ਪੂਰਨ ਏਕ ਪੁਰਖ ਭਗਵਾਨੋ ॥੨॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਪਾਪੀ ਹੀਐ ਮੈ ਕਾਮੁ ਬਸਾਇ ॥ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਯਾ ਤੇ ਗਹਿਓ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਅਰੁ ਸੰਨਿਆਸ ॥ ਸਭ ਹੀ ਪਰਿ ਡਾਰੀ ਇਹ ਫਾਸ ॥੧॥ ਜਿਹਿ ਜਿਹਿ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਰਿ ॥ ਤੇ ਭਵ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੨॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਨਾਇ ॥ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਰਹੈ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੩॥੨॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਾਈ ਮੈ ਧਨੁ ਪਾਇਓ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਮਨੁ ਮੇਰੋ ਧਾਵਨ ਤੇ ਛੂਟਿਓ ਕਰਿ ਬੈਠੋ ਬਿਸਰਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਤਨ ਤੇ ਭਾਗੀ ਉਪਜਿਓ ਨਿਰਮਲ ਗਿਆਨੁ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਏਹ ਪਰਸਿ ਨ ਸਾਕੈ ਗਹੀ ਭਗਤਿ ਭਗਵਾਨ ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕਾ ਸੰਸਾ ਚੂਕਾ ਰਤਨੁ ਨਾਮੁ ਜਬ ਪਾਇਆ ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਕਲ ਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤੇ ਨਿਜ ਸੁਖ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੨॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਤ ਦਇਆਲੁ ਕਿਰਪਾਨਿਧਿ ਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਨ ਗਾਵੈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਇਹ ਬਿਧਿ ਕੀ ਸੰਪੈ ਕੋਊ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ॥੩॥੩॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਮਨ ਕਹਾ ਬਿਸਾਰਿਓ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ॥ ਤਨੁ ਬਿਨਸੈ ਜਮ ਸਿਉ ਪਰੈ ਕਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਧੂਏ ਕਾ ਪਹਾਰ ॥ ਤੈ ਸਾਚਾ ਮਾਨਿਆ ਕਿਹ ਬਿਚਾਰਿ ॥੧॥ ਧਨੁ ਦਾਰਾ ਸੰਪਤਿ ਗ੍ਰੇਹ ॥ ਕਛੁ ਸੰਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਸਮਝ ਲੇਹ ॥੨॥ ਇਕ ਭਗਤਿ ਨਾਰਾਇਨ ਹੋਇ ਸੰਗਿ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਭਜੁ ਤਿਹ ਏਕ ਰੰਗਿ ॥੩॥੪॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੯ ॥ ਕਹਾ ਭੂਲਿਓ ਰੇ ਝੂਠੇ ਲੋਭ ਲਾਗ ॥ ਕਛੁ ਬਿਗਰਿਓ ਨਾਹਿਨ ਅਜਹੁ ਜਾਗ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਮ ਸੁਪਨੈ ਕੈ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਾਨੁ ॥ ਬਿਨਸੈ ਛਿਨ ਮੈ ਸਾਚੀ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਸੰਗਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਬਸਤ ਨੀਤ ॥ ਨਿਸ ਬਾਸੁਰ ਭਜੁ ਤਾਹਿ ਮੀਤ ॥੨॥ ਬਾਰ ਅੰਤ ਕੀ ਹੋਇ ਸਹਾਇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਤਾ ਕੇ ਗਾਇ ॥੩॥੫॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ ॥

ਜਗੁ ਕਊਆ ਨਾਮੁ ਨਹੀ ਚੀਤਿ ॥ ਨਾਮੁ ਬਿਸਾਰਿ ਗਿਰੈ ਦੇਖੁ ਭੀਤਿ ॥ ਮਨੂਆ ਡੋਲੈ ਚੀਤਿ ਅਨੀਤਿ ॥ ਜਗ ਸਿਉ ਤੂਟੀ ਝੂਠ ਪਰੀਤਿ ॥੧॥ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਬਜਰੁ ਭਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੈਸੇ ਗੁਨ ਚਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਘਰੁ ਬਾਲੂ ਕਾ ਘੂਮਨ ਘੇਰਿ ॥ ਬਰਖਸਿ ਬਾਣੀ ਬੁਦਬੁਦਾ ਹੇਰਿ ॥ ਮਾਤ੍ਰ ਬੂੰਦ ਤੇ ਧਰਿ ਚਕੁ ਫੇਰਿ ॥ ਸਰਬ ਜੋਤਿ ਨਾਮੈ ਕੀ ਚੇਰਿ ॥੨॥ ਸਰਬ ਉਪਾਇ ਗੁਰੂ ਸਿਰਿ ਮੋਰੁ ॥ ਭਗਤਿ ਕਰਉ

ਪਗਲਾ ਗਉ ਤੇ ਗਾਨਾ ਮਿਰਤੇ ਚਾਹਉ ਤੂ ਦੂਣੈ ਭਗਾ ਨਾਮੁ ਦੁਗਾਇ ਇਹਲੈ ਸੋਚ
ਗ ॥੩॥ ਪਤਿ ਖੋਈ ਬਿਖੁ ਅੰਚਲਿ ਪਾਇ ॥ ਸਾਚ ਨਾਮਿ ਰਤੋ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘ
ਰਿ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨਸਿ ਪ੍ਰਭੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭੈ ਮਾਨੈ ਨਿਰਭਉ ਮੇਰੀ ਮਾਇ ॥੪॥
ਕਾਮਨਿ ਚਾਹੈ ਸੁੰਦਰਿ ਭੋਗੁ ॥ ਪਾਨ ਫੂਲ ਮੀਠੇ ਰਸ ਰੋਗ ॥ ਖੀਲੈ ਬਿਗਸੈ ਤੇਤੋ ਸੋ
ਗ ॥ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਗਤਿ ਕੀਨਸਿ ਹੋਗ ॥੫॥ ਕਾਪੜੁ ਪਹਿਰਸਿ ਅਧਿਕੁ ਸੀਗਾ
ਰੁ ॥ ਮਾਟੀ ਫੂਲੀ ਰੂਪੁ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਆਸਾ ਮਨਸਾ ਬਾਂਧੋ ਬਾਰੁ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਸੂਨਾ
ਘਰੁ ਬਾਰੁ ॥੬॥ ਗਾਛਹੁ ਪੁਤ੍ਰੀ ਰਾਜ ਕੁਆਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਭਣਹੁ ਸਚੁ ਦੋਤੁ ਸਵਾਰਿ ॥
ਪ੍ਰਿਉ ਸੇਵਹੁ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰੇਮ ਅਧਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਬਿਖੁ ਤਿਆਸ ਨਿਵਾਰਿ ॥
੭ ॥ ਮੋਹਨਿ ਮੋਹਿ ਲੀਆ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨਾ ਤੋਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਠਾ
ਢੇ ਚਾਹਹਿ ਪ੍ਰਭੂ ਦੁਆਰਿ ॥ ਤੇਰੇ ਨਾਮਿ ਸੰਤੋਖੇ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ ॥੮॥੧॥

ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਆਇ ਜਾਇ ॥ ਅਤਿ ਲੁਬ
ਧ ਲੁਭਾਨਉ ਬਿਖਮ ਮਾਇ ॥ ਨਹ ਅਸਥਿਰੁ ਦੀਸੈ ਏਕ ਭਾਇ ॥ ਜਿਉ ਮੀਨ
ਕੁੰਡਲੀਆ ਕੰਠਿ ਪਾਇ ॥੧॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਸਮਝਸਿ ਸਾਚ ਨਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬ
ਦੁ ਬੀਚਾਰੇ ਸਹਜ ਭਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਭੂਲਉ ਭਰਮਸਿ ਭਵਰ ਤਾਰ ॥ ਬਿ
ਲ ਬਿਰਥੇ ਚਾਹੈ ਬਹੁ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੈਗਲ ਜਿਉ ਫਾਸਸਿ ਕਾਮਹਾਰ ॥ ਕੜਿ ਬੰਧ
ਨਿ ਬਾਧਿਓ ਸੀਸ ਮਾਰ ॥੨॥ ਮਨੁ ਮੁਗਧੌ ਦਾਦਰੁ ਭਗਤਿਹੀਨੁ ॥ ਦਰਿ ਭ੍ਰਿਸਟ
ਸਰਾਪੀ ਨਾਮ ਬੀਨੁ ॥ ਤਾ ਕੈ ਜਾਤਿ ਨ ਪਾਤੀ ਨਾਮ ਲੀਨ ॥ ਸਭਿ ਦੂਖ ਸਖਾਈ ਗੁਣ
ਹ ਬੀਨ ॥੩॥ ਮਨੁ ਚਲੈ ਨ ਜਾਈ ਠਾਕਿ ਰਾਖੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਰਸ ਰਾਤੇ ਪਤਿ ਨ ਸਾਖੁ ॥
ਤੂ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਆਪਿ ਰਾਖੁ ॥ ਧਰਿ ਧਾਰਣ ਦੇਖੈ ਜਾਣੈ ਆਪਿ ॥੪॥ ਆਪਿ ਭੁਲਾ
ਏ ਕਿਸੁ ਕਹਉ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਬਿਰਥਾ ਕਹਉ ਮਾਇ ॥ ਅਵਗਣ ਛੋਡਉ ਗੁ
ਣ ਕਮਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਰਾਤਾ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਿਐ ਮਤਿ ਊ

ਤਮ ਹੋਇ ॥ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹਉਮੈ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਸਦਾ ਮੁਕਤੁ ਬੰਧਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥
ਸਦਾ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ਅਉਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥੬॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਸਭ
ਮਹਿ ਏਕੋ ਕਿਛੁ ਕਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਭੁ ਹੁਕਮੋ ਵਰਤੈ ਹੁਕਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਦੂਖ
ਸੂਖ ਸਭ ਤਿਸੁ ਰਜਾਇ ॥੭॥ ਤੂ ਅਭੁਲੁ ਨ ਭੂਲੌ ਕਦੇ ਨਾਹਿ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾ
ਏ ਮਤਿ ਅਗਾਹਿ ॥ ਤੂ ਮੋਟਉ ਠਾਕੁਰੁ ਸਬਦ ਮਾਹਿ ॥ ਮਨੁ ਨਾਨਕ ਮਾਨਿਆ ਸ
ਚੁ ਸਲਾਹਿ ॥੮॥੨॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਜਿ
ਸੁ ਨਰ ਹੋਇ ॥ ਏਕਤੁ ਰਾਚੈ ਪਰਹਰਿ ਦੋਇ ॥ ਦੂਰਿ ਦਰਦੁ ਮਥਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਖਾਇ ॥
ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਏਕ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਤੇਰੇ ਦਰਸਨ ਕਉ ਕੇਤੀ ਬਿਲਲਾਇ ॥
ਵਿਰਲਾ ਕੋ ਚੀਨਸਿ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਮਿਲਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੇਦ ਵਖਾਣਿ ਕਹ
ਹਿ ਇਕੁ ਕਹੀਐ ॥ ਓਹੁ ਬੇਅੰਤੁ ਅੰਤੁ ਕਿਨਿ ਲਹੀਐ ॥ ਏਕੋ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਜ
ਗੁ ਕੀਆ ॥ ਬਾਝੁ ਕਲਾ ਧਰਿ ਗਗਨੁ ਧਰੀਆ ॥੨॥ ਏਕੋ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧੁਨਿ
ਬਾਣੀ ॥ ਏਕੁ ਨਿਰਾਲਮੁ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਸਚਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਪੂਰੇ
ਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥੩॥ ਏਕੋ ਧਰਮੁ ਦ੍ਰਿੜੈ ਸਚੁ ਕੋਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਪੂਰਾ ਜੁਗਿ
ਜੁਗਿ ਸੋਈ ॥ ਅਨਹਦਿ ਰਾਤਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ ॥ ਓਹੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਅਲਖ
ਅਪਾਰ ॥੪॥ ਏਕੋ ਤਖਤੁ ਏਕੋ ਪਾਤਿਸਾਹੁ ॥ ਸਰਬੀ ਥਾਈ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ॥ ਤਿ
ਸ ਕਾ ਕੀਆ ਤ੍ਰਿਭਵਣ ਸਾਰੁ ॥ ਓਹੁ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਏਕੰਕਾਰੁ ॥੫॥ ਏਕਾ
ਮੂਰਤਿ ਸਾਚਾ ਨਾਉ ॥ ਤਿਥੈ ਨਿਬੜੈ ਸਾਚੁ ਨਿਆਉ ॥ ਸਾਚੀ ਕਰਣੀ ਪਤਿ ਪਰ
ਵਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੬॥ ਏਕਾ ਭਗਤਿ ਏਕੋ ਹੈ ਭਾਉ ॥ ਬਿਨੁ
ਭੈ ਭਗਤੀ ਆਵਉ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਤੇ ਸਮਝਿ ਰਹੈ ਮਿਹਮਾਣੁ ॥ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਾਤਾ
ਜਨੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੭॥ ਇਤ ਉਤ ਦੇਖਉ ਸਹਜੇ ਰਾਵਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਠਾਕੁਰ ਕਿ
ਸੈ ਨ ਭਾਵਉ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉਮੈ ਸਬਦਿ ਜਲਾਇਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਸਾਚਾ ਦਰ

ਸੁਣਿਆਇਆ॥੮॥੩॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਚੰਚਲੁਚੀਤੁਨਪਾਵੈਪਾਰਾ॥
ਆਵਤਜਾਤਨਲਾਗੈਬਾਰਾ॥ਦੂਖੁਘਣੋਮਰੀਐਕਰਤਾਰਾ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰੀਤਮ
ਕੋਕਰੈਨਸਾਰਾ॥੧॥ਸਭਊਤਮਕਿਸੁਆਖਉਹੀਨਾ॥ਹਰਿਭਗਤੀਸਚਿਨਾ
ਮਿਪਤੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਉਖਧਕਰਿਥਾਕੀਬਹੁਤੇਰੇ॥ਕਿਉਦੁਖੁਚੂਕੈ
ਬਿਨੁਗੁਰਮੇਰੇ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਗਤੀਦੂਖਘਣੇਰੇ॥ਦੁਖਸੁਖਦਾਤੇਠਾਕੁਰਮੇ
ਰੇ॥੨॥ਰੋਗੁਵਡੋਕਿਉਬਾਂਧਉਧੀਰਾ॥ਰੋਗੁਬੁਝੈਸੋਕਾਟੈਪੀਰਾ॥ਮੈਅਵ
ਗਣਮਨਮਾਹਿਸਰੀਰਾ॥ਢੂਢਤਖੋਜਤਗੁਰਿਮੇਲੇਬੀਰਾ॥੩॥ਗੁਰਕਾਸ
ਬਦੁਦਾਰੂਹਰਿਨਾਉ॥ਜਿਉਤੂਰਾਖਹਿਤਿਵੈਰਹਾਉ॥ਜਗੁਰੋਗੀਕਹਦੇਖਿ
ਦਿਖਾਉ॥ਹਰਿਨਿਰਮਾਇਲੁਨਿਰਮਲਨਾਉ॥੪॥ਘਰਮਹਿਘਰੁਜੋਦੇਖਿਦਿਖਾ
ਵੈ॥ਗੁਰਮਹਲੀਸੋਮਹਲਿਬੁਲਾਵੈ॥ਮਨਮਹਿਮਨੂਆਚਿਤਮਹਿਚੀਤਾ॥
ਐਸੇਹਰਿਕੇਲੋਗਅਤੀਤਾ॥੫॥ਹਰਖਸੋਗਤੇਰਹਹਿਨਿਰਾਸਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਚਾਖਿਹਰਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸਾ॥ਆਪੁਪਛਾਣਿਰਹੈਲਿਵਲਾਗਾ॥ਜਨਮੁਜੀਤਿ
ਗੁਰਮਤਿਦੁਖੁਭਾਗਾ॥੬॥ਗੁਰਿਦੀਆਸਚੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਉ॥ਸਹਜਿਮ
ਰਉਜੀਵਤਹੀਜੀਵਉ॥ਅਪਣੋਕਰਿਰਾਖਹੁਗੁਰਭਾਵੈ॥ਤੁਮਰੋਹੋਇਸੁ
ਤੁਝਹਿਸਮਾਵੈ॥੭॥ਭੋਗੀਕਉਦੁਖੁਰੋਗਵਿਆਪੈ॥ਘਟਿਘਟਿਰਵਿ
ਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਜਾਪੈ॥ਸੁਖਦੁਖਹੀਤੇਗੁਰਸਬਦਿਅਤੀਤਾ॥ਨਾਨਕਰਾਮੁ
ਰਵੈਹਿਤਚੀਤਾ॥੮॥੪॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਇਕਤੁਕੀਆ॥
ਮਤੁਭਸਮਅੰਧੂਲੇਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਇਨਬਿਧਿਨਾਗੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥੧॥ਮੂੜ੍ਹੇ
ਕਾਹੇਬਿਸਾਰਿਓਤੈਰਾਮਨਾਮੁ॥ਅੰਤਕਾਲਿਤੇਰੈਆਵੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਗੁਰਪੂਛਿਤੁਮਕਰਹੁਬੀਚਾਰੁ॥ਜਹਦੇਖਉਤਹਸਾਰਿਗਪਾਣਿ॥੨॥ਕਿ
ਆਹਉਆਖਾਜਾਂਕਛੂਨਾਹਿ॥ਜਾਤਿਪਤਿਸਭਤੇਰੈਨਾਇ॥੩॥ਕਾਹੇਮਾਲੁ

ਦਰਬੁਦੇਖਿਗਰਬਿਜਾਹਿ॥ਚਲਤੀਬਾਰਤੇਰੋਕਛੂਨਾਹਿ॥੪॥ਪੰਚ
ਮਾਰਿਚਿਤੁਰਖਹੁਥਾਇ॥ਜੋਗਜੁਗਤਿਕੀਇਹੈਪਾਂਇ॥੫॥ਹਉਮੈਪੈ
ਖੜੁਤੇਰੈਮਨੈਮਾਹਿ॥ਹਰਿਨਚੇਤਹਿਮੂੜੇਮੁਕਤਿਜਾਹਿ॥੬॥ਮਤਹਰਿ
ਵਿਸਰਿਐਜਮਵਸਿਪਾਹਿ॥ਅੰਤਕਾਲਿਮੂੜੇਚੋਟਖਾਹਿ॥੭॥ਗੁਰ
ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਹਿਆਪੁਜਾਇ॥ਸਾਚਜੋਗੁਮਨਿਵਸੈਆਇ॥੮॥ਜਿ
ਨਿਜੀਉਪਿੰਡੁਦਿਤਾਤਿਸੁਚੇਤਹਿਨਾਹਿ॥ਮੜੀਮਸਾਣੀਮੂੜੇਜੋਗੁਨਾਹਿ॥
੯॥ਗੁਣਨਾਨਕੁਬੋਲੈਭਲੀਬਾਣਿ॥ਤੁਮਹੋਹੁਸੁਜਾਖੇਲੇਹੁਪਛਾਣਿ॥
੧੦॥੫॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧ ਦੁਬਿਧਾਦੁਰਮਤਿਅਧੁਲੀ
ਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਭਰਮੈਮਝਿਗੁਬਾਰ॥੧॥ਮਨੁਅੰਧੁਲਾਅੰਧੁਲੀਮਤਿ
ਲਾਗੈ॥ਗੁਰਕਰਣੀਬਿਨੁਭਰਮੁਨਭਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਿਅੰਧੁ
ਲੇਗੁਰਮਤਿਨਭਾਈ॥ਪਸੂਭਏਅਭਿਮਾਨੁਨਜਾਈ॥੨॥ਲਖਚਉਰਾ
ਸੀਹਜੰਤਉਪਾਏ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਭਾਣੇਸਿਰਜਿਸਮਾਏ॥੩॥ਸਗਲੀਭੂ
ਲੈਨਹੀਸਬਦੁਅਚਾਰੁ॥ਸੋਸਮਝੈਜਿਸੁਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕੇ
ਚਾਕਰਠਾਕੁਰਭਾਣੇ॥ਬਖਸਿਲੀਏਨਾਹੀਜਮਕਾਣੇ॥੫॥ਜਿਨਕੈਹਿ
ਰਦੈਏਕੋਭਾਇਆ॥ਆਪੇਮੇਲੇਭਰਮੁਚੁਕਾਇਆ॥੬॥ਬੇਮੁਹਤਾਜੁ
ਬੇਅੰਤੁਅਪਾਰਾ॥ਸਚਿਪਤੀਜੈਕਰਣੈਹਾਰਾ॥੭॥ਨਾਨਕਭੂਲੇਗੁਰੁਸ
ਮਝਾਵੈ॥ਏਕੁਦਿਖਾਵੈਸਾਚਿਟਿਕਾਵੈ॥੮॥੬॥ ਬਸੰਤੁ ਮਹਲਾ ੧
ਆਪੇਭਵਰਾਫੂਲਬੇਲਿ॥ਆਪੇਸੰਗਤਿਮੀਤਮੇਲਿ॥੧॥ਐਸੀਭਵ
ਰਾਬਾਸੁਲੇ॥ਤਰਵਰਫੂਲੇਬਨਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਪੇਕਵਲਾਕੰਤੁਆ
ਪਿ॥ਆਪੇਰਾਵੇਸਬਦਿਥਾਪਿ॥੨॥ਆਪੇਬਛਰੂਗਊਖੀਰੁ॥ਆਪੇ
ਮੰਦਰੁਥੰਮ੍ਹੁਸਰੀਰੁ॥੩॥ਆਪੇਕਰਣੀਕਰਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਕ

ਰਿਦੀਦਾਰਾ॥੪॥ਤੂਕਰਿਕਰਿਦੇਖਹਿਕਰਣਹਾਰਾ॥ਜੋਤਿਜੀਅਅਸੰਖਦੇ
ਇਅਧਾਰਾ॥੫॥ਤੂਸਰੁਸਾਗਰੁਗੁਣਗਹੀਰਾ॥ਤੂਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨੁਪ
ਰਮਹੀਰਾ॥੬॥ਤੂਆਪੇਕਰਤਾਕਰਣਜੋਗੁ॥ਨਿਹਕੇਵਲੁਰਾਜਨਸੁਖੀ
ਲੋਗੁ॥੭॥ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪੇਹਰਿਨਾਮਸੁਆਦਿ॥ਬਿਨੁਹਰਿਗੁਰਪ੍ਰੀਤਮਜ
ਨਮੁਬਾਦਿ॥੮॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨ ਨਉਸਤਚਉਦਹਤੀਨ
ਚਾਰਿਕਰਿਮਹਲਤਿਚਾਰਿਬਹਾਲੀ॥ਚਾਰੇਦੀਵੇਚਹੁਹਥਿਦੀਏਏਕਾ
ਏਕਾਵਾਰੀ॥੧॥ਮਿਹਰਵਾਨਮਧੁਸੂਦਨਮਾਧੌਐਸੀਸਕਤਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੧
ਰਹਾਉ॥ਘਰਿਘਰਿਲਸਕਰੁਪਾਵਕੁਤੇਰਾਧਰਮੁਕਰੇਸਿਕਦਾਰੀ॥ਧਰ
ਤੀਦੇਗਮਿਲੈਇਕਵੇਰਾਭਾਗੁਤੇਰਾਭੰਡਾਰੀ॥੨॥ਨਾਸਾਬੂਰੁਹੋਵੈਫਿਰਿ
ਮੰਗੈਨਾਰਦੁਕਰੇਖੁਆਰੀ॥ਲਬੁਅਧੇਰਾਬੰਦੀਖਾਨਾਅਉਗਣਪੈਰਿਲੁ
ਹਾਰੀ॥੩॥ਪੂੰਜੀਮਾਰਪਵੈਨਿਤਮੁਦਗਰਪਾਪੁਕਰੇਕੋੁਟਵਾਰੀ॥ਭਾਵੈ
ਚੰਗਾਭਾਵੈਮੰਦਾਜੈਸੀਨਦਰਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੪॥ਆਦਿਪੁਰਖਕਉਅਲਹੁ
ਕਹੀਐਸੇਖਾਂਆਈਵਾਰੀ॥ਦੇਵਲਦੇਵਤਿਆਕਰੁਲਾਗਾਐਸੀਕੀਰ
ਤਿਚਾਲੀ॥੫॥ਕੂਜਾਬਾਂਗਨਿਵਾਜਮੁਸਲਾਨੀਲਰੂਪਬਨਵਾਰੀ॥ਘਰਿ
ਘਰਿਮੀਆਸਭਨਾਂਜੀਆਂਬੋਲੀਅਵਰਤੁਮਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੂਮੀਰਮਹੀ
ਪਤਿਸਾਹਿਬੁਕੁਦਰਤਿਕਉਣਹਮਾਰੀ॥ਚਾਰੇਕੁੰਟਸਲਾਮੁਕਰਹਿਗੇਘ
ਰਿਘਰਿਸਿਫਤਿਤੁਮ੍ਹਾਰੀ॥੭॥ਤੀਰਥਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਪੁੰਨਦਾਨਕਿਛੁਲਾਹ
ਮਿਲੈਦਿਹਾੜੀ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਵਡਿਆਈਮੇਕਾਘੜੀਸਮ੍ਹਾਲੀ॥੮
੮॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁਮਹ
ਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨ ਕਾਇਆਨਗਰਿਇਕੁਬਾਲਕੁ

ਵਸਿਆਖਿਨੁਪਲੁਥਿਰੁਨਰਹਾਈ॥ਅਨਿਕਉਪਾਵਜਤਨਕਰਿਥਾਕੇਬਾ
ਰੰਬਾਰਭਰਮਾਈ॥੧॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਬਾਲਕੁਇਕਤੁਘਰਿਆਣੁ॥ਸਤਿਗੁ
ਰੁਮਿਲੈਤਪੂਰਾਪਾਈਐਭਜੁਰਾਮਨਾਮੁਨੀਸਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਮਿਰਤ
ਕੁਮੜਾਸਰੀਰੁਹੈਸਭੁਜਗੁਜਿਤੁਰਾਮਨਾਮੁਨਹੀਵਸਿਆ॥ਰਾਮਨਾਮੁਗੁ
ਰਿਉਦਕੁਚੁਆਇਆਫਿਰਿਹਰਿਆਹੋਆਰਸਿਆ॥੨॥ਮੈਨਿਰਖਤਨਿ
ਰਖਤਸਰੀਰੁਸਭੁਖੋਜਿਆਇਕੁਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁਦਿਖਾਇਆ॥ਬਾਹਰੁ
ਖੋਜਿਮੁਏਸਭਿਸਾਕਤਹਰਿਗੁਰਮਤੀਘਰਿਪਾਇਆ॥੩॥ਦੀਨਾਦੀਨ
ਦਇਆਲਭਏਹੈਜਿਉਕ੍ਰਿਸਨੁਬਿਦਰਘਰਿਆਇਆ॥ਮਿਲਿਓਸੁਦਾ
ਮਾਭਾਵਨੀਧਾਰਿਸਭੁਕਿਛੁਆਗੈਦਾਲਦੁਭੰਜਿਸਮਾਇਆ॥੪॥ਰਾਮਨਾ
ਮਕੀਪੈਜਵਡੇਰੀਮੇਰੇਠਾਕੁਰਿਆਪਿਰਖਾਈ॥ਜੇਸਭਿਸਾਕਤਕਰਹਿਬਖੀ
ਲੀਇਕਰਤੀਤਿਲੁਨਘਟਾਈ॥੫॥ਜਨਕੀਉਸਤਤਿਹੈਰਾਮਨਾਮਾਦਹਦਿ
ਸਿਸੋਭਾਪਾਈ॥ਨਿੰਦਕੁਸਾਕਤੁਖਵਿਨਸਕੈਤਿਲੁਅਪਣੈਘਰਿਲੂਕੀਲਾ
ਈ॥੬॥ਜਨਕਉਜਨੁਮਿਲਿਸੋਭਾਪਾਵੈਗੁਣਮਹਿਗੁਣਪਰਗਾਸਾ॥ਮੇ
ਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਪ੍ਰੀਤਮਪਿਆਰੇਜੋਹੋਵਹਿਦਾਸਨਿਦਾਸਾ॥੭॥ਆਪੇਜਲੁ
ਅਪਰੰਪਰੁਕਰਤਾਆਪੇਮੇਲਿਮਿਲਾਵੈ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਮਿਲ
ਏਜਿਉਜਲੁਜਲਹਿਸਮਾਵੈ॥੮॥੧॥੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੧ ਦੁਤੁਕੀਆ
ਸੁਣਿਸਾਖੀਮਨਜਪਿਪਿਆਰ॥ਅਜਾਮਲੁਉਧਰਿਆਕਹਿਏਕਬਾਰ॥ਬ
ਾਲਮੀਕੈਹੋਆਸਾਧਸੰਗੁ॥ਧ੍ਰੂਕਉਮਿਲਿਆਹਰਿਨਿਸੰਗ॥੧॥ਤੇਰਿਆ
ਸੰਤਾਜਾਚਉਚਰਨਰੇਨ॥ਲੇਮਸਤਕਿਲਾਵਉਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਦੇਨ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਗਨਿਕਾਉਧਰੀਹਰਿਕਹੈਤੋਤ॥ਗਜਇੰਦ੍ਰਧਿਆਇਓਹਰਿਕੀਓਮੋਖ

ਬਿਪ੍ਰਸੁਦਾਮੇਦਾਲਦੁਭੰਜਾ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਭਜੁਗੋਬਿੰਦਾ॥੨॥ਬਧਿਕੁਉਧਾਰਿਓ
ਖਮਿਪ੍ਰਹਾਰ॥ਕੁਬਿਜਾਉਧਰੀਅੰਗੁਸਟਧਾਰਿ॥ਬਿਦਰੁਉਧਾਰਿਓਦਾਸਤ
ਭਾਇ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹਰਿਧਿਆਇ॥੩॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਰਖੀਹਰਿਪੈਜਆਪਿ॥
ਬਸਤ੍ਰਛੀਨਤਦ੍ਰੋਪਤੀਰਖੀਲਾਜ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਸੇਵਿਆਅੰਤਬਾਰ॥ਰੇ
ਮਨਸੇਵਿਤੂੰਪਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥ਧੰਨੈਸੇਵਿਆਬਾਲਬੁਧਿ॥ਤ੍ਰਿਲੋਚਨਗੁਰਮਿ
ਲਿਭਈਸਿਧਿ॥ਬੇਣੀਕਉਗੁਰਿਕੀਓਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਰੇਮਨਤੂਭੀਹੋਹਿਦਾਸੁ॥
੫॥ਜੈਦੇਵਤਿਆਗਿਓਅਹੰਮੇਵ॥ਨਾਈਉਧਰਿਓਸੈਨੁਸੇਵ॥ਮਨੁਡੀਗਿ
ਨਡੋਲੈਕਹੂੰਜਾਇ॥ਮਨਤੂਭੀਤਰਸਹਿਸਰਣਿਪਾਇ॥੬॥ਜਿਹਅਨੁਗ੍ਰਹੁ
ਠਾਕੁਰਿਕੀਓਆਪਿ॥ਸੇਤੈਂਲੀਨੇਭਗਤਰਾਖਿ॥ਤਿਨਕਾਗੁਣੁਅਵਗਣੁਨ
ਬੀਚਾਰਿਓਕੋਇ॥ਇਹਬਿਧਿਦੇਖਿਮਨੁਲਗਾਸੇਵ॥੭॥ਕਬੀਰਿਧਿਆਇ
ਓਏਕਰੰਗ॥ਨਾਮਦੇਵਹਰਿਜੀਉਬਸਹਿਸੰਗਿ॥ਰਵਿਦਾਸਧਿਆਏਪ੍ਰਭਅ
ਨੂਪ॥ਗੁਰਨਾਨਕਦੇਵਗੋਵਿੰਦਰੂਪ॥੮॥੧॥ ਬਸੰਤੁਮਹਲਾ ੫
ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮੇਜੋਨਿਮਾਹਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਨਬਿਨੁਨਰਕਿਪਾਹਿ॥ਭਗਤਿ
ਬਿਹੂਨਾਖੰਡਖੰਡ॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਜਮੁਦੇਤਡੰਡ॥੧॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਹੁਮੇਰੇਸ
ਦਾਮੀਤ॥ਸਾਚਸਬਦਕਰਿਸਦਾਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤੋਖੁਨਆਵਤਕ
ਹੂੰਕਾਜ॥ਧੂੰਮਬਾਦਰਸਭਿਮਾਇਆਸਾਜ॥ਪਾਪਕਰੰਤੌਨਹਸੰਗਾਇ॥ਬਿ
ਖੁਕਾਮਾਤਾਆਵੈਜਾਇ॥੨॥ਹਉਹਉਕਰਤਬਧੇਬਿਕਾਰ॥ਮੋਹਲੋਭਡੂਬੌ
ਸੰਸਾਰ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਮਨੁਵਸਿਕੀਆ॥ਸੁਪਨੈਨਾਮੁਨਹਰਿਲੀਆ॥੩॥ਕਬ
ਹੀਰਾਜਾਕਬਮੰਗਨਹਾਰੁ॥ਦੂਖਸੂਖਬਾਧੀਸੰਸਾਰ॥ਮਨਉਧਰਣਕਾਸਾਜੁ
ਨਾਹਿ॥ਪਾਪਬੰਧਨਨਿਤਪਉਤਜਾਹਿ॥੪॥ਈਠਮੀਤਕੋਊਸਖਾਨਾਹਿ॥ਆ
ਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਹਿ॥ਜਾਕੈਕੀਨੈਹੋਤਬਿਕਾਰ॥ਸੇਛੋਡਿਚਲਿਆਖਿਨ

ਮਹਿਗਵਾਰ॥੫॥ਮਾਇਆਮੋਹਿਬਹੁਭਰਮਿਆ॥ਕਿਰਤਰੇਖਕਰਿਕਰ
ਮਿਆ॥ਕਰਣੈਹਾਰੁਅਲਿਪਤੁਆਪਿ॥ਨਹੀਲੇਪੁਪ੍ਰਭਪੁੰਨਪਾਪਿ॥੬॥ਰਾ
ਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਦਇਆਲ॥ਤੇਰੀਸਰਣਿਪੂਰਨਕ੍ਰਿਪਾਲ॥ਤੁਝਬਿ
ਨੁਦੂਜਾਨਹੀਠਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੇਹੁਨਾਉ॥੭॥ਤੂਕਰਤਾਤੂਕਰਣ
ਹਾਰੁ॥ਤੂਊਚਾਤੂਬਹੁਅਪਾਰੁ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੜਿਲੇਹੁਲਾਇ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸਪ੍ਰਭਕੀਸਰਣਾਇ॥੮॥੨॥੧੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਵਾਰਬਸੰਤਕੀਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਧਿਆਇਕੈਹੋਹੁਹਰਿ
ਆਭਾਈ॥ਕਰਮਿਲਿਖੰਤੈਪਾਈਐਇਹਰੁਤਿਸੁਹਾਈ॥ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭ
ਵਣੁਮਉਲਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਫਲੁਪਾਈ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੁਖੁਊਪਜੈਲਥੀਸ
ਭਛਾਈ॥ਨਾਨਕੁਸਿਮਰੈਏਕੁਨਾਮੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਧਾਈ॥੧॥ਪੰਜੇਬਧੇ
ਮਹਾਬਲੀਕਰਿਸਚਾਢੋਆ॥ਆਪਣੇਚਰਣਜਪਾਇਅਨੁਵਿਚਿਦਯੁ
ਖੜੋਆ॥ਰੋਗਸੋਗਸਭਿਮਿਟਿਗਏਨਿਤਨਵਾਨਿਰੋਆ॥ਦਿਨੁਰੈਣਿਨਾਮੁਧਿ
ਆਇਦਾਫਿਰਿਪਾਇਨਮੋਆ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜਿਆਨਾਨਕਾਸੋਈਫਿਰਿਹੋ
ਆ॥੨॥ਕਿਥਹੁਉਪਜੈਕਹਰਹੈਕਹਮਾਹਿਸਮਾਵੈ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭ
ਖਸਮਕੇਕਉਣੁਕੀਮਤਿਪਾਵੈ॥ਕਹਨਿਧਿਆਇਨਿਸੁਣਨਿਨਿਤਸੇਭਗ
ਤਸੁਹਾਵੈ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਸਾਹਿਬੋਦੂਸਰਲਵੈਨਲਾਵੈ॥ਸਚੁਪੂਰੈਗੁ
ਰਿਉਪਦੇਸਿਆਨਾਨਕੁਸੁਣਾਵੈ॥੩॥੧॥ ਜੁਮਲਾਬਸੰਤਕਾਚਉ
ਪਦੇ॥੯੨ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੧॥ ਵਾਰ॥੧॥ਜੁਮਲਾ॥ ੮੫॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਬਸੰਤੁਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
ਸ੍ਰੀਕਬੀਰਜੀਉਘਰੁ ੧ ਮਉਲੀਧਰਤੀਮਉਲਿਆਅਕਾਸੁ॥
ਘਟਿਘਟਿਮਉਲਿਆਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੧॥ਰਾਜਾਰਾਮੁਮਉਲਿਆਅ

ਨਤਭਾਇ॥ਜਤਦੇਖਉਤਤਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਤੀਆਮਉਲੇ
ਚਾਰਿਬੇਦ॥ਸਿੰਮ੍ਰਿਤਿਮਉਲੀਸਿਉਕਤੇਬ॥੨॥ਸੰਕਰੁਮਉਲਿਓਜੋਗਧਿ
ਆਨ॥ਕਬੀਰਕੋਸੁਆਮੀਸਭਸਮਾਨ॥੩॥੧॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪੰਡਿਤਜਨਮਾ
ਤੇਪੜ੍ਹਿਪੁਰਾਨ॥ਜੋਗੀਮਾਤੇਜੋਗਧਿਆਨ॥ਸੰਨਿਆਸੀਮਾਤੇਅਹੰਮੇਵ॥ਤ
ਪਸੀਮਾਤੇਤਪਕੈਭੇਵ॥੧॥ਸਭਮਦਮਾਤੇਕੋਊਨਜਾਗ॥ਸੰਗਹੀਚੋਰਘਰੁ
ਮੁਸਨਲਾਗ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਗੈਸੁਕਦੇਉਅਰੁਅਕੂਰੁ॥ਹਣਵੰਤੁਜਾਗੈਧਰ
ਲੰਕੂਰੁ॥ਸੰਕਰੁਜਾਗੈਚਰਨਸੇਵ॥ਕਲਿਜਾਗੇਨਾਮਾਜੈਦੇਵ॥੨॥ਜਾਗਤਸੋਵਤਬ
ਹੁਪ੍ਰਕਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਾਗੈਸੋਈਸਾਰੁ॥ਇਸੁਦੇਹੀਕੇਅਧਿਕਕਾਮ॥ਕਹਿਕਬੀ
ਰਭਜਿਰਾਮਨਾਮ॥੩॥੨॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਜੋਇਖਸਮੁਹੈਜਾਇਆ॥ਪੂਤਿਬਾ
ਪੁਖੇਲਾਇਆ॥ਬਿਨੁਸ੍ਰਵਣਾਖੀਰੁਪਿਲਾਇਆ॥੧॥ਦੇਖਹੁਲੋਗਾਕਲਿਕੋ
ਭਾਉ॥ਸੁਤਿਮੁਕਲਾਈਅਪਨੀਮਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਗਾਬਿਨੁਹੁਰੀਆਮਾਰਤਾ॥
ਬਦਨੈਬਿਨੁਖਿਰਖਿਰਹਾਸਤਾ॥ਨਿਦ੍ਰਾਬਿਨੁਨਰੁਪੈਸੋਵੈ॥ਬਿਨੁਬਾਸਨਖੀਰੁਬਿ
ਲੋਵੈ॥੨॥ਬਿਨੁਅਸਥਨਗਊਲਵੇਰੀ॥ਪੈਡੇਬਿਨੁਬਾਟਘਨੇਰੀ॥ਬਿਨੁਸਤਿ
ਗੁਰਬਾਟਨਪਾਈ॥ਕਹੁਕਬੀਰਸਮਝਾਈ॥੩॥੩॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ
ਪਠਾਏਪੜਨਸਾਲ॥ਸੰਗਿਸਖਾਬਹੁਲੀਏਬਾਲ॥ਮੋਕਉਕਹਾਪੜ੍ਹਾਵਸਿ
ਆਲਜਾਲ॥ਮੇਰੀਪਟੀਆਲਿਖਿਦੇਹੁਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲ॥੧॥ਨਹੀਛੋਡਉਰੇਬਾਬਾ
ਰਾਮਨਾਮ॥ਮੇਰੋਅਉਰਪੜ੍ਹਨਸਿਉਨਹੀਕਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਡੈਮਰਕੈਕਹਿਓ
ਜਾਇ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਬੁਲਾਏਬੇਗਿਧਾਇ॥ਤੂਰਾਮਕਹਨਕੀਛੋਡੁਬਾਨਿ॥ਤੁਝੁਤੁ
ਰਤੁਛਡਾਊਮੇਰੋਕਹਿਓਮਾਨਿ॥੨॥ਮੋਕਉਕਹਾਸਤਾਵਹੁਬਾਰਬਾਰ॥ਪ੍ਰਭਿ
ਜਲਥਲਗਿਰਿਕੀਏਪਹਾਰ॥ਇਕੁਰਾਮੁਨਛੋਡਉਗੁਰਹਿਗਾਰਿ॥ਮੋਕਉ
ਘਾਲਿਜਾਰਿਭਾਵੈਮਾਰਿਡਾਰਿ॥੩॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਕੋਪਿਓਰਿਸਾਇ॥ਤੁਝੁਰਾ

ਖਨਹਾਰੋਮੋਹਿਬਤਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥੰਭਤੇਨਿਕਸੇਕੈਬਿਸਥਾਰ॥ਹਰਨਾਖਸੁਛੇ
ਦਿਓਨਖਬਿਦਾਰ॥੪॥ਓਇਪਰਮਪੁਰਖਦੇਵਾਧਿਦੇਵ॥ਭਗਤਿਹੇਤਿਨਰਸਿੰਘ
ਭੇਵ॥ਕਹਿਕਬੀਰਕੋਲਖੈਨਪਾਰ॥ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਉਧਾਰੇਅਨਿਕਬਾਰ॥
੪॥੫॥ ਬਸੰਤੁ॥ ਇਸੁਤਨਮਨਮਧੇਮਦਨਚੋਰ॥ਜਿਨਿਗਿਆਨਰਤਨੁ
ਹਿਰਿਲੀਨਮੋਰ॥ਮੈਅਨਾਥੁਪ੍ਰਭਕਹਉਕਾਹਿ॥ਕੋਕੋਨਬਿਗੂਤੋਮੈਕੋਆਹਿ॥
੧॥ਮਾਧਉਦਾਰੁਨਦੁਖੁਸਹਿਓਨਜਾਇ॥ਮੇਰੋਚਪਲਬੁਧਿਸਿਉਕਹਾਬਸਾ
ਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਨਕਸਨੰਦਨਸਿਵਸੁਕਾਦਿ॥ਨਾਭਿਕਮਲਜਾਨੇਬ੍ਰਹਮਾ
ਦਿ॥ਕਬਿਜਨਜੋਗੀਜਟਾਧਾਰਿ॥ਸਭਆਪਨਅਉਸਰਚਲੇਸਾਰਿ॥੨॥ਤੂ
ਅਥਾਹੁਮੋਹਿਥਾਹਨਾਹਿ॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਨਾਥਦੁਖੁਕਹਉਕਾਹਿ॥ਮੋਰੋਜਨਮ
ਮਰਨਦੁਖੁਆਥਿਧੀਰ॥ਸੁਖਸਾਗਰਗੁਨਰਉਕਬੀਰ॥੩॥੫॥ ਬਸੰਤੁ॥
ਨਾਇਕੁਏਕੁਬਨਜਾਰੇਪਾਚ॥ਬਰਧਪਚੀਸਕਸੰਗੁਕਾਚ॥ਨਉਬਹੀਆਂ
ਦਸਗੋਨਿਆਹਿ॥ਕਸਨਿਬਹਤਰਿਲਾਗੀਤਾਹਿ॥੧॥ਮੋਹਿਐਸੇਬਨਜਸਿ
ਉਨਹੀਨਕਾਜੁ॥ਜਿਹਘਟੈਮੂਲੁਨਿਤਬਢੈਬਿਆਜੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਤਸੂ
ਤਮਿਲਿਬਨਜੁਕੀਨ॥ਕਰਮਭਾਵਨੀਸੰਗਿਲੀਨ॥ਤੀਨਿਜਗਾਤੀਕਰਤਰਾਰਿ॥
ਚਲੋਬਨਜਾਰਾਹਾਥਝਾਰਿ॥੨॥ਪੂੰਜੀਹਿਰਾਨੀਬਨਜੁਟੂਟ॥ਦਹਦਿਸਟਾਂਡੋ
ਗਇਓਫੂਟਿ॥ਕਹਿਕਬੀਰਮਨਸਰਸੀਕਾਜ॥ਸਹਜਸਮਾਨੋਤਭਰਮਭਾਜ॥
੩॥੬॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਸੰਤੁਹਿੰਡੋਲੁ॥
ਮਾਤਾਜੂਠੀਪਿਤਾਭੀਜੂਠਾਜੂਠੇਹੀਫਲਲਾਗੇ॥ਆਵਹਿਜੂਠੇਜਾਹਿਭੀਜੂਠੇ
ਜੂਠੇਮਰਹਿਅਭਾਗੇ॥੧॥ਕਹੁਪੰਡਿਤਸੂਚਾਕਵਨੁਠਾਉ॥ਜਹਾਂਬੈਸਿਹਉਭੋ
ਜਨੁਖਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਹਬਾਜੂਠੀਬੋਲਤਜੂਠਾਕਰਨਨੇਤ੍ਰਸਭਿਜੂਠੇ॥ਇੰ
ਦ੍ਰੀਕੀਜੂਠਿਉਤਰਸਿਨਾਹੀਬ੍ਰਹਮਅਗਨਿਕੇਲੂਠੇ॥੨॥ਅਗਨਿਭੀਜੂਠੀਪਾਨੀ

ਝੂਠਾ ਝੂਠੀ ਬੈਸਿ ਪਕਾਇਆ ॥ ਝੂਠੀ ਕਰਛੀ ਪਰੋਸਨਿ ਲਾਗਾ ॥ ਝੂਠੇ ਹੀ ਬੈਠ ਖ
ਇਆ ॥੩॥ ਗੋਬਰੁ ਝੂਠਾ ਚਉਕਾ ਝੂਠਾ ਝੂਠੀ ਦੀਨੀ ਕਾਰਾ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਤੇਈ
ਨਰ ਸੂਚੇ ਸਾਚੀ ਪਰੀ ਬਿਚਾਰਾ ॥੪॥੧॥੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਾਨੰਦੁ ਜੀਉ ॥ ਘਰੁ ੧ ਕਤ ਜਾਈਐ ਰੇ ਘ
ਰਿ ਲਾਗੋ ਰੰਗੁ ॥ ਮੇਰਾ ਚਿਤੁ ਨ ਚਲੈ ਮਨੁ ਭਇਓ ਪੰਗੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕ ਦਿ
ਵਸ ਮਨ ਭਈ ਉਮੰਗ ॥ ਘਸਿ ਚੰਦਨ ਚੋਆ ਬਹੁ ਸੁਗੰਧ ॥ ਪੂਜਨ ਚਾਲੀ ਬ੍ਰ
ਹਮ ਠਾਇ ॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮੁ ਬਤਾਇਓ ਗੁਰ ਮਨ ਹੀ ਮਾਹਿ ॥੧॥ ਜਹਾ ਜਾਈਐ ਤਹ
ਜਲ ਪਖਾਨ ॥ ਤੂ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਹੈ ਸਭ ਸਮਾਨ ॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਨ ਸਭ ਦੇਖੇ ਜੋਇ ॥
ਊਹਾਂ ਤਉ ਜਾਈਐ ਜਉ ਈਹਾਂ ਨ ਹੋਇ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮੈ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤੋਰ ॥ ਜਿਨਿ
ਸਕਲ ਬਿਕਲ ਭ੍ਰਮ ਕਾਟੇ ਮੋਰ ॥ ਰਾਮਾਨੰਦ ਸੁਆਮੀ ਰਮਤ ਬ੍ਰਹਮ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬ
ਦੁ ਕਾਟੈ ਕੋਟਿ ਕਰਮ ॥੩॥੧॥ ੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਨਾਮਦੇਉ ਜੀਉ ਕੀ ॥ ਸਾਹਿਬੁ ਸੰਕਟਵੈ ਸੇਵਕੁ
ਭਜੈ ॥ ਚਿਰੰਕਾਲ ਨ ਜੀਵੈ ਦੋਊ ਕੁਲ ਲਜੈ ॥੧॥ ਤੇਰੀ ਭਗਤਿ ਨ ਛੋਡਉ ਭਾਵੈ
ਲੋਗੁ ਹਸੈ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮੇਰੇ ਹੀਅਰੇ ਬਸੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਅਪਨੇ ਧਨਹਿ
ਪ੍ਰਾਨੀ ਮਰਨੁ ਮਾਂਡੈ ॥ ਤੈਸੇ ਸੰਤ ਜਨਾ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨ ਛਾਡੈ ॥੨॥ ਗੰਗਾ ਗਇਆ ਗੋ
ਦਾਵਰੀ ਸੰਸਾਰ ਕੇ ਕਾਮਾ ॥ ਨਾਰਾਇਣੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਹੋਇ ਤ ਸੇਵਕੁ ਨਾਮਾ ॥੩॥੧॥
ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਘਰੁ ੨ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਅਤਿ ਨੀਝਰ ਬਾਜੈ ॥ ਕਾਇਆ
ਡੂਬੈ ਕੇਸਵਾ ॥੧॥ ਸੰਸਾਰੁ ਸਮੁੰਦੇ ਤਾਰਿ ਗੋੁਬਿੰਦੇ ॥ ਤਾਰਿ ਲੈ ਬਾਪ ਬੀਠੁਲਾ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਲ ਬੇੜਾ ਹਉ ਖੇਵਿ ਨ ਸਾਕਉ ॥ ਤੇਰਾ ਪਾਰੁ ਨ ਪਾਇਆ ਬੀਠੁਲਾ ॥
੨॥ ਹੋਹੁ ਦਇਆਲੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲਿ ਤੂ ਮੋ ਕਉ ॥ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੇ ਕੇਸਵਾ ॥੩॥
ਨਾਮਾ ਕਹੈ ਹਉ ਤਰਿ ਭੀ ਨ ਜਾਨਉ ॥ ਮੋ ਕਉ ਬਾਹ ਦੇਹਿ ਬੀਠੁਲਾ ॥੪॥੨॥
ਦੋਬਾਰ

ਬਸੰਤੁ ਹਿੰਡੋਲੁ ਮ ਸਹਜ ਅਵਲਿ ਧੂੜਿ ਮਣੀ ਗਾਡੀ ਚਾਲਤੀ ॥ ਪੀ
ਛੈ ਤਿਨਕਾ ਲੈ ਕਰਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥੧॥ ਜੈਸੇ ਪਨਕਤ ਥ੍ਰੂਟਿਟਿ ਹਾਂਕਤੀ ॥ ਸ
ਰਿ ਧੋਵਨ ਚਾਲੀ ਲਾਡੁਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧੋਬੀ ਧੋਵੈ ਬਿਰਹ ਬਿਰਾਤਾ ॥
ਹਰਿ ਚਰਨ ਮੇਰਾ ਮਨੁ ਰਾਤਾ ॥੨॥ ਭਣਤਿ ਨਾਮਦੇਉ ਰਮਿ ਰਹਿਆ ॥ ਅ
ਪਨੇ ਭਗਤ ਪਰਿ ਕਰਿ ਦਇਆ ॥੩॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਬਸੰਤੁ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ੨ ਸੁਰਹ ਕੀ ਜੈਸੀ ਤੇਰੀ ਚਾਲ ॥
ਤੇਰੀ ਪੂੰਛਟ ਊਪਰਿ ਝਮਕ ਬਾਲ ॥੧॥ ਇਸ ਘਰ ਮਹਿ ਹੈ ਸੁ ਤੂ ਢੂੰਢਿ
ਖਾਹਿ ॥ ਅਉਰ ਕਿਸ ਹੀ ਕੇ ਤੂ ਮਤਿ ਹੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਾਕੀ ਚਾ
ਟਹਿ ਚੂਨੁ ਖਾਹਿ ॥ ਚਾਕੀ ਕਾ ਚੀਥਰਾ ਕਹਾਂ ਲੈ ਜਾਹਿ ॥੨॥ ਛੀਕੇ ਪਰਿ ਤੇ
ਰੀ ਬਹੁਤੁ ਡੀਠਿ ॥ ਮਤੁ ਲਕਰੀ ਸੋਟਾ ਤੇਰੀ ਪਰੈ ਪੀਠਿ ॥੩॥ ਕਹਿ ਕਬੀ
ਰ ਭੋਗ ਭਲੇ ਕੀਨ ॥ ਮਤਿ ਕੋਊ ਮਾਰੈ ਈਂਟ ਢੇਮ ॥੪॥੧॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ੧
ਰਾਗੁ ਬਸੰਤੁ ਬਾਣੀ ਰਵਿਦਾਸ ਜੀ ਕੀ ॥ ਤੁਝਹਿ ਸੁਝੰਤਾ
ਕਛੂ ਨਾਹਿ ॥ ਪਹਿਰਾਵਾ ਦੇਖੇ ਊਭਿ ਜਾਹਿ ॥ ਗਰਬਵਤੀ ਕਾ ਨਾਹੀ ਠਾਉ ॥
ਤੇਰੀ ਗਰਦਨਿ ਊਪਰਿ ਲਵੈ ਕਾਉ ॥੧॥ ਤੂ ਕਾਂਇ ਗਰਬਹਿ ਬਾਵਲੀ ॥ ਜੈਸੇ ਭਾ
ਦਉ ਖੂੰਬਰਾਜੁ ਤੂ ਤਿਸ ਤੇ ਖਰੀ ਉਤਾਵਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੈਸੇ ਕੁਰੰਕ ਨਹੀ
ਪਾਇਓ ਭੇਦੁ ॥ ਤਨਿ ਸੁਗੰਧ ਢੂਢੈ ਪ੍ਰਦੇਸੁ ॥ ਅਪ ਤਨ ਕਾ ਜੋ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਤਿਸੁ ਨਹੀ ਜਮਕੰਕਰੁ ਕਰੇ ਖੁਆਰੁ ॥੨॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰ ਕਾ ਕਰਹਿ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥
ਠਾਕੁਰੁ ਲੇਖਾ ਮਗਨਹਾਰੁ ॥ ਫੇੜੇ ਕਾ ਦੁਖੁ ਸਹੈ ਜੀਉ ॥ ਪਾਛੇ ਕਿਸਹਿ ਪੁਕਾਰ
ਹਿ ਪੀਉ ਪੀਉ ॥੩॥ ਸਾਧੂ ਕੀ ਜਉ ਲੇਹਿ ਓਟ ॥ ਤੇਰੇ ਮਿਟਹਿ ਪਾਪ ਸਭ ਕੋ
ਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਕਹਿ ਰਵਿਦਾਸ ਜੁ ਜਪੈ ਨਾਮੁ ॥ ਤਿਸੁ ਜਾਤਿ ਨ ਜਨਮੁ ਨ ਜੋਨਿ ਕਾਮੁ ॥

੪॥੧॥ ਭਗਤਕੇਬਸੰਤਕਾਜੁਮਲਾ॥੯॥ ਕਬੀਰਤਥਾਰਾਮਾਨੰਦੁ॥੨
ਨਾਮਦੇਉ॥੧॥ਰਵਿਦਾਸੁ॥ਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੧੨

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਅਪੁਨੇਠਾਕੁਰਕੀਹਉਚੇਰੀ॥ਚਰਨਗਹੇਜਗਜੀਵਨਪ੍ਰਭਕੇਹਉਮੈਮਾ
ਰਿਨਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇਸਰਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
ਹਮਾਰੇ॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੇਰਾਸਮਝਸਿਸਬਦੁਬੀਚਾਰੇ॥੧॥
ਮਨਮੁਖਹੀਨਹੋਛੀਮਤਿਝੂਠੀਮਨਿਤਨਿਪੀਰਸਰੀਰੇ॥ਜਬਕੀਰਾਮ
ਰੰਗੀਲੈਰਾਤੀਰਾਮਜਪਤਮਨੁਧੀਰੇ॥੨॥ਹਉਮੈਛੋਡਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿ
ਤਬਸਾਚੀਸੁਰਤਿਸਮਾਨੀ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆਬਿ
ਸਰੀਲਾਜਲੋਕਾਨੀ॥੩॥ਭੂਰਭਵਿਖਨਾਹੀਤੁਮਜੈਸੇਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨ
ਅਧਾਰਾ॥ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਰਤੀਸੋਹਾਗਨਿਨਾਨਕਰਾਮਭਤਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਰਹੀਐਦੁਖੁਬਿਆਪੈ॥ਜਿਹ

ਵਾਸਾਦੁਨਫੀਕੀਰਸਬਿਨੁਬਿਨੁਪ੍ਰਭਕਾਲੁਸੰਤਾਪੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਬ
ਲਗੁਦਰਸੁਨਪਰਸੈਪ੍ਰੀਤਮਤਬਲਗੁਭੂਖਪਿਆਸੀ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖ
ਤਹੀਮਨੁਮਾਨਿਆਜਲਰਸਿਕਮਲਬਿਗਾਸੀ॥੧॥ਊਨਵਿਘਨਹਰੁਗ
ਰਜੈਬਰਸੈਕੋਕਿਲਮੋਰਬੈਰਾਗੈ॥ਤਰਵਰਬਿਰਖਬਿਹੰਗਭੁਇਅੰਗ
ਮਘਰਿਪਿਰੁਧਨਸੋਹਾਗੈ॥੨॥ਕੁਚਿਲਕੁਰੂਪਿਕੁਨਾਰਿਕੁਲਖਨੀਪਿਰ
ਕਾਸਹਜੁਨਜਾਨਿਆ॥ਹਰਿਰਸਰੰਗਿਰਸਨਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੀਦੁਰਮਤਿਦੂਖ
ਸਮਾਨਿਆ॥੩॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਾਦੁਖੁਪਾਵੈਨਾਦੁਖਦਰਦੁਸਰੀਰੇ॥ਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭਤੇਸਹਜਸੁਹੇਲੀਪ੍ਰਭਦੇਖਤਹੀਮਨੁਧੀਰੇ॥੪॥ ੨॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਦੂਰਿਨਾਹੀਮੇਰੋਪ੍ਰਭੁਪਿਆਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਬਚ
ਨਿਮੇਰੋਮਨੁਮਾਨਿਆਹਰਿਪਾਏਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਇਨਬਿਧਿ
ਹਰਿਮਿਲੀਐਵਰਕਾਮਨਿਧਨਸੋਹਾਗੁਪਿਆਰੀ॥ਜਾਤਿਬਰਨਕੁਲਸ
ਹਸਾਚੂਕਾਗੁਰਮਤਿਸਬਦਿਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ਜਿਸੁਮਨੁਮਾਨੈਅਭਿਮਾਨੁ
ਨਤਾਕਉਹਿੰਸਾਲੋਭੁਵਿਸਾਰੇ॥ਸਹਜਿਰਵੈਵਰੁਕਾਮਣਿਪਿਰਕੀਗੁਰਮੁ
ਖਿਰੰਗਿਸਵਾਰੇ॥੨॥ਜਾਰਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਕੁਟੰਬਸਨਬੰਧੀਮਾਇਆ
ਮੋਹਪਸਾਰੀ॥ਜਿਸੁਅੰਤਰਿਪ੍ਰੀਤਿਰਾਮਰਸੁਨਾਹੀਦੁਬਿਧਾਕਰਮਬਿਕਾ
ਰੀ॥੩॥ਅੰਤਰਿਰਤਨਪਦਾਰਥਹਿਤਕੌਦੁਰੈਨਲਾਲਪਿਆਰੀ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਅਮੋਲਕੁਜੁਗਿਜੁਗਿਅੰਤਰਿਧਾਰੀ॥੪॥ ੩॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਕੀਹਮਧੂਰਿ॥ਮਿਲਿਸਤ
ਸੰਗਤਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਆਤਮਰਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੰਤੁਮਿਲੈਸਾਂਤਿਪਾਈਐਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਸਭਿਦੂਰਿ॥

ਆਤਮਜੋਤਿਭਈਪਰਫੁਲਿਤਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨੁਦੇਖਿਆਹਜੂਰਿ॥੧॥ਰ
ਵਡੈਭਾਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਰਹਿਆਭਰਪੂਰਿ॥ਅਠਸਠਿਤੀ
ਰਥਮਜਨੁਕੀਆਸਤਸੰਗਤਿਪਗਨਾਏਧੂਰਿ॥੧॥ਦੁਰਮਤਿਬਿਕਾਰਮਲੀ
ਨਮਤਿਹੋਛੀਹਿਰਦਾਕੁਸੁਧੁਲਾਗਾਮੋਹੁਕੂਰੁ॥ਬਿਨੁਕਰਮਾਕਿਉਸੰਗਤਿ
ਪਾਈਐਹਉਮੈਬਿਆਪਿਰਹਿਆਮਨੁਝੂਰਿ॥੨॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਮਾਗਉਸਤਸੰਗਤਿਪਗਧੂਰਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤੁਮਿਲੈਹਰਿ
ਪਾਈਐਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਆਰਾਮੁਹਜੂਰਿ॥੩॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪
ਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਕਉਬਲਿਹਾਰੀ॥ਭਵਜਲੁਜਗਤੁਨਜਾਈਤਰਣਾਜ
ਪਿਹਰਿਹਰਿਪਾਰਿਉਤਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਿਰਦੈਪ੍ਰਤੀਤਿਬਨੀਪ੍ਰਭਕੇਰੀ
ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਬੀਚਾਰੀ॥ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਹਿਰਦੈਸਰਬਕਲਾਗੁ
ਣਕਾਰੀ॥੧॥ਪ੍ਰਭੁਅਗਮਅਗੋਚਰੁਰਵਿਆਸ੍ਰਬਠਾਈ॥ਮਨਿਤਨਿਅ
ਲਖਅਪਾਰੀ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖੁਲਖਾ
ਰੀ॥੨॥ਅੰਤਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਰਬਧਰਣੀਧਰਸਾਕਤਕਉਦੂਰਿਭਇਆ
ਅਹੰਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤਨਕਬਹੂਬੂਝਹਿਜੂਐਬਾਜੀਹਾਰੀ॥੩॥ਊ
ਠਤਬੈਠਤਹਰਿਗੁਨਗਾਵਹਿਗੁਰਿਕਿੰਚਤਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕ
ਉਨਦਰਿਭਈਹੈਤਿਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੪॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪
ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੇਹੁਪਿਆਰੇ॥ਜਿਨਊਪਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮਨੁਮਾਨਿ
ਆਤਿਨਕੇਕਾਜਸਵਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਜਨਦੀਨਭਏਗੁਰਆਗੈਤਿਨ
ਕੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਕਰਹਿਗੁਰਆਗੈਗੁਰਕੈਸਬਦਿ
ਸਵਾਰੇ॥੧॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਰਸਨਾਰਸੁਗਾਵਹਿਰਸੁਬੀਚਾਰੇ॥
ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਚੀਨਿਆਓਇਪਾਵਹਿਮੋਖਦੁਆਰੇ॥੨॥

ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅਚਲਾਮਤਿਜਿਸੁਦ੍ਰਿੜਤਾਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥ਤਿ
ਸੁਆਗੈਜੀਉਦੇਵਉਅਪੁਨਾਹਉਸਤਿਗੁਰਕੈਬਲਿਹਾਰੇ॥੩॥ਮਨਮੁ
ਖਿਭ੍ਰਮਿਦੂਜੈਭਾਇਲਾਗੇਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨਗੁਬਾਰੇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾ
ਤਾਨਦਰਿਨਆਵੈਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰੇ॥੪॥ਸਰਬੇਘਟਿਘਟਿਰਵਿਆਸੁ
ਆਮੀਸਰਬਕਲਾਕਲਧਾਰੇ॥ਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁਕਹਤਹੈਕਰਿਕਿਰ
ਪਾਲੇਹੁਉਬਾਰੇ॥੫॥੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਗੋਬਿੰਦਕੀਐਸੀ
ਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਕਰੇਸੁਸਤਿਕਰਿਮਾਨਹੁਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਹਹੁ
ਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੋਬਿੰਦਪ੍ਰੀਤਿਲਗੀਅਤਿਮੀਠੀਅਵਰਵਿਸ
ਰਿਸਭਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਰਹਸੁਭਇਆਮਨੁਮਾਨਿਆਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਇ॥
੧॥ਜਬਗੁਣਗਾਇਤਬਹੀਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਸਾਂਤਿਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਗੁਰਕਿ
ਰਪਾਲਭਏਤਬਪਾਇਆਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੨॥ਮਤਿਪ੍ਰਗਾਸਭਈ
ਹਰਿਧਿਆਇਆਗਿਆਨਿਤਤਿਲਿਵਲਾਇ॥ਅੰਤਰਿਜੋਤਿਪ੍ਰਗਟੀਮਨੁ
ਮਾਨਿਆਹਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਇ॥੩॥ਹਿਰਦੈਕਪਟੁਨਿਤਕਪਟੁਕ
ਮਾਵਹਿਮੁਖਹੁਹਰਿਹਰਿਸੁਣਾਇ॥ਅੰਤਰਿਲੋਭੁਮਹਾਗੁਬਾਰਾਤੁਹਕੂਟੈ
ਦੁਖਖਾਇ॥੪॥ਜਬਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਪ੍ਰਭਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਪਰਚਾਲਾਇ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਇ॥੫॥੪॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਰਾਮਨਾਮਿਮਨੁਮਾਨੀ॥ਮੇਰੈਹੀਅਰੈਸਤਿਗੁ
ਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਖਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੀਨਦਇਆ
ਲਹੋਵਹੁਜਨਊਪਰਿਜਨਦੇਵਹੁਅਕਥਕਹਾਨੀ॥ਸੰਤਜਨਾਮਿਲਿਹ
ਰਿਰਸੁਪਾਇਆਹਰਿਮਨਿਤਨਿਮੀਠਲਗਾਨੀ॥੧॥ਹਰਿਕੈਰੰਗਿਰਤੇਬੈਰਾਗੀ
ਜਿਨਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਛਾਨੀ॥ਪੁਰਖੈਪੁਰਖੁਮਿਲਿਆਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭ

ਚੂਕੀ ਆਵਣ ਜਾਤੀ ॥੨॥ ਨੈਣੀ ਬਿਰਹੁ ਦੇਖਾ ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਰਸਨਾ ਨਾਮੁ ਵ
ਖਾਨੀ ॥ ਸ੍ਰਵਣੀ ਕੀਰਤਨੁ ਸੁਨਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਾਨੀ ॥੩॥
ਪੰਚ ਜਨਾ ਗੁਰਿ ਵਸਗਤਿ ਆਣੇ ਤਉ ਉਨਮਨਿ ਨਾਮਿ ਲਗਾਨੀ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹ
ਰਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਰਾਮੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਨੀ ॥੪॥੫॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪
ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਪੜ੍ਹੁ ਸਾਰੁ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਥਿਰੁ ਨਹੀ ਕੋਈ ਹੋਰੁ ਨਿਹਫ
ਲ ਸਭੁ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਿਆ ਲੀਜੈ ਕਿਆ ਤਜੀਐ ਬਉਰੇ ਜੋ ਦੀਸੈ
ਸੋ ਛਾਰੁ ॥ ਜਿਸੁ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਤੁਮ ਅਪੁਨੀ ਕਰਿ ਜਾਨਹੁ ਸਾ ਛਾਡਿ ਜਾਹੁ ਸਿ
ਰਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਤਿਲੁ ਤਿਲੁ ਪਲੁ ਪਲੁ ਅਉਧ ਫੁਨਿ ਘਾਟੈ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਗਵਾ
ਰੁ ॥ ਸੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਜੁ ਸਾਥਿ ਨ ਚਾਲੈ ਇਹੁ ਸਾਕਤ ਕਾ ਆਚਾਰੁ ॥ ੨॥ ਸੰਤ ਜਨਾ
ਕੈ ਸੰਗਿ ਮਿਲੁ ਬਉਰੇ ਤਉ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗ ਸੁਖੁ
ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ਪੂਛਹੁ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ੩॥ ਰਾਣਾ ਰਾਉ ਸਭੈ ਕੋਊ ਚਾ
ਲੈ ਝੂਠੁ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਪਾਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਨਿਹਚਲੁ ਜਿਨ ਰਾਮ
ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ੪॥ ੬॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦਾ ॥ ਕਾਹੇ ਪੂਤ ਝਗਰਤ ਹਉ ਸੰਗਿ
ਬਾਪ ॥ ਜਿਨ ਕੇ ਜਣੇ ਬਡੀਰੇ ਤੁਮ ਹਉ ਤਿਨ ਸਿਉ ਝਗਰਤ ਪਾਪ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਜਿਸੁ ਧਨ ਕਾ ਤੁਮ ਗਰਬੁ ਕਰਤ ਹਉ ਸੋ ਧਨੁ ਕਿਸਹਿ ਨ ਆਪ ॥ ਖਿਨ ਮ
ਹਿ ਛੋਡਿ ਜਾਇ ਬਿਖਿਆ ਰਸੁ ਤਉ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਪ ॥੧॥ ਜੋ ਤੁਮਰੇ ਪ੍ਰਭ ਹੋਤੇ
ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਤਿਨ ਕੇ ਜਾਪਹੁ ਜਾਪ ॥ ਉਪਦੇਸੁ ਕਰਤ ਨਾਨਕ ਜਨ ਤੁਮ ਕਉ
ਜਉ ਸੁਨਹੁ ਤਉ ਜਾਇ ਸੰਤਾਪ ॥ ੨॥ ੧॥ ੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਦੁਪਦੇ ਪੜਤਾਲ ॥ ਘਰੁ ੫ ਜਪਿ
ਮਨ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰੋ ਜਗਜੀਵਨੋ ਮਨਮੋਹਨ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਾਗੀ ਮੈ

ਹਰਿ ਹਰਿ ਟੇਕ ਸਭ ਦਿਨਸੁ ਸਭ ਰਾਤਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਉਪਮਾ ਅਨਿਕ
ਅਨਿਕ ਅਨਿਕ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਨਾਰਦ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਤਵ ਗੁਨ ਸੁਆਮੀ
ਗਨਿਨ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਬੇਅੰਤੁ ਤੂ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੂ ਆ
ਪੇ ਹੀ ਜਾਨਹਿ ਆਪਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥੧॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਿਕਟਿ ਨਿਕਟਿ ਹਰਿ ਨਿਕਟ ਹੀ ਬ
ਸਤੇ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਭਗਾਤਿ ॥ ਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਹਰਿ ਸਿਉ ਰਲਿ ਮਿਲੇ
ਜੈਸੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਲਲੈ ਸਲਲ ਮਿਲਾਤਿ ॥ ੨॥ ੧॥ ੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
ਜਪਿ ਮਨ ਨਰਹਰੇ ਨਰਹਰ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਸਗਲ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮ ਰਾਮ ਨਾ
ਮਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਮੋਰਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ
ਗਾਵਤੇ ਰਾਮ ਗੁਨ ਗਾਵਤੇ ਤਿਤੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਵਾਜੇ ਪੰਚ ਸਬਦ ਵਡ ਭਾਗ ਮਥੋ
ਰਾ ॥ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਏ ਸਭਿ ਦੋਖ ਗਏ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਏ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ
ਲੋਭੁ ਮੋਹੁ ਅਭਿਮਾਨੁ ਗਏ ਤਿਨ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਮਾਰਿ ਕਢੇ ਪੰਚ ਚੋਰਾ ॥੧॥ ਹਰਿ
ਰਾਮ ਬੋਲਹੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ਜਗਦੀਸੁ ਜਪਹੁ ਮਨਿ ਬਚਨਿ
ਕਰਮਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਰਾਧੂ ਹਰਿ ਕੇ ਜਨ ਸਾਧੂ ॥ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋਲਿ ਹਰਿ ਰਾਮ ਬੋ
ਲਿ ਸਭਿ ਪਾਪ ਗਵਾਧੂ ॥ ਨਿਤ ਨਿਤ ਜਾਗਰਣੁ ਕਰਹੁ ਸਦਾ ਸਦਾ ਆਨੰਦੁ ਜ
ਪਿ ਜਗਦੀਸੁਰਾ ॥ ਮਨ ਇਛੇ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਸਭੈ ਫਲ ਪਾਵਹੁ ਧਰਮੁ ਅਰ
ਥ ਕਾਮ ਮੋਖੁ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਿਲੇ ਹਰਿ ਭਗਤ ਤੋਰਾ ॥ ੨॥ ੨॥ ੯॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਮਾਧੋ ਮਧੁਸੂਦਨੋ ਹਰਿ ਸ੍ਰੀਰੰਗੋ ਪਰ
ਮੇਸਰੋ ਸਤਿ ਪਰਮੇਸਰੋ ਪ੍ਰਭੁ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ॥ ਸਭ ਦੂਖਨ ਕੋ ਹੰਤਾ ਸਭ ਸੂ
ਖਨ ਕੋ ਦਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਗੁਨ ਗਾਓੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਬ
ਸਤਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਥਲੇ ਹਰਿ ਬਸਤਾ ਹਰਿ ਥਾਨ ਥਨੰਤਰਿ ਬਸਤਾ ਮੈ ਹਰਿ ਦੇਖ
ਨੇ ਕੋ ਚਾਓੁ ॥ ਕੋਈ ਆਵੈ ਸੰਤੋ ਹਰਿ ਕਾ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰੀਤਮ ਜਨੁ ਸੰਤੋ ਮੋਹਿ ਮ

ਗੁਰੁਦਿਖਲਾਵੈ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਉਮਿਲਿਮਿਲਿਪੈਰਪਖਾਲਾ॥੧॥ਹਰਿਜਨਕਉ
ਹਰਿਮਿਲਿਆਹਰਿਸਰਧਾਤੇਮਿਲਿਆਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਮਿਲਿਆ॥ਮੇਰੈਮਨਿ
ਤਨਿਆਨੰਦਭਏਮੈਦੇਖਿਆਹਰਿਰਾਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਕਿਰਪਾਭਈਹਰਿ
ਕੀਕਿਰਪਾਭਈਜਗਦੀਸੁਰਕਿਰਪਾਭਈ॥ਮੈਅਨਦਿਨੋਸਦਸਦਸਦਾਹਰਿ
ਜਪਿਆਹਰਿਨਾਇਆ॥੨॥੩॥੧੦॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਨਿਰ
ਭਉ॥ਸਤਿਸਤਿਸਦਾਸਤਿ॥ਨਿਰਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿ॥ਅਜੂਨੀਸੰਭਉ॥
ਮੇਰੇਮਨਅਨਦਿਨੁਧਿਆਇਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਾਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਦਰਸਨ
ਕਉਹਰਿਦਰਸਨਕਉਕੋਟਿਕੋਟਿਤੇਤੀਸਸਿਧਜਤੀਜੋਗੀਤਟਤੀਰਥਪਰ
ਭਵਨਕਰਤਰਹਤਨਿਰਾਹਾਰੀ॥ਤਿਨਜਨਕੀਸੇਵਾਥਾਇਪਈਜਿਨਕਉਕਿਰ
ਪਾਲਹੋਵਤੁਬਨਵਾਰੀ॥੧॥ਹਰਿਕੇਹੋਸੰਤਭਲੇਤੇਊਤਮਭਗਤਭਲੇਜੋਭਾ
ਵਤਹਰਿਰਾਮਮੁਰਾਰੀ॥ਜਿਨਕਾਅੰਗੁਕਰੈਮੇਰਾਸੁਆਮੀਤਿਨਕੀਨਾਨਕਹਰਿ
ਪੈਜਸਵਾਰੀ॥੨॥੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਪੜਤਾਲ॥
ਜਪਿਮਨਗੋਵਿੰਦੁਹਰਿਗੋਵਿੰਦੁਗੁਣੀਨਿਧਾਨੁਸਭਸ੍ਰਿਸਟਿਕਾਪ੍ਰਭੋਮੇਰੇਮ
ਨਹਰਿਬੋਲਿਹਰਿਪੁਰਖੁਅਬਿਨਾਸੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿ
ਹਰਿਹਰੇਸੋਪੀਐਜਿਸੁਰਾਮੁਪਿਆਸੀ॥ਹਰਿਆਪਿਦਇਆਲੁਦਇਆ
ਕਰਿਮੇਲੈਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰੂਸੋਜਨੁਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਚਖਾਸੀ॥੧॥ਜੋ
ਜਨਸੇਵਹਿਸਦਸਦਾਮੇਰਾਹਰਿਹਰੇਤਿਨਕਾਸਭੁਦੂਖੁਭਰਮੁਭਉਜਾਸੀ॥
ਜਨੁਨਾਨਕੁਨਾਮੁਲਏਤਾਂਜੀਵੈਜਿਉਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਿਪੀਐਤ੍ਰਿਪਤਾਸੀ॥
੨॥੫॥੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਸਿਰੀਰਾਮੁ॥ਰਾਮਰਮਤਰਾ
ਮੁ॥ਸਤਿਸਤਿਰਾਮੁ॥ਬੋਲਹੁਭਈਆਸਦਰਾਮਰਾਮੁਰਾਮੁਰਵਿਰਹਿਆ
ਸਰਬਗੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿਆਪੇਸਭੁਕਰਤਾਰਾਮੁਆਪੇਆਪਿ

ਆਪਿਸਭਤੁਜਗੇ॥ਜਿਸੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਮੇਰਾਰਾਮਰਾਮਰਾਮਰਾਇਸੋਜਨੁ
ਰਾਮਨਾਮਲਿਵਲਾਗੇ॥ਰਾਮਨਾਮਕੀਉਪਮਾਦੇਖਹੁਹਰਿਸੰਤਹੁਜੋਭਗਤ
ਜਨਾਂਕੀਪਤਿਰਾਖੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਅਗੇ॥ਜਨਨਾਨਕਕਾਅੰਗੁਕੀਆ
ਮੇਰੈਰਾਮਰਾਇਦੁਸਮਨਦੂਖਗਏਸਭਿਭਗੇ॥੨॥੬॥ ੩॥੧੩॥ ੩॥
੧੩॥ ੧੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ ਘਰੁ੧ ਸਤਿਗੁਰਮੂ
ਰਤਿਕਉਬਲਿਜਾਉ॥ਅੰਤਰਿਪਿਆਸਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਜਲਕੀਸਫ
ਲਦਰਸਨੁਕਦਿਪਾਂਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਾਕੋਨਾਥੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲ
ਕੁਭਗਤਿਵਛਲੁਹਰਿਨਾਉ॥ਜਾਕਉਕੋਇਨਰਾਖੈਪ੍ਰਾਣੀਤਿਸੁਤੂਦੇਹਿ
ਅਸਰਾਉ॥੧॥ਨਿਧਰਿਆਧਰਨਿਗਤਿਆਗਤਿਨਿਥਾਵਿਆਤੂਥਾ
ਉ॥ਦਹਦਿਸਜਾਂਉਤਹਾਂਤੂਸੰਗੇਤੇਰੀਕੀਰਤਿਕਰਮਕਮਾਉ॥੨॥ਏਕ
ਸੁਤੇਲਾਖਲਾਖਤੇਏਕਾਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਕਹਿਨਸਕਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁ
ਤੇਰੀਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਭੁਤੇਰੋਖੇਲੁਦਿਖਾਉ॥੩॥ਸਾਧਨਕਾਸੰਗੁ
ਸਾਧਸਿਉਗੋਸਟਿਹਰਿਸਾਧਨਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਜਨਨਾਨਕਪਾਇਆ
ਹੈਗੁਰਮਤਿਹਰਿਦੇਹੁਦਰਸੁਮਨਿਚਾਉ॥੪॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਜੀਉਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨ॥ਕਰਤਬੁਰਾਈਮਾਨੁਖਤੇਛਪਾਈਸਾ
ਖੀਭੂਤਪਵਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੈਸਨੌਨਾਮੁਕਰਤਖਟਕਰਮਾਅੰਤਰਿਲੋਭ
ਜੂਠਨਾਨ॥ਸੰਤਸਭਾਕੀਨਿੰਦਾਕਰਤੇਡੂਬੇਸਭਿਅਗਿਆਨ॥੧॥ਕਰਹਿ
ਸੋਮਪਾਕੁਹਿਰਹਿਪਰਦਰਬਾਅੰਤਰਿਝੂਠਗੁਮਾਨ॥ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਬਿ
ਧਿਨਹੀਜਾਣਹਿਬਿਆਪੇਮਨਕੈਮਾਨ॥੨॥ਸੰਧਿਆਕਾਲਕਰਹਿਸ
ਭਿਵਰਤਾਜਿਉਸਫਰੀਦੰਫਾਨ॥ਪ੍ਰਭੂਭੁਲਾਏਊਝੜਿਪਾਏਨਿਹਫਲ

ਸਭਿਕਰਮਾ॥੩॥ਸੋਗਿਅਗਨਿਜੋਬੈਸੰਤਰਿਪੜਿਆਜਿਸੁਕਰੀਕਿਰਪਾਭਗਵਾ
ਨਾ॥ਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਉਧਰਿਆਸਗਲਬਿਸ੍ਵ
ਨਾ॥੪॥ਕਿਆਹਮਕਥਹਕਿਛੁਕਥਿਨਹੀਜਾਣਹਪ੍ਰਭਭਾਵੈਤਿਵੈਬੋ
ਲਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਇਕਮਾਂਗਉਜਨਨਾਨਕਪਇਓਸਰਨਾ॥੫॥
੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੋਰੋਨਾਚਨੋਰਹੋ॥ਲਾਲੁਰਗੀ
ਲਾਸਹਜੇਪਾਇਓਸਤਿਗੁਰਬਚਨਿਲਹੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੁਆਰਕੰਨਿਆ
ਜੈਸੇਸੰਗਿਸਹੇਰੀਪ੍ਰਿਅਬਚਨਉਪਹਾਸਕਹੋ॥ਜਉਸੁਰਿਜਨੁਗ੍ਰਿਹਭੀ
ਤਰਿਆਇਓਤਬਮੁਖੁਕਾਜਿਲਜੋ॥੧॥ਜਿਉਕਨਿਕੋਕੋਠਾਰੀਚੜਿਓਕ
ਬਰੋਹੋਤਫਿਰੋ॥ਜਬਤੇਸੁਧਭਏਹੈਬਾਰਹਤਬਤੇਥਾਨਥਿਰੋ॥੨॥ਜਉ
ਦਿਨੁਰੈਨਿਤਊਲਉਬਜਿਓਮੂਰਤਘਰੀਪਲੋ॥ਬਜਾਵਨਹਾਰੋਊਠਿ
ਸਿਧਾਰਿਓਤਬਫਿਰਿਬਾਜੁਨਭਇਓ॥੩॥ਜੈਸੇਕੁੰਭਉਦਕਪੂਰਿਆਨਿ
ਓਤਬਓਹੁਭਿੰਨਦ੍ਰਿਸਟੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕੁੰਭੁਜਲੈਮਹਿਡਾਰਿਓਅੰਭੈਅੰ
ਭਮਿਲੋ॥੪॥੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਪੂਛੇਕਿਆਕਹਾ॥
ਲੈਨੋਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸੁਨੀਕੋਬਾਵਰਬਿਖੁਸਿਉਗਹਿਰਹਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦੁਲਭਜਨਮੁਚਿਰੰਕਾਲਪਾਇਓਜਾਤਉਕਉਡੀਬਦਲਹਾ॥ਕਾਥੂਰੀ
ਕੋਗਾਹਕੁਆਇਓਲਾਦਿਓਕਾਲਰਬਿਰਖਜਿਵਹਾ॥੧॥ਆਇਓਲਾਭੁ
ਲਾਭਨਕੈਤਾਈਮੋਹਨਿਠਾਗਉਰੀਸਿਉਉਲਝਿਪਹਾ॥ਕਾਚਬਾਦਰੈਲਾ
ਲੁਖੋਈਹੈਫਿਰਿਇਹੁਅਉਸਰੁਕਦਿਲਹਾ॥੨॥ਸਗਲਪਰਾਧਏਕੁਗੁ
ਣੁਨਾਹੀਠਾਕੁਰੁਛੋਡਹਦਾਸਿਭਜਹਾ॥ਆਈਮਸਟਿਜੜਵਤਕੀਨਿ
ਆਈਜਿਉਤਸਕਰੁਦਰਿਸਾਂਨਿਹਾ॥੩॥ਆਨਉਪਾਉਨਕੋਊਸੂਝੈ
ਹਰਿਦਾਸਾਸਰਣੀਪਰਿਰਹਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਬਹੀਮਨਛੁਟੀਐਜਉਸਗ

ਲੇਅਉਗਨਮੇਟਿਪਮਾ॥੪॥੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ
ਧੀਰਿਰਹੀਪ੍ਰਿਅਬਹੁਤੁਬਿਰਾਗਿਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਆਨੂਪਰੰਗਰੇਤਿ
ਨਸਿਉਰੁਚੈਨਲਾਗਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇ
ਰਉਨੀਦਪਲਕਨਹੀਜਾਗਿਓ॥ਹਾਰਕਜਰਬਸਤ੍ਰਅਨਿਕਸੀਗਾਰਰੇ
ਬਿਨੁਪਿਰਸਭੈਬਿਖੁਲਾਗਿਓ॥੧॥ਪੂਛਉਪੂਛਉਦੀਨਭਾਂਤਿਕਰਿਕੋ
ਊਕਹੈਪ੍ਰਿਅਦੇਸਾਂਗਿਓ॥ਹੀਂਓਦੇਂਉਸਭੁਮਨੁਤਨੁਅਰਪਉਸੀਸੁਚ
ਰਣਪਰਿਰਾਖਿਓ॥੨॥ਚਰਣਬੰਦਨਾਅਮੋਲਦਾਸਰੋਦੇਂਉਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਅਰਦਾਗਿਓ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਮੋਹਿਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਵਹੁਨਿਮਖਦਰਸੁਪੇ
ਖਾਗਿਓ॥੩॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਭਈਤਬਭੀਤਰਿਆਇਓਮੇਰਾਮਨੁਅਨਦਿਨੁਸੀ
ਤਲਾਗਿਓ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰਸਿਮੰਗਲਗਾਏਸਬਦੁਅਨਾਹਦੁਬਾਜਿਓ॥
੪॥੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਸਤਿਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿ
ਸਤਿਸਤਿਸਾਧਾ॥ਬਚਨੁਗੁਰੂਜੋਪੂਰੈਕਹਿਓਮੈਛੀਕਿਗਾਂਠਰੀਬਾਧਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਨਖਿਅਤ੍ਰਬਿਨਾਸੀਰਵਿਸਸੀਅਰਬੇਨਾਧਾ॥
ਗਿਰਿਬਸੁਧਾਜਲਪਵਨਜਾਇਗੋਇਕਿਸਾਧਬਚਨਅਟਲਾਧਾ॥੧॥
ਅੰਡਬਿਨਾਸੀਜੇਰਬਿਨਾਸੀਉਤਭੁਜਸੇਤਬਿਨਾਧਾ॥ਚਾਰਿਬਿਨਾਸੀ
ਖਟਹਿਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾਧਬਚਨਨਿਹਚਲਾਧਾ॥੨॥ਰਾਜਬਿਨਾਸੀਤਾਮ
ਬਿਨਾਸੀਸਾਤਕੁਭੀਬੇਨਾਧਾ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਮਾਨਹੈਸਗਲਬਿਨਾਸੀਇਕਿਸਾ
ਧਬਚਨਆਗਾਧਾ॥੩॥ਆਪੇਆਪਿਆਪਹੀਆਪੇਸਭੁਆਪਨਖੇ
ਲੁਦਿਖਾਧਾ॥ਪਾਇਓਨਜਾਈਕਹੀਭਾਂਤਿਰੇਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਗੁਰਮਿਲਿਲਾ
ਧਾ॥੪॥੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈਮਨਿਬਾਸਿਬੋਗੁਰਗੋਬਿੰਦ॥
ਜਹਾਂਸਿਮਰਨੁਭਇਓਹੈਠਾਕੁਰਤਹਾਂਨਗਰਸੁਖਆਨੰਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਜਹਾਬੀਸੈਠਾਕੁਰੁਗੁਪੈਅਉਤਾਰਹਾਸੁਖਸਭਆਪਦਾ॥ਜਹਗੁਨਗਾਇਆ
ਨਰਮੰਗਲਰੂਪਤਹਾਸਦਾਸੁਖਸੰਪਦਾ॥੧॥ਜਹਸ੍ਰਵਨਹਰਿਕਥਾਨਸੁਨੀ
ਐਤਹਮਹਾਭਿਆਨਉਦਿਆਨਦਾ॥ਜਹਕੀਰਤਨੁਸਾਧਸੰਗਤਿਰਸੁਤਹ
ਸਘਨਬਾਸਫਲਾਂਨਦਾ॥੨॥ਬਿਨੁਸਿਮਰਨਕੋਟਿਬਰਖਜੀਵੈਸਗਲੀਅ
ਉਧਬ੍ਰਿਥਾਨਦਾ॥ਏਕਨਿਮਖਗੋਬਿੰਦਭਜਨੁਕਰਿਤਉਸਦਾਸਦਾਜੀਵਨ
ਦਾ॥੩॥ਸਰਨਿਸਰਨਿਸਰਨਿਪ੍ਰਭਪਾਵਉਦੀਜੈਸਾਧਸੰਗਤਿਕਿਰਪਾਨਦਾ॥
ਨਾਨਕਪੂਰਿਰਹਿਓਹੈਸਰਬਮੈਸਗਲਗੁਣਾਬਿਧਿਜਾਂਨਦਾ॥੪॥੭॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੋਹਿਰਾਮਭਰੋਸਉਪਾਏ॥ਜੋਜੋਸਰਣਿ
ਪਰਿਓਕਰੁਣਾਨਿਧਿਤੇਤੇਭਵਹਿਤਰਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਖਿਸੋਇਓਅਰੁ
ਸਹਜਿਸਮਾਇਓਸਹਸਾਗੁਰਹਿਗਵਾਏ॥ਜੋਚਾਹਤਸੋਈਹਰਿਕੀਓ
ਮਨਬਾਛਤਫਲਪਾਏ॥੧॥ਹਿਰਦੈਜਪਉਨੇਤ੍ਰਧਿਆਨੁਲਾਵਉਸ੍ਰਵਨੀ
ਕਥਾਸੁਨਾਏ॥ਚਰਣੀਚਲਉਮਾਰਗਿਠਾਕੁਰਕੈਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਏ॥
੨॥ਦੇਖਿਓਦ੍ਰਿਸਟਿਸਰਬਮੰਗਲਰੂਪਉਲਟੀਸੰਤਕਰਾਏ॥ਪਾਇਓਲਾ
ਲੁਅਮੋਲਨਾਮੁਹਰਿਛੋਡਿਨਕਤਹੂਜਾਏ॥੩॥ਕਵਨਉਪਮਾਕਵਨਬ
ਡਾਈਕਿਆਗੁਨਕਹਉਰੀਝਾਏ॥ਹੋਤਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦਇਆਪ੍ਰਭਜਨ
ਨਾਨਕਦਾਸਦਸਾਏ॥੪॥੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਓਇਸੁਖਕਾਸਿ
ਉਬਰਨਿਸੁਨਾਵਤ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਪੇਖਿਪ੍ਰਭਦਰਸਨਮਨਿਮੰਗਲਗੁ
ਨਗਾਵਤ॥੧॥ਬਿਸਮਭਈਪੇਖਿਬਿਸਮਾਦੀਪੂਰਿਰਹੇਕਿਰਪਾਵਤ॥
ਪੀਓਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਅਮੋਲਕਜਿਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਵਤ॥੧॥ਜੈਸੇ
ਪਵਨੁਬੰਧਕਰਿਰਾਖਿਓਬੂਝਨਆਵਤਜਾਵਤ॥ਜਾਕਉਰਿਦੈਪ੍ਰਗਾ
ਸੁਭਇਓਹਰਿਉਆਕੀਕਹੀਨਜਾਇਕਹਾਵਤ॥੨॥ਆਨਉਪਾਵਜੇਤੇ

ਕਿਛੁਕਹੀਅਹਿਤੇਤੇਸੀਖੇਪਾਵਤ॥ਅਚਿੰਤਲਾਲੁਗ੍ਰਿਹਭੀਤਰਿਪ੍ਰਗ
ਟਿਓਅਗਮਜੈਸੇਪਰਖਾਵਤ॥੩॥ਨਿਰਗੁਣਨਿਰੰਕਾਰਅਬਿਨਾਸੀਅ
ਤੁਲੋਤੁਲਿਓਨਜਾਵਤ॥ਕਹੁਨਾਨਕਅਜਰੁਜਿਨਿਜਰਿਆਤਿਸਹੀਕ
ਉਬਨਿਆਵਤ॥੪॥੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਬਿਖਈਦਿਨੁਰੈਨਿ
ਇਵਹੀਗੁਦਾਰੈ॥ਗੋਬਿੰਦੁਨਭਜੈਅਹੰਬੁਧਿਮਾਤਾਜਨਮੁਜੂਐਜਿਉ
ਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਅਮੋਲਾਪ੍ਰੀਤਿਨਤਿਸਸਿਉਪਰਨਿੰਦਾਹਿਤਕਾਰੈ॥
ਛਾਪਰੁਬਾਂਧਿਸਵਾਰੈਤ੍ਰਿਣਕੋਦੁਆਰੈਪਾਵਕੁਜਾਰੈ॥੧॥ਕਾਲਰਪੋ
ਟਉਠਾਵੈਮੂੰਡਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮਨਤੇਡਾਰੈ॥ਓਢੈਬਸਤ੍ਰਕਾਜਰਮਹਿ
ਪਰਿਆਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਝਾਰੈ॥੨॥ਕਾਟੈਪੇਡੁਡਾਲਪਰਿਠਾਢੌਖਾ
ਇਖਾਇਮੁਸਕਾਰੈ॥ਗਿਰਿਓਜਾਇਰਸਾਤਲਿਪਰਿਓਛਿਟਕਿਛਿਟਕਿਸਿ
ਰਫਾਰੈ॥੩॥ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਏਪਹੁਚਿਨਸਕੈਗਵਾਰੈ॥ਕਹੁ
ਨਾਨਕਸੰਤਨਕਾਰਾਖਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਨਿਰੰਕਾਰੈ॥੪॥੧੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਅਵਰਿਸਭਿਭੂਲੇਭ੍ਰਮਤਨਜਾਨਿਆ॥ਏਕੁਸੁਧਾਖਰੁਜਾਕੈਹਿਰਦੈਵ
ਸਿਆਤਿਨਿਬੇਦਹਿਤਤੁਪਛਾਨਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੁ
ਜੇਤਾਕਿਛੁਹੋਈਐਤੇਤਾਲੋਗਪਚਾਰਾ॥ਜਉਲਉਰਿਦੈਨਹੀਪਰਗਾ
ਸਾਤਉਲਉਅੰਧਅੰਧਾਰਾ॥੧॥ਜੈਸੇਧਰਤੀਸਾਧੈਬਹੁਬਿਧਿਬਿਨੁਬੀ
ਜੈਨਹੀਜਾਂਮੈ॥ਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਹੋਈਹੈਤੁਟੈਨਾਹੀਅਭਿਮਾਨੈ॥੨॥
ਨੀਰੁਬਿਲੋਵੈਅਤਿਸ੍ਰਮੁਪਾਵੈਨੈਨੂਕੈਸੇਰੀਸੈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਭੇਟੇਮੁਕਤਿ
ਨਕਾਹੂਮਿਲਤਨਹੀਜਗਦੀਸੈ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਇਹੈਬੀਚਾਰਿਓਸਰਬ
ਸੁਖਾਹਰਿਨਾਮਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਸੁਭਇਓਪਰਾਪਤਿਜਾਕੈਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥
੪॥੧੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਨਦਿਨੁਰਾਮਕੇਗੁਨਕਹੀਐਸ

ਗਲਪਦਾਰਥਸਰਬਸੁਖਸਿਧਿਮਨਬਾਂਛਤਫਲਲਹੀਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਵਹੁਸੰਤਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇਸਿਮਰਹਿਪ੍ਰਭੁਅਬਿਨਾਸੀ॥ਅਨਾਥਨਾਥੁ
ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਪੂਰਿਰਹਿਓਘਟਵਾਸੀ॥੧॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਸੁਨਾਵਤ
ਸਰਧਾਹਰਿਰਸੁਪੀਵਡਭਾਗੇ॥ਕਲਿਕਲੇਸਮਿਟੇਸਭਿਤਨਤੇਰਾਮਨਾਮਲਿ
ਵਜਾਗੇ॥੨॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਝੂਠੁਤਜਿਨਿੰਦਾਹਰਿਸਿਮਰਨਿਬੰਧਨਤੂਟੇ॥ਮੋਹ
ਮਗਨਅਹੰਅੰਧਮਮਤਾਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟੇ॥੩॥ਤੂਸਮਰਥੁਪਾਰ
ਬ੍ਰਹਮੁਸੁਆਮੀਕਰਿਕਿਰਪਾਜਨੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਮੈਠਾਕੁਰੁਨਾ
ਨਕਸੋਪ੍ਰਭੁਨੇਰਾ॥੪॥੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ
ਦੇਵਚਰਨਨ॥ਜਾਕੈਸੰਗਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਧਿਆਈਐਉਪਦੇਸੁਹਮਾਰੀਗ
ਤਿਕਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੂਖਰੋਗਭੈਸਗਲਬਿਨਾਸੇਜੋਆਵੈਹਰਿਸੰਤਸ
ਰਨ॥ਆਪਿਜਪੈਅਵਰਹਨਾਮੁਜਪਾਵੈਵਡਸਮਰਥਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥
ਜਾਕੋਮੰਤ੍ਰੁਉਤਾਰੈਸਹਸਾਊਣੇਕਉਸੁਭਰਭਰਨ॥ਹਰਿਦਾਸਨਕੀਆਗਿ
ਆਮਾਨਤੇਨਾਹੀਫਿਰਿਗਰਭਪਰਨ॥੨॥ਭਗਤਨਕੀਟਹਲਕਮਾਵਤਗਾ
ਵਤਦੁਖਕਾਟੇਤਾਕੇਜਨਮਮਰਨ॥ਜਾਕਉਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਬੀਠੁਲਾਤਿਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਅਜਰਜਰਨ॥੩॥ਹਰਿਰਸਹਿਅਘਾਨੇਸਹਜਿਸਮਾਨੇਮੁਖਤੇਨ
ਹੀਜਾਤਬਰਨ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਸੰਤੋਖੇਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਜਪਿਜਪਿਉਧਰਨ॥
੪॥੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਗਾਇਓਰੀਮੈਗੁਣਨਿਧਿਮੰਗਲ
ਗਾਇਓ॥ਭਲੇਸੰਜੋਗਭਲੇਦਿਨਅਉਸਰਜਉਗੋਪਾਲੁਰੀਝਾਇਓ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਹਚਰਨਮੋਰਲੋਮਾਥਾ॥ਹਮਰੇਮਸਤਕਿਸੰਤਧਰੇਹਾਥਾ॥੧॥
ਸਾਧਹਮੰਤ੍ਰੁਮੋਰਲੋਮਨੂਆ॥ਤਾਤੇਗਤੁਹੋਇਓਤ੍ਰੈਗੁਨੀਆ॥੨॥ਭਗਤਹ
ਦਰਸੁਦੇਖਿਨੈਨਰੰਗਾ॥ਲੋਭਮੋਹਤੂਟੇਭ੍ਰਮਸੰਗਾ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸ

ਹਜਅਨੰਦਾ॥ਖੋਲਿਭੀਤਿਮਿਲੇਪਰਮਾਨੰਦਾ॥੪॥੧੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਕੈਸੇਕਹਉਮੋਹਿਜੀਅਬੇਦਨਾਈ॥
ਦਰਸਨਪਿਆਸਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਮਨੁਨਰਹੈਬਹੁਬਿਧਿਉਮਕਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਨਿਚਿਤਵਉਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਬੈਰਾਗੀਕਦਿਪਾਵਉਹਰਿ
ਦਰਸਾਈ॥ਜਤਨਕਰਉਇਹੁਮਨੁਨਹੀਧੀਰੈਕੋਊਹੈਰੇਸੰਤੁਮਿਲਾਈ॥੧॥
ਜਪਤਪਸੰਜਮਪੁੰਨਸਭਿਹੋਮਉਤਿਸੁਅਰਪਉਸਭਸੁਖਜਾਂਈ॥ਕਰ
ਉਨਿਹੋਰਾਬਹੁਤੁਬੇਨਤੀਸੇਵਉਦਿਨੁਰੈਨਾਈ॥ਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਹਉਸਗ
ਲਤਿਆਗਉਜੋਪ੍ਰਿਅਬਾਤਸੁਨਾਈ॥੨॥ਦੇਖਿਚਰਿਤ੍ਰਭਈਹਉਬਿਸਮ
ਨਿਗੁਰਿਸਤਿਗੁਰਿਪੁਰਖਿਮਿਲਾਈ॥ਪ੍ਰਭਰੰਗਦਇਆਲਮੋਹਿਗ੍ਰਿਹ
ਮਹਿਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾਈ॥੪॥੧੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ
ਰੇਮੂੜ੍ਹੇਤੂਕਿਉਸਿਮਰਤਅਬਨਾਹੀ॥ਨਰਕਘੋਰਮਹਿਉਰਧਤਪੁਕਰਤਾ
ਨਿਮਖਨਿਮਖਗੁਣਗਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਜਨਮਭ੍ਰਮਤੋਹੀਆਇਓ
ਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲਭਾਹੀ॥ਗਰਭਜੋਨਿਛੋਡਿਜਉਨਿਕਸਿਓਤਉਲਾਗੋ
ਅਨਠਾਂਹੀ॥੧॥ਕਰਹਿਬੁਰਾਈਠਗਾਈਦਿਨੁਰੈਨਿਨਿਹਫਲਕਰਮਕਮਾਹੀ॥
ਕਣੁਨਾਹੀਤੁਹਗਾਹਣਲਾਗੇਧਾਇਧਾਇਦੁਖੁਪਾਂਹੀ॥੨॥ਮਿਥਿਆਸੰਗਿ
ਕੂੜਿਲਪਟਾਇਓਉਰਝਿਪਰਿਓਕੁਸਮਾਂਹੀ॥ਧਰਮਰਾਇਜਬਪਕਰਸਿ
ਬਵਰੇਤਉਕਾਲਮੁਖਾਉਠਿਜਾਹੀ॥੩॥ਸੋਮਿਲਿਆਜੋਪ੍ਰਭੂਮਿਲਾਇਆ
ਜਿਸੁਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਾਂਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਜਨਬਲਿਹਾਰੀਜੋਅਲਿ
ਪਰਹੇਮਨਮਾਂਹੀ॥੪॥੨॥੧੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਕਿਉਜੀਵਨੁਪ੍ਰੀ
ਤਮਬਿਨੁਮਾਈ॥ਜਾਕੇਬਿਛੁਰਤਹੋਤਮਿਰਤਕਾਗ੍ਰਿਹਮਹਿਰਹਨੁਨਪਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਹੀਅਪ੍ਰਾਨਕੋਦਾਤਾਜਾਕੈਸੰਗਿਸੁਹਾਈ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਸੰ

ਤਉਮੋਹਿਅਪੁਨੀਪ੍ਰਭਿਮੰਗਲਕੁਣਗਾਈ॥੧॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੇਮਾਥੇਮੇਰੇਊਪ
ਰਿਨੈਨਹੁਧੂਰਿਬਾਛਾਈ॥ਜਿਹਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲੀਐਪ੍ਰਭਨਾਨਕਬਲਿਬਲਿਤਾ
ਕੈਹਉਜਾਈ॥੨॥੩॥੧੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਊਆਅਉਸਰਕੈਹ
ਉਬਲਿਜਾਈ॥ਆਠਪਹਰਅਪਨਾਪ੍ਰਭੁਸਿਮਰਨੁਵਡਭਾਗੀਹਰਿਪਾਂਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਲੋਕਬੀਰੁਦਾਸੁਦਾਸਨਕੋਊਤਮੁਸੈਨੁਜਨੁਨਾਈ॥ਊਚਤੇਊਚ
ਨਾਮਦੇਉਸਮਦਰਸੀਰਵਿਦਾਸਠਾਕੁਰਬਣਿਆਈ॥੧॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਤਨੁਧ
ਨੁਸਾਧਨਕਾਇਹੁਮਨੁਸੰਤਰੇਨਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪਿਭਰਮਸਭਿਨਾਸੇਨਾਨਕਮਿ
ਲੇਗੁਸਾਈ॥੨॥੪॥੧੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਨੋਰਥਪੂਰੇਸਤਿਗੁ
ਰਆਪਿ॥ਸਗਲਪਦਾਰਥਸਿਮਰਨਿਜਾਕੈਆਠਪਹਰਮੇਰੇਮਨਜਾਪਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀਤੇਰਾਜੋਪੀਵੈਤਿਸਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਸ॥ਜਨਮਜ
ਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਨਾਸਹਿਆਗੈਦਰਗਹਹੋਇਖਲਾਸ॥੧॥ਸਰਨਿਤੁਮਾਰੀ
ਆਇਓਕਰਤੇਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਤੇਰੇਚਰਨਧਿਆ
ਵਉਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਦਰਸਪਿਆਸ॥੨॥੫॥੧੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੩ ਦੁਪਦੇ॥ ਮਨਕਹਾਲੁਭਾਈਐ
ਆਨਕਉ॥ਈਤਊਤਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਹਾਈਜੀਅਸੰਗਿਤੇਰੈਕਾਮਕਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਮਨੋਹਰਇਹੈਅਘਾਵਨਪਾਨਕਉ॥ਅਕਾਲਮੂ
ਰਤਿਹੈਸਾਧਸੰਤਨਕੀਠਾਹਰਨੀਕੀਧਿਆਨਕਉ॥੧॥ਬਾਣੀਮੰਤ੍ਰੁਮਹਾਪੁਰ
ਖਨਕੀਮਨਹਿਉਤਾਰਨਮਾਨਕਉ॥ਖੋਜਿਲਹਿਓਨਾਨਕਸੁਖਥਾਨਾਂਹਰਿਨਾਮਾਬਿ
ਸ੍ਰਾਮਕਉ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਨਸਦਾਮੰਗਲਗੋਬਿੰ
ਦਗਾਇ॥ਰੋਗੁਸੋਗੁਤੇਰੇਮਿਟਹਿਸਗਲਅਘਨਿਮਖਹੀਐਹਰਿਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛਾਡਿਸਿਆਨਪਬਹੁਚਤੁਰਾਈਸਾਧੂਸਰਣੀਜਾਇਪਾਇ

ਜਉਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਜਮਤੇਹੋਵੈਧਰਮਰਾਇ॥੧॥ਏਕਸ
ਬਿਨੁਨਾਹੀਕੋਦੂਜਾਆਨਨਬੀਓਲਵੈਲਾਇ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਨਾਨ
ਕਕੋਸੁਖਦਾਤਾਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਾਇ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿਜਨਸਗਲਉਧਾਰੇਸੰਗਕੇ॥ਭਏਪੁਨੀਤਪਵਿਤ੍ਰਮਨਜਨਮਜਨ
ਮਕੇਦੁਖਹਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਰਗਿਚਲੇਤਿਨੀਸੁਖੁਪਾਇਆਜਿਨਸਿਉ
ਗੋਸਟਿਸੇਤਰੇ॥ਬੂਡਤਘੋਰਅੰਧਕੂਪਮਹਿਤੇਸਾਧੂਸੰਗਿਪਾਰਿਪਰੇ॥
੧॥ਜਿਨਕੇਭਾਗਬਡੇਹੈਭਾਈਤਿਨਸਾਧੂਸੰਗਿਮੁਖਜੁਰੇ॥ਤਿਨਕੀਧੂਰਿ
ਬਾਛੈਨਿਤਨਾਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਕਿਰਪਾਕਰੇ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲ ੫
ਹਰਿਜਨਰਾਮਰਾਮਰਾਮਧਿਆਏ॥ਏਕਪਲਕਸੁਖਸਾਧਸਮਾਗਮਕੋ
ਟਿਬੈਕੁੰਠਹਪਾਏ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਲਭਦੇਹਜਪਿਹੋਤਪੁਨੀਤਾਜਮਕੀਤ੍ਰਾ
ਸਨਿਵਾਰੈ॥ਮਹਾਪਤਿਤਕੇਪਾਤਿਕਉਤਰਹਿਹਰਿਨਾਮਾਉਰਿਧਾਰੈ॥੧॥
ਜੋਜੋਸੁਨੈਰਾਮਜਸੁਨਿਰਮਲਤਾਕਾਜਨਮਮਰਣਦੁਖੁਨਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਮਨਤਨਹੋਇਬਿਗਾਸਾ॥੨॥੪॥੨੩॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ
ਘਰੁ ੪ ਮੋਹਨਘਰਿਆਵਹੁਕਰਉਜੋਦਰੀਆ॥ਮਾਨੁਕਰਉਅ
ਭਿਮਾਨੈਬੋਲਉਭੂਲਚੂਕਤੇਰੀਪ੍ਰਿਅਚਿਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਕਟਿਸੁਨ
ਉਅਰੁਪੇਖਉਨਾਹੀਭਰਮਿਭਰਮਿਦੁਖਭਰੀਆ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲਗੁ
ਰਲਾਹਿਪਾਰਦੋਮਿਲਉਲਾਲਮਨੁਹਰੀਆ॥੧॥ਏਕਨਿਮਖਜੇਬਿਸਰੈ
ਸੁਆਮੀਜਾਨਉਕੋਟਿਦਿਨਸਲਖਬਰੀਆ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕੀਭੀ
ਰਜਉਪਾਈਤਉਨਾਨਕਹਰਿਸੰਗਿਮਿਰੀਆ॥੨॥੧॥੨੪॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਅਬਕਿਆਸੋਚਉਸੋਚਬਿਸਾਰੀ॥ਕਰਣਾਸਾਸੋਈ

ਕਰਿਗਹਿਆਦੇਹਿਨਾਉਬਾਲਿਹਾਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਤੁਰਦਿਸਿਭ੍ਰਮਿਲਿਹਹੀ
ਬਿਖਿਆਬਿਮੁਖਮੁਗਧਮਨੁਮੁਖਿਗਹੁਜਾਗੀ॥ਹਾਥਦੇਇਰਾਖਿਓਕਰਿਅ
ਪੁਨਾਜਿਉਜਲਕਮਲਾਅਲਿਪਾਰੀ॥੧॥ਹਉਨਾਹੀਕਿਛੁਮੈਕਿਆਹੋ
ਸਾਸਭਤੁਮਹੀਕਲਧਾਰੀ॥ਨਾਨਕਭਾਗਿਪਰਿਓਹਰਿਪਾਛੈਰਾਖੁਸੰਤ
ਸਦਕਾਰੀ॥੨॥੨॥੨੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਹਿਸਰਬ
ਉਪਾਵਬਿਰਕਾਤੇ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥਸੁਆਮੀਹਰਿਇਕਸੁਤੇਮੇ
ਰੀਗਾਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੇਖੇਨਾਨਾਰੂਪਬਹੁਰੰਗਾਅਨਨਾਹੀਤੁਮਭਾਤੇ॥
ਦੇਹਿਅਧਾਰੁਸਰਬਕਉਠਾਕੁਰਜੀਅਪ੍ਰਾਨਸੁਖਦਾਤੇ॥੧॥ਭ੍ਰਮਤਉਭ੍ਰ
ਮਤਉਹਾਰਿਜਉਪਰਿਓਤਉਗੁਰਮਿਲਿਚਰਨਪਰਾਤੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈ
ਸਰਬਸੁਖੁਪਾਇਆਇਹਸੂਖਿਬਿਹਾਨੀਰਾਤੇ॥੨॥੩॥੨੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਹਿਲਬਧਿਓਹੈਹਰਿਟੇਕਾ॥ਗੁਰਦ
ਇਆਲਭਏਸੁਖਦਾਈਅੰਧੁਲੈਮਾਣਿਕੁਦੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਟੇਅਗਿ
ਆਨਤਿਮਰਨਿਰਮਲੀਆਬੁਧਿਬਿਗਾਸਬਿਬੇਕਾ॥ਜਿਉਜਲਤਰੰਗ
ਫੇਨੁਜਲੁਹੋਈਹੈਸੇਵਕਠਾਕੁਰਭਏਏਕਾ॥੧॥ਜਹਤੇਉਠਿਓਤਹੀ
ਆਇਓਸਭਹੀਏਕੈਏਕਾ॥ਨਾਨਕਦ੍ਰਿਸਟਿਆਇਓਸ੍ਰਬਠਾਈਪ੍ਰਾਣ
ਪਤੀਹਰਿਸਮਕਾ॥੨॥੪॥੨੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਮਨੁਏ
ਕੈਹੀਪ੍ਰਿਅਮਾਗੈ॥ਪੇਖਿਆਇਓਸਰਬਥਾਨਦੇਸਾਪ੍ਰਿਅਰੋਮਨਸਮ
ਸਰਿਲਾਗੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਨੀਰੇਅਨਿਕਭੋਜਨਬਹੁਬਿੰਜਨਤਿਨਸਿਉ
ਦ੍ਰਿਸਟਿਨਕਰੈਰੁਚਾਗੈ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਹੈਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਿਅਮੁਖਿਟੇਰੈਜਿਉਅ
ਲਿਕਮਲਾਲੋਭਾਗੈ॥੧॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਮਨਮੋਹਨਲਾਲਨਸੁਖਦਾਈ
ਸਰਬਾਂਗੈ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਪਾਹਿਪਠਾਇਓਮਿਲਹੁਸਖਾਗਲਿਲਾਗੈ॥

੨॥੫॥੨੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਮਾ
ਨਾ॥ਸਾਧਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆਲਭਏਹੈਇਹੁਛੇਦਿਓਦੁਸਟੁਬਿਗਾਨਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਸੁੰਦਰਤੁਮਹਿਸਿਆਨੇਤੁਮਹੀਸੁਘਰਸੁਜਾਨਾ॥ਸ
ਗਲਜੋਗਅਰੁਗਿਆਨਧਿਆਨਇਕਨਿਮਖਨਕੀਮਤਿਜਾਨਾ॥੧॥ਤੁਮ
ਹੀਨਾਇਕਤੁਮਹਿਛਤ੍ਰਪਤਿਤੁਮਪੂਰਿਰਹੇਭਗਵਾਨਾ॥ਪਾਵਉਦਾਨੁ
ਸੰਤਸੇਵਾਹਰਿਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੬॥੨੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮੇਰੈਮਨਿਚੀਤਿਆਏਪ੍ਰਿਅਰੰਗਾ॥ਬਿਸਰਿਓਧੰਧੁਬੰਧੁਮਾਇਆਕੋ
ਰਜਨਿਸਬਾਈਜੰਗਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੇਵਉਹਰਿਰਿਦੈਬਸਾਵਉ
ਹਰਿਪਾਇਆਸਤਸੰਗਾ॥ਐਸੋਮਿਲਿਓਮਨੋਹਰੁਪ੍ਰੀਤਮੁਸੁਖਪਾਏ
ਮੁਖਮੰਗਾ॥੧॥ਪ੍ਰਿਉਅਪਨਾਗੁਰਿਬਸਿਕਰਿਦੀਨਭੋਗਉਭੋਗ
ਨਿਸੰਗਾ॥ਨਿਰਭਉਭਏਨਾਨਕਭਉਮਿਟਿਆਹਰਿਪਾਇਓਪਾਠੰਗਾ॥੨॥
੭॥੩੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਜੀਉਕੇਦਰਸਨਕਉਕੁਰਬਾਨੀ॥
ਬਚਨਨਾਦਮੇਰਸ੍ਰਵਨਹੁਪੂਰੇਦੇਹਾਪ੍ਰਿਅਅੰਕਿਸਮਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਛੂਟਰਿਓਤੁਰਿਕੀਏਸੁਹਾਗਨਿਹਰਿਪਾਇਓਸੁਘਰਸੁਜਾਨੀ॥ਜਿਹ
ਘਰਮਹਿਬੈਸਨੁਨਹੀਪਾਵਤਸੋਥਾਨੁਮਿਲਿਓਬਾਸਾਨੀ॥੧॥ਉਨਕੈਬ
ਸਿਆਇਓਭਗਤਬਛਲੁਜਿਨਿਰਾਖੀਆਨਸੰਤਾਨੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹ
ਰਿਸੰਗਿਮਨੁਮਾਨਿਆਸਭਚੂਕੀਕਾਣਿਲੋਕਾਨੀ॥੨॥੮॥੩੧॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਰੋਪੰਚਾਤੇਸੰਗੁਤੂਟਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਭ
ਏਮਨਿਆਨਦਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਛੂਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖਮਥਾਨਬਹੁਤ
ਬਹੁਧਰੀਆਅਨਿਕਰਾਖਸੂਤੂਟਾ॥ਬਿਖਮਗਾਰੁਕਰਪਹੁਚੈਨਾਹੀਸੰਤ
ਸਾਨਥਭਏਲੂਟਾ॥੧॥ਬਹੁਤੁਖਜਾਨੈਮੇਰੈਪਾਲੈਪਰਿਆਅਮੋਲਲਾਲ

ਅੰਮ੍ਰਿਤਾ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਧਾਰੀਤਉਮਨਮਹਿਹਰਿਸਿਮਰਤੁਫੂਟਾ॥੨॥੯॥
੩੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਰੋਠਾਕੁਰਸਿਉਮਨੁਲੀਨਾ॥ਪ੍ਰਾਨਦਾ
ਨੁਗੁਰਿਪੂਰੈਦੀਆਉਰਝਾਇਓਜਿਉਜਲਮੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਲੋ
ਭਮਦਮਤਸਰਇਹਅਰਪਿਸਗਲਦਾਨੁਕੀਨਾ॥ਮੰਤ੍ਰਦ੍ਰਿੜਾਇਹਰਿਅਉ
ਖਧੁਗੁਰਿਦੀਓਤਉਮਿਲਿਓਸਗਲਪ੍ਰਬੀਨਾ॥੧॥ਗ੍ਰਿਹੁਤੇਰਾਤੂਠਾਕੁ
ਰੁਮੇਰਾਗੁਰਿਹਉਖੋਈਪ੍ਰਭੁਦੀਨਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸਹਜਘਰੁਪਾਇਆਹ
ਰਿਭਗਤਿਭੰਡਾਰਖਜੀਨਾ॥੨॥੧੦॥੩੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮੋਹਨਸਭਿਜੀਅਤੇਰੇਤੂਤਾਰਹਿ॥ਛੁਟਹਿਸੰਘਾਰਨਿਮਖਕਿਰਪਾਤੇਕੋਟਿ
ਬ੍ਰਹਮੰਡਉਧਾਰਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਹਿਅਰਦਾਸਿਬਹੁਤੁਬੇਨੰਤੀਨਿਮਖ
ਨਿਮਖਸਮ੍ਹਾਰਹਿ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਹਾਥਦੇਇਨਿਸਤਾਰਹਿ
॥੧॥ਕਿਆਏਭੂਪਤਿਬਪੁਰੇਕਹੀਅਹਿਕਹੁਏਕਿਸਨੋਮਾਰਹਿ॥ਰਾਖੁਰਾਖੁ
ਰਾਖੁਸੁਖਦਾਤੇਸਭੁਨਾਨਕਜਗਤੁਤੁਮ੍ਹਾਰਹਿ॥੨॥੧੧॥੩੪॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ਅਬਮੋਹਿਧਨੁਪਾਇਓਹਰਿਨਾਮਾ॥ਭਏਅਚਿੰਤਤ੍ਰਿਸਨ
ਸਭਬੁਝੀਹੈਇਹੁਲਿਖਿਓਲੇਖੁਮਥਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖੋਜਤਖੋਜਤਭਇ
ਓਬੈਰਾਗੀਫਿਰਿਆਇਓਦੇਹਗਿਰਾਮਾ॥ਗੁਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਿਸਉਦਾਇਹੁਜੋ
ਰਿਓਹਥਿਚਰਿਓਲਾਲੁਅਗਾਮਾ॥੧॥ਆਨਬਾਪਾਰਬਨਜਜੋਕਰੀਅਹਿ
ਤੇਤੇਦੂਖਸਹਾਮਾ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਕੇਨਿਰਭੈਵਾਪਾਰੀਹਰਿਰਾਸਿਨਾਨਕਰਾ
ਮਨਾਮਾ॥੨॥੧੨॥੩੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮੇਰੈਮਨਿਮਿਸਟਲ
ਗੇਪ੍ਰਿਅਬੋਲਾ॥ਗੁਰਿਬਾਹਪਕਰਿਪ੍ਰਭਸੇਵਾਲਾਏਸਦਦਇਆਲੁਹਰਿ
ਢੋਲਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਤੂਠਾਕੁਰੁਸਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਮੋਹਿਕਲਤ੍ਰਸ
ਹਿਤਸਭਿਗੋਲਾ॥ਮਾਣੁਤਾਣੁਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈਇਕੁਨਾਮੁਤੇਰਾਮੈਓਲਾ॥

੧॥ਜੇਤਖਤਿਬੈਸਾਲਹਿਤਉਦਾਸਤੁਮ੍ਹਾਰੇਘਾਸੁਬਢਾਵਹਿਕੇਤਕਬੋ
ਲਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਪੁਰਖਬਿਧਾਤੇਮੇਰੇਠਾਕੁਰਅਗਹਅਤੋਲਾ॥੨॥
੧੩॥੩੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਰਾਮਕਹਤਗੁਣਸੋਹੰ॥ਏਕ
ਨਿਮਖਉਪਾਇਸਮਾਵੈਦੇਖਿਚਰਿਤਮਨਮੋਹੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਸੁਣਿ
ਐਮਨਿਹੋਇਰਹਸੁਅਤਿਰਿਦੈਮਾਨਦੁਖਜੋਹੰ॥ਸੁਖੁਪਾਇਓਦੁਖੁਦੂਰਿ
ਪਰਾਇਓਬਣਿਆਈਪ੍ਰਭਤੋਹੰ॥੧॥ਕਿਲਵਿਖਗਏਮਨਨਿਰਮਲਹੋ
ਈਹੈਗੁਰਿਕਾਢੇਮਾਇਆਦ੍ਰੋਹੰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਸੋਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਕਰਣ
ਕਾਰਣਸਮਰਥੋਹੰ॥੨॥੧੪॥੩੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਨੈਨਹੁ
ਦੇਖਿਓਚਲਤੁਤਮਾਸਾ॥ਸਭਹੂਦੂਰਿਸਭਹੂਤੇਨੇਰੈਅਗਮਅਗਮਘ
ਟਵਾਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਭੂਲੁਨਭੂਲੈਲਿਖਿਓਨਚਲਾਵੈਮਤਾਨਕਰੈਪ
ਚਾਸਾ॥ਖਿਨਮਹਿਸਾਜਿਸਵਾਰਿਬਿਨਾਹੈਭਗਤਿਵਛਲਗੁਣਤਾਸਾ॥
੧॥ਅੰਧਕੂਪਮਹਿਦੀਪਕੁਬਲਿਓਗੁਰਿਰਿਦੈਕੀਓਪਰਗਾਸਾ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਦਰਸੁਪੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਭਪੂਰਨਹੋਈਆਸਾ॥੨॥੧੫॥੩੮॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਹਗੋਬਿੰਦਮਾਰਗੁਸੁਹਾਵਾ॥ਆਨਮਾਰ
ਗਜੇਤਾਕਿਛੁਧਾਈਐਤੇਤੋਹੀਦੁਖੁਹਾਵਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੇਤ੍ਰਪੁਨੀਤਭਏ
ਦਰਸੁਪੇਖੇਹਸਤਪੁਨੀਤਟਹਲਾਵਾ॥ਰਿਦਾਪੁਨੀਤਰਿਦੈਹਰਿਬਸਿਓਮ
ਸਤਪੁਨੀਤਸੰਤਧੂਰਾਵਾ॥੧॥ਸਰਬਨਿਧਾਨਨਾਮਿਹਰਿਹਰਿਕੈਜਿਸੁਕ
ਰਮਿਲਿਖਿਆਤਿਨਿਪਾਵਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰੁਪੂਰਾਭੇਟਿਓਸੁਖਿਸ
ਹਜੇਅਨਦਬਿਹਾਵਾ॥੨॥੧੬॥੩੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਧਿਆਇਓਅੰਤਿਬਾਰਨਾਮੁਸਖਾ॥ਜਹਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭਾਈਨਪਹੁਚੈ
ਤਹਾਤਹਾਤੂਰਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਧਕੂਪਗ੍ਰਿਹਮਹਿਤਿਨਿਸਿਮਰਿਓਜਿਸੁ

ਮਸਤਕਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਧੁਰਿਬੰਧਨਮੁਕਤਿਗੁਰਿਕੀਨੀਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੀ
ਏਕਾ॥੧॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਆਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਅਘਾਏਰਸਨਚਾਖਾ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਖਸਹਜੁਮੈਪਾਇਆਗੁਰਿਲਾਹੀਸਗਲਤਿਖਾ॥੨॥੧੭
੪੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮੈਸੇਪ੍ਰਭੂਧਿਆਇਆ॥
ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਲਗੈਨਤਾਤੀਬਾਇਆ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਜੇਤੇਸਾਸਸਾਸਹਮਲੇਤੇਤੇਤੇਹੀਗੁਨਗਾਇਆ॥ਨਿਮਖਨਬਿ
ਛੁਰੈਘਰੀਨਬਿਸਰੈਸਦਸੰਗੈਜਤਜਾਇਆ॥੧॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿ
ਬਲਿਚਰਨਕਮਲਕਉਬਲਿਬਲਿਗੁਰਦਰਸਾਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਕਾ
ਹੂਪਰਵਾਹਾਜਉਸੁਖਸਾਗਰੁਮੈਪਾਇਆ॥੨॥੧੮॥੪੧॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈਮਨਿਸਬਦੁਲਗੋਗੁਰਮੀਠਾ॥ਖੁਲਿਓਕਰਮੁਭਇ
ਓਪਰਗਾਸਾਘਟਿਘਟਿਹਰਿਹਰਿਡੀਠਾ॥ਰਹਾਉ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਆਜੋਨੀ
ਸੰਭਉਸਰਬਥਾਨਘਟਬੀਠਾ॥ਭਇਓਪਰਾਪਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਾਬਲਿ
ਬਲਿਪ੍ਰਭਚਰਣੀਠਾ॥੧॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਰੇਣੁਮੁਖਿਲਾਗੀਕੀਏਸਗਲ
ਤੀਰਥਮਜਨੀਠਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਰੰਗਿਚਲੂਲਭਏਹੈਹਰਿਰੰਗੁਨਲਹੈਮ
ਜੀਠਾ॥੨॥੧੯॥੪੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓ
ਗੁਰਸਾਥੇ॥ਨਿਮਖਬਚਨੁਪ੍ਰਭਹੀਅਰੈਬਸਿਓਸਗਲਭੂਖਮੇਰੀਲਾਥੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਗੁਣਨਾਇਕਠਾਕੁਰਸੁਖਸਮੂਹਸਭਨਾਥੇ॥
ਏਕਆਸਮੋਹਿਤੇਰੀਸੁਆਮੀਅਉਰਦੁਤੀਆਆਸਬਿਰਾਥੇ॥੧॥ਨੈਣ
ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਦੇਖਿਦਰਸਾਵਾਗੁਰਿਕਰਧਾਰੇਮੇਰੈਮਾਥੇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਅਤ
ਲਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਮਮਰਣਭੈਲਾਥੇ॥੨॥੨੦॥੪੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਰੇਮੂੜੇਆਨਕਾਹੇਕਤਜਾਈ॥ਸੰਗਿਮਨੋਹਰੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਰੇਭੂਲਿਭੂਲਿਬਿ

ਖੁਖਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਭਸੁੰਦਰਚਤੁਰਅਨੂਪਬਿਧਾਤੇਤਿਸਸਿਉਰੁ
ਚਨਹੀਰਾਈ॥ਮੋਹਨਿਸਿਉਬਾਵਰਮਨੁਮੋਹਿਓਝੂਠਿਠਗਉਰੀਪਾਈ
॥੧॥ਭਇਓਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਲੁਦੁਖਹਰਤਾਸੰਤਨਸਿਉਬਨਿਆਈ॥ਸ
ਗਲਨਿਧਾਨਘਰੈਮਹਿਪਾਏਕਹੁਨਾਨਕਜੋਤਿਸਮਾਈ॥੨॥੨੧॥੪੪॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਓਅੰਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿਚੀਤਿਪਹਿਲਰੀਆ॥ਜੋਤਉ
ਬਚਨੁਦੀਓਮੇਰੇਸਤਿਗੁਰਤਉਮੈਸਾਜਸੀਗਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਮਭੂਲ
ਤੁਮਸਦਾਅਭੂਲਾਹਮਪਤਿਤਤੁਮਪਤਿਤਉਧਰੀਆ॥ਹਮਨੀਚਬਿ
ਰਖਤੁਮਮੈਲਾਗਰਲਾਜਸੰਗਿਸੰਗਿਬਸਰੀਆ॥੧॥ਤੁਮਗੰਭੀਰਧੀਰ
ਉਪਕਾਰੀਹਮਕਿਆਬਪੁਰੇਜੰਤਰੀਆ॥ਗੁਰਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਮੇਲਿ
ਓਤਉਮੇਰੀਸੂਖਿਸੇਜਰੀਆ॥੨॥੨੨॥੪੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਮਨਓਇਦਿਨਸਧੰਨਿਪਰਵਾਨਾਂ॥ਸਫਲਤੇਘਰੀਸੰਜੋਗਸੁਹਾਵੇਸਤਿਗੁ
ਰਸੰਗਿਗਿਆਨਾਂ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਧੰਨਿਸੁਭਾਗਧੰਨਿਸੋਹਾਗਾਧੰਨਿਦੇਤਜਿਨਿ
ਮਾਨਾਂ॥ਇਹੁਤਨੁਤੁਮਰਾਸਭੁਗ੍ਰਿਹੁਧਨੁਤੁਮਰਾਹੀਂਉਕੀਓਕੁਰਬਾਨਾਂ॥੧॥
ਕੋਟਿਲਾਖਰਾਜਸੁਖਪਾਏਇਕਨਿਮਖਪੇਖਿਦ੍ਰਿਸਟਾਨਾਂ॥ਜਉਕਹਹੁਮੁ
ਖਹੁਸੇਵਕਇਹਬੈਸੀਐਸੁਖਨਾਨਕਅੰਤੁਨਜਾਨਾਂ॥੨॥੨੩॥੪੬॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਬਮੋਰੋਸਹਸਾਦੂਖੁਗਇਆ॥ਅਉਰਉਪਾ
ਵਸਗਲਤਿਆਗਿਛੋਡੇਸਤਿਗੁਰਸਰਣਿਪਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਬ
ਸਿਧਿਕਾਰਜਸਭਿਸਵਰੇਅਹੰਰੋਗਸਗਲਹੀਖਇਆ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧਖਿ
ਨਮਹਿਖਉਭਈਹੈਗੁਰਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਕਹਿਆ॥੧॥ਪੰਚਦਾਸਗੁਰਿਵ
ਸਗਤਿਕੀਨੇਮਨਨਿਹਚਲਨਿਰਭਇਆ॥ਆਇਨਜਾਵੈਨਕਤਹੀਡੋਲੈ
ਥਿਰੁਨਾਨਕਰਾਜਇਆ॥੨॥੨੪॥੪੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁਮੇਰੋ

ਇਤ ਉਤ ਤੁਮ ਸਦਾ ਸਹਾਈ ॥ ਮਨ ਮੋਹਨੁ ਮੇਰੇ ਜੀਅ ਕੋ ਪਿਆਰੋ ਕਵਨ ਕਹਾ ਗੁਨ ਗਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੇਲਿ ਖਿਲਾਇ ਲਾਡ ਲਾਡਾਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਅਨਦਾਈ ॥ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੈ ਬਾਰਿਕ ਕੀ ਨਿਆਈ ਜੈਸੇ ਮਾਤ ਪਿਤਾਈ ॥੧॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਨਿਮਖ ਨਹੀ ਰਹਿ ਸਕੀਐ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬਹੂ ਜਾਈ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿ ਸੰਤਸੰਗਤਿ ਤੇ ਮਗਨ ਭਏ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥੨੫॥੪੮॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪਨਾ ਮੀਤੁ ਸੁਆਮੀ ਗਾਈਐ ॥ ਆਸ ਨ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕੀ ਕੀਜੈ ਸੁਖਦਾਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਧਿਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੂਖ ਮੰਗਲ ਕਲਿਆਣ ਜਿਸਹਿ ਘਰਿ ਤਿਸ ਹੀ ਸਰਣੀ ਆਈਐ ॥ ਤਿਸਹਿ ਤਿਆਗਿ ਮਾਨੁਖੁ ਜੇ ਸੇਵਹੁ ਤਉ ਲਾਜ ਲੋਨੁ ਹੋਇ ਜਾਈਐ ॥੧॥ ਏਕ ਓਟ ਪਕਰੀ ਠਾਕੁਰ ਕੀ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਮਿਲਿਆ ਸਗਲ ਚੁਕੀ ਮੁਹਤਾਈਐ ॥੨॥੨੬॥੪੯॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਓਟ ਸਤਾਣੀ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਮੇਰੈ ॥ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨ ਲਿਆਵਉ ਅਵਰ ਕਾਹੂ ਕਉ ਮਾਣਿ ਮਹਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੈ ਕਾਢਿ ਲੀਆ ਬਿਖੁ ਘੇਰੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਅਉਖਧੁ ਮੁਖਿ ਦੀਨੋ ਜਾਇ ਪਇਆ ਗੁਰ ਪੈਰੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਕਹਉ ਏਕ ਮੁਖ ਨਿਰਗੁਣ ਕੇ ਦਾਤੇਰੈ ॥ ਕਾਟਿ ਸਿਲਕ ਜਉ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨੋ ਨਾਨਕ ਸੂਖ ਘਨੇਰੈ ॥੨॥੨੭॥੫੦॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਸਿਮਰਤ ਦੂਖ ਬਿਨਾਸੀ ॥ ਭਇਓ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਜੀਅ ਸੁਖਦਾਤਾ ਹੋਈ ਸਗਲ ਖਲਾਸੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਊ ਸੂਝੈ ਪ੍ਰਭ ਬਿਨੁ ਕਹੁ ਕੋ ਕਿਸੁ ਪਹਿ ਜਾਸੀ ॥ ਜਿਉ ਜਾਣਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਠਾਕੁਰ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤੁਮ ਹੀ ਪਾਸੀ ॥੧॥ ਹਾਥ ਦੇਇ ਰਾਖੇ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਸਦ ਜੀਵਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਕਾਟੀ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥੨॥੨੮॥੫੧॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਜਤ

ਕਤ ਤੁਝਹਿ ਸਮਾਰੈ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਦੀਨ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਜਿਉ ਜਾਨਹਿ ਤਿਉ ਪਾਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਬ ਭੂਖੌ ਤਬ ਭੋਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਅਘਾਏ ਸੂਖ ਸਘਾਰੈ ॥ ਤਬ ਅਰੋਗ ਜਬ ਤੁਮ ਸੰਗਿ ਬਸਤੌ ਛੁਟਕਤ ਹੋਇ ਰਵਾਰੈ ॥੧॥ ਕਵਨ ਬਸੇਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਨ ਕੋ ਥਾਪਿਉ ਥਾਪਨਹਾਰੈ ॥ ਨਾਮੁ ਨ ਬਿਸਰੈ ਤਬ ਜੀਵਨੁ ਪਾਈਐ ਬਿਨਤੀ ਨਾਨਕ ਇਹ ਸਾਰੈ ॥੨॥੨੯॥੫੨॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਤੇ ਭੈ ਭਉ ਦੂਰਿ ਪਰਾਇਓ ॥ ਲਾਲ ਦਇਆਲ ਗੁਲਾਲ ਲਾਡਿਲੇ ਸਹਜਿ ਸਹਜਿ ਗੁਨ ਗਾਇਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਾਤਿ ਕਮਾਤ ਕ੍ਰਿਪਾ ਤੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਓ ॥ ਰਹਤ ਉਪਾਧਿ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖ ਆਸਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਪਾਇਓ ॥੧॥ ਨਾਦ ਬਿਨੋਦ ਕੋਡ ਅਨੰਦਾ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਕਰਨਾ ਆਪਿ ਕਰਾਵਨ ਆਪੇ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਆਪਾਇਓ ॥੨॥੩੦॥੫੩॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਮਨਹਿ ਆਧਾਰੋ ॥ ਜਿਨਿ ਦੀਆ ਤਿਸ ਕੈ ਕੁਰਬਾਨੈ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਨਮਸਕਾਰੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬੂਝੀ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਹਜਿ ਸੁਹੇਲਾ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਬਿਖੁ ਜਾਰੋ ॥ ਆਇ ਨ ਜਾਇ ਬਸੈ ਇਹ ਠਾਹਰ ਜਹ ਆਸਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੋ ॥ ਏਕੈ ਪਰਗਟੁ ਏਕੈ ਗੁਪਤਾ ਏਕੈ ਧੁੰਧੂਕਾਰੋ ॥ ਆਦਿ ਮਧਿ ਅੰਤਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸਾਚੁ ਬੀਚਾਰੋ ॥੨॥੩੧॥੫੪॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਘਰੀ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਤਾਹੂ ਕੈ ਪੂਰਨ ਜਾ ਕੈ ਸੁਖੁ ਹੈ ਹਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਲ ਰੂਪ ਪ੍ਰਾਨ ਜੀਵਨ ਧਨ ਸਿਮਰਤ ਅਨਦ ਘਨਾ ॥ ਵਡ ਸਮਰਥੁ ਸਦਾ ਸਦ ਸੰਗੇ ਗੁਨ ਰਸਨਾ ਕਵਨ ਭਨਾ ॥੧॥ ਥਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਮਾਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸੁਨਨ ਕਹਨਹਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਵਨ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਜਾ ਮਹਿ ਸੰਤ ਤੁਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥੩੨॥੫੫॥

ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫

ਰਸਨ ਜਪਤੀ ਤੂਹੀ ਤੂਹੀ ॥ ਮਾਤ ਗਰਭ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕ ਮ੍ਰਿਤ ਮੰਡਲ
ਇਕ ਤੁਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਿਤਾ ਤੁਮ ਹੀ ਫੁਨਿ ਮਾਤਾ ਤੁਮਹਿ ਮੀਤ ਹਿ
ਤ ਭ੍ਰਾਤਾ ॥ ਤੁਮ ਪਰਵਾਰ ਤੁਮਹਿ ਆਧਾਰ ਤੁਮਹਿ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨਦਾਤਾ ॥੧॥ ਤੁਮ
ਹਿ ਖਜੀਨਾ ਤੁਮਹਿ ਜਰੀਨਾ ਤੁਮ ਹੀ ਮਾਣਿਕ ਲਾਲਾ ॥ ਤੁਮਹਿ ਪਾਰ
ਜਾਤ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਏ ਤਉ ਨਾਨਕ ਭਏ ਨਿਹਾਲਾ ॥੨॥੩੩॥੫੬॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਹੂ ਕਾਹੂ ਅਪੁਨੋ ਹੀ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ॥ ਜੋ ਕਾਹੂ ਕੋ ਚੇਰੋ ਹੋ
ਵਤ ਠਾਕੁਰ ਹੀ ਪਹਿ ਜਾਵੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਪਨੇ ਪਹਿ ਦੂਖ ਅਪਨੇ ਪਹਿ
ਸੂਖਾ ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਬਿਰਥਾ ॥ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਮਾਨੁ ਅਪੁਨੇ ਪਹਿ ਤਾਨਾ
ਅਪੁਨੇ ਹੀ ਪਹਿ ਅਰਥਾ ॥੧॥ ਕਿਨ ਹੀ ਰਾਜ ਜੋਬਨੁ ਧਨ ਮਿਲਖਾ ਕਿਨ ਹੀ
ਬਾਪ ਮਹਤਾਰੀ ॥ ਸਰਬ ਥੋਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪਾਏ ਪੂਰਨ ਆਸ ਹਮਾਰੀ ॥੨॥
੩੪॥੫੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਝੂਠੋ ਮਾਇਆ ਕੋ ਮਦ ਮਾਨੁ ॥
ਧ੍ਰੋਹ ਮੋਹ ਦੂਰਿ ਕਰਿ ਬਪੁਰੇ ਸੰਗਿ ਗੋਪਾਲਹਿ ਜਾਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਥਿਆ
ਰਾਜ ਜੋਬਨ ਅਰੁ ਉਮਰੇ ਮੀਰ ਮਲਕ ਅਰੁ ਖਾਨ ॥ ਮਿਥਿਆ ਕਾਪਰ ਸੁਗੰਧ
ਚਤੁਰਾਈ ਮਿਥਿਆ ਭੋਜਨ ਪਾਨ ॥੧॥ ਦੀਨ ਬੰਧਰੋ ਦਾਸ ਦਾਸਰੋ ਸੰਤਹ ਕੀ
ਸਾਰਨਾਂ ॥ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਂਗਉ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤਾ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਕੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨਾ ॥੨॥
੩੫॥੫੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੀ ਇਤਨੀ ਕਛੂ ਨ ਸਾਰੀ ॥
ਅਨਿਕ ਕਾਜ ਅਨਿਕ ਧਾਵਰਤਾ ਉਰਝਿਓ ਆਨ ਜੰਜਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੇ ਦੀਸਹਿ ਸੰਗੀ ਊਹਾਂ ਨਾਹੀ ਜਹ ਭਾਰੀ ॥ ਤਿਨ ਸਿਉ ਰਾਚਿ ਮਾ
ਚਿ ਹਿਤੁ ਲਾਇਓ ਜੋ ਕਾਮਿ ਨਹੀ ਗਾਵਾਰੀ ॥੧॥ ਹਉ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ
ਨਾ ਹਮਰੋ ਬਸੁ ਚਾਰੀ ॥ ਕਰਨ ਕਰਾਵਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸੰਤਨ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੀ ॥
੨॥੩੬॥੫੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮੋਹਨੀ ਮੋਹਤ ਰਹੈ ਨ ਹੋਰੀ ॥

ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗਲ ਕੀ ਪਿਆਰੀ ਤੁਟੈ ਨ ਕਾਹੂ ਤੋਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖਟੁ
ਸਾਸਤ੍ਰ ਉਚਰਤ ਰਸਨਾਗਰ ਤੀਰਥ ਗਵਨ ਨ ਥੋਰੀ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਬਰਤ ਨੇ
ਮ ਤਪੀਆ ਊਹਾ ਗੈਲਿ ਨ ਛੋਰੀ ॥੧॥ ਅੰਧ ਕੂਪ ਮਹਿ ਪਤਿਤ ਹੋਤ ਜਗੁ ਸੰ
ਤਹੁ ਕਰਹੁ ਪਰਮ ਗਤਿ ਮੋਰੀ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਨਾਨਕੁ ਭਇਓ ਮੁਕਤਾ ਦਰਸ
ਨੁ ਪੇਖਤ ਭੋਰੀ ॥੨॥੩੭॥੬੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਕਹਾ ਕਰਹਿ ਰੇ
ਖਾਟਿ ਖਾਟੁਲੀ ॥ ਪਵਨਿ ਅਫਾਰ ਤੋਰ ਚਾਮਰੋ ਅਤਿ ਜਜਰੀ ਤੇਰੀ ਰੇ ਮਾਟੁਲੀ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਊਹੀ ਤੇ ਹਰਿਓ ਊਹਾ ਲੇ ਧਰਿਓ ਜੈਸੇ ਬਾਸਾ ਮਾਸ ਦੇਤ ਝਾਟੁਲੀ ॥
ਦੇਵਨਹਾਰੁ ਬਿਸਾਰਿਓ ਅੰਧੁਲੇ ਜਿਉ ਸਫਰੀ ਉਦਰੁ ਭਰੈ ਬਹਿ ਹਾਟੁਲੀ ॥੧॥
ਸਾਦ ਬਿਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ਝੂਠ ਰਸ ਜਹ ਜਾਨੋ ਤਹ ਭੀਰ ਬਾਟੁਲੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸ
ਮਝੁ ਰੇ ਇਆਨੇ ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਖੁਲੈ ਤੇਰੀ ਗਾਂਠੁਲੀ ॥੨॥੩੮॥੬੧॥
ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰ ਜੀਉ ਸੰਗਿ ਤੁਹਾਰੈ ਜਾਨਿਓ ॥ ਕੋਟਿ ਜੋਧ ਉਆ
ਕੀ ਬਾਤ ਨ ਪੁਛੀਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਭੀ ਮਾਨਿਓ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਵਨ ਮੂਲੁ ਪ੍ਰਾਨੀ
ਕਾ ਕਹੀਐ ਕਵਨ ਰੂਪੁ ਦ੍ਰਿਸਟਾਨਿਓ ॥ ਜੋਤਿ ਪ੍ਰਗਾਸ ਭਈ ਮਾਟੀ ਸੰਗਿ ਦੁਲਭ
ਦੇਹ ਬਖਾਨਿਓ ॥੧॥ ਤੁਮ ਤੇ ਸੇਵ ਤੁਮ ਤੇ ਜਪ ਤਾਪਾ ਤੁਮ ਤੇ ਤਤੁ ਪਛਾਨਿ
ਓ ॥ ਕਰੁ ਮਸਤਕਿ ਧਰਿ ਕਟੀ ਜੇਵਰੀ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਦਸਾਨਿਓ ॥੨॥੩੯॥
੬੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦੀਓ ਸੇਵਕ ਕਉ ਨਾਮ ॥ ਮਾਨ
ਸੁ ਕਾ ਕੋ ਬਪੁਰੋ ਭਾਈ ਜਾ ਕੋ ਰਾਖਾ ਰਾਮ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਿ ਮਹਾ ਜਨੁ ਆਪੇ ਪੰ
ਚਾ ਆਪਿ ਸੇਵਕ ਕੈ ਕਾਮ ॥ ਆਪੇ ਸਗਲੇ ਦੂਤ ਬਿਦਾਰੇ ਠਾਕੁਰ ਅੰਤਰਜਾਮ ॥
੧॥ ਆਪੇ ਪਤਿ ਰਾਖੀ ਸੇਵਕ ਕੀ ਆਪਿ ਕੀਓ ਬੰਧਾਨ ॥ ਆਦਿ ਜੁਗਾਦਿ ਸੇਵ
ਕ ਕੀ ਰਾਖੈ ਨਾਨਕ ਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਜਾਨ ॥੨॥੪੦॥੬੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਤੂ ਮੇਰੇ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਮਨੁ ਧਨੁ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਇਹੁ ਤਨੁ

ਸੰਤਤੁਮਰੈਧਾਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਮਹੀਦੀਓਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰਾਤੁਮਹੀਦੀਓਮ
ਨਾ॥ਸਦਾਸਦਾਤੁਮਹੀਪਤਿਰਾਖਹੁਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨਾ॥੧॥ਜਿਨਸੰਤਨਜਾਨਿ
ਆਤੂਠਾਕੁਰਤੇਆਏਪਰਵਾਨਾ॥ਜਨਕਾਸੰਗੁਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਾਨਕ
ਸੰਤਨਕੈਕੁਰਬਾਨਾ॥੨॥੪੧॥੬੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਕਰਹੁਗਤਿ
ਦਇਆਲਸੰਤਹੁਮੋਰੀ॥ਤੁਮਸਮਰਥਕਾਰਨਕਰਨਾਤੂਟੀਤੁਮਹੀਜੋਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਬਿਖਈਤੁਮਤਾਰੇਸੁਮਤਿਸੰਗਿਤੁਮਾਰੈਪਾਈ॥
ਅਨਿਕਜੋਨਿਭ੍ਰਮਤੇਪ੍ਰਭਬਿਸਰਤਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਗਾਈ॥੧॥ਜੋਜੋਸੰ
ਗਿਮਿਲੇਸਾਧੂਕੈਤੇਤੇਪਤਿਤਪੁਨੀਤਾ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਾਕੇਵਡਭਾਗਾਤਿਨਿ
ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਾ॥੨॥੪੨॥੬੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁ
ਰਬਿਨਤੀਕਰਨਜਨੁਆਇਓ॥ਸਰਬਸੂਖਆਨੰਦਸਹਜਰਸਸੁਨਤਤੁਹਾ
ਰੋਨਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਸੂਖਕੇਸਾਗਰਜਸੁਸਭਮਹਿਜਾਕੋਛਾਇ
ਓ॥ਸੰਤਸੰਗਿਰੰਗਤੁਮਕੀਏਅਪਨਾਆਪੁਦ੍ਰਿਸਟਾਇਓ॥੧॥ਨੈਨਹੁਸੰਗਿਸੰ
ਤਨਕੀਸੇਵਾਚਰਨਝਾਰੀਕੇਸਾਇਓ॥ਆਠਪਹਰਦਰਸਨੁਸੰਤਨਕਾਸੁਖੁਨਾ
ਨਕਇਹੁਪਾਇਓ॥੨॥੪੩॥੬੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਜਾਕੀਰਾਮ
ਨਾਮਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਜਨੁਸੁਰਿਦਾਸੁਹੇਲਾਸਹਜੇਸੋਕਹੀਐਵਡਭਾਗੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਹਤਬਿਕਾਰਅਲਪਮਾਇਆਤੇਅਹੰਬੁਧਿਬਿਖੁਤਿਆਗੀ॥ਦ
ਰਸਪਿਆਸਆਸਏਕਹਿਕੀਟੇਕਹੀਐਂਪ੍ਰਿਅਪਾਗੀ॥੧॥ਅਚਿੰਤਸੋਇ
ਜਾਗਨੁਉਠਿਬੈਸਨੁਅਚਿੰਤਹਸਤਬੈਰਾਗੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਿਨਿਜਗਤੁਠਗਾ
ਨਾਸੁਮਾਇਆਹਰਿਜਨਠਾਗੀ॥੨॥੪੪॥੬੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਅਬਜਨਊਪਰਿਕੋਨਪੁਕਾਰੈ॥ਪੂਕਾਰਨਕਉਜੋਉਦਮੁਕਰਤਾਗੁਰੁਪਰਮੇ
ਸਰੁਤਾਕਉਮਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਵੈਰੈਸੰਗਿਵੈਰੁਰਚਾਵੈਹਰਿਦਰਗਹਓਹੁ

ਹਾਰੈ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦਿਪ੍ਰਭਕੀਵਡਿਆਈਜਨਕੀਪੈਜਸਵਾਰੈ॥੧॥ਨਿਰ
ਭਉਭਏਸਗਲਭਉਮਿਟਿਆਚਰਨਕਮਲਆਧਾਰੈ॥ਗੁਰਕੈਬਚਨ
ਜਪਿਓਨਾਉਨਾਨਕਪ੍ਰਗਟਭਇਓਸੰਸਾਰੈ॥੨॥੪੫॥੬੮॥ ਸਾਰਗਮਹ
ਲਾ ੫ ਹਰਿਜਨਛੋਡਿਆਸਗਲਾਆਪੁ॥ਜਿਉਜਾਨਹੁਤਿਉਰਖ
ਹੁਗੁਸਾਈਪੇਖਿਜੀਵਾਂਪਰਤਾਪੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਿਸਾਧਕੀ
ਸੰਗਤਿਬਿਨਸਿਓਸਗਲਸੰਤਾਪੁ॥ਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਪੇਖਿਸਮਤੁਬੀਚਾਰਿਓ
ਸਗਲਸੰਭਾਖਨਜਾਪੁ॥ਤਪਤਿਬੁਝੀਸੀਤਲਆਘਾਨੇਸੁਨਿਅਨਹਦਬਿ
ਸਮਭਏਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਦੁਭਇਆਨਾਨਕਮਨਿਸਾਚਾਪੂਰਨਪੂਰੇਨਾਦ॥
੨॥੪੬॥੬੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੈਗੁਰਿਮੋਰੋਸਹਸਾਉਤਾਰਿ
ਆ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕੈਜਾਈਐਬਲਿਹਾਰੀਸਦਾਸਦਾਹਉਵਾਰਿਆ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਕਾਨਾਮੁਜਪਿਓਦਿਨੁਰਾਤੀਗੁਰਕੇਚਰਨਮਨਿਧਾਰਿਆ॥
ਗੁਰਕੀਧੂਰਿਕਰਉਨਿਤਮਜਨੁਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਉਤਾਰਿਆ॥੧॥ਗੁ
ਰਪੂਰੇਕੀਕਰਉਨਿਤਸੇਵਾਗੁਰੁਅਪਨਾਨਮਸਕਾਰਿਆ॥ਸਰਬਫਲਾ
ਦੀਨੇਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਨਕਗੁਰਿਨਿਸਤਾਰਿਆ॥੨॥੪੭॥੭੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਪ੍ਰਾਨਗਤਿਪਾਵੈ॥ਮਿਟਹਿਕਲੇ
ਸਤ੍ਰਾਸਸਭਨਾਸੈਸਾਧਸੰਗਿਹਿਤੁਲਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਹਰਿ
ਹਰਿਮਨਿਆਰਾਧੇਰਸਨਾਹਰਿਜਸੁਗਾਵੈ॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਨਿੰ
ਦਾਬਾਸੁਦੇਵਰੰਗੁਲਾਵੈ॥੧॥ਦਾਮੋਦਰਦਇਆਲਆਰਾਧਹੁਗੋਬਿੰਦ
ਕਰਤਸੋਹਾਵੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸਭਕੀਹੋਇਰੇਨਾਹਰਿਹਰਿਦਰਸਿਸਮਾਵੈ॥
੨॥੪੮॥੭੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਪੁਨੇਗੁਰਪੂਰੇਬਲਿਹਾਰੈ॥
ਪ੍ਰਗਟਪ੍ਰਤਾਪੁਕੀਓਨਾਮਕੋਰਾਖੇਰਾਖਨਹਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਭਉਕੀਏ

ਸੇਵਕਦਾਸਅਪਨੇਸਗਲੇਲੇਭ੍ਰਖਾਬਿਦਾਰੈ॥ਅੰਤਰਿਪਾਵਤਿਆਗਿਨ
ਨਸਗਲੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਧਾਰੈ॥ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਮੀਤਸਾਜਨਪ੍ਰਭਏਕੈ
ਏਕੰਕਾਰੈ॥ਸਭਤੇਊਚਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਕਾਬਾਰਬਾਰਨਮਸਕਾਰੈ॥੨॥੪੯॥
੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਬਿਨੁਹਰਿਹੈਕੋਕਹਾਬਤਾਵਹੁ॥ਸੁਖਸ
ਮੂਹਕਰਣਾਮੈਕਰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਸਦਾਧਿਆਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਸੂ
ਤਿਪਰੋਏਜੰਤਾਤਿਸੁਪ੍ਰਭਕਾਜਸੁਗਾਵਹੁ॥ਸਿਮਰਿਠਾਕੁਰੁਜਿਨਿਸਭੁਕਿ
ਛੁਦੀਨਾਆਨਕਹਾਪਹਿਜਾਵਹੁ॥੧॥ਸਫਲਸੇਵਾਸੁਆਮੀਮੇਰੇਕੀ
ਮਨਬਾਂਛਤਫਲਪਾਵਹੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਲਾਭੁਲਾਹਾਲੈਚਾਲਹੁਸੁਖਸੇ
ਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੨॥੫੦॥ ੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਤੁਮ
ਸਰਣਾਈਆਇਆ॥ਉਤਰਿਗਇਓਮੇਰੇਮਨਕਾਸੰਸਾਜਬਤੇਦਰਸਨੁ
ਪਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਬੋਲਤਮੇਰੀਬਿਰਥਾਜਾਨੀਅਪਨਾਨਾਮੁਜਪ
ਇਆ॥ਦੁਖਨਾਠੇਸੁਖਸਹਜਸਮਾਏਅਨਦਅਨਦਗੁਣਗਾਇਆ॥
੧॥ਬਾਹਿਪਕਰਿਕਢਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਅੰਧਕੂਪਤੇਮਾਇਆ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਬੰਧਨਕਾਟੇਬਿਛੁਰਤਆਨਿਮਿਲਾਇਆ॥੨॥੫੧॥੧੪
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਗਤਿਠਾਂਢੀ॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿੰਮ੍ਰਿ
ਤਿਸਾਧੂਜਨਖੋਜਤਖੋਜਤਕਾਢੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਅਰੁਇੰ
ਦ੍ਰਲੋਕਤਾਮਹਿਜਲਤੌਫਿਰਿਆ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਭਏਸੀ
ਤਲਦੂਖੁਦਰਦੁਭ੍ਰਮੁਹਿਰਿਆ॥੧॥ਜੋਜੋਤਰਿਓਪੁਰਾਤਨੁਨਵਤਨੁਭ
ਗਤਿਭਾਇਹਰਿਦੇਵਾ॥ਨਾਨਕਕੀਬੇਨੰਤੀਪ੍ਰਭਜੀਉਮਿਲੈਸੰਤਜਨਸੇ
ਵਾ॥੨॥੫੨॥ ੧੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਜਿਹਵੇਅੰਮ੍ਰਿਤਗੁਣ
ਹਰਿਗਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਬੋਲਿਕਥਾਸੁਨਿਹਰਿਕੀਉਚਰਹੁਪ੍ਰਭਕੋਨਾਉ॥

੧॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਮਨਾਮੁਰਤਨਧਨੁਸੰਚਹੁਮਨਿਤਨਿਲਾਵਹੁਭਾਉ॥ਆ
ਨਬਿਭੂਤਮਿਥਿਆਕਰਿਮਾਨਹੁਸਾਚਾਇਹੈਸੁਆਉ॥੧॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਨਮੁ
ਕਤਿਕੋਦਾਤਾਏਕਸਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੀਸਰਣਾਈਦੇ
ਤਸਗਲਅਪਿਆਉ॥੨॥੫੩॥੧੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਹੋਤੀਨਹੀਕਵਨਕਛੁਕਰਣੀ॥ਇਹੈਓਟਪਾਈਮਿਲਿਸੰਤਹਗੋਪਾਲਏ
ਕਕੀਸਰਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਦੋਖਛਿਦ੍ਰਇਆਤਨਮਹਿਬਿਖੈਬਿਆ
ਧਿਕੀਕਰਣੀ॥ਆਸਅਪਾਰਦਿਨਸਗਣਿਰਾਖੇਗ੍ਰਸਤਜਾਤਬਲੁਜ
ਰਣੀ॥੧॥ਅਨਾਥਹਨਾਥਦਇਆਲਸੁਖਸਾਗਰਸਰਬਦੋਖਭੈਹਰ
ਣੀ॥ਮਨਬਾਂਛਤਚਿਤਵਤਨਾਨਕਦਾਸਪੇਖਿਜੀਵਾਪ੍ਰਭਚਰਣੀ॥੨॥
੫੪॥ ੧੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਫੀਕੇਹਰਿਕੇਨਾਮਬਿਨੁਸਾਦ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਰਸੁਕੀਰਤਨੁਹਰਿਗਾਈਐਅਹਿਨਿਸਿਪੂਰਨਨਾਦ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਮਰਤਸਾਂਤਿਮਹਾਸੁਖੁਪਾਈਐਮਿਟਿਜਾਹਿਸਗਲਬਿਖਾਦ॥ਹਰਿ
ਹਰਿਲਾਭੁਸਾਧਸੰਗਿਪਾਈਐਘਰਿਲੈਆਵਹੁਲਾਦਿ॥੧॥ਸਭਤੇਊਚ
ਊਚਤੇਊਚੋਅੰਤੁਨਹੀਮਰਜਾਦ॥ਬਰਨਿਨਸਾਕਉਨਾਨਕਮਹਿਮਾਪੇਖਿ
ਰਹੇਬਿਸਮਾਦ॥੨॥੫੫॥ ੧੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਆਇਓਸੁ
ਨਨਪੜਨਕਉਬਾਣੀ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਲਗਹਿਅਨਲਾਲਚਿਬਿਰਥਾਜ
ਨਮੁਪਰਾਣੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਮਝੁਅਚੇਤਚੇਤਮਨਮੇਰੇਕਥੀਸੰਤਨਅਕ
ਥਕਹਾਣੀ॥ਲਾਭੁਲੈਹੁਹਰਿਰਿਦੈਅਰਾਧਹੁਛੁਟਕੈਆਵਣਜਾਣੀ॥੧॥
ਉਦਮੁਸਕਤਿਸਿਆਣਪਤੁਮਰੀਦੇਹਿਤਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥ਸੇਈਭਗਤਭਗ
ਤਿਸੇਲਾਗੇਨਾਨਕਜੋਪ੍ਰਭਭਾਣੀ॥੨॥੫੬॥ ੧੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਧਨਵੰਤਨਾਮਕੇਵਣਜਾਰੇ॥ਸਾਂਝੀਕਰਹੁਨਾਮੁਧਨੁਖਾਟਹੁਗੁਰਕਾਸਬਦੁ

ਵੀਚਾਰੋਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਛਿਦ੍ਰਕਪਟੁਹੋਇਨਿਰਵੈਰਾਸੋਪ੍ਰਭੁਸੰਗਿਨਿਹਾਰੋ॥
ਸਤੁਧਨੁਵਣਜਹੁਸਤੁਧਨੁਸੰਚਹੁਕਬਹੂਨਆਵਹੁਹਾਰੋ॥੧॥ਖਾਤਖਰ
ਚਤਕਿਛੁਨਿਖੁਟਤਨਾਹੀਅਗਨਤਭਰੇਭੰਡਾਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੋਭਾਸੰਗਿ
ਜਾਵਹੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਦੁਆਰੋ॥੨॥੫੭॥੮੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭਜੀਮੋਹਿਕਵਨੁਅਨਾਥੁਬਿਚਾਰਾ॥ਕਵਨਮੂਲਤੇਮਾਨੁਖੁਕਰਿਆਇਹੁ
ਪਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਪ੍ਰਾਣਸਰਬਕੇਦਾਤੇਗੁਣਕਹੇਨਜਾਹਿ
ਅਪਾਰਾ॥ਸਭਕੇਪ੍ਰੀਤਮਸ੍ਰਬਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਸਰਬਘਟਾਂਆਧਾਰਾ॥੧॥
ਕੋਇਨਜਾਣੈਤੁਮਰੀਗਤਿਮਿਤਿਆਪਹਿਏਕਪਸਾਰਾ॥ਸਾਧਨਾਵਬੈਠਾਵ
ਹੁਨਾਨਕਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਉਤਾਰਾ॥੨॥੫੮॥੮੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਆਵੈਰਾਮਸਰਣਿਵਡਭਾਗੀ॥ਏਕਸਬਿਨੁਕਿਛੁਹੋਰੁਨਜਾਣੈਅਵਰਿਉ
ਪਾਵਤਿਆਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਆਰਾਧੈਹਰਿਹਰਿਸਾਧਸੰਗਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਅਨਦਬਿਨੋਦਅਕਥਕਥਾਰਸੁਸਾਚੈਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥
ਕਰਿਕਿਰਪਾਜੋਅਪੁਨਾਕੀਨੋਤਾਕੀਊਤਮਬਾਣੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਨਾਨਕਨਿਸਤ
ਰੀਐਜੋਰਾਤੇਪ੍ਰਭਨਿਰਬਾਣੀ॥੨॥੫੯॥੮੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਜਾਤੇਸਾਧੂਸਰਣਿਗਹੀ॥ਸਾਂਤਿਸਹਜੁਮਨਿਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸਾਬਿਰਥਾਕਛੁ
ਨਰਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਨਾਮੁਦੇਹੁਅਪੁਨਾਬਿਨਤੀਏਹਕਹੀ॥ਆ
ਨਬਿਉਹਾਰਬਿਸਰੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਪਾਇਓਲਾਭੁਸਹੀ॥੧॥ਜਹਤੇਉਪਜਿ
ਓਤਹੀਸਮਾਨੋਸਾਈਬਸਤੁਅਹੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਭਰਮੁਗੁਰਿਖੋਇਓਜੋਤੀਜੋ
ਤਿਸਮਹੀ॥੨॥੬੦॥੮੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਰਸਨਾਰਾਮਕੋਜਸੁਗਾਉ॥
ਆਨਸੁਆਦਬਿਸਾਰਿਸਗਲੇਭਲੋਨਾਮਸੁਆਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮ
ਲਬਸਾਇਹਿਰਦੈਏਕਸਿਉਲਿਵਲਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਹੋਹਿਨਿਰਮਲੁਬ

ਹੁੜਿਜੋਨਿਨਆਉ॥੧॥ਜੀਉਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੁਤੇਰਾਤੂਨਿਥਾਵੇਥਾਉ॥ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿਸਮਾਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਨਕਸਦਬਲਿਜਾਉ॥੨॥੬੧॥੮੪॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਬੈਕੁੰਠਗੋਬਿੰਦਚਰਨਨਿਤਧਿਆਉ॥ਮੁਕਤਿਪ
ਦਾਰਥੁਸਾਧੂਸੰਗਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਤਮਕਥਾ
ਸੁਣੀਜੈਸ੍ਰਵਣੀਮਇਆਕਰਹੁਭਗਵਾਨ॥ਆਵਤਜਾਤਦੋਊਪਖ
ਪੂਰਨਪਾਈਐਸੁਖਬਿਸ੍ਰਾਮ॥੧॥ਸੋਧਤਸੋਧਤਤਤੁਬੀਚਾਰਿਓਭਗ
ਤਿਸਰੇਸਟਪੂਰੀ॥ਕਹੁਨਾਨਕਇਕਰਾਮਨਾਮਬਿਨੁਅਵਰਸਗਲਬਿ
ਧਿਊਰੀ॥੨॥੬੨॥੮੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਸਾਚੇਸਤਿਗੁਰੂਦਾ
ਤਾਰਾ॥ਦਰਸਨੁਦੇਖਿਸਗਲਦੁਖਨਾਸਹਿਚਰਨਕਮਲਬਲਿਹਾਰਾ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਪਰਮੇਸਰੁਸਤਿਸਾਧਜਨਨਿਹਚਲੁਹਰਿਕਾਨਾਉ॥ਭ
ਗਤਿਭਾਵਨੀਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਬਿਨਾਸੀਗੁਣਗਾਉ॥੧॥ਅਗਮੁਅ
ਗੋਚਰੁਮਿਤਿਨਹੀਪਾਈਐਸਗਲਘਟਾਆਧਾਰੁ॥ਨਾਨਕਵਾਹੁਵਾਹੁਕ
ਹੁਤਾਕਉਜਾਕਾਅੰਤੁਨਪਾਰੁ॥੨॥੬੩॥੮੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਕੇਚਰਨਬਸੇਮਨਮੇਰੈ॥ਪੂਰਿਰਹਿਓਠਾਕੁਰੁਸਭਥਾਈਨਿਕਟਿਬਸੈ
ਸਭਨੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੰਧਨਤੋਰਿਰਾਮਲਿਵਲਾਈਸੰਤਸੰਗਿਬਨਿਆ
ਈ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਭਇਓਪੁਨੀਤਾਇਛਸਗਲਪੁਜਾਈ॥੧॥ਜਾਕ
ਉਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਪ੍ਰਭਮੇਰੇਸੋਹਰਿਕਾਜਸੁਗਾਵੈ॥ਆਠਪਹਰਗੋਬਿੰਦਗੁ
ਨਗਾਵੈਜਨੁਨਾਨਕੁਸਦਬਲਿਜਾਵੈ॥੨॥੬੪॥੮੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ
ਜੀਵਨੁਤਉਗਨੀਐਹਰਿਪੇਖਾ॥ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਫੋਰਿ
ਭਰਮਕੀਰੇਖਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਤਸੁਨਤਕਿਛੁਸਾਂਤਿਨਉਪਜਤਬਿ
ਨੁਬਿਸਾਸਕਿਆਸੇਖਾ॥ਪ੍ਰਭੂਤਿਆਗਿਆਨਜੋਚਾਹਤਤਾਕੈਮੁਖਿਲਾ

੫

ਗੈਕਾਛੋਖਾ॥ਜਾਕੈਰੰਗਿਸਿਸਰਬਸੁਖਸੁਆਮੀਆਨਨਮਾਨਤਭੇਖਾ॥ਨਾ
ਨਕਦਰਸਮਗਨਮਨੁਮੋਹਿਓਪੂਰਨਅਰਥਬਿਸੇਖਾ॥੨॥੬੫॥੮੮॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਸਿਮਰਨਰਾਮਕੋਇਕੁਨਾਮੁ॥ਕਲਮਲਦਗਧ
ਹੋਹਿਖਿਨਅੰਤਰਿਕੋਟਿਦਾਨਇਸਨਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਜੰਜਾਰਬ੍ਰਿ
ਥਾਸ੍ਰਮੁਘਾਲਤਬਿਨੁਹਰਿਫੋਕਟਗਿਆਨ॥ਜਨਮਮਰਨਸੰਕਟਤੇਛੂ
ਟੈਜਗਦੀਸਭਜਨਸੁਖਧਿਆਨ॥੧॥ਤੇਰੀਸਰਨਿਪੂਰਨਸੁਖਸਾਗਰਕਰਿ
ਕਿਰਪਾਦੇਵਹੁਦਾਨ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਾਨਕਪ੍ਰਭਜੀਵੈਬਿਨਸਿਜਾਇ
ਅਭਿਮਾਨ॥੨॥੬੬॥੮੯॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਧੂਰਤੁਸੋਈਜਿ
ਧੁਰਕਉਲਾਗੈ॥ਸੋਈਧੁਰੰਧਰੁਸੋਈਬਸੁੰਧਰੁਹਰਿਏਕਪ੍ਰੇਮਰਸਪਾਗੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਲਬੰਚਕਰੈਨਜਾਨੈਲਾਭੈਸੋਧੂਰਤੁਨਹੀਮੂੜ੍ਹਾ॥ਸੁਆਰਥੁਤਿ
ਆਗਿਅਸਾਰਥਿਰਚਿਓਨਹਸਿਮਰੈਪ੍ਰਭੁਰੂੜਾ॥੧॥ਸੋਈਚਤੁਰੁਸਿ
ਆਣਾਪੰਡਿਤੁਸੋਸੂਰਾਸੋਦਾਨਾ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਿਨਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਨਾ
ਨਕਸੋਪਰਵਾਨਾ॥੨॥੬੭॥੯੦॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਹਰਿਸੰ
ਤਜਨਕੀਜੀਵਨਿ॥ਬਿਖੈਰਸਭੋਗਅੰਮ੍ਰਿਤਸੁਖਸਾਗਰਰਾਮਨਾਮਰਸੁ
ਪੀਵਨਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਚਨਿਰਾਮਨਾਮਧਨੁਰਤਨਾਮਨਤਨਭੀਤਰਿਸੀ
ਵਨਿ॥ਹਰਿਰੰਗਰਾਂਗਭਏਮਨਲਾਲਾਰਾਮਨਾਮਰਸਖੀਵਨਿ॥੧॥ਜਿ
ਉਮੀਨਜਲਸਿਉਉਰਝਾਨੋਰਾਮਨਾਮਸੰਗਿਲੀਵਨਿ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਾਤ੍ਰਿ
ਕਕੀਨਿਆਈਹਰਿਬੂੰਦਪਾਨਸੁਖਥੀਵਨਿ॥੨॥੬੮॥੯੧॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਬੇਤਾਲ॥ਜੇਤਾਕਰਨਕਰਾਵਨਤੇਤਾਸਭਿ
ਬੰਧਨਜੰਜਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਪ੍ਰਭਸੇਵਕਰਤਅਨਸੇਵਾਬਿਰਥਾ
ਕਾਟੈਕਾਲ॥ਜਬਜਮੁਆਇਸੰਘਾਰੈਪ੍ਰਾਨੀਤਬਤੁਮਰੋਕਉਨੁਹਵਾਲ॥

੧॥ਰਾਖਿਲੇਹੁਦਾਸਅਪੁਨੇਕਉਸਦਾਸਦਾਕਿਰਪਾਲ॥ਸੁਖਨਿਧਾਨਨਾ
ਨਕਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾਸਾਧਸੰਗਿਧਨਮਾਲ॥੨॥੬੯॥੯੨॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ਮਨਿਤਨਿਰਾਮਕੋਬਿਉਹਾਰੁ॥ਪ੍ਰੇਮਭਗਤਿਗੁਨਗਾਵ
ਨਗੀਧੇਪੋਹਤਨਹਸੰਸਾਰੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਣੀਕੀਰਤਨੁਸਿਮਰਨੁਸੁ
ਆਮੀਇਹੁਸਾਧਕੋਆਚਾਰੁ॥ਚਰਨਕਮਲਅਸਥਿਤਿਰਿਦਅੰਤ
ਰਿਪੂਜਾਪ੍ਰਾਨਕੋਆਧਾਰੁ॥੧॥ਪ੍ਰਭਦੀਨਦਇਆਲਸੁਨਹੁਬੇਨੰਤੀਕਿ
ਰਪਾਅਪਨੀਧਾਰੁ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਉਚਰਉਨਿਤਰਸਨਾਨਾਨਕਸਦਬਲਿ
ਹਾਰੁ॥੨॥੭੦॥੯੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਹੀਨਮਤਿ
ਥੋਰੀ॥ਸਿਮਰਤਨਾਹਿਸਿਰੀਧਰਠਾਕੁਰਮਿਲਤਅੰਧਦੁਖਘੋਰੀ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਲਾਗੀਅਨਿਕਭੇਖਬਹੁਜੋਰੀ॥ਤੂਟ
ਤਬਾਰਨਲਾਗੈਤਾਕਉਜਿਉਗਾਗਰਿਜਲਫੋਰੀ॥੧॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਭਗ
ਤਿਰਸੁਦੀਜੈਮਨੁਖਚਿਤਪ੍ਰੇਮਰਸਖੋਰੀ॥ਨਾਨਕਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਾਈ
ਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨਨਹੋਰੀ॥੨॥੭੧॥੯੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਚਿਤਵਉਵਾਪ੍ਰਿਉਸਗਮਨਮਾਹੀ॥ਹੋਇਇਕਤ੍ਰਮਿਲਹੁਸੰਤਸਾਜਨ
ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਗਾਹੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੇਤੇਕਾਮਕਰੀ
ਅਹਿਤੇਤੇਬਿਰਥੇਜਾਂਹੀ॥ਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦਮਨਿਮੀਠੋਤਿਸੁਬਿਨੁਦੂ
ਸਰਨਾਹੀ॥੧॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਕਰਮਸੁਖਸਾਧਨਤੁਲਿਨਕਛੂਐਲਾ
ਹੀ॥ਚਰਨਕਮਲਨਾਨਕਮਨੁਬੇਧਿਓਚਰਨਹਸੰਗਿਸਮਾਹੀ॥੨॥
੭੨॥੯੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਸੰਗੇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥
ਆਗੈਕੁਸਲਪਾਛੈਖੇਮਸੁਖਾਸਿਮਰਤਨਾਮੁਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
ਜਨਮੀਤਸਖਾਹਰਿਮੇਰੈਗੁਨਗੁਪਾਲਹਰਿਰਾਇਆ॥ਬਿਸਰਿਨਜਾਈ

ਨਿਮਖ ਅਹਿ ਰੈਣੈ ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਗੁਰਿ ਮਿਲਾਇਆ॥੧॥ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਰਾਖੇ ਦਾਸ
ਅਪਨੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਵਸਿ ਜਾ ਕੈ॥ਏਕਾ ਲਿਵ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰ ਭਉ ਨਹੀ
ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੈ॥੨॥੭੩॥੯੬॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜਾ ਕੈ ਰਾਮ ਕੋ ਬ
ਲੁ ਹੋਇ॥ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਤਾਹੂ ਕੇ ਦੂਖੁ ਨ ਬਿਆਪੈ ਕੋਇ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਓਹੁ ਜਨੁ ਭਗਤੁ ਦਾਸੁ ਨਿਜੁ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸੁਣਿ ਜੀਵਾਂ ਤਿਸੁ ਸੋਇ॥ਉਦਮੁ
ਕਰਉ ਦਰਸਨੁ ਪੇਖਨ ਕਉ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ॥੧॥ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਨਿਹਾਰਉ ਦੂਸਰ ਨਾਹੀ ਕੋਇ॥ਦਾਨੁ ਦੇਹਿ ਨਾਨਕ ਅਪਨੇ ਕਉ ਚਰ
ਨ ਜੀਵਾਂ ਸੰਤ ਧੋਇ॥੨॥੭੪॥੯੭॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਵਤ
ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਇ॥ਕਰਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ ਗੋਪਾਲ ਬੀਠੁਲੇ ਬਿਸਰਿ ਨ ਕਬ ਹੀ ਜਾਇ॥
॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਸਭੁ ਤੁਮਰਾ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਨ ਦੂਜੀ ਜਾਇ॥ਜਿ
ਉ ਤੂ ਰਾਖਹਿ ਤਿਵ ਹੀ ਰਹਣਾ ਤੁਮ੍ਹਰਾ ਪੈਨੈ ਖਾਇ॥੧॥ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਕੈ ਬਲਿ
ਬਲਿ ਜਾਈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਜਨਮਾ ਧਾਇ॥ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਜਿਉ
ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਇ॥੨॥੭੫॥੯੮॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ
ਰੇ ਨਾਮ ਕੋ ਸੁਖ ਸਾਰ॥ਆਨ ਕਾਮ ਬਿਕਾਰ ਮਾਇਆ ਸਗਲ ਦੀਸਹਿ ਛਾਰ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿ ਅੰਧ ਕੂਪ ਪਤਿਤ ਪ੍ਰਾਣੀ ਨਰਕ ਘੋਰ ਗੁਬਾਰ॥ਅਨਿਕ ਜੋ
ਨੀ ਭ੍ਰਮਤ ਹਾਰਿਓ ਭ੍ਰਮਤ ਬਾਰੰ ਬਾਰ॥੧॥ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਬਛਲ
ਦੀਨ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰ॥ਕਰ ਜੋੜਿ ਨਾਨਕੁ ਦਾਨੁ ਮਾਗੈ ਸਾਧਸੰਗਿ ਉਧਾਰ॥੨॥
੨॥੭੬॥੯੯॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੪ ਬਿਰਾਜਿਤ ਰਾਮ ਕੋ
ਪਰਤਾਪ॥ਆਧਿ ਬਿਆਧਿ ਉਪਾਧਿ ਸਭ ਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ ਤੀਨੈ ਤਾਪ॥ਰਹਾਉ॥
ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬੁਝੀ ਪੂਰਨ ਸਭ ਆਸਾ ਚੂਕੇ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪ॥ਗੁਣ ਗਾਵਤ ਅਚੁ
ਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਮਨ ਤਨ ਆਤਮ ਧ੍ਰਾਪ॥੧॥ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਮਦ ਮਤਸਰ

ਸਾਧੂ ਕੈ ਸੰਗਿ ਖਾਪ॥ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਭੈ ਕਾਟਨਹਾਰੇ ਨਾਨਕ ਕੇ ਮਾਈ ਬਾ
ਪ॥੨॥੭੭॥੧੦੦॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਆਤੁਰ ਨਾਮ ਬਿਨੁ
ਸੰਸਾਰ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਨ ਹੋਵਤ ਕੂਕਰੀ ਆਸਾ ਇਤੁ ਲਾਗੋ ਬਿਖਿਆ ਛਾਰ॥
ਰਹਾਉ॥ਪਾਇ ਠਗਉਰੀ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਓ ਜਨਮਤ ਬਾਰੋ ਬਾਰ॥ਹਰਿ ਕਾ
ਸਿਮਰਨੁ ਨਿਮਖ ਨ ਸਿਮਰਿਓ ਜਮਕੰਕਰ ਕਰਤ ਖੁਆਰ॥੧॥ਹੋਹੁ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਲ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਤੇਰਿਆ ਸੰਤਹ ਕੀ ਰਾਵਾਰ॥ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰ
ਭ ਜਾਚੈ ਮਨ ਤਨ ਕੋ ਆਧਾਰ॥੨॥੭੮॥੧੦੧॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫
ਮੈਲਾ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਜੀਉ॥ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭਿ ਸਾਚੈ ਆਪਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿ
ਖੈ ਠਗਉਰੀ ਪੀਉ॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮਤੌ ਬਹੁ ਭਾਂਤੀ ਥਿਤਿ ਨਹੀ
ਕਤਹੂ ਪਾਈ॥ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਨ ਭੇਟਿਆ ਸਾਕਤੁ ਆਵੈ ਜਾਈ॥
॥੧॥ਸੁਨਿ ਲੇਹੁ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥ ਦਾਤੇ ਤੁਮ ਪ੍ਰਭ ਅਗਮ ਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕ ਦਾ
ਸੁ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰਿਓ ਪਾਰ॥੭੯॥੧੦੨॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ
ਰਮਣ ਕਉ ਰਾਮ ਕੇ ਗੁਣ ਬਾਦ॥ਸਾਧਸੰਗਿ ਧਿਆਈਐ ਪਰਮੇਸਰੁ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤ ਜਾ ਕੇ ਸੁਆਦ॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤ ਏਕੁ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਬਿਨਸੇ
ਮਾਇਆ ਮਾਦ॥ਸਹਜ ਅਨਦ ਅਨਹਦ ਧੁਨਿ ਬਾਣੀ ਬਹੁਰਿ ਨ ਭਏ ਬਿ
ਖਾਦ॥੧॥ਸਨਕਾਦਿਕ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਗਾਵਤ ਗਾਵਤ ਸੁਕ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦ॥
ਪੀਵਤ ਅਮਿਉ ਮਨੋਹਰ ਹਰਿ ਰਸੁ ਜਪਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਬਿਸਮਾਦ॥੨॥
੮੦॥੧੦੩॥ ਸਾਰਗ ਮਹਲਾ ੫ ਕੀਨੇ ਪਾਪ ਕੇ ਬਹੁ ਕੋਟ॥ਦਿਨਸੁ
ਰੈਨੀ ਥਕਤ ਨਾਹੀ ਕਤਹਿ ਨਾਹੀ ਛੋਟ॥ਰਹਾਉ॥ਮਹਾ ਬਜਰ ਬਿਖ ਬਿਆ
ਧੀ ਸਿਰਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟ॥ਉਘਰਿ ਗਈਆਂ ਖਿਨਹਿ ਭੀਤਰਿ ਜਮਹਿ ਗ੍ਰਾਸੇ
ਝੋਟ॥੧॥ਪਸੁ ਪਰੇਤ ਉਸਟ ਗਰਧਭ ਅਨਿਕ ਜੋਨੀ ਲੇਟ॥ਭਜੁ ਸਾਧ

ਸੰਗਿਗੋਬਿੰਦਨਾਨਕਕਛੂਨਲਾਗੈਫੋਟਾ॥੨॥੮੧॥੧੦੪॥ ਸਾਰਗਮ
ਹਲਾ੫ ਅੰਧੇਖਾਵਹਿਬਿਸੂਕੇਗਟਾਕ॥ਨੈਨਸ੍ਰਵਨਸਰੀਰੁਸਭੁ
ਹੁਟਿਓਸਾਸੁਗਇਓਤਤਘਾਟ॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਾਥਰਞਾਣਿਉਦਰੁਲੇ
ਪੋਖਹਿਮਾਇਆਗਈਹਾਰਿ॥ਕਿਲਬਿਖਕਰਤਕਰਤਪਛੁਤਾਵਹਿ
ਕਬਹੁਨਸਾਕਹਿਛਾਂਡਿ॥੧॥ਨਿੰਦਕੁਜਮਦੂਤੀਆਇਸੰਘਾਰਿਓਦੇਵ
ਹਿਮੂੰਡਉਪਰਿਮਟਾਕ॥ਨਾਨਕਆਪਨਕਟਾਰੀਆਪਸਕਉਲਾਈਮਨੁ
ਅਪਨਾਕੀਨੋਫਾਟ॥੨॥੮੨॥੧੦੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਟੂਟੀਨਿੰ
ਦਕਕੀਅਧਬੀਚ॥ਜਨਕਾਰਾਖਾਆਪਿਸੁਆਮੀਬੇਮੁਖਕਉਆਇਪ
ਹੂਚੀਮੀਚ॥ਰਹਾਉ॥ਉਸਕਾਕਹਿਆਕੋਇਨਸੁਣਈਕਹੀਨਬੈਸਣੁਪਾ
ਵੈ॥ਈਹਾਂਦੁਖੁਆਗੈਨਰਕੁਭੁੰਚੈਬਹੁਜੂਨੀਭਰਮਾਵੈ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੁਭਇ
ਆਖੰਡੀਬ੍ਰਹਮੰਡੀਕੀਤਾਅਪਣਾਪਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਨਿਰਭਉਕ
ਰਤੇਕੀਅਨਦਮੰਗਲਗੁਣਗਾਇਆ॥੨॥੮੩॥੧੦੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਤ੍ਰਿਸਨਾਚਲਤਬਹੁਪਰਕਾਰਿ॥ਪੂਰਨਹੋਤਨਕਤਹੁਬਾਤਹਿਅੰਤਿਪਰਤੀ
ਹਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਂਤਿਸੂਖਨਸਹਜੁਉਪਜੈਇਹੈਇਸੁਬਿਉਹਾਰਿ॥ਆਪ
ਪਰਕਾਕਛੁਨਜਾਨੈਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹਿਜਾਰਿ॥੧॥ਸੰਸਾਰੁਸਾਗਰੁਦੁਖਿਬਿਆਪਿ
ਓਦਾਸਲੇਵਹੁਤਾਰਿ॥ਚਰਨਕਮਲਸਰਣਾਇਨਾਨਕਸਦਸਦਾਬਲਿਹਾ
ਰਿ॥੨॥੮੪॥੧੦੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਰੇਪਾਪੀਤੈਕਵਨਕੀਮਤਿ
ਲੀਨ॥ਨਿਮਖਘਰੀਨਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀਜੀਉਪਿੰਡੁਜਿਨਿਦੀਨ॥ਰਹਾਉ॥
ਖਾਤਪੀਵਤਸਵੰਤਸੁਖੀਆਨਾਮੁਸਿਮਰਤਖੀਨ॥ਗਰਭਉਦਰਬਿਲ
ਲਾਟਕਰਤਾਤਹਾਂਹੋਵਤਦੀਨ॥੧॥ਮਹਾਮਾਦਬਿਕਾਰਬਾਧਾਅਨਿਕਜੋਨਿ
ਭ੍ਰਮੀਨ॥ਗੋਬਿੰਦਬਿਸਰੇਕਵਨਦੁਖਗਨੀਅਹਿਸੁਖੁਨਾਨਕਹਰਿਪਦਚੀਨ॥

੫

੨॥੮੫॥੧੦੮॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੪ ਘਰੁ੪ ਮਾਈਰੀਚ
ਰਨਹਓਟਗਹੀ॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਦੁਰਮਤਿਜਾਤਬਹੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਅਗਹਅਗਾਧਿਊਚਅਬਿਨਾਸੀਕੀਮਤਿਜਾਤਨਕਹੀ॥ਜਲਿ
ਥਲਿਪੇਖਿਪੇਖਿਮਨੁਬਿਗਸਿਓਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਮਹੀ॥੧॥ਦੀਨਦਇ
ਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਮਿਲਿਸਾਧਹਕੀਨੋਸਹੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿ
ਜੀਵਤਹਰਿਨਾਨਕਜਮਕੀਭੀਰਨਫਹੀ॥੨॥੮੬॥੧੦੯॥ ਸਾਰਗ
ਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਮਨੁਮੇਰੋਮਤਵਾਰੋ॥ਪੇਖਿਦਇਆਲਅਨਦ
ਸੁਖਪੂਰਨਹਰਿਰਸਿਰਪਿਓਖੁਮਾਰੋ॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਰਮਲਭਏਊਜਲਜਸੁ
ਗਾਵਤਬਹੁਰਿਨਹੋਵਤਕਾਰੋ॥ਚਰਨਕਮਲਸਿਉਡੋਰੀਰਾਚੀਭੇਟਿਓਪੁ
ਰਖੁਅਪਾਰੋ॥੧॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਸਰਬਸੁਦੀਨੇਦੀਪਕਭਇਓਉਜਾਰੋ॥
ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਸਿਕਬੈਰਾਗੀਕੁਲਹਸਮੂਹਾਂਤਾਰੋ॥੨॥੮੭॥੧੧੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਆਨਸਿਮਰਿਮਰਿਜਾਂਹਿ॥ਤਿਆਗਿਗੋ
ਬਿਦੁਜੀਅਨਕੋਦਾਤਾਮਾਇਆਸੰਗਿਲਪਟਾਹਿ॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੁਬਿਸਾਰਿ
ਚਲਹਿਅਨਮਾਰਗਿਨਰਕਘੋਰਮਹਿਪਾਹਿ॥ਅਨਿਕਸਜਾਂਈਗਣਤਨ
ਆਵੈਗਰਭੈਗਰਭਿਭ੍ਰਮਾਹਿ॥੧॥ਸੇਧਨਵੰਤੇਸੇਪਤਿਵੰਤੇਹਰਿਕੀਸਰਣਿ
ਸਮਾਹਿ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਨਾਨਕਜਗੁਜੀਤਿਓਬਹੁਰਿਨਆਵਹਿਜਾਂਹਿ॥੨॥
੮੮॥੧੧੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕਾਟੀਕੁਟਿਲਤਾਕੁਠਾਰਿ॥ਭ੍ਰਮ
ਬਨਦਹਨਭਏਖਿਨਭੀਤਰਿਰਾਮਨਾਮਪਰਹਾਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਨਿੰਦ
ਪਰਹਰੀਆਕਾਢੇਸਾਧੂਕੈਸੰਗਿਮਾਰਿ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਗੁਰਮੁਖਿਜੀਤਿ
ਆਬਹੁਰਿਨਜੂਐਹਾਰਿ॥੧॥ਆਠਪਹਰਪ੍ਰਭਕੇਗੁਣਗਾਵਹਪੂਰਨਸ
ਬਦਿਬੀਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਪੁਨਹਪੁਨਹਨਮਸਕਾਰਿ॥੨॥

੮੯॥੧੧੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਪੋਥੀਪਰਮੇਸਰਕਾਥਾਨੁ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਿਕਸਿਧਸ
ਗਲਮੁਨਿਲੋਚਹਿਬਿਰਲੇਲਾਗੈਧਿਆਨੁ॥ਜਿਸਹਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁਹੋਇਮੇਰਾਸੁ
ਆਮੀਪੂਰਨਤਾਕੋਕਾਮੁ॥੧॥ਜਾਕੈਰਿਦੈਵਸੈਭੈਭੰਜਨੁਤਿਸੁਜਾਨੈਸਗਲ
ਜਹਾਨੁ॥ਖਿਨੁਪਲੁਬਿਸਰੁਨਹੀਮੇਰੇਕਰਤੇਇਹੁਨਾਨਕੁਮਾਂਗੈਦਾਨੁ॥੨॥੯੦
੧੧੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਵੂਠਾਸਰਬਥਾਈਮੇਹੁ॥ਅਨਦਮੰਗਲਗਾ
ਉਹਰਿਜਸੁਪੂਰਨਪ੍ਰਗਟਿਓਨੇਹੁ॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਕੁੰਟਦਹਦਿਸਿਜਲਨਿ
ਧਿਊਨਥਾਉਨਕੇਹੁ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਗੋਬਿੰਦਪੂਰਨਜੀਅਦਾਨੁਸਭਦੇਹੁ॥੧॥
ਸਤਿਸਤਿਹਰਿਸਤਿਸੁਆਮੀਸਤਿਸਾਧਸੰਗੇਹੁ॥ਸਤਿਤੇਜਨਜਿਨਪਰ
ਤੀਤਿਉਪਜੀਨਾਨਕਨਹਭਰਮੇਹੁ॥੨॥੯੧॥੧੧੪॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਗੋਬਿੰਦਜੀਉਤੂਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰ॥ਸਾਜਨਮੀਤਸਹਾਈਤੁਮਹੀਤੂਮੇਰੋਪ
ਰਵਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰੁਮਸਤਕਿਧਾਰਿਓਮੇਰੈਮਾਥੈਸਾਧਸੰਗਿਗੁਣਗਾਏ
ਤੁਮਰੀਕ੍ਰਿਪਾਤੇਸਭਫਲਪਾਏਰਸਕਿਰਾਮਨਾਮਧਿਆਏ॥੧॥ਅਬਿਚ
ਲਨੀਵਧਰਾਈਸਤਿਗੁਰਿਕਬਹੂਡੋਲਤਨਾਹੀ॥ਗੁਰਨਾਨਕਜਬਭਏਦ
ਇਆਰਾਸਰਬਸੁਖਾਨਿਧਿਪਾਂਹੀ॥੨॥੯੨॥੧੧੫॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਨਿਬਹੀਨਾਮਕੀਸਚੁਖੇਪ॥ਲਾਭੁਹਰਿਗੁਣਗਾਇਨਿਧਿਧਨੁਬਿਖੈਮਾਹਿ
ਅਲੇਪ॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲਸੰਤੋਖੇਆਪਨਾਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇ॥ਰ
ਤਨਜਨਮੁਅਪਾਰਜੀਤਿਓਬਹੁੜਿਜੋਨਿਨਪਾਇ॥੧॥ਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਦਇਆ
ਲਗੋਬਿੰਦਭਇਆਸਾਧੂਸੰਗੁ॥ਹਰਿਚਰਨਰਾਸਿਨਾਨਕਪਾਈਲਗਾਪ੍ਰ
ਭਸਿਉਰੰਗੁ॥੨॥੯੩॥੧੧੬॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਪੇਖਿ
ਰਹੀਬਿਸਮਾਦ॥ਅਨਹਦਧੁਨੀਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਅਚਰਜਤਾਕੇਸ੍ਵਾਦ॥

ਰਹਾਉ॥ਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹੈਸੋਈਮਨਿਹਰਿਕੋਅਹਿਲਾਦ॥ਸਾਧਸੰ
ਗਿਗਾਏਗੁਨਗੋਬਿੰਦਬਿਨਸਿਓਸਭੁਪਰਮਾਦ॥੧॥ਡੋਰੀਲਪਟਿਰਹੀ
ਚਰਨਹਸੰਗਿਭ੍ਰਮਭੈਸਗਲੇਖਾਦ॥ਏਕੁਅਧਾਰੁਨਾਨਕਜਨਕੀਆਬ
ਹੁਰਿਨਜੋਨਿਭ੍ਰਮਾਦ॥੨॥੯੪॥੧੧੭॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫
ਮਾਈਰੀਮਾਤੀਚਰਣਸਮੂਹ॥ਏਕਸੁਬਿਨੁਹਉਆਨਨਜਾਨਉਦੁਤੀ
ਆਭਾਉਸਭਲੂਹ॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਆਗਿਗੋਪਾਲਅਵਰਜੋਕਰਣਾ
ਤੇਬਿਖਿਆਕੇਖੂਹ॥ਦਰਸਪਿਆਸਮੇਰਾਮਨੁਮੋਹਿਓਕਾਢੀਨਰਕ
ਤੇਧੂਹ॥੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਮਿਲਿਓਸੁਖਦਾਤਾਬਿਨਸੀਹਉਮੈਹੂਹ॥
ਰਾਮਰੰਗਿਰਾਤੇਦਾਸਨਾਨਕਮਉਲਿਓਮਨੁਤਨੁਜੂਹ॥੨॥੯੫॥੧੧੮॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਬਿਨਸੇਕਾਚਕੇਬਿਉਹਾਰ॥ਰਾਮਭਜੁਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਇਹੈਜਗਮਹਿਸਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਊਤਨਡੋਲਿਕਤਹੂ
ਨਾਮੁਹਿਰਦੈਧਾਰਿ॥ਗੁਰਚਰਨਬੋਹਿਥਮਿਲਿਓਭਾਗੀਉਤਰਿਓਸੰ
ਸਾਰ॥੧॥ਜਲਿਥਲਿਮਹੀਅਲਿਪੂਰਿਰਹਿਓਸਰਬਨਾਥਅਪਾਰ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਉਨਾਨਕਆਨਰਸਸਭਿਖਾਰ॥੨॥੯੬॥੧੧੯॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਤਾਤੇਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇ॥ਮਹਾਬਿਕਾਰਮੋ
ਹਮਦਮਾਤੌਸਿਮਰਤਨਾਹਿਹਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਪਤੇਨਾਰਾਇ
ਣਤਿਨਕੇਦੋਖਜਰੇ॥ਸਫਲਦੇਹਧੰਨਿਓਇਜਨਮੇਪ੍ਰਭਕੈਸੰਗਿਰਲੇ॥
੧॥ਚਾਰਿਪਦਾਰਥਅਸਟਦਸਾਸਿਧਿਸਭਊਪਰਿਸਾਧਭਲੇ॥ਨਾਨ
ਕਦਾਸਧੂਰਿਜਨਬਾਂਛੈਉਧਰਹਿਲਾਗਿਪਲੇ॥੨॥੯੭॥੧੨੦॥
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੇਜਨਕਾਂਖੀ॥ਮਨਿਤਨਿਬਚਨਿਏ
ਹੀਸੁਖੁਚਾਹਤਪ੍ਰਭਦਰਸੁਦੇਖਹਿਕਬਆਖੀ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਪ

ਰਖ੍ਹਹੁਸੁਆਮੀਗਤਿਤੇਰੀਜਾਇਨਲਾਖੀ॥ਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਮਨੁ
ਬੇਧਿਆਕਰਿਸਰਬਸੁਅੰਤਰਿਰਾਖੀ॥੧॥ਬੇਦਪੁਰਾਨਸਿਮਰਤਸਾਧੂ
ਜਨਇਹਬਾਣੀਰਸਨਭਾਖੀ॥ਜਪਿਰਾਮਨਾਮੁਨਾਨਕਨਿਸਤਰੀਐਹੋਰੁ
ਦੁਤੀਆਬਿਰਥੀਸਾਖੀ॥੨॥੯੮॥੧੨੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
ਮਾਖੀਰਾਮਕੀਤੂਮਾਖੀ॥ਜਹਦੁਰਗੰਧਤਹਾਤੂਬੈਸਹਿਮਹਾਬਿਖਿਆ
ਮਦਚਾਖੀ॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਤਹਿਅਸਥਾਨਿਤੂਟਿਕਨੁਨਪਾਵਹਿਇਹਬਿ
ਧਿਦੇਖੀਆਖੀ॥ਸੰਤਾਬਿਨੁਤੈਕੋਇਨਛਾਡਿਆਸੰਤਪਰੇਗੋਬਿੰਦਕੀਪ
ਖੀ॥੧॥ਜੀਅਜੰਤਸਗਲੇਤੈਮੋਹੇਬਿਨੁਸੰਤਾਕਿਨੈਨਲਾਖੀ॥ਨਾਨਕ
ਦਾਸੁਹਰਿਕੀਰਤਨਿਰਾਤਾਸਬਦੁਸੁਰਤਿਸਚੁਸਾਖੀ॥੨॥੯੯॥੧੨੨॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਮਾਈਰੀਕਾਟੀਜਮਕੀਫਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਸ
ਰਬਸੁਖਪਾਏਬੀਚੇਗ੍ਰਿਸਤਉਦਾਸ॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਲੀਨੇਕਰਿਅ
ਪੁਨੇਉਪਜੀਦਰਸਪਿਆਸ॥ਸੰਤਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਣਗਾਏਬਿਨ
ਸੀਦੁਤੀਆਆਸ॥੧॥ਮਹਾਉਦਿਆਨਅਟਵੀਤੇਕਾਢੇਮਾਰਗੁਸੰਤ
ਕਹਿਓ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਪਾਪਸਭਿਨਾਸੇਹਰਿਨਾਨਕਰਤਨੁਲਹਿਓ॥੨॥
੧੦੦॥੧੨੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਰੀਅਰਿਓਪ੍ਰੇਮਕੀਖੋਰਿ॥
ਦਰਸਨਰੁਚਿਤਪਿਆਸਮਨਿਸੁੰਦਰਸਕਤਨਕੋਈਤੋਰਿ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨ
ਮਾਨਪਤਿਪਿਤਸੁਤਬੰਧਪਹਰਿਸਰਬਸੁਧਨਮੋਰ॥ਧ੍ਰਿਗੁਸਰੀਰਅ
ਸਤਬਿਸਟਾਕ੍ਰਿਮਬਿਨੁਹਰਿਜਾਨਤਹੋਰ॥੧॥ਭਇਓਕ੍ਰਿਪਾਲਦੀਨਦੁ
ਖਭੰਜਨੁਪਰਾਪੂਰਬਲਾਜੋਰ॥ਨਾਨਕਸਰਣਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਸਾਗਰਬਿਨ
ਸਿਓਆਨਨਿਹੋਰ॥੨॥੧੦੧॥੧੨੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਨੀ
ਕੀਰਾਮਕੀਧੁਨਿਸੋਇ॥ਚਰਨਕਮਲਅਨੂਪਸੁਆਮੀਜਪਤਸਾਧੂਹੋਇ॥

ਰਹਾਉ॥ਚਿਤਵਤਾਗੋਪਾਲਦਰਸਨਕਲਮਲਾਕਢੁਧੋਇ॥ਜਨਮਮ
ਰਨਬਿਕਾਰਅੰਕੁਰਹਰਿਕਾਟਿਛਾਡੇਖੋਇ॥੧॥ਪਰਾਪੂਰਬਿਜਿਸਹਿਲਿ
ਖਿਆਬਿਰਲਾਪਾਏਕੋਇ॥ਰਵਣਗੁਣਗੋਪਾਲਕਰਤੇਨਾਨਕਾਸਚੁਜੋ
ਇ॥੨॥੧੦੨॥੧੨੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਨਾਮਕੀਮਤਿਸਾ
ਰ॥ਹਰਿਬਿਸਾਰਿਜੁਆਨਰਾਚਹਿਮਿਥਨਸਭਬਿਸਥਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਮਭਜੁਸੁਆਮੀਪਾਪਹੋਵਤਖਾਰ॥ਚਰਨਾਰਬਿੰਦਬਸਾਇ
ਹਿਰਦੈਬਹੁਰਿਜਨਮਨਮਾਰ॥੧॥ਕਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹਰਾਖਿਲੀਨੇਏਕਨਾ
ਮਅਧਾਰ॥ਦਿਨੁਰੈਨਿਸਿਮਰਤਸਦਾਨਾਨਕਮੁਖੁਊਜਲਦਰਬਾਰ॥੨॥
੧੦੩॥੧੨੬॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਾਨੀਤੂੰਰਾਮਕੈਦਰਿਮਾਨੀ॥ਸਾ
ਧਸੰਗਿਮਿਲਿਹਰਿਗੁਨਗਾਏਬਿਨਸੀਸਭਿਅਭਿਮਾਨੀ॥ਰਹਾਉ॥ਧਾ
ਰਿਅਨੁਗ੍ਰਹੁਅਪੁਨੀਕਰਿਲੀਨੀਗੁਰਮੁਖਿਪੂਰਗਿਆਨੀ॥ਸਰਬਸੂ
ਖਆਨੰਦਘਨੇਰੇਠਾਕੁਰਦਰਸਧਿਆਨੀ॥੧॥ਨਿਕਟਿਵਰਤਨਿਸਾਸ
ਦਾਸੁਹਾਗਨਿਦਹਦਿਸਿਸਾਈਜਾਨੀ॥ਪ੍ਰਿਅਰੰਗਰੰਗਿਰਤੀਨਾਰਾਇ
ਨਨਾਨਕਤਿਸੁਕੁਰਬਾਨੀ॥੨॥੧੦੪॥੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
ਤੁਅਚਰਨਆਸਰੋਈਸ॥ਤੁਮਹਿਪਛਾਨੂਸਾਕੁਤੁਮਹਿਸੰਗਿਰਾਖਨ
ਹਾਰਤੁਮੈਜਗਦੀਸ॥ਰਹਾਉ॥ਤੂਹਮਰੋਹਮਤੁਮਰੇਕਹੀਅਹਿਇਤਉ
ਤਤੁਮਹੀਰਾਖੇ॥ਤੂਬੇਅੰਤੁਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਗੁਰਕਿਰਪਾਕੋਈ
ਲਾਖੈ॥੧॥ਬਿਨੁਬਕਨੇਬਿਨੁਕਹਨਕਹਾਵਨਅੰਤਰਜਾਮੀਜਾਨੈ॥ਜਾਕ
ਉਮੇਲਿਲਏਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕੁਸੇਜਨਦਰਗਹਮਾਨੇ॥੨॥੧੦੫॥੧੨੮॥
ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਚਉਪਦੇ
ਘਰੁ ੫ ਹਰਿਭਜਿਆਨਕਰਮਬਿਕਾਰ॥ਮਾਨਮੋਹਨਬੁਝਤਤ੍ਰਿਸਨ

ਕਾਲਗ੍ਰਸਤਸੰਸਾਰ॥ਰਹਾਉ॥ਖਾਤਪੀਵਤਹਸਤਸੋਵਤਅਉਧਬਿਤੀ
ਅਸਾਰ॥ਨਰਕਉਦਰਭ੍ਰਮੰਤਜਲਤੋਜਮਹਿਕੀਨੀਸਾਰ॥੧॥ਪਰਦ੍ਰੋਹ
ਕਰਤਬਿਕਾਰਨਿੰਦਾਪਾਪਰਤਕਰਝਾਰ॥ਬਿਨਾਸਤਿਗੁਰਬੂਝਨਾਹੀ
ਤਮਮੋਹਮਹਾਂਅੰਧਾਰ॥੨॥ਬਿਖੁਠਗਉਰੀਖਾਇਮੂਠੋਚਿਤਿਨਸਿਰਜਨ
ਹਾਰ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਪਤਹੋਇਰਹਿਓਨਿਆਰੋਮਾਤੰਗਮਤਿਅਹੰਕਾਰ॥੩॥
ਕਰਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਸੰਤਰਾਖੇਚਰਨਕਮਲਅਧਾਰ॥ਕਰਜੋਰਿਨਾਨਕੁਸਰਨਿ
ਆਇਓਗੋਪਾਲਪੁਰਖਅਪਾਰ॥੪॥੧॥੧੨੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਪੜਤਾਲ॥ ਘਰੁ੮ ਸੁਭਬਚਨਬੋ
ਲਿਗੁਨਅਮੋਲ॥ਕਿੰਕਰੀਬਿਕਾਰ॥ਦੇਖੁਰੀਬੀਚਾਰ॥ਗੁਰਸਬਦੁਧਿਆ
ਇਮਹਲੁਪਾਇ॥ਹਰਿਸੰਗਿਰੰਗਕਰਤੀਮਹਾਕੇਲ॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਪਨਰੀ
ਸੰਸਾਰੁ॥ਮਿਥਨੀਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸਖੀਕਾਇਮੋਹਿਮੋਹਿਲੀਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ
ਰਿਦੈਮੇਲਿ॥੧॥ਸਰਬਰੀਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੁ॥ਪ੍ਰਭੁਸਦਾਰੀਦਇਆਰੁ॥ਕਾਂਏਂ
ਆਨਆਨਰੁਚੀਐ॥ਹਰਿਸੰਗਿਸੰਗਿਖਚੀਐ॥ਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਾ
ਏ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਧਿਆਏ॥ਅਬਰਹੇਜਮਹਿਮੇਲ॥੨॥੧॥੧੩੦॥
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਕੰਚਨਾਬਹੁਦਤਕਰਾ॥ਭੂਮਿਦਾਨੁਅਰਪਿਧ
ਰਾ॥ਮਨਅਨਿਕਸੋਚਪਵਿਤ੍ਰਕਰਤ॥ਨਾਹੀਰੇਨਾਮਤੁਲਿਮਨਚਰਨ
ਕਮਲਲਾਗੇ॥ਰਹਾਉ॥ਚਾਰਿਬੇਦਜਿਹਵਭਨੇ॥ਦਸਅਸਟਖਸਟਸ੍ਰਵ
ਨਸੁਨੇ॥ਨਹੀਤੁਲਿਗੋਬਿੰਦਨਾਮਧੁਨੇ॥ਮਨਚਰਨਕਮਲਲਾਗੇ॥੧॥ਬਰ
ਤਸੰਧਿਸੋਚਚਾਰ॥ਕ੍ਰਿਆਕੁੰਟਿਨਿਰਾਹਾਰ॥ਅਪਰਸਕਰਤਪਾਕਸਾਰ॥ਨਿ
ਵਲੀਕਰਮਬਹੁਬਿਸਥਾਰ॥ਧੂਪਦੀਪਕਰਤੇਹਰਿਨਾਮਤੁਲਿਨਲਾਗੇ॥
ਰਾਮਦਇਆਰਸੁਨਿਦੀਨਬੇਨਤੀ॥ਦੇਹੁਦਰਸੁਨੈਨਪੇਖਉਜਨਨਾਨਕਨਾ

ਮਮਿਸਟਲਾਗੇ॥੨॥੨॥੧੩੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਰਾਮਰਾਮ
ਰਾਮਜਾਪਿਰਮਤਰਾਮਸਹਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਨਕੈਚਰਨਲਾਗੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧ
ਲੋਭਤਿਆਗੇ॥ਗੁਰਗੋਪਾਲਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਲਬਧਿਅਪਨੀਪਾਈ॥੧॥ਬਿ
ਨਸੇਭ੍ਰਮਮੋਹਅੰਧ॥ਟੂਟੇਮਾਇਆਕੇਬੰਧ॥ਪੂਰਨਸਰਬਤ੍ਰਠਾਕੁਰਨਹ
ਕੋਊਬੈਰਾਈ॥ਸੁਆਮੀਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਜਨਮਮਰਨਦੋਖਗਏਸੰਤਨਕੈ
ਚਰਨਲਾਗਿਨਾਨਕਗੁਨਗਾਈ॥੨॥੩॥੧੩੨॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਮੁਖਹੁਬੋਲਿ॥ਹਰਿਹਰੇਮਨਿਧਾਰੇ॥ਰਹਾਉ॥ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਨ
ਭਗਤਿਕਰਨ॥ਅਨਿਕਪਾਤਿਕਪੁਨਹਚਰਨ॥ਸਰਨਪਰਨਸਾਧੂਆਨ
ਬਾਨਿਬਿਸਾਰੇ॥੧॥ਹਰਿਚਰਨਪ੍ਰੀਤਿਨੀਤਨੀਤਿਪਾਵਨਾਮਹਿਮਹਾਪੁਨੀਤ॥
ਸੇਵਕਭੈਦੂਰਿਕਰਨਕਲਿਮਲਦੋਖਜਾਰੇ॥ਕਹਤਮੁਕਤਿਸੁਨਤਮੁਕਤਿ
ਰਹਤਜਨਮਰਹਤੇ॥ਰਾਮਰਾਮਸਾਰਭੂਤਨਾਨਕਤਤੁਬੀਚਾਰੇ॥੨॥੪॥
੧੩੩॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫ ਨਾਮੁਭਗਤਿਮਾਂਗੁਸੰਤਤਿਆਗਿਸਗ
ਲਕਾਮੀ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਹਰਿਧਿਆਇਗੁਨਗੋਬਿੰਦਸਦਾਗਾਇ
॥ਹਰਿਜਨਕੀਰੇਨਬਾਂਛੁਦੈਨਹਾਰਸੁਆਮੀ॥੧॥ਸਰਬਕੁਸਲਸੁਖਬਿਸ੍ਰ
ਾਮਆਨਦਾਆਨੰਦਨਾਮਜਮਕੀਕਛੁਨਾਹਿਤ੍ਰਾਸਸਿਮਰਿਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ॥ਏਕਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਚਰਨਸੰਸਾਰਸਗਲਤਾਪਹਰਨ॥ਨਾਵਰੂਪਸਾਧ
ਸੰਗਿਨਾਨਕਪਾਰਗਰਾਮੀ॥੨॥੫॥੧੩੪॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੫
ਗੁਨਲਾਲਗਾਵਉਗੁਰਦੇਖੇ॥ਪੰਚਾਤੇਏਕੁਛੂਟਾਜਉਸਾਧਸੰਗਿਪਗ
ਰਉ॥ਰਹਾਉ॥ਦ੍ਰਿਸਟਉਕਛੁਸੰਗਿਨਜਾਇਮਾਨੁਤਿਆਗਿਮੋਹਾ॥ਏਕੈਹ
ਰਿਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਿਸੋਹਾ॥੧॥ਪਾਇਓਹੈਗੁਣਨਿਧਾਨੁਸਗ
ਲਆਸਪੂਰੀ॥ਨਾਨਕਮਨਿਅਨੰਦਭਏਗੁਰਿਬਿਖਮਗਾਰ੍ਹਤੋਰੀ॥੨॥੬॥

੧੨੫॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਮਨਿਬਿਰਾਗੈਗੀਖੋਜਤੀਦਰਸਾਰਰਹਾਉ
ਸਾਧੁਸੰਤਨਸੇਵਿਕੈਪ੍ਰਿਉਹੀਅਰੈਧਿਆਇਓ॥ਆਨੰਦਰੂਪੀਪੇਖਿਕੈ
ਹਉਮਹਲੁਪਾਵਉਗੀ॥ਕਾਮਕਰੀਸਭਤਿਆਗਿਕੈਹਉਸਰਣਿਪਰਉ
ਗੀ॥ਨਾਨਕਸੁਆਮੀਗਰਿਮਿਲੇਹਉਗੁਰਮਨਾਵਉਗੀ॥੨॥੭॥੧੨੬
ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀਹੋਇਪਰੀ॥ਜਾਨਤੇਦਇਆਰਾਰਹਾਉ॥ਮਾ
ਤਰਪਿਤਰਤਿਆਗਿਕੈਮਨੁਸੰਤਨਪਾਹਿਬੇਚਿਓ॥ਜਾਤਜਨਮਕੁਲਖੋ
ਈਐਹਉਗਾਵਉਹਰਿਹਰੀ॥੧॥ਲੋਕਕੁਟੰਬਤੇਟੂਟੀਐਪ੍ਰਭਕਿਰਤਿਕਿ
ਰਤਿਕਰੀ॥ਗੁਰਿਮੋਕਉਉਪਦੇਸਿਆ॥ਨਾਨਕਸੇਵਿਏਕਹਰੀ॥੨॥੮
੧੨੭॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਲਾਲਲਾਲਮੋਹਨਗੋਪਾਲਤੂ॥ਕੀਟਹ
ਸਤਪਾਖਾਣਜੰਤਸਰਬਮੈਪ੍ਰਤਪਾਲਤੂ॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਦੂਰਿਪੂਰਿਹਜੂ
ਰਿਸੰਗੇ॥ਸੁੰਦਰਰਸਾਲਤੂ॥੧॥ਨਹਬਰਨਬਰਨਨਹਕੁਲਕੁਲਾ॥ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰਭਕਿਰਪਾਲਤੂ॥੨॥੯॥੧੨੮॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤਕੇਲ
ਬਿਖੈਮੇਲਚੰਦ੍ਰਸੂਰਮੋਹੇ॥ਉਪਜਤਾਬਿਕਾਰਦੁੰਦਰਨਉਪਰੀਝੁਨੰਤ
ਕਾਰਸੁੰਦਰਅਨਿਗਭਾਉਕਰਤਫਿਰਤਬਿਨੁਗੋਪਾਲਧੋਹੇ॥ਰਹਾਉ॥ਤੀ
ਨਭਉਨੇਲਪਟਾਇਰਹੀ॥ਕਾਚਕਰਮਨਜਾਤਸਹੀ॥ਉਨਮਤਅੰਧਧੰਧ
ਰਚਿਤਜੈਸੇਮਹਾਸਾਗਰਹੋਹੇ॥੧॥ਉਧਰੇਹਰਿਸੰਤਦਾਸ॥ਕਾਟਿਦੀਨੀਜਮ
ਕੀਫਾਸ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਨਾਮੁਜਾਕੋਸਿਮਰਿਨਾਨਕਓਹੀ॥੨॥੧੦॥੧੨੯॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੯
ਹਰਿਬਿਨੁਤੇਰੋਕੋਨਸਹਾਈ॥ਕਾਕੀਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਬਨਤਾਕੋਕਾਹੂਕੋਭਾਈ
ਰਹਾਉ॥ਧਨੁਧਰਨੀਅਰੁਸੰਪਤਿਸਗਰੀਜੋਮਾਨਿਓਅਪਨਾਈ॥ਤਨਛੂਟੈ
ਕਛੁਸੰਗਿਨਚਾਲੈਕਹਾਤਾਹਿਲਪਟਾਈ॥੧॥ਦੀਨਦਇਆਲਸਦਾਦੁਖਭੰ

ਜਨਤਾਸਿਉਰੁਚਨਬਢਾਈ॥ਨਾਨਕਕਹਤਜਗਤਸਭਮਿਥਿਆਜਿਉਸੁ
ਪਨਾਰੈਨਾਈ॥੨॥੧॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾਮਨਾਬਿਖਿਆਸਿਉ
ਲਪਟਾਹੀ॥ਯਾਜਗਮੈਕੋਊਰਹਨੁਨਪਾਵੈਇਕਿਆਵਹਿਇਕਿਜਾਹੀ॥
ਰਹਾਉ॥ਕਾਕੋਤਨਧਨਸੰਪਤਕਾਕੀਕਾਸਿਉਨੇਹੁਲਗਾਹੀ॥ਜੋਦੀਸੈਸੋ
ਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਜਿਉਬਾਦਰਕੀਛਾਹੀ॥੧॥ਤਜਿਅਭਿਮਾਨੁਸਰਨਿਸੰ
ਤਨਗਹੁਮੁਕਤਿਹੋਹਿਛਿਨਮਾਹੀ॥ਜਨਨਾਨਕਭਗਵੰਤਭਜਨਬਿਨੁਸੁ
ਖਸੁਪਨੇਭੀਨਾਹੀ॥੨॥੨॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੯ ਕਹਾਨਰਅਪਨੋਜ
ਨਮੁਗਵਾਵੈ॥ਮਾਇਆਮਦਿਬਿਖਿਆਰਸਿਰਚਿਓਰਾਮਸਰਨਿਨਹੀਆ
ਵੈ॥ਰਹਾਉ॥ਇਹੁਸੰਸਾਰੁਸਗਲਹੈਸੁਪਨੋਦੇਖਿਕਹਾਲੋਭਾਵੈ॥ਜੋਉਪ
ਜੈਸੋਸਗਲਾਬਿਨਾਸੈਰਹਨੁਨਕੋਊਪਾਵੈ॥੧॥ਮਿਥਿਆਤਨੁਸਾਚੋਕਰਿਮਾਨਿ
ਓਇਹਬਿਧਿਆਪੁਬੰਧਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਸੋਊਜਨੁਮੁਕਤਾਰਾਮਭਜਨਚਿ
ਤੁਲਾਵੈ॥੨॥੩॥ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੯ ਮਨਕਰਿਕਬਹੂਨਹਰਿ
ਗੁਨਗਾਇਓ॥ਬਿਖਿਆਸਕਤਿਰਹਿਓਨਿਸਬਾਸਰਕੀਨੋਅਪਨੋਭਾਇਓ॥
ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਉਪਦੇਸਸੁਨਿਓਨਹਿਕਾਨਨਿਪਰਦਾਰਾਲਪਟਾਇਓ॥ਪਰਨਿੰ
ਦਿਆਕਾਰਨਿਬਹੁਧਾਵਤਸਮਝਿਓਨਹਸਮਝਾਇਓ॥੧॥ਕਹਾਕਹਉ
ਮੈਅਪਨੀਕਰਨੀਜਿਹਬਿਧਿਜਨਮੁਗਵਾਇਓ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸਭਿਅਉਗ
ਨਮੋਮੈਰਾਖਿਲੇਹੁਸਰਨਾਇਓ॥੨॥੪॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥
ਮ:੧॥੩॥ਮ:੪॥੧੨॥ਮ:੫॥੧੩੯॥ਮ:੯॥੪ ਜੁਮਲਾ॥
੧੫੯॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸਾਰਗਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥
ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਜੀਵਾਮੇਰੀਮਾਈ॥ਜੈਜਗਦੀਸਤੇਰਾਜਸੁਜਾਚਉਮੈਹਰਿ

ਬਿਨੁਹਰਿਰਹਨੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੀਪਿਆਸਪਿਆਸੀਕਾਮਨਿਦੇਖਉ
ਰੈਨਿਸਬਾਈ॥ਸ੍ਰੀਧਰਨਾਥਮੇਰਾਮਨੁਲੀਨਾਪ੍ਰਭੁਜਾਨੈਪੀਰਪਰਾਈ॥੧॥ਗ
ਣਤਸਰੀਰਿਪੀਰਹੈਹਰਿਬਿਨੁਗੁਰਸਬਦੀਹਰਿਪਾਂਈ॥ਹੋਹੁਦਇਆਲਕ੍ਰਿ
ਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਹਰਿਸਿਉਰਹਾਂਸਮਾਈ॥੨॥ਐਸੀਰਵਤਰਵਹੁਮਨਮੇ
ਰੇਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਬਿਸਮਭਏਗੁਣਗਾਇਮਨੋਹਰਨਿਰਭਉਸਹ
ਜਿਸਮਾਈ॥੩॥ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਸਦਾਧੁਨਿਨਿਹਚਲੁਘਟੈਨਕੀਮਤਿਪਾਈ॥
ਬਿਨੁਨਾਵੈਸਭੁਕੋਈਨਿਰਧਨੁਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੪॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰਾਨਭ
ਏਸੁਨਿਸਜਨੀਦੂਤਮੁਏਬਿਖੁਖਾਈ॥ਜਬਕੀਉਪਜੀਤਬਕੀਤੈਸੀਰੰਗੁਲ
ਭਈਮਨਿਭਾਈ॥੫॥ਸਹਜਸਮਾਧਿਸਦਾਲਿਵਹਰਿਸਿਉਜੀਵਾਂਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਈ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਰਤਾਬੈਰਾਗੀਨਿਜਘਰਿਤਾੜੀਲਾਈ॥੬॥ਸੁਧਰਸਨਾ
ਮੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਨਿਜਘਰਿਤਤੁਗੁਸਾਂਈ॥ਤਹਹੀਮਨੁਜਹਹੀਤੈਰਾਖਿਆ
ਐਸੀਗੁਰਮਤਿਪਾਈ॥੭॥ਸਨਕਸਨਾਦਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਭਗਤਿਰ
ਤੇਬਨਿਆਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਬਿਨੁਘਰੀਨਜੀਵਾਂਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਡਾਈ॥੮
॥੧॥ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੧ ਹਰਿਬਿਨੁਕਿਉਧੀਰੈਮਨੁਮੇਰਾ॥ਕੋਟਿਕਲਪਕੇਦੂ
ਖਬਿਨਾਸਨਸਾਚੁਦ੍ਰਿੜਾਇਨਿਬੇਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕ੍ਰੋਧੁਨਿਵਾਰਿਜਲੇਹਉਮ
ਮਤਾਪ੍ਰੇਮੁਸਦਾਨਉਰੰਗੀ॥ਅਨਭਉਬਿਸਰਿਗਏਪ੍ਰਭੁਜਾਚਿਆਹਰਿਨਿਰਮਾ
ਇਲੁਸੰਗੀ॥੧॥ਚੰਚਲਮਤਿਤਿਆਗਿਭਉਭੰਜਨੁਪਾਇਆਏਕਸਬਦਿਲਿਵ
ਲਾਗੀ॥ਹਰਿਰਸੁਚਾਖਿਤ੍ਰਿਖਾਨਿਵਾਰੀਹਰਿਮੇਲਿਲਏਬਡਭਾਗੀ॥੨॥ਅ
ਭਰਤਸਿੰਚਿਭਏਸੁਭਰਸਰਗੁਰਮਤਿਸਾਚੁਨਿਹਾਲਾ॥ਮਨਰਤਿਨਾਮਿਰਤੇਨਿ
ਹਕੇਵਲਆਦਿਜੁਗਾਦਿਦਇਆਲਾ॥੩॥ਮੋਹਨਿਮੋਹਿਲੀਆਮਨੁਮੋਰਾਬ
ਡੈਭਾਗਲਿਵਲਾਗੀ॥ਸਾਚੁਬੀਚਾਰਿਕਿਲਵਿਖਦੁਖਕਾਟੇਮਨੁਨਿਰਮਲੁ

ਅਨਰਾਗੀ॥੪॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰਸਾਗਰਰਤਨਾਗਰਅਵਰਨਹੀਅਨਪੂ
ਜਾ॥ਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿਭਰਮਭਉਭੰਜਨੁਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਦੂਜਾ॥੫॥
ਮਨੂਆਮਾਰਿਨਿਰਮਲਪਦੁਚੀਨਿਆਹਰਿਰਸਰਤੇਅਧਿਕਾਈ॥ਏਕ
ਸਬਿਨੁਮੈਅਵਰੁਨਜਾਨਾਂਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥੬॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁ
ਅਨਾਥੁਅਜੋਨੀਗੁਰਮਤਿਏਕੋਜਾਨਿਆ॥ਸੁਭਰਭਰੇਨਾਹੀਚਿਤੁਡੋਲੈ
ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੭॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਅਕਥਉਕਥੀਐਕਹਉ
ਕਹਾਵੈਸੋਈ॥ਨਾਨਕਦੀਨਦਇਆਲਹਮਾਰੇਅਵਰੁਨਜਾਨਿਆਕੋਈ॥੮

॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ੩ ਘਰੁ੧

ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੈਨਾਮਿਵਡਾਈ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਜਾਣਹੁਕੋਈਹਰਿਕੈਨਾ
ਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਬਦਿਭਉਭੰਜਨੁਜਮਕਾਲੁਨਿਖੰ
ਜਨੁਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾਤਾਗੁਰਮੁਖਿਜਾਤਾਸਹਜੇਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ॥੧॥ਭਗਤਾਂਕਾਭੋਜਨੁਹਰਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਪੈਨਣੁਭਗਤਿਬ
ਡਾਈ॥ਨਿਜਘਰਿਵਾਸਾਸਦਾਹਰਿਸੇਵਨਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥
ਮਨਮੁਖਬੁਧਿਕਾਚੀਮਨੂਆਡੋਲੈਅਕਥੁਨਕਥੈਕਹਾਨੀ॥ਗੁਰਮਤਿਨਿ
ਹਚਲੁਹਰਿਮਨਿਵਸਿਆਅੰਮ੍ਰਿਤਸਾਚੀਬਾਨੀ॥੩॥ਮਨਕੇਤਰੰਗ
ਸਬਦਿਨਿਵਾਰੇਰਸਨਾਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰਮਿਲਿਰਹੀਐਸ
ਦਅਪੁਨੇਜਿਨਿਹਰਿਸੇਤੀਲਿਵਲਾਈ॥੪॥ਮਨੁਸਬਦਿਮਰੈਤਾਮੁਕ
ਤੋਹੋਵੈਹਰਿਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਹਰਿਸਰੁਸਾਗਰੁਸਦਾਜਲੁਨਿਰਮ
ਲੁਨਾਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੫॥ਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿਸਦਾਰੰਗਿਰਾਤੇਹਉਮੈ
ਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰੀ॥ਅੰਤਰਿਨਿਹਕੇਵਲੁਹਰਿਰਵਿਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁ
ਮੁਰਾਰੀ॥੬॥ਸੇਵਕਸੇਵਿਰਹੇਸਚਿਰਾਤੇਜੋਤੇਰੈਮਨਿਭਾਣੇ॥ਦੁਬਿਧ

ਮਹਲੁਨਪਾਵੈਜਗਿਝੂਠੀਗੁਣਅਵਗਣਨਪਛਾਣੈ॥੭॥ਆਪੇਮੇਲਿ
ਲਏਅਕਥੁਕਥੀਐਸਚੁਸਬਦੁਸਚੁਬਾਣੀ॥ਨਾਨਕਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾ
ਣੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੮॥੧॥ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੇਰੇਹ
ਰਿਕਾਨਾਮੁਅਤਿਮੀਠਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਵਿਖਭਉਭੰਜਨਗੁਰਮੁ
ਖਿਏਕੋਡੀਠਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਕੋਟੰਤਰਕੇਪਾਪਬਿਨਾਸਨਹਰਿਸਾਚਾ
ਮਨਿਭਾਇਆ॥ਹਰਿਬਿਨੁਅਵਰੁਨਸੂਝੈਦੂਜਾਸਤਿਗੁਰਿਏਕੁਬੁਝਾ
ਇਆ॥੧॥ਪ੍ਰੇਮਪਦਾਰਥੁਜਿਨਘਟਿਵਸਿਆਸਹਜੇਰਹੇਸਮਾਈ॥ਸਬ
ਦਿਰਤੇਸੇਰੰਗਿਚਲੂਲੇਰਾਤੇਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥੨॥ਰਸਨਾਸਬਦੁਵੀਚਾ
ਰਿਰਸਿਰਾਤੀਲਾਲਭਈਰੰਗੁਲਾਈ॥ਰਾਮਨਾਮੁਨਿਹਕੇਵਲੁਜਾਣਿਆ
ਮਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਆਸਾਂਤਿਆਈ॥੩॥ਪੰਡਿਤਪੜਿਪੜਿਮੋਨੀਸਭਿਥਾ
ਕੇਭ੍ਰਮਿਭੇਖਥਕੇਭੇਖਧਾਰੀ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਸਾਚੈ
ਸਬਦਿਵੀਚਾਰੀ॥੪॥ਆਵਾਗਉਣੁਨਿਵਾਰਿਸਚਿਰਾਤੇਸਾਚਸਬਦੁ
ਮਨਿਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਦਾਸੁਖੁਪਾਈਐਜਿਨਿਵਿਚਹੁਆ
ਪੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਸਾਚੈਸਬਦਿਸਹਜਧੁਨਿਉਪਜੈਮਨਿਸਾਚੈਲਿ
ਵਲਾਈ॥ਅਗਮਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨੁਗੁਰਮੁਖਿਮੰਨਿਵਸਾਈ॥
੬॥ਏਕਸਮਹਿਸਭੁਜਗਤੋਵਰਤੈਵਿਰਲਾਏਕੁਪਛਾਣੈ॥ਸਬਦਿ
ਮਰੈਤਾਸਭੁਕਿਛੁਸੂਝੈਅਨਦਿਨੁਏਕੋਜਾਣੈ॥੭॥ਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇ
ਸੋਈਜਨੁਬੂਝੈਹੋਰੁਕਹਣਾਕਥਨੁਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮਿਰਤੇਸਦਾਬੈਰਾ
ਗੀਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥੮॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੩ ਮਨਮੇਰੇਹਰਿਕੀਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਹਰਿਨਦ
ਰਿਕਰੇਸੋਈਜਨੁਪਾਏਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲੈਜਾਣੀ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਗਹਿਰਗੰ

ਭੀਰੁਗੁਣੀਗਹੀਰੁਗੁਰਕੈਸਬਦਿਪਛਾਨਿਆ॥ਬਹੁਬਿਧਿਕਰਮਕ
ਰਹਿਭਾਇਦੂਜੈਬਿਨੁਸਬਦੈਬਉਰਾਨਿਆ॥੧॥ਹਰਿਨਾਮਿਨਾਵੈਸੋਈ
ਜਨੁਨਿਰਮਲੁਫਿਰਿਮੈਲਾਮੂਲਿਨਹੋਈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭੁਜਗੁਹੈਮੈ
ਲਾਦੂਜੈਭਰਮਿਪਤਿਖੋਈ॥੨॥ਕਿਆਦ੍ਰਿੜਾਕਿਆਸੰਗ੍ਰਹਿਤਿਆ
ਗੀਮੈਤਾਬੂਝਨਪਾਈ॥ਹੋਹਿਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਹਰਿਜੀਉਨਾਮੋਹੋ
ਇਸਖਾਈ॥੩॥ਸਚਾਸਚੁਦਾਤਾਕਰਮਬਿਧਾਤਾਜਿਸੁਭਾਵੈਤਿਸੁਨਾਇ
ਲਾਏ॥ਗੁਰੂਦੁਆਰੈਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪਿਬੁਝਾਏ॥੪॥ਦੇਖਿਬਿ
ਸਮਾਦੁਇਹੁਮਨੁਨਹੀਚੇਤੇਆਵਾਗਉਣੁਸੰਸਾਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਸੋ
ਈਬੂਝੈਪਾਏਮੋਖਦੁਆਰਾ॥੫॥ਜਿਨਦਰੁਸੂਝੈਸੇਕਦੇਨਵਿਗਾੜਹਿ
ਸਤਿਗੁਰਿਬੂਝਬੁਝਾਈ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਕਿਰਤਿਕਮਾਵਹਿਆ
ਵਣਜਾਣੁਰਹਾਈ॥੬॥ਸੇਦਰਿਸਾਚੈਸਾਚੁਕਮਾਵਹਿਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚੁਅਧਾਰਾ॥ਮਨਮੁਖਦੂਜੈਭਰਮਿਭੁਲਾਏਨਾਬੂਝਹਿਵੀਚਾਰਾ॥੭॥
ਆਪੇਗੁਰਮੁਖਿਆਪੇਦੇਵੈਆਪੇਕਰਿਕਰਿਵੇਖੈ॥ਨਾਨਕਸੇਜਨਥਾਇ
ਪਏਹੈਜਿਨਕੀਪਤਿਪਾਵੈਲੇਖੈ॥੮॥੩॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧ ਗੁਸਾਈਪ
ਰਤਾਪੁਤੁਹਾਰੋਡੀਠਾ॥ਕਰਨਕਰਾਵਨਉਪਾਇਸਮਾਵਨਸਗਲਛਤ੍ਰ
ਪਤਿਬੀਠਾ॥ਰਹਾਉ॥ਰਾਣਾਰਾਉਰਾਜਭਏਰੰਕਾਉਨਿਝੂਠੇਕਹਣੁਕ
ਹਾਇਓ॥ਹਮਰਾਰਾਜਨੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਤਾਕੋਸਗਲਘਟਾਜਸੁਗਾਇ
ਓ॥੧॥ਉਪਮਾਸੁਨਹੁਰਾਜਨਕੀਸੰਤਹੁਕਹਤਜੇਤਪਾਹੂਚਾ॥ਬੇਸੁਮਾ
ਰਵਡਸਾਹਦਾਤਾਰਾਊਚੇਹੀਤੇਊਚਾ॥੨॥ਪਵਨਿਪਰੋਇਓਸਗਲਅ
ਕਾਰਾਪਾਵਕਕਾਸਟਸੰਗੇ॥ਨੀਰੁਧਰਣਿਕਰਿਰਾਖੇਏਕਤਕੋਇਨਕਿਸ

ਹੀਸੰਗੇ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਵਿਆਪਿਕਰਾਜਨਕੀਤਾਲੋਇਪਾਲਿਪਰਿਤੁਨੈਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਜੀਅਜੰਤਸਭਪਾਛੈਕਰਿਆਪ੍ਰਿਥਮੇਰਿਜਕੁਸਮਾਹਾ॥੪॥ਜੋਕਿ
ਛੁਕਰਨਾਸੁਆਪੇਕਰਣਾਮਸਲਤਕਾਹੂਦੀਨੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਕ
ਰਹਦਿਖਾਏਸਾਚੀਸਾਖੀਜੀਨੀ॥੫॥ਹਰਿਭਗਤਾਕਰਿਰਾਖੇਅਪਨੇਦੀ
ਨੀਨਾਮਵਡਾਈ॥ਜਿਨਿਜਿਨਿਕਰੀਅਵਗਿਆਜਨਕੀਤੇਤੈਦੀਏਰੁੜਾਈ॥
੬॥ਮੁਕਤਿਭਏਸਾਧਸੰਗਤਿਕਰਿਤਿਨਕੇਅਵਗਨਸਭਿਪਰਹਰਿਆ॥
ਤਿਨਕਉਦੇਖਿਭਏਕਿਰਪਾਲਾਤਿਨਭਉਸਾਗਰੁਤਰਿਆ॥੭॥ਹਮਨਾਨੇ
ਨੀਚਤੁਮੇਬਡਸਾਹਿਬਕੁਦਰਤਿਕਉਣਬੀਚਾਰਾ॥ਮਨੁਤਨੁਸੀਤਲੁਗੁ
ਰਦਰਸਦੇਖੈਨਾਨਕਨਾਮੁਅਧਾਰਾ॥੮॥੧॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਾਰਗਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੬ ਅਗਮਅਗਾਧਿਸੁਨਹੁਜਨਕਥਾ॥
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੀਅਚਰਜਸਭਾ॥ਰਹਾਉ॥ਸਦਾਸਦਾਸਤਿਗੁਰਨਮਸਕਾਰ
॥ਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਗੁਨਗਾਇਅਪਾਰ॥ਮਨਭੀਤਰਿਹੋਵੈਪਰਗਾਸੁ॥ਗਿਆ
ਨਅੰਜਨੁਅਗਿਆਨਬਿਨਾਸੁ॥੧॥ਮਿਤਿਨਾਹੀਜਾਕਾਬਿਸਥਾਰੁ॥ਸੋਭਾਤਾ
ਕੀਅਪਰਅਪਾਰ॥ਅਨਿਕਰੰਗਜਾਕੇਗਨੇਨਜਾਹਿ॥ਸੋਗਹਰਖਦੁਹਹੂ
ਮਹਿਨਾਹਿ॥੨॥ਅਨਿਕਬ੍ਰਹਮੇਜਾਕੇਬੇਦਧੁਨਿਕਰਹਿ॥ਅਨਿਕਮਹੇਸ
ਬੈਸਿਧਿਆਨੁਧਰਹਿ॥ਅਨਿਕਪੁਰਖਅੰਸਾਅਵਤਾਰ॥ਅਨਿਕਇੰਦ੍ਰਊ
ਭੇਦਰਬਾਰ॥੩॥ਅਨਿਕਪਵਨਪਾਵਕਅਰੁਨੀਰ॥ਅਨਿਕਰਤਨਸਾਗ
ਰਦਧਿਖੀਰ॥ਅਨਿਕਸੂਰਸਸੀਅਰਨਖਿਅਤ੍ਰ॥ਅਨਿਕਦੇਵੀਦੇਵਾਬਹੁਭਾਂ
ਤਿ॥੪॥ਅਨਿਕਬਸੁਧਾਅਨਿਕਕਾਮਧੇਨ॥ਅਨਿਕਪਾਰਜਾਤਅਨਿਕਮੁ
ਖਿਬੇਨ॥ਅਨਿਕਅਕਾਸਅਨਿਕਪਾਤਾਲ॥ਅਨਿਕਮੁਖੀਜਪੀਐਗੋਪ
ਾਲ॥੫॥ਅਨਿਕਸਾਸਤ੍ਰਸਿਮ੍ਰਿਤਿਪੁਰਾਨ॥ਅਨਿਕਜੁਗਤਿਹੋਵਤਬਖਿਆ

ਨ॥ਅਨਿਕਸੋਰਤੇਸੁਨਹਿਨਿਧਾਨ॥ਸਰਬਜੀਅਪੂਰਨਭਗਵਾਨ॥੬॥ਅ
ਨਿਕਧਰਮਅਨਿਕਕੁਮੇਰ॥ਅਨਿਕਬਰਨਅਨਿਕਕਨਿਕਸੁਮੇਰ॥ਅ
ਨਿਕਸੇਖਨਵਤਨਨਾਮੁਲੇਹਿ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਅੰਤੁਨਤੇਹਿ॥੭॥ਅਨਿ
ਕਪੁਰੀਆਅਨਿਕਤਹਖੰਡ॥ਅਨਿਕਰੂਪਰੰਗਬ੍ਰਹਮੰਡ॥ਅਨਿਕਬ
ਨਾਅਨਿਕਫਲਮੂਲ॥ਆਪਹਿਸੂਖਮਆਪਹਿਅਸਥੂਲ॥੮॥ਅਨਿ
ਕਜੁਗਾਦਿਨਸੁਅਰੁਰਾਤਿ॥ਅਨਿਕਪਰਲਉਅਨਿਕਉਤਪਾਤਿ॥ਅ
ਨਿਕਜੀਅਜਾਕੇਗ੍ਰਿਹਮਾਹਿ॥ਰਮਤਰਾਮਪੂਰਨਸ੍ਰਬਠਾਇ॥੯॥ਅਨਿ
ਕਮਾਇਆਜਾਕੀਲਖੀਨਜਾਇ॥ਅਨਿਕਕਲਾਖੇਲੈਹਰਿਰਾਇ॥ਅਨਿ
ਕਧੁਨਿਤਲਲਿਤਸੰਗੀਤ॥ਅਨਿਕਗੁਪਤਪ੍ਰਗਟੇਤਹਚੀਤ॥੧੦॥ਸਭਤੇ
ਊਚਭਗਤਜਾਕੈਸੰਗਿ॥ਆਠਪਹਰਗੁਨਗਾਵਹਿਰੰਗਿ॥ਅਨਿਕਅਨ
ਹਦਅਨੰਦਝੁਨਕਾਰ॥ਉਆਰਸਕਾਕਛੁਅੰਤੁਨਪਾਰ॥੧੧॥ਸਤਿਪੁਰ
ਖੁਸਤਿਅਸਥਾਨੁ॥ਊਚਤੇਊਚਨਿਰਮਲਨਿਰਬਾਨੁ॥ਅਪੁਨਾਕੀਆਜ
ਨਹਿਆਪਿ॥ਆਪੇਘਟਿਘਟਿਰਹਿਓਬਿਆਪਿ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਨਾਨਕ
ਦਇਆਲ॥ਜਿਨਿਜਪਿਆਨਾਨਕਤੇਭਏਨਿਹਾਲ॥੧੨॥੧॥੨॥
ਅਸਟਪਦੀਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ਮਃ੧॥੨॥ਮਃ੩॥੩॥ਮਃ੫॥੨॥
ਜੁਮਲਾ॥੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰਗਮਹਲਾ ੫
ਛੰਤ॥ ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨਹੈਅਲਿ
ਪਾਤਾ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਨੁਕਰਿਬਿਸਥੀਰਨੁਜਲਤਰੰਗਜਿਉਰਚਨੁ
ਕੀਆ॥ਹਭਿਰਸਮਾਣੇਭੋਗਘਟਾਣੇਆਨਨਬੀਆਕੋਬੀਆ॥ਹਰਿ
ਰੰਗੀਇਕਰੰਗੀਠਾਕੁਰੁਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭੁਜਾਤਾ॥ਨਾਨਕਦਰਸਲੀਨਾਜਿਉ
ਜਲਮੀਨਾ॥ਸਭਦੇਖੀਐਅਨਭੈਕਾਦਾਤਾ॥੧॥ਕਉਨਉਪਮਾਦੇਉਕ

ਵਨਬਡਾਈ॥ਪੂਰਨਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬਠਾਈ॥ਪੂਰਨਮਨਮੋਹਨਘਟਿਘਟਿ
ਸੋਹਨਜਬਖਿੰਚੈਤਬਛਾਈ॥ਕਿਉਨਅਰਾਧਹੁਮਿਲਿਕਰਿਸਾਧਹੁਘ
ਰੀਮੁਹਤਕਬੇਲਾਆਈ॥ਅਰਥੁਦਰਬੁਸਭੁਜੋਕਿਛੁਦੀਸੈਸੰਗਿਨਕਛ
ਹੂਜਾਈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਆਰਾਧਹੁਕਤਉਪਮਾਦੇਉਕਵਨਬਡਾ
ਈ॥੩॥ਪੂਛਉਸੰਤਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥ਹੀਓਅਰਾਪਉਦੇਹੁਸਦੇਸਾ॥ਦੇ
ਹੁਸਦੇਸਾਪ੍ਰਭਜੀਉਕੈਸਾਕਹਮੋਹਨਪਰਵੇਸਾ॥ਅੰਗਅੰਗਸੁਖਦਾਈ
ਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਾਈਥਾਨਥਾਨੰਤਰਦੇਸਾ॥ਬੰਧਨਤੇਮੁਕਤਾਘਟਿਘਟਿਜੁਗ
ਤਾਕਹਿਨਸਕਉਹਰਿਜੈਸਾ॥ਦੇਖਿਚਰਿਤੁਨਾਨਕਮਨਮੋਹਿਓਪੂਛੈਦੀਨੁ
ਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਕੈਸਾ॥੪॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥ਧੰਨਿਸੁਰਿ
ਦਾਜਿਹਚਰਨਬਸਾਇਆ॥ਚਰਨਬਸਾਇਆਸੰਤਸੰਗਾਇਆਅ
ਗਿਆਨਅੰਧੇਰੁਗਵਾਇਆ॥ਭਇਆਪ੍ਰਗਾਸੁਰਿਦੈਉਲਾਸੁਪ੍ਰਭੁਲੋੜੀ
ਦਾਪਾਇਆ॥ਦੁਖੁਨਾਠਾਸੁਖੁਘਰਮਹਿਵੂਠਾਮਹਾਅਨੰਦਸਹਜਾਇ
ਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਮੈਪੂਰਾਪਾਇਆ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਅਪੁਨੇਪਹਿਆਇਆ॥
੪॥੧॥ ੮॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਵਾਰਸਾਰਗਕੀਮਹਲਾ ੪ ਰਾਇਮਹਮੇਹਸਨੇਕੀਧੁਨੀਗਾਵਣੀ
ਵਾਰਸਲੋਕਾਨਾਲਿ॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨ ਗੁਰੁਕੁੰਜੀਪਾਹੂਨਿਵਲੁ
ਮਨੁਕੋਠਾਤਨੁਛਤਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਬਿਨੁਮਨਕਾਤਾਕੁਨਉਘੜੈਅਵਰਨਕੁੰਜੀ
ਹਥਿ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਭੀਜੈਰਾਗੀਨਾਦੀਬੇਦਿ॥ਨਭੀਜੈਸੁਰਤੀਗਿਆਨੀਜੋ
ਗਿ॥ਨਭੀਜੈਸੋਗੀਕੀਤੈਰੋਜਿ॥ਨਭੀਜੈਰੂਪੀਮਾਲੀਰੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਤੀਰਥਿਭ
ਵਿਐਨੰਗਿ॥ਨਭੀਜੈਦਾਤੀਕੀਤੈਪੁੰਨਿ॥ਨਭੀਜੈਬਾਹਰਿਬੈਠਿਆਸੁੰਨਿ॥ਨ
ਭੀਜੈਭੇੜਿਮਰਹਿਭਿੜਿਸੂਰ॥ਨਭੀਜੈਕੇਤੇਹੋਵਹਿਧੂੜ॥ਲੇਖਾਲਿਖੀਐ

ਮਨਕੈਭਾਇ॥ਨਾਨਕਭੀਜੈਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਮਃ੧ ਨਵਛਿਅਖਟਕਾਕ
ਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਨਿਸਿਦਿਨਉਚਰੈਭਾਰਅਠਾਰ॥ਤਿਨਿਭੀਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਆਤੋਹਿ॥ਨਾਮਬਿਹੂਣਮੁਕਤਿਕਿਉਹੋਇ॥ਨਾਭਿਵਸਤਬ੍ਰਹਮੈਅੰ
ਤੁਨਜਾਣਿਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਨਾਮੁਪਛਾਣਿਆ॥੩॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੇਆਪਿਨਿਰੰਜਨਾਜਿਨਿਆਪੁਉਪਾਇਆ॥ਆਪੇਖੇਲੁਰਚਾਇ
ਓਨੁਸਭੁਜਗਤੁਸਬਾਇਆ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਆਪਿਸਿਰਜਿਅਨੁਮਾਇਆ
ਮੋਹੁਵਧਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਬਰੇਜਿਨਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੁਵਰਤਦਾਸਭਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ ੨ ਆ
ਪਿਉਪਾਏਨਾਨਕਾਆਪੇਰਖੈਵੇਕ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐਜਾਂਸਭਨਾ
ਸਾਹਿਬੁਏਕੁ॥ਸਭਨਾਸਾਹਿਬੁਏਕੁਹੈਵੇਖੈਧੰਧੈਲਾਇ॥ਕਿਸੈਥੋੜਾਕਿ
ਸੈਅਗਲਾਖਾਲੀਕੋਈਨਾਹਿ॥ਆਵਹਿਨੰਗੇਜਾਹਿਨੰਗੇਵਿਚੇਕਰਹਿ
ਵਿਥਾਰ॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਨਜਾਣੀਐਅਗੈਕਾਈਕਾਰ॥੧॥ਮਃ੧ ਜਿਨਸਿ
ਥਾਪਿਜੀਆਕਉਭੇਜੈਜਿਨਸਿਥਾਪਿਲੈਜਾਵੈ॥ਆਪੇਥਾਪਿਉਥਾਪੇ
ਆਪੇਏਤੇਵੇਸਕਰਾਵੈ॥ਜੇਤੇਜੀਅਫਿਰਹਿਅਉਧੂਤੀਆਪੇਭਿਖਿ
ਆਪਾਵੈ॥ਲੇਖੈਬੋਲਣੁਲੇਖੈਚਲਣੁਕਾਇਤੁਕੀਚਹਿਦਾਵੇ॥
ਮੂਲੁਮਤਿਪਰਵਾਣਾਏਹੋਨਾਨਕੁਆਖਿਸੁਣਾਏ॥ਕਰਣੀਉਪਰਿਹੋਇ
ਤਪਾਵਸੁਜੇਕੋਕਹੈਕਹਾਏ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਚਲਤੁ
ਰਚਾਇਓਨੁਗੁਣਪਰਗਟੀਆਇਆ॥ਗੁਰਬਾਣੀਸਦਉਚਰੈਹਰਿ
ਮੰਨਿਵਸਾਇਆ॥ਸਕਤਿਗਈਭ੍ਰਮੁਕਟਿਆਸਿਵਜੋਤਿਜਗਾਇਆ॥
ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਗੁਰੁਪੁਰਖੁਮਿਲਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਹਜੇਮਿਲਿਰ
ਹੇਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕਮਃ ੨ ਸਾਹਚਲੇਵਣਜਾ

ਇਆ ਲਿਖਿਆ ਆਦੇਵੇ ਨਾਲਿ ਪਲੈ ਸੋ ਉਪਾਰਿ ਤੁਕ ਮੁਹੋਇ ਲਈਐ ਵਸਤੁ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥ ਵਸਤੁ ਲਈ ਵਣਜਾਰਈ ਵਖਰੁ ਬਧਾ ਪਾਇ ॥ ਕੇਈ ਲਾਹਾ ਲੈ ਚਲੇ ਇਕਿ ਚਲੇ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਥੋੜਾ ਕਿਨੈ ਨ ਮੰਗਿਓ ਕਿਸੁ ਕਹੀਐ ਸਾਬਾਸਿ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਸਾਬਤੁ ਲਾਏ ਰਾਸਿ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜੁੜਿ ਜੁੜਿ ਵਿਛੁੜੇ ਵਿਛੁੜਿ ਜੁੜੇ ॥ ਜੀਵਿ ਜੀਵਿ ਮੁਏ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ॥ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬਾਪ ਕੇਤਿਆ ਕੇ ਬੇਟੇ ਕੇਤੇ ਗੁਰ ਚੇਲੇ ਹੂਏ ॥ ਆਗੈ ਪਾਛੈ ਗਣਤ ਨ ਆਵੈ ਕਿਆ ਜਾਤੀ ਕਿਆ ਹੁਣਿ ਹੂਆ ॥ ਸਭੁ ਕਰਣਾ ਕਿਰਤੁ ਕਰਿ ਲਿਖੀਐ ਕਰਿ ਕਰਿ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਕਰੇ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਮਰੀਐ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੀਐ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜਾ ਭਰਮੁ ਹੈ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੋ ਆਲਾਇਆ ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਕਲਤ੍ਰੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਜਮ ਦਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਭਰਮਹਿ ਭਰਮਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਇਆ ॥੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਜਿਨ ਵਡਿਆਈ ਤੇਰੇ ਨਾਮ ਕੀ ਤੇ ਰਤੇ ਮਨ ਮਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਏਕੁ ਹੈ ਦੂਜਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਮਨੈ ਮਾਹਿ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ॥ ਤਿਨੀ ਪੀਤਾ ਰੰਗ ਸਿਉ ਜਿਨ ਕਉ ਲਿਖਿਆ ਆਦਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਕੀਤਾ ਕਿਆ ਸਾਲਾਹੀਐ ਕਰੇ ਸੋਇ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਏਕੀ ਬਾਹਰਾ ਦੂਜਾ ਦਾਤਾ ਨਾਹਿ ॥ ਕਰਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿਨਿ ਕੀਤਾ ਆਕਾਰੁ ॥ ਦਾਤਾ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਸਭਸੈ ਦੇ ਆਧਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਸਦੀਵ ਹੈ ਪੂਰਾ ਜਿਸੁ ਭੰਡਾਰੁ ॥ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਾਲਾਹੀਐ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਸੇਵਿਐ ਸੁਖੁ ਪਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਚਰਾਂ ਪਤਿ ਸਿਉ ਘਰਿ ਜਾਂਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਾਣੀ ਨਾਮੁ ਹੈ ਨਾਮੁ ਰਿਦੈ ਵਸਾਈ ॥ ਮਤਿ ਪੰਖੇਰੂ ਵਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿ

ਗੁਰੂ ਧਿਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹੋਇ ਨਾਮੇ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੨ ॥ ਤਿਸੁ ਸਿਉ ਕੈਸਾ ਬੋਲਣਾ ਜਿ ਆਪੇ ਜਾਣੈ ਜਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਾ ਕੀ ਨਾ ਫਿਰੈ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਚੀਰੀ ਜਿਸ ਕੀ ਚਲਣਾ ਮੀਰ ਮਲਕ ਸਲਾਰ ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਨਾਨਕਾ ਸਾਈ ਭਲੀ ਕਾਰ ॥ ਜਿਨਾ ਚੀਰੀ ਚਲਣਾ ਹਥਿ ਤਿਨਾ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਸਾਹਿਬ ਕਾ ਫੁਰਮਾਣੁ ਹੋਇ ਉਠੀ ਕਰਲੈ ਪਾਹਿ ॥ ਜੇਹਾ ਚੀਰੀ ਲਿਖਿਆ ਤੇਹਾ ਹੁਕਮੁ ਕਮਾਹਿ ॥ ਘਲੇ ਆਵਹਿ ਨਾਨਕਾ ਸਦੇ ਉਠੀ ਜਾਹਿ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ॥ ਸਿਫਤਿ ਜਿਨਾ ਕਉ ਬਖਸੀਐ ਸੇਈ ਪੋਤੇਦਾਰ ॥ ਕੁੰਜੀ ਜਿਨ ਕਉ ਦਿਤੀਆ ਤਿਨਾ ਮਿਲੇ ਭੰਡਾਰ ॥ ਜਹ ਭੰਡਾਰੀ ਹੂ ਗੁਣ ਨਿਕਲਹਿ ਤੇ ਕੀਅਹਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਨਦਰਿ ਤਿਨਾ ਕਉ ਨਾਨਕਾ ਨਾਮੁ ਜਿਨਾ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਨਿਰਮਲਾ ਸੁਣਿਐ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈਐ ਬੂਝੈ ਜਨੁ ਕੋਈ ॥ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਨ ਵਿਸਰੈ ਸਾਚਾ ਸਚੁ ਸੋਈ ॥ ਭਗਤਾ ਕਉ ਨਾਮ ਅਧਾਰੁ ਹੈ ਨਾਮੇ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਤੁਲੀਅਹਿ ਤੋਲ ਜੇ ਜੀਉ ਪਿਛੈ ਪਾਈਐ ॥ ਇਕਸੁ ਨ ਪੁਜਹਿ ਬੋਲ ਜੇ ਪੂਰੇ ਪੂਰਾ ਕਰਿ ਮਿਲੈ ॥ ਵਡਾ ਆਖਣੁ ਭਾਰਾ ਤੋਲੁ ॥ ਹੋਰ ਹਉਲੀ ਮਤੀ ਹਉਲੇ ਬੋਲ ॥ ਧਰਤੀ ਪਾਣੀ ਪਰਬਤ ਭਾਰੁ ॥ ਕਿਉ ਕੰਡੈ ਤੋਲੈ ਸੁਨਿਆਰੁ ॥ ਤੋਲਾ ਮਾਸਾ ਰਤਕ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪੁਛਿਆ ਦੇਇ ਪੁਜਾਇ ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੀ ਧਾਤੁ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਨਿ ਆਪੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਆਖਣਿ ਅਉਖਾ ਸੁਨਣਿ ਅਉਖਾ ਆਖਿ ਨ ਜਾਪੀ ਆਖਿ ॥ ਇਕਿ ਆਖਿ ਆਖਹਿ ਸਬਦੁ ਭਾਖਹਿ ਅਰਧ ਉਰਧ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ॥ ਜੇ ਕਿਹੁ ਹੋਇ ਤ ਕਿਹੁ ਦਿਸੈ ਜਾਪੈ ਰੂਪੁ ਨ ਜਾਤਿ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਘਟ ਅਉਘਟ ਘਟ ਥ

ਧਿਆਖਾਣਿਅਤਿਖਾਨਨਕਆਖਿਨਜਾਏਆਖਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਰਹਸੀਐਨਾਮੇਸਾਂਤਿਆਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਮਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤੀਐਸਭਦੁਖਗਵਾਈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਾਉਊਪਜੈਨਾਮੇਵਡਿਆਈ॥
ਨਾਮੇਹੀਸਭਜਾਤਿਪਤਿਨਾਮੇਗਤਿਪਾਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਨਾਨਕਲਿਵਲਾਈ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਜੂਠਿਨਰਾਗੀਜੂਠਿਨਵੇਦੀ॥
ਜੂਠਿਨਚੰਦਸੂਰਜਕੀਭੇਦੀ॥ਜੂਠਿਨਅੰਨੀਜੂਠਿਨਨਾਈ॥ਜੂਠਿਨਮੀਹੁ
ਵਰ੍ਹਿਐਸਭਥਾਈ॥ਜੂਠਿਨਧਰਤੀਜੂਠਿਨਪਾਣੀ॥ਜੂਠਿਨਪਉਣੈਮਾਹਿ
ਸਮਾਣੀ॥ਨਾਨਕਨਿਗੁਰਿਆਗੁਣੁਨਾਹੀਕੋਇ॥ਮੁਹਿਫੇਰਿਐਮੁਹੁਜੂਠਾ
ਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਚੁਲੀਆਸੁਚੀਆਜੇਭਰਿਜਾਣੈਕੋਇ॥ਸੁਰ
ਤੇਚੁਲੀਗਿਆਨਕੀਜੋਗੀਕਾਜਤੁਹੋਇ॥ਬ੍ਰਹਮਣਚੁਲੀਸੰਤੋਖਕੀਗਿ
ਰਹੀਕਾਸਤੁਦਾਨੁ॥ਰਾਜੇਚੁਲੀਨਿਆਵਕੀਪੜਿਆਸਚੁਧਿਆਨੁ॥ਪਾਣੀ
ਚਿਤੁਨਧੋਪਈਮੁਖਿਪੀਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਪਾਣੀਪਿਤਾਜਗਤਕਾਫਿਰਿਪਾਣੀ
ਸਭੁਖਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਭਸਿਧਿਹੈਰਿਧਿਪਿਛੈ
ਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਨਉਨਿਧਿਮਿਲੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਸੰਤੋਖੁਹੋਇਕਵਲਾਚਰਨਧਿਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਸਹਜੁਊਪਜੈ
ਸਹਜੇਸੁਖੁਪਾਵੈ॥ਗੁਰਮਤੀਨਾਉਪਾਈਐਨਾਨਕਗੁਣਗਾਵੈ॥੭॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਦੁਖਵਿਚਿਜੰਮਣੁਦੁਖਿਮਰਣੁਦੁਖਿਵਰਤਣੁਸੰਸਾ
ਰਿ॥ਦੁਖੁਦੁਖੁਅਗੈਆਖੀਐਪੜ੍ਹਿਪੜ੍ਹਿਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਦੁਖਕੀਆਪੰ
ਡਾਖੁਲੀਆਸੁਖੁਨਨਿਕਲਿਓਕੋਇ॥ਦੁਖਵਿਚਿਜੀਉਜਲਾਇਆ
ਦੁਖੀਆਚਲਿਆਰੋਇ॥ਨਾਨਕਸਿਫਤੀਰਤਿਆਮਨੁਤਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥
ਦੁਖਕੀਆਅਗੀਮਾਰੀਅਹਿਭੀਦੁਖੁਦਾਰੂਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਦੁਨੀ

ਆਭਸੁਰੰਗੁਭਸੂਹੂਭਸੁਖੇਹ॥ਭਸੋਭਸੁਕਮਾਵਣੀਭੀਭਸੁਭਰੀਐਦੇ
ਹ॥ਜਾਜੀਉਵਿਚਹੁਕਢੀਐਭਸੂਭਰਿਆਜਾਇ॥ਅਗੈਲੇਖੈਮੰਗਿਐ
ਹੋਰਦਸੂਣੀਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਇਸੁਣਿਐਸੁਚਿਸੰਜਮੋਜਮੁ
ਨੇੜਿਨਆਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨ੍ਹੇਰੁਗਵਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿ
ਐਆਪੁਬੁਝੀਐਲਾਹਾਨਾਉਪਾਵੈ॥ਨਾਇਸੁਣਿਐਪਾਪਕਟੀਅਹਿਨਿ
ਰਮਲਸਚੁਪਾਵੈ॥ਨਾਨਕਨਾਇਸੁਣਿਐਮੁਖਉਜਲੇਨਾਉਗੁਰਮੁਖਿ
ਧਿਆਵੈ॥੮॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਘਰਿਨਾਰਾਇਣੁਸਭਾਨਾਲਿ॥ਪੂਜਕ
ਰੇਰਖੈਨਾਵਾਲਿ॥ਕੁੰਗੂਚੰਨਣੁਫੁਲਚੜਾਏ॥ਪੈਰੀਪੈਪੈਬਹੁਤੁਮਨਾਏ॥
ਮਾਣੂਆਮੰਗਿਮੰਗਿਪੈਨ੍ਹੈਖਾਇ॥ਅੰਧੀਕੰਮੀਅੰਧਸਜਾਇ॥ਭੁਖਿਆਦੇ
ਇਨਮਰਦਿਆਰਖੈ॥ਅੰਧਾਝਗੜਾਅੰਧੀਸਥੈ॥੧॥ਮਃ੧ ਸਭੇਸੁਰਤੀ
ਜੋਗਸਭਿਸਭੇਬੇਦਪੁਰਾਣ॥ਸਭੇਕਰਣੇਤਪਸਭਿਸਭੇਗੀਤਗਿਆਨ॥ਸ
ਭੇਬੁਧੀਸੁਧਿਸਭਿਸਭਿਤੀਰਥਸਭਿਥਾਨ॥ਸਭਿਪਾਤਿਸਾਹੀਆਅਮਰਸ
ਭਿਸਭਿਖੁਸੀਆਸਭਿਖਾਨ॥ਸਭੇਮਾਣਸਦੇਵਸਭਿਸਭੇਜੋਗਧਿਆਨ॥
ਸਭੇਪੁਰੀਆਖੰਡਸਭਿਸਭੇਜੀਅਜਹਾਨ॥ਹੁਕਮਿਚਲਾਏਆਪਣੈਕਰ
ਮੀਵਹੈਕਲਾਮ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਚਿਨਾਇਸਚੁਸਭਾਦੀਬਾਨੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਨਾਇਮੰਨਿਐਸੁਖੁਊਪਜੈਨਾਮੇਗਤਿਹੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪਤਿਪਾਈਐ
ਹਿਰਦੈਹਰਿਸੋਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਭਵਜਲੁਲੰਘੀਐਫਿਰਿਬਿਘਨੁਨਹੋ
ਈ॥ਨਾਇਮੰਨਿਐਪੰਥੁਪਰਗਟਾਨਾਮੇਸਭਲੋਈ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿ
ਲਿਐਨਾਉਮੰਨੀਐਜਿਨਦੇਵੈਸੋਈ॥੯॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਪੁਰੀਆਖੰ
ਡਾਸਿਰਿਕਰੇਇਕਪੈਰਿਧਿਆਏ॥ਪਉਣੁਮਾਰਿਮਨਿਜਪੁਕਰੇਸਿਰੁਮੁੰਡੀ
ਤਲੈਦੇਇ॥ਕਿਸੁਉਪਰਿਓਹੁਟਿਕਟਿਕੈਕਿਸਨੋਜੋਰੁਕਰੇਇ॥ਕਿਸਨੋਕਹੀ

ਐ ਨਾਨਕ ਕਾਰਿ ਸਨੋ ਕਰਤਾ ਦੇਇ ॥ ਹੁਕਮਿ ਰਹਾਏ ਆਪਣੈ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣੇਇ
॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਹੈ ਹੈ ਆਖਾਂ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੋਟੀ ਹੂੰ ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ॥ ਆਖੂੰ ਆਖਾਂ ਸਦਾ ਸ
ਦਾ ਕਹਣਿ ਨ ਆਵੈ ਤੋਟਿ ॥ ਨਾ ਹਉ ਥਕਾਂ ਨ ਠਾਕੀਆ ਏਵਡ ਰਖਹਿ ਜੋਤਿ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਚਸਿਅਹੁ ਚੁਖ ਬਿੰਦ ਉਪਰਿ ਆਖਣੁ ਦੋਸੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਐ ਕੁਲੁ ਉਧਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੰਗਤਿ ਉਧਰੈ ਜਿ
ਨਿ ਰਿਦੈ ਵਸਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਣਿ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਸਨ ਰਸਾਇਆ ॥ ਨਾ
ਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਖ ਭੁਖ ਗਈ ਜਿਨ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ
ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿਨ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਭੇ ਰਾਤੀ ਸ
ਭਿ ਦਿਹ ਸਭਿ ਥਿਤੀ ਸਭਿ ਵਾਰ ॥ ਸਭੇ ਰੁਤੀ ਮਾਹ ਸਭਿ ਸਭਿ ਧਰਤੀ ਸਭਿ
ਭਾਰ ॥ ਸਭੇ ਪਾਣੀ ਪਉਣ ਸਭਿ ਸਭਿ ਅਗਨੀ ਪਾਤਾਲ ॥ ਸਭੇ ਪੁਰੀਆ ਖੰ
ਡ ਸਭਿ ਸਭਿ ਲੋਅ ਲੋਅ ਆਕਾਰ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਜਾਪੀ ਕੇਤੜਾ ਕਹਿ ਨ ਸਕੀਜੈ
ਕਾਰ ॥ ਆਖਹਿ ਥਕਹਿ ਆਖਿ ਆਖਿ ਕਰਿ ਸਿਫਤੀ ਵੀਚਾਰ ॥ ਤ੍ਰਿਣੁ ਨ ਪਾਇ
ਓ ਬਪੁੜੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਗਵਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅਖੀ ਪਰਣੈ ਜੇ ਫਿਰਾਂ ਦੇਖਾਂ ਸ
ਭੁ ਆਕਾਰੁ ॥ ਪੁਛਾ ਗਿਆਨੀ ਪੰਡਿਤਾਂ ਪੁਛਾ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰ ॥ ਪੁਛਾਂ ਦੇਵਾਂ ਮ
ਣਸਾਂ ਜੋਧ ਕਰਹਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਸਿਧ ਸਮਾਧੀ ਸਭਿ ਸੁਣੀ ਜਾਇ ਦੇਖਾਂ ਦਰ
ਬਾਰੁ ॥ ਅਗੈ ਸਚਾ ਸਚਿ ਨਾਇ ਨਿਰਭਉ ਭੈ ਵਿਣੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰ ਕਚੀ ਮਤੀ ਕਚੁ
ਪਿਚੁ ਅੰਧਿਆ ਅੰਧੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੀ ਬੰਦਗੀ ਨਦਰਿ ਲੰਘਾਏ ਪਾਰਿ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਦੁਰਮਤਿ ਗਈ ਮਤਿ ਪਰਗਟੀ ਆਇਆ ॥
ਨਾਉ ਮੰਨਿਐ ਹਉਮੈ ਗਈ ਸਭਿ ਰੋਗ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਨਾਮੁ ਊ
ਪਜੈ ਸਹਜੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸਾਂਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇ
ਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧

ਹੋਰੁ ਸਰੀਕੁ ਹੋਵੈ ਕੋਈ ਤੇਰਾ ਤਿਸੁ ਅਗੈ ਤੁਧੁ ਆਖਾਂ ॥ ਤੁਧੁ ਅਗੈ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ
ਮੈ ਅੰਧੇ ਨਾਉ ਸੁਜਾਖਾ ॥ ਜੇਤਾ ਆਖਣੁ ਸਾਹੀ ਸਬਦੀ ਭਾਖਿਆ ਭਾਇ ਸੁਭਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਬਹੁਤਾ ਏਹੋ ਆਖਣੁ ਸਭ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਜਾਂ ਨ
ਸਿਆ ਕਿਆ ਚਾਕਰੀ ਜਾਂ ਜੰਮੇ ਕਿਆ ਕਾਰ ॥ ਸਭਿ ਕਾਰਣ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਦੇਖੈ ਵਾਰੋ
ਵਾਰ ॥ ਜੇ ਚੁਪੈ ਜੇ ਮੰਗਿਐ ਦਾਤਿ ਕਰੇ ਦਾਤਾਰੁ ॥ ਇਕੁ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਫਿਰਿ
ਦੇਖਹਿ ਆਕਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਏਵੈ ਜਾਣੀਐ ਜੀਵੈ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਸੁਰਤਿ ਊਪਜੈ ਨਾਮੇ ਮਤਿ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਗੁਣ ਉਚਰੈ
ਨਾਮੇ ਸੁਖਿ ਸੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿਐ ਭ੍ਰਮੁ ਕਟੀਐ ਫਿਰਿ ਦੁਖੁ ਨ ਹੋਈ ॥ ਨਾਇ ਮੰਨਿ
ਐ ਸਾਲਾਹੀਐ ਪਾਪਾਂ ਮਤਿ ਧੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਨਾਉ ਮੰਨੀਐ ਜਿਨ ਦੇਵੈ
ਸੋਈ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਪੜ੍ਹੰਤਾ ॥ ਪੂਕਾਰੰਤਾ
ਅਜਾਣੰਤਾ ॥ ਜਾਂ ਬੂਝੈ ਤਾਂ ਸੂਝੈ ਸੋਈ ॥ ਨਾਨਕੁ ਆਖੈ ਕੂਕ ਨ ਹੋਈ ॥੧॥ ਮਃ ੧
ਜਾਂ ਹਉ ਤੇਰਾ ਤਾਂ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਮੇਰਾ ਹਉ ਨਾਹੀ ਤੂ ਹੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਸਕਤਾ ਆਪੇ ਸੁ
ਰਤਾ ਸਕਤੀ ਜਗਤੁ ਪਰੋਵਹਿ ॥ ਆਪੇ ਭੇਜੇ ਆਪੇ ਸਦੇ ਰਚਨਾ ਰਚਿ ਰਚਿ ਵੇਖੈ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਸਚੀ ਨਾਂਈ ਸਚੁ ਪਵੈ ਧੁਰਿ ਲੇਖੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ
ਨਿਰੰਜਨ ਅਲਖੁ ਹੈ ਕਿਉ ਲਖਿਆ ਜਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨ ਨਾਲਿ ਹੈ ਕਿਉ ਪਾ
ਈਐ ਭਾਈ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਵਰਤਦਾ ਰਵਿਆ ਸਭ ਠਾਂਈ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾ
ਈਐ ਹਿਰਦੈ ਦੇਇ ਦਿਖਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਕਰਮੁ ਹੋਇ ਗੁਰ ਮਿਲੀਐ ਭਾ
ਈ ॥੧੩॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਕਲਿ ਹੋਈ ਕੁਤੇ ਮੁਹੀ ਖਾਜੁ ਹੋਆ ਮੁਰਦਾਰੁ ॥
ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਭਉਕਣਾ ਚੂਕਾ ਧਰਮੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਜਿਨ ਜੀਵੰਦਿਆ ਪਤਿ
ਨਹੀ ਮੁਇਆ ਮੰਦੀ ਸੋਇ ॥ ਲਿਖਿਆ ਹੋਵੈ ਨਾਨਕਾ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥੧॥
ਮਃ ੧ ॥ ਰੰਨਾ ਹੋਈਆ ਬੋਧੀਆ ਪੁਰਸ ਹੋਏ ਸਈਆਦ ॥ ਸੀਲੁ ਸੰਜਮੁ ਸੁਚ

ਭੰਨੀ ਖਾਣ ਖਾਜੁ ਅਹਾਜੁ ॥ ਸਭੁ ਗਇਆ ਆਪਣਿਆ ਆਪਣੈ ਪਤਿ ਉਠੀ ਚਲੀ
ਨਾਲਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਹੈ ਅਉਗੁਣ ਸਰਬ ਕਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਬਾਹਰਿ
ਭਸਮ ਲੇਪਨ ਕਰੇ ਅੰਤਰਿ ਗੁਬਾਰੀ ॥ ਖਿੰਥਾ ਝੋਲੀ ਬਹੁ ਭੇਖ ਕਰੇ ਦੁਰਮਤਿ
ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਸਾਹਿਬ ਸਬਦੁ ਨ ਊਚਰੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਪਸਾਰੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਲਾਲ
ਚੁ ਭਰਮੁ ਹੈ ਭਰਮੈ ਗਾਵਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਈ ਜੂਐ ਬਾਜੀ ਹਾਰੀ ॥੧੪॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹੋਵੈ ਲਖ ਜੀਵਣੁ ਕਿਆ ਖੁਸੀਆ ਕਿ
ਆ ਚਾਉ ॥ ਵਿਛੁੜਿਆ ਵਿਸੁ ਹੋਇ ਵਿਛੋੜਾ ਏਕ ਘੜੀ ਮਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜੇ ਸਉ
ਵਰ੍ਹਿਆ ਮਿਠਾ ਖਾਜੈ ਭੀ ਫਿਰਿ ਕਉੜਾ ਖਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਖਾਧਾ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵੈ ਕ
ਉੜਤਣੁ ਧਾਇ ਜਾਇ ॥ ਮਿਠਾ ਕਉੜਾ ਦੋਵੈ ਰੋਗ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਤਿ ਵਿਗੁਤੇ ਭੋਗ ॥
ਝਖਿ ਝਖਿ ਝਖਣਾ ਝਗੜਾ ਝਖ ॥ ਝਖਿ ਝਖਿ ਜਾਹਿ ਝਖਹਿ ਤਿਨ ਪਾਸਿ
॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਕਾਪੜੁ ਕਾਠੁ ਰੰਗਾਇਆ ਰਾਂਗਿ ॥ ਘਰ ਗਚ ਕੀਤੇ ਬਾਗੇ ਬਾਗ ॥
ਸਾਦ ਸਹਜ ਕਰਿ ਮਨੁ ਖੇਲਾਇਆ ॥ ਤੈ ਸਹ ਪਾਸਹੁ ਕਹਣੁ ਕਹਾਇਆ ॥ ਮਿ
ਠਾ ਕਰਿ ਕੈ ਕਉੜਾ ਖਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਉੜੈ ਤਨਿ ਰੋਗੁ ਜਮਾਇਆ ॥ ਜੇ ਫਿਰਿ
ਮਿਠਾ ਪੇੜੈ ਪਾਇ ॥ ਤਉ ਕਉੜਤਣੁ ਚੂਕਸਿ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ
ਸੋਇ ॥ ਜਿਸ ਨੋ ਪ੍ਰਾਪਤਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰ
ਦੈ ਮੈਲੁ ਕਪਟੁ ਹੈ ਬਾਹਰੁ ਧੋਵਾਇਆ ॥ ਕੂੜੁ ਕਪਟੁ ਕਮਾਵਦੇ ਕੂੜੁ ਪਰਗਟੀ
ਆਇਆ ॥ ਅੰਦਰਿ ਹੋਇ ਸੁ ਨਿਕਲੈ ਨਹ ਛਪੈ ਛਪਾਇਆ ॥ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ
ਲਗਿਆ ਫਿਰਿ ਜੂਨੀ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਖਾਵਣਾ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿ
ਪਾਇਆ ॥੧੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੨ ॥ ਕਥਾ ਕਹਾਣੀ ਬੇਦੀ ਆਣੀ ਪਾਪੁ ਪੁੰ
ਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਦੇ ਦੇ ਲੈਣਾ ਲੈ ਲੈ ਦੇਣਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਅਵਤਾਰ ॥ ਉਤਮ ਮਧਿ
ਮ ਜਾਤੀਂ ਜਿਨਸੀ ਭਰਮਿ ਭਵੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਵਖਾਣੀ ਗਿਆ

ਨ ਧਿਆਨ ਵਿਚਿ ਆਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਖੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤੀ ਸੁਰਤੀ ਕਰਮਿ ਧਿ
ਆਈ ॥ ਹੁਕਮੁ ਸਾਜਿ ਹੁਕਮੈ ਵਿਚਿ ਰਖੈ ਹੁਕਮੈ ਅੰਦਰਿ ਵੇਖੈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਅਗਹੁ ਹਉਮੈ ਤੁਟੈ ਤਾਂ ਕੋ ਲਿਖੀਐ ਲੇਖੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਬੇਦੁ ਪੁਕਾਰੇ ਪੁੰ
ਨੁ ਪਾਪੁ ਸੁਰਗ ਨਰਕ ਕਾ ਬੀਉ ॥ ਜੋ ਬੀਜੈ ਸੋ ਉਗਵੈ ਖਾਂਦਾ ਜਾਣੈ ਜੀਉ ॥
ਗਿਆਨੁ ਸਲਾਹੇ ਵਡਾ ਕਰਿ ਸਚੋ ਸਚਾ ਨਾਉ ॥ ਸਚੁ ਬੀਜੈ ਸਚੁ ਉਗਵੈ ਦਰ
ਗਹ ਪਾਈਐ ਥਾਉ ॥ ਬੇਦੁ ਵਪਾਰੀ ਗਿਆਨੁ ਰਾਸਿ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਹੋਇ ॥
ਨਾਨਕ ਰਾਸੀ ਬਾਹਰਾ ਲਦਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਨਿੰਮੁ ਬਿ
ਰਖੁ ਬਹੁ ਸੰਚੀਐ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਸੀਅਰੁ ਮੰਤ੍ਰਿ ਵਿਸਾਹੀਐ
ਬਹੁ ਦੂਧੁ ਪੀਆਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਅਭਿੰਨੁ ਨ ਭਿਜਈ ਪਥਰੁ ਨਾਵਾਇ
ਆ ॥ ਬਿਖੁ ਮਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਿੰਚੀਐ ਬਿਖੁ ਕਾ ਫਲੁ ਪਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਸੰ
ਗਤਿ ਮੇਲਿ ਹਰਿ ਸਭ ਬਿਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇਆ ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਮਰਣਿ ਨ ਮੂਰਤੁ ਪੁਛਿਆ ਪੁਛੀ ਥਿਤਿ ਨ ਵਾਰੁ ॥ ਇਕਨ੍ਹੀ ਲਦਿਆ ਇਕਿ
ਲਦਿ ਚਲੇ ਇਕਨ੍ਹੀ ਬਧੇ ਭਾਰ ॥ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਖਤੀ ਇਕਨ੍ਹਾ ਹੋਈ ਸਾਰ ॥
ਲਸਕਰ ਸਣੈ ਦਮਾਮਿਆ ਛੁਟੇ ਬੰਕ ਦੁਆਰ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਛਾਰੁ ਕੀ ਭੀ
ਫਿਰਿ ਹੋਈ ਛਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਨਾਨਕ ਢੇਰੀ ਢਹਿ ਪਈ ਮਿਟੀ ਸੰਦਾ ਕੋ
ਟੁ ॥ ਭੀਤਰਿ ਚੋਰੁ ਬਹਾਲਿਆ ਖੋਟੁ ਵੇ ਜੀਆ ਖੋਟੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਜਿਨ ਅੰਦਰਿ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟੁ ਹੈ ਨਕ ਵਢੇ ਨਕ ਵਢਾਇਆ ॥ ਮਹਾ ਕਰੂਪ ਦੁ
ਖੀਏ ਸਦਾ ਕਾਲੇ ਮੁਹ ਮਾਇਆ ॥ ਭਲਕੇ ਉਠਿ ਨਿਤ ਪਰ ਦਰਬੁ ਹਿਰ
ਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚੁਰਾਇਆ ॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਮਤ ਕਰਹੁ ਰਖਿ
ਲੇਹੁ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਪਇਐ ਕਿਰਤਿ ਕਮਾਵਦੇ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ
ਪਾਇਆ ॥੧੭॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੪ ॥ ਸਭੁ ਕੋਈ ਹੈ ਖਸਮ ਕਾ ਖਸਮਹੁ

ਸਭੁਕੋਹੋਇਆਪੁਰਖੁਪਛਾਣੈਖਸਮਕਾਤਾਂਸਚੁਪਾਵੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿ
ਆਪੁਪਛਾਣੀਐਬੁਰਾਨਦੀਸੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈਐ
ਸਫਲਾਆਇਆਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੪ ਸਭਨਾਦਾਤਾਆਪਿਹੈਆਪੇਮੇਲ
ਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਜਿਨਾਸੇਵਿਆਹਰਿਦਾਤਾਰੁ
॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿਹਿਰਦੈਸਾਂਤਿਹੈਨਾਉਉਗਵਿਆਇਆ॥
ਜਪਤਪਤੀਰਥਸੰਜਮਕਰੇਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਹਿਰਦਾਸੁਧੁਹਰਿਸੇਵ
ਦੇਸੋਹਹਿਗੁਣਗਾਇਆ॥ਮੇਰੇਹਰਿਜੀਉਏਵੈਭਾਵਦਾਗੁਰਮੁਖਿਤਰ
ਾਇਆ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਹਰਿਦਰਿਸੋਹਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋ
ਕੁਮਃ੧ ਧਨਵੰਤਾਇਵਹੀਕਹੈਅਵਰੀਧਨਕਉਜਾਉ॥ਨਾਨਕੁਨਿਰ
ਧਨੁਤਿਤੁਦਿਨਿਜਿਤੁਦਿਨਿਵਿਸਰੈਨਾਉ॥੧॥ਮਃ੧ ਸੂਰਜੁਚੜੈਵਿਜੋ
ਗਿਸਭਸੈਘਟੈਆਰਜਾ॥ਤਨੁਮਨੁਰਤਾਭੋਗਿਕੋਈਹਾਰੈਕੋਜਿਣੈ॥ਸਭੁਕੋ
ਭਰਿਆਫੂਕਿਆਖਣਿਕਹਣਿਨਥੰਮੀਐ॥ਨਾਨਕਵੇਖੈਆਪਿਫੂਕਕਢ
ਏਢਹਿਪਵੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਜਿਥਹੁ
ਹਰਿਪਾਇਆ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਘਟਿਚਾਨਣਾਆਨੇਰੁਗਵਾਇਆ॥
ਲੋਹਾਪਾਰਸਿਭੇਟੀਐਕੰਚਨੁਹੋਇਆਇਆ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐ
ਨਾਉਪਾਈਐਮਿਲਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆ॥ਜਿਨਕੈਪੋਤੈਪੁੰਨੁਹੈਤਿਨੀਦਰਸ
ਨੁਪਾਇਆ॥੧੯॥ ਸਲੋਕਮਃ੧ ਧ੍ਰਿਗੁਤਿਨਾਦਾਜੀਵਿਆਜਿਲਿ
ਖਿਲਿਖਿਵੇਚਹਿਨਾਉ॥ਖੇਤੀਜਿਨਕੀਉਜੜੈਖਲਵਾੜੇਕਿਆਥਾਉ॥
ਸਚੈਸਰਮੈਬਾਹਰੇਅਗੈਲਹਹਿਨਦਾਦਿ॥ਅਕਲਿਏਹਨਆਖੀਐਅ
ਕਲਿਗਵਾਈਐਬਾਦਿ॥ਅਕਲੀਸਾਹਿਬੁਸੇਵੀਐਅਕਲੀਪਾਈਐ
ਮਾਨੁ॥ਅਕਲੀਪੜਿਕੈਬੁਝੀਐਅਕਲੀਕੀਚੈਦਾਨੁ॥ਨਾਨਕੁਆਖੈਰ

ਾਹੁਏਹੁਹੋਰਿਗਲਾਂਸੈਤਾਨੁ॥੧॥ਮਃ੨ ਜੈਸਾਕਰੈਕਹਾਵੈਤੈਸਾਐਸੀਬਨੀ
ਜਰੂਰਤਿ॥ਹੋਵਹਿਲਿੰਙਝਿੰਙਨਹੋਵਹਿਐਸੀਕਹੀਐਸੂਰਤਿ॥ਜੋਓਸੁ
ਇਛੇਸੋਫਲੁਪਾਇਦੇਤਾਂਨਾਨਕਕਹੀਐਮੂਰਤਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ
ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਿਰਖੁਹੈਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਫਲਿਆ॥ਜਿਸੁਪਰਾਪਤਿਸੋਲਹੈਗੁਰਸ
ਬਦੀਮਿਲਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਹਰਿਸੇਤੀਰਲਿਆ॥ਜਮ
ਕਾਲੁਜੋਹਿਨਸਕਈਘਟਿਚਾਨਣੁਬਲਿਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁ
ਫਿਰਿਗਰਭਿਨਗਲਿਆ॥੨੦॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਸਚੁਵਰਤੁਸੰਤੋ
ਖੁਤੀਰਥੁਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਇਸਨਾਨੁ॥ਦਇਆਦੇਵਤਾਖਿਮਾਜਪਮਾਲੀ
ਤੇਮਾਣਸਪਰਧਾਨ॥ਜੁਗਤਿਧੋਤੀਸੁਰਤਿਚਉਕਾਤਿਲਕੁਕਰਣੀਹੋਇ॥
ਭਾਉਭੋਜਨੁਨਾਨਕਾਵਿਰਲਾਤਕੋਈਕੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਉਮੀਨੇਮੁਸਚੁਜੇ
ਕਰੈ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਉਚਰੈ॥ਦਸਮੀਦਸੇਦੁਆਰਜੇਠਾਕੈਏਕਾਦਸੀ
ਏਕੁਕਰਿਜਾਣੈ॥ਦੁਆਦਸੀਪੰਚਵਸਗਤਿਕਰਿਰਾਖੈਤਉਨਾਨਕਮਨੁ
ਮਾਨੈ॥ਐਸਾਵਰਤੁਰਹੀਜੈਪਾਡੇਹੋਰਬਹੁਤੁਸਿਖਕਿਆਦੀਜੈ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਭੂਪਤਿਰਾਜੇਰੰਗਰਾਇਸੰਚਹਿਬਿਖੁਮਾਇਆ॥ਕਰਿਕਰਿ
ਹੇਤੁਵਧਾਇਦੇਪਰਦਰਬੁਚੁਰਾਇਆ॥ਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਨਵਿਸਹਹਿਬਹੁਪ੍ਰੀ
ਤਿਲਗਾਇਆ॥ਵੇਖਦਿਆਹੀਮਾਇਆਧੁਹਿਗਈਪਛੁਤਹਿਪਛੁਤਾ
ਇਆ॥ਜਮਦਰਿਬਧੇਮਾਰੀਅਹਿਨਾਨਕਹਰਿਭਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧
ਗਿਆਨਵਿਹੂਣਾਗਾਵੈਗੀਤ॥ਭੁਖੇਮੁਲਾਂਘਰੇਮਸੀਤਿ॥ਮਖਟੂਹੋਇਕੈ
ਕੰਨਪੜਾਏ॥ਫਕਰੁਕਰੇਹੋਰੁਜਾਤਿਗਵਾਏ॥ਗੁਰੁਪੀਰੁਸਦਾਏਮੰਗਣਿ
ਜਾਇ॥ਤਾਕੈਮੂਲਿਨਲਗੀਐਪਾਇ॥ਘਾਲਿਖਾਇਕਿਛੁਹਥਹੁਦੇਇ॥
ਨਾਨਕਰਾਹੁਪਛਾਣਹਿਸੇਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਮਨਹੁਜਿਅੰਧੇਕੂਪਕਹਿਆ

ਬਿਨ੍ਹੁ ਨ ਜਾਣਨੀ॥ ਅਨਿਅੰਧੈ ਭੁਖੈ ਕਵਾਲਿ ਦਿਸਿ ਲਿਖੇ ਰੋਕਮੁ ਪਾ॥ ਇਕਿ ਕ
ਹਿ ਜਾਣਨਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪਾ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ
ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸ ਕਸ ਨ ਜਾਣੰਤਿ॥ ਇਕਨਾ ਸੁਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖ
ਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤਿ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਭ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਧਨੁ ਸੰਪੈ ਮਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਅ
ਰਥਿ ਜੋ ਖਰਚਦੇ ਦੇਂਦੇ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਦੇ ਤਿਨ ਤੋਟਿ ਨ
ਆਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਾਂ ਨਦਰੀ ਆਵਦਾ ਮਾਇਆ ਸੁਟਿ ਪਾਇਆ॥ ਨਾਨਕ ਭਗ
ਤਾਂ ਹੋਰੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪
ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਨਿ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਜਿਨ੍ਹਾ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥ ਗਿ
ਰਹ ਕੁਟੰਬ ਮਹਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧੀ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਸਚੇ ਬੈਰਾਗੀ॥੧॥
ਮਃ ੪ ਗਣਤੈ ਸੇਵ ਨ ਹੋਵਈ ਕੀਤਾ ਥਾਇ ਨ ਪਾਇ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ ਨ ਆ
ਇਓ ਸਚਿ ਨ ਲਗੋ ਭਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਿਆਰਾ ਨ ਲਗਈ ਮਨਹਠਿ ਆਵੈ ਜਾ
ਇ॥ ਜੇ ਇਕ ਵਿਖ ਅਗਾਹਾ ਭਰੇ ਤਾ ਦਸ ਵਿਖਾਂ ਪਿਛਾਹਾ ਜਾਇ॥ ਸਤਿਗੁਰ
ਕੀ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੇ ਚਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ॥ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨੋ
ਮਿਲੈ ਸਹਜੇ ਰਹੈ ਸਮਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ੍ਹਾ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਸਚੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਾਇਦੇ ਕੋ ਰਹਣੁ ਨ ਪਾਈ॥ ਗੜ੍ਹ ਮੰਦਰ
ਗਚ ਗੀਰੀਆ ਕਿਛੁ ਸਾਥਿ ਨ ਜਾਈ॥ ਸੋਇਨ ਸਾਖਤ ਪਉਣ ਵੇਗ ਧ੍ਰਿਗੁ ਧ੍ਰਿ
ਗੁ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਛਤੀਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਰਕਾਰ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਮੈਲੁ ਵਧਾਈ॥
ਨਾਨਕ ਜੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸਹਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਪਾਈ॥੨੩॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩
ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਦੇਸੰਤਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਭੇਖਧਾਰੀ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ
ਨਾਉ ਕਦੇ ਨ ਪਾਇਨਿ ਦੁਖੁ ਲਾਗਾ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸੇਵਹਿ

ਮਾਇਆ ਕੇ ਬਿਉਹਾਰੀ॥ ਅੰਦਰਿ ਕਪਟੁ ਉਦਰੁ ਭਰਣ ਕੈ ਤਾਈ ਪਾਠ
ਪੜਹਿ ਗਾਵਾਰੀ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਨ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਮਾ
ਰੀ॥ ਨਾਨਕ ਪੜਣਾ ਗੁਨਣਾ ਇਕੁ ਨਾਉ ਹੈ ਬੂਝੈ ਕੋ ਬੀਚਾਰੀ॥੧॥ ਮਃ ੩ ਨਾ
ਗੇ ਆਵਣਾ ਨਾਗੇ ਜਾਣਾ ਹਰਿ ਹੁਕਮੁ ਪਾਇਆ ਕਿਆ ਕੀਜੈ॥ ਜਿਸ ਕੀ ਵਸ
ਤੁ ਸੋਈ ਲੈ ਜਾਇਗਾ ਰੋਸੁ ਕਿਸੈ ਸਿਉ ਕੀਜੈ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨੇ
ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ॥ ਨਾਨਕ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਦਾ ਸਲਾਹਿਹੁ ਰਸਨਾ ਰਾਮੁ ਰ
ਵੀਜੈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਗੜ੍ਹਿ ਕਾਇਆ ਸੀਗਾਰ ਬਹੁ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਈ॥
ਰੰਗ ਪਰੰਗ ਕਤੀਫਿਆ ਪਹਿਰਹਿ ਧਰ ਮਾਈ॥ ਲਾਲ ਸੁਪੇਦ ਦੁਲੀਚਿਆ
ਬਹੁ ਸਭਾ ਬਣਾਈ॥ ਦੁਖੁ ਖਾਣਾ ਦੁਖੁ ਭੋਗਣਾ ਗਰਬੈ ਗਰਬਾਈ॥ ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਅੰਤਿ ਲਏ ਛਡਾਈ॥੨੪॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩ ਸਹਜੇ ਸੁ
ਖਿ ਸੁਤੀ ਸਬਦਿ ਸਮਾਇ॥ ਆਪੇ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਲਿ ਲਈ ਗਲਿ ਲਾਇ॥ ਦੁਬਿਧਾ
ਚੂਕੀ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ॥ ਸੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ
ਜਿ ਭੰਨਿ ਘੜਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਧੁਰਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਹੁਣਿ ਆਣਿ ਮਿਲਾਇ॥੧॥ ਮਃ ੩
ਜਿਨ੍ਹੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕਿਆ ਜਪੁ ਜਾਪਹਿ ਹੋਰਿ॥ ਬਿਸਟਾ ਅੰਦਰਿ ਕੀ
ਟ ਸੇ ਮੁਠੇ ਧੰਧੈ ਚੋਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ਝੂਠੇ ਲਾਲਚ ਹੋਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ
ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਨਾਮੁ ਮੰਨਿ ਅਸਥਿਰੁ ਜਗਿ ਸੋਈ॥ ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਿਤ
ਵੈ ਦੂਜਾ ਨਹੀ ਕੋਈ॥ ਰੋਮਿ ਰੋਮਿ ਹਰਿ ਉਚਰੈ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਹਰਿ ਸੋਈ॥ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਜਨਮੁ ਸਕਾਰਥਾ ਨਿਰਮਲੁ ਮਲੁ ਖੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਜੀਵਦਾ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ
ਆ ਅਮਰਾਪਦੁ ਹੋਈ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ
ਆ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਧੇ ਮਾਰੀਅਹਿ ਜਿਉ
ਸੰਨ੍ਹੀ ਉਪਰਿ ਚੋਰ॥੧॥ ਮਃ ੫ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੜੀ ਆਕਾਸੁ ਸੁਹੰਦਾ ਜਪੰ

ਦਿਆ ਹਰਿ ਨਾਉ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਵਿਹੂਣਿਆ ਤਿਨ ਤਨਿ ਖਾਵਹਿ ਕਾਉ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਨਿ ਭਾਉ ਕਰਿ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਵਾਸਾ ॥ ਓਇ ਬਾ
ਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਵਨੀ ਫਿਰਿ ਹੋਹਿ ਨ ਬਿਨਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਰੰਗਿ ਰਵਿ ਰਹੇ
ਸਭ ਸਾਸ ਗਿਰਾਸਾ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਰੰਗੁ ਕਦੇ ਨ ਉਤਰੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਾਸਾ ॥ ਓ
ਇ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਕੈ ਮੇਲਿਅਨੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪਾਸਾ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਜਿਚਰੁ ਇਹੁ ਮਨੁ ਲਹਰੀ ਵਿਚਿ ਹੈ ਹਉਮੈ ਬਹੁਤੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਸਬਦੈ ਸਾਦੁ
ਨ ਆਵਈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸੇਵਾ ਥਾਇ ਨ ਪਵਈ ਤਿਸ ਕੀ ਖਪਿ
ਖਪਿ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ ਜੋ ਸਿਰੁ ਧਰੇ ਉਤਾਰਿ ॥
ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲਏ ਸਬਦੁ ਰਖੈ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸੋ ਜਪੁ
ਤਪੁ ਸੇਵਾ ਚਾਕਰੀ ਜੋ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਆਪਤੁ ਗਵਾ
ਵੈ ॥ ਮਿਲਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵੀਛੁੜੈ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਵੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਪਰਸਾ
ਦੀ ਸੋ ਬੁਝਸੀ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਵੈ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭੁ ਕੋ ਲੇਖੇ ਵਿ
ਚਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖੁ ਅਹੰਕਾਰੀ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਦੇ ਨ ਚੇਤਈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਿਰਿ ਮਾ
ਰੀ ॥ ਪਾਪ ਬਿਕਾਰ ਮਨੂਰ ਸਭਿ ਲਦੇ ਬਹੁ ਭਾਰੀ ॥ ਮਾਰਗੁ ਬਿਖਮੁ ਡਰਾਵਣਾ ਕਿ
ਉ ਤਰੀਐ ਤਾਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਸੇ ਉਬਰੇ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਉਧਾਰੀ ॥੨੭॥
ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵੇ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਮਰਿ ਜੰਮਹਿ ਵਾਰੋ ਵਾ
ਰ ॥ ਮੋਹ ਠਗਉਲੀ ਪਾਈਅਨੁ ਬਹੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਵਿਕਾਰ ॥ ਇਕਿ ਗੁਰਪਰਸ
ਾਦੀ ਉਬਰੇ ਤਿਸੁ ਜਨ ਕਉ ਕਰਹਿ ਸਭਿ ਨਮਸਕਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮੁ
ਧਿਆਇ ਤੂ ਅੰਤਰਿ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਵਿਸਾਰਿਆ ਸਚੁ ਮਰਣਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰਤਿਆ ਜਨਮੁ ਗਇਆ
ਅੰਦਰਿ ਦੁਖੁ ਸਹਾਮੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਜਿਨ ਪੂਰਬਿ

ਲਿਖਿਆ ਕਰਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਲੇਖਾ ਪੜੀਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਫਿਰਿ ਲੇਖੁ ਨ
ਹੋਈ ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਹਰਿ ਦਰਿ ਸਦ ਢੋਈ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਮਿਲੈ ਦੇ ਭੇਟ ਸੇ
ਵਕੁ ਨਿਤ ਹੋਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁਰ ਤੇ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਪਤਿ ਪਰਗਟੁ ਲੋਈ ॥ ਨਾਨ
ਕ ਅਨਹਦ ਧੁਨੀ ਦਰਿ ਵਜਦੇ ਮਿਲਿਆ ਹਰਿ ਸੋਈ ॥੨੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਜੇ ਕਰੇ ਸੁਖੀ ਹੂ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਕਰਣੀ ਭਉ ਕਟੀਐ
ਨਾਨਕ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਸਚੁ ਪੁਰਾਣਾ ਨਾ ਥੀਐ ਨਾਮੁ ਨ ਮੈਲਾ ਹੋਇ ॥
ਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੇ ਚਲੈ ਬਹੁੜਿ ਨ ਆਵਣੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਵਿਸਾਰਿਐ ਆਵ
ਣ ਜਾਣਾ ਦੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨੁ ਜਾਚੈ ਦਾਨੁ ਹਰਿ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥
ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸ ਹੈ ਦਰਸਨਿ ਤ੍ਰਿਪਤਾਇ ॥ ਖਿਨੁ ਪਲੁ ਘੜੀ ਨ ਜੀਵਉ
ਬਿਨੁ ਦੇਖੇ ਮਰਾਂ ਮਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਲਿ ਦਿਖਾਲਿਆ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਥਾਇ ॥
ਸੁਤਿਆ ਆਪਿ ਉਠਾਲਿ ਦੇਇ ਨਾਨਕ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੨੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥
ਮਨਮੁਖ ਬੋਲਿ ਨ ਜਾਣਨੀ ਓਨਾ ਅੰਦਰਿ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ॥ ਥਾਉ ਕੁਥਾ
ਉ ਨ ਜਾਣਨੀ ਸਦਾ ਚਿਤਵਹਿ ਬਿਕਾਰ ॥ ਦਰਗਹ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਓਥੈ ਹੋ
ਹਿ ਕੂੜਿਆਰ ॥ ਆਪੇ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈਅਨੁ ਆਪਿ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ
ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਸਭੁ ਵਰਤੈ ਆਪਿ ਸਚਿਆਰੁ ॥੧॥ ਮਃ ੩ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁ
ਖਿ ਤਿਨੀ ਅਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਕਰਮਿ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨ ਕਉ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਸੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਆਸ ਕਰੇ ਸ
ਭੁ ਲੋਕੁ ਬਹੁ ਜੀਵਣੁ ਜਾਣਿਆ ॥ ਨਿਤ ਜੀਵਣ ਕਉ ਚਿਤੁ ਗੜ੍ਹ ਮੰਡਪ ਸ
ਵਾਰਿਆ ॥ ਵਲਵੰਚ ਕਰਿ ਉਪਾਵ ਮਾਇਆ ਹਿਰਿ ਆਣਿਆ ॥ ਜਮਕ
ਾਲੁ ਨਿਹਾਲੇ ਸਾਸ ਆਵ ਘਟੈ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੇ
ਹਰਿ ਗੁਰ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥੩੦॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ

ਵਦਾਵਖਣਦੇਮਾਇਆਮੋਹਸੁਆਇਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮਨਮੁਖ
ਮੈਲੇਮਰਜਾਇਆ॥ਜਿਨਕੀਤਾਤਿਸੈਨਸੇਵਨੀਦੇਦਾਰਿਜਕੁਸਮਾਇਆ॥ਜਮਕਾਡੰ
ਡੁਗਲਹੁਨਕਟੀਐਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵਤਿਜਾਇਆ॥ਜਿਨਕਉਪੁਰਬਿਲਿਖਿਆ
ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲਿਆਤਿਨਆਇਆ॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਧਿਆਇਦੇਨਾਨਕਸਚਿ
ਸਮਾਇਆ॥੧॥ਮਃ੩ ਸਚੁਵਣਜਹਿਸਚੁਸੇਵਦੇਜਿਗੁਰਮੁਖਿਪੈਰੀਪਾਹਿ
ਨਾਨਕਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲਹਿਸਹਜੇਸਚਿਸਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਸਾਵਿਚਿਅਤਿਦੁਖੁਘਣਾਮਨਮੁਖਿਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਭਏ
ਨਿਰਾਸਪਰਮਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸਅਲਿਪਤਲਿਵਲਾ
ਇਆ॥ਓਨਾਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਨਵਿਆਪਈਹਰਿਭਾਣਾਭਾਇਆ॥ਨਾਨਕਹ
ਰਿਸੇਤੀਸਦਾਰਵਿਰਹੇਧੁਰਿਲਏਮਿਲਾਇਆ॥੨੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩
ਪਰਾਈਅਮਾਣਕਿਉਰਖੀਐਦਿਤੀਹੀਸੁਖੁਹੋਇ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਗੁਰਥੈ
ਟਿਕੈਹੋਰਥੈਪਰਗਟੁਨਹੋਇ॥ਅੰਨੈਵਸਿਮਾਣਕੁਪਾਇਆਘਰਿਘਰਿਵੇ
ਚਣਜਾਇ॥ਓਨਾਪਰਖਨਆਵਈਅਢੁਨਪਲੈਪਾਇ॥ਜੇਆਪਿਪਰਖਿ
ਨਆਵਈਤਾਪਾਰਖੀਆਥਾਵਹੁਲਇਓਪਰਖਾਇ॥ਜੇਓਸੁਨਾਲਿਚਿਤੁ
ਲਾਏਤਾਵਥੁਲਹੈਨਉਨਿਧਿਪਲੈਪਾਇ॥ਘਰਿਹੋਦੈਧਨਿਜਗੁਭੁਖਾਮੁਆ
ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਸੋਝੀਨਹੋਇ॥ਸਬਦੁਸੀਤਲੁਮਨਿਤਨਿਵਸੈਤਿਥੈਸੋਗੁ
ਵਿਜੋਗੁਨਕੋਇ॥ਵਸਤੁਪਰਾਈਆਪਿਗਰਬੁਕਰੇਮੂਰਖੁਆਪੁਗਣਾਏ॥
ਨਾਨਕਬਿਨੁਬੂਝੇਕਿਨੈਨਪਾਇਓਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈਜਾਏ॥੧॥ਮਃ੩
ਮਨਿਅਨਦੁਭਇਆਮਿਲਿਆਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁਸਰਸੇਸਜਣਸੰਤਪਿਆ
ਰੇ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲੇਨਵਿਛੁੜਹਿਕਬਹੂਜਿਆਪਿਮੇਲੇਕਰਤਾਰੇ॥ਅੰਤ
ਰਿਸਬਦੁਰਵਿਆਗੁਰੁਪਾਇਆਸਗਲੇਦੂਖਨਿਵਾਰੇ॥ਹਰਿਸੁਖਦਾ

ਤਾਸਦਾਸਲਾਹੀਅੰਤਰਿਰਖਾਉਰਧਾਰੇ॥ਮਨਮੁਖੁਤਿਨਕੀਬਖੀਲੀਕਿਕ
ਰੇਜਿਸਚੈਸਬਦਿਸਵਾਰੇ॥ਓਨਾਦੀਆਪਿਪਤਿਰਖਸੀਮੇਰਾਪਿਆਰਾਸਰ
ਣਾਗਤਿਪਏਗੁਰਦੁਆਰੇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੇਸੁਹੇਲੇਭਏਮੁਖਉਜਲਦਰ
ਬਾਰੇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਸਤਰੀਪੁਰਖੈਬਹੁਪ੍ਰੀਤਿਮਿਲਿਮੋਹੁਵਧਾਇ
ਆ॥ਪੁਤ੍ਰੁਕਲਤ੍ਰੁਨਿਤਵੇਖੈਵਿਗਸੈਮੋਹਿਮਾਇਆ॥ਦੇਸਿਪਰਦੇਸਿਧਨੁਚੋਰਾ
ਇਆਣਿਮੁਹਿਪਾਇਆ॥ਅੰਤਿਹੋਵੈਵੈਰਵਿਰੋਧੁਕੋਸਕੈਨਛਡਾਇਆ॥
ਨਾਨਕਵਿਣੁਨਾਵੈਧ੍ਰਿਗੁਮੋਹੁਜਿਤੁਲਗਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁ
ਮਃ੩ ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਖਾਧੈਸਭਭੁਖਜਾਇ॥ਤ੍ਰਿਸ
ਨਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਹੋਰੁਖਾਣਾਤਿਤੁਰੋ
ਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਨਾਨਕਰਸਕਸਸਬਦੁਸਲਾਹਣਾਆਪੇਲਏਮਿਲਾ
ਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਸਬਦੁਹੈਜਿਤੁਸਹਮੇਲਾਵਾਹੋਇ॥
ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਿਆਨੇਰੁਹੈਸਬਦੇਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਪੰਡਿਤਮੋਨੀਪੜਿਪ
ੜਿਥਕੇਭੇਖਥਕੇਤਨੁਧੋਇ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਦੁਖੀਏਚਲੇ
ਰੋਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਪਾਈਐਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਇਸਤ੍ਰੀਪੁਰਖੈਅਤਿਨੇਹੁਬਹਿਮੰਦੁਪਕਾਇਆ॥ਦਿਸਦਾਸਭੁਕਿਛੁਚ
ਲਸੀਮੇਰੇਪ੍ਰਭਭਾਇਆ॥ਕਿਉਰਹੀਐਥਿਰੁਜਗਿਕੋਕਢਹੁਉਪਾਇਆ॥
ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਚਾਕਰੀਥਿਰੁਕੰਧੁਸਬਾਇਆ॥ਨਾਨਕਬਖਸਿਮਿਲਾਇਅਨੁ
ਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਇਆ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਮਾਇਆਮੋਹਿਵਿ
ਸਾਰਿਆਗੁਰਕਾਭਉਹੇਤੁਅਪਾਰੁ॥ਲੋਭਿਲਹਰਿਸੁਧਿਮਤਿਗਈਸਚਿ
ਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸੈਦਰਗਹਮੋਖਦੁਆਰੁ॥
ਨਾਨਕਆਪੇਮੇਲਿਲਏਆਪੇਬਖਸਣਹਾਰੁ॥੧॥ਮਃ੪ ਨਾਨਕਜਿਸੁ

ਬਿਨੁ ਪਰਤੀਤਿ ਜਨ ਵਣਾਵਿ ਸਰੇਸਰੈ ਨਾਖਿ ਫੜਾ ਤਿਸ ਮਾ ਸਿਉ ਕਿਉ ਮਨੁ ਭੁਸੀਐ
ਜਿਸੁ ਤਿਸੁ ਆਗੀ ਛਿੰਦਾ ॥੨॥ ਮ: ੪ ॥ ਸਾਧੂ ਆਇਆ ਨਿਮਾਨਿਮਾ ਹਰਿ ਗੁ-
ਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਭੁਖ ਭੁਖ ਕਾ ਜਾਮ ਸਭ ਚੁਕਾਇਸੀ ਮੀਂਹੁ ਵੁਠਾ ਛਹਬ-
ਰ ਲਾਇਆ ॥ ਸਭ ਧਰਤਿ ਭਈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਅੰਨੁ ਜੰਮਿਆ ਬੋਹਲ ਲਾਇਆ ॥ ਹ-
ਰਿ ਅਚਿੰਤੁ ਬੁਲਾਵੈ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਹਰਿ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ਥਾਇ ॥ ਹਰਿ ਤਿਸਹਿ ਧਿ-
ਆਵਹੁ ਸੰਤ ਜਨਹੁ ਜੋ ਅੰਤੇ ਲਏ ਛਡਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਭਗਤਿ ਅਨੰਦੁ ਹੈ
ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿਆ ਤਿਨਾ ਦੁਖ
ਭੁਖ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਤ੍ਰਿਪਤੈ ਗਾਇ ਗੁਣ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਸੁਭਾਇ ॥
੩॥ ਪਉੜੀ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਦਾਤਿ ਨਿਤ ਦੇਵੈ ਚੜੈ ਸਵਾਈਆ ॥ ਤੁ-
ਸਿ ਦੇਵੈ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਨ ਛਪੈ ਛਪਾਈਆ ॥ ਹਿਰਦੈ ਕਵਲੁ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ਉ-
ਨਮਨਿ ਲਿਵ ਲਾਈਆ ॥ ਜੇ ਕੋ ਕਰੇ ਉਸ ਦੀ ਰੀਸ ਸਿਰਿ ਛਾਈ ਪਾਈਆ ॥ ਨਾਨਕ
ਅਪੜਿ ਕੋਇ ਨ ਸਕਈ ਪੂਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਵਡਿਆਈਆ ॥੩੪॥ ਸਲੋਕ
ਮ: ੩ ॥ ਅਮਰੁ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਤਿਸੁ ਨਾਲਿ ਸਿਆਣਪ ਨ ਚਲਈ ਨ ਹੁਜ-
ਤਿ ਕਰਣੀ ਜਾਇ ॥ ਆਪੁ ਛੋਡਿ ਸਰਣਾਇ ਪਵੈ ਮੰਨਿ ਲਏ ਰਜਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁ-
ਖਿ ਜਮ ਡੰਡੁ ਨ ਲਗਈ ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕੁ ਸੋਈ ਆਖੀਐ
ਜਿ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੧॥ ਮ: ੩ ॥ ਦਾਤਿ ਜੋਤਿ ਸਭ ਸੂਰਤਿ ਤੇਰੀ ॥ ਬਹੁਤੁ
ਸਿਆਣਪ ਹਉਮੈ ਮੇਰੀ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਵਹਿ ਲੋਭਿ ਮੋਹਿ ਵਿਆਪੇ ਹਉ-
ਮੈ ਕਦੇ ਨ ਚੂਕੈ ਫੇਰੀ ॥ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸਾਈ ਗਲ
ਚੰਗੇਰੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ਮ: ੫ ॥ ਸਚੁ ਖਾਣਾ ਸਚੁ ਪੈਨਣਾ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਅ-
ਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਮੇਲਾਇਆ ਪ੍ਰਭੁ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਭਾਗੁ ਪੂਰਾ ਤਿਨ ਜਾਗਿਆ ਜ-
ਪਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ॥ ਸਾਧੂ ਸੰਗਤਿ ਲਗਿਆ ਤਰਿਆ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਿਫਤਿ ਸ-

ਲਾਹ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਜੈਕਾਰੁ ॥੩੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮ: ੫ ॥ ਸਭੇ ਜੀਅ ਸਮਾਲਿ
ਅਪਣੀ ਮਿਹਰ ਕਰੁ ॥ ਅੰਨੁ ਪਾਣੀ ਮੁਚੁ ਉਪਾਇ ਦੁਖ ਦਾਲਦੁ ਭੰਨਿ ਤਰੁ ॥ ਅਰਦਾ-
ਸਿ ਸੁਣੀ ਦਾਤਾਰਿ ਹੋਈ ਸਿਸਟਿ ਠਰੁ ॥ ਲੇਵਹੁ ਕੰਠਿ ਲਗਾਇ ਅਪਦਾ ਸਭ ਹਰੁ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਸਫਲੁ ਘਰੁ ॥੧॥ ਮ: ੫ ॥ ਵੁਠੇ ਮੇਘ ਸੁਹਾਵਣੇ ਹੁ-
ਕਮੁ ਕੀਤਾ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਰਿਜਕੁ ਉਪਾਇਓਨੁ ਅਗਲਾ ਠਾਂਢਿ ਪਈ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਤਨੁ
ਮਨੁ ਹਰਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਮਰਤ ਅਗਮ ਅਪਾਰ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਆਪਣੀ
ਸਚੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰ ॥ ਕੀਤਾ ਲੋੜਹਿ ਸੋ ਕਰਹਿ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਵਡਾ ਆਪਿ ਅਗੰਮੁ ਹੈ ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੇਖਿ ਵਿ-
ਗਸਿਆ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਆਈ ॥ ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਆਪੇ ਹੈ ਭਾਈ ॥
ਆਪਿ ਨਾਥੁ ਸਭ ਨਥੀਅਨੁ ਸਭ ਹੁਕਮਿ ਚਲਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਾਵੈ ਸੋ ਕਰੇ ਸ-
ਭ ਚਲੈ ਰਜਾਈ ॥੩੬॥ ੧॥ ਸਲੋਕ ॥ ੮੪ ॥ ਵਾਰ ਨਾਲਿ ॥
ਸਾਰਗ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥ ਚਉਪਦੇ ॥੧੫੯॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ਛੰਤ ॥੮
ਵਾਰ ॥੧ ਜੁਮਲਾ ॥੧੬੮॥ ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਸਾਰਗ ਬਾਣੀ ਭਗਤਾ ਕੀ ਕਬੀਰ ਜੀਉ ॥ ਕਹਾ ਨਰ
ਗਰਬਸਿ ਥੋਰੀ ਬਾਤ ॥ ਮਨ ਦਸ ਨਾਜੁ ਟਕਾ ਚਾਰਿ ਗਾਠੀ ਐਂਡੌ ਟੇਢੌ ਜਾਤ ॥੧॥ ਰਹਾਉ
ਬਹੁਤੁ ਪ੍ਰਤਾਪੁ ਗਾਉ ਸਉ ਪਾਏ ਦੁਇ ਲਖ ਟਕਾ ਬਰਾਤ ॥ ਦਿਵਸ ਚਾਰਿ ਕੀ ਕ-
ਰਹੁ ਸਾਹਿਬੀ ਜੈਸੇ ਬਨ ਹਰ ਪਾਤ ॥੧॥ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ ਆਇਓ ਇਹੁ ਧਨੁ ਨਾ ਕੋਊ ਲੈ
ਜਾਤ ॥ ਰਾਵਨ ਹੂੰ ਤੇ ਅਧਿਕ ਛਤ੍ਰਪਤਿ ਖਿਨ ਮਹਿ ਗਏ ਬਿਲਾਤ ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਸੰ-
ਤ ਸਦਾ ਥਿਰੁ ਪੂਜਹੁ ਜੋ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਾਤ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਤ ਹੈ ਗੋਬਿੰ-
ਦੁ ਤੇ ਸੰਤ ਸੰਗਿ ਮਿਲਾਤ ॥੩॥ ਮਾਤ ਪਿਤ ਬਨਿਤਾ ਸੁਤ ਸੰਪਤਿ ਅੰਤਿ ਨ ਚਲ

ਤਸੰਗਾਤਾ॥ਕਹਤਕਬੀਰਰਾਮਭਜੁਬਉਰੇਜਨਮੁਅਕਾਰਥਜਾਤਾ॥੪॥੧॥
ਸਾਰਗ॥ ਰਾਜਾਸ੍ਰਮਮਿਤਿਨਹੀਜਾਨੀਤੇਰੀ॥ਤੇਰੇਸੰਤਨਕੀਹਉਚੇਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਸਤੋਜਾਇਸੁਰੋਵਤੁਆਵੈਰੋਵਤੁਜਾਇਸੁਹਸੈ॥ਬਸਤੋਹੋਇਹੋ
ਇਸੋਊਜਰੁਊਜਰੁਹੋਇਸੁਬਸੈ॥੧॥ਜਲਤੇਥਲਕਰਿਥਲਤੇਕੂਆਕੂਪ
ਤੇਮੇਰੁਕਰਾਵੈ॥ਧਰਤੀਤੇਆਕਾਸਚਢਾਵੈਚਢੇਅਕਾਸਗਿਰਾਵੈ॥੨॥ਭੇ
ਖਾਰੀਤੇਰਾਜੁਕਰਾਵੈਰਾਜਾਤੇਭੇਖਾਰੀ॥ਖਲਮੂਰਖਤੇਪੰਡਿਤੁਕਰਿਬੋਪੰਡਿ
ਤਤੇਮੁਗਧਾਰੀ॥੩॥ਨਾਰੀਤੇਜੋਪੁਰਖੁਕਰਾਵੈਪੁਰਖਨਤੇਜੋਨਾਰੀ॥ਕਹੁਕ
ਬੀਰਸਾਧੂਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁਤਿਸੁਮੂਰਤਿਬਲਿਹਾਰੀ॥੪॥੨॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਸਾਰਗਬਾਣੀਨਾਮਦੇਉਜੀਉਕੀ॥ ਕਾਏਰੇਮਨਬਿ
ਖਿਆਬਨਜਾਇ॥ਭੂਲੌਰੇਠਗਮੂਰੀਖਾਇ॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੇਮੀਨੁਪਾਨੀਮਹਿਰ
ਹੈ॥ਕਾਲਜਾਲਕੀਸੁਧਿਨਹੀਲਹੈ॥ਜਿਹਬਾਸੁਆਦੀਲੀਲਿਤਲੋਹ॥ਐਸੇਕ
ਨਿਕਕਾਮਨੀਬਾਧਿਓਮੋਹ॥੧॥ਜਿਉਮਧੁਮਾਖੀਸੰਚੈਅਪਾਰ॥ਮਧੁਲੀਨੋਮੁ
ਖਿਦੀਨੀਛਾਰੁ॥ਗਊਬਾਛਕਉਸੰਚੈਖੀਰੁ॥ਗਲਾਬਾਂਧਿਦੁਹਿਲੇਇਅਹੀਰੁ॥
੨॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਸ੍ਰਮੁਅਤਿਕਰੈ॥ਸੋਮਾਇਆਲੈਗਾਡੈਧਰੈ॥ਅਤਿਸੰਚੈ
ਸਮਝੈਨਹੀਮੂੜ੍ਹ॥ਧਨੁਧਰਤੀਤਨੁਹੋਇਗਇਓਧੂੜਿ॥੩॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਤ੍ਰਿ
ਸਨਾਅਤਿਜਰੈ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਕਬਹੂਨਹੀਕਰੈ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤਾਚੀਆ
ਣਿ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਭਜੀਐਭਗਵਾਨ॥੪॥੧॥ ਸਾਰੰਗ॥ ਬਦਹੁਕੀਨਹੋਡ
ਮਾਧਉਮੋਸਿਉ॥ਠਾਕੁਰਤੇਜਨੁਜਨਤੇਠਾਕੁਰੁਖੇਲੁਪਰਿਓਹੈਤੋਸਿਉ॥੧॥ਰਹਾਉ
ਆਪਨਦੇਉਦੇਹੁਰਾਆਪਨਆਪਿਲਗਾਵੈਪੂਜਾ॥ਜਲਤੇਤਰੰਗਤਰੰਗ
ਤੇਹੈਜਲੁਕਹਨਸੁਨਨਕਉਦੂਜਾ॥੧॥ਆਪਹਿਗਾਵੈਆਪਹਿਨਾਚੈਆਪਿ
ਬਜਾਵੈਤੂਰਾ॥ਕਹਤਨਾਮਦੇਉਤੂੰਮੇਰੋਠਾਕੁਰੁਜਨੁਊਰਾਤੂਪੂਰਾ॥੨॥੨॥

ਸਾਰੰਗ॥ ਦਾਸਅਨਿੰਨਮੇਰੋਨਿਜਰੂਪ॥ਦਰਸਨਨਿਮਖਤਾਪਤ੍ਰਈ
ਮੋਚਨਪਰਸਤਮੁਕਤਿਕਰਤਗ੍ਰਿਹਕੂਪ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੇਰੀਬਾਂਧੀਭਗ
ਤੁਛਡਾਵੈਬਾਂਧੈਭਗਤੁਨਛੂਟੈਮੋਹਿ॥ਏਕਸਮੈਮੋਕਉਗਹਿਬਾਂਧੈਤ
ਉਫੁਨਿਮੋਪੈਜਬਾਬੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮੈਗੁਨਬੰਧਸਗਲਕੀਜੀਵਨਿਮੇ
ਰੀਜੀਵਨਿਮੇਰੇਦਾਸ॥ਨਾਮਦੇਵਜਾਕੇਜੀਅਐਸੀਤੈਸੋਤਾਕੈਪ੍ਰੇਮਪ੍ਰ
ਗਾਸ॥੨॥੩॥ ਸਾਰੰਗ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਤੈਨਰਕਿਆਪੁਰਾਨੁਸੁਨਿਕੀਨਾ॥ਅਨਪਾਵਨੀਭਗਤਿਨਹੀਉਪਜੀਭੂਖੈ
ਦਾਨੁਨਦੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਮੁਨਬਿਸਰਿਓਕ੍ਰੋਧੁਨਬਿਸਰਿਓਲੋਭੁਨਛੂ
ਟਿਓਦੇਵਾ॥ਪਰਨਿੰਦਾਮੁਖਤੇਨਹੀਛੂਟੀਨਿਫਲਭਈਸਭਸੇਵਾ॥੧॥ਬਾ
ਟਪਾਰਿਘਰੁਮੂਸਿਬਿਰਾਨੋਪੇਟੁਭਰੈਅਪ੍ਰਾਧੀ॥ਜਿਹਿਪਰਲੋਕਜਾਇਅਪ
ਕੀਰਤਿਸੋਈਅਬਿਦਿਆਸਾਧੀ॥੨॥ਹਿੰਸਾਤਉਮਨਤੇਨਹੀਛੂਟੀਜੀ
ਅਦਇਆਨਹੀਪਾਲੀ॥ਪਰਮਾਨੰਦਸਾਧਸੰਗਤਿਮਿਲਿਕਥਾਪੁਨੀਤ
ਨਚਾਲੀ॥੩॥੧॥ਛਾਡਿਮਨਹਰਿਬਿਮੁਖਨਕੋਸੰਗੁ॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰੰਗਮਹਲਾ ੫
ਸੂਰਦਾਸ॥ ਹਰਿਕੇਸੰਗਬਸੇਹਰਿਲੋਕ॥ਤਨੁਮਨੁਅਰਪਿਸਰਬਸੁ
ਸਭੁਅਰਪਿਓਅਨਦਸਹਜਧੁਨਿਝੋਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸਨੁਪੇਖਿਭਏ
ਨਿਰਬਿਖਈਪਾਏਹੈਸਗਲੇਥੋਕ॥ਆਨਬਸਤੁਸਿਉਕਾਜੁਨਕਛੂਐਸੁੰ
ਦਰਬਦਨਅਲੋਕ॥ਸਿਆਮਸੁੰਦਰਤਜਿਆਨਜੁਚਾਹਤਜਿਉਕੁਸਟੀ
ਤਨਿਜੋਕ॥ਸੂਰਦਾਸਮਨੁਪ੍ਰਭਿਹਥਿਲੀਨੋਦੀਨੋਇਹੁਪਰਲੋਕ॥੨॥੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਾਰੰਗਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥
ਹਰਿਬਿਨੁਕਉਨੁਸਹਾਈਮਨਕਾ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁਤਬਨਿਤਾਹਿਤੁਲਾ

ਗੋਸਭਫਨਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਗੈਕਉਕਿਛੁਤੁਲਹਾਬਾਂਧਹੁਕਿਆਭਰ
ਵਸਾਧਨਕਾ॥ਕਹਾਬਿਸਾਸਾਇਸਭਾਂਡੇਕਾਇਤਨਕੁਲਾਗੈਠਨਕਾ॥੧॥ਸ
ਗਲਧਰਮਪੁੰਨਫਲਪਾਵਹੁਧੂਰਿਬਾਂਛਹੁਸਭਜਨਕਾ॥ਕਹੈਕਬੀਰੁਸੁ
ਨਹੁਰੇਸੰਤਹੁਇਹੁਮਨੁਉਡਨਪੰਖੇਰੂਬਨਕਾ॥੨॥੧॥ ਭਗਤਾਕੀਸਾਰੰ
ਗਕਾਜੁਮਲਾ॥੮॥

੧ਓ ਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧

ਖਾਣਾਪੀਣਾਹਸਣਾਸਉਣਾਵਿਸਰਿਗਇਆਹੈਮਰਣਾ॥ਖਸਮੁਵਿਸਾ
ਰਿਖੁਆਰੀਕੀਨੀਧ੍ਰਿਗੁਜੀਵਣੁਨਹੀਰਹਣਾ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਏਕੋਨਾਮੁਧਿਆ
ਵਹੁ॥ਅਪਨੀਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਵਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੁਧਨੋਸੇਵਹਿਤੁ
ਝੁਕਿਆਦੇਵਹਿਮਾਂਗਹਿਲੇਵਹਿਰਹਹਿਨਹੀ॥ਤੂਦਾਤਾਜੀਆਸਭਨਾ
ਕਾਜੀਆਅੰਦਰਿਜੀਉਤੁਹੀ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵਹਿਸਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਪਾਵਹਿਸੇਈਸੂਚੇਹੋਹੀ॥ਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਣੀਮੈਲੇਹਛੇਹੋਹੀ॥

੩॥ਜੇਹੀਰੁਤਿਕਾਇਆਸੁਖੁਤੇਹਾਤੇਹੋਜੇਹੀਦੇਹੀ॥ਨਾਨਕਰੁਤਿਸੁਹਾਵੀ
ਸਾਈਬਿਨੁਨਾਵੈਰੁਤਿਕੇਹੀ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧
ਕਰਉਬਿਨਉਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਹਰਿਵਰੁਆਣਿਮਿਲਾਵੈ॥ਸੁਣਿਘ
ਨਘੋਰਸੀਤਲੁਮਨੁਮੋਰਾਲਾਲਰਤੀਗੁਣਗਾਵੈ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾ
ਮਨੁਭੀਨਾ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬੂੰਦਸੁਹਾਨੀਹੀਅਰੈਗੁਰਿਮੋਹੀਮਨੁਹਰਿਰਸਿਲੀ
ਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਹਜਿਸੁਖੀਵਰਕਾਮਣਿਪਿਆਰੀਜਿਸੁਗੁਰਬਚਨੀ
ਮਨੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਵਰਿਨਾਰਿਭਈਸੋਹਾਗਣਿਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰੇਮੁਸੁਖਾਨਿ
ਆ॥੨॥ਅਵਗਣਤਿਆਗਿਭਈਬੈਰਾਗਨਿਅਸਥਿਰੁਵਰੁਸੋਹਾਗੁ
ਹਰੀ॥ਸੋਗੁਵਿਜੋਗੁਤਿਸੁਕਦੇਨਵਿਆਪੈਹਰਿਪ੍ਰਭਿਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕ
ਰੀ॥੩॥ਆਵਣਜਾਣੁਨਹੀਮਨੁਨਿਹਚਲੁਪੂਰੇਗੁਰਕੀਓਟਗਹੀ॥ਨਾ
ਨਕਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਗੁਰਮੁਖਿਧਨੁਸੋਹਾਗਣਿਸਚੁਸਹੀ॥੪॥੨॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਸਾਚੀਸੁਰਤਿਨਾਮਿਨਹੀਤ੍ਰਿਪਤੇਹਉਮੈਕ
ਰਤਗਵਾਇਆ॥ਪਰਧਨਪਰਨਾਰੀਰਤੁਨਿੰਦਾਬਿਖੁਖਾਈਦੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਭੈਕਪਟਨਛੂਟੇਮਨਿਮੁਖਿਮਾਇਆਮਾਇਆ॥ਅਜ
ਗਰਿਭਾਰਿਲਦੇਅਤਿਭਾਰੀਮਰਿਜਨਮੇਜਨਮੁਗਵਾਇਆ॥੧॥ਮਨਿਭਾ
ਵੈਸਬਦੁਸੁਹਾਇਆ॥ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਭੇਖਬਹੁਕੀਨੇਗੁਰਿਰਾਖੇਸ
ਚੁਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੀਰਥਿਤੇਜੁਨਿਵਾਰਿਨਨਾਤੇਹਰਿਕਾਨਾਮੁਨਭਾ
ਇਆ॥ਰਤਨਪਦਾਰਥੁਪਰਹਰਿਤਿਆਗਿਆਜਤਕੋਤਤਹੀਆਇਆ॥
ਬਿਸਟਾਕੀਟਭਏਉਤਹੀਤੇਉਤਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇਆ॥ਅਧਿਕਸੁਆ
ਦਰੋਗਅਧਿਕਾਈਬਿਨੁਗੁਰਸਹਜੁਨਪਾਇਆ॥੨॥ਸੇਵਾਸੁਰਤਿਰਹਸਿ
ਗੁਣਗਾਵਾਗੁਰਮੁਖਿਗਿਆਨੁਬੀਚਾਰਾ॥ਖੋਜੀਉਪਜੈਬਾਦੀਬਿਨਸੈਹਉ

ਬਾਝਿਬਾਲਿਕੁਰਕਰਤਾਰਾ॥ਹਮਨੀਚਹੋਤੂਤੇਹੀਣਮਤਿਤ੍ਰਿਠੇਤੂਸਬਖਸਿ
ਵਾਰਣਹਾਰਾ॥ਆਤਮਚੀਨਤਹਤੂਤਰਣਸਭੁਤਾਰੇਤਾਰਣਹਾਰਾ॥੨॥
ਕੈਸਿਮੁਖਨਿਕਹਾਗੁਣਤੇਰੇਕਿਆਕਿਆਕਥਉਅਪਾਰਾ॥ਅਲਖੁਨ
ਲਖੀਐਅਗਮੁਅਜੋਨੀਤੂੰਨਾਥਾਂਨਾਥਣਹਾਰਾ॥ਕਿਸਪਹਿਦੇਖਿਕਹਉ
ਤੂਕੈਸਾਸਭਿਜਾਚਕਤੂਦਾਤਾਰਾ॥ਭਗਤਿਹੀਣੁਨਾਨਕੁਦਰਿਦੇਖਹੁਇਕੁ
ਨਾਮੁਮਿਲੈਉਰਿਧਾਰਾ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਜਿਨਿਧਨ
ਪਿਰਕਾਸਾਦੁਨਜਾਨਿਆਸਾਬਿਲਖਬਦਨਕੁਮਲਾਨੀ॥ਭਈਨਿਰਾਸੀ
ਕਰਮਕੀਫਾਸੀਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੁਲਾਨੀ॥੧॥ਬਰਸੁਘਨਾਮੇਰਾਪਿਰੁਘਰਿ
ਆਇਆ॥ਬਲਿਜਾਵਾਂਗੁਰਅਪਨੇਪ੍ਰੀਤਮਜਿਨਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਆਣਿਮਿਲਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਉਤਨਪ੍ਰੀਤਿਸਦਾਠਾਕੁਰਸਿਉਅਨਦਿਨੁਭਗਤਿਸੁਹਾ
ਵੀ॥ਮੁਕਤਿਭਏਗੁਰਦਰਸੁਦਿਖਾਇਆਜੁਗਿਜੁਗਿਭਗਤਿਸੁਭਾਵੀ॥
੨॥ਹਮਥਾਰੇਤ੍ਰਿਭਵਣਜਗੁਤੁਮਰਾਤੂਮੇਰਾਹਉਤੇਰਾ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿ
ਐਨਿਰੰਜਨੁਪਾਇਆਬਹੁਰਿਨਭਵਜਲਿਫੇਰਾ॥੩॥ਅਪੁਨੇਪਿਰਹਰਿ
ਦੇਖਿਵਿਗਾਸੀਤਉਧਨਸਾਚੁਸੀਗਾਰੋ॥ਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨਸਿਉਸਚਿਸਾ
ਚੀਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਅਧਾਰੋ॥੪॥ਮੁਕਤਿਭਈਬੰਧਨਗੁਰਿਖੋਲੇਸਬਦਿਸੁ
ਰਤਿਪਤਿਪਾਈ॥ਨਾਨਕਰਾਮਨਾਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਮਿਲਾਈ॥
੫॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਪਰਦਾਰਾਪਰਧਨੁਪਰਲੋਭਾਹਉਮੈ
ਬਿਖੈਬਿਕਾਰ॥ਦੁਸਟਭਾਉਤਜਿਨਿੰਦਪਰਾਈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਚੰਡਾਰ॥੧॥ਮਹ
ਲਮਹਿਬੈਠੇਅਗਮਅਪਾਰ॥ਭੀਤਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸੋਈਜਨੁਪਾਵੈਜਿਸੁਗੁ
ਰਕਾਸਬਦੁਰਤਨੁਆਚਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਸੁਖਦੋਊਸਮਕਰਿਜਾਨੈਬੁਰਾ
ਭਲਾਸੰਸਾਰ॥ਸੁਧਿਬੁਧਿਸੁਰਤਿਨਾਮਿਹਰਿਪਾਈਐਸਤਸੰਗਤਿਗੁਰਪ

ਆਰ॥੨॥ਅਹਿਨਿਸਿਲਾਹਾਹਰਿਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਗੁਰਦਾਤਾਦੇਵਣਹਾਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਸਿਖਸੋਈਜਨੁਪਾਏਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਕਰਤਾਰੁ॥੩॥ਕਾਇ
ਆਮਹਲੁਮੰਦਰੁਘਰੁਹਰਿਕਾਤਿਸੁਮਹਿਰਾਖੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਮਹਲਿਬੁਲਾਈਐਹਰਿਮੇਲੇਮੇਲਣਹਾਰ॥੪॥੫॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੨
ਪਵਣੈਪਾਣੀਜਾਣੈਜਾਤਿ॥ਕਾਂਇਆਂਅਗਨਿਕਰੇਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਜੰਮਹਿਜੀ
ਅਜਾਣੈਜੇਥਾਉ॥ਸੁਰਤਾਪੰਡਿਤੁਤਾਕਾਨਾਉ॥੧॥ਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਜਾਣੀ
ਅਹਿਮਾਇ॥ਅਣਡੀਠਾਕਿਛੁਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਕਿਆਕਰਿਆਖਿਵਖਾ
ਣੀਐਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਪਰਿਦਰਿਅਸਮਾਨਿਪਇਆਲਿ॥ਕਿਉਕ
ਰਿਕਹੀਐਦੇਹੁਵੀਚਾਰਿ॥ਬਿਨੁਜਿਹਵਾਜੋਜਪੈਹਿਆਇ॥ਕੋਈਜਾਣੈਕੈ
ਸਾਨਾਉ॥੨॥ਕਥਨੀਬਦਨੀਰਹੈਨਿਭਰਾਂਤਿ॥ਸੋਬੂਝੈਹੋਵੈਜਿਸੁਦਾਤਿ॥ਅ
ਹਿਨਿਸਿਅੰਤਰਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥ਸੋਈਪੁਰਖੁਜਿਸਚਿਸਮਾਇ॥੩॥ਜਾ
ਤਿਕੁਲੀਨੁਸੇਵਕੁਜੇਹੋਇ॥ਤਾਕਾਕਹਣਾਕਹਹੁਨਕੋਇ॥ਵਿਚਿਸਨਾਤੀ
ਸੇਵਕੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਪਣ੍ਹੀਆਪਹਿਰੈਸੋਇ॥੪॥੧॥੬॥ ਮਲਾਰਮ
ਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਵੇਛੋੜਾਇਕੁਦੁਖੁਭੂਖ॥ਇਕੁਦੁਖੁਸਕਤਵਾਰਜ
ਮਦੂਤ॥੧॥ਇਕੁਦੁਖੁਰੋਗੁਲਗੈਤਨਿਧਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥੧॥
ਦਰਦੁਹੋਵੈਦੁਖੁਰਹੈਸਰੀਰ॥ਐਸਾਦਾਰੂਲਗੈਨਬੀਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਖਸਮੁ
ਵਿਸਾਰਿਕੀਏਰਸਭੋਗ॥ਤਾਂਤਨਿਉਠਿਖਲੋਏਰੋਗ॥ਮਨਅੰਧੇਕਉਮਿਲੈ
ਸਜਾਇ॥ਵੈਦਨਭੋਲੇਦਾਰੂਲਾਇ॥੨॥ਚੰਦਨਕਾਫਲੁਚੰਦਨਵਾਸੁ॥ਮਾਣਸ
ਕਾਫਲੁਘਟਮਹਿਸਾਸੁ॥ਸਾਸਿਗਇਐਕਾਇਆਢਲਿਪਾਇ॥ਤਾਕੈਪਾਛੈ
ਕੋਇਨਖਾਇ॥੩॥ਕੰਚਨਕਾਇਆਨਿਰਮਲਹੰਸੁ॥ਜਿਸੁਮਹਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨ

ਐਸਾਜੁਗੁਭੋਗਸਬਿਗਸਿਆਗੁਦਾਇ॥ਨਾਨਕਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੪॥੨॥
੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਦੁਖੁਮਹੁਰਾਮਾਰਣਹਰਿਨਾਮੁ॥ਸਿਲਾਸੰ
ਤੋਖੁਪੀਸਣੁਹਥਿਦਾਨੁ॥ਨਿਤਨਿਤਲੇਹੁਨਛੀਜੈਦੇਹ॥ਅੰਤਕਾਲਿਜਮੁਮਾਰੈ
ਠੇਹ॥੧॥ਐਸਾਦਾਰੂਖਾਹਿਗਵਾਰ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਤੇਰੇਜਾਹਿਵਿਕਾਰ॥੧॥ਰਹਉ॥
ਰਾਜੁਮਾਲੁਜੋਬਨੁਸਭੁਛਾਂਵ॥ਰਥਿਫਿਰੰਦੈਦੀਸਹਿਥਾਵ॥ਦੇਹਨਨਾਉਨਹੋ
ਵੈਜਾਤਿ॥ਓਥੈਦਿਹੁਐਥੈਸਭਰਾਤਿ॥੨॥ਸਾਦਕਰਿਸਮਧਾਂਤ੍ਰਿਸਨਾਘਿਉ
ਤੇਲੁ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਅਗਨੀਸਿਉਮੇਲੁ॥ਹੋਮਜਗਅਰੁਪਾਠਪੁਰਾਣ॥ਜੋਤਿਸੁ
ਭਾਵੈਸੋਪਰਵਾਣ॥੩॥ਤਪੁਕਾਗਦੁਤੇਰਾਨਾਮੁਨੀਸਾਨੁ॥ਜਿਨਕਉਲਿਖਿਆ
ਏਹੁਨਿਧਾਨੁ॥ਸੇਧਨਵੰਤਦਿਸਹਿਘਰਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਜਨਨੀਧੰਨੀਮਾਇ॥
੪॥੩॥੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਬਾਗੇਕਾਪੜਬੋਲੈਬੈਣ॥ਲੰਮਾ
ਨਕੁਕਾਲੇਤੇਰੇਨੈਣ॥ਕਬਹੂੰਸਾਹਿਬੁਦੇਖਿਆਭੈਣ॥੧॥ਊਡਾਂਊਡਿਚੜਾਂ
ਅਸਮਾਨਿ॥ਸਾਹਿਬਸੰਮ੍ਰਿਥਤੇਰੈਤਾਣਿ॥੧॥ਰਹਉ॥ਜਲਿਥਲਿਡੂੰਗਰਿ
ਦੇਖਾਂਤੀਰ॥ਥਾਨਥਨੰਤਰਿਸਾਹਿਬੁਬੀਰ॥੨॥ਜਿਨਿਤਨੁਸਾਜਿਦੀਏਨਾਲਿਖੰ
ਭ॥ਅਤਿਤ੍ਰਿਸਨਾਉਡਣੈਕੀਡੰਝ॥ਨਦਰਿਕਰੇਤਾਂਬੰਧਾਂਧੀਰ॥ਜਿਉਵੇਖਾ
ਲੇਤਿਉਵੇਖਾਂਬੀਰ॥੩॥ਨਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਨਜਾਹਿਗੇਖੰਭ॥ਪਉਣੈ
ਪਾਣੀਅਗਨੀਕਾਸਨਬੰਧ॥ਨਾਨਕਕਰਮੁਹੋਵੈਜਪੀਐਕਰਿਗੁਰੁਪੀਰੁ॥
ਸਚਿਸਮਾਵੈਏਹੁਸਰੀਰੁ॥੪॥੪॥੯॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ ੧ ਨਿਰੰਕਾਰੁ
ਆਕਾਰੁਹੈਆਪੇਆਪੇਭਰਮਿਭੁਲਾਏ॥ਕਰਿਕਰਿਕਰਤਾਆਪੇਵੇਖੈਜਿਤੁ
ਭਾਵੈਤਿਤੁਲਾਏ॥ਸੇਵਕਕਉਏਹਾਵਡਿਆਈਜਾਕਉਹੁਕਮੁਮਨਾਏ॥੧॥
ਆਪਣਾਭਾਣਾਆਪੇਜਾਣੈਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲਹੀਐ॥ਏਹਾਸਕਤਿਸਿਵੈਘ

ਰਿਆਵੈਜੀਵਦਿਆਮਰਿਰਹੀਐ॥੧॥ਰਹਉ॥ਵੇਦਪੜੈਪੜਿਵਾਦੁਵ
ਖਾਣੈਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸਾ॥ਏਹਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਇਆਜਿਨਿਜਗਤੁਭੁਲਾ
ਇਆਜਨਮਮਰਣਕਾਸਹਸਾ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਏਕੋਜਾਣੈਚੂਕੈਮਨਹੁਅੰ
ਦੇਸਾ॥੨॥ਹਮਦੀਨਮੂਰਖਅਵੀਚਾਰੀਤੁਮਚਿੰਤਾਕਰਹੁਹਮਾਰੀ॥ਹੋਹੁਦ
ਇਆਲਕਰਿਦਾਸੁਦਾਸਕਾਸੇਵਾਕਰੀਤੁਮਾਰੀ॥ਏਕੁਨਿਧਾਨੁਦੇਹਿਤੂਅਪ
ਣਾਅਹਿਨਿਸਿਨਾਮੁਵਖਾਣੀ॥੩॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੂਝਹੁ
ਕੋਈਐਸਾਕਰੇਵੀਚਾਰਾ॥ਜਿਉਜਲਊਪਰਿਫੇਨੁਬੁਦਬੁਦਾਤੈਸਾਇਹੁਸੰ
ਸਾਰਾ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਤਿਸਹਿਸਮਾਣਾਚੂਕਿਗਇਆਪਾਸਾਰਾ॥੪॥੧॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਜਿਨੀਹੁਕਮੁਪਛਾਣਿਆਸੇਮੇਲੇਹਉਮੈਸਬਦਿ
ਜਲਾਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਕਰਹਿਦਿਨੁਰਾਤੀਸਚਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਦਾ
ਸਚੁਹਰਿਵੇਖਦੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥੧॥ਮਨਰੇਹੁਕਮੁਮੰਨਿਸੁਖੁਹੋ
ਇ॥ਪ੍ਰਭਭਾਣਾਅਪਣਾਭਾਵਦਾਜਿਸੁਬਖਸੇਤਿਸੁਬਿਘਨੁਨਕੋਇ॥੧॥
ਰਹਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਸਭਾਧਾਤੁਹੈਨਾਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਇ॥ਗਤਿਮੁਕਤਿਕਦੇਨ
ਹੋਵਈਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਹਿ॥ਸਾਹਿਬਭਾਵੈਸੋਥੀਐਪਇਐਕਿਰਤਿਫਿ
ਰਾਹਿ॥੨॥ਸਤਿਗੁਰਭੇਟਿਐਮਨੁਮਰਿਰਹੈਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਤਿ
ਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਚਉਥੈਪਦਿਵਾਸਾਹੋਇਆ
ਸਚੈਰਹੈਸਮਾਇ॥੩॥ਮੇਰਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਹੈਕੀਮਤਿਕਹ
ਣੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਬੁਝੀਐਸਬਦੇਕਾਰਕਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸ
ਲਾਹਿਤੂਹਰਿਹਰਿਦਰਿਸੋਭਾਪਾਇ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩
ਗੁਰਮੁਖਿਕੋਈਵਿਰਲਾਬੂਝੈਜਿਸਨੋਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਬਿਨੁਦਾਤਾਕੋ
ਈਨਾਹੀਬਖਸੇਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਗੁਰਮਿਲਿਐਸਾਂਤਿਊਪਜੈਅਨਦਿਨੁਨਾ

ਮੁਲਏਇ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰ
ਖੁਮਿਲੈਨਾਉਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮੇਸਦਾਸਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁ
ਖਸਦਾਵਿਛੁੜੇਫਿਰਹਿਕੋਇਨਕਿਸਹੀਨਾਲਿ॥ਹਉਮੈਵਡੇਰੋਗਹਹਿ
ਸਿਰਿਮਾਰੇਜਮਕਾਲਿ॥ਗੁਰਮਤਿਸਤਸੰਗਤਿਨਵਿਛੁੜਹਿਅਨਦਿ
ਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੨॥ਸਭਨਾਕਰਤਾਏਕੁਤੂਨਿਤਕਰਿਦੇਖਹਿਵੀਚਾਰੁ॥
ਇਕਿਗੁਰਮੁਖਿਆਪਿਮਿਲਾਇਆਬਖਸੇਭਗਤਿਭੰਡਾਰ॥ਤੂਆਪੇ
ਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੂਕਾਰ॥੩॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਹੈਨਦਰੀਪਾਇਆਜਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਹਰਿਉਚਰੈਗੁਰਕੈਸ
ਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਮੇਹੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੪॥੩॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩ ਗੁਰੁਸਾਲਾਹੀਸਦਾਸੁਖਦਾਤਾਪ੍ਰਭੁਨਾਰਾ
ਇਣੁਸੋਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਆਵਡੀਵਡਿਆਈ
ਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਸਾਚੇਸਚਿਸਮਾਵੈਸੋਈ॥੧॥ਮਨ
ਰੇਗੁਰਮੁਖਿਰਿਦੈਵੀਚਾਰਿ॥ਤਜਿਕੂੜੁਕੁਟੰਬੁਹਉਮੈਬਿਖੁਤ੍ਰਿਸਨਾ
ਚਲਣੁਰਿਦੈਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦਾਤਾਰਾਮਨਾਮਕਾਹੋਰੁਦਾ
ਤਾਕੋਈਨਾਹੀ॥ਜੀਅਦਾਨੁਦੇਇਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਹੀ॥ਅਨ
ਦਿਨੁਹਰਿਰਵਿਆਰਿਦਅੰਤਰਿਸਹਜਿਸਮਾਧਿਲਗਾਹੀ॥੨॥ਸਤਿਗੁ
ਰਸਬਦੀਇਹੁਮਨੁਭੇਦਿਆਹਿਰਦੈਸਾਚੀਬਾਣੀ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਅਲਖੁ
ਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਮੁਖਿਅਕਥਕਹਾਣੀ॥ਆਪੇਦਇਆਕਰੇਸੁ
ਖਦਾਤਾਜਪੀਐਸਾਰਿੰਗਪਾਣੀ॥੩॥ਆਵਣਜਾਣਾਬਹੁੜਿਨਹੋਵੈ
ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਧਿਆਇਆ॥ਮਨਹੀਤੇਮਨੁਮਿਲਿਆਸੁਆਮੀਮ
ਨਹੀਮੰਨੁਸਮਾਇਆ॥ਸਾਚੇਹੀਸਚੁਸਾਚਿਪਤੀਜੈਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾ

ਇਆ॥੪॥ਏਕੋਏਕੁਵਸੈਮਨਿਸੁਆਮੀਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥ਏਕੁ
ਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੈਮੀਠਾਜਗਿਨਿਰਮਲਸਚੁਸੋਈ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਪ੍ਰਭੂਤੇ
ਪਾਈਐਜਿਨਕਉਧੁਰਿਲਿਖਿਆਹੋਈ॥੫॥੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
ਗਣਗੰਧਰਬਨਾਮੇਸਭਿਉਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਹਉਮੈਮਾ
ਰਿਸਦਮੰਨਿਵਸਾਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਜਿਸਹਿਬੁਝਾਏ
ਸੋਈਬੂਝੈਜਿਸਨੋਆਪੇਲਏਮਿਲਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਬਾਣੀਸਬਦੇਗਾਵੈ
ਸਾਚਿਰਹੈਲਿਵਲਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਖਿਨੁਖਿਨੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਗੁਰਕੀ
ਦਾਤਿਸਬਦਸੁਖੁਅੰਤਰਿਸਦਾਨਿਬਹੈਤੇਰੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁ
ਖਪਾਖੰਡੁਕਦੇਨਚੂਕੈਦੂਜੈਭਾਇਦੁਖੁਪਾਏ॥ਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਬਿਖਿਆ
ਮਨਿਰਾਤੇਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾਏ॥ਇਹਵੇਲਾਫਿਰਿਹਥਿਨਆਵੈਅਨਦਿ
ਨੁਸਦਾਪਛੁਤਾਏ॥ਮਰਿਮਰਿਜਨਮੈਕਦੇਨਬੂਝੈਵਿਸਟਾਮਾਹਿਸਮਾਏ॥
੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਰਤੇਸੇਉਧਰੇਗੁਰਕਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥ਜੀਵਨਮੁ
ਕਤਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਮਨੁਤਨੁਨਿਰਮ
ਲੁਨਿਰਮਲਮਤਿਊਤਮਊਤਮਬਾਣੀਹੋਈ॥ਏਕੋਪੁਰਖੁਏਕੁਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਤਾਦੂਜਾਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੩॥ਆਪੇਕਰੇਕਰਾਏਪ੍ਰਭੁਆਪੇਆਪੇਨ
ਦਰਿਕਰੇਇ॥ਮਨੁਤਨੁਰਾਤਾਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸੇਵਾਸੁਰਤਿਸਮੇਇ॥ਅੰਤਰਿ
ਵਸਿਆਅਲਖਅਭੇਵਾਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਲਖਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਸੁਭਾਵੈ
ਤਿਸੁਆਪੇਦੇਵੈਭਾਵੈਤਿਵੈਚਲਾਇ॥੪॥੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੩
ਦੁਤੁਕੇ॥ ਸਤਿਗੁਰਤੇਪਾਵੈਘਰੁਦਰੁਮਹਲੁਸੁਥਾਨੁ॥ਗੁਰਸਬਦੀ
ਚੂਕੈਅਭਿਮਾਨੁ॥੧॥ਜਿਨਕਉਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਨਾਮੁ॥ਅਨਦਿਨੁ
ਨਾਮੁਸਦਾਸਦਾਧਿਆਵਹਿਸਾਚੀਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਜਾਣੈ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਦ ਹਰਿ ਸਿਉ ਧਿਆਨਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਸਦਾ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸਾਚੀ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨਾ ॥੨॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਕੇਲੈ ਹੁਕਮ ਕਾ ਬਾਧਾ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਦਹ ਦਿਸ ਫਿਰਿ ਆਵੈ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਤਾ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਤਕਾਲ ਵਸਿ ਆਵੈ ॥੩॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕੀ ਬਿਧਿ ਮਨ ਹੂ ਜਾਣੈ ਬੂਝੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਜਿਤੁ ਪਾਵਹਿ ਪਾਰਿ ॥੪॥੬॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ ਜੀਉ ਪਿੰਡੁ ਪ੍ਰਾਣ ਸਭਿ ਤਿਸ ਕੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਏਕਸੁ ਬਿਨੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾਣਾ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਨਾਮਿ ਰਹਉ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਅਦਿਸਟੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰੰਪਰੁ ਕਰਤਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਹਰਿ ਧਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਭੀਜੈ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੈ ਸਹਜੇ ਰਹੇ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਭਾਗੈ ਏਕ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਸਚੁ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤਬ ਹੀ ਪਾਈ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕਿਸਹਿ ਬੁਝਾਏ ਤਿਨਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੩॥ ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੋ ਸੋਈ ਇਹ ਗੁਰਮਤਿ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਪ੍ਰਾਨ ਧਰੀ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਨਾਨਕ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੪॥੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਚਾ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਸਬਦੇ ਪਾਇਆ ਜਾਈ ॥ ਭਗਤੀ ਰਾਤੇ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਮਨ ਸਿਉ ਰਹਉ ਸਮਾਈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਅਤਿ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਗੁਰਮਤਿ ਦੇਇ ਬੁਝਾਈ ॥ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਕਰਣੀ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਹਰਿ ਸੇਤੀ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਸਬਦੁ ਸਚੁ ਸਾਖੀ ਆਪੇ ਜਿਨਿ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਦੇਹੀ ਕਾਚੀ ਪਉਣੁ ਵਜਾਏ

ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਾਜੇ ਸਭ ਕਾਰੈ ਲਾਏ ਸੋ ਸਚੁ ਰਹਿਆ ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਕੋਈ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ਨਾਮੇ ਦੇਇ ਵਡਾਈ ॥੪॥੮॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਲਦਿਆ ਅਜਗਰ ਭਾਰੀ ॥ ਗਰੁੜੁ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਹਉਮੈ ਬਿਖੁ ਹਰਿ ਮਾਰੀ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਹਉਮੈ ਮੋਹੁ ਦੁਖੁ ਭਾਰੀ ॥ ਇਹੁ ਭਵਜਲੁ ਜਗਤੁ ਨ ਜਾਈ ਤਰਣਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰੁ ਹਰਿ ਤਾਰੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਪਸਾਰਾ ਸਭ ਵਰਤੈ ਆਕਾਰੀ ॥ ਤੁਰੀਆ ਗੁਣੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰੀ ॥੨॥ ਚੰਦਨ ਗੰਧ ਸੁਗੰਧ ਹੈ ਬਹੁ ਬਾਸਨਾ ਬਹਕਾਰਿ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਕਰਣੀ ਊਤਮ ਹੈ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਜਗਿ ਬਿਸਥਾਰਿ ॥੩॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਜਪਿਆ ਨਾਮੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੯॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਗਿਰਹੀ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਉਦਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਅਵਰਨੁ ਸਦਾ ਅਵਿਨਾਸੀ ॥ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਚੰਚਲੁ ਕਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਕਉ ਮਮਤਾ ਕਿਥਹੁ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਪੰਡਿਤ ਇਸੁ ਮਨ ਕਾ ਕਰਹੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਅਵਰੁ ਕਿ ਬਹੁਤਾ ਪੜਹਿ ਉਠਾਵਹਿ ਭਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਕਰਤੈ ਲਾਈ ॥ ਏਹੁ ਹੁਕਮੁ ਕਰਿ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਬੂਝਹੁ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਰਹਹੁ ਹਰਿ ਕੀ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋ ਤਿਹਾਂ ਗੁਣਾ ਕੀ ਪੰਡ ਉਤਾਰੈ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਏਕੋ ਨਾਮੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਓਹੁ ਦੀਖਿਆ ਲੇਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਆਗੈ ਸੀਸੁ ਧਰੇਇ ॥ ਸਦਾ ਅਲਗੁ ਰਹੈ ਨਿਰਬਾਣੁ ॥ ਸੋ ਪੰਡਿਤੁ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥੩॥ ਸਭਨਾਂ ਮਹਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਵਖਾਣੈ ॥ ਜਾਂ ਏਕੋ ਵੇਖੈ ਤਾਂ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ॥ ਜਾ ਕਉ ਬਖਸੇ ਮੇਲੇ

ਸੋਈ॥ਐਥੈਓਥੈਸਦਾਸੁਖੁਹੋਈ॥੪॥ਕਹਤਨਾਨਕੁਕਵਨਬਿਧਿਕਰੇਕਿਆ
ਕੋਈ॥ਸੋਈਮੁਕਤਿਜਾਕਉਕਿਰਪਾਹੋਈ॥ਅਨਦਿਨੁਹਰਿਗੁਣਗਾਵੈਸੋਈ॥
ਸਾਸਤ੍ਰਬੇਦਕੀਫਿਰਿਕੂਕਨਹੋਈ॥੫॥੧॥੧੦॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩
ਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਜੋਨਿਮਨਮੁਖਭਰਮਾਈ॥ਜਮਕਾਲੁਮਾਰੇਨਿਤਪਤਿਗਵਾਈ॥ਸ
ਤਿਗੁਰਸੇਵਾਜਮਕੀਕਾਣਿਚੁਕਾਈ॥ਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਿਲਿਆਮਹਲੁਘਰੁਪਾਈ
॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਦੁਬਿਧਾਖੋਇਆਕ
ਉਡੀਬਦਲੈਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਮੁਖਿਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਅੰ
ਤਰਿਭਗਤਿਹਰਿਹਰਿਉਰਿਧਾਰੁ॥ਭਵਜਲੁਸਬਦਿਲੰਘਾਵਣਹਾਰੁ॥ਦ
ਰਿਸਾਚੈਦਿਸੈਸਚਿਆਰੁ॥੨॥ਬਹੁਕਰਮਕਰੇਸਤਿਗੁਰੁਨਹੀਪਾਇਆ॥
ਬਿਨੁਗੁਰਭਰਮਿਭੂਲੇਬਹੁਮਾਇਆ॥ਹਉਮੈਮਮਤਾਬਹੁਮੋਹੁਵਧਾਇ
ਆ॥ਦੂਜੈਭਾਇਮਨਮੁਖਿਦੁਖੁਪਾਇਆ॥੩॥ਆਪੇਕਰਤਾਅਗਮਅ
ਥਾਹਾ॥ਗੁਰਸਬਦੀਜਪੀਐਸਚੁਲਾਹਾ॥ਹਾਜਰੁਹਜੂਰਿਹਰਿਵੇਪਰਵਾ
ਹਾ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮਿਸਮਾਹਾ॥੪॥੨॥੧੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩
ਜੀਵਤਮੁਕਤਗੁਰਮਤੀਲਾਗੇ॥ਹਰਿਕੀਭਗਤਿਅਨਦਿਨੁਸਦਜਾਗੇ॥
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਹਿਆਪੁਗਵਾਇ॥ਹਉਤਿਨਜਨਕੇਸਦਲਾਗਉਪਾਇ॥
੧॥ਹਉਜੀਵਾਂਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਈ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀਠਾਹਰਿ
ਕੈਨਾਮਿਮੁਕਤਿਗਤਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾ
ਰੁ॥ਮਨਮੁਖਮੋਹੇਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਅਨਦਿਨੁਧੰਧਾਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮ
ਰਿਮਰਿਜੰਮਹਿਮਿਲੈਸਜਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਰਾਮਨਾਮਿਲਿਵਲਾਈ॥ਕੂ
ੜੈਲਾਲਚਿਨਾਲਪਟਾਈ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਹਰਿਰਸੁਪੀਵੈ
ਰਸਨਰਸਾਇ॥੩॥ਕੋਟਿਮਧੇਕਿਸਹਿਬੁਝਾਈ॥ਆਪੇਬਖਸੇਦੇਵਡਿਆ

ਈ॥ਜੋਧੁਰਿਮਿਲਿਆਸੁਵਿਛੁੜਿਨਜਾਈ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥
੪॥੩॥੧੨॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੩ ਰਸਨਾਨਾਮੁਸਭੁਕੋਈਕਹੈ॥ਸਤਿ
ਗੁਰੁਸੇਵੇਤਾਨਾਮੁਲਹੈ॥ਬੰਧਨਤੋੜੇਮੁਕਤਿਘਰਿਰਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦੀਅ
ਸਥਿਰੁਘਰਿਬਹੈ॥੧॥ਮੇਰੇਮਨਕਾਹੇਰੋਸੁਕਰੀਜੈ॥ਲਾਹਾਕਲਜੁਗਿਰਾਮਨਾ
ਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਰਵੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਬੀਹਾਖਿਨੁਖਿ
ਨੁਬਿਲਲਾਇ॥ਬਿਨੁਪਿਰਦੇਖੇਨੀਦਨਪਾਇ॥ਇਹੁਵੇਛੋੜਾਸਹਿਆ
ਨਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤਾਂਮਿਲੈਸੁਭਾਇ॥੨॥ਨਾਮਹੀਣੁਬਿਨਸੈਦੁਖੁ
ਪਾਈ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਿਆਭੂਖਨਜਾਇ॥ਵਿਣੁਭਾਗਾਨਾਮੁਨਪਾਇਆਜਾ
ਇ॥ਬਹੁਬਿਧਿਥਾਕਾਕਰਮਕਮਾਇ॥੩॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਬਾਣੀਬੇਦਬੀਚਾਰੁ
॥ਬਿਖਿਆਮੈਲੁਬਿਖਿਆਵਾਪਾਰੁ॥ਮਰਿਜਨਮਹਿਫਿਰਿਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਤੁਰੀਆਗੁਣੁਉਰਿਧਾਰੁ॥੪॥ਗੁਰੁਮਾਨੈਮਾਨੈਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰ
ਬਚਨੀਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਚਹੁਜੁਗਿਸੋਭਾਨਿਰਮਲਜਨੁਸੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਵਿਰਲਾਕੋਇ॥੫॥੪॥੧੩॥੯॥੨੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ਘਰੁ੧ ਚਉਪਦੇ॥ ਅਨਦਿਨੁ
ਹਰਿਹਰਿਧਿਆਇਓਹਿਰਦੈਮਤਿਗੁਰਮਤਿਦੂਖਵਿਸਾਰੀ॥ਸਭਆਸਾ
ਮਨਸਾਬੰਧਨਤੂਟੇਹਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀ॥੧॥ਨੈਨੀਹਰਿਹਰਿਲਾਗੀ
ਤਾਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਖਿਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸਿਓਜਨੁਹਰਿਭੇਟਿਓਬਨਵਾਰੀ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਨਿਐਸਾਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਆਮੇਰਾਹਰਿਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਲਾ
ਗੀਗਾਰੀ॥ਹਰਿਤਿਸਕੈਕੁਲਿਪਰਸੂਤਿਨਕਰੀਅਹੁਤਿਸੁਬਿਧਵਾਕਰਿ
ਮਹਤਾਰੀ॥੨॥ਹਰਿਹਰਿਆਨਿਮਿਲਾਵਹੁਗੁਰੁਸਾਧੂਜਿਸੁਅਹਿਨਿਸਿ
ਹਰਿਉਰਿਧਾਰੀ॥ਗੁਰਿਡੀਠੈਗੁਰਕਾਸਿਖੁਬਿਗਸੈਜਿਉਬਾਰਿਕੁਦੇਖਿ

ਮਹਤਾਰੀ॥੩॥ਧਨਪਿਰਕਾਇਕਹੀਸੰਗਿਵਾਸਾਵਿਚਿਹਉਮੈਭੀਤਿਕਰਾਰੀ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਹਉਮੈਭੀਤਿਤੋਰੀਜਨਨਾਨਕਮਿਲੇਬਨਵਾਰੀ॥੪॥੧॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ਗੰਗਾਜਮੁਨਾਗੋਦਾਵਰੀਸਰਸੁਤੀਤੇਕਰਹਿਉਦਮੁਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਕਿਲਵਿਖਮੈਲੁਭਰੇਪਰੇਹਮਰੈਵਿਚਿਹਮਰੀਮੈਲੁਸਾਧੂਕੀਧੂਰਿਗਵਾਈ॥੧॥ਤੀਰਥਿਅਠਸਠਿਮਜਨੁਨਾਈ॥ਸਤਸੰਗਤਿਕੀਧੂਰਿਪਰੀਉਡਿਨੇਤ੍ਰੀਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਤਰਨਵੀਤਪੈਭਾਗੀਰਥਿਆਣੀਕੇਦਾਰੁਥਾਪਿਓਮਹਸਾਈ॥ਕਾਸੀਕ੍ਰਿਸਨੁਚਰਾਵਤਗਾਊਮਿਲਿਹਰਿਜਨਸੋਭਾਪਾਈ॥੨॥ਜਿਤਨੇਤੀਰਥਦੇਵੀਥਾਪੇਸਭਿਤਿਤਨੇਲੋਚਹਿਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਹਰਿਕਾਸੰਤੁਮਿਲੈਗੁਰਸਾਧੂਲੈਤਿਸਕੀਧੂਰਿਮੁਖਿਲਾਈ॥੩॥ਜਿਤਨੀਸ੍ਰਿਸਟਿਤੁਮਰੀਮੇਰੇਸੁਆਮੀਸਭਤਿਤਨੀਲੋਚੈਧੂਰਿਸਾਧੂਕੀਤਾਈ॥ਨਾਨਕਲਿਲਾਟਿਹੋਵੈਜਿਸੁਲਿਖਿਆਤਿਸੁਸਾਧੂਧੂਰਿਦੇਹਰਿਪਾਰਿਲਘਾਈ॥੪॥੨॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪

ਘਰੁ ੪ ਤਿਸੁਜਨਕਉਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਤਿਸਕੀਭੂਖਦੂਖਸਭਿਉਤਰੈਜੋਹਰਿਗੁਣਹਰਿਉਚਰੈ॥੧॥ਜਪਿਮਨਹਰਿਹਰਿਹਰਿਨਿਸਤਰੈ॥੧॥ਗੁਰਕੇਬਚਨਕਰਨਸੁਨਿਧਿਆਵੈਭਵਸਾਗਰੁਪਾਰਿਪਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਿਸੁਜਨਕੇਹਮਹਾਟਿਬਿਹਾਝੇਜਿਸੁਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਮਿਲਿਆਂਸੁਖੁਪਾਈਐਸਭਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹਰੈ॥੨॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਭੂਖਲਗਾਨੀਜਨੁਤ੍ਰਿਪਤੈਜਾਹਰਿਗੁਨਬਿਚਰੈ॥ਹਰਿਕਾਜਨੁਹਰਿਜਲਕਾਮੀਨਾਹਰਿਬਿਸਰਤਫੂਟਿਮਰੈ॥੩॥ਜਿਨਿਏਹਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਸੋਜਾਨੈਕੈਜਾਨੈਜਿਸੁਮਨਿਧਰੈ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਹਰਿਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਵੈਸਭਤਨਕੀਭੂਖਟਰੈ॥੪॥੩॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ਜਿਤਨੇਜੀਅਜੰਤਪ੍ਰਭਿਕੀਨੇਤਿਤਨੇਸਿਰਿਕਾਰਲਿਖਾਵੈ॥ਹਰਿਜਨਕਉਹਰਿਦੀਨਵਡਾਈਹਰਿਜਨੁਹਰਿਕਾਰੈਲਾਵੈ॥੧॥ਸਤਿਗੁਰੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਵੈ॥ਹਰਿਬੋਲਹੁਗੁਰਕੇਸਿਖਮੇਰੇਭਾਈਹਰਿਭਉਜਲੁਜਗਤੁਤਰਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗੁਰਕਉਜਨੁਪੂਜੇਸੇਵੇਸੋਜਨੁਮੇਰੇਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥ਹਰਿਕੀਸੇਵਾਸਤਿਗੁਰੁਪੂਜਹੁਕਰਿਕਿਰਪਾਆਪਿਤਰਾਵੈ॥੨॥ਭਰਮਿਭੂਲੇਅਗਿਆਨੀਅੰਧੁਲੇਭ੍ਰਮਿਭ੍ਰਮਿਫੂਲਤੋਰਾਵੈ॥ਨਿਰਜੀਉਪੂਜਹਿਮੜਾਸਰੇਵਹਿਸਭਬਿਰਥੀਘਾਲਗਵਾਵੈ॥੩॥ਬ੍ਰਹਮੁਬਿੰਦੇਸੋਸਤਿਗੁਰੁਕਹੀਐਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨਾਵੈ॥ਤਿਸੁਗੁਰਕਉਛਾਦਨਭੋਜਨਪਾਟਪਟੰਬਰਬਹੁਬਿਧਿਸਤਿਕਰਿਮੁਖਿਸੰਚਹੁਤਿਸੁਪੁੰਨਕੀਫਿਰਿਤੋਟਿਨਆਵੈ॥੪॥ਸਤਿਗੁਰੁਦੇਉਪਰਤਖਿਹਰਿਮੂਰਤਿਜੋਅੰਮ੍ਰਿਤਬਚਨਸੁਨਾਵੈ॥ਨਾਨਕਭਾਗਭਲੇਤਿਸੁਜਨਕੇਜੋਹਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਵੈ॥੫॥੪॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੪ ਜਿਨਕੈਹੀਅਰੈਬਸਿਓਮੇਰਾਸਤਿਗੁਰੁਤੇਸੰਤਭਲੇਭਲਭਾਂਤਿ॥ਤਿਨਦੇਖੇਮੇਰਾਮਨੁਬਿਗਸੈਹਉਤਿਨਕੈਸਦਬਲਿਜਾਂਤਿ॥੧॥ਗਿਆਨੀਹਰਿਬੋਲਹੁਦਿਨੁਰਾਤਿ॥ਤਿਨਕੀਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਸਭਉਤਰੀਜੋਗੁਰਮਤਿਰਾਮਰਸੁਖਾਂਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਦਾਸਸਾਧਸਖਾਜਨਜਿਨਮਿਲਿਆਲਹਿਜਾਇਭਰਾਂਤਿ॥ਜਿਉਜਲੁਦੁਧਭਿੰਨਭਿੰਨਕਾਢੈਚੁਣਿਹੰਸੁਲਾਤਿਉਦੇਹੀਤੇਚੁਣਿਕਾਢੈਸਾਧੂਹਉਮੈਤਾਤਿ॥੨॥ਜਿਨਕੈਪ੍ਰੀਤਿਨਾਹੀਹਰਿਹਿਰਦੈਤੇਕਪਟੀਨਰਨਿਤਕਪਟੁਕਮਾਂਤਿ॥ਤਿਨਕਉਕਿਆਕੋਈਦੇਇਖਵਾਲੈਓਇਆਪਿਬੀਜਿਆਪੇਹੀਖਾਂਤਿ॥੩॥ਹਰਿਕਾਚਿਹਨੁਸੋਈਹਰਿਜਨਕਾਹਰਿਆਪੇਜਨਮਹਿਆਪੁਰਖਾਂਤਿ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਨਾਨਕੁਸਮਦਰਸੀਜਿਨਿਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਤਰੀਤਰਾਂਤਿ॥੪॥੫॥

ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਨਾਮੁਹਰਿਊਤਮੁਹਰਿਕਿ
ਰਪਾਤੇਜਪਿਲਇਆ॥ਸਤਸੰਗਤਿਸਾਧਪਾਈਵਡਭਾਗੀਸੰਗਿਸਾ
ਧੂਪਾਰਿਪਇਆ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਅਨਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆ॥ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦਿਨਾਮੁਹਰਿਜਪਿਆਮੇਰੇਮਨਕਾਭ੍ਰਮੁਭਉਗਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਿਨਹਰਿਗਾਇਆਜਿਨਹਰਿਜਪਿਆਤਿਨਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਹੁਕਰਿ
ਮਇਆ॥ਤਿਨਕਾਦਰਸੁਦੇਖਿਸੁਖੁਪਾਇਆਦੁਖੁਹਉਮੈਰੋਗੁਗਇ
ਆ॥੨॥ਜੋਅਨਦਿਨੁਹਿਰਦੈਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਸਭੁਜਨਮੁਤਿਨਾਕਾਸ
ਫਲੁਭਇਆ॥ਓਇਆਪਿਤਰੇਸ੍ਰਿਸਟਿਸਭਤਾਰੀਸਭੁਕੁਲੁਭੀਪਾ
ਰਿਪਇਆ॥੩॥ਤੁਧੁਆਪੇਆਪਿਉਪਾਇਆਸਭੁਜਗੁਤੁਧੁਆਪੇ
ਵਸਿਕਰਿਲਇਆ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਬਿਖੁਡੁਬਦਾ
ਕਾਢਿਲਇਆ॥੪॥੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਹੀਪੀਆਤ੍ਰਿਸਨਾਭੂਖਨਜਾਈ॥ਮਨਮੁਖਮੂੜ੍ਜਲਤਅ
ਹੰਕਾਰੀਹਉਮੈਵਿਚਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਆਵਤਜਾਤਬਿਰਥਾਜਨਮੁਗਵਾ
ਇਆਦੁਖਿਲਾਗੈਪਛੁਤਾਈ॥ਜਿਸਤੇਉਪਜੇਤਿਸਹਿਨਚੇਤਹਿਧ੍ਰਿ
ਗੁਜੀਵਣੁਧ੍ਰਿਗੁਖਾਈ॥੧॥ਪ੍ਰਾਣੀਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਹਰਿਹ
ਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੇਗੁਰੁਮੇਲੇਹਰਿਹਰਿਨਾਮਿਸਮਾਈ॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਮੁਖਜ
ਨਮੁਭਇਆਹੈਬਿਰਥਾਆਵਤਜਾਤਲਜਾਈ॥ਕਾਮਿਕ੍ਰੋਧਿਡੂਬੇਅਭਿ
ਮਾਨੀਹਉਮੈਵਿਚਿਜਲਿਜਾਈ॥ਤਿਨਸਿਧਿਨਬੁਧਿਭਈਮਤਿਮਧਿਮ
ਲੋਭਲਹਰਿਦੁਖੁਪਾਈ॥ਗੁਰਬਿਹੂਨਮਹਾਦੁਖੁਪਾਇਆਜਮਪਕਰੇ
ਬਿਲਲਾਈ॥੨॥ਹਰਿਕਾਨਾਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਇਆਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜਿਸੁ
ਭਾਈ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਵਸਿਆਘਟਅੰਤਰਿਰਸਨਾਹਰਿਗੁਣਗਾਈ॥ਸ

ਦਾਅਨੰਦਿਰਹੈਦਿਨੁਰਾਤੀਏਕਸਬਦਿਲਿਵਲਾਈ॥ਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਸਹ
ਜੇਪਾਇਆਇਹਸਤਿਗੁਰਕੀਵਡਿਆਈ॥੩॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਹਰਿਹਰਿ
ਮਨਿਵਸਿਆਸਤਿਗੁਰਕਉਸਦਬਲਿਜਾਈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਰਖ
ਉਸਭੁਆਗੈਗੁਰਚਰਣੀਚਿਤੁਲਾਈ॥ਅਪਣੀਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁਗੁਰਪੂ
ਰੇਆਪੇਲੇਹੁਮਿਲਾਈ॥ਹਮਲੋਹਗੁਰਨਾਵਬੋਹਿਥਾਨਾਨਕਪਾਰਿਲੰ
ਘਾਈ॥੪॥੭॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਲਾਰਮਹਲਾ
੪ਘਰੁ੩ਪੜਤਾਲ॥ ਹਰਿਜਨਬੋਲਤਸ੍ਰੀਰਾਮਨਾਮਾਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿਹਰਿਤੋਰ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਧਨੁਬਨਜਹੁਹਰਿਧਨੁਸੰਚਹੁਜਿ
ਸੁਲਾਗਤਹੈਨਹੀਚੋਰ॥੧॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਮੋਰਬੋਲਤਦਿਨੁਰਾਤੀਸੁਨਿਘਨਿਹ
ਰਕੀਘੋਰ॥੨॥ਜੋਬੋਲਤਹੈਮ੍ਰਿਗਮੀਨਪੰਖੇਰੂਸੁਬਿਨੁਹਰਿਜਾਪਤਹੈਨਹੀ
ਹੋਰ॥੩॥ਨਾਨਕਜਨਹਰਿਕੀਰਤਿਗਾਈਛੂਟਿਗਇਓਜਮਕਾਸਭਸੋਰ॥
੪॥੧॥੮॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਰਾਮਬੋਲਿਬੋਲਿਖੋਜਤੇ
ਬਡਭਾਗੀ॥ਹਰਿਕਾਪੰਥੁਕੋਊਬਤਾਵੈਹਉਤਾਕੈਪਾਇਲਾਗੀ॥ਰਹਾਉ॥
ਹਰਿਹਮਾਰੋਮੀਤੁਸਖਾਈਹਮਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਲਾਗੀ॥ਹਰਿਹਮਗਾਵ
ਹਿਹਰਿਹਮਬੋਲਹਿਅਉਰੁਦੁਤੀਆਪ੍ਰੀਤਿਹਮਤਿਆਗੀ॥੧॥ਮਨਮੋ
ਹਨਮੋਰੋਪ੍ਰੀਤਮਰਾਮੁਹਰਿਪਰਮਾਨੰਦੁਬੈਰਾਗੀ॥ਹਰਿਦੇਖੇਜੀਵਤਹੈਨਾ
ਨਕੁਇਕਨਿਮਖਪਲੋਮੁਖਿਲਾਗੀ॥੨॥੨॥੯॥੧੩॥੯॥੩੧॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ਮਲਾਰਮਹਲਾ੫ ਚਉਪਦੇ॥ਘਰੁ੧ ਕਿਆ
ਤੂਸੋਚਹਿਕਿਆਤੂਚਿਤਵਹਿਕਿਆਤੂੰਕਰਹਿਉਪਾਏ॥ਤਾਕਉਕਹਹੁ
ਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਿਹਗੋਪਾਲਸਹਾਏ॥੧॥ਬਰਸੈਮੇਘੁਸਖੀਘਰਿ
ਪਾਹੁਨਆਏ॥ਮੋਹਿਦੀਨਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਠਾਕੁਰਨਵਨਿਧਿਨਾਮਿਸਮਾਏ॥੧॥ਰ

੪

ਰਹਾਉ॥ ਅਨਿਕ ਪ੍ਰਕਾਰ ਭੋਜਨ ਬਹੁ ਕੀਏ ਬਹੁ ਬਿੰਜਨ ਮਿਸਟਾਏ॥ ਕਰੀ ਪਾਕਸਾਲ ਸੋਚ ਪਵਿਤ੍ਰਾ ਹੁਣਿ ਲਾਵਹੁ ਭੋਗੁ ਹਰਿ ਰਾਏ॥੧॥ ਦੁਸਟ ਬਿਦਾਰੇ ਸਾਜਨ ਰਹਸੇ ਇਹਿ ਮੰਦਿਰ ਘਰ ਅਪਨਾਏ॥ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹਿ ਲਾਲੁ ਰੰਗੀਓ ਆਇਆ ਤਉ ਮੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਪਾਏ॥੨॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਓਟ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖੁ ਲਿਖਾਏ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੰਤੁ ਰੰਗੀਲਾ ਪਾਇਆ ਫਿਰਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗੈ ਆਏ॥੪॥੧॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਖੀਰ ਅਧਾਰਿ ਬਾਰਿਕੁ ਜਬ ਹੋਤਾ ਬਿਨੁ ਖੀਰੈ ਰਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥ ਸਾਰਿ ਸਮਾਲਿ ਮਾਤਾ ਮੁਖਿ ਨੀਰੈ ਤਬ ਓਹੁ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਈ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਪਿਤਾ ਪ੍ਰਭੁ ਦਾਤਾ॥ ਭੂਲਹਿ ਬਾਰਿਕ ਅਨਿਕ ਲਖ ਬਰੀਆ ਅਨ ਠਉਰ ਨਾਹੀ ਜਹ ਜਾਤਾ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਬਾਰਿਕ ਬਪੁਰੇ ਕੀ ਸਰਪ ਅਗਨਿ ਕਰ ਮੇਲੈ॥ ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਕੰਠਿ ਲਾਇ ਰਖੈ ਅਨਦਿ ਸਹਜਿ ਤਬ ਖੇਲੈ॥੨॥ ਜਿਸ ਕਾ ਪਿਤਾ ਤੂ ਹੈ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਤਿਸੁ ਬਾਰਿਕ ਭੂਖ ਕੈਸੀ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਗ੍ਰਿਹਿ ਤੇਰੈ ਮਨਿ ਬਾਂਛੈ ਸੋ ਲੈਸੀ॥੩॥ ਪਿਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਆਗਿਆ ਇਹ ਦੀਨੀ ਬਾਰਿਕੁ ਮੁਖਿ ਮਾਂਗੈ ਸੋ ਦੇਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਬਾਰਿਕੁ ਦਰਸੁ ਪ੍ਰਭ ਚਾਹੈ ਮੋਹਿ ਹ੍ਰਿਦੈ ਬਸਹਿ ਨਿਤ ਚਰਨਾ॥੪॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲ ਬਿਧੀ ਜੁਰਿ ਆਹਰੁ ਕਰਿਆ ਤਜਿਓ ਸਗਲ ਅੰਦੇਸਾ॥ ਕਾਰਜੁ ਸਗਲ ਅਰੰਭਿਓ ਘਰ ਕਾ ਠਾਕੁਰ ਕਾ ਭਾਰੋਸਾ॥੧॥ ਸੁਨੀਐ ਬਾਜੈ ਬਾਜ ਸੁਹਾਵੀ॥ ਭੋਰੁ ਭਇਆ ਮੈ ਪ੍ਰਿਅ ਮੁਖ ਪੇਖੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਮੰਗਲ ਸੁਹਲਾਵੀ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨੂਆ ਲਾਇ ਸਵਾਰੇ ਥਾਨਾ ਪੂਛਉ ਸੰਤਾ ਜਾਏ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮੈ ਪਾਹੁਨ ਮਿਲਿਓ ਭਗਤਿ ਕਰਉ ਨਿਵਿ ਪਾਏ॥੨॥ ਜਬ ਪ੍ਰਿਅ ਆਇ ਬਸੇ ਗ੍ਰਿਹਿ ਆਸਨਿ ਤਬ ਹਮ ਮੰਗਲੁ ਗਾਇਆ॥ ਮੀਤ ਸਾਜਨ ਮੇਰੇ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਪ੍ਰਭੁ ਪੂਰਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਇਆ॥੩॥

ਸਖੀ ਸਹੇਲੀ ਭਏ ਅਨੰਦਾ ਗੁਰਿ ਕਾਰਜ ਹਮਰੇ ਪੂਰੇ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਵਰੁ ਮਿਲਿਆ ਸੁਖਦਾਤਾ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਦੂਰੇ॥੪॥੩॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਰਾਜ ਤੇ ਕੀਟ ਕੀਟ ਤੇ ਸੁਰਪਤਿ ਕਰਿ ਦੋਖ ਜਠਰ ਕਉ ਭਰਤੇ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਨਿਧਿ ਛੋਡਿ ਆਨ ਕਉ ਪੂਜਹਿ ਆਤਮ ਘਾਤੀ ਹਰਤੇ॥੧॥ ਹਰਿ ਬਿਸਰਤ ਤੇ ਦੁਖਿ ਦੁਖਿ ਮਰਤੇ॥ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਭ੍ਰਮਹਿ ਬਹੁ ਜੋਨੀ ਟੇਕ ਨ ਕਾਹੂ ਧਰਤੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਿਆਗਿ ਸੁਆਮੀ ਆਨ ਕਉ ਚਿਤਵਤ ਮੂੜ ਮੁਗਧ ਖਲ ਖਰ ਤੇ॥ ਕਾਗਰ ਨਾਵ ਲੰਘਹਿ ਕਤ ਸਾਗਰੁ ਬ੍ਰਿਥਾ ਕਥਤ ਹਮ ਤਰਤੇ॥੨॥ ਸਿਵ ਬਿਰੰਚਿ ਅਸੁਰ ਸੁਰ ਜੇਤੇ ਕਾਲ ਅਗਨਿ ਮਹਿ ਜਰਤੇ॥ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਚਰਨ ਕਮਲਨ ਕੀ ਤੁਮ੍ਹ੍ਹ ਨ ਡਾਰਹੁ ਪ੍ਰਭ ਕਰਤੇ॥੩॥੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਦੁਪਦੇ॥

ਘਰੁ ੧ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਓਇ ਬੈਰਾਗੀ ਤਿਆਗੀ॥ ਹਉ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਹਮਾਰੀ ਲਾਗੀ॥ ਰਹਾਉ॥ ਉਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚਿਤਿ ਆਵੈ ਸੰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹਿ ਜਾਗੀ॥ ਸੁਨਿ ਉਪਦੇਸੁ ਭਏ ਮਨ ਨਿਰਮਲ ਗੁਨ ਗਾਏ ਰੰਗਿ ਰਾਂਗੀ॥੧॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਦੇਇ ਕੀਏ ਸੰਤ ਮੀਤਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਭਏ ਬਡਭਾਗੀ॥ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਰੇਨੁ ਨਾਨਕ ਜਨ ਪਾਗੀ॥੨॥੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈ ਮੋਹਿ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਦੇਹੁ ਮਿਲਾਈ॥ ਸਗਲ ਸਹੇਲੀ ਸੁਖ ਭਰਿ ਸੂਤੀ ਜਿਹ ਘਰਿ ਲਾਲੁ ਬਸਾਈ॥ ਰਹਾਉ॥ ਮੋਹਿ ਅਵਗਨ ਪ੍ਰਭੁ ਸਦਾ ਦਇਆਲਾ ਮੋਹਿ ਨਿਰਗੁਨਿ ਕਿਆ ਚਤੁਰਾਈ॥ ਕਰਉ ਬਰਾਬਰਿ ਜੋ ਪ੍ਰਿਅ ਸੰਗਿ ਰਾਤੀ ਇਹ ਹਉਮੈ ਕੀ ਢੀਠਾਈ॥੧॥ ਭਈ ਨਿਮਾਣੀ ਸਰਨਿ ਇਕ ਤਾਕੀ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖ ਸੁਖਦਾਈ॥ ਏਕ ਨਿਮਖ ਮਹਿ ਮੇਰਾ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਕਾਟਿਆ ਨਾਨਕ ਸੁਖਿ ਰੈਨਿ ਬਿਹਾਈ॥੨॥੬॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਜੀ ਤਿਲੁ ਬਿਲਮੁ ਨ ਲਾਉ ॥ ਬਰਸੁ ਪਿਆਰੇ ਮਨਹਿ ਸਧਾਰੇ ਹੋਇ ਅਨਦੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਚਾਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਤੇਰੀ ਧਰ ਸੁਆਮੀਆ ਮੇਰੇ ਤੂ ਕਿਉ ਮਨਹੁ ਬਿਸਾਰੇ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਰੂਪ ਚੇਰੀ ਕੀ ਨਿਆਈ ਸੋਭ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਭਰਤਾਰੇ ॥੧॥ ਬਿਨਉ ਸੁਨਿਓ ਜਬ ਠਾਕੁਰ ਮੇਰੈ ਬੇਗਿ ਆਇਓ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੋ ਬਨਿਓ ਸੁਹਾਗੋ ਪਤਿ ਸੋਭਾ ਭਲੇ ਅਚਾਰੇ ॥੨॥੭॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਾਚਾ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥ ਦੂਖ ਦਰਦ ਬਿਨਸੈ ਭਵ ਸਾਗਰੁ ਗੁਰ ਕੀ ਮੂਰਤਿ ਰਿਦੈ ਬਸਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੁਸਮਨ ਹਤੇ ਦੋਖੀ ਸਭ ਵਿਆਪੇ ਹਰਿ ਸਰਣਾਈ ਆਇਆ ॥ ਰਾਖਨਹਾਰੈ ਹਾਥ ਦੇ ਰਾਖਿਓ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਕਿਲਵਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਮਨਿ ਦੀਆ ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੁ ਨਾਨਕ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਬਾਹੁੜਿ ਦੂਖ ਨ ਥੀਆ ॥੨॥੮॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਾਨ ਪਿਆਰੇ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਅਪਨੋ ਨਾਮੁ ਦੀਜੈ ਦਇਆਲ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਿਮਰਉ ਚਰਨ ਤੁਹਾਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਰਿਦੈ ਤੁਹਾਰੀ ਆਸਾ ॥ ਸੰਤ ਜਨਾ ਪਹਿ ਕਰਉ ਬੇਨਤੀ ਮਨਿ ਦਰਸਨ ਕੀ ਪਿਆਸਾ ॥੧॥ ਬਿਛੁਰਤ ਮਰਨੁ ਜੀਵਨੁ ਹਰਿ ਮਿਲਤੇ ਜਨ ਕਉ ਦਰਸਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ਜੀਵਨ ਧਨੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੨॥੯॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਅਬ ਅਪਨੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿਉ ਬਨਿ ਆਈ ॥ ਰਾਜਾ ਰਾਮੁ ਰਮਤ ਸੁਖੁ ਪਾਇਓ ਬਰਸੁ ਮੇਘ ਸੁਖਦਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਕੁ ਪਲੁ ਬਿਸਰਤ ਨਹੀ ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਨਾਮੁ ਨਵੈ ਨਿਧਿ ਪਾਈ ॥ ਉਦੋਤੁ ਭਇਓ ਪੂਰਨ ਭਾਵੀ ਕੋ ਭੇਟੇ ਸੰਤ ਸਹਾਈ ॥੧॥ ਸੁਖ ਉਪਜੇ ਦੁਖ ਸਗਲ ਬਿਨਾਸੇ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥ ਤਰਿਓ ਸੰਸਾਰੁ ਕਠਿਨ ਭੈ ਸਾਗਰੁ ਹਰਿ ਨਾਨਕ ਚਰਣ ਧਿਆਈ ॥੨॥੧੦॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਘਨਿਹਰ ਬਰਸਿ

ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ ॥ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਅਨਦ ਮੰਗਲ ਸੁਖ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਿਟੇ ਕਲੇਸ ਤ੍ਰਿਸਨ ਸਭ ਬੂਝੀ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਮਨਿ ਧਿਆਇਆ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਨਮ ਮਰਨ ਨਿਵਾਰੇ ਬਹੁਰਿ ਨ ਕਤਹੂ ਧਾਇਆ ॥੧॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਨਾਮਿ ਨਿਰੰਜਨਿ ਰਾਤਉ ਚਰਨ ਕਮਲ ਲਿਵ ਲਾਇਆ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪਨੈ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਇਆ ॥੨॥੧੧॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਿਛੁਰਤ ਕਿਉ ਜੀਵੇ ਓਇ ਜੀਵਨ ॥ ਚਿਤਹਿ ਉਲਾਸ ਆਸ ਮਿਲਬੇ ਕੀ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਸ ਪੀਵਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪਿਆਸ ਤੁਮਾਰੀ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤਿਨ ਕਉ ਅੰਤਰੁ ਨਾਹੀ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਬਿਸਰੈ ਮੇਰੋ ਰਾਮੁ ਪਿਆਰਾ ਸੇ ਮੂਏ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥੧॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਜਗਦੀਸੁਰੁ ਪੇਖਤ ਸਦਾ ਹਜੂਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਰਵਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਅੰਤਰਿ ਸਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰੇ ॥੨॥੧੨॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਭਜਨਿ ਕਉਨ ਕਉਨ ਨ ਤਾਰੇ ॥ ਖਗ ਤਨ ਮੀਨ ਤਨ ਮ੍ਰਿਗ ਤਨ ਬਰਾਹ ਤਨ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਉਧਾਰੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੇਵ ਕੁਲ ਦੈਤ ਕੁਲ ਜਖੵ ਕਿੰਨਰ ਨਰ ਸਾਗਰ ਉਤਰੇ ਪਾਰੇ ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਜਨੁ ਕਰੈ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਤਾ ਕੇ ਦੂਖ ਬਿਦਾਰੇ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਰਸ ਇਨ ਤੇ ਭਏ ਨਿਰਾਰੇ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਪਹਿ ਕਰੁਣਾ ਮੈ ਨਾਨਕ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੇ ॥੨॥੧੩॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਆਜੁ ਮੈ ਬੈਸਿਓ ਹਰਿ ਹਾਟ ॥ ਨਾਮੁ ਰਾਸਿ ਸਾਝੀ ਕਰਿ ਜਨ ਸਿਉ ਜਾਂਉ ਨ ਜਮ ਕੈ ਘਾਟ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਿ ਰਾਖੇ ਭ੍ਰਮ ਕੇ ਖੁਲੇ ਕਪਾਟ ॥ ਬੇਸੁਮਾਰ ਸਾਹੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ਲਾਹਾ ਚਰਨ ਨਿਧਿ ਖਾਟ ॥੧॥ ਸਰਨਿ ਗਹੀ ਅਚੁਤ ਅਬਿਨਾਸੀ ਕਿਲਬਿਖ ਕਾਢੇ ਹੈ ਛਾਂਟਿ ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਮਿਟੇ ਦਾਸ ਨਾਨਕ ਬਹੁਰਿ ਨ ਜੋਨੀ ਮਾਟ ॥੨॥੧੪॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਮਾਇਆ ਮੋਹ ਹਿਰਾਨੋ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਊ ਬਿਰਲਾ

ਸੇਵਕ ਪੂਰਨ ਭਗਤੁ ਹਰਿ ਗਾਨੋ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਤੇ ਡੋਲਿ ਡੋਲਿ ਸ੍ਰਮੁ ਪਾਇਓ
ਤਨੁ ਧਨੁ ਹੋਤ ਬਿਗਾਨੋ ॥ ਲੋਗ ਦੁਰਾਇ ਕਰਤ ਠਗਿਆਈ ਹੋਤੌ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾਨੋ
॥੧॥ ਮ੍ਰਿਗ ਪੰਖੀ ਮੀਨ ਦੀਨ ਨੀਚ ਇਹ ਸੰਕਟ ਫਿਰਿ ਆਨੋ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਪਾਹਨ
ਪ੍ਰਭ ਤਾਰਹੁ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਸੁਖ ਮਾਨੋ ॥੨॥੧੫॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਦੁਸਟ ਮੁਏ ਬਿਖੁ ਖਾਈ ਰੀ ਮਾਈ ॥ ਜਿਸ ਕੇ ਜੀਅ ਤਿਨ ਹੀ ਰਖਿ ਲੀਨੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰ
ਭ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਆਈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਭ ਮਹਿ ਵਰਤੈ ਤਾਂ ਭਉ ਕੈਸਾ
ਭਾਈ ॥ ਸੰਗਿ ਸਹਾਈ ਛੋਡਿ ਨ ਜਾਈ ਪ੍ਰਭੁ ਦੀਸੈ ਸਭ ਠਾਈ ॥੧॥ ਅਨਾਥਾ
ਨਾਥੁ ਦੀਨ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਪਿ ਲੀਏ ਲੜਿ ਲਾਈ ॥ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਜੀਵਹਿ ਦਾ
ਸ ਤੇਰੇ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥੧੬॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਮਨ ਮੇ
ਰੇ ਹਰਿ ਕੇ ਚਰਨ ਰਵੀਜੈ ॥ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਮੇਰੋ ਮਨੁ ਮੋਹਿਓ ਹਰਿ ਪੰਖ ਲਗਾ
ਇ ਮਿਲੀਜੈ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਮਾਰਗੁ ਪਾਇਓ ਸਾਧੂ ਸੇਵ ਕਰੀਜੈ ॥
ਧਾਰਿ ਅਨੁਗ੍ਰਹੁ ਸੁਆਮੀ ਮੇਰੇ ਨਾਮੁ ਮਹਾ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਕਰਿ ਸ
ਰਨੀ ਆਏ ਜਲਤਉ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥ ਕਰੁ ਗਹਿ ਲੇਹੁ ਦਾਸ ਅਪੁਨੇ ਕਉ ਨਾ
ਨਕ ਅਪੁਨੋ ਕੀਜੈ ॥੨॥੧੭॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭ ਕੋ ਭਗਤਿ ਬਛਲੁ
ਬਿਰਦਾਇਓ ॥ ਨਿੰਦਕ ਮਾਰਿ ਚਰਨ ਤਲ ਦੀਨੇ ਅਪੁਨੋ ਜਸੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ ਰ
ਹਾਉ ॥ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਕੀਨੋ ਸਭ ਜਗ ਮਹਿ ਦਇਆ ਜੀਅਨ ਮਹਿ ਪਾਇਓ ॥ ਕੰਠਿ
ਲਾਇ ਅਪੁਨੋ ਦਾਸੁ ਰਾਖਿਓ ਤਾਤੀ ਵਾਉ ਨ ਲਾਇਓ ॥੧॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕੀਓ ਮੇ
ਰੇ ਸੁਆਮੀ ਭ੍ਰਮੁ ਭਉ ਮੇਟਿ ਸੁਖਾਇਓ ॥ ਮਹਾ ਅਨੰਦ ਕਰਹੁ ਦਾਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾ
ਨਕ ਬਿਸ੍ਵਾਸੁ ਮਨਿ ਆਇਓ ॥੨॥੧੮॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਦੀਸੈ ਬ੍ਰਹਮ ਪਸਾਰੁ ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਤ੍ਰੈਗੁਣੀਆਂ ਬਿਸਥਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦ ਬੇਦ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਪੂ

ਰੇ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰਤ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ॥ ਗੁ
ਰ ਉਪਦੇਸਿ ਹਰਿ ਹਿਰਦੈ ਵਸਿਓ ਸਾਸਿ ਗਿਰਾਸਿ ਅਪਣਾ ਖਸਮੁ ਧਿ
ਆਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਣ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਗੁਣ
ਅਨਦਿਨੁ ਨਿਤ ਗਾਉ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਧੂੜਿ ਕਰਉ ਇਸਨਾਨੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ
ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥੨॥ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਭਵਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਭੇਟਿਐ
ਨ ਹੋਇ ਜੋਨਿ ਅਉਤਾਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵਾ ਸੋ ਜਨੁ ਪਾਏ ॥ ਜਾ ਕਉ ਕਰਮੁ
ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਆਏ ॥੩॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰੀ ਜੀਵਨਿ ਗੁਰੁ ਆਧਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ
ਮੇਰੀ ਵਰਤਣਿ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਰੁ ॥ ਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਖਸਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਣਾ
ਈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਜਾ ਕੀ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥੪॥੧॥੧੯॥
ਗੁਰ ਕੇ ਚਰਨ ਹਿਰਦੈ ਵਸਾਏ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਭਿ ਆਪਿ ਮਿਲਾਏ ॥ ਅਪਨੇ ਸੇਵਕ ਕਉ ਲਏ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਇ ॥ ਤਾ ਕੀ ਕੀ
ਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਸੁਖਦਾਤੇ ॥ ਤੁਮ੍ਹਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਤੇ ਤੂੰ ਚਿਤਿ ਆਵਹਿ ਆਠ ਪਹਰ ਤੇਰੈ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਾਵ
ਣੁ ਸੁਨਣੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ਭਾਣਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਬੂਝੈ ਸੋ ਸਾਚਿ ਸਮਾਣਾ ॥ ਜਪਿ ਜ
ਪਿ ਜੀਵਹਿ ਤੇਰਾ ਨਾਂਉ ॥ ਤੁਝ ਬਿਨੁ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀ ਥਾਉ ॥੨॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਕਰ
ਤੇ ਹੁਕਮੁ ਰਜਾਇ ॥ ਭਾਣੈ ਬਖਸ ਭਾਣੈ ਦੇਇ ਸਜਾਇ ॥ ਦੁਹਾਂ ਸਿਰਿਆਂ
ਕਾ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ॥ ਕੁਰਬਾਣੁ ਜਾਂਈ ਤੇਰੇ ਪਰਤਾਪ ॥੩॥ ਤੇਰੀ ਕੀਮਤਿ
ਤੂਹੈ ਜਾਣਹਿ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਬੂਝਹਿ ਸੁਣਿ ਆਪਿ ਵਖਾਣਹਿ ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ
ਜੋ ਤੁਧੁ ਭਾਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਤਿਨ ਕੈ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੇ ॥੪॥੨॥੨੦॥
ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਪਰਮੇਸਰੁ ਹੋਆ ਦਇਆਲੁ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰਾ ॥ ਸਗਲੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਤ੍ਰਿਪਤਾਸੇ ॥ ਕਾਰਜ ਆਏ ਪੂਰੇ ਰਾਸੇ ॥

ਸਦਾਸਦਾਮਨਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਗੁਰਪੂਰੇਕੀਸੇਵਪਾਇਆ॥ਐਥੈਓਥੈਨਿਬ
ਹੈਨਾਲਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖਭੰਜਨਭੈਭੰਜਨਹਰਿ॥ਆਪਣਿਆਜੀਆਕੀ
ਕੀਤੀਸਾਰ॥ਰਾਖਨਹਾਰਸਦਾਮਿਹਰਵਾਨਾ॥ਸਦਾਸਦਾਜਾਈਐਕੁਰਬਾਨਾ॥
੨॥ਕਾਲੁਗਵਾਇਆਕਰਤੈਆਪਿ॥ਸਦਾਸਦਾਮਨਤਿਸਨੋਜਾਪਿ॥ਦ੍ਰਿ
ਸਟਿਧਾਰਿਰਾਖੇਸਭਜੰਤ॥ਗੁਣਗਾਵਹੁਨਿਤਨਿਤਭਗਵੰਤ॥੩॥ਏਕੋ
ਕਰਤਾਆਪੇਆਪਿ॥ਹਰਿਕੇਭਗਤਜਾਣਹਿਪਰਤਾਪ॥ਨਾਵੈਕੀਪੈਜਰਖ
ਦਾਆਇਆ॥ਨਾਨਕੁਬੋਲੈਤਿਸਕਾਬੋਲਾਇਆ॥੪॥੩॥੨੧॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰਸਰਣਾਈਸਗਲਨਿਧਾਨਾ॥ਸਾਚੀਦਰਗਹਿ
ਪਾਈਐਮਾਨਾ॥ਭ੍ਰਮੁਭਉਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਜਾਇ॥ਸਾਧਸੰਗਿਸਦਹਰਿ
ਗੁਣਗਾਇ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰੁਪੂਰਾਸਲਾਹਿ॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਜਪਹੁਦਿਨੁ
ਰਤੀਮਨਚਿੰਦੇਫਲਪਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਤਿਗੁਰਜੇਵਡੁਅਵਰੁਨਕੋਇ॥
ਗੁਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਸੋਇ॥ਜਨਮਮਰਣਦੂਖਤੇਰਾਖੈ॥ਮਾਇਆ
ਬਿਖੁਫਿਰਿਬਹੁੜਿਨਚਾਖੈ॥੨॥ਗੁਰਕੀਮਹਿਮਾਕਥਨੁਨਜਾਇ॥ਗੁਰੁਪ
ਰਮੇਸਰੁਸਾਚੈਨਾਇ॥ਸਚੁਸੰਜਮੁਕਰਣੀਸਭੁਸਾਚੀ॥ਸੋਮਨੁਨਿਰਮਲੁਜੋ
ਗੁਰਸੰਗਿਰਾਚੀ॥੩॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗਿ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁ
ਮਨਤੇਤਿਆਗਿ॥ਕਰਿਕਿਰਪਾਗੁਰਚਰਣਨਿਵਾਸਿ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਸਚੁ
ਅਰਦਾਸਿ॥੪॥੪॥੨੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਪੜਤਾਲ॥ ਗੁਰਮਨਾਰਿਪ੍ਰਿਅਦਇ
ਆਰਸਿਉਰੰਗੁਕੀਆ॥ਕੀਨੋਰੀਸਗਲਸੀਗਾਰ॥ਤਜਿਓਰੀਸਗਲਬਿ
ਕਾਰ॥ਧਾਵਤੋਅਸਥਿਰੁਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਐਸੇਰੇਮਨਪਾਇਕੈਆਪੁਗ
ਵਾਇਕੈ॥ਕਰਿਸਾਧਨਸਿਉਸੰਗੁ॥ਬਾਜੇਬਜਹਿਮ੍ਰਿਦੰਗਅਨਾਹਦ

ਕੋਕਲਗੀਰਾਮਨਾਮਬੋਲੈ॥ਮਧੁਰਬੈਨਅਤਿਸੁਹੀਆ॥੧॥ਐਸੀਤੇਰੇਦ
ਰਸਨਕੀਸੋਭਅਤਿਅਪਾਰਪ੍ਰਿਅਅਮੋਘਤੈਸੇਹੀਸੰਗਿਸੰਤਬਨੇ॥
ਭਵਉਤਾਰਨਨਾਮਭਨੇ॥ਰਮਰਾਮਰਾਮਮਾਲ॥ਮਨਿਫੇਰਤੇਹਰਿਸੰਗਿ
ਸੰਗੀਆ॥ਜਨਨਾਨਕਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਮੁਥੀਆ॥੨॥੧॥੨੩॥ ਮਲਾਰ
ਮਹਲਾ ੫ ਮਨੁਘਨੈਭ੍ਰਮੈਬਨੈ॥ਉਮਕਿਤਰਸਿਚਾਲੈ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਬੇ
ਕੀਚਾਹ॥ਰਹਾਉ॥ਤ੍ਰੈਗੁਣਮਾਈਮੋਹਿਆਈਕਹਉਬੇਦਨਕਾਹਿ॥੧॥ਆ
ਨਉਪਾਵਸਗਰਕੀਏਨਹਿਦੂਖਸਾਕਹਿਲਾਹਿ॥ਭਜੁਸਰਨਿਸਾਧੂਨਾਨ
ਕਾਮਿਲੁਗੁਨਗੋਬਿੰਦਹਿਗਾਹਿ॥੨॥੨॥੨੪॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
ਪ੍ਰਿਅਕੀਸੋਭਸੁਹਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਹਾਹਾਹੂਹੂਗੰਧ੍ਰਬਅਪਸਰਾਅਨੰਦਮੰ
ਗਲਰਸਗਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਰਹਾਉ॥ਧੁਨਿਤਲਲਿਤਗੁਨਗ੍ਯਅਨਿਕਭਾਂਤਿ
ਬਹੁਬਿਧਿਰੂਪਦਿਖਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੧॥ਗਿਰਿਤਰਥਲਜਲਭਵਨਭਰਪੁ
ਰਿਘਟਿਘਟਿਲਾਲਨਛਾਵਨੀਨੀਕੀ॥ਸਾਧਸੰਗਿਰਾਮਈਆਰਸੁਪਾਇ
ਓਨਾਨਕਜਾਕੈਭਾਵਨੀਨੀਕੀ॥੨॥੩॥੨੫॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰਪ੍ਰੀਤਿਪਿਆਰੇਚਰਨਕਮਲਰਿਦਅੰਤਰਿਧਾਰੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦਰਸੁ
ਸਫਲਿਓਦਰਸੁਪੇਖਿਓਗਏਕਿਲਬਿਖਗਏ॥ਮਨਨਿਰਮਲਉਜੀਆਰੇ
॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮੈਬਿਸਮਭਈ॥ਅਘਕੋਟਿਹਰਤੇਨਾਮਲਈ॥ਗੁਰਚ
ਰਨਮਸਤਕੁਡਾਰਿਪਹੀ॥ਪ੍ਰਭਏਕਤੂਹੀਏਕਤੁਹੀ॥ਭਗਤਟੇਕਤੁਹਾ
ਰੇ॥ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਦੁਆਰੇ॥੨॥੪॥੨੬॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
ਬਰਸੁਸਰਸੁਆਗਿਆ॥ਹੋਹਿਆਨੰਦਸਗਲਭਾਗ॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗੇ
ਮਨੁਪਰਫੜੈਮਿਲਿਮੇਘਧਰਸੁਹਾਗ॥੧॥ਘਨਘੋਰਪ੍ਰੀਤਿਮੋਰ॥ਚਿ
ਤੁਚਾਤ੍ਰਿਕਬੂੰਦਓਰ॥ਐਸੋਹਰਿਸੰਗੇਮਨਮੋਹ॥ਤਿਆਗਿਮਾਇਆਧੋਹ॥

ਮਿਲਿਸੰਤਨਨਾਨਕਜਾਗਿਆ॥੨॥੫॥੨੭॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਗੁ
ਨਗੋਪਾਲਗਾਉਨੀਤਿ॥ਰਾਮਨਾਮੁਧਾਰਿਚੀਤਿ॥ਰਹਾਉ॥ਛੋਡਿਮਾਨੁਤਜਿ
ਗੁਮਾਨੁਮਿਲਿਸਾਧੂਆਕੈਸੰਗਿ॥ਹਰਿਸਿਮਰਿਏਕਰੰਗਿ॥ਮਿਟਿਜਾਹਿਦੋ
ਖਮੀਤ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਭਏਦਇਆਲ॥ਬਿਨਸਿਗਏਬਿਖੈਜੰਜਾਲ॥
ਸਾਧਜਨਾਂਕੈਚਰਨਲਾਗਿ॥ਨਾਨਕਗਾਵੈਗੋਬਿੰਦਨੀਤ॥੨॥੬॥੨੮॥
ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫ ਘਨੁਗਰਜਤਗੋਬਿੰਦਰੂਪ॥ਗੁਨਗਾਵਤਸੁ
ਖਚੈਨ॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਚਰਨਸਰਨਤਰਨਸਾਗਰ॥ਧੁਨਿਅਨਹਤਾਰਸਬੈਨ॥
੧॥ਪਥਿਕਪਿਆਸਚਿਤਸਰੋਵਰਆਤਮਜਲੁਲੈਨ॥ਹਰਿਦਰਸਪ੍ਰੇ
ਮਜਨਨਾਨਕਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਭਦੈਨ॥੨॥੭॥੨੯॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੫
ਹੇਗੋਬਿੰਦਹੇਗੋਪਾਲਹੇਦਇਆਲਲਾਲ॥ਰਹਾਉ॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਸ
ਖੇਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰ॥੧॥ਹੇਸਮ੍ਰਥਅਗਮਪੂਰਨਮੋਹਿਮਇਆਧਾਰਿ॥
ਅੰਧਕੂਪਮਹਾਭਇਆਨਨਾਨਕਪਾਰਿਉਤਾਰ॥੨॥੮॥੩੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਘਰੁ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਚਕਵੀ
ਨੈਨਨੀਦਨਹੀਚਾਹੈਬਿਨੁਪਿਰਨੀਦਨਪਾਈ॥ਸੂਰੁਚਰ੍ਹੈਪ੍ਰਿਉਦੇਖੈਨੈਨੀ
ਨਿਵਿਨਿਵਿਲਾਗੈਪਾਈ॥੧॥ਪਿਰਭਾਵੈਪ੍ਰੇਮੁਸਖਾਈ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁਘੜੀਨ
ਹੀਜਗਿਜੀਵਾਐਸੀਪਿਆਸਤਿਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਰਵਰਿਕਮਲੁ
ਕਿਰਣਿਆਕਾਸੀਬਿਗਸੈਸਹਜਿਸੁਭਾਈ॥ਪ੍ਰੀਤਮਪ੍ਰੀਤਿਬਨੀਅਭਐ
ਸੀਜੋਤੀਜੋਤਿਮਿਲਾਈ॥੨॥ਚਾਤ੍ਰਿਕੁਜਲਬਿਨੁਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਟੇਰੈਬਿਲ
ਪਕਰੈਬਿਲਲਾਈ॥ਘਨਹਰਘੋਰਦਸੌਦਿਸਿਬਰਸੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆ
ਸਨਜਾਈ॥੩॥ਮੀਨਨਿਵਾਸਉਪਜੈਜਲਹੀਤੇਸੁਖਦੁਖਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥

ਖਿਨੁਤਿਲੁਰਹਿਨਸਕੈਪਲੁਜਲਬਿਨੁਮਰਨੁਜੀਵਨੁਤਿਸੁਤਾਂਈ॥੪॥
ਧਨਵਾਢੀਪਿਰੁਦੇਸਨਿਵਾਸੀਸਚੇਗੁਰਪਹਿਸਬਦੁਪਠਾਂਈ॥ਗੁ
ਣਸੰਗ੍ਰਹਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਿਵਾਸੀਭਗਤਿਰਤੀਹਰਖਾਈ॥੫॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉ
ਕਰੈਸਭੈਹੈਜੇਤੀਗੁਰਭਾਵੈਪ੍ਰਿਉਪਾਂਈ॥ਪ੍ਰਿਉਨਾਲੇਸਦਹੀਸਚਿਸੰ
ਗੇਨਦਰੀਮੇਲਿਮਿਲਾਂਈ॥੬॥ਸਭਮਹਿਜੀਉਜੀਉਹੈਸੋਈਘਟਿ
ਘਟਿਰਹਿਆਸਮਾਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਰਗਾਸਿਆਸਹਜੇ
ਸਹਜਿਸਮਾਈ॥੭॥ਅਪਨਾਕਾਜੁਸਵਾਰਹੁਆਪੇਸੁਖਦਾਤੇਗੋਸਾਂ
ਈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਘਰਹੀਪਿਰੁਪਾਇਆਤਉਨਾਨਕਤਪਤਿਬੁਝਾ
ਈ॥੮॥੧॥ ਮਲਾਰਮਹਲਾ ੧ ਜਾਗਤੁਜਾਗਿਰਹੈਗੁਰਸੇ
ਵਾਬਿਨੁਹਰਿਮੈਕੋਨਾਹੀ॥ਅਨਿਕਜਤਨਕਰਿਰਹਣੁਨਪਾਵੈਆਚੁਕਾ
ਚੁਢਰਿਪਾਂਹੀ॥੧॥ਇਸੁਤਨਧਨਕਾਕਹਹੁਗਰਬੁਕੈਸਾ॥ਬਿਨਸਤ
ਬਾਰਨਲਾਗੈਬਵਰੇਹਉਮੈਗਰਬਿਖਪੈਜਗੁਐਸਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈ
ਜਗਦੀਸਪ੍ਰਭੂਰਖਵਾਰੇਰਾਖੈਪਰਖੈਸੋਈ॥ਜੇਤੀਹੈਤੇਤੀਤੁਝਹੀਤੇ
ਤੁਮ੍ਹਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਈ॥੨॥ਜੀਉਪਾਇਜੁਗਤਿਵਸਿਕੀਨੀਆਪੇ
ਗੁਰਮੁਖਿਅੰਜਨੁ॥ਅਮਰੁਅਨਾਥਸਰਬਸਿਰਿਮੋਰਾਕਾਲਬਿਕਾਲ
ਭਰਮਭੈਖੰਜਨੁ॥੩॥ਕਾਗਦਕੋਟੁਇਹੁਜਗੁਹੈਬਪੁਰੋਰੰਗਨਿਚਿਹਨ
ਚਤੁਰਾਈ॥ਨਾਨ੍ਹੀਸੀਬੂੰਦਪਵਨੁਪਤਿਖੋਵੈਜਨਮਿਮਰੈਖਿਨੁਤਾਂਈ॥
੪॥ਨਦੀਉਪਕੰਠਿਜੈਸੇਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਘਰੁਘਰਮਾਹੀ॥
ਉਲਟੀਨਦੀਕਹਾਂਘਰੁਤਰਵਰੁਸਰਪਨਿਡਸੈਦੂਜਾਮਨਮਾਂਹੀ॥੫॥
ਗਾਰੁੜਗੁਰਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਗੁਰਬਚਨੀਬਿਖਿਆਗੁਰਮਤਿਜਾਰੀ॥
ਮਨਤਨਹੇਂਵਭਏਸਚੁਪਾਇਆਹਰਿਕੀਭਗਤਿਨਿਰਾਰੀ॥੬॥ਜੇਤੀਹੈਤੇ

ਤੀਤੁ ਪੁਰਖੁ ਛੈ ਤੂ ਸਰਬ ਜੀਆ ਦਾਇਆਲਾ॥ ਤੂ ਭਗਤੀ ਸਗਣਿ ਪਰੈ ਪਤਿਰ ਖਤੁ ਸਾਚੁ ਮਿਲੈ ਗੋਪਾਲਾ॥੭॥ ਪਾਪੀ ਪਾਪਿ ਆਪਿ ਨਤੀ ਸੁਛੈ ਬਾਪਿ ਕਕ ਮਕਮਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੈ ਤ ਸੁਝਸਿ ਬੂਝਸਿ ਸਾਚਿ ਮਨਿ ਗਿਆਨੁ ਸਮਾਵੈ॥੮॥ ਨਿਰਗੁਣੁ ਦੇਹ ਸਾਚ ਬਿਨੁ ਕਾਚੀ ਮੈ ਪੂਛਉ ਗੁਰੁ ਅਪਨਾ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੂ ਦਿਖਾਵੈ ਬਿਨੁ ਸਾਚੇ ਜਗੁ ਸੁਪਨਾ॥੯॥੨॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਮੀਨ ਜਲ ਹੀ ਤੇ ਸੁਖੁ ਪਾਵਹਿ ਸਾਰਿੰਗ ਸਬਦਿ ਸੁਹਾਈ॥੧॥ ਰੈਨਿ ਬਬੀਹਾ ਬੋਲਿਓ ਮੇਰੀ ਮਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਿਅ ਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਨ ਉਲਟੈ ਕਬਹੂ ਜੋ ਤੈ ਭਾਵੈ ਸਾਈ॥੨॥ ਨੀਦ ਗਈ ਹਉਮੈ ਤਨਿ ਥਾਕੀ ਸਚ ਮਤਿ ਰਿਦੈ ਸਮਾਈ॥੩॥ ਰੂਖੀ ਬਿਰਖੀ ਊਡਉ ਭੂਖਾ ਪੀਵਾ ਨਾਮੁ ਸੁਭਾਈ॥੪॥ ਲੋਚਨ ਤਾਰ ਲਲਤ ਬਿਲਲਾਤੀ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਰਜਾਈ॥੫॥ ਪ੍ਰਿਅ ਬਿਨੁ ਸੀਗਾਰੁ ਕਰੀ ਤੇਤਾ ਤਨੁ ਤਾਪੈ ਕਾਪਰੁ ਅੰਗਿ ਨ ਸੁਹਾਈ॥੬॥ ਅਪਨੇ ਪਿਆਰੇ ਬਿਨੁ ਇਕੁ ਖਿਨੁ ਰਹਿ ਨ ਸਕਉ ਬਿਨੁ ਮਿਲੇ ਨੀਦ ਨ ਪਾਈ॥੭॥ ਪਿਰੁ ਨਜੀਕਿ ਨ ਬੂਝੈ ਬਪੁੜੀ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ॥ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਤਬ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਸਬਦਿ ਬੁਝਾਈ॥੮॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਤੁਝ ਤੇ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਕੀਮਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਈ॥੯॥੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟਪਦੀਆ ਘਰੁ ੨॥ ਅਖਲੀ ਊਂਡੀ ਜਲੁ ਭਰ ਨਾਲਿ॥ ਡੂਗਰੁ ਊਚਉ ਗੜੁ ਪਾਤਾਲਿ॥ ਸਾਗਰੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰ ਸਬਦ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਮਾਰਗੁ ਮੁਕਤਾ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ॥੧॥ ਮੈ ਅੰਧੁਲੇ ਨਾਵੈ ਕੀ ਜੋਤਿ॥ ਨਾਮ ਅਧਾਰਿ ਚਲਾ ਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਭੇਤਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦੀ ਪਾਧਰੁ ਜਾਣਿ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਤਕੀਐ ਸਾਚੈ ਤਾਣਿ॥ ਨਾਮੁ ਸਮ੍ਹਾਲਸਿ ਰੂੜੀ ਬਾਣਿ॥ ਥੈਂ ਭਾਵੈ ਦਰੁ ਲਹਸਿ ਪਿਰਾਣਿ॥੨॥ ਊਡਾਂ ਬੈਸਾ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾਰ॥

ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਾਮ ਆਧਾਰ॥ ਨਾ ਜਲੁ ਡੂਗਰੁ ਨ ਊਚੀ ਧਾਰ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਤਹ ਮਗੁ ਨ ਚਾਲਣਹਾਰ॥੩॥ ਜਿਤੁ ਘਰਿ ਵਸਹਿ ਤੂਹੈ ਬਿਧਿ ਜਾਣਹਿ ਬੀਜਉ ਮਹਲੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਸਮਝ ਨ ਹੋਵੀ ਸਭੁ ਜਗੁ ਦਬਿਆ ਛਾਪੈ॥ ਕਰਣ ਪਲਾਵ ਕਰੈ ਬਿਲਲਾਤਉ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਨਾਮੁ ਨ ਜਾਪੈ॥ ਪਲ ਪੰਕਜ ਮਹਿ ਨਾਮੁ ਛਡਾਏ ਜੇ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਸਿਞਾਪੈ॥੪॥ ਇਕਿ ਮੂਰਖ ਅੰਧੇ ਮੁਗਧ ਗਵਾਰ॥ ਇਕਿ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭੈ ਨਾਮ ਅਧਾਰ॥ ਸਾਚੀ ਬਾਣੀ ਮੀਠੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ॥ ਜਿਨਿ ਪੀਤੀ ਤਿਸੁ ਮੋਖ ਦੁਆਰ॥੫॥ ਨਾਮੁ ਭੈ ਭਾਇ ਰਿਦੈ ਵਸਾਹੀ ਗੁਰ ਕਰਣੀ ਸਚੁ ਬਾਣੀ॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਧਰਤਿ ਸੁਹਾਵੀ ਘਟਿ ਘਟਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ॥ ਕਾਲਰਿ ਬੀਜਸਿ ਦੁਰਮਤਿ ਐਸੀ ਨਿਗੁਰੇ ਕੀ ਨੀਸਾਣੀ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਝਹੁ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰਾ ਡੂਬਿ ਮੁਏ ਬਿਨੁ ਪਾਣੀ॥੬॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਨੋ ਸੁ ਪ੍ਰਭੂ ਰਜਾਇ॥ ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਣਾ ਨ ਜਾਇ॥ ਹੁਕਮੇ ਬਾਧਾ ਕਾਰ ਕਮਾਇ॥ ਏਕ ਸਬਦਿ ਰਾਚੈ ਸਚਿ ਸਮਾਇ॥੭॥ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰਾ ਚਹੁ ਦਿਸਿ ਨਾਮ ਪਤਾਲੰ॥ ਸਭ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਵਰਤੈ ਪ੍ਰਭ ਸਾਚਾ ਕਰਮਿ ਮਿਲੈ ਬੈਆਲੰ॥ ਜਾਂਮਣੁ ਮਰਣਾ ਦੀਸੈ ਸਿਰਿ ਊਭਉ ਖੁਧਿਆ ਨਿਦ੍ਰਾ ਕਾਲੰ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਮਨਿ ਭਾਵੈ ਸਾਚੀ ਨਦਰਿ ਰਸਾਲੰ॥੮॥੧॥੪॥ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧॥ ਮਰਣ ਮੁਕਤਿ ਗਤਿ ਸਾਰ ਨ ਜਾਨੈ॥ ਕੰਠੇ ਬੈਠੀ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਪਛਾਨੈ॥੧॥ ਤੂ ਕੈਸੇ ਆੜਿ ਫਾਥੀ ਜਾਲਿ॥ ਅਲਖੁ ਨ ਜਾਚਹਿ ਰਿਦੈ ਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਏਕ ਜੀਅ ਕੈ ਜੀਆ ਖਾਹੀ॥ ਜਲਿ ਤਰਤੀ ਬੂਡੀ ਜਲ ਮਾਹੀ॥੨॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਕੀਏ ਪ੍ਰਤਪਾਨੀ॥ ਜਬ ਪਕੜੀ ਤਬ ਹੀ ਪਛੁਤਾਨੀ॥੩॥ ਜਬ ਗਲਿ ਫਾਸ ਪੜੀ ਅਤਿ ਭਾਰੀ॥ ਊਡਿ ਨ ਸਾਕੈ ਪੰਖ ਪਸਾਰੀ॥੪॥ ਰਸਿ ਚੂਗਹਿ ਮਨਮੁਖਿ ਗਾਵਾਰਿ॥ ਫਾਥੀ ਛੂਟਹਿ ਗੁਣ ਗਿਆਨ ਬੀਚਾਰਿ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ

ਸੋ ਵਿਣੁ ਤੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੭॥ ਹਿਰਦੈ ਸਾਚਾ ਸਬਦੁ ਸਮਾਲਿ ॥੮॥ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੀ ਸ
ਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਧਾਰਿ ॥੯॥ ਏਤੁ ਮਆਰੈ ਜਿ ਭੋਗਾ ਬਿਲਾ
ਸੋ ॥ ਨਾਨਕ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੀ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਾਚੇ ॥੧੦॥ ੩॥ ੫॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਅਸਟਪਦੀ
ਆ ॥ ਘਰੁ ੧ ਕਰਮੁ ਹੋਵੈ ਤਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਿਣੁ ਕਰਮੈ ਪਾ
ਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਕੰਚਨੁ ਹੋਈਐ ਜਾਂ ਹਰਿ ਕੀ ਹੋਇ ਰਜਾਇ
॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ਸਾਚਾ ਹ
ਰਿ ਸਿਉ ਰਹੈ ਸਮਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਗਿਆਨੁ ਊਪਜੈ ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸ
ਜਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਹਰਿ ਬੁਝੀਐ ਗਰਭ ਜੋਨੀ ਨਹ ਪਾਇ ॥੨॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਜੀਵਤ ਮਰੈ ਮਰਿ ਜੀਵੈ ਸਬਦੁ ਕਮਾਇ ॥ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੋਈ ਪਾਏ ਜਿ ਵਿਚ
ਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥੩॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਸਿਵ ਘਰਿ ਜੰਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਕਤਿ ਗ
ਵਾਇ ॥ ਅਚਰੁ ਚਰੈ ਬਿਬੇਕ ਬੁਧਿ ਪਾਏ ਪੁਰਖੈ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲਾਇ ॥੪॥ ਧਾਤੁਰ
ਬਾਜੀ ਸੰਸਾਰੁ ਅਚੇਤੁ ਹੈ ਚਲੈ ਮੂਲੁ ਗਵਾਇ ॥ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਸਤਸੰਗਤਿ ਪਾਈ
ਐ ਕਰਮੀ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਣੁ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਰਿ
ਦੈ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ ਭਵਜਲੁ ਉਤਰੇ ਪਾਰਿ ॥੬॥ ਹਰਿ ਨਾ
ਮਾ ਹਰਿ ਟੇਕ ਹੈ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਗੁਰੁ ਮੇਲਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ
ਪਾਵਉ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੭॥ ਮਸਤਕਿ ਲਿਲਾਟਿ ਲਿਖਿਆ ਪੁਰਬਿ ਠਾਕੁਰਿ ਮੇਟਣਾ
ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਜਨ ਪੂਰਨ ਹੋਏ ਜਿਨ ਹਰਿ ਭਾਣਾ ਭਾਇ ॥੮॥੧॥ ੬॥

ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੩ ਬੇਦ ਬਾਣੀ ਜਗੁ ਵਰਤਦਾ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮ ਡੰਡੁ ਹੈ ਮਰਿ ਜਨਮੈ ਵਾਰੋ ਵਾਰ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਹੋ
ਇ ਪਾਏ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥੧॥ ਮਨ ਰੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ

ਸੇਵਿ ਸਮਾਇ ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਹਰਿ ਆਪੇ ਦੇਇ ਅਧਾਰੁ ॥
ਹਰਿ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਕੀਆ ਹਰਿ ਸਿਉ ਲਾਗਾ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹ
ਰਿ ਕੈ ਭਾਣੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟਿਆ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਸਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੨॥ ਵਾਹੁ ਵਾ
ਹੁ ਬਾਣੀ ਸਤਿ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬੂਝੈ ਕੋਇ ॥ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਕਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਾਲਾਹੀ
ਐ ਤਿਸੁ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਮੇਲਿ ਲਏ ਕਰਮਿ ਪਰਾ
ਪਤਿ ਹੋਇ ॥੩॥ ਸਾਚਾ ਸਾਹਿਬੁ ਮਾਹਰੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਇ ॥ ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁ ਵਰਸੈ ਮਨੁ ਸੰਤੋਖੀਐ ਸਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾਇ ਸਦਾ
ਹਰੀਆਵਲੀ ਫਿਰਿ ਸੁਕੈ ਨਾ ਕੁਮਲਾਇ ॥੪॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾ
ਇਓ ਮਨਿ ਵੇਖਹੁ ਕੋ ਪਤੀਆਇ ॥ ਹਰਿ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਭੇ
ਟੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਭਰਮਿ ਭੁਲਾਇਆ ਬਿਨੁ ਭਾਗਾ ਹਰਿ ਧਨੁ
ਨ ਪਾਇ ॥੫॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਭਾ ਧਾਤੁ ਹੈ ਪੜਿ ਪੜਿ ਕਰਹਿ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਮੁਕਤਿ ਕ
ਦੇ ਨ ਹੋਵਈ ਨਹੁ ਪਾਇਨਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧਨ ਨ ਤੁਟ
ਹੀ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥੬॥ ਪੜਿ ਪੜਿ ਪੰਡਿਤ ਮੋਨੀ ਥਕੇ ਬੇਦਾਂ ਕਾ
ਅਭਿਆਸੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਚਿਤਿ ਨ ਆਵਈ ਨਹ ਨਿਜ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਵਾਸੁ ॥ ਜ
ਮਕਾਲੁ ਸਿਰਹੁ ਨ ਉਤਰੈ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟ ਵਿਣਾਸੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਨਾਵੈ ਨੋ ਸਭ
ਕੋ ਪਰਤਾਪਦਾ ਵਿਣੁ ਭਾਗਾਂ ਪਾਇਆ ਨ ਜਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਗੁਰੁ ਭੇਟੀ
ਐ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਹੀ ਪਤਿ ਊਪਜੈ ਹਰਿ ਸਿ
ਉ ਰਹਾਂ ਸਮਾਇ ॥੮॥ ੨॥ ੭॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਮਲਾਰੁ ਮਹਲਾ ੩ ਘਰੁ ੨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਗੁਰ ਕੀ
ਕਾਰੈ ਲਾਏ ॥ ਦੁਖੁ ਪਲ੍ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਏ ॥ ਸਾਚੀ ਗਤਿ ਸਾਚੈ ਚਿਤੁ ਲਾ

ਏ ॥ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ਸਬਦਿ ਸੁਣਾਏ ॥੧॥ ਮਨ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੇਵਿ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਹਰਿ ਧਨੁ ਪਾਈਐ ਅਨਦਿਨੁ ਲਾਗੈ ਸਹਜਿ ਧਿਆਨੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿਨੁ ਪਿਰ ਕਾਮਣਿ ਕਰੇ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਦੁਹਚਾਰਣੀ ਕਹੀਐ ਨਿਤ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਾ ਇਹੁ ਬਾਦਿ ਆਚਾਰੁ ॥ ਬਹੁ ਕਰਮ ਦ੍ਰਿੜਾਵਹਿ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿ ॥੨॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਾਮਣਿ ਬਣਿਆ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਬਦੇ ਪਿਰੁ ਰਾਖਿਆ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਏਕੁ ਪਛਾਣੈ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥ ਸੋਭਾਵੰਤੀ ਕਹੀਐ ਨਾਰਿ ॥੩॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਦਾਤੇ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਲੋਭਿ ਦੂਜੈ ਲੋਭਾਇਆ ॥ ਐਸੇ ਗਿਆਨੀ ਬੂਝਹੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥੪॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਕਹੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਮਨ ਮੂਏ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਮਤੀ ਕਮਲ ਪਰਗਾਸੁ ॥ ਤਿਤੁ ਘਟਿ ਨਾਮੈ ਨਾਮਿ ਨਿਵਾਸੁ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਭਗਤਿ ਕਰੇ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਨਾ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ਨਾ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਕਹਿ ਕਹਿ ਕਹਣੁ ਆਪੁ ਜਾਣਾਏ ॥ ਬਿਰਥੀ ਭਗਤਿ ਸਭੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਏ ॥੬॥ ਸੇ ਭਗਤ ਸਤਿਗੁਰ ਮਨਿ ਭਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਹੇ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਸਦ ਹੀ ਨਾਮੁ ਵੇਖਹਿ ਹਜੂਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ ॥੭॥ ਆਪੇ ਬਖਸੇ ਦੇਇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਵਡਾ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਏਹੁ ਰੋਗੁ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਚੇ ਸਾਚਿ ਸਮਾਇ ॥੮॥੩॥੮॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥

ਪ੍ਰੀਤਮ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਅਪਨੇ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ॥ ਜਨ ਸੰਗਿ ਰਾਤੇ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤੇ ਇਕ ਨਿਮਖ ਮਨਹੁ ਨ ਵੀਸਰੈ ॥ ਗੋਪਾਲ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਸਦਾ ਸੰਗੇ ਸਰਬ ਗੁਣ ਜਗਦੀਸਰੈ ॥ ਮਨੁ ਮੋਹਿ ਲੀਨਾ ਚਰਨ ਸੰਗੇ ਨਾਮ ਰਸਿ ਜਨ ਮਾਤੇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਸਦਹੂੰ ਕਿਨੈ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਜਾਤੇ ॥੧॥ ਪ੍ਰੀਤਮ ਤੇਰੀ ਗਤਿ ਅਗਮ ਅਪਾਰੇ ॥ ਮਹਾ ਪਤਿਤ ਤੁਮ ਤਾਰੇ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਭਗਤਿ ਵਛਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਿੰਧੁ ਸੁਆਮੀਆ ॥ ਸੰਤਸੰਗੇ ਭਜੁ ਨਿਸੰਗੇ ਰਉ ਸਦਾ ਅੰਤਰਜਾਮੀਆ ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਭ੍ਰਮੰਤ ਜੋਨੀ ਤੇ ਨਾਮ ਸਿਮਰਤ ਤਾਰੇ ॥ ਨਾਨਕ ਦਰਸ ਪਿਆਸ ਹਰਿ ਜੀਉ ਆਪਿ ਲੇਹੁ ਸਮ੍ਹਾਰੇ ॥੨॥ ਹਰਿ ਚਰਨ ਕਮਲ ਮਨੁ ਲੀਨਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜਲ ਜਨ ਤੇਰੇ ਮੀਨਾ ॥ ਜਲ ਮੀਨ ਪ੍ਰਭ ਜੀਉ ਏਕ ਤੂਹੈ ਭਿੰਨ ਆਨ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਹਿ ਭੁਜਾ ਲੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਦੇਵਹੁ ਤਉ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਮਾਨੀਐ ॥ ਭਜੁ ਸਾਧਸੰਗੇ ਏਕ ਰੰਗੇ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਬਿਦ ਦੀਨਾ ॥ ਅਨਾਥ ਨੀਚ ਸਰਣਾਇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਮਇਆ ਅਪੁਨਾ ਕੀਨਾ ॥੩॥ ਆਪਸ ਕਉ ਆਪੁ ਮਿਲਾਇਆ ॥ ਭ੍ਰਮ ਭੰਜਨ ਹਰਿ ਰਾਇਆ ॥ ਆਚਰਜ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਮਿਲੇ ਗੁਣ ਨਿਧਿ ਪਿਆਰਿਆ ॥ ਮਹਾ ਮੰਗਲ ਸੂਖ ਉਪਜੇ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ ਨਿਤ ਸਾਰਿਆ ॥ ਮਿਲਿ ਸੰਗਿ ਸੋਹੇ ਦੇਖਿ ਮੋਹੇ ਪੁਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਤਿਨ ਕੀ ਜਿਨੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੧॥

ਅਸਟਪਦੀਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ॥

੫ ॥ ਮ: ੧ ॥ ੩ ॥ ਮ: ੩ ॥ ੨ ਛੰਤੁ ਮ: ੫ ੧ ਜੁਮਲਾ ੮

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਮਲਾਰ ਮਹਲਾ ੧ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲਿ ॥

ਰਾਣੇ ਕੈਲਾਸ ਤਥਾ ਮਾਲਦੇ ਕੀ ਧੁਨਿ ॥

ਸਲੋਕੁ ਮ: ੩ ॥

ਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ਜਿਉ ਵੁਠੈ ਧਰਣਿ ਸੀਗਾਰੁ ॥ ਸਭ ਦਿਸੈ ਹਰੀਆਵਲੀ ਸਰ ਭਰੇ ਸੁਭਰ ਤਾਲ ॥ ਅੰਦਰੁ ਰਚੈ ਸਚ ਰੰਗਿ ਜਿਉ ਮੰਜੀਠੈ ਲਾਲੁ ॥ ਕਮਲੁ ਵਿਗਸੈ ਸਚੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲੁ ॥ ਮਨਮੁਖ ਦੂਜੀ ਤਰਫ ਹੈ ਵੇਖਹੁ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲਿ ॥ ਫਾਹੀ ਫਾਥੇ ਮਿਰਗ ਜਿਉ ਸਿਰਿ ਦਿਸੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥ ਖੁਧਿਆ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਨਿੰਦਾ ਬੁਰੀ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧੁ ਵਿਕਰਾਲੁ ॥ ਏਨੀ ਅਖੀ ਨ

ਰਹਿਨਆਵਧੀਜਿਚਰੁਸਬਾਰਿਨਕੇਰਬੀਰਾਗੁਤੁਪੁਭਾਵੈਸੰਤੋਖੀਆਦੂਕੈ
ਆਲਜੰਜਾਲਾਮੂਲੁਰਹੈਗੁਰਸੇਵੈਐਗੁਰਪਉੜੀਬੋਹਿਥਾਨਾਨਕਲ
ਗੀਤਤੁਲੈਭੂਸਚਾਮਨਿਸਚਾ॥੧॥ਮਃ੧ ਹੇਕੋਪਾਧਰੁਹੇਕੁਦਰੁਗੁਰਪਉ
ੜੀਨਿਜਥਾਨੁ॥ਰੂੜਉਠਾਕੁਰੁਨਾਨਕਾਸਭਿਸੁਖਸਾਚਉਨਾਮੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਆਪੀਨੈਆਪੁਸਾਜਿਆਪੁਪਛਾਣਿਆ॥ਅੰਬਰੁਧਰਤਿਵਿਛੋੜਿਚੰ
ਦੋਆਤਾਣਿਆ॥ਵਿਣੁਥੰਮਾਗਗਨੁਰਹਾਇਸਬਦੁਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸੂਰਜੁ
ਚੰਦੁਉਪਾਇਜੋਤਿਸਮਾਣਿਆ॥ਕੀਏਰਾਤਿਦਿਨੰਤੁਚੋਜਵਿਡਾਣਿਆ॥
ਤੀਰਥਧਰਮਵੀਚਾਰਨਾਵਣਪੁਰਬਾਣਿਆ॥ਤੁਧੁਸਰਿਅਵਰੁਨਕੋਇ
ਕਿਆਖਿਵਖਾਣਿਆ॥ਸਚੈਤਖਤਿਨਿਵਾਸੁਹੋਰਆਵਣਜਾਣਿਆ॥
੧॥ਸਲੋਕਮਃ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇਵਸੈਚਹੁਓਮਾਹਾਹੋਇ॥ਨਾਗਾਂ
ਮਿਰਗਾਂਮਛੀਆਂਰਸੀਆਂਘਰਿਧਨੁਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਸਾਵਣਿਜੇ
ਵਸੈਚਹੁਵੇਛੋੜਾਹੋਇ॥ਗਾਈਪੁਤਾਨਿਰਧਨਾਪੰਥੀਚਾਕਰੁਹੋਇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਤੂਸਚਾਸਚਿਆਰੁਜਿਨਿਸਚੁਵਰਤਾਇਆ॥ਬੈਠਾਤਾੜੀਲਾਇ
ਕਵਲੁਛਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੈਵਡਾਕਹਾਇਅੰਤੁਨਪਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਬਾਪੁ
ਨਮਾਇਕਿਨਿਤੂਜਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁਰੂਪੁਨਰੇਖਵਰਨਸਬਾਇਆ॥ਨਾਤਿਸੁ
ਭੁਖਪਿਆਸਰਜਾਧਾਇਆ॥ਗੁਰਮਹਿਆਪੁਸਮੋਇਸਬਦੁਵਰਤਾਇਆ॥
ਸਚੇਹੀਪਤੀਆਇਸਚਿਸਮਾਇਆ॥੨॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਵੈਦੁਬੁਲਾਇ
ਆਵੈਦਗੀਪਕੜਿਢੰਢੋਲੇਬਾਂਹ॥ਭੋਲਾਵੈਦੁਨਜਾਣਈਕਰਕਕਲੇਜੇਮਾ
ਹਿ॥੧॥ਮਃ੨ ਵੈਦਾਵੈਦੁਸੁਵੈਦੁਤੂਪਹਿਲਾਂਰੋਗੁਪਛਾਣੁ॥ਐਸਾਦਾਰੂ
ਲੋੜਿਲਹੁਜਿਤੁਵੰਞੈਰੋਗਾਘਾਣਿ॥ਜਿਤੁਦਾਰੂਰੋਗਉਠਿਜਾਇਤਨਿਸੁ
ਖੁਵਸੈਆਇ॥ਰੋਗੁਗਵਾਇਹਿਆਪਣਾਤਨਾਨਕਵੈਦੁਸਦਾਇ॥੨॥

ਪਉੜੀ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁਦੇਵਉਪਾਇਆ॥ਬ੍ਰਹਮੇਦਿਤੇਬੇ
ਦਪੂਜਾਲਾਇਆ॥ਦਸਅਵਤਾਰੀਰਾਮੁਰਾਜਾਆਇਆ॥ਦੈਤਾਮਾ
ਰੇਧਾਇਹੁਕਮਿਸਬਾਇਆ॥ਈਸਮਹੇਸੁਰੁਸੇਵਤਿਨੀਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਸਚੀਕੀਮਤਿਪਾਇਤਖਤੁਰਚਾਇਆ॥ਦੁਨੀਆਧੰਧੈਲਾਇਆ
ਪੁਛਪਾਇਆ॥ਧਰਮੁਕਰਾਏਕਰਮਧੁਰਹੁਫੁਰਮਾਇਆ॥੩॥
ਸਲੋਕਮਃ੨ ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਕੰਤੈਚਿਤਿਕਰੇਹੁ॥ਨਾ
ਨਕਝੂਰਿਮਰਹਿਦੋਹਾਗਣੀਜਿਨਅਵਰੀਲਾਗਾਨੇਹੁ॥੧॥ਮਃ੨
ਸਾਵਣੁਆਇਆਹੇਸਖੀਜਲਹਰੁਬਰਸਨਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵ
ਨਿਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਿਸਹਨਾਲਿਪਿਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪੇਛਿੰ
ਝਪਵਾਇਮਲਾਖਾੜਾਰਚਿਆ॥ਲਥੇਭੜਥੂਪਾਇਗੁਰਮੁਖਿਮਚਿ
ਆ॥ਮਨਮੁਖਮਾਰੇਪਛਾੜਿਮੂਰਖਕਚਿਆ॥ਆਪਿਭਿੜੈਮਾਰੇਆਪਿ
ਆਪਿਕਾਰਜੁਰਚਿਆ॥ਸਭਨਾਖਸਮੁਏਕੁਹੈਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣੀਐ॥ਹੁ
ਕਮੀਲਿਖੈਸਿਰਿਲੇਖੁਵਿਣੁਕਲਮਮਸਵਾਣੀਐ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮੇ
ਲਾਪੁਜਿਥੈਹਰਿਗੁਣਸਦਾਵਖਾਣੀਐ॥ਨਾਨਕਸਚਾਸਬਦੁਸਲਾਹਿ
ਸਚੁਪਛਾਣੀਐ॥੪॥ ਸਲੋਕਮਃ੩ ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਅ
ਵਰਿਕਰੇਂਦਾਵੰਨ॥ਕਿਆਜਾਣਾਤਿਸੁਸਾਹਸਿਉਕੇਵਰਹਸੀਰੰਗੁ॥ਰੰਗੁ
ਰਹਿਆਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਮਨਿਭਉਭਾਉਹੋਇ॥ਨਾਨਕਭੈਭਾਇਬਾਹਰੀ
ਤਿਨਤਨਿਸੁਖੁਨਹੋਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਬਰਸੈ
ਨੀਰੁਨਿਪੰਗੁ॥ਨਾਨਕਦੁਖੁਲਾਗਾਤਿਨਕਾਮਣੀਜਿਨਕੰਤੈਸਿਉਮਨਿਭੰਗੁ॥
੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਦੋਵੈਤਰਫਾਉਪਾਇਇਕੁਵਰਤਿਆ॥ਬੇਦਬਾਣੀ
ਵਰਤਾਇਅੰਦਰਿਵਾਦੁਘਤਿਆ॥ਪਰਵਿਰਤਿਨਿਰਵਿਰਤਿਹਾਠਾਦੋਵੈਵਿ

ਵਿਚਿਗੁਮਾਨੁਫਿਰੈਗੈਬਾਰਿਆ॥ਮਨਮੁਖਕਰੇਕੂੜਿਆਰਤਿਨੀਨਿਤਹਰਿਉਦਰ
ਗਹਹਾਰਿਆ॥ਗੁਰਮਤੀਸਬਦਿਸੂਰਹੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਜਿਨੀਮਾਰਿਆ॥ਸਚੇ
ਅੰਦਰਿਮਹਲਿਸਬਦਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸੇਭਗਤਤੁਧੁਭਾਵਦੇਸਚੈਨਾਇਪਿ
ਆਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆਪਣਾਤਿਨਾਵਿਟਹੁਹਉਵਾਰਿਆ॥੫॥
ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਊਨਵਿਊਨਵਿਆਇਆਵਰਸੈਲਾਇਝੜੀ॥ਨਾਨਕਭਾ
ਣੈਚਲੈਕੰਤਕੈਸੁਮਾਣੇਸਦਾਰਲੀ॥੧॥ਮਃ੩ ਕਿਆਉਠਿਉਠਿਦੇਖਹੁ
ਬਪੁੜੇਇਸੁਮੇਘੈਹਥਿਕਿਛੁਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਏਹੁਮੇਘੁਪਠਾਇਆਤਿਸੁਰਾ
ਖਹੁਮਨਮਾਂਹਿ॥ਤਿਸਨੋਮੰਨਿਵਸਾਇਸੀਜਾਕਉਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਨਾਨਕਨ
ਦਰੀਬਾਹਰੀਸਭਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸੋਹਰਿਸਦਾ
ਸਰੇਵੀਐਜਿਸੁਕਰਤਨਲਾਗੈਵਾਰ॥ਆਡਾਣੇਆਕਾਸਕਰਿਖਿਨਮਹਿਢ
ਾਹਿਉਸਾਰਣਹਾਰ॥ਆਪੇਜਗਤੁਉਪਾਇਕੈਕੁਦਰਤਿਕਰੇਵੀਚਾਰ॥ਮਨ
ਮੁਖਅਗੈਲੇਖਾਮੰਗੀਐਬਹੁਤੀਹੋਵੈਮਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਪਤਿਸਿਉਲੇਖਾ
ਨਿਬੜੈਬਖਸੇਸਿਫਤਿਭੰਡਾਰ॥ਓਥੈਹਥੁਨਅਪੜੈਕੂਕਨਸੁਣੀਐਪੁ
ਕਾਰ॥ਓਥੈਸਤਿਗੁਰੁਬੇਲੀਹੋਵੈਕਢਿਲਏਅੰਤੀਵਾਰ॥ਏਨਾਜੰਤਾਨੋਹੋ
ਰਸੇਵਨਹੀਸਤਿਗੁਰੁਸਿਰਿਕਰਤਾਰ॥੬॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾਜਿਸ
ਨੋਤੂਪੂਕਾਰਦਾਤਿਸਨੋਲੋਚੈਸਭੁਕੋਇ॥ਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਵਸ
ਸੀਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਪਾਈਐਵਿਰਲਾਬੂਝੈਕੋਇ॥
ਬਹਦਿਆਉਠਦਿਆਨਿਤਧਿਆਈਐਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਹੀਵਰਸਦਾਗੁਰਮੁਖਿਦੇਵੈਹਰਿਸੋਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਕਲ
ਮਲਿਹੋਈਮੇਦਨੀਅਰਦਾਸਿਕਰੇਲਿਵਲਾਇ॥ਸਚੈਸੁਣਿਆਕੰਨੁਦੇਇ
ਧੀਰਕਦੇਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥ਇੰਦ੍ਰੈਨੋਫੁਰਮਾਇਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥

ਅਨੁਧਨੁਉਪਜੈਬਹੁਘਣਾਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿ
ਤੂਸਭਨਾਜੀਆਦੇਦਾਸਭਨਾਜੀਆਰਿਜਕੁਸੰਬਾਹਿ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਸੁਖੁਊਪ
ਜੈਫਿਰਿਦੂਖੁਨਲਾਗੈਆਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਹਰਿਜੀਉਸਦਾਸਚੁਤੂ
ਸਚੇਲੈਹਿਮਿਲਾਇ॥ਦੂਜੈਦੂਜੀਤਰਫਹੈਕੂੜਿਮਿਲੈਨਮਿਲਿਆਜਾਇ॥
ਆਪੇਜੋੜਿਵਿਛੋੜਿਐਆਪੇਕੁਦਰਤਿਦੇਇਦਿਖਾਇ॥ਮੋਹੁਸੋਗੁਵਿਜੋ
ਗੁਹੈਪੂਰਬਿਲਿਖਿਆਕਮਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਕਉਜੋਹਰਿਚਰਣੀ
ਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਜਿਉਜਲਮਹਿਕਮਲੁਅਲਿਪਤੁਹੈਐਸੀਬਣਤਬਣਾ
ਇ॥ਸੇਸੁਖੀਏਸਦਾਸੋਹਣੇਜਿਨਾਵਿਚਹੁਆਪੁਗਵਾਇ॥ਤਿਨਸੋਗੁਵਿਜੋ
ਗੁਕਦੇਨਹੀਜੋਹਰਿਕੈਅੰਕਿਸਮਾਇ॥੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਨਾਨਕਸੋਸ
ਲਾਹੀਐਜਿਸੁਵਸਿਸਭੁਕਿਛੁਹੋਇ॥ਤਿਸਹਿਸਰੇਵਹੁਪ੍ਰਾਣੀਹੋਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਅਵਰੁਨਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਸਦਾਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥ਸ
ਹਸਾਮੂਲਿਨਹੋਵਈਸਭਚਿੰਤਾਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜੋਕਿਛੁਹੋਇਸੁਸਹਜੇਹੋ
ਇਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਸਚਾਸਾਹਿਬੁਮਨਿਵਸੈਤਾਂਮਨਿਚਿੰਦਿਆਫਲੁ
ਪਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਕਾਆਖਿਆਆਪਿਸੁਣੇਜਿਲੈਅਨੁਪੰਨੈਪਾਇ॥੧॥ਮਃ ੩
ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਸਦਾਵਰਸਦਾਬੂਝਨਿਬੂਝਣਹਾਰ॥ਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਬੁਝਿਆ
ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥ਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਹਿਸਦਾਰੰਗਿਰਤੇ
ਹਉਮੈਤ੍ਰਿਸਨਾਮਾਰਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਵਰਸੈਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਨਾਨ
ਕਗੁਰਮੁਖਿਨਦਰੀਆਇਆਹਰਿਆਤਮਰਾਮੁਮੁਰਾਰਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਅਤੁਲੁਕਿਉਤੋਲੀਐਵਿਣੁਤੋਲੇਪਾਇਆਨਜਾਇ॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਵੀਚਾ
ਰੀਐਗੁਣਮਹਿਰਹੈਸਮਾਇ॥ਅਪਣਾਆਪੁਆਪਿਤੋਲਸੀਆਪੇਮਿਲੈ
ਮਿਲਾਇ॥ਤਿਸਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਕਹਣਾਕਿਛੂਨਜਾਇ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀਗੁਰ

ਰਆਪਣੇਜਿਨਿਸਚੀਬੂਝਦਿਤੀਬੁਝਾਇ॥ਜਗਤੁਮੁਸੈਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੁਟੀਐਮ
ਨਮੁਖਬੂਝਨਪਾਇ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਨਾਲਿਨਚਲਸੀਜਾਸੀਜਨਮੁਗਵਾਇ॥ਗੁਰਮ
ਤੀਜਾਗੇਤਿਨੀਘਰੁਰਖਿਆਦੂਤਾਕਾਕਿਛੁਨਵਸਾਇ॥੮॥ ਸਲੋਕਮਃ੩
ਬਾਬੀਹਾਨਾਬਿਲਲਾਇਨਾਤਰਸਾਇਏਹੁਮਨੁਖਸਮਕਾਹੁਕਮੁਮੰਨਿ॥ਨਾਨਕਹੁ
ਕਮਿਮੰਨਿਐਤਿਖਉਤਰੈਚੜੈਚਵਗਲਿਵੰਨੁ॥੧॥ਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾਜਲ
ਮਹਿਤੇਰਾਵਾਸੁਹੈਜਲਹੀਮਾਹਿਫਿਰਾਹਿ॥ਜਲਕੀਸਾਰਨਜਾਣਹੀਤਾਂਤੂੰਕੂਕਣ
ਪਾਹਿ॥ਜਲਥਲਚਹੁਦਿਸਿਵਰਸਦਾਖਾਲੀਕੋਥਾਉਨਾਹਿ॥ਏਤੈਜਲਿਵਰਸ
ਦੈਤਿਖਮਰਹਿਭਾਗਤਿਨਾਕੇਨਾਹਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਤਿਨਸੋਝੀਪਈਜਿਨਵ
ਸਿਆਮਨਮਾਹਿ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਾਥਜਤੀਸਿਧਪੀਰਕਿਨੈਅੰਤੁਨਪਾਇ
ਆ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇਤੁਝੈਸਮਾਇਆ॥ਜੁਗਛਤੀਹਗੁਬਾਰੁਤਿਸ
ਹੀਭਾਇਆ॥ਜਲਾਬਿੰਬੁਅਸਰਾਲੁਤਿਨੈਵਰਤਾਇਆ॥ਨੀਲੁਅਨੀਲੁਅਗੰ
ਮੁਸਿਰਜੀਤੁਸਬਾਇਆ॥ਅਗਨਿਉਪਾਈਵਾਦੁਭੁਖਤਿਹਾਇਆ॥ਦੁਨੀ
ਆਕੈਸਿਰਿਕਾਲੁਦੂਜਾਭਾਇਆ॥ਰਖੈਰਖਣਹਾਰੁਜਿਨਿਸਬਦੁਬੁਝਾਇਆ॥
੯॥ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਇਹੁਜਲੁਸਭਤੈਵਰਸਦਾਵਰਸੈਭਾਇਸੁਭਾਇ॥ਸੇ
ਬਿਰਖਹਰੀਆਵਲੇਜੋਗੁਰਮੁਖਿਰਹੇਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਸੁਖੁਹੋਇਏਨਾ
ਜੰਤਾਕਾਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਭਿੰਨੀਰੈਨਿਚਮਕਿਆਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾ
ਇ॥ਜਿਤੁਵੁਠੈਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤੁਊਪਜੈਜਾਂਸਹੁਕਰੇਰਜਾਇ॥ਜਿਤੁਖਾਧੈਮਨੁਤ੍ਰਿ
ਪਤੀਐਜੀਆਜੁਗਤਿਸਮਾਇ॥ਇਹੁਧਨੁਕਰਤੇਕਾਖੇਲੁਹੈਕਦੇਆਵੈਕਦੇ
ਜਾਇ॥ਗਿਆਨੀਕਾਧਨੁਨਾਮੁਹੈਸਦਹੀਰਹੈਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਨਕਉਨਦਰਿ
ਕਰੇਤਾਂਇਹੁਧਨੁਪਲੈਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਕਰਾਏਕਰੇਆਪਿ
ਹਉਕੈਸਿਉਕਰੀਪੁਕਾਰ॥ਆਪੇਲੇਖਾਮੰਗਸੀਆਪਿਕਰਾਏਕਾਰ॥ਜੋਤਿਸੁਭਾ

ਵੈਸੋਥੀਐਹੁਕਮੁਕਰੇਗਾਵਾਰੁ॥ਆਪਿਛਡਾਏਛੁਟੀਐਆਪੇਬਖਸ
ਣਹਾਰੁ॥ਆਪੇਵੇਖੈਸੁਣੈਆਪਿਸਭਸੈਦੇਆਧਾਰੁ॥ਸਭਮਹਿਏਕੁ
ਵਰਤਦਾਸਿਰਿਸਿਰਿਕਰੇਬੀਚਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਆਪੁਵੀਚਾਰੀਐਲਗੈ
ਸਚਿਪਿਆਰੁ॥ਨਾਨਕਕਿਸਨੋਆਖੀਐਆਪੇਦੇਵਣਹਾਰੁ॥੧੦॥
ਸਲੋਕਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾਏਹੁਜਗਤੁਹੈਮਤਕੋਭਰਮਿਭੁਲਾਇ॥ਇਹੁ
ਬਾਬੀਂਹਾਪਸੂਹੈਇਸਨੋਬੂਝਣੁਨਾਹਿ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਕਾਨਾਮੁਹੈਜਿਤੁਪੀ
ਤੈਤਿਖਜਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨਿਪੀਆਤਿਨਬਹੁੜਿਨਲਾਗੀ
ਆਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਮਲਾਰੁਸੀਤਲਰਾਗੁਹੈਹਰਿਧਿਆਇਐਸਾਂਤਿਹੋਇ॥
ਹਰਿਜੀਉਅਪਣੀਕਿਰਪਾਕਰੇਤਾਂਵਰਤੈਸਭਲੋਇ॥ਵੁਠੈਜੀਆਜੁਗ
ਤਿਹੋਇਧਰਣੀਨੋਸੀਗਾਰੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਇਹੁਜਗਤੁਸਭੁਜਲੁਹੈਜਲ
ਹੀਤੇਸਭੁਕੋਇ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਕੋਵਿਰਲਾਬੂਝੈਸੋਜਨੁਮੁਕਤੁਸਦਾਹੋ
ਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾਵੇਪਰਵਾਹੁਇਕੋਤੂਧਣੀ॥ਤੂਸਭੁਕਿਛੁ
ਆਪੇਆਪਿਦੂਜੇਕਿਸੁਗਣੀ॥ਮਾਣਸਕੂੜਾਗਰਬੁਸਚੀਤੁਧੁਮਣੀ॥
ਆਵਾਗਉਣੁਰਚਾਇਉਪਾਈਮੇਦਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵੇਆਪਣਾਆ
ਇਆਤਿਸੁਗਣੀ॥ਜੇਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇਤਕੇਹੀਗਣਤਗਣੀ॥ਮਨ
ਮੁਖਮੋਹਿਗੁਬਾਰਿਜਿਉਭੁਲਾਮੰਝਿਵਣੀ॥ਕਟੇਪਾਪਅਸੰਖਨਾਵੈਇ
ਕਕਣੀ॥੧੧॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾਖਸਮੈਕਾਮਹਲੁਨਜਾਣ
ਹੀਮਹਲੁਦੇਖਿਅਰਦਾਸਿਪਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਬਹੁਤਾਬੋਲਹਿਬੋਲਿ
ਆਥਾਇਨਪਾਇ॥ਖਸਮੁਵਡਾਦਾਤਾਰੁਹੈਜੋਇਛੇਸੋਫਲਪਾਇ॥ਬਾ
ਬੀਹਾਕਿਆਬਪੁੜਾਜਗਤੈਕੀਤਿਖਜਾਇ॥੧॥ਮਃ੩ ਬਾਬੀਹਾਭਿੰ
ਨੀਰੈਣਿਬੋਲਿਆਸਹਜੇਸਚਿਸੁਭਾਇ॥ਇਹੁਜਲੁਮੇਰਾਜੀਉਹੈਜਲ

ਬਿਨੁ ਰਹਣੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਜਲੁ ਪਾਈਐ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਬਿਨੁ ਚਸਾ ਨ ਜੀਵਦੀ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਮਿਲਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਖੰਡ ਪਤਾਲ ਅਸੰਖ ਮੈ ਗਣਤ ਨ ਹੋਈ ॥ ਤੂ ਕਰਤਾ ਗੋਵਿੰਦੁ ਤੁਧੁ ਸਿਰਜੀ ਤੁਧੈ ਗੋਈ ॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤੁਝ ਹੀ ਤੇ ਹੋਈ ॥ ਇਕਿ ਰਾਜੇ ਖਾਨ ਮਲੂਕ ਕਹਹਿ ਕਹਾਵਹਿ ਕੋਈ ॥ ਇਕਿ ਸਾਹ ਸਦਾਵਹਿ ਸੰਚਿ ਧਨੁ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਇਕਿ ਦਾਤੇ ਇਕ ਮੰਗਤੇ ਸਭਨਾ ਸਿਰਿ ਸੋਈ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਬਾਜਾਰੀਆ ਭੀਹਾਵਲਿ ਹੋਈ ॥ ਕੂੜ ਨਿਖੁਟੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਈ ॥੧੨॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਗੁਣਵੰਤੀ ਮਹਲੁ ਪਾਇਆ ਅਉਗਣਵੰਤੀ ਦੂਰਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਤੇਰੈ ਹਰਿ ਵਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਦਾ ਹਜੂਰਿ ॥ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਨ ਹੋਵਈ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਨਿਹਾਲ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਹਜੇ ਮਿਲੇ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਕੈ ਘਾਲ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਬੇਨਤੀ ਕਰੇ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਦੇਹੁ ਜੀਅ ਦਾਨ ॥ ਜਲ ਬਿਨੁ ਪਿਆਸ ਨ ਊਤਰੈ ਛੁਟਕਿ ਜਾਂਹਿ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰਾਨ ॥ ਤੂ ਸੁਖਦਾਤਾ ਬੇਅੰਤੁ ਹੈ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨੇਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਹੋਇ ਭਗਵਾਨੁ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਗੁਣ ਅਉਗਣ ਕਰੇ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਧਰੇ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਣ ਛੋਡਿ ਅਉਗਣ ਕਮਾਵਦੇ ਦਰਗਹ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰੁ ॥ ਜੂਐ ਜਨਮੁ ਤਿਨੀ ਹਾਰਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਰਿਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਨਾਮਿ ਪਿਆਰਿ ॥ ਜਿਨੀ ਪੁਰਖੀ ਉਰਿ ਧਾਰਿਆ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥ ਤੂ ਗੁਣਦਾਤਾ ਨਿਧਾਨੁ ਹਹਿ ਅਸੀ ਅਵਗਣਿਆਰ ॥ ਜਿਸੁ ਬਖਸੇ ਸੋ ਪਾਇਸੀ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੧੩॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੫ ॥ ਰਾਤਿ ਨ ਵਿਹਾਵੀ ਸਾਕਤਾਂ ਜਿਨਾ ਵਿਸਰੈ ਨਾਉ ॥ ਰਾਤੀ ਦਿਨਸੁ ਸੁਹੇਲੀਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਉ ॥੧॥

ਮਃ ੫ ॥ ਰਤਨ ਜਵੇਹਰ ਮਾਣਕਾ ਹਭੇ ਮਣੀ ਮਥੰਨਿ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਪ੍ਰਭਿ ਭਾਣਿਆ ਸਚੈ ਦਰਿ ਸੋਹੰਨਿ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਸਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਚੁ ਸਮਾਲਿਆ ॥ ਅੰਤਿ ਖਲੋਆ ਆਇ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਗੈ ਘਾਲਿਆ ॥ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ਸਚਾ ਰਖਵਾਲਿਆ ॥ ਗੁਰ ਸਾਖੀ ਜੋਤਿ ਜਗਾਇ ਦੀਵਾ ਬਾਲਿਆ ॥ ਮਨਮੁਖ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਕੂੜਿਆਰ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਿਆ ॥ ਪਸੂ ਮਾਣਸ ਚੰਮਿ ਪਲੇਟੇ ਅੰਦਰਹੁ ਕਾਲਿਆ ॥ ਸਭੋ ਵਰਤੈ ਸਚੁ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਨਿਹਾਲਿਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਪੂਰੈ ਗੁਰਿ ਦੇਖਾਲਿਆ ॥੧੪॥

ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹੈ ਹੁਕਮੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਮੇਘੁ ਵਰਸੈ ਦਇਆ ਕਰਿ ਗੂੜੀ ਛਹਬਰ ਲਾਇ ॥ ਬਾਬੀਹੇ ਕੂਕ ਪੁਕਾਰ ਰਹਿ ਗਈ ਸੁਖੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਸਾਲਾਹੀਐ ਜਿ ਦੇਂਦਾ ਸਭਨਾ ਜੀਆ ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਇ ॥੧॥

ਮਃ ੩ ॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਤੂ ਨ ਜਾਣਹੀ ਕਿਆ ਤੁਧੁ ਵਿਚਿ ਤਿਖਾ ਹੈ ਕਿਤੁ ਪੀਤੈ ਤਿਖ ਜਾਇ ॥ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਭਰੰਮਿਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਲੈ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜੇ ਆਪਣੀ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜਲੁ ਪਾਇਆ ਸਹਜੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੨॥

ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਿ ਵਣਖੰਡਿ ਬੈਸਹਿ ਜਾਇ ਸਦੁ ਨ ਦੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਪਾਲਾ ਕਕਰੁ ਭੰਨਿ ਸੀਤਲੁ ਜਲੁ ਹੇਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਭਸਮ ਚੜ੍ਹਾਵਹਿ ਅੰਗਿ ਮੈਲੁ ਨ ਧੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਜਟਾ ਬਿਕਟ ਬਿਕਰਾਲ ਕੁਲੁ ਘਰੁ ਖੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਨਗਨ ਫਿਰਹਿ ਦਿਨੁ ਰਾਤਿ ਨੀਦ ਨ ਸੋਵਹੀ ॥ ਇਕਿ ਅਗਨਿ ਜਲਾਵਹਿ ਅੰਗੁ ਆਪੁ ਵਿਗੋਵਹੀ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਤਨੁ ਛਾਰੁ ਕਿਆ ਕਹਿ ਰੋਵਹੀ ॥ ਸੋਹਨਿ ਖਸਮ ਦੁਆਰਿ ਜਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹੀ ॥੧੫॥

ਸਲੋਕੁ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਬਾਬੀਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਵੇਲੈ ਬੋਲਿਆ ਤਾਂ ਦਰਿ ਸੁਣੀ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮੇਘੈ ਨੋ ਫੁਰਮਾ

ਨੁ ਹੋਆ ਵਿਗਸੁ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਇ॥ ਹਉਮੈ ਤਿਸਨ ਕੇ ਬਾਲਿ ਤਣੇ ਜਿਨੀ ਸਤਗੁਰਿ ਮਿ
ਲਾਉ ਰਖਾਇ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਸਭ ਹਰੀਆਵਲੀ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ॥
੧॥ ਮਃ ੩॥ ਬਬੀਹਾ ਇਵ ਤੇਰੀ ਤਿਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜੇ ਸਉ ਕਰਹਿ ਪੁਕਾਰ॥ ਨਦ
ਰੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਨਦਰੀ ਉਪਜੈ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬੁ ਮਨਿ ਵਸੈ
ਵਿਚਹੁ ਜਾਹਿ ਵਿਕਾਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਇਕਿ ਜੈਨੀ ਉਝੜਿ ਪਾਇ ਧੁਰਹੁ
ਖੁਆਇਆ॥ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਨਾਹੀ ਨਾਮੁ ਨ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇਆ॥ ਹਥੀ ਸਿਰ ਖੋਹ
ਇਨ ਭਦੁ ਕਰਾਇਆ॥ ਕੁਚਿਲ ਰਹਹਿ ਦਿਨ ਰਾਤਿ ਸਬਦੁ ਨ ਭਾਇਆ॥ ਤਿ
ਨ ਜਾਤਿ ਨ ਪਤਿ ਨ ਕਰਮੁ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਮਨਿ ਜੂਠੈ ਵੇਜਾਤਿ ਜੂਠਾ ਖਾਇ
ਆ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਆਚਾਰੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾਇਆ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਓਅੰਕਾਰਿ ਸਚਿ
ਸਮਾਇਆ॥੧੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੩॥ ਸਾਵਣਿ ਸਰਸੀ ਕਾਮਣੀ ਗੁਰ
ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ॥ ਨਾਨਕ ਸਦਾ ਸੋਹਾਗਣੀ ਗੁਰ ਕੈ ਹੇਤਿ ਅਪਾਰਿ॥੧॥ ਮਃ ੩॥
ਸਾਵਣਿ ਦਝੈ ਗੁਣ ਬਾਹਰੀ ਜਿਸੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਪਿਆਰੁ॥ ਨਾਨਕ ਪਿਰ ਕੀ ਸਾ
ਰ ਨ ਜਾਣਈ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਖੁਆਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਸਚਾ ਅਲਖੁ ਅਭੇ
ਉ ਹਠਿ ਨ ਪਤੀਜਈ॥ ਇਕਿ ਗਾਵਹਿ ਰਾਗ ਪਰੀਆ ਰਾਗਿ ਨ ਭੀਜਈ॥ ਇਕਿ
ਨਚਿ ਨਚਿ ਪੂਰਹਿ ਤਾਲ ਭਗਤਿ ਨ ਕੀਜਈ॥ ਇਕਿ ਅੰਨੁ ਨ ਖਾਹਿ ਮੂਰਖ ਤਿ
ਨਾ ਕਿਆ ਕੀਜਈ॥ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਹੋਈ ਬਹੁਤੁ ਕਿਵੈ ਨ ਧੀਜਈ॥ ਕਰਮ ਵਧਹਿ
ਕੈ ਲੋਅ ਖਪਿ ਮਰੀਜਈ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਸੰਸਾਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜਈ॥ ਹਰਿ ਭ
ਗਤੀ ਅਸਨੇਹਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਘੀਜਈ॥੧੭॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਮਲਾਰ ਰਾਗੁ ਜੋ ਕਰਹਿ ਤਿਨ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਏਕੁ ਪਛਾ
ਣਿਆ ਏਕੋ ਸਚਾ ਸੋਇ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਚਾ ਸਚੁ ਮਨਿ ਸਚੇ ਸਚੀ ਸੋਇ॥ ਅੰ
ਦਰਿ ਸਚੀ ਭਗਤਿ ਹੈ ਸਹਜੇ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ॥ ਕਲਿਜੁਗ ਮਹਿ ਘੋਰ ਅੰਧਾਰੁ

ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਰਾਹੁ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੇ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗ
ਟੁ ਹੋਇ॥੧॥ ਮਃ ੩॥ ਇੰਦੁ ਵਰਸੈ ਕਰਿ ਦਇਆ ਲੋਕਾਂ ਮਨਿ ਉਪਜੈ ਚਾ
ਉ॥ ਜਿਸ ਕੈ ਹੁਕਮਿ ਇੰਦੁ ਵਰਸਦਾ ਤਿਸ ਕੈ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੈ ਜਾਉ॥ ਗੁ
ਰਮੁਖਿ ਸਬਦੁ ਸਮ੍ਹਾਲੀਐ ਸਭ ਤੇ ਕੇ ਗੁਣ ਗਾਉ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਜਨ ਨਿ
ਰਮਲੇ ਸਹਜੇ ਸਚਿ ਸਮਾਉ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਪੂਰਾ ਪਾਇਆ॥ ਪੂਰੈ ਕਰਮਿ ਧਿਆਇ ਪੂਰਾ ਸਬਦੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਇਆ॥
ਪੂਰੈ ਗਿਆਨਿ ਧਿਆਨਿ ਮੈਲੁ ਚੁਕਾਇਆ॥ ਹਰਿ ਸਰਿ ਤੀਰਥਿ ਜਾਣਿ
ਮਨੂਆ ਨਾਇਆ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਧੰਨੁ ਜਣੇਦੀ ਮਾਇਆ॥ ਦਰਿ
ਸਚੈ ਸਚਿਆਰੁ ਸਚਾ ਆਇਆ॥ ਪੁਛਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ਜਾਂ ਖਸਮੈ ਭਾਇਆ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੁ ਸਲਾਹਿ ਲਿਖਿਆ ਪਾਇਆ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧॥
ਕੁਲਹਾਂ ਦੇਂਦੇ ਬਾਵਲੇ ਲੈਂਦੇ ਵਡੇ ਨਿਲਜ॥ ਚੂਹਾ ਖਡ ਨ ਮਾਵਈ ਤਿਕਲਿ
ਬੰਨੈ ਛਜ॥ ਦੇਨਿ ਦੁਆਈ ਸੇ ਮਰਹਿ ਜਿਨ ਕਉ ਦੇਨਿ ਸਿ ਜਾਹਿ॥ ਨਾਨਕ ਹੁ
ਕਮੁ ਨ ਜਾਪਈ ਕਿਥੈ ਜਾਇ ਸਮਾਹਿ॥ ਫਸਲਿ ਅਹਾੜੀ ਏਕੁ ਨਾਮੁ ਸਾਵ
ਣੀ ਸਚੁ ਨਾਉ॥ ਮੈ ਮਹਦੂਦੁ ਲਿਖਾਇਆ ਖਸਮੈ ਕੈ ਦਰਿ ਜਾਇ॥ ਦੁਨੀਆ
ਕੇ ਦਰ ਕੇਤੜੇ ਕੇਤੇ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ॥ ਕੇਤੇ ਮੰਗਹਿ ਮੰਗਤੇ ਕੇਤੇ ਮੰਗਿ ਮੰਗਿ
ਜਾਹਿ॥੧॥ ਮਃ ੧॥ ਸਉ ਮਣੁ ਹਸਤੀ ਘਿਉ ਗੁੜੁ ਖਾਵੈ ਪੰਜਿ ਸੈ ਦਾਣਾ
ਖਾਇ॥ ਡਕੈ ਫੂਕੈ ਖੇਹ ਉਡਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧੀ ਫੂਕਿ ਮੁ
ਈ ਦੇਵਾਨੀ॥ ਖਸਮਿ ਮਿਟੀ ਫਿਰਿ ਭਾਨੀ॥ ਅਧੁ ਗੁਲ੍ਹਾ ਚਿੜੀ ਕਾ ਚੁਗਣੁ
ਗੈਣਿ ਚੜੀ ਬਿਲਲਾਇ॥ ਖਸਮੈ ਭਾਵੈ ਓਹਾ ਚੰਗੀ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ਖੁਦਾ
ਇ॥ ਸਕਤਾ ਸੀਹੁ ਮਾਰੇ ਸੈ ਮਿਰਿਆ ਸਭ ਪਿਛੈ ਪੈ ਖਾਇ॥ ਹੋਇ ਸਤਾਣਾ
ਘੁਰੈ ਨ ਮਾਵੈ ਸਾਹਿ ਗਇਐ ਪਛੁਤਾਇ॥ ਅੰਧਾ ਕਿਸ ਨੋ ਬੁਕਿ ਸੁਣਾਵੈ ਖਸ

ਖੁਦਾਇ

ਸੋਮੇ ਮੁਲਿ ਨ ਭਾਵਈ ॥ ਅਕਸਿਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਰੇ ॥ ਅਕਤਿ ਡਾ ਅਕ ਡਾਲੀ ਬਹਿਆ
ਇਆਖ ਸਭੇ ਭਾਵੈ ਖੈਰ ਤਾਂ ਚੰਗਾ ਜਿ ਕਰੇ ਖੁਦਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਚਾਰਿ ਦਿਹ
ੜੇ ਸੁਖ ਕੀਤੇ ਦੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗਲਾ ਵਾਲੇ ਹੈਨਿ ਘਣੇਰੇ ਛਡਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਈ ॥ ਮ
ਖੀ ਮਿਠੈ ਮਰਣਾ ॥ ਜਿਨ ਤੂ ਰਖਹਿ ਤਿਨ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਤਿਨ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰ
ਣਾ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਤੂ ਧਣੀ ਸਚਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰੁ ॥
ਤੂ ਦਾਤਾ ਸਭਿ ਮੰਗਤੇ ਇਕੋ ਦੇਵਣਹਾਰੁ ॥ ਜਿਨੀ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨੀ ਸੁਖੁ ਪਾਇ
ਆ ਗੁਰਮਤੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਇਕਨਾ ਨੋ ਤੂ ਏਵੈ ਭਾਵਦਾ ਮਾਇਆ ਨਾਲਿ ਪਿ
ਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀਐ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ॥ ਵਿਣੁ ਪ੍ਰੀਤੀ
ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਈ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਨ ਲਗੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਤੂ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭਿ ਤੁਧੁ
ਸੇਵਦੇ ਇਕ ਢਾਢੀ ਕਰੇ ਪੁਕਾਰ ॥ ਦੇਹਿ ਦਾਨੁ ਸੰਤੋਖੀਆ ਸਚਾ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ
ਆਧਾਰੁ ॥੧੮॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਰਾਤੀ ਕਾਲੁ ਘਟੈ ਦਿਨਿ ਕਾਲੁ ॥ ਛਿਜੈ
ਕਾਇਆ ਹੋਇ ਪਰਾਲੁ ॥ ਵਰਤਣਿ ਵਰਤਿਆ ਸਰਬ ਜੰਜਾਲੁ ॥ ਭੁਲਿ
ਆ ਚੁਕਿ ਗਇਆ ਤਪ ਤਾਲੁ ॥ ਅੰਧਾ ਝਖਿ ਝਖਿ ਪਇਆ ਝੇਰਿ ॥ ਪਿਛੈ
ਰੋਵਹਿ ਲਿਆਵਹਿ ਫੇਰਿ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ॥ ਮੋਇਆ ਰੋਂਹਿ
ਰੋਂਦੇ ਮਰਿ ਜਾਂਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਖਸਮੈ ਏਵੈ ਭਾਵੈ ॥ ਸੇਈ ਮੁਏ ਜਿਨ ਚਿਤਿ
ਨ ਆਵੈ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਮੁਆ ਪਿਆਰੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮੁਈ ਮੁਆ ਵੈਰੁ ਵਾਦੀ ॥ ਵੰਨੁ
ਗਇਆ ਰੂਪੁ ਵਿਣਸਿਆ ਦੁਖੀ ਦੇਹ ਰੁਲੀ ॥ ਕਿਥਹੁ ਆਇਆ ਕਹ ਗ
ਇਆ ਕਿਹੁ ਨ ਸੀਓ ਕਿਹੁ ਸੀ ॥ ਮਨਿ ਮੁਖਿ ਗਲਾ ਗੋਈਆ ਕੀਤਾ ਚਾਉ ਰਲੀ ॥
ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਸਿਰ ਖੁਰ ਪਤਿ ਪਾਟੀ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਅੰਤੇ ਹੋਇ ਸਖਾਈ ॥ ਬਾਝੁ ਗੁਰੂ ਜਗਤੁ ਬਉਰਾਨ
ਨਾਵੈ ਸਾਰ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਹਿ ਸੇ ਪਰਵਾਣੁ ਜਿਨ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾ

ਈ ॥ ਸੋ ਸਾਹਿਬੁ ਸੋ ਸੇਵਕੁ ਤੇਹਾ ਜਿਸੁ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਵਸਾਈ ॥ ਆਪਣੈ ਭਾਣੈ
ਕਹੁ ਕਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਅੰਧਾ ਅੰਧੁ ਕਮਾਈ ॥ ਬਿਖਿਆ ਕਦੇ ਹੀ ਰਜੈ ਨਾ
ਹੀ ਮੂਰਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਈ ॥ ਦੂਜੈ ਸਭੁ ਕੋ ਲਗਿ ਵਿਗੁਤਾ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ
ਬੂਝ ਨ ਪਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਜਿਸ ਨੋ ਕਿਰਪਾ ਕਰੇ ਰਜਾ
ਈ ॥੧੯॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਸਰਮੁ ਧਰਮੁ ਦੁਇ ਨਾਨਕਾ ਜੇ ਧਨੁ ਪਲੈ
ਪਾਇ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਮਿਤ੍ਰੁ ਨ ਕਾਂਢੀਐ ਜਿਤੁ ਸਿਰਿ ਚੋਟਾਂ ਖਾਇ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਪਲੈ ਧ
ਨੁ ਵਸੈ ਤਿਨ ਕਾ ਨਾਉ ਫਕੀਰ ॥ ਜਿਨ ਕੈ ਹਿਰਦੈ ਤੂ ਵਸਹਿ ਤੇ ਨਰ ਗੁਣੀ ਗ
ਹੀਰ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ॥ ਦੁਖੀ ਦੁਨੀ ਸਹੇੜੀਐ ਜਾਇ ਤ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥ ਨਾਨਕ ਸ
ਚੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਕਿਸੈ ਨ ਲਥੀ ਭੁਖ ॥ ਰੂਪੀ ਭੁਖ ਨ ਉਤਰੈ ਜਾਂ ਦੇਖਾਂ ਤਾਂ ਭੁਖ ॥
ਜੇਤੇ ਰਸ ਸਰੀਰ ਕੇ ਤੇਤੇ ਲਗਹਿ ਦੁਖ ॥੨॥ ਮਃ ੧ ॥ ਅੰਧੀ ਕੰਮੀ ਅੰਧੁ
ਮਨੁ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਤਨੁ ਅੰਧੁ ॥ ਚਿਕੜਿ ਲਾਇਐ ਕਿਆ ਥੀਐ ਜਾਂ ਤੁਟੈ ਪਥ
ਰ ਬੰਧੁ ॥ ਬੰਧੁ ਤੁਟਾ ਬੇੜੀ ਨਹੀ ਤੁਲਹਾ ਨਾਹੀ ਹਾਥੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚੇ ਨਾਮ ਵਿਣੁ
ਕੇਤੇ ਡੁਬੇ ਸਾਥ ॥੩॥ ਮਃ ੧ ॥ ਲਖ ਮਣ ਸੁਇਨਾ ਲਖ ਮਣ ਰੁਪਾ ਲਖ ਸ
ਾਹਾ ਸਿਰਿ ਸਾਹ ॥ ਲਖ ਲਸਕਰ ਲਖ ਵਾਜੇ ਨੇਜੇ ਲਖੀ ਘੋੜੀ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
ਜਿਥੈ ਸਾਇਰੁ ਲੰਘਣਾ ਅਗਨਿ ਪਾਣੀ ਅਸਗਾਹ ॥ ਕੰਧੀ ਦਿਸਿ ਨ ਆ
ਵਈ ਧਾਹੀ ਪਵੈ ਕਹਾਹ ॥ ਨਾਨਕ ਓਥੈ ਜਾਣੀਅਹਿ ਸਾਹ ਕੇਈ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥
੪॥ ਪਉੜੀ ॥ ਇਕਨਾ ਗਲੀ ਜੰਜੀਰ ਬੰਦਿ ਰਬਾਣੀਐ ॥ ਬਧੇ ਛੁਟ
ਹਿ ਸਚਿ ਸਚੁ ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਲਿਖਿਆ ਪਲੈ ਪਾਇ ਸੋ ਸਚੁ ਜਾਣੀਐ ॥ ਹੁਕ
ਮੀ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਗਇਆ ਜਾਣੀਐ ॥ ਭਉਜਲ ਤਾਰਣਹਾਰੁ ਸਬਦਿ
ਪਛਾਣੀਐ ॥ ਚੋਰ ਜਾਰ ਜੂਆਰ ਪੀੜੇ ਘਾਣੀਐ ॥ ਨਿੰਦਕ ਲਾਇਤਬਾਰ
ਮਿਲੇ ਹੜ੍ਹਵਾਣੀਐ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚਿ ਸਮਾਇ ਸੁ ਦਰਗਹ ਜਾਣੀਐ ॥੨੦॥

ਨਾਉਫਕੀਰੈਪਾਤਿਸਾਹੁਮੂਰਖੁਪੰਡਿਤੁਨਾਉ॥ਅੰਧੇਕਾਨਾਉਪਾਰਖੂਏਵੈਕ
ਰੇਗੁਆਉ॥ਇਲਤਿਕਾਨਾਉਚਉਧਰੀਕੂੜੀਪੂਰੇਥਾਉ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁ
ਖਿਜਾਣੀਐਕਲਿਕਾਏਹੁਨਿਆਉ॥੧॥ ਮ:੧ ਹਰਣਾਂਬਾਜਾਂਤੈਸਿਕਦਾਰਾਂ
ਏਨਾਪੜਿਆਨਾਉ॥ਫਾਂਧੀਲਗੀਜਾਤਿਫਹਾਇਨਿਅਗੈਨਾਹੀਥਾਉ॥ਸੋਪੜਿ
ਆਸੋਪੰਡਿਤੁਬੀਨਾਜਿਨੀਕਮਾਣਾਨਾਉ॥ਪਹਿਲੋਦੇਜੜਅੰਦਰਿਜੰਮੈਤਾ
ਉਪਰਿਹੋਵੈਛਾਂਉ॥ਰਾਜੇਸੀਹਮੁਕਦਮਕੁਤੇ॥ਜਾਇਜਗਾਇਨਿਬੈਠੇਸੁਤੇ॥
ਚਾਕਰਨਹਦਾਪਾਇਨਿਘਾਉ॥ਰਤੁਪਿਤੁਕੁਤਿਹੋਚਟਿਜਾਹੁ॥ਜਿਥੈਜੀਆਂ
ਹੋਸੀਸਾਰ॥ਨਕੀਂਵਢੀਲਾਇਤਬਾਰ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਆਪਿਉਪਾਏ
ਮੇਦਨੀਆਪੇਕਰਦਾਸਾਰ॥ਭੈਬਿਨੁਭਰਮੁਨਕਟੀਐਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥
ਸਤਿਗੁਰਤੇਭਉਊਪਜੈਪਾਈਐਮੋਖਦੁਆਰ॥ਭੈਤੇਸਹਜੁਪਾਈਐ
ਮਿਲਿਜੋਤੀਜੋਤਿਅਪਾਰ॥ਭੈਤੇਭੈਜਲੁਲੰਘੀਐਗੁਰਮਤੀਵੀਚਾਰੁ॥
ਭੈਤੇਨਿਰਭਉਪਾਈਐਜਿਸਦਾਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਮਨਮੁਖਭੈਕੀਸਾਰ
ਨਜਾਣਨੀਤ੍ਰਿਸਨਾਜਲਤੇਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਨਾਵੈਹੀਤੇਸੁਖੁਪਾਇਆ
ਗੁਰਮਤੀਉਰਿਧਾਰਿ॥੨੨॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧ ਰੂਪੈਕਾਮੈਦੋਸਤੀਭੁ
ਖੈਸਾਦੈਗੰਢੁ॥ਲਬੈਮਾਲੈਘੁਲਿਮਿਲਿਮਿਚਲਿਊਂਘੈਸਉੜਿਪਲੰ
ਘੁ॥ਭੰਉਕੈਕੋਪੁਖੁਆਰੁਹੋਇਫਕੜੁਪਿਟੇਅੰਧੁ॥ਚੁਪੈਚੰਗਾਨਾਨਕਾ
ਵਿਣੁਨਾਵੈਮੁਹਿਗੰਧੁ॥੧॥ਮ:੧ ਰਾਜੁਮਾਲੁਰੂਪੁਜਾਤਿਜੋਬਨੁਪੰਜੇ
ਠਗ॥ਏਨੀਠਗੀਜਗੁਠਗਿਆਕਿਨੈਨਰਖੀਲਜ॥ਏਨਾਠਗਨਿਠਗਸੇ
ਜਿਗੁਰਕੀਪੈਰੀਪਾਹਿ॥ਨਾਨਕਕਰਮਾਬਾਹਰੇਹੋਰਿਕੇਤੇਮੁਠੇਜਾਹਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਪੜਿਆਲੇਖੇਦਾਰੁਲੇਖਾਮੰਗੀਐ॥ਵਿਣੁਨਾਵੈਕੂੜਿਆਰੁ
ਅਉਖਾਤੰਗੀਐ॥ਅਉਘਟਰੁਧੇਰਾਹਗਲੀਆਂਰੋਕੀਆਂ॥ਸਚਾਵੇਪਰ

ਵਾਹੁਸਬਦਿਸੰਤੋਖੀਆਂ॥ਗਹਿਰਗਭੀਰਅਥਾਹੁਹਾਥਨਲਭਈ॥ਮੁਹੇ
ਮੁਹਿਚੋਟਾਖਾਹੁਵਿਣੁਗੁਰਕੋਇਨਛੁਟਸੀ॥ਪਤਿਸੇਤੀਘਰਿਜਾਹੁਨਾਮੁ
ਵਖਾਣੀਐ॥ਹੁਕਮੀਸਾਹਗਿਰਾਹਦੇਂਦਾਜਾਣੀਐ॥੨੩॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧
ਪਉਣੈਪਾਣੀਅਗਨੀਜੀਉਤਿਨਕਿਆਖੁਸੀਆਕਿਆਪੀੜ॥ਧਰਤੀ
ਪਾਤਾਲੀਆਕਾਸੀਇਕਿਦਰਿਰਹਨਿਵਜੀਰ॥ਇਕਨਾਵਡੀਆਰਜਾਇਕਿ
ਮਰਿਹੋਹਿਜਹੀਰ॥ਇਕਿਦੇਖਾਹਿਨਿਖੁਟੈਨਾਹੀਇਕਿਸਦਾਫਿਰਹਿਫਕੀਰ॥
ਹੁਕਮੀਸਾਜੇਹੁਕਮੀਢਾਹੇਏਕਚਸੇਮਹਿਲਖ॥ਸਭੁਕੋਨਥੈਨਥਿਆ
ਬਖਸੇਤੋੜੇਨਥ॥ਵਰਨਾਚਿਹਨਾਬਾਹਰਾਲੇਖੇਬਾਝੁਅਲਖੁ॥ਕਿਉਕ
ਥੀਐਕਿਉਆਖੀਐਜਾਪੈਸਚੋਸਚੁ॥ਕਰਣਾਕਥਨਾਕਾਰਸਭੁਨਾਨਕ
ਆਪਿਅਕਥੁ॥ਅਕਥਕੀਕਥਾਸੁਣੇਇ॥ਰਿਧਿਬੁਧਿਸਿਧਿਗਿਆ
ਨੁਸਦਾਸੁਖੁਹੋਇ॥੧॥ਮ:੧ ਅਜਰੁਜਰੈਤਨਉਕੁਲਬੰਧੁ॥ਪੂਜੈਪ੍ਰਾ
ਣਹੋਵੈਥਿਰੁਕੰਧੁ॥ਕਹਾਂਤੇਆਇਆਕਹਾਂਏਹੁਜਾਣੁ॥ਜੀਵਤਮਰਤਰਹੈ
ਪਰਵਾਣੁ॥ਹੁਕਮੈਬੂਝੈਤਤੁਪਛਾਣੈ॥ਇਹੁਪਰਸਾਦੁਗੁਰੂਤੇਜਾਣੈ॥ਹੋਂਦਾ
ਫੜੀਅਗੁਨਾਨਕਜਾਣੁ॥ਨਾਹਉਨਾਮੈਜੂਨੀਪਾਣੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਪੜੀਐਨਾਮੁਸਾਲਾਹਹੋਰਿਬੁਧੀਮਿਥਿਆ॥ਬਿਨੁਸਚੇਵਾਪਾਰਜਨਮੁ
ਬਿਰਥਿਆ॥ਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁਨਕਿਨਹੀਪਾਇਆ॥ਸਭੁਜਗੁਗਰਬ
ਗੁਬਾਰੁਤਿਨਸਚੁਨਭਾਇਆ॥ਚਲੇਨਾਮੁਵਿਸਾਰਿਤਾਵਣਿਤਤਿਆ॥
ਬਲਦੀਅੰਦਰਿਤੇਲੁਦੁਬਿਧਾਘਤਿਆ॥ਆਇਆਉਠੀਖੇਲੁਫਿ
ਰੈਉਵਤਿਆ॥ਨਾਨਕਸਚੈਮੇਲੁਸਚੈਰਤਿਆ॥੨੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੧
ਪਹਿਲਾਂਮਾਸਹੁਨਿੰਮਿਆਮਾਸੈਅੰਦਰਿਵਾਸੁ॥ਜੀਉਪਾਇਮਾਸੁਮੁਹਿ
ਮਿਲਿਆਹਡੁਚੰਮੁਤਨੁਮਾਸੁ॥ਮਾਸਹੁਬਾਹਰਿਕਢਿਆਮੰਮਾਮਾਸੁ

ਗਿਰਾਸੁ ॥ ਮੁਹੁ ਮਾਸੈ ਕਾ ਜੀਭ ਮਾਸੈ ਕੀ ਮਾਸੈ ਅੰਦਰਿ ਸਾਸੁ ॥ ਵਡਾ ਹੋਆ ਵੀ
ਆਹਿਆ ਘਰਿ ਲੈ ਆਇਆ ਮਾਸੁ ॥ ਮਾਸਹੁ ਹੀ ਮਾਸੁ ਊਪਜੈ ਮਾਸਹੁ ਸ
ਭੋ ਸਾਕੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਹੁਕਮੁ ਬੁਝੀਐ ਤਾਂ ਕੋ ਆਵੈ ਰਾਸਿ ॥ ਆ
ਪਿ ਛੁਟੇ ਨਹ ਛੂਟੀਐ ਨਾਨਕ ਬਚਨਿ ਵਿਣਾਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੧ ਨਾਨੁ ਬੂਹਮਣ
ਆਖਾ ॥ ਮਾਸੁ ਮਾਸੁ ਕਰਿ ਮੂਰਖੁ ਝਗੜੇ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਹੀ ਜਾਣੈ ॥
ਕਉਣੁ ਮਾਸੁ ਕਉਣੁ ਸਾਗੁ ਕਹਾਵੈ ਕਿਸੁ ਮਹਿ ਪਾਪ ਸਮਾਣੇ ॥ ਗੈਂਡਾ ਮਾ
ਰਿ ਹੋਮ ਜਗ ਕੀਏ ਦੇਵਤਿਆ ਕੀ ਬਾਣੇ ॥ ਮਾਸੁ ਛੋਡਿ ਬੈਸਿ ਨਕੁ ਪਕੜਹਿ
ਰਾਤੀ ਮਾਣਸ ਖਾਣੇ ॥ ਫੜੁ ਕਰਿ ਲੋਕਾਂ ਨੋ ਦਿਖਲਾਵਹਿ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ
ਨਹੀ ਸੂਝੈ ॥ ਨਾਨਕ ਅੰਧੇ ਸਿਉ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਕਹੈ ਨ ਕਹਿਆ ਬੂਝੈ ॥ ਅੰ
ਧਾ ਸੋਇ ਜਿ ਅੰਧੁ ਕਮਾਵੈ ਤਿਸੁ ਰਿਦੈ ਸਿ ਲੋਚਨ ਨਾਹੀ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੀ ਰਕ
ਤੁ ਨਿਪੰਨੇ ਮਛੀ ਮਾਸੁ ਨ ਖਾਂਹੀ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁਰਖੈ ਜਾਂ ਨਿਸਿ ਮੇਲਾ ਓਥੈ ਮੰ
ਧੁ ਕਮਾਹੀ ॥ ਮਾਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿ
ਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਬਾਹਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਮੰਦਾ ਸੁਆ
ਮੀ ਘਰ ਕਾ ਮਾਸੁ ਚੰਗੇਰਾ ॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਮਾਸਹੁ ਹੋਏ ਜੀਇ ਲਇਆ
ਵਾਸੇਰਾ ॥ ਅਭਖੁ ਭਖਹਿ ਭਖੁ ਤਜਿ ਛੋਡਹਿ ਅੰਧੁ ਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕੇਰਾ ॥ ਮਾ
ਸਹੁ ਨਿੰਮੇ ਮਾਸਹੁ ਜੰਮੇ ਹਮ ਮਾਸੈ ਕੇ ਭਾਂਡੇ ॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਕਛੁ ਸੂਝੈ
ਨਾਹੀ ਚਤੁਰੁ ਕਹਾਵੈ ਪਾਂਡੇ ॥ ਮਾਸੁ ਪੁਰਾਣੀ ਮਾਸੁ ਕਤੇਬੀ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਮਾਸੁ
ਕਮਾਣਾ ॥ ਜਜਿ ਕਾਜਿ ਵੀਆਹਿ ਸੁਹਾਵੈ ਓਥੈ ਮਾਸੁ ਸਮਾਣਾ ॥ ਇਸਤ੍ਰੀ ਪੁ
ਰਖ ਨਿਪਜਹਿ ਮਾਸਹੁ ਪਾਤਿਸਾਹ ਸੁਲਤਾਨਾ ॥ ਜੇ ਓਇ ਦਿਸਹਿ ਨਰਕਿ ਜਾਂ
ਦੇ ਤਾਂ ਉਨ ਕਾ ਦਾਨੁ ਨ ਲੈਣਾ ॥ ਦੇਂਦਾ ਨਰਕਿ ਸੁਰਗਿ ਲੈਦੇ ਦੇਖਹੁ ਏਹੁ ਧਿ
ਙਾਣਾ ॥ ਆਪਿ ਨ ਬੂਝੈ ਲੋਕ ਬੁਝਾਏ ਪਾਂਡੇ ਖਰਾ ਸਿਆਣਾ ॥ ਪਾਂਡੇ ਤੂ

ਜਾਣੈ ਹੀ ਨਾਹੀ ਕਿਥਹੁ ਮਾਸੁ ਉਪੰਨਾ ॥ ਤੋਇਅਹੁ ਅੰਨੁ ਕਮਾਦੁ ਕਪਾਹਾਂ
ਤੋਇਅਹੁ ਤ੍ਰਿਭਵਣੁ ਗੰਨਾ ॥ ਤੋਆ ਆਖੈ ਹਉ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਹਛਾ ਤੋਐ ਬ
ਹੁਤੁ ਬਿਕਾਰਾ ॥ ਏਤੇ ਰਸ ਛੋਡਿ ਹੋਵੈ ਸੰਨਿਆਸੀ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਵਿਚਾਰਾ ॥
੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਕਿਆ ਆਖਾ ਇਕ ਜੀਭ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਿਨ ਹੀ ਪਾ
ਇਆ ॥ ਸਚਾ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਸੇ ਤੁਝ ਹੀ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਇਕਿ ਭ
ਗਵਾ ਵੇਸੁ ਕਰਿ ਭਰਮਦੇ ਵਿਣੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਦੇਸ ਦਿਸੰਤ
ਰ ਭਵਿ ਥਕੇ ਤੁਧੁ ਅੰਦਰਿ ਆਪੁ ਲੁਕਾਇਆ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਰਤੰਨੁ ਹੈ ਕ
ਰਿ ਚਾਨਣੁ ਆਪਿ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਆਪਣਾ ਆਪੁ ਪਛਾਣਿਆ ਗੁਰਮਤੀ
ਸਚਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਬਜਾਰੀਆ ਬਾਜਾਰੁ ਜਿਨੀ ਰਚਾਇਆ ॥
ਇਕੁ ਥਿਰੁ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਣਾ ਜਿਨ ਮਨਿ ਸਚਾ ਭਾਇਆ ॥੨੫॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧
ਨਾਨਕ ਮਾਇਆ ਕਰਮ ਬਿਰਖੁ ਫਲ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਫਲ ਵਿਸੁ ॥ ਸਭ ਕਾਰਣ
ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਖਵਾਲੇ ਤਿਸੁ ॥੧॥ ਮਃ ੨ ਨਾਨਕ ਦੁਨੀਆ ਕੀਆ ਵਡਿ
ਆਈਆ ਅਗੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲਿ ॥ ਏਨੀ ਜਲੀਈ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਇਕ ਨ
ਚਲੀਆ ਨਾਲਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਿਰਿ ਸਿਰਿ ਹੋਇ ਨਿਬੇੜੁ ਹੁਕ
ਮਿ ਚਲਾਇਆ ॥ ਤੇਰੈ ਹਥਿ ਨਿਬੇੜੁ ਤੂਹੈ ਮਨਿ ਭਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਚਲਾ
ਇ ਬੰਨਿ ਕੋਇ ਨ ਰਖਸੀ ॥ ਜਰੁ ਜਰਵਾਣਾ ਕੰਨ੍ਹਿ ਚੜਿਆ ਨਚਸੀ ॥ ਸਤਿਗੁ
ਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਬੇੜੁ ਸਚਾ ਰਖਸੀ ॥ ਅਗਨਿ ਭਖੈ ਭੜਹਾੜੁ ਅਨਦਿਨੁ ਭਖ
ਸੀ ॥ ਫਾਥਾ ਚੁਗੈ ਚੋਗ ਹੁਕਮੀ ਛੁਟਸੀ ॥ ਕਰਤਾ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਗੁ ਕੂੜੁ ਨਿਖੁ
ਟਸੀ ॥੨੬॥ ਸਲੋਕੁ ਮਃ ੧ ॥ ਘਰਿ ਮਹਿ ਘਰੁ ਦੇਖਾਇ ਦੇਇ ਸੁ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਸੁਜਾਣੁ ॥ ਪੰਚ ਸਬਦ ਧੁਨਿਕਾਰ ਧੁਨਿ ਤਹ ਬਾਜੈ ਸਬਦੁ
ਨੀਸਾਣੁ ॥ ਦੀਪ ਲੋਅ ਪਾਤਾਲ ਤਹ ਖੰਡ ਮੰਡਲ ਹੈਰਾਨੁ ॥ ਤਾਰ ਘੋਰ ਬਾਜ

ਰਤਿਤਸਾਹਿਬਤਖਤਸੁਲਤਾਨਾ॥ਸੁਖਮਨਕੈਘਰਿਰਾਗੁਸੁਨਿਸੁੰਨਮੰਡਲ
ਲਿਵਲਾਇ॥ਅਕਥਕਥਾਬੀਚਾਰੀਐਮਨਸਾਮਨਹਿਸਮਾਇ॥ਉਲਟਿ
ਕਮਲੁਅੰਮ੍ਰਿਤਿਭਰਿਆਇਹੁਮਨੁਕਤਹੁਨਜਾਇ॥ਅਜਪਾਜਾਪੁਨਵੀ
ਸਰੈਆਦਿਜੁਗਾਦਿਸਮਾਇ॥ਸਭਿਸਖੀਆਪੰਚੇਮਿਲੇਗੁਰਮੁਖਿਨਿ
ਜਘਰਿਵਾਸੁ॥ਸਬਦੁਖੋਜਿਇਹੁਘਰੁਲਹੈਨਾਨਕੁਤਾਕਾਦਾਸੁ॥੧॥ਮਃ੧
ਚਿਲਿਮਿਲਿਬਿਸੀਆਰਦੁਨੀਆਫਾਨੀ॥ਕਾਲੂਬਿਅਕਲਮਨਗੋਰ
ਨਮਾਨੀ॥ਮਨਕਮੀਨਕਮਤਰੀਨਤੂਦਰੀਆਉਖੁਦਾਇਆ॥ਏਕੁਚੀਜੁਮੁ
ਝੈਦੇਹਿਅਵਰਜਹਰਚੀਜਨਭਾਇਆ॥ਪੁਰਾਬਖਾਮਕੂਜੈਹਿਕਮਤਿ
ਖੁਦਾਇਆ॥ਮਨਤੁਆਨਾਤੂਕੁਦਰਤੀਆਇਆ॥ਸਗਨਾਨਕਦੀਬਾਨ
ਮਸਤਾਨਾਨਿਤਚੜੈਸਵਾਇਆ॥ਆਤਸਦੁਨੀਆਖੁਨਕਨਾਮਖੁਦਾ
ਇਆ॥੨॥ ਪਉੜੀਨਵੀਮਃ੫ ਸਭੋਵਰਤੈਚਲਤੁਚਲਤੁਵ
ਖਾਣਿਆ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪਰਮੇਸਰੁਗੁਰਮੁਖਿਜਾਣਿਆ॥ਲਥੇਸਭਿਵਿ
ਕਾਰਸਬਦਿਨੀਸਾਣਿਆ॥ਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁਭਏਨਿਕਾਣਿਆ॥ਸਿਮ
ਰਿਸਿਮਰਿਦਾਤਾਰੁਸਭਿਰੰਗਮਾਣਿਆ॥ਪਰਗਟੁਭਇਆਸੰਸਾਰਿਮਿ
ਹਰਛਾਵਾਣਿਆ॥ਆਪੇਬਖਸਿਮਿਲਾਇਸਦਕੁਰਬਾਣਿਆ॥ਨਾਨਕ
ਲਏਮਿਲਾਇਖਸਮੈਭਾਣਿਆ॥੨੭॥ ਸਲੋਕੁਮਃ੧ ਧੰਨੁਸੁਕਾ
ਗਦੁਕਲਮਧੰਨੁਧਨੁਭਾਂਡਾਧਨੁਮਸੁ॥ਧਨੁਲੇਖਾਰੀਨਾਨਕਾਜਿਨਿਨਾਮੁ
ਲਿਖਿਆਸਚੁ॥੧॥ਮਃ੧ ਆਪੇਪਟੀਕਲਮਆਪਿਉਪਰਿਲੇਖੁਭਿ
ਤੂੰ॥ਏਕੋਕਹੀਐਨਾਨਕਾਦੂਜਾਕਾਹੇਕੂ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਤੂੰਆਪੇਆ
ਪਿਵਰਤਦਾਆਪਿਬਣਤਬਣਾਈ॥ਤੁਧੁਬਿਨੁਦੂਜਾਕੋਨਹੀਤੂਰਹਿ
ਆਸਮਾਈ॥ਤੇਰੀਗਤਿਮਿਤਿਤੂਹੈਜਾਣਦਾਤੁਧੁਕੀਮਤਿਪਾਈ॥ਤੂ

ਅਲਖਅਗੋਚਰੁਅਗਮੁਹੈਗੁਰਮਤਿਦਿਖਾਈ॥ਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨ
ਦੁਖੁਭਰਮੁਹੈਗੁਰਗਿਆਨਿਗਵਾਈ॥ਜਿਸੁਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹਿਤਿਸੁਮੇਲਿ
ਲੈਹਿਸੋਨਾਮੁਧਿਆਈ॥ਤੂਕਰਤਾਪੁਰਖੁਅਗੰਮੁਹੈਰਵਿਆਸਭਠਾ
ਈ॥ਜਿਤੁਤੂਲਾਇਹਿਸਚਿਆਤਿਤੁਕੋਲਗੈਨਾਨਕਗੁਣਗਾਈ॥੨੮
॥੧॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਨਾਮਦੇਵਜੀਉ॥
ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀਭਗਤਾਕੀ॥
ਸੇਵੀਲੇਗੋਪਾਲਰਾਇਅਕੁਲਨਿਰੰਜਨ॥ਭਗਤਿਦਾਨੁਦੀਜੈਜਾਚਹਿਸੰ
ਤਜਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਦਿਗਦਿਸੈਸਰਾਇਚਾਬੈਕੁੰਠਭਵਨ
ਚਿਤ੍ਰਸਾਲਾਸਪਤਲੋਕਸਾਮਾਨਿਪੂਰੀਅਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਲਛਮੀਕੁ
ਆਰੀਚੰਦੁਸੂਰਜੁਦੀਵੜੇਕਉਤਕੁਕਾਲੁਬਪੁੜਾਕੋਟਵਾਲੁਸੁਕਰਾ
ਸਿਰੀ॥ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਨਰਹਰੀ॥੧॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੁਲਾਲੁਬ੍ਰਹਮਾਚਤੁਰ
ਮੁਖੁਡਾਂਵੜਾਜਿਨਿਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰੁਰਾਚੀਲੇ॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਈਸਰੁਬ
ਵਲਾਜਗਤਗੁਰੂਤਤਸਾਰਖਾਗਿਆਨੁਭਾਖੀਲੇ॥ਪਾਪੁਪੁੰਨੁਜਾਂਚੈਡਾਂ
ਗੀਆਦੁਆਰੈਚਿਤ੍ਰਗੁਪਤੁਲੇਖੀਆ॥ਧਰਮਰਾਇਪਰੁਲੀਪ੍ਰਤਿਹਾ
ਰੁ॥ਸੋਐਸਾਰਾਜਾਸ੍ਰੀਗੋਪਾਲੁ॥੨॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਗਣਗੰਧਰਬਰਿਖੀ
ਬਪੁੜੇਢਾਢੀਆਗਾਵੰਤਆਛੈ॥ਸਰਬਸਾਸਤ੍ਰਬਹੁਰੂਪੀਆਅਨ
ਗਰੂਆਆਖਾੜਾਮੰਡਲੀਕਬੋਲਬੋਲਹਿਕਾਛੇ॥ਚਉਰਢੂਲਜਾਂਚੈ
ਹੈਪਵਣੁ॥ਚੇਰੀਸਕਤਿਜੀਤਿਲੇਭਵਣੁ॥ਅੰਡਟੂਕਜਾਚੈਭਸਮਤੀ
॥ਸੁਐਸਾਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਪਤੀ॥੩॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਕੂਰਮਾਪਾਲੁਸਹਸ
ਫਨੀਬਾਸਕੁਸੇਜਵਾਲੂਆ॥ਅਠਾਰਹਭਾਰਬਨਾਸਪਤੀਮਾਲਣੀਛਿ
ਨਵੈਕਰੋੜੀਮੇਘਮਾਲਾਪਾਣੀਹਾਰੀਆ॥ਨਖਪ੍ਰਸੇਵਜਾਂਚੈਸੁਰਸਰੀ

ਸਪਤਸਮੁੰਦਜਾਂਚੈਘੜਥਲੀ॥ਏਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਵਰਤਣੀ॥ਸੋਐਸਾ
ਰਾਜਾਤ੍ਰਿਭਵਣਧਣੀ॥੪॥ਜਾਂਚੈਘਰਿਨਿਕਟਵਰਤੀਅਰਜਨੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਲ
ਾਦੁਅੰਬਰੀਕੁਨਾਰਦੁਨੇਜੈਸਿਧਬੁਧਗਣਗੰਧਰਬਬਾਨਵੈਹੇਲਾ॥ਏ
ਤੇਜੀਅਜਾਂਚੈਹਹਿਘਰੀ॥ਸਰਬਬਿਆਪਕਅੰਤਰਹਰੀ॥ਪ੍ਰਣਵੈਨ
ਾਮਦੇਉਤਾਂਚੀਆਣਿ॥ਸਗਲਭਗਤਜਾਂਚੈਨੀਸਾਣਿ॥੫॥੧॥
ਮਲਾਰ॥ ਮੋਕਉਤੂੰਨਬਿਸਾਰਿਤੂਨਬਿਸਾਰਿ॥ਤੂਨਬਿਸਾਰੇਰਾਮਈ
ਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਲਾਵੰਤੀਇਹੁਭ੍ਰਮੁਜੋਹੈਮੁਝਊਪਰਿਸਭਕੋਪਿ
ਲਾ॥ਸੂਦੁਸੂਦੁਕਰਿਮਾਰਿਉਠਾਇਓਕਹਾਕਰਉਬਾਪਬੀਠੁਲਾ॥੧॥
ਮੂਏਹੂਏਜਉਮੁਕਤਿਦੇਹੁਗੇਮੁਕਤਿਨਜਾਨੈਕੋਇਲਾ॥ਏਪੰਡੀਆਮੋ
ਕਉਢੇਢਕਹਤਤੇਰੀਪੈਜਪਿਛੰਉਡੀਹੋਇਲਾ॥੨॥ਤੂਜੁਦਇਆਲੁਕ੍ਰਿ
ਪਾਲੁਕਹੀਅਤੁਹੈਅਤਿਭੁਜਭਇਓਅਪਾਰਲਾ॥ਫੇਰਿਦੀਆਦੇਹੁਰਾ
ਨਾਮੇਕਉਪੰਡੀਅਨਕਉਪਿਛਵਾਰਲਾ॥੩॥੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਮਲਾਰਬਾਣੀਰਵਿਦਾਸਜੀਕੀ॥ ਨਾਗਰਜਨਾਂਮੇਰੀਜਾਤਿ
ਬਿਖਿਆਤਿਚੰਮਾਰੰ॥ਰਿਦੈਰਾਮਗੋਬਿੰਦਗੁਨਸਾਰੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੁਰਸ
ਰੀਸਲਲਕ੍ਰਿਤਬਾਰੁਨੀਰੇਸੰਤਜਨਕਰਤਨਹੀਪਾਨੰ॥ਸੁਰਾਅਪਵਿਤ੍ਰਨਤ
ਅਵਰਜਲਰੇਸੁਰਸਰੀਮਿਲਤਨਹਿਹੋਇਆਨੰ॥੧॥ਤਰਤਾਰਿਅਪਵਿਤ੍ਰ
ਕਰਿਮਾਨੀਐਰੇਜੈਸੇਕਾਗਰਾਕਰਤਬੀਚਾਰੰ॥ਭਗਤਿਭਾਗਉਤੁਲਿਖੀ
ਐਤਿਹਊਪਰੇਪੂਜੀਐਕਰਿਨਮਸਕਾਰੰ॥੨॥ਮੇਰੀਜਾਤਿਕੁਟਬਾਢਲਾਢੋ
ਰਢੋਵੰਤਾਨਿਤਹਿਬਾਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਅਬਬਿਪ੍ਰਪਰਧਾਨਤਿਹਿਕ
ਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤੇਰੇਨਾਮਸਰਣਾਇਰਵਿਦਾਸੁਦਾਸਾ॥੩॥੧॥ ਮਲਾਰ॥
ਹਰਿਜਪਤਤੇਊਜਨਾਪਦਮਕਵਲਾਸਪਤਿਤਾਸਸਮਤੁਲਿਨਹੀਆਨ

ਕੋਊ॥ਏਕਹੀਏਕਅਨੇਕਹੋਇਬਿਸਥਰਿਓਆਨਰੇਆਨਭਰਪੂਰਿਸੋਊ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਾਕੈਭਾਗਵਤੁਲੇਖੀਐਅਵਰੁਨਹੀਪੇਖੀਐਤਾਸਕੀਜਾਤਿਆ
ਛੋਪਛੀਪਾ॥ਬਿਆਸਮਹਿਲੇਖੀਐਸਨਕਮਹਿਪੇਖੀਐਨਾਮਕੀਨਾਮਨਾਸਪ
ਤਦੀਪਾ॥੧॥ਜਾਕੈਈਦਿਬਕਰੀਦਿਕੁਲਗਊਰੇਬਧੁਕਰਹਿਮਾਨੀਅਹਿਸੇਖ
ਸਹੀਦਪੀਰਾ॥ਜਾਕੈਬਾਪਵੈਸੀਕਰੀਪੂਤਐਸੀਸਰੀਤਿਹੂਰੇਲੋਕਪਰਸਿਧ
ਕਬੀਰਾ॥੨॥ਜਾਕੇਕੁਟੰਬਕੇਢੇਢਸਭਢੋਰਢੋਵੰਤਫਿਰਹਿਅਜਹੁਬੰ
ਨਾਰਸੀਆਸਪਾਸਾ॥ਆਚਾਰਸਹਿਤਬਿਪ੍ਰਕਰਹਿਡੰਡਉਤਿਤਿਨਤਨੈਰਵਿ
ਦਾਸਦਾਸਾਨਦਾਸਾ॥੩॥੨॥ ਮਲਾਰ॥ ਮਿਲਤਪਿਆਰੋਪ੍ਰਾਨਨਾਥੁਕ
ਵਨਭਗਤਿਤੇ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਪਾਈਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੈਲੇਕਪਰੇ
ਕਹਾਲਉਧੋਵਉ॥ਆਵੈਗੀਨੀਦਕਹਾਲਗੁਸੋਵਉ॥੧॥ਜੋਈਜੋਈਜੋਰਿਓ
ਸੋਈਸੋਈਫਾਟਿਓ॥ਝੂਠੈਬਨਜਿਉਠਿਹੀਗਈਹਾਟਿਓ॥੨॥ਕਹੁਰਵਿਦਾਸ
ਭਇਓਜਬਲੇਖੋ॥ਜੋਈਜੋਈਕੀਨੋਸੋਈਸੋਈਦੇਖਿਓ॥੩॥੧॥੩॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਚਉਪਦੇ॥ ਘਰੁ੧

ਮੇਰਾਮਨੁਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਆ॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਬਲਿਬਲਿਸਾਧਜ
ਨਾਕਉਮਿਲਿਸੰਗਤਿਪਾਰਿਉਤਰਿਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰਹੁ
ਪ੍ਰਭਅਪਨੀਹਮਸਾਧਜਨਾਪਗਪਰਿਆ॥ਧਨੁਧਨੁਸਾਧਜਿਨਹਰਿਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਨਿਆਮਿਲਿਸਾਧੂਪਤਿਤਉਧਰਿਆ॥੧॥ਮਨੂਆਚਲੈਚਲੈਬਹੁਬਹੁ
ਬਿਧਿਮਿਲਿਸਾਧੂਵਸਗਤਿਕਰਿਆ॥ਜਿਉਜਲਤੰਤੁਪਸਾਰਿਓਬਧਕਿ
ਗ੍ਰਸਿਮੀਨਾਵਸਗਤਿਖਰਿਆ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਭਲਨੀਕੇਮਿਲਿਸੰਤ
ਜਨਾਮਲੁਲਹੀਆ॥ਹਉਮੈਦੁਰਤੁਗਇਆਸਭੁਨੀਕਰਿਜਿਉਸਾਬੁਨਿਕਾ
ਪਰੁਕਰਿਆ॥੩॥ਮਸਤਕਿਲਿਲਾਟਿਲਿਖਿਆਧੁਰਿਠਾਕੁਰਿਗੁਰਸਤਿਗੁ
ਰਚਰਨਉਰਧਰਿਆ॥ਸਭੁਦਾਲਦੁਦੂਖਭੰਜਪ੍ਰਭੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਨਾ
ਮਿਉਧਰਿਆ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰਾਮਨੁਸੰਤਜਨਾਪ
ਗਰੇਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਮਨੁਕੋਰਾਹਰਿਰੰਗਿਭੀਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਹਮਅਚਿਤਅਚੇਤਨਜਾਨਹਿਗਤਿਮਿਤਿਗੁਰਿਕੀਏਸੁਚਿਤਚਿਤਨਾ॥ਪ੍ਰ
ਭਿਦੀਨਦਇਆਲਿਕੀਓਅੰਗੀਕ੍ਰਿਤੁਮਨਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪੇਨਾ॥੧॥ਹਰਿ
ਕੇਸੰਤਮਿਲਹਿਮਨਪ੍ਰੀਤਮਕਟਿਦੇਵਉਹੀਅਰਾਤੇਨਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇ
ਹਰਿਮਿਲਿਆਹਮਕੀਏਪਤਿਤਪਵੇਨਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਜਨਊਤਮਜਗਿਕ
ਹੀਅਹਿਜਿਨਮਿਲਿਆਪਾਥਰਸੇਨਾ॥ਜਨਕੀਮਹਿਮਾਬਰਨਿਨਸਾਕਉ
ਓਇਊਤਮਹਰਿਹਰਿਕੇਨਾ॥੩॥ਤੁਮ੍ਹਹਰਿਸਾਹਵਡੇਪ੍ਰਭਸੁਆਮੀਹਮ
ਵਣਜਾਰੇਰਾਸਿਦੇਨਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਦਇਆਪ੍ਰਭਧਾਰਹੁਲਦਿਵਾਖਰੁ
ਹਰਿਹਰਿਲੇਨਾ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮ
ਪਰਗਾਸਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲਿਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਵਿਚੇਗਿਰਹਉਦਾਸਾ॥੧॥ਰ
ਹਾਉ॥ਹਮਹਰਿਹਿਰਦੈਜਪਿਓਨਾਮੁਨਰਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਕਿਰਪਾਸਾ॥ਅਨ

ਦਿਨੁਅਨਦੁਭਇਆਮਨੁਬਿਗਸਿਆਉਦਮਭਏਮਿਲਨਕੀਆਸਾ
॥੧॥ਹਮਹਰਿਸੁਆਮੀਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈਜਿਤਨੇਸਾਸਲੀਏਹਮਗ੍ਰਾਸਾ॥
ਕਿਲਬਿਖਦਹਨਭਏਖਿਨਅੰਤਰਿਤੂਟਿਗਏਮਾਇਆਕੇਫਾਸਾ॥੨
॥ਕਿਆਹਮਕਿਰਮਕਿਆਕਰਮਕਮਾਵਹਿਮੂਰਖਮੁਗਧਰਖੇਪ੍ਰਭਤਾ
ਸਾ॥ਅਵਗਨੀਆਰੇਪਾਥਰਭਾਰੇਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਤਰੇਤਰਾਸਾ॥੩॥
ਜੇਤੀਸ੍ਰਿਸਟਿਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਤੇਸਭਿਊਚਹਮਨੀਚਬਿਖਿਆਸਾ॥
ਹਮਰੇਅਵਗੁਨਸੰਗਿਗੁਰਮੇਟੇਜਨਨਾਨਕਮੇਲਿਲੀਏਪ੍ਰਭਪਾਸਾ॥
੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੈਮਨਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਓਗੁਰ
ਵਾਕਾ॥ਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਕਰੀਜਗਦੀਸਰਿਦੁਰਮਤਿਦੂਜਾਭਾਉਗਇਓ
ਸਭਝਾਕਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਨਾਰੂਪਰੰਗਹਰਿਕੇਰੇਘਟਿਘਟਿਰਾਮੁ
ਰਵਿਓਗੁਪਲਾਕਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਪ੍ਰਗਟੇਉਘਰਿਗਏਬਿ
ਖਿਆਕੇਤਾਕਾ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾਕੀਬਹੁਤੁਬਹੁਸੋਭਾਜਿਨਉਰਿਧਾਰਿਓ
ਹਰਿਰਸਿਕਰਸਾਕਾ॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਮਿਲੇਹਰਿਮਿਲਿਆਜੈਸੇਗਊਦੇ
ਖਿਬਛਰਾਕਾ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਜਨਾਮਹਿਹਰਿਹਰਿਤੇਜਨਊਤਮਜ
ਨਕਜਨਾਕਾ॥ਤਿਨਹਰਿਹਿਰਦੈਬਾਸੁਬਸਾਨੀਛੂਟਿਗਈਮੁਸਕੀਮੁਸ
ਕਾਕਾ॥੩॥ਤੁਮਰੇਜਨਤੁਮਹੀਪ੍ਰਭਿਕੀਏਹਰਿਰਾਖਿਲੇਹੁਆਪਨਅਪਨਾ
ਕਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕੇਸਖਾਹਰਿਭਾਈਮਾਤਪਿਤਾਬੰਧਪਹਰਿਸਾਕਾ॥੪
॥੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਮੇਰੇਮਨਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਜਪਿਚੀ
ਤਿ॥ਹਰਿਹਰਿਵਸਤੁਮਾਇਆਗੜਿਵੇੜ੍ਹੀਗੁਰਕੈਸਬਦਿਲੀਓਗੜੁ
ਜੀਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਿਥਿਆਭਰਮਿਭਰਮਿਬਹੁਭ੍ਰਮਿਆਲੁਬਧੋਪੁਤ੍ਰ
ਕਲਤ੍ਰਮੋਹਪ੍ਰੀਤਿ॥ਜੈਸੇਤਰਵਰਕੀਤੁਛਛਾਇਆਖਿਨਮਹਿਬਿਨ

ਸਿਜਾਇਦੇਹਿਭੀਤਾ॥੧॥ਹਮਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰੀਤਮਜਨਤੁਮਮਜਿਨੀਮਿਲਿਆ
ਮਨਿਓਇਪ੍ਰਤੀਤਿ॥੧॥ਪਰੈਰੇਮੂਰਗਦਿਆਪਾਇਅੰਤਰਿਆਸਾਬਿਰਗਮੁ
ਗਦਿਆਰੰਗਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੨॥ਹਰਿਕੇਸੰਤਸੰਤਜਨਨੀਕੇਜਿਨਮਿਲਿਆਮ
ਨੁਰੰਗਿਰੰਗੀਤਿ॥ਹਰਿਰੰਗੁਲਹੈਨਉਤਰੈਕਬਹੂਹਰਿਹਰਿਜਾਇਮਿਲੈ
ਹਰਿਪ੍ਰੀਤਿ॥੩॥ਹਮਬਹੁਪਾਪਕੀਏਅਪਰਾਧੀਗੁਰਿਕਾਟੇਕਟਿਤਕ
ਟੀਤ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਮੁਖਿਅਉਖਧੁਜਨਨਾਨਕਪਤਿਤਪੁਨੀਤਿ॥
੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਜਗੰਨਾਥ॥ਘੂ
ਮਨਘੇਰਪਰੇਬਿਖੁਬਿਖਿਆਸਤਿਗੁਰਿਕਾਢਿਲੀਏਦੇਹਥ॥੧॥
ਸੁਆਮੀਅਭੈਨਿਰੰਜਨਨਰਹਰਿਤੁਮ੍ਰਾਖਿਲੇਹੁਹਮਪਾਪੀਪਾਥ॥ਕਾ
ਮਕ੍ਰੋਧਬਿਖਿਆਲੋਭਿਲੁਭਤੇਕਾਸਟਲੋਹਤਰੇਸੰਗਿਸਾਥ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਵਡਪੁਰਖਵਡਅਗਮਅਗੋਚਰਹਮਢੂਢਿਰਹੇਪਾਈਨਹੀਹਾ
ਥ॥ਤੂਪਰੈਪਰੈਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਤੂਆਪਨਜਾਨਹਿਆਪਿਜਗੰਨਾ
ਥ॥੨॥ਅਦ੍ਰਿਸਟੁਅਗੋਚਰਨਾਮੁਧਿਆਏਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਸਾਧੂਪਾਥ॥
ਹਰਿਹਰਿਕਥਾਸੁਨੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਹਰਿਜਪਿਓਅਕਥਕਥਕਾਥ॥
੩॥ਹਮਰੇਪ੍ਰਭਜਗਦੀਸਗੁਸਾਈਹਮਰਾਖਿਲੇਹੁਜਗੰਨਾਥ॥ਜਨਨਾ
ਨਕੁਦਾਸੁਦਾਸਦਾਸਨਕੋਪ੍ਰਭਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਰਾਖਹੁਜਨਸਾਥ॥੪॥੬॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਪੜਤਾਲ
ਘਰੁ੫ ਮਨਜਾਪਹੁਰਾਮਗੁਪਾਲ॥ਹਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਲਾਲ॥
ਹਰਿਗੁਰਮੁਖਿਘੜਿਟਕਸਾਲ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮਰੇਗੁਨਅਗਮਅਗੋਚਰਏਕਜੀਹਕਿਆਕਥੈਬਿਚਾਰੀਰਾਮਰਾ
ਮਰਾਮਲਾਲ॥ਤੁਮਰੀਜੀਅਕਥਕਥਾਤੂਤੂਤੂਹੀਜਾਨਹਿਹਉਹਰਿ

ਜਪਿਭਈਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿਨਿਹਾਲਿ॥੧॥ਹਮਰੇਹਰਿਪ੍ਰਾਨਸਖਾਸੁ
ਆਮੀਹਰਿਮੀਤਾਮੇਰੇਮਨਿਤਨਿਜੀਹਹਰਿਹਰੇਹਰੇਰਾਮਨਾਮਧਨੁਮਾ
ਲ॥ਜਾਕੋਭਾਗੁਤਿਨਿਲੀਓਰੀਸੁਹਾਗੁਹਰਿਹਰਿਹਰੇਹਰੇਗੁਨਗਾਵੈਗੁਰਮ
ਤਿਹਉਬਲਿਬਲੇਹਉਬਲਿਬਲੇਜਨਨਾਨਕਹਰਿਜਪਿਭਈਨਿਹਾ
ਲਨਿਹਾਲਨਿਹਾਲ॥੨॥੧॥੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਗੁਨਗਾ
ਵਹੁਜਗਦੀਸ॥ਏਕਾਜੀਹਕੀਚੈਲਖਬੀਸ॥ਜਪਿਹਰਿਹਰਿਸਬਦਿ
ਜਪੀਸ॥ਹਰਿਹੋਹੋਕਿਰਪੀਸ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਆਮੀ
ਹਮਲਾਇਹਰਿਸੇਵਾਹਰਿਜਪਿਜਪੇਹਰਿਜਪਿਜਪੇਜਪੁਜਾਪਉਜ
ਗਦੀਸ॥ਤੁਮਰੇਜਨਰਾਮੁਜਪਹਿਤੇਊਤਮਤਿਨਕਉਹਉਘੁਮਿਘੁ
ਮੇਘੁਮਿਘੁਮਿਜੀਸ॥੧॥ਹਰਿਤੁਮਵਡਵਡੇਵਡੇਵਡਊਚੇਸੋਕਰ
ਹਿਜਿਤੁਧੁਭਾਵੀਸ॥ਜਨਨਾਨਕਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਆਗੁਰਮਤੀਧਨੁਧੰਨੁ
ਧਨੁਧੰਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਸਾਬੀਸ॥੨॥੨॥੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪
ਭਜੁਰਾਮੋਮਨਿਰਾਮ॥ਜਿਸੁਰੂਪਨਰੇਖਵੜਾਮਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲੁ
ਭਜੁਰਾਮ॥ਬਡਹੋਹੋਭਾਗਮਥਾਮਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਤੁਗ੍ਰਿਹਿਮੰਦਰਿਹਰਿਹੋ
ਤੁਜਾਸੁਤਿਤੁਘਰਿਆਨਦੋਆਨੰਦੁਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥ਰਾਮਨਾਮ
ਗੁਨਗਾਵਹੁਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸਤਿਗੁਰਾਸੁਖੁਹੋਤੁ
ਹਰਿਹਰੇਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥੧॥ਸਭਸਿਸਟਿਧਾਰਹਰਿ
ਤੁਮਕਿਰਪਾਲਕਰਤਾਸਭੁਤੂਤੂਤੂਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥ਜਨਨਾਨਕੋਸਰਣਾ
ਗਤੀਦੇਹੁਗੁਰਮਤੀਭਜੁਰਾਮਰਾਮਰਾਮਾ॥੨॥੩॥੯॥ ਕਾਨੜਾਮ
ਹਲਾ੪ ਸਤਿਗੁਰਚਾਟਉਪਗਚਾਟਾ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਹਰਿਪਾਧਰਬਾ
ਟਾ॥ਭਜੁਹਰਿਰਸੁਰਸਹਰਿਗਾਟਾ॥ਹਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਟਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

ਖਟਕਰਮਕਿਰਿਆਕਰਿਬਹੁਬਹੁਬਿਸਥਾਰਸਿਧਸਾਧਿਕਜੋਗੀਆਕ
ਰਿਜਟਜਟਾਜਟਾਕਰਿਭੇਖਨਪਾਈਐਹਰਿਬ੍ਰਹਮਜੋਗਹਰਿਪਾਈ
ਐਸਤਸੰਗਤੀਉਪਦੇਸਿਗੁਰੂਗੁਰਸੰਤਜਨਾਖੋਲਿਖੋਲਿਕਪਾਟਾ॥੧॥
ਤੂਅਪਰੰਪਰੁਸੁਆਮੀਅਤਿਅਗਾਹਾਤੂਭਰਿਪੁਰਿਰਹਿਆਜਲਥ
ਲੇਹਰਿਇਕੋਇਕੁਇਕੈਹਰਿਥਾਟਾ॥ਤੂਜਾਣਹਿਸਭਬਿਧਿਬੂਝਹਿ
ਆਪੇਜਨਨਾਨਕਕੇਪ੍ਰਭਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਘਟਿਹਰਿਘਾਟਾ॥੨॥੪॥੧੦॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਜਪਿਮਨਗੋਬਿੰਦਮਾਧੋ॥ਹਰਿਹਰਿਅਗਮ
ਅਗਾਧੋ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਲਾਧੋ॥ਧੁਰਿਹੋਹੋਲਿਖੇਲਿਲਾਧੋ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਮਾਇਆਸੰਚਿਬਹੁਚਿਤੈਬਿਕਾਰਸੁਖੁਪਾਈਐਹਰਿ
ਭਜੁਸੰਤਸੰਤਸੰਗਤੀਮਿਲਿਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰੁਸਾਧੋ॥ਜਿਉਛੁਹਿਪਾਰ
ਸਮਨੂਰਭਏਕੰਚਨਤਿਉਪਤਿਤਜਨਮਿਲਿਸੰਗਤੀਸੁਧਹੋਵਤਗੁਰਮ
ਤੀਸੁਧਹਾਧੋ॥੧॥ਜਿਉਕਾਸਟਸੰਗਿਲੋਹਾਬਹੁਤਰਤਾਤਿਉਪਾਪੀਸੰ
ਗਿਤਰੇਸਾਧਸਾਧਸੰਗਤੀਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਗੁਰਸਾਧੋ॥ਚਾਰਿਬਰਨਚਾਰਿ
ਆਸ੍ਰਮਹੈਕੋਈਮਿਲੈਗੁਰੂਗੁਰਨਾਨਕਸੋਆਪਿਤਰੈਕੁਲਸਗਲਤਰਾ
ਧੋ॥੨॥੫॥੧੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੪ ਹਰਿਜਸੁਗਾਵਹੁਭਗ
ਵਾਨ॥ਜਸੁਗਾਵਤਪਾਪਲਹਾਨ॥ਮਤਿਗੁਰਮਤਿਸੁਨਿਜਸੁਕਾਨ॥ਹਰਿ
ਹੋਹੋਕਿਰਪਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੇਰੇਜਨਧਿਆਵਹਿਇਕਮਨਿਇਕਚਿਤਿਤੇ
ਸਾਧੂਸੁਖਪਾਵਹਿਜਪਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨ॥ਉਸਤਤਿਕਰਹਿਪ੍ਰਭਤੇ
ਰੀਆਮਿਲਿਸਾਧੂਸਾਧਜਨਾਗੁਰਸਤਿਗੁਰੂਭਗਵਾਨ॥੧॥ਜਿਨਕੈਹਿਰਦੈ
ਤੂਸੁਆਮੀਤੇਸੁਖਫਲਪਾਵਹਿਤੇਤਰੇਭਵਸਿੰਧੁਤੇਭਗਤਹਰਿਜਾ
ਨਤਿਨਸੇਵਾਹਮਲਾਇਹਰੇਹਮਲਾਇਹਰੇਜਨਨਾਨਕਕੇਹਰਿਤੂਤੂਤੂਤੂ

ਤੂਭਗਵਾਨ॥੨॥੬॥੧੨॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੨ ਚਉਪਦੇ॥ ਗਾਈਐਗੁਣ
ਗੋਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿ॥ਦੁਖਬਿਦਾਰਨਸੁਖਦਾਤੇਸਤਿਗੁਰਜਾਕਉਭੇਟਤਹੋ
ਇਸਗਲਸਿਧਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸਾਧਾਰੈ॥ਕੋਟਿਪਰਾਧੀ
ਖਿਨਮਹਿਤਾਰੈ॥੧॥ਜਾਕਉਚੀਤਿਆਵੈਗੁਰੁਅਪਨਾ॥ਤਾਕਉਦੂਖੁਨਹੀ
ਤਿਲੁਸੁਪਨਾ॥੨॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁਅਪਨਾਰਾਖੈ॥ਸੋਜਨੁਹਰਿਰਸੁਰਸ
ਨਾਚਾਖੈ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਕੀਨੀਮਇਆ॥ਹਲਤਿਪਲਤਿਮੁਖਊਜ
ਲਭਇਆ॥੪॥੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਆਰਾਧਉਤੁਝਹਿਸੁਆ
ਮੀਅਪਨੇ॥ਊਠਤਬੈਠਤਸੋਵਤਜਾਗਤਸਾਸਿਸਾਸਿਸਾਸਿਹਰਿਜਪਨੇ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਿਓਨਾਮੁ॥ਜਾਕਉਸੁਆਮੀਕੀਨੋਦਾਨੁ॥੧॥ਤਾ
ਕੈਹਿਰਦੈਆਈਸਾਂਤਿ॥ਠਾਕੁਰਭੇਟੇਗੁਰਬਚਨਾਂਤਿ॥੨॥ਸਰਬਕਲਾਸੋਈ
ਪਰਬੀਨ॥ਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਜਾਕਉਗੁਰਿਦੀਨ॥੩॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਾਕੈਬਲਿਜਾ
ਉ॥ਕਲਿਜੁਗਮਹਿਪਾਇਆਜਿਨਿਨਾਉ॥੪॥੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
ਕੀਰਤਿਪ੍ਰਭਕੀਗਾਉਮੇਰੀਰਸਨਾਂ॥ਅਨਿਕਬਾਰਕਰਿਬੰਦਨਸੰਤਨਊਹਾਂ
ਚਰਨਗੋਬਿੰਦਜੀਕੇਬਸਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕਰਿਦੁਆਰੁਨਪਾ
ਵਉ॥ਹੋਇਕ੍ਰਿਪਾਲੁਤਹਰਿਹਰਿਧਿਆਵਉ॥੧॥ਕੋਟਿਕਰਮਕਰਿਦੇਹਨ
ਸੋਧਾ॥ਸਾਧਸੰਗਤਿਮਹਿਮਨੁਪਰਬੋਧਾ॥੨॥ਤ੍ਰਿਸਨਨਬੂਝੀਬਹੁਰੰਗ
ਮਾਇਆ॥ਨਾਮੁਲੈਤਸਰਬਸੁਖਪਾਇਆ॥੩॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਜਬਭਏ
ਦਇਆਲ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਉਛੂਟੇਜੰਜਾਲ॥੪॥੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
ਐਸੀਮਾਂਗੁਗੋਬਿਦਤੇ॥ਟਹਲਸੰਤਨਕੀਸੰਗੁਸਾਧੂਕਾਹਰਿਨਾਮਾਂਜਪਿ
ਪਰਮਗਤੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੂਜਾਚਰਨਾਠਾਕੁਰਸਰਨਾ॥ਸੋਈਕੁਸਲੁਜੁਪ੍ਰਭਜੀ

ਉਕਰੰਨਾ॥੧॥ਸਫਲਓਹਤਉਇਹਦੁਰਲਭਦੇਹੀ॥ਜਾਕਉਸਤਿਗੁਰੁਮਇਆ
ਕਰੇਹੀ॥੨॥ਅਗਿਆਨਭਰਮੁਬਿਨਸੈਦੁਖਡੇਰਾ॥ਜਾਕੈਹਿਰਦੈਬਸਹਿਗੁਰ
ਪੈਰਾ॥੩॥ਸਾਧਸੰਗਿਰੰਗਿਪ੍ਰਭੁਧਿਆਇਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਨਿਪੂਰਾਪਾ
ਇਆ॥੪॥੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਭਗਤਿਭਗਤਨਹੂੰਬਨਿਆਈ॥
ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਠਾਕੁਰਸਿਉਆਪਨਲੀਏਮਿਲਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗਾ
ਵਨਹਾਰੀਗਾਵੈਗੀਤ॥ਤੇਉਧਰੇਬਸੇਜਿਹਚੀਤ॥੧॥ਪੇਖੇਬਿੰਜਨਪਰੋਸਨ
ਹਾਰੈ॥ਜਿਹਭੋਜਨੁਕੀਨੋਤੇਤ੍ਰਿਪਤਾਰੈ॥੨॥ਅਨਿਕਸ੍ਵਾਂਗਕਾਛੇਭੇਖਧਾਰੀ॥
ਜੈਸੋਸਾਤੈਸੋਦ੍ਰਿਸਟਾਰੀ॥੩॥ਕਹਨਕਹਾਵਨਸਗਲਜੰਜਾਰ॥ਨਾਨਕਦਾ
ਸਸਚੁਕਰਣੀਸਾਰ॥੪॥੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰੋਜਨੁਹਰਿਜ
ਸੁਸੁਨਤਉਮਾਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਪੇਖਿਪ੍ਰਭਕੀਸੋਭਾਜਤਕ
ਤਪੇਖਉਆਹਿਓ॥੧॥ਸਭਤੇਪਰੈਪਰੈਤੇਊਚਾਗਹਿਰਗੰਭੀਰਅਥਾਹਿਓ॥
੨॥ਓਤਿਪੋਤਿਮਿਲਿਓਭਗਤਨਕਉਜਨਸਿਉਪਰਦਾਲਾਹਿਓ॥੩॥ਗੁਰ
ਪ੍ਰਸਾਦਿਗਾਵੈਗੁਣਨਾਨਕਸਹਜਸਮਾਧਿਸਮਾਹਿਓ॥੪॥੬॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਸੰਤਨਪਹਿਆਪਿਉਧਾਰਨਆਇਓ॥ਰਹਾਉ॥ਦਰ
ਸਨਭੇਟਤਹੋਤਪੁਨੀਤਾਹਰਿਹਰਿਮੰਤ੍ਰੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੧॥ਕਾਟੇਰੋਗਭਏਮਨਨਿ
ਰਮਲਹਰਿਹਰਿਅਉਖਧੁਖਾਇਓ॥੨॥ਅਸਥਿਤਭਏਬਸੇਸੁਖਥਾਨ
ਬਹੁਰਿਨਕਤਹੂਧਾਇਓ॥੩॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਤਰੇਕੁਲਲੋਗਾਨਾਨਕਲਿਪ
ਤਨਮਾਇਓ॥੪॥੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਬਿਸਰਿਗਈਸਭਤਾਤਿ
ਪਰਾਈ॥ਜਬਤੇਸਾਧਸੰਗਤਿਮੋਹਿਪਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਕੋਬੈਰੀਨਹੀਬਿਗਾ
ਨਾਸਗਲਸੰਗਿਹਮਕਉਬਨਿਆਈ॥੧॥ਜੋਪ੍ਰਭਕੀਨੋਸੋਭਲਮਾਨਿਓਏਹ
ਸੁਮਤਿਸਾਧੂਤੇਪਾਈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਰਵਿਰਹਿਆਪ੍ਰਭੁਏਕੈਪੇਖਿਪੇਖਿ

ਨਾਨਕਬਿਗਸਾਈ॥੩॥੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਠਾਕੁਰਜੀਉਤੁਹਾਰੋ
ਪਰਨਾ॥ਮਾਨੁਮਹਤੁਤੁਮ੍ਹਰੈਊਪਰਿਤੁਮ੍ਹਰੀਓਟਤੁਮ੍ਹਾਰੀਸਰਨਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਤੁਮ੍ਹਰੀਆਸਭਰੋਸਾਤੁਮ੍ਹਰਾਤੁਮ੍ਹਰਾਨਾਮੁਰਿਦੈਲੈਧਰਨਾ॥ਤੁਮ੍ਹਰੋਬਲੁਤੁਮ੍ਹ
ਸੰਗਿਸੁਹੇਲੇਜੋਜੋਕਹਹੁਸੋਈਸੋਈਕਰਨਾ॥੧॥ਤੁਮ੍ਹਰੀਦਇਆਮਇਆ
[illegible]ਸੁਖੁਪਾਵਉਹੋਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਤਭਉਜਲਤਰਨਾ॥ਅਭੈਦਾਨੁਨਾਮੁ
ਹਰਿਪਾਇਓਸਿਰੁਡਾਰਿਓਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਾ॥੨॥੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
ਸਾਧਸਰਨਿਚਰਨਚਿਤੁਲਾਇਆ॥ਸੁਪਨਕੀਬਾਤਸੁਨੀਪੇਖੀਸੁਪਨਾਨਾ
ਮਮੰਤ੍ਰੁਸਤਿਗੁਰੂਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਹਤ੍ਰਿਪਤਾਨੋਰਾਜਜੋਬਨਿਧ
ਨਿਬਹੁਰਿਬਹੁਰਿਫਿਰਿਧਾਇਆ॥ਸੁਖੁਪਾਇਆਤ੍ਰਿਸਨਾਸਭਬੁਝੀਹੈਸਾਂਤਿ
ਪਾਈਗੁਨਗਾਇਆ॥੧॥ਬਿਨੁਬੂਝੇਪਸੂਕੀਨਿਆਈਭ੍ਰਮਿਮੋਹਿਬਿਆ
ਪਿਓਮਾਇਆ॥ਸਾਧਸੰਗਿਜਮਜੇਵਰੀਕਾਟੀਨਾਨਕਸਹਜਿਸਮਾਇਆ॥
੨॥੧੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਹਰਿਕੇਚਰਨਹਿਰਦੈਗਾਇ॥ਸੀਤਲਾ
ਸੁਖਸਾਂਤਿਮੂਰਤਿਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਨਿਤਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਗਲਆ
ਸਹੋਤਪੂਰਨਕੋਟਿਜਨਮਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਪੁੰਨਦਾਨਅਨੇਕਕਿਰਿਆਸਾਧੂ
ਸੰਗਿਸਮਾਇ॥ਤਾਪਸੰਤਾਪਮਿਟੇਨਾਨਕਬਾਹੁੜਿਕਾਲੁਨਖਾਇ॥੨॥੧੧॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੩ ਕਥੀਐਸੰਤਸੰਗਿਪ੍ਰਭਗਿਆਨੁ॥ਪੂਰਨਪਰਮਜੋਤਿਪਰਮੇ
ਸੁਰਸਿਮਰਤਪਾਈਐਮਾਨੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਵਤਜਾਤਰਹੇਸ੍ਰਮਨਾਸੇਸਿ
ਮਰਤਸਾਧੂਸੰਗਿ॥ਪਤਿਤਪੁਨੀਤਹੋਹਿਖਿਨਭੀਤਰਿਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕੈਰੰਗਿ॥
੧॥ਜੋਜੋਕਥੈਸੁਨੈਹਰਿਕੀਰਤਨੁਤਾਕੀਦੁਰਮਤਿਨਾਸੁ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪਾਵੈ
ਨਾਨਕਪੂਰਨਹੋਵੈਆਸ॥੨॥੧॥੧੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫

ਸਾਧਸੰਗਤਿਨਿਧਿਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜੀਅਕੈਕਾਮ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸੰਤਰੇਨੁਨਿਤਮਜਨੁਕਰੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਕਿਲਬਿਖਹਰੈ॥੧॥ਸੰਤਜਨਾ
ਕੀਊਚੀਬਾਨੀ॥ਸਿਮਰਿਸਿਮਰਿਤਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਾਨੀ॥੨॥੧੩॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਧੂਹਰਿਹਰੇਗੁਨਗਾਇ॥ਮਾਨਤਨੁਧਨੁਪ੍ਰਾਨਪ੍ਰਭਕੇ
ਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਈਤਊਤਕਹਾਲੁੋਭਾਵਹਿਏਕਸਿਉਮ
ਨੁਲਾਇ॥੧॥ਮਹਾਪਵਿਤ੍ਰਸੰਤਆਸਨੁਮਿਲਿਸੰਗਿਗੋਬਿਦੁਧਿਆਇ॥
੨॥ਸਗਲਤਿਆਗਿਸਰਨਿਆਇਓਨਾਨਕਲੇਹੁਮਿਲਾਇ॥੩॥੧੪॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਪੇਖਿਪੇਖਿਬਿਗਸਾਉਸਾਜਨਪ੍ਰਭੁਆਪਨਾਇ
ਕਾਂਤਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾਸੁਖਸਹਜਮੂਰਤਿਤਿਸੁਆਨਨਾਹੀਭਾਂਤਿ॥
੧॥ਸਿਮਰਤਇਕਬਾਰਹਰਿਹਰਿਮਿਟਿਕੋਟਿਕਸਮਲਜਾਂਤਿ॥੨॥ਗੁਣਰਮੰ
ਤਦੂਖਨਾਸਹਿਰਿਦਭਇਅੰਤਸਾਂਤਿ॥੩॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਾਰਸੁਪੀਉਰਸਨਾਨਾ
ਨਕਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਿ॥੪॥੪॥੧੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਸਾਜਨਾ
ਸੰਤਆਉਮੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਆਨਦਾਗੁਨਗਾਇਮੰਗਲਕਸਮਲਾਮਿ
ਟਿਜਾਹਿਪਰੇਰੈ॥੧॥ਸੰਤਚਰਨਧਰਉਮਾਥੈਚਾਂਦਨਾਗ੍ਰਿਹਿਹੋਇਅੰਧੇਰੈ॥
੨॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਕਮਲੁਬਿਗਸੈਗੋਬਿੰਦਭਜਉਪੇਖਿਨੇਰੈ॥੩॥ਪ੍ਰਭਕ੍ਰਿ
ਪਾਤੇਸੰਤਪਾਏਵਾਰਿਵਾਰਿਨਾਨਕਉਹਬੇਰੈ॥੪॥੫॥੧੬॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ੫ ਚਰਨਸਰਨਗੋਪਾਲਤੇਰੀ॥ਮੋਹਮਾਨਧੋਹਭਰਮਰਾਖਿ
ਲੀਜੈਕਾਟਿਬੇਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬੂਡਤਸੰਸਾਰਸਾਗਰ॥ਉਧਰੇਹਰਿਸਿਮ
ਰਿਰਤਨਾਗਰ॥੧॥ਸੀਤਲਾਹਰਿਨਾਮੁਤੇਰਾ॥ਪੂਰਨੋਠਾਕੁਰਪ੍ਰਭੁਮੇਰਾ॥੨॥
ਦੀਨਦਰਦਨਿਵਾਰਿਤਾਰਨ॥ਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਪਤਿਤਉਧਾਰਨ॥੩॥ਕੋ
ਟਿਜਨਮਦੂਖਕਰਿਪਾਇਓ॥ਸੁਖੀਨਾਨਕਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓ॥੪॥੬

੧੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਧਨਿਓੁਹਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਸੰਗਿਲਾਗੀ॥ਕੋ
ਟਿਜਾਪਤਾਪਸੁਖਪਾਏਆਇਮਿਲੇਪੂਰਨਬਡਭਾਗੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮੋ
ਹਿਅਨਾਥੁਦਾਸੁਜਨੁਤੇਰਾਅਵਰਓਟਸਗਲੀਮੋਹਿਤਿਆਗੀ॥ਭੋਰਭ
ਰਮਕਾਟੇਪ੍ਰਭਸਿਮਰਤਗਿਆਨਅੰਜਨਮਿਲਿਸੋਵਤਜਾਗੀ॥੧॥ਤੂਅ
ਥਾਹੁਅਤਿਬਡੋਸੁਆਮੀਕ੍ਰਿਪਾਸਿੰਧੁਪੂਰਨਰਤਨਾਗੀ॥ਨਾਨਕੁਜਾਚਿ
ਕੁਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਮਾਂਗੈਮਸਤਕੁਆਨਿਧਰਿਓਪ੍ਰਭਪਾਗੀ॥੨॥੭॥੧੮
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਕੁਚਲਕਠੋਰਕਪਟਕਾਮੀ॥ਜਿਉਜਾ
ਨਹਿਤਿਉਤਾਰਿਸੁਆਮੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤੂ ਸਮਰਥੁਸਰਨਿਜੋਗੁਤੂਰਾ
ਖਹਿਅਪਨੀਕਲਧਾਰਿ॥੧॥ਜਾਪਤਾਪਨੇਮਸੁਚਿਸੰਜਮਨਾਹੀਇਨ
ਬਿਧੇਛੁਟਕਾਰ॥ਗਰਤਘੋਰਅੰਧਤੇਕਾਢਹੁਪ੍ਰਭਨਾਨਕਨਦਰਿਨਿਹਾ
ਰਿ॥੨॥੮॥੧੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਘਰੁ੪ ਨਾਰਾਇਨਨਰਪਤਿਨਮਸਕਾਰੈ॥
ਐਸੇਗੁਰਕਉਬਲਿਬਲਿਜਾਈਐਆਪਿਮੁਕਤੁਮੋਹਿਤਾਰੈ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਵਨਕਵਨਕਵਨਗੁਨਕਹੀਐਅੰਤੁਨਹੀਕਛੁਪਾਰੈ॥ਲਾਖ
ਲਾਖਲਾਖਕਈਕੋਰੈਕੋਹੈਐਸੋਬੀਚਾਰੈ॥੧॥ਬਿਸਮਬਿਸਮਬਿਸ
ਮਹੀਭਈਹੈਲਾਲਗੁਲਾਲਰੰਗਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੰਤਨਰਸੁਆਈਹੈਜਿ
ਉਚਾਖਿਗੂੰਗਾਮੁਸਕਾਰੈ॥੨॥੧॥੨੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
ਨਜਾਨੀਸੰਤਨਪ੍ਰਭਬਿਨੁਆਨ॥ਊਚਨੀਚਸਭਪੇਖਿਸਮਾਨੋਮੁਖਿਬਕ
ਨੋਮਨਿਮਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਘਟਿਘਟਿਪੂਰਿਰਹੇਸੁਖਸਾਗਰਭੈਭੰਜਨ
ਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨ॥ਮਨਹਿਪ੍ਰਗਾਸੁਭਇਓਭ੍ਰਮੁਨਾਸਿਓਮੰਤ੍ਰੁਦੀਓਗੁਰਕਾਨ॥
ਕਰਤਰਹੇਕ੍ਰਤਗ੍ਯਕਰੁਣਾਮੈਅੰਤਰਜਾਮੀਗਿਆਨ॥ਆਠਪਹਰਨਾਨਕ

ਜਸੁਗਾਵੈਮੰਗਲਨਾਨਕਤਿਹਰਿਦਿਨਾ॥੨॥੨॥੨੧॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
ਕਹਨਕਹਾਵਨਕਉਕਈਕੇਤੈ॥ਐਸੋਜਨੁਬਿਰਲੋਹੈਸੇਵਕੁਜੋਤਤਜੋ
ਗਕਉਬੇਤੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਦੁਖੁਨਾਹੀਸਭੁਸੁਖੁਹੀਹੈਰੇਏਕੈਏਕੀਨੇਤੈ॥
ਬੁਰਾਨਹੀਸਭੁਭਲਾਹੀਹੈਰੇਹਾਰਨਹੀਸਭਜੇਤੈ॥੧॥ਸੋਗੁਨਾਹੀਸਦਾਹਰ
ਖੀਹੈਰੇਛੋਡਿਨਾਹੀਕਿਛੁਲੇਤੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਜਨੁਹਰਿਹਰਿਹਰਿਹੈਕਤਆ
ਵੈਕਤਰਮਤੈ॥੨॥੩॥੨੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਹੀਏਕੋਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਬਿਸਰਿਨਜਾਇਓ॥ਤਨਮਨਗਲਤਭਏਤਿਹਸੰਗੇਮੋਹਨੀਮੋਹਿਰਤਾਮੋਹਿ
ਮਾਇਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਜੈਪਹਿਕਹਉਬ੍ਰਿਥਾਹਉਅਪੁਨੀਤੇਊਤੇਊਗਹੇ
ਅਟਕਾਇਓ॥ਅਨਿਕਭਾਂਤਿਕੀਏਕੈਜਾਲੀਤਾਕੀਗੰਠਿਨਹੀਛੋਰਾਇਓ॥੧॥
ਫਿਰਤਫਿਰਤਨਾਨਕਦਾਸੁਆਇਓਸਰਨਿਸਰਨਾਇਓ॥ਕਾਟਿਅਗਿਆਨ
ਭਰਮਮੋਹਮਾਇਆਲੀਓਕੰਠਿਲਗਾਇਓ॥੨॥੪॥੨੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
ਆਨਦਰੰਗਬਿਨੋਦਹਮਾਰੈ॥ਨਾਮੋਗਾਵਨੁਨਾਮੁਧਿਆਵਨੁਨਾਮੁਹਮਾਰੈ
ਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮੋਗਿਆਨੁਨਾਮੁਇਸਨਾਨਾਹਰਿਨਾਮੁਹਮਾਰੈ
ਕਾਰਜਸਵਾਰੈ॥ਹਰਿਨਾਮੋਸੋਭਾਨਾਮੁਬਡਾਈਭਉਜਲੁਬਿਖਮੁਨਾਮੁਹ
ਰਿਤਾਰੈ॥੧॥ਅਗਮਪਦਾਰਥਲਾਲਅਮੋਲਾਭਇਓਪਰਾਪਤਿਗੁਰ
ਚਰਨਾਰੈ॥ਕਹੁਨਾਨਕਪ੍ਰਭਭਏਕ੍ਰਿਪਾਲਾਮਗਨਭਏਹੀਅਰੈਦਰਸਾਰੈ॥
੨॥੫॥੨੪॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਸਾਜਨਮੀਤਸੁਆਮੀਨੇਰੋ॥
ਪੇਖਤਸੁਨਤਸਭਨਕੈਸੰਗੇਥੋਰੈਕਾਜਬੁਰੋਕਹਫੇਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਾਮ
ਬਿਨਾਜੇਤੋਲਪਟਾਇਓਕਿਛੂਨਹੀਨਾਹੀਕਿਛੁਤੇਰੋ॥ਆਗੈਦ੍ਰਿਸਟਿਆਵ
ਤਸਭਪ੍ਰਗਟਈਹਾਮੋਹਿਓਭਰਮਅੰਧੇਰੋ॥੧॥ਅਟਕਿਓਸੁਤਬਨਿਤਾ
ਸੰਗਮਾਇਆਦੇਵਨਹਾਰੁਦਾਤਾਰੁਬਿਸੇਰੋ॥ਕਹੁਨਾਨਕਏਕੈਭਾਰੋਸਉ

੫

ਬੰਧਨਕਾਟਨਹਾਰੁਗੁਰੁਮੇਰੋ॥੨॥੬॥੨੫॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫
ਬਿਖੈਦਲੁਸੰਤਨਿਤੁਮ੍ਹਰੈਗਾਹਿਓ॥ਤੁਮਰੀਟੇਕਭਰੋਸਾਠਾਕੁਰਸਰਨਿਤੁਮ੍ਹਾ
ਰੀਆਹਿਓ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਹਾਪਰਾਛਤਦਰਸਨੁਭੇਟਿਮਿ
ਟਾਇਓ॥ਭਇਓਪ੍ਰਗਾਸੁਅਨਦਉਜੀਆਰਾਸਹਜਿਸਮਾਧਿਸਮਾਇਓ॥
੧॥ਕਉਨੁਕਹੈਤੁਮਤੇਕਛੁਨਾਹੀਤੁਮਸਮਰਥਅਥਾਹਿਓ॥ਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾ
ਨਰੰਗਰੂਪਰਸਨਾਮੁਨਾਨਕਲੈਲਾਹਿਓ॥੨॥੭॥੨੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ
ਬੂਡਤਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਪਿਧੀਰੈ॥ਬਿਨਸੈਮੋਹੁਭਰਮੁਦੁਖੁਪੀਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਸਿਮਰਉਦਿਨੁਰੈਨਿਗੁਰਕੇਚਰਨਾ॥ਜਤਕਤਪੇਖਉਤੁਮਰੀਸਰਨਾ॥
੧॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇਆ॥ਗੁਰਭੇਟਤਨਾਨਕਸੁਖੁਪਾਇ
ਆ॥੨॥੮॥੨੭॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤਨਾਮੁਮਨਹਿਸੁ
ਖੁਪਾਈਐ॥ਸਾਧਜਨਾਮਿਲਿਹਰਿਜਸੁਗਾਈਐ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਰਿਕਿ
ਰਪਾਪ੍ਰਭਰਿਦੈਬਸੇਰੋ॥ਚਰਨਸੰਤਨਕੈਮਾਥਾਮੇਰੋ॥੧॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕ
ਉਸਿਮਰਹੁਮਨਾਂ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਹਰਿਜਸੁਸੁਨਾਂ॥੨॥੯॥੨੮॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇਮਨਪ੍ਰੀਤਿਚਰਨਪ੍ਰਭਪਰਸਨ॥ਰਸਨਾਹ
ਰਿਹਰਿਭੋਜਨਿਤ੍ਰਿਪਤਾਨੀਅਖੀਅਨਕਉਸੰਤੋਖੁਪ੍ਰਭਦਰਸਨ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਕਰਨਨਿਪੂਰਿਰਹਿਓਜਸੁਪ੍ਰੀਤਮਕਲਮਲਦੋਖਸਗਲਮਲ
ਹਰਸਨ॥ਪਾਵਨਧਾਵਨਸੁਆਮੀਸੁਖਪੰਥਾਅੰਗਸੰਗਕਾਇਆਸੰ
ਤਸਰਸਨ॥੧॥ਸਰਨਿਗਹੀਪੂਰਨਅਬਿਨਾਸੀਆਨਉਪਾਵਥਕਿਤ
ਨਹੀਕਰਸਨ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਏਨਾਨਕਜਨਅਪਨੇਅੰਧਘੋਰਸਾਗਰਨਹੀ
ਮਰਸਨ॥੨॥੧੦॥੨੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਕੁਹਕਤਕਪਟ
ਖਪਟਖਲਗਰਜਤਮਰਜਤਮੀਚੁਅਨਿਕਬਰੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥

੫

ਅਨਮਤ ਅਨਰਤ ਭ੍ਰਮਿਤ ਤਿਤ ਧ੍ਰੀਤ ਭਏ ਖਤ ਭ੍ਰਮਤ ਲਖ ਗਮੀਆ
॥੧॥ ਅਨਿਕ ਕਾਬਿ ਉਦਰ ਅਰ ਗਬਿਧਿ ਹੀਨ ਤਿਸ ਮਮ ਮਦ ਮਾਤ ਕੋਪ ਜਰੀ
ਆ ॥ ਕਰੁਣਾ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੋਪਾਲ ਦੀਨ ਬੰਧੁ ਨਾਨਕ ਉਧਰ ਸਰਨਿ ਪਰੀਆ ॥
੨॥੧੧॥੩੦॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਜੀਅ ਪ੍ਰਾਨ ਮਾਨ ਦਾਤਾ ॥ ਹਰਿ
ਬਿਸਰਤੇ ਹੀ ਹਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਤਿਆਗਿ ਆਨ ਲਾਗਹਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੋ
ਡਾਰਿ ਭੂਮਿ ਪਾਗਹਿ ॥ ਬਿਖੈ ਰਸ ਸਿਉ ਆਸਕਤ ਮੂੜੇ ਕਾਹੇ ਸੁਖ ਮਾਨਿ ॥
੧॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਲੋਭ ਬਿਆਪਿਓ ਜਨਮ ਹੀ ਕੀ ਖਾਨਿ ॥ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨ ਸ
ਰਨਿ ਆਇਓ ਉਧਰੁ ਨਾਨਕ ਜਾਨਿ ॥੨॥੧੨॥੩੧॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫
ਅਵਿਲੋਕਉ ਰਾਮ ਕੋ ਮੁਖਾਰਬਿੰਦ ॥ ਖੋਜਤ ਖੋਜਤ ਰਤਨੁ ਪਾਇਓ ਬਿਸ
ਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਰਿਦੈ ਧਾਰਿ ॥ ਉਤਰਿਆ ਦੁਖੁ ਮੰ
ਦ ॥੧॥ ਰਾਜ ਧਨੁ ਪਰਵਾਰੁ ਮੇਰੈ ਸਰਬਸੋ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗਮਿ ਲਾਭੁ ਪਾ
ਇਓ ਨਾਨਕ ਫਿਰਿ ਨ ਮਰੰਦ ॥੨॥੧੩॥੩੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੫ ਪ੍ਰਭ ਪੂਜਹੋ ਨਾਮੁ ਅਰਾਧਿ ॥ ਗੁਰ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ ॥ ਹਰਿ ਪਾਵਹੁ ਮਨੁ ਅਗਾਧਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤੋ ਹੋ ਹੋ ਗੁਰ ਕਿ
ਰਪਾਧਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਿਕ ਪੂਜਾ ਮੈ ਬਹੁ ਬਿਧਿ ਖੋਜੀ ਸਾ ਪੂਜਾ ਜਿ ਹਰਿ
ਭਾਵਾਸਿ ॥ ਮਾਟੀ ਕੀ ਇਹ ਪੁਤਰੀ ਜੋਰੀ ਕਿਆ ਇਹੁ ਕਰਮ ਕਮਾਸਿ ॥ ਪ੍ਰ
ਭ ਬਾਹ ਪਕਰਿ ਜਿਸੁ ਮਾਰਗਿ ਪਾਵਹੁ ਸੋ ਤੁਧੁ ਜੰਤ ਮਿਲਾਸਿ ॥੧॥ ਅਵਰ
ਓਟ ਮੈ ਕੋਇ ਨ ਸੂਝੈ ਇਕ ਹਰਿ ਕੀ ਓਟ ਮੈ ਆਸ ॥ ਕਿਆ ਦੀਨੁ ਕਰੇ ਅਰ
ਦਾਸਿ ॥ ਜਉ ਸਭ ਘਟਿ ਪ੍ਰਭੂ ਨਿਵਾਸ ॥ ਪ੍ਰਭ ਚਰਨਨ ਕੀ ਮਨਿ ਪਿਆਸ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਾਸੁ ਕਹੀਅਤੁ ਹੈ ਤੁਮਰਾ ਹਉ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਸ ॥
੨॥੧॥੩੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫

ਘਰੁ ੬ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨ ਨਾਮ ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ
ਹਰਿ ਕੇਰੈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗ ਰੰਗ ਅਨੂਪੇਰੈ ॥ ਕਾਹੇ ਰੇ ਮਨ ਮੋਹਿ ਮਗਨੇਰੈ ॥
ਨੈਨਹੁ ਦੇਖੁ ਸਾਧ ਦਰਸੇਰੈ ॥ ਸੋ ਪਾਵੈ ਜਿਸੁ ਲਿਖਤੁ ਲਿਲੇਰੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸੇਵਉ ਸਾਧ ਸੰਤ ਚਰਨੇਰੈ ॥ ਬਾਂਛਉ ਧੂਰਿ ਪਵਿਤ੍ਰ ਕਰੇਰੈ ॥ ਅਠਸਠਿ
ਮਜਨੁ ਮੈਲੁ ਕਟੇਰੈ ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਧਿਆਵਹੁ ਮੁਖੁ ਨਹੀ ਮੋਰੈ ॥ ਕਿਛੁ ਸੰ
ਗਿ ਨ ਚਾਲੈ ਲਾਖ ਕਰੋਰੈ ॥ ਪ੍ਰਭ ਜੀ ਕੋ ਨਾਮੁ ਅੰਤਿ ਪੁਕਰੋਰੈ ॥੧॥ ਮਨਸਾ ਮਾ
ਨਿ ਏਕ ਨਿਰੰਕੇਰੈ ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਹੁ ਭਾਉ ਦੂਜੇਰੈ ॥ ਕਵਨ ਕਹਾਂ ਹਉ ਗੁਨ
ਪ੍ਰਿਅ ਤੇਰੈ ॥ ਬਰਨਿ ਨ ਸਾਕਉ ਏਕ ਟੁਲੇਰੈ ॥ ਦਰਸਨ ਪਿਆਸ ਬਹੁਤੁ ਮ
ਨਿ ਮੇਰੈ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਜਗਤ ਗੁਰ ਕੇਰੈ ॥੨॥੧॥੩੪॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੫ ਐਸੀ ਕਉਨ ਬਿਧੇ ਦਰਸਨ ਪਰਸਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਸ ਪਿਆਸ ਸਫਲ ਮੂਰਤਿ ਉਮਗਿ ਹੀਉ ਤਰਸਨਾ ॥੧॥ ਦੀਨ ਲੀਨ ਪਿਆਸ
ਮੀਨ ਸੰਤਨਾ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ॥ ਹਰਿ ਸੰਤਨਾ ਕੀ ਰੇਨ ॥ ਹੀਉ ਅਰਪਿ ਦੇਨ ॥ ਪ੍ਰਭ
ਭਏ ਹੈ ਕਿਰਪੇਨ ॥ ਮਾਨੁ ਮੋਹੁ ਤਿਆਗਿ ਛੋਡਿਓ ਤਉ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜੀਉ ਭੇਟ
ਨਾ ॥੨॥੨॥੩੫॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਰੰਗਾ ਰੰਗ ਰੰਗਨ ਕੇ ਰੰਗਾ ॥
ਕੀਟ ਹਸਤ ਪੂਰਨ ਸਭ ਸੰਗਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਤੀਰਥ ਸਹਿਤ ਗੰ
ਗਾ ॥ ਜਲੁ ਹੇਵਤ ਭੂਖ ਅਰੁ ਨੰਗਾ ॥ ਪੂਜਾਚਾਰ ਕਰਤ ਮੇਲੰਗਾ ॥ ਚਕ੍ਰ ਕਰਮ
ਤਿਲਕ ਖਾਟੰਗਾ ॥ ਦਰਸਨੁ ਭੇਟੇ ਬਿਨੁ ਸਤਸੰਗਾ ॥੧॥ ਹਠਿ ਨਿਗ੍ਰਹਿ ਅਤਿ
ਰਹਤ ਬਿਟੰਗਾ ॥ ਹਉ ਰੋਗੁ ਬਿਆਪੈ ਚੁਕੈ ਨ ਭੰਗਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਤਿ ਤ੍ਰਿ
ਸਨ ਜਰੰਗਾ ॥ ਸੋ ਮੁਕਤੁ ਨਾਨਕ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਚੰਗਾ ॥੨॥੩॥੩੬॥
ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੭
ਤਿਖ ਬੂਝਿ ਗਈ ਗਈ ਮਿਲਿ ਸਾਧ ਜਨਾ ॥ ਪੰਚ ਭਾਗੇ ਚੋਰ ਸਹਜੇ ਸੁਖੈਨੋ

ਹੋਇਗੁਨਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਗਾਵਤੀਦਰਸਪਿਆਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈਸੀ
ਕਰੀਪ੍ਰਭਮੋਸਿਉਮੋਸਿਉਐਸੀਹਉਕੈਸੇਕਰਉ॥ਹੀਉਤੁਮ੍ਹਾਰੇਬਲਿ
ਬਲੇਬਲਿਬਲੇਬਲਿਗਈ॥੧॥ਪਹਿਲੇਪੈਸੰਤਪਾਇਧਿਆਇਧਿ
ਆਇਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਪ੍ਰਭਥਾਨੁਤੇਰੋਕੇਹਰੋਜਿਤੁਜੰਤਨਕਰਿਬੀਚਾਰੁ॥ਅ
ਨਿਕਦਾਸਕੀਰਤਿਕਰਹਿਤੁਹਾਰੀ॥ਸੋਈਮਿਲਿਓਜੋਭਾਵਤੋਜਨਨਾਨਕ
ਠਾਕੁਰਰਹਿਓਸਮਾਇ॥ਏਕਤੂਹੀਤੂਹੀਤੂਹੀ॥੨॥੧॥੩੭॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੮
ਤਿਆਗੀਐਗੁਮਾਨੁਮਾਨੁਪੇਖਤਾਦਇਆਲਲਾਲਹਾਂਹਾਂਮਨਚਰਨ
ਰੇਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਸੰਤਮੰਤਗੁਪਾਲਗਿਆਨਧਿਆਨ॥੧॥ਹਿਰਦੈਗੋ
ਬਿੰਦਗਾਇਚਰਨਕਮਲਪ੍ਰੀਤਿਲਾਇ॥ਦੀਨਦਇਆਲਮੋਹਨਾ॥ਕ੍ਰਿ
ਪਾਲਦਇਆਮਇਆਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕੁਮਾਗੈਨਾਮੁਦਾਨੁ॥ਤਜਿਮੋਹੁਭਰਮੁ
ਸਗਲਅਭਿਮਾਨੁ॥੨॥੧॥੩੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭਕਹਨ
ਮਲਨਦਹਨਲਹਨਗੁਰਮਿਲੇਆਨਨਹੀਉਪਾਉ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਟਨ
ਖਟਨਜਟਨਹੋਮਨਨਾਹੀਡੰਡਧਾਰਸੁਆਉ॥੧॥ਜਤਨਭਾਂਤਨਤਪਨਭ੍ਰ
ਮਨਅਨਿਕਕਥਨਕਥਤੇਨਹੀਥਾਹਪਾਈਠਾਉ॥ਸੋਧਿਸਗਰਸੋਧਨਾ
ਸੁਖੁਨਾਨਕਾਭਜੁਨਾਉ॥੨॥੨॥੩੯॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੯ ਪਤਿਤਪਾਵਨੁਭਗਤਿਬਛਲੁਭੈਹ
ਰਨਤਾਰਨਤਰਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨੈਨਤਿਪਤੇਦਰਸੁਪੇਖਿਜਸੁਤੋਖਿਸੁਨਤਕ
ਰਨ॥੧॥ਪ੍ਰਾਨਨਾਥਅਨਾਥਦਾਤੇਦੀਨਗੋਬਿਦਸਰਨ॥ਆਸਪੂਰਨਦੁਖ
ਬਿਨਾਸਨਗਹੀਓਟਨਾਨਕਹਰਿਚਰਨ॥੨॥੧॥੪੦॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫
ਚਰਨਸਰਨਦਇਆਲਠਾਕੁਰਆਨਨਾਹੀਜਾਇ॥ਪਤਿਤਪਾਵਨਬਿਰਦੁ

ਸੁਆਮੀਉਧਰਤੇਹਰਿਧਿਆਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੈਸਾਰਗਾਰਬਿਕਾਰਸਾਗਰ
ਪਤਿਤਮੋਹਮਾਨਅੰਧ॥ਬਿਕਲਮਾਇਆਸੰਗਿਧੰਧ॥ਕਰੁਗਹੇਪ੍ਰਭਆ
ਪਿਕਾਢਹੁਰਾਖਿਲੇਹੁਗੋਬਿੰਦਰਾਇ॥੧॥ਅਨਾਥਨਾਥਸਨਾਥਸੰਤਨਕੋਟਿ
ਪਾਪਬਿਨਾਸ॥ਮਨਿਦਰਸਨੈਕੀਪਿਆਸ॥ਪ੍ਰਭਪੂਰਨਗੁਨਤਾਸ॥ਕ੍ਰਿਪਾਲ
ਦਇਆਲਗੁਪਾਲਨਾਨਕਹਰਿਰਸਨਾਗੁਨਗਾਇ॥੨॥੨॥੪੧॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਵਾਰਿਵਾਰਉਅਨਿਕਡਾਰਉ॥ਸੁਖੁਪ੍ਰਿਅਸੁਹਾਗ
ਪਲਕਰਾਤ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਨਿਕਮੰਦਰਪਾਟਸੇਜਸਖੀਮੋਹਿਨਾਹਿਇਨਸਿ
ਉਤਾਤ॥੧॥ਮੁਕਤਲਾਲਅਨਿਕਭੋਗਬਿਨੁਨਾਮਨਾਨਕਹਾਤ॥ਰੂਖੋਭੋਜਨੁ
ਭੂਮਿਸੈਨਸਖੀਪ੍ਰਿਅਸੰਗਿਸੂਖਿਬਿਹਾਤ॥੨॥੩॥੪੨॥ ਕਾਨੜਾਮਹ
ਲਾ ੫ ਅਹੰਤੋਰੋਮੁਖੁਜੋਰੋ॥ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਮਨੁਲੋਰੋ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰੀਤਿ
ਪਿਆਰੋਮੋਰੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗ੍ਰਿਹਿਸੇਜਸੁਹਾਵੀਆਗਨਿਚੈਨਾਤੋਰੋਰੀਤੋਰੋ
ਪੰਚਦੂਤਨਸਿਉਸੰਗੁਤੋਰੋ॥੧॥ਆਇਨਜਾਇਬਸੇਨਿਜਆਸਨਿਊਂਧਕ
ਮਲਬਿਗਸੋਰੋ॥ਛੁਟਕੀਹਉਮੈਸੋਰੋ॥ਗਾਇਓਰੀਗਾਇਓਪ੍ਰਭਨਾਨਕਗੁ
ਨੀਗਹੇਰੋ॥੨॥੪॥੪੩॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਤਾਂਤੇਜਾਪਿਮਨਾ
ਹਰਿਜਾਪਿ॥ਜੋਸੰਤਬੇਦਕਹਤਪੰਥੁਗਾਖਰੋਮੋਹਮਗਨਅਹੰਤਾਪ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਜੋਰਾਤੇਮਾਤੇਸੰਗਿਬਪੁਰੀਮਾਇਆਮੋਹਸੰਤਾਪ॥੧॥ਨਾਮੁਜਪਤ
ਸੋਊਜਨੁਉਧਰੈਜਿਸਹਿਉਧਾਰਹੁਆਪ॥ਬਿਨਸਿਜਾਇਮੋਹਭੈਭਰਮਾ
ਨਾਨਕਸੰਤਪ੍ਰਤਾਪ॥੨॥੫॥੪੪॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੦ ਐਸੋਦਾਨੁਦੇਹੁਜੀਸੰਤਹੁਜਾਤਜੀ
ਉਬਲਿਹਾਰਿ॥ਮਾਨਮੋਹੀਪੰਚਦੋਹੀਉਰਝਿਨਿਕਟਿਬਸਿਓਤਾਕੀਸਰਨਿ
ਸਾਧੂਆਦੂਤਸੰਗੁਨਿਵਾਰਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕੋਟਿਜਨਮਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਹਾਰਿ

ਓਡਾਰਿ॥੧॥ਕਿਰਪਾਗੋਬਿੰਦਭਈਮਿਲਿਓਨਾਮੁਅਧਾਰੁ॥ਦੁਲਭਜਨਮੁ
ਸਫਲੁਨਾਨਕਭਵਉਤਾਰਿਪਾਰਿ॥੨॥ ੧੧॥੪੫॥ ੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧੧ ਸਹਜਸੁਭਾਏਆਪਨਆਏ॥ਕਛੂਨਜਾ
ਨੌਕਛੂਦਿਖਾਏ॥ਪ੍ਰਭਮਿਲਿਓਸੁਖਬਾਲੇਭੋਲੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਜੋਗਿਮਿਲਾ
ਏਸਾਧਸੰਗਾਏ॥ਕਤਹੂਨਜਾਏਘਰਹਿਬਸਾਏ॥ਗੁਨਨਿਧਾਨੁਪ੍ਰਗਟਿਓਇਹ
ਚੋਲੈ॥੧॥ਚਰਨਲੁਭਾਏਆਨਤਜਾਏ॥ਥਾਨਥਨਾਏਸਰਬਸਮਾਏ॥ਰਸਕਿਰਸ
ਕਿਨਾਨਕੁਗੁਨਬੋਲੈ॥੨॥੧॥੪੬॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ੫ ਗੋਬਿੰਦਠਾਕੁਰ
ਮਿਲਨਦੁਰਾਈ॥ਪਰਮਿਤਿਰੂਪੁਅਗੰਮਅਗੋਚਰਰਹਿਓਸਰਬਸਮਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਨਿਭਵਨਿਨਹੀਪਾਇਓਪਾਇਓਅਨਿਕਉਕਤਿਚਤੁਰਾਈ॥
੧॥ਜਤਨਜਤਨਅਨਿਕਉਪਾਵਰੇਤਉਮਿਲਿਓਜਉਕਿਰਪਾਈ॥ਪ੍ਰਭੂਦ
ਇਆਰਕ੍ਰਿਪਾਰਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਜਨਨਾਨਕਸੰਤਰੇਨਾਈ॥੨॥੨॥੪੭॥
ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਮਾਈਸਿਮਰਤਰਾਮਰਾਮਰਾਮ॥ਪ੍ਰਭਬਿਨਾਨਾਹੀ
ਹੋਰੁ॥ਚਿਤਵਉਚਰਨਾਰਬਿੰਦਸਾਸਨਨਿਸਿਭੋਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਲਾਇਪ੍ਰੀਤਿ
ਕੀਨਆਪਨਤੂਟਤਨਹੀਜੋਰੁ॥ਪ੍ਰਾਨਮਨਧਨੁਸਰਬਸੋੁਹਰਿਗੁਨਨਿਧੇਸੁਖਮੋ
ਰ॥੧॥ਈਤਊਤਰਾਮਪੂਰਨੁਨਿਰਖਤਰਿਦਖੋਰਿ॥ਸੰਤਸਰਨਤਰਨਨਾਨਕਬਿ
ਨਸਿਓਦੁਖਘੋਰ॥੨॥੩॥੪੮॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਸੰ
ਗੇਅਸਨੇਹੁ॥ਸਾਜਨੋਤੂਮੀਤੁਮੇਰਾਗ੍ਰਿਹਿਤੇਰੈਸਭੁਕੇਹੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੁਮਾਂ
ਗਉਤਾਨੁਮਾਂਗਉਧਨੁਲਖਮੀਸੁਤਦੇਹ॥੧॥ਮੁਕਤਿਜੁਗਤਿਭੁਗਤਿਪੂਰਨ
ਪਰਮਾਨੰਦਪਰਮਨਿਧਾਨ॥ਭੈਭਾਇਭਗਤਿਨਿਹਾਲਨਾਨਕਸਦਾਸਦਕੁਰ
ਬਾਨ॥੨॥੪॥ ੪੯॥ ਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੫ ਕਰਤਕਰਤਚਰਚਰ
ਚਰਚਰਚਰੀ॥ਜੋਗਧਿਆਨਭੇਖਗਿਆਨਫਿਰਤਫਿਰਤਧਰਤਧਰਤ

ਰਹਰੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅਹੰਅਹੰਅਹੈਅਵਰਮੂੜਮੂੜਮੂੜਬਵਰਈ॥ਜਤਿ
ਜਾਤਜਾਤਜਾਤਸਦਸਦਸਦਸਦਕਾਲਹਈ॥੧॥ਮਾਨੁਮਾਨੁਮਾਨੁਤਿਆਗਿ
ਮਿਰਤੁਮਿਰਤੁਨਿਕਟਿਨਿਕਟਿਸਦਾਹਈ॥ਹਰਿਹਰੇਹਰੇਭਾਜੁਕਹਤੁਨਾਨਕੁ
ਸੁਨਹੁਰੇਮੂੜ॥ਬਿਨੁਭਜਨਭਜਨਭਜਨਅਹਿਲਾਜਨਮੁਗਈ॥੨॥੫॥
੫੦॥ ਚਉਪਦਿਆਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਮ:੪ ॥੧੨॥ ਮ:੫ ॥੫੦॥
ਜੁਮਲਾ॥ ੬੨॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਘਰੁ ੧
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਜਿਉਜਿਉਜਪੈਤਿਵੈਸੁਖੁਪਾਵੈ
ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਭਗਤਜਨਾਂਕੀਖਿਨੁਖਿਨੁਲੋਚਾ
ਨਾਮੁਜਪਤਸੁਖੁਪਾਵੈਗੋ॥ਅਨਰਸਸਾਦਗਏਸਭਨੀਕਰਿਬਿਨੁਨਾਵੈਕਿ
ਛੁਨਸੁਖਾਵੈਗੋ॥੧॥ਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਮੀਠਾਲਾਗਾਗੁਰੁਮੀਠੇਬਚ
ਨਕਢਾਵੈਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਬਾਣੀਪੁਰਖੁਪੁਰਖੋਤਮਬਾਣੀਸਿਉਚਿਤੁ
ਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ਗੁਰਬਾਣੀਸੁਨਤਮੇਰਾਮਨੁਦ੍ਰਵਿਆਮਨੁਭੀਨਾਨਿਜਘਰਿ
ਆਵੈਗੋ॥ਤਹਅਨਹਤਧੁਨੀਬਾਜਹਿਨਿਤਬਾਜੇਨੀਝਰਧਾਰਚੁਆ
ਵੈਗੋ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮੁਇਕੁਤਿਲਤਿਲਗਾਵੈਮਨੁਗੁਰਮਤਿਨਾਮਿਸਮਾਵੈ
ਗੋ॥ਨਾਮੁਸੁਣੈਨਾਮੋਮਨਿਭਾਵੈਨਾਮੇਹੀਤ੍ਰਿਪਤਾਵੈਗੋ॥੪॥ਕਨਿਕਕਨਿ
ਕਪਹਿਰੇਬਹੁਕੰਗਨਾਕਾਪਰੁਭਾਂਤਿਬਨਾਵੈਗੋ॥ਨਾਮਬਿਨਾਸਭਿਫੀਕਫਿ
ਕਾਨੇਜਨਮਿਮਰੈਫਿਰਿਆਵੈਗੋ॥੫॥ਮਾਇਆਪਟਲਪਟਲਹੈਭਾਰੀ
ਘਰੁਘੂਮਨਿਘੇਰਿਘੁਲਾਵੈਗੋ॥ਪਾਪਬਿਕਾਰਮਨੂਰਸਭਿਭਾਰੇਬਿਖੁ
ਦੁਤਰੁਤਰਿਓਨਜਾਵੈਗੋ॥੬॥ਭਉਬੈਰਾਗੁਭਇਆਹੈਬੋਹਿਥੁਗੁਰੁ
ਖੇਵਟੁਸਬਦਿਤਰਾਵੈਗੋ॥ਰਾਮਨਾਮੁਹਰਿਭੇਟੀਐਹਰਿਰਾਮੈਨਾਮਿਸਮਾ

ਵੈਗੋ॥੭॥ ਆਗਿ ਆਨਲ ਇਸ ਦਾ ਬਲਿਆ ਗੁਰ ਗਿਆਨੈ ਲਾਇ ਜਗਾਵੈਗੋ॥
ਨਾਨਕ ਭਾਣੈ ਆਪਣੈ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਵੈ ਚਲਾਵੈਗੋ॥੮॥ ੧॥ ਕਾਨੜਾ
ਮਹਲਾ ੪ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਜੋ ਜੋ ਜਪੈ ਸੋਈ ਗ
ਤਿ ਪਾਵੈ ਜਿਉ ਧ੍ਰੂ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁ ਸਮਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਕਰਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਮਿਲਾਵਹੁ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੀ ਹ
ਉਮੈ ਮਲੁ ਲਾਗੀ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਮਲੁ ਲਹਿ ਜਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉ ਲੋਹਾ ਤਰਿਓ
ਸੰਗਿ ਕਾਸਟ ਲਗਿ ਸਬਦਿ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਸੰਗਤਿ ਸੰਤ ਮਿਲ
ਹੁ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਆਵੈਗੋ॥ ਬਿਨੁ ਸੰਗਤਿ ਕਰਮ ਕ
ਰੈ ਅਭਿਮਾਨੀ ਕਾਢਿ ਪਾਣੀ ਚੀਕੜੁ ਪਾਵੈਗੋ॥੩॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੇ ਹਰਿ ਰਖ
ਵਾਰੇ ਜਨ ਹਰਿ ਰਸੁ ਮੀਠ ਲਗਾਵੈਗੋ॥ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਨਾਮੁ ਦੇਇ ਵਡਿਆਈ
ਸਤਿਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਸਮਾਵੈਗੋ॥੪॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕਉ ਸਦਾ ਨਿਵਿ ਰਹੀ
ਐ ਜਨ ਨਿਵਹਿ ਤਾ ਫਲ ਗੁਨ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਜੋ ਨਿੰਦਾ ਦੁਸਟ ਕਰਹਿ ਭਗਤਾ
ਕੀ ਹਰਨਾਖਸ ਜਿਉ ਪਚਿ ਜਾਵੈਗੋ॥੫॥ ਬ੍ਰਹਮ ਕਮਲ ਪੁਤੁ ਮੀਨ ਬਿਆ
ਸਾ ਤਪੁ ਤਾਪਨ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ॥ ਜੋ ਜੋ ਭਗਤੁ ਹੋਇ ਸੋ ਪੂਜਹੁ ਭਰਮਨ ਭ
ਰਮੁ ਚੁਕਾਵੈਗੋ॥੬॥ ਜਾਤ ਨਜਾਤਿ ਦੇਖਿ ਮਤ ਭਰਮਹੁ ਸੁਕ ਜਨਕ ਪਗੀ
ਲਗਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਜੂਠਨ ਜੂਠਿ ਪਈ ਸਿਰ ਊਪਰਿ ਖਿਨੁ ਮਨੂਆ ਤਿਲੁ
ਨ ਡੁਲਾਵੈਗੋ॥੭॥ ਜਨਕ ਜਨਕ ਬੈਠੇ ਸਿੰਘਾਸਨਿ ਨਉ ਮੁਨੀ ਧੂਰਿ ਲੈ ਲਾ
ਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸ ਕਰਾਵੈਗੋ॥੮॥
੨॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਹ
ਵਾ ਏਕ ਹੋਇ ਲਖ ਕੋਟੀ ਲਖ ਕੋਟੀ ਕੋਟਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥੧॥ ਸਹਸ ਫਨੀ ਜਪਿ

ਓ ਸੇਖਨਾਗੈ ਹਰਿ ਜਪਤਿਆ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਤੂ ਅਥਾਹੁ ਅਤਿ ਅਗ
ਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈਗੋ॥੧॥ ਜਿਨ ਤੂ ਜਪਿਓ ਤੇਈ
ਜਨ ਨੀਕੇ ਹਰਿ ਜਪਤਿਅਹੁ ਕਉ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਬਿਦਰ ਦਾਸੀ ਸੁਤੁ ਛੋ
ਕ ਛੋਹਰਾ ਕ੍ਰਿਸਨੁ ਅੰਕਿ ਗਲਿ ਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਜਲ ਤੇ ਓਪਤਿ ਭਈ ਹੈ ਕਾ
ਸਟ ਕਾਸਟ ਅੰਗਿ ਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਰਾਮ ਜਨਾ ਹਰਿ ਆਪਿ ਸਵਾਰੇ ਅਪਨਾ ਬਿ
ਰਦੁ ਰਖਾਵੈਗੋ॥੩॥ ਹਮ ਪਾਥਰ ਲੋਹ ਲੋਹ ਬਡ ਪਾਥਰ ਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਨਾ
ਵ ਤਰਾਵੈਗੋ॥ ਜਿਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਰਿਓ ਜੁਲਾਹੋ ਸੰਤ ਜਨਾ ਮਨਿ ਭਾਵੈਗੋ॥
੪॥ ਖਰੇ ਖਰੋਏ ਬੈਠਤ ਊਠਤ ਮਾਰਗਿ ਪੰਥਿ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬ
ਚਨ ਬਚਨ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਧਰੁ ਮੁਕਤਿ ਜਨਾਵੈਗੋ॥੫॥ ਸਾਸਨਿ ਸਾਸਿ
ਸਾਸਿ ਬਲੁ ਪਾਈ ਹੈ ਨਿਹਸਾਸਨਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ
ਹਉਮੈ ਬੂਝੈ ਤੌ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਵੈਗੋ॥੬॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਦਾਤਾ ਜੀਅ
ਜੀਅਨ ਕੋ ਭਾਗਹੀਨ ਨਹੀ ਭਾਵੈਗੋ॥ ਫਿਰਿ ਏਹ ਵੇਲਾ ਹਾਥਿ ਨ ਆਵੈ ਪ
ਰਤਾਪੈ ਪਛੁਤਾਵੈਗੋ॥੭॥ ਜੇ ਕੋ ਭਲਾ ਲੋੜੈ ਭਲ ਅਪਨਾ ਗੁਰ ਆਗੈ
ਢਹਿ ਢਹਿ ਪਾਵੈਗੋ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਠਾਕੁਰ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰ
ਭਸਮ ਲਗਾਵੈਗੋ॥੮॥੩॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ਮਨੁ ਹਰਿ ਰੰਗਿ
ਰਾਤਾ ਗਾਵੈਗੋ॥ ਭੈ ਭੈ ਤ੍ਰਾਸ ਭਏ ਹੈ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰਮਤਿ ਲਾਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ॥
੧॥ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਰਾਤਾ ਸਦ ਬੈਰਾਗੀ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਤਿਨਾ ਘਰਿ ਆਵੈ
ਗੋ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਪੰਕ ਮਿਲੈ ਤਾਂ ਜੀਵਾ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਆਪਿ ਦਿਵਾਵੈਗੋ॥੧॥
ਦੁਬਿਧਾ ਲੋਭਿ ਲਗੇ ਹੈ ਪ੍ਰਾਣੀ ਮਨਿ ਕੋਰੈ ਰੰਗੁ ਨ ਆਵੈਗੋ॥ ਫਿਰਿ ਉਲਟਿ
ਓ ਜਨਮੁ ਹੋਵੈ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਮਿਲੈ ਰੰਗੁ ਲਾਵੈਗੋ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ
ਦਸੇ ਦਸੇ ਫੁਨਿ ਧਾਵਤ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣੀਆ ਖਿਨੁ ਨ ਟਿਕਾਵੈਗੋ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਚੈ

ਵਿਸਿ ਗਤਿ ਆਵੈ ਮੋਖ ਮੁਕਤਿ ਸੋ ਪਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਓਅੰਕਾਰਿ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭੁ ਏਕਸ ਮਾਹਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥ ਏਕੋ ਰੂਪੁ ਏਕੋ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਭੁ ਏਕਤੁ ਬਚਨਿ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਏਕੋ ਏਕੁ ਪਛਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਇ ਲਖਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਇ ਮਿਲੈ ਨਿਜ ਮਹਲੀ ਅਨਹਦ ਸਬਦੁ ਬਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋ ਮਹਲੁ ਨ ਪਾਵੈ ਆਇ ਜਾਇ ਦੁਖੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਅਨੇਕ ਜਨਮ ਵਿਛੁੜੇ ਮੇਰੇ ਪ੍ਰੀਤਮ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਗੁਰੂ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮਹਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਮਤਿ ਮਲੀਨ ਬਿਗਸਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਜਗਜੀਵਨ ਮੈ ਸਰਧਾ ਨਾਮਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਰਨਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੮॥੪॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨ ਗੁਰਮਤਿ ਚਾਲ ਚਲਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਮੈਗਲੁ ਮਸਤੁ ਦੀਜੈ ਤਲਿ ਕੁੰਡੇ ਗੁਰ ਅੰਕਸੁ ਸਬਦੁ ਦ੍ਰਿੜਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚਲਤੌ ਚਲੈ ਚਲੈ ਦਹ ਦਹ ਦਿਸਿ ਗੁਰੁ ਰਾਖੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਬਦੁ ਦੇਇ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਮੁਖਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਚੁਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਬਿਸੀਅਰ ਬਿਸੂ ਭਰੇ ਹੈ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗ ਤਿਸੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵੈ ਬਿਖੁ ਝਾਰਿ ਝਾਰਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸੁਆਨੁ ਲੋਭੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਗੁਰੁ ਖਿਨ ਮਹਿ ਮਾਰਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਧਰਮੁ ਆਨਿ ਰਖੇ ਹਰਿ ਨਗਰੀ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਪੰਕਜ ਮੋਹ ਨਿਘਰਤੁ ਹੈ ਪ੍ਰਾਨੀ ਗੁਰੁ ਨਿਘਰਤ ਕਾਢਿ ਕਢਾਵੈਗੋ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਜਨ ਆਏ ਗੁਰੁ ਹਾਥੀ ਦੇ ਨਿਕਲਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਸੁਪਨੰਤਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਸਭੁ ਬਾਜੀ ਖੇਲੁ ਖਿਲਾਵੈਗੋ ॥ ਲਾਹਾ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮਤਿ ਲੈ ਚਾਲਹੁ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਹਉਮੈ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਹਉਮੈ ਪਾਪ ਕੋਇਲੇ ਆਨਿ ਜਮਾਵੈਗੋ ॥ ਆਇਆ ਕਾਲੁ ਦੁਖਦਾਈ ਹੋਏ ਜੋ ਬੀਜੇ ਸੋ ਖਲਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸੰਤਹੁ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਧਨੁ ਸੰਚਹੁ ਲੈ ਖਰਚੁ ਚਲੇ ਪਤਿ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਖਾਇ ਖਰਚਿ ਦੇਵਹਿ ਬਹੁਤੇਰਾ ਹਰਿ ਦੇਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਧਨੁ ਹੈ ਰਿਦ ਅੰਤਰਿ ਧਨੁ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਦਇਆ ਦਇਆ ਕਰਿ ਦੀਨੀ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਭੰਜਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੫॥

ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਲੋਹਾ ਹਿਰਨੁ ਹੋਵੈ ਸੰਗਿ ਪਾਰਸ ਗੁਨੁ ਪਾਰਸ ਕੋ ਹੋਇ ਆਵੈਗੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਹਾ ਪੁਰਖੁ ਹੈ ਪਾਰਸੁ ਜੋ ਲਾਗੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਤਰੇ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਾ ਗੁਰੁ ਸੇਵਕ ਪੈਜ ਰਖਾਵੈਗੋ ॥੧॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨੁ ਬਚਨੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪਾਵੈਗੋ ॥ ਜਿਉ ਅੰਬਰੀਕਿ ਅਮਰਾ ਪਦ ਪਾਏ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਖ ਬਚਨ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਸਰਨਿ ਮਨਿ ਭਾਈ ਸੁਧਾ ਸੁਧਾ ਕਰਿ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਦਇਆਲ ਦੀਨ ਭਏ ਹੈ ਸਤਿਗੁਰ ਹਰਿ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਦਿਖਾਵੈਗੋ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਏ ਸੇ ਥਾਪੇ ਤਿਨ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ ਆਵੈਗੋ ॥ ਜੇ ਕੋ ਸਰੁ ਸੰਧੈ ਜਨ ਊਪਰਿ ਫਿਰਿ ਉਲਟੋ ਤਿਸੈ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੪॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸਰੁ ਸੇਵਹਿ ਤਿਨ ਦਰਗਹ ਮਾਨੁ ਦਿਵਾਵੈਗੋ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਗਲਿ ਮਿਲਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਵੈਗੋ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਦੁ ਬੇਦੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗੁਰ ਪਰਚੈ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈਗੋ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਰੂਪੁ ਹਰਿ ਰੂਪੋ ਹੋਵੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕਉ ਪੂਜ ਕਰਾਵੈਗੋ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਸਤਿਗੁਰੁ ਨਹੀ ਕੀਆ ਤੇ ਬੇਮੁਖ ਹਰਿ ਭਰਮਾਵੈਗੋ ॥ ਲੋਭ ਲਹਰਿ ਸੁਆਨ ਕੀ ਸੰਗਤਿ ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਰੰਗਿ ਲਗਾਵੈਗੋ ॥੭॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਸਭ ਜਗ ਕਾ ਤਾਰਕੁ

ਲਾਗਿ ਸੰਗਤਿ ਤਿਨ ਮੁਖਿ ਆਵੈਗੋ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭੁ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰੇ ਸਤਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਸਮਾਵੈਗੋ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਰਾਗੁ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ੫ ਛੰਤ ॥ ਸੇ ਉਧਰੇ ਜਿਨ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ॥ ਜਤਨ ਮਾਇਆ ਕੇ ਕਾਮਿ ਨ ਆਏ ॥ ਰਾਮ ਧਿਆਏ ਸਭਿ ਫਲ ਪਾਏ ਧਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਵਡਭਾਗੀਆ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਜਾਗੇ ਨਾਮਿ ਲਾਗੇ ਏਕ ਸਿਉ ਲਿਵ ਲਾਗੀਆ ॥ ਤਜਿ ਮਾਨ ਮੋਹ ਬਿਕਾਰ ਸਾਧੂ ਲਗਿ ਤਰਉ ਤਿਨ ਕੈ ਪਾਏ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਸੁਆਮੀ ਬਡਭਾਗਿ ਦਰਸਨੁ ਪਾਏ ॥੧॥ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਨਾਰਾਇਣ ॥ ਰਸਕਿ ਰਸਕਿ ਸੁਆਮੀ ਗੁਣ ਗਾਇਣ ॥ ਗੁਣ ਗਾਇ ਜੀਵਹ ਹਰਿ ਅਮਿਉ ਪੀਵਹ ਜਨਮ ਮਰਣਾ ਭਾਗਏ ॥ ਸਤਸੰਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਧਿਆਈਐ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖੁ ਨ ਲਾਗਏ ॥ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦਾਤੇ ਪੁਰਖ ਬਿਧਾਤੇ ਸੰਤ ਸੇਵ ਕਮਾਇਣ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਜਨ ਧੂਰਿ ਬਾਂਛਹਿ ਹਰਿ ਦਰਸਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਣ ॥੨॥ ਸਗਲੇ ਜੰਤ ਭਜਹੁ ਗੋਪਾਲੈ ॥ ਜਪ ਤਪ ਸੰਜਮ ਪੂਰਨ ਘਾਲੈ ॥ ਨਿਤ ਭਜਹੁ ਸੁਆਮੀ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਸਫਲ ਜਨਮੁ ਸਬਾਇਆ ॥ ਗੋਬਿਦੁ ਗਾਈਐ ਨਿਤ ਧਿਆਈਐ ਪਰਵਾਣੁ ਸੋਈ ਆਇਆ ॥ ਜਪ ਤਾਪ ਸੰਜਮ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਿਰੰਜਨ ਗੋਬਿੰਦ ਧਨੁ ਸੰਗਿ ਚਾਲੈ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਦਇਆ ਦੀਜੈ ਹਰਿ ਰਤਨੁ ਬਾਧਉ ਪਾਲੈ ॥੩॥ ਮੰਗਲਚਾਰ ਚੋਜ ਆਨੰਦਾ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮਿਲੇ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਸੁਖਹਗਾਮੀ ਇਛ ਮਨ ਕੀ ਪੁੰਨੀਆ ॥ ਬਜੀ ਬਧਾਈ ਸਹਜੇ ਸਮਾਈ ਬਹੁੜਿ ਦੂਖਿ ਨ ਰੁੰਨੀਆ ॥ ਲੇ ਕੰਠਿ ਲਾਏ ਸੁਖ ਦਿਖਾਏ ਬਿਕਾਰ ਬਿਨਸੇ ਮੰਦਾ ॥ ਬਿਨਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਆਮੀ ਪੁਰਖ ਪਰਮਾਨੰਦਾ ॥੪॥੧॥ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਕਾਨੜਾ ਮਹਲਾ ॥੬॥ ਮਃ ੫ ਛੰਤੁ ॥੧॥ ਕੁਲ ਮਹਲਾ ॥੭॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਕਾਨੜੇ ਕੀ ਵਾਰ ਮਹਲਾ ੪ ਮੂਸੇ ਕੀ ਵਾਰ ਕੀ ਧੁਨੀ ॥

ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਗੁਰਮਤਿ ਰਖੁ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਦਾਸਨਿ ਦਾਸਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਮਾਰਿ ॥ ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਜੀਤਿਆ ਕਦੇ ਨ ਆਵੈ ਹਾਰਿ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਵਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕਾ ਜਿਨ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਸਾਰਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਣੀ ਨਿਧਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੁਰਮਤਿ ਧਿਆਈਐ ਤਾਂ ਦਰਗਹ ਪਾਈਐ ਮਾਨੁ ॥ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਜਪਿ ਮੁਖੁ ਊਜਲਾ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਗੋਵਿੰਦੁ ਹਰਿ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੂੰ ਆਪੇ ਹੀ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕੋ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਜੁਗ ਜੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਰਸ ਰਸੀਅੜਾ ਤੂ ਆਪੇ ਹੀ ਭੋਗ ਭੋਗੀਆ ॥ ਤੂ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਤੂ ਆਪੇ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਗੀਆ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੰਗਤਿ ਧਨੁ ਧਨੁ ਧੰਨ ਧਨੋ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਬੁਲਗ ਬੁਲੋਗੀਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਹਰਿ ਬੋਲਤ ਸਭਿ ਪਾਪ ਲਹੋਗੀਆ ॥੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵੈ ਕੋਇ ॥ ਹਉਮੈ ਮਮਤਾ ਨਾਸੁ ਹੋਇ ਦੁਰਮਤਿ ਕਢੈ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਦਿਨੁ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਦਇਆਲੁ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਜੇਵਡੁ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਭਾਵੈ ਸੋ ਥੀਐ ਜੋ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਰੇ ਸੁ ਹੋਇ ॥ ਕੀਮਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈਆ ਬੇਅੰਤੁ ਪ੍ਰਭੂ ਹਰਿ ਸੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਸਭ ਜੋਤਿ ਤੇਰੀ ਜਗਜੀਵਨਾ ਤੂ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰੰਗਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿ

ਤੂਪ੍ਰਭੁਮੇਰੇਪ੍ਰੀਤਮਾਤੂਸਤਿਸਤਿਪੁਰਖੁਨਿਰੰਜਨਾ॥ਇਕੁਦਾਤਾਸਭੁਜਗ
ਤੁਭਿਖਾਰੀਹਰਿਜਾਚਹਿਸਭਮੰਗਮੰਗਨਾ॥ਸੇਵਕੁਠਾਕੁਰੁਸਭੁਤੂਹੈਤੂਹੈ
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਚੰਗਚੰਗਨਾ॥ਸਭਿਕਹਹੁਮੁਖਹੁਰਿਖੀਕੇਸੁਹਰੇਰਿਖੀਕੇ
ਸੁਹਰੇਜਿਤੁਪਾਵਹਿਸਭਫਲਫਲਨਾ॥੨॥ ਸਲੋਕਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿ
ਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਹਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਜੋਇਛਹਿਸੋਫਲੁ
ਪਾਇਸੀਗੁਰਸਬਦੀਲਗੈਧਿਆਨੁ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਿਕਟੀਅਹਿਹਉ
ਮੈਚੁਕੈਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪ
ਛਾਨੁ॥ਹਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੧॥ਮ:੪
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪਵਿਤ੍ਰੁਹੈਨਾਮੁਜਪਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਜਿਨਕਉਪੂਰਬਿਲਿਖਿ
ਆਤਿਨਮਨਿਵਸਿਆਆਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕੈਭਾਣੈਜੋਚਲੈਤਿਨਦਾਲਦੁਦੁ
ਖੁਲਹਿਜਾਇ॥ਆਪਣੈਭਾਣੈਕਿਨੈਨਪਾਇਓਜਨਵੇਖਹੁਮਨਿਪਤੀਆ
ਇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਦਾਸਨਿਦਾਸੁਹੈਜੋਸਤਿਗੁਰਲਾਗੇਪਾਇ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥
ਤੂਥਾਨਥਨੰਤਰਿਭਰਪੂਰੁਹਹਿਕਰਤੇਸਭਤੇਰੀਬਣਤਬਣਾਵਣੀ॥ਰੰ
ਗਪਰੰਗਸਿਸਟਿਸਭਸਾਜੀਬਹੁਬਹੁਬਿਧਿਭਾਂਤਿਉਪਾਵਣੀ॥ਸਭਤੇ
ਰੀਜੋਤਿਜੋਤੀਵਿਚਿਵਰਤਹਿਗੁਰਮਤੀਤੁਧੈਲਾਵਣੀ॥ਜਿਨਹੋਹਿਦਇ
ਆਲੁਤਿਨਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹਿਮੁਖਿਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਸਮਝਾਵਣੀ॥ਸਭਿ
ਬੋਲਹੁਰਾਮਰਮੋਸ੍ਰੀਰਾਮਰਮੋਜਿਤੁਦਾਲਦੁਦੁਖਭੁਖਸਭਲਹਿਜਾਵਣੀ॥
੩॥ ਸਲੋਕਮ:੪ ਹਰਿਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮਰਸੁਹਰਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹਰਿਉਰ
ਧਾਰਿ॥ਵਿਚਿਸੰਗਤਿਹਰਿਪ੍ਰਭੁਵਰਤਦਾਬੁਝਹੁਸਬਦਵੀਚਾਰਿ॥ਮਨਿ
ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਬਿਖੁਹਉਮੈਕਢੀਮਾਰਿ॥ਜਿਨਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁ
ਨਚੇਤਿਓਤਿਨਜੂਐਜਨਮੁਸਭੁਹਾਰਿ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਹਰਿਚੇਤਾਇਆਹਰਿਨਾਮ

ਹਰਿਉਰਧਾਰਿ॥ਜਨਨਾਨਕਤੇਮੁਖਉਜਲੇਤਿਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੧॥ਮ:੪
ਹਰਿਕੀਰਤਿਉਤਮੁਨਾਮੁਹੈਵਿਚਿਕਲਿਜੁਗਕਰਣੀਸਾਰੁ॥ਮਤਿਗੁਰਮ
ਤਿਕੀਰਤਿਪਾਈਐਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਉਰਿਹਾਰੁ॥ਵਡਭਾਗੀਜਿਨਹਰਿਧਿ
ਆਇਆਤਿਨਸਉਪਿਆਹਰਿਭੰਡਾਰੁ॥ਬਿਨੁਨਾਵੈਜਿਕਰਮਕਮਾ
ਵਣੇਨਿਤਹਉਮੈਹੋਇਖੁਆਰੁ॥ਜਲਿਹਸਤੀਮਲਿਨਾਵਾਲੀਐਸਿ
ਰਿਭੀਫਿਰਿਪਾਵੈਛਾਰੁ॥ਹਰਿਮੇਲਹੁਸਤਿਗੁਰੁਦਇਆਕਰਿਮਨਿਵਸੈ
ਏਕੰਕਾਰੁ॥ਜਿਨਗੁਰਮੁਖਿਸੁਣਿਹਰਿਮੰਨਿਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾ
ਰੁ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਰਾਮਨਾਮੁਵਖਰੁਹੈਊਤਮੁਹਰਿਨਾਇਕੁਪੁਰ
ਖੁਹਮਾਰਾ॥ਹਰਿਖੇਲੁਕੀਆਹਰਿਆਪੇਵਰਤੈਸਭੁਜਗਤੁਕੀਆਵ
ਣਜਾਰਾ॥ਸਭਜੋਤਿਤੇਰੀਜੋਤੀਵਿਚਿਕਰਤੇਸਭੁਸਚੁਤੇਰਾਪਾਸਾਰਾ॥
ਸਭਿਧਿਆਵਹਿਤੁਧੁਸਫਲਸੇਗਾਵਹਿਗੁਰਮਤੀਹਰਿਨਿਰੰਕਾਰਾ॥
ਸਭਿਚਵਹੁਮੁਖਹੁਜਗੰਨਾਥੁਜਗੰਨਾਥੁਜਗਜੀਵਨੋਜਿਤੁਭਵਜ
ਲਪਾਰਿਉਤਰਾ॥੪॥ ਸਲੋਕੁਮ:੪ ਹਮਰੀਜਿਹਬਾਇਕਪ੍ਰਭ
ਹਰਿਕੇਗੁਣਅਗਮਅਥਾਹਾ॥ਹਮਕਿਉਕਰਿਜਪਹਿਇਆਣਿਆ
ਹਰਿਤੁਮਵਡਅਗਮਅਗਾਹਾ॥ਹਰਿਦੇਹੁਪ੍ਰਭੂਮਤਿਊਤਮਾਗੁਰਸਤਿ
ਗੁਰਕੈਪਗਿਪਾਹਾ॥ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਹਮਪਾਪੀਸੰਗਤਰ
ਹਾ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਬਖਸਿਲੈਹੁਹਰਿਤੁਠੈਮੇਲਿਮਿਲਾਹਾ॥ਹਰਿ
ਕਿਰਪਾਕਰਿਸੁਣਿਬੇਨਤੀਹਮਪਾਪੀਕਿਰਮਤਰਾਹਾ॥੧॥ਮ:੪ ਹਰਿ
ਕਰਹੁਕ੍ਰਿਪਾਜਗਜੀਵਨਾਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਮੇਲਹੁਦਇਆਲੁ॥ਗੁਰਸੇਵ
ਹਰਿਹਮਭਾਈਆਹਰਿਹੋਆਹਰਿਕਿਰਪਾਲੁ॥ਸਭਆਸਾਮਨਸਾਵਿਸਰੀ
ਮਨਹੁਕਾਆਲਜੰਜਾਲੁ॥ਗੁਰਿਤੁਠੈਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਹਮਕੀਏਸਬਦਿ

ਨਿਤ ਲੁਝਿ ਜਨ ਨਾਨਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰੂਪ ਧਨੁ ਪਾਇਆ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਮਉਲਾ ॥੨॥
ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਤੁਮ ਵਡ ਵਡੇ ਵਡੇ ਵਡ ਊਚੇ ਸਭ ਊਪਰਿ ਵਡੇ ਵਡੌਨਾ ॥
ਜੋ ਧਿਆਵਹਿ ਹਰਿ ਅਪਰੰਪਰੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਧਿਆਇ ਹਰੇ ਤੇ ਹੋਨਾ ॥ ਜੋ
ਗਾਵਹਿ ਸੁਣਹਿ ਤੇਰਾ ਜਸੁ ਸੁਆਮੀ ਤਿਨ ਕਾਟੇ ਪਾਪ ਕਟੋਨਾ ॥ ਤੁਮ ਜੈਸੇ ਹਰਿ
ਪੁਰਖ ਜਾਨੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਮੁਖਿ ਵਡ ਵਡ ਭਾਗ ਵਡੋਨਾ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ
ਆਦਿ ਸਤੇ ਜੁਗਾਦਿ ਸਤੇ ਪਰਤਖਿ ਸਤੇ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸਤੇ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ
ਦਾਸੁ ਦਸੋਨਾ ॥੫॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਮਰੇ ਹਰਿ ਜਗਜੀਵਨਾ ਹਰਿ ਜ
ਪਿਓ ਹਰਿ ਗੁਰ ਮੰਤ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਿਲਿਆ
ਆਇ ਅਚਿੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਘਟਿ ਘਟਿ ਵਰਤਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਆਪਿ ਬਿ
ਅੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ ਸਭ ਰਸ ਭੋਗਦਾ ਹਰਿ ਆਪੇ ਕਵਲਾ ਕੰਤ ॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਭਿਖਿਆ ਪਾਇਦਾ ਸਭ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਈ ਜੀਅ ਜੰਤ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਦਾਨੁ ਦ
ਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਮਾਂਗਹਿ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਤ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਆਇ ਮਿਲੁ
ਹਮ ਗਾਵਹ ਹਰਿ ਗੁਣ ਛੰਤ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਮੈ
ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਸਰੀਰਿ ॥ ਸਭਿ ਆਸਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪੂਰੀਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸੁਣਿ
ਹਰਿ ਧੀਰ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿਆ ਨਾਮੁ ਹੈ ਹਰਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰ
ਜਨੁ ਮਉਲਾ ॥ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤਿਨ ਸੇਵੇ ਚਰਨ ਨਿਤ ਕਉ
ਲਾ ॥ ਨਿਤ ਸਾਰਿ ਸਮ੍ਹਾਲੇ ਸਭਿ ਜੀਅ ਜੰਤ ਹਰਿ ਵਸੈ ਨਿਕਟਿ ਸਭ ਜਉਲਾ ॥
ਸੋ ਬੂਝੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇਸੀ ਜਿਸੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪ੍ਰਭੁ ਸਉਲਾ ॥
ਸਭਿ ਗਾਵਹੁ ਗੁਣ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੋਵਿੰਦ ਹਰੇ ਗੁਣ ਗਾਵਤ
ਗੁਣੀ ਸਮਉਲਾ ॥੬॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਸੁਤਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਚੇਤਿ ਮਨਿ
ਹਰਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਧਿ ਸਮਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਾਉ ਮਨਿ ਗੁਰੁ ਤੁਠਾ

ਮੇਲੇ ਮਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਇਕਸੁ ਸੇਤੀ ਪਿਰਹੜੀ ਹਰਿ ਇਕੋ ਮੇਰੈ ਚਿਤਿ ॥
ਜਨ ਨਾਨਕ ਇਕੁ ਅਧਾਰੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਇਕਸ ਤੇ ਗਤਿ ਪਤਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥
ਪੰਚੇ ਸਬਦ ਵਜੇ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਵਡਭਾਗੀ ਅਨਹਦੁ ਵਜਿਆ ॥ ਆਨ
ਦ ਮੂਲੁ ਰਾਮੁ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਗੋਵਿੰਦੁ ਗਜਿਆ ॥ ਆਦਿ ਜੁ
ਗਾਦਿ ਵੇਸੁ ਹਰਿ ਏਕੋ ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਭਜਿਆ ॥ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ
ਦਾਨੁ ਦਇਆਲ ਪ੍ਰਭ ਜਨ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਜਿਆ ॥ ਸਭਿ ਧੰਨੁ ਕਹਹੁ
ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਪੜਦਾ ਕਜਿਆ ॥੭॥
ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਭਗਤਿ ਸਰੋਵਰੁ ਉਛਲੈ ਸੁਭਰ ਭਰੇ ਵਹੰਨਿ ॥ ਜਿਨਾ
ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਵਡ ਭਾਗ ਲਹੰਨਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਅਸੰਖ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਕਥਨੁ ਨ ਜਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗਾ
ਧਿ ਹਰਿ ਜਨ ਕਿਤੁ ਬਿਧਿ ਮਿਲਹਿ ਮਿਲਾਹਿ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਸੁ ਜਪਤ ਜ
ਪੰਤ ਜਨ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਕੀਮਤਿ ਪਾਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਅਗਮ ਪ੍ਰਭ
ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਲੈਹੁ ਲੜਿ ਲਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਅਗੋਚਰੁ
ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਕਿਉ ਕਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸਨੁ ਪਿਖਾ ॥ ਕਿਛੁ ਵਖਰੁ ਹੋਇ ਸੁ ਵਰਨੀ
ਐ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨ ਰਿਖਾ ॥ ਜਿਸੁ ਬੁਝਾਏ ਆਪਿ ਬੁਝਾਇ ਦੇਇ ਸੋਈ ਜਨੁ ਦਿ
ਖਾ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਚਟਸਾਲ ਹੈ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਿਖਾ ॥ ਧਨੁ ਧੰ
ਨੁ ਸੁ ਰਸਨਾ ਧੰਨੁ ਕਰ ਧੰਨੁ ਸੁ ਪਾਧਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਲੇਖਾ ਲਿ
ਖਾ ॥੮॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪੀਐ ਸ
ਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਪਵਿਤੁ ਹੈ ਹਰਿ ਜਪਤ ਸੁਨਤ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਤਿਨੀ ਆਰਾਧਿਆ ਜਿਨ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਪਾਇ ॥ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਜਨ ਪੈਨਾਈਅਨਿ ਜਿਨ ਹਰਿ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਆਇ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਤੇ ਮੁ

ਖਪਿ ਜਲੇ ਜਿਨ ਹਰਿ ਸੁਣਿਆ ਮਨਿ ਭਾਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ ਜਾਇ ॥ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਸੀਤਲੁ ਹੋਇਆ ਸਾਂਤਿ ਵਸੀ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਭੁ ਦਾਲਦੁ ਦੁਖੁ ਲਹਿ ਜਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਹਉ ਵਾਰਿਆ ਤਿਨ ਕਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਜਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਪਿਆਰਾ ਦੇਖਿਆ ॥ ਤਿਨ ਕਉ ਮਿਲਿਆ ਮੇਰਾ ਸਤਿਗੁਰੂ ਜਿਨ ਕਉ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਿਆ ॥ ਹਰਿ ਅਗਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰਮਤੀ ਤਿਸੁ ਰੂਪੁ ਨਹੀ ਪ੍ਰਭ ਰੇਖਿਆ ॥ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਧਿਆਇਆ ਜਿਨਾ ਅਗਮੁ ਹਰਿ ਤੇ ਠਾਕੁਰ ਸੇਵਕ ਰਲਿ ਏਕਿਆ ॥ ਸਭਿ ਕਹਹੁ ਮੁਖਹੁ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਨਰ ਨਰਹਰੇ ਹਰਿ ਲਾਹਾ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਵਸੇਖਿਆ ॥੯॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਮੁ ਰਵਿ ਰਹੇ ਰਮੁ ਰਾਮੋ ਰਾਮੁ ਰਮੀਤਿ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਹੈ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਓ ਰੰਗਿ ਰੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਨਿਕਟਿ ਵਸੈ ਜਗਜੀਵਨਾ ਪਰਗਾਸੁ ਕੀਓ ਗੁਰ ਮੀਤਿ ॥ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਤਿਨ ਮਿਲੇ ਜਿਨ ਲਿਖਿਆ ਧੁਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਜਪਿਓ ਮਨਿ ਚੀਤਿ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਲੋੜਿ ਲਹੁ ਭਾਗਿ ਵਸੈ ਵਡਭਾਗਿ ॥ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਦੇਖਾਲਿਆ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਸੁਹਾਵੀ ਸਫਲ ਘੜੀ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਮਨਿ ਭਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਕਥਾ ਸੁਣਾਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਮੇਰੇ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਅਕਥ ਕਹਾਣੀ ॥ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਕਿਉ ਦੇਖੀਐ ਮੇਰਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਘੜੁ ਸੁਜਾਣੀ ॥ ਹਰਿ ਮੇਲਿ ਦਿਖਾਏ ਆਪਿ ਹਰਿ ਗੁਰ ਬਚਨੀ ਨਾਮਿ ਸਮਾਣੀ ॥ ਤਿਨ ਵਿਟਹੁ ਨਾਨਕੁ ਵਾਰਿਆ ਜੋ ਜਪਦੇ ਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੧੦॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਰਤੇ ਲੋਇਣਾ ਗਿਆਨ ਅੰਜਨੁ ਗੁਰੁ ਦੇਇ ॥ ਮੈ ਪ੍ਰਭੁ ਸਜਣੁ ਪਾਇਆ

ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਮਿਲੇਇ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਾਂਤਿ ਹੈ ਮਨਿ ਤਨਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਮੋ ਚਿਤਵੈ ਨਾਮੁ ਪੜੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਚਿੰਤਾ ਗਈ ਬਿਲਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਨਾਮੁ ਊਪਜੈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੇ ਰਤਿਆ ਨਾਮੋ ਪਲੈ ਪਾਇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਕੈ ਤੁਧੁ ਆਪੇ ਵਸਗਤਿ ਕੀਤਾ ॥ ਇਕਿ ਮਨਮੁਖ ਕਰਿ ਹਾਰਾਇਅਨੁ ਇਕਨਾ ਮੇਲਿ ਗੁਰੂ ਤਿਨਾ ਜੀਤਾ ॥ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਸਭਾਗੈ ਲੀਤਾ ॥ ਦੁਖੁ ਦਾਲਦੁ ਸਭੋ ਲਹਿ ਗਇਆ ਜਾਂ ਨਾਉ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਦੀਤਾ ॥ ਸਭਿ ਸੇਵਹੁ ਮੋਹਨੋ ਮਨਮੋਹਨੋ ਜਗਮੋਹਨੋ ਜਿਨਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇ ਸਭੋ ਵਸਿ ਕੀਤਾ ॥੧੧॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਹੈ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਨਮੁਖ ਦੁਰਜਨਾ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਵੰਞਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਨਾ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਤਾਮਿ ਸਗਾਰਵਾ ਜਾਂ ਦੇਖਾ ਹਰਿ ਨੈਣੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸੋ ਪ੍ਰਭੁ ਮੈ ਮਿਲੈ ਹਉ ਜੀਵਾ ਸਦੁ ਸੁਣੇ ॥੨॥ ਪਉੜੀ ॥ ਜਗੰਨਾਥ ਜਗਦੀਸਰ ਕਰਤੇ ਅਪਰੰਪਰ ਪੁਰਖੁ ਅਤੋਲੁ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵਹੁ ਮੇਰੇ ਗੁਰਸਿਖਹੁ ਹਰਿ ਊਤਮੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਮੋਲੁ ॥ ਜਿਨ ਧਿਆਇਆ ਹਿਰਦੈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਤੇ ਮਿਲੇ ਨਹੀ ਹਰਿ ਰੋਲੁ ॥ ਵਡਭਾਗੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਾ ਬੋਲੁ ॥ ਸਭਿ ਧਿਆਵਹੁ ਨਰ ਨਾਰਾਇਣੋ ਨਾਰਾਇਣੋ ਜਿਤੁ ਚੂਕਾ ਜਮ ਝਗੜੁ ਝਗੋਲੁ ॥੧੨॥ ਸਲੋਕ ਮਃ ੪ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਚਉਦਿਆ ਸਰੁ ਸੰਧਿਆ ਗਾਵਾਰ ॥ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਲਿਵ ਉਬਰੇ ਜਿਨਿ ਸੰਧਿਆ ਤਿਸੁ ਫਿਰਿ ਮਾਰ ॥੧॥ ਮਃ ੪ ॥ ਅਖੀ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈਆ ਹਰਿ ਹਰਿ

ਤਿਨਾਮੁਖਿਧੰਨਾਜੇਕਰਿਭੁਜਾਦੇਖਦੇਜਨਨਾਨਕਕਢਿਦਿਚੰਨਿ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਜਾਣਿਬਾਲਿਮਤੀਆਲਿਪੂਰਨੋਅਪਰਪਰੁਸੋਈ॥ਜੀਅਜੰਤ
ਪ੍ਰਤਪਾਲਦਾਜੇਕਰੇਸੁਹੋਈ॥ਮਾਤਪਿਤਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਮੀਤਤਿਸੁਬਿਨੁਨਹੀ
ਕੋਈ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿਰਵਿਰਹਿਆਜਪਿਅਹੁਜਨੁਕੋਈ॥ਸਗਲਜ
ਪਹੁਗੋਪਾਲਗੁਨਪਰਗਟੁਸਭਲੋਈ॥੧੩॥ ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਗੁਰ
ਮੁਖਿਮਿਲੇਸਿਸਜਣਾਹਰਿਪ੍ਰਭਪਾਇਆਰੰਗੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾ
ਹਿਤੂਲੁਡਿਲੁਡਿਦਰਗਹਵੰਞੁ॥੧॥ਮਃ ੪ ਹਰਿਤੂੰਹੈਦਾਤਾਸਭਸਦਾ
ਸਭਿਜੀਅਤੁਮ੍ਹਾਰੇ॥ਸਭਿਤੁਧੈਨੋਆਰਾਧਦੇਦਾਨੁਦੇਹਿਪਿਆਰੇ॥ਹਰਿਦਿ
ਤੈਦਾਤਾਰਿਹਥੁਕਢਿਆਮੀਹੁਵੁਠਾਸੈਸਾਰੇ॥ਅੰਨੁਜੰਮਿਆਖੇਤੀਭਾਉ
ਕਰਿਹਰਿਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਰੇ॥ਜਨੁਨਾਨਕੁਮੰਗੈਦਾਨੁਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਅਧਾਰੇ॥੨॥
ਪਉੜੀ॥ ਇਛਾਮਨਕੀਆਪੂਰੀਐਜਪੀਐਸੁਖਸਾਗਰੁ॥ਹਰਿਕੇ
ਚਰਨਅਰਾਧੀਅਹਿਗੁਰਸਬਦਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ਮਿਲਿਸਾਧੂਸੰਗਿਉਧਾਰੁ
ਹੋਇਫਾਟੈਜਮਕਾਗਰੁ॥ਜਨਮਪਦਾਰਥੁਜੀਤੀਐਜਪਿਹਰਿਬੈਰਾਗਰੁ॥
ਸਭਿਪਵਹੁਸਰਨਿਸਤਿਗੁਰੂਕੀਬਿਨਸੈਦੁਖਦਾਗਰੁ॥੧੪॥
ਸਲੋਕਮਃ ੪ ਹਉਢੂੰਢੇਦੀਸਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੈਨਾਲਿ॥ਜਨਨਾ
ਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਹਿਦਿਖਾਲਿ॥੧॥ਮਃ ੪ ਨਾਨਕ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਾਈਤਿਨਿਸਚੈਤਿਸੁਬਿਨੁਰਹਣੁਨਜਾਈ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਤ
ਪੂਰਾਪਾਈਐਹਰਿਰਸਿਰਸਨਰਸਾਈ॥੨॥ ਪਉੜੀ॥ ਕੋਈਗਾਵੈਕੋ
ਸੁਣੈਕੋਉਚਰਿਸੁਨਾਵੈ॥ਜਨਮਜਨਮਕੀਮਲੁਉਤਰੈਮਨਚਿੰਦਿਆਪਾਵੈ॥
ਆਵਣੁਜਾਣਾਮੇਟੀਐਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਵੈ॥ਆਪਿਤਰਹਿਸੰਗੀਤਰਾਹਿ
ਸਭਕੁਟੰਬੁਤਰਾਵੈ॥ਜਨਨਾਨਕਤਿਸੁਬਲਿਹਾਰਣੈਜੋਹਰਿਪ੍ਰਭਭਾਵੈ॥੧੫॥
ਮੇਰੇ

੧॥ ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਨਾਲਿ॥੨੦॥ ਕਾਨੜੇਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ॥੫੨॥
ਅਸਟਪਦੀਆ॥੫॥ ਛੰਤੁ॥੧॥ ਵਾਰਾਂ॥੧॥ ਜੁਮਲਾ॥ ੭੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਾਗੁਕਾਨੜਾਬਾਣੀਨਾਮਦੇਵਜੀ
ਉਕੀ॥ ਐਸੋਰਾਮਰਾਇਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ਜੈਸੇਦਰਪਨਮਾਹਿਬਦਨਪਰ
ਵਾਨੀ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਸੈਘਟਾਘਟਲੀਪਨਛੀਪੈ॥ਬੰਧਨਮੁਕਤਾਜਾਤੁਨ
ਦੀਸੈ॥੧॥ਪਾਨੀਮਾਹਿਦੇਖੁਮੁਖੁਜੈਸਾ॥ਨਾਮੇਕੋਸੁਆਮੀਬੀਠਲੁਐਸਾ॥
੨॥੧॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁਕਲਿਆਨੁਮਹਲਾ ੪ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੈਅੰਤੁਨ
ਪਾਇਆ॥ਹਮਬਾਰਿਕਪ੍ਰਤਿਪਾਰੇਤੁਮਰੇਤੂਬਡਪੁਰਖੁਪਿਤਾਮੇਰਾਮਾ
ਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਕੇਨਾਮਅਸੰਖਅਗਮਹਹਿਅਗਮਅਗਮ
ਹਰਿਰਾਇਆ॥ਗੁਣੀਗਿਆਨੀਸੁਰਤਿਬਹੁਕੀਨੀਇਕੁਤਿਲੁਨਹੀਕੀਮ
ਤਿਪਾਇਆ॥ਗੋਬਿੰਦਗੁਣਗੋਬਿੰਦਸਦਗਾਵਹਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਅੰਤੁਨਪਾ

ਇਆ॥੨॥ ਤੂ ਅਮਿਤ ਅਤੋਲ ਅਪਰੰਪਰ ਸੁਆਮੀ ਬਹੁ ਜਪੀਐ ਥਾਹ ਨ ਪਾ
ਇਆ॥੨॥ ਉਸਤਤਿ ਕਰਹਿ ਤੁਮਰੀ ਜਨ ਮਾਧੋ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਰਾਇਆ॥
ਤੁਮ੍ ਜਲਨਿਧਿ ਹਮ ਮੀਨੇ ਤੁਮਰੇ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਕਤਹੂ ਪਾਇਆ॥੩॥ ਜਨ
ਕਉ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਹੁ ਮਧਸੂਦਨ ਹਰਿ ਦੇਵਹੁ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥ ਮੈ ਮੂਰਖ ਅੰ
ਧੁਲੇ ਨਾਮੁ ਟੇਕ ਹੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਇਆ॥੪॥੨॥ ਕਲਿਆਨ
ਮਹਲਾ ੪ ਹਰਿ ਜਨੁ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਹਸਿਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਬਨੀ
ਮਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਪਗ
ਸਿਮਰਉ ਦਿਨੁ ਰਾਤੀ ਮਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬਸਿਆ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ
ਜਗਿ ਸਾਰੀ ਘਸਿ ਚੰਦਨੁ ਜਸੁ ਘਸਿਆ॥੧॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿ
ਵ ਲਾਈ ਸਭਿ ਸਾਕਤ ਖੋਜਿ ਪਇਆ॥ ਜਿਉ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋਗਿ ਚਲਿਓ ਨਰ ਨਿੰ
ਦਕੁ ਪਗੁ ਨਾਗਨਿ ਛੁਹਿ ਜਲਿਆ॥੨॥ ਜਨ ਕੇ ਤੁਮ੍ ਹਰਿ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ
ਤੁਮ੍ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਜਨ ਰਖਿਆ॥ ਕਹਾ ਭਇਆ ਦੈਤਿ ਕਰੀ ਬਖੀਲੀ ਸਭ ਕ
ਰਿ ਕਰਿ ਝਰਿ ਪਰਿਆ॥੩॥ ਜੇਤੇ ਜੀਅ ਜੰਤ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਸਭਿ ਕਾਲੈ ਮੁਖਿ ਗ੍ਰ
ਸਿਆ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਰਾਖੇ ਜਨ ਨਾਨਕ ਸਰਨਿ ਪਇਆ॥੪॥
੩॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜਪਿ ਜਪਿ ਜਗੰਨਾਥੇ॥ ਗੁਰ ਉਪ
ਦੇਸਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਓ ਸਭਿ ਕਿਲਬਿਖ ਦੁਖ ਲਾਥੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਰਸ
ਨਾ ਏਕ ਜਸੁ ਗਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਬਹੁ ਕੀਜੈ ਬਹੁ ਰਸੁਨਥੇ॥ ਬਾਰ ਬਾਰ ਖਿਨੁ ਪਲ ਸ
ਭਿ ਗਾਵਹਿ ਗੁਨ ਕਹਿ ਨ ਸਕਹਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਨਥੇ॥੧॥ ਹਮ ਬਹੁ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ
ਪ੍ਰਭ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਲੋਚਹ ਪ੍ਰਭੁ ਦਿਖਨਥੇ॥ ਤੁਮ ਬਡ ਦਾਤੇ ਜੀਅ ਜੀਅ
ਨ ਕੇ ਤੁਮ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਬਿਰਥੇ॥੨॥ ਕੋਈ ਮਾਰਗੁ ਪੰਥੁ ਬਤਾਵੈ ਪ੍ਰਭ ਕਾ ਕਹੁ
ਤਿਨ ਕਉ ਕਿਆ ਦਿਨਥੇ॥ ਸਭੁ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅਰਪਉ ਅਰਪਿ ਅਰਾਪਉ ਕੋਈ

ਮੇਲੈ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਥੇ॥੩॥ ਹਰਿ ਕੇ ਗੁਨ ਬਹੁਤ ਬਹੁਤ ਬਹੁ ਸੋਭਾ ਹਮ ਤੁ
ਛ ਕਰਿ ਕਰਿ ਬਰਨਥੇ॥ ਹਮਰੀ ਮਤਿ ਵਸਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਰੈ ਜਨ ਨਾਨਕ
ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਸਮਰਥੇ॥੪॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਮੇਰੇ ਮਨ ਜ
ਪਿ ਹਰਿ ਗੁਨ ਅਕਥ ਸੁਨਥਈ॥ ਧਰਮੁ ਅਰਥੁ ਸਭੁ ਕਾਮੁ ਮੋਖੁ ਹੈ ਜਨ
ਪੀਛੈ ਲਗਿ ਫਿਰਥਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਵੈ ਹਰਿ ਜ
ਨੁ ਜਿਸੁ ਬਡ ਭਾਗ ਮਥਈ॥ ਜਹ ਦਰਗਹਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲੇਖਾ ਮਾਗੈ ਤਹ ਛੁਟੈ
ਨਾਮਿ ਧਿਆਇਥਈ॥੧॥ ਹਮਰੇ ਦੋਖ ਬਹੁ ਜਨਮ ਜਨਮ ਕੇ ਦੁਖੁ ਹਉਮੈ ਮੈ
ਲੁ ਲਗਥਈ॥ ਗੁਰਿ ਧਾਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਜਲਿ ਨਾਵਾਏ ਸਭ ਕਿਲਬਿ
ਖ ਪਾਪ ਗਥਈ॥੨॥ ਜਨ ਕੈ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਹਰਿ
ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਭਜਥਈ॥ ਜਹ ਅੰਤੀ ਅਉਸਰੁ ਆਇ ਬਨਤੁ ਹੈ ਤਹ ਰਾਖੈ
ਨਾਮੁ ਸਾਥਈ॥੩॥ ਜਨ ਤੇਰੇ ਜਸੁ ਗਾਵਹਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਜ
ਗਥਈ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕੇ ਪ੍ਰਭ ਰਾਖੇ ਸੁਆਮੀ ਹਮ ਪਾਥਰ ਰਖੁ ਬੁਡ
ਥਈ॥੪॥੫॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਹਮਰੀ ਚਿਤਵਨੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਜਾਨੈ॥ ਅਉਰੁ ਕੋਈ ਨਿੰਦ ਕਰੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪ੍ਰਭੁ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਇਕੁ
ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਮਾਨੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਅਉਰ ਸਭ ਤਿਆਗਿ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਅਚੁ
ਤ ਜੋ ਸਭ ਤੇ ਊਚ ਠਾਕੁਰੁ ਭਗਵਾਨੈ॥ ਹਰਿ ਸੇਵਾ ਤੇ ਕਾਲੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਾਕੈ ਚ
ਰਨੀ ਆਇ ਪਵੈ ਹਰਿ ਜਾਨੈ॥੧॥ ਜਾ ਕਉ ਰਾਖਿ ਲੇਇ ਮੇਰਾ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕ
ਉ ਸੁਮਤਿ ਦੇਇ ਪੈ ਕਾਨੈ॥ ਤਾ ਕਉ ਕੋਈ ਅਪਰਿ ਨ ਸਾਕੈ ਜਾ ਕੀ ਭਗਤਿ
ਮੇਰਾ ਪ੍ਰਭੁ ਮਾਨੈ॥੨॥ ਹਰਿ ਕੇ ਚੋਜ ਵਿਡਾਨ ਦੇਖੁ ਜਨ ਜੋ ਖੋਟਾ ਖਰਾ ਇਕ ਨਿ
ਮਖ ਪਛਾਨੈ॥ ਤਾ ਤੇ ਜਨ ਕਉ ਅਨਦੁ ਭਇਆ ਹੈ ਰਿਦ ਸੁਧ ਮਿਲੇ ਖੋਟੇ
ਪਛੁਤਾਨੈ॥੩॥ ਤੁਮ ਹਰਿ ਦਾਤੇ ਸਮਰਥ ਸੁਆਮੀ ਇਕੁ ਮਾਗਉ ਤੁਝ ਪਾਹ

ਪਾਸਹੁ ਹਰਿ ਦੇਵੈਗਾ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਹਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਜੈ ਸਦ ਬਸਹਿ ਰਿਦੈ
ਮੋਹਿ ਹਰਿ ਚਰਣੈਗਾ ॥੪॥੫॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਪ੍ਰਭ ਕੀਜੈ ਕ੍ਰਿਪਾ
ਨਿਧਾਨ ਹਮ ਹਰਿ ਗੁਨ ਗਾਵਹਗੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਉ ਤੁਮਰੀ ਕਰਉ ਨਿਤ ਆਸ ਪ੍ਰਭ ਮੋ
ਹਿ ਕਬ ਗਲਿ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਮੁਗਧ ਇਆਨ ਪਿ
ਤਾ ਸਮਝਾਵਹਿਗੇ ॥ ਸੁਤੁ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਭੂਲਿ ਬਿਗਾਰਿ ਜਗਤ ਪਿਤ ਭਾਵਹਿ
ਗੇ ॥੧॥ ਜੋ ਹਰਿ ਸੁਆਮੀ ਤੁਮ ਦੇਹੁ ਸੋਈ ਹਮ ਪਾਵਹਗੇ ॥ ਮੋਹਿ ਦੂਜੀ ਨਾਹੀ
ਠਉਰ ਜਿਸੁ ਪਹਿ ਹਮ ਜਾਵਹਗੇ ॥੨॥ ਜੋ ਹਰਿ ਭਾਵਹਿ ਭਗਤ ਤਿਨਾ ਹਰਿ
ਭਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ ਜੋਤਿ ਰਲਿ ਜਾਵਹਗੇ ॥੩॥ ਹਰਿ ਆਪੇ
ਹੋਇ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਆਪਿ ਲਿਵ ਲਾਵਹਿਗੇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਰਨਿ ਦੁਆਰਿ ਹਰਿ
ਲਾਜ ਰਖਾਵਹਿਗੇ ॥੪॥੬॥ ਛਕਾ ॥੧ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਲਿਆਨ ਭੋਪਾਲੀ ਮਹਲਾ ੪ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਪਰਮੇਸਰੁ ਸੁਆਮੀ ਦੂ
ਖ ਨਿਵਾਰਣੁ ਨਾਰਾਇਣੇ ॥ ਸਗਲ ਭਗਤ ਜਾਚਹਿ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਭਵ ਨਿਧਿ
ਤਰਣ ਹਰਿ ਚਿੰਤਾਮਣੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਦੀਨ ਦਇਆਲ ਜਗਦੀਸ ਦਮੋਦਰ
ਹਰਿ ਅੰਤਰਜਾਮੀ ਗੋਬਿੰਦੇ ॥ ਤੇ ਨਿਰਭਉ ਜਿਨ ਸ੍ਰੀਰਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਗੁ
ਰਮਤਿ ਮੁਰਾਰਿ ਹਰਿ ਮੁਕੰਦੇ ॥੧॥ ਜਗਦੀਸੁਰ ਚਰਨ ਸਰਨ ਜੋ ਆਏ ਤੇ ਜਨ
ਭਵ ਨਿਧਿ ਪਾਰਿ ਪਰੇ ॥ ਭਗਤ ਜਨਾ ਕੀ ਪੈਜ ਹਰਿ ਰਾਖੈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਆਪਿ ਹ
ਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ॥੨॥੧॥੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੧ ਹਮਾਰੈ ਏਹ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ
ਅਲਿ ਮਕਰੰਦ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਮਨੁ ਫੇਰਿ ਫੇਰਿ ਰੀਝੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆ
ਨ ਜਲਾ ਸਿਉ ਕਾਜੁ ਨ ਕਛੂਐ ਹਰਿ ਬੂੰਦ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਕਉ ਦੀਜੈ ॥੧॥ ਬਿਨੁ ਮਿ
ਲਬੇ ਨਾਹੀ ਸੰਤੋਖਾ ਪੇਖਿ ਦਰਸਨੁ ਨਾਨਕੁ ਜੀਜੈ ॥੨॥੧॥ ਕਲਿਆਨ

ਮਹਲਾ ੫ ਜਾਚਿਕੁ ਨਾਮੁ ਜਾਚੈ ਜਾਚੈ ॥ ਸਰਬ ਧਾਰ ਸਰਬ ਕੇ ਨਾਇਕ ਸੁਖ
ਸਮੂਹ ਕੇ ਦਾਤੇ ॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕੇਤੀ ਕੇਤੀ ਮਾਂਗਨਿ ਮਾਗੈ ਭਾਵਨੀਆ ਸੋ ਪਾਈਐ
॥੧॥ ਸਫਲ ਸਫਲ ਸਫਲ ਦਰਸੁ ਰੇ ਪਰਸਿ ਪਰਸਿ ਗੁਨ ਗਾਈਐ ॥ ਨਾਨਕ
ਤਤ ਤਤ ਸਿਉ ਮਿਲੀਐ ਹੀਰੈ ਹੀਰੁ ਬਿਧਾਈਐ ॥੨॥੨॥ ਕਲਿਆਨ ਮ
ਹਲਾ ੫ ਮੇਰੇ ਲਾਲਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਸਦ ਨਵਤਨ ਮਨ ਰੰਗੀ ਸੋਭਾ ॥ ਰਹਾਉ ॥
ਬ੍ਰਹਮ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਭਗਤ ਦਾਨੁ ਜਸੁ ਮੰਗੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਗਿਆ
ਨ ਧਿਆਨ ਸੇਖਨਾਗੈ ਸਗਲ ਜਪਹਿ ਤਰੰਗੀ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਸੰਤਨ ਬਲਿਹਾ
ਰੈ ਜੋ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਸਦ ਸੰਗੀ ॥੨॥੩॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨ ਤੇਰੈ ਮਾਨਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਮਾਨਿ ॥ ਨੈਨ ਬੈ
ਨ ਸ੍ਰਵਨ ਸੁਨੀਐ ਅੰਗ ਅੰਗੇ ਸੁਖ ਪ੍ਰਾਨਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਤ ਉਤ ਦਹ ਦਿਸਿ
ਰਵਿਓ ਮੇਰ ਤਿਨਹਿ ਸਮਾਨਿ ॥੧॥ ਜਤ ਕਤਾ ਤਤ ਪੇਖੀਐ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪਤਿ
ਪਰਧਾਨ ॥ ਸਾਧਸੰਗਿ ਭ੍ਰਮ ਭੈ ਮਿਟੇ ਕਥੇ ਨਾਨਕ ਬ੍ਰਹਮ ਗਿਆਨ ॥੨॥੧॥
੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਨਾਦ ਧੁਨਿ ਅਨੰਦ ਬੇਦ ॥ ਕਥ
ਤ ਸੁਨਤ ਮੁਨਿ ਜਨਾ ਮਿਲਿ ਸੰਤ ਮੰਡਲੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗਿਆਨ ਧਿਆਨ
ਮਾਨ ਦਾਨ ਮਨ ਰਸਿਕ ਰਸਨ ਨਾਮੁ ਜਪਤ ਤਹ ਪਾਪ ਖੰਡਲੀ ॥੧॥ ਜੋਗ ਜੁ
ਗਤਿ ਗਿਆਨ ਭੁਗਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦ ਤਤ ਬੇਤੇ ਜਪੁ ਤਪੁ ਅਖੰਡਲੀ ॥
ਓਤਿ ਪੋਤਿ ਮਿਲਿ ਜੋਤਿ ਨਾਨਕ ਕਛੂ ਦੁਖੁ ਨ ਡੰਡਲੀ ॥੨॥੨॥੫॥
ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਕਉਨੁ ਬਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਕਹਾ ਕਰਉ ॥ ਧਰਤ ਧਿ
ਆਨੁ ਗਿਆਨੁ ਸਸਤ੍ਰਗਿਆ ਅਜਰ ਪਦੁ ਕੈਸੇ ਜਰਉ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬਿ
ਸਨ ਮਹੇਸ ਸਿਧ ਮੁਨਿ ਇੰਦ੍ਰਾ ਕੈ ਦਰਿ ਸਰਨਿ ਪਰਉ ॥੧॥ ਕਾਹੂ ਪਹਿ ਰਾਜੁ ਕਾ
ਹੂ ਪਹਿ ਸੁਰਗਾ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਮੁਕਤਿ ਕਹਉ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਾਮ ਰਸੁ ਪਾਈਐ

ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਗਹਿਓ ॥੨॥੨॥੬॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਾਨਪ
ਤਿ ਦਇਆਲ ਪੁਰਖ ਪ੍ਰਭ ਸਖੇ ॥ ਗਰਭ ਜੋਨਿ ਕਲਿ ਕਾਲ ਜਾਲ ਦੁਖ ਬਿਨਾ
ਸਨੁ ਹਰਿ ਰਖੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਮ ਧਾਰੀ ਸਰਨਿ ਤੇਰੀ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ ਟੇਕ ਮੇਰੀ ॥
੧॥ ਅਨਾਥ ਦੀਨ ਆਸਵੰਤ ॥ ਨਾਮੁ ਸੁਆਮੀ ਮਨਹਿ ਮੰਤ ॥੨॥ ਤੁਝ ਬਿਨਾ
ਪ੍ਰਭ ਕਿਛੂ ਨ ਜਾਨੂ ॥ ਸਰਬ ਜੁਗ ਮਹਿ ਤੁਮ ਪਛਾਨੂ ॥੩॥ ਹਰਿ ਮਨਿ ਬਸੇ ਨਿਸਿ
ਬਾਸਰੋ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਨਕ ਆਸਰੋ ॥੪॥੧॥੭॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫
ਮਨਿ ਤਨਿ ਜਪੀਐ ਭਗਵਾਨ ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨ ਭਏ ਸਦਾ ਸੂਖ ਕਲਿ
ਆਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸਰਬ ਕਾਰਜ ਸਿਧਿ ਭਏ ਗਾਇ ਗੁਨ ਗੁਪਾਲ ॥ ਮਿਲਿ
ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਪ੍ਰਭੂ ਸਿਮਰੇ ਨਾਠਿਆ ਦੁਖ ਕਾਲ ॥੧॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪ੍ਰਭ ਮੇਰਿ
ਆ ਕਰਉ ਦਿਨੁ ਰੈਨਿ ਸੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਰਣਾਗਤੀ ਹਰਿ ਪੁਰਖ ਪੂਰਨ
ਦੇਵ ॥੨॥੫॥੮॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੫ ਪ੍ਰਭੁ ਮੇਰਾ ਅੰਤਰਜਾ
ਮੀ ਜਾਣੁ ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸਰ ਨਿਹਚਲੁ ਸਚੁ ਸਬਦੁ ਨੀਸਾਣੁ ॥
੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਆਨ ਨ ਕੋਈ ਸਮਰਥੁ ਤੇਰੀ ਆਸ ਤੇਰਾ ਮਨਿ ਤਾਣੁ ॥
ਸਰਬ ਘਟਾ ਕੇ ਦਾਤੇ ਸੁਆਮੀ ਦੇਹਿ ਸੁ ਪਹਿਰਣੁ ਖਾਣੁ ॥੧॥ ਸੁਰਤਿ ਮਤਿ
ਚਤੁਰਾਈ ਸੋਭਾ ਰੂਪੁ ਰੰਗੁ ਧਨੁ ਮਾਣੁ ॥ ਸਰਬ ਸੂਖ ਆਨੰਦ ਨਾਨਕ ਜਪਿ
ਰਾਮ ਨਾਮ ਕਲਿਆਣੁ ॥੨॥੩॥੯॥ ਕਲਿਆਨੁ ਮਹਲਾ ੫
ਹਰਿ ਚਰਨ ਸਰਨ ਕਲਿਆਨ ਕਰਨ ॥ ਪ੍ਰਭ ਨਾਮੁ ਪਤਿਤ ਪਾਵਨੋ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਸਾਧਸੰਗਿ ਜਪਿ ਨਿਸੰਗ ਜਮਕਾਲੁ ਤਿਸੁ ਨ ਖਾਵਨੋ ॥੧॥ ਮੁਕਤਿ ਜੁਗਤਿ
ਅਨਿਕ ਸੂਖ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਲਵੈ ਨ ਲਾਵਨੋ ॥ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਲੁਬਧ ਦਾਸ
ਨਾਨਕ ਬਹੁੜਿ ਜੋਨਿ ਨ ਧਾਵਨੋ ॥੨॥੪॥੧੦॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ
੬ ॥ ਮ: ੪ ॥੧੦॥ ਮ: ੫ ਜੁਮਲਾ ॥੧੬॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ਅਸਟਪਦੀਆ ॥ ਰਾਮ
ਮਾ ਰਮ ਰਾਮੋ ਸੁਨਿ ਮਨੁ ਭੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਰਸੁ ਮੀਠਾ ਗੁਰਮ
ਤਿ ਸਹਜੇ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਕਾਸਟ ਮਹਿ ਜਿਉ ਹੈ ਬੈਸੰਤਰੁ ਮਥਿ
ਸੰਜਮਿ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹੈ ਜੋਤਿ ਸਬਾਈ ਤਤੁ ਗੁਰਮਤਿ
ਕਾਢਿ ਲਈਜੈ ॥੧॥ ਨਉ ਦਰਵਾਜ ਨਵੇ ਦਰ ਫੀਕੇ ਰਸੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦਸ
ਵੇ ਚੁਈਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਿਰਪਾ ਕਰਿ ਪਿਆਰੇ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ
ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੨॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰੁ ਨਗਰੁ ਹੈ ਨੀਕੋ ਵਿਚਿ ਸਉਦਾ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕੀ
ਜੈ ॥ ਰਤਨ ਲਾਲ ਅਮੋਲ ਅਮੋਲਕ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਾ ਲੀਜੈ ॥੩॥ ਸ
ਤਿਗੁਰੁ ਅਗਮੁ ਅਗਮੁ ਹੈ ਠਾਕੁਰੁ ਭਰਿ ਸਾਗਰ ਭਗਤਿ ਕਰੀਜੈ ॥ ਕ੍ਰਿ
ਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਦੀਨ ਹਮ ਸਾਰਿੰਗ ਇਕ ਬੂੰਦ ਨਾਮੁ ਮੁਖਿ ਦੀਜੈ ॥੪॥
ਲਾਲਨੁ ਲਾਲੁ ਲਾਲੁ ਹੈ ਰੰਗਨੁ ਮਨੁ ਰੰਗਨ ਕਉ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਰਾਮ
ਰਾਮ ਰੰਗਿ ਰਾਤੇ ਰਸ ਰਸਿਕ ਗਟਕ ਨਿਤ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਬਸੁਧਾ ਸਪਤ
ਦੀਪ ਹੈ ਸਾਗਰ ਕਢਿ ਕੰਚਨੁ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕੇ ਜਨ ਇ
ਨਹੁ ਨ ਬਾਛਹਿ ਹਰਿ ਮਾਗਹਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਪ੍ਰਾਨੀ ਸ
ਦ ਭੂਖੇ ਨਿਤ ਭੂਖਨ ਭੂਖ ਕਰੀਜੈ ॥ ਧਾਵਤੁ ਧਾਇ ਧਾਵਹਿ ਪ੍ਰੀਤਿ ਮਾਇ
ਆ ਲਖ ਕੋਸਨ ਕਉ ਬਿਥਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਨ
ਊਤਮ ਕਿਆ ਉਪਮਾ ਤਿਨ ਦੀਜੈ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਤੁਲਿ ਅਉਰੁ ਨ ਉਪਮਾ
ਜਨ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੧॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪
ਰਾਮ ਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਪਰਸੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਹਮ ਨਿਰਗੁਣੀ ਮਨੂਰ ਅਤਿ ਫੀਕੇ
ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਰਸੁ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਰਗ ਮੁਕਤਿ ਬੈਕੁੰਠ ਸਭਿ

ਬਾਂਛਤਨਿਤਆਸਾਆਸਕਰੀਜੈ॥ਹਰਿਦਰਸਨਕੇਜਨਮੁਕਤਿਨਮਾਂ
ਗਹਿਮਿਲਿਦਰਸਨੁਤ੍ਰਿਪਤਿਮਨੁਧੀਜੈ॥੧॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਸਬਲੁਹੈ
ਭਾਰੀਮੋਹੁਕਾਲਖਦਾਗਲਗੀਜੈ॥ਮੇਰੇਠਾਕੁਰਕੇਜਨਅਲਿਪਤਹੈਮੁਕਤੇ
ਜਿਉਮੁਰਗਾਈਪੰਕੁਨਭੀਜੈ॥੨॥ਚੰਦਨਵਾਸੁਭੁਇਅੰਗਮਵੇੜੀਕਿਵ
ਮਿਲੀਐਚੰਦਨੁਲੀਜੈ॥ਕਾਢਿਖੜਗੁਗੁਰਗਿਆਨੁਕਰਾਰਾਬਿਖੁਛੇ
ਦਿਛੇਦਿਰਸੁਪੀਜੈ॥੩॥ਆਨਿਆਨਿਸਮਧਾਬਹੁਕੀਨੀਪਲੁਬੈਸੰਤਰ
ਭਸਮਕਰੀਜੈ॥ਮਹਾਉਗ੍ਰਪਾਪਸਾਕਤਨਰਕੀਨੇਮਿਲਿਸਾਧੂਲੂਕੀਦੀਜੈ॥
੪॥ਸਾਧੂਸਾਧਸਾਧਜਨਨੀਕੇਜਿਨਅੰਤਰਿਨਾਮੁਧਰੀਜੈ॥ਪਰਸਨਿਪਰਸੁ
ਭਏਸਾਧੂਜਨਜਨੁਹਰਿਭਗਵਾਨੁਦਿਖੀਜੈ॥੫॥ਸਾਕਤਸੂਤੁਬਹੁਗੁਰ
ਝੀਭਰਿਆਕਿਉਕਰਿਤਾਨੁਤਨੀਜੈ॥ਤੰਤੁਸੂਤੁਕਿਛੁਨਿਕਸੈਨਾਹੀਸਾਕ
ਤਸੰਗੁਨਕੀਜੈ॥੬॥ਸਤਿਗੁਰਸਾਧਸੰਗਤਿਹੈਨੀਕੀਮਿਲਿਸੰਗਤਿ
ਰਾਮੁਰਵੀਜੈ॥ਅੰਤਰਿਰਤਨਜਵੇਹਰਮਾਣਕਗੁਰਕਿਰਪਾਤੇਲੀਜੈ॥੭
ਮੇਰਾਠਾਕੁਰੁਵਡਾਵਡਾਹੈਸੁਆਮੀਹਮਕਿਉਕਰਿਮਿਲਹਮਿਲੀਜੈ॥
ਨਾਨਕਮੇਲਿਮਿਲਾਏਗੁਰੁਪੂਰਾਜਨਕਉਪੂਰਨੁਦੀਜੈ॥੮॥੨॥
ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਰਾਮਰਵੀਜੈ॥ਸਾਧੂਸਾਧ
ਜਨਨੀਕੇਮਿਲਿਸਾਧੂਹਰਿਰੰਗੁਕੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੀਅਜੰਤਸਭੁਜਗੁ
ਹੈਜੇਤਾਮਨੁਡੋਲਤਡੋਲਕਰੀਜੈ॥ਕ੍ਰਿਪਾਕ੍ਰਿਪਾਕਰਿਸਾਧੁਮਿਲਾਵਹੁਜ
ਗੁਥੰਮਨਕਉਥੰਮੁਦੀਜੈ॥੧॥ਬਸੁਧਾਤਲੈਤਲੈਸਭਊਪਰਿਮਿਲਿ
ਸਾਧੂਚਰਨਰੁਲੀਜੈ॥ਅਤਿਊਤਮਅਤਿਊਤਮਹੋਵਹੁਸਭਸਿਸਟਿ
ਚਰਨਤਲਿਦੀਜੈ॥੨॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੋਤਿਭਲੀਸਿਵਨੀਕੀਆਨਿਪਾਨੀਸ
ਕਤਿਭਰੀਜੈ॥ਮੈਨਦੰਤਨਿਕਸੇਗੁਰਬਚਨੀਸਾਰੁਚਬਿਚਬਿਹਰਿਰਸੁਪੀ

ਜੈ॥੩॥ਰਾਮਨਾਮਅਨੁਗ੍ਰਹੁਬਹੁਕੀਆਗੁਰਸਾਧੂਪੁਰਖਮਿਲੀਜੈ॥ਗੁ
ਨਰਾਮਨਾਮਬਿਸਥੀਰਨਕੀਏਹਰਿਸਗਲਭਵਨਜਸੁਦੀਜੈ॥੪॥ਸਾਧੂ
ਸਾਧਸਾਧਮਨਿਪ੍ਰੀਤਮਬਿਨੁਦੇਖੇਰਹਿਨਸਕੀਜੈ॥ਜਿਉਜਲਮੀਨਜ
ਲੰਜਲਪ੍ਰੀਤਿਹੈਖਿਨੁਜਲਬਿਨੁਫੂਟਿਮਰੀਜੈ॥੫॥ਮਹਾਅਭਾਗਅ
ਭਾਗਹੈਜਿਨਕੇਤਿਨਸਾਧੂਧੂਰਿਨਪੀਜੈ॥ਤਿਨਾਤਿਸਨਾਜਲਤਜਲਤਨ
ਹੀਬੂਝਹਿਡੰਡੁਧਰਮਰਾਇਕਾਦੀਜੈ॥੬॥ਸਭਿਤੀਰਥਬਰਤਜਗ੍ਯਪੁੰ
ਨਕੀਏਹਿਵੈਗਾਲਿਗਾਲਿਤਨੁਛੀਜੈ॥ਅਤੁਲਾਤੋਲੁਰਾਮਨਾਮੁਹੈਗੁਰ
ਮਤਿਕੋਪੁਜੈਨਤੋਲਤੁਲੀਜੈ॥੭॥ਤਵਗੁਨਬ੍ਰਹਮਬ੍ਰਹਮਤੂਜਾਨਹਿ
ਜਨਨਾਨਕਸਰਨਿਪਰੀਜੈ॥ਤੂਜਲਨਿਧਿਮੀਨਹਮਤੇਰੇਕਰਿਕਿਰਪਾਸੰ
ਗਿਰਖੀਜੈ॥੮॥੩॥ ਕਲਿਆਨਮਹਲਾ੪ ਰਾਮਾਰਮਰਾਮੋਪੂ
ਜਕਰੀਜੈ॥ਮਨੁਤਨੁਅਰਪਿਧਰਉਸਭੁਆਗੈਰਸੁਗੁਰਮਤਿਗਿਆਨੁ
ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬ੍ਰਹਮਨਾਮਗੁਣਸਾਖਤਰੋਵਰਨਿਤਚੁਨਿਚੁਨਿ
ਪੂਜਕਰੀਜੈ॥ਆਤਮਦੇਉਦੇਉਹੈਆਤਮੁਰਸਿਲਾਗੈਪੂਜਕਰੀਜੈ॥
੧॥ਬਿਬੇਕਬੁਧਿਸਭਜਗਮਹਿਨਿਰਮਲਬਿਚਰਿਬਿਚਰਿਰਸੁਪੀਜੈ॥
ਗੁਰਪਰਸਾਦਿਪਦਾਰਥੁਪਾਇਆਸਤਿਗੁਰਕਉਇਹੁਮਨੁਦੀਜੈ॥੨॥
ਨਿਰਮੋਲਕੁਅਤਿਹੀਰੋਨੀਕੋਹੀਰੈਹੀਰੁਬਿਧੀਜੈ॥ਮਨੁਮੋਤੀਸਾਲੁਹੈਗੁਰ
ਸਬਦੀਜਿਤੁਹੀਰਾਪਰਖਿਲਈਜੈ॥੩॥ਸੰਗਤਿਸੰਤਸੰਗਿਲਗਿਊਚੇ
ਜਿਉਪੀਪਪਲਾਸਖਾਇਲੀਜੈ॥ਸਭਨਰਮਹਿਪ੍ਰਾਨੀਊਤਮੁਹੋਵੈਰਾਮ
ਨਾਮੈਬਾਸੁਬਸੀਜੈ॥੪॥ਨਿਰਮਲਨਿਰਮਲਕਰਮਬਹੁਕੀਨੇਨਿਤਸਾਖਾਹਰੀ
ਜੜੀਜੈ॥ਧਰਮੁਫੁਲੁਫਲੁਗੁਰਿਗਿਆਨੁਦ੍ਰਿੜਾਇਆਬਹਕਾਰਬਾਸੁ
ਜਗਿਦੀਜੈ॥੫॥ਏਕਜੋਤਿਏਕੋਮਨਿਵਸਿਆਸਭਬ੍ਰਹਮਦ੍ਰਿਸਟਿਇਕੁ

ਕੀਜੈ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਸਭ ਏਕੈ ਹੈ ਪਸਰੇ ਸਭ ਚਰਨ ਤਲੇ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ॥੬॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਨਕਟੇ ਨਰ ਦੇਖਹੁ ਤਿਨ ਘਸਿ ਘਸਿ ਨਾਕ ਵਢੀਜੈ ॥ ਸਾਕਤ ਨਰ ਅਹੰਕਾਰੀ ਕਹੀਅਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜੀਵੀਜੈ ॥੭॥ ਜਬ ਲਗੁ ਸਾਸੁ ਸਾਸੁ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਤਤੁ ਬੇਗਲ ਸਰਨਿ ਪਰੀਜੈ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਧਾਰਹੁ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਪਖੀਜੈ ॥੮॥੪॥ ਕਲਿਆਨ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਮੈ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧੁਵੀਜੈ ॥ ਕਿਲਬਿਖ ਦਹਨ ਹੋਹਿ ਖਿਨ ਅੰਤਰਿ ਮੇਰੇ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾ ਕੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੰਗਤ ਜਨ ਦੀਨ ਖਰੇ ਦਰਿ ਠਾਢੇ ਅਤਿ ਤਰਸਨ ਕਉ ਦਾਨੁ ਦੀਜੈ ॥ ਤ੍ਰਾਹਿ ਤ੍ਰਾਹਿ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਆਏ ਮੋ ਕਉ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥੧॥ ਕਾਮ ਕਰੋਧੁ ਨਗਰ ਮਹਿ ਸਬਲਾ ਨਿਤ ਉਠਿ ਉਠਿ ਜੂਝੁ ਕਰੀਜੈ ॥ ਅੰਗੀਕਾਰੁ ਕਰਹੁ ਰਖਿ ਲੇਵਹੁ ਗੁਰ ਪੂਰਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਅੰਤਰਿ ਅਗਨਿ ਸਬਲ ਅਤਿ ਬਿਖਿਆ ਹਿਵ ਸੀਤਲੁ ਸਬਦੁ ਗੁਰ ਦੀਜੈ ॥ ਤਨਿ ਮਨਿ ਸਾਂਤਿ ਹੋਇ ਅਧਿਕਾਈ ਰੋਗੁ ਕਾਟੈ ਸੂਖਿ ਸਵੀਜੈ ॥੩॥ ਜਿਉ ਸੂਰਜੁ ਕਿਰਣਿ ਰਵਿਆ ਸਰਬ ਠਾਈ ਸਭ ਘਟਿ ਘਟਿ ਰਾਮੁ ਰਵੀਜੈ ॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਮਿਲੇ ਰਸੁ ਪਾਵੈ ਤਤੁ ਨਿਜ ਘਰਿ ਬੈਠਿਆ ਪੀਜੈ ॥੪॥ ਜਨ ਕਉ ਪ੍ਰੀਤਿ ਲਗੀ ਗੁਰ ਸੇਤੀ ਜਿਉ ਚਕਵੀ ਦੇਖਿ ਸੂਰੀਜੈ ॥ ਨਿਰਖਤ ਨਿਰਖਤ ਰੈਨਿ ਸਭ ਨਿਰਖੀ ਮੁਖੁ ਕਾਢੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਪੀਜੈ ॥੫॥ ਸਾਕਤ ਸੁਆਨ ਕਹੀਅਹਿ ਬਹੁ ਲੋਭੀ ਬਹੁ ਦੁਰਮਤਿ ਮੈਲੁ ਭਰੀਜੈ ॥ ਆਪਨ ਸੁਆਇ ਕਰਹਿ ਬਹੁ ਬਾਤਾ ਤਿਨਾ ਕਾ ਵਿਸਾਹੁ ਕਿਆ ਕੀਜੈ ॥੬॥ ਸਾਧੂ ਸਾਧ ਸਰਨਿ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਜਿਤੁ ਹਰਿ ਰਸੁ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥ ਪਰਉਪਕਾਰ ਬੋਲਹਿ ਬਹੁ ਗੁਣੀਆ ਮੁਖਿ ਸੰਤ ਭਗਤ ਹਰਿ ਦੀਜੈ ॥੭॥ ਤੂ ਅਗਮ ਦਇਆਲ ਦਇਆ ਪਤਿ ਦਾਤਾ ਸਭ ਦਇਆ ਧਾਰਿ ਰਖਿ ਲੀਜੈ ॥ ਸਰਬ ਜੀਅ ਜਗਜੀਵਨੁ ਏਕੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਕਰੀਜੈ ॥੮॥੫॥ ਕਲਿਆਨ

ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਰਾਮਾ ਹਮ ਦਾਸਨ ਦਾਸ ਕਰੀਜੈ ॥ ਜਬ ਲਗਿ ਸਾਸੁ ਹੋਇ ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਸਾਧੂ ਧੂਰਿ ਪਿਵੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੰਕਰੁ ਨਾਰਦੁ ਸੇਖਨਾਗ ਮੁਨਿ ਧੂਰਿ ਸਾਧੂ ਕੀ ਲੋਚੀਜੈ ॥ ਭਵਨ ਭਵਨ ਪਵਿਤੁ ਹੋਹਿ ਸਭਿ ਜਹ ਸਾਧੂ ਚਰਨ ਧਰੀਜੈ ॥੧॥ ਤਜਿ ਲਾਜ ਅਹੰਕਾਰੁ ਸਭੁ ਤਜੀਐ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਰਹੀਜੈ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੀ ਕਾਨਿ ਚੁਕਾਵੈ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦਾ ਕਾਢਿ ਕਢੀਜੈ ॥੨॥ ਭਰਮਿ ਸੂਕੇ ਬਹੁ ਉਭਿ ਸੁਕ ਕਹੀਅਹਿ ਮਿਲਿ ਸਾਧੂ ਸੰਗਿ ਹਰੀਜੈ ॥ ਤਾ ਤੇ ਬਿਲਮੁ ਪਲੁ ਢਿਲ ਨ ਕੀਜੈ ਜਾਇ ਸਾਧੂ ਚਰਨਿ ਲਗੀਜੈ ॥੩॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਕੀਰਤਨ ਰਤਨ ਵਥੁ ਹਰਿ ਸਾਧੂ ਪਾਸਿ ਰਖੀਜੈ ॥ ਜੋ ਬਚਨੁ ਗੁਰ ਸਤਿ ਸਤਿ ਕਰਿ ਮਾਨੈ ਤਿਸੁ ਆਗੈ ਕਾਢਿ ਧਰੀਜੈ ॥੪॥ ਸੰਤਹੁ ਸੁਨਹੁ ਸੁਨਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ਗੁਰਿ ਕਾਢੀ ਬਾਹ ਕੁਕੀਜੈ ॥ ਜੇ ਆਤਮ ਕਉ ਸੁਖੁ ਸੁਖੁ ਨਿਤ ਲੋੜਹੁ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਸਰਨਿ ਪਵੀਜੈ ॥੫॥ ਜੇ ਵਡ ਭਾਗੁ ਹੋਇ ਅਤਿ ਨੀਕਾ ਤਾਂ ਗੁਰਮਤਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜੀਜੈ ॥ ਸਭੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਬਿਖਮੁ ਜਗੁ ਤਰੀਐ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੬॥ ਮਾਇਆ ਮਾਇਆ ਕੇ ਜੋ ਅਧਿਕਾਈ ਵਿਚਿ ਮਾਇਆ ਪਚੈ ਪਚੀਜੈ ॥ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰੁ ਮਹਾ ਪੰਥੁ ਬਿਖੜਾ ਅਹੰਕਾਰਿ ਭਾਰਿ ਲਦਿ ਲੀਜੈ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਰਮ ਰਮੁ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮੈ ਤੇ ਗਤਿ ਕੀਜੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲੈ ਤਾ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਏ ਰਾਮ ਨਾਮੈ ਰਲੈ ਮਿਲੀਜੈ ॥੮॥੬॥ ਛਕਾ ੧ ਕਲਿਆਨ ਕਾ ਜੁਮਲਾ ਚਉਪਦੇ ੧੬ ਅਸਟਪਦੀਆ ੬ ਜੁਮਲਾ ੨੨

ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲ ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁ ਪਰਭਾਤੀ ਬਿਭਾਸ ਮਹਲਾ ੧ ਚਉਪਦੇ ॥ ਘਰੁ ੧

ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਤਰਣਾ ਨਾਇ ਪਤਿ ਪੂਜ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਗਹਣਾ ਮਤਿ ਮਕਸੂਦੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਨਾਉ ਮੰਨੇ ਸਭ ਕੋਇ ॥ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਪਤਿ ਕਬਹੁ ਨ ਹੋਇ ॥੧॥ ਅਵਰ ਸਿਆਣਪ ਸਗਲੀ ਪਾਜੁ ॥ ਜੈ ਬਖਸੇ ਤੈ ਪੂਰਾ ਕਾਜੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਤਾਣੁ ਨਾਉ ਦੀਬਾਣੁ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਲਸਕਰੁ ਨਾਉ ਸੁਲਤਾਨੁ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਮਾਣੁ ਮਹਤ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਤੇਰੀ ਨਦਰੀ ਕਰਮਿ ਪਵੈ ਨੀਸਾਣੁ ॥੨॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਹਜੁ ਨਾਇ ਸਾਲਾਹ ॥ ਨਾਉ ਤੇਰਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਬਿਖੁ ਉਠਿ ਜਾਇ ॥ ਨਾਇ ਤੇਰੈ ਸਭਿ ਸੁਖ ਵਸਹਿ ਮਨਿ ਆਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਾਧੀ ਜਮ ਪੁਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਨਾਰੀ ਬੇਰੀ ਘਰ ਦਰ ਦੇਸ ॥ ਮਨ ਕੀਆ ਖੁਸੀਆ ਕੀਚਹਿ ਵੇਸ ॥ ਜਾਂ ਸਦੇ ਤਾਂ ਢਿਲ ਨ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕੂੜੁ ਕੂੜੋ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥੪॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਕਰਮੁ ਚਾਨਣੁ ਸੁਰਤਿ ਤਿਥੈ ਲੋਇ ॥ ਅੰਧੇਰੁ ਅੰਧੀ ਵਾਪਰੈ ਸਗਲ ਲੀਜੈ ਖੋਇ ॥੧॥ ਇਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਗਲ ਬਿਕਾਰੁ ॥ ਤੇਰਾ ਨਾਮੁ ਦਾਰੂ ਅਵਰੁ ਨਾਸਤਿ ਕਰਣਹਾਰੁ ਅਪਾਰੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀਆ ਏਕ ਭਾਰ ਹੋਵਹਿ ਲਾਖ ਕਰੋੜਿ ॥ ਤੇਰੇ ਲਾਲ ਕੀਮਤਿ ਤਾ ਪਵੈ ਜਾਂ ਸਿਰੈ ਹੋਵਹਿ ਹੋਰਿ ॥੨॥ ਦੂਖਾ ਤੇ ਸੁਖ ਊਪਜਹਿ ਸੂਖੀ ਹੋਵਹਿ ਦੂਖ ॥ ਜਿਤੁ ਮੁਖਿ ਤੂ ਸਾਲਾਹੀਅਹਿ ਤਿਤੁ ਮੁਖਿ ਕੈਸੀ ਭੂਖ ॥੩॥ ਨਾਨਕ ਮੂਰਖੁ ਏਕੁ ਤੂ ਅਵਰੁ ਭਲਾ ਸੈਸਾਰੁ ॥ ਜਿਤੁ ਤਨਿ ਨਾਮੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੇ ਤਨ ਹੋਹਿ ਖੁਆਰ ॥੪॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਬੇਦ ਬ੍ਰਹਮੈ ਉਚਰੇ ਸੰਕਰਿ ਛੋਡੀ ਮਾਇਆ ॥ ਜੈ ਕਾਰਣਿ ਸਿਧ ਭਏ ਉਦਾਸੀ ਦੇਵੀ ਮਰਮੁ ਨ ਪਾਇਆ ॥੧॥ ਬਾਬਾ ਮਨਿ ਸਾਚਾ ਮੁਖਿ ਸਾਚਾ ਕਹੀਐ ਤਰੀਐ ਸਾਚਾ ਹੋਈ ॥ ਦੁਸਮਨੁ ਦੂਖੁ ਨ ਆਵੈ ਨੇੜੈ ਹਰਿ ਮਤਿ ਪਾਵੈ ਕੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਗਨਿ ਬਿੰਬ ਪਵਣੈ

ਕੀ ਬਾਣੀ ਤੀਨਿ ਨਾਮ ਕੇ ਦਾਸਾ ॥ ਤੇ ਤਸਕਰ ਜੋ ਨਾਮੁ ਨ ਲੇਵਹਿ ਵਾਸਹਿ ਕੋਟ ਪੰਚਾਸਾ ॥੨॥ ਜੇ ਕੋ ਏਕ ਕਰੈ ਚੰਗਿਆਈ ਮਨਿ ਚਿਤਿ ਬਹੁਤੁ ਬਫਾਵੈ ॥ ਏਤੇ ਗੁਣ ਏਤੀਆ ਚੰਗਿਆਈਆ ਦੇਇ ਨ ਪਛੋਤਾਵੈ ॥੩॥ ਤੁਧੁ ਸਾਲਾਹਨਿ ਤਿਨ ਧਨੁ ਪਲੈ ਨਾਨਕ ਕਾ ਧਨੁ ਸੋਈ ॥ ਜੇ ਕੋ ਜੀਉ ਕਹੈ ਓਨਾ ਕਉ ਜਮ ਕੀ ਤਲਬ ਨ ਹੋਈ ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਜਾ ਕੈ ਰੂਪੁ ਨਾਹੀ ਜਾਤਿ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਮੁਖੁ ਮਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲੇ ਨਿਰੰਜਨੁ ਪਾਇਆ ਤੇਰੈ ਨਾਮਿ ਹੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥੧॥ ਅਉਧੂ ਸਹਜੇ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਜਾ ਤੇ ਫਿਰਿ ਨ ਆਵਹੁ ਸੈਸਾਰਿ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜਾ ਕੈ ਕਰਮੁ ਨਾਹੀ ਧਰਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਸੁਚਿ ਮਾਲਾ ॥ ਸਿਵ ਜੋਤਿ ਕੰਨਹੁ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ਸਤਿਗੁਰੂ ਰਖਵਾਲਾ ॥੨॥ ਜਾ ਕੈ ਬਰਤੁ ਨਾਹੀ ਨੇਮੁ ਨਾਹੀ ਨਾਹੀ ਬਕਬਾਈ ॥ ਗਤਿ ਅਵਗਤਿ ਕੀ ਚਿੰਤ ਨਾਹੀ ਸਤਿਗੁਰੂ ਫੁਰਮਾਈ ॥੩॥ ਜਾ ਕੈ ਆਸ ਨਾਹੀ ਨਿਰਾਸ ਨਾਹੀ ਚਿਤਿ ਸੁਰਤਿ ਸਮਝਾਈ ॥ ਤੰਤ ਕਉ ਪਰਮ ਤੰਤੁ ਮਿਲਿਆ ਨਾਨਕ ਬੁਧਿ ਪਾਈ ॥੪॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਤਾ ਕਾ ਕਹਿਆ ਦਰਿ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਬਿਖੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਦੁਇ ਸਮ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥੧॥ ਕਿਆ ਕਹੀਐ ਸਰਬੇ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਤੇਰੀ ਰਜਾਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪ੍ਰਗਟੀ ਜੋਤਿ ਚੂਕਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ॥੨॥ ਕਲਿ ਮਹਿ ਆਇਆ ਸੋ ਜਨੁ ਜਾਣੁ ॥ ਸਾਚੀ ਦਰਗਹ ਪਾਵੈ ਮਾਣੁ ॥੩॥ ਕਹਣਾ ਸੁਨਣਾ ਅਕਥ ਘਰਿ ਜਾਇ ॥ ਕਥਨੀ ਬਦਨੀ ਨਾਨਕ ਜਲਿ ਜਾਇ ॥੪॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨੀਰੁ ਗਿਆਨਿ ਮਨ ਮਜਨੁ ਅਠਸਠਿ ਤੀਰਥ ਸੰਗਿ ਗਹੇ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸਿ ਜਵਾਹਰ ਮਾਣਕ ਸੇਵੇ ਸਿਖੁ ਸੁੋ ਖੋਜਿ ਲਹੈ ॥੧॥ ਗੁਰ ਸਮਾਨਿ ਤੀਰਥੁ ਨਹੀ ਕੋਇ ॥ ਸਰੁ ਸੰਤੋਖੁ ਤਾਸੁ ਗੁਰੁ ਹੋਇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰੁ ਦਰੀਆਉ ਸਦਾ

ਜਲੁਨਿਰਮਲੁਮਲਿਆਕੁਰਮਤਿਮੈਲੁਹੋਗੋ॥ਸਤਿਗੁਰਿਪਾਈਐਪੂਰਾ
ਵਡੁਪਸੁਪਰੇਤਹੁਦੇਵਕਰੈ॥੨॥ਰਤਸਾਚਿਨਾਮਿਤਲਹੀਅਲੁਸੋਗੁਰਪ
ਰਮਲੁਕਹੀਐ॥ਜਾਕੀਵਾਸੁਬਨਾਸਪਤਿਸਉਰੈਤਾਸੁਚਰਣਲਿਵਰਹੀ
ਐ॥੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਜੀਅਪ੍ਰਾਨਉਪਜਹਿਗੁਰਮੁਖਿਸਿਵਘਰਿਜਾਈਐ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਨਕਸਾਚਿਸਮਾਈਐਗੁਰਮੁਖਿਨਿਜਪਦੁਪਾਈਐ॥੪॥੬॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਵਿਦਿਆਵੀਚਾਰੈਪੜਿਪੜਿ
ਪਾਵੈਮਾਨੁ॥ਆਪਾਮਧੇਆਪੁਪਰਗਾਸਿਆਪਾਇਆਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁ॥
੧॥ਕਰਤਾਤੂਮੇਰਾਜਜਮਾਨੁ॥ਇਕਦਖਿਣਾਹਉਤੈਪਹਿਮਾਗਉਦੇਹਿਆ
ਪਣਾਨਾਮੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪੰਚਤਸਕਰਧਾਵਤਰਾਖੇਚੂਕਾਮਨਿਅਭਿਮਾਨੁ॥
ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਦੁਰਮਤਿਭਾਗੀਐਸਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥੨॥ਜਤੁਸਤੁ
ਚਾਵਲਦਇਆਕਣਕਕਰਿਪ੍ਰਾਪਤਿਪਾਤੀਧਾਨੁ॥ਦੂਧੁਕਰਮੁਸੰਤੋਖੁ
ਘੀਉਕਰਿਐਸਾਮਾਂਗਉਦਾਨੁ॥੩॥ਖਿਮਾਧੀਰਜੁਕਰਿਗਊਲਵੇ
ਰੀਸਹਜੇਬਛਰਾਖੀਰੁਪੀਐ॥ਸਿਫਤਿਸਰਮਕਾਕਪੜਾਮਾਂਗਉਹਰਿ
ਗੁਣਨਾਨਕਰਵਤੁਰਹੈ॥੪॥੭॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਆਵ
ਤੁਕਿਨੈਨਰਾਖਿਆਜਾਵਤੁਕਿਉਰਾਖਿਆਜਾਇ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈ
ਪਰੁਜਾਣੈਜਾਂਉਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਇ॥੧॥ਤੂਹੈਹੈਵਾਹੁਤੇਰੀਰਜਾਇ॥ਜੋ
ਕਿਛੁਕਰਹਿਸੋਈਪਰੁਹੋਇਬਾਅਵਰੁਨਕਰਣਾਜਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੈ
ਸੇਹਰਹਟਕੀਮਾਲਾਟਿੰਡਲਗਤਹੈਇਕਸਖਨੀਹੋਰਫੇਰਭਰੀਅਤਹੈ॥
ਤੈਸੋਹੀਇਹੁਖੇਲੁਖਸਮਕਾਜਿਉਉਸਕੀਵਡਿਆਈ॥੨॥ਸੁਰਤੀ
ਕੈਮਾਰਗਿਚਲਿਕੈਉਲਟੀਨਦਰਿਪ੍ਰਗਾਸੀ॥ਮਨਿਵੀਚਾਰਿਦੇਖੁਬ੍ਰਹਮ
ਗਿਆਨੀਕਉਨੁਗਿਰਹੀਕਉਨੁਉਦਾਸੀ॥੩॥ਜਿਸਕੀਆਸਾਤਿਸਹੀ

ਸਉਪਿਕੈਏਹੁਰਹਿਆਨਿਰਬਾਣੁ॥ਜਿਸਤੇਹੋਆਸੋਈਕਰਿਮਾਨਿ
ਆਨਾਨਕਗਿਰਹੀਉਦਾਸੀਸੋਪਰਵਾਣੁ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
ਲਾ੧ ਦਿਸਟਿਬਿਕਾਰੀਬੰਧਨਿਬਾਂਧੈਹਉਤਿਸਕੈਬਲਿਜਾਈ
॥ਪਾਪਪੁੰਨਕੀਸਾਰਨਜਾਣੈਭੂਲਾਫਿਰੈਅਜਾਈ॥੧॥ਬੋਲਹੁਸਚੁ
ਨਾਮੁਕਰਤਾਰ॥ਫੁਨਿਬਹੁੜਿਨਆਵਣਵਾਰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਚਾਤੇਫੁ
ਨਿਨੀਚੁਕਰਤੁਹੈਨੀਚਕਰੈਸੁਲਤਾਨੁ॥ਜਿਨੀਜਾਣੁਸੁਜਾਣਿਆਜਗਿ
ਤੇਪੂਰੇਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਤਾਕਉਸਮਝਾਵਣਜਾਈਐਜੇਕੋਭੂਲਾਹੋਈ॥
ਆਪੇਖੇਲਕਰੇਸਭਕਰਤਾਐਸਾਬੂਝੈਕੋਈ॥੩॥ਨਾਉਪ੍ਰਭਾਤੈਸਬ
ਦਿਧਿਆਈਐਛੋਡਹੁਦੁਨੀਪਰੀਤਾ॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਨਕਦਾਸਨਿਦਾਸਾ
ਜਗਿਹਾਰਿਆਤਿਨਿਜੀਤਾ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧
ਮਨੁਮਾਇਆਮਨੁਧਾਇਆਮਨੁਪੰਖੀਆਕਾਸਿ॥ਤਸਕਰਸਬਦਿ
ਨਿਵਾਰਿਆਨਗਰੁਵੁਠਾਸਾਬਾਸਿ॥ਜਾਤੂਰਾਖਹਿਰਾਖਿਲੈਹਿਸਾਬਤੁ
ਹੋਵੈਰਾਸਿ॥੧॥ਐਸਾਨਾਮੁਰਤਨੁਨਿਧਿਮੇਰੈ॥ਗੁਰਮਤਿਦੇਹਿਲਗਉ
ਪਗਿਤੇਰੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਨੁਜੋਗੀਮਨੁਭੋਗੀਆਮਨੁਮੂਰਖੁਗਾਵਾ
ਰੁ॥ਮਨੁਦਾਤਾਮਨੁਮੰਗਤਾਮਨਸਿਰਿਗੁਰੁਕਰਤਾਰੁ॥ਪੰਚਮਾਰਿਸੁਖੁ
ਪਾਇਆਐਸਾਬ੍ਰਹਮੁਵੀਚਾਰੁ॥੨॥ਘਟਿਘਟਿਏਕੁਵਖਾਣੀਐ
ਕਹਉਨਦੇਖਿਆਜਾਇ॥ਖੋਟੋਪੂਠੋਰਾਲੀਐਬਿਨੁਨਾਵੈਪਤਿਜਾਇ॥
ਜਾਂਤੂਮੇਲਹਿਤਾਂਮਿਲਿਰਹਾਂਜਾਂਤੇਰੀਹੋਇਰਜਾਇ॥੩॥ਜਾਤਿਜਨਮੁਨ
ਹਪੂਛੀਐਸਚਘਰੁਲੇਹੁਬਤਾਇ॥ਸਾਜਾਤਿਸਾਪਤਿਹੈਜੇਹੇਕਰ
ਮਕਮਾਇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖੁਕਾਟੀਐਨਾਨਕਛੂਟਸਿਨਾਇ॥੪॥੧੦॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ੧ ਜਾਗਤੁਬਿਗਸੈਮੂਠੋਅੰਧਾ॥ਗਲਿਫ

ਤੀਸਿਰਿਆਰੇਪੰਧਪਾਇਆਸਾਆਵੈਮਨਸਾਜਾਇ॥ਉਰਿਨੀਤਦਾਨੀਕਿ
ਛੁਨਬਸਾਇ॥੧॥ਜਗਿਜੀਵਨੁਜਗਣਹਾਰਾ॥ਸੁਖਸਾਗਰਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਭੰਡਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਹਿਐਨਬੂਝੈਅੰਧੁਨਸੂਝੈਭੋਂਡੀਕਾਰਕ
ਮਾਈ॥ਆਪੇਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਪਰਮੇਸੁਰੁਕਰਮੀਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੨॥ਦਿਨੁ
ਦਿਨੁਆਵੈਤਿਲੁਤਿਲੁਛੀਜੈਮਾਇਆਮੋਹੁਘਟਾਈ॥ਬਿਨੁਗੁਰਬੂਡੋ
ਠਉਰਨਪਾਵੈਜਬਲਗਦੂਜੀਰਾਈ॥੩॥ਅਹਿਨਿਸਿਜੀਆਦੇਖਿਸ
ਮਾਲੈਸੁਖੁਦੁਖੁਪੁਰਬਿਕਮਾਈ॥ਕਰਮਹੀਣੁਸਚੁਭੀਖਿਆਮਾਂਗੈਨਾ
ਨਕਮਿਲੈਵਡਾਈ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਮਸਟਿਕਰਉ
ਮੂਰਖੁਜਗਿਕਹੀਆ॥ਅਧਿਕਬਕਉਤੇਰੀਲਿਵਰਹੀਆ॥ਭੂਲਚੂਕ
ਤੇਰੈਦਰਬਾਰਿ॥ਨਾਮਬਿਨਾਕੈਸੇਆਚਾਰ॥੧॥ਐਸੇਝੂਠਿਮੁਠੇਸੰਸਾਰਾ॥
ਨਿੰਦਕੁਨਿੰਦੈਮੁਝੈਪਿਆਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਸੁਨਿੰਦਹਿਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥
ਗੁਰਕੈਸਬਦੇਦਰਿਨੀਸਾਣੈ॥ਕਾਰਣੁਨਾਮੁਅੰਤਰਿਗਤਿਜਾਣੈ॥ਜਿਸਨੋਨ
ਦਰਿਕਰੇਸੋਈਬਿਧਿਜਾਣੈ॥੨॥ਮੈਮੈਲੌਊਜਲੁਸਚੁਸੋਇ॥ਊਤਮੁ
ਆਖਿਨਊਚਾਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖੁਖੂਲਿਮਹਾਬਿਖੁਖਾਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇ
ਸੁਰਾਚੈਨਾਇ॥੩॥ਅੰਧੌਬੋਲੌਮੁਗਧੁਗਵਾਰੁ॥ਹੀਣੌਨੀਚੁਬੁਰੌਬੁਰਿ
ਆਰੁ॥ਨੀਧਨਕੌਧਨੁਨਾਮੁਪਿਆਰੁ॥ਇਹੁਧਨੁਸਾਰੁਹੋਰੁਬਿਖਿਆਛਾਰੁ॥੪॥
ਉਸਤਤਿਨਿੰਦਾਸਬਦੁਵੀਚਾਰੁ॥ਜੋਦੇਵੈਤਿਸਕਉਜੈਕਾਰੁ॥ਤੂਬਖ
ਸਹਿਜਾਤਿਪਤਿਹੋਇ॥ਨਾਨਕੁਕਹੈਕਹਾਵੈਸੋਇ॥੫॥੧੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਖਾਇਆਮੈਲੁਵਧਾਇਆਪੈਧੈਘਰਕੀਹਾਣਿ॥ਬ
ਕਿਬਕਿਵਾਦੁਚਲਾਇਆਬਿਨੁਨਾਵੈਬਿਖੁਜਾਣਿ॥੧॥ਬਾਬਾਐਸਾਬਿ
ਖਮਜਾਲਿਮਨੁਵਾਸਿਆ॥ਬਿਬਲੁਝਾਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸਿਆ॥੧॥

ਰਹਾਉ॥ਬਿਖੁਖਾਣਾਬਿਖੁਬੋਲਣਾਬਿਖੁਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਜਮਦਰਿਬਾ
ਧੇਮਾਰੀਅਹਿਛੂਟਸਿਸਾਚੈਨਾਇ॥੨॥ਜਿਵਆਇਆਤਿਵਜਾਇਸੀ
ਕੀਆਲਿਖਿਲੈਜਾਇ॥ਮਨਮੁਖਿਮੂਲੁਗਵਾਇਆਦਰਗਹਮਿਲੈਸਜਾ
ਇ॥੩॥ਜਗੁਖੋਟੌਸਚੁਨਿਰਮਲੌਗੁਰਸਬਦੀਵੀਚਾਰਿ॥ਤੇਨਰਵਿਰਲੇ
ਜਾਣੀਅਹਿਜਿਨਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਮੁਰਾਰਿ॥੪॥ਅਜਰੁਜਰੈਨੀਝਰੁਝਰੈ
ਅਮਰਅਨੰਦਸਰੂਪ॥ਨਾਨਕੁਜਲਕੌਮੀਨੁਸੈਥੇਭਾਵੈਰਾਖਹੁਪ੍ਰੀਤਿ॥੫॥
੧੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧ ਗੀਤਨਾਦਹਰਖਚਤੁਰਾਈ॥ਰਹਸਰੰ
ਗਫੁਰਮਾਇਸਿਕਾਈ॥ਪੈਨ੍ਣੁਖਾਣਾਚੀਤਿਨਪਾਈ॥ਸਾਚੁਸਹਜੁਸੁਖੁ
ਨਾਮਿਵਸਾਈ॥੧॥ਕਿਆਜਾਨਾਕਿਆਕਰੈਕਰਾਵੈ॥ਨਾਮਬਿਨਾਤਨਿਕਿ
ਛੁਨਸੁਖਾਵੈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜੋਗਬਿਨੋਦਸ੍ਵਾਦਆਨੰਦਾ॥ਮਤਿਸਤਿਭਾਇ
ਭਗਤਿਗੋਬਿੰਦਾ॥ਕੀਰਤਿਕਰਮਕਾਰਨਿਜਸੰਦਾ॥ਅੰਤਰਿਰਵਤੌਰਾਜਰਵਿੰ
ਦਾ॥੨॥ਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਿਉਰਧਾਰੀ॥ਦੀਨਾਨਾਥੁਪੀਉਬਨਵਾਰੀ॥
ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਦਾਨੁਬ੍ਰਤਕਾਰੀ॥ਤ੍ਰਿਪਤਿਤਰੰਗਤਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਅਕ
ਥੌਕਥਉਕਿਆਮੈਜੋਰੁ॥ਭਗਤਿਕਰੀਕਰਾਇਹਿਮੋਰ॥ਅੰਤਰਿਵਸੈਚੂ
ਕੈਮੈਮੋਰ॥ਕਿਸੁਸੇਵੀਦੂਜਾਨਹੀਹੋਰੁ॥੪॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਮਹਾਰਸੁਮੀ
ਠਾ॥ਐਸਾਅੰਮ੍ਰਿਤੁਅੰਤਰਿਡੀਠਾ॥ਜਿਨਿਚਾਖਿਆਪੂਰਾਪਦੁਹੋਇ॥
ਨਾਨਕਧ੍ਰਾਪਿਓਤਨਿਸੁਖੁਹੋਇ॥੫॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੧
ਅੰਤਰਿਦੇਖਿਸਬਦਿਮਨੁਮਾਨਿਆਅਵਰੁਨਰਾਂਗਨਹਾਰਾ॥ਅਹਿਨਿਸਿ
ਜੀਆਦੇਖਿਸਮਾਲੇਤਿਸਹੀਕੀਸਰਕਾਰਾ॥੧॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਾਂਗਿਘਣੌ
ਅਤਿਰੂੜੌ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪ੍ਰੀਤਮਮਨਮੋਹਨਅਤਿਰਸਲਾਲਸਗੂ
ੜੌ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਊਪਰਿਕੂਪੁਗਗਨਿਪਨਿਹਾਰੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁਪੀਵਣਹਾਰਾ॥

ਜਿਸ ਕੀ ਰਚਨਾ ਸੋ ਬਿਧਿ ਜਾਣੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਗਿਆਨੁ ਵੀਚਾਰਾ ॥੨॥ ਪਸਰੀ
ਕਿਰਣ ਰਸਿ ਕਮਲ ਬਿਗਾਸੇ ਸਸਿ ਘਰਿ ਸੂਰੁ ਸਮਾਇਆ ॥ ਕਾਲੁ ਬਿਧੂੰਸਿ
ਮਨਸਾ ਮਨਿ ਮਾਰੀ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਇਆ ॥੩॥ ਅਤਿ ਰਸਿ ਰੰਗਿ ਚ
ਲੂਲੈ ਰਾਤੀ ਦੂਜਾ ਰੰਗੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਨਾਨਕ ਰਸਨਿ ਰਸਾਏ ਰਾਤੇ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰ
ਭੁ ਸੋਈ ॥੪॥੧੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਬਾਰਹ ਮਹਿ ਰਾਵਲ ਖਪਿ
ਜਾਵਹਿ ਚਹੁ ਛਿਅ ਮਹਿ ਸੰਨਿਆਸੀ ॥ ਜੋਗੀ ਕਾਪੜੀਆ ਸਿਰਖੂਥੇ ਬਿ
ਨੁ ਸਬਦੈ ਗਲਿ ਫਾਸੀ ॥੧॥ ਸਬਦਿ ਰਤੇ ਪੂਰੇ ਬੈਰਾਗੀ ॥ ਅਉਹਠਿ ਹਸਤ
ਮਹਿ ਭੀਖਿਆ ਜਾਚੀ ਏਕ ਭਾਇ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਬ੍ਰਹਮਣ ਵਾ
ਦੁ ਪੜਹਿ ਕਰਿ ਕਿਰਿਆ ਕਰਣੀ ਕਰਮ ਕਰਾਏ ॥ ਬਿਨੁ ਬੂਝੇ ਕਿਛੁ ਸੂਝੈ ਨਾ
ਹੀ ਮਨਮੁਖੁ ਵਿਛੁੜਿ ਦੁਖੁ ਪਾਏ ॥੨॥ ਸਬਦਿ ਮਿਲੇ ਸੇ ਸੂਚਾਚਾਰੀ ਸਾ
ਚੀ ਦਰਗਹ ਮਾਨੇ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਨਾਮਿ ਰਤਨਿ ਲਿਵ ਲਾਗੇ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਾਚਿ
ਸਮਾਨੇ ॥੩॥ ਸਗਲੇ ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚਿ ਸੰਜਮ ਜਪ ਤਪ ਤੀਰਥ ਸਬ
ਦਿ ਵਸੇ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੈ ਮਿਲਾਇਆ ਦੂਖ ਪਰਾਛਤ ਕਾਲ ਨ
ਸੇ ॥੪॥੧੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਸੰਤਾ ਕੀ ਰੇਣੁ ਸਾਧ ਜਨ ਸੰ
ਗਤਿ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਤਰੁ ਤਾਰੀ ॥ ਕਹਾ ਕਰੈ ਬਪੁਰਾ ਜਮੁ ਡਰਪੈ ਗੁਰਮੁਖਿ
ਰਿਦੈ ਮੁਰਾਰੀ ॥੧॥ ਜਲਿ ਜਾਉ ਜੀਵਨੁ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ॥ ਹਰਿ ਜਪਿ ਜਾਪੁ ਜਪਉ
ਜਪਮਾਲੀ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ਮਨਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸ ਸਾ
ਚੁ ਸੁਖੁ ਜਾ ਕਉ ਕਿਆ ਤਿਸੁ ਉਪਮਾ ਕਹੀਐ ॥ ਲਾਲ ਜਵੇਹਰ ਰਤਨ ਪ
ਦਾਰਥ ਖੋਜਤ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੀਐ ॥੨॥ ਚੀਨੈ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਧਨੁ ਸਾ
ਚੌ ਏਕ ਸਬਦਿ ਲਿਵ ਲਾਵੈ ॥ ਨਿਰਾਲੰਬੁ ਨਿਰਹਾਰੁ ਨਿਹਕੇਵਲੁ ਨਿਰਭ
ਉ ਤਾੜੀ ਲਾਵੈ ॥੩॥ ਸਾਇਰ ਸਪਤ ਭਰੇ ਜਲ ਨਿਰਮਲਿ ਉਲਟੀ ਨਾਵ ਤ

ਰਾਵੈ ॥ ਬਾਹਰਿ ਜਾਤੌ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥੪॥ ਸੋ ਗਿ
ਰਹੀ ਸੋ ਦਾਸੁ ਉਦਾਸੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਆਪੁ ਪਛਾਨਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ
ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ॥੫॥੧੭॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਰਾਗੁ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩

ਚਉਪਦੇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਕੋਈ ਬੂਝੈ ਸਬਦੇ ਰਹਿਆ
ਸਮਾਈ ॥ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸਦ ਸੁਖੁ ਪਾਵੈ ਸਾਚਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਜਨ ਭਾਈ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮਨੁ ਅਸਥਿਰੁ ਹੋਵੈ ਅਨਦਿ
ਨੁ ਹਰਿ ਰਸਿ ਰਹਿਆ ਅਘਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਭਗਤਿ ਕਰਹੁ ਦਿ
ਨੁ ਰਾਤੀ ਇਸੁ ਜੁਗ ਕਾ ਲਾਹਾ ਭਾਈ ॥ ਸਦਾ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਮੈਲੁ ਨ ਲਾਗੈ ਸ
ਚਿ ਨਾਮਿ ਚਿਤੁ ਲਾਈ ॥੨॥ ਸੁਖੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਦਿਖਾਇਆ ਨਾਮਿ
ਵਡੀ ਵਡਿਆਈ ॥ ਅਖੁਟ ਭੰਡਾਰ ਭਰੇ ਕਦੇ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਸਦਾ ਹਰਿ
ਸੇਵਹੁ ਭਾਈ ॥੩॥ ਆਪੇ ਕਰਤਾ ਜਿਸ ਨੋ ਦੇਵੈ ਤਿਸੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ ਸਦਾ ਤੂ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਆ ਦਿਖਾਈ ॥੪॥੧॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਨਿਰਗੁਣੀਆਰੇ ਕਉ ਬਖਸਿ ਲੈ ਸੁਆਮੀ
ਆਪੇ ਲੈਹੁ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੂ ਬੇਅੰਤੁ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ ਸਬਦੇ ਦੇ
ਹੁ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੁਧੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਅ
ਰਪੀ ਤੁਧੁ ਆਗੈ ਰਾਖਉ ਸਦਾ ਰਹਾਂ ਸਰਣਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਆਪਣੇ
ਭਾਣੇ ਵਿਚਿ ਸਦਾ ਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ਹਰਿ ਨਾਮੋ ਦੇਹਿ ਵਡਿਆਈ ॥ ਪੂਰੇ ਗੁ
ਰ ਤੇ ਭਾਣਾ ਜਾਪੈ ਅਨਦਿਨੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈ ॥੨॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਭਗਤਿ
ਜੇ ਤੁਧੁ ਭਾਵੈ ਆਪੇ ਬਖਸਿ ਮਿਲਾਈ ॥ ਤੇਰੈ ਭਾਣੈ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ
ਗੁਰਿ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਗਨਿ ਬੁਝਾਈ ॥੩॥ ਜੋ ਤੂ ਕਰਹਿ ਸੁ ਹੋਵੈ ਕਰਤੇ ਅਵ

ਭੁਲ ਕਰਣਾ ਜਾਈ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਵੈ ਤੇ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈ ॥੪॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਸਾਲਾਹਿਆ ਜਿੰਨਾ ਤਿਨ ਸਲਾਹਿ ਹਰਿ ਜਾਤਾ ॥ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਗਇਆ ਹੈ ਦੂਜਾ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਪਛਾਤਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤੂ ਮੇਰਾ ਇਕੁ ਸੋਈ ॥ ਤੁਧੁ ਜਪੀ ਤੁਧੈ ਸਾਲਾਹੀ ਗਤਿ ਮਤਿ ਤੁਝ ਤੇ ਹੋਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਾਲਾਹਨਿ ਸੇ ਸਾਦੁ ਪਾਇਨਿ ਮੀਠਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਸਾਰੁ ॥ ਸਦਾ ਮੀਠਾ ਕਦੇ ਨ ਫੀਕਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰੁ ॥੨॥ ਜਿਨਿ ਮੀਠਾ ਲਾਇਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਤਿਸੁ ਵਿਟਹੁ ਬਲਿ ਜਾਈ ॥ ਸਬਦਿ ਸਲਾਹੀ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਵਿਚਹੁ ਆਪੁ ਗਵਾਈ ॥੩॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਰਾ ਸਦਾ ਹੈ ਦਾਤਾ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਸਚੁ ਪਾਏ ॥੪॥੩॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਜੇਤੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਤੂ ਰਖਣ ਜੋਗਾ ॥ ਤੁਧੁ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝੈ ਨਾ ਕੋ ਹੋਆ ਨ ਹੋਗਾ ॥੧॥ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਮੇਰੇ ਸੁਆਮੀ ਏਹ ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨ ਕੀ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ॥ ਆਪਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰਿ ਰਾਖਹੁ ਹਰਿ ਜੀਉ ਪੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਜਮਕਾਲੁ ॥੨॥ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਸਚੀ ਹਰਿ ਜੀਉ ਨਾ ਓਹ ਘਟੈ ਨ ਜਾਇ ॥ ਜੋ ਹਰਿ ਛੋਡਿ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਲਾਗੈ ਓਹੁ ਜੰਮੈ ਤੈ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥੩॥ ਜੋ ਤੇਰੀ ਸਰਣਾਈ ਹਰਿ ਜੀਉ ਤਿਨਾ ਦੂਖ ਭੂਖ ਕਿਛੁ ਨਾਹਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਸਲਾਹਿ ਸਦਾ ਤੂ ਸਚੈ ਸਬਦਿ ਸਮਾਹਿ ॥੪॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਜੀਉ ਸਦਾ ਧਿਆਵਹੁ ਜਬ ਲਗੁ ਜੀਅ ਪਰਾਨ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਚੂਕਾ ਮਨਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਸਫਲੁ ਜਨਮੁ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰਾਣੀ ਕੇਰਾ ਹਰਿ ਕੈ ਨਾ

ਮਿ ਸਮਾਨ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਗੁਰ ਕੀ ਸਿਖ ਸੁਣੀਜੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸਹਜੇ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪੀਜੈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮੂਲੁ ਪਛਾਣਨਿ ਤਿਨ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸਾ ਸਹਜੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਹਉਮੈ ਦੁਰਮਤਿ ਖੋਈ ॥ ਸਭਨਾ ਮਹਿ ਏਕੋ ਸਚੁ ਵਰਤੈ ਵਿਰਲਾ ਬੂਝੈ ਕੋਈ ॥੨॥ ਗੁਰਮਤੀ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਆ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਤਤੁ ਵਖਾਨੈ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਦਾ ਮਨਿ ਵਸਿਆ ਵਿਚਿ ਮਨ ਹੀ ਮਨੁ ਮਾਨੈ ॥ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਵਿਟਹੁ ਜਿਤੁ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥ ਮਾਨਸ ਜਨਮਿ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਆ ਬਿਰਥਾ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਤਾਂ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੇਲੇ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮੁ ਮਿਲੈ ਵਡਿਆਈ ਪੂਰੈ ਭਾਗਿ ਧਿਆਇਆ ॥੪॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੩ ॥ ਆਪੇ ਭਾਂਤਿ ਬਣਾਏ ਬਹੁ ਰੰਗੀ ਸਿਸਟਿ ਉਪਾਇ ਪ੍ਰਭਿ ਖੇਲੁ ਕੀਆ ॥ ਕਰਿ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਸਰਬ ਜੀਆ ਨੋ ਰਿਜਕੁ ਦੀਆ ॥੧॥ ਕਲੀ ਕਾਲ ਮਹਿ ਰਵਿਆ ਰਾਮੁ ॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਏਕੋ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਗੁਪਤਾ ਨਾਮੁ ਵਰਤੈ ਵਿਚਿ ਕਲਜੁਗਿ ਘਟਿ ਘਟਿ ਹਰਿ ਭਰਪੂਰਿ ਰਹਿਆ ॥ ਨਾਮੁ ਰਤਨੁ ਤਿਨਾ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਗਟਿਆ ਜੋ ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਭਜਿ ਪਇਆ ॥੨॥ ਇੰਦ੍ਰੀ ਪੰਚ ਪੰਚੇ ਵਸਿ ਆਣੈ ਖਿਮਾ ਸੰਤੋਖੁ ਗੁਰਮਤਿ ਪਾਵੈ ॥ ਸੋ ਧਨੁ ਧਨੁ ਹਰਿ ਜਨੁ ਵਡ ਪੂਰਾ ਜੋ ਭੈ ਬੈਰਾਗਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥੩॥ ਗੁਰ ਤੇ ਮੁਹੁ ਫੇਰੇ ਜੇ ਕੋਈ ਗੁਰ ਕਾ ਕਹਿਆ ਨ ਚਿਤਿ ਧਰੈ ॥ ਕਰਿ ਆਚਾਰ ਬਹੁ ਸੰਪਉ ਸੰਚੈ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕਰੈ ਸੁ ਨਰਕਿ ਪਰੈ ॥੪॥ ਏਕੋ ਸਬਦੁ ਏਕੋ ਪ੍ਰਭੁ ਵਰਤੈ ਸਭ ਏਕਸੁ ਤੇ ਉਤਪਤਿ ਚਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਏ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਇ ਰਲੈ ॥

ਪਾ੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਮੇਰੇਮਨਗੁਰੁਅਪਣਾਸਾਲਾਹਿ॥ਪੂ
ਰਾਭਾਗੁਹੋਵੈਮੁਖਿਮਸਤਕਿਸਦਾਹਰਿਕੇਗੁਣਗਾਹਿ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰ
ਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਭੋਜਨੁਹਰਿਦੇਇ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਈਵਿਰਲਾਲੇਇ॥ਜਿਸਨੋਅਪ
ਣੀਨਦਰਿਕਰੇਇ॥੧॥ਗੁਰਕੇਚਰਣਮਨਮਾਹਿਵਸਾਇ॥ਦੁਖੁਅਨੇਰਾਅੰ
ਦਰਹੁਜਾਇ॥ਆਪੇਸਾਚਾਲਏਮਿਲਾਇ॥੨॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਸਿਉਲਾਇ
ਪਿਆਰੁ॥ਐਥੈਓਥੈਏਹੁਅਧਾਰੁ॥ਆਪੇਦੇਵੈਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੩॥ਸਚਾ
ਮਨਾਏਅਪਣਾਭਾਣਾ॥ਸੋਈਭਗਤੁਸੁਘੜੁਸੋੁਜਾਣਾ॥ਨਾਨਕੁਤਿਸਕੈ
ਸਦਕੁਰਬਾਣਾ॥੪॥੭॥੧੭॥੨੪॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਬਿਭਾਸ॥ ਚਉਪਦੇ॥ ਰਸਕਿਰਸਕਿਗੁਣ
ਗਾਵਹਗੁਰਮਤਿਲਿਵਉਨਮਨਿਨਾਮਿਲਗਾਨ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਰਸੁਪੀਆਗੁ
ਰਸਬਦੀਹਮਨਾਮਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਨ॥੧॥ਹਮਰੇਜਗਜੀਵਨਹਰਿਪ੍ਰਾਨ॥
ਹਰਿਊਤਮੁਰਿਦਅੰਤਰਿਭਾਇਓਗੁਰਿਮੰਤੁਦੀਓਹਰਿਕਾਨ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਆਵਹੁਸੰਤਮਿਲਹੁਮੇਰੇਭਾਈਮਿਲਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਵਖਾਨ॥ਕਿਤੁਬਿਧਿ
ਕਿਉਪਾਈਐਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਮੋਕਉਕਰਹੁਉਪਦੇਸੁਹਰਿਦਾਨ॥੨॥ਸਤ
ਸੰਗਤਿਮਹਿਹਰਿਹਰਿਵਾਸਿਆਮਿਲਿਸੰਗਤਿਹਰਿਗੁਨਜਾਨ॥ਵਡੈਭਾ
ਗਿਸਤਸੰਗਤਿਪਾਈਗੁਰੁਸਤਿਗੁਰੁਪਰਸਿਭਗਵਾਨ॥੩॥ਗੁਨਗਾਵ
ਹਪ੍ਰਭਅਗਮਠਾਕੁਰਕੇਗੁਨਗਾਇਰਹੇਹੈਰਾਨ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਗੁਰਿਕਿ
ਰਪਾਧਾਰੀਹਰਿਨਾਮੁਦੀਓਖਿਨਦਾਨ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪
ਉਗਵੈਸੂਰੁਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਬੋਲਹਿਸਭਰੈਨਿਸਮ੍ਹਾਲਹਿਹਰਿਗਾਲ॥
ਹਮਰੈਪ੍ਰਭਿਹਮਲੋਚਲਗਾਈਹਮਕਰਹਪ੍ਰਭੂਹਰਿਭਾਲ॥੧॥ਮੇਰਾਮਨੁ
ਸਾਧੂਧੂਰਿਰਵਾਲ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਇਓਗੁਰਿਮੀਠਾਗੁਰਪਗਝਾਰ

ਹਮਬਾਲ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸਾਕਤਕਉਦਿਨੁਰੈਨਿਅੰਧਾਰੀਮੋਹਿਫ
ਸਮਾਇਆਜਾਲ॥ਖਿਨੁਪਲੁਹਰਿਪ੍ਰਭੁਰਿਦੈਨਵਸਿਓਰਿਨਿਬਾਧਿ
ਬਹੁਬਿਧਿਬਾਲ॥੨॥ਸਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਬੁਧਿਮਤਿਪਾਈਹਉਛੂਟੇਮਮ
ਤਾਜਾਲ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮੀਠਲਗਾਨਾਗੁਰਿਕੀਏਸਬਦਿਨਿਹਾਲ॥੩॥
ਹਮਬਾਰਿਕਗੁਰਅਗਮਗੁਸਾਈਗੁਰਕਰਿਕਿਰਪਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲ॥ਬਿਖੁ
ਭਉਜਲਡੁਬਦੇਕਾਢਿਲੇਹੁਪ੍ਰਭਗੁਰਨਾਨਕਬਾਲਗੁਪਾਲ॥੪॥੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪ ਇਕੁਖਿਨੁਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਿਰਪਾਧਾਰੀਗੁਨਗਾ
ਏਰਸਕਿਰਸੀਕ॥ਗਾਵਤਸੁਨਤਦੋਊਭਏਮੁਕਤੇਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਖਿਨੁ
ਹਰਿਪੀਕ॥੧॥ਮੇਰੈਮਨਿਹਰਿਹਰਿਰਾਮਨਾਮੁਰਸੁਟੀਕ॥ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁ
ਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਪੀਆਰਸੁਝੀਕ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿ
ਨਹਰਿਹਿਰਦੈਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਨੀਤਿਨਾਮਸਤਕਿਊਜਲਟੀਕ॥ਹਰਿਜਨ
ਸੋਭਾਸਭਜਗਊਪਰਿਜਿਉਵਿਚਿਉਡਵਾਸਸਿਕੀਕ॥੨॥ਜਿਨਹਰਿ
ਹਿਰਦੈਨਾਮੁਨਵਸਿਓਤਿਨਮਾਤਕਿਰਜਫੀਕ॥ਜੈਸੇਸੀਗਾਰੁਕਰੈਦੇਹ
ਮਾਨੁਖਨਾਮਬਿਨਾਨਕਟੇਨਕਕੀਕ॥੩॥ਘਟਿਘਟਿਰਮਈਆਰਮਤ
ਰਾਮਰਾਇਸਭਵਰਤੈਸਭਮਹਿਈਕ॥ਜਨਨਾਨਕਕਉਹਰਿਕਿਰਪਾਧ
ਰੀਗੁਰਬਚਨਧਿਆਇਓਘਰੀਮੀਕ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੪
ਅਗਮਦਇਆਲਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭਿਧਾਰੀਮੁਖਿਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਹਮਕਹੇ॥ਪ
ਤਿਤਪਾਵਨਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਓਸਭਿਕਿਲਬਿਖਪਾਪਲਹੇ॥੧॥
ਜਪਿਮਨਰਾਮਨਾਮੁਰਵਿਰਹੇ॥ਦੀਨਦਇਆਲੁਦੁਖਭੰਜਨੁਗਾਇਓ
ਗੁਰਮਤਿਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਲਹੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਾਇਆਨਗਰਿਨਗਰਿਹ
ਰਿਬਸਿਓਮਤਿਗੁਰਮਤਿਹਰਿਹਰਿਸਹੇ॥ਸਰੀਰਿਸਰੋਵਰਿਨਾਮੁਹਰਿਪ੍ਰ

ਗਇਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਹਨੋ ॥੨॥ ਜੇ ਨਰ ਭਰਮਿ ਭਰਮਿ ਉਦਿਆ
ਨੇ ਤੇ ਸਾਕਤ ਮੂੜ ਮੁਹਨੋ ॥ ਜਿਉ ਮ੍ਰਿਗ ਨਾਭਿ ਬਸੈ ਬਾਸੁ ਬਸਨਾ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ
ਓ ਝਾਰ ਗਹਨੋ ॥੩॥ ਤੁਮ ਵਡ ਅਗਮ ਅਗਾਧਿ ਬੋਧਿ ਪ੍ਰਭ ਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਹ
ਰਿ ਪ੍ਰਭ ਲਹਨੋ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਕਉ ਗੁਰਿ ਹਾਥੁ ਸਿਰਿ ਧਰਿਓ ਹਰਿ ਰਾਮ ਨਾਮਿ ਰ
ਵਿ ਰਹਨੋ ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਮਨਿ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ ਰਾਮ ਨਾਮ
ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਪਿਓ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਵਡਫਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਬਚਨ ਸੁਖਾਨੇ ਹੀਅਰੈ
ਹਰਿ ਧਾਰੀ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭ ਕ੍ਰਿਪਫਾ ॥੧॥ ਮੇਰੇ ਮਨ ਭਜੁ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹਰਿ ਨਿਮਖ
ਫਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਾਨੁ ਦੀਓ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮਾ ਮਨਿ ਤਨਿ ਬਸਫਾ ॥੧॥ ਰਹਾ
ਉ ॥ ਕਾਇਆ ਨਗਰਿ ਵਸਿਓ ਘਰਿ ਮੰਦਰਿ ਜਪਿ ਸੋਭਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰਪ
ਫਾ ॥ ਹਲਤਿ ਪਲਤਿ ਜਨ ਭਏ ਸੁਹੇਲੇ ਮੁਖ ਊਜਲ ਗੁਰਮੁਖਿ ਤਰਫਾ ॥੨॥
ਅਨਭਉ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਹਰਿ ਉਰ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਨਿਮਖਫਾ ॥
ਕੋਟਿ ਕੋਟਿ ਕੇ ਦੋਖ ਸਭ ਜਨ ਕੇ ਹਰਿ ਦੂਰਿ ਕੀਏ ਇਕ ਪਲਫਾ ॥੩॥ ਤੁਮ
ਰੇ ਜਨ ਤੁਮ ਹੀ ਤੇ ਜਾਨੇ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਿਓ ਜਨ ਤੇ ਮੁਖਫਾ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਆਪੁ ਧਰਿ
ਓ ਹਰਿ ਜਨ ਮਹਿ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਇਕਫਾ ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੪ ॥
ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਓ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਮ ਮੁਏ ਜੀਵੇ ਹਰਿ ਜਪਿਭਾ ॥
ਧਨੁ ਧੰਨੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਬਿਖੁ ਡੁਬਦੇ ਬਾਂਹ ਦੇਇ ਕਢਿਭਾ ॥
੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਅਰਧਾਂਭਾ ॥ ਉਪਜੰਪਿ ਉਪਾਇ ਨ ਪਾਈਐ ਕ
ਤਹੂ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਲਾਭਾ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਰਸੁ ਰਾਮ ਰਸਾ
ਇਣੁ ਰਸੁ ਪੀਆ ਗੁਰਮਤਿ ਰਸਭਾ ॥ ਲੋਹ ਮਨੂਰ ਕੰਚਨੁ ਮਿਲਿ ਸੰਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਉਰਿ ਧਾਰਿਓ ਗੁਰਿ ਹਰਿਭਾ ॥੨॥ ਹਉਮੈ ਬਿਖਿਆ ਨਿਤ ਲੋਭਿ ਲੁਭਾਨੇ
ਪੁਤ ਕਲਤ੍ਰ ਮੋਹਿ ਲੁਭਿਭਾ ॥ ਤਿਨ ਪਗ ਸੰਤ ਨ ਸੇਵੇ ਕਬਹੂ ਤੇ ਮਨਮੁਖ ਭੂੰਭ

ਭਰਭਾ ॥੩॥ ਤੁਮਰੇ ਗੁਨ ਤੁਮ ਹੀ ਪ੍ਰਭ ਜਾਨਹੁ ਹਮ ਪਰੇ ਹਾਰਿ ਤੁਮ ਸਰਨਭਾ ॥
ਜਿਉ ਜਾਨਹੁ ਤਿਉ ਰਾਖਹੁ ਸੁਆਮੀ ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਦਾਸੁ ਤੁਮਨਭਾ ॥੪॥੬॥
ਛਕਾ ॥੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਬਿ
ਭਾਸ ਪੜਤਾਲ ਮਹਲਾ ੪ ॥ ਜਪਿ ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨ ॥ ਹਰਿ
ਦਰਗਹ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨ ॥ ਜਿਨਿ ਜਪਿਆ ਤੇ ਪਾਰਿ ਪਰਾਨ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਸੁਨਿ
ਮਨ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਕਰਿ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਅਠਸਠਿ ਮਜਾ
ਨੁ ॥ ਸੁਨਿ ਮਨ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਾਵਹਿ ਮਾਨੁ ॥੧॥ ਜਪਿ ਮਨ ਪਰਮੇਸੁਰੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥
ਖਿਨੁ ਖੋਵੈ ਪਾਪ ਕੋਟਾਨ ॥ ਮਿਲੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਭਗਵਾਨ ॥੨॥੧॥ ੭ ॥੧੮
੭॥ ੨੧॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਬਿਭਾਸ ॥ ਮਨੁ ਹਰਿ ਕੀਆ ਤਨੁ ਸਭੁ ਸਾਜਿਆ
॥ ਪੰਚ ਤਤ ਰਚਿ ਜੋਤਿ ਨਿਵਾਜਿਆ ॥ ਸਿਹਜਾ ਧਰਤਿ ਬਰਤਨ ਕਉ ਪਾਨੀ ॥
ਨਿਮਖ ਨ ਵਿਸਾਰਹੁ ਸੇਵਹੁ ਸਾਰਿਗਪਾਨੀ ॥੧॥ ਮਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਹੋਇ ਪਰਮ
ਗਤੇ ॥ ਹਰਖ ਸੋਗ ਤੇ ਰਹਹਿ ਨਿਰਾਰਾ ਤਾਂ ਤੂ ਪਾਵਹਿ ਪ੍ਰਾਨਪਤੇ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥
ਕਾਪੜ ਭੋਗ ਰਸ ਅਨਿਕ ਭੁੰਚਾਏ ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਕੁਟੰਬ ਸਗਲ ਬਨਾਏ ॥
ਰਿਜਕੁ ਸਮਾਹੇ ਜਲਿ ਥਲਿ ਮੀਤ ॥ ਸੋ ਹਰਿ ਸੇਵਹੁ ਨੀਤਾ ਨੀਤ ॥੨॥ ਤਹਾ ਸਖਾ
ਈ ਜਹ ਕੋਇ ਨ ਹੋਵੈ ॥ ਕੋਟਿ ਅਪ੍ਰਾਧ ਇਕ ਖਿਨ ਮਹਿ ਧੋਵੈ ॥ ਦਾਤਿ ਕਰੈ ਨ
ਹੀ ਪਛੋੁਤਾਵੈ ॥ ਏਕਾ ਬਖਸ ਫਿਰਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਬੁਲਾਵੈ ॥੩॥ ਕਿਰਤ ਸੰਜੋ
ਗੀ ਪਾਇਆ ਭਾਲਿ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਹਿ ਬਸੇ ਗੁਪਾਲ ॥ ਗੁਰ ਮਿਲਿ ਆ
ਏ ਤੁਮਰੈ ਦੁਆਰ ॥ ਜਨ ਨਾਨਕ ਦਰਸਨੁ ਦੇਹੁ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸੇਵਾ ਜਨ ਕੀ ਸੋਭਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਿਟੇ ਤਿਸੁ ਲੋਭਾ ॥
ਨਾਮੁ ਤੇਰਾ ਜਨ ਕੈ ਭੰਡਾਰਿ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਹਿ ਪ੍ਰਭ ਦਰਸ ਪਿਆਰਿ ॥੧॥ ਤੁਮਰੀ

ਭਗਤਿ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮ ਤਿਨ ਤਾਈ॥ ਕਾਟਿ ਜੇਵਰੀ ਜਨ ਲੀਏ ਛਡਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜੋ ਜਨੁ ਰਾਤਾ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਰੰਗੀ॥ ਤਿਨਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ਪ੍ਰਭ ਕੈ ਸੰਗੀ॥ ਜਿਸੁ ਰਸੁ ਆਇਆ ਸੋਈ ਜਾਨੈ॥ ਪੇਖਿ ਪੇਖਿ ਮਨ ਮਹਿ ਹੈਰਾਨੈ॥੨॥ ਸੋ ਸੁਖੀਆ ਸਭ ਤੇ ਊਤਮੁ ਸੋਇ॥ ਜਾ ਕੈ ਹ੍ਰਿਦੈ ਵਸਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਇ॥ ਸੋਈ ਨਿਹਚਲੁ ਆਵੈ ਨ ਜਾਇ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਪ੍ਰਭ ਕੇ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ॥੩॥ ਤਾ ਕਉ ਕਰਹੁ ਸਗਲ ਨਮਸਕਾਰੁ॥ ਜਾ ਕੈ ਮਨਿ ਪੂਰਨੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਮੋਹਿ ਠਾਕੁਰ ਦੇਵਾ॥ ਨਾਨਕੁ ਉਧਰੈ ਜਨ ਕੀ ਸੇਵਾ॥੪॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨਿ ਹੋਇ ਅਨੰਦ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਸਿਮਰਉ ਭਗਵੰਤ॥ ਜਾ ਕੈ ਸਿਮਰਨਿ ਕਲਮਲ ਜਾਹਿ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੀ ਹਮ ਚਰਨੀ ਪਾਹਿ॥੧॥ ਸੁਮਤਿ ਦੇਵਹੁ ਸੰਤ ਪਿਆਰੇ॥ ਸਿਮਰਉ ਨਾਮੁ ਮੋਹਿ ਨਿਸਤਾਰੇ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਿਨਿ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਮਾਰਗੁ ਸੀਧਾ॥ ਸਗਲ ਤਿਆਗਿ ਨਾਮਿ ਹਰਿ ਗੀਧਾ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕੈ ਸਦਾ ਬਲਿ ਜਾਈਐ॥ ਹਰਿ ਸਿਮਰਨੁ ਜਿਸੁ ਗੁਰ ਤੇ ਪਾਈਐ॥੨॥ ਬੂਡਤ ਪ੍ਰਾਨੀ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਤਰਾਇਆ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਮੋਹੈ ਨਹੀ ਮਾਇਆ॥ ਹਲਤੁ ਪਲਤੁ ਜਿਨਿ ਗੁਰਹਿ ਸਵਾਰਿਆ॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਊਪਰਿ ਸਦਾ ਹਉ ਵਾਰਿਆ॥੩॥ ਮਹਾ ਮੁਗਧ ਤੇ ਕੀਆ ਗਿਆਨੀ॥ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਕੀ ਅਕਥ ਕਹਾਨੀ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਨਾਨਕ ਗੁਰਦੇਵ॥ ਵਡੈ ਭਾਗਿ ਪਾਈਐ ਹਰਿ ਸੇਵ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਗਲੇ ਦੂਖ ਮਿਟੇ ਸੁਖ ਦੀਏ ਅਪਨਾ ਨਾਮੁ ਜਪਾਇਆ॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪਨੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ਸਗਲਾ ਦੁਰਤੁ ਮਿਟਾਇਆ॥੧॥ ਹਮ ਬਾਰਿਕ ਸਰਨਿ ਪ੍ਰਭ ਦਇਆਲ॥ ਅਵਗਣ ਕਾਟਿ ਕੀਏ ਪ੍ਰਭਿ ਅਪੁਨੇ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਮੇਰੈ ਗੁਰ ਗੋਪਾਲ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਤਾਪ ਪਾਪ ਬਿਨਸੇ ਖਿਨ ਭੀਤਰਿ ਭਏ ਕ੍ਰਿਪਾਲ ਗੁਸਾਈ॥ ਸਾਸਿ ਸਾਸਿ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਅਰਾਧੀ ਅਪੁਨੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਬਲਿ

ਜਾਈ॥੨॥ ਅਗਮ ਅਗੋਚਰੁ ਬਿਅੰਤੁ ਸੁਆਮੀ ਤਾ ਕਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਈਐ॥ ਲਾਹਾ ਖਾਟਿ ਹੋਈਐ ਧਨਵੰਤਾ ਅਪੁਨਾ ਪ੍ਰਭੂ ਧਿਆਈਐ॥੩॥ ਆਠ ਪਹਰ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਧਿਆਈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਗੁਨ ਗਾਇਆ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਮੇਰੇ ਪੂਰੇ ਮਨੋਰਥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਰੁ ਪਾਇਆ॥੪॥੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਨਾਸੇ॥ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਿ ਦੀਨੀ ਰਾਸੇ॥ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾਵੰਤੇ॥ ਸੇਵਕ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੋਹੰਤੇ॥੧॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਹੁ ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥ ਸਗਲੇ ਰੋਗ ਦੋਖ ਸਭਿ ਬਿਨਸਹਿ ਅਗਿਆਨੁ ਅੰਧੇਰਾ ਮਨ ਤੇ ਜਾਈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਜਨਮ ਮਰਨ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਮੀਤ॥ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਸਿਉ ਲਾਗੀ ਪ੍ਰੀਤਿ॥ ਕੋਟਿ ਜਨਮ ਕੇ ਗਏ ਕਲੇਸ॥ ਜੋ ਤਿਸੁ ਭਾਵੈ ਸੋ ਭਲ ਹੋਸ॥੨॥ ਤਿਸੁ ਗੁਰ ਕਉ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਈ॥ ਜਿਸੁ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਧਿਆਈ॥ ਐਸਾ ਗੁਰੁ ਪਾਈਐ ਵਡਭਾਗੀ॥ ਜਿਸੁ ਮਿਲਤੇ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗੀ॥੩॥ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਸੁਆਮੀ॥ ਸਗਲ ਘਟਾ ਕੇ ਅੰਤਰਜਾਮੀ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਅਪੁਨੀ ਲਿਵ ਲਾਇ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਪ੍ਰਭ ਕੀ ਸਰਨਾਇ॥੪॥੫॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਅਪੁਨੇ ਪ੍ਰਭਿ ਕੀਏ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਜਪਨ ਕਉ ਦੀਏ॥ ਆਠ ਪਹਰ ਗੁਨ ਗਾਇ ਗੁਬਿੰਦ ਭੈ ਬਿਨਸੇ ਉਤਰੀ ਸਭ ਚਿੰਦ॥੧॥ ਉਬਰੇ ਸਤਿਗੁਰ ਚਰਨੀ ਲਾਗਿ॥ ਜੋ ਗੁਰੁ ਕਹੈ ਸੋਈ ਭਲ ਮੀਠਾ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਤਿਆਗਿ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਮਨਿ ਤਨਿ ਵਸਿਆ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ ਸੋਈ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਕਿਛੁ ਬਿਘਨੁ ਨ ਹੋਈ॥ ਸਦਾ ਸਦਾ ਪ੍ਰਭੁ ਜੀਅ ਕੈ ਸੰਗਿ॥ ਉਤਰੀ ਮੈਲੁ ਨਾਮ ਕੈ ਰੰਗਿ॥੨॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸਿਉ ਲਾਗੋ ਪਿਆਰੁ॥ ਬਿਨਸੇ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਹੰਕਾਰ॥ ਪ੍ਰਭ ਮਿਲਨ ਕਾ ਮਾਰਗੁ ਜਾਨਾਂ॥ ਭਾਇ ਭਗਤਿ ਹਰਿ ਸਿਉ ਮਨੁ ਮਾਨਾਂ॥੩॥ ਸੁਣਿ ਸਜਣ ਸੰਤ ਮੀਤ ਸੁਹੇਲੇ॥

ਨਾਮੁਰਤਨੁਹਰਿਅਗਹਅਤੋਲੋ॥ਸਦਾਸਦਾਪ੍ਰਭੁਗੁਣਨਿਧਿਗਾਈਐ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਵਡਭਾਗੀਪਾਈਐ॥੪॥੬॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਸੇਧ
ਨਵੰਤਸੇਈਸਚੁਸਾਹਾ॥ਹਰਿਕੀਦਰਗਹਨਾਮੁਵਿਸਾਹਾ॥੧॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਜਪ
ਹੁਮਨਮੀਤ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਨਿਰਮਲਪੂਰਨਰੀਤਿ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ਪਾਇਆਲਾਭੁਵਜੀਵਾਧਾਈ॥ਸੰਤਪ੍ਰਸਾਦਿਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਈ॥
੨॥ਸਫਲਜਨਮੁਜੀਵਨਪਰਵਾਣੁ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰੰਗੁਮਾਣੁ॥੩॥
ਬਿਨਸੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਅਹੰਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੪॥੭॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਗੁਰੁਪੂਰਾਪੂਰੀਤਾਕੀਕਲਾ॥ਗੁਰਕਾਸਬਦੁਸ
ਦਾਸਦਅਟਲਾ॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਜਿਸੁਮਨਿਵਸੈ॥ਦੂਖੁਦਰਦੁਸਭੁਤਾਕਾ
ਨਸੈ॥੧॥ਹਰਿਰੰਗਿਰਾਤਾਮਨੁਰਾਮਗੁਨਗਾਵੈ॥ਮੁਕਤੋਸਾਧੂਧੂਰੀਨਾਵੈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਉਤਰੇਪਾਰਿ॥ਭਉਭਰਮੁਬਿਨਸੇਬਿਕਾਰ॥ਮ
ਨਤਨਅੰਤਰਿਬਸੇਗੁਰਚਰਨਾ॥ਨਿਰਭੈਸਾਧਪਰੇਹਰਿਸਰਨਾ॥੨॥ਅਨਦ
ਸਹਜਰਸਸੂਖਘਨੇਰੇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੂਖੁਨਆਵੈਨੇਰੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਅਪੁਨੇ
ਕਰਿਰਾਖੇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਜਪਤਕਿਲਬਿਖਸਭਿਲਾਥੇ॥੩॥ਸੰਤਸਾਜਨ
ਸਿਖਭਏਸੁਹੇਲੇ॥ਗੁਰਿਪੂਰੈਪ੍ਰਭਸਿਉਲੈਮੇਲੇ॥ਜਨਮਮਰਨਦੁਖਫਾਹਾ
ਕਾਟਿਆ॥ਕਹੁਨਾਨਕਗੁਰਿਪੜਦਾਢਾਕਿਆ॥੪॥੮॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹ
ਲਾ ੫ ਸਤਿਗੁਰਿਪੂਰੈਨਾਮੁਦੀਆ॥ਅਨਦਮੰਗਲਕਲਿਆਣ
ਸਦਾਸੁਖੁਕਾਰਜੁਸਗਲਾਰਾਸਿਥੀਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਚਰਨਕਮਲਗੁਰ
ਕੇਮਨਿਵੂਠੇ॥ਦੂਖਦਰਦਭ੍ਰਮਬਿਨਸੇਝੂਠੇ॥੧॥ਨਿਤਉਠਿਗਾਵਹੁਪ੍ਰਭਕੀਬਾ
ਣੀ॥ਆਠਪਹਰਹਰਿਸਿਮਰਹੁਪ੍ਰਾਣੀ॥੨॥ਘਰਿਬਾਹਰਿਪ੍ਰਭੁਸਭਨੀਥਾ
ਈ॥ਸੰਗਿਸਹਾਈਜਹਹਉਜਾਈ॥੩॥ਦੁਇਕਰਜੋੜਿਕਰੀਅਰਦਾਸਿ॥

ਸਦਾਜਪੇਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸੁ॥੪॥੯॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਪ੍ਰਭੁਸੁਘੜਸੁਜਾਣੁ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਈਐਵਡਭਾਗੀਦਰ
ਸਨਕਉਜਾਈਐਕੁਰਬਾਣੁ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਕਿਲਬਿਖਮੇਟੇਸਬਦਿਸੰਤੋਖੁ॥
ਨਾਮੁਅਰਾਧਨਹੋਆਜੋਗੁ॥ਸਾਧਸੰਗਿਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਚਰਨਕਮਲ
ਮਨਮਾਹਿਨਿਵਾਸੁ॥੧॥ਜਿਨਿਕੀਆਤਿਨਿਲੀਆਰਾਖਿ॥ਪ੍ਰਭੁਪੂਰਾਅ
ਨਾਥਕਾਨਾਥੁ॥ਜਿਸਹਿਨਿਵਾਜੇਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥ਪੂਰਨਕਰਮਤਾਕੇਆ
ਚਾਰ॥੨॥ਗੁਣਗਾਵੈਨਿਤਨਿਤਨਿਤਨਵੇ॥ਲਖਚਉਰਾਸੀਹਜੋਨਿਨਭਵੇ॥
ਈਹਾਂਊਹਾਂਚਰਣਪੂਜਾਰੇ॥ਮੁਖੁਊਜਲੁਸਾਚੇਦਰਬਾਰੇ॥੩॥ਜਿਸੁਮਸ
ਤਕਿਗੁਰਿਧਰਿਆਹਾਥੁ॥ਕੋਟਿਮਧੇਕੋਵਿਰਲਾਦਾਸੁ॥ਜਲਿਥਲਿਮ
ਹੀਅਲਿਪੇਖੈਭਰਪੂਰਿ॥ਨਾਨਕਉਧਰਸਿਤਿਸੁਜਨਕੀਧੂਰਿ॥੪॥੧੦॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਕੁਰਬਾਣੁਜਾਈਗੁਰਪੂਰੇਅਪਨੇ॥ਜਿਸੁਪ੍ਰਸਾ
ਦਿਹਰਿਹਰਿਜਪੁਜਪਨੇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਬਾਣੀਸੁਣਤਨਿਹਾਲ॥ਬਿ
ਨਸਿਗਏਬਿਖਿਆਜੰਜਾਲ॥੧॥ਸਾਚਸਬਦਸਿਉਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ॥ਹਰਿ
ਪ੍ਰਭੁਅਪੁਨਾਆਇਆਚੀਤਿ॥੨॥ਨਾਮੁਜਪਤਹੋਆਪਰਗਾਸੁ॥ਗੁਰ
ਸਬਦੇਕੀਨਾਰਿਦੈਨਿਵਾਸੁ॥੩॥ਗੁਰਸਮਰਥਸਦਾਦਇਆਲਾ॥ਹਰਿ
ਜਪਿਜਪਿਨਾਨਕਭਏਨਿਹਾਲਾ॥੪॥੧੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫
ਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਤਸਦਾਸੁਖੁਪਾਇਆ॥ਦੀਨਦਇਆਲਭਏਕਿਰਪਾਲਾ
ਅਪਣਾਨਾਮੁਆਪਿਜਪਾਇਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਸੰਤਸੰਗਤਿਮਿਲਿਭ
ਇਆਪ੍ਰਗਾਸ॥ਹਰਿਹਰਿਜਪਤਪੂਰਨਭਈਆਸ॥੧॥ਸਰਬਕਲਿਆ
ਣਸੂਖਮਨਿਵੂਠੇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਏਗੁਰਨਾਨਕਤੂਠੇ॥੨॥੧੨॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਘਰੁ ੨

ਬਿਭਾਸ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ਠਾਉ॥ ਨਾਹੀ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਨਾਉ॥ ਸਰਬ ਸਿਧਿ ਕ
ਲਿਆਨਾ॥ ਪੂਰਨ ਹੋਹਿ ਸਗਲ ਕਾਮ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਜਪੀਐ ਨੀਤਾ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਬਿਨਸੈ ਲਗੈ ਏਕੈ ਪ੍ਰੀਤਿ॥੧॥ ਨਾਮਿ ਲਾਗੈ ਦੂਖੁ ਭਾਗੈ
ਸਰਨਿ ਪਾਲਨ ਜੋਗੁ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਜਮੁ ਨ ਤਾਟੈ ਜਿਸੁ ਧੁਰਿ ਹੋਵੈ ਸੰਜੋਗੁ॥
੨॥ ਰੈਨਿ ਦਿਨਸੁ ਧਿਆਇ ਹਰਿ ਹਰਿ ਤਜਹੁ ਮਨ ਕੇ ਭਰਮ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਹ
ਰਿ ਮਿਲੈ ਜਿਸਹਿ ਪੂਰਨ ਕਰਮ॥੩॥ ਜਨਮ ਜਨਮ ਬਿਖਾਦ ਬਿਨਸੇ ਰਾਖਿ
ਲੀਨੇ ਆਪਿ॥ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਮੀਤ ਭਾਈ ਜਨ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਜਾਪਿ॥੪॥੧॥
੧੩॥ ੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫
ਬਿਭਾਸ ਪੜਤਾਲ॥ ਰਮ ਰਮ ਰਾਮ ਰਾਮ ਜਾਪ॥ ਕਲਿ ਕਲੇਸ ਲੋਭ ਮੋਹ
ਬਿਨਸਿ ਜਾਇ ਅਹੰ ਤਾਪ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਆਪੁ ਤਿਆਗਿ ਸੰਤ ਚਰਨ ਲਾਗਿ
ਮਨੁ ਪਵਿਤੁ ਜਾਹਿ ਪਾਪ॥੧॥ ਨਾਨਕੁ ਬਾਰਿਕੁ ਕਛੂ ਨ ਜਾਨੈ ਰਾਖਨ ਕਉ ਪ੍ਰਭੁ
ਮਾਈ ਬਾਪ॥੨॥੧॥੧੪॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ਚਰਨ ਕ
ਮਲ ਸਰਨਿ ਟੇਕ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਬੇਅੰਤੁ ਠਾਕੁਰੁ ਸਰਬ ਊਪਰਿ ਤੁਹੀ ਏਕ॥੧॥
ਰਹਾਉ॥ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰ ਦੁਖ ਬਿਦਾਰ ਦੈਨਹਾਰ ਬੁਧਿ ਬਿਬੇਕ॥੧॥ ਨਮਸਕਾ
ਰ ਰਖਨਹਾਰ ਮਨਿ ਅਰਾਧਿ ਪ੍ਰਭੂ ਮੇਕ॥ ਸੰਤ ਰੇਨੁ ਕਰਉ ਮਜਨੁ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ
ਸੁਖ ਅਨੇਕ॥੨॥੨॥੧੫॥ ਚਉਪਦਿਆ ਕਾ ਜੁਮਲਾ॥ ਮ:੧
੧੭॥ ਮ:੩॥੭॥ ਮ:੪॥੭॥ ਮ:੫॥੧੫॥ ਜੁਮਲਾ ੪੬॥
੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਅਸਟ
ਪਦੀਆ॥ ਬਿਭਾਸ॥ ਦੁਬਿਧਾ ਬਉਰੀ ਮਨੁ ਬਉਰਾਇਆ॥ ਝੂ
ਠੈ ਲਾਲਚਿ ਜਨਮੁ ਗਵਾਇਆ॥ ਲਪਟਿ ਰਹੀ ਫੁਨਿ ਬੰਧੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ॥੧॥ ਨਾ ਮਨੁ ਮਰੈ ਨ ਮਾਇਆ ਮਰੈ॥ ਜਿਨਿ ਕਿਛੁ

ਕੀਆ ਸੋਈ ਜਾਣੈ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਭਉ ਸਾਗਰੁ ਤਰੈ॥੧॥ ਰਹਾਉ॥
ਮਾਇਆ ਸੰਚਿ ਰਾਜੇ ਅਹੰਕਾਰੀ॥ ਮਾਇਆ ਸਾਥਿ ਨ ਚਲੈ ਪਿਆਰੀ॥
ਮਾਇਆ ਮਮਤਾ ਹੈ ਬਹੁ ਰੰਗੀ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਕੋ ਸਾਥਿ ਨ ਸੰਗੀ॥੨॥ ਜਿ
ਉ ਮਨੁ ਦੇਖਹਿ ਪਰ ਮਨੁ ਤੈਸਾ॥ ਜੈਸੀ ਮਨਸਾ ਤੈਸੀ ਦਸਾ॥ ਜੈਸਾ ਕਰ
ਮੁ ਤੈਸੀ ਲਿਵ ਲਾਵੈ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਪੂਛਿ ਸਹਜ ਘਰੁ ਪਾਵੈ॥੩॥ ਰਾਗਿ
ਨਾਦਿ ਮਨੁ ਦੂਜੈ ਭਾਇ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਮਹਾ ਦੁਖੁ ਪਾਇ॥ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਭੇਟੈ ਸੋਝੀ ਪਾਇ॥ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ॥੪॥ ਸਚੈ ਸਬਦਿ
ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ॥ ਸਚੀ ਬਾਣੀ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ॥ ਨਿਜ ਘਰਿ ਵਾਸੁ ਅਮ
ਰ ਪਦੁ ਪਾਵੈ॥ ਤਾ ਦਰਿ ਸਾਚੈ ਸੋਭਾ ਪਾਵੈ॥੫॥ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਬਿਨੁ ਭਗਤਿ
ਨ ਹੋਈ॥ ਅਨੇਕ ਜਤਨ ਕਰੈ ਜੇ ਕੋਈ॥ ਹਉਮੈ ਮੇਰਾ ਸਬਦੇ ਖੋਈ॥ ਨਿਰ
ਮਲ ਨਾਮੁ ਵਸੈ ਮਨਿ ਸੋਈ॥੬॥ ਇਸੁ ਜਗ ਮਹਿ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾ
ਰੁ॥ ਬਿਨੁ ਸਬਦੈ ਹੋਰੁ ਮੋਹੁ ਗੁਬਾਰੁ॥ ਸਬਦੇ ਨਾਮੁ ਰਖੈ ਉਰਿ ਧਾਰਿ॥ ਸ
ਬਦੇ ਗਤਿ ਮਤਿ ਮੋਖ ਦੁਆਰੁ॥੭॥ ਅਵਰੁ ਨਾਹੀ ਕਰਿ ਦੇਖਣਹਾਰੋ॥
ਸਾਚਾ ਆਪਿ ਅਨੂਪੁ ਅਪਾਰੋ॥ ਰਾਮ ਨਾਮ ਊਤਮ ਗਤਿ ਹੋਈ॥ ਨਾਨਕ ਖੋ
ਜਿ ਲਹੈ ਜਨੁ ਕੋਈ॥੮॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿ ਸਗਲ ਜਗੁ ਛਾਇਆ॥ ਕਾਮਣਿ ਦੇਖਿ ਕਾਮਿ ਲੋਭਾਇਆ॥ ਸੁਤ
ਕੰਚਨ ਸਿਉ ਹੇਤੁ ਵਧਾਇਆ॥ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਅਪਨਾ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ਪਰਾਇਆ॥
੧॥ ਐਸਾ ਜਾਪੁ ਜਪਉ ਜਪਮਾਲੀ॥ ਦੁਖ ਸੁਖ ਪਰਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨਿਰਾਲੀ॥
੧॥ ਰਹਾਉ॥ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨ ਤੇਰਾ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਇਆ॥ ਸਾਚ ਸਬਦਿ ਤੁਝ ਮਾ
ਹਿ ਸਮਾਇਆ॥ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਤੁਧੁ ਆਪਿ ਰਚਾਇਆ॥ ਸੇਈ ਭਗਤ
ਜਿਨ ਸਚਿ ਚਿਤੁ ਲਾਇਆ॥੨॥ ਗਿਆਨੁ ਧਿਆਨੁ ਨਰਹਰਿ ਨਿਰਬਾਣੀ॥

ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਕੋਇ ਨ ਜਾਣੀ ॥ ਸਗਲ ਸਰੋਵਰਿ ਜੋਤਿ ਸਮਾਣੀ ॥
ਅਨਦ ਰੂਪ ਵਿਟਹੁ ਕੁਰਬਾਣੀ ॥੩॥ ਭਾਉ ਭਗਤਿ ਗੁਰਮਤੀ ਪਾਏ ॥
ਹਉਮੈ ਵਿਚਹੁ ਸਬਦਿ ਜਲਾਏ ॥ ਧਾਵਤੁ ਰਾਖੈ ਠਾਕਿ ਰਹਾਏ ॥ ਸਚਾ ਨਾ
ਮੁ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ॥੪॥ ਬਿਸਮ ਬਿਨੋਦ ਰਹੇ ਪਰਮਾਦੀ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਮਾਨਿ
ਆ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ॥ ਦੇਖਿ ਨਿਵਾਰਿਆ ਜਲ ਮਹਿ ਆਗੀ ॥ ਸੋ ਬੂਝੈ ਹੋ
ਵੈ ਵਡਭਾਗੀ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਏ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਜਾਗੈ ਸ
ਚਿ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਏਕੋ ਜਾਣੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਸੁਖਦਾਤਾ ਸੇਵੇ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋ
ਇ ॥੬॥ ਸੇਵਾ ਸੁਰਤਿ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ॥
ਜੀਵਨ ਮੁਕਤੁ ਜਾ ਸਬਦੁ ਸੁਣਾਏ ॥ ਸਚੀ ਰਹਤ ਸਚਾ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥੭॥ ਸੁਖ
ਦਾਤਾ ਦੁਖੁ ਮੇਟਣਹਾਰਾ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਸੂਝਸਿ ਬੀਜੀ ਕਾਰਾ ॥ ਤਨੁ ਮਨੁ ਧਨੁ
ਹਰਿ ਆਗੈ ਰਾਖਿਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਕਹੈ ਮਹਾ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ॥੮॥੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ
ਮਹਲਾ ੧ ਨਿਵਲੀ ਕਰਮ ਭੁਅੰਗਮ ਭਾਠੀ ॥ ਰੇਚਕ ਪੂਰਕ ਕੁੰਭਕ
ਕਰੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਛੁ ਸੋਝੀ ਨਾਹੀ ਭਰਮੇ ਭੂਲਾ ਬੂਡਿ ਮਰੈ ॥ ਅੰਧਾ ਭ
ਰਿਆ ਭਰਿ ਭਰਿ ਧੋਵੈ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਦੇ ਨ ਲਹੈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਫੋਕਟ ਸ
ਭਿ ਕਰਮਾ ਜਿਉ ਬਾਜੀਗਰੁ ਭਰਮਿ ਭੁਲੈ ॥੧॥ ਖਟੁ ਕਰਮ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸੋ
ਈ ॥ ਤੂ ਗੁਣ ਸਾਗਰੁ ਅਵਗੁਣ ਮੋਹੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਾਇਆ ਧੰਧਾ ਧਾ
ਵਣੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕਾਰ ਬਿਕਾਰ ॥ ਮੂਰਖੁ ਆਪੁ ਗਣਾਇਦਾ ਬੂਝਿ ਨ ਸਕੈ ਕਾਰ ॥
ਮਨਸਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲ ਖੁਆਰ ॥ ਮਜਨੁ ਝੂਠਾ ਚੰਡਾਲ
ਕਾ ਫੋਕਟ ਚਾਰ ਸੀਂਗਾਰ ॥੨॥ ਝੂਠੀ ਮਨ ਕੀ ਮਤਿ ਹੈ ਕਰਣੀ ਬਾਦਿ ਬਿਬਾਦੁ ॥
ਝੂਠੇ ਵਿਚਿ ਅਹੰਕਰਣੁ ਹੈ ਖਸਮ ਨ ਪਾਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਹੋਰੁ ਕਮਾ
ਵਣਾ ਫਿਕਾ ਆਵੈ ਸਾਦੁ ॥ ਦੁਸਟੀ ਸਭਾ ਵਿਗੁਚੀਐ ਬਿਖੁ ਵਾਤੀ ਜੀਵ

ਣ ਬਾਦਿ ॥੩॥ ਇਹੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਮਰਹੁ ਨ ਕੋਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਦਾ ਸੁਖੁ
ਹੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਮੁਕਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥ ਆਵਹਿ ਜਾਹਿ ਮਰਹਿ ਮਰਿ
ਜਾਈ ॥੪॥ ਏਹੁ ਸਰੀਰੁ ਹੈ ਤ੍ਰੈ ਗੁਣ ਧਾਤੁ ॥ ਇਸ ਨੋ ਵਿਆਪੈ ਸੋਗ ਸੰਤਾਪੁ ॥
ਸੋ ਸੇਵਹੁ ਜਿਸੁ ਮਾਈ ਨ ਬਾਪੁ ॥ ਵਿਚਹੁ ਚੂਕੈ ਤਿਸਨਾ ਅਰੁ ਆਪੁ ॥੫॥
ਜਹ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਤਹ ਸੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਭੇਟੇ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥
ਹਿਰਦੈ ਸਚੁ ਏਹ ਕਰਣੀ ਸਾਰੁ ॥ ਹੋਰਿ ਸਭੁ ਪਾਖੰਡੁ ਪੂਜ ਖੁਆਰੁ ॥੬॥
ਦੁਬਿਧਾ ਚੂਕੈ ਤਾਂ ਸਬਦੁ ਪਛਾਣੁ ॥ ਘਰਿ ਬਾਹਰਿ ਏਕੋ ਕਰਿ ਜਾਣੁ ॥
ਏਹਾ ਮਤਿ ਸਬਦੁ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥ ਵਿਚਿ ਦੁਬਿਧਾ ਮਾਥੈ ਪਵੈ ਛਾਰੁ ॥੭॥ ਕਰ
ਣੀ ਕੀਰਤਿ ਗੁਰਮਤਿ ਸਾਰੁ ॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਗੁਣ ਗਿਆਨੁ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਮਨੁ ਮਾ
ਰੇ ਜੀਵਤ ਮਰਿ ਜਾਣੁ ॥ ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਛਾਣੁ ॥੮॥ ੩ ॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ਦਖਣੀ ॥ ਗੋਤਮੁ ਤਪਾ ਅਹਲਿਆ ਇਸ
ਤ੍ਰੀ ਤਿਸੁ ਦੇਖਿ ਇੰਦ੍ਰੁ ਲੁਭਾਇਆ ॥ ਸਹਸ ਸਰੀਰ ਚਿਹਨ ਭਗ ਹੂਏ ਤਾ ਮ
ਨਿ ਪਛੋਤਾਇਆ ॥੧॥ ਕੋਈ ਜਾਣਿ ਨ ਭੂਲੈ ਭਾਈ ॥ ਸੋ ਭੂਲੈ ਜਿਸੁ ਆਪਿ
ਭੁਲਾਏ ਬੂਝੈ ਜਿਸੈ ਬੁਝਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਤਿਨਿ ਹਰੀ ਚੰਦਿ ਪ੍ਰਿਥਮੀ ਪਤਿ
ਰਾਜੈ ਕਾਗਦਿ ਕੀਮ ਨ ਪਾਈ ॥ ਅਉਗਣੁ ਜਾਣੈ ਤ ਪੁੰਨ ਕਰੇ ਕਿਉ ਕਿਉ
ਨੇਖਾਸਿ ਬਿਕਾਈ ॥੨॥ ਕਰਉ ਅਢਾਈ ਧਰਤੀ ਮਾਂਗੀ ਬਾਵਨ ਰੂਪਿ ਬਹਾ
ਨੈ ॥ ਕਿਉ ਪਇਆਲਿ ਜਾਇ ਕਿਉ ਛਲੀਐ ਜੇ ਬਲਿ ਰੂਪੁ ਪਛਾਨੈ ॥੩॥
ਰਾਜਾ ਜਨਮੇਜਾ ਦੇ ਮਤੀਂ ਬਰਜਿ ਬਿਆਸਿ ਪੜ੍ਹਾਇਆ ॥ ਤਿਨਿ ਕਰਿ ਜ
ਗ ਅਠਾਰਹ ਘਾਏ ਕਿਰਤੁ ਨ ਚਲੈ ਚਲਾਇਆ ॥੪॥ ਗਣਤ ਨ ਗਣੀ ਹੁ
ਕਮੁ ਪਛਾਣਾ ਬੋਲੀ ਭਾਇ ਸੁਭਾਈ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਵਰਤੈ ਤੁਧੈ ਸਲਾਹੀ ਸਭ
ਤੇਰੀ ਵਡਿਆਈ ॥੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅਲਿਪਤੁ ਲੇਪੁ ਕਦੇ ਨ ਲਾਗੈ ਸਦਾ ਰਹੈ

ਸਰਣਾਈ ॥ ਮਨਮੁਖੁ ਮੁਗਧੁ ਅਗੈ ਲੈਣਾ ਹੀ ਦੁਖਿ ਲਾਗੈ ਪਛੁਤਾਈ ॥੨॥ ਆਪੇ ਕਰੇ ਕਰਾਏ ਕਰਤਾ ਜਿਨਿ ਏਹ ਰਚਨਾ ਕੀਆ ॥ ਹਰਿ ਅਭਿਮਾਨੁ ਨ ਜਾਈ ਜੀਅਹੁ ਅਭਿਮਾਨੇ ਪੈ ਪਚੀਐ ॥੩॥ ਭੁਲਣ ਵਿਚਿ ਕੀਆ ਸਭੁ ਕੋਈ ਕਰਤਾ ਆਪਿ ਨ ਭੁਲੈ ॥ ਨਾਨਕ ਸਚਿ ਨਾਮਿ ਨਿਸਤਾਰਾ ਕੋ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਅਘੁਲੈ ॥੪॥੪॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਆਖਣਾ ਸੁਨਣਾ ਨਾਮੁ ਅਧਾਰੁ ॥ ਧੰਧਾ ਛੁਟਕਿ ਗਇਆ ਵੇਕਾਰੁ ॥ ਜਿਉ ਮਨਮੁਖਿ ਦੂਜੈ ਪਤਿ ਖੋਈ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈ ਅਵਰੁ ਨ ਕੋਈ ॥੧॥ ਸੁਣਿ ਮਨ ਅੰਧੇ ਮੂਰਖ ਗਵਾਰ ॥ ਆਵਤ ਜਾਤ ਲਾਜ ਨਹੀ ਲਾਗੈ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਡੈ ਬਾਰੋ ਬਾਰ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਇਸੁ ਮਨ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬਿਨਾਸੁ ॥ ਧੁਰਿ ਹੁਕਮੁ ਲਿਖਿਆ ਤਾਂ ਕਹੀਐ ਕਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਿਰਲਾ ਚੀਨੈ ਕੋਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਨਾ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਈ ॥੨॥ ਭ੍ਰਮਿ ਭ੍ਰਮਿ ਡੋਲੈ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਬੂਝੇ ਜਮ ਕੀ ਫਾਸੀ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੂਟੈ ਨਾਮੁ ਸਮਾਲਿ ॥੩॥ ਆਪੇ ਸਦੇ ਢਿਲ ਨ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦਿ ਮਰੈ ਸਹਿਲਾ ਜੀਵੈ ਸੋਇ ॥ ਬਿਨੁ ਗੁਰ ਸੋਝੀ ਕਿਸੈ ਨ ਹੋਇ ॥ ਆਪੇ ਕਰੈ ਕਰਾਵੈ ਸੋਇ ॥੪॥ ਝਗੜੁ ਚੁਕਾਵੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ॥ ਪੂਰਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜਿ ਸਮਾਵੈ ॥ ਇਹੁ ਮਨੁ ਡੋਲਤ ਤਉ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਸਚੁ ਕਰਣੀ ਕਰਿ ਕਾਰ ਕਮਾਵੈ ॥੫॥ ਅੰਤਰਿ ਜੂਠਾ ਕਿਉ ਸੁਚਿ ਹੋਇ ॥ ਸਬਦੀ ਧੋਵੈ ਵਿਰਲਾ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕੋਈ ਸਚੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਆਵਣੁ ਜਾਣਾ ਠਾਕਿ ਰਹਾਵੈ ॥੬॥ ਭਉ ਖਾਣਾ ਪੀਣਾ ਸੁਖੁ ਸਾਰੁ ॥ ਹਰਿ ਜਨ ਸੰਗਤਿ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥ ਸਚੁ ਬੋਲੈ ਬੋਲਾਵੈ ਪਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਸਬਦੁ ਕਰਣੀ ਹੈ ਸਾਰੁ ॥੭॥ ਹਰਿ ਜਸੁ ਕਰਮੁ ਧਰਮੁ ਪਤਿ ਪੂਜਾ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਗਨੀ ਮਹਿ ਭੂੰਜਾ ॥ ਹਰਿ ਰਸੁ ਚਾਖਿਆ ਤਉ ਮਨੁ ਭੀਜਾ ॥ ਪ੍ਰਣਵਤਿ ਨਾਨਕੁ ਅਵਰੁ ਨ ਦੂਜਾ ॥੮॥੫॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਪਿ ਅੰਤਰਿ ਪੂਜਾ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵੀਚਾਰਿ ਅਵਰੁ ਨਹੀ ਦੂਜਾ ॥੧॥ ਏਕੋ ਰਵਿ ਰਹਿਆ ਸਭ ਠਾਈ ॥ ਅਵਰੁ ਨ ਦੀਸੈ ਕਿਸੁ ਪੂਜ ਚੜਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਆਗੈ ਜੀਅੜਾ ਤੁਝ ਪਾਸਿ ॥ ਜਿਉ ਭਾਵੈ ਤਿਉ ਰਖਹੁ ਅਰਦਾਸਿ ॥੨॥ ਸਚੁ ਜਿਹਵਾ ਹਰਿ ਰਸਨ ਰਸਾਈ ॥ ਗੁਰਮਤਿ ਛੂਟਸਿ ਪ੍ਰਭ ਸਰਣਾਈ ॥੩॥ ਕਰਮ ਧਰਮ ਪ੍ਰਭਿ ਮੇਰੈ ਕੀਏ ॥ ਨਾਮੁ ਵਡਾਈ ਸਿਰਿ ਕਰਮਾਂ ਕੀਏ ॥੪॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਵਸਿ ਚਾਰਿ ਪਦਾਰਥ ॥ ਤੀਨਿ ਸਮਾਏ ਏਕ ਕ੍ਰਿਤਾਰਥ ॥੫॥ ਸਤਿਗੁਰਿ ਦੀਏ ਮੁਕਤਿ ਧਿਆਨਾਂ ॥ ਹਰਿ ਪਦੁ ਚੀਨਿ ਭਏ ਪਰਧਾਨਾ ॥੬॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸੀਤਲੁ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਨਿਵਾਜੇ ਕਿਨਿ ਕੀਮਤਿ ਪਾਈ ॥੭॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਬੂਝ ਬੁਝਾਈ ॥ ਨਾਮ ਬਿਨਾ ਗਤਿ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ॥੮॥੬॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੧ ॥ ਇਕਿ ਧੁਰਿ ਬਖਸਿ ਲਏ ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਸਚੀ ਬਣਤ ਬਣਾਈ ॥ ਹਰਿ ਰੰਗ ਰਾਤੇ ਸਦਾ ਰੰਗੁ ਸਾਚਾ ਦੁਖ ਬਿਸਰੇ ਪਤਿ ਪਾਈ ॥੧॥ ਝੂਠੀ ਦੁਰਮਤਿ ਕੀ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਬਿਨਸਤ ਬਾਰ ਨ ਲਾਗੈ ਕਾਈ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦਰਦੁ ਵਿਆਪਸਿ ਮਨਮੁਖਿ ਦੁਖੁ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸੁਖ ਦੁਖ ਦਾਤਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜਾਤਾ ਮੇਲਿ ਲਏ ਸਰਣਾਈ ॥੨॥ ਮਨਮੁਖ ਤੇ ਅਭ ਭਗਤਿ ਨ ਹੋਵਸਿ ਹਉਮੈ ਪਚਹਿ ਦਿਵਾਨੇ ॥ ਇਹੁ ਮਨੂਆ ਖਿਨੁ ਊਭਿ ਪਇਆਲੀ ਜਬ ਲਗਿ ਸਬਦ ਨ ਜਾਨੇ ॥੩॥ ਭੂਖ ਪਿਆਸਾ ਜਗੁ ਭਇਆ ਤਿਪਤਿ ਨਹੀ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਪਾਏ ॥ ਸਹਜੈ ਸਹਜੁ ਮਿਲੈ ਸੁਖੁ ਪਾਈਐ ਦਰਗਹ ਪੈਧਾ ਜਾਏ ॥੪॥ ਦਰਗਹ ਦਾਨਾ ਬੀਨਾ ਇਕੁ ਆਪੇ ਨਿਰਮਲ ਗੁਰ ਕੀ ਬਾਣੀ ॥ ਆਪੇ ਸੁਰਤਾ ਸਚੁ ਵੀਚਾਰਸਿ ਆਪੇ ਬੂਝੈ ਪਦੁ ਨਿਰਬਾਣੀ ॥੫॥ ਜਲੁ ਤਰੰਗ ਅਗਨੀ ਪਵਨੈ ਫੁਨਿ ਤ੍ਰੈ ਮਿਲਿ ਜਗਤੁ ਉਪਾਇਆ ॥ ਐਸਾ ਬਲੁ ਛਲੁ ਤਿਨ ਕਉ ਦੀਆ ਹੁਕਮੀ ਠਾਕਿ ਰਹਾਇਆ ॥੬॥ ਐਸੇ ਜਨ

ਵਿਰਲੇਜਗਅੰਦਰਿਗਿਆਨਖੜਗੁਜਿਨਿਪਾਇਆ॥ਜਾਤਿਵਰਨਤੇਭਏਅਤੀ
ਤਾਮਮਤਾਲੋਭੁਚੁਕਾਇਆ॥੭॥ਨਾਮਿਰਤੇਤੀਰਥਸੇਨਿਰਮਲਦੁਖੁ
ਹਉਮੈਮੈਲੁਚੁਕਾਇਆ॥ਨਾਨਕੁਤਿਨਕੇਚਰਨਪਖਾਲੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿ
ਸਾਚਾਭਾਇਆ॥੮॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਬਿਭਾਸ॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਗੁਰਪਰ
ਸਾਦੀਵੇਖੁਤੂਹਰਿਮੰਦਰੁਤੇਰੈਨਾਲਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਖੋਜੀਐਹਰਿ
ਨਾਮੋਲੇਹੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਸਬਦਿਰਪੈਰੰਗੁਹੋਇ॥ਸਚੀਭਗਤਿਸ
ਚਾਹਰਿਮੰਦਰੁਪ੍ਰਗਟੀਸਾਚੀਸੋਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਸਰੀਰੁਹੈ
ਗਿਆਨਿਰਤਨਿਪਰਗਟੁਹੋਇ॥ਮਨਮੁਖਮੂਲੁਨਜਾਣਨੀਮਾਣਸਿਹਰਿਮੰ
ਦਰੁਨਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਜੀਉਸਾਜਿਆਰਖਿਆਹੁਕਮਿਸਵਾ
ਰਿ॥ਧੁਰਿਲੇਖੁਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕੋਇਨਮੇਟਣਹਾਰੁ॥੩॥ਸਬਦੁ
ਚੀਨਿਸੁਖੁਪਾਇਆਸਚੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਸਬਦੇਸੋਹਣਾ
ਕੰਚਨੁਕੋਟੁਅਪਾਰਿ॥੪॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਏਹੁਜਗਤੁਹੈਗੁਰਬਿਨੁਘੋਰੰਧਾਰ॥
ਦੂਜਾਭਾਉਕਰਿਪੂਜਦੇਮਨਮੁਖਅੰਧਗਵਾਰ॥੫॥ਜਿਥੈਲੇਖਾਮੰਗੀ
ਐਤਿਥੈਦੇਹਜਾਤਿਨਜਾਇ॥ਸਾਚਿਰਤੇਸੇਉਬਰੇਦੁਖੀਏਦੂਜੈਭਾਇ
॥੬॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਹੈਨਾਬੁਝਹਿਮੁਗਧਗਵਾਰ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਚੀਨਿਆਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾਰਿ॥੭॥ਗੁਰਕੀਬਾਣੀਗੁਰ
ਤੇਜਾਤੀਜਿਸਬਦਿਰਤੇਰੰਗੁਲਾਇ॥ਪਵਿਤੁਪਾਵਨਸੇਜਨਨਿਰਮਲ
ਹਰਿਕੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੮॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਕਾਹਾਟੁਹੈਰਖਿਆਸਬਦਿਸ
ਵਾਰਿ॥ਤਿਸੁਵਿਚਿਸਉਦਾਏਕੁਨਾਮੁਗੁਰਮੁਖਿਲੈਨਿਸਵਾਰਿ॥੯॥ਹਰਿ
ਮੰਦਰਮਹਿਮਨੁਲੋਹਟੁਹੈਮੋਹਿਆਦੂਜੈਭਾਇ॥ਪਾਰਸਿਭੇਟਿਐਕੰਚਨੁਭ

ਇਆਕੀਮਤਿਕਹੀਨਜਾਇ॥੧੦॥ਹਰਿਮੰਦਰਮਹਿਹਰਿਵਸੈਸਰਬਨਿ
ਰੰਤਰਿਸੋਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਵਣਜੀਐਸਚਾਸਉਦਾਹੋਇ॥੧੧॥
੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਮਹਲਾ ੩ ਭੈਭਾਇਜਾਗੇਸੇਜਨਜਾਗ੍ਰਣਕਰ
ਹਿਹਉਮੈਮੈਲੁਉਤਾਰਿ॥ਸਦਾਜਾਗਤਿਘਰੁਅਪਣਾਰਾਖਹਿਪੰਚਤਸ
ਕਰਕਾਢਹਿਮਾਰਿ॥੧॥ਮਨਮੇਰੇਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਜਿਤੁਮਾਰ
ਗਿਹਰਿਪਾਈਐਮਨਸੇਈਕਰਮਕਮਾਇ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸਹਜ
ਧੁਨਿਉਪਜੈਦੁਖੁਹਉਮੈਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਹਰਿਨਾਮਾਹਰਿਮਨਿਵਸੈਸਹ
ਜੇਹਰਿਗੁਣਗਾਇ॥੨॥ਗੁਰਮਤੀਮੁਖਸੋਹਣੇਹਰਿਰਾਖਿਆਉਰਿਧਾ
ਰਿ॥ਐਥੈਓਥੈਸੁਖੁਘਣਾਜਪਿਹਰਿਹਰਿਉਤਰੇਪਾਰਿ॥੩॥ਹਉਮੈ
ਵਿਚਿਜਾਗ੍ਰਣੁਨਹੋਵਈਹਰਿਭਗਤਿਨਪਵਈਥਾਇ॥ਮਨਮੁਖਦਰਿ
ਢੋਈਨਾਲਹਹਿਭਾਇਦੂਜੈਕਰਮਕਮਾਇ॥੪॥ਧ੍ਰਿਗੁਖਾਣਾਧ੍ਰਿਗੁਪੈਨ
ਣਾਜਿਨਾਦੂਜੈਭਾਇਪਿਆਰੁ॥ਬਿਸਟਾਕੇਕੀੜੇਬਿਸਟਾਰਾਤੇਮਰਿਜੰਮਹਿ
ਹੋਹਿਖੁਆਰੁ॥੫॥ਜਿਨਕਉਸਤਿਗੁਰੁਭੇਟਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਬਲਿ
ਜਾਉ॥ਤਿਨਕੀਸੰਗਤਿਮਿਲਿਰਹਾਸਚੇਸਚਿਸਮਾਉ॥੬॥ਪੂਰੈਭਾਗਿ
ਗੁਰੁਪਾਈਐਉਪਾਇਕਿਤੈਨਪਾਇਆਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਤੇਸਹਜੁ
ਉਪਜੈਹਉਮੈਸਬਦਿਜਲਾਇ॥੭॥ਹਰਿਸਰਣਾਈਭਜੁਮਨਮੇਰੇਸਭ
ਕਿਛੁਕਰਣੈਜੋਗੁ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜੋਕਿਛੁਕਰੈਸੁਹੋਗੁ॥੮॥੨॥
੭॥੨॥੯॥ ੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਬਿਭਾਸਪ੍ਰ
ਭਾਤੀਮਹਲਾ ੫ ਅਸਟਪਦੀਆ॥ ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਸੁ
ਤੁਬਨਿਤਾ॥ਚੂਗਹਿਚੋਗਅਨੰਦਸਿਉਜੁਗਤਾ॥ਉਰਝਿਪਰਿਓਮ
ਨਮੀਠਮੋਹਾਰਾ॥ਗੁਨਗਾਹਕਮੇਰੇਪ੍ਰਾਨਅਧਾਰਾ॥੧॥ਏਕੁਹਮਾਰਾਅੰ

ਤਰਿ ਜਾਸੀ ॥ ਧਰ ਏਕਾ ਮੈ ਟਿਕ ਏਕਸੁ ਕੀ ਸਿਰਿ ਸਾਹਾ ਵਡ ਪੁਰਖੁ ਸੁਆਮੀ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਛਲ ਨਾਗਨਿ ਸਉ ਮੇਰੀ ਟੂਟਨਿ ਹੋਈ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹ ਝੂਠੀ ਧੋਹੀ ॥ ਮੁਖਿ ਮੀਠੀ ਖਾਈ ਕਉਰਾਇ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮਿ ਮਨੁ ਰਹਿਆ ਅਘਾਇ ॥੨॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਸਿਉ ਗਈ ਵਿਖੋਟਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲਿ ਮੋਹਿ ਕੀਨੀ ਛੋਟਿ ॥ ਇਹ ਠਗਵਾਰੀ ਬਹੁਤੁ ਘਰ ਗਾਲੇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਕਿਰਪਾਲੇ ॥੩॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਸਿਉ ਠਾਟੁ ਨ ਬਨਿਆ ॥ ਗੁਰ ਉਪਦੇਸੁ ਮੋਹਿ ਕਾਨੀ ਸੁਨਿਆ ॥ ਜਹ ਦੇਖਉ ਤਹ ਮਹਾ ਚੰਡਾਲ ॥ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਅਪੁਨੈ ਗੁਰਿ ਗੋਪਾਲ ॥੪॥ ਦਸ ਨਾਰੀ ਮੈ ਕਰੀ ਦੁਹਾਗਨਿ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਏਹ ਰਸਹਿ ਬਿਖਾਗਨਿ ॥ ਇਨ ਸਨਬੰਧੀ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਇ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖੇ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੫॥ ਅਹੰਮੇਵ ਸਿਉ ਮਸਲਤਿ ਛੋਡੀ ॥ ਗੁਰਿ ਕਹਿਆ ਇਹੁ ਮੂਰਖੁ ਹੋਡੀ ॥ ਇਹੁ ਨੀਘਰੁ ਘਰੁ ਕਹੀ ਨ ਪਾਏ ॥ ਹਮ ਗੁਰਿ ਰਾਖਿ ਲੀਏ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥੬॥ ਇਨ ਲੋਗਨ ਸਿਉ ਹਮ ਭਏ ਬੈਰਾਈ ॥ ਏਕ ਗ੍ਰਿਹ ਮਹਿ ਦੁਇ ਨ ਖਟਾਂਈ ॥ ਆਏ ਪ੍ਰਭ ਪਹਿ ਅੰਚਰਿ ਲਾਗਿ ॥ ਕਰਹੁ ਤਪਾਵਸੁ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬਾਗਿ ॥੭॥ ਪ੍ਰਭ ਹਸਿ ਬੋਲੇ ਕੀਏ ਨਿਆਂਏਂ ॥ ਸਗਲ ਦੂਤ ਮੇਰੀ ਸੇਵਾ ਲਾਏ ॥ ਤੂੰ ਠਾਕੁਰੁ ਇਹੁ ਗ੍ਰਿਹੁ ਸਭੁ ਤੇਰਾ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰਿ ਕੀਆ ਨਿਬੇਰਾ ॥੮॥੧॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਮਨ ਮਹਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਮਹਾ ਅਹੰਕਾਰਾ ॥ ਪੂਜਾ ਕਰਹਿ ਬਹੁਤੁ ਬਿਸਥਾਰਾ ॥ ਕਰਿ ਇਸਨਾਨੁ ਤਨਿ ਚਕ੍ਰ ਬਣਾਏ ॥ ਅੰਤਰ ਕੀ ਮਲੁ ਕਬ ਹੀ ਨ ਜਾਏ ॥੧॥ ਇਤੁ ਸੰਜਮਿ ਪ੍ਰਭੁ ਕਿਨ ਹੀ ਨ ਪਾਇਆ ॥ ਭਗਉਤੀ ਮੁਦ੍ਰਾ ਮਨੁ ਮੋਹਿਆ ਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਪਾਪ ਕਰਹਿ ਪੰਚਾਂ ਕੇ ਬਸਿ ਰੇ ॥ ਤੀਰਥਿ ਨਾਇ ਕਹਹਿ ਸਭਿ ਉਤਰੇ ॥ ਬਹੁਰਿ ਕਮਾਵਹਿ ਹੋਇ ਨਿਸੰਕ ॥ ਜਮ ਪੁਰਿ ਬਾਂਧਿ ਖਰੇ ਕਾਲੰਕ ॥੨॥ ਘੂੰਘਰ ਬਾਧਿ ਬਜਾਵਹਿ ਤਾਲਾ ॥

ਅੰਤਰਿ ਕਪਟੁ ਫਿਰਹਿ ਬੇਤਾਲਾ ॥ ਵਰਮੀ ਮਾਰੀ ਸਾਪੁ ਨ ਮੂਆ ॥ ਪ੍ਰਭੁ ਸਭ ਕਿਛੁ ਜਾਨੈ ਜਿਨਿ ਤੂ ਕੀਆ ॥੩॥ ਪੂੰਅਰ ਤਾਪ ਗੇਰੀ ਕੇ ਬਸਤ੍ਰਾ ॥ ਅਪਦਾ ਕਾ ਮਾਰਿਆ ਗ੍ਰਿਹ ਤੇ ਨਸਤਾ ॥ ਦੇਸੁ ਛੋਡਿ ਪਰਦੇਸਹਿ ਧਾਇਆ ॥ ਪੰਚ ਚੰਡਾਲ ਨਾਲੇ ਲੈ ਆਇਆ ॥੪॥ ਕਾਨ ਫਰਾਇ ਹਿਰਾਏ ਟੂਕਾ ॥ ਘਰਿ ਘਰਿ ਮਾਂਗੈ ਤ੍ਰਿਪਤਾਵਨ ਤੇ ਚੂਕਾ ॥ ਬਨਿਤਾ ਛੋਡਿ ਬਦ ਨਦਰਿ ਪਰ ਨਾਰੀ ॥ ਵੇਸਿ ਨ ਪਾਈਐ ਮਹਾ ਦੁਖਿਆਰੀ ॥੫॥ ਬੋਲੈ ਨਾਹੀ ਹੋਇ ਬੈਠਾ ਮੋਨੀ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕਲਪ ਭਵਾਈਐ ਜੋਨੀ ॥ ਅੰਨ ਤੇ ਰਹਤਾ ਦੁਖੁ ਦੇਹੀ ਸਹਤਾ ॥ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝੈ ਵਿਆਪਿਆ ਮਮਤਾ ॥੬॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਕਿਨੈ ਨ ਪਾਈ ਪਰਮ ਗਤੇ ॥ ਪੂਛਹੁ ਸਗਲ ਬੇਦ ਸਿੰਮ੍ਰਿਤੇ ॥ ਮਨਮੁਖ ਕਰਮ ਕਰੈ ਅਜਾਈ ॥ ਜਿਉ ਬਾਲੂ ਘਰ ਠਉਰ ਨ ਠਾਈ ॥੭॥ ਜਿਸ ਨੋ ਭਏ ਗੋਬਿੰਦ ਦਇਆਲਾ ॥ ਗੁਰ ਕਾ ਬਚਨੁ ਤਿਨਿ ਬਾਧਿਓ ਪਾਲਾ ॥ ਕੋਟਿ ਮਧੇ ਕੋਈ ਸੰਤੁ ਦਿਖਾਇਆ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਿਨ ਕੈ ਸੰਗਿ ਤਰਾਇਆ ॥੮॥ ਜੇ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤਾ ਦਰਸਨੁ ਪਾਈਐ ॥ ਆਪਿ ਤਰੈ ਸਭੁ ਕੁਟੰਬੁ ਤਰਾਈਐ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨॥

ਪ੍ਰਭਾਤੀ ਮਹਲਾ ੫ ॥ ਸਿਮਰਤ ਨਾਮੁ ਕਿਲਬਿਖ ਸਭਿ ਕਾਟੇ ॥ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਕਾਗਰ ਫਾਟੇ ॥ ਸਾਧਸੰਗਤਿ ਮਿਲਿ ਹਰਿ ਰਸੁ ਪਾਇਆ ॥ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਰਿਦ ਮਾਹਿ ਸਮਾਇਆ ॥੧॥ ਰਾਮ ਰਮਤ ਹਰਿ ਹਰਿ ਸੁਖੁ ਪਾਇਆ ॥ ਤੇਰੇ ਦਾਸ ਚਰਨ ਸਰਨਾਇਆ ॥੧॥ ਰਹਾਉ ॥ ਚੂਕਾ ਗਉਣੁ ਮਿਟਿਆ ਅੰਧਿਆਰੁ ॥ ਗੁਰਿ ਦਿਖਲਾਇਆ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਮਨੁ ਤਨੁ ਸਦ ਰਾਤਾ ॥ ਪ੍ਰਭੂ ਜਨਾਇਆ ਤਬ ਹੀ ਜਾਤਾ ॥੨॥ ਘਟਿ ਘਟਿ ਅੰਤਰਿ ਰਵਿਆ ਸੋਇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਿਨੁ ਬੀਜੋ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਬੈਰ ਬਿਰੋਧ ਛੇਦੇ ਭੈ ਭਰਮਾਂ ॥ ਪ੍ਰਭਿ

ਇਆਤੇਮੇਰੀਨੇਪਰਮਾ॥੩॥ਮਨਤਨਰੰਗਤੇਕਾਂਢੈਲਾਗਾ॥ਜਨਮਜਨਮ
ਕਾਤੂਟਾਗਾਂਢਾ॥ਜਪਤਪਸੰਜਮੁਨਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿਆ॥ਅਪੁਨੈਠਾਕੁਰਿਨਦ
ਰਿਨਿਹਾਲਿਆ॥੪॥ਮੰਗਲਸੂਖਕਲਿਆਣਤਿਥਾਈ॥ਜਿਤਸੇਵਕਗੋ
ਪਾਲਗੁਸਾਈ॥ਪ੍ਰਭਸੁਪ੍ਰਸੰਨਭਏਗੋਪਾਲਾ॥ਜਨਮਜਨਮਕੇਮਿਟੇਬਿਤ
ਾਲਾ॥੫॥ਹੋਮਜਗਉਰਧਤਪਪੂਜਾ॥ਕੋਟਿਤੀਰਥਇਸਨਾਨੁਕਰੀਜਾ॥ਚਰ
ਨਕਮਲਨਿਮਖਰਿਦੈਧਾਰੇ॥ਗੋਬਿੰਦਜਪਤਸਭਿਕਾਰਜਸਾਰੇ॥੬॥ਊਚੇ
ਤੇਊਚਾਪ੍ਰਭਥਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਲਾਵਹਿਸਹਜਿਧਿਆਨੁ॥ਦਾਸਦਾਸਕੀ
ਬਾਂਛਉਧੂਰਿ॥ਸਰਬਕਲਾਪ੍ਰੀਤਮਭਰਪੂਰਿ॥੭॥ਮਾਤਪਿਤਾਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮੁ
ਨੇਰਾ॥ਮੀਤਸਾਜਨਭਰਵਾਸਾਤੇਰਾ॥ਕਰੁਗਹਿਲੀਨੇਅਪੁਨੇਦਾਸਾ॥ਜਪਿ
ਜੀਵੈਨਾਨਕੁਗੁਣਤਾਸਾ॥੮॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ਚਉਪਦੇ
੪੬॥ ਅਸਟਪਦੀਆ॥੧੨ ਜੁਮਲਾ ੫੮ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪ੍ਰਭਾਤੀਬਾਣੀਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੀ॥ ਬਿਭਾਸ॥ ਮਰਨਜੀ
ਵਨਕੀਸੰਕਾਨਾਸੀ॥ਆਪਨਰੰਗਿਸਹਜਿਪਰਗਾਸੀ॥੧॥ਪ੍ਰਗਟੀਜੋਤਿ
ਮਿਟਿਆਅੰਧਿਆਰਾ॥ਰਾਮਰਤਨੁਪਾਇਆਕਰਤਬੀਚਾਰਾ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਜਹਅਨੰਦੁਦੁਖੁਦੂਰਿਪਇਆਨਾ॥ਮਨੁਮਾਨਕੁਲਿਵਤਤੁਲੁਕਾਨਾ॥੨॥
ਜੋਕਿਛੁਹੋਆਸੁਤੇਰਾਭਾਣਾ॥ਜੋਇਵਬੂਝੈਸੁਸਹਜਿਸਮਾਣਾ॥੩॥ਕਹ
ਤੁਕਬੀਰੁਕਿਲਬਿਖਗਏਖੀਣਾ॥ਮਨੁਭਇਆਜਗਜੀਵਨਲੀਣਾ
॥੪॥੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਲਹੁਏਕੁਮਸੀਤਿਬਸਤੁਹੈਅਵਰੁਮੁਲਖੁ
ਕਿਸੁਕੇਰਾ॥ਹਿੰਦੂਮੂਰਤਿਨਾਮਿਨਿਵਾਸੀਦੁਹਮਹਿਤਤੁਨਹੇਰਾ॥੧॥ਅ
ਲਹਰਾਮਜੀਵਉਤੇਰੇਨਾਈ॥ਤੂਕਰਿਮਿਹਰਾਮਤਿਸਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥
ਦਖਨਦੇਸਹਰੀਕਾਬਾਸਾ॥ਪਛਿਮਅਲਹਮੁਕਾਮਾ॥ਦਿਲਮਹਿਖੋਜਿ

ਦਿਲੈਦਿਲਖੋਜਹੁਏਹੀਠਉਰਮੁਕਾਮਾ॥੨॥ਬ੍ਰਹਮਨਗਿਆਸਕਰਹਿਚ
ਉਬੀਸਾਕਾਜੀਮਹਰਮਜਾਨਾ॥ਗਿਆਰਹਮਾਸਪਾਸਕੈਰਾਖੇਏਕੈਮਾਹਿ
ਨਿਧਾਨਾ॥੩॥ਕਹਾਉਡੀਸੇਮਜਨੁਕੀਆਕਿਆਮਸੀਤਿਸਿਰੁਨਾਂਏ॥ਦਿ
ਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰੈਕਿਆਹਜਕਾਬੈਜਾਂਏ॥੪॥ਏਤੇਅਉਰ
ਤਮਰਦਾਸਾਜੇਏਸਭਰੂਪਤੁਮਾਰੇ॥ਕਬੀਰੁਪੂੰਗਰਾਰਾਮਅਲਹਕਾਸ
ਭਗੁਰਪੀਰਹਮਾਰੇ॥੫॥ਕਹਤੁਕਬੀਰੁਸੁਨਹੁਨਰਨਰਵੈਪਰਹੁਏਕਕੀਸ
ਰਨਾ॥ਕੇਵਲਨਾਮੁਜਪਹੁਰੇਪ੍ਰਾਨੀਤਬਹੀਨਿਹਚੈਤਰਨਾ॥੬॥ ੨॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਅਵਲਿਅਲਹਨੂਰੁਉਪਾਇਆਕੁਦਰਤਿਕੇਸਭਬੰਦੇ॥
ਏਕਨੂਰਤੇਸਭੁਜਗੁਉਪਜਿਆਕਉਨਭਲੇਕੋਮੰਦੇ॥੧॥ਲੋਗਾਭਰਮਿਨ
ਭੂਲਹੁਭਾਈ॥ਖਾਲਿਕੁਖਲਕਖਲਕਮਹਿਖਾਲਕੁਪੂਰਿਰਹਿਓਸ੍ਰਬ
ਠਾਂਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਟੀਏਕੁਅਨੇਕਭਾਂਤਿਕਰਿਸਾਜੀਸਾਜਨਹਾਰੈ॥ਨਾਕਿ
ਛੁਪੋਚਮਾਟੀਕੇਭਾਂਡੇਨਾਕਿਛੁਪੋਚਕੁੰਭਾਰੈ॥੨॥ਸਭਮਹਿਸਚਾਏਕੋਸੋਈ
ਤਿਸਕਾਕੀਆਸਭੁਕਛੁਹੋਈ॥ਹੁਕਮੁਪਛਾਨੈਸੁਏਕੋਜਾਨੈਬੰਦਾਕਹੀਐ
ਸੋਈ॥੩॥ਅਲਹੁਅਲਖੁਨਜਾਈਲਖਿਆਗੁਰਿਗੁੜੁਦੀਨਾਮੀਠਾ॥ਕ
ਹਿਕਬੀਰਮੇਰੀਸੰਕਾਨਾਸੀਸਰਬਨਿਰੰਜਨੁਡੀਠਾ॥੪॥੩॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
ਬੇਦਕਤੇਬਕਹਹੁਮਤਝੂਠੇਝੂਠਾਜੋਨਬਿਚਾਰੈ॥ਜਉਸਭਮਹਿਏਕੁਖੁਦਾਇ
ਕਹਤਹਉਤਉਕਿਉਮੁਰਗੀਮਾਰੈ॥੧॥ਮੁਲਾਂਕਹਹੁਨਿਆਉਖੁਦਾਈ॥
ਤੇਰੇਮਨਕਾਭਰਮੁਨਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਪਕਰਿਜੀਉਆਨਿਆਦੇਹਬਿਨਾ
ਸੀਮਾਟੀਕਉਬਿਸਮਿਲਿਕੀਆ॥ਜੋਤਿਸਰੂਪਅਨਾਹਤਲਾਗੀਕਹੁਹ
ਲਾਲੁਕਿਆਕੀਆ॥੨॥ਕਿਆਉਜੂਪਾਕੁਕੀਆਮੁਹੁਧੋਇਆਕਿਆਮ
ਸੀਤਿਸਿਰੁਲਾਇਆ॥ਜਉਦਿਲਮਹਿਕਪਟੁਨਿਵਾਜਗੁਜਾਰਹੁਕਿਆਹਜ

ਕਾਬੈਜਾਇਆ॥੩॥ਤਉਨਾਪਾਕੁਪਾਕੁਨਹੀਸੂਝਿਆਤਿਸਕਾਮਰਮੁਨਜਾ
ਨਿਆ॥ਕਹੁਕਬੀਰਭਿਸਤਿਤੇਚੂਕਾਦੋਜਕਸਿਉਮਨੁਮਾਨਿਆ॥੪॥੪॥
ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਸੁੰਨਸੰਧਿਆਤੇਰੀਦੇਵਦੇਵਾਕਰਅਧਪਤਿਆਦਿਸਮਾਈ
ਸਿਧਸਮਾਧਿਅੰਤੁਨਹੀਪਾਇਆਲਾਗਿਰਹੇਸਰਨਾਈ॥੧॥ਲੇਹੁਆਰਤੀ
ਹੋਪੁਰਖਨਿਰੰਜਨਸਤਿਗੁਰਪੂਜਹੁਭਾਈ॥ਠਾਢਾਬ੍ਰਹਮਾਨਿਗਮਬੀਚਾ
ਰੈਅਲਖੁਨਲਖਿਆਜਾਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਤਤੁਤੇਲੁਨਾਮੁਕੀਆਬਾਤੀਦੀ
ਪਕੁਦੇਹਉਜਾਰਾ॥ਜੋਤਿਲਾਇਜਗਦੀਸਜਗਾਇਆਬੂਝੈਬੂਝਨਹਾਰਾ॥
੨॥ਪੰਚੇਸਬਦਅਨਾਹਦਬਾਜੇਸੰਗੇਸਾਰਿੰਗਪਾਨੀ॥ਕਬੀਰਦਾਸਤੇਰੀਆ
ਰਤੀਕੀਨੀਨਿਰੰਕਾਰਨਿਰਬਾਨੀ॥੩॥੫॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਨਾਮਦੇਵਜੀਕੀ॥ ਮਨਕੀਬਿਰਥਾਮਨੁਹੀਜਾਨੈਕੈ
ਬੂਝਲਆਗੈਕਹੀਐ॥ਅੰਤਰਿਜਾਮੀਰਾਮੁਰਵਾਈਮੈਡਰੁਕੈਸੇਚਹੀ
ਐ॥੧॥ਬੇਧੀਅਲੇਗੋਪਾਲਗੋਸਾਈ॥ਮੇਰਾਪ੍ਰਭੁਰਵਿਆਸਰਬੇਠਾਈ॥
੧॥ਰਹਾਉ॥ਮਾਨੈਹਾਟੁਮਾਨੈਪਾਟੁਮਾਨੈਹੈਪਾਸਾਰੀ॥ਮਾਨੈਬਾਸੈਨਾਨਾਭੇਦੀ
ਭਰਮਤੁਹੈਸੰਸਾਰੀ॥੨॥ਗੁਰਕੈਸਬਦਿਏਹੁਮਨੁਰਾਤਾਦੁਬਿਧਾਸਹਜਿ
ਸਮਾਣੀ॥ਸਭੋਹੁਕਮੁਹੁਕਮੁਹੈਆਪੇਨਿਰਭਉਸਮਤੁਬੀਚਾਰੀ॥੩॥ਜੋਜ
ਨਜਾਨਿਭਜਹਿਪੁਰਖੋਤਮੁਤਾਚੀਅਬਿਗਤੁਬਾਣੀ॥ਨਾਮਾਕਹੈਜਗਜੀਵ
ਨੁਪਾਇਆਹਿਰਦੈਅਲਖਬਿਡਾਣੀ॥੪॥ ੧॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥ ਆਦਿਜੁ
ਗਾਦਿਜੁਗਾਦਿਜੁਗੋਜੁਗੁਤਾਕਾਅੰਤੁਨਜਾਨਿਆ॥ਸਰਬਨਿਰੰਤਰਿਰਾਮੁ
ਰਹਿਆਰਵਿਐਸਾਰੂਪੁਬਖਾਨਿਆ॥੧॥ਗੋਬਿਦੁਗਾਜੈਸਬਦੁਬਾਜੈ॥
ਆਨਦਰੂਪੀਮੇਰੋਰਾਮਈਆ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਬਾਵਨਬੀਖੂਬਾਨੈਬੀਖੇਬਾਸੁ
ਤੇਸੁਖਲਾਗਿਲਾ॥ਸਰਬੇਆਦਿਪਰਮਲਾਦਿਕਾਸਟਚੰਦਨੁਭੈਇਲਾ॥੨॥

ਤੁਮਚੇਪਾਰਸੁਹਮਚੇਲੋਹਾਸੰਗੇਕੰਚਨੁਭੈਇਲਾ॥ਤੂਦਇਆਲੁ
ਰਤਨੁਲਾਲੁਨਾਮਾਸਾਚਿਸਮਾਇਲਾ॥ ੩॥ ੨॥ ਪ੍ਰਭਾਤੀ॥
ਅਕੁਲਪੁਰਖਇਕੁਚਲਿਤੁਉਪਾਇਆ॥ਘਟਿਘਟਿਅੰਤਰਿ
ਬ੍ਰਹਮੁਲੁਕਾਇਆ॥੧॥ਜੀਅਕੀਜੋਤਿਨਜਾਨੈਕੋਈ॥ਤੈਮੈਕੀਆ
ਸੁਮਾਲੂਮੁਹੋਈ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਜਿਉਪ੍ਰਗਾਸਿਆਮਾਟੀਕੁੰਭੇਉ॥
ਆਪਹੀਕਰਤਾਬੀਠੁਲੁਦੇਉ॥੨॥ਜੀਅਕਾਬੰਧਨੁਕਰਮੁਬਿਆਪੈ॥
ਜੋਕਿਛੁਕੀਆਸੁਆਪੈਆਪੈ॥੩॥ਪ੍ਰਣਵਤਿਨਾਮਦੇਉਇਹੁ
ਜੀਉਚਿਤਵੈਸੁਲਹੈ॥ਅਮਰੁਹੋਇਸਦਆਕੁਲਰਹੈ॥੪॥ ੩॥
੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਪ੍ਰਭਾਤੀਭਗਤਬੇਣੀਜੀਉਕੀ॥ ਤਨਿਚੰਦਨੁਮਸਤ
ਕਿਪਾਤੀ॥ਰਿਦਅੰਤਰਿਕਰਤਲਕਾਤੀ॥ਠਗਦਿਸਟਿਬਗਾਲਿ
ਵਲਾਗਾ॥ਦੇਖਿਬੈਸਨੋਪ੍ਰਾਨਮੁਖਭਾਗਾ॥੧॥ਕਲਿਭਗਵਤਬੰਦਿ
ਚਿਰਾਮੰ॥ਕ੍ਰੂਰਦਿਸਟਿਰਤਾਨਿਸਿਬਾਦੰ॥੧॥ਰਹਾਉ॥ਨਿਤਪ੍ਰਤਿਇਸਨਾ
ਨੁਸਰੀਰੰ॥ਦੁਇਧੋਤੀਕਰਮਮੁਖਿਖੀਰੰ॥ਰਿਦੈਛੁਰੀਸੰਧਿਆਨੀ॥ਪ
ਰਦਰਬੁਹਿਰਨਕੀਬਾਨੀ॥੨॥ਸਿਲਪੂਜਸਿਚਕ੍ਰਗਣੇਸੰ॥ਨਿਸਿ
ਜਾਗਸਿਭਗਤਿਪ੍ਰਵੇਸੰ॥ਪਗਨਾਚਸਿਚਿਤੁਅਕਰਮੰ॥ਏਲੰਪ
ਟਨਾਚਅਧਰਮੰ॥੩॥ਮ੍ਰਿਗਆਸਣੁਤੁਲਸੀਮਾਲਾ॥ਕਰਊਜ
ਲਤਿਲਕੁਕਪਾਲਾ॥ਰਿਦੈਕੂੜੁਕੰਠਿਰੁਦ੍ਰਾਖੰ॥ਰੇਲੰਪਟਕ੍ਰਿਸਨੁ
ਅਭਾਖੰ॥੪॥ਜਿਨਿਆਤਮੁਤਤੁਨਚੀਨਿਆ॥ਸਭਫੋਕਟਧਰਮਅ
ਬੀਨਿਆ॥ਕਹੁਬੇਣੀਗੁਰਮੁਖਿਧਿਆਵੈ॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਬਾ
ਟਨਪਾਵੈ॥੫॥ ੧॥ ਭਗਤਾਂਕੀਪ੍ਰਭਾਤੀਕਾਜੁਮਲਾ॥ ੯॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੧

ਪੜ੍ਹਿ ਪੁਸ੍ਤਕ ਸੰਧਿਆ ਬਾਦੰ ॥ ਸਿਲ ਪੂਜਸਿ ਬਗੁਲ ਸਮਾਧੰ ॥ ਮੁਖਿ ਝੂਠੁ ਬਿਭੂਖਨ ਸਾਰੰ ॥ ਤ੍ਰੈਪਾਲ ਤਿਹਾਲ ਬਿਚਾਰੰ ॥ ਗਲਿ ਮਾਲਾ ਤਿਲਕ ਲਿਲਾਟੰ ॥ ਦੁਇ ਧੋਤੀ ਬਸਤ੍ਰ ਕਪਾਟੰ ॥ ਜੋ ਜਾਨਸਿ ਬ੍ਰਹਮੰ ਕਰਮੰ ॥ ਸਭ ਫੋਕਟ ਨਿਸਚੈ ਕਰਮੰ ॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਨਿਸਚੌ ਧਿਆਵੈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰ ਬਾਟ ਨ ਪਾਵੈ ॥੧॥

ਨਿਹਫਲੰ ਤਸ੍ਯ ਜਨਮਸ੍ਯ ਜਾਵਦ ਬ੍ਰਹਮ ਨ ਬਿੰਦਤੇ ॥ ਸਾਗਰੰ ਸੰਸਾਰਸ੍ਯ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦੀ ਤਰਹਿ ਕੇ ॥ ਕਰਣ ਕਾਰਣ ਸਮਰਥੁ ਹੈ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੀਚਾਰਿ ॥ ਕਾਰਣੁ ਕਰਤੇ ਵਸਿ ਹੈ ਜਿਨਿ ਕਲ ਰਖੀ ਧਾਰਿ ॥੨॥

ਜੋਗ ਸਬਦੰ ਗਿਆਨ ਸਬਦੰ ਬੇਦ ਸਬਦੰ ਬ੍ਰਾਹਮਣਹ ॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸਬਦੰ ਸੂਰ ਸਬਦੰ ਸੂਦ੍ਰ ਸਬਦੰ ਪਰਾ ਕ੍ਰਿਤਹ ॥ ਸਰਬ ਸਬਦੰ ਤ ਏਕ ਸਬਦੰ ਜੇ ਕੋ ਜਾਨਸਿ ਭੇਉ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਉ ॥੩॥

ਏਕ ਕ੍ਰਿਸ੍ਨੰ ਤ ਸਰਬ ਦੇਵਾ ਦੇਵ ਦੇਵਾ ਤ ਆਤਮਾ ॥ ਆਤਮੰ ਸ੍ਰੀ ਬਾਸ੍ਵਦੇਵਸ੍ਯ ਜੇ ਕੋਈ ਜਾਨਸਿ ਭੇਵ ॥ ਨਾਨਕ ਤਾ ਕੋ ਦਾਸੁ ਹੈ ਸੋਈ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ ॥੪॥

੧ੴ ਸਤਿਨਾਮੁ ਕਰਤਾਪੁਰਖੁ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰੁ ਅਕਾਲਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਸਹਸਕ੍ਰਿਤੀ ਮਹਲਾ ੫

ਕਤੰਚ ਮਾਤਾ ਕਤੰਚ ਪਿਤਾ ਕਤੰਚ ਬਨਿਤਾ ਬਿਨੋਦ ਸੁਤਹ ॥ ਕਤੰਚ ਭ੍ਰਾਤ ਮੀਤ ਹਿਤ ਬੰਧਵ ਕਤੰਚ ਮੋਹ ਕੁਟੰਬ੍ਯ ਤੇ ॥ ਕਤੰਚ ਚਪਲ ਮੋਹਨੀ ਰੂਪੰ ਪੇਖੰਤੇ ਤਿਆਗੰ ਕਰੋਤਿ ॥ ਰਹੰਤ ਸੰਗ ਭਗਵਾਨ ਸਿਮਰਣ ਨਾਨਕ ਲਬਧ੍ਯੰ ਅਚੁਤ ਤਨਹ ॥੧॥

ਧ੍ਰਿਗੰਤ ਮਾਤ ਪਿਤਾ ਸਨੇਹੰ ਧ੍ਰਿਗ ਸਨੇਹੰ ਭ੍ਰਾਤ ਬਾਂਧਵਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਬਨਿਤਾ ਬਿਲਾਸ ਸੁਤਹ ॥ ਧ੍ਰਿਗ ਸ੍ਨੇਹੰ ਗ੍ਰਿਹਾਰਥਕਹ ॥ ਸਾਧਸੰਗ ਸ੍ਨੇਹ ਸਤ੍ਯਿੰ ਸੁਖਯੰ ਬਸੰਤਿ ਨਾਨਕਹ ॥੨॥

ਮਿਥ੍ਯੰਤ ਦੇਹੰ ਖੀਣੰਤ ਬਲਨੰ ॥ ਬਰਧੰਤਿ ਜਰੂਆ ਹਿਤ੍ਯੰਤ ਮਾਇਆ ॥ ਅਤ੍ਯੰਤ ਆਸਾ ਆਥਿਤ੍ਯ ਭਵਨੰ ॥ ਗਨੰਤ ਸ੍ਵਾਸਾ ਭੈਯਾਨ ਧਰਮੰ ॥ ਪਤੰਤਿ ਮੋਹ ਕੂਪ ਦੁਰਲਭ੍ਯ ਦੇਹੰ ਤਤ ਆਸ੍ਰਯੰ ਨਾਨਕ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੩॥

ਕਾਚ ਕੋਟੰ ਰਚੰਤਿ ਤੋਯੰ ਲੇਪਨੰ ਰਕਤ ਚਰਮਣਹ ॥ ਨਵੰਤ ਦੁਆਰੰ ਭੀਤ ਰਹਿਤੰ ਬਾਇ ਰੂਪੰ ਅਸਥੰਭਨਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਨਹ ਸਿਮਰੰਤਿ ਅਗਿਆਨੀ ਜਾਨੰਤਿ ਅਸਥਿਰੰ ॥ ਦੁਰਲਭ ਦੇਹ ਉਧਰੰਤ ਸਾਧ ਸਰਣ ਨਾਨਕ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ਜਪੰਤਿ ॥੪॥

ਸੁਭੰਤ ਤੁਯੰ ਅਚੁਤ ਗੁਣਗ੍ਯੰ ਪੂਰਨੰ ਬਹੁਲੋ ਕ੍ਰਿਪਾਲਾ ॥ ਗੰਭੀਰੰ ਊਚੈ ਸਰਬਗਿ ਅਪਾਰਾ ॥ ਭ੍ਰਿਤਿਆ ਪ੍ਰਿਅੰ ਬਿਸ੍ਰਾਮ ਚਰਣੰ ॥ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਨਾਨਕ ਸਰਣੰ ॥੫॥

ਮ੍ਰਿਗੀ ਪੇਖੰਤ ਬਧਿਕ ਪ੍ਰਹਾਰੇਣ ਲਖ੍ਯ ਆਵਧਹ ॥ ਅਹੋ ਜਸ੍ਯ ਰਖੇਣ ਗੋਪਾਲਹ ਨਾਨਕ ਰੋਮ ਨ ਛਿਜ੍ਯਤੇ ॥੬॥

ਬਹੁ ਜਤਨ ਕਰਤਾ ਬਲਵੰਤ ਕਾਰੀ ਸੇਵੰਤ ਸੂਰਾ ਚਤੁਰ ਦਿਸਹ ॥ ਬਿਖਮ ਥਾਨ ਬਸੰਤ ਊਚਹ

ਸਿਮਰੰਤਮਰਣੰਕਰਣੰਚਹਾ॥ਹੋਵੰਤਿਆਗਿਆਭਗਵਾਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਕੀ
ਟੀਸਸਅਕਥ੍ਯਕਥਤੇ॥੭॥ਸਬਦੰਰਤੰਹਿਤੰਮਇਆਕੀਰਤੰਕਲੀਕਰਮ
ਕ੍ਰਿਤੁਆ॥ਮਿਟੰਤਤਤ੍ਰਾਗਤਭਰਮਮੋਹੰ॥ਭਗਵਾਨਰਮਣੰਸਰਬਤ੍ਰਥ੍ਯ
ਾਨਿੰ॥ਦ੍ਰਿਸਟਤੁਯੰਅਮੋਘਦਰਸਨੰ॥ਬਸੰਤਸਾਧਰਸਨਾ॥ਹਰਿਹਰਿਹ
ਰੇਨਾਨਕਪ੍ਰਿਅੰਜਾਪੁਜਪਨਾ॥੮॥ਘਟੰਤਰੂਪੰਘਟੰਤਦੀਪੰਘਟੰਤ
ਰਵਿਸਸੀਅਰਨਖ੍ਯਤ੍ਰਗਗਨੰ॥ਘਟੰਤਬਸੁਧਾਗਿਰਿਤਰਸਿਖੰਡੰ॥ਘ
ਟੰਤਲਲਨਾਸੁਤਭ੍ਰਾਤਹੀਤੰ॥ਘਟੰਤਕਨਿਕਮਾਨਿਕਮਾਇਆਸ੍ਵਰੂਪੰ॥
ਨਹਘਟੰਤਕੇਵਲਗੋਪਾਲਅਚੁਤ॥ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਸਾਧਜਨ॥੯॥
ਨਹਬਿਲੰਬਧਰਮੰਬਿਲੰਬਪਾਪੰ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਨਾਮੰਤਜੰਤਲੋਭੰ॥ਸਰਣਿ
ਸੰਤੰਕਿਲਬਿਖਨਾਸੰ॥ਪ੍ਰਾਪਤੰਧਰਮਲਖ੍ਯਿਣ॥ਨਾਨਕਜਿਹਸੁਪ੍ਰਸੰਨਮਾ
ਧਵਹ॥੧੦॥ਮਿਰਤਮੋਹੰਅਲਪਬੁਧ੍ਯੰਰਚੰਤਬਨਿਤਾਬਿਨੋਦਸਾਹੰ॥
ਜੌਬਨਬਹਿਕ੍ਰਮਕਨਿਕਕੁੰਡਲਹ॥ਬਚਿਤ੍ਰਮੰਦਿਰਸੋਭੰਤਬਸਤ੍ਰਾ॥ਇ
ਤ੍ਯੰਤਮਾਇਆਬ੍ਯਾਪਿਤੰ॥ਹੇਅਚੁਤਸਰਣਿਸੰਤਨਾਨਕਭੋਭਗਵਾਨਏ
ਨਮਹ॥੧੧॥ਜਨਮੰਤਮਰਣੰਹਰਖੰਤਸੋਗੰਭੋਗੰਤਰੋਗੰ॥ਊਚੰਤਨੀਚੰ
ਨਾਨ੍ਹਾਸੁਮੂਚੰ॥ਰਾਜੰਤਮਾਨੰਅਭਿਮਾਨੰਤਹੀਨੰ॥ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਰਗੰਵ
ਰਤੰਤਿਬਿਨਾਸਨੰ॥ਗੋਬਿੰਦਭਜਨਸਾਧਸੰਗੇਣ॥ਅਸਥਿਰੰਨਾਨਕਭਗ
ਵੰਤਭਜਨਾਸਨੰ॥੧੨॥ਕਿਰਪੰਤਹਰੀਅੰਮਤਿਤਤੁਗਿਆਨੰ॥ਬਿਗਸੀ
ਧ੍ਯਿਬੁਧਾਕੁਸਲਥਾਨੰ॥ਬਸ੍ਯਿੰਤਰਿਖਿਅੰਤਿਆਗਿਮਾਨੰ॥ਸੀਤਲੰਤਰਿ
ਦਯੰਦ੍ਰਿੜੁਸੰਤਗਿਆਨੰ॥ਰਹੰਤਜਨਮੰਹਰਿਦਰਸਲੀਣਾ॥ਬਾਜੰਤ
ਨਾਨਕਸਬਦਬੀਣਾ॥੧੩॥ਕਹੰਤਬੇਦਾਗੁਣੰਤਗੁਨੀਆ॥ਸੁਣੰਤਬ
ਾਲਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰਾ॥ਦ੍ਰਿੜੰਤਸੁਬਿਦਿਆਹਰਿਹਰਿਕ੍ਰਿਪਾਲਾ॥ਨਾਮ

ਦਾਨੁਜਾਚੰਤਨਾਨਕਦੈਨਹਾਰਗੁਰਗੋਪਾਲਾ॥੧੪॥ਨਹਚਿੰਤਾਮਾਤ
ਪਿਤਭ੍ਰਾਤਹ॥ਨਹਚਿੰਤਾਕਛੁਲੋਕਕਹ॥ਨਹਚਿੰਤਾਬਨਿਤਾਸੁਤ
ਮੀਤਹ॥ਪ੍ਰਵਿਰਤਿਮਾਇਆਸਨਬੰਧਨਹ॥ਦਇਆਲਏਕਭਗਵਾ
ਨਪੁਰਖਹਨਾਨਕਸਰਬਜੀਅਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕਹ॥੧੫॥ਅਨਿਤ੍ਯਵਿਤੰ
ਅਨਿਤ੍ਯਚਿਤੰਅਨਿਤ੍ਯਆਸਾਬਹੁਬਿਧਿਪ੍ਰਕਾਰੰ॥ਅਨਿਤ੍ਯਹੇਤੰਅਹੰ
ਬੰਧੰਭਰਮਮਾਇਆਮਲਨੰਬਿਕਾਰੰ॥ਫਿਰੰਤਜੋਨਿਅਨੇਕਜਠਰਾ
ਗਨਿਨਹਸਿਮਰੰਤਮਲੀਣਬੁਧ੍ਯੰ॥ਹੇਗੋਬਿੰਦਕਰਤਮਇਆਨਾ
ਨਕਪਤਿਤਉਧਾਰਣਸਾਧਸੰਗਮਹ॥੧੬॥ਗਿਰੰਤਗਿਰਿਪਤਿਤ
ਪਾਤਾਲੰਜਲੰਤਦੇਦੀਪ੍ਯਬੈਸ੍ਵਾਂਤਰਹ॥ਬਹੰਤਿਅਗਾਹਤੋਯੰਤਰੰਗੰਦੁ
ਖੰਤਗ੍ਰਹਚਿੰਤਾਜਨਮੰਤਮਰਣਹ॥ਅਨਿਕਸਾਧਨੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇਨਾਨ
ਕ॥ਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਅਸਥੰਭੰਸਬਦਸਾਧਸ੍ਵਜਨਹ॥੧੭॥ਘੋ
ਰਦੁਖ੍ਯੰਅਨਿਕਹਤ੍ਯੰਜਨਮਦਾਰਿਦ੍ਰੰਮਹਾਬਿਖ੍ਯਾਦੰ॥ਮਿਟੰਤਸਗਲ
ਸਿਮਰੰਤਹਰਿਨਾਮਨਾਨਕਜੈਸੇਪਾਵਕਕਾਸਟਭਸਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੮॥
ਅੰਧਕਾਰਸਿਮਰਤਪ੍ਰਕਾਸੰ॥ਗੁਣਰਮੰਤਅਘਖੰਡਨਹ॥ਰਿਦਬਸੰ
ਤਭੈਭੀਤਦੂਤਹ॥ਕਰਮਕਰਤਮਹਾਨਿਰਮਲਹ॥ਜਨਮਮਰਣਰਹੰ
ਤਸ੍ਰੋਤਾਸੁਖਸਮੂਹਅਮੋਘਦਰਸਨਹ॥ਸਰਣਿਜੋਗੰਸੰਤਪ੍ਰਿਅਨਾਨਕ
ਸੋਭਗਵਾਨਖੇਮੰਕਰੋਤਿ॥੧੯॥ਪਾਛੰਕਰੋਤਿਅਗ੍ਰਣੀਵਹਨਿਰਾਸੰਆ
ਸਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਧਨਭਯੰਧਨਵੰਤਹ॥ਰੋਗੀਅੰਰੋਗਖੰਡਨਹ॥ਭਗਤ੍ਯੰਭ
ਗਤਿਦਾਨੰਰਾਮਨਾਮਗੁਣਕੀਰਤਨਹ॥ਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪੁਰਖਹਦਾਤਾਰਹਨਾਨ
ਕਗੁਰਸੇਵਾਕਿੰਨਲਭ੍ਯਤੇ॥੨੦॥ਅਧਰੰਧਰੰਧਾਰਣਹ॥ਨਿਰਧਨੰਧਨਨਾਮ
ਨਰਹਰਹ॥ਅਨਾਥਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹ॥ਬਲਹੀਣਬਲਕੇਸਵਹ॥ਸਰਬਭੂਤ

ਦਇਆਲਅਚੁਤਦੀਨਬਾਂਧਵਦਮੋਦਰਹ॥ਸਰਬਗ੍ਯਪੂਰਨਪੁਰਖ
ਭਗਵਾਨਹਭਗਤਿਵਛਲਕਰੁਣਾਮਯਹ॥ਘਟਿਘਟਿਬਸੰਤਬਾਸੁ
ਦੇਵਹਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਜਾਚੰਤਿਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਪ੍ਰਸਾਦੰਨ
ਹਬਿਸਰੰਤਿਨਾਰਾਇਣਹ॥੩੧॥ਨਹਸਮਰਥੰਨਹਸੇਵਕੰਨਹਪ੍ਰੀਤਿਪਰਮ
ਪੁਰਖੋਤਮੰ॥ਤਵਪ੍ਰਸਾਦਿਸਿਮਰਤੇਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾਲਹਰਿਹਰਿ
ਗੁਰੰ॥੩੨॥ਭਰਣਪੋਖਣਕਰੰਤਜੀਆ॥ਬਿਸ੍ਰਾਮਛਾਦਨਦੇਵੰਤਦਾਨੰ॥ਸ੍ਰਿ
ਜੰਤਰਤਨਜਨਮਚਤੁਰਚੇਤਨਹ॥ਵਰਤੰਤਿਸੁਖਆਨੰਦਪ੍ਰਸਾਦਹ॥ਸਿ
ਮਰੰਤਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥ਅਨਿਤ੍ਯਰਚਨਾਨਿਰਮੋਹਤੇ॥੩੩॥ਦਾਨੰਪ
ਰਾਪੂਰਬੇਣਭੁੰਚੰਤੇਮਹੀਪਤੇ॥ਬਿਪਰੀਤਬੁਧ੍ਯੰਮਾਰਤਲੋਕਹਨਾਨਕਚਿਰੰ
ਕਾਲਦੁਖਭੋਗਤੇ॥੩੪॥ਬ੍ਰਿਥਾਅਨੁਗ੍ਰਹੰਗੋਬਿੰਦਹਜਸ੍ਯਸਿਮਰਣ
ਰਿਦੰਤਰਹ॥ਆਰੋਗ੍ਯੰਮਹਾਰੋਗ੍ਯੰਬਿਸਿਮ੍ਰਿਤੇਕਰੁਣਾਮਯਹ॥੩੫॥ਰ
ਮਣੰਕੇਵਲੰਕੀਰਤਨੰਸੁਧਰਮੰਦੇਹਧਾਰਣਹ॥ਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਨਾਰਾ
ਇਣਨਾਨਕਪੀਵਤੰਸੰਤਨਤ੍ਰਿਪ੍ਯਤੇ॥੩੬॥ਸਹਣਸੀਲਸੰਤੰਸਮਮਿ
ਤ੍ਰਸ੍ਯਦੁਰਜਨਹ॥ਨਾਨਕਭੋਜਨਅਨਿਕਪ੍ਰਕਾਰੇਣਨਿੰਦਕਆਵਧਹੋਇ
ਉਪਤਿਸਟਤੇ॥੩੭॥ਤਿਰਸਕਾਰਨਹਭਵੰਤਿਨਹਭਵੰਤਿਮਾਨਭੰਗਨ
ਹਸੋਭਾਹੀਨਨਹਭਵੰਤਿਨਹਪੋਹੰਤਿਸੰਸਾਰਦੁਖਨਹ॥ਗੋਬਿੰਦਨਾਮ
ਜਪੰਤਿਮਿਲਿਸਾਧਸੰਗਹਨਾਨਕਸੇਪ੍ਰਾਣੀਸੁਖਬਾਸਨਹ॥੩੮॥ਸੈਨ
ਸਾਧਸਮੂਹਸੂਰਅਜਿਤੰਸੰਨਾਹੰਤਨਿਨਿੰਮ੍ਰਤਹ॥ਆਵਧਹਗੁਣ
ਗੋਬਿੰਦਰਮਣੰਓਟਗੁਰਸਬਦਕਰਚਰਮਣਹ॥ਆਰੂੜਤੇਅਸ੍ਵਰਥ
ਨਾਗਹਬੁਝੰਤੇਪ੍ਰਭਮਾਰਗਹ॥ਬਿਚਰਤੇਨਿਰਭਯੰਸਤ੍ਰੁਸੈਨਾਧਾਯੰਤੇਗੋ
ਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਜਿਤਤੇਬਿਸ੍ਵਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿਪੰਚਤ

ਸਕਰਹ॥੩੯॥ਮ੍ਰਿਗਤ੍ਰਿਸਨਾਗੰਧਰਬਨਗਰੰਦ੍ਰੁਮਛਾਯਰਚਿਦੁ
ਰਮਤਿਹ॥ਤਤਹਕੁਟੰਬਮੋਹਮਿਥ੍ਯਾਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਰਾਮਨਾਮਹ॥
੪੦॥ਨਚਬਿਦਿਆਨਿਧਾਨਨਿਗਮੰਨਚਗੁਣਗ੍ਯਨਾਮਕੀਰਤਨਹ॥ਨ
ਚਰਾਗਰਤਨਕੰਠੰਨਹਚੰਚਲਚਤੁਰਚਾਤੁਰਹ॥ਭਾਗਉਦਿਮਲਬਧ੍ਯੰ
ਮਾਇਆ॥ਨਾਨਕਸਾਧਸੰਗਿਖਲਪੰਡਿਤਹ॥੪੧॥ਕੰਠਿਰਮਣੀਯ
ਰਾਮਰਾਮਮਾਲਾਹਸਤਊਚਪ੍ਰੇਮਧਾਰਣੀ॥ਜੀਹਭਣਿਜੋਉਤਮਸਲੋਕਉ
ਧਰਣੰਨੈਨਨੰਦਨੀ॥੪੨॥ਗੁਰਮੰਤ੍ਰਹੀਣਸ੍ਯਜੋਪ੍ਰਾਣੀਧ੍ਰਿਗੰਤਜਨਮਭ੍ਰ
ਸਟਣਹ॥ਕੂਕਰਹਸੂਕਰਹਗਰਧਭਹਕਾਕਹਸਰਪਨਹਤੁਲਿਖਲਹ॥੪੩॥
ਚਰਣਾਰਬਿੰਦਭਜਨੰਰਿਦਯੰਨਾਮਧਾਰਣਹ॥ਕੀਰਤਨੰਸਾਧਸੰਗੇਣ
ਨਾਨਕਨਹਦ੍ਰਿਸਟੰਤਿਜਮਦੂਤਨਹ॥੪੪॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਧਨੰਰੂਪੰਨਚ
ਦੁਰਲਭੰਸ੍ਵਰਗਰਾਜਨਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਭੋਜਨੰਬਿੰਜਨੰ॥ਨਚਦੁਰਲ
ਭੰਸ੍ਵਛਅੰਬਰਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਸੁਤਮਿਤ੍ਰਭ੍ਰਾਤਬਾਂਧਵ॥ਨਚਦੁਰਲ
ਭੰਬਨਿਤਾਬਿਲਾਸਹ॥ਨਚਦੁਰਲਭੰਬਿਦਿਆਪ੍ਰਬੀਣੰਨਚਦੁਰਲਭੰ
ਚਤੁਰਚੰਚਲਹ॥ਦੁਰਲਭੰਏਕਭਗਵਾਨਨਾਮਹਨਾਨਕਲਬਧ੍ਯੰਸਾਧ
ਸੰਗਿਕ੍ਰਿਪਾਪ੍ਰਭੰ॥੪੫॥ਜਤਕਤਹਤਤਹਦ੍ਰਿਸਟੰਸ੍ਵਰਗਮਰਤਪਯਾ
ਲਲੋਕਹ॥ਸਰਬਤ੍ਰਰਮਣੰਗੋਬਿੰਦਹ॥ਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥
੪੬॥ਬਿਖਯਾਭਯੰਤਿਅੰਮ੍ਰਿਤੰਦ੍ਰੁਸਟਾਂਸਖਾਸ੍ਵਜਨਹ॥ਦੁਖੰਭਯੰਤਿ
ਸੁਖ੍ਯੰਭੈਭੀਤੰਤਨਿਰਭਯਹ॥ਥਾਨਬਿਹੂਨਬਿਸ੍ਰਾਮਨਾਮੰਨਾਨਕਕ੍ਰਿਪਾ
ਲਹਰਿਹਰਿਗੁਰਹ॥੪੭॥ਸ੍ਰਬਸੀਲਮਮੰਸੀਲੰਸਰਬਪਾਵਨਮਮਪਾ
ਵਨਹ॥ਸਰਬਕਰਤਬਮਮੰਕਰਤਾ॥ਨਾਨਕਲੇਪਛੇਪਨਲਿਪ੍ਯਤੇ॥੪੮॥
ਨਹਸੀਤਲੰਚੰਦ੍ਰਦੇਵਹਨਹਸੀਤਲੰਬਾਵਨਚੰਦਨਹ॥ਨਹਸੀਤਲੰਸੀ

ਤ੍ਰਿਪਤੇਣਨਾਨਕਸੀਤਲੰਸਾਧੂਜਨਹ॥੩੯॥ਅੰਤ੍ਰੰਗਮਰਮਨਮਧ੍ਯੰਨ
ਸਰਬਤ੍ਰਪੂਰਨਹ॥ਗ੍ਯਾਨੰਸਮਦੁਖਸੁਖੰਜਗਤਨਿਰਮਲਨਿਰਵੈਰਣਹ
ਦਯਾਲੰਸਰਬਤ੍ਰਜੀਆਪੰਚਦੋਖਬਿਵਰਜਿਤਹ॥ਭੋਜਨੰਗੋਪਾਲਕੀ
ਰਤਨੰਅਲਪਮਾਯਾਜਲਕਮਲਰਹਤਹ॥ਉਪਦੇਸੰਸਮਿਤ੍ਰਸਤ੍ਰਹ
ਭਗਵੰਤਭਗਤਭਾਵਨੀ॥ਪਰਨਿੰਦਾਨਹਸ੍ਰੋਤਿਸ੍ਰਵਣੰਆਪੁਤ੍ਯਾਗਿ
ਸਗਲਰੇਣੁਕਹ॥ਖਟਲਖਣਪੂਰਨੰਪੁਰਖਹ॥ਨਾਨਕਨਾਮਸਾਧਸ੍ਵ
ਜਨਹ॥੪੦॥ਅਜਾਂਭੋਗੰਤਕੰਦਮੂਲੰਬਸੰਤੇਸਮੀਪਿਕੇਹਰਹ॥ਤਤ੍ਰਗਤੇ
ਸੰਸਾਰਹਨਾਨਕਸੋਗਹਰਖੰਬਿਆਪਤੇ॥੪੧॥ਛਲੰਛਿਦ੍ਰੰਕੋਟਿਬਿਘਨੰ
ਅਪਰਾਧੰਕਿਲਬਿਖਮਲੰ॥ਭਰਮਮੋਹੰਮਾਨਅਪਮਾਨੰਮਦੰਮਾਯਾ
ਬਿਆਪਿਤੰ॥ਮ੍ਰਿਤੁਜਨਮਭ੍ਰਮੰਤਿਨਰਕਹਅਨਿਕਉਪਾਵੰਨਸਿਧ੍ਯਤੇ॥ਨਿਰਮ
ਲਸਾਧਸੰਗਹਜਪੰਤਿਨਾਨਕਗੋਪਾਲਨਾਮੰ॥ਰਮੰਤਿਗੁਣਗੋਬਿੰਦਨਿਤਪ੍ਰ
ਤਹ॥੪੨॥ਤਰਣਸਰਣਸੁਆਮੀਰਮਣਸੀਲਪਰਮੇਸੁਰਹ॥ਕਰਣਕਾ
ਰਣਸਮਰਥਹਦਾਨੁਦੇਤਪ੍ਰਭੁਪੂਰਨਹ॥ਨਿਰਾਸਆਸਕਰਣੰਸਗਲਅ
ਰਥਆਲਯਹ॥ਗੁਣਨਿਧਾਨਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਸਗਲਜਾਚੰਤਜਾਚਕ
ਹ॥੪੩॥ਦੁਰਗਮਸਥਾਨਸੁਗਮੰਮਹਾਦੂਖਸਰਬਸੂਖਣਹ॥ਦੁਰਬਚਨ
ਭੇਦਭਰਮੰਸਾਕਤਪਿਸਨੰਤਸੁਰਜਨਹ॥ਅਸਥਿਤੰਸੋਗਹਰਖੰਭੈਖੀਣੰ
ਤਨਿਰਭਵਹ॥ਭੈਅਟਵੀਅੰਮਹਾਨਗਰਬਾਸੰਧਰਮਲਖਣਪ੍ਰਭਮਇ
ਆ॥ਸਾਧਸੰਗਮਰਾਮਰਾਮਰਮਣੰਸਰਣਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਦਯਾਲਚ
ਰਣੰ॥੪੪॥ਹੇਅਜਿਤਸੂਰਸੰਗ੍ਰਾਮੰਅਤਿਬਲਨਾਬਹੁਮਰਦਨਹ॥ਗ
ਣਗੰਧਰਬਦੇਵਮਾਨੁਖ੍ਯੰਪਸੁਪੰਖੀਬਿਮੋਹਨਹ॥ਹਰਿਕਰਣਹਾਰੰਨਮਸ
ਕਾਰੰਸਰਣਿਨਾਨਕਜਗਦੀਸ੍ਵਰਹ॥੪੫॥ਹੇਕਾਮੰਨਰਕਬਿਸ੍ਰਾਮੰਬਹੁਜੋ

ਨੀਭ੍ਰਮਾਵਣਹ॥ਚਿਤਹਰਣੰਤ੍ਰੈਲੋਕਗੰਮ੍ਯੰਜਪਤਪਸੀਲਬਿਦਾਰ
ਣਹ॥ਅਲਪਸੁਖਅਵਿਤਚੰਚਲਊਚਨੀਚਸਮਾਵਣਹ॥ਤਵ
ਭੈਬਿਮੁੰਚਿਤਸਾਧਸੰਗਮਓਟਨਾਨਕਨਾਰਾਇਣਹ॥੪੬॥ਹੇਕਲਿਮੂ
ਲਕ੍ਰੋਧੰਕਦੰਚਕਰੁਣਾਨਉਪਰਜਤੇ॥ਬਿਖਯੰਤਜੀਵੰਵਸ੍ਯੰਕਰੋਤਿਨਿ
ਰਤ੍ਯੰਕਰੋਤਿਜਥਾਮਰਕਟਹ॥ਅਨਿਕਸਾਸਨਤਾੜੰਤਿਜਮਦੂਤਹ
ਤਵਸੰਗੇਅਧਮੰਨਰਹ॥ਦੀਨਦੁਖਭੰਜਨਦਯਾਲਪ੍ਰਭੁਨਾਨਕਸਰਬ
ਜੀਅਰਖ੍ਯਾਕਰੋਤਿ॥੪੭॥ਹੇਲੋਭਾਲੰਪਟਸੰਗਸਿਰਮੋਰਹਅਨਿਕਲ
ਹਰੀਕਲੋਲਤੇ॥ਧਾਵੰਤਜੀਆਬਹੁਪ੍ਰਕਾਰੰਅਨਿਕਭਾਂਤਿਬਹੁਡੋਲਤੇ॥
ਨਚਮਿਤ੍ਰੰਨਚਇਸਟੰਨਚਬਾਧਵਨਚਮਾਤਪਿਤਾਤਵਲਜਯਾ॥ਅ
ਕਰਣੰਕਰੋਤਿਅਖਾਦ੍ਯਖਾਦ੍ਯੰਅਸਾਜ੍ਯੰਸਾਜਿਸਮਜਯਾ॥ਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿ
ਸਰਣਿਸੁਆਮੀਬਿਗ੍ਯਾਪ੍ਤਿਨਾਨਕਹਰਿਨਰਹਰਹ॥੪੮॥ਹੇਜਨਮਮ
ਰਣਮੂਲੰਅਹੰਕਾਰੰਪਾਪਾਤਮਾ॥ਮਿਤ੍ਰੰਤਜੰਤਿਸਤ੍ਰੰਦ੍ਰਿੜੰਤਿਅਨਿਕ
ਮਾਯਾਬਿਸ੍ਤੀਰਨਹ॥ਆਵੰਤਜਾਵੰਤਥਕੰਤਜੀਆਦੁਖਸੁਖਬਹੁਭੋਗ
ਣਹ॥ਭ੍ਰਮਭਯਾਨਉਦਿਆਨਰਮਣੰਮਹਾਬਿਕਟਅਸਾਧਰੋਗਣਹ॥
ਬੈਦ੍ਯੰਪਾਰਬ੍ਰਹਮਪਰਮੇਸ੍ਵਰਆਰਾਧਿਨਾਨਕਹਰਿਹਰਿਹਰੇ॥੪੯॥ਹੇ
ਪ੍ਰਾਣਨਾਥਗੋਬਿੰਦਹਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਾਨਜਗਦਗੁਰੋ॥ਹੇਸੰਸਾਰਤਾਪਹ
ਰਣਹਕਰੁਣਾਮੈਸਭਦੁਖਹਰੋ॥ਹੇਸਰਣਿਜੋਗਦਯਾਲਹਦੀਨਾਨਾਥਮ
ਯਾਕਰੋ॥ਸਰੀਰਸ੍ਵਸਥਖੀਣਸਮਏਸਿਮਰੰਤਿਨਾਨਕਰਾਮਦਾਮੋਦਰ
ਮਾਧਵਹ॥੫੦॥ਚਰਣਕਮਲਸਰਣੰਰਮਣੰਗੋਪਾਲਕੀਰਤਨਹ॥ਸਾਧ
ਸੰਗੇਣਤਰਣੰਨਾਨਕਮਹਾਸਾਗਰਭੈਦੁਤਰਹ॥੫੧॥ਸਿਰਮਸਤਕਰ
ਖ੍ਯਾਪਾਰਬ੍ਰਹਮੰਹਸਤਕਾਯਾਰਖ੍ਯਾਪਰਮੇਸ੍ਵਰਹ॥ਆਤਮਰਖ੍ਯਾਗੋਪਾ

ਲਸ੍ਰਮਾਂਏ ਚਿਤ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਜਗਦੀਸ੍ਰਹ ॥ ਸਰਬ ਰਖੵ ਗੁਰ ਦਯਾਲਹ
ਭੈ ਦ੍ਰੁਖ ਬਿਨਾਸਨਹ ॥ ਭਗਤ ਵਛਲ ਅਨਾਥ ਨਾਥੇ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਪੁਰ
ਖ ਅਚੁਤਹ ॥੫੨॥ ਜੇਨ ਕਲਾ ਧਾਰਿਓ ਆਕਾਸੰ ਬੈਸੰਤਰੰ ਕਾਸਟ ਬੇਸਟੰ ॥
ਜੇਨ ਕਲਾ ਸਸਿ ਸੂਰ ਨਖੵਤ੍ਰ ਜੋਤੵਿੰ ਸਾਸੰ ਸਰੀਰ ਧਾਰਣੰ ॥ ਜੇਨ ਕਲਾ
ਮਾਤ ਗਰਭ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲੰ ਨਹ ਛੇਦੰਤ ਜਠਰ ਰੋਗਣਹ ॥ ਤੇਨ ਕਲਾ ਅਸਥੰ
ਭੰ ਸਰੋਵਰੰ ਨਾਨਕ ਨਹ ਛਿਜੰਤਿ ਤਰੰਗ ਤੋਯਣਹ ॥੫੩॥ ਗੁਸਾਈ ਗ
ਰਿਸ੍ਟ ਰੂਪੇਣ ਸਿਮਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਵਣਹ ॥ ਲਬਧੵੰ ਸੰਤ ਸੰਗੇਣ ਨਾ
ਨਕ ਸ੍ਵਛ ਮਾਰਗ ਹਰਿ ਭਗਤਣਹ ॥੫੪॥ ਮਸਕੰ ਭਗਨੰਤ ਸੈਲੰ ਕਰਦ
ਮੰ ਤਰੰਤ ਪਪੀਲਕਹ ॥ ਸਾਗਰੰ ਲੰਘੰਤਿ ਪਿੰਗੰ ॥ ਤਮ ਪਰਗਾਸ ਅੰਧਕ
ਹ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਸਿਮਰੰਤਿ ਗੋਬਿੰਦ ॥ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਹਰਿ ਹਰੇ ॥
੫੫॥ ਤਿਲਕ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਬਿਪ੍ਰਾ ਅਮਰ ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਰਾਜਨਹ ॥ ਆਵਧ
ਹੀਣੰ ਜਥਾ ਸੂਰਾ ਨਾਨਕ ਧਰਮ ਹੀਣੰ ਤਥਾ ਬੈਸ੍ਨਵਹ ॥੫੬॥ ਨ ਸੰਖੰ ਨ ਚ
ਕ੍ਰੰ ਨ ਗਦਾ ਨ ਸਿਆਮੰ ॥ ਅਸ੍ਚਰਜ ਰੂਪੰ ਰਹੰਤ ਜਨਮੰ ॥ ਨੇਤ ਨੇਤ ਕਥੰਤ ਬੇ
ਦਾ ॥ ਊਚ ਮੂਚ ਅਪਾਰ ਗੋਬਿੰਦਹ ॥ ਬਸੰਤਿ ਸਾਧ ਰਿਦਯੰ ਅਚੁਤਹ ॥ ਬੁਝੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਬਡਭਾਗੀਅਹ ॥੫੭॥ ਉਦਿਆਨ ਬਸਨੰ ਸੰਸਾਰੰ ॥ ਸਨਬੰਧੀ
ਸ੍ਵਾਨ ਸਿਆਲ ਖਰਹ ॥ ਬਿਖਮ ਸਥਾਨ ਮਨ ਮੋਹ ਮਦਿਰੰ ਮਹਾਂ ਅਸਾਧ
ਪੰਚ ਤਸਕਰਹ ॥ ਹੀਤ ਮੋਹ ਭੈ ਭਰਮ ਭ੍ਰਮਣੰ ਅਹੰ ਫਾਸ ਤੀਖੵਣ ਕਠਿਨ
ਹ ॥ ਪਾਵਕ ਤੋਅ ਅਸਾਧ ਘੋਰੰ ਅਗਮ ਤੀਰ ਨਹ ਲੰਘਨਹ ॥ ਭਜੁ ਸਾ
ਧਸੰਗਿ ਗੋੁਪਾਲ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਚਰਣ ਸਰਣ ਉਧਰਣ ਕ੍ਰਿਪਾ ॥੫੮॥
ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੰਤ ਗੋਬਿੰਦ ਗੋਪਾਲਹ ਸਗਲੵੰ ਰੋਗ ਖੰਡਣਹ ॥ ਸਾਧ ਸੰਗੇ
ਣਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਨਾਨਕ ਸਰਣਿ ਪੂਰਨ ਪਰਮੇਸੁਰਹ ॥੫੯॥ ਸਿਆ

ਮਲੰ ਮਧੁਰ ਮਾਨੁਖੵੰ ਰਿਦਯੰ ਭੂਮਿ ਵੈਰਣਹ ॥ ਨਿਵੰਤਿ ਹੋਵੰਤਿ ਮਿਥਿਆ
ਚੇਤਨੰ ਸੰਤ ਸ੍ਵਜਨਹ ॥੬੦॥ ਅਚੇਤ ਮੂੜਾ ਨ ਜਾਣੰਤ ਘਟੰਤ ਸਾਸਾ ਨਿ
ਤ ਪ੍ਰਤੇ ॥ ਛਿਜੰਤ ਮਹਾ ਸੁੰਦਰੀ ਕਾਇਆ ਕਾਲਿ ਕੰਨਿਆ ਗ੍ਰਾਸਤੇ ॥ ਰਚੰ
ਤਿ ਪੁਰਖਹ ਕੁਟੰਬ ਲੀਲਾ ਅਨਿਤ ਆਸਾ ਬਿਖਿਆ ਬਿਨੋਦ ॥ ਭ੍ਰਮੰਤਿ ਭ੍ਰਮੰ
ਤ ਬਹੁ ਜਨਮ ਹਾਰਿਓ ਸਰਣਿ ਨਾਨਕ ਕਰੁਣਾ ਮਯਹ ॥੬੧॥ ਹੇ ਜਿਹਬ
ਹੇ ਰਸਗੇ ਮਧੁਰ ਪ੍ਰਿਅ ਤੁਯੰ ॥ ਸਤ ਹਤੰ ਪਰਮ ਬਾਦੰ ਅਵਰਤ ਏਥਹ ਸੁ
ਧ ਅਛਰਣਹ ॥ ਗੋਬਿੰਦ ਦਾਮੋਦਰ ਮਾਧਵੇ ॥੬੨॥ ਗਰਬੰਤਿ ਨਾਰੀ ਮਦੋ
ਨਮਤੰ ॥ ਬਲਵੰਤ ਬਲਾਤ ਕਾਰਣਹ ॥ ਚਰਣ ਕਮਲ ਨਹ ਭਜੰਤਿ ਤ੍ਰਿਣ
ਸਮਾਨਿ ਧ੍ਰਿਗੁ ਜਨਮਨਹ ॥ ਹੇ ਪਪੀਲਕਾ ਗ੍ਰਸਟੇ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿਮਰਣ ਤੁ
ਯੰ ਧਨੇ ॥ ਨਾਨਕ ਅਨਿਕ ਬਾਰ ਨਮੋ ਨਮਹ ॥੬੩॥ ਤ੍ਰਿਣੰ ਤ ਮੇਰੰ ਸਹਕੰ ਤ ਹਰੀਅੰ ॥
ਬੂਡੰ ਤ ਤਰੀਅੰ ਊਣੰ ਤ ਭਰੀਅੰ ॥ ਅੰਧਕਾਰ ਕੋਟਿ ਸੂਰ ਉਜਾਰੰ ॥ ਬਿਨਵੰ
ਤਿ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਰ ਦਯਾਰੰ ॥੬੪॥ ਬ੍ਰਹਮਣਹ ਸੰਗਿ ਉਧਰਣੰ ਬ੍ਰਹਮ
ਕਰਮ ਜਿ ਪੂਰਣਹ ॥ ਆਤਮ ਰਤੰ ਸੰਸਾਰ ਗਹੰ ਤੇ ਨਰ ਨਾਨਕ ਨਿਹਫਲ
ਹ ॥੬੫॥ ਪਰ ਦਰਬ ਹਿਰਣੰ ਬਹੁ ਵਿਘਨ ਕਰਣੰ ਉਚਰਣੰ ਸਰਬ ਜੀ
ਅ ਕਹ ॥ ਲਉ ਲਈ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਅਤਿਪਤਿ ਮਨ ਮਾਏ ਕਰਮ ਕਰਤ ਸਿ ਸੂਕ
ਰਹ ॥੬੬॥ ਮਤੇ ਸਮੇਵ ਚਰਣੰ ਉਧਰਣੰ ਭੈ ਦੁਤਰਹ ॥ ਅਨੇਕ ਪਾਤਕ ਹ
ਰਣੰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗਮ ਨ ਸੰਸਯਹ ॥੬੭॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥
ਗਾਥਾ ਮਹਲਾ ੫ ਕਰਪੂਰ ਪੁਹਪ ਸੁਗੰਧਾ ਪਰਸ ਮਾਨੁਖੵ ਦੇਹੰ
ਮਲੀਣੰ ॥ ਮਜਾ ਰੁਧਿਰ ਦ੍ਰੁਗੰਧਾ ਨਾਨਕ ਅਥਿ ਗਰਬੇਣ ਅਗਾਨਣੋ ॥੧॥
ਪਰਮਾਣੋ ਪਰਜੰਤ ਆਕਾਸਹ ਦੀਪ ਲੋਅ ਸਿਖੰਡਣਹ ॥ ਗਛੇਣ ਨੈਣ ਭਾ
ਰੇਣ ਨਾਨਕ ਬਿਨਾ ਸਾਧੂ ਨ ਸਿਧੵਤੇ ॥੨॥ ਜਾਣੋ ਸਤਿ ਹੋਵੰਤੋ ਮਰਣੋ ਦ੍ਰਿਸਟੇ

ਣੋ ਮਿਥਿਆ॥ ਕੀਰਤਿ ਸਾਥਿ ਚਲੰਥੋ ਭਣੰਤਿ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਹ॥੩॥ ਮਾ
ਯਾ ਚਿਤ੍ਰ ਭ੍ਰਮੇਣ ਇਸਟ ਮਿਤ੍ਰੇਖੁ ਬਾਂਧਵਹ॥ ਲਬਧ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾ
ਨਕ ਸੁਖ ਅਸਥਾਨੰ ਗੋਪਾਲ ਭਜਣਹ॥੪॥ ਮੈਲਾਗਰ ਸੰਗੇਣ ਨਿੰਮੁ ਬਿ
ਰਖ ਸਿ ਚੰਦਨਹ॥ ਨਿਕਟਿ ਬਸੰਤੋ ਬਾਸੋ ਨਾਨਕ ਅਹੰਬੁਧਿ ਨ ਬੋਹਤੇ॥੫॥
ਗਾਥਾ ਗੁੰਫ ਗੋਪਾਲ ਕਥੰ ਮਥੰ ਮਾਨ ਮਰਦਨਹ॥ ਹਤੰ ਪੰਚ ਸਤ੍ਰੇਣ ਨਾਨਕ
ਹਰਿ ਬਾਣੇ ਪ੍ਰਹਾਰਣਹ॥੬॥ ਬਚਨ ਸਾਧ ਸੁਖ ਪੰਥਾ॥ ਲਹੰਥਾ ਬਡ ਕ
ਰਮਣਹ॥ ਰਹੰਤਾ ਜਨਮ ਮਰਣੇਨ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ॥੭॥
ਪਤ੍ਰ ਭੁਰਿਜੇਣ ਝੜੀਅੰ ਨਹ ਜੜੀਅੰ ਪੇਡ ਸੰਪਤਾ॥ ਨਾਮ ਬਿਹੂਣ ਬਿ
ਖਮਤਾ ਨਾਨਕ ਬਹੰਤਿ ਜੋਨਿ ਬਾਸਰੋ ਰੈਣੀ॥੮॥ ਭਾਵਨੀ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ
ਲਭੰਤੰ ਬਡ ਭਾਗਣਹ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਗੁਣ ਰਮਣੰ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ
ਨਹ ਬਿਆਪਣਹ॥੯॥ ਗਾਥਾ ਗੂੜ ਅਪਾਰੰ ਸਮਝਣੰ ਬਿਰਲਾ ਜਨਹ॥
ਸੰਸਾਰ ਕਾਮ ਤਜਣੰ ਨਾਨਕ ਗੋਬਿੰਦ ਰਮਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗਮਹ॥੧੦॥ ਸੁਮੰ
ਤ੍ਰ ਸਾਧ ਬਚਨਾ ਕੋਟਿ ਦੋਖ ਬਿਨਾਸਨਹ॥ ਹਰਿ ਚਰਣ ਕਮਲ ਧਯਾਨੰ ਨਾ
ਨਕ ਕੁਲ ਸਮੂਹ ਉਧਾਰਣਹ॥੧੧॥ ਸੁੰਦਰ ਮੰਦਰ ਸੈਣਹ ਜੇਣ ਮਧਯ
ਹਰਿ ਕੀਰਤਨਹ॥ ਮੁਕਤੇ ਰਮਣ ਗੋਬਿੰਦਹ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧਯੰ ਬਡ ਭਾਗ
ਣਹ॥੧੨॥ ਹਰਿ ਲਬਧੋ ਮਿਤ੍ਰ ਸੁਮਿਤੋ॥ ਬਿਦਾਰਣ ਕਦੇ ਨ ਚਿਤੋ॥ ਜਾ ਕਾ
ਅਸਥਲੁ ਤੋਲੁ ਅਮਿਤੋ॥ ਸੋਈ ਨਾਨਕ ਸਖਾ ਜੀਅ ਸੰਗਿ ਕਿਤੋ॥੧੩॥
ਅਪਜਸੰ ਮਿਟੰਤ ਸਤ ਪੁਤ੍ਰਹ॥ ਸਿਮਰਤਬਯ ਰਿਦੈ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰਣਹ॥ ਪ੍ਰੀਤ
ਮ ਭਗਵਾਨ ਅਚੁਤ॥ ਨਾਨਕ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰ ਤਾਰਣਹ॥੧੪॥ ਮਰਣੰ
ਬਿਸਰਣੰ ਗੋਬਿੰਦਹ॥ ਜੀਵਣੰ ਹਰਿ ਨਾਮ ਧਯਾਵਣਹ॥ ਲਭਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇ
ਣ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਣਹ॥੧੫॥ ਦਸਨ ਬਿਹੂਨ ਭੁਯੰਗੰ ਮੰਤ੍ਰੰ

੧੦੩

ਗਾਰੁੜੀ ਨਿਵਾਰੰ॥ ਬਯਾਧਿ ਉਪਾੜਣ ਸੰਤੰ॥ ਨਾਨਕ ਲਬਧ ਕਰਮਣਹ॥੧੬॥
ਜਥ ਕਥ ਰਮਣੰ ਸਰਣੰ ਸਰਬਤ੍ਰ ਜੀਅਣਹ॥ ਤਥ ਲਗਣੰ ਪ੍ਰੇਮ ਨਾਨਕ ਪਰ
ਸਾਦੰ ਗੁਰ ਦਰਸਨਹ॥੧੭॥ ਚਰਣਾਰਬਿੰਦ ਮਨ ਬਿਧਯੰ॥ ਸਿਧਯੰ ਸਰਬ ਕੁਸ
ਲਣਹ॥ ਗਾਥਾ ਗਾਵੰਤਿ ਨਾਨਕ ਭਬਯੰ ਪਰਾ ਪੂਰਬਣਹ॥੧੮॥ ਸੁਭ ਬਚਨ
ਰਮਣੰ ਗਵਣੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਉਧਰਣਹ॥ ਸੰਸਾਰ ਸਾਗਰੰ ਨਾਨਕ ਪੁਨਰਪਿ ਜਨਮ
ਨ ਲਭਯਤੇ॥੧੯॥ ਬੇਦ ਪੁਰਾਣ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬੀਚਾਰੰ॥ ਏਕੰਕਾਰ ਨਾਮ ਉਰ ਧਾਰੰ॥ ਕੁ
ਲਹ ਸਮੂਹ ਸਗਲ ਉਧਾਰੰ॥ ਬਡਭਾਗੀ ਨਾਨਕ ਕੋ ਤਾਰੰ॥੨੦॥ ਸਿਮਰਣੰ ਗੋ
ਬਿੰਦ ਨਾਮੰ ਉਧਰਣੰ ਕੁਲ ਸਮੂਹਣਹ॥ ਲਬਧਿਅੰ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣ ਨਾਨਕ ਵਡ
ਭਾਗੀ ਭੇਟੰਤ ਦਰਸਨਹ॥੨੧॥ ਸਰਬ ਦੋਖ ਪਰੰਤਿਆਗੀ ਸਰਬ ਧਰਮ
ਦ੍ਰਿੜੰਤਣਃ॥ ਲਬਧੇਣਿ ਸਾਧ ਸੰਗੇਣਿ ਨਾਨਕ ਮਸਤਕਿ ਲਿਖਯਣਃ॥੨੨॥ ਹੋ
ਯੋ ਹੈ ਹੋਵੰਤੋ ਹਰਣ ਭਰਣ ਸੰਪੂਰਣਃ॥ ਸਾਧੂ ਸਤਮ ਜਾਣੋ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਾ
ਰਣੰ॥੨੩॥ ਸੁਖੇਣ ਬੈਣ ਰਤਨੰ ਰਚਨੰ ਕਸੁੰਭ ਰੰਗਣਃ॥ ਰੋਗ ਸੋਗ ਬਿਓਗੰ
ਨਾਨਕ ਸੁਖੁ ਨ ਸੁਪਨਹ॥੨੪॥੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਫੁਨਹੇ ਮਹਲਾ ੫ ਹਾਥਿ ਕਲੰਮ ਅਗੰਮ ਮਸਤਕਿ ਲੇਖਾਵਤੀ॥
ਉਰਝਿ ਰਹਿਓ ਸਭ ਸੰਗਿ ਅਨੂਪ ਰੂਪਾਵਤੀ॥ ਉਸਤਤਿ ਕਹਨੁ ਨ ਜਾਇ ਮੁਖ

ਹੁ ਤੁਹਾਰੀਆ ॥ ਮੋਹੀ ਦੇਖਿ ਦਰਸੁ ਨਾਨਕ ਬਲਿਹਾਰੀਆ ॥੧॥ ਸੰਤ ਸਭਾ ਮ
ਹਿ ਬੈਸਿ ਕਿ ਕੀਰਤਿ ਮੈ ਕਹਾਂ ॥ ਅਰਪੀ ਸਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਏਹੁ ਜੀਉ ਸਭੁ ਦਿਵਾ ॥
ਆਸ ਪਿਆਸੀ ਸੇਜ ਸੁ ਕੰਤਿ ਵਿਛਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ
ਤ ਸਾਜਨੁ ਪਾਈਐ ॥੨॥ ਸਖੀ ਕਾਜਲ ਹਾਰ ਤੰਬੋਲ ਸਭੈ ਕਿਛੁ ਸਾਜਿਆ ॥
ਸੋਲਹ ਕੀਏ ਸੀਗਾਰ ਕਿ ਅੰਜਨੁ ਪਾਜਿਆ ॥ ਜੇ ਘਰਿ ਆਵੈ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿ
ਛੁ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਕੰਤੈ ਬਾਝੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਭੁ ਬਿਰਥਾ ਜਾਈਐ ॥੩॥ ਜਿ
ਸੁ ਘਰਿ ਵਸਿਆ ਕੰਤੁ ਸਾ ਵਡਭਾਗਣੇ ॥ ਤਿਸੁ ਬਣਿਆ ਹਭੁ ਸੀਗਾਰੁ ਸਾਈ
ਸੋਹਾਗਣੇ ॥ ਹਉ ਸੁਤੀ ਹੋਇ ਅਚਿੰਤ ਮਨਿ ਆਸ ਪੁਰਾਈਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਾ
ਘਰਿ ਆਇਆ ਕੰਤੁ ਤ ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਪਾਈਆ ॥੪॥ ਆਸਾ ਇਤੀ ਆਸ ਕਿ ਆ
ਸ ਪੁਰਾਈਐ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਪੂਰਾ ਪਾਈਐ ॥ ਮੈ ਤਨਿ ਅਵਗ
ਣ ਬਹੁਤੁ ਕਿ ਅਵਗਣ ਛਾਇਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸਤਿਗੁਰ ਭਏ ਦਇਆਲ ਤ ਮਨੁ
ਠਹਰਾਇਆ ॥੫॥ ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਬੇਅੰਤੁ ਬੇਅੰਤੁ ਧਿਆਇਆ ॥ ਦੁਤਰੁ ਇ
ਹੁ ਸੰਸਾਰੁ ਸਤਿਗੁਰੂ ਤਰਾਇਆ ॥ ਮਿਟਿਆ ਆਵਾ ਗਉਣੁ ਜਾਂ ਪੂਰਾ ਪਾਇ
ਆ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਪਾਇਆ ॥੬॥ ਮੇਰੈ ਹਾਥਿ
ਪਦਮੁ ਆਗਨਿ ਸੁਖ ਬਾਸਨਾ ॥ ਸਖੀ ਮੋਰੈ ਕੰਠਿ ਰਤੰਨੁ ਪੇਖਿ ਦੁਖੁ ਨਾਸਨਾ ॥
ਬਾਸਉ ਸੰਗਿ ਗੁਪਾਲ ਸਗਲ ਸੁਖ ਰਾਸਿ ਹਰਿ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਨ
ਵ ਨਿਧਿ ਬਸਹਿ ਜਿਸੁ ਸਦਾ ਕਰਿ ॥੭॥ ਪਰ ਤ੍ਰਿਅ ਰਾਵਣਿ ਜਾਹਿ ਸੇਈ ਤਾ
ਲਾਜੀਅਹਿ ॥ ਨਿਤਪ੍ਰਤਿ ਹਿਰਹਿ ਪਰ ਦਰਬੁ ਛਿਦ੍ਰ ਕਤ ਢਾਕੀਅਹਿ ॥ ਹ
ਰਿ ਗੁਣ ਰਮਤ ਪਵਿਤ੍ਰ ਸਗਲ ਕੁਲ ਤਾਰਈ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸੁਨਤੇ ਭਏ ਪੁਨੀਤ ਪਾ
ਰਬ੍ਰਹਮੁ ਬੀਚਾਰਈ ॥੮॥ ਊਪਰਿ ਬਨੈ ਅਕਾਸੁ ਤਲੈ ਧਰ ਸੋਹਤੀ ॥ ਦਹ ਦਿ
ਸ ਚਮਕੈ ਬੀਜੁਲਿ ਮੁਖ ਕਉ ਜੋਹਤੀ ॥ ਖੋਜਤ ਫਿਰਉ ਬਿਦੇਸਿ ਪੀਉ ਕ

ਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜੇ ਮਸਤਕਿ ਹੋਵੈ ਭਾਗੁ ਤ ਦਰਸਿ ਸਮਾਈਐ ॥੯॥
ਡਿਠੇ ਸਭੇ ਥਾਵ ਨਹੀ ਤੁਧੁ ਜੇਹਿਆ ॥ ਬਧੋਹੁ ਪੁਰਖਿ ਬਿਧਾਤੈ ਤਾਂ ਤੂ ਸੋਹਿ
ਆ ॥ ਵਸਦੀ ਸਘਨ ਅਪਾਰ ਅਨੂਪ ਰਾਮਦਾਸ ਪੁਰ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਨਾਨਕ ਕ
ਸਮਲ ਜਾਹਿ ਨਾਇਐ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ॥੧੦॥ ਚਾਤ੍ਰਿਕ ਚਿਤ ਸੁਚਿਤ ਸੁ ਸਾ
ਜਨੁ ਚਾਹੀਐ ॥ ਜਿਸੁ ਸੰਗਿ ਲਾਗੇ ਪ੍ਰਾਣ ਤਿਸੈ ਕਉ ਆਹੀਐ ॥ ਬਨੁ ਬਨੁ
ਫਿਰਤ ਉਦਾਸ ਬੂੰਦ ਜਲ ਕਾਰਣੇ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਤਿਉ ਹਰਿ ਜਨੁ ਮਾਂਗੈ ਨਾਮੁ ਨਾਨਕ ਬ
ਲਿਹਾਰਣੇ ॥੧੧॥ ਮਿਤ ਕਾ ਚਿਤੁ ਅਨੂਪੁ ਮਰੰਮੁ ਨ ਜਾਨੀਐ ॥ ਗਾਹਕ ਗੁਨੀ
ਅਪਾਰ ਸੁ ਤਤੁ ਪਛਾਨੀਐ ॥ ਚਿਤਹਿ ਚਿਤੁ ਸਮਾਇ ਤ ਹੋਵੈ ਰੰਗੁ ਘਨਾ ॥
ਹਰਿਹਾਂ ਚੰਚਲ ਚੋਰਹਿ ਮਾਰਿ ਤ ਪਾਵਹਿ ਸਚੁ ਧਨਾ ॥੧੨॥ ਸੁਪਨੈ ਊਭੀ
ਭਈ ਗਹਿਓ ਕੀ ਨ ਅੰਚਲਾ ॥ ਸੁੰਦਰ ਪੁਰਖ ਬਿਰਾਜਿਤ ਪੇਖਿ ਮਨੁ ਬੰਚਲਾ ॥ ਖੋ
ਜਉ ਤਾ ਕੇ ਚਰਣ ਕਹਹੁ ਕਤ ਪਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਸੋਈ ਜਤੰਨੁ ਬਤਾਇ
ਸਖੀ ਪ੍ਰਿਉ ਪਾਈਐ ॥੧੩॥ ਨੈਣ ਨ ਦੇਖਹਿ ਸਾਧ ਸਿ ਨੈਣ ਬਿਹਾਲਿਆ ॥
ਕਰਨ ਨ ਸੁਨਹੀ ਨਾਦੁ ਕਰਨ ਮੁੰਦਿ ਘਾਲਿਆ ॥ ਰਸਨਾ ਜਪੈ ਨ ਨਾਮੁ ਤਿਲੁ ਤਿ
ਲੁ ਕਰਿ ਕਟੀਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਜਬ ਬਿਸਰੈ ਗੋਬਿਦ ਰਾਇ ਦਿਨੋ ਦਿਨੁ ਘਟੀ
ਐ ॥੧੪॥ ਪੰਕਜ ਫਾਥੇ ਪੰਕ ਮਹਾ ਮਦ ਗੁੰਫਿਆ ॥ ਅੰਗ ਸੰਗ ਉਰਝਾਇ
ਬਿਸਰਤੇ ਸੁੰਫਿਆ ॥ ਹੈ ਕੋਊ ਐਸਾ ਮੀਤੁ ਜਿ ਤੋਰੈ ਬਿਖਮ ਗਾਂਠਿ ॥ ਨਾਨਕ
ਇਕੁ ਸ੍ਰੀਧਰ ਨਾਥੁ ਜਿ ਟੂਟੇ ਲੇਇ ਸਾਂਠਿ ॥੧੫॥ ਧਾਵਉ ਦਸਾ ਅਨੇਕ ਪ੍ਰੇਮ
ਪ੍ਰਭ ਕਾਰਣੇ ॥ ਪੰਚ ਸਤਾਵਹਿ ਦੂਤ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਮਾਰਣੇ ॥ ਤੀਖਣ ਬਾਣ
ਚਲਾਇ ਨਾਮੁ ਪ੍ਰਭ ਧੵਾਈਐ ॥ ਹਰਿਹਾਂ ਮਹਾਂ ਬਿਖਾਦੀ ਘਾਤ ਪੂਰਨ ਗੁਰੁ
ਪਾਈਐ ॥੧੬॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀਨੀ ਦਾਤਿ ਮੂਲਿ ਨ ਨਿਖੁਟਈ ॥ ਖਾਵਹੁ ਭੁੰਚ
ਹੁ ਸਭਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟਈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਦਿਤਾ ਤੁਸਿ ਹਰਿ ॥ ਨ

ਨਕਸਦਾਅਰਾਧਿਕਦੇਨਜਾਂਹਿਮਰਿ॥੧੭॥ਜਿਥੈਜਾਇਭਗਤੁਸੁਥਾਨੁਸੁ
ਹਾਵਣਾ॥ਸਗਲੇਹੋਏਸੁਖਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਵਣਾ॥ਜੀਅਕਰਨਿਜੈਕਾਰੁਨਿੰ
ਦਕਮੁਏਪਚਿ॥ਸਾਜਨਮਨਿਆਨੰਦੁਨਾਨਕਨਾਮੁਜਪਿ॥੧੮॥ਪਾਵਨਪਤਿ
ਤਪੁਨੀਤਕਤਹਨਹੀਸੇਵੀਐ॥ਝੂਠੈਰੰਗਿਖੁਆਰੁਕਹਾਲਗੁਖੇਵੀਐ॥
ਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸੁਖੁਮਾਨਿਆ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਜਿ
ਦਰਗਹਿਜਾਨਿਆ॥੧੯॥ਕੀਨੇਕਰਮਅਨੇਕਗਵਾਰਬਿਕਾਰਘਨ॥ਮਹਾ
ਦ੍ਰੁਗੰਧਤਵਾਸੁਸਠਕਾਛਾਰੁਤਨ॥ਫਿਰਤਉਗਰਬਗੁਬਾਰਿਮਰਣੁਨਹਜਾ
ਨਈ॥ਹਰਿਹਾਂਹਰਿਚੰਦਉਰੀਪੇਖਿਕਾਹੇਸਚੁਮਾਨਈ॥੨੦॥ਜਿਸਕੀਪੂਜੈ
ਅਉਧਤਿਸੈਕਉਣੁਰਾਖਈ॥ਬੈਦਕਅਨਿਕਉਪਾਵਕਹਾਲਉਭਾਖਈ॥
ਏਕੋਚੇਤਿਗਵਾਰਕਾਜਿਤੇਰੈਆਵਈ॥ਹਰਿਹਾਂਬਿਨੁਨਾਵੈਤਨੁਛਾਰੁਬ੍ਰਿਥਾ
ਸਭੁਜਾਵਈ॥੨੧॥ਅਉਖਧੁਨਾਮੁਅਪਾਰੁਅਮੋਲਕੁਪੀਜਈ॥ਮਿਲਿ
ਮਿਲਿਖਾਵਹਿਸੰਤਸਗਲਕਉਦੀਜਈ॥ਜਿਸੈਪਰਾਪਤਿਹੋਇਤਿਸੈ
ਹੀਪਾਵਣੇ॥ਹਰਿਹਾਂਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨ੍ਜਿਹਰਿਰੰਗੁਰਾਵਣੇ॥੨੨॥ਵੈ
ਦਾਸੰਦਾਸੰਗੁਇਕਠਾਹੋਇਆ॥ਅਉਖਦਆਏਰਾਸਿਵਿਚਿਆਪਿ
ਖਲੋਇਆ॥ਜੋਜੋਓਨਾਕਰਮਸੁਕਰਮਹੋਇਪਸਰਿਆ॥ਹਰਿਹਾਂਦੂਖ
ਰੋਗਸਭਿਪਾਪਤਨਤੇਖਿਸਰਿਆ॥੨੩॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਚਉਬੋਲੇਮਹਲਾ ੫

ਸੰਮਨਜਉਇਸਪ੍ਰੇਮਕੀਦਮਕ੍ਹਿਹੁ
ਹੋਤੀਸਾਟ॥ਰਾਵਨਹੁਤੇਸੁਰੰਕਨਹਿਜਿਨਿਸਿਰਦੀਨੇਕਾਟਿ॥੧॥ਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇ
ਮਤਨੁਖਚਿਰਹਿਆਬੀਚੁਨਰਾਈਹੋਤ॥ਚਰਨਕਮਲਮਨੁਬੇਧਿਓਬੂਝਨੁ
ਸੁਰਤਿਸੰਜੋਗ॥੨॥ਸਾਗਰਮੇਰਉਦਿਆਨਬਨਨਵਖੰਡਬਸੁਧਾਭਰਮ॥
ਮੂਸਨਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਕੈਗਨਉਏਕਕਰਿਕਰਮ॥੩॥ਮੂਸਨਮਸਕਰਪ੍ਰੇਮ

ਕੀਰਹੀਜੁਅੰਬਰੁਛਾਇ॥ਬੀਧੇਬਾਂਧੇਕਮਲਮਹਿਭਵਰਰਹੇਲਪਟਾਇ॥
੪॥ਜਪਤਪਸੰਜਮਹਰਖਸੁਖਮਾਨਮਹਤਅਰੁਗਰਬ॥ਮੂਸਨਨਿਮਖ
ਕਪ੍ਰੇਮਪਰਿਵਾਰਿਵਾਰਿਦੇਂਉਸਰਬ॥੫॥ਮੂਸਨਮਰਮੁਨਜਾਨਈਮਰਤ
ਹਿਰਤਸੰਸਾਰ॥ਪ੍ਰੇਮਪਿਰੰਮਨਬੇਧਿਓਉਰਝਿਓਮਿਥਬਿਉਹਾਰ॥੬॥
ਘਬੁਦਬੁਜਬਜਾਰੀਐਬਿਛੁਰਤਪ੍ਰੇਮਬਿਹਾਲ॥ਮੂਸਨਤਬਹੀਮੂਸੀ
ਐਬਿਸਰਤਪੁਰਖਦਇਆਲ॥੭॥ਜਾਕੋਪ੍ਰੇਮਸੁਆਉਹੈਚਰਨਚਿ
ਤਵਮਨਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਬਿਰਹੀਬ੍ਰਹਮਕੇਆਨਨਕਤਹੂਜਾਹਿ॥੮॥ਲਖ
ਘਾਟੀਂਊਂਚੌਘਨੋਚੰਚਲਚੀਤਬਿਹਾਲ॥ਨੀਚਕੀਚਨਿਮ੍ਰਿਤਘਨੀ
ਕਰਨੀਕਮਲਜਮਾਲ॥੯॥ਕਮਲਨੈਨਅੰਜਨਸਿਆਮਚੰਦ੍ਰਬਦਨਚਿਤਚਾਰ॥
ਮੂਸਨਮਗਨਮਰੰਮਸਿਉਖੰਡਖੰਡਕਰਿਹਾਰ॥੧੦॥ਮਗਨੁਭਇਓਪ੍ਰਿਅ
ਪ੍ਰੇਮਸਿਉਸੂਧਨਸਿਮਰਤਅੰਗ॥ਪ੍ਰਗਟਿਭਇਓਸਭਲੋਅਮਹਿਨਾ
ਨਕਅਧਮਪਤੰਗ॥੧੧॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਭਗਤਕਬੀਰਜੀਉਕੇ॥

ਕਬੀਰਮੇਰੀਸਿਮਰਨੀ
ਰਸਨਾਊਪਰਿਰਾਮੁ॥ਆਦਿਜੁਗਾਦੀਸਗਲਭਗਤਤਾਕੋਸੁਖੁਬਿਸ੍ਰਾ
ਮੁ॥੧॥ਕਬੀਰਮੇਰੀਜਾਤਿਕਉਸਭੁਕੋਹਸਨੇਹਾਰੁ॥ਬਲਿਹਾਰੀਇਸਜਾ

ਤਕਉਜਿਹਜਪਿਓਸਿਰਜਨਹਾਰੁ॥੨॥ਕਬੀਰਡਗਮਗਕਿਆਕਰਹਿ
ਕਹਾਡੁਲਾਵਹਿਜੀਉ॥ਸਰਬਸੂਖਕੋਨਾਇਕੋਰਾਮਨਾਮਰਸੁਪੀਉ॥੩॥
ਕਬੀਰਕੰਚਨਕੇਕੁੰਡਲਬਨੇਊਪਰਿਲਾਲਜੜਾਉ॥ਦੀਸਹਿਦਾਧੇਕਾਨ
ਜਿਉਜਿਨਮਨਿਨਾਹੀਨਾਉ॥੪॥ਕਬੀਰਐਸਾਏਕੁਆਧੁਜੋਜੀਵਤਮਿ
ਰਤਕੁਹੋਇ॥ਨਿਰਭੈਹੋਇਕੈਗੁਨਰਵੈਜਤਪੇਖਉਤਤਸੋਇ॥੫॥ਕਬੀਰ
ਜਾਦਿਨਹਉਮੂਆਪਾਛੈਭਇਆਅਨੰਦੁ॥ਮੋਹਿਮਿਲਿਓਪ੍ਰਭੁਆ
ਪਨਾਸੰਗੀਭਜਹਿਗੋਬਿੰਦੁ॥੬॥ਕਬੀਰਸਭਤੇਹਮਬੁਰੇਹਮਤਜਿਭਲੋ
ਸਭੁਕੋਇ॥ਜਿਨਿਐਸਾਕਰਿਬੂਝਿਆਮੀਤੁਹਮਾਰਾਸੋਇ॥੭॥ਕਬੀਰ
ਆਈਮੁਝਹਿਪਹਿਅਨਿਕਕਰੇਕਰਿਭੇਸੁ॥ਹਮਰਾਖੇਗੁਰਿਆਪਨੇਉਨਿ
ਕੀਨੋਆਦੇਸੁ॥੮॥ਕਬੀਰਸੋਈਮਾਰੀਐਜਿਹਮੂਐਸੁਖੁਹੋਇ॥ਭਲੋਭ
ਲੋਸਭੁਕੋਕਹੈਬੁਰੋਨਮਾਨੈਕੋਇ॥੯॥ਕਬੀਰਰਾਤੀਹੋਵਹਿਕਾਰੀਆ
ਕਾਰੇਊਭੇਜੰਤ॥ਲੈਫਾਹੇਉਠਿਧਾਵਤੇਸਿਜਾਨਿਮਾਰੇਭਗਵੰਤ॥੧੦॥ਕ
ਬੀਰਚੰਦਨਕਾਬਿਰਵਾਭਲਾਬੇੜ੍ਹਿਓਢਾਕਪਲਾਸ॥ਓਇਭੀਚੰਦਨੁ
ਹੋਇਰਹੇਬਸੇਜੁਚੰਦਨਪਾਸਿ॥੧੧॥ਕਬੀਰਬਾਂਸੁਬਡਾਈਬੂਡਿਆ
ਇਉਮਤਡੂਬਹੁਕੋਇ॥ਚੰਦਨਕੈਨਿਕਟੇਬਸੈਬਾਂਸੁਸੁਗੰਧੁਨਹੋਇ॥
੧੨॥ਕਬੀਰਦੀਨੁਗਵਾਇਆਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਚਾਲੀਸਾਥਿ॥ਪਾਇ
ਕੁਹਾੜਾਮਾਰਿਆਗਾਫਲਿਅਪੁਨੈਹਾਥਿ॥੧੩॥ਕਬੀਰਜਹਜਹ
ਹਉਫਿਰਿਓਕਉਤਕਠਾਓਠਾਇ॥ਇਕਰਾਮਸਨੇਹੀਬਾਹਰਾਊਜਰੁਮੇ
ਰੈਭਾਂਇ॥੧੪॥ਕਬੀਰਸੰਤਨਕੀਝੁੰਗੀਆਭਲੀਭਠਿਕੁਸਤੀਗਾਉ॥
ਆਗਿਲਗਉਤਿਹਧਉਲਹਰਜਿਹਨਾਹੀਹਰਿਕੋਨਾਉ॥੧੫॥ਕਬੀ
ਰਸੰਤਮੂਏਕਿਆਰੋਈਐਜੋਅਪੁਨੇਗ੍ਰਿਹਿਜਾਇ॥ਰੋਵਹੁਸਾਕਤਬਾ

ਪੁਰੇਜੁਹਾਟੈਹਾਟਬਿਕਾਇ॥੧੬॥ਕਬੀਰਸਾਕਤੁਐਸਾਹੈਜੈਸੀਲ
ਸਨਕੀਖਾਨਿ॥ਕੋਨੇਬੈਠੇਖਾਈਐਪਰਗਟੁਹੋਇਨਿਦਾਨਿ॥੧੭॥ਕ
ਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਝਕੋਲਨਹਾਰੁ॥ਸੰਤਹੁਮਾਖਨੁਖਾਇਆ
ਛਾਛਿਪੀਐਸੰਸਾਰੁ॥੧੮॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਡੋਲਨੀਪਵਨੁਵਹੈਹਿ
ਵਧਾਰ॥ਜਿਨਿਬਿਲੋਇਆਤਿਨਿਖਾਇਆਅਵਰਬਿਲੋਵਨਹਾਰ॥
੧੯॥ਕਬੀਰਮਾਇਆਚੋਰਟੀਮੁਸਿਮੁਸਿਲਾਵੈਹਾਟਿ॥ਏਕੁਕਬੀ
ਰਾਨਾਮੁਸੈਜਿਨਿਕੀਨੀਬਾਰਹਬਾਟ॥੨੦॥ਕਬੀਰਸੂਖੁਨਏਂਹਜੁਗਿਕਰ
ਹਿਜੁਬਹੁਤੈਮੀਤ॥ਜੋਚਿਤੁਰਾਖਹਿਏਕਸਿਉਤੇਸੁਖੁਪਾਵਹਿਨੀ
ਤ॥੨੧॥ਕਬੀਰਜਿਸੁਮਰਨੇਤੇਜਗੁਡਰੈਮੇਰੇਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ਮਰਨੇ
ਹੀਤੇਪਾਈਐਪੂਰਨੁਪਰਮਾਨੰਦੁ॥੨੨॥ਰਾਮਪਦਾਰਥੁਪਾਇਕੈਕਬੀ
ਰਾਗਾਂਠਿਨਖੋਲ੍ਹ॥ਨਹੀਪਟਣੁਨਹੀਪਾਰਖੂਨਹੀਗਾਹਕੁਨਹੀਮੋਲੁ॥
੨੩॥ਕਬੀਰਤਾਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਕਰਿਜਾਕੋਠਾਕੁਰੁਰਾਮੁ॥ਪੰਡਿਤਰਾਜੇਭੂ
ਪਤੀਆਵਹਿਕਉਨੇਕਾਮ॥੨੪॥ਕਬੀਰਪ੍ਰੀਤਿਇਕਸਿਉਕੀਏਆਨ
ਦੁਬਿਧਾਜਾਇ॥ਭਾਵੈਲਾਂਬੇਕੇਸਕਰੁਭਾਵੈਘਰਰਿਮੁਡਾਇ॥੨੫॥ਕ
ਬੀਰਜਗੁਕਾਜਲਕੀਕੋਠਰੀਅੰਧਪਰੇਤਿਸਮਾਹਿ॥ਹਉਬਲਿਹਾਰੀ
ਤਿਨਕਉਪੈਸਿਜੁਨੀਕਸਿਜਾਹਿ॥੨੬॥ਕਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਸਕ
ਹੁਤਲੇਹੁਬਹੋਰਿ॥ਨਾਂਗੇਪਾਵਹੁਤੇਗਏਜਿਨਕੇਲਾਖਕਰੋਰਿ॥੨੭॥ਕ
ਬੀਰਇਹੁਤਨੁਜਾਇਗਾਕਵਨੈਮਾਰਗਿਲਾਇ॥ਕੈਸੰਗਤਿਕਰਿਸਾਧਕੀ
ਕੈਹਰਿਕੇਗੁਨਗਾਇ॥੨੮॥ਕਬੀਰਮਰਤਾਮਰਤਾਜਗੁਮੂਆਮਰਿਭੀ
ਨਜਾਨਿਆਕੋਇ॥ਐਸੇਮਰਨੇਜੋਮਰੈਬਹੁਰਿਨਮਰਨਾਹੋਇ॥੨੯॥ਕ
ਬੀਰਮਾਨਸਜਨਮੁਦੁਲੰਭੁਹੈਹੋਇਨਬਾਰੈਬਾਰ॥ਜਿਉਬਨਫਲਪਾਕੇ

ਭੁਇ ਗਿਰਹਿ ਬਹੁਰਿ ਨ ਲਾਗਹਿ ਡਾਰਿ ॥੩੦॥ ਕਬੀਰ ਤੁਹੀ ਕਬੀਰ ਤੂ ਤੇ
ਰੋ ਨਾਉ ਕਬੀਰੁ ॥ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਤਬ ਪਾਈਐ ਜਉ ਪਹਿਲੇ ਤਜਹਿ ਸਰੀਰੁ ॥
੩੧॥ ਕਬੀਰ ਝੰਖੁ ਨ ਝੰਖੀਐ ਤੁਮਰੋ ਕਹਿਓ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਰਮ ਕਰੀਮ ਜੁ ਕ
ਰਿ ਰਹੇ ਮੇਟਿ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਇ ॥੩੨॥ ਕਬੀਰ ਕਸਉਟੀ ਰਾਮ ਕੀ ਝੂਠਾ ਟਿਕੈ ਨ
ਕੋਇ ॥ ਰਾਮ ਕਸਉਟੀ ਸੋ ਸਹੈ ਜੋ ਮਰਿ ਜੀਵਾ ਹੋਇ ॥੩੩॥ ਕਬੀਰ ਊਜਲ
ਪਹਰਹਿ ਕਾਪਰੇ ਪਾਨ ਸੁਪਾਰੀ ਖਾਹਿ ॥ ਏਕਸ ਹਰਿ ਕੇ ਨਾਮ ਬਿਨੁ ਬਾਧੇ ਜਮ ਪੁ
ਰਿ ਜਾਹਿ ॥੩੪॥ ਕਬੀਰ ਬੇੜਾ ਜਰਜਰਾ ਫੂਟੇ ਛੇਕ ਹਜਾਰ ॥ ਹਰੂਏ ਹਰੂਏ
ਤਰਿ ਗਏ ਡੂਬੇ ਜਿਨ ਸਿਰਿ ਭਾਰ ॥੩੫॥ ਕਬੀਰ ਹਾਡ ਜਰੇ ਜਿਉ ਲਾਕਰੀ ਕੇਸ
ਜਰੇ ਜਿਉ ਘਾਸੁ ॥ ਇਹੁ ਜਗੁ ਜਰਤਾ ਦੇਖਿ ਕੈ ਭਇਓ ਕਬੀਰੁ ਉਦਾਸੁ ॥੩੬॥
ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਚਾਮ ਪਲੇਟੇ ਹਾਡ ॥ ਹੈਵਰ ਊਪਰਿ ਛਤ੍ਰ ਤਰ ਤੇ ਫੁ
ਨਿ ਧਰਨੀ ਗਾਡ ॥੩੭॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਊਚਾ ਦੇਖਿ ਅਵਾਸੁ ॥
ਆਜੁ ਕਾਲਿ ਭੁਇ ਲੇਟਣਾ ਊਪਰਿ ਜਾਮੈ ਘਾਸੁ ॥੩੮॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ
ਕੀਜੀਐ ਰੰਕੁ ਨ ਹਸੀਐ ਕੋਇ ॥ ਅਜਹੁ ਸੁ ਨਾਉ ਸਮੁੰਦ੍ਰ ਮਹਿ ਕਿਆ ਜਾਨਉ
ਕਿਆ ਹੋਇ ॥੩੯॥ ਕਬੀਰ ਗਰਬੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਦੇਹੀ ਦੇਖਿ ਸੁਰੰਗ ॥ ਆਜੁ ਕ
ਲਿ ਤਜਿ ਜਾਹੁਗੇ ਜਿਉ ਕਾਂਚੁਰੀ ਭੁਯੰਗ ॥੪੦॥ ਕਬੀਰ ਲੂਟਨਾ ਹੈ ਤ ਲੂਟਿ
ਲੈ ਰਾਮ ਨਾਮ ਹੈ ਲੂਟਿ ॥ ਫਿਰਿ ਪਾਛੈ ਪਛੁਤਾਹੁਗੇ ਪ੍ਰਾਨ ਜਾਹਿਗੇ ਛੂਟਿ ॥੪੧॥
ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋਈ ਨ ਜਨਮਿਓ ਅਪਨੈ ਘਰਿ ਲਾਵੈ ਆਗਿ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲ
ਰਿਕਾ ਜਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ॥੪੨॥ ਕੋ ਹੈ ਲਰਕਾ ਬੇਚਈ ਲਰਕੀ
ਬੇਚੈ ਕੋਇ ॥ ਸਾਝਾ ਕਰੈ ਕਬੀਰ ਸਿਉ ਹਰਿ ਸੰਗਿ ਬਨਜੁ ਕਰੇਇ ॥੪੩॥ ਕਬੀ
ਰ ਇਹ ਚੇਤਾਵਨੀ ਮਤ ਸਹਸਾ ਰਹਿ ਜਾਇ ॥ ਪਾਛੈ ਭੋਗ ਜੁ ਭੋਗਵੇ ਤਿਨ ਕਉ
ਗੁੜੁ ਲੈ ਖਾਹਿ ॥੪੪॥ ਕਬੀਰ ਮੈ ਜਾਨਿਓ ਪੜਿਬੋ ਭਲੋ ਪੜਿਬੇ ਸਿਉ ਭਲ

ਜੋਗੁ ॥ ਭਗਤਿ ਨ ਛਾਡਉ ਰਾਮ ਕੀ ਭਾਵੈ ਨਿੰਦਉ ਲੋਗੁ ॥੪੫॥ ਕਬੀਰ
ਲੋਗੁ ਕਿ ਨਿੰਦੈ ਬਪੁੜਾ ਜਿਹ ਮਨਿ ਨਾਹੀ ਗਿਆਨੁ ॥ ਰਾਮ ਕਬੀਰਾ ਰਵਿ
ਰਹੇ ਅਵਰ ਤਜੇ ਸਭ ਕਾਮ ॥੪੬॥ ਕਬੀਰ ਪਰਦੇਸੀ ਕੈ ਘਾਘਰੈ ਚਹੁ
ਦਿਸਿ ਲਾਗੀ ਆਗਿ ॥ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਤਾਗੇ ਆਂਚ ਨ ਲਾਗਿ ॥
੪੭॥ ਕਬੀਰ ਖਿੰਥਾ ਜਲਿ ਕੋਇਲਾ ਭਈ ਖਾਪਰੁ ਫੂਟ ਮਫੂਟ ॥ ਜੋਗੀ ਬ
ਪੁੜਾ ਖੇਲਿਓ ਆਸਨਿ ਰਹੀ ਬਿਭੂਤਿ ॥੪੮॥ ਕਬੀਰ ਥੋਰੈ ਜਲਿ ਮਾਛੁਲੀ
ਝੀਵਰਿ ਮੇਲਿਓ ਜਾਲੁ ॥ ਇਹ ਟੋਘਨੈ ਨ ਛੂਟਸਹਿ ਫਿਰਿ ਕਰਿ ਸਮੁੰਦੁ ਸ
ਮ੍ਹਾਲਿ ॥੪੯॥ ਕਬੀਰ ਸਮੁੰਦੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਜਉ ਅਤਿ ਖਾਰੋ ਹੋਇ ॥ ਪੋਖ
ਰਿ ਪੋਖਰਿ ਢੂਢਤੇ ਭਲੋ ਨ ਕਹਿਹੈ ਕੋਇ ॥੫੦॥ ਕਬੀਰ ਨਿਗੁਸਾਂਏਂ ਬਹਿ
ਗਏ ਥਾਂਘੀ ਨਾਹੀ ਕੋਇ ॥ ਦੀਨ ਗਰੀਬੀ ਆਪੁਨੀ ਕਰਤੇ ਹੋਇ ਸੁ ਹੋਇ ॥
੫੧॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨਉ ਕੀ ਕੂਕਰਿ ਭਲੀ ਸਾਕਤ ਕੀ ਬੁਰੀ ਮਾਇ ॥ ਓਹ
ਨਿਤ ਸੁਨੈ ਹਰਿ ਨਾਮ ਜਸੁ ਉਹ ਪਾਪ ਬਿਸਾਹਨ ਜਾਇ ॥੫੨॥ ਕਬੀਰ
ਹਰਨਾ ਦੂਬਲਾ ਇਹੁ ਹਰੀਆਰਾ ਤਾਲੁ ॥ ਲਾਖ ਅਹੇਰੀ ਏਕੁ ਜੀਉ ਕੇਤਾ
ਬੰਚਉ ਕਾਲੁ ॥੫੩॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗਾ ਤੀਰ ਜੁ ਘਰੁ ਕਰਹਿ ਪੀਵਹਿ ਨਿਰ
ਮਲ ਨੀਰੁ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਗਤਿ ਨ ਮੁਕਤਿ ਹੋਇ ਇਉ ਕਹਿ ਰਮੇ ਕਬੀਰ ॥
੫੪॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਨਿਰਮਲੁ ਭਇਆ ਜੈਸਾ ਗੰਗਾ ਨੀਰੁ ॥ ਪਾਛੈ ਲਾਗੋ ਹ
ਰਿ ਫਿਰੈ ਕਹਤ ਕਬੀਰ ਕਬੀਰ ॥੫੫॥ ਕਬੀਰ ਹਰਦੀ ਪੀਅਰੀ ਚੂੰਨਾਂ ਊਜ
ਲੁ ਭਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਤਉ ਮਿਲੈ ਦੋਨਉ ਬਰਨ ਗਵਾਇ ॥੫੬॥ ਕਬੀਰ
ਹਰਦੀ ਪੀਰਤਨੁ ਹਰੈ ਚੂਨ ਚਿਹਨੁ ਨ ਰਹਾਇ ॥ ਬਲਿਹਾਰੀ ਇਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਕਉ
ਜਿਹ ਜਾਤਿ ਬਰਨੁ ਕੁਲੁ ਜਾਇ ॥੫੭॥ ਕਬੀਰ ਮੁਕਤਿ ਦੁਆਰਾ ਸੰਕੁਰਾ
ਰਾਈ ਦਸਏਂ ਭਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਉ ਮੈਗਲੁ ਹੋਇ ਰਹਿਓ ਨਿਕਸੋ ਕਿਉ ਕੈ ਜਾਇ ॥

੫੮॥ਕਬੀਰਐਸਾਸਤਿਗੁਰੁਜੇਮਿਲੈਤੁਠਾਕਰੇਪਸਾਉ॥ਮੁਕਤਿਦੁਆ
ਰਾਮੋਕਲਾਸਹਜੇਆਵਉਜਾਉ॥੫੯॥ਮਃ੧ ਨਾਨਕਮੁਕਤਿਦੁਆਰਾ
ਅਤਿਨੀਕਾਨਾਨਾਹੋਇਸੁਜਾਇ॥ਹਉਮੈਮਨਅਸਥੂਲੁਹੈਕਿਉਕਰਿ
ਵਿਚੁਦੇਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਹਉਮੈਗਈਜੋਤਿਰਹੀਸਭਆਇ॥
ਇਹੁਜੀਉਸਦਾਮੁਕਤਿਹੈਸਹਜੇਰਹਿਆਸਮਾਇ॥੬੦॥ਕਬੀਰਨਾਮੋ
ਹਿਛਾਨਿਨਛਾਪਰੀਨਾਮੋਹਿਘਰੁਨਹੀਗਾਉ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁ
ਹੈਮੇਰੈਜਾਤਿਨਨਾਉ॥੬੧॥ਕਬੀਰਮੁਹਿਮਰਨੇਕਾਚਾਉਹੈਮਰਉਤਹ
ਰਿਕੈਦੁਆਰ॥ਮਤਹਰਿਪੂਛੈਕਉਨੁਹੈਪਰਾਹਮਾਰੈਬਾਰ॥੬੨॥ਕਬੀਰ
ਨਾਹਮਕੀਆਨਕਰਹਿਗੇਨਾਕਰਿਸਕੈਸਰੀਰੁ॥ਕਿਆਜਾਨਉਕਿਛੁਹਰਿ
ਕੀਆਭਇਓਕਬੀਰੁਕਬੀਰੁ॥੬੩॥ਕਬੀਰਸੁਪਨੈਹੂਬਰੜਾਇਕੈਜਿ
ਹਮੁਖਿਨਿਕਸੈਰਾਮੁ॥ਤਾਕੇਪਗਕੀਪਾਨਹੀਮੇਰੇਤਨਕੋਚਾਮੁ॥੬੪॥ਕਬੀਰ
ਮਾਟੀਕੇਹਮਪੂਤਰੇਮਾਨਸੁਰਾਖਿਓਨਾਉ॥ਚਾਰਿਦਿਵਸਕੇਪਾਹੁਨੇਬਡ
ਬਡਰੂੰਧਹਿਠਾਉ॥੬੫॥ਕਬੀਰਮਹਦੀਕਰਿਕੈਘਾਲਿਆਆਪੁਪੀਸਾਇ
ਪੀਸਾਇ॥ਤੈਸਹਬਾਤਨਪੂਛੀਐਕਬਹੂਨਲਾਈਪਾਇ॥੬੬॥ਮਃ੩
ਨਾਨਕਮਹਦੀਕਰਿਕੈਰਖਿਆਸੋਸਹੁਨਦਰਿਕਰੇਇ॥ਆਪੇਪੀਸੈਆ
ਪੇਘਸੈਆਪੇਹੀਲਾਇਲਏਇ॥ਇਹੁਪਿਰਮਪਿਆਲਾਖਸਮਕਾ
ਜੈਭਾਵੈਤੈਦੇਇ॥੬੭॥ਕਬੀਰਜਿਹਦਰਿਆਵਤਜਾਤਿਅਹੁਹਟਕੈਨਾ
ਹੀਕੋਇ॥ਸੋਦਰੁਕੈਸੇਛੋਡੀਐਜੋਦਰੁਐਸਾਹੋਇ॥੬੮॥ਕਬੀਰਡੂਬਾਥਾ
ਪੈਉਬਰਿਓਗੁਨਕੀਲਹਰਿਝਬਕਿ॥ਜਬਦੇਖਿਓਬੇੜਾਜਰਜਰਾਤਬ
ਉਤਰਿਪਰਿਓਹਉਫਰਕਿ॥੬੯॥ਕਬੀਰਪਾਪੀਭਗਤਿਨਭਾਵਈਹਰਿ
ਪੂਜਾਨਸੁਹਾਇ॥ਮਾਖੀਚੰਦਨੁਪਰਹਰੈਜਹਬਿਗੰਧਤਹਜਾਇ॥੭੦॥

ਕਬੀਰਬੈਦੁਮੂਆਰੋਗੀਮੂਆਮੂਆਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਏਕੁਕਬੀਰਾਨਾਮੂਆ
ਜਿਹਨਾਹੀਰੋਵਨਹਾਰੁ॥੭੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਧਿਆਇਓਮੋਟੀਲਾਗੀ
ਖੋਰਿ॥ਕਾਇਆਹਾਂਡੀਕਾਠਕੀਨਾਓਹਚਰ੍ਹੈਬਹੋਰਿ॥੭੨॥ਕਬੀਰਐਸੀ
ਹੋਇਪਰੀਮਨਕੋਭਾਵਤੁਕੀਨਾ॥ਮਰਨੇਤੇਕਿਆਡਰਪਨਾਜਬਹਾਥਿਸਿ
ਧਉਰਾਲੀਨ॥੭੩॥ਕਬੀਰਰਸਕੋਗਾਂਡੋਚੂਸੀਐਗੁਨਕਉਮਰੀਐਰੋਇ॥
ਅਵਗੁਨੀਆਰੇਮਾਨਸੈਭਲੋਨਕਹਿਹੈਕੋਇ॥੭੪॥ਕਬੀਰਗਾਗਰਿਜ
ਲਭਰੀਆਜੁਕਾਲ੍ਹਿਜੈਹੈਫੂਟਿ॥ਗੁਰੁਜੁਨਚੇਤਹਿਆਪਨੋਅਧਮਾਝ
ਲੀਜਹਿਗੇਲੂਟਿ॥੭੫॥ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਰਾਮਕੋਮੁਤੀਆਮੇਰੋਨਾਉ॥ਗ
ਲੇਹਮਾਰੇਜੇਵਰੀਜਹਖਿੰਚੈਤਹਜਾਉ॥੭੬॥ਕਬੀਰਜਪਨੀਕਾਠਕੀ
ਕਿਆਦਿਖਲਾਵਹਿਲੋਇ॥ਹਿਰਦੈਰਾਮੁਨਚੇਤਹੀਇਹਜਪਨੀਕਿਆ
ਹੋਇ॥੭੭॥ਕਬੀਰਬਿਰਹੁਭੁਯੰਗਮੁਮਨਿਬਸੈਮੰਤੁਨਮਾਨੈਕੋਇ॥ਰਾਮ
ਬਿਓਗੀਨਾਜੀਐਜੀਐਤਬਉਰਾਹੋਇ॥੭੮॥ਕਬੀਰਪਾਰਸਚੰਦਨੈ
ਤਿਨ੍ਹਹੈਏਕਸੁਗੰਧ॥ਤਿਹਮਿਲਿਤੇਊਤਮਭਏਲੋਹਕਾਠਨਿਰਗੰਧ॥
੭੯॥ਕਬੀਰਜਮਕਾਠੇਂਗਾਬੁਰਾਹੈਓਹੁਨਹੀਸਹਿਆਜਾਇ॥ਏਕੁਜੁਸਾ
ਧੂਮੋਹਿਮਿਲਿਓਤਿਨ੍ਹਿਲੀਆਅੰਚਲਿਲਾਇ॥੮੦॥ਕਬੀਰਬੈਦੁਕਹੈ
ਹਉਹੀਭਲਾਦਾਰੂਮੇਰੈਵਸਿ॥ਇਹਤਉਬਸਤੁਗੁਪਾਲਕੀਜਬਭਾ
ਵੈਲੇਇਖਸਿ॥੮੧॥ਕਬੀਰਨਉਬਤਿਆਪਨੀਦਿਨਦਸਲੇਹੁਬ
ਜਾਇ॥ਨਦੀਨਾਵਸੰਜੋਗਜਿਉਬਹੁਰਿਨਮਿਲਿਹੈਆਇ॥੮੨॥ਕਬੀਰ
ਸਾਤਸਮੁੰਦਹਿਮਸੁਕਰਉਕਲਮਕਰਉਬਨਰਾਇ॥ਬਸੁਧਾਕਾਗਦੁਜ
ਉਕਰਉਹਰਿਜਸੁਲਿਖਨੁਨਜਾਇ॥੮੩॥ਕਬੀਰਜਾਤਿਜੁਲਾਹਾਕਿ
ਆਕਰੈਹਿਰਦੈਬਸੇਗੁਪਾਲ॥ਕਬੀਰਰਮਈਆਕੰਠਿਮਿਲੁਚੂਕਹਿ

ਸਰਬ ਜੰਜਾਲਾ ॥੮੩॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਦਰੁ ਦੇਇ ਜਰਾਇ ॥ ਪਾਂਚਉ ਲਰਿ
ਕੇ ਮਾਰਿ ਕੈ ਰਹੈ ਰਾਮ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੮੪॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਕੋ ਨਹੀ ਇਹੁ ਤਨੁ ਦੇ
ਵੈ ਫੂਕਿ ॥ ਅੰਧਾ ਲੋਗੁ ਨ ਜਾਨਈ ਰਹਿਓ ਕਬੀਰਾ ਕੂਕਿ ॥੮੫॥ ਕਬੀਰ ਸਤੀ ਪੁਕਾਰੈ
ਚਿਹ ਚੜੀ ਸੁਨੁ ਹੋ ਬੀਰ ਮਸਾਨ ॥ ਲੋਗੁ ਸਬਾਇਆ ਚਲਿ ਗਇਓ ਹਮ ਤੁਮ ਕਾ
ਮੁ ਨਿਦਾਨ ॥੮੬॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਪੰਖੀ ਭਇਓ ਉਡਿ ਉਡਿ ਦਹ ਦਿਸਿ ਜਾਇ ॥
ਜੋ ਜੈਸੀ ਸੰਗਤਿ ਮਿਲੈ ਸੋ ਤੈਸੋ ਫਲੁ ਖਾਇ ॥੮੭॥ ਕਬੀਰ ਜਾ ਕਉ ਖੋਜਤੇ ਪਾ
ਇਓ ਸੋਈ ਠਉਰੁ ॥ ਸੋਈ ਫਿਰਿ ਕੈ ਤੂ ਭਇਆ ਜਾ ਕਉ ਕਹਤਾ ਅਉਰੁ ॥੮੮॥
ਕਬੀਰ ਮਾਰੀ ਮਰਉ ਕੁਸੰਗ ਕੀ ਕੇਲੇ ਨਿਕਟਿ ਜੁ ਬੇਰਿ ॥ ਉਹ ਝੂਲੈ ਉਹ ਚੀਰੀ
ਐ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਹੇਰਿ ॥੮੯॥ ਕਬੀਰ ਭਾਰ ਪਰਾਈ ਸਿਰ ਚਰੈ ਚਲਿਓ ਚਾਹੈ ਬਾ
ਟ ॥ ਅਪਨੇ ਭਾਰਹਿ ਨਾ ਡਰੈ ਆਗੈ ਅਉਘਟ ਘਾਟ ॥੯੦॥ ਕਬੀਰ ਬਨ ਕੀ ਦਾਧੀ
ਲਾਕਰੀ ਠਾਢੀ ਕਰੈ ਪੁਕਾਰ ॥ ਮਤਿ ਬਸਿ ਪਰਉ ਲੁਹਾਰ ਕੇ ਜਾਰੈ ਦੂਜੀ ਬਾਰ ॥੯੧॥
ਕਬੀਰ ਏਕ ਮਰੰਤੇ ਦੁਇ ਮੂਏ ਦੋਇ ਮਰੰਤਹ ਚਾਰਿ ॥ ਚਾਰਿ ਮਰੰਤਹ ਛਹ ਮੂਏ ਚਾ
ਰਿ ਪੁਰਖ ਦੁਇ ਨਾਰਿ ॥੯੨॥ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿ ਦੇਖਿ ਜਗੁ ਢੂੰਢਿਆ ਕਹੂੰ ਨ ਪਾਇ
ਆ ਠਉਰੁ ॥ ਜਿਨਿ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਕਹਾ ਭੁਲਾਨੇ ਅਉਰ ॥੯੩॥ ਕਬੀਰ
ਸੰਗਤਿ ਕਰੀਐ ਸਾਧ ਕੀ ਅੰਤਿ ਕਰੈ ਨਿਰਬਾਹੁ ॥ ਸਾਕਤ ਸੰਗੁ ਨ ਕੀਜੀਐ ਜਾ
ਤੇ ਹੋਇ ਬਿਨਾਹੁ ॥੯੪॥ ਕਬੀਰ ਜਗ ਮਹਿ ਚੇਤਿਓ ਜਾਨਿ ਕੈ ਜਗ ਮਹਿ ਰਹਿਓ
ਸਮਾਇ ॥ ਜਿਨ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਬਾਦਹਿ ਜਨਮੇ ਆਇ ॥੯੫॥ ਕਬੀਰ
ਆਸਾ ਕਰੀਐ ਰਾਮ ਕੀ ਅਵਰੈ ਆਸ ਨਿਰਾਸ ॥ ਨਰਕਿ ਪਰਹਿ ਤੇ ਮਾਨਈ ਜੋ ਹ
ਰਿ ਨਾਮ ਉਦਾਸ ॥੯੬॥ ਕਬੀਰ ਸਿਖ ਸਾਖਾ ਬਹੁਤੇ ਕੀਏ ਕੇਸੋ ਕੀਓ ਨ ਮੀਤੁ ॥
ਚਾਲੇ ਥੇ ਹਰਿ ਮਿਲਨ ਕਉ ਬੀਚੈ ਅਟਕਿਓ ਚੀਤੁ ॥੯੭॥ ਕਬੀਰ ਕਾਰਨੁ ਬਪੁ
ਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਰਾਮੁ ਨ ਕਰੈ ਸਹਾਇ ॥ ਜਿਹ ਜਿਹ ਡਾਲੀ ਪਗੁ ਧਰਉ ਸੋਈ ਮੁਰਿ

ਮੁਰਿ ਜਾਇ ॥੯੮॥ ਕਬੀਰ ਅਵਰਹ ਕਉ ਉਪਦੇਸਤੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਿ ਹੈ ਰੇ
ਤੁ ॥ ਰਾਸਿ ਬਿਰਾਨੀ ਰਾਖਤੇ ਖਾਯਾ ਘਰ ਕਾ ਖੇਤੁ ॥੯੯॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਕੀ
ਸੰਗਤਿ ਰਹਉ ਜਉ ਕੀ ਭੂਸੀ ਖਾਉ ॥ ਹੋਨਹਾਰ ਸੋ ਹੋਇਹੈ ਸਾਕਤ ਸੰਗਿ ਨ ਜਾ
ਉ ॥੧੦੦॥ ਕਬੀਰ ਸੰਗਤਿ ਸਾਧ ਕੀ ਦਿਨ ਦਿਨ ਦੂਨਾ ਹੇਤੁ ॥ ਸਾਕਤ ਕਾਰੀ ਕਾ
ਬਰੀ ਧੋਏ ਹੋਇ ਨ ਸੇਤੁ ॥੧੦੧॥ ਕਬੀਰ ਮਨੁ ਮੂੰਡਿਆ ਨਹੀ ਕੇਸ ਮੁੰਡਾਏ
ਕਾਂਇ ॥ ਜੋ ਕਿਛੁ ਕੀਆ ਸੋ ਮਨ ਕੀਆ ਮੂੰਡਾ ਮੂੰਡੁ ਅਜਾਂਇ ॥੧੦੨॥ ਕ
ਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਛੋਡੀਐ ਤਨੁ ਧਨੁ ਜਾਇ ਤ ਜਾਉ ॥ ਚਰਨ ਕਮਲ ਚਿਤੁ ਬ
ਧਿਆ ਰਾਮਹਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਉ ॥੧੦੩॥ ਕਬੀਰ ਜੋ ਹਮ ਜੰਤੁ ਬਜਾਵਤੇ ਟੂ
ਟਿ ਗਈ ਸਭ ਤਾਰ ॥ ਜੰਤੁ ਬਿਚਾਰਾ ਕਿਆ ਕਰੈ ਚਲੇ ਬਜਾਵਨਹਾਰ ॥੧੦੪॥
ਕਬੀਰ ਮਾਇ ਮੂੰਡਉ ਤਿਹ ਗੁਰੂ ਕੀ ਜਾ ਤੇ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਆਪਿ ਡੁਬੇ
ਚਹੁ ਬੇਦ ਮਹਿ ਚੇਲੇ ਦੀਏ ਬਹਾਇ ॥੧੦੫॥ ਕਬੀਰ ਜੇਤੇ ਪਾਪ ਕੀਏ ਰਾਖੇ ਤਲੈ
ਦੁਰਾਇ ॥ ਪਰਗਟ ਭਏ ਨਿਦਾਨ ਸਭ ਜਬ ਪੂਛੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ॥੧੦੬॥
ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਪਾਲਿਓ ਬਹੁਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧਾ ਕਰ
ਤਾ ਰਹਿ ਗਇਆ ਭਾਈ ਰਹਿਆ ਨ ਬੰਧੁ ॥੧੦੭॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮ
ਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਰਾਤਿ ਜਗਾਵਨ ਜਾਇ ॥ ਸਰਪਨਿ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਜਾਏ
ਅਪੁਨੇ ਖਾਇ ॥੧੦੮॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਕਾ ਸਿਮਰਨੁ ਛਾਡਿ ਕੈ ਅਹੋਈ ਰਾਖੈ
ਨਾਰਿ ॥ ਗਦਹੀ ਹੋਇ ਕੈ ਅਉਤਰੈ ਭਾਰੁ ਸਹੈ ਮਨ ਚਾਰਿ ॥੧੦੯॥ ਕਬੀਰ
ਚਤੁਰਾਈ ਅਤਿ ਘਨੀ ਹਰਿ ਜਪਿ ਹਿਰਦੈ ਮਾਹਿ ॥ ਸੂਰੀ ਊਪਰਿ ਖੇਲਨਾ
ਗਿਰੈ ਤ ਠਾਹਰ ਨਾਹਿ ॥੧੧੦॥ ਕਬੀਰ ਸੋਈ ਮੁਖੁ ਧੰਨਿ ਹੈ ਜਾ ਮੁਖਿ ਕਹੀ
ਐ ਰਾਮੁ ॥ ਦੇਹੀ ਕਿਸ ਕੀ ਬਾਪੁਰੀ ਪਵਿਤ੍ਰੁ ਹੋਇਗੋ ਗ੍ਰਾਮੁ ॥੧੧੧॥ ਕਬੀਰ
ਸੋਈ ਕੁਲ ਭਲੀ ਜਾ ਕੁਲ ਹਰਿ ਕੋ ਦਾਸੁ ॥ ਜਿਹ ਕੁਲ ਦਾਸੁ ਨ ਊਪਜੈ ਸੋ

ਕੁਲਢਕਪਲਾਸੁ॥੧੧੨॥ਕਬੀਰਹੈਗਇਬਾਹਨਸਘਨਘਨਲਾਖ
ਧਜਾਫਹਰਾਹਿ॥ਇਆਸੁਖਤੇਭਿਖਿਆਭਲੀਜਉਹਰਿਸਿਮਰਤ
ਦਿਨਜਾਹਿ॥੧੧੩॥ਕਬੀਰਸਭੁਜਗੁਹਉਫਿਰਿਓਮਾਂਦਲੁਕੰਧਚਢਾ
ਇ॥ਕੋਈਕਾਹੂਕੋਨਹੀਸਭਦੇਖੀਠੋਕਿਬਜਾਇ॥੧੧੪॥ਮਾਰਗਿਮੋਤੀ
ਬੀਥਰੇਅੰਧਾਨਿਕਸਿਓਆਇ॥ਜੋਤਿਬਿਨਾਜਗਦੀਸਕੀਜਗਤੁਉ
ਲੰਘੇਜਾਇ॥੧੧੫॥ਬੂਡਾਬੰਸੁਕਬੀਰਕਾਉਪਜਿਓਪੂਤੁਕਮਾਲੁ॥
ਹਰਿਕਾਸਿਮਰਨੁਛਾਡਿਕੈਘਰਿਲੇਆਯਾਮਾਲੁ॥੧੧੬॥ਕਬੀਰਸਾ
ਧੂਕਉਮਿਲਨੇਜਾਈਐਸਾਥਿਨਲੀਜੈਕੋਇ॥ਪਾਛੈਪਾਉਨਦੀਜੀਐ
ਆਗੈਹੋਇਸੁਹੋਇ॥੧੧੭॥ਕਬੀਰਜਗੁਬਾਧਿਓਜਿਹਜੇਵਰੀਤਿਹ
ਮਤਬੰਧਹੁਕਬੀਰ॥ਜੈਹਹਿਆਟਾਲੋਨਜਿਉਸੋਨਸਮਾਨਿਸਰੀਰੁ॥
੧੧੮॥ਕਬੀਰਹੰਸੁਉਡਿਓਤਨੁਗਾਡਿਓਸੋਝਾਈਸੈਨਾਹ॥ਅਜਹੂਜੀ
ਉਨਛੋਡਈਰੰਕਾਈਨੈਨਾਹ॥੧੧੯॥ਕਬੀਰਨੈਨਨਿਹਾਰਉਤੁਝਕਉ
ਸ੍ਰਵਨਸੁਨਉਤੁਅਨਾਉ॥ਬੈਨਉਚਰਉਤੁਅਨਾਮਜੀਚਰਨਕਮਲ
ਰਿਦਠਾਉ॥੧੨੦॥ਕਬੀਰਸੁਰਗਨਰਕਤੇਮੈਰਹਿਓਸਤਿਗੁਰਕੇਪਰਸ
ਾਦਿ॥ਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਮਹਿਰਹਉਅੰਤਿਅਰੁਆਦਿ॥੧੨੧॥
ਕਬੀਰਚਰਨਕਮਲਕੀਮਉਜਕੋਕਹਿਕੈਸੇਉਨਮਾਨ॥ਕਹਿਬੇਕਉ
ਸੋਭਾਨਹੀਦੇਖਾਹੀਪਰਵਾਨੁ॥੧੨੨॥ਕਬੀਰਦੇਖਿਕੈਕਿਹਕਹਉਕਹੇਨ
ਕੋਪਤੀਆਇ॥ਹਰਿਜੈਸਾਤੈਸਾਉਹੀਰਹਉਹਰਖਿਗੁਨਗਾਇ॥੧੨੩॥
ਕਬੀਰਚੁਗੈਚਿਤਾਰੈਭੀਚੁਗੈਚੁਗਿਚੁਗਿਚਿਤਾਰੇ॥ਜੈਸੇਬਚਰਹਿਕੂੰਜ
ਮਨਮਾਇਆਮਮਤਾਰੇ॥੧੨੪॥ਕਬੀਰਅੰਬਰਘਨਹਰੁਛਾਇਆ
ਬਰਖਿਭਰੇਸਰਤਾਲ॥ਚਾਤ੍ਰਿਕਜਿਉਤਰਸਤਰਹੈਤਿਨਕਉਕਉਨੁਹਵਾ

ਲੁ॥੧੨੫॥ਕਬੀਰਚਕਈਜਉਨਿਸਿਬੀਛੁਰੈਆਇਮਿਲੈਪਰਭਾਤਿ॥
ਜੋਨਰਬਿਛੁਰੇਰਾਮਸਿਉਨਾਦਿਨਮਿਲੇਨਰਾਤਿ॥੧੨੬॥ਕਬੀਰਰੈਨਾਇਰ
ਬਿਛੋਰਿਆਰਹੁਰੇਸੰਖਮਝੂਰਿ॥ਦੇਵਲਦੇਵਲਧਾਹੜੀਦੇਸਹਉਗ
ਵਤਸੂਰ॥੧੨੭॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਜਾਗੁਰੋਇਭੈਦੁਖ॥ਜਾਕਾ
ਬਾਸਾਗੋਰਮਹਿਸੋਕਿਉਸੋਵੈਸੁਖ॥੧੨੮॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿ
ਉਠਿਕਿਨਜਪਹਿਮੁਰਾਰਿ॥ਇਕਦਿਨਸੋਵਨੁਹੋਇਗੋਲਾਂਬੇਗੋਡਪਸਾ
ਰਿ॥੧੨੯॥ਕਬੀਰਸੂਤਾਕਿਆਕਰਹਿਬੈਠਾਰਹੁਅਰੁਜਾਗੁ॥ਜਾਕੇ
ਸੰਗਤੇਬੀਛੁਰਾਤਾਹੀਕੇਸੰਗਿਲਾਗੁ॥੧੩੦॥ਕਬੀਰਸੰਤਕੀਗੈਲਨਛੋ
ਡੀਐਮਾਰਗਿਲਾਗਾਜਾਉ॥ਪੇਖਤਹੀਪੁੰਨੀਤਹੋਇਭੇਟਤਜਪੀਐਨਾਉ
੧੩੧॥ਕਬੀਰਸਾਕਤਸੰਗੁਨਕੀਜੀਐਦੂਰਹਿਜਾਈਐਭਾਗਿ॥ਬਾਸਨੁ
ਕਾਰੋਪਰਸੀਐਤਉਕਛੁਲਾਗੈਦਾਗੁ॥੧੩੨॥ਕਬੀਰਰਾਮੁਨਚੇਤਿਓਜ
ਰਾਪਹੂਚਿਓਆਇ॥ਲਾਗੀਮੰਦਰਿਦੁਆਰਤੇਅਬਕਿਆਕਾਢਿਆ
ਜਾਇ॥੧੩੩॥ਕਬੀਰਕਾਰਨੁਸੋਭਇਓਜੋਕੀਨੋਕਰਤਾਰਿ॥ਤਿਸੁਬਿਨੁ
ਦੂਸਰਕੋਨਹੀਏਕੈਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੧੩੪॥ਕਬੀਰਫਲਲਾਗੇਫਲਨਿਪਾ
ਕਨਲਾਗੇਆਂਬ॥ਜਾਇਪਹੂਚਹਿਖਸਮਕਉਜਉਬੀਚਨਖਾਹੀ
ਕਾਂਬ॥੧੩੫॥ਕਬੀਰਠਾਕੁਰੁਪੂਜਹਿਮੋਲਿਲੇਮਨਹਠਿਤੀਰਥਜਾਹਿ॥
ਦੇਖਾਦੇਖੀਸ੍ਵਾਂਗਧਰਿਭੂਲੇਭਟਕਾਖਾਹਿ॥੧੩੬॥ਕਬੀਰਪਾਹਨੁਪ
ਰਮੇਸੁਰੁਕੀਆਪੂਜੈਸਭੁਸੰਸਾਰੁ॥ਇਸਭਰਵਾਸੇਜੋਰਹੇਬੂਡੇਕਾਲੀ
ਧਾਰ॥੧੩੭॥ਕਬੀਰਕਾਗਦਕੀਓਬਰੀਮਸੁਕੇਕਰਮਕਪਾਟ॥ਪਾਹ
ਨਬੋਰੀਪਿਰਥਮੀਪੰਡਿਤਪਾੜੀਬਾਟ॥੧੩੮॥ਕਬੀਰਕਾਲਿਕਰੰਤਾ
ਅਬਹਿਕਰੁਅਬਕਰਤਾਸੁਇਤਾਲ॥ਪਾਛੈਕਛੂਨਹੋਇਗਾਜਉਸਿ

ਸਿਰ ਪਰਿ ਆਵੈ ਕਾਲੁ ॥੧੩੯॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਜੰਤੁ ਇਕੁ ਦੇਖਿਆ ਜੈਸੀ ਧੋ
ਈ ਲਾਖ ॥ ਦੀਸੈ ਚੰਚਲੁ ਬਹੁ ਗੁਨਾ ਮਤਿ ਹੀਨਾ ਨਾਪਾਕੁ ॥੧੪੦॥ ਕਬੀਰ ਮੇਰੀ
ਬੁਧਿ ਕਉ ਜਮੁ ਨ ਕਰੈ ਤਿਸਕਾਰ ॥ ਜਿਨਿ ਇਹੁ ਜਮੂਆ ਸਿਰਜਿਆ ਸੁ
ਜਪਿਆ ਪਰਵਿਦਗਾਰ ॥੧੪੧॥ ਕਬੀਰੁ ਕਸਤੂਰੀ ਭਇਆ ਭਵਰ ਭਏ
ਸਭ ਦਾਸ ॥ ਜਿਉ ਜਿਉ ਭਗਤਿ ਕਬੀਰ ਕੀ ਤਿਉ ਤਿਉ ਰਾਮ ਨਿਵਾਸ ॥
੧੪੨॥ ਕਬੀਰ ਗਹਗਚਿ ਪਰਿਓ ਕੁਟੰਬ ਕੈ ਕਾਂਠੈ ਰਹਿ ਗਇਓ ਰਾਮੁ ॥ ਆ
ਇ ਪਰੇ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੇ ਬੀਚਹਿ ਧੂਮਾ ਧਾਮ ॥੧੪੩॥ ਕਬੀਰ ਸਾਕਤ ਤੇ ਸੂ
ਕਰ ਭਲਾ ਰਾਖੈ ਆਛਾ ਗਾਉ ॥ ਉਹੁ ਸਾਕਤੁ ਬਪੁਰਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਕੋਇ
ਨ ਲੈਹੈ ਨਾਉ ॥੧੪੪॥ ਕਬੀਰ ਕਉਡੀ ਕਉਡੀ ਜੋਰਿ ਕੈ ਜੋਰੇ ਲਾਖ ਕਰੋਰਿ ॥
ਚਲਤੀ ਬਾਰ ਨ ਕਛੁ ਮਿਲਿਓ ਲਈ ਲੰਗੋਟੀ ਤੋਰਿ ॥੧੪੫॥ ਕਬੀਰ ਬੈਸਨੋ
ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਮਾਲਾ ਮੇਲੀਂ ਚਾਰਿ ॥ ਬਾਹਰਿ ਕੰਚਨੁ ਬਾਰਹਾ ਭੀਤ
ਰਿ ਭਰੀ ਭੰਗਾਰ ॥੧੪੬॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ ਹੋਇ ਰਹੁ ਬਾਟ ਕਾ ਤਜਿ ਮਨ ਕਾ ਅਭਿ
ਮਾਨੁ ॥ ਐਸਾ ਕੋਈ ਦਾਸੁ ਹੋਇ ਤਾਹਿ ਮਿਲੈ ਭਗਵਾਨੁ ॥੧੪੭॥ ਕਬੀਰ ਰੋੜਾ
ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਪੰਥੀ ਕਉ ਦੁਖੁ ਦੇਇ ॥ ਐਸਾ ਤੇਰਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿਉ
ਧਰਨੀ ਮਹਿ ਖੇਹ ॥੧੪੮॥ ਕਬੀਰ ਖੇਹ ਹੂਈ ਤਉ ਕਿਆ ਭਇਆ ਜੋ ਉਡਿ
ਲਾਗੈ ਅੰਗ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ ਚਾਹੀਐ ਜਿਉ ਪਾਨੀ ਸਰਬੰਗ ॥੧੪੯॥
ਕਬੀਰ ਪਾਨੀ ਹੂਆ ਤ ਕਿਆ ਭਇਆ ਸੀਰਾ ਤਾਤਾ ਹੋਇ ॥ ਹਰਿ ਜਨੁ ਐਸਾ
ਚਾਹੀਐ ਜੈਸਾ ਹਰਿ ਹੀ ਹੋਇ ॥੧੫੦॥ ਊਚ ਭਵਨ ਕਨਕਾਮਨੀ ਸਿਖਰਿ ਧਜਾ
ਫਹਰਾਇ ॥ ਤਾ ਤੇ ਭਲੀ ਮਧੂਕਰੀ ਸੰਤਸੰਗਿ ਗੁਨ ਗਾਇ ॥੧੫੧॥ ਕਬੀਰ ਪਾ
ਟਨ ਤੇ ਊਜਰੁ ਭਲਾ ਰਾਮ ਭਗਤ ਜਿਹ ਠਾਇ ॥ ਰਾਮ ਸਨੇਹੀ ਬਾਹਰਾ ਜਮ ਪੁਰੁ
ਮੇਰੇ ਭਾਂਇ ॥੧੫੨॥ ਕਬੀਰ ਗੰਗ ਜਮੁਨ ਕੇ ਅੰਤਰੇ ਸਹਜ ਸੁੰਨ ਕੇ ਘਾਟ ॥

ਤਹਾ ਕਬੀਰੈ ਮਟੁ ਕੀਆ ਖੋਜਤ ਮੁਨਿ ਜਨ ਬਾਟ ॥੧੫੩॥ ਕਬੀਰ ਜੈਸੀ
ਉਪਜੀ ਪੇਡ ਤੇ ਜਉ ਤੈਸੀ ਨਿਬਹੈ ਓੜਿ ॥ ਹੀਰਾ ਕਿਸ ਕਾ ਬਾਪੁਰਾ ਪੁਜ
ਹਿ ਨ ਰਤਨ ਕਰੋੜਿ ॥੧੫੪॥ ਕਬੀਰਾ ਏਕੁ ਅਚੰਭਉ ਦੇਖਿਓ ਹੀਰਾ ਹਾਟਿ
ਬਿਕਾਇ ॥ ਬਨਜਨਹਾਰੇ ਬਾਹਰਾ ਕਉਡੀ ਬਦਲੈ ਜਾਇ ॥੧੫੫॥ ਕਬੀਰ
ਜਹਾ ਗਿਆਨੁ ਤਹ ਧਰਮੁ ਹੈ ਜਹਾ ਝੂਠੁ ਤਹ ਪਾਪੁ ॥ ਜਹਾ ਲੋਭੁ ਤਹ ਕਾ
ਲੁ ਹੈ ਜਹਾ ਖਿਮਾ ਤਹ ਆਪਿ ॥੧੫੬॥ ਕਬੀਰ ਮਾਇਆ ਤਜੀ ਤ ਕਿਆ
ਭਇਆ ਜਉ ਮਾਨੁ ਤਜਿਆ ਨਹੀ ਜਾਇ ॥ ਮਾਨ ਮੁਨੀ ਮੁਨਿਵਰ ਗਲੇ
ਮਾਨੁ ਸਭੈ ਕਉ ਖਾਇ ॥੧੫੭॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੈ ਮਿਲਿਆ
ਸਬਦੁ ਜੁ ਬਾਹਿਆ ਏਕੁ ॥ ਲਾਗਤ ਹੀ ਭੁਇ ਮਿਲਿ ਗਇਆ ਪਰਿਆ
ਕਲੇਜੇ ਛੇਕੁ ॥੧੫੮॥ ਕਬੀਰ ਸਾਚਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਕਿਆ ਕਰੈ ਜਉ ਸਿਖਾ
ਮਹਿ ਚੂਕ ॥ ਅੰਧੇ ਏਕ ਨ ਲਾਗਈ ਜਿਉ ਬਾਂਸੁ ਬਜਾਈਐ ਫੂਕ ॥੧੫੯॥
ਕਬੀਰ ਹੈ ਗੈ ਬਾਹਨ ਸਘਨ ਘਨ ਛਤ੍ਰਪਤੀ ਕੀ ਨਾਰਿ ॥ ਤਾਸੁ ਪਟੰਤਰ ਨਾ
ਪੁਜੈ ਹਰਿ ਜਨ ਕੀ ਪਨਿਹਾਰਿ ॥੧੬੦॥ ਕਬੀਰ ਨ੍ਰਿਪ ਨਾਰੀ ਕਿਉ ਨਿੰਦੀਐ
ਕਿਉ ਹਰਿ ਚੇਰੀ ਕਉ ਮਾਨੁ ॥ ਓਹੁ ਮਾਂਗ ਸਵਾਰੈ ਬਿਖੈ ਕਉ ਓਹੁ ਸਿਮਰੈ ਹਰਿ ਨਾ
ਮੁ ॥੧੬੧॥ ਕਬੀਰ ਥੂਨੀ ਪਾਈ ਥਿਤਿ ਭਈ ਸਤਿਗੁਰ ਬੰਧੀ ਧੀਰ ॥ ਕਬੀ
ਰ ਹੀਰਾ ਬਨਜਿਆ ਮਾਨ ਸਰੋਵਰ ਤੀਰ ॥੧੬੨॥ ਕਬੀਰ ਹਰਿ ਹੀਰਾ ਜਨ
ਜਉਹਰੀ ਲੇ ਕੈ ਮਾਂਡੈ ਹਾਟ ॥ ਜਬ ਹੀ ਪਾਈਅਹਿ ਪਾਰਖੂ ਤਬ ਹੀਰਨ ਕੀ
ਸਾਟ ॥੧੬੩॥ ਕਬੀਰ ਕਾਮ ਪਰੇ ਹਰਿ ਸਿਮਰੀਐ ਐਸਾ ਸਿਮਰਹੁ ਨਿਤ ॥
ਅਮਰਾ ਪੁਰ ਬਾਸਾ ਕਰਹੁ ਹਰਿ ਗਇਆ ਬਹੋਰੈ ਬਿਤ ॥੧੬੪॥ ਕਬੀਰ
ਸੇਵਾ ਕਉ ਦੁਇ ਭਲੇ ਏਕੁ ਸੰਤੁ ਇਕੁ ਰਾਮੁ ॥ ਰਾਮੁ ਜੁ ਦਾਤਾ ਮੁਕਤਿ ਕੋ ਸੰਤੁ
ਜਪਾਵੈ ਨਾਮੁ ॥੧੬੫॥ ਕਬੀਰ ਜਿਹ ਮਾਰਗਿ ਪੰਡਿਤ ਗਏ ਪਾਛੈ ਪਰੀ ਬਹੀਰ ॥

ਇਕਾਅਵਧੂਪਟਪਾਟੀਰਾਮਕੀਤਿਤਚੜਿਗਇਓਕਬੀਰ॥੧੬੬॥ਕਬੀਰ
ਦੁਨੀਆਕੇਦੋਖੇਮੂਆਚਾਲਤਕੁਲਕੀਕਾਨਿ॥ਤਬਕੁਲੁਕਿਸਕਾਲਾਜ
ਸੀਜਬਲੇਧਰਹਿਮਸਾਨਿ॥੧੬੭॥ਕਬੀਰਡੂਬਹਿਗੋਰੇਬਾਪੁਰੇਬਹੁਲੋ
ਗਨਕੀਕਾਨਿ॥ਪਾਰੋਸੀਕੇਜੋਹੂਆਤੂਅਪਨੇਭੀਜਾਨੁ॥੧੬੮॥ਕਬੀਰਭਲੀ
ਮਧੂਕਰੀਨਾਨਾਬਿਧਿਕੋਨਾਜੁ॥ਦਾਵਾਕਾਹੂਕੋਨਹੀਬਡਾਦੇਸੁਬਡਰਾਜੁ॥
੧੬੯॥ਕਬੀਰਦਾਵੈਦਾਝਨੁਹੋਤੁਹੈਨਿਰਦਾਵੈਰਹੈਨਿਸੰਕ॥ਜੋਜਨੁਨਿ
ਰਦਾਵੈਰਹੈਸੋਗਨੈਇੰਦ੍ਰਸੋਰੰਕ॥੧੭੦॥ਕਬੀਰਪਾਲਿਸਮੁਹਾਸਰਵਰੁਭਰਾ
ਪੀਨਸਕੈਕੋਈਨੀਰੁ॥ਭਾਗਬਡੇਤੈਪਾਇਓਤੂੰਭਰਿਭਰਿਪੀਉਕਬੀਰ॥
੧੭੧॥ਕਬੀਰਪਰਭਾਤੇਤਾਰੇਖਿਸਹਿਤਿਉਇਹੁਖਿਸੈਸਰੀਰੁ॥ਏਦੁਇ
ਅਖਰਨਾਖਿਸਹਿਸੋਗਹਿਰਹਿਓਕਬੀਰੁ॥੧੭੨॥ਕਬੀਰਕੋਠੀਕਾਠਕੀਦਹਦਿ
ਸਿਲਾਗੀਆਗਿ॥ਪੰਡਿਤਪੰਡਿਤਜਲਿਮੂਏਮੂਰਖਉਬਰੇਭਾਗਿ॥੧੭੩॥
ਕਬੀਰਸੰਸਾਦੂਰਿਕਰੁਕਾਗਦਦੇਹਬਿਹਾਇ॥ਬਾਵਨਅਖਰਸੋਧਿਕੈਹ
ਰਿਚਰਨੀਚਿਤੁਲਾਇ॥੧੭੪॥ਕਬੀਰਸੰਤੁਨਛਾਡੈਸੰਤਈਜਉਕੋਟਿਕ
ਮਿਲਹਿਅਸੰਤ॥ਮਲਿਆਗਰੁਭੁਯੰਗਮਬੇਢਿਓਤਸੀਤਲਤਾਨਤ
ਜੰਤ॥੧੭੫॥ਕਬੀਰਮਨੁਸੀਤਲੁਭਇਆਪਾਇਆਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨੁ॥ਜਿ
ਨਿਜੁਆਲਾਜਗੁਜਾਰਿਆਸੁਜਨਕੇਉਦਕਸਮਾਨਿ॥੧੭੬॥ਕਬੀਰਸਾ
ਰੀਸਿਰਜਨਹਾਰਕੀਜਾਨੈਨਾਹੀਕੋਇ॥ਕੈਜਾਨੈਆਪਨਧਨੀਕੈਦਾਸੁਦੀ
ਵਾਨੀਹੋਇ॥੧੭੭॥ਕਬੀਰਭਲੀਭਈਜੋਭਉਪਰਿਆਦਿਸਾਗਈਸ
ਭਭੂਲਿ॥ਓਰਾਗਰਿਪਾਨੀਭਇਆਜਾਇਮਿਲਿਓਢਲਿਕੂਲਿ॥੧੭੮॥
ਕਬੀਰਾਧੂਰਿਸਕੇਲਿਕੈਪੁਰੀਆਬਾਂਧੀਦੇਹ॥ਦਿਵਸਚਾਰਿਕੋਪੇਖਨਾ
ਅੰਤਿਖੇਹਕੀਖੇਹ॥੧੭੯॥ਕਬੀਰਸੂਰਜਚਾਂਦਕੈਉਦੈਭਈਸਭਦੇਹ॥

ਗੁਰਗੋਬਿੰਦਕੇਬਿਨੁਮਿਲੇਪਲਟਿਭਈਸਭਖੇਹ॥੧੮੦॥ਜਹਅਨਭਉਤ
ਹਭੈਨਹੀਜਹਭਉਤਹਹਰਿਨਾਹਿ॥ਕਹਿਓਕਬੀਰਬਿਚਾਰਿਕੈਸੰਤਸੁਨ
ਹੁਮਨਮਾਹਿ॥੧੮੧॥ਕਬੀਰਜਿਨਹੁਕਿਛੂਜਾਨਿਆਨਹੀਤਿਨਸੁਖਨੀਦ
ਬਿਹਾਇ॥ਹਮਹੁਜੁਬੂਝਾਬੂਝਨਾਪੂਰੀਪਰੀਬਲਾਇ॥੧੮੨॥ਕਬੀਰਮਾਰੇ
ਬਹੁਤੁਪੁਕਾਰਿਆਪੀਰਪੁਕਾਰੈਅਉਰ॥ਲਾਗੀਚੋਟਮਰੰਮਕੀਰਹਿਓਕਬੀ
ਰਾਠਉਰ॥੧੮੩॥ਕਬੀਰਚੋਟਸੁਹੇਲੀਸੇਲਕੀਲਾਗਤਲੇਇਉਸਾਸ॥
ਚੋਟਸਹਾਰੈਸਬਦਕੀਤਾਸੁਗੁਰੂਮੈਦਾਸ॥੧੮੪॥ਕਬੀਰਮੁਲਾਂਮੁਨਾਰੇਕਿ
ਆਚਢਹਿਸਾਂਈਨਬਹਰਾਹੋਇ॥ਜਾਕਾਰਨਿਤੂੰਬਾਂਗਦੇਹਿਦਿਲਹੀਭੀਤਰਿ
ਜੋਇ॥੧੮੫॥ਸੇਖਸਬੂਰੀਬਾਹਰਾਕਿਆਹਜਕਾਬੇਜਾਇ॥ਕਬੀਰਜਾ
ਕੀਦਿਲਸਾਬਤਿਨਹੀਤਾਕਉਕਹਾਂਖੁਦਾਇ॥੧੮੬॥ਕਬੀਰਅਲਹਕੀ
ਕਰਿਬੰਦਗੀਜਿਹਸਿਮਰਤਦੁਖੁਜਾਇ॥ਦਿਲਮਹਿਸਾਂਈਪਰਗਟੈਬੁ
ਝੈਬਲੰਤੀਨਾਂਇ॥੧੮੭॥ਕਬੀਰਜੋਰੀਕੀਏਜੁਲਮੁਹੈਕਹਤਾਨਾਉਹਲਾਲੁ॥
ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਮਾਂਗੀਐਤਬਹੋਇਗੋਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੧੮੮॥ਕਬੀਰਖੂ
ਬੁਖਾਨਾਖੀਚਰੀਜਾਮਹਿਅੰਮ੍ਰਿਤੁਲੋਨੁ॥ਹੇਰਾਰੋਟੀਕਾਰਨੇਗਲਾਕਟਾਵੈਕ
ਉਨੁ॥੧੮੯॥ਕਬੀਰਗੁਰੁਲਾਗਾਤਬਜਾਨੀਐਮਿਟੈਮੋਹੁਤਨਤਾਪ॥ਹ
ਰਖਸੋਗਦਾਝੈਨਹੀਤਬਹਰਿਆਪਹਿਆਪਿ॥੧੯੦॥ਕਬੀਰਰਾਮਕਹਨ
ਮਹਿਭੇਦੁਹੈਤਾਮਹਿਏਕੁਬਿਚਾਰੁ॥ਸੋਈਰਾਮੁਸਭੈਕਹਹਿਸੋਈਕਉਤਕ
ਹਾਰ॥੧੯੧॥ਕਬੀਰਰਾਮੈਰਾਮਕਹੁਕਹਿਬੇਮਾਹਿਬਿਬੇਕ॥ਏਕੁਅਨੇ
ਕਹਿਮਿਲਿਗਇਆਏਕਸਮਾਨਾਏਕ॥੧੯੨॥ਕਬੀਰਜਾਘਰਸਾਧ
ਨਸੇਵੀਅਹਿਹਰਿਕੀਸੇਵਾਨਾਹਿ॥ਤੇਘਰਮਰਹਟਸਾਰਖੇਭੂਤਬਸਹਿਤਿ
ਨਮਾਹਿ॥੧੯੩॥ਕਬੀਰਗੂੰਗਾਹੂਆਬਾਵਰਾਬਹਰਾਹੂਆਕਾਨ॥ਪਾਵਹੁ

ਤੇਪਿੰਗੁਲੁਭਇਆਮਾਰਿਆਸਤਿਗੁਰਬਾਨ॥੧੯੪॥ਕਬੀਰਸਤਿਗੁਰਸੂ
ਰਮੇਬਾਹਿਆਬਾਨੁਜੁਏਕੁ॥ਲਾਗਤਹੀਭੁਇਗਿਰਿਪਰਿਆਪਰਾਕਰੇਜੇਛੇ
ਕੁ॥੧੯੫॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰਦਅਕਾਸਕੀਪਰਗਈਭੂਮਿਬਿਕਾਰ॥ਬਿ
ਨੁਸੰਗਤਿਇਉਮਾਨਈਹੋਇਗਈਭਠਛਾਰ॥੧੯੬॥ਕਬੀਰਨਿਰਮਲਬੂੰ
ਦਅਕਾਸਕੀਲੀਨੀਭੂਮਿਮਿਲਾਇ॥ਅਨਿਕਸਿਆਨੇਪਚਿਗਏਨਾਨਿਰਵਾ
ਰੀਜਾਇ॥੧੯੭॥ਕਬੀਰਹਜਕਾਬੈਹਉਜਾਇਥਾਆਗੈਮਿਲਿਆਖੁਦਾਇ॥
ਸਾਈਮੁਝਸਿਉਲਰਿਪਰਿਆਤੁਝੈਕਿਨਿਫੁਰਮਾਈਗਾਇ॥੧੯੮॥ਕਬੀਰ
ਹਜਕਾਬੈਹੋਇਹੋਇਗਇਆਕੇਤੀਬਾਰਕਬੀਰ॥ਸਾਈਮੁਝਮੈਕਿਆਖ
ਤਾਮੁਖਹੁਨਬੋਲੈਪੀਰ॥੧੯੯॥ਕਬੀਰਜੀਅਜੁਮਾਰਹਿਜੋਰੁਕਰਿਕਹਤ
ਹਹਿਜੁਹਲਾਲੁ॥ਦਫਤਰੁਦਈਜਬਕਾਢਿਹੈਹੋਇਗਾਕਉਨੁਹਵਾਲੁ॥੨੦੦॥
ਕਬੀਰਜੋਰੁਕੀਆਸੋਜੁਲਮੁਹੈਲੇਇਜਬਾਬੁਖੁਦਾਇ॥ਦਫਤਰਿਲੇਖਾਨੀ
ਕਸੈਮਾਰਮੁਹੈਮੁਹਿਖਾਇ॥੨੦੧॥ਕਬੀਰਲੇਖਾਦੇਨਾਸੁਹੇਲਾਜਉਦਿਲਸੂ
ਚੀਹੋਇ॥ਉਸੁਸਾਚੇਦੀਬਾਨਮਹਿਪਲਾਨਪਕਰੈਕੋਇ॥੨੦੨॥ਕਬੀਰਧਰ
ਤੀਅਰੁਅਕਾਸਮਹਿਦੋਇਤੂੰਬਰੀਅਬਧ॥ਖਟਦਰਸਨਸੰਸੇਪਰੇਅਰੁ
ਚਉਰਾਸੀਹਸਿਧ॥੨੦੩॥ਕਬੀਰਮੇਰਾਮੁਝਮਹਿਕਿਛੁਨਹੀਜੋਕਿਛੁਹੈ
ਸੁਤੇਰਾ॥ਤੇਰਾਤੁਝਕਉਸਉਪਤੇਕਿਆਲਾਗੈਮੇਰਾ॥੨੦੪॥ਕਬੀਰਤੂੰਤੂੰ
ਕਰਤਾਤੂੰਹੂਆਮੁਝਮਹਿਰਹਾਨਹੂੰ॥ਜਬਆਪਾਪਰਕਾਮਿਟਿਗਇਆ
ਜਤਦੇਖਉਤਤਤੂੰ॥੨੦੫॥ਕਬੀਰਬਿਕਾਰਹਚਿਤਵਤੇਝੂਠੇਕਰਤੇਆ
ਸ॥ਮਨੋਰਥੁਕੋਇਨਪੂਰਿਓਚਾਲੇਊਠਿਨਿਰਾਸ॥੨੦੬॥ਕਬੀਰਹਰਿਕਾ
ਸਿਮਰਨੁਜੋਕਰੈਸੋਸੁਖੀਆਸੰਸਾਰਿ॥ਇਤਉਤਕਤਹਿਨਡੋਲਈਜਿਸ
ਰਾਖੈਸਿਰਜਨਹਾਰ॥੨੦੭॥ਕਬੀਰਘਾਣੀਪੀੜਤੇਸਤਿਗੁਰਲੀਏਛਡਾਇ॥

ਪਰਾਪੂਰਬਲੀਭਾਵਨੀਪਰਗਟੁਹੋਈਆਇ॥੨੦੮॥ਕਬੀਰਟਾਲੈਟੋਲੈਦਿ
ਨੁਗਇਆਬਿਆਜੁਬਢੰਤਉਜਾਇ॥ਨਾਹਰਿਭਜਿਓਨਖਤੁਫਟਿਓ
ਕਾਲੁਪਹੂਚੋਆਇ॥੨੦੯॥ਮ:੫ ਕਬੀਰਕੂਕਰੁਭਉਕਨਾਕਰੰਗਪਿ
ਛੈਉਠਿਧਾਇ॥ਕਰਮੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਜਿਨਿਹਉਲੀਆਛਡਾਇ॥
੨੧੦॥ਮ:੫ ਕਬੀਰਧਰਤੀਸਾਧਕੀਤਸਕਰਬੈਸਹਿਗਾਹਿ॥ਧਰਤੀ
ਭਾਰਨਬਿਆਪਈਉਨਕਉਲਾਹੂਲਾਹਿ॥੨੧੧॥ਮ:੫ ਕਬੀਰਚਾਵਲ
ਕਾਰਨੇਤੁਖਕਉਮੁਹਲੀਲਾਇ॥ਸੰਗਿਕੁਸੰਗੀਬੈਸਤੇਤਬਪੂਛੈਧਰਮ
ਰਾਇ॥੨੧੨॥ਨਾਮਾਮਾਇਆਮੋਹਿਆਕਹੈਤਿਲੋਚਨੁਮੀਤ॥ਕਾਹੇਛੀ
ਪਹੁਛਾਇਲੈਰਾਮਨਲਾਵਹੁਚੀਤੁ॥੨੧੩॥ਨਾਮਾਕਹੈਤਿਲੋਚਨਾਮੁਖਤੇ
ਰਾਮੁਸਮ੍ਹਾਲਿ॥ਹਾਥਪਾਉਕਰਿਕਾਮੁਸਭੁਚੀਤੁਨਿਰੰਜਨਨਾਲਿ॥੨੧੪॥
ਮ:੫ ਕਬੀਰਾਹਮਰਾਕੋਨਹੀਹਮਕਿਸਹੂਕੇਨਾਹਿ॥ਜਿਨਿਇਹੁਰਚਨੁਰਚਾ
ਇਆਤਿਸਹੀਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥੨੧੫॥ਕਬੀਰਕੀਚੜਿਆਟਾਗਿਰਿ
ਪਰਿਆਕਿਛੂਨਆਇਓਹਾਥ॥ਪੀਸਤਪੀਸਤਚਾਬਿਆਸੋਈਨਿਬ
ਹਿਆਸਾਥ॥੨੧੬॥ਕਬੀਰਮਨੁਜਾਨੈਸਭਬਾਤਜਾਨਤਹੀਅਉਗਨੁਕ
ਰੈ॥ਕਾਹੇਕੀਕੁਸਲਾਤਹਾਥਦੀਪਕੂਏਪਰੈ॥੨੧੭॥ਕਬੀਰਲਾਗੀਪ੍ਰੀਤਿ
ਸੁਜਾਨਸਿਉਬਰਜੈਲੋਗੁਅਜਾਨੁ॥ਤਾਸਿਉਟੂਟੀਕਿਉਬਨੈਜਾਕੇਜੀਅ
ਪਰਾਨ॥੨੧੮॥ਕਬੀਰਕੋਠੇਮੰਡਪਹੇਤੁਕਰਿਕਾਹੇਮਰਹੁਸਵਾਰਿ॥ਕਾਰ
ਜੁਸਾਢੇਤੀਨਿਹਥਘਨੀਤਪਉਨੇਚਾਰਿ॥੨੧੯॥ਕਬੀਰਜੋਮੈਚਿਤਵ
ਉਨਕਰੈਕਿਆਮੇਰੇਚਿਤਵੇਹੋਇ॥ਅਪਨਾਚਿਤਵਿਆਹਰਿਕਰੈਜੋ
ਮੇਰੇਚਿਤਨਹੋਇ॥੨੨੦॥ਮ:੩ ਚਿੰਤਾਭਿਆਪਿਕਰਾਇਸੀਅਚਿੰਤੁ
ਭਿਆਪੇਦੇਇ॥ਨਾਨਕਸੋਸਾਲਾਹੀਐਜਿਸਭਨਾਸਾਰਕਰੇਇ॥੨੨੧

ਮਃ ੫ ਕਬੀਰ ਰਾਮੁ ਨ ਚੇਤਿਓ ਫਿਰਿਆ ਲਾਲਚ ਮਾਹਿ ॥ ਪਾਪ ਕਰੰਤਾ ਮਰਿ ਗਇਆ ਅਉਧ ਪੁਨੀ ਖਿਨ ਮਾਹਿ ॥੨੨੨॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਾਚੀ ਕਾਰਵੀ ਕੇਵਲ ਕਾਚੀ ਧਾਤੁ ॥ ਸਾਬਤੁ ਰਖਹਿ ਤ ਰਾਮੁ ਭਜੁ ਨਾਹਿ ਤ ਬਿਨਠੀ ਬਾਤ ॥੨੨੩॥ ਕਬੀਰ ਕੇਸੋ ਕੇਸੋ ਕੂਕੀਐ ਨ ਸੋਈਐ ਅਸਾਰ ॥ ਰਾਤਿ ਦਿਵਸ ਕੇ ਕੂਕਨੇ ਕਬਹੂ ਕੇ ਸੁਨੈ ਪੁਕਾਰ ॥੨੨੪॥ ਕਬੀਰ ਕਾਇਆ ਕਜਲੀ ਬਨੁ ਭਇਆ ਮਨੁ ਕੁੰਚਰੁ ਮਯ ਮੰਤੁ ॥ ਅੰਕਸੁ ਗਿਆਨੁ ਰਤਨੁ ਹੈ ਖੇਵਟੁ ਬਿਰਲਾ ਸੰਤੁ ॥੨੨੫॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਰਤਨੁ ਮੁਖੁ ਕੋਥਰੀ ਪਾਰਖ ਆਗੈ ਖੋਲਿ ॥ ਕੋਈ ਆਇ ਮਿਲੈਗੋ ਗਾਹਕੀ ਲੇਗੋ ਮਹਗੇ ਮੋਲਿ ॥੨੨੬॥ ਕਬੀਰ ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਜਾਨਿਓ ਨਹੀ ਪਾਲਿਓ ਕਟਕੁ ਕੁਟੰਬੁ ॥ ਧੰਧੇ ਹੀ ਮਹਿ ਮਰਿ ਗਇਓ ਬਾਹਰਿ ਭਈ ਨ ਬੰਬ ॥੨੨੭॥ ਕਬੀਰ ਆਖੀ ਕੇਰੇ ਮਾਟੁਕੇ ਪਲੁ ਪਲੁ ਗਈ ਬਿਹਾਇ ॥ ਮਨੁ ਜੰਜਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਜਮ ਦੀਆ ਦਮਾਮਾ ਆਇ ॥੨੨੮॥ ਕਬੀਰ ਤਰਵਰ ਰੂਪੀ ਰਾਮੁ ਹੈ ਫਲ ਰੂਪੀ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਛਾਇਆ ਰੂਪੀ ਸਾਧੁ ਹੈ ਜਿਨਿ ਤਜਿਆ ਬਾਦੁ ਬਿਬਾਦੁ ॥੨੨੯॥ ਕਬੀਰ ਐਸਾ ਬੀਜੁ ਬੋਇ ਬਾਰਹ ਮਾਸ ਫਲੰਤ ॥ ਸੀਤਲ ਛਾਇਆ ਗਹਿਰ ਫਲ ਪੰਖੀ ਕੇਲ ਕਰੰਤ ॥੨੩੦॥ ਕਬੀਰ ਦਾਤਾ ਤਰਵਰੁ ਦਯਾ ਫਲੁ ਉਪਕਾਰੀ ਜੀਵੰਤ ॥ ਪੰਖੀ ਚਲੇ ਦਿਸਾਵਰੀ ਬਿਰਖਾ ਸੁਫਲ ਫਲੰਤ ॥੨੩੧॥ ਕਬੀਰ ਸਾਧੂ ਸੰਗੁ ਪਰਾਪਤੀ ਲਿਖਿਆ ਹੋਇ ਲਿਲਾਟ ॥ ਮੁਕਤਿ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਈਐ ਠਾਕ ਨ ਅਵਘਟ ਘਾਟ ॥੨੩੨॥ ਕਬੀਰ ਏਕ ਘੜੀ ਆਧੀ ਘਰੀ ਆਧੀ ਹੂੰ ਤੇ ਆਧ ॥ ਭਗਤਨ ਸੇਤੀ ਗੋਸਟੇ ਜੋ ਕੀਨੇ ਸੋ ਲਾਭ ॥੨੩੩॥ ਕਬੀਰ ਭਾਂਗ ਮਾਛੁਲੀ ਸੁਰਾ ਪਾਨਿ ਜੋ ਜੋ ਪ੍ਰਾਨੀ ਖਾਂਹਿ ॥ ਤੀਰਥ ਬਰਤ ਨੇਮ ਕੀਏ ਤੇ ਸਭੈ ਰਸਾਤਲਿ ਜਾਂਹਿ ॥੨੩੪॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਰਿ ਰਹਉ ਲੇ ਸਾਜਨ ਘਟ ਮਾਹਿ ॥ ਸਭ ਰਸ ਖੇਲਉ ਪੀਅ

ਸਉ ਕਿਸੀ ਲਖਾਵਉ ਨਾਹਿ ॥੨੩੫॥ ਆਠ ਜਾਮ ਚਉਸਠਿ ਘਰੀ ਤੁਅ ਨਿਰਖਤ ਰਹੈ ਜੀਉ ॥ ਨੀਚੇ ਲੋਇਨ ਕਿਉ ਕਰਉ ਸਭ ਘਟ ਦੇਖਉ ਪੀਉ ॥੨੩੬॥ ਸੁਨੁ ਸਖੀ ਪੀਅ ਮਹਿ ਜੀਉ ਬਸੈ ਜੀਅ ਮਹਿ ਬਸੈ ਕਿ ਪੀਉ ॥ ਜੀਉ ਪੀਉ ਬੂਝਉ ਨਹੀ ਘਟ ਮਹਿ ਜੀਉ ਕਿ ਪੀਉ ॥੨੩੭॥ ਕਬੀਰ ਬਾਮਨੁ ਗੁਰੂ ਹੈ ਜਗਤ ਕਾ ਭਗਤਨ ਕਾ ਗੁਰੁ ਨਾਹਿ ॥ ਅਰਝਿ ਉਰਝਿ ਕੈ ਪਚਿ ਮੂਆ ਚਾਰਉ ਬੇਦਹੁ ਮਾਹਿ ॥੨੩੮॥ ਹਰਿ ਹੈ ਖਾਂਡੁ ਰੇਤੁ ਮਹਿ ਬਿਖਰੀ ਹਾਥੀ ਚੂਨੀ ਨ ਜਾਇ ॥ ਕਹਿ ਕਬੀਰ ਗੁਰਿ ਭਲੀ ਬੁਝਾਈ ਕੀਟੀ ਹੋਇ ਕੈ ਖਾਇ ॥੨੩੯॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਸੀਸੁ ਕਾਟਿ ਕਰਿ ਗੋਇ ॥ ਖੇਲਤ ਖੇਲਤ ਹਾਲ ਕਰਿ ਜੋ ਕਿਛੁ ਹੋਇ ਤ ਹੋਇ ॥੨੪੦॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਤੁਹਿ ਸਾਧ ਪਿਰੰਮ ਕੀ ਪਾਕੇ ਸੇਤੀ ਖੇਲੁ ॥ ਕਾਚੀ ਸਰਸਉਂ ਪੇਲਿ ਕੈ ਨਾ ਖਲਿ ਭਈ ਨ ਤੇਲੁ ॥੨੪੧॥ ਢੂੰਢਤ ਡੋਲਹਿ ਅੰਧ ਗਤਿ ਅਰੁ ਚੀਨਤ ਨਾਹੀ ਸੰਤ ॥ ਕਹਿ ਨਾਮਾ ਕਿਉ ਪਾਈਐ ਬਿਨੁ ਭਗਤਹੁ ਭਗਵੰਤੁ ॥੨੪੨॥ ਹਰਿ ਸੋ ਹੀਰਾ ਛਾਡਿ ਕੈ ਕਰਹਿ ਆਨ ਕੀ ਆਸ ॥ ਤੇ ਨਰ ਦੋਜਕ ਜਾਹਿਗੇ ਸਤਿ ਭਾਖੈ ਰਵਿਦਾਸ ॥੨੪੩॥ ਕਬੀਰ ਜਉ ਗ੍ਰਿਹੁ ਕਰਹਿ ਤ ਧਰਮੁ ਕਰੁ ਨਾਹੀ ਤ ਕਰੁ ਬੈਰਾਗੁ ॥ ਬੈਰਾਗੀ ਬੰਧਨੁ ਕਰੈ ਤਾ ਕੋ ਬਡੋ ਅਭਾਗੁ ॥੨੪੪॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਲੋਕ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਕੇ ॥

ਜਿਤੁ ਦਿਹਾੜੈ ਧਨ ਵਰੀ ਸਾਹੇ ਲਏ ਲਿਖਾਇ ॥ ਮਲਕੁ ਜਿ ਕੰਨੀ ਸੁਣੀਦਾ ਮੁਹੁ ਦੇਖਾਲੇ ਆਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਨਿਮਾਣੀ ਕਢੀਐ ਹਡਾ ਕੂ ਕੜਕਾਇ ॥ ਸਾਹੇ ਲਿਖੇ ਨ ਚਲਨੀ ਜਿੰਦੂ ਕੂੰ ਸਮਝਾਇ ॥ ਜਿੰਦੁ ਵਹੁਟੀ ਮਰਣੁ ਵਰੁ ਲੈ ਜਾਸੀ ਪਰਣਾਇ ॥ ਆਪਣ ਹਥੀ ਜੋਲਿ ਕੈ ਕੈ ਗਲਿ ਲਗੈ ਧਾਇ ॥ ਵਾਲਹੁ ਨਿਕੀ ਪੁਰਸਲਾਤ ਕੰਨੀ ਨ ਸੁਣੀ ਆਇ ॥

ਫਰੀਦਾ ਕਿੜੀ ਪਵੰਦੀਈ ਖੜਾ ਨ ਆਪੁ ਮੁਹਾਇ ॥੧॥ ਫਰੀਦਾ ਦਰ ਦਰਵੇ
ਸੀ ਗਾਖੜੀ ਚਲਾਂ ਦੁਨੀਆ ਭਤਿ ॥ ਬੰਨਿ ਉਠਾਈ ਪੋਟਲੀ ਕਿਥੈ ਵੰਞਾ ਘਤਿ
॥੨॥ ਕਿਝੁ ਨ ਬੁਝੈ ਕਿਝੁ ਨ ਸੁਝੈ ਦੁਨੀਆ ਗੁਝੀ ਭਾਹਿ ॥ ਸਾਂਈ ਮੇਰੈ ਚੰਗਾ ਕੀ
ਤਾ ਨਾਹੀ ਤ ਹੰ ਭੀ ਦਝਾਂ ਆਹਿ ॥੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਜਾਣਾ ਤਿਲ ਥੋੜੜੇ ਸੰਮਲ
ਬੁਕੁ ਭਰੀ ॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਸਹੁ ਨੰਢੜਾ ਤਾਂ ਥੋੜਾ ਮਾਣੁ ਕਰੀ ॥੪॥ ਜੇ ਜਾਣਾ ਲੜੁ ਛਿ
ਜਣਾ ਪੀਡੀ ਪਾਈਂ ਗੰਢਿ ॥ ਤੈ ਜੇਵਡੁ ਮੈ ਨਾਹਿ ਕੋ ਸਭੁ ਜਗੁ ਡਿਠਾ ਹੰਢਿ ॥
੫॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਤੂ ਅਕਲਿ ਲਤੀਫੁ ਕਾਲੇ ਲਿਖੁ ਨ ਲੇਖੁ ॥ ਆਪਨੜੇ ਗਿਰੀਵਾ
ਨ ਮਹਿ ਸਿਰੁ ਨੀਵਾਂ ਕਰਿ ਦੇਖੁ ॥੬॥ ਫਰੀਦਾ ਜੋ ਤੈ ਮਾਰਨਿ ਮੁਕੀਆਂ ਤਿਨਾ ਨ
ਮਾਰੇ ਘੁੰਮਿ ॥ ਆਪਨੜੈ ਘਰਿ ਜਾਈਐ ਪੈਰ ਤਿਨਾ ਦੇ ਚੁੰਮਿ ॥੭॥ ਫਰੀਦਾ
ਜਾ ਤਉ ਖਟਣ ਵੇਲ ਤਾਂ ਤੂ ਰਤਾ ਦੁਨੀ ਸਿਉ ॥ ਮਰਗ ਸਵਾਈ ਨੀਹਿ ਜਾਂ ਭਰਿ
ਆ ਤਾ ਲਦਿਆ ॥੮॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਦਾੜੀ ਹੋਈ ਭੂਰ ॥ ਅਗਹੁ ਨੇ
ੜਾ ਆਇਆ ਪਿਛਾ ਰਹਿਆ ਦੂਰਿ ॥੯॥ ਦੇਖੁ ਫਰੀਦਾ ਜੁ ਥੀਆ ਸਕਰ ਹੋ
ਈ ਵਿਸੁ ॥ ਸਾਂਈ ਬਾਝਹੁ ਆਪਣੇ ਵੇਦਣ ਕਹੀਐ ਕਿਸੁ ॥੧੦॥ ਫਰੀਦਾ
ਅਖੀ ਦੇਖਿ ਪਤੀਣੀਆਂ ਸੁਣਿ ਸੁਣਿ ਰੀਣੇ ਕੰਨ ॥ ਸਾਖ ਪਕੰਦੀ ਆਈਆ ਹੋ
ਰ ਕਰੇਂਦੀ ਵੰਨ ॥੧੧॥ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ ਜਿਨੀ ਨ ਰਾਵਿਆ ਧਉਲੀ ਰਾਵੈ ਕੋਇ ॥
ਕਰਿ ਸਾਂਈ ਸਿਉ ਪਿਰਹੜੀ ਰੰਗੁ ਨਵੇਲਾ ਹੋਇ ॥੧੨॥ ਮ: ੩ ਫਰੀਦਾ ਕਾਲੀ
ਧਉਲੀ ਸਾਹਿਬੁ ਸਦਾ ਹੈ ਜੇ ਕੋ ਚਿਤਿ ਕਰੇ ॥ ਆਪਣਾ ਲਾਇਆ ਪਿਰਮੁ
ਨ ਲਗਈ ਜੇ ਲੋਚੈ ਸਭੁ ਕੋਇ ॥ ਏਹੁ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਲਾ ਖਸਮ ਕਾ ਜੈ ਭਾਵੈ ਤੈ
ਦੇਇ ॥੧੩॥ ਫਰੀਦਾ ਜਿਨ ਲੋਇਣ ਜਗੁ ਮੋਹਿਆ ਸੇ ਲੋਇਣ ਮੈ ਡਿਠੁ ॥ ਕ
ਜਲ ਰੇਖ ਨ ਸਹਦਿਆ ਸੇ ਪੰਖੀ ਸੂਇ ਬਹਿਠੁ ॥੧੪॥ ਫਰੀਦਾ ਕੂਕੇਦਿ
ਆ ਚਾਂਗੇਦਿਆ ਮਤੀ ਦੇਦਿਆ ਨਿਤ ॥ ਜੋ ਸੈਤਾਨਿ ਵੰਞਾਇਆ ਸੇ ਕਿਤ

ਫੇਰਹਿ ਚਿਤ ॥੧੫॥ ਫਰੀਦਾ ਥੀਉ ਪਵਾਹੀ ਦਭੁ ॥ ਜੇ ਸਾਂਈ ਲੋੜਹਿ ਸਭੁ
॥ ਇਕੁ ਛਿਜਹਿ ਬਿਆ ਲਤਾੜੀਅਹਿ ॥ ਤਾਂ ਸਾਈ ਦੈ ਦਰਿ ਵਾੜੀਅਹਿ
॥੧੬॥ ਫਰੀਦਾ ਖਾਕੁ ਨ ਨਿੰਦੀਐ ਖਾਕੂ ਜੇਡੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਜੀਵਦਿਆ ਪੈਰਾ
ਤਲੈ ਮੁਇਆ ਉਪਰਿ ਹੋਇ ॥੧੭॥ ਫਰੀਦਾ ਜਾ ਲਬੁ ਤਾ ਨੇਹੁ ਕਿਆ ਲ
ਬੁ ਤ ਕੂੜਾ ਨੇਹੁ ॥ ਕਿਚਰੁ ਝਤਿ ਲਘਾਈਐ ਛਪਰਿ ਤੁਟੈ ਮੇਹੁ ॥੧੮॥ ਫ
ਰੀਦਾ ਜੰਗਲੁ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਭਵਹਿ ਵਣਿ ਕੰਡਾ ਮੋੜੇਹਿ ॥ ਵਸੀ ਰਬੁ
ਹਿਆਲੀਐ ਜੰਗਲੁ ਕਿਆ ਢੂਢੇਹਿ ॥੧੯॥ ਫਰੀਦਾ ਇਨੀ ਨਿਕੀ ਜੰਘੀ
ਐ ਥਲ ਡੂੰਗਰ ਭਵਿਓਮ੍ਹਿ ॥ ਅਜੁ ਫਰੀਦੈ ਕੂਜੜਾ ਸੈ ਕੋਹਾਂ ਥੀਓਮਿ ॥੨੦॥
ਫਰੀਦਾ ਰਾਤੀ ਵਡੀਆਂ ਧੁਖਿ ਧੁਖਿ ਉਠਨਿ ਪਾਸ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਦਾ ਜੀਵਿ
ਆ ਜਿਨਾ ਵਿਡਾਣੀ ਆਸ ॥੨੧॥ ਫਰੀਦਾ ਜੇ ਮੈ ਹੋਦਾ ਵਾਰਿਆ ਮਿਤਾ ਆ
ਇੜਿਆਂ ॥ ਹੇੜਾ ਜਲੈ ਮਜੀਠ ਜਿਉ ਉਪਰਿ ਅੰਗਾਰਾ ॥੨੨॥ ਫਰੀਦਾ ਲੋ
ੜੈ ਦਾਖ ਬਿਜਉਰੀਆਂ ਕਿਕਰਿ ਬੀਜੈ ਜਟੁ ॥ ਹੰਢੈ ਉਂਨ ਕਤਾਇਦਾ ਪੈਧਾ
ਲੋੜੈ ਪਟੁ ॥੨੩॥ ਫਰੀਦਾ ਗਲੀਏ ਚਿਕੜੁ ਦੂਰਿ ਘਰੁ ਨਾਲਿ ਪਿਆਰੇ ਨੇ
ਹੁ ॥ ਚਲਾ ਤ ਭਿਜੈ ਕੰਬਲੀ ਰਹਾਂ ਤ ਤੁਟੈ ਨੇਹੁ ॥੨੪॥ ਭਿਜਉ ਸਿਜਉ ਕੰ
ਬਲੀ ਅਲਹ ਵਰਸਉ ਮੇਹੁ ॥ ਜਾਇ ਮਿਲਾ ਤਿਨਾ ਸਜਣਾ ਤੁਟਉ ਨਾਹੀ
ਨੇਹੁ ॥੨੫॥ ਫਰੀਦਾ ਮੈ ਭੋਲਾਵਾ ਪਗਿ ਦਾ ਮਤੁ ਮੈਲੀ ਹੋਇ ਜਾਇ ॥ ਗਹਿ
ਲਾ ਰੂਹੁ ਨ ਜਾਣਈ ਸਿਰੁ ਭੀ ਮਟੀ ਖਾਇ ॥੨੬॥ ਫਰੀਦਾ ਸਕਰ ਖੰਡੁ ਨਿ
ਵਾਤ ਗੁੜੁ ਮਾਖਿਓ ਮਾਂਝਾ ਦੁਧੁ ॥ ਸਭੇ ਵਸਤੂ ਮਿਠੀਆਂ ਰਬ ਨ ਪੁਜਨ
ਤੁਧੁ ॥੨੭॥ ਫਰੀਦਾ ਰੋਟੀ ਮੇਰੀ ਕਾਠ ਕੀ ਲਾਵਣੁ ਮੇਰੀ ਭੁਖ ॥ ਜਿਨਾ ਖਾਧੀ
ਚੋਪੜੀ ਘਣੇ ਸਹਨਗੇ ਦੁਖ ॥੨੮॥ ਰੁਖੀ ਸੁਖੀ ਖਾਇ ਕੈ ਠੰਢਾ ਪਾਣੀ ਪੀ
ਉ ॥ ਫਰੀਦਾ ਦੇਖਿ ਪਰਾਈ ਚੋਪੜੀ ਨਾ ਤਰਸਾਏ ਜੀਉ ॥੨੯॥ ਅਜੁ ਨ ਸੁਤੀ

ਕੰਤਸਿਉਅੰਗੁਮੁੜੇਮੁੜਿਜਾਇ॥ਜਾਇਪੁਛਹੁਡੋਹਾਗਣੀਤੁਮਕਿਉਂ
ਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੩੦॥ਸਾਹੁਰੈਢੋਈਨਾਲਹੈਪੇਈਐਨਾਹੀਥਾਉ॥ਪਿਰੁਵਾਤ
ੜੀਨਪੁਛਈਧਨਸੋਹਾਗਣਿਨਾਉ॥੩੧॥ਸਾਹੁਰੈਪੇਈਐਕੰਤਕੀਕੰਤੁ
ਅਗੰਮੁਅਥਾਹੁ॥ਨਾਨਕਸੋਸੋਹਾਗਣੀਜੁਭਾਵੈਬੇਪਰਵਾਹੁ॥੩੨॥ਨਾਤੀ
ਧੋਤੀਸੰਬਹੀਸੁਤੀਆਇਨਚਿੰਦੁ॥ਫਰੀਦਾਰਹੀਸੁਬੇੜੀਹਿੰਙੁਦੀਗ
ਈਕਥੂਰੀਗੰਧੁ॥੩੩॥ਜੋਬਨਜਾਂਦੇਨਾਡਰਾਂਜੇਸਹਪ੍ਰੀਤਿਨਜਾਇ॥ਫਰੀ
ਦਾਕਿਤੀਜੋਬਨਪ੍ਰੀਤਿਬਿਨੁਸੁਕਿਗਏਕੁਮਲਾਇ॥੩੪॥ਫਰੀਦਾਚਿੰਤ
ਖਟੋਲਾਵਾਣੁਦੁਖੁਬਿਰਹਿਵਿਛਾਵਣਲੇਫੁ॥ਏਹੁਹਮਾਰਾਜੀਵਣਾਤੂਸਾ
ਹਿਬਸਚੇਵੇਖੁ॥੩੫॥ਬਿਰਹਾਬਿਰਹਾਆਖੀਐਬਿਰਹਾਤੂਸੁਲਤਾਨੁ॥ਫ
ਰੀਦਾਜਿਤੁਤਨਿਬਿਰਹੁਨਊਪਜੈਸੋਤਨੁਜਾਣੁਮਸਾਨੁ॥੩੬॥ਫਰੀਦਾਏਵਿ
ਸੁਗੰਦਲਾਧਰੀਆਂਖੰਡੁਲਿਵਾੜਿ॥ਇਕਿਰਾਹੇਦੇਰਹਿਗਏਇਕਿਰਾਧੀਗ
ਏਉਜਾੜਿ॥੩੭॥ਫਰੀਦਾਚਾਰਿਗਵਾਇਆਹੰਢਿਕੈਚਾਰਿਗਵਾਇਆ
ਸੰਮਿ॥ਲੇਖਾਰਬੁਮੰਗੇਸੀਆਤੂਆਂਹੋਕੇਰ੍ਹੇਕੰਮਿ॥੩੮॥ਫਰੀਦਾਦਰਿ
ਦਰਵਾਜੈਜਾਇਕੈਕਿਉਡਿਠੋਘੜੀਆਲੁ॥ਏਹੁਨਿਦੋਸਾਂਮਾਰੀਐਹਮਦੋ
ਸਾਂਦਾਕਿਆਹਾਲੁ॥੩੯॥ਘੜੀਏਘੜੀਏਮਾਰੀਐਪਹਰੀਲਹੈਸਜਾ
ਇ॥ਸੋਹੇੜਾਘੜੀਆਲਜਿਉਡੁਖੀਰੈਣਿਵਿਹਾਇ॥੪੦॥ਬੁਢਾਹੋਆ
ਸੇਖਫਰੀਦੁਕੰਬਣਿਲਗੀਦੇਹ॥ਜੇਸਉਵਰ੍ਹਿਆਜੀਵਣਾਭੀਤਨੁਹੋ
ਸੀਖੇਹ॥੪੧॥ਫਰੀਦਾਬਾਰਿਪਰਾਇਐਬੈਸਣਾਸਾਂਈਮੁਝੈਨਦੇਹਿ॥
ਜੇਤੂਏਵੈਰਖਸੀਜੀਉਸਰੀਰਹੁਲੇਹਿ॥੪੨॥ਕੰਧਿਕੁਹਾੜਾਸਿਰਿਘੜਾ
ਵਣਿਕੈਸਰੁਲੋਹਾਰੁ॥ਫਰੀਦਾਹਉਲੋੜੀਸਹੁਆਪਣਾਤੂਲੋੜਹਿਅੰਗਿ
ਆਰ॥੪੩॥ਫਰੀਦਾਇਕਨਾਆਟਾਅਗਲਾਇਕਨਾਨਾਹੀਲੋਣੁ॥ਅਗੈ

ਗਏਸਿੰਞਾਪਸਨਿਚੋਟਾਂਖਾਸੀਕਉਣੁ॥੪੪॥ਪਾਸਿਦਮਾਮੇਛਤੁਸਿਰਿ
ਭੇਰੀਸਡੋਰਡ॥ਜਾਇਸੁਤੇਜੀਰਾਣਮਹਿਥੀਏਅਤੀਮਾਗਡ॥੪੫॥ਫ
ਰੀਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਉਸਾਰੇਦੇਭੀਗਏ॥ਕੂੜਾਸਉਦਾਕਰਿਗਏਗੋ
ਰੀਆਇਪਏ॥੪੬॥ਫਰੀਦਾਖਿੰਥੜਿਮੇਖਾਅਗਲੀਆਜਿੰਦੁਨਕਾਈ
ਮੇਖ॥ਵਾਰੀਆਪੋਆਪਣੀਚਲੇਮਸਾਇਕਸੇਖ॥੪੭॥ਫਰੀਦਾਦੁਹੁ
ਦੀਵੀਬਲੰਦਿਆਮਲਕੁਬਹਿਠਾਆਇ॥ਗੜੁਲੀਤਾਘਟੁਲੁਟਿਆ
ਦੀਵੜੇਗਇਆਬੁਝਾਇ॥੪੮॥ਫਰੀਦਾਵੇਖੁਕਪਾਹੈਜਿਥੀਆਜਿਸਿ
ਰਿਥੀਆਤਿਲਾਹ॥ਕਮਾਦੈਅਰੁਕਾਗਦੈਕੁੰਨੇਕੋਇਲਿਆਹ॥ਮੰਦੇਅਮ
ਲਕਰੇਦਿਆਏਹਸਜਾਇਤਿਨਾਹ॥੪੯॥ਫਰੀਦਾਕੰਨਿਮੁਸਲਾਸੂਫੁਗਲਿ
ਦਿਲਿਕਾਤੀਗੁੜੁਵਾਤਿ॥ਬਾਹਰਿਦਿਸੈਚਾਨਣਾਦਿਲਿਅੰਧਿਆਰੀਰਾਤਿ॥
੫੦॥ਫਰੀਦਾਰਤੀਰਤੁਨਨਿਕਲੈਜੇਤਨੁਚੀਰੈਕੋਇ॥ਜੋਤਨਰਤੇਰਬਸਿਉ
ਤਿਨਤਨਿਰਤੁਨਹੋਇ॥੫੧॥ਮਃ੩ ਇਹੁਤਨੁਸਭੋਰਤੁਹੈਰਤੁਬਿਨੁਤੰਨੁਨਹੋ
ਇ॥ਜੋਸਹਰਤੇਆਪਣੇਤਿਤੁਤਨਿਲੋਭੁਰਤੁਨਹੋਇ॥ਭੈਪਇਐਤਨੁਖੀਣੁ
ਹੋਇਲੋਭੁਰਤੁਵਿਚਹੁਜਾਇ॥ਜਿਉਬੈਸੰਤਰਿਧਾਤੁਸੁਧੁਹੋਇਤਿਉਹਰਿ
ਕਾਭਉਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਗਵਾਇ॥ਨਾਨਕਤੇਜਨਸੋਹਣੇਜਿਰਤੇਹਰਿਰੰਗੁਲਾਇ॥
੫੨॥ਫਰੀਦਾਸੋਈਸਰਵਰੁਢੂਢਿਲਹੁਜਿਥਹੁਲਭੀਵਥੁ॥ਛਪੜਿਢੂਢੈ
ਕਿਆਹੋਵੈਚਿਕੜਿਡੁਬੈਹਥੁ॥੫੩॥ਫਰੀਦਾਨੰਢੀਕੰਤੁਨਰਾਵਿਓਵ
ਡੀਥੀਮੁਈਆਸੁ॥ਧਨਕੂਕੇਂਦੀਗੋਰਮੇਂਤੈਸਹਨਾਮਿਲੀਆਸੁ॥੫੪॥
ਫਰੀਦਾਸਿਰੁਪਲਿਆਦਾੜੀਪਲੀਮੁਛਾਂਭੀਪਲੀਆਂ॥ਰੇਮਨਗਹਿਲੇਬਾ
ਵਲੇਮਾਣਹਿਕਿਆਰਲੀਆਂ॥੫੫॥ਫਰੀਦਾਕੋਠੇਧੁਕਣੁਕੇਤੜਾਪਿਰਨੀ
ਦੜੀਨਿਵਾਰਿ॥ਜੋਦਿਹਲਧੇਗਾਣਵੇਗਏਵਿਲਾੜਿਵਿਲਾੜਿ॥੫੬॥ਫਰੀ

ਦਾਕੋਠੇਮੰਡਪਮਾੜੀਆਏਤੁਨਲਾਏਚਿਤੁ॥ਮਿਟੀਪਈਅਤੋਲਵੀਕੋਇਨਹੋਸੀ
ਮਿਤੁ॥੫੭॥ਫਰੀਦਾਮੰਡਪਮਾਲੁਨਲਾਇਮਰਗਸਤਾਣੀਚਿਤਿਧਰਿ॥ਸਾਈਜਾ
ਇਸਮ੍ਹਾਲਿਜਿਥੈਹੀਤਉਵੰਞਣਾ॥੫੮॥ਫਰੀਦਾਜਿਨੀਕੰਮੀਨਾਹਿਗੁਣ
ਤੇਕੰਮੜੇਵਿਸਾਰਿ॥ਮਤੁਸਿਰਮਿੰਦਾਥੀਵਹੀਸਾਂਈਦੈਦਰਬਾਰਿ॥੫੯॥ਫਰੀ
ਦਾਸਾਹਿਬਦੀਕਰਿਚਾਕਰੀਦਿਲਦੀਲਾਹਿਭਰਾਂਦਿ॥ਦਰਵੇਸਾਨੋਲੋੜੀਐਰੁਖਾਂ
ਦੀਜੀਰਾਂਦਿ॥੬੦॥ਫਰੀਦਾਕਾਲੇਮੈਡੇਕਪੜੇਕਾਲਾਮੈਡਾਵੇਸੁ॥ਗੁਨਹੀਭਰਿਆ
ਮੈਫਿਰਾਲੋਕੁਕਹੈਦਰਵੇਸੁ॥੬੧॥ਤਤੀਤੋਇਨਪਲਵੈਜੇਜਲਿਟੁਬੀਦੇਇ॥
ਫਰੀਦਾਜੋਡੋਹਾਗਣਿਰਬਦੀਝੂਰੇਦੀਝੂਰੇਇ॥੬੨॥ਜਾਂਕੁਆਰੀਤਾਚਾਉਦ
ਵੀਹੀਤਾਮਮਲੇ॥ਫਰੀਦਾਏਹੋਪਛੋਤਾਉਵਤਕੁਆਰੀਨਥੀਐ॥੬੩॥ਕਲਰ
ਕੇਰੀਛਪੜੀਆਇਉਲਥੇਹੰਝ॥ਚਿੰਜੁਬੋੜਨਿਨਾਪੀਵਹਿਉਡਣਸੰ
ਦੀਡੰਝ॥੬੪॥ਹੰਸੁਉਡਿਕੋਧ੍ਰੈਪਇਆਲੋਕੁਵਿਡਾਰਣਿਜਾਇ॥ਗਹਿਲਾ
ਲੋਕੁਨਜਾਣਦਾਹੰਸੁਨਕੋਧ੍ਰਾਖਾਇ॥੬੫॥ਚਲਿਚਲਿਗਈਆਪੰਖੀਆ
ਜਿਨੀਵਸਾਏਤਲ॥ਫਰੀਦਾਸਰੁਭਰਿਆਭੀਚਲਸੀਥਕੇਕਵਲਇਕਲ॥
੬੬॥ਫਰੀਦਾਇਟਸਿਰਾਣੇਭੁਇਸਵਣੁਕੀੜਾਲੜਿਓਮਾਸਿ॥ਕੇਤੜਿਆ
ਜੁਗਵਾਪਰੇਇਕਤੁਪਇਆਪਾਸਿ॥੬੭॥ਫਰੀਦਾਭੰਨੀਘੜੀਸਵੰਨਵੀਟੁ
ਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ਅਜਰਾਈਲੁਫਰੇਸਤਾਕੈਘਰਿਨਾਠੀਅਜੁ॥੬੮॥ਫਰੀਦਾਭੰ
ਨੀਘੜੀਸੁਵੰਨਵੀਤੂਟੀਨਾਗਰਲਜੁ॥ਜੋਸਜਣਭੁਇਭਾਰੁਥੇਸੇਕਿਉਆਵਹਿ
ਅਜੁ॥੬੯॥ਫਰੀਦਾਬੇਨਿਵਾਜਾਕੁਤਿਆਏਹਨਭਲੀਰੀਤਿ॥ਕਬਹੀਚਲਿ
ਨਆਇਆਪੰਜੇਵਖਤਮਸੀਤਿ॥੭੦॥ਉਠੁਫਰੀਦਾਉਜੂਸਾਜਿਸੁਬਹਨਿ
ਵਾਜਗੁਜਾਰਿ॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕਪਿਉਤਾਰਿ॥੭੧॥ਜੋਸਿਰੁਸਾਂ
ਈਨਾਨਿਵੈਸੋਸਿਰੁਕੀਜੈਕਾਂਇ॥ਕੁੰਨੇਹੇਠਿਜਲਾਈਐਬਾਲਣਸੰਦੈਥਾਇ॥

ਫਰੀਦਾਕਿਥੈਤੈਡੇਮਾਪਿਆਜਿਨੀਤੂਜਣਿਓਹਿ॥ਤੈਪਾਸਹੁਓਇਲਦਿ
ਗਏਤੂੰਅਜੈਨਪਤੀਣੋਹਿ॥੭੩॥ਫਰੀਦਾਮਨੁਮੈਦਾਨੁਕਰਿਟੋਏਟਿਬੇ
ਲਾਹਿ॥ਅਗੈਮੂਲਿਨਆਵਸੀਦੋਜਕਸੰਦੀਭਾਹਿ॥੭੪॥ਮ: ੫ ਫਰੀ
ਦਾਖਾਲਕੁਖਲਕਮਹਿਖਲਕਵਸੈਰਬਮਾਹਿ॥ਮੰਦਾਕਿਸਨੋਆਖੀਐ
ਜਾਂਤਿਸੁਬਿਨੁਕੋਈਨਾਹਿ॥੭੫॥ਫਰੀਦਾਜਿਦਿਹਾੜੈਨਾਲਕਪਿਆਜੇ
ਗਲੁਕਪਹਿਚੁਖ॥ਪਵਨਿਨਇਤੀਮਾਮਲੇਸਹਾਂਨਇਤੀਦੁਖ॥੭੬॥
ਚਬਣਚਲਣਰਤੰਨਸੇਸੁਣੀਅਰਬਹਿਗਏ॥ਹੇੜੇਮੁਤੀਧਾਹਸੇਜਾਨੀ
ਚਲਿਗਏ॥੭੭॥ਫਰੀਦਾਬੁਰੇਦਾਭਲਾਕਰਿਗੁਸਾਮਨਿਨਹੰਢਾਇ॥ਦੇਹੀ
ਰੋਗੁਨਲਗਈਪਲੈਸਭੁਕਿਛੁਪਾਇ॥੭੮॥ਫਰੀਦਾਪੰਖਪਰਾਹੁਣੀ
ਦੁਨੀਸੁਹਾਵਾਬਾਗੁ॥ਨਉਬਤਿਵਜੀਸੁਬਹਸਿਉਚਲਣਕਾਕਰਿਸਾਜੁ॥
੭੯॥ਫਰੀਦਾਰਾਤਿਕਥੂਰੀਵੰਡੀਐਸੁਤਿਆਮਿਲੈਨਭਾਉ॥ਜਿੰਨਾਨੈਣ
ਨੀਂਦ੍ਰਾਵਲੇਤਿੰਨਾਮਿਲਣੁਕੁਆਉ॥੮੦॥ਫਰੀਦਾਮੈਜਾਨਿਆਦੁਖੁਮੁਝ
ਕੂਦੁਖੁਸਬਾਇਐਜਗਿ॥ਊਚੇਚੜਿਕੈਦੇਖਿਆਤਾਂਘਰਿਘਰਿਏਹਾ
ਅਗਿ॥੮੧॥ਮ: ੫ ਫਰੀਦਾਭੂਮਿਰੰਗਾਵਲੀਮੰਝਿਵਿਸੂਲਾਬਾਗੁ॥
ਜੋਜਨਪੀਰਿਨਿਵਾਜਿਆਤਿੰਨ੍ਹਾਅੰਚਨਲਾਗ॥੮੨॥ਮ: ੫ ਫਰੀਦਾ
ਉਮਰਸੁਹਾਵੜੀਸੰਗਿਸੁਵੰਨੜੀਦੇਹ॥ਵਿਰਲੇਕੇਈਪਾਈਅਨਿਜਿਨ੍ਹਾ
ਪਿਆਰੇਨੇਹ॥੮੩॥ਕੰਧੀਵਹਣਨਢਾਹਿਤਉਭੀਲੇਖਾਦੇਵਣਾ॥ਜਿਧ
ਰਿਰਬਰਜਾਇਵਹਣੁਤਿਦਾਊਗੰਉਕਰੇ॥੮੪॥ਫਰੀਦਾਡੁਖਾਸੇਤੀ
ਦਿਹੁਗਇਆਸੂਲਾਂਸੇਤੀਰਾਤਿ॥ਖੜਾਪੁਕਾਰੇਪਾਤਣੀਬੇੜਾਕਪਰ
ਵਾਤਿ॥੮੫॥ਲੰਮੀਲੰਮੀਨਦੀਵਹੈਕੰਧੀਕੇਰੈਹੇਤਿ॥ਬੇੜੇਨੋਕਪਰੁਕਿਆ
ਕਰੇਜੇਪਾਤਣਰਹੈਸੁਚੇਤਿ॥੮੬॥ਫਰੀਦਾਗਲੀਸੁਸਜਣਵੀਹਇਕ

ਦੂਢੇਵੀਨਾਲਲਤਾਭੁਖਾ॥ਜਿਉਮੰਨੀਤਕਰਾਦਿਤਿਤਿਨਾਮਾਇਪਿਰੀ॥੮੭॥ਫਰ
ਗੀਦਾਇਹੁਤਨੁਭਉਕਣਾਨਿਤਨਿਤਦੁਖੀਐਕਉਣੁ॥ਕੰਨੀਬੁਜੇਦੇਰਹਾਂ
ਕਿਤੀਵਗੈਪਉਣੁ॥੮੮॥ਫਰੀਦਰਬਖਜੂਰੀਪਕੀਆਮਾਖਿਅਨਈ
ਵਹੰਨਿ॥ਜੋਜੋਵੰਞੈਡੀਹੜਾਸੋਉਮਰਹਥਪਵੰਨਿ॥੮੯॥ਫਰੀਦਾਤਨੁ
ਸੁਕਾਪਿੰਜਰੁਥੀਆਤਲੀਆਖੂੰਡਹਿਕਾਗ॥ਅਜੈਸੁਰਬੁਨਬਾਹੁੜਿਓ
ਦੇਖੁਬੰਦੇਕੇਭਾਗ॥੯੦॥ਕਾਗਾਕਰੰਗਢੰਢੋਲਿਆਸਗਲਾਖਾਇਆਮਾ
ਸੁ॥ਏਦੁਇਨੈਨਾਮਤਿਛੁਹਉਪਿਰਦੇਖਨਕੀਆਸ॥੯੧॥ਕਾਗਾਚੂੰਡਿਨ
ਪਿੰਜਰਾਬਸੈਤਉਡਰਿਜਾਹਿ॥ਜਿਤੁਪਿੰਜਰੈਮੇਰਾਸਹੁਵਸੈਮਾਸੁਨਤਿਦੂ
ਖਾਹਿ॥੯੨॥ਫਰੀਦਾਗੋਰਨਿਮਾਣੀਸਡੁਕਰੇਨਿਘਰਿਆਘਰਿਆਉ॥ਸ
ਰਪਰਮੈਥੈਆਵਣਾਮਰਣਹੁਨਡਰਿਆਹੁ॥੯੩॥ਏਨੀਲੋਇਣੀਦੇਖਦਿ
ਆਕੇਤੀਚਲਿਗਈ॥ਫਰੀਦਾਲੋਕਾਆਪੋਆਪਣੀਮੈਆਪਣੀਪਈ॥
੯੪॥ਆਪੁਸਵਾਰਹਿਮੈਮਿਲਹਿਮੈਮਿਲਿਆਸੁਖੁਹੋਇ॥ਫਰੀਦਾਜੇ
ਤੂਮੇਰਾਹੋਇਰਹਹਿਸਭੁਜਗੁਤੇਰਾਹੋਇ॥੯੫॥ਕੰਧੀਉਤੈਰੁਖੜਾ
ਕਿਚਰਕੁਬੰਨੈਧੀਰੁ॥ਫਰੀਦਾਕਚੈਭਾਂਡੈਰਖੀਐਕਿਚਰੁਤਾਈਨੀਰੁ॥੯੬॥
ਫਰੀਦਾਮਹਲਨਿਸਖਣਰਹਿਗਏਵਾਸਾਆਇਆਤਲਿ॥ਗੋਰਾਸੇਨਿ
ਮਾਣੀਆਬਹਸਨਿਰੂਹਾਂਮਲਿ॥ਆਖੀਸੇਖਾਬੰਦਗੀਚਲਣੁਅਜੁਕਿਕ
ਲਿ॥੯੭॥ਫਰੀਦਾਮਉਤੈਦਾਬੰਨਾਏਵੈਦਿਸੈਜਿਉਦਰੀਆਵੈਢਾਹਾ॥
ਅਗੈਦੋਜਕੁਤਪਿਆਸੁਣੀਐਹੂਲਪਵੈਕਾਹਾਹਾ॥ਇਕਨਾਨੋਸਭਸੋਝੀ
ਆਈ॥ਇਕਿਫਿਰਦੇਵੇਪਰਵਾਹਾ॥ਅਮਲਜੁਕੀਤਿਆਦੁਨੀਵਿਚਿਸਿਦ
ਰਗਹਓਗਾਹਾ॥੯੮॥ਫਰੀਦਾਦਰੀਆਵੈਕੰਨੈਬਗੁਲਾਬੈਠਾਕੇਲਕਰੇ॥
ਕੇਲਕਰੇਦੇਹੰਝਨੋਅਚਿੰਤੇਬਾਜਪਏ॥ਬਾਜਪਏਤਿਸੁਰਬਦੇਕੇਲਾਂਵਿ

ਸਰੀਆ॥ਜੋਮਨਿਚਿਤਿਨਚੇਤੇਸਨਿਸੋਗਾਲੀਰਬਕੀਆ॥੯੯॥ਸਾਢੇ
ਤ੍ਰੈਮਣਦੇਹੁਰੀਚਲੈਪਾਣੀਅੰਨਿ॥ਆਇਓਬੰਦਾਦੁਨੀਵਿਚਿਵਤਿਆਸੂ
ਣੀਬੰਨਿ॥ਮਲਕਲਮਉਤਿਜਾਂਆਵਸੀਸਭਦਰਵਾਜੇਭੰਨਿ॥ਤਿਨਾਪਿ
ਆਰਿਆਭਾਈਆਅਗੈਦਿਤਾਬੰਨਿ॥ਵੇਖਹੁਬੰਦਾਚਲਿਆਚਹੁਜ
ਣਿਆਦੈਕੰਨਿ॥ਫਰੀਦਾਅਮਲਜੁਕੀਤੇਦੁਨੀਵਿਚਿਦਰਗਹਆਏਕੰਮਿ॥
੧੦੦॥ਫਰੀਦਾਹਉਬਲਿਹਾਰੀਤਿਨਪੰਖੀਆਜੰਗਲਿਜਿਨਾਵਾਸੁ॥ਕਕ
ਰੁਚੁਗਨਿਥਲਿਵਸਨਿਰਬਨਛੋਡਨਿਪਾਸੁ॥੧੦੧॥ਫਰੀਦਾਰੁਤਿਫਿਰੀ
ਵਣੁਕੰਬਿਆਪਤਝੜੇਝੜਿਪਾਹਿ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਢੂੰਢੀਆਰਹਣੁ
ਕਿਥਾਊਨਾਹਿ॥੧੦੨॥ਫਰੀਦਾਪਾੜਿਪਟੋਲਾਧਜਕਰੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿ
ਰੇਉ॥ਜਿਨੀਵੇਸੀਸਹੁਮਿਲੈਸੇਈਵੇਸਕਰੇਉ॥੧੦੩॥ਮਃ ੩ ਕਾਇਪ
ਟੋਲਾਪਾੜਤੀਕੰਬਲੜੀਪਹਿਰੇਇ॥ਨਾਨਕਘਰਹੀਬੈਠਿਆਸਹੁਮਿਲੈ
ਜੇਨੀਅਤਿਰਾਸਿਕਰੇਇ॥੧੦੪॥ਫਰੀਦਾਗਰਬੁਜਿਨਾਵਡਿਆਈਆਧ
ਨਿਜੋਬਨਿਆਗਾਹ॥ਖਾਲੀਚਲੇਧਣੀਸਿਉਟਿਬੇਜਿਉਮੀਹਾਹੁ॥੧੦੫॥
ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾਤਿਨਾਮੁਖਡਰਾਵਣੇਜਿਨਾਵਿਸਾਰਿਓਨੁਨਾਉ॥ਐਥੈਦੁ
ਖਘਣੇਰਿਆਅਗੈਠਉਰਨਠਾਉ॥੧੦੬॥ਫਰੀਦਾਪਿਛਲਰਾਤਿਨਜਾ
ਗਿਓਹਿਜੀਵਦੜੋਮੁਇਓਹਿ॥ਜੇਤੈਰਬੁਵਿਸਾਰਿਆਤਰਬਿਨਵਿਸਰਿਓ
ਹਿ॥੧੦੭॥ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾਕੰਤੁਰੰਗਾਵਲਾਵਡਾਵੇਮੁਹਤਾਜੁ॥ਅਲ
ਹਸੇਤੀਰਤਿਆਏਹੁਸਚਾਵਾਸਾਜੁ॥੧੦੮॥ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾਦੁਖੁਸੁਖੁ
ਇਕੁਕਰਿਦਿਲਤੇਲਾਹਿਵਿਕਾਰੁ॥ਅਲਹਭਾਵੈਸੋਭਲਾਤਾਲਭੀਦ
ਰਬਾਰੁ॥੧੦੯॥ਮਃ ੫ ਫਰੀਦਾਦੁਨੀਵਜਾਈਵਜਦੀਤੂਭੀਵਜਹਿਨਾ
ਲਿ॥ਸੋਈਜੀਉਨਵਜਦਾਜਿਸੁਅਲਹੁਕਰਦਾਸਾਰ॥੧੧੦॥ਫਰੀਦਾ

ਦਿਲੁਰਤਾਇਸੁਦੁਨੀਸਿਉਦੁਨੀਨਕਿਤੈਕੰਮਿ॥ਮਿਸਲਫਕੀਰਾਂਗਾਖੜੀ
ਸੁਪਾਈਐਪੂਰਕਰੰਮਿ॥੧੧੧॥ਪਹਿਲੈਪਹਰੈਫੁਲੜਾਫਲੁਭੀਪਛਾਰਾ
ਤਿ॥ਜੋਜਾਗੰਨਿਲਹੰਨਿਸੇਸਾਈਕੰਨੋਦਾਤਿ॥੧੧੨॥ਦਾਤੀਸਾਹਿਬਸੰਦੀ
ਆਕਿਆਚਲੈਤਿਸੁਨਾਲਿ॥ਇਕਿਜਾਗੰਦੇਨਾਲਹਨਿਇਕਨਾਸੁਤਿਆ
ਦੇਇਉਠਾਲਿ॥੧੧੩॥ਢੂਢੇਦੀਏਸੁਹਾਗਕੂਤਉਤਨਿਕਾਈਕੋਰ॥ਜਿਨਾ
ਨਾਉਸੁਹਾਗਣੀਤਿਨਾਝਾਕਨਹੋਰ॥੧੧੪॥ਸਬਰਮੰਝਕਮਾਣਏਸਬਰੁਕਾ
ਨੀਹਣੋ॥ਸਬਰਸੰਦਾਬਾਣੁਖਾਲਕੁਖਤਾਨਕਰੀ॥੧੧੫॥ਸਬਰਅੰਦਰਿ
ਸਾਬਰੀਤਨੁਏਵੈਜਾਲੇਨਿ॥ਹੋਨਿਨਜੀਕਿਖੁਦਾਇਦੈਭੇਤੁਨਕਿਸੈਦੇਨਿ॥
੧੧੬॥ਸਬਰੁਏਹੁਸੁਆਉਜੇਤੂੰਬੰਦਾਦਿੜੁਕਰਹਿ॥ਵਧਿਥੀਵਹਿਦਰੀ
ਆਉਟੁਟਿਨਥੀਵਹਿਵਾਹੜਾ॥੧੧੭॥ਫਰੀਦਾਦਰਵੇਸੀਗਾਖੜੀਚੋ
ਪੜੀਪਰੀਤਿ॥ਇਕਨਿਕਿਨੈਚਾਲੀਐਦਰਵੇਸਾਵੀਰੀਤਿ॥੧੧੮॥ਤਨੁਤਪੈ
ਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਬਲੰਨਿ॥ਪੈਰੀਥਕਾਂਸਿਰਿਜੁਲਾਂਜੇਮੂੰਪਿਰੀਮਿ
ਲੰਨਿ॥੧੧੯॥ਤਨੁਨਤਪਾਇਤਨੂਰਜਿਉਬਾਲਣੁਹਡਨਬਾਲਿ॥ਸਿਰਿਪੈ
ਰੀਕਿਆਫੇੜਿਆਅੰਦਰਿਪਿਰੀਨਿਹਾਲਿ॥੧੨੦॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਸ
ਜਣਾਸਜਣੁਮੈਡੇਨਾਲਿ॥ਨਾਨਕਅਲਖੁਨਲਖੀਐਗੁਰਮੁਖਿਦੇਇ
ਦਿਖਾਲਿ॥੧੨੧॥ਹੰਸਾਦੇਖਿਤਰੰਦਿਆਬਗਾਆਇਆਚਾਉ॥ਡੁਬਿ
ਮੁਏਬਗਬਪੁੜੇਸਿਰੁਤਲਿਉਪਰਿਪਾਉ॥੧੨੨॥ਮੈਜਾਣਿਆਵਡ
ਹੰਸੁਹੈਤਾਂਮੈਕੀਤਾਸੰਗੁ॥ਜੇਜਾਣਾਬਗੁਬਪੁੜਾਜਨਮਿਨਭੇੜੀਅੰਗੁ॥
੧੨੩॥ਕਿਆਹੰਸੁਕਿਆਬਗੁਲਾਜਾਕਉਨਦਰਿਧਰੇ॥ਜੇਤਿਸੁਭਾਵੈ
ਨਾਨਕਾਕਾਗਹੁਹੰਸੁਕਰੇਇ॥ਸਰਵਰਪੰਖੀਹੇਕੜੋਫਾਹੀਵਾਲਪਚਾਸ॥ਇਹੁ
ਤਨੁਲਹਰੀਗਡੁਥਿਆਸਚੇਤੇਰੀਆਸ॥੧੨੫॥ਕਵਣੁਸੁਅਖਰੁਕਵਣੁਗੁ

੧੨੪

ਣੁਕਵਣੁਸੁਮਣੀਆਮੰਤੁ॥ਕਵਣੁਸੁਵੇਸੋਹਉਕਰੀਜਿਤੁਵਸਿਆ
ਵੈਕੰਤੁ॥੧੨੬॥ਨਿਵਣੁਸੁਅਖਰੁਖਵਣੁਗੁਣੁਜਿਹਬਾਮਣੀ
ਆਮੰਤੁ॥ਏਤ੍ਰੈਭੈਣੇਵੇਸਕਰਿਤਾਂਵਸਿਆਵੀਕੰਤੁ॥੧੨੭॥ਮਤਿ
ਹੋਦੀਹੋਇਇਆਣਾ॥ਤਾਣਹੋਦੇਹੋਇਨਿਤਾਣਾ॥ਅਣਹੋਦੇਆਪੁ
ਵੰਡਾਏ॥ਕੋਐਸਾਭਗਤੁਸਦਾਏ॥੧੨੮॥ਇਕੁਫਿਕਾਨਗਾਲਾਇਸ
ਭਨਾਮੈਸਚਾਧਣੀ॥ਹਿਆਉਨਕੈਹੀਠਾਹਿਮਾਣਕਸਭਅਮੋਲ
ਵੇ॥੧੨੯॥ਸਭਨਾਮਨਮਾਣਿਕਠਾਹਣੁਮੂਲਿਮਚਾਂਗਵਾ॥ਜੇਤਉ
ਪਿਰੀਆਦੀਸਿਕਹਿਆਉਨਠਾਹੇਕਹੀਦਾ॥੧੩੦॥

ੴਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰ
ਵੈਰੁਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯਮਹਲਾ ੫ ਆਦਿਪੁਰਖਕ
ਰਤਾਰਕਰਣਕਾਰਣਸਭਆਪੇ॥ਸਰਬਰਹਿਓਭਰਪੂਰਿਸਗਲਘਟ
ਰਹਿਓਬਿਆਪੇ॥ਬ੍ਯਾਪਤੁਦੇਖੀਐਜਗਤਿਜਾਨੈਕਉਨੁਤੇਰੀਗਤਿ॥
ਸਰਬਕੀਰਖ੍ਯਾਕਰੇਆਪੇਹਰਿਪਤਿ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਬਿਗਤਆਪੇਆਪਿ

੧੦੫

ਉਤਪਤਿ ਇਕੈ ਤੂਹੀ ਏਕੈ ਅਨ ਨਾਹੀ ਤੁਮ ਭਤਿ ॥ ਹਰਿ ਅੰਤੁ ਨਾਹੀ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ਕਉਨੁ ਹੈ ਕਰੈ ਬੀਚਾਰੁ ਜਗਤ ਪਿਤਾ ਹੈ ਸ੍ਰਬ ਪ੍ਰਾਨ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੧॥

ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਵਾਹ ਸਰਿ ਅਤੁਲ ਭੰਡਾਰ ਭਰਿ ਪਰੈ ਹੀ ਤੇ ਪਰੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰ ਪਰਿ ॥ ਆਪੁਨੋ ਭਾਵਨੁ ਕਰਿ ਮੰਤ੍ਰਿ ਨ ਦੂਸਰੋ ਧਰਿ ਓਪਤਿ ਪਰਲੌ ਏਕੈ ਨਿਮਖ ਤੁ ਘਰਿ ॥ ਆਨ ਨਾਹੀ ਸਮਸਰਿ ਉਜੀਆਰੋ ਨਿਰਮਰਿ ਕੋਟਿ ਪਰਾਛਤ ਜਾਹਿ ਨਾਮ ਲੀਏ ਹਰਿ ਹਰਿ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰਿ ॥੨॥

ਸਗਲ ਭਵਨ ਧਾਰੇ ਏਕ ਥੇਂ ਕੀਏ ਬਿਸਥਾਰੇ ਪੂਰਿ ਰਹਿਓ ਸ੍ਰਬ ਮਹਿ ਆਪਿ ਹੈ ਨਿਰਾਰੋ ॥ ਹਰਿ ਗੁਨ ਨਾਹੀ ਅੰਤ ਪਾਰੋ ਜੀਅ ਜੰਤ ਸਭਿ ਥਾਰੋ ਸਗਲ ਕੋ ਦਾਤਾ ਏਕੈ ਅਲਖ ਮੁਰਾਰੋ ॥ ਆਪ ਹੀ ਧਾਰਨ ਧਾਰੇ ਕੁਦਰਤਿ ਹੈ ਦੇਖਾਰੇ ਬਰਨੁ ਚਿਹਨੁ ਨਾਹੀ ਮੁਖ ਨ ਮਸਾਰੋ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੋ ॥੩॥

ਸਰਬ ਗੁਣ ਨਿਧਾਨੰ ਕੀਮਤਿ ਨ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੰ ਊਚੇ ਤੇ ਊਚੌ ਜਾਨੀਜੈ ਪ੍ਰਭ ਤੇਰੋ ਥਾਨੰ ॥ ਮਨੁ ਧਨੁ ਤੇਰੋ ਪ੍ਰਾਨੰ ਏਕੈ ਸੂਤਿ ਹੈ ਜਹਾਨੰ ਕਵਨ ਉਪਮਾ ਦੇਉ ਬਡੇ ਤੇ ਬਡਾਨੰ ॥ ਜਾਨੈ ਕਉਨੁ ਤੇਰੋ ਭੇਉ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਦੇਉ ਅਕਲ ਕਲਾ ਹੈ ਪ੍ਰਭ ਸਰਬ ਕੋ ਧਾਨੰ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਭਗਤੁ ਦਰਿ ਤੁਲਿ ਬ੍ਰਹਮ ਸਮਸਰਿ ਏਕ ਜੀਹ ਕਿਆ ਬਖਾਨੈ ॥ ਹਾਂ ਕਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਬਲਿ ਸਦ ਬਲਿ ਜਾਨੰ ॥੪॥

ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਆਕਾਰ ਅਛਲ ਪੂਰਨ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਹਰਖਵੰਤ ਆਨੰਤ ਰੂਪ ਨਿਰਮਲ ਬਿਗਾਸੀ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਬੇਅੰਤ ਅੰਤੁ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਨਹੀ ਪਾਸੀ ॥ ਜਾ ਕਉ ਹੋਂਹਿ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ

ਸੁ ਜਨੁ ਪ੍ਰਭ ਤੁਮਹਿ ਮਿਲਾਸੀ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਤੇ ਧੰਨਿ ਜਨ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹਰਿ ਹਰਿ ਭਯਉ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ ਪਰਸਿਅਉ ਸਿ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਹ ਥੇ ਰਹਿਓ ॥੫॥

ਸਤਿ ਸਤਿ ਹਰਿ ਸਤਿ ਸਤਿ ਸਤੇ ਸਤਿ ਭਣੀਐ ॥ ਦੂਸਰ ਆਨ ਨ ਅਵਰੁ ਪੁਰਖੁ ਪਊਰਾਤਨੁ ਸੁਣੀਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਹਰਿ ਕੋ ਨਾਮੁ ਲੈਤ ਮਨਿ ਸਭ ਸੁਖ ਪਾਏ ॥ ਜੇਹ ਰਸਨ ਚਾਖਿਓ ਤੇਹ ਜਨ ਤ੍ਰਿਪਤਿ ਅਘਾਏ ॥ ਜਿਹ ਠਾਕੁਰੁ ਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁ ਭਯਉ ਸਤਸੰਗਤਿ ਤਿਹ ਪਿਆਰੁ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤਿਨ੍ਹ੍ਹ ਸਭ ਕੁਲ ਕੀਓ ਉਧਾਰੁ ॥੬॥

ਸਚੁ ਸਭਾ ਦੀਬਾਣੁ ਸਚੁ ਸਚੇ ਪਹਿ ਧਰਿਓ ॥ ਸਚੈ ਤਖਤਿ ਨਿਵਾਸੁ ਸਚੁ ਤਪਾਵਸੁ ਕਰਿਓ ॥ ਸਚਿ ਸਿਰਜ੍ਯ੍ਯਿਉ ਸੰਸਾਰੁ ਆਪਿ ਆਭੁਲੁ ਨ ਭੁਲਉ ॥ ਰਤਨ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਕੀਮ ਨਹੁ ਪਵੈ ਅਮੁਲਉ ॥ ਜਿਹ ਕ੍ਰਿਪਾਲੁ ਹੋਯਉ ਗੋਬਿੰਦੁ ਸਰਬ ਸੁਖ ਤਿਨਹੂ ਪਾਏ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਬਹੁੜਿ ਫਿਰਿ ਜੋਨਿ ਨ ਆਏ ॥੭॥

ਕਵਨੁ ਜੋਗੁ ਕਉਨੁ ਗ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਧ੍ਯ੍ਯਾਨੁ ਕਵਨ ਬਿਧਿ ਉਸਤਤਿ ਕਰੀਐ ॥ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਤੇਤੀਸ ਕੋਰਿ ਤਿਰੁ ਕੀਮ ਨ ਪਰੀਐ ॥ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਨਕਾਦਿ ਸੇਖ ਗੁਣ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਏ ॥ ਅਗਹੁ ਗਹਿਓ ਨਹੀ ਜਾਇ ਪੂਰਿ ਸ੍ਰਬ ਰਹਿਓ ਸਮਾਏ ॥ ਜਿਹ ਕਾਟੀ ਸਿਲਕ ਦਯਾਲ ਪ੍ਰਭਿ ਸੇਇ ਜਨ ਲਗੇ ਭਗਤੇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਜਿਨ੍ਹ੍ਹ ਪਰਸਿਓ ਤੇ ਇਤ ਉਤ ਸਦਾ ਮੁਕਤੇ ॥੮॥

ਪ੍ਰਭ ਦਾਤਉ ਦਾਤਾਰ ਪਰ੍ਯ੍ਯਿਉ ਜਾਚਕੁ ਇਕੁ ਸਰਨਾ ॥ ਮਿਲੈ ਦਾਨੁ ਸੰਤ ਰੇਨ ਜੇਹ ਲਗਿ ਭਉਜਲੁ ਤਰਨਾ ॥ ਬਿਨਤਿ ਕਰਉ ਅਰਦਾਸਿ ਸੁਨਹੁ ਜੇ ਠਾਕੁਰ ਭਾਵੈ ॥ ਦੇਹੁ ਦਰਸੁ ਮਨਿ ਚਾਉ ਭਗਤਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਠਹਰਾਵੈ ॥ ਬਲਿਓ ਚਰਾਗੁ ਅੰਧ੍ਯ੍ਯਾਰ ਮਹਿ ਸਭ ਕਲਿ ਉਧਰੀ ਇਕ ਨਾਮ ਧਰਮ ॥ ਪ੍ਰਗਟੁ ਸਗਲ ਹਰਿ ਭਵਨ ਮਹਿ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਗੁਰੁ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ॥੯॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਸ੍ਰੀਮੁਖਬਾਕ੍ਯਮਹਲਾ ੫ ਕਾਚੀਦੇਹਮੋਹਫੁਨਿਬਾਧੀਸਠਕ
ਠੋਰਕੁਚੀਲਕੁਗਿਆਨੀ॥ਧਾਵਤਭ੍ਰਮਤਰਹਨੁਨਹੀਪਾਵਤਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਕੀਗਤਿਨਹੀਜਾਨੀ॥ਜੋਬਨਰੂਪਮਾਇਆਮਦਿਮਾਤਾਬਿਚਰਤਬਿਕਲ
ਬਡੌਅਭਿਮਾਨੀ॥ਪਰਧਨਪਰਅਪਵਾਦਨਾਰਿਨਿੰਦਾਯਹਮੀਠੀਜੀਅਮਾਹਿ
ਹਿਤਾਨੀ॥ਬਲਬੰਚਛਪਿਕਰਤਉਪਾਵਾਪੇਖਤਸੁਨਤਪ੍ਰਭਅੰਤਰਿਜਾਮੀ
ਸੀਲਧਰਮਦਯਾਸੁਚਨਾਸ੍ਤਿਆਇਓਸਰਨਿਜੀਅਕੇਦਾਨੀ॥ਕਾਰਣਕਰਣ
ਸਮਰਥਸਿਰੀਧਰਰਾਖਿਲੇਹੁਨਾਨਕਕੇਸੁਆਮੀ॥੧॥੧੦॥ਕੀਰਤਿਕਰਨਸ
ਰਨਿਮਨਮੋਹਨਜੋਹਨਪਾਪਬਿਦਾਰਨਕਉ॥ਹਰਿਤਾਰਨਤਰਨਸਮ੍ਰਥਸਭੈਬਿ
ਧਿਕੁਲਹਸਮੂਹਉਧਰਨਸਉ॥ਚਿਤਚੇਤਅਚੇਤਜਾਨਿਸਤਸੰਗਤਿਭਰ
ਮਅੰਧੇਰਮੋਹਿਓਕਤਧੰਉ॥ਮੂਰਤਘਰੀਚਸਾਪਲੁਸਿਮਰਨਰਾਮਨਾਮਰ
ਸਨਾਸੰਗਿਲਉ॥ਹੋਛਉਕਾਜੁਅਲਪਸੁਖਬੰਧਨਕੋਟਿਜਨੰਮਕਹਾਦੁਖ
ਭਉ॥ਸਿਖ੍ਯਾਸੰਤਨਾਮੁਭਜੁਨਾਨਕਰਾਮਰੰਗਿਆਤਮਸਿਉਰੰਉ॥੨॥੧੧॥
ਰੰਚਕਰੇਤਖੇਤਤਨਨਿਰਮਿਤਦੁਰਲਭਦੇਹਸਵਾਰਿਧਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਸੋ
ਧੇਸੁਖਭੁੰਚਤਸੰਕਟਕਾਟਿਬਿਪਤਿਹਰੀ॥ਮਾਤਪਿਤਾਭਾਈਅਰੁਬੰਧਪ
ਬੂਝਨਕੀਸਭਸੂਝਪਰੀ॥ਬਰਧਮਾਨਹੋਵਤਦਿਨਪ੍ਰਤਿਨਿਤਆਵਤਨਿ
ਕਟਿਬਿਖੰਮਜਰੀ॥ਰੇਗੁਨਹੀਨਦੀਨਮਾਇਆਕ੍ਰਿਮਸਿਮਰਿਸੁਆਮੀ
ਏਕਘਰੀ॥ਕਰੁਗਹਿਲੇਹੁਕ੍ਰਿਪਾਲਕ੍ਰਿਪਾਨਿਧਿਨਾਨਕਕਾਟਿਭਰੰਮਭਰੀ॥
੩॥੧੨॥ਰੇਮਨਮੂਸਬਿਲਾਮਹਿਗਰਬਤਕਰਤਬਕਰਤਮਹਾਮੁਘਨਾ॥
ਸੰਪਤਦੋਲਝੋਲਸੰਗਿਝੂਲਤਮਾਇਆਮਗਨਭ੍ਰਮਤਘੁਘਨਾ॥ਸੁਤ
ਬਨਿਤਾਸਾਜਨਸੁਖਬੰਧਪਤਾਸਿਉਮੋਹੁਬਢਿਓਸੁਘਨਾ॥ਬੋਇਓਬੀਜੁ
ਅਹੰਮਮਅੰਕੁਰੁਬੀਤਤਅਉਧਕਰਤਅਘਨਾ॥ਮਿਰਤੁਮੰਜਾਰਪਸਾਰਿ

ਮੁਖੁਨਿਰਖਤਭੁੰਚਤਭੁਗਤਿਭੂਖਭੁਖਨਾ॥ਸਿਮਰਗੁਪਾਲਦਇਆਲ
ਸਤਸੰਗਤਿਨਾਨਕਜਗੁਜਾਨਤਸੁਪਨਾ॥੪॥੧੩॥ਦੇਹਨਗੇਹਨਨੇਹ
ਨਨੀਤਾਮਾਇਆਮਤਕਹਾਲਉਗਾਰਹੁ॥ਛਤ੍ਰਨਪਤ੍ਰਨਚਉਰਨਚਾਵਰ
ਬਹਤੀਜਾਤਰਿਦੈਨਬਿਚਾਰਹੁ॥ਰਥਨਅਸ੍ਵਨਗਜਸਿੰਘਾਸਨਛਿਨ
ਮਹਿਤਿਆਗਤਨਾਂਗਸਿਧਾਰਹੁ॥ਸੂਰਨਬੀਰਨਮੀਰਨਖਾਨਮਸੰਗਿਨ
ਕੋਊਦ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਰਹੁ॥ਕੋਟਨਓਟਨਕੋਸਨਛੋਟਾਕਰਤਬਿਕਾਰਦੋਊ
ਕਰਝਾਰਹੁ॥ਮਿਤ੍ਰਨਪੁਤ੍ਰਕਲਤ੍ਰਸਾਜਨਸਖਉਲਟਤਜਾਤਬਿਰਖ
ਕੀਛਾਂਰਹੁ॥ਦੀਨਦਇਆਲਪੁਰਖਪ੍ਰਭਪੂਰਨਛਿਨਛਿਨਸਿਮਰਹੁਅ
ਗਮਅਪਾਰਹੁ॥ਸ੍ਰੀਪਤਿਨਾਥਸਰਣਿਨਾਨਕਜਨਹੇਭਗਵੰਤਕ੍ਰਿਪਾਕ
ਰਿਤਾਰਹੁ॥੫॥੧੪॥ਪ੍ਰਾਨਮਾਨਦਾਨਮਗਜੋਹਨਹੀਤੁਚੀਤੁਦੇਲੇਲੇਪਾਰੀ
॥ਸਾਜਨਸੈਨਮੀਤਸੁਤਭਾਈਤਾਹੂਤੇਲੇਰਖੀਨਿਰਾਰੀ॥ਧਾਵਨਪਾਵਨ
ਕੂਰਕਮਾਵਨਇਹਬਿਧਿਕਰਤਅਉਧਤਨਜਾਰੀ॥ਕਰਮਧਰਮਸੰਜਮ
ਸੁਚਨੇਮਾਚੰਚਲਸੰਗਿਸਗਲਬਿਧਿਹਾਰੀ॥ਪਸੁਪੰਖੀਬਿਰਖਅ
ਸਥਾਵਰਬਹੁਬਿਧਿਜੋਨਿਭ੍ਰਮਿਓਅਤਿਭਾਰੀ॥ਖਿਨੁਪਲੁਚਸਾਨਾਮੁ
ਨਹੀਸਿਮਰਿਓਦੀਨਾਨਾਥਪ੍ਰਾਨਪਤਿਸਾਰੀ॥ਖਾਨਪਾਨਮੀਠਰਸਭੋਜਨਅੰ
ਤਕੀਬਾਰਹੋਤਕਤਖਾਰੀ॥ਨਾਨਕਸੰਤਚਰਨਸੰਗਿਉਧਰੇਹੋਰਿਮਾਇ
ਆਮਗਨਚਲੇਸਭਿਡਾਰੀ॥੬॥੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਸਿਵਛੰਦਮੁਨੀਸੁਰ
ਰਸਕਿਰਸਕਿਠਾਕੁਰਗੁਨਗਾਵਤ॥ਇੰਦ੍ਰਮੁਨਿੰਦ੍ਰਖੋਜਤੇਗੋਰਖਧਰ
ਣਿਗਗਨਆਵਤਫੁਨਿਧਾਵਤ॥ਸਿਧਮਨੁਖ੍ਯਦੇਵਅਰੁਦਾਨਵਇਕੁ
ਤਿਲੁਤਾਕੋਮਰਮੁਨਪਾਵਤ॥ਪ੍ਰਿਅਪ੍ਰਭਪ੍ਰੀਤਿਪ੍ਰੇਮਰਸਭਗਤੀਹਰਿਜ
ਨਤਾਕੈਦਰਸਿਸਮਾਵਤ॥ਤਿਸਹਿਤਿਆਗਿਆਨਕਉਜਾਚਹਿਮੁਖਦੰ

ਤਗਸਨ ਸਗਲ ਮਿਆਸਿ ਜਾਵਤ ॥ ਮਨ ਮੂੜ ਸਿਮਰਿ ਸੁਖਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਤੁਝਹਿ ਸਮਝਾਵਤ ॥੭॥੧੬॥ ਮਾਇਆ ਰੰਗ ਬਿਰੰਗ ਕਰਤ ਭ੍ਰਮ ਮੋਹ ਕੈ ਕੂਪਿ ਗੁਬਾਰਿ ਪਰਿਓ ਹੈ ॥ ਏਤਾ ਗਬੁ ਅਕਾਸਿ ਨ ਮਾਵਤ ਬਿਸਟਾ ਅਸ੍ਤ ਕ੍ਰਿਮਿ ਉਦਰੁ ਭਰਿਓ ਹੈ ॥ ਦਹ ਦਿਸਿ ਧਾਇ ਮਹਾ ਬਿਖਿਆ ਕਉ ਪਰ ਧਨ ਛੀਨਿ ਅਗਿਆਨ ਹਰਿਓ ਹੈ ॥ ਜੋਬਨ ਬੀਤਿ ਜਰਾ ਰੋਗਿ ਗ੍ਰਸਿਓ ਜਮਦੂਤਨ ਡੰਨੁ ਮਿਰਤੁ ਮਰਿਓ ਹੈ ॥ ਅਨਿਕ ਜੋਨਿ ਸੰਕਟ ਨਰਕ ਭੁੰਚਤ ਸਾਸਨ ਦੂਖ ਗਰਤਿ ਗਰਿਓ ਹੈ ॥ ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਉਧਰਹਿ ਸੇ ਨਾਨਕ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਸੰਤੁ ਆਪਿ ਕਰਿਓ ਹੈ ॥੮॥੧੭॥ ਗੁਣ ਸਮੂਹ ਫਲ ਸਗਲ ਮਨੋਰਥ ਪੂਰਨ ਹੋਈ ਆਸ ਹਮਰੀ ॥ ਅਉਖਧ ਮੰਤ੍ਰ ਤੰਤ੍ਰ ਪਰ ਦੁਖ ਹਰ ਸਰਬ ਰੋਗ ਖੰਡਣ ਗੁਣਕਾਰੀ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਮਦ ਮਤਸਰ ਤ੍ਰਿਸਨਾ ਬਿਨਸਿ ਜਾਹਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਉਚਾਰੀ ॥ ਇਸਨਾਨ ਦਾਨ ਤਾਪਨ ਸੁਚਿ ਕਿਰਿਆ ਚਰਣ ਕਮਲ ਹਿਰਦੈ ਪ੍ਰਭ ਧਾਰੀ ॥ ਸਾਜਨ ਮੀਤ ਸਖਾ ਹਰਿ ਬੰਧਪ ਜੀਅ ਧਾਨ ਪ੍ਰਭ ਪ੍ਰਾਨ ਅਧਾਰੀ ॥ ਓਟ ਗਹੀ ਸੁਆਮੀ ਸਮਰਥਹ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ॥੯॥੧੮॥ ਆਵਧ ਕਟਿਓ ਨ ਜਾਤ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸ ਚਰਨ ਕਮਲ ਸੰਗਿ ॥ ਦਾਵਨਿ ਬੰਧਿਓ ਨ ਜਾਤ ਬਿਧੇ ਮਨ ਦਰਸ ਮਗਿ ॥ ਪਾਵਕ ਜਰਿਓ ਨ ਜਾਤ ਰਹਿਓ ਜਨ ਧੂਰਿ ਲਗਿ ॥ ਨੀਰੁ ਨ ਸਾਕਸਿ ਬੋਰਿ ਚਲਹਿ ਹਰਿ ਪੰਥਿ ਪਗਿ ॥ ਨਾਨਕ ਰੋਗ ਦੋਖ ਅਘ ਮੋਹ ਛਿਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮ ਖਗਿ ॥੧॥੧੦॥੧੯॥ ਉਦਮੁ ਕਰਿ ਲਾਗੇ ਬਹੁ ਭਾਤੀ ਬਿਚਰਹਿ ਅਨਿਕ ਸਾਸਤ੍ਰ ਬਹੁ ਖਟੂਆ ॥ ਭਸਮ ਲਗਾਇ ਤੀਰਥ ਬਹੁ ਭ੍ਰਮਤੇ ਸੂਖਮ ਦੇਹ ਬੰਧਹਿ ਬਹੁ ਜਟੂਆ ॥ ਬਿਨੁ ਹਰਿ ਭਜਨ ਸਗਲ ਦੁਖ ਪਾਵਤ ਜਿਉ ਪ੍ਰੇਮ ਬਢਾਇ ਸੂਤ ਕੇ ਹਟੂਆ ॥ ਪੂਜਾ ਚਕ੍ਰ ਕਰਤ ਸੋਮਪਾਕਾ ਅਨਿਕ ਭਾਂਤਿ ਥਾਟਹਿ ਕਰਿ ਥਟੂਆ ॥੨॥ ੧੧॥ ੨੦॥ ॥ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਯੇ ਕਲ ਭਟ ਕੇ ਤਬ ਜੋਗਨਾ ਕੇ ਮਹਲੇ ਪਹਿਲੇ ਕੇ ॥ ੧॥

ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਧਿਆਇ ਬਰਦਾਤਾ ॥ ਸੰਤ ਸਹਾਰੁ ਸਦਾ ਬਿਖਿਆਤਾ ॥ ਤਾਸੁ ਚਰਨ ਲੇ ਰਿਦੈ ਬਸਾਵਉ ॥ ਤਉ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਗੁਨ ਗਾਵਉ ॥ ਗਾਵਉ ਗੁਨ ਪਰਮ ਗੁਰੂ ਸੁਖ ਸਾਗਰ ਦੁਰਤ ਨਿਵਾਰਣ ਸਬਦ ਸਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਗੰਭੀਰ ਧੀਰ ਮਤਿ ਸਾਗਰ ਜੋਗੀ ਜੰਗਮ ਧਿਆਨੁ ਧਰੇ ॥ ਗਾਵਹਿ ਇੰਦ੍ਰਾਦਿ ਭਗਤ ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਿਕ ਆਤਮ ਰਸੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੧॥ ਗਾਵਹਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਹਰਿ ਰਸ ਪੂਰਨ ਸਰਬ ਕਲਾ ॥ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕਾਦਿ ਸਾਧ ਸਿਧਾਦਿਕ ਮੁਨਿ ਜਨ ਗਾਵਹਿ ਅਛਲ ਛਲਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਧੋਮੁ ਅਟਲ ਮੰਡਲਵੈ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਰਸੁ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੨॥ ਗਾਵਹਿ ਕਪਲਾਦਿ ਆਦਿ ਜੋਗੇਸੁਰ ਅਪਰੰਪਰ ਅਵਤਾਰ ਵਰੋ ॥ ਗਾਵੈ ਜਮਦਗਨਿ ਪਰਸਰਾਮੇਸੁਰ ਕਰ ਕੁਠਾਰੁ ਰਘੁ ਤੇਜੁ ਹਰਿਓ ॥ ਉਧੌ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਬਿਦਰੁ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਸਰਬਾਤਮੁ ਜਿਨਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੩॥ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਬਰਨ ਚਾਰਿ ਖਟ ਦਰਸਨ ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ ਸਿਮਰੰਥਿ ਗੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਸੇਸੁ ਸਹਸ ਜਿਹਬਾ ਰਸ ਆਦਿ ਅੰਤਿ ਲਿਵ ਲਾਗਿ ਧੁਨਾ ॥ ਗਾਵੈ ਗੁਣ ਮਹਾਦੇਉ ਬੈਰਾਗੀ ਜਿਨਿ ਧਿਆਨ ਨਿਰੰਤਰਿ ਜਾਣਿਓ ॥ ਕਬਿ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਗਾਵਉ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੪॥ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਮਾਣਿਓ ਬਸਿਓ ਨਿਰਵੈਰੁ ਰਿਦੰਤਰਿ ॥ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਗਲ ਉਧਰੀ ਨਾਮਿ ਲੇ ਤਰਿਓ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਸਨਕ

ਦਿਆਦਿ ਜਨਕਾਦਿ ਜੁਗਤਿ ਲਗਿ ॥ ਧੰਨਿ ਧੰਨਿ ਗੁਰ ਧੰਨਿ ਜਨਮੁ ਸਕਯਥ
ਭਲੌ ਜਗਿ ॥ ਪਾਤਾਲ ਪੁਰੀ ਜੈਕਾਰ ਧੁਨਿ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣਿਓ ॥ ਹਰਿ
ਨਾਮ ਰਸਿਕ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ॥੬॥ ਸਤਜੁਗਿ ਤੈ ਮਾਣਿ
ਓ ਛਲਿਓ ਬਲਿ ਬਾਵਨ ਭਾਇਓ ॥ ਤ੍ਰੇਤੈ ਤੈ ਮਾਣਿਓ ਰਾਮੁ ਰਘੁਵੰਸੁ ਕਹਾ
ਇਓ ॥ ਦੁਆਪੁਰਿ ਕ੍ਰਿਸਨ ਮੁਰਾਰਿ ਕੰਸੁ ਕਿਰਤਾਰਥੁ ਕੀਓ ॥ ਉਗ੍ਰਸੈਣ ਕਉ
ਰਾਜੁ ਅਭੈ ਭਗਤਹ ਜਨ ਦੀਓ ॥ ਕਲਿਜੁਗਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰੁ ਅੰਗਦੁ
ਅਮਰੁ ਕਹਾਇਓ ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਰਾਜੁ ਅਬਿਚਲੁ ਅਟਲੁ ਆਦਿ ਪੁਰਖਿ ਫੁਰ
ਮਾਇਓ ॥੭॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਰਵਿਦਾਸੁ ਭਗਤੁ ਜੈਦੇਵ ਤ੍ਰਿਲੋਚਨ ॥ ਨਾਮਾ ਭ
ਗਤੁ ਕਬੀਰੁ ਸਦਾ ਗਾਵਹਿ ਸਮ ਲੋਚਨ ॥ ਭਗਤੁ ਬੇਣਿ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਹਜਿ
ਆਤਮ ਰੰਗੁ ਮਾਣੈ ॥ ਜੋਗ ਧਿਆਨਿ ਗੁਰ ਗਿਆਨਿ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਭ ਅਵਰੁ ਨ ਜਾ
ਣੈ ॥ ਸੁਖਦੇਉ ਪਰੀਖ੍ਯਤੁ ਗੁਣ ਰਵੈ ਗੋਤਮ ਰਿਖਿ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ ਕ
ਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਨਿਤ ਨਵਤਨੁ ਜਗਿ ਛਾਇਓ ॥੮॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਪਾਇ
ਆਲਿ ਭਗਤ ਨਾਗਾਦਿ ਭੁਯੰਗਮ ॥ ਮਹਾਦੇਉ ਗੁਣ ਰਵੈ ਸਦਾ ਜੋਗੀ ਜਤਿ
ਜੰਗਮ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵੈ ਮੁਨਿ ਬ੍ਯਾਸੁ ਜਿਨਿ ਬੇਦ ਬ੍ਯਾਕਰਣ ਬੀਚਾਰਿਅ ॥
ਬ੍ਰਹਮਾ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਜਿਨਿ ਹੁਕਮਿ ਸਭ ਸ੍ਰਿਸਟਿ ਸਵਾਰੀਅ ॥ ਬ੍ਰਹਮੰਡ
ਖੰਡ ਪੂਰਨ ਬ੍ਰਹਮੁ ਗੁਣ ਨਿਰਗੁਣ ਸਮ ਜਾਣਿਓ ॥ ਜਪੁ ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ
ਗੁਰ ਸਹਜੁ ਜੋਗੁ ਜਿਨਿ ਮਾਣਿਓ ॥੯॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਨਵ ਨਾਥ ਧੰਨਿ ਗੁਰੁ
ਸਾਚਿ ਸਮਾਇਓ ॥ ਮਾਂਧਾਤਾ ਗੁਣ ਰਵੈ ਜੇਨ ਚਕ੍ਰਵੈ ਕਹਾਇਓ ॥ ਗੁਣ ਗਾ
ਵੈ ਬਲਿ ਰਾਉ ਸਪਤ ਪਾਤਾਲਿ ਬਸੰਤੌ ॥ ਭਰਥਰਿ ਗੁਣ ਉਚਰੈ ਸਦਾ ਗੁਰ
ਸੰਗਿ ਰਹੰਤੌ ॥ ਦੂਰਬਾ ਪਰੂਰਉ ਅੰਗਰੈ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਜਸੁ ਗਾਇਓ ॥ ਕਬਿ
ਕਲ ਸੁਜਸੁ ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਘਟਿ ਘਟਿ ਸਹਜਿ ਸਮਾਇਓ ॥੧੦॥

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯ ਮਹਲੇ ਦੂਜੇ ਕੇ ॥ ੨

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਧੰਨੁ ਕਰਤਾ ਕਾਰਣ ਕਰ
ਤਾਰੁ ਕਰਣ ਸਮਰਥੋ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਧੰਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮਸਤਕਿ ਤੁਮ ਧਰਿਓ ਜਿ
ਨਿ ਹਥੋ ॥ ਤ ਧਰਿਓ ਮਸਤਕਿ ਹਥੁ ਸਹਜਿ ਅਮਿਉ ਵੁਠਉ ਛਜਿ ਸੁਰਿ
ਨਰ ਗਣ ਮੁਨਿ ਬੋਹਿਯ ਅਗਾਜਿ ॥ ਮਾਰਿਓ ਕੰਟਕੁ ਕਾਲੁ ਗਰਜਿ ਧਾਵਤੁ
ਲੀਓ ਬਰਜਿ ॥ ਪੰਚ ਭੂਤ ਏਕ ਘਰਿ ਰਾਖਿ ਲੇ ਸਮਜਿ ॥ ਜਗੁ ਜੀਤਉ
ਗੁਰ ਦੁਆਰਿ ਖੇਲਹਿ ਸਮਤ ਸਾਰਿ ਰਥੁ ਉਨਮਨਿ ਲਿਵ ਰਾਖਿ ਨਿਰੰਕਾ
ਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ
ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੧॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਧਾਰ ਕਾਲੁਖ ਖਨਿ ਉਤਾ
ਰਿ ਤਿਮਰ ਅਗ੍ਯਾਨ ਜਾਹਿ ਦਰਸ ਦੁਆਰ ॥ ਓਇ ਜੁ ਸੇਵਹਿ ਸਬਦੁ ਸਾਰੁ
ਗਾਖੜੀ ਬਿਖਮ ਕਾਰ ਤੇ ਨਰ ਭਵ ਉਤਾਰਿ ਕੀਏ ਨਿਰਭਾਰ ॥ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸ
ਹਜ ਸਾਰਿ ਜਾਗੀਲੇ ਗੁਰ ਬੀਚਾਰਿ ਨਿੰਮਰੀ ਭੂਤ ਸਦੀਵ ਪਰਮ ਪਿਆਰਿ ॥
ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪ
ਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੨॥ ਤੈ ਤਉ ਦ੍ਰਿੜਿਓ ਨਾਮੁ ਅਪਾਰੁ ਬਿਮਲ ਜਾਸੁ ਬਿਥਾਰੁ
ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸੁਜਨ ਜੀਆ ਕੋ ਅਧਾਰੁ ॥ ਤੂ ਤ ਜਨਿਕ ਰਾਜਾ ਅਉਤਾਰੁ
ਸਬਦੁ ਸੰਸਾਰਿ ਸਾਰੁ ਰਹਹਿ ਜਗਤ੍ਰ ਜਲ ਪਦਮ ਬੀਚਾਰ ॥ ਕਲਿਪ ਤਰੁ
ਰੋਗ ਬਿਦਾਰੁ ਸੰਸਾਰ ਤਾਪ ਨਿਵਾਰੁ ਆਤਮਾ ਤ੍ਰਿਬਿਧਿ ਤੇਰੈ ਏਕ ਲਿਵ ਤਾ
ਰ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰ
ਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੩॥ ਤੈ ਤਾ ਹਦਰਥਿ ਪਾਇਓ ਮਾਨੁ ਸੇਵਿਆ ਗੁਰੁ ਪਰਵਾਨੁ ਸ
ਧਿ ਅਜਗਰੁ ਜਿਨਿ ਕੀਆ ਉਨਮਾਨੁ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਦਰਸ ਸਮਾਨ ਆਤ
ਮਾ ਵੰਤਗਿਆਨ ਜਾਣੀਅ ਅਕਲ ਗਤਿ ਗੁਰ ਪਰਵਾਨ ॥ ਜਾ ਕੀ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਅ

ਚਲ ਠਾਣ ਬਿਮਲ ਬੁਧਿ ਸੁਥਾਨ ਪਹਿਰਿ ਸੀਲ ਸਨਾਹੁ ਸਕਤਿ ਬਿਦਾਰਿ ॥ ਕਹੁ ਕੀਰਤਿ ਕਲ ਸਹਾਰ ਸਪਤ ਦੀਪ ਮਝਾਰ ਲਹਣਾ ਜਗਤ੍ਰ ਗੁਰੁ ਪਰਸਿ ਮੁਰਾਰਿ ॥੪॥

ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਧਰਤ ਤਮ ਹਰਨ ਦਹਨ ਅਘ ਪਾਪ ਪ੍ਰਨਾਸਨ ॥ ਸਬਦ ਸੂਰ ਬਲਵੰਤ ਕਾਮ ਅਰੁ ਕ੍ਰੋਧ ਬਿਨਾਸਨ ॥ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰਣ ਸਰਣ ਜਾਚਿਕ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲਣ ॥ ਆਤਮ ਰਤ ਸੰਗ੍ਰਹਣ ਕਹਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਢਾਲਣ ॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਕਲ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਲਕੁ ਸਤਿ ਲਾਗੈ ਸੋ ਪੈ ਤਰੈ ॥ ਗੁਰੁ ਜਗਤ ਫਿਰਣਸੀਹ ਅੰਗਰਉ ਰਾਜੁ ਜੋਗੁ ਲਹਣਾ ਕਰੈ ॥੫॥

ਸਦਾ ਅਕਲ ਲਿਵ ਰਹੈ ਕਰਨ ਸਿਉ ਇਛਾ ਚਾਰਹ ॥ ਦ੍ਰੁਮ ਸਪੂਰ ਜਿਉ ਨਿਵੈ ਖਵੈ ਕਸੁ ਬਿਮਲ ਬੀਚਾਰਹ ॥ ਇਹੈ ਤਤੁ ਜਾਣਿਓ ਸਰਬ ਗਤਿ ਅਲਖੁ ਬਿਡਾਣੀ ॥ ਸਹਜ ਭਾਇ ਸੰਚਿਓ ਕਿਰਣਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕਲ ਬਾਣੀ ॥ ਗੁਰ ਗਮਿ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਤੈ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਗ੍ਰਾਹਜਿ ਲਯੌ ॥ ਹਰਿ ਪਰਸਿਓ ਕਲੁ ਸਮੁਲਵੈ ਜਨ ਦਰਸਨੁ ਲਹਣੇ ਭਯੌ ॥੬॥

ਮਨਿ ਬਿਸਾਸੁ ਪਾਇਓ ਗਹਰਿ ਗਹੁ ਹਦਰਥਿ ਦੀਓ ॥ ਗਰਲ ਨਾਸੁ ਤਨਿ ਨਠਯੋ ਅਮਿਉ ਅੰਤਰਗਤਿ ਪੀਓ ॥ ਰਿਦਿ ਬਿਗਾਸੁ ਜਾਗਿਓ ਅਲਖਿ ਕਲ ਧਰੀ ਜੁਗੰਤਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸਹਜ ਸਮਾਧਿ ਰਵਿਓ ਸਾਮਾਨਿ ਨਿਰੰਤਰਿ ॥ ਉਦਾਰਉ ਚਿਤ ਦਾਰਿਦ ਹਰਨ ਪਿਖੰਤਿਹ ਕਲਮਲ ਤ੍ਰਸਨ ॥ ਸਦ ਰੰਗਿ ਸਹਜਿ ਕਲੁ ਉਚਰੈ ਜਸੁ ਜੰਪਉ ਲਹਣੇ ਰਸਨ ॥੭॥

ਨਾਮੁ ਅਵਖਧੁ ਨਾਮੁ ਆਧਾਰੁ ਅਰੁ ਨਾਮੁ ਸਮਾਧਿ ਸੁਖੁ ਸਦਾ ਨਾਮ ਨੀਸਾਣੁ ਸੋਹੈ ॥ ਰੰਗਿ ਰਤੌ ਨਾਮ ਸਿਉ ਕਲ ਨਾਮੁ ਸੁਰਿ ਨਰਹ ਬੋਹੈ ॥ ਨਾਮ ਪਰਸੁ ਜਿਨਿ ਪਾਇਓ ਸਤੁ ਪ੍ਰਗਟਿਓ ਰਵਿ ਲੋਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਅਠਸਠਿ ਮਜਨੁ ਹੋਇ ॥੮॥

ਸਚੁ ਤੀਰਥੁ ਸਚੁ ਇਸਨਾਨੁ ਅਰੁ ਭੋਜਨੁ ਭਾਉ ਸਚੁ ਸਦਾ ਸਚੁ ਭਾਖੰਤੁ ਸੋਹੈ ॥ ਸਚੁ ਪਾਇਓ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਸਚੁ ਨਾਮੁ ਸੰਗਤੀ ਬੋਹੈ ॥ ਜਿਸੁ ਸਚੁ ਸੰਜਮੁ ਵਰਤੁ ਸਚੁ ਕਬਿ ਜਨ ਕਲ ਵਖਾਣੁ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਸਚੁ ਜਨਮੁ ਪਰਵਾਣੁ ॥੯॥

ਅਮਿਅ ਦ੍ਰਿਸਟਿ ਸੁਭ ਕਰੈ ਹਰੈ ਅਘ ਪਾਪ ਸਕਲ ਮਲ ॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਅਰੁ ਲੋਭ ਮੋਹ ਵਸਿ ਕਰੈ ਸਭੈ ਬਲ ॥ ਸਦਾ ਸੁਖੁ ਮਨਿ ਵਸੈ ਦੁਖੁ ਸੰਸਾਰਹ ਖੋਵੈ ॥ ਗੁਰੁ ਨਵ ਨਿਧਿ ਦਰੀਆਉ ਜਨਮ ਹਮ ਕਾਲਖ ਧੋਵੈ ॥ ਸੁ ਕਹੁ ਟਲ ਗੁਰੁ ਸੇਵੀਐ ਅਹਿਨਿਸਿ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਦਰਸਨਿ ਪਰਸਿਐ ਗੁਰੂ ਕੈ ਜਨਮ ਮਰਣ ਦੁਖੁ ਜਾਇ ॥੧੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥

ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਤੀਜੇ ਕੇ ॥੩॥

ਸੋਈ ਪੁਰਖੁ ਸਿਵਰਿ ਸਾਚਾ ਜਾ ਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਸੰਸਾਰੇ ॥ ਜਿਨਿ ਭਗਤ ਭਵਜਲ ਤਾਰੇ ਸਿਮਰਹੁ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਪਰਧਾਨੁ ॥ ਤਿਤੁ ਨਾਮਿ ਰਸਿਕੁ ਨਾਨਕੁ ਲਹਣਾ ਥਪਿਓ ਜੇਨ ਸ੍ਰਬ ਸਿਧੀ ॥ ਕਵਿ ਜਨ ਕਲ੍ਯ੍ਯ ਸਬੁਧੀ ਕੀਰਤਿ ਜਨ ਅਮਰਦਾਸ ਬਿਸ੍ਤਰੀਯਾ ॥ ਕੀਰਤਿ ਰਵਿ ਕਿਰਣਿ ਪ੍ਰਗਟਿ ਸੰਸਾਰਹ ਸਾਖ ਤਰੋਵਰ ਮਵਲਸਰਾ ॥ ਉਤਰਿ ਦਖਿਣਹਿ ਪੁਬਿ ਅਰੁ ਪਸ੍ਚਮਿ ਜੈ ਜੈ ਕਾਰੁ ਜਪੰਥਿ ਨਰਾ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਰਸਨਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਬਰਦਾਯਉ ਉਲਟਿ ਗੰਗ ਪਸ੍ਚਮਿ ਧਰੀਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੧॥

ਸਿਮਰਹਿ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਜਖ੍ਯ੍ਯ ਅਰੁ ਕਿੰਨਰ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਮਾਧਿ ਹਰਾ ॥ ਸਿਮਰਹਿ ਨਖ੍ਯ੍ਯਤ੍ਰ ਅਵਰ ਧ੍ਰੂ ਮੰਡਲ ਨਾਰਦਾਦਿ ਪ੍ਰਹਲਾਦਿ ਵਰਾ ॥ ਸਸੀਅਰੁ ਅਰੁ ਸੂਰੁ ਨਾਮੁ ਉਲਾਸਹਿ ਸੈਲ ਲੋਅ ਜਿਨਿ ਉਧਾਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੨॥

ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਸਿਵਰਿ ਨਵ ਨਾਥ ਨਿਰੰਜਨੁ ਸਿਵ ਸਨਕਾਦਿ ਸਮੁਧਰਿਆ ॥ ਚਵਰਾਸੀਹ ਸਿਧ ਬੁਧ ਜਿਤੁ ਰਾਤੇ ਅੰਬਰੀਕ ਭਵਜਲੁ ਤਰਿਆ ॥ ਉਧਉ ਅਕ੍ਰੂਰੁ ਤਿਲੋਚਨੁ ਨਾਮਾ ਕਲਿ ਕਬੀਰ ਕਿਲਵਿਖ ਹਰਿਆ ॥ ਸੋਈ ਨਾਮੁ ਅਛਲੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ਅਮਰਦਾਸ ਗੁਰ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥੩॥

ਤਿਤੁਨਾਮਿਲਾਗਿਤੇਤੀਸਧਿਆਵਹਿਜਤੀਤਪੀਸੁਰਮਨਿਵਸਿਆ॥ਸੋਈ
ਨਾਮੁਸਿਮਰਿਗੰਗੇਵਪਿਤਾਮਹਚਰਣਚਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਰਸਿਆ॥ਤਿਤੁਨਾਮਿ
ਗੁਰੂਗੰਭੀਰਗਰੂਅਮਤਿਸਤਕਰਿਸੰਗਤਿਉਧਰੀਆ॥ਸੋਈਨਾਮੁਅਛ
ਲੁਭਗਤਹਭਵਤਾਰਣੁਅਮਰਦਾਸਗੁਰਕਉਫੁਰਿਆ॥੫॥ਨਾਮਕਿਤਿਸੰ
ਸਾਰਿਕਿਰਣਿਰਵਿਸੁਰਤਰਸਾਖਹ॥ਉਤਰਿਦਖਿਣਿਪੁਬਿਦੇਸਿਪਸ੍ਚਮਿ
ਜਸੁਭਾਖਹ॥ਜਨਮੁਤਇਹੁਸਕਯਥੁਜਿਤੁਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਸੁਰਿ
ਨਰਗਣਗੰਧਰਬਛਿਅਦਰਸਨਆਸਾਸੈ॥ਭਲਉਪ੍ਰਸਿਧੁਤੇਜੋਤਨੌਕਲ੍ਯ
ਜੋੜਿਕਰਿਧ੍ਯਾਇਓ॥ਸੋਈਨਾਮੁਭਗਤਭਵਜਲਹਰਣੁਗੁਰਅਮਰਦਾਸ
ਤੈਪਾਇਓ॥੬॥ਨਾਮੁਧਿਆਵਹਿਦੇਵਤੇਤੀਸਅਰੁਸਾਧਿਕਸਿਧਨਰਨਾ
ਮਿਖੰਡਬ੍ਰਹਮੰਡਧਾਰੇ॥ਜਹਨਾਮੁਸਮਾਧਿਓਹਰਖੁਸੋਗੁਸਮਕਰਿਸਹਾਰੇ॥
ਨਾਮੁਸਿਰੋਮਣਿਸਰਬਮੈਭਗਤਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿ॥ਸੋਈਨਾਮੁਪਦਾਰਥੁਅ
ਮਰਗੁਰਤੁਸਿਦੀਓਕਰਤਾਰਿ॥੭॥ਸਤਿਸੂਰਉਸੀਲਿਬਲਵੰਤੁਸਤਭਾ
ਇਸੰਗਤਿਸਘਨਗਰੂਅਮਤਿਨਿਰਵੈਰਿਲੀਣਾ॥ਜਿਸੁਧੀਰਜੁਧੁਰਿਧਵ
ਲੁਧੁਜਾਸੇਤਬੈਕੁੰਠਬੀਣਾ॥ਪਰਸਹਿਸੰਤਪਿਆਰੁਜਿਹਕਰਤਾਰਹਸੰਜੋ
ਗੁ॥ਸਤਿਗੁਰੂਸੇਵਿਸੁਖੁਪਾਇਓਅਮਰਿਗੁਰਿਕੀਤਉਜੋਗੁ॥੮॥ਨਾਮੁਨਾ
ਵਣੁਨਾਮੁਰਸੁਖਾਣੁਅਰੁਭੋਜਨੁਨਾਮਰਸੁਸਦਾਚਾਯਮੁਖਿਮਿਸ੍ਟਬਾਣੀ॥
ਧਨਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਓਜਿਸੁਪਸਾਇਗਤਿਅਗਮਜਾਣੀ॥ਕੁਲਸੰਬੂਹ
ਸਮੁਧਰੇਪਾਯਉਨਾਮੁਨਿਵਾਸੁ॥ਸਕਯਥੁਜਨਮੁਕਲ੍ਯੁਚਰੈਗੁਰੁਪਰਸਿਓ
ਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੯॥ਬਾਰਿਜੁਕਰਿਦਾਹਿਣੈਸਿਧਿਸਨਮੁਖਮੁਖੁਜੋਵੈ॥ਰਿ
ਧਿਬਸੈਬਾਂਵਾਂਗਿਜੁਤੀਨਿਲੋਕਾਂਤਰਮੋਹੈ॥ਰਿਦੈਬਸੈਅਕਹੀਉਸੋਈਰਸੁਤਿ
ਨਹੀਜਾਤਉ॥ਮੁਖਹੁਭਗਤਿਉਚਰੈਅਮਰੁਗੁਰੁਇਤੁਰੰਗਿਰਾਤਉ॥ਮਸ

ਤਕਿਨੀਸਾਣੁਸਚਉਕਰਮੁਕਲ੍ਯਜੋੜਿਕਰਿਧ੍ਯਾਇਓ॥ਪਰਸਿਅਉਗੁਰੂ
ਸਤਿਗੁਰਤਿਲਕੁਸਰਬਇਛਤਿਨਿਪਾਇਅਉ॥੧੦॥ਚਰਣਤਪਰਸ
ਕਯਥਚਰਣਗੁਰਅਮਰਪਵਲਿਰਯ॥ਹਥਤਪਰਸਕਯਥਹਥ
ਲਗਹਿਗੁਰਅਮਰਪਯ॥ਜੀਹਤਪਰਸਕਯਥਜੀਹਗੁਰਅਮਰੁ
ਭਣਿਜੈ॥ਨੈਣਤਪਰਸਕਯਥਨਯਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਪਿਖਿਜੈ॥ਸ੍ਰਵਣ
ਤਪਰਸਕਯਥਸ੍ਰਵਣਿਗੁਰੁਅਮਰੁਸੁਣਿਜੈ॥ਸਕਯਥੁਸੁਹੀਉਜਿ
ਤੁਹੀਅਬਸੈਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਨਿਜਜਗਤਪਿਤ॥ਸਕਯਥੁਸੁਸਿ
ਰੁਜਾਲਪੁਭਣੈਜੁਸਿਰੁਨਿਵੈਗੁਰਅਮਰਨਿਤ॥੧॥੧੦॥ਤਿਨਰਦੁਖਨ
ਹਭੁਖਤਿਨਰਨਿਧਨਨਹੁਕਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੋਕੁਨਹੁਹੁਐਤਿਨਰਸੇ
ਅੰਤੁਨਲਹੀਅਹਿ॥ਤਿਨਰਸੇਵਨਹੁਕਰਹਿਤਿਨਰਸਯਸਹਸਮਪ
ਹਿ॥ਤਿਨਰਦੁਲੀਚੈਬਹਹਿਤਿਨਰਉਥਪਿਬਿਥਪਹਿ॥ਸੁਖੁਲਹਹਿਤਿ
ਨਰਸੰਸਾਰਮਹਿਅਭੈਪਟੁਰਿਪਮਧਿਤਿਹ॥ਸਕਯਥਤਿਨਰਜਾਲਪੁ
ਭਣੈਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਜਿਹ॥੨॥੧੧॥ਤੈਪਢਿਅਉਇਕੁਮ
ਨਿਧਰਿਅਉਇਕੁਕਰਿਇਕੁਪਛਾਣਿਓ॥ਨਯਣਿਬਯਣਿਮੁਹਿਇਕੁਇ
ਕੁਦੁਹੁਠਾਂਇਨਜਾਣਿਓ॥ਸੁਪਨਿਇਕੁਪਰਤਖਿਇਕੁਇਕਸਮਹਿਲੀਣ
ਉ॥ਤੀਸਇਕੁਅਰੁਪੰਜਿਸਿਧੁਪੈਤੀਸਨਖੀਣਉ॥ਇਕਹੁਜਿਲਾਖੁਲ
ਖਹੁਅਲਖੁਹੈਇਕੁਇਕੁਕਰਿਵਰਨਿਅਉ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸੁਜਾਲਪੁ
ਭਣੈਤੂਇਕੁਲੋੜਹਿਇਕੁਮੰਨਿਅਉ॥੩॥੧੨॥ਜਿਮਤਿਗਹੀਜੈਦੇਵਿ
ਜਿਮਤਿਨਾਮੈਸੰਮਾਣੀ॥ਜਿਮਤਿਤ੍ਰਿਲੋਚਨਚਿਤਿਭਗਤਿਕੰਬੀਰਹਿ
ਜਾਣੀ॥ਰੁਕਮਾਂਗਦਕਰਤੂਤਿਰਾਮੁਜੰਪਹੁਨਿਤਭਾਈ॥ਅੰਮਰੀਕਿਪ੍ਰ
ਹਿਲਾਦਿਸਰਣਿਗੋਬਿੰਦਗਤਿਪਾਈ॥ਤੈਲੋਭੁਕ੍ਰੋਧੁਤ੍ਰਿਸਨਾਤਜੀਸੁਮ

ਤਿਜਲਜਾਣੀਜੁਗਤਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਕੀਜੈਭਗਤੁਤੇਹਿਦੇਖਿਦਰਸੁਪ
ਵਉਮੁਕਤਿ॥੪॥੧੩॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਪੁਹਮਿਪਾਤਕਬਿ
ਨਾਸਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਸਿਧਸਾਧਿਕਆਸਾਸਹਿ॥ਗੁਰੁ
ਅਮਰਦਾਸੁਪਰਸੀਐਧਿਆਨੁਲਹੀਐਪਉਮੁਕਿਹਿ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾ
ਸੁਪਰਸੀਐਅਭਉਲਭੈਗਉਚੁਕਹਿ॥ਇਕੁਬਿੰਨਿਦੁਗਣਜੁਤਉਰਹੈ
ਜਾਸੁਮੰਤ੍ਰਮਾਨਵਹਿਲਹਿ॥ਜਾਲਪਾਪਦਾਰਥਇਤੜੇਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸ
ਡਿਠੈਮਿਲਹਿ॥੫॥੧੪॥ਸਚੁਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁਸੁਦ੍ਰਿੜੁਨਾਨਕਿਸੰਗ੍ਰਹਿਅਉ॥
ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਲਹਣਾਪ੍ਰਗਟਿਤਾਸੁਚਰਣਹਲਿਵਰਹਿਅਉ॥ਤਿਤੁਕੁਲਿਅ ਗੁਰ
ਮਰਦਾਸੁਆਸਾਨਿਵਾਸੁਤਾਸੁਗੁਣਕਵਣਵਖਾਣਉ॥ਜੋਗੁਣਅਲਖ
ਅਗੰਮਤਿਨਹਗੁਣਅੰਤੁਨਜਾਣਉ॥ਬੋਹਿਥਉਬਿਧਾਤੈਨਿਰਮਯੌਸਭ
ਸੰਗਤਿਕੁਲਉਧਰਣ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਕੀਰਤੁਕਹੈਤ੍ਰਾਹਿਤ੍ਰਾਹਿਤੁਅ
ਪਾਸਰਣ॥੧॥੧੫॥ਆਪਿਨਰਾਇਣੁਕਲਾਧਾਰਿਜਗਮਹਿਪਰਵਰਿਯਉ॥
ਨਿਰੰਕਾਰਿਆਕਾਰੁਜੋਤਿਜਗਮੰਡਲਿਕਰਿਯਉ॥ਜਹਕਹਤਹਭਰਪੂਰੁ
ਸਬਦੁਦੀਪਕਿਦੀਪਾਯਉ॥ਜਿਹਸਿਖਹਸੰਗ੍ਰਹਿਓਤਤੁਹਰਿਚਰਣਮਿ
ਲਾਯਉ॥ਨਾਨਕਕੁਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯਿਉਅੰਗਦਲਹਣੇਸੰਗਿਹੁਅ॥
ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਤਾਰਣਤਰਣਜਨਮਜਨਮਪਾਸਰਣਤੁਅ॥੨॥੧੬॥
ਜਪੁਤਪੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਪਿਖਿਦਰਸਨੁਗੁਰਸਿਖਹ॥ਸਰਣਿਪਰਹਿਤੇਉ
ਬਰਹਿਛੋਡਿਜਮਪੁਰਕੀਲਿਖਹ॥ਭਗਤਿਭਾਇਭਰਪੂਰੁਰਿਦੈਉਚਰੈ
ਕਰਤਾਰੈ॥ਗੁਰੁਗਉਹਰੁਦਰੀਆਉਪਲਕਡੁਬੰਤਹਤਾਰੈ॥ਨਾਨਕਕੁ
ਲਿਨਿੰਮਲੁਅਵਤਰ੍ਯਿਉਗੁਣਕਰਤਾਰੈਉਚਰੈ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਜਿਨ੍ਹ
ਸੇਵਿਅਉਤਿਨਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰੁਪਰਹਰਿਪਰੈ॥੩॥੧੭॥ਚਿਤਚਿਤਵਉਅ

ਰਦਾਸਿਕਹਉਪਰੁਕਹਿਭਿਨਸਕਉ॥ਸਰਬਚਿੰਤਤੁਝੁਪਾਸਿਸਾਧਸੰਗਤਿ
ਹਉਤਕਉ॥ਤੇਰੈਹੁਕਮਿਪਵੈਨੀਸਾਣੁਤਉਕਰਉਸਾਹਿਬਕੀਸੇਵਾ॥
ਜਬਗੁਰੁਦੇਖੈਸੁਭਦਿਸਟਿਨਾਮੁਕਰਤਾਮੁਖਿਮੇਵਾ॥ਅਗਮਅਲਖ
ਕਾਰਣਪੁਰਖਜੋਫੁਰਮਾਵਹਿਸੋਕਹਉ॥ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਕਾਰਣਕਰਣ
ਜਿਵਤੂਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥੪॥੧੮॥ ਭਿਖੇਕੇ॥ ਗੁਰੁਗਿਆਨੁ
ਅਰੁਧਿਆਨੁਤਤਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਵੈ॥ਸਚਿਸਚੁਜਾਣੀਐਇਕਚਿਤ
ਹਿਲਿਵਲਾਵੈ॥ਕਾਮਕ੍ਰੋਧਵਸਿਕਰੈਪਵਣੁਉਡੰਤਨਧਾਵੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰਕੈ
ਵਸੈਦੇਸਿਹੁਕਮੁਬੁਝਿਬੀਚਾਰੁਪਾਵੈ॥ਕਲਿਮਾਹਿਰੂਪੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁ
ਸੋਜਾਣੈਜਿਨਿਕਿਛੁਕੀਅਉ॥ਗੁਰੁਮਿਲ੍ਯਿਉਸੋਇਭਿਖਾਕਹੈਸਹਜਰੰ
ਗਿਦਰਸਨੁਦੀਅਉ॥੧॥੧੯॥ਰਹਿਓਸੰਤਹਉਟੋਲਿਸਾਧਬਹੁਤੇਰੇਡਿ
ਠੇ॥ਸੰਨਿਆਸੀਤਪਸੀਅਹਮੁਖਹੁਏਪੰਡਿਤਮਿਠੇ॥ਬਰਸੁਏਕੁਹਉ
ਫਿਰਿਓਕਿਨੈਨਹੁਪਰਚਉਲਾਯਉ॥ਕਹਤਿਅਹਕਹਤੀਸੁਣੀਰਹਤ
ਕੋਖੁਸੀਨਆਯਉ॥ਹਰਿਨਾਮੁਛੋਡਿਦੂਜੈਲਗੇਤਿਨਕੇਗੁਣਹਉਕਿਆ
ਕਹਉ॥ਗੁਰੁਦਯਿਮਿਲਾਯਉਭਿਖਿਆਜਿਵਤੂਰਖਹਿਤਿਵਰਹਉ॥
੨॥੨੦॥ਪਹਿਰਿਸਮਾਧਿਸਨਾਹੁਗਿਆਨਿਹੈਆਸਣਿਚੜਿਅਉ॥ਧ੍ਰੰ
ਮਧਨਖੁਕਰਗਹਿਓਭਗਤਸੀਲਹਸਰਿਲੜਿਅਉ॥ਭੈਨਿਰਭਉਹਰਿਅ
ਟਲੁਮਨਿਸਬਦਿਗੁਰਨੇਜਾਗਡਿਓ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭਮੋਹਅਪਤੁਪੰਚ
ਦੂਤਬਿਖੰਡਿਓ॥ਭਲਉਭੂਹਾਲੁਤੇਜੋਤਨਾਨ੍ਰਿਪਤਿਨਾਥੁਨਾਨਕਬਰਿ॥
ਗੁਰੁਅਮਰਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯਭਣਿਤੈਦਲੁਜਿਤਉਇਵਜੁਧੁਕਰਿ॥੧॥
੨੧॥ਘਨਹਰਬੂੰਦਬਸੁਅਰੋਮਾਵਲਿਕੁਸਮਬਸੰਤਗਨੰਤਨਆਵੈ॥
ਰਵਿਸਸਿਕਿਰਣਿਉਦਰੁਸਾਗਰਕੋਗੰਗਤਰੰਗਅੰਤੁਕੋਪਾਵੈ॥ਰੁਦ੍ਰਧਿ

ਆਨ ਗਿਆਨ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਕਬਜਨ ਭਲੵ ਉਨਹ ਜੋ ਗਾਵੈ ॥ ਭਲੇ ਅਮਰਦਾਸ
ਗੁਣ ਤੇਰੇ ਤੇਰੀ ਉਪਮਾ ਤੋਹਿ ਬਨਿ ਆਵੈ ॥੧॥੨੨॥ ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਵਯੇ ਮਹਲੇ ਚਉਥੇ ਕੇ ੪ ਇਕ ਮਨਿ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰੰਜਨੁ
ਧਿਆਵਉ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਣ ਸਦ ਗਾਵਉ ॥ ਗੁਨ ਗਾਵਤ ਮਨ
ਹੋਇ ਬਿਗਾਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੂਰਿ ਜਨਹ ਕੀ ਆਸਾ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਿ ਪਰ
ਮ ਪਦੁ ਪਾਯਉ ॥ ਅਬਿਨਾਸੀ ਅਬਿਗਤੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਤਿਸੁ ਭੇਟੇ ਦਾਰਿ
ਦ੍ਰੁ ਨ ਚੰਪੈ ॥ ਕਲੵ ਸਹਾਰੁ ਤਾਸੁ ਗੁਣ ਜੰਪੈ ॥ ਜੰਪਉ ਗੁਣ ਬਿਮਲ ਸੁਜਨ
ਜਨ ਕੇਰੇ ਅਮਿਅ ਨਾਮੁ ਜਾ ਕਉ ਫੁਰਿਆ ॥ ਇਨਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਸਬਦ
ਰਸੁ ਪਾਯਾ ਨਾਮੁ ਨਿਰੰਜਨੁ ਉਰਿ ਧਰਿਆ ॥ ਹਰਿ ਨਾਮ ਰਸਿਕੁ ਗੋਬਿੰਦ ਗੁਣ
ਗਾਹਕੁ ਚਾਹਕੁ ਤਤ ਸਮਤ ਸਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲੵ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮ
ਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੧॥ ਛੁਟਤ ਪਰਵਾਹ ਅਮਿਅ ਅਮਰਾ ਪਦ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਸਰੋਵਰ ਸਦ ਭਰਿਆ ॥ ਤੇ ਪੀਵਹਿ ਸੰਤ ਕਰਹਿ ਮਨਿ ਮਜਨੁ ਪੁਬ ਜਿਨਹੁ ਸੇ
ਵਾ ਕਰੀਆ ॥ ਤਿਨ ਭਉ ਨਿਵਾਰਿ ਅਨਭੈ ਪਦੁ ਦੀਨਾ ਸਬਦ ਮਾਤ੍ਰ ਤੇ ਉਧਰ
ਧਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲੵ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੨॥
ਸਤਿਗੁਰ ਮਤਿ ਗੂੜ੍ਹ ਬਿਮਲ ਸਤਸੰਗਤਿ ਆਤਮੁ ਰੰਗਿ ਚਲੂਲੁ ਭਯਾ ॥
ਜਾਗਿਆ ਮਨੁ ਕਵਲੁ ਸਹਜਿ ਸਤਿਗੁਰ ਦਯਾਲ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਾ ਤਿਸੁ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਵਸਿ ਪੰਚ ਕਰੇ ॥ ਕਵਿ ਕਲੵ ਠਕੁਰ ਹਰਿਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ
ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੩॥ ਅਨਭਉ ਉਨਮਾਨਿ ਅਕਲ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਪਾਰਸੁ ਭੇਟਿ
ਆ ਸਹਜ ਘਰੇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ ਪਰਮ ਪਦੁ ਪਾਯਾ ਭਗਤਿ ਭਾਇ ਭੰ
ਡਾਰ ਭਰੇ ॥ ਮੇਟਿਆ ਜਨਮਾਂਤੁ ਮਰਣ ਭਉ ਭਾਗਾ ਚਿਤੁ ਲਾਗਾ ਸੰਤੋਖ ਸਰੇ ॥
ਕਹਿ ਕਲੵ ਠਕੁਰ ਹਰਦਾਸ ਤਨੇ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਸਰ ਅਭਰ ਭਰੇ ॥੪॥ ਅਭ

ਰ ਭਰੇ ਪਾਯਉ ਅਪਾਰੁ ਰਿਦੈ ਅੰਤਰਿ ਧਾਰਿਓ ॥ ਦੁਖ ਭੰਜਨ ਆਤਮ ਪ੍ਰ
ਬੋਧੁ ਮਨਿ ਤਤੁ ਬੀਚਾਰਿਓ ॥ ਸਦਾ ਚਾਇ ਹਰਿ ਭਾਇ ਪ੍ਰੇਮ ਰਸੁ ਆਪੇ
ਜਾਣਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਪਰਸਾਦਿ ਸਹਜ ਸੇਤੀ ਰੰਗੁ ਮਾਣਇ ॥ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਅੰਗਦ ਸੁਮਤਿ ਗੁਰਿ ਅਮਰਿ ਅਮਰੁ ਵਰਤਾਇਓ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕ
ਲੵੁਚਰੈ ਤੈ ਅਟਲ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਓ ॥੫॥ ਸੰਤੋਖ ਸਰੋਵਰਿ ਬਸੈ ਅ
ਮਿਅ ਰਸੁ ਰਸਨ ਪ੍ਰਕਾਸੈ ॥ ਮਿਲਤ ਸਾਂਤਿ ਉਪਜੈ ਦੁਰਤੁ ਦੂਰੰਤਰਿ ਨਾਸੈ ॥
ਸੁਖ ਸਾਗਰੁ ਪਾਇਅਉ ਦਿੰਤੁ ਹਰਿ ਮਗਿ ਨ ਹੁਟੈ ॥ ਸੰਜਮੁ ਸਤੁ ਸੰਤੋਖੁ ਸੀ
ਲ ਸਨਾਹੁ ਮਫੁਟੈ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣੁ ਬਿਧਿ ਨੈ ਸਿਰਿਉ ਜਗਿ ਜਸ ਤੂਰੁ
ਬਜਾਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੵੁਚਰੈ ਤੈ ਅਭੈ ਅਮਰ ਪਦੁ ਪਾਇਅ
ਉ ॥੬॥ ਜਗੁ ਜਿਤਉ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਮਾਣ ਮਨਿ ਏਕੁ ਧਿਆਯਉ ॥ ਧਨਿ ਧ
ਨਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਮਰਦਾਸੁ ਜਿਨਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਯਉ ॥ ਨਵ ਨਿਧਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧ
ਾਨੁ ਰਿਧਿ ਸਿਧਿ ਤਾ ਕੀ ਦਾਸੀ ॥ ਸਹਜ ਸਰੋਵਰੁ ਮਿਲਿਓ ਪੁਰਖੁ ਭੇਟਿ
ਓ ਅਬਿਨਾਸੀ ॥ ਆਦਿ ਲੇ ਭਗਤ ਜਿਤੁ ਲਗਿ ਤਰੇ ਸੋ ਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾ
ਇਅਉ ॥ ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੵੁਚਰੈ ਤੈ ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਅਉ ॥੭॥
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਪਰਵਾਹ ਪ੍ਰੀਤਿ ਪੁਬਲੀ ਨ ਹੁਟਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਸਬਦਿ
ਅਥਾਹੁ ਅਮਿਅ ਧਾਰਾ ਰਸੁ ਗੁਟਇ ॥ ਮਤਿ ਮਾਤਾ ਸੰਤੋਖੁ ਪਿਤਾ ਸਰਿ ਸ
ਹਜ ਸਮਾਯਉ ॥ ਆਜੋਨੀ ਸੰਭਵਿਅਉ ਜਗਤੁ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਤਰਾਯ
ਉ ॥ ਅਬਿਗਤ ਅਗੋਚਰੁ ਅਪਰਪਰੁ ਮਨਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਵਸਾਇਅਉ ॥
ਗੁਰ ਰਾਮਦਾਸ ਕਲੵੁਚਰੈ ਤੈ ਜਗਤ ਉਧਾਰਣੁ ਪਾਇਅਉ ॥੮॥ ਜਗ
ਤ ਉਧਾਰਣੁ ਨਵ ਨਿਧਾਨੁ ਭਗਤਹ ਭਵ ਤਾਰਣੁ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬੂੰਦ ਹਰਿ
ਨਾਮੁ ਬਿਸੁ ਕੀ ਬਿਖੈ ਨਿਵਾਰਣੁ ॥ ਸਹਜ ਤਰੋਵਰ ਫਲਿਓ ਗਿਆਨ ਅੰਮ੍ਰਿਤ

੧੦੬

ਫਲਲਾਗੇ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਅਤਿਧੰਨਿਤੇਜਨਬਡਭਾਗੇ॥ਤੇਮੁਕਤੇ
ਭਏਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਮਨੁਗੁਰਪਰਚਾਇਅਉ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕ
ਲੵੁਚਰੈਤੈਸਬਦਨੀਸਾਨੁਬਜਾਇਅਉ॥੯॥ਸੇਜਸਧਾਸਹਜੁਛਾਵਾਣੁ
ਸੰਤੋਖਸਰਾਇਚਉਸਦਾਸੀਲਸੰਨਾਹੁਸੋਹੈ॥ਗੁਰਸਬਦਿਸਮਾਚਰਿਓ
ਨਾਮੁਟੇਕਸੰਗਾਦਿਬੋਹੈ॥ਅਜੋਨੀਅਭਲੵੁਅਮਲੁਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਨਿ
ਵਾਸੁ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਲੵੁਚਰੈਤੁਅਸਹਜਸਰੋਵਰਿਬਾਸੁ॥੧੦॥ਗੁਰੁ
ਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨਨਾਮੁਹਰਿਰਿਦੈਨਿਵਾਸੈ॥ਜਿਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨਦੁਰ
ਤੁਦੂਰੰਤਰਿਨਾਸੈ॥ਗੁਰੁਜਿਨਕਉਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਮਾਨੁਅਭਿਮਾਨੁਨਿਵਾਰੈ॥ਜਿ
ਨਕਉਗੁਰੁਸੁਪ੍ਰਸੰਨੁਸਬਦਿਲਗਿਭਵਜਲੁਤਾਰੈ॥ਪਰਚਉਪ੍ਰਮਾਣੁ
ਗੁਰਪਾਇਅਉਤਿਨਸਕਯਥਉਜਨਮਜਗਿ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰੂਸਰਣਿਭਜੁ
ਕਲੵਕਬਿਭੁਗਤਿਮੁਕਤਿਸਭਗੁਰੂਲਗਿ॥੧੧॥ਸਤਿਗੁਰਿਖੇਮਾਤਾ
ਣਿਆਜੁਗਜੂਥਸਮਾਣੇ॥ਅਨਭਉਨੇਜਾਨਾਮੁਟੇਕਜਿਤੁਭਗਤਿਅਘਾ
ਣੇ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਅੰਗਦੁਅਮਰੁਭਗਤਹਰਿਸੰਗਿਸਮਾਣੇ॥ਇਹੁਰਾਜਜੋ
ਗਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੁਮਹੂਰਸੁਜਾਣੇ॥੧੨॥ਜਨਕੁਸੋਇਜਿਨਿਜਾਣਿਆ
ਉਨਮਨਿਰਥੁਧਰਿਆ॥ਸਤੁਸੰਤੋਖਸਮਾਚਰੇਅਭਰਾਸਰੁਭਰਿਆ॥
ਅਕਥਕਥਾਅਮਰਾਪੁਰੀਜਿਸੁਦੇਇਸੁਪਾਵੈ॥ਇਹੁਜਨਕਰਾਜੁਗੁਰਰਾ
ਮਦਾਸਤੁਝਹੀਬਣਿਆਵੈ॥੧੩॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜ
ਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪੁਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥ਤਾਰਣਤਰਣਖਿਨਮਾ
ਤ੍ਰਜਾਕਉਦ੍ਰਿਸਟਿਧਾਰੈਸਬਦੁਰਿਦਬੀਚਾਰੈਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਖੋਵੈਜੀਉ॥ਜੀ
ਅਨਸਭਨਦਾਤਾਅਗਮਗਿਆਨਬਿਖਿਆਤਾਅਹਿਨਿਸਿਧਿਆਨਧਾਵੈਪਲ
ਕਨਸੋਵੈਜੀਉ॥ਜਾਕਉਦੇਖਤਦਰਿਦ੍ਰੁਜਾਵੈਨਾਮੁਸੋਨਿਧਾਨੁਪਾਵੈਗੁਰ

ਮੁਖਿਗਿਆਨਿਦੁਰਮਤਿਮੈਲੁਧੋਵੈਜੀਉ॥ਸਤਿਗੁਰਨਾਮੁਏਕਲਿਵਮਨਿਜ
ਪੈਦ੍ਰਿੜੁਤਿਨਜਨਦੁਖਪਾਪਕਹੁਕਤਹੋਵੈਜੀਉ॥੧੪॥ਧਰਮਕਰਮਪੂ
ਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈਹੈ॥ਜਾਕੀਸੇਵਾਸਿਧਸਾਧਮੁਨਿਜਨਸੁਰਿਨਰਜਾਚਹਿ
ਸਬਦਸਾਰੁਏਕਲਿਵਲਾਈਹੈ॥ਫੁਨਿਜਾਨੈਕੋਤੇਰਾਅਪਾਰੁਨਿਰਭਉਨਿ
ਰੰਕਾਰੁਅਕਥਕਥਨਹਾਰੁਤੁਝਹਿਬੁਝਾਈਹੈ॥ਭਰਮਭੂਲੇਸੰਸਾਰਛੁ
ਟਹੁਜੂਨੀਸੰਘਾਰਜਮਕੋਨਡੰਡੁਕਾਲਗੁਰਮਤਿਧਿਆਈਹੈ॥ਮਨਪ੍ਰਾ
ਣੀਮੁਗਧਬੀਚਾਰੁਅਹਿਨਿਸਿਜਪੁਧਰਮਕਰਮਪੂਰੈਸਤਿਗੁਰਪਾਈ
ਹੈ॥੧੫॥ਹਉਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥ਕਵਨਉਪ
ਮਾਦੇਉਕਵਨਸੇਵਾਸਰੇਉਏਕਮੁਖਰਸਨਾਰਸਹੁਜੁਗਜੋਰਿਕਰ॥ਫੁਨਿ
ਮਨਬਚਕ੍ਰਮਜਾਨੁਅਨਤਦੂਜਾਨਮਾਨੁਨਾਮੁਸੋਅਪਾਰੁਸਾਰੁਦੀਨੋਗੁਰਿ
ਰਿਦਧਰ॥ਨਲਕਵਿਪਾਰਸਪਰਸਕਚਕੰਚਨਾਹੁਇਚੰਦਨਾਸੁਬਾਸੁਜਾਸੁ
ਸਿਮਰਤਅਨਤਰ॥ਜਾਕੇਦੇਖਤਦੁਆਰੇਕਾਮਕ੍ਰੋਧਹੀਨਿਵਾਰੇਜੀਹਉ
ਬਲਿਬਲਿਜਾਉਸਤਿਗੁਰਸਾਚੇਨਾਮਪਰ॥੫॥੧੬॥ਰਾਜਜੋਗੁਤਖਤੁ
ਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸ॥ਪ੍ਰਥਮੇਨਾਨਕਚੰਦੁਜਗਤਭਯਉਆਨੰਦੁਤਾਰਨਿ
ਮਨੁਖਜਨਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸ॥ਗੁਰਅੰਗਦਦੀਅਉਨਿਧਾਨਅਕਥਕਥ
ਗਿਆਨੁਪੰਚਭੂਤਬਸਿਕੀਨੇਜਮਤਨਤ੍ਰਾਸ॥ਗੁਰਅਮਰਗੁਰੂਸ੍ਰੀਸ
ਤਿਕਲਿਜੁਗਰਾਖੀਪਤਿਅਘਨਦੇਖਤਗਤੁਚਰਨਕਵਲਜਾਸ॥ਸਭਬਿ
ਧਿਮਾਨਿਉਮਨੁਤਬਹੀਭਯਉਪ੍ਰਸੰਨੁਰਾਜੁਜੋਗੁਤਖਤੁਦੀਅਨੁਗੁਰਰਾ
ਮਦਾਸ॥੬॥ ੧੭॥ ਰਡ॥ ਜਿਸਹਿਧਾਰਿਉਧਰਤਿਅਰੁਵਿਉਮੁ
ਅਰੁਪਵਣੁਤੇਨੀਰਸਰਅਵਰਅਨਲਅਨਾਦਿਕੀਅਉ॥ਸਸਿਰਿਖਿ
ਨਿਸਿਸੂਰਦਿਨਿਸੈਲਤਰੂਅਫਲਫੁਲਦੀਅਉ॥ਸੁਰਿਨਰਸਪਤਸਮੁਦ੍ਰ

ਕਿਅਧਾਰਿਓਹਿਭਵਜਲਜਾਸਾ॥ਸੋਈਇਕੁਨਾਮੁਹਰਿਨਾਮੁਸਤਿਪਾਈਐ
ਗੁਰਅਮਰਪ੍ਰਗਾਸਾ॥੧॥੫॥੧੮॥ਕਰਤਨੁਕੰਚਨੁਭਇਅਉਸਬਦੁਗੁਰ
ਸ੍ਰਵਣਹਿਸੁਣਿਓਬਿਖੁਤੇਅੰਮ੍ਰਿਤੁਹੁਯਉਨਾਮਸਤਿਗੁਰਮੁਖਿਜਲਿਓ॥
ਲੋਹਉਹੋਯਉਲਾਲੁਨਦਰਿਸਤਿਗੁਰੁਜਦਿਧਾਰੈ॥ਪਾਹਣਮਾਣਕਕਰੈ
ਗਿਆਨੁਗੁਰਕਹਿਅਉਬੀਚਾਰੈ॥ਕਾਠਹੁਸ੍ਰੀਖੰਡਸਤਿਗੁਰਿਕੀਅਉਦੁਖ
ਦਰਿਦ੍ਰਤਿਨਕੇਗਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰੂਚਰਨਜਿਨਪਰਸਿਆਸੇਪਸੁਪਰੇ
ਤਸੁਰਿਨਰਭਇਆ॥੨॥੬॥੧੯॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਧਨਹਿਕਿਆਗ
ਰਬੁਦਿਜਇ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਲਖਬਾਹੇਕਿਆਕਿਜਇ॥ਜਾਮਿ
ਗੁਰੂਹੋਇਵਲਿਗਿਆਨੁਅਰੁਧਿਆਨੁਅਨਨਪਰਿ॥ਜਾਮਿਗੁਰੂਹੋਇਵ
ਲਿਸਬਦੁਸਾਖੀਸੁਸਚਹਘਰਿ॥ਜੋਗੁਰੂਗੁਰੂਅਹਿਨਿਸਿਜਪੈਦਾਸ
ਭਟੁਬੇਨਤਿਕਹੈ॥ਜੋਗੁਰੂਨਾਮੁਰਿਦਮਹਿਧਰੈਸੋਜਨਮਮਰਣਦੁਹਥੇਰਹੈ॥
੩॥੭॥੨੦॥ਗੁਰੁਬਿਨੁਘੋਰੁਅੰਧਾਰੁਗੁਰੂਬਿਨੁਸਮਝਨਆਵੈ॥ਗੁਰਬਿ
ਨੁਸੁਰਤਿਨਸਿਧਿਗੁਰੂਬਿਨੁਮੁਕਤਿਨਪਾਵੈ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਚੁਬੀਚਾਰੁਗੁਰੂ
ਕਰੁਰੇਮਨਮੇਰੇ॥ਗੁਰੁਕਰੁਸਬਦਸਪੁੰਨਅਘਨਕਟਹਿਸਭਤੇਰੇ॥ਗੁਰੁ
ਨਯਣਿਬਯਣਿਗੁਰੁਗੁਰੁਕਰਹੁਗੁਰੂਸਤਿਕਵਿਨਲ੍ਯਕਹਿ॥ਜਿਨਿਗੁਰੂ
ਨਦੇਖਿਅਉਨਹੁਕੀਅਉਤੇਅਕਯਥਸੰਸਾਰਮਹਿ॥੪॥੮॥੨੧॥ਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਗੁਰੁਕਰੁਮਨਮੇਰੇ॥ਤਾਰਣਤਰਣਸਮਰਥੁਕਲਿਜੁਗਿਸੁਨਤਸਮਾਧਿਸ
ਬਦਜਿਸੁਕੇਰੇ॥ਫੁਨਿਦੁਖਨਿਨਾਸੁਸੁਖਦਾਯਕੁਸੂਰਉਜੋਧਰਤਧਿਆ
ਨੁਬਸਤਤਿਹਨੇਰੇ॥ਪੂਰਉਪੁਰਖੁਰਿਦੈਹਰਿਸਿਮਰਤਮੁਖੁਦੇਖਤਅ
ਘਜਾਹਿਪਰੇਰੇ॥ਜਉਹਰਿਬੁਧਿਰਿਧਿਸਿਧਿਚਾਹਤਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੁਕ
ਰੁਮਨਮੇਰੇ॥੫॥੯॥੨੨॥ਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯੋ॥ਹੁਤੀਜੁ

ਪਿਆਸਪਿਊਸਪਿਵੰਨਕੀਬੰਛਤਸਿਧਿਕਉਬਿਧਿਮਿਲਾਯਉ॥ਪੂਰ
ਨਭੋਮਨਠਉਰਬਸੋਰਸਬਾਸਨਸਿਉਜੁਦਹੰਦਿਸਿਧਾਯਉ॥ਗੋਬਿੰਦਵਾਲੁਗੋ
ਬਿੰਦਪੁਰੀਸਮਜਲਨਤੀਰਿਬਿਪਾਸਬਨਾਯਉ॥ਗਯਉਦੁਖੁਦੂਰਿਬ
ਰਖਨਕੋਸੁਗੁਰੂਮੁਖੁਦੇਖਿਗਰੂਸੁਖੁਪਾਯਉ॥੬॥੧੦॥੨੩॥ਸਮ
ਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿਹਥੁਧਰਿਯਉ॥ਗੁਰਿਕੀਨੀਕ੍ਰਿਪਾਹਰਿਨਾਮੁਦੀਅਉਜਿਸੁਦੇ
ਖਿਚਰੰਨਅਘੰਨਹਰਿਯਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਏਕਸਮਾਨਧਿਆਨਸੁਨਾਮਸੁਨੇ
ਸੁਤਭਾਨਡਰਿਯਉ॥ਭਨਿਦਾਸਸੁਆਸਜਗਤ੍ਰਗੁਰੂਕੀਪਾਰਸੁਭੇਟਿਪਰ
ਸੁਕਰਿਯਉ॥ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਹਰਿਸਤਿਕੀਯਉਸਮਰਥਗੁਰੂਸਿਰਿ
ਹਥੁਧਰਿਯਉ॥੭॥੧੧॥੨੪॥ਅਬਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥ਜੈ
ਸੀਰਾਖੀਲਾਜਭਗਤਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕੀਹਰਨਾਖਸਫਾਰੇਕਰਆਜ॥ਫੁ
ਨਿਦ੍ਰੋਪਤੀਲਾਜਰਖੀਹਰਿਪ੍ਰਭਜੀਛੀਨਤਬਸਤ੍ਰਦੀਨਬਹੁਸਾਜ॥ਸੋ
ਦਾਮਾਅਪਦਾਤੇਰਾਖਿਆਗਨਿਕਾਪੜ੍ਹਤਪੂਰੇਤਿਹਕਾਜ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਗੁ
ਰਸੁਪ੍ਰਸੰਨਕਲਜੁਗਹੋਇਰਾਖਹੁਦਾਸਭਾਟਕੀਲਾਜ॥੮॥੧੨॥੨੫॥
ਕ੍ਰੈਲਨ॥ ਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਜਪਿਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥ਸ
ਬਦੁਹਰਿਹਰਿਜਪੈਨਾਮੁਨਵਨਿਧਿਅਪੈਰਸਨਿਅਹਿਨਿਸਿਰਸੈਸਤਿ
ਕਰਿਜਾਨੀਅਹੁ॥ਫੁਨਿਪ੍ਰੇਮਰੰਗਪਾਈਐਗੁਰਮੁਖਹਿਧਿਆਈ
ਐਅੰਨਮਾਰਗਤਜਹੁਭਜਹੁਹਰਿਗਿਆਨੀਅਹੁ॥ਬਚਨਗੁਰਰਿਦਧ
ਰਹੁਪੰਚਭੂਬਸਿਕਰਹੁਜਨਮੁਕੁਲਉਧਰਹੁਦ੍ਵਾਰਿਹਰਿਮਾਨੀਅਹੁ॥
ਜਉਤਸਭਸੁਖਇਤਉਤਤੁਮਬੰਛਵਹੁਗੁਰੂਗੁਰੁਗੁਰੂਗੁਰੁ
ਗੁਰੂਜਪੁਪ੍ਰਾਨੀਅਹੁ॥੧॥੧੩॥੨੬॥ਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂਗੁਰੂ
ਜਪਿਸਤਿਕਰਿਅਗਮਗੁਨਜਾਨੁਨਿਧਾਨੁਹਰਿਮਨਿਧਰਹੁਧਿਆਨੁਅ

ਤਿਨਿ ਸਿਕਰਤੁ ਬਚਨ ਗੁਰਿ ਰਿਦੈ ਧਰਿਆ ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਜਲ ਬਿਮਲ ਅ
ਥਾਹ ਮਜਨੁ ਕਰਹੁ ਸੰਤ ਗੁਰਸਿਖ ਤਰਹੁ ਨਾਮ ਸਚ ਰੰਗ ਸਾਰਿਆ ॥ ਸਦਾ
ਨਿਰਵੈਰੁ ਨਿਰੰਕਾਰੁ ਨਿਰਭਉ ਜਪੈ ਪ੍ਰੇਮ ਗੁਰ ਸਬਦਿ ਰਸਿ ਕਰਤ ਦ੍ਰਿੜੁ ਭ
ਗਤਿ ਹਰਿਆ ॥ ਮੁਗਧ ਮਨ ਭ੍ਰਮ ਤਜਹੁ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਭਜਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁ
ਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਸਤਿ ਕਰਿ ॥ ੨ ॥ ੧੪ ॥ ੨੭ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਕਰ
ਹੁ ਗੁਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ਉਦਧਿ ਗੁਰੁ ਗਹਿਰ ਗੰਭੀਰ ਬੇਅੰਤੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ
ਨਗ ਹੀਰ ਮਣਿ ਮਿਲਤ ਲਿਵ ਲਾਈਐ ॥ ਫੁਨਿ ਗੁਰੂ ਪਰਮਲ ਸਰਸ ਕਰਤ
ਕੰਚਨੁ ਪਰਸ ਮੈਲੁ ਦੁਰਮਤਿ ਹਿਰਤ ਸਬਦ ਗੁਰੁ ਧ੍ਯਾਈਐ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਪ੍ਰਵਾਹ ਛੁਟਕੰਤ ਸਦ ਦ੍ਵਾਰਿ ਜਿਸੁ ਗ੍ਯਾਨ ਗੁਰ ਬਿਮਲ ਸਰ ਸੰਤ ਸਿਖ ਨਾ
ਈਐ ॥ ਨਾਮੁ ਨਿਰਬਾਣੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹਰਿ ਉਰਿ ਧਰਹੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਕਰਹੁ ਗੁ
ਰੂ ਹਰਿ ਪਾਈਐ ॥ ੩ ॥ ੧੫ ॥ ੨੮ ॥ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ ਮੰਨ
ਰੇ ॥ ਜਾ ਕੀ ਸੇਵ ਸਿਵ ਸਿਧ ਸਾਧਿਕ ਸੁਰ ਅਸੁਰ ਗਣ ਤਰਹਿ ਤੇਤੀਸ ਗੁ
ਰ ਬਚਨ ਸੁਣਿ ਕੰਨ ਰੇ ॥ ਫੁਨਿ ਤਰਹਿ ਤੇ ਸੰਤ ਹਿਤ ਭਗਤ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਕਰ
ਹਿ ਤਰਿਓ ਪ੍ਰਹਲਾਦੁ ਗੁਰ ਮਿਲਤ ਮੁਨਿ ਜੰਨ ਰੇ ॥ ਤਰਹਿ ਨਾਰਦਾਦਿ ਸ
ਨਕਾਦਿ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਹਿ ਤਰਹਿ ਇਕ ਨਾਮ ਲਗਿ ਤਜਹੁ ਰਸ ਅੰਨ ਰੇ ॥
ਦਾਸੁ ਬੇਨਤਿ ਕਹੈ ਨਾਮੁ ਗੁਰਮੁਖਿ ਲਹੈ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਜਪੁ
ਮੰਨ ਰੇ ॥ ੪ ॥ ੧੬ ॥ ੨੯ ॥ ਸਿਰੀ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬੁ ਸਭ ਊਪਰਿ ॥ ਕਰੀ ਕ੍ਰਿਪਾ ਸਤ
ਜੁਗਿ ਜਿਨਿ ਧ੍ਰੂ ਪਰਿ ॥ ਸ੍ਰੀ ਪ੍ਰਹਲਾਦ ਭਗਤ ਉਧਰੀਅੰ ॥ ਹਸ੍ਤ ਕਮਲ ਮਾ
ਥੇ ਪਰ ਧਰੀਅੰ ॥ ਅਲਖ ਰੂਪ ਜੀਅ ਲਖ੍ਯਾ ਨ ਜਾਈ ॥ ਸਾਧਿਕ ਸਿਧ ਸਗ
ਲ ਸਰਣਾਈ ॥ ਗੁਰ ਕੇ ਬਚਨ ਸਤਿ ਜੀਅ ਧਾਰਹੁ ॥ ਮਾਣਸ ਜਨਮੁ ਦੇਹ
ਨਿਸ੍ਤਾਰਹੁ ॥ ਗੁਰੁ ਜਹਾਜੁ ਖੇਵਟੁ ਗੁਰੂ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਤਰਿਆ ਨ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ

ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾਈਐ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਮੁਕਤਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਗੁਰੁ ਨਾਨਕੁ ਨਿਕਟਿ ਬ
ਸੈ ਬਨਵਾਰੀ ॥ ਤਿਨਿ ਲਹਣਾ ਥਾਪਿ ਜੋਤਿ ਜਗਿ ਧਾਰੀ ॥ ਲਹਣੈ ਪੰਥੁ ਧ
ਰਮ ਕਾ ਕੀਆ ॥ ਅਮਰਦਾਸ ਭਲੇ ਕਉ ਦੀਆ ॥ ਤਿਨਿ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਸੋਢੀ
ਥਿਰੁ ਥਪ੍ਯਉ ॥ ਹਰਿ ਕਾ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿਧਿ ਅਪ੍ਯਉ ॥ ਅਪ੍ਯਉ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਅਖੈ ਨਿ
ਧਿ ਚਹੁ ਜੁਗਿ ਗੁਰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ਫਲੁ ਲਹੀਅੰ ॥ ਬੰਦਹਿ ਜੋ ਚਰਣ ਸਰਣਿ ਸੁਖੁ
ਪਾਵਹਿ ਪਰਮਾਨੰਦ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਹੀਅੰ ॥ ਪਰਤਖਿ ਦੇਹ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ ਸੁਆ
ਮੀ ਆਦਿ ਰੂਪਿ ਪੋਖਣ ਭਰਣੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ
ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥ ੧ ॥ ੩੦ ॥ ਜਿਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਚਨ ਬਾਣੀ
ਸਾਧੂ ਜਨ ਜਪਹਿ ਕਰਿ ਬਿਚਿਤਿ ਚਾਓ ॥ ਆਨੰਦੁ ਨਿਤ ਮੰਗਲੁ ਗੁਰ ਦਰ
ਸਨੁ ਸਫਲੁ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਸੰਸਾਰਿ ਸਫਲੁ ਗੰਗਾ ਗੁਰ ਦਰਸਨੁ ਪਰਸਨ ਪਰਮ
ਪਵਿਤ੍ਰ ਗਤੇ ॥ ਜੀਤਹਿ ਜਮ ਲੋਕੁ ਪਤਿਤ ਜੇ ਪ੍ਰਾਣੀ ਹਰਿ ਜਨ ਸਿਵ ਗੁਰ ਗ੍ਯਾ
ਨਿ ਰਤੇ ॥ ਰਘੁਬੰਸਿ ਤਿਲਕੁ ਸੁੰਦਰੁ ਦਸਰਥ ਘਰਿ ਮੁਨਿ ਬੰਛਹਿ ਜਾ ਕੀ ਸ
ਰਣੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤ
ਰਣੰ ॥ ੨ ॥ ੩੧ ॥ ਸੰਸਾਰੁ ਅਗਮ ਸਾਗਰੁ ਤੁਲਹਾ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਗੁਰੂ ਮੁਖਿ ਪਾ
ਯਾ ॥ ਜਗਿ ਜਨਮ ਮਰਣੁ ਭਗਾ ਇਹ ਆਈ ਹੀਐ ਪਰਤੀਤਿ ॥ ਪਰਤੀਤਿ
ਹੀਐ ਆਈ ਜਿਨ ਜਨ ਕੈ ਤਿਨ੍ਹ ਕਉ ਪਦਵੀ ਉਚ ਭਈ ॥ ਤਜਿ ਮਾਇਆ
ਮੋਹੁ ਲੋਭੁ ਅਰੁ ਲਾਲਚੁ ਕਾਮੁ ਕ੍ਰੋਧ ਕੀ ਬ੍ਰਿਥਾ ਗਈ ॥ ਅਵਲੋਕ੍ਯਾ ਬ੍ਰਹਮੁ
ਭਰਮੁ ਸਭੁ ਛੁਟਕ੍ਯਾ ਦਿਬ੍ਯ ਦ੍ਰਿਸਿ ਕਾਰਣ ਕਰਣੰ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੁ ਸੇਵਿ
ਅਲਖ ਗਤਿ ਜਾ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਰਾਮਦਾਸੁ ਤਾਰਣ ਤਰਣੰ ॥ ੩ ॥ ੩੨ ॥ ਪਰਤਾਪੁ ਸਦਾ
ਗੁਰ ਕਾ ਘਟਿ ਘਟਿ ਪਰਗਾਸੁ ਭਯਾ ਜਸੁ ਜਨ ਕੈ ॥ ਇਕਿ ਪੜਹਿ ਸੁਣਹਿ
ਗਾਵਹਿ ਪਰਭਾਤਿਹਿ ਕਰਹਿ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ॥ ਇਸ੍ਨਾਨੁ ਕਰਹਿ ਪਰਭਾਤਿ ਸੁਧ

ਮਨਿਗੁਰਪੂਜਾਬਿਧਿਸਤਿਕਰੰਗਾਰਕੰਚਨੁਤਨੁਹੋਇਪਰਸਪਾਰਸਕਉ
ਜੋਤਿਸਰੂਪੀਧ੍ਯਾਨੁਧਰਾਜਗਜੀਵਨੁਜਗੰਨਾਥਜਲਥਲਮਹਿਰਹਿਆ
ਪੂਰਿਬ੍ਰਹਮਬਿਧਿਬਰਨੀ॥ਸਤਿਗੁਰਗੁਰਸੇਵਿਅਲਖਗਤਿਜਾਕੀਸ੍ਰੀਰਾ
ਮਦਾਸੁਤਾਰਣਤਰਣੰ॥੪॥੨੪॥ਜਿਨਹੁਬਾਤਨਿਸਚਲਧ੍ਰੂਅਜਾਨੀਤੇਈ
ਜੀਵਕਾਲਤੇਬਚਾ॥ਤਿਨ੍ਤਰਿਓਸਮੁਦ੍ਰੁਰੁਦ੍ਰੁਖਿਨਇਕਮਹਿਜਲਹਰ
ਬਿੰਬਜੁਗਤਿਜਗੁਰਚਾ॥ਕੁੰਡਲਨੀਸੁਰਝੀਸਤਸੰਗਤਿਪਰਮਾਨੰਦ
ਗੁਰੂਮੁਖਿਮਚਾ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਾਹਿਬੁਸਭਊਪਰਿਮਨਬਚਕ੍ਰੰਮਸੇਵੀ
ਐਸਚਾ॥੫॥੨੫॥ਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥
ਕਵਲਨੈਨਮਧੁਰਬੈਨਕੋਟਿਸੈਨਸੰਗਸੋਭਕਹਤਮਾਂਜਸੋਦਜਿਸਹਿਦ
ਹੀਭਾਤੁਖਾਹਿਜੀਉ॥ਦੇਖਿਰੂਪੁਅਤਿਅਨੂਪੁਮੋਹਮਹਾਮਗਭਈਕਿੰ
ਕਨੀਸਬਦਝਨਤਕਾਰਖੇਲੁਪਾਹਿਜੀਉ॥ਕਾਲਕਲਮਹੁਕਮੁਹਾਥਿ
ਕਹਹੁਕਉਨੁਮੇਟਿਸਕੈਈਸੁਬੰਮ੍ਹਗਿਆਨੁਧਿਆਨੁਧਰਤਹੀਐਚਾਹਿਜੀ
ਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾ
ਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੧॥੬॥੨੬॥ਰਾਮਨਾਮਪਰਮਧਾਮ
ਸੁਧਬੁਧਨਿਰੀਕਾਰਬੇਸੁਮਾਰਸਰਬਰਕਉਕਾਹਿਜੀਉ॥ਸੁਥਰਚਿਤ
ਭਗਤਹਿਤਭੇਖੁਧਰਿਓਹਰਨਾਖਸੁਹਰਿਓਨਖਬਿਦਾਰਿਜੀਉ॥ਸੰ
ਖਚਕ੍ਰਗਦਾਪਦਮਆਪਿਆਪੁਕੀਓਛਦਮਅਪਰੰਪਰਪਾਰਬ੍ਰਹਮ
ਲਖੈਕਉਨੁਤਾਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾ
ਤੁਹੀਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੨॥੭॥੨੭॥
ਪੀਤਬਸਨਕੁੰਦਦਸਨਪ੍ਰਿਆਸਹਿਤਕੰਠਮਾਲਮੁਕਟੁਸੀਸਿਮੋਰਪੰ
ਖਚਾਹਿਜੀਉ॥ਬੇਵਜੀਰਬਡੇਧੀਰਧਰਮਅੰਗਅਲਖਅਗਮਖੇ

ਲੁਕੀਆਆਪਣੈਉਛਾਹਿਜੀਉ॥ਅਕਥਕਥਾਕਥੀਨਜਾਇ
ਤੀਨਲੋਕਰਹਿਆਸਮਾਇਸੁਤਹਸਿਧਰੂਪੁਧਰਿਓਸਾਹਨਕੈਸਾ
ਹਿਜੀਉ॥ਸਤਿਸਾਚੁਸ੍ਰੀਨਿਵਾਸੁਆਦਿਪੁਰਖੁਸਦਾਤੁਹੀਵਾਹਿ
ਗੁਰੂਵਾਹਿਗੁਰੂਵਾਹਿਜੀਉ॥੩॥੮॥੨੮॥ਸਤਿ
ਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰੁਗੁਬਿੰਦਜੀਉ॥ਬਲਹਿਛਲਨਸਬਲ
ਮਲਨਭਗ੍ਤਿਫਲਨਕਾਨ੍ਕੁਅਰਨਿਹਕਲੰਕਬਜੀਡੰਕਚੜ੍ਦਲ
ਰਵਿੰਦਜੀਉ॥ਰਾਮਰਵਣਦੁਰਤਦਵਣਸਕਲਭਵਣਕੁਸਲਕਰ
ਣਸਰਬਭੂਤਆਪਿਹੀਦੇਵਾਧਿਦੇਵਸਹਸਮੁਖਫਨਿੰਦਜੀਉ॥
ਜਰਮਕਰਮਮਛਕਛਹੁਅਬਰਾਹਜਮੁਨਾਕੈਕੂਲਿਖੇਲੁਖੇਲਿਓਜਿ
ਨਿਗਿੰਦਜੀਉ॥ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜੁਬਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦਸਤਿਗੁ
ਰੂਸਤਿਗੁਰੂਸਤਿਗੁਰਗੁਬਿੰਦਜੀਉ॥੪॥੯॥੨੯॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿ
ਰੀਗੁਰੂਸਿਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥ਗੁਰਕਹਿਆਮਾਨੁਨਿਜਨਿਧਾਨੁਸ
ਚੁਜਾਨੁਮੰਤ੍ਰੁਇਹੈਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹੋਇਕਲਿਆਨੁਲਹਹਿਪਰਮਗਤਿਜ
ਉ॥ਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਲੋਭੁਮੋਹੁਜਣਜਣਸਿਉਛਾਡਿਧੋਹੁਹਉਮੈਕਾਫੰ
ਧੁਕਾਟੁਸਾਧਸੰਗਿਰਤਿਜੀਉ॥ਦੇਹਗੇਹੁਤ੍ਰਿਅਸਨੇਹੁਚਿਤਬਿਲਾ
ਸੁਜਗਤਏਹੁਚਰਨਕਮਲਸਦਾਸੇਉਦ੍ਰਿੜਤਾਕਰਿਮਤਿਜੀਉ॥
ਨਾਮੁਸਾਰੁਹੀਏਧਾਰੁਤਜਿਬਿਕਾਰੁਮਨਗਯੰਦ॥ਸਿਰੀਗੁਰੂਸਿਰਗੁਰੂਸਿ
ਰੀਗੁਰੂਸਤਿਜੀਉ॥੫॥੧੦॥੩੦॥ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਜੁਗੁਜੁਗੁਵ
ਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾਸਭੁਸਦਕਾ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਪ੍ਰਭੁਸਦਾਸਲਾਮਤਿਕਹਿ
ਨਸਕੈਕੋਊਤੂਕਦਕਾ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਸਿਰੇਤੈਅਗਨਤਤਿਨਕਉ
ਮੋਹੁਭਯਾਮਨਮਦਕਾ॥ਚਵਰਾਸੀਹਲਖਜੋਨਿਉਪਾਈਰਿਜਕੁਦੀ

ਆਸਭਰੁਵਸਿਤਦਰਕਾ॥ਸੇਵਕਕੈਭਰਪੂਰਿਜੁਗੁਜੁਗੁਵਾਹਗੁਰੂਤੇਰਾ
ਸਭੁਸਦਕਾ॥੧॥੧੧॥੪੦॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ॥ਆਪੇਹਸੈ
ਆਪਿਹੀਚਿਤਵੈਆਪੇਚੰਦੁਸੂਰੁਪਰਗਾਸਾ॥ਆਪੇਜਲੁਆਪੇਥਲੁ
ਥੰਮਨੁਆਪੇਕੀਆਘਟਿਘਟਿਬਾਸਾ॥ਆਪੇਨਰੁਆਪੇਫੁਨਿਨਾਰੀ॥
ਆਪੇਸਾਰਆਪਹੀਪਾਸਾ॥ਗੁਰਮੁਖਿਸੰਗਤਿਸਭੈਬਿਚਾਰਹੁਵਾਹੁ
ਵਾਹੁਕਾਬਡਾਤਮਾਸਾ॥੨॥੧੨॥੪੧॥ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾ
ਸਾਵਾਹਿਗੁਰੂਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥ਤੂਜਲਥਲਗਗਨਿਪਯਾਲਿਪੂਰਿ
ਰਹ੍ਯਾਅੰਮ੍ਰਿਤਤੇਮੀਠੇਜਾਕੇਬਚਨਾ॥ਮਾਨਹਿਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕਰੁਦ੍ਰਾਦਿਕ
ਕਾਲਕਾਕਾਲੁਨਿਰੰਜਨਜਚਨਾ॥ਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿਪਾਈਐਪਰਮਾਰਥੁਸ
ਤਸੰਗਤਿਸੇਤੀਮਨੁਖਚਨਾ॥ਕੀਆਖੇਲੁਬਡਮੇਲੁਤਮਾਸਾਵਾਹਗੁ
ਰੂਤੇਰੀਸਭਰਚਨਾ॥੩॥੧੩॥੪੨॥ਅਗਮੁਅਨੰਤੁਅਨਾਦਿਆਦਿ
ਜਿਸੁਕੋਇਨਜਾਣੈ॥ਸਿਵਬਿਰੰਚਿਧਰਿਧ੍ਯਾਨੁਨਿਤਹਿਜਿਸੁਬੇਦੁਬ
ਖਾਣੈ॥ਨਿਰੰਕਾਰੁਨਿਰਵੈਰੁਅਵਰੁਨਹੀਦੂਸਰਕੋਈ॥ਭੰਜਨਗੜ੍ਹਣ
ਸਮਥੁਤਰਣਤਾਰਣਪ੍ਰਭੁਸੋਈ॥ਨਾਨਾਪ੍ਰਕਾਰਜਿਨਿਜਗੁਕੀਓਜਨੁਮ
ਥੁਰਾਰਸਨਾਰਸੈ॥ਸ੍ਰੀਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਗੁਰਰਾਮਦਾਸਚਿਤਹਬ
ਸੈ॥੧॥੪੩॥ਗੁਰੁਸਮਰਥੁਗਹਿਕਰੀਆਧ੍ਰੁਵਬੁਧਿਸੁਮਤਿਸਮ੍ਹਾ
ਰਨਕਉ॥ਫੁਨਿਧ੍ਰੰਮਧੁਜਾਫਹਰੰਤਿਸਦਾਅਘਪੁੰਜਤਰੰਗਨਿਵਾਰਨ
ਕਉ॥ਮਥੁਰਾਜਨਜਾਨਿਕਹੀਜੀਅਸਾਚੁਸੁਅਉਰਕਛੂਨਬਿਚਾਰਨਕਉ॥
ਹਰਿਨਾਮੁਬੋਹਿਥੁਬਡੌਕਲਿਮੈਭਵਸਾਗਰਪਾਰਿਉਤਾਰਨਕਉ॥੨॥
੪੪॥ਸੰਤਤਹੀਸਤਸੰਗਤਿਸੰਗਸੁਰੰਗਰਤੇਜਸੁਗਾਵਤਹੈ॥ਧ੍ਰਮਪੰ
ਥੁਧਰਿਓਧਰਨੀਧਰਆਪਿਰਹੇਲਿਵਧਾਰਿਨਧਾਵਤਹੈ॥ਮਥੁਰਾਭਨਿ

ਭਾਗਭਲੇਉਨ੍ਹਕੇਮਨਇਛਤਹੀਫਲਪਾਵਤਹੈ॥ਰਵਿਕੇਸੁਤਕੋਤਿਨ੍ਹ
ਤ੍ਰਾਸੁਕਹਾਜੁਚਰੰਨਗੁਰੂਚਿਤੁਲਾਵਤਹੈ॥੩॥੪੫॥ਨਿਰਮਲਨਾਮੁਸੁਧਾ
ਪਰਪੂਰਨਸਬਦਤਰੰਗਪ੍ਰਗਟਿਤਦਿਨਆਗਰੁ॥ਗਹਿਰਗੰਭੀਰੁਅਥਾ
ਹਅਤਿਬਡਸੁਭਰੁਸਦਾਸਭਬਿਧਿਰਤਨਾਗਰੁ॥ਸੰਤਮਰਾਲਕਰਹਿਕੰਤੂ
ਹਲਤਿਨਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਿਓਦੁਖਕਾਗਰੁ॥ਕਲਜੁਗਦੁਰਤਦੂਰਿਕਰਬੇਕ
ਉਦਰਸਨੁਗੁਰੂਸਗਲਸੁਖਸਾਗਰੁ॥੪॥੪੬॥ਜਾਕਉਮੁਨਿਧ੍ਯਾਨੁਧ
ਰੈਫਿਰਤਸਗਲਜੁਗਕਬਹੁਕਕੋਊਪਾਵੈਆਤਮਪ੍ਰਗਾਸਕਉ॥ਬੇਦਬਾ
ਣੀਸਹਿਤਬਿਰੰਚਿਜਸੁਗਾਵੈਜਾਕੋਸਿਵਮੁਨਿਗਹਿਨਤਜਾਤਕਬਿ
ਲਾਸਕਉ॥ਜਾਕੌਜੋਗੀਜਤੀਸਿਧਸਾਧਿਕਅਨੇਕਤਪਜਟਾਜੂਟਭੇਖਕੀ
ਏਫਿਰਤਉਦਾਸਕਉ॥ਸੁਤਿਨਿਸਤਿਗੁਰਸੁਖਭਾਇਕ੍ਰਿਪਾਧਾਰੀਜੀਅਨਾ
ਮਕੀਬਡਾਈਦਈਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉ॥੫॥੪੭॥ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਧਿਆ
ਨੁਅੰਤਰਗਤਿਤੇਜੁਪੁੰਜਤਿਹੁਲੋਗਪ੍ਰਗਾਸੇ॥ਦੇਖਤਦਰਸੁਭਟਕਿਭ੍ਰਮੁ
ਭਜਤਦੁਖਪਰਹਰਿਸੁਖਸਹਜਬਿਗਾਸੇ॥ਸੇਵਕਸਿਖਸਦਾਅਤਿਲੁ
ਭਿਤਅਲਿਸਮੂਹਜਿਉਕੁਸਮਸੁਬਾਸੇ॥ਬਿਦ੍ਯਮਾਨਗੁਰਿਆਪਿਥਪ੍ਯਉ
ਥਿਰੁਸਾਚਉਤਖਤੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੈ॥੬॥੪੮॥ਤਾਰ੍ਯਉਸੰਸਾਰੁਮਾਯਾਮ
ਦਮੋਹਿਤਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਦੀਅਉਸਮਰਥੁ॥ਫੁਨਿਕੀਰਤਿਵੰਤਸਦਾਸੁ
ਖਸੰਪਤਿਰਿਧਿਅਰੁਸਿਧਿਨਛੋਡਇਸਥੁ॥ਦਾਨਿਬਡੌਅਤਿਵੰਤੁਮਹਾਬ
ਲਿਸੇਵਕਿਦਾਸਿਕਹਿਓਇਹੁਤਥੁ॥ਤਾਹਿਕਹਾਪਰਵਾਹਕਾਹੂਕੀਜਾਕੈਬ
ਸੀਸਿਧਰਿਓਗੁਰਿਹਥੁ॥੭॥੪੯॥ਤੀਨਿਭਵਨਭਰਪੂਰਿਰਹਿਓਸੋਈ॥
ਅਪਨਸਰਸੁਕੀਅਉਨਜਗਤਕੋਈ॥ਆਪੁਨਆਪੁਆਪਹੀਉਪਾਯਉ॥
ਸੁਰਿਨਰਅਸੁਰਅੰਤੁਨਹੀਪਾਯਉ॥ਪਾਯਉਨਹੀਅੰਤੁਸੁਰੇਅਸੁਰਹਨਰ

ਗਣਗੰਧ੍ਰਬਖੋਜੰਤਫਿਰਹਿਗੋ॥ਅਬਿਨਾਸੀਅਟਲੁਅਜੋਨੀਸੰਭਉਪੁਰਖੋਤਮੁ
ਅਪਾਰਪਰੋ॥ਕਰਣਕਾਰਣਸਮਰਥੁਸਦਾਸੋਈਸਰਬਜੀਅਮਨਿਧ੍ਯਾਇ
ਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥
॥੧॥੫੦॥ਸਤਿਗੁਰਿਨਾਨਕਿਭਗਤਿਕਰੀਇਕਮਨਿਤਨੁਮਨੁਧਨੁਗੋਬਿੰਦਦੀ
ਅਉ॥ਅੰਗਦਿਅਨੰਤਮੂਰਤਿਨਿਜਧਾਰੀਅਗਮਗ੍ਯਾਨਿਰਸਿਰਸ੍ਯਉਹੀਅਉ॥
ਗੁਰਿਅਮਰਦਾਸਿਕਰਤਾਰੁਕੀਅਉਵਸਿਵਾਹੁਵਾਹੁਕਰਿਧ੍ਯਾਇਯਉ॥
ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥
॥੨॥੫੧॥ਨਾਰਦੁਧ੍ਰੂਪ੍ਰਹਿਲਾਦੁਸੁਦਾਮਾਪੁਬਭਗਤਿਹਰਿਕੇਜੁਗਣੰ॥ਅੰ
ਬਰੀਕੁਜਯਦੇਵਤ੍ਰਿਲੋਚਨੁਨਾਮਾਅਵਰੁਕਬੀਰੁਭਣੰ॥ਤਿਨਕੌਅਵਤਾਰੁਭ
ਯਉਕਲਿਭਿੰਤਰਿਜਸੁਜਗਤ੍ਰਪਰਿਛਾਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜ
ਯਜਗਮਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਯਉ॥੩॥੫੨॥ਮਨਸਾਕਰਿਸਿਮਰੰ
ਤਤੁਝੈਨਰਕਾਮੁਕ੍ਰੋਧੁਮਿਟਿਅਉਜੁਤਿਣੰ॥ਬਾਚਾਕਰਿਸਿਮਰੰਤਤੁਝੈ
ਤਿਨ੍ਹਦੁਖੁਦਰਿਦ੍ਰੁਮਿਟਯਉਜੁਖਿਣੰ॥ਕਰਮਕਰਿਤੁਅਦਰਸਪਰਸਪਾ
ਰਸਸਰਬਲ੍ਯਭਟਜਸੁਗਾਇਯਉ॥ਸ੍ਰੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਜਯੋਜਯਜਗਮ
ਹਿਤੈਹਰਿਪਰਮਪਦੁਪਾਇਯਉ॥੪॥੫੩॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਤਨ
ਯਨਕੇਤਿਮਰਮਿਟਹਿਖਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਦੈਹਰਿਨਾਮੁ
ਦਿਨੋਦਿਨੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਜੀਅਕੀਤਪਤਿਮਿਟਾਵੈ॥ਜਿਹਸ
ਤਿਗੁਰਸਿਮਰੰਥਿਰਿਧਿਸਿਧਿਨਵਨਿਧਿਪਾਵੈ॥ਸੋਈਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਬਲ੍ਯ
ਭਣਿਮਿਲਿਸੰਗਤਿਧੰਨਿਧੰਨਿਕਰਹੁ॥ਜਿਹਸਤਿਗੁਰਲਗਿਪ੍ਰਭੁਪਾਈਐ
ਸੋਸਤਿਗੁਰੁਸਿਮਰਹੁਨਰਹੁ॥੫॥੫੪॥ਜਿਨਿਸਬਦੁਕਮਾਇਪਰਮਪਦੁ
ਪਾਇਓਸੇਵਾਕਰਤਨਛੋਡਿਓਪਾਸੁ॥ਤਾਤੇਗਉਹਰੁਗ੍ਯਾਨੁਪ੍ਰਗਟੁਉਜੀਆਰਉ

ਦੁਖਦਰਿਦ੍ਰਅੰਧ੍ਯਾਰਕੋਨਾਸੁ॥ਕਵਿਕੀਰਤਜੋਸੰਤਚਰਨਮੁੜਿਲਾਗਹਿ
ਤਿਨ੍ਹਕਾਮਕ੍ਰੋਧਜਮਕੋਨਹੀਤ੍ਰਾਸੁ॥ਜਿਵਅੰਗਦੁਅੰਗਿਸੰਗਿਨਾਨਕਗੁਰ
ਤਿਵਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੈਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁ॥੧॥੫੫॥ਜਿਨਿਸਤਿਗੁਰੁ
ਸੇਵਿਪਦਾਰਥੁਪਾਯਉ॥ਨਿਸਿਬਾਸੁਰਹਰਿਚਰਨਨਿਵਾਸੁ॥ਤਾਤੇਸੰ
ਗਤਿਸਘਨਭਾਇਭਉਮਾਨਹਿਤੁਮਮਲੀਆਗਰਪ੍ਰਗਟਸੁਬਾਸੁ॥ਧ੍ਰੂ
ਪ੍ਰਹਿਲਾਦਕਬੀਰਤ੍ਰਿਲੋਚਨਨਾਮੁਲੈਤਉਪਜ੍ਯੋਜੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਜਿਹਪਿਖ
ਤਅਤਿਹੋਇਰਹਸੁਮਨਿਸੋਈਸੰਤਸਹਾਰੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸੁ॥੨॥੫੬॥
ਨਾਨਕਿਨਾਮੁਨਿਰੰਜਨਜਾਨ੍ਯਉਕੀਨੀਭਗਤਿਪ੍ਰੇਮਲਿਵਲਾਈ॥ਤਾਤੇ
ਅੰਗਦੁਅੰਗਸੰਗਿਭਯਉਸਾਇਰੁਤਿਨਿਸਬਦਸੁਰਤਿਕੀਨੀਵਰ
ਖਾਈ॥ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਕੀਅਕਥਕਥਾਹੈਇਕਜੀਹਕਛੁਕਹੀਨ
ਜਾਈ॥ਸੋਢੀਸ੍ਰਿਸ੍ਟਿਸਕਲਤਾਰਣਕਉਅਬਗੁਰਰਾਮਦਾਸਕਉਮਿਲੀ
ਬਡਾਈ॥੩॥੫੭॥ਹਮਅਵਗੁਣਿਭਰੇਏਕੁਗੁਣੁਨਾਹੀਅੰਮ੍ਰਿਤੁ
ਛਾਡਿਬਿਖੈਬਿਖੁਖਾਈ॥ਮਾਯਾਮੋਹਭਰਮਪੈਭੂਲੇਸੁਤਦਾਰਾਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤਿਲਗਾਈ॥ਇਕੁਉਤਮਪੰਥੁਸੁਨਿਓਗੁਰਸੰਗਤਿਤਿਹਮਿਲੰ
ਤਜਮਤ੍ਰਾਸਮਿਟਾਈ॥ਇਕਅਰਦਾਸਿਭਾਟਕੀਰਤਿਕੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਰਾਖਹੁਸਰਣਾਈ॥੪॥੫੮॥ਮੋਹੁਮਲਿਬਿਵਸਿਕੀਅਉਕਾਮੁਗਹਿਕੇ
ਸਪਛਾੜ੍ਯਉ॥ਕ੍ਰੋਧੁਖੰਡਿਪਰਚੰਡਿਲੋਭੁਅਪਮਾਨਸਿਉਝਾੜ੍ਯਉ॥
ਜਨਮਕਾਲੁਕਰਿਜੋੜਿਹੁਕਮੁਜੋਹੋਇਸੁਮੰਨੈ॥ਭਵਸਾਗਰੁਬੰਧਿਅ
ਉਸਿਖਤਾਰੇਸੁਪ੍ਰਸੰਨੈ॥ਸਿਰਿਆਤਪਤੁਸਚੌਤਖਤੁਜੋਗਭੋਗਸੰਜੁ
ਤੁਬਲਿ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸਸਚੁਸਲ੍ਯਭਣਿਤੂਅਟਲੁਰਾਜਿਅਭਗੁਦਲਿ॥
॥੧॥੫੯॥ਤੂਸਤਿਗੁਰੁਚਹੁਜੁਗੀਆਪਿਆਪੇਪਰਮੇਸਰੁ॥ਸੁਰਿਨਰਸਾ

ਪਿਕਸਿਧਸਿਖਸੇਵੰਤਪੁਰਖੁਪੂਰਨਆਦਿਜੁਗਾਦਿਅਨਾਦਿਕਲਾਧ
ਰੀਧਿਤੁਲੈਅਤੁਲਾ॥ਅਗਮਨਿਗਮਉਧਰਣੁਜਗਜੰਮਿਤਿਆ ਅਤੁਲਾ॥
ਗੁਰਅਮਰਦਾਸਿਥਿਰੁਥਪਿਅਉਪਰਗਾਮੀਤਾਰਣਤਰਣਾ॥ਅਘਅੰ
ਤਕਬਦੈਨਸਲ੍ਯਕਵਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤੇਰੀਸਰਣਿ॥੨॥੬੦॥

ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਵਯੇਮਹਲੇਪੰਜਵੇਕੇ॥੫ ਸਿਮਰੰਸੋਈਪੁਰਖੁਅਚਲੁਅ
ਬਿਨਾਸੀ॥ਜਿਸੁਸਿਮਰਤਦੁਰਮਤਿਮਲੁਨਾਸੀ॥ਸਤਿਗੁਰਚਰਣਕਵ
ਲਰਿਦਿਧਾਰੰ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨਗੁਣਸਹਜਿਬਿਚਾਰੰ॥ਗੁਰਰਾਮਦਾਸ
ਘਰਿਕੀਅਉਪ੍ਰਗਾਸਾ॥ਸਗਲਮਨੋਰਥਪੂਰੀਆਸਾ॥ਤੈਜਨਮਤਗੁਰ
ਮਤਿਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਣਿਓ॥ਕਲ੍ਯਜੋੜਿਕਰਸੁਜਸੁਵਖਾਣਿਓ॥ਭਗਤਜੋਗ
ਕੌਜੈਤਵਾਰੁਹਰਿਜਨਕਉਪਾਯਉ॥ਸਬਦੁਗੁਰੂਪਰਕਾਸਿਓਹਰਿ
ਰਸਨਬਸਾਯਉ॥ਗੁਰਨਾਨਕਅੰਗਦਅਮਰਲਾਗਿਉਤਮਪਦੁਪਾ
ਯਉ॥ਗੁਰੁਅਰਜਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਭਗਤਉਤਰਿਆਯਉ॥
॥੧॥ਬਡਭਾਗੀਉਨਮਾਨਿਅਉਰਿਦਿਸਬਦੁਬਸਾਯਉ॥ਮਨੁਮਾਣਕੁ
ਸੰਤੋਖਿਅਉਗੁਰਿਨਾਮੁਦ੍ਰਿੜਾਯਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰੁਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁ
ਸਤਿਗੁਰਿਦਰਸਾਯਉ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਨਭ
ਉਠਹਰਾਯਉ॥੨॥ਜਨਕਰਾਜੁਬਰਤਾਇਆਸਤਜੁਗੁਆਲੀਣਾ॥ਗੁ
ਰਸਬਦੇਮਨੁਮਾਨਿਆਅਪਤੀਜੁਪਤੀਣਾ॥ਗੁਰੁਨਾਨਕੁਸਚੁਨੀਵਸਾ
ਜਿਸਤਿਗੁਰਸੰਗਿਲੀਣਾ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਘਰਿਗੁਰਰਾਮਦਾਸਅਪ
ਰੰਪਰੁਬੀਣਾ॥੩॥ਖੇਲੁਗੂੜਉਕੀਅਉਹਰਿਰਾਇਸੰਤੋਖਿਸਮਾਚਰਿਓ
ਬਿਮਲਬੁਧਿਸਤਿਗੁਰਿਸਮਾਣਉ॥ਆਜੋਨੀਸੰਭਵਿਅਉਸੁਜਸੁ

ਕਲ੍ਯਕਵੀਅਣਿਬਖਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਿਨਾਨਕਿਅੰਗਦੁਵਰ੍ਯਉ॥ਗੁਰਿ
ਅੰਗਦਿਅਮਰਨਿਧਾਨੁ॥ਗੁਰਿਰਾਮਦਾਸਿਅਰਜੁਨੁਵਰ੍ਯਉਪਾਰਸੁ
ਪਰਸੁਪ੍ਰਮਾਣੁ॥੪॥ਸਦਜੀਵਣੁਅਰਜੁਨੁਅਮੋਲੁਆਜੋਨੀਸੰਭਉ॥
ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਦੁਖਨਿਵਾਰੁਅਪਾਰੁਅਨੰਭਉ॥ਅਗਹਗਹਣੁਭ੍ਰਮ
ਭ੍ਰਾਂਤਿਦਹਣੁਸੀਤਲੁਸੁਖਦਾਤਉ॥ਆਸੰਭਉਉਦਵਿਅਉਪੁਰਖੁ
ਪੂਰਨਬਿਧਾਤਉ॥ਨਾਨਕਆਦਿਅੰਗਦਅਮਰਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸ
ਮਾਇਅਉ॥ਧਨੁਧੰਨੁਗੁਰੂਰਾਮਦਾਸਗੁਰੁਜਿਨਿਪਾਰਸੁਪਰਸਿਮਿ
ਲਾਇਅਉ॥੫॥ਜੈਜੈਕਾਰੁਜਾਸੁਜਗਅੰਦਰਿਮੰਦਰਿਭਾਗੁਜੁਗਤਿ
ਸਿਵਰਹਤਾ॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਪਾਯਉਬਡਭਾਗੀਲਿਵਲਾਗੀਮੇਦਨਿਭਰੁ
ਸਹਤਾ॥ਭਯਭੰਜਨੁਪਰਪੀਰਨਿਵਾਰਨੁਕਲ੍ਯਸਹਾਰੁਤੋਹਿਜਸੁਬਕ
ਤਾ॥ਕੁਲਿਸੋਢੀਗੁਰਰਾਮਦਾਸਤਨੁਧਰਮਧੁਜਾਅਰਜੁਨੁਹਰਿਭਗਤਾ॥
੬॥ਧ੍ਰੰਮਧੀਰੁਗੁਰਮਤਿਗਭੀਰੁਪਰਦੁਖਬਿਸਾਰਣੁ॥ਸਬਦਸਾਰੁ
ਹਰਿਸਮਉਦਾਰੁਅਹੰਮੇਵਨਿਵਾਰਣੁ॥ਮਹਾਦਾਨਿਸਤਿਗੁਰਗਿਆਨਿਮ
ਨਿਚਾਉਨਹੁਟੈ॥ਸਤਿਵੰਤੁਹਰਿਨਾਮਮੰਤ੍ਰੁਨਵਨਿਧਿਨਨਿਖੁਟੈ॥ਗੁਰ
ਰਾਮਦਾਸਤਨੁਸਰਬਮੈਸਹਜਚੰਦੋਆਤਾਣਿਅਉ॥ਗੁਰਅਰਜੁਨ
ਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਰਾਜਜੋਗਰਸੁਜਾਣਿਓ॥੭॥ਭੈਨਿਰਭਉਮਾਣਿਅਉਲਾਖ
ਮਹਿਅਲਖੁਲਖਾਯਉ॥ਅਗਮੁਅਗੋਚਰਗਤਿਗਭੀਰੁਸਤਿਗੁਰਪਰ
ਚਾਯਉ॥ਗੁਰਪਰਚੈਪਰਵਾਣੁਰਾਜਮਹਿਜੋਗੁਕਮਾਇਯਉ॥ਧੰਨਿਧੰਨਿ
ਗੁਰੁਧੰਨਿਅਭਰਸਰਸੁਭਰਭਰਾਯਉ॥ਗੁਰਗਮਪ੍ਰਮਾਣਿਅਜਰੁਜ
ਰਿਓਸਰਿਸੰਤੋਖਸਮਾਇਯਉ॥ਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਕਲ੍ਯੁਚਰੈਤੈਸਹਜਿਜੋ
ਗੁਨਿਜੁਪਾਇਯਉ॥੮॥ਅਮਿਉਰਸਨਾਬਦਨਿਬਰਦਾਤਿਅਲਖਅ

ਪਾਰਗੁਰਮੁਖਸਬਦਿਤਤਿਮੈਨਿਵਾਰੁਤਾ।ਪਚਾਤ੍ਰਨਿਦਾਲਿਅਤਿਸੁਨੇਸ
ਹਜਨਿਜਪਾਰਿਸਹਾਰੁਤਾ।ਹਰਿਨਾਮਿਲਾਗਿਜਗੁਤਿਪਕ੍ਰਤਿਸਤਿਗੁਰੁਰਿ
ਦੈਥਸਾਇਅਤਾ।ਗੁਰਅਰਜੁਨਕਲਧੇਰੈਤੈਜਨਕਤੁਕਲਾਸੁਚੀਪਾਇਅ
ਤਾ।੮।। ਸੋਰਠਾ। ਗੁਰਅਰਜੁਨਪੁਰਖੁਪ੍ਰਮਾਣੁਪਾਰਥਉਚਾਲੇਨ
ਹਿਨੇਜਾਨਮਨੀਸਾਣੁਸਤਿਗੁਰਸਬਦਿਸਵਾਰਿਅਉ।।੧।।੧੦।।ਭਵ
ਜਲੁਸਾਇਰੁਸੇਤੁਨਾਮੁਹਰੀਕਾਬੋਹਿਥਾ।ਤੁਅਸਤਿਗੁਰਸੰਧੇਤੁਨਾਮਿ
ਲਾਗਿਜਗੁਤਿਪਰ੍ਤਉ।।੨।।੧੧।।ਜਗਤੁਉਧਾਰਣੁਨਾਮੁਸਤਿਗੁਰਤੁਠੈ
ਪਾਇਅਉ।ਅਬਨਾਹਿਅਵਰਸਰਿਕਾਮੁਬਾਰੰਤਰਿਪੂਰੀਪੜੀ।।੩।।੧੨
ਜੋਤਿਰੂਪਿਹਰਿਆਪਿਗੁਰੂਨਾਨਕੁਕਹਾਯਉ।ਤਾਤੇਅੰਗਦੁਭਯਉਤਤ
ਸਿਉਤਤੁਮਿਲਾਯਉ।ਅੰਗਦਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਅਮਰੁਸਤਿਗੁਰੁਥਿ
ਰੁਕੀਅਉ।ਅਮਰਦਾਸਿਅਮਰਤੁਛਤ੍ਰੁਗੁਰਰਾਮਹਿਦੀਅਉ।ਗੁਰ
ਰਾਮਦਾਸਦਰਸਨੁਪਰਸਿਕਹਿਮਥੁਰਾਅੰਮ੍ਰਿਤਬਯਣਾ।ਮੂਰਤਿਪੰਚ
ਪ੍ਰਮਾਣਪੁਰਖੁਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਿਖਹੁਨਯਣਾ।।੧।।੧੩।।ਸਤਿਰੂਪੁਸਤਿ
ਨਾਮੁਸਤੁਸੰਤੋਖੁਧਾਰਿਓਉਰਿ।ਆਦਿਪੁਰਖਿਪਰਤਖਿਲਿਖਉਅਛ
ਰੁਮਸਤਕਿਧੁਰਿ।ਪ੍ਰਗਟਜੋਤਿਜਗਮਗੈਤੇਜੁਭੂਅਮੰਡਲਿਛਾਯਉ।
ਪਾਰਸੁਪਰਸਿਪਰਸੁਪਰਸਿਗੁਰਿਗੁਰੂਕਹਾਯਉ।ਭਨਿਮਥੁਰਾਮੂਰਤਿ
ਸਦਾਥਿਰੁਲਾਇਚਿਤੁਸਨਮੁਖਰਹਹੁ।ਕਲਜੁਗਿਜਹਾਜੁਅਰਜੁਨੁਗੁ
ਰੂਸਗਲਸ੍ਰਿਸਟਿਲਗਿਬਿਤਰਹੁ।।੨।।੧੪।।ਤਿਹਜਨਜਾਚਹੁਜਗਤ੍ਰ
ਪਰਜਾਨੀਅਤੁਬਾਸੁਰਜਨਿਬਾਸੁਜਾਕੋਹਿਤੁਨਾਮਸਿਉ।ਪਰਮਅਤੀਤੁਪਰਮੇਸ
ਰਕੈਰੰਗਿਰੰਗੌਬਾਸਨਾਤੇਬਾਹਰਿਪੈਦੇਖੀਅਤੁਧਾਮਸਿਉ।ਅਪਰਪਰਪੁਰ
ਖਸਿਉਪ੍ਰੇਮੁਲਾਗੋਬਿਨੁਭਗਵੰਤਰਸੁਨਾਹੀਅਉਰੈਕਾਮਸਿਉ।ਮਥੁਰਾਕੋ
ਪ੍ਰਭਸ੍ਰਬਮਯਅਰਜੁਨਗੁਰੁਭਗਤਿਕੈਹੇਤਿਪਾਇਰਹਿਓਮਿਲਿਰਾਮਸਿਉ।।੩।।

੧੦੮

੧੫।।ਅੰਤੁਨਪਾਵਤਦੇਵਸਬੈਮੁਨਿਇੰਦ੍ਰਮਹਾਸਿਵਜੋਗਕਰੀ।ਫੁਨਿਬੇਦਬਿਰੰਚਿਬਿ
ਚਾਰਿਰਹਿਓਹਰਿਜਾਪੁਨਛਾਡਿਓਏਕਘਰੀ।ਮਥੁਰਾਜਨਕੋਪ੍ਰਭੁਦੀਨਦਇਆਲੁਹੈਸੰ
ਗਤਿਸ੍ਰਿਸਟਿਨਿਹਾਲੁਕਰੀ।ਰਾਮਦਾਸਗੁਰੂਜਗਤਾਰਨਕਉਗੁਰਜੋਤਿਅਰਜੁਨਮਾਹਿ
ਧਰੀ।।੪।।੧੬।।ਜਗਅਉਰੁਨਜਾਹਿਮਹਾਤਮਹੈਅਵਤਾਰੁਉਜਾਗਰੁਆਨਿਕੀਅਉ।ਤਿਨਕੇਦੁ
ਖਕੋਟਿਕਦੂਰਿਗਏਮਥੁਰਾਜਿਨਅੰਮ੍ਰਿਤਨਾਮੁਪੀਅਉ।ਇਹਪਧਤਿਤੇਮਤਚੂਕਹਿਰੇਮ
ਨਭੇਦੁਬਿਭੇਦੁਨਜਾਨੁਬੀਅਉ।ਪਰਤਛਿਰਿਦੈਗੁਰਅਰਜੁਨਕੈਹਰਿਪੂਰਨਬ੍ਰਹਮਿਨਿਵ
ਸੁਲੀਅਉ।।੫।।੧੭।।ਜਬਲਉਨਹੀਭਾਗਲਿਲਾਰਉਦੈਤਬਲਉਭ੍ਰਮਤੇਫਿਰਤੇਬਹੁਧਾਯ
ਉ।ਕਲਿਘੋਰਸਮੁਦ੍ਰਮੈਬੂਡਤਥੇਕਬਹੂਮਿਟਿਹੈਨਹੀਰੇਪਛੁਤਾਯਉ।ਤਤੁਬਿਚਾਰੁਯ
ਹੈਮਥੁਰਾਜਗਤਾਰਨਕਉਅਵਤਾਰੁਬਨਾਯਉ।ਜਪਉਜਿਨਅਰਜੁਨਦੇਵਗੁਰੂਫਿਰਿਸੰਕ
ਟਜੋਨਿਗਰਭਨਆਯਉ।।੬।।੧੮।।ਕਲਿਸਮੁਦ੍ਰਭਏਰੂਪਪ੍ਰਗਟਿਹਰਿਨਾਮਉਧਾਰਨੁ।
ਬਸਹਿਸੰਤਜਿਸੁਰਿਦੈਦੁਖਦਾਰਿਦ੍ਰਨਿਵਾਰਨੁ।ਨਿਰਮਲਭੇਖਅਪਾਰਤਾਸੁਬਿਨੁਅ
ਵਰੁਨਕੋਈ।ਮਨਬਚਜਿਨਿਜਾਣਿਅਉਭਯਉਤਿਹਸਮਸਰਿਸੋਈ।ਧਰਨਿਗਗ
ਨਨਵਖੰਡਮਹਿਜੋਤਿਸ੍ਵਰੂਪੀਰਹਿਓਭਰਿ।ਭਨਿਮਥੁਰਾਕਛੁਭੇਦੁਨਹੀਗੁਰੁਅਰਜੁਨੁਪਰ
ਤਖ੍ਯਹਰਿ।।੭।।੧੯।।ਅਜੈਗੰਗਜਲੁਅਟਲੁਸਿਖਸੰਗਤਿਸਭਨਾਵੈ।ਨਿਤਪੁਰਾਣਬਾ
ਚੀਅਹਿਬੇਦਬ੍ਰਹਮਾਮੁਖਿਗਾਵੈ।ਅਜੈਚਵਰੁਸਿਰਿਢੁਲੈਨਾਮੁਅੰਮ੍ਰਿਤੁਮੁਖਿਲੀ
ਅਉ।ਗੁਰਅਰਜੁਨਸਿਰਿਛਤ੍ਰੁਆਪਿਪਰਮੇਸਰਿਦੀਅਉ।ਮਿਲਿਨਾਨਕਅੰ
ਗਦਅਮਰਗੁਰਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਹਰਿਪਹਿਗਯਉ।ਹਰਿਬੰਸਜਗਤਿਜਸੁਸੰਚਰ੍ਉ
ਸੁਕਵਣੁਕਹੈਸ੍ਰੀਗੁਰੁਮੁਯਉ।।੮।।੨੦।।ਦੇਵਪੁਰੀਮਹਿਗਯਉਆਪਿਪਰਮੇ
ਸ੍ਵਰਭਾਯਉ।ਹਰਿਸਿੰਘਾਸਣੁਦੀਅਉਸ੍ਰੀਗੁਰੁਤਹਬੈਠਾਯਉ।ਰਹਸੁਕੀਅਉ
ਸੁਰਦੇਵਤੋਹਿਜਸੁਜਯਜਯਜੰਪਹਿ।ਅਸੁਰਗਏਤੇਭਾਗਿਪਾਪਤਿਨਭੀਤਰਿਕੰ
ਪਹਿ।ਕਾਟੇਸੁਪਾਪਤਿਨਨਰਹੁਕੇਗੁਰੁਰਾਮਦਾਸੁਜਿਨਪਾਇਯਉ।ਛਤ੍ਰੁਸਿੰਘਾ

ਸਤੁਪਿਰਥਮੀਗੁਰਅਰਜੁਨਕਉਤਿਦੇਆਇਅੜਾ॥੨॥੨੧॥ਸਵਈਏਆਕਾ
ਜੁਮਲਾ॥੧੪੨॥

੧ਓਸਤਿਨਾਮੁਕਰਤਾਪੁਰਖੁਨਿਰਭਉਨਿਰਵੈਰੁ
ਅਕਾਲਮੂਰਤਿਅਜੂਨੀਸੈਭੰਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕਵਾਰਾਂਤੇਵਧੀਕਮਹਲਾ ੧ ਉਤੰਗੀਪੈਓਹਰੀ
ਗਹਰੀਗੰਭੀਰੀ॥ਸਸੁੜਿਸੁਹੀਆਕਿਵਕਰੀਨਿਵਣੁਨਜਾਇਥਣੀ॥ਗਚੁਜਿ
ਲਗਾਗਿੜਵੜੀਸਖੀਏਧਉਲਹਰੀ॥ਸੇਭੀਢਹਦੇਡਿਠੁਮੈਮੁੰਧਨਗਰਬੁ
ਥਣੀ॥੧॥ਸੁਣਿਮੁੰਧੇਹਰਣਾਖੀਏਗੂੜਾਵੈਣੁਅਪਾਰੁ॥ਪਹਿਲਾਵਸਤੁਸਿ
ਞਾਣਿਕੈਤਾਂਕੀਚੈਵਾਪਾਰੁ॥ਦੋਹੀਦਿਚੈਦੁਰਜਨਾਮਿਤ੍ਰਾਂਕੂੰਜੈਕਾਰੁ॥ਜਿਤੁਦੋਹੀ
ਸਜਣਮਿਲਨਿਲਹੁਮੁੰਧੇਵੀਚਾਰੁ॥ਤਨੁਮਨੁਦੀਜੈਸਜਣਾਐਸਾਹਸਣੁਸਾਰੁ॥
ਤਿਸਸਉਨੇਹੁਨਕੀਚਈਜਿਦਿਸੈਚਲਣਹਾਰੁ॥ਨਾਨਕਜਿਨੀਇਵਕਰਿਬੁ
ਝਿਆਤਿਨਾਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥੨॥ਜੇਤੂੰਤਾਰੂਪਾਣਿਤਾਹੂਪੁਛੁਤਿੜੰਨਕਲਾ
ਤਾਹੂਖਰੇਸੁਜਾਣਵੰਞਾਏਨੀਕਪਰੀ॥੩॥ਝੜਝਖੜਓਹਾੜਲਹਰੀਵਹ
ਨਿਲਖੇਸਰੀ॥ਸਤਿਗੁਰਸਿਉਆਲਾਇਬੇੜੇਡੁਬਣਿਨਾਹਿਭਉ॥੪॥ਨਾਨ
ਕਦੁਨੀਆਕੈਸੀਹੋਈ॥ਸਾਲਕੁਮਿਤੁਨਰਹਿਓਕੋਈ॥ਭਾਈਬੰਧੀਹੇਤੁਚੁਕਾ
ਇਆ॥ਦੁਨੀਆਕਾਰਣਿਦੀਨੁਗਵਾਇਆ॥੫॥ਹੈਹੈਕਰਿਕੈਓਹਿਕਰੇਨਿ॥

ਗਲਾਪਿਟਨਿਸਿਰੁਖੋਹੇਨਿ॥ਨਾਉਲੈਨਿਅਰੁਕਰਨਿਸਮਾਇ॥ਨਾਨਕਤਿਨਬਲਿ
ਹਾਰੈਜਾਇ॥੬॥ਰੇਮਨਡੀਗਿਨਡੋਲੀਐਸੀਧੈਮਾਰਗਿਧਾਉ॥ਪਾਛੈਬਾਘੁਡ
ਰਾਵਣੋਆਗੈਅਗਨਿਤਲਾਉ॥ਸਹਸੈਜੀਅਰਾਪਰਿਰਹਿਓਮਾਕਉਅਵਰੁ
ਨਢੰਗੁ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਛੁਟੀਐਹਰਿਪ੍ਰੀਤਮਸਿਉਸੰਗੁ॥੭॥ਬਾਘੁਮਰੈਮ
ਨੁਮਾਰੀਐਜਿਸੁਸਤਿਗੁਰਦੀਖਿਆਹੋਇ॥ਆਪੁਪਛਾਣੈਹਰਿਮਿਲੈਬ
ਹੁੜਿਨਮਰਣਾਹੋਇ॥ਕੀਚੜਿਹਾਥੁਨਬੂਡਈਏਕਾਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿ॥ਨਾਨਕ
ਗੁਰਮੁਖਿਉਬਰੇਗੁਰੁਸਰਵਰੁਸਚੀਪਾਲਿ॥੮॥ਅਗਨਿਮਰੈਜਲੁਲੋੜਿ
ਲਹੁਵਿਣੁਗੁਰਨਿਧਿਜਲੁਨਾਹਿ॥ਜਨਮਿਮਰੈਭਰਮਾਈਐਜੇਲਖਕਰਮਕ
ਮਾਹਿ॥ਜਮੁਜਾਗਾਤਿਨਲਗਈਜੇਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਨਾਨਕਨਿਰਮਲੁਅ
ਮਰਪਦੁਗੁਰੁਹਰਿਮੇਲੈਮੇਲਾਇ॥੯॥ਕਲਰਕੇਰੀਛਪੜੀਕਊਆਮਲਿ
ਮਲਿਨਾਇ॥ਮਨੁਤਨੁਮੈਲਾਅਵਗੁਣੀਚਿੰਜੁਭਰੀਗੰਧੀਆਇ॥ਸਰਵਰੁ
ਹੰਸਿਨਜਾਣਿਆਕਾਗਕੁਪੰਖੀਸੰਗਿ॥ਸਾਕਤਸਿਉਐਸੀਪ੍ਰੀਤਿਹੈਬੂਝ
ਹੁਗਿਆਨੀਰੰਗਿ॥ਸੰਤਸਭਾਜੈਕਾਰੁਕਰਿਗੁਰਮੁਖਿਕਰਮਕਮਾਉ॥ਨਿਰਮ
ਲੁਨਾਵਣੁਨਾਨਕਾਗੁਰੁਤੀਰਥੁਦਰੀਆਉ॥੧੦॥ਜੰਮਣੇਕਾਫਲੁਕਿਆਗਣੀ
ਜਾਂਹਰਿਭਗਤਿਨਭਾਉ॥ਪੈਧਾਖਾਧਾਬਾਦਿਹੈਜਾਂਮਨਿਦੂਜਾਭਾਉ॥ਵੇਖ
ਣੁਸੁਨਣਾਝੂਠੁਹੈਮੁਖਿਝੂਠਾਆਲਾਉ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਤੂਹੋਰੁਹ
ਉਮੈਆਵਉਜਾਉ॥੧੧॥ਹੈਨਿਵਿਰਲੇਨਾਹੀਘਣੇਫੈਲਫਕੜੁਸੰਸਾ
ਰੁ॥੧੨॥ਨਾਨਕਲਗੀਤੁਰਿਮਰੈਜੀਵਣਨਾਹੀਤਾਣੁ॥ਚੋਟੈਸੇਤੀਜੋਮਰੈ
ਲਗੀਸਾਪਰਵਾਣੁ॥ਜਿਸਨੋਲਾਏਤਿਸੁਲਗੈਲਗੀਤਾਪਰਵਾਣੁ॥ਪਿਰ
ਮਪੈਕਾਮੁਨਨਿਕਲੈਲਾਇਆਤਿਨਿਸੁਜਾਣਿ॥੧੩॥ਭਾਂਡਾਧੋਵੈਕਉਣੁ
ਜਿਕਚਾਸਾਜਿਆ॥ਧਾਤੂਪੰਚਰਲਾਇਕੂੜਾਪਾਜਿਆ॥ਭਾਂਡਾਆਣਗੁ

ਗਾਸਿ ਜਾਤਿ ਸੁਭਾਵ ਸੀ ॥ ਪਗ ਮਜੇ ਤਿਜਾਗਾ ਇਵ ਜਾਵਦ ਵਸੀ ॥੧੪॥ ਮਨਹੁ ਜਿ ਅੰਧੇ ਘੂਪ ਕਹਿਆ ਬਿਰਦੁ ਨ ਜਾਣਨ੍ਹੀ ॥ ਮਨਿ ਅੰਧੈ ਊਂਧੈ ਕਵਲਿ ਦਿਸਨਿ ਖਰੇ ਕਰੂਪ ॥ ਇਕਿ ਕਹਿ ਜਾਣਨਿ ਕਹਿਆ ਬੁਝਨਿ ਤੇ ਨਰ ਸੁਘੜ ਸਰੂਪ ॥ ਇਕਨਾ ਨਾਦੁ ਨ ਬੇਦੁ ਨ ਗੀਅ ਰਸੁ ਰਸੁ ਕਸੁ ਨ ਜਾਣੰਤਿ ॥ ਇਕਨਾ ਸਿਧਿ ਨ ਬੁਧਿ ਨ ਅਕਲਿ ਸਰ ਅਖਰ ਕਾ ਭੇਉ ਨ ਲਹੰਤਿ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਨਰ ਅਸਲਿ ਖਰ ਜਿ ਬਿਨੁ ਗੁਣ ਗਰਬੁ ਕਰੰਤ ॥੧੫॥ ਸੋ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਜੋ ਬਿੰਦੈ ਬ੍ਰਹਮੁ ॥ ਜਪੁ ਤਪੁ ਸੰਜਮੁ ਕਮਾਵੈ ਕਰਮੁ ॥ ਸੀਲ ਸੰਤੋਖ ਕਾ ਰਖੈ ਧਰਮੁ ॥ ਬੰਧਨ ਤੋੜੈ ਹੋਵੈ ਮੁਕਤੁ ॥ ਸੋਈ ਬ੍ਰਹਮਣੁ ਪੂਜਣ ਜੁਗਤੁ ॥੧੬॥ ਖਤ੍ਰੀ ਸੋ ਜੁ ਕਰਮਾ ਕਾ ਸੂਰੁ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨ ਕਾ ਕਰੈ ਸਰੀਰੁ ॥ ਖੇਤੁ ਪਛਾਣੈ ਬੀਜੈ ਦਾਨੁ ॥ ਸੋ ਖਤ੍ਰੀ ਦਰਗਹ ਪਰਵਾਣੁ ॥ ਲਬੁ ਲੋਭੁ ਜੇ ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ॥ ਅਪਣਾ ਕੀਤਾ ਆਪੇ ਪਾਵੈ ॥੧੭॥ ਤਨੁ ਨ ਤਪਾਇ ਤਨੂਰ ਜਿਉ ਬਾਲਣੁ ਹਡ ਨ ਬਾਲਿ ॥ ਸਿਰਿ ਪੈਰੀ ਕਿਆ ਫੇੜਿਆ ਅੰਦਰਿ ਪਿਰੀ ਸਮ੍ਹਾਲਿ ॥੧੮॥ ਸਭਨੀ ਘਟੀ ਸਹੁ ਵਸੈ ਸਹ ਬਿਨੁ ਘਟੁ ਨ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਤੇ ਸੋਹਾਗਣੀ ਜਿਨ੍ਹਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੧੯॥ ਜਉ ਤਉ ਪ੍ਰੇਮ ਖੇਲਣ ਕਾ ਚਾਉ ॥ ਸਿਰੁ ਧਰਿ ਤਲੀ ਗਲੀ ਮੇਰੀ ਆਉ ॥ ਇਤੁ ਮਾਰਗਿ ਪੈਰੁ ਧਰੀਜੈ ॥ ਸਿਰੁ ਦੀਜੈ ਕਾਣਿ ਨ ਕੀਜੈ ॥੨੦॥ ਨਾਲਿ ਕਿਰਾੜਾ ਦੋਸਤੀ ਕੂੜੈ ਕੂੜੀ ਪਾਇ ॥ ਮਰਣੁ ਨ ਜਾਪੈ ਮੂਲਿਆ ਆਵੈ ਕਿਤੈ ਥਾਇ ॥੨੧॥ ਗਿਆਨ ਹੀਣੰ ਅਗਿਆਨ ਪੂਜਾ ॥ ਅੰਧ ਵਰਤਾਵਾ ਭਾਉ ਦੂਜਾ ॥੨੨॥ ਗੁਰ ਬਿਨੁ ਗਿਆਨੁ ਧਰਮ ਬਿਨੁ ਧਿਆਨੁ ॥ ਸਚ ਬਿਨੁ ਸਾਖੀ ਮੂਲੋ ਨ ਬਾਕੀ ॥੨੩॥ ਮਾਣੂ ਘਲੈ ਉਠੀ ਚਲੈ ॥ ਸਾਦੁ ਨਾਹੀ ਇਵੇਹੀ ਗਲੈ ॥੨੪॥ ਰਾਮੁ ਝੁਰੈ ਦਲ ਮੇਲਵੈ ਅੰਤਰਿ ਬਲੁ ਅਧਿਕਾਰ ॥ ਬੰਤਰ ਕੀ ਸੈਨਾ ਸੇਵੀਐ ਮਨਿ ਤਨਿ ਜੁਝੁ ਅਪਾਰੁ ॥ ਸੀਤਾ ਲੈ ਗਇਆ ਦਹਸਿਰੋ ਲਛਮਣੁ ਮੂਓ ਸਰਾਪਿ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਤਾ ਕਰਣਹਾਰੁ ਕਰਿ ਵੇਖੈ ਥਾਪਿ

ਉਥਾਪਿ ॥੨੫॥ ਮਨ ਮਹਿ ਝੂਰੈ ਰਾਮਚੰਦੁ ਸੀਤਾ ਲਛਮਣ ਜੋਗੁ ॥ ਹਣਵੰਤਰੁ ਆਰਾਧਿਆ ਆਇਆ ਕਰਿ ਸੰਜੋਗੁ ॥ ਭੂਲਾ ਦੈਤੁ ਨ ਸਮਝਈ ਤਿਨਿ ਪ੍ਰਭ ਕੀਏ ਕਾਮ ॥ ਨਾਨਕ ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਸੋ ਕਿਰਤੁ ਨ ਮਿਟਈ ਰਾਮ ॥੨੬॥ ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਜਹਰੁ ਕਹਰੁ ਸਵਾ ਪਹਰੁ ॥੨੭॥ ਮਃ ੩ ॥ ਲਾਹੌਰ ਸਹਰੁ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸਰੁ ਸਿਫਤੀ ਦਾ ਘਰੁ ॥੨੮॥ ਮਃ ੧ ॥ ਉਦੋਸਾਹੈ ਕਿਆ ਨੀਸਾਨੀ ਤੋਟਿ ਨ ਆਵੈ ਅੰਨੀ ॥ ਉਦੋਸੀਅ ਘਰੇ ਹੀ ਵੁਠੀ ਕੁੜਿਈ ਰੰਨੀ ਧੰਮੀ ॥ ਸਤੀ ਰੰਨੀ ਘਰੇ ਸਿਆਪਾ ਰੋਵਨਿ ਕੂੜੀ ਕੰਮੀ ॥ ਜੋ ਲੇਵੈ ਸੋ ਦੇਵੈ ਨਾਹੀ ਖਟੇ ਦੰਮ ਸਹੰਮੀ ॥੨੯॥ ਪਬਰ ਤੂੰ ਹਰੀਆਵਲਾ ਕਵਲਾ ਕੰਚਨ ਵੰਨਿ ॥ ਕੈ ਦੋਖੜੈ ਸੜਿਓਹਿ ਕਾਲੀ ਹੋਈਆ ਦੇਹੁਰੀ ਨਾਨਕ ਮੈ ਤਨਿ ਭੰਗੁ ॥ ਜਾਣਾ ਪਾਣੀ ਨਾ ਲਹਾਂ ਜੈ ਸੇਤੀ ਮੇਰਾ ਸੰਗੁ ॥ ਜਿਤੁ ਡਿਠੈ ਤਨੁ ਪਰਫੁੜੈ ਚੜੈ ਚਵਗਣਿ ਵੰਨੁ ॥੩੦॥ ਰਜਿ ਨ ਕੋਈ ਜੀਵਿਆ ਪਹੁਚਿ ਨ ਚਲਿਆ ਕੋਇ ॥ ਗਿਆਨੀ ਜੀਵੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਸੁਰਤੀ ਹੀ ਪਤਿ ਹੋਇ ॥ ਸਰਫੈ ਸਰਫੈ ਸਦਾ ਸਦਾ ਏਵੈ ਗਈ ਵਿਹਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਿਸ ਨੋ ਆਖੀਐ ਵਿਣੁ ਪੁਛਿਆ ਹੀ ਲੈ ਜਾਇ ॥੩੧॥ ਦੋਸੁ ਨ ਦੇਅਹੁ ਰਾਇ ਨੋ ਮਤਿ ਚਲੈ ਜਾਂ ਬੁਢਾ ਹੋਵੈ ॥ ਗਲਾਂ ਕਰੇ ਘਣੇਰੀਆ ਤਾਂ ਅੰਨ੍ਹੇ ਪਵਣਾ ਖਾਤੀ ਟੋਵੈ ॥੩੨॥ ਧਾਤੁ ਰਵ ਕਾ ਅਣਚਰੀ ਕਾ ਪਲੁ ॥ ਛਿਟਕਿ ਛਿਟਕਾ ਕੇ ਜੁਥ ਦੀ ਆਸ ਦਾਸ ਦਾ ਅਭਿਮਾਨੁ ॥ ਪਾਹਿ ਏਤੇ ਜਾਹਿ ਵੀਸਰਿ ਨਾਨਕਾ ਇਕੁ ਨਾਮੁ ॥ ਆਸ ਭਿ ਬੁਧੀ ਜਾਲੀਅਹਿ ਇਕੁ ਰਹੈ ਤਤੁ ਗਿਆਨੁ ॥੩੩॥ ੩ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ॥ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੩

ਪੂਰੇ ਕਾ ਕੀਆ ਸਭ ਕਿਛੁ ਪੂਰਾ ਘਟਿ ਵਧਿ ਕਿਛੁ ਨਾਹੀ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਐਸਾ ਜਾਣੈ ਪੂਰੇ ਮਾਂਹਿ ਸਮਾਂਹੀ ॥੧॥ ਅਭਿਆਗਤ ਏਹ ਨ ਆਖੀ

ਅਤਿ ਜਿਨ ਕੈ ਮਨ ਮਹਿ ਭਰਮੁ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਦਿਤੇ ਨਾਨਕਾ ਤੇਹੋ ਜੇਹਾ ਧਰਮੁ ॥੧॥
ਅਭੈ ਨਿਰੰਜਨ ਪਰਮ ਪਦੁ ਤਾ ਕਾ ਭੀਖਕੁ ਹੋਇ ॥ ਤਿਸ ਕਾ ਭੋਜਨੁ ਨਾਨਕਾ
ਵਿਰਲਾ ਪਾਏ ਕੋਇ ॥੨॥ ਹੋਵਾ ਪੰਡਿਤੁ ਜੋਤਕੀ ਵੇਦ ਪੜਾ ਮੁਖਿ ਚਾਰਿ ॥ ਨ
ਵਾ ਖੰਡਾ ਵਿਚਿ ਜਾਣੀਆ ਅਪਨੇ ਚਜ ਵੀਚਾਰ ॥ ਮਤੁ ਸਚਾ ਅਖਰੁ ਭੁਲਿ
ਜਾਇ ਚਉਕੈ ਭਿਟੈ ਨ ਕੋਇ ॥ ਝੂਠੇ ਚਉਕੇ ਨਾਨਕਾ ਸਚਾ ਏਕੋ ਸੋਇ ॥੪॥ ਮਾਥੈ
ਜੋ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ ਲਿਖਿਆ ਸੋ ਵਰਤਦਾ ਸੋ
ਬੂਝੈ ਜਿਸ ਨੋ ਨਦਰਿ ਹੋਇ ॥੫॥ ਜਿਨੀ ਨਾਮੁ ਵਿਸਾਰਿਆ ਕੂੜੈ ਲਾਲਚਿ ਲਗਿ ॥
ਧੰਧਾ ਮਾਇਆ ਮੋਹਣੀ ਅੰਤਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ॥ ਜਿਨਾ ਵੇਲਿ ਨ ਤੂੰਬੜੀ ਮਾ
ਇਆ ਠਗੇ ਠਗਿ ॥ ਮਨਮੁਖ ਬੰਨ੍ਹਿ ਚਲਾਈਅਹਿ ਨਾ ਮਿਲਹੀ ਵਗਿ ਸਗਿ ॥
ਆਪਿ ਭੁਲਾਏ ਭੁਲੀਐ ਆਪੇ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਛੁਟੀਐ
ਜੇ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੬॥ ਸਾਲਾਹੀ ਸਾਲਾਹਣਾ ਭੀ ਸਚਾ ਸਾਲਾਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਸਚਾ ਏਕੁ ਦਰੁ ਬੀਭਾ ਪਰਹਰਿ ਆਹਿ ॥੭॥ ਨਾਨਕ ਜਹ ਜਹ ਮੈ ਫਿਰਉ ਤਹ
ਤਹ ਸਾਚਾ ਸੋਇ ॥ ਜਹ ਦੇਖਾ ਤਹ ਏਕੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਗਟੁ ਹੋਇ ॥੮॥ ਦੂਖ
ਵਿਸਾਰਣੁ ਸਬਦੁ ਹੈ ਜੇ ਮੰਨਿ ਵਸਾਏ ਕੋਇ ॥ ਗੁਰ ਕਿਰਪਾ ਤੇ ਮਨਿ ਵਸੈ ਕਰ
ਮ ਪਰਾਪਤਿ ਹੋਇ ॥੯॥ ਨਾਨਕ ਹਉ ਹਉ ਕਰਤੇ ਖਪਿ ਮੁਏ ਖੂਹਣਿ ਲਖ ਅ
ਸੰਖ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਮਿਲੇ ਸੁ ਉਬਰੇ ਸਾਚੈ ਸਬਦਿ ਅਲੰਖ ॥੧੦॥ ਜਿਨਾ ਸਤਿ
ਗੁਰੁ ਇਕ ਮਨਿ ਸੇਵਿਆ ਤਿਨ ਜਨ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਹਰਿ ਮਨਿ
ਵਸੈ ਮਾਇਆ ਕੀ ਭੁਖ ਜਾਇ ॥ ਸੇ ਜਨ ਨਿਰਮਲ ਊਜਲੇ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ
ਸਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਰਿ ਪਤਿਸਾਹੀਆ ਕੂੜੀਆ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਪਾਤਿਸਾਹ ॥੧੧
ਜਿਉ ਪੁਰਖੈ ਘਰਿ ਭਗਤੀ ਨਾਰਿ ਹੈ ਅਤਿ ਲੋਚੈ ਭਗਤੀ ਭਾਇ ॥ ਬਹੁ ਰਸ ਸਾ
ਲਣੇ ਸਵਾਰਦੀ ਖਟ ਰਸ ਮੀਠੇ ਪਾਇ ॥ ਤਿਉ ਬਾਣੀ ਭਗਤ ਸਲਾਹਦੇ ਹਰਿ ਨਾਮੈ

ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਮਨੁ ਤਨੁ ਧਨੁ ਆਗੈ ਰਖਿਆ ਸਿਰੁ ਵੇਚਿਆ ਗੁਰ ਆਗੈ ਜਾ
ਇ ॥ ਭੈ ਭਗਤੀ ਭਗਤ ਬਹੁ ਲੋਚਦੇ ਪ੍ਰਭ ਲੋਚਾ ਪੂਰਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭੁ
ਵੇਪਰਵਾਹੁ ਹੈ ਕਿਤੁ ਖਾਧੈ ਤਿਪਤਾਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੈ ਭਾਣੈ ਜੋ ਚਲੈ ਤਿਪ
ਤਾਸੈ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਇ ॥ ਧਨੁ ਧਨੁ ਕਲਜੁਗਿ ਨਾਨਕਾ ਜਿ ਚਲੈ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾ
ਇ ॥੧੨॥ ਸਤਿਗੁਰੂ ਨ ਸੇਵਿਓ ਸਬਦੁ ਨ ਰਖਿਓ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਧਿਗੁ ਤਿਨਾ ਕਾ
ਜੀਵਿਆ ਕਿਤੁ ਆਏ ਸੰਸਾਰਿ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਭਉ ਮਨਿ ਪਵੈ ਤਾਂ ਹਰਿ ਰਸਿ
ਲਗੈ ਪਿਆਰਿ ॥ ਨਾਉ ਮਿਲੈ ਧੁਰਿ ਲਿਖਿਆ ਜਨ ਨਾਨਕ ਪਾਰਿ ਉਤਾਰਿ ॥
੧੩॥ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਜਗੁ ਭਰਮਿਆ ਘਰੁ ਮੁਸੈ ਖਬਰਿ ਨ ਹੋਇ ॥ ਕਾਮ
ਕ੍ਰੋਧਿ ਮਨੁ ਹਿਰਿ ਲਇਆ ਮਨਮੁਖ ਅੰਧਾ ਲੋਇ ॥ ਗਿਆਨ ਖੜਗ ਪੰਚ
ਦੂਤ ਸੰਘਾਰੇ ਗੁਰਮਤਿ ਜਾਗੈ ਸੋਇ ॥ ਨਾਮ ਰਤਨੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਮਨੁ ਤਨੁ
ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇ ॥ ਨਾਮਹੀਨ ਨਕਟੇ ਫਿਰਹਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਬਹਿ ਰੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਜੋ
ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਲਿਖਿਆ ਸੁ ਮੇਟਿ ਨ ਸਕੈ ਕੋਇ ॥੧੪॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਹਰਿ ਧਨੁ ਖ
ਟਿਆ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਨਾਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਪਾਇਆ ਅਤੁਟ ਭਰੇ ਭੰ
ਡਾਰ ॥ ਹਰਿ ਗੁਣ ਬਾਣੀ ਉਚਰਹਿ ਅੰਤੁ ਨ ਪਾਰਾਵਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਭ ਕਾਰਣ
ਕਰਤਾ ਕਰੈ ਵੇਖੈ ਸਿਰਜਨਹਾਰੁ ॥੧੫॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਤਰਿ ਸਹਜੁ ਹੈ ਮਨੁ
ਚੜਿਆ ਦਸਵੈ ਆਕਾਸਿ ॥ ਤਿਥੈ ਊਂਘ ਨ ਭੁਖ ਹੈ ਹਰਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਸੁ
ਖ ਵਾਸੁ ॥ ਨਾਨਕ ਦੁਖੁ ਸੁਖੁ ਵਿਆਪਤ ਨਹੀ ਜਿਥੈ ਆਤਮ ਰਾਮ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥
੧੬॥ ਕਾਮ ਕ੍ਰੋਧ ਕਾ ਚੋਲੜਾ ਸਭ ਗਲਿ ਆਏ ਪਾਇ ॥ ਇਕਿ ਉਪਜਹਿ
ਇਕਿ ਬਿਨਸਿ ਜਾਂਹਿ ਹੁਕਮੇ ਆਵੈ ਜਾਇ ॥ ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਰੰਗੁ ਲ
ਗਾ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥ ਬੰਧਨਿ ਬੰਧਿ ਭਵਾਈਅਨੁ ਕਰਣਾ ਕਛੂ ਨ ਜਾਇ ॥੧੭॥
ਜਿਨ ਕਉ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਤਿਨਾ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਸਤਿਗੁਰਿ

ਮਿਲਿਐ ਉਲਟੀ ਭਈ ਮਰਿ ਜੀਵਿਆ ਸਹਜਿ ਸੁਭਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਭਗਤੀ ਰ
ਤਿਆ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇ ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖ ਚੰਚਲ ਮਤਿ ਹੈ ਅੰਤਰਿ ਬ
ਹੁਤੁ ਚਤੁਰਾਈ ॥ ਕੀਤਾ ਕਰਤਿਆ ਬਿਰਥਾ ਗਇਆ ਇਕੁ ਤਿਲੁ ਥਾਇ ਨ
ਪਾਈ ॥ ਪੁੰਨ ਦਾਨੁ ਜੋ ਬੀਜਦੇ ਸਭ ਧਰਮ ਰਾਇ ਕੈ ਜਾਈ ॥ ਬਿਨੁ ਸਤਿਗੁਰੂ
ਜਮਕਾਲੁ ਨ ਛੋਡਈ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਖੁਆਈ ॥ ਜੋਬਨੁ ਜਾਂਦਾ ਨਦਰਿ ਨ ਆਵਈ
ਜਰੁ ਪਹੁਚੈ ਮਰਿ ਜਾਈ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਮੋਹੁ ਹੇਤੁ ਹੈ ਅੰਤਿ ਬੇਲੀ ਕੋ ਨ ਸ
ਖਾਈ ॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੇ ਸੋ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ਨਾਉ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਈ ॥ ਨਾਨਕ ਸੇ ਵ
ਡੇ ਵਡਭਾਗੀ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਮਿ ਸਮਾਈ ॥੧੯॥ ਮਨਮੁਖ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤਨੀ
ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਦੁਖ ਰੋਇ ॥ ਆਤਮ ਰਾਮੁ ਨ ਪੂਜਨੀ ਦੂਜੈ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਹੋਇ ॥ ਹਉ
ਮੈ ਅੰਤਰਿ ਮੈਲੁ ਹੈ ਸਬਦਿ ਨ ਕਾਢਹਿ ਧੋਇ ॥ ਨਾਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਮੈਲਿਆ ਮੁਏ
ਜਨਮੁ ਪਦਾਰਥੁ ਖੋਇ ॥੨੦॥ ਮਨਮੁਖ ਬੋਲੇ ਅੰਧੁਲੇ ਤਿਸੁ ਮਹਿ ਅਗਨੀ
ਕਾ ਵਾਸੁ ॥ ਬਾਣੀ ਸੁਰਤਿ ਨ ਬੁਝਨੀ ਸਬਦਿ ਨ ਕਰਹਿ ਪ੍ਰਗਾਸੁ ॥ ਓਨਾ ਆਪਣੀ
ਅੰਦਰਿ ਸੁਧਿ ਨਹੀ ਗੁਰ ਬਚਨਿ ਨ ਕਰਹਿ ਵਿਸਾਸੁ ॥ ਗਿਆਨੀਆ ਅੰਦ
ਰਿ ਗੁਰ ਸਬਦੁ ਹੈ ਨਿਤ ਹਰਿ ਲਿਵ ਸਦਾ ਵਿਗਾਸੁ ॥ ਹਰਿ ਗਿਆਨੀਆ ਕੀ
ਰਖਦਾ ਹਉ ਸਦ ਬਲਿਹਾਰੀ ਤਾਸੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਜੋ ਹਰਿ ਸੇਵਦੇ ਜਨ ਨਾਨਕੁ
ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ॥੨੧॥ ਮਾਇਆ ਭੁਇਅੰਗਮੁ ਸਰਪੁ ਹੈ ਜਗੁ ਘੇਰਿਆ ਬਿਖੁ ਮਾ
ਇ ॥ ਬਿਖੁ ਕਾ ਮਾਰਣੁ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹੈ ਗੁਰ ਗਰੁੜ ਸਬਦੁ ਮੁਖਿ ਪਾਇ ॥ ਜਿ
ਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮਿਲਿਆ ਆਇ ॥ ਮਿਲਿ ਸਤਿ
ਗੁਰ ਨਿਰਮਲੁ ਹੋਇਆ ਬਿਖੁ ਹਉਮੈ ਗਇਆ ਬਿਲਾਇ ॥ ਗੁਰਮੁਖਾ ਕੇ
ਮੁਖ ਉਜਲੇ ਹਰਿ ਦਰਗਹ ਸੋਭਾ ਪਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੁ ਤਿਨ
ਜੋ ਚਾਲਹਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ ॥੨੨॥ ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਨਿਰਵੈਰੁ ਹੈ ਨਿਤ

ਹਿਰਦੈ ਹਰਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਨਿਰਵੈਰੈ ਨਾਲਿ ਵੈਰੁ ਰਚਾਇਦਾ ਆਪਣੈ
ਘਰਿ ਲੂਕੀ ਲਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਕ੍ਰੋਧੁ ਅਹੰਕਾਰੁ ਹੈ ਅਨਦਿਨੁ ਜਲੈ ਸਦਾ ਦੁ
ਖੁ ਪਾਇ ॥ ਕੂੜੁ ਬੋਲਿ ਬੋਲਿ ਨਿਤ ਭਉਕਦੇ ਬਿਖੁ ਖਾਧੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ॥
ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਕਾਰਣਿ ਭਰਮਦੇ ਫਿਰਿ ਘਰਿ ਘਰਿ ਪਤਿ ਗਵਾਇ ॥
ਬੇਸੁਆ ਕੇਰੇ ਪੂਤ ਜਿਉ ਪਿਤਾ ਨਾਮੁ ਤਿਸੁ ਜਾਇ ॥ ਹਰਿ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਨ ਚੇਤ
ਨੀ ਕਰਤੈ ਆਪਿ ਖੁਆਇ ॥ ਹਰਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੀਅਨੁ ਜੀਅ ਵਿ
ਛੁੜੇ ਆਪਿ ਮਿਲਾਇ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਤਿਸੁ ਬਲਿਹਾਰਣੈ ਜੋ ਸਤਿਗੁਰ ਲਾ
ਗੇ ਪਾਇ ॥੨੩॥ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਸੇ ਊਬਰੇ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਜਮਪੁਰਿ ਜਾਂਹਿ ॥ ਨਾ
ਨਕ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸੁਖੁ ਨਹੀ ਆਇ ਗਏ ਪਛੁਤਾਹਿ ॥੨੪॥ ਚਿੰਤਾ ਧਾਵਤ
ਰਹਿ ਗਏ ਤਾਂ ਮਨਿ ਭਇਆ ਅਨੰਦੁ ॥ ਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦੀ ਬੁਝੀਐ ਸਾ ਧਨ ਸੁ
ਤੀ ਨਿਚਿੰਦ ॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਤਿਨਾ ਭੇਟਿਆ ਗੁਰ ਗੋਵਿੰਦੁ ॥
ਨਾਨਕ ਸਹਜੇ ਮਿਲਿ ਰਹੇ ਹਰਿ ਪਾਇਆ ਪਰਮਾਨੰਦੁ ॥੨੫॥ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵ
ਨਿ ਆਪਣਾ ਗੁਰ ਸਬਦੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿ ਲੈਨਿ ਹ
ਰਿ ਨਾਮੁ ਰਖਹਿ ਉਰ ਧਾਰਿ ॥ ਐਥੈ ਓਥੈ ਮੰਨੀਅਨਿ ਹਰਿ ਨਾਮਿ ਲਗੇ ਵਾਪਾ
ਰਿ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਬਦਿ ਸਿਞਾਪਦੇ ਤਿਤੁ ਸਾਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਸਚਾ ਸਉ
ਦਾ ਖਰਚੁ ਸਚੁ ਅੰਤਰਿ ਪਿਰਮੁ ਪਿਆਰੁ ॥ ਜਮਕਾਲੁ ਨੇੜਿ ਨ ਆਵਈ
ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਨਾਮਿ ਰਤੇ ਸੇ ਧਨਵੰਤ ਹੈ ਨਿਰਧਨੁ
ਹੋਰੁ ਸੰਸਾਰੁ ॥੨੬॥ ਜਨ ਕੀ ਟੇਕ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਠਵਰ ਨ
ਠਾਉ ॥ ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਉ ਮਨਿ ਵਸੈ ਸਹਜੇ ਸਹਜਿ ਸਮਾਉ ॥ ਵਡਭਾਗੀ
ਨਾਮੁ ਧਿਆਇਆ ਅਹਿਨਿਸਿ ਲਾਗਾ ਭਾਉ ॥ ਜਨੁ ਨਾਨਕੁ ਮੰਗੈ ਧੂੜਿ
ਤਿਨ ਹਉ ਸਦ ਕੁਰਬਾਣੈ ਜਾਉ ॥੨੭॥ ਲਖ ਚਉਰਾਸੀਹ ਮੇਦਨੀ ਤਿ

ਸਣੁਜਲਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰ॥ਇਹੁਮੋਹੁਮਾਇਆਸਭੁਪਸਰਿਆਨਾਲਿਚ
ਲੈਨਅੰਤੀਵਾਰ॥ਬਿਨੁਹਰਿਸਾਂਤਿਨਆਵਈਕਿਸੁਆਗੈਕਰੀਪੁਕਾਰ॥
ਵਡਭਾਗੀਸਤਿਗੁਰੁਪਾਇਆਬੂਝਿਆਬ੍ਰਹਮੁਬਿਚਾਰੁ॥ਤਿਸਨਾਅਗ
ਨਿਸਭਬੁਝਿਗਈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਉਰਿਧਾਰਿ॥੨੮॥ਅਸੀਖਤੇਬਹੁ
ਤੁਕਮਾਵਦੇਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਹਰਿਕਿਰਪਾਕਰਿਕੈਬਖਸਿਲੈਹੁਹਉ
ਪਾਪੀਵਡਗੁਨਹਗਾਰੁ॥ਹਰਿਜੀਉਲੇਖੈਵਾਰਨਆਵਈਤੂੰਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਵਣਹਾਰੁ॥ਗੁਰਤੁਠੈਹਰਿਪ੍ਰਭੁਮੇਲਿਆਸਭਕਿਲਵਿਖਕਟਿ
ਵਿਕਾਰ॥ਜਿਨਾਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਆਜਨਨਾਨਕਤਿਨਜੈਕਾਰੁ॥੨੯
ਵਿਛੁੜਿਵਿਛੁੜੇਜੋਮਿਲੇਸਤਿਗੁਰਕੇਭੈਭਾਇ॥ਜਨਮਮਰਣਨਿਹਚ
ਲੁਭਏਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਧਿਆਇ॥ਗੁਰਸਾਧੂਸੰਗਤਿਮਿਲੈਹੀਰੇਰਤ
ਨਲਭੰਨਿ॥ਨਾਨਕਲਾਲੁਅਮੋਲਕਾਗੁਰਮੁਖਿਖੋਜਿਲਹੰਨਿ॥੩੦॥ਮਨ
ਮੁਖਨਾਮੁਨਚੇਤਿਓਧਿਗੁਜੀਵਣੁਧਿਗੁਵਾਸੁ॥ਜਿਸਦਾਦਿਤਾਖਾਣਾ
ਪੈਨਣਾਸੋਮਨਿਨਵਸਿਓਗੁਣਤਾਸੁ॥ਇਹੁਮਨੁਸਬਦਿਨਭੇਦਿਓਕਿਉ
ਹੋਵੈਘਰਵਾਸੁ॥ਮਨਮੁਖੀਆਦੋਹਾਗਣੀਆਵਣਜਾਣਿਮੁਈਆਸੁ॥
ਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਸੋਹਾਗੁਹੈਮਸਤਕਿਮਣੀਲਿਖਿਆਸੁ॥ਹਰਿਹਰਿਨਾ
ਮੁਉਰਿਧਾਰਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਕਮਲਪ੍ਰਗਾਸੁ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਨਿਆ
ਪਣਾਹਉਸਦਬਲਿਹਾਰੀਤਾਸੁ॥ਨਾਨਕਤਿਨਮੁਖਉਜਲੇਜਿਨਅੰਤਰਿ
ਨਾਮੁਪ੍ਰਗਾਸੁ॥੩੧॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਈਜਨੁਸਿਝੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਕਤਿ
ਨਹੋਈ॥ਭੇਖਕਰਹਿਬਹੁਕਰਮਵਿਗੁਤੇਭਾਇਦੂਜੈਪਰਜਵਿਗੋਈ॥ਨਾ
ਨਕਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਨਾਉਨਪਾਈਐਜੇਸਉਲੋਚੈਕੋਈ॥੩੨॥ਹਰਿਕਾ
ਨਾਮੁਅਤਿਵਡਊਚਾਊਚੀਹੂਊਚਾਹੋਈ॥ਅਪੜਿਕੋਇਨਸਕਈਜੇਸ

ਉਲੋਚੈਕੋਈ॥ਮੁਖਿਸੰਜਮਹਛਾਨਹੋਵਈਕਰਿਭੇਖਭਵੈਸਭਕੋਈ॥ਗੁਰ
ਕੀਪਉੜੀਜਾਇਚੜੈਕਰਮਿਪਰਾਪਤਿਹੋਈ॥ਅੰਤਰਿਆਇਵਸੈਗੁਰ
ਸਬਦੁਵੀਚਾਰੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਸਬਦਿਮਰੈਮਨੁਮਾਨੀਐਸਾਚੇਸਾਚੀਸੋਇ॥
੩੩॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਦੁਖੁਸਾਗਰੁਹੈਬਿਖੁਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ॥ਮੇਰਾ
ਮੇਰਾਕਰਤੇਪਚਿਮੁਏਹਉਮੈਕਰਤਵਿਹਾਇ॥ਮਨਮੁਖਾਉਰਵਾਰੁਨਪਾਰੁਹੈ
ਅਧਵਿਚਿਰਹੇਲਪਟਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਸੁਕਮਾਵਣਾਕਰਣਾਕਛੂ
ਨਜਾਇ॥ਗੁਰਮਤੀਗਿਆਨੁਰਤਨੁਮਨਿਵਸੈਸਭੁਦੇਖਿਆਬ੍ਰਹਮੁਸੁਭਾ
ਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਬੋਹਿਥੈਵਡਭਾਗੀਚੜੈਤੇਭਉਜਲਿਪਾਰਿਲੰਘਾਇ॥
੩੪॥ਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਦਾਤਾਕੋਨਹੀਜੋਹਰਿਨਾਮੁਦੇਇਆਧਾਰੁ॥ਗੁਰਕਿਰਪਾ
ਤੇਨਾਉਮਨਿਵਸੈਸਦਾਰਹੈਉਰਿਧਾਰਿ॥ਤਿਸਨਾਬੁਝੈਤਿਪਤਿਹੋਇ॥ਹਰਿ
ਕੈਨਾਇਪਿਆਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਪਾਈਐਹਰਿਅਪਨੀਕਿਰਪਾਧਾਰਿ॥
੩੫॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਜਗਤੁਬਰਲਿਆਕਹਣਾਕਛੂਨਜਾਇ॥ਹਰਿਰਖੇਸੇਉ
ਬਰੇਸਬਦਿਰਹੇਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਕਰਤਾਸਭੁਕਿਛੁਜਾਣਦਾਜਿਨਿਰਖੀ
ਬਣਤਬਣਾਇ॥੩੬॥ਹੋਮਜਗਸਭਿਤੀਰਥਾਪੜ੍ਹਿਪੰਡਿਤਥਕੇਪੁਰਾਣ॥
ਬਿਖੁਮਾਇਆਮੋਹੁਨਮਿਟਈਵਿਚਿਹਉਮੈਆਵਣੁਜਾਣੁ॥ਜਿਨਾਹਰਿਹ
ਰਿਪ੍ਰਭੁਸੇਵਿਆਜਨਨਾਨਕਸਦਕੁਰਬਾਣੁ॥੩੭॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਬਹੁਚਿਤ
ਵਦੇਬਹੁਆਸਾਲੋਭੁਵਿਕਾਰ॥ਮਨਮੁਖਿਅਸਥਿਰੁਨਥੀਐਮਰਿਬਿਨਸਿ
ਜਾਇਖਿਨਵਾਰ॥ਵਡਭਾਗੁਹੋਵੈਸਤਿਗੁਰੁਮਿਲੈਹਉਮੈਤਜੈਵਿਕਾਰ॥
ਹਰਿਨਾਮਾਜਪਿਸੁਖੁਪਾਇਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਵੀਚਾਰਿ॥੩੮॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਭਗਤਿਨਹੋਵਈਨਾਮਿਨਲਗੈਪਿਆਰੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਿ
ਆਗੁਰਕੈਹੇਤਿਪਿਆਰਿ॥੩੯॥ਲੋਭੀਕਾਵੇਸਾਹੁਨਕੀਜੈਜੇਕਾਪਾਰਿਵਸਾ

ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਮਲੁ
ਉਤਰੀਹਰਿਜਪਿਆ
ਪੁਰਖੁਸੁਜਾਣੁ॥

ਸਿਆਅੰਤਿਕਾਲਿਤਿਥੈਧੁਰੈਜਿਥੈਹਥੁਨਪਾਇ॥ਮਨਮੁਖਸੇਤੀਸੰਗੁਕਰੇ
ਮੁਹਿਕਾਲਖਦਾਗੁਲਗਾਇ॥ਮੁਹਕਾਲੇਤਿਨਲੋਭੀਆਂਜਾਸਨਿਜਨਮੁਗਵਾ
ਇ॥ਸਤਸੰਗਤਿਹਰਿਮੇਲਿਪ੍ਰਭਹਰਿਨਾਮੁਵਸੈਮਨਿਆਇ॥ਜਨਮਮਰਨ
ਕੀਮਲੁਉਤਰੈਜਨਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇ॥੪੦॥ਧੁਰਿਹਰਿਪ੍ਰਭਿਕਰਤੈਲਿ
ਖਿਆਸੁਮੇਟਣਾਨਜਾਇ॥ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਦਾਪ੍ਰਤਿਪਾਲਕੁਹਰਿਰਾ
ਇ॥ਚੁਗਲਨਿੰਦਕਭੁਖੇਰੁਲਿਮੁਏਏਨਾਹਥੁਨਕਿਥਾਊਪਾਇ॥ਬਾਹਰਿ
ਪਾਖੰਡਸਭਕਰਮਕਰਹਿਮਨਿਹਿਰਦੈਕਪਟੁਕਮਾਇ॥ਖੇਤਿਸਰੀਰਿਜੋਬੀ
ਜੀਐਸੋਅੰਤਿਖਲੋਆਆਇ॥ਨਾਨਕਕੀਪ੍ਰਭਬੇਨਤੀਹਰਿਭਾਵੈਬਖਸਿ
ਮਿਲਾਇ॥੪੧॥ਮਨਆਵਣਜਾਣੁਨਸੁਝਈਨਾਸੁਝੈਦਰਬਾਰੁ॥ਮਾਇਆ
ਮੋਹਿਪਲੇਟਿਆਅੰਤਰਿਅਗਿਆਨੁਗੁਬਾਰੁ॥ਤਬਨਰੁਸੁਤਾਜਾਗਿਆ
ਸਿਰਿਡੰਡੁਲਗਾਬਹੁਭਾਰੁ॥ਗੁਰਮੁਖਾਂਕਰਾਂਉਪਰਿਹਰਿਚੇਤਿਆਸੇਪਾ
ਇਨਿਮੋਖਦੁਆਰੁ॥ਨਾਨਕਆਪਿਓਹਿਉਧਰੇਸਭਕੁਟੰਬਤਰੇਪਰਵਾਰੁ॥
੪੨॥ਸਬਦਿਮਰੈਸੋਮੁਆਜਾਪੈ॥ਗੁਰਪਰਸਾਦੀਹਰਿਰਸਿਧ੍ਰਾਪੈ॥ਹਰਿਦ
ਰਗਹਿਗੁਰਸਬਦਿਸਿਞਾਪੈ॥ਬਿਨੁਸਬਦੈਮੁਆਹੈਸਭੁਕੋਇ॥ਮਨਮੁਖੁ
ਮੁਆਅਪੁਨਾਜਨਮੁਖੋਇ॥ਹਰਿਨਾਮੁਨਚੇਤਹਿਅੰਤਿਦੁਖੁਰੋਇ॥ਨਾਨਕ
ਕਰਤਾਕਰੇਸੁਹੋਇ॥੪੩॥ਗੁਰਮੁਖਿਬੁਢੇਕਦੇਨਾਹੀਜਿਨਾਅੰਦਰਿਸੁਰਤਿ
ਗਿਆਨੁ॥ਸਦਾਸਦਾਹਰਿਗੁਣਰਵਹਿਅੰਤਰਿਸਹਜਧਿਆਨੁ॥ਓਇ
ਸਦਾਅਨੰਦਿਬਿਬੇਕਰਹਹਿਦੁਖਿਸੁਖਿਏਕਸਮਾਨਿ॥ਤਿਨਾਨਦਰੀਇਕੋ
ਆਇਆਸਭੁਆਤਮਰਾਮੁਪਛਾਨੁ॥੪੪॥ਮਨਮੁਖੁਬਾਲਕੁਬਿਰਧਿਸ
ਮਾਨਿਹੈਜਿਨਾਅੰਤਰਿਸੁਰਤਿਨਾਹੀ॥ਵਿਚਿਹਉਮੈਕਰਮਕਮਾਵਦੇਸਭਧ
ਰਮਰਾਇਕੈਜਾਂਹੀ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਛੇਨਿਰਮਲੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਓਨਾ

ਮੈਲੁਪਤੰਗੁਨਲਗਈਜਿਚਲਨਿਸਤਿਗੁਰਭਾਇ॥ਮਨਮੁਖਜੂਠਨਉਤਰੈ
ਜੇਸਉਧੋਵਣਪਾਇ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮੇਲਿਅਨੁਗੁਰਕੈਅੰਕਿਸਮਾ
ਇ॥੪੫॥ਬੁਰਾਕਰੇਸੁਕੇਹਾਸਿਝੈ॥ਆਪਣੈਰੋਹਿਆਪੇਹੀਦਝੈ॥ਮਨ
ਮੁਖਕਮਲਾਰਗੜੈਲੁਝੈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਤਿਸੁਸਭਕਿਛੁਸੁਝੈ॥ਨਾ
ਨਕਗੁਰਮੁਖਿਮਨਸਿਉਲੁਝੈ॥੪੬॥ਜਿਨਾਸਤਿਗੁਰੁਪੁਰਖੁਨਸੇਵਿਓ
ਸਬਦਿਨਕੀਤੋਵੀਚਾਰੁ॥ਓਇਮਾਣਸਜੂਨਿਨਆਖੀਅਨਿਪਸੂਢੋਰਗਾ
ਵਾਰ॥ਓਨਾਅੰਤਰਿਗਿਆਨੁਨਧਿਆਨੁਹੈਹਰਿਸਿਉਪ੍ਰੀਤਿਨਪਿਆਰੁ॥
ਮਨਮੁਖਮੁਏਵਿਕਾਰਮਹਿਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਜੀਵਦਿਆਨੋਮਿਲੈ
ਸੁਜੀਵਦੇਹਰਿਜਗਜੀਵਨਉਰਧਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸੋਹਣੇਤਿ
ਤੁਸਚੈਦਰਬਾਰਿ॥੪੭॥ਹਰਿਮੰਦਰੁਹਰਿਸਾਜਿਆਹਰਿਵਸੈਜਿਸੁਨਾਲਿ॥
ਗੁਰਮਤੀਹਰਿਪਾਇਆਮਾਇਆਮੋਹਪਰਜਾਲਿ॥ਹਰਿਮੰਦਰਿਵਸਤੁ
ਅਨੇਕਹੈਨਵਨਿਧਿਨਾਮੁਸਮਾਲਿ॥ਧਨੁਭਗਵੰਤੀਨਾਨਕਾਜਿਨਾਗੁਰਮੁ
ਖਿਲਧਾਹਰਿਭਾਲਿ॥ਵਡਭਾਗੀਗੜੁਮੰਦਰੁਖੋਜਿਆਹਰਿਹਿਰਦੈਪਾ
ਇਆਨਾਲਿ॥੪੮॥ਮਨਮੁਖਦਹਦਿਸਿਫਿਰਿਰਹੇਅਤਿਤਿਸਨਾਲੋਭ
ਵਿਕਾਰ॥ਮਾਇਆਮੋਹੁਨਚੁਕਈਮਰਿਜੰਮਹਿਵਾਰੋਵਾਰ॥ਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿ
ਸੁਖੁਪਾਇਆਅਤਿਤਿਸਨਾਤਜਿਵਿਕਾਰ॥ਜਨਮਮਰਣਕਾਦੁਖੁਗਇ
ਆਜਨਨਾਨਕਸਬਦੁਬੀਚਾਰਿ॥੪੯॥ਹਰਿਹਰਿਨਾਮੁਧਿਆਇਮਨਹ
ਰਿਦਰਗਹਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥ਕਿਲਵਿਖਪਾਪਸਭਕਟੀਅਹਿਹਉਮੈਚੁਕੈ
ਗੁਮਾਨੁ॥ਗੁਰਮੁਖਿਕਮਲੁਵਿਗਸਿਆਸਭੁਆਤਮਬ੍ਰਹਮੁਪਛਾਨੁ॥ਹ
ਰਿਹਰਿਕਿਰਪਾਧਾਰਿਪ੍ਰਭਜਨਨਾਨਕਜਪਿਹਰਿਨਾਮੁ॥੫੦॥ਧਨਾਸਰੀਧ
ਨਵੰਤੀਜਾਣੀਐਭਾਈਜਾਂਸਤਿਗੁਰਕੀਕਾਰਕਮਾਇ॥ਤਨੁਮਨੁਸਉਪੇਜੀ

ਅਸਥਿਰੁਭਾਈਲਏਹੁਕਮਿਫਿਰਾਉ॥ਜਨਹਵੈਸਾਵਣਿਤਿਥੈਬੈਸਹਿਭਾਈਜਨਹਵੈਜ
ਤਿਤਹਜਾਉ॥ਏਵਡੁਧਨੁਹੋਰੁਕੋਨਹੀਭਾਈਜੇਵਡੁਸਚਾਨਾਉ॥ਸਦਾਸਚੇ
ਕੇਗੁਣਗਾਂਵਾਂਭਾਈਸਦਾਸਚੇਕੈਸੰਗਿਰਹਾਉ॥ਪੈਨਣੁਗੁਣਚੰਗਿਆਈ
ਆਭਾਈਆਪਣੀਪਤਿਕੇਸਾਦਆਪੇਖਾਇ॥ਤਿਸਕਾਕਿਆਸਾਲਾਹੀ
ਐਭਾਈਦਰਸਨਕਉਬਲਿਜਾਇ॥ਸਤਿਗੁਰਵਿਚਿਵਡੀਆਵਡਿਆ
ਈਭਾਈਕਰਮਿਮਿਲੈਤਾਂਪਾਇ॥ਇਕਿਹੁਕਮਿਮੰਨਿਨਜਾਣਨੀਭਾਈਦੂਜੈ
ਭਾਇਫਿਰਾਇ॥ਸੰਗਤਿਢੋਈਨਾਮਿਲੈਭਾਈਬੈਸਣਿਮਿਲੈਨਥਾਉ॥ਨਾਨਕ
ਹੁਕਮੁਤਿਨਾਮਨਾਇਸੀਭਾਈਜਿਨਾਧੁਰੇਕਮਾਇਆਨਾਉ॥ਤਿਨਵਿਟਹੁਹ
ਉਵਾਰਿਆਭਾਈਤਿਨਕਉਸਦਬਲਿਹਾਰੈਜਾਉ॥੫੧॥ਸੇਦਾੜੀਆਸ
ਚੀਆਜਿਗੁਰਚਰਨੀਲਗੰਨਿ॥ਅਨਦਿਨੁਸੇਵਨਿਗੁਰੁਆਪਣਾਅਨਦਿ
ਨੁਅਨਦਿਰਹੰਨਿ॥ਨਾਨਕਸੇਮੁਹਸੋਹਣੇਸਚੈਦਰਿਦਿਸੰਨਿ॥੫੨॥ਮੁਖਸ
ਚੇਸਚੁਦਾੜੀਆਸਚੁਬੋਲਹਿਸਚੁਕਮਾਹਿ॥ਸਚਾਸਬਦੁਮਨਿਵਸਿਆ
ਸਤਿਗੁਰਮਾਂਹਿਸਮਾਂਹਿ॥ਸਚੀਰਾਸੀਸਚੁਧਨੁਉਤਮਪਦਵੀਪਾਂਹਿ॥ਸ
ਚੁਸੁਣਹਿਸਚੁਮੰਨਿਲੈਨਿਸਚੀਕਾਰਕਮਾਹਿ॥ਸਚੀਦਰਗਹਬੈਸਣਾਸ
ਚੇਮਾਹਿਸਮਾਹਿ॥ਨਾਨਕਵਿਣੁਸਤਿਗੁਰਸਚੁਨਪਾਈਐਮਨਮੁਖਿਭੂਲੇ
ਜਾਂਹਿ॥੫੩॥ਬਾਬੀਹਾਪ੍ਰਿਉਪ੍ਰਿਉਕਰੇਜਲਨਿਧਿਪ੍ਰੇਮਪਿਆਰਿ॥ਗੁਰ
ਮਿਲੇਸੀਤਲਜਲੁਪਾਇਆਸਭਿਦੂਖਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ॥ਤਿਸਚੁਕੈਸਹਜੁ
ਊਪਜੈਚੁਕੈਕੂਕਪੁਕਾਰ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਾਂਤਿਹੋਇਨਾਮੁਰਖਹੁਉਰਿ
ਧਾਰਿ॥੫੪॥ਬਾਬੀਹਾਤੂੰਸਚੁਚਉਸਚੇਸਉਲਿਵਲਾਇ॥ਬੋਲਿਆ
ਤੇਰਾਥਾਇਪਵੈਗੁਰਮੁਖਿਹੋਇਅਲਾਇ॥ਸਬਦੁਚੀਨਿਤਿਖਉਤਰੈ
ਮੰਨਿਲੈਰਜਾਇ॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾਝੋਕਿਵਰਸਦਾਬੂੰਦਪਵੈਸਹਜਿਸੁਭਾਇ॥

ਜਲਹੀਤੇਸਭਊਪਜੈਬਿਨੁਜਲਪਿਆਸਨਜਾਇ॥ਨਾਨਕਹਰਿਜਲੁਜਿ
ਨਿਪੀਆਤਿਸੁਭੂਖਨਲਾਗੈਆਇ॥੫੫॥ਬਾਬੀਹਾਤੂੰਸਹਜਿਬੋਲਿਸਚੈ
ਸਬਦਿਸੁਭਾਇ॥ਸਭੁਕਿਛੁਤੇਰੈਨਾਲਿਹੈਸਤਿਗੁਰਿਦੀਆਦਿਖਾਇ॥
ਆਪੁਪਛਾਣਹਿਪ੍ਰੀਤਮੁਮਿਲੈਵੁਠਾਛਹਬਰਲਾਇ॥ਝਿਮਿਝਿਮਿਅੰ
ਮ੍ਰਿਤੁਵਰਸਦਾਤਿਸਨਾਭੁਖਸਭਜਾਇ॥ਕੂਕਪੁਕਾਰਨਹੋਵਈਜੋਤੀਜੋਤਿ
ਮਿਲਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਿਸਵਨਿਸੋਹਾਗਣੀਸਚੈਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੫੬॥ਧੁ
ਰਹੁਖਸਮਿਭੇਜਿਆਸਚੈਹੁਕਮਿਪਠਾਇ॥ਇੰਦੁਵਰਸੈਦਇਆਕਰਿ
ਗੂੜੀਛਹਬਰਲਾਇ॥ਬਬੀਹੇਤਨਿਮਨਿਸੁਖੁਹੋਇਜਾਂਤਤੁਬੂੰਦਮੁਹਿਪਾ
ਇ॥ਅਨੁਧਨੁਬਹੁਤਾਉਪਜੈਧਰਤੀਸੋਭਾਪਾਇ॥ਅਨਦਿਨੁਲੋਕੁਭਗਤਿ
ਕਰੇਗੁਰਕੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਆਪੇਸਚਾਬਖਸਿਲਏਕਰਿਕਿਰਪਾਕਰੈਰ
ਜਾਇ॥ਹਰਿਗੁਣਗਾਵਹੁਕਾਮਣੀਸਚੈਸਬਦਿਸਮਾਇ॥ਭੈਕਾਸਹਜੁਸੀ
ਗਾਰੁਕਰਿਹੁਸਚਿਰਹਹੁਲਿਵਲਾਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੋਮਨਿਵਸੈਹਰਿਦਰ
ਗਹਲਏਛਡਾਇ॥੫੭॥ਬਬੀਹਾਸਗਲੀਧਰਤੀਜੇਫਿਰਹਿਊਡਿਚੜ
ਹਿਆਕਾਸਿ॥ਸਤਿਗੁਰਿਮਿਲਿਐਜਲੁਪਾਈਐਚੂਕੈਭੂਖਪਿਆਸ॥
ਜੀਉਪਿੰਡੁਸਭੁਤਿਸਕਾਸਭੁਕਿਛੁਤਿਸਕੈਪਾਸਿ॥ਵਿਣੁਬੋਲਿਆਸਭੁ
ਕਿਛੁਜਾਣਦਾਕਿਸੁਆਗੈਕੀਚੈਅਰਦਾਸਿ॥ਨਾਨਕਘਟਿਘਟਿਏਕੋਵਰ
ਤਦਾਸਬਦਿਕਰੇਪਰਗਾਸ॥੫੮॥ਭੈਵਿਚਿਸਭੁਆਕਾਰੁਹੈਨਿਰਭਉ
ਹਰਿਜੀਉਸੋਇ॥ਸਤਿਗੁਰਿਸੇਵਿਐਹਰਿਮਨਿਵਸੈਤਿਥੈਭਉਕਦੇਨਹੋ
ਇ॥ਦੁਸਮਨੁਦੁਖੁਤਿਸਨੋਨੇੜਿਨਆਵੈਪੋਹਿਨਸਕੈਕੋਇ॥ਗੁਰਮੁਖਿਮ
ਨਿਵੀਚਾਰਿਆਜੋਤਿਸੁਭਾਵੈਸੁਹੋਇ॥ਨਾਨਕਆਪੇਹੀਪਤਿਰਖਸੀਕਾਰ
ਜਸਵਾਰੇਸੋਇ॥੫੯॥ਨਾਨਕਤਿਸੈਬਸੰਤੁਹੈਜਿਸਤਿਗੁਰੁਸੇਵਿਸਮਾਇ॥

ਹਰਿਵੁਠੈਮਨੁਤਨੁਸਭੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰੀਆਵਲੁਹੋਇ॥੨॥ਸਬ
ਦੇਸਦਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਤੁਤਨੁਮਨੁਹਰਿਆਹੋਇ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਨਵੀਸਰੈਜਿ
ਨਿਸਿਰਿਆਸਭੁਕੋਇ॥੧॥ਨਾਨਕਤਿਨਾਬਸੰਤੁਹੈਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਵਸਿ
ਆਮਨਿਸੋਇ॥ਹਰਿਵੁਠੈਮਨੁਤਨੁਪਰਫੜੈਸਭੁਜਗੁਹਰਿਆਹੋਇ॥੨॥
ਵਡੈਝਾਲਿਝਲੁੰਭਲੈਨਾਵੜਾਲਈਐਕਿਸੁ॥ਨਾਉਲਈਐਪਰਮੇਸ
ਰੈਭੰਨਣਘੜਣਸਮਰਥੁ॥੨॥ਹਰਿਹਟਭੀਤੂੰਤੂੰਕਰਹਿਬੋਲਹਿਭਲੀ
ਬਾਣਿ॥ਸਾਹਿਬੁਸਦਾਹਦੂਰਿਹੈਕਿਆਉਚੀਕਰਹਿਪੁਕਾਰ॥ਜਿਨਿਜਗਤੁ
ਉਪਾਇਹਰਿਰੰਗੁਕੀਆਤਿਸੈਵਿਟਹੁਕੁਰਬਾਣੁ॥ਆਪੁਛੋਡਹਿਤਾਂਸ
ਹੁਮਿਲੈਸਚਾਏਹੁਵੀਚਾਰੁ॥ਹਉਮੈਫਿਕਾਬੋਲਣਾਬੁਝਿਨਸਕਾਕਾਰ॥ਵ
ਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਤੁਝੈਧਿਆਇਦਾਅਨਦਿਨੁਸਦਾਵਿਹਾਣ॥ਬਿਨੁਸ
ਤਿਗੁਰਕਿਨੈਨਪਾਇਆਕਰਿਕਰਿਥਕੇਵੀਚਾਰ॥ਨਦਰਿਕਰਹਿਜੇਆਪ
ਣੀਤਾਆਪੇਲੈਹਿਸਵਾਰਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਜਿਨੀਧਿਆਇਆਆਏ
ਸੇਪਰਵਾਣੁ॥੨॥ਪਉੜੀ॥ਜੋਗੁਨਭਗਵੀਕਪੜੀਜੋਗੁਨਮੈਲੇਵੇਸਿ॥ਨਾਨਕ
ਘਰਿਬੈਠਿਆਜੋਗੁਪਾਈਐਸਤਿਗੁਰਕੈਉਪਦੇਸਿ॥੩॥ਚਾਰੇਕੁੰਡਾ
ਜੇਭਵਹਿਬੇਦਪੜਹਿਜੁਗਚਾਰਿ॥ਨਾਨਕਸਚਾਭੇਟੈਹਰਿਮਨਿਵਸੈਪਾਵ
ਹਿਮੋਖਦੁਆਰ॥੪॥ਨਾਨਕਹੁਕਮੁਵਰਤੈਖਸਮਕਾਮਤਿਭਵੀਫਿ
ਰਹਿਚਲਚਿਤ॥ਮਨਮੁਖਸਉਕਰਿਦੋਸਤੀਸੁਖਕਿਪੁਛਹਿਮਿਤ॥ਗੁਰਮੁ
ਖਸਉਕਰਿਦੋਸਤੀਸਤਿਗੁਰਸਉਲਾਇਚਿਤੁ॥ਜੰਮਣਮਰਣਕਾਮੂਲੁ
ਕਟੀਐਤਾਂਸੁਖੁਹੋਵੀਮਿਤ॥੫॥ਭੁਲਿਆਆਪਿਸਮਝਾਇਸੀਜਾ
ਕਉਨਦਰਿਕਰੇ॥ਨਾਨਕਨਦਰੀਬਾਹਰੀਕਰਣਪਲਾਹਕਰੇ॥੬॥

੧ਓਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕਮਹਲਾ ੪

ਵਡਭਾਗੀਆਸੋਹਾਗਣੀਜਿਨਾਗੁਰਮੁਖਿਮਿਲਿਆਹਰਿਰਾਇ॥ਅੰ
ਤਰਿਜੋਤਿਪਰਗਾਸੀਆਨਾਨਕਨਾਮਿਸਮਾਇ॥੧॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁ
ਰੁਪੁਰਖੁਹੈਜਿਨਿਸਚੁਜਾਤਾਸੋਇ॥ਜਿਤੁਮਿਲਿਐਤਿਖਉਤਰੈਤਨੁ
ਮਨੁਸੀਤਲੁਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸਤਿਪੁਰਖੁਹੈਜਿਸਨੋਸਮ
ਤੁਸਭੁਕੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰਵੈਰੁਹੈਜਿਸੁਨਿੰਦਾਉਸਤਤਿਤੁ
ਲਿਹੋਇ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਸੁਜਾਣੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤਰਿਬ੍ਰਹਮੁਬੀਚਾਰੁ॥
ਵਾਹੁਵਾਹੁਸਤਿਗੁਰੁਨਿਰੰਕਾਰੁਹੈਜਿਸੁਅੰਤੁਨਪਾਰਾਵਾਰੁ॥ਵਾਹੁਵਾਹੁਸ
ਤਿਗੁਰੂਹੈਜਿਸਚੁਦ੍ਰਿੜਾਏਸੋਇ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰਵਾਹੁਵਾਹੁਜਿਸਤੇ
ਨਾਮੁਪਰਾਪਤਿਹੋਇ॥੨॥ਹਰਿਪ੍ਰਭਸਚਾਸੋਹਿਲਾਗੁਰਮੁਖਿਨਾਮੁਗੋਵਿੰਦੁ
॥ਅਨਦਿਨੁਨਾਮੁਸਲਾਹਣਾਹਰਿਜਪਿਆਮਨਿਆਨੰਦੁ॥ਵਡਭਾਗੀਹਰਿ
ਪਾਇਆਪੂਰਨਪਰਮਾਨੰਦੁ॥ਜਨਨਾਨਕਨਾਮੁਸਲਾਹਿਆਬਹੁੜਿਨਮਨਿ
ਤਨਿਭੰਗੁ॥੧॥ਮੂੰਪਿਰੀਆਸਉਨੇਹੁਕਿਉਸਜਣਮਿਲਹਿਪਿਆਰਿ
ਆ॥ਹਉਢੂਢੇਦੀਤਿਨਸਜਣਸਚਿਸਵਾਰਿਆ॥ਸਤਿਗੁਰੁਮੈਡਾਮਿਤੁ
ਹੈਜੇਮਿਲੈਤਇਹੁਮਨੁਵਾਰਿਆ॥ਦੇਂਦਾਮੂੰਪਿਰੁਦਸਿਹਰਿਸਜਣੁਸਿਰਜ
ਣਹਾਰਿਆ॥ਨਾਨਕਹਉਪਿਰੁਭਾਲੀਆਪਣਾਸਤਿਗੁਰਿਨਾਲਿਦਿਖਾਲਿ
ਆ॥੪॥ਹਉਖੜੀਨਿਹਾਲੀਪੰਧੁਮਤੁਮੂੰਸਜਣੁਆਵਏ॥ਕੋਆਣਿਮਿ
ਲਾਵੈਅਜੁਮੈਪਿਰੁਮੇਲਿਮਿਲਾਵਏ॥ਹਉਜੀਉਕਰੀਤਿਸੁਵਿਟਹੁਚਉ
ਖੰਨੀਐਜੋਮੈਪਿਰੀਦਿਖਾਵਏ॥ਨਾਨਕਹਰਿਹੋਇਦਇਆਲੁਤਾਂਗੁਰੁ
ਪੂਰਾਮੇਲਾਵਏ॥੫॥ਅੰਤਰਿਜੋਰੁਹਉਮੈਤਨਿਮਾਇਆਕੂੜੀਆਵੈਜਾ
ਇ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਫੁਰਮਾਇਆਮੰਨਿਨਸਕੀਦੁਤਰੁਤਰਿਆਨਜਾਇ॥
ਨਦਰਿਕਰੇਜਿਸੁਆਪਣੀਸੋਚਲੈਸਤਿਗੁਰਭਾਇਆ॥ਸਤਿਗੁਰਕਾਦਰ

ਮਨੁ ਸਚ ਫਲੁ ਲੈ ਜੋ ਇਛੈ ਸੋ ਫਲੁ ਪਾਇ ॥ ਜਿਨੀ ਸਤਿਗੁਰੁ ਮੰਨਿਆ ਹਉ ਤਿਨ ਕੈ ਲਾਗਉ ਪਾਇ ॥ ਨਾਨਕੁ ਤਾ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਜਿ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹੈ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥੬॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਬਿਨੁ ਦਰਸਨ ਕਿਉ ਤ੍ਰਿਪਤੀਐ ॥ ਨਾਨਕ ਮਿਲੇ ਸੁਭਾਇ ਗੁਰਮੁਖਿ ਇਹੁ ਮਨੁ ਰਹਸੀਐ ॥੭॥ ਜਿਨਾ ਪਿਰੀ ਪਿਆਰੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰ ਬਾਹਰੇ ॥ ਜਾਂ ਸਹੁ ਦੇਖਨਿ ਆਪਣਾ ਨਾਨਕ ਥੀਵਨਿ ਭੀ ਹਰੇ ॥੮॥ ਜਿਨਾ ਗੁਰਮੁਖਿ ਅੰਦਰਿ ਨੇਹੁ ਤੈ ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਚੈ ਲਾਇਆ ॥ ਰਾਤੀ ਅਤੈ ਡੇਹੁ ਨਾਨਕ ਪ੍ਰੇਮਿ ਸਮਾਇਆ ॥੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਸਚੀ ਆਸਕੀ ਜਿਤੁ ਪ੍ਰੀਤਮੁ ਸਚਾ ਪਾਈਐ ॥ ਅਨਦਿਨੁ ਰਹਹਿ ਅਨੰਦਿ ਨਾਨਕ ਸਹਜਿ ਸਮਾਈਐ ॥੧੦॥ ਸਚਾ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਈਐ ॥ ਕਬਹੂ ਨ ਹੋਵੈ ਭੰਗੁ ਨਾਨਕ ਹਰਿ ਗੁਣ ਗਾਈਐ ॥੧੧॥ ਜਿੰਨਾ ਅੰਦਰਿ ਸਚਾ ਨੇਹੁ ਕਿਉ ਜੀਵਨਿ ਪਿਰੀ ਵਿਹੂਣਿਆ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮੇਲੇ ਆਪਿ ਨਾਨਕ ਚਿਰੀ ਵਿਛੁੰਨਿਆ ॥੧੨॥ ਜਿਨ ਕਉ ਪ੍ਰੇਮ ਪਿਆਰੁ ਤਉ ਆਪੇ ਲਾਇਆ ਕਰਮੁ ਕਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਲੇਹੁ ਮਿਲਾਇ ਮੈ ਜਾਚਿਕ ਦੀਜੈ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ॥੧੩॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹਸੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਰੋਵੈ ॥ ਜਿ ਗੁਰਮੁਖਿ ਕਰੇ ਸਾਈ ਭਗਤਿ ਹੋਵੈ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੋਵੈ ਸੁ ਕਰੇ ਵੀਚਾਰੁ ॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਾਨਕ ਪਾਵੈ ਪਾਰੁ ॥੧੪॥ ਜਿਨਾ ਅੰਦਰਿ ਨਾਮੁ ਨਿਧਾਨੁ ਹੈ ਗੁਰਬਾਣੀ ਵੀਚਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਕੇ ਮੁਖ ਸਦ ਉਜਲੇ ਤਿਤੁ ਸਚੈ ਦਰਬਾਰਿ ॥ ਤਿਨ ਬਹਦਿਆ ਉਠਦਿਆ ਕਦੇ ਨ ਵਿਸਰੈ ਜਿ ਆਪਿ ਬਖਸੇ ਕਰਤਾਰਿ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਮਿਲੇ ਨ ਵਿਛੁੜਹਿ ਜਿ ਮੇਲੇ ਸਿਰਜਣਹਾਰਿ ॥੧੫॥ ਗੁਰ ਪੀਰਾਂ ਕੀ ਚਾਕਰੀ ਮਹਾਂ ਕਰੜੀ ਸੁਖ ਸਾਰੁ ॥ ਨਦਰਿ ਕਰੇ ਜਿਸੁ ਆਪਣੀ ਤਿਸੁ ਲਾਏ ਹੇਤ ਪਿਆਰੁ ॥ ਸਤਿਗੁਰ ਕੀ ਸੇਵੈ ਲਗਿਆ ਭਉਜਲੁ ਤਰੈ ਸੰਸਾਰੁ ॥ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਇਸੀ ਅੰਤਰਿ ਬਿਬੇਕ ਬੀਚਾਰੁ ॥ ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰਿ ਮਿਲਿਐ ਪ੍ਰਭੁ ਪਾ

ਈਐ ਸਭੁ ਦੂਖ ਨਿਵਾਰਣਹਾਰੁ ॥੧੬॥ ਮਨਮੁਖ ਸੇਵਾ ਜੋ ਕਰੇ ਦੂਜੈ ਭਾਇ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਪੁਤੁ ਕਲਤੁ ਕੁਟੰਬੁ ਹੈ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਵਧਾਇ ॥ ਦਰਗਹਿ ਲੇਖਾ ਮੰਗੀਐ ਕੋਈ ਅੰਤਿ ਨ ਸਕੀ ਛਡਾਇ ॥ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਸਭੁ ਦੁਖੁ ਹੈ ਦੁਖਦਾਈ ਮੋਹ ਮਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਗੁਰਮੁਖਿ ਨਦਰੀ ਆਇਆ ਮੋਹ ਮਾਇਆ ਵਿਛੁੜਿ ਸਭ ਜਾਇ ॥੧੭॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਮੰਨੇ ਸਹ ਕੇਰਾ ਹੁਕਮੇ ਹੀ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਹੁਕਮੋ ਸੇਵੇ ਹੁਕਮੁ ਅਰਾਧੇ ਹੁਕਮੇ ਸਮੈ ਸਮਾਏ ॥ ਹੁਕਮੁ ਵਰਤੁ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਮਨ ਚਿੰਦਿਆ ਫਲੁ ਪਾਏ ॥ ਸਦਾ ਸੁਹਾਗਣਿ ਜਿ ਹੁਕਮੈ ਬੁਝੈ ਸਤਿਗੁਰੁ ਸੇਵੈ ਲਿਵ ਲਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਕ੍ਰਿਪਾ ਕਰੇ ਜਿਨ ਊਪਰਿ ਤਿਨਾ ਹੁਕਮੇ ਲਏ ਮਿਲਾਏ ॥੧੮॥ ਮਨਮੁਖਿ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੁਝੈ ਬਪੁੜੀ ਨਿਤ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ ॥ ਵਰਤ ਨੇਮੁ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਪੂਜਾ ਪਾਖੰਡਿ ਭਰਮੁ ਨ ਜਾਇ ॥ ਅੰਤਰਹੁ ਕੁਸੁਧੁ ਮਾਇਆ ਮੋਹਿ ਬੇਧੇ ਜਿਉ ਹਸਤੀ ਛਾਰੁ ਉਡਾਏ ॥ ਜਿਨਿ ਉਪਾਏ ਤਿਸੈ ਨ ਚੇਤਹਿ ਬਿਨੁ ਚੇਤੇ ਕਿਉ ਸੁਖੁ ਪਾਏ ॥ ਨਾਨਕ ਪਰਪੰਚੁ ਕੀਆ ਧੁਰਿ ਕਰਤੈ ਪੂਰਬਿ ਲਿਖਿਆ ਕਮਾਏ ॥੧੯॥ ਗੁਰਮੁਖਿ ਪਰਤੀਤਿ ਭਈ ਮਨੁ ਮਾਨਿਆ ਅਨਦਿਨੁ ਸੇਵਾ ਕਰਤ ਸਮਾਇ ॥ ਅੰਤਰਿ ਸਤਿਗੁਰੁ ਗੁਰੂ ਸਭ ਪੂਜੇ ਸਤਿਗੁਰ ਕਾ ਦਰਸੁ ਦੇਖੈ ਸਭ ਆਇ ॥ ਮੰਨੀਐ ਸਤਿਗੁਰ ਪਰਮ ਬੀਚਾਰੀ ਜਿਤੁ ਮਿਲਿਐ ਤਿਸਨਾ ਭੁਖ ਸਭ ਜਾਇ ॥ ਹਉ ਸਦਾ ਸਦਾ ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਅਪੁਨੇ ਜੋ ਪ੍ਰਭੁ ਸਚਾ ਦੇਇ ਮਿਲਾਇ ॥ ਨਾਨਕ ਕਰਮੁ ਪਾਇਆ ਤਿਨ ਸਚਾ ਜੋ ਗੁਰ ਚਰਣੀ ਲਗੇ ਆਇ ॥੨੦॥ ਜਿਨ ਪਿਰੀਆ ਸਉ ਨੇਹੁ ਸੇ ਸਜਣ ਮੈ ਨਾਲਿ ॥ ਅੰਤਰਿ ਬਾਹਰਿ ਹਉ ਫਿਰਾਂ ਭੀ ਹਿਰਦੈ ਰਖਾ ਸਮਾਲਿ ॥੨੧॥ ਜਿਨਾ ਇਕ ਮਨਿ ਇਕ ਚਿਤਿ ਧਿਆਇਆ ਸਤਿਗੁਰ ਸਉ ਚਿਤੁ ਲਾਇ ॥ ਤਿਨ ਕੀ ਦੁਖ ਭੁਖ ਹਉਮੈ ਵਡਾ ਰੋਗੁ ਗਇਆ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮਿ ਲਿਵ ਲਾਇ ॥ ਗੁਣ ਗਾਵਹਿ ਗੁਣ ਉਚਰਹਿ ਗੁਣ ਮਹਿ

ਸਚੇ ਸਮਾਇ। ਨਾਨਕ ਗੁਰ ਪੂਰੇ ਤੇ ਪਾਇਆ ਸਹਜਿ ਮਿਲਿਆ ਪ੍ਰਭੁ ਆਇ

ਮਨਮੁਖ ਮਾਇਆ ਮੋਹੁ ਹੈ ਨਾਮਿ ਨ ਲਗੋ ਪਿਆਰੁ। ਕੂੜੁ ਕਮਾਵੈ ਕੂੜੁ ਸੰਘਰੈ ਕੂੜੁ ਕਰੇ ਆਹਾਰੁ। ਬਿਖੁ ਮਾਇਆ ਧਨੁ ਸੰਚਿ ਮਰਹਿ ਅੰਤਿ ਹੋਇ ਸਭੁ ਛਾਰੁ। ਕਰਮ ਧਰਮ ਸੁਚ ਸੰਜਮੁ ਕਰਹਿ ਅੰਤਰਿ ਲੋਭੁ ਵਿਕਾਰੁ। ਨਾਨਕ ਮਨਮੁਖਿ ਜਿ ਕਮਾਵੈ ਸੁ ਥਾਇ ਨ ਪਵੈ ਦਰਗਹ ਹੋਇ ਖੁਆਰੁ। ੨੩॥

ਸਭਨਾ ਰਾਗਾ ਵਿਚਿ ਸੋ ਭਲਾ ਭਾਈ ਜਿਤੁ ਵਸਿਆ ਮਨਿ ਆਇ। ਰਾਗੁ ਨਾਦੁ ਸਭੁ ਸਚੁ ਹੈ ਕੀਮਤਿ ਕਹੀ ਨ ਜਾਇ। ਰਾਗੈ ਨਾਦੈ ਬਾਹਰਾ ਇਨੀ ਹੁਕਮੁ ਨ ਬੂਝਿਆ ਜਾਇ। ਨਾਨਕ ਹੁਕਮੈ ਬੂਝੈ ਤਿਨਾ ਰਾਸਿ ਹੋਇ ਸਤਿਗੁਰ ਤੇ ਸੋਝੀ ਪਾਇ। ਸਭੁ ਕਿਛੁ ਤਿਸ ਤੇ ਹੋਇਆ ਜਿਉ ਤਿਸੈ ਦੀ ਰਜਾਇ। ੨੪॥

ਸਤਿਗੁਰ ਵਿਚਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਨਾਮੁ ਹੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤੁ ਕਹੈ ਕਹਾਇ। ਗੁਰਮਤੀ ਨਾਮੁ ਨਿਰਮਲੁ ਨਿਰਮਲ ਨਾਮੁ ਧਿਆਇ। ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਬਾਣੀ ਤਤੁ ਹੈ ਗੁਰਮੁਖਿ ਵਸੈ ਮਨਿ ਆਇ। ਹਿਰਦੈ ਕਮਲੁ ਪਰਗਾਸਿਆ ਜੋਤੀ ਜੋਤਿ ਮਿਲਾਇ। ਨਾਨਕ ਸਤਿਗੁਰ ਤਿਨ ਕਉ ਮੇਲਿਓਨੁ ਜਿਨ ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਭਾਗੁ ਲਿਖਾਇ। ੨੫॥

ਅੰਦਰਿ ਤਿਸਨਾ ਅਗਿ ਹੈ ਮਨਮੁਖ ਭੁਖ ਨ ਜਾਇ। ਮੋਹੁ ਕੁਟੰਬੁ ਸਭੁ ਕੂੜੁ ਹੈ ਕੂੜਿ ਰਹਿਆ ਲਪਟਾਇ। ਅਨਦਿਨੁ ਚਿੰਤ ਚਿੰਤਵੈ ਚਿੰਤਾ ਬਧਾ ਜਾਇ। ਜੰਮਣੁ ਮਰਣੁ ਨ ਚੁਕਈ ਹਉਮੈ ਕਰਮ ਕਮਾਇ। ਗੁਰ ਸਰਣਾਈ ਉਬਰੈ ਨਾਨਕ ਲਏ ਛਡਾਇ। ੨੬॥

ਸਤਿਗੁਰ ਪੁਰਖੁ ਹਰਿ ਧਿਆਇਦਾ ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਭਾਇ। ਸਤਸੰਗਤਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸੇਵਦੇ ਹਰਿ ਮੇਲੇ ਗੁਰੁ ਮੇਲਾਇ। ਏਹੁ ਭਉਜਲੁ ਜਗਤੁ ਸੰਸਾਰੁ ਹੈ ਗੁਰੁ ਬੋਹਿਥੁ ਨਾਮਿ ਤਰਾਇ। ਗੁਰਸਿਖੀ ਭਾਣਾ ਮੰਨਿਆ ਗੁਰੁ ਪੂਰਾ ਪਾਰਿ ਲੰਘਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਾਂ ਕੀ ਹਰਿ ਧੂੜਿ ਦੇਹਿ ਹਮ ਪਾਪੀ ਭੀ ਗਤਿ ਪਾਹਿ। ਧੁਰਿ ਮਸਤਕਿ ਹਰਿ ਪ੍ਰਭਿ ਲਿਖਿਆ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਮਿਲਿਆ ਆਇ। ਜਮਕੰਕਰ ਮਾਰਿ ਬਿਦਾਰਿਅਨੁ ਹਰਿ

ਦਰਗਹ ਲਏ ਛਡਾਇ। ਗੁਰਸਿਖਾ ਨੋ ਸਾਬਾਸਿ ਹੈ ਹਰਿ ਤੁਠਾ ਮੇਲਿ ਮਿਲਾਇ। ੨੭॥

ਗੁਰਿ ਪੂਰੈ ਹਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਜਿਨਿ ਵਿਚਹੁ ਭਰਮੁ ਚੁਕਾਇਆ। ਰਾਮ ਨਾਮੁ ਹਰਿ ਕੀਰਤਿ ਗਾਇ ਕਰਿ ਚਾਨਣੁ ਮਗੁ ਦਿਖਾਇਆ। ਹਉਮੈ ਮਾਰਿ ਏਕ ਲਿਵ ਲਾਗੀ ਅੰਤਰਿ ਨਾਮੁ ਵਸਾਇਆ। ਗੁਰਮਤੀ ਜਮੁ ਜੋਹਿ ਨ ਸਕੈ ਸਚੈ ਨਾਮਿ ਸਮਾਇਆ। ਸਭੁ ਆਪੇ ਆਪਿ ਵਰਤੈ ਕਰਤਾ ਜੋ ਭਾਵੈ ਸੋ ਨਾਇ ਲਾਇਆ। ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਨਾਉ ਲਏ ਤਾ ਜੀਵੈ ਬਿਨੁ ਨਾਵੈ ਖਿਨੁ ਮਰਿ ਜਾਇਆ। ੨੮॥

ਮਨ ਅੰਤਰਿ ਹਉਮੈ ਰੋਗੁ ਭ੍ਰਮਿ ਭੂਲੇ ਹਉਮੈ ਸਾਕਤ ਦੁਰਜਨਾ। ਨਾਨਕ ਰੋਗੁ ਗਵਾਇ ਮਿਲਿ ਸਤਿਗੁਰ ਸਾਧੂ ਸਜਣਾ। ੨੯॥

ਗੁਰਮਤੀ ਹਰਿ ਹਰਿ ਬੋਲੇ। ਹਰਿ ਪ੍ਰੇਮਿ ਕਸਾਈ ਦਿਨਸੁ ਰਾਤਿ ਹਰਿ ਰਤੀ ਹਰਿ ਰੰਗਿ ਚੋਲੇ। ਹਰਿ ਜੈਸਾ ਪੁਰਖੁ ਨ ਲਭਈ ਸਭੁ ਦੇਖਿਆ ਜਗਤੁ ਮੈ ਟੋਲੇ। ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰਿ ਨਾਮੁ ਦ੍ਰਿੜਾਇਆ ਮਨੁ ਅਨਤ ਨ ਕਾਹੂ ਡੋਲੇ। ਜਨ ਨਾਨਕੁ ਹਰਿ ਕਾ ਦਾਸੁ ਹੈ ਗੁਰ ਸਤਿਗੁਰ ਕੇ ਗੁਲ ਗੋਲੇ। ੩੦॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫

ਰਤੇ ਸੇਈ ਜਿ ਮੁਖੁ ਨ ਮੋੜੰਨਿ ਜਿਨੀ ਸਿਞਾਤਾ ਸਾਈ। ਝੜਿ ਝੜਿ ਪਉਦੇ ਕਚੇ ਬਿਰਹੀ ਜਿਨਾ ਕਾਰਿ ਨ ਆਈ। ੧॥ ਧਣੀ ਵਿਹੂਣਾ ਪਾਟ ਪਟੰਬਰ ਭਾਹੀ ਸੇਤੀ ਜਾਲੇ। ਧੂੜੀ ਵਿਚਿ ਲੁਡੰਦੜੀ ਸੋਹਾਂ ਨਾਨਕ ਤੈ ਸਹ ਨਾਲੇ। ੨॥ ਗੁਰ ਕੈ ਸਬਦਿ ਅਰਾਧੀਐ ਨਾਮਿ ਰੰਗਿ ਬੈਰਾਗੁ। ਜੀਤੇ ਪੰਚ ਬੈਰਾਈਆ ਨਾਨਕ ਸਫਲ ਮਾਰੂ ਇਹੁ ਰਾਗੁ। ੩॥ ਜਾਂ ਮੂੰ ਇਕੁ ਤ ਲਖ ਤਉ ਜਿਤੀ ਪਿਨਣੇ ਦਰਿ ਕਿਤੜੇ। ਬਾਮਣੁ ਬਿਰਥਾ ਗਇਓ ਜਨੰਮੁ ਜਿਨਿ ਕੀਤੋ ਸੋ ਵਿਸਰੇ। ੪॥ ਸੋਰਠਿ ਸੋ ਰਸੁ ਪੀਜੀਐ ਕਬਹੂ ਨ ਫੀਕਾ ਹੋਇ। ਨਾਨਕ ਰਾਮ ਨਾਮ ਗੁਨ ਗਾਈਅਹਿ ਦਰਗਹ ਨਿਰਮਲ ਸੋਇ। ੫॥ ਜੋ

ਪ੍ਰਭਿਰਖੇਆਪਿਤਿਨਕੋਇਨਮਾਰਈ॥ਅੰਦਰਿਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਸਦਾਗੁਣ
ਸਾਰਈ॥ਏਕਾਟੇਕਅਗੰਮਮਨਿਤਨਿਪ੍ਰਭੁਧਾਰਈ॥ਲਗਾਰੰਗੁਅਪਾ
ਰੁਕੋਨਉਤਾਰਈ॥ਗੁਰਮੁਖਿਹਰਿਗੁਣਗਾਇਸਹਜਸੁਖੁਸਾਰਈ॥ਨਾਨਕ
ਨਾਮੁਨਿਧਾਨੁਰਿਦੈਉਰਿਹਾਰਈ॥੬॥ਕਰੇਸੁਚੰਗਾਮਾਨਿਦੁਯੀਗਣਤਲਾ
ਹਿ॥ਅਪਣੀਨਦਰਿਨਿਹਾਲਿਆਪੇਲੈਹੁਲਾਇ॥ਜਨਦੇਹੁਮਤੀਉਪਦੇਸੁ
ਵਿਚਹੁਭਰਮੁਜਾਇ॥ਜੋਧੁਰਿਲਿਖਿਆਲੇਖੁਸੋਈਸਭਕਮਾਇ॥ਸਭ
ਕਛੁਤਿਸਦੈਵਸਿਦੂਜੀਨਾਹਿਜਾਇ॥ਨਾਨਕਸੁਖਅਨਦਭਏਪ੍ਰਭਕੀ
ਮੰਨਿਰਜਾਇ॥੭॥ਗੁਰੁਪੂਰਾਜਿਨਿਸਿਮਰਿਆਸੇਈਭਏਨਿਹਾਲ॥ਨਾ
ਨਕਨਾਮੁਅਰਾਧਣਾਕਾਰਜੁਆਵੈਰਾਸਿ॥੮॥ਪਾਪੀਕਰਮਕਮਾਵਦੇ
ਕਰਦੇਹਾਏਹਾਇ॥ਨਾਨਕਜਿਉਮਥਨਿਮਾਧਾਣੀਆਤਿਉਮਥੇਧ੍ਰਮਰਾ
ਇ॥੯॥ਨਾਮੁਧਿਆਇਨਿਸਾਜਨਾਜਨਮੁਪਦਾਰਥੁਜੀਤਿ॥ਨਾਨਕਧਰ
ਮਐਸੇਚਵਹਿਕੀਤੋਭਵਨੁਪੁਨੀਤ॥੧੦॥ਖੁਭੜੀਕੁਥਾਇਮਿਠੀ
ਗਲਣਿਕੁਮੰਤ੍ਰੀਆ॥ਨਾਨਕਸੇਈਉਬਰੇਜਿਨਾਭਾਗੁਮਥਾਹਿ॥੧੧॥
ਸੁਤੜੇਸੁਖੀਸਵੰਨਿਜੋਰਤੇਸਹਆਪਣੈ॥ਪ੍ਰੇਮਵਿਛੋਹਾਧਣੀਸਉ
ਅਠੇਪਹਰਲਵੰਨਿ॥੧੨॥ਸੁਤੜੇਅਸੰਖਮਾਇਆਝੂਠੀਕਾਰਣੇ॥ਨਾਨ
ਕਸੇਜਾਗੰਨਿਜਿਰਸਨਾਨਾਮੁਉਚਾਰਣੇ॥੧੩॥ਮ੍ਰਿਗਤਿਸਨਾਪੇਖਿਭੁਲਣੇ
ਵੁਠੇਨਗਰਗੰਧ੍ਰਬ॥ਜਿਨੀਸਚੁਅਰਾਧਿਆਨਾਨਕਮਨਿਤਨਿਫਬ॥੧੪॥
ਪਤਿਤਉਧਾਰਣਪਾਰਬ੍ਰਹਮੁਸੰਮ੍ਰਥਪੁਰਖੁਅਪਾਰੁ॥ਜਿਸਹਿਉਧਾਰੇ
ਨਾਨਕਾਸੋਸਿਮਰੇਸਿਰਜਣਹਾਰੁ॥੧੫॥ਦੂਜੀਛੋਡਿਕੁਵਾਟੜੀਇਕਸਸ
ਉਚਿਤੁਲਾਇ॥ਦੂਜੈਭਾਵੀਂਨਾਨਕਾਵਹਣਿਲੁੜ੍ਹੰਦੜੀਜਾਇ॥੧੬॥ਤਿ
ਹਟੜੇਬਾਜਾਰਸਉਦਾਕਰਨਿਵਣਜਾਰਿਆ॥ਸਚੁਵਖਰੁਜਿਨੀਲਦਿਆ

ਸੇਸਚੜੇਪਾਸਾਰ॥੧੭॥ਪੰਥਾਪ੍ਰੇਮਨਜਾਣਈਭੂਲੀਫਿਰੈਗਵਾਰਿ॥ਨਾ
ਨਕਹਰਿਬਿਸਰਾਇਕੈਪਉਦੇਨਰਕਿਅੰਧ੍ਯਾਰ॥੧੮॥ਮਾਇਆਮਨਹੁਨਵੀ
ਸਰੈਮਾਂਗੈਦੰਮਾਦੰਮ॥ਸੋਪ੍ਰਭੁਚਿਤਿਨਆਵਈਨਾਨਕਨਹੀਕਰੰਮਿ॥੧੯॥
ਤਿਚਰੁਮੂਲਿਨਥੁੜੀਂਦੋਜਿਚਰੁਆਪਿਕ੍ਰਿਪਾਲੁ॥ਸਬਦੁਅਖੁਟੁਬਾਬਾ
ਨਾਨਕਾਖਾਹਿਖਰਚਿਧਨੁਮਾਲੁ॥੨੦॥ਖੰਭਵਿਕਾਂਦੜੇਜੇਲਹਾਂਘਿੰਨਾਸਾ
ਵੀਤੋਲਿ॥ਤੰਨਿਜੜਾਂਈਆਪਣੈਲਹਾਂਸੁਸਜਣੁਟੋਲਿ॥੨੧॥ਸਜਣੁ
ਸਚਾਪਾਤਿਸਾਹੁਸਿਰਿਸਾਹਾਂਦੈਸਾਹੁ॥ਜਿਸੁਪਾਸਿਬਹਿਠਿਆਸੋਹੀਐ
ਸਭਨਾਂਦਾਵੇਸਾਹੁ॥੨੨॥ ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਲੋਕੁਮਹਲਾ੯ ਗੁਨਗੋਬਿੰਦਗਾਇਓਨਹੀਜਨਮੁਅਕਾਰ
ਥਕੀਨਾ॥ਕਹਿਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਜਿਹਬਿਧਿਜਲਕਉਮੀਨ॥੧॥ਬਿ
ਖਿਅਨਸਿਉਕਾਹੇਰਚਿਓਨਿਮਖਨਹੋਹਿਉਦਾਸੁ॥ਕਹਿਨਾਨਕਭਜੁਹ
ਰਿਮਨਾਪਰੈਨਜਮਕੀਫਾਸ॥੨॥ਤਰਨਾਪੋਇਉਹੀਗਇਓਲੀਓਜਰਾਤਨੁਜੀ
ਤਿ॥ਕਹਿਨਾਨਕਭਜੁਹਰਿਮਨਾਅਉਧਜਾਤੁਹੈਬੀਤਿ॥੩॥ਬਿਰਧਿਭਇਓ
ਸੂਝੈਨਹੀਕਾਲੁਪਹੂਚਿਓਆਨਿ॥ਕਹਿਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇਕਿਉਨਭਜੈ
ਭਗਵਾਨੁ॥੪॥ਧਨੁਦਾਰਾਸੰਪਤਿਸਗਲਜਿਨਿਅਪੁਨੀਕਰਿਮਾਨਿ॥ਇਨ
ਮੈਕਛੁਸੰਗੀਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀਜਾਨਿ॥੫॥ਪਤਿਤਉਧਾਰਨਭੈਹਰਨਹਰਿ
ਅਨਾਥਕੇਨਾਥ॥ਕਹਿਨਾਨਕਤਿਹਜਾਨੀਐਸਦਾਬਸਤੁਤੁਮਸਾਥਿ॥੬॥
ਤਨੁਧਨੁਜਿਹਤੋਕਉਦੀਓਤਾਂਸਿਉਨੇਹੁਨਕੀਨ॥ਕਹਿਨਾਨਕਨਰਬਾਵਰੇ
ਅਬਕਿਉਡੋਲਤਦੀਨ॥੭॥ਤਨੁਧਨੁਸੰਪੈਸੁਖਦੀਓਅਰੁਜਿਹਨੀ
ਕੇਧਾਮ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸਿਮਰਤਕਾਹਿਨਰਾਮੁ॥੮॥ਸਭਸੁਖ
ਦਾਤਾਰਾਮੁਹੈਦੂਸਰਨਾਹਿਨਕੋਇ॥ਕਹਿਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਸਿਮਰ

ਤ੍ਰਗਤਿਹੋਇ॥੯॥ਜਿਹਸਿਮਰਤਗਤਿਪਾਈਐਤਿਹਭਜੁਰੇਤੈਮੀਤ॥ਕ
ਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਅਉਧਘਟਤਹੈਨੀਤ॥੧੦॥ਪਾਂਚਤਤਕੋਤਨੁਰਚਿਓ
ਜਾਨਹੁਚਤੁਰਸੁਜਾਨ॥ਜਿਹਤੇਉਪਜਿਓਨਾਨਕਾਲੀਨਤਾਹਿਮੈਮਾਨ॥੧੧॥
ਘਟਿਘਟਿਮੈਹਰਿਜੂਬਸੈਸੰਤਨਕਹਿਓਪੁਕਾਰਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕਤਿਹਭਜੁਮ
ਨਾਭਉਨਿਧਿਉਤਰਹਿਪਾਰਿ॥੧੨॥ਸੁਖੁਦੁਖੁਜਿਹਪਰਸੈਨਹੀਲੋਭਮੋ
ਹਅਭਿਮਾਨੁ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਸੋਮੂਰਤਿਭਗਵਾਨ॥੧੩॥ਉਸਤ
ਤਿਨਿੰਦਿਆਨਾਹਿਜਿਹਕੰਚਨਲੋਹਸਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕ
ਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨ॥੧੪॥ਹਰਖੁਸੋਗੁਜਾਕੈਨਹੀਬੈਰੀਮੀਤਸਮਾਨ॥ਕਹੁਨਾ
ਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਮੁਕਤਿਤਾਹਿਤੈਜਾਨ॥੧੫॥ਭੈਕਾਹੂਕੋਦੇਤਨਹਿਨਹਿਭੈ
ਮਾਨਤਆਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਗਿਆਨੀਤਾਹਿਬਖਾਨਿ॥੧੬॥ਜਿਹਿ
ਬਿਖਿਆਸਗਲੀਤਜੀਲੀਓਭੇਖਬੈਰਾਗ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹ
ਨਰਮਾਥੈਭਾਗ॥੧੭॥ਜਿਹਮਾਇਆਮਮਤਾਤਜੀਸਭਤੇਭਇਓਉਦਾਸ॥
ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਤਿਹਘਟਿਬ੍ਰਹਮਨਿਵਾਸ॥੧੮॥ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਉ
ਮੈਤਜੀਕਰਤਾਰਾਮਪਛਾਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਵਹੁਮੁਕਤਿਨਰੁਇਹਮਨਿਸਾ
ਚੀਮਾਨ॥੧੯॥ਭੈਨਾਸਨਦੁਰਮਤਿਹਰਨਕਲਿਮੈਹਰਿਕੋਨਾਮ॥ਨਿਸਦਿ
ਨਜੋਨਾਨਕਭਜੈਸਫਲਹੋਤਿਤਿਹਕਾਮ॥੨੦॥ਜਿਹਬਾਗੁਨਗੋਬਿੰਦਭਜ
ਹੁਕਰਨਸੁਨਹੁਹਰਿਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਪਰਹਿਨਜਮਕੇਧਾਮ॥
੨੧॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਮਮਤਾਤਜੈਲੋਭਮੋਹਅਹੰਕਾਰ॥ਕਹੁਨਾਨਕਆਪਨਤਰੈਅ
ਉਰਨਲੇਤਉਧਾਰ॥੨੨॥ਜਿਉਸੁਪਨਾਅਰੁਪੇਖਨਾਐਸੇਜਗਕਉਜਾ
ਨਇਨਮੈਕਛੁਸਾਚੋਨਹੀਨਾਨਕਬਿਨੁਭਗਵਾਨ॥੨੩॥ਨਿਸਦਿਨੁਮਾ
ਇਆਕਾਰਨੇਪ੍ਰਾਨੀਡੋਲਤਨੀਤ॥ਕੋਟਨਮੈਨਾਨਕਕੋਊਨਾਰਾਇਨੁਜਿਹਚੀ

ਤਿ॥੨੪॥ਜੈਸੇਜਲਤੇਬੁਦਬੁਦਾਉਪਜੈਬਿਨਸੈਨੀਤ॥ਜਗਰਚਨਾਤੈ
ਸੇਰਚੀਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਮੀਤ॥੨੫॥ਪ੍ਰਾਨੀਕਛੂਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇ
ਆਕੈਅੰਧ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੨੬॥
ਜਉਸੁਖਕਉਚਾਹੈਸਦਾਸਰਨਿਰਾਮਕੀਲੇਹ॥ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾ
ਦੁਰਲਭਮਾਨੁਖਦੇਹ॥੨੭॥ਮਾਇਆਕਾਰਨਿਧਾਵਹੀਮੂਰਖਲੋਗਅਜਾ
ਨ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਬਿਰਥਾਜਨਮੁਸਿਰਾਨ॥੨੮॥ਜੋਪ੍ਰਾਨੀਅ
ਹਿਨਿਸਭਜੈਰੂਪਰਾਮਤਿਹਜਾਨੁ॥ਹਰਿਜਨਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕਸਾਚੀ
ਮਾਨੁ॥੨੯॥ਏਕਭਗਤਭਗਵਾਨਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਕੈਨਾਹਿਮਨਿ॥ਜੈਸੇਸੂਕਰ
ਸੁਆਨਨਾਨਕਮਾਨੋਤਾਹਿਤਨ॥੩੦॥ਨਰਚਾਹਤਕਛੁਅਉਰੁਓਰੈਤੇਅਉ
ਰੈਭਈ॥ਚਿਤਵਤਰਹਿਓਠਗਉਰਨਾਨਕਫਾਸੀਗਲਿਪਰੀ॥੩੧॥ਤੀਰ
ਥਬਰਤਅਰੁਦਾਨਕਰਿਮਨਮੈਧਰੈਗੁਮਾਨ॥ਨਾਨਕਨਿਹਫਲਜਾਤਤਿਹ
ਜਿਉਕੁੰਚਰਇਸਨਾਨ॥੩੨॥ਮਨੁਮਾਇਆਮਹਿਫਧਿਰਹਿਓਬਿਸਰਿ
ਓਗੋਬਿੰਦਨਾਮ॥ਕਹੁਨਾਨਕਬਿਨੁਹਰਿਭਜਨਜੀਵਨਕਉਨੇਕਾਮ॥੩੩॥
ਪ੍ਰਾਨੀਰਾਮੁਨਚੇਤਈਮਦਮਾਇਆਕੈਅੰਧ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜਨਬਿ
ਨੁਪਰਤਤਾਹਿਜਮਫੰਧ॥੩੪॥ਸੁਖਮੈਬਹੁਸੰਗੀਭਏਦੁਖਮੈਸੰਗਿ
ਨਕੋਇ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭਜੁਮਨਾਅੰਤਿਸਹਾਈਹੋਇ॥੩੫॥ਜਨਮ
ਜਨਮਭਰਮਤਫਿਰਿਓਮਿਟਿਓਨਜਮਕੋਤ੍ਰਾਸ॥ਕਹੁਨਾਨਕਹਰਿਭ
ਜੁਮਨਾਨਿਰਭੈਪਾਵਹਿਬਾਸ॥੩੬॥ਜਤਨਬਹੁਤਮੈਕਰਿਰਹਿਓਮਿਟਿ
ਓਨਮਨਕੋਮਾਨ॥ਦੁਰਮਤਿਸਿਉਨਾਨਕਫਧਿਓਰਾਖਿਲੇਹੁਭਗਵਾਨ॥
੩੭॥ਬਾਲਜੁਆਅਰੁਬਿਰਧਫੁਨਿਤੀਨਿਅਵਸਥਜਾਨਿ॥ਕਹੁਨਾਨਕ
ਹਰਿਭਜਨਬਿਨੁਬਿਰਥਾਸਭਹੀਮਾਨ॥੩੮॥ਕਰਣੋਹੁਤੋਸੁਨਾਕੀਓ

ਪਰਿਓਲੋਭਕੈਫੰਧ।।ਨਾਨਕਸਮਿਓਰਮਿਗਇਓਅਬਕਿਉਰੋਵਤਅੰਧ।।
੩੯।।ਮਨੁਮਾਇਆਮੈਰਮਿਰਹਿਓਨਿਕਸਤਨਾਹਿਨਮੀਤ।।ਨਾਨਕਮੂਰ
ਤਿਚਿਤ੍ਰਜਿਉਛਾਡਤਨਾਹਿਨਭੀਤ।।੪੦।।ਜਤਨਬਹੁਤੁਸੁਖਕੇਕੀਏ
ਦੁਖਕੋਕੀਓਨਕੋਇ।।ਕਹੁਨਾਨਕਸੁਨਿਰੇਮਨਾਹਰਿਭਾਵੈਸੋਹੋਇ।।੪੧।।
ਸੁਆਮੀਕੋਗ੍ਰਿਹੁਜਿਉਸਦਾਸੁਆਨਤਜਤਨਹੀਨਿਤ।।ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿ
ਹਰਿਭਜਉਇਕਮਨਿਹੁਇਇਕਚਿਤਿ।।੪੨।।ਜਗਤੁਭਿਖਾਰੀਫਿਰਤੁਹੈ
ਸਭਕੋਦਾਤਾਰਾਮੁ।।ਕਹੁਨਾਨਕਮਨਸਿਮਰੁਤਿਹਪੂਰਨਹੋਵਹਿਕਾਮ।।
੪੩।।ਝੂਠੈਮਾਨੁਕਹਾਕਰੈਜਗੁਸੁਪਨੈਜਿਉਜਾਨੁ।।ਇਨਮੈਕਛੁਤੇਰੋਨਹੀ
ਨਾਨਕਕਹਿਓਬਖਾਨਿ।।੪੪।।ਗਰਬੁਕਰਤੁਹੈਦੇਹਕੋਬਿਨਸੈਛਿਨਮੈਮੀ
ਤ।।ਜਿਹਪ੍ਰਾਨੀਹਰਿਜਸੁਕਹਿਓਨਾਨਕਤਿਹਿਜਗੁਜੀਤਿ।।੪੫।।ਜਿਹਘ
ਟਿਸਿਮਰਨੁਰਾਮਕੋਸੋਨਰੁਮੁਕਤਾਜਾਨੁ।।ਤਿਹਿਨਰਹਰਿਅੰਤਰੁਨਹੀਨਾਨਕ
ਸਾਚੀਮਾਨੁ।।੪੬।।ਸਿਰੁਕੰਪਿਓਪਗਡਗਮਗੇਨੈਨਜੋਤਿਤੇਹੀਨ।।ਕਹਿ
ਨਾਨਕਇਹਬਿਧਿਭਈਤਊਨਹਰਿਰਸਲੀਨ।।੪੭।।ਨਿਜਕਰਿਦੇਖਿਓ
ਜਗਤਮੈਕੋਕਾਹੂਕੋਨਾਹਿ।।ਨਾਨਕਥਿਰੁਹਰਿਭਗਤਿਹੈਤਿਹਰਾਖਉਮਨਮਾ
ਹਿ।।੪੮।।ਜਗਰਚਨਾਸਭਝੂਠੁਹੈਜਾਨਿਲੇਹੁਰੇਮੀਤ।।ਕਹਿਨਾਨਕਥਿਰੁ
ਨਾਰਹੈਜਿਉਬਾਲੂਕੀਭੀਤਿ।।੪੯।।ਰਾਮੁਗਇਓਰਾਵਨੁਗਇਓਜਾਕੋ
ਬਹੁਪਰਵਾਰੁ।।ਕਹੁਨਾਨਕਥਿਰੁਕਛੁਨਹੀਸੁਪਨੇਜਿਉਸੰਸਾਰੁ।।੫੦।।ਚਿੰ
ਤਾਤਾਕੀਕੀਜੀਐਜੋਅਨਹੋਨੀਹੋਇ।।ਇਹੁਮਾਰਗੁਸੰਸਾਰਕੋਨਾਨਕ
ਥਿਰੁਨਹੀਕੋਇ।।੫੧।।ਜੋਉਪਜਿਓਸੋਬਿਨਸਿਹੈਪਰੋਆਜੁਕੈਕਾਲਿ।।
ਨਾਨਕਹਰਿਗੁਨਗਾਇਲੇਛਾਡਿਸਗਲਜੰਜਾਲ।।੫੨।। ਦੋਹਰਾ।।
ਬਲੁਛੁਟਕਿਓਬੰਧਨਪਰੇਕਛੂਨਹੋਤਉਪਾਇ।।ਕਹੁਨਾਨਕਅਬ

ਓਟਹਰਿਗਜਜਿਉਹੋਹੁਸਹਾਇ।।੫੩।। ਮਹਲਾ ੧੦
ਬਲੁਹੂਆਬੰਧਨਛੁਟੇਸਭੁਕਛੁਹੋਤਉਪਾਇ।।ਸਭੁਕਛੁਤੁਮਰੈਹਾ
ਥਿਮੈਤੁਮਹੀਹੋਤਸਹਾਇ।।੫੪।।ਰਾਮਨਾਮਉਰਮੈਗਹਿਓਜਾਕੈਸਮ
ਨਹੀਕੋਇ।।ਜਿਹਸਿਮਰਤਸੰਕਟਮਿਟੈਦਰਸੁਤੁਹਾਰੋਹੋਇ।।੫੫।।ਸੰ
ਗਸਖਾਸਭਿਤਜਿਗਏਕੋਊਨਨਿਬਹਿਓਸਾਥ।।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਬਿ
ਪਤਿਮਹਿਟੇਕਏਕਰਘੁਨਾਥ।।੫੬।।ਨਾਮੁਰਹਿਓਸਾਧੂਰਹਿਓਰਹਿ
ਓਗੁਰੁਗੋਬਿੰਦੁ।।ਕਹੁਨਾਨਕਇਹਜਗਤਮਹਿਕਿਨਜਪਿਓਗੁਰਮੰਤੁ।।
੫੭।। ਸਲੋਕਕਾਕੁਲਮਲਾ।। ੩੨।।ਮਃ੧।। ੬੮।।ਮਃ੩।। ੩੦
ਮਃ੪ ।।੩੩।।ਮਃ੫।। ੫੭।।ਮਃ੯ ਕੁਲਮਲਾ।। ੨੧੦।।

ਨਾਨਕ

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਮੁੰਦਾਵਣੀਮਹਲਾ ੫ ਥਾਲਵਿਚਿਤਿੰਨਿਵਸਤੂਪਈਓਸਤੁਸੰ
ਤੋਖੁਵੀਚਾਰੋ।।ਅੰਮ੍ਰਿਤੁਨਾਮੁਠਾਕੁਰਕਾਪਇਓਜਿਸਕਾਸਭਸੁਅਧਾਰੋ।।
ਜੇਕੋਖਾਵੈਜੇਕੋਭੁੰਚੈਤਿਸਕਾਹੋਇਉਧਾਰੋ।।ਏਹਵਸਤੁਤਜੀਨਹ
ਜਾਈਨਿਤਨਿਤਰਖੁਉਰਿਧਾਰੋ।।ਤਮਸੰਸਾਰੁਚਰਨਲਗਿਤਰੀਐਸ
ਭੁਨਾਨਕਬ੍ਰਹਮਪਸਾਰੋ।। ੧

ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੫ ਤੇਰਾਕੀਤਾਜਾਤੋਨਾਹੀਮੈਨੋਜੋ
ਗੁਕੀਤੋਈ॥ਮੈਨਿਰਗੁਣਿਆਰੇਕੋਗੁਣੁਨਾਹੀਆਪੇਤਰਸੁਪਇਓ
ਈ॥ਤਰਸੁਪਇਆਮਿਹਰਾਮਤਿਹੋਈਸਤਿਗੁਰੁਸਜਣੁਮਿਲਿ
ਆ॥ਨਾਨਕਨਾਮੁਮਿਲੈਤਾਂਜੀਵਾਂਤਨੁਮਨੁਥੀਵੈਹਰਿਆ॥੧॥
੨੧੨॥ ੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧
ਜਿਤੁਦਰਿਲਖਮਹਮਦਾਲਖਬ੍ਰਹਮੇਬਿਸਨਮਹੇਸ॥ਲਖਲਖ
ਰਾਮਵਡੀਰੀਆਤਿਲਖਰਾਹੀਲਖਵੇਸਾ॥ਲਖਲਖਉਥੈਜਤੀਹੈ
ਸਤੀਹਤਸੰਨਿਆਸਾ॥ਲਖਲਖਉਥੈਗੋਰਖਾ॥ਲਖਲਖਨਾਥਾਨਾਥ॥
ਲਖਲਖਉਥੈਆਸਨਾਗੁਰਚੇਲੇਰਹਰਾਸਿ॥ਲਖਲਖਦੇਵੀਦੇ
ਵਤੇਦਾਨੂਲਖਨਿਵਾਸ॥ਲਖਪੀਰਪਕੰਬਰਅਉਲੀਏਲਖਕਾ
ਜੀਮੁਲਾਂਸੇਖ॥ਕਿਸੈਸਾਂਤਿਨਆਈਆਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਉਪਦੇਸ॥
ਸਾਇਕਸਿਧਅਗਨਤਹੋਰਕੇਤੇਲਖਅਪਾਰਾ॥ਤਜਿਆਅਪਵਿਤ
ਹੋਬਿਨੁਸਤਿਗੁਰਕੇਸਬਦਿਵੀਚਾਰ॥ਸਿਰਿਨਾਥਾਂਕੇਏਕਨਾਥੁਸਤਿ
ਨਾਮੁਕਰਤਾਰੁ॥ਨਾਨਕਤਾਕੀਕੀਮਤਿਨਾਪਵੈਬੇਅੰਤਬੇਸੁਮਾਰ॥੧॥
ਏਮੁਕਾਮਪੰਜਬੀਤੀਓਕਿਓਕਰਿਰਖਾਂਪਤਿ॥ਜੇਬੋਲਾਤਾਆਖੀ
ਐਬਕਬਕਕਰੇਬਹੁਤੁ॥ਚੁਪਕਰਾਂਤਾਂਆਖੀਐਇਤੁਪਾਟਿਨਾਹੀ
ਮਤਿ॥ਜੇਬਹਿਰਹਾਂਤਾਂਆਖੀਐਬੈਠਾਸਥਰੁਪਤਿ॥ਉਠਿਜਾਈਤਾ
ਆਖੀਐਛਡਿਗਇਆਸਿਰਿਪਾਤਿ॥ਜੇਕਰਿਨਿਵਾਂਤਾਂਆਖੀਐਡ
ਰਦਾਕਰੇਭਗਤਿ॥ਕਾਈਗਲੀਨਸੋਵਣੀਜਿਤੁਥੈਕਢਾਂਰਾਤਿ॥ਇਥੈ
ਉਥੈਨਾਨਕਾਕਰਤਾਰਖੈਪਤਿ॥੨॥ਦਿਸਟਿਨਰਹਈਨਾਨਕਾਰਹਿਆਵਾ

ਰਿਦਰਗਹਿ॥ਦ੍ਰਿਸਟਿਵਿਚਾਰੀਕਿਆਕਰੇਖਾਧਾਲੋੜੈਰਜਾ॥ਰਜਿਖਾਤਿ
ਜੇਪੰਜਾਮਾਰੇਕੁਰਮੁਖਿਰਹੈਸਹਜਾ॥ਭਰਿਆਭਾਂਡਾਉਛਲੇਭਾਇ
ਵਿਚਿਰਖਹੁਕਜਾ॥ਸਾਹਿਬਕੇਦਰਿਅਛਾਪੁਣੀਐਛੁਟਹੁਗੇਕਿਤੁ
ਪਜਾ॥ਘਟੀਨਿਤਹਪਾਗਿਨਾਨਕਾਂਛਿੰਨਪਈਦਰਿਵਾਜਾ॥੩॥
੧ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ
ਸਲੋਕ ਮਹਲਾ ੧ ਬਾਇਆਤਸਿਆਬਖਾਕਇਨਾਜਾਤੀ
ਖੁਨਸੀ॥ਉਮਤਿਹੋਏਪੰਜਟੋਲਾਹਦਰਖਾਕਖੁਦਾਇ॥ਜੇਕਰਿਗਿਰ
ਹੀਲਾਲੇਇਬੀਛਿਰਿਪਰਤੀਪਾਹਿ॥ਜੇਕਰਿਉਡੈਪੰਖਣੂਪਾਣੀ
ਪਤਿਤਣੁਰਜਾਇ॥ਸੋਕਿਸੁਜੇਵਡੁਆਖੀਐਕਿਸਨੋਪੁਛਾਜਾਇ॥ਵ
ਹੀਵਡਾਵਡੁਮੇਦਨੀਹਉਮੈਕਰਿਕਰਿਜਾਇ॥ਪੁਛੇਚਾਰੇਬੇਦਮੇਲੇ
ਖੋਅੰਤੁਨਪਾਇਆਚਾਰਿਕਤੇਬਪੁਛੀਆਕੀਮਤਿਕਹਣੁਨਜਾਇ॥
ਨਵਖੰਡਪੁਛੇਮੇਦੁਨੀਇਕਦੂਇਕੁਚੜਾਇਆ॥ਸਾਇਰਸਭਢੰਢੋਲਿਆ
ਚੋਹਿਬਾਦਿਲਦੀਆਉਨਦੀਆਨਾਲੇਵਸਿਆਅਠਸਠਿਤੀਰਥਨ
ਵਣੁਤ੍ਰਿਣੁਤ੍ਰਿਭਵਣੁਵਸਿਆਕਉਜਾਮਿਠਾਖਾਇਆ॥ਸਪਤਪਾਤਾਲ
ਦੇਖਿਆਅਸਮਾਣੀਅਸਮਾਨੁ॥ਨਾਨਕਭਉਕਰਣੀਜੇਮਿਲੈਸਚਿ
ਰੈਹੀਮਾਨੁ॥੧॥ਵੀਰਸਲਾਮਾਲੇਕੁਮਬਰਖੁਦਾਈਸਚੁ੧ਉਦਕਰ
ਹਕਿਤਾਵਿਸੇਖਾ॥ਜੇਤਾਬੀਜੈਲੁਣੈਸੋਹੁਕਮੀਮਿਲੈਸੁਖਾਇਆ॥ਨਾਨਕ
ਸਚੇਨਾਮਬਿਨੁਬਾਧਾਜਮਸਹਾਇ॥੨॥ਖਾਲਿਕਕੁੰਸੁਭਾਨੁਗੋਰਤਿ
ਮਾਣੀਅੰਧਰੀ॥ਕੁਦਰਤਿਕੇਤੀਸਾਣਆਏਹੁਕਮਿਫਿਰੇਸਤੋ॥ਕੁਦ
ਰਤੇਅਉਗਾਨਾਤਰਗਾਸਕੁਰਜਾਛਡਵੀਆਖਨਿਤਥਿਕਮਾਨਾ॥
ਸੁਗਾਸਿਧਰਆਤਸੀਪਵਨਿਗਲੀਜੰਜੀਰਾ॥ਹੁਕਮੀਬੰਨਚਲਾਇਆ

ਨੈਦਕਜਿਉਚੋਪੀੜਾ॥ਨਾਨਕਦਰਗਹਮੰਨੀਐਸਚੁਨਾਮੁਕਲਿਪੀਰਾ॥
ਰੋਸਿੰਘਾਸਿਆਲਤੁਸਰਪਤੁਡਰਪਤੁਸੇਪਾਪੁਕੀਨਾਗੋਰਾਪੇਟਖਉਰੂ
ਕਰਿਗਏਦੁਸਮਨਠੇਢੇਵੈਰਾਭਾਈਸਕੇਮੁਹਖਤੀਜੇਤਜੋਛਾਤਿਆਦੇ
ਨਿਤੁਆਇਆਨਾਨਕਗਲਾਕੂੜੀਆਸਚਾਏਕਖੁਦਾਇ॥੪॥ਰੁਨਾਹੀਬ
ਤਿਚਲਾਇਆਜੇਤਕੀਏਵਿਕਾਰਾਹੁਨਹਸੰਦੀਪੋਟਲੀਹੁਕਨਾਸਕੋਭ
ਗਾਅਗੇਹੁੰਢਰਖੁਪਲੀਪਿਛੋਸਿਰਿਜੰਦਾਰੁਾਅਗੈਸਾਗਰੁਆਤਸੀ
ਕਿਉਕਰਿਉਤਰਾਪਾਰਿ॥ਕਉਤਿਇਮਾਰਤਿਸੀਸਚਾਨੇਵਰਖਾਤਿਜਿਉਆਗਿ
ਆਰਾਨਾਨਕਕਿਥੈਛੁਟੀਐਹੁਕਮੀਤੋਵੈਮਾਰਾ॥੫॥ਜਸਮੇਕਢੇਅਉ
ਗਣੀਅੰਧਘੋਰਆਪਿਆਰਾ॥ਕੰਨੀਕੋਲੁਪੀੜੀਐਨਾਸੀਰੰਪੁਗੁਬਾਰਾ॥
ਜੀਭੁਕਟਏਕਉਲਾਸਿਰਿਸਭੁਵਿਸਾਰਣਾਹਾਰਾ॥ਕੇਧਰਉਤੇਢਾਢਨੀਜਲ
ਤੀਕਰੇਪੁਕਾਰਾ॥ਤਿਸਨਾਰਖਿਨਸਕਈਬੇਪੀਰਾਵਾਰਾ॥ਅਉਗਣ
ਗੁਣੀਬਖਸੀਅਨਿਨਾਨਕਸੋਈਸਾਰ॥੬॥ਜਿਉਤਿਲਤਾਂਦੂਣਾਪੀੜੀ
ਆਹਿਪੈਦੈਤੰਤੁਚਜਾਇ॥ਕਾਗਲਦੰਗੀਕੁਟੀਆਮੁੰਗਲੀਏਇਸਕੁ
ਰਜਾਇ॥ਲੋਹੇਵਾਂਗੀਤਾਈਆਭਖੇਤੋਵਿਲਲਾਇ॥ਸੰਨੀਪਕੜਿਚ
ਲਾਈਐਅਹਿਰਣਿਸਿਰਿਵੀਚਾਰਾ॥ਪਣੀਅਰਮਾਰਤਿਤੁਤਾਲਿ
ਜਿਉਕ[illegible]ਲੁਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਚੇਨਾਮਵਿਣੁਨਾਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੭॥ਪੇ
ਰੀਰੇਤਸਾਰਦਾਸਿਰਤਪੇਆਕਾਸਿ॥ਪੇਤਾਲੇਪਤਿਉਤੋਰੈਪਰਤ੍ਰਿਗਤਾ
ਸਾਸਿ॥ਬੰਮ੍ਰਿਨਾਲਿਲਗਾਈਐਕੋਇਨਆਵੈਪਾਸਿ॥ਭੀਹਿਰਿਲਾਇ
ਵਿਛੋੜੀਐਤੇਬਕਰੇਰਠਰੀਆਦਿ॥ਅਉਗਣਿਆਰੇਨਾਨਕਾਸਲੋਕ
ਈਵਾਦਿ॥੮॥ਭਠੀਅੰਦਰਿਪਾਈਆਮਿਲੀਅਗਨਿਸਲਾਇ॥ਵਾਲੁ
ਰੇਤੁਭਖਾਈਆਂਦਰਿਅਗਨਿਜਲਾਇਆਅੰਦਰਿਭੁਜੇਪਾਣਜਿਉਤਿ

ਜੋਕੇਤਾਂਬਿਲਲਾਇਆਆਪਿਬਖਸੇਨਾਨਕਕਿਸਨੂਕਹੀਐਜਾਏ॥
੯॥ਇਖਾਜੇਵੈਰਮੁਕਢੀਐਸਭਸਿਰਿਆਈਆਭਾਰਿ॥ਖਾਣਾਪੀ
ਣਾਪਹਨਣਾਮਨਕੀਖੁਸੀਖੁਆਰਾ॥ਮਨਖਉਲੇਖਾਮੰਗੀਐਜਿਨਿ
ਕੀਤਾਵਾਪਾਰਾ॥ਹਬਾਪੇਰਾਚਕਰੀਕਰਿਹੁਰਮਾਈਕਾਰਾ॥ਜੀਭਪੁਕਾਰੇ
ਦਰਿਖੜੀਚਖਿਰਖਿਸੁਆਦਾਵਿਕਾਰਾ॥ਕੰਨਿਦੋਨਿਉਗਾਹੀਆਮਨੁ
ਹੂਠਾਕੂੜੀਆਰਾ॥ਨਾਸਾਲੋਇਇਨਿਮੁਕਰੇਅੰਧੇਦਾਸਿਰਿਮਾਰਾ॥ਇ
ਛੀਸਭੁਜਗੁਮੋਹਿਆਬਧਾਜਮਦੁਆਰਾ॥ਗਲਿਕਰਿਵਿਧਾਣਿਮੁ
ਟਿਆਅਰਨਾਜਿਉਲੋਹਾਰਾ॥ਨਾਨਕਸਤਿਗੁਰੁਸਹਜਿਨਭੇਟਿਆਨ
ਉਰਵਾਰਿਨਪਾਰਿ॥੧੦॥ਸਤਗਿਰਿਵਗੇਰੇਤੀਐਤੀਰਗਜਿਵੈਕਲਬੂਤੁ॥
ਸੈਨੇਵਾਂਗੀਦਾਲੀਐਸਹਜੀਇਹੁਕਮੁਕੀਤਾਪੇਜੋਵਾਂਗੀਰੁਲਾਈ
ਆਅਜਰਾਹੁਜੀਨੁਸਹਾਇ॥ਨਾਨਕਬਧਾਕਾਲਕਾਫਿਰਿਫਿਰਿਆਵੈ
ਜਾਇ॥੧੧॥ਜਾਲਿਬਾਲਿਦੁਸਮਨਕੇਤਜੋਵਟਿਤਿਟਿਮਾਰਵਿਡਾ॥
ਘਾਰਿਘਾਰਿਵੈਰੀਨਾਨਕਾਸਚੀਸੁਗਤਿਅਪਾਰ॥੧੨॥ਜੋਜੰਮੇਜੋਹਿ
ਨੋਲੋਇਨੀਰਕਤੁਨੇਤ੍ਰਵਿਕਰਾਲੁ॥ਸਭੁਜਗੁਤਿਨਕਾਭਖੁਹੈਨਿਰ
ਦਇਆਜਮਕਾਲੁ॥ਨਾਨਕਪਕੜਿਚਲਾਇਆਹੁਕਮੀਹੁਕਮਿ
ਵੀਚਾਰਿ॥ਇਹੁਤਨੁਅਗੈਤੂਖਸਮੁਤੂਰਖਹਿਤੂਮਾਰਿ॥੧੩॥ਮਤ
ਪਿਤਾਨਾਬੰਧਪੇਨਾਵਈਆਰਿਨਾਵੀਰਾ॥ਨਾਮੁਤੁਨਾਲਿਖਿਮੀਕਿਉਕ
ਰਿਬੰਧਾਧੀਰਾ॥ਨਾਤਰਗਾਮੁਨਾਪਨਖੇਜੋਨਾਸਿਪਰਤਲਵਾਰਿ॥ਤਪੇ
ਕਰਜੋਹਾਅਤਿਨਿਸੀਦੇਖਹੁਗੁਰਵੀਚਾਰਿ॥੧੪॥ਪਰਮੁਖੇਜੋਸਤੁ
ਜੀਨੁਕਰਿਜਤਕੀਪਾਖਰਮਾਨਿ॥ਪਚਤਤਸਰਬਾਣੁਕਰਉਸਿਧਰ
ਸਤੁਨਿਦਾਨਿ॥ਨਾਨਕਗੁਰਮੁਖਿਸਚੁਮਨਿਦਰਗਹਿਪਾਵਹਿਮਾਨੁ॥

੧੫॥ਬ੍ਰਹਮਾਆਇਨਆਖਸੀਵੇਦਪੜੈਮੁਖਿਚਾਰਿ॥ਕਿਸਨੁਕਿਸੰਦ
ਬਪੁੜਾਜਿਤੁਕਮੁਲੇਇਅਉਤਾਰਾ॥ਸਿਉਸਾਲਾਹਨਿਰਖੁਜੇਦੇਵੀਏ
ਦੇਅਸੰਖਾ॥ਅਪੁਠਾਹੋਇਤਾਨ੍ਹੁਗਿਮਰਾ॥ਸਤੁਸਦਾਬਖਸੰਦੁ॥੧੬॥

੧ੴਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗੁਰਾਮਕਲੀਰਤਨਮਾਲਾਮਹਲਾ ੧ ਆਸਨੁਸਾਧਨਿ
ਰਾਲਮੁਰਹੈ॥ਪੰਚਤਤਕਾਨਿਗ੍ਰਹਿਗਹੈ॥ਥੋੜੀਨਿੰਦ੍ਰਾਅਲਪਅਹ
ਰੀ॥ਸਾਧਕਾਪਿੰਡਸਦਾਬੀਚਾਰੀ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਜੁਗਤਿਬਿਚ
ਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੧॥ਜਾਬੋਲੈਤਾਬ੍ਰਹਮਗਿਆਨਾ॥
ਅਹਿਨਿਸਿਜਾਗੈਰਹੈਧਿਆਨਾ॥ਸੁੰਨਮੰਡਲਮਹਿਡੇਰੀਧਰੈ॥ਗੁਰਪ
ਰਸਾਦੀਕਦੇਨਮਰੈ॥ਇਨਾਬਿਧਿਰੀਜੈਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਤੰਕਉਕੰਦ
ਹਿਸਗਲੇਦੇਵਾ॥ਜਿਤਬਾਭੇਭੁਨਦੇਈਚਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇ
ਲਖਣਾ॥੨॥ਤਾਮਸਤਿਸਨਾਲੇਭੁਨਿਦੋਗ॥ਪੰਚਅਗਨਿਪਟਭੀ
ਤਰਿਜਾਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਰਹੈਗੜੀਰਚੜਾਇ॥ਸਹਜਿਉਪਜੈਕੁਰ
ਮਤਿਜਾਇ॥ਸਾਧਨਿਵਾਜੈਬਾਧੈਚੋਗ॥ਜਮਜਾਗਾਤਿਨਲਾਗੈਭੋਗ॥
ਹਗਿਬਿਨੁਮੰਤੁਨਜਪੀਐਹੋਰ॥ਉਤਮਭਲੋਜਿਨਕੇਜਖਣਾ॥ਨਾਨਕ
ਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੩॥ਪਾਚਉਇੰਦ੍ਰੀਦ੍ਰਿੜਕਰਿਰਾਖੈ॥ਜਿਹਬਾਅ
ਸਤੁਕਦੇਨਭਾਖੈ॥ਕੋਟਕੋਟਤਰਤਤਕਾਬੇਤਾ॥ਗਗਨਮੰਡਲਮਹਿ
ਰਹੈਚੇਤਾ॥ਸਿਚਪਆਲਗਗਨਸਿਰਿਭੇਗੇ॥ਜਾਇਝਿਬੀਣਸਿਜ
ਨੁਕਰੈ॥ਸਤਪਚਨਤੁਲਗਾਰਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੪
ਖੁਗਬਿਚਰੈਧੁਪਸਰਮਿਆਵੈ॥ਗਦਿਸਮਿਭੁਹ॥ਇਕਝਮਿਲਾਵੈ॥
ਆਹੁਟਪਟਣਕੀਚੀਨੈਬਾਟ॥ਡਧਰਿਬੁਝੈਅਉਘਟਘਾਟ॥ਮਨਉ

ਮੰਡਦੇਖੈਪੁਰਬਪਛਮਉਤਰਦਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥
ਪਾਪਹਤਨੁਭਾੰਡਾਮੁਗਤਿਕਰਿਭੁਧਾ॥ਪਾਇਸਭੁਸਮਾਇਨਸੁਧਾਤੁ
ਗਤਿਜਤਨੁਰਗਿਸਹਜਿਸਮਾਇ॥ਜੁਗਤਿਦਿਭੁਵਿਕਉਜਾਇ॥ਗਿਆ
ਨੁਮਧਾਣੀਨੇਤਾਨਾਮੁ॥ਇਨਾਬਿਧਿਜਪੀਏਕੇਵਲੁਰਾਮੁ॥ਕੋਲਬਿਗੋਲਿ
ਲੀਆਜੋਮਖਣਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਜੋਗਕੇਲਖਣਾ॥੬॥ੜਿਹੁਕਮਾਗਿਮ
ਲਾਵੈਮਾਨੁਪਚਾਮਹਿਹੋਵੈਪਰਧਾਨੁ॥ਪਚਕਰੇਜਾਣੈਭੇਉ॥ਸੋਈ
ਕਰਤਾਸੋਈਦੇਉ॥ਅਗਮਨਿਗਮਜੋਵਾਰੈਜਾਣੈ॥ਚੰਧੈਨਵਾਗਿਹ
ਘਰਿਆਣੈ॥ਸਤਮਤਾਈਹਚਉਦਹਚਓ॥ਤਾਕੇਆਗੈਧਰੋਤ
ਆਗਿ॥ਅਠਅਠਾਰਹਬਾਰਹਬੀਸਾ॥ਤਾਕੇਆਗੈਕਰਛਹਿਧਰੇਅ
ਦੀਸਾ॥ਉਚੀਨਦਰਿਸਗਾਢੀਹੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਇ॥੭॥ਸੋ
ਉਦਾਸੀਜੋਪਾਲੇਉਦਾਸ॥ਗੁਖਾਬਿਰਖਕਰਿਦਰਦਾਸ॥ਅਹਿ
ਨਿਸਿਰਹਬੋਜੋਗਅਭਿਆਸ॥ਪਗਸੋਅੰਗਨਲਾਵੈਪਾਸ॥ਜਿਤੁਤੀ
ਭੁਤੀਅਮੇਲੁਨਹੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੮॥ਗਿਆਨਖ
ੜਗੁਲੇਮਨਸੇਤੁਜੋ॥ਮਗਮੁਦਸਾਧਚਾਕਾਬੁਝੈ॥ਮਨਸਿਰਤਕਕੀ
ਪਾਵੈਗੰਠਿ॥ਤੀਰਥਪਗਸੈੜੈਸੈਸਠਿ॥ਜਿਨਿਜਹਮੇਲੁਮੇਨਕੀਖ
ਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੯॥ਦੇਹੀਅੰਦਰਿਅਠਿਸਠਿਹ
ਟਾ॥ਤਾਂਕੇਬਜਰਚੜਾਇਪਾਟਾ॥ਅਉਘਟਘਾਟਾਬਿਖਮੁਹੈਬਾਟ॥

੧੦੯

ਐਸਾਮਾਰਗੁਗੁਰੂਦਿਖਾਇਆ॥ਦਹਦਿਸਦੇਖਿਸਹਜਘਰਿਆ
ਇਆ॥ਅਠਦਸਿਗੰਠੀਖੋਲੈਕੋਇ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਇ॥੧੦॥
ਪ੍ਰਿਥਮੇਪੁਰਬਕਉਗਉਨੁਕਰੈ॥ਦੁਤੀਆਦਖਣਕਉਮਸ੍ਰਪਰੈ॥
ਪਛਮਤੇਜੋਚੜੈਸੁਮੇਰ॥ਆਵੈਪਰਦਖਣਾਕਰਿਫੇਰ॥ਪੁਰੀਆਸਤ

ਉਪਰਿਕਉਲਾਸਣੁ॥ਤਿਸੈਪਾਰਬ੍ਰਹਮਕਾਆਸਣੁ॥ਜਿਨਤਿਤੀਰੈਰਤ
ਨੈਮਾਲਪਰੋਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੧॥ਕਹਾਮੁਗਗਨੇਦਵ
ਕਾਭਵਨੁ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਮਨਾਵੈਸਉਣੁ॥ਮਹਾਮੁਰਕਾਪੁਰਕਉਣੁ
ਅਹਿਨਿਸਿਮ੍ਰਿਦੂਹੈਭਜਨਦਉਣੁ॥ਥੰਧੈਥੇਸੰਤੁਰਪਾਣੀਪਉਣੁ॥ਗਗ
ਨਮੰਡਲਗੜੁਜਿਨਹਿਚੜਈ॥ਨਾਨਕਕਹੈਉਦਾਸੀਸੋਈ॥੧੨॥ਗੁਰਕ
ਭਗਤਾਇੰਦ੍ਰੀਕਜਤੀ॥ਹਿਰਦੈਕਾਮੁਕਤਾਮੁਖਕਾਸਤੀ॥ਦਿਸਟਿਦਇ
ਆਲਦਾਇਅਕਰਿਦਮੁ॥ਜੇਪਵਣੁਨਿਵੈਤਨਿਵਿਆਜਨੁ॥ਬਚਨਸਬ
ਦਕਾਸਫਲਾਪ੍ਰਤਾਪੁ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤੁ॥੧੩॥ਚੰਚਲਚਾਇ
ਨਜਾਇਤਮਾਸੋ॥ਤ੍ਰਿਸਨਾਇਨਥੇਲੋਪਾਸੋ॥ਅਗੈਰੰਗੈਚਿਤੁਨਲਾਇਆ॥ਸੁ
ਰਕਾਇਤਆਗਿਹਢਾਇ॥ਪਗਿਧਾਰਿਜਾਇਨਕੀਜੈਕਖ॥ਇਹਹੈਸਤਿ
ਗੁਰਕੀਨਖ॥ਗੁਰਕੀਸੀਖਿਆਸੁਨਿਰਪੁਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉ
ਧੂਤਾ॥੧੪॥ਅਉਸਰਨਦੀਅਪੁਠੀਤਰੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਸਦਾਸਿਧੀਰਸ
ਰੈਕਮਲੁਉਲਟਿਪਲਟਿਪਉਨੁ॥ਇਉਨਿਵਾਰੈਆਵਾਗਉਣੁ॥ਮਨਪ
ਉਨਕਉਗਾਬੇਬੰਧੀਲ॥ਹੈੜ੍ਹਿਬੈਨੀੜ੍ਹਿਕੁਟੀਸੰਧਿ॥ਅਪਨੇਵਸਿਕਰਿ
ਰਾਖੈਧੂਤਾ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤਾ॥੧੫॥ਗਗਨਤਰਿਕਰਿਭਵ
ਰਉਡਾਵੈ॥ਅਹਿਨਿਸਿਗੁਡੀਰੰਗੀਲਾਵੈ॥ਪਰਚਾਹੇਇਤਚਰਿਧਾਰਿ
ਆਵੈ॥ਇਨਬਿਧਿਜੁਗਤਿਕਮਾਵੈ॥ਜੋਗੁ॥ਆਇਤਿਰਖੁਨਗਏਸੋ
ਕੁ॥ਸੰਜਮਿਰਹੇਨਬਿਨਸੇਸੁਤੁ॥ਨਾਨਕਕਹੈਸੋਈਅਉਧੂਤੁ॥੧੬॥
ਜਿਨਹਿਮਾਇਆਜਗੁਮੋਹਿਆ॥ਬ੍ਰਹਮਾਬਿਸਨੁਮਹੇਸੁ॥ਬ੍ਰਹਮਾਦਿਕ
ਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਾਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਇਸਾ॥ਜਤੀਸਤੀਭਵਭੀਖਕਾਸੀਮੋ
ਹੀਮੋਹਨਹਾਰੀ॥ਇੰਦ੍ਰਇੰਦ੍ਰਾਦਿਕਜੁਗੁਜੁਗੁਰਹਉਮੈਚਿੰਤਧਾਰਿ॥ਦੇ

ਦੀਦੇਵੁਸਬਾਇਆਸਿਧਸਾਧਿਕਮੁਨਿਧਿਆਨੁ॥ਨਾਨਕਕਾਲੁ
ਜਾਲੁਖਸਿਆ॥ਹਰਿਹੁਕਮੁਸਚੈਨੀਸਾਨੁ॥੧੭॥ਸਾਸਤਬੇਦਕਤੇ
ਬਸੁਨਿਨਕਰਮੁਗਤਿਜਾਂਹਿ॥ਮਾਇਆਮੋਹੈਗੁਰਸਬਦਬਿਨੁ
ਮਨਮੁਖਭਰਮਭੁਲਾਹਿ॥ਗੁਰਗਮਿਰਤਨਮੋਹਿਆਸਪਤੋਲ
ਕਪਾਤਾਲਾ॥ਅਕਾਸੀਥੇਇਕ੍ਰਿਤਲੋਕਾਸੋਮੋਹੈਮਾਇਆਜਾਲਾ॥
ਜੋਸਰਨਿਪਰੈਜਗਦੀਸਕੀਸੰਤਜਨਾਪਗਰੇਨ॥ਨਾਨਕਸੋਦਰਸ
ਨੁਪਾਇਸੀਅਬਿਨਾਸੀਸੁਖਸੇਨ॥੧੮॥ਗੁਰਜਤੁਸਤਸਿਵਰਮੁ
ਕਤਿਸਰੋਵਰਜਪੁਤਪੁਸਤਜਿਧਿਆਨਾ॥ਸੁਖਸਰੋਵਰਮੁਕਤਿਦ
ਦਾਤਾਘਟਿਘਟਿਸੋਪ੍ਰਿਭੁਦਾਨਾ॥ਜਤੁਸਤੁਸੰਜਮੁਗੁਰਗਿਆ
ਨਪਦਾਰਥੁਹਰਿਅੰਤਰਿਭਗਤਿਖਜਾਨਾ॥ਮਿਥਿਆਲੋਭਭਇਮ
ਨੁਸੁਚਾਸਹਜਿਭਾਇਮਨੁਮਾਨਾ॥ਮੁਕਤਿਸਰੋਵਰਭਾਇਸੁਮੁਕਤਾ
ਨਾਉਸੁਨਿਧਸੰਮਨਿਕਾਲਾ॥ਨਾਉਸੁਨਿਦਾਤਾਗਰਭਅਗਨਿਪ੍ਰਭੁ
ਪਾਇਆਦੀਨਦਇਆਲਾ॥੧੯॥ਤ੍ਰਿਭਵਣਮੇਪ੍ਰਗਟੇਅਮਰਪਡ
ਹੰਡਾ॥ਅਲਖਪਾਰਿਆਸਨੁਤ੍ਰਿਸਨਾਭਉਖੰਡਾ॥ਸੁਆਕਲੁਪਾਵ
ਹਿਸਤਿਗੁਰਕੀਸੇਵਾ॥ਜਾਕਉਬੰਧਹਿਦੇਵੀਦੇਵਾ॥ਜਿਤਬਾਅ
ਨਰਸਸੁਆਦਬਿਚਖਣਾ॥ਨਾਨਕਸਹਜੈਥੇਰਾਗਕੇਲਖਣਾ॥੨੦॥ਬਿ
ਮਲਾਨਦੀਉਲਟੀਤਰੈ॥ਉਲਟਿਪਲਟਿਸਿਧੀਗੀਕਰੈ॥ਸੀਧਾਕ
ਮਲੁਪ੍ਰਗਨੁਤਿਹਪਵਨੁ॥ਇਵਨਿਵਾਰੈਆਵਾਗਵਨੁ॥ਮਨਪਵਨੈਕਉ
ਸਬਦਿਲੇਬੰਧ॥ਨਾਨਕਇਉਤੂਟੈਜਮਕਾਫੰਧ॥੨੧॥ਸੋਅਬਿਨਾਸੀ
ਆਪੇਆਪਿ॥ਕਾਲਬਿਕਲਕਉਮਾਰੈਧਾਪਿ॥ਪਰਧਾਰਿਜਾਇਨਸੁ
ਨੁਅਨਕਕਸਿਹਆਦਿਪੁਰਖਸਤਿਗੁਰਕੀਨਖ॥ਸਤਿਗੁਰਕੀਸੀ

ਖਿਆ ਸੁ ਨਿਰਪੁਤਾ ॥ ਨਾਨਕ ਜੁਗਿ ਜੁਗਿ ਸਤਿਗੁਰ ਅਉਧੂਤਾ ॥੨੨॥ ਅੰ
ਤਰਜਾਮੀ ਸਿਖੈ ਸੁਹੇਲਾ ॥ ਜਗਤ ਅਵਸਥਾ ਮਨੁ ਮਾਰਿ ਇਕੇਲਾ ॥ ਖਿ
ਮਾ ਸਰੂਪ ਭਰਿਆ ਮਾਨਿਕ ਮੋਤੀ ॥ ਅਮਰਾਪੁਰ ਕਰਿ ਚੜ੍ਹਿਕੈ ਨਿਮਾਲਪ
ਰੇਤੀ ॥ ਰਿਗੁ ਬਿਜੋਗੁ ਸੋਗੁ ਪਰਜਾਲੈ ॥ ਆਪੁ ਪਛਾਤਾ ਗਤਿ ਮਤਿ ਨਾਲੈ ॥
ਐਸਾ ਅਲਖ ਅਪਾਰ ਨਿਰਾਲਾ ॥ ਨਾਨਕ ਦੀਨ ਪ੍ਰਤਿਪਾਲ ਸਮਾਲਾ ॥੨੩॥
ਅਰਚੈ ਕੇ ਘਰਿ ਹੈ ਉਦਾਸਾ ॥ ਪਰਚੈ ਕੇ ਘਰਿ ਕਰੈ ਨਿਵਾਸਾ ॥ ਉਦਰ ਕੈ
ਸਬਦਿ ਬਿਲੀਯਾ ਭਾਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨੪॥ ਬੈਰਾਗੀ
ਸੋ ਜੋ ਬੈਮਨਿ ਆਵੈ ॥ ਸਿਵ ਕੈ ਆਗੈ ਸਕਤਿ ਨਿਵਾਵੈ ॥ ਸਿਵ ਸਕਤੀ
ਕੇ ਕਰਮ ਕਰੈ ॥ ਅਜਰੁ ਵਸਤੁ ਅਗੋਚਰੁ ਜਰੈ ॥ ਤਾ ਮਸੁ ਤਿਸ ਨਾਮ ਮੇਤਿ
ਆਗੀ ॥ ਨਾਨਕ ਕਹੈ ਸੋਈ ਬੈਰਾਗੀ ॥੨੫॥ ੧॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਹਕੀਕਤਿ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕੀ ॥ ਹਕੀਕਤਿ ਰਾਹ ਮੁਕਾਮ ਸਿਵ
ਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ ॥ ਨਾਗਾਪਟਣੁ ਬਿਦਰ ਗਤਿ ਜਾਵਰਸ ਹਰ ਰਾਹੁ ਤਤ ਹਕ
ਰਾਜਾ ਆਇ ਰਾਪਤਿ ਨਾਇ ਇਕੁ ਹੈ ॥ ਤਤਹ ਵਿਲਾਇਤ ਰਾਮਰਾਜ ਕੀ ਹੈ ॥ ਤ
ਹ ਤੇ ਲੋਕ ਜਨ ਹਾਜਿਰ ਜੂਤਾ ਹੈ ॥ ਤਿਨਿ ਦਿਨਿ ਤਿਨਿ ਰਾਤਿ ਦਿਵਾਰਿ ਜਾਪ
ਪਟਣੁ ਪਾਰ ਕਾ ਬੰਦਰੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਜਾਇ ਉਤਰਤਾ ਹੈ ॥ ਸੋ ਸਿੰਘਲਾਦੀਪੁ
ਹੈ ॥ ਚਉਦਹ ਸੈ ਗਾਉ ਵਿਚਿ ਵਸਦਾ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਸਤਿਰਾਜ ਸੋ ਗੁਰੂ ਬਾ
ਬੇ ਕਵਚਾਲਿ ਇਕੁ ਰਾਜੁ ਹੋਆ ਹੈ ॥ ਸਿਵਨਾਭ ਰਾਜੇ ਕੀ ਸੰਤਤਿ ਸਤਾਵ
ਦਿਸ ਹਰ ਹੈ ॥ ਤਖਤ ਗਾਹਤ ਤਾ ਅਬ ਰਾਜਾ ਮਾਇਆ ਦਉਨੀ ਹੈ ॥ ਰਾਜੇ
ਗਇ ਸਿੰਘਲ ਕਾ ਬੇਟਾ ਰਾਜੇ ਸਿਵਨਾਭ ਕਾ ਪੋਤਾ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਧ
ਰਮਸਾਲ ਹੈ ਸੰਗਤਿ ਜੁੜਤੀ ਹੈ ॥ ਕੀਰਤਨੁ ਹੋਤਾ ਹੈ ॥ ਰਸੋਈ ਬੀਸ ਮਣ

ਲੁਣੁ ਹੋਰ ਜੁ ਲਗਤਾ ਹੈ ॥ ਨੇਕਾ ਪਟਣ ਬੀਜਾਨਗਰ ਤੇ ਇਕਤ੍ਰੀ ਕੋਸ ਹੈ ॥
ਘਰ ਭਾਟਾੜਿਆ ਕੇ ਬੇਰਾ ਬੀਜਾਪੁਰ ਤੇ ਕੋਸ ਅਸੀ ਹੈ ॥ ਅਰੇਰਾ ਪੇਠ
ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਸੰਗਤਿ ਚੰਗੇ ਭਾਟੜੇ ਕੀ ਹੈ ॥ ਤਿਸ ਕੀ ਗਿਰਦਵਾਈ ਸਿਖ ਸੰਗ
ਤਿ ਬਹੁਤੁ ਹੈ ॥ ਅਰੁ ਭਾਟੜਿਆ ਕੇ ਘਰ ਤੇ ਕਜਲੀਬਣੁ ਕੋਸ ਅਸੀ ਹੈ ॥
ਤਿਰੀਆ ਰਾਜੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਭੀ ਗੁਰੂ ਬਾਬੇ ਕਾ ਦੇਹੁਰਾ ਹੈ ॥ ਸੰਗਤਿ ਭਾਟੜੇ
ਅਕੇਲੁ ਜਟੀ ਹੈ ॥ ਓਥੇ ਗੁਰੂ ਸਿਧਾ ਨਾਲਿ ਗੋਸਟਿ ਕਰਕੈ ਪੂਜਾ ਖੰਡਿ
ਲੀਤੀ ਹੈ ਸੁ ॥ ਤਬ ਸਿਧ ਗੁਰੂ ਕਾ ਜੋਰੁ ਅਜਮਾਇਕੈ ਪੈਰੀ ਆਇ ਪਏ
ਹੈਨਿ ॥ ਓਸ ਥਾਉ ਕਾ ਨਾਉ ਕਜਲੀਬਨੁ ਤ੍ਰਿਆਰਾਜੁ ਹੈ ॥ ਤਹਾ ਭੀ ਸੰਗਤਿ
ਹੈ ॥

੧ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਰਾਗਮਾਲਾ ॥

ਰਾਗ ਏਕ ਸੰਗਿ ਪਾਚ ਬਿਰੰਗਨ ॥ ਸੰਗਿ
ਅਲਾਪਹਿ ਆਠਉ ਨੰਦਨ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਰਾਗ ਭੈਰਉ ਵੈ ਕਰਹੀ ॥ ਪੰਚ ਰਾ
ਗਨੀ ਸੰਗਿ ਉਚਰਹੀ ॥ ਪ੍ਰਥਮ ਭੈਰਵੀ ਬਿਲਾਵਲੀ ॥ ਪੁੰਨਿਆਕੀ ਗਾ
ਵਹਿ ਬੰਗਲੀ ॥ ਪੁਨਿ ਅਸਲੇਖੀ ਕੀ ਭਈ ਬਾਰੀ ॥ ਏ ਭੈਰਉ ਕੀ ਪਾਚਉ
ਨਾਰੀ ॥ ਪੰਚਮ ਹਰਖ ਦਿਸਾਖ ਸੁਨਾਵਹਿ ॥ ਬੰਗਾਲਮ ਮਧੁ ਮਾਧਵ ਗਾ
ਵਹਿ ॥੧॥ ਲਲਿਤ ਬਿਲਾਵਲ ਗਾਵਹੀ ਅਪੁਨੀ ਅਪੁਨੀ ਭਾਂਤਿ ॥ ਅ
ਸਟ ਪੁਤ੍ਰ ਭੈਰਵ ਕੇ ਗਾਵਹਿ ਗਾਇਨ ਪਾਤ੍ਰ ॥੧॥ ਦੁਤੀਆ ਮਾਲਕਉਸ
ਕ ਆਲਾਪਹਿ ॥ ਸੰਗਿ ਰਾਗਨੀ ਪਾਚਉ ਥਾਪਹਿ ॥ ਗੋਂਡਕਰੀ ਅਰੁ ਦੇਵ
ਗੰਧਾਰੀ ॥ ਗੰਧਾਰੀ ਸੀਹੁਤੀ ਉਚਾਰੀ ॥ ਧਨਾਸਰੀ ਏ ਪਾਚਉ ਗਾਈ ॥
ਮਾਲ ਰਾਗ ਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਈ ॥ ਮਾਰੂ ਮਸਤਅੰਗ ਮੇਵਾਰਾ ॥ ਪ੍ਰਬ
ਲਚੰਡ ਕਉਸਕ ਉਭਾਰਾ ॥ ਖਉਖਟ ਅਉ ਭਉਰਾਨਦ ਗਾਏ ॥
ਅਸਟ ਮਾਲਕਉਸਕ ਸੰਗਿ ਲਾਏ ॥੧॥ ਪੁਨਿ ਆਇਅਉ ਹਿੰਡੋਲੁ ਪੰਚ

ਨਾਰਿਸੰਗਿਅਸਟਸੁਤਾ॥ਉਠਹਿਤਾਨਕਲੋਲਾ॥ਗਾਇਨਤਾਰਮਿਲਾਵਹਿ
॥੧॥ਤੇਲੰਗੀਦੇਵਕਰੀਆਈ॥ਬਸੰਤੀਸੰਦੂਰਸੁਹਾਈ॥ਸਰਸਅਹੀ
ਰੀਲੈਭਾਰਜਾ॥ਸੰਗਿਲਾਈਪਾਂਚਉਆਰਜਾ॥ਸੁਰਮਾਨੰਦਭਾਸਕਰਆ
ਏ॥ਚੰਦ੍ਰਬਿੰਬਮੰਗਲਨਸੁਹਾਏ॥ਸਰਸਬਾਨਅਉਆਹਿਬਿਨੋਦਾ॥
ਗਾਵਹਿਸਰਸਬਸੰਤਕਮੋਦਾ॥ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਮੈਕਹੇਸਵਾਰੀ॥ਪੁਨਿ
ਆਈਦੀਪਕਕੀਬਾਰੀ॥੧॥ਕਛੇਲੀਪਟਮੰਜਰੀਟੋਡੀਕਹੀਅਲਾਪਿ॥
ਕਾਮੋਦੀਅਉਗੂਜਰੀਸੰਗਿਦੀਪਕਕੇਥਾਪਿ॥ਕਾਲੰਕਾਕੁੰਤਲਅਉ
ਰਾਮਾ॥ਕਮਲਕੁਸਮਚੰਪਕਕੇਨਾਮਾ॥ਗਉਰਾਅਉਕਾਨਰਾਕਲ੍ਯ੍ਯਾਨਾ॥
ਅਸਟਪੁਤ੍ਰਦੀਪਕਕੇਜਾਨਾ॥੧॥ਸਭਮਿਲਿਸ੍ਰੀਰਾਗਵੈਗਾਵਹਿ॥
ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਬੈਰਾਰੀਕਰਨਾਟੀਧਰੀ॥ਗਵਰੀਗਾ
ਵਹਿਆਸਾਵਰੀ॥ਤਿਹਪਾਛੈਸਿੰਧਵੀਅਲਾਪੀ॥ਸਿਰੀਰਾਗਸਿਉ
ਪਾਂਚਉਥਾਪੀ॥੧॥ਸਾਲੂਸਾਰਗਸਾਗਰਾਅਉਰਗੋਂਡਗੰਭੀਰ॥ਅਸ
ਟਪੁਤ੍ਰਸ੍ਰੀਰਾਗਕੇਗੁੰਡਕੁੰਭਹਮੀਰ॥੧॥ਖਸਟਮਮੇਘਰਾਗਵੈਗਾ
ਵਹਿ॥ਪਾਂਚਉਸੰਗਿਬਰੰਗਨਲਾਵਹਿ॥ਸੋਰਠਿਗੋਂਡਮਲਾਰੀਧੁਨੀ॥
ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਆਸਾਗੁਨਗੁਨੀ॥ਊਚੈਸੁਰਿਸੂਹਉਪੁਨਿਕੀਨੀ॥
ਮੇਘਰਾਗਸਿਉਪਾਂਚਉਚੀਨੀ॥੧॥ਬੈਰਾਧਰਗਜਧਰਕੇਦਾਰਾ॥ਜ
ਬਲੀਧਰਨਟਅਉਜਲਧਾਰਾ॥ਪੁਨਿਗਾਵਹਿਸੰਕਰਅਉਸਿਆ
ਮਾ॥ਮੇਘਰਾਗਪੁਤ੍ਰਨਕੇਨਾਮਾ॥੧॥ਖਸਟਰਾਗਉਨਿਗਾਏਸੰਗਿਰਾਗ
ਨੀਤੀਸ॥ਸਭੈਪੁਤ੍ਰਰਾਗੰਨਕੇਅਠਾਰਹਦਸਬੀਸ॥੧॥ ੧॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰਪ੍ਰਸਾਦਿ

ਸਿਆਹੀਕੀਬਿਧਿ॥ ਸਿਰਸਾਹੀਕਜਲੁਵਜਨੁ੧
ਤੋਲਾ॥ ੨॥ਸਿਰਸਾਹੀਗੂੰਦੁਕਿਕਰਕਾ॥ ੧॥ਇਕਰਤੀਲਾਜਵ
ਰਦ॥੧॥ਇਕੁਰਤੀਸੁਇਨਾ॥ ੧॥ਬਿਜੇਸਾਰਕੇਪਾਣੀ॥ਤਮੇਕਾਭ
ਾਂਡਾ॥ਨਿੰਮੁਕੀਲਕੜੀ॥ਭੂਰਕਾਕਜਲੁ॥ਦਿਨਵੀਹਘਸਣੀ॥
ਰਵਾਲਰਖਣੀ॥ ਸੰਧੂਰਨਾਸੁਮਤਾਸੁਭਾਸੁਮਤਾ॥

Acknowledgements

With the blessings of Akal Purkh, this project was conceived and executed under the banner of Professor Sahib Singh Gurmat Trust, Patiala, as commemoration of the 400th Purbh of the Parkash of Sri Guru Granth Sahib.

We would firstly like to acknowledge all those individuals and institutions that provided us with access to their Manuscripts.

- For digitizing old saroops from different places:

  Singh Sahib, Professor Manjit Singh Ji, Ex-Jathedar of Takhat Sri Keshgarh Sahib, Anandpur Sahib, President of the Trust.

Sardar Attinderpal Singh Ji, Ex-MP Patiala.

Sardar Amar Singh Ji, Industrialist Patiala.

- For designing and programming of the CDs:

  Ms Indheep Kaur, United Kingdom, London
  Sardar Jaipreet Singh, Canada, Toronto
  Sardar Harpreet Singh, Chandigarh
  representing Fateh.

- All the Trustees and the team of research scholars of Professor Sahib Singh Gurmat Trust for their solid backing for all the projects of the Trust.

- Doctor Harbans Lal, President of Guru Granth Academy, USA.

- Doctor K.S.Thind, USA, for technical advice.

As per the aim of the Trust we are providing through these CDs basic research too is for the micro-study of the compilation of Sri Guru Granth Sahib Ji and to facilitate a greater appreciation of our unique Sikh heritage, and inspire others to preserve it.

As an introduction of each CD we have given a brief account of the relevant saroop and its salient features.

Gurcharan Singh
Project Director &
Secretary,
Professor Sahib Singh Gurmat Trust

Discrepancies

- Index page 7 has been numbered twice, (duplicate numbering).
- The Following are missing pages: 383, 676 and 677.